Tagalog: Unlocked Literal Bible for 1 Chronicles, 1 Corinthians, 1 John, 1 Kings, 1 Peter, 1 Samuel, 1 Thessalonians, 1 Timothy, 2 Chronicles, 2 Corinthians, 2 John, 2 Kings, 2 Peter, 2 Samuel, 2 Thessalonians, 2 Timothy, 3 John, Acts, Amos, Colossians, Daniel, Deuteronomy, Ecclesiastes, Ephesians, Esther, Exodus, Ezekiel, Ezra, Galatians, Genesis, Habakkuk, Haggai, Hebrews, Hosea, Isaiah, James, Jeremiah, Job, Joel, John, Jonah, Joshua, Jude, Judges, Lamentations, Leviticus, Luke, Malachi, Mark, Matthew, Micah, Nahum, Nehemiah, Numbers, Obadiah, Philemon, Philippians, Proverbs, Psalms, Revelation, Romans, Ruth, Song of Solomon, Titus, Zechariah, Zephaniah

Formatted for Translators

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

©2022 Wycliffe Associates
Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)
©2017 Wycliffe Associates
Available at https://bibleineverylanguage.org/translations
The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at https://unfoldingword.bible/ult/.
The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes
©2017 Wycliffe Associates
Available at https://bibleineverylanguage.org/translations
The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at https://unfoldingword.bible/utn.
The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.
You are free to:
Share — copy and redistribute the material in any medium or format. Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.
The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.
Under the following conditions:
Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at https://BibleInEveryLanguage.org." Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work. ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original. No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:
You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.
No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

Genesis

Chapter 1

1 Noong simula nilikha ng Diyos ang langit at ang lupa. 2 Ang lupa ay walang anyo at walang laman. Ang kadiliman ay
nasa ibabaw ng kalaliman. Ang Espiritu ng Diyos ay kumikilos sa ibabaw ng katubigan.
3 Sinabi ng Diyos, ''Magkaroon ng liwanag'' at nagkaroon ng liwanag. 4 Nakita ng Diyos na ang liwanag ay kaaya-aya.
Hiniwalay niya ang liwanag mula sa kadiliman. 5 Tinawag ng Diyos ang liwanag na "araw," at ang kadiliman ay tinawag
niyang "gabi". Naggabi at nag-umaga, ito ang unang araw.
6 Sinabi ng Diyos, "Magkaroon ng puwang sa pagitan ng mga tubig, at hayaang ihiwalay nito ang tubig mula sa tubig." 7
Ginawa ng Diyos ang puwang at hiniwalay niya ang tubig na nasa silong ng kalawakan mula sa tubig na nasa ibabaw ng
kalawakan. At nagkagayon nga. 8 Tinawag ng Diyos ang puwang na "langit." Naggabi at nag-umaga, ito ang ikalawang
araw.
9 Sinabi ng Diyos, "Hayaang ang katubigang nasa ilalim ng langit ay sama-samang magtipon sa isang lugar, at hayaang
lumitaw ang tuyong lupain." At nagkagayon nga. 10 Tinawag ng Diyos ang tuyong lupain na "lupa" at ang natipong tubig ay
tinawag niyang "dagat." Nakita niyang ito ay kaaya-aya.
11 Sinabi ng Diyos, "Hayaang tumubo ang halaman sa lupa: mga pananim na nagbibigay ng buto at mga namumungang
punong kahoy na kung saan ang buto nito'y nasa loob ng kanyang bunga, ayon sa kanyang sariling uri." At nagkagayon
nga. 12 Tinubuan ng halaman ang lupa, mga pananim na nagbibigay ng buto mula sa kanilang uri, at mga namumungang
punong kahoy na taglay nito ang buto, mula sa kanilang uri. Nakita ng Diyos na ito ay kaaya-aya. 13 Naggabi at nag-umaga,
ito ang ikatlong araw.
14 Sinabi ng Diyos, "Hayaang magkaroon ng mga liwanag sa langit upang ihiwalay ang araw mula sa gabi. At hayaan
silang maging mga palatandaan, para sa mga panahon, para sa mga araw at sa mga taon. 15 Hayaan silang maging mga
liwanag sa langit upang magbigay liwanag sa ibabaw ng mundo." At nagkagayon nga.
16 Ginawa ng Diyos ang dalawang malaking mga liwanag, ang mas malaking liwanag upang pamunuan ang araw, at ang
mas maliit na liwanag upang pamunuan ang gabi. Ginawa rin niya ang mga bituin. 17 Inilagay sila ng Diyos sa langit
upang magbigay liwanag sa ibabaw ng mundo, 18 upang pamunuan ang buong araw at ang buong gabi, at upang ihiwalay
ang liwanag sa kadiliman. Nakita ng Diyos na ito ay kaaya-aya. 19 Naggabi at nag-umaga, ito ang ikaapat na araw.
20 Sinabi ng Diyos, "Hayaang mapuno ang katubigan ng lahat ng uri ng buhay na nilalang na ginawa ko, mapuno ang
himpapawid ng mga ibong lumilipad sa ibabaw ng lupa. ” 21 Kaya’t nilikha ng Diyos ang malalaking nilalang na
naninirahan sa dagat, gayon din ang bawat buhay na nilikha ayon sa kanyang uri, mga nilalang na kumikilos at
nagkukumpol sa katubigan, at bawat mga ibong may pakpak ayon sa kanyang uri. Nakita ng Diyos na ito ay kaaya-aya.
22 Pinagpala sila ng Diyos, sinasabing, "Maging mabunga kayo at magpakarami, punuin niyo ang katubigan sa mga dagat.
Hayaang dumami ang mga ibon sa mundo. 23 Naggabi at nag-umaga, ito ang ikalimang araw.
24 Sinabi ng Diyos, "Hayaang magdulot ang mundo ng buhay na mga nilalang, bawat isa ayon sa kanyang sariling uri, mga
hayop, mga gumagapang na bagay, at mga mababangis na hayop ng mundo, bawat isa nito ayon sa kanyang sariling uri".
Nagkagayon nga. 25 Ginawa ng Diyos ang mga mababangis na hayop sa mundo ayon sa kanilang uri, ang mga hayop ayon
sa kanilang mga uri, at lahat ng bagay na gumagapang sa ibabaw ng lupa ayon sa kanyang uri. Nakita niya na ito ay
kaaya-aya.
26 Sinabi ng Diyos, "Gawin natin ang tao ayon sa ating wangis, ayon sa ating larawan. Hayaan silang mamahala sa isda sa
dagat, sa mga ibon sa langit, sa mga hayop, sa buong mundo, at sa lahat ng gumagapang na bagay na gumagapang sa
mundo. 27 Nilikha ng Diyos ang tao ayon sa kanyang sariling wangis. Ayon sa kanyang wangis nilikha niya siya. Lalaki at
babae nilikha niya sila.
28 Pinagpala sila ng Diyos at sinabihan silang, "Maging mabunga kayo, at magpakarami. Punuin niyo ang mundo, at
supilin ito. Maging tagapamahala kayo sa isda sa dagat, sa mga ibon sa langit, at sa lahat ng buhay na bagay na kumikilos
sa ibabaw ng mundo." 29 Sinabi ng Diyos, "Tingnan ninyo, ibinigay ko sa inyo ang bawat pananim na nagbibigay ng buto
na nasa ibabaw ng buong mundo, at bawat punong-kahoy kasama ang bungang may buto sa loob nito. Sila ay magiging
pagkain ninyo.
30 Sa bawa't hayop sa mundo, sa bawat ibon sa kalangitan, at sa lahat ng bagay na gumagapang sa ibabaw ng mundo, at sa
bawat nilikhang may hininga ng buhay ibinigay ko ang bawat luntiang halaman para maging pagkain." At nagkagayon
nga. 31 Nakita ng Diyos ang lahat ng bagay na kanyang ginawa. Pagmasdan, ito ay napakabuti. Naggabi at nag-umaga, ito
ang ika anim araw.

Chapter 2

1 Kaya’t ang kalangitan at ang mundo ay natapos, at ang lahat ng buhay na mga bagay na pumuno sa kanila. 2 Sa ikapitong
araw dumating ang Diyos sa pagtatapos ng gawain na kanyang ginawa, at siya ay nagpahinga sa ikapitong araw mula sa

lahat niyang gawain. [3] Pinagpala ng Diyos ang ikapitong araw at ginawang banal ito, dahil doon siya nagpahinga mula sa
lahat ng gawain na kanyang nagawa sa kanyang paglikha.
[4] to ang mga kaganapan ukol sa kalangitan at sa mundo, nang sila ay nilikha, sa araw na ginawa ni Yahweh na Diyos ang
lupa at ang kalangitan. [5] Wala pang halamang bukid ang nasa mundo, at wala pang pananim ng bukid ang tumutubo,
sapagkat hindi pa dinulot ni Yahweh na Diyos na umulan sa ibabaw ng mundo, at walang taong bubungkal ng lupa. [6] Pero
umakyat ang hamog mula sa mundo at diniligan ang buong ibabaw ng lupa.
[7] Si Yahweh na Diyos ay ginawa ang tao mula sa alabok ng lupa, at hiningahan ang mga butas ng kanyang ilong ng
hininga ng buhay, at ang tao ay naging buhay na nilalang. [8] Nagtanim si Yahweh na Diyos ng isang hardin pasilangan, sa
Eden, at doon niya inilagay ang taong kanyang nilikha.
[9] Mula sa lupa Pinatubo ni Yahweh na Diyos ang bawat punong kaaya-aya sa paningin at mabuti para sa pagkain. Kasama
rito ang puno ng buhay na nasa gitna ng hardin, at ang puno ng kaalaman ng mabuti at masama. [10] Lumabas ang isang
ilog sa Eden para diligan ang hardin. Mula roon ito ay nahati at naging apat na ilog.
[11] Ang pangalan ng unang ilog ay Pishon. Iyon ang umaagos sa buong lupain ng Havila, kung saan mayroong ginto. [12] Ang
ginto sa lupang iyon ay mabuti. Mayroon ding bedelio at ang batong onise.
[13] Ang pangalan ng pangalawang ilog ay Gihon. Ang isang ito ay umaagos sa buong lupain ng Cush. [14] Ang pangalan ng
pangatlong ilog ay Tigris, na umaagos sa silangan ng Asshur. Ang pang-apat na ilog ay ang Eufrates.
[15] Kinuha ni Yahweh na Diyos ang lalaki at inilagay siya sa hardin ng Eden upang trabahuin at alagaan ito. [16] Inutusan ni
Yahweh na Diyos ang lalaki, sinasabing, "Mula sa bawat puno sa hardin ay malaya kang makakakain. [17] Pero mula sa
puno ng kaalaman ng mabuti at masama ay hindi ka maaaring kumain, sapagkat sa araw na kumain ka mula roon, ikaw
ay tiyak na mamamatay."
[18] Pagkatapos sinabi ni Yahweh na Diyos, "Hindi mabuti na ang lalaki ay nag-iisa. Gagawa ako ng katuwang na babagay
para sa kanya." [19] Mula sa lupa ginawa ni Yahweh na Diyos ang bawat hayop sa bukid at bawat ibon sa langit. Pagkatapos
dinala niya sila sa lalaki upang makita kung ano ang itatawag niya sa kanila. Anuman ang itinawag ng lalaki sa bawat
buhay na nilikha, iyon ang kanyang pangalan. [20] Ang lalaki ay nagbigay ng mga pangalan para sa lahat ng mga hayop, sa
lahat ng mga ibon sa langit, at sa bawat mabangis na hayop sa bukid. Pero para sa lalaki mismo ay walang nahanap na
katuwang na babagay para sa kanya.
[21] Dinulot ni Yahweh na Diyos na makatulog nang mahimbing ang lalaki, kaya nakatulog ang lalaki. Kumuha si Yahweh
na Diyos ng isa sa kanyang mga tadyang at isinara ang laman kung saan niya kinuha ang tadyang. [22] Sa pamamagitan ng
tadyang na kinuha ni Yahweh na Diyos mula sa lalaki, ginawa niya ang babae at dinala siya sa lalaki. [23] Sinabi ng lalaki,
"Sa oras na ito, ito ang buto ng aking mga buto, at laman ng aking laman. Tatawagin siyang 'babae', dahil kinuha siya sa
lalaki."
[24] Kaya iiwan ng lalaki ang kanyang ama at ang kanyang ina, makikipag-isa siya sa kanyang asawa, at sila ay magiging
isang laman. [25] Kapwa sila hubad, ang lalaki at ang kanyang asawa, pero hindi sila nahihiya.

Chapter 3

[1] Ngayon ang ahas ay higit na tuso kaysa sa anumang ibang mabangis na hayop sa bukid na ginawa ni Yahweh na Diyos.
Sinabi niya sa babae, "Talaga bang sinabi ng Diyos, "Hindi kayo dapat kumain mula sa anumang puno ng hardin?" [2]
Sinabi ng babae sa ahas, "Maaari naming kainin ang bunga mula sa mga puno ng hardin, [3] pero tungkol sa bunga ng puno
na nasa gitna ng hardin, sinabi ng Diyos, "Hindi ninyo maaaring kainin ito, ni hindi ninyo ito maaaring hawakan, o
mamamatay kayo.'"
[4] Sinabi ng ahas sa babae, "Tiyak na hindi kayo mamamatay. [5] Dahil alam ng Diyos na sa araw na kainin ninyo ito
mabubuksan ang inyong mga mata, at kayo ay magiging tulad ng Diyos, na nakaaalam ng mabuti at masama." [6] At nang
nakita ng babae na ang puno ay mabuti para sa pagkain at kaaya-aya sa paningin, at ang puno ay kanais-nais para
gawing matalino ang isang tao, kumuha siya ng bunga nito at kinain ito. At binigyan niya ang kanyang asawa na kasama
niya, at kinain niya ito.
[7] Parehong nabuksan ang kanilang mga mata, at nalaman nilang sila ay hubad. Pinagsama-sama nilang tinahi ang mga
dahon ng igos at gumawa ng mga pantakip para sa kanilang mga sarili. [8] Narinig nila ang tunog ni Yahweh na Diyos na
naglalakad sa hardin sa kalamigan ng araw, kaya ang lalaki at ang kanyang asawa ay nagtago mula sa presensya ni
Yahweh na Diyos sa mga punong-kahoy ng hardin.
[9] Tinawag ni Yahweh na Diyos ang lalaki at sinabi sa kanya, "Nasaan ka?" [10] Sinabi ng lalaki, "Narinig kita sa hardin, at
natakot ako, dahil ako ay hubad. Kaya itinago ko ang aking sarili." [11] Sinabi ng Diyos, "Sinong nagsabi sa iyo na ikaw ay
hubad? Kumain ka ba mula sa punong iniutos kong huwag mong kakainan?"
[12] Sinabi ng lalaki, "Ang babae na ibinigay mo sa akin, binigyan niya ako ng bunga mula sa puno at kinain ko ito." [13] Sinabi
ni Yahweh na Diyos sa babae, "Ano ba itong ginawa mo?" Sinabi ng babae, "Nilinlang ako ng ahas, at kumain ako."
[14] Sinabi ni Yahweh na Diyos sa ahas, "Dahil ginawa mo ito, sumpain ka sa lahat ng mga hayop at sa lahat ng mababangis
na hayop sa bukid. Gagapang ka sa pamamagitan ng iyong tiyan at alikabok ang iyong kakainin sa lahat ng araw ng iyong

buhay. [15] Maglalagay ako ng poot sa pagitan mo at ng babae, at sa pagitan ng iyong binhi at ng kanyang binhi. Dudurugin
niya ang iyong ulo, at tutuklawin mo ang kanyang sakong."
[16] Sinabi niya sa babae, "Higit kong patitindihin ang sakit mo sa panganganak; sa sakit ka magsisilang ng mga anak. Ang
iyong pagnanais ay para sa iyong asawa, subalit pamumunuan ka niya."
[17] Sinabi niya kay Adan, "Dahil nakinig ka sa boses ng iyong asawa, at kumain mula sa puno, kung alin ay iniutos ko sa
iyo, nang sinabi kong, "Hindi kayo maaaring kumain mula rito,' sinumpa ang lupa dahil sa iyo; sa matinding pagpapagal
kakain ka mula rito sa lahat ng mga araw ng iyong buhay. [18] Ito ay tutubuan ng mga tinik at mga damo para sa iyo, at
kakainin mo ang mga pananim sa bukid. [19] Kakain ka ng tinapay sa pamamagitan ng pawis ng iyong mukha, hanggang
ikaw ay bumalik sa lupa, dahil kinuha ka mula rito. Dahil ikaw ay alikabok, at sa alikabok ka rin babalik."
[20] Tinawag ng lalaki ang kanyang asawa sa pangalang Eva dahil siya ang ina ng lahat ng mga nabubuhay. [21] Gumawa si
Yahweh na Diyos ng mga kasuotang balat para kay Adan at para sa kanyang asawa at dinamitan sila.
[22] Sinabi ni Yahweh na Diyos, "Ngayon ang tao ay naging tulad na natin, na nakaaaalam ng mabuti at masama. Ngayon
hindi siya dapat pahintulutang abutin ng kanyang kamay, at kumuha mula sa puno ng buhay at kumain nito, at mabuhay
nang walang hanggan." [23] Kaya pinalabas sila ni Yahweh na Diyos mula sa hardin ng Eden, para bungkalin ang lupa kung
saan siya kinuha. [24] Kaya pinalabas ng Diyos ang lalaki mula sa hardin, at nilagay niya ang querubin sa silangan ng
hardin ng Eden, at isang nagliliyab na espada na umiikot sa bawat panig, upang bantayan ang daan patungo sa puno ng
buhay.

Chapter 4

[1] Ang lalaki ay sumiping sa kanyang asawang si Eva. Siya ay nabuntis at isinilang niya si Cain. Sinabi niya, "Nagkaroon
ako ng lalaki sa tulong ni Yahweh." [2] Pagkatapos ay isinilang niya ang lalaking kapatid nitong si Abel. Naging pastol si
Abel, pero si Cain ay nagbungkal ng lupa.
[3] At nangyari na sa paglipas ng panahon dinala ni Cain ang ilan sa bunga ng lupa bilang handog kay Yahweh. [4] Si Abel
naman ay nagdala ng ilan sa panganay ng kanyang kawan at ilan sa taba. Tinanggap ni Yahweh si Abel at ang kanyang
handog, [5] pero hindi niya tinanggap si Cain at ang kanyang handog. Kaya lubhang nagalit si Cain, at sumimangot siya.
[6] Sinabi ni Yahweh kay Cain, "Bakit ka nagagalit at bakit ka sumisimangot? [7] Kung gagawin mo ang tama, hindi ka ba
tatanggapin? Pero kung hindi mo ginagawa ang tama, ang kasalanan ay nag-aabang sa pinto at ninanais na mamahala sa
iyo, subalit dapat mo itong pamunuan."
[8] Kinausap ni Cain si Abel na kanyang kapatid. At nangyari na habang sila ay nasa bukid, tumindig si Cain laban sa
kanyang kapatid na si Abel at pinatay niya ito. [9] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Cain, "Nasaan ang iyong kapatid na si
Abel?" Sinabi niya, "Hindi ko alam. Tagapangalaga ba ako ng aking kapatid?"
[10] Sinabi ni Yahweh, "Ano ang ginawa mo? Tumatawag sa akin ang dugo ng iyong kapatid mula sa lupa. [11] Ngayon
isinumpa ka mula sa lupa, na nagbukas ng bunganga nito upang tanggapin ang dugo ng iyong kapatid mula sa iyong
kamay. [12] Kapag ikaw ay magbubungkal ng lupa, mula ngayon hindi na nito isusuko sa iyo ang kanyang lakas. Magiging
palaboy at pagala-gala ka sa mundo."
[13] Sinabi ni Cain kay Yahweh, "Ang parusa ko ay higit kaysa sa aking makakaya. [14] Sa katunayan, itinaboy mo ako sa araw
na ito mula sa lupang ito, at ako ay itatago mula sa iyong mukha. Magiging palaboy ako at pagala-gala sa mundo, at kung
sinuman ang makasusumpong sa akin ay papatayin ako." [15] Sinabi ni Yahweh sa kanya, "Kung sinuman ang papatay kay
Cain, makapitong beses siyang gagantihan." Kaya nilagyan ni Yahweh ng palatandaan si Cain upang sinumang
makasumpong sa kanya, hindi siya lulusubin ng taong iyon.
[16] Kaya umalis si Cain mula sa presensya ni Yahweh at nanirahan sa lupain ng Nod, sa silangan ng Eden. [17] Sinipingan ni
Cain ang kanyang asawa at nabuntis ito. Isinilang niya si Enoc. Nagtatag siya ng isang lungsod at pinangalanan niya ito
sunod sa kanyang anak na si Enoc.
[18] Kay Enoc isinilang si Irad. Si Irad ang naging ama ni Mehujael. Si Mehujael ang naging ama ni Metusael. Si Metusael ang
naging ama ni Lamec. [19] Si Lamec ay kumuha ng dalawang asawa para sa kanyang sarili: ang pangalan ng isa ay si Ada, at
ang pangalan ng isa pa ay si Zilla.
[20] Isinilang ni Ada si Jabal. Siya ay ama ng lahat ng nakatira sa mga tolda na may mga alagang hayop. [21] Ang pangalan ng
kanyang kapatid na lalaki ay Jubal. Siya ang ama ng lahat ng mga manunugtog ng alpa at plauta. [22] Si Zilla naman, naging
anak niya si Tubal Cain, ang nagpapanday ng mga kagamitang tanso at bakal. Ang babaeng kapatid ni Tubal Cain ay si
Naama.
[23] Sinabi ni Lamec sa kanyang dalawang asawa, "Ada at Zilla dinggin ninyo ang aking tinig; kayong mga asawa ni Lamec,
makinig kayo sa sasabihin ko. Nakapatay ako ng isang tao dahil sinugatan ako, isang binata dahil sa pananakit sa akin. [24]
Kung ipaghihiganti si Cain ng makapitong ulit, sa gayon si Lamec ay ipaghihiganti ng pitumpu't-pitong ulit."
[25] Si Adan ay muling sumiping sa kanyang asawa, at siya ay nagkaanak ng isa pang anak na lalaki. Tinawag niya itong Set
at sinabing, "Binigyan muli ako ng Diyos ng anak na lalaki kapalit ni Abel, dahil pinatay siya ni Cain." [26] Si Set ay
nagkaroon ng anak na lalaki at tinawag niya itong Enos. Sa panahong iyon ang mga tao ay nagsimulang tumawag sa
pangalan ni Yahweh.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 5

1 Ito ang talaan ng mga kaapu-apuhan ni Adan. Sa araw na nilikha ng Diyos ang sangkatauhan, ginawa niya sila ayon sa
kanyang wangis. 2 Nilikha niya silang lalaki at babae. Pinagpala niya sila at pinangalanan silang sangkatauhan nang sila
ay likhain.
3 Nang nabuhay si Adan ng 130 taon, siya ay naging ama ng isang anak na lalaki na ayon sa kanyang sariling wangis,
sunod sa kanyang larawan, at pinangalanan niya itong Set. 4 Pagkatapos na si Adan ay naging ama ni Set, nabuhay siya ng
walondaang taon. Siya ay naging ama ng higit na marami pang mga anak na lalaki at mga anak babae. 5 Nabuhay si Adan
ng 930 taon, at pagkatapos siya ay namatay.
6 Nang nabuhay si Set ng 105 taon, siya ay naging ama ni Enos. 7 Pagkatapos na siya ay naging ama ni Enos, nabuhay siya
ng 807 taon at naging ama ng mas marami pang mga anak na lalaki at mga anak na babae. 8 Nabuhay si Set ng 912 taon,
at pagkatapos siya ay namatay.
9 Nang nabuhay si Enos ng siyamnapung taon, naging ama siya ni Kenan. 10 Pagkatapos na siya ay naging ama ni Kenan, si
Enos ay nabuhay ng 815 taon. Siya ay naging ama ng mas marami pang mga anak na lalaki at mga anak na babae. 11
Nabuhay si Enos ng 905 taon, at pagkatapos siya ay namatay.
12 Nang nabuhay si Kenan ng pitumpung taon, siya ay naging ama ni Mahalalel. 13 Pagkatapos na siya ay naging ama ni
Mahalalel, nabuhay si Kenan ng 840 taon. Siya ay naging ama ng mas marami pang mga anak na lalaki at mga anak na
babae. 14 Nabuhay si Kenan ng 910 taon at pagkatapos siya ay namatay.
15 Nang nabuhay si Mahalalel ng animnapu't limang taon, siya ay naging ama ni Jared. 16 Pagkatapos na siya ay naging
ama ni Jared, nabuhay si Mahalalel ng 830 taon. Siya ay naging ama ng mas marami pang mga anak na lalaki at mga
anak na babae. 17 Nabuhay si Mahalalel ng 895 taon at pagkatapos siya ay namatay.
18 Nang nabuhay si Jared ng 162 taon, siya ay naging ama ni Enoc. 19 Pagkatapos niyang naging ama ni Enoc, nabuhay si
Jared ng walong daang taon. Siya ay naging ama ng mas marami pang mga anak na lalaki at mga anak na babae. 20
Nabuhay si Jared ng 962 taon, at pagkatapos siya ay namatay.
21 Nang nabuhay si Enoc ng animnapu't limang taon, siya ay naging ama ni Metusalem. 22 Lumakad si Enoc na kasama ang
Diyos sa tatlong daang taon pagkatapos na siya ay naging ama ni Metusalem. Siya ay naging ama ng mas marami pang
mga anak na lalaki at mga anak na babae. 23 Nabuhay si Enoc ng 365 taon. 24 Lumakad si Enoc na kasama ang Diyos, at
pagkatapos siya ay nawala, dahil kinuha siya ng Diyos.
25 Nang nabuhay si Metusalem ng 187 taon, siya ay naging ama ni Lamec. 26 Pagkatapos na siya ay naging ama ni Lamec,
nabuhay si Metusalem ng 782 taon. Siya ay naging ama ng mas marami pang mga anak na lalaki at mga anak na babae. 27
Nabuhay si Metusalem ng 969 taon. Pagkatapos siya ay namatay.
28 Nang nabuhay si Lamec ng 182 taon, siya ay naging ama ng isang lalaki. 29 Tinawag niya siya sa pangalang Noe,
sinabing, "Ang isang ito ang magbibigay kapahingahan sa atin mula sa ating trabaho at mula sa kapaguran ng ating mga
kamay, na dapat nating gawin dahil sa lupang isinumpa ni Yahweh."
30 Nabuhay si Lamec ng 595 taon pagkatapos na siya ay naging ama ni Noe. Siya ay naging ama ng mas marami pang mga
anak na lalaki at mga anak na babae. 31 Nabuhay si Lamec ng 777 taon. Pagkatapos siya ay namatay.
32 Matapos mabuhay ni Noe ng limandaang taon, siya ay naging ama nina Sem, Ham at Jafet.

Chapter 6

1 At nangyari na nang nagsimulang dumami ang sangkatauhan sa mundo at ang mga anak na babae ay isinilang sa
kanila, 2 na nakita ng mga anak na lalaki ng Diyos na kaakit-akit ang mga anak na babae ng sangkatauhan. Kumuha sila
ng mga asawa para sa kanilang sarili, kahit sino sa kanila na mapili nila. 3 Sinabi ni Yahweh, "Ang aking espiritu ay hindi
mananatili sa sangkatauhan magpakailanman, sapagkat sila ay laman. Mabubuhay sila ng 120 taon."
4 Nasa mundo ang mga higante noong mga araw na iyon, at ganun din pagkatapos. Ito ay nangyari nang pinakasalan ng
mga anak na lalaki ng Diyos ang mga anak na babae ng tao, at nagkaroon sila ng mga anak sa kanila. Ito ang mga
malalakas na tao noong unang panahon, at mga lalaking kilala.
5 Nakita ni Yahweh ang labis na kasamaan ng sangkatauhan sa mundo, at ang bawat pagkahilig ng kanilang puso ay
patuloy na kasamaan lamang. 6 Nalungkot si Yahweh na ginawa niya ang sangkatauhan sa mundo, at ito ay nagdulot ng
dalamhati sa kanyang puso.
7 Kaya sinabi ni Yahweh, "Lilipulin ko ang sangkatauhang nilikha ko mula sa ibabaw ng mundo; kapwa ang sangkatauhan
at ang higit na malalaking mga hayop, at gumagapang na mga bagay sa lupa at mga ibon sa kalangitan, dahil
pinagsisihan kong ginawa ko sila." 8 Pero nakasumpong si Noe ng pagtatangi sa mata ni Yahweh.
9 Ito ang mga pangyayari patungkol kay Noe. Matuwid, at walang kapintasan si Noe sa gitna ng mga tao sa kanyang
kapanahunan. Lumakad si Noe kasama ng Diyos. 10 Naging ama siya ng tatlong mga anak na lalaki: Sem, Ham at Jafet.
11 Ang mundo ay masama sa harapan ng Diyos, at ito'y puno ng karahasan. 12 Nakita ng Diyos ang mundo; masdan, ito ay
masama, dahil lahat ng laman ay pinasama ang kanilang gawi sa ibabaw ng mundo.

[13] Sinabi ng Diyos kay Noe, "Nakikita kong panahon na upang bigyang wakas ang lahat ng laman, sapagkat napuno na ng
karahasan ang mundo sa pamamagitan nila. Katunayan, wawasakin ko sila kasama ng mundo. [14] Gumawa ka para sa
iyong sarili ng arka mula sa kahoy ng saypres. Gumawa ka ng mga silid sa arka, takpan mo ito ng aspalto sa loob at labas.
[15] Ganito mo ito gagawin: tatlong daang kubit ang haba ng arka, limampung kubit ang luwag nito, at tatlumpung kubit
ang taas nito.
[16] Gumawa ka ng bubong para sa arka, at tapusin mo ito sa isang kubit mula sa itaas ng tagiliran. Maglagay ka ng pinto sa
gilid ng arka at gumawa ka ng ilalim, pangalawa, at pangatlong palapag. [17] Makinig ka, malapit ko nang ipadala ang baha
ng mga tubig sa mundo, upang lipulin ang lahat ng laman na may hininga ng buhay dito mula sa silong ng langit. Lahat
ng bagay na nasa mundo ay mamamatay.
[18] Subalit itatatag ko ang aking tipan sa iyo. Papasok ka sa arka, ikaw, at ang iyong mga anak na lalaki, iyong asawa at mga
asawa ng iyong mga anak. [19] Mula sa bawat nabubuhay na nilalang ng lahat ng laman, dalawa ng bawat uri ang dapat
mong dalhin sa arka, upang mananatili silang buhay kasama mo, kapwa lalaki at babae.
[20] Mga ibon ayon sa kanilang uri, at ang mga malalaking hayop ayon sa kanilang uri, bawat gumagapang na bagay sa lupa
ayon sa kanyang uri, dalawa ng bawat uri ay pupunta sa iyo, upang panatilihin silang buhay. [21] Tipunin mo para sa sarili
mo ang bawat uri ng pagkaing makakain at itabi ito, para maging pagkain para sa iyo at sa kanila." [22] Kaya ginawa ito ni
Noe. Ginawa niya ito, ayon sa lahat ng inutos ng Diyos.

Chapter 7

[1] Sinabi ni Yahweh kay Noe, "Halika, ikaw at lahat ng iyong sambahayan sa arka, sapagkat sa salinlahing ito nakita ko na
ikaw ay matuwid sa aking harapan. [2] Sa bawat malinis na hayop magdala ka ng pitong lalaki at pitong babae. At sa mga
hayop na hindi malinis, magdala ka ng dalawa, ang lalaki at kanyang kapares. [3] Gayundin ang mga ibon sa kalangitan,
magdala ka ng pitong lalaki at pitong babae, upang mapanatili ang kanilang mga supling sa ibabaw ng buong mundo.
[4] Pagkalipas ng pitong araw idudulot kong umulan sa mundo sa loob ng apatnapung araw at apatnapung gabi. Lilipulin
ko mula sa ibabaw ng lupa ang bawat buhay na nilalang na aking ginawa." [5] Ginawa ni Noe ang lahat ng iniutos ni
Yahweh sa kanya.
[6] Si Noe ay anim na raang taong gulang nang dumating ang baha sa mundo. [7] Si Noe, ang kanyang mga anak na lalaki, ang
kanyang asawa, at ang mga asawa ng kanyang mga anak na lalaki ay sama-samang pumasok sa arka dahil sa mga tubig
ng baha.
[8] Ang mga malinis at hindi malinis na mga hayop, mga ibon, at lahat ng mga gumagapang sa lupa, [9] dala-dalawa, lalaki at
babae, ang pumunta kay Noe at pumasok sa arka, ayon sa iniutos ng Diyos kay Noe. [10] Nangyari na matapos ang pitong
araw, dumating ang tubig ng baha sa mundo.
[11] Sa ika-anim na raang taon ng buhay ni Noe, sa pangalawang buwan sa ikalabimpitong araw ng buwan, sa parehong
araw, ang lahat ng mga bukal ng kailaliman ay sumambulat, at ang mga bintana ng langit ay nabuksan. [12] Nagsimulang
umulan sa mundo sa loob ng apatnapung araw at apatnapung gabi.
[13] Sa araw ding iyon si Noe at ang kanyang mga anak na lalaki, na sina Sem, Ham, at Jafet, at ang asawa ni Noe, at ang
tatlong asawa ng kanyang mga anak na lalaki ay kasama niyang pumasok sa arka. [14] Pumasok sila kasama ang bawat
mababangis na hayop ayon sa kanilang uri, at bawat klase ng alagang mga hayop ayon sa kanilang uri, at bawat
gumagapang na bagay na gumagapang sa mundo ayon sa kanilang uri, at bawat klase ng ibon ayon sa kanilang uri,
bawat uri ng nilikha na may mga pakpak.
[15] Dalawa sa lahat ng laman na may hininga ng buhay ay pumunta kay Noe at pumasok sa arka. [16] Ang mga hayop na
pumasok ay lalaki at babae ng lahat ng laman; pumasok sila gaya ng iniutos ng Diyos sa kanya. Pagkatapos isinara ni
Yahweh ang pintuan sa likod nila.
[17] Pagkatapos dumating ang baha sa mundo sa loob ng apatnapung araw, at tumaas ang tubig at binuhat ang arka.
Umangat ito mula sa mundo. [18] Rumagasa ang tubig at lubhang tumaas sa mundo, at lumutang ang arka sa ibabaw ng
tubig.
[19] Ang tubig ay buong lakas na tumaas nang tumaas sa mundo. Tinakpan nilang tuluyan ang lahat ng matataas na mga
bundok na nasa silong ng buong langit. [20] Tumaas ang mga tubig ng labinlimang kubit sa ibabaw ng mga tuktok ng mga
bundok.
[21] Namatay ang lahat ng mga nabubuhay na nilalang na gumagalaw sa ibabaw ng mundo: ang mga ibon, ang mga alagang
hayop, ang mga mababangis na hayop, lahat ng nagkukumpol na mga nilikha na nagkumpol sa ibabaw ng mundo, at
lahat ng sangkatauhan. [22] Lahat ng nilalang na may hininga nang espiritu ng buhay sa kanilang ilong, lahat ng nasa
tuyong lupa, nangamatay.
[23] Kaya bawat buhay na bagay na nasa ibabaw ng mundo ay nalipol, mula sa sangkatauhan hanggang sa malalaking mga
hayop, mga gumagapang na mga bagay, at mga ibon sa himpapawid. Nawasak silang lahat mula sa mundo. Tanging si
Noe at ang kanyang mga kasama sa arka ang natira. [24] Nangibabaw ang tubig sa mundo sa loob ng isandaan at
limampung araw.

Chapter 8

1 Isinaalang-alang ng Diyos si Noe, lahat ng mga mababangis na hayop, at lahat ng alagang mga hayop na kasama niya sa
arka. Ginawa ng Diyos na umihip ang isang hangin sa ibabaw ng mundo, at nagsimulang humupa ang tubig. 2 Ang mga
bukal sa ilalim at ang mga bintana ng langit ay nagsara, at tumigil ang pag-ulan. 3 Ang mga tubig baha ay nagpatuloy na
humupa mula sa mundo. At pagkalipas ng isandaan at limampung araw, ang tubig ay lubhang nabawasan.
4 Sumadsad ang arka sa ikapitong buwan, sa ikalabimpitong araw ng buwan, sa ibabaw ng mga bundok ng Ararat. 5 Ang
tubig ay nagpatuloy na humupa hanggang sa ikasampung buwan. Sa unang araw ng buwan, ang mga tuktok ng mga
bundok ay lumitaw.
6 At nangyari pagkaraan ng apatnapung araw na binuksan ni Noe ang bintana ng arka na kanyang ginawa. 7 Nagpalipad
siya ng isang uwak at ito ay nagparoo't nagparito hanggang sa natuyo ang tubig mula sa mundo.
8 Pagkatapos ay nagpalipad siya ng isang kalapati upang tingnan kung ang tubig ay humupa na mula sa ibabaw ng lupa, 9
pero ang kalapati ay walang nakitang lugar upang ipahinga ang kanyang paa, at bumalik ito sa kanya sa arka, dahil
natatakpan pa rin ng tubig ang buong mundo. Iniabot niya ng kanyang kamay, at kinuha at dinala niya ito kasama niya
sa arka.
10 Naghintay siya ng pito pang mga araw at pinalipad niyang muli ang kalapati mula sa arka. 11 Bumalik ang kalapati sa
kanya kinagabihan. Masdan! Sa kanyang bibig ay may sariwang pitas ng dahon ng olibo. Kaya nalaman ni Noe na ang
tubig ay humupa mula sa mundo. 12 Naghintay siya ng pito pang araw, at pinalipad niyang muli ang kalapati. Hindi na ito
muling bumalik sa kanya.
13 Nangyari na sa ika-anim na raan at isang taon, sa unang buwan, sa unang araw ng buwan, na natuyo na ang mga tubig
mula sa mundo. Inalis ni Noe ang takip ng arka, tumingin sa labas, at masdan, nakita niya ang ibabaw ng lupa ay tuyo na.
14 Sa pangalawang buwan ng ikadalawampu't pitong araw ng buwan, ang mundo ay tuyo na.
15 Sinabi ng Diyos kay Noe, 16 "Lumabas ka sa arka, ikaw, ang iyong asawa, ang iyong mga anak na lalaki, at ang mga
asawa ng iyong mga anak na lalaki. 17 Dalhin mo palabas ang bawat buhay na nilalang ng lahat ng laman na kasama mo,
pati na ang mga ibon, ang mga alagang hayop, at ang bawat gumagapang na bagay na gumagapang sa ibabaw ng mundo,
upang sila ay lumaganap sa buong mundo, maging mabunga, at magpakarami sa mundo."
18 Kaya lumabas si Noe kasama ang kanyang mga anak na lalaki, kanyang asawa, at mga asawa ng kanyang mga anak na
lalaki na kasama niya. 19 Bawat buhay na nilikha, bawat gumagapang na bagay, at bawat ibon, lahat ng bagay na
gumagalaw sa mundo, ayon sa kanilang mga pamilya, ay umalis sa arka.
20 Gumawa ng altar si Noe para kay Yahweh. Kumuha siya ng ilang malinis na hayop at ilang malinis na ibon, at
naghandog ng handog na susunugin sa altar. 21 Naamoy ni Yahweh ang kaaya-ayang halimuyak at sinabi niya sa kanyang
puso, "Hindi ko na muling susumpain ang lupa dahil sa sangkatauhan, kahit na ang ninanais ng kanilang mga puso ay
masama mula sa pagkabata. Ni muli kong wawasakin ang lahat ng may buhay, tulad nang ginawa ko. 22 Habang ang
mundo ay nananatili, ang panahon ng pagtatanim at pag-aani, lamig at init, tag-araw at tagginaw, at ang araw at gabi ay
hindi hihinto."

Chapter 9

1 At pinagpala ng Diyos si Noe at ang kanyang mga anak na lalaki, at sinabi sa kanila, "Maging mabunga kayo,
magpakarami, at punuin ang mundo. 2 Ang takot at ang sindak sa inyo ay mapupunta sa bawat nabubuhay na hayop sa
mundo, sa bawat ibon sa langit, sa lahat ng bagay na nasa lupa, at sa lahat ng isda sa karagatan. Ibinigay ko ang mga ito
sa inyong kamay.
3 Magiging pagkain para sa inyo ang bawat gumagalaw na bagay na nabubuhay. Tulad nang ibinigay ko sa inyo ang mga
luntiang halaman, ngayon ibinigay ko na ang bawat bagay sa inyo. 4 Subalit hindi ninyo dapat kainin ang karneng may
buhay pa—iyon ay ang dugo nito—na narito.
5 Subalit para sa iyong dugo, ang buhay na nasa iyong dugo, hihingin ko ang kabayaran. Mula sa kamay ng bawat hayop
hihingin ko ito. Mula sa kamay ng sinumang tao, iyon ay, mula sa kamay na pumatay ng kanyang kapatid, aking hihingin
ang pagsusulit sa buhay ng taong ito. 6 Sinuman ang magpapadanak ng dugo ng tao, sa pamamagitan ng tao dadanak ang
dugo niya, sapagkat ayon sa wangis ng Diyos ay nilalang niya ang tao. 7 Para sa inyo, maging mabunga kayo at
magpakarami, lumaganap kayo sa buong mundo at magpakarami rito."
8 At nakipag-usap ang Diyos kay Noe at sa kanyang mga anak na kasama niya, sinabing, 9 "Samantala ako, makinig kayo!
Itatatag ko ang kasunduan sa inyo at sa inyong mga kaapu-apuhang susunod sa inyo, 10 at sa bawat nabubuhay na
nilalang na kasama ninyo, pati mga ibon at mga alagang hayop, at bawat nilalang sa mundo na kasama ninyo, mula sa
lahat ng lumabas sa arka, hanggang sa bawat nabubuhay na nilalang sa mundo.
11 Sa pamamagitan nito itinatatag ko ang aking kasunduan sa inyo, na hindi na kailanman ang lahat ng laman ay muling
mawawasak sa pamamagitan ng tubig baha. Hindi na kailanman muling magkakaroon ng bahang sisira sa mundo." 12
Sinabi ng Diyos, "Ito ang palatandaan ng kasunduang aking gagawin sa pagitan ko at ninyo at sa bawat nabubuhay na

nilalang na kasama ninyo, sa lahat ng hinaharap na salinlahi: [13] Inilagay ko ang aking bahaghari sa ulap, at ito ang
palatandaan ng kasunduan sa pagitan ko at ng mundo.
[14] Ito ay mangyayari kapag dinadala ko ang ulap sa ibabaw ng mundo at ang bahaghari ay natatanaw sa ulap, [15] sa gayon
isasaisip ko ang aking kasunduan sa pagitan ko at ninyo, at sa bawat nabubuhay na nilalang ng lahat ng laman. Ang mga
tubig ay hindi kailanman muling magiging bahang wawasak sa lahat ng laman.
[16] Ang bahag-hari ay mapapaloob sa mga ulap at makikita ko ito, upang gunitain ang walang hangang kasunduan sa
pagitan ng Diyos at bawat nabubuhay na nilalang ng lahat ng laman na nasa mundo." [17] At sinabi ng Diyos kay Noe, "Ito
ang palatandaan ng aking kasunduan na aking itinatag sa pagitan ko at ng lahat ng laman na nasa mundo.
[18] Ang mga anak ni Noe na lumabas sa arka ay sina Sem, Ham at Jafet. At si Ham ay ama ni Canaan. [19] Ito ang tatlong anak
ni Noe, at mula sa mga ito dumami ang tao sa buong mundo.
[20] Nagsimulang maging magsasaka si Noe, at nagtanim siya ng ubasan. [21] Uminom siya ng kaunting alak at nalasing. Siya
ay nakahigang walang damit sa kanyang tolda.
[22] Pagkatapos si Ham, na ama ni Canaan, ay nakita ang kahubaran ng kanyang ama at sinabi ito sa kanyang dalawang
kapatid na nasa labas. [23] Kaya kumuha si Sem at Jafet ng damit at inilagay ito sa parehong balikat nila, at patalikod na
lumakad at tinakpan ang kahubaran ng kanilang ama. Ang kanilang mga mukha ay lumihis sa ibang direksyon, kaya
hindi nila nakita ang kahubaran ng kanilang ama.
[24] Nang nagising si Noe mula sa kanyang kalasingan, nalaman niya kung ano ang ginawa ng kanyang bunsong anak na
lalaki sa kanya. [25] Kaya sinabi niya, "Sumpain si Canaan. Maging isang lingkod sana siya sa mga lingkod ng kanyang mga
kapatid."
[26] Sinabi rin niya, "Nawa si Yahweh, ang Diyos ni Shem, ay pagpalain at nawa si Canaan ay kanyang maging lingkod. [27]
Palawakin nawa ng Diyos si Jafet, at hayaan siyang gumawa ng kanyang tahanan sa mga tolda ni Shem. Maging alipin
nawa niya si Canaan."
[28] Matapos ang baha, nabuhay si Noe ng tatlondaan at limampung taon. [29] Nabuhay si Noe sa loob ng siyam na raan at
limampung taon, at siya ay namatay.

Chapter 10

[1] Ito ang mga kaapu-apuhan ng mga anak na lalaki ni Noe, iyon ay, sina Sem, Ham at Jafet. Nagkaanak sila ng mga lalaki
pagkatapos ng baha.
[2] Ang mga anak na lalaki ni Japet ay sina Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Meshec at Tiras. [3] Ang mga anak na lalaki ni
Gomer ay sina Askenaz, Rifat, Togarma. [4] Ang mga anak na lalaki ni Jovan ay sina Elisha, Tarsis, Kitim at Dodanim. [5] Mula
sa mga ito humiwalay ang mga taong taga baybay-dagat at umalis papunta sa kani-kanilang mga lupain, bawat isa ay
may sariling wika, ayon sa kanilang mga angkan, ayon sa kanilang mga bansa.
[6] Ang mga anak na lalaki ni Ham ay sina Cus, Mizraim, Put, at Canaan. [7] Ang mga anak na lalaki ni Cus ay sina Seba,
Havila, Sabta, Raama at Sabteca. Ang mga anak na lalaki ni Raama ay sina Sheba at Didan.
[8] Si Cus ang naging ama ni Nimrod, ang naging kauna-unahang manlulupig sa mundo. [9] Siya ay isang mahusay na
mangangaso sa harapan ni Yahweh. Kaya ang mga ito'y sinabi, "Tulad ni Nimrod, na mahusay na mangangaso sa harapan
ni Yahweh." [10] Ang naunang mga sentro ng kanyang kaharian ay ang Babel, Eric, Acad at Calne, sa lupain ng Sinar.
[11] Mula sa lupaing iyon siya ay pumunta sa Asiria at tinatag ang Nineve, Rehoboth Ir, Cale, [12] at Resen, na nasa pagitan ng
Nineve at Cale. Ito ay malaking lungsod. [13] Si Mizraim ang naging ama ng mga Ludites, mga Anamites, mga Lehabites, mga
Napthuhites, [14] ng mga Pathrusites, mga Casluhites (kung kanino nagmula ang mga Filisteo), at mga Caphtorites.
[15] Si Canaan ang naging ama ni Sidon, na kanyang panganay, at ni Heth, [16] gayundin ng mga Jebuseo, ng mga Amoreo, ng
mga Gergeseo, [17] ng mga Hivita, ng mga Araceo, ng mga Sineo, [18] ng mga Arvadeo, ng mga Zemareo at ng mga Hamateo.
Pagkatapos kumalat ang mga angkan ng mga Cananeo.
[19] Ang hangganan ng mga Cananeo ay mula sa Sidon, sa direksyon ng Gerar, hanggang sa Gaza, at habang ang isa ay
patungong Sodoma, Gomorra, Adma, at Zeboim, hanggang sa Lasha. [20] Ito ang mga anak na lalaki ni Ham, ayon sa
kanilang mga angkan, ayon sa kanilang mga wika, sa kanilang mga lupain, at sa kanilang mga bansa.
[21] Nagkaanak din ng mga lalaki si Sem, ang nakatatandang kapatid na lalaki ni Jafet. Si Sem din ang ninuno ng lahat ng
tao sa Eber. [22] Ang mga anak na lalaki ni Sem ay sina Elam, Asshur, Arfaxad, Lud, at Aram. [23] Ang mga anak na lalaki ni
Aram ay sina Uz, Hul, Gether, at Meshec.
[24] Si Arfaxad ang naging ama ni Shela, at si Shela ang naging ama ni Eber. [25] Si Eber ay may dalawang anak na lalaki. Ang
pangalan ng isa ay Peleg, dahil sa kanyang panahon nahati ang mundo. Ang pangalan ng kanyang lalaking kapatid ay
Joktan.
[26] Si Joktan ang naging ama nina Almodad, Sheleph, Hazarmavet, Jerah, [27] Hadoram, Uzal, Diklah, [28] Obal, Abimael, Sheba,
[29] Ofir, Havila, at Jobab. Ang lahat ng mga ito ay anak ni Joktan.
[30] Ang kanilang nasasakupan ay mula sa Mesha, hangang sa Sephar, ang bundok ng Silangan. [31] Ito ang mga anak ni Sem,
ayon sa kanilang mga angkan at sa kanilang mga wika, sa kanilang mga lupain, ayon sa kanilang mga bansa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

32 Ito ang mga angkan ng mga anak na lalaki ni Noe, ayon sa kanilang mga tala ng angkan, ng kanilang mga bansa. Mula
sa mga ito nagkahiwalay ang mga bansa at kumalat sa mundo matapos ang baha.

Chapter 11

1 Ngayon ang buong mundo ay gumagamit ng iisang wika at parehong mga salita. 2 Sa kanilang paglalakbay sa silangan,
nakatagpo sila ng isang kapatagan sa lupain ng Shinar at doon sila nanirahan.
3 Sinabi nila sa isa't isa, "Halikayo, gumawa tayo ng mga laryo at lutuin nating mabuti." Laryo ang gamit nila sa halip na
bato at alkitran bilang semento. 4 Sinabi nila, "Halikayo, magtayo tayo ng isang lungsod at isang tore para sa atin kung
saan ang tuktok ay aabot hanggang langit, at gumawa tayo ng pangalan para sa ating mga sarili. Kung hindi natin
gagawin ito, magkakawatak-watak tayo sa buong mundo."
5 Kaya bumaba si Yahweh para tingnan ang lungsod at ang toreng itinayo ng mga kaapu-apuhan ni Adan. 6 Sinabi ni
Yahweh, "Tingnan ninyo, sila ay iisang bayan na may iisang wika, at sinisimulan nilang gawin ito! Hindi magtatagal lahat
ng gusto nilang gawin ay hindi na magiging imposible para sa kanila. 7 Halikayo, bumaba tayo at lituhin natin ang
kanilang wika roon, para hindi nila maintindihan ang isa't isa.
8 Kaya ikinalat sila ni Yahweh mula roon tungo sa lahat ng dako ng mundo at huminto sila sa pagtatayo ng lungsod. 9
Kaya, pinangalanan itong Babel, dahil doon nilito ni Yahweh ang wika ng buong mundo at mula roon ikinalat sila ni
Yahweh sa iba't ibang dako ng mundo.
10 Ito ang mga kaapu-apuhan ni Sem. Si Sem ay isandaang taong gulang, at naging ama ni Arfaxad dalawang taon matapos
ang baha. 11 Si Sem ay nabuhay ng limandaang taon matapos siyang naging ama ni Arfaxad. Naging ama rin siya ng iba
pang mga anak na lalaki at babae.
12 Nang tatlumpu't-limang taon na si Arfaxad, siya ay naging ama ni Selah. 13 Nabuhay pa si Arfaxad ng 403 taon matapos
siyang maging ama ni Selah, at naging ama pa ng ibang anak na lalaki at babae.
14 Nang tatlumpung taon na si Selah, siya ay naging ama ni Eber. 15 Nabuhay pa si Selah ng 403 taon matapos siyang
maging ama ni Eber at naging ama pa ibang anak na lalaki at babae.
16 Nang tatlumpu't-apat na taon si Eber, siya ay naging ama ni Peleg. 17 Nabuhay pa si Eber ng 430 taon matapos siyang
maging ama ni Peleg. Siya ay naging ama rin ng iba pang mga anak na lalaki at babae.
18 Nang tatlumpung taon na si Peleg, siya ay naging ama ni Reu. 19 Nabuhay pa si Peleg ng 209 taon matapos siyang maging
ama ni Peleg. Siya ay naging ama rin ng iba pang mga anak na lalaki at babae.
20 Nang tatlumpu't dalawang taon na si Reu, siya ay naging ama ni Serug. 21 Nabuhay pa si Reu ng 207 taon matapos siyang
maging ama ni Serug. Siya ay naging ama rin ng iba pang mga anak na lalaki at babae.
22 Nang tatlumpung taon na si Serug, siya ay naging ama ni Nahor. 23 Si Serug ay nabuhay pa ng dalawandaang taon
matapos siyang maging ama ni Nahor. Siya ay naging ama rin ng iba pang mga anak na lalaki at babae.
24 Nang dalawampu't-siyam na taon na si Nahor, siya ay naging ama ni Terah. 25 Nabuhay pa si Nahor ng 119 taon matapos
siyang maging ama ni Terah. Siya ay naging ama rin ng iba pang mga anak na lalaki at babae. 26 Matapos mamuhay si
Terah ng pitumpung taon, siya ay naging ama ni Abram, Nahor, and Haran.
27 Ngayon ito ang mga kaapu-apuhan ni Terah. Si Terah ay naging ama nina Abram, Nahor, at Haran, at si Haran ay
naging ama ni Lot. 28 Namatay si Haran sa piling ng kaniyang amang si Terah sa lupain na kaniyang sinilangan, sa Ur ng
mga Caldeo.
29 Kumuha ng mga asawa sina Abram at Nahor. Ang pangalan ng asawa ni Abram ay Sarai at ang pangalan ng asawa ni
Nahor ay Milcah, anak na babae ni Haran, na ama ni Milcah at Iscah. 30 Ngayon si Sarai ay baog; siya ay walang anak
31 Kinuha ni Terah ang anak niyang si Abram, si Lot na anak ng kaniyang anak na si Haran, Sarai na kaniyang manugang,
asawa ng kaniyang anak na si Abram, at sama-sama nilang iniwan ang Ur ng mga Caldeo, para pumunta sa lupain ng
Canaan. Pero sila ay dumating sa Haran at nanatili roon. 32 Nabuhay pa si Terah ng 205 na taon at pagkatapos ay namatay
sa Haran.

Chapter 12

1 Ngayon sinabi ni Yahweh kay Abram, "Humayo ka mula sa iyong bansa, at mula sa iyong mga kamag-anak, at mula sa
sambahayan ng iyong ama, sa lupaing ipakikita ko sa iyo. 2 Gagawin kitang isang dakilang bansa, at pagpapalain kita, at
gagawin kong dakila ang iyong pangalan at ikaw ay magiging isang pagpapala. 3 Pagpapalain ko ang magpapala sa iyo,
pero sinuman ang maninira sa iyo ay susumpain ko. Sa pamamagitan mo, ang lahat ng mga pamilya sa buong mundo ay
pagpapalain."
4 Kaya humayo si Abram, gaya ng sinabi ni Yahweh na kaniyang gawin, at sumama si Lot sa kaniya. Pitumpu't-limang
taong gulang si Abram nang umalis siya sa Haran. 5 Isinama ni Abram si Sarai, na kaniyang asawa, si Lot, na anak na
lalaki ng kaniyang kapatid, lahat ng mga ari-arian na kanilang naipon, at mga nakuha nilang mga tauhan sa Haran.
Umalis sila patungo sa lupain ng Canaan, at pumunta sa lupain ng Canaan.

6 Naglakbay si Abram hanggang sa Shekem sa kakahuyan ng Moreh. Sa panahong iyon ang mga Cananeo ang
naninirahan sa lupain. 7 Nagpakita si Yahweh kay Abram, at sinabing, "Ibibigay ko ang lupaing ito sa iyong mga kaapu-
apuhan." Kaya nagtayo roon si Abram ng altar para kay Yahweh, na nagpakita sa kaniya.
8 Mula roon siya ay lumipat sa bulubunduking bayan sa silangan ng Bethel, kung saan niya itinayo ang kaniyang tolda, na
ang Bethel ay nasa kanluran at ang Ai ay nasa silangan. Doon nagtayo siya ng altar para kay Yahweh at tumawag sa
pangalan ni Yahweh. 9 Pagkatapos nagpatuloy si Abram sa paglalakbay patungong Negeb.
10 Nagkaroon ng taggutom sa lupain, kaya bumaba si Abram papunta sa Ehipto para manirahan doon, dahil matindi ang
taggutom sa lupain. 11 Nang siya ay papasok na sa Ehipto, sinabi niya sa kaniyang asawang si Sarai, "Tingnan mo, alam
kong ikaw ay isang magandang babae. 12 Kapag nakita ka ng mga taga-Ehipto sasabihin nilang, 'Ito ay kaniyang asawa,' at
ako ay papatayin nila, pero hahayaan ka nilang mabuhay. 13 Sabihin mong ikaw ay kapatid kong babae, para mapabuti
ako ng dahil sa iyo, at maliligtas ang buhay ko dahil sa iyo."
14 Nang papasok na si Abram sa Ehipto, nakita ng mga taga-Ehipto na napakaganda ni Sarai. 15 Nakita siya ng mga
prinsepe ng Paraon, at pinuri siya kay Paraon, at dinala ang babae sa sambahayan ng Paraon. 16 Pinakitunguhan nang
mabuti ni Paraon si Abram alang-alang sa kaniya, at binigyan siya ng mga tupa, mga baka, mga lalaking asno, mga lalaki
at babaeng lingkod, mga babaeng asno, at mga kamelyo.
17 Pagkatapos pinahirapan ni Yahweh ang Paraon at ang kaniyang sambahayan ng mga matinding salot dahil kay Sarai,
na asawa ni Abram. 18 Pinatawag ng Paraon si Abram, at sinabing, "Ano itong ginawa mo sa akin? Bakit hindi mo sinabi sa
akin na siya ay iyong asawa? 19 Bakit mo sinabing, 'Siya ay kapatid ko,' kaya kinuha ko siya na maging asawa ko? Kaya
ngayon, narito ang iyong asawa. Isama mo siya, at umalis na kayo." 20 Pagkatapos, binigyan ng utos ng Paraon ang
kaniyang mga tauhan patungkol sa kaniya, at siya ay pinaalis nila, kasama ang kaniyang asawa at ang lahat ng mayroon
siya.

Chapter 13

1 Kaya umalis si Abram sa Ehipto at pumunta sa Negeb, siya, ang kaniyang asawa, at ang lahat ng mayroon siya. Sumama
rin si Lot sa kanila. 2 Ngayon si Abram ay napakayaman na sa mga hayop, pilak, at ginto.
3 Nagpatuloy siya sa kaniyang paglalakbay mula sa Negeb patungong Bethel, sa lugar kung saan naroon ang kaniyang
tolda noon, sa pagitan ng Bethel at Ai. 4 Pumunta siya sa lugar kung saan niya dating itinayo ang altar. Dito tumawag siya
sa pangalan ni Yahweh.
5 Ngayon si Lot, na kasama ni Abram sa paglalakbay, ay mayroon ding mga kawan, mga alagang hayop at mga tolda. 6
Dahil ang kanilang mga ari-arian ay napakarami, hindi na kayang tugunan ng lupain ang kanilang pangangailangan na
manirahang magkasama, kaya hindi na sila maaaring magsama. 7 At isa pa, mayroon ng pagtatalo sa pagitan ng mga
pastol ng mga hayop ni Abram at ng mga pastol ng mga hayop ni Lot. Naninirahan ang mga Cananeo at Perezeo sa lupain
nang panahong iyon.
8 Kaya sinabi ni Abram kay Lot, "Huwag nating hayaan na magkaroon ng alitan sa pagitan nating dalawa at sa pagitan ng
iyong mga pastol at ng aking mga pastol; kung tutuusin, tayo ay magkapamilya. 9 Hindi ba nasa harap mo ang buong
lupain? Humayo ka at ihiwalay mo ang iyong sarili sa akin. Kung pupunta ka sa kaliwa, pupunta naman ako sa kanan. O
kung pupunta ka sa kanan, pupunta naman ako sa kaliwa.
10 Kaya tumingin si Lot sa paligid at nakitang sagana sa tubig ang buong kapatagan ng Jordan hanggang sa Zoar, katulad
ng hardin ni Yahweh, katulad ng lupain sa Ehipto. Ito ay bago pa nilipol ni Yahweh ang Sodoma at Gomorrah. 11 Kaya
pinili ni Lot ang lahat ng kapatagan ng Jordan para sa kaniyang sarili at naglakbay sa silangan at naghiwalay na ang
magkakamag-anak.
12 Nanirahan si Abram sa lupain ng Canaan, at si Lot ay nanirahan naman sa mga lungsod ng kapatagan. Nagtayo siya ng
kaniyang mga tolda hindi kalayuan sa Sodoma. 13 Ngayon napakasama ng mga kalalakihan ng Sodoma at namumuhay
sila laban kay Yahweh.
14 Sinabi ni Yahweh kay Abram pagkatapos lumayo ni Lot sa kaniya, "Tumingin ka mula sa kinatatayuan mo, sa hilaga,
timog, silangan at kanluran. 15 Lahat ng lupaing ito na nakikita mo, ibibigay ko sa iyo at sa iyong mga kaapu-apuhan
magpakailanman.
16 At gagawin kong kasindami ng alikabok sa lupa ang iyong mga kaapu-apuhan, kaya kung mabibilang ng isang tao ang
alikabok ng mundo, sa gayon ay mabibilang din ang mga kaapu-apuhan mo. 17 Tumindig ka, lakarin mo ang kahabaan at
kalawakan ng lupain, dahil ibibigay ko ito sa iyo. 18 Kaya binuhat ni Abram ang kaniyang tolda, pumunta siya at
nanirahan sa may mga kakahuyan ng Mamre, na nasa Hebron, at doon nagtayo ng isang altar para kay Yahweh.

Chapter 14

1 Nangyari na sa mga araw nina Amrafel, hari ng Sinar, Ariok, hari ng Elasar, Kedorlaomer, hari ng Elam, at Tidal, hari ng
Goyim, 2 na nakipagdigma sila laban kina Bera, hari ng Sodoma, Birsha, hari ng Gomorra, Shinab, hari ng Adma,
Shemeber, hari ng Zeboim, at sa hari ng Bela (tinatawag ding Zoar).

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[3] Ang limang mga hari ay nagsama-sama sa Lambak ng Sidim (na tinatawag ding Dagat Asin). [4] Labindalawang taon
silang nanilbihan kay Kedorlaomer, pero naghimagsik sila sa ika-labintatlong taon. [5] Pagkatapos sa ikalabing apat na
taon, dumating at nilusob nina Kedorlaomer at ng mga haring kasama niya ang mga Refaita sa Astarot Karnaim, ang mga
Zuzita sa Ham, ang mga Emita sa Save-Kiryatam, [6] at ang mga Horeo sa kanilang bulubunduking bansa ng Seir, hanggang
sa El Paran, na malapit sa desyerto.
[7] Pagkatapos lumiko sila at dumating sa Enmispat (tinatawag ding Kades), at tinalo ang lahat ng bansa ng mga Amalekita,
pati na ang mga Amoreo na nanirahan sa Hasason Tamar. [8] Pagkatapos lumabas at naghanda para sa digmaan ang hari
ng Sodoma, ang hari ng Gomorra, ang hari ng Adma, ang hari ng Zeboim, at ang hari ng Bela (tinatawag ding Zoar), [9]
laban kina Kedolaomer, hari ng Elam, Tidal, hari ng Goyim, Amrafel, hari ng Sinar, Arioc, hari ng Elasar; apat na mga
hari laban sa lima.
[10] Ngayon puno ng mga hukay na may alkitran ang lambak ng Sidim, at nang tumakas ang mga hari ng Sodoma at
Gomorra, nahulog sila roon. Tumakas ang mga natira patungo sa mga kabundukan. [11] Kaya kinuha ng kaaway ang lahat
ng mga kagamitan ng Sodoma at Gomorra at ang lahat ng kanilang mga panustos, at nagpatuloy sa kanilang landas. [12]
Nang umalis sila, dinala rin nila si Lot, ang anak ng kapatid ni Abram na naninirahan sa Sodoma, kasama ang lahat ng
kaniyang mga ari-arian.
[13] Pumunta at nagsalaysay ang isang nakatakas kay Abram na Hebreo. Naninirahan siya sa may mga kakahuyan na
pagmamay-ari ni Mamre, na Amoreo, kapatid nina Escol at Aner, na pawang mga kakampi ni Abram. [14] Ngayon nang
marinig ni Abram na nabihag ng mga kaaway ang kaniyang kamag-anak, pinangunahan niya ang kaniyang tatlong daan
at labing walong sinanay na tauhan, na ipinanganak sa kaniyang sambahayan, at tinugis niya sila hanggang sa Dan.
[15] Kinagabihan hinati niya ang kaniyang mga tauhan laban sa kanila at nilusob sila, at hinabol sila hanggang sa Hoba na
nasa hilaga ng Damasco. [16] Pagkatapos dinala niya ang lahat ng mga ari-arian, at dinala rin niya ang kaniyang kamag-
anak na si Lot at ang kaniyang mga kagamitan, pati na rin ang mga kababaihan at ang iba pang mga tao.
[17] Matapos bumalik ni Abram mula sa pagtalo kina Kedorlaomer at sa mga hari na kasama niya, ang hari ng Sodoma ay
lumabas para salubungin siya sa lambak ng Save (tinatawag ding Lambak ng Hari). [18] Naglabas si Melquisedec, hari ng
Salem, ng tinapay at alak. Siya ay pari ng Kataastaasang Diyos.
[19] Siya ay kaniyang pinagpala na nagsasabing, "Pagpalain ka Abram ng Kataastaasang Diyos, Manlilikha ng langit at lupa.
[20] Pagpalain ang Kataastaasang Diyos, na siyang nagbigay ng iyong mga kaaway sa iyong kamay." Pagkatapos ibinigay ni
Abram sa kaniya ang ikasampu ng lahat ng kaniyang pag-aari.
[21] Sinabi ng hari ng Sodoma kay Abram, "Ibigay mo sa akin ang mga tao, at kunin mo ang mga kagamitan para sa iyong
sarili." [22] Sinabi ni Abram sa hari ng Sodoma, "Itinaas ko ang aking kamay kay Yahweh, sa Kataastaasang Diyos,
Manlilikha ng langit at lupa, [23] na hindi ako kukuha ng sinulid, sintas ng sandalyas, o anumang sa iyo, para ikaw ay hindi
kailanman makapagsabing, "Ako ang nagpayaman kay Abram.' [24] Wala akong kukunin maliban sa kung anong nakain ng
mga kabataang lalaki at ang bahagi ng mga lalaking sumama sa akin. Hayaang mong kunin nina Aner, Escol, at Mamre
ang kanilang bahagi."

Chapter 15

[1] Pagkatapos ng mga bagay na ito dumating kay Abram ang salita ni Yahweh sa isang pangitain, na nagsasabing, "Huwag
kang matakot, Abram! Ako ang iyong panangga at iyong pinakadakilang gantimpala." [2] Sinabi ni Abram, "Panginoong
Yahweh, ano ang ibibigay mo sa akin, yamang nagpapatuloy akong walang anak, at ang tagapagmana ng aking bahay ay
si Eliezer ng Damascus?" [3] Sinabi ni Abram, "Dahil hindi mo ako binigyan ng anak, tingnan mo, ang katiwala ng aking
bahay ay siyang aking tagapagmana."
[4] Pagkatapos, narito, dumating ang salita ni Yahweh, nagsasabing "Ang taong ito ay hindi mo magiging tagapagmana; sa
halip manggagaling sa inyong sariling katawan ang siyang magiging tagapagmana mo." [5] Pagkatapos siya ay dinala niya
sa labas, at sinabing, "Tumingala ka sa langit, at bilangin mo ang mga bituin, kung kaya mo silang bilangin." Pagkatapos
sinabi niya sa kaniya," Ganoon din karami ang iyong magiging mga kaapu-apuhan."
[6] Naniwala siya kay Yahweh, at itinuring ito sa kaniya bilang pagiging matuwid. [7] Sinabi niya sa kaniya, "Ako si Yahweh
na nagdala sa iyo palabas ng Ur ng mga Caldeo, para ibigay sa iyo ang lupaing ito para manahin ito." [8] Sinabi niya,
"Panginoong Yahweh, paano ko malalaman na mamanahin ko ito?"
[9] Pagkatapos sinabi niya sa kaniya, "Dalhan mo ako ng tatlong taong gulang na baka, tatlong taong gulang na babaeng
kambing at tatlong taong gulang na lalaking tupa, isang kalapati at isang batang pitson." [10] Dinala niya sa kaniya lahat ng
ito, at hinati ang ito sa dalawa, at nilapag sa magkabilang bahagi ang bawat kalahati, pero hindi niya hinati ang mga
ibon. [11] Nang bumaba ang mga ibong mandaragit para kainin ang mga patay na hayop, itinaboy sila ni Abram papalayo.
[12] Pagkatapos nang palubog na ang araw, nakatulog nang mahimbing si Abram, at masdan, siya ay nilukuban ng isang
malalim at nakakapangilabot na kadiliman. [13] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Abram, "Alamin mong tiyak na ang iyong
mga kaapu-apuhan ay magiging dayuhan sa lupaing hindi kanila, at sila ay gagawing alipin at aapihin sa loob ng
apatnaraang taon.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

14 Hahatulan ko ang bansang iyon na paglilingkuran nila, at pagkatapos sila ay lalabas na may saganang mga ari-arian. 15
Pero ikaw ay pupunta sa iyong mga ama nang payapa, at ikaw ay ililibing sa angkop na katandaan. 16 Sa ikaapat na
salinlahi sila ay muling babalik dito, dahil ang mga kasalanan ng mga Amorito ay hindi pa nakaabot sa sukdulan nito."
17 Nang lumubog na ang araw at dumilim, masdan, isang umuusok na banga at umaapoy na sulo ang dumaan sa pagitan
ng mga piraso. 18 Sa araw na iyon gumawa si Yahweh ng tipan kay Abram, na nagsasabing, "Ibinibigay ko sa iyong kaapu-
apuhan ang lupaing ito, mula sa ilog ng Ehipto patungo sa dakilang ilog ng Eufrates, ang Eufrates— 19 ang mga Cenio, ang
mga Cenizeo, ang mga Kadmoneo, 20 ang mga Heteo, ang mga Perezeo, ang mga Refiata, 21 ang mga Amoreo, ang mga
Cananeo, ang mga Gergeseo at mga Jebuseo."

Chapter 16

1 Ngayon si Sarai, asawa ni Abram, ay hindi nagkaanak sa kaniya, pero mayroon siyang babaeng lingkod, taga-Ehipto, na
ang pangalan ay Agar. 2 Kaya sinabi ni Sarai kay Abram, "Tingnan mo, pinanatili ako ni Yahweh na walang anak. Sipingan
mo ang aking lingkod. Baka sakaling magkaroon ako ng anak sa pamamagitan niya." Nakinig si Abram sa sinabi ni Sarai. 3
Iyon ay matapos na si Abram ay nanirahan ng sampung taon sa lupain ng Canaan nang ibinigay ni Sarai, asawa ni
Abram, si Agar, na kaniyang lingkod na taga-Ehipto, sa kaniyang asawa bilang asawa. 4 Kaya nagkaroon siya ng
kaugnayan kay Agar, at nabuntis siya. At nang makita niyang nabuntis siya, tiningnan niya ng may pag-aalipusta ang
kaniyang among babae.
5 Pagkatapos sinabi ni Sarai kay Abram, "Ang kamaliang ito sa akin ay dahil sa iyo. Ibinigay ko ang aking babaeng lingkod
sa iyong mga bisig, at nang makita niyang siya ay nabuntis, hinamak niya ako sa kaniyang paningin. Hayaan mong si
Yahweh ang humatol sa pagitan natin. 6 Pero sinabi ni Abram kay Sarai, "Tingnan mo, nasa iyong kapangyarihan ang
iyong babaeng lingkod, gawin mo sa kaniya ang iniisip mong pinakamabuti." Kaya pinagmalupitan siya ni Sarai, at siya
ay tumakas mula sa kaniya.
7 Ang anghel ni Yahweh ay nakita siya sa isang bukal ng tubig sa ilang, ang bukal na matatagpuan sa daan patungong
Shur. 8 Sinabi niya, "Agar, alipin ni Sarai, saan ka nanggaling at saan ka pupunta?" Sinabi niya, "Tumakas ako mula sa
aking among babae na si Sarai".
9 Sinabi sa kaniya ng anghel ni Yahweh, "Bumalik ka sa iyong among babae, at sumailalim ka sa kaniyang
kapangyarihan". 10 Pagkatapos sinabi ng anghel ni Yahweh sa kaniya, "Labis kong pararamihin ang iyong mga kaapu-
apuhan para maging napakarami nila para bilangin.
11 Sinabi rin sa kaniya ng anghel ni Yahweh, "Tingnan mo, ikaw ay buntis, at manganganak ka ng isang anak na lalaki, at
pangangalanan mo siyang Ismael, dahil narinig ni Yahweh ang iyong paghihirap". 12 Siya ay magiging isang lalaking
mistulang mabangis na asno. Magiging kalaban siya ng bawat tao at bawat tao ay magiging kalaban niya at mamumuhay
siyang hiwalay sa kaniyang mga kapatid.
13 Pagkatapos binigay niya ang pangalang ito kay Yahweh na nangusap sa kaniya, "Ikaw ang Diyos na nakakakita sa akin,"
dahil sinabi niya, "Talaga bang patuloy akong makakakita, kahit na pagkatapos niya akong nakita?" 14 Dahil dito tinawag
na Beerlahairoi ang balon; masdan, naroon ito sa pagitan ng Kades at Bered.
15 Nanganak si Agar ng anak na lalaki ni Abram, at pinangalanan ni Abram ang kaniyang anak, na isinilang ni Agar, na
Ismael. 16 Si Abram ay walumpu't-anim na taong gulang nang isilang ni Agar si Ismael para kay Abram.

Chapter 17

1 Nang siyamnapu't-siyam na taong gulang na si Abram, nagpakita si Yahweh sa kanya at sinabing, "Ako ang Diyos na
makapangyarihan. Lumakad ka sa akin at mamuhay ka nang matuwid. 2 Pagkatapos pagtitibayin ko ang aking tipan sa
pagitan natin, at lubos kitang pararamihin."
3 Nagpatirapa si Abram na nakasayad ang mukha sa lupa at nangusap ang Diyos sa kanya, sinabing, 4 "Para sa akin,
masdan mo, ang aking tipan ay sumasaiyo. Ikaw ay magiging ama ng napakamaraming bansa. 5 Ang pangalan mo ay
magiging Abraham, at hindi na Abram—dahil itinalaga kita na maging ama ng napakamaraming bansa. 6 Pamumungahin
kita nang lubos, at magmumula sa iyo ang maraming bansa, at ang mga magiging hari ay magmumula rin sayo.
7 Magtatatag ako ng tipan sa pagitan natin at sa iyong mga magiging kaapu-apuhan, hanggang sa kanilang buong
salinlahi, para sa isang walang hanggang tipan, na ako ang magiging Diyos mo at ng mga susunod mong mga kaapu-
apuhan. 8 Ibibigay ko sayo at sa mga susunod mong kaapu-apuhan, ang lupain kung saan ka naninirahan, lahat ng lupain
sa Canaan, para sa walang hanggang pag-aari at ako ang magiging Diyos nila."
9 Pagkatapos sinabi ng Diyos kay Abraham, "Para sayo, dapat mong ingatan ang aking tipan, ikaw at ang susunod mong
kaapu-apuhan hanggang sa kanilang buong salinlahi. 10 Ito ang aking tipan sa pagitan ko at sa pagitan mo at sa susunod
mong mga kaapu-apuhan na dapat mong ingatan: Lahat ng lalaki sa inyo ay dapat matuli. 11 Dapat kayong matuli sa
laman ng iyong balat, at ito ang magiging palatandaan ng tipan sa pagitan ko at pagitan mo.
12 Bawat lalaki sa inyo ay dapat na matuli pagsapit ng ikawalong araw na gulang, maging sa mga susunod ninyong
salinlahi. Kasama rito ang mga ipinanganak sa iyong sambahayan, pati na ang nabili ng salapi mula sa mga dayuhan na

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

hindi kasama sa iyong mga kaapu-apuhan. [13] Siya na ipinanganak sa iyong sambahayan, at nabili ng iyong salapi ay dapat
matuli. Sa gayon ang aking tipan ay mapapasaiyong laman para sa walang hanggang tipan. [14] Sinuman sa mga hindi tuli
ang hindi tinuli sa laman ng kaniyang balat ay ihihiwalay mula sa kanyang sambayahan. Sinira niya ang aking tipan.
[15] Sinabi ng Diyos kay Abraham, "Tungkol naman kay Sarai na iyong asawa, hindi na Sarai ang itatawag mo sa kanya. Sa
halip, Sarah ang kanyang magiging pangalan. [16] Pagpapalain ko siya at bibigyan kita ng anak na lalaki sa pamamagitan
niya. Pagpapalain ko siya, at siya ang magiging ina ng mga bansa. Ang mga hari ng mga tao ay magmumula sa kanya."
[17] Pagkatapos nagpatirapa si Abraham na nakasayad ang mukha, at tumawa, at sinabi sa kanyang puso, "Maaari bang
magkaanak ang isang taong isandaang taong gulang na? At magkakaanak pa ba si Sarah, gayong siyamnapung taong
gulang na siya? [18] Sinabi pa ni Abraham sa Diyos, "Nawa mabuhay si Ismael sa iyong harapan!"
[19] Sinabi ng Diyos, "Hindi, si Sarah na iyong asawa ay magdadalang-tao ng anak na lalaki, at pangalanan mo siyang Isaac.
Magtatatag ako ng tipan sa kanya, bilang walang hanggang tipan sa mga susunod niyang mga magiging kaapu-apuhan. [20]
Tungkol naman kay Ismael, narinig kita. Pagmasdan mo, pinagpapala ko siya ngayon at pamumungahin ko siya, at
pararamihin ko siya nang masagana. Siya ay magiging ama ng labindalawang mga pinuno ng mga lipi, at gagawin ko
siyang isang malaking bansa. [21] Pero itatatag ko ang aking tipan kay Isaac, na siyang isisilang ni Sarah sa ganitong oras sa
susunod na taon."
[22] Nang siya ay tapos ng makipag-usap sa kanya, umakyat ang Diyos mula kay Abraham. [23] Pagkatapos, kinuha ni
Abraham ang kanyang anak na si Ismael at lahat ng ipinanganak sa kanyang sambahayan, at lahat ng mga nabili niya sa
kanyang salapi, bawat lalaki na kabilang sa mga tauhan ng sambahayan ni Abraham, at tinuli sa laman ng kanilang balat
sa parehong araw, gaya ng sinabi ng Diyos sa kanya.
[24] Natuli si Abraham sa laman ng kanyang balat nang siya ay siyamnapu't-siyam na taong gulang. [25] At natuli si Ismael sa
laman ng kanyang balat nang siya ay labing tatlong taong gulang. [26] Sa magkaparehong araw, parehong natuli si Abraham
at si Ismael na kanyang anak. [27] Lahat ng lalaki sa kanyang sambahayan ay natuli rin kasama niya, pati na ang mga
ipinanganak sa sambahayan, at ang mga nabili ng salapi mula sa dayuhan.

Chapter 18

[1] Habang nakaupo siya sa pintuan ng tolda sa kainitan ng araw, nagpakita si Yahweh kay Abraham sa mga kakahuyan ni
Mamre. [2] Tumingala siya at naroon, nakita niya ang tatlong lalaki na nakatayo sa harap niya. Nang makita sila ni
Abraham, tumakbo siya mula sa pintuan ng tolda, para salubungin sila at yumukod siya sa lupa.
[3] Sinabi niya, "Panginoon, kung nakasumpong ako ng biyaya sa iyong paningin, huwag kang umalis at iwan ang iyong
lingkod. [4] Hayaan ninyong maidala ang kaunting tubig, mahugasan ang inyong mga paa, at makapagpahinga kayo sa
ilalim ng punong kahoy. [5] Hayaan ninyong dalhan ko kayo ng kaunting pagkain, at nang manumbalik ang inyong lakas.
Pagkatapos maaari na kayong tumuloy sa pupuntahan ninyo dahil naparito na kayo sa inyong lingkod." Sinabi nila,
"Gawin mo ang sinabi mo."
[6] Pagkatapos dali-daling pumunta si Abraham sa tolda ni Sarah at sinabi, "Bilisan mo, magdala ka ng tatlong takal ng
harina, masahin mo ito, at gawing tinapay." [7] Pagkatapos tumakbo si Abraham sa kawan, kumuha siya ng guyang
mainam at maayos at ibinigay ito sa lingkod, at nagmadali siyang ihanda ito. [8] Kumuha siya ng mantikilya at gatas, at ang
guya na naihanda at nilagay ang pagkain sa harap nila. At tumayo siya sa ilalim ng puno habang sila ay kumakain.
[9] Sinabi nila sa kanya, "Nasaan ang iyong asawa na si Sarah?" Sumagot siya, "Naroon sa loob ng tolda." [10] Sinabi niya,
"Makatitiyak ka na babalik ako sa iyo sa tagsibol at makikita mo, magkakaroon ng anak na lalaki ang iyong asawa na si
Sarah." Nakikinig si Sarah sa pintuan ng tolda na nasa likod ni Abraham.
[11] Ngayon matanda na nga sina Abraham at Sarah, talagang napakatanda na at nalampasan na ni Sarah ang edad kung
saan hindi na maaaring magkaanak pa ang isang babae. [12] Kaya tinawanan ni Sarah ang kaniyang sarili at sinabing,"
"Ngayong matanda na ako, magkakaroon pa ba ako ng kasiyahan, gayong ang panginoon ko ay matanda na rin?"
[13] Sinabi ni Yahweh kay Abraham, "Bakit tumawa si Sarah at sinabing, 'Magkakaanak pa batalaga ako gayong matanda na
ako?' [14] Mayroon bang mahirap para kay Yahweh? Pagsapit ng itinakda kong panahon, sa tagsibol, babalik ako sa iyo. Sa
ganitong oras sa susunod na taon, si Sarah ay magkakaroon ng anak na lalaki. [15] Pagkatapos, itinanggi ni Sarah ito at
sinabing, "Hindi ako tumawa," dahil siya ay natakot. Sumagot si Yahweh, "Hindi, tumawa ka."
[16] Pagkatapos tumayo ang mga lalaki para umalis at tumingin pababa patungong Sodoma. Sumama si Abraham sa kanila
para ihatid sila sa pagpapatuloy ng kanilang paglalakbay. [17] Pero sinabi ni Yahweh, "Dapat ko bang itago kay Abraham ang
gagawin ko, [18] gayong tiyak na magiging dakila at makapangyarihang bansa si Abraham, at pagpapalain ang lahat ng
bansa sa daigdig sa pamamagitan niya? [19] Dahil pinili ko siya para maturuan ang kanyang mga anak pati na ang
sambahayan na susunod sa kanya na mapanatili ang kaparaanan ni Yahweh, na gumawa ng matuwid at makatarungan,
nang sa gayon maibibigay ni Yahweh kay Abraham ang sinabi niya sa kanya."
[20] Pagkatapos sinabi ni Yahweh, "Dahil napakarami ng paratang laban sa Sodoma at Gomora, at napakalubha na ng
kanilang kasalanan, [21] bababa ako ngayon doon at titingnan ko kung kasingsama sila gaya ng paratang sa kanila na sinabi
sa akin. Kung hindi man, malalaman ko."

22 Pagkatapos ang mga lalaki ay umalis mula roon at pumunta patungo sa Sodoma, pero nanatiling nakatayo si Abraham
sa harapan ni Yahweh. 23 Pagtapos lumapit si Abraham at sinabi, "Lilipulin mo ba ang matuwid kasama ang
makasalanan?
24 Marahil mayroong limampung matuwid sa loob ng lungsod. Lilipulin niyo ba ito at hindi ililigtas ang lugar alang-alang
sa kapakanan ng limampung matuwid na naroon? 25 Malayong gawin mo ang mga bagay na ito, na patayin ang mga
matuwid kasama ang makasalanan, at ituring ang mga matuwid gaya ng mga makasalanan. Malayong gawin mo ito!
Hindi ba gagawin ng Hukom ng buong mundo kung ano ang makatarungan?" 26 Sinabi ni Yahweh, "Kung may nakita kang
limampung matuwid sa lungsod na iyon, ililigtas ko ang buong lugar para sa kanila."
27 Sumagot si Abraham at sinabi, "Tingnan mo ang aking ginawa, nangahas akong makipag-usap sa aking Panginoon,
kahit na alikabok at abo lamang ako! 28 Paano kung nabawasan ng lima ang limampung matuwid? Wawasakin mo ba ang
buong lungsod dahil nabawasan ng lima? At sinabi niya, "Hindi ko ito wawasakin kung may mahanap akong apatnapu't
lima."
29 Muli siyang nakipag-usap sa kanya at sinabing, "Paano kung apatnapu ang makita roon? Sumagot siya, "Alang-alang sa
apatnapu, hindi ko ito gagawin." 30 Sinabi niya, "Pakiusap, huwag kayong magagalit Panginoon, para makapagsalita ako.
Kung sakali na tatlumpu ang mahanap doon? "Sinabi ng Diyos, "Hindi ko ito gagawin kung may mahanap akong tatlumpu
doon." 31 Sinabi niya, "Tingnan mo, nangahas akong makipag-usap sa aking Panginoon! Marahil dalawampu ang makita
roon." Tumugon siya, "Hindi ko ito gagawin alang-alang sa dalawampu."
32 Sinabi niya, "Pakiusap, huwag kayong magalit, Panginoon, sasabihin ko ito sa huling pagkakataon. Marahil sampu ang
makita roon." At sinabi niya, "Hindi ko ito wawasakin alang-alang sa sampung natira." 33 Nagtungo na si Yahweh sa
kaniyang paroroonan matapos siyang makipag-usap kay Abraham, at bumalik na si Abraham sa kanyang tahanan.

Chapter 19

1 Dumating ang dalawang anghel sa Sodoma sa gabi, habang nakaupo si Lot sa tarangkahan ng Sodoma. Nakita sila ni Lot,
tumayo siya upang salubungin sila, at nagpatirapa na nakasayad ang mukha sa lupa. 2 Sinabi niya, "Nakikiusap ako aking
mga panginoon, kayo ay pumunta muna sa bahay ng inyong lingkod at manatili ng magdamag at hugasan ang inyong
mga paa. Pagkatapos, maaari na kayong bumangon nang maaga at pumunta sa inyong pupuntahan." At sinabi nila,
"Hindi, magpapalipas na lang kami ng gabi sa liwasan ng bayan. 3 Pero pinilit niya sila kaya sumama sila sa kanya, at
pumasok sila sa kanyang bahay. Naghanda siya ng makakain nila at nagluto ng tinapay na walang pampaalsa at sila ay
kumain.
4 Pero bago sila humiga, pinaligiran ng mga kalalakihan sa lungsod, mga kalalakihan sa Sodoma, bata at matanda sa lahat
ng sulok ng bayan, ang bahay niya, lahat ng kalalakihan sa bawat bahagi ng lungsod. 5 Tinawag nila si Lot at sinabi,
"Nasaan ang mga lalaking pumasok sa inyo ngayong gabi? Dalhin mo sila sa amin para masipingan namin sila.
6 Kaya lumabas si Lot sa kanyang bahay at sinara ang pinto sa likuran niya. 7 Sinabi niya sa kanila, "Nagmamakaawa ako
sa inyo, mga kapatid ko, huwag kayong gumawa ng kasamaan. 8 Tingnan ninyo, narito ang aking dalawang anak na
babae na hindi pa nasisipingan ng sinumang lalaki. Hayaan ninyo, nakikiusap ako, na dalhin ko sila sa inyo at gawin
ninyo sa kanila ang katanggap-tanggap sa inyong mga mata. Huwag lang dito sa mga lalaking ito dahil sila ay nasa loob
ng aking pamamahay."
9 Sabi nila, "Tumabi ka!" Sinabi rin nila, "Ang taong ito ay dumating dito sa ating lugar bilang isang dayuhan at ngayon
siya ay naging hukom natin! Mas malala pa ang gagawin namin sa iyo kaysa sa kanila." Tinulak nila nang malakas ang
lalaki, si Lot, at lumapit para sirain ang pinto.
10 Pero inabot ng mga lalaki ng kanilang mga kamay si Lot at dinala sa loob ng bahay kasama nila at sinara ang pinto. 11 At
doon naman sa mga tao na nasa labas ng pinto ng bahay, inatake sila ng mga panauhin ni Lot at ginawang bulag, ang
mga bata pati matatanda, kaya nahirapan silang makita ang pinto ng bahay.
12 Pagkatapos, sinabi ng mga lalaki kay Lot, "Mayroon ka pa bang ibang kasama rito? Mga manugang, mga anak na lalaki
at babae at kung sino pa mang mga kasamahan mo sa lungsod, ilabas mo na sila rito. 13 Wawasakin na namin ang lugar
na ito, dahil napakarami na ng paratang sa kanila sa harap ni Yahweh, kaya pinadala niya kami para wasakin ito."
14 Lumabas si Lot at kinausap niya ang kanyang mga manugang, ang mga lalaki na nangakong pakakasalan ang kanyang
mga anak na babae, at sinabi, "Bilis, umalis na kayo sa lugar na ito, dahil wawasakin na ni Yahweh ang lungsod." Pero
para sa kanyang mga manugang, tila ba nagbibiro lang siya. 15 Nang mag-uumaga na, inudyakan ng mga anghel si Lot at
sinabi, "Umalis ka na, kunin mo ang iyong asawa at dalawang anak na babae na narito, para hindi kayo maisama sa
kaparusahan ng lungsod."
16 Pero nag-alinlangan siya. Kaya hinawakan ng mga lalaki ang kanyang kamay, at ang kamay ng kanyang asawa, at mga
kamay ng kanyang dalawang anak na babae, dahil mahabagin si Yahweh sa kanya. Sila ay inilabas nila, at dinala sa labas
ng lungsod. 17 Nang nailabas na sila, sinabi ng isa sa mga lalaki, "Tumakbo na kayo para sa inyong mga buhay! Huwag
kayong lilingon o manatili saanman sa kapatagan. Magsitakas kayo patungo sa mga bundok para hindi kayo malipol.
18 Sinabi ni Lot sa kanila." Hindi, pakiusap aking mga panginoon! 19 Ang inyong lingkod ay nakatanggap ng pabor sa
inyong paningin at pinakitaan ninyo kami ng dakilang kagandahang-loob sa pagligtas sa aking buhay, pero hindi ako

makakatakas sa mga bundok dahil aabutan din ako ng sakuna at mamamatay ako.. [20] Tingnan ninyo, ang lungsod banda roon ay malapit at maliit lamang para makatakas kayo. Pakiusap, hayaan ninyo akong makatakas doon (diba maliit lamang iyon?), at ang buhay ko ay maliligtas."
[21] Sinabi niya sa kanya, "Sige, pagbibigyan ko rin ang kahilingang ito, hindi ko rin wawasakin ang lungsod na nabanggit mo. [22] Bilisan mo! Tumakas ka na patungo roon, dahil hindi ko magagawa ang anumang bagay hangga't hindi ka nakararating doon." Kaya tinawag na Zoar ang lungsod na ito.
[23] Mataas na ang araw sa mundo nang narating ni Lot ang Zoar. [24] Pagkatapos, nagpaulan sa Sodoma at Gomora ng asupre at apoy si Yahweh mula sa kalangitan. [25] Winasak niya ang mga lungsod na iyon, at lahat ng kapatagan at lahat ng naninirahan sa mga lungsod, pati na ang mga pananim na tumutubo sa lupa.
[26] Pero lumingon ang asawa ni Lot na nasa likod niya at siya ay naging isang haligi ng asin. [27] Bumangon si Abraham nang maaga at nagpunta sa lugar kung saan siya tumayo sa harapan ni Yahweh. [28] Tumingin siya sa baba sa Sodoma at Gomora at sa lahat ng lupain ng kapatagan. Nakita niya at namasdan ang usok na umaakyat mula sa lupa na katulad ng usok sa isang pugon.
[29] Kaya matapos wasakin ng Diyos ang mga lungsod sa kapatagan, naalala ng Diyos si Abraham. Inilabas niya si Lot mula sa gitna ng kapahamakan ng winasak niya ang mga lungsod kung saan nanirahan si Lot.
[30] Pero nagpunta si Lot paakyat mula sa Zoar para manirahan sa kabundukan kasama ang kanyang dalawang anak na babae dahil natakot siyang manirahan sa Zoar. Kaya nanirahan siya sa loob ng kuweba kasama ng kanyang dalawang anak na babae.
[31] Sinabi ng nakakatanda sa nakababata, "Matanda na ang ating ama at wala ng lalaki sa lugar na ito na sisiping sa atin katulad ng kinagawian ng mga tao sa buong mundo. [32] Halika ating painumin ng alak ang ating ama at sisipingan natin siya para mapalawig natin ang kaapu-apuhan ng ating ama. [33] Kaya, pinainom nila ang kanilang ama ng alak ng gabing iyon. Pagkatapos, pumasok ang nakatatanda at sumiping sa kanyang ama; hindi niya alam kung kailan siya humiga, ni kung kailan siya bumangon.
[34] Kinabukasan, sinabi ng nakakatanda sa nakababata, "Makinig ka, sinipingan ko kagabi ang aking ama. Painumin ulit natin siya ng alak ngayong gabi, at ikaw naman ang papasok at sisiping sa kanya para mapalawig natin ang lahi ng ating ama." [35] Kaya ng gabing iyon, muli nilang pinainom ng alak ang kanilang ama, pumasok at sumiping sa kanya ang nakababata. Hindi niya alam kung kailan siya humiga ni kung kailan siya bumangon.
[36] Kaya nabuntis ang parehong anak na babae ni Lot sa pamamagitan ng kanilang ama. [37] Ang nakakatanda ay nanganak ng isang lalaki at pinangalanan siyang Moab. Siya ang naging ninuno ng mga Moabita hanggang sa kasalukuyan. [38] At sa nakababatang anak na babae, siya rin ay nanganak ng isang lalaki, at pinangalanan siyang Ben Ammi. Naging ninuno siya ng mga mamamayan ng Ammon hanggang sa kasalukuyan.

Chapter 20

[1] Naglakbay si Abraham mula roon patungo sa lupain ng Negeb, at nanirahan sa pagitan ng Kadesh at Sur. Isa siyang dayuhan na naninirahan sa Gerar. [2] Sinabi ni Abraham patungkol sa kanyang asawa na si Sarah, "Kapatid ko siya." Kaya nagpadala si Abimelech hari ng Gerar, ng kanyang mga tauhan at kinuha nila si Sarah. [3] Pero kinagabihan, pumunta ang Diyos kay Abimelech sa kanyang panaginip at sinabi sa kanya, "Masdan mo, ikaw ay mamamatay dahil sa babae na kinuha mo dahil siya ay asawa ng lalaki."
[4] Ngayon, hindi nilapitan ni Abimelech si Sarah at sinabi niya, "Panginoon, papatayin mo rin ba ang matuwid na bansa? [5] Hindi ba sinabi niya mismo sa akin, 'Kapatid ko siya?'Kahit si Sarah, sinabi niya rin mismo sa akin na, 'Kapatid ko siya.' Nagawa ko ito sa katapatan ng aking puso at kamusmusan ng aking mga kamay."
[6] Pagkatapos, sinabi ng Diyos sa kanya sa panaginip, "Oo, alam ko na sa katapatan ng iyong puso na nagawa mo ito at hindi ko hinayaang magkasala ka sa akin. Kaya hindi ko hinayaang mahawakan mo siya. [7] Kaya ibalik mo ang asawa ng lalaki, dahil siya ay isang propeta. Ipananalangin ka niya at mabubuhay ka. Pero kung hindi mo siya ibabalik, alam mo na ikaw at ang lahat ng nasa iyo ay tiyak na mamamatay."
[8] Bumangon si Abimelech nang maaga at pinapunta ang lahat ng kanyang lingkod sa kanya. Sinabi niya ang lahat ng mga bagay na ito sa kanila, at matinding takot ang naramdaman ng kanyang mga lingkod. [9] Pagkatapos, tinawag ni Abimelech si Abraham at sinabi sa kanya," Ano itong ginawa mo sa amin? Paano ako nagkasala sa iyo, na nagdala ka sa akin at sa aking kaharian ng matinding kasalanan? Ginawa mo sa akin ang hindi dapat gawin."
[10] Sinabi ni Abimelech kay Abraham, "Ano ang nagtulak sa iyo na gawin mo ang bagay na ito?" [11] Sumagot si Abraham, "Dahil naisip ko, 'Tiyak na walang kinatatakutan na Diyos ang mga tao sa lugar na ito at papatayin nila ako dahil sa aking asawa.' [12] Bukod pa rito, tunay na siya ay kapatid ko, ang anak na babae ng aking ama, pero hindi anak ng aking ina; at siya ay aking naging asawa.
[13] Nang pinaalis ako ng Diyos sa bahay ng aking ama at naglakbay mula sa ibat-ibang lugar, sinabi ko kanya, 'Dapat mong ipakita ang katapatang ito sa akin bilang aking asawa: Sa bawat lugar na pupuntahan natin, sabihin mo na "'Kapatid ko siya.'"' [14] Pagkatapos, kumuha si Abimelech ng mga tupa at mga baka, mga aliping lalaki at mga babae at ibinigay ang mga ito kay Abraham. Pagkatapos, ibinalik niya sa kanya si Sarah na asawa ni Abraham.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

15 Sinabi ni Abimelech, "Tingnan mo, nasa harapan mo ang lupain ko. Manirahan ka kung saan mo naisin. 16 Kay Sarah
sinabi niya. "Tingnan mo, binigyan ko ang iyong kapatid ng isang libong piraso ng pilak. Pantakip ito sa mga kamalian
laban sa iyo sa mga mata ng lahat ng kasama mo, at sa harapan ng lahat, tuluyan kang ginawang matuwid."
17 Pagkatapos, nanalangin si Abraham sa Diyos at pinagaling ng Diyos si Abimelech, ang kanyang asawa, at kanyang mga
babaeng alipin para sila ay tuluyan ng magkaroon ng anak. 18 Dahil hinayaan ni Yahweh na ganap na hindi magkaanak
ang lahat ng mga babae sa sambayanan ni Abimelech, dahil kay Sarah, na asawa ni Abraham.

Chapter 21

1 Binigyang pansin ni Yahweh si Sara gaya ng sinabi niya at tinupad ni Yahweh ang kanyang pangako kay Sara. 2 Nabuntis
at nagsilang ng isang anak na lalaki si Sara para kay Abraham sa kanyang katandaan, sa itinakdang panahong sinabi ng
Diyos sa kanya. 3 Pinangalanan ni Abraham bilang Isaac ang kanyang anak na lalaki, siya na isinilang sa kaniya, na
isinilang ni Sara para sa kanya. 4 Tinuli ni Abraham ang kanyang anak na si Isaac nang ito ay walong araw na gulang,
ayon sa iniutos ng Diyos sa kanya.
5 Si Abraham ay isandaang taong gulang nang isilang si Isaac sa kanya. 6 Sinabi ni Sara, "Pinatawa ako ng Diyos; tatawa
ang bawat isang makakarinig kasama ko." 7 Sinabi rin niya, "Sinong makapagsasabi kay Abraham na si Sara ay
magaalaga ng mga anak, at gayunpaman nagsilang ako sa kanya ng isang anak na lalaki sa kanyang katandaan!"
8 Lumaki ang bata at hiniwalay na sa kanyang ina, at naghanda si Abraham ng isang malaking pagdiriwang sa araw na
hiniwalay na si Isaac sa kayang ina. 9 Nakita ni Sara na nangungutya ang anak ni Agar na taga-Ehipto, na isinilang niya
kay Abraham.
10 Kaya sinabi niya kay Abraham, "Palayasin mo ang babaeng aliping ito kasama ang kanyang anak: dahil hindi magiging
tagapagmana ang anak ng babaeng aliping iyan kasama ng anak kong si Isaac." 11 Ang bagay na ito ay labis na
nagpalungkot kay Abraham dahil sa kanyang anak.
12 Ngunit sinabi ng Diyos kay Abraham, "Huwag kang malungkot dahil sa batang lalaki, at dahil sa iyong babaeng lingkod.
Pakinggan mo ang lahat ng sinasabi niya tungkol sa bagay na ito, dahil sa pamamagitan ni Isaac makikilala ang mga
kaapu-apuhan mo. 13 Gagawin ko ring isang bansa ang anak ng babaeng lingkod, dahil siya ay iyong anak.
14 Maagang bumangon si Abraham, kumuha siya ng tinapay at isang lalagyang tubig at nilagay ito sa balikat ni Agar.
Dinala niya ang batang lalaki sa kanya at pinaalis siya. Umalis siya at nagpagala-gala sa ilang na lugar ng Beer-seba. 15
Pagkaubos ng tubig sa lalagyang balat, iniwan niya ang bata sa ilalim ng isang mababang puno. 16 Pagkatapos umalis siya
at naupo sa di kalayuan mula sa kanya, na parang isang tudla ng pana ang layo, dahil ang sabi niya, "Huwag ko sanang
makita ang kamatayan ng bata." Habang nakaupo siya roon sa kabila ng bata, nilakasan niya ang kaniyang boses at
humagulgol siya sa iyak.
17 Narinig ng Diyos ang boses ng bata, at tumawag ang anghel ng Diyos kay Agar mula sa langit, at sinabi sa kanya, "Anong
gumagambala sa iyo, Agar? Huwag kang matakot, sapagkat narinig ng Diyos ang boses ng bata mula sa kanyang
kinaroroonan. 18 Tumayo ka, ibangon mo ang bata at patatagin siya; sapagkat gagawin ko siyang isang dakilang bansa."
19 Pagkatapos minulat ng Diyos ang mga mata ni Agar at nakakita siya ng isang balon ng tubig. Pinuntahan niya ito at
pinuno ng tubig ang lalagyang gawa sa balat at pinainom ang bata. 20 Sinamahan ng Diyos ang bata, at lumaki siya.
Nanirahan siya sa ilang at naging isang mamamana. 21 Namuhay siya sa ilang ng Paran, at kumuha ng mapapangasawa
niya ang kaniyang ina mula sa lupain ng Ehipto.
22 Sa panahong iyon kinausap nila Abimelek at Ficol na kapitan ng kanyang hukbo si Abraham at sinabing, "Kasama mo
ang Diyos sa lahat ng iyong ginagawa. 23 Kaya ngayon manumpa ka sa Diyos, na hindi mo ako gagawan ng masama, ni ang
aking mga anak, ni ang aking mga kaapu-apuhan. Ipakita mo sa akin at sa lupain kung saan ka naninirahan ang
parehong katapatan sa kasunduan na ipinakita ko sa iyo." 24 "Nangangako ako" sagot ni Abraham.
25 Nagreklamo rin si Abraham kay Abimelek patungkol sa balon ng tubig na inagaw mula sa kanya ng mga lingkod ni
Abimelek. 26 Sinabi ni Abimelek, "Hindi ko alam kung sino ang gumawa ng bagay na ito. Hindi mo ito sinabi sa akin liban
ngayon; hindi ko ito narining kundi ngayon." 27 Kaya kumuha si Abraham ng tupa at mga lalaking baka at binigay ang
mga ito kay Abimelek, at gumawa ang dalawa ng isang kasunduan.
28 Pagkatapos nagbukod si Abraham ng pitong mga babaeng tupa ng kawan. 29 Sinabi ni Abimelek kay Abraham, "Anong
kahulugan nitong pitong babaeng tupang ibinukod mo?" 30 Sumagot siya, "Matatanggap mo mula sa aking kamay itong
pitong babaing tupa, upang maging saksi para sa akin, na hinukay ko ang balong ito."
31 Kaya tinawag niya ang lugar na iyong Beer-seba, dahil doon sila kapwa nagsumpaan ng isang kasunduan. 32 Gumawa
sila ng isang kasunduan sa Beer-seba, at pagkatapos bumalik si Abimelek at Ficol, ang kapitan ng kanyang hukbo sa
lupain ng mga Filisteo.
33 Nagtanim si Abraham ng puno ng tamarisko sa Beer-seba. Doon sinamba niya si Yahweh, ang Diyos na walang hanggan.
34 Namalagi si Abraham bilang isang dayuhan sa lupain ng mga Filisteo nang maraming araw.

Chapter 22

Chapter 23

[1] Nangyari na pagkatapos ng mga bagay na ito na sinubok ng Diyos si Abraham. Sinabi niya sa kanya, "Abraham!"
Sumagot si Abraham, "Narito ako." [2] Pagkatapos sinabi ng Diyos, "Kunin mo ang iyong anak, ang kaisa-isa mong anak, na
iyong minamahal, si Isaac, at pumunta ka sa lupain ng Moria. Ialay mo siya roon bilang handog na susunugin sa ibabaw
ng isa sa mga bundok na ituturo ko sa iyo." [3] Kaya maagang bumangon kinaumagahan si Abraham, inihanda ang kanyang
asno, at isinama ang dalawa sa kanyang mga kabataang lalaki, kasama si Isaac na kanyang anak. Nagsibak siya ng kahoy
para sa handog na susunugin, at naglakbay patungo sa lugar na sinabi ng Diyos sa kanya.
[4] Sa ikatlong araw, tumingala si Abraham at natanaw niya ang lugar sa kalayuan. [5] Sinabi ni Abraham sa kanyang mga
kabataang lalaki, "Manatili kayo rito kasama ang asno, at pupunta ako roon kasama ang bata. Sasamba kami at muling
babalik sa inyo." [6] Pagkatapos kinuha ni Abraham ang kahoy para sa handog na susunugin at ipinapasan ito kay Isaac na
kanyang anak. Dinala niya sa kanyang kamay ang apoy at ang kutsilyo; at kapwa silang umalis na magkasama.
[7] Kinausap ni Isaac si Abraham na kaniyang ama at sinabing, "Aking ama," at sumagot si Abraham, "Narito ako, aking
anak." Sinabi niya, "Narito, ang apoy at ang kahoy, ngunit nasaan ang tupa para sa handog na susunugin?" [8] Sinabi ni
Abraham, "Ang Diyos mismo ang magbibigay ng tupa para sa handog na susunugin, aking anak." Kaya sila ay nagpatuloy
nang magkasama.
[9] Nang dumating sila sa lugar na sinabi ng Diyos sa kanya, gumawa si Abraham ng isang altar at inilatag niya ang kahoy
dito. Pagkatapos tinalian ni Abraham si Isaac na kanyang anak, at inilagay niya ito sa altar, sa ibabaw ng kahoy. [10] Iniunat
ni Abraham ang kanyang kamay na hawak ang kutsilyo para patayin ang kanyang anak.
[11] Pero tinawag siya ng anghel ni Yahweh mula sa langit at sinabing, "Abraham, Abraham!" at sinabi niya, "Narito ako." [12]
Sinabi niya, "Huwag mong pagbuhatan ng kamay, ni gumawa ng anuman para saktan siya, sapagkat ngayon alam kong
may takot ka sa Diyos, nakikita kong hindi mo ipinagkait ang iyong anak, ang iyong kaisa-isang anak na si Isaac sa akin.
[13] Tumingala si Abraham nang biglang, may isang tupa sa likuran niya ang sumabit ang sungay sa mga halaman.
Pinuntahan at kinuha ni Abraham ang tupa at inalay ito bilang handog na susunugin sa Diyos sa halip na ang kanyang
anak. [14] Kaya tinawag ni Abraham ang lugar na iyon na, "Si Yahweh ang magbibigay," at tinatwag din hanggang sa araw
na ito, "Sa bundok ni Yaweh, ito ay ibibigay."
[15] Tinawag ng anghel ni Yahweh si Abraham sa ikalawang pagkakataon mula sa langit [16] at sinabing—ito ay isang
kapahayagan mula kay Yahweh, "Nangangako ako sa aking sarili na dahil ginawa mo ang bagay na ito, at dahil hindi mo
ipinagkait ang iyong anak, ang iyong kaisa-isang anak, [17] tiyak na pagpapalain kita at labis kong pararamihin ang iyong
mga kaapu-apuhan gaya ng bituin sa kalangitan, at gaya ng buhangin sa dalampasigan; at aangkinin ng iyong mga
kaapu-apuhan ang tarangkahan ng kanilang mga kaaway.
[18] Sa pamamagitan ng iyong anak, ang lahat ng mga bansa sa mundo ay pagpapalain, dahil sinunod mo ang aking tinig. [19]
Kaya bumalik si Abraham sa kanyang mga tauhan, at umalis sila at magkakasamang pumunta sa Beer-seba, at nanirahan
siya sa Beer-seba.
[20] Nangyari na pagkatapos ng mga bagay na ito, sinabihan si Abraham, "Nagkaroon din ng mga anak si Milca, sa iyong
kapatid na si Nahor. [21] Sila ay sina Hus ang kanyang panganay, si Buz na kapatid niya, si Kemuel na ama ni Aram, [22] Kesed,
Hazo, Pildas, Jidlaf, at Bethuel.
[23] Si Bethuel ay naging ama ni Rebeca. May walong anak na isinilang si Milca kay Nahor, na kapatid ni Abraham. [24]
Nagsilang din si Reumah ang pangalan ng isa pang asawa ni Nahor, sina Tebah, Gaham, Tahas at Maaca.

Chapter 23

[1] Nabuhay si Sara ng isandaan at dalawampu't-pitong taon. Ito ang mga taon ng buhay ni Sara. [2] Namatay si Sara sa Kiriat
Arba, iyon ay, Hebron, sa lupain ng Canaan. Nagluksa at umiyak si Abraham para kay Sara.
[3] Pagkatapos, tumayo si Abraham at umalis mula sa namatay niyang asawa, at nakipag-usap sa mga anak na lalaki ni Het,
na nagsabing, [4] "Ako ay isang dayuhan sa inyo. Pakiusap bigyan ninyo ako ng isang ari-arian para gawing libingan dito,
para mailibing ko ang aking patay."
[5] Sumagot ang mga anak ni Heth kay Abraham, nagsasabing, [6] "Makinig ka sa amin, aking panginoon. Ikaw ay prinsipe ng
Diyos sa amin. Ilibing mo ang iyong patay sa aming piling mga libingan. Wala sa amin ang magkakait sa iyo ng libingan,
para ilibing ang iyong patay."
[7] Tumayo si Abraham at yumuko sa mga mamamayan ng lupain, sa mga anak ni Het. [8] Nagsalita siya sa kanila, na
nagsabing, "Kung sumasang-ayon kayo na dapat kong ilibing ang aking patay, dinggin ninyo ako at pakiusapan si Efron
na anak ni Zohar, para sa akin. [9] Pakiusapan ninyo siyang ipagbili sa akin ang kuweba ng Makpela, na kanyang
pagmamay-ari, na nasa dulo ng kanyang bukid. Para sa buong halaga hayaan niyang ipagbili ito sa akin nang hayagan
bilang ari-arian para gawing libingan."
[10] Ngayon nakaupo si Efron kasama ang mga anak ni Het, at sumagot si Efron ang Heteo kay Abraham habang naririnig
ng mga anak ni Het at ng lahat ng mga taong pumunta sa loob ng tarangkahan ng siyudad, na nagsabing, [11] "Hindi, aking
panginoon, pakinggan mo ako. Ibibigay ko sa iyo ang bukid, at ang kuwebang narito. Ibibigay ko ito sa iyo, sa harapan ng
mga anak ng aking mga kababayan. Ibibigay ko ito sa iyo para mapaglibingan ng iyong patay."

[12] Pagkatapos yumuko si Abraham sa harapan ng mga mamamayan ng lupain. [13] Kinausap niya si Ephron na naririnig ng
mga tao sa lupain, na nagsasabing, "Ngunit kung papayag ka, pakiusap dinggin mo ako. Babayaran ko ang bukid.
Tanggapin mo ang pera mula sa akin, at doon ko ililibing ang aking patay."
[14] Sumagot si Ephron kay Abraham, na nagsasabing, [15] "Pakiusap, aking panginoon, makinig ka sa akin. Ang pirasong
lupain na nagkakahalagang apatnaraang shekel ng pilak, ano ba ito sa pagitan natin? Ilibing mo na ang iyong patay." [16]
Nakinig si Abraham kay Efron at tinimbang ni Abraham sa harap ni Efron ang halaga ng pilak na kanyang sinasabi na
naririnig ng mga anak ni Het, apatnaraang shekel ng pilak, ayon sa pamantayang panukat ng mga mangangalakal.
[17] Kaya ang bukid ni Ephron, na nasa Macpela, na katabi ng Mamre, ang bukid, ang kuweba na nasa loob nito, at ang lahat
ng mga punong naroon sa bukid at lahat ng nasa palibot ng hangganan, ay ipinasa [18] kay Abraham sa pamamagitan ng
pagbili sa harapan ng mga anak ni Het, at sa harapan ng lahat ng mga pumunta sa loob ng tarangkahan ng lungsod.
[19] Pagkatapos nito, inilibing ni Abraham ang kanyang asawang si Sara sa kuweba sa bukid ng Macpela, na katabi ng
Mamre, iyon ay, Hebron, sa lupain ng Canaan. [20] Kaya ang bukid at ang kuwebang naroon ay naipasa kay Abraham mula
sa mga anak ni Het bilang ari-arian upang gawing libingan.

Chapter 24

[1] Ngayon, matanda na si Abraham at pinagpala ni Yahweh si Abraham sa lahat ng mga bagay. [2] Sinabi ni Abraham sa
kanyang lingkod, ang pinakamatanda sa kanyang sambahayan, ang kaniyang katiwala sa lahat ng pag-aari niya, "Ilagay
mo ang iyong kamay sa ilalim ng aking hita [3] at pasusumpain kita kay Yahweh, ang Diyos ng langit at ang Diyos ng lupa,
na hindi ka kukuha ng asawa para sa aking anak na lalaki mula sa mga anak na babae ng mga Cananeo, kung saan ako
nanahan. [4] Ngunit pumunta ka sa aking bansa, at sa aking mga kamag-anak, at kumuha ng isang asawa para sa aking
anak na si Isaac."
[5] Sinabi ng lingkod sa kanya, "Paano kung hindi pamayag na sumama sa akin ang babae papunta sa lupaing ito? Dapat ko
bang dalhin pabalik ang iyong anak sa lupain kung saan ka nanggaling? [6] Sinabi ni Abraham sa kanya, "Tiyakin mong
hindi mo dadalhin ang aking anak pabalik doon! [7] Si Yahweh, ang Diyos ng langit, na kumuha sa akin mula sa tahanan ng
aking ama at mula sa lupain ng aking mga kamag-anak, siya na taimtim na nangako sa aking, 'Ibibigay ko ang lupaing ito
sa iyong supling,' ipapadala niya ang kanyang anghel para manguna sa iyo, at kukuha ka ng asawa para sa aking anak
mula roon.
[8] Ngunit kung hindi papayag ang babae na sumunod sa iyo, kung gayon magiging malaya ka mula sa kasunduang kong
ito. Huwag mo lang dalhin pabalik doon ang aking anak. [9] Kaya niligay ng lingkod ni Abraham ang kanyang kamay sa
ilalim ng hita ng kanyang among si Abraham at nanumpa sa kanya patungkol sa bagay na ito.
[10] Kinuha ng lingkod ang sampung kamelyo ng kanyang amo at umalis. Nagdala rin siya ng lahat ng uri ng mga regalo
mula sa kanyang amo. Umalis siya at pumunta sa rehiyon ng Aram Naharaim, sa siyudad ni Nahor. [11] Pinaluhod niya ang
mga kamelyo sa gilid ng balon ng tubig sa labas ng siyudad. Gabi na iyon, ang oras na lumalabas ang mga babae upang
sumalok ng tubig.
[12] Pagkatapos sinabi niya, "Yahweh, Diyos ng aking among si Abraham, bigyan mo ako ngayon ng tagumpay at ipakita ang
iyong tipan ng katapatan sa aking among si Abraham. [13] Masdan, narito akong nakatayo sa tabi ng bukal ng tubig, at
dumarating ang mga babaing anak ng mga tao ng siyudad upang sumalok ng tubig. [14] Ganito nawa ang mangyari. Kapag
sabihin ko sa isang dalaga, 'Pakiusap ibaba mo ang iyong pitsel upang makainom ako,' at sabihin niya sa akin, 'Uminom
ka, at paiinumin ko rin ang iyong mga kamelyo,' pagkatapos ay hayaang siya na nga ang babaing iyong itinakda para sa
iyong lingkod na si Isaac. Sa pamamgitan nito malalaman kong nagpakita ka ng tipan ng katapatan sa aking amo."
[15] Nangyari na bago paman siya natapos sa pagsasalita, masdan, lumabas si Rebeca na may dalang pitsel ng tubig sa
kanyang balikat. Ipinanganak si Rebeca kay Bethuel na lalaking anak ni Milca, na asawa ni Nahor, na lalaking kapatid ni
Abraham. [16] Ang dalaga ay napakaganda at isang birhen. Wala pang lalaki ang sumiping sa kanya. Pumunta ang babae sa
bukal at pinuno ang kanyang pitsel, at umahon.
[17] Tumakbo ang lingkod upang salubungin siya at sinabing, "Pakiusap bigyan mo ako ng kaunting inuming tubig mula sa
iyong pitsel. [18] Sinabi niya, "Uminon ka, aking amo," at agad niyang ibinaba ang pitsel na nasa kanyang kamay, at
pinainom siya.
[19] Nang natapos niya siyang painumin, sinabi niya, sasalok din ako ng tubig para sa iyong mga kamelyo, hanggang sa
makainom na ang lahat. [20] Kaya nagmadali siya at ibinuhos ang laman ng kanyang pitsel papunta sa inuman ng mga
hayop, at tumakbong muli patungo sa balon upang sumalok ng tubig, at sumalok ng tubig para sa lahat ng kanyang mga
kamelyo.
[21] Tahimik na pinanood siya ng lalaki upang makita kung pinagpala ni Yahweh ang kanyang paglalakbay o hindi. [22] Nang
natapos sa pag-inom ang mga kamelyo, inilabas ng lalaki ang isang gintong singsing sa ilong na tumitimbang ng
kalahating siklo, at dalawang gintong pulseras para sa kanyang mga braso na tumitimbang ng sampung siklo [23] at
nagtanong, "Kaninong anak ka? Pakiusap sabihin mo sa akin, mayroon bang silid ang bahay ng ama mo na maaari
naming pagpalipasan ng gabi?"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

24 Sinabi niya sa kanya, "Anak ako ni Bethuel na lalaking anak ni Milcah, na ipinanganak niya kay Nahor." 25 Sinabi rin
niya sa kanya, "Marami kami ng kapwa dayami at pagkain ng hayop, at may silid din para kayo magpalipas ng gabi."
26 Pagkatapos yumuko ang lalaki at sumamba kay Yahweh. 27 Sinabi niya, "Pagpalain si Yahweh, ang Diyos ng aking among
si Abraham, na hindi pinabayaan ang kanyang tipan ng katapatan at kanyang pagiging mapagkakatiwalaan patungo sa
aking amo. Para sa akin, tuwiran akong pinangunahan ni Yahweh sa bahay ng mga kamag-anak ng aking amo."
28 Pagkatapos tumakbo ang dalaga at sinabi sa sambahayan ng kanyang ina ang tungkol sa lahat ng bagay na ito. 29 Ngayon
si Rebeca ay mayroong isang kapatid na lalaki, at ang pangalan niya ay Laban. Tumakbo si Laban papunta sa lalaki na
naroon sa labas sa daan sa tabi ng bukal. 30 Nang nakita niya ang singsing sa ilong at ang mga pulseras na nasa kamay ng
kanyang kapatid na babae, at nang narinig niya ang mga salita ni Rebeca na kanyang kapatid, "Ito ang sinabi ng lalaki sa
akin," pumunta siya sa lalaki, at masdan, nakatayo siya sa tabi ng mga kamelyong nasa bukal.
31 At sinabi ni laban, "Halika, ikaw na pinagpala ni Yahweh. Bakit ka nakatayo riyan sa labas? Inihanda ko ang bahay, at
isang lugar para sa mga kamelyo." 32 Kaya pumunta ang lalaki sa bahay at diniskargahan niya ng mga kamelyo. Binigyan
ang mga kamelyo ng dayami at pagkain ng hayop, naglaan ng tubig upang hugasan ang kanyang mga paa at ang mga paa
ng mga lalaking kasama niya.
33 Naglapag sila ng pagkain sa harapan niya upang kainin, ngunit sinabi niya, "Hindi ako kakain hanggang sa masabi ko
ang kailangan kong sabihin." Kaya sinabi ni Laban, "Magsalita ka". 34 Sinabi niya, "Lingkod ako ni Abraham. 35 Pinagpala
ng lubos ni Yahweh ang aking amo at naging dakila siya. Binigyan siya ng mga kawan at mga pangkat ng hayop, pilak at
ginto, mga lingkod na lalaki at mga lingkod na babae, at mga kamelyo at mga asno.
36 Si Sara, ang asawa ng aking amo, ay nagsilang ng isang anak na lalaki sa aking amo nang siya ay matanda na, at
ibinigay niya ang lahat ng kanyang mga aria-arian sa kanya. 37 Pinanumpa ako ng aking amo, nagsasabing, "Hindi ka
dapat kumuha ng isang asawa para aking anak mula sa mga babaeng anak ng mga Cananeo, sa lupaing ginagawa kong
tahanan. 38 Sa halip, dapat kang pumunta sa pamilya ng aking ama, at sa aking mga kamag-anak, at kumaha ng isang
asawa para sa aking anak.'
39 Sinabi ko sa aking amo, 'Baka hindi susunod sa akin ang babae.' 40 Ngunit sinabi niya sa akin, 'Si Yahweh, na aking
sinusunod, ay magpapadala ng kanyang anghel na makakasama mo at siya ay papatnubayan ang landas mo, upang
makakakuha ka ng isang asawa para sa aking anak mula sa aking mga kamag-anak at mula sa linya na pamilya ng aking
ama. 41 Ngunit magiging malaya ka lamang mula sa aking tagubilin kung darating ka sa aking mga kamag-anak at hindi
nila siya ibibigay sa iyo. Sa gayon magiging malaya ka mula sa aking kasunduan.'
42 Kaya dumating ako ngayon sa bukal, at sinabi, 'O Yahweh, Dios ng aking among si Abraham, pakiusap, kung tunay na
nais mong magtagumpay ang aking paglalakbay— 43 narito ako, nakatayo sa gilid ng bukal ng tubig—hayaang ang
babaing lumabas para sumalok ng tubig, ang babaing sasabihan kong, "Pakiusap bigyan mo ako ng kaunting tubig mula
sa iyong pitsel upang inumin," 44 ang babaing magsasabi sa akin, "Uminom ka, at sasalok din ako ng tubig para sa iyong
mga kamelyo"—hayaang siya na nga ang babaing pinili mo, Yahweh, para sa anak ng aking amo.'
45 Bago pa man ako natapos mangusap sa aking puso, masdan, lumabas si Rebeca dala ang pitsel na pasan sa kanyang
balikat at bumaba patungong bukal at sumalok ng tubig. Kaya sinabi ko sa kanya, 'Pakiusap bigyan mo ako ng maiinom.'
46 Agad niyang ibinaba ang kanyang pitsel mula sa kanyang balikat, at nagsabing, "Uminom ka, at bibigyan ko rin ng tubig
ang iyong mga kamelyo.' Kaya uminom ako, at pinainom niya rin ang mga kamelyo.
47 Tinanong ko siya at sinabing, 'Kaninong anak ka?' Sinabi niya, 'Ang babaing anak ni Bethuel, na lalaking anak ni Nahor,
na isinilang ni Milcah sa kanya.' Pagkatapos inilagay ko ang singsing sa kanyang ilong at ang pulseras sa kanyang mga
braso. 48 Pagkatapos lumuhod ako at sinamba si Yahweh, at pinagpala si Yahweh, ang Diyos ng aking among si Abraham,
ang siyang nanguna sa akin sa tamang landas upang matagpuan ang babaing anak ng kamag-anak ng aking amo para sa
kanyang anak.
49 Kaya ngayon, kung handa kayong pakitunguhan ang aking amo ng pampamilyang katapatan at pagtitiwala, sabihin
ninyo sa akin. Ngunit kung hindi, sabihin ninyo sa akin, upang lumiko ako sa kanang kamay, o sa kaliwa."
50 Pagkatapos sumagot si Laban at Bethuel at sinabing, "Ang bagay na ito ay nagmula kay Yahweh; hindi kami
makapagsasabi sa iyo ng masama o mabuti. 51 Masdan, nasa harapan mo si Rebeca. Dalhin mo siya at humayo, upang siya
ay maging asawa ng anak ng iyong amo, gaya ng sinabi ni Yahweh."
52 Nang narinig ng lingkod ni Abraham ang lahat ng kanilang mga salita, iniyuko niya pababa ang kanyang sarili sa lupa
kay Yahweh. 53 Inilabas ng lingkod ang mga kagamitang pilak at mga kagamitang ginto, at damit, at binigay ang mga ito
kay Rebeca. Nagbigay din siya ng mga mamahaling regalo sa kapatid niyang lalaki at sa kanyang ina.
54 Pagkatapos kumain at uminom siya at ang mga lalaking kasama niya. Nanatili sila roon magdamag, at nang bumangon
sila sa umaga, sinabi niya, "Ipadala na ninyo ako sa aking amo." 55 Sinabi ng kanyang kapatid na lalaki at ng kanyang ina,
"Hayaan mo munang manatili kasama namin ang dalaga ng mga ilang araw pa, kahit sampu. Pagkatapos niyan maaari
na siyang umalis."
56 Ngunit sinabi niya sa kanila, "Huwag ninyo akong hadlangan, yamang pinagpala ni Yahweh ang aking landas. Ipadala
na ninyo ako sa aking landas upang makapunta sa aking amo." 57 Sinabi nila, "Tatawagin namin ang dalaga at tatanungin
siya." 58 Kaya tinawag nila si Rebeca at tinanong siya, "Sasama ka ba sa lalaking ito?" Sumagot siya, "Sasama ako."
59 Kaya pinadala nila ang kanilang kapatid na si Rebeca, kasama ang kanyang babaing lingkod, sa kanyang paglalakbay
kasama ang lingkod ni Abraham at kanyang mga kasamahang lalaki. 60 Pinagpala nila si Rebeca, at sinabi sa kanya,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

"Aming kapatid, nawa maging ina ka ng mga libu-libo ng sampung libo, at nawa ang iyong mga kaapu-apuhan ay
angkinin ang tarangkahan ng mga galit sa kanila."
[61] Pagkatapos tumayo si Rebeca, at siya at ang kanyang mga lingkod na babae ay sumakay sa mga kamelyo, at sumunod sa
lalaki. Kaya kinuha ng lingkod si Rebeca, at lumakad na sa kanyang landas. [62] Ngayon naninirahan si Isaac sa Negev, at
kababalik lang galing Beerhalohai.
[63] Lumabas si Isaac upang magnilaynilay sa bukid sa gabi. Nang tumingala siya at nakita, masdan, mayroong mga
kamelyong parating! [64] Tumingin si Rebeca, at nang nakita niya si Isaac, tumalon siya pababa mula sa kamelyo. [65] Sinabi
niya sa lingkod, sino iyong lalaking naglalakad sa bukid upang salubungin tayo?" Sinabi ng lingkod, "Iyon ang aking
amo." Kaya kinuha niya ang kanyang belo, at tinakpan ang sarili.
[66] Isinalaysay ng lingkod kay Isaac ang lahat ng mga bagay na kanyang ginawa. [67] Pagkatapos dinala ni Isaac si Rebeca sa
loob tolda ng kanyang inang si Sara at kinuha si Rebeca, at siya ay naging kanyang asawa, at siya ay minahal niya. Kaya
naginhawahan si Isaac matapos ang kamatayan ng kanyang ina.

Chapter 25

[1] Kumuha ng isa pang asawa si Abraham; ang kanyang pangalan ay Keturah. [2] Isinilang niya sina Zimran, Jokshan,
Medan, Midian, Ishbak, at si Shuah. [3] Si Jokshan ay naging ama nina Sheba at Dedan. Ang mga kaapu-apuhan ni Dedan ay
ang lahi ng Assyria, ang lahi ng Letush at ang lahi ng Leum. [4] Ang mga anak na lalaki ni Midian ay sina Ephah, Epher
Hanoch, Abida at si Eldaah. Lahat ng mga ito ay mga kaapu-apuhan ni Keturah.
[5] Ibinigay ni Abraham ang lahat ng kanyang pag-aari kay Isaac. [6] Subalit, habang siya ay nabubuhay pa, nagbigay siya ng
mga regalo sa kanyang mga anak na lalaki sa kanyang mga kerida at pinadala sila sa lupain ng silangan, malayo mula sa
kanyang anak na si Isaac.
[7] Ito ang naging mga araw ng mga taon sa buhay ni Abraham na kanyang ibinuhay, 175 na mga taon. [8] Inihinga ni
Abraham ang kanyang huli at namatay sa isang kalugud-lugud na katandaan, isang matandang lalaking puno ng buhay.
At siya ay natipon sa kanyang bayan.
[9] Sina Isaac at Ismael, na kanyang mga anak, ay inilibing siya sa kuweba ng Macpela, sa lupain ni Epron na anak na lalaki
ni Zohar na mga anak ni Heth, na malapit sa Mamre. [10] Ang lupang ito ay binili ni Abraham mula sa mga anak na lalaki ni
Heth. Si Abraham ay inilibing doon kasama ng kanyang asawang si Sara. [11] Pagkatapos ng kamatayan ni Abraham,
pinagpala ng Diyos si Isaac na kanyang anak, at si Isaac ay nanirahan malapit sa Beer-lahai-roi.
[12] Ngayon ang mga ito ay ang mga kaapu-apuhan ni Ismael, na anak na lalaki ni Abraham, kay Hagar na taga Ehipto, na
lingkod ni Sara, nagsilang mula kay Abraham.
[13] Ang mga ito ay ang mga pangalan ng mga anak na lalaki ni Ismael, ayon sa pagkakasunud-sunud ng kapanganakan:
Nebayot—ang panganay ni Ismael, Kedar, Abdeel, Mibsam, [14] Misma, Duma, Massa, [15] Hadad, Tema, Jetur, Nafis at
Kedama. [16] Ito ang mga anak na lalaki ni Ismael, at ang mga ito ay ang kanilang mga pangalan, ayon sa kanilang mga
nayon, at sa kanilang mga kampo; labindalawang prinsipe ayon sa kanilang mga tribu.
[17] Ang mga ito ay ang mga taon sa buhay ni Ismael, 137 na mga taon: inihinga niya ang kanyang huli at namatay, at
natipon sa kanyang bayan. [18] Sila ay nanirahan mula sa Havila hanggang Shur, na malapit sa Ehipto, nagkaisa sila na
pumunta sa Assyria. Nanirahan silang may poot sa bawat isa.
[19] Ang mga ito ay ang mga pangyayari patungkol kay Isaac, na anak na lalaki ni Abraham: Si Abraham ang naging ama ni
Isaac. [20] Si Isaac ay apatnapung taong gulang nang mapangasawa niya si Rebeca, na anak na babae ni Bethuel ang
Arameo ng Padan-aram, ang kapatid na babae ni Laban na Arameo.
[21] Nagdasal si Isaac kay Yahweh para sa kanyang asawa dahil wala itong anak, at sinagot ni Yahweh ang kanyang dasal, at
si Rebeca na kanyang asawa ay nabuntis. [22] Ang mga bata ay magkasamang nagtunggali sa loob niya at sinabi niya, "Bakit
ito nangyayari sa akin?" Tinanong niya si Yahweh tungkol dito.
[23] Sinabi ni Yahweh sa kanya, "Dalawang bansa ang nasa iyong sinapupunan, at dalawang bayan ang mahihiwalay mula
sa iyong loob. Isang bayan ang magiging mas malakas kaysa sa isa, at ang nakatatanda ay maglilingkod sa nakababata."
[24] Nang oras na para siya ay manganak, masdan mo, mayroong kambal sa kanyang sinapupunan. [25] At ang unang lumabas
ay nababalutan ng pula gaya ng mabalahibong damit. Tinawag nila siya sa kanyang pangalan na Esau. [26] Pagkatapos
noon, ang kanyang kapatid ay lumabas. Ang kanyang kamay ay nakakapit sa sakong ni Esau. Siya ay tinawag na Jacob. Si
Isaac ay animnapung taong gulang nang ang kanyang asawa ay nagsilang sa kanila.
[27] Ang mga bata ay lumaki na, at si Esau ay naging mahusay na mangangaso, isang taong sanay sa gubat; subalit si Jacob
ay isang tahimik na tao, na ginugugul ang kanyang oras sa mga tolda. [28] Ngayon minahal ni Isaac si Esau dahil nakakain
nya ang mga hayop na kanyang nahuli, subalit si Rebeca ay minahal si Jacob.
[29] Si Jacob ay nagluto ng nilaga. Dumating si Esau mula sa gubat, at siya ay nanghihina sa gutom. [30] Sinabi ni Esau kay
Jacob, "Pakainin mo ako niyang mapulang nilaga. Pakiusap, ako ay pagod!" Kaya iyon ang dahilan na ang kanyang
pangalan ay tinawag na Edom.
[31] Sinabi ni Jacob, "Ipagbili mo muna sa akin ang iyong karapatan bilang panganay." [32] Sabi ni Esau "Tingnan mo, ako ay
halos mamamatay na. Ano ang kabutihan ng karapatan ng unang isinilang sa akin?" [33] Sinabi ni Jacob, "Manumpa ka

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

muna sa akin." Kaya sumumpa si Esau at sa ganung paraan ipinagbili niya kay Jacob ang kanyang karapatan ng unang
pagkasilang. 34 Binigyan ni Jacob si Esau ng tinapay at nilagang mga lentil. Siya ay kumain at uminom, pagkatapos ay
tumayo at nagpatuloy sa kanyang lakad. Sa ganitong paraan kinamuhian ni Esau ang kanyang karapatan ng unang
isinilang.

Chapter 26

1 Ngayon, may taggutom sa lupain, bukod pa sa naunang taggutom na nagkaroon sa panahon ni Abraham. Pumunta si
Isaac kay Abimelec, ang hari ng Filisteo sa Gerar.
2 Ngayon nagpakita si Yahweh sa kanya at sinabi, "Huwag kang pumunta sa Ehipto; tumira ka sa lugar na sinabi ko na
iyong pagtirhan. 3 Manatili ka sa lugar na ito, at ako ay sumasainyo at pagpapalain ko kayo; para sa iyo at sa iyong mga
kaapu-apuhan, ibibigay ko ang lahat ng mga lupaing ito, at tutuparin ko ang panunumpa na aking sinumpaan kay
Abraham na iyong ama.
4 Pararamihin ko ang iyong mga kaapu-apuhan gaya ng mga bituin sa langit, at ibibigay sa iyong mga kaapu-apuhan ang
lahat na mga lupaing ito. Sa pamamagitan ng iyong mga kaapu-apuhan ang lahat ng bansa sa lupa ay pagpapalain. 5
Gagawin ko ito dahil sinunod ni Abraham ang aking utos at sinunod niya ang aking mga tagubilin, mga utos ko at mga
batas ko."
6 Kaya namalagi si Isaac sa Gerar. 7 Nang tanungin siya ng mga kalalakihan sa lugar tungkol sa kanyang asawa, sinabi
nya, "Siya ay aking kapatid na babae." Natakot siyang sabihin, "Siya ay aking asawa," dahil naisip niya, "Ang mga lalaki sa
lugar na ito ay papatayin ako para makuha si Rebeca dahil napakaganda niya." 8 Pagkatapos, nagtagal si Isaac doon, Si
Abimelec ang hari ng mga Filisteo ay nagkataong tumingin sa labas sa bintana. Nakita niya, masdan, si Isaac na
nilalambing si Rebeca, na kanyang asawa.
9 Ipinatawag ni Abimelec si Isaac sa kanya at sinabi, "Tingnan mo, tiyak nga na siya ay iyong asawa. Bakit mo sinabi, 'Siya
ay aking kapatid na babae'?" Sinabi ni Isaac sa kanya, "Dahil naisip ko na maaring mayroong pumatay sa akin para
makuha siya." 10 Sinabi ni Abimelec, "Ano itong ginawa mo sa amin? Maaring may taong madaling sumiping sa iyong
asawa, at madala mo sa amin ang pagkakasala." 11 Kaya binalaan ni Abimelec ang lahat ng mga tao at sinabi, "Kung sino
man ang gumalaw sa taong ito o sa kanyang asawa ay tiyak na malalagay sa kamatayan."
12 Nagtanim si Isaac sa lupaing iyon at umani sa parehong taon ng isang sandaang beses, dahil pinagpala siya ni Yahweh.
13 Naging mayaman siya, at lumago ng higit-higit pa hanggang siya ay naging napakadakila. 14 Mayroon siyang maraming
tupa at mga baka, at isang malaking sambahayan. Ang mga Filisteo ay kinaiinggitan siya.
15 Ngayon ang lahat ng mga balon na hinukay ng mga lingkod ng kanyang ama sa panahon ni Abraham, na hininto ng
mga Palestina sa pamamagitan ng pag-tambak ng lupa. 16 Sinabi ni Abimelec kay Isaac, "Umalis ka palayo sa amin, dahil
mas makapangyarihan ka kaysa sa amin." 17 Kaya umalis si Isaac mula doon at namalagi sa lambak ng Gerar, at
nanirahan doon.
18 Muling hinukay ni Isaac ang mga balon ng tubig, na hinukay nila noong panahon ni Abraham na kanyang ama.
Pinahinto sila ng mga Filisteo pagkatapos mamatay ni Abraham. Tinawag ni Isaac ang mga balon sa parehong mga
pangalan na binigay ng kanyang ama dito.
19 Nang naghukay ang mga lingkod ni Isaac sa lambak, nakita nila doon ang isang balong dumadaloy ang tubig. 20 Ang mga
pastol na lalaki ng Gerar ay nakipag-away sa mga pastol na lalaki ni Isaac, at sinabi "Ang tubig na ito ay sa amin." Kaya
tinawag ni Isaac ang balon na iyon na "Esek," dahil nakipag-away sila sa kanya.
21 Pagkatapos naghukay sila ng isa pang balon, at nag-away rin sila nito, kaya binigyan niya ito ng pangalang "Sitnah." 22
Umalis siya doon at naghukay muli ng isa pang balon, subalit hindi na nila pinag-awayan ang isang iyon. Kaya tinawag
niya itong Rehobot, at sinabi niya, "Ngayon ay gumawa si Yahweh ng kaluwagan sa amin, at tayo ay sasagana sa lupa."
23 Pagkatapos pumunta si Isaac mula doon patungong Beer-seba. 24 Nagpakita si Yahweh sa kanya sa gabi ring iyon at
sinabing, "Ako ang Diyos ng iyong amang si Abraham. Huwag kang matakot, sapagkat ako ay kasama mo at pagpapalain
kita at pararamihin ang iyong mga kaapu-apuhan, alang-alang sa aking lingkod na si Abraham." 25 Nagtayo si Isaac ng
altar doon at tumawag sa pangalan ni Yahweh. Nagtindig siya ng tolda doon, at ang kanyang mga lingkod ay naghukay ng
balon.
26 Pagkatapos si Abimelec ay pumunta sa kanya mula sa Gerar, kasama si Ahuzat, kanyang kaibigan, at si Picol, ang
kapitan ng kanyang hukbo. 27 Sinabi ni Isaac sa kanila, "Bakit kayo naparito sa akin, samantalang galit kayo sa akin at
pinaalis ninyo ako palayo sa inyo?"
28 At sinabi nila, "Malinaw naming nakita na si Yahweh ay iyong kasama. Kaya napagpasyahan namin na dapat ay
mayroong sumpaan sa pagitan natin, oo, sa pagitan mo at sa amin. Kaya gagawa kami ng tipan sa iyo, 29 na hindi mo kami
sasaktan, gaya ng hindi namin pananakit sa iyo, at sa pakikitungo namin ng mabuti sa iyo at sa pagpapaalis namin sa iyo
ng mapayapa. Tunay nga, ikaw ay pinagpala ni Yahweh."
30 Kaya gumawa si Isaac ng pista para sa kanila, at sila ay kumain at uminom. 31 Bumangon sila ng maaga kinabukasan at
sila ay nagsumpaan sa bawat isa. Pagkatapos pinaalis sila ni Isaac, at siya ay iniwan nila ng mapayapa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[32] Nang araw ding iyon dumating ang mga lingkod ni Isaac at sinabi sa kanya tungkol sa balong kanilang hinukay. Sinabi
nila, "Nakakita kami ng tubig", [33] Tinawag niya ang balon na Seba, kaya ang pangalan ng lungsod na iyon ay Beer-seba
hanggang sa araw na ito.
[34] Nang si Esau ay apatnapung taong gulang na, siya ay nag-asawa, si Judit ang anak ni Beeri na mga anak ni Heth, at saka
si Basemat ang anak na babae ni Elon na mga anak ni Heth. [35] Sila ay nagdala ng kalungkutan kay Isaac at Rebeca.

Chapter 27

[1] Nang matanda na si Isaac at ang kanyang mga mata ay malabo na kaya hindi na siya makakita, tinawag niya ang
nakatatandang anak niyang si Esau. Sinabi niya, "Anak ko." [2] Sumagot ito, "Narito po ako." Sinabi niya rito, "Tumingin ka
rito, matanda na ako. Hindi ko alam ang araw ng aking kamatayan.
[3] Kaya kunin mo ang iyong mga sandata, ang iyong sisidlan ng palaso at pana at mangaso ka sa bukid para sa akin. [4]
Gawan mo ako ng masarap na pagkain na gusto ko at dalhin mo iyon sa akin para makain ko iyon at pagpalain ka bago
ako mamatay."
[5] Ngayon narinig ni Rebeca nang kausapin ni Isaac si Esau na kanyang anak. Nagpunta si Esau sa bukid para mangaso ng
hayop at dalhin ito pauwi. [6] Kinausap ni Rebeca si Jacob na kanyang anak at sinabi, "Tumingin ka rito, narinig kong
kinausap ng iyong ama ang kapatid mong si Esau. Sinabi niya [7] 'Dalhan mo ako ng pinangasong hayop at gawan ako ng
masarap na pagkain, upang kainin ko ito at pagpapalain ka sa harap ni Yahweh bago ang aking kamatayan.'
[8] Kaya ngayon, anak ko, sundin mo ang tinig ko habang inuutusan kita. [9] Pumunta ka sa kawan at dalhan mo ako ng
dalawang batang kambing; at magluluto ako ng masarap na pagkain para sa ama mo, na katulad ng gusto niya. [10]
Dadalhin mo ito sa kanya para kainin upang ikaw ay pagpalain niya bago ang kanyang kamatayan."
[11] Sinabi ni Jacob sa kanyang inang si Rebeca, "Tingnan ninyo, ang kapatid kong si Esau ay mabalahibo, at ako ay makinis
na tao. [12] Malamang himasin ako ng ama ko, at ako ay magmimistulang manlilinlang sa kanya. Magdadala ako ng isang
sumpa sa aking sarili at hindi pagpapala."
[13] Sinabi sa kanya ng kanyang ina, "Anak ko, hayaan mong mapunta sa akin ang anumang sumpa. Basta sundin mo ang
tinig ko, at umalis ka, at dalhin mo ang mga iyon sa akin." [14] Kaya kinuha ni Jacob ang dalawang batang kambing at dinala
ang mga ito sa kanyang ina, at ang kanyang ina ay gumawa ng masarap na pagkain katulad ng gusto ng kanyang ama.
[15] Kinuha ni Rebeca ang pinakamagandang damit ni Esau, na nakatatandang anak niya, na nasa kanya sa bahay, at
ipinasuot ito kay Jacob, na nakababatang anak niya. [16] Inilagay niya ang balat ng batang kambing sa mga kamay niya at
sa makinis na bahagi ng leeg niya. [17] Inilagay niya ang inihanda niyang masarap na pagkain at ang tinapay sa kamay ng
anak niyang si Jacob.
[18] Pumunta si Jacob sa kanyang ama at nagsabi, "Ama ko." Sinabi niya, "Narito ako; sino ka, anak ko?" [19] Sinabi ni Jacob sa
kanyang ama, "Ako si Esau na unang anak mo; nagawa ko na ang sinabi mo sa akin. Umupo ka at kainin ang aking
napangaso upang pagpalain mo ako."
[20] Sinabi ni Isaac sa kanyang anak, "Paano mo itong natagpuan nang napakabilis, anak ko?" Sinabi niya, "Dahil si Yahweh
na iyong Diyos ay dinala ito sa akin." [21] Sinabi ni Isaac kay Jacob, "Lumapit ka upang mahimas kita at malaman kung ikaw
ang tunay kong anak na si Esau o hindi."
[22] Pumunta si Jacob sa kanyang amang si Isaac, at hinimas siya ni Isaac at sinabi niya, "Ang tinig ay tinig ni Jacob, ngunit
ang mga kamay ay mga kamay ni Esau. [23] Hindi siya nakilala ni Isaac dahil ang kanyang mga kamay ay mabalahibo,
katulad ng mga kamay ng kapatid niyang si Esau, kaya pinagpala siya ni Isaac.
[24] Sinabi niya, "Ikaw ba talaga ang anak kong si Esau?" Sumagot siya, "Ako nga." [25] Sinabi ni Isaac, "Dalhin mo sa akin ang
pagkain at kakainin ko ang napangaso mo upang mapagpala kita." Dinala ni Jacob sa kanya ang pagkain. Kumain si Isaac,
at dinalhan siya ni Jacob ng alak, at siya ay uminom.
[26] Sinabi ng kanyang amang si Isaac, "Lumapit ka sa akin at hagkan mo ako, anak ko." [27] Lumapit si Jacob at hinalikan siya,
at naamoy niya ang amoy ng kanyang damit at pinagpala siya. Sinabi nya, "Tingnan mo, ang amoy ng aking anak ay
katulad ng amoy ng isang bukid na pinagpala ni Yahweh.
[28] Nawa bigyan ka ng Diyos ng isang bahagi ng hamog ng langit, isang bahagi ng katabaan ng lupa, at masaganang mga
butil at bagong alak.
[29] Nawa ang mga tao ay maglingkod sa iyo at yumuko sa iyo ang mga bansa. Maging amo ka ng iyong mga kapatid na
lalaki, at nawa ang mga anak ng iyong ina ay yumuko sa iyo. Nawa ang bawat isang sumumpa sa iyo ay sumpain; at
nawa ang bawat isang magpala sa iyo ay pagpalain."
[30] Matapos pagpalain ni Isaac si Jacob, at bahagya pa siyang lumayo sa presensya ng ama niyang si Isaac, noon naman
dumating ang kapatid niyang si Esau mula sa pangangaso. [31] Gumawa rin siya ng masarap na pagkain at dinala iyon sa
kanyang ama. Sinabi niya, "Ama, bumangon ka at kainin mo ang ilan sa napangaso ng iyong anak upang mapagpala mo
ako."
[32] Ang kanyang amang si Isaac ay nagsabi sa kanya, "Sino ka?" Sinabi niya, "Ako ang anak mo, ang unang anak mong si
Esau." [33] Nanginig nang matindi si Isaac at nagsabi, "Sino pala iyon na nangaso ng hayop na ito at dinala sa akin? Kinain
ko lahat ito bago ka dumating, at pinagpala ko siya. Tunay nga, siya ay pagpapalain."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[34] Nang marinig ni Esau ang mga salita ng kanyang ama, siya ay umiyak nang napakalakas at umiyak ng may kapaitan,
sinabi sa kanyang ama, "Ako rin, pagpalain mo ako, ama ko." [35] Sinabi ni Isaac, "Mapanlilinlang na naparito ang kapatid
mo at inagaw ang iyong pagpapala."
[36] Sinabi ni Esau, "Hindi ba tama lang na pinangalanan siyang Jacob? Dahil dinaya niya ako sa dalawang pagkakataong
ito. Inagaw niya ang aking karapatan ng isinilang at tingnan mo, ngayon ay inagaw niya ang aking pagpapala." At sinabi
niya, "Wala ka bang naitabing pagpapala para sa akin?" [37] Sumagot si Isaac at sinabi kay Esau, "Tingnan mo, nagawa ko na
siyang amo mo at naibigay ko na sa kanya ang lahat ng mga kapatid niya bilang alipin. At nabigyan ko siya ng butil at
bagong alak. Ano pa ang magagawa ko para sa iyo, anak ko?"
[38] Sinabi ni Esau sa kanyang ama, "Wala ka bang kahit isang pagpapala sa akin, ama ko? Pagpalain mo ako, ako rin, ama
ko." Umiyak nang malakas si Esau.
[39] Sumagot ang kanyang amang si Isaac at sinabi sa kanya, "Tingnan mo, ang lugar na pinaninirahan mo ay magiging
malayo sa kayamanan ng mundo, malayo sa hamog ng langit sa itaas. [40] Mabubuhay ka sa pamamagitan ng iyong espada,
at paglilingkuran mo ang iyong kapatid na lalaki. Subalit kapag magrebelde ka, maaalog mo ang kanyang pamatok mula
sa iyong leeg."
[41] Nagalit si Esau kay Jacob dahil sa pagpapalang binigay ng kanilang ama sa kanya. Sinabi niya sa kanyang puso, "Malapit
na ang mga araw ng pagluluksa para sa aking ama; pagkatapos niyon papatayin ko ang kapatid kong si Jacob." [42] Ang mga
salita ni Esau na nakatatanda niyang anak ay nasabi kay Rebeca. Kaya nagpadala at tinawag niya si Jacob na
nakababatang anak niya at sinabi rito, "Tingnan mo, ang kapatid mong si Esau ay inaaliw ang kanyang sarili sa
pagbabalak na patayin ka.
[43] Kaya ngayon, anak ko, sundin mo ako at tumakas ka papunta kay Laban, na kapatid kong lalaki, sa Haran. [44] Manatili ka
nang ilang araw sa piling niya, hanggang sa humupa ang galit ng kapatid mo, [45] hanggang mawala ang galit ng kapatid
mo sa iyo, at malimutan niya ang ginawa mo sa kanya. Pagkatapos magpapadala ako at ibabalik ka mula roon. Bakit
kailangang kapwa kayong mawala sa akin sa isang araw?"
[46] Sinabi ni Rebeca kay Isaac, "Ako ay pinanghihinaan sa buhay dahil sa mga anak na babae ni Heth. Kung kunin ni Esau
na asawa ang isa sa mga anak ni Heth, tulad ng mga kababaihang ito, ilan sa mga anak na babae ng lupain, ano pa ang
kabuluhan ng buhay ko?"

Chapter 28

[1] Tinawag ni Isaac si Jacob, pinagpala siya at inutusan, "Hindi ka dapat kumuha ng asawa mula sa kababaihang taga-
Cananeo. [2] Tumayo ka, pumunta ka sa Paddan-aram, sa bahay ni Bethuel na ama ng iyong ina, at kumuha ka ng asawa
mula roon, sa isa sa mga anak ni Laban, na kapatid ng iyong ina.
[3] Pagpalain ka nawa ng Makapangyarihang Diyos, pamungahin ka at paramihin, para dumami ang iyong lahi. [4] Ibigay
niya nawa sa iyo ang pagpapala ni Abraham, sa iyo, at sa mga susunod mong kaapu-apuhan, para manahin mo ang
lupain kung saan ka naninirahan, na ibinigay ng Diyos kay Abraham."
[5] Kaya pinaalis ni Isaac si Jacob. Pumunta si Jacob sa Paddan-aram, kay Laban na anak ni Bethuel na Aramean, kapatid ni
Rebeca na ina nina Esau at Jacob.
[6] Ngayon nakita ni Esau na pinagpala ni Isaac si Jacob at pinapunta siya sa Paddan-aram para kumuha ng asawa roon.
Nakita rin niya na pinagpala siya ni Isaac at binigyan siya ng utos, na nagsasabing, "Hindi ka dapat kumuha ng asawa
mula sa kababaihan ng Canaan." [7] Nakita rin ni Esau na sinunod ni Jacob ang kanyang ama at ina, at nagpunta sa
Paddan-aram.
[8] Nakita ni Esau na hindi nalugod ang kaniyang amang si Isaac sa mga kababaihan ng Canaan. [9] Kaya nagpunta siya kay
Ismael, at kinuha, bukod pa sa mga asawang mayroon siya, si Mahalath na anak ni Ismael, anak ni Abraham, kapatid na
babae ni Nabaioth, para maging asawa niya.
[10] Nilisan ni Jacob ang Beer-seba at nagpunta sa Haran. [11] Dumating siya sa isang lugar at nanatili roon buong gabi, dahil
lumubog na ang araw. Kumuha siya ng isang bato sa lugar na iyon, inilagay iyon sa ilalim ng kanyang ulo at nahiga sa
lugar na iyon para matulog.
[12] Siya ay nanaginip at nakakita ng hagdanang itinayo sa mundo. Ang tuktok nito ay umaabot sa langit at ang mga anghel
ng Diyos ay akyat-panaog doon. [13] Masdan, si Yahweh ay nakatayo sa ibabaw niyon at nagsabi, "Ako si Yahweh, ang Diyos
ni Abraham na iyong ama, at ang Diyos ni Isaac. Ang lupang hinihigaan mo, ibibigay ko sa iyo at sa iyong mga kaapu-
apuhan.
[14] Ang iyong mga kaapu-apuhan ay magiging tulad ng alikabok sa mundo, at ikaw ay kakalat sa kanluran, sa silangan, sa
hilaga, at sa timog. Sa iyo at iyong mga kaapu-apuhan, ang lahat ng mga pamilya sa mundo ay pagpapalain. [15] Masdan mo,
kasama mo ako, iingatan kita saan ka man magpunta. Dadalhin kitang muli sa lupaing ito; dahil hindi kita iiwan.
Tutuparin ko ang lahat ng naipangako ko sa iyo."
[16] Si Jacob ay nagising mula sa kanyang pagtulog at sinabi nya, "Tunay nga na si Yahweh ay nasa lugar na ito, at hindi ko
iyon alam." [17] Natakot siya at nagsabi, "Nakakikilabot naman ang lugar na ito! Ito ay walang iba kundi ang tahanan ng
Diyos. Ito ang tarangkahan ng langit."

[18] Bumangon si Jacob kinaumagahan at kinuha ang batong inilagay niya sa ilalim ng kaniyang ulo. Itinayo niya ito bilang isang haligi at nagbuhos ng langis sa ibabaw nito. [19] Tinawag niya ang pangalan ng lugar na iyon na Bethel, pero ang dating pangalan ng lungsod na iyon ay Luz.
[20] Si Jacob ay sumumpa ng isang panata na nagsasabing, "Kung ang Diyos ay kasama ko at pangangalagaan ako sa daang ito na aking nilalakaran, at bibigyan ako ng tinapay para kainin, at mga damit para suutin, [21] nang sa gayon matiwasay akong makabalik sa bahay ng aking ama, pagkatapos si Yahweh ay magiging Diyos ko. [22] Pagkatapos ang batong ito na itinayo ko bilang isang haligi ay magiging banal na bato. Mula sa lahat ng ibinigay mo sa akin, tiyak na ibabalik ko sa iyo ang ikasampung bahagi."

Chapter 29

[1] Pagkatapos nagpatuloy si Jacob sa kanyang paglalakbay at nakarating sa lupain ng mga mamamayan sa silangan. [2] Nang siya ay nagmasid, mayroon siyang nakitang balon sa bukid, at nakita niya, na may tatlong mga kawan ng tupa na namamahinga sa paligid nito. Dahil mula sa balong iyon pinapainom nila ang mga kawan, at ang bato sa bunganga ng balon ay malaki. [3] Kapag sama-samang napagtipon ang lahat ng mga kawan doon, igugulong ng mga pastol ang bato mula sa bunganga ng balon at paiinumin ang mga tupa, at pagkatapos ibabalik muli ang bato sa bunganga ng balon, pabalik sa kinalalagyan nito.
[4] Sinabi ni Jacob sa kanila, "Mga kapatid ko, saan kayo nanggaling?" At sinabi nila, "Kami ay nanggaling sa Haran". [5] Sinabi niya sa kanila, "Kilala ba ninyo si Laban na anak ni Nahor?" At sinabi nila, "Kilala namin siya". [6] Sinabi niya sa kanila "Mabuti ba ang kalagayan niya?" Sinabi nila, "Mabuti naman siya, at, tumingin ka roon, si Raquel na kanyang anak ay paparating kasama ang mga tupa."
[7] Sinabi ni Jacob, "Tingnan mo, ito katanghaliang-tapat. Hindi pa oras para sa mga kawan na sama-samang tipunin. Painumin ninyo ang mga tupa at pagkatapos umalis kayo at hayaan silang manginain ng damo." [8] Sinabi nila, "Hindi namin sila mapapainum hangga't hindi pa sama-samang natitipon ang mga kawan. Saka pa lamang igugulong ng mga kalalakihan ang bato mula sa bunganga ng balon, at paiinumin namin ang mga tupa."
[9] Habang si Jacob ay nakikipag-usap pa rin sa kanila, dumating si Raquel kasama ang mga tupa ng kanyang ama, dahil inaalagaan niya ang mga ito. [10] Nang makita ni Jacob si Raquel, anak na babae ni Laban, kapatid na lalaki ng kanyang ina, lumapit si Jacob, pinagulung ang bato mula sa bunganga ng balon, at pinainom ang kawan ni Laban, na kapatid ng kanyang ina.
[11] Hinalikan ni Jacob si Raquel at umiyak ng malakas. [12] Sinabi ni Jacob kay Raquel na siya ay kamag-anak ng kanyang ama, at siya ay anak ni Rebeca. Pagkatapos tumakbo si Raquel at sinabi niya sa kanyang ama.
[13] Nang marinig ni Laban ang balita tungkol kay Jacob na anak ng kanyang kapatid na babae, siya ay tumakbo para salubungin siya, yakapin, halikan at dalhin sa kanyang bahay. Sinabi ni Jacob kay Laban ang lahat ng mga bagay na ito. [14] Sinabi ni Laban sa kanya, "Tunay nga na ikaw ay aking buto at laman," Pagkataposnanatili si Jacob sa piling niya ng isang buwan.
[15] Pagkatapos sinabi ni Laban kay Jacob, "Pagsisilbihan mo ba ako sa wala dahil kamag-anak mo ako? Sabihin mo sa akin, ano ang iyong magiging kabayaran?" [16] Ngayon si Laban ay may dalawang anak na babae. Ang pangalan ng nakatatanda ay Lea at ang pangalan ng nakababatang kapatid ay Raquel. [17] Si Lea ay may mapupungay na mga mata, pero si Raquel ay maganda sa anyo at itsura. [18] Minahal ni Jacob si Raquel, kaya sinabi niya, "Maninilbihan ako sa iyo ng pitong taon para kay Raquel, ang iyong nakababatang anak na babae."
[19] Sinabi si Laban, "Mas mabuti na ibigay ko siya sa iyo, kaysa ibigay ko siya sa ibang lalaki. Manatili ka sa akin." [20] Kaya naninilbihan si Jacob ng pitong taon para kay Raquel; at tila ang mga ito ay parang iilang araw lamang sa kanya, dahil sa pagmamahal na mayroon siya sa kanya.
[21] Pagkatapos sinabi ni Jacob kay Laban, "Ibigay mo na ang aking asawa, dahil ang mga araw ko ay natapos na—para mapakasalan ko na siya!" [22] Kaya tinipon ni Laban ang lahat ng mga lalaki sa lugar at nagpista.
[23] Kinagabihan, kinuha ni Laban si Lea na kanyang anak at dinala kay Jacob, na siyang sumiping sa kanya. [24] Binigay rin ni Laban ang kanyang babaeng lingkod na si Zilpa sa kanyang anak na si Lea, para maging lingkod niya. [25] Kinaumagahan, nagulat siya, dahil si Lea ang kasama niya! Sinabi ni Jacob kay Laban, "Ano ba itong ginawa mo sa akin?" Hindi ba nanilbihan ako sa iyo para kay Raquel? Bakit dinaya mo ako?"
[26] Sinabi ni Laban, "Hindi namin kaugalian na ibigay ang nakababatang anak na babae bago ang panganay. [27] Tapusin mo ang isang linggong kasalan sa anak kong ito, at ibibigay rin namin sa iyo ang isa bilang kapalit ng iyong paninilbihan sa akin ng karagdagang pitong taon."
[28] Kaya ginawa iyon ni Jacob, at natapos ang isang linggo para kay Lea. Pagkatapos ay ibinigay ni Laban sa kanya si Raquel bilang kanyang asawa rin. [29] Ibinigay rin ni Laban si Bilha sa kanyang anak na babaeng si Raquel, para maging lingkod. [30] Kaya pinakasalan ni Jacob si Raquel, dahil minahal niya si Raquel nang mas higit pa kay Lea. Kaya nanilbihan si Jacob kay Laban ng karagdagang pitong taon.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[31] Nakita ni Yahweh na si Lea ay hindi minahal, kaya binuksan niya ang kanyang sinapupunan, pero si Raquel ay walang
anak. [32] Si Lea ay nagdalang-tao at nagsilang ng isang batang lalaki, at pinangalanan niyang Ruben. Sinabi niya, "Dahil
nakita ni Yahweh ang aking paghihirap; tiyak ngayon na mamahalin na ako ng aking asawa.
[33] Pagkatapos muli siyang nagdalang-tao at nagsilang ng lalaki. Sinabi niya, "Dahil narinig ni Yahweh na hindi ako
minahal, kaya binigyan din niya ako ng anak na lalaki," at pinangalanan niya itong Simeon. [34] Pagkatapos nagdalang-tao
siya muli at nagsilang ng lalaki. Sinabi niya, "Ngayon, sa pagkakataong ito, ang aking asawa ay magiging malapit na sa
akin dahil nakapagsilang ako para sa kanya ng tatlong lalaki." Kaya nga ang kanyang pangalan ay tinawag na Levi.
[35] Nagdalang-tao siya muli at nagsilang ng lalaki. Sinabi niya, "Sa pagkakataong ito pupurihin ko si Yahweh." Kaya nga
pinangalanan niya itong Juda; Pagkatapos huminto na siya sa pagkakaroon ng anak.

Chapter 30

[1] Nang makita ni Raquel na wala siyang naging anak kay Jacob, si Raquel ay nainggit sa kanyang kapatid na babae. Sinabi
niya kay Jacob, "Bigyan mo ako ng mga anak, o mamamatay ako." [2] Ang galit ni Jacob ay nagsiklab laban kay Raquel.
Sinabi niya, "Nasa lugar ba ako ng Dios, na pumigil sa iyo na magkaanak?"
[3] Sinabi niya, "Tingnan mo, iyan ang aking lingkod na si Bilha. Sipingan mo siya para magkaroon siya ng mga anak sa
aking mga tuhod, at ako ay magkakaroon ng mga anak sa pamamagitan niya." [4] Kaya binigay niya ang kanyang lingkod
na si Bilha bilang asawa at sinipingan siya ni Jacob.
[5] Nagdalang-tao si Bilha at nagsilang ng anak na lalaki kay Jacob. [6] Sinabi ni Raquel, "Narinig ako ng Diyos. Tiyak na
narinig niya ang aking tinig at binigyan ako ng isang anak. Kaya nga, pinangalanan niya itong Dan.
[7] Si Bilha, ang lingkod ni Raquel, ay nagdalang-tao muli at nagsilang kay Jacob ng pangalawang anak. [8] Sinabi ni Raquel,
"Sa matinding pakikipagbuno, nakipagbuno ako sa aking kapatid at ako ay nanaig." Siya ay pinangalanan niyang
Nephtali.
[9] Nang nakita ni Lea na natigil na siya sa pagkakaroon ng anak, kinuha niya si Zilpa, ang kanyang lingkod, at ibinigay kay
Jacob bilang asawa. [10] Si Zilpa, na lingkod ni Lea, ay nagsilang ng lalaki kay Jacob. [11] Sinabi ni Lea, "Ito ay napakapalad!"
Kaya siya ay pinangalanan niyang Gad.
[12] Pagkatapos si Zilpa, lingkod ni Lea, ay nagsilang kay Jacob ng pangalawang anak. [13] Sinabi ni Lea, "Masaya ako! Dahil
ang mga anak na babae ay tatawagin akong masaya." Kaya siya ay pinangalanan niyang Asher.
[14] Pumunta si Ruben nang panahon ng pag-ani ang trigo at nakakita ng mga halaman ng mendreik. Dinala niya ito sa
kanyang inang si Lea. Pagkatapos sinabi ni Raquel kay Lea, "Bigyan mo ako ilan sa mga halaman ng mendreik ng iyong
anak." [15] Sinabi ni Lea kay Raquel, "Maliit na bagay lang ba sa iyo na kinuha mo ang aking asawa? Ngayon gusto mo
namang kunin din ang mga halaman ng mendreik ng aking anak?" Sinabi ni Raquel, "Matutulog siya kasama mo ngayong
gabi, bilang kapalit sa mga halaman ng mendreik ng iyong anak."
[16] Nanggaling si Jacob sa kanyang sakahan kinagabihan. Lumabas si Lea para salubungin siya at sinabi, "Kailangan mong
matulog kasama ko ngayong gabi, dahil inupahan kita sa pamamagitan ng mga halaman na mendreik ng aking anak."
Kaya natulog si Jacob kasama ni Lea nang gabing iyon. [17] Dininig ng Diyos si Lea, at nagdalang tao siya at nagsilang ng
ikalimang anak nila ni Jacob. [18] Sinabi ni Lea, "Ibinigay ng Diyos sa akin ang aking mga kabayaran, dahil ibinigay ko sa
aking asawa ang aking babaeng lingkod." Siya ay pinangalanan niyang Isacar.
[19] Muling nagdalang-tao si Lea at nagsilang kay Jacob ng ikaanim na anak. [20] Sinabi ni Lea, "Binigyan ako ng Diyos ng
magandang regalo. Ngayon, pararangalan na ako ng aking asawa, dahil nagsilang ako ng anim na batang lalaki sa kanya."
Siya ay pinangalanan niyang Zebulon. [21] Pagkatapos nagsilang siya ng batang babae at siya ay pinangalanan niyang Dina.
[22] Naalala ng Diyos si Raquel at dininig siya. Dinulot niya na siya ay mabuntis. [23] Nagdalang-tao siya at nagsilang ng isang
anak na lalaki. Sinabi niya, "Inalis ng Diyos ang aking kahihiyan." [24] Siya ay pinangalanan niyang Jose, na nagsasabing, "Si
Yahweh ay nagdagdag sa akin ng lalaking anak."
[25] Pagkatapos isilang ni Raquel si Jose, sinabi ni Jacob kay Laban, "Ipadala mo ako sa malayo, para ako ay makapunta sa
sarili kong tahanan at sa aking bansa. [26] Ibigay mo sa akin ang aking mga asawa at mga anak na dahilan ng aking
paninilbihan sa iyo, at hayaan mo akong umalis dahil alam mo naman ang paglilingkod na ibinigay ko sa iyo."
[27] Sinabi ni Laban sa kanya, "Kung nakahanap ako ng pabor sa iyong mga mata ngayon, maghintay ka muna, dahil
nalaman ko sa aking pagdarasal na pinagpala ako ni Yahweh para sa iyong kapakanan." [28] Pagkatapos sinabi niya,
"Sabihin mo kung magkano ang iyong kabayaran at babayaran ko."
[29] Sinabi ni Jacob sa kanya, "Alam mo kung paano ako nanilbihan sa iyo at alam mo kung paano lumago ang iyong mga
hayop. [30] Dahil kakaunti lang ang mayroon ka bago ako dumating, at dumami ito nang dumami. Pinagpala ka ni Yahweh
saan man ako nagtrabaho. Ngayon kailan naman ako maghahanda para sa aking sariling sambahayan?"
[31] Kaya sinabi ni Laban, "Ano ang ibabayad ko sa iyo?" Sinabi ni Jacob, "Hindi mo ako bibigyan ng anumang bagay. Kung
gagawin mo ang bagay na ito para sa akin, pakakainin ko ulit at iingatan ang iyong mga kawan. [32] Hayaan mo akong
lumakad doon sa iyong mga kawan ngayon, aalisin ko ang bawat may batik at may dungis na tupa, at lahat ng mga itim
sa iyong mga tupa, at ang mga may dungis at batik sa mga kambing. Ito ang aking magiging kabayaran.

[33] Ang aking katapatan ang magpapatunay para sa akin kalaunan, kapag pupunta ka para tingnan ang aking kabayaran.
Lahat na mga walang batik, walang dungis sa mga kambing, at itim sa mga tupa, kung mayroon mang makita na nasa
akin, ay ituturing na ninakaw." [34] Sinabi ni Laban, "Pumapayag ako. Mangyayari ang mga ito ayon sa sinabi mo."
[35] Sa araw na iyon inalis ni Laban ang lahat ng mga lalaking kambing na may guhit at dungis, at ang lahat ng mga
babaeng kambing na may batik at dungis, ang lahat na may puti, at ang lahat ng mga itim sa mga tupa, at ibinigay niya ito
sa kamay ng kanyang mga anak na lalaki. [36] Naglagay din si Laban ng tatlong araw na paglalakbay sa pagitan ng kanyang
sarili at kay Jacob. Kaya si Jacob ay nagsikap na alagaan ang natitirang kawan ni Laban.
[37] Kumuha si Jacob ng sariwang pinutol na mga sanga ng sariwang alamo, at ng almendro at ng kastanong punongkahoy,
at binalatan sila ng puting guhit, at pinalitaw ang puting loob ng kahoy na nasa mga patpat. [38] Pagkatapos inilagay niya
ang binalatang patpat sa harap ng mga kawan, sa harap ng patubigan kung saan ang mga kawan ay umiinom.
Nabubuntis sila sa tuwing sila ay umiinom.
[39] Ang mga kawan ay nagparami sa harap ng mga patpat; at ang mga kawan ay nanganak ng may guhit, may batik, at may
dungis na bata. [40] Si Jacob ay naghiwalay sa mga babaeng tupa, at hinarap ang kanilang mga mukha sa mga hayop na may
guhit at lahat ng itim na tupa sa kawan ni Laban. Pagkatapos, ihiniwalay niya ang kaniyang mga kawan at hindi na sila
isinama kailanman sa kawan ni Laban.
[41] Sa tuwing nagpaparami ang mga malalakas na tupa sa kawan, nilalagay ni Jacob ang mga patpat sa may patubigan sa
harapan ng mga mata ng kawan, para mabuntis sila sa gitna ng mga patpat. [42] Pero kapag dumating ang mahihinang
hayop sa kawan, hindi niya inilalagay ang mga patpat sa kanilang harapan. Kaya ang mga mahihinang hayop ay kay
Laban, at ang mga malalakas ay kay Jacob.
[43] Naging masagana ang lalaki. Mayroon siyang maraming mga kawan, mga babaeng at lalaking lingkod, mga kamelyo at
mga asno.

Chapter 31

[1] Ngayon narinig ni Jacob ang mga salita ng mga anak ni Laban, na sinabi nila, "Kinuha ni Jacob ang lahat na mga pag-
aari ng ating ninuno, at galing sa mga pag-aari ng ating ninuno ang lahat nang nakuha niyang kayamanan." [2] Nakita ni
Jacob ang anyo ng mukha ni Laban. Nakita niya na nagbago ang kanyang pakikitungo sa kanya. [3] Pagkatapos sinabi ni
Yahweh kay Jacob, "Bumalik ka sa lupain ng iyong mga ninuno at sa iyong mga kamag-anak, at ako'y makakasama mo."
[4] Pinatawag at pinapunta ni Jacob sina Raquel at Lea sa bukid sa kanyang kawan [5] at sinabi sa kanila, "Nakita kong
nagbago ang pakikitungo ng inyong ama sa akin, ngunit ang Diyos ng aking ama ay kasama ko. [6] Alam ninyong
pinaglingkuran ko ang inyong ama ng buong lakas ko.
[7] Nilinlang ako ng inyong ama at pinalitan ng sampung beses ang sahod ko, ngunit hindi siya pinahintulutan ng Diyos na
ako'y masaktan. [8] Nang sinabi niya, 'Ang batik-batik na mga hayop ang ibibigay kong sahod sa iyo,' sa gayon ang lahat ng
buong kawan ay nagsilang ng mga batang batik-batik. At nang sinabi niya, 'Ang mga guhitan ang iyong magiging sahod,'
sa gayon ang lahat ng buong kawan ay nagsilang ng mga batang guhitan. [9] Sa ganitong paraan kinuha ng Diyos ang mga
alagang hayop ng inyong ama at ibinigay sila sa akin.
[10] Minsan sa panahon ng pagpaparami, nakita ko sa isang panaginip ang mga lalaking kambing na nakikipagtalik sa
kawan. Ang mga lalaking kambing ay mga guhitan, batik-batik at may butlig. [11] Sinabi sa akin ng anghel ng Diyos sa
panaginip, "Jacob.' Sumagot ako, 'Narito ako.'
[12] Sabi niya, 'Imulat mo ang iyong mga mata at tingnan mo ang lahat ng mga lalaking kambing na nagpaparami sa kawan.
Sila ay mga guhitan, may batik-batik at may batik, sapagkat nakita ko ang lahat ng bagay na ginagawa ni Laban sa iyo. [13]
Ako ang Diyos ng Bethel, kung saan mo binuhusan ng langis ang isang haligi, kung saan ka gumawa ng isang panata sa
akin. Ngayon, tumindig ka at lisanin ang lupaing ito at bumalik sa lupain ng iyong kapanganakan."'
[14] Sumagot sina Raquel at Lea at sinabi sa kanya, "Mayroon ba kaming makukuhang anumang pamana sa bahay ng aming
ama?
[15] Hindi ba itinuring niya tayo bilang mga dayuhan? Sapagkat ipinagbili niya tayo at tuluyang inubos ang ating pera. [16]
Dahil lahat ng kayamanang kinuha ng Diyos sa ating ama ngayo’y sa atin na at sa ating mga anak. Kaya ngayon, anumang
sinabi ng Diyos sa iyo, gawin mo."
[17] Pagkatapos bumangon si Jacob at pinasakay ang kanyang mga anak at mga asawa sa mga kamelyo. [18] Pinauna niya ang
kanyang mga alagang hayop, kasabay ng lahat ng kanyang mga ari-arian, pati na ang mga alagang hayop na nakuha niya
sa Paddan Aram. Pagkatapos humayo siya patungo sa lupain ng Canaan sa kanyang amang si Isaac.
[19] Nang umalis si Laban para gupitan ang kanyang mga tupa, ninakaw naman ni Raquel ang diyos ng sambahayan ng
kanyang ama. [20] Nilinlang din ni Jacob si Laban na Aramean, sa hindi pagsasabing aalis siya. [21] Kaya tumakas siya dala
lahat ng mayroon siya at nagmamadaling tumawid sa Ilog, patungo sa dako ng burol na bansa ng Galaad.
[22] Sa ikatlong araw, nalaman ni Laban na tumakas si Jacob. [23] Kaya dinala niya ang kanyang mga kamag-anak at tinugis
siya sa pitong araw na paglalakbay. Naabutan siya sa burol na bansa ng Galaad.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

24 Ngayon nagpakita ang Diyos kay Laban na Aramean sa isang panaginip sa gabi at sinabi sa kanya, "Mag-ingat kang
magsalita kay Jacob, kahit masama man o mabuti." 25 Naunahan ni Laban si Jacob. Ngayon itinayo ni Jacob ang kanyang
tolda sa burol na bansa. Nagkampo rin si Laban at ang kanyang mga kamag-anak sa burol na bansa ng Galaad.
26 Sinabi ni Laban kay Jacob, "Ano ang ginawa mo, na nilinlang mo ako at tinangay ang aking mga anak na babae na
parang mga bilanggo sa digmaan? 27 Bakit ka tumakas nang palihim at nilinlang ako at hindi mo man lang ako sinabihan.
Pinaalis sana kita nang may pagdiriwang, at may mga awitin, may tamborin at may mga alpa. 28 Hindi mo ako pinayagang
halikan ang aking mga apong lalaki at babae upang makapagpaalam. Gumawa ka ng kamangmangan.
29 Nasa kapangyarihan ko ang gawan kayo ng masama, ngunit ang Diyos ng inyong ama ay nakipag-usap sa akin kagabi at
sinabi, 'Mag-ingat kang magsalita laban kay Jacob masama man o mabuti.' 30 At ngayon, lumayo ka dahil labis ka nang
nangulila sa bahay ng iyong ama. Ngunit bakit mo ninakaw ang aking mga diyos?"
31 Sumagot si Jacob at sinabi kay Laban, "Dahil natatakot ako at ang akala ko na kukunin mo ang iyong mga anak na
bababe mula sa akin nang sapilitan kaya umalis ako nang palihim. 32 Kung sino man ang nagnakaw ng iyong mga diyos-
diyosan ay hindi na patuloy na mabubuhay. Sa harap ng ating mga kamag-anak, alamin mo kung anong mayroon sa akin
ang sa iyo at kunin mo." Pagkat hindi alam ni Jacob na si Raquel ang nagnakaw sa mga iyon.
33 Pumunta si Laban sa tolda ni Jacob, sa tolda ni Lea at sa tolda ng dalawang babaeng alipin, ngunit hindi niya natagpuan
ang mga ito. Pumunta siya sa tolda ni Lea at pumasok sa tolda ni Raquel.
34 Ngayon kinuha ni Raquel ang diyos ng sambahayan, nilagay niya ang mga ito sa upuan sa likod ng kamelyo at inupuan
niya. Hinanapan ni Laban ang buong tolda, ngunit hindi niya ito natagpuan. 35 Sinabi ni Raquel sa kanyang ama, "Huwag
kang magalit, aking panginoon, sapagkat hindi ako makakatayo sa kinauupuan ko dahil sa ako ay may buwanang dalaw."
Kaya naghanap siya ngunit hindi niya natagpuan ang kanyang pansambahayang diyos.
36 Nagalit si Jacob at nakipagtalo kay Laban. Sinabi niya sa kanya, "Ano ba ang atraso ko? Ano ba ang kasalanan ko, na
pinag-iinitan mo akong habulin? 37 Hinanapan mo na ang lahat ng aking ari-arian. Anong natagpuan mong iyong mga
pansambahayang bagay? Ilagay ang mga iyon dito sa harap ng ating mga kamag-anak, upang humatol sila sa pagitan
nating dalawa.
38 Kasama ninyo ako sa loob ng dalawampung taon. Ang inyong mga babaeng tupa at babaeng kambing ay hindi
nakunan, ni kumain ako ng anumang lalaking tupa mula sa iyong mga kawan. 39 Anuman ang nilapa ng mga mababangis
na hayop hindi ko dinala sa iyo. Sa halip, inako ko ang pagkawala nito. Palagi mo akong pinagbayad sa mga nawawalang
hayop, kahit na ninakaw sa araw o ninakaw sa gabi. 40 Naroon ako; sa araw pinahirapan ako ng init, at ng nagyeyelong
hamog sa gabi; at nagtiis ako nang walang tulog.
41 Nitong dalawampung taon ay nasa inyong sambahayan mo ako. Nagtrabaho ako ng labing-apat na taon para sa dalawa
mong anak na babae, at anim na taon para sa iyong kawan. Binago mo ang aking sahod ng sampung beses. 42 Kung ang
Diyos na sinasamba ng aking ama, ang Diyos ni Abraham, at ang isang kinatatakutan ni Isaac ay kasama ko, tiyak na
ngayon pinaalis mo na sana akong walang dala. Nakita ng Diyos ang aking kaapihan at kung gaano kabigat ako
nagtrabaho, at pagsabihan ka niya kagabi."
43 Sumagot si Laban kay Jacob. "Ang mga anak na babae ay aking mga anak na babae, ang mga apo ay aking mga apo, ang
mga kawan ay aking mga kawan. Lahat ng nakita mo ay akin. Ngunit ano ba ang gagawin ko ngayon sa aking mga anak
na babae at sa magiging anak nila na kanilang isinilang? 44 Kaya ngayon, gagawa tayo ng isang kasunduan, ikaw at ako, at
hayaang maging saksi ito sa pagitan mo at sa akin."
45 Kaya kumuha si Jacob ng isang bato at itinayo bilang isang haligi. 46 Sinabi ni Jacob sa kanyang mga kamag-anak,
"Magtipon kayo ng mga bato." Kaya kumuha sila ng mga bato at gumawa ng isang tumpok. Pagkatapos doon sila kumain
sa may tumpok. 47 Tinawag ni Laban itong Jegar-sahaduta, ngunit tinawag ni Jacob itong Galeed.
48 Sinabi ni Laban, "Ang mga tumpok na ito ang isang saksi sa pagitan ko at sa iyo ngayon." Kaya ang pangalan ay tinawag
na Galeed. 49 Tinawag din itong Mizpah, dahil sinabi ni Laban, "Nawa si Yahweh ang magbantay sa pagitan mo at ako,
kung hindi natin nakikita ang isa't isa. 50 Kung abusuhin mo ang aking mga anak, o kumuha ka ng ibang mga asawa
maliban sa mga anak ko, bagamat wala tayong kasama, tingnan mo, ang Diyos ang saksi sa pagitan mo at ako."
51 Sinabi ni Laban kay Jacob, "Tingnan mo ang tumpok na ito at tingnan ang poste, kung saan itinakda ko sa pagitan mo at
ako. 52 Ang poste na ito ay isang saksi, at ang haligi ay isang saksi, na hindi ako lalampas sa tumpok na ito patungo sa iyo,
at hindi ka lalampas sa tumpok na ito at sa haliging ito patungo sa akin, para gumawa ng pinsala. 53 Nawa'y ang Diyos ni
Abraham, at ang Diyos ni Nahor, ang Diyos ng kanilang ama, ang humatol sa pagitan natin." Nanumpa si Jacob sa Diyos,
na kinatatakutan ng kanyang amang si Isaac.
54 Nag-alok ng isang alay si Jacob sa bundok at tinawag ang kanyang mga kamag-anak para kumain. Kumain sila at
nanatili sila sa bundok buong gabi. 55 Madaling araw pa bumangon si Laban, hinalikan ang kanyang mga apong lalaki at
mga anak na babae at pinagpala sila. Pagkatapos umalis si Laban at bumalik sa kanyang tahanan.

Chapter 32

1 Humayo na rin si Jacob, at sinalubong siya ng mga anghel ng Diyos. 2 Nang makita sila ni Jacob, sinabi niya, "Ito ang
kampo ng Diyos," kaya tinawag niya ang lugar na iyon na Mahanaim.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

3 Nagpadala si Jacob ng mga mensahero para sa kanyang kapatid na si Esau, sa lupain ng Seir, sa rehiyon ng Edom. 4
Inutusan niya sila at sinabing, "Ito ang sasabihin ninyo sa aking panginoon na si Esau: "Ito ang sinasabi ng iyong alipin na
si Jacob: 'Naninirahan ako kapiling ni Laban hanggang ngayon. 5 Mayroon akong mga baka, mga asno, at mga kawan,
babae at lalaking mga alipin. Nagpadala ako para sabihin ito sa aking panginoon, upang makasumpong ako ng pabor sa
iyong paningin."'
6 Bumalik ang mga mensahero kay Jacob at sinabi, "Pumunta kami sa iyong kapatid na si Esau. Paparito siya upang
makipagkita sa iyo at may kasama siyang apat na daang tao." 7 Labis na natakot at nababahala si Jacob. Kaya hinati niya
ang mga taong kasama sa dalawang kampo pati ang mga kawan, mga pangkat ng mga hayop at mga kamelyo. 8 Sinabi
niya, "Kapag sinalakay ni Esau ang isang kampo, ang naiwang kampo ay makakatakas."
9 Sinabi ni Jacob, "Diyos ng aking amang si Abraham, Diyos ng aking amang si Isaac, Yahweh, na siyang nagsabi sa akin,
'Bumalik ka sa iyong bansa at sa iyong mga kamag-anak at pasasaganain kita,' 10 Hindi ako karapat-dapat sa lahat ng
iyong mga gawa ng tipan ng katapatan at lahat ng pagtitiwalang ginawa mo para sa iyong lingkod. Dahil tungkod ko
lamang ang dala ko nang tumawid dito sa Jordan, at ngayon naging dalawang kampo ako.
11 Pakiusap iligtas mo ako sa kamay ng aking kapatid, sa kamay ni Esau, sapagkat natatakot ako sa kanya, na darating siya
at sasalakayin ako at mga ina na kasama ang kanilang mga anak. 12 Ngunit sinabi mo, "Tiyak na gagawin kitang
masagana. Gagawin ko ang iyong mga kaapu-apuhan na parang buhangin ng dagat, na hindi kayang bilangin dahil sa
kanilang dami.""
13 Nanatili doon si Jacob sa gabing iyon. Kumuha siya ng ilan sa kung anong mayroon siya bilang regalo kay Esau, na
kanyang kapatid: 14 dalawandaang babaeng kambing at dalawampung lalaking kambing, dalawandaang babaeng tupa at
dalawampung lalaking tupa, 15 tatlumpung gatasang kamelyo at kanilang mga bisiro, apatnapung baka at sampung toro,
dalawampung babaeng asno at sampung lalaking asno. 16 Ang mga ito ay ipinadala niya sa kanyang mga lingkod, bawat
kawan ayon sa sarili nito. Sinabi niya sa kanyang mga lingkod, "Mauna kayo sa akin at maglagay ng puwang sa paggitan
ng bawat mga kawan."
17 Inutusan niya ang unang lingkod, na nagsasabing, "Kapag salubungin kayo ng aking kapatid at tanungin kayo, na
nagsasabing, 'Kanino kayo nabibilang? Saan kayo pupunta? At kanino naman itong mga hayop sa harap ninyo?' 18 Sa
gayon sasabihin mong, 'Sila ay kay Jacob na iyong lingkod. Sila ay regalong pinadala sa aking among si Esau. At tingnan
ninyo, siya ay paparating din kasunod namin."'
19 Nagbigay din si Jacob ng tagubilin sa pangalawang pangkat, sa pangatlo, at sa lahat ng taong nakasunod sa kawan.
Sinabi niya, "Ganun din ang sasabihin ninyo kay Esau kapag nakasalubong ninyo siya. 20 Sasabihin din ninyo, 'Ang iyong
lingkod na si Jacob ay darating kasunod namin."' Pagkat naisip niya, "Mapapalubag ko siya sa mga regalong pinapadala
kong nauna sa akin. Sa gayon maya-maya, kapag nagkita kami, marahil tatanggapin niya ako." 21 Kaya nauna sa kanya
ang mga regalo. Siya mismo ay nanatili sa kampo nang gabing iyon.
22 Bumangon si Jacob sa kalagitnaan ng gabi, at dinala ang kanyang dalawang asawa, kanyang dalawang babaeng alipin,
at ang kanyang labing isang mga anak. Pinadala niya sila sa kabila ng sapa ng Jabbok. 23 Sa ganitong paraan pinadala niya
sila sa kabila ng ilog kasama ang lahat ng kanyang mga ari-arian.
24 Mag-isang naiwan si Jacob, at may taong nakipagbuno sa kanya hanggang madaling araw. 25 Nang makita ng tao na
hindi niya siya kayang talunin, hinampas niya ang balakang ni Jacob. Napilayan ang balakang ni Jacob sa pakikipagbuno
niya sa kanya. 26 Sinabi ng tao, "Pahintulutan mo akong umalis, pagkat mag-uumaga na." Sabi ni Jacob, "Hindi kita
pahihintulutang umalis maliban kung pagpalain mo ako."
27 Sinabi ng tao sa kanya, "Ano ang pangalan mo?" Sinabi ni Jacob, "Jacob." 28 Sinabi ng tao, "Ang pangalan mo ay hindi na
tatawaging Jacob, sa halip, Israel na. Sapagkat nakipaglaban ka sa Diyos at sa tao at nanaig ka."
29 Tinanong siya ni Jacob, "Pakiusap sabihin mo sa akin ang iyong pangalan." Sinabi nito, "Bakit mo tinatanong ang aking
pangalan?" Pagkatapos siya ay kanyang pinagpala. 30 Tinawag ni Jacob ang lugar na iyon na Peniel sapagkat ang sabi niya,
"Nakita ko ang mukha ng Diyos nang harapan, at iniligtas ang buhay ko."
31 Sinikatan ng araw si Jacob habang dumadaan siya sa Peniel. Paika-ika siya dahil sa kanyang balakang. 32 Kaya hanggang
ngayon ang bayan ng Israel ay hindi kumakain ng mga litid ng balakang na nasa dugtong ng balakang, dahil ang taong
pumilay sa mga litid ng balakang na nasa habang inaalis sa puwesto ang balakang ni Jacob.

Chapter 33

1 Tumingala si Jacob at masdan, paparating si Esau, at kasama niya ang apatnaraang lalaki. Hinati ni Jacob ang mga bata
kina Lea, Raquel at sa dalawang babaeng alipin. 2 Pagkatapos inilagay niya ang mga babaeng alipin at ang kanilang mga
anak sa harapan, kasunod si Lea at ang kanyang mga anak, at kasunod si Raquel at si Jose ang pinakahuli sa lahat. 3 Siya
mismo ang nauna sa kanila. Yumukod siya ng pitong beses, hanggang makalapit siya sa kanyang kapatid.
4 Tumakbo si Esau para salubungin siya, niyakap siya, niyapos ang kanyang leeg, at hinalikan siya. Pagkatapos sila'y nag-
iyakan. 5 Nang tumingala si Esau, nakita niya ang mga babae at mga bata. Sinabi niya, "Sino itong mga taong kasama
mo?" Sinabi ni Jacob, "Ang mga anak na malugod na ipinagkaloob ng Diyos sa iyong lingkod."

[6] Pagkatapos ang mga babaeng alipin ay lumapit kasama ang kanilang mga anak, at sila'y yumukod. [7] Sunod na lumapit si
Lea at ang kanyang mga anak at yumukod. Sa huli, si Jose at si Raquel ay lumapit at yumukod. [8] Sinabi ni Esau, "Anong
ibig mong sabihin sa lahat ng mga pangkat na nasalubong ko?" Sinabi ni Jacob, "Upang makasumpong ako ng pabor sa
paningin ng aking panginoon."
[9] Sinabi ni Esau, "Mayroon na akong sapat, kapatid ko. Itago mo na kung ano ang mayroon ka para sa iyong sarili." [10]
Sinabi ni Jacob, "Hindi, pakiusap, kung nakasumpong ako ng pabor sa iyong paningin, sa gayon tanggapin mo ang aking
regalo mula sa aking kamay, dahil tunay, nakita ko ang iyong mukha at kahalintulad nito ang pagkakita sa mukha ng
Diyos, at tinanggap mo ako. [11] Pakiusap tanggapin mo ang aking mga regalong dinala ko sa iyo, dahil malugod akong
pinakitunguhan ng Diyos, at dahil mayroon na akong sapat." Kaya pinilit siya ni Jacob, at tinanggap naman ito ni Esau.
[12] Pagkatapos sinabi ni Esau, "Lumakad na tayo. Mauuna ako sa inyo." [13] Sinabi ni Jacob sa kanya, "Nalalaman ng aking
panginoon na ang mga bata ay musmos pa lang, at ang mga tupa at mga baka ay nagpapasuso ng kanilang mga anak.
Kung sila'y pipilitiing maglakad ng mabilis kahit isang araw lang, ang lahat ng mga hayop ay mamamatay." [14] Pakiusap ko
mauna na ang aking panginoon sa kanyang lingkod. Maglalakbay ako ng mabagal, ayon sa hakbang ng aking mga
alagang hayop na nasa harapan ko, at ayon sa hakbang ng mga bata, hanggang makarating ako sa aking panginoon sa
Seir."
[15] Sinabi ni Esau, "Hayaan mong ipaiwan ko sa iyo ang ilan sa mga kasama kong tauhan." Subalit sinabi ni Jacob, "Bakit
mo gagawin iyan? Ang aking panginoon ay naging mabait nang sa akin." [16] Kaya sa araw na iyon nagsimula si Esau na
bumalik sa Seir. [17] Naglakbay si Jacob papuntang Sucot, iginawa ang kanyang sarili ng bahay, at gumawa ng mga silungan
para sa kanyang mga alagang hayop. Kaya tinawag ang pangalan ng lugar na Sucot.
[18] Nang dumating si Jacob mula sa Paddan Aram, ligtas siyang nakarating sa lungsod ng Sechem, na nasa lupain ng
Canaan. Nagkampo siya malapit sa lungsod. [19] Pagkatapos binili niya ang kapirasong lupa kung saan niya itinayo ang
kanyang tolda mula sa mga anak na lalaki ni Hamor, na ama ni Sechem, sa halagang isandaang piraso ng pilak. [20] Nagtayo
siya roon ng altar at tinawag itong El Elohe Israel.

Chapter 34

[1] Ngayon si Dina, na babaeng anak ni Lea kay Jacob ay lumabas para makilala ang mga dalaga ng lupain. [2] Nakita siya ni
Sechem, na anak ni Hamor na Hevita ang prinsipe ng lupain at hinila siya, nilapastangan at hinalay. [3] Naakit siya kay
Dina, na anak ni Jacob. Minahal niya ang dalaga at magiliw na kinausap siya.
[4] Kinausap ni Sechem ang kanyang amang si Hamor, sinabing, "Kunin mo ang dalagang ito para sa akin upang maging
asawa ko." [5] Ngayon narinig ni Jacob na dinungisan niya si Dina na kanyang anak. Nasa bukid ang kanyang mga anak na
lalaki kasama ng kanyang mga alagang hayop, kaya nanahimik si Jacob hanggang sa dumating sila.
[6] Pumunta kay Jacob si Hamor na ama ni Sechem. [7] Dumating ang mga anak na lalaki ni Jacob na galing sa bukid nang
marinig nila ang nangyari. Nasaktan ang mga lalaki. Labis silang nagalit dahil pinahiya nila ang Israel sa pagpupumilit sa
kanyang sarili sa anak na babae ni Jacob, dahil ang bagay na iyon ay hindi dapat ginawa.
[8] Nakipag-usap si Hamor sa kanila at sinabing, "Iniibig ng aking anak na si Sechem ang iyong anak na babae. Pakiusap
ibigay mo siya sa kanya bilang asawa. [9] Makipag-asawa kayo sa amin, ibigay mo ang mga anak mong babae sa amin, at
kunin ninyo ang mga anak naming babae para sa inyong sarili. [10] Maninirahan kayo sa amin, at magiging bukas ang
lupain para sa inyo para manirahan at makipagkalakalan, at makakuha ng ari-arian."
[11] Sinabi ni Sechem sa kanyang ama at sa kanyang mga kapatid na lalaki, "Hayaan ninyong makasumpong ako ng pabor
mula sa inyong mga mata, at anuman ang sabihin ninyo sa akin ay ibibigay ko. [12] Hingiin ninyo sa akin gaano man kalaki
ang dote at ragalong naisin ninyo, at ibibigay ko ang anumang sabihin ninyo sa akin, ngunit ibigay ninyo ang dalaga
bilang asawa." [13] Sumagot ang mga anak na lalaki ni Jacob kay Sechem at kay Hamor na kanyang ama na may
panlilinlang, sapagkat dinungisan ni Sechem si Dina na kanilang kapatid.
[14] Sinabi nila sa kanila, "Hindi namin magagawa ang bagay na ito, ang pagbibigay ng aming kapatid na babae sa
sinumang hindi tuli; sapagkat iyan ay magiging kahihiyan sa amin. [15] Sa kondisyong ito lamang kami makikipagkasundo
sa inyo: kung magpapatuli kayo kagaya namin, kung ang bawat lalaki sa inyo ay tutuliin. [16] Sa gayon ibibigay namin ang
aming mga anak na babae sa inyo, at kukunin namin ang inyong mga anak na babae para sa aming sarili, at
makipamuhay kami sa inyo at tayo ay magiging isang bayan. [17] Ngunit kung hindi kayo makikinig sa amin at magpatuli,
sa gayon kukunin namin ang aming kapatid at aalis kami."
[18] Kinalugdan ni Hamor at ng kanyang anak na si Sechem ang kanilang mga sinabi. [19] Hindi na nag-atubili ang binatang
gawin kung ano ang sinabi nila, dahil siya ay nalugod sa anak na babae ni Jacob, at dahil siya ang pinakamarangal na tao
sa buong sambahayan ng kanyang ama.
[20] Pumunta si Hamor at Sechem sa kanyang anak sa tarangkahan ng kanilang siyudad at nakipag-usap sa mga
kalalakihan ng kanilang siyudad na sinasabing, [21] "Ang mga taong ito ay namumuhay ng payapa kasama natin, kaya
hayaan natin silang mamuhay sa lupain at mangalakal dito, dahil tunay na ang lupain ay malawak na sapat para sa
kanila. Kunin natin ang mga anak nilang babae bilang mga asawa, at ibigay natin sa kanila ang ating mga anak na babae.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[22] Sa ganitong kondisyon lamang papayag ang mga kalalakihan na manirahan kasama natin at tayo'y maging isang bayan:
kung tutuliin ang bawat lalaki sa atin, tulad ng sila ay tuli. [23] Hindi ba maaaring ang kanilang mga alagang hayop at ang
kanilang ari-arian—lahat ng kanilang mga hayop ay magiging atin? Kaya makipagkasundo tayo sa kanila, at maninirahan
sila kasama natin."
[24] Lahat ng mga lalaki ng lungsod ay nakinig kay Hamor at Sechem, na kanyang anak. Nagpatuli ang bawat lalaki. [25] Sa
ikatlong araw, nang matindi ang sakit ng sugat nila, ang dalawa sa mga anak na lalaki ni Jacob, sina Simeon at Levi na
mga kapatid ni Dina, ang kanilang espada at pumunta sa lungsod na walang bantay, at pinatay ang lahat ng mga
kalalakihan. [26] Pinatay nila si Hamor at Sechem na kanyang anak, sa pamamagitan ng talim ng espada. Kinuha nila si
Dina mula sa bahay ni Sechem at umalis.
[27] Ang ibang anak na lalaki ni Jacob ay pumunta sa mga patay na katawan at ninakawan nila ang siyudad, dahil
nilapastangan ng mga tao ang kanilang kapatid na babae. [28] Kinuha nila ang kanilang mga kawan, mga pangkat ng hayop,
mga asno at lahat ng bagay na nasa siyudad at nakapalibot na mga bukid kasama [29] ang lahat ng kanilang kayamanan.
Hinuli nila ang lahat ng kanilang mga anak at mga asawa. Kinuha nila maging ang lahat ng bagay na nasa mga bahay.
[30] Sinabi ni Jacob kay Simeon at Levi, "Nagdala kayo ng gulo sa akin upang bumaho ako sa mga naninirahan sa lupain, sa
mga Cananeo at mga Perezeo. Kakaunti na lamang ang aking bilang. Kung iipunin nila ang kanilang mga sarili laban sa
akin at lulusubin ako, malilipol ako, ako at ang aking sambahayan. [31] Ngunit sinabi ni Simeon at Levi, "Maari bang
pakitunguhan ni Sechem ang aming kapatid na katulad ng babaeng bayaran?"

Chapter 35

[1] Sinabi ng Diyos kay Jacob, "Humayo ka, pumunta ka sa Betel, at manatili roon. Gumawa ng altar doon sa Diyos, na
nagpakita sa iyo nang ikaw ay tumakas mula kay Esau na iyong kapatid." [2] Pagkatapos sinabi ni Jacob sa kaniyang
sambahayan at sa lahat ng kasama niya, "Ilayo ang mga dayuhang diyos na kapiling ninyo, linisin ang inyong mga sarili,
at palitan ang inyong mga damit. [3] Pagkatapos umalis tayo at pumunta sa Betel. Magtatayo ako ng altar doon sa Diyos, na
sumagot sa akin sa araw ng aking paghihinagpis, at naging kasama ko saan man ako pumaroon."
[4] Kaya ibinigay nila kay Jacob ang lahat ng dayuhang mga diyos na nasa kanilang mga kamay at mga hikaw na nasa
kanilang mga tainga. Inilibing ni Jacob ang mga ito sa ilalim ng puno ng kakayuhayng malapit sa Sequem. [5] Habang
naglalakbay sila, ginawa ng Diyos na masindak ang mga siyudad na nakapaligid sa kanila, kaya hindi hinabol ng mga
taong iyon ang mga anak ni Jacob.
[6] Kaya dumatingsi Jacob sa Luz (iyon ay, Betel), na nasa lupain ng Canaan, siya at ang lahat ng mga taong kasama niya. [7]
Siya ay gumawa ng altar doon at tinawag ang lugar na El Betel, dahil doon inihayag ng Diyos ng kanyang sarili sa kanya,
nang tumatakas siya mula sa kanyang kapati. [8] Namatay si Debora, na tagapag-alaga ni Rebeka. Inilibing siya mula Betel
sa ilalim ng kakayuhang puno, kaya tinawag itong Allon Bacuth.
[9] Nang si Jacob ay dumating mula sa Paddan Aram, nagpakitaang muli ang Diyos sa kanya at pinagpala siya. [10] Sinabi ng
Diyos sa kaniya "Ang pangalan mo ay Jacob, ngunit ang iyong pangalan mo ay hindi na tatawaging Jacob. Ang pangalan
mo ay magiging Israel." Kaya tinawag ng Diyos ang kanyang pangalang Israel.
[11] Sinabi ng Diyos sa kanya, "Ako ang Makapangyarihang Diyos. Maging mabunga ka at magpakarami. Isang bansa at
samahan ng mga bansa ang manggagaling sa iyo, at mga hari ang magiging mga kaapu-apuhan mo. [12] Ang lupaing
ibinigay ko kina Abraham at Isaac, ibibigay ko sa iyo. Sa iyong mga kaapu-apuhang susunod sa iyo akin ding ibibigay ang
lupain." [13] Umalis ang Diyos paakyat mula sa kanya sa lugar kung saan nakipag-usap siya sa kanya.
[14] Si Nagtayo si Jacob ng haligi sa lugar kung saan nangusap sa kanya ang Diyos, isang haliging bato. Nagbuhos siya ng
handog na inumin at nagbuhos ng langis doon. [15] Pinangalanan ni Jacob ang lugar kung saan nangusap sa kanya ang
Diyos, na Betel.
[16] Naglakbay pa sila mula sa Betel. Habang may kalayuan pa sila mula Eprath, nakaramdam na si Raquel ng panganganak.
[17] Nakaranas siya ng matinding hirap sa panganganak. Habang siya ay nasa pinakamatinding kahirapan sa panganganak,
sinabi ng hilot sa kanya "Huwag kang matakot, dahil ngayon magkakaroon ka ng isa pang anak na lalaki. [18] Habang
naghihingalo siya, kasabay ng kanyang huling hininga pinangalanan niya siyang Benoni, ngunit ang kaniyang ama ay
tinawag siyang Benjamin. [19] Namatay si Raquel at inilibing sa daan papunta sa Eprat (iyon ay, Betlehem). [20] Nagtayo si
Jacob ng isang haligi sa ibabaw ng kanyang libingan. Iyon ang palatandaan ng libingan ni Raquel hanggang sa araw na
ito.
[21] Si Israel ay naglakbay pa at itinayo ang kaniyang tolda sa ibayo ng Migdal Eder. [22] Habang nakatira si Israel pa sa
lupaing iyon, sumiping si Reuben kay Bilha na ibang asawa kanyang ama, at narinig ito ni Israel. Ngayon si Jacob ay may
labindalawang anak na lalaki.
[23] Ang kanyang mga anak na lalaki kay Lea ay sina Reuben, panganay ni Jacob, at si Simeon, Levi, Juda, Isacar, at Zebulun.
[24] Ang kanyang mga anak na lalaki kay Raquel ay sina Jose at Benjamin. [25] Ang kanyang mga anak na lalaki kay Bilha, na
babaeng lingkod ni Raquel, ay sina Dan at Neftali.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[26] Ang mga anak na lalaki ni Zilpa, na babaeng lingkod ni Lea, ay sina Gad at Asher. Lahat ng mga ito ay mga anak na
lalaki ni Jacob na ipinanganak sa kanya sa Paddan Aram. [27] Si Jacob ay pumunta kay Isaac, na kanyang ama, sa Mamre sa
Kiriath Arba (pareho sa Hebron), kung saan nanirahan sina Abraham at Isaac.
[28] Nabuhay si Isaac sa loob ng isandaan at walumpung taon. [29] Inihinga ni Isaacs ang kanyang huli at siya ay namatay, at
tinipon siya sa kanyang mga ninuno, isang matandang lalaking ganap ang mga araw. Inilibing siya ng kanyang mga anak
na sina Esau at Jacob.

Chapter 36

[1] Ito ang mga kaapu-apuhan ni Esau (tinatawag ding Edom). [2] Kinuha ni Esau ang kanyang mga asawa mula sa mga
Cananeo. Ito ang mga asawa niya: Si Ada na anak na babae ni Elon na Heteo; si Aholibama na anak na babae ni Ana, na
apong babae ni Zibeon na Hivita; [3] at Basemat, anak na babae ni Ismael, na kapatid na babae ni Nebayot.
[4] Isinilang ni Ada si Elifaz kay Esau, at si Basemat ay isinilang si Reuel. [5] Isinilang ni Aholibama sina Jeus, Jalam at Korah.
Ito ang mga anak na lalaki ni Esau na ipinanganak sa kanya sa lupain ng Canaan.
[6] Dinala ni Esau ang kanyang mga asawa, mga anak na lalaki, mga anak na babae, lahat ng mga kabilang sa kanyang
sambahayan, kanyang mga alagang hayop—lahat ng kanyang mga hayop, at lahat ng kanyang mga ari-arian, na tinipon
niya sa lupain ng Canaan, at pumunta sa lupaing malayo sa kanyang kapatid na si Jacob. [7] Ginawa niya ito dahil ang ari-
arian nila ay napakarami para manatili silang magkasama. Ang lupain kung saan sila nanirahan ay hindi sila kayang
itaguyod dahil sa kanilang mga alagang hayop. [8] Kaya nga si Esau, na tinatawag ding Edom, ay nanirahan sa bansang
burol ng Seir.
[9] Ang sumusunod ay ang mga kaapu-apuhan ni Esau, ang ninuno ng mga Edomita sa bansang burol ng Seir. [10] Ito ang mga
pangalan ng mga lalaking anak ni Esau: Si Elifaz na lalaking anak ni Ada, asawa ni Esau; Si Reuel na lalaking anak ni
Basemat, asawa ni Esau. [11] Ang mga lalaking anak ni Elifaz ay sina Teman, Omar, Zefo, Galam, at Kenaz. [12] Ipinanganak si
Amalek ni Timna, na ibang asawa ni Elifaz, na lalaking anak ni Esau. Ito ang mga lalaking apo ni Ada, asawa ni Esau.
[13] Ito ang mga lalaking anak ni Reuel: Sina Nahat, Zera, Shammah, at Miza. Ito ang mga lalaking apo ni Basemat, asawa ni
Esau. [14] Ito ang mga lalaking anak ni Aholibama, asawa ni Esau, na babaeng anak ni Ana at babaeng apo ni Zibeon.
Ipinanganak niya para kay Esau sina Jeus, Jalam, at Korah.
[15] Ito ang mga angkan kasama sa mga kaapu-apuhan ni Esau: ang mga kaapu-apuhan ni Elifaz, na panganay na anak ni
Esau: sina Teman, Omar, Zefo, Kenaz, [16] Korah, Gatam, at Amalek. Ito ang mga angkang nanggaling kay Elifaz sa lupain ng
Edom. Mga apo sila ni Ada.
[17] Ito ang mga angkang mula kay Reuel, anak ni Esau: sina Nahat, Zera, Shammah, Miza. Ito ang mga angkang mula kay
Reuel sa lupain ng Edom. Sila ang mga lalaking apo ni Basemat, asawa ni Esau. [18] Ito ang mga angkan ni Aholibama,
asawa ni Esau: sina Jeus, Jalam, Kora. Ito ang mga angkang nagmula sa asawa ni Esau na si Aholibama, babaeng anak ni
Ana. [19] Ito ang mga lalaking anak ni Esau, at ito ang kanilang mga angkan.
[20] Ito ang mga lalaking anak ni Seir na Horeo, na mga naninirahan sa lupain: sina Lotan, Sobal, Zibeon, Ana, [21] Dishon,
Ezer, at Disan. Ito ay mga angkan ng mga Horeo, na mga naninirahan sa Seir sa lupain ng Edom. [22] Ang mga lalaking anak
ni Lotan ay sina Hori at Heman, at si Timna ang babaeng kapatid ni Lotan.
[23] Ito ang mga lalaking anak ni Sobal: sina Alvan, Manahat, Ebal, Zefo, at Onam. [24] Ito ang mga lalaking anak ni Zibeon: si
Aya at Ana. Ito ang Ana na nakahanap sa mainit na bukal sa kagubatan, habang nagpapastol siya ng mga asno ni Zibeon
na kanyang ama.
[25] Ito ang mga anak ni Ana: Sina Dishon at Aholibama, na babaeng anak ni Ana. [26] Ito ang mga lalaking anak ni Dishon:
Sina Hemdan, Esban, Itran, at Keran. [27] Ito ang mga lalaking anak ni Ezer: sina Bilhan, Zaavan, at Akan. [28] Ito ang mga
lalaking anak ni Dishan: sina Uz at Aran.
[29] Ito ang mga angkan ng mga Horeo: ang Lotan, Shobal, Zibeon, at Ana, [30] Dishon, Ezer, Dishan: ito ang mga angkan ng
mga Horeo, ayon sa kanilang mga talaan ng angkan sa lupain ng Seir.
[31] Ito ang mga hari na namahala sa lupain ng Edom bago pa man mamahala ang sinumang hari sa mga Israelita: [32] Si Bela
na lalaking anak ni Beor, ay namahala sa Edom, at ang pangalan ng kanyang siyudad ay Dinaba. [33] Nang mamatay si Bela,
saka naman si Jobab lalaking anak ni Zerah ng Bozra, ang namahala bilang kahalili niya.
[34] Nang namatay si Jobab, si Husham na mula sa lupain ng mga Temaneo ang nagharing kahalili niya. [35] Nang mamatay si
Husham, si Hadad na lalaking anak ni Bedad, na tumalo sa mga Midianita sa lupain ng Moab, ang nagharing kahalili
niya. Ang pangalan ng kanyang siyudad ay Avit. [36] Nang namatay si Hadad, si Samla naman ng Masreka ang nagharing
kahalili niya.
[37] Nang mamatay si Samla, si Saul ng Rehobot na tagatabing-ilog ang naghari kahalili niya. [38] Nang mamatay si Saul, si
Baal Hanan naman na lalaking anak ni Acbor ang nagharing kahalili niya. [39] Nang si Baal Hanan na lalaking anak ni
Acbor, ay mamatay, si Hadar naman ang nagharing kahalili niya. Ang pangalan ng kanyang siyudad ay Pau. Ang
pangalan ng kanyang asawa ay Mehetabel, babaeng anak ni Matred, na babaeng apo ni Me Zahab.
[40] Ito ang mga pangalan ng mga pinuno ng mga angkang nagmula sa lahi ni Esau, ayon sa kanilang mga angkan at
kanilang mga rehiyon, sa kanilang mga pangalan: sina Timna, Alva, Jetet, [41] Aholibama, Ela, Pinon, [42] Kenaz, Teman,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Mibzar, 43 Magdiel, at Iram. Ito ang mga pangulo ng angkan ng Edom, ayon sa kanilang pamayanan sa lupaing inagkin
nila. Ito si Esau, ang ama ng mga Edomita.

Chapter 37

1 Nanirahan si Jacob sa lupain kung saan naroon ang kanyang ama, sa lupain ng Canaan. 2 Ito ang mga pangyayari
tungkol kay Jacob. Nang labimpitong taong gulang pa lang si Jose, nagbabantay siya ng kawan kasama ang kanyang mga
kapatid. Kasama niya ang mga anak na lalaki ni Bilhah at mga anak na lalaki ni Zilpah, mga asawa nang kanyang ama.
Nagdala si Jose ng hindi kanais-nais na balita tungkol sa kanila sa kanilang ama.
3 Minahal ni Israel si Jose nang mas higit sa lahat ng kanyang anak na lalaki dahil siya ang anak niya sa katandaan.
Ginawan siya nang isang magandang damit. 4 Nakita ng kanyang mga kapatid ang pagmamahal ng kanilang ama na mas
higit kaysa sa lahat niyang kapatid na lalaki. Siya ay kinamuhian nila at hindi nakikipag-usap nang maayos.
5 Nanaginip si Jose ng isang panaginip, at sinabi niya sa kanyang mga kapatid ang tungkol dito. Lalo pa nila siyang
kinamuhia. 6 Sinabi niya sa kanila, "Pakiusap makinig kayo sa panaginip na aking napanaginipan.
7 Masdan ninyo, itinatali natin ang mga bigkis ng mga butil sa bukid at masdan ninyo, tumayo ang aking bigkis at
tumuwid, at masdan ninyo, pumalibot ang inyong mga bigkis at yumuko sa aking bigkis. 8 Sinabi sa kanya ng kanyang
mga kapatid, "Magiging hari ka ba talaga namin? Mamumuno ka sa amin? "Lalo siyang kinamuhian dahil sa kanyang
mga panaginip at sa kanyang mga salita.
9 Nanaginip siya ulit ng panaginip at sinabi niya ito sa kanyang mga kapatid. Sinabi niya, "Tingnan ninyo, nanaginip ako
ng ibang panaginip: Ang araw at ang buwan at labing-isang bituin ay yumuko pababa sa akin." 10 Sinabi niya ito sa
kanyang ama pati sa kanyang mga kapatid, at pinagsabihan siya ng kanyang ama. Sinabi niya sa kanya, "Ano itong
panaginip na napaginipan mo? Talaga bang lalapit ang iyong ina, ako at ang mga kapatid mo para yumuko sa iyo sa
lupa?" 11 Nainggit sa kanya ang kanyang mga kapatid, pero ang kanyang ama ay itinago ang bagay sa kanyang isip.
12 Umalis ang mga kapatid ni Jose upang magpastol ng kawan ng kanilang ama sa Sechem. 13 Sinabi ni Jacob kay Jose,
"Hindi ba nagpapastol ng kawan ang iyong mga kapatid sa Sechem? Halika, at ipapadala kita sa kanila." Sinabi ni Jose sa
kanya, "Nakahanda ako." 14 Sinabi niya sa kanya, "Umalis ka na ngayon, tingnan mo kung maayos ang mga kapatid mo at
maayos ang mga kawan, at balitaan mo ako." Kaya pinadala siya ni Jacob sa lambak ng Hebron, at nagpunta si Jose sa
Sichem.
15 May isang taong nakakita kay Jose. Masdan mo, si Jose ay pagala-gala sa isang bukid. Tinanong siya ng isang lalaki, "Ano
ang hinahanap mo?" 16 Sinabi ni Jose, "Hinahanap ko ang aking mga kapatid. Pakiusap, sabihin mo sa akin kung saan nila
nagpapastol ang kawan." 17 Sinabi ng lalaki, "Umalis na sila sa lugar na ito, narinig ko silang nagsabi na, "Pumunta tayo sa
Dotan. Pinuntahan ni Jose ang kanyang mga kapatid at natagpuan sila sa Dotan.
18 Nakita nila si Jose mula sa di kalayuan, at bago siya makalapit sa kanila, nakapagplano na sila laban sa kanya para
patayin siya. 19 Sinabi ng kanyang mga kapatid sa bawat isa, "Tingnan niyo, Papalapit na ang taong mapanaginipin. 20
Halikayo, kung ganon, patayin na natin siya at ihulog siya sa isa sa mga balon. Sabihin natin, 'Sinakmal siya ng isang
mabangis na hayop.' Tingnan natin kung anong mangyayari sa kanyang mga panaginip."
21 Narinig ito ni Reuben at iniligtas siya mula sa kanilang kamay. Sinabi niya, "Huwag nating kunin ang kanyang buhay." 22
Sinabi ni Reuben sa kanila, "Huwag magpadanak ng dugo. Itapon siya sa balong ito sa deserto, ngunit huwag ninyo
siyang hawakan"— upang mailigtas niya siya sa kanilang kamay para maibalik siya sa kanyang ama.
23 Nangyari na nang dumating si Jose sa kanyang mga kapatid, hinubad sa kaniya ang magandang damit. 24 Dinala siya at
itinapon siya sa loob ng balon. Walang laman ang balon ni wala itong tubig.
25 Umupo sila para kumain ng tinapay. Tumingala sila at tumingin, at masdan, may paparating na isang karawan ng mga
Ismaelita mula sa Gilead, kasama ang kanilang mga kamelyo na may dala-dalang mga sahog at balsamo at mira.
Naglalakbay sila ay para dalhin ang mga iyon pababa sa Ehipto. 26 Sabi ni Juda sa kanyang mga kapatid, "Anong
pakinabang nito kung papatayin ang ating kapatid at pagtakpan ang kanyang dugo?
27 Halina kayo, at ipagbili natin siya sa mga Ismaelita, at huwag natin siyang pagbuhatan ng kamay. Dahil siya ay ating
kapatid, ating laman. Pinakinggan siya ng kanyang mga kapatid. 28 Dumaan ang mga mangangalakal na Midianita.
Inihaon si Jose ng kanyang mga kapatid at iniakyat pataas mula sa balon. Ipinagbili nila si Jose sa mga Ismaelita para sa
dalawampung pirasong pilak. Dinala si Jose ng mga Ismaelita sa Ehipto.
29 Bumalik si Reuben sa balon, at masdan, wala na si Jose sa loob ng balon. Pinunit niya ang kanyang damit. 30 Bumalik
siya sa kanyang mga kapatid at sinabi, "Nasaan na ang bata? At ako, saan ako paparoon?"
31 Kumatay sila ang isang kambing at pagkatapos kinuha nila ang damit ni Jose at sinawsaw ito sa dugo. 32 Pagkatapos,
dinala nila ito sa kanilang ama at sinabi, "Nakita namin ito. Pakiusap tingnan mo kung ito ang damit ng inyong anak o
hindi?" 33 Nakilala ito ni Jacob at sinabi, "Ito ay damit ng aking anak. Sinakmal siya ng isang mabangis na hayop. Tiyak na
nagkawasak-wasak ang katawan ni Jose."
34 Pinunit ni Jacob ang kanyang mga damit at naglagay siya ng sako sa kanyang balakang. Nagluksa siya para sa kanyang
anak ng maraming araw. 35 Ang lahat ng kanyang mga anak na lalaki at babae ay pumunta para aliwin siya ngunit
tumanggi siyang magpaaliw. Sabi niya, "Talagang bababa ako sa sheol na nagluluksa para sa aking anak." Nanangis ang

kanyang ama para kanya. [36] Ipinagbili siya ng mga Midianita sa Ehipto kay Potipar, isang opisyal ni Paraon, na kapitan ng
bantay.

Chapter 38

[1] Dumating ang panahon na iniwan ni Juda ang kanyang mga kapatid na lalaki at tumira sa isang Adullamita, na ang
pangalan ay Hira. [2] Nakilala niya si Sua na anak ng Cananeo na lalaki na ang pangalan ay Sua. Pinakasalan niya at
sinipingan niya.
[3] Siya ay nabuntis at nagkaroon ng anak na lalaki. Siya ay pinangalanan Er. [4] Nabuntis ulit siya at nagkaroon ng isang
anak na lalaki. Tinawag niya siyang Onan. [5] Nagkaroon ulit siya ng isang anak at tinawag siya sa pangalang Selah. Ito ay
sa Kizib kung saan siya ipinanganak.
[6] Nakahanap si Juda ng isang asawa para kay Er, panganay niya. Ang pangalan niya ay Tamar. [7] Ang panganay niyang
anak na si Er ay napakasama sa paningin ni Yahweh. Pinatay siya ni Yahweh.
[8] Sinabi ni Juda kay Onan, "Sumiping ka kasama ng asawa ng iyong kapatid na lalaki. Gawin mo ang tungkulin bilang
isang kapatid na lalaki, at palakihin mo ang isang bata para sa iyong kapatid. [9] Alam na ni Onan na ang bata ay hindi
kanya. Kapag sumisiping siya kasama ng asawa ng kanyang kapatid na lalaki, tinatapon niya sa lupa ang kanyang
semilya upang hindi siya magkaroon ng anak para sa kanyang kapatid na lalaki. [10] Ang ginawa niya ay naging masama sa
paningin ni Yahweh. Pinatay din siya ni Yahweh.
[11] Pagkatapos sinabi ni Juda kay Tamar, na kanyang manugang, "Manatili kang biyuda sa bahay ng iyong ama hanggang
sa lumaki si Selah na aking anak." Dahil sa isip niya, "Baka mamatay din siya katulad ng kanyang mga kapatid." Umalis si
Tamar at nanirahan sa bahay ng kanyang ama.
[12] Pagkatapos ng mahabang panahon, ang anak na babae ni Sua na asawa ni Juda ay namatay. Si Juda ay naaliw at
pumunta pataas sa kanyang mga manggugupit ng balahibo ng tupa sa Timnat, siya at ang kanyang kaibigan na si Hira na
isang Adullamita. [13] Nasabihan si Tamar, "Tingnan mo, ang iyong biyenan na lalaki ay pupunta pataas sa Timnat upang
gupitan ang balahibo ng kanyang mga tupa." [14] Hinubad niya ang damit sa pagkabalo at tinakpan ang kanyang sarili ng
isang belo at ibinalot ang sarili. Umupo siya sa tarangkahan ng Enaim, sa tabi ng daan patungong Timnat. Dahil nakita
niyang si Selah ay lumaki na ngunit hindi siya binigay bilang asawa niya.
[15] Nang makita siya ni Juda naisip niya na siya ay isang babaeng bayaran dahil tinakpan niya ang kanyang mukha. [16]
Pumunta siya sa kanya sa tabing daan at sinabi, "Halika, pakiusap hayaan mo akong sumiping sa iyo."- Dahil di niya alam
na siya ang manugang niya- at sinabi niya, "Anong ibibigay mo sa akin para sipingan kita?"
[17] Sinabi niya, "Papadalhan kita ng isang batang kambing na mula sa kawan." Sinabi niya, "Maaari mo ba akong bigyan ng
isang sangla hanggang maipadala mo ito?" [18] Sinabi niya, "Anong sangla ang maaari kong ibigay sa iyo?" At sinabi niya,
"Ang inyong selyo at kordon, at ang tungkod na nasa iyong kamay." Ibinigay ito sa kanya at sinipingan siya. Siya ay
nabuntis sa pamamagitan niya.
[19] Tumindig si Tamar at umalis palayo. Inalis niya ang kanyang belo at isinuot ang damit sa kanyang pagkabalo. [20]
Ipinadala ni Juda ang batang kambing mula sa kawan kasama ang kanyang kaibigan na Adullamita para tanggapin ang
sangla na mula sa kamay ng babae, ngunit hindi na niya siya nakita.
[21] Pagkatapos nito ay tinanong ng Adullamita ang mga lalaki sa lugar, "Nasaan na ang kultong babaeng bayaran na nasa
Enaim sa tabing daan? "Sinabi nila, wala namang kultong babaeng bayaran dito." [22] Bumalik siya kay Juda at sinabi,
"Hindi ko siya nakita. Maging ang mga lalaki sa lugar ay nagsabi, 'Walang naging kultong babaeng bayaran dito. [23] Sinabi
ni Juda, "Hayaan mong itago niya ang mga bagay, baka malagay tayo sa kahihiyan. Totoo nga, ipinadala ko ang batang
kambing, ngunit hindi mo siya natagpuan."
[24] Dumating ang panahon, pagkalipas ng tatlong buwan na sinabi kay Juda, "Ang iyong manugang na si Tamar ay naging
babaeng bayaran, at totoo nga, siya ay nabuntis sa dahil doon." Sinabi ni Juda, "Siya'y ilabas upang sunugin." [25] Nang siya
ay dinala palabas, nagpadala siya ng mensahe para sa kanyang biyenan na lalaki, "Dahil sa lalaking nagmamay-ari nito
nabuntis ako." Sabi niya, "Pakiusap alamin ninyo kung kaninong selyo, mga kordon at tungkod ito." [26] Nakilala ni Juda ang
mga ito at sinabi, "Siya ay mas matuwid kaysa sa akin, dahil hindi ko siya ibinigay bilang isang asawa kay Selah, na aking
anak na lalaki." Siya ay hindi na muling sumiping sa kanya.
[27] Nang siya ay manganganak na, masdan, kambal ang nasa kanyang sinapupunan. [28] Nang nanganganak na siya, may
isang naglabas ng kamay, at kinuha ng komadrona ang isang pulang sinulid at itinali ito sa kanyang kamay at sinabi, "Ito
ang unang lumabas."
[29] nang inurong niya ang kanyang kamay, at masdan, ang kapatid niyang lalaki ay unang lumabas. Ang komandrona ay
nagsabi, "Paano ka nakalabas!" At pinangalanan siyang Perez. [30] Pagkatapos ang kapatid niya ay lumabas, na mayroong
pulang sinulid sa kanyang kamay, at Zera ang ipinangalan sa kanya.

Chapter 39

[1] Dinala si Jose pababa sa Ehipto. Binili siya ni Potipar, na isang opisyal at kapitan ng mga bantay ni Paraon at isang taga-

Ehipto, mula sa mga Ismaelita, na nagdala sa kanya doon. 2 Si Yahweh ay kasama ni Jose at siya'y naging mayamang tao.
Nanirahan siya sa bahay ng kanyang amo na taga-Ehipto.
3 Nakita ng kanyang amo na kasama niya si Yahweh at lahat ng ginawa niya ay pinasagana ni Yahweh. 4 Nakitaan si Jose
ng pabor sa kanyang paningin. Pinaglingkuran niya si Potipar. Ginawa ni Potipar na tagapangasiwa si Jose ng kanyang
bahay, at lahat ng nasa kanya, nilagay niya lahat sa ilalim ng kanyang pangangalaga.
5 Dumating ang panahon na ginawa siyang tagapangasiwa ng kanyang bahay at sa lahat ng kanyang pagmamay-ari, kaya
pinagpala ni Yahweh ang buong bahay ng taga-Ehipto dahil kay Jose. Ang pagpapala ni Yahweh ay nasa lahat ng bagay na
pagmamay-ari ni Potipar sa kanyang bahay at sa kanyang bukid. 6 Inilagay ni Potipar ang lahat ng nasa kanya sa ilalim ng
pangangalaga ni Jose. Hindi na niya kailangan mag-isip tungkol sa anumang bagay maliban sa pagkain na kinakain niya.
Ngayon si Jose ay matipuno at kaakit-akit.
7 Dumating ang panahon na pinagnanasaan si Jose ng asawa ng kanyang amo. Sinabi niya, "Sumiping ka sa akin". 8 Ngunit
tinanggihan niya ito at sabay sabi sa asawa ng kanyang amo, "Tingnan mo, ang amo ko ay di-nagbigay pansin sa kung ano
ang pinaggagawa ko dito sa bahay, at nilagay niya lahat ng kanyang pag-aari sa ilalim ng aking pangangalaga. 9 Walang
mas nakakataas sa pamamahay na ito maliban sa akin. Wala siyang anumang pinagkait sa akin maliban sa iyo, dahil
ikaw ang asawa niya. Paano ko kaya magagawa itong malaking kasamaan at magkakasala laban sa Diyos?"
10 Kinausap niya si Jose sa bawat araw, ngunit tumanggi pa rin siya na sipingan siya o para makasama siya. 11 Dumating
ang isang araw na pumunta siya sa bahay para gawin ang kanyang gawain. Walang sinuman sa mga lalaki sa bahay ang
naroon sa bahay. 12 Siya ay hinablot niya sa pamamagitan ng kanyang damit at sinabi, "Sipingan mo ako." Naiwanan niya
ang kanyang damit sa kanyang kamay, lumayo, at nagpunta sa labas.
13 Dumating ang panahon, nang makita niya na naiwanan ni Jose ang kanyang damit sa kanyang kamay at lumayo
palabas, 14 tinawag niya ang mga lalaki sa kanyang bahay at sinabi sa kanila, "Tingnan ninyo, nagdala si Potipar ng isang
Hebreo para hamakin tayo. Pinuntahan niya ako para sipingan ako, at ako ay sumigaw. 15 Dumating ang panahon nang
marinig niya akong sumigaw, naiwan niya ang kanyang damit sa akin, lumayo, at pumunta sa labas."
16 Tinabi niya ang damit hanggang sa makauwi ang kanyang amo sa bahay. 17 Sinabi niya sa kanya ang paliwanag na ito,
"Ang lingkod na Hebreo na dinala mo sa amin ay nagpunta sa akin para hamakin ako. 18 Nang sumigaw ako, iniwan niya
ang kanyang damit sa akin at lumayo palabas."
19 Dumating ang panahon, nang marinig ng kanyang amo ang pagpapaliwanag ng kanyang asawa sa kanya, "Ito ang
ginawa ng iyong lingkod sa akin," siya ay naging labis na galit. 20 Kinuha si Jose ng kanyang amo at siya ay nilagay sa
bilangguan, ang lugar na kung saan nakakulong ang mga bilanggo ng hari. Siya ay naroon sa bilangguan.
21 Ngunit si Yahweh ay kasama ni Jose at siya ay nagpakita katapatan sa tipan sa kanya. Siya ay binigyan niya ng
kagandahang-loob sa paningin ng bantay ng kulungan. 22 Binigay ng bantay ng kulangan sa kamay ni Jose ang
pamamahala sa lahat ng bilanggo sa kulungan. Kahit anong gawin nila roon, si Jose ang namamahala. 23 Wala ng
inaalalang anuman ang bantay ng kulungan na nasa kamay ni Jose, dahil si Yahweh ay kasama niya. Kahit anong gawin
niya, pinasagana siya ni Yahweh.

Chapter 40

1 Dumating ang panahon pagkatapos ng mga bagay na ito, ang tagahawak ng saro at ang panadero ng hari ng Ehipto ay
nagkasala sa kanilang amo, na hari ng Ehipto. 2 Galit si Paraon sa dalawa niyang mga opisyal, ang punong tagahawak ng
saro at ang punong panadero. 3 Sila ay nilagay niya sa kulungan sa pangangasiwa ng kapitan ng mga bantay, sa parehong
kulungan kung saan nakabilanggo si Jose.
4 Tinalaga ng kapitan ng mga bantay si Jose na maging tagapaglingkod nila. Nananatili silang nakabilanggo sa kaunting
panahon. 5 Pareho silang nanaginip ng isang panaginip—ang tagahawak ng saro at ang panadero ng hari ng Ehipto na
nakakulong sa bilangguan—bawat isa ay may sariling panaginip sa parehong gabi, at bawat panaginip ay mayroong
sariling paliwanag.
6 Kinaumagahan, dumating si Jose sa kanila at sila ay nakita niya. Masdan, sila ay malungkot. 7 Tinanong niya ang mga
opisyal ni Paraon na kasama niya sa pagbabantay sa bahay ng kanyang amo, nagsasabing, "Bakit kayo labis na malungkot
ngayong araw na ito?" 8 Sinabi nila sa kanya, "Pareho kaming nanaginip ng isang panaginip at wala ni isa ang
makapagpaliwanag nito." Sinabi ni Jose sa kanila, "Hindi ba ang mga pagpapaliwanag ay nabibilang sa Diyos? Pakiusap,
sabihin niyo sa akin."
9 Sinabi ng punong tagahawak ng saro kay Jose ang kanyang panaginip. Sinabi niya sa kanya, "Sa aking panaginip, narito,
isang puno ng ubas ay nasa harapan ko. 10 Sa puno ng ubas ay may tatlong mga sanga. Habang ito ay sumisibol, ang mga
bulaklak nito ay lumabas at ang mga buwig ng ubas ay nahinog. 11 Nasa kamay ko ang saro ni Paraon. Kinuha ko ang mga
ubas at piniga ko ito sa saro ni Paraon, at nilagay ko ang saro sa kamay ni Paraon."
12 Sinabi ni Jose sa kanya, "Ito ang paliwanag nito. Ang tatlong mga sanga ay tatlong mga araw. 13 Sa loob ng tatlong mga
araw, itataas ni Paraon ang iyong ulo at ibabalik ka niya sa iyong katungkulan. Ilalagay mo ang saro ni Paraon sa
kanyang kamay, katulad noong ikaw pa ang kanyang tagahawak ng saro.

[14] Ngunit isipin mo ako kung ikaw ay mapabuti na, at pakiusap pakitaan mo ako ng kagandahang loob. Banggitin mo ako
kay Paraon at palabasin ako sa bilangguang ito. [15] Dahil ang totoo ako ay inagaw palabas sa lupain ng mga Hebreo. Dito
naman ay wala akong ginawa para ilagay nila ako sa bartolinang ito."
[16] Nang makita ng punong panadero na ang paliwanag ay kaaya-aya, sinabi niya kay Jose, "Nagkaroon din ako ng
panaginip at narito, tatlong mga sisidlan ng tinapay ang nasa aking ulo. [17] Ang nasa taas na sisidlan ay lahat ng mga uri ng
mga pagkain na naluto para kay Paraon, ngunit kinain ito ng mga ibon palabas ng sisidlan na nasa aking ulo."
[18] Sumagot si Jose at sinabi, "Ito ang paliwanag. Ang tatlong mga basket ay tatlong mga araw. [19] Sa loob ng tatlong mga
araw ay itataas ni Paraon ang iyong ulo at bibitayin ka sa puno. Kakainin ng mga ibon ang iyong laman."
[20] Dumating ang panahon sa ikatlong araw ay ang kaarawan ni Paraon. Gumawa siya ng salu-salo para sa lahat ng
kanyang mga lingkod. Siya ay nagbigay ng natatanging pansin sa punong tagahawak ng saro at sa punong panadero, na
mas higit sa lahat ng iba niyang mga lingkod. [21] Binalik niya ang punong tagahawak ng saro sa kanyang pananagutan, at
muli niyang nilagay ang saro sa kamay ni Paraon. [22] Ngunit binitay niya ang punong panadero gaya ng paliwanag ni Jose
sa kanila. [23] Ganoon pa man ay hindi naalala ng punong tagahawak ng saro na tulungan si Jose. Sa halip, kinalimutan niya
ang tungkol sa kanya.

Chapter 41

[1] Nangyari na pagkatapos ng dalawang buong taon, na nagkaroon si Paraon ng panaginip. Masdan, nakatayo siya sa tabi
ng Ilog Nilo. [2] Masdan, may pitong bakang kanais-nais at matataba ang umahon mula sa Nilo, at nanginain sila sa mga
tambo. [3] Masdan, may pitong iba pang mga bakang hindi kanais-nais at payat ang umahon kasunod nila sa Nilo. Tumayo
sila katabi ng ibang mga baka sa pampang ng ilog.
[4] Pagkatapos, kinain ng pitong hindi kanais-nais at payat na baka ang pitong kanais-nais at matabang baka. Pagkatapos,
nagising si Paraon. [5] Natulog siya at nanaginip sa pangalawang pagkakataon. Masdan, pitong uhay ng butil ang tumubo sa
isang tangkay, malulusog at mabubuti. [6] Masdan, pitong uhay, payat at nilanta ng silangang hangin ang umusbong
kasunod nila.
[7] Nilunok ng mga payat na uhay ang pitong malulusog at buong uhay. Gumising si Paraon at masdan, iyon ay panaginip. [8]
Kinaumagahan ay nabagabag ang kaniyang espiritu. Pinapunta niya at pinatawag ang lahat ng mga salamangkero at mga
pantas ng Ehipto. Sinabi sa kanila ni Paraon ng kaniyang mga panaginip, pero walang ni isa ang makapagpaliwanag ng
mga iyon kay Paraon.
[9] Pagkatapos sinabi ng punong tagahawak ng saro kay Paraon, "Ngayon naiisip ko ang aking mga pagkukulang. [10] Nagalit
si Paraon sa kaniyang mga lingkod, at inilagay ako sa pangangalaga sa bahay ng kapitan ng mga bantay, ang punong
panadero at ako. [11] Nanaginip kami ng isang panaginip sa parehong gabi, siya at ako. Nanaginip kami bawat tao ayon sa
paliwanag ng kaniyang panaginip.
[12] Doon kasama namin ang isang binatang Hebreo, na isang lingkod ng kapitan ng mga bantay. Sinabi namin sa kaniya at
pinaliwanag niya sa amin ang aming mga panaginip. Ipinaliwanag niya sa bawat isa sa amin na ayon sa aming
panaginip. [13] Nangyari na kung ano ang ipinaliwanag niya sa amin, iyon ang nangyari. Binalik ako ni Paraon sa aking
tungkulin, pero ang isa ay kaniyang binitay."
[14] Pagkatapos pinadala at pinatawag ni Paraon si Jose. Mabilis nila siyang inilabas mula sa piitan. Inahitan niya ang
kaniyang sarili, pinalitan ang kaniyang damit, at pumunta kay Paraon. [15] Sinabi ni Paraon kay Jose, "Mayroon akong
panaginip pero walang tagapagpaliwanag nito. Pero narinig ko ang tungkol sa iyo, na kapag makarinig ka ng panaginip
ay maipapaliwanag mo ito. ” [16] Sinagot ni Jose si Paraon, sinabing, "Hindi ito nasa akin. Ang Diyos ang sasagot kay Paraon
na may kagandahang loob."
[17] Nagsalita si Paraon kay Jose, "Sa panaginip ko, masdan, nakatayo ako sa pampang ng Nilo. [18] Masdan, pitong mga
bakang matataba at kanais-nais ang umahon mula sa Nilo at nanginain sila sa mga tambo.
[19] Masdan, pitong ibang mga bakang mahihina, hindi kanais-nais at payat ang umahon kasunod nila. Hindi kailanman
ako nakakita sa buong lupain ng Ehipto ng ganoong pagka hindi kanais-nais na katulad nila. [20] Kinain ng payat at hindi
kanais-nais na mga baka ang unang pitong matatabang mga baka. [21] Nang matapos nilang kainin ang mga ito, hindi
malalamang sila ay kinain nila, dahil sa sila ay nanatiling hindi kanais-nais tulad ng dati. Pagkatapos nagising ako.
[22] Tumingin ako sa aking panaginip at masdan, pitong uhay ang umusbong sa isang tangkay, puno at mabubuti. [23] Masdan,
pito pang mga uhay, lanta, payat at nilanta ng silangang hangin, ang umusbong kasunod nila. [24] Nilunok ng mga payat na
uhay ang pitong mabubuting uhay. Sinabi ko itong mga panaginip na ito sa mga salamangkero, pero walang ni isa ang
makapagpaliwanag nito sa akin."
[25] Sinabi ni Jose kay Paraon, "Ang mga panaginip ni Paraon ay magkatulad. Kung ano ang gagawin ng Diyos, ipinahayag
na niya kay Paraon. [26] Ang pitong mga mabubuting baka ay pitong taon at ang pitong mga mabubuting uhay ay pitong
taon. Ang mga panaginip ay magkatulad.
[27] At ang pitong payat at hindi kanais-nais na mga baka na umahon kasunod nila ay pitong taon, at saka ang pitong payat
na uhay na nilanta ng silangang hangin ay magiging pitong taon ng taggutom. [28] Iyon ang bagay na sinabi ko kay Paraon.

Kung ano ang gagawin ng Diyos ipinakita na niya kay Paraon. 29 Tingnan mo, pitong taon ng dakilang kasaganahan ang darating sa buong lupain ng Ehipto.

30 Pitong taon ng taggutom ay darating pagkatapos nila at lahat ng kasaganahan ay makakalimutan sa lupain ng Ehipto at ang taggutom ay wawasak sa lupain. 31 Ang kasaganahan ay hindi na maaalala sa lupain dahil sa taggutom na susunod, dahil ito ay magiging napakalala. 32 Ang panaginip ay inulit kay Paraon sa kadahilanang ang mga bagay ay itinatag na ng Diyos at hindi magtatagal ay gagawin ito ng Diyos.

33 Ngayon hayaang maghanap si Paraon ng taong marunong at matalino, at ilagay siya sa pamamahala sa lupain ng Ehipto. 34 Hayaan si Paraon na gawin ito: hayaan siyang humirang ng mga tagapangasiwa sa lupain. Hayaan silang kumuha ng ikalima sa mga pananim ng Ehipto sa pitong saganang taon.

35 Hayaan silang tipunin lahat ng pagkain ng mga paparating na mabubuting taon. Hayaan silang mag-imbak ng mga butil sa ilalim ng kapangyarihan ni Paraon para sa pagkain sa mga siyudad. Hayaan silang bantayan ito. 36 Ang pagkain ay magiging panustos sa lupain para sa pitong taong taggutom na mangyayari sa lupain ng Ehipto. Sa ganitong paran ang lupain ay hindi mawawasak dahil sa taggutom."

37 Ang payong ito ay mabuti sa mga mata ni Paraon at sa mga mata ng lahat ng kaniyang mga lingkod. 38 Sinabi ni Paraon sa kaniyang mga lingkod, "Makakasumpong kaya tayo ng ganitong tao, na kinakasihan ng Espiritu ng Diyos?"

39 Kaya sinabi ni Paraon kay Jose, "Dahil pinakita ng Diyos ang lahat ng ito sa iyo, wala ng ibang marunong at matalinong tulad mo. 40 Mangingibabaw ka sa aking bahay at ayon sa salita mo pamamahalaan ang lahat ng tauhan ko. Tanging sa trono lamang ako ay magiging higit na mataas kaysa sa iyo. 41 Sinabi ni Paraon kay Jose, "Tingnan mo, inilagay kita sa itaas ng buong lupain ng Ehipto."

42 Tinanggal ni Paraon ang kaniyang singsing na pantatak mula sa kaniyang kamay at nilagay niya ito sa kamay ni Jose. Binihisan niya siya ng mga damit na pinong lino at nilagyan ng gintong kuwintas sa kaniyang leeg. 43 Pinasakay niya siya sa ikalawang karo na pag-aari niya. Sumigaw ang mga lalaki sa harapan niya, "Ibaluktot ang tuhod." Nilagay siya ni Paraon sa itaas ng lupain ng Ehipto.

44 Sinabi ni Paraon kay Jose, "Ako si Paraon at maliban sa iyo, walang taong magtataas ng kaniyang kamay o kaniyang paa sa lahat ng lupain ng Ehipto. ” 45 Tinawag ni Paraon ang pangalan ni Jose na "Zafenat-panea." Binigay niya si Asenat, ang anak na babae ni Potifera na pari ng On, para maging asawa. Ang kapangyarihan ni Jose ay nasa itaas ng buong Ehipto.

46 Si Jose ay tatlumpung taong gulang nang tumayo siya sa harap ni Paraon, hari ng Ehipto. Lumabas si Jose mula sa presensya ni Paraon at pumunta sa buong lupain ng Ehipto. 47 Sa pitong mabiyayang taon ang lupain ay nagbunga nang masagana.

48 Tinipon niya lahat ng pagkaing nasa lupain ng Ehipto ng pitong taon at inilagay ang pagkain sa mga siyudad. Inilagay niya sa bawat siyudad ang pagkain galing sa mga bukid na nakapaligid dito. 49 Inimbak ni Jose ang mga butil na parang buhangin ng dagat, na sa kalabisan ay tumigil na siya sa pagbilang dahil ito ay hindi mabilang.

50 May dalawang anak na lalaki si Jose bago dumating ang mga taon ng taggutom, na isinilang para sa kaniya ni Asenat, ang anak na babae ni Potifera na pari ng On. 51 Tinawag ni Jose ang pangalan ng kaniyang panganay na Manases, at sinabi niya, "Ginawa ng Diyos na makalimutan ko ang lahat ng aking mga bagabag at lahat ng sambahayan ng aking ama." 52 Tinawag niya ang pangalan ng kaniyang pangalawang anak na Efraim, dahil sinabi niya, "Ginawa akong mabunga ng Diyos sa lupain ng aking dalamhati."

53 Ang pitong saganang mga taon na nasa lupain ng Ehipto ay natapos na. 54 Ang pitong taon ng taggutom ay nagsimula, ayon sa nasabi ni Jose. Mayroong taggutom sa lahat ng mga lupain, pero sa lahat ng lupain ng Ehipto ay mayroong pagkain.

55 Nang ang buong lupain ng Ehipto ay gutom na gutom na, tumawag ng malakas ang mga tao kay Paraon para sa pagkain. Sinabi ni Paraon sa lahat ng mga taga Ehipto, "Pumunta kayo kay Jose at gawin ang anumang sabihin niya." 56 Ang taggutom ay nasa buong lupain. Binuksan ni Jose ang lahat ng mga kamalig at nagbenta sa mga taga-Ehipto. Ang taggutom ay napakatindi sa lupain ng Ehipto. 57 Ang buong mundo ay pumupunta sa Ehipto upang bumili ng butil kay Jose dahil ang taggutom ay matindi sa buong mundo.

Chapter 42

1 Ngayon, napagalaman ni Jacob na may butil sa Ehipto. Sinabi niya sa kanyang mga anak na lalaki, "Bakit kayo nakatingin sa isa't isa?" 2 Sinabi niya, "Tingnan niyo ito, narinig kong mayroong butil sa Ehipto. Bumaba kayo doon at bumili para sa atin mula doon para tayo ay mabuhay at hindi mamatay." 3 Ang sampung lalaking kapatid ni Jose ay bumaba para bumili ng butil mula sa Ehipto. 4 Ngunit si Benjamin, na kapatid ni Jose, ay hindi ipinasama ni Jacob sa kaniyang mga lalaking kapatid, dahil sinabi niya, "Baka may kapahamakang maaaring mangyari sa kanya."

5 Ang mga lalaking anak ni Israel ay dumating para bumili kasama ng mga dumating, dahil ang taggutom ay nasa lupain ng Canaan. 6 Ngayon si Jose ang gobernador sa buong lupain. Siya ang nagbebenta sa lahat ng tao sa lupain. Dumating ang mga lalaking kapatid ni Jose at nagpatirapa sila sa kanyang harapan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

7 Nakita ni Jose ang kanyang mga lalaking kapatid at nakilala niya ang mga ito, ngunit nagpanggap siya sa kanila at
nagsalita ng marahas sa kanila. Sinabi niya sa kanila, "Saan kayo nanggaling?" Sinabi nila, "Mula po sa lupain ng Canaan
para bumili ng pagkain." 8 Nakilala ni Jose ang kanyang mga lalaking kapatid ngunit siya ay hindi nila nakilala.
9 Naalala ni Jose ang mga naging panaginip niya patungkol sa kanila. Sinabi niya sa kanila, "Kayo ay mga ispiya. Dumayo
kayo para tingnan ang mga bahagi ng lupain na hindi nababantayan." 10 Sinabi nila sa kanya, "Hindi po, aking panginoon.
Ang inyong mga lingkod ay dumating para bumili ng pagkain. 11 Kaming lahat ay mga lalaking anak ng iisang tao. Kami ay
tapat na mga lalaki. Ang mga lingkod po ninyo ay hindi mga ispiya."
12 Sinabi niya sa kanila, "Hindi, kayo ay dumating para tingnan ang mga hindi nababantayang mga bahagi ng lupain. 13
Sinabi nila, "Kami na iyong mga lingkod ay labindalawang magkakapatid na lalaki, mga anak ng isang tao sa lupain ng
Canaan. Makikita ninyo, ang bunso ngayong araw ay kapiling ng aming ama, at isang kapatid na lalaki ay hindi na
nabubuhay."
14 Sinabi ni Jose sa kanila. "Iyon na nga ang sinasabi ko sa inyo; kayo'y mga ispiya. 15 Sa pamamagitan nito kayo ay
masusubok. Sa pamamagitan ng buhay ni Paraon, hindi kayo aalis dito, maliban na lang kung pupunta rito ang bunso
ninyong kapatid na lalaki 16 Ipadala ninyo ang isa sa inyo at hayaan ninyong kunin niya ang inyong kapatid. Mananatili
kayo sa kulungan, upang masubukan ang inyong mga salita, kung mayroon bang katotohanan sa inyo, o sa buhay ni
Paraon tiyak na mga ispiya kayo." 17 Silang lahat ay isinailalim niya sa pagkakabilanggo sa loob ng tatlong araw.
18 Sinabi sa kanila ni Jose sa ikatlong araw. "Gawin ninyo ito at mabuhay, dahil takot ako sa Diyos. 19 Kung kayo ay mga
lalaking tapat, hayaan ang isa sa inyong mga lalaking kapatid na makulong sa bilangguang ito, ngunit pumunta kayo,
magdala kayo ng butil para sa taggutom ng inyong mga tahanan. 20 Dalhin ninyo ang inyong bunsong kapatid na lalaki sa
akin para ang inyong salita ay mapatunayan at hindi kayo mamamatay." Kaya ginawa nga nila ito.
21 Sinabi nila sa isa't-isa, "Tayo ay tunay na nagkasala tungkol sa ating lalaking kapatid dahil nakita natin ang
paghihinagpis ng kanyang kaluluwa nang siya ay magmakaawa sa atin at hindi tayo nakinig. Dahil doon ang kabalisahan
ay dinaranas natin." 22 Sinagot sila ni Reuben, "Hindi ba sinabi ko sa inyo, 'Huwag magkasala laban sa bata,' ngunit hindi
kayo nakinig? Tingnan ninyo ngayon, ang kanyang dugo ay hinihingi sa atin."
23 Hindi nila alam na naiintindihan sila ni Jose, dahil may isang tagapagsalin na namamagitan sa kanila. 24 Siya ay
tumalikod sa kanila at nanangis. Bumalik siya at nagsalita sa kanila. Kinuha niya si Simeon mula sa piling nila at iginapos
siya habang sila ay nakatingin. 25 Pagkatapos ay inutusan ni Jose ang kanyang mga lingkod na punuin ng butil ang mga
bayong ng kaniyang mga kapatid, at ilagay ang pera ng bawat lalaki pabalik sa kanilang mga sako, at bigyan sila ng mga
kakailanganin para sa paglalakbay. Ginawa ito para sa kanila.
26 Pinasanan ng mga magkakapatid ng butil ang kanilang mga asno at sila'y umalis na roon. 27 Habang ang isa sa kanila ay
nagbubukas ng kanyang sako para ipakain sa kanyang asno sa isang lugar-panuluyan, nakita niya ang kanyang pera. At
narito, nasa bukana ito ng kanyang sako. 28 Sinabi niya sa kanyang mga lalaking kapatid, "Ang aking salapi ay naibalik sa
akin. Tingnan ninyo itong nasa aking sako." At ang kanilang mga puso ay nangabagabag at ang lahat ay nanginig. Sinabi
nila, "Ano itong ginawa sa atin ng Diyos?"
29 Pumunta sila kay Jacob, na kanilang ama sa lupain ng Canaan at sinabi nila ang lahat ng nangyari sa kanila. Sinabi nila,
30 "Ang lalaking panginoon ng lupain ay marahas na nagsalita sa amin at inisip niyang kami ay mga tiktik sa lupain. 31
Sinabi namin sa kanya, 'Kami po ay mga lalaking tapat. Hindi po kami mga tikitk. 32 Kami po ay labindalawang
magkakapatid, mga lalaking anak ng aming ama. Ang isa ay hindi na po nabubuhay, at ang bunso ay kapiling ng aming
ama ngayong araw sa lupain ng Canaan.'
33 Sinabi sa amin ng lalaking panginoon ng lupain, 'Sa pamamagitan nito malalaman ko na kayo ay mga lalaking tapat.
Iwan ninyo sa akin ang isa sa inyong kapatid na lalaki, kumuha kayo ng butil para sa tag-gutom sa inyong mga tahanan,
at humayo na kayo sa inyong daan. 34 Dalhin ninyo ang inyong bunsong kapatid sa akin. Pagkatapos nito ay malalaman ko
na hindi nga kayo mga tiktik, ngunit mga taong tapat. Pagkatapos ay papalayain ko ang inyong lalaking kapatid, at
maaari na kayong mangalakal sa lupain."
35 Dumating ang panahon habang inaalis nila ang laman ng kanilang mga sako, at narito nga, ang mga lalagyan ng pilak
ng bawat isa ay nasa kanilang sako. Nang makita nila at ng kanilang ama ang mga lalagyan ng pilak, sila ay natakot. 36
Sinabi sa kanila ni Jacob na kanilang ama sa, "Inialis ninyo sa akin ang aking mga anak. Hindi na nabubuhay si Jose, si
Simeon ay wala na, at kukunin pa ninyo si Benjamin palayo. Lahat ng ito ay laban sa akin."
37 Si Reuben ay nagsalita sa kanyang ama, na nagsasabing. "Maaari mong patayin ang dalawa kong anak kung hindi ko
maibalik sa iyo si Benjamin. Ilagay mo siya sa aking mga kamay, at muli ko siyang dadalhin sa iyo." 38 Sinabi ni Jacob, "Ang
aking anak ay hindi pupunta pababa kasama ninyo. Dahil ang kanyang kapatid na lalaki ay patay na at siya na lamang
ang mag-isang naiwan. Kapag may kapahamakang nangyari sa kanya sa daan kung saan kayo pupunta, tuluyan mo nang
ibababa ang pagka-abo ng aking buhok kasama ng kalungkutan sa sheol."

Chapter 43

1 Matindi na ang taggutom sa lupain. 2 Dumating ang panahon nang maubos na nilang kainin ang butil na kinuha nila
mula sa Ehipto, sinabi ng kanilang ama, "Humayo kayong muli at bumili ng pagkain natin.

3 Sinabi sa kanya ni Juda "Mahigpit kaming binalaan ng lalaki, 'Hindi ninyo makikita ang aking mukha maliban na
lamang kung kasama ninyo ang iyong kapatid. 4 Kung hahayaan mong isama namin ang aming kapatid, bababa kami at
bibili ng pagkain para sa iyo. 5 Ngunit kung hindi mo siya ipapasama, hindi kami bababa. Dahil sinabi ng lalaki sa amin,
"Hindi ninyo makikita ang aking mukha maliban na lamang kung kasama ninyo ang inyong kapatid.
6 Sinabi ni Israel, "Bakit mo ako pinakikitunguhan ng masama sa pamamagitan ng pagsasabi sa taong iyon na meron pa
kayong isang kapatid?" 7 Sinabi nila, "Nagtanong ang lalaki ng mga bagay tungkol sa amin at sa ating pamilya. Sinabi niya,
'Buhay pa ba ang iyong ama? Mayroon pa ba kayong ibang kapatid?' Sinagot namin siya ayon sa mga tanong na ito.
Paano namin malalaman na sasabihin niyang, "Dalhin mo dito ang iyong kapatid?"
8 Sinabi ni Judah sa kanyang ama, "Ipadala mo ang batang lalaki sa amin. Tatayo kami at aalis upang mabuhay kami at
hindi mamatay, kapwa kami, ikaw, at ang aming mga anak. 9 Ako ang mananagot sa kanya. Ako ang pananagutin mo.
Kung hindi ko siya maibabalik sa iyo at maihaharap sa iyo hayaan mong ako ang masisi habang buhay. 10 Kung hindi
kami maaantala, sigurado ngayon nakabalik na kami dito nang pangalawang beses".
11 Sinabi ng kanilang ama na si Israel, "Kung ganoon, gawin ninyo ito ngayon. Kumuha kayo ng mga pinaka magandang
produkto sa ating lupain sa inyong mga sisidlan. Magdala kayo ng regalo sa taong iyon: tulad ng balsamo at pulot-
pukyutan, pabango at mirra, pili at almendra. 12 Doblehin ninyo ang perang dala ninyo. Ang perang naisuli mula sa
pagbukas ng inyong mga sako, dalhin ninyo ulit sa inyong mga kamay. Baka isa lang itong pagkakamali.
13 Dalhin rin ang inyong kapatid na lalaki. Tumayo at pumunta kayo ulit sa taong iyon. 14 Nawa'y kaawaan kayo ng
Makapangyarihang Diyos sa harap ng taong iyon, upang palayain niya sa inyo ang iba niyong mga kapatid at si Benjamin.
Kung ako'y nagdadalamhati sa aking mga anak, ako'y nagdadalamhati. 15 At dinala ng mga lalaki ang regalong iyon.
Kumuha sila ng dobleng salapi sa kanilang mga kamay at si Benjamin. Tumayo sila, pumunta pababa sa Ehipto, at
tumayo sa harapan ni Jose.
16 Nang makita ni Jose na kasama nila si Benjamin, sinabi niya sa katiwala ng kanyang bahay, "Dalhin mo ang mga lalaki
sa bahay, kumatay kayo ng hayop at ihanda ito, dahil ang mga lalaki ay kakain kasama ko ngayong tanghalian. 17 Ginawa
ng katiwala ang sinabi ni Jose. Dinala niya ang mga lalaki sa bahay ni Jose.
18 Natakot ang mga lalaki dahil sila ay dinala sa bahay ni Jose. Sinabi nila, "Ito ay dahil sa perang isinauli sa aming mga
sako sa unang pagkakataon na pumunta kami dito, para makahanap siya ng pagkakataon laban sa amin. Maaari niya
kaming hulihin at gawin lipin, at kunin ang aming mga asno. 19 Nilapitan nila ang katiwala ng bahay ni Jose, at siya ay
kinausap nila sa may pintuan ng bahay, 20 sinabing, "Aking amo, noong unang pagkakataon na pumunta kami dito ay para
bumili ng pagkain.
21 Nangyari na, nang makarating na kami sa lugar kung saan kami ay pansamantalang nakatira, na binuksan namin ang
aming mga sako, at, tingnan, ang bawat pera ng tao ay nandoon sa bukasan ng kanilang sako, ang aming pera na sakto
ang halaga. Ibinalik namin ito sa aming mga kamay. 22 Ang ibang pera ay dinala rin namin sa aming kamay para bumili
ng pagkain. Hindi namin alam kung sino ang naglagay ng pera sa aming mga sako." 23 Sinabi ng katiwala, "Ang
kapayapaan ay sumainyo, huwag kayong matakot. Ang inyong Diyos at ang Diyos ng inyong ama ang maaaring naglagay
ng pera sa inyong mga sako. Natanggap ang iyong pera." Inilabas naman ng katiwala si Simeon sa kanila.
24 Dinala ng katiwala ang mga lalaki sa bahay ni Jose. Binigyan niya ito ng tubig, at hinugasan nila ang kanilang mga paa.
Binigyan niya ng mga pagkain ang kanilang mga asno. 25 Inihanda nila ang mga regalo sa pagdating ni Jose sa tanghali,
sapagkat narinig nila na sila ay kakain doon.
26 Nang dumating si Jose sa bahay, dinala nila ang mga regalo na nasa kamay nila doon sa bahay, at sila'y yumuko sa
harapan niya sa sahig. 27 Tinanong niya sila tungkol sa kanilang kalagayan at nagsabing, "Mabuti ba ang kalagayan ng
inyong ama, ang matanda na inyong binabanggit? Buhay pa ba siya?"
28 Sila ay nagsalita, "Ang iyong lingkod ang aming ama ay mabuti naman. Siya ay buhay pa." Sila ay dumapa at yumuko. 29
Itinuon niya ang kanyang mga mata pataas at nakita si Benjamin ang kanyang kapatid na lalaki, ang anak ng kanyang
ina, na nagsasabing, "Ito ba ang sinasabi mong nakababatang kapatid mo na iyong binabanggit sa akin? Sinabi niya, "Ang
Diyos ay maging maawain sa iyo, aking anak".
30 Nagmamadali si Jose na lumabas sa loob, dahil labis siyang naantig tungkol sa kanyang kapatid na lalaki. Naghanap
siya ng lugar upang iyakan. Pumunta siya sa kanyang silid at doon umiyak. 31 Naghilamos siya at lumabas. Pinigilan niya
ang kanyang sarili, na nagsasabing "Ihain na ang pagkain".
32 Pinagsilbihan ng mga lingkod si Jose na siya lang at ang kanyang mga kapatid na lalaki na sila lang. Ang mga taga-
Ehipto ay kumain doon kasama niya ng sila-sila lang dahil ang taga-Ehipto ay hindi kumakain ng tinapay kasama ng mga
Hebreo, dahil ito ay hindi katanggap-tanggap sa mga taga-Ehipto. 33 Ang mga kapatid niya ay umupo sa tapat niya, ang
panganay ayon sa kanyang karapatan, at ang pinaka bata ayon sa kanyang pagkabata. Ang mga lalaki ay sama-samang
namangha. 34 Nagpadala si Jose ng mga parte sa kanila mula sa pagkain na nasa harapan niya. Pero ang parte ng kay
Benjamin ay limang beses ang dami kaysa sa kanyang mga kapatid. Sila'y nag inuman at nagpakasaya na kasama niya.

Chapter 44

1 Inatasan ni Jose ang katiwala ng kanyang bahay, sinabing, "Punuin mo ang sako ng mga lalaki ng pagkain, hangga't sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

makakaya nilang buhatin, at ilagay ang bawat pera ng lalaki sa ibabaw ng kanyang sako. [2] Ilagay ang aking baso, ang
pilak na baso, sa ibabaw ng sako ng bunso, at ganoon din ang kanyang pera para sa butil." Ginawa ng katiwala ang sinabi
ni Jose.
[3] Nang nagbubukang-liwayway na, at ang mga lalaki ay pinaalis na, sila at ang kanilang mga asno. [4] Nang sila ay
nakalabas sa lungsod subalit hindi pa nakakalayo, sinabi ni Jose sa kanyang katiwala, "Tumayo ka, sundan mo ang mga
lalaki, at kung maabutan mo sila, sabihin mo sa kanila, 'Bakit ninyo sinuklian ng kasamaan ang kabutihan? [5] Hindi ba ito
ang baso mula sa iniinuman ng aking amo, at ang baso na ginagamit niya para sa kanyang panghuhula? Gumawa kayo
ng masama, ang bagay na ito na inyong ginawa."'
[6] Naabutan sila ng katiwala at sinabi ang mga salitang ito sa kanila. [7] Sinabi nila sa kanya, "Bakit po sinasabi ng aking amo
ang ganitong mga salita? Malayong gawin ng inyong mga lingkod ang bagay na iyan.
[8] Tingnan ninyo, ang pera na nakita sa aming mga sako, ay muli naming dinala sa inyo sa labas ng lupain ng Canaan.
Paano naman namin nanakawin mula sa tahanan ng inyong amo ang pilak o ginto? [9] Kung sinuman sa inyong lingkod
ang makitaan, hayaan mo siyang mamatay, at kami rin ay magiging mga alipin ng aming amo." [10] Sinabi ng katiwala,
"Ngayon rin hayaang magkaganoon ayon sa iyong mga salita. Siya na mahanapan ng baso ay magiging alipin ko, at ang
iyong mga kapatid ay mapapawalangsala."
[11] At nagmamadali ang bawat lalaki at dinala ang kanilang sako pababa sa lupa, at binuksan ng bawat lalaki ang kanilang
mga sako. [12] Naghanap ang katiwala. Nagsimula siya sa pinaka-panganay at natapos sa bunso, at nahanap ang baso sa
sako ni Benjamin. [13] Pagkatapos pinunit nila ang kanilang mga damit. Nilagay ng bawat lalaki ang kanilang asno at
bumalik sa lungsod.
[14] Si Juda at ang kanyang mga kapatid ay pumunta sa tahanan ni Jose. Siya ay nanatili pa roon, at sila'y yumuko sa lupa sa
harapan nito. [15] Sinabi ni Jose sa kanila, "Ano itong ginagawa ninyo? Hindi ba ninyo alam na ang lalaking tulad ko ay
bihasa sa panghuhula?"
[16] Sinabi ni Juda, "Ano ang maari naming sabihin sa inyo aming amo? O kaya, paano namin maipagtatanggol ang aming
sarili? Nalaman ng Diyos ang kasalanan ng iyong mga lingkod. Tingnan ninyo, kami ay alipin na ng aming amo, kami at
siyang nahanapan ng baso." [17] Sinabi ni Jose, "Malayong gawin ko iyan. Ang lalaking nahanapan ng baso sa kanyang
kamay, ang lalaking iyon rin ang magiging alipin ko, subalit ang mga iba ay makakauwi na ng mapayapa sa inyong ama."
[18] Pagkatapos lumapit si Juda sa kanya at sinabing, "Aking amo pakiusap, pahintulutan po ninyo akong makapagsalita sa
pandinig ng aking amo, at huwag hayaang umapoy sa galit laban sa iyong alipin, sapagkat katulad ka ni Paraon. [19] Ang
aking amo ay nagtanong sa kanyang mga lingkod, sinasabing, 'Mayroon pa ba kayong ama o kapatid?
[20] At sinabi namin sa aming amo, 'Mayroon kaming matandang ama, at anak niya sa kanyang katandaan, isang bunso. At
patay na ang kanyang kuya, at siya ay nag-iisa na lamang na naiwan mula sa kanyang ina, at mahal na mahal siya ng
kanyang ama.' [21] At sinabi mo sa iyong mga lingkod, 'Dalhin ninyo siya rito sa akin para makita ko siya.' [22] At sinabi namin
sa aming amo, 'Hindi kayang iwan ng bata ang kanyang ama. Sapagkat kung iiwan niya ang kaniyang ama ikamamatay
ito ng kanyang ama.'
[23] At sinabi mo sa iyong mga lingkod, 'Kung hindi ninyo kasama pababa ang bunso ninyong kapatid, hindi na ninyo muli
makikita ang aking mukha.' [24] At nangyari nga nang kami ay nakabalik sa aking ama na iyong mga lingkod, isinalaysay
namin sa kanya ang mga salita ng aming amo. [25] At sinabi ng aming ama, 'Umalis kayo muli, bumili kayo ng ilang
makakain.' [26] At sinabi namin, 'Hindi na kami makabababa. Kung kasama namin ang aming nakababatang kapatid, kami
ay makakaalis pababa, sapagkat hindi na kami hahayaan na makita pa muli ang mukha ng lalaki kung hindi namin
kasama ang bunso naming kapatid.'
[27] Sinabi ng aking ama na iyong lingkod, 'Alam ninyong dalawa lamang ang ipinanganak ng aking asawa. [28] At ang isa ay
nawala mula sa akin at sinabi ko. "Talaga ngang siya ay nagkapira-piraso, at hindi ko na siya nakita mula noon." [29] At
kung kukunin rin ninyo itong isa sa akin at muling mapahamak, dadalhin ninyo ako sa katandaan na puno ng dalamhati
sa kamatayan.'
[30] Kaya ngayon, kung pupunta ako sa aking ama na inyong alipin, at hindi ko kasama ang bata, sapagkat ang kanyang
buhay ay karugtong na ng buhay ng batang lalaki, [31] kapag ito ay nangyari, na hindi niya makita na kasama namin ang
bata siguradong ikamamatay niya ito. At ang iyong alipin ay magiging dahilan ng pagdurusa ng ama ng iyong alipin sa
kamatayan. [32] Sapagkat ang iyong alipin ang katiyakan sa bata para sa aking ama at sinabi kong, 'Kung hindi ko madadala
ang bata sa iyo, papasanin ko ang kasalanan magpakailanman sa aking ama.
[33] Kaya ngayon, ako po ay nagmamakaawa hayaang manatili ang iyong lingkod sa halip na ang bata ang maging alipin ng
aking amo, at hayaang makabalik ang bata kasama ng kanyang mga kapatid. [34] Sapagkat paano ako makakabalik sa aking
ama kung hindi ko kasama ang bata? Natatakot akong makita ang masamang mangyayari sa aking ama."

Chapter 45

[1] Pagkatapos hindi nakapagpigil si Jose sa kanyang sarili sa harapan ng lahat ng mga lingkod na nakatayo sa kanyang
tabi. Sinabi niya ng malakas, "Iwanan ninyo akong lahat." Kaya walang lingkod na nakatayo sa tabi niya nang siya ay
nagpakilala sa kanyang mga kapatid na lalaki. [2] Umiyak siya ng malakas, narinig ito ng mga taga-Ehipto at ang tahanan

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ng Paraon ay nakarinig ito. [3] Sinabi ni Jose sa kanyang mga kapatid na lalaki, "Ako si Jose. Buhay pa ba ang aking ama?"
Ang kanyang mga kapatid na lalaki ay hindi makasagot sa kanya, sapagkat sila ay nabigla sa kanyang presensiya.
[4] Pagkatapos sinabi ni Jose sa kanyang mga kapatid na lalaki, "Pakiusap, lumapit kayo sa akin." Lumapit sila. Sinabi niya,
"Ako si Jose ang inyong kapatid na lalaki, na inyong ipinagbili sa Ehipto. [5] At ngayon huwag kayong magdalamhati o
magalit sa inyong mga sarili na ipinagbili ninyo ako dito, sapagkat nauna na akong ipinadala ng Diyos sa inyo upang
pangalagaan ang buhay ninyo. [6] Nasa tagtuyot ang lupain nitong mga dalawang taon at magkakaroon pa nang limang
dagdag na mga taon na walang pag-aararo o walang ani.
[7] Nauna na akong ipinadala ng Diyos sa inyo upang pangalagaan kayo bilang mga nalalabi dito sa mundo at nang
mapanatili kayong buhay sa pamamagitan ng dakilang kaligtasan. [8] Kaya ngayon, hindi kayo ang nagpadala sa akin dito
kung hindi ang Diyos, at ginawa niya akong ama ng Paraon, amo ng lahat ng kanyang tahanan, at pinuno ng lahat ng
lupain sa Ehipto.
[9] Magmadali kayo at umakyat patungo sa aking ama at sabihin sa kanya 'Ito ang sinabi ng inyong anak na si Jose, ginawa
ako ng Diyos na amo ng buong Ehipto. Bumaba ka dito sa akin at huwag mag-atubili. [10] Maninirahan ka sa lupain ng
Gosen at nang ikaw ay mapalapit sa akin, ikaw at ang iyong mga anak at ang mga anak ng iyong mga anak, at ang iyong
mga hayop at ang iyong mga baka, at ang lahat ng nasa iyo. [11] Tutustusan kita doon sapagkat mayroon pang limang mga
taon na tagtuyot upang hindi ka humantong sa kahirapan, ikaw, ang iyong tahanan, at ang lahat ng nasa iyo.'
[12] Tingnan ninyo, nakikita ng inyong mga mata, at mga mata ng aking kapatid na lalaki na si Benjamin, na itong aking
bibig ang nakikipag-usap sa inyo. [13] Sasabihin ninyo sa aking ama ang tungkol sa lahat ng aking kapangyarihan sa Ehipto,
at ang lahat ng inyong mga nakita. Magmamadali kayo at dalhin ang aking ama dito."
[14] Niyakap niya ang kanyang kapatid na si Benjamin sa leeg at umiyak, at si Benjamin ay umiyak sa kanyang leeg. [15]
Hinagkan niya ang lahat ng kanyang mga lalaking kapatid at umiyak sa kanila. Pagkatapos noon nakipag-usap sa kanya
ang kanyang mga kapatid na lalaki.
[16] Ang balita tungkol dito ay sinabi sa bahay ng Paraon: "Dumating ang mga lalaking kapatid ni Jose." Ito ay labis na
ikinalugod ng Paraon at ng kanyang mga lingkod. [17] Sinabi ng Paraon kay Jose, "Sabihin mo sa iyong mga lalaking kapatid,
'Gawin ito: lagyan ninyo ang inyong mga hayop at pumunta sa lupain ng Canaan. [18] Kunin ninyo ang inyong ama at ang
inyong mga sambahayan at pumunta sa akin. Ibibigay ko sa inyo ang kasaganahan ng lupain ng Ehipto, at kakainin ninyo
ang taba ng lupain.'
[19] Kayo ngayon ay inuutusan ko kayo 'Gawin ninyo ito, kumuha kayo ng mga karitela mula sa lupain ng Ehipto para sa
inyong mga anak at mga asawa. Kunin ninyo ang inyong ama at pumarito. [20] Huwag na kayong mag-alala tungkol sa
inyong mga ari-arian, sapagkat sa inyo na ang kasaganahan ng lahat ng lupain sa Ehipto.'"
[21] Ginawa ito ng mga anak ni Israel. Binigayan sila ni Jose ng mga karitela, ayon sa utos ng Paraon at binigyan sila ng mga
panustos para sa paglalakbay. [22] Sa kanilang lahat nagbigay siya sa bawat tao ng mga pampalit na damit, ngunit kay
Benjamin nagbigay siya ng tatlong daang mga piraso ng pilak at limang mga pampalit na damit. [23] Ito ang kanyang
ipinadala para sa kanyang ama: Sampung mga asno na may kargang magandang mga kagamitan ng Ehipto, at sampung
babaeng mga asno na may karga na mga butil, tinapay, at iba pang mga gamit para sa kanilang ama para sa paglalakbay.
[24] Kaya pinadala niya ng papalayo ang kanyang mga lalaking kapatid at sila ay umalis. Sinabi niya sa kanila, "Tiyakin
ninyo na huwag kayong mag-aaway sa paglalakbay". [25] Umalis sila mula sa Ehipto at dumating sa lupain ng Canaan, kay
Jacob na kanilang ama. [26] Sinabi nila sa kaniya, "Buhay pa si Jose at siya ang namumuno sa buong lupain ng Ehipto". At
ang kanyang puso ay namangha, sapagkat hindi niya sila pinaniniwalaan.
[27] Sinabi nila sa kanya ang lahat ng mga salita ni Jose na kanyang sinabi sa kanila. Muling nabuhay ang espiritu ni Jacob
na kanilang ama nang makita ni Jacob ang mga karitela na ipinadala ni Jose na magdadala sa kanya,. [28] Sinabi ni Israel,
"Sapat na ito. Buhay pa ang aking anak na si Jose. Pupunta ako at makikipagkita sa kanya bago ako mamatay."

Chapter 46

[1] Naglakbay si Israel dala lahat ng mayroon siya at nagtungo sa Beer-seba. Nag-alay siya roon ng mga handog sa Diyos ng
kanyang amang si Isaac. [2] Nangusap ang Diyos kay Israel sa pamamagitan ng pangitain sa gabi, na sinasabing, "Jacob,
Jacob." Sinabi niya, "Narito ako." [3] Sinabi niya, "Ako ang Diyos, ang Diyos ng iyong ama. Huwag kang matakot na bumaba
patungong Ehipto, dahil doon kita gagawing isang dakilang bansa. [4] Bababa ako kasama mo sa Ehipto at tunay na
ibabalik kitang muli. Isasara ni Jose ang iyong mga mata sa pamamagitan ng kanyang sariling kamay."
[5] Bumangon si Jacob mula sa Beer-seba. Isinakay ng mga anak na lalaki ni Israel si Jacob na kanilang ama, ang kanilang
mga anak, at ang kanilang mga asawa sa mga kariton na ipinadala ng Paraon para magdala sa kanya. [6] Dinala nila ang
kanilang mga alagang hayop at mga ari-arian na naipon nila sa lupain ng Canaan. Pumunta si Jacob sa Ehipto at ang lahat
ng kanyang mga kaapu-apuhan kasama niya. [7] Dinala niya kasama sa Ehipto ang kanyang mga anak na lalaki, at kanyang
mga apong lalaki, kanyang mga anak na babae at kanyang mga apong babae, at lahat ng kanyang mga kaapu-apuhan.
[8] Ito ang mga pangalan ng mga anak ni Israel na dumating sa Ehipto, si Jacob at ang kanyang mga anak na lalaki: si
Ruben, panganay na anak ni Jacob; [9] mga anak na lalaki ni Ruben na sina Enoc, Fallu, Hezron at Carmi; [10] mga anak ni

Simeon sina Jemuel, Jamin, Ohad, Jaquin, Zohar at Saul, na mga anak na lalaki ng babaeng taga-Canaan; 11 mga anak na
lalaki ni Levi na sina Gershon, Coat at Merari;
12 mga anak na lalaki ni Juda: sina Er, Onan, Sela, Fares at Zara, (pero namatay si Er at Onan sa lupain ng Canaan. At ang
mga anak na lalaki ni Fares, sina Hezron at Hamul); 13 Ang mga anak na lalaki ni Isacar: sina Tola, Pua, Job, at Simron; 14
Ang mga anak na lalaki ni Zabulun: sina Sered, Elon, at Jahleel 15 (ito ang mga anak na lalaki ni Lea na ipinanganak kay
Jacob sa Paddan Aram, kabilang ang anak niyang babae na si Dina. Ang bilang ng lahat ng kanyang mga anak na lalaki at
mga anak na babae ay tatlumpu't tatlo);
16 ang mga anak na lalaki ni Gad, sina Zifion, Hagui at Suni, Ezbon, Eri, Arodi, at Areli; 17 ang mga anak na lalaki ni Aser,
sina Jimna at Isua, Isui at Beria, at si Sera na kanilang kapatid na babae; ang mga anak na lalaki ni Beria, sina Heber at
Malquiel 18 (ito ang mga anak na lalaki ni Zilpa, na ibinigay ni Laban sa kanyang anak na babae na si Lea. Ito ang mga
ipinanganak niya kay Jacob— labing-anim lahat);
19 ang mga anak na lalaki ni Jacob kay Raquel na kanyang asawa—sina Jose and Benjamin. 20 (sa Ehipto ipinanganak sina
Manases at Efraim kay Jose at Asenath, anak na babae ni Potifera na pari ng On); 21 ang mga anak na lalaki ni Benjamin,
sina Bela, Bequer, Ashbel, Gera, Naaman, Ehi, Ros, Mupim, Hupim, at Ard 22 (ito ang mga anak na lalaki ni Raquel na
ipinanganak kay Jacob. Ang mga taong ito ay labing-apat lahat);
23 Ang anak na lalaki ni Dan, si Husim; 24 ang mga anak na lalaki ni Neftali, sina Jahzeel, Guni, Jeser, and Silem 25 (ito ang
mga anak na lalaki ni Jacob kay Bilha na ibinigay ni Laban kay Raquel na kanyang anak na babae. Ang mga taong ito ay
pito lahat.
26 Lahat ng mga taong dumating kasama ni Jacob sa Ehipto na kanyang mga kapu-apuhan, bukod sa kanyang mga
manugang na babae ay animnapu't anim lahat. 27 Ang dalawang lalaking anak ni Jose na ipinanganak sa kanya sa Ehipto
ay dalawa. Lahat ng tao sa bahay ni Jacob na pumunta sa Ehipto ay pitumpo lahat.
28 Naunang ipinadala ni Jacob si Juda papunta kay Jose upang ituro sa kanya ang daan patungong Gosen at sila ay
pumunta sa lupain ng Gosen. 29 Inihanda ni Jose ang kanyang karwahe at umakyat para salubungin si Israel na kanyang
ama sa Gosen. Siya ay nakita niya, niyapos ang kanyang leeg at humagulgol sa kanyang leeg ng matagal. 30 Sinabi ni Israel
kay Jose, "Ngayon hayaan mo na akong mamatay, yamang nakita ko na ang iyong mukha, na ikaw ay buhay pa."
31 Sinabi ni Jose sa kanyang mga kapatid na lalaki at sa bahay ng kanyang ama, "Aakyat ako at sasabihin kay Paraon na,
'Ang aking mga lalaking kapatid at ang tahanan ng aking ama na nasa lupain ng Canaan ay pumunta sa akin. 32 Ang mga
lalaki ay mga pastol dahil sila ay tagapag-alaga ng kanilang mga alagang hayop. Dinala nila ang kanilang mga kawan,
mga baka at lahat ng mayroon sila.'
33 Darating ang oras, kapag tinawag at tinanong kayo ng Paraon, 'Ano ang inyong hanap-buhay?' 34 sabihin ninyo dapat na,
'Ang inyong mga lingkod ay tagapag-alaga ng mga hayop mula sa aming kabataan hanggang ngayon, kami at ang aming
mga ninuno.' Gawin ninyo ito para kayo ay maaring manirahan sa lupain ng Gosen, dahil ang bawat pastol ay kasuklam-
suklam sa mga taga-Ehipto."

Chapter 47

1 Pagkatapos pumasok si Jose at sinabi sa Paraon, "Ang aking ama at ang aking mga kapatid na lalaki, ang kanilang mga
hayop, ang kanilang mga alagang kawan, at ang lahat ng kanilang pagmamay-ari, ay dumating na galing sa lupain ng
Canaan. Tingnan mo, sila ay nasa lupain na ng Gosen. 2 Sinama niya ang lima sa kanyang mga kapatid na lalaki at
ipinakilala sila sa Paraon.
3 Sinabi ng Paraon sa kanyang mga kapatid na lalaki, "Ano ang hanapbuhay ninyo?" Sinabi nila sa Paraon, "Ang iyong mga
lingkod ay mga pastol, katulad ng aming mga ninuno. 4 Pagkatapos sinabi nila kay Paraon, "Pumunta kami bilang
pansamantalang mamamayan sa lupain. Wala ng pastulan para sa mga hayop ng inyong mga lingkod, dahil malubha na
ang taggutom sa lupain ng Canaan. Kaya ngayon, pakiusap hayaan niyo ang iyong mga lingkod na manirahan sa lupain
ng Gosen."
5 Pagkatapos nagsalita ang Paraon kay Jose, at sinabing, "Ang iyong ama at ang iyong mga kapatid na lalaki ay pumunta sa
iyo, 6 Ang lupain ng Ehipto ay nasa harapan mo. Patirahin mo ang iyong ama at ang iyong mga kapatid na lalaki sa
pinakamainam na rehiyon, sa lupain ng Gosen. Kung may kakilala kang mga lalaki mula sa kanila na may kakayahan,
ilagay mo sila bilang tagapamahala sa aking mga alagang hayop."
7 Pagkatapos dinala ni Jose ang kanyang ama na si Jacob at ipinakilala siya sa Paraon. Pinagpala ni Jacob si Paraon. 8
Sinabi ng Paraon kay Jacob, "Gaano ka na katagal nabubuhay?" 9 Sinabi ni Jacob kay Paraon, "Ang mga taon ng aking mga
paglalakbay ay isandaan at tatlumpu. Ang mga taon ng aking buhay ay maikli at masakit. Hindi ito kasintagal ng aking
mga ninuno." 10 Pagkatapos pinagpala ni Jacob ang Paraon at umalis mula sa kanyang harapan.
11 Pagkatapos pinatira ni Jose ang kanyang ama at ang kanyang mga kapatid na lalaki. Binigyan niya sila ng lupain sa
Ehipto, ang pinakamainam na lupain, sa lupain ng Rameses, ayon sa utos ng Paraon. 12 Binigyan ni Jose ng pagkain ang
kanyang ama, mga kapatid, at lahat ng sambahayan ng kanyang ama, ayon sa bilang ng kanilang kasama sa bahay.
13 Ngayon wala ng pagkain sa lahat ng lupain; dahil malubha na ang taggutom. Ang lupain ng Ehipto at ang lupain ng
Canaan ay nakatiwangwang dahil sa taggutom. 14 Naipon ni Jose ang lahat ng salaping nasa lupain ng Ehipto at sa lupain

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ng Canaan, sa pamamagitan ng pagbebenta ng butil sa mga mamamayan. Pagkatapos dinala ni Jose ang salapi sa palasyo ng Paraon.
[15] Nang naubos na ang lahat ng salapi sa mga lupain ng Ehipto at Canaan, lahat ng mga taga-Ehipto ay pumunta kay Jose
at sinabing, "Bigyan mo kami ng pagkain! Bakit kami mamamatay sa iyong harapan dahil ubos na ang aming salapi? [16]
Sinabi ni Jose, "Kung wala na kayong salapi, dalhin ninyo ang inyong mga hayop at bibigyan ko kayo ng pagkain bilang
kapalit ng inyong mga alagang hayop." [17] Kaya dinala nila ang kanilang mga alagang hayop kay Jose. Binigyan sila ni Jose
ng pagkain bilang kapalit ng kanilang mga kabayo, mga hayop, mga kawan, at mga asno. Pinakain niya sila ng tinapay
kapalit ng kanilang mga hayop sa taon na iyon.
[18] Nang natapos ang taong iyon, pumunta sila sa kanya nang sumunod na taon at sinabi sa kanya, "Hindi kami magtatago
sa aming amo na ubos na ang lahat ng aming salapi, at ang mga baka pag-aari na ng aming amo. Wala ng natira pa sa
paningin ng aming amo, maliban sa aming katawan at ang aming lupain. [19] Bakit kami mamamatay sa harap ng iyong
mga mata, kami at ang aming lupain? Bilhin mo kami at ang aming lupain kapalit ng pagkain, at kami at ang aming
lupain ay magiging mga lingkod ni Paraon. Bigyan mo kami ng binhi para mabuhay kami at hindi mamatay, at ang aming
lupain ay hindi mapababayan.
[20] Kaya nabili ni Jose ang buong lupain ng Ehipto para sa Paraon. Ibinenta ng bawat mamamayan ng Ehipto ang kanilang
mga bukid, dahil napakalubha na ng taggutom. Sa paraang ito, ang lupain ay naging pag-aari na ng Paraon. [21] Tungkol
naman sa mga tao, ginawa niya silang alipin mula sa dulong hangganan ng Ehipto hanggang sa kabilang dulo. [22] Ang
lupain lamang ng mga pari ang hindi nabili ni Jose dahil ang mga pari ay binibigyan ng rasyon. Kumakain sila mula sa
rasyon na ibinibigay ng Paraon sa kanila. Kaya hindi nila ipinagbili ang kanilang lupain.
[23] Pagkatapos sinabi ni Jose sa mga tao, "Masdan ninyo, binili ko kayo at ang inyong lupain sa araw na ito para sa Paraon.
Ngayon narito ang mga binhi para sa inyo, at tatamnan niyo ang lupain. [24] Sa anihan, magbigay kayo ng ikalimang bahagi
sa Paraon, at ang apat na bahagi ay para sa inyong sarili, para sa binhi ng lupain at para pagkain ng inyong sambahayan
at inyong mga anak."
[25] Sinabi nila, "Iniligtas mo ang buhay namin. Sana ay maging kalugod-lugod kami sa iyong mga mata. Kami ay magiging
mga alipin ng Paraon." [26] Kaya ginawa itong kautusan ni Jose na umiiral pa rin sa lupain ng Ehipto hanggang sa araw na
ito, na ang ikalimang bahagi ay magiging pag-aari ng Paraon. Ang lupain lang ng mga pari ang hindi napunta sa Paraon.
[27] Kaya si Israel ay nanirahan sa lupain ng Ehipto, sa lupain ng Goshen. Ang kanyang mga tao roon ay nakakuha ng mga
ari-arian. Sila ay mabunga at dumami ng lubos. [28] Si Jacob ay tumira sa Ehipto ng labimpitong taon, kaya ang mga taon ng
buhay ni Jacob ay isandaan at apatnapu't pitong taon.
[29] Nang malapit na ang oras ng kamatayan ni Israel, tinawag niya ang kanyang anak na si Jose at sinabihan siyang, "Kung
ngayon ako ay kalugod-lugod sa iyong paningin, ilagay mo ang iyong kamay sa ilalim ng aking hita, at pakitaan mo ako ng
katapatan at pagiging mapagkakatiwalaan. Pakiusap huwag mo akong ilibing sa Ehipto." [30] Pagtulog ko kasama ng aking
mga ama, ilabas mo ako sa Ehipto at ilibing sa libingan ng aking mga ninuno." Sinabi ni Jose, "Gagawin ko ang sinabi mo."
[31] Sinabi ni Israel, "Mangako ka sa akin," at si Jose ay nangako sa kanya. Pagkatapos yumuko si Israel sa ulunan ng
kanyang higaan.

Chapter 48

[1] At nangyari na pagkatapos ng mga bagay na ito, may nagsabi kay Jose, "Tingnan mo, maysakit ang iyong ama." Kaya
kinuha niya ang kanyang dalawang anak na lalaki, sina Manasses at Efraim. [2] Nang sinabihan si Jacob, "Tingnan mo, ang
iyong anak na si Jose ay dumating para makita ka," Nag-ipon ng lakas si Israel at umupo sa kanyang higaan.
[3] Sinabi ni Jacob kay Jose, "Nagpakita sa aking ang makapangyarihang Diyos sa Luz sa lupain ng Canaan. Binasbasan niya
ako [4] at sinabi sa akin, 'Tingnan mo, palalaguin kita, at pararamihin kita. Gagawin kitang kapulungan sa mga bansa.
Ibibigay ko ang lupaing ito sa iyong mga kaapu-apuhan bilang isang walang hanggang pag-aari.'
[5] At ngayon ang dalawa mong anak na lalaki na ipinanganak sa iyo mula sa lupain ng Ehipto bago ako dumating dito, sila
ay akin. Sina Efraim at Manasses ay magiging akin, tulad nina Ruben at Simeon na akin. [6] Ang susunod na mga anak mo
pagkatapos nila ay magiging iyo; sila ay nakalista sa ilalim ng mga pangalan ng kanilang mga kapatid sa kanilang mana. [7]
Pero para sa akin, nang dumating ako mula sa Paddan, sa aking kalungkutan namatay si Raquel sa lupain ng Canaan sa
daan nang ako ay pabalik, habang may kaunting kalayuan pa papunta sa Efrata. Inilibing ko siya roon sa daanan patungo
sa Efrata (ito ay Bethlehem)."
[8] Nang nakita ni Israel ang mga anak na lalaki ni Jose, sinabi niya. "Kanino ang mga ito?" [9] Sinabi ni Jose sa kanyang ama,
"Sila ang mga anak kong lalaki, na ibinigay sa akin ng Diyos dito." Sinabi ni Israel, "Dalhin mo sila sa akin para
mabasbasan ko sila." [10] Ngayon ang mga mata ni Israel ay malabo na dahil sa kanyang katandaan, kaya hindi na siya
nakakakita. Kaya dinala sila ni Jose malapit sa kanya, at hinagkan sila at niyakap.
[11] Sinabi ni Israel kay Jose, "Hindi ko kailanman inasahang makikitang muli ang iyong mukha, pero ipinahintulot pa ng
Diyos na makita ko ang iyong mga anak." [12] Kinuha sila ni Jose mula sa pagitan ng mga tuhod ni Jacob, at saka yumuko na
nakasayad ang mukha sa lupa. [13] Kapwa sila kinuha ni Jose, si Efraim sa kanyang kanang kamay sa may bandang

kaliwang kamay ni Israel, at si Manasses sa kanyang kaliwang kamay sa may bandang kanang kamay ni Israel, at dinala sila malapit sa kanya.
[14] Inabot ni Israel ang kanyang kanang kamay at inilagay sa ulo ni Efraim, na siyang mas bata, at ang kanyang kaliwang
kamay sa ulo ni Manasses. Pinagsalungat niya ang kanyang mga kamay, dahil si Manasses ang panganay. [15] Binasbasan ni
Israel si Jose, na nagsasabing, "And Diyos na kasama ng aking amang si Abraham at si Isaac, ang Diyos na nag-alaga sa
akin sa araw na ito, [16] ang anghel na nagbantay sa akin mula sa lahat ng kapahamakan, nawa ay pagpalain niya ang mga
kabataang ito. Nawa ang pangalan ko ay ipangalan sa kanila, at ang pangalan ng aking amang sina Abraham at Isaac. Nawa lumago sila at maging napakarami sa mundo."
[17] Nang nakita ni Jose ang kanyang ama na nilagay ang kanyang kanang kamay sa ulo ni Efraim, ikinasama niya ng loob
ito. Kinuha niya ang kamay ng kanyang ama upang ilipat mula sa ulo ni Efraim sa ulo ni Manasses. [18] Sinabi ni Jose sa
kanyang ama, "Hindi aking ama; ito po ang panganay. Ilagay mo ang iyong kanang kamay sa kanyang ulo."
[19] Tumanggi ang kanyang ama at nagsabi, "Alam ko, anak, alam ko, siya ay magiging isang lahi, at siya rin ay magiging dakilang mga lahi. Pero ang kanyang nakababatang kapatid ay magiging mas dakila pa kaysa sa kanya, at ang kanyang
mga kaapu-apuhan ay magiging maraming mga bansa." [20] Binasbasan sila ni Israel sa araw na iyon sa mga salitang ito,
"Ang mga mamamayan sa Israel ay magpapahayag ng pagpapala sa pamamagitan ng inyong mga pangalan na nagsasabing, 'Nawa gawin ng Diyos na maging tulad ni Efraim at Manasses'." Sa ganitong paraan, inuna ni Israel si Efraim bago si Manasses.
[21] Sinabi ni Israel kay Jose, "Tingnan mo, malapit na akong mamatay, pero kasama ninyo ang Diyos, at dadalhin kayo
pabalik sa lupain ng inyong mga ama. [22] Sa iyo, bilang isang nakahihigit sa iyong mga kapatid, ibibigay ko ang bundok na
libis na nakuha ko mula sa Amoreo sa pamamagitan ng aking tabak at aking pana."

Chapter 49

[1] Pagkatapos tinawag ni Jacob ang kanyang mga anak na lalaki, at sinabi: "Magsama-sama kayo, para sabihin ko kung ano
ang mangyayari sa inyo sa hinaharap. [2] Magpulong kayo at makinig, kayong mga anak na lalaki ni Jacob. Makinig kayo kay Israel, ang inyong ama.
[3] Ruben, ikaw ang aking panganay, aking lakas, at ang simula ng aking kalakasan, katangi-tangi ang dangal at katangi-
tangi ang kapangyarihan. [4] Katulad ng hindi mapipigilan na matuling agos ng tubig, hindi ka magkakaroon ng katanyagan, dahil sumampa ka sa kama ng iyong ama. Dinungisan mo ito; sumampa ka sa aking higaan.
[5] Sina Simeon at Levi ay magkapatid. Mga armas na marahas ang kanilang mga tabak. [6] O aking kaluluwa, huwag kayong
pumunta sa kanilang konseho, huwag kayong makiisa sa kanilang pagpupulong, dahil labis ang karangalan ng aking puso para dito. Papatay sila ng mga tao dahil sa kanilang galit. Pipilayan nila ang baka para sa kanilang kasiyahan.
[7] Nawa sumpain ang kanilang galit, dahil ito ay mabagsik—at ang kanilang matinding galit, dahil ito ay malupit. Hahatiin ko sila kay Jacob at ikakalat ko sila sa Israel.
[8] Juda, pupurihin ka ng iyong mga kapatid na lalaki. Ang iyong kamay ay nasa leeg ng iyong mga kaaway. Yuyuko sa iyo ang mga anak na lalaki ng iyong ama.
[9] Si Juda ay isang batang leon. Anak ko, tapos ka na sa iyong mga biktima. Yumuko siya, yumukod siya katulad ng leon, katulad ng leona. Sino ang hahamon na gisingin siya?
[10] Hindi mawawala ang setro sa Juda, kahit ang tungkod ng pinuno mula sa pagitan ng kanyang mga paa, hanggang dumating ang Silo. Susunod ang mga bansa sa kanya.
[11] Pagkatali ng kanyang batang kabayo sa puno ng ubas at ng batang asno sa piling puno ng ubas, nilabhan niya ang
kanyang mga kasuotan ng alak at ang kanyang balabal sa dugo ng mga ubas. [12] Ang mata niya ay magiging kasing itim ng
alak, at ang kanyang ngipin ay kasing puti ng gatas.
[13] Titira si Zebulon sa tabing-dagat. Magiging daungan siya ng mga barko at aabot ang kanyang hangganan sa Sidon.
[14] Malakas na asno si Isacar na nakahiga sa gitna ng tupahan. [15] Nakakakita siya ng mabuting lugar na pagpahingahan at
kaaya-ayang lupain. Iyuyukod niya ang kanyang balikat para pumasan at naging isang alipin para sa tungkulin.
[16] Hahatulan ni Dan ang kanyang mga tao bilang isa sa mga lipi ng Israel. [17] Magiging tulad ng ahas si Dan sa gilid ng daan,
isang nakalalasong ahas sa daan na nanunuklaw ng mga sakong ng kabayo, upang mahulog ng patalikod ang kanyang
sakay. [18] Maghihintay ako sa iyong pagliligtas, Yahweh.
[19] Si Gad—lulusubin siya ng mga mananalakay, pero sasalakay siya sa kanilang mga sakong. [20] Magiging masagana ang
pagkain ni Aser, at magbibigay siya ng mga pagkain sa maharlika. [21] Si Nephtali ay isang malayang babaeng usa;
magkakaroon siya ng magandang mumunting mga usa.
[22] Si Jose ay magiging mabungang sanga, isang mabungang sanga malapit sa batis at aakyat sa pader ang mga sanga. [23]
Lulusubin siya, papanain at guguluhin ng mga namamana.
[24] Pero mananatili ang kanyang pana, at magiging dalubhasa ang kanilang mga kamay dahil sa mga kamay ng Makapangyarihan kay Jacob, dahil sa pangalan ng Pastol, at ang Bato ng Israel.

[25] Dahil ang Diyos ng iyong ama, na siyang tutulong sa iyo, at dahil sa makapangyarihang Diyos na siyang magbabasbas sa iyo ng pagpapala sa kalangitan, mga pagpapala sa kailaliman na nasa ibaba, mga pagpapala sa mga dibdib at sinapupunan.
[26] Mas malaki pa ang mga pagpapala ng iyong ama kaysa sa mga sinaunang bundok o kanais-nais na mga bagay ng walang hanggang mga burol. Sila ay nasa ulo ni Jose, pagpapala na kokorona sa ulo ng isang prinsipe na nakakataas sa kanyang mga kapatid.
[27] Gutom na lobo si Benjamin. Lalamunin niya ang kanyang nahuli sa umaga, at hahatiin niya ang mga nakaw sa gabi."
[28] Ito ang mga labindalawang lipi ng Israel. Ito ang sinabi ng kanilang ama nang sila ay pinagpala niya. Bawat isa ay
pinagpala niya ng nararapat na pagpapala. [29] Tinuruan niya sila at sinabihang, "Ako nga ay pupunta na sa aking mga tao.
Ilibing ninyo ako kasama ng aking mga ninuno sa kuweba na nasa bukid ni Efron ang Heteo, [30] sa kuweba na nasa bukid
ng Macpela, na malapit sa Mamre sa lupain ng Canaan, ang bukid na binili ni Abraham kay sa Efron ang Heteo para
maging libingan.
[31] Doon inilibing si Abraham at Sara na kanyang asawa; inilibing nila roon si Isaac at Rebeca na kanyang asawa; at
inilibing ko roon si Lea. [32] Binili ang bukid at ang kuweba rito mula sa mga Heth." [33] Nang matapos ni Jacob ang kanyang
mga tagubilin sa kanyang mga anak na lalaki, iniunat niya ang kanyang mga paa sa kama at inihinga ang huling hininga,
at pumunta sa kanyang mga tao.

Chapter 50

[1] Pagkatapos niyakap ni Jose ang mukha ng kaniyang ama, nagdalamhati siya at hinalikan niya siya. [2] Inutusan ni Jose
ang kanyang mga lingkod na manggagamot na embalsamuhin ang kanyang ama. Kaya inembalsamo ng mga
manggagamot si Israel. [3] Ginawa nila ito ng apatnapung araw, dahil iyon ang ganap na panahon ng pag-eembalsamo.
Umiyak ang mga taga-Ehipto ng pitumpung araw.
[4] Nang matapos ang mga araw ng pag-iyak, nakipag-usap si Jose sa hukuman ng Paraon at sinabing, "Kung ngayon may
nahanap akong pabor sa iyong mga mata, pakiusap, kausapin mo si Paraon, sabihing, [5] 'Pinanumpa ako sa aking ama,
sinabing, "Tingnan mo, malapit na akong mamatay, Ilibing mo ako sa aking libingan na hinukay ko doon sa lupain ng
Canaan. Doon mo ako ilibing." Ngayon hayaan ninyo akong umakyat at ilibing ang aking ama, at pagkatapos ay babalik
din ako." [6] Sumagot ang Paraon, "Lumakad ka at ilibing ang iyong ama, tulad ng ipinanumpa niya sa iyo."
[7] Umakyat si Jose para ilibing ang kanyang ama. Kasama niyang umakyat ang lahat ng mga opisyal ng Paraon, ang mga
tagapayo sa kanyang sambahayan, at ang lahat ng mga nakakatandang opisyal sa lupain ng Ehipto, [8] kasama lahat ng
sambahayan ni Jose at kanyang mga kapatid, at sambahayan ng kanyang ama. Pero iniwan nila ang mga bata, kanilang
mga kawan, at ang kanilang mga kalipunan, sa lupain ng Gosen. [9] Pumunta kasama niya ang mga karwahe at mga
mangangabayo. Ito ay isang napakalaking pulutong ng tao.
[10] Nang sila ay dumating sa giikan ni Atad na nasa kabilang dako ng Jordan, sila ay nagluksa ng napakatindi at
napakalungkot na pagdadalamhati. Doon si Jose ay nagluksa ng pitong araw para sa kanyang ama. [11] Nang nakita ng mga
nananahan sa lupaing yaon, ng mga Cananeo, ang pagluluksa sa giikan ni Atad, kanilang sinabi, "Ito ay isang
napakalungkot na pagluluksa ng mga Ehipto." Kaya ang pangalang itinawag sa lugar na iyon ay Abel-Mizraim, na nasa
kabilang dako ng Jordan.
[12] Kaya ginawa ng kanyang mga anak kay Jacob ang ayon sa inihabilin niya sa kanila. [13] Dinala siya ng kanyang mga anak
sa lupain ng Canaan at inilibing siya sa kuweba sa bukid ng Macpela, malapit sa Mamre. Binili ni Abraham ang kuweba
na may bukid para maging lugar na paglilibingan. Binili niya ito kay Ephron na Hetheo. [14] Matapos niyang ilibing ang
kanyang ama, bumalik si Jose patungong Ehipto, siya, kasama ang kanyang mga kapatid na lalaki, siya, at lahat ng
sumama sa kaniya sa paglilibing sa kanyang ama.
[15] Nang nakita ng mga kapatid na lalaki ni Jose na ang kanilang ama ay patay na, sinabi nila, "Paano kung si Jose ay may
dinadala pang sama ng loob at nais niyang pagbayarin tayo ng buo para sa lahat ng kasamaan na ginawa natin sa
kanya?" [16] Kaya nagpadala sila ng mensahe kay Jose, na nagsasabing, "Nagbigay ng mga tagubilin ang iyong ama bago siya
mamatay, na nagsasabing. [17] 'Ganito ang sabihin ninyo kay Jose, "Pakiusap patawarin mo ang kasalanan ng iyong mga
kapatid at ang kamalian na kanilang nagawa nang pinagmalupitan ka nila." Ngayon pakiusap patawarin mo ang mga
lingkod ng Diyos ng iyong ama. Si Jose ay umiyak nang dinala ang mensahe sa kanila.
[18] Nagpunta rin ang kanyang mga kapatid na lalaki at nagpatirapa sa harap niya. Sinabi nila, "Tingnan mo, kami ay iyong
mga lingkod." [19] Pero sinagot sila ni Jose, "Huwag kayong matakot. Nasa lugar ba ako ng Diyos? [20] At para sa inyo, ninais
niyo na ipahamak ako, pero ninais ng Diyos ito para sa kabutihan, para pag-ingatan ang buhay ng maraming tao, gaya ng
nakikita ninyo ngayon. [21] Kaya ngayon huwag kayong matakot. Paglalaanan ko kayo at ang inyong mga anak." Inaliw niya
sila sa paraang ito at nakipag-usap ng may kagandahang-loob sa kanila.
[22] Nanirahan si Jose sa Ehipto, kasama ng sambahayan ng kanyang ama. Nabuhay siya ng isandaan at sampung taon. [23]
Nakita ni Jose ang mga anak ni Efraim hanggang sa ikatlong salinlahi. Nakita niya rin ang mga anak ni Makir na anak ni
Manases. Sila ay "ipinanganak sa kanyang mga tuhod."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

24 Sinabi ni Jose sa kanyang mga kapatid, "Malapit na akong mamatay; pero tiyak na pupuntahan kayo ng Diyos at
pangungunahan kayo palabas ng lupaing ito papunta sa lupain na kanyang ipinangakong ibibigay kay Abraham, kay
Isaac at kay Jacob." 25 Pagkatapos ipinasumpa ni Jose ang mga anak ni Israel. Sinabi niya, "Tiyak na pupuntahan kayo ng
Diyos. Sa panahong iyon kailangan ninyong dalhin ang aking mga buto mula rito." 26 Kaya namatay si Jose sa gulang na
isandaan at sampung taon. Pagkatapos siyang embalsamuhin, siya ay inilagay nila sa isang kabaong sa Ehipto.

Exodus

Chapter 1

1 Ito ang mga pangalan ng mga anak na lalaki ni Israel na sumama kay Jacob sa Ehipto, bawat isa sa kanilang
sambahayan ay: 2 Ruben, Simeon, Levi at Juda. 3 Isacar, Zebulun, at Benjamin, 4 Dan, Neftali, Gad at Asher. 5 Lahat ng
ipinanganak mula kay Jacob ay pitumpu ang bilang. Si Jose ay nasa Ehipto.
6 Pagkatapos si Jose, lahat ng kaniyang mga lalaking kapatid, at lahat ng salinlahing iyon ay namatay. 7 Ang mga Israelita
ay naging mabunga, lubhang dumami ang bilang at naging napakalakas; ang lupain ay napuno nila.
8 Pagkatapos isang bagong hari ang namahala sa Ehipto, na walang pakialam sa alaala ni Jose. 9 Sinabi niya sa kaniyang
bayan "Tingnan ninyo ang mga Israelita; mas marami pa sila at malalakas pa kaysa sa atin. 10 Tara na, makipag-ugnayan
tayo nang may karunungan sa kanila. Kundi patuloy silang dadami, at kung magkaroon ng digmaan, sasama sila sa ating
mga kaaway, makikipaglaban sa atin at aalis sa lupain."
11 Kaya naglagay sila ng mahihigpit na tagapangasiwa sa kanila para apihin sila ng mabibigat na trabaho. Nagtayo ang
mga Israelita ng lungsod imbakan para kay Paraon: Pitom at Rameses. 12 Habang inaapi sila ng mga taga-Ehipto, mas
dumarami ang bilang ng mga Israelita at kumakalat. Kaya sinimulan ng mga taga-Ehipto para mangamba ang mga
Israelita.
13 Pinagtatrabaho ng mabagsik ng mga taga-Ehipto ang mga Israelita. 14 Ginawa nilang masaklap ang kanilang buhay na
may kasamang mabibigat na paglilingkod sa tisa at laryo, at sa lahat ng uri ng gawain sa mga bukid. Lahat na kailangan
nilang gawain ay mahirap.
15 Pagkatapos ang hari ng Ehipto ay nakipag-usap sa Hebreong mga komadrona; ang pangalan ng isa ay si Sifra, at ang isa
ay si Pua. 16 Sinabi niya, "Kung tutulong kayo sa mga Hebreong babae sa paanakan, pagmasdan ninyo kapag sila ay
manganganak. Kapag ang sanggol ay lalaki, patayin ninyo; pero kung ito ay babae, siya ay mabubuhay." 17 Pero ang mga
hilot ay natakot sa Diyos at hindi nila ginawa ang iniutos ng hari ng Ehipto; sa halip, pinabayaan nilang mabuhay ang
mga lalaking sanggol.
18 Pinatawag ng hari ng Ehipto ang mga komadrona at sinabi sa kanila, "Bakit pinabayaan ninyo na mabuhay ang mga
lalaking sanggol?" 19 Sumagot ang mga hilot kay Paraon, "Ang mga babaeng Hebreo ay hindi tulad ng mga babaeng taga-
Ehipto; sila ay masigla at tapos nang manganak bago dumating ang komadrona."
20 Pinangalagaan ng Diyos ang mga komadrona. Ang mga tao ay dumarami ang bilang at naging napakalakas. 21 Dahil may
takot ang mga komadrona sa Diyos, binigyan sila ng kanilang sariling pamilya. 22 Inutusan ni Paraon ang lahat ng
kaniyang mga tao, "Kailangan ninyong itapon sa ilog bawat lalaki na ipinanganak, pero pabayaan ninyong mabuhay ang
bawat babae."

Chapter 2

1 Ngayon isang lalaki sa lipi ng mga Levi ang nakapag-asawa ng isang babaeng Levi. 2 Nabuntis ang babae at nagsilang ng
isang anak na lalaki. Nang makita niya na malusog ang bata, itinago niya ito ng tatlong buwan.
3 Pero nang hindi na siya maitago nila, kumuha siya ng isang basket na papirus at sinelyohan ito ng aspalto at alkitran.
Pagkatapos nilagay niya dito ang bata at inilagay ito sa mga tambo sa tubig sa tabi ng ilog. 4 Ang kaniyang kapatid na
babae ay nakatayo sa may hindi kalayuan para tingnan kung anong mangyayari sa kaniya.
5 Ang anak na babae ni Paraon ay nagpunta sa ilog para maligo doon habang naglalakad ang kaniyang mga katulong sa
tabing ilog. Nakita niya ang basket kasama ng mga tambo at pinapuntahan niya sa kaniyang katulong para kunin ito. 6
Nang buksan niya ito, nakita niya ang bata. Masdan ito, ang bata ay umiiyak. Siya ay nahabag sa kaniya at sinabing, "Ito
ay tiyak na isa sa mga sanggol ng mga Hebreo."
7 Pagkatapos sinabi ng kapatid na babae ng bata sa anak na babae ni Paraon, "Maaari ba akong pumunta at kumuha ng
isang babaeng Hebreo para alagaan ang sanggol para sa iyo?" 8 Sinabi ng anak na babae ni Paraon sa kaniya, "Pumunta
ka". Kaya nagpunta ang batang babae at kinuha ang ina ng sanggol.
9 Sinabi ng anak na babae ni Paraon sa ina ng bata, "Kunin mo ang sanggol na ito at alagaan mo siya para sa akin, at
bibigyan kita ng mga kabayaran." Kaya kinuha ng babae ang sanggol at inalagaan siya. 10 Nang lumaki na ang sanggol,
siya ay dinala niya sa anak na babae ni Paraon, at siya ay naging lalaking anak niya. Pinangalanan niya siyang Moises at
sinabing, "Dahil inahon kita mula sa tubig"
11 Nang lumaki na si Moises, pumunta siya sa kaniyang bayan at inobserbahan ang kanilang mahirap na gawain. Nakita
niya ang isang taga-Ehipto na sinasaktan ang isang Hebreo, isa sa kaniyang sariling bayan. 12 Lumingon siya sa

magkabilang banda, at nang makita niya na walang tao doon, pinatay niya ang taga-Ehipto at tinago ang kaniyang katawan sa buhangin.
13 Lumabas siya nang sumunod na araw, at, nakita ang dalawang Hebreo na nag-aaway. Sinabi niya sa isang may sala,
"Bakit mo sinasaktan ang iyong kasamahan?" 14 Pero sinabi ng lalaki "Sino ang gumawa sa iyong pinuno at hatulan kami?
Pinaplano mo ba akong patayin gaya ng iyong pagpatay sa taga-Ehipto?" Pagkatapos natakot si Moises at sinabing,
"Anuman ang ginawa ko ay tiyak na nalaman ng iba."
15 Ngayon nang marinig ni Paraon ang tungkol dito, sinubukan niyang patayin si Moises. Pero tumakas si Moises mula kay
Paraon at nanatili sa lupain ng Midian. Umupo siya doon sa tabi ng isang balon. 16 Ngayon ang pari ng Midian ay
mayroong pitong anak na babae. Dumating sila, umigib ng tubig, at pinuno ang mga labangan para painumin ang kawan
ng kanilang ama. 17 Dumating ang mga pastol at sinubukang palayasin sila, pero lumapit si Moises at tinulungan sila.
Pagkatapos pinainom niya ang kanilang mga kawan.
18 Nang pumunta ang mga babae kay Reuel na kanilang ama, sinabi niya, "Bakit maaga kayong nakauwi ngayong araw?" 19
Sinabi nila, "Tinulungan kami ng isang taga-Ehipto mula sa mga pastol. Ipinag-igib pa nga niya kami ng tubig at pinainom
ang mga kawan." 20 Sinabi niya sa kaniyang mga anak na babae, "Kaya nasaan siya? Bakit ninyo iniwan ang lalaki?
Tawagin ninyo siya para makasabay natin siyang kumain."
21 Sumang-ayon si Moises na manatili siya kasama ang lalaki, na binigay rin ang kaniyang anak na babae na si Zipora
para mapangasawa. 22 Siya ay nagsilang ng anak na lalaki, at pinangalanan siya ni Moises na Gersom; sinabi niya, "Ako ay
naging isang mamamayan sa isang dayuhang lupain."
23 Lumipas ang isang mahabang panahon, ang hari ng Ehipto ay namatay. Ang mga Israelita ay dumaing dahil sa kanilang
pagkaalipin. Sila ay humingi ng tulong, at ang kanilang daing ay nakarating sa Diyos dahil sa kanilang pagkaalipin. 24
Nang marinig ng Diyos ang kanilang mga daing, inalala ng Diyos ang kaniyang tipan kay Abraham, kay Isaac, at kay
Jacob. 25 Nakita ng Diyos ang mga Israelita, at naunawaan niya ang kanilang kalagayan.

Chapter 3

1 Ngayon si Moises ay nagpapastol pa rin ng kawan ng biyenan niyang si Jetro, ang pari ng Midian. Pinangunahan ni
Moises ang kawan sa malayong dako ng ilang at dumating sa Horeb, ang bundok ng Diyos. 2 Doon ang anghel ni Yahweh
ay nagpakita sa kaniya sa isang nagliliyab na apoy sa mababang puno. Tumingin si Moises at nakita na nagliliyab ang
puno pero ito ay hindi nasusunog. 3 Sinabi ni Moises, "Lilingon ako at titingnan ang kahanga-hangang bagay na ito, bakit
ang puno ay hindi nasusunog."
4 Nang makita ni Yahweh na lumingon si Moises para tingnan, tumawag ang Diyos sa kaniya mula sa mababang puno at
sinabi, "Moises, Moises." Sinabi ni Moises, "Narito po ako." 5 Sinabi ng Diyos, "Huwag kang lumapit! Hubarin mo ang
sapatos sa iyong mga paa, dahil ang lugar na kinatatayuan mo ay lupang inilaan sa akin." 6 Dagdag pa niya, "Ako ang
Diyos ng iyong ama, ang Diyos ni Abraham, ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob." Pagkatapos tinakpan ni Moises ang
kaniyang mukha, dahil takot siyang tumingin sa Diyos.
7 Sinabi ni Yahweh, "Tunay na nakita ko ang pagdurusa ng aking bayan na nasa Ehipto. Narinig ko ang kanilang pagsigaw
dahil sa kanilang mahihigpit na tagapangasiwa, dahil alam ko ang tungkol sa kanilang pagdurusa. 8 Bumaba ako para
palayain sila mula sa kapangyarihan ng mga taga-Ehipto at dalhin sila mula sa lupaing iyon patungo sa mabuti at
malawak na lupain, sa isang lupaing dinadaluyan ng gatas at pulot; sa rehiyon ng mga Cananeo, Heteo, Amoreo, Perezeo,
Hivita, at mga Jebuseo.
9 Ngayon ang mga pagsigaw ng bayan ng Israel ay nakarating sa akin. Bukod dito, nakita ko ang pagmamalupit na dulot
ng mga taga-Ehipto. 10 Kaya ngayon, ipapadala kita kay Paraon para dalhin mo ang aking bayan, ang mga Israelita,
palabas mula sa Ehipto."
11 Pero sinabi ni Moises sa Diyos, "Sino ba ako, na dapat akong magpunta kay Paraon at dalhin ang mga Israelita mula sa
Ehipto?" 12 Sumagot ang Diyos, "Ako ay tiyak na makakasama mo. Ito ang magiging palatandaan na pinadala kita. Kapag
nailabas mo ang bayan mula sa Ehipto, sasambahin ninyo ako sa bundok na ito."
13 Sinabi ni Moises sa Diyos, "Pagpunta ko sa mga Israelita at sabihin sa kanilang, 'Ang Diyos ng inyong mga ninuno ay
pinadala ako sa inyo,' at kung sabihin nila sa akin, 'Ano ang pangalan niya?' ano ang dapat kong sabihin sa kanila?" 14
Sinabi ng Diyos kay Moises, "AKO AY SI AKO." Sabi ng Diyos, "Dapat mong sabihin sa mga Israelita, 'SI AKO ang nagpadala
sa akin sa inyo.'" 15 Sinabi rin ng Diyos kay Moises, "Dapat mong sabihin sa mga Israelita, 'Si Yahweh, ang Diyos ng inyong
mga ninuno, ang Diyos ni Abraham, ang Diyos ni Isaac, ang Diyos ni Jacob, ay nagpadala sa akin sa inyo. Ito ang aking
pangalan magpakailanman, at ganito ako mapapanatili sa isipan ng lahat ng mga salinlahi.'
16 Lumakad ka at sama-samang tipunin ang mga nakatatanda ng Israel. Sabihin sa kanila, 'si Yahweh, ang Diyos ng inyong
mga ninuno, ang Diyos ni Abraham, ni Isaac, at ni Jacob, ay nagpakita sa akin at nagsabi, "Tunay ngang napagmasdan ko
kayo at nakita ang ginawa sa inyo sa Ehipto. 17 Nangako akong kukunin kayo mula sa pagmamalupit sa Ehipto patungo sa
lupain ng mga Cananeo, Heteo, Amoreo, Perezeo, Hivita, at mga Jebuseo, isang lupaing dinadaluyan ng gatas at pulot. 18
Makikinig sila sa iyo. Ikaw at ang mga nakatatanda ng Israel ay dapat pumunta sa hari ng Ehipto, at dapat mong sabihin

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

sa kaniya, 'Si Yahweh, ang Diyos ng mga Hebreo ay kinatagpo kami. Kaya ngayon hayaan mo kaming maglakbay ng
tatlong araw sa ilang, para makapaghandog kami kay Yahweh, na aming Diyos.'
[19] Pero nalalaman ko na ang hari ng Ehipto ay hindi kayo papayagang umalis, maliban na ang kamay niya ay pilitin. [20]
Iaabot ko ang kamay ko at sasalakayin ang mga taga-Ehipto ng mga himalang gagawin ko sa gitna nila. Pagkatapos niyon,
papayagan niya kayong umalis. [21] Bibigyan ko ang mga taong ito ng pabor mula sa mga taga-Ehipto, kaya sa pag-alis
ninyo, hindi kayo aalis na walang dala. [22] Bawat babae ay hihingi ng pilak at gintong alahas at mga damit mula sa
kapitbahay na taga-Ehipto at sinumang babaeng nanatili sa bahay ng mga kapitbahay niya. Ilalagay ninyo ang mga iyon
sa inyong mga anak na lalaki at babae. Sa paraang ito ay lolooban ninyo ang mga taga-Ehipto."

Chapter 4

[1] Sumagot si Moises, "Pero paano kung hindi sila maniwala o makinig sa akin pero sa halip na sabihin, 'Si Yahweh ay
hindi nagpakita sa iyo'?" [2] Sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Ano iyang nasa kamay mo?" Sinabi ni Moises, "Isang tungkod." [3]
Sinabi ni Yahweh, "Ihagis mo ito sa lupa." Inihagis ito ni Moises sa lupa, at ito ay naging isang ahas. Tumakbo si Moises
palayo dito.
[4] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Damputin mo at hawakan ito sa buntot." Kaya dinampot niya at hinawakan ang ahas.
Naging tungkod ito muli sa kaniyang kamay. [5] "Ito ay para maniwala sila na si Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga
ninuno, ang Diyos ni Abraham, ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob, ang nagpakita sa iyo."
[6] Sinabi rin ni Yahweh sa kaniya, "Ngayon ilagay mo ang iyong kamay sa loob ng iyong balabal." Kaya inilagay ni Moises
ang kaniyang kamay sa loob ng kaniyang balabal. Nang ilabas niya ito, namasdan, na ang kaniyang kamay ay naging
ketong, kasing puti ng niyebe. [7] Sinabi ni Yahweh, "Ilagay mo ulit ang iyong kamay sa loob ng iyong balabal." Kaya
inilagay ni Moises ang kaniyang kamay sa loob ng kaniyang balabal, at ng inilabas niya ito, nakita niya na naging
malusog ito muli, tulad ng kaniyang ibang laman.
[8] Sinabi ni Yahweh, "Kung hindi sila maniniwala sa iyo—kung hindi nila bibigyang pansin ang unang palatandaan ng
aking kapangyarihan o maniniwala dito, pagkatapos paniniwalaan nila ang ikalawang palatandaan. [9] At kung hindi sila
maniniwala kahit sa dalawang palatandaan ng aking kapangyarihan, o makikinig sa iyo, pagkatapos kumuha ka ng
kaunting tubig mula sa ilog at ibuhos ito sa tuyong lupa. Ang tubig na iyong kinuha ay magiging dugo sa tuyong lupa."
[10] Pagkatapos sinabi ni Moises kay Yahweh, "Panginoon, hindi ako naging magaling manalita, kahit pa noong nakaraan o
ni mula ng nakipag-usap ka sa iyong lingkod. Mahina ako sa pananalita at mahina ang dila." [11] Sinabi ni Yahweh sa
kaniya, "Sino ba itong gumawa ng bibig ng tao? Sino bang gumawa sa taong pipi o bingi, nakakakita o bulag? Hindi ba
ako, si Yahweh? [12] Kaya ngayon lumakad ka at kasama mo ako sa iyong pananalita at tuturuan kita kung ano ang
sasabihin."
[13] Pero sinabi ni Moises, "Panginoon, pakiusap magpadala ka nalang ng iba, sinuman ang gusto mong ipadala."
[14] Pagkatapos nagalit si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, "Ano kaya kung si Aaron, ang iyong kapatid na Levita? Alam ko
na nakakapagsalita siya ng maayos. Bukod dito, paparating siya para makipagkita sa iyo, at kapag nakita ka niya,
magsasaya ang kaniyang puso. [15] Makikipag-usap ka sa kaniya at ilalagay mo sa kaniyang bibig ang mga salita na dapat
sabihin. Ako ay mapapasa iyong bibig at sa kaniyang bibig, at ipapakita ko sa inyo kung ano ang gagawin. [16] Magsasalita
siya sa mga tao para sa iyo. Siya ang magiging tagapagsalita mo, at ikaw sa kaniya ay magiging tulad ko, parang Diyos. [17]
Dadalhin mo ang tungkod na ito sa iyong kamay. Sa pamamagitan nito gagawin mo ang mga palatandaan."
[18] Kaya bumalik si Moises kay Jetro ang kaniyang biyenang lalaki, at sinabi sa kaniya, "Payagan mo akong umalis para
makabalik sa aking mga kamag-anak na nasa Ehipto at makita ko kung buhay pa ba sila." Sinabi ni Jetro kay Moises,
"Lumakad ka nang may kapayapaan." [19] Sinabi ni Yahweh kay Moises sa Midian, "Lumakad ka, bumalik ka sa Ehipto,
dahil lahat ng mga taong nagnanais kunin ang iyong buhay ay patay na." [20] Dinala ni Moises ang kaniyang asawa at mga
anak na lalaki at isinakay niya sila sa asno. Bumalik siya sa lupain ng Ehipto, at dinala niya ang tungkod ng Diyos na nasa
kaniyang kamay.
[21] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Kung babalik ka sa Ehipto, siguraduhin mong gawin sa harapan ni Paraon ang lahat ng
mga kababalaghan na inilagay ko sa iyong kapangyarihan. Pero patitigasin ko ang kaniyang puso, at hindi niya paaalisin
ang mga tao. [22] Kailangan mong sabihin kay Paraon, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh: ang Israel ay aking anak, ang aking
panganay, [23] At sasabihin ko sa iyo, "Payagan mo ang aking anak na umalis, kaya siya ay sasamba sa akin." Pero dahil
ikaw ay tumangging paalisin siya, tiyak na papatayin ko ang iyong anak, ang iyong panganay."'
[24] Ngayon habang nasa daan, nang huminto sila para sa gabi, si Yahweh ay nakipagkita kay Moises at sinubukang patayin
siya. [25] Pagkatapos kumuha si Zepora ng batong matulis at pinutol niya ang unahang balat ng kaniyang anak na lalaki, at
inilapat ito sa paa ni Moises. Pagkatapos sinabi niya, "Sigurado ako na ikaw ang lalaking ikakasal sa akin sa pamamagitan
ng dugo." [26] Kaya hinayaan siya ni Yahweh na mag-isa. Sinabi niya, "Ikaw ang lalaking ikakasal sa dugo" dahil sa
pagtutuli.
[27] Sinabi ni Yahweh kay Aaron, "Pumunta ka doon sa ilang para makipagkita kay Moises." Pumunta si Aaron, at
nakipagkita sa kaniya sa bundok ng Diyos, at hinalikan siya. [28] Sinabi ni Moises kay Aaron ang lahat ng mga salita ni

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Yahweh na ipinadala niya para sabihin at tungkol sa lahat ng mga palatandaan ng kapangyarihan ni Yahweh na iniutos
niya na kaniyang gagawin.
[29] Pagkatapos pumunta at tinipon nina Moises at Aaron ang lahat ng mga nakatatanda ng mga Israelita. [30] Sinabi ni Aaron
ang lahat ng mga salita na sinabi ni Yahweh kay Moises. Ipinakita niya rin ang mga palatandaan ng kapangyarihan ni
Yahweh sa paningin ng mga tao. [31] Naniwala ang mga tao. Nang marinig nila na si Yahweh ay nag-oobserba sa mga
Israelita at nakita niya ang kanilang pagkaalipin, pagkatapos iniyuko nila ang kanilang mga ulo at sinamba siya.

Chapter 5

[1] Nang matapos ang mga bagay na ito, pumunta sina Moises at Aaron kay Paraon at sinabi, "Ito ang sinabi ni Yahweh, ang
Diyos ng Israel, sinabing: 'Pabayaan mong umalis ang aking bayan, para magkaroon sila ng pagdiriwang para sa akin
doon sa ilang." [2] Sinabi ni Paraon, "Sino si Yahweh? Bakit ako makikinig sa kaniyang tinig at hahayaang umalis ang Israel?
Hindi ko kilala si Yahweh; bukod dito, hindi ko papayagang umalis ang Israel."
[3] Sinabi nila. "Ang Diyos ng mga Hebreo ay nakipagkita sa amin. Payagan mo kaming umalis at maglakbay ng tatlong
araw doon sa ilang at mag-alay kay Yahweh na aming Diyos para hindi niya kami salakayin ng salot o may espada." [4] Pero
sinabi ng hari ng Ehipto sa kanila, "Moises at Aaron, bakit ninyo pinapaalis ang mga tao sa kanilang gawain? Bumalik
kayo sa inyong gawain." [5] Sinabi rin niya, "Marami ng mga taong Hebreo ngayon sa aming lupain, at papatigilin mo sila sa
kanilang gawain."
[6] Sa araw ding iyon, nagbigay ng utos si Paraon sa mga katiwala at mga mahihigpit na tagapangasiwa. Sinabi niya, [7]
"Hindi tulad noon, hindi na ninyo kailanman bibigyan ang mga tao ng dayami para gawing mga laryo. Pabayaan ninyong
magtipon ng para sa kanilang sarili. [8] Gayun pa man, dapat pa rin ninyong hihingiin sa kanila ang parehong bilang ng
mga laryo na ginawa nila noon. Huwag ninyong tanggapin ang anumang kakaunti, dahil sila ay tamad. Kaya nga sila ay
tumatawag at sinasabing, 'Payagan ninyo kaming umalis at mag-alay sa aming Diyos.' [9] Dagdagan pa ang mga gawain ng
mga kalalakihan para magpatuloy sila rito at hindi na papansinin ang mapanlinlang na mga salita."
[10] Kaya ang mga mahihigpit na tagapangasiwa at katiwala ay lumabas at pinaalam sa mga tao. Sinabi nila, "Ito ang
sinasabi ni Paraon: 'Hindi na ako kailanman magbibigay ng kahit anong dayami sa inyo. [11] Kayo na sa inyong sarili ang
umalis at kumuha ng dayami kahit saan ninyo ito mahahanap, pero ang inyong gawain ay hindi mababawasan."'
[12] Kaya ang bayan ay nagsikalat sa buong lupain ng Ehipto para maka-ipon ng mga pinagputulan para sa dayami. [13] Palagi
silang hinihimok ng mahihigpit na tagapangasiwa at sinasabing, "Tapusin ninyo ang inyong trabaho, sa panahon na
maibigay ang dayami sa inyo."' [14] Binubugbog ng mga mahihigpit na tagapangasiwa ni Paraon ang mga katiwala na
Israelita, iyon ding taong nilalagay nila bilang pinuno sa mga manggagawa. Palaging tinatanong ng mga mahihigpit na
tagapangasiwa sa kanila, "Bakit hindi ninyo naibibigay ang lahat ng hinihinging laryo sa inyo, maski kahapon at ngayon,
na dati ninyong ginagawa?"
[15] Kaya pumunta ang mga Israelitang katiwala kay Paraon at tumawag sa kaniya. Sinabi nila, "Bakit sa ganitong paraan
ang pakikitungo mo sa iyong mga lingkod? [16] Wala nang dayaming binibigay sa iyong mga lingkod, pero sinasabi pa rin
nila sa amin, 'Gumawa kayo ng mga laryo!' Kami, ang iyong mga lingkod, ay binubugbog maski ngayon, pero kagagawan
ito ng sarili mong bayan." [17] Pero sinabi ni Paraon, "Kayo ay mga tamad! Kayo ay mga tamad! Sabi niyo, 'Payagan mo
kaming umalis para makapag-alay kay Yahweh.' [18] Kaya ngayon bumalik na kayo sa trabaho. Wala nang dayami ang
ibibigay sa inyo, pero gagawa pa rin kayo ng parehong bilang ng mga laryo."
[19] Nakita ng mga Israelitang katiwala na sila ay nasa panganib nang sinabihan silang, "Hindi ninyo babawasan ang araw-
araw na bilang ng mga laryo." [20] Nakipagkita sila kina Moises at Aaron na nakatayo sa labas ng palasyo, papalayo kay
Paraon. [21] Sinabi nila kina Moises at Aaron, "Nawa tingnan kayo ni Yahweh at paparusahan kayo, dahil ginawa ninyo
kaming maging hindi kanais-nais sa paningin ni Paraon at sa kaniyang mga lingkod. Inilagay ninyo ang espada sa
kanilang kamay para patayin kami."
[22] Bumalik si Moises kay Yahweh at sinabi, "Panginoon, bakit mo idinulot ang panganib sa mga taong ito? Bakit mo pala
ako ipinadala? [23] Sa simula pa lang na pumunta ako kay Paraon para magsalita sa kaniya sa iyong pangalan, idinulot niya
ang panganib para sa mga taong ito, at hindi mo pinalaya ang iyong bayan."

Chapter 6

[1] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Ngayon makikita mo kung ano ang gagawin ko kay Paraon. Makikita mo ito,
dahil hahayaan niya na sila ay umalis dahil sa aking malakas na kamay. Dahil sa kamay kong makapangyarihan, sila ay
kaniyang palalayasin sa kaniyang lupain."
[2] Kinausap ng Diyos si Moises at sinabi sa kaniya, "Ako si Yahweh. [3] Nagpakita ako kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob
bilang Diyos na Makapangyarihan; pero sa pamamagitan ng aking pangalang Yahweh, ay hindi ako nahayag sa kanila. [4]
Itinatag ko rin sa kanila ang aking tipan, para ibigay sa kanila ang lupain ng Canaan, ang lupain na kung saan sila ay
nanirahan bilang hindi mamamayan, ang lupain kung saan sila ay lumibot. [5] Dagdag pa doon, narinig ko ang mga daing
ng mga Israelita na siyang inalipin ng mga taga-Ehipto, at inalala ko ang aking tipan sa kanila.

[6] Kaya, sabihin sa mga Israelita, 'Ako si Yahweh. Dadalhin ko kayo palabas mula sa pagkaalipin sa ilalim ng mga taga-
Ehipto, at palalayain ko kayo mula sa kanilang kapangyarihan. Kayo ay aking ililigtas sa pagpapakita ng aking
kapangyarihan, at makapangyarihang mga gawa ng paghatol. [7] Dadalhin ko kayo sa aking sarili bilang aking bayan, at
ako ay inyong magiging Diyos. Malalaman ninyo na ako si Yahweh, ang inyong Diyos, na nagdala sa inyo palabas mula sa
pagkaalipin sa ilalim ng mga taga-Ehipto.
[8] Dadalhin ko kayo sa lupain na aking sinumpaan para ibigay kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob. Ibibigay ko ito sa inyo
bilang isang pag-aari. Ako si Yahweh.'" [9] Nang sinabi ito ni Moises sa mga Israelita, ayaw nilang makinig sa kaniya dahil
sa pagkasira ng kanilang loob dahil sa lupit ng kanilang pagkaalipin.
[10] Kaya nakipag-usap si Yahweh kay Moises at sinabing, [11] "Pumunta ka at sabihan si Paraon, ang hari ng Ehipto, na
hayaang umalis ang bayan ng Israel mula sa kaniyang lupain." [12] Sinabi ni Moises kay Yahweh, "Kung ang mga Israelita ay
hindi nakinig sa akin, bakit makikinig si Paraon sa akin, gayong hindi ako magaling sa pagsasalita?" [13] Nagsalita si
Yahweh kay Moises at kay Aaron. Nagbigay siya ng kautusan para sa mga Israelita at para kay Paraon, ang hari ng Ehipto,
na dalahin ang mga Israelita palabas sa lupain ng Ehipto.
[14] Ito ay ang mga pinuno sa mga bahay ng kanilang mga ama. Mga anak na lalaki ni Ruben, ang panganay ni Israel, sina
Hanoch, si Phallu, si Hezron, at si Carmi. Ang mga ito ay ang angkan ng mga ninuno ni Ruben. [15] Ang mga anak na lalaki
ni Simeon ay sina Jemuel, si Jamin, si Ohad, si Jachin, si Zohar, at si Shaul—ang anak na lalaki sa isang babaeng Cananeo.
Ang mga ito ay ang angkan ng mga ninuno ni Simeon.
[16] Narito ang naitalang mga pangalan ng mga anak na lalaki ni Levi, kasama ng kanilang mga kaapu-apuhan. Sila ay sina
Gerson, Kohath, at Merari. Nabuhay si Levi hanggang siya ay 137 taong gulang. [17] Ang mga anak na lalaki ni Gerson ay
sina Libni at Shimi. [18] Ang mga anak na lalaki ni Kohath ay sina Amram, Izhar, Hebron at Uzziel. Si Kohath ay nabuhay
hanggang siya ay 133 taong gulang. [19] Ang mga anak na lalaki ni Merari ay sina Mahali at Musi. Ang mga ito ang naging
mga ninunong angkan ng mga Levita, kasama ng kanilang mga kaapu-apuhan.
[20] Napangasawa ni Amram si Jochebed, ang kapatid na bababe ng kaniyang ama. Ipinanganak niya sina Aaron at Moises.
Si Amram ay nabuhay ng 137 taon at pagkatapos ay namatay. [21] Ang mga anak na lalaki ni Izhar ay sina Korah, Nepheg, at
Zithri. [22] Ang mga anak na lalaki ni Uzziel ay sina Misael, si Elzaphan, at si Zithri.
[23] Napangasawa ni Aaron si Elisheba, anak na babae ni Aminadab, na kapatid na babae ni Naashon. Ipinanganak niya
sina Nadab at Abiu, si Eleazar at Ithamar. [24] Ang mga anak na lalaki ni Cora ay sina, Assir, Elcana, at Abiasaph. Ito ang
mga ninunong angkan ng mga Corita. [25] Si Eleazar, na anak na lalaki ni Aaron, ay napangasawa ang isa sa mga anak na
babae ni Putiel. Ipinanganak niya si Finehas. Ito ang mga pinuno sa bahay ng mga ama sa gitna ng mga Levita, kabilang
ng kanilang mga kaapu-apuhan.
[26] Ang dalawang lalaking ito ay sina Aaron at Moises kung kanino sinabi ni Yahweh, "Dalhin palabas ang mga Israelita
mula sa lupain ng Ehipto, sa pamamagitan ng kanilang mga pangkat ng mga lalaking mandirigma." [27] Nakipag-usap si
Aaron at si Moises kay Paraon, ang hari ng Ehipto, para pahintulutan silang mailabas ang mga Israelita mula sa Ehipto.
Ang mga ito pa rin ay sina Moises at Aaron.
[28] Nang nagsalita si Yahweh kay Moises sa lupain ng Ehipto, [29] sinabi niya sa kaniya, "Ako si Yahweh. Sabihin mo kay
Paraon, ang hari ng Ehipto, lahat ng sasabihin ko sa iyo." [30] Pero sinabi ni Moises kay Yahweh, "Hindi ako magaling sa
pagsasalita, kaya bakit makikinig si Paraon sa akin?"

Chapter 7

[1] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Tingnan mo, ginawa kitang parang isang diyos kay Paraon. Si Aaron na iyong kapatid ang
magiging propeta mo. [2] Sasabihin mo ang lahat ng inutos kong sabihin mo. Ang kapatid mong si Aaron ay makikipag-usap
kay Paraon para payagan niya ang bayan ng Israel na umalis mula sa kaniyang lupain.
[3] Pero patitigasin ko ang puso ni Paraon, at magpapakita ako ng maraming palatandaan ng aking kapangyarihan,
maraming kamangha-mangha, sa lupain ng Ehipto. [4] Pero si Paraon ay hindi makikinig sa iyo, kaya ilalagay ko ang kamay
ko sa Ehipto at ilalabas ang aking mga pangkat ng mandirigmang kalalakihan, aking bayan, ang mga kaapu-apuhan ni
Israel, palabas sa lupain ng Ehipto sa pamamagitan ng dakilang mga gawa ng pagpaparusa. [5] Malalaman ng mga taga-
Ehipto na ako si Yahweh kapag iniabot ko ang aking kamay sa Ehipto at inilabas ang mga Israelita mula sa kanila."
[6] Ginawa iyon nina Moises at Aaron; ginawa nila tulad ng inutos ni Yahweh sa kanila. [7] Si Moises ay walumpung taong
gulang, at si Aaaron ay walumpu't tatlong taong gulang nang nakipag-usap sila kay Paraon.
[8] Sinabi ni Yahweh kina Moises at Aaron, [9] "Kapag sinabi ni Paraon sa inyo, 'Gumawa kayo ng isang himala,' sa gayon
sasabihin mo kay Aaron, 'Kunin mo ang iyong tungkod at itapon sa harap ni Paraon, para ito ay maging isang ahas.'" [10]
Pagkatapos pumunta sina Moises at Aaron kay Paraon, at ginawa nila ayon sa inutos ni Yahweh. Tinapon ni Aaron ang
kaniyang tungkod sa harapan ni Paraon at kaniyang mga lingkod, at ito ay naging isang ahas.
[11] Pagkatapos tinawag din ni Paraon ang kaniyang mga matatalino at salamangkero. Gumawa sila ng kaparehong bagay
sa kanilang salamangka. [12] Bawat isang lalaki ay itinapon ang kaniyang tungkod at ang mga tungkod ay naging mga ahas.
Pero ang tungkod ni Aaron ay nilamon ng kanilang mga ahas. [13] Ang puso ni Paraon ay tumigas, at hindi siya nakinig,
tulad ng naunang pinahayag ni Yahweh.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

14 Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Matigas ang puso ni Paraon, at tumatanggi siyang payagang umalis ang ang mga tao. 15
Pumunta ka kay Paraon sa umaga kapag lumabas siya papunta sa tubig. Tumayo ka sa pampang ng ilog para salabungin
siya, at hawakan ang tungkod na naging ahas sa iyong kamay.
16 Sabihin mo sa kaniya, 'Si Yahweh, ang Diyos ng mga Hebreo ay pinadala ako sa iyo para sabihin, "Payagan mong umalis
ang aking bayan, para sambahin nila ako sa ilang. Hanggang ngayon ay hindi ka nakikinig." 17 Sinasabi ito ni Yahweh: "Sa
pamamagitan nito ay makikilala mong ako si Yahweh. Hahampasin ko ang tubig ng Ilog Nilo ng tungkod na nasa kamay
ko, at ang tubig ay magiging dugo. 18 Ang mga isda na nasa ilog ay mamamatay, at ang ilog ay mangangamoy. Ang mga
taga-Ehipto ay hindi makakainom ng tubig mula sa ilog."
19 Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Sabihin mo kay Aaron, 'Kunin mo ang iyong tungkod at iabot mo ang kamay
mo sa dako ng mga tubig ng Ehipto, sa dako ng kanilang mga ilog, mga batis, mga lawa, at lahat ng mga tubigan, para ang
kanilang tubig ay maging dugo. Gawin mo ito para magkaroon ng dugo sa lahat ng buong lupain ng Ehipto, kahit na sa
lalagyang kahoy at bato.'"
20 Ginawa nina Moises at Aaron ayon sa inutos ni Yahweh. Itinaas ni Aaron ang tungkod at hinampas ang tubig sa ilog, sa
paningin nina Paraon at ng kaniyang mga lingkod. Lahat ng tubig sa ilog ay naging dugo. 21 Ang mga isda sa ilog ay
namatay, at ang ilog ay nagsimulang mangamoy. Hindi makainom ang mga taga-Ehipto ng tubig mula sa ilog, at ang dugo
ay nasa lahat ng dako sa lupain ng Ehipto. 22 Pero ang mga salamangkero ng Ehipto ay gumawa ng kaparehong bagay sa
kanilang salamangka. Kaya ang puso ni Paraon ay tumigas, at tumanggi siyang makinig kay Moises at Aaron, tulad ng
sinabi ni Yahweh na mangyayari.
23 Pagkatapos tumalikod si Paraon at nagpunta sa kaniyang bahay. Hindi man lamang niya binigyang pansin ito. 24 Lahat
ng mga taga-Ehipto ay naghukay sa palibot ng ilog para sa tubig na maiinom, pero hindi nila mainom ang mismong tubig
ng ilog. 25 Pitong araw ang lumipas matapos salakayin ni Yahweh ang ilog.

Chapter 8

1 Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Puntahan mo si Paraon at sabihin mo sa kaniya, 'Ito ang sinabi ni 'Yahweh:
"Hayaan mong umalis ang aking bayan para sila ay sumamba sa akin. 2 Kung tatanggi ka na paalisin sila, pararanasin ko
ang iyong buong bansa ng mga salot na palaka. 3 Mapupuno ang ilog ng mga palaka. Aahon sila at papasok sa iyong
bahay, sa iyong silid tulugan, at sa iyong higaan. Pupunta sila sa mga bahay ng iyong mga lingkod. Sila ay pupunta sa
iyong bayan, sa iyong mga hurno, sa iyong mga masahang mangkok. 4 Sasalakay ang mga palaka sa iyo, sa iyong mga
tauhan, at sa lahat ng iyong mga lingkod."'"
5 Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Sabihin mo kay Aaron, 'Iunat mo ang iyong kamay at ang iyong tungkod sa ibabaw ng
mga ilog, sa mga sapa at sa mga tubigan at dalhin mo ang mga palaka doon sa lupain ng Ehipto."' 6 Inunat ni Aaron ang
kaniyang kamay sa ibabaw ng mga tubig ng Ehipto, at nagsilabasan ang mga palaka at linukob ang lupain ng Ehipto. 7
Pero ang mga salamangkero ay gumawa ng katulad din nito gamit ang kanilang mga salamangka: nagdala rin sila ng mga
palaka sa lupain ng Ehipto.
8 Pagkatapos tinawag ni Paraon sina Moises at Aaron at sinabi, "Manalangin kayo kay Yahweh para paalisin niya ang mga
palaka mula sa akin at sa aking bayan. Pagkatapos hahayaan ko ang mga tao na umalis, para maghandog sa kaniya." 9
Sinabi ni Moises kay Paraon, "Maaari kang magkaroon ng pribilehiyo na sabihan ako kung kailan ako magdasal para sa
iyo, sa iyong mga lingkod at sa iyong bayan, para ang mga palaka ay mawala mula sa iyo at sa iyong mga bahay at
manatili lamang doon sa ilog."
10 Sinabi ni Paraon, "Bukas." Sinabi ni Moises, "Mangyayari ayon sa sinabi mo, para malaman mo na walang ibang katulad
ni Yahweh, ang aming Diyos. 11 Aalis ang mga palaka mula sa iyo, sa iyong mga bahay, sa iyong mga lingkod, at sa iyong
bayan. Mananatili lamang ang mga ito sa ilog." 12 Umalis sina Moises at Aaron mula kay Paraon. Pagkatapos tumawag si
Moises kay Yahweh tungkol sa mga palaka na dinala niya roon kay Paraon.
13 Ginawa ni Yahweh ang hiningi ni Moises: ang mga palaka ay namatay sa loob ng mga bahay, mga patyo, at sa mga
parang. 14 Tinipon ito ng mga tao sa tambakan at nangamoy ang lupain. 15 Pero nang nakita ni Paraon na mayroon doong
kaginhawahan, pinatigas niya ang kaniyang puso at hindi siya nakinig kina Moises at Aaron, tulad ng kung ano ang
sinabi ni Yahweh na gagawin niya.
16 Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Sabihin mo kay Aaron, 'Iunat mo ang iyong tungkod at hampasin mo ang alikabok sa
lupa, para ito ay maging niknik sa lahat ng lupain ng Ehipto."' 17 Ginawa nila ito: Iniunat ni Aaron ang kaniyang kamay at
ang kaniyang tungkod. Hinampas niya ang alikabok sa lupa. Dumating ang mga niknik sa mga tao at sa mga hayop. Lahat
ng mga alikabok sa lupa ay naging niknik sa buong lupain ng Ehipto.
18 Ang mga salamangkero ay nagsubok gamit ang kanilang salamangka para makagawa ng niknik, pero hindi sila
nakagawa. May mga niknik sa mga tao at mga hayop. 19 Pagkatapos sinabi ng mga salamamgkero kay Paraon, "Ito ang
daliri ng Diyos" Pero ang puso ni Paraon ay pinatigas, kaya tumanggi siyang makinig sa kanila. Tulad ito ng sinabi ni
Yahweh na gagawin ni Paraon.
20 Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Gumising ka ng maaga at tumayo sa harapan ni Paraon habang siya ay papunta ng ilog.
Sabihin mo sa kaniya, 'Ito ang sinabi ni Yahweh: "Hayaan mong umalis ang aking bayan para sila ay sumamba sa akin. 21

Pero kung hindi mo paaalisin ang aking bayan, magpapadala ako ng mga kuyog ng langaw sa iyo, sa iyong mga lingkod,
at sa iyong mga tauhan, at sa iyong mga bahay. Ang mga bahay ng mga taga-Ehipto ay mapupuno ng mga kuyog ng
langaw, at kahit sa lupa kung saan sila nakatayo ay mapupuno ng mga langaw.
22 Pero sa araw na iyon ituturing kong kakaiba ang lupain ng Gosen, ang lupain kung saan naninirahan ang aking bayan,
para walang mga kuyog ng langaw ang paparoon. Ito ay mangyayari para iyong malaman na ako si Yahweh sa
kalagitnaan ng lupaing ito. 23 Gagawa ako ng pagkakakilanlan sa pagitan ng aking bayan at ng iyong bayan. Itong tanda
ng aking kapangyarihan ay magaganap bukas."" 24 Ginawa nga ito ni Yahweh, at ang makakapal na mga kuyog ng langaw
ay dumating sa bahay ni Paraon at sa mga bahay ng kaniyang mga lingkod. Sa buong lupain ng Ehipto, ang lupain ay
nasalanta dahil sa mga kuyog ng langaw.
25 Tinawag ni Paraon sina Moises at Aaron at sinabi, "Lumakad kayo, mag-alay kayo sa inyong Diyos dito sa aming sariling
lupa." 26 Sinabi ni Moises, "Hindi tama sa amin na gawin iyan, dahil ang mga handog na aming ginagawa para kay
Yahweh na aming Diyos ay karumal-dumal para sa mga taga Ehipto. Kapag gumawa kami ng pag-aalay na karumal-
dumal sa paningin ng mga taga-Ehipto, hindi ba nila kami babatuhin? 27 Hindi, ito ay tatlong araw na paglalakbay
patungong ilang na aming gagawin, para makapag-alay kay Yahweh na aming Diyos, ayon sa kaniyang iniutos sa amin."
28 Sinabi ni Paraon, "Papayag ako na umalis kayo at maghandog kay Yahweh na inyong Diyos doon sa ilang. Huwag
lamang kayong pumunta sa napakalayo. At ipanalangin ninyo ako." 29 Sinabi ni Moises, "Pagkaalis na pagkaalis ko mula
sa iyo, mananalangin ako kay Yahweh na ang mga kuyog ng langaw ay aalis mula sa inyo, Paraon, at sa iyong mga
lingkod at sa bayan mo bukas. Pero ikaw ay hindi na dapat manlinlang sa pamamagitan ng hindi pagpaalis sa aking
bayan para maghandog kay Yahweh."
30 Umalis si Moises mula kay Paraon at nanalangin kay Yahweh. 31 Ginawa ni Yahweh ang hiniling ni Moises: Inalis niya
ang mga kuyog ng langaw mula kay Paraon, sa kaniyang mga lingkod, at sa kaniyang bayan. Wala ni isa ang natira. 32
Pero sa panahong ito pinatigas pa rin ni Paraon ang kaniyang puso, at hindi niya pinayagang umalis ang bayan.

Chapter 9

1 Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Pumunta ka kay Paraon at sabihin sa kaniya, 'ang sabi ni Yahweh, ang Diyos
ng mga Hebreo: "Hayaang umalis ang aking bayan, para sila ay sumamba sa akin". 2 Pero kung ikaw ay tatanggi na
paalisin sila, kung patuloy mo silang panatilihin, 3 pagkatapos ang kamay ni Yahweh ay nasa inyong mga baka na nasa
bukirin at sa mga kabayo, mga asno, mga kamelyo, mga kawan at mga tupa at magdudulot ito ng isang matinding sakit. 4
Ituturing ni Yahweh na magkaiba ang mga baka ng mga Israelita at ang mga baka ng taga-Ehipto: walang hayop na pag-
aari ng mga Israelita ang mamamatay.
5 Nagtakda si Yahweh ng isang panahon; kaniyang sinabi, "Gagawin ko bukas ang bagay na ito sa lupain. 6 Ito ang ginawa
ni Yahweh sa sumunod na araw: namatay ang lahat ng mga baka sa Ehipto. Pero wala ni isa sa mga hayop ng mga
Israelita ang namatay, wala ni isang hayop. 7 Nagsaliksik si Paraon, at nakita, wala ni isang hayop ng mga Israelita ang
namatay. Pero matigas ang kaniyang puso, kaya hindi niya hinayaang umalis ang bayan.
8 Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises at kay Aaron, "Kumuha kayo ng ilang dakot ng mga abo mula sa isang hurno.
Ikaw, Moises, dapat mong ihagis ang mga abo sa hangin habang nanonood si Paraon. 9 Magiging pinong alikabok na
kakalat sa buong lupain ng Ehipto. Magdudulot ng mga pigsa at pamamaga na siyang kakalat sa mga tao at mga hayop sa
buong lupain ng Ehipto. 10 Kaya kumuha si Moises at Aaron ng mga abo na mula sa isang hurno at tumayo sa harapan ni
Paraon. Pagkatapos, inihagis ni Moises ang mga abo sa hangin. Nagdulot ang mga abo ng pigsa at pamamaga na siyang
kumalat sa mga tao at mga hayop.
11 Hindi mapigilan ng mga salamangkero si Moises dahil sa mga pigsa; dahil nagkaroon din sila ng mga pigsa maging ang
lahat ng ibang mga taga-Ehipto. 12 Pinatigas ni Yahweh ang puso ni Paraon, kaya hindi nakinig si Paraon kina Moises at
Aaron. Ito mismo ang sinabi ni Yahweh kay Moises na gagawin ng Paraon.
13 Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Gumising ka ng maaga, tumayo ka sa harapan ni Paraon, at sabihin sa
kaniya, 'si Yahweh, ang Diyos ng mga Hebreo, sinasabi ito: "Hayaan mong umalis ang aking bayan para maari silang
sumamba sa akin. 14 Sa oras na ito ipapadala ko ang lahat ng mga salot sa iyo mismo, sa iyong mga lingkod at sa iyong
bayan. Gagawin ko ito para malaman mo na walang sinuman ang katulad ko dito sa buong mundo.
15 Sa ngayon maaari kung iunat ang aking kamay at lusubin ka at ang iyong bayan ng sakit, at kayo ay lipulin mula sa
lupain. 16 Pero sa ganitong kadahilanan hinayaan ko kayong makaligtas: para maipakita ang aking kapangyarihan, nang
sa ganoon maipahayag ko sa lahat ng panig ng mundo ang aking pangalan. 17 Patuloy mong itinataas ang iyong sarili
laban sa aking bayan sa pamamagitan ng hindi mo pagpayag na paalisin sila.
18 Makinig! Bukas sa ganito ring oras magdadala ako ng isang napakalakas na ulang may yelo, pangyayari na hindi pa
nakikita sa Ehipto mula sa unang araw nito hanggang ngayon. 19 Kaya ngayon, magpadala ka ng mga lalaki at ipunin sa
ligtas na lugar ang iyong mga baka at ang lahat ng mayroon ka sa iyong bukid sa ligtas na lugar. Ang bawat tao at hayop
na nasa bukid at hindi dinala sa bahay---babagsak sa kanila ang ulang may yelo, at mamamatay sila.'""

[20] Pagkatapos ang mga lingkod ni Paraon na naniwala sa mensahe ni Yahweh, ay nagmadali na dalhin ang kanilang mga
alipin at mga baka sa kanilang mga bahay. [21] Pero ang mga hindi magseryoso ng mensahe ni Yahweh ay iiwan ang
kanilang mga alipin at mga baka sa mga bukid.
[22] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Iunat mo ang iyong kamay patungo sa kalangitan para magkaroon ng ulang
may yelo sa lahat ng lupain ng Ehipto, sa bayan, sa mga hayop at sa lahat ng mga halaman sa mga bukid sa buong lupain
ng Ehipto." [23] Iniunat ni Moises ang kaniyang tungkod patungo sa kalangitan, at nagpadala si Yahweh ng kulog, ulang may
yelo at kidlat sa lupa. Pinaulanan din niya ng yelo ang lupain ng Ehipto. [24] Kaya nagkaroon ng ulan at kidlat na may
kasamang yelong ulan, napakalubha, bagay na hindi pa nangyayari sa buong lupain ng Ehipto mula nang ito ay maging
isang bansa.
[25] Sa buong lupain ng Ehipto, tumama ang ulang ay yelo sa lahat ng bagay na nasa mga bukid, sa kapwa mga tao at mga
hayop. Tumama ito sa bawat halaman na nasa mga bukid at sinira ang bawat punongkahoy. [26] Doon lamang sa lupain ng
Gosen, kung saan nakatira ang mga Israelita, hindi umulan ng yelo.
[27] Pagkatapos nagpadala ang Paraon ng mga tao para ipatawag sina Moises at Aaron. Sinabi niya sa kanila, "Nagkasala
ako sa oras na ito. Si Yahweh ay matuwid at ako at ang aking bayan ay masasama. [28] Magdasal kayo kay Yahweh, dahil
ang napakalakas na mga kidlat at ulang may yelo ay sobra na. Papaalisin ko na kayo at hindi na kayo titira dito.
[29] Sinabi ni Moises sa kaniya, "Sa oras na umalis ako sa lungsod, ilalatag ko ang aking mga kamay kay Yahweh. Titigil na
ang kulog at wala ng anumang ulang may yelo. Sa ganitong paraan malalaman mo na pag-aari ni Yahweh ang mundo. [30]
Pero para sa iyo at sa iyong mga lingkod, alam ko na hindi niyo talaga ginagalang si Yahweh na Diyos."
[31] Ngayon ang mga lino at sebada ay nasira, dahil ang uhay magulang na sa tangkay at namumulaklak na ang lino. [32] Pero
ang trigo at ang espelta ay hindi nasalanta dahil huli itong tumubo. [33] Nang umalis si Moises kay Paraon at sa lungsod,
inilatag niya ang kaniyang mga kamay kay Yahweh; tumigil ang kulog at ulang may yelo, at ang ulan ay hindi na
bumuhos pa.
[34] Nang nakita ni Paraon na ang ulan, ang ulang may yeloo at kulog ay humupa na, muling nagkasala siya at pinatigas ang
kaniyang puso, kasama ang kaniyang mga lingkod. [35] Pinatigas ang puso ni Paraon, kaya hindi niya pinayagang umalis
ang bayan ng Israel. Ito ang paraan na sinabi ni Yahweh kay Moises na ito ang gagawin ni Paraon.

Chapter 10

[1] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Puntahan mo ang Paraon, dahil pinatigas ko ang kaniyang puso at ang mga puso ng
kaniyang mga lingkod. Ginawa ko ito para maipakita ang mga palatandaan ng aking kapangyarihan sa kanila. [2] Ginawa
ko rin ito para maikuwento mo sa iyong mga anak at mga apo ang mga bagay na ginawa ko, kung paano ko
pinagmalupitan ang Ehipto, at kung paano ko binigay ang iba't-ibang mga palatandaan ng aking kapangyarihan sa kanila.
Sa ganitong paraan malalaman mo na ako si Yahweh."
[3] Kaya pumunta sina Moises at Aaron sa Paraon at sinabi sa kaniya, "Sinabi ito ni Yahweh, ang Diyos ng mga Hebreo:
'Hanggang kailan mo tatanggihan ang pagpapakumbaba ng iyong sarili sa aking harapan? Hayaan mo nang umalis ang
aking bayan para sumamba sila sa akin. [4] Pero kung tatanggihan mo na paalisin ang aking bayan, makinig ka, bukas
magpapadala ako ng mga balang sa iyong lupain.
[5] Tatakpan nila ang ibabaw ng lupain nang wala ni isang makakakita ng lupa. Kakainin nila ang mga tira ng anumang
nakaligtas mula sa ulang may yelo. Kakainin din nila ang bawat puno na tumutubo para sa inyo sa mga bukid. [6]
Pupunuin nila ang inyong mga tahanan, iyong lahat ng mga lingkod, at lahat ng mga taga-Ehipto—bagay na hindi pa
kailanman nakita ng iyong ama maging ng iyong lolo, hindi pa kailanman nasaksihan mula noong araw na nasa mundo
na sila hanggang sa kasalukuyan.'" Pagkatapos umalis si Moises at lumabas mula sa harap ni Paraon.
[7] Sinabi ng mga lingkod ni Paraon sa kaniya, "Gaano ba katagal na magiging pahamak ang taong ito sa atin? Hayaan mo
nang umalis ang mga Israelita para makasamba kay Yahweh na kanilang Diyos. Hindi mo pa ba napagtanto na wasak na
ang Ehipto?" [8] Muling dinala sina Moises at Aaron sa Paraon, na siyang nagsabi sa kanila, "Sige, sambahin ninyo si
Yahweh na inyong Diyos. Pero anong klaseng mga tao ba ang aalis?"
[9] Sinabi ni Moises, "Aalis kami na kasama ang aming mga kabataan at ang aming mga matatanda, kasama ang aming mga
anak na lalaki at mga anak na babae. Dadalhin din namin ang mga kawan at mga baka, dahil kailangan naming
magdiwang para kay Yahweh." [10] Sinabi ng Paraon sa kanila, "Nawa'y samahan nga kayo ni Yahweh, kung sakali na
paaalisin ko kayo at ang inyong maliliit na mga bata. Tingnan niyo, may sa kasamaan kayong iniisip. [11] Hindi! Lumakad
kayo, ang mga lalaki lamang na nasa inyo at sambahin si Yahweh, dahil iyan ang gusto ninyo." Pagkatapos pinaalis sina
Moises at Aaron sa harapan ni Paraon.
[12] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Iunat mo ang iyong mga kamay at ituon sa buong lupain ng Ehipto, at sa mga
balang para lusubin nila ang lupain ng Ehipto at kainin ang bawat tanim na naroroon, lahat ng mga natira mula sa ulang
may yelo." [13] Iniunat ni Moises ng kaniyang tungkod sa buong lupain ng Ehipto, at nagdala si Yahweh ng silangang hangin
sa lupain sa buong araw na iyon at sa buong gabi. Kinaumagahan, nagdala ang silangang hangin ng mga balang.
[14] Pumunta ang mga balang sa buong lupain ng Ehipto at pinugaran ang lahat ng bahagi nito. Napakaraming mga balang
na kailanman ay hindi pa nakarating sa lupain at hindi na mauulit pa. [15] Tinakpan nila ang ibabaw ng buong lupain sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

gayon nagdilim ito. Kinain nila ang bawat halaman na nasa lupain at ang lahat ng bunga ng mga punongkahoy na natira
ng ulang may yelo. Walang natirang buhay na berdeng halaman o anumang punongkahoy o halaman sa mga bukid sa
lahat ng lupain ng Ehipto.
[16] Pagkatapos mabilis na pinatawag ng Paraon sina Moises at Aaron at sinabing, "Nagkasala ako laban kay Yahweh na
inyong Diyos at laban sa inyo. [17] Kaya ngayon, patawarin ninyo ako sa aking kasalanan sa oras na ito, at idalangin ninyo
kay Yahweh na inyong Diyos na kaniyang alisin ang kamatayang ito mula sa akin." [18] Kaya lumabas si Moises mula sa
harap ng Paraon at nanalangin kay Yahweh.
[19] Dinala ni Yahweh ang napakalakas na kanlurang hangin na dumampot sa mga balang at itinangay sila patungo sa
Dagat ng mga Tambo; Wala ni isang balang ang natira sa buong lupain ng Ehipto. [20] Pero pinatigas ni Yahweh ang puso ni
Paraon, at hindi pinaalis ni Paraon ang mga Israelita.
[21] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Iunat mo ang iyong kamay patungo sa kalangitan, para magkaroon ng
kadiliman sa buong lupain ng Ehipto, kadiliman na maaaring madama." [22] Iniunat ni Moises ang kaniyang kamay
patungo sa kalangitan at nagkaroon ng makapal na kadiliman sa buong lupain ng Ehipto sa loob ng tatlong araw. [23] Wala
ni isang nakakakita ng sinuman; wala ni isang lumisan sa kanilang mga tirahan sa loob ng tatlong araw. Pero, mayroong
ilaw ang lahat ng mga Israelita, sa lugar kung saan sila nakatira.
[24] Pinatawag ng Paraon si Moises at sinabing, "Lumakad kayo at sambahin si Yahweh. Maaari na ring sumama sa inyo
maging ang inyong mga pamilya, pero dapat maiwan ang inyong mga kawan at mga grupo ng mga hayop." [25] Pero sinabi
ni Moises, "Kailangan mo rin magbigay ng mga hayop para sa mga alay at sunog na mga handog para maihandog namin
kay Yahweh na aming Diyos. [26] Kailangan din naming isama ang aming mga baka; wala ni isang paa nila ang maiiwan,
dahil kailangan namin silang dalhin para sa pagsamba kay Yahweh na aming Diyos. Dahil hindi namin alam kung ano
ang aming kakailanganin sa pagsamba kay Yahweh hanggang sa makarating kami roon."
[27] Pero pinatigas ni Yahweh ang puso ng Paraon at hindi niya sila hinayaang umalis. Sinabi ng Paraon kay Moises, [28]
"Lumayo kayo sa akin! Mag-ingat sa isang bagay, nang hindi mo na ako muling makita, dahil sa araw na makita mo ang
aking mukha, mamamatay ka." [29] Sinabi ni Moises, "Ikaw na mismo ang nagsalita. Hindi ko na muling makikita ang iyong
mukha."

Chapter 11

[1] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Mayroon pa rin akong isang salot na dadalhin kay Paraon at sa Ehipto.
Pagkatapos niyan, papayagan na niya kayong makaalis mula rito. Kapag ganap na pinayagan na niya kayong makaalis,
itataboy niya kayo ng tuluyan. [2] Turuan mo ang mga tao na ang bawat mga lalaki at babae ay humingi sa kanilang
kapitbahay ng mga hiyas na pilak at mga hiyas na ginto." [3] Ngayon ginawang masabik ni Yahweh ang mga taga-Ehipto
para malugod ang mga Israelita. Bukod dito, ang tauhan ni Moises ay talagang kahanga-hanga sa paningin ng mga alipin
ni Paraon at mga tao sa Ehipto.
[4] Sinabi ni Moises. "Ito ang mga sinabi ni Yahweh: 'Pupunta ako sa buong Ehipto ng hating gabi. [5] Mamamatay ang lahat
ng panganay sa lupain ng Ehipto, mula sa panganay ni Paraon, na nakaupo sa kaniyang trono, hanggang sa panganay ng
aliping babae na siyang nasa likod ng gilingan ng trigo nito, at sa lahat ng panganay ng mga baka.
[6] Pagkatapos magkakaroon ng isang matinding iyakan sa buong lupain ng Ehipto, tulad ng hindi pa kailanman nangyari
at hindi na kailanman mangyayaring muli. [7] Pero kahit hindi tumahol ang isang aso laban sa alinmang taga-Israel,
sinuman laban sa tao o hayop. Sa ganitong paraan malalaman ninyo ang pagkakaiba ng pagtrato ko sa mga taga-Ehipto at
sa mga Israelita.' [8] Lahat ng mga alipin mong ito, Paraon ay magpapakumbaba at luluhod sa akin. Sasabihin nila, 'Umalis
na kayo at sa lahat ng mga taong sumusunod sa iyo!' Pagkatapos lalabas ako." Pagkatapos umalis siya mula kay Paraon na
may matinding galit.
[9] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Hindi makikinig si Paraon sa iyo. Ito ay mangyari para makagawa ako ng maraming
kamangha-manghang mga bagay sa lupain ng Ehipto." [10] Ginawa lahat nina Moises at Aaron ang mga kababalaghan sa
harapan ni Paraon. Pero pinatigas ni Yahweh ang puso ni Paraon, at hindi pinayagan ni Paraon na makaalis ang mga
Israelita sa kaniyang lupain.

Chapter 12

[1] Nakipag-usap si Yahweh kina Moises at Aaron sa lupain ng Ehipto. Sinabi niya, [2] "Para sa inyo, ang buwan na ito ay
magiging simula ng mga buwan, ang unang buwan ng taon sa inyo.
[3] Sabihan ang kapulungan ng Israel, 'Sa ikasampung araw ng buwan na ito dapat kumuha ang bawat isa ng isang tupa o
batang kambing para sa kanilang mga sarili, gagawin ito ng bawat pamilya, isang tupa para sa bawat sambahayan. [4] Kung
ang sambahayan ay napakaliit para sa isang tupa, ang tao at sa kaniyang kapitbahay ay kukuha ng tupa o karne ng
batang kambing na sapat para sa bilang ng tao. Dapat ito ay sapat para sa bawat isa na kakain, kaya kailangan nilang
kumuha ng sapat na karne para ipakain sa kanilang lahat.

5 Ang inyong tupa o batang kambing ay dapat walang kapintasan, isang taong gulang na lalaki. Maaari ninyong kunin ang
isa sa tupa o mga kambing. 6 Kailangan ninyong ingatan ito hanggang sa ikalabing-apat na araw sa buwan na iyon.
Pagkatapos kailangang papatayin ang mga hayop na ito ng buong kapulungan ng Israel sa takip-silim. 7 Kailangan
ninyong kumuha ng ilang dugo at ipahid sa dalawang magkabilang poste ng pintuan at sa itaas ng balangkas ng pintuan
ng mga bahay na kung saan kakainin ninyo ang karne. 8 Dapat ninyong kainin ang karne sa gabing iyon, pagkatapos na
ihawin ito sa apoy. Kainin ninyo ito ng may tinapay na walang lebadura, kasama ang mga mapapait na damong-gamot.
9 Huwag ninyong kainin itong hilaw o pinakuluan sa tubig. Sa halip, ihawin ninyo ito sa apoy kasama ang ulo, mga binti
at ng lamang-loob. 10 Huwag ninyong hayaan na may matira nito hanggang umaga. Dapat ninyong sunugin ito anuman
ang natira sa umaga. 11 Ganito dapat kung paano ninyo ito kakainin: Suot ang inyong sinturon sa inyong baywang, ang
inyong mga sapatos sa inyong paa, at inyong tungkod sa kamay. Kailangan ninyong kainin ito ng mabilisan. Ito ang
Paskua ni Yahweh.
12 Sinabi ito ni Yahweh: Pupunta ako sa buong lupain ng Ehipto sa gabing iyon at sasalakayin ang lahat ng mga panganay
na anak ng tao at ng hayop sa lupain ng Ehipto. Dadalhin ko ang kaparusahan sa lahat ng mga diyos ng Ehipto. Ako ay si
Yahweh. 13 Ang dugo ay magiging isang palatandaan sa inyong mga tahanan para sa pagdating ko sa inyo. Kapag nakita ko
ang dugo, lalagpasan ko lang kayo kapag sinalakay ko ang lupain ng Ehipto. Ang salot na ito ay hindi dadapo sa inyo at
wawasak sa inyo. 14 Ang araw na ito ay magiging araw ng pag-alaala para sa inyo, kung saan dapat ninyong sundin bilang
isang pista para kay Yahweh. Ito ay mananatiling isang batas para sa inyo, sa lahat ng inyong mga salinlahi, na dapat
ninyong sundin ngayong araw.
15 Kakain kayo ng tinapay na walang lebadura sa loob ng pitong araw. Sa unang araw aalisin ninyo ang lebadura mula sa
inyong mga tahanan. Ang sinumang kakain ng may lebadurang tinapay mula sa unang araw at hanggang sa ika-pitong
araw, ang taong ito ay dapat itiwalag mula sa Israel. 16 Sa unang araw magkakaroon ng isang pagpupulong para ilaan sa
akin, at sa ika-pitong araw magkakaroon ng ibang ganoong pagtitipon. Walang trabahong gagawin sa mga araw na ito,
maliban sa pagluluto para sa makakain ng lahat. Iyon lang dapat ang trabaho na maaari ninyong gawin.
17 Dapat ninyong pagmasdan ang Pista ng Tinapay na walang Lebadura dahil sa araw na ito dadalhin ko ang inyong
bayan, armadong grupo sa armadong grupo, palabas sa lupain ng Ehipto. Kaya dapat ninyong sundin ang araw na ito sa
lahat ng salinlahi ng inyong bayan. Ito ay mananatiling isang batas para sa inyo. 18 Dapat kayong kumain ng tinapay na
walang lebadura mula sa takipsilim ng ikalabing-apat na araw ng unang buwan ng taon, hanggang sa takipsilim ng
ikadalawampu't isang araw ng buwan.
19 Sa loob ng pitong araw na ito, dapat walang lebadura ang makikita sa loob ng inyong mga tahanan. Kung sinuman ang
kakain ng tinapay na may lebadura ay dapat itiwalag sa komunidad ng Israel, kahit na ang taong iyon ay isang dayuhan o
isang taong ipinanganak sa inyong lupain. 20 Dapat kayong kumain ng walang lebadura. Saanman kayo manirahan, dapat
kayong kumain ng tinapay na walang lebadura.'"
21 Pagkatapos ipinatawag lahat ni Moises ang mga matatanda sa Israel at sinabi sa kanila, "Lumakad kayo at pumili ng
mga tupa o mga maliliit na kambing na sapat para maipakain sa inyong mga pamilya at papatayin ang Paskuang tupa. 22
Pagkatapos kumuha ng isang bigkis ng hisopo at isawsaw sa dugo na nasa isang palanggana. Ipahid ang dugo na nasa
palanggana sa itaas ng balangkas ng pinto sa dalawang magkabilang poste. Wala sa inyo ni isa ang lalabas ng pintuan ng
kaniyang tahanan hanggang sa umaga.
23 Dahil si Yahweh ay dadaan para salakayin ang mga taga-Ehipto. Kapag nakita niya ang dugo sa itaas ng inyong
balangkas at sa dalawang magkabilang poste, lalagpasan niya lamang ang inyong pintuan at hindi niya pahihintulutan
ang tagawasak na makapasok sa inyong tahanan para kayo ay salakayin.
24 Dapat ninyong ipagdiwang ang pangyayaring ito. Ito ay mananatiling isang batas para sa inyo at sa inyong mga kaapu-
apuhan. 25 Kung kayo ay papasok sa lupain na ibibigay ni Yahweh sa inyo, tulad ng ipinangako niyang gagawin, dapat
ninyong sundin ang pagsambang gawain na ito.
26 Kapag nagtanong ang inyong mga anak, 'Ano ang ibig sabihin ng kilos na pag-sambang ito?' 27 At dapat ninyong sabihin,
'Ito ay sakripisyo sa Paskua ni Yahweh, dahil nilagpasan lang ni Yahweh ang mga tahanan ng mga Israelita sa Ehipto
nang sinalakay niya ang mga taga-Ehipto. Pinalaya niya ang aming sambahayan.'" Pagkatapos ang bayan ay yumuko at
sumamba kay Yahweh. 28 Umalis ang mga Israelita at ganap na ginawa kung ano ang iniutos ni Yahweh kina Moises at
Aaron.
29 Ito ay nangyari ng hatinggabi ng sinalakay ni Yahweh ang lahat ng panganay sa lupain ng Ehipto, mula sa panganay ni
Paraon, na nakaupo sa kaniyang trono, hangang sa panganay ng taong nasa kulungan at sa lahat ng panganay ng mga
baka. 30 Nagising si Paraon sa gabing iyon—siya, at ang lahat ng kaniyang alipin, at lahat ng mga taga-Ehipto. Nagkaroon
ng malakas na pagdadalamhati sa Ehipto, dahil wala ni isang tahanan ang naroroon ang walang namatay.
31 Pinatawag ni Paraon sina Moises at Aaron sa gabing iyon at sinabing, "Tumayo kayo at lumayas mula sa bayan ko, kayo
at ang mga Israelita. Umalis na kayo, at sumamba kay Yahweh, gaya ng sinabi ninyo na nais ninyong gawin. 32 Kunin na
ninyo ang mga alagang hayop at mga kawan, tulad ng sinabi ninyo, at alis na, at pagpalain ninyo rin ako." 33 Ang mga
taga-Ehipto ay nasa isang matinding pagmamadali para ipadala sila palabas ng lupain, dahil sinabi nila, "Lahat tayo ay
taong patay na."
34 Kaya kinuha ng mga tao ang kanilang masa na walang idinagdag na lebadura. Ang kanilang pinagmamasahang
mangkok ay binalot nila sa kanilang mga damit na nakalagay sa kanilang mga balikat. 35 Ginawa ngayon ng bayang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Israelita ang ayon sa sinabi ni Moises sa kanila. Humingi sila sa mga taga-Ehipto ng mga hiyas na pilak, ginto at damit. [36]
Ginawang sabik ni Yahweh ang mga taga-Ehipto para malugod ang mga Israelita. Kaya binigay ng mga taga-Ehipto ang
anumang hingin nila. Sa ganitong paraan, nakuha ng mga Israelita ang yaman ng mga taga-Ehipto.
[37] Naglakbay ang mga Israelita mula sa Rameses hanggang Sucot. Ang kanilang bilang ay 600, 000 na mga lalaki, dagdag
pa rito ang mga babae at mga bata. [38] Isang halu-halong pangkat ng hindi Israelita ay sumama rin sa kanila, kasama ang
kanilang mga alagang hayop at mga kawan, isang malaking bilang ng mga baka. [39] Naghurno sila ng tinapay na walang
lebadura sa ilalim ng masa na dinala nila mula sa Ehipto. Ito ay walang lebadura dahil sila ay pinalayas sa Ehipto at hindi
maaaring ipagpaliban ang paghahanda ng pagkain. [40] Ang mga Israelita ay nanirahan sa Ehipto sa loob ng 430 na taon.
[41] Matapos ang 430 na taon, sa araw ding iyon, lahat ng mga armadong grupo ni Yahweh ay umalis palabas mula sa lupain
ng Ehipto. [42] Ito ay isang gabing dapat manatiling gising, para ilabas sila ni Yahweh mula sa lupain ng Ehipto. Ito ay gabi
ni Yahweh na dapat ipagdiwang ng lahat ng mga Israelita sa lahat ng salinlahi ng kanilang bayan.
[43] Sinabi ni Yahweh kina Moises at Aaron, "Ito ang mga alituntunin para sa Paskua: walang dayuhan ang maaaring
makibahagi sa pagkain na ito. [44] Kahit na, ang bawat alipin ng mga Israelita, na binili ng pera, ay maaaring makakain nito
matapos ninyo silang tuliin.
[45] Hindi makakain ang mga dayuhan at upahang lingkod ng alinmang pagkain. [46] Dapat kainin ang pagkain sa isang
bahay. Huwag kayong magdadala ng anumang karne sa labas ng inyong bahay, at hindi ninyo dapat baliin ang kahit
anumang buto nito.
[47] Dapat obsebahan ng lahat ng mga komunidad ng Israel ang pagdiriwang. [48] Kapag maninirahan ang isang dayuhan sa
inyo at gustong obserbahan ang Paskua para kay Yahweh, lahat ng kaniyang lalaking kamag-anak ay dapat tuliin.
Pagkatapos siya ay maaaring dumating at sundin ito. Siya ay magiging katulad ng mga taong ipinanganak sa lupain.
Ganun pa man, walang sinumang taong hindi tuli ang makakakain ng anumang pagkain.
[49] Parehong batas ang siyang gagamitin sa kapwa katutubo o dayuhan na naninirahan kasama ninyong lahat." [50] Kaya
sinunod ng lahat ng mga Israelita nang lubusan ang iniutos ni Yahweh kina Moises at Aaron. [51] Dumating ang araw na
iyon na dinala ni Yahweh ang Israel palabas sa lupain ng Ehipto sa pamamagitan ng kanilang mga armadong grupo.

Chapter 13

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabing, [2] "Ilaan sa akin ang lahat ng mga panganay, ang bawat panganay na lalaki
ng mga Israelita, kapwa mula sa mga tao at sa mga hayop. Pagmamay-ari ko ang mga panganay."
[3] Sinabi ni Moises sa mga tao, "Alalahanin ninyo ang araw na ito, ang araw kung saan kayo nakalabas mula sa Ehipto,
nakalabas mula sa bahay ng pagkakaalipin, dahil nakalabas kayo mula sa lugar na ito sa pamamagitan ng malakas na
kamay ni Yahweh. Walang tinapay na may halong lebadura ang kakainin. [4] Lalabas kayo mula sa Ehipto sa araw na ito, sa
buwan ng Abib. [5] Dapat ninyong sundin ang ganitong pamamaraan ng pagsamba sa buwan na ito kapag dinala na kayo ni
Yahweh sa lupain ng mga Cananeo, Heteo, Amoreo, Hivita at Jebuseo, ang lupain na kaniyang ipinangako na ibibigay sa
inyong mga ninuno, isang lupain na umaagos ng gatas at pulot.
[6] Sa loob ng pitong araw dapat kayong kumain ng tinapay na walang lebadura; Sa ikapitong araw magkakaroon ng pista
sa karangalan ni Yahweh. [7] Tinapay na walang lebadura ang dapat kainin sa loob ng pitong araw; dapat walang tinapay
na may lebadura ang makikita sa gitna ninyo. Dapat walang lebadurang makikita sa inyo sa loob ng inyong mga
kinasasakupan.
[8] Sa araw na iyon sasabihan ninyo ang inyong mga anak, 'Dahil ito ang ginawa ni Yahweh para sa akin nang lumabas ako
mula sa Ehipto.' [9] Magsisilbi itong paalala para sa inyo sa inyong kamay, at isang paalala sa inyong noo. Para
mapasainyong bibig itong batas ni Yahweh, dahil nakalabas kayo mula sa Ehipto sa pamamagitan ng malakas na kamay
ni Yahweh. [10] Kaya dapat ninyong sundin ang batas na ito sa itinakdang panahon taun-taon.
[11] Kapag dadalhin na kayo ni Yahweh sa lupain ng Cananeo, na kaniyang ipinangako sa inyo at sa inyong mga ninuno, at
kapag ibinigay niya na ang lupain sa inyo, [12] kinakailangan ninyong ilaan sa kaniya ang lahat ng inyong mga panganay na
anak at ang lahat ng mga unang ipinanganak ng inyong mga hayop. Kay Yahweh ang mga lalaki. [13] Kailangan mong bilhin
pabalik ang bawat unang ipinanganak na asno kasama ang isang tupa. Kapag hindi mo ito bibilhin pabalik, dapat mong
baliin ang leeg nito. Pero ang bawat panganay sa inyong mga lalaki sa lahat ng inyong mga anak na lalaki—kailangan
ninyo silang bilhin pabalik.
[14] Sa darating na panahon, kapag nagtanong ang iyong anak na lalaki, "Ano ang ibig sabihin nito?' pagkatapos sabihin mo
sa kaniya, 'Nakalabas tayo mula sa Ehipto sa pamamagitan ng lakas ng kamay ni Yahweh, mula sa bahay ng pagkaalipin.
[15] Nang nagmamatigas na tinanggihan ng Paraon ang pagpapaalis sa amin, pinatay ni Yahweh ang lahat ng mga panganay
sa buong lupain ng Ehipto, kapwa panganay na anak ng mga tao at ang panganay na anak ng mga hayop. Kung kaya bakit
ako nag-aalay kay Yahweh ng mga panganay ng bawat hayop, at kung kaya bakit ko binibili pabalik ang aking mga
panganay na lalaki.' [16] Magiging paalala ito sa iyong mga kamay, at paalala sa iyong noo, dahil nakalabas tayo mula sa
Ehipto sa pamamagitan ng lakas ng kamay ni Yahweh."
[17] Nang pinayagan ni Paraon na umalis ang mga tao, hindi sila pinangunahan ng Diyos sa landas patungo sa lupain ng
mga Palestina, kahit pa malapit ang lupain. Dahil sinabi ng Diyos, "Marahil magbabago ang mga tao ng kanilang mga

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

isipan kapag nakaranas sila ng digmaan at pagkatapos babalik sa Ehipto. [18] Kaya pinatnubayan ng Diyos ang mga tao
paikot sa may ilang patungo sa Dagat ng mga Tambo. Umakyat ang mga Israelita papalabas mula sa Ehipto na armado
para sa pakikipaglaban.
[19] Dinala ni Moises ang mga buto ni Jose, dahil taimtim na pinanumpa ni Jose ang mga Israelita at sinabing, "Siguradong
ililigtas kayo ng Diyos, at kailangan ninyong dalhin papalayo ang aking mga buto kasama ninyo." [20] Naglakbay ang mga
Israelita mula sa Sucot at nagkampo sa Etam sa paligid ng ilang. [21] Sumabay si Yahweh sa kanila bilang isang haligi na
ulap sa umaga para manguna sa kanilang landas. At sa gabi bilang isang haligi na apoy para bigyan sila ng ilaw. [22] Hindi
inaalis ni Yahweh mula sa harapan ng mga tao ang pang-araw na haligi na ulap maging ang pang-gabi na haligi na apoy.

Chapter 14

[1] Kinausap ni Yahweh si Moises: [2] "Sabihin mo sa mga Israelita na sila ay bumalik at magkampo sa Pi Hahirot, sa pagitan
ng Migdol at ng dagat, bago ang Baal Zefon. Kayo ay magkakampo sa tabing dagat at sa tapat ng Pi Hahirot. [3] Sasabihin ni
Paraon ang tungkol sa mga Israelita, 'Naliligaw sila sa mga lupain. Sinara sila ng ilang.
[4] Papatigasin ko ang puso ni Paraon, at hahabulin ko sila. Makakakuha ako ng parangal dahil kay Paraon at sa kaniyang
mga hukbo. Malalaman ng mga taga-Ehipto na ako ay si Yahweh." Kaya ang mga Israelita ay nagkampo dahil sa iniutos sa
kanila. [5] Nang sinabihan ng hari ng Ehipto na ang mga Israelita ay nakatakas, ang isipan ni Paraon at ng kaniyang mga
lingkod ay bumaliktad laban sa bayan. Sinabi nila, "Anong ginawa natin at hinayaan nating makalaya ang mga Israelita
mula sa pagtrabaho para sa atin?"
[6] Pagkatapos kinuha ni Paraon ang kaniyang karwahe at kasama niya ang kaniyang mga hukbo. [7] Isinama niya ang
piniling animnaraang karwahe at ang lahat ng ibang mga karwahe ng Ehipto, ang lahat ng mga pinuno sa kanila. [8]
Pinatigas ni Yahweh ang puso ni Paraon, hari ng Ehipto, at hinabol niya ang mga Israelita. Ngayon nakaalis ang mga
Israelita nang matagumpay. [9] Pero hinabol sila ng mga taga-Ehipto kasama ng kanilang mga kabayo at mga karwahe, mga
nangangabayo at ang kaniyang mga hukbo. Inabutan nila ang mga Israelita na nagkakampo sa tabing dagat ng Pi
Hahirot, bago ang Baal Zefon.
[10] Nang malapit na si Paraon, ang mga Israelita ay tumingala at nabigla. Naglalakad ang mga taga-Ehipto patungo sa
kanila at sila ay natakot. Umiyak ang mga Israelita kay Yahweh. [11] Sinabi nila kay Moises, "Dahil wala na bang
mapaglilibingan sa amin sa Ehipto kaya mo kami dinala sa ilang para dito mamatay? Bakit itinuring mo kami ng ganito,
dinala mo kami palabas sa Ehipto? [12] Hindi ba ito ang sinabi namin sa iyo sa Ehipto? Sinabi namin sa iyo, 'Iwanan kami
dito, para makapagtrabaho kami sa mga taga-Ehipto. Mas mabuti pa sa amin ang magtrabaho para sa kanila kaysa kami
ay mamatay dito sa ilang."'
[13] Sinabi ni Moises sa mga tao, "Huwag kayong matakot. Manatili at tingnan ninyo ang pagliligtas ni Yahweh na ibibigay sa
inyo ngayon. Dahil hindi ninyo na makikita muli ang mga taga-Ehipto na nakikita ninyo ngayon. [14] Si Yahweh ay
makikipaglaban para sa inyo, at kailangan lang ninyong manatili.
[15] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Bakit ikaw, Moises, patuloy na tumatawag sa akin? Sabihan mo ang mga
Israelita na magpatuloy sa pagsulong. [16] Itaas mo ang iyong tungkod, iunat mo sa pamamagitan ng iyong kamay sa ibabaw
ng dagat at hatiin mo ito sa dalawa, para ang bayan ng Israel ay makarating sa dagat sa tuyong lupa. [17] Tandaan mo na
patitigasin ko ang puso ng mga taga-Ehipto para sila ay tugisin. Makakakuha ako ng parangal dahil kay Paraon at sa lahat
ng kaniyang hukbo, mga karwahe at ang kaniyang mga nangangabayo. [18] Pagkatapos malalaman ng mga taga-Ehipto na
ako ay si Yahweh at makakakuha ako ng karangalan nang dahil kay Paraon, sa kaniyang mga karwahe at sa kaniyang
mga nangangabayo."
[19] Ang anghel ng Diyos, ang siyang pumunta sa mga Israelita, kumilos at nagpunta sa kanilang likuran. Ang haligi ng ulap
ay kumilos mula sa kanila at pumunta at tumayo sa kanilang likuran. [20] Dumating ang ulap sa pagitan ng kampo ng
Ehipto at sa kampo ng Israel. Isang madilim na ulap sa mga taga-Ehipto pero inilawan naman ang gabi para sa mga
Israelita. Kaya hindi nakalapit ang isang panig sa kabila buong gabi.
[21] Iniunat ni Moises ang kaniyang kamay sa ibabaw ng dagat. Pinabalik ni Yahweh ang dagat sa pamamagitan ng isang
malakas na hanging silangan sa buong gabing iyon at ginawang tuyong lupa. Sa ganitong paraan nahati ang tubig. [22] Ang
mga Israelita ay pumunta sa gitna ng dagat sa tuyong lupa. Ang tubig ay nag-anyong pader para sa kanila sa kanilang
kanang kamay at sa kanilang kaliwa.
[23] Tinugis sila ng mga taga-Ehipto. Pinuntahan sila sa gitna ng dagat--lahat ng mga kabayo ni Paraon, mga karwahe at mga
nangangabayo. [24] Pero kinaumagahan, si Yahweh ay tumingin mula sa ibaba sa mga hukbo ng Ehipto sa pamamagitan ng
haligi ng apoy at ulap. Nagdulot siya ng pagkabahala sa mga taga-Ehipto [25] Ang gulong ng kanilang mga karwahe ay
nabaon, at ang mga nangangabayo ay nahirapang magpatakbo. Kaya sinabi ng mga taga-Ehipto, "Tumakas na tayo mula
sa Israel, dahil si Yahweh ay lumalaban para sa kanila laban sa atin.
[26] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Iunat mo ang iyong kamay sa ibabaw ng dagat para ang tubig ay bumalik sa mga taga-
Ehipto, kanilang mga karwahe at sa kanilang mga nangangabayo. [27] Kaya iniunat ni Moises ang kaniyang kamay sa
ibabaw ng dagat at ito ay bumalik sa dating anyo bago lumitaw ang umaga. Ang mga taga-Ehipto ay tumakas sa dagat, at

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

dinala sila ni Yahweh sa gitna nito. 28 Bumalik ang tubig at bumalot sa mga karwahe ni Paraon, mga nangangabayo at ang
lahat ng kaniyang mga hukbo na sumunod sa mga karwahe papuntang dagat. Wala ni isa ang nakaligtas.
29 Gayunman, naglakad ang mga Israelita sa tuyong lupa sa gitna ng dagat. Ang tubig ay naging isang pader para sa kanila
sa kanang kamay at sa kanilang kaliwa. 30 Iniligtas ni Yahweh ang Israel sa araw na iyon sa kamay ng mga taga-Ehipto, at
nakita ng Israel ang mga patay na mga taga-Ehipto sa dalampasigan. 31 Nang makita ng Israel ang kapangyarihan ni
Yahweh na ginamit laban sa mga taga-Ehipto, pinarangalan ng mga tao si Yahweh, at sila ay nagtiwala kay Yahweh at sa
kaniyang lingkod na si Moises.

Chapter 15

1 Pagkatapos inawit nina Moises at ng bayan ng Israel ang awiting ito para kay Yahweh. Inawit nila, "Umaawit ako kay
Yahweh, dahil sa maluwalhating tagumpay; ang kabayo at ang tagasakay nito ay itinapon sa dagat.
2 Si Yahweh ang aking lakas at awitin, at siya ang aking naging kaligtasan. Ito ang aking Diyos, at siya ay aking pupurihin,
Diyos ng aking ama, at siya ay aking dadakilain. 3 Si Yahweh ay isang mandirigma; Yahweh ang pangalan niya.
4 Ang mga karwahe at hukbo ng Paraon, sa dagat ay kaniyang itinapon. Ang mga piniling opisyal ni Paraon, sa Dagat ng
mga Tambo sila ay nalunod. 5 Sila ay tinabunan ng kailaliman; sila ay tumungo sa kailaliman na tulad ng isang bato.
6 Ang iyong kanang kamay, Yahweh, ay maluwalhati sa kapangyarihan; ang iyong kanang kamay, Yahweh, ang dumurog
sa mga kaaway. 7 Sa dakilang kaluwalhatian iyong ibinabagsak ang mga bumabangon laban sa iyo. Inilabas mo ang iyong
poot; tinupok mo sila gaya ng pinaggapasan. 8 Sa pamamagitan ng bugso ng butas ng iyong ilong ang mga tubig ay
nagtipon; ang mga dumadaloy na tubig ay tumayong matuwid na isang bunton; ang malalim na tubig ay namuo sa puso
ng dagat.
9 Sinabi ng kaaway, 'Hahabol ako, mangunguna ako, ipamamahagi ko ang nasamsam ko; masisiyahan sila sa ang aking
ninanais; Bubunutin ko ang aking espada; ang aking kamay ang sisira sa kanila.' 10 Pero ipinaihip mo ang iyong hangin at
tinakpan sila ng dagat; at sa malakas na mga tubig lumubog sila na parang tingga. 11 Sino ang katulad mo, Yahweh, sa mga
diyos? Sino ang katulad mo, maluwalhati sa kabanalan, sa mga pagpupuri pinaparangalan, na gumagawa ng mga
himala?
12 Iniunat mo ang iyong kanang kamay, at sila ay nilamon ng lupa. 13 Sa iyong katapatan sa tipan pinangunahan mo ang
mga tao na iyong sinagip. Sa iyong kalakasan sila ay iyong pinangunahan patungo sa banal na lugar kung saan ka
naninirahan.
14 Narinig ng bayan, at sila ay nanginginig; takot ang babalot sa mga naninirahan sa Filistia. 15 Pagkatapos ang mga pinuno
ng Edom ay matatakot; ang mga sundalo ng Moab ay mayayanig; lahat ng naninirahan sa Canaan ay maglalaho.
16 Ang kilabot at pangamba ay mapapasakanila. Dahil sa kapangyarihan ng iyong bisig, sila ay hindi iimik na parang bato
hanggang sa makaraan ang iyong bayan, Yahweh— hanggang sa makaraan ang sinagip mong bayan.
17 Dadalhin mo sila at itatanim sila sa bundok na iyong pinamana, ang lugar, Yahweh, na iyong ginawa para manirahan,
ang santuwaryo, aming Panginoon, na itinayo ng iyong mga kamay.
18 Maghahari si Yahweh sa magpakailanman pa man."
19 Dahil lumakad ang mga kabayo ni Paraon kasama ng kaniyang mga karwahe at mga mangangabayo sa dagat. Dinala
pabalik ni Yahweh ang mga tubig ng dagat sa kanila. Pero ang mga Israelita ay naglakad sa gitna ng dagat sa mga tuyong
lupa. 20 Si Miriam, ang babaeng propeta, na kapatid na babae ni Aaron, ay dumampot ng tamburin, at lumabas ang lahat
ng mga kababaihan na may mga tamburin, sabay na sumasayaw kasama niya. 21 Inawit ni Miriam sa kanila: "Umawit kay
Yahweh, dahil siya ay maluwalhating nagtagumpay. Itinapon niya sa dagat ang kabayo at ang kaniyang mangangabayo."
22 Pagkatapos pinangunahan ni Moises ang Israel pasulong mula dagat ng mga Tambo. Lumabas sila sa ilang ng Shur.
Naglakbay sila ng tatlong araw sa loob ng ilang at walang nahanap na tubig. 23 Pagkatapos nakarating sila sa Mara, pero
hindi nila mainom ang tubig doon dahil mapait ito. Kaya tinawag nilang Mara ang lugar na iyon.
24 Kaya nagreklamo ang mga tao kay Moises at sinabing, "Ano ang aming iinumin?." 25 Umiyak si Moises kay Yahweh at
may ipinakitang puno si Yahweh sa kaniya. Hinagis ito ni Moises sa tubig at naging matamis na maiinom ang tubig. Sa
lugar na iyon nagbigay si Yahweh sa kanila ng mahigpit na kautusan at doon din niya sila sinubukan. 26 Sinabi niya,
"Kung papakinggan ninyong mabuti ang tinig ni Yahweh na inyong Diyos, at gagawin kung ano ang tama sa aking mga
mata, at kung makikinig kayo sa mga kautusan ko at susundin ang lahat ng mga batas ko—hindi ako maglalagay sa inyo
ng anumang mga sakit na inilagay ko sa mga taga-Ehipto, dahil ako ay si Yahweh na nagpapagaling sa inyo."
27 Pagkatapos dumating ang mga tao sa Elim, kung saan mayroong labing-dalawang bukal ng tubig at pitumpung puno ng
palma. Nagkampo sila doon sa may tubig.

Chapter 16

1 Naglakbay ang mga tao mula sa Elim, at ang lahat ng komunidad ng mga Israelita ay nakarating sa ilang ng Sin, na nasa
gitna ng Elim at Sinai, sa ikalabinlimang araw ng ikalawang buwan pagkatapos ng kanilang pag-alis sa lupain ng Ehipto. 2
Ang buong komunidad ng mga Israelita ay nagreklamo laban kina Moises at Aaron sa ilang. 3 Sinabi sa kanila ng mga

Israelita, "Kung namatay na lang sana kami sa kamay ni Yahweh sa lupain ng Ehipto nang kami ay nakaupo sa tabi ng
mga palayok ng karne at kumakain ng tinapay hanggang sa mabusog. Pagkat dinala ninyo kami palabas dito sa ilang para
patayin sa gutom ang aming buong komunidad."
4 Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Magpapaulan ako ng tinapay mula sa langit para sa inyo. Ang mga tao ay
lalabas at magtitipon ng pang isang araw na bahagi sa bawat araw para masubukan ko sila para makita kung sila ay
lalakad o hindi sa aking batas. 5 Mangyayari na sa ikaanim na araw, na magtitipon sila ng makalawang dami ng kung ano
ang tinipon nila sa bawat naunang araw, at lulutuin nila kung ano ang dala nila."
6 Pagkatapos ay sinabi nina Moises at Aaron sa lahat ng bayan ng Israel, "Sa gabi ay malalaman ninyong si Yahweh ang
siyang nagdala sa inyo palabas mula sa lupain ng Ehipto. 7 Sa umaga ay makikita ninyo ang kaluwalhatian ni Yahweh,
dahil naririnig niya ang inyong pagrereklamo laban sa kaniya. Sino ba kami para kayo ay magreklamo laban sa amin?" 8
Sinabi rin ni Moises, "Malalaman ninyo ito kapag binigyan kayo ni Yahweh ng karne sa gabi at tinapay sa umaga na
sagana—dahil narinig niya ang mga reklamo na sinabi ninyo laban sa kanya. Sino ba si Aaron at ako? Ang inyong mga
reklamo ay hindi laban sa amin; ang mga iyon ay laban kay Yahweh."
9 Sinabi ni Moises kay Aaron, "Sabihin mo sa lahat ng komunidad ng bayan ng Israel, 'Lumapit kayo kay Yahweh, dahil
narinig niya ang inyong mga reklamo.'" 10 Nangyari na habang nagsasalita si Aaron sa buong komunidad ng bayan ng
Israel, tumingin sila sa dako ng ilang, at pagmasdan, ang kaluwalhatian ni Yahweh ay lumitaw sa ulap. 11 Pagkatapos
sinabi ni Yahweh kay Moises, 12 "Narinig ko ang mga reklamo ng bayan ng Israel. Kausapin mo sila at sabihin, 'Sa gabi ay
kakain kayo ng karne, at sa umaga ay mabubusog kayo ng tinapay. Pagkatapos malalaman ninyong ako ay si Yahweh, na
inyong Diyos.'"
13 Nangyari sa gabi na may dumating na mga pugo at natabunan ang kampo. Sa umaga ang hamog ay nalatag sa palibot
ng kampo. 14 Pagkawala ng hamog, doon sa ibabaw ng ilang ay may mga manipis na mumunting piraso na parang
namuong hamog sa lupa. 15 Nang makita iyon ng bayan ng Israel, sinabi nila sa isa't isa, "Ano ito?" Hindi nila alam kung
ano iyon. Sinabi ni Moises sa kanila, "Iyan ang tinapay na bigay ni Yahweh sa inyo para kainin.
16 Ito ang utos na ibinigay ni Yahweh sa inyo: 'Kayo ay dapat magtipon, bawat isa sa inyo, ng dami na kailangan ninyong
kainin, isang omer sa bawat tao mula sa bilang ng inyong mga tao. Ganito ninyo titipunin iyon: Magtipon ng tama lang
para kainin ng bawat taong naninirahan sa inyong tolda.'" 17 Ginawa iyon ng bayan ng Israel. Ang ilan ay nagtipon ng mas
marami, ang ilan ay nagtipon ng mas kaunti. 18 Nang sukatin nila iyon sa sukat ng omer, ang mga nagtipon ng mas
marami ay walang anumang natira, ang mga nagtipon ng mas kaunti ay hindi nagkulang. Bawat tao ay nagtipon ng tama
lamang para mapunan ang kanilang pangangailangan.
19 Pagkatapos sinabi ni Moises sa kanila, "Walang isa sa inyo ang dapat magtira ng anuman niyon hanggang umaga. 20
"Pero hindi sila nakinig kay Moises. Ang ilan sa kanila ay nagtira ng kaunti nito hanggang umaga, pero ito ay inuod at
bumaho. Kaya nagalit sa kanila si Moises. 21 Sila ay nagtipon niyon kada umaga. Bawat tao ay nagtipon ng tama lang
kainin para sa araw na iyon. Nang uminit ang araw, ito ay natunaw.
22 Nangyari na sa ikaanim na araw nagtipon sila ng dobleng dami ng tinapay, dalawang omer para sa bawat tao. Lahat ng
mga pinuno ng komunidad ay pumunta at sinabi ito kay Moises. 23 Sinabi niya sa kanila, "Ito ang sinabi ni Yahweh: 'Bukas
ay isang taimtim na pamamahinga, isang banal na Araw ng Pamamahinga para sa karangalan ni Yahweh. Maghurno
kayo ng gusto ninyong hurnuin at maglaga ng gusto ninyong ilaga. Ang lahat nang matira, itabi ninyo para sa inyong mga
sarili hanggang umaga.'"
24 Kaya itinabi nila ito hanggang umaga, katulad ng tagubilin ni Moises. Ito ay hindi bumaho ni nagkaroon ng anumang
uod. 25 Sinabi ni Moises, "Kainin ang pagkaing ito ngayon, pagkat ngayon ay isang araw na inilaan bilang Araw ng
Pamamahinga para parangalan si Yahweh. Ngayon hindi kayo makakahanap nito sa mga bukid.
26 Magtitipon kayo nito sa loob ng anim na araw, pero ang ikapitong araw ay Araw ng Pamamahinga. Sa Araw ng
Pamamahinga ay walang manna." 27 Nangyari na sa ikapitong araw may ilan sa mga tao ang lumabas para magtipon ng
manna, pero wala silang nahanap.
28 Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Gaano katagal kayong tatangging sundin ang aking mga kautusan at mga
batas? 29 Tingnan ninyo, Ako, si Yahweh ang nagbigay ng Araw ng Pamamahinga sa inyo. Kaya sa ikaanim na araw ay
binibigyan ko kayo ng tinapay para sa dalawang araw. Bawat isa sa inyo ay dapat manatili sa kanyang sariling lugar;
walang dapat lumabas mula sa kaniyang lugar sa ikapitong araw." 30 Kaya nagpahinga ang mga tao sa ikapitong araw.
31 Tinawag ng mga tao ng Israel ang pagkaing iyon na "manna." Ito ay maputi tulad ng buto ng kulantro at ang lasa ay
parang apa na ginawang may pulot. 32 Sinabi ni Moises, "Ito ang inutos ni Yahweh: 'Hayaang itago ang isang omer na
manna para sa kabuuan ng salinlahi ng inyong bayan para ang inyong mga kaapu-apuhan ay maaring makita ang
tinapay na pinakain ko sa inyo sa ilang, matapos na ilabas ko kayo mula sa lupain ng Ehipto.'"
33 Sinabi ni Moises kay Aaron, "Kumuha ka ng palayok at maglagay ng isang omer ng manna sa loob nito. Panatilihin ito
sa harap ni Yahweh para itago para sa buong salinlahi ng bayan. 34 Katulad ng inutos ni Yahweh kay Moises, itinago iyon
ni Aaron katabi ng mga kautusang tipan sa loob ng kaban. 35 Kumain ng manna ang bayan ng Israel sa loob ng
apatnapung taon hanggang sa makarating sila sa lupaing may naninirahan. Kumain sila nito hanggang sa makarating sila
sa mga hangganan ng lupain ng Canaan. 36 Ngayon ang omer ay ikasampung bahagi ng epa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 17

[1] Naglakbay ang buong komunidad ng mga Israelita mula sa ilang ng Sin, ayon sa mga tagubilin ni Yahweh. Nagkampo sila sa Rephidim, pero walang tubig na maiinom para sa mga tao. [2] Kaya sinisi ng mga tao si Moises dahil sa kanilang kalagayan at sinabing, "Bigyan mo kami ng tubig na maiinom." Sinabi ni Moises, "Bakit kayo makikipagtalo sa akin?" Bakit sinusubok ninyo si Yahweh?" [3] Labis na nauuhaw ang mga tao, at nagreklamo laban kay Moises. Sinabi nila, "Bakit dinala mo kami palabas sa Ehipto? Para patayin kami at ang aming mga anak pati mga baka sa pagkauhaw?"
[4] Kaya dumaing si Moises kay Yahweh, "Ano ba ang dapat kong gawin sa mga taong ito? Halos handa na silang batuhin ako." [5] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Mauna ka sa mga tao at magdala ka ng ilan sa mga nakatatanda ng Israel. Dalhin mo ang tungkod na inihampas mo sa ilog at umalis ka. [6] Tatayo ako sa harapan mo doon sa ibabaw ng bato sa Horeb, at papaluin mo ang bato. Lalabas ang tubig mula dito para inumin ng mga tao. Pagkatapos ginawa ito ni Moises sa paningin ng mga nakatatanda ng Israel. [7] Tinawag niya ang lugar na iyon na Massah at Meribah dahil sa pagrereklamo ng mga Israelita at dahil sinubukan nila ang Diyos sa pamamagitan ng pagsabing, "Kasama ba natin si Yahweh o hindi?"
[8] Pagkatapos dumating at nilusob ng isang hukbo ng mga Amalekita ang Israel sa Rephidim. [9] Kaya sinabi ni Moises kay Josue, "Pumili ka ng ilan sa mga lalaki at umalis ka. Labanan mo si Amalek. Tatayo ako bukas sa ibabaw ng burol na hawak ang tungkod ng Diyos sa aking kamay." [10] Kaya nakipaglaban si Josue sa Amalek ayon sa tagubilin ni Moises sa kaniya, habang sina Moises, Aaron at Hur ay umakyat sa ibabaw ng burol.
[11] Nananalo ang mga Israelita, habang itinataas ni Moises ang kaniyang mga kamay, kapag ipinagpapahinga niya ang kaniyang mga kamay, nagsisimulang manalo ang mga Amalek. [12] Nang bumigat na ang mga kamay ni Moises, kumuha sina Aaron at Hur ng bato at inilagay ito sa ilalim niya para makaupo siya. Sa parehong pagkakataon, itinaas ni Aaron at Hur ang mga kamay ni Moises, isang tao ang nasa tabi niya at ang isa naman ay nasa kabilang banda niya. Kaya nanatiling nakataas ang mga kamay ni Moises hanggang sa palubog na ang araw. [13] Kaya natalo ni Josue ang mga Amalekita sa pamamagitan ng espada.
[14] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Isulat mo ito sa isang libro at basahin mo na naririnig ni Josue dahil ganap kong tatanggalin ang alaala ng Amalek mula sa ilalim ng kalangitan." [15] Pagkatapos gumawa si Moises ng altar at tinawag niya itong "Si Yahweh ang aking bandila." [16] Ginawa niya ito, dahil sinabi niya, "Pinangako ni Yahweh na makikipaglaban siya kay Amalek mula sa mga salinlahi hanggang sa mga susunod pang salinlahi."

Chapter 18

[1] 18 Narinig ni Jetro na pari ng Midian, na biyenan na lalaki ni Moises ang lahat ng ginawa ng Diyos kay Moises at sa mga Israelita na kaniyang bayan. Narinig niya na dinala ni Yahweh palabas sa Ehipto ang Israel. [2] Kinuha ni Jetro na biyenan ni Moises si Zippora na asawa ni Moises, matapos niyang pabalikin sa kanilang tahanan. [3] At ang kaniyang dalawang anak na lalaki; Ang Pangalan ng isa niyang anak ay si Gersom, dahil sinabi ni Moises, "Naging dayuhan ako sa isang dayuhang lupain." [4] Ang isa niyang anak ay pinangalanang Eliezer, dahil sinabi ni Moises, "Ang Diyos ng aking ninuno ay aking saklolo. Niligtas niya ako mula sa espada ni Paraon."
[5] Dumating si Jetro, na biyenan ni Moises, kasama ang mga anak na lalaki at asawa ni Moises sa ilang kung saan sila nagkampo sa bundok ng Diyos. [6] Sinabi niya kay Moises, "Ako na iyong biyenan na si Jetro, kasama ang iyong asawa at ang kaniyang dalawang anak na lalaki ay pupunta sa iyo."
[7] Lumabas si Moises para salubungin ang kaniyang biyenan na lalaki, yumuko at hinalikan siya. Nagtanungan sila tungkol sa kapakanan ng isa't-isa at pagkatapos pumasok sila sa tolda. [8] Isinalaysay ni Moises sa kaniyang biyenan na lalaki ang lahat ng ginawa ni Yahweh kay Paraon at sa mga taga-Ehipto alang-alang sa kapakanan ng Israel, tungkol sa lahat ng mga paghihirap na dumating sa kanilang paglalakbay, at kung paano sila niligtas ni Yahweh.
[9] Nagalak si Jetro sa kabila ng lahat ng mabuting nagawa ni Yahweh para sa Israel, dahil niligtas sila ni Yahweh mula sa kamay ng mga taga-Ehipto. [10] Sinabi ni Jetro, "Purihin nawa si Yahweh, dahil niligtas niya kayo mula sa kamay ng mga taga-Ehipto at mula sa kamay ng Paraon, at pinalaya niya ang bayan mula sa kamay ng mga taga-Ehipto. [11] Ngayon alam ko na si Yahweh ay dakila kaysa lahat ng mga diyos, dahil niligtas ng Diyos ang kaniyang bayan nang pinagmalupitan ng mga taga-Ehipto ang mga Israelita.
[12] Nagdala si Jetro, na biyenan na lalaki ni Moises, ng sinunog na handog at alay para sa Diyos. Nagpunta si Aaron at lahat ng mga nakatatanda ng Israel para kumain kasama ang biyenan na lalaki ni Moises sa harap ng Diyos.
[13] Kinabukasan umupo si Moises para hatulan ang mga tao. Tumayo ang mga tao sa palibot ni Moises, mula umaga hanggang gabi. [14] Nang nakita ni Jetro ang lahat ng ginawa ni Moises para sa bayan, sinabi niya, "Ano ba itong ginawa mo sa bayan? Bakit nauupo kang mag-isa at ang lahat ng tao ay nakatayo na nakapalibot sa iyo mula umaga hanggang gabi?"
[15] Sinabi ni Moises sa kaniyang biyenan na lalaki, "Lumapit ang mga tao sa akin para hingin ang direksyon ng Diyos. [16] Pumupunta sila sa akin kapag nagtatalo sila. Hinahatulan ko ang pagitan ng bawat isa, at itinuturo ko sa kanila ang mga kautusan at mga batas ng Diyos."
[17] Sinabi ni Jetro kay Moises, "Hindi mabuti ang iyong ginagawa. [18] Tiyak na manghihina ka, ikaw at ang lahat ng taong pumupunta sa iyo, dahil ang pasanin na ito ay labis na napakabigat para sa iyo. Hindi mo ito kayang gawin sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pamamagitan ng iyong sarili. [19] Makinig ka sa akin. Bibigyan kita ng payo, at sumaiyo ang Diyos, dahil ikaw ang
kinatawan ng tao sa Diyos, at ikaw ang nagdadala ng kanilang mga pagtatalo sa kaniya. [20] Dapat mong ituro sa kanila ang
kaniyang mga kautusan at mga batas. Dapat mong ipakita sa kanila ang daang nararapat lakaran at gawain ang
nararapat.
[21] At saka, dapat pumili ka ng mga lalaking bihasa mula sa lahat ng mga tao, mga lalaking may takot sa Diyos, mga
lalaking mapagpatotoo na napopoot sa hindi makatarungan. Dapat ilagay mo sila sa mga tao para maging mga pinuno na
nangangasiwa sa libu-libo, daan-daan, lima-limampu at sampu-sampo. [22] Hahatulan nila ang mga tao sa lahat ng
kaugaliang pamamaraan na mga kaso, pero dadalhin nila ang mga mabibigat na mga kaso sa iyo. Sila na ang hahatol sa
mga maliliit na mga kaso. Sa ganyang paraan, magiging magaan para sa iyo, at dadalhin nila ang pasanin kasama mo. [23]
Kung gagawin mo ito, at kung inatasan ka ng Diyos na gawin ito, hindi ka mahihirapan at makakauwi na nasisiyahan ang
bayan sa kanilang tahanan."
[24] Kaya nakinig si Moises sa mga salita ng kaniyang biyenan na lalaki at ginawa ang lahat ng kaniyang sinabi. [25] Pinili ni
Moises ang mga lalaking bihasa mula sa lahat ng Israel at ginawa silang mga pinuno ng mga taong, tagapangasiwa sa
libu-libo, daan-daan, lima-limampu, at sampu-sampo. [26] Hinatulan nila ang mga tao sa mga karaniwang pangyayari.
Dinala nila kay Moises ang mabigat na mga kaso, pero sila na mismo ang humahatol sa mga maliliit na mga kaso. [27]
Pagkatapos hinayaan ni Moises na umalis ang kaniyang biyenan na lalaki, at bumalik si Jetro sa kaniyang sariling lupain.

Chapter 19

[1] Sa ikatlong buwan, pagkatapos lumabas ang bayan ng Israel mula sa lupain ng Ehipto, sa parehong araw, nakarating sila
sa ilang ng Sinai. [2] Pagkatapos nilang lisanin ang Rephidim at pumunta sa ilang ng Sinai, nagkampo sila sa ilang sa
harapan ng bundok.
[3] Umakyat si Moises sa Diyos. Tinawag siya ni Yahweh mula sa bundok at sinabi, "Kailangan mong sabihin sa bahay ni
Jacob, sa bayan ng Israel: [4] Nakita mo ang aking ginawa sa mga taga-Ehipto, kung paano ko kayo inakay sa pakpak ng
agila at dinala kayo para sa akin. [5] Ngayon pagkatapos, kung susundin at pakikinggan ninyo ang aking tinig at iingatan
ang aking kasunduan, kung gayon, magiging katangi-tanging pag-aari kita mula sa lahat ng mga tao, dahil ang buong
daigdig ay akin. [6] Ikaw ay magiging kaharian ng mga pari at isang banal na bayan para sa akin. Ito ang mga salitang
dapat mong sabihin sa bayan ng Israel."
[7] Kaya bumaba si Moises at ipinatawag ang mga nakatatanda ng Israel. Itinakda niya sa kanila ang lahat ng salita ni
Yahweh na inutos sa kaniya. [8] Lahat ng tao ay magkakasabay na sumagot at sinabing, "Gagawin namin ang lahat ng
sinabi ni Yahweh." Pagkatapos ipinarating ni Moises ang mga salita ng mga tao kay Yahweh. [9] Sinabi ni Yahweh kay
Moises, "Lalapit ako sa iyo sa isang makapal na ulap para maaaring marinig ng mga tao kapag ako ay nakikipag-usap sa
iyo at maaari ring maniwala sila sa iyo habang panahon." Pagkatapos, inilahad ni Moises ang salita ng mga tao kay
Yahweh.
[10] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Puntahan mo ang mga tao. Ngayon at bukas kailangan mong ihandog sila sa akin at
hugasan nila ang kanilang mga damit. [11] Maging handa sa ikatlong araw, dahil sa ikatlong araw Ako, si Yahweh ay bababa
sa Bundok Sinai.
[12] Dapat kang maglagay ng hangganan sa palibot ng bundok para sa mga tao. Sabihin sa kanila, ''Mag-ingat na hindi sila
aakyat ng bundok o hahawakan ang hangganan. Siguradong mailalagay sa kamatayan ang sinumang hahawak sa
bundok.' [13] Walang sinumang hahawak sa ganoong tao. Kundi, kailangan siyang batuhin o panain. Kahit ito man ay isang
tao o isang hayop, dapat siyang mailagay sa kamatayan. Kapag tumunog na ang trumpeta ng isang mahabang tunog
maaari na silang lumapit pataas sa paanan ng bundok.
[14] Pagkatapos bumaba si Moises mula sa bundok patungo sa mga tao. Inihandog niya ang mga tao kay Yahweh, at
hinugasan nila ang kanilang mga damit. [15] Sinabi niya sa mga tao, "Maging handa sa ikatlong araw; huwag kayong lalapit
sa inyong mga asawa."
[16] Sa ikatlong araw, nang umagang iyon, mayroon kulog at kidlat at isang makapal na ulap sa itaas ng bundok at ang
tunog ng isang napakalakas na trumpeta. Nanginig ang lahat ng tao na nasa kampo. [17] Dinala ni Moises palabas sa kampo
ang lahat ng tao para makipagkita sa Diyos at nakatayo sila sa paanan ng bundok. [18] Lubusang nababalutan ng usok ang
Bundok ng Sinai dahil kay Yahweh na bumaba doon na may apoy at usok. Pumaitaas ang usok katulad ng usok ng isang
pugon at marahas na nabulabog ang buong bundok.
[19] Nang palakas ng palakas ang tunog ng trumpeta, nagsalita si Moises, at sinagot siya ng Diyos sa isang boses. [20] Bumaba
si Yahweh sa Bundok ng Sinai, mula sa tuktok ng bundok at kaniyang tinawag si Moises sa tuktok. Kaya umakyat si
Moises. [21] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Bumaba ka at balaan mo ang mga tao na huwag sumuway sa akin para
tumingin, o marami sa kanila ang mamamatay. [22] Hayaan ang mga pari na lumapit din sa akin at itakda ang kanilang
sarili na humiwalay, ihanda ang kanilang sarili sa aking pagdating para hindi ko sila salakayin."
[23] Sinabi ni Moises kay Yahweh, "Hindi makakaakyat ang mga tao sa bundok, ito ang inutos mo sa amin: 'Maglagay ng mga
hangganan sa palibot ng bundok at ihandog ito kay Yahweh.'" [24] Sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Lakad ka, bumaba sa
bundok, at isama mo paakyat si Aaron na kasama mo, pero huwag mong payagan ang mga pari at ang mga tao na

tanggalin ang bakod para pumunta sa akin, kung hindi sasalakayin ko sila. [25] Kaya bumaba si Moises sa mga tao at
nakipag-usap sa kanila.

Chapter 20

[1] Sinabi ng Diyos ang mga salitang ito: [2] "Ako ay si Yahweh, inyong Diyos, ang naglabas sa inyo mula sa lupain ng Ehipto,
mula sa labas ng bahay ng pagkaalipin. [3] Dapat wala kang ibang diyos sa harapan ko.
[4] Huwag dapat kayong gumawa para sa sarili ninyo ng isang inukit na larawan ni kahalintulad ng anumang bagay na
nasa itaas ng langit, o sa lupa na nasa ilalim, o sa tubig na nasa ibaba. [5] Huwag dapat kayong yuyukod sa kanila o
sambahin sila, dahil Ako, si Yahweh na inyong Diyos, ay selosong Diyos. Paparusahan ko ang kasamaan ng mga ninuno sa
pamamagitan ng pagpapadala ng kaparusahan sa mga kaapu-apuhan, patungo sa ikatlo at ikaapat na salinlahi sa mga
galit sa akin. [6] Pero magpapakita ako ng katapatan sa tipan sa libu-libong mga nagmamahal sa akin at susunod sa aking
mga utos.
[7] Hindi ninyo dapat kunin ang pangalan ko, si Yahweh ang inyong Diyos, sa walang kabuluhan, dahil hindi ko ituturing na
walang pagkakakasala ang sinumang kukuha ng pangalan ko sa walang kabuluhan.
[8] Alalahanin ninyo ang Araw ng Pamamahinga, ihandog ninyo ito sa akin. [9] Dapat magtrabaho kayo at gawin ang lahat ng
gawain sa loob ng anim na araw. [10] Pero ang ikapitong araw, ay isang Araw ng Pamamahinga para sa akin, si Yahweh ang
inyong Diyos. Dito dapat walang gagawa ng anumang gawain, ikaw, ni ang iyong anak na lalaki, ni ang iyong anak na
babae, ni iyong lalaking lingkod, ni iyong babaeng lingkod, ni iyong baka, ni ang dayuhan na nasa loob ng iyong mga
tarangkahan. [11] Dahil sa ikaanim na araw Ako, si Yahweh, ang lumikha ng langit, lupa at dagat at lahat ng bagay na nasa
loob nito at nagpahinga sa ikapitong araw. Kaya nga Ako, si Yahweh, ay pinagpala ang Araw ng Pamamahinga at
inihandog ito sa aking sarili.
[12] Igalang ninyo ang inyong ama at inyong ina, para maaari kang manirahanng mahabang panahon sa lupain na ibibigay
ko sa inyo Ako, si Yahweh, ang inyong Diyos. [13] Hindi kayo dapat pumatay ng sinuman. [14] Hindi kayo dapat mangalunya.
[15] Hindi kayo dapat magnakaw mula kaninuman. [16] Hindi kayo dapat magbigay ng maling patotoo laban sa iyong kapwa. [17]
Hindi ninyo dapat kainggitan ang bahay ng iyong kapwa; hindi ninyo dapat kainggitan ang asawa ng iyong kapwa, ang
kaniyang lingkod na lalaki, ang kaniyang lingkod na babae, ang kaniyang baka, kaniyang asno o anumang bagay na pag-
aari ng kapwa mo."
[18] Nakita ng mga tao ang pagkulog at ang pagkidlat at narinig ang tunog ng trumpeta at nakitang umuusok ang bundok.
Nang makita ito ng mga tao, nanginig sila at tumayo sa malayo. [19] Sinabi nila kay Moises, "Makipag-usap ka sa amin at
kami'y makikinig; pero huwag mong payagan makipag- usap sa amin ang Diyos, o lahat kami ay mamamatay." [20] Sinabi ni
Moises sa mga tao, "Huwag kayong matakot, dahil bumaba ang Diyos para kayo ay subukin para ang karangalan na nasa
kaniya ay mapasainyo at para hindi kayo magkasala." [21] Kaya ang mga tao ay tumayo sa malayo at lumapit si Moises
tungo sa makapal na kadiliman kung saan naroon ang Diyos.
[22] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Ito ang sasabihin mo sa mga Israelita: 'Nakita mo na nakipag-usap ako sa iyo mula sa
langit. [23] Huwag kang gagawa para sa sarili mo ng anumang mga diyos kasama ko, mga diyos ng pilak o diyos ng ginto.
[24] Kailangan gumawa ka ng isang makalupang altar para sa akin at kailangang ihain mo itong mga handog na susunugin,
mga handog ng pagtipon-tipon, tupa at mga baka. Sa bawat lugar na kung saan pararangalan ang pangalan ko,
pupuntahan at pagpapalain kita. [25] Kung igagawa mo ako ng isang altar mula sa bato, huwag mong itatayo mula sa hinati
na mga bato, kapag ginamit mo ang iyong mga kasangkapan para dito, dinumihan mo ito. [26] Huwag kang aakyat sa mga
baitang patungo sa aking altar; ito ay hahadlang sa iyo mula sa paglantad ng pribadong bahagi ng iyong katawan.'"

Chapter 21

[1] "Ngayon ito ang mga kautusan na dapat mong igawad sa harapan nila:
[2] Kung bibili ka ng isang lingkod na Hebreo, maninilbilhan siya sa iyo sa loob ng anim na taon at sa ikapitong taon
makakaalis siya nang malaya at walang babayaran na anumang bagay. [3] Kung dumating siyang mag-isa, aalis siyang
malaya mag-isa; kung siya ay may asawa, aalis kasama niyang malaya ang kaniyang asawa. [4] Kung ang kaniyang amo ang
siyang nagbigay ng asawa para sa kaniya at nagkaanak sila ng mga lalaki o mga babae, ang asawa at ang kaniyang mga
anak ay pag-aari ng kaniyang amo at dapat umalis siyang malaya mag-isa.
[5] Pero kung malinaw na sinasabi ng lingkod, "Mahal ko ang aking amo, aking asawa at aking mga anak; hindi ako aalis na
malaya," [6] pagkatapos dadalhin siya ng kaniyang amo sa Diyos. Dadalhin siya ng kaniyang amo sa pintuan o sa haligi ng
pintuan at kailangang butasan ang kaniyang tainga ng kaniyang amo gamit ang isang pambutas. Pagkatapos ang lingkod
ay maninilbihan sa kaniya ng buong buhay niya.
[7] Kung ipinagbili ng isang lalaki ang kaniyang anak na babae na maging lingkod na babae, hindi siya makakaalis na
malaya gaya ng mga lingkod na lalaki. [8] Kung hindi malulugod ang kaniyang amo, na siyang nagtalaga para sa kaniyang
sarili, kinakailangan na ipatubos niya siya. Wala siyang karapatan na ipagbili ito sa mga taong dayuhan. Siya ay walang
ganoong karapatan, yamang siya ay tinatrato niya ng pandaraya.

[9] Kung itatalaga siya ng kaniyang amo bilang asawa para sa kaniyang anak na lalaki, dapat ituring niya siya na parang
anak niya rin na babae. [10] Kung kukuha ng isa pang asawa ang amo para sa kaniyang sarili, hindi niya dapat bawasan ang
kaniyang pagkain, damit o ang kaniyang karapatan bilang asawa. [11] Pero kung hindi niya maibibigay ang tatlong bagay
na ito para sa kaniya, makakaalis siyang malaya at walang babayaran na anumang pera.
[12] Sinumang manakit ng isang tao at ito ay namatay, ang taong iyon ay siguraduhing malalagay sa kamatayan. [13] Kung
hindi ito ginawa ng tao na may paghahanda, sa halip hindi ito sinadya, pipili ako ng lugar kung saan maaari siyang
tumakas. [14] Kung ang isang tao ay sinadyang lusubin ang kaniyang kapitbahay para patayin siya sa mapanlinlang,
pagkatapos dapat mo siyang kunin, kahit kung siya ay nasa altar ng Diyos, kaya maaari siyang mamatay.
[15] Sinumang manakit sa kaniyang ama o ina ay dapat siguradong malagay sa kamatayan. [16] Sinumang dumukot ng isang
tao at ito ay kaniyang ipinagbili, o ang tao ay natagpuan sa kaniyang pangangalaga, ang taong dumukot ay dapat
siguradong malagay sa kamatayan. [17] Sinumang sumpain ang kaniyang ama o kaniyang ina ay dapat siguradong malagay
sa kamatayan.
[18] Kung mag-aaway ang mga lalaki at may isang taong manakit ng iba tao na gamit ang bato o ang kaniyang kamao, at ang
taong iyon ay hindi namatay, pero nanatiling nakahiga; [19] pagkatapos kung ito'y gumaling na at maaring makalakad
gamit ang kaniyang tungkod, ang taong nanakit sa kaniya ay dapat magbayad sa nasayang nitong panahon; dapat din
itong magbayad para sa kaniyang ganap na gagaling. Pero ang taong iyon ay mapapawalang-sala.
[20] Kung sinaktan ng isang tao ang kaniyang lingkod na lalaki o ang kaniyang lingkod na babae gamit ang kaniyang
tungkod, at kung ang lingkod ay namatay dahil sa pagkakapalo, ang taong iyon ay dapat siguradong maparusahan. [21]
Gayunpaman, kung ang lingkod ay nabuhay ng isang araw o dalawa, ang amo ay hindi na dapat maparusahan, dahil siya
rin ang magdurusa sa kawalan ng lingkod.
[22] Kung nag-aaway ang mga lalaki at makasakit ng isang babaeng buntis at nakunan siya, pero wala nang ibang sugat sa
kaniya, pagkatapos ang taong salarin ay dapat magmulta; kung may mga hinihingi ang asawa ng babae mula sa kaniya,
dapat siyang magbayad ayon sa napagpasyahan ng mga hukom. [23] Pero kung mayroong malubhang sugat, pagkatapos
kailangan mong magbigay ng buhay para sa buhay, [24] mata para sa mata, ngipin para sa ngipin, kamay para sa kamay,
paa para sa paa, [25] paso para sa paso, sugat para sa sugat o pasa para sa pasa.
[26] Kung suntukin ng isang lalaki ang mata ng kaniyang lingkod na lalaki o lingkod na babae at nasira ito, dapat palayain
niya ang lingkod katumbas para sa kaniyang mata. [27] Kung suntukin niya at nabunutan ng isang ngipin ang kaniyang
lingkod na lalaki o lingkod na babae, dapat palayain niya ang lingkod bilang bayad para sa ngipin.
[28] Kung suwagin ng baka ang isang lalaki o isang babae at namatay ito, dapat batuhin ang baka, at hindi dapat kainin ang
laman nito; pero mapapawalang sala ang may-ari ng baka. [29] Pero kung may ugaling pagsuwag dati pa ang baka at
binigyan ng babala ang may-ari nito, at hindi niya ito ikinulong, at nakapatay ang baka ng isang lalaki o isang babae,
kinakailangang batuhin ang baka. Dapat ding patayin ang may-ari nito. [30] Kung kinakailangan ang kabayaran para sa
kaniyang buhay, dapat niyang bayaran ang anumang kailangan niyang bayaran.
[31] Kung sinuwag ng baka ang anak na lalaki o anak na babae ng isang lalaki, dapat gawin ng may-ari ng baka ang
hinihingi ng kautusang ito. [32] Kung sinuwag ng baka ang isang lingkod na lalaki o lingkod na babae, dapat magbayad ang
may-ari ng baka ng tatlumpung sekel na pilak, at dapat batuhin ang baka.
[33] Kung magbubukas ng isang hukay ang isang lalaki, o kung humukay ng isang hukay ang isang lalaki, at hindi niya ito
tinakpan at may nahulog na baka o asno sa loob nito, [34] kailangan bayaran ng may-ari ng hukay ang nawala. Kailangan
magbigay siya ng pera sa may-ari ng namatay na hayop at magiging kaniya ang namatay na hayop.
[35] Kung saktan ng baka ng isang tao ang baka ng ibang tao kaya namatay ito, kailangan nilang ipagbili ang buhay na baka
at paghatian nila ang halaga nito, kailangan din nilang paghatian ang patay na baka. [36] Pero kung nalaman na ang baka
ay may ugaling nanunuwag sa nakaraan, at hindi ito kinulong ng may-ari, dapat siguraduhin siyang magbayad ng baka
para sa baka at ang namatay na hayop ay magiging kaniyang pag-aari.

Chapter 22

[1] Kung magnakaw ang isang lalaki ng isang baka o isang tupa at pinatay niya o ipinagbili ito, pagkatapos dapat siyang
magbayad ng limang baka para sa isang baka, at apat na tupa para sa isang tupa. [2] Kung ang magnanakaw ay natagpuang
naninira, at kung nasaktan at siya ay namatay, sa ganoong kaso walang sinuman ang ituturing na may sala sa kaniyang
kamatayan. [3] Pero kung sumikat ang araw bago niya sinira, salang pagpatay ng tao ang ipapataw sa taong pumatay sa
kaniya. Ang magnanakaw ay dapat gumawa ng pagbabayad-pinsala. Kung wala siyang pag-aari, pagkatapos dapat siyang
ipagbili dahil sa kaniyang pagnanakaw. [4] Kung ang ninakaw na hayop ay natagpuang buhay sa kaniyang pag-aari, maging
ito ay isang asno, o isang tupa, dapat siyang magbayad ng doble.
[5] Kung magpapastol ang isang lalaki ng kaniyang mga baka sa isang bukid o sa ubasan at hinayaang nakakawala ang
kaniyang hayop, at kumain ito sa bukid ng ibang tao, dapat siyang gumawa ng pagbabayad-pinsala mula sa
pinakamainam sa kaniyang sariling bukid at mula sa pinakamainam sa kaniyang sariling ubasan.
[6] Kung kumalat ang apoy at kumalat sa mga tinik kaya ang mga nakasalansan na butil, o nakatayo na butil, o ang bukid
ay natupok, siya na nagsimula ng apoy ay dapat siguraduhing gumawa ng pagbabayad-pinsala.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[7] Kung magbibigay ng pera o ari-arian ang isang lalaki sa kaniyang kapitbahay para sa ligtas na pag-iingat, at kung ito ay
ninakaw mula sa bahay ng lalaki, kung natagpuan ang magnanakaw, ang magnanakaw na iyon ay dapat magbayad ng
doble. [8] Pero kung ang magnanakaw ay hindi natagpuan, pagkatapos ang may-ari ng bahay ay dapat humarap sa mga
hukom para tingnan kung nilagay niya ang kaniyang sariling kamay sa pag-aari ng kaniyang kapitbahay. [9] Sa bawat
pagtatalo tungkol sa isang bagay, maging ito ay baka, asno, tupa, damit o anumang nawawalang bagay tungkol sa kung
alin ang sinasabi ng isa, "Kabilang ito sa akin," ang pag-aangkin ng dalawang panig ay kailangang humarap sa mga
hukom. Ang taong makitaan ng mga hukom na siyang may sala ay dapat magbayad ng doble sa kaniyang kapitbahay.
[10] Kung magbibigay ng isang asno, isang baka, isang tupa o anumang hayop ang isang lalaki sa kaniyang kapitbahay para
pangalagaan, at kung ito ay namatay o nasaktan o natangay ito nang walang sinumang nakakita, [11] isang panunumpa kay
Yahweh ang dapat nilang gawin, kung walang isang tao na naglagay sa kaniyang kamay sa pagmamay-ari ng kaniyang
kapitbahay. Kailangang tanggapin ng may-ari ito at ang isa ay hindi na kailangang gumawa ng pagbabayad-pinsala. [12]
Pero kung ninakaw ito mula sa kaniya, ang isa ay dapat gumawa ng pagbabayad-pinsala sa may-ari para dito. [13] Kung ang
hayop ay nagkagutay-gutay, hayaan na dalhin ng isang tao ang hayop bilang katibayan. Hindi siya kailangang magbayad
kung anuman ang nasira.
[14] Kung hihiram ang isang tao ng anumang hayop mula sa kaniyang kapitbahay at ang hayop ay nasaktan o namatay na
hindi ito kasama ng may-ari, ang ibang tao ay dapat siguraduhing gumawa ng pagbabayad-pinsala. [15] Pero kung ang may-
ari ay kasama nito, ang ibang tao ay hindi na kailangan magbayad; kung inupahan ang hayop, ito ay babayaran sa
pamamagitan ng kaniyang bayad paupahan.
[16] Kung inaakit ng isang lalaki ang isang babaeng birhen na wala pang kasunduang magpakasal at kung siya ay kaniyang
sinipingan, dapat siguraduhin niyang gawing asawa ang babae sa pamamagitan ng pagbabayad ng kasal-kayamanan na
kinakailangan para dito. [17] Kung ang kaniyang ama ay ganap na tumangging ibigay siya sa lalaki, ang lalaki ay dapat
magbayad ng pera katumbas sa bayad-kayamanan ng mga birhen.
[18] Hindi ninyo dapat hayaang mabuhay ang isang babaeng mangkukulam. [19] Sinumang sumiping sa isang hayop ay dapat
siguradong malalagay sa kamatayan.
[20] Sinumang magsasakripisyo sa anumang diyos maliban kay Yahweh ay dapat ganap na wasakin. [21] Huwag dapat
ninyong gawan ng masama ang isang dayuhan o pagmalupitan siya, dahil naging mga dayuhan din kayo sa lupain ng
Ehipto.
[22] Huwag dapat ninyong apihin ang sinumang balo o mga batang ulila sa ama. [23] Kung sasaktan ninyo sila, at kung
tumawag sila sa akin, na si Yahweh, siguradong pakikinggan ko ang kanilang tawag. [24] Magliliyab ang aking galit, at
papatayin ko kayo sa pamamagitan ng espada; ang inyong mga asawa ay magiging balo, at ang inyong mga anak ay
magiging ulila sa ama.
[25] Kung magpapahiram kayo ng pera sa sinuman sa aking mga tao sa gitna ninyo na mga mahihirap, hindi kayo dapat
matulad sa isang nagpapatubo sa kaniya o singilin siya ng may tubo. [26] Kung kukunin ninyo ang damit ng inyong
kapitbahay bilang pangako, dapat ninyong isauli ito sa kaniya bago lumubog ang araw, [27] dahil iyon lamang ang kaniyang
tanging pantakip; ito ay ang kaniyang damit para sa kaniyang katawan. Ano pa ang kaniyang ipangtutulog? Kapag
tumawag siya sa akin, pakikinggan ko siya, dahil ako ay mahabagin.
[28] Hindi dapat ninyo ako nilalapastangan, ako na inyong Diyos, ni sumpain ang namumuno sa inyong bayan.
[29] Hindi dapat ninyo ipagkait ang inyong mga handog mula sa inyong ani o sa inyong pisaan ng ubas. Dapat ninyong
ibigay sa akin ang panganay ng inyong mga anak na lalaki. [30] Dapat din ninyong gawin sa inyong mga baka at sa inyong
tupa. Dahil sa loob ng pitong araw mananatili sila sa kanilang mga ina, pero sa loob ng ikawalong araw dapat ninyong
ibigay sila sa akin. [31] Kayo ay magiging bayan na ibubukod para sa akin. Kaya huwag dapat kayong kumain ng anumang
karne na ginutay-gutay ng mga hayop sa bukid. Sa halip, dapat ninyong itapon ito sa mga aso.

Chapter 23

[1] Hindi ka dapat magbigay ng isang maling ulat tungkol sa sinuman. Huwag makianib sa taong masama para maging
saksi na hindi tapat. [2] Hindi mo dapat sundin ang karamihan ng tao para gumawa ng kasamaan, ni maaari kang sumaksi
habang pumapanig kasama ang karamihan ng tao para ilihis ang katarungan. [3] Hindi ka dapat sumang-ayon sa isang
taong dukha sa kaniyang kaso sa batas.
[4] Kung makasalubong mo ang naligaw na baka ng iyong kaaway o ang kaniyang asno, dapat mo itong ibalik sa kaniya. [5]
Kung makita mo ang asno ng sinumang napopoot sa iyo na bumagsak sa lupa ang karga nito, hindi mo dapat iwanan ang
taong iyon. Dapat siguraduhin mong tulungan siya kasama ang kaniyang asno.
[6] Hindi mo dapat ilihis ang katarungan kapag ito ay dapat pumunta sa iyong bayan sa isang lalaking dukha na may kaso. [7]
Huwag kang makianib sa iba na gumagawa ng maling mga paratang, at huwag kang pumatay ng inosente o banal, dahil
hindi ko ipapawalang sala ang masama. [8] Huwag kumukuha ng suhol, dahil ang suhol ang bumubulag sa mga taong
nakakakita, at inililihis ang mga salita ng mga taong tapat. [9] Huwag mo dapat apihin ang dayuhan, dahil alam mo ang
buhay ng isang dayuhan, dahil naging mga dayuhan kayo sa lupain ng Ehipto.

[10] Sa loob ng anim na taon magtatanim ka ng buto sa iyong lupain at iipunin ang mga naani. [11] Pero sa ikapitong taon
lilinangin mo ito nang walang araro at hahayaan, para ang mahihirap sa gitna ninyo ay makakain. Kung ano ang
kanilang iniwan, ang mga mababangis na hayop ang kakain. Gagawin mo rin ito sa iyong ubasan at sa iyong halamanang
olibo.
[12] Sa loob ng anim na araw magtatrabaho ka, pero sa ikapitong araw dapat kang magpahinga. Gawin mo ito para
makapagpahinga ang iyong baka at asno, at para ang iyong anak na lalaki ng lingkod na babae at anumang dayuhan ay
maaaring makapagpahinga at maging masigla. [13] Bigyang-pansin ang lahat ng bagay na aking sinabi sa iyo. Huwag mong
banggitin ang mga pangalan ng ibang mga diyos, o ni hayaang marinig ang kanilang mga pangalan mula sa iyong bibig.
[14] Dapat kang maglakbay para magdaos ng isang pista para sa akin tatlong beses sa bawat taon. [15] Ipagdiwang mo ang
Pista ng Tinapay na Walang Lebadura. Bilang aking utos sa iyo, kakain ka ng tinapay na walang lebadura sa loob ng
pitong araw. Sa panahong iyon, magpapakita ka sa aking harapan sa buwan ng Abib, na itinakda para sa layuning ito. Sa
buwang ito lumabas ka galing Ehipto. Pero hindi ka dapat magpakita sa aking harapan na walang-dala.
[16] Dapat ipagdiwang mo ang Pista ng Pag-aani, ang unang mga bunga ng iyong pinagtrabahuhan nang nagtanim ka ng
buto sa iyong bukirin. At saka dapat mong ipagdiwang ang Pista ng Pagtitipon sa katapusan ng taon, kapag nalikom ninyo
ang iyong inani mula sa bukirin. [17] Dapat magpakita ang lahat ng iyong mga kalalakihan sa harapan ko, si Yahweh,
tatlong beses sa bawat taon.
[18] Dapat huwag mong ialay ang dugo na galing sa mga handog na ginawa para sa akin kasama ang tinapay na may
lamang lebadura. Ang taba na galing sa mga handog ng aking mga kapistahan ay hindi dapat manatili ng buong gabi
hanggang sa kinaumagahan. [19] Dapat ninyong dalhin ang unang mga prutas na piling-pili galing sa inyong lupain sa aking
bahay, ang templo ni Yahweh na inyong Diyos. Dapat huwag mong ilalaga ang batang kambing sa gatas ng kaniyang ina.
[20] Magpapadala ako ng anghel sa unahan mo para bantayan ka sa iyong landas, at para dalhin ka sa lugar na aking
inihanda. [21] Maging mapagmatyag ka sa kaniya at sundin mo siya. Huwag mo siyang galitin, dahil hindi ka niya
patatawarin sa iyong mga pagsuway. Ang pangalan ko ay nasa kaniya. [22] Kung talagang susundin mo ang kaniyang tinig
at gagawin ang lahat ng bagay na sinabi ko sa iyo, sa gayon magiging kaaway ko ang iyong mga kaaway at kalaban para
sa iyong mga kalaban.
[23] Pangungunahan ka ng aking anghel at dadalhin ka niya sa mga Amoreo, Perezeo, Cananeo, Heveo at Jebuseo.
Wawasakin ko sila. [24] Hindi ka dapat yumuko sa kanilang mga diyos, sambahin sila, o gawin ang tulad ng kanilang
ginagawa. Sa halip, dapat mong tuluyang patalsikin sila at basagin ang kanilang sagradong batong mga haligi ng pira-
piraso. [25] Dapat sambahin ninyo ako, si Yahweh na iyong Diyos. Kung gagawin mo, pagpapalain ko ang iyong tinapay at
tubig. Aalisin ko ang karamdaman mula sa inyo.
[26] Walang babae na magiging baog o makukunan sa iyong lupain. Bibigyan kita ng mahabang buhay. [27] Ako mismo ang
magpapadala ng takot sa akin para sa mga taong naroon sa lupain kung saan ka susulong. Papatayin ko lahat ang mga
taong makakasalubong mo. Gagawin ko ang lahat mong mga kaaway na babalik sa kanilang landas na may takot. [28]
Magpapadala ako ng mga putakti sa unahan mo para palayasin ang mga Heveo, Cananeo, at ang mga Heteo sa harapan
mo. [29] Hindi ko sila itataboy mula sa harapan mo sa loob ng isang taon, o ang lupain ay magiging napabayaan, at ang mga
mababangis na hayop ay magiging napakarami para sa iyo.
[30] Sa halip, palalayasin ko sila ng paunti-unti mula sa harapan mo hanggang ikaw ay maging mabunga at manahin ang
lupain. [31] Itatakda ko ang iyong mga hangganan mula sa Dagat ng mga Tambo patungo sa Dagat ng Palestina, at mula sa
ilang patungo sa Ilog Eufrates. Ibibigay ko sa iyo ang tagumpay laban sa mga naninirahan sa lupain. Palalayasin mo sila
sa harapan mo. [32] Huwag kang gumawa ng kasunduan sa kanila o sa kanilang diyos. [33] Hindi sila dapat manirahan sa
iyong lupain o gagawin ka nilang makasalanan laban sa akin. Kung sambahin mo ang kanilang diyos, siguradong ito ay
magiging bitag para sa iyo."

Chapter 24

[1] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Umakyat ka papunta sa akin- ikaw, Aaron, Nadab, Abihu, at pitumpung mga
nakatatanda ng Israelita, at sambahin ako sa kalayuan. [2] Si Moises lamang ang maaring lumapit sa akin. Ang iba ay hindi
dapat lumapit, ni maaring sumama paakyat ang mga tao sa kaniya."
[3] Pumunta si Moises sa mga tao at sinabi ang lahat ng mga salita ni Yahweh at mga palatuntunan. Sumagot ang lahat ng
mga tao na may isang tinig at sinabing, "Gagawin namin ang lahat ng mga salita na sinabi ni Yahweh. [4] Pagkatapos sinulat
ni Moises ang lahat ng mga salita ni Yahweh. Umagang-umaga, nagtayo si Moses ng altar sa paanan ng bundok at inayos
ang labing dalawang mga haligi na bato, kaya ang mga batong iyon ang siyang kumatawan sa labing dalawang lipi ng
Israel.
[5] Nagpadala siya ng ilang mga binatang Israelita para mag-alay ng mga sinunog na handog at mag-alay ng sama-samang
handog na mga baka para kay Yahweh. [6] Kinuha ni Moises ang kalahati ng dugo at nilagay sa loob ng mga palanggana,
iniwisik ang natirang kalahati sa ibabaw ng altar.
[7] Kinuha niya Ang Aklat ng Tipan at binasa ito ng malakas sa mga tao. Sinabi nila, "Gagawin namin ang lahat ng sinabi ni
Yahweh. Magiging masunurin kami." [8] Pagkatapos kinuha ni Moises ang dugo at iniwisik ito sa mga tao. Sinabi niya, "Ito

ang dugo ng tipan na ginawa ni Yahweh para sa inyo sa pamamagitan ng pagbibigay sa inyo ng pangakong ito kasama ang lahat ng mga salitang ito.
[9] Pagkatapos sina Moises, Aaron, Nadab, Abihu, at pitumpu sa mga nakatatanda ng Israel ay umakyat sa bundok. [10] Nakita
nila ang Diyos ng Israel. Sa ilalim ng kaniyang mga paa mayroong semento na gawa sa sapirong bato, na kasing linaw ng
mismong langit. [11] Hindi inilagay ng Diyos isang kamay sa galit sa mga pinuno ng Israelita. Nakita nila ang Diyos, at
kumain at uminom sila.
[12] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Umakyat ka papunta sa akin sa bundok at manatili ka doon. Ibibigay ko sa iyo ang mga
tipak ng bato at ang batas at mga utos na aking sinulat, para ituro mo sa kanila." [13] Kaya lumakad si Moises kasama ang
kaniyang utusan na si Josue at inakyat ang bundok ng Diyos.
[14] Sinabi ni Moises sa mga nakatatanda, "Manatili kayo dito at hintayin ninyo kami hanggang makabalik kami sa inyo.
Sina Aaron at Hur ay kasama ninyo. Kung sinuman ang mayroong pagtatalo, hayaan mo siyang pumunta sa kanila." [15]
Kaya umakyat si Moises papunta sa bundok, at tinakpan ito ng ulap.
[16] Nanahan ang kaluwalhatian ni Yahweh sa Bundok ng Sinai, at tinakpan ito ng ulap sa loob ng anim na araw. Sa
ikapitong araw tinawag niya si Moises mula sa loob ng ulap. [17] Ang anyo ng kaluwalhatian ni Yahweh ay katulad ng isang
apoy na tumutupok sa ibabaw ng bundok sa mga mata ng mga Israelita. [18] Pumasok si Moises sa ulap at umakyat sa
bundok. Naroon siya sa ibabaw ng bundok nang apatnapung araw at apatnapung gabi.

Chapter 25

[1] Sinabi ni Yahweh kay Moises, [2] "Sabihin sa mga Israelita na kumuha ng isang handog para sa akin mula sa bawat tao na
hinikayat ng maluwag sa kalooban. Dapat ninyong tanggapin ang mga handog na ito para sa akin.
[3] Ito ang mga handog na dapat ninyong tanggapin mula sa kanila: ginto, pilak, at tanso; [4] asul, lila, at matingkad na pulang
lana; pinong lino; mga buhok ng kambing; [5] mga tininang pulang balat ng lalaking tupa at balat ng hayop na nakatira sa
dagat; kahoy ng akasya; [6] langis para sa mga ilawan ng santuwaryo; pampalasa para sa langis na pangpahid at ang
mahalimuyak na insenso; [7] mga oniks na bato at ibang mga mamahaling bato na ilalagay sa epod at baluti.
[8] Hayaan silang gumawa ng isang santuwaryo para manirahan ako sa gitna nila. [9] Dapat ninyong gawin ito ng ganap
habang ipinapakita ko sa iyo ang mga plano para sa tabernakulo at sa lahat nitong kagamitan.
[10] Sila ay gagawa ng isang kaban ng kahoy na akasya. Ang haba dapat nito ay dalawa at kalahating mga kubit; ang lapad
nito ay magiging isang kubit at kalahati; at ang taas nito ay magiging isang kubit at kalahati. [11] Dapat mo itong balutin sa
loob at labas sa purong ginto, at dapat mo itong gawan ng isang hangganang ginto sa paligid ng ibabaw nito.
[12] Dapat kayong magmolde ng apat na gintong argolya para rito, at ilagay sila sa apat na paanan ng kaban, kasama ang
dalawang argolya sa isang gilid nito, at dalawang argolya sa ibang gilid. [13] Dapat kayong gumawa ng mga baras ng kahoy
na akasya at balutan ito ng ginto. [14] Dapat ninyong ilagay ang mga baras doon sa mga argolya sa mga gilid ng kaban, para
madala ang kaban.
[15] Ang mga baras ay dapat manatili sa mga argolya ng kaban; hindi dapat sila kunin mula rito. [16] Dapat ninyong ilagay sa
kaban ang tipan ng kautusan na ibibigay ko sa inyo. [17] Dapat kayong gumawa ng takip ng isang luklukan ng awa ng
purong ginto. Ang haba nito ay dapat dalawa at kalahating mga kubit, at ang lapad nito ay dapat isang kubit at kalahati. [18]
Dapat kayong gumawa ng dalawang kerubin ng gintong pinanday para sa dalawang mga dulo ng takip ng luklukan ng
awa.
[19] Gumawa ng isang kerubin para sa isang dulo ng takip ng luklukan ng awa, at ang ibang kerubin para sa kabilang dulo.
Sila ay dapat maging gawa bilang isang baluti kasama ang takip ng luklukan ng awa. [20] Nakabuka dapat ang mga pakpak
ng kerubin pataas at nilukuban ang takip ng luklukan ng awa sa pagitan nila. Ang kerubin ay dapat nakaharap sa isat-isa
at nakatingin patungo sa gitna ng takip ng luklukan ng awa. [21] Dapat ninyong ilagay ang takip ng luklukan ng awa sa
ibabaw ng kaban, at dapat ninyong ilagay sa kaban ang tipan ng kautusan na ibibigay ko sa iyo.
[22] Ito ang kaban na kung saan ako ay makikipagkita sa iyo. Makikipag-usap ako sa iyo mula sa aking kinalalagyan sa
ibabaw ng takip ng luklukan ng awa. Ito ay magmula sa pagitan ng dalawang kerubin sa ibabaw ng kaban ng patunay na
ako ay makikipag-usap sa iyo tungkol sa lahat ng mga utos na ibibigay ko sa iyo para sa mga Israelita.
[23] Dapat kayong gumawa ng isang mesa ng kahoy na akasya. Ang haba nito ay dapat dalawang kubit; ang lapad nito ay
dapat isang kubit, at ang taas nito ay dapat isang kubit at kalahati. [24] Dapat balutan ninyo ito ng purong ginto at lagyan ng
gintong dulo sa paligid ng ibabaw.
[25] Dapat kayong gumawa ng isang kalakip na balangkas para dito na may isang dangkal ang lapad, kasama ng kalakip na
hangganan na ginto para sa balangkas. [26] Dapat gumawa kayo para dito ng apat na argolya na ginto at ikabit ang mga
argolya sa apat na kanto, na kung saan ang apat na paa ay naroon. [27] Ang mga argolya ay dapat nakakabit sa gilid para
magbigay ng mga lugar para sa mga baras, nang sa gayon ay mabubuhat ang mesa.
[28] Dapat kayong gumawa ng mga baras galing sa kahoy na akasya at balutan sila ng ginto para ang mesa ay maaaring
buhatin nila. [29] Dapat kayong gumawa ng mga pinggan, mga kutsara, mga pitsel, at mga mangkok para gamitin sa
pagbuhos ng inuming mga handog. Dapat gawin ninyo sila ng purong ginto. [30] Dapat palagi ninyong ilagay ang tinapay ng
presensya sa mesa na nasa harapan ko.

[31] Dapat kayong gumawa ng isang ilawan ng purong gintong pinanday. Ang ilawan ay gagawin na may paanan at poste. Ang mga tasa nito, ang mga madahong paanan, at ang mga bulaklak nito ay gawa lahat sa isang pirasong kalakip nito. [32] Anim na mga sanga na dapat pahabain palabas mula sa mga gilid nito-tatlong mga sanga na dapat pahabain mula sa isang gilid, at tatlong mga sanga ng ilawan ay dapat pahabain mula sa kabilang gilid.
[33] Ang unang sanga ay dapat may tatlong mga tasa na ginawa katulad ng almendro na mga bulaklak, kasama ang isang madahong paanan at isang bulaklak, at tatlong mga tasa ginawa na katulad ng almendro na mga bulaklak na nasa ibang sanga, kasama ang isang madahong paanan at isang bulaklak. Dapat kapareho ito sa lahat ng anim na sanga na hahaba palabas mula sa ilawan. [34] Sa sariling ilawan, ang gitnang katawan ng poste, apat dapat ang mga tasang gawa tulad ng almendro na mga bulaklak, kasama ng kanilang madahong paanan at ang mga bulaklak.
[35] Dapat may isang madahong paanan sa unang pares ng mga sanga--gawa bilang isang piraso na kasama nito, at ang isang madahong paanan sa ilalim ng pangalawang pares ng mga sanga---ginawa rin bilang isang piraso kasama nito. Sa parehong paraan dapat mayroong isang madahong paanan sa ilalim ng pangatlong pares ng mga sanga, ginawa bilang isang piraso na kasama nito. Ito ay dapat kapareho ng lahat ng anim na sanga na palabas mula sa ilawan. [36] Ang kanilang mga madahong paanan at mga sanga ay dapat maging isang piraso kasama nito, isang piraso ng pinalong yari sa purong ginto.
[37] Dapat kayong gumawa ng ilawan at ang pitong ilaw nito, at ilagay ang mga ilaw nito para sila ay magbigay ng liwanag mula dito. [38] Ang mga sipit at ang kanilang mga bandeha ay dapat ginawa sa purong ginto. [39] Gumamit ng isang talentong purong ginto na ang timbang ay 34 kilo sa paggawa ng ilawan at mga kagamitan nito. [40] Siguraduhin na gagawin sila mula sa modelo na ipinapakita sa inyo sa ibabaw ng bundok.

Chapter 26

[1] Dapat gumawa ka ng tabernakulo na may sampung kurtina na yari sa pinong lino na kulay asul, lila, at matingkad na pulang lana na may disenyong kerubin. Gagawin ito ng mahusay na manggagawang lalaki. [2] Ang haba ay dalawampu't walong kubit, ang lapad ay apat na kubit. Dapat magkaparehong sukat ang lahat ng mga kurtina. [3] Dapat pagdugtungin ang limang kurtina, at ang ibang limang kurtina ay dapat idugtong sa bawat isa.
[4] Dapat gumawa ka ng asul na silo sa labas ng gilid ng kurtina sa isang pangkat. Gayundin, dapat kang gumawa ng pareho ng gilid sa dulo ng kurtina sa pangalawang pangkat. [5] Dapat kang gumawa ng limampung silo sa unang kurtina, at dapat kang gumawa ng limampung silo sa dulo ng kurtina sa pangalawang pangkat. Gawin ito para ang mga silo ay maging magkasalungat sa bawat isa. [6] Dapat kang gumawa ng limampung panghawak na ginto at pagdugtungin ang mga kurtina kasama ito kaya ang tabernakulo ay magiging buo.
[7] Dapat kang gumawa ng mga kurtinang balahibo ng kambing para sa isang tolda na pantakip sa itaas ng tabernakulo. Dapat kang gumawa ng labing-isa sa mga kurtinang ito. [8] Ang haba ng bawat kurtina ay dapat tatlumpung kubit, at ang lapad ng bawat kurtina ay dapat apat na kubit. Dapat parehong sukat ang bawat isa sa labing-isang kurtina. [9] Dapat pagdugtungin mo ang limang kurtina at ang ibang anim na kurtina sa bawat isa. Dapat doblehin mo ang ikaanim na kurtina sa harap ng tolda.
[10] Dapat kang gumawa ng limampung silo sa gilid ng dulo ng kurtina sa unang pangkat at limampung silo sa gilid ng dulo na magdugtong sa pangalawang pangkat. [11] Dapat kang gumawa ng limampung tansong panghawak at ilagay ang mga ito sa mga silo. Pagkatapos dapat mong pagdugtungin ng magkakasama ang mga tolda na pantakip para maging isa.
[12] Ang naiwang kalahating kurtina, iyan ay, ang naiwang nakalaylay na bahagi galing sa mga kurtina ng tolda, dapat nakasabit sa likod ng tabernakulo. [13] Dapat magkaroon ng isang kubit sa isang bahagi ng kurtina, at sa isang kubit din sa ibang bahaging kurtina—na ang naiwang haba ng toldang kurtina ay dapat lumaylay sa mga gilid ng tabernakulo sa isang gilid at sa kabilang gilid, para takpan ito. [14] Dapat kang gumawa ng pantakip sa tabernakulo ng balat ng lalaking tupa na kinulayan ng pula, at ibang pantakip na yari sa balat para sa itaas nito.
[15] Dapat kang gumawa ng mga patayong tabla na yari sa akasyang kahoy para sa tabernakulo. [16] Ang haba ng bawat tabla ay dapat sampung kubit, at ang lapad ay dapat isa at kalahating kubit. [17] Dapat may dalawang nakausli sa bawat tabla para maidugtong ang mga tabla sa bawat isa. Gagawin mo ang lahat ng mga tabla sa tabernakulo sa ganitong pamamaraan. [18] Kapag gagawa ka ng mga tabla para sa tabernakulo, dapat kang gumawa ng dalawampung tabla sa bawat timog na bahagi.
[19] Dapat kang gumawa ng apatnapung pilak na mga pundasyon sa dalawampung tabla. Dapat may dalawang pundasyon sa isang tabla na may dalawang patungan, at ganoon din ang dalawang pundasyon sa ilalim ng bawat ibang tabla na may dalawang patungan. [20] Para sa pangalawang gilid ng tabernakulo, sa hilagang bahagi, dapat kang gumawa ng dalawampung tabla [21] at apatnapung pilak na pundasyon. Dapat may dalawang pundasyon sa unang tabla at dalawang pundasyon sa sumunod na tabla at sa susunod pa.
[22] Dapat kang gumawa ng anim na tabla, para sa dakong likuran ng kanlurang gilid ng tabernakulo. [23] Dapat kang gumawa ng dalawang tabla sa likuran ng mga sulok ng tabernakulo. [24] Dapat magkahiwalay ang mga tablang ito sa ilalim, pero magkadugtong sa itaas sa parehong bilog na metal. Dapat sa ganitong paraan sa parehong likuran ng mga sulok. [25]

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Dapat may walong tabla, kasama ng mga pilak na pundasyon. Dapat mayroong labing-anim sa lahat ng pundasyon,
dalawang pundasyon sa unang tabla, dalawang pundasyon sa ilalim ng sunod na tabla, at ganoon din sa susunod.
[26] Dapat kang gumawa ng mga pahalang na haligi na yari sa akasyang kahoy—lima para sa mga tabla ng isang gilid ng
tabernakulo, [27] limang pahalang na haligi sa kabilang gilid ng tabernakulo, at limang pahalang na haligi para sa dakong
likuran ng kanluran ng tabernakulo. [28] Ang pahalang na haligi sa gitna ng mga tabla, iyan ay, kalagitnaang pataas, dapat
umabot sa magkabilang dulo.
[29] Dapat mong balutin ng ginto ang mga tabla. Dapat kang gumawa ng kanilang mga gintong bilog na metal, para ang mga
ito ay magsilbing hawakan para sa mga pahalang na haligi, at dapat balutin mo ng ginto ang mga baras. [30] Dapat mong
itayo ang tabernakulo sa pamamagitan ng pagsunod sa plano na pinakita sa iyo sa bundok.
[31] Dapat kang gumawa ng kurtina na may asul, lila at matingkad na pulang lana, na may disenyong kerubin, gawa ito ng
mahusay na manggagawang lalaki. [32] Dapat isabit mo ito sa limang poste ng akasya na kahoy na binalot ng ginto. Dapat
ang mga poste ay may mga kawit na gintong pangkat sa apat na pundasyong pilak. [33] Dapat isabit mo ang kurtina sa mga
panghawak, at dapat mong dalhin ang kautusang tipan ng kaban. Ihihiwalay ng kurtina ang banal na lugar sa kabanal-banalang lugar.
[34] Dapat mong ilagay ang takip ng luklukan ng awa sa kautusang tipan ng kaban, na makikita sa kabanal-banalang lugar.
[35] Dapat mong ilagay ang mesa sa labas ng kurtina. Dapat mong ilagay ang ilawan na kasalungat ng mesa sa timog na
bahagi ng tabernakulo. Ang mesa ay dapat nasa hilagang bahagi.
[36] Dapat kang gumawa ng pabitin sa pasukan ng tabernakulo. Dapat mong gawing asul, lila, matingkad na pulang bagay,
at pinong pinulupot ng lino, ang gawa ng taga-burda. [37] Dapat kang gumawa ng mga limang poste ng akasya at balutin ito
ng ginto. Ang kanilang mga kawit ay ginto at limang tansong pundasyon para sa mga ito.

Chapter 27

[1] Dapat kang gumawa ng altar mula sa kahoy ng akasya, limang kubit ang haba at limang kubit ang luwag. Dapat ang
altar ay parisukat na may tatlong kubit na taas. [2] Dapat kang gumawa ng karugtong na apat na mga sulok ng parisukat na
mga anyong sungay. Gagawin ang mga sungay bilang isang bahagi ng altar, at dapat mong balutin ito ng tanso.
[3] Dapat kang gumawa ng kasangkapan para sa altar, mga palayok para sa abo at gayundin ang mga pala, mga
palanggana, mga tinidor para sa karne at mga lalagyan ng apoy. Dapat mong gawin ang lahat ng mga kagamitan mula sa
tanso. [4] Dapat kang gumawa ng rehas na bakal para sa altar, tanso ang sangkap. Gumawa ng tansong argolya sa bawat
apat na mga sulok ng rehas na bakal.
[5] Dapat kang maglagay ng rehas sa ilalim ng pasamano ng altar, kalahatian pababa hanggang ilalim. [6] Dapat kang
gumawa ng mga poste para sa altar, mga poste na kahoy ng akasya, at dapat mong balutin ang mga ito ng tanso.
[7] Dapat mailagay ang mga poste sa mga argolya, at ang mga poste ay dapat nasa dalawang tagiliran ng altar, para madala
ito. [8] Dapat mong gawin ang altar na may guwang, na yari sa mga makapal na tabla. Dapat mong gawin ito sa paraan na
ipinakita sa iyo sa bundok.
[9] Dapat kang gumawa ng isang patyo para sa tabernakulo. Dapat may mga nakasabit sa bahaging timog ng patyo, mga
nakasabit na pinong pinulupot na lino na isang daang kubit ang haba. [10] Dapat ang mga nakasabit ay may dalawampung
mga poste, na may dalawampung tansong mga pundasyon. Dapat mayroon ding mga kawit na nakadugtong sa mga poste,
at gayundin sa pilak na mga baras.
[11] Gayundin naman sa tabi ng hilagang bahagi, dapat mayroong mga nakasabit na isang daang kubit ang haba na may
dalawampung mga poste, dalawampung tansong mga pundasyon, mga kawit na nakadugtong sa mga poste, at pilak na
mga baras. [12] Sa tabi ng patyo sa kanlurang bahagi dapat mayroong kurtinang limampung kubit ang haba. Dapat
mayroong sampung mga poste at sampung mga pundasyon. [13] Ang patyo ay dapat ding limampung kubit ang haba sa
silangang bahagi.
[14] Ang mga nakasabit para sa isang dako ng pasukan ay dapat labinlimang kubit ang haba. Dapat mayroon silang tatlong
mga poste na may tatlong mga pundasyon, [15] Ang ibang bahagi rin ay dapat mayroong mga nakasabit na labinlimang
kubit ang haba. Dapat mayroon silang tatlong mga poste at tatlong mga pundasyon. [16] Ang tarangkahan ng patyo ay dapat
mayroong isang kurtina na dalawampung kubit ang haba. Ang kurtina ay dapat ginawa sa asul, lila at matingkad na
pulang bagay at pinong pinulupot na lino, ang gawa ng isang taga-burda. Dapat mayroong apat na mga poste na may apat
na mga pundasyon.
[17] Ang lahat ng mga poste ng patyo ay dapat mayroong pilak na mga baras, pilak na mga kalawit at tansong mga
pundasyon. [18] Ang haba ng patyo ay dapat isang daang kubit, ang lapad ay limampung kubit at ang taas ay limang kubit
na may pinong pinulupot na lino ang lahat ng mga nakasabit sa tabi at ang mga pundasyon ay tanso. [19] Lahat ng
kasangkapan na gagamitin sa tabernakulo at ang lahat ng mga tulos ng tolda para sa tabernakulo at patyo ay dapat gawa
sa tanso.
[20] Dapat mong utusan ang mga Israelita na magdala ng purong langis ng pinisang olibo para sa ilawan para magpapatuloy
itong masunog. [21] Sa tolda ng pagpupulong, sa labas ng kurtina na nasa harapan ng tipan ng kautusan, si Aaron at
kaniyang mga anak na lalaki ay dapat panatilihin ang mga ilawan mula sa gabi hanggang sa umaga sa harapan ni

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Yahweh. Ang utos na ito ay magiging isang walang hanggang kautusan magpakailanman sa buong mga salinlahi sa bansa ng Israel.

Chapter 28

1 Tawagin mo ang iyong kapatid na si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki na sina Nadab, Abihu, Eleazar, at Itamar
mula sa mga Israelita para maglingkod sila sa akin bilang mga pari. 2 Dapat kang gumawa ng kasuotan para kay Aaron,
na iyong kapatid, na inihandog para sa akin. Ang kasuotang ito ay magiging kaniyang karangalan at kagandahan. 3 Dapat
mong sabihin sa lahat ng mga tao nang may katalinuhan sa puso, pinuno ko sila ng espiritu ng karunungan, para
makagawa sila ng mga kasuotan ni Aaron para itakda siyang nakahiwalay para maglingkod sa akin bilang pari.
4 Ang mga kasuotan na dapat nilang gawin ay isang baluti, isang efod, isang balabal, isang kasuotang gawa sa habi, isang
turbante at isang sintas. Dapat nilang gawin ang mga kasuotang ito para ihandog sa akin. Ito ay para sa iyong kapatid na
si Aaron at sa kaniyang mga anak na lalaki para maaari silang maglingkod sa akin bilang mga pari. 5 Dapat gumamit ang
mga manggagawang lalaki ng pinong lino na ginto, asul, lilak at matingkad na pula.
6 Dapat silang gumawa ng efod na ginto, asul, lilak at matingkad na pulang lana, at ng pinulupot na pinong lino. Dapat
gawa ito ng isang bihasang manggagawang lalaki. 7 Dapat mayroon itong dalawang pirasong pambalikat na nakakabit sa
itaas ng dalawang sulok. 8 Ang makinis na habing sinturon ay dapat kagaya ng efod; dapat gawa ito sa isang piraso
kasama ng efod, na gawa sa nakapilipit na pinong lino na ginto, asul, lilak, at matingkad na pula. 9 Dapat kang kumuha ng
dalawang batong oniks at iukit dito ang mga pangalan ng labindalawang anak na lalaki ni Israel.
10 Anim sa kanilang mga pangalan ay dapat nasa isang bato, at ang anim na pangalan dapat ay nasa ibang bato, ayon sa
kanilang kapanganakan. 11 Sa pamamagitan ng gawa ng mang-uukit ng bato, kagaya ng pag-ukit sa isang selyo, dapat
mong ipaukit ang dalawang bato kasama ng mga pangalan ng labindalawang anak na lalaki ni Israel. Dapat mong ilagay
ang mga bato sa lalagyang ginto. 12 Dapat mong ilagay ang dalawang bato sa mga pirasong pambalikat ng efod, para
maging mga bato para magpapaalala kay Yahweh sa mga anak na lalaki ni Israel. Si Aaron ang magdadala ng kanilang
mga pangalan sa harap ni Yahweh sa kaniyang dalawang balikat bilang isang paalala sa kaniya.
13 Dapat kang gumawa ng mga lalagyang ginto 14 at dalawang mga tinirintas na kadena sa purong ginto kagaya ng mga
tali, at dapat mong ikabit ang mga kadena sa mga lalagyan.
15 Dapat kang gumawa ng isang baluti para sa paggawa ng desisyon, ang gawa ng isang bihasang manggagawang lalaki,
gaya ng pagkakagawa ng efod. Gawin ito sa ginto, sa asul, lilak, at matingkad na pulang lana, at sa pinong lino. 16 Ito ay
parisukat. Dapat mong tiklupin ng doble ang baluti. Dapat isang dangkal ang haba at isang dangkal ang lapad nito.
17 Dapat mong ilagay ito sa apat na hanay ng mahalagang mga bato. Ang unang hanay ay dapat may isang rubi, isang
topaz, at isang karbungko. 18 Ang ikalawang hanay ay dapat may isang esmeralda, isang sapiro, at isang dyamante. 19 Ang
pangatlong hanay ay dapat may isang hasinto, isang agata, at isang amatista. 20 Ang pang-apat na hanay ay dapat may
isang berilo, isang oniks, at isang haspe. Dapat nakakabit ito sa mga lalagyang ginto.
21 Dapat ang mga bato ay nakaayos ayon sa mga pangalan ng labindalawang anak na lalaki ni Israel, bawat pangalan na
magkakasunod-sunod. Dapat katulad sila sa nakaukit ng isang selyong singsing, bawat pangalan ay tumatayo bilang isa
sa mga labindalawang lipi. 22 Dapat kang gumawa sa baluti ng mga kadena kagaya ng mga tali, tinirintas na gawa sa
purong ginto. 23 Dapat kang gumawa ng dalawang singsing na ginto para sa baluti at kailangang ikabit ang mga ito sa
dalawang dulo ng baluti. 24 Dapat mong ikabit ang dalawang kadenang ginto sa dalawang kanto ng baluti.
25 Dapat ikabit mo ang kabilang dulo ng dalawang kadenang tinirintas sa dalawang lalagyan. Pagkatapos dapat ikabit mo
ang mga ito sa dalawang pambalikat sa harap ng efod. 26 Dapat kang gumawa ng dalawang singsing na ginto, at dapat
ilagay mo ang mga ito sa kabila ng dalawang kanto ng baluti, sa dulo ito bago sa panloob na hangganan.
27 Dapat kang gumawa ng dalawa pang singsing na ginto, at dapat mong ikabit ito sa ilalim ng dalawang pambalikat sa
harap ng efod, malapit ito sa pinagtahian sa itaas ng pinong habing sintas sa baywang ng efod. 28 Dapat talian ang baluti
sa bawat mga singsing nito patungo sa mga singsing ng epod sa pamamagitan ng isang asul na tali, para ito ay maikabit
sa itaas lamang ng habing sinturon sa baywang ng efod. Para hindi na matanggal ang baluti mula sa efod.
29 Kapag si Aaron ay papasok sa banal na lugar, dapat dalhin niya ang mga pangalan ng mga labindalawang anak na
lalaki ni Israel sa baluti para gumawa ng mga desisyon sa kaniyang puso. Magsisilbi ito bilang isang palagiang paalala
kay Yahweh. 30 Dapat ang Urim at Tummim ay ilagay sa baluti para sa paggawa ng mga desisyon. Ang mga ito ay dapat
nasa dibdib ni Aaron kapag siya ay pupunta sa harap ni Yahweh, dapat palaging dala ni Aaron sa kaniyang dibdib ang
paggawa ng mga desisyon para sa mga Israelita sa harap ni Yahweh.
31 Dapat kang gumawa ng balabal ng epod na lahat ay galing sa telang lilak. 32 Dapat mayroon itong isang bukasan sa gitna
para sa ulo. Dapat habiin ang gilid ng bukasan paikot para hindi ito mapunit. Dapat gawa ito ng isang manghahabi.
33 Sa dulo ng laylayan, dapat kang gumawa ng mga granada na asul, lilak, at matingkad na pulang tali sa lahat ng palibot.
Mga gintong kampanilya ay dapat paikot sa pagitan nila. 34 Dapat mayroong isang gintong kampanilya at isang granada,
isang gintong kampanilya at isang granada na magkakasunod-sunod sa palibot ng laylayan ng balabal. 35 Dapat isuot ni
Aaron ang balabal kapag maglilingkod siya, para marinig ang tunog nito kapag papasok siya sa banal na lugar sa harap
ni Yahweh at kapag aalis siya. Nang sa gayon, hindi siya mamamatay.

[36] Dapat kang gumawa ng plato sa purong gintong at iukit dito, katulad ng nakaukit sa isang selyo, HANDOG KAY
YAHWEH. [37] Dapat mong ikabit ang plato na ito sa isang asul na tali patungo sa harap ng turbante. [38] Dapat nasa noo ito ni
Aaron; dapat palaging siyang magdadala ng anumang pagkakasala na nakakabit sa pag-aalay ng banal na mga regalo ng
mga Israelita na handog kay Yahweh. Dapat ang turbante ay palaging nasa noo niya para tanggapin ni Yahweh ang
kanilang mga regalo.
[39] Dapat kang gumawa ng kasuotang gawa sa pinong lino, at dapat kang gumawa ng isang turbante na pinong lino. Dapat
ka ring gumawa ng isang sintas, na gawa ng isang taga-burda.
[40] Para sa mga anak na lalaki ni Aaron gumawa ka ng mga kasuotan, mga sintas, at mga bandana, para sa kanilang
karangalan at kagandahan. [41] Dapat mong damitan si Aaron na iyong kapatid, at ang kaniyang mga anak na lalaki na
kasama niya. Dapat mo silang buhusan ng langis, italaga sila, at ihandog sila sa akin, para maglingkod sila sa akin bilang
mga pari.
[42] Dapat mo silang igawa ng mga linong salawal para matakpan ang kanilang mga pribadong parte, salawal para takpan
sila mula sa baywang hanggang sa mga hita. [43] Dapat isuot ito ni Aaron at ng kaniyang mga anak na lalaki kapag papasok
sila sa tolda ng pagpupulong o kapag lalapit sila sa altar para maglingkod sa banal na lugar. Dapat nila itong gawin para
hindi sila magdala ng pagkakasala at mamatay. Mananatili itong isang alituntunin para kay Aaron at sa kaniyang mga
kaapu-apuhan kasunod niya.

Chapter 29

[1] Ngayon ito ang dapat mong gawin sa pagtatalaga sa kanila sa akin para sila ay makapaglingkod bilang mga pari.
Kumuha ka ng isang batang toro at dalawang lalaking tupa na walang bahid, [2] tinapay na walang lebadura, at mamon na
walang lebadurang hinalong langis. At saka kumuha ka ng apa na walang lebadurang pinahiran ng langis. Gawin mo ang
mga apa gamit ang pino na trigong harina.
[3] Dapat mo itong ilagay sa isang buslo, dalhin ang mga ito sa buslo, at ihandog mo kasama ang toro at dalawang lalaking
tupa. [4] Dapat mong iharap si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki sa pasukan ng tolda ng pagpupulong. Dapat mong
paliguan si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki sa tubig.
[5] Dapat kang kumuha ng mga damit at damitan si Aaron kasama ang kapa, ang balabal ng efod, ang efod, at ang baluti,
kabitan ng makinis na habing sinturon ng efod na nakapalibot sa kaniya. [6] Dapat mong itakda ang turbante sa kaniyang
ulo at ilagay ang banal na korona sa turbante. [7] Pagkatapos kumuha ng pambasbas na langis at ibuhos sa kaniyang ulo, at
sa ganitong paraan siya babasbasan.
[8] Dapat mong dalhin ang kaniyang mga anak na lalaki at ilagay ang mga kapa sa kanila. [9] Dapat mong damitan si Aaron at
ang kaniyang mga anak na lalaki na may kasamang mga sintas at ilagay ang kanilang pamigkis sa ulo. Ang gawain ng
pagkapari ay mabibilang na sa kanila sa pamamagitan ng palagiang batas. Sa ganitong paraan dapat mong gawing banal
si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki para sa kanilang paglilingkod sa akin.
[10] Dapat mong dalhin lahat ng toro sa harap ng tolda ng pagpupulong, at ipatong ang kamay ni Aaron at ang kamay ng
kaniyang mga anak na lalaki sa ulo nito. [11] Dapat mong patayin ang mga toro sa aking harapan, si Yahweh, sa pasukan ng
tolda ng pagpupulong.
[12] Dapat mong kunin ang ilang dugo ng toro at ilagay mo ito sa sungay ng altar gamit ang iyong daliri, at dapat mong
ibuhos ang natirang dugo sa paanan ng altar. [13] Dapat mong kunin ang lahat ng taba na nakatakip sa mga lamang-loob, at
saka kumuha ng panakip sa atay at sa dalawang lapay na may kasamang taba na nasa kanila; sunugin ang lahat ng ito sa
altar. [14] Pero ang laman ng mga toro, at ang balat at dumi, sunugin mo ito sa labas ng kampo. Ito ay handog para sa
kasalanan.
[15] Dapat mo ring kunin ang isang lalaking tupa, at ipatong ang kamay ni Aaron at ang mga kamay ng kaniyang mga anak
na lalaki sa ulo nito. [16] Dapat mong patayin ang lalaking tupa. Pagkatapos kunin ang dugo at isaboy ito sa magkabilang
gilid ng altar. [17] Dapat mong hiwain ang lalaking tupa na pira-piraso at hugasan ang mga lamang-loob at ang mga binti, at
ilagay mo ang lamang-loob, sabay ng pira-piraso at kasama ang ulo nito, [18] sa altar. Pagkatapos sunugin ang buong
lalaking tupa. Ito ay maging sinunog na handog sa akin, si Yahweh. Ito ay magdudulot ng matamis na halimuyak sa akin;
ito ay magiging isang handog sa pamamagitan ng apoy.
[19] Dapat mong kunin ang iba pang lalaking tupa, at ipatong ang kamay ni Aaron at ang mga kamay ng kaniyang mga anak
na lalaki sa ulo nito. [20] Pagkatapos dapat mong patayin ang lalaking tupa at kunin ang ilan sa dugo nito. Ilagay ito sa dulo
ng kanang tainga ni Aaron, at sa dulo ng kanang tainga ng kaniyang mga anak na lalaki, sa hinlalaki ng kanilang kanang
kamay, at sa hinlalaki ng kanilang kanang paa. Pagkatapos isaboy ang dugo sa magkabilang gilid ng altar.
[21] Dapat mong kunin ang ilan sa mga dugo na nasa altar at ilan sa binasbasang langis, at isaboy ang lahat ng ito kay Aaron
at sa kaniyang mga damit, at saka sa kaniyang mga anak na lalaki at sa kanilang mga damit. Ilalaan si Aaron para sa akin,
at ang kaniyang mga damit, kasama niya ang kaniyang mga anak na lalaki at mga damit ng kaniyang mga anak na lalaki.
[22] Dapat mong kunin ang mga lalaking tupa, ang taba ng buntot, ang taba na nakatakip sa lamang-loob, ang panakip sa
atay, ang dalawang lapay, at ang kanang hita—dahil ang lalaking tupang ito ay para sa pagtatalaga sa mga pari para sa

akin. [23] Kumuha ng isang tinapay, isang mamon ng tinapay na gawa sa langis, at isang apa sa labas ng buslo ng tinapay na walang lebadura na sa aking harapan, si Yahweh.
[24] Dapat mong ilagay ang mga ito sa kamay ni Aaron at sa kamay ng kaniyang mga anak na lalaki. Dapat nilang itaas ito sa aking harapan, si Yahweh, at ipapakita nila ito bilang paghahandog sa akin. [25] Dapat mong kunin ang mga pagkain galing sa kanilang mga kamay at sunugin ito sa altar kasama ang handog na susunugin. Ito ay magbibigay ng matamis na halimuyak sa akin; ito ay handog na gawa sa apoy.
[26] Dapat kang kumuha ng dibdib ng lalaking tupa na handog ni Aaron at itaas ito at ipapakita ito bilang handog para sa akin, si Yahweh. Pagkatapos ito ang bahagi na inyong kakainin. [27] Dapat mong ihandog sa akin ang dibdib ng paghahandog na itinaas na matayog at ang hita ng paghahandog na ipinapakita— dibdib na itinaas at ang hita na ipinakita, kapwa nanggaling sa lalaking tupa para sa pagpapatunay kay Aaron at sa kaniyang mga anak na lalaki sa akin.
[28] Ang mga bahagi ng laman na ito, na ibinigay ng mga Israelita, ay kailangang mabibilang kay Aaron at sa kaniyang mga kaapu-apuhan magpakailanman. Sa pamamalakad para sa mga handog sa pagtitipon, ito ay maging handog para sa mga pari na kinuha mula sa mga handog ng mga Israelita na mga handog na ipinakita sa akin, si Yahweh.
[29] Ang banal na mga damit ni Aaron ay dapat na isantabi para sa kaniyang mga anak na lalaki na susunod sa kaniya. Dapat silang basbasan at italaga ang mga ito sa akin. [30] Ang pari na susunod sa kaniya mula sa kaniyang mga anak na lalaki, na nanggaling sa tolda ng pagpupulong para ako ay paglingkuran sa banal na lugar, ay kanilang isuot ang ganoong mga damit sa loob ng pitong araw.
[31] Dapat mong kunin ang lalaking tupa para sa pagtatalaga sa mga pari para sa akin at pakuluan ang laman nito sa banal na lugar. [32] Kakainin ni Aaron at ng kaniyang mga anak na lalaki ang laman ng lalaking tupa at tinapay na nakalagay sa buslo sa pasukan ng tolda ng pagpupulong. [33] Dapat nilang kainin ang laman at tinapay na binigay para pambayad ng kasalanan nila at sa pagtatalaga sa kanila, para ilaan sa akin. Walang ibang kakain ng pagkain, dahil dapat nila itong ituring na banal at ilaan para sa akin. [34] Kung alinman sa laman ng itinalagang handog, o alinman sa tinapay ay maiwan sa susunod na umaga, dapat sunugin na ninyo ito. Hindi ito dapat kainin dahil ito ay itinalaga na sa akin.
[35] Sa ganitong paraan, sa pagsunod sa lahat ng iniutos ko sa iyo na gawin, dapat mong pakitunguhan si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki. Dapat kang kumuha ng pitong araw para italaga sila sa akin. [36] Bawat araw dapat kang maghandog ng toro bilang isang handog pambayad para sa kasalanan. Dalisayin mo ang altar sa pamamagitan ng paggamit ng pambayad para sa kasalanan nito, at kailangan mo itong buhusan ng langis para sa pagtatalaga sa akin. [37] Sa pitong araw dapat kang gumawa ng pambayad para sa kasalanan para sa altar at italaga ito kay Yahweh. Pagkatapos ang altar ay ganap na italaga sa akin. Anumang paghahawak sa altar ay ibubukod para kay Yahweh.
[38] Dapat kang maghandog palagi ng dalawang tupa na isang taon ang gulang doon sa altar araw-araw. [39] Dapat kang maghandog ng isang tupa sa umaga, at ang isang tupa ay ihandog mo sa paglubog ng araw.
[40] Kasama ang unang tupa, maghandog ng ikasampu ng epa ng pinong harina na hinaluan ng ikaapat na bahagi ng hin ng langis galing sa pinigang olibo, at ang ikaapat na bahagi ng hin ng alak bilang inuming handog.
[41] Dapat kang maghandog ng pangalawang tupa sa paglubog ng araw. Dapat kang maghandog ng pagkaing butil sa umaga at parehong inuming handog. Ang mga ito ay magdudulot ng matamis na halimuyak sa akin; ito ang magiging handog na gawa para sa akin sa apoy. [42] Ang mga ito ay magiging palagiang handog na susunugin sa buong salinlahi ng inyong bayan. Dapat mong gawin ang mga ito sa pasukan ng tolda ng pagpupulong sa aking harapan, si Yahweh, kung saan ako makikipagkita para makipag-usap sa iyo.
[43] Doon kung saan ako makikipagkita sa mga Israelita; ang tolda ay ihihiwalay para sa akin sa aking kaluwalhatian. [44]
Itatalaga ko ang tolda ng pagpupulong at ang altar para ang mga ito ay mabilang sa akin lamang. Itatalaga ko rin si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki para maglingkod sa akin bilang mga pari.
[45] Maninirahan ako kasama ng mga Israelita at kanilang magiging Diyos. [46] Malalaman nila na ako si Yahweh, ang kanilang Diyos, na kumuha sa kanila palabas mula sa lupain ng Ehipto kaya ako ay maninirahan kasama nila. Ako si Yahweh, kanilang Diyos.

Chapter 30

[1] Dapat kang gumawa ng altar para magsunog ng insenso. Dapat mong gawin ito sa kahoy ng akasya. [2] Ang haba nito ay dapat isang kubit, at ang lapad nito ay isang kubit. Ito ay dapat maging parisukat, at ang taas nito ay dapat dalawang kubit. Ang mga sungay nito ay dapat gawin bilang kaisang piraso nito.
[3] Dapat mong balutin ang altar ng insenso sa purong ginto—ang tuktok nito, ang mga gilid nito, at ang mga sungay nito. Dapat kang gumawa ng isang hangganang ginto sa palibot para dito. [4] Dapat kang gumawa ng dalawang argolyang ginto para maisama dito sa ibaba ng hangganan nito sa dalawang magkabilang bahagi nito. Ang mga argolya ay dapat maging mga lalagyan ng mga baras para madala ang altar.
[5] Dapat ninyong gawin ang mga baras sa kahoy ng akasya, at dapat ninyong balutin ang mga ito sa ginto. [6] Dapat ninyong ilagay ang altar ng insenso bago sa kurtina na nasa kaban ng mga kautusang tipan. Ito ay bago sa takip ng luklukan ng awa na nasa ibabaw ng kaban ng mga kautusang tipan, kung saan ako ay makikipagtagpo sa inyo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

7 Dapat si Aaron ang magsunog ng mabangong insenso sa tuwing umaga. Dapat niyang sunugin ito kapag inaayos niya
ang mga lampara. 8 Kapag sisindihan ni Aaron ang mga lampara muli sa gabi, dapat siyang magsunog ng insenso sa altar
ng insenso. Dapat itong maging isang palagiang pagsusunog ng insenso sa harap ko, si Yahweh, sa buong salinlahi ng
inyong bayan. 9 Pero kayo ay mag-aalay ng walang ibang insenso sa altar ng insenso, o anumang pagsusunog ng alay o
handog na pagkaing butil. Dapat mong buhusan ng walang inuming handog dito.
10 Dapat si Aaron ay gumawa ng luklukan ng awa sa mga sungay ng altar ng insenso minsan sa isang taon. Dapat niyang
gawin ito gamit ang dugo ng handog para sa pagbayad ng kasalanan. Ang punong pari ang siyang dapat na gumawa nito
sa buong salinlahi ng inyong lahi. Ang pag-aalay na ito ay ganap na ilaan sa akin, si Yahweh."
11 Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabing, 12 "Kapag kumuha ka ng isang talaan ng mga Israelita, pagkatapos ang
bawat tao ay dapat magbigay ng pangtubos para sa kaniyang buhay kay Yahweh. Dapat mong gawin ito pagkatapos mo
silang bilangin, para walang maging salot sa kanila kapag binibilang mo sila. 13 Ang bawat isa na nabilang sa talaan ay
magbabayad ng kalahating pilak na sekel, ayon sa timbang ng sekel ng santuwaryo (isang sekel ay kapareho ng
dalawampung gera). Itong kalahating sekel ay magiging alay sa akin, si Yahweh. 14 Ang bawat isa na nabilang, mula
dalawampung taong gulang at pataas, ay dapat magbigay nitong alay sa akin.
15 Kapag magbibigay ang mga tao nitong alay sa akin para gumawa ng pambayad sa kasalanan para sa kanilang mga
buhay, ang mayayaman ay hindi dapat magbigay ng higit pa sa kalahating sekel, at ang mga mahihirap ay hindi dapat
magbigay ng kulang. 16 Dapat mong tanggapin itong perang pambayad sa kasalanan mula sa mga Israelita at dapat mong
ilaan ito para sa gawain sa tolda ng pagpupulong. Ito ay dapat maging isang paalala sa mga Israelita sa akin, para
gumawa ng pangtubos ng kasalanan para sa inyong mga buhay."
17 Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, 18 "Dapat ka ring gumawa ng isang malaking tansong palanggana na
mayroong tansong tuntungan, isang palanggana para hugasan. Dapat mo itong ilagay sa pagitan ng tolda ng pagpupulong
at ng altar, at kailangan mo itong lagyan ng tubig.
19 Si Aaron at kaniyang mga anak na lalaki ay dapat maghugas ng kanilang mga kamay at kanilang mga paa ng tubig nito.
20 Kapag pumasok sila sa tolda ng pagpupulong o kapag lumalapit sila sa altar para maglingkod sa akin sa pagsusunog ng
handog, dapat silang maghugas ng tubig sa gayon ay hindi sila mamatay. 21 Dapat nilang hugasan ang kanilang mga
kamay at paa para hindi sila mamatay. Dapat itong maging palagiang batas para kay Aaron at sa kaniyang mga kaapu-
apuhan sa buong salinlahi ng kanilang bayan."
22 Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, 23 "Kunin mo itong mga pinong pampalasa: limandaang sekel ng umaagos na
mira, 250 sekel ng matamis na halimuyak na kanela, 250 sekel ng matamis na halimuyak na tubo, 24 limandaang sekel ng
kassia, sinukat sa timbang ng sekel ng santuwaryo, at isang hin ng langis ng olibo. 25 Dapat kang gumawa ng banal na
langis ng pagpapahid kasama ang mga sangkap na ito, ang gawa ng tagapagpabango. Ito ay magiging banal na langis ng
pagpapahid, inilaan para sa akin.
26 Dapat mong basbasan ang tolda ng pagpupulong ng langis na ito, gayon din sa kaban ng kautusang tipan, 27 ang mesa at
ang lahat ng mga kasangkapan nito, ang tuntungan ng ilaw at ng kasangkapan nito, ang altar ng insenso, 28 ang altar para
sa sinunog na mga alay kasama ng lahat ng mga kasangkapan nito, at ang palanggana kasama ng kaniyang tuntungan.
29 Dapat mong ilaan ang mga ito sa akin para ang mga ito ay ganap na mailaan sa akin. Ang anumang humawak sa kanila
ay ibubukod din para sa akin. 30 Dapat mong basbasan si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki at ilaan mo sila sa
akin para sila ay maglingkod sa akin bilang mga pari. 31 Dapat mong sabihin sa mga Israelita, 'Ito dapat ang langis ng
pagpapahid na inilaan kay Yahweh sa buong salinlahi ng iyong bayan.
32 Ito ay hindi dapat mailapat sa balat ng mga tao, o gumawa man lang kayo sa alinmang langis na kaparehong sangkap,
dahil inilaan ito kay Yahweh. Dapat mong isaalang-alang ito sa ganitong paraan. 33 Ang sinumang gumawa ng pabango
gaya nito, o kung sinumang maglagay ng alinman nito sa isang tao, ang taong iyon ay dapat alisin sa kaniyang bayan."
34 Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Kumuha ng mga pampalasa—estacte, onycha, at galbano—matamis na mga pampalasa
kasama ng purong kamanyang, ang bawat isa ay magsindami. 35 Gawin ito sa paraan ng insenso, hinalo ng isang
tagapagpabango, pinalasa ng asin, puro at inilaan sa akin. 36 Gigilingin mo ito sa napakapinong paghalo. Maglagay ng
bahagi nito sa harap ng kaban ng mga kautusang tipan, na nasa tolda ng pagpupulong, kung saan ako ay makikipagtagpo
sa inyo. Ituturing mo ito bilang ganap na pag-aalay sa akin.
37 Bilang para sa insensong ito na iyong gagawin, hindi ka dapat gumawa ng anumang kaparehong mga sangkap para sa
iyong sarili. Ito ay dapat maging pinakabanal sa iyo. 38 Ang sinumang gumawa ng anumang gaya nito para gamitin bilang
pabango ay dapat alisin mula sa kaniyang bayan."

Chapter 31

1 Nagsalita si Yahweh kay Moises, 2 "Tingnan mo, tinawag ko sa pangalan si Bezalel anak na lalaki ni Uri na anak na lalaki
ni Hur, mula sa lipi ni Juda.
3 Pinuno ko si Bezalel ng aking Espiritu, para bigyan siya ng karunungan, pang-unawa, at kaalaman, para sa lahat ng uri
ng gawain, 4 para gumawa ng pang-sining na mga disenyo at para sa paggawa sa ginto, pilak, at tanso; 5 para rin sa
pagputol at paglagay ng mga bato at para sa pang-ukit ng kahoy-para gawin ang lahat ng uri ng gawain.

[6] Bukod sa kaniya, hinirang ko si Oholiab anak na lalaki ni Ahisamach, mula sa lipi ni Dan. Nilagyan ko ng kasanayan ang
mga puso ng mga matalinong tao kaya magagawa nila ang lahat ng pag-uutos ko sa iyo. Kabilang dito [7] ang tolda ng
pagpupulong, ang kaban ng tipan ng kautusan, ang takip ng luklukan ng awa na nasa kaban, at ang lahat na
kasangkapan ng tolda- [8] ang mesa at ang mga kagamitan nito, ang purong ilawan kasama ang mga kagamitan nito, ang
altar ng incenso, [9] ang altar para sa mga sinunog na handog kasama ang lahat ng kasangkapan nito, at ang malaking
palanggana kasama ang paanan nito.
[10] Kabilang din dito ang hinabing pinong pananamit, ang mga banal na pananamit para kay Aaron ang pari at sa
kaniyang mga anak na lalaki, na nakalaan para sa akin kaya sila ay maglilingkod bilang mga pari. [11] Kabilang din ang
langis na pangpahid at ang mabangong insenso para sa banal na lugar. Gagawin ng mga manggagawang ito ang lahat ng
bagay na aking inutos sa iyo."
[12] Nagsalita si Yahweh kay Moises, [13] "Sabihin mo sa mga Israelita: 'Dapat ninyong panatilihing tiyak ang mga Araw ng
Pamamahinga ni Yahweh, dahil ito ang magiging tanda sa pagitan niya at sa inyo sa buong salinlahi ng iyong bayan kaya
malalaman ninyo na siya ay si Yahweh, siyang nagtakda sa iyo para sa kaniya. [14] Kaya dapat ninyong panatiliin ang Araw
ng Pamamahinga, para dapat ninyong ituring ito bilang banal, na nakalaan para sa kaniya. Bawat isa na dumungis dito
ay dapat talagang mamatay. Kung sinuman ang gumagawa sa Araw ng Pamamahinga, ang taong iyan ay tiyak na dapat
putulin mula sa kaniyang bayan. [15] Ang gawain ay natapos ng anim na araw, pero ang ikapitong araw ay magiging isang
Araw ng Pamamahinga ng ganap na pamamahinga, banal, nakalaan para sa karangalan ni Yahweh. Sinuman ang
gumagawa ng kahit anong gawain sa Araw ng Pamamahinga ay dapat siguraduhing malagay sa kamatayan.
[16] Kaya ang mga Israelita ay dapat panatilihin ang Araw ng Pamamahinga. Dapat nilang suriin ito saanman sa salinlahi ng
kanilang bayan bilang isang palagiang batas. [17] Ang Araw ng Pamamahinga ay laging magiging isang tanda sa pagitan ni
Yahweh at ng mga Israelita, dahil sa anim na araw na ginawa ni Yahweh ang langit at lupa, at sa ikapitong araw siya ay
nagpahinga at naginhawaan."'
[18] Nang matapos makipag-usap ni Yahweh kay Moises sa bundok ng Sinai, binigyan niya siya ng dalawang tipak ng bato
ng tipan ng mga kautusan, gawa sa bato, nakasulat sa pamamagitan ng kaniyang sariling kamay.

Chapter 32

[1] Nang makita ng mga tao na si Moises ay natagalang bumaba sa bundok, nagtipon sila sa paligid ni Aaron at sinabi sa
kaniya, "Halika, igawa mo kami ng diyos-diyosan na mangunguna sa amin. Dahil itong si Moises, ang taong nagdala sa
amin palabas sa lupain ng Ehipto, hindi namin alam kung ano ang nangyari sa kaniya." [2] Kaya sinabi ni Aaron sa kanila,
"Kunin ninyo ang mga gintong hikaw sa mga tainga ng inyong mga asawa at sa mga tainga ng inyong mga anak na lalaki
at sa mga anak na babae at dalhin ang mga ito sa akin.
[3] Kinuhang lahat ng mga tao ang mga gintong hikaw na nasa kanilang mga tainga at dinala ang mga ito kay Aaron. [4]
Natanggap niya ang ginto mula sa kanila, niyari ito sa isang molde, at ginawa ito sa isang minoldeng guya. Pagkatapos
sinabi ng mga tao, "Israel, ito ang inyong diyos na nagdala sa inyo palabas sa lupain ng Ehipto."
[5] Nang nakita ito ni Aaron, nagtayo siya ng isang altar sa harap ng guya at ginawa sa isang pagpapahayag, sinabi niya,
"Bukas magkakaroon ng pagdiriwang sa karangalan ni Yahweh. [6] Kinabukasan gumising ng maaga ang mga tao at nag-
alay ng mga sinunog na handog at sama-samang nagdala ng mga alay. Pagkatapos sila ay umupo para kumain at
uminom, at pagkatapos tumindig para makipag-inuman sa mahalay na pagdiriwang.
[7] Pagkatapos nagsalita si Yahweh kay Moises, "Umalis ka agad, dahil sa iyong bayan, na nagdala palabas sa lupain ng
Ehipto, naging masama ang kanilang mga sarili. [8] Mabilis silang umalis sa daan na aking inutos sa kanila. Nagmolde sila
para sa kanilang sarili ng isang guya at sumamba dito at naghandog dito. Sinabi nila, 'Israel, "Ito ang inyong diyos na
nagdala palabas sa lupain ng Egipto."
[9] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Moises, "Nakita ko ang bayang ito. Tingnan mo, sila ay mga taong mapagmatigas. [10]
Kaya pagkatapos, huwag mong subukang pigilan ko. Ang aking galit ay sisiklab laban sa kanila, kaya wawasakin ko sila.
"Pagkatapos gagawa ako ng isang dakilang bansa mula sa iyo." [11] Pero sinubukang huminahon ni Moises si Yahweh na
kaniyang Diyos. Sinabi niya, "Yahweh, bakit ang inyong galit ay sumiklab laban sa iyong bayan, na nagdala palabas sa
lupain ng Ehipto na may dakilang kapangyarihan at may malakas na kamay?
[12] Bakit kailangang sabihin ng mga taga-Ehipto, "Pinangunahan niya sila nang may masamang layunin, para patayin sila
sa mga bundok at para wasakin sila sa ibabaw ng mundo? Magbalik ka mula sa iyong nagsusumiklab na galit at mahabag
ang loob mula sa kaparusahan ng iyong bayan. [13] Alalahanin mo sina Abraham at Isaac at Israel, iyong mga lingkod, na
siyang sumumpa sa pamamagitan ng iyong sarili mismo at sinabi sa kanila, "Gagawin ko ang iyong mga kaapu-apuhan
na kasing dami ng mga bituin sa kalangitan, at bibigyan ko ang iyong mga kaapu-apuhan lahat ng lupaing aking sinabi.
Mamanahin nila ito magpakailanman." [14] Pagkatapos nahabag si Yahweh mula sa kaparusahan na kaniyang sinabi na
dapat pahirapan ang kaniyang bayan.
[15] Pagkatapos tumalikod si Moises at bumaba sa bundok, dala-dala ang dalawang tipak ng bato ng tipan ng kautusan sa
kaniyang kamay. Ang mga tipak ng bato ay may nakasulat sa magkabilang gilid, sa harap at sa likuran. [16] Ang mga tipak
ng bato ay sariling gawa ng Diyos, at ang mga sulat ay sariling sulat ng Diyos, inukit sa mga tipak ng bato.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Nang marinig ni Josue ang ingay ng mga tao na humihiyaw, sinabi niya kay Moises, "May ingay ng labanan doon sa kampo." [18] Pero sinabi ni Moises, "Hindi ito tunog ng isang tagumpay at hindi tunog ng natatalong mga tao, pero ang tunog ng umaawit ang aking naririnig."
[19] Nang dumating si Moises sa kampo, nakita niya ang guya at ang mga taong nagsasayawan. Siya ay lubhang nagalit. Itinapon niya ang mga tipak ng bato na nasa kaniyang mga kamay, at nabiyak ang mga ito sa ibaba ng bundok. [20] Kinuha niya ang guya na ginawa ng mga tao, sinunog ito, dinurog ito para maging abo at ibinuhos ito sa tubig. Pagkatapos ipinainom niya ito sa bayan ng Israel.
[21] Pagkatapos sinabi ni Moises kay Aaron, "Ano ang ginawa ng mga taong ito sa iyo, na dinala mo ang ganyang dakilang kasalanan sa kanila?" [22] Sinabi ni Aaron, "Huwag mong hayaan ang iyong galit ay sumiklab, aking panginoon. Alam mo ang mga taong ito, kung paano sila gumagawa ng kasamaan. [23] Sinabi nila sa akin, igawa mo kami ng diyos na mangunguna sa amin. Dahil itong si Moises, ang taong nagdala palabas sa amin sa lupain ng Ehipto. hindi namin alam kung ano ang nangyari sa kaniya.' [24] Kaya sinabi ko sa kanila, 'Kung sinuman ang mayroong anumang ginto, hayaang tanggalin niya ito. Binigay nila sa akin ang ginto at itinapon ko ito sa apoy, at ito ay naging isang guya."
[25] Nakita ni Moises ang mga tao ay tumatakbo ng marahas, dahil hinayaan ni Aaron sila ay mawalan ng pagpipigil, para tuksuhin ang kanilang mga kaaway. [26] Pagkatapos tumayo si Moises sa pasukan ng kampo at sinabi, "Sinuman ang nasa panig ni Yahweh, pumunta sa akin." Lahat ng mga Levita ay nagtipon sa paligid niya, [27] Sinabi niya sa kanila, "Yahweh, ang Diyos ng Israelita, sanasabi ito, 'Hayaang ang bawat lalaki ay ikabit ang kaniyang espada sa kaniyang gilid at magbalik at bumalik mula sa pasukan hanggang pasukan ng buong kampo, at patayin ang kaniyang kapatid na lalaki, kaniyang kasamahan at kaniyang kapitbahay."
[28] Ginawa ng mga Levita ang inutos ni Moises. Sa araw na iyon ay mahigit tatlong libong lalaki mula sa bayan ang namatay, [29] Sinabi ni Moises sa mga Levita, "Itinalaga kayo sa paglilingkod kay Yahweh sa araw na ito, dahil bawat isa sa inyo ay kumilos laban sa kaniyang anak na kaniyang kapatid na lalaki, kaya bibigyan kayo ni Yahweh ng pagpapala sa araw na ito."
[30] Kinabukasan sinabi ni Moises sa mga tao, "Nakagawa kayo ng isang dakilang kasalanan. Ngayon aakyat ako kay Yahweh. Marahil maari akong gumawa ng pambayad sa inyong pagkakasala." [31] Bumalik si Moises kay Yahweh at sinabing, "Naku, ang mga taong ito ay nakagawa ng malaking kasalanan at gumawa ng kanilang mga sariling gintong diyos-diyosan. [32] Pero ngayon, pakiusap patawarin mo ang kanilang kasalanan; pero kung hindi ninyo gagawin, pawiin mo ako sa aklat na iyong isinulat."
[33] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Kung sinuman ang nagkasala laban sa akin, ang taong iyon ay papawiin ko sa aking aklat. [34] Kaya ngayon lumakad ka, pangunahan mo ang bayan papunta sa lugar na sinabi ko sa iyo. Tingnan, ang aking anghel ang mangunguna sa inyo. Pero sa araw na parusahan ko sila, paparusahan ko sila dahil sa kanilang pagkakasala.
[35] Pagkatapos nagpadala si Yahweh ng salot sa bayan dahil gumawa sila ng guya, ang isa na ginawa ni Aaron.

Chapter 33

[1] Kinausap ni Yahweh si Moises, "Umalis ka rito, kayo at ang bayan na dinala mo palabas mula sa lupain ng Ehipto. Puntahan mo ang lupain na kung saan ipinangako ko kina Abraham, Isaac, at Jacob, nang aking sinabi, 'Ibibigay ko ito sa inyong mga kaapu-apuhan.' [2] Ipapadala ko ang isang anghel sa inyo, at itataboy ko palabas ang mga Cananaeo, Amoreo, Heteo, Perezeo, Hivita, at Jebuseo. [3] Puntahan mo ang lupain na iyon, kung saan dumadaloy ang gatas at pulot, pero hindi ako sasama sa inyo, dahil kayo ay isang bayang matitigas ang ulo. Baka lang wasakin kayo sa daan."
[4] Nang marinig ng mga tao ang mga nakakagambalang salitang ito, sila ay nagluksa, at walang ni isa man ang nagsuot ng anumang alahas. [5] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Sabihin mo sa mga Israelita, 'Kayo ay isang bayang matitigas ang ulo. Kung sasama ako sa inyo kahit sandali lamang, wawasakin ko kayo. Kaya ngayon, alisin ninyo ang inyong mga alahas kaya makakapagpasya ako kung ano ang gagawin ko sa inyo.'" [6] Kaya walang suot na alahas ang mga Israelita pasulong mula sa Bundok Horeb.
[7] Kinuha ni Moises ang isang tolda at itinayo ito sa labas ng kampo, nang may kalayuan sa kampo. Tinawag niya itong tolda ng pagpupulong. Ang sinumang magtanong kay Yahweh ng anumang bagay ay lalabas ng tolda ng pagpupulong, sa labas ng kampo. [8] Sa tuwing lalabas si Moises sa tolda, lahat ng tao ay tumatayo sa harap ng pasukan ng kanilang tolda at tinitingnan si Moises hanggang siya ay makapasok sa loob. [9] Kapag pumapasok si Moises sa tolda, ang haliging ulap ay bumababa at nananatili sa labas ng tolda, at nagsasalita si Yahweh kay Moises.
[10] Kapag nakita ng mga tao ang haliging ulap na nananatili sa pasukan ng tolda, sila ay tumatayo at sumasamba, bawat lalaki sa kanilang sariling pasukan ng tolda. [11] Kinakausap ni Yahweh si Moises ng harap-harapan, tulad ng isang lalaking nakikipag-usap sa kaniyang kaibigan. Pagkatapos bumabalik si Moises sa kampo, pero ang kaniyang lingkod na si Josue anak ni Nun, isang binata, ay nananatili sa tolda.
[12] Sinabi ni Moises kay Yahweh, "Tingnan mo, sinasabi mo sa akin, 'Dalhin mo ang mga taong ito sa kanilang paglalakbay,' pero hindi mo pinaalam sa akin kung sino ang ipapadala mo na kasama ko. Sinabi mo, 'Nakikilala mo ako sa pangalan, at ikaw din ang nakatagpo ng pabor sa aking paningin.' [13] Ngayon kung ako ay nakatagpo ng pabor sa iyong paningin,

ipakita mo sa akin ang iyong mga paraan nang sa ganon ay makilala kita at patuloy na makatagpo ng pabor sa iyong
paningin. Tandaan mo ang bayang ito ay iyong bayan.
[14] Sumagot si Yahweh, "Ang sarili kong presensiya ay sasama sa iyo, at bibigyan kita ng pahinga." [15] Sinabi ni Moises sa
kaniya, "Kung ang inyong presensiya ay hindi sasama sa amin, huwag mo kaming alisin mula rito. [16] Dahil kung hindi,
paano malalaman na ako ay nakatagpo ng pabor sa iyong paningin, ako at ang inyong bayan? Hindi ba nararapat lamang
na sumama ka sa amin para ako at ang iyong bayan ay maiba mula sa lahat ng ibang bayan na nasa ibabaw ng mundo?
[17] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Gagawin ko din ang bagay na ito na iyong hiniling, dahil ikaw ang nakatagpo ng pabor sa
aking paningin, at nakikilalamo ako sa pangalan." [18] Sinabi ni Moises, "Pakiusap ipakita mo sa akin ang inyong
kaluwalhatian."
[19] Sinabi ni Yahweh, "Gagawin ko ang lahat ng aking kabutihan sa inyo, at ipapahayag ko ang aking pangalang 'Yahweh' sa
inyo. Magiging maawain ako sa kaninoman na magiging maawain, at magpapakita ako ng habag sa kaninoman na
magpapakita ng habag." [20] Pero sinabi ni Yahweh, "Hindi mo maaring makita ang aking mukha, dahil walang sinuman
ang maaaring makakita sa akin at mabuhay."
[21] Sinabi ni Yahweh, "Tingnan mo, dito ang isang lugar sa pamamagitan ko; tatayo ka sa batong ito. [22] Habang dumaraan
ang aking kaluwalhatian, ilalagay kita sa siwang ng bato at tatakpan kita gamit ang kamay ko hanggang sa makaraan ako.
[23] Pagkatapos aalisin ko ang aking kamay, at makikita mo ang aking likuran, pero hindi mo makikita ang aking mukha.

Chapter 34

[1] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Pumutol ka ng dalawang tipak ng bato katulad ng mga naunang tipak. Isusulat ko sa mga
tipak na ito ang mga salita na nasa mga naunang tipak, ang tipak na iyong binasag. [2] Maghanda ka sa umaga at umakyat
ka sa Bundok ng Sinai, at ipakita mo roon ang iyong sarili sa akin sa tuktok ng bundok.
[3] Walang sinumang aakyat kasama mo. Huwag mong hayaang kahit sino na makita kahit saan sa bundok. Walang mga
kawan o pangkat ng mga hayop ang dapat manginain sa harap ng bundok". [4] Kaya pumutol si Moises ng dalawang tipak
ng bato katulad sa mga nauna, at maaga siyang bumangon sa umaga at umakyat sa Bundok Sinai, ayon sa tagubilin ni
Yahweh sa kaniya. Kinarga ni Moises ang mga tipak ng bato na nasa kaniyang kamay.
[5] Bumaba si Yahweh sa ulap at tumayo doon kasama si Moises, at binigkas niya ang pangalang "Yahweh." [6] Dumaan si
Yahweh sa kaniya at inihayag, "Yahweh, Yahweh, ang Diyos ay maawain at mapagbigay-loob, hindi madaling magalit, at
nag-uumapaw sa katapatan ng tipan at mapagkakatiwalaan, [7] pinananatili ang katapatan ng tipan para sa libu-libong
mga salinlahi, nagpapatawad sa mga kasamaan, mga pagsuway at mga pagkakasala. Pero gagawin niyang walang
kasalanan ang nagkasala. Magdadala siya ng parusa sa kasalanan ng ama sa kanilang mga anak at anak ng kanilang mga
anak, hanggang sa pangatlo at pang-apat na salinlahi."
[8] Iniyuko agad ni Moses ang kaniyang ulo sa lupa at sumamba. [9] "Pagkatapos sinabi niya, "Kung ako ngayon ay nakatagpo
ng pabor sa inyong paningin, Panginoon ko, pakiusap sumama kayo sa amin, dahil ang mga taong ito ay matigas ang ulo.
Ipagpaumanhin ang aming kalapastanganan at ang aming kasalanan, at dalhin mo kami bilang iyong pamana.
[10] Sabi ni Yahweh, "Tingnan mo, gagawa ako ng tipan. Sa harap ng lahat ng iyong bayan, gagawa ako ng kamangha-
mangha na hindi pa nagagawa sa buong sanlibutan o kahit sa anumang bansa. Ang lahat ng tao na kasama mo ay
makakakita ng aking mga gawa, dahil ito ay nakakatakot na bagay na ginagawa ko kasama kayo. [11] Sundin ninyo kung
ano ang iuutos ko sa inyo ngayon. Palalayasin ko sa harap ninyo ang mga Amoreo, Cananeo, Heteo, Perezeo, Hivita, at
mga Jebuseo.
[12] Mag-ingat kayo na hindi makagawa ng tipan sa mga naninirahan sa lupain kung saan kayo ay pupunta, o magiging
patibong sila sa inyo. [13] Sa halip, dapat ninyong sirain ang kanilang mga altar, wasakin ang kanilang mga banal na
haliging bato at putulin ang mga poste ni Asera. [14] Hindi kayo dapat sumamba ng ibang diyos, dahil ako lang, si Yahweh,
ang may pangalang 'Mapanibugho,' ako ang mapanibughong Diyos.
[15] Mag-ingat kayo na hindi makagawa ng tipan sa mga naninirahan sa lupain, nang ginawa nilang bayaran ang kanilang
mga sarili sa kanilang mga diyos at maghandog sa kanilang diyos, at sinuman ang magyaya sa inyo at kakainin niyo ang
ilan sa knailang handog. [16] Kahit kunin ninyo ang ilan sa kanilang mga anak na babae para sa inyong mga anak na lalaki,
at ang kaniyang mga anak na babae ay gawing bayaran ang kanilang sarili sa kanilang mga diyos, at ang inyong mga
anak na lalaki ay gagawin nilang bayaran ang kanilang sarili para sa kanilang diyos. [17] Huwag kayong gumawa ng mga
diyus-diyosan para sa inyong sarili na gawa sa tinunaw na metal.
[18] Dapat ninyong ipagdiwang ang Pista ng Walang Lebadurang Tinapay. Tulad ng aking iniutos sa inyo, kailangan ninyong
kainin ang tinapay na walang lebadura sa loob ng pitong araw at sa takdang panahon sa buwan ng Abib, dahil sa buwan
ng Abib kayo ay lumabas mula Ehipto.
[19] Ang lahat ng panganay ay akin, bawat panganay ng inyong mga toro, maging ang mga baka at tupa. [20] Dapat ninyong
bilhin muli ang panganay na asno kasama ang kordero, pero kung hindi ninyo ito bibilhin ulit, kailangan baliin ninyo
ang leeg nito. Dapat ninyong bilhin muli ang lahat ng panganay ninyong anak na lalaki. Walang haharap sa akin kahit isa
na walang dala.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[21] Maaari kayong magtrabaho sa loob ng anim na araw, pero sa ikapitong araw kailangan ninyong magpahinga. Kahit na sa panahon ng pagbubungkal ng lupa at pag-aani, kailangan ninyong magpahinga. [22] Dapat ninyong ipagdiwang ang Pista ng mga linggo kasama ang unang pag-aani ng trigo, at dapat ninyong ipagdiwang ang Pista ng Pagtitipon sa huling araw ng taon.
[23] Dapat haharap sa akin ang lahat ng inyong lalaki, si Yahweh na Diyos ng Israel, tatlong beses sa bawat taon. [24] Dahil palalayasin ko ang mga bansa sa harap ninyo at palalawakin ang inyong hangganan. Walang sinumang maghahangad na sakupin ang inyong lupain at kukuha nito kapag kayo ay haharap sa akin, Yahweh, ang inyong Diyos, tatlong beses sa bawat taon.
[25] Hindi ninyo dapat ialay ang dugo ng aking handog nang may anumang lebadura, ni anumang karne mula sa handog sa Pista ng Paskua ang matira sa umaga. [26] Dapat ninyong dalhin sa aking bahay ang pinakamagandang unang aning prutas mula sa inyong mga bukid. Hindi ninyo dapat ilaga ang batang kambing sa gatas ng ina nito."
[27] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Isulat mo itong mga salita dahil ipinapangako ko ang aking sarili ng mga salitang ito na aking sinabi, at gumawa ng tipan sa inyo at sa Israel." [28] Naroon si Moises kasama si Yahweh ng apatnapung araw at gabi; hindi siya kumain ng kahit anong pagkain o uminom ng tubig. Isinulat niya sa mga tipak ang mga salita ng tipan, ang Sampung Utos.
[29] Nang makababa si Moises galing sa Bundok ng Sinai dala ang dalawang tipak ng mga utos ng tipan sa kaniyang kamay, hindi niya alam na ang balat ng kaniyang mukha ay lumiwanag habang nakikipag-usap siya sa Diyos. [30] Nang makita ni Aaron at ng mga Israelita si Moises, ang balat ng kaniyang mukha ay lumiliwanag, at natakot silang lumapit sa kaniya. [31] Pero tinawag sila ni Moises, at si Aaron at ang lahat ng pinuno sa komunidad ay lumapit sa kaniya. Pagkatapos nakipag-usap si Moises sa kanila.
[32] Pagkatapos nito, ang lahat ng mga tao sa Israel ay lumapit kay Moises, at sinabi niya sa kanila ang lahat ng utos na ibinigay ni Yahweh sa kaniya sa Bundok ng Sinai. [33] Nang natapos makipag-usap ni Moises sa kanila, naglagay siya ng takip sa kaniyang mukha.
[34] Sa tuwing pupunta si Moises kay Yahweh para kausapin siya, inaalis niya ang takip. Pagkatapos ibabalik niya ang takip sa tuwing siya ay aalis. Lalabas siya sa kaniyang tolda at sasabihin sa mga Israelita kung ano ang mga naging tagubilin sa kaniya. [35] Nakita ng mga Israelita ang mukha ni Moises na nagliliwanag. Pagkatapos ilalagay niya muli ang takip sa kaniyang mukha hanggang sa bumalik siya sa loob para makipag-usap kay Yahweh.

Chapter 35

[1] Tinipon ni Moises ang lahat ng mga mamamayang Israelita at sinabi sa kanila, "Ito ang mga bagay na iniutos ni Yahweh na gagawin ninyo. [2] Sa ikaanim na araw ang lahat ng gawain ay maaaring nagawa na, ngunit sa inyo, ang ikapitong araw ay dapat na banal na araw, ang Araw ng Pamamahinga ng ganap na pamamahinga, na banal kay Yahweh. Ang sinumang gagawa ng anumang gawain sa araw na iyon ay papatayin. [3] Hindi kayo dapat magsisindi ng apoy saan man sa inyong mga tahanan sa Araw ng Pamamahinga."
[4] Nangusap si Moises sa lahat ng mga mamamayang Israelita, sinabing, "Ito ang bagay na iniutos ni Yahweh. [5] Magdala ng handog para kay Yahweh, lahat kayo na may bukas na puso. Magdala ng handog kay Yahweh—ginto, pilak, tanso, [6] asul, lila, at pulang tela at pinong lino; balahibo ng kambing; [7] balat ng lalaking tupa na kinulayan ng pula, balat ng dugong; kahoy na akasya; [8] langis para sa ilawan ng santuwaryo, panghalo para sa langis na pampahid at ang mabangong insenso, [9] batong onise at iba pang mahalagang bato na ilalagay sa efod at baluting pangdibdib.
[10] Bawat bihasang lalaki sa inyo ay pumunta at gawin ang lahat na iniutos ni Yahweh— [11] ang tabernakulo kasama ng tolda nito, ang pantakip nito, mga kawit nito, mga tabla, mga tukod, mga haligi at mga tuntungan; [12] gayundin ang kaban kasama ng mga haligi nito, ang takip ng luklukan ng awa, at ang kurtina para matakpan ito.
[13] Dinala nila ang mesa kasama ng mga haligi nito, lahat ng mga kagamitan nito at ang tinapay ng presensya; [14] ang ilawan para sa mga ilaw, mga palamuti nito, mga ilaw nito, at ang langis para sa mga ilaw; [15] ang altar ng insenso at ang mga haligi nito, ang pampahid na langis at ang mabangong insenso; ang pambitin para sa pasukan ng tabernakulo; [16] ang altar para sa sinunog na handog na may rehas na bakal na tanso at ang haligi nito at mga kagamitan, at ang malaking palanggana kasama ng tuntungan nito.
[17] Dinala nila ang mga pambitin para sa patyo kasama ng kaniyang mga haligi at mga tuntungan, at ang kurtina para sa pasukan ng patyo; [18] at ang mga tulos ng tolda para sa tabernakulo at patyo kasama ang mga lubid nito. [19] Dinala nila ang mga mainam na hinabing kasuotan para sa paglilingkod sa banal na lugar, ang banal na kasuotan para kay Aaron na pari at kaniyang mga anak na lalaki para sila ay maglingkod bilang pari."
[20] Pagkatapos ang lahat ng mga lipi ng Israel ay umalis mula sa harapan ni Moises. [21] Bawat isa na ang puso ay napukaw at ang kaniyang espiritu ay naging handang pumunta at nagdala ng handog kay Yahweh para sa paggawa ng tabernakulo, lahat ng bagay na gagamitin sa paglilingkod nito, at para sa banal na kasuotan. [22] Pumunta sila kasama ang mga lalaki at mga babae, lahat na may pusong handa. Nagdala sila ng mga panusok, mga hikaw, mga singsing, at mga palamuti, lahat ng uri ng gintong alahas. Iniharap nilang lahat ang mga alay na ginto kay Yahweh.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[23] Bawat isa na may asul, lila, o pulang tela, pinong lino, balahibo ng kambing, mga balat ng lalaking tupa na kinulayan ng
pula o mga balat ng dugong ay dinala nila. [24] Gumagawa ang bawat isa ng handog na pilak o tanso at dinala ito bilang
handog kay Yahweh, at bawat isa na may kahoy na akasya para magamit sa anumang gawain ay dinala ito.
[25] Ang bawat bihasang babae ay naghabi gamit ang kaniyang mga kamay at dinala ang kaniyang hinabi—asul, lila, o
pulang sinulid, o pinong lino. [26] Lahat ng babae na ang mga puso ay pumukaw sa kanila at may kahusayan ay naghabi ng
buhok ng kambing.
[27] Ang mga pinuno ay nagdala ng batong oniks at iba pang mahalagang bato para ilagay sa epod at sa baluti; [28] Nagdala
sila ng panghalo at langis para sa ilawan, para sa pangpahid na langis, at para sa mabangong insenso. [29] Ang mga Israelita
ay kusang-loob na nagdala ng handog kay Yahweh; ang bawat lalaki at babae na may pusong handa ay nagdala ng mga
kagamitan para sa lahat ng gawain na iniutos ni Yahweh sa pamamagitan ni Moises na gagawin.
[30] Sinabi ni Moises sa mga Israelita, "Tingnan ninyo, tinawag ni Yahweh sa pangalan si Bezalel na anak ni Uri, anak na
lalaki ni Hur, mula sa lipi ni Juda. [31] Pinuspos niya si Bezalel ng kaniyang Espiritu, para bigyan siya ng karunungan, pang-
unawa at kaalaman sa lahat ng gawaing pansining, [32] para gumawa ng masining na disenyo na gawa sa ginto, pilak at
tanso; [33] gayundin ang pagputol at paglagay ng mga bato at pag-ukit sa kahoy—sa paggawa ng lahat ng uri ng disenyo at
gawaing pansining.
[34] Inilagay niya sa kaniyang puso para magturo, siya at si Oholiab na anak ni Ahisamac, mula sa lipi ni Dan. [35] Sila ay
pinuspos niya ng kakayahan para gumawa ng lahat ng uri ng gawain, para maging taga-gawa ng sining, mga mag-uukit,
tagaburda ng asul, lila at pinong lino, at bilang manghahabi. Sila ay manggagawa ng sining sa lahat ng uri ng gawain at
sila ay masining na mga taga-disenyo.

Chapter 36

[1] Kaya si Bezalel at Oholiab ay magtatrabaho, gayundin ang bawat pusong may karunungan na ipinagkalooban ni
Yahweh ng kakayahan at pang-unawa na malaman kung paano gumawa ng banal na lugar, na sumusunod sa mga
tagubilin na ibinigay sa inyo na gagawin."
[2] Tinawag ni Moises sina Bezalel, Oholiab, at ang lahat ng taong bihasa na sa kaniyang pag-iisip ay pinagkalooban ni
Yahweh ng kahusayan, at ang kanilang puso na napukaw ang kalooban na lumapit at gumawa ng gawain. [3] Tinanggap
nila mula kay Moises ang lahat ng handog na dinala ng mga Israelita sa paggawa ng banal na lugar. Patuloy ang mga tao
sa pagdadala ng mga handog na kusang-loob sa bawat umaga. [4] Kaya ang lahat ng mga taong bihasa na gumagawa sa
banal na lugar ay lumapit kay Moises mula sa paggawa ng kanilang mga gawain.
[5] Sinabi ni Moises, "Ang mga tao ay nagdadala ng labis sa paggawa ng gawain ayon sa iniutos ni Yahweh na ating
gagawin." [6] Kaya ang tagubilin ni Moises na wala ni isa sa kampo ang magdala ng anumang mga handog para sa paggawa
ng banal na lugar. Kaya ang mga tao ay huminto na sa pagdadala ng mga handog. [7] Mayroon na silang labis-labis na mga
kagamitan para sa lahat ng gawain.
[8] Kaya ang lahat ng manggagawa sa gitna nila ay itinayo ng tabernakulo na may sampung kurtina na gawa sa pinong lino
at asul, lila, at matingkad na pulang lana na may disenyong kerubin. Ito ang ginawa ni Bezalel, ang napakahusay na
manggagawa. [9] Ang haba ng bawat kurtina ay dalawampu't walong kubit, ang lapad ay apat na kubit. Lahat ng mga
kurtina ay magkakatulad ang sukat. [10] Pinagsama ni Bezalel ang limang kurtina sa bawat isa, at ang lima pa ay pinagsama
din sa bawat isa.
[11] Gumawa siya ng mga silong asul sa sidsid ng bawat piraso ng kurtina, at ganon din sa sidsid ng ikalawang piraso ng
kurtina. [12] Gumawa siya ng limampung silo sa naunang kurtina at limampung silo sa sidsid ng ikalawang kurtina. Kaya
ang dalawang kurtina ay magkasalungat sa bawat isa. [13] Gumawa siya ng limampung gintong kawit at pinagsama ang
mga kurtina kaya ang tabernakulo ay nabuo.
[14] Gumawa si Bezalel ng kurtina na gawa sa buhok ng kambing para sa tolda sa ibabaw ng tabernakulo; gumawa siya ng
labing isang kurtinang kagaya nito. [15] Ang haba ng bawat kurtina ay tatlumpung kubit, at ang lapad ng bawat kurtina ay
apat na kubit. Bawat isa sa labing-isang kurtina ay magkapareho ang sukat. [16] Pinagsama niya ang limang kurtina sa
bawat isa at gayundin ang iba pang anim na kurtina sa bawat isa. [17] Gumawa siya ng limampung silo sa sidsid ng dulong
kurtina sa naunang piraso, at limampung silo sa bandang sidsid ng dulong kurtina na pinagsama ng ikalawang piraso.
[18] Gumawa si Bezalel ng limampung tansong kawit para pagsamahin ang mga tolda para ito ay maging isa. [19] Gumawa
siya ng pantakip sa tabernakulo na gawa sa balat ng lalaking tupa na kinulayan ng pula, isa pang pantakip na mainam na
balat para sa ibabaw niyon.
[20] Gumawa si Bezalel ng patayong tabla na gawa sa kahoy na akasya para sa tabernakulo. [21] Ang haba ng bawat tabla ay
sampung kubit, at ang lapad ng mga ito ay isa't kalahating kubit. [22] May dalawang usli sa bawat tabla para pagsamahin
ang bawat isa. Ginawa niya ang lahat ng tabla ng tabernakulo sa pamamagitan nito. [23] Sa paraang ito ginawa niya ang
mga tabla para sa tabernakulo. Ginawa niya ang dalawampung tabla para sa timog na bahagi.
[24] Gumawa si Bezalel ng apatnapung pilak na tuntungan na suotan ng dalawampung tabla. May dalawang patungan sa
ilalim ng naunang tabla na maging dalawang tuntungan, at gayundin ang dalawang tuntungan sa ilalim ng bawat iba
pang tabla para sa kanilang dalawang tuntungan. [25] Para sa ikalawang gilid ng tabernakulo, sa silangang bahagi, gumawa

siya ng dalawampung tabla. [26] At ang kanilang apatnapung pilak na tuntungan. May dalawang tuntungan sa ilalim ng
naunang tabla, dalawang tuntungan sa ilalim ng kasunod na tabla, at sa sumunod pa.
[27] Para sa bandang likuran ng tabernakulo sa gawing kanluran, gumawa si Bezalel ng anim na tabla. [28] Gumawa siya ng
dalawang tabla para sa likurang sulok ng tabernakulo.
[29] Ang mga tabla ay nahiwalay sa ilalim, pero pinagsama sa itaas sa iisang argolya. Ganito ginawa ang para sa dalawang
sulok na nasa likuran. Mayroong walong tabla, kasama ng kanilang pilak na tuntungan. [30] Mayroong bilang na labing
anim na tuntungan lahat, dalawang tuntungan sa ilalim ng naunang tabla, dalawang tuntungan sa ilalim ng kasunod na
tabla, at sa kasunod pa.
[31] Gumawa si Bezalel ng pahalang na haligi na gawa sa kahoy ng akasya—lima para sa mga tabla sa isang gilid ng
tabernakulo, [32] limang pahalang na haligi para sa mga tabla sa kabilang gilid ng tabernakulo, at limang mga pahalang na
haligi para sa mga tabla ng likurang gilid ng tabernakulo patungong kanluran. [33] Ginawa niya ang pahalang na haligi sa
gitna ng mga tabla, iyon ay, kalahati pataas, para umabot sa dulo hanggang dulo. [34] Tinakpan niya ang mga tabla ng ginto.
Ginawa niya ang kanilang mga gintong argolya, para ang mga ito ay magsilbing panghawak ng mga tubo, at kaniyang
binalot ng ginto ang mga rehas.
[35] Gumawa si Bezalel ng kurtinang asul, lila, at pulang lana, at pinong lino na may mga disenyo ng kerubim, ang gawa ng
mahusay na manggagawa. [36] Gumawa siya ng apat na haligi ng kahoy na akasya para sa kurtina, at tinakpan niya ang
mga ito ng ginto. Gumawa rin siya ng mga gintong kawit para sa mga haligi, at kaniyang ipinagbubo ng apat na
tuntungang pilak.
[37] Gumawa siya ng pabitin para sa pasukan ng tolda. Gawa ito sa asul, lila, at pulang lana, na ginagamitan ng pinong lino,
na gawa ng isang magbuburda. [38] Gumawa din siya ng limang mga haligi na may mga kawit na may pabitin. Tinakpan
niya ang ibabaw at ang mga dulo nito ng ginto. Ang limang tuntungan ng mga ito ay gawa sa tanso.

Chapter 37

[1] Gumawa si Bezalel ng kaban sa kahoy ng akasya. Ang haba nito ay dalawa at kalahating kubit; ang lapad nito ay isa at
kalahating kubit at ang taas nito ay isa at kalahating kubit. [2] Binalutan niya ang loob at labas nito ng purong ginto at
ginawan niya ito ng gintong hangganan na nakapalibot sa ibabaw nito. [3] Siya ay naghulma ng apat na mga singsing na
ginto para sa apat na paa nito, na mayroong dalawang singsing sa isang gilid nito, at dalawang singsing sa kabilang gilid.
[4] Gumawa siya ng mga poste sa kahoy ng akasya at binalutan ang mga ito ng ginto. [5] Nilagay niya ang mga poste sa mga
singsing na nasa mga gilid ng kaban, para mabuhat ang kaban. [6] Gumawa siya ng takip ng luklukan ng awa na purong
ginto. Ang haba nito ay dalawa at kalahating kubit at ang lapad ay isa at kalahating kubit.
[7] Gumawa si Bezalel ng dalawang kerubim na minartilyong ginto para sa dalawang dulo ng takip ng luklukan ng awa. [8]
Isang kerubim ay para sa isang dulo ng takip ng luklukan ng awa, at ibang kerubin ay para sa ibang dulo. Ginawa sila
bilang isang piraso kasama ng takip ng luklukan ng awa. [9] Binuka ng kerubim ang kanilang mga pakpak pataas at
nagbibigay lilim sa takip ng luklukan ng awa kasama nila. Nakaharap ang kerubim sa bawat isa at nakatingin patungo sa
gitna ng takip ng luklukan ng awa.
[10] Gumawa si Bezalel ng mesa sa kahoy ng akasya. Ang haba nito ay dalawang kubit, ang lapad nito ay isang kubit at ang
taas nito ay isa at kalahating kubit. [11] Binalutan niya ito ng purong ginto at nilagyan ng isang hangganan na purong ginto
sa paligid ng ibabaw. [12] Gumawa siya ng nakapaligid na balangkas nito na isang dapal ang lapad na mayroong kalapit na
gintong hangganan para sa balangkas. [13] Nagmolde siya ng apat na singsing na ginto at ikinabit ang mga singsing sa apat
na sulok, kung saan naroon ang apat na mga paa.
[14] Ang mga singsing ay nakakabit sa balangkas para magbigay ng lugar para sa mga poste, para mabuhat ang mesa. [15]
Ginawa niya ang mga poste mula sa kahoy ng akasya at binalutan ang mga ito ng ginto, para mabuhat ang mesa. [16]
Gumawa siya ng mga bagay na dapat nasa mesa—ang mga pinggan, mga kutsara, ang mga mangkok at mga pitsel na
gagamitin para ibuhos ang mga handog. Ginawa niya ang mga ito ng purong ginto.
[17] Gumawa siya ng ilawan na purong minartilyong ginto. Gumawa siya ng ilawan kasama ng tuntungan at baras nito. Ang
mga baso nito, ang madahong tuntungan nito at mga bulaklak nito ay ginawa lahat sa isang piraso na kasama nito. [18]
Anim na mga sanga ang pinahaba mula sa gilid nito—tatlong mga sanga ang pinahaba sa isang gilid at tatlong sanga ng
ilawan ang pinahaba mula sa kabilang gilid. [19] Ang unang sanga ay may tatlong baso na ginawa gaya ng bulaklak ng
almendra, mayroong madahong tuntungan at bulaklak, at tatlong baso na ginawa katulad ng bulaklak ng almendra sa
kabilang sanga na may madahong tuntungan at isang bulaklak. Ito ay katulad sa lahat ng anim na mga sangang pinahaba
mula sa ilawan.
[20] Sa mismong ilawan, ang gitnang baras, mayroong apat na baso ginawa katulad ng mga bulaklak ng almendra kasama
ng kanilang mga madahong tuntungan at ang mga bulaklak. [21] Mayroong madahong tuntungan sa ilalim ng unang pares
ng mga sanga—ginawang isang piraso ito, at isang madahong tuntungan sa pangalawang pares ng mga sanga—ginawa
ring isang piraso ito. Sa parehong paraan ay mayroong madahong tuntungan sa ilalim ng pangatlong pares ng mga sanga,
ginawang isang piraso ito. Magkatulad ito sa lahat ng anim na mga sangang pinahaba mula sa ilawan. [22] Ang kanilang
mga madahong tuntungan at mga sanga lahat ay isang piraso ito, isang bahaging pinalong trabaho ng purong ginto.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[23] Gumawa si Bezalel ng ilawan at pitong mga ilawan nito, mga panipit nito at kanilang mga bandeha ng purong ginto. [24]
Ginawa niya ang ilawan at mga kagamitan sa isang talento ng purong ginto.
[25] Gumawa si Bezalel ng altar ng insenso. Ginawa niya ito mula sa kahoy ng akasya. Ang haba nito ay isang kubit, at ang
lapad ay isang kubit. Iyon ay parisukat at ang taas nito ay dalawang kubit. Ang mga sungay nito ay ginawa bilang isang
piraso na kasama nito. [26] Binalutan niya ang altar ng insenso ng purong ginto—ang ibabaw, mga gilid nito, at mga sungay
nito. Gumawa rin siya ng nakapalibot na gintong hangganan para dito.
[27] Gumawa siya ng dalawang gintong mga singsing para isama ito sa ilalim ng hangganan sa dalawang magkabilang mga
gilid nito. Ang mga singsing ay tagahawak sa mga poste para mabuhat ang altar. [28] Gumawa siya ng mga poste sa kahoy
ng akasya at binalutan niya sila ng ginto. [29] Ginawa niya ang banal na pangpahid na langis at ang purong pabango ng
insenso, ang trabaho ng tagapagpabango.

Chapter 38

[1] Gumawa si Bezalel ng altar para sa mga handog na susunugin sa kahoy ng akasya. Iyon ay limang kubit ang haba at
limang kubit ang lapad—isang parisukat—at tatlong kubit ang taas. [2] Ginawan niya ng mga karugtong sa apat nitong
kanto na kahugis ng mga sungay ng kapong baka. Ang mga sungay ay ginawa sa isang piraso na kasama ang altar at
binalutan niya ito ng tanso. [3] Ginawa niya ang lahat na kagamitan para sa altar—palayok para sa mga abo, mga pala, mga
palanggana, mga tinidor ng karne, at mga lalagyan ng apoy. Ginawa niya ang lahat ng kagamitang ito sa tanso.
[4] Gumawa siya ng rehas na bakal para sa altar, isang naayos na nagkakabit-kabit na tanso na ilalagay sa ilalim ng
baytang, kalagitnaan pababa sa ilalim. [5] Nagmolde siya ng apat na singsing para sa apat ng mga kanto ng tanso na rehas
na bakal, bilang tagahawak sa mga poste.
[6] Gumawa si Bezalel ng mga poste sa kahoy ng akasya at binalutan ang mga ito ng tanso. [7] Nilagay niya ang mga poste sa
mga singsing sa mga gilid ng altar, para buhatin ito. Ginawa niya ang altar na banal, mula sa makapal na mga tabla.
[8] Gumawa si Bezalel ng malaking palangganang tanso kasama ng tansong patungan. Ginawa niya ang palanggana mula
sa mga salamin na pag-aari ng mga babaeng naglingkod sa pasukan sa tolda ng pagpupulong.
[9] Ginawa rin niya ang patyo. Ang mga nakabitin sa timog na bahagi ng patyo ay pinong lino, isandaang kubit ang haba. [10]
Ang mga nakabitin ay mayroong dalawampung mga poste, kasama ng dalawampung mga tuntungang tanso. Mayroong
mga kawit na nakadikit sa mga poste, at gayundin ang mga pilak na baras.
[11] Gayundin naman sa bandang hilagang bahagi, mayroong mga nakabiting isandaang kubit ang haba kasama ng
dalawampung mga poste, dalawampung mga tungtungang tanso, dinikit ang mga kawit sa mga poste, at mga pilak na
baras. [12] Ang mga nakabitin sa kanlurang bahagi ay limampung kubit ang haba, kasama ng sampung mga poste at mga
tuntungan. Ang mga kawit at mga baras ng poste ay pilak.
[13] Ang patyo rin ay limampung kubit ang haba sa silangan bahagi. [14] Ang mga nakabitin sa isang bahagi ng pasukan ay
labinlimang kubit ang haba. Mayroon silang tatlong mga poste kasama ng tatlong mga tuntungan. [15] Sa kabilang bahagi
ng pasukan ng hukuman ay may nakabitin ding labinlimang kubit ang haba, kasama ng tatlong mga poste at tatlong mga
tuntungan. [16] Lahat ng mga nakabitin sa palibot ng patyo ay gawa sa pinong lino.
[17] Ang mga tuntungan para sa mga poste ay gawa sa tanso. Ang mga kawit at mga baras para sa mga poste ay gawa sa
pilak, at ang tabing para sa mga ibabaw ng mga poste ay gawa rin sa pilak. Ang lahat ng mga poste ng patyo ay binalutan
ng pilak. [18] Ang kurtina ng tarangkahan ng patyo ay dalawampung kubit ang haba. Ang kurtina ay gawa sa asul, lila, at
matingkad na pulang lino, pinong pinulupot na lino, at dalawampung kubit ang haba. Iyon ay dalawampung kubit ang
haba at limang kubit ang taas, katulad ng mga kurtina ng patyo. [19] Ito ay mayroong apat na tansong mga tuntungan at
mga kawit na pilak. Ang tabing ng kanilang ibabaw at ang mga baras nito ay gawa sa pilak. [20] Ang lahat ng mga tulos ng
tolda para sa tabernakulo at patyo ay gawa sa tanso.
[21] Ito ang talaan ng pag-aari ng tabernakulo, ang tabernakulo ng kautusang kasunduan, gaya ng ito ay kinuha sa
pagsunod sa mga tagubilin ni Moises. Iyon ay ang trabaho ng mga Levita sa ilalim ng pamamahala ni Itamar na anak na
lalaki ni Aaron na pari. [22] Si Bezalel na anak na lalaki ni Uri, na anak na lalaki ni Hur, mula sa lipi ng Juda, ang gumawa
ng lahat na iniutos ni Yahweh kay Moises. [23] Si Oholiab na anak na lalaki ni Ahisamach, mula sa lipi ni Dan, nagtrabaho
kasama ni Bezalel bilang tagapag-ukit, bilang isang bihasang manggagawa at bilang mangbuburda ng asul, lila,
matingkad na pulang lana, at pinong lino.
[24] Ang lahat ng ginto na ginamit para sa proyekto, sa lahat ng trabaho na karugtong sa banal na lugar—ang ginto na mula
sa handog na tinanghal—ay dalawampu't siyam na talento at 730 sekel, sinukat ng pamantayan ng sekel ng santuwaryo. [25]
Ang pilak na binigay ng kumunidad ay nagtitimbang ng isandaang talento at 1, 775 sekel, ayon sa sekel ng santuwaryo, [26]
o isang beka bawat lalaki, na kalahati ng sekel, sinukat ng sekel ng santuwaryo. Ang bilang na ito ay umabot sa batayan
na ang bawat tao na nabilang sa sensus, ang mga dalawampung taong gulang at nakatatanda—603, 550 kalalakihan
lahat.
[27] Isandaang talento ng pilak ay minolde para sa tuntungan ng banal na lugar at ang tuntungan ng mga kurtina: isandaan
tuntungan, isang talento sa bawat tuntungan. [28] Sa natitirang 1, 775 sekel ng pilak, ginawa ni Bezalel ang mga kawit at

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ginawa ang mga baras para sa kanila. [29] Ang mga tanso na galing sa handog ay nagtitimbang ng pitumpong mga talento at 2, 400 mga sekel.
[30] Gamit nito ginawa niya ang mga tuntungan para sa pasukan papunta sa tolda ng pagpupulong, ang tansong altar,
tansong rehas na bakal nito, lahat ng kagamitan para sa altar, [31] ang mga tuntungan para sa patyo, ang mga tuntungan sa
pasukan ng patyo, lahat ng mga tulos ng tolda para sa tabernakulo, at lahat ng mga tulos ng tolda para sa patyo.

Chapter 39

[1] Gamit ang asul, lila at pulang tela, sila ay nakagawa ng mga pinong hinabing kasuotan para sa paglilingkod sa banal na lugar. Ginawa nila ang mga kasuotan ni Aaron para sa banal na lugar, ayon sa iniutos ni Yahweh kay Moises.
[2] Ginawa ni Bezalel ang efod na ginto, na asul, lila, at matingkad na pulang lana, at ng pinong pinulupot na lino. [3]
Nagpanday sila ng mga pinanipis na ginto at ginupit nila ang mga alambre, para magawa ito sa asul, lila at matingkad na pulang lana, at para sa pinong lino, ang trabaho ng isang mahusay na manggagawa.
[4] Gumawa sila ng mga pang-balikat na piraso para sa efod, na nakakabit sa dalawang itaas na kanto nito. [5] Ang pinong
nahabing sinturon nito ay katulad ng efod; gawa ito sa isang piraso kasama ang efod, na gawa sa pinong pinulupot na linong ginto, asul, lila, at pula, katulad ng inutos ni Yahweh kay Moises.
[6] Inukit nila ang mga batong oniks, na kalakip sa lagayan ng ginto, iniayos kasama ang inukitan na parang nasa isang
pantatak, at inukitan ng mga pangalan ng labing-dalawang anak na lalaki ni Israel. [7] Inilagay ito ni Bezalel sa balikat na
piraso ng efod, bilang mga bato para alalahanin ni Yahweh ang labing-dalawang anak na lalaki ni Israel, ayon sa inutos ni Yahweh kay Moises.
[8] Ginawa niya ang baluti, gawain ng bihasang manggagawa, inihugis katulad ng efod. Ginawa ito sa pamamagitan ng
ginto, asul, lila at pulang tela, at ng pinong lino. [9] Ito ay parisukat. Itiniklop nila ang baluti ng dalawang ulit. Ito ay isang
dipang haba at isang dipang lapad.
[10] Iniayos nila ito sa apat na hanay ng mahahalagang mga bato. Ang unang hanay ay may isang rubi, isang topaz, at isang
garnet. [11] Ang ikalawang hanay ay may isang esmeralda, isang safira, at isang dyamante. [12] Ang ikatlong hanay ay may
jacinto, isang agate, at isang ametista. [13] Ang ikaapat na hanay ay may beryl, isang oniks, at isang jasper. Ang mga bato ay
ikinabit sa may gintong lalagyan.
[14] Ang mga bato ay nakaayos ayon sa mga pangalan ng labindalawang anak na lalaki ni Israel, ang bawat isa ay inayos
ayon sa pangalan. Ang mga ito ay mistulang mga inukit na nakalagay sa pangselyong singsing, bawat pangalan ay
kumakatawan para sa isa sa labindalawang lipi. [15] Sa baluti gumawa sila ng mga kadena na katulad ng tali, tinirintas ng
purong ginto. [16] Gumawa sila ng dalawang lalagyan ng ginto at dalawang singsing na ginto, at nagkabit sila ng dalawang
singsing sa dalawang sulok ng baluti.
[17] Inilagay nila ang dalawang tinirintas na kadenang ginto sa dalawang singsing sa bawat gilid ng baluti. [18] Ikinabit nila
ang ibang dalawang dulo ng tinirintas na mga kadena sa dalawang lalagyan. Ikinabit nila ito sa pang-balikat na piraso ng efod sa may harapan nito.
[19] Gumawa sila ng dalawang mga singsing na ginto at inilagay nila ang mga ito sa dalawang sulok ng baluti, sa may gilid
katabi ng panloob na hangganan. [20] Gumawa sila ng dalawa pang singsing na ginto at ikinabit ang mga ito sa ibaba ng
dalawang pang-balikat na piraso ng harap ng efod, malapit sa tahi nito sa itaas ng pinong nahabing sinturon ng efod.
[21] Itinali nila ang baluti gamit ang singsing nito sa singsing ng efod na may asul na tali, kaya ito ay maidugtong sa bandang taas ng mainam na tinahing sinturon ng efod. Ito rin ang baluti na hindi matanggal sa pagkakadugtong mula sa efod. Ginawa ito ayon sa inutos ni Yahweh kay Moises.
[22] Si Bezalel ay gumawa ng balabal ng efod na tunay na gawa sa telang lila, ginawa ng isang manghahabi. [23] Sa gitna ay
mayroon itong bukasan para sa ulo. Ang bukasan ay may hinabing gilid na paikot para hindi ito mapunit. [24] Sa may ilalim
na tupi, gumawa sila ng pomegranteng asul, lila at pulang tali at pinong lino.
[25] Gumawa sila ng mga kampananilya sa purong ginto, at inilagay nila ang mga kampanilya sa pagitan ng mga prutas na
granada sa paligid ng ilalim na dulo ng gilid ng balabal, sa pagitan ng mga prutas na granada— [26] isang kampanilya at
isang prutas na granada, isang kampanilya at isang prutas na granada—sa gilid ng balabal para kay Aaron na paglilingkuran niya. Ito ay ayon sa inutos ni Yahweh kay Moises.
[27] Ginawa nila ang mahabang panlabas na kasuotan para kay Aaron at sa kaniyang mga anak na lalaki. [28] Gumawa sila ng
turbante na yari sa pinong lino, mga ginayak na pamigkis sa ulo na gawa sa pinong lino, ang linong damit pang-ilalim na
pinong lino, [29] at ang sintas naman sa baywang na yari sa pinong lino at ng asul, lila, at matingkad na pulang tali, gawa ng
isang tagaburda. Ito ay ayon sa inutos ni Yahweh kay Moises.
[30] Ginawa nila ang plaka ng banal na korona na purong ginto; inukit nila ito, katulad ng pag-ukit sa isang selyo, INILAAN
KAY YAHWEH. [31] Ikinabit nila sa turbante ang isang asul na tali sa taas ng turbante. Ito ay ayon sa inutos ni Yahweh kay
Moises.
[32] Kaya ang gawain sa tabernakulo, ang tolda ng pagpupulong, ay natapos. Ginawa ng bayan ng Israel ang lahat ng bagay.
Sumunod sila sa lahat ng tagubilin na ibinigay ni Yahweh kay Moises. [33] Dinala nila ang tabernakulo kay Moises- ang tolda
at lahat ng mga kagamitan nito, mga kawit, mga tabla, mga tubo, mga poste, at mga tuntungan; [34] ang pantakip na mga

balat ng kambing na pinapula, pantakip na balat ng dugong, at ang kurtina na tatabingan [35] ang mga kaban ng kautusang
tipan, ganoon din ang mga baras at ng takip na lulukan ng awa.
[36] Dinala nila ang mesa, lahat ng mga kagamitan nito, at tinapay ng presensya; [37] ang ilawang purong ginto at mga ilawan
na nakahanay, kasama ng mga kagamitan nito at ang langis para sa mga ilawan; [38] ang gintong altar, ang pangpahid na
langis at ang mabangong insenso; ang nakabitin para sa pasukan ng tabernakulo; [39] ang tansong altar kasama ng tansong
parilya at mga baras at kagamitan at ang malaking palanggana kasama ng patungan nito.
[40] Dinala nila ang mga pangsabit para sa patyo kasama ng mga poste at patungan, at ng kurtina para sa pasukan ng
bulwagan; ang mga tali nito at mga pako ng tolda; at lahat ng mga kagamitan para sa paglilingkod sa tabernakulo, ang
tolda ng pagpupulong. [41] Dinala nila ang mga pinong natahing kasuotan para sa paglilingkod sa banal na lugar, ang banal
na kasuotan para kay Aaron na pari at kaniyang mga anak na lalaki, para sila ay maglingkod bilang mga pari.
[42] Kaya nagawa ng bayan ng Israel ang lahat ng gawain ayon sa inutos ni Yahweh kay Moises. [43] Pinagmasdan lahat ni
Moises ang mga nagawa, at, masdan ito, nagawa nila ito. Ayon sa inutos ni Yahweh, sa pamamaraang iyon nagawa nila
ito. Pagkatapos sila ay pinagpala ni Moises.

Chapter 40

[1] At nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [2] "Sa unang araw ng unang buwan ng bagong taon dapat mong itayo ang
tabernakulo, ang tolda ng pagpupulong.
[3] Dapat mong ilagay doon ang kaban ng mga tipan ng kautusan, at dapat mong tabingan ang kaban gamit ang kurtina. [4]
Dapat mong dalhin ang mesa at ilagay ng maayos ang mga bagay na nakapaloob doon. Pagkatapos dapat mong ipasok
ang ilawan at isaayos ang mga lampara.
[5] Dapat mong ilagay ang gintong insenso sa altar s harap ng kaban ng tipan ng kautusan, at dapat mong ilagay ang
kurtina sa pasukan ng tabernakulo. [6] Dapat mong ilagay ang altar para sa mga sinunog na alay sa harapan ng pasukan ng
tabernakulo, ang tolda ng pagpupulong. [7] Dapat mong ilagay ang malaking palanggana sa pagitan ng tolda ng
pagpupulong at altar, at dapat mong lagyan ng tubig iyon.
[8] Dapat mong ayusin ang patyo sa palibot nito, at dapat mong ibitin ang kurtina sa pasukan ng patyo. [9] Dapat mong kunin
ang pangpahid na langis at pahiran ang tabernakulo at ang lahat ng bagay na naroon. Dapat mong ilaan ito at ang lahat
ng mga kagamitan para sa akin; pagkatapos ito ay magiging banal. [10] Dapat mong pahiran ang altar para sa sinunog na
handog at lahat ng mga kagamitan nito. Dapat mong ilaan ang altar sa akin, at ito ay magiging buong ilaan sa akin. [11]
Dapat mong pahiran ang tansong palanggana at ang patungan nito, at ilaan ito sa akin.
[12] Dapat mong dalhin si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki sa pasukan ng tolda ng pagpupulong, at dapat mong
hugasan sila ng tubig. [13] damitan mo si Aaron ng mga kasuotan na nailaan sa akin, pahiran mo siya, at ilaan mo siya sa
akin ng sa ganoon siya ay makapaglingkod sa akin bilang aking pari.
[14] Dadalhin mo ang kaniyang mga anak na lalaki at dadamitan mo sila ng balabal. [15] Dapat mong pahiran sila gaya ng
pangpahid mo sa kanilang ama kaya makapaglilingkod sila sa akin bilang mga pari. Ang pagpapahid sa kanila ay
magdudulot sa kanila na maging palagian ang kanilang pagpapari sa buong salinlahi ng kanilang bayan." [16] Ito ang
ginawa ni Moises; sumunod siya sa lahat ng iniutos ni Yahweh. Ginawa niya ang lahat ng mga ito.
[17] Kaya ang tabernakulo ay naitayo noong unang araw ng unang buwan ng ikalawang taon. [18] Itinayo ni Moises ang
tabernakulo, inilagay ang mga tuntungan nito sa kanilang mga lugar, inilagay ang mga tabla, ikinabit ang mga tubo, at
itinayo ang mga haligi at poste. [19] Inilatag niya ang pantakip sa ibabaw ng tabernakulo at naglagay ng tolda sa ibabaw
nito, ayon sa inutos ni Yahweh. [20] Kinuha niya ang mga tipan ng kautusan at inilagay ito sa loob ng kaban. Inilagay niya
din ang mga baras sa kaban at inilagay ang takip ng luklukan ng awa doon.
[21] Dinala niya ang kaban sa loob ng tabernakulo. Iniayos niya ang kurtina para ito ay magtabing sa kaban ng mga tipan ng
kautusan, ayon sa inutos ni Yahweh sa kaniya. [22] Inilagay niya ang mesa papasok sa tolda ng pagpupulong, sa may
hilagang bahagi ng tabernakulo, sa labas ng kurtina. [23] Inilagay niya sa ayos tinapay sa mesa sa tapat ni Yahweh, ayon sa
inutos ni Yahweh sa kaniya.
[24] Inilagay niya ang ilawan sa loob ng tolda ng pagpupulong, sa kabila mula sa mesa, sa gawing timog ng tabernakulo. [25]
Sinindihan niya ang mga ilaw sa tapat ni Yahweh, ayon sa inutos ni Yahweh sa kaniya.
[26] Inilagay niya ang gintong altar ng insenso sa loob ng tolda ng pagpupulong sa harap ng kurtina. [27] Nagsunog siya doon
ng pabangong insenso, ayon sa inutos ni Yahweh sa kaniya.
[28] Isinabit niya ang kurtina sa pasukan ng tabernakulo. [29] Inilagay niya ang altar para sa sinunog na handog sa pasukan ng
tabernakulo, ang tolda ng pagpupulong. Inihandog niya doon ang sinunog na handog at butil na handog, ayon sa inutos
ni Yahweh sa kaniya. [30] Inilagay niya ang palanggana sa gitna ng tolda ng pagpupulong at ng altar, at naglagay siya ng
tubig dito para sa paghuhugas.
[31] Si Moises, Aaron at kaniyang mga anak ay naghugas ng kanilang mga kamay at kanilang mga paa sa palanggana. [32] Sa
tuwing sila ay papasok sa tolda ng pagtitipon at sa tuwing pupunta sila pataas ng altar. Hinuhugasan nila ang kanilang
mga sarili, ayon sa inutos ni Yahweh kay Moises. [33] Iniayos ni Moises ang patyo sa paligid ng tabernakulo at ng altar.
Iniayos niya ang kurtina sa pasukan ng patyo. Sa paraang ito, tinapos ni Moises ang mga gawa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[34] Pagkatapos binalot ng ulap ang tolda ng pagpupulong, at napuno ng kaluwalhatian ni Yahweh ang tabernakulo. [35] Hindi
makapasok si Moises sa tolda ng pagpupulong dahil ang ulap ay palaging naroon, at dahil pinuno ng kaluwalhatian ni
Yahweh ang tabernakulo.
[36] Kahit na ang ulap ay umalis sa ibabaw ng tabernakulo, ang bayan ng Israel ay magpapatuloy sa kanilang paglalakbay. [37]
Pero kung hindi tumaas ang ulap mula sa tabernakulo, pagkatapos ang bayan ay hindi makakapaglakbay. Sila ay
mananatili hanggang sa ito ay tumaas. [38] Dahil ang ulap ni Yahweh ay nasa taas ng tabernakulo kapag umaga, at ang
kaniyang apoy ay nasa itaas nito kapag gabi, sa patag na tanawin ng lahat ng bayan ng Israel sa buo nilang paglalakbay.

Leviticus

Chapter 1

[1] Tinawag ni Yahweh si Moises at kinausap siya mula sa tolda ng pagpupulong, sinasabing, [2] "Kausapin mo ang bayan ng
Israel at sabihin sa kanila, 'Kapag sinumang tao mula sa inyo ang magdadala ng isang handog kay Yahweh, dalhin bilang
inyong handog ang isa sa inyong mga hayop, alinman mula sa pangkat ng mga hayop o mula sa kawan.
[3] Kung ang kaniyang handog ay isang handog na susunugin mula sa pangkat ng mga hayop, dapat niyang ihandog ang
isang lalaking hayop na walang dungis. Ihahandog niya ito sa pasukan ng tolda ng pagpupulong, para maaari itong
tanggapin sa harapan ni Yahweh. [4] Ipapatong niya ang kaniyang kamay sa ulo ng handog na susunugin, at pagkatapos
tatanggapin ito sa ngalan niya para gawing kabayaran ng kasalanan para sa kanyang sarili.
[5] Pagkatapos dapat niyang patayin ang toro sa harapan ni Yahweh. Ang mga anak na lalaki ni Aaron, ang mga pari,
ihahandog ang dugo at isasaboy ito sa altar na nasa pasukan ng tolda ng pagpupulong. [6] Pagkatapos dapat niyang balatan
ang handog na susunugin at pagpira-pirasuhin ito.
[7] Pagkatapos ilalagay ng mga anak na lalaki ni Aaron na pari ang apoy sa ibabaw ng altar at maglalagay ng kahoy para
palakasin ang apoy. [8] Ilalagay ng mga anak na lalaki ni Aaron, na mga pari, ang mga piraso, ang ulo at ang taba nang
maayos sa kahoy na nasa apoy na nasa altar. [9] Pero dapat niyang hugasan ng tubig ang mga lamang-loob at ang mga binti
nito. Pagkatapos susunugin ng pari ang lahat ng bagay sa altar bilang isang handog na susunugin. Magbibigay ito sa akin
ng mabangong halimuyak; magiging isang handog ito na ginawa sa akin sa pamamagitan ng apoy.
[10] Kung mula sa kawan ang kaniyang handog para sa handog na susunugin, isa sa mga tupa o isa sa mga kambing, isang
lalaking walang kapintasan ang dapat niyang ihandog. [11] Dapat niya patayin ito sa hilagang dako ng altar sa harapan ni
Yahweh. Isasaboy ng mga anak na lalaki ni Aaron, na mga pari, ang dugo nito sa bawat gilid ng altar.
[12] Pagkatapos dapat niyang pagpira-pirasuhin ito, kasama ang ulo at ang taba nito, at ilalatag ang mga iyon ng pari sa
kahoy na nasa apoy, na nasa altar, [13] subalit dapat niyang hugasan ng tubig ang mga lamang-loob at ang mga binti.
Pagkatapos ihahandog ng pari ang kabuuan, at susunugin ito sa altar. Ito ay isang handog na susunugin, at magbibigay
ito ng mabangong halimuyak para kay Yahweh; isang handog ito na ginawa sa kanya sa pamamagitan ng apoy.
[14] Kung ang handog niya kay Yahweh ay isang sinunog na handog na mga ibon, sa gayon dapat niyang dalhin bilang
kaniyang handog ang alinman sa isang kalapati o batang ibon. [15] Dapat itong dalhin ng pari sa altar, pilipitin ang ulo nito,
at sunugin ito sa altar. Pagkatapos dapat patuluin lahat ng dugo nito sa gilid ng altar.
[16] Dapat niyang alisin ang balun-balunan kasama ang mga laman nito, at itapon ito sa tabi ng altar sa silangang dako, sa
lugar para sa mga abo. [17] Dapat niyang biyakin ito hawak ang mga pakpak, pero hindi niya ito dapat hatiin sa dalawang
bahagi. Pagkatapos susunugin ito ng pari sa altar, sa kahoy na nasa apoy. Magiging isang handog na susunugin ito, at
magbibigay ito ng mabangong halimuyak para kay Yahweh; magiging isang handog ito na ginawa sa kanya sa
pamamagitan ng apoy.

Chapter 2

[1] Kapag magdadala ang sinuman ng isang butil na handog kay Yahweh, dapat pinong harina ang kaniyang handog, at
bubuhusan niya ito ng langis at lalagyan ito ng insenso. [2] Dadalhin niya ang handog sa mga anak na lalaki ni Aaron ang
mga pari, at doon kukuha ang pari ng isang dakot ng pinong harina kasama ang langis at ang insensong naroon.
Pagkatapos susunugin ng pari ang handog sa altar para alalahaning may pagpapasalamat ang tungkol sa kabutihan ni
Yahweh. Magbibigay ito ng mabangong halimuyak para kay Yahweh; magiging isang handog ito na ginawa sa kanya sa
pamamagitan ng apoy. [3] Mabibilang kina Aaron at sa kaniyang mga anak na lalaki ang anumang natirang butil na
handog. Ganap na inilaan ito kay Yahweh mula sa mga handog kay Yahweh na ginawa sa pamamagitan ng apoy.
[4] Kapag naghahandog kayo ng isang butil na handog na walang pampaalsa na hinurno sa isang pugon, dapat malambot
na tinapay ito na gawa sa pinong harinang hinaluan ng langis, o matigas na tinapay na walang pampaalsa, na pinahiran
ng langis. [5] Kung hinurno ang inyong butil na handog sa isang lapad na kawaling bakal, dapat gawa ito sa pinong harina
na walang pampaalsang hinaluan ng langis.
[6] Hahatiin ninyo ito sa pira-piraso at bubuhusan ito ng langis. Isang butil na handog ito. [7] Kung niluto sa isang kawali ang
inyong butil na handog, dapat gawa ito sa pinong harina at langis.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[8] Dapat ninyong dalhin kay Yahweh ang butil na handog na ginawa mula sa mga bagay na ito, at idudulog ito sa pari, na
siyang magdadala nito sa altar. [9] Pagkatapos kukuha ang pari ng ilan mula sa butil na handog upang alalahaning may
pagpapasalamat ang tungkol sa kabutihan ni Yahweh, at susunugin niya ito sa altar. Magiging isang handog ito sa
pamamagitan ng apoy, at magbibigay ito ng mabangong halimuyak para kay Yahweh. [10] Mabibilang kina Aaron at sa
kaniyang mga anak na lalaki ang anumang natira sa butil na handog. Ganap na inilaan ito kay Yahweh mula sa mga
handog kay Yahweh na ginawa sa pamamagitan ng apoy.
[11] Walang butil na handog na inyong ihahandog kay Yahweh ang gagawing may pampaalsa, dahil hindi kayo dapat
magsunog ng pampaalsa, ni anumang pulot, bilang handog na ginawa kay Yahweh sa pamamagitan ng apoy. [12] Ihahandog
ninyo ang mga ito kay Yahweh bilang isang handog ng unang mga bunga, pero hindi gagamitin ang mga iyon upang
magbigay ng mabangong halimuyak sa altar. [13] Dapat ninyong timplahan ng asin ang bawat butil ninyong handog. Hindi
ninyo kailanman dapat hayaang mawala ang asin ng kasunduan ng inyong Diyos mula sa inyong butil na handog.
Kasama ng lahat ng inyong mga handog dapat maghandog kayo ng asin.
[14] Kung maghahandog kayo kay Yahweh ng unang mga bunga ng isang butil na handog, maghandog ng sariwang butil na
sinangag sa apoy at pagkatapos dinurog upang maging pagkain. [15] Pagkatapos dapat ninyong lagyan ito ng langis at
insenso. Isang butil na handog ito. [16] Pagkatapos susunugin ng pari ang bahagi ng dinurog na butil at langis at insenso
para alalahaning may pagpapasalamat ang tungkol sa kabutihan ni Yahweh. Isang handog ito na ginawa kay Yahweh sa
pamamagitan ng apoy.

Chapter 3

[1] Kung mag-alay ang isang tao ng isang handog para sa pagtitipon-tipon ng isang hayop mula sa grupo ng mga hayop,
maging lalaki o babae, dapat siyang mag-alay ng isang hayop na walang kapintasan sa harapan ni Yahweh. [2] Ipapatong
niya ang kaniyang kamay sa ulo ng kaniyang handog at papatayin ito sa pintuan ng tolda ng pagpupulong. Pagkatapos
isasaboy ng mga anak ni Aaron na lalaki na mga pari ang dugo nito sa mga gilid ng altar.
[3] Iaalay ng lalaki ang handog kay Yahweh na isang alay para sa pagtitipon-tipon sa pamamagitan ng apoy. Ang tabang
bumabalot o nakadikit sa lamang-loob, [4] at ang dalawang bato at ang tabang nasa mga puson, at ang taba ng atay, kasama
ang mga bato--aalisin niya ang lahat ng ito. [5] Susunugin iyon ng mga anak ni Aaron na lalaki sa ibabaw ng altar kasama
ang handog na susunugin, na naroon sa kahoy na nasa apoy. Magbibigay ito ng mabangong samyo para kay Yahweh;
magiging handog ito na gawa para sa kanya sa pamamagitan ng apoy.
[6] Kapag ang alay na handog ng lalaki sa isang pagtitipon-tipon para kay Yahweh ay mula sa kawan; lalaki o babae, dapat
siyang maghandog ng isang alay na walang kapintasan. [7] Kapag maghandog siya ng isang tupa para sa kaniyang alay,
pagkatapos dapat niyang ihandog ito sa harapan ni Yahweh. [8] Ipapatong niya ang kaniyang kamay sa ulo ng kaniyang
alay at papatayin ito sa harapan ng tolda ng pagpupulong. Pagkatapos isasaboy ng mga anak na lalaki ni Aaron ang dugo
nito sa mga gilid ng altar.
[9] Maghahandog ang lalaki ng alay ng mga handog para sa pagtitipon-tipon bilang isang handog na gawa sa pamamagitan
ng apoy kay Yahweh. Aalisin ang taba, ang buong taba ng buntot hanggang sa gulugod, at ang tabang bumabalot sa
lamang-loob at ang lahat ng tabang malapit sa lamang-loob, [10] at ang dalawang bato at ang tabang nasa mga ito, na nasa
mga puson at ang taba ng atay, kasama ang mga bato-- aalisin niya ang lahat ng ito. [11] At susunugin ng pari ang lahat ng
ito sa altar bilang isang pagkaing handog na gawa sa apoy kay Yahweh.
[12] At kung ang handog ng lalaki ay isang kambing, kung gayon ihahandog niya ito sa harapan ni Yahweh. [13] Dapat niyang
ipatong ang kaniyang kamay sa ulo ng kambing at patayin ito sa harapan ng tolda ng pagpupulong. Pagkatapos isasaboy
ng mga anak na lalaki ni Aaron ang dugo nito sa mga gilid ng altar. [14] Ihahandog ng lalaki ang kaniyang alay kay Yahweh
na gawa sa pamamagitan ng apoy. Aalisin niya ang tabang bumabalot sa lamang-loob, at ang lahat ng tabang malapit sa
lamang-loob.
[15] Aalisin niya rin ang dalawang bato at ang taba na nasa mga ito, na nasa mga puson at ang taba ng atay kasama ang mga
bato. [16] Susunugin ng pari ang lahat ng iyon bilang isang pagkaing handog na gawa sa pamamagitan ng apoy, para
magbigay ng isang mabangong samyo. Pag-aari ni Yahweh ang lahat ng taba. [17] Magiging isang permanenteng batas ito sa
lahat ng mga salinlahi ng inyong bayan sa bawat lugar na gagawan ninyo ng inyong bahay, na dapat hindi kayo kakain ng
taba o dugo."'

Chapter 4

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises, sinasabing, [2] "Sabihin mo sa bayan ng Israel, 'Kapag nagkasala ang sinuman na hindi
sinasadyang magkasala, sa paggawa ng alinmang bagay na inutos ni Yahweh na huwag gawin, at kung nakagawa siya ng
isang bagay na ipinagbabawal, dapat gawin ang sumusunod. [3] Kung ang punong pari ang siyang nagkasala para magdala
ng kasalanan sa mga tao, sa gayon hayaan siyang maghandog para sa kasalanang ginawa niya ng isang batang toro na
walang kapintasan kay Yahweh bilang isang handog para sa kasalanan.

4 Dapat niyang dalhin ang toro sa pasukan ng tolda ng pagpupulong sa harapan ni Yahweh, ipatong ang kaniyang kamay
sa ulo nito, at patayin ang toro sa harapan ni Yahweh. 5 Kukuha ang hinirang na pari ng kaunting dugo ng toro at
dadalhin ito sa tolda ng pagpupulong.
6 Isasawsaw ng pari ang kanyang daliri sa dugo at iwiwisik ang kaunti nito ng pitong beses sa harapan ni Yahweh, sa
harap ng kurtina ng kabanal-banalang lugar. 7 At ilalagay ng pari ang kaunting dugo sa mga sungay ng altar ng
mabangong insenso sa harapan ni Yahweh, na nasa tolda ng pagpupulong, at ibubuhos niya ang lahat ng natirang dugo
ng toro sa paanan ng altar para sa mga handog na susunugin, na nasa pasukan ng tolda ng pagpupulong.
8 Aalisin niya ang lahat ng taba sa torong panghandog para sa kasalanan; ang tabang bumabalot sa mga lamang loob,
lahat ng tabang nakadikit sa mga panloob na bahagi, 9 ang dalawang bato at ang taba na nasa mga ito, na nasa puson, at
ang umbok ng atay, kasama ang mga bato— aalisin niya itong lahat. 10 Aalisin niya ang lahat ng ito, gaya ng kaniyang pag-
alis nito mula sa torong alay ng handog para sa kapayapaan. Pagkatapos susunugin ng pari ang mga bahaging ito sa altar
para sa mga handog na susunugin.
11 Ang balat ng toro at anumang natirang laman, kasama ang ulo at ang mga binti at ang mga panloob na bahagi at ang
dumi nito, 12 ang lahat ng natirang bahagi ng toro—bibitbitin niya ang lahat ng bahaging ito sa labas ng kampo sa isang
lugar na nilinis nila para sa akin, kung saan nila binubuhos ang mga abo; susunugin nila ang mga bahaging iyon doon sa
kahoy. Dapat nilang sunugin ang mga bahaging iyon kung saan nila binubuhos ang mga abo.
13 Kung nagkasala ang buong kapulungan ng Israel nang hindi sinasadya, at hindi alam ng kapulungan na nagkasala sila
at nakagawa ng anumang mga bagay na inutos ni Yahweh na huwag gawin, at kung nagkasala sila, 14 pagkatapos, kapag
naging hayag ang kasalanang ginawa nila, sa gayon dapat maghandog ang kapulungan ng isang batang toro bilang isang
handog para sa kasalanan at dalhin ito sa harap ng tolda ng pagpupulong. 15 Ipapatong ng mga nakatatanda ng
kapulungan ang kanilang mga kamay sa ulo ng toro sa harap ni Yahweh, at papatayin ang toro sa harapan ni Yahweh.
16 Dadalhin ng hinirang na pari ang kaunting dugo ng toro sa tolda ng pagpupulong, 17 at isasawsaw ng pari ang kaniyang
daliri sa dugo at iwiwisik ito nang pitong beses sa harapan ni Yahweh, sa harap ng kurtina.
18 Maglalagay siya ng kaunting dugo sa mga sungay ng altar na nasa harapan ni Yahweh, na nasa tolda ng pagpupulong, at
ibubuhos niya ang lahat ng dugo sa paanan ng altar para sa mga handog na susunugin, na nasa pasukan ng tolda ng
pagpupulong. 19 Aalisin niya ang lahat ng taba mula rito at susunugin ito sa altar.
20 Ganyan ang dapat niyang gawin sa toro. Gaya ng kaniyang ginawa sa torong handog para sa kasalanan, gayon din ang
kaniyang gagawin sa torong ito, at gagawa ang pari ng pambayad ng kasalanan para sa mga tao, at papatawarin sila. 21
Bubuhatin niya ang toro sa labas ng kampo at susunugin ito gaya ng pagsunog niya sa unang toro. Ito ang handog para sa
kasalanan para sa kapulungan.
22 Kapag nagkasala ang isang namumuno nang hindi sinasadya, sa paggawa ng anuman sa lahat ng mga bagay na inutos
ni Yahweh na kanyang Diyos na huwag gawin, at kung nagkasala siya, 23 pagkatapos kung ipinaalam sa kaniya ang
kasalanang kaniyang ginawa, dapat siyang magdala para sa kaniyang alay ng isang kambing, isang lalaking walang
kapintasan.
24 Ipapatong niya ang kaniyang kamay sa ulo ng kambing at papatayin ito sa lugar kung saan nila pinapatay ang mga
handog na susunugin sa harapan ni Yahweh. Isa itong handog para sa kasalanan. 25 Kukunin ng pari ang dugo ng handog
para sa kasalanan sa pamamagitan ng kaniyang daliri at ilalagay ito sa mga sungay ng altar para sa mga handog na
susunugin, at ibubuhos niya ang dugo nito sa paanan ng altar ng handog na susunugin.
26 Susunugin niya ang lahat ng taba sa altar, gaya ng taba ng alay ng mga handog para sa kapayapaan. Gagawa ang pari
para sa ikapagpapatawad ng namumuno patungkol sa kaniyang kasalanan, at papatawarin ang namumuno.
27 Kung nagkasala ang sinuman sa mga karaniwang tao nang hindi sinasadya, sa paggawa ng anumang mga bagay na
inutos ni Yahweh na huwag gawin, at kung nagkasala siya, 28 pagkatapos kung alam niya ang kasalanang nagawa niya, sa
gayon magdadala siya ng isang kambing para sa kaniyang alay, isang babaeng walang kapintasan, para sa kasalanang
ginawa niya.
29 Ipapatong niya ang kaniyang kamay sa ulo ng handog para sa kasalanan at papatayin ang handog para sa kasalanan sa
lugar ng susunuging handog. 30 Kukuha ang pari ng kaunting dugo gamit ang kaniyang daliri at ilalagay ito sa mga sungay
ng altar para sa mga handog na susunugin. Ibubuhos niya ang lahat ng natirang dugo sa paanan ng altar.
31 Aalisin niya ang lahat ng taba, gaya ng pag-alis ng taba mula sa alay ng mga handog para sa kapayapaan. Susunugin ito
ng pari sa altar upang magdulot ng isang matamis na samyo para kay Yahweh. Gagawa ang pari ng kabayaran ng
kasalanan para sa tao, at papatawarin siya.
32 Kung magdadala ang isang tao ng isang kordero bilang alay niya para sa isang handog sa kasalanan, dadalhin niya ang
isang babaeng walang kapintasan. 33 Ipapatong niya ang kaniyang kamay sa ulo ng handog para sa kasalanan at
papatayin ito para sa isang handog sa kasalanan sa lugar kung saan nila pinapatay ang handog na susunugin.
34 Kukuha ang pari ng kaunting dugo sa handog para sa kasalanan gamit ang kaniyang daliri at ilalagay ito sa mga sungay
ng altar bilang mga handog na susunugin, at ibubuhos niya ang lahat ng dugo nito sa paanan ng altar. 35 Aalisin niya ang
lahat ng taba, gaya ng ang taba ng kordero ay inalis mula sa alay ng mga handog para sa kapayapaan, at susunugin ito ng
pari sa altar sa ibabaw ng mga handog ni Yahweh na gawa sa apoy. Gagawa ang pari ng pambayad ng kasalanan para sa
kaniya para sa kasalanang ginawa niya, at papatawarin ang tao.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 5

1 Kung magkasala ang sinuman dahil tumanggi siyang magpatotoo nang nakasaksi siya tungkol sa isang bagay na kung
saan kinakailangan niyang magpatotoo, kahit na nakita niya ito o narinig ang tungkol dito, mayroon siyang pananagutan.
2 O kung sinuman ang makakahipo ng anumang bagay na itinalaga ng Diyos bilang marumi, maging patay na katawan ito
ng isang marumi na mabangis na hayop o katawan ng anumang mga hayop na patay, o gumagapang na hayop, kahit na
hindi sinasadyang mahipo ito ng tao, siya ay marumi at nagkasala.
3 O kung makakahawak siya ng karumihan ng isang tao, kung anumang karumihang iyon, at kung hindi niya alam ito, sa
gayon magkakasala siya kapag nalaman niya ang tungkol dito. 4 O kung sinuman ay sumumpa nang padalus-dalos sa
pamamagitan ng kaniyang mga labi upang gumawa ng masama, o gumawa ng mabuti, anumang sumpa ang binitiwan ng
isang tao nang padalus-dalos ng may isang panunumpa, kahit na hindi niya alam ito, kapag nalaman niya ang tungkol
dito, kung gayon ay magkakasala siya, sa anumang mga bagay na ito.
5 Kapag nagkasala ang isang tao sa anumang mga bagay na ito, dapat ipagtapat niya ang anumang kasalanan na kaniyang
nagawa. 6 Pagkatapos dapat niyang dalhin kay Yahweh ang kaniyang handog na pambayad sa kasalanan para sa
kasalanang nagawa niya, isang babaeng hayop mula sa kawan, alinman sa isang tupa o isang kambing, para sa isang
handog para sa kasalanan, at gagawa ang pari para sa ikapapatawad niya ukol sa kaniyang kasalanan.
7 Kung hindi niya kayang bumili ng isang tupa, kung gayon maaari niyang dalhin kay Yahweh bilang kaniyang handog na
pambayad sa kasalanan ang dalawang kalapati o dalawang batang kalapati, isa para sa handog para sa kasalanan at ang
isa para sa isang handog na susunugin. 8 Dapat niyang dalhin ang mga ito sa pari, na ihahandog ang isa para sa isang
handog para sa kasalanan—pipilipitin niya ang ulo nito mula sa leeg pero hindi niya tuluyang tatanggalin ito mula sa
katawan. 9 Pagkatapos isasaboy niya sa gilid ng altar ang kaunting dugo ng handog pambayad para sa kasalanan, at
ibubuhos niya ang natitirang dugo sa pundasyon ng altar. Ito ay isang handog para sa kasalanan.
10 Pagkatapos dapat niyang ihandog ang pangalawang ibon bilang isang handog na susunugin, gaya ng inilarawan sa mga
tagubilin, at gagawa ang pari ng kabayaran ng kasalanan para sa kaniya para sa nagawa niyang kasalanan, at
patatawarin ang tao.
11 Ngunit kung hindi niya kayang bumili ng dalawang kalapati o dalawang batang kalapati, kung gayon dapat dalhin niya
bilang kaniyang alay para sa kaniyang kasalanan ang isang ikasampu ng isang epa ng pinong harina para sa handog para
sa kasalanan. Hindi niya dapat lagyan ito ng langis o kahit anong insenso, dahil ito ay isang handog para sa kasalanan.
12 Dapat niya dalhin ito sa pari, at kukuha ang pari ng isang dakot nito para isipin nang may pasasalamat tungkol sa
kabutihan ni Yahweh at pagkatapos sunugin ito sa ibabaw ng altar, sa ibabaw ng mga handog na gawa sa pamamagitan
ng apoy para kay Yahweh. Ito ay isang handog para sa kasalanan. 13 Gagawa ang pari sa ikapapatawad ng anumang
kasalanan na nagawa ng tao, at ang taong iyon ay patatawarin. Magiging pag-aari ng pari ang mga natira mula sa
handog, gaya din ng handog na butil."'
14 Pagkatapos nagsalita si Yahweh kay Moises, na nagsasabing, 15 "Kung sinuman ay lumabag sa isang utos at nagkasala
laban sa mga bagay na pagmamay-ari ni Yahweh, ngunit nagawa nang hindi sinasadya, kung gayon dapat dalhin niya
kay Yahweh ang kaniyang handog na pambayad kasalanan. Dapat isang lalaking tupa na walang dungis mula sa kawan
ang handog na ito; dapat tasahin ang halaga nito sa pilak na sekel—ang sekel ng santuwaryo—bilang handog na
pambayad sa kasalanan. 16 Dapat niya bigyan ng kasiyahan si Yahweh para sa kaniyang nagawang mali kaugnay sa kung
ano ang banal, at dapat niya itong dagdagan ng ikalima at ibigay ito sa pari. Pagkatapos gagawa ang pari ng kabayaran sa
kasalanan para sa kanya kasama ang lalaking tupa na handog na pambayad kasalanan, at patatawarin ang taong iyon.
17 Kung nagkasala ang isang tao at gumawa ng anumang bagay na iniutos ni Yahweh na hindi dapat gawin, kahit na hindi
niya alam ito, nagkasala pa rin siya at dapat niya dalhin ang kaniyang sariling pagkakasala. 18 Dapat niyang dalhin ang
isang lalaking tupa na walang kapintasan mula sa kawan, katumbas ng kasalukuyang halaga, bilang isang handog na
pambayad sa kasalanan sa pari. Pagkatapos gagawa ang pari ng pambayad sa kasalanan para sa kanya ukol sa kanyang
nagawang kasalanan, na kung saan hindi niya alam, at siya ay papatawarin. 19 Isang handog ito na pambayad sa
kasalanan, at tiyak na nagkasala siya sa harap ni Yahweh."

Chapter 6

1 Nagsalita si Yahweh kay Moises, na nagsasabing, 2 "Kung sinuman ang nagkasala at lumabag sa isang utos laban kay
Yahweh, tulad ng sinungaling na pakikitungo sa kaniyang kapwa hinggil sa isang bagay na ipinagkatiwala sa kaniya, o
kung nililinlang o ninanakawan niya, o pinahihirapan ang kaniyang kapwa, 3 o nakakita ng isang bagay na nawala ng
kaniyang kapwa at nagsinungaling tungkol dito, at nanumpa sa pagsisinungaling, o sa mga bagay na katulad nito na
nagkasala ang mga tao, 4 kung gayon, mangyayari na kung nagkasala siya at may kasalanan, na dapat niyang ibalik
anuman ang kaniyang kinuha sa pamamagitan ng pagnanakaw o pang-aapi o pagkuha ng kung ano ang ipinagkatiwala
sa kaniya o ang nawalang bagay na nakita niya.
5 O kung nagsinungaling siya tungkol sa anumang bagay, dapat niyang ibalik ito nang buo at dapat dagdagan ng ikalima
para bayaran siya na kung kanino ito inutang, sa araw na nakitaan siya na may kasalanan. 6 Pagkatapos dapat niya

dalhin kay Yahweh ang kaniyang handog na pambayad para sa kasalanan: isang lalaking tupa mula sa kawan na walang
dungis na nagkakahalaga ng kasalukuyang halaga, bilang isang handog na pambayad para sa kasalanan sa pari. [7] Para sa
kaniya ay gagawa ang pari ng isang pambayad para sa kasalanan sa harap ni Yahweh, at patatawarin siya ukol sa
anumang kasalanang ginawa niya."
[8] Pagkatapos nagsalita si Yahweh kay Moises, na nagsasabing, [9] "Utusan mo si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki,
at sabihin mo, 'Ito ang batas ng handog na susunugin: Dapat nasa ibabaw ng dapog ng altar ang handog na susunugin sa
buong gabi hanggang umaga, at pananatilihing umaapoy ang apoy ng altar.
[10] Isusuot ng pari ang kaniyang linong mga damit, at isusuot niya ang kaniyang linong mga damit na panloob. Kukunin
niya ang naiwang mga abo pagkatapos na natupok ng apoy ang handog na pambayad para sa kasalanan sa ibabaw ng
altar, at ilalagay niya ang mga abo sa gilid ng altar. [11] Huhubarin niya ang kaniyang mga damit at isusuot ang ibang mga
damit para dalhin ang mga abo sa labas ng kampo patungo sa isang lugar na malinis.
[12] Pananatilihing umaapoy ang apoy sa ibabaw ng altar. Hindi ito dapat mamatay, at ang pari ay magsusunog ng kahoy sa
ibabaw nito tuwing umaga. Aayusin niya ang handog na pambayad para sa kasalanan ayon sa pangangailangan nito, at
kaniyang susunugin dito ang taba ng mga handog pangkapayapaan. [13] Dapat patuloy na panatilihing umaapoy ang apoy
sa ibabaw ng altar. Hindi ito dapat mamatay.
[14] Ito ang batas ng handog na pagkaing butil. Ihahandog ito ng mga anak na lalaki ni Aaron sa harap ni Yahweh sa
harapan ng altar. [15] Kukuha ang pari ng isang dakot ng pinong harina sa handog na pagkaing butil at sa langis at sa
insenso na nasa handog na pagkaing butil, at susunugin niya ito sa altar para magpalabas ng isang mabangong samyo
para isipin at magpasalamat tungkol sa kabutihan ni Yahweh.
[16] Kakainin ni Aaron at ng kaniyang mga anak na lalaki ang anumang natira sa handog. Dapat ito kainin nang walang
pampaalsa sa isang banal na lugar. Kakainin nila ito sa patyo ng tolda ng pagpupulong. [17] Hindi ito dapat ihurno nang
may pampaalsa. Ibinigay ko ito bilang kanilang bahagi sa aking mga handog na gawa sa pamamagitan ng apoy.
Pinakabanal ito, gaya ng handog para sa kasalanan at ng handog na pambayad para sa kasalanan. [18] Para sa lahat na
panahong darating sa lahat ng mga salinlahi ng iyong bayan, maaaring makakain nito bilang kaniyang bahagi ang
anumang lalaki na nagmumula kay Aaron, kinuha mula sa mga handog kay Yahweh na gawa sa pamamagitan ng apoy.
Magiging banal ang sinumang humipo ng mga ito."'
[19] Kaya muling nagsalita si Yahweh kay Moises, na nagsasabing, [20] "Ito ang handog ni Aaron at ng kaniyang mga anak na
lalaki, na kanilang ihahandog kay Yahweh sa araw na kung kailan papahiran ng langis ang bawat anak na lalaki: isang
ikasampung bahagi ng isang ephah ng pinong harina bilang isang karaniwang handog na pagkaing butil, kalahati nito sa
umaga at kalahati nito sa gabi.
[21] Gagawin ito sa isang panghurnong kawali na may langis. Kapag nababad na ito, dadalhin mo ito sa loob. Sa inihurnong
pira-piraso ihahandog mo ang handog na pagkaing butil para magpalabas ng mabangong samyo para kay Yahweh. [22] Ang
anak na lalaki ng punong pari na siyang magiging bagong punong pari mula sa kaniyang mga anak na lalaki ang siyang
mag-aalay nito. Gaya ng iniutos magpakailanman, susunugin ang lahat ng mga ito para kay Yahweh. [23] Lubusang
susunugin ng pari ang bawat handog na pagkaing butil. Hindi ito dapat kainin."
[24] Muling nagsalita si Yahweh kay Moises, na nagsasabing, [25] "Kausapin mo si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki,
na nagsasabing, 'Ito ang batas ng handog para sa kasalanan: Dapat patayin ang handog para sa kasalanan sa lugar na
kung saan pinatay ang handog na susunugin sa harap ni Yahweh. Ito ay pinakabanal. [26] Kakainin ito ng pari na
naghandog nito para sa kasalanan. Dapat ito kainin sa isang banal na lugar sa patyo ng tolda ng pagpupulong.
[27] Magiging banal ang anumang makakahawak ng mga karneng ito, at kung naiwisik ang dugo sa anumang damit, dapat
ninyong labahan ito, ang bahagi na tinilamsikan, sa isang banal na lugar. [28] Pero dapat basagin ang kaldero na
pinakuluan nito. Kung pinakuluan ito sa isang tansong kaldero, dapat kuskusin ito at hugasan sa malinis na tubig.
[29] Maaaring kainin ng sinumang lalaki mula sa mga pari ang ilan sa mga ito dahil ito ay pinakabanal. [30] At walang handog
para sa kasalanan ang dapat kainin mula sa kung saan anumang dugo ay dinala sa loob ng tolda ng pagpupulong para
makagawa sa ikapapatawad ng kasalanan sa banal na lugar. Dapat itong sunugin.

Chapter 7

[1] Ito ang batas ng handog na pambayad para sa kasalanan. Pinakabanal ito. [2] Dapat nila patayin ang handog na pambayad
para sa kasalanan sa lugar ng pagpatay dito, at dapat isaboy nila ang dugo nito sa bawat gilid ng altar. [3] Ihahandog ang
lahat ng taba nito: ang taba ng buntot, ang taba na nasa panloob na mga bahagi, [4] ang dalawang bato at ang taba na nasa
mga ito, na kasunod sa mga puson, at ang bumalot sa atay, kasama ang mga bato—dapat tanggalin ang lahat ng ito.
[5] Dapat sunugin ng pari ang mga bahagi sa altar bilang isang handog na sinunog sa apoy para kay Yahweh. Ito ang
handog na pambayad para sa kasalanan. [6] Bawat lalaki na kabilang sa mga pari ay maaaring kumain ng bahagi ng
handog na ito. Dapat kainin ito sa isang banal na lugar dahil pinakabanal ito.
[7] Ang handog para sa kasalanan ay katulad ng handog na pambayad para sa kasalanan. Parehong batas ang ginagamit sa
dalawang ito. Nabibilang ang mga ito sa pari na siyang gumawa ng pambayad para sa kasalanan sa kanila. [8] Ang pari na

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

siyang naghahandog ng kanino mang handog na sinunog ay maaaring ilaan para sa kaniyang sarili ang balat ng handog
na iyon.
9 Bawat handog na pagkaing butil na inihurno sa isang hurno, at ang bawat handog na niluto sa isang kawali o sa isang
kawaling panghurno ay mabibilang sa pari na siyang naghahandog nito. 10 Bawat handog na pagkaing butil, kahit tuyo o
hinaluan ng langis, parehong mabibilang sa lahat ng mga kaapu-apuhan ni Aaron.
11 Ito ang batas ng alay na handog para sa kapayapaan na ihahandog ng mga tao kay Yahweh. 12 Kung sinuman ang
maghahandog nito para magbigay ng mga pasasalamat, kung gayon dapat niya ihandog ito kasama ng isang alay na mga
tinapay na ginawa na walang pampaalsa, ngunit hinaluan ng langis, mga tinapay na ginawa na walang pampaalsa,
ngunit pinahiran ng langis, at ang mga tinapay na ginawa gamit ang pinong harina na hinaluan ng langis.
13 Pati rin ang para sa layunin ng pagbibigay ng mga pasasalamat, dapat ihandog niya kasama ang kaniyang handog na
para sa kapayapaan ang mga tinapay na niluto na may pampaalsa. 14 Ihahandog niya ang isa sa bawat uri ng mga alay
bilang isang handog na idudulog kay Yahweh. Magiging pag-aari ito ng mga pari na siyang nagsaboy ng dugo ng mga
handog para sa kapayapaan sa altar.
15 Ang taong naghahandog ng isang handog para sa kapayapaan para sa layunin ng pagbibigay ng mga pasasalamat ay
dapat kainin ang karne na kanyang handog sa araw ng pag-alay. Wala siyang dapat itira na anuman nito hanggang sa
susunod na umaga. 16 Ngunit kung ang alay na kaniyang handog ay para sa layunin ng isang panata, o para sa isang
layunin ng pagkukusang-loob na handog, kakainin dapat ang karne sa araw na kaniyang ihahandog ang kanyang alay,
pero kung anuman ang natira nito ay maaaring kainin kinabukasan.
17 Subalit, kung anumang karne ng alay na natira sa ikatlong araw ay dapat sunugin. 18 Kung anuman sa karne ng alay ng
tao na handog para sa kapayapaan ay kinain sa ikatlong araw, hindi ito tatanggapin, ni bibigyang pagkilala ang taong
naghandog nito. Ito ay magiging isang kasuklam-suklam na bagay, at ang tao na siyang kumain nito ay dadalhin ang
pagkakasala ng kaniyang kasalanan.
19 Anumang karne na madikit sa maruming bagay ay hindi dapat kainin. Dapat itong sunugin. Ganoon din sa natirang
karne, sinuman ang malinis ay maaaring kumain nito. 20 Subalit, ang taong marumi na kumain sa anumang karne mula
sa alay ng isang handog para sa kapayapaan na pag-aari ni Yahweh—dapat itiwalag ang taong iyon mula sa kaniyang
mga kababayan.
21 Kung sinuman ang makahahawak ng anumang bagay na marumi—kahit ang taong walang kalinisan, o hayop na hindi
malinis, o alin mang hindi malinis at nakapandidiring bagay, at kung kinain niya ang ilan sa karne na isang alay na
handog para sa kapayapaan na pag-aari ni Yahweh, dapat itiwalag ang taong iyon mula sa kaniyang mga kababayan."'
22 Pagkatapos nangusap si Yahweh kay Moises, sinasabing, 23 "Kausapin mo ang bayan ng Israel at sabihin, 'Hindi kayo
dapat kumain ng taba ng isang baka o tupa o kambing. 24 Ang taba ng isang hayop na namatay na hindi naalay, o ang taba
ng isang hayop na nilapang mga mababangis na hayop, maaaring gamitin para sa ibang mga layunin, pero tiyak na hindi
ninyo dapat kainin ito.
25 Sinuman ang kumain ng taba ng isang hayop na maaaring ihandog ng mga lalaki bilang isang alay na susunugin sa
apoy para kay Yahweh, dapat itiwalag ang taong iyon mula sa kaniyang mga lahi. 26 Hindi dapat kayo kumain ng
anumang dugo sa anuman sa inyong mga bahay, mula man ito sa isang ibon o sa isang hayop. 27 Sinuman ang kumain ng
anumang dugo, dapat itiwalag ang taong iyon mula sa kaniyang mga kababayan."'
28 Kaya nangusap si Yahweh kay Moises at sinabi, 29 "Kausapin mo ang bayan ng Israel at sabihin, 'Sino man ang
maghandog ng alay ng isang handog para sa kapayapaan para kay Yahweh ay dapat magdala ng bahagi ng kaniyang alay
para kay Yahweh. 30 Ang handog para kay Yahweh na susunugin sa apoy, dapat ang kaniyang sariling mga kamay ang
magdala nito. Dapat niya dalhin ang taba kasama ang dibdib, para ang dibdib ay maging isang handog na maitaas sa
harapan ni Yahweh at idulog sa kaniya.
31 Dapat sunugin ng pari ang taba sa altar, pero ang dibdib ay ikakaloob kay Aaron at sa kaniyang mga kaapu-apuhan. 32
Dapat ibigay ninyo ang kanang hita sa pari bilang isang handog na idinulog mula sa alay ng inyong handog para sa
kapayapaan.
33 Ang pari, isa sa mga kaapu-apuhan ni Aaron, ang naghandog ng dugo ng mga handog para sa kapayapaan at ang taba—
magkakaroon siya ng kanang hita bilang kaniyang bahagi sa handog. 34 Dahil kinuha ko ang handog na dibdib at hita na
itinaas at idinulog sa akin, at ibinigay ko ang mga ito kay Aaron, ang pinakapunong pari at sa kaniyang mga kaapu-
apuhan; patuloy itong magiging kanilang bahagi mula sa mga alay na handog para sa kapayapaan na ginawa ng bayan ng
Israel.
35 Ito ay bahagi para kay Aaron at sa kaniyang mga kaapu-apuhan mula sa mga handog para kay Yahweh na sinunog sa
apoy, sa araw na iniharap sila ni Moises para maglingkod kay Yahweh sa gawain ng pari. 36 Ito ang mga bahagi na iniutos
ni Yahweh na ibigay sa kanila mula sa bayan ng Israel, sa araw na kaniyang hinirang ang mga pari. Patuloy itong
magiging kanilang bahagi sa lahat ng mga salinlahi.
37 Ito ang batas ng sinunog na handog, handog na pagkaing butil, handog para sa kasalanan, handog na pambayad para sa
kasalanan, handog na pagpapabanal, at alay na handog para sa kapayapaan, 38 kung saan ibinigay ni Yahweh ang mga
utos kay Moises sa Bundok Sinai sa araw na kaniyang iniutusan ang bayan ng Israel na maghandog ng kanilang mga alay
kay Yahweh sa ilang g Sinai."'

Chapter 8

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises, sinasabing, [2] "Isama mo si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki, ang mga kasuotan
at ang langis na pampahid, ang toro para sa mga paghahandog sa kasalanan, ang dalawang lalaking tupa, at ang basket
ng tinapay na walang pampaalsa. [3] Tipunin ang lahat ng kapulungan sa pasukan patungo sa tolda ng pagpupulong."
[4] Kaya ginawa ni Moises ang ipinag-utos ni Yahweh sa kaniya, at sama-samang dumating ang kapulungan sa pasukan
patungo sa tolda ng pagpupulong. [5] Pagkatapos sinabi ni Moises sa kapulungan, "Ito ang ipinag-utos ni Yahweh na dapat
gawin."
[6] Dinala ni Moises si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki at hinugasan sila ng tubig. [7] Inilagay niya kay Aaron ang
tunika at itinali ang kabitan sa palibot sa kaniyang baywang, binihisan siya ng kasuotan at inilagay ang efod sa kaniya, at
pagkatapos itinali niya ang efod sa palibot niya kasama ng kabitan na hinabi nang pino at itinali ito sa kaniya.
[8] Inilagay niya ang baluti sa kaniya, at sa baluti inilagay niya ang Urim at Tummim. [9] Inilapat niya ang turbante sa ibabaw
ng kaniyang ulo, at sa ibabaw ng turbante, sa harapan, inilagay niya ang gintong plato, ang banal na korona, ayon sa
ipinag-utos ni Yahweh sa kaniya.
[10] Kinuha ni Moises ang pampahid na langis, pinahiran ang tabernakulo at ang lahat ng bagay sa loob nito, at inihandog
ang mga ito kay Yahweh. [11] Winisikan niya ng langis ang ibabaw ng altar ng pitong ulit, at pinahiran ang altar at ang lahat
nitong kagamitan, at ang panghugas na palanggana at ang patungan nito, para ihandog ang mga ito kay Yahweh.
[12] Binuhusan niya ng kaunting pampahid na langis ang ulo ni Aaron at pinahiran siya para ihandog siya kay Yahweh. [13]
Dinala ni Moises ang mga anak na lalaki ni Aaron at binihisan sila ng mga tunika; itinali niya ang mga kabitan sa palibot
ng kanilang mga baywang at ibinalot ng lino na damit sa palibot ng kanilang mga ulo, ayon sa ipinag-utos ni Yahweh sa
kaniya.
[14] Dinala ni Moises ang torong handog para sa kasalanan, at si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki ay ipinatong ang
kanilang mga kamay sa ulo ng toro na kanilang dinala para ihandog para sa kasalanan. [15] Pinatay niya ito, at kinuha niya
ang dugo at inilagay niya ito sa mga sungay ng altar gamit ang kaniyang daliri, nilinisan ang altar, binuhusan ng dugo
ang patungan ng altar, at ibinukod ito para sa Diyos para sa kabayaran ng kasalanan para dito.
[16] Kinuha niya ang lahat ng taba sa laman-loob, ang bumabalot sa atay, at ang dalawang bato at ang kanilang taba, at
sinunog ni Moises ang lahat ng ito sa ibabaw ng altar. [17] Pero ang toro, balat nito, karne nito, at dumi nito ay sinunog niya
sa labas ng kampo, gaya ng iniutos ni Yahweh sa kaniya.
[18] Inalay ni Moises ang lalaking tupa para sa handog na susunugin, at ipinatong ni Aaron at ng kaniyang mga anak na
lalaki ang kanilang mga kamay sa ulo ng lalaking tupa.
[19] Pinatay niya ito at isinaboy ang dugo nito sa bawat gilid ng altar.
[20] Hiniwa niya ang lalaking tupa nang pira-piraso at sinunog ang ulo at ang mga piraso at ang taba. [21] Hinugasan niya ang
laman loob at ang mga binti sa pamamagitan ng tubig, at kaniyang sinunog ang isang buong lalaking tupa sa ibabaw ng
altar. Ito ay isang handog na susunugin at naglalabas ng mabangong halimuyak, isang paghahandog na gawa sa
pamamagitan ng apoy para kay Yahweh inutos ni Yahweh kay Moises.
[22] Pagkatapos iniharap ni Moises ang ibang tupa, ang tupang lalaki ng pagtatalaga, at ipinatong ni Aaron at ng kaniyang
mga anak na lalaki ang kanilang mga kamay sa ibabaw ng ulo ng lalaking tupa. [23] Pinatay ito ni Aaron at kumuha si
Moises ng kaunting dugo nito at inilagay ito sa dulo ng kanang tainga ni Aaron, sa hinlalaki ng kaniyang kanang kamay at
sa hinlalaki ng kaniyang kanang paa. [24] Dinala niya ang mga anak na lalaki ni Aaron, at inilagay niya ang kaunting dugo
sa ibabaw ng dulo ng kanilang kanang tainga, sa hinlalaki ng kanilang kanang kamay, at sa hinlalaki ng kanilang kanang
paa. Pagkatapos isinaboy ni Moises ang dugo nito sa bawat gilid ng altar.
[25] Kinuha niya ang taba, ang taba ng buntot, ang lahat ng taba sa mga laman-loob, ang bumabalot sa atay at ang dalawang
bato at ang kanang hita. [26] Mula sa basket ng tinapay na walang na walang pampaalsa at isang nilangisan na tinapay at
isang barkilyos, at inilagay ang mga ito sa ibabaw ng taba at sa kanang hita. [27] Inilagay niya ang lahat ng ito sa mga kamay
ni Aaron at sa mga kamay ng kaniyang mga anak na lalaki, itinaas ang mga ito bilang isang paghahandog sa harapan ni
Yahweh.
[28] Kaya kinuha ni Moises ang mga ito mula sa kanilang mga kamay at sinunog ang mga ito sa ibabaw ng altar para sa mga
handog na susunugin. Ang mga ito'y isang handog ng pagtatalaga at naglabas ng mabangong halimuyak. Ito ay isang
paghahandog na ginawa sa pamamagitan ng apoy para kay Yahweh. [29] Kinuha si Moises ang dibdib at itinaas ito bilang
isang handog kay Yahweh. Ito ang bahagi ni Moises sa tupang lalaki para sa pantalaga sa pari, ayon sa ipinag-utos ni
Yahweh sa kaniya.
[30] Kumuha si Moises ng kaunting pampahid na langis at dugo na nasa ibabaw ng altar; iwinisik niya ang mga ito kay
Aaron, sa kaniyang mga damit, sa kaniyang mga anak na lalaki, at sa mga damit ng kaniyang mga anak na lalaki. Sa
ganitong paraan inihandog niya si Aaron at ang kaniyang mga damit, at kaniyang mga anak na lalaki at ang kanilang
mga damit kay Yahweh.
[31] Kaya sinabi ni Moises kay Aaron at sa kaniyang mga anak na lalaki, "Pakuluan ninyo ang karne sa pasukan ng tolda ng
pagpupulong, at doon kainin ito at ang tinapay na nasa basket ng pagtatalaga, ayon sa aking ipinag-utos, na nagsasabing,
'Sina Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki ang kakain nito. [32] Kung anuman ang matitira sa karne at sa tinapay

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

dapat mo itong sunugin. [33] At hindidapat kayo lumabas mula sa pasukan ng tolda ng pagpupulong sa loob ng pitong araw,
hanggang sa matapos ninyo ang mga araw ng inyong pagtatalaga. Dahil itatalaga kayo ni Yahweh sa loob ng pitong araw.
[34] Kung anuman ang nagawa sa araw na ito -Si Yahweh ang nag-utos na gawin para pantubos para sa inyo. [35] Mananatili
kayo araw at gabi sa pasukan ng tolda ng pagtitipon sa loob ng pitong araw at susundin ang utos ni Yahweh, para hindi
kayo mamatay, dahil ito ang ipinag-utos sa akin. [36] Kaya sinunod ni Aaron at ng kaniyang mga anak na lalaki ang lahat ng
mga bagay na ipinag-utos ni Yahweh sa kanila sa pamamagitan ni Moises.

Chapter 9

[1] Sa ikawalong araw tinawag ni Moises si Aaron at kaniyang mga anak na lalaki at ang mga nakatatanda ng Israel. [2] Sinabi
niya kay Aaron, "Kumuha ka ng isang guya mula sa kawan para sa handog para sa kasalanan, at isang tupang lalaki na
walang dungis para sa handog na susunugin, at ialay ang mga ito sa harap Yahweh.
[3] Dapat makipag-usap ka sa bayan ng Israel at sabihin, 'Kumuha kayo ng isang lalaking kambing bilang isang handog para
sa kasalanan at isang guya at isang tupa, parehong isang taong gulang at walang kapansanan, para sa isang handog na
susunugin; [4] kumuha rin ng isang bakang lalaki at isang tupang lalaki para sa mga handog para sa kapayapaan para ialay
sa harapan ni Yahweh, at isang handog na pagkaing butil na hinaluan ng langis, dahil sa araw na ito magpapakita sa inyo
si Yahweh.' " [5] Kaya dinala nila ang lahat ng iniutos ni Moises sa tolda ng pagpupulong, at lumapit ang buong kapulungan
ng Israel at tumayo sa harap ni Yahweh.
[6] Pagkatapos sinabi ni Moises, "Ito ang iniutos ni Yahweh na inyong gawin, para maihayag sa inyo ang kaniyang
kaluwaltian." [7] Sinabi ni Moises kay Aaron, "Lumapit ka sa altar at ialay ang iyong handog para sa kasalanan at handog
na susunugin, at gumawa ng kabayaran sa kasalanan para sa iyong sarili at para sa mga tao, at ihandog ang alay para sa
mga tao bilang kabayaran ng kasalanan para sa kanila, tulad ng iniutos ni Yahweh."
[8] Kaya lumapit si Aaron sa altar at pinatay ang guya bilang handog para sa kasalanan, na para sa kaniyang sarili. [9] Dinala
ng mga lalaking anak ni Aaron ang dugo sa kaniya, at isinawsaw niya ang kaniyang daliri dito at inilagay ito sa mga
sungay ng altar; pagkatapos ibinuhos niya ang dugo sa paanan ng altar.
[10] Gayunman, sinunog niya ang taba, ang mga bato, at ang balot ng atay sa ibabaw ng altar bilang isang handog para sa
kasalanan, tulad ng iniutos ni Yahweh kay Moises. [11] At sinunog niya ang laman at ang balat sa labas ng kampo.
[12] Pinatay ni Aaron ang handog na susunugin, at ibinigay sa kaniya ng kaniyang mga anak na lalaki ang dugo, na
kaniyang iwinisik sa bawat gilid ng altar. [13] Pagkatapos ibinigay nila sa kaniya ang handog na susunugin, piraso bawat
piraso, kasama ang ulo, at sinunog niya ang mga ito sa ibabaw ng altar. [14] Hinugasan niya ang mga panloob na bahagi at
ang mga binti at sinunog ang mga ito sa ibabaw ng handog na susunugin sa altar.
[15] Idinulog ni Aaron ang alay ng mga tao-isang kambing, pagkatapos kinuha ito bilang alay para sa kanilang kasalanan at
pinatay ito; inialay niya ito para sa kasalanan, gaya ng kaniyang ginawa sa unang kambing. [16] Idinulog niya ang handog
na susunugin at inihandog ito ayon sa iniutos ni Yahweh. [17] Idinulog niya ang handog na pagkaing butil; pinuno niya ang
kaniyang kamay nito at sinunog ito sa ibabaw ng altar, kasama ang pang-umagang handog na susunugin.
[18] Pinatay niya rin ang kapong baka at ang tupang lalaki, ang alay bilang handog para sa kapayapaan, na para sa mga tao.
Ibinigay ng mga anak na lalaki ni Aaron ang dugo sa kaniya, na iwinisik niya sa bawat gilid ng altar. [19] Gayunman, ang
taba ng toro at ang tupang lalaki, ang taba ng buntot, ang taba na nakabalot sa mga laman loob, ang mga bato, at ang
balot sa atay--
[20] inilagay nila ang mga ito sa mga dibdib, at pagkatapos sinunog ni Aaron ang taba sa altar. [21] Itinaas ni Aaron ang mga
dibdib at ang kanang hita bilang isang handog sa harapan ni Yahweh at idinulog ang mga ito sa kaniya, tulad ng iniutos
ni Moises.
[22] Pagkatapos itinaas ni Aaron ang kaniyang mga kamay sa mga tao at pinagpala sila; pagkatapos bumaba siya mula sa
paghahandog ng handog para sa kasalanan, ang handog na susunugin, at ang handog para sa kapayapaan. [23] Pumasok
sina Moises at Aaron sa loob ng tolda ng pagpupulong, pagkatapos lumabas ulit at pinagpala ang mga tao, at nagpakita
ang kaluwalhatian ni Yahweh sa lahat ng mga tao. [24] Lumabas ang apoy mula kay Yahweh at tinupok ang handog na
susunugin at ang taba sa altar. Nang makita ito ng lahat ng mga tao, sumigaw sila at nagpatirapa.

Chapter 10

[1] Kumuha ng kani-kaniyang insensaryo sina Nadab at Abihu na mga anak ni Aaron, nilagyan ito ng apoy at saka insenso.
Pagkatapos naghandog sila ng hindi karapat-dapat na apoy sa harapan ni Yahweh na hindi niya iniutos sa kanila na
ihandog. [2] Kaya lumabas ang apoy mula sa harapan ni Yahweh at sila ay nilamon at namatay sa harapan ni Yahweh.
[3] Pagkatapos sinabi ni Moises kay Aaron, "Ito ang tinutukoy ni Yahweh nang sinabi niyang, 'Ihahayag ko ang aking
kabanalan sa sinumang lalapit sa akin. Luluwalhatiin ako sa harapan ng lahat ng mga tao.'" Walang kahit anong sinabi si
Aaron. [4] Tinawag ni Moises sina Misael at Elzafan na mga anak na lalaki ni Uziel na tiyuhin ni Aaron at sinabi sa
kanilang, "Halikayo rito at dalhin ang inyong mga kapatid palabas ng kampo mula sa tabernakulo."

5 Kaya lumapit sila at binuhat sila, na suot pa rin ang kanilang pang paring tunika, palabas ng kampo ayon sa iniutos ni
Moises. 6 Pagkatapos sinabi ni Moises kay Aaron at kay Eleazar at kay Itamar na kaniyang mga anak na lalaki, "Huwag
ninyong hayaan ang buhok sa inyong mga ulo na nakalugay, at huwag punitin ang inyong mga damit, para hindi kayo
mamatay at para hindi mapoot si Yahweh sa buong kapulungan. Pero hayaan ninyo ang inyong mga kamag-anak, ang
buong bahay ng Israel ang magluksa para sa mga sinunog ng apoy ni Yahweh. 7 Hindi kayo maaaring lumabas mula sa
pasukan ng tolda ng pagpupulong o kayo ay mamamatay, dahil ang pambasbas na langis ni Yahweh ay nasa inyo." Kaya
sumunod sila ayon sa mga iniutos ni Moises.
8 Nangusap si Yahweh kay Aaron, sinabing, 9 "Huwag uminom ng alak o matapang na inumin, ikaw, ni ang iyong mga
anak na lalaki na natitirang kasama mo, para kapag pumasok ka sa tolda ng pagpupulong hindi kayo mamatay. Ito ay
permanenteng batas sa buong salinlahi ng iyong mga mamamayan, 10 para maibukod ang banal sa pangkaraniwan, at ang
marumi sa malinis, 11 para maituro mo sa mga mamamayan ng Israel ang lahat ng batas na iniutos ni Yahweh sa
pamamagitan ni Moises."
12 Nakipag-usap si Moises kay Aaron at kay Eleazar at kay Itamar, na kaniyang natitirang mga anak na lalaki, "Kunin ang
mga handog na pagkaing butil na natira mula sa mga handog kay Yahweh na ginawa sa pamamagitan ng apoy, at kainin
ito nang walang pampaalsa sa tabi ng altar, dahil ito ang pinakabanal. 13 Dapat ninyong kainin ito sa isang banal na lugar,
dahil ito ay bahaging para sa iyo at bahagi ng iyong mga anak na lalaki sa mga handog para kay Yahweh na ginawa sa
pamamagitan ng apoy, dahil ito ang iniutos sa akin na sabihin sa inyo.
14 Ang dibdib na itinaas bilang handog at ang hita na idinulog kay Yahweh—ang mga ito ay dapat ninyong kainin sa isang
malinis na lugar na katanggap-tanggap sa Diyos. Dapat kainin mo at ng iyong mga anak na lalaki at mga anak na babae
ang mga bahaging iyon, dahil ibinigay ang mga iyon bilang iyong bahagi at bahagi ng iyong mga anak na lalaki mula sa
mga alay ng handog sa pagtitipon-tipon ng bayan ng Israel. 15 Ang hita na isang handog na inialay kay Yahweh at ang
dibdib na bahagi na itinaas bilang isang handog—dapat nilang dalhin ang mga iyon kasama ng mga handog na taba na
ginawa sa pamamagitan ng apoy, para itaas ang mga ito at idulog bilang isang handog kay Yahweh. Magiging sa iyo at sa
iyong mga anak na lalaki na kasama mo ang mga ito bilang isang bahagi magpakailanman ayon sa iniutos ni Yahweh."
16 Pagkatapos tinanong ni Moises ang tungkol sa kambing na handog para sa kasalanan, at nalaman na ito ay nasunog na.
Kaya nagalit siya kina Eleazar at Itamar, ang mga natitirang anak na lalaki ni Aaron; sinabi niya, 17 "Bakit hindi ninyo
kinain ang handog para sa kasalanan sa lugar ng tabernakulo, yamang ito ang pinakabanal, at ibinigay ito ni Yahweh
para maalis ang kasalanan ng buong kapulungan, na maging kabayaran para sa kanilang kasalanan sa kaniyang
harapan? 18 Tingnan ninyo, ang dugo nito ay hindi dinala sa loob ng tabernakulo, kaya dapat talagang kinain ninyo ito sa
lugar ng tabernakulo, ayon sa iniutos ko."
19 Pagkatapos sumagot si Aaron kay Moises, "Tingnan mo, ngayon ginawa nila ang kanilang handog para sa kasalanan at
handog na susunugin sa harapan ni Yahweh, at ang bagay na ito ay nangyari sa akin ngayon. Kung kinain ko ang handog
para sa kasalanan ngayon, magiging kaaya-aya ba ito sa paningin ni Yahweh?" 20 Nang marinig iyon ni Moises, siya ay
nasiyahan.

Chapter 11

1 Nagsalita si Yahweh kay Moises at kay Aaron, nagsasabing, 2 "Magsalita kayo sa bayan ng Israel, sabihin ninyo, ' ito ang
mga bagay na buhay na maaari ninyong kainin sa lahat ng mga hayop na nasa ibabaw ng lupa.
3 Maaari ninyong kainin ang alinmang hayop na hati ang kuko at gayundin ang ngumunguya ng pagkain. 4 Gayunman,
ang ilang mga hayop maging ang ngumunguya ng pagkain o may hati ang kuko, hindi ninyo dapat kainin ang mga ito,
mga hayop tulad ng kamelyo, dahil ngumunguya ito ng pagkain ngunit hindi hati ang kuko. Kaya marumi ang kamelyo
para sa inyo.
5 Gayundin ang liebre na nakatira sa batuhan: dahil ngumunguya ito ng pagkain ngunit hindi hati ang kuko, marumi rin
ito para sa inyo. 6 At ang kuneho: dahil ngumunguya ito ng pagkain ngunit hindi hati ang kuko, marumi ito para sa inyo. 7
At ang baboy kahit hati ang kuko, hindi ito ngumunguya, kaya marumi ito para sa inyo. 8 Hindi ninyo dapat kainin
alinman sa kanilang karne, ni hawakan ang kanilang patay na katawan. Marumi ang mga ito para sa inyo.
9 Ang mga hayop na nabubuhay sa tubig na maaari ninyong kainin ay iyong may mga palikpik at may mga kaliskis,
maging nasa karagatan man o nasa mga ilog. 10 Ngunit lahat ng mga nabubuhay na nilikha na walang mga palikpik at
kaliskis na nasa karagatan o mga ilog, kasama ang lahat ng mga gumagalaw na nasa tubig at lahat ng mga nabubuhay na
nilikha na nasa tubig—maging kasuklam-suklam ang mga ito para sa inyo.
11 Dahil ang mga ito ay dapat kasuklaman, hindi ninyo dapat kainin ang kanilang laman; gayundin, dapat kasuklaman
ang mga patay na katawan ng mga ito. 12 Anumang mga walang mga palikpik o mga kaliskis na nasa tubig ay dapat
ninyong kasuklaman.
13 Ito ang mga ibong dapat ninyong kasuklaman at hindi dapat kainin: ang agila, ang buwitre. 14 ang halkon, anumang uri
ng palkon, 15 bawat uri ng uwak, 16 ang kuwagong may sungay at ang malaking kuwago, ang tagak at ang anumang uri ng
lawin.

[17] Dapat din ninyong kasuklaman ang maliit na kuwago at ang malaking kuwago, ang maninisid-isda, [18] ang puting
kuwago at kuwagong kamalig, ang ibong ospri, [19] ang tagak, anumang uri ng bakaw, ang ubabila at gayundin ang paniki.
[20] Dapat ninyong kasuklaman ang lahat ng lumilipad na kulisap na lumalakad gamit ang mga paa. [21] Gayunman maaari
ninyong kainin alinman sa lumilipad na mga kulisap na lumalakad din gamit ang paa, kung may mga binti sila sa itaas
ang kanilang mga paa, na ginagamit upang tumalon sa lupa. [22] At maaari rin ninyong kainin ang anumang uri ng balang,
lukton, kuliglig o tipaklong. [23] Ngunit dapat ninyong kasuklaman ang lahat ng lumilipad na mga kulisap na may apat na
paa.
[24] Magiging marumi kayo hanggang sa gabi kung hahawakan ninyo ang patay na katawan ng isa sa mga ito. [25] Dapat
labhan ang damit ng sinumang pumulot ng isa sa mga patay na katawan ng mga ito at manatiling marumi hanggang sa
gabi.
[26] Marumi para sa inyo ang bawat hayop na hindi ganap na nahati ang kuko o hindi ngumunguya ng pagkain. Magiging
marumi ang bawat isa na hahawak sa kanila. [27] Marumi para sa inyo ang anumang naglalakad sa mga pangamot nito sa
lahat ng hayop na lumalakad gamit ang lahat na apat na paa. Magiging marumi hanggang sa gabi ang sinumang
humawak sa ganoong patay na katawan. [28] Dapat labhan ang kaniyang mga damit at maging marumi hanggang sa gabi
ang sinumang pumulot sa ganoong patay na katawan. Marumi para sa inyo ang mga hayop na ito.
[29] Sa mga hayop na gumagapang sa lupa, ito ang mga hayop na magiging marumi para sa inyo: ang bubuwit, ang daga,
bawat uri ng malalaking butiki, [30] ang tuko, ang bayawak, ang butiki, ang bubuli at ang hunyango.
[31] Sa lahat ng mga hayop na gumagapang, ito ang mga hayop na magiging marumi para sa inyo. Sinumang humawak sa
mga ito kapag namatay, magiging marumi hanggang sa gabi. [32] At kung alinman sa mga ito ang namatay at nahulog sa
anumang bagay, magiging marumi ang bagay na iyon, kahit gawa ito sa kahoy, tela, balat o telang magaspang. Anuman
ito at anuman ang mga gamit nito, dapat itong ilagay sa tubig; magiging marumi ito hanggang sa gabi. Pagkatapos
magiging malinis na ito. [33] Sapagka't bawat palayok na mahulugan ng anumang maruming hayop, magiging marumi
anuman ang nasa palayok, at dapat ninyong wasakin ang palayok na iyon.
[34] Lahat ng malinis na pagkain at pinahihintulutang kainin, ngunit kung nabuhusan ng tubig mula sa isang maruming
palayok, sa gayon magiging marumi ito. At anumang bagay na maaaring maiinom mula sa bawat palayok ay magiging
marumi. [35] Magiging marumi ang lahat ng bagay na mabagsakan ng anumang bahagi ng patay na katawan ng maruming
hayop, kahit isang pugon ito o mga lutuang palayok. Dapat itong basagin sa pira-piraso. Marumi ito at dapat maging
marumi para sa inyo.
[36] Mananatiling malinis ang Isang bukal o hukay kung saan naiipon ang inuming tubig kung mahulog ang ganoong mga
nilalang dito. Ngunit kung sinumang humawak sa patay na katawan ng isang maruming hayop sa tubig, magiging
marumi siya. [37] Kung anumang bahagi ng isang maruming patay na katawan ang nahulog sa mga butong itatanim,
mananatiling malinis ang mga butong iyon. [38] Ngunit kung nabasa ng tubig ang mga buto at kung anumang bahagi ng
isang maruming patay na katawan ang nahulog doon, sa gayon magiging marumi ang mga ito para sa inyo.
[39] Kung mamamatay ang anumang hayop na maaari ninyong kainin, sa gayon ay magiging marumi hanggang sa gabi ang
sinumang humawak sa katawan ng patay na hayop. [40] At kung sinuman ang kumain sa katawan ng patay na hayop na
iyon ay lalabhan niya ang kaniyang damit at magiging marumi hangggang gabi. At sinumang pumulot sa gayong patay na
hayop ay dapat niyang labhan ang kaniyang mga damit at magiging marumi hanggang sa gabi.
[41] Ang bawat hayop na gumagapang sa lupa ay kasuklaman ninyo, hindi ito dapat kainin. [42] Anumang gumagapang gamit
ang kanilang tiyan at anumang lumalakad gamit ang kanilang apat na paa o anumang may maraming paa—ang lahat ng
mga hayop na gumagapang sa lupa, hindi ninyo dapat kainin ang mga ito, dahil sila ay kinasusuklaman.
[43] Hindi ninyo dapat gawing marumi ang inyong sarili sa anumang nabubuhay na mga nilalang na gumapang; hindi
ninyo dapat gawing marumi ang inyong sarili dahil sa kanila, na dapat kayong gawing marumi sa pamamagitan nila. [44]
Dahil ako si Yahweh na inyong Diyos. Samakatuwid ialay ang inyong sarili sa akin at magpakabanal dahil ako ay banal.
Hindi ninyo dapat dungisan ang inyong sarili sa anumang uri ng hayop na gumagalaw sa lupa. [45] Dahil ako si Yahweh, na
naglabas sa inyo mula sa lupain ng Ehipto, para maging inyong Diyos. Samakatuwid dapat kayong maging banal, dahil
ako ay banal.
[46] Ito ang batas tungkol sa mga hayop, sa mga ibon, bawat nabubuhay na nilalang na gumagalaw sa mga tubig at ang
bawat nilalang na mga gumagapang sa lupa, [47] kung saan gagawa ng pagkakaiba sa pagitan ng marumi at ng malinis, at
sa pagitan ng nabubuhay na mga bagay na maaaring kainin at ang nabubuhay na mga bagay na hindi maaaring kainin"

Chapter 12

[1] Sinabi ni Yahweh kay Moises, [2] "Kausapin ang mga tao ng Israel, sabihin, 'kung nabuntis ang isang babae at nanganak ng
isang batang lalaki, sa gayon siya ay magiging marumi sa loob ng pitong araw, halos katulad ng siya'y marumi noong mga
araw ng kaniyang buwanang pagdurugo. [3] Sa ikawalong araw dapat tuliin ang laman na natatakpan ng balat ng isang
sanggol na lalaki.
[4] Pagkatapos magpapatuloy ang paglilinis ng ina mula sa kaniyang pagdurugo sa loob ng tatlumput-tatlong araw. Dapat
hindi siya hahawak ng anumang banal na bagay o pupunta sa loob ng tabernakulo habang hindi tapos ang mga araw ng

kaniyang paglilinis. 5 Ngunit kung manganganak siya ng isang sanggol na babae, sa gayon magiging marumi siya sa loob
ng dalawang linggo, gaya nang siya ay nasa panahon ng kaniyang pagdurugo. Pagkatapos magpapatuloy ang paglilinis ng
ina sa loob ng animnaput-anim na araw.
6 Kapag natapos ang mga araw ng kanyang paglilinis, para sa isang anak na lalaki o isang anak na babae, dapat siyang
magdala ng isang taong gulang na tupa bilang isang handog na susunugin at isang batang batu-bato o kalapati bilang
isang handog para sa kasalanan, sa pasukan ng tolda ng pagtitipon, para sa pari.
7 Pagkatapos ay ihahandog niya ito sa harapan ni Yahweh at gagawa ng pambayad ng kasalanan para sa kaniya at
malilinis siya mula sa kaniyang pagdurugo. Ito ay ang batas tungkol sa isang babae na magsisilang sinuman sa dalawa
isang lalaki o isang batang babae. 8 Kung siya ay walang kakayahang bumili ng isang tupa, kung gayon dapat siyang
kumuha ng dalawang kalapati o dalawang batang batu-bato, isa bilang isang handog na susunugin at ang iba bilang isang
handog para sa kasalanan, at ang pari gagawa ng pambayad ng kasalanan para sa kaniya; pagkatapos magiging malinis
siya.' "

Chapter 13

1 Nakipag-usap si Yahweh kay Moises at kay Aaron, na nagsasabing, 2 "Kung sinuman ang may pamamaga o galis o
maputing batik sa balat ng kanyang katawan, at naging nakakahawa at may isang sakit sa balat ang kanyang katawan, sa
ganun kailangan siyang dalhin kay Aaron ang punong pari, o sa isa sa kaniyang mga anak na lalaking mga pari.
3 Pagkatapos ay susuriin ng pari ang sakit sa balat ng kanyang katawan. Kung ang buhok sa bahaging may sakit ay naging
puti, at kung ang sakit ay makikitang malalim kaysa balat lang, sa ganun iyon ay isang nakakahawang sakit. Pagkatapos
siyang suriin ng pari, kailangan niyang ipahayag na siya ay marumi. 4 Kung ang maliwanag na batik sa kanyang balat ay
puti, at ang itsura nito ay hindi mas malalim kaysa balat, at kung ang buhok sa bahaging may sakit ay hindi maging puti,
kung gayon kailangang ilayo ng pari ang may sakit sa loob ng pitong araw.
5 Sa ikapitong araw, kailangan siyang suriin ng pari upang makita kung sa palagay niya ay hindi malala ang sakit, at kung
ito ay hindi kumalat sa balat. Kapag wala siya nito, kung gayon kailangan siyang ilayo ng pari ng karagdagang pitong
araw. 6 Susuriin ulit siya ng pari sa ikapitong araw upang makita kung ang karamdaman ay mas bumuti at hindi kumalat
ng mas malawak sa balat. Kapag wala siya nito, kung gayon sasabihin ng pari na siya ay malinis. Ito ay isang pantal.
Kailangan niyang labhan ang kanyang mga damit, at pagkatapos siya ay malinis na.
7 Pero kung ang pantal ay kumalat sa balat pagkatapos niyang ipakita ang kanyang sarili sa pari para sa kanyang
paglilinis, kailangan niya muling ipakita ang kanyang sarili sa pari. 8 Susuriin siya ng pari para makita kung ang pantal
ay kumalat ng mas malawak sa balat. Kung kumalat ito, kung gayon ay dapat siyang ipahayag ng pari na marumi. Ito ay
isang nakakahawang sakit.
9 Kapag ang nakakahawang sakit sa balat ay nasa sinuman, kung gayon ay kailangan siyang dalhin sa pari. 10 Susuriin siya
ng pari upang makita kung may puting pamamaga sa balat, kung ang buhok ay naging puti, o kung may hilaw na laman
sa pamamaga. 11 Kung naroon iyon, sa gayon ito ay isang malubhang sakit sa balat, at dapat ipahayag ng pari na siya ay
marumi. Hindi na siya ihihiwalay, dahil siya ay marumi na.
12 Kung ang sakit ay malawak na ang pagkalat sa balat at natatakpan na ang buong balat ng taong may sakit mula sa
kanyang ulo hanggang sa kanyang paa, hangga't nakikita iyon ng pari, 13 kung gayon kailangang suriin siya ng pari upang
makita kung ang sakit ay bumalot sa buo niyang katawan. Kapag mayroon nito, kung gayon ay dapat ipahayag ng pari na
ang taong may sakit ay malinis. Kung lahat ng ito ay naging puti, kung gayon ay malinis siya. 14 Ngunit kung hilaw na
laman ang makita sa kanya, siya ay magiging marumi.
15 Dapat tingnan ng pari ang hilaw na laman at ipahayag siyang marumi dahil ang hilaw na laman ay marumi. Iyon ay
isang nakakahawang sakit. 16 Ngunit kung ang hilaw na laman ay maging puti muli, kung gayon ay dapat pumunta ang
tao sa pari. 17 Susuriin siya ng pari para makita kung ang laman ay naging puti. Kung nagkagayon ipapahayag ng pari na
ang taong iyon ay malinis.
18 Kung ang tao ay may pigsa sa balat at gumaling ito, 19 at sa bahagi ng pigsa ay mayroong puting pamamaga o isang
malinaw na batik, namumulang-puti, kung gayon ay kailangan itong ipakita sa pari. 20 Susuriin ito ng pari upang makita
kung ito ay mas malalim sa balat, at kung ang buhok doon ay naging puti. Kung gayon, dapat ipahayag ng pari na siya ay
marumi. Ito ay isang nakakahawang sakit, kapag ito ay namuo sa bahagi kung nasaan ang pigsa.
21 Ngunit kung sinuri ng pari ito at makita na walang puting buhok dito, at iyon ay wala sa ilalim ng balat kundi kumupas
na, sa ganun kailangang ihiwalay siya ng pari sa loob ng pitong araw. 22 Kapag kumalat iyon sa balat, kung gayon ay dapat
siyang ipahayag ng pari na marumi. Ito ay isang nakakahawang sakit. 23 Ngunit kapag nanatili ang malinaw na batik sa
bahagi nito at hindi kumalat, kung gayon ito ay peklat ng pigsa, at dapat siyang ipahayag ng pari na malinis.
24 Kapag ang balat ay may paso at ang hilaw na laman ng paso ay maging isang namumulang-puti o puting batik, 25 kung
ganun susuriin ito ng pari para makita kung ang buhok sa batik na iyon ay naging puti, at kung ito ay nagpapakitang mas
malalim kaysa sa balat. Kapag mayroon nito, sa ganun iyon ay nakakahawang sakit. Kumalat na ito palabas sa paso, at
dapat ipahayag siya ng pari na marumi. Ito ay isang nakakahawang sakit.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[26] Ngunit kung susuriin iyon ng pari at makitang walang puting buhok sa batik, at iyon ay wala sa ilalim ng balat ngunit kumupas, kung gayon ay dapat siyang ihiwalay ng pari sa loob ng pitong araw. [27] Pagkatapos ay dapat siyang suriin ng pari sa ikapitong araw. Kung iyon ay kumalat ng malawak sa balat, kung gayon ay dapat ipahayag ng pari na siya na siya ay marumi. Ito ay isang nakakahawang sakit. [28] Kung ang batik ay manatili sa bahaging iyon at hindi kumalat sa balat ngunit kumupas, kung gayon ito ay isang pamamaga mula sa paso, at dapat siyang ipahayag ng pari na malinis, dahil hindi ito mas higit sa peklat ng paso.
[29] Kung ang isang lalaki o babae ay may nakakahawang sakit sa ulo o baba, [30] kung gayon kailangang suriin ng pari ang tao para sa isang nakakahawang sakit upang makita kung ito ay nagmimistulang mas malalim kaysa balat, at kung mayroong dilaw, manipis na buhok dito. Kung mayroon, kung gayon kailangan siyang ipahayag ng pari na marumi. Ito ay isang pangangati, isang nakakahawang sakit sa ulo o sa baba.
[31] Kung ang pari ay susuriin ang pangangating sakit at makitang wala ito sa ilalim ng balat, at kung walang itim na buhok doon, kung gayon ang pari ay ihihiwalay ang taong may pangangating sakit sa loob ng pitong araw.
[32] Susuriin ng pari ang sakit sa ikapitong araw upang makita kung kumalat ito. Kung walang dilaw na buhok, at kung ang sakit ay lumilitaw na hanggang balat lang ang lalim, [33] kung gayon kailangan siyang ahitan, ngunit ang may sakit na bahagi ay hindi dapat ahitan, at kailangang ihiwalay ng pari ang tao na may pangangating sakit sa loob ng karagdagang pitong araw.
[34] Susuriin ng pari ang sakit sa ikapitong araw para makita kung ito ay huminto na sa pagkalat sa balat. Kung ito ay lumilitaw na hindi mas malalim kaysa balat, kung gayonn kailangan siyang ipahayag ng pari na malinis. Kailangang labhan ng tao ang kanyang mga damit, at sa gayon siya ay magiging malinis.
[35] Ngunit kung ang pangangating sakit ay kumalat ng malawak sa balat pagkatapos na ang pari ay sabihin na siya ay malinis, [36] kung ganun kailangan siyang suriin ulit ng pari. Kung ang sakit ay kumalat sa balat, ang pari ay hindi na kailangang humanap ng dilaw na buhok. Ang tao ay marumi. [37] Ngunit kung sa tingin ng pari ang pangangating sakit ay huminto sa pagkalat at maitim na buhok ay tumubo sa bahagi, kung gayon ang sakit ay gumaling. Siya ay malinis, at kailangan siyang ipahayag ng pari na malinis.
[38] Kung isang lalaki o isang babae ay mayroong puting mga batik sa balat, [39] kung gayon ay dapat suriin ng pari ang tao para makita kung ang mga batik ay kulay abo, na kung saan isa lamang itong pantal na kumalat mula sa balat. Siya ay malinis.
[40] Kung ang buhok ng isang lalaki ay nalagas mula sa kanyang ulo, siya ay kalbo, ngunit siya ay malinis. [41] At kung ang kanyang buhok ay nalagas mula sa harapang bahagi ng kanyang ulo, at kung ang kanyang noo ay kalbo, siya ay malinis.
[42] Ngunit kung mayroon isang namumulang-puting sugat sa kanyang kalbong ulo o noo, ito ay isang nakakahawang sakit na lumitaw. [43] Kung gayon ay dapat siyang suriin ng pari para makita kung ang pamamaga ng maysakit na bahagi sa kanyang kalbong ulo o noo ay namumulang-puti, kagaya ng itsura ng isang nakakahawang sakit sa balat. [44] Kapag mayroon nito, kung gayon ay mayroon siyang nakakahawang sakit at siya ay marumi. Dapat siguraduhin ng pari na ipahayag na marumi siya dahil sa kanyang sakit sa kanyang ulo.
[45] Ang tao na mayroong nakakahawang sakit ay kailangang magsuot ng mga punit na damit, ang kanyang buhok ay kailangang nakalugay, at dapat niyang takpan ang kanyang mukha hanggang sa kanyang ilong at sumigaw, 'Marumi, marumi.' [46] Sa lahat ng araw na siya ay mayroong nakakahawang sakit siya ay magiging marumi. Dahil siya ay marumi na may isang sakit na maaaring makahawa, siya ay dapat mamuhay ng mag-isa. Dapat siyang mamuhay sa labas ng kampo.
[47] Ang isang kasuotang narumihan ng amag, maging ito ay lana o linong kasuotan, [48] o anumang bagay na lana o sinulsing mula sa lana o lino, o balat o alinmang bagay na gawa sa balat— [49] kung may isang maberde o namumulang dumi sa kasuotan, ang balat, ang hinabi o sinulsing bagay, o anumang bagay na gawa sa balat, kung ganun ito ay isang amag na kumalat; dapat itong ipakita sa pari.
[50] Dapat suriin ng pari ang bagay para sa amag; dapat niyang ihiwalay ang anuman na mayroong amag sa loob ng pitong araw. [51] Dapat niya muling suriin ang amag sa ikapitong araw. Kapag ito ay kumalat sa kasuotan o anumang hinabi o sinulsing gawa sa lana o linong bagay, o balat o alinmang bagay na kung saan balat ang ginagamit, kung gayon ito ay mapanganib na amag, at ang bagay ay marumi. [52] Dapat niyang sunugin ang kasuotan, o anumang bagay na hinabi o sinulsi mula sa lana o linong bagay, o balat o alinmang bagay na gawa sa balat, anuman na kung saan ang mapanganib na amag ay makita, dahil ito ay magdadala ng sakit. Ang bagay ay dapat lubusang sunugin.
[53] Kung sinuri ng pari ang bagay at makita na ang amag ay hindi kumalat sa kasuotan o bagay na hinabi o sinulsi mula sa lana o lino, o balat na mga bagay, [54] kung gayon iuutos niya sa kanila na labahan ang bagay kung saan nakita ang amag, at dapat niya itong ihiwalay sa loob ng karagdagang pitong araw. [55] Pagkatapos ay susuriin ng pari ang bagay na inamag pagkatapos itong malabhan. Kung ang amag ay hindi nagbago ng kulay, kahit na hindi ito kumalat, ito ay marumi. Dapat mong sunugin ang bagay, maging saan ito nahawaan ng amag.
[56] Kung sinuri ng pari ang bagay, at kung ang amag ay kumupas pagkatapos itong malabhan, kung gayon dapat niyang punitin ang nahawahang bahagi mula sa kasuotan o mula sa balat, o mula sa hinabi o sinulsing bagay. [57] Kapag ang amag ay makita parin sa kasuotan, sa hinabi man o sa sinulsing bagay, o sa kahit anong bagay na balat, kumakalat ito. Dapat mong sunugin ang anumang bagay na mayroong amag. [58] Ang kasuotan o anumang bagay na hinabi o sinulsing mula sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

lana o linong bagay, o balat o anumang bagay na gawa sa balat—kung lalabhan mo ang bagay at ang amag ay mawala, kung gayon ang bagay ay kailangang malabhan sa ikalawang pagkakataon, at ito ay magiging malinis.
59 Ito ang batas tungkol sa amag sa isang kasuotan ng lana o lino, o anumang hinabi o sinulsing mula sa lana o linong bagay, o balat o anumang gawa sa balat, para maaari ninyong ipahayag na ito ay malinis o marumi."

Chapter 14

1 Nakipag-usap si Yahweh kay Moises, nagsasabing, 2 "Ito ang magiging batas para sa may sakit na tao sa araw ng kanyang paglilinis. Dapat siyang dalhin sa pari.
3 Lalabas ang pari sa kampo para suriin ang isang tao para makita kung ang nakakahawang sakit sa balat ay gumaling. 4
Pagkatapos ay iuutos ng pari sa taong lilinisin na dapat kumuha ng dalawang buhay na ibon, kahoy na cedar, matingkad na pulang sinulid, at isopo. 5 Uutusan siya ng pari na patayin ang isa sa mga ibon sa ibabaw ng tubig-tabang na nasa isang palayok.
6 Pagkatapos ay kukunin ng pari ang buhay na ibon at ang kahoy na cedar, at ang matingkad na pulang sinulid at ang isopo, at kanyang isasawsaw ang lahat ng mga bagay na ito, kasama ang buhay na ibon, sa dugo ng ibon na pinatay sa ibabaw ng tubig-tabang. 7 Pagkatapos ay iwiwisik ng pari ang tubig na ito nang pitong beses sa taong lilinisin mula sa sakit, at pagkatapos ay ihahayag ng pari na siya ay maging malinis. Pagkatapos ay pakakawalan ng pari ang buhay na ibon sa mga lantad na kabukiran.
8 Ang taong nilinis ay lalabhan ang kanyang mga damit, aahitin lahat ng kanyang buhok, at paliliguan ang kanyang sarili sa tubig, at pagkatapos siya ay magiging malinis. Pagkatapos ay kailangan niyang pumasaok sa loob ng kampo, pero siya ay titira sa labas ng kanyang tolda sa loob ng pitong araw. 9 Sa ikapitong araw kailangan niya ring ahitin ang kanyang balbas at mga kilay. Kailangan niyang ahitan ang lahat ng kanyang buhok, at kailangan niyang labhan ang kanyang mga damit at paliguan ang kanyang sarili sa tubig; sa gayon magiging malinis siya.
10 Sa ikawalong araw dapat siyang kumuha ng dalawang lalaking tupa na walang kapintasan, isang babaeng tupa na isang taon na walang kapintasan at tatlong ikasampung bahagi ng isang epa ng pinong harina na hinaluan ng langis bilang isang handog na pagkaing butil, at isang sisidlan na may langis. 11 Ang pari na naglinis sa kanya ay patatayuin ang taong lilinisin, kasama ng mga bagay na iyon, sa harap ni Yahweh sa pasukan ng tolda ng pagpupulong.
12 Kukunin ng pari ang isa sa mga lalaking tupa at iaalay ito bilang isang paghahandog sa pagkakasala, kasama ang lalagyan na may langis; itataas niya ang mga ito bilang isang handog sa harap ni Yahweh at iaalay ang mga ito sa kanya. 13
Dapat niyang patayin ang lalaking tupa sa lugar na kung saan nila pinatay ang handog para sa kasalanan at ang mga handog na susunugin, sa lugar ng tabernakulo, sapagkat ang handog para sa kasalanan ay pag-aari ng pari, pati na ang handog para sa kasalanan, dahil ito ay pinakabanal.
14 Kukuha ang pari ng kaunting dugo sa alay ng pagkakasala at ilalagay ito sa dulo ng kanang tainga ng taong lilinisin, sa hinlalaki ng kanyang kanang kamay, at sa malaking daliri ng kanyang kanang paa. 15 Pagkatapos ay kukuha ang pari ng langis mula sa sisidlan na may langis at ibubuhos ito sa palad ng kanyang kaliwang kamay, 16 at isasawsaw ang kanyang kanang daliri sa langis na nasa kanyang kaliwang kamay, at iwiwisik ang kaunting langis gamit ang kanyang daliri ng pitong ulit sa harap ni Yahweh.
17 Ilalagay ng pari ang natitirang mga langis sa kanyang kamay sa dulo ng kanang tainga ng taong lilinisin, sa hinlalaki ng kanyang kanang kamay, at sa malaking daliri ng kanyang kanang paa. Kailangan niyang ilagay ang langis na ito sa ibabaw ng dugo na mula sa handog na pambayad ng kasalanan. 18 At sa natitirang langis na nasa kamay ng pari, ilalagay niya ito sa ulo ng tao na lilinisin, at gagawa ang pari ng pambayad kasalanan sa kanya sa harap ni Yahweh.
19 Pagkatapos ihahandog ng pari ang handog para sa kasalanan at gagawa ng pambayad kasalanan para sa kanya na lilinisin dahil sa kanyang karumihan, at pagkatapos papatayin niya ang handog na susunugin. 20 Pagkatapos ihahandog ng pari ang handog na susunugin at ang handog na pagkaing butil sa altar. Gagawa ang pari ng pambayad kasalanan para sa tao, at pagkatapos magiging malinis siya.
21 Gayunman, kung ang tao ay mahirap at walang kakayahang makakuha ng mga alay na ito, maaari siyang kumuha ng isang lalaking tupa bilang isang alay sa pagkakasala para itataas at iaalay kay Yahweh upang gawing kabayaran sa kanyang sarili, at isang ikasampung bahagi ng isang epa ng pinong harina na hinaluan ng langis bilang isang handog na pagkaing butil, at isang sisidlan na may langis, 22 kasama ng dalawang kalapati, at dalawang mga batang kalapati, na kaya niyang kunin; ang isang ibon ay maging isang handog para sa kasalanan at ang isa ay isang handog ng susunugin. 23 Sa ikawalong araw kailangan niyang dalhin ang mga ito para sa kanyang paglilinis sa pari, sa pasukan ng tolda ng pagpupulong, sa harap ni Yahweh.
24 Pagkatapos kukunin ng pari ang tupa para sa pag-aalay ng pagkakasala at sisidlan na may langis, at itataas niya ang mga ito bilang isang handog kay Yahweh at iaalay ang mga ito sa kanya. 25 Papatayin niya ang tupa para sa handog na pambayad ng kasalanan, at kukuha siya ng kaunting dugo sa pag-aalay ng pagkakasala at ilalagay ito sa dulo ng kanang tainga ng isang lilinisin, sa hinlalaki ng kanyang kanang kamay, at sa malaking daliri ng kanyang kanang paa.
26 Pagkatapos magbubuhos ang pari ng kaunting langis sa palad ng kanyang kaliwang kamay, 27 at kanyang iwiwisik gamit ang kanyang kanang kamay ang kaunting langis na nasa kanyang kaliwang kamay ng pitong beses sa harap ni Yahweh.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[28] Pagkatapos maglalagay ang pari ng kaunting langis na nasa kanyang kamay doon sa dulo ng tainga ng isang lilinisin, sa hinlalaki ng kanyang kanang kamay, at sa malaking daliri ng kanyang kanang paa, parehong mga lugar kung saan niya inilagay ang dugo ng alay ng pagkakasala. [29] Ilalagay niya ang natitirang langis na nasa kanyang kamay sa ulo ng taong lilinisin, para gumawa ng pambayad kasalanan para sa kanya sa harapan ni Yahweh.
[30] Dapat niyang ihandog ang isa sa mga kalapati o mga batu-bato, na nakayang kunin ng tao— [31] isa bilang isang handog para sa kasalanan at ang isa ay bilang isang handog na pambayad ng kasalanan, kasama ng handog na pagkaing butil. Pagkatapos gagawa ng pambayad kasalanan ang pari para sa isang lilinisin sa harap ni Yahweh. [32] Ito ang batas para sa isang tao na kung saan ay mayroong nakakahawang sakit sa balat, siyang hindi makayanan ang mga pamantayan sa paghahandog para sa kanyang paglilinis."
[33] Nakipag-usap si Yahweh kay Moises at kay Aaron, nagsasabing, [34] "Nang nagpunta kayo sa lupain ng Canaan kung saan ibinigay ko sa inyo bilang isang pag-aari, at kung maglalagay ako ng amag na kakalat sa isang bahay sa lupain ng inyong pag-aari, [35] sa gayon ang nagmamay-ari ng bahay ay kailangang pumunta at sabihin sa pari. Dapat niyang sabihin, 'Tila mayroon isang bagay na katulad ng amag sa aking bahay.'
[36] Sa gayon ay iuutos ng pari na lisanin nila ang bahay bago siya pumasok upang makita ang katunayan ng amag, upang walang anumang bagay sa bahay ang magiging marumi. Pagkatapos kailangan pumasok ng pari upang makita ang bahay.
[37] Kailangan niyang suriin ang amag upang makita kung ito ay nasa mga pader ng bahay, at upang makita kung ito ay lumalabas na maberde o mamula-mula sa mga lubak sa mga ibabaw ng pader. [38] Kung ang bahay ay mayroong amag, lalabas ng bahay ang pari at sasarhan ang pinto ng bahay sa loob ng pitong araw.
[39] Pagkatapos babalik uli ang pari sa ikapitong araw at susuriin ito para makita kung kumalat ang amag sa mga dingding ng bahay. [40] Kung mayroon ito, iuutos ng pari na tatanggalin nila ang mga bato na kung saan nakita ang amag at itapon ang mga ito sa isang maruming lugar sa labas ng lungsod.
[41] Iuutos niya na dapat kukuskusin lahat ng mga dingding na nasa loob ng bahay, at kailangan nilang kunin ang nahawaang gamit na kinuskos palabas ng lungsod at itambak ito sa maruming lugar. [42] Kailangan nilang kunin ang ibang mga bato at ilagay ang mga ito sa lugar ng mga bato na tinanggal, at dapat silang gumamit ng bagong luad upang tapalan ang bahay.
[43] Kung bumalik ulit ang amag at kumalat sa bahay na kung saan tinanggal ang mga bato at kinuskos ang mga dingding at pagkatapos muling tinapalan, [44] kung gayon ang pari ay kailangan pumasok at suriin ang bahay upang makita kung ang amag ay kumalat sa bahay. Kung mayroon ito, kung gayon ito ay mapaminsalang amag, at ang bahay ay marumi.
[45] Dapat gibain ang bahay. Ang mga bato, troso, at lahat ng mga panapal ng bahay ay kailangan dalhin palabas ng lungsod papunta sa maruming lugar. [46] Bilang karagdagan, sinumang pupunta sa bahay sa panahong sinarhan ito ay magiging marumi hanggang gabi. [47] Sinuman ang matutulog sa bahay ay kailangan niyang labhan ang kanyang mga damit, ang sinuman ang kumain sa bahay ay kailangan niyang labhan ang kanyang mga damit.
[48] Kung papasok ang pari sa bahay upang suriin ito para makita kung ang amag ay kumalat sa bahay matapos tapalan ang bahay, pagkatapos, kung ang amag ay nawala, ihahayag niya na ang bahay ay malinis.
[49] Pagkatapos ang pari ay dapat kumuha ng dalawang ibon upang linisan ang bahay, at kahoy na cedar, at matingkad na pulang sinulid, at isopo. [50] Papatayin niya ang isa sa mga ibon sa ibabaw ng tubig-tabang sa isang palayok. [51] Kukunin niya ang kahoy na cedar, ang hisopo, ang matingkad na pulang sinulid, at ang buhay na ibon, at isasawsaw ang mga ito sa dugo ng pinatay na ibon, patungo sa tubig-tabang, at wiwisikan ang bahay ng pitong beses.
[52] Lilinisin niya ang bahay sa pamamagitan ng dugo ng ibon at ng tubig-tabang, kasama ng buhay na ibon, kahoy na cedar, ang isopo, at ang matingkad na pulang sinulid. [53] Pero hahayaan niya ang buhay na ibon na lumabas ng lungsod papunta sa mga lantad na bukirin. Sa ganitong paraan kailangan niyang gumawa ng pambayad kasalanan para sa bahay, at ito ay magiging malinis.
[54] Ito ang batas sa lahat ng uri ng nakakahawang sakit sa balat at mga bagay na nagdudulot ng ganoong sakit, at para sa isang pangangati, [55] at para sa amag sa damit at sa loob ng isang bahay, [56] para sa pamamaga, para sa isang pantal, at para sa isang makintab na batik, [57] upang malaman kapag alin man sa mga ito ay marumi o kapag ito ay malinis. Ito ang batas para sa mga nakakahawang sakit sa balat at amag."

Chapter 15

[1] Kinausap ni Yahweh sina Moises at Aaron, sinabing, [2] "Kausapin ang mga mamamayan ng Israel, at sabihin sa kanila, 'Kapag sinumang lalaki na nagkaroon ng isang likidong may impeksyon na lumabas sa kaniyang katawan, siya ay nagiging marumi. [3] Ang kaniyang karumihan ay dahil sa likidong mayroong impeksyon na ito. Kahit ang kaniyang katawan ay dinadaluyan ng likido, o tumigil na, ito ay marumi.
[4] Bawat higaan na kaniyang hinigaan ay magiging marumi, at lahat ng bagay na kaniyang inupuan ay magiging marumi. [5]
Sinuman ang humawak sa kaniyang higaan ay dapat niyang labhan ang kaniyang mga damit at paliguan ang kaniyang sarili ng tubig, at maging marumi hanggang gabi.
[6] Sinuman ang umupo sa anumang bagay na inuupuan ng lalaking dinadaluyan ng likidong mayroong impeksyon, dapat labhan ng taong iyon ang kaniyang mga damit at paliguan ang kaniyang sarili ng tubig, at siya ay magiging marumi

hanggang gabi. [7] At sinumang humawak sa katawan ng isang may tumutulong likidong may impeksyon ay dapat niyang
labhan ang kaniyang mga damit at paliguan ang kaniyang sarili ng tubig, at maging marumi hanggang gabi.
[8] Kapag ang taong mayroong tumutulong likido ay dumura sa sinumang malinis, kung gayon dapat labhan ng taong iyon
ang kaniyang mga damit at paliguan ang kaniyang sarili ng tubig, at siya ay magiging marumi hanggang gabi. [9] Alinmang
upuan sa likod ng kabayo na sinakyan ng mayroong isang daloy ay magiging marumi.
[10] Ang sinumang humawak sa anumang bagay na napasailalim ng taong iyon ay magiging marumi hanggang gabi, at
sinumang magdala ng mga bagay na iyon ay dapat niyang labhan ang kaniyang mga damit at paliguan ang kaniyang
sarili ng tubig; siya ay magiging marumi hanggang gabi. [11] Ang sinuman na nagkaroon ng ganoong tulo ay humawak na
hindi muna niya hinugasan ang kaniyang mga kamay ng tubig, dapat labahan ng taong hinawakan ang kaniyang mga
damit at paliguan ang kaniyang sarili ng tubig at siya ay magiging marumi hanggang gabi. [12] Anumang palayok na luad na
hinawakan ng may tulo na likido ay dapat basagin, at dapat hugasan ng tubig ang bawat sisidlang kahoy.
[13] Kapag siya na nagkatulo ay nilinis na mula sa kaniyang tulo, kung gayon ay dapat siyang bumilang ng pitong araw para
sa kaniyang paglilinis; pagkatapos dapat niyang labhan ang kaniyang mga damit at paliguan ang kaniyang sarili ng
umaagos na tubig. Pagkatapos siya ay magiging malinis. [14] Sa ikawalong araw dapat siyang kumuha ng dalawang kalapati
o dalawang batu-batoi at dapat siyang pumunta kay Yahweh sa pasukan ng tolda ng pagpupulong; doon ay dapat niyang
ibigay ang mga ibon sa pari. [15] Dapat ihandog ng pari ang mga ito, ang isa bilang handog para sa kasalanan at ang isa
bilang handog na susunugin, at ang pari ang dapat gumawa ng pambayad ng kasalanan sa harap ni Yahweh para sa
kanyang tulo.
[16] Kung ang similya ng sinumang lalaki ay kusang lumabas mula sa kaniya, sa gayon ay dapat niyang paliguan ang
kaniyang buong katawan sa tubig; siya ay magiging marumi hanggang gabi. [17] Dapat malabhan ng tubig ang bawat
kasuotan o balat ng hayop na nagkaroon ng similya; ito ay magiging marumi hanggang gabi. [18] At kapag ang isang babae
at isang lalaki ay nagsiping at nagkaroon ng paglilipat ng similya sa babae, dapat paliguan nila pareho ang kanilang mga
sarili ng tubig; sila ay magiging marumi hanggang gabi.
[19] Kapag dinudugo ang isang babae, magpapatuloy ang kaniyang karumihan ng pitong araw, at sinumang gumalaw sa
kaniya ay magiging marumi hanggang gabi. [20] Bawat bagay na kaniyang hinigaan sa loob ng kaniyang kabuwanang
dalaw ay magiging marumi; lahat ng bagay na kaniyang inupuan ay magiging marumi din.
[21] Sinumang humawak ng kaniyang higaan ay dapat labhan ang kaniyang mga damit at paliguan ang kaniyang sarili sa
tubig; magiging marumi hanggang gabi ang taong iyon. [22] Sinumang makahawak sa anumang bagay na kanyang inupuan
ay dapat niyang labhan ang kaniyang mga damit at paliguan ang kaniyang sarili ng tubig; ang taong iyon ay magiging
marumi hanggang gabi. [23] Kahit ito ay sa higaan o sa alinmang bagay na kaniyang inupuan, kung hawakan niya ito, ang
taong iyon ay magiging marumi hanggang gabi.
[24] Kung sinumang lalaki ang sumiping sa kanya, at kung ang kaniyang maruming daloy ay mapasayad sa kaniya,
magiging marumi siya ng pitong araw. Bawat higaan na kaniyang hinigaan ay magiging marumi.
[25] Kung ang isang babae ay nagkaroon ng pagdurugo ng maraming araw na hindi sa panahon ng kaniyang kabuwanang
dalaw, o kapag siya ay mayroong siyang pagdurugo na lagpas pa sa kaniyang kabuwanang dalaw, sa panahon ng mga
araw ng pag-agos ng kaniyang karumihan, siya ay parang nasa panahon ng kaniyang kabuwanang dalaw. Siya ay
marumi. [26] Ang bawat higaan na kaniyang hinigaan sa panahon ng kaniyang pagdurugo ay magiging kagaya ng higaan na
kaniyang hinigaan sa panahon ng kaniyang kabuwanang dalaw para sa kaniya, at bawat bagay na kaniyang inupuan ay
magiging marumi, tulad ng karumihan ng kaniyang kabuwanang dalaw. [27] At sinumang gumalaw ng alinmang mga bagay
na iyon ay magiging marumi; dapat niyang labhan ang kaniyang mga damit at paliguan ang kaniyang sarili ng tubig, at
siya ay magiging marumi hanggang gabi.
[28] Pero kung siya ay nalinisan mula sa kaniyang pagdurugo, kung gayon siya ay magbilang ng pitong araw at pagkatapos
nito siya ay magiging malinis. [29] Sa ikawalong araw ay kukuha siya ng dalawang kalapati o dalawang batu-bato at
dadalhin ang mga ito sa pari sa pasukan ng tolda ng pagpupulong. [30] Iaalay ng pari ang isang ibon bilang handog para sa
kasalanan at ang isa bilang handog na susunugin, at siya ay gagawa ng pambayad para sa kanyang kasalanan sa harap ni
Yahweh para sa maruming pag-agos ng dugo.
[31] Ganito dapat kung paano ninyo ihiwalay ang mga taong Israelita mula sa kanilang karumihan, nang sa gayon ay hindi
sila mamatay sanhi ng kanilang karumihan, sa pamamagitan ng pagdungis ng aking tabernakulo, kung saan ako
nanirahan sa piling nila.
[32] Ito ang mga alituntunin para sa sinumang mayroong tulo ng likido, para sa sinumang lalaki na nilalabasan ng kanyang
similya at nagdulot sa kanyang maging marumi, [33] para sa sinumang babaeng mayroong kabuwanang dalaw, para sa
sinumang nilalabasan ng likido, kahit pa lalaki o babae, at para sa sinumang lalaki na sumiping sa maruming babae.'"

Chapter 16

[1] Nakipagusap si Yahweh kay Moises—pagkatapos ito ng kamatayan ng dalawang anak na lalaki ni Aaron, kung saan
lumapit sila kay Yahweh at namatay. [2] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Kausapin mo si Aaron na iyong kapatid at sabihin
na huwag siyang pumunta kahit anong oras patungo sa loob ng pinakabanal na lugar sa loob ng kurtina, sa harapan ng

takip na luklukan ng awa na nasa kaban. Kapag ginawa niya, mamamatay siya, sapagkat magpapakita ako sa ulap sa
ibabaw ng takip ng luklukan ng awa.
3 Kaya ganito dapat pumunta si Aaron sa loob ng pinakabanal na lugar. Dapat siyang pumasok na may isang batang toro
bilang isang handog para sa kasalanan at isang lalaking tupa bilang isang handog na susunugin. 4 Dapat siyang magsuot
ng banal na linong tunika, at dapat siyang magsuot ng linong mga damit pangloob sa kanyang sarili, at dapat siyang
magsuot ng linong sintas sa baywang at linong turbante. Ito ay mga banal na damit. Dapat niyang paliguan ang kanyang
katawan sa tubig at damitan ang kanyang sarili ng mga damit na ito. 5 Dapat siyang kumuha mula sa kapulungan ng mga
tao ng Israel ng dalawang lalaking kambing bilang isang handog para sa kasalanan at isang lalaking tupa bilang isang
handog na susunugin.
6 Sa gayon ay dapat ipakita ni Aaron ang toro bilang handog para sa kasalanan, kung saan maging para sa kanya, sa
pambayad ng kasalanan para sa kanya at sa kaniyang pamilya. 7 Pagkatapos ay dapat niyang kunin ang dalawang
kambing at ilagay sila sa harapan ni Yahweh sa pasukan ng tolda ng pagpupulong.
8 Pagkatapos ay dapat magpalabunutan si Aaron para sa dalawang kambing, ang isang mabubunot para kay Yahweh, at
ang ibang mabubunot ay para sa hantungan ng sisi. 9 Dapat iharap ni Aaron ang kambing kung saan nahulog ang
palabunutan para kay Yahweh, at ihandog ang kambing bilang isang handog para sa kasalanan. 10 Subalit ang kambing na
kung saan tumapat ang palabunutan ay dapat dalhing buhay kay Yahweh, upang gawing pambayad sa kasalanan sa
pamamagitan ng pagpapadala nito palayo bilang isang hantungan ng sisi patungong ilang.
11 Kung ganoon dapat iharap ni Aaron ang toro para sa handog para sa kasalanan, na kung alin ay magiging para sa
kanyang sarili. Dapat siyang gumawa ng pambayad sa kasalanan para sa kanyang sarili at sa kanyang pamilya, kung
gayon dapat niyang patayin ang toro bilang isang handog para sa kasalanan para sa kanyang sarili.
12 Dapat kumuha si Aaron ng isang sensaryo na puno ng mga uling na may apoy mula sa altar sa harapan ni Yahweh, na
puno ng giniling na pinong-pinong mabangong insenso ang mga kamay niya, at dadalhin ang mga bagay na ito sa loob ng
kurtina. 13 Dapat niyang ilagay doon ang insenso sa ibabaw ng apoy sa harapan ni Yahweh upang maaaring tumakip ang
ulap mula sa insenso sa luklukan ng awa sa ibabaw ng tipan ng mga batas. Dapat niya itong gawin upang hindi siya
mamatay.
14 Pagkatapos dapat siyang kumuha ng konting dugo ng toro at iwisik ito gamit ang kanyang daliri sa harapan ng takip ng
luklukan ng awa. Dapat niyang iwisik ang konting dugo gamit ang kanyang daliri ng pitong beses sa harapan ng takip ng
luklukan ng awa.
15 Pagkatapos ay dapat niyang patayin ang kambing para sa handog para sa kasalanan na para sa mga tao at dalhin ang
dugo nito sa loob ng kurtina. Doon dapat niyang gawin sa dugo katulad ng ginawa niya sa dugo ng toro: dapat niya itong
iwisik sa takip ng luklukan ng awa at sa harapan ng takip ng luklukan ng awa. 16 Dapat gumawa siya ng pambayad
kasalanan para sa banal na lugar dahil sa maruming mga gawain ng mga tao ng Israel, at dahil sa kanilang
paghihimagsik at lahat ng kanilang mga kasalanan. Dapat din niyang gawin ito para sa tolda ng pagpupulong, kung saan
namumuhay si Yahweh sa kanilang kalagitnaan, sa harap ng kanilang maruruming mga gawain.
17 Walang sinuman ang dapat nasa loob ng tolda ng pagpupulong kapag papasok si Aaron upang gumawa ng pambayad
kasalanan sa pinakabanal na lugar, at hanggang sa lumabas siya at matapos ang paggawa ng pambayad kasalanan sa
kaniyang sarili at sa kaniyang pamilya, at para sa lahat ng kapulungan ng Israel. 18 Dapat siyang lumabas sa altar na nasa
harapan ni Yahweh at gawin ang pambayad kasalanan para dito, at dapat siyang kumuha ng kaunting dugo ng toro at
kaunting dugo ng kambing at ilagay ito sa mga sungay ng altar sa lahat ng palibot. 19 Dapat niyang wisikan ng kaunting
dugo ang ibabaw nito gamit ang kanyang daliri ng pitong beses upang malinisan ito at maialay ito kay Yahweh, palayo
mula sa maruming mga gawain ng mga tao ng Israel.
20 Kapag natapos na niya ang pagbabayad kasalanan para sa pinakabanal na lugar, ang tolda ng pagpupulong, ang altar,
dapat niyang ipakita ang buhay na kambing. 21 Kailangang ipatong ni Aaron ang kaniyang dalawang kamay sa ulo ng
buhay na kambing at ipagtapat sa kaniya ang lahat ng kasamaan ng mga tao sa Israel, lahat ng kanilang paghihimagsik,
at lahat ng kanilang mga kasalanan. Pagkatapos ay dapat niyang ilagay ang pagkakasalang iyon sa ulo ng kambing at
ipadala ang kambing sa pangangalaga ng isang tao na handang akayin ang kambing sa ilang. 22 Dapat dalhing mag-isa ng
kambing ang kasalanan ng mga tao patungo sa isang liblib na lugar. Doon sa ilang, dapat pakawalan ng tao ang kambing.
23 Pagkatapos ay dapat bumalik si Aaron sa tolda ng pagpupulong at hubarin ang linong mga damit na kanyang isinuot
bago pumunta sa pinaka banal na lugar, at kailangan niyang iwanan ang mga damit na iyon doon. 24 Kailangan niyang
paliguan ang kanyang katawan sa tubig sa isang banal na lugar, at magbihis ng kanyang pangkaraniwang kasuotan;
pagkatapos ay kailangan niyang lumabas at ialay ang kanyang handog na susunugin at ang handog na susunugin para sa
mga tao, at sa ganitong paraan ay makagawa ng pambayad kasalanan sa kanyang sarili at para sa mga tao.
25 Dapat niyang sunugin ang taba ng handog ng kasalanan sa altar. 26 Ang lalaking nagpalaya sa kambing na pakakawalan
ay kailangang labhan ang kanyang mga damit at paliguan ang kanyang katawan sa tubig; pagkatapos niyon, maaari na
siyang bumalik sa kampo.
27 Ang toro para sa handog sa kasalanan at ang kambing para sa handog ng kasalanan, na ang dugo nito ay dinala sa loob
para gawing pambayad kasalanan sa banal na lugar, ay dapat dalhin sa labas ng kampo. Doon kailangan nilang sunugin
ang kanilang mga balat, laman, at dumi nito. 28 Kailangang labhan ng taong nagsunog ng mga bahaging iyon ang kanyang
mga damit at paliguan ang kanyang katawan sa tubig; pagkatapos niyon; maaari na siyang bumalik sa kampo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

29 Palaging magiging isang tuntunin ito para sa inyo na sa ikapitong buwan, sa ikasampung araw ng buwan, dapat niyong
magpakumbaba at walang gagawing trabaho, maski isang katutubo o isang dayuhan na namumuhay sa inyo. 30 Dahil ang
araw na ito ang pambayad kasalanan na gagawin para sa inyo, para kayo ay malinisan mula sa lahat ng inyong mga
kasalanan nang sa gayon kayo ay maging malinis sa harapan ni Yahweh. 31 Ito ay isang dakilang Araw ng Pamamahinga
para sa inyo, at kailangan ninyong magpakumbaba sa inyong mga sarili at walang gagawing trabaho. Ito ay palaging
magiging isang tuntunin sa inyo.
32 Ang punong pari, ang isang papahiran at itatalagang maging punong pari sa lugar ng kanyang ama, ay kailangang
gawin ang pambayad kasalanan nito at isusuot ang linong mga damit, iyon ay, ang banal na mga damit. 33 Kailangan
niyang gumawa ng pambayad kasalanan para sa pinaka banal na lugar; kailangan niyang gumawa ng pambayad
kasalanan para sa tolda ng pagpupulong at para sa altar, at kailangan niyang gumawa ng pambayad kasalanan para sa
mga pari at para sa lahat ng mga tao ng kapulungan.
34 Ito ay palaging magiging isang tuntunin para sa inyo, para gawing pambayad kasalanan para sa mga tao ng Israel ng
dahil sa lahat ng kanilang mga kasalanan, isang beses sa bawat taon." At ginawa ito gaya ng utos ni Yahweh kay Moises.

Chapter 17

1 Kinausap ni Yahweh si Moises, sinabing, 2 Makipag usap kay Aaron at kanyang mga anak na lalaki, at sa lahat ng
mamamayan ng Israel. Sabihin sa kanila kung ano ang inutos ni Yahweh: 3 'Ang sinumang tao na mula sa Israel na
pumatay ng isang lalaking baka, tupa, o kambing sa loob ng kampo, o sa labas ng kampo, upang ialay ito— 4 kung hindi
niya ito dadalhin sa pasukan ng tolda ng pagpupulong upang ihandog bilang isang alay para kay Yahweh sa harap ng
kanyang tabernakulo, ang taong iyon ay nagkasala na sa pagdanak ng dugo. Pinadanak niya ang dugo, at dapat ng
itiwalag ang taong iyon mula sa kanyang bayan.
5 Ang layunin ng kautusang ito ay upang dalhin ng mga mamamayan ng Israel ang kanilang mga alay para kay Yahweh sa
pasukan ng tolda ng pagpupulong, upang ialay ng pari bilang handog ng pagtitipon-tipon para kay Yahweh, sa halip na
mag handog ng mga alay sa isang lantad na bukid. 6 Isasaboy ng pari ang dugo sa altar ni Yahweh sa pasukan ng tolda ng
pagpupulong; susunugin niya ang taba nito para makagawa ng isang mahalimuyak na amoy para kay Yahweh.
7 Hindi na dapat maghandog ang mga tao ng kanilang mga alay sa kambing na mga diosdiosan, kung saan kumikilos sila
tulad ng mga bayarang babae. Ito ay magiging isang permanenteng batas para sa kanila hanggang sa katapusan ng
kanilang salinlahi.'
8 Dapat mong sabihin sa kanila, 'Sinumang tao ng Israel, o sinumang dayuhang nakatira sa kanila, na maghahandog ng
isang alay na susunugin bilang handog. 9 at hindi ito dinala sa pasukan ng tolda ng pagpupulong upang ihandog ito para
kay Yahweh, dapat na itiwalag ang taong iyon mula sa kanyang bayan.
10 At sinuman sa Israel, o sinumang dayuhang naninirahan sa kanila, na kumain ng kahit anong dugo, itatalikod ko ang
aking mukha laban sa mga taong iyon, sa sinumang kumain ng dugo; ititiwalag ko siya mula sa kanyang bayan. 11
Sapagkat ang buhay ng isang hayop ay nasa dugo nito. Ibinigay ko ang dugo nito sa inyo upang gawing pambayad ng
kasalanan sa altar para sa inyong mga buhay, dahil ang dugong ito ang ginagawang pambayad ng kasalanan, sapagkat
ang dugo ay pambayad ng kasalanan para sa buhay.
12 Kaya sinabi ko sa bayan ng Israel na walang sinuman sa inyo ang dapat kumain ng dugo, ni sinumang dayuhan na
naninirahan kasama ninyo ang maaaring kumain nito. 13 At sinumang mamamayan ng Israel, o sinumang mga dayuhang
naninirahan sa kanila, na nangaso at pumatay ng isang hayop o ibon na maaaring kainin, dapat patuluin ng taong iyon
ang dugo nito at takpan ng lupa.
14 Sapagkat ang buhay ng bawat nilalang ay ang dugo nito. Kaya sinabi ko sa bayan ng Israel, "Hindi ninyo dapat kainin
ang dugo ng anumang nilalang, sapagkat ang buhay ng bawat nilalang ay ang dugo nito. Dapat na itiwalag ang sinumang
kumain nito."
15 Bawat tao na kumain ng isang patay na hayop o ginutay-gutay ng mga mababangis na hayop, maging ang taong iyon ay
katutubo o isang dayuhang naninirahan kasama ninyo, dapat niyang labahan ang kanyang mga damit at paliguan ang
kanyang sarili sa tubig, at patuloy siyang marumi hanggang gabi. Pagkatapos nito magiging malinis na siya. 16 Subalit
kung hindi niya nilabhan ang kanyang mga damit o pinaliguhan ang kanyang katawan, kung gayon dapat siyang
managot sa kanyang kasalanan.' "

Chapter 18

1 Kinausap ni Yahweh si Moises, sinabing, 2 "Kausapin mo ang bayan ng Israel at sabihin sa kanila, 'Ako si Yahweh na
inyong Diyos. 3 Hindi ninyo dapat gawin ang mga bagay na ginagawa ng mga tao sa Ehipto, kung saan dati kayong
nanirahan. At hindi ninyo dapat gawin ang mga bagay na ginagawa ng mga tao sa Canaan, sa lupain na pagdadalhan ko
sa inyo. Huwag ninyong sundin ang kanilang mga kaugalian.

[4] Ang aking mga batas ang dapat ninyong gawin, at ang aking mga kautusan ang dapat ninyong sundin, para lumakad
kayo dito, dahil Ako si Yahweh ang inyong Diyos. [5] Kaya dapat ninyong sundin ang aking mga utos at aking mga batas.
Kung susunod ang isang tao sa mga ito, mabubuhay siya dahil sa mga ito. Ako si Yahweh.
[6] Walang sinuman ang dapat na sumiping sa malapit na kamag-anak niya. Ako si Yahweh. [7] Huwag ninyong lapastanganin
ang inyong ama sa pagsiping sa inyong ina. Siya ay inyong ina! Hindi ninyo siya dapat lapastanganin. [8] Huwag kayong
sumiping sa alinmang mga asawa ng inyong ama; hindi ninyo dapat lapastanganin ang inyong ama tulad nito.
[9] Huwag sumiping sa sinuman sa inyong mga kapatid na babae, maging siya ay anak na babae ng inyong ama o anak na
babae ng inyong ina, maging siya ay lumaki sa inyong tahanan o malayo mula sa inyo. Hindi dapat kayo sumiping sa
inyong mga kapatid na babae. [10] Huwag kayong sumiping sa anak na babae ng inyong anak na lalaki o sa anak na babae
ng inyong anak na babae. Magiging sarili ninyong kahihiyan iyon. [11] Huwag kayong sumiping sa babaeng anak ng asawa
ng inyong ama. Siya ay inyong kapatid, at hindi dapat kayo sumiping sa kanya.
[12] Huwag sumiping sa babaeng kapatid ng inyong ama. Siya ay isang malapit na kamag-anak ng inyong ama. [13] Huwag
kayong sumiping sa babaeng kapatid ng inyong ina. Siya ay malapit na kamag-anak ng inyong ina. [14] Huwag ninyong
alisan ng dangal ang kapatid na lalaki ng inyong ama sa pagsiping sa kanyang asawa. Huwag ninyo siyang lapitan para sa
ganoong layunin; siya ay inyong tiyahin.
[15] Huwag kayong sumiping sa inyong manugang na babae. Siya ay asawa ng inyong anak na lalaki; huwag siyang
sipingan. [16] Huwag kayong sumiping sa asawa ng inyong kapatid na lalaki; huwag ninyo siyang lapastanganin sa ganitong
paraan.
[17] Huwag kayong sumiping sa isang babae at sa kanyang anak na babae, o sa babaeng anak ng kanyang anak na lalaki o
sa babaeng anak ng kanyang anak na babae. Malapit na mga kamag-anak niya ang mga ito, at ang pagsiping sa kanila ay
masama. [18] Hindi ninyo dapat pakasalan ang kapatid na babae ng inyong asawa bilang pangalawang asawa at sumiping
sa kanya habang buhay pa ang una ninyong asawa.
[19] Huwag kayong sumiping sa isang babae habang siya ay may regla. Siya ay marumi sa panahong iyon. [20] Huwag kayong
sumiping sa asawa ng inyong kapit-bahay at dungisan ang inyong sarili sa kanya sa ganitong paraan.
[21] Hindi ninyo dapat ibigay ang sinuman sa inyong mga anak upang idaan sa apoy, upang ialay ninyo sila kay Molec,
sapagkat hindi ninyo dapat lapastanganin ang pangalan ng inyong Diyos. Ako si Yahweh.
[22] Huwag sumiping sa ibang kalalakihan gaya sa isang babae. Napakasama nito. [23] Huwag kayong sumiping sa alinmang
hayop at dungisan ang inyong sarili dahil dito. Walang babae ang dapat na mag-isip na sumiping sa alinmang hayop. Ito
ay kabuktutan.
[24] Huwag ninyong dungisan ang inyong mga sarili sa mga paraang ito, sapagkat sa lahat ng mga paraang ito nadungisan
ang mga bansa, mga bansang itataboy ko mula sa inyong harapan. [25] Naging marungis ang lupain, kaya pinarusahan ko
ang kanilang kasalanan, at isinuka ng lupain ang mga naninirahan dito.
[26] Kaya, dapat kayong sumunod sa aking mga utos at mga batas, at hindi ninyo dapat gawin ang alinman sa mga
kasuklam-suklam na mga bagay na ito, maging katutubong Israelita o dayuhang naninirahan kasama ninyo. [27] Sapagkat
ito ang mga kasamaang ginawa ng mga tao sa lupain, mga dating nanirahan dito bago kayo, at ngayon marungis na ang
lupain. [28] Kaya mag-ingat kayo para hindi rin isuka kagaya ng mga taong nauna sa inyo..
[29] Ititiwalag sa kanilang mga tao ang sinumang gumawa ng mga kasuklam-suklam na mga bagay na ito. [30] Kaya dapat
ninyong ingatan ang aking kautusan upang hindi makagawa ng alinmang kasuklam-suklam na mga kaugalian na ginawa
nila dito bago kayo, upang hindi ninyo madungisan ang inyong mga sarili dahil sa mga iyon. Ako si Yahweh na inyong
Diyos."

Chapter 19

[1] Kinausap ni Yahweh si Moises, sinabing, [2] "Makipag-usap sa lahat ng kapulungan ng mga tao ng Israel at sabihin sa
kanila, 'Kailangan ninyong maging banal, sapagkat ako ay banal, ako si Yahweh na inyong Diyos. [3] Dapat gumalang ang
bawat isa sa kanyang ina at kanyang ama, at dapat ninyong panatiliin ang araw ng aking pamamahinga. Ako si Yahweh
na inyong Diyos. [4] Huwag ng bumaling sa mga walang kuwentang diyus-diyosan, ni gumawa ng diyus-diyosan na gawa sa
metal para sa inyong sarili. Ako si Yahweh na inyong Diyos.
[5] Kapag kayo ay nag-alay ng handog para sa pagtitipon kay Yahweh, dapat ninyong ihandog ito upang maaari kayong
tanggapin. [6] Dapat itong kainin sa mismong araw nang ito ay inihandog, o sa susunod na araw. Kung may matira
hanggang sa ikatlong araw, dapat na itong sunugin. [7] Marumi na ito kung kakainin sa ikatlong araw. Hindi na dapat ito
maaring tanggapin, [8] ngunit kung sinuman ang kumain nito ay dapat managot sa kanyang kasalanan sapagkat
dinungisan niya ang inihandog kay Yahweh. Dapat na itiwalag ang taong iyon mula sa kanyang bayan.
[9] Kapag inani ninyo ang mga pananim sa inyong lupain, hindi ninyo dapat anihin ang lahat ng sulok ng inyong bukirin, ni
ipunin ang lahat ng bunga ng inyong ani. [10] Hindi ninyo dapat ipunin ang bawat ubas mula sa inyong ubasan, ni ipunin
ang mga ubas na nahulog sa lupa sa inyong ubasan. Dapat ninyong iwan ang mga ito para sa mahihirap at para sa
dayuhan. Ako si Yahweh na inyong Diyos.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[11] Huwag magnakaw. Huwag magsinungaling. Huwag linlangin ang bawat isa. [12] Huwag manumpa ng kasinungalingan gamit ang aking pangalan at huwag lapastanganin pangalan ng inyong Diyos. Ako si Yahweh.
[13] Huwag ninyong apihin ang inyong kapit-bahay o pagnakawan sila. Ang bayad ng isang inupahang tagapaglingkod ay hindi dapat manatili sa inyo ng buong gabi hanggang umaga. [14] Huwag isumpa ang bingi o lagyan ng isang harang sa harapan ng bulag. Sa halip, dapat ninyong katakutan ang inyong Diyos. Ako si Yahweh.
[15] Huwag idulot na ang paghataol ay maging kasinungalingan. Hindi dapat kayo magpakita ng pagtatangi sa sinuman dahil siya ay mahirap, at hindi dapat kayo magpakita ng pagtatangi sa sinuman sapagkat siya ay mahalaga. Sa halip, maghusga ng matuwid sa inyong kapwa. [16] Huwag maglibot sa pagkalat ng maling tsismis sa inyong mga bayan, nguni't protektahan ang buhay ng inyong kapwa. Ako si Yahweh.
[17] Huwag kamuhian ang inyong kapatid sa inyong puso. Dapat ninyong pagsabihan nang tapat ang inyong kapwa upang hindi kayo magkasala dahil sa kanya. [18] Huwag maghiganti o magtanim ng sama ng loob laban sa sinuman sa inyong kapwa, nguni't sa halip mahalin ninyo ang inyong kapwa gaya ng inyong sarili. Ako si Yahweh.
[19] Dapat ninyong ingatan ang aking mga utos. Huwag subukang palahian ang inyong mga hayop ng iba't ibang uri ng mga hayop. Huwag ihalo ang dalawang magkaibang uri ng buto kapag nagtatanim sa inyong kabukiran. Huwag magsuot ng damit na gawa sa dalawang uri ng materyal na magkasama.
[20] Ang sinumang sumiping sa isang aliping babae na nakapangako ng ikasal sa isang lalaki, subalit hindi pa natubos o naibigay ang kanyang kalayaan, sila ay dapat maparusahan. Hindi dapat sila ipapatay sapagkat hindi siya malaya. [21]
Dapat dalhin ng lalaking iyon ang kanyang handog na pambayad ng kasalanan kay Yahweh sa pasukan ng tolda ng pagtitipon—isang lalaking tupa bilang isang alay na pambayad ng kasalanan. [22] Pagkatapos gagawa ng pambayad ng kasalanan ang pari para sa kanya sa papamagitan ng lalaking tupa sa harapan ni Yahweh, para sa kasalanan na nagawa niya. Pagkatapos mapapatawad ang kasalanan na kanyang nagawa.
[23] Kapag pumunta kayo sa lupain at magtanim ng lahat ng uri ng mga puno para makain, kung gayon dapat ninyong ituring ang bunga na kanilang nakuha bilang pinagbabawal na kainin. Dapat ipagbawal ang bunga sa inyo ng tatlong taon. Hindi dapat itong kainin. [24] Subalit sa ikaapat na taon lahat ng bunga ay magiging banal, na isang papuring handog kay Yahweh. [25] Sa ikalimang taon maaari na ninyong kainin ang bunga, kinakailangang maghintay upang higit pang magbunga ang puno. Ako si Yahweh na inyong Diyos.
[26] Huwag kumain ng anumang karne na may dugo pa nito. Huwag yayong sumangguni sa mga espiritu tungkol sa hinaharap, at huwag kayong maghangad na makontrol ang iba sa pamamagitan ng mga kahima-himalang kapangyarihan. [27] Huwag sumunod sa mga gawain ng pagano tulad ng pag-ahit sa kanilang magkabilaang ulo o pagputol sa kanilang gilid mula sa kanilang balbas. [28] Huwag ninyong sugatan ang inyong katawan para sa patay o maglagay ng tatu sa inyong katawan. Ako si Yahweh.
[29] Huwag ninyong idulot sa kahihiyan ang inyong anak na babae para maging babaeng bayaran, o babagsak sa prostitusyon ang bansa ay mapupuno ng kasamaan. [30] Dapat ninyong panatiliin ang araw ng aking pamamahinga at igalang ang santuwaryo ng aking tabernakulo. Ako si Yahweh.
[31] Huwag bumaling sa mga nakikipag usap sa mga patay o sa mga espiritu. Huwag hanapin ang mga ito, o dudungisan lang nila kayo. Ako si Yahweh na inyong Diyos.
[32] Dapat kayong tumayo sa harapan ng taong may puting buhok at igalang ang presensiya ng isang matandang tao. Dapat ninyong katakutan ang inyong Diyos. Ako si Yahweh.
[33] Kung naninirahan ang isang dayuhan sa inyong lupain, huwag dapat kayong gumawa ng anumang mali sa kanya. [34]
Ang naninirahang dayuhan sa inyo ay dapat maging tulad ninyong katutubong Israelita na kasama ninyong naninirahan, at dapat ninyo siyang mahalin tulad ng inyong sarili, sapagkat naging mga dayuhan kayo sa lupain ng Ehipto. Ako si Yahweh na inyong Diyos.
[35] Huwag gumamit ng mga maling sukatan kapag nagsusukat ng haba, bigat, o dami. [36] Dapat gumamit lamang kayo ng mga tamang timbangan, mga tamang pabigat, isang tamang epa, at isang tamang hin. Ako si Yahweh na inyong Diyos, na siyang nagdala sa inyo palabas sa lupain ng Ehipto. [37] Dapat ninyong sundin ang lahat ng aking mga kautusan at lahat ng aking mga batas, at gawin ang mga ito. Ako si Yahweh.""

Chapter 20

[1] Nakipag-usap si Yahweh kay Moises, na sinasabing, [2] "Sabihin sa bayan ng Israel, 'Sinuman sa mga mamamayan ng Israel, o sinumang dayuhan na namumuhay sa Israel na magbigay ng sinuman sa kanyang mga anak kay Molec, ay tiyak na papatayin. Dapat siyang batuhin ng mga tao sa lupain gamit ang mga bato.
[3] Haharap din ako laban sa taong iyon at tatanggalin siya mula sa kanyang mga tao dahil ibinigay niya ang kanyang anak kay Molec, upang dungisan ang aking banal na lugar at lapastanganin ang aking banal na pangalan. [4] Kung ipipikit ng mga tao sa lupain ang kanilang mga mata sa lalaking iyon kapag ibinigay ang sinuman sa kanyang mga anak kay Molec, kung hindi nila pinatay, [5] sa gayon ako mismo ang haharap laban sa taong iyon at sa kanyang angkan, at tatanggalin ko siya at bawat isa pang gagamitin sa masama ang kanyang sarili para gumanap bilang isang babaeng bayaran kay Molec.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[6] Ang isang taong pumupunta sa mga nakikipag-usap sa patay, o sa mga nakikipag-usap sa mga espiritu para isama ang
kanilang sarili ssa kanila, haharap ako laban sa taong iyon; tatanggalin ko siya mula sa kanyang bayan. [7] Kaya ialay ninyo
ang inyong mga sarili kay Yahweh at maging banal, dahil ako si Yahweh ang inyong Diyos.
[8] Dapat ninyong sundin ang aking mga utos at isagawa ang mga ito. Ako si Yahweh, na siyang nagtatalaga sa inyo para sa
aking sarili. [9] Ang lahat na sumusumpa sa kanyang ama o sa kanyang ina ay tiyak na papatayin. Isinumpa niya ang
kanyang ama o ang kanyang ina, kaya siya ay nagkasala at karapat-dapat mamatay.
[10] Ang taong gumagawa ng pangangalunya sa asawa ng ibang lalaki, iyon ay, sinumang gumagawa ng pangangalunya sa
asawa ng kanyang kapitbahay—ang nakikiapid na lalaki at ang nakikiapid na babae ay tiyak na kapwa papatayin. [11] Ang
lalaking sumisiping sa asawa ng kanyang ama para makipagtalik sa kanya ay nagdulot ng kahihiyan sa kanyang sariling
ama. Kapwa ang anak na lalaki at ang asawa ng kanyang ama ay tiyak na papatayin. Sila ay nagkasala at karapat-dapat
mamatay. [12] Kung sipingan ng isang lalaki ang kanyang manugang na babae, tiyak na kapwa silang dapat patayin.
Nakagawa sila ng kabuktutan. Sila ay nagkasala at karapat-dapat mamatay.
[13] Kapag sumiping ang isang lalaki sa kapwa lalaki, tulad ng sa isang babae, pareho silang nakagawa ng kasuklam-suklam
na bagay. Tiyak na dapat silang patayin. Sila ay nagkasala at karapat-dapat mamatay. [14] Kung pakasalan ng isang lalaki
ang isang babae at pakasalan din ang kanyang ina, ito ay kasamaan. Dapat silang sunugin, kapwa siya at ang mga babae,
upang hindi magkaroon ng kasamaan sa inyo.
[15] Kung sumiping ang isang lalaki sa isang hayop, tiyak na dapat siyang patayin, at dapat ninyong patayin ang hayop. [16]
Kung lumapit ang isang babae sa anumang hayop para sipingan ito, dapat ninyong patayin ang babae at ang hayop. Tiyak
na dapat silang patayin. Sila ay nagkasala at karapat-dapat mamatay.
[17] Kung sumiping ang isang lalaki sa kanyang kapatid na babae, alinman sa anak na babae ng kanyang ama o alinman sa
anak na babae ng kanyang ina—kung sumiping siya sa babae at ang babae sa kanya, ito ay isang kahiya-hiyang bagay.
Dapat silang alisin mula sa presensiya ng kanyang mga tao, dahil sumiping siya sa kanyang kapatid na babae. Dapat
niyang dalhin ang kanyang kasalanan. [18] Kung sipingan ng isang lalaki ang isang babae sa panahon ng kanyang
pagreregla at nakipagtalik sa kaniya, binuksan niya ang agusan ng kanyang dugo, ang pinagmumulan ng kanyang dugo.
Kapwa ang lalaki at babae ay dapat alisin mula sa kanilang bayan.
[19] Hindi ninyo dapat sipingan ang kapatid na babae ng inyong ina, ni kapatid na babae ng inyong ama, dahil ipapahiya
ninyo ang inyong malapit na kamag-anak. Dapat ninyong dalhin ang sarili ninyong kasalanan. [20] Kung sipingan ng isang
lalaki ang asawa ng kanyang tiyuhin, ipinahiya niya ang kanyang tiyuhin. Dapat nilang dalhin ang sarili nilang kasalanan
at mamatay ng walang anak. [21] Kung pakasalan ng isang lalaki ang asawa ng kanyang kapatid na lalaki, ito ay kalaswaan
dahil nagkaroon siya ng kaugnayang lumalabag sa kasal ng kanyang kapatid na lalaki, at hindi sila magkakaanak.
[22] Kaya dapat ninyong sundin ang lahat ng aking mga batas at lahat ng aking mga utos; dapat ninyong sundin ang mga ito
sa gayon hindi kayo isusuka ng lupain kung saan ko kayo dadalhin para manirahan. [23] Hindi kayo dapat mamuhay sa mga
kaugalian ng mga bansang itataboy ko sa harapan ninyo, dahil ginawa nila ang lahat ng mga bagay na ito, at
kinamumuhian ko ang mga ito.
[24] Sinabi ko sa inyo, "Mamanahin ninyo ang kanilang lupain; ibibigay ko ito sa inyo para angkinin, isang lupaing
dinadaluyan ng gatas at pulot. Ako si Yahweh na inyong Diyos, na siyang naghiwalay sa inyo mula sa ibang mga tao. [25]
Kaya dapat ninyong kilalanin ang kaibahan ng malinis na mga hayop at ng marumi, at kaibahan ng maruming mga ibon
at ang malinis. Huwag dapat ninyong dungisan ang inyong mga sarili ng mga maruming hayop o mga ibon o anumang
nilikhang gumagapang sa lupa, na inihiwalay ko bilang marumi mula sa inyo.
[26] Kayo ay dapat maging banal, dahil Ako, si Yahweh, ay banal, at ibinukod ko kayo mula sa ibang mga tao, dahil kayo ay
aking pag-aari.
[27] Tiyak na dapat patayin ang isang lalaki o isang babaeng nakikipag-usap sa patay o nakikipag-usap sa mga espiritu.
Dapat silang batuhin ng mga tao gamit ang mga bato. Sila ay nagkasala at nararapat mamatay."'

Chapter 21

[1] Sinabi ni Yahweh kay Moises: "Nagsalita sa mga pari, ang mga anak na lalaki ni Aaron, at kanilang sinabi, 'Walang isa sa
inyo ang gagawing hindi malinis ang kaniyang sarili para sa mga namatay sa kaniyang mga tao, [2] maliban para sa isang
malapit na kamag-anak—para sa kaniyang ina at ama, para sa kaniyang anak na lalaki at babae, o para sa kaniyang
kapatid [3] o para sa isang birheng kapatid na babae na nasa kaniyang bahay at walang asawa. Para sa kaniya maari
niyang gawing hindi malinis ang kaniyang sarili.
[4] Ngunit hindi niya dapat gawing hindi malinis ang kanyang sarili dahil sa ibang kamag-anak, upang dungisan ang
kanyang sarili. [5] Hindi dapat mag-ahit ang mga pari ng kanilang mga ulo o ahitin ang mga gilid ng kanilang balbas, o
sugatan ang kanilang katawan. [6] Dapat silang ibukod para sa kanilang Diyos, at hindi ipahiya ang pangalan ng kanilang
Diyos, dahil ang mga pari ang naghahandog ng mga alay kay Yahweh sa pamamagitan ng apoy, ang "pagkain" ng kanilang
Diyos. Kaya dapat silang ibukod.
[7] Hindi sila dapat mag-asawa ng sinumang babaeng bayaran at nadungisan, at hindi sila dapat mag-asawa ng isang
babaeng hiwalay mula sa kaniyang asawa, sapagkat ibinukod sila para sa kanilang Diyos. [8] Dapat mo siyang ihandog

sapagkat nag-aalay siya ng "pagkain" mula sa inyong Diyos. Dapat siyang maging banal sa iyong paningin, dahil Ako, si
Yahweh, na siyang naghandog sa inyo sa aking sarili, ay banal din. [9] Sinumang anak na babae ng pari ang dudungis sa
kanyang sarili sa pamamagitan ng pagiging isang babaeng bayaran ay ipinapahiya ang kaniyang ama. Dapat siyang
sunugin.
[10] Siya na punong pari sa kanyang mga kapatid na lalaki, kung kaninong ulo ibinuhos ang panghirang na langis, at
ginawang banal upang magsuot ng mga natatanging kasuotan ng punong pari, ay hindi dapat guluhin ang kanyang
buhok o punitin ang kanyang mga damit. [11] Hindi siya dapat pumunta kahit saan na mayroong isang patay na katawan at
dungisan ang kanyang sarili, kahit para sa kanyang ama o sa kanyang ina. [12] Hindi dapat iiwan ng punong pari ang dako
ng santuwaryo ng tabernakulo o lapastanganin ang santuwaryo ng kaniyang Diyos, dahil ginawa siyang banal bilang
punong pari sa pamamagitan ng panghirang na langis ng kanyang Diyos. Ako si Yahweh.
[13] Dapat mag-asawa ang punong pari ng isang birhen bilang kanyang asawa. [14] Hindi siya dapat mag-asawa ng isang balo,
isang babaeng hiwalay sa asawa, o isang babaeng bayaran. Hindi siya dapat mag-asawa ng ganitong mga uri ng babae.
Maaari lang siyang mag-asawa ng isang birhen mula sa kaniyang sariling lahi. [15] Dapat niyang sundin ang mga
patakarang ito, upang hindi niya madungisan ang kaniyang mga anak sa kaniyang lahi, sapagkat Ako si Yahweh, na
naghandog sa kaniya para sa aking sarili.'"
[16] Sinabi ni Yahweh kay Moises, sinasabi, [17] "sabihin kay Aaron at sabihin niya, 'Sinuman sa iyong mga kaapu-apuhan
hanggang sa buong salinlahi nila ang may kapansanan sa katawan, hindi siya dapat lumapit upang ihandog ang 'pagkain'
ng kanyang Diyos.
[18] Hindi dapat lumapit kay Yahweh ang sinumang taong may kapansanan sa katawan, gaya ng isang taong bulag, isang
taong pilay, isa na ang anyo ay nasira o pumangit, [19] isang taong pilay ang kamay o paa, [20] kuba o taong unano, o isang
taong may kapansanan sa kanyang mga mata, o may isang sakit, pamamaga, galis, o napinsala ang mga pribadong
bahagi. [21] Walang tao sa mga kaapu-apuhan ni Aaron na pari na may kapansanan ang katawan na maaaring lumapit
upang magsagawa ng mga paghahandog sa pamamagitan ng apoy para kay Yahweh. Ang isang taong iyon ay may
kapansanan sa katawan; hindi siya dapat lumapit upang ihandog ang 'pagkain' ng kanyang Diyos.
[22] Maaari niyang kainin ang pagkain ng kanyang Diyos, maging ang ilan sa mga kabanalbanalan o ilan sa banal. [23]
Gayunman, hindi siya dapat pumasok sa loob ng kurtina o lumapit sa altar, dahil siya ay may kapansanan sa katawan,
upang hindi niya madungisan ang aking banal na lugar, dahil ako si Yahweh, ang siyang naghandog sa kanila para sa
aking sarili.'" [24] Kaya sinabi ni Moises ang mga salitang ito kay Aaron, sa kanyang mga anak na lalaki, at sa lahat ng mga
tao ng Israel.

Chapter 22

[1] Sinabi ni Yahweh kay Moises, sinasabi, [2] "Sabihin kay Aaron at sa kaniyang mga anak na lalaki, pagsabihan silang
lumayo mula sa mga bagay na banal ng mga tao ng Israel, na inihahandog nila sa akin. Hindi nila dapat lapastanganin
ang aking banal na pangalan. Ako si Yahweh. [3] Sabihin sa kanila, 'Sinuman sa inyong mga kaapu-apuhan sa buong
angkan ng inyong mga tao na marumi kapag lumapit siya sa mga banal na bagay na inihandog ng mga tao ng Israel kay
Yahweh, dapat ihiwalay ang taong iyon mula sa harap ko. Ako si Yahweh.
[4] Wala sa mga kaapu-apuhan ni Aaron na may nakakahawang sakit sa balat, o isang impeksiyong dumadaloy mula sa
kaniyang katawan, ang maaaring kumain ng alinman sa mga alay na ginawa para kay Yahweh hanggang siya ay malinis.
Sinuman ang hahawak sa anumang bagay na marumi sa pamamagitan ng paghawak sa patay, o sa pamamagitan ng
paghawak sa isang lalaking may daloy ng semilya, [5] o sinumang hahawak ng anumang hayop na gumagapang na
nagpaparumi sa kaniya, o sinumang tao na nagpaparumi sa kanya, maging anumang uri ng karumihang ito— [6]
pagkatapos ang pari na hahawak sa anumang marumi ay magiging marumi hanggang gabi. Hindi siya dapat kumain ng
anumang mga banal na bagay, maliban lang kung pinaliguan niya ang kanyang katawan sa tubig.
[7] Kapag lumubog na ang araw, magiging malinis siya. Maaari siyang kumain mula sa banal na mga bagay pagkatapos ng
paglubog ng araw, dahil ang mga ito ay kaniyang pagkain. [8] Hindi siya dapat kumain ng anumang bagay na natagpuang
patay o pinatay ng mga mababangis na hayop, kung saan madudungisan niya ang kanyang sarili. Ako si Yahweh. [9] Dapat
sumunod ang mga pari sa mga tagubilin ko, o magkakasala sila at maaaring mamatay dahil sa paglapastangan sa akin.
Ako si Yahweh, na siyang naghahandog sa kanila sa aking sarili.
[10] Walang sinumang hindi kapamilya ng pari, maging ang mga bisita ng isang pari o kaniyang mga inupahang
tagapaglingkod ang maaaring kumain ng anumang bagay na banal. [11] Ngunit kung bumili ang isang pari ng alipin sa
kaniyang sariling pera, maaaring kumain ang aliping iyan mula sa mga bagay na inihiwalay para kay Yahweh. At ang
mga miyembro sa pamilya ng pari at mga aliping ipinanganak sa kaniyang bahay, maaari din silang kumain kasama niya
mula sa mga bagay na iyon.
[12] Kung ikinasal sa isang hindi pari ang anak na babae ng isang pari, hindi siya maaaring kumain ng anumang banal na
ambag na mga handog. [13] Ngunit kung isang balo ang anak na babae ng pari, o hiwalay, at kung wala siyang anak, at kung
babalik siya upang manirahan sa bahay ng kanyang ama gaya noong kanyang kabataan, maaari siyang kumain mula sa
pagkain ng kanyang ama. Ngunit walang sinumang hindi pamilya ng pari ang maaaring kumain mula sa pagkain ng pari.

[14] Kung kumain ang isang tao ng isang banal na pagkain na hindi ito nalalaman, dapat niyang bayaran ang pari para rito;
dapat niyang dagdagan ng ikalimang bahagi ito at ibalik ito sa pari. [15] Hindi dapat bastusin ng mga tao ng Israel ang mga
bagay na banal na itinaas at inihandog kay Yahweh, [16] at idudulot ang kanilang sarili upang dalhin ang kasalanang
gagawin silang may sala sa pagkain ng banal na pagkain, dahil ako si Yahweh, na siyang naghahandog sa kanila sa aking
sarili."'
[17] Sinabi ni Yahweh kay Moises, sinasabi, [18] "Sabihin kay Aaron at sa kaniyang mga anak na lalaki, at lahat ng mga tao ng
Israel. Sabihin sa kanila, 'Sinumang Israelita, o isang banyaga na naninirahan sa Israel, kapag maghahandog sila ng isang
alay— kahit na ito ay para tuparin ang isang panata o kahit na ito ay isang kusang handog, o maghahandog sila kay
Yahweh ng isang handog na susunugin, [19] kung ito ay tatanggapin, dapat silang maghandog ng isang lalaking hayop na
walang kapintasan mula sa baka, tupa, o mga kambing.
[20] Pero hindi ninyo dapat ialay ang anumang may kapintasan. Hindi ko ito tatanggapin sa ngalan ninyo. [21] Sinumang
maghandog ng alay para sa pagtitipon-tipon ng handog mula sa maraming tao o sa kawan ni Yahweh para tuparin ang
isang panata, o bilang isang kusang handog, dapat wala itong kapintasan para tanggapin. Dapat walang depekto ang
hayop.
[22] Hindi kayo dapat maghandog ng mga hayop na bulag, baldado, o lumpo, o mayroong mga kulugo, mga sugat, o mga
galis. Hindi ninyo dapat ihandog ang mga ito kay Yahweh bilang alay sa pamamagitan ng apoy sa altar. [23] Maaari ninyong
ihandog bilang kusang handog ang isang lalaking baka o kordero na sira ang anyo o maliit, ngunit ang isang handog na
katulad niyan ay hindi tatanggapin para sa isang panata.
[24] Huwag maghandog kay Yahweh ng mga hayop na may bugbog, durog, sira o hiwa sa mga pampaanak na bahagi.
Huwag ihandog ang mga ito sa inyong lupain, [25] at huwag tanggapin ang mga ito mula sa kamay ng isang dayuhan bilang
pagkaing inihandog sa Diyos, dahil may mga depekto o kapintasan sa mga ito. Hindi ko tatanggapin ang mga ito sa ngalan
ninyo.
[26] Nakipag-usap si Yahweh kay Moises at sinabi, [27] "Kapag ipinanganak ang isang guya o isang tupa o isang kambing, dapat
itong manatili sa kaniyang ina ng pitong araw. Pagkatapos mula sa walong araw, maaaring tanggapin ito bilang isang
alay para sa isang handog na gawa sa apoy kay Yahweh.
[28] Huwag pumatay ng isang baka o tupang babae kasama ang kaniyang anak, sa ganitong araw. [29] Kapag mag-aalay kayo
ng isang handog ng pasasalamat kay Yahweh, dapat kayong mag-alay nito sa isang katanggap-tanggap na paraan. [30] Dapat
itong kainin sa ganitong araw na inihandog ito. Hindi kayo dapat magtira nito hanggang sa susunod na umaga. Ako si
Yahweh.
[31] Kaya dapat ninyong sundin ang aking mga kautusan at tuparin ang mga ito. Ako si Yahweh. [32] Huwag dapat ninyong
ilagay sa kahihiyan ang aking banal na pangalan. Dapat akong kilalanin bilang banal ng mga bayan ng Israel. Ako si
Yahweh na inaalay ko sa inyong sarili. [33] na siyang naglabas sa inyo sa lupain ng Ehipto, upang maging inyong Diyos. Ako
si Yahweh."

Chapter 23

[1] Kinausap ni Yahweh si Moises: [2] "Kausapin mo ang bayan ng Israel, at sabihin sa kanila, 'Ang itinalagang mga pista para
kay Yahweh, kung saan dapat ninyong ipahayag bilang banal na mga pagpupulong, ay karaniwang mga pista sa akin.
[3] Maaari kayong magtrabaho sa loob ng anim na araw, ngunit sa ikapitong araw ay isang ganap na Araw ng
Pamamahinga, isang banal na pagpupulong. Dapat hindi kayo magtatrabaho sapagkat ito ay isang Araw ng
Pamamahinga para kay Yahweh sa lahat ng mga lugar kung saan kayo nakatira.
[4] Ito ay ang mga itinalagang pista ni Yahweh, ang banal na mga pagpupulong na dapat ninyong ipahayag ayon sa kanilang
itinalagang mga panahon: [5] Sa unang buwan, sa ikalabing-apat na araw ng buwan sa takipsilim, ay Paskuwa ni Yahweh. [6]
Sa ikalabing-limang araw sa parehong buwan ay ang Pista ng Tinapay na Walang Lebadura para kay Yahweh. Dapat
ninyong kainin ang tinapay na walang lebadura sa loob ng pitong araw.
[7] Sa unang araw mayroon kayong isang pagpupulong na inihandog kay Yahweh, dapat hindi kayo gagawa ng karaniwang
trabaho. [8] Dapat kayong mag-alay ng isang handog na gawa sa pamamagitan ng apoy para kay Yahweh sa loob ng pitong
araw. Ang ikapitong araw ay isang pagpupulong na inihandog para kay Yahweh na kung saan dapat hindi kayo gagawa
ng karaniwang trabaho.'"
[9] Kinausap ni Yahweh si Moises, sinasabi, [10] "Kausapin mo ang mga bayan ng Israelita at sabihin sa kanila, 'Kapag
dumating kayo sa loob ng lupain na ibibigay ko sa inyo, at kapag ginapas ninyo ang ani nito, sa gayon dapat dalhin ninyo
sa pari ang isang tali ng mga unang prutas nito. [11] Itataas niya ang tali sa harap ni Yahweh at idulog ito kay Yahweh,
upang tanggapin ito para sa ngalan mo. Ito ay sa araw pagkatapos ng Araw ng Pamamahinga na itataas ito ng pari at
idudulog ito sa akin.
[12] Kapag sa araw na itinaas ninyo ang tali at idinulog ito sa akin, dapat ninyong ihandog ang isang taong gulang na
lalaking tupa at walang dungis bilang isang handog na susunugin para kay Yahweh. [13] Dapat ang handog na pagkaing
butil dalawang ikapu ng isang epah ng pinong harina na hinaluan ng langis, isang handog na ginawa sa pamamagitan ng
apoy para kay Yahweh, para magpalabas ito ng isang mabangong amoy, at kasama dito ang isang inuming handog na

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

alak, sa ikaapat na bahagi ng isang hin. [14] Dapat hindi kayo kakain ng tinapay, ni inihaw o sariwang butil, hanggang sa
parehong araw ng inyong pagdadala itong handog sa inyong Diyos. Magiging isang permanenteng batas ito hanggang sa
katapusan ng inyong mga angkan, sa bawat lugar ng inyong titirhan.
[15] Magbibilang kayo kinabukasan mula sa Araw ng Pamamahinga, mula sa araw ng dinala ninyo ang tali na paghahandog
para itaas at idinulog, pitong buong linggo, pitong Araw ng Pamamahinga, [16] hanggang ang araw pagkatapos ang
ikapitong Araw ng Pamamahinga. Iyon ay, dapat kayong bumilang ng limampung araw. Pagkatapos dapat ninyong ialay
ang isang handog ng bagong butil kay Yahweh.
[17] Dapat ninyong ilabas sa inyong mga bahay ang dalawang tinapay na ginawa mula sa dalawang ikapu ng isang epah.
Dapat ginawa ang mga ito mula sa pinong harina at inihurno kasama ang lebadura; isang paghahandog ang mga ito mula
sa unang mga prutas na itataas at idinulog kay Yahweh. [18] Dapat ninyong idulog kasama ang tinapay, pitong tupa isang
taong gulang at walang dungis, isang batang toro, at dalawang lalaking tupa. Dapat itong maging isang handog na
susunugin para kay Yahweh, kasama ang kanilang handog ng pagkaing butil at kanilang mga inuming handog, isang
paghahandog na ginawa sa pamamagitan ng apoy at maglalabas ng isang mabangong amoy para kay Yahweh.
[19] Maghahandog kayo ng isang lalaking kambing para sa isang handog para sa kasalanan, at dalawang tupang lalaki na
isang taong gulang para isang alay, bilang mga handog ng pagtitipon-tipon. [20] Dapat itataas ng pari ang mga ito sa harapan
ni Yahweh, kasama ang tinapay sa unang mga prutas, at idulog ang mga ito sa kanya bilang isang paghahandog kasama
ang dalawang tupa. Mga banal na handog ito kay Yahweh para sa pari. [21] Dapat gumawa kayo ng isang pahayag sa
parehong araw na iyon. Magkakaroon ng isang banal na pagpupulong, at dapat hindi kayo gagawa ng karaniwang
trabaho. Magiging isang permanenteng batas ito hanggang sa katapusan ng inyong mga salinlahi sa lahat ng mga lugar
kung saan kayo nakatira.
[22] Kapag gagapasin ninyo ang ani ng inyong lupain, dapat hindi ninyo gagapasin nang lubos ang mga sulok ng inyong mga
bukirin, at dapat hindi ninyo iipunin ang mga naipon ninyong ani. Dapat ninyong iwanan ang mga ito para sa mga
mahihirap at para sa mga dayuhan. Ako ay Yahweh na inyong Diyos.'"
[23] Kinausap ni Yahweh si Moises, sinasabi, [24] "Kausapin ang bayan ng Israel at sabihin, 'Sa ikapitong buwan, ang unang
araw ng buwan na iyon magiging isang mataimtim na pahinga para sa inyo, isang alaala sa pamamagitan ng pag-ihip ng
mga trumpeta, at isang banal na pagpupulong. [25] Dapat hindi kayo gagawa ng karaniwang trabaho, at dapat ninyong ialay
ang isang handog na ginawa sa pamamagitan ng apoy kay Yahweh.'"
[26] Pagkatapos kinausap ni Yahweh si Moises, sinasabi, [27] "Ngayon ang ika-sampung araw ng ikapitong buwan magiging
Araw ng Pambayad ng Kasalanan. Dapat magiging isang pagpupulong na inilaan kay Yahweh, dapat magpakumbaba
kayo at gumawa ng isang handog na inialay sa pamamagitan ng apoy para kay Yahweh.
[28] Dapat hindi kayo magtatrabaho sa araw na iyon sapagkat ito ay ang Araw ng Pambayad ng Kasalanan, upang gawin
ang pambayad ng kasalanan para sa inyong mga sarili sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos. [29] Ang sinumang hindi
magpapakumbaba ng kaniyang sarili sa araw na iyon dapat ihiwalay mula sa kaniyang mga tao.
[30] Ang sinumang gagawa ng trabaho sa araw na iyon, Ako, Yahweh, lilipulin ko siya mula sa kanyang mga tao. [31] Dapat
hindi kayo gagawa ng kahit anong trabaho sa araw na iyon. Magiging isang permanenteng batas ito hanggang sa
katapusan ng inyong mga salinlahi sa lahat ng mga lugar kung saan kayo nakatira. [32] Dapat ang araw na ito ay maging
isang mataimtim na Araw ng Pamamahinga para sa inyo, at magpakumbaba kayo sa ikasiyam na buwan. Mula sa gabi
hanggang sa susunod na gabi dapat ninyong panatilihin ang Araw ng inyong Pamamahinga.'
[33] Kinausap ni Yahweh si Moises, sinasabi, [34] "Kausapin ang mga bayan ng Israel, sinasabi, 'Sa ikalabing-limang araw ng
ikapitong buwan magiging Pista ng mga Kanlungan para kay Yahweh. Magtatagal ito ng pitong araw.
[35] Dapat magkaroon ng isang banal na pagpupulong sa unang araw. Dapat hindi kayo gagawa ng karaniwang trabaho. [36]
Sa loob ng pitong araw dapat kayong maghandog ng isang alay na ginawa sa pamamagitan ng apoy para kay Yahweh. Sa
ikawalong araw dapat magkaroon ng isang banal na pagpupulong, at dapat kayong gumawa ng isang alay na ihahandog
sa pamamagitan ng apoy para kay Yahweh. Ito ay isang mataimtin na pagpupulong, at hindi kayo gagawa kahit anong
karaniwang trabaho.
[37] Ito ay ang itinalagang mga pista para kay Yahweh, na dapat ninyong ipahayag bilang banal na mga pagpupulong para
maghandog ng alay na ginawa sa pamamagitan ng apoy para kay Yahweh, isang handog na susunugin at isang handog na
pagkaing butil, mga alay at mga inuming handog, isa sa bawat araw nito. [38] Mga pistang ito'y magiging dagdag sa mga
Araw ng Pamamahinga para kay Yahweh at inyong mga regalo, lahat ninyong mga panata at lahat ninyong kusang loob
na mga handog na inyong ibibigay kay Yahweh.
[39] Tungkol sa Pista ng mga Kanlungan, sa ikalabing-limang araw ng ikapitong buwan, kapag inipon ninyo ang mga prutas
ng mga lupain, dapat ninyong panatilihin ang pista ni Yahweh sa loob ng pitong araw. Ang unang araw magiging isang
mataimtim na pahinga, at ang ikawalong araw magiging isa ring mataimtim na pahinga.
[40] Sa unang araw dapat magdala kayo ng pinakamainam na prutas mula sa mga puno, mga sanga ng mga puno ng palma,
at madahong mga sanga na mayabong sa mga puno, at mga puno mula sa batis, at magsasaya kayo sa harapan ni Yahweh
na inyong Diyos sa pitong araw. [41] Sa pitong araw ng bawat taon, dapat ninyong ipagdiwang itong pista para kay Yahweh.
Magiging permanenteng batas ito hanggang sa katapusan ng inyong mga salinlahi sa lahat ng mga lugar kung saan kayo
nakatira. Dapat ninyong ipagdiwang itong pista sa ikapitong buwan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

42 Dapat kayong manirahan sa maliliit na mga kanlungan sa loob ng pitong araw. Lahat ng likas na ipinanganak na mga
Israelita dapat tumira sa maliliit na mga kanlungan sa loob ng pitong araw, 43 para ang inyong mga kaapu-apuhan,
angkan sa mga angkan, maaaring malaman kung papaano ko ginawa ang mga bayan ng Israel na manirahan sa ganoong
mga kanlungan nang inilabas ko sila sa lupain ng Ehipto. Ako si Yahweh ang inyong Diyos,'" 44 Sa ganitong paraan,
ipinahayag ni Moises sa mga bayan ng Israel ang itinalagang kapistahan para kay Yahweh.

Chapter 24

1 Kinausap ni Yahweh si Moises, sinasabi, 2 "Utusan ang mga bayan ng Israel para magdala sa iyo ng dalisay na langis na
hinalo mula sa mga olibo para sa langis ng inyong mga lampara, para laging nasusunog ang mga ito at magbigay ng
liwanag.
3 Sa labas ng kurtina bago ang mga tipan ng kautusan sa tolda ng pagpupulong, si Aaron ay dapat tuloy-tuloy, mula gabi
hanggang umaga, panatilihing naka-ilaw ang lampara sa harap ni Yahweh. Ito ay laging magiging isang batas sa buong
angkan ng iyong mga tao. 4 Ang punong pari ang dapat na magpanatiling nakailaw ang mga lampara sa harap ni Yahweh,
ang mga lampara sa ilawan ng gintong dalisay.
5 Dapat kang kumuha ng pinong harina at magluluto ng labindalawang tinapay dito. Dapat na maging dalawang
ikasampung ephah sa bawat tinapay. 6 Pagkatapos dapat mong ayusin ang mga ito sa dalawang linya, anim sa bawat
linya, sa mesa ng gintong dalisay sa harap ni Yahweh.
7 Dapat maglagay ng isang purong insenso sa tabi ng bawat linya ng mga tinapay bilang isang simbolo ng mga tinapay.
Susunugin ang insensong ito para kay Yahweh. 8 Bawat Araw ng Pamamahinga ang punong pari ang dapat na palaging
maglagay ng tinapay sa harap ni Yahweh, sa ngalan ng mga tao ng Israel. Bilang isang tanda ng walang hanggang tipan. 9
Ang pag-aalay na ito ay para kay Aaron at ng kanyang mga anak na lalaki. Dapat nilang kainin ito sa isang lugar na banal,
dahil ganap na inilaan ito sa kanya, yamang kinuha ito mula sa mga alay para kay Yahweh na gawa sa apoy."
10 Ngayon nangyari na ang anak na lalaki ng isang babaeng Israelita, na ang ama ay isang taga-Ehipto, sumama sa mga
bayan ng Israel. Itong anak na lalaki ng isang babaeng Israelita ay nakipag-away sa isang lalaking Israelita sa kampo. 11
Ang anak na lalaki ng babaeng Israelita ay nilapastangan ang pangalan ni Yahweh at nilait ang Diyos, kaya dinala siya ng
mga tao kay Moises. Ang pangalan ng kanyang ina ay Shelomith, ang anak na babae ni Dibri, mula sa lipi ni Dan. 12
Ikinulong siya hanggang ang hatol ni Yahweh ay ipahayag sa kanilang pasya.
13 Pagkatapos kinausap ni Yahweh si Moises, sinabi, 14 "Dalhin sa labas ng kampo ang taong nilait ang Diyos. Lahat ng
nakarinig sa kaniya ay dapat ipatong ang kanilang kamay sa kanyang ulo, at pagkatapos dapat siyang batuhin ng buong
kapulungan.
15 Dapat mong ipaliwanag sa mga tao ng Israel at sabihin, 'Sinumang lumait sa kaniyang Diyos ay dapat dalhin ang
kaniyang pagkakasala. 16 Siya na nilapastanganan ang pangalan ni Yahweh ay tiyak na malalagay sa kamatayan. Lahat ng
kapulungan ay tiyak na dapat siyang batuhin, kahit pa nga siya ay isang dayuhan o isang dayuhang Israelita. Kung
sinuman ang lumapastangan sa pangalan ni Yahweh, dapat siyang malagay sa kamatayan.
17 At ang sinomang pumatay ng isang tao ay tiyak na dapat ilagay sa kamatayan. 18 Siya na pumatay ng hayop ng iba ay
dapat bayaran ito, buhay sa buhay.
19 Kapag sinugatan ng isang tao ang kaniyang kapit-bahay, dapat din gawin sa kaniya ang ginawa niya sa kanyang kapit-
bahay: 20 bali sa bali, mata sa mata, ngipin sa ngipin. Bilang siya ay nakagawa ng pinsala sa isang tao, iyon din ang dapat
gawin sa kaniya. 21 Sinuman ang pumatay ng isang hayop ay dapat itong bayaran, at sinuman ang pumatay ng isang tao
ay dapat malagay sa kamatayan.
22 Dapat kang magkaroon ng magkatulad na batas para sa kapwa dayuhan at dayuhang Israelita, dahil ako si Yahweh na
inyong Diyos.'" 23 Kaya kinausap ni Moises ang mga tao ng Israel, at dinala ng mga tao ang lalaki sa labas ng kampo, na
siyang lumait kay Yahweh. Binato nila siya ng mga bato. Sinunod ng mga tao ng Israel ang utos ni Yahweh kay Moises.

Chapter 25

1 Nakipag-usap si Yahweh kay Moises sa Bundok Sinai, na sinasabing, 2 "Makipag-usap ka sa mga tao ng Israel at sabihin
sa kanila, 'Kapag dumating kayo sa lupaing ibibigay ko sa inyo, sa gayon dapat na magpatupad ang lupain ng isang Araw
ng Pamamahinga para kay Yahweh.
3 Dapat ninyong taniman ang inyong bukid sa loob ng anim na taon, at sa loob ng anim na taon dapat ninyong putulan
ang ubasan at tipunin ang mga bunga. 4 Subalit sa ikapitong taon, isang Araw ng Pamamahinga ng taimtim na pahinga
para sa lupa ang dapat ipatupad, isang Araw ng Pamamahinga para kay Yahweh. Hindi ninyo dapat taniman ang inyong
bukid o putulan ang inyong ubasan.
5 Hindi kayo dapat magsagawa ng isinaayos na pag-aani ng anumang tumutubong mag-isa, at hindi kayo dapat
magsagawa ng isinaayos na pag-aani ng anumang ubas na tumutubo sa mga hindi pinutulang baging ninyo. Ito ay
magiging isang taon ng taimtim na pahinga para sa lupa. 6 Anuman ang tumubo sa hindi sinakang lupa sa panahon ng
taon ng Araw ng Pamamahinga ay magiging pagkain para sa inyo. Kayo, ang inyong mga lalaki at babaeng lingkod, ang

inyong mga upahang lingkod at ang mga dayuhang naninirahan kasama ninyo ay maaaring magtipon ng pagkain. 7 At
ang inyong mga alagang hayop at saka mga mababangis na hayop ay maaaring kainin anuman ang tumubo sa lupa.
8 Dapat kayong bumilang ng pitong taon ng mga Araw ng Pamamahinga, iyon ay, pitong ulit na pitong taon, upang
magkaroon ng pitong mga Araw ng Pamamahingang taon, na binubuo ng apatnapu't siyam na taon. 9 Pagkatapos dapat
kayong umihip ng maingay na trumpeta sa lahat ng dako sa ikasampung araw ng ikapitong buwan. Sa Araw ng
Pagbabayad ng Kasalanan dapat kayong umihip ng isang trumpeta sa kabuuan ng lahat ng inyong lupain.
10 Dapat ninyong italaga ang ikalimampung taon kay Yahweh at magpahayag ng kalayaan sa buong lupain para sa lahat
ng naninirahan dito. Magiging isang Paglaya ito para sa inyo, kung saan dapat ibalik ang mga ari-arian at mga alipin sa
kanilang mga pamilya.
11 Ang ikalimampung taon ay magiging isang Paglaya para sa inyo. Hindi kayo dapat magtanim o gumawa ng isinaayos na
pag-aani. Kainin anuman ang tumutubong mag-isa, at tipunin ang mga ubas na tumutubo sa hindi pinutulang mga
baging. 12 Dahil isang Paglaya iyon, na magiging banal para sa inyo. Dapat ninyong kainin ang bungang tumutubong mag-
isa mula sa kabukiran.
13 Dapat ninyong ibalik ang bawat isa sa kanyang sariling ari-arian sa Taon ng Paglaya. 14 Kung magbebenta kayo ng
anumang lupa sa inyong kapit-bahay o bibili ng anumang lupa mula sa inyong kapit-bahay, hindi ninyo dapat dayain o
gawan ng masama ang isa't isa.
15 Kung bibili kayo ng lupa mula sa inyong kapit-bahay, isaalang-alang ang bilang ng mga taon at mga pananim na
maaaring anihin hanggang sa susunod na Paglaya. Dapat din iyong isaalang-alang ng inyong kapit-bahay na nagbebenta
ng lupa. 16 Ang higit na malaking bilang ng taon hanggang sa susunod na Paglaya ay magdaragdag sa halaga ng lupa, at
ang higit na maliit na bilang ng taon hanggang sa susunod na Paglaya ay magbabawas sa halaga, dahil ang bilang ng pag-
aani na idudulot ng lupa para sa bagong may-ari ay may kaugnayan sa bilang ng mga taon bago ang susunod na Paglaya.
17 Hindi ninyo dapat dayain o gawan ng masama ang isa't isa; sa halip, dapat ninyong parangalan ang inyong Diyos,
sapagkat ako ay Yahweh, na inyong Diyos.
18 Kaya nga dapat ninyong sundin ang aking mga kautusan, ingatan ang aking mga batas, at tuparin ang mga iyon. Sa
gayon ligtas kayong mamumuhay sa lupain. 19 Mamumunga ang lupain, at kakain kayo hanggang mabusog at ligtas na
mamumuhay roon.
20 Maaaring sabihin ninyo, "Anong kakainin namin sa panahon ng ikapitong taon? Masdan, hindi kami makakapagtanim
o makakapagtipon ng bunga." 21 Iuutos kong dumating sa inyo ang aking pagpapala sa ikaanim na taon, at magbibigay ito
ng aning sapat para sa tatlong taon. 22 Magtatanim kayo sa ikawalong taon at patuloy na kakain mula sa bunga ng mga
nakaraang taon at mga itinagong pagkain. Hanggang sa dumating ang ani ng ikasiyam na taon, makakakain kayo mula sa
mga pagkaing itinago sa mga nakaraang taon.
23 Hindi dapat ipagbili ang lupa sa bagong permanenteng may-ari, dahil sa akin ang lupa. Kayong lahat ay mga dayuhan
at pansamantalang naninirahan sa aking lupain. 24 Dapat ninyong sundin ang karapatan ng pagtubos para sa lahat ng
lupang makamtan ninyo; dapat ninyong payagang muling bilhin ang lupa ng pamilya ng kung kanino ninyo ito binili. 25
Kung naging mahirap ang kapwa ninyo Israelita at dahil doon ipinagbili ang ilan sa kanyang ari-arian, sa gayon
maaaring bilhin muli ng pinakamalapit niyang kamag-anak ang ari-ariang ipinagbili niya sa inyo.
26 Kung ang isang tao ay walang kamag-anak para tumubos ng kanyang ari-arian, subalit kung umunlad siya at may
kakayahang tubusin ito, 27 sa gayon maaari niyang kuwentahin ang mga taon mula nang ipinagbili ang lupa at bayaran
ang nalalabi sa tao na kung kanino niya ito ipinagbili. Pagkatapos maaari siyang bumalik sa kanyang sariling ari-arian. 28
Subalit kung hindi niya kayang bawiin ang lupa para sa kanyang sarili, sa gayon mananatili ang lupang ipinagbili niya sa
pagmamay-ari ng bumili nito hanggang sa Taon ng Paglaya. Sa Taon ng Paglaya, ibabalik ang lupa sa taong nagbenta nito,
at babalik ang tunay na may-ari sa kanyang ari-arian.
29 Kung ang isang tao ay magbebenta ng isang bahay sa isang pinaderang siyudad, sa gayon maaari niya itong bilhin muli
sa loob ng isang buong taon matapos na ipagbili ito. Sa loob na isang buong taon magkakaroon siya ng karapatan ng
pagtubos. 30 Kung hindi matubos ang bahay sa loob ng isang buong taon, sa gayon ang bahay na nasa pinaderang siyudad
ay magiging permanenteng ari-arian ng taong bumili nito, sa kabuuan ng mga salinhlahi ng kanyang mga kaapu-apuhan.
Hindi na ibabalik ang bahay na iyon sa Paglaya.
31 Subalit ang mga bahay sa mga bayan na walang pader sa palibot ng mga iyon ay magiging ari-ariang may kaugnayan sa
mga bukirin ng bansa. Maaaring bilhin muli ang mga iyon, at dapat ibalik ang mga iyon sa panahon ng paglaya. 32
Gayunman, ang mga bahay na pagmamay-ari ng mga Levita sa kanilang mga siyudad ay maaaring tubusin sa anumang
oras.
33 Kung hindi tutubusin ng isa sa mga Levita ang bahay na ipinagbili niya, sa gayon dapat ibalik ang bahay na ipinagbili sa
siyudad kung saan ito naroon sa Paglaya, dahil ang mga bahay sa mga siyudad ng mga Levita ay ari-arian nila sa gitna ng
mga tao ng Israel. 34 Subalit hindi maaring ipagbili ang mga bukid sa palibot ng kanilang mga siyudad dahil ang mga iyon
ay permanenteng ari-arian ng mga Levita.
35 Kung naging mahirap ang kapwa kababayan ninyo, kung kaya hindi na niya kayang itaguyod ang kanyang sarili, sa
gayon dapat ninyo siyang tulungan tulad ng tutulungan ang isang dayuhan o sino pa mang naninirahan bilang tagalabas
na kasama ninyo. 36 Huwag siyang singilin ng tubo o subukang kumita mula sa kanya sa anumang paraan, ngunit
parangalan ang inyong Diyos upang ang kapatid ninyo ay makapanatiling namumuhay kasama ninyo. 37 Hindi ninyo siya

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

dapat bigyan ng pautang na pera at patawan ng tubo, ni pagbilhan ng iyong pagkain upang kumita. [38] Ako ay Yahweh na inyong Diyos na naglabas sa inyo mula sa lupain ng Ehipto, upang ibigay ko sa inyo ang lupain ng Canaan, at upang ako ay maging Diyos ninyo.
[39] Kung maging mahirap ang kapwa kababayan ninyo at ipagbili ang kanyang sarili sa inyo, hindi ninyo siya dapat pagtrabahuhin tulad ng isang alipin. [40] Ituring siyang isang upahang lingkod. Dapat siyang maging tulad ng isang taong pansamantalang naninirahan kasama ninyo. Maglilingkod siya sa inyo hanggang sa Taon ng Paglaya. [41] Pagkatapos aalis siya mula sa inyo, siya at ang kanyang mga anak na kasama niya, at babalik siya sa kanyang sariling pamilya at sa ari-arian ng kanyang ama.
[42] Sapagkat mga lingkod ko sila na inilabas ko mula sa lupain ng Ehipto. Hindi sila ipagbibili bilang mga alipin. [43] Hindi ninyo sila dapat pamunuan nang malupit, subalit dapat ninyong parangalan ang inyong Diyos. [44] Para sa inyong mga aliping lalaki at babae, na maaari ninyong makuha mula sa mga bansang naninirahan sa palibot ninyo, maaari kayong bumili ng mga alipin mula sa kanila.
[45] Maaari rin kayong bumili ng mga alipin sa mga dayuhang naninirahan kasama ninyo, iyon ay, mula sa kanilang mga pamilyang kasama ninyo, mga batang ipinanganak sa inyong lupain. Maaari ninyo silang maging ari-arian. [46] Maaari ninyong ibigay ang ganyang mga alipin bilang isang pamana sa inyong mga anak na kasunod ninyo, para panghawakan bilang ari-arian. Mula sa kanila ay maaari kayong palaging bumili ng inyong mga alipin, ngunit hindi ninyo dapat pamunuan ang mga tao ng Israel nang may pagmamalupit.
[47] Kung isang dayuhan o isang taong pansamantalang naninirahan kasama ninyo ang naging mayaman, at kung isa sa mga kapwa ninyo Israelita ang naging mahirap at ipagbili ang kanyang sarili sa dayuhang iyon, o sa isang tao sa pamilya ng isang dayuhan, [48] matapos na ang inyong kapwa Israelita ay nabili, maaari siyang muling bilhin. Isang tao sa kanyang pamilya ang maaaring tumubos sa kanya.
[49] Marahil ang tiyuhin ng tao o anak ng kanyang tiyuhin ang siyang tutubos sa kanya, o sinumang malapit na kamag-anak niya mula sa kanyang pamilya. O, kung naging maunlad siya, maaari niyang tubusin ang kanyang sarili. [50] Dapat siyang makipagtawaran sa taong bumili sa kanya; dapat niyang bilangin ang mga taon mula sa taong ipinagbili niya ang kanyang sarili sa nakabili sa kanya hanggang sa Taon ng Paglaya. Ang halaga ng kanyang katubusan ay dapat kuwentahin alinsunod sa halagang ibabayad sa isang upahang lingkod, para sa bilang ng mga taon na maaari siyang patuloy na magtrabaho para sa bumili sa kanya.
[51] Kung may maraming taon pang natitira hanggang sa Paglaya, dapat siyang magbalik bayad bilang halaga para sa kanyang katubusan ng isang katumbas na dami ng perang angkop sa bilang ng mga taong iyon. [52] Kung may ilang taon na lamang tungo sa Taon ng Paglaya, sa gayon ay dapat siyang makipagtawaran sa nakabili sa kanya upang ipakita ang bilang ng mga taong natitira bago ang Paglaya, at dapat siyang magbayad para sa kanyang katubusan alinsunod sa bilang ng mga taon.
[53] Dapat siyang ituring bilang isang taong inuupahan taun-taon. Dapat ninyong tiyaking hindi siya mapagmalupitan. [54]
Kung hindi siya matutubos sa mga paraang ito, dapat siyang maglingkod hanggang sa Taon ng Paglaya, siya at ang kanyang mga anak na kasama niya. [55] Para sa akin ang mga tao ng Israel ay mga lingkod. Mga lingkod ko sila na inilabas ko mula sa lupain ng Ehipto. Ako ay Yahweh na inyong Diyos.'"

Chapter 26

[1] "Dapat huwag kayong gumawa ng mga rebulto, ni hindi kayo magtatayo ng mga nililok na mga larawan o isang sagradong batong haligi at dapat huwag kayong maglagay sa inyong lupain ng anumang hinulma na imaheng bato na inyong yuyukudan, sapagkat ako si Yahweh na inyong Dios. [2] Dapat ninyong isagawa ang aking mga Araw ng Pamamahinga at parangalan ang aking santuwaryo. Ako si Yahweh.
[3] Kung lalakad kayo sa aking mga batas at isaisip ang aking mga utos at susundin ang mga ito, [4] Sa gayon bibigyan ko kayo ng ulan sa kapanahunan nito; mapapakinabangan ang lupain at magbibigay ang mga punong kahoy sa bukid ng kanilang mga bunga.
[5] Magpapatuloy ang inyong paggiik hanggang sa panahon ng aning ubas at aabot ang aning ubas hanggang sa panahon ng pagtatanim. Kakainin ninyo ang inyong tinapay ng sagana at mamumuhay ng ligtas sa ginawa ninyong tahanan sa lupain; [6] Magbibigay ako ng kapayapaan sa lupain; hihiga kayo ng walang kahit na anong kinatatakutan. Aalisin ko ang mga mababangis na hayop mula sa lupain at hindi dadaan ang espada sa inyong lupain.
[7] Hahabulin ninyo ang inyong mga kaaway at babagsak sila sa inyong harapan sa pamamagitan ng espada. [8] Hahabulin ng lima sa inyo ang isang daan at hahabulin ng isang daan sa inyo ang sampung libo; babagsak ang inyong mga kaaway sa inyong harapan sa pamamagitan ng espada.
[9] Titingnan ko kayo ng may pagkampi at gagawin ko kayong mabunga at pararamihin kayo; Itatatag ko ang aking tipan sa inyo. [10] Kakain kayo ng pagkaing inimbak ng mahabang panahon. Kakailanganin ninyong ilabas ang inyong inimbak na pagkain dahil kakailanganin ninyo ng lugar para sa bagong ani.
[11] Ilalagay ko ang aking tabernakulo sa inyo at hindi ko kayo itatakwil. [12] Maglalakad ako kasama ninyo, magiging Diyos ninyo at magiging bayan ko kayo. [13] Ako si Yahweh na inyong Dios na nagdala sa inyo palabas mula sa lupain ng Ehipto,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

nang sa ganoon hindi na nila kayo magiging mga alipin. Winasak ko ang mga rehas ng inyong yugo at pinalakad kayo ng
matuwid.
14 Pero kung hindi kayo makikinig sa akin at hindi sumunod sa lahat ng mga utos na ito, 15 at kung tatanggihan ninyo ang
aking mga kautusan at kung kamumuhian ang aking mga batas, na hindi ninyo susundin ang lahat ng aking mga utos,
pero susuwayin ko ang tipan—
16 —kung gagawin ninyo ang mga bagay na ito, ay gagawin ko ito sa inyo: pahihirapan ko kayo ng katakot-takot, sisirain
ang mga mata at unti-unting uubusin ang inyong buhay ng mga sakit at lagnat. Magtatanim kayo ng inyong mga binhi
para sa wala, dahil ang inyong mga kaaway ang kakain ng bunga ng mga ito. 17 Tatalikuran ko kayo at dadaigin kayo ng
inyong mga kaaway. Pamumunuan kayo ng mga taong galit sa inyo at tatakas kayo kahit walang humahabol sa inyo.
18 Kung hindi kayo makikinig sa aking mga utos, ay paparusahan ko kayo ng pitong beses ang tindi para sa inyong mga
kasalanan. 19 Babaliin ko ang inyong pinagmamalaking kapangyarihan. Gagawin ko ang langit sa inyong itaas na parang
bakal at ang inyong lupain na parang tanso. 20 Mauubos ang inyong lakas para sa wala, sapagkat hindi magkakaroon ang
inyong lupa ng ani at hindi mamumunga ang inyong mga punong kahoy na nasa lupain.
21 Kung maglalakad kayo laban sa akin at hindi makikinig sa akin, magdadala ako sa inyo ng pitong beses pang palo na
katumbas ng inyong mga kasalanan. 22 Magpapadala ako ng mapanganib na mga hayop laban sa inyo na magnanakaw ng
inyong mga anak, lilipol ng inyong mga baka at magpapakaunti ng inyong bilang. Kaya magiging pinabayaan ang inyong
mga daanan.
23 Kung sa lahat ng ito, hindi niyo pa rin tinatanggap ang aking pagtuturo, sa halip nagpatuloy na lumakad laban sa akin,
24 Pagkatapos lalakad din ako laban sa inyo. Ako mismo ang magpapatama sa inyo ng pitong beses na palo para sa inyong
mga kasalanan.
25 Magdadala ako ng espada sa inyo na gagawa ng paghihiganti dahil sa pagsuway sa aking mga utos. Maiipon kayo sa
loob ng inyong mga siyudad at magpapadala ako ng mga sakit sa inyo doon at matatalo kayo sa pamamagitan ng
kapangyarihan ng inyong kaaway. 26 Kapag puputulin ko ang tustos ng inyong pagkain, sampung mga kababaihan ang
makakaluto ng inyong tinapay sa isang hurnohan, at ipamamahagi nila ang inyong tinapay ayon sa timbang. Kakain kayo
ngunit hindi mabubusog.
27 Kung hindi kayo makikinig sa akin kahit pa na may mga ganitong bagay, at sa halip patuloy na lumakad laban sa akin, 28
ay lalakad ako laban sa inyo sa galit at paparusahan ko kayo ng kahit pitong beses pang ulit na katumbas ng inyong mga
kasalanan.
29 Kakainin ninyo ang laman ng inyong mga anak na lalaki; kakainin ninyo ang laman ng inyong mga anak na babae. 30
Gigibain ko ang inyong mga altar, puputulin ko ang inyong mga altar ng insenso, at itatapon ang inyong mga bangkay sa
ibabaw ng bangkay ng inyong mga diyos-diyosan, at ako mismo, kasusuklaman kayo.
31 Gagawin kong sira-sirang lugar ang inyong mga lungsod at sisirain ang inyong mga santuwaryo. Hindi ako malulugod
sa samyo ng inyong mga handog. 32 Sisirain ko ang lupain. Sobrang mabibigla ang inyong mga kaaway na naninirahan
doon sa pagkakasira. 33 Ikakalat ko kayo sa mga bansa, at bubunutin ko ang aking espada at susundan kayo. Pababayaan
ang inyong lupain at magiging sira-sira inyong mga lungsod.
34 Pagkatapos magsasaya ang lupain sa mga Araw ng Pamamahinga nito hangga't nananatili itong pinabayaan at nasa
lupain kayo ng inyong mga kaaway. Sa panahong iyon, mamamahinga ang lupain at magpapakasaya sa mga Araw ng
Pamamahinga nito. 35 Hangga't nananatili itong pinabayaan, maangkin nito ang pamamahinga, pamamahinga na hindi
nito naangkin sa inyong mga Araw ng Pamamahinga, noong nanirahan kayo sa lupaing iyon. 36 At para doon sa mga
natira sa inyo sa mga lupain ng mga kaaway, magpapadala ako ng takot sa inyong mga puso na kahit pa na sa tunog ng
isang dahon na hinihipan sa hangin, magugulantang kayo at tatakas kayo na parang tinatakasan ninyo ang espada.
Babagsak kayo kahit na wala namang humahabol sa inyo.
37 Madadaganan ninyo ang isa't isa na parang tinatakbuhan ninyo ang espada, kahit na wala namang humahabol sa inyo.
Hindi kayo magkakaroon ng kapangyarihan na tumayo sa harap ng inyong mga kaaway. 38 Maglalaho kayo sa mga
nabibilang na mga bansa, at ang lupain mismo ng inyong mga kaaway ang lalamon sa inyo. 39 'Yung mga natitira sa inyo,
mabubulok sa kanilang mga kasalanan doon sa mga lupain ng inyong mga kaaway, at dahil sa kasalanan ng kanilang
mga ama, mabubulok din sila.
40 Ngunit kung aamin sila sa kanilang mga kasalanan at sa kasalanan ng kanilang mga ama, at sa kanilang kataksilan na
pagiging hindi tapat sa akin at sa kanilang paglalakad laban sa akin— 41 na nagdulot sa akin upang talikuran sila at ibigay
sila sa lupain ng kanilang mga kaaway—kung magpapakumbaba ang kanilang hindi pa tuli na mga puso, at kung
tatanggapin nila ang kaparusahan ng kanilang mga kasalanan, 42 ay isasaisip ko ang aking kasunduan kay Jacob, aking
kasunduan kay Isaac, at ang aking kasunduan kay Abraham; gayun din, na isasaisip ko ang lupain.
43 Pinabayaan nila ang lupain, nang sa ikalugod nito ang mga Araw ng Pamamahinga hangga't nananatili itong
pinabayaan nila. Kinailangan nilang pagbayaran ang kaparusahan para sa kanilang mga kasalanan sapagkat sila mismo
ang tumanggi sa aking mga iniatas at namuhi sa aking mga batas.
44 Pero sa kabila ng lahat ng ito, kapag nasa lupain sila ng kanilang mga kaaway, hindi ko sila kamumuhian na tuluyan
silang lipulin at hindi puputulin ang aking tipan sa kanila, sapagkat ako si Yahweh na kanilang Diyos. 45 Pero para sa
kanilang kapakanan isasaisip ko ang tipan sa kanilang mga ninuno, na siyang aking dinala palabas mula sa lupain ng
Ehipto na nasaksihan ng mga bansa, upang ako ay maging Diyos nila. Ako si Yahweh."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[46] Ito ang mga utos, kautusan, at mga batas na ginawa ni Yahweh sa pagitan ng kanyang sarili at ng mga tao ng Israel sa Bundok Sinai sa pamamagitan ni Moises.

Chapter 27

[1] Nangusap si Yahweh kay Moises at sinabi, [2] "Magsalita ka sa mga tao ng Israel at sabihin sa kanila, 'Kapag gagawa ang
isang tao ng isang natatanging panata na nangangailangang gumamit siya ng isang pamantayang halaga ng isang tao na
ilalaan niya kay Yahweh, gamitin ang sumusunod na mga halaga.
[3] Ang inyong pamantayang halaga para sa isang lalaki mula dalawampu hanggang animnapung taong gulang ay dapat
limampung siklo ng pilak, batay sa siklo ng santuwaryo. [4] Ang inyong pamantayang halaga para sa isang babae sa
parehong gulang ay dapat tatlumpung siklo.
[5] Mula limang taon hanggang dalawampung taong gulang ang inyong pamantayang halaga ay dapat dalawampung siklo
para sa lalaki, at sampung siklo para sa babae. [6] Mula isang buwang gulang hanggang limang taon ang inyong
pamantayang halaga ay dapat limang siklo ng pilak para sa isang lalaki, at tatlong siklo ng pilak para sa isang babae.
[7] Mula animnapung taong gulang pataas ang inyong pamantayang halaga para sa isang lalaki ay dapat labin limang siklo,
at sampung siklo para sa isang babae. [8] Pero kung ang taong gumawa ng panata ay hindi makabayad ng pamantayang
halaga, kung gayon dapat iharap sa pari ang taong ibinigay, at bibigyang halaga ng pari ang taong iyon sa pamamagitan
ng halagang makakaya ng isang gumagawa ng panata.
[9] Kung gusto ng isang tao na mag-alay ng isang hayop kay Yahweh, at kung tatanggapin ito ni Yahweh, sa gayon ang hayop
na iyon ay ilalaan sa kanya. [10] Hindi dapat baguhin o palitan ng isang tao ang isang hayop na iyon, isang mabuti para sa
isang masama o isang masama para sa isang mabuti. Kung gagawin niyang baguhin ang isa para sa iba, sa gayon
parehong mga hayop at ang isa na ipinagpalit ay magiging banal.
[11] Gayunman, kung ang panunumpa ng isang tao na ibigay kay Yahweh ay totoong marumi, kung kaya hindi ito
tatanggapin ni Yahweh, sa gayon dapat dalhin ng tao ang hayop sa isang pari. [12] Bibigyang halaga ito ng pari, sa
pamamagitan ng halaga ng hayop sa pamilihan. Anuman ang halaga na ibinigay ng pari sa hayop, iyon ang magiging
halaga nito.
[13] At kung nais ng may-ari na tubusin ito, ang ikalima ng halaga nito ay idadagdag sa pantubos na presyo nito.
[14] Kung ninanais ng isang tao na ilaan ang kaniyang bahay para ibukod para kay Yahweh, sa gayon tatantiyahin ng pari
ang halaga nito. Anuman ang ibibigay na halaga ng pari dito, iyon ang magiging halaga nito. [15] Pero kung ilalaan ng may-
ari ang kaniyang tahanan at katagalan ninais na tubusin ito, ang ikalima ng halaga nito ay idadagdag sa pantubos na
presyo, at pagkatapos magiging kaniyang muli ang bahay.
[16] Kung ninanais ng isang tao na ilaan kay Yahweh ang ilan sa kaniyang lupa, sa gayon ang pagtataya ng halaga nito ay
gagawin alinsunod sa halaga ng binhing kinakailangan upang itanim dito. Magkakahalaga ng limampung siklo ng pilak
ang isang homer ng sebada.
[17] Kung ilalaan niya ang kaniyang bukid sa panahon ng Taon ng Paglaya, ang tinatayang halaga ay mananatili. [18] Pero
kung ilalaan niya ang kaniyang bukid pagkatapos ng Paglaya, sa gayon dapat kwentahin ng pari ang halaga ng lupa ayon
sa bilang ng mga taon na natitira hanggang sa susunod na Taon ng Paglaya, at dapat bawasan ang tinatayang halaga.
[19] Kung ang taong naglaan ng bukid ay nagnanais na tubusin ito, sa gayon dapat siyang magdagdag ng ikalima sa
tinatayang halaga, at ito ay magiging kaniyang muli. [20] Kung hindi niya tutubusin ang bukid, o kung ipagbili niya ang
bukid sa ibang tao, hindi na ito matutubos kailanman. [21] Sa halip, ang bukid, kapag ibinalik ito sa Paglaya, magiging isang
banal na regalo kay Yahweh, katulad ng bukid na ganap na ibinigay kay Yahweh. Mabibilang ito sa pari.
[22] Kung ilalaan ng isang tao kay Yahweh ang bukid na kanyang binili, pero ang bukid na iyon ay hindi bahagi ng lupain ng
kanyang pamilya, [23] pagkatapos aalamin ng pari ang tinatayang halaga hanggang sa Taon ng Paglaya, at dapat bayaran ng
tao ang halaga sa araw na iyon bilang isang banal na regalo kay Yahweh.
[24] Sa Taon ng Paglaya, ibabalik ang bukid sa tao kung kanino ito binili, sa may-ari ng lupa. [25] Dapat na itakda ang lahat ng
mga tinatayang mga halaga ayon sa timbang ng santuwaryong siklo. Dalawampung gera ang dapat na katumbas ng isang
siklo.
[26] Pero ang unang anak ng mga hayop ay nabibilang na kay Yahweh at walang tao ang maaaring maglaan nito—maging
lalaking baka o tupa—sapagkat ito ay nabibilang kay Yahweh. [27] Kung ito ay isang maruming hayop, maaaring bilhin
itong muli ng may-ari sa tinatayang halaga, at dapat na idagdag ang ikalima sa halagang iyon. Kung hindi tinubos ang
hayop, sa gayon ipagbibili ito sa itinakdang halaga.
[28] Gayunman, walang taong maglalaan kay Yahweh mula sa anumang bagay na mayroon siya, maging tao o hayop, o lupa
ng kanyang pamilya, na maaaring ipagbili o tinubos. Bawat inilaan na bagay ay banal kay Yahweh. [29] Walang pantubos
ang maaaring ibayad para sa taong ibinukod para patayin. Dapat patayin ang taong iyon.
[30] Lahat ng ikapu ng lupain, maging tumubong butil sa lupa o bunga mula sa mga puno, ay kay Yahweh. Banal ito kay
Yahweh. [31] Kung tutubusin ng isang tao ang alinman sa kanyang ikapu, dapat siyang magdagdag ng ikalima sa halaga
nito.

[32] Para sa lahat ng ikapu ng grupo ng mga hayop o ang kawan, anuman ang dumaan sa ilalim ng tungkod ng pastol, dapat
ilaan kay Yahweh ang ikasampu. [33] Hindi dapat humanap ang pastol ng higit na mabuti o higit na masamang mga hayop,
at hindi niya maaaring ipagpalit ang isa para sa iba. Kung papalitan man niya ito, magiging banal ang parehong mga hayop at iyon na kung saan ito ipinagpalit. Hindi ito matutubos."'
[34] Ito ang mga utos na ibinigay ni Yahweh kay Moises sa Bundok Sinai para sa mga bayan ng Israel.

Numbers

Chapter 1

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises sa tolda ng pagpupulong sa ilang ng Sinai. Nangyari ito sa unang araw ng ikalawang buwan sa loob ng ikalawang taon matapos na makalabas ang mga tao ng Israel mula sa lupain ng Ehipto. Sinabi ni
Yahweh, [2] "Magsagawa ka ng isang pagbibilang sa lahat ng kalalakihan ng Israel sa bawat angkan, sa mga pamilya ng kanilang mga ama. Bilangin mo sila ayon sa kanilang mga pangalan. Bilangin mo ang bawat lalaki, ang bawat lalaking [3]
dalawampung taong gulang pataas. Bilangin mo ang lahat ng maaaring makipaglaban bilang mga kawal para sa Israel. Dapat ninyong itala ni Aaron ang bilang ng mga kalalakihan sa kanilang armadong mga grupo.
[4] Ang isang lalaki mula sa bawat tribu, ang isang ulo ng angkan ay dapat maglingkod sa iyo bilang pinuno ng tribu. Dapat
pangunahan ng bawat pinuno ang mga kalalakihang makikipaglaban para sa kaniyang tribu. [5] Ito ang mga pangalan ng
mga pinunong dapat makipaglaban na kasama mo: Mula sa tribu ni Ruben, si Elizur na anak na lalaki ni Sedeur; [6] sa
tribu ni Simeon, si Selumiel na anak na lalaki ni Zurisaddai;
[7] mula sa tribu ni Juda, si Naason na anak na lalaki ni Aminadab; [8] mula sa tribu ni Isacar, si Natanael na anak na lalaki ni
Zuar; [9] mula sa tribu ni Zebulon, si Eliab na anak na lalaki ni Helon;
[10] mula sa tribu ni Efraim na anak na lalaki ni Jose ay si Elisama na anak na lalaki ni Ammiud; mula sa tribu ni Manases, si Gamaliel na anak na lalaki ni Pedasur; [11] mula sa tribu ni Benjamin na anak na lalaki ni Jose ay si Abidan na anak na lalaki ni Gideon;
[12] mula sa tribu ni Dan, si Ahiezer na anak na lalaki ni Ammisaddai; [13] mula sa tribu ni Aser, si Pagiel na anak na lalaki ni
Okran; [14] mula sa tribu ni Gad, si Eliasaf na anak na lalaki ni Deuel; [15] at mula sa tribu ni Neftali, si Ahira na anak na lalaki ni Enan.
[16] Ito ang mga lalaking pinili mula sa mga tao. Pinangunahan nila ang mga tribu ng kanilang mga ninuno. Sila ang mga pinuno ng mga angkan sa Israel.
[17] Ang mga lalaking ito ay kinuha nina Moises at Aaron, na kanilang naitala sa pamamagitan ng pangalan, [18] at sa tabi ng
mga lalaking ito, tinipon nila ang lahat ng mga kalalakihan ng Israel sa unang araw ng ikalawang buwan. At bawat lalaking dalawampung taong gulang pataas ay kinilala ang kaniyang kanunu-nunuan. Dapat niyang pangalanan ang mga angkan at ang mga pamilyang nagmula sa kaniyang mga ninuno. [19] Pagkatapos, itinala ni Moises ang kanilang mga bilang
sa ilang ng Sinai, gaya ng inuutos ni Yahweh na kaniyang gawin.
[20] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Ruben, panganay na anak ni Israel, binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng lalaking dalawampung taong gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang
ninuno at mga pamilya. [21] 46, 500 na kalalakihan ang nabilang nila mula sa tribu ni Ruben.
[22] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Simeon ay binilang nila ang lahat ng pangalan ng bawat lalaking dalawampung taong gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang ninuno at mga pamilya. [23]
59, 300 na kalalakihan ang nabilang nila mula sa tribu ni Simeon.
[24] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Gad ay binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng bawat lalaking dalawampung taong gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang ninuno at mga pamilya. [25]
45, 650 na kalalakihan ang nabilang nila mula sa tribu ni Gad.
[26] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Juda ay binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng bawat lalaking dalawampung taong gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang ninuno at mga pamilya. [27]
74, 600 na kalalakihan ang nabilang nila mula sa tribu ni Juda.
[28] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Isacar ay binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng bawat lalaking dalawampung taong gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang ninuno at mga
pamilya. [29] 54, 400 na kalalakihan ang nabilang nila mula sa tribu ni Isacar.
[30] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Zebulon ay binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng bawat lalaking dalawampung taong gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang ninuno at mga
pamilya. [31] 57, 400 na kalalakihan ang nabilang nila mula sa tribu ni Zebulon.
[32] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Efraim na anak na lalaki Jose ay binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng bawat lalaking dalawampung taong gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng
kanilang ninuno at mga pamilya. [33] 40, 500 na kalalakihan ang nabilang nila mula sa tribu ni Efraim.
[34] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Manases ay binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng bawat lalaking dalawampung taong gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang ninuno at mga
pamilya. [35] 32, 200 na kalalakihan ang nabilang nila mula sa tribu ni Manases.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

36 Mula sa mga kaapu-apuhan ni Benjamin ay binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng bawat lalaking dalawampung
taong gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang ninuno at mga
pamilya. 37 35, 400 na kalalakihan ang nabilang nila mula sa tribu ni Benjamin.
38 Mula sa mga kaapu-apuhan ni Dan ay binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng bawat lalaking dalawampung taong
gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang ninuno at mga pamilya. 39
62, 700 ang nabilang nila mula sa tribu ni Dan.
40 Mula sa mga kaapu-apuhan ni Aser ay binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng bawat lalaking dalawampung taong
gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang ninuno at mga pamilya.
41 , 500 na kalalakihan ang nabilang nila mula sa tribu ni Aser.
42 Mula sa mga kaapu-apuhan ni Neftali ay binilang nila ang lahat ng mga pangalan ng bawat lalaking dalawampung
taong gulang pataas na kayang pumunta sa digmaan, mula sa mga talaan ng mga angkan ng kanilang ninuno at mga
pamilya. 43 53, 400 ang nabilang nila mula sa tribu ni Neftali.
44 Binilang nina Moises at Aaron ang lahat ng mga lalaking ito, kasama ang labindalawang kalalakihang namumuno sa
labindalawang tribu ng Israel. 45 Kaya lahat ng kalalakihan sa Israel mula sa dalawampung taong gulang pataas, lahat
nang maaaring makipaglaban sa digmaan ay binilang nila sa bawat kanilang mga pamilya. 46 603, 550 na kalalakihan ang
nabilang nila.
47 Ngunit hindi na nila binilang ang mga kalalakihang nagmula kay Levi, 48 dahil sinabi ni Yahweh kay Moises, 49 "Hindi
mo dapat bilangin ang tribu ni Levi o isama sila sa kabuuang bilang ng mga tao sa Israel.
50 Sa halip, italaga mo ang mga Levita na ingatan ang tabernakulo ng toldang tipanan, at ingatan ang buong kagamitan sa
loob ng tabernakulo at sa lahat ng kagamitang naroon. Dapat buhatin ng mga Levita ang tabernakulo at dapat nilang
dalhin ang mga kagamitan sa nito. Dapat nilang ingatan ang tabernakulo at itayo ang kanilang kampo sa paligid nito.
51 Kapag ang tabernakulo ay ililipat na sa ibang lugar, dapat itong ibaba ng mga Levita. Kapag ang tabernakulo ay itatayo,
dapat itong itayo ng mga Levita. At ang sinumang dayuhang lalapit sa tabernakulo ay dapat patayin. 52 Kapag itatayo ng
mga tao ng Israel ang kanilang mga tolda, dapat itong gawin ng bawat lalaki malapit sa bandilang nabibilang sa kaniyang
armadong grupo.
53 Gayon pa man, dapat itayo ng mga Levita ang kanilang mga tolda sa paligid ng tabernakulo ng toldang tipanan upang
hindi bumaba ang aking galit sa mga tao ng Israel. Dapat ingatan ng mga Levita ang tabernakulo ng toldang tipanan." 54
Ginawa ng mga tao ng Israel ang lahat ng mga bagay na ito. Ginawa nila ang lahat na inutos ni Yahweh sa pamamagitan
ni Moises.

Chapter 2

1 Muling nagsalita si Yahweh kina Moises at Aaron. Kaniyang sinabi, 2 "Ang bawat kaapu-apuhan ng mga Israelita ay dapat
magkampo sa palibot ng bandila ng kaniyang armadong grupong nabibilang sa hukbo at sa palibot ng pinakamaliit na
watawat na palatandaan sa kaniyang tribu. Ang kanilang mga kampo ay dapat nakaharap sa tolda ng pagpupulong.
3 Dapat magkampo ang mga lalaking nabibilang sa kampo ni Juda kasama ang kanilang armadong grupo sa palibot ng
bandila ni Juda, sa silangan ng tolda ng pagpupulong, kung saan sumisikat ang araw. Si Naason na anak ni Amminadab
ang dapat mamuno sa hukbo ni Juda. 4 Ang hukbo ni Juda ay may 74, 600 na kalalakihan.
5 Dapat magkampo ang tribu ni Isacar kasunod ni Juda. Si Nethanael na anak ni Zuar ang dapat mamuno sa hukbo ni
Isacar. 6 Ang hukbo ni Isacar ay may 54, 400 na kalalakihan.
7 Dapat magkampo ang tribu ni Zebulon kasunod ng kampo ni Isacar. Si Eliab na anak ni Helon ang dapat mamuno sa
hukbo ni Zebulun. 8 Ang hukbo ni Zebulon ay may 57, 400 na kalalakihan.
9 Ang lahat ng hukbong nagkampo kasama si Juda ay 186, 400 na kalalakihan. Sila ang dapat maunang lumabas mula sa
kampo.
10 Dapat magkampo ang mga hubo sa katimugang bahagi sa palibot ng bandila ni Ruben. Si Elizur na anak ni Shedeur ang
dapat mamuno sa hukbo ni Ruben. 11 Ang hukbo ni Ruben ay may 46, 500 na kalalakihan.
12 Dapat magkampo ang tribu ni Simeon kasunod ni Ruben. Si Selumiel na anak ni Zurisaddai ang dapat mamuno sa
hukbo ni Simeon. 13 Ang hukbo ni Simeon ay may 59, 300 na kalalakihan.
14 Sumunod ang tribu ni Gad. Si Eliasaf na anak ni Deuel ang dapat mamuno sa hukbo ni Gad. 15 Ang hukbo ni Gad ay may
45, 650 na kalalakihan.
16 Ang lahat ng mga hukbong dapat magkampong kasama ni Ruben ay may bilang na 151, 450 na kalalakihan. Sila ang
dapat pangalawang lumabas mula sa kampo.
17 Susunod, dapat lumabas mula sa kampo ang tolda ng pagpupulong kasama ng mga Levita sa gitna ng lahat ng kampo.
Dapat lalabas sila mula sa kampo sa parehong pagkakaayos gaya ng kanilang pagpasok sa loob ng kampo. Ang bawat
lalaki ay dapat nasa kaniyang kinalalagyan, sa tabi ng kaniyang bandila.
18 Dapat magkampo ang hukbo ng Efraim sa dakong kanluran ng tolda ng pagpupulong. Si Elishama na anak ni Ammiud
ang dapat mamuno sa hukbo ng Efraim. 19 Ang hukbo ng Efraim ay may 40, 500 na kalalakihan.

[20] Dapat ang tribu ni Manases ang magkampong kasunod ng Efraim. Si Gamaliel na anak ni Pedasur ang dapat mamuno
sa hukbo ni Manases. [21] Ang hukbo ng Manases ay may 32, 200 na kalalakihan.
[22] Susunod ang tribu ni Benjamin. Si Abidan na anak ni Gideon ang dapat mamuno sa hukbo ni Benjamin. [23] Ang hukbo ni
Manases ay may 35, 400 na kalalakihan.
[24] Lahat ng mga hukbong nagkampong kasama ni Efraim ay may bilang na 108, 100 na kalalakihan. Sila ang pangatlong
dapat lumabas mula sa kampo.
[25] Dapat magkampo ang hukbo ni Dan sa palibot ng kaniyang bandila sa dakong hilaga ng tabernakulo. Si Ahieser na anak
ni Ammisaddai ang dapat mamuno sa mga kaapu-apuhan ni Dan. [26] Ang hukbo ni Dan ay may 62, 700 na kalalakihan.
[27] Dapat magkampo ang tribu ni Aser kasunod ni Dan. Si Pagiel na anak ni Okran ang dapat mamuno sa mga kaapu-
apuhan ni Aser. [28] Ang hukbo ni Aser ay may 41, 500 na kalalakihan.
[29] Ang sumunod ay ang tribu ni Neftali. Si Ahira na anak ni Enan ang dapat mamuno sa mga kaapu-apuhan ni Neftali. [30]
Ang hukbo ni Neftali ay may 53, 400 na kalalakihan.
[31] Lahat ng mga hukbong nagkampong kasama ni Dan ay may bilang na 157, 600 na kalalakihan. Sila ang dapat mahuling
lumabas mula sa kanilangkampo kasama ang kanilang bandila."
[32] Naibilang nina Moises at Aaron ayon sa mga angkan ng kanilang ninuno ang 603, 550 na kalalakihan sa mga hukbo ng
mga Israelita. [33] Ngunit hindi naibilang nina Moises at Aaron ang mga Levita sa mga tao ng Israel. Ito ay ayon sa iniutos ni
Yahweh kay Moises.
[34] Ginawa ng mga Israelita ang lahat ng bagay na ipinag-utos ni Yahweh kay Moises. Nagkampo sila sa tabi ng kanilang
mga bandila. Lumabas sila mula sa kampo ayon sa kanilang mga angkan, batay sa pagkakasunod ng mga angkan nga
kanilang mga ninuno.

Chapter 3

[1] Ngayon ito ang kasaysayan ng mga kaapu-apuhan nina Aaron at Moises nang kausapin ni Yahweh si Moises sa Bundok
Sinai. [2] Ang mga pangalan ng mga Anak na lalaki ni Aaron ay sina Nadab ang panganay, at Abihu, Eleazar, at Itamar.
[3] Ito ang mga pangalan ng mga anak na lalaki ni Aaron, ang mga paring pinahiran ng langis at siyang itinalaga upang
maglingkod bilang mga pari. [4] Ngunit namatay sa harapan ni Yahweh sina Nadab at Abihu nang naghandog sila kay
Yahweh ng hindi katanggap-tanggap na apoy sa ilang ng Sinai. Walang mga anak sina Nadab at Abihu, kaya sina Eleazar
at Itamar lamang ang naglingkod bilang mga pari kasama ni Aaron na kanilang ama.
[5] Nagsalita si Yahweh kay Moises Moises. Sinabi niya, [6] "Dalhin mo ang tribu ni Levi at iharap sila kay Aaron na pari para
matulungan nila siya.
[7] Dapat nilang isagawa ang tungkulin sa pangalan ni Aaron at ang buong sambayanan sa harap ng tolda ng pagpupulong.
Dapat silang maglingkod sa tabernakulo. [8] Dapat nilang ingatan ang lahat ng mga kasangkapan sa tolda ng pagpupulong,
at dapat nilang tulungan ang mga tribu ng Israel upang isagawa ang paglilingkod sa tabernakulo.
[9] Dapat mong ibigay ang mga Levita kay Aaron at sa kaniyang mga anak na lalaki. Ganap silang ibinigay upang tulungan
siyang maglingkod sa mga tao ng Israel. [10] Dapat mong hirangin sina Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki bilang
mga pari, ngunit sinumang dayuhang lalapit ay dapat patayin."
[11] Nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [12] "Tingnan mo, kinuha ko ang mga Levita mula sa mga tao ng Israel.
Ginawa ko ito sa halip na kunin ang bawat panganay na lalaki na ipinanganak mula sa mga tao ng Israel. Pag-aari ko ang
mga Levita. [13] Pag-aari ko ang lahat ng mga panganay. Sa araw na sasalakayin ko ang lahat ng panganay sa lupain ng
Ehipto, inilaan ko para sa aking sarili ang lahat ng panganay sa Israel, kapwa mga tao at mga hayop. Sila ay pag-aari ko.
Ako si Yahweh."
[14] Nagsalita si Yahweh kay Moises sa ilang ng Sinai. Sinabi niya, [15] "Bilangin mo ang mga kaapu-apuhan ni Levi sa bawat
pamilya, sa mga tahanan ng kanilang mga ninuno. Bilangin mo ang bawat lalaki na isang buwang gulang at pataas." [16]
Sila ay binilang ni Moises, bilang pagsunod sa atas na ibinigay sa kanila ng salita ni Yahweh, gaya ng iniutos sa kaniya ni
Yahweh.
[17] Ang mga pangalan ng mga anak na lalaki ni Levi ay sina Gerson, Kohat, at Merari. [18] Ang mga angkan na nagmumula sa
mga anak na lalaki ni Gerson ay sina Libni at Shimei. [19] Ang mga angkan na nagmumula sa mga anak na lalaki ni Kohat
ay sina, Amram, Izar, Hebron, at Uziel. [20] Ang mga angkan na nagmumula sa mga anak na lalaki ni Merari ay sina Mahali
at Musi. Ito ang mga angkan ng mga Levita, na nakatala angkan sa angkan.
[21] Ang mga angkan ng mga Libnita at ng mga Shimeita ay nagmula kay Gerson. Ito ang mga angkan ng mga Gersonita. [22]
Lahat ng mga lalaki mula sa isang buwang gulang at pataas ay binilang, na may kabuuang bilang na 7, 500. [23] Dapat
magkampo ang angkan ng mga Gersonita sa dakong kanluran ng tabernakulo.
[24] Dapat pangunahan ni Eliasaf na anak na lalaki ni Lael ang angkan ng kaapu-apuhan ng mga Gersonita. [25] Dapat ingatan
ng pamilya ni Gerson ang mga kurtina ng tabernakulo sa ilalim ng panlabas na mga takip ng tolda ng pagpupulong.
Dapat nilang ingatan ang tolda, ang mala-toldang pantakip, at ang kurtina para sa pasukan patungo sa tolda ng
pagpupulong. [26] Dapat nilang ingatan ang mga tabing sa patyo, ang kurtina sa pasukan ng patyo—ang patyo na

nakapalibot sa santuwaryo at ang altar. Dapat nilang ingatan ang mga lubid ng tolda ng pagpupulong at para sa lahat ng
bagay na nasa loob nito.
27 Ang mga angkan na ito ay nagmula kay Kohat: ang angkan ng mga Amramita, ang angkan ng mga Izarita, ang angkan
ng mga Hebronita, at ang angkan ng mga Uzielita. Ang mga angkan na ito ay nabibilang sa mga Kohatita. 28 8, 600 na mga
lalaki ang nabilang na may edad isang buwang gulang at pataas upang mag-ingat sa mga bagay na pag-aari ni Yahweh. 29
Dapat magkampo ang mga pamilya ng mga kaapu-apuhan ni Kohat sa dakong timog ng tabernakulo.
30 Dapat pangunahan ni Elizafan na anak na lalaki ni Uziel ang mga angkan ng mga Kohatita. 31 Dapat nilang ingatan ang
kaban, ang mesa, ang ilawan, ang mga altar, ang mga sagradong bagay na ginagamit sa kanilang paglilingkod, ang
kurtina, at ang lahat ng gawain sa palibot nito. 32 Dapat pangunahan ni Eleazar na anak na lalaki ni Aaron na pari ang
mga kalalakihang namumuno sa mga Levita. Dapat niyang pangasiwaan ang mga lalaking nag-iingat sa banal na lugar.
33 Dalawang angkan ang nagmula kay Merari: ang angkan ng mga Mahlita at ang angkan ng mga Musita. Ang mga angkan
na ito ay nagmula kay Merari. 34 6, 200 na mga lalaki ang nabilang na may edad isang buwang gulang at pataas. 35 Dapat
pangunahan ni Zuriel na anak na lalaki ni Abihail ang mga angkan ni Merari. Dapat silang magkampo sa dakong hilaga
ng tabernakulo.
36 Dapat ingatan ng mga kaapu-apuhan ni Merari ang mga tabla ng tabernakulo, ang mga pahalang na haligi, mga poste,
mga patungan, lahat ng mga kagamitang metal, at lahat ng bagay na kaugnay sa mga ito, kabilang 37 ang mga haligi at
mga poste ng patyo na nakapalibot sa tabernakulo, kasama ang mga patungan ng poste ng mga ito, mga tulos, at mga
lubid.
38 Dapat magkampo sina Moses at Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki sa dakong silangan ng tabernakulo, sa
harapan ng tolda ng pagpupulong, sa dakong sinisikatan ng araw. Sila ang mamahala para sa katuparan ng kanilang mga
tungkulin sa santuwaryo at sa mga tungkulin ng mga tao ng Israel. Dapat patayin ang sinumang dayuhan na lalapit sa
santuwaryo. 39 Binilang nina Moises at Aaron ang lahat ng mga lalaki sa mga angkan ni Levi na may edad isang buwang
gulang at pataas, gaya ng iniutos ni Yahweh. Dalawampu't dalawang libong kalalakihan ang nabilang nila.
40 Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Bilangin mo ang lahat ng panganay na mga lalaki sa mga tao ng Israel na may edad isang
buwang gulang at pataas. Ilista mo ang kanilang mga pangalan. 41 Dapat mong kunin ang mga Levita para sa akin sa halip
na ang lahat ng mga panganay ng mga tao ng Israel. Ako si Yahweh. At dapat mong kunin ang alagang hayop ng mga
Levita sa halip na ang lahat ng panganay na alagang hayop ng mga kaapu-apuhan ni Israel."
42 Binilang ni Moises ang lahat ng panganay na mga tao ng Israel gaya ng iniutos ni Yahweh na gawin niya. 43 Binilang niya
ang lahat ng mga panganay na mga lalaki ayon sa kanilang pangalan, na may edad isang buwang gulang at pataas. 22,
273 na kalalakihan ang nabilang niya.
44 Muling nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, 45 "Kunin mo ang mga Levita sa halip na ang lahat ng panganay sa
mga tao ng Israel. At kunin mo ang alagang hayop ng mga Levita sa halip na ang alagang hayop ng mga tao. Ang mga
Levita ay pag-aari ko. Ako si Yahweh.
46 Dapat kang mangolekta ng limang siklo para sa pantubos ng bawat isa sa 273 panganay ng mga tao ng Israel na humigit
sa bilang ng mga Levita. 47 Dapat mong gamitin ang siklo ng santuwaryo bilang iyong pamantayang timbang. Ang siklo ay
katumbas ng dalawampung gera. 48 Dapat mong ibigay ang halaga ng pantubos na iyong binayaran kay Aaron at sa
kanyang mga anak na lalaki."
49 Kaya tinipon ni Moises ang pambayad ng pantubos mula sa mga taong humigit sa bilang ng mga natubos ng mga Levita.
50 Tinipon ni Moises ang mga pera mula sa panganay na anak ng mga tao ng Israel. Nakaipon siya ng 1, 365 na siklo, na
tumitimbang sa siklo ng santuwaryo. 51 Ibinigay ni Moises ang pantubos na pera kay Aaron at sa kanyang mga anak na
lalaki. Ginawa ni Moises ang lahat ng bagay na sinabi sa kanya upang gawin sa pamamagitan ng mga salita ni Yahweh,
gaya ng iniutos sa kanya ni Yahweh.

Chapter 4

1 Nagsalita si Yahweh kina Moises at Aaron. Sinabi niya, 2 "Magsagawa kayo ng isang pagtatala sa mga lalaking kaapu-
apuhan ni Kohat na nagmula sa mga Levita, sa pamamagitan ng kanilang mga angkan at ng mga pamilya ng kanilang
ninuno. 3 Bilangin ninyo ang lahat ng kalalakihan na tatlumpu hanggang limampung taong gulang. 4 Dapat sumali ang
kalalakihang ito sa samahan para maglingkod sa tolda ng pagpupulong. Dapat pangalagaan ng mga kaapu-apuhan ni
Kohat ang pinakasagradong mga bagay na inilaan para sa akin sa tolda ng pagpupulong.
5 Kapag naghahanda ang kampo para umabante, dapat pumunta si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki sa tolda,
ibaba ang kurtina na naghihiwalay sa pinakabanal na lugar mula sa banal na lugar, at itakip ito sa kaban ng tipan. 6
Dapat nilang takpan ang kaban ng mga balat ng dugong. Dapat silang maglatag ng asul na tela sa taas nito. Dapat nilang
ilagay ang mga pasanan sa pagbubuhat nito.
7 Dapat silang maglatag ng isang asul na tela sa mesa ng tinapay ng presensya. Sa ibabaw nito, dapat nilang ilagay ang
mga pinggan, mga kutsara, mga mangkok, at mga banga para sa pagbubuhos. Dapat palaging nasa mesa ang tinapay. 8
Dapat nilang takpan ang mga ito ng isang matingkad na pulang tela at muli ng mga balat ng dugong. Dapat nilang ilagay
ang mga pasanan sa pagbubuhat sa mesa.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[9] Dapat silang kumuha ng isang asul na tela at takpan ang patungan ng ilawan, kasama ng mga ilawan nito, mga sipit,
mga sisidlan ng abo, at lahat ng mga banga ng langis para sa mga ilawan. [10] Dapat nilang takpan ang patungan ng ilawan
at ang lahat ng mga kasangkapan nito ng mga balat ng dugong, at dapat nilang ilagay ito sa balangkas na binubuhat. [11]
Dapat nilang ilatag ang isang asul na tela sa gintong altar. Dapat nilang takpan ito ng mga balat ng dugong, at pagkatapos
ay ilagay ang mga pasanan sa pagbubuhat.
[12] Dapat nilang dalhin ang lahat ng kasangkasapan para sa gawain sa loob ng banal na lugar at balutin ito ng isang asul na
tela. Dapat nilang takpan ito ng mga balat ng dugong at ilagay ang kasangkapan sa balangkas na binubuhat. [13] Dapat
nilang alisin ang mga abo mula sa altar at maglatag ng isang lilang tela sa altar. [14] Dapat nilang ilagay ang lahat ng
kasangkapan sa balangkas na binubuhat na ginagamit nila sa paggawa ng altar. Ang mga bagay na ito ay ang mga kawali,
mga tinidor, mga pala, mga mangkok, at lahat ng ibang kasangkapan para sa altar. Dapat nilang takpan ang altar ng mga
balat ng dugong at pagkatapos ay ilagay ang mga pasanan sa pagbubuhat.
[15] Kapag ganap na natakpan ni Aaron at ng kaniyang mga anak na lalaki ang banal na lugar at lahat ng mga kasangkapan
nito, at kapag umabante ang kampo, dapat pumunta ang mga kaapu-apuhan ni Kohat upang dalhin ang banal na lugar.
Kapag hinawakan nila ang mga sagradong kasangkapan, dapat silang mamatay. Ito ang gawain ng mga kaapu-apuhan ni
Kohat, upang dalhin ang mga gamit sa tolda ng pagpupulong. [16] Dapat pangalagaan ni paring Eleazar na anak na lalaki ni
Aaron ang langis para sa ilaw. Dapat niyang pangasiwaan ang pangangalaga ng matamis na insenso, ang palagiang
handog na butil, ang pampahid na langis, ang buong tabernakulo at lahat ng narito, ang sagradong mga kagamitan at
mga artikulo."
[17] Nagsalita si Yahweh kina Moises at Aaron. Sinabi niya, [18] "Huwag hayaan ang mga angkan ng mga tribu ni Kohat na
maalis mula sa mga Levita. [19] Ipangtanggol ninyo sila sa paggawa nito, upang sila ay mabuhay at hindi mamamatay.
Kapag nilapitan nila ang pinakabanal na mga bagay [20] hindi sila dapat pumasok upang tingnan ang banal na lugar kahit
sandali, kasi kung gagawin nila, dapat silang mamatay. Dapat pumasok sina Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki at
pagkatapos, dapat italaga nina Aaron at ng kaniyang mga anak na lalaki ang bawat Kohatita sa kaniyang gawain, sa
kaniyang natatanging mga tungkulin."
[21] Nagsalita muli si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [22] "Gumawa ka rin ng isang pagtatala ng mga kaapu-apuhan ni
Gerson, ayon sa mga pamilya ng kanilang ninuno, ayon sa kanilang mga angkan. [23] Bilangin mo iyong mga tatlumpu
hanggang limampung taong gulang. Bilangin mo silang lahat na sasali sa samahan upang maglingkod sa tolda ng
pagpupulong.
[24] Ito ay ang gawain ng mga angkan ng Gersonita, kapag sila ay naglilingkod at anuman ang kanilang binubuhat. [25] Dapat
nilang dalhin ang mga kurtina ng tabernakulo, ang tolda ng pagpupulong, ang mga pantakip nito, ang pantakip na balat
ng dugong na nakalagay dito, at ang mga kurtina para sa pasukan ng tolda ng pagpupulong. [26] Dapat nilang dalhin ang
mga kurtina ng patyo, ang kurtina para sa daanan sa tarangkahan ng patyo, na malapit sa tabernakulo at malapit sa
altar, ang mga lubid nito, at lahat ng mga kasangkapan para sa kanilang paglilingkod. Anuman ang kailangang gawin sa
mga bagay na ito, dapat nilang gawin ito.
[27] Dapat pamahalaan nila Aaron at ng kaniyang mga anak na lalaki ang lahat ng paglilingkod ng mga kaapu-apuhan ng
mga Gersonita, sa bawat bagay na kanilang ililipat, at sa lahat ng kanilang paglilingkod. Dapat mo silang italaga sa lahat
ng kanilang mga tungkulin. [28] Ito ay ang paglilingkod ng mga angkan ng mga kaapu-apuhan ng mga Gersonita para sa
tolda ng pagpupulong. Ang pari na si Itamar na anak na lalaki ni Aaron ang dapat na manguna sa kanilang paglilingkod.
[29] Dapat mong bilangin ang mga kaapu-apuhan ni Merari ayon sa kanilang mga angkan, at iayos mo sila ayon sa mga
pamilya ng kanilang ninuno, [30] mula tatlumpung taong gulang pataas hanggang limampung taong gulang. Bilangin mo
bawat isa na sasali sa samahan at maglilingkod sa tolda ng pagpupulong.
[31] Ito ay ang kanilang tungkulin at kanilang gawain sa lahat ng kanilang paglilingkod para sa tolda ng pagpupulong. Dapat
nilang pangalagaan ang pagbabalangkas ng tabernakulo, mga pahalang na haligi nito, mga poste, at mga patungan, [32]
kasama ng mga poste ng patyo sa palibot ng tabernakulo, ang mga patungan ng mga ito, mga tulos na pako, at ang mga
lubid nito, kasama ang mga metal ng mga ito. Itala sa kanilang pangalan ang mga bagay na dapat nilang dalhin.
[33] Ito ay ang paglilingkod ng mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Merari, anuman ang kanilang gagawin para sa tolda ng
pagpupulong, sa ilalim ng pamamahala n paring Itamar na anak na lalaki ni Aaron."
[34] Binilang nina Moises, Aaron at ng mga pinuno ng mga sambayanan ang mga kaapu-apuhan ng mga Kohatita ayon sa
mga angkan ng mga pamilya ng kanilang ninuno. [35] Binilang sila mula tatlumpung taong gulang pataas hanggang
limampung taong gulang. Binilang nila ang bawat isa na sasali sa samahan para maglingkod sa tolda ng pagpupulong. [36]
Binilang nila ang 2, 750 na kalalakihan ayon sa kanilang mga angkan.
[37] Binilang nina Moises at Aaron ang lahat ng kalalakihan sa mga angkan at mga pamilya ng mga Kohatita na siyang
naglilingkod sa tolda ng pagpupulong. Sa pag-gawa nito, sinunod nila ang iniutos ni Yahweh na kanilang gawin sa
pamamagitan ni Moises.
[38] Binilang ang mga kaapu-apuhan ni Gerson sa kanilang mga angkan, ayon sa mga pamilya ng kanilang ninuno, [39] mula
tatlumpu hanggang limampung taong gulang, bawat isa na sasali sa samahan para maglingkod sa tolda ng pagpupulong.
[40] Lahat ng kalalakihan, binilang ayon sa kanilang mga angkan at mga pamilya ng kanilang ninuno, sa bilang na 2, 630.
[41] Binilang nina Moises at Aaron ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Gerson na maglilingkod sa tolda ng
pagpupulong. Sa paggawa nito, sinunod nila ang iniutos ni Yahweh sa kanila na gawin sa pamamagitan ni Moises.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

42 Binilang ang mga kaapu-apuhan ni Merari sa kanilang angkan ayon sa mga pamilya ng kanilang ninuno, 43 mula
tatlumpu hanggang limampung taong gulang, bawat isa na sasali sa samahan para maglingkod sa tolda ng pagpupulong.
44 Lahat ng kalalakihan, nabilang ayon sa kanilang mga angkan at mga pamilya ng kanilang mga ninuno, sa bilang na 3,
200.
45 Binilang nina Moises at Aaron ang lahat ng kalalakihang ito, ang mga kaapu-apuhan ni Merari. Sa paggawa nito,
sinunod nila ang iniutos ni Yahweh sa kanila na gawin sa pamamagitan ni Moises.
46 Kaya binilang nina Moises, Aaron, at ng mga pinuno ng Israel ang lahat ng Levita ayon sa kanilang angkan sa mga
pamilya ng kanilang ninuno 47 mula tatlumpu hanggang limampung taong gulang. Binilang nila ang bawat isa na gagawa
ng mga gawain sa tabernakulo, at sinumang magdadala at mamamahala ng mga kagamitan sa tolda ng pagpupulong. 48
Nabilang nila ang 8, 580 na kalalakihan.
49 Sa utos ni Yahweh, binilang ni Moises ang bawat lalaki, patuloy na bilang ang bawat-isa ayon sa uri ng gawaing
naitilaga sa kaniya upang gawin niya. Binilang niya ang bawat-isa sa uri ng tungkulin na kanyang pasanin. Sa paggawa
nito, sinunod nila ang utos ni Yahweh na kanilang gawin sa pamamagitan ni Moises.

Chapter 5

1 Nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, 2 "Utusan mo ang mga tao ng Israel na paalisin mula sa kampo ang lahat ng
may nakakahawang sakit sa balat, at lahat ng may tumutulong sugat, at ang sinumang marumi sa pamamagitan ng
paghawak ng isang patay na katawan. 3 Maging lalaki o babae, dapat paalisin ninyo sila sa kampo. Hindi nila dapat
dungisan ang kampo, dahil naninirahan ako dito." 4 Kaya ginawa ito ng mga tao ng Israel. Pinaalis nila sila sa kampo,
gaya ng inutos ni Yahweh kay Moises. Sinunod ng mga tao ng Israel si Yahweh.
5 Muling nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, 6 "Magsalita ka sa mga tao ng Israel. Kapag nakagawa ang isang
lalaki o babae ng anumang kasalanang tulad ng ginagawa ng mga tao sa isa't isa, at hindi tapat sa akin, ang taong iyon ay
nagkasala. 7 Kung gayon, dapat niyang aminin ang kasalanang kaniyang nagawa. Dapat niyang ganap na bayaran ang
halaga ng kaniyang pagkakasala at dagdagan ang halaga ng higit sa ikalimang bahagi. Dapat niyang ibigay ito sa isang
taong nakagawan niya ng kamalian.
8 Ngunit kung ang taong nagawan niya ng kamalian ay walang malapit na kamag-anak upang tumanggap ng bayad, dapat
niyang bayaran ang halaga para sa kaniyang pagkakasala sa akin sa pamamagitan ng isang pari, kasama ang isang
lalaking tupa upang pambayad sala para sa kaniyang sarili. 9 Bawat handog na idinulog sa isang pari mula sa lahat ng
sagradong bagay, ang mga bagay na inilaan ng mga tao ng Israel para sa akin ay mapapabilang sa paring iyon. 10
Mapapabilang sa pari ang bawat sagradong bagay na pag-aari ng mga tao. Mapapabilang sa paring iyon ang anumang
ibibigay ng isang tao sa pari."
11 Muling nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, 12 "Magsalita ka sa mga tao ng Israel. Sabihin mo sa kanila,
'Ipagpalagay na tumalikod ang isang asawang babae at nagkasala laban sa kaniyang asawang lalaki.
13 Pagkatapos, ipagpalagay na ang isang lalaki ay nakipagtalik sa kaniya. Sa ganitong kalagayan, nadungisan siya. Kahit na
hindi ito nakita ng kaniyang asawang lalaki o nalaman ang tungkol dito, at kahit wala ni isa ang nakahuli sa kaniya sa
kaganapan at wala ni isa ang makapagpatotoo laban sa kaniya, 14 gayon pa man, maaaring ipaalam ng isang espiritu ng
pagseselos sa asawang lalaki na ang kaniyang asawang ay nadungisan. Gayunman, ang espiritu ng pagseselos ay
maaaring iparating sa isang lalaki na ang kaniyang asawa ay hindi nadungisan.
15 Sa ganitong mga kalagayan, dapat dalhin ng lalaki ang kaniyang asawa sa pari. Dapat magdala ng isang inuming
handog ang asawang lalaki para sa kaniyang asawa. Dapat magdala siya ng isang ikasampu ng isang epa ng sebadang
harina. Dapat hindi niya ito buhusan ng langis o kamanyang dahil ito ay isang handog na butil ng pagseselos, isang
handog na butil na maaaring tagaturo ng kasalanan.
16 Ang pari ay dapat ilapit ang babae at iharap siya kay Yahweh. 17 Dapat kumuha ang pari ng isang tapayan ng banal na
tubig at kumuha ng alikabok mula sa sahig ng tabernakulo. Dapat niyang ilagay ang alikabok sa tubig.
18 Dapat iharap ng pari ang babae kay Yahweh. Dapat alisin ng babae ang takip ng kaniyang ulo at alisin ang tali ng
kaniyang buhok. Dapat ilagay ng pari sa kaniyang mga kamay ang handog na butil bilang isang pahiwatig. Ito ang
handog na butil ng pagseselos. Dapat hawakan ng pari sa kaniyang kamay ang mapait na tubig na may alikabok na
magdadala ng isang sumpa sa kaniya. 19 Dapat panumpain siya ng pari ng isang panunumpa. Dapat niyang sabihin sa
babae, "Kung walang lalaking nakipagtalik sa iyo, at kung hindi ka naligaw at nakagawa ng kalaswaan, tiyak na ikaw ay
magiging malaya mula sa mapait na tubig na ito na magdadala ng isang sumpa.
20 Ngunit kung ikaw ay isang babae na nasa ilalim ng kaniyang asawa, naligaw, kung nadungisan ka, at kung nakipagtalik
sa iyo ang ilang lalaki..." 21 Dapat panumpain ng pari ang babae ng isang panunumpa na magdadala ng isang sumpa sa
kaniya, at pagkatapos, dapat siyang patuloy na kausapin ang babae,"... at gagawin kang isang isinumpa ni Yahweh na
ipapakita sa iyong mga tao na maging ganoon. Mangyayari ito kung pahihintulutan ni Yahweh ang iyong hita na mabulok
at mamaga ang iyong tiyan. 22 Ang tubig na ito na nagdadala ng sumpa ay pupunta sa iyong tiyan, mamaga ang iyong
tiyan, at mabubulok ang iyong mga hita." Isasagot dapat ng babae, "Oo, mangyari nawa ito kung ako ay nagkasala."

[23] Dapat Isulat ng pari ang mga sumpang ito sa isang kasulatang binalumbon, at pagkatapos, dapat niyang hugasan ang mga sumpang isinulat sa mapait na tubig.
[24] Ipapainom ng pari ang mapait na tubig sa babaeng magdadala ng sumpa. Papasok sa kaniya at magiging mapait ang
tubig na magdadala ng sumpa. [25] Dapat kumuha ang pari ng handog na butil ng pagseselos mula sa kamay ng babae.
Dapat niyang itaas ang handog na butil sa harap ni Yahweh at dalhin ito sa altar. [26] Dapat kumuha ng isang dakot ng
handog na butil, isang bahagi nito, at sunugin ito sa altar. Pagkatapos, dapat niyang ibigay sa babae ang mapait na tubig upang inumin.
[27] Kapag bibigyan niya ang babae ng tubig upang inumin, kung nadungisan siya dahil nakagawa siya ng isang kasalanan laban sa kaniyang asawang lalaki, ang tubig na magdadala ng sumpa ay papasok sa kaniya at magiging mapait.
Mamamaga ang kaniyang tiyan at mabubulok ang kaniyang hita. Isusumpa ang babae sa gitna kaniyang mga tao. [28]
Ngunit kung hindi nadungisan ang babae at kung malinis siya, dapat siyang maging malaya. Maaari siyang magkaroon ng mga anak.
[29] Ito ay ang batas ng pagseselos. Ito ay ang batas para sa isang babaeng lumayo mula sa kaniyang asawa at nadungisan. [30]
Ito ang batas para sa isang lalaki na may espiritu ng pagseselos kapag nagseselos siya sa kaniyang asawa. Dapat niyang dalhin ang babae sa harap ni Yahweh, at dapat gawin ng pari sa kaniya ang lahat ng bagay na inilalarawan ng batas na ito ng pagseselos.
[31] Magiging malaya ang lalaki mula sa pagkakasala sapgkat dinala niyaang kaniyang asawa sa pari. Ang babae ay dapat niyang dalhin ang anumang kasalanang maaaring nasa kaniya.'"

Chapter 6

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [2] "Magsalita ka sa mga tao ng Israel. Sabihin mo sa kanila, "Kapag ang isang
lalaki o isang babae ay ibinukod niya ang kaniyang sarili kay Yahweh kasama ang isang natatanging panata ng isang
Nazareo, [3] dapat niyang ilayo ang kaniyang sarili mula sa alak at matapang na inumin. Dapat hindi siya iinom ng suka na
gawa mula sa alak o mula sa matapang na inumin. Dapat hindi siya iinom ng anumang katas ng ubas o kakain ng
sariwang mga ubas o mga pasas. [4] Sa lahat ng araw na siya ay ibinukod sa akin, dapat wala siyang kakaining anumang bagay na gawa mula sa mga ubas, kabilang ang lahat ng bagay na gawa mula sa mga buto hanggang sa kanilang mga balat.
[5] Sa buong panahon ng kaniyang panata ng pagbubukod, walang labaha ang gagamitin sa kaniyang ulo hanggang sa mga araw ng kaniyang pagbubukod kay Yahweh ay matupad. Dapat siyang ihandog kay Yahweh. Dapat niyang hayaang humaba ang buhok sa kaniyang ulo.
[6] Sa buong panahon na ibubukod niya ang kaniyang sarili kay Yahweh, dapat hindi siya lalapit sa isang patay na katawan.
[7] Dapat hindi niya dudumihan ang kaniyang sarili kahit na para sa kaniyang ama, ina, kapatid na lalaki, o sa kapatid na
babae, kung sila ay namatay. Ito ay dahil ibinukod siya para sa Diyos, gaya ng maaaring makita ng lahat sa pamamagitan
ng kaniyang mahabang buhok. [8] Sa buong panahon ng kaniyang pagbubukod siya ay banal, nakalaan para kay Yahweh.
[9] Kung biglang namatay ang isang tao sa tabi niya at dudungisan ang kaniyang naibukod na pagkatao, sa gayon, dapat niyang ahitan ang kaniyang ulo sa araw ng kaniyang paglilinis na kung saan dapat pagkatapos ng pitong araw. Sa araw na iyon, dapat niyang ahitan ang kaniyang ulo.
[10] Sa ikawalong araw, dapat niyang dalhin ang dalawang kalapati o dalawang batang kalapati sa pari sa pasukan patungo
sa tolda ng pagpupulong. [11] Ang pari ay dapat maghandog ng isang ibon bilang handog sa kasalanan at ang isang ibon
bilang handog na susunugin. Ito ay pambayad para sa kaniya dahil nagkasala siya sa pamamagitan ng pagiging malapit sa patay na katawan. Dapat muli niyang ihandog ang kaniyang sarili kay Yahweh sa araw ding iyon.
[12] Dapat muli niyang ihandog ang kaniyang sarili kay Yahweh sa panahon ng kaniyang pagbubukod. Dapat niyang dalhin ang isang lalaking tupa na isang taong gulang bilang isang pag-aalay sa pagkakasala. Hindi dapat ibilang ang mga araw bago niya nadungisan ang kanyiang sarili, dahil nadungisan siya habang siya ay ibinukod para sa Diyos.
[13] Ito ang batas tungkol sa Nazareo para kapag natapos na ang panahon ng kaniyang pagbubukod. Dapat siyang dalhin sa
pasukan sa tolda ng pagpupulong. [14] Dapat niyang idulog ang kaniyang handog kay Yahweh. Dapat niyang ialay bilang
isang handog na susunugin ang isang lalaking tupa na isang taong gulang at walang kapintasan. Dapat magdala siya ng
isang babaeng tupa bilang handog para sa kasalanan na isang taong gulang at walang kapintasan. Dapat magdala siya ng
isang lalaking tupa na walang dungis bilang handog para sa pagtitipon-tipon. [15] Dapat magdala rin siya ng isang buslo ng
tinapay na ginawa na walang pampaalsa, mga tinapay ng pinong harina na hinaluan ng langis, mga wafer na tinapay na walang pampaalsa na pinahiran ng langis, kasama ang kanilang handog na butil at mga handog na inumin.
[16] Dapat idulog ng pari ang mga ito sa harap ni Yahweh. Dapat niyang ialay ang kaniyang handog para sa kasalanan at
handog na susunugin. [17] Kasama ang buslo ng tinapay na walang lebadura, dapat niyang idulog ang isang lalaking tupa
bilang isang alay, ang handog sa pagtitipon-tipon kay Yahweh. Dapat idulog din ng pari ang handog na butil at ang handog na inumin.

[18] Dapat ahitan ng Nazareo ang kaniyang ulo na nagpapahiwatig ng kaniyang pagkabukod sa Diyos sa pasukan patungo sa
tolda ng pagpupulong. Dapat niyang kunin ang buhok mula sa kaniyang ulo at ilagay ito sa apoy sa ilalim ng
paghahandog ng mga handog sa pagtitipon-tipon.
[19] Dapat kunin ng pari ang pinakuluang balikat ng lalaking tupa, isang tinapay na walang pampaalsa mula sa buslo, at
isang wafer na tinapay na walang pampaalsa. Dapat niyang ilagay ang mga ito sa kamay ng Nazareo pagkatapos niyang
ahitan ang kaniyang ulo na nagpapahiwatig ng pagkabukod. [20] Dapat itaas ng pari ang mga ito bilang isang handog sa
harap ni Yahweh at idulog ang mga ito sa kaniya. Ito ay banal na pagkain na nakalaan para sa pari, kasama ang dibdib na
itinaas at ang hita na inihandog. Pagkatapos nito, maaari nang uminom ng alak ang Nazareo.
[21] Ito ang batas para sa Nazareo na nagpapanata ng kaniyang alay kay Yahweh para sa kaniyang pagkabukod. Kahit ano
pa ang maaari niyang ibigay, dapat niyang panatilihin ang kaniyang tungkulin ng panata na kaniyang kinuha, upang
panatilihin ang pangakong nakalakip sa pamamagitan ng batas para sa Nazareo.'"
[22] Muling nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [23] "Kausapin mo si Aaron at ang kaniyang mga anak na lalaki.
Sabihin mo, 'Dapat ninyong pagpalain ang mga tao ng Israel sa ganitong paraan. Dapat ninyong sabihin sa kaniya, [24]
"Pagpalain ka nawa ni Yahweh at ingatan.
[25] Pasisikatin nawa ni Yahweh ang kaniyang liwanag sa iyo, titingin sa iyo, at mahabag sa iyo. [26] Tingnan ka nawa si
Yahweh nang may kabutihang loob at bigyan ka ng kapayapaan.'" [27] Sa ganitong paraan dapat nilang ibigay ang aking
pangalan sa mga tao ng Israel. At pagpapalain ko sila."

Chapter 7

[1] Sa araw na natapos ni Moises ang tabernakulo, binuhusan niya ito ng langis at itinalaga ito kay Yahweh, kasama ang
lahat kagamitan. Ganoon din ang ginawa niya sa altar at lahat ng kagamitan nito. Binuhusan niya ng langis ang mga ito
at itinalaga kay Yahweh. [2] Sa araw na iyon, nag-alay ng mga handog ang mga pinuno ng Israel, ang mga pangulo ng mga
pamilya ng kanilang ninuno. Ang mga taong ito ang nangunguna sa mga tribu. Pinamahalaan nila ang pagbibilang ng
mga kalalakihan sa sensus. [3] Dinala nila ang kanilang mga handog sa harapan ni Yahweh. Nagdala sila ng anim na
karitong may takip at labindalawang lalaking baka. Nagdala sila ng isang kariton para sa bawat dalawang pinuno, at
nagdala ang bawat pinuno ng isang lalaking baka. Idinulog nila ang mga bagay na ito sa harapan ng tabernakulo.
[4] Pagkatapos, kinausap ni Yahweh si Moises. Sinabi niya, [5] "Tanggapin mo ang mga handog mula sa kanila at gamitin ang
mga handog para sa gawain sa tolda ng pagpupulong. Ibigay mo ang mga handog sa mga Levita, sa bawat isa ayon sa
kailangan ng kaniyang gawain."
[6] Kinuha ni Moises ang mga kariton at ang mga lalaking baka, at ibinigay niya ang mga ito sa mga Levita. [7] Ibinigay niya
ang dalawang kariton at apat na lalaking baka sa mga kaapu-apuhan ni Gerson, dahil sa kailangan ng kanilang gawain. [8]
Ibinigay niya ang apat na kariton at walong lalaking baka sa mga kaapu-apuhan ni Merari, sa pangangalaga ni Itamar na
anak na lalaki ni Aaron na pari. Ginawa niya ito dahil sa kailangan ng kanilang gawain.
[9] Ngunit wala siyang ibinigay sa mga bagay na iyon sa mga kaapu-apuhan ni Kohat, dahil sa kanila ang mga gawaing
nauukol sa mga bagay na nabibilang kay Yahweh na kanilang papasanin sa kanilang mga balikat.
[10] Inialay ng mga pinuno ang kanilang mga handog para sa pagtatalaga ng altar sa araw na binuhusan ni Moises ng langis
ang altar. Inialay ng mga pinuno ang kanilang mga handog sa harapan ng altar. [11] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Dapat
ialay ng bawat pinuno ang kaniyang handog sa kaniyang sariling araw para sa pagtatalaga ng altar."
[12] Sa unang araw, inihandog ni Naason na anak ni Aminadab mula sa tribu ni Juda ang kaniyang handog. [13] Ang kaniyang
handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na tumitimbang ng pitumpung
siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ng pinong harina na hinaluan ng langis para sa
handog na butil ang mga bagay na ito. [14] Nagbigay din siya ng isang gintong pinggan na tumitimbang ng sampung siklo,
na puno ng insenso.
[15] Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking kordero bilang alay na
susunugin. [16] Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang handog para sa kasalanan. [17] Nagbigay siya ng dalawang
lalaking baka, limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking kordero na isang taong gulang, bilang
alay na handog para sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Naason na anak ni Amminadab.
[18] Sa ikalawang araw, inihandog ni Nathanael na anak ni Zuar na pinuno ng tribu ni Isacar ang kaniyang handog. [19]
Inialay niya bilang kaniyang handog ang isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak
na tumitimbang ng pitumpung siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga ito ng
pinong harina na hinaluan ng langis para sa handog na butil.
[20] Nagbigay din siya ng isang gintong pinggan na tumitimbang ng sampung siklo, na puno ng insenso. [21] Nagbigay siya ng
isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang alay na susunugin. [22] Nagbigay siya ng
isang lalaking kambing bilang alay para sa kasalanan. [23] Nagbigay siya ng dalawang lalaking baka, limang lalaking tupa,
limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay na handog para sa pagtitipon-tipon.
Ito ang alay ni Nethanael na anak ni Zuar.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[24] Sa ikatlong araw, nag-alay ng kaniyang handog si Eliab na anak ni Helon, pinuno ng mga kaapu-apuhan ni Zebulon. [25]
Ang kaniyang handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na tumitimbang
ng pitumpung siklo ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga bagay na ito ng pinong
harina na hinaluan ng langis para sa handog na butil. [26] Nagbigay din siya ng isang gintong pinggan na tumitimbang ng
sampung siklo, na puno ng insenso.
[27] Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang isang alay na
susunugin. [28] Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang alay para sa kasalanan. [29] Nagbigay siya ng dalawang
lalaking baka, limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay
na handog para sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Eliab na anak ni Helon.
[30] Sa ikaapat na araw, nag-alay ng kaniyang handog si Elizur na anak ni Sedeur, pinuno ng mga kaapu-apuhan ni Ruben. [31]
Ang kaniyang handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na tumitimbang
ng pitumpung siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga bagay na ito ng pinong
harina na hinaluan ng langis para sa handog na butil. [32] Nagbigay din siya ng isang gintong pinggan na tumitimbang ng
sampung siklo, na puno ng insenso.
[33] Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang alay na susunugin.
[34] Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang handog para sa kasalanan. [35] Nagbigay siya ng dalawang lalaking baka,
limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay na handog para
sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Elizur na anak ni Sedeur.
[36] Sa ikalimang araw, nag-alay ng kaniyang handog si Shelumiel na anak ni Zurisaddai, pinuno ng mga kaapu-apuhan ni
Simeon. [37] Ang kaniyang handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na
tumitimbang ng pitumpung siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga bagay na
ito ng pinong harina na hinaluan ng langis para sa handog na butil. [38] Nagbigay din siya ng isang gintong pinggan na
tumitimbang ng sampung siklo, na puno ng insenso.
[39] Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang alay na susunugin.
[40] Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang alay para sa kasalanan. [41] Nagbigay siya ng dalawang lalaking baka,
limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay na handog para
sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Selumiel na anak ni Zurisaddai.
[42] Sa ikaanim na araw, nag-alay ng kaniyang handog si Eliasaf na anak ni Deuel, pinuno ng mga kaapu-apuhan ni Gad. [43]
Ang kaniyang handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na tumitimbang
ng pitumpung siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga bagay na ito ng pinong
harina na hinaluan ng langis para sa handog na butil. [44] Nagbigay din siya ng isang gintong pinggan na tumitimbang ng
sampung siklo, na puno ng insenso.
[45] Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang alay na susunugin.
[46] Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang handog para sa kasalanan. [47] Nagbigay siya ng dalawang lalaking baka,
limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay para sa handog
para sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Eliasaf na anak ni Deuel.
[48] Sa ikapitong araw, nag-alay ng kaniyang handog si Elishama na anak ni Ammiud, pinuno ng mga kaapu-apuhan ni
Efraim. [49] Ang kaniyang handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na
tumitimbang ng pitumpung siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga bagay na
ito ng pinong harina na hinaluan ng langis para sa handog na butil. [50] Nagbigay din siya ng isang gintong pinggan na
tumitimbang ng sampung siklo, na puno ng insenso.
[51] Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang alay na susunugin.
[52] Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang alay para sa kasalanan. [53] Nagbigay siya ng dalawang lalaking baka,
limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay na handog para
sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Elishama na anak ni Ammiud.
[54] Sa ikawalong araw, nag-alay ng kaniyang handog si Gamaliel na anak ni Pedasur, pinuno ng mga kaapu-apuhan ni
Manases. [55] Ang kaniyang handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na
tumitimbang ng pitumpung siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga bagay na
ito ng pinong harina na hinaluan ng langis para sa handog na butil. [56] Nagbigay din siya ng isang gintong pinggan na
tumitimbang ng sampung siklo, puno ng insenso..
[57] Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang alay na susunugin.
[58] Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang alay para sa kasalanan. [59] Nagbigay siya ng dalawang lalaking baka,
limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay na handog para
sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Gamaliel na anak ni Pedahzur.
[60] Sa ikasiyam na araw, nag-alay ng kaniyang handog si Abidan na anak ni Gideon, pinuno ng mga kaapu-apuhan ni
Benjamin. [61] Ang kaniyang handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na
tumitimbang ng pitumpung siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga bagay na
ito ng pinong harina na hinaluan ng langis para sa handog na pagkaing butil. [62] Nagbigay din siya ng isang gintong
pinggan na tumitimbang ng sampung siklo, puno ng insenso.

63 Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang alay na susunugin.
64 Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang handog para sa kasalanan. 65 Nagbigay siya ng dalawang lalaking baka,
limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay na handog para
sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Abidan na anak ni Gideon.
66 Sa ikasampung araw, nag-alay ng kaniyang handog si Ahiezer na anak ni Ammisaddai, pinuno ng mga kaapu-apuhan ni
Dan. 67 Ang kaniyang handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na
tumitimbang ng pitumpung siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga bagay na
ito ng pinong harina na hinaluan ng langis para sa handog na pagkaing butil. 68 Nagbigay din siya ng isang gintong
pinggan na tumitimbang ng sampung siklo, puno ng insenso.
69 Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang alay na susunugin.
70 Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang alay para sa kasalanan. 71 Nagbigay siya ng dalawang lalaking baka,
limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay na handog para
sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Ahiezer na anak ni Ammisaddai.
72 Sa ikalabing isang araw, nag-alay ng kaniyang handog si Pagiel na anak ni Okran, pinuno ng mga kaapu-apuhan ni
Aser. 73 Ang kaniyang handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na
tumitimbang ng pitumpung siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga bagay na
ito ng pinong harina na hinaluan ng langis para sa handog na butil. 74 Nagbigay din siya ng isang gintong pinggan na
tumitimbang ng sampung siklo, puno ng insenso.
75 Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang alay na susunugin.
76 Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang alay para sa kasalanan. 77 Nagbigay siya ng dalawang lalaking baka,
limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay na handog para
sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Pagiel na anak ni Okran.
78 Sa ikalabindalawang araw, nag-alay ng kaniyang handog si Ahira na anak ni Enan, pinuno ng mga kaapu-apuhan ni
Neftali. 79 Ang kaniyang handog ay isang pilak na pinggan na tumitimbang ng 130 siklo at isang mangkok na pilak na
tumitimbang ng pitumpung siklo, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. Kapwa puno ang mga bagay na
ito ng pinong harina na hinaluan ng langis para sa handog na butil. 80 Nagbigay din siya ng isang gintong pinggan na
tumitimbang ng sampung siklo, na puno ng insenso.
81 Nagbigay siya ng isang batang toro, isang lalaking tupa at isang taong gulang na lalaking tupa bilang alay na susunugin.
82 Nagbigay siya ng isang lalaking kambing bilang alay para sa kasalanan. 83 Nagbigay siya ng dalawang lalaking baka,
limang lalaking tupa, limang lalaking kambing, at limang lalaking tupa na isang taong gulang, bilang alay na handog para
sa pagtitipon-tipon. Ito ang alay ni Ahira na anak ni Enan.
84 Itinalaga ng mga pinuno ng Israel ang lahat ng bagay na ito sa araw na binuhusan ni Moises ng langis ang altar.
Naglaan sila ng labindalawang pilak na pinggan, labindalawang mangkok na pilak at labindalawang gintong pinggan. 85
Bawat pilak na pinggan ay tumitimbang ng 130 siklo at bawat mangkok ay tumitimbang ng pitumpung siklo.
Tumitimbang ng 2, 400 siklo ang lahat ng lalagyang pilak, ayon sa pamantayang timbang ng santuwaryong siklo. 86 Bawat
isa sa labindalawang gintong pinggan, na puno ng insenso ay tumitimbang ng sampung siklo ayon sa pamantayang
timbang ng santuwaryong siklo. Lahat ng gintong pinggan ay tumitimbang ng 120 siklo.
87 Itinalaga nila ang labindalawang batang toro, labindalawang lalaking tupa at labindalawang lalaking tupa na isang
taong gulang bilang alay na susunugin. Ibinigay nila ang kanilang handog na butil. Ibinigay nila ang labindalawang
lalaking kambing bilang alay para sa kasalanan. 88 Mula sa lahat ng kanilang mga alagang hayop, nagbigay sila ng
dalawampu't apat na toro, animnapung lalaking tupa, animnapung lalaking kambing at animnapung lalaking tupang
isang taong gulang, bilang alay na handog para sa pagtitipon-tipon. Para ito sa paglalaan ng altar, nang binuhusan ito ng
langis.
89 Nang pumasok si Moises sa tolda ng pagpupulong upang makipag-usap kay Yahweh, narinig niya ang kaniyang tinig na
kinakausap siya. Kinausap siya ni Yahweh mula sa itaas ng takip ng luklukan ng awa na nasa kaban ng tipan, mula sa
gitna ng dalawang kerubim. Nakipag-usap siya sa kaniya.

Chapter 8

1 Nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, 2 "Kausapin mo si Aaron. Sabihin mo sa kaniya, 'Dapat magbigay ng liwanag
ang pitong ilawan sa harapan ng patungan ng ilaw kapag sinindihan mo ang mga ito.'"
3 Ginawa ito ni Aaron. Sinindihan niya ang mga ilawan na nasa patungan ng ilawan upang magbigay ng liwanag sa
harapan nito, gaya ng inutos ni Yahweh kay Moises. 4 Ginawa ang patungan ng ilawan sa ganitong paraan: Ipinakita ni
Yahweh kay Moises ang huwaran para rito: pinanday na ginto mula sa paanan hanggang sa itaas nito, kasama ang mga
basong pinanday na parang mga bulaklak.
5 Muling nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, 6 "Kunin mo ang mga Levita mula sa mga tao ng Israel at gawin mo
silang dalisay.

7 Gawin mo ito sa kanila upang gawin silang malinis: Iwisik mo sa kanila ang tubig na panlinis ng kasalanan. Paahitan mo
sa kanila ang kanilang buong katawan, palabhan mo ang kanilang mga damit, at sa ganitong paraan gawing malinis ang
kanilang sarili. 8 Pagkatapos pakuhain mo sila ng isang batang toro at ng handog butil ng pinong harinang hinaluan ng
langis. Pakuhain mo sila ng isa pang batang toro bilang handog para sa kasalanan.
9 Idulog mo ang mga Levita sa harapan ng tolda ng pagpupulong, at tipunin mo ang buong sambayanan ng Israel. 10 Idulog
mo ang mga Levita sa aking harapan, ni Yahweh. Dapat ipatong ng mga tao ng Israel ang kanilang mga kamay sa mga
Levita. 11 Dapat ihandog ni Aaron ang mga Levita sa aking harapan, idulog mo sila na para bang itinaas sila sa kaniyang
harapan, sa ngalan ng mga tao ng Israel. Dapat niyang gawin ito upang makapaglingkod sa akin ang mga Levita.
12 Dapat ipatong ng mga Levita ang kanilang mga kamay sa ulo ng mga toro. Dapat kang maghandog ng isang toro bilang
alay para sa kasalanan at ang ibang toro bilang alay na susunugin sa akin, upang ibayad sa kasalanan ng mga Levita. 13
Idulog mo ang mga Levita sa harapan ni Aaron at sa harapan ng kaniyang mga anak, at itaas mo sila sa akin bilang
handog.
14 Sa ganitong paraan dapat mong ihiwalay ang mga Levita mula sa mga tao ng Israel. Mapapabilang sa akin ang mga
Levita. 15 Pagkatapos nito, dapat pumasok ang mga Levita upang maglingkod sa tolda ng pagpupulong. Dapat gawin mo
silang dalisay. Dapat mo silang itaas sa akin bilang handog.
16 Gawin mo ito, dahil akin silang lahat mula sa mga tao ng Israel. Sila ang magiging kapalit ng bawat batang lalaking
unang ipapanganak, ang panganay sa lahat ng kaapu-apuhan ng Israel. Kinuha ko ang mga Levita para sa aking sarili. 17
Sa akin ang lahat ng panganay mula sa mga tao ng Israel, kapwa mga tao at mga hayop. Sa araw na kinuha ko ang mga
buhay ng lahat ng panganay sa lupain ng Ehipto, inilaan ko sila para sa aking sarili.
18 Kinuha ko ang mga Levita mula sa mga tao ng Israel sa halip na ang lahat ng panganay. 19 Ibinigay ko ang mga Levita
bilang isang regalo kay Aaron at sa kaniyang mga anak na lalaki. Kinuha ko sila mula sa mga tao ng Israel upang gawin
ang gawain ng mga tao ng Israel sa tolda ng pagpupulong. Ibinigay ko sila upang magbayad ng kasalanan para sa mga tao
ng Israel upang walang salot ang pipinsala sa mga tao kapag lumapit sila sa banal na lugar."
20 Ginawa ito nina Moises, Aaron, at ng buong sambayanan ng Israel kasama ang mga Levita. Ginawa nila ang lahat ng
bagay na inutos ni Yahweh kay Moises ukol sa mga Levita. Ginawa ito ng mga tao ng Israel na kasama nila. 21 Ginawang
dalisay ng mga Levita ang kanilang sarili mula sa kasalanan sa pamamagitan ng paglalaba ng kanilang mga damit.
Idinulog sila ni Aaron bilang isang handog kay Yahweh at ibinayad sila sa kasalanan para sa kanila, upang gawin silang
dalisay.
22 Pagkatapos nito, pumasok ang mga Levita upang isagawa ang kanilang paglilingkod sa tolda ng pagpupulong sa
harapan ni Aaron at sa harapan ng kaniyang mga anak na lalaki. Ito ang inutos ni Yahweh kay Moises tungkol sa mga
Levita. Pinakitunguhan nila ang mga Levita sa ganitong paraan.
23 Muling nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, 24 "Ang lahat ng ito ay para sa mga Levitang dalawampu't-limang
taong gulang pataas. Dapat silang sumama sa mga samahan upang maglingkod sa tolda ng pagpupulong.
25 Dapat silang tumigil sa paglilingkod sa paraang ganito sa gulang na limampung taon. Sa edad na iyan, hindi na sila
dapat maglingkod pa. 26 Maaari nilang tulungan ang kanilang mga kapatid na patuloy na gumagawa sa tolda ng
pagpupulong, ngunit hindi na sila dapat maglingkod pa. Dapat mong atasan ang mga Levita sa lahat ng bagay na ito."

Chapter 9

1 Nagsalita si Yahweh kay Moises sa ilang ng Sinai, sa unang buwan ng ikalawang taon matapos silang makalabas mula sa
lupain ng Ehipto. Sinabi niya, 2 "Hayaan mong panatilihin ng mga tao ng Israel ang Paskua sa nakatakdang panahon nito
sa bawat taon. 3 Sa paglubog ng araw sa ikalabing-apat na araw ng buwang ito, dapat ninyong ipagdiwang ang Paskua sa
nakatakdang panahon nito sa bawat taon. Dapat ninyong panatilihin ito, sundin ang lahat ng alituntunin at sumunod sa
lahat ng utos na kaugnay rito."
4 Kaya sinabi ni Moises sa mga tao ng Israel na dapat nilang panatilihin ang Pagdiriwang ng Paskua. 5 Kaya ipinagdiwangi
nila ang Paskua sa unang buwan, sa gabi ng ikalabing-apat na araw ng buwan, sa ilang ng Sinai. Sinunod ng mga tao ng
Israel ang lahat ng bagay na iniutos ni Yahweh kay Moises na kaniyang gawin.
6 May ilang kalalakihang naging marumi sa pamamagitan ng patay na katawan ng isang tao. Hindi nila magawang
ipagdiwang ang Paskua sa araw ding iyon, pinuntahan nila sina Moises at Aaron sa parehong araw na iyon. 7 Sinabi ng
mga lalaking iyon kay Moises, "Marumi kami dahil sa patay na katawan ng isang tao. Bakit mo kami pinipigilan sa pag-
aalay ng handog kay Yahweh sa panahon panahon ng bawat taon sa mga tao ng Israel?" 8 Sinabi ni Moises sa kanila,
"Hintayin ninyo na marinig ko kung ano ang itatagubilin ni Yahweh tungkol sa inyo."
9 Nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, 10 Magsalita ka sa mga tao ng Israel. Sabihin mo, ''Kung sinuman sa inyo o sa
inyong mga kaapu-apuhan ay marumi dahil sa isang patay na katawan, o nasa isang mahabang paglalakabay, maaari pa
rin niyang ipagdiwang ang Paskua para kay Yahweh.'
11 Dapat nilang ipagdiwang ang Paskua sa ikalawang buwan sa gabi ng ikalabing-apat na araw. Dapat nilang kainin ito
kasama ng tinapay na walang pampaalsa at mga gulay na mapait. 12 Wala silang dapat ititira nito hanggang sa umaga, ni
dapat nilang baliin ang isang buto ng mga hayop. Dapat nilang sundin ang lahat ng alituntunin para sa Paskua.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[13] Ngunit sinumang taong malinis at wala sa isang paglalakbay, ngunit nabigong ipagdiwang ang Paskua, dapat itiwalag
ang taong iyon mula sa kaniyang mga tao dahil hindi siya nag-alay ng handog na inatas ni Yahweh sa nakatakdang
panahon ng bawat taon. Dapat dalhin ng taong iyon ang kaniyang kasalanan. [14] Kung nakikitira ang isang dayuhan sa
inyo at ipinagdiriwang ang Paskua sa karangalan ni Yahweh, dapat niyang panatilihin ito at gawin lahat ng kaniyang
iniuutos, sinusunod ang mga alituntunin ng Paskua at sinusunod ang mga batas para rito. Dapat kayong magkaroon ng
parehong batas para sa dayuhan at para sa lahat ng ipinanganak sa lupain."
[15] Sa araw na itinayo ang tabernakulo, binalot ng ulap ang tabernakulo, ang tolda ng kautusang tipan. Sa gabi nasa itaas
ng tabernakulo ang ulap. Nagpakita ito na parang apoy hanggang sa umaga. [16] Nagpatuloy ito sa paraang ganito. Binalot
ng ulap ang tabernakulo at nagpakita na parang apoy sa gabi. [17] Sa tuwing tumataas ang ulap mula sa ibabaw ng tolda,
naghahanda sa paglalakbay ang mga tao ng Israel. Sa tuwing titiigil ang ulap, nagkakampo ang mga tao.
[18] Sa utos ni Yahweh, naglalakbay ang mga tao ng Israel, at sa kaniyang utos, nagkakampo sila. Habang nakatigil ang ulap
sa ibabaw ng tabernakulo, nananatili sila sa kanilang kampo. [19] Kapag nananatili ang ulap sa tabernakulo ng maraming
araw, maaaring sundin ng mga tao ng Israel ang mga tagubilin ni Yahweh at huwag maglakbay.
[20] Minsan nananatili ang ulap ng kaunting araw sa tabernakulo. Sa panahong iyon, susundin nila ang utos ni Yahweh—
magkakampo sila at maglalakbay muli sa kaniyang utos. [21] Minsan naroroon ang ulap sa kampo mula gabi hanggang sa
umaga. Kapag tumataas ang ulap sa umaga, maglalakbay sila. Kung magpapatuloy ito ng isang araw at isang gabi, kapag
tumaas lamang ang ulap na sila ay magpapatuloy sa paglalakbay.
[22] Kahit nananatili ang ulap sa tabernakulo ng dalawang araw, isang buwan o isang taon, habang nananatili ito roon,
mananatili ang mga tao ng Israel sa kanilang kampo at hindi maglalakbay. Ngunit kapag tumaas ang ulap, nagpapatuloy
sila sa kanilang paglalakbay. [23] Maaari silang magkampo sa utos ni Yahweh at maglalakaby sa kaniyang utos. Sinusunod
nila ang utos ni Yahweh sa pamamagitan ni Moises.

Chapter 10

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [2] "Gumawa ka ng dalawang trumpetang pilak. Pandayin mo ang pilak
upang makagawa ng mga ito. Dapat gamitin mo ang mga trumpeta upang tawagin ang sambayanan nang sama-sama at
upang sabihin sa sambayanang ilipat ang kanilang mga kampo.
[3] Dapat hipan ng mga pari ang mga trumpeta upang tipunin ang buong sambayanan sa iyong harapan sa pasukan ng
tolda ng pagpupulong. [4] Kung isang trumpeta lamang ang hihipan ng mga pari, ang mga pinuno, ang mga pangulo ng mga
angkan ng Israel ay dapat magkatipon sa iyo. [5] Kapag humihip ka ng isang malakas na hudyat, ang mga kampo sa
silangang dako ay dapat nilang simulan ang paglalakbay.
[6] Kapag humihip kayo ng isang malakas na hudyat sa pangalawang pagkakaton, ang mga kampo sa katimugang dako ay
dapat nilang simulan ang kanilang paglalakbay. Dapat humihip sila ng isang malakas na hudyat para sa kanilang mga
paglalakbay. [7] Kapag nagtitipun-tipon ang sambayanan, hipan mo ang mga trumpeta, ngunit mahina. [8] Dapat hipan ng
mga lalaking anak ni Aaron na mga pari, ang mga trumpeta. Palagi itong magiging isang kautusan para sa inyo sa
kabuuan ng salinlahi ng inyong mga tao.
[9] Kapag pumunta kayo sa digmaan sa inyong lupain laban sa isang kaaway na nagmamalupit sa inyo, dapat kayong
magpatunog ng isang hudyat gamit ang mga trumpeta. Ako, si Yahweh, ang inyong Diyos, aalalahanin ko kayo at ililigtas
mula sa inyong mga kaaway.
[10] Gayundin, sa oras ng pagdiriwang, kapwa ang inyong karaniwang mga pagdiriwang at sa simula ng mga buwan, dapat
hipan ninyo ang mga trumpeta sa karangalan ng inyong mga alay na susunugin at sa mga alay para sa inyong handog
para sa pagtitipon-tipon. Magsisilbi itong alaala ninyo sa akin, na inyong Diyos. Ako si Yahweh, na inyong Diyos."
[11] Sa ikalawang taon, sa ikalawang buwan, sa ikadalawampung araw ng buwan, ang ulap ay tumaas mula sa tabernakulo
ng toldang tipanan. [12] Patuloy ang mga tao ng Israel sa kanilang paglalakbay mula sa ilang ng Sinai. Huminto ang ulap sa
ilang ng Paran. [13] Nagawa nila ang kanilang unang paglalakbay, sinusunod nila ang utos ni Yahweh na kaniyang ibinigay
sa pamagitan ni Moises.
[14] Ang kampong nasa ilalim ng bandila ng mga kaapu-apuhan ni Juda ang unang lumabas, inilabas nila ang kani-kanilang
mga hukbo. Si Naason na anak ni Aminadab ang nanguna sa hukbo ni Juda. [15] Si Nathanel na anak ni Zuar ang nanguna
sa hukbo ng tribu ng mga kaapu-apuhan ni Isacar. [16] Si Eliab na anak ni Helon ang nanguna sa hukbo ng tribui ng mga
kaapu-apuhan ni Zebulun.
[17] Ang mga kaapu-apuhan nina Gerson at Merari, na siyang nangalaga sa tabernakulo, ang kumuha sa tabernakulo at
inihanda para sa kanilang paglalakbay. [18] Sumunod, ang mga hukbo na nasa ilalim ng bandila ng kampo ni Ruben ang
humayo sa kanilang paglalabay. Si Elizur na anak ni Seduer ang nanguna sa hukbo ni Ruben. [19] Si Selumiel na anak ni
Zurisaddai ang nanguna sa hukbo ng tribu ng mga kaapu-apuhan ni Simeon. [20] Si Eliasaf na anak ni Deuel ang nanguna
sa hukbo ng tribu ng mga kaapu-apuhan ni Gad.
[21] Humayo ang mga tribu ni Kohatita. Dinala nila ang kagamitan ng banal na santuwaryo. Nagtayo ang iba ng kanilang
tabernakulo bago dumating ang mga Kohatita sa kasunod na kampo. [22] Ang mga hukbo na nasa ilalim ng bandila ng mga
kaapu-apuhan ni Efraim ang sumunod na humayo. Si Elisama na lalaking anak ni Ammiud ang nanguna sa hukbo ni

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Efraim. [23] Si Gamaliel na lalaking anak ni Pedasur ang nanguna sa hukbo ng tribu ng mga kaapu-apuhan ni Manases. [24] Si
Abidan na lalaking anak ni Gideon ang nanguna sa hukbo ng tribu ng mga kaapu-apuhan ni Benjamin.
[25] Ang mga hukbong nagkampo sa ilalim ng bandila ng kaapu-apuhan ni Dan ang huling lumabas. Si Ahieser na lalaking
anak ni Amisaddai ang nanguna sa hukbo ni Dan. [26] Si Pagiel na lalaking anak ni Okran ang nanguna sa hukbo ng tribu ng
mga kaapu-apuhan ni Aser. [27] Si Ahira na lalaking anak ni Enan ang nanguna sa hukbo ng tribu ng mga kaapu-apuhan ni
Neftali. [28] Ito ang paraan ng mga hukbo ng mga tao ng Israel sa paghayo sa kanilang paglalakbay.
[29] Nagsalita si Moises kay Hobab na lalaking anak ni Ruel na Medianita. Si Ruel ay ama ng asawa ni Moises. Nagsalita si
Moises kay Hobab at sinabi, "Maglalakbay kami sa isang lugar na inilarawan ni Yahweh. Sinabi ni Yahweh, 'Ibibigay ko
ito sa inyo.' Sumama ka sa amin at gagawan ka namin ng mabuti. Ipinangako ni Yahweh na gagawa siya ng mabuti sa
Israel." [30] Ngunit sinabi ni Hobab kay Moises, "Hindi ako sasama sa inyo. Pupunta ako sa aking sariling lupain at sa aking
sariling mga tao."
[31] At sumagot si Moises, "Pakiusap, huwag mo kaming iwan. Alam mo kung paano magkampo sa ilang. Dapat bantayan
mo kami. [32] Kung sasama ka sa amin, gagawin namin sa iyo ang parehong kabutihang ginawa ni Yahweh sa amin."
[33] Naglakbay sila sa loob ng tatlong araw mula sa bundok ni Yahweh. Nauna sa kanila ang kaban ng tipan ni Yahweh nang
tatlong araw upang maghanap ng lugar na maaari nilang mapagpahingahan. [34] Nasa itaas nila ang ulap ni Yahweh sa
araw habang naglalakbay sila.
[35] Sa tuwing ilalabas ang kaban, sasabihin ni Moises, "Tumindig ka, Yahweh. Ikalat mo ang iyong mga kaaway. Palayasin
mo ang mga taong napopoot sa iyo." [36] Sa tuwing hihinto ang kaban, sasabihin ni Moises, "Bumalik ka, Yahweh, sa libu-
libong Israelita."

Chapter 11

[1] Ngayon nagreklamo ang mga tao tungkol sa kanilang mga kabalisahan habang nakikinig si Yahweh. Narinig ni Yahweh
ang mga tao at nagalit. Nagliyab sa kanila ang apoy na mula kay Yahweh at tinupok ang ilang bahagi ng kampo sa mga
gilid nito. [2] Pagkatapos tumawag ang mga tao kay Moises, kaya nanalangin si Moises kay Yahweh, at huminto ang apoy. [3]
Pinangalanan ang lugar na iyon na Tabera, sapagkat nagliyab ang apoy ni Yahweh sa kanila.
[4] Ilang dayuhan ang nagsimulang magkampo kasama ang mga kaapu-apuhan ng Israel. Gusto nilang kumain ng
masasarap na pagkain. Pagkatapos nagsimulang umiyak ang mga tao ng Israel at sinabi, "Sino ang magbibigay sa atin ng
karne na kakainin? [5] Naaalala namin ang isda na kinain namin nang libre sa Ehipto, ang mga pipino, mga pakwan, mga
dahon ng sibuyas o lasuna, ang mga sibuyas, at bawang. [6] Ngayon nanghihina kami. Wala kaming makitang makakain
kundi manna."
[7] Ang manna ay kahalintulad ng buto ng kulantro. Ito ay parang dagta. [8] Ang mga tao ay naglalakad sa paligid at tinitipon
ito. Ginigiling nila ito sa mga gilingan, binabayo ito sa mga bayuhan, pinakukuluan ito sa mga palayok, at ginagawang
keyk. Ang lasa nito ay parang sariwang langis ng olibo.
[9] Kapag bumaba ang hamog sa kampo sa gabi, bumabagsak din ang manna. [10] Narinig ni Moises ang iyakan ng mga tao sa
kanilang mga pamilya, at ang bawat lalaki ay naroon sa pasukan sa kaniyang tolda. Labis na nagalit si Yahweh, at sa mga
mata ni Moises ang pagrereklamo nila ay mali.
[11] Sinabi ni Moises kay Yahweh, "Bakit mo pinakitunguhan ang iyong lingkod ng masama? Bakit hindi ka nasisiyahan sa
akin? Ipinapasan mo sa akin ang pasanin ng lahat ng taong ito. Ipinagbuntis ko ba ang lahat ng mga taong ito? [12] Ako ba
ang nagsilang sa kanila upang sabihin mo sa akin, 'Dalhin mo sila sa iyong kandungan tulad ng pagdadala ng isang ama
sa isang sanggol?' Kailangan ko ba silang dalhin sa lupain na iyong ipinangako sa kanilang mga ninuno upang ibigay sa
kanila?
[13] Saan ako makakahanap ng karne na ibibigay ko sa lahat ng taong ito? Umiiyak sila sa aking harapan at sinasabin,
'Bigyan mo kami ng karneng kakainin.' [14] Hindi ko na madalang mag-isa ang mga taong ito. Sobra na sila para sa akin. [15]
Yamang pinakikitunguhan mo ako sa ganitong paraan, patayin mo na ako ngayon, kung mabait ka sa akin, at alisin ang
aking paghihirap."
[16] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Dalhin mo sa akin ang pitumpung nakakatanda ng Israel. Tiyaking sila ang mga
nakakatanda at mga opisyal ng mga tao. Dalhin mo sila sa tolda ng pagpupulong upang tumayo roong kasama mo. [17]
Bababa ako at kakausapin ko kayo roon. Kukunin ko ang ilan sa Espiritu na nasa iyo at ilalagay ko ito sa kanila. Dadalhin
nila ang pagpapahirap ng mga tao kasama mo. Hindi mo na dadalhin itong mag-isa.
[18] Sabihin mo sa mga tao, 'Italaga ninyo ang inyong mga sarili kay Yahweh bukas. Tunay na kakakain kayo ng karne,
sapagkat umiyak kayo sa pandinig ni Yahweh. Sinabi ninyo, "Sino ang magbibigay sa atin ng karne upang ating kainin?
Naging mabuti ito para sa atin sa Ehipto." Kaya bibigyan kayo ni Yahweh ng karne, at kakainin ninyo ito. [19] Hindi lamang
kayo kakain ng karne sa loob ng isang araw, sa dalawang araw, sa limang araw, sa sampung araw, o sa dalawampung
araw, [20] ngunit kakain kayo ng karne sa loob ng buong isang buwan hanggang sa ito ay lumabas sa inyong mga ilong. Ito
ang magpapadiri sa inyo dahil itinakwil ninyo si Yahweh, na siyang kasama ninyo. Umiyak kayo sa kaniyang harapan.
Sinabi ninyo, "Bakit pa natin iniwan ang Ehipto?"""

[21] Pagkatapos sinabi ni Moises, "Kasama ko ang 600, 000 na katao, at sinabi mo, 'Bibigyan ko sila ng karne sa loob ng isang buong buwan.' [22] Papatay ba kami ng kawan ng mga tupa at kawan ng mga baka upang magkasya sa kanila? Huhulihin ba namin ang lahat ng isda sa karagatan upang magkasya sa kanila?" [23] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Maiksi ba ang kamay ko? Ngayon makikita mo kung totoo ang aking salita."
[24] Lumabas si Moises sa tolda at sinabi niya sa mga tao ang mga salita ni Yahweh. Tinipon niya ang pitumpu sa mga nakakatanda ng mga tao at pumalibot sila sa tolda. [25] Bumaba si Yahweh sa ulap at nagsalita kay Moises. Kinuha ni Yahweh ang ilan sa Espiritu na naroon kay Moises at nilagay ito sa pitumpung nakakatanda. Nang tumahan ang Espiritu sa kanila, nagpahayag sila, ngunit sa pagkakataong iyon lamang at hindi na naulit pa.
[26] Dalawang lalaking nagngangalang Eldab at Medad ang naiwan sa kampo. Tumahan din sa kanila ang Espiritu. Nakasulat ang kanilang pangalan sa listahan, ngunit hindi sila lumabas sa tolda. Gayon pa man, nagpahayag sila sa kampo. [27] Isang binatang nasa kampo ang tumakbo at sinabi kay Moises, "Sina Eldad at Medad ay nagpapahayag sa kampo."
[28] Si Josue na lalaking anak ni Nun, ang tagapangasiwa ni Moises, ang isa sa mga lalaking pinili ang nagsabi kay Moises, "Aking among Moises, pigilan mo sila." [29] Sinabi ni Moises sa kaniya, "Naninibugho ka ba para sa kapakanan ko? Nais kong lahat ng tao ni Yahweh ay mga propeta at ilagay niya ang kaniyang Espiritu sa kanilang lahat!" [30] At bumalik sa kampo si Moises at ang mga nakakatanda ng Israel.
[31] Pagkatapos, isang hangin ang dumating mula kay Yahweh at nagdala ng pugo mula sa dagat. Bumagsak ang mga ito malapit sa kampo, na may isang araw na paglalakbay sa isang dako at isang araw na paglalakbay sa kabilang dako. Pumalibot ang mga pugo sa kampo na may dalawang siko ang taas mula sa lupa. [32] Ang mga tao ay abala sa paghuhuli sa mga pugo ng buong araw, buong gabi, at sa sumunod na araw. Walang nanghuli ng mas kaunti sa sampung homer ng pugo. Ibinahagi nila ang mga pugo sa buong kampo.
[33] Habang nasa pagitan pa ng kanilang ngipin ang karne, habang nginunguya nila ito, nagalit si Yahweh sa kanila. Pinadalhan niya ang mga tao ng isang napakatinding sakit. [34] Pinangalanan ang lugar na iyon na Kibrot-hataava dahil doon nila inilibing ang mga taong nanabik sa karne. [35] Mula sa Kibrot-hataava, naglakbay ang mga tao patungong Hazerot, kung saan sila nanatili.

Chapter 12

[1] Pagkatapos, nagsalita sina Miriam at Aaron laban kay Moises dahil sa isang babaeng taga-Cus na napangasawa niya. [2] Sinabi nila, "Kay Moises lamang ba nagsalita si Yahweh? Hindi rin ba siya nagsalita sa amin?" Ngayon narinig ni Yahweh kung ano ang kanilang sinabi. [3] Ngayon ang lalaking si Moises ay lubos na mapagpakumbaba, higit pa sa sinuman sa mundo.
[4] Agad-agad nagsalita si Yahweh kay Moises, Aaron at Miriam: "Lumabas kayong tatlo, sa tolda ng pagpupulong." Kaya lumabas silang tatlo. [5] Pagkatapos, bumaba si Yahweh sa isang haligi ng ulap. Tumayo siya sa pasukan ng tolda at tinawag sina Aaron at Miriam. Kapwa sila lumapit.
[6] Sinabi ni Yahweh, "Ngayon makinig kayo sa aking mga salita. Kapag kasama ninyo ang aking propeta, inihahayag ko ang aking sarili sa kaniya sa mga pangitain at nagsasalita ako sa kaniya sa mga panaginip. [7] Hindi ganyan ang aking lingkod na si Moises. Matapat siya sa lahat ng aking sambahayan. [8] Tuwiran akong nagsasalita kay Moises, hindi sa pamamagitan ng mga pangitain o mga bugtong. Nakikita niya ang aking anyo. Kaya bakit hindi kayo takot na magsalita laban sa aking lingkod, laban kay Moises?"
[9] Nag-alab ang galit ni Yahweh laban sa kanila at iniwan niya sila. [10] Pumaitaas ang ulap mula sa ibabaw ng tolda, at biglang naging ketongin si Miriam—pumuti siya kagaya ng niyebe. Nang lumingon si Aaron kay Miriam, nakita niya na nagkaroon siya ng ketong.
[11] Sinabi ni Aaron kay Moises, "Oh aking panginoon, pakiusap, huwag mong ipataw ang kasalanang ito laban sa amin. Nagsalita kami nang may kahangalan, at nagkasala kami. [12] Pakiusap huwag siyang hayaang matulad sa isang patay na bagong silang na naubos ang kalahati ng laman nang lumabas mula sa sinapupunan ng kaniyang ina."
[13] Kaya tumawag si Moises kay Yahweh. Sinabi niya, "Pakiusap pagalingin mo siya, oh Diyos, pakiusap." [14] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Kung duraan ng kaniyang ama ang kaniyang mukha, mapapahiya siya sa loob ng pitong araw. Huwag ninyo siyang papasukin sa kampo sa loob ng pitong araw. Pagkatapos nito, papasukin siyang muli." [15] Kaya pinanatili si Miriam sa labas ng kampo sa loob ng pitong araw. Hindi naglakbay ang mga tao hanggang sa makabalik siya sa kampo.
[16] Pagkatapos nito, naglakbay ang mga tao mula Hazerot at nagkampo sa ilang ng Paran.

Chapter 13

[1] Pagkatapos, nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [2] "Magpadala ka ng ilang kalalakihan upang suriin ang lupain ng Canaan na aking ibinigay sa mga tao ng Israel. Magpadala ka ng isang lalaki mula sa bawat tribu ng kanilang mga ninuno. Dapat pinuno ang bawat lalaki sa kanilang mga grupo."

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[3] Ipinadala sila ni Moises mula sa ilang ng Paran, upang masunod nila ang utos ni Yahweh. Lahat sila ay mga pinuno sa
mga tao ng Israel. [4] Ito ang kanilang mga pangalan: mula sa tribu ni Ruben, Sammua na lalaking anak ni Zaccur.
[5] Mula sa tribu ni Simeon, si Safat na lalaking anak ni Hori. [6] Mula sa tribu ni Juda, si Caleb na lalaking anak ni Jefune. [7]
Mula sa tribu ni Isacar, si Igal na lalaking anak ni Jose. [8] Mula sa tribu ni Efraim, si Hosea na lalaking anak ni Nun.
[9] Mula sa tribu ni Benjamin, si Palti na lalaking anak ni Rafu. [10] Mula sa tribu ni Zebulon, Gadiel na lalaking anak ni Sodi. [11]
Mula sa mga kaapu-apuhan ni Jose na nagngangalang: Gaddi na anak ni Susi mula sa tribu ni Manases, [12] Mula sa tribu ni
Dan, si Ammiel na lalaking anak ni Gemalli.
[13] Mula sa tribu ni Aser, si Setur na lalaking anak ni Micael. [14] Mula sa tribu ni Neftali, si Nahabi na lalaking anak ni Vapsi.
[15] Mula sa tribu ni Gad, si Geuel na lalaking anak ni Maki. [16] Ito ang mga pangalan ng mga lalaking ipinadala ni Moises
upang suriin ang lupain. Tinawag ni Moises si Hosea na lalaking anak ni Nun sa pangalang Josue.
[17] Ipinadala sila ni Moises upang suriin ang lupain ng Canaan. Sinabi niya sa kanila, "Pumunta kayo sa Negev at umakyat
kayo sa maburol na lugar. [18] Suriin ninyo ang lupain upang makita kung ano ang katulad nito. Matiyagan ninyo ang mga
taong nakatira roon, kung malakas o mahihina sila, at kung kaunti o marami sila. [19] Tingnan kung anong uri ng lupain
ang kanilang tinitirhan. Ito ba ay maganda o hindi? Anong klase ng mga lungsod ang naroon? Tulad ba ito ng mga kampo
o ang mga ito ba ay pinatibay na lungsod? [20] Tingnan kung anong uri ng lupa, kung ito ba ay mainam para sa pagpapalago
ng pananim o hindi, at kung may mga puno roon o wala. Maging matapang at mag-uwi kayo ng mga bunga ng lupa."
Ngayon ay panahon para sa mga unang hinog na ubas.
[21] Kaya umakyat ang mga kalalakihan at sinuri ang lupain mula sa ilang ng Sin hanggang Rehob, malapit sa Lebo Hamat.
[22] Umakyat sila mula sa Negev at dumating sa Hebron. Naroon ang mga Ahiman, Sesai, at Talmai, mga angkan na
nagmula kay Anak. Ngayon, ang Hebron ay itinayo, pitong taon na bago ang Zoan sa Ehipto.
[23] Nang dumating sila sa lambak ng Escol, pumutol sila ng isang sangang may kumpol ng ubas. Pinasan nila ito sa isang
tungkod sa pagitan ng dalawa sa kanilang pangkat. Nagdala rin sila ng mga bunga ng granada at igos. [24] Pinangalanan ang
lugar na iyon na lambak ng Escol, dahil sa kumpol ng ubas na pinutol ng mga Israelita doon.
[25] Bumalik sila pagkalipas ng apatnapung araw mula sa pagsusuri sa lupain. [26] Bumalik sila kina Moises, Aaron at sa
buong sambayanan ng Israel sa ilang ng Paran sa Kades. Nagdala sila ng ulat sa kanila at sa buong sambayanan, at
ipinakita sa kanila ang bunga na nagmula sa lupain.
[27] Sinabi nila kay Moises, "Narating namin ang lupain kung saan mo kami ipinadala. Tunay na dinadaluyan ito ng gatas at
pulot-pukyutan. Narito ang ilan sa mga bunga mula roon. [28] Gayunman, ang mga taong nagtayo ng kanilang tahanan doon
ay malalakas. Pinatibay at napakalawak ng kanilang mga lungsod. Nakita rin namin doon ang mga kaapu-apuhan ni
Anak. Nakatira ang mga Amalekita sa Negev. [29] Naroon ang mga tahanan ng mga Hiteo, Jebuseo, at mga Amoreo sa burol
na lugar. Naninirahan ang mga Cananeo malapit sa dagat at sa tabi ng Ilog Jordan."
[30] Sinubukan ni Caleb na palakasin ang loob ng mga taong nakapalibot kay Moises. Sinabi niya, "Lusubin natin nang
minsanan at kunin ito, dahil kayang-kaya nating sakupin ito." [31] Ngunit sinabi ng ibang kalalakihang pumunta kasama
niya, "Hindi natin kayang lusubin ang mga tao dahil mas malakas sila kaysa sa atin."
[32] Kaya ikinalat nila ang nakakapanghina ng loob na ulat sa mga tao ng Israel tungkol sa lupain na kanilang sinuri. Sinabi
nila, "Ang lupain na aming tiningnan ay isang lupaing umuubos ng mga mamamayan nito. Matatangkad ang lahat ng mga
taong nakita namin doon. [33] Nakita namin doon ang mga higante, mga kaapu-apuhan ni Anak, mga taong nagmula sa mga
higante. Para kaming mga tipaklong sa aming paningin kung ihambing sa kanila, at maaaring ganoon din kami sa
kanilang paningin."

Chapter 14

[1] Umiyak nang malakas ang sambayanan sa gabing iyon. [2] Pinuna ng lahat ng mga tao ng Israel sina Moises at Aaron.
Sinabi ng buong sambayanan sa kanila, "Nais naming kami ay namatay na lang sa lupain ng Ehipto, o dito sa ilang! [3] Bakit
tayo dinala ni Yahweh sa lupaing ito upang mamatay sa pamamagitan ng espada? Ang ating mga asawa at mga maliliit na
anak ay magiging mga biktima. Hindi ba mas mabuti para sa atin na bumalik sa Ehipto?"
[4] Sinabi nila sa bawat isa, "Pumili tayo ng isa pang pinuno at bumalik tayo sa Ehipto." [5] At nagpatirapa sina Moises at
Aaron sa harapan ng buong kapulungan ng sambayanan ng mga tao ng Israel.
[6] Si Josue na anak na lalaki ni Nun at si Caleb na anak na lalaki ni Jefune ay pinunit ang kanilang mga damit, ang ilan sa
mga ipinadala upang suriin ang lupain. [7] Nagsalita sila sa buong sambayanan ng mga tao ng Israel. Sinabi nila, "Isang
napakabuting lupain ang aming dinaanan at siniyasat. [8] Kung nalulugod si Yahweh sa atin, sa gayon dadalhin niya tayo sa
lupaing ito at ibibigay ito sa atin. Dinadaluyan ang lupain ng gatas at pulot-pukyutan.
[9] Ngunit huwag kayong maghimagsik laban kay Yahweh at huwag kayong matakot sa mga tao ng lupain. Uubusin natin
sila na kasindali ng pagkain. Maaalis mula sa kanila ang kanilang pananggalang, dahil kasama natin si Yahweh. Huwag
ninyo silang katakutan." [10] Ngunit tinangka ng buong sambayanan na pagbabatuhin sila hanggang mamatay. Pagkatapos,
lumitaw ang kaluwalhatian ni Yahweh sa tolda ng pagpupulong sa lahat ng mga tao ng Israel.
[11] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Hanggang kailan ba ako kamumuhian ng mga taong ito? Hanggang kailan sila
mabibigong magtiwala sa akin, sa kabila ng lahat ng palatandaan ng aking kapangyarihan na aking ginawa sa kanila? [12]

Lulusubin ko sila ng salot, hindi ko sila pamamanahan at gagawa ako mula sa iyong angkan ng isang bansa na magiging higit na dakila at mas malakas kaysa sa kanila."
[13] Sinabi ni Moises kay Yahweh, "Kung gagawin mo ito, maririnig ng mga taga-Ehipto ang tungkol dito, dahil sinagip mo ang mga tao mula sa kanila sa pamamagitan ng iyong kapangyarihan. [14] Sasabihin nila ito sa mga naninirahan sa lupain. Maririnig nila na ikaw, Yahweh ay kapiling ng mga taong ito, dahil nakita ka nila nang harapan. Nasa itaas ng iyong mga tao ang iyong ulap. Pinangungunahan mo sila sa isang haligi ng ulap sa araw at isang haligi ng apoy sa gabi.
[15] Ngayon, kung papatayin mo ang mga taong ito gaya ng isang tao, ang mga bansang nakarinig sa iyong katanyagan ay magsasalita at sasabihin, [16] 'Dahil hindi magawang dalhin ni Yahweh ang mga taong ito sa lupaing kaniyang ipinangakong ibigay sa kanila, pinatay niya sila sa ilang.'
[17] Ngayon, nagmamakaawa ako sa iyo, gamitin mo ang iyong dakilang kapangyarihan. Sapagkat sinabi mo, [18] banayad si Yahweh kung magalit at sagana sa tipan ng katapatan. Pinapatawad niya ang kasamaan at pagsuway. Hindi siya magpapawalang sala kapag dadalhin niya ang parusa ng kasalanan ng mga ninuno sa kanilang mga kaapu-apuhan, hanggang sa ikatlo at ikaapat na salinlahi.' [19] Patawad, nakikiusap ako sa iyo, itong kasalanan ng mga tao dahil sa kadakilaan ng iyong tipan ng katapatan, tulad ng palagi mong pagpapatawad sa mga taong ito mula sa panahong nasa Ehipto sila hanggang ngayon."
[20] Sinabi ni Yahweh, "Pinatawad ko na sila ayon sa iyong kahilingan, [21] ngunit totoo, habang nabubuhay ako at habang napupuno ang buong mundo ng aking kaluwalhatian, [22] lahat ng mga taong iyon na nakakita ng aking kaluwalhatian at sa mga palatandaan ng aking kapangyarihang ginawa ko sa Ehipto at sa ilang—tinutukso pa rin nila ako ng sampung beses at hindi nakinig sa aking tinig.
[23] Kaya sinabi kong tiyak na hindi nila makikita ang lupaing aking ipinangako sa kanilang mga ninuno. Wala ni isa sa kanilang namuhi sa akin ang makakakita nito, [24] maliban kay Caleb na aking lingkod, dahil mayroon siyang ibang espiritu. Sinunod niya ako ng ganap; Dadalhin ko siya sa lupaing kaniyang pinuntahan upang suriin. Aangkinin ito ng kaniyang mga kaapu-apuhan. [25] (Ngayon nakatira ang mga Amalekita at mga Cananeo sa lambak.) Bukas lumiko kayo at pumunta sa ilang sa pamamagitan ng daan ng Dagat ng mga Tambo."
[26] Nagsalita si Yahweh kay Moises at kay Aaron. Sinabi niya, [27] "Hanggang kailan ko ba dapat tiisin itong masamang sambayanang bumabatikos sa akin? Narinig ko ang mga pagrereklamo ng mga tao ng Israel laban sa akin.
[28] Sabihin mo sa kanila, 'Dahil ako ay buhay,' sinabi ni Yahweh, 'ayon sa sinabi mo sa aking pandinig, gagawin ko ito sa inyo: [29] Babagsak ang inyong mga patay na katawan sa ilang na ito, lahat kayong nagreklamo laban sa akin, kayong nabilang na sa sensus, ang kabuoang bilang ng mga tao mula sa dalawampung taon pataas. [30] Tiyak na hindi kayo makakapunta sa lupaing aking ipinangako upang gawin ninyong tahanan, maliban kay Caleb na lalaking anak ni Jefune at Josue na lalaking anak ni Nun.
[31] Ngunit ang inyong mga maliliit na anak na sinasabi ninyong magiging mga biktima, dadalhin ko sila sa lupain. Mararanasan nila ang lupaing inyong tinanggihan! [32] At para sa inyo, babagsak sa ilang na ito ang mga patay ninyong katawan. [33] Magiging pagala-gala ang inyong mga anak sa ilang sa loob ng apatnapung taon. Dapat nilang dalhin ang bunga ng inyong paghihimagsik hanggang sa patayin ng ilang ang inyong mga katawan.
[34] Tulad ng bilang ng mga araw na sinuri ninyo ang lupain—apatnapung araw, dapat din ninyong dalhin ang bunga ng inyong mga kasalanan sa loob ng apatnapung taon—isang taon sa bawat araw at dapat ninyong malaman kung ano ang katulad ng maging aking kaaway. [35] Akong, si Yahweh, ang nagsalita. Tiyak na gagawin ko ito sa buong masamang sambayanang ito na nagtipun-tipon laban sa akin. Mauubos sila sa ilang na ito. Dito sila mamamatay.'"
[36-37] Kaya namatay lahat ng lalaking ipinadala ni Moises upang tingnan ang lupain sa pamamagitan ng salot sa harapan ni Yahweh. Ito ang mga lalaking bumalik at nagdala ng isang masamang ulat tungkol sa lupain. Sila ang nagdulot sa buong sambayanan na magreklamo laban kay Moises. [38] Mula sa mga lalaking pumunta upang tingnan ang lupain, tanging si Josue na anak na lalaki ni Nun at si Caleb na anak na lalaki ni Jefune ang natirang buhay.
[39] Nang iulat ni Moises ang mga salitang ito sa lahat ng tao ng Israel, nagluksa sila ng napakatindi. [40] Bumangon sila nang maaga at pumunta sa tuktok ng bundok at sinabi, "Tingnan mo, narito kami at pupunta kami sa lugar na ipinangako ni Yahweh, sapagkat nagkasala kami."
[41] Ngunit sinabi ni Moises, "Bakit sinusuway ninyo ngayon ang utos ni Yahweh? Hindi kayo magtatagumpay. [42] Huwag kayong umalis, dahil hindi ninyo kasama si Yahweh upang pigilan kayo mula sa pagkakatalo sa pamamagitan ng inyong mga kaaway. [43] Nandoon ang mga Amalekita at mga Cananeo at mamamatay kayo sa pamamagitan ng espada dahil tumalikod kayo mula sa pagsunod kay Yahweh. Kaya hindi niya kayo sasamahan."
[44] Ngunit nagpumilit silang umakyat sa maburol na lugar; gayunpaman, hindi umalis si Moises ni ang kaban ng tipan ni Yahweh mula sa kampo. [45] Bumaba ang mga Amalekita at gayundin ang mga Cananeo na nakatira sa mga burol na iyon. Nilusob nila ang mga Israelita at tinalo silang lahat hanggang sa daan patungo ng Horma.

Chapter 15

[1] Pagkatapos, nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [2] "Magsalita ka sa mga tao ng Israel at sabihin mo sa kanila, 'Kapag pumasok kayo sa lupain kung saan kayo maninirahan, na ibibigay ni Yahweh sa inyo— [3] at kapag maghandog

kayo ng isang handog sa pamamagitan ng apoy para sa kaniya—maging isang alay na susunugin, o isang alay para sa isang panata o isang kusang handog, o isang handog sa inyong mga pagdiriwang, upang magdulot ng isang mabangong halimuyak para kay Yahweh mula sa kawan o pangkat ng hayop—
[4] dapat maghandog kay Yahweh ang isang taong nagdadala ng alay ng isang handog na butil ng ikasampu na epa ng
pinong harinang hinaluan ng ikaapat na hin ng langis. [5] Dapat din kayong maghanda ng ikaapat na hin ng alak bilang
inuming handog. Gawin ninyo ito kasama ang alay na susunugin o kasama ang alay ng bawat batang tupa.
[6] Kung maghahandog kayo ng isang lalaking tupa, dapat kayong maghanda ng isang handog na butil ng dalawang
ikasampu ng isang epa ng pinong harinang hinaluan ng ikatatlo ng isang hin ng langis bilang handog. [7] Para sa inuming
handog, dapat kayong maghandog ng ikatlo ng isang hin ng alak. Magdudulot ito ng isang mabangong halimuyak para
kay Yahweh.
[8] Kapag maghanda kayo ng isang toro bilang alay na susunugin o bilang isang alay upang tuparin ang isang panata, o alay
para sa pagtitipon-tipon kay Yahweh, [9] sa gayon dapat kayong maghandog kasama ng toro ang isang handog na butil ng
tatlong ikasampu ng isang epa ng pinong harinang hinaluan ng kalahating hin ng langis. [10] Dapat kayong maghandog
bilang inuming handog ng kalahating hin ng alak, bilang isang handog na pinaraan sa apoy, upang magdulot ng
mabangong halimuyak para kay Yahweh.
[11] Dapat mangyari ito sa ganitong paraan para sa bawat toro, para sa bawat lalaking tupa, at para sa bawat lalaking
batang mga tupa o mga batang kambing. [12] Ang bawat alay na inyong ihahanda at ihahandog ay dapat ninyong gawin
ayon sa inilarawan dito. [13] Dapat gawin ng lahat ng katutubong Israelita ang mga bagay na ito sa ganitong paraan, kapag
nagdadala ang sinuman ng isang handog na pinaraan sa apoy, upang magdulot ng mabangong halimuyak na kalugud-lugod kay Yahweh.
[14] Kung naninirahan ang isang dayuhan kasama ninyo, o sinumang nakikitira sa inyo sa buong salinlahi ng inyong mga
tao, dapat siyang maghandog ng isang handog na pinaraan sa apoy, upang magdulot ng isang mabangong halimuyak
para kay Yahweh. Dapat siyang kumilos gaya ng inyong pagkilos. [15] Dapat may parehong batas lamang para sa
sambayanan at para sa dayuhang nakikitira sa inyo, isang palagiang batas sa buong salinlahi ng inyong mga tao. Kung
ano kayo, gayundin dapat ang mga manlalakbay na naninirahan kasama ninyo. Dapat siyang kumilos gaya ng inyong
pagkilos sa harapan ni Yahweh. [16] Ang parehong batas at kautusan ang dapat masunod sa inyo at sa mga dayuhang
naninirahang kasama ninyo."'
[17] Muling nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [18] "Magsalita ka sa mga tao ng Israel at sabihin mo sa kanila, 'Kapag
dumating kayo sa lupain kung saan ko kayo dadalhin, [19] kapag kakainin ninyo ang pagkaing nagmula sa lupain, dapat
kayong maghandog ng isang handog at idulog ito sa akin.
[20] Mula sa una ng inyong masang harina, dapat kayong maghandog ng isang tinapay upang itaas ito bilang isang itinaas
na handog mula sa giikang palapag. Dapat ninyong itaas ito sa ganitong paraan. [21] Dapat kayong magbigay sa akin ng
isang itinaas na handog sa buong salinlahi ng inyong mga tao mula sa una ng inyong masang harina.
[22] Minsan magkakasala kayo nang hindi sinasadya, kapag hindi ninyo sinunod ang lahat ng utos na ito na sinabi ko kay
Moises— [23] lahat ng bagay na inutos ko sa inyo sa pamamagitan ni Moises mula sa araw na sinimulan kong bigyan kayo
ng mga utos at hanggang sa buong salinlahi ng inyong mga tao. [24] Patungkol sa hindi sinasadyang kasalanan na hindi
alam ng buong sambayanan, dapat maghandog ang buong sambayanan ng isang batang toro bilang alay na susunugin
upang magdulot ng isang mabangong halimuyak para kay Yahweh. Kalakip nito, dapat maghandog ng isang handog na
butil at inuming handog, ayon sa iniutos ng batas, at isang lalaking kambing bilang isang handog para sa kasalanan.
[25] Dapat gumawa ang pari ng pagbabayad ng kasalanan para sa lahat ng sambayanan ng Israel. Patatawarin sila dahil ang
kasalanan ay isang pagkakamali. Dinala nila ang kanilang alay, ang isang handog para sa akin na pinaraan sa apoy.
Dinala nila ang kanilang handog para sa kasalanan sa aking harapan para sa kanilang pagkakamali. [26] At patatawarin ang
lahat ng sambayanan ng Israel, at ang mga dayuhang naninirahan kasama nila, dahil nagkasala ang lahat ng tao nang
hindi sinasadya.
[27] Kung nagkakasala ang isang tao nang hindi sinasadya, dapat siyang maghandog ng isang babaeng kambing na isang
taong gulang bilang handog para sa kaniyang kasalanan. [28] Dapat maghandog ang pari ng pambayad ng kasalanan sa
harapan ni Yahweh para sa taong nagkasala nang hindi sinasadya. Patatawarin ang taong iyon kapag maghandog ng
pambayad ng kasalanan. [29] Dapat magkaroon kayo ng parehong batas para sa isang nakagawa ng anumang bagay nang
hindi sinasadya, ang parehong batas para sa taong katutubo sa mga tao ng Israel at para sa mga dayuhang naninirahan
sa kanila.
[30] Ngunit ang taong nakagawa ng anumang bagay sa pagsuway, maging katutubo siya o isang dayuhan, nilalapastangan
niya ako. Dapat itiwalag ang taong iyon mula sa kaniyang mga tao.. [31] Dahil sinuway niya ang aking salita at nilabag ang
aking utos, dapat itiwalag nang ganap ang taong iyon. Nasa kaniya ang kasalanan."
[32] Habang nasa ilang ang mga tao ng Israel, nakasumpong sila ng isang lalaking namumulot ng kahoy sa araw ng
Pamamahinga. [33] Dinala siya ng mga taong nakakita sa kaniya kina Moises, Aaron, at sa buong sambayanan. [34] Ibinilanggo
nila siya dahil hindi pa naipahayag kung ano ang dapat gawin sa kaniya.
[35] Pagkatapos, sinabi ni Yahweh kay Moises, "Dapat patayin ang lalaki. Dapat siyang batuhin ng buong sambayanan sa
labas ng kampo." [36] Kaya dinala siya ng buong sambayanan sa labas ng kampo at pinagbababato siya hanggang mamatay
gaya ng inutos ni Yahweh kay Moises.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[37] Muling nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [38] "Magsalita ka sa mga kaapu-apuhan ng Israel at utusan silang
gumawa ng mga palawit para sa kanilang mga sarili upang isabit mula sa mga dulo ng kanilang mga damit, upang isabit
ang mga ito mula sa bawat dulo sa pamamagitan ng isang taling asul. Dapat nilang gawin ito sa kabuuan ng salinlahi ng
kanilang mga tao. [39] Magiging isang natatanging paalala ito sa inyo, kapag makita ninyo ito, sa lahat ng aking mga utos,
upang tuparin ang mga ito para hindi ninyo sundin ang inyong sariling puso at sariling mga mata, na kung saan kumilos
kayo dati tulad ng mga mangangalunya.
[40] Gawin ninyo ito upang maisaisip ninyo at masunod ang lahat kong utos, at upang maaari kayong maging banal, inilaan
para sa akin, ang inyong Diyos. [41] Ako si Yahweh ang inyong Diyos, na siyang naglabas sa inyo mula sa lupain ng Ehipto,
upang maging Diyos ninyo. Ako si Yahweh ang inyong Diyos."

Chapter 16

[1] Ngayon si Korah na anak na lalaki ni Izar na anak na lalaki ni Kohat na anak na lalaki ni Levi, kasama ni Datan at
Abiram na mga anak na lalaki ni Eliab, at si On na anak na lalaki ni Pelet, ang mga kaapu-apuan ni Ruben ay tinipon ng
ilang kalalakihan. [2] Tumindig sila laban kay Moises, kasama ng ibang kalalakihan mula sa mga tao ng Israel, dalawang
daan at limampung pinuno ng sambayanan na mga tanyag na kasapi sa sambayanan. [3] Nagkatipon sila upang harapin
sina Moises at Aaron. Sinabi nila sa kanila, "Kumukuha kayo nang labis para sa inyong mga sarili. Ang buong
sambayanan ay banal, inilaan kay Yahweh, ang bawat isa sa kanila, at si Yahweh ay kasama nila. Bakit ninyo inaangat
ang inyong mga sarili sa ibabaw ng natitirang sambayanan ni Yahweh?"
[4] Nang marinig iyon ni Moises, nagpatirapa siya. [5] Nagsalita siya kay Korah at sa lahat ng kaniyang pangkat; sinabi niya,
"Sa kinaumagahan, ipapakita ni Yahweh kung sino ang kaniya, at kung sino ang inilaan kay Yahweh. Dadalhin niya sa
kaniya ang taong pipiliin niya. Dadalhin siya ni Yahweh sa kaniyang sarili.
[6] Gawin ninyo ito, Korah at lahat ng iyong pangkat. Kumuha kayo ng mga insensaryo [7] bukas at lagyan ninyo ng apoy at
insenso ang mga ito sa harap ni Yahweh. Ang taong pipiliin ni Yahweh, ang taong iyon ay ilalaan kay Yahweh. Malayo na
ang inyong narating, kayong mga kaapu-apuan ni Levi."
[8] Muli, sinabi ni Moises kay Korah, "Ngayon ay makinig kayo, kayong mga kaapu-apuan ni Levi: [9] ito ba ay isang maliit na
bagay para sa inyo na inilaan kayo ng Diyos ng Israel mula sa sambayanan ng Israel, upang palapitin kayo sa kaniya,
upang magtrabaho sa tabernakulo ni Yahweh, at upang tumayo sa harapan ng sambayanan para maglingkod sa kanila? [10]
Dinala niya kayo ng malapitan, at lahat ng inyong mga kamag-anak, ang mga kaapu-apuan ni Levi ay kasama ninyo,
ngunit ninanasa din ninyo ang pagkapari! [11] Iyon ang dahilan kung bakit ikaw at lahat ng iyong pangkat ay nagkatipon
laban kay Yahweh. Kaya bakit kayo nagrereklamo tungkol kay Aaron, na sumusunod kay Yahweh?"
[12] Pagkatapos ipinatawag ni Moises sina Datan at Abiram, ang mga anak na lalaki ni Eliab, subalit sinabi nila, "Hindi kami
pupunta. [13] Ito ba ay isang maliit na bagay na dalhin mo kami sa isang lupain na dinadaluyan ng gatas at pulot-pukyutan,
upang patayin kami sa ilang? Ngayon nais mong maging tagapangasiwa namin! [14] Bilang karagdagan, hindi mo kami
dinala sa isang lupain na umaagos sa gatas at pulot-pukyutan, o binigyan ng mga bukid at mga ubasan bilang isang
mana. Ngayon nais mo kaming bulagin sa pamamagitan ng mga walang lamang pangako? Hindi kami pupunta sa iyo."
[15] Galit na galit si Moises at sinabi kay Yahweh, "Huwag mong galangin ang kanilang mga handog. Hindi ako kumuha ng
isang asno mula sa kanila, at wala akong sinaktang sinuman sa kanila." [16] Pagkatapos, sinabi ni Moises kay Korah, "Bukas
ikaw at lahat ng iyong kasamahan ay dapat pumunta sa harap ni Yahweh, ikaw, sila, at si Aaron. [17] Bawat isa sa inyo ay
dapat dalhin niya ang kaniyang insensaryo at lagyan ito ng insenso. Pagkatapos, dapat dalhin ng bawat tao sa harap ni
Yahweh ang kaniyang insensaryo, dalawang daan at limampung insensaryo. Kayo at si Aaron rin ay dapat ninyong
dalhin ang inyong mga insensaryo."
[18] Kaya kinuha ng bawat lalaki ang kaniyang insensaryo, nilagyan ito ng apoy, nilatagan ito ng insenso, at tumayo sa
pasukan patungo sa tolda ng pagpupulong kasama ni Moises at Aaron. [19] Tinipon ni Korah ang buong sambayanan laban
kina Moises at Aaron sa pasukan ng tolda ng pagpupulong, at nagpakita ang kaluwalhatian ni Yahweh sa buong
sambayanan.
[20] At nagsalita si Yahweh kay Moises at kay Aaron: [21] "Ihiwalay ninyo ang inyong mga sarili mula sa sambayanang ito
upang lipulin ko sila agad-agad." [22] Nagpatirapa sila Moises at Aaron at sinabi, "Diyos, ang Diyos ng mga espiritu ng buong
sangkatauhan, kung nagkakasala ang isang tao, dapat kabang magalit sa buong sambayanan?"
[23] Sumagot si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [24] "Magsalita ka sa buong sambayanan. Sabihin mo, 'Umalis kayo mula sa
mga tolda nila Korah, Datan, at Abiram.'"
[25] Pagkatapos, bumangon si Moises at pumunta kina Datan at Abiram; sinundan siya ng mga nakakatanda ng Israel. [26]
Nagsalita siya sa sambayanan at sinabi, "Ngayon iwanan ang mga tolda ng mga masamang lalaking ito at huwag
humawak ng anumang bagay na nabibilang sa kanila, o malilipol kayo sa pamamagitan ng lahat ng kanilang kasalanan."
[27] Kaya ang sambayanan sa magkabilaan ay iniwan ang mga tolda nina Korah, Datan, at Abiram. Lumabas sila Datan at
Abiram at tumayo sa pasukan ng kanilang mga tolda, kasama ng kanilang mga asawa, mga anak, at kanilang mga maliliit.
[28] At sinabi ni Moises, "Sa pamamagitan nito malalaman ninyong isinugo ako ni Yahweh upang gawin ang lahat ng mga
gawaing ito, sapagkat hindi ko ginawa ang mga ito sa aking sariling pagsang-ayon. [29] Kung mamamatay ang mga lalaking

ito nang karaniwang kamatayan gaya ng karaniwang nangyayari, kung gayon hindi ako isinugo ni Yahweh. [30] Ngunit
kung gagawa si Yahweh ng isang butas sa lupa na lalamon sa kanila tulad ng isang malaking bibig, kasama ng kanilang mga pamilya, at kapag bababa sila ng buhay sa lugar ng mga patay ay dapat ninyong unawain na kinamuhian ng mga lalaking ito si Yahweh.
[31] Pagkatapos sabihin ni Moises ang lahat ng salitang ito, bumukas ang lupang sa ilalim ng mga lalaking ito. [32] Ibinukas ng
lupa ang bibig nito at nilamon sila, ang kanilang mga pamilya, at lahat ng mga taong nabibilang kay Korah, pati na rin ang kanilang mga ari-arian.
[33] Sila at ang lahat sa kanilang mga pamilya ay pumunta ng buhay sa lugar ng mga patay. Nagsara ang lupa sa ibabaw
nila, at sa pamamagitan nito nalipol sila sa kalagitnaan ng sambayanan. [34] Ang buong Israel na nakapalibot sa kanila ay
tumakas mula sa kanilang hiyaw. Sinigaw nila, "Baka lamunin din tayo ng lupa!" [35] Pagkatapos kumislap ang apoy mula
kay Yahweh at nilamon ang 250 kalalakihan na naghandog ng insenso.
[36] Muling nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [37] "Magsalita ka kay Eleazar na anak na lalaki ni Aaron na pari at
sabihan siya na kunin ang mga insensaryo mula sa mga nagbabagang tira, sapagkat ang mga insensaryo ay idinulog sa
akin. Pagkatapos, kailangan nilang ikalat ang mga baga. [38] Kunin ang mga insensaryo sa mga namatay dahil sa kanilang
mga kasalanan. Gawing minartilyong pingngan ang mga ito bilang isang takip sa ibabaw ng altar. Ang mga lalaking iyon ang naghandog ng mga ito sa harap ko, kaya naihandog sa akin ang mga ito. Magiging isang tanda ang mga ito ng aking presensya sa mga tao ng Israel."
[39] Kinuha ni Eleazar na pari ang mga tansong insensaryo na ginamit ng mga lalaking nasunog, at ang mga ito ay
minartilyo na maging isang takip para sa altar, [40] upang maging isang paalala sa mga tao ng Israel, na ang mga nagmula
lamang kay Aaron ang maaaring pumuntang magsunog ng insenso sa harap ni Yahweh, para hindi sila magiging katulad ni Korah at ng kaniyang pangkat—gaya ng iniutos ni Yahweh sa pamamagitan ni Moises.
[41] Ngunit sa sumunod na umaga ang lahat ng sambayanan ng mga tao ng Israel ay nagreklamo laban kina Moises at
Aaron. Sinabi nila, "Pinatay ninyo ang mga tao ni Yahweh." [42] At nangyari, nang nagkatipon ang sambayanan laban kina
Moises at Aaron, na tumingin sila sa tolda ng pagpupulong at, tingnan mo, tinatakpan ito ng ulap. Nagpakita ang
kaluwalhatian ni Yahweh, [43] at pumunta sina Moises at Aaron sa harapan ng tolda ng pagpupulong.
[44] Pagkatapos, nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [45] "Lumayo ka mula sa harapan ng sambayanang ito upang
malipol ko sila agad-agad." Pagkatapos nagpatirapa sina Moises at Aaron. [46] Sinabi ni Moises kay Aaron, "Kunin ninyo ang
insensaryo, lagyan ito ng apoy mula sa altar, lagyan ito ng insenso, dalhin agad ito sa sambayanan, at gumawa ng pambayad ng kasalanan para sa kanila, dahil ang galit ay paparating mula kay Yahweh. Nagsimula na ang salot."
[47] Kaya ginawa ni Aaron ang gaya ng sinabi ni Moises. Tumakbo siya papunta sa gitna ng sambayanan. Mabilis na
nagsimulang kumalat ang salot sa mga tao, kaya inilagay niya ang insenso at gumawa ng pambayad ng kasalanan para sa
mga tao. [48] Tumayo si Aaron sa pagitan ng mga patay at mga nabubuhay; sa pamamagitan nito natigil ang salot.
[49] Yaong mga namatay sa pamamagitan ng salot ay 14, 700 ang bilang, bukod sa mga namatay dahil sa ginawa ni Korah. [50]
Bumalik si Aaron kay Moises sa pasukan patungo sa tolda ng pagpupulong, at ang salot ay nagwakas.

Chapter 17

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises. Sinabi niya, [2] "Magsalita ka sa mga tao ng Israel. Kumuha ka ng mga tungkod mula sa
kanila, isa para sa bawat tribu ng mga ninuno. Kumuha ng labindalawang tungkod, isa mula sa bawat pinunong napili mula sa bawat tribu. Isulat mo ang pangalan ng bawat lalaki sa kaniyang tungkod.
[3] Dapat mong isulat ang pangalan ni Aaron sa tungkod ni Levi. Kailangang may isang tungkod para sa bawat pinuno mula
sa lipi ng kaniyang mga ninuno. [4] Dapat mong ilagay ang mga tungkod sa tolda ng pagpupulong sa harapan ng tipan ng
mga kautusan, kung saan ako nakikipagkita sa iyo. [5] At mangyayaring ang tungkod ng taong aking pipiliin ay uusbong.
Patitigilin ko ang mga reklamo ng mga tao ng Israel, mga sinasabi nila laban sa iyo."
[6] Kaya nagsalita si Moises sa mga tao ng Israel. Lahat ng mga katutubong pinuno ay binigyan siya ng mga tungkod, isang
tungkod mula sa bawat pinuno, na pinili mula sa bawat isa sa mga ninuno ng tribu, labindalawang tungkod lahat. Kasali
na sa mga iyon ang tungkod ni Aaron. [7] Pagkatapos inilagak ni Moises ang mga tungkod sa harap ni Yahweh sa toldang
tipanan.
[8] Sa sumunod na araw, pumunta si Moises sa toldang tipanan at, pagmasdan, ang tungkod ni Aaron para sa mga tribu ni
Levi ay umusbong. Tumubo ang mga usbong at naglabas ng mga bulaklak at hinog na almonte! [9] Inilabas ni Moises ang
lahat ng mga tungkod mula sa harap ni Yahweh patungo sa lahat ng mga tao ng Israel. Hinanap ng bawat tao ang kaniyang tungkod at kinuha ito.
[10] Sinabi ni Yawheh kay Moises, "Ilagay mo ang tungkod ni Aaron sa harapan ng mga toldang tipanan. Panatilihin mo ito
bilang isang palatandaan ng kasalanan laban sa mga taong nag-aklas upang mawakasan mo ang mga reklamo laban sa
akin, o sila ay mamamatay." [11] Ginawa ni Moises ang iniutos ni Yahweh sa kaniya.
[12] Nagsalita ang mga tao ng Israel kay Moises at sinabi, "Mamamatay kami rito. Malilipol kaming lahat! [13] Mamamatay ang
bawat isang umaakyat, na lumalapit sa tabernakulo ni Yahweh. Dapat ba kaming mamatay lahat?"

Chapter 18

[1] Sinabi ni Yahweh kay Aaron, "Ikaw at ang iyong mga anak na lalaki, at ang mga angkan ng iyong mga ninuno ang may
pananagutan sa lahat ng kasalanang kanilang nagawa laban sa santuwaryo. Ngunitt ikaw lamang at ang iyong mga anak
na lalaking kasama mo ang may pananagutan sa lahat ng mga kasalanang nagawa ng sinuman sa pagkapari. [2] Para sa
kapwa mo miyembro ng tribu ni Levi, tribu ng iyong ninuno, dapat mo silang isama upang makasali sila sa iyo at
tulungan ka kapag naglilingkod ka at ng iyong mga anak na lalaki sa harap ng toldang tipanan.
[3] Dapat silang maglingkod sa iyo at sa buong tolda. Gayunpaman, hindi sila dapat lumapit sa anumang bagay sa banal na
lugar o may kaugnayan sa altar, o sila at ikaw rin ay mamamatay. [4] Dapat silang sumali sa inyo at pangalagaan ang tolda
ng pagpupulong, sa lahat ng gawain na may kaugnayan sa tolda. Hindi dapat lumapit sa inyo ang isang dayuhan. [5] Dapat
ninyong kunin ang tungkulin na ito nang sa gayon, hindi muling dumating ang aking galit sa mga tao ng Israel.
[6] Tingnan ninyo, ako mismo ang pumili sa inyong kapwa miyembro ng mga Levita mula sa mga kaapu-apuhan ng Israel.
Sila ay isang regalo sa inyo, ibinigay sa akin para gawin ang gawaing may kaugnayan para sa tolda ng pagpupulong. [7]
Subalit ikaw lamang at ang iyong mga anak na lalaki ang maaaring gumanap ng pagkapari tungkol sa bawat bagay na
may kaugnayan sa altar at sa bawat bagay na nasa loob ng kurtina. Ikaw mismo ang dapat gumawa sa mga tungkuling
iyon. Ibinibigay ko sa iyo ang pagkapari bilang isang regalo. Bawat dayuhan na lalapit ay dapat malagay sa kamatayan."
[8] Pagkatapos, sinabi ni Yahweh kay Aaron, "Tingnan mo, ibinigay ko sa iyo ang tungkulin sa pag-iingat ng mga handog na
itinaas sa akin, at lahat ng mga banal na handog na ibinigay sa akin ng mga tao ng Israel. Ibinigay ko ang mga handog na
ito sa iyo, at sa iyong mga anak na lalaki bilang iyong patuloy na bahagi. [9] Ang mga bagay na ito mula sa mga ganap na
inialay na handog kay Yahweh, subalit ang hindi ganap na nasunog ay magiging sa iyo. Bawat alay na dinadala ng mga
tao, kalakip ng bawat handog na butil, bawat handog para sa kasalanan, at bawat handog na pambayad para sa
kasalanan—lahat nitong mga napakabanal na handog—na inilaan nila para sa akin at dinala sa akin ay magiging para sa
iyo at para sa iyong mga anak na lalaki.
[10] Ito ay ganap na inilaan para sa akin, na dapat mong kainin ang mga handog na ito. Bawat lalaking kasama mo ay dapat
kumain ng mga handog na ito. Dapat mo silang isaalang-alang bilang inilaan para sa akin. [11] Ito ang mga handog na
mapapabilang sa iyo: kanilang mga regalo na itinabi mula sa lahat ng itinaas na mga handog ng mga tao ng Israel, mga
handog na tinaas nang mataas sa harap ko at dinala sa akin. Ibinibigay ko ang mga ito sa iyo, sa iyong mga anak na lalaki,
at sa iyong mga anak na babae, bilang iyong patuloy na bahagi. Bawat isang malinis sa pamamagitan ng ritwal sa iyong
pamilya ay maaaring kumain ng kahit ano mula sa mga handog na ito.
[12] Lahat ng mainam na langis, lahat ng mainam na bagong alak at butil, ang unang mga prutas na ibinigay ng mga tao sa
akin—lahat ng mga ito ay ibinibigay ko sa inyo. [13] Ang lahat ng bungang unang hinog na nasa kanilang lupain, na dinala
nila sa akin ay magiging sa inyo. Bawat isang malinis sa iyong pamilya ay maaaring kumain ng mga bagay na ito.
[14] Bawat bagay na inilaan sa Israel ay magiging sa iyo. [15] Bawat bagay na nagpapabukas ng sinapupunan, lahat ng
panganay na hinandog ng mga tao kay Yahweh, kapwa tao at hayop, magiging sa iyo. Gayunpaman, dapat tiyak na bilhin
muli ng mga tao ang bawat panganay na anak na lalaki, at dapat nilang bilhin muli ang panganay na lalaki ng maruming
mga hayop. [16] Iyong mga dapat bibilhin muli ng mga tao ay dapat bilhin muli pagkatapos na maging isang buwang
gulang. Pagkatapos ay maaari na silang bilhin muli ng mga tao, sa halagang limang siklo, ayon sa pamantayang timbang
na siklo ng santuwaryo, na kapantay ng dalawampung gera.
[17] Subalit ang panganay ng isang baka, o ang panganay ng isang tupa, o ang panganay ng isang kambing ay hindi mo
dapat bilhin muli ang mga hayop na ito; sila ay inilaan sa akin. Dapat mong isaboy ang dugo nito sa altar at sunugin ang
kanilang taba bilang isang alay na pinaraan sa apoy, upang magdulot ng mabangong halimuyak para sa akin. [18] Magiging
sa iyo ang karne ng mga ito. Gaya ng itinaas na dibdib at kanang hita, magiging sa iyo ang karne ng mga ito.
[19] Lahat ng dinalang handog ng banal na mga bagay na inalay ng mga tao ng Israel sa akin ay ibinibigay ko ang mga ito sa
iyo, sa iyong mga anak na lalaki, sa iyong mga anak na babae bilang patuloy na bahagi. Tumatayo sila para sa isang tipan
ng asin, isang umiiral na tipan magpakailanman, sa harap ko kasama mo at ng iyong mga kaapu-apuhan." [20] Sinabi ni
Yahweh kay Aaron, "Hindi ka dapat magkaroon ng mana sa lupain ng mga tao, ni dapat magkaroon ng bahagi sa mga ari-
arian ng mga tao. Ako ang iyong magiging bahagi at mana sa piling ng mga tao ng Israel.
[21] Sa mga kaapu-apuhan ni Levi, tingnan mo, ibinigay ko ang lahat ng mga ikapu bilang kanilang mana kapalit ng
kanilang paninilbihan na kanilang ibinibigay sa pagtatrabaho sa tolda ng pagpupulong. [22] Simula ngayon hindi dapat
lumapit ang mga tao ng Israel sa tolda ng pagpupulong, o sila ay magkakaroon ng pananagutan sa kasalanang ito at
mamatay.
[23] Dapat gawin ng mga Levita ang mga gawain na may kaugnayan sa tolda ng pagpupulong. Sila ang may pananagutan
para sa anumang kasalanan tungkol dito. Ito ang magiging isang palagiang batas sa lahat ng salinlahi ng iyong mga tao.
At hindi sila dapat magkaroon ng mana sa piling ng mga tao ng Israel. [24] Sapagkat ang mga ikapu ng mga tao ng Israel, na
kanilang inialay bilang handog para sa akin—ito ang mga ibinibigay ko sa mga Levita bilang kanilang mana. Ito ang
dahilan kung bakit sinabi ko sa kanila, 'Hindi sila dapat magkaroon ng mana sa piling ng mga tao ng Israel.'"
[25] Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [26] "Dapat mong kausapin ang mga Levita at sabihin sa kanila, 'Kapag
matanggap mo mula sa mga tao ng Israel ang ikasampu na ibinibigay ni Yahweh sa iyo bilang iyong mana ay dapat mong
ihandog ang isang inalay na handog mula sa ikasampung iyon sa kaniya, ang ikasampu mula sa ikapu. [27] Dapat mong

isaalang-alang ang iyong inalay na handog na para itong ikasampu ng butil mula sa giikang palapag o produkto mula sa pigaan ng ubas.
[28] Kaya dapat ka ring mag-alay ng handog kay Yahweh mula sa ikapu na iyong natanggap mula sa mga tao ng Israel.
Dapat mong ibigay mula sa kanila ang kaniyang inalay na handog kay Aaron na pari. [29] Mula sa lahat ng mga inalay na
iyong natanggap, dapat kang maghandog ng bawat inalay na handog kay Yahweh. Dapat mong gawin ito mula sa lahat ng mainam at pinaka-banal na mga bagay na ibinigay sa iyo.'
[30] Kaya dapat mong sabihin sa kanila, 'Kapag mag-alay kayo ng mainam ng kahit ano sa inyong tinanggap ay dapat itong
isaalang-alang ng mga Levita gaya ng nailabas mula sa giikang palapag at sa pigaan ng ubas. [31] Maaari ninyong kainin ang
natirang mga regalo sa alinmang lugar, kayo at ang inyong mga pamilya, dahil ito ay inyong kabayaran kapalit ng inyong
pagtatrabaho sa tolda ng pagpupulong. [32] Hindi kayo magkakasala sa pagkain at pag-inom nito, kapag inyong ialay kay
Yahweh ang pinakamainam ng kahit anong inyong tinanggap. Subalit hindi ninyo dapat lapastanganin ang banal na mga handog ng mga tao ng Israel, o kayo ay mamamatay."

Chapter 19

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises at Aaron. Sinabi niya, [2] "Ito ay isang batas, isang batas na aking iniuutos sa inyo: Sabihin ninyo sa mga tao ng Israel na dapat nilang dalhin sa iyo ang isang pulang dumalagang baka na walang depekto o kapintasan, at hindi pa nakapagpasan ng pamatok.
[3] Ibigay ninyo ang dumalagang baka kay Eleazar na pari. Dapat niyang dalhin ito sa labas ng kampo, at dapat patayin ito
ng isang tao sa kaniyang harapan. [4] Dapat kumuha si Eleazar na pari ng kaunti sa mga dugo nito gamit ang kaniyang
daliri at iwisik ito ng pitong beses sa harapan ng tolda ng pagpupulong. [5] Isa pang pari ang dapat sumunog sa
dumalagang baka sa kaniyang paningin. Dapat niyang sunugin ang mga balat nito, laman, at mga dugo nito kasama ang
mga dumi nito. [6] Dapat kumuha ang pari ng kahoy na sedro, isopo, at ng lanang matingkad na pula, at ihagis itong lahat sa gitna ng nasusunog na dumalagang baka.
[7] Pagkatapos, dapat niyang labhan ang kaniyang mga damit at maligo sa tubig. At makakapasok siya sa kampo, kung saan
siya mananatiling marumi hanggang sa gabi. [8] Dapat labhan ng taong sumunog sa dumalagang baka ang kaniyang mga damit at maligo sa tubig. Mananatili siyang marumi hanggang sa gabi.
[9] Dapat tipunin ng isang taong malinis ang mga abo ng dumalagang baka at ilagay ang mga ito sa labas ng kampo sa isang
malinis na lugar. Dapat itago ang mga abong ito para sa sambayanan ng Israel. Ihahalo nila ang mga abo sa tubig para sa
paglilinis mula sa pagkakasala, sapagkat ang mga abo ay galing sa isang handog para sa kasalanan. [10] Ang isang taong
tumipon sa mga abo ng dumalagang baka ay dapat niyang labhan ang kaniyang mga damit. Mananatili siyang marumi hanggang sa gabi. Ito ay magiging palagiang batas para sa mga tao ng Israel at sa mga dayuhang naninirahan kasama nila.
[11] Sinuman ang humipo sa bangkay ng kahit na sinong tao ay magiging marumi sa loob ng pitong araw. [12] Dapat linisin ng
taong iyon ang kaniyang sarili sa ikatlong araw at sa ikapitong araw. At siya ay magiging malinis. Ngunit kung hindi niya
nilinis ang kaniyang sarili sa ikatlong araw, hindi siya magiging malinis sa ikapitong araw. [13] Sinumang humipo sa isang
patay na tao, ang katawan ng taong namatay, at hindi niya nilinis ang kaniyang sarili--dinudungisan ng taong ito ang tabernakulo ni Yahweh. Dapat itiwalag ang taong iyon mula sa Israel dahil hindi naiwisik sa kaniya ang tubig para sa karumihan. Mananatili siyang marumi; mananatili sa kaniya ang kaniyang pagkamarumi.
[14] Ito ang batas kapag mamamatay ang isang tao sa loob ng isang tolda. Bawat taong papasok sa loob ng tolda at bawat
isang nasa loob ng tolda ay magiging marumi sa loob ng pitong araw. [15] Bawat nakabukas na lalagyan na walang takip ay
magiging marumi. [16] Katulad nang sinumang nasa labas ng tolda na humipo sa isang taong pinatay gamit ang isang espada, anumang bangkay, buto ng tao, o isang puntod--magiging marumi ang taong iyon sa loob ng pitong araw.
[17] Gawin ninyo ito sa taong marumi: Kumuha kayo ng kaunting abo mula sa sinunog na handog para sa kasalanan at ihalo
ang mga ito sa isang banga na may sariwang tubig. [18] Dapat kumuha ang isang taong malinis ng isopo, isawsaw ito sa
tubig at iwisik ito sa tolda, sa lahat ng lalagyang nasa loob ng tolda, sa mga taong naroon, at sa isang taong humipo sa
buto, sa pinatay na tao, sa namatay na tao, o sa puntod. [19] Sa ikatlong araw at sa ikapitong araw, dapat wisikan ng taong malinis ang taong marumi. Dapat maglinis ng kaniyang sarili ang taong marumi sa ikapitong araw. Dapat niyang labhan ang kaniyang mga damit at maligo sa tubig. At sa gabi ay magiging malinis siya.
[20] Ngunit ang sinumang mananatiling marumi, na tumatangging magpalinis ng kaniyang sarili--ititiwalag ang taong iyon
mula sa sambayanan--dahil dinungisan niya ang santuwaryo ni Yahweh. Hindi pa naiwisik sa kaniya ang tubig para sa
karumihan; mananatili siyang marumi. [21] Ito ay magiging isang patuloy na batas patungkol sa mga kalagayang ganito.
Dapat labhan ng taong nagwiwisik sa tubig para sa karumihan ang kaniyang mga damit. Ang taong humawak sa tubig
para sa karumihan ay magiging marumi hanggang sa gabi. [22] Anuman ang hahawakan ng taong marumi ay magiging marumi. Ang taong hahawak nito ay magiging marumi hanggang gabi."

Chapter 20

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] Kaya ang mga tao ng Israel, ang buong sambayanan ay pumunta sa ilang ng Sin sa unang buwan; nanatili sila sa Kades.
Doon namatay at inilibing si Miriam.
[2] Walang tubig para sa sambayanan, kaya nagtipun-tipon sila laban kina Moises at Aaron. [3] Nagreklamo ang mga tao
laban kay Moises. Sinabi nila, "Mas mabuti pa ngang namatay nalang kami nang mamatay ang kasamahan naming mga
Israelita sa harap ni Yahweh!
[4] Bakit mo dinala ang sambayanan ni Yahweh sa ilang na ito para mamatay dito, kami at ang aming mga hayop? [5] At bakit
mo kami inilabas sa Ehipto para dalhin kami sa nakakakilabot na lugar na ito? Walang butil dito, mga igos, mga puno ng
ubas, o mga granada. At walang tubig na maiinom."
[6] Kaya umalis sina Moises at Aaron mula sa harap ng kapulungan. Pumunta sila sa pasukan ng tolda ng pagpupulong at
nagpatirapa. Doon nagpakita ang makinang na kaluwalhatian ni Yahweh sa kanila.
[7] Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabin, [8] "Kunin mo ang iyong tungkod at tipunin ang sambayanan, ikaw at si Aaron
na iyong kapatid. Magsalita ka sa bato sa kanilang paningin, at utusan mo ang bato na magpadaloy ng tubig. Makakakuha
ka ng tubig para sa kanila mula sa batong iyan, at dapat mong ibigay ito sa sambayanan at sa kanilang mga baka para
inumin." [9] Kinuha ni Moises ang kaniyang tungkod sa harap ni Yahweh gaya ng iniutos ni Yahweh na kaniyang gawin.
[10] At tinipong magkakasama nina Moises at Aaron ang kapulungan sa harap ng bato. Sinabi ni Moises sa kanila, "Makinig
kayo ngayon, kayong mga mapaghimagsik. Dapat ba kaming magpadaloy ng tubig mula sa batong ito para sa inyo?" [11]
Pagkatapos, itinaas ni Moises ang kaniyang kamay at hinampas ng dalawang beses ang bato sa pamamagitan ng
kaniyang tungkod, at lumabas ang maraming tubig. Uminom ang sambayanan at ang kanilang mga baka.
[12] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kina Moises at Aaron, "Dahil hindi kayo nagtiwala sa akin o inilaan ako na maging banal
sa mga mata ng mga tao ng Israel, hindi ninyo madadala ang kapulungang ito sa lupain na ibinibigay ko sa kanila." [13]
Tinawag ang lugar na ito na mga tubig ng Meriba dahil nakipagtalo ang mga tao ng Israel kay Yahweh doon, at ipinakita
niya ang kaniyang sarili sa kanila bilang banal.
[14] Nagpadala ng mga mensahero si Moises mula Kades sa hari ng Edom: Ito ang sinabi ng iyong kapatid na si Israel: "Alam
mo ang lahat ng paghihirap na nangyari sa amin. [15] Alam mo na pumunta sa Ehipto ang aming mga ninuno at nanirahan
sa Ehipto ng isang mahabang panahon. Tinuring kaming napakasama ng mga taga-Ehipto gayon din ang aming mga
ninuno. [16] Nang tumawag kami kay Yahweh, dininig niya ang aming mga tinig at nagpadala siya ng isang anghel at
inilabas kami sa Ehipto. Tingnan mo, narito kami sa Kades, isang lungsod sa hangganan ng iyong lupain.
[17] Hinihiling kong pahintulutan mo kaming maadaan sa iyong lupain. Hindi kami dadaan sa bukirin o ubasan, ni iinom ng
tubig sa iyong mga balon. Dadaan kami sa maluwang na daanan ng hari. Hindi kami liliko sa kanan o sa kaliwa hanggang
makalampas kami sa iyong hangganan."
[18] Subalit tumugon ang hari ng Edom sa kaniya, "Hindi ka maaaring dumaan dito. Kapag ginawa mo iyon, darating ako
nang may espada upang salakayin ka." [19] At sinabi ng mga tao ng Israel sa kaniya, "Dadaan kami sa maluwang na daanan.
Kung uminom kami o ang aming mga alagang hayop ng iyong tubig, babayaran namin ito. Pabayaan mo lang kaming
makadaan sa aming paa, wala kaming ibang gagawin."
[20] Subalit sumagot ang hari ng Edom, "Hindi kayo maaring dumaan." Kaya dumating ang hari ng Edom laban sa Israel
nang may isang malakas na kamay kasama ang maraming kawal. [21] Hindi pumayag ang hari ng Edom na makatawid ang
Israel sa kanilang hangganan. Dahil dito, lumayo ang Israel sa lupain ng Edom.
[22] Kaya naglakbay ang mga tao mula Kades. Ang mga tao ng Israel, ang buong sambayanan ay dumating sa Bundok Hor. [23]
Nagsalita si Yahweh kina Moises at Aaron sa Bundok Hor, sa hangganan ng Edom. Sinabi niya, [24] "Dapat maitipon si Aaron
sa kaniyang mga tao, sapagkat hindi siya papasok sa lupain na ibinibigay ko sa mga tao ng Israel. Ito ay dahil lumabag
kayong dalawa sa aking salita sa mga tubig ng Meribah.
[25] Kunin mo si Aaron at si Eleazar na kaniyang anak na lalaki at dalhin mo sila sa Bundok Hor. [26] Alisin mo kay Aaron ang
mga kasuotang pangpari at isuot ito kay Eleazar na kaniyang anak na lalaki. Dapat mamatay si Aaron at mmaitipon sa
kaniyang mga tao doon."
[27] Ginawa ni Moises ang inutos ni Yahweh. Umakyat sila sa Bundok Hor sa paningin ng sambayanan. [28] Tinanggal ni
Moises kay Aaron ang kaniyang kasuotang pangpari at isinuot kay Eleazar na kaniyang anak na lalaki. Namatay si Aaron
doon sa tuktok ng bundok. Pakatapos, bumaba si Moises at Eleazar. [29] Nang makita ng sambayanang patay na si Aaron.
Nagluksa ang buong bansa para sa kaniya ng tatlumpung araw.

Chapter 21

[1] Nang marinig ng Cananeong hari ng Arad, na siyang naninirahan sa Negev na naglalakbay ang Israel sa daan ng Atarim,
nakipaglaban siya laban sa Israel at kumuha siya ng ilang bihag mula sa kanila. [2] Nangako ang Israel kay Yahweh at
sinabi, "Kung bibigyan mo kami ng tagumpay sa mga taong ito, lubos na wawasakin namin ang kanilang mga lungsod." [3]
Nakinig si Yahweh sa tinig ng Israel at binigyan sila ng tagumpay laban sa mga Cananeo. Lubusan silang winasak at ang
kanilang mga lungsod. Tinawag na Horma ang lugar na iyon.

[4] Naglakbay sila mula sa Bundok ng Hor sa daan ng Dagat ng mga Tambo upang lumiko sa lupain ng Edom. [5] Lubos na
napanghinaan ng loob sa paglalakbay ang mga tao. Nagsalita ang mga tao laban sa Diyos at kay Moises: "Bakit mo kami
pinalabas sa Ehipto upang mamatay sa ilang? Walang tinapay, walang tubig, at ayaw namin ang nakakasawang pagkaing
ito."
[6] At nagpadala si Yahweh ng mga makamandag na ahas sa mga tao. Tinuklaw ng mga ahas ang mga tao; maraming tao
ang namatay. [7] Lumapit ang mga tao kay Moises at sinabin, "Nagkasala kami dahil nagsalita kami laban kay Yahweh at sa
iyo. Magdasal ka kay Yahweh upang ilayo niya ang mga ahas mula sa amin." Kaya nagdasal si Moises para sa mga tao.
[8] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Gumawa ka ng isang ahas at ikabit mo ito sa isang poste. At mangyayari na ang bawat
isang natuklaw ay makaliligtas, kung titingnan niya ito." [9] Kaya gumawa si Moises ng isang tansong ahas at ikinabit ito sa
isang poste. Kapag natuklaw ng isang ahas ang sinumang tao, kung titingin siya sa tansong ahas, makaliligtas siya.
[10] PAt nagpatuloy ang mga tao ng Israel sa kanilang paglalakbay at nagkampo sila sa Obot. [11] Naglakbay sila mula sa Obot
at nagkampo sila sa Lye Abarim sa ilang na nakaharap sa Moab sa dakong silangan.
[12] Mula roon naglakbay sila at nagkampo sa lambak ng Zered. [13] Mula roon naglakbay sila at nagkampo sa kabilang bahagi
ng Ilog Arnon, na nasa ilang na lpatungo sa hangganan ng mga Amoreo. Ang Ilog Arnon ang nagsisilbing hangganan ng
Moab, sa pagitan ng Moab at ng mga Amoreo.
[14] Kaya nga sinasabi sa kasulatang binalumbon ng Mga Digmaan ni Yahweh, "Waheb sa Sufa, at ang mga lambak ng
Arnon, [15] ang libis ng mga lambak na patungo sa bayan ng Ar at pababa patungo sa hangganan ng Moab."
[16] Mula roon naglakbay sila patungo sa Beer, na kung saan ay naroon ang balon na sinabi ni Yahweh kay Moises, "Sama-
sama mong tipunin ang mga tao upang bigyan ko sila ng tubig."
[17] At inawit ng Israel ang awiting ito: "Bumukal ka, balon. Awitin ang tungkol dito. [18] Ang balong hinukay ng ating mga
pinuno, ang balong hinukay ng mga taong marangal sa pamamagitan ng setro at kanilang mga baston." Pagkatapos mula
sa ilang naglakbay sila patungong Matana.
[19] Mula sa Matana naglakbay sila patungong Nahaliel, at mula sa Nahaliel patungong Bamot, [20] at mula sa Bamot patungo
sa isang lambak sa lupain ng Moab. Iyon ay kung saan ang tuktok ng Bundok Pisga na natatanaw sa ilang.
[21] Pagkatapos, nagpadala ang Israel ng mga mensahero kay Sihon na hari ng mga Amoreo na nagsasabi, [22] "Hayaan mo
kaming dumaan sa iyong lupain. Hindi kami liliko sa anumang bukirin o ubasan. Hindi kami iinom ng tubig mula sa
iyong mga balon. Maglalakbay kami sa pamamagitan ng maluwang na daanan ng hari hanggang makatawid kami sa
kanilang hangganan." [23] Ngunit hindi pinayagan ni Haring Sihon ang Israel na dumaan sa kanilang hangganan. Sa halip,
sama-samang tinipon ni Sihon ang lahat ng kaniyang hukbo at sinalakay ang Israel sa ilang. Nakarating siya sa Jahaz,
kung saan nakipaglaban siya sa Israel.
[24] Sinalakay ng Israel ang hukbo ni Sihon sa pamamagitan ng talim ng espada at kinuha nila ang lupain mula sa Arnon
patungong ilog ng Jabok, hanggang sa lupain ng mga tao ng Ammon. Ngayon ay pinatibay ang hangganan ng mga tao ng
Ammon. [25] Kinuha ng Israel ang lahat ng mga lungsod ng Amoreo at tinirhan nilang lahat, kasama ang Hesbon at lahat ng
mga nayon nito. [26] Ang Hesbon ay ang lungsod ni haring Sihon ng mga Amoreo, na siyang nakipaglaban sa dating hari ng
Moab. Kinuha ni Sihon ang lahat ng kaniyang lupain mula sa kaniyang sinasakupan hanggang sa Ilog Arnon.
[27] Kaya sinabi ng mga nagsalita sa kawikaan, "Pumunta kayo sa Hesbon. Hayaan ninyo ang lungsod ng Sihon na muling
maitayo at maitatag. [28] Isang apoy na umaalab mula sa Hesbon, isang ningas ng apoy mula sa lungsod ng Sihon na
lumamon sa Ar ng Moab, at mga nagmamay-ari ng mga burol sa tabi ng Arnon.
[29] Aba sa iyo, Moab! Napuksa ka, mga tao ng Cemos. Pinabihag niya ang kaniyang mga anak na lalaki at pinabilanggo niya
ang kaniyang mga anak na babae kay Sihon na hari ng mga Amoreo. [30] Ngunit nasakop namin si Sihon. Nawasak ang
Hesbon hanggang sa Dibon. Tinalo namin sila hanggang sa dulo ng Nofa, na umaabot sa Medeba."
[31] Kaya nagsimulang manirahan ang Israel sa lupain ng mga Amoreo. [32] At ipinadala ni Moises ang mga lalaki upang
tingnan ang Jazer. Kinuha nila ang mga nayon nito at pinaalis ang mga Amoreong naroon.
[33] Pagkatapos tumalikod sila at umakyat sa daan ng Bashan. Lumabas si Og na hari ng Bashan laban sa kanila, siya at ang
lahat niyang hukbo, upang labanan sila sa Edrei. [34] Pagkatapos, sinabi ni Yahweh kay Moises, "Huwag kang matakot sa
kaniya, dahil binigyan ko kayo ng tagumpay laban sa kaniya, lahat ng kaniyang hukbo at ng kaniyang lupain. Gawin
ninyo sa kaniya ang tulad ng ginawa ninyo kay Sihon na hari ng mga Amoreo, na nanirahan sa Hesbon." [35] Kaya pinatay
nila siya, ang kaniyang mga anak na lalaki, at lahat ng kaniyang hukbo, hanggang walang natirang buhay sa kaniyang
mga tao. Pagkatapos, kinuha nila ang kaniyang lupain.

Chapter 22

[1] Nagpatuloy sa paglalakbay ang mga tao ng Israel hanggang sa magkampo sila sa mga kapatagan ng Moab malapit sa
Jerico, sa ibayo ng Ilog Jordan mula sa lungsod.
[2] Nakita ni Balak na lalaking anak ni Zippor ang lahat ng ginawa ng Israel sa mga Amoreo. [3] Labis na natakot si Moab sa
mga tao dahil sila ay marami, at matindi ang takot ni Moab sa mga tao ng Israel. [4] Sinabi ng hari ng Moab sa nakakatanda
ng Midian, "Kakainin nitong napakaraming ang lahat ng nakapaligid sa atin gaya ng panginginain ng isang kapong baka
sa mga damo sa isang bukirin." Ngayon si Balak na lalaking anak ni Zippor ang hari ng Moab sa panahong iyon.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[5] Nagpadala siya ng mga mensahero kay Balaam na lalaking anak ni Beor, sa Petor na nasa tabi ng Ilog Eufrates, sa lupain
ng kaniyang bansa at kaniyang mga tao. Tinawag niya siya at sinabi, "Tingnan mo, isang bansa ang dumating dito mula
sa Ehipto. Kanilang sinakop ang buong lupain at sila ay narito na malapit sa akin. [6] Kaya pakiusap pumunta ka na ngayon
at isumpa ang bayang ito para sa akin, dahil sila ay napakalakas para sa akin. Marahil kung gayon, maaari ko na silang
salakayin at palayasin palabas sa lupain. Alam ko na ang sinumang pinagpapala mo ay pagpapalain, at ang sinumang
isusumpa mo ay susumpain."
[7] Kaya umalis ang mga nakakatanda ng Moab at ng Midian, dala nila ang pambayad para sa panghuhula. Nagpunta sila
kay Balaam at sinabi sa kaniya ang mga salita ni Balak. [8] Sinabi ni Balaam sa kanila, "Mamalagi kayo rito ngayong gabi.
Sasabihin ko sa inyo kung ano ang sasabihin sa akin ni Yahweh." Kaya nanatili ang mga pinuno ng Moab kay Balaam sa
gabing iyon.
[9] Nagpunta ang Diyos kay Balaam, at sinabi, "Sino ang mga lalaking ito na nagpunta sa iyo?" [10] Sumagot si Balaam,
"Ipinadala sila sa akin ni Balak na lalaking anak ni Zippor, hari ng Moab. Sinabi niya, [11] 'Tingnan mo, ang mga taong
nanggaling mula sa Ehipto ay sinakop ang aking lupain. Ngayon, pumarito ka at sumpain sila para sa akin. Marahil,
maaari ko na silang kalabanin at palayasin.'"
[12] Tumugon ang Diyos kay Balaam, "Hindi ka dapat sumama sa mga lalaking iyon. Hindi mo dapat isumpa ang mga tao ng
Israel dahil pinagpala sila." [13] Kinaumagahan tumayo si Balaam at sinabi sa mga pinuno ni Balak, "Bumalik na kayo sa
inyong lupain dahil hindi ako pinayagan ni Yahweh na sumama sa inyo." [14] Kaya umalis ang mga pinuno ng Moab at
bumalik kay Balak. Sinabi nila, "Tumanggi si Balaam na sumama sa amin."
[15] Muling nagpadala si Balak ng mas maraming pinuno na mas iginagalang kaysa sa mga naunang grupo. [16] Nagpunta sila
kay Balaam at sinabi sa kaniya, "Ito ang sinasabi ni Balak na anak ni Zippor, 'Pakiusap, wala nawang anumang bagay na
hahadlang sa iyo sa pagparito sa akin, [17] dahil babayaran pa kita nang labis at bibigyan kita ng dakilang karangalan, at
gagawin ko anuman ang sasabihin mong gawin ko. Kaya pakiusap pumunta ka at isumpa mo ang mga taong ito para sa
akin.'"
[18] Sumagot si Balaam at sinabi sa mga tauhan ni Balak, "Kahit na ibibigay sa akin ni Balak ang kaniyang palasyong puno
ng pilak at ginto, hindi ako pwedeng sumuway sa mga salita ni Yahweh, ang aking Diyos, at gawin nang walang labis o
walang kulang kung ano ang sinabi niya sa akin. [19] Kung gayon, pakiusap manatili rin kayo rito ngayong gabi, upang pag-
isipan kong mabuti ang anumang sinasabi ni Yahweh sa akin." [20] Pinuntahan ng Diyos si Balaam sa gabi at sinabi sa
kaniya, "Yamang nagpunta ang mga lalaking ito para ipatawag ka, tumayo ka at sumama sa kanila. Ngunit gagawin mo
lamang kung ano ang aking sinabing gagawin mo."
[21] Kinaumagahan tumayo si Balaam, nilagyan niya ng upuan ang kaniyang asno at sumama sa mga pinuno ng Moab. [22]
Ngunit dahil sumama siya, ang galit ni Yahweh ay sumiklab. Inilagay ng anghel ni Yahweh ang kaniyang sarili sa daanan
bilang isang taong hadlang kay Balaam, na nakasakay sa kaniyang asno. Ang dalawang alipin ni Balaam ay kasama din
niya. [23] Nakita ng asno ang anghel ni Yahweh na nakatayo sa daraanan na hawak niya ang kaniyang nakalabas na tabak.
Lumihis ang asno sa kalsada at pumunta sa loob ng isang bukirin. Hinampas ni Balaam ang asno upang ipaharap sa
kalsada.
[24] At tumayo ang anghel ni Yahweh sa isang makipot na bahagi ng kalsada sa pagitan ng ilang ubasan, na mayroong isang
pader sa kaniyang kanang bahagi at isa pang pader sa kaniyang kaliwang bahagi. [25] Nakita muli ng asno ang anghel ni
Yahweh. Sumiksik siya sa pader at naipit ang paa ni Balaam laban dito. Muli siyang hinampas ni Balaam.
[26] Pumunta sa mas malayo ang anghel ni Yahweh at tumayo sa isa pang makipot na lugar kung saan ay walang paraan
para makaiwas sa kahit sa anumang bahagi. [27] Nakita ng asno ang anghel ni Yahweh, at humiga siya sa ilalim ni Balaam.
Sumiklab ang galit ni Balaam at kaniyang hinampas ng baston ang kaniyang asno.
[28] Pagkatapos, binuksan ni Yahweh ang bibig ng asno para magsalita siya. Sinabi niya kay Balaam, "Ano ang aking ginawa
sa iyo na nag-udyok sa iyo na hampasin ako nitong makaikatlo beses?" [29] Sumagot si Balaam, "Dahil ikaw ay kumilos nang
may kahangalan sa akin. Sana ay mayroong isang espada sa aking kamay. Kung mayroon, sa ngayon pinatay na kita." [30]
Sinabi ng asno kay Balaam, "Hindi ba ako ang iyong asno na sinasakyan mo sa buong buhay mo hanggang sa mga araw
na ito? Ugali ko bang gawin ang mga ganitong bagay sa iyo dati?" Sinabi ni Balaam, "Hindi."
[31] Pagkatapos, binuksan ni Yahweh ang mga mata ni Balaam, at nakita niya ang anghel ni Yahweh na nakatayo sa
daraanan na nakalabas ang kaniyang espadang nasa kaniyang kamay. Iniyuko ni Balaam ang kaniyang ulo at
nagpatirapa. [32] Sinabi ng anghel ni Yahweh sa kaniya, "Bakit mo hinampas nitong tatlong beses ang iyong asno? Tingnan
mo, naparito ako bilang isang taong galit sa iyo dahil masama ang mga ikinikilos mo sa harapan ko. [33] Nakita ako ng iyong
asno at iniwasan niya ako ng tatlong beses. Kung hindi siya umiwas sa akin, siguradong napatay kita at nailigtas ko ang
buhay niya."
[34] Sinabi ni Balaam sa anghel ni Yahweh, "Nagkasala ako. Hindi ko alam na nakatayo ka sa kalsada laban sa akin. Ngayon
kung ganoon, kung hindi katanggap-tanggap sa iyo ang paglalakbay na ito, babalik ako sa aking pinanggalingan." [35]
Ngunit sinabi ng anghel ni Yahweh kay Balaam, "Magpatuloy ka kasama ng mga lalaki. Ngunit dapat sabihin mo lamang
ang mga salita na sinabi ko sa iyo." Kaya sumama si Balaam sa mga pinuno ni Balak.
[36] Nang marinig ni Balak na dumating na si Balaam, lumabas siya upang salubungin siya sa isang lungsod ng Moab sa
Arnon, na nasa hangganan. [37] Sinabi ni Balak kay Balaam, "Hindi ba ako nagpadala ng mga tauhan upang ipatawag ka?
Bakit hindi ka pumunta sa akin? Wala ba akong kakayahan na bigyan ka ng karangalan?"

[38] At sumagot si Balaam, "Tingnan mo, naparito na ako para sa iyo. Mayroon na ba akong karapatang magsabi ng
anumang bagay? Sasabihin ko lamang ang mga salita ni Yahweh na ilagay niya sa aking bibig." [39] Sumama si Balaam kay
Balak, at nakarating sila sa Kiriat Husot. [40] At inialay ni Balak ang mga kapong baka at tupa at binigyan niya ng kaunting
karne si Balaam at ang mga pinunong kasama niya.
[41] Kinaumagahan, dinala ni Balak si Balaam sa itaas sa mga dambana ni Baal. Mula roon makikita lamang ni Balaam ang
maliit na bahagi ng mga Israelita sa kanilang kampo.

Chapter 23

[1] Sinabi ni Balaam kay Balak, "Gumawa ka ng pitong altar dito para sa akin at maglaan ka ng pitong toro at pitong
lalaking tupa. [2] Kaya ginawa ni Balak ayon sa hiniling ni Balaam. Pagkatapos, naghandog si Balak at Balaam ng isang toro
at isang lalaking tupa sa bawat altar. [3] Pagkatapos, sinabi ni Balaam kay Balak, "Tumayo ka malapit sa handog na
susunugin at pupunta ako. Marahil darating si Yahweh upang makipagkita sa akin. Anuman ang ipapakita niya sa akin
sasabihin ko sa iyo."Kaya umalis siya patungo sa isang burol na walang mga puno.
[4] Nakipagkita ang Diyos sa kaniya, at sinabi ni Balaam sa kaniya, "Gumawa ako ng pitong altar, at nag-alay ako ng isang
toro at isang lalaking tupa sa bawat isa". [5] Naglagay ng isang mensahe si Yahweh sa bibig ni Balaam at sinabi, "Bumalik ka
kay Balak at magsalita ka sa kaniya." [6] Kaya bumalik si Balaam kay Balak, na nakatayo sa tabi ng kaniyang handog na
susunugin, at lahat ng mga pinuno ng Moab na kasama niya.
[7] At nagsimulang sabihin ni Balaam ang kaniyang propesiya at sinabi, "Dinala ako ni Balak mula sa Aram. Ang hari ng
Moab mula sa mga bundok sa silangan. 'Halika, isumpa mo si Jacob para sa akin,' sinabi niya. 'Halika, labanan mo ang
Israel.' [8] Paano ko isusumpa ang mga taong hindi isinumpa ng Diyos? Paano ko lalabanan ang mga hindi nilabanan ni
Yahweh?
[9] Sapagkat nakikita ko siya mula sa tuktok ng mga bato; mula sa mga burol tinitingnan ko siya. Tingnan mo, may mga
taong naninirahang mag-isa at hindi itinuturing ang kanilang sarili bilang isang karaniwang bansa.
[10] Sino ang makakapagbilang sa alikabok ni Jacob o makakapagbilang kahit na ang ikaapat lamang ng Israel? Hayaan
akong akong mamatay sa kamatayan ng isang matuwid na tao, at hayaang maging katulad niya ang wakas ng aking
buhay!"
[11] Sinabi ni Balak kay Balaam, "Anong ginawa mo sa akin? Dinala kita upang isumpa ang aking mga kalaban, ngunit
tingnan mo, pinagpala mo sila." [12] Sumagot si Balaam at sinabi, "Hindi ba dapat akong maging maingat na sabihin lamang
kung ano ang inilagay ni Yahweh sa aking bibig?"
[13] Kaya sinabi ni Balak sa kaniya, "Pakiusap sumama ka sa akin sa isang lugar kung saan makikita mo sila. Makikita mo
lamang ang pinakamalapit sa kanila, hindi silang lahat. Doon isusumpa mo sila para sa akin." [14] Kaya dinala niya si
Balaam sa bukid ng Zopim, sa tuktok ng Bundok Pisga, at gumawa ng pito pang altar. Naghandog siya ng isang toro at
isang lalaking tupa sa bawat altar. [15] Pagkatapos, sinabi ni Balaam kay Balak, "Tumayo ka rito sa tabi ng iyong handog na
susunugin, habang nakikipagkita ako kay Yahweh doon."
[16] Kaya nakipagkita si Yahweh kay Balaam at inilagay ang isang mensahe sa kaniyang bibig. Sinabi niya, "Bumalik ka kay
Balak at ibigay mo sa kaniya ang aking mensahe." [17] Bumalik si Balaam sa kaniya, at masdam, nakatayo siya sa tabi ng
kaniyang handog na susunugin, at kasama niya ang mga pinuno ng Moab. At sinabi ni Balak sa kaniya, "Ano ang sinabi ni
Yahweh?" [18] Sinimulan ni Balaam ang kaniyang propesiya. Sinabi niya, "Tumayo ka, Balak, at dinggin mo. Makinig ka sa
akin, ikaw na anak ni Zippor.
[19] Hindi isang tao ang Diyos, na kailangan niyang magsinungaling, o isang tao, na kailangang magbago ang kaniyang isip.
Nangako ba siya ng anumang bagay na hindi ito ginagawa? Nagsabi ba siyang gagawin niya ang isang bagay na hindi
niya ito tinutupad? [20] Tingnan mo, inutusan ako upang magpala. Binigyan ako ng Diyos ng isang biyaya, at hindi ko
kayang baliktarin ito.
[21] Wala siyang nakikitang paghihirap kay Jacob o kaguluhan sa Israel. Kasama nila si Yahweh na kanilang Diyos, at
sumisigaw sapagkat kasama nila ang kanilang hari. [22] Inilabas sila ng Diyos mula sa Ihipto nang may lakas katulad ng
isang mabangis na kapong baka.
[23] Walang kulam ang tatalab laban kay Jacob, at walang panghuhula ang makakapinsala sa Israel. Sa halip, dapat itong
sabihin tungkol kay Jacob at kay Israel, 'Tingnan mo kung ano ang ginawa ng Diyos!'
[24] Tingnan mo, tumayo ang mga tao katulad ng isang babaeng leon, gaya ng isang leong lumabas at sumalakay. Hindi siya
humihiga hanggang sa makain niya ang kaniyang biktima at inumin ang dugo ng kaniyang napatay."
[25] Pagkatapos sinabi ni Balak kay Balaam, "Huwag mo silang isumpa o pagpalain." [26] Ngunit sumagot si Balaam at sinabi
kay Balak, "Hindi ko ba sinabi sa iyo na dapat kong sabihin ang lahat ng sinabi ni Yahweh na sasabihin ko?" [27] Kaya
sumagot si Balak kay Balaam, "Pumarito ka ngayon, dadalhin kita sa ibang lugar. Marahil makakalugod ito sa Diyos para
isumpa mo sila roon para sa akin."
[28] Kaya dinala ni Balak si Balaam sa tuktok ng Bundok Peor, na natatanawan ang ilang sa ibaba. [29] Sinabi ni Balaam kay
Balak, "Magtayo ka para sa akin ng pitong altar dito at maghanda ng pitong toro at pitong lalaking tupa." [30] Kaya ginawa
ni Balak ayon sa sinabi ni Balaam; nag-alay siya ng isang toro at isang lalaking tupa sa bawat altar.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 24

[1] Nang makita ni Balaam na kinalugdanito ni Yahweh na pagpalain ang Israel, hindi na siya umalis, gaya nang una, upang
gumamit ng pangkukulam. Sa halip, tumingin siya sa ilang.
[2] Itinaas niya ang kaniyang mga mata at nakita niya na nagkampo ang Israel, bawat isa sa kanilang tribu, at pumasok sa
kaniya ang Espiritu ng Diyos. [3] Natanggap niya itong propesiya at sinabi, "Magsasalita na si Balaam na anak ni Beor, ang
taong malawak na nakamulat ang kaniyang mga mata.
[4] Nagsalita siya at narinig ang mga salita ng Diyos. Nakita niya ang isang pangitain mula sa Makapangyarihan, Sa
harapan niya, siya ay nagpatirapa pababa kalakip ang kaniyang mga matang nakamulat. [5] Anong ganda ng iyong mga
tolda, o Jacob, ang lugar na kung saan ka nakatira, Israel!
[6] Katulad ng mga lambak sila'y inilatag, katulad ng mga hardin sa tabing ilog, katulad ng mga mabangong punong
itinanim ni Yahweh, katulad ng mga sedar sa gilid ng mga tubig.
[7] Ang mga tubig na dumadaloy sa kanilang mga lalagyan, at ang kanilang mga binhi ay saganang-natubigan. Ang kanilang
hari ay mas mataas kaysa kay Agag, at pararangalan ang kanilang kaharian.
[8] Ilalabas siya ng Diyos sa Ehipto. Mayroon siyang lakas katulad ng isang mabangis na baka. Uubusin niya ang mga bansa
na lalaban sa kaniya. Babaliin niya ang kanilang mga buto sa pira-piraso. Tutudlain niya sila ng kaniyang mga palaso.
[9] Yuyuko siya katulad ng isang leon, katulad ng isang babaeng leon. Sino ang mangangahas na gambalain siya? Nawa, ang
lahat na magpapala sa kaniya ay pagpalain; nawa, ang lahat na sumumpa sa kaniya ay sumpain."
[10] Ang galit ni Balak laban kay Balaam ay sumiklab at hinampas niya ang kaniyang mga kamay sa galit. Sinabi ni Balak
kay Balaam, "Ipinatawag kita upang isumpa ang aking mga kaaway, ngunit tingnan mo, pinagpala mo sila ng tatlong
beses. [11] Kaya iwan mo ako ngayon at umuwi ka na. Sinabi ko na labis kitang gagantimpalaan, ngunit pinigilan ka ni
Yahweh na makakuha ng anumang gantimpala."
[12] At sumagot si Balaam, "Sinabi ko sa mga mensaherong ipinadala mo sa akin, [13] 'Kahit na ibibigay ni Balak sa akin ang
kaniyang palasyo na puno ng pilak at ginto, hindi ako susuway sa mga salita ni Yahweh at anumang bagay na masama o
mabuti, o lahat ng bagay na gusto ko sanang gawin. Sasabihin ko lamang kung ano ang gusto ni Yahweh na sabihin ko.'
Hindi ko ba nasabi ito sa kanila? [14] Kaya ngayon, tingnan mo, babalik ako sa aking mga tao. Ngunit binabalaan muna kita
kung ano ang gagawin ng mga taong ito sa iyong mga tao sa darating na mga araw."
[15] Sinimulan ni Balaam itong propesiya. Sinabi niya, "Magsasalita si Balaam na anak ni Beor, Ang taong mulat ang
kaniyang mga mata. [16] Ito ay isang propesiya ng isang taong nakaririnig ng mga salita mula sa Diyos, na may kaalaman
mula sa Kataas-taasan, na may mga pangitain mula sa Makapangyarihan sa lahat, Sa harapan niya na siyang
nagpatirapang mulat ang kaniyang mga mata.
[17] Nakita ko siya, ngunit siya ay wala ngayon dito. Tiningnan ko siya, ngunit hindi siya malapit. Isang tala ang lalabas
mula kay Jacob, at lilitaw ang isang setro mula sa Israel. Dudurugin niya ang mga pinuno ng Moab at lilipulin lahat ng
mga kaapu-apuhan ni Set.
[18] At ang Edom ay magiging pag-aari ng Israel, at ang Seir ay magiging pag-aari rin nila, ang mga kaaway ng Israel, na
masasakop ng Israel sa pamamagitan ng dahas. [19] Mula kay Jacob darating ang isang hari na mayroong kapangyarihan, at
kaniyang lilipulin ang mga nakaligtas sa kanilang lungsod."
[20] At tiningnan ni Balaam si Amalek at sinimulan ang kaniyang propesiya. Sinabi niya, " Si Amalek ay minsang naging
pinakadakila sa mga bansa, ngunit pagkawasak ang kaniyang magiging huling hantungan."
[21] At tumingin si Balaam sa mga Cineo at sinimulan niya ang kaniyang propesiya. Sinabi niya, "Ang lugar kung saan kayo
nakatira ay matibay, at ang inyong mga pugad ay nasa loob ng mga bato. [22] Gayon pa man, si Kain ay mawawasak kapag
binihag kayo ng Asiria."
[23] Pagkatapos, sinimulan ni Balaam ang kaniyang pangwakas na propesiya. Sinabi niya, "Aba! Sino ang makakaligtas
kapag ginawa ito ng Diyos? [24] Darating ang mga barko mula sa baybayin ng Kitim; Sasalakayin nila ang Asiria at
sasakupin ang Eber, ngunit sila rin ay hahantong sa pagkawasak sa katapusan."
[25] Pagkatapos tumayo si Balaam at umalis. Bumalik siya sa kanyang tahanan at umalis din si Balak.

Chapter 25

[1] Nanatili ang Israel sa Sitim, at nagsimulang makipagtalik ang mga lalaki sa mga babae ng Moab, [2] sapagkat
inaanyayahan ng mga Moabita ang mga tao sa mga pag-aalay sa kanilang mga diyos. Kaya kumain at yumukod ang mga
tao sa mga diyos ng Moabita. [3] Sumali ang mga kalalakihan ng Israel sa pagsamba kay Baal ng Peor, at sumiklab ang galit
ni Yahweh laban sa Israel.
[4] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Patayin mo ang lahat ng pinuno ng mga tao at bitayin sila sa aking harapan upang ilantad
sila sa liwanag ng araw, upang maalis ang aking matinding galit mula sa Israel." [5] Kaya sinabi ni Moises sa mga pinuno ng
Israel, "Dapat patayin ang bawat isa sa inyo ang kaniyang mga taong sumama sa pagsamba kay Baal ng Peor."

[6] Pagkatapos, dumating ang isa sa mga lalaki ng Israel at dinala sa mga miyembro ng kaniyang pamilya ang isang babaeng Midianita. Nangyari ito sa paningin ni Moises at sa lahat ng sambayanan ng Israel, habang umiiyak sila sa pasukan ng tolda ng pagpupulong. [7] Nang makita iyon ni Finehas na lalaking anak ni Eleazar na lalaking anak naman ni Aaron, na pari, tumayo siya mula sa sambayanan at humawak ng isang sibat.
[8] Sinundan niya ang lalaking Israelita sa tolda at isinaksak ang sibat sa kapwa nilang katawan, sa lalaking Israelita at sa babae. Kaya natigil ang salot na ipinadala ng Diyos sa mga tao ng Israel. [9] Dalawampu't apat na libo ang bilang ng mga namatay sa pamamagitan ng salot.
[10] Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [11] "Inalis ni Finehas na lalaking anak ni Eleazar na lalaking anak naman ni Aaron, na pari, ang aking galit sa mga tao ng Israel dahil mapusok siya sa aking adhikain sa kanila. Kaya hindi ko nilipol ang mga tao ng Israel sa aking matinding galit.
[12] Kaya sabihin mo, 'sabi ni Yahweh, "Tingnan mo, ibinibigay ko kay Finehas ang aking kasunduan ng kapayapaan. [13] Para sa kaniya at sa kaniyang mga kaapu-apuhang kasunod niya, ito ang magiging isang kasunduan ng isang walang hanggang pagkapari dahil masigasig siya para sa akin, na kaniyang Diyos. Nagbayad siya ng kasalanan para sa mga tao ng Israel.""
[14] Ngayon ang pangalan ng lalaking Israelitang napatay kasama ng babaeng Midianita ay si Zimri na anak ni Salu, isang pinuno ng isang pamilya mula sa ninuno ng mga Simeonita. [15] Si Cozbi ang pangalan ng babaeng Midianitang pinatay na babaeng anak ni Zur, pangulo ng isang tribu at pamilya sa Midian.
[16] Kaya nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [17] "Ituring mong kaaway ang mga Midianita at lusubin sila, [18] sapagkat itinuring nila kayong katulad ng mga kaaway sa pamamagitan ng kanilang panlilinlang. Pinangunahan nila kayo sa kasamaan tungkol kay Peor at tungkol sa kanilang kapatid na babaeng si Cozbi, ang babaeng anak ng isang pinuno sa Midian, na pinatay sa araw ng salot dahil kay Peor."

Chapter 26

[1] At nangyari na pagkatapos ng salot, nagsalita si Yahweh kay Moises at kay Eleazar na anak ni Aaron na pari. Sinabi niya,
[2] "Bilangin ninyo ang buong sambayanan ng Israel, mula labindalawang taong gulang pataas, ayon sa pamilya ng kanilang mga ninuno, lahat ng may kakayahang makipagdigma para sa Israel."
[3] Kaya nagsalita sina Moises at Eleazar na pari sa kanila sa mga kapatagan ng Moab sa tabi ng Jordan at Jerico at sinabi, [4]
"Bilangin ninyo ang mga tao, mula labindalawang taong gulang pataas, ayon sa iniutos ni Yahweh kay Moises at sa mga tao ng Israel, na lumabas mula sa lupain ng Ehipto."
[5] Si Ruben ay ang panganay ni Israel. Mula sa kaniyang anak na si Hanoc nagmula ang angkan ng mga Hanocitas. Mula kay Palu nagmula ang mga angkan ng mga Paluita. [6] Mula kay Hesron nagmula ang angkan ng mga Hesronita. Mula kay Carmi nagmula ang angkan ng mga Carmita. [7] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Ruben, na may bilang 43, 730 na kalalakihan.
[8] Si Eliab ay isang anak ni Palu. [9] Ang mga anak na lalaki ni Eliab ay sina Nemuel, Datan at Abiram. Ito ay ang parehong Datan at Abiram na sumunod kay Kora nang subukin nila si Moises at umaklas laban kay Yahweh.
[10] Ibinuka ng lupa ang bibig nito at nilamon sila kasama si Kora nang mamatay ang lahat na kaniyang tagasunod. Sa panahong iyon, nilamon ng apoy ang 250 na kalalakihan, na naging isang babalang tanda. [11] Ngunit hindi namatay ang kaapu-apuhan ni Kora.
[12] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Simeon: Kay Nemuel, ang angkan ng mga Nemuelita, kay Jamin, ang angkan ng mga Jaminita, kay Jaquin, ang angkan ng mga Jaquinita, [13] kay Zerah, ang angkan ng mga Zeraita, kay Saul, ang angkan ng mga Saulita. [14] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Simeon, na may bilang 22, 200 na kalalakihan.
[15] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Gad: kay Zefon, ang angkan ng mga Zefonita, kay Hagai, ang angkan ng mga Hagaita, kay Suni na angkan ng mga Sunita, [16] kay Ozni na angkan ng mga Oznita, kay Eri, ang angkan ng mga Erita,
[17] kay Arod, ang angkan ng mga Arodita, kay Areli, ang angkan ng mga Arelita. [18] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Gad, na may bilang 40, 500 na kalalakihan.
[19] Sina Er at Onan ang mga anak na lalaki ni Juda, ngunit namatay ang mga lalaking ito sa lupain ng Canaan. [20] Ito ang mga angkan ng ibang mga kaapu-apuhan ni Juda: kay Sela, ang angkan ng mga Selanita, kay Perez, ang angkan ng mga Perezita, at kay Zera, ang angkan ng mga Zeraita. [21] Ito ang mga kaapu-apuhan ni Perez: kay Hezron, ang angkan ng mga Hesronita, kay Hamul, ang angkan ng mga Hamulita. [22] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Juda, na may bilang 76, 500 na kalalakihan.
[23] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Isacar: kay Tola, ang angkan ni Tolaita, kay Pua, ang angkan ni Puanita, [24]
kay Jasub, ang angkan ng mga Jasubita, kay Simron, ang angkan ng mga Simronita. [25] Ito ang mga angkan ni Isacar, na may bilang 64, 300 na kalalakihan.
[26] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Zebulon: kay Sered, ang angkan ng mga Seredita, kay Elon, ang angkan ng mga Elonita, kay Jaleel, ang angkan ng mga Jalelita. [27] Ito ang mga angkan ng mga Zaebulonita, na may bilang 60, 500 na kalalakihan.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[28] Ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Jose ay sina Manases at Efraim. [29] Ito ang mga kaapu-apuhan ni Manases: kay
Maquir, ang angkan ng mga Maquirita (si Maquir ang ama ni Galaad), kay Galaad, ang angkan ng mga Galaadita.
[30] Ito ang mga kaapu-apuhan ni Galaad: kay Iezer, ang angkan ng mga Iezerita, kay Helec, ang angkan ng mga Helecita, [31]
kay Asriel, ang angkan ng mga Asrielita, kay Shekem, ang angkan ng mga Shekemita, [32] kay Semida, ang angkan ng mga
Semidaita, kay Hefer, ang angkan ng mga Heferita.
[33] Si Zelofehad na anak na lalaki ni Hefer ay walang anak na lalaki, kundi mga anak na babae lamang. Ang pangalan ng
kaniyang mga anak na babae ay sina Mahla, Noe, Hogla, Milca at Tirza. [34] Ito ang mga angkan ni Manases, na may bilang
na 52, 700 na kalalakihan.
[35] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Efraim: kay Sutela, ang angkan ng mga Sutelita, kay Bequer, ang angkan
ng mga Bequerita, kay Tahan, ang angkan ng mga Tahanita. [36] Ang mga kaapu-apuhan ni Sutela ay sina, kay Eran, ang
angkan ng mga Eranita. [37] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Efraim, na may bilang 32, 500 na kalalakihan. Ito
ang mga kaapu-apuhan ni Jose, na naibilang sa kanilang bawat angkan.
[38] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Benjamin: kay Bela, ang angkan ng mga Belaita, kay Asbel, ang angkan ng
mga Asbelita, kay Ahiram, ang angkan ng mga Ahiramita, [39] kay Sufam, ang angkan ng mga Sufamita, kay Hufam, ang
angkan ng mga Hufamita. [40] Ang mga anak na lalaki ni Bela ay sina Ard at Naaman. Mula kay Ard nagmula ang angkan ng
mga Ardita, at mula kay Naaman nagmula ang angkan ng mga Naamita. [41] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni
Benjamin. Sila ay may bilang na 45, 600 na kalalakihan.
[42] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Dan, kay Suham, ang mga angkan ng mga Suhamita. Ito ang mga angkan
ng mga kaapu-apuhan ni Dan. [43] Lahat ng mga angkan ng Suhamita, na may bilang na 64, 400 na kalalakihan.
[44] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Aser: kay Imna, ang angkan ng mga Imnita, kay Isvi, ang angkan ng mga
Isvita, kay Beria, ang angkan ng mga Berita. [45] Ang mga kaapu-apuhan ni Beria ay ang mga ito: kay Heber, ang angkan ng
mga Heberita, kay Malquiel, ang angkan ng mga Malquielita. [46] Ang pangalan ng anak na babae ni Aser ay si Sera. [47] Ito
ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Aser, na may bilang 53, 400 na kalalakihan.
[48] Ito ang mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Neftali: kay Jahzeel, ang angkan ng mga Jahzeelita, kay Guni, ang angkan
ng mga Gunita, [49] kay Jezer, ang angkan ng mga Jezerita, kay Silem, ang angkan ng mga Silemita. [50] Ito ang mga angkan ng
mga kaapu-apuhan ni Neftali, na may bilang 45, 400 na kalalakihan.
[51] Ito ang kabuuang bilang ng mga kalalakihan ng mga tao ng Israel: 601, 730.
[52] Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [53] "Dapat ninyong hatiin ang lupain sa mga kalalakihang ito bilang mana ayon
sa bilang ng kanilang mga pangalan.
[54] Sa mas malaking mga angkan day apat mong bigyan ng mas malaking mana, at sa mas maliit na mga angkan dapat
mong bigyan ng mas maliit na mana. Dapat mong bigyan ng isang mana ang bawat pamilya ayon sa bilang ng mga
kalalakihan na nabilang. [55] Gayunpaman, dapat hatiin ang lupain sa pamamagitan ng palabunutan. Dapat nilang
manahin ang lupain habang hinahati ito sa mga tribu ng kanilang mga ninuno. [56] Dapat hatiin ang kanilang mana sa mas
malaki at mas maliit na angkan, na ipamamahagi sa kanila sa pamamagitan ng palabunutan."
[57] Ito ang mga angkan ng Levita na nabilang angkan sa angkan: kay Gerson, ang angkan ng mga Gersonita, kay Kohat, ang
angkan ng mga Kohatita, kay Merari, ang angkan ng mga Merarita. [58] Ito ang mga angkan ni Levi: ang angkan ng mga
Libnita, ang angkan ng mga Hebronita, ang angkan ng mga Mahlita, ang angkan ng mga Musita, at ang angkan ng mga
Koraita. Si Kohat ang ninuno ng Amram. [59] Ang pangalan ng asawa ni Amram ay si Jocebed, isang kaapu-apuhan ni Levi,
na ipinanganak sa mga Levita sa Ehipto. Isinilang niya kay Amram ang kanilang mga anak na sina Aaron, Moises at
Miriam na kanilang kapatid na babae.
[60] Kay Aaron ipinanganak si Nadab at Abihu, Eleazar at Itamar. [61] Namatay sina Nadab at Abihu nang maghandog sila sa
harap ni Yahweh ng hindi katanggap-tanggap na apoy. [62] Ang mga lalaking nabilang sa nila ay may bilang na 23, 000, lahat
ng mga lalaking isang buwang gulang pataas. Ngunit hindi sila kabilang sa mga kaapu-apuhan ng Israel sapagkat walang
pamana na ibinigay sa kanila ng mga tao ng Israel.
[63] Ito ang mga taong nabilang nina Moises at Eleazar na Pari. Binilang nila ang mga tao ng Israel sa mga kapatagan ng
Moab sa tabi ng Jordan sa Jerico. [64] Ngunit sa mga ito walang taong nabilang sina Moises at Aaron na pari nang bilangin
nila ang mga kaapu-apuhan ng Israel sa ilang ng Sinai.
[65] Sapagkat sinabi ni Yahweh na ang lahat ng mga taong iyon ay tiyak na mamamatay sa ilang. Walang isang taong natira
kasama nila, maliban kina Caleb na anak ni Jefune at Josue na anak ni Nun.

Chapter 27

[1] At nagpunta kay Moises ang mga anak na babae ni Zelofehad na anak na lalaki ni Hefer na anak na lalaki ni Galaad na
anak na lalaki ni Maquir na anak na lalaki ni Manases, mula sa mga angkan ni Manases na anak na lalaki ni Jose. Ito ang
mga pangalan ng kaniyang mga anak na babae: Mahla, Noe, Hogla, Milca, at Tirsa.
[2] Tumayo sila sa harapan nina Moises, Eleazar na pari, sa mga pinuno, at sa harapan ng lahat ng mga komunidad sa
pasukan ng tolda ng pagpupulong. Sinabi nila, [3] "Namatay ang aming ama sa ilang. Hindi siya kasama sa mga nagtipun-

tipon laban kay Yahweh sa samahan ni Kora. Namatay siya sa kaniyang sariling kasalanan; ang kasalanan niya ang dahilan kung bakit siya namatay.

[4] Bakit kailangang mawala ang pangalan ng aming ama mula sa buong miyembro ng kaniyang angkan, dahil ba wala siyang anak na lalaki? Bigyan mo kami ng lupain mula sa mga kamag-anak ng aming ama." [5] Kaya dinala ni Moises kay Yahweh ang kanilang kahilingan.

[6] Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [7] "Tama ang sinasabi ng mga anak na babae ni Zelofehad. Dapat mo silang bigyan ng lupain bilang isang mana mula sa lahat ng kamag-anak ng kanilang ama, at dapat mong tiyakin na ang mana ng kanilang ama ay maipapasa sa kanila. [8] Dapat kang magsalita sa mga tao ng Israel at sabihin, 'Kung mamatay man ang isang tao at walang anak na lalaki, dapat ninyong ipasa ang kaniyang mana sa kaniyang anak na babae.

[9] Kung wala siyang anak na babae, dapat ninyong ibigay ang kaniyang mana sa kaniyang mga kapatid na lalaki. [10] Kung wala siyang mga kapatid na lalaki, dapat ninyong ibigay ang kanyang mana sa mga lalaking kapatid ng kaniyang ama. [11] Kung walang kapatid na lalaki ang kaniyang ama, dapat ninyong ibigay ang kaniyang mana sa kaniyang malapit na kamag-anak sa kaniyang angkan, at dapat niya itong kunin para sa kaniyang sarili. Ito ay magiging isang batas na itatatag para sa mga tao ng Israel, ayon sa iniutos ni Yahweh sa akin.'"

[12] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Akyatin mo ang mga bundok ng Abarim at tingnan ang lupain na ibinigay ko sa mga tao ng Israel.

[13] Pagkatapos mong makita ito, ikaw din ay dapat maitipon sa iyong mga tao, tulad ng iyong kapatid na si Aaron. [14] Mangyayari ito sapagkat kayong dalawa ay naghimagsik laban sa aking utos sa ilang ng Sin. Nang umapaw ang tubig mula sa bato roon, dahil sa iyong galit, nabigo kang igalang ako bilang isang banal sa harap ng mga mata ng buong sambayanan." Ito ang mga tubig sa Meriba ng Kades sa ilang ng Sin.

[15] Pagkatapos, nagsalita si Moises kay Yahweh at sinabi, [16] "Nawa, Yahweh, ang Diyos ng espiritu ng lahat ng sangkatauhan, magtalaga ka ng isang tao sa buong sambayanan, [17] isang taong maaaring makalabas at makapasok sa harap nila at pangunahan sila palabas at dalhin sila papasok, upang hindi matulad ang iyong sambayanan sa isang tupang walang pastol."

[18] Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Kunin mo si Josue na anak na lalaki ni Nun, isang lalaking pinananahan ng aking Espiritu at ipatong mo ang iyong kamay sa kaniya. [19] Dalhin mo siya sa harapan ni Eleazar na pari at sa harap sa lahat ng sambayanan at utusan siya sa harap ng kanilang mga mata na pangunahan sila.

[20] Dapat mong ilagay sa kaniya ang ilan sa iyong kapangyarihan, upang ang lahat ng sambayanan ng mga tao ng Israel ay susunod sa kaniya. [21] Pupunta siya sa harapan ni Eleazar na pari upang hingin ang aking kalooban sa mga desisyon sa Urim para sa kaniya. Ito ay magiging kaniyang mga utos na ang mga tao ay lalabas at papasok, siya at ang lahat ng mga tao ng Israel na kasama niya, ang buong sambayanan."

[22] Kaya sumunod ni Moises ayon sa utos sa kaniya ni Yahweh. Kinuha niya si Josue at dinala sa harapan ni Eleazar na pari at sa lahat ng sambayanan. [23] Ipinatong niya ang kaniyang kamay sa kaniya at inutusan siyang manguna, ayon sa iniutos sa kaniya ni Yahweh na gawin niya.

Chapter 28

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [2] "Utusan mo ang mga tao ng Israel at sabihin sa kanila, 'Dapat ninyong ialay ang inyong mga handog sa akin sa mga itinakdang panahon, ang pagkain ng aking mga handog na ipinaraan sa apoy upang magbigay ng isang mabangong halimuyak para sa akin.'

[3] Dapat mo ring sabihin sa kanila, 'Ito ang alay na ipinaraan sa apoy na dapat mong ihandog kay Yahweh—mga lalaking tupa na isang taong gulang na walang kapintasan, dalawa bawat araw, bilang isang karaniwang alay na susunugin. [4] Dapat mong ihandog ang isang tupa sa umaga, at dapat mong ihandog ang ibang tupa sa gabi. [5] Dapat mong ihandog ang ikasampu ng epa ng pinong harina bilang isang handog na butil, hinaluan ng ikaapat ng isang hin ng hinalong langis.

[6] Ito ay karaniwang alay na susunugin na inutos sa Bundok Sinai upang magbigay ng isang matamis na halimuyak, isang handog na ipinaraan sa apoy para kay Yahweh. [7] Ang inuming handog na kasama nito ay dapat maging ika-apat ng isang hin para sa isa sa mga tupa. Dapat ninyong ibuhos sa banal na lugar ang inuming handog ng matapang na inumin kay Yahweh. [8] Dapat ninyong ihandog ang isang tupa sa gabi kasama ang iba pang handog na butil tulad ng isang inihandog sa umaga. Dapat ninyong ihandog din ang isa pang inuming handog kasama nito, isang handog na ipinaraan sa apoy, upang magbigay ng isang mabangong halimuyak para kay Yahweh.

[9] Sa Araw ng Pamamahinga dapat ninyong ihandog ang dalawang lalaking tupa, bawat isang taong gulang na walang kapintasan, at dalawa sa ikasampu ng isang epa ng pinong harina bilang isang handog na pagkaing butil, na hinaluan ng langis, at ang inuming handog kasama nito. [10] Ito ay ang alay na susunugin para sa bawat Araw ng Pamamahinga, bilang karagdagan sa karaniwang alay na susunugin at ang inuming handog na kasama nito.

[11] Sa simula ng bawat buwan, dapat kayong mag-alay ng isang handog na susunugin kay Yahweh. Dapat kayong mag-alay ng dalawang batang toro, isang tupang lalaki, at pitong lalaking tupa na isang taong gulang na walang kapintasan. [12] Dapat din kayong maghandog ng tatlo sa ikasampu ng isang epa ng pinong harina bilang isang handog na butil na hinaluan ng langis para sa bawat toro, at dalawa sa ikasampu ng pinong harina bilang isang handog na butil na hinaluan

ng langis para sa bawat lalaking tupa. [13] Dapat din ninyong ihandog ang isang ikasampu ng isang epa ng pinong harina na hinaluan ng langis bilang isang handog na butil para sa bawat tupa. Ito ay magiging alay na susunugin, upang magbigay ng isang mabangong halimuyak, isang handog na ipinaraan sa apoy para kay Yahweh.
[14] Dapat maging kalahati ng isang hin ng alak ang mga inuming handog ng mga tao para sa isang toro, ang ikatlo ng isang hin para sa isang lalaking tupa, at ikaapat ng isang hin para sa isang batang tupa. Ito ay magiging alay na susunugin para sa bawat buwan sa bawat buwan ng taon. [15] Isang lalaking kambing bilang isang alay para sa kasalanan ang dapat ihandog kay Yahweh. Magiging karagdagan ito sa karaniwang alay na susunugin at ang inuming handog na kasama nito.
[16] Sa unang buwan, sa ikalabing-apat na araw ng buwan, dumadating ang Paskua ni Yahweh. [17] Idinadaos ang pista sa ikalabing limang araw ng buwang ito. Sa loob ng pitong araw, dapat kainin ang tinapay na walang lebadura. [18] Sa unang araw, dapat magkaroon ng isang banal na pagpupulong upang parangalan si Yahweh. Hindi ninyo dapat gawin ang karaniwang gawain sa araw na iyon.
[19] Gayunman, dapat kayong mag-alay ng isang handog na ipinaraan sa apoy, isang alay na susunugin para kay Yahweh. Dapat kayong mag-alay ng dalawang batang toro, isang lalaking tupa, at pitong lalaking tupa na isang taong gulang, na walang kapintasan. [20] Kasama ng toro, dapat kayong mag-alay ng isang handog na butil ng tatlo sa ikasampu ng epa ng pinong harina na hinaluan ng langis, at kasama ng lalaking tupa, ang dalawa sa ikasampu. [21] Sa bawat pitong tupa, dapat kayong maghandog ng isang ikasampu ng isang epa ng pinong harina na hinaluan ng langis, [22] at isang lalaking kambing bilang alay para sa kasalanan upang maging pambayad sa kasalanan para sa inyong sarili.
[23] Dapat ninyong ihandog ang mga ito bilang karagdagan sa karaniwang alay na susunugin na kinakailangan sa bawat umaga. [24] Gaya ng nailarawan dito, dapat kayong mag-alay ng mga handog na ito araw-araw, para sa pitong araw ng Paskua, ang pagkaing inihahandog ninyong ipinaraan sa apoy, isang mabangong halimuyak para kay Yahweh. Dapat itong ihandog bilang karagdagan sa karaniwang alay na susunugin at inuming handog kasama nito. [25] Sa ika-pitong araw, dapat kayong magkaroon ng isang banal na pagpupulong upang parangalan si Yahweh, at hindi ninyo dapat gawin ang karaniwang gawain sa araw na iyon.
[26] At saka sa araw ng mga unang bunga, kapag maghandog kayo ng isang bagong handog na butil kay Yahweh sa inyong Pagdiriwang ng mga Linggo, dapat magkaroon kayo ng isang banal na pagpupulong upang parangalan si Yahweh, at hindi ninyo dapat gawin ang karaniwang gawain sa araw na iyon. [27] Dapat kayong mag-alay ng isang handog na susunugin upang magbigay ng isang mabangong halimuyak para kay Yahweh. Dapat kayong mag-alay ng dalawang batang toro, isang lalaking tupa, at pitong lalaking tupang isang taong gulang. [28] Maghandog din kayo ng handog na butil kasama ng mga ito: pinong harina na hinaluan ng langis, tatlo sa ikasampu ng isang epa ng pinong harinang hinaluan ng langis para sa bawat toro at dalawa sa ikasampu para sa isang lalaking tupa.
[29] Mag-alay kayo ng isang ikasampu ng isang epa ng pinong harinang hinaluan ng langis para sa bawat pitong tupa, [30] at isang lalaking kambing upang maging pambayad kasalanan para sa inyong mga sarili. [31] Kapag mag-aalay kayo ng ganitong mga hayop na walang kapintasan, kasama ng kanilang inuming handog, dapat itong maging karagdagan sa karaniwang alay na susunugin at ang handog na butil kasama nito."

Chapter 29

[1] "Sa ikapitong buwan, sa unang araw ng buwan, dapat magkaroon kayo ng isang banal na pagpupulong upang parangalan si Yahweh. Hindi kayo dapat gumawa ng karaniwang gawain sa araw na iyon. Ito ay magiging isang araw kung kailan hihipan ninyo ang mga trumpeta.
[2] Dapat kayong mag-alay ng isang susunuging handog upang magbigay ng isang mabangong halimuyak para kay Yahweh. Dapat kayong mag-alay ng isang batang toro, isang lalaking tupa, at pitung lalaking tupa tig-iisang taong gulang, bawat isang walang kapintasan.
[3] Dapat kayong mag-alay kasama ng mga iyon ng kanilang handog na butil, pinong harinang hinaluan ng langis, tatlo sa sampung bahagi ng isang epa para sa toro, dalawa sa sampung bahagi para sa lalaking tupa, [4] at isa sa sampung bahagi ng bawat tupa sa pitong tupa. [5] At dapat kayong mag-alay ng isang lalaking kambing para sa handog ng pambayad ng inyong sariling kasalanan.
[6] Ialay ninyo ang mga handog na ito sa ikapitong buwan bilang karagdagan sa lahat ng mga alay na inyong iaalay sa unang araw ng bawat buwan: ang natatanging alay na susunugin at ang handog na butil kasama nito. Dapat karagdagan ang mga ito sa karaniwang alay na susunugin, ang mga handog na butil nito, at ang mga inuming handog. Habang ginagawa ninyo ng mga handog na ito, susundin ninyo kung ano ang inatas sa inyo upang magbigay ng isang mabangong halimuyak, isang handog na ipinaraan sa apoy para kay Yahweh.
[7] Sa ikasampung araw ng ikapitong buwan, dapat magkaroon kayo ng isang banal na pagpupulong upang parangalan si Yahweh. Dapat kayong magpakumbaba at hindi magtrabaho. [8] Dapat kayong maghandog ng isang alay na susunugin upang magbigay ng isang mabangong halimuyak para kay Yahweh. Dapat kayong maghandog ng isang batang toro, isang lalaking tupa, at pitong lalaking tupa na tig-iisang taong gulang. Dapat walang kapintasan ang mga ito.
[9] Dapat kayong maghandog kasama ng mga iyon ng isang handog na butil, pinong harinang hinaluan ng langis, tatlo sa sampung bahagi ng isang epa para sa toro, dalawa sa sampung bahagi para sa isang lalaking tupa, [10] at isa sa sampung

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

bahagi ng isang epa para sa bawat isa sa pitong tupa. [11] Dapat kayong mag-alay ng isang lalaking kambing bilang isang
handog para sa kasalanan. Bukod pa ito sa handog para sa kasalanan ng pagbabayad kasalanan, ang karaniwang handog
na susunugin, at ang mga handog na butil, at mga inuming handog.
[12] Sa ika labing limang araw ng ikapitong buwan dapat magkaroon kayo ng isang banal na pagpupulong upang
parangalan si Yahweh. Hindi kayo dapat gumawa ng karaniwang gawain sa araw na iyon, at dapat ninyong ipagpatuloy
ang pagdiriwang sa loob ng pitong araw para sa kaniya. [13] Dapat kayong maghandog ng isang handog na susunugin, isang
alay na ipinaraan sa apoy para magbigay ng isang mabangong halimuyak para kay Yahweh. Dapat maghandog kayo ng
labing tatlong batang toro, dalawang lalaking tupa, at labing-apat na lalaking tupa na tig-iisang taong gulang. Dapat
walang kapintasan ang bawat isa.
[14] Dapat kayong maghandog kasama ng mga iyon ng isang handog na butil, pinong harina na hinaluan ng langis, tatlo sa
sampung bahagi ng isang epa para sa bawat toro ng labing tatlong toro, dalawa sa sampung bahagi para sa bawat
lalaking tupa ng dalawang lalaking tupa, [15] at isa sa sampung bahagi ng isang epa para sa bawat isa sa labing apat na mga
tupa. [16] Dapat maghandog kayo ng isang lalaking kambing bilang isang alay para sa kasalanan bukod pa sa karaniwang
handog na susunugin, mga handog na butil, at inuming handog kasama nito.
[17] Sa ikalawang araw ng pagpupulong, dapat maghandog kayo ng labindalawang batang toro, dalawang lalaking tupa, at
labing apat na tupa na tig-iisang taong gulang bawat isa, na walang kapintasan. [18] Dapat gumawa kayo kasama ng mga
iyon ng isang handog na butil at ang mga inuming handog para sa mga toro, para sa mga lalaking tupa, at para sa mga
batang tupa, gagawa ng maraming handog gaya ng inutos. [19] Dapat kayong mag-handog ng isang lalaking kambing bilang
isang handog para sa kasalananbukod pa sa karaniwang alay na susunugin, handog na butil, at kanilang mga inuming
handog.
[20] Sa ikatlong araw ng pagpupulong, dapat maghandog kayo ng labing-isang toro, dalawang lalaking tupa, at labing apat
na lalaking tupang tig-iisang taong gulang, walang kapintasan ang bawat isa. [21] Dapat gawin kasama ng mga iyon ang
isang handog na butil at mga inuming handog para sa mga toro, para sa mga lalaking tupa, at para sa mga batang tupa,
gagawa ng maraming handog gaya ng inutos. [22] Dapat mag-handog kayo ng isang lalaking kambing bilang isang handog
para sa kasalanan bukod pa sa karaniwang handog na susunugin, handog na butil, at mga inuming handog.
[23] Sa ikaapat na araw ng pagpupulong, dapat maghandog kayo ng sampung toro, dalawang lalaking tupa, at labing apat
na lalaking tupa na tig-iisang taong gulang, walang kapintsan ang bawat isa. [24] Dapat gumawa kayo kasama ng mga iyon
ng isang handog na butil at mga inuming handog para sa mga toro, para sa mga lalaking tupa, at para sa mga batang
tupa, gagawa ng maraming handog gaya ng inutos. [25] Dapat kayong maghandog ng isang kambing bilang isang handog
para sa kasalanan bukod pa sa karaniwang handog na susunugin, mga handog na butil, at mga inuming handog.
[26] Sa ikalimang araw ng pagpupulong, dapat maghandog kayo ng siyam na toro, dalawang lalaking tupa, at labing apat na
lalaking tupang tig-iisang taong gulang, walang kapintasan ang bawat isa. [27] Dapat gumawa kayo kasama ng mga iyon ng
isang handog na butil at ang inuming handog para sa mga toro, para sa mga lalaking tupa, at para sa mga batang tupa,
gagawa ng maraming handog gaya ng inutos. [28] Dapat maghandog kayo ng isang lalaking kambing bilang handog para sa
kasalanan bukod pa sa karaniwang handog na susunugin, mga handog na butil, at kanilang mga inuming handog.
[29] Sa ikaanim na araw ng pagpupulong, dapat maghandog kayo ng walong toro, dalawang lalaking tupa, at labing-apat na
lalaking tupa na tig-iisang taong gulang, walang kapintasan ang bawat isa. [30] Dapat gumawa kayo kasama nila ng isang
handog na butil at mga inuming handog para sa mga toro, para sa mga lalaking tupa, at para sa mga batang tupa, gagawa
ng maraming handog gaya ng inutos. [31] Dapat kayong maghandog ng isang lalaking kambing bilang isang handog para sa
kasalanan bukod pa sa karaniwang handog na susunugin, mga handog na butil, at mga inuming handog.
[32] Sa ikapitong araw ng pagpupulong, dapat maghandog kayo ng pitong toro, dalawang lalaking tupa, at labing apat na
lalaking tupa na tig-iisang taong gulang, walang kapintasan ang bawat isa. [33] Dapat gumawa kayo kasama ng mga iyon ng
isang handog na butil at inuming handog para sa mga toro, para sa mga lalaking tupa, at para sa mga batang tupa,
gagawa ng maraming handog gaya ng inutos. [34] Dapat maghandog kayo ng isang lalaking kambing bilang isang handog
para sa kasalanan bukod pa sa karaniwang handog na susunugin, mga butil ng handog, at kanilang mga inuming handog.
[35] Sa ikawalong araw dapat magkaroon kayo ng isa pang mataimtim na pagpupulong. Hindi kayo dapat gumawa ng
karaniwang gawain sa araw na iyon. [36] Dapat mag-alay kayo ng isang handog na susunugin, isang handog naipinaraan sa
apoy upang magbigay ng mabangong halimuyak para kay Yahweh. Dapat kayong mag-alay ng isang toro, isang lalaking
tupa, at pitong lalaking tupa na tig-iisang taong gulang, walang kapintasan ang bawat isa.
[37] Dapat ninyong ihandog ang kanilang handog na butil at kanilang mga inuming handog para sa toro, para sa lalaking
tupa, at para sa mga batang tupa, gagawa ng maraming handog gaya ng inutos. [38] Dapat maghandog kayo ng isang
lalaking kambing bilang isang handog para sa kasalanan bukod pa sa karaniwang handog na susunugin, at kanilang mga
inuming handog.
[39] Ito ang dapat ninyong ihandog kay Yahweh sa inyong mga itinakdang pagdiriwang. Dapat ay karagdagan ang mga ito sa
inyong mga panata at mga kusang handog. Dapat ihandog ninyo ang mga ito bilang inyong handog na susunugin, mga
handog na butil, mga inuming handog, at handog para sa pagtitipon-tipon." [40] Sinabi ni Moises sa mga tao ng Israel ang
lahat ng bagay na inutos ni Yahweh na kaniyang sabihin.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 30

[1] Nagsalita si Moises sa mga pinuno ng mga tribu ng mga tao ng Israel. Sinabi niya, "Ito ang inutos ni Yahweh. [2] Kapag
gumawa ng panata ang sinuman kay Yahweh, o sumumpa ng isang panunumpa upang itali ang kaniyang sarili sa
pamamagitan ng isang pangako, hindi niya dapat sirain ang kaniyang salita. Dapat niyang tuparin ang kaniyang pangako
na gawin ang lahat ng bagay na lumabas sa kaniyang bibig.
[3] Kapag gumawa ng isang panata kay Yahweh ang isang dalagang naninirahan sa bahay ng kaniyang ama at itali niya ang
kaniyang sarili sa pamamagitan ng isang pangako, [4] kung marinig ng kaniyang ama ang panata at pangako kung saan
itinali niya sa kaniyang sarili, at kung wala siyang sasabihin para baligtarin ito, ang lahat niyang panata ay mananatiling
mabisa. Mananatiling mabisa ang bawat pangako kung saan itinali niya sa kaniyang sarili.
[5] Subalit kung marinig ng kaniyang ama ang tungkol sa kaniyang panata at pangako, at kung wala siyang sasabihin sa
kaniya, ipapatupad ang lahat ng panata at pangakong itinali niya sa kaniyang sarili.
[6] Gayunman, kung marinig ng kaniyang ama ang lahat ng panatang ginawa niya at ang mga taimtim na pangako niya
kung saan ibinigkis niya sa kaniyang sarili, at kung mananaig siya sa kaniya sa araw ding iyon, hindi ipapatupad ang
mga iyon. Patatawarin siya ni Yahweh dahil nanaig sa kaniya ang kaniyang ama. [7] Kung magpapakasal siya sa isang
lalaki habang nasa ilalim ng mga panatang iyon, o kung gumawa siya ng mga mapangahas na pangako kung saan
pinananagot niya ang kaniyang sarili, ipapatupad ang mga pananagutang iyon.
[8] Subalit kung pipigilan siya ng kaniyang asawa sa araw na narinig niya ang tungkol dito, at pinapawalang bisa niya ang
panatang ginawa niya, ang mapangahas na pananalita ng kaniyang labi kung saan ibinigkis niya sa kaniyang sarili.
Palalayain siya ni Yahweh.
[9] Subalit para sa isang balo o babaeng hiniwalayan ng asawa, lahat ng bagay kung saan ibinigkis niya ang kaniyang sarili
ay ipapatupad laban sa kaniya. [10] At kung gumawa ng panata ang isang babaeng nasa pamilya ng kaniyang asawa—kung
ibigkis niya ang kaniyang sarili sa pamamagitan ng pangakong may panunumpa, [11] at marinig ito ng kaniyang asawa
ngunit walang sasabihin sa kaniya—kung hindi niya ipapawalang bisa ang kaniyang panata, dapat ipatupad ang lahat ng
panata niya. Ipapatupad ang bawat pangako kung saan ibinigkis niya ang kaniyang sarili.
[12] Subalit kung ipapawalang bisa ng kaniyang asawa ang mga iyon sa araw na narinig niya ang tungkol sa mga iyon, hindi
ipapatupad anuman ang lalabas sa kaniyang bibig tungkol sa mga panata o pangako niya. Pinawalang bisa ng kanyang
asawa ang mga iyon. Palalayain siya ni Yahweh.
[13] Bawat panata o panunumpang ginagawa ng isang babae na nagbibigkis sa kaniya upang pagkaitan ang kaniyang sarili
ng isang bagay ay maaaring pagtibayin or ipawalang bisa ng kaniyang asawa. [14] Subalit kung wala siyang sinabing
anuman sa kaniya sa paglipas ng mga araw, pinagtitibay niya ang lahat niyang panata at nagbibigkis na mga pangakong
ginawa niya. Pinagtibay niya ang mga iyon dahil wala siyang sinabi sa oras na narinig niya ang tungkol sa mga iyon.
[15] At kung susubuking ipawalang bisa ng kaniyang asawa ang panata ng asawang babae paglipas ng mahabang panahon
matapos niyang marinig ang tungkol dito, mananagot siya para sa kaniyang kasalanan." [16] Ito ang mga batas na inutos ni
Yahweh na ipahayag ni Moises—mga batas sa pagitan ng isang lalaki at kaniyang asawa at sa pagitan ng ama at kaniyang
anak na babae kapag nasa kabataan siya sa pamilya ng kaniyang ama.

Chapter 31

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [2] "Ipaghiganti mo ang mga tao ng Israel laban sa mga Midianita. Matapos mong
gawin iyon, mamamatay ka at maititipon sa iyong mga tao."
[3] Kaya nagsalita si Moises sa mga tao. Sinabi niya, "Bigyan ng sandata ang ilan sa inyong kalalakihan para sa digmaan
upang lumaban sa Midian at ipatupad ang paghihiganti ni Yahweh rito. [4] Dapat magpadala ang bawat tribu sa buong
Israel ng isang libong kawal sa digmaan." [5] Kaya mula sa libu-libong kalalakihan ng Israel, nagpadala ng isang libo mula
sa bawat tribu para sa digmaan, labindalawang libong kalalakihan lahat.
[6] Pagkatapos, ipinadala sila ni Moises sa labanan, isang libo mula sa bawat tribu, kasama si Finehas na anak ni Eleazar na
pari, at ilang kagamitan mula sa banal na lugar at mga trumpetang pag-aari niya para sa pagpapatunog ng mga hudyat. [7]
Nakipaglaban sila sa Midian, ayon sa inutos ni Yahweh kay Moises. Pinatay nila ang bawat lalaki. [8] Pinatay nila ang mga
hari ng Midian kasama ng ibang mga napatay nila: sina Evi, Rekem, Zur, Hur, at Reba, ang limang hari ng Midian. Pinatay
rin nila si Balaam na anak ni Beor, sa pamamagitan ng espada.
[9] Binihag ng hukbo ng Israel ang mga kababaihan ng Midian, kasama ang kanilang mga anak, lahat ng baka, lahat ng
kawan, at lahat ng kanilang mga kagamitan. Kinuha nila ang mga ito bilang pandarambong. [10] Sinunog nila ang lahat
nilang lungsod kung saan sila nanirahan at lahat ng kanilang kampo.
[11] Dinala nila lahat ng kanilang nadambong at mga bihag, kapwa mga tao at mga hayop. [12] Dinala nila ang mga bilanggo,
ang dambong, at ang mga nakuhang bagay kay Moises, kay Eleazer na pari, at sa sambayanan ng mga tao ng Israel.
Dinala nila ang mga ito sa kampo sa kapatagan ng Moab, sa bandang Jordan malapit sa Jerico.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

13 Sinalubong sila nina Moises, Eleazar na pari at ng lahat ng mga pinuno ng sambayanan sa labas ng kampo. 14 Subalit
nagalit si Moises sa mga opisyal ng hukbo at sa mga mga pinuno ng libu-libo at kapitan ng daan-daan, na nanggaling sa
labanan. 15 Sinabi ni Moises sa kanila, "Hinayaan ba ninyong mabuhay ang mga babae?
16 Masdan ninyo, ang mga babaeng ito, sa pamamagitan ng payo ni Balaam, ang nagdulot sa mga tao ng Israel na
magkasala laban kay Yahweh sa usapin ng Peor, nang lumaganap ang salot sa sambayanan ni Yahweh. 17 Kaya ngayon,
patayin ninyo ang mga batang lalaki, at patayin ang bawat babaeng nakipagtalik na sa isang lalaki.
18 Ngunit kunin para sa inyong sarili ang mga dalagang hindi pa nakipagtalik sa isang lalaki. 19 Dapat kayong magkampo
sa labas ng kampo ng Israel sa loob ng pitong araw. Lahat kayong nakapatay ng sinuman o nakahawak ng anumang
patay na tao—dapat gawing dalisay ang inyong sarili sa ikatlo at ikapitong araw—kayo at ang mga bihag ninyo. 20 At
gawing dalisay para sa inyong sarili ang bawat kasuotan, lahat ng bagay na gawa sa balat ng hayop at balahibo ng
kambing, at lahat ng bagay na gawa sa kahoy."
21 Pagkatapos sinabi ni Eleazar na pari sa mga kawal na nagpunta sa digmaan, "Ito ang mga batas na ibinigay ni Yahweh
kay Moises: 22 Ang ginto, pilak, tanso, bakal, lata, at tingga, 23 at lahat ng bagay na hindi nasusunog sa apoy, dapat ninyong
padaanin sa apoy, at magiging mailinis ito. Dapat ninyong gawing dalisay ang mga ito sa tubig na panlinis. Anumang
hindi makakaraan sa apoy ay dapat ninyong linisin sa pamamagitan ng tubig na iyon. 24 At dapat ninyong labhan ang
inyong mga damit sa ikapitong araw at sa gayon magiging malinis kayo. Pagkatapos nito, maaari na kayong pumasok sa
kampo ng Israel."
25 Pagkatapos, nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, 26 "Bilangin mo ang lahat ng kinuhang bagay na dinambong,
kapwa mga tao at mga hayop. Ikaw, si Eleazar na pari, at ang mga pinuno ng sambayanan ng mga angkan ng mga ninuno
27 dapat ninyong hatiin ang mga dinambong sa dalawang bahagi. Hatiin ang mga iyon sa pagitan ng mga kawal na
pumunta sa labanan at sa buong sambayanan.
28 At magpataw ng buwis para ibigay sa akin mula sa mga kawal na nagpunta sa labanan. Ang buwis na ito ay dapat isa sa
bawat limandaan, maging mga tao, baka, asno, tupa o kambing. 29 Kunin ang buwis na ito mula sa kanilang bahagi at
ibigay ito kay Eleazar na pari bilang isang handog na idudulog sa akin.
30 Gayundin mula sa bahagi ng mga tao ng Israel, dapat kayong kumuha ng isa sa bawat limampu—mula sa mga tao,
baka, asno, tupa, at kambing. Ibigay ninyo ang mga ito sa mga Levitang nangangalaga ng aking tabernakulo." 31 Kaya
ginawa nina Moises at Eleazar ayon sa inutos ni Yahweh kay Moises.
32 Ngayon, ang natirang dambong na kinuha ng mga kawal ay 675, 000 na tupa, 33 72, 000 na lalaking baka, 34 61, 000 na
asno, at 35 32, 000 na kababaihang hindi pa kailanman nakipagtalik sa sinumang lalaki.
36 Ang hating itinabi para sa mga sundalo ay may bilang na 337, 000 na tupa. 37 Ang bahagi ng tupa para kay Yahweh ay
675. 38 Talumpu't anim na libo ang lalaking baka kung saan 72 ang buwis ni Yahweh.
39 Ang mga asno ay 30, 500 mula sa 61 na bahagi ni Yahweh. 40 Ang mga tao ay labing-anim na libong kababaihan kung
saan 32 ang buwis ni Yahweh. 41 Kinuha ni Moises ang buwis na magiging handog na idudulog kay Yahweh. Ibinigay niya
ito kay Eleazar na pari, ayon sa inutos ni Yahweh kay Moises.
42 Para sa hati ng mga tao ng Israel na kinuha ni Moises mula sa mga kawal na nakapunta sa digmaan— 43 ang hati ng
sambayanan ay 337, 500 na tupa, 44 talumpu't anim na libong lalaking baka, 45 30, 500 na asno, 46 at labing-anim na libong
kababaihan.
47 Mula sa hati ng mga tao ng Israel, kumuha si Moises ng isa sa bawat limampu, kapwa mga tao at mga hayop. Ibinigay
niya ang mga iyon sa mga Levitang nangangalaga sa tabernakulo ni Yahweh, gaya ng inutos ni Yahweh na gawin niya.
48 Pagkatapos, lumapit kay Moises ang mga opisyal ng hukbo, mga pinuno ng libu-libo at mga kapitan ng daan-daan. 49
Sinabi nila sa kaniya, "Binilang ng iyong mga lingkod ang mga kawal na nasa ilalim ng aming pamumuno, at walang isa
mang nawawala.
50 Dinala namin ang mga handog ni Yahweh, kung ano ang natagpuan ng bawat lalaki, mga ginintuang bagay, mga
pansuot sa braso, mga pulseras, mga singsing na may selyo, mga hikaw at mga kuwintas, upang gumawa ng pambayad ng
kasalanan para sa aming sarili sa harapan ni Yahweh." 51 Tinanggap ni Moises at ni Eleazar na pari mula sa kanila ang
ginto at mga binuong bagay.
52 Lahat ng ginto sa handog na ibinigay nila kay Yahweh—ang mga handog mula sa mga pinuno ng libu-libo, at mula sa
mga kapitan ng daan-daan—ay tumitimbang ng 16, 750 siklo. 53 Kumuha ng dambong ang bawat kawal, ang bawat lalaki
para sa kaniyang sarili. 54 Kinuha ni Moises at ni Eleazar na pari ang ginto mula sa mga pinuno ng libu-libo at mga
kapitan ng daan-daan. Dinala nila ito sa tolda ng pagpupulong bilang paalala sa mga tao ng Israel para kay Yahweh.

Chapter 32

1 Ngayon ang mga kaapu-apuhan ni Ruben at Gad ay may napakalaking bilang ng mga alagang hayop. Nang nakita nila
ang lupain ni Jazer at Galaad, ang lupain ay isang mainam na lugar para sa mga alagang hayop. 2 Kaya ang mga kaapu-
apuhan ni Gad at Ruben ay dumating at nagsalita kay Moises, kay Eleazar na pari, at sa mga pinuno ng sambayanan.
Sinabi nila, 3 "Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Hesbon, Eleale, Sebam, Nebo, at Beon,

4 ang mga lupaing sinalakay ni Yahweh sa harap ng mamamayan ng Israel ay magandang mga lugar para sa mga alagang
hayop. Kaming mga lingkod mo ay may maraming alagang hayop." 5 Sinabi nila, "Kung kami ay naging kalugud-lugod sa
inyong paningin, hibigay mo sa amin ang lupaing ito, samga lingkod mo, bilang isang ari-arian. Huwag mo kaming
hayaang tumawid sa Jordan."
6 Sumagot si Moises sa mga kaapu-apuhan ni Gad at Ruben, "Kailangan bang pumunta ang inyong mga kapatid na lalaki
sa digmaan habang kayo ay nananatili dito? 7 Bakit ninyo pinahihina ang puso ng mga tao ng Israel sa pagpunta sa
lupaing ibinigay sa kanila ni Yahweh?
8 Ganoon din ang ginawa ng inyong mga ama nang ipadala ko sila mula sa Kades Barnea upang suriin ang lupain. 9
Umakyat sila sa lambak ng Escol. Nakita nila ang lupain at pagkatapos ay pinahina ang loob ng mga tao ng Israel kaya
tumanggi silang pumasok sa lupaing ibinigay sa kanila ni Yawheh.
10 Nag-alab ang galit ni Yawheh ng araw na iyon. Nanumpa siya at sinabi, 11 'Tiyak na wala sa mga kalalakihang umalis
mula Ehipto, mula dalawampung taong gulang pataas, ang makakakita sa lupaing aking ipinangako kay Abraham, kay
Isaac, at kay Jacob, dahil hindi nila ako lubusang sinunod, maliban kay 12 Caleb na lalaking anak ni Jefune na Cenizita, at
Josue na anak ni Nun. Tanging si Caleb at Josue ang lubusang sumunod sa akin.'
13 Kaya nag-alab ang galit ni Yahweh laban sa Israel. Idinulot niyang magpaga-gala sila sa ilang sa loob ng apatnapung
taon hanggang sa ang lahat ng salinlahing gumawa ng masama sa kaniyang paningin ay nalipol. 14 Tingnan mo, humalili
kayo sa lugar ng inyong mga ama, tulad ng mas makasalanang mga tao, upang dumagdag sa nag-aalab na galit ni Yahweh
sa Israel. 15 Kung tatalikod kayo mula sa pagsunod sa kaniya, iiwan niya muli ang Israel sa ilang at lilipulin ninyo ang
lahat ng mga taong ito."
16 Kaya lumapit sila kay Moises at sinabi, "Payagan mo kaming magtayo ng mga bakod dito para sa aming mga baka at
mga lungsod para sa aming mga pamilya. 17 Gayunman, kami mismo ay magiging handa at nakasandatang sasama sa
hukbo ng Israel hanggang sa mapangunahan namin sila sa kanilang lugar. Ngunit maninirahan ang aming mga pamilya
sa mga pinagtibay na lungsod dahil sa ibang mga taong nananatili pa ring nakatira sa lupaing ito.
18 Hindi kami babalik sa aming mga tahana hangga't ang mga tao ng Israel, ang bawat lalaki ay magkaroon ng mana. 19
Hindi namin mamanahin ang lupain kasama nila sa ibang panig ng Jordan, dahil ang aming mana ay narito sa dakonhg
silangan ng Jordan."
20 Kaya sumagot si Moises sa kanila, "Kung gagawin ninyo ang inyong sinabi, kung sasandatahan ninyo ang inyong mga
sarili sa harap ni Yahweh upang makidigma, 21 ang bawat isa sa inyong mga armadong lalaki ay kinakailangang tumawid
sa Jordan sa harap ni Yahweh, hanggang sa mapaalis niya ang kaniyang mga kaaway mula sa harap niya 22 at naangkin
ang lupain sa harap niya. Kung ganoon matapos iyon makakabalik na kayo. Mapapawalang-sala kayo kay Yahweh at sa
Israel. Magiging inyong ari-arian ang lupaing ito sa harapan ni Yahweh.
23 Ngunit kung hindi ninyo gagawin ito, tingnan ninyo, magkakasala kayo kay Yahweh. Tiyakin ninyong ang inyong
kasalanan ay hahanapin kayo. 24 Magtayo kayo ng mga lungsod para sa inyong mga pamilya at mga kulungan para sa
inyong tupa; at gawin ninyo ang inyong sinabi." 25 Ang mga kaapu-apuhan ni Gad at Ruben ay nagsalita kay Moises at
sinabi, "Ang inyong mga lingkod ay gagawin ang mga inutos mo, aming amo.
26 Ang aming mga paslit, ang aming mga asawa, ang aming mga kawan, at ang lahat ng aming alagang hayop ay
mananatili doon sa mga lungsod ng Galaad. 27 Ganoon pa man, kami na inyong mga lingkod, ay tatawid sa harapan ni
Yahweh upang makipaglaban, bawat lalaking armado para sa digmaan, gaya ng sinabi mo, aming amo."
28 Kaya nagbigay ng mga tagubilin si Moises tungkol sa kanila kay Eleazar na pari, kay Josue na anak na lalaki ni Nun, at
sa mga pinuno ng mga angkan ng mga ninuno sa mga tribu ng mga tao ng Israel. 29 Sinabi ni Moises sa kanila, "Kung ang
mga kaapu-apuhan ni Gad at Ruben ay tatawid sa Jordan kasama ninyo, bawat lalaking armado upang makipaglaban sa
harapan ni Yahweh, at kung ang lupain ay nilupig sa harap ninyo, ibibigay ninyo sa kanila ang lupain ng Galaad bilang
isang ari-arian. 30 Ngunit kung hindi sila tatawid kasama ninyong armado, kukunin nila ang kanilang mga ari-arian sa
piling ninyo sa lupain ng Canaan."
31 Kaya ang mga kaapu-apuhan ni Gad at Ruben ay sumagot at sinabi, "Ayon sa sinabi ni Yahweh sa amin, na inyong mga
lingkod, ito ang gagawin namin. 32 Kami ay tatawid na nakasandata sa harap ni Yahweh sa lupain ng Canaan, ngunit
mananatili sa amin ang aming inangking mana sa bahaging ito ng Jordan."
33 Kaya ang mga kaapu-apuhan nina Gad at Ruben at pati na rin ang kalahati sa tribu ni Manases na anak na lalaki ni
Jose, ibinigay ni Moises ang kaharian ni Sihon, na hari ng mga Amoreo, at Og, na hari ng Bashan. Ibinigay sa kanila ang
lupain, at ibinahagi sa kanila ang lahat ng mga lungsod nito kasama ang mga hangganan, ang mga lungsod ng lupaing
nakapaligid sa mga ito.
34 Muling itinayo ng mga kaapu-apuhan ni Gad ang Dibon, Atarot, Aroer, 35 Atrot Sopan, Jazer, Jogbeha, 36 Bet Nimra, at Bet
Haran bilang mga pinatibay na lungsod na may mga kulungan para sa tupa.
37 Muling itinayo ng mga kaapu-apuhan ni Ruben ang Hesbon, Eleale, Kiriatim, 38 Nebo, Baal Meon—na pinalitan kalaunan
ang kanilang mga pangalan, at Sibma. Nagbigay sila ng ibang mga pangalan sa mga lungsod na kanilang muling itinayo. 39
Nagpunta ang mga kaapu-apuhan ni Maquir na anak na lalaki ni Manases sa Galaad at kinuha ito mula sa mga Amoreong
naroon.
40 Pagkatapos ibinigay ni Moises ang Galaad kay Maquir anak na lalaki ni Manases, at ang kaniyang mga tao ay nanirahan
doon.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[41] Nagpunta si Jair na anak na lalaki ni Manases at sinakop ang mga nayon nito at tinawag ang mga itong Havot Jair. [42]
Nagpunta si Noba at sinakop ang Kenat at mga kanayunan nito, at tinawag niya itong Noba, sunod sa kaniyang sariling pangalan.

Chapter 33

[1] Ito ang mga pagkilos ng mga tao ng Israel matapos nilang lisanin ang lupain ng Ehipto ayon sa kanilang mga armadong
pangkat sa ilalim ng pamumuno ni Moises at Aaron. [2] Isinulat ni Moises ang mga lugar mula sa pinanggalingan nila
hanggang sa pinuntahan nila ayon sa inutos ni Yahweh. Ito ang kanilang mga pagkilos, mula sa paglisan tungo sa sunod
na paglisan.
[3] Naglakbay sila mula sa Rameses sa unang buwan, umalis sila sa ikalabing limang araw ng unang buwan. Sa umaga
matapos ang Paskua, hayagang umalis ang mga tao ng Israel sa paningin ng lahat ng mga taga-Ehipto. [4] Nangyari ito
habang inililibing ng mga taga-Ehipto ang lahat ng kanilang mga panganay, iyong mga pinatay ni Yahweh sa kanila,
sapagkat nagpataw din siya ng parusa sa kanilang mga diyos.
[5] Naglakbay ang mga tao ng Israel mula sa Rameses at nagkampo sa Sucot. [6] Naglakbay sila mula sa Succot at nagkampo
sa Etam sa dulo ng ilang. [7] Naglakbay sila mula sa Etam at bumalik sa Pi Hahirot na kasalungat ng Baal-zefon, kung saan
sila nagkampo kasalungat ng Migdol.
[8] Pagkatapos, naglakbay sila mula sa kasalungat ng Pi Hahirot at dumaan sila sa gitna ng dagat tungo sa ilang. Naglakbay
sila ng tatlong araw tungo sa ilang ng Etam at nagkampo sa Mara. [9] Naglakbay sila mula sa Mara at dumating sa Elim.
May labindalawang bukal at pitumpung puno ng palmera sa Elim. Doon sila nagkampo. [10] Naglakbay sila mula sa Elim at
nagkampo sa tabi ng Dagat ng mga Tambo.
[11] Naglakbay sila mula sa Dagat ng mga Tambo at nagkampo sa ilang ng Sin. [12] Naglakbay sila mula sa ilang ng Sin at
nagkampo sa Dofca. [13] Naglakbay sila mula sa Dofca at nagkampo sa Alus. [14] Naglakbay sila mula sa Alus at nagkampo sila
sa Refidim, kung saan walang matagpuang tubig upang mainom ng mga tao.
[15] Naglakbay sila mula sa Refidim at nagkampo sa ilang ng Sinai. [16] Naglakbay sila mula sa ilang ng Sinai at nagkampo sa
Kibrot Hataava. [17] Naglakbay sila mula sa Kibrot Hattaava at nagkampo sa Hazerot. [18] Naglakbay sila mula sa Hazerot at
nagkampo sa Ritma.
[19] Naglakbay sila mula sa Ritma at nagkampo sa Rimmon Perez. [20] Naglakbay sila mula sa Rimmon Perez at nagkampo sa
Libna. [21] Naglakbay sila mula sa Libna at nagkampo sa Risa. [22] Naglakbay sila mula sa Risa at nagkampo sa Cehelata.
[23] Naglakbay sila mula sa Cehelata at nagkampo sila sa Bundok ng Sefer. [24] Naglakbay sila mula sa Bundok ng Sefer at
nagkampo sa Harada. [25] Naglakbay sila mula sa Harada at nagkampo sa Macelot. [26] Naglakbay sila mula sa Macelot at
nagkampo sa Tahat.
[27] Naglakbay sila mula sa Tahat at nagkampo sa Tera. [28] Naglakbay sila mula sa Tera at nagkampo sa Mitca. [29] Naglakbay
sila mula sa Mitca at nagkampo sa Hasmona. [30] Naglakbay sila mula sa Hasmona at nagkampo sa Moserot.
[31] Naglakbay sila mula sa Moserot at nagkampo sa Bene Jaakan. [32] Naglakbay sila mula sa Bene Jaakan at nagkampo sa
Hor Hagidgad. [33] Naglakbay sila mula sa Hor Hagidgad at nagkampo sa Jotbata. [34] Naglakbay sila mula sa Jotbata at
nagkampo sa Abrona.
[35] Naglakbay sila mula sa Abrona at nagkampo sa Ezion Geber. [36] Naglakbay sila mula sa Ezion Geber at nagkampo sa
ilang ng Sin sa Kades. [37] Naglakbay sila mula sa Kades at nagkampo sa Bundok ng Hor, sa dulo ng lupain ng Edom.
[38] Umakyat ang paring si Aaron sa Bundok Hor ayon sa utos ni Yahweh at doon namatay sa ika-apatnapung taon matapos
lumabas ang mga tao ng Israel sa lupain ng Ehipto, sa ikalimang buwan, sa unang araw ng buwan. [39] 123 taong gulang si
Aaron nang mamatay siya sa Bundok Hor.
[40] Narinig ng hari ng Arad na Cananeo, na nakatira sa timugang ilang sa lupain ng Canaan ang pagdating ng mga tao ng
Israel.
[41] Naglakbay sila mula sa Bundok Hor at nagkampo sa Zalmona. [42] Naglakbay sila mula sa Zalmona at nagkampo sa
Punon. [43] Naglakbay sila mula sa Punon at nagkampo sa Obot.
[44] Naglakbay sila mula sa Obot at nagkampo sa Iye Abarim, sa hangganan ng Moab. [45] Naglakbay sila mula sa Iye Abarim
at nagkampo sa Dibon Gad. [46] Naglakbay sila mula sa Dibon Gad at nagkampo sa Almon Diblataim.
[47] Naglakbay sila mula sa Almon Diblataim at nagkampo sa kabundukan ng Abarim, salungat ng Nebo. [48] Naglakbay sila
mula sa mga kabundukan ng Abarim at nagkampo sa mga kapatagan ng Moab sa tabi ng Jordan sa Jerico. [49] Nagkampo
sila sa tabi ng Jordan, mula Bet Jesimot hanggang Abel Siitim sa mga kapatagan ng Moab.
[50] Nagsalita si Yahweh kay Moises sa mga kapatagan ng Moab sa tabi ng Jordan sa Jerico at sinabi, [51] "Magsalita ka sa mga
tao ng Israel at sabihin mo sa kanila, 'Kapag tumawid kayo sa Jordan sa lupain ng Canaan, [52] dapat ninyong itaboy ang
lahat ng mga naninirahan sa lupain sa inyong harapan. Dapat ninyong sirain ang lahat ng kanilang inukit na mga anyo.
Dapat ninyong wasakin ang lahat ng kanilang mga hinubog na anyo at gibain ang lahat ng kanilang mga dambana.
[53] Dapat ninyong angkinin ang lupain at manirahan doon, sapagkat ibinigay ko sa inyo ang lupain upang angkinin. [54]
Dapat ninyong manahin ang lupain sa pamamagitan ng palabunutan, ayon sa bawat angkan. Dapat ninyong ibigay ang
mas malaking bahagi ng lupa sa mas malaking angkan, at dapat ninyong ibigay ang mas maliit na bahagi ng lupa sa mas

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

maliit na angkan. Saan man tumapat ang palabunutan sa bawat angkan, ang lupaing iyon ay mapapabilang dito. Mamanahin ninyo ang lupa ayon sa tribu ng inyong mga ninuno.
[55] Subalit kung hindi ninyo itataboy ang mga naninirahan sa lupain sa harapan ninyo, sa gayon ang mga taong pinayagan
ninyong manatili ay magiging parang mga muta sila sa inyong mga mata at magiging tinik sa inyong mga tagiliran.
Gagawin nilang mahirap ang inyong buhay sa lupain kung saan kayo maninirahan. [56] At mangyayari na kung ano ang
binabalak ko ngayong gawin sa mga taong iyon, gagawin ko rin sa inyo."'

Chapter 34

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [2] "Utusan mo ang mga tao ng Israel at sabihin sa kanila, "Kapag papasok kayo
sa lupain ng Canaan, ang lupain na mapapasainyo, ang lupain ng Canaan at mga hangganan nito, [3] ang inyong hangganan
sa timog ay aabot mula sa ilang ng Sin sa may hangganan ng Edom. Ang silangang dulo ng timog na hangganan ay
magiging nasa isang linya na magtatapos sa gawing hangganan ng timog ng Dagat Asin.
[4] Ang inyong hangganan ay liliko sa timog mula sa burol ng Akrabim at tatawid hanggang sa ilang ng Sin. Mula doon,
aabot ito sa timog ng Kades Barnea at hanggang sa Hazar Adar at hanggang Azmon. [5] Mula roon, ang hangganan ay liliko
mula Azmon patungo sa batis ng Ehipto at susundan ito hanggang sa dagat.
[6] Ang kanlurang hangganan ay magiging sa baybayin ng Malaking Dagat. Ito ang magiging kanluraning hangganan ninyo.
[7] Ang inyong hilagang hangganan ay aabot hanggang sa linya na dapat ninyong markahan mula sa Malaking Dagat
hanggang sa Bundok Hor, [8] at mula sa Bundok Hor hanggang sa Lebo Hamat, at magpapatuloy sa Zedad. [9] At
magpapatuloy ang hangganan sa Zefron at matatapos sa Hazar Enan. Ito ang inyong magiging hilagang hangganan.
[10] Pagkatapos, dapat ninyong markahan ang inyong silangang hangganan mula sa Hazar Enan sa timog hanggang Sefam.
[11] Pagkatapos bababa ang silangang hangganan mula sa Sefam hanggang sa Ribla, sa silangang dako ng Ain.
Magpapatuloy ang hangganan sa silangang dako ng Dagat Cineret. [12] At magpapatuloy ang hangganan sa timog sa may
Ilog Jordan hanggang sa Dagat Asin at magpapatuloy pababa sa silangang hangganan ng Dagat Asin. Ito ang inyong
magiging lupain, na alinsunod sa mga hangganan sa buong palibot."'
[13] Pagkatapos, inutusan ni Moises ang mga tao ng Israel at sinabi, "Ito ang lupaing matatanggap ninyo sa pamamagitan ng
palabunutan, na ipinangako ni Yahweh na ibibigay sa siyam na tribu at sa kalahating tribu. [14] Ang tribu ng kaapu-apuhan
ni Ruben, alinsunod sa itinakdang ari-arian sa tribu ng kanilang mga ninuno, at sa tribu ng mga kaapu-apuhan ni Gad, alinsunod sa itinakdang ari-arian sa mga tribu ng kanilang mga ninuno, at sa kalahati ng tribu ni Manases ay natanggap
ang lahat ng kanilang mga lupain. [15] Ang dalawang tribu at ang kalahating tribu ay nakatanggap ng kanilang bahagi sa
lupain sa ibayo ng Jordan sa silangang Jerico, patungo sa harap sa sikatan ng araw."
[16] Nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, [17] "Ito ang mga pangalan ng mga kalalakihang maghahati sa lupain para sa
inyong mana: Si Eleazar na pari at Josue na anak na lalaki ni Nun. [18] Kailangan mong pumili ng isang pinuno mula sa
bawat tribu na maghahati sa lupain para sa kanilang mga angkan.
[19] Ito ang mga pangalan ng mga kalalakihan: Mula sa tribu ni Juda, si Caleb anak na lalaki ni Jefune. [20] Mula sa tribu ng
mga kaapu-apuhan ni Simeon, si Semuel na anak na lalaki ni Amiud.
[21] Mula sa tribu ng Benjamin, si Elidad na anak na lalaki ni Kislon. [22] Mula sa tribu ng mga kaapu-apuhan ni Dan isang
pinunog si Bukki na anak na lalaki ni Jogli. [23] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Jose, sa tribu ng mga kaapu-apuhan ni
Manases isang pinunong si Haniel na anak na lalaki ni Efod.
[24] Mula sa tribu ng mga kaapu-apuhan ni Efraim isang pinunong si Kemuel na anak na lalaki ni Siftan. [25] Mula sa tribu ng
mga kaapu-apuhan ni Zebulun isang pinunong si Elizafan na anak na lalaki ni Parnac. [26] Mula sa tribu ng mga kaapu-
apuhan ni Isacar isang pinunong si Paltiel na anak na lalaki ni Azan.
[27] Mula sa tribu ng mga kaapu-apuhan ni Aser isang pinunong si Ahiud na anak na lalaki ni Selomi. [28] Mula sa tribu ng
mga kaapu-apuhan ni Neftali isang pinunong si Pedahel na anak na lalaki ni Amiud." [29] Inutusan ni Yahweh ang mga
lalaking ito na hatiin ang lupain ng Canaan at ibigay sa bawat isa sa mga tribu ng Israel ang kanilang parte.

Chapter 35

[1] Nagsalita si Yahweh kay Moises sa mga kapatagan ng Moab sa tabi ng Jordan sa Jerico at sinabi, [2] "Utusan mo ang mga
tao ng Israel na magbigay ng ilan sa kanilang mga bahagi ng lupain sa mga Levita. Dapat nila silang bigyan ng mga
lungsod upang tirahan at lupaing pastulan sa palibot ng mga lungsod na iyon.
[3] Kukunin ng mga Levita ang mga lungsod na ito para panahanan. Ang lupaing pastulan ay magiging para sa kanilang
mga baka, sa kanilang mga kawan, at sa lahat ng kanilang mga hayop. [4] Ang mga lupaing pastulan sa palibot ng mga
lungsod na inyong ibibigay sa mga Levita ay dapat isang libong kubit sa bawat panig mula sa mga pader ng lungsod.
[5] Dapat kang sumukat ng dalawang libong kubit mula sa labas ng lungsod sa silangang bahagi, at dalawang libong kubit
sa timugang bahagi, at dalawang libong kubit sa kanlurang bahagi, at dalawang libong kubit sa hilagang bahagi. Ito ang
magiging lupaing pastulan para sa kanilang mga lungsod. Ang mga lungsod ay magiging nasa gitna.

Chapter 35

6 Anim sa mga lungsod na iyong ibibigay sa mga Levita ay dapat magsilbing mga lungsod ng kanlungan. Dapat mong ilaan
ang mga ito bilang mga lugar na maaaring matakasan ng mga akusadong mamamatay-tao. Maglaan ka rin ng ibang
apatnapu't dalawang lungsod. 7 Ang mga lungsod na ibibigay mo sa mga Levita ay may kabuuang apatnapu't walo. Dapat
mong ibigay ang kanilang mga lupaing pastulan kasama ng mga ito.
8 Ang mga malalaking tribu ng mga tao ng Israel, ang mga tribu na may maraming lupain, ang dapat magbigay ng
maraming lungsod. Ang mga tribu na mas maliit ay magbibigay ng kaunting lungsod. Bawat tribu ay dapat magbigay
para sa mga Levita ayon sa bahaging natanggap nito."
9 Pagkatapos, nagsalita si Yahweh kay Moises at sinabi, 10 "Magsalita ka sa mga tao ng Israel at sabihin mo sa kanila,
'Kapag tumawid kayo sa Jordan patungo sa lupain ng Canaan, 11 dapat kayong pumili ng mga lungsod na magsisilbing
mga lungsod ng kublihan para sa inyo, upang sinumang tao ang makapatay ng isang tao nang hindi sinasadya ay
maaaring tumakas sa mga ito.
12 Ang mga lungsod na ito ang dapat magiging inyong kublihan mula sa tagapaghiganti, upang ang akusadong tao ay hindi
mapapatay na walang unang paglilitis sa harap ng sambayanan. 13 Dapat kayong pumili ng anim na lungsod bilang mga
lungsod ng kublihan.
14 Dapat kayong magbigay ng tatlong lungsod sa labas ng Jordan at tatlo sa lupain ng Canaan. Ang mga ito ang magiging
mga lungsod ng kublihan. 15 Para sa mga tao ng Israel, para sa mga dayuhan, para sa sinumang naninirahan sa piling
ninyo, ang anim na lungsod na ito ay magsisilbing isang kublihan na maaaring matakasan ng sinumang makapatay ng
isang tao nang hindi sinasadya.
16 Subalit kung hinampas ng isang akusadong tao ang kaniyang biktima gamit ang isang kasangkapang bakal, at kung
mamamatay ang kaniyang biktima, ang akusado ay tunay ngang isang mamamatay-tao. Dapat tiyakin siyang patayin. 17
Kung hinampas ng isang akusadong tao ang kaniyang biktima gamit ang isang bato sa kanyang kamay na maaaring
makapatay sa biktima, at kung mamamatay ang kaniyang biktima, ang akusado ay tunay ngang isang mamamatay-tao.
Dapat tiyakin siyang patayin. 18 Kung hinampas ng isang akusadong tao ang kaniyang biktima gamit ang isang sandatang
kahoy na maaaring makapatay sa biktima, at kung mamamatay ang biktima, ang akusado ay tunay ngang isang
mamamatay-tao. Dapat tiyakin siyang patayin.
19 Ang kadugong tagapaghiganti ay maaari niyang patayin ang isang mamamatay-tao. Kapag makatagpo siya, maaari
niyang patayin. 20 At kung pagbuhatan ng kamay ng isang akusadong tao ang sinuman sa galit o maghagis ng isang bagay
sa kaniya, habang nagtatago upang tambangan siya, para mamatay ang biktima, 21 o kung hinampas siya sa galit gamit
ang kaniyang kamay upang mamatay ang biktima, ang akusadong humampas sa kaniya ay tiyak na papatayin. Isang
siyang mamamatay-tao. Ang kadugong tagapaghiganti ay maaaring patayin ang mamamatay-tao kapag siya ay
makasalubong niya.
22 Subalit kung biglang pinalo ng isang akusadong tao ang isang biktima nang walang galit o maghagis ng isang bagay na
makatama sa biktima nang hindi inaasahan 23 o kung maghahagis ng bato na makakapatay sa isang biktima nang hindi
nakikita ang biktima, ang akusado ay hindi kaaway ng biktima, hindi niya sinasadyang saktan ang biktima. Gayon pa
man, kung mamamatay ang biktima,
24 sa ganoong kalagayan, dapat maghusga ang sambayanan sa pagitan ng inaakusahan at ng kadugong tagapaghiganti sa
batayan ng mga batas na ito. 25 Dapat iligtas ng sambayanan ang inaakusahan mula sa kapangyarihan ng kadugong
tagapaghiganti. Dapat ibalik ng sambayanan ang inaakusahan sa lungsod ng kublihan kung saan siya dating tumakas.
Dapat siyang mamuhay doon hanggang sa mamatay ang kasalukuyang pinakapunong pari, ang siyang pinahiran ng
banal na langis.
26 Subalit kung pumunta ang akusadong tao sa anumang oras sa lampas ng hangganan ng lungsod ng kublihan kung saan
siya tumakas, 27 at kung makita siya ng kadugong tagapaghiganti sa labas ng hangganan ng kaniyang lungsod ng
kublihan, at kung mapatay niya ang akusadong tao, ang kadugong tagapaghiganti ay hindi magkakasala ng pagpatay. 28
Ito ay dahil ang akusadong tao ay dapat nanatili sa kaniyang lungsod ng kublihan hanggang sa mamatay ang
pinakapunong pari. Pagkatapos ng kamatayan ng pinakapunong pari, ang akusadong tao ay maaaring bumalik sa lupain
kung saan ang kaniyang sariling ari-arian.
29 Ang mga batas na ito ay dapat maging mga kautusan para sa inyo sa buong salinlahi ng mga tao sa lahat ng lugar kung
saan kayo nakatira. 30 Kung sinuman ang pumatay ng sinumang tao, dapat patayin ang mamamatay-tao, ayon sa patotoo
sa pamamagitan ng mga salita ng mga saksi. Ngunit ang salita ng isang saksi lamang ay hindi magdudulot sa sinumang
tao upang patayin.
31 Gayundin, dapat huwag kayong tumanggap ng pantubos para sa buhay ng isang mamamatay-tao na nagkasala ng
pagpatay. Dapat tiyakin siyang patayin. 32 At dapat huwag kayong tumanggap ng pantubos para sa isang tumakas papunta
sa lungsod ng kublihan. Dapat huwag ninyong gagawin ang ganitong pamamaraan, pahintulutan siyang tumira sa
kaniyang sariling ari-arian hanggang sa mamatay ang pinakapunong pari.
33 Huwag ninyong dumihan sa ganitong pamamaraan ang lupain kung saan kayo namumuhay, dahil ang dugo mula sa
pinatay ay dinudumihan ang lupain. Walang pambayad kasalanan ang maaaring gawin sa lupain kapag ang dugo ay
dumanak dito, maliban sa pamamagitan ng dugo ng isang dumanak dito. 34 Kaya dapat huwag ninyong dungisan ang
lupaing inyong pinamumuhayan dahil ako ay namumuhay dito. Akong si Yahweh ay namumuhay kasama ng mga tao ng
Israel.'"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 36

[1] Pagkatapos, ang mga pinuno ng mga pamilya ng kanilang ninuno sa angkan na itinatag ni Galaad na anak ni Maquir na
anak ni Manases—ang mga pinuno ng mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Jose ay lumapit at nagasalita sa harap ni
Moises at sa harap ng mga pinunong pangulo ng mga pamilya ng mga ninuno ng mga tao ng Israel. [2] Sinabi nila,
"Inutusan ka ni Yahweh, aming amo, na bigyan mo ng kabahagi ng lupa ang mga tao ng Israel sa pamamagitan ng
palabunutan. Inutusan ka ni Yahweh na ibigay ang kabahagi ng kapatid naming si Zelofehad sa kaniyang mga anak na
babae..
[3] Subalit kung mag-aasawa ang kaniyang mga anak na babae ng mga lalaki sa ibang tribu ng mga tao ng Israel, aalisin
ang kabahagi ng lupa nila mula sa kabahagi ng aming mga ninuno. Idaragdag ito sa kabahagi ng mga tribu na sinalihan
nila. Sa ganitong usapin, aalisin ito sa itinakdang kabahagi ng aming mana. [4] Sa pagkakataong iyon, kapag dumating ang
Paglaya ng mga tao ng Israel, ang kabahagi nila ay masasama sa kabahagi ng tribung sinalihan nila. Sa ganitong paraan,
ibabawas ang kabahagi nila mula sa kabahagi ng tribu ng aming mga ninuno."
[5] Kaya nagbigay si Moises ng isang utos sa mga tao ng Israel, ayon sa salita ni Yahweh. Sinabi niya, "Tama ang sinabi ng
tribu ng mga kaapu-apuhan ni Jose. [6] Ito ang inuutos ni Yahweh patungkol sa mga anak na babae ni Zelofehad. Sinabi
niya, 'Hayaan silang magpakasal sa sinumang inaakala nilang pinakamabuti, subalit dapat lamang silang magpakasal sa
loob ng lipi ng kanilang ama.'
[7] Walang kabahagi ng mga tao ng Israel ang dapat lumipat mula sa isang tribu tungo sa iba. Dapat magpatuloy ang bawat
isa sa mga tao ng Israel sa kabahagi ng tribu ng kaniyang mga ninuno.
[8] Bawat babae sa mga tao ng Israel na nagmamay-ari ng kabahagi sa kaniyang tribu ay dapat mag-asawa mula sa
angkang nabibilang sa tribu ng kaniyang ama. Ito ay upang bawat isa sa mga tao ng Israel ay magmay-ari ng pamana
mula sa mga ninuno niya. [9] Walang kabahagi ang dapat magpalipat-lipat mula sa isang tribu tungo sa iba. Bawat isa sa
mga tribu ng mga tao ng Israel ay dapat panatilihin ang kaniyang sariling mana."
[10] Kaya ginawa ng mga anak na babae ni Zelofehad ang gaya ng inutos ni Yahweh kay Moises. [11] Sina Mahla, Tirza, Hogla,
Milca, at Noe, mga anak na babae ni Zelopfehad ay nag-asawa ng mga kaapu-apuhan ni Manases. [12] Nagsipag-asawa sila
sa mga angkan ng mga kaapu-apuhan ni Manases na anak ni Jose. Sa ganitong paraan, mananatili ang mga mana nila sa
tribu na nabibilang sa angkan ng kanilang ama.
[13] Ito ang mga utos at kautusan na ibinigay ni Yahweh kay Moises para sa mga tao ng Israel sa kapatagan ng Moab sa tabi
ng Jordan sa Jerico.

Deuteronomy

Chapter 1

[1] Ito ang mga salita na sinabi ni Moises sa lahat ng mga Israelita sa ibayo ng Jordan sa ilang, sa patag na lambak ng Ilog
Jordan sa tapat ng Suf, sa pagitan ng Paran, Tofel, Laban, Hazerot at Di Zahab. [2] Ito ay labing isang araw na paglalakbay
mula sa Horeb sa daanan sa Bundok ng Seir hanggang sa Kades Barnea.
[3] Nangyari ito nang ikaapatnapung taon, ng ikalabing isang buwan, sa unang araw ng buwan, na nagsalita si Moises sa
bayan ng Israel, sinasabi sa kanila ang lahat ng iniutos sa kaniya ni Yahweh na ukol sa kanila. [4] Ito ay matapos lusubin ni
Yahweh si Sihon na hari ng mga Amoreo, na nakatira sa Hesbon at Og na hari ng Bashan, na nakatira sa Astarot at Edrei.
[5] Sa ibayo ng Jordan, sa lupain ng Moab, sinimulang ihayag ni Moises ang mga tagubiling ito, na nagsasabing, [6] "Nagsalita
sa atin si Yahweh na ating Diyos sa Horeb, na nagsasabing, 'Namuhay na kayo ng sapat na haba sa maburol na bansang
ito.
[7] Umikot at maglakbay kayo at pumunta sa maburol na bansa ng mga Amoreo at sa lahat ng mga lugar na malapit doon
sa patag na lambak ng Ilog Jordan, sa maburol na bansa, sa mababang lupain, sa Negev at sa baybayin—sa lupain ng mga
Cananeo, at sa Lebanon hanggang sa malaking ilog ng Eufrates. [8] Masdan ito, inilagay ko ang lupain sa harapan ninyo;
pumaroon at angkinin ang lupaing ipinangako ni Yahweh sa inyong mga ama—kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob—
para ibigay sa kanila at sa kanilang mga kaapu-apuhang susunod sa kanila.'
[9] Nagsalita ako sa inyo nang panahong iyon, na nagsasabing, 'Hindi ko kayang dalhin kayo ng mag-isa. [10] Pinarami kayo ni
Yahweh na inyong Diyos, masdan ninyo, sa araw na ito kayo ay gaya ng mga bituin sa langit sa dami. [11] Nawa'y si Yahweh,
ang Diyos ng inyong mga ama, ay gawin kayong makalibo pa sa dami ninyo ngayon at pagpalain kayo, gaya ng
ipinangako niya sa inyo!
[12] Pero paano ko dadalhing mag-isa ang inyong mga pasanin, inyong mga kabigatan at ang inyong mga pagtatalo? [13]
Kumuha ng mga lalaking matalino, mapag-unawang mga lalaki at mga lalaking may magandang kalooban mula sa bawat
lipi at gagawin ko silang mga pangulo ninyo.' [14] Sinagot ninyo ako at sinabing, 'Ang bagay na iyong sinabi ay mabuti
naming gawin.'
[15] Kaya kinuha ko ang mga pinuno ng inyong mga lipi, mga matatalinong lalaki at mga lalaking may magandang kalooban
at ginawa silang mga pinuno ninyo, mga punong kawal ng libu-libo, mga punong kawal ng daan-daan, mga punong

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kawal ng lima-limampu, mga punong kawal ng sampu-sampu at mga pinuno, lipi sa lipi. 16 Inutusan ko ang inyong mga
hukom nang panahong iyon, na nagsasabing, 'pakinggan ninyo ang mga pagtatalo sa pagitan ng inyong mga kapatid, at
hatulan ng matuwid ang pagitan ng isang lalaki at kaniyang kapatid, at ang dayuhang kasama niya.
17 Hindi kayo magpapakita ng pagtatangi sa sinumang nasa isang pagtatalo, maririnig ninyo ng magkatulad ang maliit at
malaking bagay. Hindi dapat kayo matakot sa mukha ng tao, dahil ang kahatulan ay sa Diyos. Ang pagtatalo na sobrang
mahirap para sa inyo, dadalhin ninyo ito sa akin at pakikinggan ko ito.' 18 Iniutos ko sa inyo ng panahong iyon ang lahat
ng mga bagay na dapat ninyong gawin.
19 Naglakbay tayo palayo mula sa Horeb at dumaan sa malawak at kakila-kilabot na ilang na inyong nakita, sa ating daan
patungo sa maburol na bansa ng mga Amoreo, gaya ng iniutos ni Yahweh na ating Diyos sa atin; at tayo ay dumating sa
Kades Barnea.
20 Sinabi ko sa inyo, 'Narating na ninyo ang maburol na bansa ng mga Amoreo, na ibinibigay sa atin ni Yahweh na ating
Diyos. 21 Masdan, itinakda ni Yahweh na inyong Diyos ang lupain sa inyong harapan; umakyat kayo, at angkinin ito, gaya
ng sinabi ni Yahweh, ang Diyos ng inyong mga ama, huwag matakot, ni panghinaan ng loob.'
22 Lumapit sa akin sa akin ang bawat isa sa inyo at sinabing, 'Magpadala tayo ng mga lalaki na mauna sa atin, para
kanilang siyasatin ang lupaing para sa atin, at ipagbigay alam sa atin ang tungkol sa daan na dapat nating lusubin, at ang
tungkol sa mga lungsod kung saan tayo pupunta.' 23 Ang bagay na labis na nagpalugod sa akin; kumuha ako ng
labindalawang mga lalaki sa inyo, isang lalaki sa bawat lipi. 24 Umikot at umakyat sila patungo sa maburol na bansa at
dumating sa lambak ng Escol at sinuri ito.
25 Kumuha sila ng ilan sa mga bunga ng lupain sa kanilang mga kamay at ibinaba nila ito sa atin. Dinala din nila sa atin
ang salita at sinabing, 'Ito ay isang magandang lupain na ibinibigay sa atin ni Yahweh na ating Diyos.'
26 Pero tumanggi parin kayong lumusob, pero nagrebelde laban sa mga utos ni Yahweh na inyong Diyos. 27 Nagreklamo
kayo sa inyong mga tolda at sinabing, "Ito ay dahil napopoot sa atin si Yahweh kaya dinala niya tayo palabas sa lupain ng
Ehipto, para talunin tayo sa pamamagitan ng kapangyarihan ng mga Amoreo, at para sirain tayo. 28 Saan tayo maaaring
pumunta ngayon? Pinanghinaan tayo ng loob ng ating mga kapatid, na nagsasabing, 'Ang mga taong iyon ay malalaki at
matataas kaysa sa atin; ang kanilang mga lungsod ay malaki at pinagtibay hanggang kalangitan; higit pa rito, nakita natin
doon ang mga anak na lalaki ng Anakim.'
29 Pagkatapos sinabi ko sa inyo, 'Huwag matakot, ni matakot sa kanila. 30 Si Yahweh na inyong Diyos na nanguna sa inyo,
siya ay makikipaglaban para sa inyo, tulad ng lahat ng bagay na ginawa niya sa inyo sa Ehipto sa harap ng inyong mga
mata, 31 at gayundin sa ilang, kung saan nakita ninyo kung paano kayo dinala ni Yahweh na inyong Diyos, na gaya ng
isang lalaking na daladala ang kaniyang anak, kahit saan kayo pumunta hanggang sa dumating kayo sa lugar na ito.'
32 Pero sa bagay na ito hindi kayo naniwala kay Yahweh na inyong Diyos— 33 na nanguna sa inyo sa daan para maghanap
ng mga lugar para itayo ang inyong tolda, at ng apoy sa gabi at ulap sa umaga, para ituro sa inyo ang landas na dapat
ninyong daanan.
34 Narinig ni Yahweh ang tinig ng inyong mga salita at ito ay galit, nangako siya at sinabi, 35 'Tunay na walang isa sa mga
taong ito ang masamang salinlahing ito na makakakita ng magandang lupain na aking ipinangako na ibibigay sa inyong
mga ninuno, 36 maliban kay Caleb na anak na lalaki ni Jefune; makikita niya ito. Sa kanya ko ibibigay ang lupain na
kanyang tinungtungan at sa kanyang mga anak, dahil lubos siyang sumunod kay Yahweh.'
37 Gayundin si Yahweh ay galit sa akin para sa inyong mga kapakanan, na nagsasabing, 'Ikaw man ay hindi papasok doon;
38 si Josue na anak na lalaki ni Nun, na nakatayo sa harap mo bilang iyong lingkod, ay siyang makakapasok doon;
palakasin ang kaniyang kalooban, sapagkat pamumunuan niya ang Israel at mamanahin ito.
39 Bukod dito, ang inyong mga maliliit na bata, na inyong sinasabing magiging mga biktima, na sa araw na ito ay walang
kaalaman sa kung ano ang mabuti at masama—sila ay makakapasok doon. Ibibigay ko ito sa kanila at sila ang aangkin
nito. 40 Pero para sa inyo, bumalik at maglakbay kayo sa ilang na patungo sa Dagat ng mga Tambo.'
41 Pagkatapos kayo ay sumagot at sinabi sa akin, 'Nagkasala tayo laban kay Yahweh; aakyat tayo at makipaglaban at
susundin natin ang lahat ng iniutos ni Yahweh na ating Diyos.' Bawat lalaki sa inyo ay ilagay ang kaniyang mga
sandatang pandigma at tayo'y handa para lusubin ang maburol na bansa. 42 Sinabi sa akin ni Yahweh, 'Sabihin sa kanila,
"Huwag lumusob at huwag makipaglaban, dahil hindi ninyo ako makakasama at kayo ay matatalo ng inyong mga
kaaway.'
43 Nagsalita ako sa inyo sa ganitong paraan, pero hindi kayo nakinig. Kayo ay sumuway laban sa mga utos ni Yahweh;
kayo ay mayabang at nilusob ang maburol na bansa. 44 Pero ang mga Amoreo, na nakatira sa maburol na bansa ay
dumating laban sa inyo at hinabol kayo tulad ng mga bubuyog at tinalo kayo sa Seir, hanggang sa Horma.
45 Bumalik kayo at umiyak sa harapan ni Yahweh; pero hindi dininig ni Yahweh ang inyong tinig, ni hindi niya kayo
binigyang pansin.
46 Kaya nanirahan kayo ng maraming araw sa Kadesh, ang lahat ng mga araw na kayo ay nanatili doon.

Chapter 2

1 Pagkatapos lumiko kami at naglakbay papunta sa ilang sa daan na patungo sa Dagat ng mga Tambo, gaya ng sinabi ni

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Yahweh sa akin; umikot tayo sa Bundok ng Seir sa loob ng maraming araw. 2 Nagsalita sa akin si Yahweh, at sinabing, 3
"Kayo ay matagal nang nagpapaikut-ikot sa bundok na ito; pumunta kayo pahilaga.
4 Utusan ang mga tao, sa pagsasabing, "Kayo ay dadaan sa hangganan ng lupain ng inyong mga kapatid, sa mga kaapu-
apuhan ni Esau, na naninirahan sa Seir; sila ay matatakot sa inyo. Kaya mag-iingat na 5 huwag kayong makikipag-away sa
kanila, dahil hindi ko ibibigay ang anumang lupain nila sa inyo, hindi, ni hindi sapat sa lupa na tumapak ang inyong paa;
dahil ibinigay ko ang Bundok ng Seir kay Esau bilang isang pag-aari.
6 Kayo ay bibili sa kanila ng pagkain para sa pera, para kayo ay makakain; bibili rin kayo sa kanila ng tubig para sa pera,
para makainom kayo. 7 Dahil pinagpala kayo ni Yahweh na inyong Diyos sa lahat ng gagawin ng inyong kamay; alam niya
ang inyong paglalakbay sa malawak na ilang na ito. Dahil sa loob ng apatnapung mga taon na ito si Yahweh na inyong
Diyos ay kasama ninyo, at hindi kayo nagkulang sa anumang bagay."'
8 Kaya tayo ay dumaan sa ating mga kapatid, ang mga kaapu-apuhan ni Esau, na naninirahan sa Seir, malayo mula sa
daan ng Araba, mula sa Elat at mula sa Ezion Geber. At tayo ay lumiko at dumaan sa ilang ng Moab.
9 Sinabi sa akin ni Yahweh, "Huwag ninyong guguluhin ang Moab, at huwag kayong makikipag-away sa kanila sa
labanan. Dahil hindi ko ibibibay ang kaniyang lupain sa inyo para inyong pag-arian, dahil ibinigay ko ang Ar sa mga
kaapu-apuhan ni Lot, para sa kanilang pag-aari."
10 (Ang Emim ang dating nanirahan doon, isang lahing kasindakila gaya ng karamihan, at kasintaas gaya ng Anakim; 11
ang mga ito ay itinuring din bilang Refaim, tulad ng Anakim; pero tinawag silang Emim ng mga Moabita.
12 Ang mga taga-Hor ay dati ring naninirahan sa Seir, pero ang mga kaapu-apuhan ni Esau ang pumalit sa kanila. Sila ay
pinuksa nila mula sa kanila at nanirahan sa kanilang lugar, gaya ng ginawa ng Israel sa lupain na kaniyang pag-aari na
binigay ni Yahweh sa kanila.)
13 "'Ngayon tumayo ka at pumunta sa batis ng Zered,' Kaya nagpunta tayo sa batis ng Zered. 14 Ngayon ang mga araw mula
ng dumating tayo sa Kadesh Barnea hanggang tayo ay makatawid sa batis ng Zered, ay tatlumpu't-walong taon. Ito ay ang
mga panahon na ang lahat ng salinlahi ng mga kalalakihan na angkop sa pakikipag-digma ay pumanaw mula sa mga tao,
gaya ng ipinangako ni Yahweh sa kanila. 15 Higit pa rito, ang kamay ni Yahweh ay laban sa salinlahing iyan para sila ay
puksain mula sa mga tao hanggang sila ay mawala.
16 Kaya nangyari ito, nang ang lahat ng mga kalalakihan na akma sa pakikipag-digma ay namatay at nawala mula sa mga
tao, 17 na sinabi ni Yahweh sa akin, 18 'Dadaan kayo ngayon sa Ar, ang hangganan ng Moab. 19 Kapag kayo ay papalapit sa
kabila ng mga lipi ng Ammon, huwag ninyo silang guguluhin ni huwag kayong makikipag-away sa kanila; dahil hindi ko
ibibigay sa inyo ang alinman sa mga lupain ng mga lahi ng Ammon bilang isang pag-aari; dahil ibinigay ko ito sa mga
kaapu-apuhan ni Lot bilang isang pag-aari.'"
20 (Itinuring din iyon na maging isang lupain ng Refaim. Ang Refaim ay dating nanirahan doon—pero tinawag sila ng mga
Ammonita na Zamzumim— 21 isang dakilang lipi na gaya ng karamihan, at kasintaas ng Anakim. Pero pinuksa sila ni
Yahweh sa harap ng mga Ammoneo, at sila ay pinalitan nila at nanirahan sa kanilang lugar. 22 Gaya din ito ng ginawa ni
Yahweh para sa bayan ni Esau, na nanirahan sa Seir, nang winasak niya ang mga Horeo mula sa kanila, ang mga kaapu-
apuhan ni Esau ang pumalit sa kanila at sila ay nanirahan sa kanilang lugar hanggang ngayon.
23 At ang taga-Awim, na nanirahan sa mga nayon hanggang sa layo ng Gaza—ang taga-Caftor na lumabas sa Caftor, ay
winasak sila at nanirahan sa kanilang lugar.)
24 "'Ngayon tumayo kayo, magpatuloy sa inyong paglalakbay, at tumawid sa lambak ng Arnon; tingnan ninyo, ibinigay ko
sa inyong kamay si Sihon ang Amoreo, ang hari ng Hesbon, at ang kaniyang lupain. Simulang sakupin ito, at
makipaglaban kayo sa kaniya sa labanan. 25 Ngayon uumpisahan kong lagyan ng takot at sindak sa inyo ang mga tao na
nasa ilalim ng buong kalangitan; maririnig nila ang mga balita tungkol sa inyo at manginginig at magdadalamhati dahil
sa inyo.'
26 Nagpadala ako ng mga mensahero mula sa ilang ng Kedemot kay Sihon, ang hari ng Hesbon, ng may salita ng
kapayapaan, na nagsasabing, 27 'Hayaan mo na dumaan ako sa iyong lupain; dadaan ako sa malapad na daan; hindi ako
liliko ni hindi sa bandang kanan o sa kaliwa.
28 Magbebenta ka sa akin ng pagkain para sa pera, para ako ay makakain; bigyan mo ako ng tubig para sa pera, para ako
ay makainom; paraanin mo lang ako gamit ng aking mga paa; 29 gaya ng ginawa para sa akin ng mga kaapu-apuhan ni
Esau na naninirahan sa Seir, at sa mga Moabita na nanirahan sa Ar, hanggang sa ako ay makalagpas sa Jordan sa lupaing
ibinibigay sa amin ni Yahweh na ating Diyos.'
30 Pero si Sihon, ang hari ng Hesbon, ay hindi kami hinayaang makalagpas sa kaniya; dahil si Yahweh na inyong Diyos ay
pinatigas ang kaniyang isipan at ginawang matigas ang kaniyang puso, na maaari niyang matalo sila sa pamamagitan ng
inyong lakas, na ginawa niya sa araw na ito. 31 Sinabi ni Yahweh sa akin, 'Tingnan mo, Sinimulan ko na ibigay si Sihon at
ang kaniyang lupain sa inyong harapan; simulan ninyong pag-arian ito, nang sa gayon maari ninyong manahin ang
kaniyang lupain.'
32 Pagkatapos nakipaglaban si Sihon sa atin, siya at lahat ng kaniyang mga tao, para makipaglaban sa Jahaz. 33 Si Yahweh
na ating Diyos ay ibinigay siya sa atin at tinalo natin siya; hinampas natin siya hanggang sa mamatay, ang kaniyang mga
anak na lalaki, at lahat ng kaniyang mamamayan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[34] Kinuha natin ang lahat ng kaniyang mga lungsod nang oras na iyon, at winasak natin ng ganap ang bawat lungsod na
pinamumuhayan, kasama ng mga kababaihan at mga batang maliliit, wala tayong itinira. [35] Ang mga baka lamang na
ating kinuha bilang samsam para sa ating mga sarili, kasama ng mga sinasamsam sa mga lungsod na ating kinuha.
[36] Mula Aroer, na nasa gilid ng lambak ng Arnon, at mula sa lungsod na nasa lambak, patungong Galaad, walang isang
lungsod na masyadong mataas para sa atin. Si Yahweh na ating Diyos ang siyang nagbigay sa atin ng tagumpay sa ating
mga kalaban. [37] Doon lamang sa lupain ng mga kaapu-apuhan ni Ammon kayo hindi pumunta, pati sa lahat ng mga gilid
ng Ilog Jabbok, at mga lungsod ng maburol na bansa—saan man tayo pinagbawalan ni Yahweh na ating Diyos na
puntahan.

Chapter 3

[1] Pagkatapos umikot tayo at umakyat papuntang Bashan. Si Og, ang hari ng Bashan, ay dumating at sinalakay tayo, siya at
ang lahat kaniyang mamamayan, para lumaban sa Edrei. [2] Sinabi ni Yahweh sa akin, 'Huwag mo siyang katakutan; dahil
binigyan ko kayo ng tagumpay sa kaniya at inilagay ang lahat ng kaniyang mga tao at kaniyang lupain sa ilalim ng inyong
pangangasiwa. Gagawin ninyo sa kaniya ang ginawa ninyo kay Sihon, hari ng mga Amoreo, na namuhay sa Hesbon.'
[3] Kaya binigyan din tayo ni Yahweh na ating Diyos ng tagumpay laban kay Og, at ang hari ng Bashan, at inilagay ang lahat
ng kaniyang mga tao sa ilalim ng ating pangangasiwa. At pinatay natin siya hanggang walang ni isa sa mga tao niya ang
natira. [4] Kinuha natin ang lahat ng kaniyang mga lungsod nang panahong iyon; walang ni isang lungsod ang hindi natin
kinuha mula sa kanila: animnapung mga lungsod—lahat ng rehiyon ng Argob, ang kaharian ni Og sa Bashan.
[5] Ito ang lahat ng mga lungsod na pinatibay na may matataas na mga pader, mga tarangkahan, at mga rehas; maliban pa
dito ang mga napakaraming hindi nababakuran na mga nayon. [6] Ganap natin silang winasak, kagaya ng ginawa natin kay
Sihon hari ng Hesbon, ganap nating winasak ang bawat tinirahang lungsod, kasama ng mga babae at mga bata. [7] Pero
lahat ng baka at mga sinamsam sa mga lungsod, ay kinuha natin bilang samsam para sa ating mga sarili.
[8] Nang panahong iyon kinuha natin ang lupain mula sa kamay ng dalawang hari ng mga Amoreo na nasa ibayo ng
Jordan, mula sa lambak ng Arnon hanggang sa Bundok Hermon [9] (ang Bundok Hermon na ang tawag ng mga Sidoneo ay
Sirion, at ang mga Amoreo ay tinawag itong Senir); [10] at lahat ng mga lungsod ng kapatagan, buong Galaad, at buong
Bashan, hanggang Salca at Edrei, mga lungsod ng kaharian ni Og sa Bashan.
[11] (Para sa mga natira sa Refaim, tanging si Og na hari ng Bashan ang naiwan; tumingin kayo, sa kaniyang higaan ay isang
higaang bakal; hindi ba ito sa Rabba, kung saan ang mga kaapu-apuhan ni Ammon naninirahan? Siyam na kubito ang
haba nito at apat na kubit ang lawak, sa paraan ng pag-sukat ng mga tao.)
[12] Ang lupaing ito na ating kinuhang pag-aari nang panahong iyon—mula sa Aroer, na nasa lambak ng Arnon, at kalahati
ng burol na bayan ng Galaad, at mga lungsod nito—ibinigay ko sa lipi ni Ruben at sa lipi ni Gad. [13] Ang ibang lupain sa
Galaad at lahat ng Bashan, ang kaharian ni Og, ibinigay ko sa kalahati ng lipi ni Manases: lahat ng rehiyon ng Argob, at
lahat ng Bashan. (Ang parehong teritoryo ay tinawag na lupain ng Refaim.)
[14] Si Jair, kaapu-apuhan ni Manases, ay kinuha ang lahat ng rehiyon ng Argob hanggang sa hangganan ng lipi ng Gesureo
at ng lipi ng Maacateo. Tinawag niya ang rehiyon, kahit ang Bashan, sa kaniyang sariling pangalan, Havvot Jair,
hanggang sa araw na ito.)
[15] Ibinigay ko ang Galaad kay Maquir. [16] Sa mga lipi ni Ruben at sa lipi ni Gad ibinigay ko ang teritoryo mula Galaad sa
lambak ng Arnon—ang kalagitnaan ng lambak ay ang hangganan ng teritoryo—at sa Ilog Jabok, na hangganan ng mga
kaapu-apuhan ni Ammon.
[17] Isa pa sa mga hangganan nito ay ang kapatagan din ng lambak ng Ilog Jordan, mula sa Cineret hanggang sa Dagat ng
Araba (iyon ay, ang Dagat Asin), hanggang sa mga matarik na bundok ng Pisga na pasilangan.
[18] Inutusan ko kayo nang panahong iyon, na nagsasabing, 'Si Yahweh na inyong Diyos ay ibinigay sa inyo ang lupaing ito
para angkinin ito; kayo, lahat ng tao ng digmaan, ay dadaan sa ilalim ng armado sa harapan ng inyong mga kapatid, ang
bayan ng Israel.
[19] Pero ang inyong mga asawa, mga maliliit na anak, at mga baka (alam ko na mayroon kayong maraming baka), ay
mananatili sa lungsod na ibinigay ko sa inyo, [20] hanggang si Yahweh ay magbigay ng kapahingahan sa inyong mga
kapatid, gaya ng ginawa niya sa inyo, hanggang sa maging pag-aari na din nila ang lupain na ibibigay sa kanila ni
Yahweh na inyong Diyos sa ibayo ng Jordan; pagkatapos ay babalik kayo, bawat isa sa inyo, sa mga sarili ninyong pag-
aari na ibinigay ko sa inyo.'
[21] Inutusan ko si Josue nang panahong iyon sa pagsasabing, 'Nakita ng inyong mga mata ang lahat ng nagawa ni Yahweh
na inyong Diyos sa dalawang haring ito; Gagawin ni Yahweh ang katulad sa lahat ng mga kaharian kung saan kayo
pupunta. [22] Hindi ninyo sila katatakutan, dahil si Yahweh na inyong Diyos ang siyang lalaban para sa inyo.'
[23] Pinakiusapan ko si Yahweh nang panahong iyon sa pagsasabing, [24] 'O Panginoong Yahweh, sinimulan mong ipakita sa
iyong lingkod ang iyong kadakilaan at malakas mong kamay; anong diyos ba ang nasa langit o nasa lupa ang
makakagawa ng katulad ng mga ginawa mo, at katulad ng matitinding mga gawa? [25] Hayaan mo akong makapunta,
nagmamakaawa ako, at makita ang masaganang lupain na nasa ibayo ng Jordan, iyong masaganang burol na bansa, at
pati na rin ang Lebanon.'

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[26] Pero galit sa akin si Yahweh dahil sa inyo; hindi siya nakinig sa akin. Sinabi ni Yahweh sa akin, 'Hayaang maging sapat
ito para sa iyo—huwag nang magsalita sa akin tungkol sa bagay na ito: [27] umakyat ka sa itaas ng Pisga at ituon ang iyong
mga mata pakanluran, pahilaga, patimog, at pasilangan; tingnan ng iyong mga mata, dahil hindi ka makakapunta sa
Jordan.
[28] Sa halip, atasan si Josue at palakasin ang loob at palakasin siya, dahil pupunta siya doon kasama ng mga taong ito, at
siya ang magdudulot na mamana nila ang lupain na makikita mo.' [29] Kaya nanatili kami sa lambak na kasalungat ng Beth
Peor.

Chapter 4

[1] Ngayon, Israel, makinig kayo sa mga batas at mga panuntunan na ituturo ko sa inyo, gawin ang mga ito; ng sa gayon
maaari kayong mabuhay at makapasok at angkinin ang lupain na ibibigay sa inyo ni Yahweh, ang Diyos ng inyong mga
ama. [2] Hindi ninyo dagdagan ang mga salita na iniutos ko sa inyo, ni bawasan ang mga ito, sa gayon maaari ninyong
sundin ang tungkol sa mga kautusan ni Yahweh na inyong Diyos na iniutos ko sa inyo
[3] Nakita ng inyong mga mata kung ano ang ginawa ni Yahweh dahil sa Baal Peor; dahil lahat ng mga tao na sumunod kay
Baal Peor, winasak sila ni Yahweh na inyong Diyos mula sa inyo. [4] Pero kayong kumapit kay Yahweh na inyong Diyos ay
buhay sa araw na ito, bawat isa sa inyo.
[5] Tingnan ninyo, tinuro ko sa inyo ang mga batas at panuntunan, gaya ng iniutos ni Yahweh na aking Diyos, na dapat
ninyong gawin sa kalagitnaan ng lupain kung saan kayo patungo para maangkin ninyo ito. [6] Kaya panatilihin at gawin
ang mga ito; dahil ito ay inyong karunungan at inyong kaunawaan sa paningin ng mga tao na makakarinig ng tungkol sa
lahat ng mga kautusang ito at sabihin, 'Siguradong itong napakalaking bansa ay isang matalino at may kaunawaang mga
tao.'
[7] Dahil ano pang napakalaking bansa na mayroong isang diyos na malapit sa kanila, gaya ni Yahweh na ating Diyos na
kapag siya ay ating tatawagin? [8] Anong napakalaking bansa na mayroong mga batas at mga panuntunan na napakatuwid
gaya ng lahat nitong batas na aking itinatatag sa harapan ninyo sa araw na ito?
[9] Bigyang pansin lamang at bantayang maigi ang inyong sarili, nang sa gayon ay hindi ninyo malimutan ang mga bagay
na nakita ng inyong mga mata, nang sa gayon hindi mawala sa inyong puso ang mga ito sa bawat araw ng inyong buhay.
Sa halip, ipaalam ang mga ito sa inyong mga anak at sa kanilang magiging mga anak— [10] sa araw na kayo ay tumayo sa
harapan ni Yahweh na inyong Diyos sa Horeb, nang sinabi sa akin ni Yahweh, 'Tipunin mo ang mamamayan, at
ipaparinig ko sa kanila ang aking mga salita, na maaaring nilang matutunang matakot sa akin sa lahat ng mga araw na
sila ay nabubuhay sa mundo, at nang ito ay maaari nilang ituro sa kanilang mga anak.'
[11] Lumapit kayo at tumayo sa paanan ng bundok. Ang bundok ay nagniningas sa apoy hanggang sa puso ng langit, na may
kadiliman, ulap, at makapal na kadiliman. [12] Nagsalita si Yahweh sa inyo sa kalagitnaan ng apoy; narinig ninyo ang
kaniyang boses na may mga salita, pero wala kayong nakitang anyo; boses lamang ang narining ninyo.
[13] Ipinahayag niya sa inyo ang kaniyang tipan na kaniyang iniutos sa inyo na inyong gampanan, ang Sampung Utos.
Sinulat niya ang mga ito sa dalawang tipak na bato. [14] Inutos sa akin ni Yahweh nang panahong iyon para ituro sa inyo
ang mga batas at mga ordenansa, para maaari niyong magawa ito sa lupain kung saan kayo pupunta para angkinin ito.
[15] Kaya maging maingat sa inyong mga sarili, dahil wala kayong nakitang anumang anyo nang araw na iyon na nagsalita
si Yahweh sa Horeb sa kalagitnaan ng apoy. [16] Mag-ingat na huwag pasamain ang inyong mga sarili at gumawa ng isang
inukit na anyo na kahawig ng anumang nilalang, na anyo ng isang lalaki o isang babae, [17] o ang kahawig ng anumang
hayop na nasa ibabaw ng lupa, o ang kahawig ng anumang ibong may pakpak na lumilipad sa kalangitan, [18] o ang
kahawig sa anumang bagay na gumagapang sa ibabaw ng lupa, o ang kahawig ng anumang isda na nasa tubig sa ilalim
ng mundo.
[19] Maging maingat kayo kapag titingala kayo sa kalangitan at titingnan sa araw, buwan, o mga bituin—lahat ng mga
hukbo sa kalangitan— maging maingat kayo na hindi mapalayo para sumamba at pakamahalin ang mga ito—ang mga
bagay na iyon na itinalaga ni Yahweh na inyong Diyos doon para sa lahat ng mga tao na nasa ilalim ng buong
himpapawid. [20] Pero kinuha kayo ni Yahweh at dinala kayo palabas sa pugon na bakal, palabas ng Ehipto, para maging
mga tao niya sa kaniyang sariling pamana, gaya ninyo sa araw na ito.
[21] Bukod pa dito, galit sa akin si Yahweh dahil sa inyo; nangako siyang hindi ako makapunta sa ibayo ng Jordan, at hindi
ako dapat pumunta sa loob ng masaganang lupaing iyon, ang lupain na ibinibigay ni Yahweh na inyong Diyos sa inyo
bilang isang pamana. [22] Sa halip, dapat akong mamatay sa lupaing ito; Hindi dapat ako pumunta sa ibayo ng Jordan; pero
kayo ay makakapunta at maaangkin ang masaganang lupaing iyon.
[23] Bigyan ninyo ng pansin ang inyong mga sarili, nang sa gayon hindi ninyo makalimutan ang tipan ni Yahweh na inyong
Diyos, na ginawa niya sa inyo, at ang pagggawa ng diyus-diyosan sa anyo ng anumang bagay na ipinagbabawal ni
Yahweh na inyong Diyos na inyong gawin. [24] Dahil si Yahweh na inyong Diyos ay isang apoy na lumalamon, isang
selosong Diyos.
[25] Kapag kayo ay nagkaanak at ang mga anak ng inyong mga anak, at kapag kayo ay naroon na sa lupain sa mahabang
panahon, at kung naging masama kayo at gumawa ng isang inukit na hugis sa anyo ng anumang bagay, at gumawa ng

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh na inyong Diyos, para galitin siya— [26] tatawagin ko ang langit at lupa para
maging saksi laban sa inyo sa araw na ito para kayo ay mamamatay sa madaling panahon mula sa lupain na inyong
pupuntahan sa ibayo ng Jordan para angkinin; Hindi ninyo mapapahaba ang inyong mga araw sa loob nito, pero kayo ay
ganap niyang wawasakin.
[27] Ikakalat kayo ni Yahweh sa mga tao, at magiging kunti na lamang ang matitira sainyo sa mga bansa, kung saan si
Yahweh ay pangungunahan kayo papalayo. [28] Doon kayo ay maglilingkod sa ibang mga diyos, ang gawa ng mga kamay ng
tao, kahoy at bato, kung saan alinma'y hindi nakakakita, nakakarinig, nakakakain, ni nakakaamoy.
[29] Pero mula doon hahanapin ninyo si Yahweh na inyong Diyos, at matatagpuan ninyo siya, kapag hinanap ninyo siya ng
inyong buong puso at ng inyong buong kaluluwa.
[30] Kapag kayo ay nababalisa, at kapag ang lahat ng mga bagay na ito ay dumating sa inyo, sa mga darating na araw na
iyon kayo ay babalik kay Yahweh na inyong Diyos at makinig sa kaniyang boses. [31] Dahil si Yahweh na inyong Diyos ay
isang maawaing Diyos; hindi niya kayo bibiguin ni wawasakin, ni hindi kakalimutan ang tipan ng inyong mga ama na
ipinangako niya sa kanila.
[32] Itanong ngayon ang tungkol sa mga araw na nakaraan, na nauna sa inyo: mula noong araw na nilikha ng Diyos ang tao
sa lupa, at mula sa dulo ng langit patungo sa kabila, itanong kung nagkaroon na ba ng anumang bagay na katulad nitong
napakalaking bagay, o mayroong bang bagay tulad nito ang narinig? [33] Narinig na ba ng mga tao ang boses ng Diyos na
nagsasalita mula sa kalagitnaan ng apoy, na gaya ng narinig ninyo, at nanatiling buhay?
[34] O ang Diyos ba ay tinangkang pumunta at kunin ang isang bansa mula sa kalagitnaan ng ibang bansa, sa pamamagitan
ng mga pagsubok, sa pamamagitan ng mga tanda, at sa pamamagitan ng mga kababalaghan, at sa pamamagitan ng
digmaan, at sa pamamagitan ng isang napakalakas na kamay, at sa pamamagitan ng sa isang pagpapakita ng dakilang
kapangyarihan, at sa pamamagitan ng matinding mga pananakot, gaya ng lahat ng ginawa ni Yahweh na inyong Diyos
para sa inyo sa Ehipto sa harapan ng inyong mga mata?
[35] Sa inyo ipinakita ang mga bagay na ito, para malaman ninyo na si Yahweh ay Diyos, at walang iba pa maliban sa
kaniya. [36] Mula sa langit ginawa niyang iparinig ang kaniyang boses, nang sa gayon ay maaari niya kayong turuan; sa
mundo ginawa niyang makita ninyo ang kaniyang malaking apoy; narinig ninyo ang kaniyang mga salita sa kalagitnaan
ng apoy.
[37] Dahil minahal niya ang inyong mga ama, pinili niya ang kanilang kaapu-apuhang kasunod nila, at dinala kayo palabas
ng Ehipto kasama ng kaniyang presenya, kasama ng kaniyang dakilang kapangyarihan; [38] para mapapaalis kayo mula sa
harapan ng mga bansa na mas malaki at mas malakas kaysa sa inyo, para dalhin kayo, para ibigay sa inyo ang kanilang
lupain bilang isang pamana, gaya sa araw na ito.
[39] Kaya alamin sa araw na ito, at ilagay ito sa inyong puso, na si Yahweh ay Diyos sa ibabaw ng langit at sa ilalim ng lupa;
walang iba pa. [40] Susundin ninyo ang kaniyang mga batas at ang kaniyang mga kautusan na aking iniutos sa araw na ito,
para makabuti sa inyo at sa inyong mga anak kasunod ninyo, at nang mapahaba ninyo ang inyong mga araw sa lupain na
ibibigay ni Yahweh magpakailanman."
[41] Pagkatapos tatlong mga lungsod sa silangang bahagi ng Jordan ang pinili ni Moises, [42] Para makatakas ang sinuman sa
isa sa mga iyon kung siya ay nakapatay ng ibang tao ng hindi sinasadya, na hindi niya naging dating kaaway. Sa pagtakas
sa isa sa mga lungsod nito, siya ay maaaring makaligtas. [43] Ito ay: Bezer sa ilang, bansang patag, para sa lipi ni Ruben;
Ramot sa Galaad, para sa lipi ni Gad; Golan sa Basan, para sa lipi ni Manases.
[44] Ito ang batas na inilagay ni Moises sa harapan ng mga Israelita; [45] ito ang mga tipan ng mga panuntunan, mga batas, at
ibang mga panuntunan na kaniyang sinabi sa mga tao sa Israel nang sila ay nakalabas sa Ehipto, [46] nang sila ay nasa
silangan ng Jordan, sa lambak sa kabila ng Beth Peor, sa lupain ng Sihon, hari ng mga Amoreo, na nanirahan sa Hesbon,
na tinalo ni Moises at ng mga Israelita nang sila ay lumabas sa Ehipto.
[47] Kinuha nila ang kaniyang lupain bilang isang pag-aari, at ang lupain ni Og hari ng Bashan— ang mga ito, ang dalawang
hari sa mga Amoreo, na nasa lampas ng Jordan patungong silangan. [48] Itong kalupaan ay nagsimula sa Aroer, sa dulo ng
lambak ng Arnon, tungo sa Bundok Sion (o Bundok Hermon), [49] at kasali ang lahat ng kapatagan ng Ilog lambak Jordan,
patungong silangan lampas ng Jordan, sa Dagat ng Araba, sa gulod ng Bundok Pisga.

Chapter 5

[1] Tinawag ni Moises ang lahat ng Israelita at sinabihan sila, "Makinig sa akin, Israel, sa mga batas at mga kautusan na
aking sasabihin sa inyong mga tainga ngayon, para pag-aralan at panatilihin ito. [2] Gumawa si Yahweh na ating Diyos ng
isang tipan sa atin sa Horeb. [3] Hindi ginawa ni Yahweh ang tipan na ito para sa ating mga ninuno, pero para sa atin, sa
ating lahat na nabubuhay dito ngayon.
[4] Nagsalita si Yahweh sa inyong harapan sa ibabaw ng bundok mula sa gitna ng apoy [5] (Tumayo ako sa pagitan ni Yahweh
at sa inyo ng panahong iyon, para ihayag sa inyo ang kaniyang salita; dahil takot kayo dahil sa apoy, at hindi kayo
umakyat sa bundok). Sinabi ni Yahweh, [6] 'Ako si Yahweh na inyong Diyos, ang siyang nagdala sa inyo palabas sa lupain ng
Ehipto, mula sa bahay ng pagkakaalipin.

7 Hindi dapat kayo magkaroon ng ibang mga diyos sa aking harapan. 8 Huwag kayong gumawa ng isang inukit na larawan
para sa inyong sarili na kahintulad ng anumang bagay na nasa ibabaw ng langit, o na nasa ilalim ng mundo, o nasa ilalim
ng tubig.
9 Huwag kayong yuyukod sa kanila o paglingkuran sila, sapagkat ako, si Yahweh, na inyong Diyos, ako ang isang Diyos na
mapanibughuin. Parurusahan ko ang kasamaan ng mga ninuno sa pamamagitan ng pagdadala ng kaparusahan sa mga
anak, hanggang sa ikatlo at ikaapat na salinlahi ng mga yaong napupuot sa akin, 10 at pinapakita ang tipan ng katapatan
sa mga libu-libo sa kanila na siyang nagmamahal sa akin at sumusunod sa aking mga utos.
11 Huwag ninyong gamitin ang pangalan ni Yahweh na inyong Diyos sa walang kabuluhan, sapagkat hindi siya ituturing
ni Yahweh na walang kasalanan na gumagamit sa kaniyang pangalan sa walang kabuluhan.
12 Sundin ang Araw ng Pamamahinga para mapanatili itong banal, bilang utos ni Yahweh sa inyo. 13 Para sa anim na araw
magtatrabaho kayo at gawin lahat ang inyong trabaho; 14 pero ang ikapitong araw ay ang Araw ng Pamamahinga para
kay Yahweh na inyong Diyos. Sa araw na ito hindi na kayo gagawa ng anumang trabaho, ikaw, ni inyong anak na lalaki,
ni inyong anak na babae, ni inyong lalaking tagapaglingkod, ni inyong babaeng tagapaglingkod, ni inyong baka, ni inyong
asno, ni alinman sa inyong kawan, ni sino mang dayuhan na nasa loob ng mga tarangkahan. Para ang iyong lalaking
tagapaglingkod at babaeng tagapaglingkod ay maaaring makapagpahinga ganoon din kayo.
15 Isasaisip ninyo na kayo ay naging isang lingkod sa lupain ng Ehipto, at si Yahweh na inyong Diyos ang nagdala sa inyo
palabas mula doon sa pamamagitan ng isang malakas na kamay at sa pamamagitan ng pagpapakita ng kapangyarihan.
Kaya si Yahweh na inyong Diyos ang nagutos sa inyo na sundin ang Araw ng Pamamahinga.
16 Igalang ang inyong ama at inyong ina, ayon sa iniutos ni Yahweh na inyong Diyos na gawin ninyo, para mabuhay kayo
ng mahabang panahon sa lupain na ibibigay ni Yahweh na inyong Diyos, at para maging maayos ito para sa inyo.
17 Huwag kayong papatay. 18 Huwag kayong mangangalunya. 19 Huwag kayong magnakaw. 20 Huwag mabigay ng maling
testigo laban sa inyong kapit-bahay.
21 Huwag ninyong pagnasaan ang asawa ng inyong kapit-bahay, huwag ninyong pagnasaan ang bahay ng inyong kapit-
bahay, kaniyang bukid, o kaniyang lalaking tagapaglingkod, o kaniyang babaeng tagapaglingkod, kaniyang baka, o
kaniyang asno, o anumang bagay na pag-aari ng inyong kapit-bahay.'
22 Sinabi ni Yahweh ang mga salitang ito sa isang napakalakas na boses sa buong kapulungan ninyo sa ibabaw ng bundok
mula sa gitna ng apoy, ng ulap, at sa makapal na kadiliman; hindi na siya dumagdag ng anumang mga salita. At sinulat
niya sa dalawang tipak na bato at ibinigay ang mga ito sa akin.
23 Nangyari ito, nang marinig ninyo ang boses mula sa gitna ng kadiliman, habang nasusunog ang bundok, dumating kayo
sa akin—lahat ng iyong mga nakatatanda at ang mga pinuno ng inyong mga lipi. 24 Sinabi niya, 'Tingnan mo, ipinakita ni
Yahweh na ating Diyos sa atin ang kanyang kaluwalhatian at kaniyang kadakilaan, at ating napakinggan ang kaniyang
boses mula sa gitna ng apoy; nakita natin ngayon na nagsasalita ang Diyos kasama ang mga tao, at maaari silang
mabuhay.
25 Pero bakit kailangan naming mamatay? Sapagkat itong dakilang apoy ang tutupok sa atin; kapag narinig natin ang
boses ni Yahweh na ating Diyos nang matagal, mamamatay tayong lahat. 26 Sino pa bang tao maliban sa atin ang
nakarinig sa boses ng Diyos na buhay na nagsasalita sa gitna ng apoy at nabuhay, katulad sa ginawa namin? 27 Para sa iyo,
kailangan mong umalis at makinig sa lahat ng bagay na sasabihin ni Yahweh na ating Diyos; sabihing muli sa amin ang
lahat ng bagay na sinabi ni Yahweh; makikinig kami at susundin ito.'
28 Narinig ni Yahweh ang inyong boses nang mangusap kayo sa akin. Sinabi niya sa akin, 'Narinig ko ang mga salita ng
mga taong ito, kung ano ang kanilang sinabi sa iyo. Mabuti ang sinabi nila sa iyo. 29 O, na ipagpatuloy nawa nila ang
ganitong puso na nasa kanila, na parangalan nila ako at patuloy na sundin ang aking mga utos, nawa ay makabuti ito
para sa kanila at sa kanilang mga anak magpakailanman! 30 Humayo ka at sabihin sa kanila, "Bumalik kayo sa inyong
mga tolda."
31 Pero para sa iyo, tumayo ka dito sa aking tabi, at sasabihin ko sa iyo ang lahat ng mga utos, ang mga batas, at ang mga
panuntunan na ituturo mo sa kanila, para kanilang sundin ang mga ito sa lupain na ibibigay ko sa kanila para ariin.'
32 Kaya, susundin ninyo, kung ano ang iniutos ni Yahweh na inyong Diyos; huwag kayong liliko sa kanang kamay o sa
kaliwa. 33 Maglalakad kayo sa lahat ng kaparaanan na iniutos ni Yahweh na inyong Diyos sa inyo, para mabuhay kayo, at
para makabuti ito para sa inyo, at nang sa ganoon hahaba ang inyong mga araw sa lupain na inyong aariin.

Chapter 6

1 Ngayon ito ang mga utos, mga batas, at mga panuntunan na iniutos sa akin ni Yahweh na inyong Diyos para ituro sa
inyo, para sundin ninyo ang mga ito sa lupain na inyong pupuntahan sa Jordan para angkinin; 2 para maparangalan
ninyo si Yahweh na inyong Diyos, para sundin ang lahat ng kaniyang mga batas at mga utos na ipinapagawa ko sa inyo—
kayo, inyong mga anak na lalaki, at anak na lalaki ng inyong mga anak, sa lahat ng mga araw ng inyong mga buhay, para
ang inyong mga araw ay humaba.
3 Kaya, makinig sa mga ito, Israel, at sundin, para makabuti ito sa inyo, para kayo ay labis na dumami, sa lupain na
dinadaluyan ng gatas at pulot, gaya ng ipinangako ni Yahweh, ang Diyos ng inyong mga ama, na gagawin sa inyo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Makinig kayo, Israel: Si Yahweh na ating Diyos ay iisa. [5] Mahalin ninyo si Yahweh na inyong Diyos ng inyong buong puso,
ng inyong buong kaluluwa, at sa buo ninyong kalakasan.
[6] Ang mga salita na aking iniutos sa inyo ngayon ay nasa inyong puso; [7] at matiyaga ninyong ituturo ang mga ito sa inyong
mga anak; pag-uusapan ninyo ang mga ito kung kayo ay nakaupo sa inyong bahay, kapag naglalakad kayo sa daan, kapag
kayo ay nakahiga, at kapag kayo ay babangon.
[8] Itali ninyo ang mga ito bilang isang palatandaan sa inyong kamay, at magsisilbi ang mga ito bilang gasa sa pagitan ng
inyong mga mata. [9] Isusulat ninyo ang mga ito sa mga haligi ng pintuan ng inyong bahay at sa inyong mga tarangkahan.
[10] Kapag dadalhin kayo ni Yahweh na inyong Diyos doon sa lupaing ipinangako niya sa inyong mga ama, kay Abraham,
kay Isaac, at kay Jacob, ibibigay niya sa inyo, ang malawak at ang mga napakagandang lungsod na hindi ninyo itinayo, [11]
at mga bahay na puno sa lahat ng uri ng mabubuting mga bagay na hindi mo ginawa, mga balon na hindi ninyo hinukay,
at mga ubasan at kahoy ng mga olibo na hindi ninyo itinanim, makakakain kayo at masisiyahan— [12] pagkatapos mag-
ingat para hindi ninyo malimutan si Yahweh, na siyang nagdala sa inyo palabas sa lupain ng Ehipto, mula sa bahay ng
pagkaalipin.
[13] Pararangalan ninyo si Yahweh na inyong Diyos; sasambahin ninyo siya, at mangangako kayo ayon sa kaniyang
pangalan. [14] Hindi kayo susunod sa ibang mga diyos, ang mga diyos ng mga taong nakapaligid sa inyo— [15] dahil si Yahweh
na nasa kalagitnaan ninyo ay isang mapanibughuing Diyos —baka ang galit ni Yahweh na inyong Diyos ay magpaningas
laban sa inyo at wasakin kayo mula sa ibabaw ng mundo.
[16] Huwag ninyong subukin si Yahweh na inyong Diyos kagaya ng pagsubok ninyo sa kaniya sa Masa. [17] Matiyaga ninyong
susundin ang mga utos ni Yahweh na inyong Diyos, kaniyang mataimtim na mga utos, at kaniyang mga batas, na
kaniyang iniutos sa inyo.
[18] Gagawin ninyo kung ano ang tama at mabuti sa paningin ni Yahweh, para makabuti ito sa inyo, para inyong mapasok at
angkinin ang mabuting lupain na ipinangako ni Yahweh sa inyong mga ama, [19] palayasin ang lahat ng inyong mga
kaaway na nasa inyong harapan, gaya ng sinabi ni Yahweh.
[20] Kung tatanungin kayo ng inyong mga anak pagdating ng panahon, sa pagsasabing, 'Anong ibig sabihin sa mga bagay na
ito—ang tipan ng mga kautusan, ang mga batas, at ang ibang mga kautusan na iniutos ni Yahweh na ating Diyos?' [21]
pagkatapos sasabihin ninyo sa inyong mga anak, 'Kami ay naging mga alipin ng Paraon sa Ehipto; dinala kami ni Yahweh
palabas sa Ehipto sa pamamagitan ng makapangyarihang kamay, [22] at nagpakita siya ng mga tanda at kamangha-
manghang bagay, dakila at malubha, sa Ehipto, kay Paraon, at sa kaniyang buong sambahayan, sa harap ng ating mga
mata; [23] at dinala niya tayo palabas mula roon, para madala niya tayo sa loob, para ibigay sa atin ang lupain na kaniyang
ipinangako sa ating mga ama.
[24] Inutusan tayo ni Yahweh na palaging sundin ang lahat ng mga batas na ito, na matakot sa kaniya na ating Diyos para sa
ating kabutihan, para mapanatili niya tayong buhay, tulad ngayon. [25] Kung ating susundin ang lahat ng mga utos na ito sa
harapan ni Yahweh na ating Diyos, ayon sa mga iniutos sa atin, ito ay magiging katuwiran natin.'

Chapter 7

[1] Kapag dinala kayo ni Yahweh na inyong Diyos sa lupain na inyong pupuntahan para angkinin at paalisin ang maraming
mga bansa sa inyong harapan - ang mga anak ni Heth, ang mga Gergeseo, ang mga Amoreo, ang mga Canaaneo, ang mga
Perezeo, ang mga Heveo at ang mga Jebuseo-pitong bansang lalong malaki at malalakas kaysa sa inyo;
[2] at kapag bibigyan kayo ni Yahweh na inyong Diyos ng katagumpayan sa kanila kapag nakita ninyo sila sa digmaan,
dapat ninyo silang salakayin, pagkatapos dapat ganap ninyo sila wasakin. Hindi kayo gagawa ng tipan sa kanila, ni
magpakita ng awa sa kanila. [3] Ni naisin ninyo na makipag-ayos ng kasal sa kanila; hindi ninyo ibibigay ang inyong mga
anak na mga babae sa kanilang mga anak na lalaki, at hindi ninyo kukunin ang kanilang mga anak na babae para sa
inyong mga anak na lalaki.
[4] Dahil ilalayo nila ang inyong mga anak na lalaki mula sa pagsunod sa akin, para sambahin nila ang ibang mga diyos.
Kaya ang galit ni Yahweh ay magsisiklab laban sa inyo at wawasakin niya kayo agad. [5] Ganito kayo makikipagkasundo sa
kanila: Sisirain ninyo ang kanilang mga altar, pagputul-putulin ang kanilang sagradong poste ng pira-piraso, ibagsak ang
kanilang mga posteng Asera at sunugin ang kanilang hinulmang mga diyus-diyosan.
[6] Dahil kayo ang isang bansa na hiniwalay ni Yahweh na inyong Diyos. Pinili niya kayo para maging isang lahi para sa
kaniya para angkinin, higit pa sa lahat na mukha ng ibabaw ng lupa.
[7] Hindi itinakda ni Yahweh ang pagmamahal niya sa inyo o pinili niya kayo dahil mas marami ang bilang ninyo kaysa
sinuman sa mga tao- dahil kayo ang pinaka-konti sa lahat— [8] pero dahil minamahal niya kayo at ninais niya na manatili
ang pangako niya sa inyong mga ama. Ito ang dahilan kung bakit si Yahweh ay inilabas kayo sa isang makapangyarihang
kamay at itinubos kayo palabas sa bahay ng pagkakaalipin, mula sa kamay ng Paraon, hari ng Ehipto.
[9] Kaya kilalanin si Yahweh na inyong Diyos— siya ay Diyos, ang tapat na Diyos, na nagpapanatili ng mga tipan at
katapatan sa isang libong salinlahi sa mga nagmamahal sa kaniya at nagpapanatili ng kaniyang mga utos, [10] pero
pagbabayarin silang mga nagagalit sa kaniya sa kanilang harapan, para wasakin sila; hindi siya magiging maawain sa

sinumang galit sa kaniya; gagantihan niya sila sa harapan niya. [11] Kaya susundin ninyo ang kaniyang mga utos, ang mga
batas, at ang mga kautusan na inuutos ko sa inyo sa araw na ito, para gawin ninyo ang mga ito.
[12] Kung pakikinggan ninyo mga kautusang ito at susundin at gawin ang mga ito, pananatilihin ni Yahweh na inyong Diyos
ang kaniyang tipan sa inyo at ang katapatan na ipinangako niya sa inyong mga ama. [13] Mamahalin, pagpapalain, at
pararamihin niya kayo; pagpapalain niya rin ang bunga ng inyong mga katawan at bunga ng inyong lupain, inyong butil,
inyong bagong alak, at ang inyong langis, ang pagpaparami ng inyong mga baka at ang inyong mga batang kawan, sa
lupain na ipinangako niya sa inyong mga ama na ibibigay niya sa inyo.
[14] Pagpapalain kayo ng higit pa sa lahat ng iba mga tao; Wala isa mang lalaki na walang anak o isang baog na babae sa
inyo o sa inyong mga hayop. [15] Tatanggalin ni Yahweh ang lahat ng sakit; walang masasamang mga sakit na mula sa
Ehipto ang mailalagay niya sa inyo, pero ilalagay niya ito sa kanila na galit sa inyo.
[16] Uubusin ninyo ang lahat ng mga lahi na binigay ni Yahweh na inyong Diyos na mapagtagumpayan, at sa inyong mata
hindi ninyo sila kakaawaan. At hindi ninyo sasambahin ang kanilang mga diyos, dahil iyon ay magiging isang bitag sa
inyo.
[17] Kung sasabihin ninyo sa inyong puso, 'Itong mga bansa ay mas marami kaysa sa akin, papaano ko sila maaaring
tatalunin?'— [18] huwag kayong matakot sa kanila; alalahanin ninyo sa inyong isipan kung ano ang ginawa ni Yahweh na
inyong Diyos kay Paraon at sa buong Ehipto; [19] ang mga matinding paghihirap na nakita ng inyong mga mata, ang mga
palatandaan, ang mga kababalaghan, ang kamay na makapangyarihan, at ang pagpapakita ng kapangyarihan sa
pamamagitan ni Yahweh sa pamamagitan ng pagpapalabas sa inyo. Gagawin ulit ni Yahweh na inyong Diyos sa lahat ng
mga taong kinakatakutan ninyo.
[20] Bukod pa dito, si Yahweh na inyong Diyos ay magpapadala ng putakti sa kanila hanggang sa sinumang maiwan at kung
sino sa kanila ang nagtatago ay masasawi mula sa inyong presensya. [21] Huwag ninyo silang katakutan sapagkat si Yahweh
ay kasama ninyo, isang dakila at kinakatakutang Diyos. [22] Si Yahweh na inyong Diyos ay aalisin ang mga bansa sa harapan
ninyo ng unti-unti. Hindi ninyo matatalo silang lahat ng mabilisan, o ang mga mabangis na mga hayop na lalong darami
sa palibot ninyo.
[23] Pero si Yahweh na inyong Diyos ay bibigyan kayo ng katagumpayan kapag nakita ninyo sila sa labanan; labis niya sila
lilinlangin hanggang sila ay mawasak. [24] Ilalagay niya ang kanilang mga hari sa ilalim ng inyong kapangyarihan, at
buburahin ang kanilang pangalan mula sa ilalim ng langit. Walang sinuman ang maaaring tumayo sa harapan ninyo,
hanggang sa mawasak ninyo sila.
[25] Susunugin ninyo ang mga inukit na hugis ng kanilang diyos; huwag ninyong naisin ang pilak o ginto na nakabalot dito
na gusto ninyong makuha para sa inyong sarili, at mabibitag kayo sa pamamagitan nito; dahil kamuhi-muhi ito kay
Yahweh na inyong Diyos. [26] Wala kayong dadalhin na anumang nakakasuklam na bagay sa loob ng inyong bahay at
simulang sambahin ito. Tiyak na kamumuhian at kasusuklaman ninyo ito, dahil ito ay inihiwalay para wasakin.

Chapter 8

[1] Dapat ninyong sundin ang lahat ng mga utos na ibibigay ko sa inyo ngayon, para mabuhay kayo at lumago, at pasukin at
ariin ang lupain na ipinangako ni Yahweh sa inyong mga ama. [2] Isasa-isip ninyo ang lahat ng mga kaparaanan ni Yahweh
na inyong Diyos na nagdala sa inyo ng apatnapung taon sa ilang, para kayo ay ibaba niya, para subukin niya kayo para
malaman kung ano ang nasa inyong puso, kung susundin ninyo ang kaniyang mga utos o hindi.
[3] Ibinaba niya kayo, at ginutom, at pinakain kayo ng manna, na hindi ninyo alam kung ano, ni ng inyong mga ninuno, ni
ng inyong mga ama. Ginawa niya ang mga iyon para malaman ninyo na ang mga tao ay hindi lamang nabubuhay sa
tinapay, kung hindi, ito ay sa pamamagitan ng bawat salita na nagmumula sa bibig ni Yahweh kaya nabubuhay ang mga
tao.
[4] Ang inyong kasuotan ay hindi naluluma sa inyo, at hindi namaga ang inyong mga paa sa loob ng apatnapung taong iyon.
[5] Pag-isipan ninyo sa inyong puso, kung paano, bilang isang amang tinutuwid ang kaniyang anak, kaya tinutuwid kayo ni
Yahweh na inyong Diyos. [6] Susundin ninyo ang mga utos ni Yahweh na inyong Diyos, para kayo ay lumakad sa kaniyang
mga pamamaraan at parangalan siya.
[7] Dahil dadalhin kayo ni Yahweh na inyong Diyos sa mabuting lupain, isang lupain ng mga batis ng tubig, ng mga bukal at
mga talon, na umaagos sa mga lambak at sa mga burol; [8] isang lupain ng trigo at sebada, ng mga puno ng ubas, mga puno
ng igos, at mga granada; isang lupain ng mga punong olibo at pulot.
[9] Ito ay isang lupain kung saan makakakain kayo ng tinapay nang hindi nagkukulang, at kung saan walang magkukulang
sa inyo; isang lupain na ang mga bato ay gawa sa bakal, at mula sa kaniyang mga burol maaari kayong makahukay ng
tanso. [10] Makakakain kayo at mabubusog, at pagpapalain ninyo si Yahweh na inyong Diyos dahil sa mabuting lupain na
ibinigay niya sa inyo.
[11] Maging maingat na hindi ninyo makalimutan si Yahweh na inyong Diyos, at para hindi ninyo ipagwalang bahala ang
kaniyang mga utos, at kaniyang mga alituntunin, at kanyang mga batas na aking iniutos sa inyo ngayon. [12] Para hindi ito
mangyari na, kapag kumain kayo at mabusog, at kapag magtatayo kayo ng maayos na mga bahay at manirahan dito,

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[13] at kapag dumami ang inyong mga alagang hayop at mga kawan, at kapag dumami na ang inyong pilak at ginto, at kapag
ang lahat ng nasa inyo ay dumami— [14] na pagkatapos ang inyong puso ay maaaring magmataas, at maaari ninyong
makalimutan si Yahweh na inyong Diyos, na nagpalabas sa inyo mula sa lupain ng Ehipto, mula sa tahanan ng
pagkakaalipin.
[15] Maaaring makalimutan ninyo siya na pumatnubay sa inyo sa malaki at kakila-kilabot na ilang, kung saan may nag-
aapoy na mga ahas at mga alakdan, at sa uhaw na lupa na walang tubig; si Yahweh, na nagpalabas ng tubig sa batong
pingkian para sa inyo; [16] si Yahweh, na nagpakain sa inyo ng manna sa ilang na hindi nakilala ng inyong mga ninuno,
para kayo ay ibaba niya, at para kayo ay subukin niya, para gawan kayo ng kabutihan hanggang katapusan; [17] kung hindi,
maaari ninyong sabihin sa inyong puso, 'Sa aking kapangyarihan at sa lakas ng aking kamay natamo ko ang lahat ng
kayamanang ito.'
[18] Pero isa-isip ninyo si Yahweh na inyong Diyos, dahil siya ang nagbibigay sa inyo ng kapangyarihan para makakuha ng
kayamanan; para maitatag ang kaniyang tipan na kaniyang pinangako sa inyong mga ama, gaya sa araw na ito. [19] Ito ay
mangyayari na, kung inyong kalilimutan si Yahweh na inyong Diyos at sumunod sa ibang mga diyos, sambahin sila, at
gagalangin sila, patutunayan ko laban sa inyo ngayon na kayo'y tunay na mapupuksa. [20] Tulad ng mga bansa na pinuksa
ni Yahweh sa harapan ninyo, kaya magihihirap kayo, dahil hindi ninyo ninais makinig sa boses ni Yahweh na inyong
Diyos.

Chapter 9

[1] Makinig, Israel; malapit na kayong tumawid sa Jordan sa araw na ito, pasukin para agawin ang mga bansang higit na
malaki at higit na malakas kaysa sa inyong sarili, at mga lungsod na pinatibay pataas hanggang sa langit, [2] isang
malalakas na mga tao at matatangkad, ang mga anak na lalaki ng Anakim, na kilala ninyo, at siyang narinig ninyong
sinabi ng mga tao, 'Sino ang makakapanindigan sa harapan ng mga anak na lalaki ni Anak?'
[3] Kaya alamin sa araw na ito, na si Yahweh na inyong Diyos ang siyang mangunguna sa harapan ninyo katulad ng isang
lumalamong apoy; wawasakin niya sila, at sila ay ibababgsak niya sa inyong harapan; para palayasin ninyo sila palabas at
agad silang mamatay, gaya ng sinabi ni Yahweh sa inyo.
[4] Huwag sabihin sa inyong puso, matapos silang itulak palabas ni Yahweh na inyong Diyos mula sa inyong harapan, 'dahil
ako ay matuwid kaya dinala ako ni Yahweh para angkinin ang lupang ito,' dahil ito sa kasamaan nitong mga bansa kaya't
pinaaalis sila ni Yahweh palabas mula sa harapan ninyo.
[5] Hindi ito dahil sa inyong pagkamatuwid o sa kabutihan ng inyong puso na makakapasok kayo para angkinin ang
kanilang lupain; pero dahil sa kasamaan ng mga bansang ito kaya't papaalisin sila ng inyong Diyos palabas mula sa
inyong harapan, at para magawa niyang tuparin ang salita na pinangako niya sa inyong mga ninuno, kay Abraham,
Isaac, at Jacob.
[6] Kaya alamin ninyo, na hindi nagbigay si Yahweh na inyong Diyos sa inyo nitong masaganang lupain para angkinin dahil
sa inyong pagkamatuwid, sapagkat kayo'y suwail na sangkatauhan.
[7] Alalahanin ninyo at huwag kalimutan kung paano ninyo ginalit si Yahweh na inyong Diyos sa ilang; mula sa araw na
iniwan ninyo ang lupain ng Ehipto hanggang sa nakarating kayo sa lugar na ito, naging suwail kayo laban kay Yahweh. [8]
Pati sa Horeb ginalit ninyo si Yahweh, at nagalit si Yahweh sa inyo na sapat para lipulin kayo.
[9] Nang umakyat ako sa bundok para tanggapin ang mga tipak na bato, ang mga tipak ng tipan na ginawa ni Yahweh
kasama ninyo, nanatili ako sa bundok ng apatnapung araw at apatnapung gabi; ni hindi ako kumain ng tinapay o
uminom ng tubig. [10] Ibinigay ni Yahweh sa akin ang dalawang tipak na batong sinulatan gamit ang kaniyang daliri;
nasusulat sa mga ito ang lahat ng bagay gaya ng lahat ng mga salitang ipinahayag ni Yahweh sa inyo sa bundok mula sa
gitna ng apoy noong araw ng pagtitipon.
[11] Nangyari ito sa matapos ang apatnapung araw at apatnapung gabing iyon ng ibinigay ni Yahweh sa akin ang dalawang
tipak na bato, ang mga tipak ng kautusan. [12] Sinabi ni Yahweh sa akin, 'Tumayo ka, agad na bumaba mula rito, dahil
dinungisan ng iyong mga tao na dinala mo palabas ng Ehipto ang kanilang mga sarili. Agad silang lumihis sa landas na
aking iniutos sa kanila. Gumawa sila para sa kanilang sarili ng isang hinulmang hugis.'
[13] Dagdag pa rito, nagsalita si Yahweh sa akin at sinabing, 'Nakita ko ang mga taong ito; mga taong matitigas ang ulo. [14]
Hayaan mo akong mag-isa, para mawasak ko sila at burahin ang kanilang pangalan mula sa silong ng langit, at gagawin
kitang isang bansang higit na malakas at higit na dakila kaysa sa kanila'.
[15] Kaya tumalikod ako at bumaba sa bundok, at ang bundok ay nasusunog. Nasa aking mga kamay ang dalawang tipak ng
tipan. [16] Tumingin ako, at nakitang, nagkasala kayo laban kay Yahweh na inyong Diyos. Naghulma kayo para sa inyong
sarili ng isang guya. Lumihis kayo mula sa daang iniutos ni Yahweh sa inyo.
[17] Kinuha ko ang dalawang tipak at tinapon ang mga ito mula sa aking mga kamay. Binasag ko ang mga ito sa harapan ng
inyong mga mata. [18] Muli akong nagpatirapa sa harapan ni Yahweh ng apatnapung araw at apatnapung gabi; hindi ako
kumain ng tinapay ni uminom ng tubig, dahil sa lahat kasalanang ginawa ninyo, sa paggawa ng kung ano ang masama sa
paningin ni Yahweh, para galitin siya.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[19] Dahil natakot ako sa galit at sa mainit na pagkayamot na kung saan galit si Yahweh laban sa inyo para wasakin kayo.
Pero nakinig din si Yahweh sa akin ng oras na iyon. [20] Galit na galit si Yahweh kay Aaron para patayin siya; nanalangin
din ako para kay Aaron ng oras na iyon.
[21] Kinuha ko ang inyong kasalanan, ang guya na ginawa ninyo, at sinunog ito, hinampas ito, at dinurog ito nang
napakaliit, hanggang sa naging pino ito tulad ng alikabok. Tinapon ko ang alikabok nito sa tubig na dumadaloy pababa
mula sa bundok.
[22] Sa Tabera, sa Massa, at sa Kibrot Hataava, ginalit ninyo si Yahweh ng matindi. [23] Nang ipinadala kayo ni Yahweh mula sa
Kades Barnea at sinabing, 'Humayo at angkinin ang lupain na ibinigay ko sa inyo,' pagkatapos naghimagsik kayo laban sa
utos ni Yahweh na inyong Diyos, at hindi kayo naniwala o nakinig sa kaniyang boses. [24] Naging suwail kayo laban kay
Yahweh mula sa araw na nakilala ko kayo.
[25] Kaya nagpatirapa ako sa harapan ni Yahweh ng apatnapung wawasakin niya kayo. [26] Nagdasal ako kay Yahweh at
sinabing, 'O Panginoong Yahweh, huwag mong wasakin ang iyong mga tao o ang iyong pamana na iyong iniligtas sa
pamamagitan ng iyong kadakilaan, na dinala mo palabas ng Ehipto gamit ang isang makapangyarihang kamay.
[27] Isipin ang inyong mga lingkod, na sina Abraham, Isaac, at Jacob; huwag tumingin sa katigasan ng ulo mga taong ito, ni
sa kanilang kasamaan, ni sa kanilang kasalanan, [28] para ang lupain mula sa kung saan mo kami dinala ay dapat sabihing,
"Dahil hindi sila dadalhin ni Yahweh sa lupang ipinangako niya sa kanila, at dahil kinasuklaman niya sila, dinala niya sila
palabas para patayin sila sa ilang." [29] Gayun pa man sila ay iyong mga tao at iyong pamana, na dinala mo palabas sa
pamamagitan ng iyong dakilang lakas at sa pamamagitan ng pagpapakita ng iyong kapangyarihan.'

Chapter 10

[1] Nang panahong iyon sinabi ni Yahweh sa akin, 'Umukit ka ng dalawang tipak na bato katulad ng una, at umakyat ka sa
akin sa bundok, at gumawa ka ng isang kaban na kahoy. [2] Isusulat ko sa mga tipak na bato ang mga salita na nasa unang
mga tipak, na iyong binasag at ilalagay mo sila kahoy na baul.'
[3] Kaya gumawa ako ng baul sa kahoy ng akasya, at umukit ako ng dalawang tipak na bato katulad ng nauna, at umakyat
ako sa bundok, dala ang dalawang tipak na bato sa aking kamay. [4] Isinulat niya sa mga tipak na bato, tulad sa unang
nakasulat, ang Sampung Utos na sinabi ni Yahweh sa iyo sa bundok mula sa gitna ng apoy sa araw ng pagpupulong;
pagkatapos ibinigay sila ni Yahweh sa akin.
[5] Bumalik ako at bumaba mula sa bundok, at inilagay ang mga tipak na bato sa baul na ginawa ko; naroon sila, gaya ng
inutos ni Yahweh sa akin."
[6] (Naglakbay ang mga tao sa Israel mula Beerot Bene Jaakan patungong Mosera. Doon namatay si Aaron, at doon siya
inilibing; si Eleazar na kaniyang anak na lalaki, ay naglingkod sa tanggapan ng pari kapalit niya. [7] Mula doon naglakbay
sila patungong Gudgoda, at mula Gudgoda patungong Jotbata, isang lupain ng mga batis ng tubig.
[8] Nang panahong iyon pinili ni Yahweh ang lipi ni Levi para dalhin ang kasunduan ni Yahweh, para tumayo sa harapan ni
Yahweh para maglingkod sa kaniya, at pagpalain ang mga tao sa kaniyang pangalan, sa araw na iyon [9] Kaya walang
bahagi si Levi ni pamanang lupain kasama ang kaniyang mga kapatid na lalaki; si Yahweh ang kaniyang pamana, gaya
ng sinabi sa kaniya ni Yahweh na inyong Diyos.)
[10] Nanatili ako sa bundok gaya ng unang pagkakataon, apatnapung araw at apatnapung gabi. Nakinig si Yahweh sa akin
sa panahon ding iyon; hindi ninais ni Yahweh na wasakin kayo. [11] Sinabi ni Yahweh sa akin, 'Bumangon ka, mauna kang
umalis sa mga tao para pangunahan sila sa kanilang paglalakbay; papasok sila at angkinin ang lupaing ipinangako ko sa
kanilang mga ninuno na ibibigay sa kanila.'
[12] Ngayon, Israel, ano ang kailangan ni Yahweh na inyong Diyos, maliban sa matakot kay Yahweh na inyong Diyos, para
lumakad sa lahat ng kaniyang kaparaanan, para ibigin siya, at para sambahin si Yahweh na inyong Diyos ng buong puso
at buong kaluluwa, [13] para sundin ang mga utos ni Yahweh, at ang kaniyang mga batas, na inuutos ko sa inyo ngayon para
sa inyong kabutihan?
[14] Tingnan ninyo, pag-aari ni Yahweh na inyong Diyos ang langit ng kalangitan, ang sanlibutan, kasama ang lahat na nasa
kanila. [15] Si Yahweh lamang ang nasiyahan sa inyong mga ama para ibigin sila, at pinili niya kayo, na kanilang mga
kaapu-apuhan, na kasunod nila, kaysas sa sa ibang mga tao, gaya ng ginagawa niya ngayon.
[16] Kaya nga tuliin ang masamang balat ng inyong puso at huwag maging suwail. [17] Dahil si Yahweh na inyong Diyos, siya
ay Diyos ng mga diyos at Panginoon ng mga panginoon, ang dakilang Diyos, ang tanging makapangyarihan at ang tanging
kinatatakutan, na siyang walang itinatanging sinuman at hindi tumatanggap ng mga suhol.
[18] Nagpapatupad siya ng katarungan para sa ulila at balo, at ipinapakita niya ang pagmamahal para sa mga dayuhan sa
pamamagitan ng pagbibigay sa kanila ng pagkain at kasuotan. [19] Kaya mahalin ang dayuhan; dahil naging dayuhan kayo
sa lupain ng Ehipto.
[20] Katatakutan ninyo si Yahweh na inyong Diyos; siya ang inyong sasambahin. Kailangan ninyong kumapit sa kaniya, at
mangangako kayo sa pamamagitan ng kaniyang pangalan. [21] Siya ang inyong papuri, at siya ay inyong Diyos, na siyang
gumawa para sa inyo ng makapangyarihan at nakakatakot na mga bagay na ito, na nakita ng inyong mga mata.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[22] Bumaba ang inyong mga ama sa Ehipto bilang pitumpung tao; ngayon ginawa kayo ni Yahweh na inyong Diyos na kasindami ng mga bituin sa kalangitan.

Chapter 11

[1] Sa gayon ay iibigin ninyo si Yahweh na inyong Diyos at palaging susundin ang kaniyang mga tagubilin, kaniyang mga batas, kaniyang mga panuntunan at kaniyang mga utos.
[2] Pansinin na hindi ako nakikipag-usap sa inyong mga anak, na hindi nakaalam o nakakita sa mga parusa ni Yahweh na inyong Diyos, kaniyang kadakilaan, kaniyang malakas na kamay, ang pagpapakita ng kaniyang kapangyarihan, [3] ang mga tanda at mga gawa na ginawa niya sa gitna ng Ehipto, kay Paraon, hari ng Ehipto, at sa lahat ng lupain niya.
[4] Ni nakita nila kung ano ang ginawa niya sa hukbo ng Ehipto, sa kanilang mga kabayo, o sa kanilang mga karrwaheng pandigma; kung paano niya ginawa na ang tubig sa Dagat na Pula ay tabunan sila habang hinahabol nila kayo, at kung paano sila sinira ni Yahweh hanggang ngayon; [5] o kung ano ang ginawa niya para sa inyo sa ilang hanggang sa makarating kayo sa lugar na ito.
[6] Hindi nila nakita ang ginawa ni Yahweh kina Datan at Abiram, mga anak na lalaki ni Eliab na anak na lalaki ni Ruben; kung paano bumuka ang bibig ng mundo at nilulon sila, ang sambahayan, ang mga tolda, at bawat nabubuhay na bagay na nakasunod sa kanila, sa gitna ng buong Israel. [7] Pero nakita ng inyong mga mata ang lahat ng mga dakilang gawa ni Yahweh na ginawa niya.
[8] Kaya nga sundin ninyong lahat ang mga utos na pinapagawa ko sa inyo ngayon, para maging malakas kayo, at pumasok at angkinin ang lupain, kung saan kayo papunta para angkinin iyon; [9] at mapapahaba ninyo ang mga araw ninyo sa lupaing pinangako ni Yahweh sa inyong mga ama na ibigay sa kanila at sa kanilang mga kaapu-apuhan, isang lupaing dinadaluyan ng gatas at pulot.
[10] Para ang lupain, kung saan kayo papasok para inyong angkinin, ay hindi tulad ng lupain ng Ehipto, kung saan kayo nanggaling, kung saan nagtanim kayo ng buto at diniligan iyon gamit ang inyong paa, tulad ng hardin ng mga damong-gamot; [11] pero ang lupain, kung saan kayo patungo para angkinin iyon, ay isang lupain ng mga burol at mga lambak, at umiinom ng tubig ng ulan ng kalangitan, [12] isang lupaing inaalagaan ni Yahweh; ang mga mata ni Yahweh ay palaging naroon, mula sa simula hanggang sa katapusan ng taon.
[13] Mangyayari ito, kung masigasig kayong makikinig sa aking mga utos na sinasabi ko sa inyo ngayon para mahalin si Yahweh na inyong Diyos, at paglingkuran siya ng inyong buong puso at ng inyong buong kaluluwa, [14] na ibibigay ko ang ulan ng inyong lupain sa kapanahunan nito, ang paunang ulan at ang panghuling ulan, para matipon ninyo ang inyong mga butil, ang inyong bagong alak, at inyong langis. [15] Magbibigay ako ng damo sa inyong mga bukid para sa inyong mga baka, at kakain kayo at mabubusog.
[16] Bigyang pansin ang inyong mga sarili, para hindi malinlang ang inyong puso, at kayo'y lumihis at sumamba sa ibang mga diyus-diyosan, at yumukod sa kanila; [17] para ang galit ni Yahweh ay hindi mag-alab laban sa inyo, at para hindi niya isara ang kalangitan, para hindi magkaroon ng ulan, at ang lupa ay hindi magbigay ng kaniyang bunga, at para hindi kayo madaling mamatay mula sa masaganang lupaing ibinibigay sa inyo ni Yahweh.
[18] Kaya nga ilagay ang mga salita kong ito sa inyong puso at kaluluwa; itali ang mga ito bilang isang tanda sa inyong kamay, at hayaan ang mga ito na maging gasa sa pagitan ng inyong mga mata. [19] Ituturo ninyo ang mga ito sa inyong mga anak at pag-usapan ang tungkol sa mga ito kapag nakaupo kayo sa bahay ninyo, kapag naglalakad kayo sa daan, kapag humihiga at bumabangon kayo.
[20] Isusulat ninyo ang mga ito sa mga haligi ng pinto ng inyong bahay at sa mga tarangkahan ng inyong lungsod, [21] para dumami ang inyong mga araw, at ang mga araw ng inyong mga anak, sa lupaing ipinangako ni Yahweh sa inyong mga ama na ibibigay niya sa kanila, na maging tulad ang dami ng araw na gaya ng kalangitan ay mataas sa ibabaw ng mundo.
[22] Dahil kung masigasig ninyong susundin ang lahat ng mga utos na ito na sinasabi ko sa inyo, para gawin ang mga iyon, ibigin si Yahweh na inyong Diyos, lumakad sa lahat ng kaniyang mga kaparaanan, at kumapit sa kaniya, [23] at itataboy ni Yahweh ang lahat ng mga bansang ito mula sa harapan ninyo, at aagawan ninyo ang mga bansang higit na malaki at higit na malakas kaysa sa inyong sarili.
[24] Bawat lugar na lalakaran ng inyong mga talampakan ay mapapasa inyo; mula sa ilang hanggang sa Lebanon, mula sa ilog, ang Ilog Eufrates, hanggang sa kanlurang dagat ay magiging hangganan ninyo. [25] Walang sinumang tao ang makakatayo sa harapan ninyo; maglalagay si Yahweh na inyong Diyos ng takot at ng kilabot sa lahat ng mga lupaing lalakaran ninyo, tulad ng sinabi niya sa inyo.
[26] Masdan, itinakda ko sa inyo ngayon ang isang pagpapala at isang sumpa; [27] ang pagpapala, kung makikininig kayo sa mga utos ni Yahweh na inyong Diyos na sinasabi ko sa inyo ngayon; [28] at ang sumpa, kung hindi kayo makikinig sa mga utos ni Yahweh na inyong Diyos, pero lumihis palayo mula sa daan na sinasabi ko sa inyo ngayon, para sumunod sa ibang mga diyus-diyosan na hindi ninyo nakilala.
[29] Mangyayari ito, kapag si Yahweh na inyong Diyos ay dinala kayo sa lupain kung saan kayo papunta para angkinin, na itatakda ninyo ang pagpapala sa Bundok Gerizim, at ang sumpa sa Bundok Ebal. [30] Hindi ba ang mga iyon ay nasa kabila

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ng Jordan, sa kanluran ng kanluraning daan, sa lupain ng mga Cananeo na nakatira sa Araba, sa itaas salungat sa Gilgal, sa tabi ng mga kakahuyan ng More?
[31] Dahil tatawid kayo sa Jordan para makapasok at angkinin ang lupaing ibinibigay sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos, at
aangkinin ninyo iyon at maninirahan doon. [32] Susundin ninyo ang lahat ng mga batas at mga panuntunang itinakda ko sa
inyo ngayon.

Chapter 12

[1] Ito ang mga batas at ang mga panuntunan na pananatilihin ninyo sa lupain na si Yahweh, ang Diyos ng inyong mga
ama, ang nagbigay sa inyo para inyong angkinin sa lahat ng araw na kayo ay nabubuhay sa mundo. [2] Tiyak na wawasakin
ninyo ang lahat ng mga lugar kung saan ang mga bansa na inyong tatanggalan ng karapatan na sumamba sa kanilang mga diyus-diyosan, sa matataas na mga bundok, sa mga burol, at sa ilalim ng bawat luntiang puno;
[3] at sisirain ninyo ang kanilang mga altar, pagpipira-pirasuhin ninyo ang kanilang banal na mga batong haligi, at susunugin ang kanilang mga posteng Asera; puputulin ninyo ang inukit na mga larawan ng kanilang mga diyus-diyosan
at sisirain ang kanilang pangalan mula sa lugar na iyon. [4] Hindi ninyo sasambahin si Yahweh na inyong Diyos tulad
niyan.
[5] Pero sa lugar na pipiliin ni Yahweh na inyong Diyos mula sa lahat ng inyong mga lipi para ilagay ang kaniyang
pangalan, na magiging lugar kung saan siya titira, at doon kayo pupunta. [6] Dadalhin ninyo roon ang inyong mga handog
na susunugin, ang inyong mga alay, ang inyong mga ikapu, at ang mga handog na inihandog ng inyong kamay, ang inyong mga handog para sa mga panata, ang inyong kusang loob na mga handog, at ang panganay ng inyong mga hayop at mga kawan.
[7] Kakainin ninyo roon sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos at magsasaya tungkol sa lahat ng mga bagay na inyong ginagawa, kayo at ang inyong mga sambahayan, kung saan kayo ay pinagpala ni Yahweh na inyong Diyos.
[8] Hindi ninyo gagawin ang lahat ng mga bagay na ginagawa natin dito ngayon; gumawa ngayon ang bawat isa ng
anumang bagay na tama sa kanilang sariling mga mata; [9] dahil hindi pa kayo nakarating sa kapahingahan, sa mga
mamanahin na ibibigay ni Yahweh na inyong Diyos sa inyo.
[10] Pero kapag tatawid na kayo sa Jordan at maninirahan sa lupain na idinulot ni Yahweh na inyong Diyos na inyong mamanahin, at kapag binibigyan niya kayo ng kapahingahan mula sa lahat ng inyong mga kaaway na nakapalibot, nang
sa gayon manirahan kayo ng ligtas, [11] pagkatapos mangyayari ito sa lugar kung saan piliin ni Yahweh na inyong Diyos
doon na manirahan ang kaniyang pangalan, doon dalhin ninyo ang lahat ng iniutos ko sainyo: ang inyong mga sinunog na handog, ang inyong mga alay, ang inyong mga ikapu, at ang mga handog na inihandog ng inyong kamay, at lahat ng inyong piling handog para sa mga panata na inyong ipapangako kay Yahweh.
[12] Magsasaya kayo sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos—kayo, ang inyong mga anak na lalaki, ang inyong mga anak na babae, ang inyong mga lingkod na lalaki at ang inyong mga lingkod na babae at ang mga Levita na nasa loob ng inyong tarangkahan, dahil wala siyang bahagi o pamana sa inyo.
[13] Bigyang pansin ang inyong sarili na hindi kayo magsusunog ng handog sa bawat lugar na inyong makikita; [14] pero ito ay
sa lugar na pipiliin ni Yahweh na mula sa isa sa inyong mga lipi na ang inyong mga handog ay susunugin, at gagawin ninyo doon ang lahat ng bagay na sinabi ko sa inyo.
[15] Gayon pa man, maaari kayong pumatay at kumain ng mga hayop na nasa loob ng lahat ng inyong mga tarangkahan, gaya ng nais ninyo, pagtanggap sa mga pagpapala ni Yahweh na inyong Diyos para sa lahat nang ibinigay niya sa inyo;
ang marurumi at ang malilinis na mga tao ay parehong makakakain nitong mga hayop tulad ng gasela at usa. [16] Pero
hindi ninyo kakainin ang dugo, ibubuhos ninyo ito sa lupa na parang tubig.
[17] Hindi kayo maaaring kumain sa loob ng inyong mga tarangkahan mula sa ikapu ng inyong butil, ang inyong bagong alak, inyong langis, o ang panganay ng inyong hayop o kawan; at hindi kayo maaaring kumain ng anuman sa laman na inyong inialay kasama ng anumang mga panata na inyong ginawa, ni hindi ang inyong kusang-loob na mga handog, o ang mga handog na inihandog ng inyong kamay.
[18] Sa halip, kakainin ninyo ang mga ito sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos sa lugar na pipiliin ni Yahweh na inyong Diyos—kayo, ang inyong anak na lalaki, anak na babae, ang mga lingkod na lalaki, mga lingkod na babae, at ang mga Levita na nasa loob ng inyong tarangkahan; magsasaya kayo sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos tungkol sa lahat ng
bagay kung saan inilagay ninyo ang inyong kamay. [19] Bigyang pansin ang inyong sarili na hindi ninyo pababayaan ang
mga Levita hangga't naninirahan kayo sa inyong lupain.
[20] Kapag pinalawak ni Yahweh na inyong Diyos ang inyong mga hangganan, tulad ng ipinangako niya sa inyo, at sinabi ninyo, 'Kakain ako ng laman,' dahil sa inyong pagnanais na kumain ng laman, maaari kayong kumain ng laman, gaya ng inyong pagnanais.
[21] Kung masyadong malayo mula sa inyo ang lugar na pipiliin ni Yahweh na inyong Diyos na lagyan ng kaniyang pangalan, sa gayon papatay kayo ng ilan sa inyong mga hayop o inyong mga kawan na ibinigay ni Yahweh sa inyo,
katulad ng sinabi ko sa inyo; maaari kayong kumain sa loob ng inyong mga tarangkahan, ayon sa inyong pagnanais. [22]

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Tulad ng ang gasela at ang usa ay kinakain, kakain din kayo nito; maaaring kumain nito ang magkatulad na marurumi at
malilinis na mga tao.
[23] Tiyakin lamang na huwag ninyong kakainin ang dugo, dahil ang dugo ay ang buhay; hindi ninyo kakainin ang buhay
kasama ang laman. [24] Hindi ninyo ito kakainin; ibubuhos ninyo ito sa lupa na parang tubig. [25] Hindi ninyo ito kakainin,
para lahat ay maging mabuti sa inyo, at ng inyong mga anak na susunod sa inyo, kapag ginawa ninyo kung ano ang tama
sa mga mata ni Yahweh.
[26] Pero ang mga bagay na nabibilang kay Yahweh na mayroon kayo at ang mga handog para sa inyong mga panata—
kukunin ninyo ang mga ito at pupunta sa lugar na pipiliin ni Yahweh. [27] Ihahain ninyo ang inyong mga sinunog na
handog, ang laman at ang dugo, sa altar ni Yahweh na inyong Diyos; ang dugo ng inyong mga alay ay ibubuhos sa altar ni
Yahweh na inyong Diyos, at kakainin ninyo ang laman.
[28] Magmasid at makinig sa lahat ng mga salitang ito na sinasabi ko sa inyo, na maaaring makabuti ito sa inyo at sa inyong
mga anak na susunod sa inyo magpakailanman, kapag ginawa ninyo kung ano ang mabuti at tama sa mga mata ni
Yahweh na inyong Diyos.
[29] Kapag winasak ni Yahweh ang mga bansa mula sa harapan ninyo, kapag pumasok kayo para alisan sila ng karapatan, at
mapaalis ninyo sila, at maninirahan sa kanilang lupain, [30] bigyan pansin ang inyong sarili na hindi kayo mabibitag sa
pagsunod sa kanila, pagkatapos silang mawasak mula sa harapan ninyo—mabitag sa pagsisiyasat sa kanilang mga diyos,
sa pagtatanong, 'Paano sumasamba ang mga bansang ito sa kanilang mga diyus-diyosan? Ganoon din ang gagawin ko.'
[31] Hindi ninyo iyan gagawin sa paggalang kay Yahweh na inyong Diyos, dahil ang lahat ng bagay na kasuklam-suklam kay
Yahweh, ang mga bagay na kinasusuklaman niya—ginawa nila ang mga ito sa kanilang diyus-diyosan; sinunog nila kahit
pa ang kanilang mga anak na lalaki at kanilang mga anak na babae sa apoy para sa kanilang mga diyus-diyosan. [32]
Anuman ang sinabi ko sa inyo ay sundin ito. Huwag itong dagdagan o bawasan.

Chapter 13

[1] Kung may lilitaw sa inyo na isang propeta o isang nagbibigay kahulugan sa mga panaginip, at kung siya ay magbibigay
sa inyo ng isang palatandaan o isang himala, [2] at kung darating ang tanda o ang himala, kung saan siya ay nagsalita sa
inyo at sinabing, 'Sumunod tayo sa ibang mga diyus-diyosan, na hindi ninyo kilala, at sambahin natin sila,' [3] huwag
makinig sa mga salita ng propetang iyon, o ng mga nagbibigay kahulugan sa mga panaginip; dahil sinusubukan kayo ni
Yahweh na inyong Diyos para malaman kung mahal ninyo si Yahweh na inyong Diyos ng inyong buong puso at buong
kaluluwa.
[4] Maglalakad kayo kasunod ni Yahweh na inyong Diyos, parangalan siya, susundin ang kaniyang mga kautusan, at
sumunod sa kaniyang boses, at sambahin ninyo siya at kumapit sa kaniya. [5] Ilalagay sa kamatayan ang propeta o
nagbibigay kahulugan sa mga panaginip na iyon, dahil nagsasalita siya ng paghihimagsik laban kay Yahweh na inyong
Diyos, ang siyang nagdala sa inyo palabas sa lupain ng Ehipto, at ang siyang tumubos sa inyo palabas sa bahay ng
pagkaalipin. Gusto kayong ilayo ng propetang iyon sa daan kung saan kayo inutusang lumakad ni Yahweh na inyong
Diyos. Kaya alisin ninyo ang kasamaan mula sa inyo.
[6] Ipagpalagay na ang inyong kapatid na lalaki, na anak na lalaki ng inyong ina, o ang inyong anak na lalaki o inyong anak
na babae, o ang asawa ng inyong sinapupunan, o ang inyong kaibigan na sa inyo ay parang sarili ninyong kaluluwa, na
palihim na umaakit sa inyo at sinasabing, 'Tayo'y pumunta at sumamba sa ibang mga diyus-diyosan na hindi ninyo kilala,
maging kayo o ng inyong mga ninuno— [7] alinman sa mga diyus-diyosan ng mga tao na nakapalibot sa inyo, malapit sa
inyo, o malayo mula sa inyo, mula sa isang dulo ng mundo hanggang sa ibang dulo ng mundo.'
[8] Huwag sumang-ayon o makinig sa kaniya. Ni dapat siyang kaawaan ng inyong mata, ni papatawarin o itago siya. [9] Sa
halip, siguraduhin ninyong papatayin siya; ang inyong kamay ang mauun para patayin siya, at pagkatapos ang kamay na
ng lahat ng mga tao.
[10] Babatuhin ninyo siya hanggang sa kamatayan sa pamamagitan ng mga bato, dahil sinubukan niyang hilain kayo palayo
mula kay Yahweh na inyong Diyos, na nagdala sa inyo palabas sa lupain ng Ehipto, palabas sa bahay ng pagkaalipin. [11]
Makikinig at matatakot ang buong Israel, at hindi magpapatuloy sa paggawa ng ganitong uri ng kasamaan sa inyo.
[12] Kung marinig ninyo sa sinuman na nagsasabi tungkol sa isa sa inyong mga lungsod na binigay ni Yahweh na inyong
Diyos sa inyo para tirahan: [13] Ang ilan sa masamang mga kasamahan ay umalis mula sa inyo at lumayo ang naninirahan
sa kanilang lungsod at sinabing, 'Tayo na at sumamba sa ibang mga diyus-diyosan na hindi ninyo kilala.' [14] Pagkatapos
suriin ninyo ang katibayan, gumawa ng pagsasaliksik, at siyasatin ito ng mabuti. Kung ito ay totoo at tiyak na isang
kasuklam-suklam na bagay na nagawa sa inyo—
[15] pagkatapos siguraduhing lumusob sa mga naninirahan sa lungsod sa pamamagitan ng talim ng tabak, ganap itong
wasakin at ang lahat ng mga tao na narito, kasama ng alagang hayop, sa pamamagitan ng talim ng tabak. [16] pagsama-
samahin ninyo ang lahat ng natirang mapapakinabangan pa mula rito sa gitna ng daan, at sunugin ang lungsod, gayon
din ang lahat ng natirang mapapakinabangan rito— para kay Yahweh na inyong Diyos. Magiging isang bunton ng mga
pagkasira magpakailanman ang lungsod; hindi na ito dapat pang maitayong muli.

[17] Wala ni isa sa mga bagay na iyon na inihiwalay para wasakin ang dapat manatili sa inyong kamay. Ito ang dapat na
kalagayan, nang sa gayon tatalikod si Yahweh mula sa kabagsikan ng kaniyang galit, pakitaan kayo ng awa, may
kahabagan sa inyo, at paparamihin ang inyong mga bilang, na ayon sa kaniyang isinumpa sa inyong mga ama. [18] Gagawin
niya ito dahil nakikinig kayo sa boses ni Yahweh na inyong Diyos, para sundin ang lahat ng kaniyang mga kautusan na
sinabi ko sa inyo ngayon, para gawin iyon na siyang tama sa mga mata ni Yahweh na inyong Diyos.

Chapter 14

[1] Kayo ang mga tao ni Yahweh na inyong Diyos. Huwag ninyong putulan ang inyong mga sarili, ni ahitan ang anumang
bahagi ng inyong mukha para sa patay. [2] Dahil kayo ang isang bansa na inilaan para kay Yahweh na inyong Diyos, at
pinili kayo ni Yahweh na maging mga tao para sa kaniyang sariling pag-aari, higit pa sa lahat ng mga tao na nasa ibabaw
ng mundo.
[3] Hindi ninyo dapat kainin ang anumang kasuklam-suklam na bagay. [4] Ito ang mga hayop na maaari ninyong kainin: ang
lalaking baka, ang tupa, at ang kambing, [5] ang usa, ang gasel, ang usang lalaki, ang mabangis na kambing, at aybeks, at
ang antilope, at ang tupang bundok.
[6] Maaari ninyong kainin ang anumang mga hayop na nakabahagi ang kuko, iyon ay, yung ang kuko na nahahati sa
dalawa, at ngumunguya ng nginuyang pagkain ng hayop. [7] Gayon pa man, may ilang mga hayop na hindi ninyo dapat
kainin na ngumunguya ng nginuyang pagkain ng hayop o yaong mayroong kukong nahahati sa dalawa: ang kamelyo, ang
kuneho, at ang kuneho sa batuhan; dahil ang mga ito ay ngumunguya ng nginuyang pagkain ng hayop pero hindi
hiwalay ang kuko, marumi sila para sa inyo.
[8] Marumi rin para sa inyo ang baboy dahil siya ay hiwalay ang kuko pero hindi ngumunguya ng nginuyang pagkain ng
hayop; marumi siya para sa inyo. Huwag kainin ang karne ng baboy, at huwag hawakan ang kanilang mga bangkay.
[9] Maaari ninyong kainin ang mga bagay na ito na nasa tubig: kahit anong may mga palikpik at mga kaliskis; [10] pero hindi
dapat ninyong kainin ang mga walang palikpik at kaliskis; marumi sila para sa inyo.
[11] Makakain ninyo ang lahat ng malilinis na mga ibon. [12] Pero ito ang mga ibon na hindi dapat ninyo kainin: ang agila, ang
buwitre, ang ospri, [13] ang pulang halkon at itim na halkon, anumang uri ng palkon,
[14] anumang uri ng uwak, [15] at ang ostrits, at ang gabing lawin, ang tagak, anumang uri ng lawin, [16] ang munting kuwago,
ang malaking kuwago, ang puting kuwago, [17] ang pelikano, ang buwitreng carrion, ang maninisid-isda,
[18] at ang tagak, anumang uri ng kanduro, ang hoopoe, at ang paniki. [19] Lahat ng may pakpak, kumukuyog na mga bagay ay
marumi para sa inyo; hindi dapat sila kainin. [20] Maaari ninyong kainin ang lahat ng mga malinis na bagay na lumilipad.
[21] Hindi ninyo dapat kainin ang anumang hayop na kusang namatay; maaari ninyo itong ibigay sa dayuhan na nasa
inyong mga tarangkahan, na maaari niyang kainin ito; o maaari ninyo itong ipagbili sa isang dayuhan. Sapagka't kayo ay
isang bansa na inilaan para kay Yahweh na inyong Diyos. Dapat huwag ninyong pakuluan ang isang batang kambing sa
gatas ng ina nito.
[22] Dapat ninyong tiyakin ang ikapu sa lahat ng bunga ng inyong pinunla, na kung saan lalabas mula sa bukid taon taon. [23]
Dapat kayong kumain sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos, sa lugar na kaniyang pipiliin na kaniyang maging
santuwaryo, ang ikapu ng inyong butil, ng inyong bagong alak, at ng inyong langis, at ang unang anak ng inyong mga
hayop at inyong kawan; nang matutunan ninyong palaging parangalan si Yahweh na inyong Diyos.
[24] Kung ang paglalakbay ay napakahaba para sa inyo na hindi na ninyo makayanan na dalhin ito, dahil ang lugar na
pipiliin ni Yahweh na inyong Diyos na kaniyang santuwaryo ay napakalayo mula sa inyo, pagkatapos, kapag pagpapalain
na kayo ni Yahweh na inyong Diyos, [25] ipagpapalit ninyo ang alay sa pera, itatali ang pera sa inyong kamay, at pumunta sa
lugar na pipiliin ni Yahweh na inyong Diyos.
[26] Doon gagastusin ninyo ang pera para sa anumang ninais ninyo: para sa mga baka, o para sa tupa, o para sa alak, o para
sa matapang na inumin, o para sa anumang nais ninyo; kakain ka doon sa harap ni Yahweh na inyong Diyos, at
magsasaya kayo, kayo at ang inyong sambahayan. [27] Ang Levita na nasa loob ng inyong mga tarangkahan— huwag siyang
kalimutan, dahil wala silang bahagi ni pamana na nasa inyo.
[28] Sa katapusan ng bawat tatlong taon ay ibibigay ninyo ang lahat na ikapu ng inyong bunga sa parehong taon, at
iimbakin ninyo ito sa loob ng inyong mga tarangkahan; [29] at ang Levita, dahil wala silang bahagi ni pamana na nasa inyo,
at ang dayuhan, at ang ulila, at ang balo na nasa loob ng inyong mga tarangkahan, pupunta at kakain at mabusog. Gawin
ito para pagpapalain kayo ni Yahweh na inyong Diyos sa lahat ng gawain ng inyong kamay na inyong gagawin.

Chapter 15

[1] Sa katapusan ng bawat pitong taon, dapat ninyong kanselahin ang mga utang. [2] Ito ang paraan ng pagpapalaya: ang
lahat ng nagpapautang ay kanselahin ang alinmang pinautang sa kaniyang kapitbahay o kaniyang kapatid; hindi na niya
ito hihigin dahil ang pagkakansela ni Yahweh ng mga utang ay nahayag na. [3] Maaari ninyong hingin ito mula sa isang
dayuhan; pero anuman ang nasa inyong kapatid na inyong pag-aari ay dapat ng bitawan ng inyong kamay.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Ganoon pa man, wala dapat sa inyo ang mahirap (sapagkat tiyak na pagpapalain kayo ni Yahweh sa lupain na ibibigay
niya sa inyo bilang isang pamana para angkinin), [5] kung masigasig lamang kayong makinig sa boses ni Yahweh na inyong
Diyos, para sundin ang lahat ng mga kautusan na ito na aking sinasabi sa inyo sa araw na ito. [6] Pagpapalain kayo ni
Yahweh na inyong Diyos, ayon sa ipinangako niya sa inyo; magpapautang kayo sa maraming mga bansa, pero hindi kayo
hihiram; mamumuno kayo sa maraming mga bansa, pero hindi nila kayo pamumunuan.
[7] Kung may isang taong mahirap sa inyo, isa sa inyong mga kapatid, saanman sa loob ng inyong mga tarangkahan sa
lupain na ibinibigay sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos, hindi dapat ninyo patigasin ang inyong mga puso ni isara ang
inyong kamay mula sa inyong mahirap na kapatid; [8] pero dapat ninyong tiyakin na bukas ang inyong kamay sa kaniya at
tiyaking pautangin siya ng sapat para sa kaniyang kailangan.
[9] Mag-ingat kayo sa pagkakaroon ng isang masamang pag-iisip sa inyong puso, sa pagsasabing, 'Ang ikapitong taon, ang
taon ng pagpapalaya, ay malapit na,' para hindi kayo maging maramot patungkol sa mahirap ninyong kapatid at walang
maibigay sa kaniya; baka siya ay umiyak kay Yahweh tungkol sa inyo, at maging kasalanan ito para sa inyo. [10] Dapat
ninyong tiyaking magbigay sa kaniya, at hindi dapat magdamdam ang inyong puso kapag magbibigay sa kaniya, dahil
ang kapalit nito ay pagpapalain kayo ni Yahweh na inyong Diyos sa lahat ng inyong mga gawain at sa lahat ng
paglalagyan ng inyong kamay.
[11] Dahil hindi kailanman mawawala ang mahihirap sa lupain; kaya sinasabi ko ito sa inyo, 'Dapat ninyong tiyaking bukas
ang inyong kamay sa inyong kapatid, sa mga nangangailangan sa inyo, at sa mga mahihirap sa inyong lupain.'
[12] Kung ang inyong kapatid, ay isang Hebreong lalaki, o isang Hebreong babae, ay binenta sa inyo at pinaglingkuran kayo
nang anim na taon, kung gayon sa ikapitong taon dapat ninyo siyang palayain. [13] Kapag hinayaan ninyo siyang makalaya,
huwag ninyo dapat siyang hayaan na makaalis na walang dala. [14] Dapat magbigay kayo ng masagana sa kaniya mula sa
inyong kawan, mula sa inyong giikan ng palapag, at mula sa inyong pigaan ng ubas. Dahil pinagpala kayo ni Yahweh na
inyong Diyos, dapat kayong magbigay sa kaniya.
[15] Dapat ninyong alalahanin na kayo ay mga alipin sa lupain ng Ehipto, at si Yahweh na inyong Diyos ang tumubos sa
inyo; kaya sinasabi ko sa inyo ngayon na gawin ito. [16] Mangyayari ito kung sinabi niya sa inyo, 'hindi ako lalayo sa inyo;
dahil minamahal niya kayo at ang inyong tahanan, at dahil siya ay nasa mabuting kalagayan kasama ninyo, [17] kung gayon
dapat kayong kumuha ng isang pambutas at itusok ito sa kaniyang tainga sa isang pintuan, at siya ay magiging lingkod
ninyo habang buhay. At gagawin rin ninyo ito sa inyong aliping babae.
[18] Hindi dapat maging mahirap para sa inyo na siya ay palayain mula sa inyo, dahil pinagsilbihan niya kayo ng anim na
taon at binigyan ng dobleng halaga ang inupahang tao. Pagpapalain kayo ni Yahweh na inyong Diyos sa lahat ng inyong
mga gagawin.
[19] Dapat ninyong ihandog kay Yahweh na inyong Diyos ang lahat ng mga panganay na lalaki sa inyong mga alagang hayop
at sa inyong kawan; hindi kayo magtatrabaho gamit ang inyong panganay na alagang hayop, ni gupitan ang panganay sa
inyong kawan. [20] Dapat ninyong kainin ang panganay na lalaki sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos taon-taon sa lugar
na pipiliin ni Yahweh, kayo at ng inyong sambahayan. [21] Kung ito ay may anumang kapintasan—halimbawa, kung ito ay
pilay o bulag, o mayroon kahit anong kapintasan—hindi ninyo dapat ito ialay kay Yahweh na inyong Diyos.
[22] Kakainin ninyo ito sa loob ng inyong mga tarangkahan; dapat itong kainin ng taong marumi at malinis, tulad ng
pagkain ninyo sa isang gasel o isang usa. [23] Huwag ninyo kainin ang dugo nito; kailangan ninyong ibuhos ang dugo nito sa
lupa tulad ng tubig.

Chapter 16

[1] Tandaan ang buwan ng Abib, at panatilihin ang Paskua para kay Yahweh na inyong Diyos, sapagka't sa buwan ng Abib
dinala kayo ni Yahweh na inyong Diyos palabas ng Ehipto sa gabi. [2] Iaalay ninyo ang Paskua para kay Yahweh na inyong
Diyos gamit ang ilan sa mga kawan at mga alagang hayop sa lugar na pipiliin ni Yahweh bilang kaniyang santuwaryo.
[3] Kakain kayo ng tinapay na walang lebadura kasama nito; pitong araw kakain kayo ng tinapay na walang lebadura
kasama nito, ang tinapay ng dalamhati; dahil mabilis kayong lumabas mula sa lupain ng Ehipto. Gawin ninyo ito sa lahat
ng araw ng inyong buhay para inyong maisip ang araw na kayo ay nakalabas mula sa lupain ng Ehipto. [4] Dapat walang
makitang lebadura sa inyo sa bawat hangganan sa ikapitong araw; ni kahit anong karne na inyong ialay sa gabi sa unang
araw na manatili hanggang umaga.
[5] Hindi ninyo maaaring ialay ang Paskua sa loob ng alin man sa inyong mga tarangkahan ng inyong lungsod na ibibigay
ni Yahweh na inyong Diyos. [6] Sa halip, mag-alay sa lugar na pipiliin ni Yahweh bilang kaniyang santuwaryo. Doon ninyo
isasagawa ang pag-aalay ng paskua sa gabi at sa paglubog ng araw, sa panahon ng taon na kayo ay nakalabas ng Ehipto.
[7] Dapat ninyo itong ihawin at kainin sa lugar na pipiliin ni Yahweh na inyong Diyos; kinaumagahan kayo ay babalik at
pupunta sa inyong mga tolda. [8] Sa loob ng anim na araw kayo ay kakain ng tinapay na walang lebadura; sa ika pitong
araw magkaroon ng isang taimtim na pagtitipon para kay Yahweh na inyong Diyos; sa araw na iyon hindi kayo dapat
magtrabaho.
[9] Bibilang kayo ng pitong linggo para sa inyong sarili; dapat ninyong simulan ang pagbibilang ng pitong linggo sa oras na
inyong simulang ilagay ang karit sa nakatayong butil. [10] Dapat ninyong ipagdiwang ang Pista ng mga Linggo para kay

Yahweh na inyong Diyos kasama ang inyong ambag para sa kusang-loob na handog mula sa iyong kamay na inyong
ibibigay, ayon sa pagpapala sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos.
[11] Kayo ay magsasaya sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos—kayo, inyong anak na lalaki, inyong anak na babae, inyong
lalaking tagapaglingkod, inyong babaing tagapaglingkod, ang Levita na nasa loob ng mga tarangkahan ng inyong lungsod,
at ang mga dayuhan, ang mga ulila, at ang mga balo na nasasakupan ninyo, doon sa lugar na pipiliin ni Yahweh na
inyong Diyos para sa kaniyang santuwaryo. [12] Isaisip ninyo na kayo ay naging isang alipin sa Ehipto; Dapat ninyong
sundin at gawin ang mga batas na ito.
[13] Dapat ninyong ipagdiwang ang Pista ng mga Kanlungan ng pitong araw matapos ninyong malikom ang ani mula sa
inyong giikang palapag at mula sa pigaan ng ubas. [14] Kayo ay magagalak sa panahon ng pista—kayo, inyong anak na
lalaki, inyong anak na babae, inyong lalaking tagapaglingkod, inyong babaing tagapaglingkod, ang Levita, ang mga
dayuhan, ang mga ulila at ang mga balo na nasa inyo, na nasa loob ng inyong mga tarangkahan.
[15] Sa loob ng pitong araw dapat ninyong sundin ang Pista para kay Yahweh na inyong Diyos sa lugar na pipiliin ni
Yahweh, dahil pagpapalain kayo ni Yahweh na inyong Diyos sa lahat ng inyong ani at sa lahat ng gawain ng inyong mga
kamay, at dapat kayo ay lubusang masiyahan.
[16] Tatlong beses sa isang taon, ang lahat ng inyong kalalakihan ay dapat magpakita sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos
sa lugar na kaniyang pipiliin: sa Pista ng Tinapay na walang Lebadura, sa Pista ng mga Linggo, at sa Pista ng mga
Kanlungan; at hindi sila makikita sa harapan ni Yahweh na walang dala; [17] sa halip, ang bawat tao ay magbibigay ayon sa
kaniyang kakayahan, para malaman ninyo ang pagpapalang ibinigay sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos.
[18] Dapat gumawa kayo ng mga hukom at mga opisiyal sa loob ng lahat ng inyong mga tarangkahan ng lungsod na ibibigay
sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos; sila ay kukunin mula sa bawat mga lipi ninyo, at dapat sila ay humatol sa mga tao ng
may matuwid na paghatol. [19] Hindi ninyo dapat pilitin ang katarungan; hindi dapat kayo magpakita ng pagpanig ni
kumuha ng suhol, dahil ang isang suhol ay bumubulag sa mga mata ng matalino at sumisira sa mga salita ng matuwid. [20]
Dapat ninyong sundin ang katarungan, sa katarungan lamang, para kayo ay maaaring mamuhay at manahin ang lupaing
ibinibigay sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos.
[21] Dapat hindi kayo magtayo para sa iyong mga sarili ng isang Asera, anumang uri ng baras, katabi ng altar ni Yahweh na
inyong Diyos na inyong gagawin para sa inyong sarili. [22] Ni magtayo kayo para sa inyong sarili ng anumang banal na
batong haligi, na kinasusuklaman ni Yahweh na inyong Diyos.

Chapter 17

[1] Hindi kayong dapat maghandog kay Yahweh na inyong Diyos ng isang baka o tupa na may kapintasan o kapansanan
dahil kasuklam-suklam iyon sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos.
[2] Kung mayroong matagpuan sa inyo, kahit saan sa loob ng tarangkahan ng inyong mga lungsod na ibibigay ni Yahweh na
inyong Diyos, sinumang lalaki o babae na gumagawa ng masama sa paningin ni Yahweh na inyong Diyos at lumalabag sa
kaniyang kautusan— [3] sinuman ang mawala at sumamba sa ibang mga diyus-diyosan at lumuhod sa kanila, kahit na ang
araw, ang buwan o anumang nasa langit—na wala sa aking sinabi [4] at kung sinabi sa iyo ang tungkol dito o kung
maririnig mo ito—pagkatapos ay dapat kang gumawa ng isang maingat na pagsusuri. Kung totoo at tiyak ito na isang
kasuklam-suklam na bagay na natapos gawin sa Israel—
[5] —pagkatapos dapat mong dalhin ang lalaki o babae iyon, na nakagawa ng masamang bagay sa tarangkahan ng inyong
mga lungsod, na ang lalaki o babaeng iyon, ay dapat batuhin hanggang sa mamatay. [6] Sa bibig ng dalawang o tatlong mga
saksi, ang dapat mamatay ay hatulan ng kamatayan, pero sa bibig ng isang saksi ay hindi siya dapat hatulan ng
kamatayan. [7] Ang kamay ng mga saksi ay dapat unang maglagay sa kaniya sa kamatayan at pagkatapos ang kamay ng
lahat ng mga tao; at alisin mo ang kasamaan mula sa inyo.
[8] Kung magkaroon ng napakahirap na bagay sa iyo sa paghatol—marahil ang isang katanungan ng pagpatay o
aksidenteng kamatayan, ng karapatan ng isang tao at karapatan ng ibang tao o isang natatanging katanungan na masakit
na nagawa o ibang uri ng bagay—mga bagay na pagtatalo sa loob ng tarangkahan ng inyong mga lungsod, pagkatapos
dapat kayong umakyat doon sa lugar na pinili ni Yahweh na inyong Diyos bilang kaniyang santuwaryo. [9] Dapat kang
pumunta sa mga pari, ang mga kaapu-apuhan ni Levi at sa mga hukom na naging tagasilbi ng panahong iyon, hahanapin
mo ang kanilang mga payo at ibibigay nila sa inyo ang paghatol.
[10] Dapat mong sundin ang batas na ibinigay sa inyo, sa lugar na pinili ni Yahweh bilang kaniyang santuwaryo. Mag-iingat
kayo sa paggawa ng lahat ng bagay na kanilang pinapagawa sa inyo. [11] Sundin ninyo ang batas na kanilang tinuro sa inyo
at gawin ayon sa mga pasya na kanilang ibibigay sa inyo. Huwag kayong lumihis mula sa kung ano ang sasabihin nila sa
inyo, sa kanang kamay o sa kaliwa.
[12] Sinuman sa inyo ang nagmamayabang, sa hindi pakikinig sa pari na tumatayo para magsilbi sa harapan ni Yahweh na
inyong Diyos, o sa hindi nakikinig sa hukom—ang taong iyon ay mamamatay; aalisin ninyo ang masama mula sa Israel. [13]
Dapat makarinig at matakot ang lahat ng mga tao at hindi na magmayabang kailanman.
[14] Kapag dumating kayo sa lupain na ibibigay sa inyo ni Yahweh na iyong Diyos, at kapag aangkinin ninyo ito at
magsimulang manirahan dito at pagkatapos sinabi ninyo, 'Magtatakda ako ng isang hari para sa aking sarili, tulad ng

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

lahat ng mga bansa na nakapalibot sa akin,' [15] pagkatapos dapat ninyong tiyakin na magtakda bilang isang hari para sa
inyong sarili, isang tao na siyang pipiliin ni Yahweh na inyong Diyos. Dapat kayong magtakda ng isang hari para sa
inyong sarili, isang tao na mula sa inyong mga kapatid. Nawa'y hindi ka magtakda ng isang dayuhan, na hindi ninyo
kapatid, para sa inyong sarili.
[16] Pero hindi dapat siya magparami ng mga kabayo para sa kaniyang sarili o magdulot sa mga tao na bumalik sa Ehipto
para sila ay magparami ng mga kabayo, dahil sinabi ni Yahweh sa inyo, 'Mula ngayon hindi na dapat kayo bumalik sa
daang iyon.' [17] At hindi siya dapat magdagdag ng mga asawa para sa kaniyang sarili, para ang kaniyang puso ay hindi na
tumalikod kay Yahweh; ni paramihin ng lubusan ng pilak o ginto.
[18] Kapag siya ay nakaupo sa trono ng kaniyang kaharian, dapat siyang sumulat para sa kaniyang sarili sa isang balumbon
ng isang kopya ng batas na ito, mula sa batas na mula sa mga pari, na mga Levita. [19] Ang balumbon ay dapat nasa kaniya
at dapat niyang basahin ang laman nito sa lahat ng araw ng kaniyang buhay, para matutunan niyang parangalan si
Yahweh na kaniyang Diyos, nang sa gayon mapanatili ang lahat ng mga salita ng kautusan at mga batas, para isagawa
ang mga ito.
[20] Dapat niyang gawin ito para hindi magmataas ang kaniyang puso sa kaniyang mga kapatid at para hindi siya lilihis
mula sa mga kautusan, sa kanan man o sa kaliwa, para sa layunin na humaba ang kaniyang mga araw sa kaniyang
kaharian, siya at kaniyang mga anak, sa Israel.

Chapter 18

[1] Ang mga pari, na mga Levita, at ang lahat ng lipi ni Levi, ay walang bahagi ni pamana sa Israel; dapat nilang kainin ang
mga handog kay Yahweh na gawa sa apoy bilang kanilang pamana. [2] Dapat wala silang pamana kasama ng kanilang mga
kapatid na lalaki; si Yahweh ang kanilang pamana, gaya ng sinabi niya sa kanila.
[3] Ito ang magiging bahagi ng mga nakatakdang pari mula sa mga tao, mula sa kanila na naghahandog ng isang alay,
maging ito ay mga baka o tupa: dapat nilang ibigay sa pari ang balikat, ang dalawang pisngi, at ang mga lamanloob. [4] Ang
mga unang bunga ng inyong butil, ng inyong bagong alak, at ng inyong langis, at ang unang balahibo ng inyong tupa,
dapat ninyong ibigay sa kaniya. [5] Dahil pinili siya ni Yahweh na inyong Diyos mula sa lahat ng inyong lipi para tumayong
maglingkod sa pangalan ni Yahweh, siya at ang kaniyang mga anak na lalaki magpakailanman.
[6] Kung may isang Levita na dumating mula sa alinman sa inyong mga bayan na mula sa buong Israel kung saan siya
namumuhay, at nagnanais ng buong kaluluwa na siya'y pumunta sa lugar na pipiliin ni Yahweh, [7] sa gayon dapat siyang
maglingkod sa pangalan ni Yahweh na kaniyang Diyos gaya ng ginagawa ng lahat ng kaniyang kapatid na Levita, na
siyang tumayo roon sa harapan ni Yahweh. [8] Dapat silang magkaroon ng parehong bahagi para kainin, bukod sa kung
ano ang dumating mula sa pinagbilhan ng pamana ng kaniyang pamilya.
[9] Kapag nakarating kayo sa lupaing ibibigay ni Yahweh na inyong Diyos sa inyo, hindi ninyo dapat matutunan ang mga
kasuklam-suklam na bagay ng mga bansang iyon. [10] Walang dapat na makitang isa sa inyo na ginagawang padaanin ang
kaniyang anak na lalaki o kaniyang anak na babae sa apoy, sinumang gumagawa ng panghuhula, sinumang nagsasanay
ng hula, o alinmang mang-aakit, o alinmang mangkukulam, [11] alinmang manggagayuma, sinumang nakipag-usap sa
patay, o sinumang nakikipag-usap sa mga espiritu.
[12] Dahil ang sinumang gumagawa ng mga bagay na ito ay kasuklam-suklam kay Yahweh; dahil sa mga kasuklam-suklam
na bagay na ito palalayasin sila ni Yahweh na inyong Diyos mula sa inyong harapan. [13] Wala dapat kayong bahid ng
kasalanan sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos. [14] dahil ang mga bansang ito na inyong sasakupin ay nakikinig sa mga
taong gumagawa ng pangkukulam at panghuhula; pero para sa inyo, hindi kayo pinayagan ni Yahweh na inyong Diyos na
gawin iyon.
[15] Magtatatag si Yahweh na inyong Diyos ng isang propeta para sa inyo na mula sa inyo, isa sa inyong mga kapatid,
katulad ko. Dapat kayong makinig sa kaniya. [16] Ito ang inyong hiningi mula kay Yahweh na inyong Diyos sa Horeb ng
araw ng pagpupulong, sa pagsasabing, 'Huwag nating hayaang marinig muli ang boses ni Yahweh na ating Diyos, ni
makita pa man ang malaking apoy na ito, o tayo ay mamamatay.'
[17] Sinabi ni Yahweh sa akin, 'Ang kanilang sinabi ay mabuti. [18] Magtatatag ako ng isang propeta para sa kanila mula sa
kanilang mga kapatid, na katulad mo. Ilalagay ko ang aking mga salita sa kaniyang bibig, at sasabihin niya sa kanila ang
lahat ng iniutos ko sa kanila. [19] Mangyayari ito kung mayroong hindi makikinig sa aking mga salita na sinasabi niya sa
aking pangalan, hihingin ko ito sa kaniya.
[20] Pero ang propetang magsasalita nang may kayabangan sa aking pangalan, isang salita na hindi ko iniutos sa kaniya na
sabihin, o magsalita sa pangalan ng ibang mga diyus-diyosan, ang propetang iyan ay dapat na mamatay.' [21] Kung
sasabihin ninyo sa inyong puso, 'Paano natin makikilala ang isang mensahe na hindi sinabi ni Yahweh?'--
[22] kapag magsasalita ang isang propeta sa pangalan ni Yahweh, kung ang bagay na iyon ay hindi maganap ni mangyari,
kung gayon iyon ay isang bagay na hindi sinabi ni Yahweh; sinasabi ito ng propeta ng may kayabangan, at hindi kayo
dapat matakot sa kaniya.

Chapter 19

Chapter 20

1 Kapag hiniwalay ni Yahweh na inyong Diyos ang mga bansa, iyong mga lupain na ibinibigay sa inyo ni Yahweh na
inyong Diyos, at kapag kayo ay dumating kasunod nila at nanirahan sa kanilang mga lungsod at mga bahay, 2 dapat
kayong pumili ng tatlong lungsod para sa inyong sarili sa gitna ng inyong lupain na ibibigay ni Yahweh sa inyo para
angkinin. 3 Dapat kayong gumawa ng isang daanan at hatiin ang mga hangganan ng inyong lupain sa tatlong bahagi, ang
lupain na gagawin ni Yahweh na inyong Diyos na inyong manahin, para ang bawat isang nakapatay ng ibang tao ay
maaaring tumakas doon.
4 Ito ang batas para sa isang nakapatay ng kapwa at siyang tumakas doon para mabuhay: sinumang nakapatay ng
kaniyang kapitbahay ng hindi sinasadya, na hindi niya dating kinamuhian— 5 gaya nang isang taong pumunta sa
kagubatan kasama ang kaniyang kapitbahay para pumutol ng kahoy, at ipapalo ang kaniyang kamay gamit ang palakol
para pumutol ng isang puno, at nadulas ang ulo mula sa hawakan at tinamaan ang kaniyang kapitbahay kung kaya't
namatay siya— kaya dapat na tumakas ang taong iyon sa isa sa mga lungsod na iyon at mabuhay.
6 Kung hindi maaaring habulin ng tagapaghiganti sa dugo kung sino ang kumitil sa buhay, at sa matinding galit maabutan
siya dahil isang mahabang paglalakbay ito. At hinampas niya siya at pinatay, kahit na hindi karapat-dapat na mamatay
ang taong iyon; at kaya't hindi siya karapat-dapat sa parusang kamatayan dahil hindi niya kinamuhian ang kaniyang
kapit-bahay bago pa ito nangyari. 7 Kaya inuutos ko sa inyo na pumili ng tatlong lungosod para sa inyong sarili.
8 Kapag pinalawak ni Yahweh na inyong Diyos ang inyong mga hangganan, gaya ng kaniyang ipinangakong gagawin sa
inyong mga ninuno, at ibibigay sa inyo ang lahat ng lupain na ipinangako niyang ibibigay sa inyong mga ninuno; 9 kung
pananatilihin ninyo ang lahat ng mga utos na ito para gawin ang mga ito, na inuutos ko sa inyo ngayon—mga utos na
ibigin si Yahweh na inyong Diyos at lumakad palagi sa kaniyang mga kaparaanan, sa gayon dapat kayong magdagdag ng
tatlo pang lungsod para sa inyong sarili, bukod sa tatlong ito. 10 Gawin ito para hindi dumanak ang walang salang dugo sa
gitna ng lupain na ibibigay ni Yahweh na inyong Diyos sa inyo bilang isang pamana, para walang dugo ng pagkakasala
ang mapunta sa inyo.
11 Pero kung sinuman ang nagagalit sa kaniyang kapit-bahay, inabangan siya, mangibabaw laban sa kaniya, at malubha
siyang sinugatan kung kaya't namatay siya, at kung tatakas siya papunta sa isa sa mga lungsod na iyon— 12 dapat
magpadala ang mga nakatatanda ng kaniyang lungsod at dalhin siya pabalik mula roon, at ibigay siya sa kamay ng
mapagkakatiwalaang kamag-anak, para mamatay siya. 13 Hindi dapat maawa ang inyong mata sa kaniya; sa halip, dapat
ninyong pawiin ang dugo ng pagkakasala mula sa Israel, sa ikakabuti ninyo.
14 Hindi dapat ninyo alisin ang mga palatandaan sa lupa ng inyong kapitbahay na inilagay nila sa lugar ng mahabang
panahon na ang nakalipas, sa inyong pamana na inyong mamanahin, sa lupaing ibibigay sa inyo ni Yahweh na inyong
Diyos para angkinin.
15 Hindi dapat mangibabaw laban sa isang tao ang isang tanging saksi para sa anumang kasalan, sa anumang bagay siya
nagkasala; sa bibig ng dalawang saksi, o sa bibig ng tatlong saksi, dapat mapatunayan ang anumang bagay. 16 Ipagpalagay
na nangibabaw ang hindi matuwid na saksi laban sa sinumang tao para magpatotoo laban sa kaniyang maling gawain.
17 Pagkatapos silang dalawa, kung sino sa pagitan nila ang may umiiral na pagtatalo, ay dapat tumayo sa harapan ni
Yahweh, sa harapan ng mga pari at ng mga hukom na naglilingkod sa mga araw na iyon. 18 Dapat na gumawa ang mga
hukom ng masigasig na pagtatanong; tingnan, kung ang saksi ay isang bulaang saksi at nagpahayag ng hindi totoo laban
sa kaniyang kapatid, 19 kung gayon dapat ninyong gawin sa kaniya, ang nais niyang gawin sa kaniyang kapatid; at maaalis
ninyo ang kasamaan mula sa inyo.
20 Pagkatapos silang mga naiwan ay makakarinig at matatakot, at mula sa panahong iyon hindi na gagawa pa ng
anumang kasamaan sa gitna ninyo. 21 Hindi dapat maawa ang inyong mga mata; buhay ang ibabayad para sa buhay, mata
para sa mata, ngipin para sa ngipin, kamay para sa kamay, paa para sa paa.

Chapter 20

1 Kapag martsa na kayo para makipagdigma laban sa inyong mga kaaway, at nakakita ng mga kabayo, mga karwaheng
pandigma, at maraming bilang ng tao kaysa inyo, hindi dapat kayo matakot sa kanila; dahil si Yahweh na inyong Diyos ay
kasama ninyo, na siyang nagdala sa inyo palabas sa lupain ng Ehipto.
2 Kapag kayo ay malapit na sa digmaan, dapat na lumapit ang pari at magsalita sa mga tao, 3 at sabihin sa kanila, 'Makinig
kayo, Israel, malapit na kayo ngayon sa digmaan laban sa inyong mga kaaway; huwag kayong panghinaan ng loob;
huwag kayong matakot, ni manginig, ni matakot sa kanila; 4 dahil si Yahweh na inyong Diyos ang siyang sasama sa ninyo
para ipaglaban kayo laban sa inyong mga kaaway at para kayo ay iligtas.'
5 Dapat makipag usap ang mga opisyal sa mga tao at sabihing, 'Anong lalaki ang naroon na nagtayo ng isang bagong
bahay at hindi ito inihinandog? Hayaan mo siyang umalis at bumalik sa kaniyang tahanan, para hindi siya mamatay sa
labanan at ibang tao ang maghandog nito.
6 Anong lalaki ang naroon na siyang nagtanim ng isang ubasan at hindi nagamit ang bunga nito? Hayaan mo siyang
umalis at bumalik sa kaniyang bahay, para hindi siya mamatay sa labanan at ibang lalaki ang gagamit ng bunga nito. 7

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Anong lalaki ang naroon na siyang nakatakdang ipakasal sa isang babae pero hindi pa niya pinakasalan? Hayaan mo
siyang umalis at bumalik sa kaniyang bahay para hindi siya mamatay sa labanan at ibang lalaki ang mapangasawa niya.'
8 Ang mga opisyal ay dapat pang magsalita sa mga tao at sabihing, 'Anong lalaki ang naroon na siyang natatakot o
naduduwag? Hayaan siyang umalis at bumalik sa kaniyang bahay, para ang puso ng kaniyang kapatid ay hindi matunaw
tulad ng kaniyang sariling puso.' 9 Kapag natapos ng magsalita ang mga opisyal sa mga tao, dapat silang magtalaga ng
mga mamumuno sa kanila.
10 Kapag kayo ay nagmartsa para salakayin ang isang lungod, gumawa ng isang handog ng pangkapayapaan sa mga taong
iyon. 11 Kung tanggapin nila ang inyong alok at buksan ang kanilang mga tarangkahan, lahat ng mga taong matagpuan
rito ay dapat sapilitang magtrabaho para sa inyo at dapat na maglingkod sa inyo.
12 Pero kung walang mag-alok ng kapayapaan sa inyo, sa halip ay makipagdigmaan laban sa inyo, kung ganun dapat
ninyo itong salakayin, 13 at kapag ibinigay na sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos ang tagumpay at ilagay sila sa ilalim ng
inyong pamamahala, dapat ninyong patayin ang bawat lalaki sa bayan.
14 Pero ang mga kababaihan, ang mga bata, mga baka, at lahat ng bagay na nasa lungsod, at lahat ng mapapakinabangan
nito, kunin bilang inyo samsam ang lahat ng ito para sa iyong sarili. Gamitin ninyo ang nasamsam mula sa inyong mga
kaaway, na siyang si Yahweh na inyong Diyos ang nagbigay sa inyo. 15 Dapat kayong kumilos sa ganitong paraan tungo sa
lahat ng mga lungsod na sadyang malayo mula sa inyo, mga lungsod na hindi nabibilang sa mga lungsod na sumusunod
sa mga bansang ito.
16 Sa mga lungsod ng mga taong ito na ibibigay ni Yahweh na inyong Diyos bilang isang pamana, wala dapat kayong
ililigtas ng buhay sa mga humihinga. 17 Sa halip, ganap ninyo silang wasakin: ang Heteo, ang Amoreo, ang Cananeo, ang
Perezeo, Heviteo, at ang Jebuseo, tulad ng inutos ni Yahweh na inyong Diyos. 18 Gawin ninyo ito para hindi nila kayo
turuang kumilos sa alinmang mga kasuklam-suklam na paraan, na ginawa nila sa kanilang mga diyus-diyusan. Kung
gagawin ninyo, magkakasala kayo laban kay Yahweh na inyong Diyos.
19 Kapag sasalakayin ninyo ang isang lungsod sa mahabang panahon, sa pakikipaglaban ninyo dito para makuha ito, hindi
ninyo dapat sirain ang mga puno nito sa pagputol gamit ang palakol laban sa kanila. Dahil maaari kayong kumain mula
sa mga ito, kaya hindi ninyo dapat sila putulin. Dahil ang puno ba sa bukid ay ang taong dapat ninyong salakayin? 20 Ang
mga puno lamang na alam ninyong punong hindi makakain, ang maaari ninyong wasakin at putulin; magtatayo kayo ng
mga kuta laban sa lungsod na nakikipag digma sa inyo, hanggang ito ay bumagsak.

Chapter 21

1 Kung may isang taong natagpuang pinatay sa lupain na ibibigay ni Yahweh na inyong Diyos sa inyo para angkinin, na
nakahiga sa bukid, at hindi matukoy kung sino ang sumalakay sa kaniya; 2 sa gayon dapat lumabas ang inyong mga
nakatatanda at inyong mga hukom, at dapat silang mag sukat sa mga lungsod na nakapalibot sa kaniya na siyang pinatay.

3 At ang lungsod na pinakamalapit sa taong pinatay—dapat kumuha ang mga nakatatanda nito ng isang dumalagang
baka mula sa mga hayop, isa na hindi pa pinagtrabaho, na hindi pa nalagyan ng pamatok. 4 Dapat magdala ang mga
nakatatanda ng lungod na iyon ng dumalagang baka pababa sa isang lambak na may umaagos na tubig, isang lambak na
hindi pa na aararo ni tinaniman, at dapat baliin ang leeg ng dumalagang baka doon sa lambak.
5 Dapat lumapit ang mga pari, mga kaapu-apuhan ni Levi, dahil sila ang pinili ni Yahweh na inyong Diyos para
paglingkuran siya at para pagpalain ang mga tao sa pangalan ni Yahweh; makinig sa kanilang mga payo, dahil ang
kanilang salita ang magiging pasya sa bawat pagtatalo at kaso ng pagsalakay.
6 Dapat hugasan ng lahat ng nakatatanda ng lungsod na pinakamalapit sa taong pinatay ang kanilang mga kamay sa
ibabaw ng dumalagang baka na binali ang leeg sa may lambak; 7 at dapat silang sumagot sa kaso at sabihin, 'Hindi ang
aming mga kamay ang nagpadanak ng dugong ito, ni hindi ito nakita ng aming mga mata.
8 Yahweh, Patawarin mo ang iyong mga tao sa Israel na iyong iniligtas, at ipawalang sala para sa inosenteng pagdanak ng
dugo sa kalagitnaan ng iyong bayang Israel.' Pagkatapos papatawarin sila sa pagdanak ng dugo. 9 Sa ganitong paraan
aalisin mo ang inosenteng dugo mula sa inyong kalagitnaan, kung gagawin ninyo kung ano ang tama sa mga mata ni
Yahweh.
10 Kapag kayo ay lalabas para makipagdigma laban sa inyong mga kaaway at ibinigay sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos
ang tagumpay at inilagay sila sa ilalim ng inyong pamamahala, dapat ninyo silang dalhin bilang mga bihag. 11 Kung may
makita kayo sa mga bihag na isang magandang babae, at nagkagusto kayo sa kaniya at ninais ninyo siyang kunin para
maging sarili ninyong asawa, 12 pagkatapos iuuwi ninyo siya sa inyong bahay, aahitan niya ang kaniyang ulo at puputulin
ang kaniyang mga kuko.
13 Huhubarin niya ang suot-suot niyang mga damit nang siya ay bihagin, at siya ay mananatili sa inyong tahanan at
magluluksa para sa kaniyang ama at kaniyang ina ng isang buong buwan. Pagkatapos nito maaari ka nang matulog
kasama niya at magiging kaniyang asawa, at siya ay magiging iyong asawa. 14 Pero kung hindi ka nalugod sa kaniya,
hayaan ninyo nalang siyang pumunta kung saan niya hilingin. Pero hindi ninyo siya dapat na ipagbili para lamang sa
pera, at huwag ninyo siyang ituring na parang isang alipin, dahil ipinahiya ninyo siya.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[15] Kung ang isang lalaki ay may dalawang asawa, isang minamahal at isang kinasusuklaman, at pareho silang may mga anak sa kaniya— pareho sa minamahal na asawa at ang kinasusuklamang asawa—kung ang panganay na lalaking anak ay sa nasa kinasusuklaman, [16] sa gayon sa araw na ang lalaki ay magbibigay ng pamana sa kaniyang mga anak na lalaki na kanilang magiging pag-aari, hindi niya maaring gawin ang anak na lalaki sa minamahal na asawa na maging panganay na anak bago ang anak na lalaki sa kinasusuklamang asawa, ang siyang tunay na panganay na anak na lalaki.
[17] Sa halip, dapat niyang kilalanin ang panganay, ang anak na lalaki ng asawang kinasusuklaman, sa pamamagitan ng pagbibigay sa kaniya ng dobleng bahagi ng lahat ng kaniyang pag-aari; dahil ang anak na lalaking iyon ang simula ng kaniyang lakas; ang karapat ng unang anak ay pag aari niya.
[18] Kung ang isang lalaki ay may isang anak na lalaki na matigas ang ulo at suwail na hindi sumusunod sa boses ng kaniyang ama o sa boses ng kaniyang ina, at sinuman, kahit na siya ay kanilang itinutuwid, hindi nakikinig sa kanila; [19] sa gayon dapat lamang siyang pigilan ng kaniyang ama at kaniyang ina at dalhin siya palabas sa mga nakatatanda ng kaniyang lungsod at sa tarangkahan ng kaniyang siyudad.
[20] Dapat nilang sabihin sa mga nakatatanda sa kaniyang lungsod, 'Ang aming anak na lalaking ito ay matigas ang ulo at suwail; hindi siya sumusunod sa aming boses; siya ay isang matakaw at isang lasenggo.' [21] Pagkatapos ang lahat ng kalalakihan sa kaniyang lungsod ay dapat batuhin siya hanggang mamatay gamit ang mga bato; at maaalis ninyo ang kasamaan mula sa inyo. Maririnig ito ng buong Israel at matatakot.
[22] Kung ang isang tao ay nakagawa ng isang kasalanan na karapat dapat para sa kamatayan at patayin siya, at ibitin ninyo siya sa isang puno, [23] sa gayon ang kaniyang katawan ay hindi dapat manatili ng buong gabi sa puno. Sa halip, dapat ninyo tiyakin at ilibing siya sa araw ding iyon; sapagka't sinumang ibinitin ay isinumpa ng Diyos. Sundin ang kautusang ito ng sa ganoon hindi ninyo madungisan ang lupain na ibinigay ni Yahweh na inyong Diyos bilang isang pamana.

Chapter 22

[1] Hindi dapat ninyo pabayaan ang lalaking baka ng inyong kapwa Israelita o ang kaniyang tupa ay naligaw at itago ang inyong sarili mula sa kanila; dapat tiyakin ninyong isauli ito sa kaniya. [2] Kung ang kapwa ninyo Israelita ay hindi malapit sa inyo, o hindi ninyo siya kilala, kung gayon iuwi ninyo ang hayop sa inyong tahanan, at ito ay dapat nasa sa inyo hanggang hanapin niya ito, at pagkatapos ito ay dapat ibalik ninyo sa kaniya.
[3] Kailangan gawin din ninyo ito sa kaniyang asno; kailangan gawin rin ninyo ito sa kaniyang damit; kailangan gawin rin ninyo ito sa bawat nawawalang bagay ng inyong kapwa Israelita, anumang bagay na kaniyang nawala at inyong nakita; hindi ninyo maaaring itago sa inyong sarili. [4] Hindi ninyo dapat masdan lang ang asno ng inyong kasamahang Israelita o ang kaniyang natumbang lalaking baka sa daan at itago ang inyong sarili mula sa kanila; dapat tiyakin ninyong tulungan siya para muling ibangon ito.
[5] Ang isang babae ay hindi dapat magsuot ng kung anong may kinalaman sa isang lalaki, at ni ang isang lalaki ay magsuot ng pambabaeng kasuotan; dahil kung sinuman ang gagawa ng mga bagay na ito ay isang bagay na kasuklam-suklam para kay Yahweh na inyong Diyos.
[6] Kung ang isang pugad ng ibon ay mangyaring nasa inyong harapan sa daanan, sa anumang punong kahoy sa lupa, na may mga inakay o mga itlog sa loob nito, at ang inang ibon na naglilimlim sa inakay o sa ibabaw ng mga itlog, hindi ninyo dapat kunin ang inang ibon kasama ang inakay. [7] Dapat tiyakin ninyong pakawalan ang inang ibon, pero ang inakay ay maaring ninyong kunin sa inyong sarili. Sundin ang utos na ito para maging mabuti sa inyo, at para mapahaba ninyo ang inyong mga araw.
[8] Kapag kayo ay nagpatayo ng isang bagong bahay, kung gayon dapat gumawa kayo ng isang barandilya para sa inyong bubong, para hindi kayo magdala ng dugo sa inyong bahay, kung sinuman ang mahuhulog mula doon.
[9] Dapat hindi kayo magtanim sa inyong ubasan ng dalawang uri ng buto, para ang buong ani ay hindi kunin ng banal na lugar, ang buto na inyong hinasik at ang bunga ng ubasan. [10] Hindi dapat kayo mag-araro kasama ang isang lalaking baka at isang asno ng magkasama. [11] Hindi dapat kayo magsuot ng tela na gawa sa lana at lino ng magkasama.
[12] Dapat gawan ninyo ang inyong sarili ng mga palawit sa apat na mga sulok ng balabal na inyong isusuot.
[13] Ipagpalagay na ang isang lalaki ay kumuha ng isang asawa, at sinipingan niya, [14] at pagkatapos ay kinamuhian niya, at pinaratangan niya ng nakakahiyang mga bagay at naglagay ng isang masamang reputasyon sa kaniya, at sasabihing, 'Kinuha ko itong babae, pero nang sinipingan ko siya, natuklasan kong wala siyang katibayan sa kaniyang pagkabirhen'
[15] Pagkatapos ang ama at ina ng babae ay dapat magpakita ng katunayan ng kaniyang pagkabirhen sa mga nakatatanda sa lungsod.
[16] Ang ama ng dalaga ay dapat magsalita sa mga nakatatanda, 'Ibinigay ko ang aking anak na babae sa lalaking ito bilang isang asawa, at siya ay kinamuhian niya. [17] Tingnan ninyo, siya ay pinaratangan niya ng nakakahiyang mga bagay at sinabi, "Wala akong nakitang katibayan sa pagkabirhen ng inyong anak na babae"—gayon pa man ito ay nagpapatunay sa pagkabirhen ng aking anak na babae.' At pagkatapos ilalatag nila palabas ang damit sa harapan ng mga nakatatanda ng lungsod.
[18] Ang mga nakatatanda sa lungsod na iyon ay dapat kunin ang lalaking iyon at siya ay parusahan; [19] at pagmultahin ng isang daang shekel ng pilak, at ibigay ang mga ito sa ama ng babae, dahil nilagyan ng lalaki ng isang masamang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kapurihan ang isang birhen ng Israel. Dapat siya ay maging kaniyang asawa; hindi niya maaaring palayasin siya sa
buong buhay niya.
[20] Pero kung ang bagay na ito ay totoo, na ang katibayan ng pagkabirhen ay hindi nakita sa babae, [21] kung gayon
kailangan nilang dalhin palabas ang babae sa pintuan ng bahay ng kaniyang ama, at ang mga lalaki ng kaniyang lungsod
ay dapat siyang batuhin, hanggang siya ay mamatay, dahil siya ay gumawa ng isang nakakahiyang asal sa Israel, na
umasal gaya ng isang bayarang babae sa bahay ng kaniyang ama; at aalisin ninyo ang kasamaan mula sa inyo.
[22] Kung ang isang lalaki ay nakitang sumiping sa isang babae na kasal na sa ibang lalaki, kung gayon silang dalawa ay
dapat mamatay, ang lalaking sumiping sa babae, at ang babae mismo; dapat alisin ninyo ang kasamaan mula sa inyo.
[23] Kung may isang dalagang isang birhen, may kasunduang ipakakasal sa isang lalaki, at may ibang lalaking nakakita sa
kaniya sa lungsod at sumiping sa kaniya, [24] dalhin silang dalawa sa tarangkahan ng lungsod, at sila ay babatuhin
hanggang mamatay. Dapat ninyong batuhin ang babae, dahil hindi siya sumigaw, kahit siya ay nasa lungsod. Dapat
ninyong batuhin ang lalaki, dahil nilapastangan niya ang asawa ng kaniyang kapwa; at aalisin ninyo ang kasamaan na
mula sa inyo.
[25] Pero kung makita ng lalaki sa bukid ang babae na may kasunduan ikakasal, at sinunggaban niya ito at sinipingan, kung
gayon tanging ang lalaking sumiping sa kaniya ang dapat mamatay. [26] Pero sa dalaga, wala kayong dapat gawin; walang
kasalanan na kamatayan ang nararapat sa dalaga. Dahil ang kasong ito ay katulad nang isang lalaking umatake sa
kaniyang kapwa at pinatay niya. [27] Dahil siya ay nakita niya sa bukid; sumigaw ang babaeng may kasunduang ipakakasal,
pero wala doon ni isa para siya ay iligtas.
[28] Kung makakita ang isang lalaki ng isang dalaga na isang birhen pero walang pang kasunduang ipakakasal, at kung siya
ay sinunggaban niya at sinipingan, at kung sila ay natuklusan, [29] sa gayon ang lalaking sumiping sa kaniya ay dapat
magbigay ng limampung mga shekel na pilak sa ama ng babae, at siya ay dapat maging kaniyang asawa, dahil ipinahiya
niya siya. Hindi niya maaaring palayasin siya sa buong buhay niya.
[30] Hindi dapat kunin ng isang lalaki ang asawa ng kaniyang ama bilang sa kaniya; hindi niya dapat kunin ang karapatan
ng pag-aasawa ng kaniyang ama.

Chapter 23

[1] Sinumang lalaki na ang kanilang mga pribadong bahagi ay nadurog o naputol ay hindi maaaring mapabilang sa
kapulungan ni Yahweh. [2] Walang anak sa labas ang maaaring mapabilang sa kapulungan ni Yahweh; hanggang sa
ikasampung salinlahi ng kaniyang mga kaapu-apuhan, wala sa kanila ang maaaring mapabilang sa kapulungan ni
Yahweh.
[3] Isang Ammonita o isang Moabita ay hindi maaaring mapabilang sa kapulungan ni Yahweh; hanggang sa ikasampung
salinlahi ng kaniyang mga kaapu-apuhan, wala sa kanila ang maaaring mapabilang sa kapulungan ni Yahweh. [4] Ito ay
dahil hindi nila kayo sinalubong ng may tinapay at tubig sa daan, noong kayo ay lumabas sa Ehipto, at dahil inupahan
nila laban sa inyo si Balaam ang anak na lalaki ni Beor mula Petor sa Aram Naharaim, para sumpain kayo.
[5] Pero si Yahweh na inyong Diyos ay hindi nakinig kay Balaam; sa halip, si Yahweh na inyong Diyos ay ginawa pagpapala
ang mga sumpa para sa inyo, dahil si Yahweh na inyong Diyos ay minahal kayo. [6] Hindi ninyo dapat hanapin ang
kanilang kapayapaan o kaunlaran, sa lahat ng inyong araw.
[7] Hindi ninyo dapat kamuhian ang isang Edomita, dahil siya ay kapwa ninyo Israelita; hindi ninyo dapat kasuklaman ang
isang taga-Ehipto, dahil kayo ay dating isang dayuhan sa kaniyang lupain. [8] Ang mga kaapu-apuhan ng ikatlong salinlahi
na isinilang sa kanila ay maaaring mapabilang sa kapulungan ni Yahweh.
[9] Kapag kayo ay maglalakad bilang isang hukbo laban sa inyong mga kaaway, dapat ninyong bantayan ang inyong mga
sarili mula sa masasamang bagay. [10] Kung mayroon man sa inyong isang lalaki na marumi dahil sa nangyari sa kaniya
kinagabihan, dapat siyang lumabas sa kampo ng mga sundalo; hindi siya dapat bumalik sa kampo. [11] Kapag sumapit na
ang gabi, dapat niyang paliguan ang kaniyang sarili sa tubig, kapag lumubog na ang araw, maaari na siyang bumalik sa
loob ng kampo.
[12] Dapat kayong magkaroon ng isang lugar sa labas ng kampo kung saan maaari kayong pumunta; [13] at magkaroon kayo
sa inyong mga kagamitan ng magagamit panghukay; kapag kayo ay tumingkayad para maginhawaan ang inyong sarili,
dapat kayong maghukay gamit ito at pagkatapos ay lagyan muli ng lupa para takpan ang anumang lumabas mula sa inyo.
[14] Dahil si Yahweh na inyong Diyos ay naglalakad sa gitna ninyo para bigyan kayo ng tagumpay at ibigay ang inyong mga
kalaban sa inyo. Kaya dapat ninyong gawing banal ang kampo, nang sa ganun wala siyang makitang maruming bagay sa
inyo at tumalikod mula sa inyo.
[15] Hindi ninyo dapat ibalik sa kaniyang amo ang isang alipin na tumakas mula sa kaniyang amo. [16] Hayaan ninyo siyang
manirahan kasama ninyo, sa anumang bayan na kaniyang pipiliin. Huwag ninyo siyang pahirapan.
[17] Hindi dapat magkaroon ng bayarang babae sa sinuman sa mga anak na babae ng Israel, ni hindi dapat magkaroon ng
bayarang lalaki sa mga anak na lalaki ng Israel. [18] Hindi dapat kayo magdala ng mga kabayaran sa isang bayarang babae,
o mga kabayaran sa isang bayarang lalaki, sa bahay ni Yahweh na inyong Diyos sa anumang panata; dahil ang dalawang
bagay na ito ay kasuklamsuklam kay Yahweh na inyong Diyos.

[19] Hindi dapat kayo magpahiram ng may tubo sa kapwa ninyo Israelita—tubo sa pera, tubo sa pagkain, o tubo sa kahit na
anong pinapahiram na may tubo. [20] Sa isang dayuhan ay maaari kayong magpahiram ng may tubo; pero sa inyong kapwa
Israelita ay hindi kayo dapat magpahiram ng mayroong tubo, para pagpalain kayo ni Yahweh na inyong Diyos sa lahat ng
paglagyan ng inyong kamay, sa lupain kung saan ay inyong aangkinin.
[21] Kapag kayo ay gumawa ng panata kay Yahweh na inyong Diyos, hindi dapat kayo matagal sa pagtupad nito, dahil si
Yahweh na inyong Diyos ay tiyak hihingiin ito sa inyo; magiging kasalanan ito kapag hindi ninyo ito tutuparin. [22] Pero
kung pipigilan ninyo ang inyong sarili sa pag-gawa ng isang panata, ito ay hindi na magiging kasalanan sa inyo. [23] Ang
lumabas sa inyong mga labi ay dapat ninyong tuparin at gawin; ayon sa inyong naipanata kay Yahweh na inyong Diyos,
anumang bagay na malaya ninyong naipangako sa pamamagitan ng inyong bibig.
[24] Kapag kayo ay pumunta sa ubasan ng inyong kapitbahay, maaari kayong kumain ng dami ng mga ubas hanggang sa
nais ninyo, Pero huwag kayong maglagay ng ilan man sa inyong buslo. [25] Kapag kayo ay pumunta sa hinog na bunga ng
inyong kapitbahay, maaari ninyong pitasin ang mga ulo ng butil sa pamamagitan ng inyong kamay, pero huwag ninyong
lagyan ng karit sa hinog na butil ng inyong kapitbahay.

Chapter 24

[1] Kapag ang isang lalaki ay kumuha ng isang asawa at pinakasalan niya, kung wala siyang nakitang pabor sa kaniyang
mga mata dahil nakakita siya ng hindi angkop na bagay sa kaniya, dapat siyang sumulat ng liham ng pagkakahiwalay,
ilagay ito sa kaniyang kamay at palabasin siya sa kaniyang bahay. [2] Kapag siya umalis sa kaniyang bahay, maaari siyang
umalis at maging asawa ng ibang lalaki.
[3] Kung ang pangalawang asawang lalaki ay napoot sa kaniya at sinulatan siya ng isang kasulatan ng paghihiwalay,
inilalagay ito sa kaniyang kamay at pinaalis niya sa kaniyang bahay; o kung namatay ang pangalawang asawang lalaki,
ang lalaking kumuha sa kaniya para magiging kaniyang asawa— [4] pagkatapos ang kaniyang dating asawa na unang
nagpalayas sa kaniya, maaaring hindi niya ito tanggapin na kaniyang asawa, matapos na siya'y maging marumi, dahil
iyon ay hindi kalugod-lugod sa harapan ni Yahweh. Hindi ka dapat na magdulot sa lupain na maging makasalanan, ang
lupain na ibibigay ni Yahweh na inyong Diyos bilang isang pamana.
[5] Kapag ang lalaki ay kumuha ng bagong asawa, hindi siya sasama sa labanan kasama ang hukbo, ni utusan ng sapilitang
tungkulin; siya ay malaya na nasa kaniyang bahay sa loob ng isang taon at magpapasaya sa kaniyang asawa na kaniyang
kinuha.
[6] Walang tao ang maaaring kumuha ng gilingan o sa mataas na gilingang bato bilang isang sangla, dahil iyon ay pagkuha
ng buhay ng taoo bilang kasunduan.
[7] Kung ang isang tao ay natagpuang dinudukot ang sinuman sa kaniyang mga kapatid mula sa bayan ng Israel at
pinakitunguhan niya bilang isang alipin at binenta siya, ang magnanakaw na iyon ay dapat mamatay; at alisin ninyo ang
kasamaan sa inyo.
[8] Pakinggang mabuti ang tungkol sa anumang sakit ng ketong, sa gayon bigyan ninyo ng mainamn na pansin at sumunod
sa bawat tagubilin sa inyo ng mga pari, na mga levita, na nagturo sa inyo; ayon sa iniutos ko sa kanila, para kayo ay
kumilos. [9] Isaisip kung ano ang ginawa ni Yahweh na iyong Diyos kay Miriam, nang kayo'y lumabas sa Ehipto.
[10] Kapag ikaw ay magpapahiram sa inyong kapitbahay ng anumang uri ng utang, huwag kayong papasok sa kaniyang
bahay para kunin ang kaniyang inutang. [11] Ikaw ay tatayo sa labas at ang taong inyong pinahiram ay dadalhin sa labas
ang uinutang niya sa inyo.
[12] Kung siya ay isang taong mahirap, huwag kayong matulog sinangla niya na nasa inyong pag-aari. [13] Kapag lumubog ang
araw, siguraduhing isuli sa kaniya ang sinangla niya sa paglubog ng araw, para siya ay makatulog sa kaniyang balabal at
pagpalain ka, ito ay magiging matuwid sa harapan ni Yahweh na iyong Diyos.
[14] Hindi dapat ninyo pahirapan ang isang inuupahang lingkod na mahirap at nangangailangan, maging siya ay kapwa
mong mga Israelita, o mga dayuhan na nasa inyong lupain sa loob ng tarangkahan ng inyong lungsod; [15] Bawat araw
dapat ninyo ibigay sa kaniya ang kaniyang sahod, dapat hindi lulubog ang araw na hindi siya mabayaran, dahil siya ay
mahirap at umaasa dito. Gawin ito para hindi siya dumaing kay Yahweh laban sa inyo at hindi ito magiging kasalanan na
iyong nagawa.
[16] Hindi dapat patayin ang mga magulang para sa kanilang mga anak, ni ang mga anak ay papatayin para sa kanilang mga
magulang; sa halip, bawat isa ay dapat patayin para sa sariling nilang kasalanan.
[17] Huwag ninyong piliting ilayo ang hustisya na nararapat sa dayuhan o as ulila, o kunin ang damit ng balo bilang
kabayaran sa utang. [18] Sa halip, dapat ninyong isaisip na kayo ay isang alipin sa Ehipto at si Yahweh na inyong Diyos ay
iniligtas kayo mula doon. Samakatuwid, tinuturuan ko kayo na sumunod sa utos na ito.
[19] Kapag kayo ay mag-aani sa inyong bukid at nakalimot kayo ng isang bigkis sa bukid, hindi na dapat ninyo kunin ito,
para na ito sa mga dayuhan, sa mga ulila, o sa balo, para pagpalain kayo ni Yahweh na inyong Diyos sa lahat ng gawain
ng inyong mga kamay. [20] Kapag inalog niyo ang puno ng olibo, dapat hindi na ninyo babalikang muli ang mga sanga, para
na ito sa mga dayuhan, sa mga ulila, o sa balo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[21] Kapag pinagtipon-tipon ninyo ang mga ubas sa inyong ubasan, hindi mo na dapat pulutin ang nasa likuran mo, ito ay
para na sa dayuhan, sa mga ulila, o sa balo. [22] Dapat ninyong isaisip na kayo ay naging isang alipin sa lupain ng Ehipto;
kaya't itinuturo ko sa inyo na sundin ang utos na ito.

Chapter 25

[1] Kung may pagtatalo sa pagitan ng mga tao at pumunta sila sa hukuman, at hinatulan sila ng mga hukom, sa gayon ay
pawawalang sala nila ang matuwid at parurusahan ang masama. [2] Kung ang maysala ay nararapat hampasin, sa gayon
padadapain siya ng hukom at hahampasin sa kanilang presensya sa dami ng iniutos na palo, ayon sa kaniyang krimen.
[3] Maaari siyang bigyan ng hukom ng apatnapung palo, pero hindi siya dapat lumampas sa bilang na iyon; dahil kung
lalampas siya sa bilang na iyon at hampasin siya ng higit na maraming palo, sa gayon ay mapapahiya ang kapwa ninyo
Israelita sa inyong harapan.
[4] Hindi dapat ninyo busalan ang lalaking baka kapag siya ay naggigiik ng butil.
[5] Kung ang magkapatid na lalaki ay magkasamang namumuhay at namatay ang isa sa kanila, na hindi nagkaroon ng
anak, sa gayon ang asawa ng namatay na lalaki ay hindi dapat ipakasal sa ibang tao sa labas ng pamilya. Sa halip, ang
kapatid ng kaniyang asawa ay dapat siyang sipingan at kunin siya sa kaniyang sarili bilang kaniyang asawa, at gawin ang
tungkulin ng kaniyang kapatid bilang asawa niya. [6] Para ang unang niyang ipanganak ang papalit sa pangalan ng
namatay na kapatid ng lalaking iyon, para ang pangalan niya ay hindi maglaho mula sa Israel.
[7] Pero kung ang lalaki ay hindi nais kunin ang asawa ng kaniyang kapatid para sa kaniyang sarili, kung gayon ang asawa
ng kapatid ay dapat umakyat sa tarangkahan sa mga nakatatanda at sabihin, 'Ang kapatid ng aking asawa ay
tumatangging tumayo para sa pangalan ng kaniyang kapatid sa Israel; ayaw niyang gampanan ang tungkulin ng isang
kapatid ng asawa para sa akin.' [8] Pagkatapos ang mga nakatatanda ng kaniyang lungsod ay dapat siyang tawagin at
kausapin siya. Pero ipagpalagay na magpumilit siya at sabihin, Hindi ko nais na kunin siya.'
[9] Sa gayon ang asawa ng kapatid niya ay dapat pumunta sa kaniya sa presensya ng mga nakatatanda, hubarin ang
kaniyang sandalyas mula sa kaniyang paa, at duraan ang kaniyang mukha. Dapat niya siyang sagutin at sabihan, 'Ito ang
ginagawa sa lalaking hindi itataguyod ang bahay ng kaniyang kapatid.' [10] Ang kaniyang pangalan ay tatawagin sa Israel,
'Ang bahay niya na ang sandalyas ay hinubad.'
[11] Kung ang mga lalaki ay mag-away, at ang asawa ng isa ay dumating para ipagtanggol ang kaniyang asawa mula sa
kamay niya na humampas sa kaniya, at kung iunat niya ang kaniyang kamay at hawakan siya sa mga pribadong bahagi,
[12] sa gayon ay dapat ninyong putulin ang kaniyang kamay; ang inyong mata ay hindi dapat maawa.
[13] Hindi dapat kayo magkaroon sa inyong lalagyan ng magkakaibang timbangan, isang malaki at isang maliit. [14] Hindi
dapat kayo magkaroon sa inyong bahay ng magkakaibang sukatan, isang malaki at isang maliit.
[15] Isang ganap at tapat na timbangan ang dapat mayroon kayo; isang ganap at tapat na sukatan ang dapat mayroon kayo,
para humaba ang inyong mga araw sa lupaing ibinibigay sa inyo ni Yahweh. [16] Dahil ang lahat ng gumagawa ng mga
bagay na iyon, lahat ng kumikilos nang hindi matuwid, ay isang kasuklam-suklam kay Yahweh na inyong Diyos.
[17] Isaisip kung ano ang ginawa sa inyo ng taga-Amalek sa daan habang palabas kayo mula sa Ehipto, [18] kung paano niya
kayo sinalubong sa daan at sinalakay kayo sa likuran, lahat na mahina sa inyong likuran, nang kayo ay nanghina at
pagod; hindi niya pinarangalan ang Diyos. [19] Kaya, kapag binigyan kayo ni Yahweh na inyong Diyos ng pahinga mula sa
lahat ng inyong mga kaaway na nakapalibot, sa lupain na ibibigay ni Yahweh na inyong Diyo para angkinin bilang isang
pamana, hindi dapat ninyo kalimutan na dapat ninyong pawiin ang alaala ng taga-Amalek mula sa silong ng langit.

Chapter 26

[1] Kapag dumating kayo sa lupaing ibinibigay sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos bilang pamana, at naangkin na ninyo
iyon at nanirahan doon, [2] sa gayon dapat ninyong kunin ang ilan sa lahat ng mga naunang ani sa lupain na dinala ninyo
mula sa lupaing ibinibigay sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos. Dapat ninyong ilagay iyon sa basket at pumunta sa lugar
na pipiliin ni Yahweh na inyong Diyos na kaniyang santuwaryo.
[3] Dapat kayong pumunta sa pari na naglilingkod sa mga araw na iyon at sabihin sa kaniya, 'Kinikilala ko ngayon si
Yahweh na iyong Diyos kaya pumarito ako sa lupaing ipinangako ni Yahweh sa ating mga ninuno na ibibigay sa atin.' [4]
Kukunin ng pari ang basket mula sa inyong kamay at ilalagay ito sa harapan ng altar ni Yahweh na inyong Diyos.
[5] Dapat ninyong sabihin sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos, 'Ang aking ninuno ay isang pagala-galang Arameo.
Bumaba siya sa Ehipto at nanatili roon, at ang kaniyang lahi ay kakaunti ang bilang. Doon siya ay naging dakila, malakas
at mataong bansa.
[6] Ang mga taga-Ehipto ay pinakitunguhan kami ng masama at pinahirapan kami. Pinagawa nila sa amin ang gawain ng
mga alipin. [7] Humingi kami ng tulong kay Yahweh, ang Diyos ng aming mga ama, at narinig niya ang aming boses at
nakita ang aming paghihirap, ang aming trabaho, at ang aming pagtitiis sa hirap.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[8] Inilabas kami ni Yahweh mula sa Ehipto na may makapangyarihang kamay, nang pagpapakita ng kaniyang kapangyarihan, na labis na nakakatakot, na may mga tanda, at mga kamangha-manghang bagay; [9] at dinala kami sa lugar na ito at ibinigay sa amin ang lupaing ito, isang lupaing dinadaluyan ng gatas at pulot.
[10] Ngayon tingnan, dinala ko ang unang ani ng lupain sa iyo Yahweh, na nagbigay sa akin.' Dapat ninyong ilagay ito sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos at siya'y sambahin sa kaniyang harapan; [11] at dapat kayong magsaya sa lahat ng mabuting ginawa ni Yahwen na inyong Diyos para sa inyo, para sa inyong tahanan—kayo, at ang Levita, at ang dayuhang kasama ninyo.
[12] Kapag natapos kayo sa pagbibigay ng lahat ng ikapu ng inyong ani sa ikatlong taon, iyon ay, ang taon ng pag-iikapu, kung gayon dapat ninyong ibigay ito sa Levita, sa dayuhan, sa ulila, at sa balo, para makakain sila sa loob ng mga tarangkahan ng inyong lungsod at mabusog. [13] Dapat ninyong sabihin sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos, 'Inilabas ko mula sa aking tahanan ang mga bagay na nabibilang kay Yahweh, at ibinigay ang mga iyon sa Levita, sa dayuhan, sa ulila, at sa balo, ayon sa lahat ng mga utos na ibinigay mo sa akin. Hindi ako sumuway sa anuman sa iyong mga utos, ni kalimutan ang mga ito.
[14] Hindi ko kinain ang anuman sa mga ito sa aking pagluluksa, ni inilagay ito sa ibang lugar nang ako ay marumi, hindi ko ibinigay ang anuman nito sa karangalan ng patay. Nakinig ako sa boses ni Yahweh na aking Diyos; sinunod ko lahat ng bagay na inutos mong gawin ko. [15] Tumingin pababa mula sa banal na lugar kung saan ka nakatira, mula sa langit, at pagpalain ang iyong bayang Israel, at ang lupaing ibinigay mo sa amin, tulad ng ipinangako mo sa aming mga ama, isang lupaing dinadaluyan ng gatas at pulot.'
[16] Sa araw na ito si Yahweh na inyong Diyos ay inuutusan kayong sundin ang mga batas at panuntunang ito; sa gayon panatilihin ninyo ang mga ito at gawin ng inyong buong puso at inyong buong kaluluwa. [17] Kinilala ninyo ngayon na si Yahweh ay inyong Diyos, at lalakad kayo sa kaniyang mga kaparaanan at susundin ang kaniyang mga batas, kaniyang mga utos, at kaniyang mga panuntunan, at makikinig kayo sa kaniyang boses.
[18] At sa araw na ito kayo ay kinilala ni Yahweh na mga taong kaniyang pag-aari, tulad ng pinangako niyang gawin sa inyo, at ndapat ninyong sundin ang lahat ng kaniyang mga utos. [19] Si Yahweh ay kinilala ngayon na ilalagay niya kayo ng mataas sa ibabaw ng lahat ng ibang mga bansang ginawa niya, sa respeto para papurihan, para sa pagkakilala, at para prangalan. Kayo ay magiging mga taong ibinukod para kay Yahweh na inyong Diyos, gaya ng sinabi niya."

Chapter 27

[1] Inutusan ni Moises at ng mga nakatatanda ng Israel ang mga tao at sinabi, "Sundin ang lahat ng mga utos na sinasabi ko sa inyo ngayon. [2] Sa araw na inyong tatawirin ang Jordan patungo sa lupain na ibibigay sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos, dapat maglagay kayo ng ilang malalaking mga bato at ito'y palitadahan ang ito ng palitada. [3] Dapat ninyong isulat ang lahat ng mga salita ng kautusang ito kapag nakatawid na kayo; upang makapunta kayo sa lupain na ibibigay sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos, isang lupaing dinadaluyan ng gatas at pulot, tulad ng ipinangako ni Yahweh sa inyo, ang Diyos ng inyong mga ninuno.
[4] Kapag nakatawid na kayo ng Jordan, ilagay ninyo ang mga batong ito sa Bundok Ebal na iniutos ko sa inyo ngayon, at ito'y palitadahan ito ng palitada. [5] Doon dapat kayong magtayo ng altar para kay Yahweh na inyong Diyos, isang altar ng mga bato; pero hindi ninyo dapat gagamitan ng kasangkapang bakal ang pagtatayo ng mga bato.
[6] Dapat magtayo kayo ng altar ni Yahweh na inyong Diyos ng mga hindi hinugisang bato; dapat ninyong ialay doon ang mga handog na susunugin para kay Yahweh na inyong Diyos, [7] at mag-aalay kayo ng mga handog para sa pagtitipon-tipon at kumain doon; magdiriwang kayo sa harap ni Yahweh na inyong Diyos. [8] Isusulat ninyo sa mga bato ang lahat ng mga salita ng kautusang ito ng malinaw."
[9] Nagsalita si Moises at ang mga pari, ang mga Levita, sa buong Israel at sinabing, "Kayo ay tumahimik at makinig, Israel: Ngayon naging lahi na kayo ni Yahweh na inyong Diyos. [10] Sa gayon, Dapat ninyong sundin ang boses ni Yahweh na inyong Diyos at sundin ang kaniyang mga utos at mga batas na sinasabi ko sa inyo ngayon."
[11] Sa araw ding iyon inutusan ni Moises ang mga tao at sinabi, [12] "Pagkatapos ninyong tawirin ang Jordan, dapat tumayo ang mga liping ito sa Bundok Gerizim para pagpalain ang mga tao: sina Simeon, Levi, Juda, Isacar, Jose, at Benjamin.
[13] At dapat tumayo ang mga liping ito sa Bundok ng Ebal para bigkasin ang mga sumpa: sina Ruben, Gad, Aser, Zabulon, Dan, at Naftali. [14] Ang mga Levita ay sasagot at sasabihin sa lahat ng mga kalalakihan ng Israel sa malakas na boses:
[15] 'Nawa'y isumpa ang taong gumagawa ng isang inukit o hinulmang anyo, isang bagay na nakasusuklam kay Yahweh, ang gawa ng mga kamay ng isang manggagawa lalaki, at siyang naglagay nito ng palihim.' At lahat ng mga tao ay dapat sumagot at magsabi ng, 'Amen.'
[16] 'Nawa'y isumpa ang taong hind pinaparangalan ang kaniyang ama o sa kaniyang ina.' At lahat ng mga tao ay dapat magsabing, 'Amen.' [17] 'Nawa'y isumpa ang taong magtatanggal ng palatandaan sa lupa ng kaniyang kapitbahay.' At lahat ng mga tao ay dapat magsabi ng, 'Amen.'
[18] 'Nawa'y isumpa ang taong inililigaw ang bulag mula sa daan.' At lahat ng mga tao ay dapat magsabi ng, 'Amen.' [19] 'Nawa'y isumpa ang taong nagkakait ng katarungan na nararapat sa isang dayuhan, ulila, o balo.' At lahat ng mga tao ay dapat magsabi ng, 'Amen.'

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[20] 'Nawa'y isumpa ang taong sumiping sa asawa ng kaniyang ama, dahil kinuha niya ang karapatan ng kaniyang ama.' At
lahat ng mga tao ay dapat magsabi ng, 'Amen.' [21] 'Nawa'y isumpa ang taong sumiping sa anumang uri ng hayop.' At lahat
ng mga tao ay dapat magsabi ng, 'Amen.'
[22] 'Nawa'y isumpa ang taong sumiping sa kaniyang kapatid na babae, ang anak na babae ng kaniyang ama, o sa anak na
babae ng kaniyang ina.' At lahat ng mga tao ay dapat magsabi ng, 'Amen.' [23] 'Nawa'y isumpa ang taong sumiping sa
kaniyang biyenang babae.' At lahat ng mga tao ay dapat magsabi ng, 'Amen.'
[24] 'Nawa'y isumpa ang taong lihim na pinatay ang kaniyang kapwa.' At lahat ng mga tao ay dapat magsabi ng, 'Amen.' [25]
'Nawa'y isumpa ang taong tumatanggap ng isang suhol para pumatay ng taong walang kasalanan.' At lahat ng mga tao ay
dapat magsabi ng, 'Amen.'
[26] 'Nawa'y isumpa ang taong hindi magpatunay sa mga salita ng kautusang ito, para sundin ang mga ito.' At lahat ng mga
tao ay dapat magsabi ng, 'Amen.'

Chapter 28

[1] Kung makikinig kayo ng mabuti sa boses ni Yahweh na inyong Diyos para sundin ang lahat ng kaniyang mga kautusan
na sinasabi ko ngayon sa inyo, Itataas kayo ni Yahweh na inyong Diyos mula sa lahat ng ibang mga bansa sa mundo. [2]
Lahat ng mga biyayang ito ay dadating sa inyo at aabutan kayo, kung makinig kayo sa boses ni Yahweh na inyong Diyos.
[3] Pagpapalain kayong nasa lungsod at pagpapalain kayong nasa kabukiran. [4] Pagpapalain ang bunga ng inyong katawan,
at ang bunga ng inyong lupa, at ang bunga ng inyong mga hayop, ang pagdami ng inyong mga baka, at ang mga guya ng
inyong kawan.
[5] Pagpapalain ang inyong buslo at ang inyong labangan ng pagmamasa. [6] Pagpapalain kayo kapag kayo ay pumasok, at
pagpapalain kayo kapag kayo ay lumabas.
[7] Dudulutin ni Yahweh sa ang inyong mga kaaway na kumakalaban sa inyo na mapabagsak sa inyong harapan; lalabas
sila laban sa inyo sa isang daanan, pero tatakasan kayo sa pitong mga daanan. [8] Uutusan ni Yahweh ang biyaya na
pumunta sa inyo sa inyong mga kamalig at sa lahat ng madapuan ng inyong mga kamay; bibiyayaan niya kayo sa lupain
na ibibigay niya sa inyo.
[9] Itatatag kayo ni Yahweh bilang mga tao na nakalaan para sa kaniya, gaya ng ipinangako niya sa inyo, kung susundin
ninyo ang mga kautusan ni Yahweh na inyong Diyos, at lalakad sa kaniyang mga pamamaraan. [10] Lahat ng mga tao sa
mundo ay makikitang kayo ay tinawag sa pangalan ni Yahweh, at matatakot sila sa inyo.
[11] Gagawin kayo ni Yahweh na maging labis na masagana sa bunga ng inyong katawan, sa bunga ng inyong baka, sa
bunga ng inyong lupa, sa lupain na kaniyang ipinangako sa inyong mga ama na ibibigay sa inyo. [12] Bubuksan ni Yahweh
para sa inyo ang kaniyang bahay-imbakan ng kalangitan para magbigay ng ulan para sa inyong lupain sa tamang
panahon, at pagpapalain lahat ng gawa ng inyong kamay; magpapahiram kayo sa maraming bansa, pero hindi kayo
manghihiram.
[13] Gagawin kayo ni Yahweh na ulo at hindi buntot, magiging nasa itaas lamang kayo at kailanman hindi mapapasailalim,
kung makikinig kayo sa mga kautusan ni Yahweh na inyong Diyos na sinasabi ko sa inyo ngayon, para gunitain at gawin
ang mga ito, [14] at kung hindi kayo tataliwas palayo mula sa kahit na anong mga salita na sinasabi ko sa inyo ngayon, sa
kanan o kaliwa, para sumunod sa ibang mga diyos para paglingkuran sila.
[15] Pero kung hindi kayo makikinig sa boses ni Yahweh na inyong Diyos, at sundin ang lahat ng kaniyang mga kautusan at
kaniyang mga batas na sinasabi ko sa inyo ngayon, darating ang mga sumpang ito sa inyo at matatabunan kayo.
[16] Isusumpa kayong mga nasa lungsod, at isusumpa kayong mga nasa kabukiran. [17] Isusumpa ang inyong mga buslo at ang
inyong labangan ng pagmamasa.
[18] Isusumpa ang bunga ng inyong katawan, ang bunga ng inyong lupa, ang paglago ng inyong mga baka, at anak ng
inyong kawan. [19] Isusumpa kayo kapag kayo ay pumasok, at isusumpa kayo kapag kayo ay lumabas.
[20] Magpapadala si Yahweh sa inyo ng mga sumpa, pagkalito, at mga pagtutuwid sa lahat ng bagay na gagamitan ninyo ng
inyong kamay, hanggang sa kayo ay mawasak, at hanggang sa kayo ay mabilis na mapuksa dahil sa inyong mga
masasamang mga gawain kung saan itinakwil ninyo ako. [21] Hindi aalisin ni Yahweh ang mga salot sa inyo hanggang sa
madurog niya kayo mula sa labas ng lupain na inyong papasukin para angkinin.
[22] Sasalakayin kayo ni Yahweh sa pamamagitan ng mga nakakahawang karamdaman, ng lagnat, ng pamamaga, at ng
tagtuyot at sobrang kainitan, at ng mga malalakas na hangin at amag. Hahabulin nila hanggang kayo ay mapuksa.
[23] Magiging tanso ang kalangitan na nasa itaas ng inyong mga ulo at magiging bakal ang mundo na nasa ilalim ninyo. [24]
Gagawing pulbos at alikabok ni Yahweh ang ulan sa inyong lupain; mula sa kalangitan babagsak ito sa inyo, hanggang sa
kayo ay madurog.
[25] Si Yahweh ang magdudulot na pabagsakin kayo sa harapan ng inyong mga kaaway; lalabas kayo sa isang daanan laban
sa kanila, at tatakas sa pitong mga daanan sa harapan nila. Pagpapasa-pasahan kayo doon at saanman sa lahat ng
kaharian ng mundo. [26] Magiging pagkain ang inyong patay na katawan ng lahat ng mga ibon ng kalangitan at ng mga
mababangis na hayop ng mundo; wala ni isang mananakot sa kanila papalayo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

27 Sasalakayin kayo ni Yahweh sa pamamagitan ng mga pigsa ng Ehipto at ng mga sakit sa tiyan, sakit sa balat, at
pangangati, kung saan hindi kayo mapapagaling. 28 Sasalakayin kayo ni Yahweh sa pamamagitan ng kalungkutan, ng
pagkabulag, at ng pagkalito ng kaisipan. 29 Kakapit kayo sa tanghali tulad ng pagkapit ng bulag sa kadiliman at hindi kayo
sasagana sa inyong mga daan; lagi kayong aapihin at nanakawan, at wala ni isang magliligtas sa inyo.
30 Ipagkakasundo kayo sa isang babae, pero kukunin siya ng ibang lalaki at pipilitin siyang sumiping sa kaniya. Magtatayo
kayo ng isang bahay pero hindi maninirahan doon; magtatanim kayo ng isang ubasan pero hindi matatamasa ang bunga
nito. 31 Papatayin ang inyong lalaking baka sa harapan ng inyong mga mata, pero hindi ninyo kakainin ang karne nito;
sapilitang kukunin ang inyong asno papalayo mula sa inyong harapan, at hindi na maibabalik sa inyo. Ibibigay ang
inyong mga tupa sa inyong mga kaaway, at walang sinuman ang makakatulong sa inyo.
32 Ibibigay sa ibang tao ang inyong mga anak na lalaki at inyong mga anak na babae; buong araw silang hahanapin ng
inyong mga mata, pero mabibigo sa pag-aasam sa kanila. Walang magiging kalakasan ang inyong kamay.
33 Ang ani ng inyong lupain at lahat ng inyong mga pinaghirapan—isang bansa na hindi ninyo kilala ang kakain nito; lagi
kayong aapihin at dudurugin, 34 sa gayon masiraan kayo ng ulo sa mga nakikita ninyo na nangyayari. 35 Sasalakayin kayo
ni Yahweh sa mga tuhod at mga binti sa pamamagitan ng matinding mga pigsa na kung saan hindi ninyo mapapagaling,
mula sa ibaba ng inyong mga paa hanggang sa itaas ng inyong ulo.
36 Dadalhin kayo ni Yahweh at ang hari na ilalagay ninyo sa inyong itaas sa isang bansa na hindi ninyo kilala, kahit kayo
ni ng inyong mga ninuno; sasambahin ninyo doon ang ibang mga diyus-diyosan na kahoy at bato. 37 Pagmumulan kayo ng
matinding takot, isang kawikaan, at isang tampulan ng galit, sa gitna ng mga tao kung saan kayo daldalhin ni Yahweh.
38 Kukuha kayo ng maraming binhi mula sa kabukiran, pero kakaunting binhi lamang ang madadala ninyo, dahil
kakainin ito ng mga balang. 39 Magtatanim kayo ng ubasan at aalagaan ang mga ito, pero hindi kayo makakainum ng
alinman sa mga alak, ni makakatipon ng mga ubas, dahil kakainin ito ng mga uod.
40 Magkakaroon kayo ng mga puno ng olibo sa loob ng inyong nasasakupan, pero hindi kayo makakapahid ng alinmang
langis sa inyong sarili, dahil ihuhulog ng inyong mga puno ng olibo ang mga bunga nito. 41 Magkakaroon kayo ng mga
anak na lalaki at mga anak na babae, pero hindi sila mananatiling sa inyo, dahil sila ay mabibihag.
42 Lahat ng inyong mga puno at mga bunga ng inyong lupa—lilipulin ang mga ito ng mga balang. 43 Aangat mula sa inyo
ang dayuhang kapiling ninyo na pataas ng pataas; kayo mismo ang bababa na pailalim ng pailalim. 44 Papahiramin nila
kayo, pero hindi kayo magpapahiram sa kanila; sila ang magiging ulo, at kayo ang magiging buntot.
45 Dadating sa inyo lahat ng mga sumpang ito at hahabulin at sasakupin kayo hanggang sa kayo ay mawasak. Mangyayari
ito dahil hindi kayo nakinig sa boses ni Yahweh na inyong Diyos, kahit sundin ang kainyang mga kautusan at mga batas
na sinasabi ko niya sa inyo. 46 Mapapasainyo ang mga sumpang ito bilang mga tanda at kababalaghan, at sa inyong mga
kaapu-apuhan magpakailanman.
47 Dahil hindi ninyo sinamba si Yahweh na inyong Diyos ng may kasiyahan at kagalakan ng puso nang kayo ay nasa
kasaganahan, 48 kaya magsisilbi kayo sa mga kalaban na ipinadala ni Yahweh laban sa inyo; pagsisislbihan ninyo sila sa
gutom, sa uhaw, sa pagkahubad, at sa kahirapan. Maglalagay siya ng pamatok na bakal sa inyong mga leeg hanggang sa
mawasak niya kayo.
49 Magdadala si Yahweh ng bansa laban sa inyo mula sa malayo, mula sa dulo ng mundo, tulad ng isang agila na lumilipad
papunta sa kaniyang biktima, isang bansa na hindi ninyo naiintindihan ang wika; 50 isang bansa na mayroong mabangis
na mga pagpapakilala na walang paggalang sa mga matatanda, ni kabutihang-asal para sa mga bata. 51 Kakainin nila ang
anak ng inyong baka at ng bunga ng inyong lupain hanggang hanggang sa kayo ay mawasak. Wala silang ititirang butil
para sa inyo, bagong alak, o langis, walang mga anak ng inyong kawan, hanggang sa maidulot nila sa inyo ang
pagkakapuksa.
52 Sasalakayin nila kayo sa lahat ng tarangkahan ng inyong mga lungsod, hanggang sa bumagsak ang inyong mga
matataas at pinatibay na mga pader saan man sa inyong lupain, mga pader na pinagkakatiwalaan ninyo. Sasalakayin nila
kayo sa loob ng lahat ng inyong mga tarangkahan ng lungsod sa buong lupain na ibinigay sa inyo ni Yahweh na inyong
Diyos. 53 Kakainin ninyo ang bunga ng sarili ninyong katawan, ang laman ng inyong mga anak na lalaki at ng inyong mga
anak na babae, na ibinigay sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos, sa pagsalakay at sa paghihirap kung saan ang inyong
kalaban ang maglalagay sa inyo.
54 Ang taong malambot at makinis na kasama ninyo—siya ay magiging mainggit sa kaniyang mga kapatid na lalaki at sa
kaniyang sariling mahal na asawa, at sa mga anak na naiwan niya. 55 Kaya hindi niya ibibigay sa kahit sino sa kanila ang
laman ng sarili niyang mga anak na kaniyang kakainin, dahil wala nang matitira para sa kaniyang sarili sa pagsalakay at
sa paghihirap na inilagay ng inyong kalaban sa loob ng lahat ng inyong mga tarangkahan sa lungsod.
56 Ang babaeng malambot at makinis na kasama ninyo, na hindi susubukang ipatong ang ilalim ng paa sa lapag para sa
kalambutan at pagkamaselan—magiging mainggitin siya sa kaniyang sariling mahal na asawa lalaki, sa kaniyang anak
na lalaki, at sa kaniyang anak na babae, 57 at ng kaniyang sariling bagong panganak na lumabas mula sa gitna ng
kaniyang binti, at ng mga anak na kaniyang ipagbubuntis. Kakainin niya sila ng pribado dahil sa kakulangan ng kahit na
ano, sa panahon ng pagsalakay at pagdurusa na inilagay ng inyong kalaban sa loob ng inyong mga tarangkahan ng
lungsod.
58 Kung hindi niyo susundin ang lahat ng mga salita ng batas na ito na nasusulat sa librong ito, ganun din na parangalan
itong maluwalhati at nakatatakot na pangalan ni Yahweh na inyong Diyos, 59 papatindihin pa ni Yahweh ang mga salot

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ninyo, at ng inyong mga kaapu-apuhan; magiging dakilang salot ang mga iyon ng mahabang panahon at matinding
karamdaman ng mahabang panahon.
[60] Dadalhin niya ulit sa inyo ang lahat ng mga karamdaman ng Ehipto na kinatatakutan ninyo; kakapit sila sa inyo. [61] Pati
na rin ang bawat sakit at salot na hindi nasusulat sa libro ng batas na ito, Iyon ding ang mga dadalhin ni Yawheh sa inyo
hanggang sa kayo ay mawasak. [62] Kayo ay maiiwang kakaunti ang bilang, kahit na tulad kayo ng mga bituin ng kalangitan
sa bilang, dahil hindi kayo nakinig sa boses ni Yahweh na inyong Diyos.
[63] Kagaya ng pagkagalak noong una ni Yahweh sa inyo sa paggawa ninyo ng mabuti, at sa pagpaparami sa inyo, kaya siya
din ay magagalak na kayo ay mapuksa at mawasak. Bubunutin kayo paalis sa lupain na inyong papasukin para angkinin.
[64] Ikakalat kayo ni Yahweh sa gitna ng lahat ng mga tao mula sa isang dulo ng mundo hanggang sa ibang dulo ng mundo;
doon sasamba kayo sa ibang mga diyus-diyosan na hindi ninyo nakilala, ni ng inyong mga ninuno, mga diyus-diyosan na
kahoy at bato.
[65] Sa mga bansang ito hindi kayo makakahanap ng kaluwagan, at walang magiging kapahingahan para sa mga
talampakan ng inyong mga paa; sa halip, bibigyan kayo ni Yahweh doon ng takot sa puso, lumalabong mga mata, at isang
kaluluwang nagluluksa. [66] Mananatiling may pagdududa ang inyong buhay; matatakot kayo tuwing gabi at araw at tiyak
nga na walang magiging kasiguraduhan ang inyong buhay.
[67] Sa umaga sasabihin ninyong, 'sana ay gabi na!' at sa gabi ay sasabihin ninyong, 'sana ay umaga na!' dahil sa takot sa
inyong mga puso at sa mga bagay na kailangan makita ng inyong mga mata. [68] Dadalhin kayo ulit ni Yahweh sa Ehipto sa
pamamagitan ng mga barko, sa daan kung saan sinabi ko sa inyo, 'Hindi na ninyo muling makikita ang Ehipto.' Doon
iaalok ninyo ang inyong sarili para ipagbili sa inyong mga kaaway bilang mga lalaki at babaeng alipin, pero wala ni isa
ang bibili sa inyo."

Chapter 29

[1] Ito ang mga salita na inutos ni Yahweh kay Moises na sabihin sa mga tao ng Israel sa lupain ng Moab, mga salita na
idinagdag sa tipan na kaniyang ginawa sa kanila sa Horeb.
[2] Ipinatawag ni Moises ang lahat ng mga Israelita at sinabi sa kanila, "Nakita ninyo ang lahat ng bagay na ginawa ni
Yahweh sa harap ng inyong mga mata sa lupain ng Ehipto kay Paraon, sa lahat ng kaniyang mga lingkod, at sa lahat ng
kanyang lupain— [3] ang matinding paghihirap na nakita ng inyong mga mata, ang mga pangitain, at yaong mga dakilang
kababalaghan. [4] Pero hanggang ngayon hindi kayo binigyan ni Yahweh ng isang puso para makaalam, mga mata para
makakita, o mga tainga para makarinig.
[5] Pinamunuan ko kayo sa loob ng apatnapung taon sa ilang; ang inyong mga damit ay hindi naluma, at ang inyong mga
sandalyas ay hindi napudpod sa inyong mga paa. [6] Hindi kayo kumain ng kahit na anong tinapay ni uminom ng kahit na
anong alak o nakakalasing na mga inumin, para inyong malaman na ako si Yahweh na inyong Diyos.
[7] Nang dumating kayo sa lugar na ito, si Sihon, ang hari ng Heshbon, at si Og, ang hari ng Bashan, ay lumabas laban sa
atin para lumaban, at tinalo natin sila. [8] Kinuha natin ang kanilang lupain at binigay ito bilang pamana sa mga lipi ni
Reuben, sa mga lipi ni Gad, at sa kalahating lipi ni Manasses. [9] Kaya sundin ang mga salita ng tipang ito at gawin, para
kayo ay sumagana sa lahat ng bagay na inyong gagawin.
[10] Nakatayo kayo ngayong araw, kayong lahat, sa harapanni Yahweh na inyong Diyos; ang mga nangunguna sa inyo, ang
inyong mga lipi, ang inyong mga nakatatanda, at ang inyong mga opisiyal—lahat ng mga kalalakihan ng Israel, [11] ang
inyong mga anak, ang inyong mga asawa, at ang dayuhan na kasama ninyo sa inyong kampo, mula sa mga tagaputol ng
inyong kahoy hanggang sa mga tagasalok ng inyong tubig.
[12] Narito kayong lahat para pumasok sa tipan ni Yahweh na inyong Diyos at sa pangakao na ginagawa ni Yahweh na
inyong Diyos sa inyo ngayon, [13] para ngayon ay maaari niya kayong gawing isang bayan para sa kaniyang sarili, at sa
ganoon siya ay maging Diyos para sa inyo, gaya ng sinabi niya sa inyo, at gaya ng sinumpa niya sa inyong mga ninuno,
kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob.
[14] At hindi ko lamang ginagawa para inyo ang tipang ito at itong panunumpa, [15] —kasama ng lahat ng nakatayo ngayon na
narito kasama natin sa harapan ni Yahweh na ating Diyos, pero pati narin sa mga kasama natin na wala rito ngayon. [16]
Alam ninyo kung paano tayo namuhay sa lupain ng Ehipto, at kung paano tayo pumasok sa gitna ng mga bansa na inyong
dinaanan.
[17] Nakita ninyo ang kanilang mga nakasusuklam na mga bagay: kanilang mga diyus-diyosan na kahoy at bato, pilak at
ginto, na nabibilang sa kanila, [18] kung kaya't marapat na wala sinumang sa inyo, lalaki, babae, pamilya, o lipi na ang puso
ay tatalikod ngayon mula kay Yahweh na ating Diyos, para sumamba sa mga diyus-diyosan ng mga bansang iyon—kung
kaya't marapat na wala sa inyo ang anumang ugat na nagbubunga ng apdo at halamang mapait, [19] para kapag marinig ng
taong iyon ang mga salita ng sumpang ito, hindi niya dapat basbasan ang kaniyang sarili sa kaniyang puso at sabihing,
'magkakaroon ako ng kapayapaan, kahit na maglalakad ako sa katigasan ng aking puso.' Sisirain nito ang basa kasama
ang tuyo.
[20] Hindi siya papatawarin ni Yahweh, pero sa halip, ang galit ni Yahweh at kanyang pagseselos ay mag-iinit laban sa taong
iyon, at ang lahat ng mga sumpa na nakasulat sa aklat na ito ay mapapasakanya, at tatanggalin ni Yahweh ang kanyang

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pangalan mula sa ilalim ng langit. [21] Ibubukod siya ni Yahweh para sa sakuna na mula sa lahat ng mga lipi ng Israel, sa
pagsunod sa lahat ng mga sumpa ng tipan na nakasulat sa aklat ng batas na ito.
[22] Ang darating na salinlahi, ang mga anak ninyo na lilitaw pagkatapos ninyo, at ang dayuhan na nagmula sa isang
malayong lupain, ay magsasalita kapag nakita nila ang mga salot sa lupaing ito at ang mga karamdaman na ginawa ni
Yahweh — [23] at kapag nakita nila ang buong lupain na naging asupre at nasusunog na asin, kung saan walang ipinunla ni
namumunga, kung saan walang mga halaman ang tumutubo, katulad ng pagkabagsak ng Sodom at Gomorra, Adma at
Zeboiim, na winasak ni Yahweh sa kaniyang galit at matinding poot— [24] sasabihin nilang lahat kasama ng lahat ng ibang
mga bansa, 'Bakit ito ginawa ni Yahweh sa lupaing ito? Ano ang kahulugan ng init ng labis na galit na ito?'
[25] Pagkatapos sasabihin ng mga tao, 'Ito ay dahil pinabayaan nila ang tipan ni Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ninuno,
na ginawa niya sa kanila noong sila ay inilabas niya mula sa lupain ng Ehipto, [26] at dahil sila ay pumunta at sumamba sa
ibang diyus-diyosan at yumukod sa kanilang, diyus-diyosan na hindi nila kilala at ang mga hindi niya binigay sa kanila.
[27] Kaya ang galit ni Yahweh ay sumiklab laban sa lupaing ito, para magdala doon ng lahat ng mga sumpa na nasusulat sa
aklat na ito. [28] Binunot sila ni Yahweh mula sa kanilang lupain sa galit, sa poot, at sa matinding galit, at itinapon sila sa
ibang lupain, gaya ng ngayon.'
[29] Ang mga bagay na lihim ay nabibilang lamang kay Yahweh na ating Diyos; pero ang mga bagay na inihayag ay
nabibilang magpakailanman sa atin at sa ating mga kaapu-apuhan, para gawin natin ang lahat ng mga salita ng batas na
ito.

Chapter 30

[1] Kapag ang lahat ng mga bagay na ito ay nakarating sa inyo, ang mga pagpapala at ang mga sumpa na itinalaga ko sa
harapan ninyo, at kapag isinaisip ninyo ito kasama ang lahat ng ibang mga bansa kung saan si Yahweh ang inyong Diyos
ay dinala kayo, [2] at kapag bumalik kayo kay Yahweh na inyong Diyos at sumunod sa kaniyang boses, susundin ang lahat
ng mga sinasabi ko sa inyo sa araw na ito— kayo at inyong mga anak— ng inyong buong puso at inyong buong kaluluwa,
[3] kung gayon babaligtarin ni Yahweh na inyong Diyos ang inyong pagkakabihag at magkakaroon ng habag sa inyo,
babalik siya at titipunin kayo mula sa lahat ng mga tao kung saan si Yahweh ang inyong Diyos ay ikinalat kayo.
[4] Kung mayroon sa mga lahi ninyo ang ipinatapon sa pinaka-malalayong mga lugar mula sa ilalim ng kalangitan, mula
kung saan si Yahweh na inyong Diyos ay titipunin kayo, at magmula doon dadalhin niya kayo. [5] Si Yahweh na inyong
Diyos ay dadalhin kayo sa lupain na pagmamay-ari ng inyong mga ninuno, at magiging sa inyo ulit ito; Gagawan ka niya
ng kabutihan at pararamihin kayo higit pa sa ginawa niya sa inyong mga ninuno.
[6] Tutuliin ni Yahweh na inyong Diyos ang inyong puso at ang puso ng inyong mga kaapu-apuhan para mamahalin ninyo si
Yahweh na inyong Diyos ng inyong buong puso at inyong buong kaluluwa, para kayo ay mabuhay. [7] Ilalagay ni Yahweh na
inyong Diyos itong mga sumpa sa inyong mga kaaway at sa mga galit, at sa sinumang nagpapahirap sa inyo. [8] Babalik
kayo at susunod sa boses ni Yahweh, at gagawin ninyo ang lahat ng kaniyang mga utos na inuutos ko sa inyo sa araw na
ito.
[9] Si Yahweh na inyong Diyos ay gagawing masagana ang lahat ng ginawa ng inyong kamay sa bunga ng inyong katawan,
sa bunga ng inyong mga baka, at sa bunga ng inyong mga pananim, para sa kasaganahan, para kay Yahweh muling
masisiyahan ulit siya sa inyo sa kasaganahan, gaya ng pagkalugod niya sa inyong mga ninuno. [10] Gagawin niya ito kung
susundin ninyo ang salita ni Yahweh na inyong Diyos, para panatilihin ang kaniyang mga kautusan at mga batas na
nasusulat sa aklat ng kautusan, kung babalik kayo kay Yahweh na inyong Diyos ng inyong buong puso at inyong buong
kaluluwa.
[11] Dahil itong utos na sinasabi ko sa inyo sa araw na ito ay hindi lubhang mahirap para sa inyo, ni ito ay napakalayo sa
inyo para abutin, [12] hindi ito nasa langit, para sabihin ninyo, "Sinong nais umakyat sa atin sa langit at dalhin ito pababa sa
atin at maaari nating marinig ito, para magawa natin ito?'
[13] Maging ito ay sa ibayo ng dagat, para inyong masabi, 'Sino sa atin ang pupunta sa ibayong dagat para dalhin ito sa atin
at marinig natin, at para magawa natin ito?' [14] Pero ang salita ay napakalapit sa inyo, nasa inyong bibig at nasa inyong
puso, para inyong magawa ito.
[15] Tingnan ninyo, inilagay ko sa araw na ito sa inyong harapan ang buhay at kabutihan, kamatayan at kasamaan. [16] Kung
susundin ninyo ang mga panuntunan ni Yahweh na inyong Diyos, na sinasabi ko sa inyo sa araw na ito na mahalin si
Yahweh na inyong Diyos, para mamuhay ng naaayon sa kaniyang paraan, at sundin ang kaniyang mga kautusan, ang
kaniyang mga batas at kaniyang mga ordenansa, mabubuhay kayo at paparamihin, at pagpalain kayo ni Yahweh na
inyong Diyos sa lupain na inyong pupuntahan para angkinin.
[17] Pero kung ang inyong puso ay tumalikod at hindi kayo nakinig sa halip ay lumayo at nagpatirapa pababa sa ibang mga
diyus-diyosan at sasambahin sila, [18] kung gayon, sasabihin ko sa inyo sa araw na ito siguradong mamamatay kayo, hindi
tatagal ang inyong buhay sa lupain na inyong dadaanan sa kabila ng Jordan para puntahan at angkinin.
[19] Tinatawag ko ang langit at ang lupa para maging saksi laban sa inyo sa araw na ito, itinalaga ko sa inyo ang buhay at
kamatayan, ang mga pagpapala at mga sumpa, kaya piliin ninyo ang buhay para kayo at ang inyong lahi ay mamuhay ng
matagal. [20] Gawin ito para mahalin si Yahweh na inyong Diyos, para sundin ang kaniyang salita, at para kumapit sa

kaniya. Dahil siya ang inyong buhay at ang haba ng inyong mga araw, gawin ninyo ito para maaari kayong mamuhay sa
lupain na ipinangako ni Yahweh sa inyong mga ninuno, kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob, na ibibigay sa kanila."

Chapter 31

1 Nagpunta si Moises at sinabi ang mga salitang ito sa buong Israel. 2 Sinabi niya sa kanila, "Isang daan at dalawampung
taong gulang na ako; hindi na ako maaaring makalabas at makakpasok; Sinabi ni Yahweh sa akin, 'Hindi ka na tatawid sa
Jordan.' 3 Si Yahweh na inyong Diyos, sasama siya sa inyo; wawasakin niya ang mga bansa mula sa inyong harapan, at
babawiin ninyo ito. Si Josue, ang mangunguna sa inyong harapan, tulad ng sinabi ni Yahweh.
4 Gagawin ni Yahweh sa kanila kung ano kay Sihon at Og, sa mga hari ng Amoreo, at sa kanilang lupain, kung saan
kaniyang winasak. 5 Bibigyan kayo ni Yahweh ng tagumpay laban sa kanila kapag nakaharap na ninyo sila sa digmaan, at
gagawin ninyo sa kanila ang lahat ng sinasabi ko sa inyo. 6 Magpakatatag at magpakatapang, huwag matakot, at huwag
matakot sa kanila; sapagkat si Yahweh na inyong Diyos, ang siyang sasama sa inyo; hindi niya kayo bibiguin ni
pababayaan."
7 Tinawag ni Moises si Josue at sinabi sa kaniya sa harapan ng buong Israel, "Magpakatatag at magpakatapang, sapagkat
sasamahan mo itong lahi papunta sa lupain na ipinangako ni Yahweh sa inyong mga ninuno para ibigay sa kanila; Ikaw
ang magdudulot sa kanila para manahin ito. 8 Si Yahweh, ang siyang mangunguna sa inyong harapan; sasama siya sa
inyo; hindi niya kayo bibiguin ni iiwan; huwag matakot, huwag mapanghinaan ng loob."
9 Isinulat ni Moises ang kautusang ito at ibinigay ito sa mga pari, sa mga anak na lalaki ni Levi, na nagdala sa kaban ng
tipan ni Yahweh; binigay din niya ang mga kopya nito sa lahat ng mga nakatatanda ng Israel. 10 Inutusan sila ni Moises at
sinabi, "Sa katapusan ng bawat pitong taon, sa panahon na ipapawalang-bisa ang mga utang, sa oras ng Pagdiriwang ng
mga Kanlungan, 11 kapag ang buong Israelita ay dumating para magpakita sa harapan ni Yahweh na inyong Diyos sa lugar
na kaniyang pipiliin para sa kaniyang santuwaryo, babasahin mo itong batas sa harapan ng buong Israel kanilang
pandinig.
12 Tipunin ang mga tao, ang mga kalalakihan, ang mga kababaihan, ang mga kabataan, at inyong dayuhan na nasa loob
ng tarangkahan ng inyong lungsod, para makarinig sila at matuto, at para maaari nilang parangalan si Yahweh na inyong
Diyos at sundin ang lahat ng mga salita nitong kautusan. 13 Gawin ito para sa kanilang mga anak, na walang alam,
maaaring makarinig at matuto para parangalan si Yahweh na inyong Diyos, habang nabubuhay kayo sa lupain na inyong
pupuntahan ang Jordan para angkinin."
14 Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Masdan mo, ang araw ay paparating na ikaw ay dapat ng mamatay; tawagin si Josue at
ipakita ang inyong mga sarili sa loob ng tolda ng pagpupulong, para mabigyan ko siya ng utos." Pumunta sina Moises at
Josue at ipinakita ang kanilang mga sarili sa loob ng tolda ng pagpupulong. 15 Nagpakita si Yahweh sa loob ng tolda sa
isang haliging ulap; nakatayo ang haligi ng ulap sa ibabaw ng pintuan ng tolda.
16 Sinabi ni Yahweh kay Moises, "Masdan mo, matutulog ka kasama ang iyong mga ama; babangon itong mga lahi at
kikilos katulad ng mga bayarang babae na sumusunod sa masamanag mga diyus-diyosan ng lupain, ang lupain na
kanilang pupuntahan para maging kasamahan nila. Iiwanan nila ako at sisirain ang kasunduang ginawa ko kasama sila.
17 Pagkatapos, sa araw na iyon, ang aking galit ay sisiklab laban sa kanila, at iiwanan ko sila, ikukubli ko ang aking mukha
mula sa kanila, at sasakmalin sila. Maraming mga sakuna at kaguluhan ang mapapa sa kanila, para kanilang sabihin sa
araw na iyon, 'Ang mga sakuna ba ito ay natagpuan ako dahil ang ating Diyos ay wala sa aming kalagitnaan?' 18
Sisiguraduhin ko na ikukubli ang aking mukha mula sa kanila sa araw na iyon dahil ang lahat ng kasamaan ay kanilang
gagawin, sapagkat bumaling sila sa ibang mga diyus-diyosan.
19 Kaya ngayon isulat mo itong awitin para sa iyong sarili at ituro ito sa bayan ng Israel. Ilagay ito sa kanilang mga bibig,
para ang awiting ito ay maging isang saksi para sa akin laban sa bayan ng Israel. 20 Kapag dinala ko sila dito sa loob ng
lupain na aking ipinangako upang ibigay sa kanilang mga ninuno, ang lupaing umaapaw sa gatas at pulot, at nang sila ay
nakakain at nabusog at tumaba, pagkatapos babaling sila sa ibang mga diyos at sasamba sa kanila; kamumuhian nila ako
at sisirain ang kasunduan.
21 Kapag maraming kasamaan at mga kaguluhan ang mayroon ang mga tao na ito, ang awiting ito ang magpapatunay
bilang isang saksi; dahil ito ay hindi malilimutan mula sa mga bibig ng kanilang mga kaapu-apuhan; dahil alam ko ang
mga plano na kanilang binubuo ngayon, kahit bago ko pa sila dinala dito sa lupain na aking ipinangako."
22 Kaya isinulat ni Moises ang awiting ito ng araw ding iyon at itinuro sa bayan ng Israel. 23 Binigyan ni Yahweh ng utos si
Josue na anak ni Nun, at sinabi, "Magpakatatag at Magpakatapang; sapagkat dadalhin mo ang bayan ng Israel papasok sa
lupain na ipinangako ko sa kanila, at ako ay sasainyo."
24 Nangyari ito nang matapos ni Moises ang pagsusulat ng mga salita nitong kautusan sa isang aklat, 25 ibinigay niya ang
isang utos sa mga Levita ang siyang nagdala ng kaban ng tipan ni Yahweh; sinabi niya, 26 "Dalhin mo itong aklat ng
kautusan at ilagay ito sa gilid ng kaban ng tipan ni Yahweh na inyong Diyos, para ito ay naroroon bilang isang saksi laban
sa inyo.
27 Dahil alam ko ang inyong mga paghihimagsik at inyong katigasan; tingnan ninyo, habang patuloy akong nabubuhay
kasama ninyo kahit sa araw na ito, kayo ay naging mapanghimagsik laban kay Yahweh; paano pa pag ako ay patay na? 28

Magtipon sa akin ang lahat ng nakatatanda ng inyong mga lipi, at inyong mga opisyal, para masabi ang mga salita sa
kanilang mga tainga at tatawag sa langit at lupa para maging saksi laban sa kanila. [29] Dahil alam ko na pag patay na ako
lubusan ninyong sisirain ang inyong mga sarili at lumiko palayo sa daanan na aking iniutos sa inyo; kapahamakan ay
darating sa inyo sa susunod na mga araw. Mangyayari ito dahil gagawa kayo ng masama sa mata ni Yahweh, para galitin
siya sa pamamagitan ng mga gawa ng inyong mga kamay."
[30] Umawit si Moises sa mga tainga ng mga pinagtipon sa Israel ang mga salita ng awiting ito hanggang sa matapos

Chapter 32

[1] Ibigay ang inyong mga tainga, kayong kalangitan, at hayaan akong magsalita. Hayaan ang mundo na makinig sa mga
salita ng aking bibig. [2] Hayaan ang aking katuruan ay pumatak na parang ulan, hayaan ang aking talumpati ay dumalisay
na parang hamog, gaya ng mahinang ulan sa malambot na damo, at gaya ng ulan sa mga halaman.
[3] Dahil ipapayahag ko ang pangalan ni Yahweh, at ang tungkol ang kadakilaan sa ating Diyos. [4] Ang Batong tanggulan, ang
kaniyang ganap na gawa; dahil ang lahat ng kaniyang landas ay husto. Siya ang matapat na Diyos na siyang walang
kasamaan. Siya ay makatarungan at matuwid.
[5] Kumilos sila ng masama laban sa kaniya. Sila ay hindi niya mga anak. Ito ay kanilang kahihiyan. Sila ay isang
makasalanan at manlilinlang na salinlahi. [6] Gagantimpalaan ba ninyo si Yahweh sa ganitong paraan, kayong mga hangal
at walang damdaming mga tao? Hindi ba siya ang inyong ama, ang nag-iisang lumikha sa inyo? Na siyang lumikha sa
inyo?
[7] Isaisip ang mga araw ng sinaunang panahon, isipin ang tungkol sa maraming taong lumipas. Tanungin ang inyong ama
at ipapakita niya sa inyo, ang inyong mga nakakatanda at sasabihin nila sa inyo. [8] Nang ibinigay ng Kataastaasan sa mga
bansa ang kanilang pamana—nang hinati niya ang lahat ng sangkatauhan, at itinakda niya ang mga hangganan ng mga
tao, itinakda rin niya ang bilang ng kanilang mga diyus-diyosan.
[9] Dahil ang bahagi ni Yahweh ay ang kaniyang mga tao; si Jacob ang kaniyang bahaging mana. [10] Siya ay natagpuan niya
sa isang disyertong lupain, at sa tigang at humahagulhol na ilang; ipinagtanggol at inalagaan niya, siya ay binantayan
niya na tulad ng pag-iingat sa mata.
[11] Gaya ng isang agila na nagbabantay ng kaniyang pugad at pumapagaspas sa ibabaw ng kaniyang mga inakay, ibinuka
ni Yahweh ang kaniyang mga pakpak at kinuha sila, at dinala sila sa kaniyang mga likuran. [12] Si Yahweh lamang ang
pumatnubay sa kaniya; walang dayuhang diyus-diyosan ang kasama niya.
[13] Hinayaan niya kayong sumakay sa tayog ng lupain, at siya ay pinakain niya ng mga bunga ng bukid; kayo ay pinalusog
niya ng pulut na mula sa bato, at langis na mula sa matigas na matarik na bato.
[14] Kumain kayo ng mantikilya na mula sa grupo ng mga hayop at uminom ng gatas na mula sa kawan, kasama ng taba ng
mga tupa, mga lalaking tupa ng Bashan, at mga kambing, kasama ng pinakamainam ng trigo— at ininum ninyo ang
bumubulang alak na gawa mula sa katas ng mga ubas.
[15] Pero lumaki si Jeshurun na mataba at sumisipa, puno ng taba, matipuno, at makinis. Tinalikuran nila ang Diyos na
gumawa sa kanila, at itinanggi nila ang Bato ng kaniyang kaligtasan. [16] Pinagselos nila si Yahweh sa pamamagitan ng
kanilang mga kakaibang diyus-diyosan; at ginalit siya ng kanilang mga kasuklam-suklam na diyus-diyosan.
[17] Nagsakripisyo sila sa mga demonyo, na hindi Diyos—mga diyos na hindi nila kilala, mga diyos na bago pa lang lumitaw,
mga diyos na hindi kinakatakutan ng inyong mga ama. [18] Pinabayaan ninyo ang Bato, na naging ama ninyo, at inyong
kinalimutan ang Diyos na nagsilang sa inyo.
[19] Nakita ito ni Yahweh at sila ay tinanggihan niya, dahil lubha siyang ginalit ng kaniyang mga anak na lalaki at kaniyang
mga anak na babae. [20] "Itatago ko ang aking mukha mula sa kanila," sinabi niya, "at makikita ko kung ano ang kanilang
magiging katapusan; dahil sila ay isang napakasamang salinlahi, mga anak na hindi tapat.
[21] Pinagselos nila ako sa pamamagitan diyos na hindi totoo at ginalit ako ng kanilang mga walang halagang diyus-diyosan.
Papainggitin ko sila sa pamamagitan ng hindi ko bayan, gagalitin ko sila sa pamamagitan ng isang bansa na walang pang-
unawa.
[22] Dahil isang apoy ang nag-aalab sa pamamagitan ng aking galit at sumusunog hanggang sa pinakamalalim na lugar ng
mga patay; kinakain nito ang mundo at ang ani nito; sinusunog nito ang mga pundasyon ng mga bundok.
[23] Bubuntunan ko sila ng kapahamakan; ipapatama ko sa kanila ang lahat ng aking mga palaso; [24] Mamamatay sila sa
gutom at lalamunin ng nag-aapoy na init at mapait na pagkawasak; ipapadala ko sa kanila ang mga ngipin ng mga
mababangis na hayop, gamit ang lason ng mga bagay na gumagapang sa alikabok.
[25] Sa labas ng espada ay mamimighati, at kilabot ay ganoon din sa mga silid-tulugan. lilipol ito sa parehong binata at
dalaga, ang sumususong bata, at ang lalaking may kulay-abong mga buhok. [26] Sinabi ko na ikakalat ko sila ng malayo,
para mapawi ang kanilang alaala mula sa sangkatauhan.
[27] Kung hindi lang sa pagmamayabang ng kaaway, at baka ang kanilang kaaway ay magkamali, at kanilang sasabihin,
'Itaas ang ating kamay,' Nagawa ko na sana ang lahat ng mga ito.
[28] Dahil ang Israel ay isang bansa na walang karunungan, at walang pang-uunawa sa kanila. [29] O, na sila ay matatalino, na
naunawaan nila ito, na isaalang-alang nila ang kanilang parating na kapalaran!

30 Paano ba hahabulin ng isa ang isang libo, at papaliparin ng dalawa ang sampung libo, maliban kung ipinagbili sila ng
kanilang Bato, at isinuko sila ni Yahweh? 31 Dahil ang bato ng ating mga kaaway ay hindi katulad ng ating Bato, gaya ng
pag-amin ng ating mga kaaway.
32 Dahil ang kanilang mga puno ng ubas ay nagmula sa puno ng ubas ng Sodoma, at mula sa mga bukid ng Gomorra; ang
kanilang mga ubas ay mga ubas ng lason; ang kanilang mga kumpol ay mapait.
33 Ang kanilang alak ay ang lason ng mga ahas at ang mabagsik na kamandag ng mga maliliit na ahas. 34 Hindi ba ito
binalak ng palihim na aking tinago, na natatakan kabilang ng aking mga kayamanan?
35 Ako ang magbibigay ng paghihiganti, at kabayaran, sa panahon na madudulas ang kanilang paa; dahil ang araw ng
kapahamakan para sa kanila ay nalalapit, at ang mga bagay na darating sa kanila ay mabilis na mangyayari."
36 Dahil si Yahweh ang magpapasya para sa kaniyang mga tao, at kakaawaan niya ang kaniyang mga lingkod. Makikita
niya na ang kanilang kapangyarihan ay nawala, at wala ni isang matitira, kahit mga alipin o malayang mga tao.
37 Pagkatapos sasabihin niya, "Nasaan ang kanilang mga diyos, ang bato na siyang kanilang kanlungan? — 38 Ang mga
diyos na kumain ng mga taba ng kanilang mga sakripisyo at uminom ng alak na kanilang mga handog na inumin?
Hayaan silang bumangon at tulungan kayo; hayaan sila ang mag-ingat ninyo.
39 Tingnan ninyo ngayon ako, kahit ako, ang Diyos, at walang nang diyos maliban sa akin; ako'y pumapatay, at ako'y
bumubuhay; ako'y sumusugat, at ako'y nagpapagaling, at walang ni isa na makakapagligtas sa inyo mula sa aking lakas. 40
Dahil itinaas ko ang aking kamay sa langit at sinabing, 'Habang ako ay nabubuhay magpakailanman, ako ay kikilos.
41 Kapag hinahasa ko ang aking makintab na espada, at kapag nagsimula na ang aking kamay na magdala ng katarungan,
maghihiganti ako sa aking mga kaaway, at gagantihan ko yaong mga napopoot sa akin.
42 Lalasingin ko ang aking mga palaso ng dugo, at ang aking espada ay lalamunin ang laman kasama ng dugo ng mga
pinatay at ng mga bihag, at mula sa mga ulo ng mga pinuno ng kaaway.'"
43 Magdiwang, kayong mga bansa, kasama ng mga tao ng Diyos, dahil ipaghihiganti niya ang dugo ng kaniyang mga
lingkod; Maghihiganti siya sa kaniyang mga kaaway, at gagawa siya ng kabayaran ng kasalanan para sa kaniyang lupain,
para sa kaniyang mga tao.
44 Dumating si Moises at inawit ang lahat ng mga salita ng awiting ito sa tainga ng mga tao, siya, at si Josue na anak na
lalaki ni Nun. 45 At natapos ni Moises na awitin ang lahat ng mga salitang ito sa buong Israel.
46 Sinabi niya sa kanila, "Ituon ang inyong mga isipan sa lahat ng mga salita na aking pinatunayan sa inyo ngayon, para
mautusan ninyo ang inyong mga anak na sundin ang mga ito, ang lahat ng mga salita ng batas na ito. 47 Dahil ito ay hindi
balewalang bagay para sa inyo, dahil ito ang inyong buhay, at sa pamamagitan ng bagay na ito ay papahabain ninyo ang
inyong mga araw sa lupain na inyong pupuntahan sa ibayo ng Jordan para angkinin."
48 Nagsalita si Yahweh kay Moises sa parehong araw at sinabing, 49 "Umakyat ka sa bandang ito ng mga bundok ng
Abarim, itaas ng Bundok Nebo, na nasa lupain ng Moab, kabila ng Jerico. Mapagmamasdan mo ang lupain ng Canaan, na
ibibigay ko sa bayan ng Israel bilang kanilang pag-aari.
50 Mamamatay ka sa bundok na pupuntahan mo at Matitipon kasama ng iyong mga tao, gaya ni Aaron na kapwa mong
Israelita na namatay sa Bundok Hor at tinipon ng kaniyang mga tao. 51 Ito ay mangyayari dahil hindi ka tapat sa akin
kabilang sa bayan ng Israel sa tubigan ng Meriba sa Kades, sa ilang ng Sin; 52 dahil hindi mo ako pinakitunguhan ng may
dangal at Dahil makikita mo ang lupain sa harapan mo, pero hindi ka makakapunta roon, sa lupain na ibibigay ko sa
bayan ng Israel."

Chapter 33

1 Ito ang pagpapala kung saan pinagpala ni Moises na tao ng Diyos ang bayan ng Israel bago ang kaniyang kamatayan. 2
Sinabi niya: Mula si Yahweh sa Sinai at nagpakita sa kanila mula Seir. Nagliwanag siya mula sa Bundok ng Paran, at
dumating siya kasama ang sampung libong mga banal na pinili. Sa kaniyang kanang kamay ay mayroong kumikislap na
kidlat.
3 Tunay nga, mahal niya ang mga tao; lahat ng kaniyang mga banal na pinili ay nasa inyong kamay, at nagpatirapa siya sa
inyong mga paa; nakatanggap ang bawat isa ng inyong mga salita. 4 Ako, si Moises, nag-utos sa inyo ng isang batas, isang
pamana para sa kapulungan ni Jacob.
5 Pagkatapos naging hari si Yahweh sa Jesurun, kapag ang mga pinuno ng mga tao ay nagtipun-tipon, nagkasama-sama
ang lahat ng mga lipi ng Israel. 6 Hayaang mabuhay si Ruben at hindi mamatay; pero nawa ang kaniyang mga tauhan ay
maging iilan lamang.
7 Ito ang pagpapala para kay Juda. Sinabi ni Moises: Makinig ka, Yahweh, sa boses ng Juda, at dalhin siyang muli sa
kaniyang mga tao. Makipaglaban para sa kaniya; maging tulong laban sa kaniyang mga kaaway.
8 Tungkol kay Levi, sinabi ni Moises: Ang iyong Tummim at iyong Urim ay napapabilang sa iyong kinasisiyahan, ang
iyong sinubukan doon sa Masa, kung saan kayo nakipagburo sa tubig ng Meriba.
9 Ang taong nagsasabi tungkol sa kaniyang ama at ina," Hindi ko sila nakita." Ni hindi niya kinilala ang kaniyang mga
kapatid, ni hindi niya inangkin ang kaniyang sariling mga anak. Dahil binabantayan niya ang inyong salita at sinunod
ang iyong tipan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[10] Itinuro niya kay Jacob ng inyong mga panuntunan, at mga batas sa Israel. Maglalagay siya ng insenso sa iyong harapan, at ang buong sinunog na mga alay sa inyong altar.
[11] Pagpalain, Yahweh, ang kaniyang mga pag-aari, at tanggapin ang gawa ng kaniyang mga kamay. Durugin ang mga balakang ng sinumang bumangon laban sa kaniya, at sa mga taong galit sa kaniya, para hindi sila ulit makabangon.
[12] Tungkol kay Benjamin, sinabi ni Moises: Ang isang minahal ni Yahweh ay namumuhay ng matiwasay sa tabi niya; iniingatan siya ni Yahweh sa mahabang panahon, at nabubuhay siya sa pagitan ng mga braso ni Yahweh.
[13] Tungkol kay Jose, sinabi ni Moises: Nawa'y pagpalain ni Yahweh ang kaniyang lupain at ng kaniyang mahahalagang mga bagay sa langit, kasama ang hamog, At ng nakapaloob sa ilalim nito.
[14] Na mayroong mahahalagang mga bagay sa pag-aani na ginawa sa tulong ng araw, kasama ang mga mahahalagang
bagay sa paglipas ng mga buwan, [15] Na mayroong magagandang mga bagay mula sa napakatandang mga bundok, at na
mayroong mahahalagang mga bagay ng walang katapusang mga burol.
[16] Mayroong mga pinakamahalagang bagay sa mundo at ng kasaganahan nito, at kasama ang mabuting kalooban niya para sa sinumang nasa palumpong. Hayaang dumating ang pagpapala mula sa ulo ni Jose, at sa noo niya na siyang naging prinsipe sa kaniyang mga kapatid.
[17] Ang unang anak ng isang toro, maluwalhati siya, at kaniyang mga sungay ay ang mga sungay ng isang mabangis na toro. Kasama nilang itutulak niya ang mga tao, lahat sila, sa katapusan ng mundo. Ito ang mga sampung libo ng Efraim; ito ang mga libu-libo ni Manases.
[18] Tungkol kay Zebulun, sinabi ni Moises: Magsaya, Zebulun, sa iyong paglabas, at ikaw, Isacar, sa inyong mga tolda. [19]
Tatawagin nila ang mga tao sa mga bundok. Doon iaalay nila ang mga alay ng pagkamatuwid. Dahil sisipsipin nila ang kasaganahan ng mga karagatan, at mula sa buhangin ng dalampasigan.
[20] Tungkol kay Gad, sinabi ni Moises: Pagpalain ang siyang magpapalawak kay Gad. Maninirahan siya doon katulad ng isang babaeng leon, at sisirain niya ang braso o ang isang ulo.
[21] Naglaan siya ng kaniyang pinakamahalagang bahagi para sa kaniyang sarili, dahil mayroong nakalaang bahagi ng lupain para sa mga pinuno. Dumating siya kasama ang pinuno ng mga tao. Ipinatupad niya ang katarungan ni Yahweh at ang kaniyang mga kautusan kasama ng Israel.
[22] Tungkol kay Dan, sinabi ni Moises: Si Dan ay isang batang leon na lumundag mula sa Bashan.
[23] Tungkol kay Neftali, sinabi ni Moises: Neftali, nasisiyahan sa mga pabor, at puno ng pagpapala ni Yahweh, dalhin ang pag-aari ng lupain tungo sa kanluran at timog.
[24] Tungkol kay Aser, sinabi ni Moises: Pagpalain si Aserng higit pa sa ibang mga anak na lalaki; hayaan siyang maging
katanggap-tanggap sa kaniyang mga kapatid, at hayaang malubog sa langis ng olibo ang kaniyang mga paa. [25] Nawa'y ang
rehas ng iyong lungsod ay maging bakal at tanso; hangga't kayo ay nabubuhay, ganun din kahaba ang iyong magiging kaligtasan.
[26] Walang sinumang katulad ng Diyos, Jesurun— isang matuwid, na nakasakay sa kalangitan para tulungan ka, at sa kaniyang kaluwalhatian sa mga ulap.
[27] Ang walang hanggang Diyos ay isang kublihan para sa kaniyang mga tao, at sa ilalim ay ang walang hanggang mga braso. Itutulak niya palabas ang kaaway mula sa harapan ninyo, at sasabihin niya, "Wasakin!"
[28] Nawa'y ang Israel ay mamumuhay na may kaligtasan. Ang bukal ni Jacob ay ligtas sa isang lupain ng butil at bagong alak; tunay nga, hayaan ang langit na bumagsak ang hamog sa kaniya.
[29] Pinagpala kayo, Israel! Sino ang katulad ninyo, mga tao na iniligtas ni Yahweh, ang sanggalan ng inyong tulong, at ang espada ng inyong kaluwalhatian? Ang inyong mga kaaway ay darating na nanginginig sa inyo; tatapakan ninyo ang kanilang matataas na mga lugar.

Chapter 34

[1] Umakyat si Moises mula sa mga kapatagan ng Moab patungong Bundok ng Nebo, hanggang sa tuktok ng Pisga, na nasa
tapat ng Jerico. At ipinakita ni Yahweh sa kaniya ang lahat ng lupain ng Galaad hanggang Dan, [2] at lahat ng Neftali at ang
lahat ng lupain ng Efraim at Manases, at lahat ng lupain ng Juda, hanggang sa kanlurang karagatan, [3] at ang Negev, at ang
patag sa lambak ng Jerico, ang Lungsod ng mga Palmera, hanggang Zoar.
[4] Sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Ito ang lupain na ipinangako ko kay Abraham, kay Isaac, at kay Jacob, na sinasabing,
'Ibibigay ko ito sa inyong mga kaapu-apuhan.' Pinayagan kitang tingnan iyon sa iyong mga mata, pero hindi ka
makakapunta roon." [5] Kaya si Moises ang lingkod ni Yahweh ay namatay doon sa lupain ng Moab, gaya ng salitang
ipinangako ni Yahweh. [6] Inilibing siya ni Yahweh sa lambak ng lupain ng Moab sa tapat ng Beth Peor, pero walang
nakakaalam kung saan ang kaniyang libingan hanggang sa araw na ito.
[7] Isang daan at dalawampung taong gulang si Moises ng namatay siya; hindi lumabo ang kaniyang mata, ni humina ang
kaniyang likas na lakas. [8] nagluksa ng tatlumpung araw ang mga tao ng Israel sa mga kapatagan ng Moab para kay
Moises, at ang mga araw ng pagluluksa para kay Moises ay natapos.
[9] Si Josue na anak ni Nun, ay puno ng espiritu ng kaalaman, dahil ipinatong ni Moises ang kaniyang kamay sa kaniya. Nakinig ang mga Israelita sa kaniya at ginawa kung ano ang iniutos ni Yahweh kay Moises.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

10 Walang ibang tumayong propeta sa Israel tulad ni Moises, na siyang kilala ni Yahweh mukha sa mukha. 11 Walang ibang
propeta na tulad niya sa lahat ng mga palatandaan at mga kababalaghan na ipinadala ni Yahweh sa kaniya para gawin sa
lupain ng Ehipto, kay Faraon, at sa lahat ng kaniyang mga lingkod, at sa lahat ng kaniyang lupain. 12 Hindi pa nagkaroon
ng sinumang propetang tulad niya sa lahat ng mga dakila, nakakatakot na gawa na ginawa ni Moises sa paningin ng
buong Israel.

Joshua

Chapter 1

1 Ngayon ito ang nangyari pagkatapos mamatay si Moises, ang lingkod ni Yahweh, na nangusap si Yahweh kay Josue ang
anak ni Nun, punong pumapangalawa kay Moises, sinasabing, 2 "Namatay na si Moises na aking lingkod. Kaya ngayon,
magbangon, tawirin ang Jordang ito, ikaw at lahat ng mga bayang ito, sa lupaing ibinibigay ko sa kanila—sa mga bayan
ng Israel. 3 Ibinigay ko sa inyo ang bawat lugar na lalakaran ng talampakan ng inyong paa. Ibinigay ko na ito sa inyo, gaya
ng ipinangako ko kay Moises.
4 Magiging lupain ninyo, mula sa ilang at Lebanon hanggang sa malawak na ilog, ang Eufrates, lahat ng lupain ng mga
Heteo, at sa Malawak na Dagat, kung saan lumulubog ang araw. 5 Walang sinumang makakatayo sa harap ninyo sa lahat
ng araw ng inyong buhay. Sasamahan kita tulad ng pagsama ko kay Moises. Hindi kita pababayaan o iiwan kita.
6 Maging malakas at matapang. Idudulot mong manahin ng mga taong ito ang lupaing ipinangako ko sa kanilang mga
ninunong ibibigay ko sa kanila. 7 Maging malakas at napakatapang. Maging maingat na sundin ang lahat ng batas na
iniutos sa inyo ng aking lingkod na si Moises. Huwag kayong lilihis mula rito sa kanan o sa kaliwa, para maging
matagumpay kayo saan man kayo pupunta.
8 Palagi kang magsasalita tungkol sa aklat ng batas na ito. Pagbubulay-bulayan mo ito sa araw at gabi para masunod mo
ang lahat na nakasulat dito. Sa gayon magiging maunlad ka at matagumpay. 9 Hindi ba iniutos ko sa iyo? Maging malakas
at matapang! Huwag matakot. Huwag matakot. Kasama mo si Yahweh na iyong Diyos saan ka man pupunta."
10 Pagkatapos inutusan ni Josue ang mga pinuno ng bayan, 11 "Lumibot kayo sa kampo at utusan ang mga tao, 'Maghanda
ng makakain para sa inyong sarili. Sa loob ng tatlong araw tatawirin ninyo ang Jordang ito at papasukin at aangkinin ang
lupain na ibinibigay ni Yahweh inyong Diyos sa inyo para angkinin.'"
12 Sinabi ni Josue sa mga lipi ni Reubenita, mga lipi ni Gadita at sa kalahating lipi ni Manases, 13 "Alalahanin ang salitang
iniutos sa inyo ni Moises na lingkod ni Yahweh nang sinabi niyang, 'Binibigyan kayo ng pahinga ni Yahweh na inyong
Diyos, at ibinibigay niya sa inyo ang lupaing ito.'
14 Mananatili sa lupaing ibinigay sa inyo ni Moises sa kabila ng Jordan ang inyong mga asawa, inyong mga maliliit, at ang
inyong mga alagang hayop. Pero ang inyong mga mandirigma ay tatawid kasama ng inyong mga kapatid na lalaki at
tutulungan sila 15 hanggang ipagkaloob ni Yahweh sa inyong mga kapatid na lalaki ang kapahingahan tulad ng ibinigay
niya sa inyo. At aangkinin din nila ang lupaing ibinibigay sa kanila ni Yahweh na inyong Diyos. Pagkatapos babalik kayo
sa sarili ninyong lupain at angkinin ito, ang lupaing ibinigay ni Moises na lingkod ni Yahweh sa kabila ng Jordan, kung
saan sumisikat ang araw."
16 At sumagot sila kay Josue, sinabing, "Gagawin namin ang lahat ng iniutos mo sa amin, at pupunta kami saan mo man
kami ipapadala. 17 Susundin ka namin tulad ng pagsunod namin kay Moises. Nawa'y samahan ka ni Yahweh, tulad ng
pagsama niya kay Moises. 18 Malalagay sa kamatayan ang sinumang susuway sa iyong mga utos at hindi susunod sa iyong
mga salita. Maging malakas lamang at matapang."

Chapter 2

1 Pagkatapos palihim na ipinadala ni Josue anak ni Nun ang dalawang lalaki mula sa Sittim bilang mga espiya. Sinabi
niya, "Lumakad kayo, manmanan ang buong lupain, lalung-lalo na ang Jerico." Umalis sila at dumating sa bahay ng isang
bayarang babae na nagngangalang Rahab, at nanatili sila doon. 2 Sinabi ito sa hari ng Jerico, "Tingnan ninyo, dumating
ang mga lalaki ng Israel para magmanman sa lupain." 3 Ang hari ng Jerico ay nagpasabi kay Rahab at sinabi, "Ilabas ang
mga lalaking pumunta sa iyo na tumuloy sa iyong bahay, dahil naparito sila para magmanman sa buong lupain."
4 Pero pinapasok ng babae ang dalawang lalaki at itinago sila. At sinabi niya, "Oo, pumunta ang mga lalaki sa akin, pero
hindi ko alam kung saan sila galing. 5 Umalis sila nang takipsilim, oras iyon para isara ang tarangkahan ng lungsod. Hindi
ko alam kung saan sila pumunta. Marahil maaabutan ninyo sila kung magmamadali kayong sundan sila."
6 Pero dinala niya sila sa bubong at itinago sila gamit ang mga tangkay ng lino na kaniyang nilatag sa bubong. 7 Kaya
sinundan sila ng mga lalaki sa daang papunta sa mga tawiran ng Jordan. At isinara ang mga tarangkahan pagkalabas ng
mga humahabol.
8 Hindi pa nakakahiga ang mga lalaki para sa gabi, nang umakyat siya sa kanila sa bubong. 9 Sinabi niya, "Alam ko na
ibinigay ni Yahweh sa inyo ang lupain at ang takot sa inyo ay dumating sa amin. Ang lahat ng naninirahan sa lupain ay
manghihina sa inyong harapan.

10 Nabalitaan namin kung paano pinatuyo ni Yahweh ang tubig ng Dagat na Pula para sa inyo noong lumabas kayo sa
Ehipto. At nabalitaan namin kung ano ang ginawa ninyo sa dalawang hari ng mga Amoreo sa kabilang dako ng Jordan—
Sihon at Og—na winasak ninyong ganap. 11 Sa pagkarinig namin nito, natunaw ang aming mga puso at walang tapang ang
naiwan sa sinuman—dahil si Yahweh na inyong Diyos, siya ang Diyos sa langit sa itaas at sa lupa sa ibaba.
12 Kaya ngayon, pakiusap mangako ka sa akin sa pamamagitan ni Yahweh na, katulad ng aking kabutihan sa inyo,
pakitunguhan rin ninyo ng may kabutihan ang sambahayan ng aking ama. Bigyan ninyo ako ng isang tiyak na
palatandaan 13 na ililigtas ninyo ang buhay ng aking ama, ina, mga kapatid na lalaki at babae, at ang kanilang buong
pamilya, at sa gayon ililigtas ninyo kami mula sa kamatayan."
14 Sinabi ng mga lalaki sa kaniya, "Buhay namin para sa inyong buhay, kahit hanggang kamatayan! Kung hindi mo
sasabihin ang aming pakay, kaya, kapag ibinigay ni Yahweh ang lupaing ito magiging mahabagin kami at matapat sa iyo."
15 Kaya pinalabas niya sila sa bintana gamit ang isang lubid. Ang bahay kung saan siya nanirahan ay itinayo sa loob ng
pader ng lungsod. 16 Sinabi niya sa kanila, "Pumunta kayo sa mga burol at magtago o ang mga humahabol ay makikita
kayo. Magtago kayo doon sa loob ng tatlong araw hanggang ang mga humahabol ay makabalik. Pagkatapos magpatuloy
na sa inyong landas." 17 Sinabi ng mga lalaki sa kaniya, "Wala kaming pananagutan sa mga pangakong ipinagawa mo sa
aming sumpaan, kung hindi mo gagawin ito:
18 Kapag pumasok kami sa lupain, dapat itali mo itong matingkad na pulang lubid sa bintana na siyang pinagbabaan mo
sa amin, at magtitipon kayo sa bahay ng iyong ama at ina, iyong mga lalaking kapatid at ang buong sambahayan ng iyong
ama. 19 Sinuman ang lalabas sa mga pintuan ng iyong bahay patungo sa lansangan, ang kanilang dugo ay nasa kanilang
sariling mga ulo at wala kaming pananagutan. Pero kung may isang kamay na manakit sa sinumang kasama mo sa
bahay, ang kaniyang dugo ay nasa aming mga ulo.
20 Pero kung ipagsasabi mo itong aming pakay, kung gayon wala kaming pananagutan sa pangakong aming sinumpaan sa
iyo, sa pangakong pinagawa mong aming sumpaan." 21 Sumagot si Rahab, "Matupad nawa ang inyong sinabi." Pinaalis
niya sila at umalis sila. Pagkatapos itinali niya ang matingkad na pulang lubid sa bintana.
22 Umalis at umakyat sila sa mga burol at nanatili sila doon ng tatlong araw hanggang sa makabalik ang mga humahabol
sa kanila. Naghanap ang mga humahabol sa kahabaan ng daanan at wala silang natagpuan.
23 Bumalik ang dalawang lalaki at tumawid at nagbalik kay Josue anak ni Nun, at isinalaysay nila sa kaniya ang lahat ng
bagay na nangyari sa kanila. 24 At sinabi nila kay Josue, "Totoong ibinigay ni Yahweh ang lupaing ito. Natatakot ang lahat
ng mga naninirahan sa lupain dahil sa atin.

Chapter 3

1 Maagang bumangon si Josue, at umalis sila mula sa Sittim. Dumating sila sa Jordan, siya at ang lahat ng bayan ng Israel,
at nagkampo sila roon bago sila tumawid.
2 Pagkaraan ng tatlong araw, naglibot ang mga opisyales sa gitna ng kampo; 3 inutusan nila ang mga tao, "Kapag nakita
ninyo ang kaban ng tipan ni Yahweh na inyong Diyos, at ang mga Levitang paring binubuhat ito, dapat kayong umalis sa
lugar na ito at sundan iyon. 4 Dapat may pagitan ito ng dalawang libong kubit sa inyo. Huwag kayong lalapit dito, para
makita ninyo kung alin ang daraanan, dahil hindi pa ninyo dinaanan ang daang ito dati."
5 Sinabi ni Josue sa mga tao, "Ihandog ang inyong mga sarili kay Yahweh bukas, dahil gagawa si Yahweh ng mga
kababalaghan sa inyo." 6 Pagkatapos sinabi ni Josue sa mga pari, "Buhatin ang kaban ng tipan, at dumaan sa harapan ng
mga tao." Kaya binuhat nila ang kaban ng tipan at pumunta sa harapan ng mga tao.
7 Sinabi ni Yahweh kay Josue, "Sa araw na ito gagawin kitang dakila sa mga mata ng buong Israel. Malalaman nila na gaya
ng ako ay kasama ni Moises, ako ay makakasama mo. 8 Utusan mo ang mga pari na nagdala ng kaban ng tipan, 'Kapag
nakarating na kayo sa gilid ng tubig ng Jordan, dapat muna kayong huminto sa Ilog Jordan.'"
9 Pagkatapos sinabi ni Josue sa mga Israelita, "Pumarito kayo, at pakinggan ang mga salita ni Yahweh na inyong Diyos. 10
Sa pamamagitan nito malalaman ninyo na kasama ninyo ang buhay na Diyos at paaalisin mula sa inyong harapan ang
mga Cananaeo, ang mga Heteo, ang mga Hivita, ang mga Perezeo, ang mga Gergeseo, ang mga Amoreo, at ang mga
Jebuseo. 11 Tingnan ninyo! Ang kaban ng tipan ng Panginoon ng buong mundo ay mauunang itatawid sa inyo sa Jordan.
12 Ngayon pumili ng labindalawang kalalakihan mula sa mga lipi ng Israel, isang lalaki sa bawat isa. 13 Kapag nakaapak na
sa tubig ng Jordan ang mga talampakan ng mga paring may dala ng kaban ng tipan ni Yahweh, ang Panginoon ng buong
mundo, mahahati ang tubig ng Jordan, at kahit na ang daloy ng tubig na salungat sa agos ay hihinto sa pagdaloy at
mananatili sila sa isang tambakan.
14 Kaya nang umalis ang mga tao para tumawid sa Jordan, ang mga pari na may dala ng kaban ng tipan ay pinangunahan
ang bayan. 15 Sa sandaling sumapit na sa Jordan ang may dala ng kaban, at ang paa ng mga iyon na may dala ng kaban ay
lumubog sa gilid ng tubig (ngayon umaapaw ang Jordan sa lahat ng pangpang sa buong panahon ng pag-ani), 16 ang daloy
ng tubig na salungat sa agos ay nanatili sa isang tambakan. Tumigil sa pagdaloy ang tubig mula sa malalayong lugar.
Tumigil sa pagdaloy ang tubig mula sa Adam, ang lungsod na nasa tabi ng Zaretan, pababa sa karagatan ng Negeb, ang
Dagat na Asin. At tumawid ang mga tao malapit sa Jerico.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Nakatayo sa tuyong lupa sa gitna ng Jordan ang mga paring nagbuhat ng kaban ng tipan ni Yahweh hanggang
nakatawid na ang lahat ng bayan ng Israel sa tuyong lupa.

Chapter 4

[1] Nang nakatawid ang lahat ng mga tao sa Jordan, sinabi ni Yahweh kay Josue, [2] "Pumili ng labindalawang lalaki para sa
inyong mga sarili mula sa inyong bayan, isang lalaki mula sa bawat lipi. [3] Ibigay sa kanila ang kautusang ito: 'Kumuha ng
labindalawang bato mula sa gitna ng Jordan kung saan nakatayo ang mga pari sa tuyong lupa, at dalhin ninyo ang mga
iyon at ilapag ang mga iyon sa lugar kung saan kayo ngayon magpapalipas ng gabi.'"
[4] Pagkatapos tinawag ni Josue ang labindalawang lalaki na kaniyang pinili mula sa mga lipi ng Israel, isa sa bawat lipi. [5]
Sinabi ni Josue sa kanila, "Pumunta sa kalagitnaan ng Jordan sa unahan ng kaban ni Yahweh inyong Diyos, bawat isa sa
inyong na may isang bato sa kaniyang balikat--labindalawang bato, itayong katulad ng bilang ng mga lipi ng bayan ng
Israel.
[6] Magiging isa itong palatandaan sa inyong kalagitnaan para sa inyo kapag nagtanong ang inyong mga anak sa mga
darating na mga araw, 'Ano ang kahulugan ng mga batong ito sa inyo?' [7] Kaya sasabihin ninyo sa kanila, 'Nahati ang tubig
ng Jordan sa harap ng kaban ng tipan ni Yahweh. Nang makatawid ito sa Jordan, nahati ang tubig ng Jordan. Kaya ang
mga batong ito ay magiging isang alaala sa bayan ng Israel magpakailanman.'"
[8] Ginawa ng bayan ng Israel gaya ng iniutos ni Josue, at namulo sila ng labindalawang bato mula sa kalagitnaan ng
Jordan, gaya ng sinabi ni Yahweh kay Josue, inayos silang katulad ng bilang ng mga lipi ng bayan ng Israel. Binuhat nila
ang mga ito sa lugar kung saan nagpalipas sila ng gabi at itinayo nila ang mga ito roon. [9] Pagkatapos nagtayo si Josue ng
labindalawang bato sa kalagitnaan ng Jordan, sa lugar kung saan ang mga paa ng mga pari na nagbuhat ng kaban ng
tipan ay tumayo. At ang bantayog ay naroon hanggang sa araw na ito.
[10] Tumayo ang mga paring nagbuhat ng kaban sa kalagitnaan ng Jordan hanggang ang lahat ng iniutos ni Yahweh kay
Josue para sabihin sa bayan ay masunod, ayon sa lahat ng iniutos ni Moises kay Josue. Nagmadali tumawid ang mga tao. [11]
Nang matapos na sa pagtawid ang lahat ng mga tao, ang kaban ni Yahweh at ang mga pari ay tumawid sa harap ng mga
tao.
[12] Ang lipi ni Ruben, ang lipi ni Gad, at kalahating lipi ng Manases ay tumawid sa unahan ng bayan ng Israel nakahanay
bilang isang hukbo, gaya ng sinabi ni Moises sa kanila. [13] Humigit-kumulang apatnapung libong kalalakihang
nakahandang makipagdigma ay tumawid sa harap ni Yahweh, para sa labanan sa mga kapatagan ng Jerico. [14] Sa araw na
iyon ginawang dakila ni Yahweh si Josue sa mga paningin ng buong Israel. Pinarangalan nila siya--gaya ng pagparangal
nila kay Moises--sa lahat ng kaniyang mga araw.
[15] Pagkatapos nagsalita si Yahweh kay Josue, [16] "Utusan ang mga paring nagbubuhat ng kaban ng tipan ng mga kautusan
na umahon mula sa Jordan."
[17] Kaya, inutusan ni Josue ang mga pari, "Umahon mula sa Jordan." [18] Nang umahon ang mga paring nagbubuhat ng kaban
ng tipan ni Yahweh mula sa kalagitnaan ng Jordan, at ang mga talampakan nila ay inahon sa tuyong lupa, tapos
nanumbalik ang mga ang tubig ng Jordan at umapaw sa mga pampang nito, gaya noong apat na araw na ang
nakakalipas.
[19] Umahon ng Jordan ang mga tao sa ikasampung araw ng unang buwan. Nanatili sila sa Gilgal, silangan ng Jerico. [20] Ang
labindalawang bato na kanilang kinuha sa Jordan, itinayo ni Josue sa Gilgal. [21] Sinabi niya sa bayan ng Israel, "Kapag
tinanong ng inyong mga kaapu-apuhan ang kanilang mga ama sa darating na mga panahon, 'Ano ang mga batong ito?'
[22] Sabihin sa inyong mga anak, 'Dito ay kung saan pinatawid ang Israel sa tuyong lupa sa Jordan.' [23] Pinatuyo ni Yahweh na
inyong Diyos ang tubig sa Jordan para sa inyo, hanggang sa makatawid kayo, gaya ng ginawa ni Yahweh inyong Diyos sa
Dagat ng mga Tambo, na kaniyang tinuyo para sa atin hanggang tayo ay makatawid, [24] para malaman ng lahat ng mga tao
sa mundo na ang kamay ni Yahweh ay makapangyarihan, at paparangalan ninyo si Yahweh ang inyong Diyos
magpakailanman."

Chapter 5

[1] Pagkarinig ng lahat ng hari ng mga Amoreo sa kanlurang dako ng Jordan, at lahat ng hari ng mga Cananaeo, na nasa
baybayin ng Malaking Dagat, na pinatuyo ni Yahweh ang tubig sa Jordan hanggang nakatawid ang bayan ng Israel,
natunaw ang kanilang mga puso, at walang anumang espiritu sa kanila dahil sa mga Israelita.
[2] Sa panahong iyon sinabi ni Yahweh kay Josue, "Gumawa ka ng mga kutsilyo mula sa matigas na bato at tuliin minsan pa
ang lahat ng lalaki ng Israel." [3] Pagkatapos gumawa mismo si Josue ng mga kutsilyo mula sa matigas na bato at tinuli ang
lahat ng lalaki ng Israel sa Gibeat Haaralot.
[4] At ito ang dahilan na tinuli sila ni Josue: lahat ng lalaking lumabas sa Ehipto, kasama ang lahat ng kalalakihang
mandirigma, ay namatay sa ilang habang daan, pagkatapos nilang lumabas sa Ehipto. [5] Kahit tinuli na ang lahat ng
lalaking lumabas sa Ehipto, gayon man, walang batang lalaking ipinanganak sa ilang habang daang palabas ng Ehipto ay
tinuli.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

6 Naglakbay ang bayan ng Israel sa loob ng apatnapung taon sa ilang hanggang ang lahat ng tao, iyon ay, lahat ng
kalalakihang mandirigma na nakalabas sa Ehipto ay namatay, dahil hindi nila sinunod ang tinig ni Yahweh. Ipinangako
ni Yahweh sa kanila na hindi niya sila hahayaang makita ang lupaing ipinangako niya sa kanilang mga ninuno na
ibibigay sa amin, isang lupaing umaapaw ang gatas at pulot. 7 Ang kanilang mga anak na inalagaan ni Yahweh kapalit
nila na silang tinuli ni Josue, dahil hindi pa sila tinuli sa daan.
8 Nang tinuli silang lahat, nanatili sila sa kampo kung saan sila naroroon hanggang gumaling sila. 9 At sinabi ni Yahweh
kay Josue, "Sa araw na ito inalis ko ang kahihiyan ng Ehipto mula sa inyo." Kaya tinawag ang lugar na iyon sa pangalang
Gilgal hanggang sa araw na ito.
10 Nagkampo ang bayan ng Israel sa Gilgal. Ipinagdiwang nila ang Paskua sa ikalabing apat na araw ng buwan, sa gabi, sa
mga kapatagan ng Jerico. 11 At kinabukasan ng Paskua, sa araw mismong iyon, kinain nila ang ilan sa bunga ng lupain,
tinapay na walang lebadura, at inihaw na butil.
12 Tumigil ang manna sa araw matapos nilang kainin ang bunga ng lupain. Wala ng manna para sa bayan ng Israel, pero
kinain nila ang bunga ng lupain ng Canaan sa taong iyon.
13 Nang malapit na si Josue sa Jerico, tumingala siya at nakita, at masdan ito, isang lalaki ang nakatayo sa kaniyang
harapan; hinugot niya ang kaniyang espada at ito at nasa kamay niya. Lumapit si Josue sa kaniya at sinabing, "Ikaw ba ay
sa amin o para sa aming kaaway?"
14 Sinabi niya, "Wala sa alinman. Dahil ako ang pinuno ng hukbo ni Yahweh. Ngayon naparito ako." Pagkatapos
nagpatirapa si Josue sa lupa para sumamba at sinabi sa kaniya, "Ano ang sinasabi ng aking panginoon sa kaniyang
lingkod?" 15 Sinabi ng pinununo ng hukbo ni Yahweh kay Josue, "Hubarin mo ang iyong sandalyas mula sa iyong mga paa,
dahil banal ang lugar na iyong kinatatayuan." At ginawa iyon ni Josue.

Chapter 6

1 Ngayon nakasara lahat ang mga pasukan ng Jerico dahil sa hukbo ng Israel. Walang sinuman ang lumalabas at
pumapasok. 2 Sinabi ni Yahweh kay Josue, "Tingnan mo, ibinigay ko sa inyo ang Jerico, ang hari nito at mga sundalong
sinanay nito.
3 Dapat kayong magmartsa sa palibot ng lungsod, lahat ng kalalakihan sa digmaan ay lilibutin ang lungsod nang
minsanan. Dapat ninyong gawin ito sa loob ng anim na araw. 4 Dapat dalhin ng pitong pari ang pitong trumpetang gawa
sa mga sungay ng lalaking tupa sa harapan ng kaban. Sa ikapitong araw, dapat kayong magmartsa ng pitong beses palibot
ng lungsod at patunugin ng malakas ang mga trumpeta ng mga pari.
5 Dapat silang magpatunog ng isang mahabang tunog gamit ang sungay ng lalaking tupa at kapag marinig ninyo ang
tunog ng trumpeta dapat sumigaw ng napakalakas ang lahat ng mga tao at guguho ang pader ng lungsod. Dapat lumusob
ang mga sundalo, bawat isa ng deretso lang."
6 Pagkatapos tinawag ni Josue na anak na lalaki ni Nun, ang mga pari at sinabi sa kanila, "Buhatin ninyo ang kaban ng
tipan, at hayaang dalhin ng pitong pari ang pitong trumpetang gawa sa mga sungay ng lalaking tupa sa harapan ng kaban
ni Yahweh." 7 At sinabi niya sa mga tao, "Lumakad kayo at magmartsa sa palibot ng lungsdo at ang mga armadong
kalalakihan ay mauuna sa kaban ni Yahweh."
8 Tulad ng sinabi ni Josue sa bayan, dinala ng pitong pari ang pitong trumpetang gawa sa mga sungay ng lalaking tupa sa
harapan ni Yahweh. Habang nauuna sila, pinatunog nila nang malakas ang mga trumpeta. Sumunod sa kanila ang Kaban
ng Tipan ni Yahweh. 9 Lumakad ang mga armadong kalalakihan sa harapan ng mga pari, at gumawa sila ng isang
malakas na tunog sa kanilang mga trumpeta, pero pagkatapos ang hulihang bantay ay sumusunod sa likod ng kaban, at
tuluy-tuloy na hinipan ng mga pari ang kanilang mga trumpeta.
10 Pero inutos ni Josue sa bayan, sinabing, "Huwag kayong sumigaw. Dapat walang tunog ang lalabas sa inyong mga bibig
hanggang sa araw na sabihin kong sumigaw kayo. Sa pagkakataong iyon lamang kayo dapat sumigaw." 11 Kaya idinulot
niya na ang Kaban ni Yahweh ay ilibot nang minsan sa lungsod sa araw na iyon. Pagkatapos pumasok sila sa kanilang
mga kampo at nanatili sila sa kanilang kampo sa gabing iyon.
12 Kaya gumising ng maaga si Josue at binuhat ng mga pari ang Kaban ni Yahweh. 13 Ang pitong paring may dala ng pitong
trumpetang gawa sa mga sungay ng lalaking tupa sa harapan ng Kaban ni Yahweh at matatag na naglalakad, hinipan
nilang malakas ang mga trumpeta. Naglalakad sa kanilang harapan ang mga armadong sundalo. Pero nang ang hulihang
bantay ay naglakad sa likod ng Kaban ni Yahweh, saka hinipang malakas ng tuluy-tuloy ang mga trumpeta. 14 Nagmartsa
sila sa palibot ng lungsod nang minsan sa pangalawang araw at bumalik sa kampo. Ginawa nila ito sa loob ng anim na
araw.
15 Maaga silang gumising nang magbubukang liwayway nang ikapitong araw at nagmartsa sila palibot ng lungsod ayon sa
nakasanayan nila, sa pagkakataong ito pitong ulit. Sa araw na ito sila nagmartsa palibot ng slungsod nang pitong ulit. 16
Ito ay nasa ikapitong araw nang pinatunog nang malakas ng mga pari ang mga trumpeta, at iniutos ni Josue sa mga tao,
"Sumigaw! Dahil ibinigay sa inyo ni Yahweh ang lungsod.
17 Inilaan ni Yahweh para wasakin ang lungsod at ang lahat ng nasa loob nito. Tanging si Rahab ang bayarang babae ang
mabubuhay—siya at lahat ng kaniyang sambahayan—dahil itinago niya ang mga lalaking ipinadala natin. 18 Pero para sa

inyo, mag-ingat kayo tungkol sa mga bagay na itinakda para wasakin, kaya pagkatapos ninyo silang tandaan para
wasakin huwag ninyong kunin ang kahit ano sa mga iyon. Kung gagawin ninyo ito, gagawin ninyong isang bagay na
dapat wasakin ang kampo ng Israel at magdadala kayo ng kaguluhan dito. 19 Lahat ng pilak, ginto, at mga bagay na gawa
sa tanso at bakal ay nakalaan kay Yahweh. Dapat dalhin ang mga ito sa ingatang yaman ni Yahweh."
20 Kaya sumigaw ang mga tao at pinatunog nila nang malakas ang mga trumpeta. Nangyari ito nang narinig ng mga tao
ang tunog ng trumpeta, sumigaw sila nang napakalakas na sigaw at gumuho ang pader kaya umakyat ang mga tao sa
lungsod, sumugod ang bawat isa. At nabihag nila ang lungsod. 21 Winasak nila ng ganap ang lahat ng nasa lungsod gamit
ang talim ng espada—lalaki at babae, bata at matanda, lalaking baka, tupa at mga asno.
22 Pagkatapos sinabi ni Josue sa dalawang lalaking nagmanman sa lupain, "Puntahan ang bahay ng bayarang babae.
Dalhin palabas ang babae at lahat ng kasama niya, ayon sa inyong sumpa sa kaniya."
23 Kaya ang kabataang lalaki na nagmanman ay pumasok at inilabas si Rahab. Nilabas nila ang kaniyang ama, ina, mga
kapatid at lahat ng kamag-anak na kasama niya. Dinala nila sila sa isang lugar sa labas ng kampo ng Israel. 24 At sinunog
nila ang lungsod at lahat ng naririto. Tanging pilak, ginto at mga sisidlang tanso at bakal ang inilagay sa ingatang yaman
ng bahay ni Yahweh.
25 Pero pinahintulutan ni Josue si Rahab ang bayarang babae, ang sambahayan ng kaniyang ama, at lahat ng kasama niya
na mabuhay. Nanirahan siya sa Israel hanggang sa araw na ito, dahil itinago niya ang mga lalaking ipinadala ni Josue
para magmanman sa Jerico.
26 Pagkatapos sa pagkakataong iyon inutusan sila ni Josue kasama ng isang panunumpa at sinabi niya, "Sumpain ang tao
sa paningin ni Yahweh na magtatayong muli ng lungsod na ito, ang Jerico. Sa ikapapahamak ng kaniyang panganay na
anak na lalaki, ilalatag niya ang pundasyon at sa ikapapahamak ng kaniyang bunsong anak na lalaki, itatayo niya ang
mga tarangkahan nito." 27 Kaya kasama ni Josue si Yahweh at kumalat ang kaniyang katanyagan sa buong lupain.

Chapter 7

1 Pero kumilos ng hindi tapat ang bayan ng Israel tungkol sa mga bagay na inilaan para sa pagkawasak. Si Acan na anak
na lalaki ni Carmi na anak na lalaki ni Zimri na anak na lalaki ni Zera, mula sa lipi ni Juda, ay kumuha ng ilang bagay na
inilaan para sa pagkawasak, at sumiklab ang galit ni Yahweh laban sa bayan ng Israel.
2 Nagpadala ng mga kalalakihan si Josue mula sa Jerico sa Ai, malapit sa Beth Aven, silangan ng Bethel. Sinabi niya sa
kanila, "Umakyat kayo at manmanan ang lupain." Kaya lumakad ang mga kalalakihan at minanman ang Ai. 3 Nang
bumalik sila kay Josue, sinabi nila sa kaniya, "Huwag mong ipadala ang lahat ng tao sa Ai. Magpadala ka lamang ng
dalawa o tatlong libong kalalakihan para pumunta at lusubin ang Ai. Huwag mong ipadala ang lahat ng tao sa labanan,
dahil kakaunti lamang sila sa bilang."
4 Kaya mahigit tatlong libong kalalakihan lamang ang pumunta mula sa hukbo, pero tumakas ang mga ito mula sa mga
kalalakihan ng Ai. 5 Nakapatay ng mahigit tatlumpu't-anim na kalalakihan ang mga kalalakihan ng Ai habang tinugis nila
sila mula sa tarangkahan ng lungsod hanggang sa tibagang bato, at pinatay nila sila habang bumababa sila sa isang burol.
At natakot ang mga puso ng mga tao at iniwan sila ng kanilang tapang.
6 Pagkatapos pinunit ni Josue ang kaniyang mga kasuotan. Siya at mga nakatatanda ng Israel ay naglagay ng alikabok sa
kanilang ulo at iniyuko ang mukha sa lupa sa harapan ng kaban ni Yahweh, nanatili sila roon hanggang gabi. 7
Pagkatapos sinabi ni Josue, "Ah Panginoong Yahweh, bakit mo dinala ang bayang ito sa kabila ng Jordan? Para ibigay
kami sa mga kamay ng mga Amoreo para lipulin kami? Kung gagawa lamang kami ng magkakaibang desisyon at manatili
sa ibayong dako ng Jordan!
8 Panginoon, ano ang maaari kong sabihin, pagkatapos tumakas ang mga Israel sa harapan ng kanilang mga kaaway! 9
Dahil ang mga Cananaeo at lahat ng mga naninirahan sa lupain ay narinig ito. Nakapalibot sila sa amin at ginawang
makalimutan ng bayan sa mundo ang aming pangalan. At kaya anong gagawin mo para sa iyong dakilang pangalan?"
10 Sinabi ni Yahweh kay Josue, "Bumangon ka! Bakit ka nakadapa diyan? 11 Nagkasala ang Israel. Nilabag nila ang aking
tipan na aking iniutos sa kanila. Ninakaw nila ang ilan sa mga bagay na inilaan. Ninakaw nila at pagkatapos itinago rin
nila ang kanilang kasalanan sa pamamagitan ng paglalagay kung ano ang kanilang kinuha sa kanilang sariling mga pag-
aari. 12 Bilang bunga, hindi nakatayo ang bayan ng Israel sa harap ng kanilang mga kaaway. Tinalikuran nila ang kanilang
mga kaaway dahil sila mismo sa kanilang sarili ay inilaan para sa pagkawasak. Hindi na ako sasama sa inyo kahit kailan
maliban kung wawasakin ninyo ang mga bagay na dapat wasakin, pero nasa inyo pa rin.
13 Bumangon ka! Ilaan ang bayan sa akin at sabihin sa kanila, 'Ilaan ninyo ang inyong mga sarili kay Yahweh para bukas.
Dahil si Yahweh, ang Diyos ng Israel ay sinasabi, "Mayroong mga bagay na inilan para wasakin na nananatili sa inyo,
Israel. Hindi kayo makakatayo laban sa inyong mga kaaway hanggang tanggalin ninyo mula sa inyo ang lahat ng bagay
na ibinukod para wasakin."
14 Sa umaga, dapat ninyong ipakita ang inyong sarili sa pamamagitan ng inyong mga lipi. Ang lipi na pinili ni Yahweh ay
manggagaling malapit sa kanilang mga angkan. Dapat lumapit ang angkan na pinili ni Yahweh sa bawat sambahayan.
Dapat lumapit ang sambahayan na pinili ni Yahweh. 15 Mangyayari ito na ang isang taong nahuli at kung sino ang may

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

mga bagay na ibinukod para sa pagkawasak, susunugin siya, siya at lahat ng mayroon siya, dahil winasak niya ang tipan
ni Yahweh at dahil nakagawa siya ng isang kahiya-hiyang bagay sa Israel."'
16 Kaya, bumangon ng maaga kinaumagahan si Josue at inilapit ang Israel, lipi sa lipi, at ang lipi ni Juda ang napili. 17
Inilapit niya ang mga angkan ni Juda, at ang angkan ng Zerahita ang napili. Inilapit niya ang angkan ng mga Zerahita tao
sa tao, at si Zabdi ang napili. 18 Inilapit niya ang kaniyang sambahayan, tao sa tao, at si Achan na anak na lalaki ni Carmi
na anak na lalaki ni Zabdi na anak na lalaki ni Zerah, ang napili mula sa lipi ni Juda.
19 Pagkatapos sinabi ni Josue kay Achan, "Aking anak, sabihin mo ang katotohanan sa harap ni Yahweh, ang Diyos ng
Israel, at ibigay mo ang iyong pagtatapat sa kaniya. Pakiusap sabihin mo sa akin kung ano ang iyong nagawa. Huwag mo
itong itago sa akin." 20 Sumagot si Achan kay Josue, "Tunay nga, nagkasala ako laban kay Yahweh, ang Diyos ng Israel.
Ganito ang aking ginawa: 21 Nang nakita ko sa mga manloloob ang isang magandang balabal mula sa Babylon, dalawan-
daang sekel ng pilak, at isang bar ng ginto na nagtitimbang ng limampung sekel, aking ninais at kinuha ko ang mga ito.
Nakatago sila sa ilalim ng lupa sa gitna ng aking tolda, at ang pilak ay nasa ilalim nito."
22 Nagpadala si Josue ng mga mensahero, na siyang pumunta sa tolda at naroon ang mga bagay. Nang tiningnan nila,
natagpuan nila ang mga ito na nakatago sa kaniyang sariling tolda, at ang mga pilak na nasa ilalim ng mga ito. 23 Kinuha
nila ang mga bagay mula sa gitna ng tolda at dinala nila ang mga ito kay Josue at sa lahat ng bayan ng Israel. Ibinuhos
nila ang mga ito sa harapan ni Yahweh.
24 Pagkatapos kinuha ni Josue, at buong Israel na kasama niya, si Achan na anak na lalaki ni Zerah, at ang pilak, ang
balabal, ang bar ng ginto, kaniyang mga anak na lalaki at babae, kaniyang mga baka, kaniyang mga asno, kaniyang tupa,
kaniyang tolda, at lahat ng mayroon siya, at dinala nila sila sa lambak ng Achor.
25 Pagkatapos sinabi ni Josue, "Bakit mo kami ginulo? Guguluhin ka ni Yahweh sa araw na ito." Binato siya ng buong
Israel. At sinunog nila silang lahat, at binato nila sila. 26 Naglagay sila sa kaniyang ibabaw ng isang malaking bunton ng
mga bato na narito hanggang sa araw na ito. Pinawi ni Yahweh ang kaniyang lumalagablab na galit. Kaya ang pangalan
ng lugar ay ang lambak ng Achor hanggang sa ngayong araw na ito.

Chapter 8

1 Sinabihan ni Yahweh si Josue, "Huwag matakot; huwag mapanghinaan ng loob. Dalhin mo ang lahat ng mga tao sa
digmaan. Pumunta sa Ai. Tingnan mo, ang ibinibigay ko sa iyong kamay ang hari ng Ai, kaniyang bayan, kaniyang
siyudad, at kaniyang lupain. 2 Gagawin mo sa Ai at sa kaniyang hari gaya ng ginawa mo sa Jerico at sa kaniyang hari,
maliban na kunin mo ang panloloob at ang mga baka para sa iyong sarili. Magtakda ng isang pananambang sa likod ng
lungsod."
3 Kaya tumayo si Josue at kinuha ang mga kalalakihan sa digmaan patungong Ai. Pagkatapos pumili si Josue ng
tatlumpung libong kalalakihan—malakas, matapang na mga kalalakihan—at pinadala niya sila sa gabi. 4 Inutusan niya
sila, "Masdan ito, maglalagay kayo ng tambangan laban sa lungsod, sa likod nito. Huwag masyadong lumayo mula sa
lungsod, pero maging handa kayong lahat.
5 Lalapit ako at lahat ng mga kalalakihan na kasama ko sa lungsod. At kapag lumabas sila para salakayin tayo, lalayo tayo
mula sa kanila gaya ng dati. 6 Lalabas sila pagkatapos natin hanggang ilayo natin sila mula sa lungsod. Sinasabi nila,
'Lumalayo sila sa atin gaya ng ginawa nila noong una.' Kaya lalayo tayo mula sa kanila. 7 Pagkatapos lalabas kayo sa lugar
ng inyong pinagtataguan, at huhulihin ninyo ang lungsod. Ibibigay ito sa inyong kamay ni Yahweh na inyong Diyos.
8 Kapag nahuli ninyo ang lungsdo, susunugin ninyo ito. Gagawin ninyo ito kapag susundin ninyo ang utos na ibinigay sa
salita ni Yahweh. Tingnan mo, inutusan ko kayo." 9 Ipinadala sila ni Josue, at pumunta sila sa lugar ng tambangan, at
nagtago sila sa pagitan ng Bethel at Ai sa kanluran ng Ai. Pero natulog si Josue sa gabing iyon kasama ng mga tao.
10 Bumangon ng madaling araw si Josue at inihanda ang kaniyang mga sundalo, si Josue at ang mga nakatatanda ng
Israel, at sinalakay nila ang bayan ng Ai. 11 Lahat ng lumalaban na kalalakihan ay umakyat at nilapitan ang lungsod.
Lumapit sila sa lungsod at nagkampo sa hilagang dako ng Ai. Ngayon mayroong isang lambak sa pagitan nila at Ai. 12
Kinuha niya ang humigit-kumulang ng limang libong kalalakihan at itinakda sila sa pananambang sa kanlurang dako ng
lungsod sa pagitan ng Bethel at Ai.
13 Ipinuwesto nila ang lahat ng sundalo, ang mga pangunahing hukbo sa hilagang dako ng lungsod, at ang likurang bantay
sa kanlurang dako ng lungsod. Nagpalipas ng gabing si Josue sa lambak. 14 Nangyari ito nang nakita ng hari ng Ai, siya at
kaniyang hukbo ay bumangon ng maaga at nagmadaling lumabas para salakayin ang Israel sa lugar na nakaharap
patungo sa lambak ng Ilog Jordan. Hindi niya alam na naghihintay ang isang pananambang para sumalakay mula sa
likuran ng lungsod.
15 Si Josue at lahat ng Israel ay hinayaan ang kanilang sarili na matalo sa kanilang harapan, at tumakas sila patungo ng
ilang. 16 Lahat ng mga tao na nasa loob ng lungsod ay sama-samang tinawag para sumunod sa kanila, at sumunod sila kay
Josue at lumayo sila mula sa lungsod. 17 Walang lalaki ang umalis sa Ai at Bethel na siyang hindi lumabas para tugisin ang
Israel. Pinabayaan nila ang lungsod at iniwan itong bukas habang tinutugis nila ang Israel.
18 Sinabi ni Yahweh kay Josue, "Itutok ang sibat na iyon sa iyong kamay patungong Ai, dahil ibibigay ko ang Ai sa iyong
kamay." Itinutok ni Josue ang sibat na nasa kaniyang kamay patungo ng lungsod. 19 Ang mga sundalong nagtatago sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pananambang ay nagmadaling lumabas sa kanilang lugar nang inabot niya ang kaniyang kamay. Tumakbo at pumasok sila ng lungsod at hinuli ito. Mabilis nilang sinunog ang lungsod.
[20] Lumiko at lumingon ang mga kalalakihan ng Ai. Nakita nila ang usok mula sa lungsod na tumataas sa himpapawid, at hindi sila makatakas sa paraang ito o iyon. Dahil ang mga sundalong Israelita na siyang tumakas sa ilang ngayon ay
bumalik para harapin ang mga tumutugis sa kanila. [21] Nang nakita ni Josue at lahat ng Israel na nabihag ang siyudad ng pananambang na may tumataas na usok, umikot sila at pinatay ang mga kalalakihan ng Ai.
[22] At ang ibang mga sundalo ng Israel, ang mga umalis ng lungsod, lumabas para salakayin sila. Kaya hinuli ang kalalakihan ng Ai sa pagitan ng mga hukbo ng Israel, sa ilang bahagi nito at sa ilang bahagi na iyon. Sinalakay ng Israel
ang kalalakihan ng Ai; wala sa kanila ang nakaligtas o nakatakas. [23] Itinago nila ang hari ng Ai, na siyang binihag nilang buhay, at dinala nila siya kay Josue.
[24] Nangyari ito nang natapos patayin ng Israel ang lahat ng mga naninirahan ng Ai sa lupaing malapit sa ilang kung saan tinugis nila sila, at nang lahat sa kanila, sa isang kahuli-hulihan, na natalo sa pamamagitan ng talim ng espada, bumalik
ang lahat ng Israel sa Ai. Sinalakay nila ito sa pamamagitan ng talim ng espada. [25] Lahat ng natalo sa araw na iyon, kapwa
mga lalaki at babae, ay labindalawang libo, lahat ng bayan ng Ai. [26] Hindi ibinalik ni Josue ang kaniyang kamay na inabot niya, habang hinahawakan ang kaniyang sibat, hanggang tuluyang nawasak niya ang lahat ng bayan ng Ai.
[27] Kinuha lamang ng Israel ang mga alagang hayop at ang ninakaw mula sa lungsod para sa kanilang sarili, tulad ng
inutos ni Yahweh kay Josue. [28] Sinunog ni Josue ang Ai at ginawa itong isang tambakan ng mga nawasak magpakailanman. Ito ay isang lugar na pinabayaan sa araw na ito.
[29] Ibinitin niya ang hari ng Ai sa isang puno hanggang gabi. Nang palubog na ang araw, nagbigay ng utos si Josue at kinuha nila ang katawan ng hari pababa mula sa puno at itinapon ito sa harap ng tarangkahan ng lungsod. Nagtayo sila roon ng isang malaking tambakan ng mga bato sa ibabaw nito. Nanatili ang tambakan na iyon doon sa araw na ito.
[30] Pagkatapos itinayo ni Josue ang isang altar para kay Yahweh, ang Diyos ng Israel, sa Bundok Ebal, [31] gaya ni Moises ang
lingkod ni Yahweh na inutusan ang bayan ng Israel, ayon sa nakasulat sa aklat ng batas ni Moises: "Isang altar mula sa hindi nahating mga bato, na walang ni isa ang makahawak sa isang bakal na kagamitan." At naghandog siya rito ng handog na susunugin kay Yahweh, at nag-alay sila ng mga handog para sa kapayapaan. [32] At doon sa presensya ng bayan
ng Israel, isinulat niya sa mga bato ang isang kopya ng batas ni Moises.
[33] Lahat ng Israel, kanilang nakatatanda, mga opisyales, at kanilang mga hukom ay tumayo sa magkabilang bahagi ng kaban sa harap ng mga pari at mga Levita na nagdala ng kaban ng tipan ni Yahweh—ang dayuhan gayundin ang ipinanganak na katutubo—nakatayo sa harap ng Bundok Gerizim ang kalahati sa kanila at nakatayo sa harap ng Bundok Ebal ang ibang kalahati. Pinagpala nila ang bayan ng Israel, gaya ng iniutos ni Moises na lingkod ni Yahweh sa kanila sa simula.
[34] Pagkatapos, binasa ni Josue ang lahat ng mga salita sa batas, ang mga pagpapala at ang mga sumpa, gaya ng kanilang
isinulat sa aklat ng batas. [35] Walang isang salita mula sa lahat na inutos ni Moises na hindi binasa ni Josue sa harap ng pagpupulong ng Israel, kasama ang mga kababaihan, ang maliliit na mga bata, at ang mga dayuhan na siyang nanirahan sa kanila.

Chapter 9

[1] Pagkatapos ang lahat ng haring nanirahan sa kabila ng Jordan sa maburol na lupain, at sa mga mababang lupain ng baybayin ng Malawak na Dagat patungong Lebanon—ang mga Heteo, Amoreo, Cananaeo, Perizeo, Hivita, at ang mga
Jebuseo— [2] nagsama-sama ang mga ito sa ilalim ng isang pamumuno, para magkipagdigma laban kay Josue at Israel.
[3] Nang nabalitaan ng mga naninirahan sa Gabaon ang ginawa ni Josue sa Jerico at Ai, [4] gumawa sila ng isang tusong
plano. Tinustusan nila ang kanilang sarili ng mga pagkain at kumuha ng mga lumang sako at nilagay nila ang kanilang mga asno. Kumuha rin sila ng mga lumang sisidlang balat ng alak, gutay-gutay, at inayos. [5] Inilagay nila ang luma at sira-
sirang mga sandalyas sa kanilang mga paa, at nagsuot ng luma, sira-sirang kasuotan. Lahat ng kanilang pagkaing panustos ay tuyo at inaamag.
[6] Pagkatapos pumunta sila kay Josue sa kampo sa Gilgal at sinabi sa kaniya at sa mga kalalakihan ng Israel, "Naglakbay kami mula sa isang napakalayong bansa, kaya ngayon gumawa kayo ng isang kasunduan sa amin." [7] Sinabi ng mga
kalalakihan ng Israel sa mga Hivita, "Marahil kayo ay naninirahan sa malapit sa amin. Paano kami gagawa ng isang kasunduan sa inyo?" [8] Sinabi nila kay Josue, Kami ay inyong mga lingkod." Sinabi ni Josue sa kanila, "Sino kayo? Saan
kayo nagmula?"
[9] Sinabi nila sa kaniya, "Naparito ang inyong mga lingkod mula sa isang napakalayong lupain, dahil sa pangalan ni Yahweh na inyong Diyos. Narinig namin ang isang ulat tungkol sa kaniya at tungkol sa lahat ng bagay na ginawa niya sa Ehipto— [10] at lahat ng bagay na ginawa niya sa dalawang hari ng mga Amoreo sa kabilang dako ng Jordan—kay Sihon
hari ng Hesbon, at kay Og hari na Bashan na naroon sa Astarot.
[11] Sinabi sa amin ng aming nakatatanda at lahat ng naninirahan sa aming bansa, 'Magdala kayo ng mga pagkain sa inyong mga kamay para sa paglalakbay. Lumakad kayo at salubungin sila at sabihin sa kanila, "Kami ay inyong mga lingkod. Gumawa kayo ng isang kasunduan sa amin." [12] Ito ang aming tinapay, mainit pa ito nang kinuha namin sa aming mga

bahay sa araw na aming itinakdang pumunta rito sa inyo. Pero ngayon, tingnan ninyo, tuyo na ito at inaamag. 13 Itong mga sisidlang balat ay bago nang napuno ang mga ito, at tumingin ka, nasira na ang mga ito. Ang aming mga kasuotan at aming mga sandalyas ay naluma sa isang napakahabang paglalakbay."'

14 Kaya kinuha ng mga Israelita ang ilan sa kanilang mga pagkain, pero hindi sila sumangguni kay Yahweh para sa patnubay. 15 Gumawa ng kapayapaan si Josue sa kanila at gumawa ng isang taimtim na pangakong pinagtibay ng dugo, para hayaan silang mabuhay. Gumawa rin ng isang panata ang mga pinuno ng mga tao sa kanila.

16 Pagkalipas ng tatlong araw matapos gawin ng mga Israelita ang kasunduang ito sa kanila, nalaman nilang sila ay kanilang kapitbahay at nanirahan sila sa malapit. 17 Pagkatapos lumabas ang bayan ng Israel at pumunta sa kanilang mga lungsod ng ikatlong araw. Ang kanilang mga lungsod ay Gabaon, Caphira, Beerot, at Kiriat Jearim.

18 Hindi sila sinalakay ang bayan ng Israel dahil gumawa ang kanilang mga pinuno ng isang panata tungkol sa kanila sa harapan ni Yahweh, ang Diyos ng Israel. Nagmamaktol ang buong mga Israelita laban sa kanilang mga pinuno. 19 Pero sinabi ng lahat ng mga pinuno sa buong bayan, "Gumawa kami ng isang panata sa kanila tungkol sa kanila sa pamamagitan ni Yahweh, ang Diyos ng Israel, at ngayon hindi namin sila maaaring saktan.

20 Ito ang gagawin natin sa kanila: Para maiwasan ang anumang galit na maaaring dumating sa atin dahil sa panatang isinumpa namin na sa kanila, hahayaan natin silang mabuhay." 21 Sinabi ng mga pinuno sa kanilang bayan, "Hayaan silang mabuhay." Kaya, naging mamumutol ng kahoy at mga mananalok ng tubig ang mga Gabaonita para sa lahat ng mga Israelita, tulad ng sinabi ng mga pinuno tungkol sa kanila.

22 Ipinatawag sila ni Josue at sinabi, "Bakit nilinlang ninyo kami nang inyong sinabi, 'Napakalayo namin mula sa inyo', samantalang naninirahan kayo rito mismo kasama namin? 23 Ngayon, dahil dito, isinumpa kayo at ilan sa inyo ay palaging magiging mga alipin, iyong mga pumuputol ng kahoy at sumasalok ng tubig para sa bahay ng aking Diyos."

24 Sumagot sila kay Josue at sinabi, "Dahil sinabi ito sa inyong mga lingkod na inutusan ni Yahweh na inyong Diyos ang kaniyang lingkod na si Moises na ibigay sa inyo ang buong lupain, at wasakin ang lahat ng naninirahan sa lupain sa iyong harapan—kaya labis kaming natakot para sa aming mga buhay dahil sa inyo. Kaya iyan ang dahilan kung bakit ginawa namin ang bagay na ito. 25 Ngayon, tumingin ka, hawak mo kami sa iyong kapangyarihan. Anuman ang palagay ninyong mabuti at tama para gawin ninyo sa amin, gawin ito."

26 Kaya ginawa ito ni Josue para sa kanila: tinanggal niya sila sa pamamahala ng bayan ng Israel, at hindi nila pinatay ng mga Israelita. 27 Sa araw na iyon ginawa ni Josue ang mga Gabaonita na mga pamumutol ng kahoy at mananalok ng tubig para sa komunidad, at para sa altar ni Yahweh, hanggang sa araw na ito, sa lugar na pinili ni Yahweh.

Chapter 10

1 Ngayon narinig ni Adoni-sedec, hari ng Jerusalem na nasakop ni Josue ang Ai at tuluyang winasak ito, gaya ng ginawa niya sa Jerico at sa hari nito. At narinig nila kung paano gumawa ng kapayaapan ang bayan ng Gabaon sa Israel at namumuhay na kasama nila. 2 Ang bayan ng Jerusalem ay matindi ang takot dahil ang Gibeon ay isang napakalaking lungsod, gaya ng isa sa mga maharlikang mga lungsod. Ito ay mas malaki kaysa sa Ai, at ang lahat ng kalalakihan nito ay magigiting na mandirigma.

3 Kaya si Adoni-sedec, hari ng Jerusalem, ay nagpadala ng isang mensahe kay Oham, hari ng Hebron, kay Piram, hari ng Jarmuth, kay Japhia, hari ng Lachish, at kay Debir, hari ng Eglon: 4 Umakyat kayo sa akin at tulungan ako. Salakayin natin ang Gabaon dahil gumawa sila ng kapayapaan kay Josue at sa bayan ng Israel."

5 Ang limang hari ng Amoreo, ang hari ng Jerusalem, ang hari ng Hebron, ang Hari ng Jarmuth, ang hari ng Lachish, at hari ng Eglon ay umakyat, sila at lahat ng kanilang mga hukbo. Pinaghandaan nila ang kanilang kinalalagyan laban sa Gabaon, at sinalakay nila ito.

6 Ang bayan ng Gabaon ay nagpadala ng isang mensahe kay Josue at sa mga hukbo sa Gilgal. Sinabi nila, "Magmadali kayo! Huwag ninyong alisin ang inyong mga kamay sa inyong mga alipin. Umakyat kayo rito ng mabilisan at iligtas kami. Tulungan ninyo kami, dahil ang lahat ng hari ng mga Amoreo na nakatira sa maburol na bansa ay nagtipon ng sama-sama para salakayin kami." 7 Umakyat si Josue mula sa Gilgal, siya at ang mga lalaking mandirigma, at lahat ng lumalaban na kalalakihan.

8 Sinabi ni Yahweh kay Josue, "Huwag kang matakot sa kanila. Ibinigay ko sila sa inyong mga kamay. Wala isa sa kanila na makakapigil sa inyong pagsalakay."

9 Madaling nakarating si Josue sa kanila, naglakad ng buong magdamag mula sa Gilgal. 10 At nilito ni Yahweh ang mga kaaway sa harap ng Israel— na kung saan napatay sila sa isang malawakang pagpatay sa Gabaon, at tinugis sila sa daan paakyat ng Beth Horon, at pinatay sila sa daan ng Azeka at Maceda.

11 Habang tumatakbo sila mula sa Israel, pababa sa burol ng Beth Horon, hinulog ni Yahweh sa kanila ang mga malalaking bato mula sa langit hanggang sa Azeka, at namatay sila. Mas marami ang namatay dahil sa mga bato kaysa sa mga napatay sa pamamagitan ng mga espada sa mga kalalakihan ng Israel.

12 Pagkatapos nakipag-usap si Josue kay Yahweh sa araw na iyon na binigyan ni Yahweh ng tagumpay ang kalalakihan ng Israel laban sa mga Amoreo. Ito ang sinabi ni Josue kay Yahweh sa harap ng Israel, "Araw, manatili sa Gabaon, at buwan, sa lambak ng Ajalon."

[13] Ang araw ay nanatili pa rin, at ang buwan tumigil sa paggalaw hanggang ang bansa ay naghiganti sa kanilang mga
kaaway. Hindi ba ito nakasulat sa Ang Aklat ni Jashar? Nanatili ang araw sa gitna ng langit; hindi ito bumaba sa isang
buong araw. [14] Wala pang nangyari sa anumang araw gaya ng pangyayaring ito dati o pagkatapos nito, nang sinunod ni
Yahweh ang salita ng isang tao. Dahil si Yahweh ay nakikipagdigmaan sa kapakanan ng Israel.
[15] Si Josue at ang buong Israel na kasama niya ay bumalik sa kampo ng Gilgal. [16] Ngayon nakatakas ang limang hari at
nagtago sila sa loob ng kuweba sa Maceda. [17] Sinabi ito kay Josue, "Natagpuan sila! —ang limang hari na nagtago sa loob
ng kuweba sa Maceda!"
[18] Sinabi ni Josue, "Igulong ang malaking mga bato sa bukana ng kuweba at maglagay ng mga sundalo roon para bantayan
sila. [19] Huwag kayong manatili roon. Tugisin ang inyong mga kaaway at salakayin sila mula sa likuran. Huwag silang
pahintulutang makapasok sa loob ng kanilang mga lungsod dahil si Yahweh ang inyong Diyos ibinigay na sila sa inyong
mga kamay."
[20] Si Josue at ang mga anak ni Israel ay tinapos ang pagpatau sa kanila sa isang napakatinding pagpatay, hanggang sila ay
halos tuluyan ng mawasak; ilan lamang ang nakaligtas na tumakas sa mga pinatibay na mga lungsod. [21] Pagkatapos
bumalik ang buong hukbo ng mapayapa kay Josue sa mga kampo sa Maceda. At walang sinuman ang nangahas magsalita
ng isang salita laban sa sinumang bayan ng Israel.
[22] Pagkatapos sinabi ni Josue, "Buksan ang bukana ng kuweba at mula sa kuweba dalhin sa akin ang limang haring ito." [23]
Ginawa nila gaya ng sinabi niya. Dinala nila sa kaniya ang limang hari mula sa kuweba—ang hari ng Jerusalem, ang hari
ng Hebron, ang hari ng Jarmuth, ang hari ng Lachish, at ang hari ng Eglon.
[24] At nang dinala nila ang mga hari kay Josue, ipinatawag niya ang bawat kalalakihan ng Israel, at sinabi niya sa mga
pinuno ng mga sundalo na nakasama niya sa labanan, "Ilagay ninyo ang inyong mga paa sa kanilang mga leeg." Kaya
lumapit sila at inilagay ang kanilang mga paa sa kanilang mga leeg. [25] Pagkatapos sinabi niya sa kanila, "Huwag kayong
matakot at huwag kayong mabagabag. Maging malakas at matapang. Ito ang gagawin ni Yahweh sa lahat ng inyong mga
kaaway na kakalabanin ninyo."
[26] Pagkatapos sinalakay at pinatay ni Josue ang mga hari. Ibinitin niya sila sa ibabaw ng limang puno. Nakabitin sila sa
mga puno hanggang gabi. [27] Nang palubog na ang araw, nagbigay ng mga utos si Josue, at ibinaba sila mula sa mga puno
at inihagis sila sa loob ng kuweba kung saan sila nagtago. Nilagyan nila ng malalaking bato ang bukana ng kuweba. Ang
mga batong iyon nanatili pa rin hanggang sa araw na ito.
[28] Sa ganitong paraan, nasakop ni Josue ang Maceda sa araw na iyon at pinatay ang bawat isa gamit ang espada, kasama
ang hari nito. Tuluyan niya silang winasak at bawat nabubuhay na nilalang doon. Wala siyang itinirang mga nakaligtas.
Ginawa niya ito sa hari ng Maceda gaya ng ginawa niya sa hari ng Jerico.
[29] Dumaan si Josue at buong Israel mula sa Maceda patungong Libna. Pumunta siya sa labanan sa Libna. [30] Ibinigay din ni
Yahweh ito sa kamay ng Israel—kasama ang kanilang hari. Sinalakay ni Josue ang bawat nabubuhay na nilalang sa loob
nito gamit ag espada. Wala siyang iniwang nakaligtas na buhay sa loob nito. Ginawa niya sa hari gaya ng ginawa niya sa
hari ng Jerico.
[31] Pagkatapos dumaan si Josue at ang buong Israel mula sa Libna patungong Lachish. Nagkampo siya dito at
nakipagdigmaan laban dito. [32] Ibinigay ni Yahweh ang Lachish sa kamay ng Israel. Nasakop ni Josue ito ng ikalawang
araw. Sinalakay niya gamit ang kaniyang espada bawat nabubuhay na nilalang na nasa loob nito, gaya ng ginawa niya sa
Libna.
[33] Pagkatapos dumating si Horam, hari ng Gezer para tulungan ang Lachish. Sinalakay siya ni Josue at ang kaniyang
hukbo hanggang walang nakaligtas na naiwan.
[34] Pagkatapos dumaan si Josue at buong Israel mula sa Lachish patungong Eglon. Nagkampo sila rito at nakipagdigmaan
laban dito, [35] at nasakop ito ng parehong araw. Sinalakay nila ito gamit ang espada at tuluyan nilang winasak ang lahat
dito, gaya ng ginawa ni Josue sa Lachish.
[36] Pagkatapos dumaan si Josue at buong Israel mula sa Eglon patungong Hebron. Nakipagdigmaan sila laban dito. [37]
Nasakop nila ito at sinalakay gamit ang espada ang lahat dito, kasama ang hari at ang lahat ng mga nayon na nakapalibot
dito. Tuluyan nilang winasak ang bawat buhay na nilalang dito, walang iniwang nakaligtas, gaya ng ginawa ni Josue sa
Eglon. Tuluyan niyang winasak ito, at ang bawat buhay na nilalang dito.
[38] Pagkatapos bumalik si Josue, at ang buong hukbo ni Israel na kasama niya, at dumaan sila sa Debir at nakipagdigmaan
laban dito. [39] Nasakop niya ito at ang hari, at ang lahat ng mga katabing nayon nito. Sinalakay nila ang mga ito gamit ang
espada at tuluyang winasak ang bawat nabubuhay na nilalang dito. Hindi nag-iwan ng mga nakaligtas si Josue, gaya ng
ginawa niya sa Hebron at ang hari nito, gaya ng ginawa niya sa Libnah at ang hari nito.
[40] Nasakop ni Josue ang lahat ng lupain, ang maburol na bansa, ang Negev, ang mga kapatagan, at ang mga mababang
burol. Sa lahat ng kanilang mga hari wala siyang iniwang nakaligtas. Tuluyan niyang winasak ang bawat nabubuhay na
bagay, gaya ni Yahweh, ang Diyos ng Israel, na iniutos. [41] Sinalakay sila ni Josuegamit ang espada mula Kades Barnea
hanggang Gaza, at lahat ng bansa sa Gosen hanggang Gabaon.
[42] Nasakop ni Josue ang lahat ng mga haring ito at ang kanilang lupain sa isang iglap dahil si Yahweh, ang Diyos ng Israel,
nakipaglaban para sa Israel. [43] Pagkatapos si Josue, at ang lahat ng Israel kasama niya, ay bumalik kampo sa Gilgal.

Chapter 11

[1] Nang narinig ito ni Jabin, hari ng Hazor, nagpadala siya ng isang mensahe kay Jobab, hari ng Madon, sa hari ng
Shimron, at sa hari ng Acsap. [2] Nagpadala rin siya ng mensahe sa mga hari na nasa hilagang maburol na bansa, sa Ilog
Jordan lambak sa katimugan ng Cinneret, sa mga kapatagan, at sa maburol ng bansa ng Dor sa kanluran. [3] Nagpadala rin
siya ng isang mensahe sa mga Cananaeo sa silangan at kanluran, ang mga anak ni Het, ang mga Perezeo, ang mga
Jebuseo sa maburol na bansa, at ang mga Hivita sa Bundok Hermon sa lupain ng Mispa.
[4] Lahat ng kanilang hukbo ay dumating kasama nila, isang malaking bilang ng mga sundalo, sa bilang na gaya ng mga
buhangin sa dalampasigan. Mayroon silang napakalaking bilang ng mga kabayo at mga karwahe. [5] Nagkita ang lahat ng
mga haring ito sa itinakdang oras, at nagkampo sila sa mga tubig ng Merom para makipaglaban sa Israel.
[6] Sinabi ni Yahweh kay Josue, " Huwag kang matakot sa kanilang harapan, dahil bukas sa oras na ito ibibigay ko silang
lahat sa Israel bilang patay na kalalakihan. Pipilayin mo ang kanilang mga kabayo, at susunugin mo ang kanilang mga
karwahe." [7] Dumating si Josue at lahat ng mga lalaking mandirigma. Dumating silang bigla sa mga tubig ng Merom, at
nilusob ang mga kaaway.
[8] Ibinigay ni Yahweh ang kaaway sa kamay ng Israel, at sinaksak nila sila ng espada at hinabol sila sa Sidon, Misrepot
Maim, at sa lambak ng Mispa sa silangan. Sinalakay nila sila gamit ang espada hanggang walang nakaligtas sa kanila ang
natira. [9] Ginawa ni Josue sa kanila gaya ng sinabi sa kaniya ni Yahweh. Pinilayan niya ang mga kabayo at sinunog ang
mga karwahe.
[10] Bumalik si Josue sa oras na iyon at binihag ang Hazor. Sinaksak niya ang hari gamit ang espada. (Naging pinuno ang
Hazor ng lahat ng mga kahariang ito.) [11] Sinalakay nila gamit ang espada ang lahat ng buhay na nilalang ang naroroon, at
hiniwalay niya sila para wasakin, kaya walang buhay na nilalang ang natirang buhay. Pagkatapos sinunog niya ang
Hazor.
[12] Binihag ni Josue lahat ng mga lungsod ng mga haring ito. Binihag din niya ang lahat ng kanilang mga hari at nilusob
sila gamit ang espada, gaya ng inutos ni Moises na lingkod ni Yahweh. [13] Hindi sinunog ng Israel ang mga lungsod na
ginawa sa mga tambak, maliban sa Hazor. Si Josue lamang ang nagsunog nito.
[14] Kinuha ng hukbo ng Israel ang lahat ng ninakaw mula sa mga lungsod na ito kasama ng mga alagang hayop para sa
kanilang mga sarili. Pinatay nila ang bawat tao gamit ang espada hanggang ang lahat ay namatay. Wala silang itinirang
buhay na nilalang. [15] Gaya ng inutos ni Yahweh sa kianyang lingkod na si Moises, sa parehong paraan, inutos ni Moises
kay Josue. At kaya walang iniwan si Josue na hindi tapos sa anumang bagay sa lahat ng inutos na iyon ni Yahweh kay
Moises na gawin.
[16] Kinuha ni Josue ang lahat ng lupaing iyon, ang maburol na bansa, lahat ng Negev, lahat ng lupain ng Goshen, ang mga
mababang burol, ang lambak Ilog Jordan, ang maburol na bansa ng Israel, at ang mga mababang lupain. [17] Mula sa
Bundok Halak na malapit sa Edom, at papuntang hilaga gaya sa layo ng Baal Gad sa lambak malapit sa Lebanon sa ibaba
ng Bundok Hermon, binihag niya lahat ng kanilang mga hari at pinatay sila.
[18] Nakipaglaban si Josue ng isang mahabang panahon sa lahat ng mga hari. [19] Walang isang lungsod ang gumawa ng
kapayapaan sa mga hukbo ng Israel maliban sa mga Hivita na naninirahan sa Gabaon. Binihag ng Israel lahat ng
natitirang mga lungsod sa digmaan. [20] Dahil si Yahweh ang nagpatigas sa kanilang mga puso para sila ay pumunta at
makipaglaban sa Israel, kaya ganap niyang winasak sila, at hindi nagpapakita ng awa sa kanila, gaya sa itinuro niya kay
Moises.
[21] Pagkatapos dumating si Josue sa panahong iyon at winasak niya ang Anakim. Ginawa niya ito sa maburol na bansa, sa
Hebron, Debir, Anab, at sa lahat ng maburol na bansa ng Juda, at sa lahat ng maburol na bansa ng Israel. Ganap na
winasakl ni Josue sila at kanilang mga lungsod. [22] Wala sa mga Anakim ang natira sa lupain ng Israel maliban sa Gaza,
Gat, at Asdod.
[23] Kaya binihag ni Josue ang buong lupain, gaya ng sinabi ni Yahweh kay Moises. Ibinigay ni Josue ito bilang isang pamana
ng Israel, itinalaga sa bawat lipi nila. Pagkatapos nagkaroon ng pahinga ang lupain mula sa mga digmaan.

Chapter 12

[1] Ngayon ito ang mga hari ng lupain, na siyang lumupig ng kalalakihan ng Israel. Inangkin ng mga Israelita ang lupa sa
silangang bahagi ng Jordan kung saan sumisikat ang araw, mula sa lambak ng Ilog Arnon patungo sa Bundok Hermon, at
lahat ng Araba sa silangan. [2] Si Sihon ay hari ng mga Amoreo, na nakatira sa Hesbon. Namuno siya mula sa Aroer, kung
saan nasa gilid ng bangin ng Arnon mula sa gitna ng lambak, at kalahati ng Galaad pababa sa Ilog Jabbok sa hangganan
ng mga Ammonita.
[3] Pinamunuan din ni Sihon ang Araba patungo sa Dagat ng Cinneret, sa silangan, patungo sa Dagat ng Araba (ang Dagat
ng Asin) patungong silangan, hanggang sa Beth Jesimot at patungong timog, patungo sa paanan ng mga libis ng Bundok
Pisga. [4] Si Og, hari ng Bashan, isa sa natira ng Rephaim, na nanirahan sa Astarot at Edrei. [5] Namuno siya sa Bundok
Hermon, Saleca, at lahat ng Bashan, patungo sa hangganan ng bayan ng Gesur at mga Maacateo, at kalahati ng Galaad,
patungo sa hangganan ni Sihon, hari ng Hesbon.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[6] Tinalo sila ni Moises na lingkod ni Yahweh, at ng bayan ng Israel, at ibinigay ni Moises na lingkod ni Yahweh ang lupain
bilang pag-aari sa mga Rubenita, ng mga Gadita, at sa kalahating lipi ni Manases.
[7] Ito ang mga hari ng lupain na siyang tinalo ni Josue at ng bayan ng Israel sa kanlurang bahagi ng Jordan, mula sa Baal
Gad sa lambak malapit sa Lebanon patungo sa Bundok Halak malapit sa Edom. Ibinigay ni Josue ang lupain sa mga lipi
ng Israel para sa kanila para angkinin. [8] Ibinigay niya ang maburol na bansa, ang mga mababang lupain, ang Araba, ang
mga gilid ng mga bundok, ang ilang, at ang Negeb—ang lupain ng mga Heteo, mga Amoreo, mga Cananaeo, mga Perezeo,
mga Hivita, at mga Jebuseo.
[9] Ang mga hari kabilang ang hari ng Jerico, ang hari ng Ai na nasa tabi ng Bethel, [10] ang hari ng Jerusalem, ang hari ng
Enaim, [11] ang hari ng Jarmut, ang hari ng Lachish, [12] ang hari ng Eglon, ang hari ng Gezer,
[13] ang hari ng Debir, ang hari ng Geder, [14] ang hari ng Horma, ang hari ng Arad, [15] ang hari ng Libna, ang hari ng Adulam, [16]
ang hari ng Maceda, ang hari ng Bethel,
[17] ang hari ng Tappua, ang hari ng Hepher, [18] ang hari ng Apek, ang hari ng Lasaron, [19] ang hari ng Madon, ang hari ng
Hasor, [20] ang hari ng Simron-Meron, ang hari ng Acsap,
[21] ang hari ng Taanac, ang hari ng Megiddo, [22] ang hari ng Kedes, ang hari ng Jocneam sa Carmel, [23] ang hari ng Dor sa
Napat Dor, ang hari ng Goyim sa Gilgal, [24] at ang hari ng Tirsa. Ang kabuuang bilang ng mga hari ay tatlumpu't isa.

Chapter 13

[1] Ngayon matanda na si Josue at nasa ganap ng mga taon nang sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Matanda ka na at marami ng
taon ang iyong dinaanan, pero napakarami pa ring lupain ang bibihagin.
[2] Ito pa rin ang lupaing natitira: lahat ng mga rehiyon ng mga Palestina, at lahat ng mga Gessureo, [3] (mula sa Sihor, na
nasa silangan ng Ehipto, at pahilaga sa hangganan ng Ekron, na itinuring na ari-arian ng mga Cananaeo; ang limang
namumuno ng Palestina, ng mga Gazeo, Asdodeo, Ashkelon, Gath, at Ekron—ang nasasakupan ng mga Awites).
[4] Doon sa timog, mayroon pa rin lahat ng mga lupain ng mga Cananaeo, at Meara na pag-aari ng mga taga-Sidon, sa Apek,
sa hangganan ng mga Amoreo; [5] ang lupain ng mga Gebalita, ang buong Lebanon patungo sa sikat ng araw, mula sa Baal
Gad sa ibaba ng Bundok Hermon hanggang Lebo Hamat.
[6] Gayon din, lahat ng mga naninirahan sa maburol na lupain mula sa Lebanon hanggang sa Misrepot Maim, kabilang ang
buong bayan ng Sidon. Itataboy ko sila sa harapan ng mga hukbo ng Israel. Tiyaking italaga ang lupain sa Israel bilang
isang pamana, ayon sa inutos ko sa iyo. [7] Hatiin ang lupaing ito bilang isang pamana para sa siyam na lipi at para sa
kalahating lipi ni Manases."
[8] Kasama ang ibang kalahating lipi ni Manases, ang mga Rubenita at ang mga Gadita ay nakatanggap ng kanilang mga
mana na ibinigay ni Moises sa kanila sa bandang silangan ng Jordan, [9] mula sa Aroer, na nasa gilid ng bangin sa ilog
Arnon (kabilang ang lungsod na nasa gitna ng bangin), sa lahat ng kapatagan ng Medeba hanggang sa Dibon;
[10] lahat ng mga lungsod ng Sihon, hari ng mga Amoreo, na namuno sa Hesbon, sa hangganan ng mga Ammonita; [11] Galaad,
at ang rehiyon ng mga Gesurita at mga Maacateo, buong Bundok Hermon, buong Basan hanggang Saleca; [12] ang buong
kaharian ng Og sa Basan, na naghari sa Astarot at Edrei—ito ang mga naiwan sa labi ng Rephaim—sinalakay sila ni
Moises gamit ang espada at itinaboy sila.
[13] Pero hindi pinalayas ng bayan ng Israel ang mga Gesurita o ang mga Maacateo. Sa halip, nanirahan ang Gesur at
Maacat sa Israel hanggang sa araw na ito.
[14] Ang lipi lamang ni Levi ang hindi binigyan ni Moises ng pamana. "Ang mga handog kay Yahweh, ang Diyos ng Israel,
gumawa sa pamamagitan ng apoy," ang kanilang pamana, tulad ng sinabi ng Diyos kay Moises.
[15] Binigyan ni Moises ng isang pamana ang lipi ni Ruben, angkan sa angkan. [16] Ang kanilang nasasakupan ay mula sa
Aroer, sa gilid ng bangin ng Ilog Arnon, at ang lungsod na nasa gitna ng lambak, at buong kapatagan sa Medeba.
[17] Tinanggap din ni Ruben ang Hesbon, at ang lahat ng mga lungsod nito na nasa kapatagan, Dibon, at Bamoth Baal, at
Beth Baalmeon, [18] at Jahaz, at Kademot, at Mepaat, [19] at Kiriataim, at Sibma, at Zeretsahar sa burol ng lambak.
[20] Tinanggap din ni Ruben ang Beth Peor, ang mga libis ng Pisga, Beth Jeshimot, [21] lahat ng mga lungsod ng kapatagan, at
ang buong kaharian ni Sihon na hari ng mga Amoreo, na naghari sa Hesbon, na magkasamang tinalo ni Moises kasama
ang mga pinuno ng Midian, Evi, Rekem, Zur, Hur at Reba, ang mga prinsipe ni Sihon, na nanirahan sa lupain.
[22] Pinatay din ng bayan ng Israel si Balaam na anak na lalaki ni Beor gamit ang espada, na nagsanay sa paghula, kasama
ang ibang pinatay nila. [23] Ang hangganan ng lipi ni Ruben ay ang Ilog Jordan; ito ang kanilang hangganan. Ito ang pamana
ng lipi ni Ruben, ibinigay sa bawat mga angkan nila, kasama ng kanilang mga lungsod at mga nayon.
[24] Ito ang ibinigay ni Moises sa lipi ni Gad, angkan sa angkan: [25] Ang kanilang nasasakupan ay Jacer, lahat ng mga lungsod
ng Galaad at kalahati ng lupa ng mga Ammonita, hanggang Aroer, na nasa silangan ng Rabba, [26] mula sa Hesbon
hanggang sa Ramath Mizpeh at Betonim, mula sa Mahanaim hanggang sa nasasakupan ng Debir.
[27] Doon sa lambak, binigay sa kanila ni Moises ang Beth Haram, Beth Nimra, Sucot, at Zapon, ang natitirang kaharian ni
Sihon na hari ng Hesbon, kasama ang Jordan bilang isang hangganan, hanggang sa ibabang dulo ng dagat ng Cinneret,
pasilangan sa ibayo ng Jordan. [28] Ito ang pamana ng lipi ni Gad, angkan sa angkan, kasama ang kanilang mga lungsod at
mga nayon.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[29] Nagbigay ng pamana si Moises sa kalahating lipi ni Manases. Itinalaga ito sa kalahating lipi ng bayan ni Manases,
ibinigay sa bawat mga lipi nila. [30] Ang kanilang nasasakupan ay mula sa Mahanaim, buong Basan, buong kaharian ni Og
hari ng Basan, at sa buong bayan ng Jair, na nasa Basan, animnapung lungsod; [31] kalahati ng Galaad, at Astarot at Edrei
(ang mga maharlikang lungsod ng Og sa Basan). Ito ang mga itinalaga sa angkan ni Machir na anak na lalaki ni Manases
—kalahati ng bayan ni Machir, na ibinigay sa bawat mga pamilya nila.
[32] Ito ang pamana na itinalaga ni Moises sa kanila sa mga kapatagan ng Moab, sa ibayo ng Jordan silangan ng Jerico. [33]
Hindi binigyan ni Moises ng pamana ang lipi ng Levi. Yahweh, ang Diyos ng Israel ang kanilang pamana, tulad ng sinabi
niya sa kanila.

Chapter 14

[1] Ito ang mga lugar ng lupain na tinanggap ng bayan ng Israel bilang kanilang mana sa lupain ng Canaan, na nakalaan
para sa kanila ni Eleazar na pari, ni Josue na anak na lalaki ni Nun, at ng mga pinuno ng mga lipi ng mga pamilya ng
kanilang mga ninuno sa loob ng bayan ng Israel.
[2] Ang kanilang pamana ay pinili sa pamamagitan ng palabunutan para sa siyam at kalahating mga lipi, gaya lamang ng
iniutos ni Yahweh sa pamamagitan ng kamay ni Moises, [3] Dahil ibinigay ni Moises ang pamana sa dalawa at kalahating
mga lipi sa ibayong Jordan, pero sa mga Levita, wala siyang pamana. [4] Ang lipi ni Jose ay talagang dalawang lipi, Manases
at Ephraim. At walang bahagi ng pamana ang ibinigay sa mga Levita doon sa lupain, pero may mga lungsod lamang para
matirahan, kasama ang kanilang mga lupang-pastulan para sa kanilang alagang baka at para sa kanilang sariling
materyal na pangangailangan. [5] Ginawa ng bayan ng Israel ang iniutos ni Yahweh kay Moises, kaya naitalaga nila ang
lupain.
[6] Pagkatapos nagpunta ang lipi ni Juda kay Josue sa Gilgal. Sinabi ni Caleb na anak ni Jepunne na Canezeo, sinabi sa
kaniya, "Alam mo kung ano ang sinabi ni Yahweh kay Moises na lingkod ng Diyos tungkol sa iyo at sa akin sa Kades
Barnea. [7] Apatnapung taong gulang ako nang isinugo ako ni Moises na lingkod ni Yahweh mula sa Kades Barnea para
magmanman sa lupain. Muli akong nagdala nang isang ulat sa kaniya na parang ito ay nasa puso ko para gawin.
[8] Pero ang aking mga kapatid ay sumama sa akin na nagawang matakot ang puso ng bayan. Pero lubos akong sumunod
kay Yahweh na aking Diyos. [9] Sumumpa si Moises sa araw na iyon na sinasabing, 'Tiyak na ang lupang nilakaran mo ay
magiging isang pamana para sa iyo at para sa iyong mga anak magpakailanman, dahil lubos kang sumunod kay Yahweh
na aking Diyos.'
[10] Ngayon, tingnan mo! Pinanatili akong buhay ni Yahweh nitong apatnapu't limang taon, gaya ng kaniyang sinabi—mula
sa panahon nang sinabi ni Yahweh ang salitang ito kay Moises, habang naglalakad ang Israel sa ilang. Ngayon, tingnan
mo! Walumpu't limang taong gulang na ako. [11] Malakas pa rin ako ngayon gaya noong araw na isinugo ako ni Moises. Ang
lakas ko ngayon ay katulad ng lakas ko noon, para sa digmaan at para sa pag-alis at sa pagdating.
[12] Kaya ngayon ibigay mo sa akin ang maburol na bansang ito, na ipinangako sa akin ni Yahweh ng araw na iyon. Dahil
narinig mo sa araw na iyon ang Anakim ay mayroong malalaking pinagtibay na mga lungsod. Maaaring si Yahweh ay
magiging kasama ko at paalisin ko sila, gaya nang sinabi ni Yahweh."
[13] Pagkatapos pinagpala siya ni Josue at ibinigay ang Hebron bilang isang pamana kay Caleb na lalaking anak ni Jepunne.
[14] Kaya naging pamana ang Hebron kay Caleb na lalaking anak ni Jepunne na Cenezeo hanggang sa araw na ito, dahil
lubos siyang sumunod kay Yahweh, ang Diyos ng Israel. [15] Ngayon, Kiriat Arba ang dating pangalan ng Hebron. (Si Arba
ang pinakadakilang lalaki sa mga Anakim). Pagkatapos nagkaroon ng kapahingahan ang lupain mula sa digmaan.

Chapter 15

[1] Ang pagtatakda ng lupain para sa lipi ng bayan ng Juda, ibinigay sa kanilang mga angkan, pinalawak ang timog
hanggang sa hangganan ng Edom, kasama ang ilang ng Sin bilang pinaka-malayong dako sa timog. [2] Ang kanilang
hangganan sa timog ay sinimulan sa dulo ng Dagat ng Asin, mula sa dalampasigan na nakaharap sa timog.
[3] Ang sumunod na kanilang hangganan ay lumabas sa timog ng kaburulan ng Akrabbim at dumaan sa Sin, at umahon sa
timog ng Kades Barnea, sa Hezron, at hanggang sa Addar, kung saan lumiko patungong Karka. [4] Dumaan ito patungong
Azmon, nagdaan sa batis ng Ehipto, at dumating ito sa dulo ng dagat. Ito ang kanilang hangganan sa timog.
[5] Ang silangang hangganan ay ang Dagat ng Asin, na nasa bibig ng Jordan. Ang hangganan sa hilaga ay nagsisimula sa
dalampasigan ng dagat sa bibig ng Jordan. [6] Umahon ito sa Beth Hogla at dumaan patungong timog ng Beth Araba.
Pagkatapos umahon ito sa Bato ng Bohan (si Bohan ang anak na lalaki ni Reuben).
[7] Pagkatapos ang hangganang paahon sa Debir mula sa lambak ng Achor, at gayon din pahilaga, lumiliko patungong
Gilgal, na kasalungat sa kaburulan ng Adummim, na nasa katimugang bahagi ng ilog. Pagkatapos ang hangganan na
dinaanan sa mga bukal ng En Shemes at papuntang En Rogel. [8] Pagkatapos ang hangganang paahon sa lambak ng Ben
Hinnom patungo sa bahaging timog ng lungsod ng Jebuseo (iyon ay, Jerusalem). Pagkatapos paahon ito sa tuktok ng
kaburulan na nasa lambak ng Hinnom, sa kanluran, na nasa dulo ng hilagang parte ng lambak ng Rephaim.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[9] Pagkatapos umabot sa hangganan mula sa tuktok ng mga burol papunta sa bukal ng Neptoa, at lumabas mula doon
papunta sa mga lungsod ng Bundok Efron. Pagkatapos lumiko ang hangganan paikot sa Baala (pareho sa Kiriat Jearim). [10]
Pagkatapos umikot ang hangganan sa kanluran ng Baala sa Bundok Seir, at dumaan sa gilid ng Bundok Jearim sa Hilaga
(pareho sa Kesalon), bumaba sa Beth Shemes, at dumaan sa Timna.
[11] Lumabas ang hangganan sa gilid ng pahilagang burol ng Ekron, at pagkatapos lumiko paikot sa Sikeron at dumaan sa
Bundok Baala, mula sa kung saan papunta hanggang Jabneel. Nagtapos ang hangganan sa dagat. [12] Ang Malaking Dagat
ang hangganan ng pakanluran at ng mga dalampasigan nito. Ito ang hangganang paikot sa lipi ni Juda, angkan sa angkan.
[13] Sa pagsunod ng utos ni Yahweh kay Josue, Binigyan ni Josue si Caleb na anak na lalaki ni Jepunne ng isang itinalagang
lupain sa kalagitnaan ng lipi ng Juda, Kiriat, Arba, iyon ay Hebron. (Si Arba ang ama ni Anak.) [14] Pinalayas ni Caleb mula
doon ang tatlong lipi ng mga kaapu-apuhan ni Anak: Sesai Aiman at Talmai, mga kaapu-apuhan ni Anak. [15] Umakyat siya
mula doon laban sa mga naninirahan sa Debir (ang pangalang Debir ay karaniwang tinawag na Kiriat Seper).
[16] Sinabi ni Caleb, "Ang lalaking lulusob sa Kiriat Seper at bibihagin ito, ibibigay ko sa kaniya si Acsa ang aking anak na
babae bilang isang asawa." [17] Si Otniel anak na lalaki ni Kenaz, kapatid na lalaki ni Caleb, ang bumihag dito. Kaya ibinigay
ni Caleb sa kanya si Acsa na kaniyang anak na babae bilang isang asawa.
[18] Nangyari ito nang pumunta si Acsa sa kaniya, pilit siyang humingi sa kaniyang ama ng isang bukid. At nang bumaba
siya sa kaniyang asno, sinabi ni Caleb sa kaniya, "Ano ang nais mo?"
[19] Sumagot si Acsa, "Gumawa ka sa akin ng isang natatanging pabor. Yamang ibinigay mo sa akin ang lupain ng Negev,
bigyan mo rin ako ng ilang mga bukal ng tubig." At ibinigay ni Caleb sa kanya ang mataas na bahagi ng mga bukal at
mababang bahagi ng mga bukal.
[20] Ito ay ang minana ng lipi ng bayan ng Juda, na ibinigay sa kanilang mga angkan.
[21] Ang mga lungsod na kabilang sa lipi ng Juda na nasa pinaka-timog, patungo sa hangganan ng Edom, ay ang mga
Kabzeel, Eder, Jagur, [22] Kina, Dimona, Adada, [23] Kedes, Hazor, Itnan, [24] Zip, Telem, Bealot.
[25] Hazor Hadatta, Keriot Hezron (Ito rin ay kilala bilang Hazor), [26] Amam, Sema, Molada, [27] Hazar, Gadda, Hesmon, Beth
Pelet, [28] Hazar Sual, Beerseba, Bizotia.
[29] Baala, Iyim, Ezem, [30] Eltolad, Cesil, Horma, [31] Siclag, Madmanna, Sansanna, [32] Lebaot, Silim, Ain, at Rimmon. Ang mga ito
ay dalawamput-siyam na mga lungsod lahat, hindi kabilang ang kanilang mga nayon.
[33] Sa babang bahagi ng maburol na bansa sa kanluran, naroon ang mga Estaol, Zora, Asna, [34] Sanoa, En Gannim, Tappua,
Enam, [35] Jarmut, Adullam, Soco, Azeka, [36] Saaraim, Aditaim, at Gedera (ito ay Gederotaim). Ang mga ito ay labing-apat na
lungsod sa bilang, hindi kabilang ang kanilang mga nayon.
[37] Zenan, Hadasa, Migdalgad, [38] Dilean, Mispa, Jokteel, [39] Lachis, Bozkat, Eglon.
[40] Cabbon, Lamam, Citlis, [41] Gederot, Beth Dagon, Naama, Maceda. Ang mga ito ay labing-anim na lungsod sa bilang, hindi
kabilang ang kanilang mga nayon.
[42] Libna, Ether, Asan, [43] Ipta, Asna, Nezib, [44] Keila, Achzib, Maresa, Ang mga ito ay siyam na lungsod, hindi kabilang ang
kanilang mga nayon.
[45] Ang Ekron, kasama ang nakapaligid na mga bayan at mga nayon dito; [46] mula Ekron hanggang sa Malaking Dagat, lahat
ng mga pamayanan na malapit sa Asdod, kasama ang kanilang mga nayon. [47] Ang Asdod, ang nakapaligid na mga bayan
at mga nayon dito; Ang Gaza, ang nakapaligid na mga bayan at mga nayon dito; hanggang sa batis ng Ehipto, at sa
Malaking Dagat kasama ng dalampasingan nito.
[48] Sa kaburulang bansa, Samir, Jattir, Soco, [49] Danna, Kiriat Sanna (ito ay Debir), [50] Anab, Estemo, Anim, [51] Gosen, Holon, at
Gilo. Ang mga ito ay labing-isang lungsod, hindi kabilang ang kanilang mga nayon.
[52] Arab, Duma, Esan, [53] Janim, Beth Tappua, Apeka, [54] Humta, Kiriat Arba (ito ay Hebron), at Zior. Ito ang siyam na lungsod,
hindi kabilang ang kanilang mga nayon.
[55] Maon, Carmel, Zip, Jutta, [56] Jezreel, Jokdeam, Zanoa, [57] Kain, Gibea, at Timna. Ang mga ito ay sampung mga lungsod,
hindi kabilang ang kanilang mga nayon.
[58] Halhul, Beth Zur, Gedor, [59] Maarat, Beth Anot, at Eltekon. Ang mga ito ay anim na mga lungsod, hindi kabilang ang
kanilang mga nayon.
[60] Kiriat Baal, (ito ay Kiriat Jearim), at Rabba. Ito ang dalawang lungsod, hindi kabilang ang kanilang mga nayon. [61] Sa
ilang, naroroon ang Beth Araba, Middin, Secaca, [62] Nibsan, ang Lungsod ng Asin, at En Gedi. Ito ang anim na lungsod,
hindi kabilang ang kanilang mga nayon.
[63] Pero para sa mga Jebuseo, hindi mapaalis ang mga naninirahan sa Jerusalem, ng lipi ni Juda, kaya nanirahan doon ang
mga Jebuseo kasama ang lipi ni Juda hanggang sa araw na ito.

Chapter 16

[1] Umabot mula Jordan sa Jerico ang pagtatalaga ng lupain para sa lipi ni Jose, sa silangan ng mga bukal ng Jerico, sa ilang,
paakyat mula sa Jerico patungo sa maburol na bansa ng Bethel. [2] Pagkatapos papunta ito mula sa Bethel hanggang sa Luz
at dumaan patungong Atarot, ang lupain ng mga Arkita.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[3] Pagkatapos bumaba ito pakanluran sa lupain ng mga Jaflatita, hanggang sa kalayuan ng lupain ng babang Beth Horon,
at pagkatapos patungo sa Gezer; at nagtapos ito sa dagat. [4] Sa ganitong paraan natanggap ng mga lipi ni Jose, Manases at
Efraim ang kanilang pamana.
[5] Ang lupain ng lipi ni Efraim na itinalaga sa kanilang mga angkan ay ang sumusunod: ang hangganan ng kanilang
minana sa silangan mula Atarot Addar hanggang sa kalayuan ng Mataas ng Beth Horon, [6] at mula roon nagpatuloy ito
patungong dagat. Mula sa Micmetat sa hilaga lumiko ito pasilangan tungo sa Taanat Silo at lampas na dumaan ito sa
silangan tungo sa Janoa. [7] Pagkatapos bumaba ito mula sa Janoa patungong Atarot at patungong Naara, at pagkatapos
nakarating sa Jerico at nagtapos sa Jordan.
[8] Mula sa hangganan ng Tappua nagpunta nang pakanluran patungo sa bukal ng Kana at nagtapos sa dagat. Ito ang
minana ng lipi ni Efraim, na itinalaga sa kanilang mga angkan, [9] kasama ang mga lungsod na pinili para sa lipi ni Efraim
sa loob ng minana ng lipi ni Manases—lahat ng mga lungsod, gayundin ang kanilang mga nayon.
[10] Hindi nila pinaalis ang mga Cananaeo na naninirahan sa Gezer, kaya ang mga Cananaeo ay nanirahan sa Efraim
hanggang ngayon, pero ang mga taong ito ay sapilitang pinagtrabaho.

Chapter 17

[1] Ito ang lupaing itinalaga para sa lipi ng Manases (panganay na anak na lalaki ni Jose) —iyon ay, para kay Makir, na
panganay ni Manases na siya mismong ama ng Galaad. Itinalaga ang lupain ng Galaad at Basan sa mga kaapu-apuhan ni
Makir, dahil naging mandirigma si Makir. [2] Ang lupain itinalaga sa natirang lipi ni Manases, ibinigay sa kanilang mga
angkan—Abiezer, Helek, Asriel, Secem, Heper, at Semida. Ito ang mga lalaking kaapu-apuhan ni Manases anak na lalaki
ni Jose, iniharap sa kanilang mga angkan.
[3] Ngayon si Zelopehad na anak na lalaki ni Heper na anak na lalaki ni Galaad anak na lalaki ni Makir anak na lalaki ni
Manases ay walang mga anak na lalaki, pero mga anak na babae lamang. Ito ang mga pangalan ng kaniyang mga anak na
babae: Mala, Noe, Hogla, Milka, and Tirza. [4] Nilapitan nila si Eleazar na pari, Josue anak na lalaki ni Nun at ang mga
pinuno, at kanilang sinabi, "Iniutos ni Yahweh kay Moises na ibigay sa amin ang isang pamana kasama ng aming mga
kapatid na lalaki." Kaya, sa pagsunod sa kautusan ni Yahweh, binigyan niya ang mga kababaihang iyon ng isang pamana
kasama ng mga kapatid na lalaki ng kanilang ama.
[5] Itinalaga ang sampung piraso ng lupa kay Manases sa Galaad at Basan, na nasa kabilang dako ng Jordan, [6] dahil
nakatanggap ng pamana ang mga anak na babae ni Manases kasama ng kaniyang mga anak na lalaki. Itinalaga ang
lupain ng Galaad sa natitirang lipi ni Manases.
[7] Umabot mula Aser hanggang Micmetat ang lupain ni Manases, na nasa silangan ng Secem. Pagkatapos umabot ang
hangganan patimog sa mga naninirahan na malapit sa bukal ng Tappua. [8] (Ang lupain ng Tappua ay pag-aari ng Manases,
pero ang bayan ng Tappua sa hangganan ng Manases ay pag-aari ng lipi ni Efraim.)
[9] Nagtuloy ang hangganan sa batis ng Kana. Ang mga katimugang lungsod ng batis na ito kasama ng mga bayan ni
Manases ay pag-aari ni Efraim. Ang hangganan ng Manases na nasa tagiliran ng hilagang batis, at nagtapos ito sa dagat. [10]
Ang lupain sa timog ay pag-aari ni Efraim, at ang lupain sa hilaga ay kay Manases; ang dagat ay ang hangganan. Sa
hilagang dako mararating ang Aser, at sa silangan, ang Isacar.
[11] Gayundin sa Isacar at sa Aser, Inangkin ni Manases ang Beth San at nayon nito, Ibleam at nayo nito, ang mga
maninirahan sa Dor at nayon nito, ang mga naninirahan sa Endor at nayon nito, ang mga naninirahan sa Taanac at
nayon nito, ang mga naninirahan sa Megiddo at nayon nito (at ang ikatlong lungsod ay Napet). [12] Gayon pa man hindi
maangkin ng lipi ni Manases ang mga lungsod na iyon, dahil patuloy na naninirahan sa lupaing ito ang mga Cananaeo.
[13] Nang lumakas ang bayan ng Israel, pinagtrabaho nila nang sapilitan ang mga Cananaeo, pero hindi sila ganap na
napaalis.
[14] Pagkatapos sinabi ng mga kaapu-apuhan ni Jose kay Josue, sinabing, "Bakit isang lupain lamang ang iyong itinalaga sa
amin at isang bahagi bilang pamana, yamang kami ay isang bayang marami ang bilang at sa lahat ng pagkakataon kami
ay pinagpala ni Yahweh?" [15] Sinabi ni Josue sa kanila, "Kung kayo ay isang bayan na marami ang bilang, umakyat kayo
mismo sa kagubatan at doon linisin ang lupa para sa inyong mga sarili sa lupain ng mga Perezeo at ng Rephaim. Gawin
ito, yamang napakaliit ng maburol na lupain ng Efraim para sa inyo."
[16] Sinabi ng mga kaapu-apuhan ni Jose, "Hindi sapat para sa amin ang maburol na lupain. Pero may mga karwaheng
bakal ang lahat ng Cananaeo na naninirahan sa lambak, kapwa ang nasa Beth San at mga nayon nito at ang mga nasa
lambak ng Jezreel." [17] Pagkatapos sinabi ni Josue sa sambahayan ni Jose—para kay Efraim at Manases, "Kayo ay isang
bayan na marami ang bilang, at may malakas kayong kapangyarihan. Hindi dapat isang pirasong lupain lamang ang
italaga sa inyo. [18] Magiging inyo rin ang maburol na lupaing ito. Kahit na kagubatan ito, lilinisin ninyo ito at aangkinin ito
hanggang sa pinakamalayong hangganan nito. Palalayasin ninyo ang mga Cananaeo, kahit sila ay may mga karwaheng
bakal at kahit na malakas sila."

Chapter 18

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 19

[1] Pagkatapos sama-samang nagtipon ang buong kapulungan ng bayan ng Israel sa Silo. Itinayo nila ang tolda ng pagpupulong doon at sinakop nila ang lupain sa kanilang harapan. [2] Mayroon pang pitong lipi sa kalagitnaan ng bayan ng Israel na ang pamana ay hindi pa naitatalaga.
[3] Sinabi ni Josue sa bayan ng Israel, "Hanggang kailan ninyo ipagpapaliban ang pagpunta sa lupain na ibinigay sa inyo ni Yahweh, ang Diyos ng inyong mga ninuno? [4] Maghirang kayo para sa inyong sarili ng ng tatlong lalaki mula sa bawat lipi, at ipapadala ko sila. Pupunta sila at susuriin ang itaas at ibaba ng lupain. Susulat sila ng isang paglalarawan nito kasama ng isang tanawin sa kanilang mga mamanahin, at pagkatapos babalik sila sa akin.
[5] Hahatiin nila ito sa pitong bahagi. Mananatili ang Juda sa kanilang lupain sa dakong timog, at ang sambahayan ni Jose ay magpapatuloy sa kanilang lupain sa dakong hilaga. [6] Ilalarawan ninyo ang lupain sa pitong bahagi at dadalhin ang paglalarawan dito sa akin. Magpapalabunutan ako para sa inyo dito sa harapan ni Yahweh na aming Diyos.
[7] Walang kabahagi ang mga Levita sa inyo, dahil ang pagkapari mula kay Yahweh ang kanilang minana. Tinanggap na ng Gad, Ruben at ang kalahating lipi ni Manases ang kanilang minana, lampas ng Jordan. Ito ang pamana na ibinigay sa kanila ni Moises na lingkod ni Yahweh."
[8] Kaya tumayo ang mga lalaki at umalis. Inutusan ni Josue ang mga pumunta para isulat ang paglarawan ng lupain, sinabing, "Umakyat at bumaba sa lupain at sumulat ng isang paglalarawan nito at bumalik sa akin. Magpapalabunutan ako para inyo dito sa harapan ni Yahweh sa Silo." [9] Umalis ang mga lalaki at umakyat at bumabang lumakad sa lupain at isinulat ang isang paglalarawan nito sa isang balumbon ng kasulatan sa pamamagitan ng pitong bahagi ng lungsod, nagtatala ng mga lungsod sa bawat bahagi sa bawat bahagi. Pagkatapos bumalik sila kay Josue sa kampo sa Silo.
[10] Pagkatapos nagpalabunutan si Josue para sa kanila sa harapan ni Yahweh sa Silo. At doon itinalaga ni Josue ang lupain sa bayan ng Israel—ibinigay sa bawat isa ang kaniyang kabahagi ng lupa.
[11] Ang pagtatalaga ng lupa para sa lipi ni Benjamin ay ibinigay sa bawat mga angkan nila. Matatagpuan sa pagitan ng mga kaapu-apuhan ni Juda at sa mga kaapu-apuhan ni Jose ang nasasakupan ng kanilang nakatalagang lupa. [12] Sa dakong hilaga, nagsimula ang kanilang hangganan sa Jordan. Umabot ang hangganan sa hilagang gulod ng Jerico, at pagkatapos hanggang sa pakanlurang maburol na lupain. Umabot ito doon sa ilang ng Beth Aven.
[13] Mula roon dumaan ang hangganan sa timog sa dako ng Luz (parehong lugar tulad ng Betel). Pagkatapos bumaba ang hangganan sa Atarot Adar, sa tabi ng bundok na naroon sa timog ng Bet Horon. [14] Pagkatapos nagpatuloy ang hangganan sa ibang direksyon: sa dakong kanluran, lumiko ito patungong timog, patungo sa bundok sa ibayo mula sa Bet Horon. Nagtapos ang hangganang ito sa Kiriat Baal (iyon ay, Kiriat Jearim), isang lungsod na pag-aari sa lipi ni Juda. Bumuo ito ng hangganan sa dakong kanluran.
[15] Nagsimula sa labas ng Kiriat Jearim ang timog na dako. Nagmula roon ang hangganan patungong Epron, hanggang sa bukal na mga tubig ng Neptoa. [16] Pagkatapos bumaba ang hangganan sa bundok na kasalungat ng lambak ng Ben Hinnom, na nasa hilagang dulo ng lambak ng Rephaim. Bumaba ito sa lambak ng Hinnom, timog ng libis ng mga Jebuseo, at nagpatuloy pababa sa En Rogel.
[17] Lumiko ito pahilaga, papunta sa direksyon ng En Semes, at mula roon lumabas ito sa Gelilot, na kasalungat sa paakyat ng Adummim. Pagkatapos bumaba ito sa Bato ni Bohan (anak na lalaki ni Ruben si Bohan). [18] Dumaan ito sa hilaga sa gilid ng daan ng Bet Araba at pababa sa Araba.
[19] Dumaan ang hangganan sa hilaga sa gilid ng daan ng Bet Hogla. Nagtapos ang hangganan sa hilagang look ng Dagat ng Asin, sa timugang dulo ng Jordan. Ito ang hangganan sa timog. [20] Nabuo nito ang hangganan ng Jordan sa silangang bahagi. Ito ang pamana sa lipi ni Benjamin, at ibinigay ito sa bawa't isa sa kanilang mga angkan, hangganan pagkatapos ng hangganan, sa buong palibot.
[21] Ngayon ang mga lungsod ng lipi ni Benjamin ayon sa kanilang mga angkan ay Jerico, Bet Hogla, Emek Keziz, [22] Bet Araba, Zemaraim, Betel, [23] Avvim, Para, Opra, [24] Kepar Ammoni, Opni, at Geba. May labindalawang lungsod, hindi kabilang ang kanilang mga nayon.
[25] Naroon din ang mga lungsod ng Gibeon, Rama, Beerot, [26] Mizpe, Kepira, Moza, [27] Rekem, Irpeel, Tarala, [28] Zela, Haelep, Jebus (pareho sa Jerusalem), Gibea, at Kiriat. Mayroong labing-apat na mga lungsod, hindi kabilang ang kanilang mga nayon. Ito ang pamana ni Benjamin para sa kanilang mga angkan.

Chapter 19

[1] Tumapat ang ikalawang palabunutan kay Simeon at itinalaga ito sa bawat mga angkan nila. Ang minana nila ay nasa gitna ng pamana na pag-aari ng lipi ni Juda.
[2] Napunta sa kanila bilang pamana ang Beer-seba, Seba, Molada, [3] Hazar, Sual, Bala, Ezem, [4] Eltolad, Betul, at Horma.
[5] May Ziklag din si Simeon, Bet Marcabot, Hazar Susa, [6] Bet Labaot, at Saruhen. Labing tatlong lungsod ang mga ito, hindi kabilang ang kanilang mga nayon. [7] Si Simeon ay mayroon ding Ain, Rimmon, Eter, at Asan. Apat na lungsod ang mga ito, hindi kabilang ang kanilang mga nayon.
[8] Kasama ang mga ito sa mga nayong nakapalibot sa mga lungsod na ito hanggang sa Baalat Beer (pareho gaya ng Rama sa Negev). Ito ang pamana ng lipi ni Simeon, na ibinigay sa kanilang mga angkan. [9] Ang pamana ng lipi ni Simeon ay

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

bumuo ng bahagi sa lupain ng lipi ni Juda. Dahil napakalawak para sa kanila ang bahagi ng lupaing itinalaga sa lipi ni
Juda, tinanggap ng lipi ni Simeon ang kanilang pamana mula sa gitna ng kanilang bahagi.
[10] Tumapat ang ikatlong palabunutan sa lipi ni Zebulon, at ibinigay ito sa kanilang mga angkan. Nagsimula ang
hangganan ng kanilang minana sa Sarid. [11] Umakyat pakanluran ang kanilang hangganan patungong Marala at dumikit
sa Dabbeset; pagkatapos umabot ito sa batis na katapat ng Jokneam.
[12] Mula sa Sarid lumiko ang hangganan pasilangan patungo sa silangan at tumungo sa hangganan ng Kislot Tabor. Mula
roon tumungo ito sa Daberat at pagkatapos pataas hanggang sa Japia. [13] Mula roon dumaan pasilangan sa Gat Heper, at
pagkatapos sa Etkazin; sunod nagpunta ito sa Rimmon at lumiko patungo sa Nea.
[14] Lumiko ang hangganan sa hilaga patungong Hannathn at nagtapos sa lambak ng Ipta El. [15] Kasama sa rehiyong ito ang
mga lungsod ng Kattat, Naalal, Simron, Idala, at Betlehem. Mayroong labindalawang lungsod, hindi kabilang ang kanilang
mga nayon. [16] Ito ang minana ng lipi ni Zebulon, na ibinigay sa kanilang mga angkan—ang mga lungsod, kasama ang
kanilang mga nayon.
[17] Tumapat ang ikaapat na palabunutan kay Isacar, at ibinigay ito sa kanilang mga angkan. [18] Kasama sa kanilang lupain
ang Jezreel, Kesulot, Sunem, [19] Hafaraim, Sion, at Anaharat.
[20] Kasama rin dito ang Rabbit, Kision, Ebez, [21] Remet, En-gannim, En-hadda, at Beth-passes. [22] Dumikit din ang kanilang
hangganan sa Tabor, Sahasim, at Beth-semes, at nagtapos sa Jordan. Mayroong labing-anim na lungsod, hindi kabilang
ang kanilang mga nayon.
[23] Ito ang minana ng lipi ni Isacar, at ibinigay ito sa kanilang mga angkan—ang mga lungsod, kasama ang kanilang mga
nayon.
[24] Tumapat ang ikalimang palabunutan sa lipi ni Aser, at ibinigay ito sa kanilang mga angkan. [25] Kasama sa kanilang
lupain ang Helka, Hali, Beten, Acsap, [26] Alamelek, Amad, at Misal. Sa kanluran umabot ang hangganan sa Carmel at Sihor
Libnat.
[27] Pagkatapos lumiko ito pasilangan sa Bet Dagon at umabot hanggang kasing layo ng Zebulon, at pagkatapos sa lambak
ng Iphta-el, pahilaga sa Beth-emec at Nehiel. Pagkatapos nagpatuloy ito sa Kabul patungong hilaga. [28] Pagkatapos
nagpatuloy ito sa Ebron, Rehob, Hammon, at Kana, hanggang kasing layo ng Pinakamalaking Sidon.
[29] Bumalik ang hangganan sa Rama, at pagkatapos sa pinatibay na lungsod ng Tiro. Pagkatapos lumiko ang hangganan sa
Hosa at nagtapos sa dagat, sa rehiyon ng Aczib, [30] Umma, Apek, at Rehob. Mayroong dalawampu't dalawang lungsod,
hindi kabilang ang kanilang mga nayon.
[31] Ito ang minana ng lipi ni Aser, at ibinigay ito sa kanilang mga angkan—ang mga lungsod, kasama ang kanilang mga
nayon.
[32] Tumapat ang ikaanim na palabunutan sa lipi ni Neftali, at ibinigay ito sa kanilang mga angkan. [33] Ang kanilang
hangganan ay matatagpuan mula sa Helep, mula sa ensena sa Saananim, hanggang patungo sa Adamineceb at Jabneel,
hanggang kasing layo ng Lakkum; nagtapos ito sa Jordan. [34] Lumiko ang hangganan pakanluran sa Aznot-tabor at
hanggang patungo sa Hukkok; at dumikit ito sa Zebulon sa timog, at nakarating sa Aser sa kanluran at Juda sa silangan sa
Ilog Jordan.
[35] Ang mga pinatibay na lungsod ay Zidim, Zer, Hammat, Rakkat, Cinneret, [36] Adama, Rama, Hazor, [37] Kedes, Edrei, at En
Hazor.
[38] Naroon din ang Yiron, Migdalel, Horem, Beth-anat, at Beth-semes. Mayroong labinsiyam na lungsod, hindi kabilang ang
kanilang mga nayon. [39] Ito ang minana ng lipi ni Neftali, at ibinigay ito sa kanilang mga angkan—ang mga lungsod,
kabilang ang kanilang mga nayon.
[40] Tumapat ang ikapitong palabunutan sa lipi ni Dan, at ibinigay ito sa kanilang mga angkan. [41] Kabilang sa minana nito
ang Zora, Estaol, Ir Semes, [42] Saalabin, Ajalon, at Itla.
[43] Kabilang rin dito ang Elon, Timna, Ekron, [44] Elteke, Gibbethon, Baalat, [45] Jehud, Bene Berak, Gat Rimmon, [46] Me-Jarkon, at
Rakkon kasama ang lupain sa ibayo mula sa Joppa.
[47] Nang mawala sa kanila ang lupain ng lipi ni Dan, nilusob ng Dan ang Lesem, nilabanan ito, at binihag ito. Pinatay nila
ang bawat isa gamit ang espada, inangkin ito, at nanirahan dito. Muli nilang pinangalanan ang Lesem, tinawag itong Dan
kasunod sa kanilang ninuno. [48] Ito ang minana ng lipi ni Dan, at ibinigay ito sa kanilang mga angkan—ang mga lungsod,
kasama ang kanilang mga nayon.
[49] Nang matapos nila ang paglalaan ng lupain bilang pamana, ibinigay ng bayan ng Israel ang isang pamana kasama ang
kanilang sarili para kay Josue na anak ni Nun. [50] Sa utos ni Yahweh ibinigay nila sa kanya ang lungsod na hiningi niya,
ang Timnat Sera sa maburol na bansa ng Efraim. Muli niyang itinayo ang lungsod at nanirahan doon.
[51] Ito ang mga pamana na itinalaga ni Eleazar na pari, ni Josue na anak ni Nun, at ng mga panliping pinuno ng mga
pamilya ng mga ninuno ng Israel sa pamamagitan ng palabunutan sa Silo, sa harapan ni Yahweh, sa pasukan ng tolda ng
pagpupulong. Kaya natapos nila ang pagtatalaga ng lupain.

Chapter 20

[1] Pagkatapos sinabi ni Yahweh kay Josue, [2] "Sabihin mo sa bayan ng Israel, na sinasabing, 'Pumili ng mga lungsod ng

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kanlungan na sinabi ko sa inyo sa pamamagitan ng kamay ni Moises. [3] Gawin ito para makapunta doon ang isang tao na
nakapatay nang hindi sinasadya. Ang mga lungsod na ito ay magiging isang lugar ng kanlungan mula sa sinumang
naghahangad para sa paghihiganti sa dugo ng isang tao na pinatay.
[4] Siya ay tatakbo isa sa mga lungsod na iyon at tatayo sa pasukan ng lungsod ng tarangkahan, at ipinaliwanag ang
kaniyang kaso sa mga nakatatanda ng lungsod na iyon. Pagkatapos siya ay dadalhin nila sa loob ng lungsod at bibigyan
siya ng isang lugar na matitirahan kasama nila.
[5] At kapag dumating ang isang maghihiganti ng dugo, pagkatapos ang bayan ng lungsod ay hindi dapat isuko para sa
kapangyarihan na siyang pumatay sa kaniya. Hindi dapat nilang gawin ito, dahil pinatay niya ang kaniyang kapitbahay
nang hindi inaasahan at hindi nasuklam sa kaniya sa simula pa. [6] Dapat siyang manatili sa lungsod hanggang tumayo
siya sa harap ng kapulungan para sa paghatol, hanggang sa kamatayan ng naglilingkod bilang punong pari sa mga araw
na iyon. Pagkatapos ang isang sadyang nakapatay sa tao ay maaaring bumalik sa kaniyang sariling bayan at kaniyang
sariling tahanan, sa bayan na kaniyang tinakasan.
[7] Kaya pinili ng mga Israelita ang Kades sa Galilea sa maburol na lugar ng Neftali, Secem sa maburol na lugar ng Efraim at
ang Kiriat Arba (pareho gaya ng Hebron) sa bansang burol ni Juda. [8] Lampas ng Jordan sa silangan ng Jerico, pinili nila
ang Bezer sa ilang na nasa talampas mula sa lipi ni Ruben; Ramot Galaad, mula sa lipi ni Gad; at Golan sa Bashan, mula
sa lipi ni Manases.
[9] Ito ang mga piniling lungsod para sa buong bayan ng Israel at para sa mga dayuhan na naninirahan kasama nila, para
sinuman na makapatay ng isang tao nang hindi sinasadya ay maaaring makatakbo sa kanila para sa kanilang kaligtasan.
Hindi maaaring mamamatay ang taong ito sa pamamagitan ng kamay ng maghihiganti ng dugo, hanggang humarap
muna sa kapulungan ang napagbintangan.

Chapter 21

[1] Pagkatapos pumunta ang mga pinuno ng mga angkan ng mga Levita kina Eleazar na pari, Josue na anak ni Nun, at sa
mga pinuno ng mga pamilya ng kanilang mga ninuno sa loob ng bayan ng Israel. [2] Sinabi nila sa kanila sa Silo sa lupain
ng Canaan, "Inutusan kayo ni Yahweh sa pamamagitan ng kamay ni Moises na bigyan kami ng mga lungsod para
manirahan, kasama ang mga lupang pastulan para sa aming mga alagang hayop."
[3] Kaya sa pamamagitan ng utos ni Yahweh, ibinigay ng bayan ng Israel sa mga Levita mula sa kanilang minana ang mga
sumusunod na lungsod, kabilang ang kanilang mga lupang pastulan, para sa mga Levita.
[4] Ibinigay ang resulta ng palabunutang ito para sa mga angkan ng mga Kohatita: ang mga pari— ang mga kaapu-apuhan
ni Aaron na mula sa mga Levita— tumanggap ng labing tatlong lungsod na ibinigay mula sa lipi ni Juda, mula sa lipi ni
Simeon, at mula sa lipi ni Benjamin. [5] Ang mga natirang angkan ng mga Kohatita ay tumanggap ng sampung lungsod sa
pamamagitan ng mga palabunutan ng sampung lungsod mula sa mga angkan ng mga lipi ni Efraim, Dan, at mula sa
kalahating lipi ni Manases.
[6] At binigyan ang mga taong mula sa Gerson sa pamamagitan ng palabunutan ng labintatlong lungsod mula sa mga
angkan ng mga lipi nina Isacar, Aser, Neftali, at sa kalahating lipi ni Manases sa Bashan. [7] Ang bayan na mga kaapu-
apuhan ni Merari ay tumanggap ng labindalawang lungsod mula sa mga lipi nina Ruben, Gad, at Zebulon.
[8] Kaya ibinigay ng bayan ng Israel ang mga lungsod na ito, kasama ang kanilang mga lupang pastulan, sa mga Levita sa
pamamagitan ng mga palabunutan, gaya ng inutos ni Yahweh sa pamamagitan ng kamay ni Moises. [9] Mula sa mga lipi ng
Juda at Simeon, nagtalaga sila ng lupain sa mga sumusunod na mga lungsod, nakalista rito ang bawat pangalan. [10]
Ibinigay ang mga lungsod na ito sa mga kaapu-apuhan ni Aaron, na kabilang sa mga angkan ng mga Kohatita, na
nagmula naman sa lipi ni Levi. Dahil natapat sa kanila ang unang mga palabunutan.
[11] Ibinigay ng mga Israelita sa kanila ang Kiriat Arba (si Arba ang naging ama ni Anak), ang parehong lugar gaya ng
Hebron, sa maburol na lupain ng Juda, kasama ang mga lupang pastulan sa paligid nito. [12] Pero ibinigay na kay Caleb na
anak ni Jepunne ang mga bukid ng lungsod at ang mga nayon nito, bilang pag-aari niya.
[13] Ibinigay nila ang Hebron sa mga kaapu-apuhan ni Aaron na pari kasama ang mga lupang pastulan nito—na isang
kanlungang lungsod para sa sinuman na nakapatay sa iba ng hindi sinasadya—at Libna kasama ang mga lupang pastulan
nito, [14] Jattir kasama ang mga lupang pastulan nito, at Estemoa kasama ang mga lupang pastulan nito. [15] Ibinigay din nila
ang Holon kasama ang mga lupang pastulan nito, Debir kasama ang mga lupang pastulan nito, [16] Ain kasama ang mga
lupang pastulan nito, Jutta kasama ang mga lupang pastulan nito, at Bet-Semes kasama ang mga lupang pastulan nito.
Mayroong siyam na lungsod na ibinigay mula sa dalawang liping ito.
[17] Mula sa lipi ni Benjamin ibinigay ang Gabaon kasama ang mga lupang pastulan nito, ang Geba kasama ang mga lupang
pastulan nito, [18] Anatot kasama ang mga lupang pastulan nito, at Almon kasama ang mga karatig-pook nito—apat na
lungsod. [19] Ang mga lungsod na ibinigay sa mga pari, ang mga kaapu-apuhan ni Aaron, ay labintatlong lungsod lahat,
kasama ang kanilang mga lupang pastulan.
[20] Para sa natirang pamilya ng Kohat—ang mga Levitang kabilang sa pamilya ng Kohat—mayroon silang mga lungsod na
ibinigay sa kanila mula sa lipi ni Efraim sa pamamagitan ng mga palabunutan. [21] Sa kanila ibinigay ang Secem kasama
ang mga lupang pastulan nito sa maburol na lupain ng Efraim—isang kanlungang lungsod para sa sinumang nakapatay

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ng isang tao nang hindi sinasadya—Gezer kasama ang mga lupang pastulan nito, [22] Kibzaim kasama ang mga lupang
pastulan nito, at Bet Horon kasama ang mga lupang pastulan nito—apat na lungsod lahat.
[23] Mula sa lipi ni Dan, ibinigay sa angkan ng Kohat ang Elteke kasama ang mga lupang pastulan nito, Gibbeton kasama
ang mga lupang pastulan nito, [24] Ajalon kasama ang mga lupang pastulan nito, Gatrimon kasama ang mga lupang
pastulan nito—apat na lungsod lahat.
[25] Mula sa kalahating lipi ni Manases, ibinigay ang Taanac sa angkan ng Kohat kasama ang mga lupang pastulan nito at
Gatrimon kasama ang mga lupang pastulan nito—dalawang lungsod. [26] May sampung lungsod lahat para sa mga natirang
mga angkan ng Kohatita, kasama ang kanilang mga lupang pastulan.
[27] Mula sa kalahating lipi ni Manases, hanggang sa angkan ng Gerson, ito ang ibang mga angkan ng Levita, at ibinigay nila
ang Golan sa Basan kasama ang mga lupang pastulan nito—isang kanlungang lungsod para sa sinumang nakapatay ng
isa pa nang hindi sinasadya, kasama ang Beestera at ang mga lupang pastulan nito—dalawang lungsod lahat.
[28] Sa mga angkan ng Gerson ibinigay din nila ang Kision mula sa lipi ni Isacar, kasama ang mga lupang pastulan nito,
Daberet kasama ang mga lupang pastulan nito, [29] Jarmut kasama ang mga lupang pastulan nito, at ang Engannim kasama
ang mga lupang pastulan nito—apat na lungsod. [30] Mula sa lipi ni Aser, ibinigay nila ang Misal kasama ang mga lupang
pastulan nito, Abdon kasama ang mga lupang pastulan nito, [31] Helkat kasama ang mga lupang pastulan nito, at Rehob
kasama ang mga lupang pastulan nito—apat na lungsod lahat.
[32] Mula sa lipi ni Neftali, ibinigay nila sa mga angkan ng Gerson ang Kedes sa Galilea kasama ang mga lupang pastulan
nito—isang kanlungang lungsod para sa sinumang nakapatay ng isa pa nang hindi sinasadya; Hammotdor kasama ang
mga lupang pastulan nito, at Kartan kasama ang mga lupang pastulan nito—tatlong lungsod lahat. [33] Mayroong
labintatlong lungsod lahat, mula sa mga angkan ng Gerson, kasama ang kanilang mga lupang pastulan.
[34] Sa natirang mga Levita— ang mga angkan ni Merari—ay ibinigay mula sa lipi ni Zebulon: Jokneam kasama ang mga
lupang pastulan nito, Karta kasama ang mga lupang pastulan nito, [35] Dimna kasama ang mga lupang pastulan nito, at
Nahalal kasama ang mga lupang pastulan nito—apat na lungsod lahat.
[36] Ibinigay sa mga angkan ni Merari mula sa lipi ni Ruben: Bezer kasama ang mga lupang pastulan nito, Jahaz kasama ang
mga lupang pastulan nito, [37] Kedemot kasama ang mga lupang pastulan nito, at Mepaat kasama ang mga lupang pastulan
nito—apat na lungsod. [38] Mula sa lipi ni Gad ibinigay sa kanila ang Ramot sa Galaad kasama ang mga lupang pastulan nito
—isang kanlungang lungsod para sa sinumang nakapatay ng isa pa nang hindi sinasadya—at Mahanaim kasama ang mga
lupang pastulan nito.
[39] Ibinigay din sa mga angkan ni Merari ang Hesbon kasama ang mga lupang pastulan nito, at Jazer kasama ang mga
lupang pastulan nito. Apat na lungsod itong lahat. [40] Lahat ng mga ito ang mga lungsod na may maraming angkan ni
Merari, na mula sa lipi ni Levi—labindalawang lungsod lahat ang ibinigay sa kanila sa pamamagitan ng mga
palabunutan.
[41] Ang mga lungsod ng mga Levita na kinuha sa gitna ng lupaing inangkin ng bayan ng Israel ay apatnapu't walong
lungsod, kasama ang kanilang mga lupang pastulan. [42] Mayroong nakapaligid na mga lupang pastulan ang bawat siyudad
na ito. Ganito sa lahat ng mga lungsod na ito.
[43] Kaya ibinigay ni Yahweh sa Israel ang lahat ng lupaing ipinangako niyang ibibigay sa kanilang mga ninuno. Inangkin
ito ng mga Israelita at nanirahan doon. [44] Pagkatapos binigyan sila ni Yahweh ng pahinga sa bawat dako, gaya ng kanyang
ipinangako sa kanilang mga ninuno. Walang isa sa kanilang kaaway ang maaaring tumalo sa kanila. Ibinigay ni Yahweh
ang lahat ng kanilang kaaway sa kanilang mga kamay. [45] Walang isang bagay sa lahat ng mga mabuting pangako na sinabi
ni Yahweh sa bahay ng Israel ang hindi nagkatotoo. Natupad ang lahat ng ito.

Chapter 22

[1] Sa panahong iyon tinawag ni Josue ang mga Reubenita, ang mga Gadita, at ang kalahating lipi ni Manases. [2] Sinabi niya
sa kanila, "Nagawa ninyo ang lahat ng bagay na iniutos sa inyo ni Moises, ang lingkod ni Yahweh; Sinunod ninyo ang
aking tinig sa lahat ng iniutos ko sa inyo. [3] Hindi ninyo iniwan ang inyong mga kapatid na lalaki sa maraming araw na ito
o hanggang sa araw na ito. Sa halip, naging maingat kayo na sumunod sa mga itinagubilin ng mga kautusan ni Yahweh
na inyong Diyos.
[4] Ngayon si Yahweh na inyong Diyos ang nagbigay ng kapahingahan sa inyong mga kapatid na lalaki, gaya ng ipinangako
niya sa kanila. Kaya bumalik kayo at pumunta sa inyong mga tolda sa lupaing pag-aari ninyo, na ibinigay sa inyo ni
Moises na lingkod ni Yahweh sa kabilang bahagi ng Jordan. [5] Lubos na maging maingat lamang na sundin ang mga
kautusan at batas na iniutos sa inyo ni Moises na lingkod ni Yahweh, na mahalin si Yahweh na inyong Diyos, na lumakad
sa lahat ng kaniyang mga pamamaraan, na panatilihin ang mga kautusan, at kumapit sa kaniya at sambahin siya ng
buong puso ninyo at ng buo kaluluwa ninyo." [6] Kaya pinagpala sila ni Josue at pinaalis sila, at bumalik sila sa kanilang
mga tolda.
[7] Ngayon sa kalahati ng lipi ni Manases, binigyan sila ni Moises ng isang pamana sa Bashan, pero sa isa pang kalahati,
binigyan ni Josue ng isang pamana katabi ng kanilang mga kapatid na lalaki sa lupain sa kanluran ng Jordan. Pinabalik
sila ni Josue sa kanilang mga tolda; pinagpala niya sila [8] at sinabi sa kanila, "Bumalik sa inyong mga tolda na may

maraming salapi, at may napakaraming alagang hayop, at ng pilak at ginto, at ng tanso at bakal, at ng napakaraming mga
kasuotan. Hatiin ninyo ang mga ninakaw mula sa inyong mga kaaway kasama ng inyong mga kapatid na lalaki."
[9] Kaya ang mga kaapu-apuhan ni Ruben, ang mga kaapu-apuhan ni Gad, at ang kalahati ng lipi ni Manases ay bumalik sa
tahanan, na iniwan ang bayan ng Israel sa Silo, na nasa lupain ng Canaan. Umalis sila para magtungo sa rehiyon ng
Galaad, sa sarili nilang lupain, na sila mismo ang nagmamay-ari, alinsunod sa kautusan ni Yahweh, sa pamamagitan ng
kamay ni Moises.
[10] Nang makarating sila sa Jordan na nasa lupain ng Canaan, ang mga lahi ni Ruben at mga lahi ni Gad at ang kalahating
lipi ni Manases ay nagtayo ng isang altar katabi ng Jordan, isang napakalaki at tanyag na altar. [11] Narinig ng bayan ng
Israel ang tungkol dito at sinabi, "Tingnan mo! Nagtayo ng isang altar ang bayan ng Ruben, Gad at kalahating lipi ni
Manases sa harap ng lupain ng Canaan, sa Gelilot, sa rehiyong malapit sa Jordan, sa tabi na pag-aari ng bayan ng Israel."
[12] Nang marinig ito ng bayan ng Israel, ang buong kapulungan ng bayan ng Israel ay sama-samang nagtipon sa Silo para
umakyat para makipagdigma laban sa kanila.
[13] Pagkatapos nagpadala ng mga mensahero ang bayan ng Israel sa mga lahi ni Ruben, mga lahi ni Gad, at kalahating lipi
ni Manases, sa lupain ng Galaad. Ipinadala rin nila si Finehas anak na lalaki ni Eleazar, ang pari, [14] at kasama niya ang
sampung pinuno, isa sa bawat mga pamilyang minamana ng Israel, at bawat isa sa kanila ay mga pinuno ng isang angkan
sa loob ng bayan ng Israel.
[15] Dumating sila sa mga tao ng Ruben, Gad, at ng kalahating lipi ni Manases, sa lupain ng Galaad, at nagsalita sila sa
kanila: [16] "Ang buong kapulungan ni Yahweh ay sinasabi ito, "Ano itong kataksilang nagawa ninyo laban sa Diyos ng
Israel, sa pamamagitan ng pagsunod kay Yawheh simula sa araw na ito sa pamamagitan ng pagtatayo para sa inyong
sarili ng isang altar sa araw na ito sa paghihimagsik laban kay Yahweh?
[17] Hindi pa ba sapat ang kasalanan natin sa Peor? Gayunman hindi pa nga natin nalinisan ang ating mga sarili mula rito.
Dahil sa kasalanan na iyon dumating ang isang salot sa kapulungan ni Yahweh. [18] Dapat din kayong tumalikod mula sa
pagsunod kay Yahweh sa kasalukuyang ito? Kung maghihimagsik din kayo laban kay Yahweh ngayon, bukas magagalit
siya sa buong kapulungan ng Israel.
[19] Kung ang lupain na inyong pag-aari ay nadungisan, pagkatapos dapat kayong dumaan sa lupain na kinatatayuan ng
tabernakulo ni Yahweh at kumuha kayo ng isang ari-arian para sa inyong mga sarili sa kalagitnaan namin. Huwag
lamang maghimagsik laban kay Yahweh, ni maghimagsik laban sa amin sa pamamagitan ng pagtatayo ng isang altar para
sa inyong mga sarili maliban sa altar ni Yahweh na aming Diyos. [20] Hindi ba si Acan anak na lalaki ni Zera, ang sumira ng
pananampalataya sa kahalagahan ng mga bagay na iyon na nakalaan para sa Diyos? At hindi ba bumagsak ang poot sa
buong bayan ng Israel? Hindi lamang ang lalaking iyon ang mag-isang napahamak dahil sa kaniyang kasamaan.'"
[21] Pagkatapos ang mga lipi ni Ruben, Gad, at ang kalahating lipi ni Manases ay sumagot sa mga pinuno ng mga angkan ng
Israel: [22] "Ang Makapangyarihan, Diyos, Yahweh! Ang Isang Makapangyarihan, Diyos, Yahweh! —Alam niya, at hayaang
malaman ng Israel! Kung ito ay sa paghihimagsik o sa paglabag ng pananampalataya laban kay Yahweh, huwag kaming
iligtas sa araw na ito [23] sa pagtatayo namin ng altar para ilayo ang aming mga sarili mula sa pagsunod kay Yahweh. Kung
itinayo namin ang altar na iyon para maghandog doon ng mga handog na susunugin, mga butil na handog, o mga
pangkapayapaang handog, sa gayon hayaang pagbayarin kami ni Yahweh para rito.
[24] Hindi! Ginawa namin iyon dahil sa takot na sa pagdating ng panahon ang inyong mga anak ay maaaring magsabi sa
aming mga anak, "Ano ang kinalaman ninyo kay Yahweh, ang Diyos ng Israel?
[25] Dahil ginawa ni Yahweh ang Jordan na isang hangganan sa pagitan namin at ninyo. Kayong bayan ng Ruben at bayan
ng Gad, wala kayong anumang bagay na ginawa kay Yahweh.' Kaya ang inyong mga anak ay maaaring gawing patigilin
ang aming mga anak para sambahin si Yahweh.
[26] Kaya sinabi namin, "Tayo ay magtayo ng isang altar, hindi para sa mga handog na susunugin ni para sa anumang mga
alay, [27] pero para maging isang saksi sa pagitan namin at ninyo, at sa pagitan ng aming mga salinlahi pagkatapos namin,
na gagampanan namin ang paglilingkod kay Yahweh sa harap niya, kasama ng aming mga handog na susunugin at ng
aming mga alay at kasama ng aming mga handog pangkapayapaan, sa gayon hindi kailanman magsasabi ang inyong mga
anak sa aming mga anak sa panahon na darating, "Wala kayong bahagi kay Yahweh."
[28] Kaya sinabi namin, 'Kung dapat itong sabihin sa amin o sa aming mga kaapu-apuhan sa panahon na darating, sasabihin
naming, "Pagmasdan ninyo! Ito ang isang kopya ng altar ni Yahweh, na ginawa ng aming mga ninuno, hindi para sa mga
handog na sinunog, ni para sa mga alay, pero bilang isang saksi sa pagitan namin at ninyo." [29] Huwag nawa mangyari sa
amin ito na kami ay maghimagsik laban kay Yahweh, at tumalikod ngayon mula sa pagsunod sa kaniya sa pamamagitan
ng pagtatayo ng isang altar para sa handog na sinunog, para sa handog na butil, o para sa alay, maliban sa isang altar ni
Yahweh aming Diyos na nasa harap ng kaniyang tabernakulo.'"
[30] Nang si Finehas na pari at ang mga pinuno ng mga tao, iyon ay, ang mga ulo ng mga angkan ng Israel na kasama niya,
ay narinig ang mga salita na sinabi ng bayan ng Ruben, Gad, at Manases, na mabuti ito sa kanilang mga paningin. [31]
Sinabi ni Finehas anak na lalaki ni Eleazar na pari sa bayan ng Ruben, Gad at Manases, "Ngayon alam namin na si
Yahweh ay kasama namin, dahil hindi ninyo nagawa ang paglabag sa pananampalatayang ito laban sa kaniya. Ngayon
sinagip ninyo ang bayan ng Israel mula sa kamay ni Yahweh."
[32] Pagkatapos bumalik sina Finehas anak na lalaki ni Eleazar na pari, at ang mga pinuno mula sa mga lahi ni Ruben at
mga lahi ni Gad, palabas ng lupain ng Galaad, pabalik sa lupain ng Canaan, patungo sa bayan ng Israel, at nagbalik ng

mensahe sa kanila. [33] Ang kanilang ulat ay mabuti sa paningin ng bayan ng Israel. Pinagpala ng bayan ng Israel ang Diyos
at hindi na nagsalita tungkol sa paggawa ng digmaan laban sa mga lahi ni Ruben at mga lahi ni Gad, para wasakin ang
lupain kung saan sila nanirahan.
[34] Ang mga Reubenita at ang Gadita ay pinangalanan ang altar na "Saksi" dahil sinabi nila na "Ito ay isang saksi sa pagitan
namin na si Yahweh ay Diyos."

Chapter 23

[1] At pagkatapos ng maraming araw, nang mabigyan ni Yahweh ng kapahingahan ang Israel mula sa lahat ng kanilang
mga kaaway na nakapalibot sa kanila, napakatanda na ni Josue. [2] Tinawag ni Josue ang buong Israel—ang kanilang mga
matatanda, ang kanilang mga pinuno, ang kanilang mga hukom, at ang kanilang mga opisiyal—at sinabi sa kanila,
"Napakatanda ko na. [3] Nakita ninyo ang lahat ng bagay na nagawa ni Yahweh na inyong Diyos sa lahat ng mga bansang
ito para sa inyong kapakanan, dahil si Yahweh na inyong Diyos ang nakipaglaban para sa inyo.
[4] Masdan ninyo! Itinalaga ko sa inyo ang mga bansa na natira para sakupin bilang isang pamana para sa inyong mga lipi,
kasama ang lahat ng mga bansang winasak ko na, mula sa Jordan patungo sa Malaking Dagat sa kanluran. [5] Paaalisin sila
ni Yahweh na inyong Diyos. Itutulak siya niya mula sa inyo. Sasakupin niya ang kanilang lupain, at aariin ninyo ang
kanilang lupain, gaya ng ipinangako sa inyo ni Yahweh na inyong Diyos.
[6] Kaya maging matatag kayo, kaya mapapanatili ninyo at magagawa ang lahat ng nakasulat sa Aklat ng Batas ni Moises,
hindi kayo lilihis mula rito sa kanan o sa kaliwa, [7] kaya hindi kayo maisasama sa mga bansang ito na nananatiling
kasama ninyo o babanggitin ang mga pangalan ng kanilang mga diyos, sumumpa sa kanila, sambahin sila, o yumukod sa
kanila. [8] Sa halip, dapat kayong kumapit kay Yahweh na inyong Diyos gaya ng nagawa ninyo hanggang sa araw na ito.
[9] Dahil pinaalis ni Yahweh sa harap ninyo ang malaki, malakas na mga bansa. Para sa inyo, walang isa man ang nakatayo
sa harapan ninyo hanggang sa kasalukuyan. [10] Sinumang nag-iisang lalaki sa inyong bilang ay gagawang patakasin ang
isang libo, para kay Yahweh na inyong Diyos, ang tanging lumalaban para sa inyo, gaya ng ipinangako niya sa inyo. [11]
Bigyan ng kaukulang pansin, para mahalin ninyo si Yahweh na inyong Diyos.
[12] Pero kung tatalikod kayo at kakapit sa mga nakaligtas sa mga bansang ito nanatiling kasama ninyo, o kung kumuha ng
asawa mula sa kanila, o kung makikisama kayo sa kanila at sila sa inyo, [13] pagkatapos tiyak na malalaman na hindi na
palalayasin ni Yahweh na inyong Diyos ang mga bansang ito mula sa inyo. Sa halip, magiging isang patibong sila at isang
bitag para sa inyo, pamalo sa inyong likuran at mga tinik sa inyong mga mata, hanggang sa mamatay kayo mula sa
mabungang lupaing ito na binigay ni Yahweh na inyong Diyos sa inyo.
[14] At ngayon lalakad ako sa daan sa buong lupa, at malalaman ninyo ng buong puso at kaluluwa na walang isang salitang
hindi nagkatotoo sa lahat ng mga mabubuting bagay na ipinangako ni Yahweh na inyong Diyos tungkol sa inyo. Lahat ng
mga bagay na ito ay nangyari para sa inyo. Walang isa sa kanila ang nabigo. [15] Pero gaya ng bawat salitang ipinangako ni
Yahweh na inyong Diyos sa inyo ay natupad, kaya magdadala si Yahweh sa inyo ng lahat ng mga masasamang bagay
hanggang sa mawasak niya kayo mula sa mabuting lupain na ito na ibinigay ni Yahweh na inyong Diyos sa inyo.
[16] Gagawin niya ito kung sisirain ninyo ang tipan ni Yahweh na inyong Diyos, na iniutos niya sa inyo para sundin. Kung
pupunta kayo at sasamba sa ibang mga diyos at yumukod sa kanila, sa gayon mag-aalab ang galit ni Yahweh laban sa
inyo, at mabilis kayong mamamatay mula sa mabuting lupain na ibinigay niya sa inyo."

Chapter 24

[1] Pagkatapos tinipon ni Josue ang lahat ng mga lipi ng Israel sa Secem at ipinatawag ang mga nakatatanda ng Israel, ang
kanilang mga pinuno, ang kanilang mga hukom, at ang kanilang mga opisyal, at ipinakita ang kanilang mga sarili sa
harap ng Diyos. [2] Sinabi ni Josue sa buong bayan, "Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang Diyos ng Israel, 'Nanirahan ang inyong
mga ninuno noong unang panahon sa ibayo ng Ilog Eufrates—si Tera, ang ama ni Abraham at ang ama ni Nahor—at
sinamba nila ang ibang mga diyos.
[3] Pero kinuha ko ang inyong ama mula sa ibayo ng Eufrates at pinangunahan siya sa lupain ng Canaan, at binigyan ko
siya ng maraming kaapu-apuhan sa pamamagitan ng kaniyang anak na si Isaac. [4] At kay Isaac ibinigay ko sina Jacob at
Esau. Ibinigay ko kay Esau ang maburol na lugar ng Seir para ariin, pero bumaba si Jacob at kaniyang mga anak sa
Ehipto.
[5] Pinadala ko sina Moises at Aaron, at pinahirapan ko ang mga taga-Ehipto sa pamamagitan ng mga salot. Pagkatapos
noon, inilabas Ko kayo. [6] Inilabas ko ang inyong mga ninuno sa Ehipto, at nakarating kayo sa dagat. Tinugis sila ng mga
taga-Ehipto sa pamamagitan ng mga karwahe at mga mangangabayo hanggang sa kalayuan ng Dagat ng mga Tambo.
[7] Nang tumawag ang inyong mga ninuno kay Yahweh, nagdulot siya ng kadiliman sa pagitan ninyo at ng mga taga-Ehipto.
Pinagsama niya ang tubig ng dagat at sila ay natabunan. Nakita ninyo kung ano ang ginawa ko sa Ehipto. Pagkatapos
namuhay kayo sa ilang ng mahabang panahon.
[8] Dinala ko kayo sa lupain ng mga Amoreo, na nanirahan sa ibang bahagi ng Jordan. Nakipaglaban sila sa inyo, at ibinigay
ko sila sa inyong kamay. Inangkin ninyo ang kanilang lupain, at winasak ko sila sa harap ninyo.

[9] Pagkatapos tumayo si Balak na anak na lalaki ni Zippor, hari ng Moab, at nilusob ang Israel. Ipinadala at ipinatawag
niya si Balaam na anak na lalaki ni Beor, para sumpain kayo. [10] Pero hindi ako nakinig kay Balaam. Sa katunayan,
pinagpala niya kayo. Kaya iniligtas ko kayo mula sa kaniyang kamay.
[11] Tumawid kayo sa Jordan at nakarating sa Jericho. Nakipaglaban ang mga pinuno ng Jerico laban sa inyo, kasama ang
mga Amoreo, ang mga Perizeo, ang mga Cananaeo, ang mga Heteo, ang mga Girgaseo, ang mga Hivita, at ang mga
Jebuseo. Pinagtagumpay ko kayo sa kanila at nilagay sila sa ilalim ng inyong pamamahala. [12] Ipinadala ko ang putakti sa
harap ninyo, na paalis sa kanila at sa dalawang hari ng mga Amoreo sa harapan ninyo. Ito ay hindi nangyari sa
pamamagitan ng inyong espada o sa pamamagitan ng inyong pana.
[13] Binigyan ko kayo ng lupain na hindi ninyo pinagtrabahuhan at mga lungsod na hindi ninyo itinayo, at ngayon kayo ay
naninirahan sa mga ito. Kinakain ninyo ang mga bunga ng mga ubasan at mga halamanang olibo na hindi ninyo
itinanim.'
[14] Ngayon ang pagkatakot kay Yahweh at sambahin siya ng boung karangalan at katapatan; alisin ang mga diyos na
sinamba ng inyong mga ninuno sa dako ng Eufrates at sa Ehipto, at sambahin si Yahweh. [15] Kung tila mali ito sa inyong
mga paningin para sambahin ninyo si Yahweh, kayo na mismo ang pumili ngayong araw na ito kung sino ang inyong
paglilingkuran, kung ang mga diyos na sinamba ng inyong mga ninuno sa ibayo ng Eufrates o ang mga diyos ng mga
Amoreo, kung saang lupain kayo naninirahan. Pero para sa akin at sa aking sambahayan, sasambahin namin si Yahweh."
[16] Sumagot ang bayan at sinabi, "Hindi namin kailanman pababayaan si Yahweh para maglingkod sa ibang mga diyos, [17]
dahil si Yahweh na aming Diyos ang naglabas sa amin at sa aming mga ninuno mula sa lupain ng Ehipto, mula sa
pagkaalipin, at siyang gumawa ng mga dakilang palatandaan sa aming paningin, at siyang nagpanatili sa amin sa lahat
ng mga daan na aming pupuntahan, at kasama ng lahat ng mga bansa na aming dinaanan. [18] At pinaalis ni Yahweh sa
harap namin ang lahat ng mga mamamayan, ang mga Amoreo na nanirahan sa lupaing ito. Sa gayon sasambahin rin
namin si Yahweh, dahil siya ang aming Diyos."
[19] Pero sinabi ni Josue sa bayan, "Hindi ninyo maaaring paglingkuran si Yahweh, dahil siya ay isang banal na Diyos; siya
ay isang selosong Diyos; hindi niya papatawarin ang inyong mga paglabag at mga kasalanan. [20] Kung iiwan ninyo si
Yahweh at sasamba sa mga dayuhang diyos, sa gayon siya ay tatalikod at pipinsalain kayo. Tutupukin niya kayo,
pagkatapos niyang makagawa ng mabuti sa inyo."
[21] Pero sinabi ng bayan kay Josue, "Hindi, sasambahin namin si Yahweh." [22] Pagkatapos sinabi ni Josue sa bayan, "Kayo
ang mga saksi laban sa inyong mga sarili na kayo mismo ang pumili kay Yahweh, para sambahin siya." Sinabi nila, "Kami
ay mga saksi." [23] Ngayon itapon ninyo ang mga dayuhang diyos na nasa inyo, at ibaling ang inyong puso kay Yahweh, ang
Diyos ng Israel."
[24] Sinabi ng bayan kay Josue, "Sasambahin namin si Yahweh na aming Diyos. Makikinig kami sa kaniyang tinig." [25]
Gumawa si Josue ng isang tipan sa bayan sa araw na iyon. Inilagay niya sa lugar ang mga kautusan at mga batas sa
Sechem. [26] Sinulat ni Josue ang mga salitang ito sa Ang Aklat ng Batas ng Diyos. Kumuha siya ng isang malaking bato at
inilagay ito doon sa ilalim ng punong ensena sa tabi ng santuwaryo ni Yahweh.
[27] Sinabi ni Josue sa lahat ng mga tao, "Tingnan mo, ang batong ito ay magiging isang patotoo laban sa amin. Narinig nito
ang lahat ng mga salita na sinabi ni Yahweh sa amin. Kaya ito ay magiging isang saksi laban sa inyo, kung ninyo
ipagkakaila ang inyong Diyos." [28] Kaya pinaalis ni Josue ang bayan, bawa't isa kaniyang sariling pamana.
[29] Pagkatapos ng mga bagay na ito si Josue na anak na lalaki ni Nun, ang lingkod ni Yahweh, ay namatay, na nabuhay ng
110 taong gulang. [30] Siya ay inilibing nila sa loob ng hangganan ng kaniyang sariling pamana, sa Timnat Sera, na nasa
maburol na lugar ng Efraim, hilaga ng Bundok Gaash.
[31] Sinamba ng Israel si Yahweh sa buong buhay ni Josue, at sa buong buhay ng mga matatanda na nabuhay ng mas
matagal kay Josue, ang mga nakaranas sa lahat ng bagay na nagawa ni Yahweh para sa Israel.
[32] Ang mga buto ni Jose, na dinala palabas ng bayan ng Israel mula Ehipto—inilibing nila ang mga ito sa Sechem, sa
kapirasong lupain na binili ni Jacob mula sa mga anak na lalaki ni Hamor, ang ama ni Sechem. Binili niya ito sa halagang
isang daang pirasong pilak, at ito ay naging isang pamana para sa mga kaapu-apuhan ni Jose. [33] Si Eleazar na anak na
lalaki ni Aaron ay namatay din. Inilibing nila siya sa Gibeah, ang lungsod ni Finehas na kaniyang anak na lalaki, na
ibinigay sa kaniya. Iyon ay nasa maburol na lugar ng Efraim.

Judges

Chapter 1

[1] Pagkatapos mamatay ni Josue, ang mga Israelita ay nagtanong kay Yahweh, sa pagsasabing, "Sino ang mamumuno sa
amin kapag kami ay sumalakay at nakipaglaban sa mga Cananeo?" [2] Sinabi ni Yahweh, "ang tribo ng Juda ang
mamumuno sainyo. Tingnan ninyo, binigyan ko sa sila ng kontrol sa lupaing ito." [3] Sinabi ng pangkat ng mga tao ng Juda
sa pangkat ng mga tao ng Simeon, kanilang mga kapatid, "Sumama kayo sa amin sa teritoryong itinalaga sa amin, para
sama-sama tayong lumaban sa mga Cananeo. At kami din ay sasama sa inyo, sa teritoryong itinalaga sa inyo." Kaya ang
lipi ni Simeon ay sumama sa kanila.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Sumalakay ang mga tao ng Juda, at binigyan sila ng katagumpayan ni Yahweh laban sa mga Cananeo at mga Ferezeo.
Pinatay nila ang sampung libo sa kanila sa Bezek. [5] Natagpuan nila si Adoni Bezek sa Bezek, at nakipaglaban sila sa
kaniya at tinalo ang mga Cananeo at mga Pherezeo.
[6] Pero tumakas si Adoni Bezek, siya ay hinabol nila at nahuli, at pinutol nila ang kaniyang mga hinlalaki sa kamay at mga
malalaking daliri sa paa [7] Sinabi ni Adoni Bezek, "Pitumpung hari, na ang may hinlalaki sa kamay at mga malalaking
dalari sa paa ang pinutol, na nag-iipon ng kanilang pagkain mula sa ilalim ng aking mesa. Gaya ng aking ginawa, ganun
din ang ginawa ng Diyos sa akin." Siya ay dinala nila sa Jerusalem, at doon siya namatay.
[8] Ang mga tao ng Juda ay nakipaglaban sa lungsod ng Jerusalem at kinuha ito. Sinalakay nila ito sa pamamagitan ng talim
ng espada at ang lungsod ay sinunog nila. [9] Pagkatapos noon, bumaba ang mga lalaki ng Juda para makipaglaban sa mga
Cananeo na naninirahan sa burol na bansa, sa Negev, at sa mga mababang burol ng katimugan. [10] Sumalakay ang Juda
laban sa mga Cananeo na naninirahan sa Hebron (ang pangalan ng Hebron noong una ay Kiriat Arba), at tinalo nila si
Sesai, Ahiman, at Talmai.
[11] Mula roon sumalakay ang mga lalaki ng Juda laban sa mga naninirahan ng Debir (Kiriat Sefer ang dating pangalan ng
Debir) [12] Sinabi ni Caleb, "Sinuman ang sumalakay sa Kiriat Sefer at kunin ito, ibibigay ko sa kaniya si Acsa, ang aking
anak na babae, para kaniyang maging asawa." [13] Si Otniel na anak na lalaki ni Kinaz (nakababatang kapatid ni Caleb) ay
binihag ang Debir, kaya binigay ni Caleb si Acsa, ang kaniyang anak na babae, para maging asawa niya.
[14] Di nagtagal ay lumapit si Acsa kay Otniel, at hinimok niya si Otniel na hilingin sa kaniyang ama na bigyan siya ng isang
bukirin. Habang pababa siya sa kaniyang asno, tinanong siya ni Caleb, "Ano ang maaari kong gawin para sa iyo?" [15] Sinabi
niya sa kaniya, "Bigyan mo ako ng biyaya. Buhat ng paglagay mo sa akin sa lupain ng Negeb, bigyan mo rin ako ng mga
bukal ng tubig." Kaya binigay ni Caleb sa kaniya ang mga bukal sa itaas at mga bukal sa ibaba.
[16] Umakyat sa Lungsod ng mga Palmera ang mga kaapu-apuhan ng Cineong biyenan ni Moises kasama ang bayan ng Juda,
sa ilang saJuda, na nasa Negeb, para manirahan kasama ng mga tao ng Juda na malapit sa Arad. [17] At sumama ang mga
lalaki ng Juda sa mga kalalakihan sa Simeon na kanilang mga kapatid at sinalakay ang mga Cananeo na sumakop sa Sefat
at winasak ito ng husto. Ang pangalan ng lungsod ay tinawag na Horma.
[18] Sinakop din ng mga tao ng Juda ang Gaza at ang lupaing nasa paligid nito, Ashkelon at ang lupaing nasa paligid nito, at
Ekron at ang lupaing nasa paligid nito. [19] Si Yahweh ay kasama ng mga tao ng Juda at inangkin nila ang bulubundukin,
pero hindi nila napalayas ang mga naninirahan sa mga kapatagan dahil mayroon silang mga bakal na karwaheng
pandigma.
[20] Ibinigay kay Caleb ang Hebron (gaya ng sinabi ni Moises), at pinalayas niya roon ang tatlong anak na lalaki ni Anak. [21]
Pero hindi pinalayas ang mga tao ng Benjamin ang mga Jebuseong naninirahan sa Jerusalem. Kaya nanirahan sa
Jerusalem ang mga Jebuseo kasama ang mga tao ng Benjamin sa araw na ito.
[22] Naghahanda ang sambahayan ni Jose para salakayin ang Betel, at kasama nila si Yahweh. [23] Nagpadala sila ng mga
lalaki para magmanman sa Betel (ang lungsod na tinawag dating Luz). [24] Nakakita ang mga espiya ng isang taong lumabas
sa lungsod, at sinabi nila sa kaniya, "Pakiusap, ipakita sa amin kung paano makakapunta sa lungsod, at magiging mabuti
kami sa iyo.
[25] Ipinakita niya sa kanila ang isang daan patungo sa lungsod. At kanilang sinalakay ang lungsod sa pamamagitan ng
talim ng espada, pero hinayaan nila ang lalaki at lahat ng kaniyang pamilya na makalayo. [26] At ang lalaki ay pumunta sa
lupain ng mga anak ni Het at nagtayo ng isang lungsod at tinawag itong Luz, na pangalan nito sa araw na ito.
[27] Hindi pinalayas ng mga tao ng Manases ang mga taong naninirahan sa mga lungsod ng Bet San at ang mga nayon nito, o
Taanac at ang mga nayon nito, o ang mga naninirahan sa Dor at ang mga nayon nito, o ang mga naninirahan sa Ibleam at
ang mga nayon nito, o ang mga naninirahan sa Megido at ang mga nayon nito, dahil determinado ang mga Cananeo na
manirahan sa lupaing iyan. [28] Nang maging malakas ang Israel, pinilit nila ang mga Cananeo na paglingkuran sila sa
pamamagitan ng mahirap na trabaho, pero hindi nila kailanman sila ganap na pinalayas.
[29] Hindi pinalayas ng Efraim ang mga Cananeong naninirahan sa Gezer, kaya patuloy na nanirahan ang mga Cananeo sa
Gezer kasama nila.
[30] Hindi pinalayas ng Zabulun ang mga taong naninirahan sa Kitron, o ang mga taong naninirahan sa Nahalol, kaya
patuloy na nanirahan ang mga Cananeo kasama nila, pero pinilit ng Zabulun ang mga Cananeo na paglingkuran sila sa
pamamagitan ng mabigat na trabaho.
[31] Hindi pinalayas ng Aser ang mga taong naninirahan sa Acco, o ang mga taong naninirahan sa Sidon, o ang mga
naninirahan sa Alab, Aczib, Helba, Apik, o Rehob. [32] Kaya naninirahan ang lipi ng Aser kasama ang mga Cananeo (ang
mga nanirahan sa lupain), dahil sila'y hindi nila pinalayas.
[33] Hindi pinalayas ng lipi ni Neftali ang mga naninirahan sa Bet-semes, o ang mga naninirahan sa Bet Anat. Kaya
nanirahan ang lipi ni Neftali kasama ang mga Cananeo (ang mga taong naninirahan sa lupaing iyon). Gayunpaman, ang
mga naninirahan sa Bet-semes at Bet Anat ay sapilitang pinagtrabaho ng mabigat para sa Neftali.
[34] Pinilit ng mga Amoreo ang lipi ni Dan na manirahan sa burol na bansa, sila ay hindi pinahihintulutang bumaba sa
kapatagan. [35] Kaya nanirahan ang mga Amoreo sa Bundok ng Heres, sa Aijalon, at sa Shaalbim, pero sinakop sila ng lakas
ng mga hukbo ng sambahayan ni Jose, at sila ay sapilitang naglingkod sa kanila ng pagtatrabaho ng mabigat. [36] Umabot
ang hangganan ng mga Amoreo mula sa burol ng Akrabbim sa Sela pataas sa bulubundukin.

Chapter 2

1 Umakyat ang anghel ni Yahweh mula sa Gilgal patungo Bochim at sinabing, "Kinuha ko kayo mula sa Ehipto, at dinala
kayo sa lupaing ipinangako kong ibibigay sa inyong mga ama. Sinabi ko na, 'hindi ko kailanman sisirain ang aking tipan
sa inyo. 2 Hindi kayo dapat gumawa ng kasunduan sa mga naninirahan sa lupaing ito. Dapat ninyong wasakin ang
kanilang mga altar.' Subalit hindi kayo nakinig sa aking tinig. Ano itong ginawa ninyo?
3 Kaya sinasabi ko ngayon, 'Hindi ko itataboy ang mga Cananeo sa harapan ninyo, pero sila ay magiging mga tinik sa
inyong tagiliran, at ang kanilang mga diyus-diyosan ay magiging bitag para sa inyo.'" 4 Nang sinabi ng anghel ni Yahweh
ang mga salitang ito sa lahat ng bayan ng Israel, sumigaw at nanangis ang mga tao. 5 Tinawag nilang Bochim ang lugar na
iyon. Doon ay naghandog sila ng mga alay kay Yahweh.
6 Ngayon nang pinahayo ni Josue ang mga tao sa kanilang landas, ang bayan ng Israel ay pumunta sa lugar na itinalaga,
para ariin ang kanilang lupain. 7 Naglingkod kay Yahweh ang bayan sa buong buhay ni Josue at ng mga nakakatanda na
namuhay nang higit na matagal kaysa sa kaniya, silang mga nakakita ng lahat na dakilang gawa ni Yahweh para sa Israel.
8 Si Josue na anak ni Nun na lingkod ni Yahweh, ay namatay sa gulang na 110 taon.
9 Inilibing nila si Josue sa hangganan ng lupaing nakatalaga sa kaniya sa Timnat Heres, sa bulubundukin ng Efraim,
hilaga ng Bundok Gaas. 10 Ang buong salinlahi ay nagtipon din sa kanilang mga ama. At ang isa pang salinlahing
nagsitanda pagkatpos nilang hindi makakilala kay Yahweh o sa mga ginawa niya para sa Israel.
11 Ginawa ng bayan ng Israel ang masama sa paningin ni Yahweh at sila'y naglingkod sa mga Baal. 12 Humiwalay sila kay
Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ama, na naglabas sa kanila sa lupain ng Ehipto. Sumunod sila sa ibang diyus-diyosan,
sa mga diyus-diyosan ng mga taong nasa palibot nila, at nagpatirapa sila sa kanila. Kanilang ginalit si Yahweh dahil 13
humiwalay sila kay Yahweh at sumamba kay Baal at sa mga Ashtoret.
14 Nag-alab ang galit ni Yahweh sa Israel, at ibinigay sila sa mga sumalakay na nagnakaw ng kanilang mga ari-arian mula
sa kanila. Sila ay kaniyang ipinagbili bilang mga aliping hawak ng lakas ng kanilang mga kaaway na nakapalibot pa sa
kanila, para hindi na nila maipatanggol ang kanilang mga sarili laban sa kanilang mga kaaway. 15 Saanman magtungo ang
Israel para lumaban, ang kamay ni Yahweh ay laban sa kanila para matalo sila, gaya ng kaniyang isinumpa sa kanila. At
sila'y nasa matinding kapighatian.
16 Si Yahweh ay nagtaas ng mga hukom, na nagligtas sa kanila mula sa kapangyarihan ng mga nagnanakaw ng kanilang
mga ari-arian. 17 Gayunma'y hindi sila nakinig sa kanilang mga hukom. Sila ay hindi tapat kay Yahweh at ibinigay ang
kanilang mga sarili tulad ng mga bayarang babae sa ibang mga diyus-diyosan at sumamba sa kanila. Sa madaling
panahon ay lumihis sila mula sa paraan ng pamumuhay ng kanilang mga ama—iyong mga sumunod sa mga utos ni
Yahweh—pero sila mismo ay hindi ito ginawa.
18 Nang magtaas si Yahweh ng mga hukom para sa kanila, tinulungan ni Yahweh ang mga hukom at iniligtas sila mula sa
kapangyarihan ng kanilang mga kaaway sa buong buhay ng hukom. Dahil nahabag si Yahweh sa kanila nang dumaing
sila dahil sa mga umapi at nagpahirap sa kanila. 19 Pero kapag namatay ang hukom, tatalikod sila at gagawa ng mga bagay
na higit na masahol kaysa sa ginawa ng kanilang mga ama. Susunod sila sa ibang mga diyus-diyosan para paglingkuran
at sambahin sila. Tumanggi silang isuko ang anumang masasamang gawi nila o ang kanilang mga suwail na paraan.
20 Nag-alab ang galit ni Yahweh laban sa Israel; kaniyang sinabi, "Dahil sinuway ng bansang ito ang mga alituntunin ng
aking tipang itinatag ko para sa kanilang mga ama—dahil hindi sila nakinig sa aking tinig— 21 mula ngayon, hindi ko na
itataboy mula sa harapan nila ang alinman sa mga bansang iniwan ni Josue nang namatay siya. 22 Gagawin ko ito para
subukin ang Israel, kung susunod sila sa paraan ni Yahweh at lalakad dito o hindi, tulad ng pagsunod dito ng kanilang
mga ama." 23 Iyan ang dahilan kung bakit itinira ni Yahweh ang mga bansang iyon at hindi niya sila itinaboy agad, at
kung bakit hindi niya pinayagang sakupin sila ni Josue.

Chapter 3

1 Ngayon ay hinayaan ni Yahweh ang mga bansa na subukin ang Israel, lalo na ang lahat sa Israel na hindi nakaranas ng
anumang digmaan sa Canaan. 2 (ginawa niya ito para ituro ang pakikipagdigma sa bagong salinlahi ng mga Israelita na
hindi pa nakakaalam nito noong una.): 3 ang limang hari mula sa Palestina, lahat ng mga Cananeo, ang mga Sidoneo, at
ang mga Heveo na naninirahan sa kabundukan ng Lebanon, mula sa Bundok Baal Hermon patungong Pasong Hamat.
4 Ang mga bansang ito ay inawanan para masubok ni Yahweh ang Israel, para patunayang kung susundin nila ang mga
utos na ibinigay niya sa kanilang mga ninuno sa pamamagitan ni Moises. 5 Kaya namuhay ang bayan ng Israel kasama
ang mga Cananeo, ang mga Heteo, ang Amoreo, ang Ferezeo, ang Heveo, at ang mga Jebuseo. 6 Kinuha nila ang kanilang
mga anak na babae para maging asawa nila, at ang kanilang sariling anak na mga babae ay ibinigay nila sa kanilang mga
anak na lalaki, at pinaglingkuran nila ang kanilang mga diyus-diyosan.
7 Ginawa ng bayan ng Israel ang masama sa paningin ni Yahweh at kinalimutan si Yahweh na kanilang Diyos. Sinamba
nila ang mga Baal at ang mga Asera. 8 Kaya ang galit ni Yahweh ay nag-alab sa Israel, at sila'y ipinagbili niya sa kamay ni
Cushanrishataim ang hari ng Aram Naharaim. Naglingkod nang walong taon ang bayan ng Israel kay Cushan Rishathaim.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

9 Nang ang bayan ng Israel ay tumawag kay Yahweh, nagtalaga si Yahweh ng isang tao para tulungan ang bayan ng Israel,
at siyang sasagip sa kanila: Si Otniel anak na lalaki ni Kenaz (Nakababatang kapatid na lalaki ni Caleb). 10 Siya ay binigyan
ng kapangyarihan ng Espiritu ni Yahweh, pinangunahan niya ang Israel at siya ay nakipagdigma. Binigyan siya ni
Yahweh ng tagumpay laban kay Cushanrishataim na hari ng Aram. Ito ang kapangyarihan ni Otniel na tumalo kay
Cushanrishataim. 11 Nagkaroon ng kapayapaan ang lupain ng apatnapung taon. Pagkatapos si Otniel na anak na lalaki ni
Kenaz ay namatay.
12 Muling sumuway ang bayan ng Israel kay Yahweh sa pamamagitan ng paggawa ng mga masasamang bagay, at nakita
niya ang kanilang ginawa. Kaya binigyan ni Yahweh ng lakas si Eglon ang hari ng Moab sa kaniyang pagsalakay laban sa
Israel, dahil nakagawa ang Israel ng mga bagay na masama gaya ng napansin ni Yahweh. 13 Sumali si Eglon sa mga
Ammonita at mga Amalekita at nagpunta sila at tinalo ang Israel, at inangkin nila ang Lungsod ng mga Palma. 14
Naglingkod ang bayan ng Israel kay Eglon na hari ng Moab sa loob ng walumpung taon.
15 Pero nang tumawag ang bayan ng Israel kay Yahweh, nagtalaga ng isang tao si Yahweh na tutulong sa kanila, si Ehud na
anak na lalaki ni Gera, isang Benjamita, at kaliwete. Ipinadala siya ng bayan ng Israel, kasama ang pugay na pambayad,
kay Eglon na hari sa Moab.
16 Gumawa ng isang espadang may dalawang talim si Ehud para sa kaniyang sarili, isang kubit sa haba; itinali niya ito sa
ilalim ng kaniyang damit sa kanang hita. 17 Ibinigay niya ang pugay na pambayad kay Haring Eglon ng Moab. (Ngayon si
Eglon ay isang napakatabang tao.) 18 Matapos ihandog ni Ehud ang pugay na pambayad, umalis siya kasama ang mga
nagdala nito.
19 Gayunman, para kay Ehud nang marating niya ang lugar kung saan ginawa ang mga inukit na larawan malapit sa
Gilgal, siya ay bumalik at sinabi, "Mayroon akong lihim na mensahe para sa iyo, aking hari." Sinabi ni Eglon, "Tumahimik
ka" Kaya umalis sa silid ang lahat ng naglilingkod sa kaniya. 20 Lumapit sa kaniya si Ehud. Nakaupong mag-isa ang hari,
nag-iisa sa katiwasayan ng silid sa itaas. Sinabi ni Ehud, "Mayroon akong mensahe mula sa Diyos para sa iyo." Tumayo
ang hari mula sa kaniyang upuan.
21 Si Ehud ay bumunot gamit ang kaliwang kamay at kinuha ang espada mula sa kaniyang kanang hita, at isinaksak ito sa
katawan ng hari. 22 At bumaon pati ang hawakan ng espada kasunod ng talim, na ang dulo ay tumagos sa kaniyang
likuran, at sumara ang taba sa talim, dahil hindi binunot ni Ehud ang espada mula sa kaniyang katawan. 23 Pagkatapos
lumabas si Ehud sa balkonahe at isinara ang mga pintuan ng silid sa itaas sa kaniyang likuran at kinandado ang mga ito.
24 Matapos umalis ni Ehud, dumating ang mga tagapaglingkod ng hari; nakita nila na nakakandado ang mga pintuan ng
silid sa itaas, kaya inisip nila, "Tiyak na pinagiginhawa niya ang kaniyang sarili sa katiwasayan sa silid sa itaas." 25 Lubha
silang nag-alala hanggang sa naramdaman nilang nagpapabaya sila sa kanilang tungkulin kapag hindi parin bubuksan
ng hari ang mga pintuan ng silid sa itaas. Kaya kinuha nila ang susi at binuksan ang mga ito, at doon nakahiga ang
kanilang amo, nakahandusay sa sahig, patay na.
26 Habang naghihintay ang mga lingkod, nag-iisip kung ano ang kanilang gagawin, tumakas si Ehud at dumaan sa ibayo
ng lugar kung saan may inukit na larawan ng mga diyus-diyosan, at siya ay tumakas patungong Seira. 27 Nang dumating
siya, hinipan niya ang isang trumpeta sa mga burol ng Efraim. Pagkatapos bumaba ang bayan ng Israel kasama niya
mula sa mga burol, at sila'y pinamumunuan niya.
28 Sinabi niya sa kanila, "Sumunod kayo sa akin, dahil malapit nang talunin ni Yahweh ang inyong mga kaaway, ang mga
Moabita." Sumunod sila sa kaniya at binihag ang mga mababaw na bahagi ng Jordan sa kabila mula sa mga Moabita, at
hindi nila pinahihintulan ang sinuman na tumawid sa ilog. 29 Nang panahong iyon nakapatay sila ng humigit kumulang
sa sampung libong kalalakihan ng Moab, at ang lahat ay malakas at mahuhusay na mga lalaki. Walang isa mang
nakatakas. 30 Kaya nang araw na iyon napasuko ang Moab sa pamamagitan ng lakas ng Israel. At nagkaroon ng
kaginhawaan ang lupain sa loob ng walumpung taon.
31 Pagkatapos ni Ehud ang sumunod na hukom ay si Shamgar anak na lalaki ni Anat na pumatay ng 600 kalalakihan ng
mga Filisteo sa pamamagitan ng isang tungkod na ginagamit para magtaboy ng mga baka. Iniligtas din niya ang Israel
mula sa panganib.

Chapter 4

1 Matapos mamatay ni Ehud, muling sinuway ng bayan ng Israel si Yahweh sa pamamagitan ng paggawa ng masasamang
bagay, at nakita niya kung ano ang ginawa nila. 2 Ibinigay sila ni Yahweh sa kapangyarihan ni Jabin na hari ng Canaan na
naghahari sa Hazor. Ang pinuno ng kaniyang hukbo ay nagngangalang Sisera, at naninirahan siya sa Haroshet ng mga
Hentil. 3 Tumawag ang bayan ng Israel kay Yahweh para sa tulong, dahil mayroong siyamnaraang bakal na karwaheng
pandigma si Sisera at inapi niya ang bayan ng Israel sa loob ng dalawampung taon.
4 Ngayon si Debora, isang babaeng propeta (asawa ni Lappidot), ay isang nangungunang hukom sa Israel nang panahong
iyon. 5 Madalas siyang nakaupo sa ilalim ng palmera ni Debora sa pagitan ng Rama at Betel sa bulubundukin ng Efraim,
at lumalapit sa kaniya ang mga tao ng Israel para lutasin ang kanilang mga alitan.
6 Ipinatawag niya si Barak na anak ni Abinoam mula sa Kedes sa Neftali. Sinabi niya sa kaniya, "Inuutusan ka ni Yahweh,
ang Diyos ng Israel, 'Pumunta ka sa Bundok Tabor, at magsama ng sampung libong kalalakihan mula sa Neftali at

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Zebulun. [7] Palalabasin ko si Sisera, na pinuno ng hukbo ni Jabin, para salubungin kayo sa ilog ng Kison, kasama ang kaniyang mga karwaheng pandigma at kaniyang hukbo, at bibigyan ko kayo ng tagumpay laban sa kaniya.'"
[8] Sinabi ni Barak sa kaniya, "Kung sasama ka sa akin, pupunta ako, pero kung hindi ka sasama sa akin, hindi ako pupunta." [9] Sinabi niya, "Talagang sasama ako sa iyo. Gayunman, ang landas na dadaanan mo ay hindi maghahatid sa iyong karangalan, dahil gagawin ni Yahweh na talunin si Sisera ng isang babae sa pamamagitan ng kaniyang lakas." Pagkatapos tumayo si Debora at sumama kay Barak sa Kedes.
[10] Tinawag ni Barak ang mga kalalakihan ng Neftali para magtipon sa Kedes. Sampung libong kalalakihan ang sumama sa kaniya, at sumama sa kanya si Debora.
[11] Ngayon hiniwalay ni Heber (ang Kenita) ang kaniyang sarili mula sa mga Kenita—sila ay mga kaapu-apuhan ni Hobab (biyenan ni Moises) —at nagtayo ng kaniyang tolda sa may kakahuyan ng Zaananim malapit sa Kedes.
[12] Nang sinabihan nila si Sisera na umakyat si Barak sa Bundok Tabor, [13] tinipon ni Sisera ang kaniyang mga karwaheng pandigma, siyamnaraang bakal na karwaheng pandigma, at lahat ng mga sundalong kasama niya, mula sa Haroset ng mga Hentil patungo sa Ilog Kison.
[14] Sinabi ni Debora kay Barak, "Humayo ka! Dahil ito ang araw na ibinigay sa iyo ni Yahweh ang tagumpay laban kay Sisera. Hindi ba pinangungunahan ka ni Yahweh?" Kaya bumaba si Barak mula sa Bundok Tabor na may sampung libong kalalakihang sumusunod sa kaniya.
[15] Ginawa ni Yahweh na malito ang hukbo ni Sisera, ang lahat ng kaniyang mga karwaheng pandigma, at lahat ng kaniyang hukbo. Sinalakay sila ng mga tauhan ni Barak at bumaba si Sisera sa kaniyang karwaheng pandigma at tumakbo. [16] Pero tinugis ni Barak ang mga karwaheng pandigma at ang hukbo patungo sa Haroset ng mga Hentil, at ang buong hukbo ni Sisera ay namatay sa pamamagitan ng talim ng espada, at wala ni isa mang nakaligtas.
[17] Pero tumakbo palayo si Sisera patungo sa tolda ni Jael, na asawa ni Heber na Kenita, dahil mayroong kapayapaan sa pagitan ni Jabin na hari ng Hazor at ng sambahayan ni Heber na Kenita. [18] Lumabas si Jael para salubungin si Sisera at sinabi sa kaniya, "Lumapit ka, aking panginoon; lumapit ka patungo sa akin at huwag matakot." Kaya lumapit si Sisera patungo sa kaniya at pumasok sa kaniyang tolda at siya ay tinakpan niya ng isang kumot.
[19] Sinabi niya sa kaniya, "Pakiusap bigyan mo ako ng kaunting tubig na maiinom, dahil ako ay nauuhaw." Binuksan niya ang isang balat na supot ng gatas at binigyan siya ng inumin, at siya'y tinakpan niyang muli. [20] Sinabi niya sa kaniya, "Tumayo ka sa bungad ng tolda at kung may dumating at magtanong sa iyo, 'May tao ba riyan?' sabihing, 'Wala'."
[21] Pagkatapos nagdala si Jael (ang asawa ni Heber) ng isang pakong kahoy ng tolda at martilyo sa kaniyang kamay at palihim na pumunta sa kaniya, dahil siya ay nasa mahimbing na pagtulog, at ipinukpok niya ang pakong kahoy sa tagiliran ng kaniyang ulo at ito ay tumusok patagos sa kaniya at bumaba sa lupa. At siya ay namatay. [22] Habang hinahabol ni Barak si Sisera, lumabas si Jael para salubungin siya at sinabi sa kaniya, "Halika, ipapakita ko sa iyo ang taong hinahanap mo." Kaya sumama siya sa kaniya, at naroon nakabulagtang patay si Sisera, na ang pakong kahoy ng tolda ay nasa tagiliran ng kaniyang ulo.
[23] Kaya sa araw na iyon tinalo ng Diyos si Jabin, ang hari ng Canaan, sa harapan ng mga tao ng Israel. [24] Ang lakas ng mga tao ng Israel ay tumindi nang tumindi laban kay Jabin ang hari ng Canaan, hanggang sa siya ay wasakin nila.

Chapter 5

[1] Sa araw na inawit ni Debora at Barak anak ni Abinoam ang awiting ito: [2] "Kapag nanguna ang mga pinuno sa Israel, kapag masayang nagkusa sumama ang mga tao para sa digmaan— pinupuri namin si Yahweh!
[3] Makinig sa akin, kayo mga hari! Magbigay pansin, kayong mga pinuno, ako ay aawit kay Yahweh; aawit ako ng mga papuri kay Yahweh, ang Diyos ng Israel. [4] Yahweh, nang lumisan ka mula sa Seir, nang lumakad ka mula sa Edom, nayanig ang mundo, at nanginig ang kalangitan; nagbuhos din ng tubig ang ulap.
[5] Nayanig ang mga bundok sa harapan ng mukha ni Yahweh; kahit ang Bundok ng Sinai ay nayanig sa harapan ng mukha ni Yahweh, ang Diyos ng Israel. [6] Sa kapanahunan ni Shamgar (anak na lalaki ni Anat), sa kapanahunan ni Jael, napabayaan ang mga pangunahing kalsada, at ang mga lumalakad ay ginagamit lamang ang mga liko-likong daan.
[7] Walang mga manggagawa sa Israel, hanggang sa Ako, si Debora, ang nag-uutos— nag-uutos ang isang ina sa Israel! [8]
Pinili nila ang bagong mga diyus-diyosan, at nagkaroon ng labanan sa mga tarangkahan ng lungsod; ni walang mga kalasag o sibat ang makikita sa apatnapung libo sa Israel.
[9] Nakikiisa ang aking puso sa mga namumuno ng Israel, kasama ang mga tao na masayang nagkusang loob— pinuri namin si Yahweh para sa kanila! [10] Pag-isipan ninyo ang tungkol dito—kayong sumasakay sa mga puting asno na nakaupo sa mga mamahaling piraso ng tela para upuan, at kayong naglalakad sa daan.
[11] Pakinggan ang mga tinig ng mga umaawit sa igiban ng tubig. Doon sinabi nilang muli ang makatuwirang mga ginawa ni Yahweh, at ang matuwid na mga kinikilos ng kaniyang mga mandirigma sa Israel. Pagkatapos bumaba ang mga tao ni Yahweh sa mga tarangkahang lungsod.
[12] Gising, gising, Debora! Gising, gising, umawit ng isang awitin! Bangon, Barak, at bihagin ang iyong mga bilanggo, ikaw anak ni Abinoam. [13] Pagkatapos bumaba ang mga nakaligtas sa mga maharlika— bumaba ang mga tao ni Yahweh sa akin kasama ng mga mandirigma.

[14] Dumating sila mula sa Efraim, na ang pinagmulan ay nasa Amalec; sumunod ang mga tao ng Benjamin sa inyo. Bumaba ang mga namumuno mula sa Macir, at ang mga nagbitbit ng isang tungkod ng opisyal mula sa Zebulun.
[15] At kasama ni Debora ang aking mga prinsipe sa Isacar, at kasama ni Isacar si Barak na nagmamadaling sumunod sa kaniya patungo sa lambak sa ilalim ng kaniyang utos. May matinding pagsasaliksik ng puso sa mga angkan ni Ruben.
[16] Bakit kayo umupo sa pagitan ng mga pugon, nakikinig sa mga pastol na tumutugtog ng kanilang mga tipano para sa kanilang mga kawan? Para sa mga angkan ni Ruben ay may dakilang pagsasaliksik ng puso.
[17] Nanatili si Galaad sa kabilang dako ng Jordan; at Dan, bakit siya lumibot gamit ang mga barko? Nanatili si Aser sa
baybayin at nanirahan malapit sa kaniyang mga daungan. [18] Isang lipi si Zebulun na inilagay sa panganib ang kanilang
buhay na halos dumating sa kamatayan, at si Nephtali, rin, sa larangan ng digmaan.
[19] Dumating ang mga hari at nakipaglaban, pagkatapos nakipaglaban ang mga hari ng Canaan, sa Taanac sa pamamagitan
ng mga tubig sa Megido. Pero hindi sila nakakuha ng pilak bilang manloloob. [20] Nakipaglaban ang mga bituin mula sa
langit, mula sa kanilang landas sa ibayo ng mga kalangitan nakipaglaban sila laban kay Sisera.
[21] Tinangay sila ng Ilog Kison palayo, ang matandang ilog na iyan, ang Ilog Kison. Magmartsa ka aking kaluluwa, maging
matatag! [22] At ang tunog ng paa ng mga kabayo— pumapadyak, ang pagpadyak ng kaniyang mga makapangyarihan.
[23] 'Isumpa ang Meroz!' sinasabi ng anghel ni Yahweh. 'Tiyaking isumpa ang mga nanirahan dito! — dahil hindi sila dumating para tulungan si Yahweh— para tulungan si Yahweh sa digmaan laban sa malakas na mga mandirigma.'
[24] Pinagpala si Jael higit sa lahat ng mga babae, si Jael (ang asawa ni Heber ang Cineo), mas pinagpala siya kaysa sa lahat
ng ibang babaeng nanirahan sa mga tolda. [25] Humingi ang lalaki ng tubig, at siya ay binigyan niya ng gatas; dinalhan niya
ng mantikilya sa isang pinggan para sa mga prinsipe.
[26] Inilagay niya ang kaniyang kamay sa pakong kahoy ng tolda, at ang kaniyang kanang kamay sa martilyo ng mga
manggagawa, sa pamamagitan ng martilyo pinalo niya si Sisera, dinurog niya ang kaniyang ulo. Pinalo niya ang kaniyang
bungo hanggang magkapira-piraso nang pinalo niya ang gilid ng kaniyang ulo. [27] Bumagsak siya sa pagitan ng kaniyang
paa, natumba siya at nahiga siya roon. Sa pagitan ng kaniyang paa naramdaman niya ang pamamanhid. Ang lugar na
kaniyang pinagbagsakan ay kung saan marahas siyang pinatay.
[28] Sa labas ng isang bintana tumingin siya — tumingin ang ina ni Sisera mula sa sala-sala at sumigaw siya sa lubos na kalungkutan 'Bakit napakatagal dumating ng kaniyang karwahe? Bakit natagalan ang tunog ng mga paa ng mga kabayong humihila ng kaniyang mga karwahe?'
[29] Sumagot ang kaniyang mga pinakamatalinong prinsesa, at ibinigay niya ang kaniyang parehong sagot: [30] 'Hindi ba nila
natagpuan at hinati ang mga nakuha sa panloloob? —Ang sinapupunan, ang dalawang sinapupunan para sa bawat lalaki;
ang nakuha sa panloloob na tininang damit para kay Sisera, ang nadarambong na tininang damit na burdado, ang
dalawang tininang damit na burdado para sa mga leeg ng manloloob?'
[31] Kaya nawa'y mamatay ang lahat inyong kaaway, Yahweh! Pero hayaan ang umibig sa kaniya na maging katulad ng araw kapag sumikat ito sa kaniyang lakas." At may kapayapaan sa lupain sa loob ng apatnapung taon.

Chapter 6

[1] Ang bayan ng Israel ay gumawa ng kasamaan sa paningin ni Yahweh, at sila'y inilagay niya sa ilalim ng kapangyarihan
ng Midianita ng pitong taon. [2] Ang kapangyarihan ng Midianita ang nagpahirap sa Israel. Dahil sa Midianita, gumawa ang
bayan ng Israel ng makukublihan para sa kanilang sarili mula sa mga yungib sa mga burol, sa mga kuweba, at mga
matibay na tanggulan.
[3] Nangyari na kapag ang mga Israelita ay nagtanim ng kanilang mga pananim, ang mga Midianita at ang mga Amalekita
at ang mga taong mula sa silangan ay sasalakay sa mga Israelita. [4] Inilalagay nila ang kanilang mga sundalo sa lupain at
winawasak ang mga pananim, hanggang sa Gaza. Wala silang itinitirang pagkain sa Israel, walang tupa, ni mga baka, o
mga asno.
[5] Sa tuwing sila at kanilang mga alagang hayop at mga tolda ay dadating, darating sila na gaya ng pulutong ng mga
balang, at ito ay hindi kayang bilangin maging ang mga tao o ang kanilang mga kamelyo. Sinakop nila ang lupain para
wasakin ito. [6] Pinahina ng Midianita ang mga Israelita ng napakatindi na ang bayan ng Israel ay tumawag kay Yahweh.
[7] Nang tumawag ang mga tao ng Israel kay Yahweh dahil sa Midian, [8] nagpadala ng isang propeta si Yahweh sa mga tao ng
Israel. Sinabi ng propeta sa kanila, "Ito ang sinabi ni Yahweh, ang Diyos ng Israel: 'Dinala ko kayo mula Ehipto, inalis ko
kayo mula sa tahanan pagkaka-alipin.
[9] Sinagip ko kayo mula sa kapangyarihan ng mga taga Ehipto, at mula sa kapangyarihan ng lahat ng mga nagpapahirap sa
inyo. Pinalayas ko sila sa inyong harapan, at ibinigay ko sa inyo ang kanilang lupain. [10] Sinabi ko sa inyo, "Ako si Yahweh
na inyong Diyos; inutusan ko kayo na huwag sambahin ang mga diyus-diyosan ng mga Amoreo, na ang lupain ay inyong
tinirahan." Pero hindi ninyo sinunod ang tinig ko.'"
[11] Ngayon ang anghel ni Yahweh ay dumating at umupo sa ilalim ng igos sa Ofra, na pag-aari ni Joas (ang Abiezrita),
habang si Gideon, anak na lalaki ni Joas, ay hinihiwalay ang trigo sa pamamagitan ng paghampas nito sa sahig, sa pigaan
ng ubas—para itago ito mula sa mga Midianita. [12] Ang anghel ni Yahweh ay nagpakita sa kaniya at sinabi sa kaniya, "Si
Yahweh ay kasama mo, ikaw na malakas na mandirigma!"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

13 Sinabi ni Gideon sa kaniya, "O, aking panginoon, kung si Yahweh ay kasama namin, bakit nagyayari ang lahat ng ito sa
amin? Nasaan na ang lahat ng kaniyang mga dakilang gawa na sinabi sa amin ng aming mga ama, nang sinabi nilang,
'Hindi ba si Yahweh ang nag-alis sa atin mula sa Ehipto?' Pero ngayon pinabayaan kami at ibinigay kami ni Yahweh sa
kapangyarihan ng Midian."
14 Tumingin si Yahweh sa kaniya at sinabing, "Pumunta ka sa lakas na mayroon ka. Iligtas ang Israel mula sa
kapangyarihan ng mga Midianita. Hindi kita ipinadala?" 15 Sinabi ni Gideon sa kaniya, "Pakiusap, Panginoon, paano ko
maliligtas ang Israel? Tingnan mo, ang aking pamilya ang pinakamahina sa Manases, at ako ang pinaka hindi mahalaga
sa sambahayan ng aking ama."
16 Sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Ako ay sasama sa iyo, at iyong matatalo ang buong hukbo ng Midianita." 17 Sinabi ni
Gideon sa kaniya, "Kung ikaw ay nasisiyahan sa akin, kung gayon bigyan mo ako ng isang palatandaan na ikaw ang
siyang nakikipag-usap sa akin. 18 Pakiusap, huwag kang umalis dito, hanggang ako ay pumunta sa iyo at mag-dala ng
aking handog at inilagay ito sa harapan mo." Sinabi ni Yahweh, "Ako ay maghihintay hanggang ikaw ay makabalik."
19 Pumunta si Gideon at nag-handa ng isang batang kambing at mula sa isang epha ng harina gumawa siya ng tinapay na
walang lebadura. Nilagay niya ang karne sa isang basket, at nilagay niya ang sabaw sa isang palayok at dinala ang mga
ito sa kaniya sa ilalim ng punong igos, at inihandog ang mga ito. 20 Sinabi ng anghel ng Diyos sa kaniya, "Dalhin ang karne
at ang tinapay na walang lebadura at ilagay ang mga ito sa batong ito, at ibuhos ang sabaw sa ibabaw ng mga ito." At
ginawa iyon ni Gideon.
21 Pagkatapos ang anghel ni Yahweh ay iniabot ang dulo ng tungkod na nasa kaniyang kamay. Sa pamamagitan nito
dinampian ang laman at ang tinapay na walang lebadura; lumabas ang isang apoy mula sa bato at tinupok ang karne at
ang tinapay na walang lebadura. Pagkatapos ang anghel ni Yahweh ay umalis palayo at hindi na siya makita ni Gideon.
22 Naintindihan ni Gideon na ito ang anghel ni Yahweh. Sinabi ni Gideon, "O, Panginoong Yahweh, Dahil nakita ko ang
anghel ni Yahweh na mukha sa mukha!" 23 Sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Sa iyo ang kapayapaan! Huwag kang matakot,
hindi ka mamamatay." 24 Kaya gumawa doon si Gideon ng isang altar para kay Yahweh. Tinawag niya itong, "Si Yahweh ay
Kapayapaan." Hanggang sa araw na ito nakatayo parin ito sa Ofra ng lahing Abiezrita.
25 Nang gabing iyon sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Kunin ang toro ng iyong ama, at ang pangalawang toro na labimpitung
taong gulang, at tanggalin ang altar ni Baal na pag-aari ng iyong ama, at putulin ang Asera na nasa tabi nito. 26 Gumawa
ng isang altar kay Yahweh na iyong Diyos sa tuktok ng lugar ng kanlungan na ito, at gawin ito sa tamang paraan. Ialay
ang pangalawang toro bilang isang handog na susunugin, gamit ang kahoy mula sa Asera na iyong pinutol."
27 Kaya si Gideon ay kumuha ng sampu sa kaniyang mga lingkod at ginawa kung ano ang sinabi ni Yahweh sa kaniya.
Dahil masyado siyang natakot sa sambahayan ng kaniyang ama at ang kalalakihan ng bayan para gawin ito sa umaga,
ginawa niya ito sa gabi.
28 Kinabukasan nang bumangon ang kalalakihan ng bayan, ang altar ni Baal ay nawasak, at ang Asera na nasa tabi nito ay
nabuwal, at ang pangalawang toro na inalay sa altar na naisagawa. 29 Sinabi ng kalalakihan ng lungsod sa isa't-isa, "Sino
ang gumawa nito?" Nang kinausap nila ang iba at naghanap ng kasagutan, sinabi nila, "Si Gideon na anak ni Joas ang
gumawa ng bagay na ito."
30 Pagkatapos sinabi ng mga kalalakihan ng bayan kay Joas, "Dalhin palabas ang iyong anak na lalaki para siya ay
mailagay sa kamatayan, dahil winasak niya ang altar ni Baal, at binuwal niya ang Asera sa tabi nito."
31 Sinabi ni Joas sa lahat ng tumututol sa kaniya, "Pakikiusapan ba ninyo ang kaso para kay Baal? Kayo ba ang magliligtas
sa kaniya? Sinuman ang magmaka-awa sa kaso para sa kaniya, hayaan siyang malagay sa kamatayan habang umaga pa.
Kung si Baal ay isang diyos, hayaan siyang ipagtanggol ang kaniyang sarili kapag winasak ng sinuman ang kaniyang
altar." 32 Kaya sa araw na iyon si Gideon ay binigyan ng pangalang, "Jeru Baal", dahil sinabi niya, "Hayaang ipagtanggol ni
Baal ang kaniyang sarili laban sa kaniya," dahil winasak ni Gideon ang kaniyang altar.
33 Ngayon ang lahat ng mga Midianita, ang mga Amalekita, at ang mga tao sa silangan ay nagtipon ng magkakasama.
Tumawid sila ng Jordan at nag-kampo sa lambak ng Jezreel.
34 Pero binalot si Gideon ng Espiritu ni Yahweh. Hinipan ni Gideon ang isang trumpeta, tinawag ang angkan ng Abiezrita,
para sila ay maaaring sumunod sa kaniya. 35 Nagpadala siya ng mga sugo sa buong Manases, at sila rin, ay tinawag para
sumunod sa kanya. Siya rin ay nagpadala ng mga sugo sa Asher, Zebulun, at Neftali, at pumunta sila para makipagkita sa
kaniya.
36 Sinabi ni Gideon sa Diyos, "Kung binabalak mo akong gamitin para iligtas ang Israel, gaya ng sinabi mo— 37 Tingnan mo,
inilalagay ko ang isang tela na gawa sa balahibo ng tupa sa giikang palapag. Kapag merong hamog sa balahibo ng tupa
lamang, at tuyo sa lahat ng lupa, kung gayon malalaman ko na gagamitin mo ako para iligtas ang Israel, gaya ng sinabi
mo."
38 Ito ang nangyari—Bumangon si Gideon ng maaga nang sumunod na araw, piniga niyang sabay ang balahibo ng tupa, at
piniga ang hamog mula sa balahibo ng tupa, tama lamang para punuin ang isang mangkok ng tubig.
39 Pagkatapos sinabi ni Gideon sa Diyos, "Huwag kang magalit sa akin, magsasalita ako ng isa pang beses. Pakiusap
pahintulutan mo ako ng isa pang pagsubok gamit ang balahibo ng tupa. Sa pagkakataong ito gawing tuyo ang balahibo ng
tupa, at hayaang mayroong hamog sa lahat ng lupa sa palibot nito." 40 Ginawa ng Diyos ang anumang kaniyang hiningi
para sa gabing iyon. Ang balahibo ng tupa ay tuyo, at mayroong hamog sa lahat ng lupa sa palibot nito.

Chapter 7

[1] Pagkatapos si Jerub Baal (iyon ay, si Gideon) bumangon nang maaga at lahat ng mga taong kasama niya at nagkampo
sila sa tabi ng bukal ng Harod. Ang kampo ng Midian ay nasa hilaga nila sa lambak na malapit sa burol ng More.
[2] Sinabi ni Yahweh kay Gideon, "Napakaraming sundalo sa akin para mabigyan kita ng tagumpay laban sa mga Midianita.
Tiyaking hindi magmamayabang ang Israel laban sa akin, sa pagsasabing, 'Iniligtas tayo ng ating sariling kapangyarihan.'
[3] Kaya ngayon, ihayag sa mga tainga ng mga tao at sabihin, 'Sinuman ang takot, sinuman ang nanginginig, hayaan siyang
bumalik at umalis mula sa Bundok ng Galaad." Kaya dalawampu't dalawang libong tao ang umalis at sampung libo ang
nanatili.
[4] Sinabi ni Yahweh kay Gideon, "Napakarami pa rin ng mga tao. Dalhin sila pababa sa tubig at gagawin kung mas kaunti
ang kanilang bilang para sa iyo roon. Kung sabihin ko sa iyo. 'Sasama sa iyo itong isa,' sasama siya sa iyo; pero kung
sasabihin ko, 'Hindi sasama sa iyo ang isang ito,' hindi siya sasama."
[5] Kaya dinala ni Gideon ang mga tao sa tubig at sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Ihiwalay ang bawat isang sumalok ng tubig
at uminom, gaya ng pagdila ng isang aso, mula sa sinumang lumuhod para uminom." [6] Tatlong daang kalalakihan ang
dumila. Ang natirang mga kalalakihan ay lumuhod para uminom ng tubig
[7] Sinabi ni Yahweh kay Gideon, "Sa pamamagitan ng tatlong daang kalalakihan sumalok at uminom, ililigtas ko kayo at
bibigyan ng tagumpay laban sa mga Midianita. Hayaang bumalik ang ibang mga kalalakihan sa kani-kanilang lugar." [8]
Kaya ang mga napili ay kumuha ng kanilang mga pangangailangan at kanilang mga trumpeta. Pinauwi ni Gideon ang
mga lalaki ng Israel, bawat lalaki sa kaniyang tolda, pero pinanatili niya ang tatlong daang kalalakihan. Ngayon ang
kampo ng Midianita ay nasa baba niya sa lambak.
[9] Sa parehong gabing iyon sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Bangon! Lusubin ang kampo, dahil ibibigay ko sa iyo ang
tagumpay laban dito. [10] Pero kung natatakot kang bumaba, bumaba ka sa kampo kasama si Pura na iyong lingkod [11] at
makinig sa kanilang sinasabi at mapapalakas ang iyong loob para lusubin ang kampo. "Kaya pumunta si Gideon kasama
si Purah na kaniyang lingkod, pababa sa puwesto ng tagabantay ng kampo.
[12] Nanatili sa tabi ng lambak ang mga Midianita, ang mga Amalekita at lahat ng tao ng silangan, singkapal ng ulap ng mga
balang. Higit pa sa kayang bilangin ang kanilang mga kamelyo; higit na marami ang bilang nila kaysa sa mga butil ng
buhangin sa baybayin.
[13] Nang dumating si Gideon doon, isang lalaki ang nagsasabi ng isang panaginip sa kaniyang kasama. Sinabi ng lalaki,
"Tingnan mo! mayroon akong isang panaginip at nakita ko ang isang bilog na piraso ng tinapay na sebada ang
gumugulong papunta sa kampo ng Midianita. Dumating ito sa tolda at tumama nang napalakas, bumagsak at natiwarik
ito, kaya lumagapak ito." [14] Sinabi ng ibang lalaki, "Walang iba ito kundi ang espada ni Gideon (anak na lalaki ni Joas), ang
Israelita. Binigyan siya ng Diyos ng tagumpay laban sa Midian at sa lahat ng kanilang mga hukbo."
[15] Nang marinig ni Gideon ang muling pagsasalaysay ng panaginip at ang kahulugan nito, nagpatirapa siya sa pagsamba.
Bumalik siya sa kampo ng Israel at sinabi, "Bumangon kayo! Binigyan kayo ni Yahweh ng tagumpay laban sa mga hukbo
ng Midian." [16] Hinati niya ang tatlong daang kalalakihan sa tatlong pangkat at ibinigay sa kanila ang lahat ng mga
trumpeta at ang mga tapayang walang laman, na may sulo sa loob ng bawat tapayan.
[17] Sinabi niya sa kanila, "Tumingin kayo sa akin at sundin kung ano ang aking gagawin. Masdan ninyo! Kapag dumating
ako sa dulo ng kampo, dapat ninyong gawin kung ano ang aking gagawin. [18] Kapag hihipan ko ang trumpeta, ako at ang
lahat ng aking kasama, sa gayon hihipan ninyo rin ang inyong mga trumpeta sa bawat sulok ng buong kampo at
sumigaw, 'Para kay Yahweh at kay Gideon!'"
[19] Kaya dumating si Gideon at ang isandaang lalaki na kasama niya sa bawat sulok ng kampo, sa pagsisimula ng
kalagitnaang pagbabantay. Habang nagpapalit ng mga tagabantay ang mga Midianita, hinipan nila ang mga trumpeta at
binasag ang mga tapayang nasa kanilang mga kamay.
[20] Hinipan ng tatlong pangkat ang mga trumpeta at binasag ang mga tapayan. Hinawakan nila ang mga sulo sa kanilang
kaliwang kamay at mga trumpeta sa kanang kamay para hipan ang mga ito. Sumigaw sila, "Ang espada ni Yahweh at ni
Gideon," [21] Tumayo ang bawat lalaki sa kaniyang lugar sa palibot ng kampo at nagsitakbuhan ang lahat ng mga hukbo ng
Midianita. Sumigaw sila at tumakbo palayo.
[22] Nang hinipan nila ang tatlong daang mga trumpeta, itinakda ni Yahweh ang espada ng bawat Midianita laban sa
kaniyang kasama at laban sa lahat ng kanilang mga hukbo. Tumakbo palayo ang hukbo hanggang sa layo ng Beth Sita
patungong Zerera, kasing layo ng hangganan ng Abel Meholah na malapit sa Tabata. [23] Nagtipon ang mga kalalakihan ng
Israel mula sa Neftali, Asher at buong Manases at hinabol nila ang Midian.
[24] Nagpadala si Gideon ng mga mensahero sa lahat ng mga burol ng Efraim, sa pagsasabing, "Bumaba laban sa Midian at
pigilan ang Ilog Jordan, hanggang sa layo ng Beth Bara, para pigilan sila. Kaya sama-samang nagtipon ang mga
kalalakihan ng Efraim at pinigilan ang mga tubig, hanggang sa layo ng Beth Bara at ng Ilog Jordan. [25] Nabihag nila ang
dalawang prinsipe ng Midian, sina Oreb at Zeeb. Pinatay nila si Oreb sa bato ng Oreb, at pinatay nila si Zeeb sa pigaan ng
ubas ng Zeeb. Hinabol nila ang mga Midianita at dinala nila ang mga ulo nina Oreb at Zeeb kay Gideon, na nasa kabilang
ibayo ng Jordan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 8

[1] Sinabi ng mga kalalakihan ng Efraim kay Gideon, "Ano ba itong ginawa mo sa amin? Hindi mo kami tinawag nang nakipaglaban ka sa mga Midian." At marahas na nakipagtalo sila sa kaniya.
[2] Sinabi niya sa kanila, "Ano ba ang aking ginawa ngayon na maihahambing na ikukumpara sa inyo? Hindi ba na ang tinipong mga ubas ng Efraim ay mas mabuti sa inaning ubas ni Abiezer? [3] Ibinigay ng Diyos sa inyo ang tagumpay laban sa mga prinsipe ng Midian—Oreb at Zeeb! Ano ba ang aking napagtagumpayan na maikukupara sa inyo?" Ang kanilang galit laban sa kaniya ay humupa sa sinabi niya.
[4] Dumating si Gideon sa Jordan at tumawid dito, siya at ang tatlong daang kalalakihang kasama niya. Sila ay pagod na pagod, pero nagpatuloy pa rin sila sa pagtugis. [5] Sinabi niya sa mga kalalakihan ng Sucot, "Pakiusap bigyan mo ng tinapay ang mga taong sumusunod sa akin, dahil sila ay pagod na pagod at tinutugis ko sina Zeba at Zalmunna, ang mga hari ng Midinanita."
[6] At sinabi ng mga pinuno ng Suco, "Ang mga kamay ba nina Zeba at Zalmuna ay nasa inyong mga kamay ngayon? Hindi ko alam kung magbibigay kami ng tinapay sa iyong mga hukbo" [7] Sinabi ni Gideon, "Kapag ibinigay ni Yahweh sa amin ang tagumpay laban kay Zeba at Zalmunna, pupunitin ko ang inyong laman gamit ang tinik sa disyerto at dawag."
[8] Umakyat siya mula roon patungong Penuel at nagsalita sa mga tao roon sa parehong paraan, pero sumagot ang mga kalalakihan ng Penuel gaya ng pagsagot ng mga kalalakihan ng Sucot sa kaniya. [9] Nagsalita rin siya sa mga tao ng Penuel at sinabi, "Kapag dumating ako na may kapayapaan, pababagsakin ko ang toreng ito."
[10] Ngayon sina Zeba at Zalmuna ay nasa Karkor, kasama nila ang kanilang mga hukbo, mga labinlimang libong kalalakihan, lahat ng mga nanatili mula sa buong hukbo ng mga tao ng silangan. Dahil doon 120, 000 ang bumagsak na kalalakihan na sinanay para lumaban gamit ang espada.
[11] Umakyat si Gideon sa kampo ng kaaway at tinahak ang Daan ng Nomad, lagpas Noba at Jogbeha. Tinalo niya ang hukbo ng kaaway, dahil hindi nila inaasahan ang paglusob. [12] Tumakas sina Zeba at Zalmuna, habang hinahabol sila ni Gideon, nahuli niya ang dalawang hari ng Midian—sina Zeba at Zalmuna—at nagkagulo ang buong hukbo nila.
[13] Bumalik mula sa labanan si Gideon, anak na lalaki ni Joas papunta sa pasong Heres. [14] Nakasalubong niya ang isang binata sa bayan ng Sucot at humingi ng payo mula sa kaniya. Inilarawan sa kaniya ng binata ang mga pinuno ng Sucot at mga nakatatanda, pitumpu't pitong kalalakihan.
[15] Dumating si Gideon sa mga kalalakihan ng Sucot at sinabing, "Tingnan sina Zeba at Zalmuna, sa kanilang ninyo ako kinutya at sa pagsasabing, 'Nalupig na ba ninyo sina Zeba at Zalmunna? Hindi namin alam na dapat kaming magbigay ng tinapay sa inyong hukbo.'" [16] Kinuha ni Gideon ang mga nakatatanda ng lungsod at pinarusahan ang mga kalalakihan ng Sucot sa pamamagitan ng disyertong mga tinik at mga dawag. [17] At pinabagsak niya ang tore ng Penuel at pinatay ang mga kalalakihan ng lungsod na iyon.
[18] Pagkatapos sinabi ni Gideon kina Zeba at Zalmuna, "Anong uri ng mga lalaki ang inyong pinatay sa Tabor?" Sumagot sila, "Gaya mo, gayon din sila. Bawat isa sa kanila ay tulad ng anak na lalaki ng isang hari." [19] Sinabi ni Gideon, "Sila ay aking mga kapatid na lalaki, ang mga anak na lalaki ng aking ina. Habang nabubuhay si Yahweh, kung iniligtas ninyo sila ng buhay, hindi ko kayo papatayin."
[20] Sinabi niya kay Jeter (kaniyang panganay na anak), "Bumangon ka at patayin sila!" Pero ang binata ay hindi bumunot ng kaniyang espada dahil takot siya, dahil siya ay bata pa lamang. [21] Pagkatapos sinabi nina Zeba at Zalmunna, "Bumangon ka at patayin kami! Dahil gaya ng kung ano ang isang lalaki, ganoon din ang kaniyang lakas." Bumangon si Gideon at pinatay sina Zeba at Zalmuna. Kinuha din niya ang gasuklay na hugis na mga palamuti, na nasa leeg ng kanilang mga kamelyo.
[22] Pagkatapos sinabi ng mga kalalakihan ng Israel kay Gideon, "Pamunuan mo kami—ikaw, at iyong mga anak na lalaki at iyong lalaking apo—dahil iniligtas mo kami mula sa kapangyarihan ng Midian." [23] Sinabi ni Gideon sa kanila, "Hindi ako ang mamumuno sa inyo, ni ang aking anak na lalaki, si Yahweh ang mamumuno sa inyo."
[24] Sinabi ni Gideon sa kanila, "Hayaan mo akong gumawa ng isang kahilingan sa inyo: ang bawat isa sa inyo ay magbibigay sa akin ng mga hikaw mula sa kaniyang nakuha sa panloloob." (Ang mga Midianita ay may mga gintong hikaw dahil sila ay mga Ishmaelita). [25] Sumagot sila, "Kami ay nagagalak na ibigay ang mga iyon sa iyo." Naglatag sila ng isang balabal at bawat tao ay nagtapon doon ng mga hikaw mula sa kaniyang nakuha sa panloloob.
[26] Ang bigat ng mga gintong hikaw na kaniyang hiningi ay 1, 700 siklo ng ginto. Itong nakuha nila sa panloloob ay dagdag sa gasuklay na hugis na mga palamuti, ang mga palawit, ang kulay ube na kasuotan na sinusuot ng mga hari ng Midian at karagdagan sa mga kadena na nakapalibot sa leeg ng kanilang mga kamelyo.
[27] Gumawa si Gideon ng efod mula sa mga hikaw at inilagay ito sa kaniyang lungsod, sa Ofra at ipinagbili ng buong Israel ang kanilang sarili sa pamamagitan ng pagsamba nito roon. Ito'y naging bitag kay Gideon at para sa mga nasa kaniyang bahay. [28] Kaya ang mga Midian ay malupig sa harap ng mga taong Israel at hindi na nila muling itinaas ang kanilang mga ulo. At ang lupain ay nagkaroon ng kapayapaan sa loob ng apatnapung taon sa panahon ni Gideon.
[29] Si Jerub Baal, na anak na lalaki ni Joas ay umuwi at nanirahan sa kaniyang sariling bahay. [30] Naging ama si Gideon ng pitumpung anak na lalaki, dahil nagkaroon siya ng maraming asawa. [31] Ang kaniyang iba pang asawa, na nasa Shekem, ay nagsilang din sa kanya ng anak na lalaki at binigyan niya ng pangalang Abimelec.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[32] Si Gideon, na anak na lalaki ni Joas, ay namatay sa mabuting katandaan at inilibing sa Ofra sa kuweba ng ama ni Joas,
ng angkan ni Abiezer. [33] At nangyari na pagkamatay na pagkamatay ni Gideon ang mga tao ng Israel ay tumalikod muli at
ipinagbili ang kanilang sarili sa pamamagitan ng pagsamba sa mga Baal. Ginawa nilang diyos si Baal Berith.
[34] Hindi naalala ng mga tao ng Israel na parangalan si Yahweh na kanilang Diyos na nagligtas sa kanila mula sa
kapangyarihan ng lahat ng kanilang mga kaaway sa bawat dako. [35] Hindi nila tinupad ang kanilang pangako sa bahay ni
Jerub Baal (ang ibang pangalan ni Gideon), kapalit ng lahat ng kabutihan na ginawa niya sa Israel.

Chapter 9

[1] Nagpunta si Abimelec na anak ni Jerub Baal sa mga kamag-anak ng kaniyang ina sa Shekem at sinabi niya sa kanila at
sa buong angkan ng pamilya ng kaniyang ina, [2] "Pakiusap sabihin mo ito, para makarinig ang lahat ng mga pinuno ng
Shekem, 'Ano ang mas mabuti para sa inyo: maghari sa inyo ang lahat ng pitumpung anak na lalaki ni Jerub Baal, o isa
lang ang maghari sa inyo?' Alalahaning ako ay inyong buto at inyong laman."
[3] Nagsalita para sa kaniya ang mga kamag-anak ng kaniyang ina sa mga pinuno ng Shekem, at napagkasunduan nilang
sundan si Abimelec, dahil sinabi nila, "Kapatid natin siya." [4] Binigyan nila siya ng pitumpung piraso ng pilak mula sa
bahay ni Baal Berit, at ginamit ito ni Abimelec para kumuha ng mga lalaking lumalabag sa batas at walang pag-iingat na
asal, na sumunod sa kaniya.
[5] Pumunta siya sa bahay ng kaniyang ama sa Ofra at sa isang bato pinatay niya ang pitumpung kapatid niyang lalaki, mga
anak na lalaki ni Jerub Baal. Tanging si Jotam ang naiwan, ang pinakabatang anak na lalaki ni Jerub Baal, dahil itinago
niya ang kaniyang sarili. [6] Nagsama-samang dumating lahat ng mga pinuno ng Shekem at Betmilo at nagtungo sila at
ginawang hari si Abimelec, sa tabi ng kahoy na puno malapit sa haliging nasa Shekem.
[7] Nang sabihan si Jotam tungkol dito, pumunta siya at tumayo sa tuktok ng Bundok Gerizim. Sumigaw siya at sinabi sa
kanila, "Makinig kayo sa akin, kayong mga pinuno ng Shekem, para pakinggan kayo ng Diyos. [8] Minsang lumabas ang
mga puno para magpahid sa isang hari sa ibabaw nila. At sinabi nila sa puno ng olibo, 'Maghari ka sa amin.'
[9] Pero sinabi ng puno ng olibo sa kanila, 'Dapat ko bang bitawan ang aking langis, na ginagamit para parangalan ang mga
diyos at sangkatauhan, para umalis ako pabalik, para lang umuyog sa ibabaw ng ibang mga puno?' [10] Sinabi ng mga puno
sa puno ng igos, 'Halika at maghari sa amin.' [11] Pero sinabi ng puno ng igos sa kanila, 'Dapat ko bang bitawan ang aking
tamis at aking maayos na bunga, para lang makabalik ako at umuyog sa ibabaw ng ibang mga puno?'
[12] Sinabi ng mga puno sa puno ng ubas, 'Halika at maghari sa amin.' [13] Sinabi ng puno ng ubas sa kanila, 'Dapat ko bang
bitawan ang aking bagong alak, na nagpapaligaya sa mga diyos at sangkatauhan, at bumalik at umuyog sa ibabaw ng
ibang mga puno?' [14] Pagkatapos sinabi ng lahat ng mga puno sa palumpong na tinik, 'Halika at maghari sa amin.'
[15] Sinabi ng palumpong na tinik sa mga puno, 'Kung tunay na gusto ninyong pahiran ako bilang hari sa inyo, sa gayon
pumunta sa akin at maging ligtas sa ilalim ng aking lilim. Kung hindi, hayaang lumabas ang apoy sa palumpong na tinik
at hayaan itong sumunog sa mga sedar ng Lebanon.' [16] Kaya ngayon, kung kumilos kayo sa katotohanan at katapatan,
nang ninyong ginawang hari si Abimelec, at kung nakagawa kayo ng mabuti tungkol kay Jerub Baal at kaniyang bahay, at
kung nagparusa kayo sa kaniya ng karapat-dapat—
[17] —at para isipin na lumaban ang aking ama para sa inyo, ipinagsapalaran ang kaniyang buhay, at iniligtas kayo mula sa
kamay ng Midian— [18] pero sa araw na ito nag-alsa kayo laban sa bahay ng aking ama at pinatay ang kaniyang mga anak
na lalaki, pitumpung tao, sa ibabaw ng isang bato. At ginawa ninyo si Abimelec ang lalaking anak ng kaniyang babaeng
lingkod, na hari sa lahat ng mga pinuno ng Shekem, dahil kamag-anak ninyo siya.
[19] Kung kumilos kayo ng may katapatan at karangalan kay Jerub Baal at sa kaniyang bahay, dapat kayong magalak kay
Abimelec, at hayaan siyang magalak din sa inyo. [20] Pero kung hindi, hayaan na lumabas ang apoy mula kay Abimelec at
sunugin ang mga kalalakihan ng Shekem at bahay ng Millo. Hayaang lumabas ang apoy mula sa mga kalalakihan ng
Shekem at Bet Millo, para sumunod kay Abimelec." [21] Tumakas si Jotam at tumakbo palayo, At nagtungo siya sa Beer.
Nanirahan siya doon dahil malayo iyon mula kay Abimelec, na kaniyang kapatid.
[22] Namuno si Abimelec sa buong Israel sa loob ng tatlong taon. [23] Nagpadala ang Diyos ng masamang espiritu sa pagitan ni
Abimelec at mga pinuno ng Shekem. Pinagtaksilan ng mga pinuno ng Sechem ang tiwalang mayroon sila kay Abimelec. [24]
Ginawa ito ng Diyos para mapaghigantihan ang karahasan na nagawa sa pitumpung anak na lalaki ni Jerub Baal, at si
Abimelec ang managot sa pagpatay sa kanila, at managot ang mga kalalakihan ng Shekem dahil tinulungan nilang
patayin ang kaniyang mga kapatid na lalaki.
[25] Kaya nagtalaga ang mga pinuno ng Shekem ng mga kalalakihan na mag-aabang sa mga tuktok ng mga burol para
tambangan nila siya, at ninakawan nila lahat ng dumaan sa kanila sa tabi ng daan. Ibinalita ito kay Abimelec.
[26] Dumating si Gaal anak na lalaki ni Ebed kasama ng kaniyang mga kamag anak at pumunta sila sa Shekem. Nagkaroon
ng lakas ng loob ang mga pinuno ng Shekem sa kaniya. [27] Lumabas sila sa bukirin at nagtipon ng mga ubas mula sa mga
ubasan, at tumapak sa mga ito. Nagdaos sila ng pagdiriwang sa bahay ng kanilang diyos, kung saan kumain sila at
uminom, at isinumpa nila si Abimelec.
[28] Si Gaal anak ni Ebed ay nagsabing, "Sino si Abimelec, at sino si Shekem, na dapat natin siyang paglingkuran? hindi ba
siya ang anak ni Jerub Baal? At hindi ba opisyal niya si Zebul? Paglingkuran ang mga kalalakihan ng Hamor, ama ng

Shekem! Bakit kailangan natin siyang paglingkuran? [29] Hiling kong ang mga taong ito ay nasa ilalim ng aking kautusan!
Pagkatapos aalisin ko si Abimelec. Sasabihin ko kay Abimelec, 'Tawagin mo ang lahat ng iyong mga hukbo.'"
[30] Nang marinig ni Zebul, opisyales ng lungsod, ang mga salita ni Gaal anak ni Ebed ang kaniyang galit ay nag-alab. [31]
Nagpadala siya ng mga mensahero kay Abimelec para manlinlang, sa pagsasabing, "Tingnan, parating sa Shekem si Gaal
anak ni Ebed at kaniyang mga kamag-anak, at pinupukaw ang lungsod laban sa iyo.
[32] Ngayon, tumayo ka sa gabi, ikaw at ang mga sundalong kasama mo, at maghanda ng isang pananambang sa mga
bukirin. [33] Pagkatapos sa umaga, sa sandaling sumikat ang araw, bumangon ng maaga at maglunsad ng isang pagsalakay
sa lungsod. At kapag siya at ang mga taong kasama niya ay lumabas laban sa iyo, gawin ang anumang bagay na
magagawa mo sa kanila."
[34] Kaya tumayo si Abimelec sa gabi, siya at lahat ng kalalakihan na kasama niya, at naglunsad sila ng pananambang laban
sa Shekem—hinati sa apat na pangkat. [35] Lumabas si Gaal anak ni Ebed at tumayo sa pasukan ng tarangkahan ng lungsod.
Lumabas sa kanilang pinagtataguan sina Abimelec at mga kalalakihang kasama niya.
[36] Nang makita ni Gaal ang mga kalalakihan, sinabi niya kay Zebul, "Tingnan, bumababa ang mga kalalakihan mula sa
tuktok ng mga burol!" Sinabi ni Zebul sa kaniya, "Nakikita mo ang mga anino sa mga burol na para bang sila ay mga
lalaki." [37] Nagsalita ulit si Gaal at sinabing, "Tingnan mo, bumababa ang mga lalaki sa gitna ng lupain, at ang isang
pangkat ay padating sa daan ng kahoy ng mga manghuhula."
[38] Pagkatapos sinabi ni Zebul sa kaniya, "Nasaan na ang iyong mapagmalaking mga salita ngayon, ikaw na nagsabing,
'Sino si Abimelec na dapat namin paglingkuran?' Hindi ba ito ang mga lalaking kinamumuhian mo? Lumabas ka ngayon
at makipaglaban sa kanila." [39] Lumabas si Gaal at pinangungunahan niya ang mga lalaki ng Shekem, at nakipag-away siya
kay Abimelec. [40] Hinabol siya ni Abimelec, at tumakas si Gaal sa kaniya. At marami ang bumagsak sa pasukan ng
tarangkahan ng lungsod.
[41] Nanatili si Abimelec sa Aruma. Pinilit ni Zebul si Gaal at kaniyang mga kamag-anak palabas ng Shekem. [42] Sa sumunod
na araw lumabas ang mga tao ng Shekem sa kabukiran, at ibinalita ito kay Abimelec. [43] Dinala niya ang kaniyang mga tao,
inihanay sila sa tatlong mga pangkat, at naglagay sila ng pananambang sa bukirin. Tumingin siya at nakitang parating
ang mga tao mula sa lungsod. At sinalakay niya sila at pinatay sila.
[44] Sumalakay sina Abimelec at ang mga pangkat na kasama niya at hinarang ang pasukan ng tarangkahan ng lungsod.
Sumalakay ang iba pang dalawang mga pangkat sa lahat ng nasa bukirin at pinatay sila. [45] Lumaban si Abimelec sa
lungsod sa buong araw na iyon. Binihag ang lungsod, at pinatay ang mga tao na naroon. Giniba niya ang mga pader ng
lungsod at nagkalat ng asin sa ibabaw nito.
[46] Nang marinig ng lahat ng mga pinuno ng tore ng Shekem iyon, pumasok sila sa matibay na tanggulan ng bahay ng El
Berit. [47] Sinabihan si Abimelec na magkakasamang nagtipon ang lahat ng mga pinuno sa tore ng Shekem.
[48] Umakyat si Abimelec sa Bundok ng Zalmon, siya at lahat ng lalaking kasama niya. Kumuha si Abimelec ng palakol at
pumutol ng mga sanga. Inilagay niya ito sa kaniyang balikat at inutusan ang mga lalaking kasama niya, "Kung ano ang
nakita ninyong ginagawa ko, bilisan at gawin gaya ng ginawa ko." [49] Kaya nagputol ang bawat isa ng mga sanga at
sinunod si Abimelec. Pinagpatong-patong nila sa ibabaw ng pader ng tore, at niliyaban nila ito, paramamatay din ang
mga tao ng tore ng Shekem, humigit-kumulang sa isang libong lalaki at babae.
[50] Pagkatapos nagtungo si Abimelec sa Tebez, at nagkampo siya laban sa Tebez at binihag ito. [51] Pero may matibay na tore
sa lungsod, at lahat ng mga lalaki at mga babae at lahat ng mga pinuno ng lungsod ay tumakas papunta roon at ikinulong
ang kanilang sarili. Pagkatapos umakyat sila sa bubong ng tore.
[52] Dumating si Abimelec sa tore at nakipaglaban dito, at umakyat siya malapit sa pinto ng tore para sunugin ito. [53] Pero
isang babae ang naghulog ng batong pang-giling sa ulo ni Abimelec at nabiyak nito ang kaniyang bungo. [54] Pagkatapos
madalian siyang tumawag sa batang lalaking taga-dala ng kaniyang baluti, at sinabi sa kaniya, "Ilabas mo ang iyong
espada at patayin ako, para walang magsalita tungkol sa akin na, 'Isang babae ang pumatay sa kaniya.'" Kaya sinaksak
siya ng kaniyang batang lalaki, at namatay siya.
[55] Nang makita ng mga kalalakihan ng Israel na patay na si Abimelec, umuwi na sila. [56] At sa ganun napaghigantihan ng
Diyos ang kasamaan ni Abimelec na ginawa niya sa kaniyang ama sa pamamagitan ng pagpatay sa kaniyang pitumpung
kapatid na lalaki. [57] Ibinalik ng Diyos ang lahat ng kasamaan ng mga tao ng Shekem sa kanilang sarili at dumating sa
kanila ang sumpa ni Jotam anak na lalaki ni Jerub Baal.

Chapter 10

[1] Matapos kay Abimelec, si Tola na anak na lalaki ni Pua na anak ni Dodo, isang tao na mula kay Issacar na nakatira sa
Samir, sa burol ng Efraim, ay tumayo para iligtas ang Israel. [2] Pinamunuan niya ang Israel ng dalawampu't tatlong taon.
Namatay at inilibing siya sa Samir.
[3] Sinundan siya ni Jair ang Galaadita. Pinamunuan niya ang Israel ng dalawamput-dalawang taon. [4] Nagkaroon siya ng
tatlumpung anak na lalaki na nakasakay sa tatlumpung asno at mayroon silang tatlumpung lungsod, na tinatawag na
Havot Jair hanggang sa araw na ito, na nasa lupain ng Galaad. [5] Namatay si Jair at inilibing sa Kamon.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[6] Dinagdagan ng bayan ng Israel ang kasamaan na kanilang ginawa sa harapan ni Yahweh at sinamba ang mga Baal, ang Astorot, ang mga diyus-diyosan ng Aram, ang mga diyus-diyosan ng Sidon, ang mga diyus-diyosan ng Moab, ang mga diyus-diyosan ng bayan ng Amon at ang mga diyus-diyosan ng mga Filisteo. Pinabayaan nila at hindi na sinamba si Yahweh. [7] Si Yahweh ay nag-alab sa galit tungo sa Israel at ibinigay sila sa mga Filisteo at sa mga Amonita, para sila ay sakupin.
[8] Dinurog at inapi nila ang bayan ng Israel nang taong iyon at sa loob ng labingwalong taon inapi nila ang bayan ng Israel na nasa ibayo ng Jordan sa lupain ng mga Amoreo, na nasa Galaad. [9] At ang mga Amonita ay tumawid sa Jordan para makipaglaban sa Juda, laban sa Benjamin at laban sa sambahayan ni Efraim, kaya ang Israel ay lubhang naglamhati.
[10] Pagkatapos tumawag ang bayan ng Israel kay Yahweh, sinabing, "Nagkasala kami laban sa iyo, dahil iniwan namin ang aming Diyos at sinamba ang mga Baal." [11] Sinabi ni Yahweh sa bayan ng Israel, "Hindi ko ba kayo iniligtas mula sa mga taga-Ehipto, ang mga Amoreo, ang mga Amonita, ang mga Filisteo [12] at gayundin mula sa mga Sidonia? Inapi kayo ng mga Amalekita at mga Maonita; tumawag kayo sa akin, at iniligtas ko kayo mula sa kanilang kapangyarihan.
[13] Pero iniwan ninyo akong muli at sumamba sa ibang mga diyus-diyosan. kaya, hindi ako patuloy na magdadagdag sa mga panahon na iniligtas ko kayo. [14] Humayo at tawagin ninyo ang ibang mga diyus-diyosan na inyong sinamba. Hayaan silang magligtas sa inyo kapag kayo ay nagkaroon ng gulo."
[15] Sinabi ng bayan ng Israel kay Yahweh, "Nagkasala kami. Gawin sa amin anuman ang mabuti para sa iyo. Tangi naming pakiusap, iligtas mo kami sa araw na ito." [16] Lumayo sila mula sa mga dayuhang diyus-diyosan na pag-aari nila at sinamba si Yahweh. At hindi na niya matiis ang paghihirap ng Israel.
[17] Pagkatapos sama-samang nagtipon ang mga Amonita at nagtayo ng kampo sa Galaad. Sama-samang dumating ang mga Israelita at nagtayo ng kanilang kampo sa Mizpa. [18] Sinabi ng mga pinuno ng mga tao ng Galaad sa bawat isa, "Sino ang taong magpapasimula ng pakikipaglaban sa mga Amonita? Magiging pinuno siya sa lahat ng naninirahan sa Galaad."

Chapter 11

[1] Ngayon si Jefta na taga-Galaad ay isang matapang na mandirigma, pero siya ay lalaking anak ng isang bayarang babae.
Si Galaad ang kaniyang ama. [2] Nagsilang din ang asawa ni Galaad ng iba pang mga lalaking anak. Nang lumaki na ang mga lalaking anak ng kaniyang asawa, pinilit nilang paalisin ng bahay si Jefta at sinabi sa kaniya, "Wala kang mamanahin na anumang bagay mula sa aming pamilya. Anak ka sa ibang babae." [3] Kaya si Jefta ay umalis mula sa kaniyang mga kapatid at namuhay sa lupain ng Tob. Sumama kay Jefta ang mga lalaking lumalabag sa batas at dumating sila at sumama sa kaniya.
[4] Lumipas ang mga araw, nakipagdigmaan ang mga tao sa Ammon laban sa Israel. [5] Nang nakipagdigmaan ang mga tao sa Ammon laban sa Israel, pumunta ang mga nakatatanda ng Galaad kay Jefta para dalhin siya pabalik mula sa lupain ng Tob. [6] Sinabi nila kay Jefta, "Sumama ka at maging aming pinuno para lumaban sa mga tao ng Ammon."
[7] Sinabi ni Jefta sa mga pinuno ng Galaad, "Kinasuklaman ninyo ako at pinilit akong umalis sa bahay ng aking ama. Bakit ngayon nandito kayo akin kapag nasa kaguluhan kayo?" [8] Sinabi ng mga nakatatanda sa Galaad kay Jefta, "Iyan ang dahilan kung bakit bumalik kam sa iyo ngayon; sumama ka sa amin at labanan natin ang mga tao sa Ammon, at magiging pinuno ka ng lahat na siyang nanirahan ng Galaad."
[9] Sinabi ni Jefta sa mga nakatatanda ng Galaad, "Kung dadalhin niyo ako muli ating lugar para makipaglaban sa mga tao sa Ammon, at kung bibigyan tayo ng katagumpayan ni Yahweh laban sa kanila, ako ang magiging pinuno ninyo." [10] Sinabi ng mga nakatatanda ng Galaad kay Jefta, "Nawa'y si Yahweh ang maging saksi sa pagitan natin kung hindi namin gagawin kung ano ang aming sinabi!" [11] Kaya pumunta si Jefta sa mga nakatatanda ng Galaad, at ginawa siya ng mga tao na kanilang pinuno at kumander. Nang nasa harapan siya ni Yahweh sa Mizpa, inulit ni Jefta ang lahat ng kaniyang mga ipinangako.
[12] Pagktapos nagpadala ng mga mensahero si Jefta sa hari ng mga taga-Ammon, na nagsasabing, "Ano itong alitan sa pagitan natin? Bakit kayo ppunta at sapilitang kukunin ang aming lupain?" [13] Sumagot ang hari ng mga taga-Ammon sa mga mensahero ni Jefta, "Dahil, nang lumabas ang mga Israelita mula sa Ehipto, kinuha nila ang aking lupain mula sa Arnon sa Jabbok, hanggang sa Jordan. Ngayon ibalik ninyo ang mga lupaing iyon ng mapayapa."
[14] Muling ipinadala ni Jefta ang mga mensahero sa hari ng mga tao ng Amon, [15] at sinabi niya, "Ito ang pinapasabi ni Jefta: Hindi kinuha ng mga Israelita ang lupain ng Moab at ang lupain ng mga taga-Ammon, [16] pero, nang lumabas sila mula sa Ehipto, at nagpunta ang mga Israelita sa ilang patungong Dagat Pula at sa Kadesh,
[17] Nagpadala ang mga Israelita ng mga mensahero sa hari ng Edom, na nagsasabing, 'Pakiusap pahintulatan kaming tumawid sa inyong lupain,' pero hindi nakinig ang hari ng Edom. Nagpadala rin sila ng mga mensahero sa hari ng Moab, pero tumanggi siya. Kaya nanatili ang mga Israelita sa Kades. [18] Pagkatapos pumunta sila sa ilang at lumayo mula sa lupain ng Edom at sa lupain ng Moab, at nagpunta sila sa silangang bahagi ng lupain ng Moab at nagkampo sila sa kabilang bahagi ng Arnon. Pero hindi sila pumunta sa teritoryo ng Moab, dahil ang arnon ay hangganan ng Moab.
[19] Nagpadala ng mga mensahero ang mga Israelita sa Sihon, sa hari ng mga Amoreo, na namuno sa Hesbon; sinabi sa kaniya ng Israel, 'Pakiusap, pahintulutan kaming kaming tumawid sa inyong lupain papunta sa aming lugar.' [20] Pero hindi

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

nagtiwala si Sihon sa Israel para tumawid sa kanyang teritoryo. Kaya tinipon ni Sihon ang lahat ng kanyang hukbo at
pumunta sila sa Jahaz, at doon nakipag-away sila laban sa Israel.
[21] At si Yahweh, ang Diyos ng Israel, ang nagbigay ng katagumapayan sa mga Israelita laban kay Sihon at inilagay ang
lahat ng kaniyang mga tao sa ilalim ng kanilang pamumuno. Kaya kinuha ng Israel ang buong lupain ng mga Amoreo, na
nanirahan sa bansang iyon. [22] Kinuha nila ang lahat ng bagay na nakapaloob sa teritoryo ng mga Amoreo, mula sa Arnon
patungong Jabbok, at mula sa ilang hanggang sa Jordan.
[23] Kaya pagkatapos si Yahweh, ang Diyos ng Israel, ay pinaalis ang mga Amoreo sa harapan sa kaniyang bayan ng Israel,
at ngayon dapat ba ninyong angkinin ang kanilang lupain? [24] Hindi ninyo kukunin ang lupain ng Cemos, na ibinigay, na
inyong diyos? Kaya kung anumang lupain na ibinigay sa atin ni Yahweh, ating kukunin. [25] Ngayon mas magaling ba kayo
kaysa kay Balac na anak na lalaki ni Zippor, na hari ng Moab? Naglakas-loob ba siyang magkaroon ng pagtatalo sa Israel?
Nagdeklara ba siya ng digmaan laban sa kanila?
[26] Habang nanirahan ang mga Israelita ng tatlong daang taon sa Hesbon at sa mga nayon nito, at sa Aroer at sa mga nayon
nito, at sa buong mga lungsod na kabilang sa mga ilog ng Arnon—bakit hindi ninyo kinuha ang mga ito ng panahon na
iyon? [27] Wala akong ginawang mali sa inyo, pero gumagawa ka ng mali sa akin sa pamamagitan ng pagsalakay sa akin. Si
Yahweh, ang hukom, ang magpapasya sa araw na ito sa pagitan ngbayan ng Israel at sa bayan ng Ammon." [28] Pero ang
hari ng mga tao ng Ammon ay tinalikuran ang babala na ipinadala sa kaniya ni Jefta.
[29] Pagkatapos dumating kay Jefta ang Espiritu ni Yahweh, at dumaan siya sa Galaad at Manases, at dumaan sa Mizpa ng
Galaad, at mula sa Mizpa ng Galaad kaniyang nadaanan ang mga tao ng Ammon. [30] Gumawa si Jefta ng isang panata kay
Yahweh at sinabing, "Kung bibigyan mo ako ng tagumpay laban sa mga tao ng Ammon, [31] at kung anuman ang lumabas sa
mga pintuan ng aking bahay para salubungin ako kapag bumalik ako ng mapayapa mula sa bayan ng Ammon na pag-aari
ni Yahweh, at ihahandog ko ito bilang isang sinunog na handog."
[32] Kaya dumaan si Jefta sa bayan ng Ammon para makipaglaban sa kanila, at ibinigay sa kaniya ni Yahweh ang tagumpay.
[33] Sinalakay niya sila at nagdulot na maraming mapatay mula sa Aroer ganoon din sa Minit—dalawampung mga lungsod
—at sa Abelqueramim. Kaya ang bayan ng Ammon ay inilagay sa ilalim ng pamumuno ng bayan ng Israel.
[34] Dumating si Jefta sa kaniyang tahanan sa Mizpa, at doon lumabas ang kaniyang anak na babae para salubungin siya ng
mga tamburin na mayroong kasamang sayaw. Siya lamang ang nag-iisa niyang anak, at maliban sa kaniya wala na siyang
anak na lalaki ni anak na babae. [35] Nang makita niya ang kaniyang anak na babae, pinunit niya ang kaniyang mga damit
at sinabi, "O! Aking anak! dinurog mo ako ng kalungkutan, at naging isa ka sa magdudulot sa akin ng sakit! Sapagkat
gumawa ako ng isang panata kay Yahweh, at hindi ko na mababawi ang aking panata."
[36] Sinabi niya sa kaniya, "Aking ama, gumawa ka ng isang panata kay Yahweh, gawin mo sa akin ang lahat ng iyong
ipinangako, dahil si Yahweh ang nagsagawa ng paghihiganti laban sa iyong mga kaaway, ang mga Amoreo." [37] Sinabi niya
sa kaniyang ama, "Hayaan ang pangakong ito na maitago para sa akin. Iwan akobng mag-isa sa loob ng dalawang buwan,
para ako ay makaalis at bumababa sa mga burol at magdalamhati sa aking pagkabirhen, ako at ang aking mga
kasamahan."
[38] Sinabi niya, "Umalis ka na." Pinaalis niya ang kaniyang anak na babae ng dalawang buwan. Siya ay Iniwan niya, siya at
ang kaniyang mga kasamahan, at nagdalamhati sila sa kaniyang pagkabirhen sa burol. [39] Pagkatapos ng dalawang buwan
bumalik siya sa kaniyang ama, na ginawa sa kaniya ang ayon sa panata na kaniyang ginawa. Ngayon hindi siya
kailanman sumiping sa isang lalaki, at naging kaugalian ito ng Israel [40] na ang mga babaeng anak ng Israel sa bawat taon,
sa loob ng apat na araw, ay ipapaulit ang kwento tungkol sa babaeng anak ni Jefta na Galaadita.

Chapter 12

[1] Isang panawagan ang lumabas para sa kalalakihan ng Efraim; dumaan sila sa Zafon at sinabi kay Jefta, "Bakit ka dadaan
para makipaglaban sa mga tao ng Ammon at hindi kami tinawag para sumama sa iyo? Susunugin namin ang iyong bahay
kasama ka." [2] Sinabi ni Jefta sa kanila, "Ako at ang aking mga tao ay nasa isang matinding alitan sa mga tao ng Ammon.
Nang tinawag ko kayo, hindi ninyo ako iniligtas mula sa kanila.
[3] Nang makita ko na hindi ninyo ako iniligtas, inilagay ko ang aking buhay sa aking sariling lakas at dumaan laban sa mga
tao ng Ammon, at binigyan ako ni Yahweh ng tagumpay. Bakit kayo dumating para makipaglaban sa akin ngayon?" [4]
Sama-samang tinipon ni Jefta ang lahat ng kalalakihan ng Galaad at nakipaglaban sa Efraim. Sinalakay ng kalalakihan ng
Galaad ang kalalakihan ng Efraim dahil sinabi nila, "Kayong mga taga-Galaad ay mga pugante sa Efraim—sa Efraim at
Manases."
[5] Nabihag ng mga taga-Galaad ang mga tawiran ng Jordan na patungong Efraim. Kapag sinabi ng sinumang mga
nakaligtas ng Efraim, "Hayaan mo akong tumawid sa ibayo ng ilog," sasabihin ng kalalakihan ng Galaad sa kaniya, "Isa ka
ba sa mga taga-Efraim?" Kung sinabi niyang, "Hindi," [6] Sa ganun sasabihin nila sa kaniya, "Sabihing: "Shibolet." At kung
sinabi niyang "Sibolet" (dahil hindi niya mabigkas ang salita ng tama), huhulihin at papatayin siya ng mga taga-Galaad sa
tawiran ng Jordan. Apatnapu't dalawang libong taga-Efraim ang namatay sa panahong iyon.
[7] Naglingkod si Jefta bilang isang hukom sa buong Israel sa loob ng anim na taon. Pagkatapos namatay si Jefta na taga-
Galaad at inilibing sa isa sa mga lungsod sa Galaad.

8 Pagkatapos niya, naglingkod bilang isang hukom sa buong Israel si Ibzan ng Bethlehem. 9 Nagkaroon siya ng tatlumpung
anak na lalaki. Pinamigay niya ang tatlumpung anak na babae sa pag-aasawa, at nagdala siya ng tatlumpung anak na
babae ng ibang kalalakihan para sa kaniyang mga anak na lalaki, mula sa labas. Naging hukom siya sa Israel sa loob ng
pitong taon.
10 Namatay si Ibzan at inilibing sa Bethlehem. 11 Pagkatapos niya, naglingkod bilang hukom sa buong Israel si Elon na taga-
Zebullun. Naging hukom siya sa Israel sa loob ng sampung taon. 12 Namatay si Elon ang Zabulonita at inilibing sa Ayalon
sa lupain ng Zabulun.
13 Pagkatapos niya, naglingkod bilang isang hukom sa buong Israel si Abdon na anak ni Hillel na taga-Piraton. 14 Mayroon
siyang apatnapung anak na lalaki at tatlumpung apong lalaki. Sumakay sila sa pitumpung asno, at naging hukom siya sa
Israel sa loob ng walong taon. 15 Namatay si Abdon na anak na lalaki ni Hillel na taga-Piraton at inilibing sa Piraton sa
lupain ng Efraim ang burol na bansa ng mga Amalekita.

Chapter 13

1 Muling gumawa ng kasamaan sa paningin ni Yahweh ang bayan ng Israel, at pinahintulutan niya sila na pamunuan ng
mga Palestina sa loob ng apatnapung taon. 2 Mayroong isang lalaki na mula sa Zora, sa pamilya ng mga Danita, na ang
pangalan ay Manoa. Walang kakayahang magbuntis ang kaniyang asawa kaya hindi siya magkaanak.
3 Nagpakita ang anghel ni Yahweh sa babae at sinabi sa kaniya, "Tingnan mo ngayon, walang kang kakayahang
magbuntis, at hindi ka magkaanak, pero mabubuntis ka at manganganak ng isang batang lalaki. 4 Ngayon maging
maingat, huwag uminom ng alak o matapang na inumin, at huwag kakain ng anumang maruming pagkain na inihayag
ng batas na madumi. 5 Masdan, mabubuntis ka at manganganak ng isang batang lalaki. Walang labaha ang gagamitin sa
kaniyang ulo, sapagkat magiging Nazareo ang bata na inihandog para sa Diyos mula sa sinapupunan. Sisimulan niyang
iligtas ang Israel mula sa kamay ng mga Palestina."
6 Pagkatapos dumating ang babae at sinabi sa kaniyang asawa. "Nagpakita sa akin ang isang tao ng Diyos, at ang itsura ay
katulad ng isang anghel ng Diyos, nagdulot siya sa akin ng labis na takot. Hindi ko tinanong kung saan siya galing, at
hindi niya sinabi sa akin ang kaniyang pangalan. 7 Sinabi niya sa akin, 'Masdan mo! Mabubuntis ka, at manganganak ng
isang batang lalaki. Kaya hindi ka iinom ng alak o matapang na inumin, at huwag kakain ng anumang pagkain na
hinayag ng batas na marumi, dahil magiging isang Nazareo sa Diyos ang bata mula sa araw na nasa sinapupunan mo siya
hanggang sa araw ng kaniyang kamatayan.'"
8 Pagkatapos nanalangin si Manoa kay Yahweh at sinabi, "O, Panginoon, pakiusap hayaan na muling bumalik ang tao ng
Diyos para matuuruan niya kami kung ano ang aming gagawin para sa bata na ipapanganak sa madaling panahon." 9
Sumagot ang Diyos sa panalangin ni Manoa, at muling dumating sa babae ang anghel ng Diyos nang nakaupo siya sa
bukid. Pero hindi niya kasama si Manoa na kaniyang asawa.
10 Kaya agad na tumakbo ang babae at sinabi sa kaniyang asawa, "Tingnan mo! Ang tao na nagpakita sa akin—ang
nagpunta sa akin noong isang araw!" 11 Tumayo si Manoa at sumunod sa kaniyang asawa. Nang lumapit siya sa tao, sinabi
niya, "Ikaw ba iyong tao na naka-usap ng aking asawa?" Sinabi ng tao, "Ako nga."
12 Kaya sinabi ni Manoa, "Ngayon nawa ang iyong salita ay magkatotoo. Pero ano ang alintuntun para sa bata, at ano ang
kaniyang magiging tungkulin?" 13 Sinabi ng anghel ni Yahweh kay Manoa, dapat maingat niyang gawin ang lahat ng mga
bagay na sinabi ko sa kaniya. 14 Huwag siyang kakain ng anumang bagay na nagmumula sa puno ng ubas, at huwag
hayaang uminom ng alak o matapang na inumin; huwag siyang hayaang kumain ng anumang pagkain na hinayag ng
batas na marumi. Dapat niyang sundin ang lahat ng bagay na sinabi kong gawin niya.
15 Sinabi ni Manoa sa anghel ni Yahweh, "Pakiusap manatili ka muna ng sandali, para bigyan kami ng panahon para
maghanda ng isang batang kambing para sa iyo." 16 Sinabi ng anghel ni Yahweh kay Manoa, "Kahit na manatili ako, hindi
ko kakainin ang iyong pagkain. Pero kung maghahanda ka ng isang handog na susunugin, ihandog ito kay Yahweh."
(Hindi alam ni Manoa na siya ang anghel ni Yahweh.)
17 Sinabi ni Manoa sa anghel ni Yahweh, "Ano ang iyong pangalan, para maparangalan kita kapag nagkatotoo ang iyong
mga salita?" 18 Sinabi ng anghel ni Yahweh sa kaniya, "Bakit mo tinatanong ang aking pangalan? Ito ay kahanga-hanga!"
19 Kaya kinuha ni Manoa ang batang kambing kasama ang handog na pagkaing butil at inihandog ang mga ito para kay
Yahweh sa ibabaw ng bato. Gumawa siya ng isang bagay na kamangha-mangha habang nanunuod si Manoa at ang
kaniyang asawa. 20 Nang magliyab na ang apoy mula sa altar patungong langit, umakyat ang anghel ni Yahweh sa
nagliliyab na apoy ng altar. Nakita ito ni Manoa at ng kaniyang asawa at nagpatirapa sila sa lupa.
21 Hindi na muling nagpakita ang anghel ni Yahweh kay Manoa o sa kaniyang asawa. Pagkatapos malaman ni Manoa na
siya ang anghel ni Yahweh. 22 Sinabi ni Manoa sa kaniyang asawa, "Tiyak na mamamatay tayo, dahil nakita natin ang
Diyos!"
23 Pero sinabi sa kaniya ng kaniyang asawa, "Kung nais tayong patayin ni Yahweh, hindi niya tatanggapin ang ating
sinunog na handog at handog na pagkaing butil na ibinigay natin sa kaniya. Hindi niya ipapakita sa atin ang lahat ng mga
bagay na ito, ni sa panahong ito na hayaan niya tayong marinig ang ganoong mga bagay."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

24 Dumating ang araw na nanganak ang babae sa isang batang lalaki, at tinawag siya sa pangalang Samson. Lumaki ang
bata at pinagpala ni Yahweh. 25 Nagsimulang kumilos sa kaniya ang Espiritu ni Yahweh sa Mahane Dan, sa pagitan ng
Zora at Estaol.

Chapter 14

1 Bumaba si Samson sa Timna, at doon nakita niya ang isang babae, isa sa mga dalagang babae ng mga Palestina. 2 Nang
bumalik siya, sinabihan niya ang kaniyang ama at ina, "May nakita akong isang dalaga sa Timna, isa sa mga dalagang
babae ng mga Filestia. Ngayon kunin ninyo siya para sa maging aking asawa."
3 Sinabi sa kaniya ng kaniyang ina at ama, "Wala na bang ibang mga babae na kabilang sa iyong mga kamag-anak, o
kabilang sa ating mga tao? Kukuha ka ba ng isang asawa mula sa mga filisteo na hindi tuli?" Sinabi ni Samson sa
kaniyang ama, "Kunin mo siya para sa akin, habang tinitignan ko siya, napapasaya niya ako." 4 Pero hindi alam ng
kaniyang ama at ina na ang bagay na ito ay nagmula kay Yahweh, dahil ninais niyang magkaroon ng alitan ang mga
Palestino (sapagkat sa panahon na iyon ang mga Palestino ang namumuno sa Israel).
5 Pagkatapos bumaba si Samson sa Timna kasama ang kaniyang ama at ina, at dumating sila sa ubasan malapit sa Timna.
At mayroong isa sa mga batang leon ang dumating at umatungal sa kaniya. 6 Biglang pumaloob sa kaniya ang Espiritu ni
Yahweh, at doon dinurog niya ang leon ng pira-piraso na kasing dali ng pagdurog sa isang maliit na kambing, at walang
anumang bagay sa kaniyang kamay. Pero hindi niya sinabi sa kaniyang ama o sa kaniyang ina kung ano ang kanyang
ginawa.
7 Pumunta siya at nakipag-usap sa babae, at nang tumingin siya sa kaniya, napahanga niya si Samson. 8 Lumipas ang mga
araw, nang bumalik siya para pakasalan siya, lumiko siya ng daanan para tingnan ang patay na katawan ng leon, At
mayroong isang kumpol ng mga pukyutan at pulot ang naiwan sa patay na katawan ng leon. 9 Tinipon niya ang pulot sa
kaniyang mga kamay at umalis, kumakain siya habang naglalakad. Nang dumating siya sa kaniyang ama at ina, ibinigay
niya sa kanila ang ilan sa mga ito, at kinain nila. Pero hindi niya sinabi sa kanila na kinuha niya ang pulot mula sa
naiwang patay na katawan ng leon.
10 Bumaba ang ama ni Samson sa lugar kung saan nakatira ang babae, at nagbigay si Samson ng isang kapistahan doon,
dahil kaugalian ito ng mga binatang kalalakihan. 11 Pagkakita ng mga kamag-anak niya sa kaniya, nagdala sila sa kaniya
ng kanilang tatlumpung mga kaibigan para dumalo sa kaniya.
12 Sinabi ni Samson sa kanila, "Hayaan ninyo na magsabi ako ng isang bugtong. Kung isa sa inyo ang makaalam nito at
sabihin sa akin ang sagot sa loob ng pitong araw ng kapistahan, magbibigay ako ng tatlumpung mga linong balabal at
tatlumpung mga hanay ng mga damit. 13 Pero kung hindi ninyo maibigay sa akin ang sagot, kung ganoon kayo ang
magbibigay sa akin ng tatlumpung linong balabal at tatlumpung mga hanay ng mga damit." Sinabi nila sa kaniya,
"Sabihin mo sa amin ang iyong bugtong, para aming marinig ito."
14 Sinabi niya sa kanila, "Mula sa kumakain mayroong bagay na makakain; mula sa lakas mayroong bagay na sobrang
matamis." Pero hindi natukoy ng kaniyang mga panauhin ang sagot sa pangatlong araw.
15 Sa ika-apat na araw sinabi nila sa asawa ni Samson, "Linlangin mo ang iyong asawa para maibigay niya sa amin ang
sagot sa bugtong, o susunugin ka namin at ang bahay ng iyong ama. Inimbita mo ba kami dito para gawin kaming
mahirap?
16 Nagsimulang umiyak ang asawa ni Samson sa kaniyang harapan; sinabi niya, "Lahat ng ginagawa mo ay galit sa akin!
Hindi mo ako mahal. Nagsabi ka ng bugtong sa ilan kong mga kaibigan, pero hindi mo sinabi sa akin ang sagot." Sinabi ni
Samson sa kaniya, "Tumingin ka sa akin, kung hindi ko sinabi sa aking ama o sa aking ina, dapat ko bang sabihin sa iyo?"
17 Umiyak siya sa loob ng pitong araw hanggang sa natapos ang kanilang kapistahan. Sa ikapitong araw sinabi niya sa
kaniya ang sagot dahil pinilit niya siya ng labis. Sinabi niya ang sagot sa mga kamag-anak ng kaniyang bayan.
18 At sinabi sa kaniya ng mga kalalakihan sa lungsod, sa ikapitong araw bago lumubog ang araw, "Ano ang mas matamis
kaysa sa pulot? Ano ang mas malakas kaysa sa leon?" Sinabi ni Samson sa kanila, "Kung hindi kayo nag-araro gamit ang
aking dumalagang baka, hindi sana ninyo malalaman ang sagot sa aking bugtong."
19 Pagkatapos biglang pumaloob ang Espiritu ni Yahweh kay Samson na may kapangyarihan. Bumaba si Samson sa
Ashkelon at pinatay niya ang tatlumpung lalaki na kabilang sa mga tao roon. Sapilitang niyang kinuha ang kanilang mga
gamit, at ibinigay niya ang mga hanay ng kasuotan sa mga nakasagot sa kaniyang bugtong. Matindi ang kaniyang galit at
umuwi siya sa bahay ng kaniyang ama. 20 At ibinigay ang kaniyang asawa sa kaniyang matalik na kaibigan.

Chapter 15

1 Pagkatapos ng ilang mga araw, sa panahon ng pag-aani ng trigo, kumuha si Samson ng isang batang kambing at umalis
para bisitahin ang kaniyang asawa. Sinabi niya sa kaniyang sarili, "Pupunta ako sa kuwarto ng aking asawa." Pero hindi
siya pinayagang pumasok ng ama ng kaniyang asawa. 2 Sinabi ng ama ng kaniyang asawa, "Akala ko galit ka sa kaniya,
kaya ibinigay ko siya sa kaibigan mo. Ang kaniyang nakababatang kapatid na babae ay mas maganda kaysa sa kaniya,
hindi ba? Siya nalang ang kunin mo."

3 Sinabi ni Samson sa kanila, sa oras na ito hindi ako magkakasala patungkol sa mga Palestina kapag sinaktan ko sila. 4
Kaya umalis si Samson at humuli ng tatlong daang soro at kaniyang itinali ng sama-sama ang bawat pares, buntot sa
buntot. Pagkatapos kumuha siya ng mga sulo at itinali niya ang mga ito sa gitna ng bawat pares ng mga buntot.
5 Nang inihanda niyang sunugin ang mga sulo, hinayaan niyang ang mga sorong magpuntahan sa mga nakatayong butil
ng mga Palestina, at sinimulan nilang sunugin ang bawat nakasalansan na butil at ang mga butil na nakatayo sa bukid,
kasama ng mga ubasan at ang mga halamanan ng olibo. 6 Tinanong ng mga Palestina, "Sino ang gumawa nito?" Sinabi
nila, "Si Samson, ang manugang ng taga-Timna, ginawa niya ito dahil kinuha ng taga-Timna ang asawa ni Samson at
ibinigay siya sa kaniyang kaibigan. Pagkatapos nagpunta ang mga Palestina at sinunog siya at ang kaniyang ama.
7 Sinabi ni Samson sa kanila, "Kung ito ang ginawa ninyo, maghihiganti ako laban sa inyo, at pag nangyari na ito, hihinto
na ako. 8 Pagkatapos hiniwa niya sila ng pira-piraso, balakang at hita sa pamamagitan ng isang matinding pagpatay.
Pagkatapos bumaba siya at nanirahan sa isang kuweba sa talampas ng Etam.
9 Pagkatapos umakyat ang mga Palestina at naghanda sila para sa pakikipaglaban sa Juda at nagtalaga ng kanilang mga
hukbo sa Lehi. 10 Sinabi ng mga kalalakihan ng Juda, "Bakit kayo umakyat para salakayin kami?" Sinabi nila, "Sasalakay
kami para mabihag si Samson, at gawin sa kaniya ang ginawa niya sa amin."
11 Pagkatapos tatlong libong kalalakihan ng Juda ang bumaba sa kuweba sa talampas ng Etam, at sinabi nila kay Samson,
"Hindi mo ba alam na ang mga Palestina ay naghahari sa amin?" Ano itong ginawa mo sa amin?" Sinabi ni Samson sa
kanila, "Ginawa nila sa akin, ang ginawa ko sa kanila."
12 Sinabi nila kay Samson, "Bumaba kami para talian ka at ipaubaya ka sa kapangyarihan ng mga Palestina." Sinabi ni
Samson sa kanila, "Ipangako ninyo sa akin na hindi ninyo ako papatayin." 13 Sinabi nila sa kaniya, "Hindi, tatalian ka lang
namin sa pamamagitan ng mga lubid at ibibigay sa kanila. Ipinapangako namin na hindi ka namin papatayin."
Pagkatapos siya ay tinalian nila sa pamamagitan ng dalawang bagong lubid at dinala paakyat mula sa bato.
14 Nang makarating siya sa Lehi, nagsisigawang papalapit ang mga Palistana ng makita siya. Pagkatapos pumasok ang
Espiritu ni Yahweh sa kaniya ng may kapangyarihan. Ang mga lubid na nasa kaniyang mga braso ay naging katulad ng
nasunog na lino at bumagsak ang mga ito sa kaniyang mga kamay.
15 Nakakita si Samsom ng isang sariwang panga ng isang asno, pinulot niya ito at pinatay ang isang libong kalalakihan sa
pamamagitan nito. 16 Sinabi ni Samson, "Sa pamamagitan ng panga ng isang asno, mga tambak sa ibabaw ng mga tambak,
sa pamamagitan ng isang panga ng asno pinatay ko ang isang libong kalalakihan."
17 Nang matapos magsalita si Samson, itinapon niya ang panga ng asno at tinawag niya ang lugar na ito na Ramat-Lehi. 18
Uhaw na uhaw si Samson at tumawag kay Yahweh at sinabing, "Ibinigay mo itong dakilang tagumpay sa iyong lingkod,
pero ngayon mamamatay ako sa pagka-uhaw at babagsak sa mga kamay ng mga hindi tuli?"
19 At biniyak ng Diyos ang hukay sa lugar iyon ng Lehi at lumabas ang tubig. Pagkatapos niyang uminom, nanumbalik ang
kaniyang lakas at sumigla siya. Kaya tinawag niyang En Hakkore ang lugar na iyon, at ito ay nasa Lehi sa araw na ito. 20
Hinukuman ni Samson ang Israel sa mga panahon ng mga Palestina sa loob ng dalawangpung taon.

Chapter 16

1 Pumunta si Samson sa Gaza at nakita siya doon ng isang babaeng bayaran at sumama siya kasama ng babae sa kama. 2
Sinabi sa mga taga-Gaza "nagpunta dito si Samson." Pinaligiran ng mga taga-Gaza ang lugar at lihim na naghintay sila sa
kaniya ng buong magdamag sa tarangkahan ng lungsod. Wala silang gianwang pagkilos nang gabing iyon. Sinabi nila,
"Maghintay tayo hanggang sa lumiwanag ang araw, at pagkatapos patayin natin siya."
3 Nakahiga si Samson sa kama hanggang hatinggabi. Nang hatinggabi tumayo siya at kaniyang hinawakan ang
tarangkahan ng lungsod at ang dalawang poste nito. Binunot niya ang mga ito sa ilalim ng lupa, ang rehas at ang lahat,
inilagay niya ang mga ito sa kaniyang mga balikat, at dinala ang mga ito paakyat sa itaas ng burol, sa harap ng Hebron.
4 Pagkatapos nito, napaibig si Samson sa isang babae na naninirahan sa lambak ng Sorek. Ang kaniyang pangalan ay
Delilah. 5 Pinuntahan siya ng mga pinuno ng mga Palestina, at sinabi sa kaniya, "Linlangin mo si Samson para makita
kung saan nanggagaling ang kaniyang matinding lakas at sa anong paraan maaari natin siyang matatalo, para maaaring
natin siyang maigapos para alipustahin siya. Gawin ito, at bawat isa sa amin ng ay bibigyan kayo ng 1, 100 piraso ng
pilak"
6 At sinabi ni Delilah kay Samson, "Pakiusap, sabihin mo sa akin kung bakit napakalakas mo, at kung papaano ka
matatalian ng sinuman, para mapigilan ka?" 7 Sinabi ni Samson sa kaniya, "Kung tatalian nila ako sa pamamagitan ng
pitong sariwang tali ng pana na hindi pa natutuyo, sa gayon magiging mahina ako at magiging tulad ng sinumang tao.
8 Pagkatapos nagdala ang mga pinuno ng Palestina kay Delilah ng pitong sariwang tali ng pana na hindi pa natutuyo at
tinalian niya si Samson sa pamamagitan nito. 9 Ngayon mayroong mga lalaking lihim niyang itinatago, namamalagi sa
sulok ng kaniyang kuwarto. Sinabi niya sa kaniya, "Ang mga Palestina ay papunta sa iyo Samson!" Pero naputol niya ang
mga tali ng pana katulad ng isang sinulid ng estambre kapag nadikit sa apoy. At hindi nila nalaman ang lihim ng
kaniyang lakas.
10 Pagkatapos sinabi ni Delilah kay Samson, "Sa ganitong paraan mo ako nilinlang at nagsabi sa akin ng mga
kasinungalingan. Pakiusap, sabihin mo sa akin kung papaano ka maaaring malupig." 11 Sinabi niya sa kaniya, "Kung

tatalian nila ako sa pamamagitan ng mga bagong lubid na hindi pa nagagamit sa trabaho, magiging mahina ako at gaya
ng sinumang tao." [12] Kaya kumuha si Delilah ng dalawang sariwang lubid at tinalian siya sa pamamagitan ng mga ito, at
sinabi sa kaniya, "Ang mga Palestina ay patungo sa iyo, Samson!" Nakahiga ang mga lalaki na naghihintay sa sulok ng
kuwarto. pero natanggal ni Samson ang mga lubid mula sa kaiyang mga braso na para lamang isang sinulid ang mga ito.
[13] Sinabi ni Delilah kay Samson, "Hanggang ngayon nilinlang mo ako at nagsabi sa aking nga kasinungalingan. Sabihin mo
sa akin kung papaano ka malulupig." Sinabi ni Samson sa kaniya, "Kapag tinirintas mo ang pitong hibla ng aking buhok
sa isang tela na nasa isang panghabi, at pagkatapos ipinulupot ito sa panghabi, magiging katulad ako ng sinumang tao." [14]
Habang natutulog siya, pinag isa ang pitong tirintas ng kaniyang buhok ni Delilah sa isang tela sa loob ng panghabi at
ipinulupot ito sa panghabi, at sinabi sa kaniya, "Papunta sa iyo ang mga Palestina, Samson!" Pero gumising siya mula sa
pagkakatulog at kaniyang hinila ang tela at ang aspile mula sa panghabi.
[15] Sinabi niya sa kaniya, "Papaano mo nasasabing, 'Mahal mo ako,' Hindi mo nga ibinabahagi ang mga lihim mo sa akin?
Hinamak mo ako ng mga tatlong beses at hindi mo sinabi sa akin kung papaano ka nagkaroon ng matinding lakas. [16]
Araw-araw pinipilit niya siya sa pamamagitan ng kaniyang mga salita, at pinipilit niya siya nang lubusan na hiniling
niyang siya ay mamatay na.
[17] Kaya sinabi ni Samson sa kaniya ang lahat ng bagay at sinabi sa kaniya, "Hindi pa kailanman naaahitan ng labaha ang
buhok sa aking ulo dahil naging isang Nazareo ako para sa Diyos mula sa sinapupunan ng aking ina. Kung ang aking ulo
ay aahitan, sa gayon mawawala ang aking lakas, at magiging mahina ako tulad ng ibang tao.
[18] Nang makita ni Delilah na nagsabi siya ng katotohanan tungkol sa lahat ng bagay, ipinadala at pinatawag niya ang mga
pinuno ng mga Palestina, na nagsasabing, "Umakyat kayong muli, dahil sinabi na niya ang lahat ng bagay sa akin."
Pagkatapos umakyat ang mga pinuno ng Palestina sa kaniya, dala-dala ang mga pilak na nasa kanilang mga kamay. [19]
Pinatulog niya siya sa kaniyang kandungan. Tumawag siya ng isang lalaki para ahitin ang pitong tirintas sa kaniyang ulo,
at sinimulan niya para paamuhin siya, dahil nawala ang kaniyang lakas.
[20] Sinabi niya, "Patungo sa iyo ang mga Palestina, Samson!" Gumising siya sa kaniyang pagkakatulog at sinabi,
"Makakawala ako gaya ng dati at aalugin ang aking sarili na malaya. "Pero hindi niya alam na iniwan na siya ni Yahweh.
[21] Binihag siya ng mga Palestina at tinanggal ang kaniyang mga mata. Dinala nila siya pababa sa Gaza at tinalian siya ng
mga tansong kadena. Ipinapaikot niya ang gilingang nasa mga kulungang bahay. [22] Pero nagsimulang tumubo ulit ang
mga buhok sa kaniyang ulo pagkatapos itong ahitan.
[23] Nagtipon-tipon ang mga pinuno ng Palestina para mag-alay ng dakilang handog para kay Dagon na kanilang diyos, at
para magsaya. Sinabi nila, "Natalo ng ating diyos si Samson, ang ating kaaway at inilagay siya sa ating pamamahala. [24]
Nang makita siya ng mga tao, pinuri nila ang kanilang diyos, dahil sinabi nila, "Tinalo ng ating diyos ang ating kaaway at
ibinigay siya sa atin—ang maninira ng ating bansa, na pinatay ang marami sa atin."
[25] Nang nagdiriwang sila, sinabi nila, "Ipatawag si Samson, na maaari niya tayong patawanin." Tinawag nila si Samson
mula sa kulungan at pinatawa niya sila. Pinatayo nila siya sa gitna ng mga haligi. [26] Sinabi ni Samson sa batang lalaki na
nakahawak sa kaniyang kamay, "Pahintulutan mo akong hawakan ang mga haligi kung saan nakasandig ang gusali, ng sa
gayon makakasandal ako laban sa mga ito."
[27] Ngayon ang bahay ay punung-puno ng mga lalaki at mga babae. Naroon ang lahat ng pinuno ng mga Palestina. Sa itaas
ng bubong humigit kumulang na tatlong libong mga lalaki at mga babae, na nanunuod habang sila ay inaaliw ni Samson.
[28] Tinawag ni Samson si Yahweh at sinabi, Panginoong Yahweh, isipin mo ako! Pakiusap palakasin mo akong muli ngayon,
O Diyos, para makapaghiganti ako sa isang ihip sa Palestina sa pagkuha nila sa aking dalawang mata." [29] Hinawakan ni
Samson ang gitna ng dalawang haligi kung saan nakasandig ang gusali at sumandal siya laban sa mga ito, isang haligi sa
kaniyang kanang kamay, at ang isa sa kaniyang kaliwang kamay.
[30] Sinabi ni Samson, "Hayaan akong mamatay kasama ng mga Palestina!" Itinulak niya sa pamamagitan ng kaniyang
lakas, at bumagsak ang gusali sa mga pinuno at ang mga tao na nasa loob nito. Kaya ang mga tao na kaniyang napatay
nang namatay siya ay mas marami kumpara doon sa kaniyang napatay sa panahon ng nabubuhay pa siya. [31] Pagkatapos
bumaba ang kaniyang mga kapatid at ang lahat na kasama sa bahay ng kaniyang ama, at siya ay Kinuha nila, at dinala
siya pabalik at inilibing sa gitna ng Zora at Estaol, sa lugar ng libingan ng Manao, na kaniyang ama. Humatol si Samson sa
Israel sa loob ng dalawangpung taon.

Chapter 17

[1] May isang lalaki sa burol sa bansang Efraim, na ang pangalan ay Mica. [2] Sinabi niya sa kaniyang ina "Ang 1, 100 mga
pirasong pilak na kinuha mula sa iyo, narinig ko ang tungkol sa sinabi mong isang sumpa, —tumingin dito! Nasa akin ang
pilak. Ninakaw ko ito." Sinabi ng kaniyang ina, "Pagpalain ka nawa ni Yahweh, aking anak!"
[3] Binalik niya ang 1, 100 pirasong pilak sa kaniyang ina at sinabi ng kaniyang ina, "Ibinukod ko ang pilak na ito kay
Yahweh, para sa aking anak na lalaki para gumawa ng isang inukit na anyo ng kahoy at isang hinulmang anyo ng metal.
Kaya ngayon, ibinabalik ko ito sa iyo." [4] Nang ibinalik niya ang pera sa kaniyang ina, kumuha ng dalawang daang
pirasong pilak ang kaniyang ina at ibinigay sa isang manggagawa ng metal na nag-uukit ng anyo ng kahoy at isang
hinulmang anyo ng metal. Nakalagay ito sa bahay ni Mica.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

5 Mayroong mga diyus-diyosan ang lalaking si Mica sa kaniyang bahay at gumawa siya ng isang epod at sambahayan ng
diyus-diyosan, at inihandog niya ang isa sa kaniyang mga anak na lalaki para maging kaniyang pari. 6 Nang panahong
iyon walang hari sa Israel, at ginagawa ng bawat isa kung ano ang sa paningin nila ay tama.
7 Ngayon may isang binata sa Bethlehem ng Juda, sa pamilya ng Juda, na isang Levita. Nanatili siya roon para tapusin ang
kaniyang mga tungkulin. 8 Iniwan ng binata ang Bethlehem sa Juda para pumunta at maghanap ng lugar para matirahan.
Sa kaniyang paglalakbay, nagtungo siya sa bahay ni Mica sa burol na bansang Efraim. 9 Sinabi ni Mica sa kaniya, "Saan ka
nanggaling?" Sinabi ng binata sa kaniya, "Ako ay isang Levita ng Bethlehem sa Juda, at naglalakbay ako para makahanap
ng lugar na maaari kong matirahan."
10 Sinabi sa kaniya ni Mica, "Mamuhay kasama ko at maging isang tagapayo at pari para sa akin. Bibigyan kita ng
sampung mga pirasong pilak sa bawat taon, isang magarang mga kasuotan, at iyong pagkain." Kaya nagtungo ang Levita
sa kaniyang tahanan. 11 Nakuntento ang Levita na manirahan sa kaniya, at naging isa sa mga anak na lalaki ni Mica ang
binata.
12 Inilaan ni Mica ang Levita para sa banal na mga tungkulin, at naging pari niya ang binata, at nanirahan siya sa bahay
ni Mica. 13 Pagkatapos sinabi ni Mica, "Ngayon alam kong may gagawing maganda para sa akin si Yahweh, dahil naging
mga pari ko ang Levitang ito."

Chapter 18

1 Sa panahong iyon walang hari sa Israel. Naghahanap ang tribo ng mga kaapu-apuhan ni Dan ng isang teritoryo para
tirahan, hanggang sa araw na iyon hindi sila nakatanggap ng anumang pamana mula sa mga lipi ng Israel. 2 Ang bayan
ng Dan ay nagpadala ng limang kalalakihan mula sa kabuuang bilang ng kanilang lipi, kalalakihan na bihasang
mandirigma mula sa Zora at mula sa Estaol, para manmanan ang lupain habang naglalakad, at titingnan ito. Sinabi nila
sa kanila, "Humayo at tingnan ang lupain." Nakarating sila sa burol na bansa ng Efraim, hanggang sa bahay ni Mikias, at
nagpalipas sila ng gabi roon.
3 Nang malapit na sila sa bahay ni Mikias, nakilala nila ang pananalita ng binatang Levita. Kaya huminto sila at
nagtanong sa kaniya, "Sino ang nagdala sa iyo dito? Ano ang ginagawa mo sa lugar na ito? Bakit ka nandito?" 4 Sinabi niya
sa kanila, "Ito ang ginawa ni Mikias sa akin: Inupahan niya ako para maging kaniyang pari."
5 Sinabi nila sa kaniya, "Pakiusap alamin ang payo ng Diyos, para malaman namin kung magtatagumpay ba kami sa
pupuntahang paglalakbay. 6 Ang sinabi ng pari sa kanila, "Umalis kayo nang payapa. Papatnubayan kayo ni Yahweh sa
landas na dapat ninyong lakaran."
7 Kaya umalis ang limang kalalakihan at nakarating sa Lais, at nakita nila ang mga tao na naninirihan doon ng ligtas—
katulad din sa pamamaraan ng mga Sidoneo na naninirahang matiwasay at ligtas. Wala ni isa ang siyang sumakop sa
kanila sa lupain, o gumulo sa kanila sa anumang paraan. Nanirahan sila ng malayo mula sa mga Sidoneo, at hindi sila
nakipag-ugnayan kaninuman. 8 Bumalik sila sa kanilang lipi sa Zora at Estaol. Tinanong sila ng kanilang mga kamag-
anak, "Ano ang inyong balita?"
9 Sinabi nila, "Halina! salakayin natin sila! Nakita namin ang lupain at ito'y napakabuti. Wala ba kayong ginagawa?
Huwag bagalan ang pagsalakay at pagsakop sa lupain. 10 Kapag pupunta kayo, makakarating kayo sa mga taong nag-iisip
na ligtas sila, at malawak ang lupain! Ibinigay ito sa inyo ng Diyos— isang lugar na hindi nagkukulang sa anumang bagay
sa mundo."
11 Anim na raang kalalakihan ng lipi ng Dan, mga armado ng mga pandigmang sandata, na umalis mula sa Zora at Estaol.
12 Umakyat sila at nagkampo sa Kiriath Jearim, sa Juda. Ito ang dahilan kung bakit tinawag ng mga tao ang lugar na
Mahaneh Dan hanggang sa araw na ito; nasa kanluran ito ng Kiriath Jearim.
13 Umalis sila mula sa burol na bansa ng Efraim at nakarating sa bahay ni Mikias. 14 Pagkatapos ang limang kalalakihang
nagmamanman sa bansa ng Lais ay nagsabi sa kanilang kamag-anak, "Alam ba ninyo na sa mga bahay na ito ay may
isang epod, mga sambahayan ng diyos, isang inukit na anyo, at isang hinulmang metal na anyo? Magpasya na ngayon
kung ano ang inyong gagawin."
15 Kaya bumalik sila roon at nakarating sa bahay ng binatang Levita, sa bahay ni Mikias, at kanilang binati siya. 16 Ngayon
ang anim na raang Daneo, armado ng mga sandatang pandigma, nakatayo sa pasukan ng tarangkahan.
17 Pumunta doon ang limang kalalakihan na nagmanman sa lupain at kinuha nila ang inukit na anyo, ang epod, at ang
mga pansambahayang diyos, at ang hinulmang metal na anyo, habang nakatayo ang pari sa bungad ng tarangkahan
kasama ang anim na raang armadong kalalakihan ng mga sandatang pandigma. 18 Nang ang mga ito ay pumunta sa
bahay ni Mikias at kinuha ang inukit na anyo, ang epod, mga pansambahayang diyos, at hinulmang metal na anyo, sinabi
ng pari sa kanila, "Ano ang ginagawa ninyo?"
19 Sinabi nila sa kaniya, "Tumahimik kayo! Ilagay ang iyong kamay sa iyong bibig at sumama sa amin, at maging ama at
pari sa amin. Mas mabuti ba sa iyo na maging pari sa bahay ng isang lalaki, o maging pari para sa isang lipi at isang
angkan sa Israel?" 20 Nagalak ang puso ng pari. Kinuha niya ang epod, mga sambahayan ng diyos at ang inukit na anyo, at
sumama sa mga tao.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[21] Kaya tumalikod sila at umalis. Nilagay nila ang maliit na mga bata sa kanilang harapan, pati na rin ang mga baka at ang
kanilang mga ari-arian. [22] Nang malayo na sila mula sa bahay ni Mikias, ang mga kalalakihan na nasa mga bahay na
malapit sa bahay ni Mikias ay magkasamang pinatawag, at inabutan nila ang mga Daneo. [23] Sumigaw sila sa mga Daneo,
at tumalikod sila at sinabi kay Mikias, "Bakit kayo magkasamang pinatawag?"
[24] Sinabi niya, "Ninakaw ninyo ang mga diyos na ginawa ko, kinuha ninyo ang aking pari at aalis kayo. Ano pa ang
maiiwan sa akin? Bakit ninyo ako tinatanong, 'Ano ang gumugulo sa iyo?'" [25] Sinabi ng mga tao ng Dan sa kaniya, "Hindi
mo kami dapat hayaang marinig ka naming magsabi ng anumang bagay, o sasalakayin ka ng ilang galit na galit na mga
kalalakihan at ikaw at iyong pamilya ay mapapatay." [26] Pagkatapos nagpatuloy ang mga tao ng Dan sa kanilang
pinaroroonan. Nang nakita ni Mikias na sila ay napakalakas para sa kaniya, tumalikod siya at bumalik sa kaniyang
bahay.
[27] Kinuha ng bayan ng Dan kung ano ang ginawa ni Mikias, kasama rin pati ang kaniyang pari, at nakarating sila sa Lais,
sa mga tao na siyang panatag at ligtas at pinatay nila sila gamit ang espada at sinunog ang lungsod. [28] Wala ni isang
naligtas sa kanila dahil malayo pa ito mula sa Sidon, at hindi sila nagkaroon ng pakikipag-ugnayan sa kaninuman. Nasa
lambak ito malapit sa Beth-Rehob. Ipinatayong muli ng mga Daneo ang lungsod at nanirahan doon. [29] Pinangalanan nila
ang lungsod ng Dan, ang pangalan ni Dan na kanilang ninuno, na siyang isa sa mga anak na lalaki ng Israel. Pero ang
dating pangalan ng lungsod ay Lais.
[30] Inilagay ng bayan ng Dan ang inukit na anyo para sa kanilang sarili. At si Jonatan, anak ni Gersom, anak ni Moises, siya
at ang kaniyang mga anak na lalaki ay mga pari sa mga lipi ng Daneo hanggang sa araw ng pagbihag sa lupain. [31] Kaya
sinamba nila ang inukit na anyo na ginawa ni Mikias hangga't ang bahay ng Diyos ay nasa Silo.

Chapter 19

[1] Sa mga araw na iyon, nang walang hari sa Israel, mayroong isang lalaki, isang Levita, na pansamantalang naninirahan
sa pinakamalayong bahagi ng burol na bansa ng Efraim. Kumuha siya ng isang babae para sa kaniyang sarili, isa pang
asawa mula sa Bethlehem sa Juda. [2] Pero ang isa pa niyang asawa ay taksil sa kaniya; iniwanan siya at bumalik sa bahay
ng kaniyang ama sa Bethlehem ng Juda. Nanatili siya roon sa loob ng apat na buwan.
[3] Pagkatapos tumayo ang kaniyang asawa at pumunta sa kaniya para hikayatin siyang bumalik. Kasama niya ang
kaniyang tagapaglingkod, at isang pares ng mga asno. Dinala niya siya sa bahay ng kaniyang ama. [4] Nang nakita siya ng
ama ng babae, nagalak siya. Ang kaniyang biyenan, ang ama ng babae, ay hinikayat siyang manatili sa loob ng tatlong
araw. Kumain sila at uminom, at nagpalipas sila ng gabi roon.
[5] Sa ika-apat na araw maaga silang bumangon at naghanda siya para umalis, pero sinabihan ng ama ng babae ang
kaniyang manugang, "Palakasin mo ang iyong sarili sa pamamagitan ng kaunting tinapay, pagkatapos maaari kanang
umalis." [6] Kaya ang dalawa sa kanila ay umupo para kumain at uminom na magkasama. Pagkatapos sinabi ng ama ng
babae, "Pakiusap pumayag na magpalipas ng gabi at magpakasaya."
[7] Nang gumising ng maaga ang Levita para umalis, hinimok siya ng ama ng dalagang babae na manatili, kaya binago niya
ang kaniyang binalak at muling nagpalipas ng gabi roon. [8] Sa ika-limang araw gumising siya ng maaga para umalis, pero
sinabi ng ama ng babae, "Palakasin mo ang iyong sarili, maghintay hanggang hapon." Kaya kumain silang dalawa.
[9] Nang ang Levita at ang kaniyang isa pang asawa at ang kaniyang tagapaglingkod ay bumangon para umalis, ang
kaniyang biyenan, ang ama ng babae ay sinabi sa kaniya, "Tingnan, malapit ng gumabi ngayon. Pakiusap manatili kayo
ng isa pang gabi, at magpakasaya. Maaari kang gumising nang maaaga bukas at umuwi."
[10] Pero hindi na ninanais ng Levita na magpalipas pa ng gabi. Bumangon siya at umalis. Pumunta siya patungong Jebus
(iyon ay Jerusalem). Mayroon siyang isang pares ng mga sasakyang asno —at kasama niya ang kaniyang isa pang asawa.
[11] Nang malapit na sila sa Jebus, malapit nang matapos ang araw, at sinabi ng tagapaglingkod sa kaniyang amo, "Halina,
lumihis tayo patungo sa lungsod ng Jebuseo at magpalipas ng gabi roon."
[12] Sinabi ng kaniyang amo sa kaniya, "Hindi tayo lilihis patungo sa isang lugnsod ng mga dayuhan na hindi kabilang sa
bayan ng Israel. Pupunta tayo sa Gabaa." [13] Sinabi ng Levita sa kaniyang binata, "Halina, pumunta tayo sa isa sa mga
ibang lugar na iyon, at magpalipas ng gabi sa Gabaa o Rama."
[14] Kaya nagpatuloy sila, at lumubog ang araw habang papalapit sila sa Gabaa, sa nasasakupan ng Benjamin. [15] Lumihis sila
roon para magpalipas ng gabi sa Gabaa. At pumasok siya at umupo sa plasa ng lungsod, sapagka't walang isa mang
nagpatuloy sa kanila sa kaniyang bahay para sa gabi.
[16] Pero pagkatapos dumating ang isang matandang lalaki mula sa kaniyang trabaho sa bukid ng gabing iyon. Siya ay mula
sa burol na bansa ng Efraim, at panandalian siyang nakatira sa Gabaa. Pero ang mga kalalakihang naninirahan sa lugar
na iyon ay mga Benjamita. [17] Tumingin siya at nakita ang manlalakbay sa plasa ng lungsod. Sinabi ng matandang lalaki,
"Saan ka pupunta? Saan ka nanggaling?"
[18] Sinabi ng Levita sa kaniya, "Kami ay naglalakbay mula sa Bethlehem sa Juda patungo sa pinakamalayong bahagi ng
burol na bansa ng Efraim, na kung saan ako nagmula. Pumunta ako sa Bethlehem sa Juda, at papunta ako sa bahay ni
Yahweh, pero wala ni isang magdadala sa akin sa kaniyang bahay. [19] Mayroon kaming dayami at pakain para sa aming

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

mga asno, at mayroong tinapay at alak para sa akin at sa iyong babaeng lingkod dito, at para sa binatang ito na kasama
ng iyong mga lingkod. Wala kaming kakulangan."
[20] Binati sila ng matandang lalaki, "Sumainyo ang kapayapaan! Ako ang bahala sa lahat ng inyong mga pangangailangan.
Huwag lamang magpalipas ng gabi sa plasa." [21] Kaya dinala ng lalaki ang Levita sa kaniyang bahay at nagbigay ng pakain
para sa mga asno. Hinugasan nila ang kanilang mga paa at kumain at uminom.
[22] Nagsasaya sila, nang ang mga kalalakihan sa lungsod, masasamang lalaki, ay pinalibutan ang bahay, hinahampas ang
pinto. Nakipag-usap sila sa matandang lalaki, ang amo ng bahay, at sinabing, "Palabasin ang lalaking dumating sa iyong
bahay, para makilala namin siya." [23] Ang lalaki, ang amo ng bahay, lumabas at sinabi sa kanila, "Huwag, mga kapatid ko,
pakiusap huwag gawin ang masamang bagay na ito! Sapagka't bisita sa aking bahay ang lalaking ito, huwag gawin ang
masamang bagay na ito!
[24] Tingnan ninyo, narito ang aking birheng anak na babae at ang isa pang asawa. Hayaang ilabas ko sila ngayon.
Lapastanganin sila at gawin sa kanila ang anumang nais ninyo. Pero huwag gumawa ng masamang bagay sa lalaking
ito!" [25] Pero ayaw makinig sa kaniya ng mga kalalakihan, kaya kinuha ng lalaki ang kaniyang isa pang asawa at inilabas
siya sa kanila. Kinuha siya nila, ginahasa siya, at inabuso siya nang buong magdamag, at hinayaan nila siyang umalis ng
madaling araw. [26] Sa madaling araw dumating ang babae at bumagsak sa pinto ng bahay ng lalaki kung saan naroon ang
kaniyang amo, at nahiga siya roon hanggang sa magliwanag.
[27] Bumangon ang kaniyang amo sa umaga at binuksan ang mga pinto ng bahay at umalis papunta sa kainyang
paroroonan. Nakikita niya ang kaniyang isa pang asawa na nakahiga roon sa pintuan, na ang mga kamay ay nasa
bungad. [28] Sinabi ng Levita sa kaniya, "Bumangon ka. Umalis na tayo." Pero walang sagot. Isinakay niya siya sa asno at
umalis ang lalaki para umuwi.
[29] Nang makarating ang Levita sa kaniyang bahay, kumuha siya ng isang kutsilyo, at hinawakan niya ang kaniyang isa
pang asawa, at pinagputul-putol siya, biyas sa biyas, sa labing dalawang piraso, at pinadala ang mga piraso sa lahat ng
dako ng Israel. [30] Sinabi ng lahat ng nakakita nito, "Hindi pa nangyari ang bagay o nakita mula sa araw na lumabas ang
mga tao ng Israel mula sa lupain ng Ehipto hanggang sa araw na ito. Isipin ang bagay na ito! Bigyan kami ng payo!
Sabihin sa amin kung ano ang gagawin!"

Chapter 20

[1] Pagkatapos lumabas ang lahat ng mga tao ng Israel bilang iisang tao, mula Dan hanggang Beer-seba, kasama rin ang
lupain ng Galaad, at nagtipon sila ng magkakasama sa harapan ni Yahweh sa Mizpa. [2] Ang mga pinuno ng lahat ng mga
tao, ng lahat ng mga lipi ng Israel, kinuha ang kanilang mga lugar sa pagpupulong ng mga tao ng Diyos—400, 000
kalalakihang naglalakad, na nakahandang lumaban gamit ang espada.
[3] Ngayon narinig ng lipi ng Benjamin na umakyat ang bayan Israel sa Mizpa. Sinabi ng mga tao ng Israel, "Sabihin sa amin
kung paano nangyari itong masamang bagay." [4] Ang Levita, ang asawang ng babaeng pinatay, ay sumagot, "Ako ay
dumating sa Gibea sa teritoryo na nabibilang kay Benjamin, ako at aking isa pang asawa, para magpalipas ng gabi.
[5] Nang gabing iyon, nilusob ako ng mga pinuno ng Gidea, pinalibutan ang bahay at tinangkang patayin ako. Sinunggaban
at ginahasa ang aking isa pang asawa, at siya ay namatay. [6] Kinuha ko ang aking isa pang asawa at pinagpira-piraso ang
kaniyang katawan, at ipinadala ang mga ito sa bawat rehiyon na ipinamana sa Israel, dahil nakagawa sila ng kasamaan
at kalapastanganan sa Israel. [7] Ngayon, lahat kayong mga Israelita, magsalita at ibigay ang inyong payo at pansin dito!"
[8] Tumayo ng magkakasama ang lahat ng mga tao bilang isa, at sinabi nila, "Wala sa atin ang pupunta sa kaniyang tolda at
wala sa atin ang babalik sa kaniyang bahay! [9] Pero ngayon ito ang dapat nating gawin sa Gibea: sasalakayin natin ito
alinsunod sa makuha sa ating palabunutan.
[10] Kukuha tayo ng sampung kalalakihan ng isang daan sa buong mga lipi ng Israel, at isang daan ng isang libo, at isang
libo ng sampung libo, para kumuha ng panustos para sa mga taong ito, para kapag dumating sila ng Gibea sa Benjamin,
maaari nila silang parusahan dahil sa kasamaan na nagawa nila sa Israel." [11] Kaya lahat ng mga sundalo ng Israel ay
nagtipon laban sa lungsod, nagkaisa nang may isang layunin.
[12] Nagpadala ng kalalakihan ang mga lipi ng Israel sa buong lipi ng Benjamin, sa pagsasabing, "Ano itong kasamaan na
nagawa ninyo? [13] Kaya, ibigay sa amin ang masamang kalalakihan ng Gibea, para maaari namin silang patayin, at para
ganap naming matatanggal itong kasamaan mula sa Israel. Pero ang mga Benjamita ay hindi nakikinig sa tinig ng
kanilang mga kapatid, ang mga tao ng Israel. [14] Pagkataos dumating ng magkakasama ang mga tao ng Benjamin mula sa
mga lungsod patungong Gibea para maghandang sa pakikipaglaban sa mga tao ng Israel.
[15] Sama-samang dinala ang mga tao ni Benjamin mula sa kanilang mga lungsod para lumaban sa araw na iyon na 26, 000
sundalo ang tinuruang lumaban gamit ang espada; karagdagan sa bilang na iyon ay pitong daan ng kanilang piniling
kalalakihan na mula sa mga naninirahan ng Gibea. [16] Kabilang sa lahat ng mga sundalo ay pitong daang piniling
kalalakihan na mga kaliwete. Bawat isa sa kanila ay kayang tumirador ng isang bato sa isang hibla ng buhok at hindi
papalya.
[17] Ang mga sundalo ng Israel, hindi kasama ang bilang mula kay Benjamin, umabot sa 400, 000 kalalakihan, na tinuruang
lumaban gamit ang espada. Ang lahat sa kanila ay mga lalaking mandirigma. [18] Bumangon ang bayan ng Israel, pumunta

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ng Bethel, at humingi ng payo mula sa Diyos. Hiniling nila, "Sino ang unang sasalakay sa mga tao ng Benjamin para sa amin?" Sinabi ni Yahweh, "Unang sasalakay ang Juda."
[19] Bumabangon ang bayan ng Israel sa umaga at, nakaharap sa Gibea, naghanda sila para sa labanan. [20] Lumabas ang bayan ng Israel para lumaban sa pangkat ng Benjamin. Inihanay nila ang kanilang pwestong pandigma laban sa kanila sa Gibea. [21] Lumabas ang mga tao ng Benjamin mula sa Gibea, at nakapatay sila ng dalawampu't dalawang libong kalalakihan nag hukbo ng Israel sa araw na iyon.
[22] Pero pinatatag ng bayan ng Israel ang kanilang mga sarili, at binuo nila ang hanay pangdigma sa parehong lugar kung saan sila nakahany nang unang araw. [23] At umakyat ang bayan ng Israel at sila ay umiyak sa harap ni Yahweh hanggang gabi. At humingi sila ng gabay mula kay Yahweh: "Dapat ba kaming bumalik muli para lumaban sa aming mga kapatid, ang mga tao ng Banjamin?" At sinabi ni Yahweh, "Lusubin sila!"
[24] Kaya pumunta ang bayan ng Israel laban sa mga sundalo ng Benjamin sa pangalawang araw. [25] Sa panagalawang araw, lumabas ang Benjamin laban sa kanila mula Gibea at pinatay nila ang18, 000 kalalakihan mula sa bayan ng Israel. Lahat ay kalalakihan na tinuruang lumaban gamit ang espada.
[26] Pagkatapos ang lahat mga sundalo ng Israel at lahat ng mga tao ay pumunta ng Bethel at umiyak, at doon sila ay umupo sa harapan ni Yahweh at sila ay nag-ayuno sa araw na iyon hanggang gabi at nag handog ng mga handog na susunugin at mga handog pangkapayapaan sa harapan ni Yahweh.
[27] Tinanong ng bayana ng Israel si Yahweh—dahil ang kaban ng tipan ng Diyos ay naroon sa mga araw na iyon, [28] at si Finehas, anak na lalaki ni Eleazar na anak na lalaki ni Aaron, ay naglilingkod sa harapan ng kaban sa mga araw na iyon —"Dapat ba tayong lumabas para muling makipagdigma laban sa mga tao ng Benjamin, ating mga kapatid, o tumigil?" Sinabi ni Yahweh, "Lusubin, dahil bukas tutulungan ko kayong talunin sila."
[29] Kaya nagtalaga ang mga Israelita ng kalalakihan sa mga lihim na mga lugar sa palibot ng Gibea. [30] Nakipaglaban ang bayan ng Israel laban sa mga tao ng Benjamin sa pangatlong araw, at binuo nila ang kanilang hanay na pangdigma laban sa Gibea gaya ng nakaraan nilang ginawa..
[31] Pumunta ang mga tao ng Benjamin at nakipaglaban laban sa mga tao, at napalayo sila mula sa lungsod. Nagsimula na silang pumatay ng ilan sa mga tao. May halos tatlumpong kalalakihan ng Israel ang namatay sa mga bukid at sa mga daan. Isa sa mga daan ay papunta ng Bethel, ang iba ay papunta ng Gibea.
[32] Pagkatapos sinabi ng mga tao ng Benjamin, "Sila ay natalo at sila ay tumatakbo palayo mula sa atin, gaya ng nauna." Pero sinabi ng mga sundalo ng Israel, "Tayo ay tumakbo pabalik at ilayo sila mula sa lungsod papunta sa mga daan." [33]
Bumangon ang lahat ng mga tao ng Israel mula sa kanilang mga lugar at binuo ang kanilang mga sarili sa hanay para makipagdimaan sa Baal Tamar. Pagkatapos ang mga sundalo ng Israel na nagtatago sa mga lihim na mga lugar ay lumabas sa kanilang mga lugar mula sa Maare Gibea.
[34] Doon lumabas laban sa Gibea ang sampung libong napiling kalalakihan na mula sa buong Israel, at ang labanan ay napakatindi, pero hindi alam ng mga Benjamita na ang kapahamakan ay malapit sa kanila. [35] Tinalo ni Yahweh ang Benjaminita sa harap ng Israel. Sa araw na iyon, nakapatay ang mga sundalo ng Israel ng 25, 100 kalalakihan ng Benjamin. Lahat ng kanilang napatay ay mga tinuruang lumaban gamit ang espada.
[36] Kaya nakita ng mga sundalo ng Benjamin na sila ay natalo. Nagbigay ang kalalakihan ng Israel ng lupa sa Benjamin, dahil umasa sila sa kalalakihan na inilagay nila sa mga lihim na pwesto sa labas ng Gibea. [37] Pagkatapos ang kalalakihan na nagtatago ay bumangon at nagmadali at sinugod nila ang Gibea, at gamit ang kanilang mga espada pinatay nila ang lahat ng mga naninirahan sa lungsod. [38] Ang inayos na hudyat sa pagitan ng mga sundalo ng Israel at kalalakihan na nagtatago ng palihim ay ang isang malaking ulap ng usok na tataas mula sa lungsod—
[39] —at maaaring aatras ang mga sundalo ng Israel sa labanan malayo mula sa laban. Ngayon nagsimula ng lumusob ang Benjamin at pinatay nila ang halos tatlumpung kalalakihan ng Israel, at sinabi nila, "Sigurado ito na matatalo natin sila sa harapan natin, gaya ng naunang labanan."
[40] Pero nang magsimula na ang haligi ng usok na tumaas mula sa lungsod, bumalik ang mga Benjamita at nakita ang usok na tumataas sa himpapawid mula sa buong lungsod. [41] Pagkatapos bumalik ang bayan ng Israel laban sa kanila. Natakot ang kalalakihan ng Benjamin, dahil nakita nila ang kapahamakan ay dumating sa kanila.
[42] Kaya lumayo sila mula sa mga tao ng Israel, tumakas sa daan papuntang ilang. Pero naabutan sila ng labanan. Lumabas ang mga sundalo ng Israel mula sa lungsod at pinatay sila kung saan sila nakatayo.
[43] Pinalibutan nila ang mga Benjaminita at nilusob nila; At kanilang niyurakan sila sa Nohah, at pinatay sila papuntang silangang bahagi ng Gibea. [44] Mula sa lipi ng Benjamin, 18, 000 sunadol tao ang namatay, lahat sila ay kalalakihan na tanyag sa labanan.
[45] Bumalik sila at tumakas patungo sa ilang papunta sa bato ng Rimon. Pinatay ng mga Israelita ang karagdagang limang libo sa kanila sa gilid ng mga daan. Patuloy silang sumunod sa kanila, sinusundan sila ng malapitan hanggang Gidom, at doon pinatay nila ang karagdagang dalawang libo. [46] Ang lahat ng mga sundalo ng Benjamin na pinatumba sa araw na iyon ay 25, 000—kalalakihan na tinuruan para lumaban gamit ang espada; lahat sila ay tanyag sa labanan.
[47] Pero anim na daang sundalo ang umatras at tumakas papunta sa ilang, sa dako ng bato ng Rimon. At nanatili sila sa bato ng Rimmon sa loob ng apat na buwan. [48] Bumalik ang mga sundalo ng Israel laban sa mga tao ng Benjamin at inatake at pinatay sila—ang buong lungsod, ang mga baka, at lahat ng mga bagay na kanilang makikita. Sinunog din nila ang bawat bayan sa kanilang madaanan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 21

[1] Ngayon gumawa ng isang pangako ang mga kalalakihan ng Israel sa Mizpa, "Wala sa amin ang magbibigay ng kaniyang
anak na babae para ipakasal sa isang Benjaminita." [2] Pagkatapos nagpunta ang mga tao sa Bethel at umupo sa harapan ng
Diyos hanggang gabi, at labis silang umiyak na may malakas na tinig. [3] Sinigaw nila, "Bakit, nangyari ito sa Israel,
Yahweh, Diyos ng Israel, dapat bang mawala ang isa sa aming mga lipi sa araw na ito?"
[4] Nagising ng maaga ang mga tao nang sumunod araw at nagtayo ng isang altar doon at naghandog ng susunuging alay at
mga handog ng pangkapayapaan. [5] Sinabi ng mga tao ng Israel, "Alin sa lahat ng lipi ng Israel ang hindi dumalo sa
pagpupulong para kay Yahweh?" Dahil gumawa sila ng isang mahalagang pangako tungkol sa sinumang hindi nagpakita
kay Yahweh sa Mizpa. Sinabi nila, "Tiyak na ipapapatay siya."
[6] May malasakit ang mga tao ng Israel sa kapatid nilang si Benjamita. Sinabi nila, "Ngayong araw isang lipi ang ititiwalag
mula sa Israel. [7] Sino ang magbibigay ng mga asawang babae para sa mga naiwan, dahil mayroon tayong ginawang isang
pangako kay Yahweh na hindi natin hahayaan ang sinuman sa kanila na maipakasal sa ating mga anak na babae?"
[8] Sinabi nila, "Alin sa mga lipi ng Israel ang hindi nagpakita kay Yahweh sa Mizpa?" Nakitang wala ni isa ang pumunta sa
kapulungan mula sa Jabes Galaad. [9] Dahil nang binilang ng mga tao sa isang maayos na paraan, masdan ninyo, wala sa
mga naninirahan sa Jabes Galaad ang naroon. [10] Nagpadala ang kapulungan ng 12, 000 sa kanilang pinakamatatapang na
tauhan at inutusang magtungo sa Jabes Galaad at salakayin at patayin sila, kahit ang mga kababaihan at mga bata.
[11] "Gawin ito: Dapat ninyong patayin ang bawat lalaki at bawat babaeng nakipagsiping sa isang lalaki." [12] Nakita ng mga
kalalakihan ang apat na daang kababaihan na naninirahan sa Jabes Galaad na hindi pa nasipingan ng isang lalaki, at
dinala sila sa kampo ng Silo, sa Canaan.
[13] Nagpadala ng isang mensahe ang buong kapulungan at sinabi sa mga tao ng Benjamin na naroon sa bato ng Rimon na
sila ay nag-handog ng kapayapaan. [14] Kaya bumalik ang Benjaminita sa panahon na iyon at binigyan sila ng kababaihan
sa Jabesh Gilead. Dahil hindi sapat ang kababaihan para sa kanilang lahat. [15] Nalungkot ang mga tao sa nangyari kay
Benjamin, dahil gumawa si Yahweh ng isang pagkakahati-hati sa pagitan ng mga lipi ng Israel.
[16] Pagkatapos sinabi ng mga namumuno ng kapulungan, "Paano natin aayusin ang mga asawang babae para sa mga
Benjamita na naiwan, simula nang pinatay ang mga kababaihan ni Benjamin?" [17] Sinabi nila," Dapat na mayroong isang
pamana para sa mga nakaligtas na Benjaminta, para hindi mawasak ang isang lipi mula sa Israel.
[18] Hindi namin sila mabibigyan ng mga asawa mula sa aming mga anak na babae. Dahil gumawa ng isang pangako ang
tao ng Israel, 'Sumpain ang sinumang magbigay ng asawa sa lipi ng Benjamin."' [19] Kaya sinabi nila, "Alam ninyong may
isang pista para kay Yahweh sa bawat taon sa Silo (na nasa hilaga ng Betel, silangan ng daan na nagdudugtong mula sa
Betel hanggang Sechem, at timog ng Lebona)."
[20] Binigyan nila ng tagubilin mga kalalakihan ni Benjamin, sinasabing, "Humayo at magtago ng palihim at maghintay sa
mga ubasan. [21] Bantayan ang pagkakataon kapag lumabas na ang mga kababahan para sumayaw mula sa Silo,
magmadaling pumunta sa mga ubasan at dapat na kumuha ng isang asawa mula sa mga kababahan ng Silo ang bawat isa
sa inyo, pagkatapos bumalik sa lupain ng Benjamin.
[22] Kapag pumunta ang kanilang mga ama o kanilang mga kapatid na lalaki para tumutol sa amin, sasabihin namin sa
kanila, 'Bigyan ninyo kami ng pabor! Hayaan silang manatili sa amin dahil hindi kami nakakuha ng mga asawa sa
panahon ng digmaan. At wala kayong kasalanan hinggil sa isang pangako, dahil hindi ninyo ibinigay sakanila ang inyong
mga anak na babae."'
[23] Iyon nga ang ginawa ng mga tao ni Benjamin, kinuha nila ang bilang ng mga asawang kinakailangan nila mula sa mga
kababaihan na sumasayaw, at sila ay dinala nila palayo para maging kanilang mga asawa. Sila ay umalis at bumalik sa
lugar na kanilang minana; muli nilang itinayo ang mga bayan, at doon sila namuhay. [24] Pagkatapos iniwan ng mga tao ng
Israel ang lugar at umuwi, bawat isa sa kaniyang sariling lipi at angkan, at bawat isa sa kaniyang sariling mana.
[25] Sa mga panahon na iyon walang hari sa Israel. Ginawa ng bawat isa kung ano ang tama sa kanilang sariling mga
paningin.

Ruth

Chapter 1

[1] Nangyari ito noong mga araw nang ang mga hukom ay namahala na nagkaroon ng taggutom doon, at isang tiyak na
lalaki ng Bethlehem ng Juda ang pumunta sa bansa ng Moab kasama ang kaniyang asawa at kaniyang dalawang anak na
lalaki. [2] Elimelek ang pangalan ng lalaki at Naomi ang pangalan ng kaniyang asawa. Ang pangalan ng kaniyang dalawang
anak na lalaki ay sina Mahlon at Quelion, na mga Efrateo na taga-Bethlehem-Juda. Nakarating sila sa bansa ng Moab at
nanirahan doon.
[3] Pagkatapos namatay si Elimelek na asawa ni Naomi, at naiwan siyang kasama ng kaniyang dalawang anak na lalaki. [4]
Itong mga anak na lalaki ay kumuha ng mga asawa mula sa mga kababaihan ng Moab; ang pangalan ng isa ay Orpa at

ang pangalan ng isa pa ay Ruth. Nanirahan sila roon nang halos sampung taon. 5 Pagkatapos parehong namatay sina
Mahlon at Quelion, kaya naiwan si Naomi wala ang kaniyang asawa at wala ang kaniyang dalawang anak.
6 Pagkatapos nagpasya si Naomi na umalis ng Moab kasama ang kaniyang mga manugang at bumalik sa Juda dahil
narinig niya sa rehiyon ng Maob na tinulungan ni Yahweh ang kaniyang bayan na nangangailangan at binigyan sila ng
pagkain. 7 Kaya umalis siya sa lugar kung saan siya naroon kasama ang kaniyang mga manugang na babae at naglakad
sila pababa sa daan para bumalik sa lupain ng Juda.
8 Sinabi ni Naomi sa kaniyang dalawang manugang na babae, "Lumakad, bumalik, kayo bawat isa sa inyo, sa bahay ng
inyong ina. Nawa ipakita ni Yahweh ang kabaitan sa inyo, tulad ng pagpapakita ninyo ng katapatan sa namatay at sa
akin. 9 Nawa idulot sa inyo ng Panginoon ang pahinga, bawat isa sa inyo sa bahay ng panibagong asawa." Pagkatapos
hinalikan niya sila at nagtaas sila ng mga boses at umiyak. 10 Sinabi nila sa kaniya, "Hindi! Babalik kami kasama mo sa
iyong lahi."
11 Pero sinabi ni Naomi, "Bumalik kayo, aking mga anak! Bakit kayo sasama sa akin? May mga anak pa ba ako sa aking
sinapupunan para sa inyo, para maging asawa ninyo? 12 Bumalik kayo, aking mga anak, lumakad sa sarili ninyong landas
dahil ako ay napakatanda na para magkaroon ng asawa. Kung sabihin ko, "Umaasa akong makakuha ako ng asawa
ngayong gabi,' at pagkatapos magsilang ng mga anak na lalaki, 13 kung gayon maghihintay pa ba kayo hanggang lumaki
sila? Maghihintay pa ba kayo at hindi magpapakasal sa mga lalaki ngayon? Huwag, mga anak ko! Ito ay higit na
magpapahirap sa akin kaysa magpapahirap sa inyo, dahil bumaling laban sa akin ang kamay ni Yahweh.
14 Pagkatapos ang kaniyang mga manugang ay nagtaas ng kanilang mga boses at muling umiyak. Hinalikan ni Orpah ang
kaniyang biyenan nang may pamamaalam, pero si Ruth ay nanatili sa kaniya. 15 Sinabi ni Naomi, "Makinig ka, ang hipag
mo ay bumalik na sa kaniyang bayan at sa kaniyang mga diyos! Bumalik ka kasama ang iyong hipag."
16 Pero sinabi ni Ruth, "Huwag mo akong palayuin mula sa iyo, sapagkat kung saan ka pupunta, doon ako pupunta; kung
saan ka titira, doon ako titira; ang iyong bayan ay magiging aking bayan, at ang iyong Diyos ay magiging aking Diyos. 17
Kung saan ka mamamatay, doon ako mamamatay at doon din ako ililibing. Nawa parusahan ako ni Yahweh, at kahit higit
pa, kung anuman pero kamatayan kailanman ang magpahiwalay sa atin. 18 Nang makita ni Naomi na nagpasya nang
sumama si Ruth sa kanya, tumigil na siyang makipagtalo sa kaniya.
19 Kaya naglakbay ang dalawa hanggang makarating sila sa bayan ng Bethlehem. Nangyari ito nang dumating sila sa
Bethlehem, ang buong bayan ay sobrang nagulat tungkol sa kanila. Sinabi ng mga kababaihan, "Ito ba si Naomi?" 20 Pero
sinabi niya sa kanila, "Huwag ako tawaging Naomi. Tawagin akong Maramdamin, dahil ang Maykapal ay sobrang
nagdaramdam sa akin. 21 Lumabas akong puno pero muli akong ibinalik ni Yahweh sa bahay ng walang dala. Kaya bakit
tinatawag ninyo akong Naomi, nakikitang hinatulan ako ni Yahweh, na pinahirapan ako ng Maykapal?"
22 Kaya sina Naomi at Ruth na Moabita, na kaniyang manugang, ay bumalik mula sa bansa ng Moab. Dumating sila sa
Bethlehem sa simula ng pag-aani ng sebada.

Chapter 2

1 Ngayon ang asawa ni Naomi, si Elimelek, ay may kamag-anak, si Boaz, na isang mayaman, maimpluwensiyang tao. 2
Sinabi ni Ruth, na Moabita, kay Naomi, "Ngayon hayaan mo akong umalis at mamulot ng mga uhay ng natitirang butil sa
mga bukid. Susunod ako sa kahit kaninong mga mata ako makatagpo ng pabor." Kaya sinabi ni Naomi sa kaniya,
"Pumunta ka, aking anak."
3 Si Ruth ay nagpunta at namulot sa bukid kasunod ng mga mang-aani. Nangyaring napunta siya sa bahagi ng bukiring
nabibilang kay Boaz, na may kaugnayan kay Elimelek. 4 Masdan, si Boaz ay dumating mula Betlehem at sinabi sa mga
mang-aani, "Sumainyo nawa si Yahweh." Sumagot sila sa kaniya, "Pagpalain kayo nawa ni Yahweh".
5 Pagkatapos, sinabi ni Boaz sa kaniyang lingkod na nangangasiwa sa mga mang-aani," Kanino nabibilang ang kabataang
babaeng ito?" 6 Sumagot ang lingkod na nangangasiwa sa mga mang-aani at sinabi, "Iyan ang kabataang babaeng
Moabitang bumalik kasama ni Naomi mula sa lupain ng Moab. 7 Sinabi niya sa akin, 'Pakiusap hayaan mo akong
mamulot at magtipon ng mga uhay habang sumusunod ako sa mga nag-aani.' Kaya dumating siya rito at nagpapatuloy
mula umaga hanggang ngayon, maliban na nagpahinga siya nang kaunti sa bahay."
8 Pagkatapos sinabi ni Boaz kay Ruth, "Nakikinig ka ba sa akin, aking anak? Huwag kang pumaroon at mamulot sa ibang
bukid; huwag mong iwan ang aking bukid. Sa halip, manatili ka rito at magtrabaho kasama ng aking mga kabataang
babaing manggagawa. 9 Panatilihin mo lang na nakatuon ang iyong mga mata sa bukid kung saan ang mga lalaki ay nag-
aani at sumusunod sa likod ng ibang kababaihan. Hindi ko ba tinagubilinan ang mga kalalakihan na huwag kang
galawin? Kapag nauuhaw ka, maaari kang pumunta sa mga banga ng tubig at inumin ang tubig na naigib ng mga
kalalakihan."
10 Pagkatapos yumuko siya sa harap ni Boaz, na nakasayad ang ulo sa lupa. Sinabi niya sa kaniya, "Bakit ako nakatagpo ng
pabor sa iyong paningin, dapat ka bang magmalasakit sa akin, isang dayuhan?" 11 Sumagot si Boaz at sinabi sa kaniya,"
Naibalita sa akin, lahat ng nagawa mo simula nang mamatay ang iyong asawa. Iniwan mo ang iyong ama, ina, at ang
lupain ng iyong kapanganakan para sundan ang iyong biyenang babae at para pumunta sa isang bayang hindi mo kilala.

12 Gantimpalaan ka nawa ni Yahweh dahil sa iyong ginawa. Makatanggap ka nawa ng buong kabayaran mula kay
Yahweh, ang Diyos ng Israel, sa ilalim ng mga pakpak na nahanap mo ang kanlungan."
13 Pagkatapos sinabi niya, "Hayaan mong makatagpo ako ng pabor sa inyong paningin, aking panginoon, dahil inaliw mo
ako, at nakipag-usap kang may kagandahang-loob sa akin, kahit na hindi ako isa sa inyong mga babaeng lingkod."
14 Nang oras na ng kainan sinabi ni Boaz kay Ruth, "Pumarito ka, at kumain ng kaunting tinapay, at isawsaw mo ang iyong
pagkain sa sukang alak." Umupo siya sa gilid ng mga mang-aani, at inalok niya siya ng kaunting inihaw na butil. Kumain
siya hanggang sa mabusog siya at iniwan ang natira nito.
15 Nang tumindig siya para mamulot, inutusan ni Boaz ang kaniyang mga kabataang lalaki, sinasabing, "Hayaan ninyo
siyang mamulot kahit sa mga binigkis, at huwag magsasabi ng kahit anong masama sa kaniya.
16 At dapat hilain ninyo
palabas ang ilang mga binigkis para sa kaniya mula sa mga bigkis, at iwan ang mga ito para pulutin niya. Huwag ninyo
siyang sasawayin."
17 Kaya namulot siya sa bukid hanggang gabi. Pagkatapos giniik niya ang mga uhay ng butil na kaniyang napulot, at ang
butil ay halos isang salop ng sebada.
18 Binuhat niya ito at nagtungo ng lungsod. Pagkatapos nakita ng kaniyang biyenan
ang kaniyang napulot. Dinala din ni Ruth ang inihaw na butil na natira mula sa kaniyang pagkain at ibinigay ito sa
kaniya.
19 Sinabi ng kaniyang biyenan sa kaniya, "Saan ka namulot ngayong araw? Saan ka pumunta para magtrabaho? Pagpalain
nawa ang lalaking tumulong sa iyo." Pagkatapos sinabi ni Ruth sa kaniyang biyenan ang tungkol sa lalaking nagmamay-
ari ng bukid kung saan siya nagtrabaho. Sinabi niya," Ang pangalan ng lalaking nagmamay-ari ng bukid kung saan ako
nagtrabaho ngayon ay Boaz."
20 Sinabi ni Naomi sa kaniyang manugang," Pagpalain nawa siya ni Yahweh, na hindi itinigil
ang kaniyang katapatan sa buhay at sa mga patay." Sinabi ni Naomi sa kaniya," Ang lalaking iyon ay malapit na kamag-
anak natin; isa sa mga tagasagip na kamag-anak natin."
21 Sinabi ni Ruth na Moabita, "Tunay nga, sinabi niya sa akin, 'Dapat kang manatiling malapit sa aking mga kabataang
lalaki hanggang matapos nilang lahat ang aking ani. ”
22 Sinabi ni Naomi kay Ruth na manugang niya, "Mabuti iyon, aking
anak, lumabas ka kasama ng kaniyang mga kabaatang babaeng manggagawa, para hindi ka mapahamak alinman sa
ibang bukid."
23 Kaya nanatili siyang malapit sa mga babaing manggagawa ni Boaz para mamulot hanggang matapos ang pag-aani ng
sebada at pag-aani ng trigo. Nakatira siya kasama ng kaniyang biyenan.

Chapter 3

1 Sinabi sa kaniya ni Naomi, na kaniyang biyenan, "Aking anak, hindi ba dapat na humanap ako ng lugar para
makapagpahinga ka, kaya maging maayos ang mga bagay para sa iyo?
2 Ngayon si Boaz, ang lalaki na ang mga kabataang
babaing manggagawa ay nakasama mo, hindi ba kamag-anak natin siya? Tingnan mo, magtatahip siya ng sebada
mamayang gabi sa giikang palapag.
3 Kaya, maglinis, maglagay ka ng pabango, magpalit ka ng damit, at bumaba sa giikan. Pero huwag ka munang
magpakilala sa lalaki hanggang matapos siyang kumain at uminom.
4 At tiyakin mo, kapag humiga siya, na matandaan
mo ang lugar kung saan siya nakahiga para mamaya ay maaari kang pumunta sa kaniya, alisin ang takip ng kaniyang
mga paa, at humiga roon. Pagkatapos sasabihin niya sa iyo ang iyong gagawin."
5 Sinabi ni Ruth kay Naomi, "Gagawin ko
ang lahat ng bagay na sasabihin ninyo."
6 Kaya bumaba siya sa giikan, at sumunod siya sa mga tagubiling ibinigay sa kaniya ng kaniyang biyenan.
7 Nang si Boaz
ay makakain at makainom at ang kaniyang puso ay masigla, pumunta siya para humiga sa dulo ng tumpok ng butil.
Pagkatapos siya ay dahan-dahang lumapit, inalis ang takip ng kaniyang mga paa, at nahiga.
8 Nangyari ito noong hatinggabi na ang lalaki ay nagulat. Bumalikwas siya, at naroon ang isang babae na nakahiga sa
kaniyang paanan.
9 Sinabi niya, "Sino ka?" Sumagot siya, "Ako si Ruth, ang iyong babaeng lingkod. Ilatag mo ang inyong
balabal sa iyong babaeng lingkod, dahil ikaw ay isang malapit na kamag-anak."
10 Sinabi ni Boaz, "Aking anak, pagpalain ka nawa ni Yahweh. Nagpakita ka ng higit na kabaitan sa huli kaysa sa simula,
dahil hindi ka humabol alinman sa mga binata, maging mahirap man o mayaman.
11 At ngayon, aking anak, huwag kang
matakot! Gagawin ko para sa iyo ang lahat ng sabihin mo, dahil ang buong lungsod ng aking bayan ay nalalaman na ikaw
ay isang karapat-dapat na babae.
12 Ngayon ito ay totoo na ako ay isang malapit na kamag-anak; sa gayon, may isang kamag-anak na mas malapit kaysa
akin.
13 Manatili ka rito ngayong gabi, at sa umaga, kung gagampanan niya para sa iyo ang tungkulin ng isang kamag-
anak, mabuti, hayaang gawin niya ang tungkulin ng isang kamag-anak. Pero kung hindi niya gagawin ang tungkulin ng
isang kamag-anak para sa iyo, pagkatapos ako ang gagawa nito, sa pamamagitan ng buhay ni Yahweh. Mahiga ka
hanggang sa umaga."
14 Kaya nahiga siya sa kaniyang paanan hanggang umaga. Pero bumangon siya bago pa man may sinumang makakilala
ng ibang tao. Dahil sinabi ni Boaz, "Huwag hayaang malaman na pumarito ang babae sa giikan."
15 Pagkatapos sinabi ni
Boaz, "Dalhin mo ang iyong balabal at hawakan mo ito." Nang gawin niya iyon, nakasukat siya ng anim na malalaking
sukat ng sebada sa loob nito at pinasan niya. Pagkatapos nagtungo siya sa lungsod.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[16] Nang dumating si Ruth sa kaniyang biyenan, sinabi niya, "Kamusta ang iyong ginawa, aking anak?" Pagkatapos sinabi
ni Ruth sa kaniya ang lahat ng nagawa ng lalaki para sa kaniya. [17] Sinabi niya, "Itong anim na sukat ng sebada ay kung
ano ang ibinigay niya sa akin, dahil sinabi niya, 'Huwag kang umalis na walang dala sa iyong biyenan.'" [18] Pagkatapos
sinabi ni Naomi, "Manatili ka rito, aking anak, hanggang malaman mo kung anong mangyayari sa bagay na ito, dahil
hindi titigil ang lalaki hanggang matapos niya ang bagay na ito ngayon."

Chapter 4

[1] Ngayon umakyat si Boaz sa tarangkahan at umupo roon. Maya-maya, dumaan ang malapit na kamag-anak na nabanggit
ni Boaz. Sinabi ni Boaz sa kaniya, "Aking kaibigan, lumapit ka at maupo rito." Lumapit ang lalaki at umupo. [2] Pagkatapos
nagdala si Boaz ng sampung lalaki na mga nakatatanda sa lungsod at sinabing, "Umupo kayo rito." Kaya umupo sila.
[3] Sinabi ni Boaz sa malapit na kamag-anak, "Si Naomi, na nagbalik mula sa bansa ng Moab, ay ipinagbibili ang kapiraso
ng lupain na noon ay sa ating kapatid na si Elimelek. [4] Iniisip kong ipagbigay-alam at sabihin sa iyo, 'Bilhin mo ito sa
harapan ng mga nakaupo rito, at sa harapan ng mga nakatatanda ng aking bayan.' Kung nais mong tubusin ito, tubusin
mo. Pero kung hindi mo gustong tubusin ito, sabihin mo sa akin para malaman ko, dahil wala ni isang tutubos nito
maliban sa iyo, at ako ang kasunod mo." Pagkatapos, sinabi ng ibang lalaki, "Tutubusin ko ito."
[5] Pagkatapos sinabi ni Boaz, "Sa araw na bilhin mo ang bukid mula sa kamay ni Naomi, kailangan mo ring kunin si Ruth
na Moabita, ang asawa ng namatay na lalaki, sa utos para maitaas ang pangalan ng namatay sa kaniyang pamana." [6]
Pagkatapos sinabi ng malapit na kamag-anak, "Hindi ko ito matutubos para sa aking sarili nang hindi masisira ang aking
sariling pamana. Kunin mo ang aking karapatan ng pagtubos para sa iyong sarili, dahil hindi ko ito matutubos."
[7] Ngayon ito ang kaugalian sa Israel sa mga naunang panahon patungkol sa pagtubos at pagpalit ng mga ari-arian. Para
patunayan ang lahat ng mga bagay, hinuhubad ng isang tao ang kaniyang sapatos at ibinibigay ito sa kaniyang
kapitbahay; ito ang paraan sa paggawa ng ayon sa batas na mga kasunduan sa Israel. [8] Kaya sinabi ng malapit na kamag-
anak kay Boaz, "Bilhin ito para sa iyong sarili." At hinubad niya ang kaniyang sapatos.
[9] Pagkatapos sinabi ni Boaz sa mga nakatatanda at sa lahat ng mga tao, "Kayo ang mga saksi sa araw na ito na nabili ko
ang lahat ng dating kay Elimelek at lahat ng dating kay Quelion at Mahlon mula sa kamay ni Naomi. [10] Bukod dito tungkol
kay Ruth na Moabita, ang asawa ni Mahlon: nakuha ko rin siya na maging aking asawa, sa utos para maitaas ko ang
pangalan ng namatay na lalaki sa kaniyang pamana, kaya ang kaniyang pangalan ay hindi mapuputol mula sa gitna ng
kaniyang mga kapatid at mula sa tarangkahan ng kaniyang lugar. Kayo ang mga saksi ngayon."
[11] Sinabi ng lahat ng mga tao na nasa tarangkahan at mga nakatatanda, "Kami ang mga saksi. Gawin nawa ni Yahweh ang
babae na pumasok sa iyong bahay tulad nina Raquel at Lea, ang dalawa na nagtayo ng bahay sa Israel. Magtagumpay ka
nawa sa Efrata at maging kilala sa Betlehem. [12] Nawa ang iyong bahay ay maging tulad ng bahay ni Fares, na ipinanganak
ni Tamar kay Juda, sa pamamagitan ng anak na ibibigay sa iyo ni Yahweh sa dalagang ito."
[13] Kaya kinuha ni Boaz si Ruth, at siya ay naging asawa niya. Sinipingan niya ito, at pinahintulutan ni Yahweh na
mabuntis siya at nagsilang siya ng isang anak na lalaki. [14] Sinabi ng mga babae kay Naomi, "Pagpalain ka nawa ni
Yahweh, na hindi ka iniwan sa araw na ito na walang isang malapit na kamag-anak, itong sanggol. Nawa maging kilala
ang kaniyang pangalan sa Israel. [15] Nawa maging isa siyang tagapagpanumbalik ng buhay, at isang tagapagpalusog sa
iyong katandaan, dahil isinilang siya ng iyong manugang, na nagmahal sa iyo, na mas mabuti sa iyo kaysa pitong anak na
lalaki."
[16] Pagkatapos kinuha ni Naomi ang bata, pinahiga niya siya sa kaniyang dibdib at inalagaan siya. [17] At ang mga babae,
kaniyang mga kapitbahay, binigyan siya ng pangalan, sinasabing, "Isang bata ang ipinanganak kay Naomi." Pinangalanan
nila siyang Obed. Naging ama siya ni Jesse, na naging ama ni David.
[18] Ngayon ito ang mga kaapu-apuhan ni Fares: si Fares ang naging ama ni Hezron, [19] si Hezron ang naging ama ni Ram, si
Ram ang naging ama ni Aminadab, [20] si Aminadab ang naging ama ni Naason, si Naason ang naging ama ni Salmon, [21] si
Salmon ang naging ama ni Boaz, si Boaz ang naging ama ni Obed, [22] si Obed ang naging ama ni Jesse, at si Jesse ang naging
ama ni David.

1 Samuel

Chapter 1

[1] Mayroong isang tao ng Romataim-Zofim, sa maburol na lupain ng Efraim; ang kanyang pangalan ay si Elkana na anak
na lalaki ni Jeroham na anak na lalaki ni Elihu na anak na lalaki ni Tohu na anak na lalaki ni Zuf, isang Efrateo. [2]
Mayroon siyang dalawang asawa; ang pangalan ng unang asawa ay si Ana at ang pangalan ng pangalawa ay si Penina.
Nagkaroon ng mga anak si Penina, ngunit hindi nagkaanak si Ana.
[3] Umaalis ang taong ito mula sa kanyang siyudad taon-taon upang sumamba at mag-alay kay Yahweh ng mga hukbo sa
Shilo. Naroon ang dalawang anak na lalaki ni Eli, sina Hofni at Pinehas, na mga pari kay Yahweh. [4] Kapag dumarating ang
araw para kay Elkana para mag-alay bawat taon, palagi niyang binibigyan ng mga bahagi ng karne si Penina na kanyang
asawa at lahat ng kanyang anak na lalaki at babae.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[5] Ngunit para kay Ana binibigyan niya palagi ng dobleng bahagi si Ana, dahil minahal niya si Ana, kahit na isinara ni
Yahweh ang kanyang sinapupunan. [6] Lubos siyang ginalit ng kanyang karibal upang mainis siya, dahil isinara ni Yahweh
ang kanyang sinapupunan.
[7] Kaya taon-taon, kapag umaakyat siya sa bahay ni Yahweh kasama ang kanyang pamilya, palagi siyang ginagalit ng
kanyang karibal. Kaya umiiyak na lang siya at hindi na kumakain. [8] Palaging sinasabi sa kanya ng kanyang asawa na si
Elkana, "Ana, bakit ka umiiyak? Bakit hindi ka kumakain? Bakit malungkot ang iyong puso? Hindi ba ako mas mabuti sa
iyo kaysa sampung anak na lalaki?"
[9] Sa isa sa mga pagkakataong ito, tumayo si Ana matapos silang kumain at uminom sa Shilo. Ngayon nakaupo si Eli na
pari sa kanyang upuan sa tapat ng pintuan patungo sa bahay ni Yahweh. [10] Labis ang kanyang pagdadalamhati;
nanalangin siya kay Yahweh at umiyak nang matindi.
[11] Gumawa siya ng isang panata at sinabi niya, "Yahweh ng mga hukbo, kung titingin ka sa dalamhati ng iyong lingkod at
iisipin ako, at huwag mong kalimutan ang iyong lingkod, ngunit bigyan mo ng anak na lalaki ang iyong lingkod,
pagkatapos ibibigay ko ang buong buhay niya kay Yahweh, at walang labaha ang dadampi sa kanyang ulo."
[12] Habang patuloy siyang nagdadasal sa harapan ni Yahweh, pinagmasdan ni Eli ang kanyang bibig. [13] Nangusap si Ana sa
kanyang puso. Gumalaw ang kanyang mga labi, ngunit hindi narinig ang kanyang boses. Kaya inakala ni Eli na siya ay
lasing. [14] Sinabi ni Eli sa kanya, "Gaano katagal kang magiging lasing? Itapon mo ang iyong alak."
[15] Sumagot si Ana, "Hindi, aking amo, ako ay isang babaeng nagdadalamhati ang kalooban. Hindi ako nakainom ng alak o
matapang na inumin, ngunit ibinubuhos ko ang aking kaluluwa sa harapan ni Yahweh." [16] "Huwag mong ituring na ang
iyong lingkod ay isang nakahihiyang babae; nagsasalita ako mula sa aking matinding pag-aalala at pagkagalit."
[17] Pagkatapos sumagot si Eli at sinabing, "Umalis ka ng mapayapa; ipagkaloob nawa ng Diyos ng Israel ang iyong
kahilingan na iyong hiniling sa kanya." [18] Sinabi niya, "Hayaang makasumpong ng biyaya ang iyong lingkod sa iyong
paningin." Pagkatapos umalis ang babae at kumain; hindi na malungkot ang kanyang mukha.
[19] Sila'y bumangon nang maaga sa araw na iyon at sumamba sa harapan ni Yahweh, at pagkatapos bumalik sila sa
kanilang bahay sa Ramah. Sinipingan ni Elkana si Ana na kanyang asawa, at inalala siya ni Yahweh. [20] Nang dumating
ang panahon, nabuntis si Ana at nagsilang ng isang batang lalaki. Tinawag niya ang kanyang pangalan na Samuel,
sinasabing, "Dahil hiningi ko siya mula kay Yahweh."
[21] Muli, umakyat sina Elkana at ang kanyang buong bahay upang maghandog ng taunang pag-aalay at tuparin ang
kanyang panata. [22] Ngunit hindi sumama si Ana; sinabi niya sa kanyang asawa, "Hindi ako sasama hanggang sa hindi na
sumususo ang bata; pagkatapos dadalhin ko siya, upang maipakita siya sa harapan ni Yahweh at manirahan siya doon
magpakailanman." [23] Sinabi ni Elkana na kanyang asawa sa kanya, "Gawin mo kung ano ang pasya mong mabuti sa iyo.
Maghintay ka hanggang sa hindi mo na siya pinapasuso; pagtibayin lamang nawa ni Yahweh ang kanyang salita." Kaya
nanatili ang babae at pinasuso ang kanyang anak hanggang sa hindi na siya sumususo.
[24] Nang hindi na niya siya pinapasuso, isinama niya siya kasama ang tatlong taong gulang na toro, isang epa ng pagkain at
isang bote ng alak, at dinala niya siya sa bahay ni Yahweh sa Shilo. Ngayon ang anak niya ay bata pa. [25] Pinatay nila ang
toro, at dinala nila ang bata kay Eli.
[26] Sinabi niya, "O aking panginoon! Habang buhay ka, aking panginoon, ako ang babaeng tumayo rito sa tabi mo na
nananalangin kay Yahweh. [27] Sapagkat ang batang ito ang aking ipinanalangin at ibinigay sa akin ni Yahweh ang aking
kahilingan na aking hiniling sa kanya. [28] Ibinibigay ko siya kay Yahweh; habang nabubuhay siya ipapahiram ko siya kay
Yahweh." At sinamba ni Elkana at kanyang pamilya si Yahweh doon.

Chapter 2

[1] Nanalangin si Ana at sinabing, "Nagsasaya ang aking puso kay Yahweh. Itinaas ni Yahweh ang aking tambuli.
Nagmamayabang ang aking bibig sa aking mga kaaway, dahil nagagalak ako sa iyong pagliligtas.
[2] Wala ng banal tulad ni Yahweh, sapagka't walang iba maliban sa iyo; walang ibang bato tulad ng ating Diyos.
[3] Huwag nang magmataas ng buong kapurihan; huwag hayaang maglabas ng kahambugan ang iyong bibig. Sapagka't si
Yahweh ay Diyos ng kaalaman; sa pamamagitan niya tinitimbang ang mga kilos. [4] Nasira ang mga pana ng mga
makapangyarihang kalalakihan, ngunit iyong mga nadapa ay nagsuot ng kalakasan tulad ng isang sinturon.
[5] Ipinaupa ng mga busog ang kanilang sarili para sa tinapay; sa mga gutom sila ay hindi na naging gutom. Kahit na ang
isang baog ay magsisilang ng pito, ngunit mananamlay ang babaeng maraming anak.
[6] Pumapatay si Yahweh at bumubuhay. Siya ang nagbababa sa Sheol at nagtataas. [7] Si Yahweh ang nagpapadukha, at siya
ang nagpapayaman. Siya ang nagpapababa, ngunit siya rin naman ang nagpapataas.
[8] Ibinabangon niya ang mahirap mula sa alabok. Itinataas niya ang mga nangangailangan mula sa tambak ng abo upang
paupuin sila kasama ang mga prinsipe at manahin ang upuan ng karangalan. Sapagka't ang mga haligi ng mundo ay kay
Yahweh at kanyang ipinatong sa kanila ang sanlibutan.
[9] Gagabayan niya ang mga paa ng kanyang mga tapat, ngunit patatahimikin ang mga makasalanan sa kadiliman,
sapagka't walang ni isa ang mananaig sa pamamgitan ng lakas.

[10] Magkakapira-piraso ang mga sumasalungat kay Yahweh; magpapakulog siya mula sa langit laban sa kanila. Si Yahweh
ang huhusga sa mga dulo ng mundo. Bibigyan niya ng kalakasan ang kanyang hari at itataas niya ang sungay ng kanyang
hinirang."
[11] Pagkatapos pumunta si Elkana sa Rama, sa kanyang bahay. Naglingkod ang bata kay Yahweh sa harapan ni Eli na pari.
[12] Ngayon ang mga anak na lalaki ni Eli ay mga walang kabuluhang kalalakihan. Hindi nila nakikilala si Yahweh. [13] Ang
kaugalian ng mga pari kapag naghandog ang sinumang tao ng isang alay, pupunta ang lingkod ng pari na may dalang
tatlong tulis na tinidor sa kanyang kamay, habang kumukulo ang karne. [14] Itusok niya ito sa loob ng kawali, o takure, o
kaldero, o palayok. Lahat nang nakuha ng tinidor ay kukunin ng pari para sa kanyang sarili. Ginawa nila ito sa Shilo
kasama ang lahat ng mga Israelita na pumunta roon.
[15] Sa halip, bago nila sunugin ang taba, dumating ang lingkod ng pari, at sinabi sa taong nag-aalay, "Magbigay ka ng karne
upang ihawin para sa pari; sapagka't hindi niya tatanggapin ang pinakuluang karne mula sa iyo, ngunit hilaw lamang." [16]
Kung sasabihin ng tao sa kanya, "Dapat nilang sunugin muna ang taba, at pagkatapos kumuha ka ng hangga't gusto mo."
Pagkatapos sasabihin niyang, "Hindi, ibigay mo ito sa akin ngayon; kung hindi, kukunin ko ito ng sapilitan." [17] Ang
kasalanan ng mga binatang ito ay napakalaki sa harapan ni Yahweh, sapagka't inalipusta nila ang handog ni Yahweh.
[18] Ngunit naglingkod si Samuel kay Yahweh bilang isang batang dinamitan ng isang linong epod. [19] Ginagawan siya ng
kanyang ina ng isang maliit na balabal at dinadala ito sa kanya taon-taon, kapag umaakyat siya kasama ang kanyang
asawa upang maghandog ng taunang alay.
[20] Pinagpapala ni Eli si Elkana at kanyang asawa at sinasabing, "Bigyan nawa ka ni Yahweh ng maraming anak sa
pamamagitan ng babaeng ito dahil sa kahilingan na kanyang ginawa kay Yahweh." Pagkatapos babalik sila sa kanilang
sariling tahanan. [21] Tinulungan muli ni Yahweh si Ana, at nabuntis siya ulit. Nagsilang siya ng tatlong anak na lalaki at
dalawang anak na babae. Samantala, lumaki ang batang si Samuel sa harapan ni Yahweh.
[22] Ngayon napakatanda na ni Eli; narinig niya ang lahat ng ginagawa ng kanyang mga anak na lalaki sa buong Israel, at
kung paano nila sinipingan ang mga kababaihan na naglilingkod sa pasukan patungo sa tolda ng pagpupulong. [23] Sinabi
niya sa kanila, "Bakit ninyo ginawa ang ganoong mga bagay? Sapagka't narinig ko ang inyong mga masamang gawa mula
sa lahat ng mga taong ito." [24] Hindi, mga anak ko; sapagka't hindi magandang balita ang aking naririnig. Dinulot ninyong
sumuway ang mga tao ni Yahweh.
[25] "Kung magkakasala ang isang tao laban sa iba, hahatulan siya ng Diyos; ngunit kung magkakasala ang isang tao laban
kay Yahweh, sino ang magsasalita para sa kanya?" Ngunit ayaw nilang makinig sa boses ng kanilang ama, dahil nilalayon
ni Yahweh na patayin sila. [26] Lumaki ang batang si Samuel, at kinalugdan ni Yahweh at ng mga kalalakihan.
[27] Ngayon dumating ang isang lingkod ng Diyos kay Eli at sinabi sa kanya, "Sinasabi ni Yahweh, 'Hindi ko ba inihayag ang
aking sarili sa bahay ng iyong ninuno, nang naroon sila sa Ehipto sa pagkakaalipin sa bahay ni Paraon? [28] Pinili ko siya
mula sa lahat ng mga lipi ng Israel upang maging aking pari, para umakyat sa aking altar, at para magsunog ng insenso,
para magsuot ng isang epod sa aking harapan. Ibinigay ko sa bahay ng iyong ninuno ang lahat ng handog ng mga tao ng
Israel na ginawa sa apoy.
[29] Sa gayon, bakit ninyo hinahamak ang aking mga alay at mga handog na aking kinakailangan sa lugar kung saan ako
naninirahan? Bakit ninyo pinarangalan ang inyong mga anak na lalaki na higit sa akin sa pamamagitan ng pagpapataba
ng inyong sarili ng mga mainam ng bawat handog ng aking bayang Israel?' [30] Sapagka't si Yahweh, ang Diyos ng Israel,
nagsasabing, 'Nangako ako na ang inyong bahay, at ang bahay ng inyong ninuno, ay lalakad sa harap ko
magpakailanman.' Ngunit ngayon sinasabi ni Yahweh, 'Malayong gawin ko ito, sapagka't pararangalan ko yaong
nagpaparangal sa akin, ngunit yaong mga humahamak sa akin ay hindi papahalagahan.
[31] Tingnan mo, paparating na ang mga araw na puputulin ko ang iyong lakas at ang lakas ng bahay ng iyong ama, upang
wala ng sinumang matandang lalaki sa iyong bahay. [32] Makikita mo ang pagdadalamhati sa lugar kung saan ako
naninirahan. Kahit na ibibigay ang kabutihan sa Israel, wala nang sinumang matandang lalaki sa iyong bahay. [33] Sinuman
sa inyo na hindi ko puputulin mula sa aking altar, idudulot kong lumabo ang inyong mga mata, at magdudulot ako ng
kapighatian para sa inyong buhay. Mamamatay ang lahat ng kalalakihang ipapanganak sa inyong pamilya.
[34] Ito ang magiging palatandaan para sa iyo na darating sa iyong dalawang anak na lalaki, kay Hofni at Pinehas:
Mamamatay silang dalawa sa parehong araw. [35] Magtataas ako para sa aking sarili ng isang tapat na pari na gagawa kung
ano ang nasa aking puso at nasa aking kaluluwa. Gagawan ko siya ng isang tiyak na bahay; at lalakad siya sa harapan ng
aking hinirang na hari magpakailanman.
[36] Paparoon ang bawat isa na naiwan sa iyong bahay at yuyukod sa taong iyon, hihingi para sa isang pirasong ng pilak at
isang putol ng tinapay, at magsasabing, "Pakiusap italaga mo ako sa isa sa mga tungkulin ng pari upang makakain ako ng
piraso ng tinapay.'""

Chapter 3

[1] Naglingkod kay Yahweh ang batang si Samuel na nakapailalim kay Eli. Madalang ang mga salita ni Yahweh sa mga
panahong iyon; walang madalas na pangitain. [2] Sa panahong iyon, nang si Eli, na ang paningin ay nagsimulang lumabo
kaya hindi na siya makakita nang mabuti, ay nakahiga sa kanyang sariling higaan. [3] Hindi pa namamatay ang ilawan ng

Diyos, at nakahiga si Samuel upang matulog sa bahay ni Yahweh, kung saan naroon ang kaban ng Diyos. [4] Tumawag si
Yahweh kay Samuel, na nagsabing, "Narito ako."
[5] Tumakbo si Samuel kay Eli at sinabing, "Narito ako, dahil tinawag mo ako." Sinabi ni Eli, "Hindi kita tinawag; humiga ka
ulit." Umalis si Samuel at humiga. [6] Tumawag muli si Yahweh, "Samuel." Bumangon muli si Samuel at nagtungo kay Eli at
sinabing, "Narito ako, dahil tinawag mo ako." Sumagot si Eli, "Hindi kita tinawag, aking anak; humiga ka muli."
[7] Ngayon wala pang anumang karanasan si Samuel kay Yahweh, ni nagkaroon ng anumang mensahe mula kay Yahweh
na naibunhayag sa kanya. [8] Tinawag muli ni Yahweh si Samuel sa ikatlong pagkakataon. Muling bumangon si Samuel at
nagtungo kay Eli at sinabing, "Narito ako, sapagka't tinawag mo ako." Pagkatapos napagtanto ni Eli na tinawag ni Yahweh
ang bata.
[9] Pagkatapos sinabi ni Eli kay Samuel, "Umalis ka at humigang muli; kung tatawagin ka niya muli, dapat mong sabihin,
'Magsalita ka, Yahweh, sapagka't nakikinig ang iyong lingkod.'" Kaya umalis si Samuel at minsan pang humiga sa kanyang
sariling lugar.
[10] Dumating si Yahweh at tumayo; tumawag siya tulad ng ibang mga pagkakataon, "Samuel, Samuel." Pagkatapos sinabi ni
Samuel, "Magsalita ka, sapagka't nakikinig ang iyong lingkod." [11] Sinabi ni Yahweh kay Samuel, "Tingnan mo, gagawa
akong ng isang bagay sa Israel kung saan manginginig ang mga tainga ng lahat ng makakarinig nito.
[12] Sa araw na iyon tutuparin ko ang lahat ng bagay na aking sinabi kay Eli tungkol sa kanyang bahay, mula simula
hanggang sa katapusan. [13] Sinabi ko na sa kanya na hahatulan ko ang kanyang sambahayan minsan para sa lahat ng
kasalanang kanyang nalaman, dahil nagdala ng sumpa sa kanilang sarili ang kanyang mga anak na lalaki at hindi niya
sila pinigilan. [14] Dahil dito naipangako ko sa sambahayan ni Eli na ang mga kasalanan ng kanyang sambahayan ay hindi
kailanman mapapawi sa pamamagitan ng alay o handog."
[15] Nakahiga si Samuel hanggang umaga; pagkatapos binuksan niya ang mga pintuan ng bahay ni Yahweh. Ngunit natakot
si Samuel na sabihin kay Eli ang tungkol sa pangitain. [16] Pagkatapos tinawag ni Eli si Samuel at sinabing, "Samuel, anak
ko." Sinabi ni Samuel, "Narito ako."
[17] Sinabi niya, "Ano ang salitang kanyang sinabi sa iyo? Pakiusap huwag mo itong itago mula sa akin. Gawin nawa sa iyo
ng Diyos, at higit pa, kung itatago mo ang anumang bagay mula sa akin anuman sa lahat ng salitang sinabi niya sa iyo." [18]
Sinabi ni Samuel sa kanya ang lahat; wala siyang tinago mula sa kanya. Sinabi ni Eli, "Si Yahweh iyon. Hayaan mong
gawin niya anuman ang sa tingin niya ay mabuti sa kanya."
[19] Lumaki si Samuel, at kasama niya si Yahweh at wala sa kanyang mga salitang inihula ang nabigong magkatotoo. [20]
Nalaman ng buong Israel mula Dan hanggang Beer-seba na hinirang si Samuel upang maging isang propeta ni Yahweh. [21]
Nagpakita muli si Yahweh sa Shilo, sapagka't ibinunyag niya ang kanyang sarili kay Samuel sa Shilo sa pamamagitan ng
kanyang salita.

Chapter 4

[1] Dumating ang salita ni Samuel sa buong Israel. Ngayon umalis ang Israel upang makipaglaban sa mga Filisteo. Nagtayo
sila ng kampo sa Ebenezer, at nagtayo ng kampo ang mga Felisteo sa Afek. [2] Humanay ang mga Filisteo para labanan ang
Israel. Lumaganap ang labanan, natalo ang Israel ng mga Filisteo, na pumatay ng halos apat na libong kalalakihan sa
lugar ng labanan.
[3] Nang dumating ang mga tao sa kampo, sinabi ng nakakatanda ng Israel, "Bakit tayo pinatalo ni Yahweh ngayon sa mga
Filisteo? Dalhin natin ang kaban ng tipan ni Yahweh dito mula sa Silo, upang makasama natin iyon dito, para panatilihin
tayong ligtas mula sa kapangyarihan ng ating mga kaaway." [4] Kaya nagpadala ang mga tao ng kalalakihan sa Silo; mula
roon dinala nila ang kaban ng tipan ni Yahweh ng mga hukbo, na nakaupo sa itaas ng querobin. Ang dalawang anak na
lalaki ni Eli na sina Hofni at Finehas ay naroon kasama ang kaban ng tipan ng Diyos.
[5] Nang dumating ang kaban ng tipan ni Yahweh sa kampo, sumigaw nang malakas ang lahat ng mga tao ng Israel, at
umugong ang mundo. [6] Nang narinig ng mga Filisteo ang ingay ng hiyawan, sinabi nila, "Ano ang kahulugan nitong
malakas na hiyawan sa kampo ng mga Hebreo?" Pagkatapos napagtanto nila na dumating ang kaban ni Yahweh sa
kampo.
[7] Natakot ang mga Filisteo; sinabi nila, "Dumating ang Diyos sa kampo." Sinabi nila, "Kapighatian sa atin!" Hindi pa
nangyayari ito noon! [8] Kapighatian sa atin! Sino ang magtatanggol sa atin mula sa lakas nitong makapangyarihang Diyos?
Ito ang Diyos na sumalakay sa mga taga-Ehipto sa pamamagitan ng marami at iba't ibang uri ng salot sa ilang. [9] Lakasan
ninyo ang loob ninyo, at magpakalalaki kayo, kayong mga Filisteo, o magiging mga alipin kayo para sa mga Hebreo, gaya
ng naging mga alipin sila sa inyo. Magpakalalaki kayo, at lumaban."
[10] Nakipaglaban ang mga Filisteo, at natalo ang Israel. Tumakas ang bawat isa sa kanyang bahay, at ang patayan ay
napakalawak; sapagka't natalo ang tatlumpung libong sundalo mula sa Israel. [11] Nakuha ang kaban ng Diyos at namatay
ang dalawang lalaking anak ni Eli, na sina Hofni at Finehas.
[12] Tumakbo ang isang lalaki ng Benjamin mula sa hanay ng labanan at nakarating sa Silo sa parehong araw, dumating na
punit ang kanyang mga damit at may lupa sa kanyang ulo. [13] Nang nakarating siya, nakaupo si Eli sa kanyang upuan na

nakatingin sa daan dahil kumabog ang kanyang puso na may pag-aalala para sa kaban ng Diyos. Nang pumasok ang
lalaki sa lungsod at sinabi ang balita, umiyak ang buong lungsod.
14 Nang narinig ni Eli ang ingay ng iyakan, sinabi niya, "Ano ang kahulugan nitong hiyawan?" Biglang dumating ang lalaki
at sinabi kay Eli. 15 Ngayon siyamnapu't walong taong gulang na si Eli; malabo ang kanyang mga mata, at hindi siya
makakita.
16 Sinabi ng lalaki kay Eli, "Ako ang isang nanggaling mula sa hanay ng labanan. Tumakas ako mula sa labanan sa araw na
ito." At sinabi niya, "Ano ang nangyari, anak ko?" 17 Sumagot at nagsabi ang lalaking nagdala ng balita, "Tumakas ang
Israel mula sa mga Filisteo. Mayroon ding isang malaking pagkatalo sa mga tao. Ang iyong dalawang anak na lalaki, na
sina Hofni at Finehas ay patay na, at nakuha ang kaban ng Diyos."
18 Nang nabanggit niya ang kaban ng Diyos, natumba patalikod si Eli mula sa kanyang upuan sa gilid ng tarangkahan.
Nabali ang kanyang leeg, at namatay siya, dahil matanda na siya at mabigat. Naging hukom siya ng Israel sa loob ng
apatnapung taon.
19 Ngayon ang kanyang manugang na babae, asawa ni Finehas, ay buntis at malapit ng manganganak. Nang narinig niya
ang balita na nakuha ang kaban ng Diyos at ang kanyang biyenang lalaki at ang kanyang asawa ay patay na, lumuhod
siya at nanganak, ngunit nagpahina sa kanya ang hirap ng kanyang panganganak. 20 Sinabi sa kanya ng babaeng
nagpapaanak sa oras na malapit na siyang mamatay, "Huwag kang matakot, dahil nanganak ka ng isang lalaki." Ngunit
hindi siya sumagot o isinapuso kung ano ang kanilang sinabi.
21 Pinangalanan niya ang bata ng Icabod, na nagsasabing, "Nawala ang kaluwalhatian mula sa Israel!" dahil nakuha ang
kaban ng Diyos, at dahil sa kanyang biyenan at kanyang asawa. 22 At sinabi niya, "Nawala ang kaluwalhatian mula sa
Israel, dahil nakuha ang kaban ng Diyos."

Chapter 5

1 Ngayon nakuha na ng mga Filisteo ang kaban ng Diyos, at dinala nila ito mula sa Ebenezer patungo sa Asdod. 2 Kinuha
ng mga Filisteo ang kaban ng Diyos, dinala nila ito sa bahay ng Dagon, at inilagay sa tabi ng Dagon. 3 Nang nagising nang
maaga sa sumunod na araw ang mga tao ng Asdod, tingnan ninyo, natumba paharap sa lupa ang Dagon sa harapan ng
kaban ni Yahweh. Kaya kinuha nila ang Dagon at inilagay siyang muli sa kanyang lugar.
4 Ngunit nang nagising sila nang maaga ng sumunod na umaga, tingnan ninyo, natumba paharap sa lupa ang Dagon sa
harapan ng kaban ni Yahweh. Ang ulo ng Dagon at kanyang dalawang kamay ay putol na naroon sa pintuan. Katawan
lamang ng Dagon ang naiwan. 5 Ito ang dahilan, kahit sa araw na ito, ang mga pari ng Dagon at sinumang dumating sa
bahay ng Dagon ay hindi umaapak sa pintuan ng Dagon sa Asdod.
6 Napakabigat ng kamay ni Yahweh sa mga tao ng Asdod. Winasak niya sila at pinahirapan sila ng mga bukol, kapwa sa
Asdod at nasasakupan nito. 7 Nang napagtanto ng mga kalalakihan ng Asdod kung ano ang nangyayari, sinabi nila, "Hindi
dapat manatili ang kaban ng Diyos ng Israel sa atin, dahil mabigat ang kanyang kamay laban sa atin at laban kay Dagon
na ating diyos."
8 Kaya ipinadala nila at sama-samang tinipon ang lahat ng mga namumuno ng mga Filisteo; sinabi nila sa kanila, "Ano
ang gagawin namin sa kaban ng Diyos ng Israel?" Sumagot sila, "Hayaang dalhin ang kaban ng Diyos ng Israel sa palibot
ng Gat." At dinala nila ang kaban ng Diyos ng Israel doon. 9 Ngunit pagkatapos nilang madala ito sa palibot, ang kamay ni
Yahweh ay laban sa lungsod, na nagdudulot ng isang napakalaking kalituhan. Pinahirapan niya ang mga kalalakihan ng
lungsod, kapwa maliit at malaki; at ang mga bukol ay kumalat sa kanila.
10 Kaya ipinadala nila ang kaban ng Diyos sa Ekron. Ngunit pagdating mismo ng kaban ng Diyos sa Ekron, sumigaw ang
mga taga-Ekron, nagsasabing, "Dinala nila sa atin ang kaban ng Diyos ng Israel upang patayin tayo at ang ating mga tao."
11 Kaya pinatawag nila at sama-samang tinipon ang lahat ng mga namumuno ng mga Filisteo; sinabi nila sa kanila, "Ilayo
ninyo ang kaban ng Diyos ng Israel, at hayaang bumalik ito sa sariling lugar nito, upang hindi tayo nito patayin at ating
mga tao." Dahil nagkaroon na ng isang nakamamatay na takot sa buong siyudad; napakabigat ng kamay ng Diyos doon. 12
Ang mga kalalakihang hindi namatay ay pinahirapan ng mga bukol, at umabot ang iyak ng siyudad sa kalangitan.

Chapter 6

1 Ngayon nasa bansa ng mga Filisteo ang kaban ni Yahweh sa loob ng pitong buwan. 2 Pagkatapos pinatawag ng mga tao
ng Filisteo ang mga pari at ang mga manghuhula; sinabi nila sa kanila, "Ano ang dapat nating gawin sa kaban ni Yahweh?
Sabihin mo sa amin kung paano namin dapat ipadala ito pabalik sa sariling bansa nito."
3 Sinabi ng mga pari at mga manghuhula, "Kung ibabalik ninyo ang kaban ng Diyos ng Israel, huwag itong ibalik na
walang regalo; sa ano mang paraan padalhan siya ng isang handog pambayad para sa kasalanan. Pagkatapos gagaling
kayo, at malalaman ninyo kung bakit hindi inalis ang kanyang kamay sa inyo hanggang ngayon." 4 Pagkatapos sinabi nila,
"Ano ang dapat na handog pambayad para sa kasalanan na ibabalik namin sa kanya?" Sumagot sila, "Limang ginintuang
bukol at limang ginintuang daga, lima bilang pareho sa bilang ng mga namumuno ng mga Filisteo. Para sa parehong salot
na nagpahirap sa inyo at sa inyong mga namumuno.

[5] Kaya dapat gumawa kayo ng inyong mga hugis ng mga bukol, at mga hugis ng inyong daga na puminsala sa lupain, at
bigyan ng kaluwalhatian ang Diyos ng Israel. Marahil aalisin niya ang kanyang kamay mula sa inyo, mula sa inyong mga
diyos, at mula sa inyong lupain. [6] Bakit ninyo papatigasin ang inyong mga puso, gaya ng mga taga-Ehipto at ni Paraon na
pinatigas ang kanilang mga puso? Iyon ay nang matindi silang pinahirapan ng Diyos; hindi ba pinaalis ng mga taga-
Ehipto ang mga tao, at umalis sila?
[7] Pagkatapos ngayon, maghanda kayo ng isang bagong kariton na may dalawang nagpapasusong baka, na hindi pa
nasingkawan. Itali ang mga baka sa kariton, ngunit dalhin ang kanilang guya pauwi, malayo mula sa kanila. [8] Pagkatapos
dalhin ang kaban ni Yahweh at ilagay ito sa kariton. Ilagay ang mga ginintuang anyo na ibabalik sa kanya bilang isang
handog para sa kasalanan sa isang kahon sa isang gilid nito. Pagkatapos pakawalan ito at hayaang umalis. [9] Pagkatapos
masdan ninyo; kung pupunta ito sa daan patungo sa sarili nitong lupain sa Beth-semes, kung gayon si Yahweh ang
nagpatupad nitong malaking sakuna. Ngunit kung hindi, saka natin malalaman na hindi ang kanyang kamay ang
nagpahirap sa atin; sa halip, malalaman nating nagkataon lang na nangyari ito sa atin."
[10] Ginawa ito ng mga kalalakihan gaya ng sinabi sa kanila; kumuha sila ng dalawang nagpapasusong baka, tinali nila sa
kariton, at ikinulong ang kanilang mga guya sa tahanan. [11] Inilagay nila ang kaban ni Yahweh sa kariton, kasama ng isang
kahon na naglalaman ng mga gintuang daga at ang kanilang hinulmang mga bukol. [12] Tumuloy ang mga baka sa dako
ng Beth-semes. Pumunta sila sa tabi ng isang malapad na daan, umuungal sila habang lumalakad, at hindi sila lumihis
patabi maging sa kanan o sa kaliwa. Sinundan sila ng mga namumuno ng Felisteo sa hangganan ng Beth-semes.
[13] Ngayon nag-aaniang mga tao ng Beth-semes sa kanilang trigo sa lambak. Nang tumingin sila sa itaas at nakita ang
kaban, nagalak sila.
[14] Dumating ang kariton sa bukirin ni Josue mula sa Beth-semes at huminto roon. Naroon ang isang malaking bato, at
biniyak nila ang kahoy mula sa kariton, at hinandog ang mga baka bilang isang handog na susunugin kay Yahweh. [15]
Ibinaba ng mga Levita ang kaban ni Yahweh at kahon na kasama nito, kung saan naroon ang mga ginintuang anyo, at
inilagay ang mga ito sa malaking bato. Inihandog ng mga kalalakihan ng Beth-semes ang handog na susunugin at
gumawa ng mga alay sa parehong araw kay Yahweh.
[16] Nang nakita ito ng limang namumuno sa mga Filisteo, bumalik sila sa araw na iyon sa Ekron.
[17] Ito ang mga ginintuang bukol na ibinalik ng mga Filisteo para sa isang handog pambayad para sa kasalanan kay
Yahweh: isa para sa Asdod, isa para sa Gaza, isa para sa Ashkelon, isa para sa Gat at isa para sa Ekron. [18] Parehong bilang
ang limang ginintuang daga sa bilang ng lahat ng lungsod ng Filisteo pag-aari ng limang namumuno, kapwa matibay na
mga lungsod at mga panlalawigang nayon. Ang malaking bato, na nasa tabi nito inilagay nila ang kaban ni Yahweh, ay
nanatiling isang saksi hanggang sa araw na ito sa bukirin ni Josue na Beth-semita.
[19] Sinalakay ni Yahweh ang ilang kalalakihan ng Beth-semes dahil tumingin sila sa kanyang kaban. Pinatay niya ang
pitumpung kalalakihan. Nagluksa ang mga tao, dahil binigyan ni Yahweh ang mga tao ng isang malaking dagok. [20] Sinabi
ng mga kalalakihan ng Beth-semes, "Sino ang makakatayo sa harapan ni Yahweh, ang banal na Diyos na ito? At kanino
siya aakyat mula sa atin?"
[21] Nagpadala sila ng mga mensahero na naninirahan sa Kiriath Jearim, sinasabing, "Ibinalik ng mga Filisteo ang kaban ni
Yahweh; bumaba at dalhin ninyo ito pabalik."

Chapter 7

[1] Dumating ang mga kalalakihan ng Kiriat-Jearim, kinuha ang kaban ni Yahweh, at dinala ito sa bahay ni Abinadab sa
burol. Itinalaga nila ang kanyang anak na lalaking si Eleazar para mangalaga sa kaban ni Yahweh. [2] Mula nang araw na
manatili ang kaban sa Kiriat-Jearim, lumipas ang mahabang panahon, dalawampung taon. Nanaghoy ang buong bahay
ng Israel at ninais nilang bumaling kay Yahweh.
[3] Sinabi ni Samuel sa lahat ng tao ng Israel, "Kung babalik kayo kay Yahweh nang inyong buong puso, alisin ninyo ang
mga dayuhang diyos at ang Astarot mula sa inyo, ibaling ang inyong mga puso kay Yahweh, at siya lamang ang sambahin,
sa gayon ililigtas niya kayo mula sa kamay ng mga Filisteo." [4] Pagkatapos inalis ng mga tao ng Israel ang mga Baal at mga
Astarot, at sinamba lamang si Yahweh.
[5] Pagkatapos, sinabi ni Samuel, "Dalahin ninyo ang buong Israel sa Mizpa at mananalangin ako kay Yahweh para sa inyo."
[6] Nagtipon sila sa Mizpa at sumalok ng tubig at ibinuhos ito sa harapan ni Yahweh. Nag-ayuno sila sa araw na iyon at
sinabing, "Nagkasala kami laban kay Yahweh." Doon pinagpasiyahan ni Samuel ang mga alitan ng mga tao ng Israel at
pinangunahan ang mga tao.
[7] Ngayon nang marining ng mga Filisteo na nagtipon ang mga tao ng Israel sa Mizpa, sinalakay ng mga namumuno ng
Filisteo ang Israel. Pagkarinig ng mga tao ng Israel nito, natakot sila sa mga Palestina. [8] Pagkatapos sinabi ng bayan ng
Israel kay Samuel, "Huwag kang tumigil sa pagtawag kay Yahweh na ating Diyos para sa amin, upang iligtas niya kami
mula sa kamay ng mga Filisteo."
[9] Kumuha si Samuel ng isang pinapasusong kordero at inihandog ito bilang isang buong sinunog na handog kay Yahweh.
Pagkatapos patuloy na tumawag si Samuel kay Yahweh para sa Israel, at sinagot siya ni Yahweh.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[10] Habang inihahandog ni Samuel ang sinunog na handog, lumapit ang mga Filisteo para salakayin ang Israel. Subalit
nagpakulog si Yahweh ng isang malakas na tunog sa araw na iyon laban sa mga Filisteo at nagkagulo sila, at napuksa sila
sa harapan ng Israel. [11] Pumunta ang mga kalalakihan ng Israel mula sa Mizpa, at tinugis nila ang mga Filisteo at pinatay
sila hanggang sa ibaba ng Betcar.
[12] Pagkatapos kumuha si Samuel ng isang bato at itinayo ito sa pagitan ng Mizpa at Shen. Pinangalanan niya itong
Ebenezer, sinasabing, "Hanggang sa ngayon tinulungan pa rin kami ni Yahweh."
[13] Kaya nag-api ang mga Filisteo at hindi sila pumasok sa hangganan ng Israel. Laban sa mga Filisteo ang kamay ni
Yahweh sa lahat ng araw ni Samuel. [14] Naibalik sa Israel ang mga bayang kinuha ng mga Filisteo mula sa Israel, mula sa
Ekron hanggang sa Gat; binawi ng Israel ang kanilang nasasakupan mula sa mga Filisteo. Pagkatapos nagkaroon ng
kapayapaan sa pagitan ng Israel at mga Amoreo.
[15] Hinatulan ni Samuel ang Israel sa lahat ng araw ng kanyang buhay. [16] Bawat taon lumilibot siya sa Bethel, sa Gilgal at sa
Mizpa. Pinagpapasiyahan niya ang mga alitan para sa Israel sa lahat ng mga lugar na ito. [17] Pagkatapos babalik siya sa
Rama, sapagkat naroon ang bahay niya; at doon pinagpapasiyahan din niya ang mga alitan para sa Israel. Gumawa rin
siya ng altar doon kay Yahweh.

Chapter 8

[1] Nang matanda na si Samuel, ginawa niyang mga hukom sa Israel ang mga anak niyang lalaki. [2] Joel ang pangalan ng
panganay niya at Abija ang pangalan ng pangalawa niyang anak na lalaki. Mga hukom sila sa Beer-seba. [3] Hindi lumakad
sa mga paraan niya ang kanyang mga anak, sa halip naghabol sila sa hindi tapat na tubo. Tumanggap sila ng mga suhol at
binaluktot ang katarungan.
[4] Pagkatapos sama-samang nagtipon ang mga nakakatanda ng Israel at pumunta sila kay Samuel sa Rama. [5] Sinabi nila sa
kanya, "Tingnan mo, matanda ka na at hindi lumalakad ayon sa mga paraan mo ang iyong mga anak. Pumili ka para sa
amin ng isang hari na hahatol sa amin tulad ng lahat ng mga bansa."
[6] Subalit hindi nalugod si Samuel nang sabihin nilang, "Bigyan mo kami ng haring hahatol sa amin." Kaya nanalangin si
Samuel kay Yahweh. [7] Sinabi ni Yahweh kay Samuel, "Sundin mo ang boses ng mga tao sa lahat ng bagay na sasabihin nila
sa iyo; sapagkat hindi ikaw ang tinanggihan nila, ngunit ako ang tinanggihan nila mula sa pagiging hari nila.
[8] Kumikilos sila ngayon tulad ng ginawa nila mula noong araw na inilabas ko sila mula sa Ehipto, pinabayaan ako, at
naglingkod sa ibang mga diyos, at kaya ginagawa rin nila sa iyo. [9] Ngayon makinig sa kanila; ngunit taimtim na balaan
sila at ipaalam sa kanila ang paraan na mamahala sa kanila ang hari."
[10] Kaya sinabi ni Samuel ang lahat ng salita ni Yahweh sa mga taong humihingi ng hari. [11] Sinabi niya, "Ganito kung paano
mamumuno ang hari sa inyo. Kukunin niya ang inyong mga anak na lalaki at itatalaga sila sa kanyang mga karo at para
maging mga mangangabayo niya, at para tumakbo sa harapan ng kanyang mga karo. [12] Hihirang siya para sa kanyang
sarili ng mga kapitan ng libu-libong sundalo, at mga kapitan ng limampung sundalo. Pagbubungkalin niya ang ilan ng
kanyang lupa, gagapas ang ilan ng kanyang ani, at ang ilan ay gagawa ng kanyang mga sandata para sa digmaan at mga
kagamitan para sa kanyang mga karo.
[13] Kukunin din niya ang inyong mga anak na babae para maging mga tagagawa ng pabango, tagapagluto at babaeng
magtitinapay. [14] Kukunin niya ang pinakamainam sa mga bukid ninyo, ang inyong mga ubasan at mga taniman ng olibo
at ibibigay ang mga iyon sa mga lingkod niya. [15] Kukunin niya ang ikasampu ng inyong butil at ng inyong mga ubasan at
ibibigay sa kanyang mga opisyal at mga lingkod.
[16] Kukunin niya ang inyong mga lalaki at babaeng lingkod at ang pinakamagaling sa mga binata ninyo at inyong mga
asno; pagtatrabahuhin niya silang lahat para sa kanya. [17] Kukunin niya ang ikasampu ng inyong mga kawan at magiging
mga alipin niya kayo. [18] Pagkatapos sa araw na iyon, tatangis kayo dahil sa haring pinili ninyo para sa inyong sarili;
ngunit hindi kayo sasagutin ni Yahweh sa araw na iyon."
[19] Subalit tumangging makinig ang mga tao kay Samuel; sinabi nila, "Hindi! Dapat mayroon kaming hari [20] upang maging
tulad kami ng lahat ng ibang bansa, at upang hatulan kami ng aming hari at manguna sa amin at makipaglaban sa aming
mga labanan."
[21] Nang marinig ni Samuel ang lahat ng salita ng mga tao, inulit niya ang mga iyon sa mga tainga ni Yahweh. [22] Sinabi ni
Yahweh kay Samuel, "Sundin mo ang boses nila at gawan sila ng hari." Kaya sinabi ni Samuel sa mga kalalakihan ng
Israel, "Dapat pumunta ang bawat lalaki sa kanyang sariling lungsod."

Chapter 9

[1] May isang lalaki mula sa Benjamin, isang lalaking maimpluwensiya. Kish ang pangalan niya, anak na lalaki ni Abiel na
anak na lalaki ni Zeror ng Becorat na anak na lalaki ni Afia, na anak na lalaki na taga-Benjamin. [2] Mayroon siyang isang
anak na lalaki na nagngangalang Saul, isang makisig na binata. Walang sinumang lalaki sa bayan ng Israel ang mas
makisig kaysa kanya. Mula balikat niya pataas mas matangkad siya sa lahat ng tao.

[3] Ngayon nawala ang mga asno ni Kish, na ama ni Saul. Kaya sinabi ni Kish sa anak niyang si Saul, "Isama mo ang isa sa mga lingkod; bumangon at hanapin ang mga asno." [4] Kaya dumaan si Saul sa maburol na lugar ng Efraim at nagtungo sa lupain ng Salisa, ngunit hindi nila natagpuan ang mga iyon. Dumaan sila sa lupain ng Shaalim, pero wala roon ang mga iyon. Pagkatapos dumaan sila sa lupain ng mga taga-Benjamin, ngunit hindi nila natagpuan ang mga iyon.
[5] Nang dumating sila sa lupain ng Zuf, sinabi ni Saul sa kanyang lingkod na kasama niya, "Halika, bumalik na tayo, at baka tumigil na mag-alala ang aking ama sa mga asno at magsimulang mag-alala tungkol sa atin." [6] Subalit sinabi sa kanya ng lingkod, "Makinig ka, may lingkod ng Diyos sa lungsod na ito. Siya ay isang lalaking iginagalang; nagkakatotoo ang lahat ng bagay na sabihin niya. Pumunta tayo roon; maaaring masabi niya sa atin kung aling daan ang dapat nating tahakin sa ating paglalakbay."
[7] Pagkatapos sinabi ni Saul sa kanyang lingkod, "Subalit kung pupunta tayo, anong madadala natin sa lalaki? Dahil ubos na ang tinapay sa ating supot, at walang handog na madadala para sa tao ng Diyos. Anong mayroon tayo?" [8] Sumagot ang lingkod kay Saul, "Mayroon ako ritong ikaapat na siklo ng pilak na ibibigay ko sa lingkod ng Diyos, para sabihin sa atin kung saan tayo dapat tumungo."
[9] (Dati sa Israel, kapag hahanapin ng isang tao ang kaalaman ng kalooban ng Diyos, sinasabi niya, "Halika, pumunta tayo sa manghuhula." Dahil ang propeta ngayon ay dating tinatawag na manghuhula.) [10] Pagkatapos sinabi ni Saul sa kanyang lingkod, "Mabuting pagkasabi. Halika, tayo na." Kaya pumunta sila sa lungsod kung saan naroon ang lingkod ng Diyos. [11]
Habang paakyat sila sa burol patungo sa lungsod, nakasalubong sila ng mga babaeng palabas para sumalok ng tubig; sinabi ni Saul at ng kanyang lingkod sa kanila, "Narito ba ang manghuhula?"
[12] Sumagot sila at sinabi, "Narito siya; tingnan ninyo, nauna lang siya sa inyo. Magmadali kayo, dahil pupunta siya sa lungsod ngayon, sapagkat mag-aalay ang mga tao ngayon sa mataas na lugar. [13] Pagpasok na pagpasok ninyo sa lungsod matatagpuan ninyo siya bago siya umakyat sa mataas na lugar para kumain. Hindi kakain ang mga tao hanggang sa dumating siya dahil babasbasan niya ang alay; pagkatapos kakain ang mga inanyayahan. Ngayon, umakyat na kayo dahil matatagpuan ninyo siya kaagad."
[14] Kaya umakyat sila sa lungsod. Habang papasok sila sa lungsod, nakita nila si Samuel na patungo sa kanila para umakyat sa mataas na lugar.
[15] Ngayon, sa araw bago dumating si Saul, ibinunyag ni Yahweh kay Samuel: [16] "Bukas sa mga ganitong oras ipapadala ko sa iyo ang isang lalaki mula sa lupain ng Benjamin, at papahiran mo siya ng langis para maging prinsipe ng aking bayang Israel. Ililigtas niya ang bayan ko mula sa kamay ng mga Filisteo. Dahil naawa ako sa aking bayan sapagkat nakarating sa akin ang paghinigi nila ng tulong sa akin."
[17] Nang makita ni Samuel si Saul, sinabi ni Yahweh sa kanya, "Siya ang lalaking sinabi ko sa iyo! Siya ang mamamahala sa aking bayan." [18] Pagkatapos lumapit si Saul kay Samuel sa tarangkahan at sinabing, "Sabihin mo sa akin kung saan ang bahay ng manghuhula?" [19] Sinagot ni Samuel si Saul at sinabing, "Ako ang manghuhula. Mauna kang umakyat sa akin sa mataas na lugar, dahil ngayon kakain kang kasama ko. Sa umaga hahayaan kitang umalis, at sasabihin ko sa iyo ang lahat ng bagay na nasa isip mo.
[20] Para sa iyong mga asnong nawala tatlong araw na ang nakalipas, huwag mabahala tungkol sa mga iyon, dahil natagpuan na ang mga iyon. At para kanino nakatuon ang lahat ng naisin ng Israel? Hindi ba sa iyo at sa buong bahay ng iyong ama?" [21] Sumagot si Saul at sinabing, "Hindi ba ako taga- Benjamin, mula sa pinakamaliit na lipi ng Israel? Hindi ba ang aking angkan ang pinakamaliit sa lahat ng angkan ng lipi ni Benjamin? Bakit ka nagsalita sa akin sa ganitong paraan?"
[22] Kaya isinama ni Samuel si Saul at kanyang lingkod, dinala sila sa bulwagan, at pinaupo sila sa pang-ulong dako ng mga inanyayahan, na mga tatlumpung tao.
[23] Sinabi ni Samuel sa tagapagluto, "Dalhin mo ang bahaging ibinigay ko sa iyo, kung alin sinabi sa iyong, 'Itabi mo ito.'" [24]
Kaya kinuha ng tagapagluto ang hitang itinaas sa pag-aalay at kung ano ang kasama nito, at inilagay ito sa harapan ni Saul. Pagkatapos sinabi ni Samuel, "Tingnan kung ano ang itinabi ko para sa iyo! Kainin mo ito, dahil itinabi ko ito hanggang sa itinakdang oras para sa iyo. Sa ngayon masasabi mong, 'Inanyayahan ko ang mga tao.'" Kaya kumain si Saul kasama ni Samuel sa araw na iyon.
[25] Nang makababa sila mula sa mataas na lugar patungo sa lungsod, nakipag-usap si Samuel kay Saul sa ibabaw ng bubong. [26] Pagkatapos sa bukang-liwayway, tinawag ni Samuel si Saul sa ibabaw ng bubong at sinabing, "Bumangon ka, upang maihatid kita paalis sa iyong patutunguhan." Kaya bumangon si Saul, at kapwa siya at si Samuel ay lumabas sa kalye.
[27] Habang patungo sila sa dakong labas ng lungsod, sinabi ni Samuel kay Saul, "Sabihan mo ang lingkod na mauna sa atin (at nauna siya), ngunit dapat kang manatili rito sandali, upang maipahayag ko ang pasabi ng Diyos sa iyo."

Chapter 10

[1] Pagkatapos kumuha si Samuel ng isang bote ng langis at ibinuhos ito sa ulo ni Saul, at hinalikan siya. Sinabi niya, "Hindi ba pinahiran ka ng langis ni Yahweh para maging tagapamahala ng kanyang pamana? [2] Kapag iniwan mo ako ngayon, may matatagpuan kang dalawang lalaki sa puntod ni Raquel, sa nasasakupan ng Benjamin at Zelza. Sasabihin nila sa iyo,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

'Natagpuan na ang hinahanap mong mga asno. Ngayon, tumigil ang iyong ama sa pag-aalala tungkol sa mga asno, at
nababalisa na tungkol sa iyo, sinasabing, "Ano ang dapat kong gawin sa anak ko?'"
3 Pagkatapos magpapatuloy ka mula roon, at makakarating ka sa owk ng Tabor. Sasalubungin ka roon ng tatlong lalaking
papunta sa Diyos sa Bethel, ang isa ay may dalang tatlong batang kambing, ang isa ay may dalang tatlong pirasong
tinapay at ang isa ay may dalang isang balat na sisidlan ng alak. 4 Babatiin ka nila at bibigyan ng dalawang pirasong
tinapay, na kukunin mo mula sa kanilang mga kamay.
5 Matapos iyon, paroroon ka sa burol ng Diyos, kung saan naroon ang kuta ng mga Filisteo. Kapag nakarating ka sa
lungsod, makakasalubong ka ng isang pangkat ng propetang pababa mula sa mataas na lugar na may alpa, panderetas,
plauta, at lira sa harapan nila; magsisipanghula sila. 6 Agad na darating sa iyo ang Espiritu ni Yahweh at huhula ka
kasama nila, at mababago ka sa isang kakaibang lalaki.
7 Ngayon, kapag dumating sa iyo ang mga palatandaang ito, gawin mo anumang masumpungang gawin ng iyong kamay,
sapagkat kasama mo ang Diyos. 8 Mauna ka sa aking bumaba sa Gilgal. Pagkatapos bababa ako sa iyo para maghandog ng
mga sinunog na handog at mag-alay ng mga handog pangkapayapaan. Maghintay ng pitong araw hanggang sa dumating
ako at ipakita sa iyo kung ano ang dapat mong gawin."
9 Nang tumalikod si Saul para iwan si Samuel, binigyan siya ng Diyos ng panibagong puso. Pagkatapos lahat ng mga
palatandaang ito ay nangyari sa araw na iyon. 10 Nang dumating sila sa burol, sinalubong siya ng isang pangkat ng mga
propeta, at agad na dumating sa kanya ang Espiritu ng Diyos kaya nanghula siya kasama nila.
11 Nang makita siya ng lahat ng taong dating nakakakilala sa kanya na nanghuhula kasama ng mga propeta, sinabi ng
mga tao sa isa't isa, "Anong nangyari sa anak ni Kish? Isa na ba ngayon si Saul sa mga propeta?" 12 Isang lalaki mula sa
parehong lugar ang sumagot, "At sino ang kanilang ama?" Dahil dito, naging kasabihan, "Isa rin ba si Saul sa mga
propeta?" 13 Nang matapos niyang manghula, pumaroon siya sa mataas na lugar.
14 Pagkatapos sinabi ng tiyo ni Saul sa kanya at kanyang lingkod, "Saan kayo nagpunta?" At sumagot siya, "Para hanapin
ang mga asno; nang hindi namin matagpuan ang mga iyon, pumunta kami kay Samuel." 15 Sinabi ng tiyo ni Saul,
"Pakiusap, sabihin sa akin kung anong sinabi sa iyo ni Samuel." 16 Sumagot si Saul sa kanyang tiyo, "Sinabi niya sa amin
nang tapatan na natagpuan na ang mga asno." Ngunit hindi niya sinabi sa kanya ang bagay patungkol sa kaharian na
sinabi ni Samuel.
17 Ngayon sama-samang tinawag ni Samuel ang mga tao sa harapan ni Yahweh sa Mizpa. 18 Sinabi niya sa mga tao ng
Israel, "Ito ang sinasabi ni Yahweh, na Diyos ng Israel: 'Dinala ko ang Israel palabas ng Ehipto, at iniligtas kayo mula sa
kamay ng mga taga-Ehipto, at mula sa kamay ng lahat ng kahariang umapi sa inyo.' 19 Subalit ngayon tinanggihan ninyo
ang inyong Diyos na nagliligtas sa inyo mula sa lahat ninyong kalamidad at dalamhati; at sinabi ninyo sa kanya,
'Maglagay ng hari sa amin.' Ngayon idulog ang inyong mga sarili sa harapan ni Yahweh ayon sa inyong mga lipi at
angkan."
20 Kaya dinala ni Samuel palapit ang lahat ng lipi ng Israel, at napili ang lipi ni Benjamin. 21 Pagkatapos dinala niya palapit
ang lipi ni Benjamin ayon sa kanilang mga angkan; at napili ang angkan ng mga Matrites; at napili si Saul na anak ni
Kish. Subalit nang siya ay hinahanap nila, hindi siya matagpuan.
22 Pagkatapos gustong magtanong ng mga tao sa Diyos ng karagdagang tanong, "May ibang lalaki pa bang darating?"
Sumagot si Yahweh, "Itinago ni Saul ang kanyang sarili sa mga kargada." 23 Pagkatapos tumakbo sila at kinuha si Saul
mula roon. Nang tumayo siya kasama ng mga tao, mas matangkad siya kaysa sinumang tao mula sa kanyang balikat
pataas.
24 Pagkatapos sinabi ni Samuel sa mga tao, "Nakikita ba ninyo ang lalaking pinili ni Yahweh?" Walang isa mang katulad
niya sa lahat ng tao!" Sumigaw ang lahat ng tao, "Mabuhay ang hari!"
25 Pagkatapos sinabi ni Samuel sa mga tao ang mga kaugalian at panuntunan ng paghahari, isinulat ang mga iyon sa isang
aklat at inilagay ito sa harapan ni Yahweh. Pagkatapos pinaalis ni Samuel ang mga tao, bawat lalaki sa kanyang bahay.
26 Umuwi rin si Saul sa tahanan niya sa Gibea, at sumama sa kanya ang ilang malalakas na tauhan na hinipo ng Diyos ang
mga puso. 27 Subalit ilang walang kabuluhang lalaki ang nagsabi, "Paano tayo maililigtas ng lalaking ito?" Inalipusta ng
mga taong ito si Saul at hindi siya dinalhan ng anumang regalo. Subalit nanahimik lang si Saul.

Chapter 11

1 Pagkatapos nilusob ni Nahas na Ammonita ang Jabes Gilead. Sinabi ng lahat ng kalalakihan ng Jabes kay Nahas,
"Gumawa ng isang kasunduan sa amin at maglilingkod kami sa iyo." 2 Sumagot si Nahas na taga-Ammon, "Sa kondisyong
ito gagawa ako ng kasunduan sa inyo, na dudukutin ko ang lahat ng kanang mata ninyo, at sa paraang ito, magdadala ng
kahihiyan sa buong Israel."
3 Sumagot ang mga nakatatanda ng Jabes, "Iwan muna kami sa loob ng pitong araw para makapagpadala kami ng mga
sugo sa buong nasasakupan ng Israel. Pagkatapos, kung walang magliligtas sa amin, susuko kami sa iyo."
4 Dumating ang mga sugo sa Gibea, kung saan nakatira si Saul, at sinabi nila sa mga tao kung ano ang nangyari. Umiyak
nang malakas ang lahat ng tao. 5 Ngayon sinusundan ni Saul ang mga lalaking baka sa bukid. Sinabi ni Saul, "Anong
problema ng mga tao na umiiyak sila?" Sinabi nila kay Saul kung ano ang sinabi ng mga kalalakihan ng Jabes.

6 Nang marinig ni Saul ang sinabi nila, agad na dumating ang Espiritu ng Diyos sa kanya, at galit na galit siya. 7 Kumuha
siya ng magkasingkaw na lalaking baka at pinagpira-piraso ang mga iyon. Pinadala niya ang mga iyon sa mga sugo sa
buong nasasakupan ng Israel. Sinabi niya, "Sinuman ang hindi lumabas kasunod ni Saul at kasunod ni Samuel, ito ang
gagawin sa kanyang lalaking baka. Dumating sa mga tao ang takot kay Yahweh at lumabas silang magkakasama bilang
isang lalaki. 8 Nang tinipon niya sila sa Bezek, ang mga tao ng Israel ay tatlondaang libo, at tatlumpung libo ang
kalalakihan ng Juda.
9 Sinabi nila sa mga dumating na mga mensahero, "Sabihin sa mga kalalakihan ng Jabes Gilead, 'Bukas, sa oras na mainit
ang araw, ililigtas ko kayo.'" Kaya umalis ang mga mesahero at sinabihan ang mga kalalakihan ng Jabes at natuwa sila. 10
Pagkatapos sinabi ng mga kalalakihan ng Jabes kay Nahas, "Bukas susuko kami sa iyo, at magagawa mo sa amin anuman
ang mukhang mabuti sa iyo."
11 Sumunod na araw, hinati ni Saul ang mga tao sa tatlong pangkat. Dumating sila sa gitna ng kampo sa oras ng pang-
umagang tanod at sinalakay at tinalo nila ang mga Ammonita hanggang sa kainitan ng araw. Kumalat ang mga
nakaligtas, at walang dalawa sa kanila ang naiwang magkasama.
12 Pagkatapos sinabi ng mga tao kay Samuel, "Sino iyong nagsabing, 'Maghahari ba sa atin si Saul?' Dalhin ang mga lalaki
upang mapatay namin sila." 13 Subalit sinabi ni Saul, "Walang dapat patayin sa araw na ito dahil ngayon, iniligtas ni
Yahweh ang Israel."
14 Pagkatapos sinabi ni Samuel sa mga tao, "Halikayo, pumunta tayo sa Gilgal at baguhin ang kaharian doon." 15 Kaya
pumunta sa Gilgal ang lahat ng tao at ginawang hari si Saul sa harapan ni Yahweh sa Gilgal. Nag-alay sila roon ng mga
handog pangkapayapaan sa harapan ni Yahweh at lubos na nagalak si Saul at lahat ng mga kalalakihan ng Israel.

Chapter 12

1 Sinabi ni Samuel sa buong Israel, "Nakinig ako sa lahat ng bagay na sinabi ninyo sa akin, at nagtalaga ako ng isang hari
sa inyo. 2 Ngayon, narito ang hari lumakakad sa harapan ninyo; at ako ay matanda na at puti na ang buhok; at ang aking
mga anak na lalaki ay kasama ninyo. Lumakad ako sa harapan ninyo mula sa aking kabataan hanggang ngayon.
3 Narito ako; magpatotoo laban sa akin sa harapan ni Yahweh at sa harapan ng kanyang hinirang. Kaninong lalaking baka
ang kinuha ko? Kaninong asno ang kinuha ko? Sino ang aking dinaya? Sino ang aking inapi? Mula kaninong kamay ako
kumuha ng isang suhol upang bulagin ang aking mga mata? Magpatotoo laban sa akin, at ibabalik ko ito sa inyo."
4 Sinabi nila, "Hindi mo kami dinaya, inapi, o ninakawan ng anumang bagay mula sa kamay ng sinuman." 5 Sinabi niya sa
kanila, "Saksi si Yahweh laban sa inyo, at ang kanyang hinirang ay saksi ngayon, na wala kayong nakita sa aking kamay."
At sumagot sila, "Saksi si Yahweh."
6 Sinabi ni Samuel sa mga tao, "Si Yahweh ang siyang humirang kina Moises at Aaron, at ang siyang nagdala palabas sa
inyong mga ama mula sa lupain ng Ehipto. 7 Kaya ngayon, ihandog ang inyong mga sarili, upang maaari akong makiusap
kasama ninyo sa harapan ni Yahweh tungkol sa lahat ng mga makatarungang gawain ni Yahweh, na ginawa niya sa inyo
at sa inyong mga ama.
8 Nang dumating si Jacob sa Ehipto, at umiyak ang inyong mga ninuno kay Yahweh. Ipinadala ni Yahweh sina Moises at
Aaron, siyang nanguna sa inyong mga ninuno palabas ng Ehipto at nanirahan sila sa lugar na ito. 9 Subalit kinalimutan
nila si Yahweh na kanilang Diyos; ipinagbili niya sila sa kamay ni Sisera, kapitan ng mga hukbo ni Hazor, sa kamay ng
mga Filisteo, at sa kamay ng hari ng Moab; nakigpaglaban silang lahat sa inyong mga ninuno.
10 Umiyak sila kay Yahweh at sinabi, "Nagkasala kami, dahil tinalikuran namin si Yahweh at naglingkod sa mga Baal at sa
mga Astoret. Subalit iligtas kami ngayon mula sa kamay ng aming mga kaaway, at paglilingkuran ka namin.' 11 Kaya
ipinadala ni Yahweh sina Jerub Baal, Bedan, Jepta, at Samuel, at binigyan kayo ng tagumpay sa inyong mga kaaway sa
buong palibot ninyo, upang ligtas kayong manirahan.
12 Nang nakita ninyo na dumating si Nahas ang hari ng bayan ng Ammon laban sa inyo, sinabi ninyo sa akin. 'Hindi! Sa
halip, isang hari dapat ang mamuno sa amin'—kahit na si Yahweh, ang inyong Diyos, ang hari ninyo. 13 Ngayon narito ang
hari na inyong pinili, na inyong hiningi at siyang hinirang ngayon ni Yahweh bilang hari ninyo.
14 Kung takot kayo kay Yahweh, paglingkuran siya, sundin ang kanyang boses, at huwag maghimagsik laban sa mga utos
ni Yahweh, pagkatapos kapwa kayo at ang haring namamahala sa inyo ay magiging tagasunod ni Yahweh na inyong
Diyos. 15 Kapag hindi ninyo sinunod ang boses ni Yahweh, subalit maghimagsik laban sa mga utos ni Yahweh, kung gayon
ang kamay ni Yahweh ay magiging laban sa inyo, tulad ng ito ay laban sa inyong mga ninuno.
16 Kahit na ngayon idulog ang inyong sarili at masdan ang dakilang bagay na ito na gagawin ni Yahweh sa harapan ng
inyong mga mata. 17 Hindi ba ngayon ang pag-aani ng trigo? Tatawag ako kay Yahweh, upang magpapadala siya ng kulog
at ulan. Pagkatapos malalaman ninyo at makikita na matindi ang inyong kasamaan, na inyong ginawa sa paningin ni
Yahweh, sa paghingi ng isang hari para sa inyong mga sarili." 18 Kaya tumawag si Samuel kay Yahweh; at sa parehong
araw na iyon nagpadala si Yahweh ng kulog at ulan. Pagkatapos labis na natakot ang lahat ng mga tao kina Yahweh at
Samuel.
19 Pagkatapos sinabi ng lahat ng mga tao kay Samuel, "Manalangin para sa iyong mga lingkod kay Yahweh na iyong Diyos,
upang hindi kami mamatay. Sapagkat idinagdag namin sa lahat ng aming mga kasalanan itong kasamaan sa paghingi ng

isang hari para sa aming mga sarili." [20] Sumagot si Samuel, "Huwag kayong matakot. Nagawa ninyo ang lahat ng
kasamaang ito, subalit huwag tumalikod mula kay Yahweh, sa halip paglingkuran si Yahweh ng inyong buong puso. [21]
Huwag kayong tumalikod pagkatapos ng mga walang kabuluhang bagay na hindi mapapakinabangan o makakapagligtas
sa inyo, dahil ang mga ito ay walang silbi.
[22] Para sa kapakanan ng kanyang dakilang pangalan, hindi tatanggihan ni Yahweh ang kanyang mga tao, dahil nasiyahan
si Yahweh na gawin kayong isang mga tao para sa kanyang sarili. [23] Para sa akin, huwag nawang ipahintulot na
magkasala ako laban kay Yahweh sa pamamagitan ng pagtigil sa pananalangin para sa inyo. Sa halip, ituturo ko sa inyo
ang daang mabuti at tama.
[24] Katakutan lamang si Yahweh at paglingkuran siya sa katotohanan ng inyong buong puso. Isaalang-alang ang mga
dakilang bagay na nagawa niya para sa inyo. [25] Subalit kung magpumilit kayo sa paggawa ng masama, kapwa kayo at
inyong hari ay mamamatay."

Chapter 13

[1] Tatlumpong taong gulang si Saul nang nagsimula siyang mamuno; nang namuno siya sa loob ng apatnapung taon sa
Israel, [2] pumili siya ng tatlong libong kalalakihan ng Israel. Dalawang libo ang kasama niya sa Micmas at sa maburol na
lugar ng Bethel, habang isang libo ang kasama ni Jonatan sa Gibea ng Benjamin. Pinauwi niya ang mga natitirang
sundalo, bawat lalaki sa kanyang tolda.
[3] Tinalo ni Jonatan ang kuta ng mga Filisteo na nasa Geba at narinig ito ng mga Filisteo. Pagkatapos hinipan ni Saul ang
trumpeta sa buong lupain, nagsasabing, "Hayaang marinig ng mga Hebreo." [4] Narinig ng buong Israel na tinalo ni Saul
ang kuta ng mga Filisteo, at naging isang bulok na amoy din ang Israel sa mga Filisteo. Pagkatapos sama-samang
pinatawag ang mga sundalo upang sumama kay Saul sa Gilgal.
[5] Nagtipon ng magkakasama ang mga Filisteo upang makipaglaban sa Israel: tatlong libong karo, anim na libong
kalalakihan upang patakbuhin ang mga karo, at mga hukbo na kasindami ng buhangin sa baybayin. Dumating sila at
nagkampo sa Micmas, silangan ng Beth-aven.
[6] Nang makita ng mga kalalakihan ng Israel na sila ay nasa panganib—sapagkat ang mga tao ay namimighati, nagtago ang
mga tao sa mga kuweba, sa damuhan, sa mga bato, sa mga balon, at sa mga hukay. [7] Ang ilan sa mga Hebreo ay pumunta
sa ibayo ng Jordan sa lupain ni Gad at Galaad. Subalit naroon pa rin si Saul sa Gilgal, at nanginginig ang lahat ng mga tao
na sumusunod sa kanya.
[8] Naghintay siya ng pitong araw, ang itinakdang panahon ni Samuel. Subalit hindi pumunta si Samuel sa Gilgal, at
naghiwa-hiwalay ang mga tao mula kay Saul. [9] Sinabi ni Saul, "Dalhin ninyo sa akin ang handog na susunugin at ang mga
handog pangkapayapaan" Pagkatapos inihandog niya ang handog na susunugin. [10] Nang matapos siyang maghandog ng
handog na susunugin dumating si Samuel. Lumabas si Saul upang salubungin siya at upang batiin siya.
[11] Pagkatapos sinabi ni Samuel, "Ano itong nagawa mo?" Sumagot si Saul, "Nang nakita ko na iniwanan na ako ng mga tao,
at hindi ka dumating sa loob ng itinakdang panahon, at nagtipon ang mga Filisteo sa Micmas, [12] sinabi ko, 'Bababa ngayon
ang mga Filisteo laban sa akin sa Gilgal, at hindi ko hinanap ang pabor ni Yahweh.' Kaya pinilit ko ang aking sarili na
ihandog ang handog na susunugin."
[13] Pagkatapos sinabi ni Samuel kay Saul, "Kumilos ka ng may kahangalan. Hindi mo sinunod ang utos ni Yahweh na iyong
Diyos na ibinigay niya sa iyo. Sa gayon itinatag sana ni Yahweh ang iyong pamumuno sa Israel magpakailanman. [14]
Subalit ang iyong pamumuno ngayon ay hindi na magpapatuloy. Humanap si Yahweh ng isang taong masunurin sa
kanya, at hinirang siya ni Yahweh upang maging prinsipe ng kanyang mga tao, dahil hindi mo sinunod kung ano ang
kanyang inutos sa iyo."
[15] Pagkatapos bumangon si Samuel at pumunta sa Gilgal patungong Gibea ng Benjamin. Pagkatapos binilang ni Saul ang
mga tao na naroon kasama niya, halos anim na raang kalalakihan. [16] Si Saul, kanyang anak na lalaking si Jonatan, at ang
mga tao na naroon kasama nila, ay nanatili sa Geba ng Benjamin. Subalit nagkampo ang mga Filisteo sa Micmas.
[17] Dumating ang mga mananalakay mula sa kampo ng mga Filisteo sa tatlong pangkat. Isang pangkat ay patungong Ofra,
sa lupain ng Sual. [18] Ang ibang pangkat ay patungong Beth-horon, at ang ibang pangkat ay patungo sa hangganan na
nakatanaw sa lambak ng Zeboim patungo sa ilang.
[19] Walang mahanap na panday sa buong Israel, dahil sinabi ng mga Filisteo, "Kung hindi gagawa ang mga Hebreo ng mga
espada o mga sibat para sa kanilang mga sarili." [20] Subalit ang lahat ng kalalakihan ng Israel ay sanay na bumaba sa mga
Filisteo, bawat isa upang hasain ang tulis ng kanyang arado, kanyang asarol, kanyang palakol, at kanyang karit. [21] Ang
bayad ay ikadalawang bahagi ng isang sekel para sa tulis ng arado, at sa mga asarol, at isangkatlo ng isang sekel para sa
paghahasa ng mga palakol at para sa pagpapatuwid ng mga pantaboy.
[22] Kaya sa araw ng labanan, walang mga espada o mga sibat na makikita sa mga kamay ng alinmang sundalo na kasama
nina Saul at Jonatan; sina Saul at kanyang anak na lalaki na si Jonatan lamang ang mayroon nito. [23] Ang kuta ng mga
Filisteo ay pumunta sa lagusan ng Micmas.

Chapter 14

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

1 Isang araw, sinabi ni Jonatan na anak na lalaki ni Saul sa kanyang batang tagapagdala ng baluti, "Halika, pumunta tayo
sa kuta ng mga Filisteo sa kabilang panig." Subalit hindi niya sinabihan ang kanyang ama.
2 Nanatili si Saul sa dakong labas ng bayan ng Gibea sa ilalim ng punong granada na nasa Migron. Mga anim na raang
kalalakihan ang kasama niya, 3 kasama si Ahias anak na lalaki ni Ahitob (kapatid na lalaki ni Icabod) anak na lalaki ni
Pinehas na anak na lalaki ni Eli, ang pari ni Yahweh sa Shilo, na nakasuot ng isang epod. Hindi alam ng mga tao na
nawala si Jonatan.
4 Sa pagitan ng mga lagusan, na nilalayon ni Jonatan na tawirin papunta sa kuta ng mga Filisteo, may isang mabatong
talampas sa isang bahagi, at isang mabatong talampas sa isa pang bahagi. Ang pangalan ng isang talampas ay Bozez, at
ang pangalan ng isa pa ay Sene. 5 Ang isang matarik na talampas ay pumaitaas sa hilaga sa harap ng Micmas, at ang isa sa
timog sa harap ng Geba.
6 Sinabi ni Jonatan sa kanyang batang tagapagdala ng baluti, "Halika, tumawid tayo papunta sa kuta nitong mga taong di
tuli. Maaring kumilos si Yahweh sa ngalan natin, sapagkat walang makakapigil kay Yahweh mula sa pagligtas sa
pamamagitan ng marami o kaunting tao." 7 Sumagot ang kanyang tagapagdala ng baluti, "Gawin mo ang lahat ng bagay
na nasa puso mo. Sige, tingnan mo, kasama mo ako upang sundin ang lahat ng mga iniutos mo."
8 Pagkatapos sinabi ni Jonatan, "Tatawid tayo papunta sa mga kalalakihan, at ilalantad natin ang ating mga sarili sa
kanila. 9 Kapag sasabihin nila sa atin, "Maghintay kayo diyan hanggang sa dumating kami sa inyo'—kung gayon
mananatili tayo sa ating lugar at hindi tatawid papunta sa kanila. 10 Subalit kung sasagot sila, 'Pumunta kayo dito sa
amin,' kung gayon tatawid tayo; dahil ibinigay sila ni Yahweh sa atin. Ito ang magiging tanda sa atin."
11 Kaya pareho nilang inilantad ang kanilang mga sarili sa kuta ng mga Filisteo. Sinabi ng mga Palestina, "Masdan ninyo,
ang mga Hebreo ay lumalabas sa mga butas kung saan sila nagtatago." 12 Pagkatapos tumawag ang kalalakihan ng kampo
kina Jonatan at sa kanyang tagapagdala ng baluti, at sinabi, "Umakyat kayo dito sa amin, at papakitaan namin kayo ng
isang bagay." Sinabi ni Jonatan sa kanyang tagapagdala ng baluti, "Sumunod ka sa akin, dahil ibinigay sila ni Yahweh sa
kamay ng Israel."
13 Umakyat si Jonatan gamit ang kanyang mga kamay at paa, at sumunod sa kanyang likuran ang kanyang tagapagdala ng
baluti. Pinatay ni Jonatan ang mga Filisteo sa harapan, at pinatay ng kanyang tagapagdala ng baluti sa kanyang likuran. 14
Iyan ang unang pagsalakay na ginawa nina Jonatan at kanyang tagapagdala ng baluti, nakapatay ng halos dalawampung
kalalakihan sa loob ng halos kalahati ng haba ng isang tudling sa isang ektarya ng lupa.
15 May isang kaguluhan sa kampo, sa bukid, at sa mga tao. Kahit na ang kuta at ang mananalakay ay nagkagulo. Lumindol
ang mundo, at may isang malawakang kaguluhan.
16 Pagkatapos tumingin ang mga bantay ni Saul sa Gibea ng Benjamin; ang pangkat ng mga ni Jonatan ay naghiwa-
hiwalay, at sila ay nagpaparoon at parito. 17 Pagkatapos sinabi ni Saul sa mga tao na kasama niya, "Magbilang kayo at
hanapin ninyo kung sino ang nawawala sa atin." Nang mabilang nila, si Jonatan at ang kanyang tagapagdala ng baluti
ang mga nawawala.
18 Sinabi ni Saul kay Ahias, "Dalhin ang epod ng Diyos dito"—sapagkat isinuot ni Ahias ang epod nang araw na iyon
kasama ng mga sundalo ng Israel. 19 Habang nagsasalita si Saul sa pari, ang kaguluhan sa kampo ng mga ni Filisteo ay
nagpatuloy at lumalawak. Pagkatapos sinabi ni Saul sa pari, "Alisin ang iyong kamay."
20 Nagsama-sama si Saul at lahat ng mga taong kasama niya at pumunta sa labanan. Ang bawat espada ng ni Jonatan ay
laban sa kanyang kapwa tao, at nagkaroon ng matinding kalituhan. 21 Ngayon iyong mga Hebreo na dati ay kasama ng
mga ni Filisteo at iyong kasama nila sa kampo, kahit sila ay umanib sa mga Israelita na kasama nila Saul at Jonatan.
22 Nang tinago ng lahat ng kalalakihan ng Israel ang kanilang sarili sa mga burol malapit sa Efraim narinig nila na
tumatakas ang mga Filisteo, kahit na hinabol sa nila sila sa labanan. 23 Kaya iniligtas ni Yahweh ang Israel nang araw na
iyon, at lumagpas ang labanan sa dako ng Beth-aven.
24 Sa araw na iyon ang kalalakihan ng Israel ay nabalisa dahil inilagay ni Saul ang mga tao sa ilalim ng isang panunumpa
at sinabi, "Susumpain ang taong kakain ng anumang pagkain hanggang gabi at naipaghiganti ako sa aking mga kaaway."
Kaya wala sa mga hukbo ang tumikim ng pagkain. 25 Pagkatapos pumasok ng kagubatan ang lahat ng mga tao at may mga
pulot sa ibabaw ng lupa. 26 Nang pumasok ang mga tao sa kagubatan, dumaloy ang pulot, subalit wala ni isa ang naglagay
ng kanyang kamay sa kanyang bibig dahil kinatakutan ng mga tao ang panunumpa.
27 Subalit hindi narinig ni Jonatan na binigkis ng kanyang ama ang mga tao sa isang panunumpa. Inabot niya ang dulo ng
kanyang tungkod na nasa kanyang kamay at inilublob ito sa pulot-pukyutan. Itinaas niya ang kanyang kamay sa kanyang
bibig, at lumiwanag ang kanyang mga mata. 28 Pagkatapos sumagot ang isa sa mga tao, "Mahigpit na binilinan ng iyong
ama ang mga tao ng may panunumpa, sa pagsasabing, 'Susumpain ang tao na kakain ng pagkain sa araw na ito,' kahit na
mahina na ang mga tao mula sa gutom."
29 Pagkatapos sinabi ni Jonatan, "Gumawa ang ama ko ng gulo sa lupain. Masdan kung paano lumiwanag ang aking mga
mata dahil tumikim ako ng kaunti ng pulot na ito. 30 Ano pa kaya kung malayang kumain ang mga tao ngayon sa
pandarambong mula sa kanilang mga kaaway na kanilang natagpuan? Subalit ngayon ang patayan ay hindi matindi sa
mga Filisteo."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

31 Sinalakay nila ang mga Filisteo sa araw na iyon mula Micmas hanggang Ahilon. Pagod na pagod ang mga tao. 32
Sumugod nang may kasakiman ang mga tao sa pandarambong at kumuha ng mga tupa, mga baka at mga bisiro, at
pinatay ang mga ito sa lupa. Kinain ng mga tao ang mga ito kasama ang dugo.
33 Pagkatapos sinabihan nila si Saul, "Tingnan mo, nagkakasala ang mga tao laban kay Yahweh sa pamamagitan ng
pagkain na may dugo." Sinabi ni Saul, "Kumilos kayo ng hindi tapat. Ngayon, magpagulong kayo ng isang malaking bato
dito sa akin." 34 Sinabi ni Saul, "Pumunta kayo sa mga tao, at sabihan sila, 'Hayaang dalhin ng bawat tao ang kanyang
kapong baka at kanyang mga tupa, patayin ang mga ito dito, at kainin. Huwag magkasala laban kay Yahweh sa
pamamagitan ng pagkain kasama ang dugo.'" Kaya dinala ng bawat tao ang kanyang sariling kapong baka kasama niya
nang gabing iyon at pinatay ang mga ito roon.
35 Gumawa si Saul ng isang altar kay Yahweh, na naging unang altar na ginawa niya kay Yahweh.
36 Pagkatapos sinabi ni Saul, "Habulin natin ang mga Filisteo sa gabi at dambungan sila hanggang umaga; huwag tayong
magtira ng buhay sa isa sa kanila." Sumagot sila, "Gawin kung anong sa tingin mo ay mabuti." Subalit sinabi ng pari,
"Lapitan natin ang Diyos dito." 37 Tinanong ni Saul ang Diyos, "Dapat ko bang habulin ang mga Filisteo? Ibibigay mo ba
sila sa kamay ng Israel?" Subalit hindi siya sinagot ng Diyos nang araw na iyon.
38 Pagkatapos sinabi ni Saul, "Pumarito kayo, lahat kayong mga pinuno ng mga tao; matuto kayo at tingnan kung paano
nangyari ang kasalanang ito ngayon. 39 Sapagkat, habang nabubuhay si Yahweh, siyang nagligtas sa Israel, kahit na ito ay
si Jonatan na anak kong lalaki, siya ay tiyak na mamamatay." Subalit wala sa kalalakihan sa mga tao ang sumagot sa
kaniya.
40 Pagkatapos sinabi niya sa buong Israel, "Dapat kayong tumayo sa isang panig, at ako at si Jonatan na aking anak ay sa
kabila." Sinabi ng mga tao kay Saul, "Gawin mo kung ano ang mukhang mabuti para sa iyo." 41 Kaya nga sinabi ni Saul kay
Yahweh, ang Diyos ng Israel, "Ipakita ang ginamit sa palabunutan." Sina Jonatan at Saul ang nakuha sa palabunutan,
subalit nakaligtas ang mga tao mula sa pagpili. 42 Pagkatapos sinabi ni Saul, "Magpalabunutan tayo sa pagitan ko at sa
aking anak na si Jonatan." Pagkatapos nakuha si Jonatan sa palabunutan.
43 Pagkatapos sinabi ni Saul kay Jonatan, "Sabihan mo ako kung ano ang nagawa mo." Sinabihan siya ni Jonatan,
"Tumikim ako ng kaunting pulot gamit ang dulo ng bara na nasa aking kamay. Narito ako; mamamatay ako." 44 Sinabi ni
Saul, "Gawin ng Diyos at higit din sa akin, kung hindi ka mamatay, Jonatan."
45 Pagkatapos sinabi ng mga tao kay Saul, "Dapat bang mamatay si Jonatan, na siyang nagdala nitong dakilang tagumpay
para sa Israel? Higit pa rito! Habang nabubuhay si Yahweh, walang isang buhok sa kanyang ulo ang mahuhulog sa lupa,
dahil kumilos siya kasama ang Diyos ngayon." Kaya iniligtas ng mga tao si Jonatan kaya hindi siya namatay. 46 Pagkatapos
pinatigil ni Saul ang pagtugis sa mga Filisteo, at pumunta ang mga Filisteo sa kanilang sariling lugar.
47 Nang magsimula si Saul na mamuno sa Israel, nakipaglaban siya sa lahat ng kanyang mga kaaway sa bawat panig.
Nakipaglaban siya sa Moab, sa mga tao ng Ammon, Edom, sa mga hari ng Zobah, at sa mga Filisteo. Saan man siya
bumaling, nagpatupad siya ng parusa sa kanila. 48 Kumilos siya na may kagitingan at tinalo ang mga Amalekita. Iniligtas
niya ang Israel mula sa mga kamay ng mga dumambong sa kanila.
49 Ang mga anak na lalaki ni Saul ay sina Jonatan, Isui, at Melquisua. Ang mga pangalan ng kanyang dalawang anak na
babae ay Merab, ang panganay, at Mical, ang nakababata. 50 Ang pangalan ng asawa ni Saul ay Ahinoam; siya ang anak na
babae ni Ahimaaz. Ang pangalan ng kapitan ng kanyang hukbo ay Abner anak na lalaki ni Ner, tiyuhin ni Saul. 51 Si Kish
ang ama ni Saul; at si Ner, ang ama ni Abner, na anak na lalaki ni Abiel.
52 May matinding labanan laban sa mga Filisteo sa lahat ng araw ni Saul. Kapag makakita si Saul ng sinumang malakas na
tao, o sinumang matapang na tao, inilalapit niya ang kanyang sarili.

Chapter 15

1 Sinabi ni Samuel kay Saul, "Ipinadala ako ni Yahweh upang buhusan ka ng langis para maging hari sa kanyang bayang
Israel. Ngayon makinig ka sa mga salita ni Yahweh. 2 Ito ang sinabi ni Yahweh ng mga hukbo, 'Natandaan ko kung ano
ang ginawa ng Amalek sa Israel sa paglaban sa kanila sa daan, nang lumabas sila sa Ehipto. 3 Ngayo'y humayo at lusubin
ang Amalek at ganap na lipulin ang lahat ng meron sila. Huwag silang paligtasin subalit patayin ang kapwa lalaki at
babae, bata at sanggol, lalaking baka at tupa, kamelyo at asno."
4 Ipinatawag ni Saul ang mga tao at binilang sila sa lungsod ng Telem: dalawang daang libong naglalakad, at sampung
libong kalalakihan ng Juda. 5 Pagkatapos dumating si Saul sa lungsod ng Amalek at naghintay sa lambak.
6 Pagkatapos sinabi ni Saul sa mga Kenita, "Humayo, umalis, lumabas mula sa mga Amalek, upang hindi ko kayo lipulin
kasama nila. Sapagkat nagpakita kayo ng kagandahang-loob sa lahat ng tao sa Israel, nang dumating sila mula Ehipto."
Kaya lumayo ang mga Kenita mula sa mga Amalek. 7 Pagkatapos nilusob ni Saul ang mga Amalek, mula Avila hanggang sa
layo ng Shur, na nasa silangan ng Ehipto.
8 Pagkatapos dinala niyang buhay si Agag ang hari ng mga Amalek; tuluyan niyang nilipol ang lahat ng mga tao gamit ang
talim ng espada. 9 Subalit itinira ni Saul at ng mga tao si Agag, pati na rin ang pinakamabuti sa mga tupa, mga baka, mga
pinatabang bisiro, at ang mga tupa. Lahat ng bagay na mabuti, hindi nila winasak. Sapagkat ganap nilang winasak ang
anumang bagay na kinasuklaman at walang halaga.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[10] Pagkatapos dumating ang salita ni Yahweh kay Samuel, nagsasabing, [11] "Nalulungkot akong ginawa kong hari si Saul,
dahil tumalikod siya sa pagsunod sa akin at hindi tinupad ang aking mga kautusan." Galit si Samuel; buong gabi siyang
umiyak kay Yahweh.
[12] Bumangon ng maaga si Samuel upang puntahan si Saul. Sinabihan si Samuel, "Dumating si Saul sa Carmel at nagtayo
siya ng isang bantayog sa kanyang sarili, pagkatapos lumihis at nagpatuloy pababa sa Gilgal." [13] Pagkatapos dumating si
Samuel kay Saul, at sinabi ni Saul sa kanya, "Pinagpala ka sa pamamagitan ni Yahweh! Natupad ko na ang utos ni
Yahweh."
[14] Sinabi ni Samuel, "Ano pala itong pag-unga ng mga tupa sa aking mga tainga, at ang ungal ng mga baka na aking
narinig?" [15] Sumagot si Saul, "Dinala nila ang mga ito mula sa mga Amalek. Sapagkat itinira ng mga tao ang pinakamabuti
sa mga tupa at sa mga baka, upang ialay kay Yahweh na iyong Diyos. Ang natitira ay ganap naming winasak." [16]
Pagkatapos sinabi ni Samuel kay Saul, "Sandali lang, at sasabihin ko sa iyo kung ano ang sinabi ni Yahweh sa akin
ngayong gabi." Sinabi ni Saul sa kanya, "Magsalita!"
[17] Sinabi ni Samuel, "Kahit na ikaw ay maliit sa sarili mong paningin, hindi kaba naging pinuno ng mga lipi ng Israel? At
hinirang ka ni Yahweh bilang hari ng Israel; [18] Ipinadala ka ni Yahweh sa iyong sariling paraan at sinabi, "Humayo at
ganap na lipulin ang mga taong makasalanan, ang mga Amalek, at makipaglaban sa kanila hanggang sila ay malipol.' [19]
Bakit hindi mo sinunod ang boses ni Yahweh, subalit sa halip sinamsam mo ang nadambong at gumawa ng masama sa
paningin ni Yahweh?
[20] Pagkatapos sinabi ni Saul kay Samuel, "Sa katunayan ay sinunod ko ang boses ni Yahweh, at pumunta sa daan na
ipinadala ako ni Yahweh. Nabihag ko si Agag, ang hari ng Amalek, at ganap na nilipol ang mga Amalek. [21] Subalit kumuha
ang mga tao ng ilan sa nadambong—mga tupa at mga lalaking baka, ang pinakamabuti sa mga bagay na itinalaga sa
pagkawasak, upang ialay kay Yahweh na inyong Diyos sa Gilgal."
[22] Sumagot si Samuel, "Mas nagagalak ba si Yahweh sa mga handog na susunugin at mga alay, kaysa sa pagsunod sa boses
ni Yahweh? Ang pagsunod ay maigi kaysa sa alay, at ang pakikinig ay maigi kaysa sa taba ng mga lalaking tupa. [23]
Sapagkat ang paghihimagsik ay tulad ng kasalanan ng panghuhula, at pagkasutil at tulad ng kasamaan at katampalasan.
Dahil tinanggihan mo ang salita ni Yahweh, tinanggihan ka rin niya mula sa pagiging hari."
[24] Pagkatapos sinabi ni Saul kay Samuel, "Nagkasala ako; dahil binali ko ang kautusan ni Yahweh at ang iyong mga salita,
dahil takot ako sa mga tao at sinunod ang kanilang boses. [25] Ngayon, pakiusap patawarin ang aking kasalanan, at bumalik
kasama ko upang maaari kong sambahin si Yahweh."
[26] Sinabi ni Samuel kay Saul, "Hindi ako babalik kasama mo; dahil tinanggihan mo ang salita ni Yahweh, at tinanggihan ka
ni Yahweh mula sa pagiging hari sa Israel." [27] Habang patalikod si Samuel upang umalis, hinawakan ni Saul ang tupi ng
kanyang damit at napunit ito.
[28] Sinabi ni Samuel sa kanya, "Kinuha ni Yahweh ang kaharian ng Israel mula sa iyo ngayon at ibinigay ito sa isang kapwa
mo, isa na mas mabuti kaysa sa iyo. [29] Gayundin, ang Lakas ng Israel ay hindi magsisinungaling ni babaguhin ang
kanyang isip; sapagkat siya ay hindi isang tao, na dapat niyang baguhin ang kanyang isip."
[30] Pagkatapos sinabi ni Saul, "Nagkasala ako. Subalit pakiusap parangalan mo ako ngayon sa harapan ng mga
nakakatanda ng aking mga tao at sa harapan ng Israel. Bumaling ka muli kasama ko, para masamba ko si Yahweh na
iyong Diyos." [31] Kaya bumaling muli si Samuel kay Saul, at sinamba ni Saul si Yahweh.
[32] Pagkatapos sinabi ni Saul, "Dalhin si Agag ang hari ng mga Amalek dito sa akin." Pumunta si Agag sa kanya na
nakagapos sa mga kadena at sinabi, "Tiyak na lumipas na ang pait ng kamatayan." [33] Sumagot si Samuel, "Sa
pamamagitan ng iyong espada ginawang walang anak ang mga babae, kaya ang iyong ina ay magiging walang anak
kasama ng mga kababaihan." Pagkatapos tinadtad ni Samuel si Agag ng pira-piraso sa harapan ni Yahweh sa Gilgal.
[34] Pumunta si Samuel sa Rama at umakyat si Saul sa kanyang bahay sa Gibea ni Saul. [35] Hindi nakita ni Samuel si Saul
hanggang sa araw ng kanyang kamatayan, sapagkat nagluksa siya kay Saul. At nalungkot si Yahweh na kanyang
ginawang hari si Saul ng Israel.

Chapter 16

[1] Sinabi ni Yahweh kay Samuel, "Hanggang kailan ka magluluksa para kay Saul, yamang tinanggihan ko siya mula sa
pagiging hari sa Israel? Punuin mo ng langis ang iyong sungay na sisidlan at umalis. Ipapadala kita kay Jesse na taga-
Bethlehem, sapagkat pumili ako para sa aking sarili ng isang hari sa kanyang mga anak na lalaki."
[2] Sinabi ni Samuel, "Paano ako pupunta? Kung marinig ito ni Saul, papatayin niya ako." Sinabi ni Yahweh, "Magdala ka ng
dumalagang baka at sabihin, 'Pumarito ako para mag-alay kay Yahweh.' [3] Tawagin mo si Jesse para mag-alay, at ipapakita
ko sa iyo kung ano ang iyong gagawin. Bubuhusan mo ng langis para sa akin ang isa na sasabihin ko sa iyo."
[4] Ginawa ni Samuel ang sinabi ni Yahweh at pumunta sa Bethlehem. Nanginginig ang mga nakakatanda ng lungsod
habang sinasalubong siya at sinabi, "Pumarito ka ba para sa kapayapaan?" [5] Sinabi niya, "Sa kapayapaan; naparito ako
upang mag-alay kay Yahweh. Italaga ang iyong sarili kay Yahweh para sa alay at sumama kayo sa akin." At itinalaga niya
si Jesse at ang kanyang mga anak na lalaki kay Yahweh, at pagkatapos tinawag niya sila sa pag-aalay.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

6 Nang dumating sila, tumingin siya kay Eliab at sinabi niya sa kanyang sarili na ang pinili ni Yahweh ay tunay na
nakatindig sa harapan niya. 7 Ngunit sinabi ni Yahweh kay Samuel, "Huwag kang tumingin sa kanyang panlabas na anyo,
o sa taas ng kanyang tindig; dahil tinanggihan ko siya. Sapagka't hindi tumitingin si Yahweh katulad nang pagtingin ng
tao; sa panlabas na anyo tumitingin ang tao, ngunit sa puso tumitingin si Yahweh."
8 Pagkatapos tinawag ni Jesse si Abinadab at pinaraan sa harapan ni Samuel. At sinabi ni Samuel, "Hindi rin siya ang
pinili ni Yahweh." 9 Pagkatapos pinaraan ni Jesse si Samma. At sinabi ni Samuel, "Hindi rin siya ang pinili ni Yahweh." 10
Pinaraan ni Jesse ang pito sa kanyang mga anak na lalaki sa harapan ni Samuel. At sinabi ni Samuel kay Jesse, "Hindi
pinili ni Yahweh ang sinuman sa mga ito."
11 Pagkatapos sinabi ni Samuel kay Jesse, "Narito ba lahat ng iyong mga anak na lalaki?" Sumagot siya, "Natitira pa ang
bunso, ngunit nagpapastol siya ng mga tupa." Sinabi ni Samuel kay Jesse, "Ipasundo siya; sapagka't hindi tayo uupo
hanggang sa dumating siya rito." 12 Nagpadala si Jesse at ipinasundo siya. Ngayon ang binatilyong ito ay malusog at may
magandang mga mata at makisig na anyo. Sinabi ni Yahweh, "Tumayo ka, buhusan mo siya ng langis; sapagka't siya na
iyon."
13 Pagkatapos kinuha ni Samuel ang sungay ng langis at binuhusan siya sa gitna ng kanyang mga kapatid na lalaki. Mula
sa araw na iyon lumukob ang Espiritu ni Yahweh kay David. Pagkatapos bumangon si Samuel at pumunta sa Rama.
14 Ngayon ang Espiritu ni Yahweh ay umalis na kay Saul, at sa halip isang masamang espiritu na mula kay Yahweh ang
bumagabag sa kanya. 15 Sinabi ng lingkod ni Saul sa kanya, "Tingnan mo, isang masamang espiritu mula sa Diyos ang
bumabagabag sa iyo. 16 Hayaang mo na ang aming panginoon ang mag-utos sa iyong mga alipin na nasa iyong harapan na
humanap ng isang taong may kasanayang tumugtog ng alpa. At kapag nasa iyo ang masamang espiritu na mula sa Diyos,
patutugtugin niya ito at bubuti ang pakiramdam mo."
17 Sinabi ni Saul sa kanyang mga lingkod, "Maghanap kayo para sa akin ng makakatugtog nang mabuti at dalhin siya sa
akin." 18 Pagkatapos isa sa mga binata ang sumagot, at sinabi, "Nakita ko ang anak na lalaki ni Jesse na taga-Bethlehem, na
bihasa sa panunugtog, isang malakas, matapang na lalaki, isang lalaking mandirigma, matalino sa pananalita, isang
makisig na lalaki; at kasama niya si Yahweh." 19 Kaya't nagpadala ng mga mensahero si Saul kay Jesse, at sinabi, "Ipadala
mo sa akin ang anak mong si David, na kasama ng mga tupa."
20 Kumuha si Jesse ng isang asnong may kargang tinapay, isang sisidlan ng alak, at isang batang kambing, at ipinadala sila
sa pamamagitan ng kanyang anak na si David kay Saul. 21 Pagkatapos pumunta si David kay Saul at naglingkod sa kanya.
Labis siyang minahal ni Saul, at siya ay naging tagadala ng kanyang baluti.
22 Ipinasabi ni Saul kay Jesse, "Hayaang mong tumayo si David sa harapan ko, sapagkat nakasumpong siya ng biyaya sa
aking paningin." 23 Sa tuwing na kay Saul ang masamang espiritu na mula sa Diyos, kinukuha ni David ang alpa at
tinutugtog ito. Kaya nagiginhawahan si Saul at bumubuti, at aalis sa kanya ang masamang espiritu.

Chapter 17

1 Ngayon tinipon ng mga Filisteo ang kanilang mga hukbo para sa labanan. Nagtipon sila sa Soco, na nabibilang sa Juda.
Nagkampo sila sa pagitan ng Soco at Azeka, sa Epesdammim.
2 Nagtipon at nagkampo si Saul at ang kalalakihan ng Israel sa lambak ng Ela, at nagsihanay upang makipaglaban sa mga
Filisteo. 3 Nakatayo ang mga Filisteo sa isang bundok sa kabilang dako at nakatayo naman ang mga Israelita sa isang
bundok sa kabilang dako na may isang lambak ang nakapagitan sa kanila.
4 Isang malakas na tao ang lumabas mula sa kampo ng mga Filisteo, isang taong nagngangalang Goliat na mula sa Gat, na
ang tangkad ay anim na kubit at isang dangkal. 5 Mayroon siyang isang salakot na tanso sa kanyang ulo, at nasusuutan
siya ng isang baluti sa katawan. Tumitimbang ang baluti ng limang libong siklong tanso.
6 Mayroon siyang tansong baluti sa kanyang mga binti at isang sibat na tanso sa pagitan ng kanyang mga balikat. 7 At ang
hawakan ng kanyang sibat ay malaki, na may isang silong panghabi para sa paghahagis nito gaya ng tali sa isang
panghabi ng manghahabi. Tumitimbang ang ulo ng kanyang sibat ng anim na raang siklong bakal. Ang kanyang tagadala
ng kalasag ay nauuna sa kanya.
8 Tumayo siya at sumigaw sa mga hukbo ng Israel, "Bakit kayo lumabas para humanay sa pakikipaglaban? Hindi ba ako
isang Filisteo, at hindi ba kayo mga lingkod ni Saul? Pumili kayo ng isang lalaki para sa inyong sarili at hayaan siyang
bumaba rito sa akin. 9 Kung kaya niya akong labanan at mapatay ako, sa gayon magiging mga alipin ninyo kami. Ngunit
kung matalo at mapatay ko siya, sa gayon magiging mga lingkod namin kayo at maglingkod sa amin."
10 Muling sinabi ng Filisteo, "Hinahamon ko ang mga hukbo ng Israel ngayon. Bigyan ninyo ako ng isang tao para
makapaglaban kami." 11 Nang marinig ni Saul at ng buong Israel ang sinabi ng Filisteo, pinanghinaan sila ng loob at labis
na natakot.
12 Ngayon si David ay anak ng Efrateo ng Betlehem sa Juda, na nagngangalang Jesse. Mayroong siyang walong anak na
lalaki. Isang matandang lalaki si Jesse sa panahon ni Saul, higit sa gulang sa mga kalalakihan. 13 Sumunod ang tatlong
anak ni Jesse kay Saul sa pakikipaglaban. Ang pangalan ng tatlong anak niyang lalaki na sumama sa labanan ay sina
Eliab ang panganay, pangalawa sa kanya si Abinadab, at ang pangatlo ay si Shamma.

14 Si David ang bunso. Sumunod kay Saul ang tatlong pinakamatanda. 15 Ngayon nagpapabalik-balik si David sa pagitan ng
hukbo ni Saul at ng mga tupa ng kanyang ama sa Betlehem, upang pakainin ang mga ito. 16 Lumalapit sa umaga at gabi
ang malakas na taong Filisteo sa loob ng apatnapung araw upang iharap ang kanyang sarili sa labanan.
17 Pagkatapos sinabi ni Jesse sa kanyang anak na si David, "Dalahan mo ang iyong mga kapatid ng epa ng butil na
sinangag at itong sampung tinapay at dalhin agad ang mga ito sa kampo para sa iyong mga kapatid mo. 18 Dalahin mo din
ang sampung kesong ito sa kapitan ng kanilang libo. Tingnan mo kung ano ang kalagayan ng iyong mga kapatid na lalaki
at magdala ka pabalik ng ilang patunay na mabuti ang kanilang kalagayan.
19 Kasama ni Saul ang iyong mga kapatid at lahat ng kalalakihan ng Israel sa lambak ng Ela, na nakikipaglaban sa mga
Filisteo." 20 Bumangon si David ng maaga kinaumagahan at iniwan ang kawan ng tupa sa pangangalaga ng isang pastol.
Kinuha niya ang mga gamit at umalis, gaya ng iniutos ni Jesse sa kanya. Pumunta siya sa kampo habang lumalabas ang
hukbo sa larangan ng digmaan na isinisigaw ang sigaw pandigma. 21 At nagsihanay ang Israel at mga Filisteo para sa
labanan, hukbo laban sa hukbo.
22 Iniwan ni David ang kanyang mga dala sa tagapag-ingat ng mga gamit, tumakbo sa mga hukbo, at binati ang kanyang
mga kapatid. 23 Habang nakikipag-usap siya sa kanila, lumabas mula sa hukbo ng Filisteo ang isang malakas na tao, ang
taga-Filisteo ng Gat, na Goliat ang pangalan, at sinabi ang ganoon ding mga salita. 24 At narinig ni David ang mga ito. Nang
makita ng lahat ng kalalakihan ng Israel ang lalaki, tumakas sila mula sa kanya at takot na takot sila.
25 Sinabi ng mga kalalakihan ng Israel, "Nakita ba ninyo ang taong dumating dito? Naparito siya upang hamunin ang
Israel. At bibigyan ng hari ng maraming kayamanan ang taong makakapatay sa kanya, ibibigay sa kanya ang kanyang
anak na babae para mapangasawa, at hindi na pababayarin ang sambahayan ng kanyang ama mula sa pagpapabuwis sa
Israel."
26 Sinabi ni David sa mga kalalakihang nakatayo sa tabi niya, "Ano ang gagawin sa taong makakapatay sa Filisteong ito at
mag-aalis ng kahihiyan mula sa Israel? Sino ang hindi tuling Filisteo ito na humahamon sa mga hukbo ng buhay na
Diyos?" 27 Pagkatapos inulit ng mga tao kung ano ang kanilang sinasabi at sinabihan siya, "Ganito ang gagawin sa taong
makakapatay sa kanya."
28 Narinig ng kanyang pinakamatandang kapatid na si Eliab nang nakipag-usap siya sa mga kalalakihan. Nag-alab ang
galit ni Eliab laban kay David, at sinabi niya, "Bakit ka pumunta dito? Kanino mo iniwan ang ilang tupa na nasa desyerto?
Alam ko ang iyong pagmamataas, at ang katusuhan sa iyong puso; dahil pumunta ka dito upang makita mo ang labanan."
29 Sinabi ni David, "Ano ang nagawa ko ngayon? Hindi ba isang tanong lang iyon?" 30 Tumalikod siya sa kanya tungo sa iba,
at nagsalita sa ganoon ding paraan. Sumagot ang mga tao ng parehong bagay gaya ng kanina.
31 Nang marinig ang mga salitang sinabi ni David, inulit ng mga sundalo ang mga ito kay Saul, at ipinatawag niya si David.
32 Pagkatapos sinabi ni David kay Saul, "Hayaang walang puso ang mabigo dahil sa Filisteong iyon; pupunta ang iyong
lingkod at makikipaglaban sa Filisteong ito." 33 Sinabi ni Saul kay David, "Hindi mo kayang pumunta sa Filisteong iyon
para makipaglaban sa kanya; sapagkat isang kabataan ka lamang, at isa siyang taong mandirigma mula sa kanyang
kabataan."
34 Pero sinabi ni David kay Saul, "Isang tagapangalaga ng tupa ng kanyang ama ang iyong lingkod. Kapag dumating ang
isang leon o oso at kinuha ang isang kordero sa kawan, 35 hinahabol ko ito at sinasalakay ito, at inililigtas ito mula sa
kanyang bibig. At kapag lumaban ito sa akin, hinuhuli ko ito sa kanyang balbas, hinahampas at pinapatay ito.
36 Parehong pinatay ng iyong lingkod ang isang leon at isang oso. Ang hindi tuling Filisteong ito ay magiging tulad ng isa
sa kanila, yamang hinahamon niya ang mga hukbo ng buhay na Diyos."
37 Sinabi ni David, "Iniligtas ako ni Yahweh mula sa pangalmot ng leon at mula sa pangalmot ng oso. Ililigtas niya ako
mula sa kamay ng Filisteong ito." Pagkatapos sinabi ni Saul kay David, "Humayo ka, at sumaiyo nawa si Yahweh." 38
Dinamitan ni Saul si David ng kanyang baluti. Inilagay niya ang isang turbanteng tanso sa kanyang ulo, at dinamitan niya
siya ng isang baluti sa katawan.
39 Ibinigkis ni David ang kanyang espada sa kanyang baluti. Pero hindi na siya makalakad, dahil hindi siya nasanay sa
mga ito. Pagkatapos sinabi ni David kay Saul, "Hindi ako makakalaban gamit ang mga ito, sapagka't hindi ako nasanay sa
mga ito." Kaya hinubad ni David ang mga ito. 40 Kinuha niya ang kanyang tungkod at pumili ng limang makinis na bato
mula sa batis; inilagay niya ang mga ito sa kanyang supot pangpastol. Nasa kanyang kamay ang kanyang tirador habang
lumalapit siya sa Filisteo.
41 Dumating ang Palestina at lumapit kay David, kasama ang tagadala ng kanyang kalasag sa kanyang harapan. 42 Nang
tumingin sa palibot ang Palestina at nakita si David, kinamuhian niya siya, sapagka't isa lamang siyang bata, at malusog
na may isang magandang anyo. 43 Pagkatapos sinabi ng Palestina kay David, "Isa ba akong aso, na pumarito kang may
dalang tungkod?" At isinumpa ng Palestina si David sa pamamagitan ng kanyang mga diyos.
44 Sinabi ng Filisteo kay David, "Lumapit ka sa akin, at ibibigay ko ang iyong laman sa mga ibon sa kalangitan at sa mga
mababanigs na hayop ng parang." 45 Sumagot si David sa Filisteo, "Pumarito ka sa akin na may isang espada, isang sibat,
at isang mahabang sibat. Ngunit pumarito ako sa iyo sa pangalan ni Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng mga hukbo ng
Israel, na iyong kinamumuhian.
46 Ngayon, bibigyan ako ni Yahweh ng tagumpay laban sa iyo, at papatayin kita at aalisin ang iyong ulo mula sa iyong
katawan. Ngayon ibibigay ko ang mga patay na katawan ng hukbong Filisteo sa mga ibon ng kalangitan at sa mababangis
na mga hayop ng mundo, upang malaman ng lahat ng mundo na may Diyos ang Israel, 47 at upang malaman ng lahat ng

nagtitipong ito na hindi nagbibigay ng tagumpay si Yahweh gamit ang espada o sibat. Sapagka't ang pakikipaglaban ay kay Yahweh, at ibibigay niya kayo sa aming mga kamay."
[48] Nang tumayo ang Filisteo at lumapit kay David, sa gayon tumakbo ng mabilis si David patungo sa hukbo ng mga
kaaway upang salubungin siya. [49] Isinuot ni David ang kanyang kamay sa kanyang supot, kumuha ng isang bato mula rito,
tinirador ito, at tinamaan ang Filisteo sa kanyang noo. Bumaon ang bato sa noo ng Filisteo, at sumubsob ang kanyang
mukha sa lupa.
[50] Tinalo ni David ang ang Palestina gamit ang isang tirador at isang bato. Tinamaan niya ang ang Palestina at pinatay
siya. Walang espada sa kamay ni David. [51] Pagkatapos tumakbo si David at tumayo sa ibabaw ng Palestina at kinuha ang
kanyang espada, binunot sa lagayan ng kaniyang espada, pinatay siya, at pinugot ang kanyang ulo gamit ito. Nang makita ng mga Filisteo na patay na ang kanilang malakas na lalaki, tumakas sila.
[52] Pagkatapos sumigaw ang mga kalalakihan ng Israel at Juda, at hinabol nila ang mga Filisteo hanggang sa lambak at mga
tarangkahan ng Ekron. Nakahandusay ang mga patay na Filisteo sa daan patungong Shaaraim, hanggang sa Gat at sa
Ekron. [53] Bumalik ang mga tao ng Israel mula sa pagtugis sa mga Filisteo, at ninakawan ang kanila kampo. [54] Kinuha ni
David ang ulo ng Filisteo at dinala ito sa Jerusalem, ngunit nilagay niya ang kanyang baluti sa kanyang tolda.
[55] Nang makita ni Saul si David na lumabas laban sa mga Filisteo, sinabi niya kay Abner, ang kapitan ng hukbo, "Abner,
kaninong anak ang binatang ito?" Tumugon si Abner, "Habang nabubuhay ka, hari, hindi ko alam." [56] Sinabi ng hari,
"Tanungin ninyo kung sino ang maaaring nakakaalam, kung kaninong anak ang binata."
[57] Nang makabalik si David mula sa pagpatay sa Filisteo, pinuntahan siya ni Abner at dinala sa harapan ni Saul na dala
ang ulo ng Palestina sa kanyang kamay. [58] Sinabi ni Saul sa kanya, "Kaninong anak ka, binata?" At sumagot si David, "Anak ako ng iyong lingkod na si Jesse na taga-Bethlehem."

Chapter 18

[1] Nang matapos siyang makipag-usap kay Saul, ibinigkis ang kaluluwa ni Jonatan sa kaluluwa ni David, at minahal ni
Jonatan si David bilang kanyang sariling kaluluwa. [2] Kinuha ni Saul si David na maglingkod sa kanya sa araw na iyon;
hindi niya siya hinayaang bumalik sa bahay ng kanyang ama.
[3] Pagkatapos gumawa ng pakikipagkaibigang kasunduan sina Jonatan at David dahil minahal siya ni Jonatan na parang
kanyang sariling kaluluwa. [4] Hinubad ni Jonatan ang kanyang balabal na kanyang isinuot at ibinigay ito kay David
kasama nang kanyang sandata, kanyang espada, pana at sinturon.
[5] Pumupunta si David saan man siya ipadala ni Saul at nagtatagumpay siya. Itinalaga siya ni Saul bilang pinuno sa kalalakihang mandirigma. Nakakalugod ito sa paningin ng lahat ng tao at sa paningin din ng mga lingkod ni Saul.
[6] Sa kanilang pag-uwi mula sa pagtalo sa mga Filisteo, pumunta ang mga kababaihang nagmula sa lahat ng lungsod ng Israel, na nag-aawitan at nagsasayawan, para salubungin si Haring Saul, na may tamburin, kagalakan, at mga
instrumentong pangmusika. [7] Nag-aawitan ang kababaihan habang tumutugtog; inawit nila: "Pinatay ni Saul ang kanyang
libu-libo, at si David ang kanyang sampung libo."
[8] Galit na galit si Saul at hindi nakalugod sa kanya ang awiting ito. Sinabi niya, "Ipinagpalagay nila kay David ang sampung libo, pero ang ipinagpalagay nila sa akin ay libu-libo lamang. Ano pa ang kanyang makukuha kundi ang
kaharian?" [9] At patuloy na minasdan ni Saul si David na may paghihinala mula sa araw na iyon.
[10] Kinabukasan sumugod ang mapanirang espiritu kay Saul mula sa Diyos. At nagsisigaw siya sa loob ng bahay. Kaya tumugtog si David ang kaniyang instrumento, gaya ng kanyang ginagawa bawat araw. Hawak ni Saul ang sibat sa
kanyang kamay. [11] Inihagis ni Saul ang sibat, sapagkat iniisip niya, "Aking itutusok si David sa dingding." Ngunit tumakas
si David mula sa presensiya ni Saul dalawang ulit sa ganitong paraan. [12] Natakot si Saul kay David, dahil kasama niya si
Yahweh, ngunit hindi na kasama ni Saul.
[13] Kaya pinaalis siya ni Saul mula sa kanyang presensiya at hinirang siya na isang kumander ng isang libo. Sa ganitong
paraan, lumalabas si David at pumupunta sa mga tao. [14] Sumasagana si David sa lahat ng kanyang paraan, sapagkat
kasama niya si Yahweh.
[15] Nang makita ni Saul na sumagana siya, tumayo siya nang may pagkamangha sa kanya. [16] Pero minahal ng buong Israel
at Juda si David dahil lumalabas siya at pumunta sa kanilang harapan.
[17] Pagkatapos sinabi ni Saul kay David, "Narito ang aking panganay na anak na babae, si Merab. Ibibigay ko siya sa iyo bilang asawa. Magpakatapang ka lamang para sa akin at lumaban sa labanan ni Yahweh." Sapagkat inisip ni Saul,
"Huwag hayaang pagbuhatan ko siya ng kamay, ngunit hayaang pagbuhatan siya ng kamay ng mga taga-Filisteo." [18] Sinabi
ni David kay Saul, "Sino ako? At ano ang aking buhay, o pamilya ng aking ama sa Israel, na dapat akong maging manugang ng hari?"
[19] Ngunit sa panahon nang si Merab, ang anak na babae ni Saul, ay dapat ibinigay sana kay David, ibinigay siya bilang asawa kay Adreil na taga-Meholat.
[20] Pero minahal ni Mical, na anak na babae ni Saul si David. Sinabihan nila si Saul at nakalugod ito sa kanya. [21] Pagkatapos
inisip ni Saul, "Ibibigay ko siya sa kanya, upang siya'y maging bitag sa kanya, at upang ang kamay ng mga taga-Filisteo ay

maging laban sa kanya." Kaya sinabi ni Saul kay David sa pangalawang pagkakataon, "Ikaw ang aking magiging manugang na lalaki."
[22] Inutusan ni Saul ang kanyang mga lingkod, "Palihim ninyong kausapin si David at sabihin, 'Tingnan mo, kinasisiyahan ka ng hari, at mahal ka ng lahat niyang mga lingkod. Ngayon nga, magiging manugang na lalaki ka ng hari.'"
[23] Kaya sinabi ng mga lingkod ni Saul kay David ang mga salitang ito. At sinabi ni David, "Maliit na bagay lang ba sa inyo ang maging manugang ng hari, yamang isa akong dukha, at kaunti ang kabuluhan?"
[24] Iniulat ng mga lingkod ni Saul ang mga salitang ito na sinabi ni David.
[25] At sinabi ni Saul, "Ganito ang inyong sasabihin kay David, 'Hindi naghahangad ang hari ng anumang dote, isang daang pinagtulian ng mga Filisteo lamang, upang mapaghigantihan ang mga kaaway ng hari.'" Ngayon iniisip ni Saul na mahulog si David sa kamay ng mga Filisteo.
[26] Nang sinabi ng mga lingkod ang mga salitang ito kay David, nakalugod ito kay David na maging manugang ng hari.
[27] Bago lumipas ang mga araw na iyon, humayo si David kasama ang kanyang mga tauhan at pumatay ng dalawang daang Filisteo. Dinala ni David ang kanilang pinagtulian, at ibinigay ang mga ito ng buong bilang sa hari, upang maging manugang siya ng hari. Kaya ibinigay ni Saul ang kanyang anak na si Mical sa kanya bilang asawa.
[28] At nakita at nalaman ni Saul na si Yahweh ay kasama ni David. Minahal siya ni Mical, ang anak na babae ni Saul.
[29] Mas lalong natakot si Saul kay David. Patuloy na naging kaaway ni Saul si David.
[30] Kaya lumabas ang mga prinsipe ng Filisteo para sa digmaan, at sa tuwing lumalabas sila, nagtatagumpay si David kaysa sa lahat na mga lingkod ni Saul, kaya ang kanyang pangalan ay binigyan ng mataas na paggalang.

Chapter 19

[1] Sinabi ni Saul sa kanyang anak na si Jonatan at sa lahat ng kanyang mga lingkod na kailangan nilang patayin si David. Pero nalugod ng labis si Jonatan kay David, anak na lalaki ni Saul.
[2] Kaya sinabi ni Jonatan kay David, "gusto kang patayin ng aking amang si Saul. Kaya maging handa sa umaga at magtago sa isang lihim na lugar.
[3] Lalabas ako at tatayo sa tabi ng aking ama sa bukirin kung nasaan ka, at makikipag-usap ako sa aking ama tungkol sa iyo. Kung may malaman akong anumang bagay, sasabihin ko sa iyo."
[4] Nagsalita ng magandang bagay si Jonatan patungkol kay David sa kanyang ama na si Saul at sinabi sa kanyang, "Huwag mong hayaang magkasala ang hari laban sa kanyang lingkod na si David. Sapagkat hindi siya nagkasala laban sa iyo, at nagdala ng kabutihan sa iyo ang kanyang mga gawa.
[5] Sapagkat ipinagsapalaran niya ang kanyang buhay at pinatay ang taga-Filisteo. Nagdala ng malaking tagumpay si Yahweh para sa buong Israel. Nakita mo ito at nagalak ka. Bakit ka magkakasala laban sa walang salang dugo sa pamamagitan ng pagpatay kay David nang walang dahilan?"
[6] Nakinig si Saul kay Jonatan. Sumumpa si Saul, "Habang nabubuhay si Yahweh, hindi ko siya papatayin."
[7] Pagkatapos tinawag ni Jonatan si David, sinabi ni Jonatan ang lahat ng mga bagay na ito. Dinala ni Jonatan si David kay Saul, at nasa piling niya siya tulad ng dati.
[8] At may digmaan muli. Humayo si David at nakipaglaban sa mga Filisteo at tinalo sila sa isang matinding patayan. Tumakas sila sa kanya.
[9] Isang mapaminsalang espiritu mula kay Yahweh ang pumunta kay Saul habang nakaupo siya sa kanyang tahanan na may sibat sa kanyang kamay, at habang nagpapatugtog si David ng kanyang panugtog.
[10] Sinubukang itusok ni Saul si David sa pader gamit ang sibat, ngunit nakaalis siya mula sa presensiya ni Saul, kaya naitusok ni Saul ang sibat sa pader. Lumayo at tumakas si David ng gabing iyon.
[11] Nagpadala si Saul ng mga mensahero sa sambahayan ni David upang bantayan siya ng sa ganun maaari niya siyang mapatay sa umaga. Sinabi sa kanya ni Mical, asawa ni David, "Kung hindi mo ililigtas ang iyong sarili ngayong gabi, bukas mapapatay ka."
[12] Kaya pinababa ni Mical si David sa bintana. Umalis siya at lumayo at tumakas.
[13] Kumuha si Mical ng isang sambahayang diyus-diyosan at nilagay ito sa kama. Pagkatapos naglagay siya ng isang unan na gawa sa buhok ng kambing sa ulunan nito, at tinakpan ito gamit ang mga damit.
[14] Nang magpadala si Saul ng mga mensahero para kunin si David, sinabi niyang, "May sakit siya."
[15] Pagkatapos nagpadala si Saul ng mga mensahero upang tingnan si David; sinabi niya, "Dalhin ninyo siya sa akin sa kama, upang mapatay ko siya."
[16] Nang pumasok ang mga mensahero, masdan, nasa kama ang sambahayang diyus-diyosan kasama ng unan na buhok ng kambing sa uluhan nito.
[17] Sinabi ni Saul kay Mical, "Bakit mo ako nililinlang at hinayaang umalis ang aking kaaway, kaya nakatakas siya?" Sinagot ni Mical si Saul, "Sinabi niya sa akin, 'Hayaan akong makaalis. Bakit kailangan kitang patayin?'"
[18] Ngayon lumayo si David at tumakas, at nagtungo kay Samuel sa Rama at sinabi sa kanya ang lahat ng ginawa ni Saul sa kanya. Pagkatapos nagtungo at nanatili siya at si Samuel sa Naiot.
[19] Sinabi ito kay Saul, na sinasabing, "Tingnan mo, nasa Naiot si David sa Rama."
[20] Pagkatapos nagpadala si Saul ng mga mensahero upang hulihin si David. Nang makita nila ang samahan ng mga propetang nanghuhula, at tumatayo si Samuel bilang kanilang pinuno, nagtungo ang Espiritu ng Diyos sa mga mensahero ni Saul, at nanghula din sila.
[21] Nang masabihan si Saul nito, nagpadala siya ng ibang mga mensahero at nanghula din sila. Kaya nagpadala muli si Saul ng mga mensahero sa ikatlong pagkakataon, at nanghula din sila.
[22] Pagkatapos nagtungo din siya sa Rama at dumating sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

malalim na balon na nasa Secu. Tinanong niya, "Nasaan sina Samuel at David?" Mayroong nagsabing, "Tingnan, nasa
Naiot sila sa Rama."
[23] Nagpunta si Saul sa Naiot sa Rama. At dumating din ang Espiritu ng Diyos sa kanya, at nanghula siya sa pagpunta niya,
hanggang sa makabalik siya sa Naiot sa Rama. [24] At inalis niya din ang kanyang mga damit, at nanghula din siya sa
harapan ni Samuel at humigang hubad sa buong araw at buong gabing iyon. Dahil dito sinabi nilang, "Kabilang na din ba
si Saul sa mga propeta?"

Chapter 20

[1] Pagkatapos tumakas si David mula Naiot sa Rama at dumating at sinabi kay Jonatan, "Ano ang nagawa ko? Ano ang
aking kasamaan? Ano ang kasalanan ko sa harap ng iyong ama, na gustong kunin ang aking buhay?" [2] Sinabi ni Jonatan
kay David, "Malayong mangyari iyon; hindi ka mamamatay. Walang ginawa ang aking ama malaki man o maliit na hindi
sinasabi sa akin. Bakit kailangang itago ng aking ama ang bagay na ito mula sa akin? Hindi ganoon."
[3] Gayunman nangako muli si David at sinabing, "Alam na alam ng iyong ama na nakasumpong ako ng pabor sa iyong
paningin. Nasabi niyang, 'Huwag hayaang malaman ito ni Jonatan, o magluluksa siya.' Ngunit tunay nga na habang
nabubuhay si Yahweh, at habang nabubuhay ka, may isang hakbang lamang sa pagitan ko at ng kamatayan."
[4] Pagkatapos sinabi ni Jonatan kay David, Anuman ang sabihin mo, gagawin ko para sa iyo." [5] Sinabi ni David kay Jonatan,
"Bukas ang bagong buwan at kailangan kong umupo para kumain kasama ng hari. Ngunit hayaan mo akong makaalis
upang makapagtago ako sa bukirin hanggang sa ikatlong araw nang gabi.
[6] Kung talagang nangungulila ang ama mo sa akin, sa gayon, sabihin mo, 'Taimtim na humingi ng pahintulot na umalis si
David sa akin upang makatakbo siya sa Bethlehem na kanyang lungsod; dahil taon ng pag-aalay ngayon doon para sa
buong pamliya.' [7] Kung sasabihin niyang, 'Mabuti iyon,' magkakaroon ng kapayapaan ang iyong lingkod. Ngunit kung
sobrang galit siya, kung ganoon, nakapagpasiya na siya sa kasamaan.
[8] Kaya makitungo ka ng may kabutihan sa iyong lingkod sa tipan ni Yahweh sa iyo. Pero kung may kasalanan ka sa akin,
ikaw mismo ang pumatay sa akin; sapagkat bakit mo naman ako dadalhin sa iyong ama?" [9] Sinabi ni Jonatan, "Malayo
nawa ito sa iyo! Kung malalaman kong ipinasya ng aking ama na dumating sa iyo ang kapahamakan, hindi ko ba
sasabihin sa iyo?"
[10] Pagkatapos sinabi ni David kay Jonatan, "Sino ang magsasabi sa akin kung may pagkakataon na sagutin ka ng iyong
ama ng magaspang?" [11] Sinabi ni Jonatan kay David, "Halika, magtungo tayo palabas ng bukirin." At sabay silang lumabas
ng bukirin.
[12] Sinabi ni Jonatan kay David, "Maging saksi nawa si Yahweh, ang Diyos ng Israel. Kapag tinanong ko ang aking ama sa
mga panahong ito bukas o sa ikatlong araw, kung may magandang kalooban kay David, hindi ko ipapadala at ipaalam ito
sa iyo? [13] Kung makakalugod sa aking ama na saktan ka, gawin nawa ni Yahweh kay Jonatan at mas higit pa din kung
hindi ko ipapaalam ito sa iyo at papaalisin kita, upang makahayo ka nang payapa. Sumaiyo nawa si Yahweh, gaya ng
kasama niya ang aking ama.
[14] Kung buhay pa rin ako, hindi mo ba ipapakita sa akin ang tipan ng katapatan ni Yahweh, upang hindi ako mamatay? [15]
At huwag mong tuluyang putulin ang iyong tipan ng katapatan mula sa aking bahay, nang dapat pinutol na ni Yahweh
ang bawat isa sa mga kalaban ni David mula sa balat ng lupa." [16] Kaya gumawa si Jonatan ng isang tipan sa bahay ni
David at sinabing, "Mangailangan nawa si Yahweh ng isang pagtatala mula sa kamay ng mga kalaban ni David."
[17] Ipinagawa muli ni Jonatan si David ng pangako dahil sa pagmamahal na mayroon siya sa kanya, dahil minahal niya
siya gaya ng pagmamahal niya sa kanyang sariling kaluluwa. [18] Pagkatapos sinabi ni Jonatan sa kanya, "Bagong buwan
bukas. Hahanapin ka dahil walang uupo sa iyong upuan. [19] Kapag nakapanatili ka na ng tatlong araw, bumaba ng
mabilisan at pumunta sa lugar kung saan ka nagtago noong nangyari ang usapin at manatili sa may bato ng Ezel.
[20] Papana ako ng tatlong palaso sa gilid nito, na para bang pumapana ako sa isang patamaan. [21] At ipapadala ko ang aking
binata at sabihin sa kanyang, 'Humayo kayo at hanapin ang mga palaso.' Kung sasabihin ko sa binatang, 'Tingnan ninyo,
nasa gilid mo ang mga palaso; kunin ang mga ito," pagkatapos pumarito kayo; dahil magkakaroon ng kaligtasan para sa
iyo at hindi kapahamakan, habang nabubuhay si Yahweh.
[22] Ngunit kung sasabihin ko sa binatang, 'Tingnan mo, nasa likod mo ang mga palaso,' kung ganoon humayo sa iyong
pupuntahan, dahil pinaalis ka ni Yahweh. [23] Para naman sa usapang nagsalita ka at ako, tingnan mo, nasa pagitan natin si
Yahweh magpakailanman."'
[24] Kaya itinago ni David ang kanyang sarili sa bukirin. Noong dumating ang bagong buwan, umupo ang hari para kumain
ng pagkain. [25] Umupo ang hari sa kanyang upuan, gaya ng dati, sa upuan sa may pader. Tumayo si Jonatan at umupo si
Abner sa tabi ni Saul. Ngunit walang nakaupo sa lugar ni David.
[26] Gayunman walang sinabing anumang bagay si Saul sa araw na iyon dahil inisip niyang, "May nangyari sa kanya. Hindi
siya malinis; tiyak na hindi siya malinis." [27] Ngunit sa ikalawang araw, ang araw matapos ang bagong buwan, walang
nakaupo sa upuan ni David. Sinabi ni Saul sa kanyang anak na lalaking si Jonatan, "Bakit hindi dumating sa kainan ang
anak na lalaki ni Jesse, maging kahapon o ngayon?"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[28] Sumagot si Jonatan kay Saul, "taimtim na humingi ng pahintulot si David mula sa akin na makapunta sa Bethlehem. [29]
Sinabi niya, 'Pakiusap hayaan akong makaalis. Dahil may pag-aalay ang aming pamilya sa lungsod at inutusan ako ng aking kapatid na lalaki na pumaroon. Ngayon, kung nakasumpong ako ng pabor sa iyong paningin, pakiusap hayaan akong makaalis at makita ang aking mga kapatid na lalaki.' Sa kadahilanang ito hindi siya pumunta sa mesa ng hari."
[30] Pagkatapos nag-alab ang galit ni Saul laban kay Jonatan at sinabi niya sa kanya, "Ikaw na anak ng isang tampalasan, suwail na babae! Hindi ko ba alam na pinili mo ang anak na lalaki ni Jesse sa sarili mong kahihiyan at sa kahihiyan ng
kahubaran ng iyong ina? [31] Dahil habang nabubuhay sa mundo ang anak na lalaki ni Jesse, hindi ikaw ni ang iyong kaharian ang maitatatag. Ngayon, ipadala mo siya at dalhin mo siya sa akin sapagkat tiyak na dapat siyang mamatay."
[32] Sinagot ni Jonatan si Saul na kanyang ama, "Sa anong kadahilanan dapat siyang ipapatay? Ano ang kanyang nagawa?" [33]
Pagkatapos hinagis ni Saul ang kanyang sibat upang patayin siya. Kaya alam ni Jonatan na gustong-gustong ipapatay ng
kanyang ama si David. [34] Tumayo si Jonatan sa mesa na sobrang galit at hindi kumain ng pagkain sa ikalawang araw ng buwan dahil nagluksa siya para kay David dahil hindi siya ginalang ng kanyang ama.
[35] Kinaumagahan, lumabas si Jonatan papunta sa bukirin sa tipanan kay David at isang binata ang kasama niya. [36] Sinabi
niya sa kanyang binata, "Tumakbo ka at hanapin ang mga palasong ipinana ko." At sa pagtakbo ng binata, pumana siya
ng isang palaso sa unahan niya. [37] Nang dumating ang binata sa lugar kung saan nahulog ang palaso na pinana ni Jonatan, tinawag ni Jonatan ang binata at sinabing, "Hindi ba nasa unahan mo ang palaso?"
[38] At tinawag ni Jonatan ang binata, "Magmadali ka, bilisan mo, huwag kang tumigil!" Kaya tinipon ng binata ni Jonatan
ang mga palaso at pumunta sa kanyang panginoon. [39] Ngunit walang alam ang binata sa anumang bagay. Tanging sina
Jonatan at David ang nakakaalam ng bagay. [40] Binigay ni Jonatan ang kanyang mga sandata sa kanyang binata at sinabi sa kanyang, "Humayo ka, dalhin ang mga ito sa lungsod."
[41] Pagkaalis na pagkaalis ng binata, tumayo si David mula sa likod ng isang tambak ng lupa, nagpatirapa sa lupa at yumuko ng tatlong beses. Hinalikan nila ang isa't-isa at magkasamang umiyak, na si David ang mas malakas ang pag-iyak.
[42] Sinabi ni Jonatan kay David, "Humayo ka ng payapa, dahil pareho tayong nangako sa pangalan ni Yahweh at sinabing, 'Pumagitna nawa si Yahweh sa iyo at sa akin at sa pagitan ng aking mga kaapu-apuhan at iyong mga kaapu-apuhan, magpakailanman.'" Pagkatapos tumayo si David at umalis at bumalik si Jonatan sa lungsod.

Chapter 21

[1] Pagkatapos dumating si David sa Nob upang makita si Ahimelec na pari. Dumating si Ahimelec upang makipagkita kay
David na nanginginig at sinabi sa kanyang, "Bakit ka nag-iisa at walang kasama?" [2] Sinabi ni David kay Ahimelec na pari, "Ipinadala ako ng hari para sa misyon at sinabi sa akin, 'Huwag hayaang malaman ninuman ang kahit anong tungkol sa bagay na ipapadala ko sa iyo at kung ano ang iniutos ko sa iyo.' Inutusan ko ang mga binata sa isang tiyak na lugar.
[3] Ngayon sa gayon anong mayroon sa iyong kamay? Bigyan mo ako ng limang hati ng tinapay o kahit anong narito." [4]
Sinagot ng pari si David at sinabing, "Walang karaniwang tinapay sa ngayon pero mayroong banal na tinapay--kung iningatan ng mga binata ang kanilang sarili mula sa mga babae."
[5] Sinagot ni David ang pari, "Tiyak na iniwas ang mga babae mula sa amin sa loob ng tatlong araw na ito. Nang lumabas ako, inihandog kay Yahweh ang mga katawan ng mga binata, kahit na karaniwang paglalakbay iyon. Paano pa kaya
ngayon maihahandog pa ba ang mga katawan nila kay Yahweh?" [6] Kaya ibinigay ng pari sa kanya ang tinapay na inilaan kay Yahweh. Dahil walang tinapay doon, tanging ang tinapay lang ng presensiya, na inalis mula sa harapan ni Yahweh, upang makapaglagay ng mainit na tinapay kapalit nito kapag inalis na ito.
[7] Ngayon naroon ang isa sa mga lingkod ni Saul sa araw na iyon, katanggap-tanggap siya sa harap ni Yahweh. Si Doeg na taga-Edom ang pangalan niya, ang pinuno ng mga pastol ni Saul.
[8] Sinabi ni David kay Ahimelec, "Ngayon wala bang alinmang sibat o espada dito? Sapagkat hindi ko dinala ang aking
espada ni aking mga sandata dahil mabilisan ang usapin ng hari." [9] Sinabi ng pari, "Ang espada ni Goliat na Pelistina, na pinatay mo sa lambak ng Ela, ay narito na nakabalot sa isang tela sa likod ng efod. Kung gusto mong kunin iyon, kunin mo, dahil wala ng ibang sandata dito." Sinabi ni David, "Wala ng ibang espada tulad ng isang iyon; ibigay mo ito sa akin."
[10] Tumayo si David at tumakas ng araw na iyon mula kay Saul at nagpunta kay Aquis na hari ng Gat. [11] Sinabi ng mga
lingkod ni Aquis sa kanya, "Hindi ba si David ito, ang hari ng lupain? Hindi ba kumakanta sila sa isa't-isa tungkol sa kanya sa mga sayawan, 'Pinatay ni Saul ang kanyang libo-libo, at pinatay ni David ang kanyang sampung libo?'"
[12] Isinapuso ni David ang mga salitang ito at sobrang natakot kay Aquisna hari ng Gat. [13] Binago niya ang kanyang pag-
uugali at nagkunwaring baliw sa harap nila; gumawa siya ng mga palatandaan sa mga pintuan ng tarangkahan at hinayaan ang kanyang laway na tumulo sa kanyang balbas.
[14] Pagkatapos sinabi ni Aquis sa kanyang mga lingkod, "Tingnan ninyo, makikita ninyong baliw ang lalaki. Bakit ninyo
siya dinala sa akin? [15] Kulang na ba ako sa mga taong baliw, kaya dinala ninyo ang taong ito upang umastang kagaya nitong nasa piling ko? Talaga bang papasok ang taong ito sa aking bahay?"

Chapter 22

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

1 Kaya umalis si David doon at tumakas papunta sa kuweba ng Adulam. Nang marinig ito ng kanyang mga kapatid na
lalaki at lahat ng nasa bahay ng kanyang ama, bumaba sila roon sa kanya. 2 Ang bawat isang naghihirap, bawat isang
may nasa pagkakautang, at bawat isang hindi kuntento--nagtipon silang lahat sa kanya. Naging kapitan si David sa
kanila. Mayroong halos apat na raang kalalakihang kasama niya.
3 Pagkatapos pumunta si David mula roon patungo sa Mizpe sa Moab. Sinabi niya sa hari ng Moab, "Pakiusap hayaan mo
ang aking ama at aking inang lumabas kasama mo hanggang sa malaman ko kung ano ang gagawin ng Diyos para sa
akin." 4 Iniwan niya sila kasama ang hari ng Moab. Nanatili ang kanyang ama at ina na kasama niya sa buong panahon
na nasa kanyang malakas na tanggulan si David. 5 Pagkatapos sinabi ng propetang Gad kay David, "Huwag manatili sa
iyong malakas na tanggulan. Umalis ka at pumunta sa lupain ng Juda." Kaya umalis doon si David at pumunta sa
kagubatan ng Heret.
6 Narinig ni Saul na natagpuan na si David, kasama ang mga lalaking kasama niya. Ngayon nakaupo si Saul sa Gibea sa
ilalim ng puno ng tamariska sa Rama na may sibat sa kanyang kamay at nakatayo ang lahat ng kanyang mga lingkod sa
paligid niya.
7 Sinabi ni Saul sa kanyang mga lingkod na nakatayo sa paligid niya, "Makinig kayo ngayon, bayan ng Benjamin!
Makakapagbigay ba ang bawat isa sa inyong anak na lalaki ni Jesse ng mga bukirin at mga ubasan? Magagawa ba niyang
gawin kayong lahat na mga kapitan ng libo-libo at kapitan ng daan-daan, 8 kapalit ninyong lahat na nagbabalak ng
masama laban sa akin? Wala sa inyo ang nagbalita sa akin nang gumawa ng tipan ang anak kong lalaki sa anak na lalaki
ni Jesse. Wala sa inyo ang nalulungkot para sa akin. Wala sa inyo ang nagbalita sa akin na inudyukan ng aking anak ang
aking lingkod na si David laban sa akin. Ngayon nagtatago siya at naghihintay para sa akin para masalakay niya ako."
9 Pagkatapos si Doeg na taga-Edom ay tumayo sa tabi ng mga lingkod ni Saul, sumagot siya, "Nakita ko ang anak na lalaki
ni Jesse na pumunta sa Nob kay Ahimelec na anak na lalaki ni Ahitub. 10 Nanalangin siya kay Yahweh na tulungan niya
siya at binigyan niya siya ng mga pangangailangan at ang espada ni Goliat na Filisteo."
11 Pagkatapos nagpadala ang hari ng isang tao upang ipatawag ang paring si Ahimelec anak na lalaki ni Ahitub at ng
buong sambahayan ng kanyang ama, ang mga paring nasa Nob. Lahat sila ay nagtungo sa hari. 12 Sinabi ni Saul, "Makinig
ka ngayon, anak na lalaki ni Ahitub." Sumagot siya, "Narito ako, aking panginoon." 13 Sinabi ni Saul sa kanya, "Bakit ka
nagtangka laban sa akin, ikaw at ang anak na lalaki ni Jesse, sa ginawa mong pagbibigay sa kanya ng tinapay at isang
espada at nanalangin sa Diyos na tulungan nawa siya para lumaban sa akin para magtago sa lihim gaya ng ginawa niya
ngayon?"
14 Pagkatapos sumagot si Ahimelec sa hari at sinabing, "Sino sa inyong lahat na mga lingkod ang pinakamatapat gaya ni
David na manugang ng hari at nasa ibabaw ng iyong mga bantay at pinararangalan sa inyong bahay? 15 Ito ba ang unang
pagkakataon na nanalangin ako sa Diyos upang tulungan siya? Malayo nawa ito mula sa akin! Huwag ninyo hayaan ang
haring magpasa ng kahit anong bagay sa kanyang lingkod o sa lahat ng nasa bahay ng aking ama. Sapagkat walang alam
ang iyong lingkod sa mga bagay na ito."
16 Sumagot ang hari, "Tiyak na mamamatay ka, Ahimelec, ikaw at ang buong bahay ng iyong ama." 17 Sinabi ng hari sa
bantay na nakatayo sa paligid niya, "Bumalik kayo at patayin ang mga pari ni Yahweh. Dahil na kay David din ang
kanilang kamay at dahil alam nilang tumakas siya ngunit hindi ito sinabi sa akin." Ngunit hindi mailabas ng mga lingkod
ng hari ang kanilang kamay upang patayin ang mga pari ni Yahweh.
18 Pagkatapos sinabi ng hari kay Doeg, "Bumalik at patayin ang mga pari." Kaya bumalik si Doeg na taga-Edom at
sinalakay ang mga pari; nakapatay siya ng walumpu't-limang mga tao na nakasuot ng isang telang efod sa araw na iyon.
19 Sa pamamagitan ng dulo ng espada sinalakay niya ang Nob, ang lungsod ng mga pari, kapwa mga lalaki at mga babae,
mga bata at mga sanggol at mga lalaking baka at mga asno at mga tupa. Pinatay niya silang lahat gamit ang talim ng
espada.
20 Ngunit isa sa mga anak na lalaki ni Ahimelec anak na lalaki ni Ahitub, na nagngangalang Abiatar, ang nakatakas at
tumakbo kay David. 21 Sinabihan ni Abiatar si David na pinatay ni Saul ang mga pari ni Yahweh.
22 Sinabi ni David kay Abiatar, "Alam kong sa araw na iyon, noong naroon si Doeg na taga-Edom, na siguradong sasabihin
niya kay Saul. May pananagutan ako para sa bawat kamatayan ng pamilya ng iyong ama! 23 Manatili ka kasama ko at
huwag matakot. Dahil ang nagtatangka sa buhay mo ay nagtatangka din sa buhay ko. Magiging ligtas ka kasama ako."

Chapter 23

1 Sinabihan nila si David, "Tingnan mo, nakikipaglaban ang mga Filisteo laban sa Keila at ninakaw nilavang mga giikang
sahig." 2 Kaya nanalangin si David kay Yahweh para sa tulong, at tinanong niya siya, "Dapat ba akong pumunta at
salakayin ang mga Filisteong ito?" Sinabi ni Yahweh kay David, "Pumunta ka at salakayin ang mga Filisteo at iligtas ang
Keila."
3 Sinabi ng mga tauhan ni David sa kanya, "Tingnan mo, natatakot kami dito sa Juda. Ano pa kaya kung pupunta tayo sa
Keila laban sa mga hukbo ng mga Filisteo?" 4 Pagkatapos nanalangin pang muli si David kay Yahweh para sa tulong.
Sinagot siya ni Yahweh, "Tumayo ka, bumaba ka sa Keila. Dahil bibigyan kita ng tagumpay laban sa mga Filisteo."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

5 Pumunta sina David at mga tauhan niya sa Keila at nakipaglaban sa mga Filisteo. Tinangay nila ang kanilang mga baka
at sinalakay nila sila ng may matinding patayan. Kaya iniligtas ni David ang mga naninirahan sa Keila. 6 Nang nakatakas
papunta kay David si Abiatar na anak na lalaki ni Ahimelech sa Keila, bumaba siya na may isang epod sa kanyang kamay.
7 Sinabihan si Saul na pumunta si David sa Keila. Sinabi ni Saul, "Ibinigay siya ng Diyos sa aking kamay. Dahil nakulong
siya sapagkat pumasok siya sa isang lungsod na may mga tarangkahan at mga rehas." 8 Ipinatawag ni Saul ang lahat ng
kanyang hukbo para sa labanan, para bumaba sa Keila, upang lusubin si David at kanyang mga tauhan. 9 Nalaman ni
David na may masamang balak si Saul laban sa kanya. Sinabi niya kay Abiatar na pari, "Dalhin mo rito ang epod."
10 Pagkatapos sinabi ni David, "Yahweh, ang Diyos ng Israel, tunay nga na narinig ng iyong lingkod na hinangad ni Saul na
pumunta sa Keila, upang wasakin ang lungsod alang-alang sa akin. 11 Maaari bang hulihin ako ng mga kalalakihan ng
Keila at isusuko ako sa kanyang kamay? Maaari bang bumaba si Saul, gaya ng narinig ng iyong lingkod? Yahweh, ang
Diyos ng Israel, nagmamakaawa ako sa iyo, pakiusap sabihan mo ang iyong lingkod." Sinabi ni Yahweh, "Bababa siya."
12 Pagkatapos sinabi ni David, "Isusuko ba ako ng mga kalalakihan ng Keila at ang aking mga tauhan sa kamay ni Saul?"
Sinabi ni Yahweh, "Isusuko ka nila."
13 Pagkatapos bumangon si David at ang kanyang halos anim na raang mga tauhan at umalis mula sa Keila, at pumunta
sila mula sa isang lugar patungo sa ibang lugar. Sinabihan si Saul na nakatakas si David mula sa Keila, at tumigil siya sa
pagtugis. 14 Nanatili si David sa matibay na mga tanggulan sa ilang, sa maburol na lugar sa ilang ng Zip. Hinahanap siya ni
Saul araw-araw, ngunit hindi siya ibinigay ng Diyos sa kanyang kamay.
15 Nakita ni David na paparating si Saul para kunin ang kanyang buhay; ngayon nasa ilang ng Zip sa Hores si David. 16 Sa
gayon bumangon at pinuntahan ni Jonatan na anak na lalaki ni Saul si David sa Hores, at pinalakas ang kanyang kamay
sa Diyos.
17 Sinabi niya sa kanya, "Huwag kang matakot. Dahil hindi ka mahahanap ng kamay ni Saul na aking ama. Magiging hari
ka sa Israel, at ako ang susunod sa iyo. Alam din ito ni Saul na aking ama." 18 Gumawa sila ng isang kasunduan sa harap ni
Yahweh. Nanatili si David sa Hores, at umuwi si Jonatan sa kanyang tahanan.
19 Pagkatapos pumunta ang mga lahi ni Zip kay Saul sa Gibea at sinabing, "Hindi ba nagtatago si David sa matibay na
tanggulan sa Hores, sa kaburulan ng Haquila, na nasa timog ng Jesimon? 20 Ngayon, bumaba ka, hari! Ayon sa iyong
ninanais, bumaba ka! Tungkulin naming isuko siya sa kamay ng hari."
21 Sinabi ni Saul, "Pagpalain nawa kayo ni Yahweh. Dahil nahabag kayo sa akin. 22 Umalis kayo, at siguraduhing mabuti.
Pag-aralan at alamin kung saang lugar siya nagtatago at kung sino ang nakakita sa kanya roon. Sinabi ito sa akin na
napakatuso niya. 23 Kaya tingnan ninyo, at alamin ang lahat ng lugar kung saan mismo siya nagtatago. Bumalik kayo sa
akin na may tiyak na kaalaman, at pagkatapos babalik ako kasama ninyo. Kung nasa lupain siya, hahanapin ko siya
kasama ang lahat ng libu-libo ng Juda."
24 Pagkatapos nauna silang umakyat kay Saul sa Zip. Ngayon si David at kanyang mga tauhan ay nasa ilang ng Maon, sa
Araba ng timog ng Jesimon. 25 Pumunta si Saul at kanyang mga tauhan upang hanapin siya. At sinabihan si David tungkol
dito, kaya bumaba siya sa isang mabatong burol at nanirahan sa ilang ng Maon. Nang narinig ito ni Saul, tinugis niya si
David sa ilang ng Maon.
26 Pumunta si Saul sa isang panig ng bundok, at pumunta si David at ang kanyang mga tauhan sa kabilang panig ng
bundok. Nagmadaling tumakas si David mula kay Saul. Habang nakapalibot sina Saul at kanyang mga tauhan kay David
at kanyang mga tauhan upang dakpin sila, 27 pumunta ang isang mensahero kay Saul at sinabing, "Bilisan mo at pumarito
dahil gumawa ng pagsalakay ang mga Filisteo laban sa lupain."
28 Kaya bumalik si Saul mula sa pagtugis niya kay David at nilabanan ang mga Filisteo. Kaya nga ang lugar na iyon ay
tinawag na Bato ng Pagtakas. 29 Umakyat si David mula roon at namuhay sa matibay na mga tanggulan ng Engedi.

Chapter 24

1 Nang bumalik si Saul mula sa pagtugis sa mga Filisteo, sinabihan siya, "Si David ay nasa desyerto ng Engedi." 2
Pagkatapos kumuha si Saul ng tatlong libong piling kalalakihan mula sa buong Israel at umalis para hanapin si David at
kanyang mga tauhan sa mga Bato ng mga Ligaw na Kambing.
3 Dumating siya sa tabi ng kulungan ng mga tupa, na kung saan may isang kuweba. Pumasok si Saul sa loob upang
paginhawahin ang kanyang sarili. 4 Sinabi ng mga tauhan ni David sa kanya, "Ito ang araw na sinabi ni Yahweh na sinabi
niya sa iyo, 'Ibibigay ko sa iyong kamay ang iyong kaaway, upang gawin mo ang nais mong gawin sa kanya."' Pagkatapos
umakyat si David at tahimik na gumapang pasulong at pinutol ang gilid ng balabal ni Saul.
5 Pagkatapos bumigat ang damdamin ni David dahil pinutol niya ang gilid ng balabal ni Saul. 6 Sinabi niya sa kanyang
mga tauhan, "Huwag nawang ipahintulot ni Yahweh na gawin ko ang bagay na ito sa aking panginoon, na hinirang ni
Yahweh, para iunat ko ang aking kamay laban sa kanya, sapagkat hinirang siya ni Yahweh." 7 Kaya pinagsabihan ni David
ang kanyang mga tauhan ng mga salitang ito, at hindi sila pinahintulutang salakayin si Saul. Tumayo si Saul, iniwan ang
kuweba, at umalis.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[8] Pagkatapos, tumayo rin si David, iniwan ang kuweba, at tinawag si Saul: "Aking panginoong hari." Nang tumingin si Saul
sa kanyang likuran, nagpatirapa si David sa lupa at nagpakita sa kanya ng paggalang. [9] Sinabi ni David kay Saul, "Bakit ka
nakikinig sa mga kalalakihan na nagsabing, "Tingnan mo, gusto kang saktan ni David?'
[10] Ngayon nakita ng iyong mga mata kung paano ka inilagay ni Yahweh sa aking kamay nang nasa kuweba pa tayo. Sinabi
ng ilan sa akin na patayin kita, ngunit kinaawaan kita. Sinabi ko, 'Hindi ko iuunat ang aking kamay laban sa aking
panginoon; dahil hinirang siya ni Yahweh.' [11] Tingnan mo, aking ama, tingnan mo ang gilid ng iyong balabal sa aking
kamay. Sapagkat ang katotohanan kung bakit ko pinutol ang gilid ng iyong balabal at hindi kita pinatay, para malaman
mo at makita mo na walang masama o pagtataksil sa aking kamay, at hindi ako nagkasala laban sa iyo, kahit na tinutugis
mo ang aking buhay para makuha.
[12] Nawa'y humatol si Yahweh sa pagitan mo at sa akin, at nawa'y si Yahweh ang maghiganti para sa akin laban sa iyo,
ngunit hindi magiging laban sa iyo ang kamay ko. [13] Gaya ng sinabi ng lumang kasabihan, 'Mula sa makasalanan
lumalabas ang kasamaan.' Ngunit hindi magiging laban sa iyo ang kamay ko.
[14] Mula kanino sumunod ang hari ng Israel? Mula kanino ka humahabol? Sa isang patay na aso! Sa isang pulgas! [15] Nawa'y
maging hukom si Yahweh at magbigay ng hatol sa pagitan natin, at tiyakin, at ipakiusap ang layunin ko at pahintulutan
akong makatakas mula sa iyong kamay."
[16] Nang matapos sabihin ni David ang mga salitang ito kay Saul, Sinabi ni Saul, "Boses mo ba ito, David, aking anak?"
Nagtaas ng kanyang boses si Saul at umiyak.
[17] Sinabi niya kay David, "Mas matuwid ka kaysa sa akin. Dahil sinuklian mo ako nang mabuti, kung saan sinuklian kita
ng kasamaan. [18] Ipinahayag mo ngayong araw na ito kung paano ka gumawa nang mabuti sa akin, dahil hindi mo ako
pinatay nang nilagay ako ni Yahweh sa iyong habag.
[19] Dahil kung matatagpuan ng isang tao ang kanyang kaaway, hahayaan ba niya siyang umalis ito nang ligtas? Nawa'y
gantimpalaan ka ni Yahweh ng mabuti para sa nagawa mo sa akin ngayon. [20] Ngayon alam kong tiyak na magiging tapat
na hari ka at itatatag ang kaharian ng Israel sa iyong kamay.
[21] Ipangako mo sa akin sa pamamagitan ni Yahweh na hindi mo puputulin ang aking mga kaapu-apuhan kasunod ko, at
hindi mo sisirain ang aking pangalan sa bahay ng aking ama." [22] Kaya gumawa si David ng isang panunumpa kay Saul.
Pagkatapos umuwi si Saul, pero umakyat sina David at kanyang mga tauhan sa matibay na tanggulan.

Chapter 25

[1] Ngayon namatay na si Samuel. Sama-samang nagtipon ang lahat ng Israelita at nagluksa para sa kanya, at inilibing nila
siya sa kanyang bahay sa Rama. Pagkatapos tumayo at bumaba si David sa desyerto ng Paran.
[2] Mayroong isang lalaki sa Maon, na may mga pag-aari sa Carmel. Napakayaman ng lalaki. Mayroon siyang tatlong libong
tupa at isang libong kambing. Naggugupit siya ng kanyang tupa sa Carmel. [3] Nabal ang pangalan ng lalaki, at ang
pangalan ng kanyang asawa ay Abigail. Matalino at may kahali-halinang anyo ang babae. Pero malupit at masama ang
lalaki sa kanyang pakikitungo. Isa siyang kaapu-apuhan sa sambahayan ni Caleb.
[4] Narinig ni David sa ilang na si Nabal ay naggugupit ng kanyang tupa. [5] Kaya nagpadala ng sampung kalalakihan si
David. Sinabi ni David sa binatang kalalakihan. "Umakyat sa Carmel, pumunta kay Nabal, at batiin siya sa aking
pangalan. [6] Sasabihin ninyo sa kanya 'Mamuhay sa karangyaan. Kapayapaan para sa iyo at kapayapaan sa iyong bahay, at
kapayapaan sa lahat ng mayroon ka.
[7] Narinig ko na mayroon kang mga manggugupit. Nasa amin ang iyong mga pastol, at hindi namin sila sinaktan at walang
nawala sa kanila sa buong panahon na sila ay nasa Carmel. [8] Tanungin ang iyong kabataang kalalakihan, at sasabihin nila
sa iyo. Ngayon hayaang makasumpong ng biyaya ang binatang kalalakihan sa iyong mga mata, dahil pupunta kami sa
araw ng isang pagdiriwang. Pakiusap magbigay ka anuman ang mayroon ka sa iyong kamay sa iyong mga lingkod at sa
iyong anak na lalaking si David."'
[9] Nang dumating ang mga kabataang kalalakihan ni David, sinabi nila itong lahat kay Nabal sa ngalan ni David at
pagkatapos naghintay. [10] Sumagot si Nabal sa mga lingkod ni David, "Sino si David? At sino ang anak na lalaki ni Jesse?
Maraming mga lingkod sa araw na ito ang sumusuway sa kanilang mga amo. [11] Kailangan ko bang kunin ang aking
tinapay, aking tubig at aking karne na kinatay ko para sa aking mga manggugupit at ibigay ito sa kalalakihang dumating
mula sa hindi ko alam kung saan nanggaling?"
[12] Kaya umalis at bumalik ang kabataang kalalakihan ni David, at sinabi sa kanya ang lahat nang bagay na sinabi. [13] Sinabi
ni David sa kanyang tauhan, "Itali nang bawat lalaki ang kanyang espada." At itinali ng bawat lalaki ang kanyang espada.
Itinali rin ni David ang kanyang espada. Halos apat na daang kalalakihan ang sumunod kay David, at naiwan ang
dalawang daan sa dala-dalahan.
[14] Pero sinabihan ng isa sa kabataang kalalakihan si Abigail, asawa ni Nabal; sinabi niya, "Nagpadala si David ng mga
mensahero sa labas ng ilang upang batiin ang ating amo, at ininsulto niya sila. [15] Yamang napakabait ng kalalakihan sa
atin. Hindi tayo sinaktan at walang anumang bagay na nawala sa atin hanggat kasama natin sila nang nasa mga bukirin
tayo.

[16] Isang pader sila sa atin sa araw man o sa gabi, kasama namin sila sa pagbabantay ng mga tupa. [17] Samakatuwid alamin ito at isaalang-alang kung ano ang iyong magagawa, sapagka't may balak na kasamaan laban sa ating amo, at laban sa kanyang buong sambahayan. Siya ay napakasamang tao na walang isa na makapagdahilan sa kanya."
[18] Pagkatapos nagmadali si Abigail at kumuha ng dalawang daang tinapay, dalawang boteng alak, limang tupang nakahanda na, limang sukob ng sinangag na butil, isang daang tungkos ng pasas, at dalawang daang mamon ng igos at ikinarga ang mga ito sa mga asno. [19] Sinabi niya sa kanyang kabataang kalalakihan, "Mauna kayo sa akin at susunod ako sa inyo." Ngunit hindi niya sinabihan ang kanyang asawang si Nabal.
[20] Habang nakasakay siya sa kanyang asno at bumaba sa pamamagitan ng bundok, bumaba si David at kanyang tauhan papunta sa kanya at sinalubong niya sila.
[21] Ngayon sinabi ni David, "Tiyak na walang kabuluhan ang lahat ng pagbabantay ko sa lahat ng mayroon ang taong ito sa ilang, kaya wala ni isang nawawala na lahat ng nasa kanya, at ibinalik niya sa akin ang masama para sa mabuti. [22] Nawa gawin ng Diyos ito sa akin, David, at marami pa, kung sa umaga wala akong ititirang isang lalaki sa lahat na nasa kanya."
[23] Nang nakita ni Abigail si David, nagmadali siyang bumaba mula sa kanyang asno at lumuhod sa harapan ni David at nagpatirapa sa kanyang sarili sa lupa. [24] Lumuhod siya sa kanyang paa at sinabi, "Ako lang mag-isa, aking panginoon, na mayroong pagkakasala. Pakiusap hayaan mong kausapin ka ng iyong lingkod, at makinig sa mga salita ng iyong lingkod.
[25] Huwag mong hayaan aking panginoon na pansinin ang walang halangang taong ito, Nabal ang kanyang pangalan, at ang kahangalan ay nasa kanya. Ngunit ako na iyong lingkod ay hindi nakita ang kabataang kalalakihan ng aking panginoon, na iyong ipinadala. [26] Pagkatapos ngayon, aking panginoon, habang nabubuhay si Yahweh, at habang nabubuhay ka, buhat ng pinigilan ka ni Yahweh mula sa pagdaloy ng dugo, at mula sa paghihiganti ng iyong sarili sa sariling mong kamay, ngayon hayaan mo ang iyong mga kaaway, at sa mga naghahanap gumawa ng kasamaan sa aking panginoon, ay magiging kagaya ni Nabal.
[27] At ngayon, hayaan sanang madala ng iyong lingkod ang regalong ito para sa aking panginoon, hayaang ibigay ito sa kabataang kalalakihan na sumunod sa aking panginoon. [28] Pakiusap patawarin ang pagkakasala ng iyong lingkod, dahil tiyak na gagawan ni Yahweh ang aking panginoon ng isang bahay, dahil nakikipaglaban ang aking panginoon sa labanan ni Yahweh, at hindi makikita ang kasamaan sa iyo habang nabubuhay ka.
[29] At kahit na tugisin ka ng mga kalalakihan para kunin ang iyong buhay, gayon pa man ang buhay ng aking panginoon ay matatali sa mga nabubuhay sa pamamagitan ni Yahweh na inyong Diyos, at aalisin niya ang mga buhay ng iyong mga kaaway, gaya ng nasa bulsa ng isang tirador.
[30] At mangyari ito, nang matapos gawin ni Yahweh ang lahat ng mabuting mga bagay para sa aking panginoon na kanyang ipinangako sa iyo, at nang ginawa ka niyang pinuno sa buong Israel, [31] hindi magiging pahirap ang bagay na ito sa iyo, ni masasaktan ang aking panginoon, dahil hindi mo ibinuhos ang iyong dugo ng walang dahilan, at hindi mo ipinaghiganti ang iyong sarili. At kapag nagdala ng tagumpay si Yahweh sa aking panginoon, alalahanin mo ang iyong lingkod."
[32] Sinabi ni David kay Abigail, "Nawa si Yahweh, ang Diyos ng Israel, na pinagpala, ang siyang nagpadala sa iyo upang makipagkita sa akin sa araw na ito. [33] At ang iyong kaalaman ay pinagpala, at pinagpala ka, dahil pinanatili mo ako sa araw na ito mula sa pagkakasala sa pagdanak ng dugo at mula sa paghihiganti ko para sa aking sariling gamit ang aking kamay.
[34] Para sa katotohanan, ayon kay Yahweh, ang Diyos ng Israelm ma nabubuhay, na pinigilan ako na saktan ka, maliban lamang kung nagmadali ka para makipagkita sa akin, tiyak na walang matitira kay Nabal kahit isang sanggol na lalaki kinaumagahan." [35] Kaya tinanggap ni David mula sa kanyang kamay kung ano ang kanyang dinala sa kanya, sinabi niya sa kanya, "Umakyat ka ng may kapayapaan sa iyong bahay; tingnan mo, nakinig ako sa iyong boses at tinanggap kita."
[36] Bumalik si Abigail kay Nabal; masdan mo, siya ay nagdadaos ng isang pagdiriwang sa kanyang bahay, tulad ng pagdiriwang ng isang hari; at maligaya ang puso ni Nabal sa kalooban niya, dahil lasing na lasing siya. Kaya hindi niya sinabi ang lahat hanggang sa magbukang-liwayway.
[37] At nangyari kinaumagahan, nang hindi na lasing si Nabal, na sinabi ng kanyang asawa sa kanya ang mga bagay na ito, inatake siya sa puso, at naging tulad siya ng isang bato. [38] At dumating matapos ang sampung araw na sinalakay ni Yahweh si Nabal kaya namatay siya.
[39] At nang narinig ni David na namatay na si Nabal, sinabi niya, "Nawa pagpalain si Yahweh, na siyang kumuha ng dahilan ng pang-iinsulto sa akin mula sa kamay ni Nabal, at sa pag-iingat ng kanyang lingkod mula sa kasamaan. At ibinalik niya ang masamang kilos ni Nabal sa kanyang sarili." Pagkatapos nagpadala si David ng mga lingkod at kinausap si Abigail, para kunin siya bilang kaniyang asawa. [40] Nang dumating ang mga lingkod ni David kay Abigail sa Carmel, nakipag-usap sila sa kanya at sinabi, "Ipinadala kami ni David sa iyo upang kunin ka para sa kaniya bilang kanyang asawa."
[41] Tumayo siya, niyuko ang kanyang sarili kasama ang kanyang mukha sa lupa, at sinabi, "Tingnan ninyo, ang iyong lingkod na babae ay isang lingkod para maghugas ng mga paa ng mga lingkod ng aking panginoon." [42] Nagmadali si Abigail at tumayo, at sumakay sa isang asno na may limang lingkod na babae na sumunod sa kanya, at sumunod siya sa mga mensahero ni David at naging kanyang asawa.
[43] Kinuha rin ni David si Ahinoam ng Jezreel bilang isang asawa, kapwa sila ay naging kanyang mga asawa. [44] Ngayon ibinigay ni Saul si Mical na kanyang anak na babae, asawa ni David, kay Palti anak ni Lais, na nasa Gallim.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 26

1 Dumating ang mga Zipiteo kay Saul sa Gibea at sinabing, "Hindi ba nagtatago si David sa burol ng Hacila, na bago ang
desyerto?" 2 Pagkatapos tumayo si Saul at bumaba sa ilang ng Zip, na may tatlong libong piling kalalakihan ng Israel na
kasama niya, upang hanapin si David sa desyerto ng Zip.
3 Nagkampo si Saul sa burol ng Hacila, na bago sa desyerto, na malapit sa daanan. Ngunit si David ay nanatili sa desyerto,
at nakita niya na paparating si Saul kasunod niya sa desyerto. 4 Kaya nagpadala si David ng mga espiya at napag-alaman
niyang totoong dumating si Saul.
5 Tumayo si David at pumunta sa lugar kung saan nagkampo si Saul; nakita niya ang lugar kung saan nagpapahinga si
Saul, at si Abner anak na lalaki ni Ner, ang heneral ng kanyang hukbo; Nagpapahinga si Saul sa kampo, at nagkampo ang
mga tao palibot sa kanya, natutulog ang lahat.
6 Pagkatapos sinabi ni David kay Ahimelec na Hiteo, at kay Abisai anak na lalaki ni Zeruia, ang lalaking kapatid ni Joab,
"Sino ang sasama sa akin pababa sa kampo ni Saul?" sinabi ni Abisai, "Sasama ako pababa sa iyo." 7 Kaya pumunta si
David at Abisai sa hukbo nang gabi. At nandoon si Saul na natutulog sa loob ng kampo, kasama ang kanyang sibat na
nakatusok sa lupa sa tabi ng kanyang ulo. Nagpapahinga si Abner at kanyang mga sundalo sa palibot niya. 8 Pagkatapos
sinabi ni Abisai kay David, "Sa araw na ito inilagay ng Diyos sa iyong kamay ang iyong kaaway. Ngayon pakiusap hayaan
mong itusok ko siya sa lupa sa pamamagitan ng sibat sa isang bagsak lamang. Hindi ko siya hahampasin ng pangalawang
pagkakataon."
9 Sinabi ni David kay Abisai, "Huwag mo siyang patayin, sapagkat sino ang mag-aabot ng kanyang kamay laban sa
hinirang ni Yahweh at hindi magkakasala?" 10 Sinabi ni David, "Habang nabubuhay si Yahweh, papatayin siya ni Yahweh,
o darating ang araw na mamamatay siya, o pupunta siya sa labanan at mamamatay.
11 Nawa'y ipagbawal ni Yahweh na dapat kong iunat ang aking kamay laban sa kanyang tinalaga, kaya ngayon, kunin mo
ang sibat na nasa kanyang ulo at ang banga ng tubig, at umalis na tayo." 12 Kaya kinuha ni David ang sibat at ang banga ng
tubig mula sa ulo ni Saul at umalis na sila. Walang ni isang nakakita sa kanila o nakaalam tungkol dito, ni isang tao ang
nagising, dahil nakatulog silang lahat, dahil mahimbing na pagtulog ang ibinigay ni Yahweh sa kanila.
13 Pagkatapos pumunta si David sa kabilang dako at tumayo sa tuktok ng bundok sa malayo, isang malayong pagitan ang
nasa kanila. 14 Sumigaw si David sa mga tao at kay Abner anak na lalaki ni Ner, sinabi niya, "Hindi ka ba sasagot, Abner?"
Pagkatapos sumagot at sinabi ni Abner, "Sino kang sumisigaw sa hari?"
15 Sinabi ni David kay Abner, "Hindi ka ba isang taong matapang? Sino ang katulad mo sa Israel? Bakit hindi ka nagbantay
sa iyong panginoon na hari? Dahil may ibang taong dumating upang patayin ang hari na iyong panginoon. 16 Hindi
maganda ang bagay na ito na iyong ginawa. Habang nabubuhay si Yahweh, nararapat kang mamatay dahil hindi mo
binantayan ang iyong panginoon na hinirang ni Yahweh. At ngayon tingnan mo kung nasaan ang sibat ng hari, at ang
banga ng tubig na nasa kanyang ulonan."
17 Nakilala ni Saul ang boses ni David at sinabi, "Boses mo ba iyan, anak kong David?" sinabi ni David, "Ito ang aking
boses, aking panginoong hari." 18 Sinabi niya, "Bakit tinutugis ng hari ang kanyang lingkod? Ano ang aking nagawa?
Anong kasamaan ang nasa aking kamay?
19 Samakatuwid ngayon, nagmakaawa ako sa iyo, hayaang pakinggan ng aking panginoon na hari ang mga salita ng
kanyang lingkod. Kung si Yahweh na nag-udyok sa iyo laban sa akin, hayaan siyang tumanggap ng isang handog; ngunit
kung mga tao ito, nawa'y isumpa sila sa paningin ni Yahweh, dahil sa araw na ito inilayo nila ako, na hindi dapat ako
kumapit sa pamana ni Yahweh, na kanilang sinabi sa akin, "Sumamba ka sa ibang mga diyos." 20 Samakatuwid ngayon,
huwag hayaang dumanak ang aking dugo sa lupa mula sa presensya ni Yahweh, para sa hari ng Israel na dumating at
humanap sa isang pulgas, bilang isang naghahanap ng ibon sa mga bundok."
21 Pagkatapos sinabi ni Saul, "Nagkasala ako. Bumalik ka, David, anak ko, hindi na kita kailanman sasaktan, dahil
natatangi ang aking buhay sa iyong mga mata ngayon. Tingnan mo, naging mangmang ako at lubusang nagkamali."
22 Sumagot si David at sinabi, "Tingnan mo, aking hari, narito ang iyong sibat! Hayaan mong lumapit ang isa sa iyong
batang kalalakihan at kunin ito at dalhin ito sa iyo. 23 Nawa pagbayarin ni Yahweh ang bawat tao para sa kanyang
kadakilaan at kanyang katapatan, dahil inilagay ito ni Yahweh sa araw na ito, ngunit hindi ko sasaktan ang kanyang
tinalaga.
24 At tingnan mo, tulad ng buhay mong katangi-tangi sa aking mga mata sa araw na ito, kaya nawa maging mas mahalaga
ang buhay ko sa mga mata ni Yahweh, at nawa iligtas niya ako mula sa lahat ng kaguluhan." 25 Pagkatapos sinabi ni Saul
kay David, "Nawa pagpalain ka, anak kong David, upang makagawa ka ng mga dakilang bagay, at tunay na
magtatagumpay ka." Kaya lumakad si David, at bumalik si Saul sa kanyang lugar.

Chapter 27

1 Sinabi ni David sa kanyang puso, "Mawawala ako nang isang araw sa pamamagitan ng kamay ni Saul; wala nang mas

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

mabuti para sa akin kung hindi ang tumakas sa lupain ng mga Filisteo; titigil na si Saul sa paghahanap sa akin kahit saan sa lahat ng hangganan ng Israel; sa paraang ito makakatakas ako sa kanyang kamay."
[2] Bumangon si David at tumawid, siya at ang anim na daang kalalakihang na kasama niya, kay Aquis anak na lalaki ni
Maoc, ang hari ng Gat. [3] Nanirahan si David kasama nina Aquis sa Gat, siya at ang kanyang tauhan, bawat tao sa kanyang sariling sambahayan, at si David kasama ang kanyang dalawang asawa, Ahinoam na Jezreelita, at Abigail na Carmelita,
asawa ni Nabal. [4] Sinabihan si Saul na tumakas si David patungo sa Gat, kaya hindi na niya siya hinanap.
[5] Sinabi ni Aquis kay David, "Kung kinakitaan niya ako ng kagandahang loob sa iyong mga mata, hayaan silang bigyan ako ng isang lugar sa isa sa mga lungsod ng bansa, upang manirahan ako doon: para saan pa na titira ang iyong lingkod
sa maharlikang siyudad na kasama mo?" [6] Kaya ibinigay ni Aquis sa kanya ang Ziklag nang araw na iyon; kaya nabibilang
ang Ziklag sa hari ng Juda hanggang sa araw na ito. [7] Ang bilang ng mga araw ni David na namuhay sa lupain ng mga Filisteo ay isang buong taon at apat na buwan.
[8] Nilusob ni David at kanyang mga tauhan ang iba't-ibang mga lugar, sinalakay ang Gesurita, ang Girziteo, at ang Amalekita, sa mga bayan na iyon na namumuhay sa lupaing iyon, habang papunta kayo sa Sur, hanggang sa layo ng lupain ng Ehipto. Naninirahan sila sa lupaing iyon mula pa sa sinaunang kapanahunan (Paalala: Sa halip ng "Gizrita, na
makikita sa sulat ng Hebreo, ilang bagong mga bersyon ay ang Girzita, na makikita sa sulat ng Hebreo) [9] Sinalakay ni
David ang lupain at walang tinirang mga lalaki ni mga babaeng buhay, kinuha niya ang mga tupa, ang baka, ang mga asno, ang mga kamelyo, at ang mga pananamit; bumalik siya at pumunta muli kay Aquis.
[10] Sinasabi ni Aquis, "Laban kanino ang inyong ginawang pagsalakay sa araw na ito? Baka isasagot ni David, "Laban sa timog ng Juda," o "Laban sa timog ng Jerameelita," o "Laban sa timog ng Kenita."
[11] Baka bubuhayin ni David ang lalaki ni ang babae upang dalhin sila sa Gat, nagsasabing, "Para wala silang masabi
tungkol sa atin, Ginawa ni David ang nararapat." Ginawa niya itong lahat habang nakatira siya sa bansa ng mga Filisteo. [12]
Naniwala si Aquis kay David, sinasabing, "Ginawa niyang lubos na mapoot ang bayan ng Israel sa kanya, samakatuwid magiging lingkod ko siya magpakailanman."

Chapter 28

[1] At nangyari na sa mga araw na iyon na tinipon ng mga Filisteo ang kanilang mga hukbo para sa digmaan upang makipaglaban sa Israel. Sinabi ni Aquis kay David, "Tiyak mong alamin na lalabas ka kasama ko sa mga hukbo, ikaw at
ang iyong mga tauhan." [2] Sinabi ni David kay Aquis, "Upang malaman mo kung ano ang magagawa ng iyong lingkod." Sinabi ni Aquis kay David, "para gawin kitang palagiang tagapagbantay ko."
[3] Namatay si Samuel; pinagluksa siya ng buong Israel at inilibing siya sa Rama, sa kanyang lungsod. Ngayon ipinagbawal
ni Saul sa lupain sa sinumang nakikipag-usap sa mga patay o sa mga espiritu. [4] Sama-samang tinipon ng mga Filisteo ang
kanilang sarili at dumating at nagkampo sa Shunem; at sama-samang tinipon ni Saul ang buong Israel, at nagkampo sila sa Gilboa.
[5] Nang makita ni Saul ang mga hukbo ng mga Filisteo, natakot siya, at labis na lumakas ang tibok ng kanyang puso. [6]
Nanalangin si Saul kay Yahweh para tulungan siya, ngunit hindi sumagot sa kanya si Yahweh—maging sa panaginip, ni sa
pamamagitan ng Urim, ni sa pamamagitan ng mga propeta. [7] Pagkatapos sinabi ni Saul sa kanyang mga lingkod, "Hanapan ninyo ako ng babaeng umaangking nakikipag-usap sa mga patay, upang makapunta ako sa kanya at hingin ang kanyang payo." Sinabi ng kanyang mga lingkod sa kanya, "Tingnan mo, mayroong isang babae sa Endor na umaaangking nakikipag-usap sa mga patay."
[8] Ikinubli ni Saul ang kanyang sarili, nagsuot ng ibang kasuotan, at pumunta siya kasama ang dalawang tauhan; pinuntahan nila ang babae sa gabi. Sinabi niya, "Manghula ka para sa akin, nagmamakaawa ako sa iyo sa pamamagitan
ng pakikipag-usap sa patay, at dalhin sa akin ang sinumang pangangalanan ko sa iyo." [9] Sinabi ng babae sa kanya,
"Tingnan, alam mo ang ginawa ni Saul, kung paano niya ipinagbawal sa lupain ang sinumang nakikipag-usap sa mga
patay o sa mga espiritu. Kaya bakit ka naglalagay ng bitag para sa aking buhay, para mamatay ako?" [10] Nanumpa si Saul sa
kanya sa pamamagitan ni Yahweh, at sinabing, "Habang nabubuhay si Yahweh, walang anumang parusa ang mangyayari sa iyo para sa bagay na ito."
[11] Pagkatapos sinabi ng babae, "Sino ang dapat kong papuntahin sa iyo?" Sinabi ni Saul, "Papuntahin mo sa akin si
Samuel." [12] Nang makita ng babae si Samuel, sumigaw siya nang malakas at nangusap kay Saul, sinabing, "Bakit mo ako nilinlang? Sapagkat ikaw si Saul."
[13] Sinabi sa kanya ng hari, "Huwag kang matakot. Anong nakikita mo?" Sinabi ng babae kay Saul, "Nakita ko ang isang
diyos na umaakyat mula sa lupa." [14] Sinabi niya sa kanya, "Ano ang kamukha niya? Sinabi niya, "Isang matandang lalaki ang umaakyat; nakasuot siya ng balabal." Nadama ni Saul na si Samuel iyon, at yumukod siya na ang kanyang mukha ay nasa lupa at nagpakita ng paggalang.
[15] Sinabi ni Samuel kay Saul, "Bakit mo ako ginambala at pinabalik?" Sumagot si Saul, "Labis akong namimighati, dahil ang mga Filisteo ay naghahandang makipagdigma laban sa akin, at iniwan na ako ng Diyos at hindi na sumasagot sa akin, maging sa pamamagitan ng mga propeta, ni sa mga panaginip. Kaya tumawag ako sa iyo para ipaalam mo sa akin kung ano ang aking gagawin."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[16] Sinabi ni Samuel, "Ano ngayon ang kahilingan mo sa akin, yamang iniwan ka na ni Yahweh, at naging kaaway mo siya?
[17] Ginawa ni Yahweh sa iyo ang sinabi niyang gagawin niya. Kinuha ni Yahweh ang kaharian sa ilalim ng iyong mga kamay at ibinigay ito sa iba—kay David.
[18] Dahil hindi mo sinunod ang boses ni Yahweh at hindi mo ipinatupad ang kanyang matinding galit sa Amalek, kaya ginawa niya ito ngayon sa iyo. [19] Higit pa rito, ibibigay ka ni Yahweh at ang Israel sa kamay ng mga Filisteo. Bukas makakasama kita at ang iyong mga anak na lalaki. Ibibigay din ni Yahweh ang hukbo ng Israel sa kamay ng mga Filisteo."
[20] Pagkatapos biglang bumagsak ang buong katawan ni Saul sa lupa at takot na takot dahil sa mga salita ni Samuel. Wala na siyang lakas, dahil wala siyang kinain na anumang pagkain sa buong araw na iyon, maging sa buong gabi. [21] Lumapit ang babae kay Saul at nakita niyang labis siyang naguguluhan, sinabi niya sa kanya, "Tingnan mo, nakinig ang iyong babaeng lingkod sa iyong boses; Inilagay ko ang aking buhay sa aking kamay at nakinig sa mga salitang sinabi mo sa akin.
[22] Kaya ngayon, nagmamakaawa ako sa iyo, makinig ka rin sa boses ng iyong babaeng lingkod at hayaan mong maghain ako ng kaunting pagkain sa harap mo. Kumain ka para makaipon ka ng lakas para sa iyong paglalakbay." [23] Ngunit tumanggi si Saul at sinabing, "Hindi ako kakain." Ngunit pinilit siya ng kanyang mga lingkod kasama ng babae at nakinig siya sa kanilang boses. Kaya bumangon siya at umupo sa higaan.
[24] Mayroon pinatabang guya ang babae sa kanyang bahay; nagmadali siya at pinatay ito; kumuha siya ng harina, minasa ito at naghurno ng tinapay na walang lebadura gamit ito. [25] Dinala niya ito sa harapan ni Saul at kanyang mga lingkod, at kumain sila. Pagkatapos bumangon sila at umalis sa gabing iyon.

Chapter 29

[1] Ngayon sama-samang tinipon ng mga Filisteo ang lahat ng kanilang hukbo sa Aphek; nagkampo ang mga Israelita sa tabi ng bukal na nasa Jezreel. [2] Dumaan ang mga prinsipe ng mga Filisteo nang daan-daan at nang libu-libo; dumaan si David at ang kanyang mga tauhan sa hulihang bantay kasama ni Aquis.
[3] Pagkatapos sinabi ng mga prinsipe ng mga Filisteo, "Ano ang ginagawa ng mga Hebreong ito dito?" Sinabi ni Aquis sa mga prinsipe ng mga Filisteo, "Hindi ba ito si David, ang lingkod ni Saul na hari ng mga Israelita na naging kasama ko sa mga araw na ito, o sa mga taon na ito, at wala akong nakitang kapintasan sa kanya mula nang dumating siya sa akin hanggang sa araw na ito?"
[4] Ngunit galit sa kanya ang mga prinsipe ng mga Filisteo; sinabi nila sa kanya, "Paalisin mo ang taong iyan, para bumalik siya sa kanyang lugar na ibinigay mo sa kanya; huwag mo siyang hayaang sumama sa atin sa digmaan, upang hindi siya maging kaaway natin sa digmaan. Dahil paano pa ba gagawa ng kapayapaan ang taong ito sa kanyang panginoon? Hindi ba sa pamamagitan ng mga ulo ng ating mga tauhan?
[5] Hindi ba ito ang David na inawitan nila sa isa-isa sa pamamagitan ng mga sayaw, sinasabing: 'Pinatay ni Saul ang kanyang libu-libo, At si David ang kanyang sampung libo?'"
[6] Pagkatapos tinawag ni Aquis si David at sinabing, "Habang nabubuhay si Yahweh, naging mabuti ka, at ang iyong paglabas at pagpasok sa akin sa hukbo ay naging mabuti sa aking pananaw; sapagkat wala akong nakitang kasalanan sa iyo simula ng araw na dumating ka sa akin hanggang sa araw na ito. Gayon pa man, hindi sang-ayon sa iyo ang mga prinsipe. [7] Kaya ngayon bumalik ka at umalis na may kapayapaan, upang hindi ka kagalitan ng mga prinsipe ng mga Filisteo."
[8] Sinabi ni David kay Filisteo, "Subalit ano ba ang nagawa ko? Ano ang nakita mo sa iyong lingkod habang kasama mo ako hanggang sa araw na ito, na hindi ako makakapunta at makipagdigma laban sa mga kaaway ng aking panginoong hari?" [9]
Sumagot si Aquis at sinabi kay David, "Alam kong kasinlinis ka ng isang anghel ng Diyos sa aking paningin; gayunpaman, sinabi ng mga prinsipe ng mga Filisteo, 'Hindi siya maaaring umakyat kasama natin sa labanan.'
[10] Kaya ngayon bumangon nang maaga ang mga lingkod ng iyong panginoon na sumama sa iyo; pagkagising ninyo sa madaling araw at may liwanag na, umalis na kayo." [11] Kaya bumangon si David nang maaga, siya at ang kanyang mga tauhan upang umalis ng umaga, para bumalik sa lupain ng mga Filisteo. Ngunit umakyat ang mga Filisteo sa Jezreel.

Chapter 30

[1] At nangyari na nang bumalik sa Ziklag si David at ng kanyang mga tauhan sa ikatlong araw, na gumawa ng pagsalakay ang mga Amalekita sa Negev at sa Ziklag. Linusob nila ang Ziklag, sinunog ito, [2] at binihag ang mga kababaihan at bawat isang naroroon, kapwa maliliit at malalaki. Wala silang pinatay, ngunit dinala sila habang papaalis sila.
[3] Nang dumating sina David at ang kanyang mga tauhan sa lungsod, nasunog na ito—at binihag ang kanilang mga asawa, kanilang mga anak na lalaki, at kanilang mga anak na babae. [4] Pagkatapos nagtaas ng boses sina David at mga taong kasama niya at umiyak sila hanggang wala na silang kakayahang umiyak.
[5] Binihag ang dalawang asawa ni David na sina Ahinoam na taga-Jezreel, at si Abigail na asawa ni Nabal na taga-Carmelo.
[6] Labis na namighati si David, sapagkat nag-uusap ang mga tao tungkol sa pagbato sa kanya, dahil ang mga espiritu ng

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

lahat ng tao ay nagdadalamhati, bawat tao para sa kanyang mga anak na lalaki at mga anak na babae; subalit pinalakas
ni David ang kanyang sarili kay Yahweh, na kanyang Diyos.
[7] Sinabi ni David kay Abiathar na anak ni Ahimelec na pari, "Nagmamakaawa ako sa iyo, dalhin mo dito ang epod para sa
akin." Dinala ni Abiathar ang epod kay David. [8] Nanalangin si David kay Yahweh ng gabay, sinasabing, "Kung tutugisin ko
ang hukbong ito, maaabutan ko ba sila? Sumagot si Yahweh sa kanya, "Tugisin mo sila dahil tiyak na maaabutan mo sila,
at tiyak na mababawi mo ang lahat."
[9] Kaya umalis si David, siya at ang anim na raang tauhang kasama niya; nakarating sila sa batis Besor, kung saan nanatili
ang mga lalaking naiwan. [10] Ngunit patuloy si David sa pagtugis, siya at ang apat na raang tauhan; sapagkat dalawang
daang tauhan ang naiwan na mahinang mahina na kaya hindi na makatawid sa batis ng Besor.
[11] Natagpuan nila sa bukid ang isang taga-Ehipto at dinala kay David; binigyan nila ng tinapay, at kinain niya ito; binigyan
nila ng tubig na maiinom; [12] at binigyan nila ng isang pirasong mamon na gawa sa igos at dalawang kumpol ng pasas.
Nang nakakain na siya, bumalik na muli ang kanyang lakas, sapagkat hindi siya kumain ng tinapay ni uminom ng tubig
sa loob ng tatlong araw at tatlong gabi.
[13] Sinabi ni David sa kanya, "Kanino ka nabibilang? Saan ka nagmula?" Sinabi niya, isa akong binata ng Ehipto, lingkod ng
isang Amalekita; iniwan ako ng aking amo, dahil tatlong araw na ang nakakaraan nagkasakit ako. [14] Gumawa kami ng
pagsalakay sa Negev ng mga Chereteo, at kung ano ang nabibilang sa Juda, at sa Negev ng Caleb, at sinunog namin ang
Ziklag."
[15] Sinabi sa kanya ni David, "Maaari mo ba akong dalhin pababa sa mga pangkat na ito na sumalakay?" Sinabi ng taga-
Ehipto, "Sumumpa ka sa akin sa Diyos na hindi mo ako papatayin o ipagkakanulo sa mga kamay ng aking panginoon, at
dadalhin ko kayo pababa sa mga sumalakay na pangkat na ito."
[16] Nang dinala si David ang taga-Ehipto pababa, ang mga sumalakay ay nagkalat sa buong paligid, nagkakainan at nag-
iinuman, at nagsasayawan, dahil sa lahat ng mga nanakaw nila mula sa lupain ng Filisteo at mula sa lupain ng Juda. [17]
Nilusob sila ni David mula sa takip-silim hanggang sa gabi ng sumunod na araw. Wala ni isang lalaki ang nakatakas
maliban sa apat na raang binatang sumakay sa mga kamelyo at tumakas.
[18] Nabawi ni David ang lahat ng kinuha ng mga Amalekita; at nailigtas ni David ang kanyang dalawang asawa. [19] Wala ni
isang nawala, maging maliliit man ni malalaki, maging anak na mga lalaki ni anak na mga babae, maging ang nanakaw,
ni anumang bagay na kinuha sa kanila ng mga sumalakay para sa kanilang sarili. Dinala ni David pabalik ang lahat. [20]
Kinuha ni David ang lahat ng kanilang mga kawan at mga pangkat ng hayop, na itinaboy ng mga tauhan sa unahan ng
ibang baka. Sinabi nila, "Ito ang nanakaw ni David."
[21] Pumunta si David sa kanyang dalawandaang tauhang naiwan na mahinang mahina para sumunod sa kanya, iyong mga
pinaiwan ng iba upang manatili sa batis Besor. Ang mga tauhang ito ang naunang pumunta para salubungin si David at
mga taong kasama niya. Nang pumunta si David sa mga taong ito, binati niya sila. [22] Pagkatapos sinabi ng lahat ng
masasamang lalaki at mga walang kabuluhang taong sumama kay David, "Dahil hindi sumama sa atin ang mga
kalalakihang ito, hindi natin sila bibigyan ng anumang nanakaw na nabawi natin. Maliban na maaaring isama ng bawat
lalaki ang kanyang asawa at mga anak, pangunahan sila palayo, at umalis."
[23] Kaya sinabi ni David, "Hindi kayo dapat kumilos ng ganito sa mga ibinigay sa atin ni Yahweh, mga kapatid. Iningatan
niya tayo at ibinigay sa ating kamay ang mga sumalakay laban sa atin. [24] Sinong makikinig sa inyo sa bagay na ito? Dahil
gaya ng kabahagi ay para sa sinumang pumunta sa labanan, kaya ganundin ang kabahagi para sa sinumang nagbantay
sa mga gamit; makikibahagi sila at magkakapareho bawat kabahagi." [25] Naging ganoon na mula sa araw na iyon
hanggang sa araw na ito, sapagkat ginawang batas iyon ni David at isang kautusan para sa Israel.
[26] Nang pumunta si David sa Ziklag ipinadala niya ang ilan sa mga nanakaw sa mga nakakatanda ng Juda, sa kanyang
mga kaibigan, sinabing, "Tingnan ninyo, narito ang isang handog para sa inyo mula sa nanakaw mula sa mga kaaway ni
Yahweh." [27] Sa mga nakakatanda na nasa Betuel, at sa mga nasa Ramot sa Timog, at sa mga nasa Jattir, [28] at sa mga nasa
Aroer, at sa mga nasa Sifmot, at sa mga nasa Estemoa.
[29] At ganun din sa mga nakakatandang nasa Racal, at sa mga nasa lungsod ng mga Jerahmeelita, at sa mga nasa siyudad
ng mga Cineo, [30] at sa mga nasa Horma, at sa mga nasa Borasan, at sa mga nasa Athac, [31] at sa mga nasa Hebron, at sa
lahat ng lugar kung saan palaging pumupunta mismo si David at ng kanyang mga tauhan.

Chapter 31

[1] Ngayon nakipaglaban ang mga Filisteo laban sa Israel. Nagsitakas ang mga kalalakihan ng Israel mula sa harap ng mga
Filisteo at patay na bumagsak sa bundok Gilboa. [2] Tinugis ng malapitan ng mga Filisteo si Saul at ang kanyang anak na
mga lalaki. Napatay ng mga Filisteo si Jonatan, Abinadab, at Malquisua, at ang kanyang mga anak na lalaki. [3] Nagpatuloy
ang matinding labanan laban kay Saul, at nasukol siya ng mga mamamana. Siya ay nakaranas ng malubhang sugat dahil
sa kanila.
[4] Pagkatapos sinabi ni Saul sa kanyang tagadala ng baluti, "Hugutin mo ang iyong espada at isaksak mo ito sa akin. Kung
hindi, darating itong hindi mga tuli at lalapastanganin ako." Ngunit ayaw gawin ng kanyang tagadala ng baluti, dahil
takot na takot siya. Kaya kinuha ni Saul ang kanyang sariling espada at pinatay nito ang kanyang sarili. [5] Nang nakita ng

tagadala ng baluti na patay na si Saul, gayon din pinatay niya ang kanyang sarili ng kanyang sariling espada at namatay
nagmagkasama. [6] Kaya namatay si Saul, ang kanyang tatlong anak na lalaki, at kanyang tagadala ng baluti— sama-
samang namatay ang mga kalalakihang ito nang araw na iyon.
[7] Habang nasa kabilang bahagi ng lambak ang mga kalalakihan ng Israel, at sa mga nasa ibayo ng Jordan, nakita nila na
nagsitakas ang mga kalalakihan ng Israel, at nang si Saul at ang kanyang mga anak na lalaki ay patay na, iniwan nila ang
kanilang mga lungsod at nagsitakas, at dumating ang mga Filisteo at nanirahan sa lugar nila. [8] Dumating ang sumunod na
araw, nang dumating ang mga Filisteo upang tanggalin ang mga patay, na nakita nila si Saul at ang kanyang tatlong anak
na lalaki na patay na sa Bundok Gilboa.
[9] Pinutol nila ang kanyang ulo at tinanggal ang kanyang mga pananggang baluti, at nagpadala ng mga mensahero sa
lupain ng mga Filisteo sa lahat ng dako upang dalhin ang balita sa kanilang diyus-diyosan sa templo at sa mga tao. [10]
Inilagay nila ang kanyang baluti sa loob ng templo ni Astare, at ang kanilang itinali ang kanyang katawan sa pader ng
lungsod sa Bethsan.
[11] Nang nabalitaan ng mga nakatira sa Jabes Galaad kung ano ang ginawa ng mga Filisteo kay Saul, [12] tumayo ang lahat ng
mandirigmang mga kalalakihan at lumakad ng magdamag at kinuha ang katawan ni Saul at ang mga katawan ng
kanyang mga anak na lalaki mula sa pader ng Bethsan. Pumunta sila sa Jabesh at doon nila sinunog ang mga ito. [13]
Pagkatapos kinuha nila ang kanilang mga buto at inilibing ang mga ito sa ilalim ng isang puno ng tamarisko sa Jabes, at
nag-ayuno sa loob ng pitong araw.

2 Samuel

Chapter 1

[1] Nang namatay si Saul, bumalik si David galing sa pagsalakay sa bayan ng Amalek at nanatili sa Ziklag ng dalawang
araw. [2] Sa ikatlong araw, mayroong isang taong dumating mula sa kampo ni Saul na sira ang kaniyang mga damit at may
dumi sa kaniyang ulo. Nang nakarating siya kay David yumuko siya sa lupa at siya ay nagpatirapa.
[3] Sinabi ni David sa kaniya, "Saan ka nanggaling? Sagot niya, "Nakatakas ako mula sa kampo ng Israel." [4] Sinabi ni David
sa kaniya, "Pakiusap sabihin mo sa akin kung ano ang mga bagay na nangyari." sumagot siya, "Nagsitakas ang mga tao
mula sa labanan. Marami ang bumagsak at marami ang namatay. Si Saul at Jonatan na kaniyang anak na lalaki ay
namatay din." [5] Sinabi ni David sa binatang lalaki, "Papaano mo nalaman na si Saul at si Jonatan na kaniyang anak na
lalaki ay namatay?"
[6] Sumagot ang binata, "Nagkataon na naroon ako sa Bundok Gilboa, at doon nakasandal siya sa kaniyang sibat, at ang
mga karwaheng pandigma at ang mga nangangabayo ay halos malapit na sa kaniya. [7] Tumalikod si Saul at nakita ako at
tinawag niya ako. Sumagot ako, 'Nandito ako.'
[8] Sinabi niya sa akin, 'Sino ka?' Sinagot ko siya, 'Ako ay taga-Amalek.' [9] Sinabi niya sa akin, 'Pakiusap tumayo ka sa
harapan ko at patayin mo ako, dahil matinding paghihirap ang nararanasan ko, pero nanatili pa rin akong buhay. [10] Kaya
tumayo ako sa ibabaw niya at pinatay ko siya, dahil alam ko na hindi na siya mabubuhay pagkatapos niyang bumagsak.
At kinuha ko ang kaniyang korona na nasa kaniyang ulo at ang pulseras na nasa kaniyang kamay, at dinala ang mga ito
dito para sa iyo, aking panginoon."
[11] Pagkatapos pinunit ni David ang kaniyang mga damit, at ginawa rin ito ng lahat ng mga kalalakihan na kasama niya. [12]
Sila'y nanangis, umiyak, at nag-ayuno hanggang gabi para kay Saul, para kay Jonatan na kaniyang anak na lalaki, para sa
mga tao ni Yahweh, at para sa tahanan ng Israel dahil bumagsak sila sa pamamagitan ng espada. [13] Sinabi ni David sa
binata, "Saan ka nanggaling? Sumagot siya, "Ako ay anak na lalaki ng isang dayuhan sa lupain, isang taga- Amalek."
[14] Sinabi ni David sa kaniya, "Bakit hindi ka natakot na patayin ang hari na hinirang ni Yahweh sa pamamagitan ng iyong
sariling kamay?" [15] Tinawag ni David ang isa sa mga binata at sinabi, "Kunin at patayin siya." Kaya kinuha ang lalaki at
pinatay siya, at namatay ang taga-Amalek. [16] Pagkatapos sinabi ni David sa namatay na taga-Amalek, "Ang iyong dugo ay
nasa iyong ulo dahil ang iyong sariling bibig ay naging saksi laban sa iyo at sa sinabi mo, 'Pinatay ko ang hinirang na hari
ni Yahweh."'
[17] Pagkatapos inawit ni David ang panlibing na awiting ito tungkol kay Saul at Jonatan na kaniyang anak na lalaki. [18]
Ipinag-utos niya sa mga tao na ituro itong Awit ng Pananangis sa mga anak lalaki ng Juda, na naisulat sa Ang Aklat ni
Jaser. [19] Ang iyong niluwalhati, Israel, ay namatay, pinatay sa inyong mga bundok! Papaano ang magiting ay napatumba!
[20] Huwag itong sabihin kay Gath, Huwag itong ipahayag sa mga kalye ng Askelon para hindi magsaya ang mga anak na
babae ng mga taga-Filisteo, para hindi magdiwang ang mga anak na babae ng mga hindi tuli.
[21] Mga Bundok ng Gilboa, huwag na hayaang magkaroon ng hamog o ulan sa inyo, ni mga kabukirin na magbibigay ng
butil para sa mga alay, dahil doon ang panangga ng magiting ay nadungisan. Ang panangga ni Saul ay hindi na
kailanman pinahiran sa pamamagitan ng langis. [22] Mula sa mga dugo sa mga namatay na iyon, mula sa mga katawan ng
mga magigiting, ang pana ni Jonatan ay hindi na bumalik, at ang espada ni Saul ay hindi bumalik ng walang saysay.
[23] Si Saul at Jonatan ay minahal at mapagmahal sa buhay, at sa kanilang kamatayan sila ay hindi ipinaghiwalay. Sila ay
mas mabilis kaysa sa mga agila, mas malakas kaysa sa mga leon. [24] Kayong mga anak na babae ng Israel, umiyak sa
ibabaw ni Saul, na siyang nagbihis sa inyo ng pulang kasuotan, na naglagay ng palamuti ng ginto sa inyong mga
kasuotan.

[25] Paano napabagsak ang isang magiting sa gitna ng labanan! Si Jonatan ay pinatay sa inyong mataas mga lugar. [26] Ako ay
namimighati para sa iyo, aking kapatid na Jonatan. Ikaw ay minahal ko ng lubusan. Ang pagmamahal mo sa akin ay
kahanga-hanga, higit pa sa pagmamahal ng mga kababaihan. [27] Paano napabagsak ang magigiting, at ang mga sandata sa
digmaan ay nasira!"

Chapter 2

[1] Pagkaraan nito nagtanong si David kay Yahweh at sinabi, "Pupunta ba ako sa isa sa mga lungsod sa Juda?" Sumagot si
Yahweh sa kaniya, "Pumunta ka." Sabi ni David, "Sa anong lungsod ako pupunta?" Sumagot si Yahweh, "Sa Hebron." [2]
Kaya umalis si David kasama ang kaniyang dalawang asawa, si Ahinoam mula sa Jezreel, at Abigail mula sa Carmel, ang
biyuda ni Nabal. [3] Isinama ni David ang mga kalalakihan na kasama niya, na ang bawat isa ay isinama ang kanilang
pamilya, sa mga lungsod ng Hebron, kung saan nagsimula silang manirahan.
[4] Pagkatapos dumating ang mga kalalakihan mula sa Juda at hinirang si David na hari sa buong sambahayan ng Juda.
Sinabi nila kay David, "Ang mga kalalakihan sa Jabes Galaad ang naglibing kay Saul. [5] Kaya nagpadala si David ng mga
mensahero sa mga kalalakihan ng Jabes Galaad at sinabi sa kanila, "Kayo ay pinagpala ni Yahweh, dahil sa ipinakita
ninyo na katapatan sa inyong panginoong si Saul at inilibing siya.
[6] Ngayon nawa'y magpakita si Yahweh sa inyo ng tapat na kasunduan at katapatan. Magpapakita rin ako sa inyo nitong
kabutihan dahil ginawa ninyo ang bagay na ito. [7] Kaya ngayon, hayaang maging malakas ang inyong mga kamay; maging
matapang dahil si Saul na inyong panginoon ay namatay, at buong sambahayan ng Juda ay hinirang ako mag hari sa
kanila."
[8] Pero si Abner anak na lalaki ni Ner, pinuno ng hukbo ni Saul, kinuha ang anak ni Saul na si Isobet at dinala siya sa
Mahanaim; [9] ginawa niya si Isobet na hari sa buong Galaad, Asureo, Jezreel, Efraim, Benjamin, at sa buong Israel.
[10] Si Isobet anak na lalaki ni Saul, ay apatnapung-taong gulang nang mag-umpisa siyang maghari sa buong Israel, at
naghari siya ng dalawang taon. Peroo ang sambahayan ng Juda ay sumunod kay David. [11] Ang panahon na si David ay
naging hari sa Hebron sa buong sambahayan ni Juda ay pitong taon at anim na buwan.
[12] Si Abner anak na lalaki ni Ner, at ang mga lingkod ni Isobet anak na lalaki ni Saul, ay umalis mula sa Mahanaim
patungo sa Gibeon. [13] Si Joab anak na lalaki ni Zeruias at ang mga lingkod ni David ay lumabas at nakipagkita sa kanila sa
lawa ng Gibeon. Umupo sila doon, isang grupo sa isang panig ng lawa at ang iba sa kabilang panig.
[14] Sinabi ni Abner kay Joab, "Hayaan ang mga binata ay tumayo at makipaglaban sa ating harapan." Pagkatapos sinabi ni
Joab, "Hayaan silang tumayo." [15] Pagkatapos nagsitayuan ang mga binata at sama-samang nagtipon, labingdalawa para
kay Benjamin at Isobet anak na lalaki ni Saul, at labingdalawa mula sa mga lingkod ni David.
[16] Sinunggaban ng bawat lalaki ang ulo ng kaniyang kaaway at sinaksak ang kaniyang espada sa gilid ng kaniyang
kalaban, at pareho silang nagsibagsakan. Kaya ang lugar na iyon ay tinawag sa Hebreo, "Helkat Hazzurim," o "Bukid ng
mga Espada," na nasa Gibeon. [17] Ang labanan ay masyadong marahas ng araw na iyon at si Abner at ang mga kalalakihan
ng Israel ay natalo sa harapan ng mga lingkod ni David.
[18] Ang tatlong anak na lalaki ni Zeruias ay naroon: Si Joab, at Abisai, at Asahel. Si Asahel ay napakabilis ng mga paa gaya
ng isang gasel. [19] Tinutugis ng malapitan ni Asahel si Abner at sinusundan siya na hindi lumilihis sa anumang dako.
[20] Lumingon si Abner sa kaniyang likuran, at sinabi, "Ikaw ba iyan Asahel?" Sumagot siya, "Ako nga ito." [21] Sinabi ni Abner
sa kaniya, "Lumihis ka sa kanan o sa iyong kaliwa, at sunggaban mo ang isa sa binata at kunin ang kaniyang baluti." Pero
hindi lumihis si Asahel.
[22] Kaya sinabi ulit ni Abner kay Asahel, Tigilan mo na ang pagtugis sa akin. Bakit kita pababagsakin sa lupa? Anong
mukhang ihaharap ko kay Joab, na iyong kapatid na lalaki?" [23] Pero tumangging lumihis si Asahel at sinaksak siya ni
Abner sa katawan sa pamamagitan ng mapurol na dulo ng kaniyang sibat, kaya ang sibat ay tumagos sa kabilang gilid.
Bumagsak si Asahel at namatay doon. Kaya ang sinuman ang dumating sa lugar kung saan bumagsak at namatay si
Asahel, ay huminto at nanatiling nakatayo.
[24] Pero tinugis ni Joab at Abisai si Abner. Nang palubog na ang araw, pumunta sila sa burol ng Amma, na malapit sa Giah
sa pamamagitan ng daan patungo sa kagubatan ng Gibeon. [25] Nagtipon ang mga kalalakihan ni Benjamin ng sama-sama
sa likuran ni Abner at tumayo sa itaas ng burol.
[26] Pagkatapos tinawag ni Abner si Joab at sinabi, "Dapat bang magpatayan tayo habang buhay? Hindi mo ba alam lalo lang
itong lulubha sa katapusan? Gaano katagal bago mo sasabihin sa iyong mga kalalakihan na tigilan na ang pagtugis sa
inyong mga kapatid na lalaki? [27] Sumagot si Joab, "Hanggang sa nabubuhay ang Diyos, kung hindi mo sinabi iyan, ang
aking mga tauhan ay patuloy na tutugisin ang kanilang mga kapatid na lalaki hanggang umaga!"
[28] Kaya pinatunog ni Joab ang trumpeta, at ang lahat ng kaniyang tauhan ay tumigil at hindi na tinugis kailanman ang
Israel, ni hindi na sila naglaban kailanman. [29] Si Abner at ang kaniyang mga tauhan ay naglakbay nang buong magdamag
patungong Araba. Tumawid sila sa Jordan, naglakad silang lahat ng sumunod na umaga, at pagkatapos nakarating sa
Mahanaim.
[30] Bumalik si Joab galing sa pagtugis kay Abner. Tinipon niya ang lahat ng kaniyang tauhan, kung saan nawawala si
Asahel at ang labing-siyam na mga sundalo ni David. [31] Pero ang mga tauhan ni David ay nakapatay ng 360 tauhan ni

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Benjamin sa pamamagitan ni Abner. [32] Pagkatapos kinuha nila si Asahel at inilibing siya sa loob ng libingan ng kaniyang
ama, na nasa Bethlehem. Naglakbay si Joab at ang kaniyang mga tauhan ng buong magdamag, at inabutan na sila ng
maagang pagsikat ng araw sa Hebron.

Chapter 3

[1] Ngayon ay mayroong isang mahabang digmaan sa pagitan ng tahanan ni Saul at ng tahanan ni David. Patuloy na
lumalakas ng lumakas si David pero ang tahanan ni Saul ay patuloy na humihina ng humihina.
[2] Ang mga anak na lalaki ay ipinanganak kay David sa Hebron. Ang kaniyang panganay ay si Amnon, kay Anihoam mula
sa Jezreel. [3] Ang kaniyang pangalawang anak, ay si Quileb, ay ipinanganak kay Abigail, ang biyuda ni Nabal mula sa
Carmel. Ang pangatlo, ay si Absalom, anak ni Maaca, anak na babae ni Talmai, hari ng Gesur.
[4] Si Adonias, ang ikaapat na anak na lalaki ni David, na anak na lalaki ni Haggit. Ang ikalima ay si Sheftias, anak na lalaki
ni Abital, [5] at ang ika-anim, si Itream, anak na lalaki ng asawa ni David na si Egla. Ang mga anak na lalaki na to ay
ipinanganak kay David sa Hebron.
[6] Nangyari ito sa panahon ng digmaan sa pagitan sa tahanan ni Saul at sa tahanan ni David na si Abner ay nagawang
palakasin ang tahanan ni Saul. [7] May isang kerida si Saul na ang pangalan ay Rizpa, ang anak na babae ni Aya. Sinabi ni
Isobet kay Abner, "Bakit mo sinipingan ang kerida ng aking ama?"
[8] Pagkatapos si Abner ay galit na galit sa mga salita ni Isobet at sinabi, "Ako ba ay ulo ng aso na pag-aari ng Juda? Sa araw
na ito ay ipinapakita ko ang katapatan sa tahanan ni Saul, ang iyong ama, sa kaniyang mga kapatid na lalaki, at sa
kaniyang mga kaibigan sa hindi ko pagbibigay sa iyo sa kamay ni David. At ngayon pinaparatangan mo ako sa araw na
ito tungkol sa babaeng ito.
[9] Nawa gawin sa akin ng Diyos, Abner, at mas masama pa, kung hindi ko gagawin para kay David ang gaya ng ipinangako
ni Yahweh sa kaniya, [10] na ilipat ang kaharian mula sa tahanan ni Saul at itayo ang trono ni David sa buong Israel at sa
buong Juda, mula Dan hanggang Beerseba." [11] Hindi makasagot si Isobet kay Abner ng iba pang salita, dahil natakot siya
sa kaniya.
[12] Pagkatapos nagpadala ng mga mensahero si Abner kay David, para kausapin siya sa pagsasabing, "Kaninong lupa ito?"
Gumawa ka ng isang kasunduan sa akin, at makikita mo na ang aking kamay ay nasa iyo, dalhin ang buong Israel sa iyo."
[13] Sumagot si David, "Mabuti, gagawa ako ng isang kasunduan sa iyo. Pero isang bagay ang hihingin ko mula sa iyo na
hindi mo makikita ang aking mukha maliban na dalhin mo muna si Mical, ang anak na babae ni Saul, kapag nakipagkita
ka sa akin."
[14] Pagkatapos nagpadala ng mga mensahero si David kay Isobet, anak na lalaki ni Saul, na nagsasabing, "Ibigay mo sa akin
ang aking asawa na si Mical, na aking binayaran na nagkakahalaga ng isangdaang balat ng mga taga-Filisteo." [15] Kaya
ipinakuha ni Isobet si Mical at kinuha siya sa kaniyang asawa, na si Patiel anak na lalaki ni Lais. [16] Sumama ang kaniyang
asawa sa kaniya, umiiyak habang papaalis, at sinundan siya sa Bahurim. Pagkatapos sinabi ni Abner sa kaniya, "Bumalik
sa bahay mo ngayon." Kaya nagbalik siya.
[17] Kinausap ni Abner ang mga nakatatanda sa Israel sa pagsasabing, "Nang nakaraan sinusubukan ninyo na mag hari si
David sa inyo. [18] Ngayon gawin ito. Dahil nakipag-usap si Yahweh kay David sinasabing, 'Sa pamamagitan ng kamay ng
aking lingkod na si David ililigtas ko ang aking mga tao ang Israel mula sa kapangyarihan ng mga Filisteo at sa lahat ng
kanilang mga kaaway.''"
[19] Kinausap din mismo ni Abner ang bayan ng Benjamin. Pagkatapos pumunta rin si Abner upang makipag-usap kay
David sa Hebron para ipaliwanag ang lahat ng bagay na ninanais ng Israel at ng buong sambahayan ni Benjamin na nais
tapusin. [20] Nang dumating sa Hebron si Abner at ang dalawampu sa kaniyang mga tauhan para makipagkita kay David,
naghanda si David ng isang piging para sa kanila.
[21] Ipinaliwanag ni Abner kay David, "Ako ay aalis at titipunin ang buong Israel para sa iyo, aking panginoon ang hari,
nang sa gayon gagawa sila ng isang kasunduan sa iyo, nang sa gayon maaari kang maghari sa lahat ng nanaisin mo."
Kaya pinaalis ni David si Abner, at umalis si Abner ng may kapayapaan.
[22] Pagkatapos dumating ang mga sundalo ni David at Joab galing sa pagsalakay at may dalang maraming mga bagay na
kanilang nakuha sa panloloob. Pero si Abner ay hindi kasama ni David sa Hebron. Pinaalis siya ni David, at umalis si
Abner ng may kapayapaan. [23] Nang si Joab at lahat ng hukbo na kasama niya ay dumating, sinabi nila kay Joab, "Si Abner
anak na lalaki ni Ner ay nagpunta sa hari, at ang hari ay pinaalis na siya, at umalis si Abner ng may kapayapaan."
[24] Pagkatapos pumunta si Joab sa hari at sinabi, "Ano ang ginawa mo? Tingnan mo, pumunta si Abner sa iyo! Bakit mo
siya pinaalis, at siya ay nakaalis na? [25] Hindi mo ba alam na pumunta si Abner anak na lalaki ni Ner para lokohin ka, at
alamin ang iyong mga plano at malaman ang lahat ng bagay na gagawin mo?" [26] Nang iniwan ni Joab si David, nagpadala
siya ng mga mensahero kay Abner, at dinala siya pabalik mula sa balon ng Sira, pero hindi alam ito ni David.
[27] Nang makabalik si Abner sa Hebron, dinala siya ni Joab sa isang tabi sa gitna ng tarangkahan para kausapin siya ng
tahimik. Doon sinaksak siya ni Joab sa tiyan at pinatay siya. Sa ganitong paraan, naipaghiganti ni Joab ang dugo ni Asahel
na kaniyang kapatid na lalaki.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[28] Nang marinig ni David ang tungkol dito, sinabi niya, "Ako at ang aking kaharian ay inosente sa harapan ni Yahweh
magpakailanman hinggil sa dugo ni Abner anak na lalaki ni Ner. [29] Hayaan ang kasalanan sa pagkamatay ni Abner ay
bumagsak sa ulo ni Joab at sa lahat ng sambahayan ng kaniyang ama. Nawa'y hindi ito maalis sa pamilya ni Joab isang
tao na mayroong tumutulong sugat o sakit sa balat o isang pilay at dapat lumakad na mayroong isang tungkod o pinatay
sa pamamagitan ng espada o umaalis na walang pagkain. [30] Kaya si Joab at Abisai ang kaniyang kapatid na lalaki ay
pinatay si Abner, dahil pinatay niya sa labanan ang kanilang kapatid na lalaki na si Asahel sa Gibeon.
[31] Sinabi ni David kay Joab at sa lahat ng tao na kasama niya, "Punitin ninyo ang inyong mga damit, maglagay ng telang
magaspang, at manangis sa harapan ng bangkay ni Abner." At si Haring David ay lumakad sa likod ng bangkay sa
paghahatid sa libingan. [32] Inilibing nila si Abner sa Hebron. Umiyak ang hari at nanangis ng malakas sa puntod ni Abner,
at lahat din ng tao ay nag iyakan.
[33] Ang hari ay nanangis para kay Abner, at umawit. "Kailangan bang mamatay ni Abner gaya sa pagkamatay ng isang
mangmang? [34] Ang iyong mga kamay ay hindi nakatali. Ang iyong mga paa ay hindi nakakadena. habang ang isang lalaki
ay bumabagsak sa harapan ng mga anak na lalaki ng walang hustisya, kaya ikaw ay bumagsak. "Muli ang lahat ng tao ay
nagsiiyakan sa kaniya.
[35] Lumapit ang lahat ng tao kay David para pakainin habang may araw pa, pero nangako si David, "Nawa'y gawin sa akin
ng Diyos, at ng mas matindi pa, kung titikim ako ng tinapay o anumang bagay bago lumubog ang araw." [36] Kaya napansin
ng lahat ng tao ang pighati ni David, at nalugod sila, gaya ng ginawa ng hari na nakalulugod sa kanila.
[37] Kaya naintindihan ng lahat ng tao at ng buong Israel nang araw na iyon na hindi ito nais ng hari na patayin si Abner
anak na lalaki ni Ner. [38] Sinabi ng hari sa kanyang mga lingkod, "Hindi ba ninyo alam na isang prinsipe at dakilang lalaki
ang bumagsak sa araw na ito sa Israel? [39] At ako ay mahina sa araw na ito, kahit na ako ang nahirang na hari. ang mga
kalalakihang ito, ang anak na lalaki ni Zeruias, ay napakalupit para sa akin. Nawa'y si Yahweh ang magbayad sa
masamang tao, sa pamamagitan ng pagpaparusa sa kaniya para sa kaniyang kasamaan, gaya ng nararapat sa kaniya."

Chapter 4

[1] Nang nabalitaan ni Isboset, lalaking anak ni Saul, na namatay si Abner sa Hebron, nanghina ang kaniyang mga kamay,
at nagkagulo ang buong Israel. [2] Ngayon ang lalaking anak ni Saul ay mayroong dalawang tauhan na mga kapitan ng mga
pangkat sundalo. Baana ang pangalan ng isa at Recab ang isa, mga lalaking anak ni Rimon na taga-Beerot na mga tao ni
Benjamin (dahil ang Beerot ay itinuring na bahagi ng Benjamin, [3] at tumakas ang mga taga-Beerot putungong Gittaim at
naninirahan sila roon hanggang sa panahong ito).
[4] Ngayon si Jonatan, lalaking anak ni Saul, ay mayroong isang lalaking anak na lumpo sa kaniyang mga paa. Limang taon
gulang siya nang nabalitaan niya ang tungkol kina Saul at Jonatan na nagmula sa Jezreel. Binuhat siya ng kaniyang
tagapangalaga para tumakas. Pero habang tumatakbo siya, natumba ang lalaking anak ni Jonatan at naging lumpo.
Mefiboset ang kanyang pangalan.
[5] Kaya ang mga anak na lalaki ni Rimon na taga-Beerot, na sina Recab at baana ay naglakbay ng ang panahon ay mainit
papunta sa tahanan ni Isboset, habang siya ay nagpapahinga sa tanghali. [6] Nakatulog ang babaeng nagbabantay sa
pintuan habang sinasala ang trigo, at pumasok sina Recab at Baana nang tahimik at dinaanan siya. [7] Kaya pagkatapos
nilang pumasok ng bahay, sinalakay nila siya at pinatay habang nakahiga siya sa kaniyang higaan sa kaniyang silid.
Pagkatapos pinugutan nila siya ng ulo at dinala ito palayo, buong gabi silang naglalakbay sa daan patungong Araba.
[8] Dinala nila ang ulo ni Isboset kay David sa Hebron, at sinabi nila sa hari, "Tingnan mo, ito ang ulo ni Isboset na lalaking
anak ni Saul, ang iyong kaaway, na nagbabanta sa iyong buhay. Sa araw na ito pinaghigantihan ni Yahweh na ating
panginoon si haring si Saul at kaniyang mga kaapu-apuhan." [9] Sinagot ni David sina Recab at Baana na kaniyang kapatid,
ang mga lalaking anak ni Rimon na taga-Beerot; sinabi niya sa kanila, "Habang nabubuhay si Yahweh, ang nagligtas sa
aking buhay mula sa bawat kaguluhan, [10] nang sinabihan ako ng isang tao, 'Tingnan mo, patay na si Saul,' iniisip ko na
nagdadala siya ng mabuting balita, hinuli ko siya at pinatay sa Himat Ziklag. Iyon ang gantimpala na ibinigay ko sa
kaniya para sa kaniyang balita.
[11] Gaano pa kaya, kapag pinatay ng mga masasamang lalaki ang isang taong walang kasalanan sa kaniyang sariling bahay
sa kaniyang higaan, hindi ko ba dapat hingin ang kaniyang dugo ngayon mula sa inyong kamay, at aalisin kayo sa
mundo?" [12] Pagkatapos nagbigay si David ng utos sa mga binata, at pinatay nila sila at pinutol ang kanilang mga kamay at
paa at isinabit sila sa tabi ng lawa sa Hebron. Pero kinuha nila ang ulo ni Isboset at inilibing ito sa libingan ni Abner sa
Hebron.

Chapter 5

[1] Pagkatapos pumunta ang lahat ng lipi ng Israel kay David sa Hebron at sinabi, "Tingnan mo, kami ay iyong laman at
buto. [2] Sa nakaraang panahon, nang si Saul pa ang hari sa ating lahat, ikaw itong nangunguna sa hukbo ng Israelita.
Sinabi ni Yahweh sa iyo, 'Magiging pastol ka ng aking bayan ng Israel, at magiging pinuno ka ng buong Israel.'"

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[3] Kaya dumating ang lahat na nakatatanda ng Israel sa hari ng Hebron, at gumawa si Haring David ng isang kasunduan sa kanila sa harapan ni Yahweh. Hinirang nila si David na maging hari ng buong Israel. [4] Tatlumpung taong gulang si David nang nagsimula siyang maghari, at naghari siya ng apatnapung taon. [5] Sa Hebron naghari siya sa buong Juda ng pitong taon at anim na buwan, at sa Jerusalem naghari siya ng tatlumpu't tatlong taon sa buong Israel at Juda.
[6] Pumunta ang hari at ang mga tauha niya sa Jerusalem laban sa mga Jebuseo, ang mga mamamayan ng lupain. Sinabi nila kay David, "Huwag kang babalik dito maliban kung papaalisin ka sa pamamagitan ng mga bulag at lumpo. Hindi makakapunta dito si David." [7] Gayunpaman, nasakop ni David ang kuta ng Sion, na ngayon ay lungsod na ni David.
[8] Sa oras na iyon sinabi ni David, 'Sinuman ang sasalakay sa mga taga-Jebus ay kailangang pumunta sa pamamagitan ng tubig at aabutin nila ang 'lumpo at bulag,' ang mga galit kay David." kaya sinabi ng mga tao iyan, "Hindi makakapunta ang 'bulag at lumpo' sa palasyo." [9] Kaya nanirahan si David sa kuta at tinawag itong siyudad ni David. Pinatibay niya ang palibot nito, mula sa terasa patungong loob. [10] Naging lubos na makapangyarihan si David dahil kay Yahweh, ang Diyos ng mga hukbo, ay kasama niya.
[11] Pagkatapos nagpadala ng mga mensahero si Hiram hari ng Tyre kay David, at mga punong sedro, karpintero, at mason. Nagtayo sila ng bahay para kay David. [12] Alam ni David na itinalaga siya ni Yahweh bilang hari sa buong Israel, at sa gayon naging dakila ang kaniyang kaharian para sa kapakanan ng kaniyang bayang Israel.
[13] Pagkatapos nilisan ni David ang Hebron at pumunta sa Jerusalem, kumuha siya ng maraming kerida at mga asawa sa Jerusalem, at maraming mga lalaking anak at mga babaeng anak ang ipinanganak sa kaniya. [14] Ito ang mga pangalan ng mga bata na ipinanganak sa kaniya sa Jerusalem: Sammua, Sobab, Natan, Solomon, [15] Ibhar, Elisua, Nefeg, Jafia, [16]
Elisama, Eliada, at Elifelet.
[17] Ngayon nang mabalitaan ng mga Filisteo na nahirang na si David bilang hari ng buong Israel, lumabas silang lahat para makita siya. Pero nabalitaan ni David ito at bumaba siya sa kuta. [18] Ngayon dumating ang mga Filisteo at nagsikalat sa lambak ng Refaim.
[19] Pagkatapos humingi si David ng tulong mula kay Yahweh. Sinabi niya, "Kailangan ko bang salakayin ang Filisteo? Bibigyan mo ba ako ng tagumpay laban sa kanila?" Sinabi ni Yahweh kay David, "Salakayin mo, dahil siguradong bibigyan kita ng tagumpay laban sa Filisteo." [20] Kaya sinalakay ni David ang Baal Perazim, at doon tinalo niya sila. Sinabi niya, "Pinatumba ni Yahweh ang aking mga kalaban sa aking harapan katulad ng isang rumaragasang tubig baha." Kaya naging Baal Perazim ang pangalan ng lugar na iyon. [21] Iniwan ng mga taga-Filisteo ang kanilang mga diyus-diyosan doon, at dinala ni David at kaniyang mga tauhan ang mga ito.
[22] Pagkatapos umakyat muli ang mga taga-Filisteo at nagsikalat sa lambak ng Refaim. [23] Kaya muling humingi si David ng tulong mula kay Yahweh, at sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Hindi mo dapat salakayin ang kanilang harapan, pero palibutan mo ang likuran nila at lapitan mo sila sa pamamagitan ng mga kahoy ng balsam.
[24] Kapag narinig mo ang tunog ng pag-ihip ng hangin sa itaas ng mga punong balsam, salakayin mo sila nang may lakas. Gawin mo ito dahil pangungunahan ka ni Yahweh para salakayin ang hukbong ng mga taga-Filisteo." [25] Kaya ginawa ni David ang inutos ni Yahweh sa kaniya. Pinatay niya ang mgataga-Filisteo mula sa Geba hanggang sa Gezer.

Chapter 6

[1] Ngayon sama-samang tinipon muli ni David ang lahat ng mga kalalakihan ng Israel na pinili niya, na tatlumpung libo. [2]
Tumayo si David at umalis kasama ang lahat niyang mga kalalakihan na sumama sa kaniya mula sa Baala sa Juda para dalhin ang kaban ng Diyos, na tinawag sa pamamagitan ng pangalan ni Yahweh ng mga hukbo, na nakaupo sa kadakilaan ng buong kerubin.
[3] Nilagay nila ang kaban ng Diyos sa isang bagong kariton. Inilabas nila ito sa bahay ni Abinadab, na naroon sa isang burol. Pinapatnubayan nina Uzza at Ahio, kaniyang mga lalaking anak, ang bagong kariton. [4] Inilabas nila ang kariton sa bahay ni Abinadab sa ibabaw ng burol kasama ang kaban ng Diyos nito. Naglalakad si Ahio sa harapan ng kaban. [5]
Pagkatapos nagsimulang magdiwang si David at ang buong sambahayan ng Israel sa harapan ni Yahweh, nagdiriwang gamit ang mga instrumentong gawa sa pinong kahoy, mga alpa, mga kudyapi, mga tamburin, mga kalansing, at mga pompyang.
[6] Nang dumating sila sa giikang sahig ni Nacon, natumba ang mga toro, at inabot ni Uzza ang kaniyang kamay para damputin ang kaban ng Diyos, at nakuha niya ito. [7] Pagkatapos ang galit ni Yahweh ang sumunog kay Uzza. Sinunog siya ng Diyos doon dahil sa kaniyang kasalanan. Namatay si Uzza roon sa tabi ng kaban ng Diyos.
[8] Nagalit si David dahil pinarusahan ni Yahweh si Uzza, at tinawag niya ang pangalan ng lugar na iyon na Perez Uzza. Hanggang sa araw na ito tinatawag ang lugar na iyon na Perez Uzza. [9] Sa araw na iyon natakot si David kay Yahweh. Sinabi niya, "Paano mapupunta sa akin ang kaban ni Yahweh?"
[10] Kaya hindi pumayag si David na dalhin niya ang kaban ni Yahweh papasok sa lungsod ni David. Sa halip, inilagay niya ito sa tabi ng bahay ni Obed Edom na taga-Gat. [11] Nanatili ang kaban ni Yahweh sa bahay ni Obed Edom na taga-Gat nang tatlong buwan. Kaya pinagpala siya ni Yahweh at ang kaniyang buong sambahayan.
[12] Ngayon sinabihan si Haring David, "Pinagpala ni Yahweh ang bahay ni Obed Edom at lahat ng bagay na pag-aari niya dahil sa kaban ng Diyos." Kaya pumunta si David at dinala ang kaban ng Diyos mula sa bahay ni Obed Edom patungo sa

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

lungsod ni David nang may kagalakan. [13] Nang nakaanim na hakbang ang mga nagdadala ng kaban ni Yahweh, nag-alay
siya ng isang toro at isang matabang baka.
[14] Sumayaw si David sa harapan ni Yahweh nang ng kaniyang buong kalakasan; nagsuot lamang siya ng isang linong
epod. [15] Kaya dinala ni David at ng buong kabahayan ng Israel ang kaban ni Yahweh na may sigawan at tunog ng mga
trumpeta.
[16] Ngayon pagdating ng kaban ni Yahweh sa loob ng lungsod ni David, dumungaw sa labas ng bintana si Mical, na
babaeng anak ni Saul. Nakita niya si Haring David na tumatalon at sumasayaw sa harapan ni Yahweh. Pagkatapos
kinamuhian niya siya sa kaniyang puso. [17] Dinala nila sa loob ang kaban ni Yahweh at inilagay ito sa kaniyang lugar, sa
gitna ng tolda na ipinatayo ni David para dito. Pagkatapos naghandog si David ng mga sinunog na handog at handog para
sa pagtitipon-tipon sa harapan ni Yahweh.
[18] Nang matapos si David sa pag-aalay ng sinunog na mga handog at mga handog para sa pagtitipon-tipon, pinagpala niya
ang mga tao sa pangalan ni Yahweh ng mga hukbo. [19] Pagkatapos namahagi siya sa mga tao, sa kabuuang dami ng Israel,
sa mga lalaki at mga babae, ng isang buong tinapay, isang piraso ng karne, at isang mamong pasas. Pagkatapos umalis
ang lahat ng mga tao; at bumalik ang bawat isa sa kanilang sariling bahay.
[20] Pagkatapos bumalik si David para pagpalain ang kaniyang pamilya. Dumating si Mical, ang babaeng anak ni Saul, para
salubungin si David at sinabi, "Labis na pagpaparangal ang hari ng Israel sa araw na ito, na hinubaran ang kaniyang
sarili sa harapan ng mga mata ng mga babaeng alipin na kaniyang mga lingkod, katulad ng isang taong walang hiya na
hindi nahihiyang hubaran ang kaniyang sarili!"
[21] Sumagot si David kay Mical, "Ginawa ko iyon sa harapan ni Yahweh, na pinili niya ako na mas mataas sa iyong ama at
mataas sa lahat ng kaniyang pamilya, na itinalaga ako maging pinuno ng buong tao ni Yahweh, sa buong Israel. Sa
harapan ni Yahweh magagalak ako! [22] Magiging higit pa akong 'hubad' higit pa dito. Mapapahiya ako sa sarili kong mga
mata, pero sa lahat mga babaeng alipin na sinasabi mo, magiging marangal ako." [23] Kaya si Mical, ang babaeng anak ni
Saul, ay hindi nagkaroon ng mga anak hanggang sa araw ng kaniyang kamatayan.

Chapter 7

[1] Nangyari ito matapos manirahan ng hari sa kaniyang bahay, at matapos siyang binigyan ng kapahingahan ni Yahweh
mula sa lahat ng kaniyang nakapalibot na mga kaaway, [2] sinabi ng hari kay Natan na propeta, "Tingnan mo, naninirahan
ako sa isang tahanang cedar, pero nananatili sa gitna ng isang tolda ang kaban ng Diyos."
[3] Pagkatapos sinabi ni Natan sa hari, "Humayo ka, gawin mo kung ano ang nasa iyong puso, dahil kasama mo si Yahweh."
[4] Pero nang gabi ring iyon, dumating ang salita ni Yahweh kay Natan at sinabi, [5] "Pumunta ka, at sabihin kay David na
aking lingkod, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh: Gagawan mo ba ako ng isang bahay na matitirahan?
[6] Dahil hindi ako tumira sa isang bahay simula ng araw na dinala ko ang mga tao ng Israel palabas ng Ehipto hanggang sa
kasalukuyan; sa halip, palagi akong lumilipat sa isang tolda, isang tabernakulo. [7] Sa lahat ng lugar kung saan lumilipat
ako kasama ang lahat ng tao ng Israel, may nasabi ba akong anumang bagay sa sinuman sa mga pinuno ng Israel na
hinirang ko para pangalagaan ang aking mga lahing Israel, sinasabing, "Bakit hindi mo ako ginawan ng isang bahay na
cedar?""'
[8] Sa gayon, sabihin mo sa aking lingkod na si David, "Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Kinuha kita mula sa
pastulan, mula sa pagsunod sa mga tupa, para maging pinuno ka ng Israel aking mga tao. [9] Sasamahan kita saan ka man
pumunta at tinalo ko ang lahat ng iyong mga kaaway mula sa iyong harapan. At gagawa ako ng isang dakilang pangalan
para sa iyo, kagaya ng pangalan ng mga dakilang nasa sanlibutan.
[10] Pipili ako ng isang lugar para sa Israel na aking mga tao at ilalagay sila roon, para mamuhay sila sa kanilang sariling
lugar at hindi na muling guguluhin. Wala ng mga masasamang tao ang magpapahirap sa kanila, gaya ng dating ginawa sa
kanila, [11] gaya nang ginagawa nila mula sa mga araw na inutusan ko ang aking mga hukom na maging pinuno sa aking
lahing Israel. At bibigyan kita ng kapahingahan mula sa lahat ng iyong mga kaaway. Karagdagan pa, Ako si Yahweh,
ipinapahayag ko sa iyo na gagawin kitang tahanan.
[12] Kapag ang iyong mga araw ay natupad na at mamahinga kasama ng iyong mga ama, magtatatag ako ng isang kaapu-
apuhan kasunod mo, isa na manggagaling sa iyong katawan, at itatatag ko ang kaniyang kaharian. [13] Gagawa siya ng
isang tahanan para sa aking pangalan, at itatatag ko ang trono ng kaniyang kaharian magpakailanman. [14] Magiging isang
ama ako sa kaniya, at magiging anak ko siya. Kapag magkasala siya, parurusahan ko siya ng pamalo ng mga kalalakihan
at may kasamang paghagupit sa mga anak ng tao.
[15] Pero hindi siya iiwan ng aking tipan ng katapatan, gaya ng pagkuha nito kay Saul, na inalis ko mula sa harapan mo. [16]
Pagtitibayin ang iyong tahanan at kaharian magpakailanman sa harapan mo. Itatatag ang iyong trono
magpakailanman."' [17] Nagsalita si Natan kay David at ibinalita sa kaniya ang lahat ng mga salitang ito, at sinabi niya sa
kaniya ang tungkol sa buong pangitain.
[18] Pagkatapos pumasok at umupo si haring David sa harapan ni Yahweh; sinabi niya, "Sino ako, Yahweh O'Diyos, at sino
ang aking pamilya na dinala mo sa puntong ito? [19] At ito ay maliit na bagay sa iyong paningin, Panginoong Yahweh.
Nagsalita ka tungkol sa lingkod ng iyong pamilya para sa isang dakilang sandali, at ipinakita sa akin ang mga hinaharap

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

na salinlahi, Panginoong Yahweh! [20] Ano pa ang maaaring sabihin ko, na si David, sa iyo? Pinarangalan mo ang iyong lingkod, Panginoong Yahweh.
[21] Alang-alang sa iyong salita, at para tuparin ang iyong sariling layunin, ginawa mo ang dakilang bagay na ito at
ibinunyag ito sa iyong lingkod. [22] Kaya dakila ka, Panginoong Yahweh. Dahil wala kang katulad, at walang ibang Diyos
maliban sa iyo, gaya ng narinig ng aming mga sariling tainga. [23] At anong bansa ang katulad ng iyong lahing Israel, na
nag-iisang bansa sa sanlibutan na pinuntahan at iniligtas mo, O' Diyos, para sa iyong sarili? Ginawa mo ito para maging isang lahi sila para sa iyong sarili, para gumawa ng pangalan para sa iyong sarili, at gumawa ng dakila at nakakatakot na gawain para sa iyong lupain. Pinalayas mo ang mga bansa at kanilang mga diyus-diyosan mula sa harapan ng iyong mga tao, na iniligtas mo mula sa Ehipto.
[24] Itinatag mo ang Israel bilang iyong sariling lahi magpakailanman, at ikaw Yahweh, ang naging kanilang Diyos. [25] Kaya
ngayon, Yahweh O'Diyos, nawa'y itatag ang iyong ginawang pangako hinggil sa iyong lingkod at kaniyang pamilya
magpakailanman. Gawin mo gaya ng iyong sinabi. [26] Nawa'y maging dakila ang iyong pangalan magpakailanman, para
sabihin ng mga tao, 'Si Yahweh ng mga hukbo ay Diyos ng Israel,' habang ang tahanan ko, David, na iyong lingkod, ay itatag sa harapan mo.
[27] Para sa iyo, Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel, ibinunyag mo sa iyong lingkod na gagawan mo siya ng isang
tahanan. Kaya nga ako, na iyong lingkod, nakatagpo ng lakas ng loob para manalangin sa iyo. [28] Ngayon, Panginoong
Yahweh, ikaw ay Diyos, at mapagkakatiwalaan ang iyong mga salita, at ginawa mo ang mabuting pangakong ito sa iyong
lingkod. [29] Kaya ngayon, malugod mong pagpalain ang bahay ng iyong lingkod, para magpatuloy ito magpakailanman sa
harapan mo. Dahil ikaw, Panginoong Yahweh, ang nagsabi ng mga bagay na ito, at sa iyong pagpapala ang bahay ng iyong lingkod ay pagpapalain magpakailanman."

Chapter 8

[1] Matapos mangyari ito sinalakay ni David ang Filisteo at tinalo sila. Kaya nakuha ni David ang Gat at mga nayon nito mula sa pamamahala ng mga taga-Filisteo.
[2] Pagkatapos tinalo niya ang Moab at sinukat ang kanilang mga kalalakihan gamit ang isang tali sa pamamagitan ng pagpapahiga sa kanila sa lupa. Sinukat niya ng dalawang tali para ipapatay, at ang isang buong tali ay para panatilihing buhay. Kaya naging mga lingkod ni David ang mga taga-Moab at sinumulan siyang bigyan ng pagkilala.
[3] Pagkatapos tinalo ni David si Hadadezer lalaking anak ni Rehob, na hari ng Soba, habang naglalakbay para bawiin ang
kaniyang pamumuno sa Ilog ng Eufrates. [4] Binihag ni David mula sa kaniya ang 1, 700 karwahe at 20, 000 kalalakihang
naglalakad. Pinilay lahat ni David ang mga kabayo ng karwaheng pandigma, pero naglaan siya ng isandaang karwahe na sapat para sa kanila.
[5] Nang dumating ang mga Arameo ng Damasco para tulungan si Hadadezer na hari ng Soba, pinatay ni David ang
dalawampu't dalawang libong kalalakihan ng Arameo. [6] Pagkatapos inilagay ni David ang mga kuta sa Aram ng Damasco,
at naging mga lingkod niya ang mga Arameo at siya ay kinilala. Ibinigay ni Yahweh ang tagumpay kay David saan man siya magtungo.
[7] Kinuha ni David ang mga gintong kalasag na nasa mga lingkod ni Hadadezer at dinala ang mga ito sa Jerusalem. [8]
Kinuha ni Haring David ang napakaraming tanso, mula sa Betaat Berotai, mga lungsod ni Hadadezer.
[9] Nang narinig ni Toi, hari ng Hamat na tinalo ni David ang buong hukbo ni Hadadezer, [10] pinadala ni Toi ang kaniyang
anak na lalaki na si Hadoram kay Haring David para batiin at purihin siya, dahil nakipaglaban si David kay Hadadezer at tinalo niya ito, at dahil nakipagdigmaan si Hadadezer laban kay Toi. Kasamang daladala ni Hadoram ang pilak, ginto at tanso.
[11] Hinandog ni Haring David ang mga bagay na ito kay Yahweh, kasama ang pilak at ginto mula sa lahat ng mga bansa na
kaniyang nasakop— [12] mula sa Aram, Moab, mga bayan ng Ammon, mga taga-Filisteo, at Amalek, kasama ang lahat ng
mga gamit na nakuha sa panloloob ni Hadadezer na anak na lalaki ni Rehob, ang hari ng Soba.
[13] Naging tanyag ang pangalan ni David nang bumalik siya mula sa pananakop sa mga Arameo sa lambak ng Asin, kasama
ang kanilang labing walong libong tauhan. [14] Inilagay niya ang mga kuta sa buong Edom, at naging lingkod niya ang lahat
ng mga taga-Edom. Ibinigay ni Yahweh ang tagumpay kay David saan man siya nagtungo.
[15] Naghari si David sa buong Israel, at ipinatupad niya ang katarungan at katuwiran sa lahat ng kaniyang mga tao. [16]
Naging pinuno ng hukbo si Joab anak na lalaki ni Zeruias, at naging tagapagtala si Jehoshafat anak na lalaki ni Ahilud. [17]
Naging pari sina Zadok anak na lalaki ni Ahitub at Ahimelec anak na lalaki ni Abiatar, at naging manunulat si Seraya. [18]
Namuno si Benaias anak na lalaki ni Joaida sa mga Kereteo at mga Peleteo, at naging punong tagapayo ng hari ang mga anak na lalaki ni David.

Chapter 9

[1] Sinabi ni David, "Mayroon pa bang natitira sa pamilya ni Saul na maaari kong mapakitaan ng kagandahang loob alang-

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

alang kay Jonatan?" 2 May isang lingkod sa pamilya ni Saul na ang pangalan ay Siba, at ipinatawag siya para kay David.
Sinabi ng hari sa kaniya, "Ikaw ba si Siba?" Tumugon siya, "Oo. Ako ang inyong lingkod."
3 Kaya sinabi ng hari, "Mayroon pa bang natitira sa pamilya ni Saul na maaari kong mapakitaan ng kagandahang loob sa
Diyos?" Tumugon si Siba sa hari, "May nalalabi pang anak na lalaki si Jonatan, na pilay ang paa." 4 Sinabi ng hari sa
kaniya, "Nasaan siya?" Tumugon si Siba sa hari, " Nasa bahay siya ni Maquir anak na lalaki ni Ammiel sa Lo Debar."
5 Pagkatapos ipinasundo at ipinakuha siya ni Haring David sa bahay ni Maquirr anak na lalaki ni Ammiel mula sa Lo
Debar. 6 Kaya nagtungo si Mefibosheth kay David anak na lalaki ni Jonatan na anak na lalaki ni Saul at iniyuko ang
kaniyang mukha sa lupa para gumalang kay David. Sinabi ni David, "Mefiboshet." Sumagot siya, "Ako ang inyong
lingkod!"
7 Sinabi ni David sa kaniya, Huwag kang matakot, dahil titiyakin kong kagandahang-loob ang ipapakita ko sa iyo alang-
alang kay Jonatan na iyong ama at ibabalik ko sa iyo ang lahat ng lupain ni Saul na iyong lolo, at lagi kang kakain sa
aking lamesa." 8 Yumuko si Mefiboset at sinabing, "Ano ba ang iyong lingkod, na dapat mong pakitaan ng pabor ang tulad
kong isang patay na aso?"
9 Pagkatapos tinawag ng hari si Siba, lingkod ni Saul at sinabi sa kaniya, "Ibinigay ko sa anak na lalaki ng iyong amo ang
lahat ng mga ari-arian ni Saul at ng kaniyang pamilya. 10 Ikaw ang mag-aararo ng lupa para sa kaniya, ikaw at iyong mga
anak na lalaki at iyong mga lingkod, at dapat anihin ninyo ang mga pananim para ang apo ng iyong amo ay magkaroon
ng makakain. Pero si Mefisobet lalaking apo ng iyong amo ay laging kakain sa aking lamesa." Mayroong labing limang
anak na lalaki at dalawampung lingkod si Siba.
11 Pagkatapos sinabi ni Siba sa hari, "Gagawin lahat ng iyong lingkod ang mga iniuutos ng aking among hari sa kaniyang
lingkod." Idinagdag ng hari, "Tungkol naman kay Mefisobet siya ay kakain sa aking lamesa, tulad ng isa sa mga anak na
lalaki ng hari. 12 May isang binatang anak na lalaki si Mefisobet na ang pangalan ay Mica. At ang lahat ng nakatira sa
bahay ni Siba ay naging mga lingkod ni Mefisobet. 13 Kaya nanirahan si Mefisobet sa Jerusalem, at lagi siyang kumakain sa
lamesa ng hari, kahit pilay ang pareho niyang paa.

Chapter 10

1 Dumating ang panahon na namatay ang hari ng mga Ammon, at ang anak niyang si Hanun ang naging hari kapalit niya.
2 Sinabi ni David, "Magpapakita ako ng kagandahang-loob kay Hanun na anak ni Nahas, tulad ng kabutihang ipinakita ng
kaniyang ama sa akin." Kaya ipinadala ni David ang kaniyang mga lingkod para makiramay kay Hanun tungkol sa
kaniyang ama. Pumasok ang kaniyang mga lingkod sa lupain ng mga lahi ng Ammon. 3 Pero ang sinabi ng mga pinuno ng
lahi ng Ammon kay Hanun na kanilang amo, "Sa palagay mo ba talagang ginagalang ni David ang iyong ama dahil
nagpadala siya ng mga tauhan para makiramay sa iyo? Hindi ba ipinadala ni David ang kaniyang mga lingkod sa iyo para
tingnan ang lungsod, para magmanman at para pabagsakin ito?"
4 Kaya kinuha ni Hanun ang mga lingkod ni David at inahitan ang kanilang mga balbas, pinutulan ang kanilang mga
damit hanggang sa kanilang mga puwitan, at pinaalis. 5 Nang ipinaliwanag nila ito kay David, ipinatawag niya ang mga
ito para sila ay makita, dahil hiyang-hiya ang mga kalalakihan. Sinabi ng hari, "Manatili kayo sa Jerico hanggang tumubo
muli ang inyong balbas, at bumalik pagkatapos."
6 Nang makita ng mga tao ng Ammon na sila ay naging isang masangsang na amoy kay David, nagpadala ng mga sugo ang
mga tao ng Ammon at inupahan ang mga Arameo sa Bet Rehob at Soba, mga dalawampung libong sundalong naglalakad,
at kasama ni haring Maaca ang isang libong kalalakihan, at mga tauhan ni Tob na may labindalawang libong kalalakihan.
7 Nang marinig ito ni David, ipinadala niya si Joab at ang buong hukbo ng mga sundalo. 8 Lumabas ang mga taga-Ammon
at bumuo ng isang hanay ng pandigma sa pasukan ng kanilang tarangkahan, habang nakatayo sa bukirin ang mga
Arameo sa Soba at sa Rehob, at mga tauhan ni Tob at si Maaca.
9 Nang makita ni Joab ang pandigmang mga hanay sa kaniyang harapan at likod, pinili niya ang ilan sa mga magagaling
na mandirigma ng Israel at hinanda sila laban sa mga Arameo. 10 Ibinigay niya ang pamumuno sa kapatid niyang lalaki
na si Abisai ang mga nalalabing hukbo, at inilagay sila sa mga hanay ng pandigma laban sa hukbo ng Ammon.
11 Sinabi ni Joab, "Kung mas malalakas ang mga Arameo para sa akin, kung gayon ikaw Abisai ang dapat magligtas sa
akin. Pero kung mas malalakas ang hukbo ng Ammon para sa iyo, sa gayon pupunta ako at ililigtas ka. 12 Magpakatatag
ka, at ipakitang malakas tayo para sa ating mga tao at para sa mga lungsod ng ating Diyos, dahil gagawin ni Yahweh kung
ano ang mabuti para sa kaniyang layunin."
13 Kaya sumulong si Joab at ang mga sundalo ng kaniyang hukbo sa digmaan laban sa mga Arameo, na napilitang
tumakas mula sa hukbo ng Israel. 14 Nang nakita ng hukbo ng Ammon na tumakas ang mga Arameo, tumakas din sila
mula kay Abisai at bumalik papasok ng lungsod. Pagkatapos nagbalik si Joab mula sa mga tao ng Ammon at bumalik ng
Jerusalem.
15 At nang nakita ng mga Arameo na sila ay natalo ng Israel, muli silang nagtipon-tipon. 16 Pagkatapos pinatawag ni
Hadadezer ang hukbo ng mga Arameo mula sa dulo ng Ilog Eufrates. Nagtungo sila sa Helam kasama si Sobac, ang
pinuno ng hukbo ni Hadarezer na nasa kanilang unahan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Nang sinabi ito kay David, pinagsama-sama niya ang buong Israel, tinawid ang Jordan, at dumating sa Helam. Hinanda
ng mga Arameo ang kanilang sarili sa pandigmang mga hanay laban kay David at nilabanan siya. [18] Tumakas ang mga
Arameo mula sa Israel. Pinatay ni David ang pitong daang sundalong Arameo na sakay sa karwahe at apatnapung libong
sundalong nakakabayo. Nasugatan at namatay doon si Sobac ang pinuno ng kanilang hukbo. [19] Nang makita ng lahat ng
mga hari na mga lingkod ni Hadadezer na tinalo sila ng Israel, nakipagkasundo sila sa Israel at sila ay naging mga bihag.
Kaya natakot ang mga Arameo na tulungan pa ang mga tao ng Ammon.

Chapter 11

[1] Dumating ang panahon ng tagsibol, ng panahong iyon karaniwang pumupunta ang mga hari sa digmaan, ipinadala ni
David si Joab at ang kaniyang mga lingkod, at ang buong hukbo ng Israel. Winasak nila ang hukbo ng Ammon at
kinubkob ang Rabba. Pero si David ay nanatili sa Jerusalem.
[2] Kaya isang gabi nang bumangon si David mula sa kaniyang higaan at naglakad-lakad sa bubong ng kaniyang palasyo.
Mula roon nagkataong nakita niya ang isang babaeng naliligo, at sadyang napakagandang pagmasdan. [3] Kaya
nagpatawag si David ng mga tao at tinanong kung sino ang nakakakilala sa babaeng iyon. May isang nagsabi, "Hindi ba
ito si Batsheba, ang anak na babae ni Eliam, hindi ba asawa siya ni Urias na anak na Heteo?"
[4] Nagpadala si David ng mga sugo at siya ay ipinakuha; nagtungo ang babae sa kaniya, at sinipingan siya ni David
(kakatapos lamang niyang gawing dalisay ang kaniyang sarili mula sa pagreregla). Pagkatapos bumalik siya sa kaniyang
bahay. [5] Nabuntis ang babae, at pinasabi niya kay David; sinabi niyang, "Buntis ako."
[6] Pagkatapos nagpadala ng liham si David kay Joab, na nagsasabing, "Ipadala si Urias na isang Heteo." Kaya ipinadala ni
Joab si Urias kay David. [7] Nang dumating si Urias, tinanong siya ni David kung kumusta si Joab, kamusta ang ginagawa ng
mga hukbo, at kumusta ang nangyayaring digmaan. [8] Sinabi ni David kay Urias, "Umuwi ka sa iyong bahay, at hugasan
mo ang iyong paa." Kaya umalis si Urias sa palasyo ng hari, at nagpadala ng isang regalo ang hari para kay Urias matapos
siyang umalis.
[9] Pero natulog si Urias sa pintuan ng palasyo ng hari kasama ang lahat ng mga lingkod ng kaniyang amo, at hindi siya
umuwi sa kaniyang bahay. [10] Nang sinabi nila kay David, "Hindi umuwi si Urias sa kaniyang bahay," Sinabi ni David kay
Urias, "Hindi ba galing ka sa paglalakbay? Bakit hindi ka umuwi sa iyong bahay? [11] Sumagot si Urias kay David, "Ang
kaban, at ang Israel at Juda ay nananatili sa mga tolda, at nakakampo ang aking amo na si Joab at kaniyang mga lingkod
sa isang hayag na bukid. Paano ako mamakapunta sa aking bahay para kumain at uminom at sumiping sa aking asawa?
Titiyakin kong habang ikaw ay nabubuhay, hindi ko ito gagawin."
[12] Kaya sinabi ni David kay Urias, "Manatili ka rin ngayon dito, at bukas hahayaan kitang makaalis." Kaya nanatili si Urias
sa Jerusalem sa araw na iyon at sa sumunod na araw. [13] Nang pinatawag siya ni David, kumain siya at uminom kasama
niya, at nilasing siya ni David. Kinagabihan lumabas si Urias para matulog sa kaniyang higaan kasama ang mga lingkod
ng kaniyang amo; hindi siya umuwi sa kaniyang bahay.
[14] Kaya kinabukasan sumulat si David ng isang liham kay Joab, at pinadala ito sa kamay ni Urias. [15] Sumulat si David ng
liham na nagsasabing, "Ilagay si Urias sa pinaka harap ng matinding labanan, at pagkatapos pabayaan siya, para
matamaan at mamatay."
[16] Kaya habang pinapanood ni Joab ang paglusob sa lungsod, itinalaga niya si Urias sa lugar na kung saan alam niyang
malalakas ang mga sundalong kaaway na kaniyang masasagupa. [17] Nang lumabas ang mga kalalakihan sa lungsod at
nakipaglaban sa hukbo ni Joab, napatumba ang ilan sa mga sundalo ni David, at namatay rin doon si Urias na isang
Heteo.
[18] Nang nagpadala ng liham si Joab kay David tungkol sa lahat ng bagay na nauukol sa digmaan, [19] inutusan niya ang sugo,
sa pagsasabing, "Kapag matapos mong sabihin ang lahat ng mga bagay tungkol sa digmaan sa hari, [20] mangyayari na
magalit ang hari, at sasabihin niya sa iyo, 'Bakit kayo lumapit nang husto sa lungsod para lumaban? Hindi ninyo ba alam
na nagpapatama sila ng palaso mula sa pader?
[21] Sino ang pumatay kay Abimelec anak na lalaki Jerubeset? Hindi ba isang babae ang naghagis ng isang gilingang pang-
ibabaw sa kaniya mula sa pader, kaya namatay siya sa Tebez? Bakit kayo lumapit ng husto sa pader?' Kung gayon ang
dapat mong isagot, 'Ang lingkod mong si Urias na isa Heteo ay patay na rin.'"
[22] Kaya umalis ang ipinadalang mensahero at nagtungo kay David at sinabi sa kaniya ang lahat ng bagay na ipinasasabi ni
Joab sa kaniya. [23] At sinabi ng mensahero kay David, "Higit na malakas ang mga kaaway kaysa sa amin sa simula pa lang;
kami ay sinalakay nila sa bukid, pero napaatras namin sila sa pasukan ng tarangkahan.
[24] At tinamaan ng kanilang mga tagapana ang inyong mga sundalo mula sa pader, at ilan sa mga lingkod ng hari ay
napatay, at napatay rin ang iyong lingkod na si Urias na isang Heteo." [25] Pagkatapos sinabi rin ni David sa mensahero,
"Sabihin mo ito kay Joab, 'Huwag mo itong ikalungkot, dahil nasasakmal ng espada ang kahit sino. Gawin mong higit na
mas malakas ang iyong pakikipagdigmaan laban sa lungsod, at pabagsakin ito.' At palakasin mo ang loob ni Joab."
[26] Kaya nang marinig ng asawa ni Urias na patay na ang kaniyang asawa, siya ay lubos na nanangis para sa kaniyang
asawa. [27] Nang lumipas ang kaniyang kalungkutan, ipinakuha siya ni David at dinala siya sa kaniyang palasyo, at naging
asawa niya ito at nagkaroon sila ng anak na lalaki. Pero ang ginawa ni David ay hindi kalugud-lugod kay Yahweh.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 12

1 Pagkatapos ipinadala ni Yahweh si Natan kay David. Pumunta siya sa kaniya at sinabi, "May dalawang lalaki sa isang
lungsod. Mayaman ang isang lalaki at mahirap ang isa. 2 Maraming bakahan at kawan ang mayamang lalaki, 3 pero ang
mahirap na lalaki ay wala maliban sa isang maliit na babaeng tupa na binili niya at pinakain at pinalaki. Lumaki iyon
kasama niya at kasama ng kaniyang mga anak. Kumakain ang tupa kasama niya at umiinom mula sa kaniyang sariling
tasa at natutulog iyon sa kaniyang mga bisig at parang isang anak na babae sa kaniya.
4 Isang araw may isang panauhin ang dumating sa mayamang lalaki, pero ayaw ng mayamang lalaki na kumuha ng isang
hayop mula sa kaniyang sariling bakahan at mga kawan para magbigay ng pagkain para sa kaniya. Sa halip kinuha niya
ang babaeng tupa ng mahirap na lalaki at niluto ito para sa kaniyang panauhin." 5 Nag-aapoy sa galit si David laban sa
mayamang lalaki at nagalit siya ng labis kay Natan, "Habang si Yahweh ay nabubuhay, dapat patayin ang lalaking
gumawa nito. 6 Dapat niyang bayaran ang tupa ng apat na beses dahil ginawa niya ang ganoong bagay at dahil wala
siyang awa sa mahirap na lalaki."
7 Pagkatapos sinabi ni Nathan kay David, "Ikaw ang lalaking iyon! Sinabi ni Yahweh, ang Diyos ng Israel, 'Pinahiran kita
ng langis para maging hari ng buong Israel at iniligtas kita mula sa kamay ni Saul. 8 Ibinigay ko sa iyo ang bahay ng iyong
amo at ang mga asawa ng iyong amo sa iyong mga bisig. Ibinigay ko rin sa iyo ang bahay ng Israel at Juda. At kung kulang
pa iyon, ibibigay ko pa sana sa iyo ang maraming bagay bilang karagdagan.
9 Kaya bakit mo inalipusta ang mga utos ni Yahweh, para gumawa ng masama sa kaniyang paningin? Pinatay mo si Urias
ang Heteo sa pamamagitan ng espada at kinuha ang kaniyang asawa upang maging iyong sariling asawa. Pinatay mo siya
sa pamamagitan ng espada ng hukbo ng Ammon. 10 Kaya ngayon hindi aalis ang espada sa iyong bahay, dahil inalipusta
mo ako at kinuha ang asawa ni Urias ang Heteo bilang iyong asawa.'
11 Sinabi ni Yahweh, 'Tingnan, ibabangon ko ang kapahamakan laban sa iyo mula sa iyong sariling bahay. Sa harapan ng
iyong mga mata, kukunin ko ang iyong mga asawa at ibibigay sila sa iyong kapwa at sisipingan niya ang iyong mga asawa
sa maliwanag na araw. 12 Dahil palihim mong ginawa ang iyong kasalanan, pero gagawin ko ang bagay na ito sa harapan
ng buong Israel, sa tanghaling-tapat."' 13 Pagkatapos sinabi ni David kay Natan, "Nagkasala ako laban kay Yahweh."
Sumagot si Natan kay David, "Pinatawad na rin ni Yahweh ang iyong kasalanan. Hindi ka papatayin.
14 Gayunman, dahil sa gawaing ito inalipusta mo si Yahweh, tiyak na mamamatay ang batang isisilang sa iyo." 15
Pagkatapos umalis si Natan at umuwi. Sinaktan ni Yahweh ang anak ng asawa ni Urias kay David at lubha siyang
nagkasakit.
16 Pagkatapos nagsumamo si David sa Diyos para sa bata. Nag-ayuno si David at pumunta sa loob at buong gabing humiga
sa sahig. 17 Bumangon at tumayo sa tabi niya ang mga nakatatanda sa kaniyang bahay, para ibangon siya mula sa sahig,
pero hindi siya bumangon at hindi siya kumain kasama nila. 18 Nangyari na sa ika-pitong araw namatay ang bata. Natakot
ang mga lingkod ni David na sabihin sa kaniya na patay na ang bata, dahil sinabi nila, "Tingnan mo, habang buhay pa
ang bata kinausap natin siya at hindi siya nakinig sa ating boses. Baka kung ano gawin niya sa kanyang sarili kung
sasabihin natin sa kaniyang patay na ang bata?!"
19 Pero nang makita ni David na nagbubulungan ang kaniyang mga lingkod, naghinala si David na patay na ang bata.
Sinabi niya sa kaniyang mga lingkod, "Patay na ba ang bata?" Sumagot sila, "Patay na siya." 20 Pagkatapos bumangon si
David mula sa sahig at hinugasan ang kaniyang sarili, pinahiran ng langis ang kaniyang sarili at pinalitan ang kaniyang
mga damit. Pumunta siya sa tabernakulo ni Yahweh at sumamba doon at pagkatapos bumalik sa kaniyang sariling
palasyo. Nang hilingin niya ito, naghanda sila ng pagkain sa kanyang harapan at kumain siya.
21 Pagkatapos sinabi ng kaniyang mga lingkod sa kaniya, "Bakit mo ginawa ito? Nag-ayuno ka at umiyak para sa bata
habang nabubuhay pa siya, pero nang namatay ang bata, bumangon ka at kumain." 22 Sumagot si David, "Habang buhay
pa ang bata nag-ayuno ako at umiyak. Sinabi ko, 'Sinong nakakaalam kung kaaawaan ako ni Yahweh o hindi na maaaring
mabuhay ang bata?' 23 Pero ngayon patay na siya, bakit pa ako mag-ayuno? Maibabalik ko ba siyang muli? Pupunta ako sa
kaniya, pero hindi siya babalik sa akin."
24 Inaliw ni David ang kaniyang asawang si Batsheba at pumunta sa kaniya at sumiping sa kaniya. Kaya nagkaanak siya
ng isang batang lalaki at pinangalanang Solomon ang bata. Mahal siya ni Yahweh, 25 kaya nagpadala siya ng salita sa
pamamagitan ni Natan ang propeta para pangalanan siyang Jedidias, dahil mahal siya ni Yahweh.
26 Ngayon, nakipaglaban si Joab sa Rabba, ang maharlikang lungsod ng mga tao ng Ammon at nabihag niya ang kuta nito.
27 Kaya nagpadala si Joab ng mga mensahero kay David at sinabi, "Nakipaglaban ako sa Rabba at nakuha ko ang ipunan
ng tubig ng lungsod. 28 Ngayon samakatwid sama-samang ipunin ang natitirang hukbo at magkampo laban sa lungsod at
kunin ito, dahil kung kukunin ko ang lungsod, ipapangalan ito sa akin."
29 Kaya sama-samang tinipon ni David ang lahat ng kaniyang mga hukbo at pumunta sa Rabba; nakipaglaban siya sa
lungsod at nabihag ito. 30 Kinuha ni David ang korona mula sa ulo ng kanilang hari—tumitimbang ito ng isang talentong
ginto at may isang mamahaling bato rito. Inilagay ang korona sa sariling ulo ni David. Pagkatapos inilabas niya ang
nakuha sa panloloob ng lungsod na may malalaking kabuuan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[31] Inilabas niya ang mga tao na nasa lungsod at pinilit silang magtrabaho gamit ang mga lagari, mga suyod na bakal at mga palakol; pinagtrabaho din niya sila sa tapahan ng laryo. Inatasan ni David ang lahat ng mga lungsod ng mga tao ng Ammon na gawin ang mga trabahong ito. Pagkatapos bumalik si David at ang buong hukbo sa Jerusalem.

Chapter 13

[1] Nangyari na pagkatapos nito labis na naakit si Amnon anak na lalaki ni David, kay Tamar na kaniyang kapatid na babae
sa ama na kapatid na babaeng buo ni Absalom, isa pa sa mga anak na lalaki ni David. [2] Bigong-bigo si Amnon na
nagkasakit siya dahil sa kaniyang kapatid na babae sa ama na si Tamar. Isa siyang birhen at tila malayong makagawa ng
anumang bagay si Amnon sa kaniya.
[3] Pero may kaibigan si Amnon na ang pangalan ay si Jonadab anak na lalaki ni Simea, kapatid na lalaki ni David. Isang
tusong lalaki si Jonadab. [4] Sinabi ni Jonadab kay Amnon, "Bakit, nalulumbay ka bawat umaga, anak ng hari? Hindi mo ba
sasabihin sa akin?" Kaya sumagot si Amnon sa kaniya, "Umiibig ako kay Tamar, kapatid na babae ng aking kapatid na si
Absalom."
[5] Pagkatapos sinabi ni Jonadab sa kaniya, "Humiga ka sa iyong higaan at magkunwaring may sakit. Kapag dumating ang
iyong ama para makita ka, hingin sa kanya, 'Pakiusap, maaari mo bang papuntahin ang aking kapatid na babaeng si
Tamar para bigyan ako ng isang bagay na makakain at lutuin ito sa aking harapan, para maaari ko itong makita at kainin
mula sa kaniyang kamay?'" [6] Kaya humiga si Amnon at nagkunwaring may sakit. Nang dumating ang hari para makita
siya, sinabi ni Amnon sa hari, "Pakiusap, papuntahin mo ang aking kapatid na babaeng si Tamar para maghanda ng
pagkain sa aking harapan para sa aking sakit upang makakain ako mula sa kaniyang kamay."
[7] Pagkatapos nagpadala ng salita si David kay Tamar sa kaniyang palasyo na nagsasabing, "Pumunta ka ngayon sa bahay
ng iyong kapatid na lalaking si Amnon at maghanda ng pagkain para sa kaniya." [8] Kaya pumunta si Tamar sa bahay ng
kaniyang kapatid na lalaking si Amnon kung saan siya nakahiga. Kumuha siya ng masa at minasa ito at hinulmang
tinapay sa kaniyang paningin at pagkatapos hinurno niya ito. [9] Kinuha niya ang kawali at ibinigay ang tinapay sa kaniya,
pero tumanggi siyang kumain. Pagkatapos sinabi ni Amnon sa ibang nandoon, "Palabasin ang lahat, palayo sa akin." Kaya
umalis ang lahat mula sa kaniya.
[10] Kaya sinabi ni Amnon kay Tamar, "Dalhin ang pagkain sa loob ng aking silid para makakain ako mula sa iyong kamay."
Kaya kinuha ni Tamar ang tinapay na kaniyang ginawa at dinala ito sa loob ng silid ni Amnon na kaniyang kapatid. [11]
Nang dinala niya ang pagkain sa kanya, siya'y hinawakan niya at sinabi sa kaniya, "Halika, sumiping sa akin, aking
kapatid." [12] Sumagot siya sa kaniya, "Hindi, aking kapatid, huwag mo akong pilitin, dahil walang dapat mangyaring
gantong bagay sa Israel. Huwag mong gawin itong nakapanlulumong bagay!
[13] Saan ako maaaring pumunta para makatakas sa kahihiyang idudulot nito sa aking buhay? At tatatakan ka ng gawaing
ito bilang isang hangal na walang kahihiyan sa buong Israel. Pakiusap, hinihiling kong kausapin mo ang hari. Papayagan
ka niyang pakasalan ako." [14] Pero, hindi nakinig si Amnon sa kaniya. Yamang malakas siya kaysa kay Tamar, siya'y
sinunggaban niya at sumiping siya sa kaniya.
[15] Pagkatapos kinapootan ni Amnon si Tamar ng matinding pagkapoot. Siya'y kinapootan niya ng higit pa kaysa kaniyang
paghahangad sa kaniya. Sinabi ni Amnon sa kaniya, "Bumangon ka at umalis." [16] Pero sumagot siya sa kaniya. "Hindi!
Dahil ang malaking kasamaang ito na pagpapaalis mo sa akin ay mas masama pa sa kung ano ang ginawa mo sa akin!"
Pero hindi nakinig si Amnon sa kaniya. [17] Sa halip, tinawag niya ang kaniyang pansariling lingkod at sinabi, "Dalhin mo
ang babaeng ito palayo sa akin at ikandado ang pintuan pagkaalis niya."
[18] Pagkatapos dinala siya palabas ng kaniyang lingkod at kinandado ang pintuan pagkalabas niya. Suot-suot ni Tamar ang
isang ginayakang balabal dahil sa ganoong paraan nagbibihis ang mga anak na babae ng hari na siyang mga birhen. [19]
Naglagay si Tamar ng mga abo sa kaniyang ulo at pinunit ang kaniyang balabal. Nilagay niya ang kaniyang mga kamay sa
kaniyang ulo at lumakad papalayo, umiiyak ng malakas habang umaalis.
[20] Sinabi sa kaniya ng kapatid niyang si Absalom, "Kinasama mo ba si Amnon ang iyong kapatid? Pero ngayon manatiling
tahimik, aking kapatid. Siya ay iyong kapatid. Huwag isapuso ang bagay na ito." Kaya mag-isang nanatili si Tamar sa
bahay ni Absalom na kaniyang kapatid. [21] Pero nang marinig ni David ang lahat ng mga bagay na ito, labis siyang nagalit.
[22] Walang anumang sinabi si Absalom kay Amnon, dahil kinapootan siya ni Absalom dahil sa kaniyang ginawa at kung
papaano niya pinahiya ang kaniyang kapatid na babaeng si Tamar.
[23] Nangyari pagkatapos ng dalawang buong taon si Absalom ay nagtrabaho bilang manggugupit ng tupa sa Baal Hazor na
malapit sa Efraim at inanyayahan ni Absalom ang lahat ng mga anak na lalaki ng hari para bumisita roon. [24] Pumunta si
Absalom sa hari at sinabi, "Tingnan mo ngayon, may mga manggugupit ng tupa ang iyong lingkod. Pakiusap, nawa'y ang
hari at kaniyang mga lingkod ay sumama sa akin, iyong lingkod."
[25] Sumagot ang hari kay Absalom. "Hindi, aking anak, kaming lahat ay hindi dapat pumunta dahil magiging pabigat kami
sa iyo." Pinilit ni Absalom ang hari, pero ayaw niyang pumunta, gayun pa man pinagpala niya si Absalom. [26] Pagkatapos
sinabi ni Absalom, "Kung hindi, pakiusap hayaang sumama sa amin ang aking kapatid na si Amnon." Kaya sinabi ng hari
sa kaniya, "Bakit dapat sumama si Amnon sa iyo?"

[27] Pinilit ni Absalom si David, kaya hinayaan niyang sumama sa kaniya si Amnon at ang lahat ng anak na lalaki ng hari. [28]
Inutusan ni Absalom ang kaniyang mga lingkod na nagsasabing, "Makinig nang mabuti. Kapag nagsimula ng malasing si
Amnon sa alak at kapag sinabi ko sa inyo na, 'Salakayin si Amnon,' patayin siya. Huwag matakot. Hindi ba't inutusan ko
kayo? Maging magiting at matapang." [29] Kaya ginawa ng mga lingkod ni Absalom kay Amnon ang iniutos niya sa kanila.
Pagkatapos tumayo ang lahat ng anak na lalaki ng hari at sumakay ang bawat lalaki sa kaniyang mola at tumakas.
[30] Kaya nangyari na, habang nasa daan sila, nakarating na kay David ang balita na nagsasabing, "Pinatay ni Absalom ang
lahat ng anak na lalaki ng hari at walang ni isang natira sa kanila." [31] Pagkatapos tumayo ang hari at pinunit ang
kaniyang mga damit at humiga sa sahig; nakiisa ang lahat ng kaniyang mga lingkod na pinunit ang kanilang mga damit.
[32] Sumagot at sinabi ni Jehonadab anak na lalaki ni Simea, kapatid na lalaki ni David, "Huwag hayaan maniwala ang
aking amo na pinatay nila ang lahat ng binatang anak ng hari, dahil si Amnon lamang ang namatay. Binalak ito ni
Absalom mula sa araw na nilapastangan ni Amnon ang kaniyang kapatid na babaeng si Tamar. [33] Kaya huwag hayaan
ang aking panginoon na hari na isapuso ang balitang ito, na maniniwalang namatay ang lahat ng anak na lalaki ng hari,
dahil si Amnon lamang ang namatay."
[34] Tumakas si Absalom. Itinaas ng isang lingkod na nagbabantay ang kaniyang mga mata at nakita ang maraming taong
paparating sa daan sa burol sa kanluran niya. [35] Pagkatapos sinabi ni Jehonadab sa hari, "Tingnan mo, paparating ang
mga anak na lalaki ng hari. Kagaya ng sinabi ng iyong lingkod." [36] Kaya nangyari na pagkatapos na pagkatapos niyang
magsalita dumating ang mga anak na lalaki ng hari at tumaas ang kanilang mga boses at umiyak. At ang hari at lahat ng
kaniyang mga lingkod ay lubhang umiyak.
[37] Pero tumakas si Absalom at pumunta kay Talmai anak na lalaki ni Amihud, ang hari ng Gesur. Nagluksa si David para
sa kaniyang anak na lalaki bawat araw. [38] Kaya tumakas si Absalom at pumunta sa Gesur, kung saan siya nanatili sa loob
ng tatlong taon. [39] Nananabik si Haring David na lumabas para makita si Absalom, dahil naglubag na ang kalooban niya
tungkol kay Amnon at sa kaniyang pagkamatay.

Chapter 14

[1] Ngayon, nahalata ni Joab anak na lalaki ni Zeruias na naghahangad ang puso ng hari na makita si Absalom. [2] Kaya
nagpadala ng salita si Joab sa Tekoa at nagpadala ng isang matalinong babae sa kaniya. Sinabi niya sa kaniya, "Pakiusap
magkunwaring ikaw ay isang taong nagdadalamhati at magsuot ng damit panluksa. Pakiusap huwag pahiran ang iyong
sarili ng langis, pero maging katulad ng isang babaeng nagluluksa ng magtagal na panahon para sa patay. [3] Pagkatapos
pumunta sa hari at sabihin sa kaniya ang tungkol sa kung ano ang aking ilalarawan." Kaya sinabi ni Joab sa kaniya ang
mga salita kaniyang sasabihin sa hari.
[4] Nang makipag-usap sa hari ang babaeng mula sa Tekoa, nagpatirapa siya sa lupa at sinabi, "Tulungan mo ako, hari." [5]
Sinabi ng hari sa kaniya, "Anong problema?" Sumagot siya, "Ang katotohanan isa akong balo at patay na ang aking asawa.
[6] Ako na iyong lingkod ay nagkaroon ng dalawang anak na lalaki, nag-away silang dalawa sa bukid at walang sinumang
umawat sa kanila. Pinalo ng isa ang isa at pinatay siya.
[7] At ngayon nag-alsa laban sa iyong lingkod ang buong angkan at sinabi nila, "Isuko ang lalaking pumalo sa kaniyang
kapatid, para mapatay namin siya, para bayaran ang buhay ng kaniyang kapatid na kaniyang pinatay.' At kaya sisirain
din nila ang tagapagmana. Samakatwid papawiin nila ang nagliliyab na uling na natitira sa akin at walang iiwan para sa
aking asawa maging pangalan ni kaapu-apuhan sa ibabaw ng mundo."
[8] Kaya sinabi ng hari sa babae, "Umuwi ka sa iyong bahay at mag-uutos ako ng isang bagay na gagawin para sa iyo." [9]
Sumagot sa hari ang babae ng Tekoa, "Aking panginoon, hari, nawa'y sa akin at sa pamilya ng aking ama ang kasalanan.
Walang kasalanan ang hari at kaniyang trono."
[10] Sumagot ang hari, "Sinuman ang magsasabi ng anumang bagay sa iyo, dalhin mo siya sa akin at hindi ka niya
mahahawakan kailanman." [11] Pagkatapos sinabi niya, "Pakiusap, nawa'y isipin ng hari si Yahweh na iyong Diyos, para
hindi na makasira ng sinuman ang tagapaghiganti ng dugo, para hindi nila wasakin ang aking anak." Sumagot ang hari,
"Habang nabubuhay si Yahweh, walang isang buhok ng iyong anak ang mahuhulog sa lupa."
[12] Pagkatapos sinabi ng babae, "Pakiusap hayaang magsalita pa ang iyong lingkod sa aking panginoon na hari." Sinabi
niya, "Magsalita ka." [13] Kaya sinabi ng babae, "Sa gayon bakit ka nag-iisip ng ganoong bagay laban sa mga tao ng Diyos?
Dahil sa pagsasabi ng bagay na ito, ang hari ay katulad ng isang tao na makasalanan, dahil hindi na ibinalik pauwi ng
hari ang pinalayas niyang anak. [14] Dahil dapat mamatay tayong lahat at katulad ng tubig na natapon sa lupa na hindi na
maaaring matipong muli. Pero hindi kumukuha ng buhay ang Diyos; sa halip, hahanap siya ng isang paraan para ibalik
ang isang pinaalis mula sa kaniyang sarili.
[15] Pagkatapos ngayon, sa pagkakakita na pumarito ako para sabihin ang bagay na ito sa panginoon ko na hari, Ito ay dahil
tinakot ako ng mga tao. Kaya sinabi ng iyong lingkod sa kaniyang sarili, 'Makikipag-usap ako ngayon sa hari. Marahil
gagawin ng hari ang kahilingan ng kaniyang lingkod. [16] Dahil pakikinggan ako ng hari, para iligtas ang kaniyang lingkod
mula sa kamay ng lalaki na sisira sa akin at sa aking anak ng sama-sama, mula sa pamana ng Diyos.' [17] Pagkatapos
nanalangin ang iyong lingkod, "Yahweh, pakiusap hayaang magbigay ginhawa sa akin ang salita ng aking amo na hari,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

dahil gaya ng isang anghel ng Diyos, gayon din ang aking amo na hari sa pagsasabi ng mabuti mula sa masama.'
Makasama mo nawa si Yahweh na iyong Diyos."
18 Pagkatapos sumagot ang hari at sinabi sa babae, "Pakiusap huwag itago mula sa akin ang anumang bagay na aking
tinatanong sa iyo." Sumagot ang babae, "Hayaang magsalita ngayon ang aking panginoon na hari." 19 Sinabi ng hari,
"Kasama mo ba ang kamay ni Joab sa lahat ng ito?" Sumagot ang babae at sinabi, "Habang buhay ka, aking panginoon na
hari, walang isa mang makakatakas sa iyong kanang kamay o sa kaliwa mula sa anumang bagay na sinabi ng aking
panginoon na hari. Ang iyong lingkod na si Joab ang siyang nag-utos sa akin at sinabi sa akin ang mga bagay na ito na
sinabi ng iyong lingkod. 20 Ang iyong lingkod na si Joab ang gumawa nito para palitan ang takbo ng pangyayari. Matalino
ang aking panginoon, katulad ng katalinuhan ng isang anghel ng Diyos at alam niya ang lahat ng bagay na nangyayari sa
lupain."
21 Kaya sinabi ng hari kay Joab, "Tingnan mo ngayon, gagawin ko ang bagay na ito. Pagkatapos pumunta ka at isama
pabalik ang binatang si Absalom." 22 Kaya nagpatirapa si Joab sa lupa bilang paggalang at pasasalamat sa hari. Sinabi ni
Joab, "Ngayon alam ng iyong lingkod na nakasumpong ako ng kabutihang-loob sa iyong paningin, aking panginoon na
hari na ginawa ng hari ang kahilingan ng kaniyang lingkod.''
23 Kaya tumayo si Joab, pumunta sa Gesur at dinala si Absalom pabalik sa Jerusalem. 24 Sinabi ng hari, "Maaari siyang
bumalik sa kaniyang sariling bahay, pero hindi niya maaaring makita ang aking mukha." Kaya bumalik si Absalom sa
kaniyang sariling bahay, pero hindi nakita ang mukha ng hari.
25 Ngayon, walang sinuman sa buong Israel ang pinuri para sa kaniyang kakisigan na higit pa kay Absalom. Walang
kapintasan sa kaniya mula sa talampakan ng kaniyang paa hanggang sa tuktok ng kaniyang ulo. 26 Kapag ginugupit niya
ang buhok sa kaniyang ulo sa katapusan ng bawat taon, dahil mabigat ito sa kaniya, tinitimbang niya ang kaniyang
buhok; tumitimbang ito ng dalawang daang sekel na sinusukat sa pamamagitan ng pamantayang timbang ng hari. 27
Isinilang kay Absalom ang tatlong anak na lalaki at isang anak na babae na ang pangalan ay Tamar. Isa siyang
magandang babae.
28 Nanirahan si Absalom sa Jerusalem ng dalawang buong taon na hindi nakikita ang mukha ng hari. 29 Pagkatapos
nagpadala ng salita si Absalom kay Joab para ipadala siya sa hari, pero hindi pumunta sa kaniya si Joab. Kaya nagpadala
ng salita si Absalom sa pangalawang pagkakataon, pero hindi parin pumunta si Joab.
30 Kaya sinabi ni Absalom sa kaniyang mga lingkod, "Tingnan, malapit sa akin ang bukid ni Joab at mayroon siyang
sebada roon. Puntahan ninyo at sunugin ito." Kaya sinunog ng mga lingkod ni Absalom ang bukid. 31 Pagkatapos tumayo
si Joab at pumunta sa bahay ni Absalom at sinabi sa kaniya, "Bakit sinunog ng iyong mga lingkod ang aking bukid?"
32 Sumagot si Absalom kay Joab, "Tingnan, nagpadala ako ng salita sa iyo na nagsasabing, 'Pumarito ka para maaaring
maipadala kita sa hari para sabihin na, "Bakit pa ako pumarito mula sa Gesur? Mas mabuti pang nanatili ako roon. Kaya
ngayon hayaan akong makita ang mukha ng hari at kung nagkasala ako, hayaan siyang patayin ako.""' 33 Kaya pumunta si
Joab sa hari at sinabihan siya. Nang pinatawag ng hari si Absalom, pumunta siya sa hari at yumukod nang mababa sa
lupa sa harapan ng hari at hinagkan ng hari si Absalom.

Chapter 15

1 Pagkatapos nito naghanda si Absalom ng isang karo at mga kabayo para sa kaniyang sarili, kasama ang limampung
tauhan para tumakbo sa kaniyang unahan. 2 Babangon ng maaga si Absalom at tatayo sa tabi ng daang papasok sa
tarangkahan ng lungsod. Kapag pumunta sa hari ang sinumang may isang alitan para sa paghahatol, sa gayon tatawagin
siya ni Absalom at sasabihing, "Mula sa anong lungsod ka galing?" At sasagot ang lalaki, "Nanggaling ang iyong lingkod sa
isa sa mga lipi ng Israel."
3 Kaya sasabihin ni Absalom sa kaniya, "Tingnan mo, mabuti at tama ang iyong kaso, pero walang isang binigyan ang hari
ng kapangyarihan para dinggin ang iyong kaso." 4 Idinagdag ni Absalom, "Nais kong maging hukom ako sa lupain, para
ang bawat taong may anumang alitan o dahilan ay maaaring makalapit sa akin at bibigyan ko siya ng katarungan!"
5 Nangyari ito ng may papalapit na isang tao kay Absalom para parangalan siya, iaabot ni Absalom ang kaniyang kamay
at hahawakan siya at hahalikan siya. 6 Kumilos si Absalom sa ganitong paraan sa buong Israel na pumupunta sa hari para
sa paghahatol. Kaya nakuha ni Absalom ang mga puso ng kalalakihan ng Israel.
7 Pagkatapos ng apat na taon sinabi ni Absalom sa hari, "Pakiusap pahintulutan mo akong umalis at tuparin ang isang
panatang aking ginawa kay Yahweh sa Hebron. 8 Dahil gumawa ang iyong lingkod ng isang panata habang naninirahan
ako sa Gesur sa Aram, sa pagsasabing; "Kung talagang dadalhin ulit ako ni Yahweh sa Jerusalem, sa gayon sasambahin ko
si Yahweh."'
9 Kaya sinabi ng hari sa kaniya, "Umalis nang mapayapa." Kaya tumayo si Absalom at pumunta sa Hebron. 10 Pero
pagkatapos nagpadala si Absalom ng mga espiya sa lahat ng mga lipi ng Israel, na nagsasabing, "Sa sandaling marinig
ninyo ang tunog ng trumpeta, sa gayon dapat ninyong sabihin, 'Si Absalom ay hari sa Hebron."'
11 Kasama ni Absalom na pumunta ang dalawang-daang kalalakihang mula sa Jerusalem, na kaniyang inanyayahan.
Pumunta sila nang walang kamalayan, walang nalalaman sa anumang bagay na binalak ni Absalom. 12 Habang
naghahandog si Absalom ng mga alay, ipinatawag niya si Ahitofel mula sa kaniyang bayang pinagmulan sa Gilo.

Tagapayo siya ni David. Matindi ang pakikipagsabwatan ni Absalom, dahil patuloy na dumadami ang mga taong
sumusunod kay Absalom.
13 Isang mensahero ang dumating kay David na nagsasabing, "Sumusunod kay Absalom ang mga puso ng kalalakihan ng
Israel." 14 Kaya sinabi ni David sa lahat ng kaniyang lingkod na kasama niya sa Jerusalem, "Tumayo at tumakas tayo, o
walang isa sa atin ang makakaligtas mula kay Absalom. Maghanda para makaalis agad, o mabilis niya tayong maaabutan
at magdadala siya ng kapahamakan sa atin at sasalakayin ang lungsod sa pamamagitan ng talim ng espada." 15 Sinabi ng
mga lingkod sa hari, "Tingnan, handa ang iyong mga lingkod na gawin ang anumang ipasya ng aming panginoong hari."
16 Umalis ang hari kasunod ang pamilya niya ay kasunod niya, pero iniwan ng hari ang sampung babae na mga kerida,
para pangalagaan ang palasyo. 17 Pagkatapos makaalis ng hari at ng lahat ng taong kasunod niya, huminto sila sa huling
bahay. 18 Lumakad kasama niya ang kaniyang buong hukbo at nauna sa kaniya ang lahat ng mga taga-Ceret, at lahat ng
taga-Pelet, at lahat ng taga-Gat ang lahat ng Peletheo at ang lahat ng Getheo—animnaraang kalalakihang sumunod sa
kaniya ay mula sa Gat.
19 Pagkatapos sinabi ng hari kay Itai ang taga- Gat, "Bakit sumama ka rin sa amin? Bumalik at manatili kasama ni Haring
Absalom, dahil isa kang dayuhan at isang pinalayas. Bumalik sa iyong sariling lugar. 20 Yamang kahapon ka lang umalis,
bakit maglalakbay kami kasama ka? Hindi ko alam kung saan ako pupunta. Kaya bumalik at isama ang iyong kababayan
pabalik. Nawa'y mapasaiyo ang katapatan at pagkamatapat."
21 Pero sinagot ni Itai ang hari at sinabing, "Habang nabubuhay si Yahweh at habang nabubuhay ang aking among hari,
tunay na kahit sa anumang lugar pumunta ang aking among hari, doon din pupunta ang iyong lingkod kahit
mangahulugan ito ng buhay o kamatayan." 22 Kaya sinabi ni David kay Itai, "Mauna at magpatuloy kasama namin." Kaya
naglakbay si Itai na taga-Gat kasama ang hari, kasama ang lahat ng kaniyang tauhan at ang lahat ng pamilyang kasama
niya. 23 Umiyak ng malakas ang buong bansa habang dumadaan ang lahat ng tao sa Lambak Kidron at habang tumatawid
din mismo ang hari. Naglakbay ang lahat ng tao sa daan patungong ilang.
24 Kahit si Zadok kasama ang lahat ng Levita, dala-dala ang kaban ng kautusan ng Diyos, ay naroon. Ibinaba nila ang
kaban ng Diyos at sumama sa kanila si Abiatar. Naghintay sila hanggang sa makaraan ang lahat ng tao palabas ng
lungsod. 25 Sinabi ng hari kay Zadok, "Dalhin ang kaban ng Diyos pabalik sa lungsod. Kung makakasumpong ako ng
biyaya sa mga mata ni Yahweh, dadalhin niya ako pabalik dito at ipapakitang muli sa akin ang kaban at ang lugar kung
saan siya naninirahan. 26 Pero kung sasabihin niyang, 'Hindi ako nasisiyahan sa iyo; tingnan, narito ako, hayaan siyang
gawin sa akin kung ano ang mabuti sa kaniya."
27 Sinabi rin ng hari kay Zadok na pari, "Hindi kaba isang manghuhula?" Bumalik lungsod nang mapayapa at ang dalawa
mong anak na lalaking kasama mo, sina Ahimaaz na anak mo at Jonatan na anak ni Abiatar. 28 Tingnan, maghihintay ako
sa mga tawiran ng Araba hanggang sa dumating ang salita mula sa iyo para sabihan ako." 29 Kaya dinala ni Zadok at
Abiatar ang kaban ng Diyos pabalik sa Jerusalem at nanatili sila roon.
30 Pero umakyat si David nang nakapaa at umiiyak paakyat sa Bundok ng mga Olibo, at tinakpan niya ang kaniyang ulo.
Tinakpan ng bawat isang mga taong kasama niya ang kanilang ulo at umakyat silang umiiyak habang naglalakad. 31 May
isang taong nakapagsabi kay David na, "Si Ahitofel ay kasama sa mga kasabwat ni Absalom." Kaya nanalangin si David,
"O Yahweh, pakiusap gawin mong kahangalan ang payo ni Ahitofel."
32 Nang nakarating si David sa tuktok ng daan, kung saan nakagawiang sambahin ang Diyos, dumating si Cusai na Arkita
para salubungin siya na punit ang kaniyang damit at may lupa sa kaniyang ulo. 33 Sinabi ni David sa kaniya, "Kung
maglalakbay ka kasama ko, sa gayon magiging isang pabigat ka sa akin. 34 Pero kung babalik ka sa lungsod at sasabihin
kay Absalom, 'Magiging lingkod mo ako, hari, gaya ng paglilingkod ko dati sa iyong ama,' kaya magiging lingkod mo ako
ngayon; pagkatapos guguluhin mo ang payo ni Ahitofel para sa akin.
35 Hindi mo ba makakasama roon si Abiatar at Zadok na mga pari? Kaya kahit ano ang marinig mo sa palasyo ng hari,
dapat mong sabihin ito kina Zadok at Abiatar na mga pari. 36 Makikita mo na kasama nila roon ang kanilang dalawang
anak, sina Ahimaaz, anak na lalaki ni Zadok at Jonatan, anak na lalaki ni Abiatar. Dapat mong ipadala sa akin sa
pamamagitan ng kanilang kamay ang lahat ng bagay na marinig mo." 37 Kaya pumunta si Cusai, kaibigan ni David sa
lungsod habang dumating at pumasok si Absalom sa Jerusalem.

Chapter 16

1 Nang makaalis si David nang di kalayuan sa tuktok ng burol, sinalubong siya ni Ziba ang lingkod ni Mefiboset na may
dalawang upuang asno; may dalawandaang tinapay sa mga ito at sandaang kumpol ng mga pasas at sandaang buwig ng
igos at isang balat na sisidlang alak. 2 Sinabi ng hari kay Ziba, "Bakit mo dinala ang mga bagay na ito?" Sumagot si Ziba,
"Ang mga asno ay para sa sambahayan ng hari para sakyan at ang mga tinapay at mga mamon na igos ay para sa iyong
mga tauhan para kainin at ang alak ay para sa sinumang mahihilo sa ilang para inumin."
3 Sinabi ng hari, "At nasaan ang apo ng iyong panginoon?" Sumagot si Ziba sa hari, "Tingnan, nagpaiwan siya sa
Jerusalem, dahil sinabi niya, 'Ngayon ang tahanan ng Israel ay ipanunumbalik ang kaharian ng aking ama sa akin.'" 4
Pagkatapos sinabi ng hari kay Ziba, "Tingnan mo, lahat ng nabibilang kay Mefiboset ay nabibilang na sa iyo ngayon."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Sumagot si Ziba, "Yumuyukod akong may pagpapakumbaba sa iyo, aking panginoon, ang hari. Hayaan mo akong
makasumpong ng biyaya sa iyong paningin."
5 Nang lumapit si Haring David sa Bahurim, may lumabas mula roon na isang lalaki mula sa angkan ni Saul na ang
pangalan ay Simei anak ni Gera. Lumabas siyang nagmumura habang naglalakad. 6 Binato niya si David at ang lahat ng
mga opisyal ng hari, kahit na may hukbo at mga bantay na nasa kanan at kaliwa ng hari.
7 Sumigaw si Simei na nagmumura, "Umalis ka, lumayas mula rito, masamang tao ka, tao ng dugo! 8 Pinaghigantihan
kayong lahat ni Yahweh para sa dugo ng pamilya ni Saul na pinalitan ninyo sa pamumuno. Ibinigay ni Yahweh ang
kaharian sa kamay ni Absalom ang iyong anak. At ngayon sira ka na dahil isa kang tao ng dugo."
9 Pagkatapos sinabi ni Abisai anak na lalaki ni Zeruias sa hari, "Bakit kailangang murahin ng patay na asong ito ang aking
panginoong hari? Pakiusap pahintulutan mo akong pumaroon at pugutan siya ng ulo." 10 Pero sinabi ng hari, "Ano ang
gagawin ko sa inyo, mga anak ni Zeruias? Marahil minumura niya ako dahil sinabi ni Yahweh sa kainya, 'Sumpain si
David.' Sino sa gayon ang magkapagsabi sa kaniya, 'Bakit mo isinusumpa ang hari?"'
11 Kaya sinabi ni David kay Abisai at sa lahat ng kaniyang lingkod, "Tingnan niyo, ang aking anak na lalaki na
ipinanganak mula sa aking katawan ay gustong kunin ang aking buhay. Paano pa kaya ang pagnanais na sirain ang lipi
ng Benjamin? Iwan siyang mag-isa at hayaan siyang magmura, dahil inutusan siya ni Yahweh na gawin ito. 12 Marahil
mamasdan ni Yahweh ang kapighatiang ipinataw sa akin at gantihan ako ng mabuti dahil sa pagmumura niya sa akin
ngayon."
13 Kaya naglakbay si David at ang kaniyang mga tauhan sa daan, samantalang si Simei ay sumabay sa kaniyang tabi
paakyat sa dalisdis ng burol, nagmumura at naghahagis sa kaniya ng lupa at mga bato. 14 Pagkatapos napagod ang hari at
ang lahat ng taong kasama niya at nagpahinga siya nang huminto sila nang gabi na.
15 Si Absalom naman at ang lahat ng kalalakihan ng Israel na kasama niya, dumating sila sa Jerusalem at kasama niya si
Ahitofel. 16 Nang dumating kay Absalom si Cusai na Arkite, ang kaibigan ni David, na sinabi ni Cusai kay Absalom,
"Mabuhay ng mahaba ang hari! Mabuhay ng mahaba ang hari!"
17 Sinabi ni Absalom kay Cusai, "Ito ba ang katapatan mo sa iyong kaibigan? Bakit hindi ka sumama sa kaniya?" 18 Sinabi
ni Cusai kay Absalom, "Hindi! Sa halip, ang isang pinili ni Yahweh at ang mga tao ito at ang lahat ng kalalakihan ng Israel,
sa mga taong ito ako napapabilang, at mananatili ako kasama niya.
19 At saka, anong tao ang dapat kong paglingkuran? Hindi ba ako dapat maglingkod sa presensiya ng kaniyang anak na
lalaki? Gaya ng paglilingkod ko sa presensiya ng iyong ama, maglilingkod ako sa iyong presensiya."
20 Pagkatapos sinabi ni Absalom kay Ahitofel, "Ibigay sa amin ang iyong payo tungkol sa dapat naming gawin." 21 Sumagot
si Ahitopel kay Absalom, "Sumiping sa mga asawang alipin ng iyong ama na iniwan niya para pangalagaan ang palasyo at
maririnig ng buong Israel na naging isa kang mabahong amoy sa iyong ama. Pagkatapos magiging malakas ang mga
kamay ng lahat ng kasama mo.
22 Kaya naglatag sila ng isang tolda para kay Absalom sa ibabaw ng palasyo at sumiping si Absalom sa mga asawang alipin
ng kaniyang ama sa paningin ng buong Israel. 23 Ngayon ang payo ni Ahitofel na ibinigay niya sa mga araw na iyon ay
para bang narinig ng isang tao ito mula mismo sa bibig ng Diyos. Ganyang paraan tiningnan nina David at Absalom ang
payo ni Ahitofel.

Chapter 17

1 Pagkatapos sinabi ni Ahitofel kay Absalom, "Ngayon hayaan mo akong pumili ng labindalawang libong kalalakihan at
babangon ako at tutugisin si David ngayong gabi. 2 Pupunta ako sa kaniya habang pagod siya at nanghihina at gugulatin
ko siya sa takot. Tatakas ang mga taong kasama niya at ang hari lamang ang aking sasalakayin. 3 Ibabalik ko sa iyo ang
lahat ng tao, tulad ng isang babaeng ikakasal na papunta sa kaniyang asawa at ang lahat ng taong nasasakupan mo ay
magiging mapayapa."
4 Kasiya-siya kay Absalom at sa lahat ng mga nakatatanda ng Israel kung ano ang sinabi ni Ahitofel.
5 Pagkatapos sinabi ni Absalom, "Ngayon tawagin din si Cusai ang Arkite at pakinggan natin kung ano ang kaniyang
sasabihin." 6 Nang dumating si Cusai kay Absalom, ipinaliwanag ni Absalom sa kaniya kung ano ang sinabi ni Ahitofel at
pagkatapos tinanong si Cusai, "Dapat ba naming gawin ang anumang sabihin ni Ahitofel? Kung hindi, sabihan kami kung
ano ang payo mo." 7 Kaya sinabi ni Cusai kay Absalom, "Hindi mabuti ang ibinigay na payo ni Ahitofel sa panahong ito."
8 Idinagdag ni Cusai, "Alam mong malakas na mga mandirigma ang iyong ama at ang kaniyang mga tauhan at mabangis
sila at katulad sila ng isang osong ninakawan ng mga anak sa isang bukid. Ang iyong ama ay isang taong mandirigma;
hindi siya matutulog kasama ang hukbo ngayong gabi. 9 Tingnan mo, marahil ngayon ay nagtatago siya sa isang hukay o
sa ibang lugar. Mangyayari ito kapag napatay ang ilan sa iyong tauhan sa simula ng isang pagsalakay na sasabihin ng
sinumang makarinig nito, "Isang malupit na pagpatay ang naganap sa mga sundalong sumunod kay Absalom.' 10
Pagkatapos kahit na siguro ang matatapang na mandirigma, na ang mga puso ay katulad ng puso ng Leon, ay matatakot
dahil alam ng buong Israel na isang magiting na tao ang iyong ama at napakalakas ng kalalakihang kasama niya.
11 Kaya pinapayuhan kita na dapat sama-samang magtipon ang buong Israel sa iyo, mula sa Dan hanggang Beer-seba,
kasindami ng buhangin na nasa tabing-dagat at pupunta ka mismo sa labanan. 12 Pagkatapos pupunta tayo sa kaniya

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kahit saan man siya matagpuan at lulukuban natin siya tulad ng hamog na nuhuhulog sa lupa. Wala tayong ititira kahit isa sa kaniyang tauhan, o siya mismo na buhay.
[13] Kung tatakas siya sa isang lungsod, sa gayon magdadala ang buong Israel sa lungsod na iyan ng mga lubid at hihilain natin ito sa ilog, hanggang sa wala nang kahit isang maliit na bato ang matatagpuan doon." [14] Pagkatapos sinabi ni Absalom at ng kalalakihan ng Israel, "Mas mabuti ang payo ni Cusai ang Arkite kaysa kay Ahitofel." Itinalaga ni Yahweh ang pagtanggi sa mabuting payo ni Ahitofel para magdala ng kapahamakan kay Absalom.
[15] Pagkatapos sinabi ni Cusai kina Zadok at Abiatar na mga pari, "Pinayuhan ni Ahitofel sina Absalom at ang mga nakatatanda ng Israel sa gayon at sa gayong paraan, pero nagpayo ako ng ibang bagay. [16] Kaya ngayon, magmadaling umalis at ibalita kay David; sabihin sa kaniya, 'Huwag magkampo ngayong gabi sa mga tawiran ng Araba, pero tiyaking tumawid sa lahat ng paraan, o masasakmal ang hari kasama ang lahat ng taong kasama niya.'"
[17] Ngayon si Jonatan at Ahimaaz ay nananatili sa balon ng Rogel; madalas pumunta ang isang babaeng lingkod at nagdadala ng mga mensahe sa kanila. Pagkatapos aalis sila at sasabihin kay Haring David, para hindi sila makita na pumupunta sa lungsod. [18] Pero nakita sila ng isang binata at sinabi kay Absalom. Kaya nagmadaling umalis sina Jonatan at Ahimaaz at dumating sa bahay ng isang tao sa Bahurim, na may isang balon sa kaniyang patyo, kung saan sila bumaba.
[19] Kinuha ng asawa ng lalaki ang pantakip ng balon at inilatag ito sa bukana ng balon at hinagisan ito ng trigo, kaya walang isa ang nakakaalam na nasa balon sina Jonatan at Ahimaaz. [20] Dumating ang mga tauhan ni Absalom sa bahay ng babae at sinabing, "Nasaan sina Ahimaaz at Jonatan?" Sinabi sa kanila ng babae, "Tumawid sila sa ilog." Kaya pagkatapos nilang maghanap sa paligid at hindi sila natagpuan, bumalik sila sa Jerusalem.
[21] Pagkapos nang umalis sila umakyat sina Jonatan at Ahimaaz mula sa balon. Nagtungo sila kay haring David para mag-ulat; sinabi nila sa kaniya, "Bumangon ka at magmadaling tumawid sa tubig dahil nagbigay si Ahitofel ng gayon at gayong payo tungkol sa iyo." [22] Pagkatapos bumangon si David at ang lahat ng taong kasama niya, at tumawid sila sa Jordan. Pagliwanag ng umaga walang isa sa kanila ang nabigong tumawid sa Jordan.
[23] Nang makita ni Ahitofel na hindi sinunod ang kaniyang payo, nilagyan niya ng upuan ang kaniyang asno at umalis. Umuwi siya sa kaniyang sariling lungsod, inayos ang kaniyang mga bagay-bagay at nagbigti siya. Sa ganitong paraan namatay siya at inilibing sa libingan ng kaniyang ama.
[24] Pagkatapos dumating si David sa Mahanaim. Samantalang si Absalom, tumawid siya sa Jordan, siya at ang lahat ng kalalakihan ng Israel na kasama niya. [25] Pagkatapos ginawang pinuno ni Absalom si Amasa sa hukbo sa halip na si Joab. Si Amasa ay anak na lalaki ni Jeter na Israelita na sumiping kay Abigail, anak na babae ni Nahas at kapatid ni Zeruias, ang ina ni Joab. [26] Pagkatapos nagkampo ang Israel at si Absalom sa lupain ng Galaad.
[27] Nang dumating si David sa Mahanaim, sina Sobi anak na lalaki ni Nahas mula sa Rabba na mga taga-Ammon at Maquir anak na lalaki ni Ammiel mula sa Lo Debar at Barzilai na taga-Galaad na mula sa Rogelim, [28] nagdala ng mga tulugang banig at mga kumot, mga mangkok at mga banga, mga trigo at harinang sebada, sinangag na butil, mga patani, mga lentil, [29] pulot, mantikilya, tupa at keso. Kaya maaaring kumain si David at ang mga taong kasama niya. Sinabi ng mga lalaking ito, "Gutom ang mga tao, pagod at uhaw sa ilang."

Chapter 18

[1] Binilang ni David ang mga sundalong kasama niya at nagtalga ng mga kapitan ng libu-libo at mga kapitan ng daan-daan.
[2] Pagkatapos ipinadala ni David ang hukbo, isang-katlo sa ilalim ng pamumuno ni Joab, isa pang katlo sa ilalim ng pamumuno ni Abisai anak ni Zeruias, kapatid ni Joab at isa pa ring katlo sa ilalim ng pamumuno ni Itai na taga-Gat. Sinabi ng hari sa hukbo, "Titiyakin kong sasama rin ako sa inyo.."
[3] Pero sinabi ng kalalakihan, "Hindi ka dapat pumunta sa labanan, dahil kung tatakas kami hindi sila mag-aalala sa amin, o kung mamatay ang kalahati sa amin wala silang pakialam. Pero kasing halaga mo ang sampung libo sa amin! [4] Kaya mas mabuting maghanda kang tulungan kami mula sa lungsod." Kaya sinagot sila ng hari, "Gagawin ko anuman ang pinakamabuti para sa inyo." Tumayo ang hari sa tarangkahan ng lungsod habang lumabas ang buong hukbo nang daan-daan at libu-libo.
[5] Inutusan ni David sina Joab, Abisai at Itai sa pagsasabing, "Makitungo nang malumanay alang-alang sa akin sa binata, kay Absalom." Narinig ng lahat ng tao na ibinigay ng hari sa mga kapitan ang utos na ito tungkol kay Absalom.
[6] Kaya lumabas ang hukbo sa kabukiran laban sa Israel; umabot ang labanan sa kagubatan ng Efraim. [7] Natalo roon ang hukbo ng Israel sa harapan ng mga sundalo ni David; may isang matinding patayan doon sa araw na iyon nang dalawampung libong kalalakihan. [8] Umabot ang labanan hanggang sa buong kabukiran at mas maraming kalalakihan ang nilamon ng kagubatan kaysa ng espada.
[9] Nagkataong nakasalubong ni Absalom ang ilan sa mga sundalo ni David. Nakasakay si Absalom sa kaniyang mola at napadaan ang mola sa ilalim ng makakapal na sanga ng isang malaking punong kahoy at sumabit ang kaniyang ulo sa mga sanga ng puno. Naiwan siyang nakabitin sa pagitan ng lupa at ng langit habang nagpatuloy sa pagtakbo ang kaniyang sinasakyang mola. [10] Nakita ito ng isang tao at sinabihan si Joab, "Tingnan, nakita kong nakabitin si Absalom sa

isang punong kahoy!" [11] Sinabi ni Joab sa taong nagsabi sa kaniya tungkol kay Absalom, "Tingnan mo! Nakita mo siya! Bakit hindi mo siya hinampas pababa sa lupa? Bibigyan sana kita ng sampung siklong pilak at isang sinturon."
[12] Sumagot ang lalaki kay Joab, "Kahit na makatanggap ako ng isanglibong siklong pilak, hindi ko pa rin iaabot ang aking kamay laban sa anak ng hari, dahil narinig naming lahat na inutusan ka ng hari, si Abisai at si Itai, sa pagsasabing, 'Walang isa mang dapat gumalaw sa binatang si Absalom.' [13] Kung inilagay ko sa panganib ang aking buhay sa pamamagitan ng isang kasinungalingan (at walang makukubli mula sa hari), pinabayaan mo nalang sana ako."
[14] Pagkatapos sinabi ni Joab, "Hindi na ako maghihintay sa iyo." Kaya nagdala si Joab ng tatlong sibat sa kaniyang kamay at isinaksak ang mga ito sa puso ni Absalom, habang buhay pa siya at nakabitin mula sa kahoy. [15] Pagkatapos pumaligid ang sampung binatang kalalakihang tagadala ng sandata ni Joab kay Absalom, sinalakay siya at pinatay.
[16] Pagkatapos hinipan ni Joab ang trumpeta at bumalik ang hukbo mula sa pagtugis sa Israel, dahil pinabalik ni Joab ang hukbo. [17] Kinuha nila si Absalom at itinapon siya sa isang malaking hukay sa kagubatan; inilibing nila ang kaniyang katawan sa ilalim ng isang malaking tumpok ng mga bato, habang tumatakas ang buong Israel, ang bawat tao sa kanilang sariling tahanan.
[18] Ngayon si Absalom, Nang buhay pa siya, nagtayo siya para sa kaniyang sarili ng isang malaking haliging bato sa Lambak ng Hari, dahil sinabi niya, "Wala akong anak na lalaki para ipagpatuloy ang alaala ng aking pangalan." Pinangalanan niya ang haligi kasunod sa kaniyang sariling pangalan, kaya tinawag itong Bantayog ni Absalom hanggang sa araw na ito.
[19] Pagkatapos sinabi ni Ahimaaz anak na lalaki ni Zadok, "Pahintulutan mo akong tumakbo ngayon sa hari dala ang mabuting balita, kung paano siya iniligtas ni Yahweh mula sa kaniyang mga kaaway." [20] Sinagot siya ni Joab, "Hindi ka magiging tagapagdala ng balita ngayon; dapat mong gawin ito sa ibang araw. Ngayon hindi ka magdadala ng balita dahil patay ang anak na lalaki ng hari."
[21] Pagkatapos sinabi ni Joab sa isang Cusita, "Humayo ka, sabihin sa hari kung ano ang iyong nakita." Yumukod ang Cusita kay Joab at tumakbo. [22] Pagkatapos sinabing muli ni Ahimaaz anak na lalaki ni Zadok kay Joab, "Kahit anuman ang mangyari, pakiusap pahintulutan mo rin akong tumakbo at sundan ang Cusita." Sumagot si Joab, "Bakit gusto mong tumakbo, anak ko, nakikitang wala kang gantimpala para sa balita?" [23] "Anuman ang mangyayari," sabi ni Ahimaaz, "Tatakbo ako." Kaya sinagot siya ni Joab, "Takbo." Pagkatapos tumakbo si Ahimaaz sa daan ng kapatagan at naunahan ang Cusita.
[24] Ngayon nakaupo si David sa pagitan ng mga panloob at panlabas ng tarangkahan. Umakyat ang bantay sa bubong ng tarangkahan sa pader at itinaas ang kaniyang mata. Habang nakatingin siya, nakakita siya ng isang taong papalapit, mag-isang tumatakbo. [25] Sumigaw ang bantay at sinabihan ang hari. Pagkatapos sinabi ng hari, "Kung nag-iisa siya, may balita sa kaniyang bibig." Dumating ang mananakbo at lumapit sa lugnsod.
[26] Pagkatapos napansin ng bantay ang isa pang taong tumatakbo at tinawag ng bantay ang bantay ng tarangkahan; sinabi niya, "Tingnan mo, may isa pang lalaking mag-isang tumatakbo." Sinabi ng hari, "Nagdadala rin siya ng balita." [27] Kaya sinabi ng bantay, "Sa palagay ko ang pagtakbo ng lalaking nasa harapan ay katulad ng pagtakbo ni Ahimaaz anak na lalaki ni Zadok." Sinabi ng hari, "Mabuti siyang tao at parating siya na may mabuting balita."
[28] Pagkatapos sumigaw si Ahimaaz at sinabi sa hari, "Mabuti ang lahat." At iniyukod niya ang kaniyang sarili sa harapan ng hari na nakadikit ang kaniyang mukha sa lupa at sinabing, "Pagpalain si Yahweh na iyong Diyos, na siyang nagbigay sa mga lalaking nagtaas ng kanilang kamay laban sa aking panginoong hari." [29] Kaya sumagot ang hari, "Nasa mabuting kalagayan ba ang binatang si Absalom? Sumagot si Ahimaaz, "Nang pinadala ako ni Joab, ang lingkod ng hari, sa iyo, hari, nakita ko ang isang malaking kabalisahan, pero hindi ko alam kung ano ito." [30] Pagkatapos sinabi ng hari, "Lumihis at tumayo rito." Kaya lumihis si Ahimaaz, at nanatiling nakatayo.
[31] Pagkatapos kaagad namang dumating ang Cusita at sinabing, "May mabuting balita para sa aking panginoong hari, dahil ipinaghiganti ka ni Yahweh sa araw na ito mula sa lahat ng nag-alsa laban sa iyo." [32] Pagkatapos sinabi ng hari sa Cusita, "Nasa mabuting kalagayan ba ang binatang si Absalom?" Sumagot ang Cusita, "Ang mga kaaway ng aking panginoong hari at ang lahat nang nag-alsa laban sa iyo, ay dapat matulad pinsala na nangyari sa binatang iyon." [33]
Pagkatapos kinabahan nang matindi ang hari at umakyat siya sa silid sa itaas ng tarangkahan at umiyak. Habang lumalakad nagdalamhati siya, "Absalom anak ko, anak ko, anak kong si Absalom! Ako nalang sana ang namatay sa halip na ikaw, Absalom, anak ko, anak ko!"

Chapter 19

[1] Sinabihan si Joab, "Tingnan mo, humagulgol ang hari at nagluksa para kay Absalom." [2] Kaya ang tagumpay ng araw na iyon ay naging pagluluksa sa lahat ng hukbo, dahil narinig ito ng hukbo nang sinabi ng araw na iyon, "Nagluksa ang hari para sa kaniyang anak na lalaki."
[3] Kinailangang patagong maglakad ng tahimik ang mga sundalo sa lungsod ng araw na iyon, katulad ng mga taong nahihiyang tumatakbo palayo mula sa labanan. [4] Tinakpan ng hari ang kaniyang mukha at umiyak sa isang malakas na tinig, "Anak kong Absalom, Absalom, anak ko, anak ko!"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[5] Pagkatapos pumasok sa loob ng bahay ang hari si Joab at sinabi sa kaniya, "Pinahiya mo ang mga mukha ng lahat ng
iyong mga sundalo sa araw na ito, na nagligtas ng iyong buhay sa araw na ito, at ang buhay ng iyong mga anak na lalaki
at ng iyong mga anak na babae, at ang buhay ng iyong mga asawa, at ang buhay ng iyong mga asawang alipin, [6] dahil
minahal mo galit sa iyo, at galit ka sa mga nagmamahal sa iyo. Dahil sa araw na ito ipinakita mo na ang mga pinuno at
mga sundalo ay baliwala sa iyo. Naniniwala ako sa araw na ito kung nabuhay si Absalom, at tayong lahat ay namatay,
iyon siguro ang makapagpapasaya sa iyo.
[7] Kaya ngayon tumayo ka at lumabas, magsalita ng mabuti sa iyong mga sundalo, dahil ipinapangako ko kay Yahweh,
kapag hindi ka pumunta, wala ni isang taong mananatili sa iyo mamayang gabi. Iyon ay magiging masama para sa iyo
kaysa sa lahat ng kapahamakang nangyari sa iyo mula ng iyong kabataan hanggang ngayon." [8] Kaya tumayo ang hari at
umupo sa tarangkahan ng lungsod, at sinabi ito sa lahat ng kalalakihan, "Tingnan, nakaupo ang hari sa tarangkahan."
Kaya pumunta ang lahat ng mga tao sa harap ng hari. Samantala, sa Israel, tumakas ang bawat tao sa kaniyang tahanan.
[9] Nagtatalo ang lahat ng mga tao sa lahat ng lipi sa buong Israel sinasabing, "Iniligtas tayo ng hari mula sa kamay ng ating
mga kaaway. Iniligtas niya tayo mula sa kamay ng mga Filisteo at ngayon naubusan siya ng lungsod mula kay Absalom. [10]
At si Absalom, na ating hinirang para sa atin, ay namatay sa labanan. Kaya bakit hindi natin pag-usapan ang pagbabalik
muli ng hari?"
[11] Nagpadala si Haring David kay Zadok at kay Abiatar ng mga pari na sinasabing, "Kausapin ang mga pinuno ng Juda
sabihin na, 'Bakit huli kayo sa pagpapabalik sa hari sa kaniyang palasyo, yamang ang usapin sa buong Israel pinapaboran
ang hari, para dalhin siya pabalik sa kaniyang palasyo? [12] Kayo ang aking mga kapatid na lalaki, aking laman at buto.
Bakit kayo ang huling magdadala sa hari pabalik?'
[13] At sabihin kay Amasa, 'Hindi ba ikaw ang aking laman at aking buto? Gagawin sa akin ng Diyos, ng higit pa, kapag hindi
ikaw ang kapitan ng aking hukbo mula ngayon sa lugar ni Joab.'" [14] At nakuha niya ang mga puso ng lahat ng tao sa Juda,
na parang sila ay puso ng isang tao, nang sa gayon nagpadala sila sa hari sinasabing, "Bumalik ka, ikaw at lahat ng iyong
kalalakihan." [15] Kaya bumalik ang hari at dumating sa Jordan. At dumating ang kalalakihan ng Juda sa Gilgal para
makipagkita sa hari, para samahan ang hari sa Jordan.
[16] Si Simei anak na lalaki ni Gera, ang lahi ni Benjamin, na nagmula sa Bahurim, ay nagmadaling bumaba kasama ng
kalalakihan ng Juda para makipagkita kay Haring David. [17] Mayroong isang libong kalalakihan mula kay Benjamin na
kasama niya, at si Ziba ang lingkod ni Saul, at kaniyang labinlimang anak na lalaki at dalawampung lingkod na kasama
niya. [18] Tumawid sila sa Jordan sa harap ng hari. Tumawid sila para dalhin ang pamilya ng hari at para gawin ang
anumang inisip niyang mabuti. Yumuko si Simei anak na lalaki ni Gera sa hari bago palang niya simulang tawirin ang
Jordan.
[19] Sinabi ni Simei sa hari, "Huwag, aking panginoon, na hanapin ang pagkakasala at isaisip kung ano ang katigasan ng ulo
na ginawa ng iyong lingkod ng araw na umalis sa Jerusalem ang aking panginoon, ang hari. pakiusap, nawa'y hindi
isapuso ito ng hari. [20] Dahil alam ng iyong lingkod na ako ay nagkasala. Tingnan mo, kaya pumunta ako sa araw na ito
bilang una mula sa lahat ng pamilya ni Jose para pumunta pababa para makipagkita sa aking panginoong hari."
[21] Pero sumagot si Abisai anak na lalaki ni Zeruias at sinabing, "Hindi ba kailangang malagay sa kamatayan si Simei dahil
dito, dahil nilapastangan niya ang hinirang ni Yahweh?" [22] Pagkatapos sinabi ni David, "Ano ba ang dapat kong gawin sa
inyo, kayo na mga anak na lalaki ni Zeruias, na kayo ay maging kaaway ko sa araw na ito? Maaari bang malagay ng
sinumang lalaki sa kamatayan sa araw na ito sa Israel? Dahil hindi ko alam na sa araw na ito ako ang hari ng Israel?" [23]
Kaya sinabi ng hari kay Simei, "Hindi ka mamamatay." Kaya nangako ang hari sa kaniya ng isang sumpa.
[24] Pagkatapos bumaba si Mefiboset anak na lalaki ni Saul para makipag-kita sa hari. Hindi niya sinuotan ang kaniyang
mga paa, o pinutulan ang kaniyang balbas, o nilabhan ang kaniyang mga damit simula ng araw na umalis ang hari
hanggang sa araw na dumating siya ng bahay ng mapayapa. [25] At nang dumating siya mula Jerusalem para makipag-kita
sa hari, sinabi ng hari sa kaniya, "Bakit hindi ka sumabay sa akin, Mefiboset?"
[26] Sumagot siya, "Aking panginoong hari, nilinlang ako ng aking lingkod, dahil sinabi ko, 'uupo ako sa isang asno para
maaari kong sakyan iyon at sumabay sa hari, dahil ang iyong lingkod ay lumpo.' [27] Siniraan ako ng aking lingkod na si
Ziba, ang iyong lingkod, sa aking panginoong hari. Pero ang aking panginoong hari ay gaya ng isang anghel ng Diyos. Sa
gayon, gawin ang anumang mabuti sa iyong paningin. [28] Dahil ang lahat ng sambahayan ng aking ama ay mga patay na
tao sa harapan ng aking panginoong hari, pero ginawa mo ang iyong lingkod kasama mong kumakain sa iyong mesa.
Anong karapatan meron ako para umiyak pa rin ako sa hari?"
[29] Pagkatapos sinabi sa kaniya ng hari, "Bakit nagpapaliwanag pa? Napagpasyahan ko na ikaw at si Ziba ang maghahati sa
mga lupain." [30] Kaya sumagot si Mefiboset sa hari, "Oo, hayaan na makuha niya ang lahat ng ito, yamang dumating ng
ligtas ang aking panginoong hari sa kaniyang sariling tahanan."
[31] Pagkatapos bumaba si Barzilai ang lahi ng Galaad mula Rogelim para tumawid sa Jordan kasama ng hari, at sinamahan
niya ang hari sa Jordan. [32] Ngayon si Barzilai ay isang napakatandang lalaki, walumpung taong gulang. [33] Pinagkalooban
niya ang hari ng pangangailangan habang nanatili siya sa Mahanaim, dahil siya ay isang napakayamang tao. Sinabi ng
hari kay Barzilai, "Pumunta ka sa akin, at ako ang magbibigay para sa iyo ng matitirahan kasama ko sa Jerusalem."
[34] Sumagot si Barzilai sa hari, "Ilang mga araw nalang ang natitira sa mga taon ng aking buhay, dapat umakyat ako
kasama ng hari sa Jerusalem? [35] Ako ay walumpung taong gulang. Malalaman ko paba ang kaibahan sa pagitan ng mabuti
at masama? Malalasahan paba ng iyong lingkod ang aking kakainin o anuman iinumin ko? Makakarinig pa ba ako ng

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ibang boses ng kumakantang kalalakihan at kumakantang kababaihan? Bakit pa kailangan ng iyong lingkod na maging isang pasanin ng aking panginoong hari?
[36] Nanaisin nalang ng iyong lingkod na pumunta sa Jordan kasama ng hari. Bakit pa kailangan bayaran ako ng hari ng isang gantimpala?
[37] Pakiusap hayaan ang iyong lingkod na bumalik sa tahanan, nang sa gayon ako ay mamatay sa aking sariling lungsod sa libingan ng aking ama at aking ina. Pero tingnan mo, narito ang aking lingkod na si Camaam. Hayaan siyang tumawid kasama ang aking panginoong hari, at gawin sa kaniya anuman sa tingin mo ay mabuti."
[38] Sumagot ang hari, "Aalis si Camaam kasama ko, at gagawin ko para sa kaniya anumans sa tingin mo ay mabuti, at anuman ang nanaisin mo mula sa akin, gagawin ko iyon para sa iyo."
[39] Pagkatapos tumawid ang lahat ng mga tao sa Jordan, at tumawid ang hari, at hinalikan ng hari si Barzilai at pinagpala siya. Pagkatapos bumalik si Barzilai sa kaniyang sariling tahanan.
[40] Kaya tumawid ang hari patungong Gilgal, at tumawid kasama niya si Camaam. Lahat ng hukbo ng Juda ay dinala ang hari, at kalahati rin ng hukbo ng Israel.
[41] Sa madaling panahon lahat kalalakihan ng Israel ay nag-umpisang pumunta sa hari at sinabi sa hari, "Bakit ang mga kapatid naming lalaki, ang kalalakihan ng Juda, ninakaw kayo palayo at dinala ang hari at kaniyang pamilya sa Jordan, at lahat ng kalalakihan ni David kasama niya?"
[42] Kaya sumagot ang kalalakihan ng Israel, "Ito ay dahil mas malapit na kamag-anak ang hari sa amin. Kung kaya bakit kayo magagalit tungkol dito? Kinain ba namin ang anumang bagay na kailangan bayaran ng hari? Binigyan ba niya kami ng anumang mga regalo?
[43] Sumagot ang kalalakihan ng Israel sa kalalakihan ng Juda, "Mayroon kaming sampung liping kamag-anak ng hari, kaya mas may karapatan kami kay David kaysa sa inyo. Kung kaya bakit ninyo kami nilinlang? Hindi ba ang aming mungkahi na ibalik ang aming hari ang unang pinakinggan?" Pero ang mga salita ng kalalakihan ng Juda ay naging mas marahas kaysa sa mga salita ng kalalakihan ng Israel.

Chapter 20

[1] Mayroon ding nangyari sa parehong lugar isang basagulero na ang pangalan ay Seba anak na lalaki ni Bicri, isang lahi ni Benjamin. Hinipan niya ang trumpeta at sinabing, "Wala kaming kinuhang bahagi kay David, ni nakuhang pamana sa anak na lalaki ni Jesse. Hayaan ang bawat lalaking bumalik sa kaniyang tahanan, sa Israel."
[2] Kaya iniwan si David ng lahat ng kalalakihan ng Israel at sumunod kay Seba na anak na lalaki ni Bicri. Pero sumunod ng mas malapit ang kalalakihan ng Juda sa kanilang hari, mula Jordan hanggang Jerusalem.
[3] Nang dumating si David sa kaniyang palasyo sa Jerusalem, kinuha niya ang sampung asawang lingkod na iniwan niya para pangalagaan ang palasyo, at inilagay niya sila sa isang bahay na may mga bantay. Naglaan siya para sa kanilang pangangailangan, pero hindi na siya sumiping sa kanila kailanman. Kaya kinulong sila hanggang sa araw ng kanilang kamatayan, namuhay na parang sila ay mga balo.
[4] Pagkatapos sinabi ng hari kay Amasa, "Tawagin ang kalalakihan ng Juda ng magkasama sa loob ng tatlong araw; dapat narito karin."
[5] Kaya pumunta si Amasa para tawagin ang kalalakihan ng Juda ng magkasama, pero nanatili siya ng higit pa sa itinakdang oras na inutos sa kaniya ng hari.
[6] Kaya sinabi ni David kay Abisai, "Ngayon si Seba anak na lalaki ni Bicri ay gagawan tayo ng mas maraming pinsala kaysa sa ginawa ni Absalom. Kunin ang mga lingkod ng iyong panginoon, aking mga sundalo, at tugisin siya o baka makahanap siya ng pinatibay na mga lungsod at makawala sa ating paningin."
[7] Pagkatapos lumabas ang kalalakihan ni Joab at hinabol siya, kasama ng mga lahi ni Kereteo at ang mga lahi ni Pelet at lahat ng malalakas na mandirigma. Umalis sila sa Jerusalem para habulin si Seba anak na lalaki ni Bicri.
[8] Nang nasa dakilang bato na sila na nasa Gibeon, Dumating si Amasa para salubungin sila. Nakasuot si Joab ng baluting pandigma na kaniyang isinuot, na kalakip ang isang sinturon palibot sa kaniyang baywang na mayroong nakalagay na isang espadang may lalagyan nito. Sa kaniyang paglalakad, nahulog ang espada.
[9] Kaya sinabi ni Joab kay Amasa, "Mabuti ba ang lagay mo, aking pinsan?" Magiliw ni Joab na kinuha ang balbas ni Amasa ng kaniyang kanang kamay para halikan siya.
[10] Hindi napansin ni Amasa ang punyal na nasa kaliwang kamay ni Joab. Sinaksak ni Joab si Amasa sa tiyan at nahulog sa lupa ang kaniyang mga bituka. Hindi na siya hinampas muli ni Joab, at namatay si Amasa. Kaya si Joab at Abisai kaniyang kapatid na lalaki ay hinabol si Seba anak na lalaki ni Bicri.
[11] Pagkatapos isa sa kalalakihan ni Joab ay tumayo sa gilid ni Amasa, at sinabi ng lalaki, "Siya na pumapanig kay Joab, at siya na kay David, hayaan silang sumunod kay Joab."
[12] Nakahiga si Amasa na naliligo sa kaniyang dugo sa gitna ng daan. Nang nakita ng lalaki na lahat ng tao'y nanatiling nakatayo, kinuha niya si Amasa paalis sa daan at inilagay sa isang bukirin. Tinapon niya ang isang tela kay Amasa dahil nakita niya na ang bawat isa na dumating kasama niya ay nanatiling nakatayo.
[13] Pagkatapos nang inalis si Amasa sa daan, sumunod ang lahat ng kalalakihan kay Joab sa paghabol kay Seba na anak na lalaki ni Bicri.
[14] Nakalagpas si Seba sa lahat ng lipi ng Israel sa Abel, sa Bet Maaca, at sa lahat ng lupain ng mga lahi ni Beri, na nagtipong magkakasama at tinugis rin si Seba.
[15] Nahuli nila siya at nakulong siya sa Abel ng Bet Maaca. Gumawa sila ng isang panlusob na dahilig laban sa lungsod laban sa pader. Lahat ng hukbo na kasama ni Joab ay hinampas ang pader para patumbahin ito.
[16] Pagkatapos isang matalinong babae ang sumigaw sa labas ng lungsod, "Makinig kayo, pakiusap makinig ka, Joab! Lumapit ka sa akin para maaari akong makipag-usap sa iyo."

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

17 Kaya lumapit si Joab sa kaniya, at sinabi ng babae, "Ikaw ba si Joab?" Sumagot siya, "Ako nga." Pagkatapos sinabi niya sa kaniya, "Makinig sa mga salita ng iyong lingkod." Sumagot siya, "Nakikinig ako." 18 Pagkatapos sinabi niya, "Sinasabi nila sa sinaunang panahon, 'Siguraduhing humingi ng payo sa Abel,' at ang payong iyon ang tatapos sa bagay. 19 Kami ang lungsod na isa sa mga pinaka-mapayapa at tapat sa Israel. Sinusubukan ninyong sirain ang isang lungsod na ina sa Israel. Bakit ninyo gustong lunukin ang mana ni Yahweh?"
20 Kaya sumagot si Joab at sinabing, "Huwag sanang pahintulatan, huwag sanang pahintulatan mula sa akin, na lunukin ko o sirain. 21 Hindi iyan totoo. Pero isang lalaki mula sa burulang bansa ng Efraim, na ang pangalan ay Seba anak na lalaki ni Bicri, itinaas niya ang kaniyang kamay laban sa hari, laban kay David. Ibigay ninyo siyang mag-isa, at aalis ako mula sa lungsod." Sinabi ng babae kay Joab, "Itatapon ang kaniyang ulo sa iyo sa ibabaw ng pader." 22 Pagkatapos pumunta ang babae sa lahat ng tao sa kaniyang karunungan. Pinutol nila ang ulo ni Seba anak na lalaki ni Bicri, at itinapon ito palabas kay Joab. Pagkatapos hinipan niya ang trumpeta at nilisan ng mga tauhan ni Joab ang lungsod, bawat lalaki sa kaniyang tahanan. At bumalik si Joab sa Jerusalem sa hari.
23 Ngayon si Joab ay nasa lahat ng hukbo ng Israel, at si Benaias anak na lalaki ni Joaida ay nasa mga lahi ni Ceret at sa mga lahi ni Pelet. 24 Si Adoram ay nasa kalalakihan na gumagawa ng sapilitang trabaho, at si Jehoshafat anak na lalaki ni Ahilud ay ang tagatala. 25 Si Seva ay tagasulat at si Zadok at Abiatar ang mga pari. 26 Si Ira ang lahi ni Jair ang pangulong ministro ni David.

Chapter 21

1 May taggutom ng panahon ni David ng tatlong taon na magkakasunod, at hinanap ni David ang mukha ni Yahweh. Kaya sinabi ni Yahweh, "Kaya may taggutom sa iyo dahil kay saul at sa mapanganib niyang pamiya, dahil inilagay niya ang mga lahi ni Gibeon sa kamatayan."
2 Ngayon hindi nagmula ang mga lahi ni Gibeon sa Israel; nagmula sila sa anumang natira ng mga Amoreo. Sumumpa ang mga tao ng Israel na hindi sila papatayin, subalit gayunpaman sinubukan silang lahat na patayin ni Saul sa kanyang kasigasig sa mga tao ng Israel at sa Judah. 3 Kaya tinawag ni Haring David ang mga lahi ni Gibeon at sinabi sa kanila, "Ano ang kailangan kong gawin para sa inyo? Paano ako makagagawa ng pambayad sa kasalanan, nang sa gayun maaari ninyong pagpalain ang mga tao ni Yahweh, na nagmana ng kanyang kabutihan at mga pangako?"
4 Sumagot ang mga lahi ni Gibeon sa kaniya, "Hindi ito tungkol sa pilak o ginto sa pagitan namin at kay Saul o sa kaniyang pamilya. At hindi para ilagay namin ang sinumang tao sa kamatayan sa Israel." Sumagot si David, "Anuman ang hilingin ninyo, iyon ang gagawin ko para sa inyo."
5 Sumagot sila sa hari, "Ang taong sumubok na patayin kaming lahat, na nagbalak ng masama laban sa amin, para mawasak kami ngayon at mawalan lugar sa loob ng mga hangganan ng Israel— 6 hayaang ibigay sa amin ang pitong kalalakihan mula sa kaniyang kaapu-apuhan, at bibitayin namin sila sa harapan ni Yahweh sa Gibea ni Saul, ang isang pinili ni Yahweh." Kaya sumagot ang hari, "Ibibigay ko sila sa inyo."
7 Pero iniligtas ng hari si Mefiboset anak na lalaki ni Jonatan anak na lalaki ni Saul, dahil sa sinumpaan ni Yahweh sa pagitan nila, sa pagitan ni David at Jonatan anak na lalaki ni Saul. 8 Pero kinuha ng hari ang dalawang anak na lalaki ni Rizpa anak na babae ni Aya, mga anak na lalaki na kaniyang ipinanganak kay Saul—pinangalanan ang dalawang anak na lalaking Armoni at Mefiboset; at kinuha rin ni David ang limang anak na lalaki ni Mical na anak na babae ni Saul, na kaniyang iniluwal kay Adriel anak na lalaki ni Barzilai ang taga-Mehola. 9 Ibinigay niya sila sa mga kamay ng mga lahi ni Gibeon. Binitay nila sila sa bundok sa harapan ni Yahweh, at silang pito ay namatay lahat ng magkakasama. Nilagay sila sa kamatayan sa panahon ng ani, sa panahon ng mga unang araw sa umpisa ng ani ng sebada.
10 Pagkatapos si Rizpa, ang anak na babae ni Aya, kumuha ng telang magaspang at nilatag sa kaniyang sarili sa bundok sa tabi ng patay na mga katawan, mula sa simula ng ani hanggang bumuhos ang ulan sa kanila galing sa langit. Hindi niya hinayaan ang mga ibon sa langit na galawin ang mga katawan sa araw o mga mababangis na hayop sa gabi. 11 Sinabi kay David ang anumang ginawa ni Rizpa, anak na babae ni Aya, ang asawang alipin ni Saul.
12 Kaya pumunta si David at kinuha ang mga buto ni Saul at mga buto ni Jonatan kaniyang anak na lalaki mula sa kalalakihan ng Jabes Galaad, na nagnakaw sa kanila mula sa plasa ng Beth San, kung saan sila binitay ng mga Palestina, pagkatapos mapatay ng mga Palestina si Saul sa Gilboa. 13 Kinuha ni David mula doon ang mga buto ni Saul at Jonatan na kaniyang anak, at tinipon rin niya ang mga buto ng pitong kalalakihan na binitay.
14 Inilibing nila ang mga buto ni Saul at Jonatan na kaniyang anak na lalaki sa bansa ni Benjamin sa Zela, sa libingan ni Kish na kaniyang ama. Isinagawa nila ang lahat ng inutos ng hari. Pagkatapos sinagot ng Diyos ang kanilang mga panalangin sa lupain.
15 Pagkatapos pumunta ang mga taga-Filisteo sa digmaan kasama ng Israel. Kaya bumaba si David kasama ng kaniyang hukbo at nakipaglaban sa Filisteo. Napagtagumapayan ni David ang nakakapagod na labanan. 16 Si Esbibenob, isang kaapu-apuhan ng mga higante, na ang sibat na pilak ay may bigat sa tatlung daang siklo, at armado ng isang bagong espada, inilaan para patayin si David. 17 Pero iniligtas si David ni Abisai anak na lalaki ni Zeruias, sinalakay ang Filisteo, at pinatay siya. Pagkatapos sumumpa ang kalalakihan ni David, sinabing, "Hindi kana dapat pumunta sa digmaan kasama namin, para hindi mo mapatay ang lampara ng Israel."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

18 Nangyari pagkatapos nito nagkaroon uli ng isang labanan kasama ng mga taga-Filisteo sa Gob, nang pinatay ni Sibecai
na Husatita si Saf, na isa sa lahi ni Hus, na isa sa mga kaapu-apuhan ng Refaim. 19 Nangyari uli sa isang labanan kasama
ng mga taga-Filisteo sa Gob, na si Elhanan anak na lalaki ni Jair ang Betlehemita na pinatay si Goliat ang Geteo, ang
tungkod ng sibat ay gaya ng isang sinag ng panghabi.
20 Nangyari sa isa pang labanan sa Gat na mayroong isang tao na napakataas na mayroong anim na daliri sa bawat kamay
at anim na daliri sa bawat paa, dalawampu't-apat sa bilang. Siya rin ay naggaling sa Refaim. 21 At nang hinamon niya ang
Israel, si Jonatan anak na lalaki ni Simea, kapatid na lalaki ni David, ay pinatay siya. 22 Ito ang mga kaapu-apuhan ng
Refaim ng Gat, at pinatay sila sa pamamagitan ng kamay ni David at sa kamay ng kaniyang mga sundalo.

Chapter 22

1 Umawit si David kay Yahweh ng mga salita ng kantang ito sa araw na iniligtas siya ni Yahweh palabas sa kamay ng lahat
ng kaniyang mga kaaway, at palabas sa kamay ni Saul. 2 Nanalangin siya, "Si Yahweh ay aking bato, ang aking tanggulan,
ang siyang nagliligtas sa akin.
3 Ang Diyos ang aking muog. Kumukuha ako ng kanlungan sa kaniya. Siya ang aking panangga, ang sungay ng aking
kaligtasan, aking matibay na tanggulan, at aking kanlungan, ang siyang nagliligtas sa akin mula sa karahasan. 4 Tatawag
ako kay Yahweh, na karapatdapat purihin, at maliligtas ako mula sa aking mga kaaway.
5 Dahil nakapalibot sa akin ang mga alon ng kamatayan. Ang walangsaysay na bugso ng mga tubig tumabon sa akin. 6 Ang
mga gapos ng sheol nakapalibot sa akin; binibihag ako ng patibong ng kamatayan.
7 Sa aking pagkabalisa tumawag ako kay Yahweh; Tumawag ako sa aking Diyos; dininig niya ako sa aking boses mula sa
kaniyang templo, at ang aking tawag para sa tulong nakarating sa kaniyang mga tainga.
8 Pagkatapos naalog ang mundo at nayanig. Nangatog ang mga pundasyon ng kalangitan at inalog, dahil galit ang Diyos. 9
Lumabas ang usok mula sa mga butas ng kaniyang ilong, at lumabas ang nagliliyab na apoy sa kaniyang bibig. Umapoy
ang mga uling sa pamamagitan nito.
10 Binuksan niya ang kalangitan at bumaba, at makapal na dilim ang nasa ibaba ng kaniyang mga paa. 11 Sumakay siya sa
isang anghel at lumipad. Nakita siyang lumilipad sa mga pak-pak ng hangin. 12 At gumawa siya ng kadiliman sa toldang
nakapalibot sa kaniya, nag-iipon ng mga mabibigat na ulap ulan sa himpapawid.
13 Mula sa kidlat sa harapan niya nahulog ang mga uling ng apoy. 14 Kumulog si Yahweh mula sa kalangitan. Sumigaw ang
Kataas-taasan. 15 Nagpatama siya ng mga pana at kinalat ang kaniyang mga kaaway — mga boltahe ng kidlat at ikinalat
ito.
16 Pagkatapos nagkaroon ng mga daluyan ng tubig; ang mga pundasyon ng mundo ay nagkalat sa sigaw ng digmaan ni
Yahweh, sa bugso ng hininga ng mga butas ng kaniyang ilong.
17 Inabot niya pababa mula sa itaas; hinawakan niya ako! Hinila niya ako palabas ng umaalon na tubig. 18 Iniligtas niya
ako mula sa malakas kong kaaway, mula doon sa napopoot sa akin, dahil masyado silang malakas sa akin.
19 Dumating sila laban sa akin sa araw ng aking pagkabalisa, pero si Yahweh ang umalalay sa akin. 20 Dinala rin niya ako
sa isang malawak na lugar. Iniligtas niya ako dahil nasiyahan siya sa akin. 21 Ginantimpalaan ako ni Yahweh sa sukat ng
aking katuwiran; binalik niya ako sa sukat ng kalinisan ng aking mga kamay.
22 Dahil pinanatili ko ang mga kaparaanan ni Yahweh at hindi gumawa ng kasamaan sa pamamagitan ng pagtalikod mula
sa aking Diyos. 23 Dahil ang lahat ng kaniyang matuwid na mga utos ay nasa harapan ko; para sa kaniyang mga batas,
hindi ako tumalikod palayo sa mga ito.
24 Naging walang sala rin ako sa harapan niya, at pinanatili kong malayo ako mula sa kasalanan. 25 Kaya ibinalik ako ni
Yahweh sa sukat ng aking katuwiran, sa antas ng aking kalinisan sa kaniyang paningin.
26 Sa isang tapat, ipinakita mo ang iyong sarili na maging tapat; sa isang tao na walang sala, ipinakita mo ang iyong sarili
na maging walang sala. 27 Sa mga dalisay ipinakita mo ang iyong sariling dalisay, pero ikaw ay matigas sa baluktot.
28 Iniligtas mo ang mga taong nasaktan, pero laban ang iyong mga mata sa mayayabang, at ibinababa mo sila. 29 Dahil
ikaw ang aking lampara, Yahweh. Inilawan ni Yahweh ang aking kadiliman.
30 Dahil sa pamamagitan kaya kong tumakbo sa ibabaw ng barikada; sa pamamagitan ng aking Diyos makakatalon ako sa
ibabaw ng isang pader. 31 Para sa Diyos, ang kaniyang paraan ay tama. Ang salita ni Yahweh ay dalisay. Siya ay isang
panangga sa bawat taong nagkukubli sa kaniya.
32 Dahil sino ang Diyos maliban kay Yahweh? At sino ang isang bato maliban sa ating Diyos? 33 Ang Diyos ay aking
kanlungan, at pinamunuan niya ang walang salang tao sa kaniyang daraanan.
34 Ginawa niyang matulin ang aking mga paa gaya ng isang usa at inilagay ako sa mga bundok. 35 Sinanay niya ang aking
mga kamay para sa digmaan, at ang aking mga braso para iyuko ang isang tanso na pana.
36 Ibinigay mo sa akin ang panangga ng iyong kaligtasan, at ang iyong biyaya ay gumawa sa akin ng dakila bagay. 37
Gumawa ka ng isang malapad na lugar para sa aking mga paa na tinatapakan ko, para hindi dumulas ang aking mga paa.
38 Hinabol ko ang aking mga kaaway at winasak sila. Hindi ako tumalikod hanggang sila ay mawasak. 39 Nilamon ko sila at
binasag sila; hindi sila makakabangon. Bumagsak sila sa ilalim ng aking mga paa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[40] Nilagyan mo ako ng lakas gaya ng isang sinturon para sa labanan; inilagay mo ako sa ibaba sa mga lumalaban sa akin. [41]
Binigay mo sa akin ang likod ng aking mga kaaway; Winasak ko ang mga galit sa akin.
[42] Umiyak sila para tulungan, pero walang isang naligtas sa kanila; umiyak sila kay Yahweh, pero hindi siya sumagot sa
kanila. [43] Hinampas ko sila hanggang maging mga piraso tulad ng alikabok sa lupa, pinulbos ko sila gaya ng putik sa mga
kalye.
[44] Iniligtas mo rin ako mula sa mga alitan ng sarili kong mga tao. Pinanatili mo ako bilang ulo ng mga bansa. Sa mga tao
na hindi ko alam kung pinaglilingkuran ako. [45] Pinilit ang mga dayuhan na yumuko sa akin. Nang panahon na narinig
nila ako, sinunod nila ako. [46] Dumating na nanginginig ang mga dayuhan palabas sa kanilang mga kuta.
[47] Buhay si Yahweh! Nawa'y purihin ang aking bato. Nawa'y maitaas ang Diyos, ang bato ang aking kaligtasan. [48] Ito ang
Diyos na nagsasagawa ng paghihiganti para sa akin, ang siyang nagdadala pababa sa mga tao sa ilalim ko. [49] Ginawa niya
akong malaya mula sa aking mga kaaway. Sa katunayan, itinaas mo ako sa ibabaw ng mga lumalaban sa akin. Iniligtas
mo ako mula sa marahas na kalalakihan.
[50] Kung kaya magbibigay ako ng pasasalamat sa iyo, Yahweh, sa piling ng mga bansa; Aawit ako ng mga pasasalamat sa
iyong pangalan. [51] Nagbibigay ng dakilang tagumpay ang Diyos sa kaniyang hari, at ipinapakita niya ang kaniyang
katapatang tipan sa kaniyang hinirang, kay David at sa kaniyang kaapu-apuhan magpakailanman."

Chapter 23

[1] Ngayon, ito ang mga huling sinabi ni David—David na lalaking anak ni Jesse, ang taong mataas na kinikilala, ang siyang
pinahiran ng langis ng Diyos ni Jacob, ang matamis na manunulat ng awit ng Israel. [2] "Nangusap sa pamamagitan ko ang
Espiritu ni Yahweh at nasa aking dila ang kaniyang salita.
[3] Sinabi ng Diyos ng Israel, sinabi ng Bato ng Israel sa akin, 'Ang isang namumuno nang makatarungan sa mga tao,
namumuno ng may takot sa Diyos. [4] Siya ay magiging tulad ng liwanag sa umaga sa pagsikat ng araw, isang umaga na
walang mga ulap, sa pag-usbong ng malambot na mga damo mula sa lupa sa pamamagitan nang maliwanag na sinag ng
araw pagkatapos ng ulan.
[5] Tunay nga, hindi ba gaya nito ang aking sambahayan sa harapan ng Diyos? Hindi ba gumawa siya ng tipan sa akin na
walang hanggan, maayos at tiyak sa kahit na anong paraan? Hindi ba pinalago niya ang aking kaligtasan at tinupad ang
aking bawat naisin?
[6] Pero ang lahat ng mga walang kabuluhan, magiging katulad ng mga tinik na itatapon, dahil walang mga kamay ang
makakapagtipon sa kanila. [7] Ang taong gagalaw sa kanila, kailangang gumamit ng kasangkapang bakal o tungkod ng
sibat. Kailangan silang tupukin kung saan sila nakakalat.'"
[8] Ito ang mga pangalan ng mga magigiting na kawal ni David: Jesbaal na Hacmonita na naging pangulo ng mga magiting
na kawal. Nakapatay siya ng walong daang tao sa isang pagkakataon.
[9] Sumunod sa kaniya si Eleazar na lalaking anak ni Dodo, lalaking anak ng isang Ahohita, isa sa tatlong magigiting na mga
tauhan ni David. Naroon siya nang nilabanan nila ang mga taga-Filisteo na sama-samang nagtipon para
makipagdigmaan, at nang umurong ang mga tauhan ng Israel. [10] Nanatili si Eleazar at nilabanan ang mga taga-Filisteo
hanggang sa napagod ang kaniyang kamay at nanigas ang kaniyang kamay sa mahigpit na pagkakahawak sa kaniyang
espada. Nagdala ng tagumpay si Yahweh sa araw na iyon. Bumalik ang hukbo pagkatapos ni Eleazar, para lang hubaran
ang mga katawan.
[11] Sumunod sa kaniya si Samma na lalaking anak ni Age, isang Hararita. Sama-samang nagtipon ang mga taga-Filisteo
kung saan may bukid ng mga lentil, at tinakasan sila ng hukbo. [12] Pero tumayo si Samma sa gitna ng bukid at
ipinagtanggol ito. Napatay niya ang mga taga-Filisteo at nagdala ng isang dakilang tagumpay kay Yahweh.
[13] Tatlo sa tatlumpung tauhan ang bumaba papunta kay David sa panahon ng ani, sa kuweba ng Adullam. Nakakampo
ang hukbo ng mga taga-Filisteo sa lambak ng Refaim. [14] Si David noon ay nasa kaniyang tanggulan, isang yungib, habang
nagtatag ang mga taga-Filisteo sa Bethlehem.
[15] Nagnais si David ng tubig at sinabing, "Kung mayroon lamang magbibigay sa akin ng tubig na maiinom mula sa balon
ng Bethlehem, ang balon na nasa tarangkahan!" [16] Kaya sinira ng tatlong magigiting na lalaki ang hukbo ng mga taga-
Filisteo at sumalok ng tubig sa balon ng Betlehem, ang balon na nasa tarangkahan. Kumuha sila ng tubig at dinala ito kay
David, pero hindi niya ininom ito. Sa halip, ibinuhos niya ito kay Yahweh. [17] Pagkatapos sinabi niya, "Huwag nawa
pahintulutan, Yahweh, na inumin ko ito. Iinumin ko ba ang dugo ng mga taong nagbuwis ng kanilang mga buhay?" Kaya
tumanggi siyang ininumin ito. Ito ang mga bagay na ginawa ng tatlong magigiting na lalaki.
[18] Si Abisai, lalaking kapatid ni Joab at lalaking anak ni Zeruias, ang kapitan ng tatlo. Minsan na siyang nakipaglaban sa
tatlong daang kalalakihan gamit ang kaniyang sibat at pinatay sila. Madalas siyang banggitin kasama ng tatlong kawal. [19]
Hindi ba mas kilala siya kaysa tatlong kawal? Ginawa nila siyang kapitan. Gayunman, hindi napantayan ng kaniyang
katanyagan ang katanyagan ng tatlong pinakakilalang mga kawal.
[20] Si Benaias, mula sa Kabzeel, ay lalaking anak ni Joaida; siya ang malakas na lalaki na gumawa ng mga dakilang gawa.
Pinatay niya ang dalawang lalaking anak ni Ariel ng Moab. Bumaba rin siya sa loob ng isang hukay at pinatay ang leon
habang nagniniyebe. [21] At pinatay niya ang isang napakalaking lalaking taga-Ehipto. May hawak na sibat ang taga-Ehipto,

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pero nakipaglabanan si Benaias sa kaniya gamit lamang ang isang tungkod. Inagaw niya mula sa kamay ng taga-Ehipto at
pinatay siya gamit ang kaniyang sariling sibat.
22 Ginawa ni Benaias anak na lalaki ni Joaida itong mga kahanga-hangang gawa, at pinangalanan siya kasama ng tatlong
magigiting na lalaki. 23 Labis siyang hinangaan kaysa sa tatlumpung kawal sa pangkalahatan, pero hindi siya labis na
hinahangaan gaya ng tatlong pinaamahusay na kawal. Pero ginawa siya ni David na tagapamahala ng kaniyang mga
tagabantay.
24 Kasali sa tatlumpu ang mga sumusunod na lalaki: Asahel lalaking kapatid ni Joab, Elhanan lalaking anak ni Dodo na
mula sa Betlehem, 25 Samma na Horodita, Elika na Harodita, 26 Helez na Paltita, Ira na lalaking anak ni ekis na taga-Tekoa,
27 Abi Ezer na taga-Anatot, Mebunai na taga-Husa, 28 Zalmon na taga-Aho, Maharai na Netofa;
29 Heleb lalaking anak ni Baana, taga-Netofa, Itai lalaking anak ni Ribai na mula sa Gibea ng mga lahi ni Benjamin, 30
Benaias ang Piraton, Hidai ng mga lambak ng Gaas. 31 Abialbon na Araba, Azmavet na Bahurim, 32 Eliahba na taga-
Saalbon, mga lalaking anak ni Jasen, Jonatan;
33 Samma na taga-Arar, Ahiam anak ni Sharar na taga-Arar, 34 Elifelet lalaking anak ni Ahasbai na taga-Maaca, Eliam
lalaking anak ni Ahithofel na taga-Gilo, 35 Hezro na taga-Carmel, Paarai ang Arab 36 Igal lalaking anak ni Natan mula sa
Zoba, Bani mula sa lipi ni Gad,
37 Zelek na taga-Ammon, Naharai na taga-Beerot, tagadala ng baluti kay Joab lalaking anak ni Zeruias, 38 Ira na taga-Jatir,
Gareb taga-Jatir, 39 Urias ang Heteo— tatlumpu't pito lahat.

Chapter 24

1 Muling sumiklab ang galit ni Yahweh laban sa Israel at pinakilos niya si David laban sa kanila sa pagsasabi, "Bilangin
ang Israel hanggang Juda". Pagkatapos sinabi ni David "Sige, bilangin ang Israel at Juda." 2 Sinabi ng hari kay Joab na
pinuno ng hukbo na kasama niya, "Puntahan ang lahat ng mga lipi ng Israel, mula Dan hanggang Beer-seba at bilangin
ang lahat ng mga tao, para malaman ko ang buong bilang ng mga kalalakihang akma para sa digmaan."
3 Sinabi ni Joab sa hari, "Paramihin nawa ni Yahweh ang bilang ng mga tao ng sandaang ulit at makita nawa'y makita nga
mga mata nag aking panginoon ang hari ang katuparan. Pero bakit kaya ito ang nais ng aking hari?" 4 Gayunman, tapos
na ang salita ng hari laban kay Joab at laban sa mga pinuno ng hukbo. Kaya umalis si Joab at ang mga pinuno mula sa
harapan ng hari para bilangin ang mga tao ng Israel.
5 Tumawid sila ng Jordan at nagkampo malapit sa Aroer, timog sa lungsod sa lambak. Pagkatapos dumaan sila sa Gad
patungong Jazer. 6 Dumating sila sa Galaad at sa lupain ng Tatim Hodsi, pagkatapos sa Dan Jaan at paikot papuntang
Sidon. 7 Narating nila ang tanggulan ng Tiro at ang lahat ng lungsod ng mga Hivita at mga Cananeo. Pagkatapos lumabas
sila ng Negev sa Juda sa Beer-seba.
8 Nang malagpasan sa buong lupain, bumalik sila sa Jerusalem matapos nilang malibot ang buong lupain pagkalipas ng
siyam na buwan at dalawampung araw. 9 Pagkatapos inulat ni Joab sa hari ang kabuuan ng bilang ng mga lalaking
nakikipaglaban. Sa Israel, mayroong 800, 000 na matatapang na kalalakihang bumunot ng espada at ang mga tauhan sa
Juda, 500, 000 kalalakihan.
10 Pagkatapos nagdalamhati ang puso ni David matapos niyang bilangin ang mga kalalakihan. Kaya sinabi niya kay
Yahweh, "Nagkasala ako nang matindi sa paggawa nito. Ngayon, Yahweh, alisin mo ang pagkakasala ng iyong lingkod,
sapagkat kumilos ako nang may labis na kahangalan."
11 Nang bumangon si David kinaumagahan, ang salita ni Yahweh ay dumating kay propetang Gad na tagahatid ng
pangitain ni David na nagsasabing, 12 "Sabihan si David: 'Ito ang sinasabi ni Yahweh: "Bibigyan kita ng tatlong pagpipilian,
pumili ka ng isa sa mga iyon."'"
13 Kaya pumunta si Gad kay David at sinabi sa kaniya, "Tatlong taon ba na taggutom ang darating sa iyo sa iyong lupain? O
tatakas ka ng tatlong buwan mula sa iyong mga kaaway habang hinahabol ka nila? O magkakaroon ng salot sa iyong
lupain sa loob ng tatlong araw? Pag-isipan mo ngayon anong sagot ang ibabalik sa kaniya na nagpadala sa akin." 14
Pagkatapos sinabi ni David kay Gad, "Hirap na hirap ang aking kalooban. Hayaang mahulog tayo sa kamay ni Yahweh
kaysa mahulog sa mga kamay ng mga tao, napakadakila ng kaniyang mga mahabaging gawa."
15 Kaya nagpadala si Yahweh ng salot mula umaga hanggang sa taning na oras, at pitumpung libong tao ang namatay
mula Dan hanggang Beer-seba. 16 Nang inabot ng anghel ang kaniyang kamay sa dako ng Jerusalem para wasakin ito,
nagbago ang ang isip ni Yahweh tungkol sa kapahamakan, at sinabi sa anghel na pumupuksa sa mga tao, "Tama na! Iatras
mo ngayon ang iyong kamay." Nakatayo noon ang anghel ni Yahweh sa giikan ni Arauna na Jebuseo.
17 At nakipag-usap si David kay Yahweh nang makita niya ang anghel na sumugod sa mga tao at sinabing, "Nagkasala ako"
at "labis akong nagkamali. Pero itong mga tupa, ano ang kanilang nagawa? Pakiusap, hayaang ako at ang sambahayan ng
aking ama ang parusahan ng inyong kamay!"
18 Pagkatapos pumunta si Gad nang araw na iyon kay David at sinabi sa kaniya, "Umakyat ka at gumawa ng altar para kay
Yahweh sa giikan ni Arauna na Jebuseo." 19 Kaya umakyat si David gaya ng itinagubilin ni Gad na gawin niya, gaya ng
inutos ni Yahweh. 20 Tumingin sa labas si Arauna at nakitang papalapit na ang hari at ang kaniyang mga lingkod. Kaya
lumabas si Arauna at yumukod sa hari na ang kaniyang mukha ay nasa lupa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[21] Pagkatapos sinabi ni Arauna, "Bakit narito ang aking panginoon ang hari sa aking harapan, na kaniyang lingkod?"
Sumagot si David, "Para bilhin ang iyong giikan, para makagawa ako ng altar para kay Yahweh, para maalis ang salot
mula sa mga tao." [22] Sinabi ni Arauna kay David, "Kunin mo ito bilang sa iyo, aking panginoon ang hari. Gawin mo rito
kung ano ang tama sa iyong paningin. Tingnan mo, narito ang mga lalaking baka para sa sinunog na handog at mga
kareta ng giikan at mga pamatok ng lalaking baka para panggatong. [23] Ako, si Arauna, ibibigay ang lahat ng ito sa iyo,
aking hari." Pagkatapos sinabi niya sa hari, "Tanggapin ka nawa ni Yahweh na iyong Diyos."
[24] Sinabi ng hari kay Arauna, "Hindi, pinipilit kong bilhin ito sa halaga nito. Hindi ako mag-aalay ng sinunog na handog
kay Yahweh na walang halaga sa akin." Kaya binili ni David ang giikan at lalaking baka sa halagang limampung piraso ng
pilak. [25] Gumawa roon ng altar si David para kay Yahweh at naghandog doon ng mga sinunog na handog at mga handog
ng pagtitipon-tipon. Kaya nasiyahan si Yahweh para sa lupain at nahinto ang salot sa Israel.

1 Kings

Chapter 1

[1] Matandang-matanda na si Haring David. Binalutan nila siya ng mga damit, pero hindi siya naiinitan. [2] Kaya sinabi sa
kaniya ng kaniyang mga lingkod, "Hayaan mo kaming maghanap ng dalagang birhen para sa aming hari. Paglingkuran
niya ang hari at alagaan siya. Hihiga siya sa iyong mga bisig upang maiinitan ang aming panginoon na hari."
[3] Kaya naghanap sila ng isang magandang babae sa loob ng mga hangganan ng Israel. Nahanap nila si Abisag na taga-
Sunem at dinala siya sa hari. [4] Siya ay napakagandang babae. Pinaglingkuran niya ang hari at inalagaan siya, pero hindi
sumiping ang hari sa kaniya.
[5] Sa panahong iyon, itinaas ni Adonias na anak ni Haguit ang kaniyang sarili, sinasabing, "Ako ang magiging hari." Kaya
naghanda siya para sa kaniyang sarili ng mga karwahe at mga mangangabayo na kasama ang limampung tao para
mauna sa kaniya. [6] Hindi siya ginambala ng kaniyang ama, na nagsabing, "Bakit mo ginawa ito o iyan?" Si Adonias ay isa
ring napakakakisig na lalaki, sumunod na ipinanganak kay Absalom.
[7] Kinausap niya sila Joab na anak ni Zeruias at si Abiatar na pari. Sumunod sila kay Adonias at tinulungan siya. [8] Ngunit
sila Sadoc na pari, Benaias na anak ni Joiada, Nathan na propeta, Semei, Rei, at ang mga magigiting na mga taong
sumusunod kay David ay hindi sumunod kay Adonias.
[9] Si Adonias ay nag-alay ng mga tupa, mga lalaking baka, at mga pinatabang baka sa bato ng Zoholete na katabi ng En-
rogel. Inanyayahan niya ang lahat ng kaniyang kapatid na lalaki, mga anak na lalaki ng hari, at lahat ng kalalakihan sa
Juda na mga lingkod ng hari. [10] Ngunit hindi niya inanyayahan sila Nathan na propeta, Benaias, ang mga magigiting na
lalaki, o ang kaniyang kapatid na si Solomon.
[11] Pagkatapos, kinausap ni Nathan si Batsheba na ina ni Solomon, sinasabing, "Hindi mo ba narinig na si Adonias na anak
ni Haguit ay naging hari, at hindi ito alam ni David na ating panginoon? [12] Kaya ngayon, payuhan kita, para maligtas mo
ang sarili mong buhay at ang buhay ng iyong anak na si Solomon.
[13] Pumunta ka kay Haring David; sabihin mo sa kaniya, 'Aking panginoong hari, hindi ba't sumumpa ka sa iyong lingkod
na iyong sinasabi, "Tiyak na si Solomon na iyong anak ang maghahari pagkatapos ko, at uupo siya sa aking trono?" Kung
ganon, bakit naghahari si Adonias?' [14] Habang kinakausap mo ang hari, papasok ako pagkatapos mo at patutuhanan ko
ang iyong mga salita."
[15] Kaya pumunta si Batsheba sa silid ng hari. Napakatanda na ng hari, at pinaglilingkuran siya ni Abisag na taga-Sunem. [16]
Yumuko si Batseba at nagpatirapa sa harap ng hari. At sinabi ng hari, "Ano ang iyong nais?" [17] Sinabi niya sa kaniya,
"Aking panginoon, sumumpa ka sa iyong lingkod kay Yahweh na iyong Diyos, na iyong sinabi, 'Tiyak na si Solomon na
iyong anak ang maghahari pagkatapos ko, at uupo siya sa aking trono.'
[18] Ngayon, tingnan mo, si Adonias ang hari, at ikaw, aking panginoong hari, ay hindi mo alam ito. [19] Nag-alay siya ng mga
lalaking baka, pinatabang baka, at maraming mga tupa at inanyayahan ang lahat ng mga anak na lalaki ng hari, si
Abiatar na pari, at si Joab na kapitan ng hukbo, pero hindi niya inanyayahan si Solomon na iyong lingkod.
[20] Aking panginoong hari, ang mga mata ng buong Israel ay nasa iyo, naghihintay sila na sabihin mo sa kanila kung sino
ang uupo sa trono pagkatapos mo, aking panginoon. [21] Kung hindi, mangyayari ito, kapag nahimlay na ang aking
panginoon ang hari kasama ng kaniyang mga ninuno, ako at ang aking anak na si Solomon ay ituturing na mga
kriminal."
[22] Habang kinakausap niya ang hari, pumasok si Nathan na propeta. [23] Sinabi ng mga lingkod sa hari, "Nandito si Nathan
na propeta." Nang pumunta siya sa harapan ng hari, nagpatirapa siya na ang kaniyang mukha ay nasa sahig.
[24] Sinabi ni Nathan, "Aking panginoong hari, sinabi mo bang, 'Si Adonias ang maghahari pagkatapos ko, at uupo siya sa
aking trono?' [25] Dahil bumaba siya ngayon at nag-alay siya ng maraming mga lalaking baka, mga pinatabang baka at mga
tupa, at inanyayahan ang lahat ng mga anak na lalaki ng hari, ang mga kapitan ng mga hukbo, at si Abiatar na pari.
Kumakain at umiinom sila sa harapan niya, at isinasabi nilang, 'Mabuhay si Haring Adonias!'
[26] Pero ako na iyong lingkod, si Sadoc na pari, si Benaias na anak ni Joiada, at ang iyong lingkod na si Solomon, ay hindi
niya inanyayahan. [27] Ginawa ba ito ng aking panginoong hari nang hindi mo sinasabi sa amin na iyong mga lingkod, kung
sino ang dapat na maupo sa trono pagkatapos niya?"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

28 Pagkatapos, sumagot si Haring David at sinabi, "Pabalikin mo sa akin si Batsheba." Pumunta siya sa harap ng hari at
tumayo sa harap niya. 29 Gumawa ng panata ang hari at sinabi, "Buhay si Yahweh, na tumubos sa akin mula sa lahat ng
kaguluhan, 30 tulad ng panunumpa ko sa iyo kay Yahweh, ang Diyos ng Israel, sinasabi ko, 'Ang iyong anak na si Solomon
ang maghahari pagkatapos ko, at uupo siya sa aking trono kapalit ko,' gagawin ko ito ngayon." 31 Pagkatapos, yumuko si
Batseba na ang kaniyang mukha ay nasa sahig at nagpatirapa sa harap ng hari at sinabi, "Nawa ang aking panginoon na
si Haring David ay mabuhay magpakailanman!"
32 Sinabi ni Haring David, "Papuntahin mo sa akin si Sadoc na pari, si Nathan na propeta, at si Benaias na anak ni Joiada."
Kaya pumunta sila sa hari. 33 Sinabi ng hari sa kanila, "Magsama kayo ng mga lingkod ko na inyong panginoon, at
pasakayin ninyo si Solomon na aking anak sa aking sariling mola at dalhin ninyo siya sa Gihon. 34 Pahiran siya ng langis
nila Sadoc na pari at Nathan na propeta bilang hari ng buong Israel at hipan ang trumpeta at sabihi, 'Mabuhay si Haring
Solomon!'
35 Pagkatapos ay susundan ninyo siya, at pupunta siya at mauupo sa aking trono; dahil siya ang magiging hari kapalit ko.
Itinalaga ko siya para maging pinuno ng buong Israel at Juda." 36 Sumagot si Benaias na anak ni Joiada sa hari, at sinabi,
"Nawa'y ito nga ang mangyari! Nawa'y si Yahweh, na Diyos ng aking hari, ang magpatibay nito. 37 Kung paano sinamahan
ni Yahweh ang aking panginoong hari, nawa'y ganoon din kay Solomon, at gawing mas dakila ang kaniyang trono kaysa
sa trono ng aking panginoong si Haring David."
38 Kaya sila Sadoc na pari, Nathan na propeta, Benaias na anak ni Joiada, at ang mga Kereteo at Peleteo ay bumaba at
pinasakay si Solomon sa mola ni Haring David; dinala nila siya sa Gihon. 39 Kinuha ni Sadoc na pari ang sungay na
lalagyan ng langis mula sa tolda at pinahiran ng langis si Solomon. Pagkatapos ay hinipan nila ang trumpeta, at sinabi ng
lahat ng tao, "Mabuhay si Haring Solomon!" 40 Pagkatapos, sumunod ang lahat ng tao sa kaniya, at tumugtog ng mga
plauta at nagsaya nang may buong kagalakan, na ang lupa ay nayanig sa kanilang tunog.
41 Narinig ito nila Adonias at ng lahat ng kaniyang mga panauhin habang patapos na sila sa pagkain. Nang narinig ni Joab
ang tunog ng trumpeta, sinabi niya, "Bakit napakaingay ng lungsod?" 42 Habang nagsasalita siya, dumating si Jonatan na
anak ni Abiatar na pari. Sinabi ni Adonias, "Pumasok ka, dahil karapat-dapat ka at nagdadala ka ng magandang balita."
43 Sumagot si Jonatan at sinabi kay Adonias, "Ang aming panginoong si Haring David ay ginawang hari si Solomon. 44 At
pinadala ng hari sila Sadoc na pari, Nathan na propeta, Benaias na anak ni Joiada, at ang mga Kereteo at Peleteo na
kasama niya. Pinasakay nila si Solomon sa mola ng hari. 45 Pinahiran siya ng langis bilang hari nila Sadoc na pari at
Nathan ang propeta sa Gihon, at nagsaya mula roon, kaya napakaingay ng lungsod. Ito ang ingay na narinig mo.
46 Nakaupo rin si Solomon sa trono ng kaharian. 47 Dagdag pa rito, ang mga lingkod ng hari ay dumating para pagpalain
ang ating panginoong si Haring David, sinasabi nila, 'Nawa'y gawing mas dakila ng iyong Diyos ang pangalan ni Solomon
kaysa sa iyong pangalan, at gawing mas dakila ang kaniyang trono kaysa sa iyong trono.' At iniyuko ng hari ang kaniyang
sarili sa higaan. 48 Sinabi rin ng hari, 'Pagpalain nawa si Yahweh, na Diyos ng Israel, na nagbigay ng isang tao na mauupo
sa aking trono balang-araw, at makita ito ng sarili kong mga mata.'"
49 Pagkatapos, ang lahat ng mga panauhin ni Adonias ay natakot; tumayo sila at kani-kaniyang umalis. 50 Takot si Adonias
kay Solomon at tumayo siya, umalis, at kinuha ang mga sungay sa altar. 51 Pagkatapos ay sinabi ito kay Solomon, sinasabi,
"Tingnan mo, si Adonias ay takot kay Haring Solomon, dahil kinuha niya ang mga sungay sa altar, sinasabi, 'Manumpa
muna sa akin si Haring Solomon na hindi niya papatayin ang kaniyang lingkod gamit ang espada.'"
52 Sinabi ni Solomon, "Kung ipakikita niya na siya ay isang taong karapat-dapat, kahit ang isang hibla ng kaniyang buhok
ay hindi malalagas sa lupa, ngunit kung kasamaan ang makikita sa kaniya, mamamatay siya." 53 Kaya nagsugo si Haring
Solomon ng mga kalalakihan, na nagbaba kay Adonias pababa ng altar. Pumunta at yumuko siya kay Haring Solomon, at
sinabi ni Solomon sa kaniya, "Umuwi ka na."

Chapter 2

1 Sa pagdating ng araw ng malapit nang mamatay si David, inutusan niya si Solomon na kaniyang anak, sinabi niya, 2
"Papunta na ako sa lupa. Kaya maging malakas ka at ipakita mong lalaki ka. 3 Sundin mo ang mga utos ni Yahweh na
iyong Diyos na lumakad sa kaniyang mga pamamaraan, na sumunod sa kaniyang mga alituntunin, kautusan, desisyon, at
mga kautusan sa tipan, maging maingat na gawin kung ano ang nakasulat sa batas ni Moises, sa gayon magtatagumpay
ka sa lahat ng gagawin mo, saan ka man pumunta, 4 upang tuparin ni Yahweh ang kaniyang salita na sinabi niya tungkol
sa akin, na sinasabi niyang, 'Kung maingat na binabantayan ng mga anak mong lalaki ang kanilang pag-uugali, na
lalakad nang matapat sa harapan ko nang kanilang buong puso at kaluluwa, hindi titigil kailanman na magkaroon ka ng
isang lalaki sa trono ng Israel.'
5 Alam mo rin kung ano ang ginawa sa akin ni Joab na anak ni Zeruias, at kung ano ang ginawa niya sa dalawang
kumander ng mga hukbo ng Israel, kay Abner na anak ni Ner, at kay Amasa na anak ni Jeter, na pinatay niya. Pinadanak
niya ang dugo ng digmaan sa panahon ng kapayapaan at inilagay ang dugo ng digmaan sa sinturon sa palibot ng
kaniyang baywang at sa mga sapatos niya sa kaniyang mga paa. 6 Pakitunguhan mo si Joab gamit ang karunungan na
natutunan mo, pero huwag mong hayaang ang kaniyang kulay abong ulo ay mapunta sa libingan nang may kapayapaan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[7] Subalit, magpakita ka ng kabaitan sa mga anak na lalaki ni Barsilai na taga-Galaad, at hayaan mo silang makasama sa mga kumakain sa iyong mesa, dahil pumunta sila sa akin noong tumakas ako sa kapatid mong si Absalom.
[8] Tingnan mo, kasama mo si Semei na anak ni Gera, ang Benjaminita ng Bahurim, na sinumpa ako ng isang napakasamang sumpa noong araw na pumunta ako sa Mahanaim. Bumaba si Semei para salubungin ako sa Jordan, at sumumpa ako sa kaniya kay Yahweh, sinasabi ko, 'Hindi kita papatayin gamit ang espada.' [9] Kaya ngayon, huwag mo siyang hayaang makawala mula sa kaparusahan. Isa kang matalinong tao, at malalaman mo kung ano ang dapat mong gawin sa kaniya. Dadalhin mo ang kaniyang kulay abong ulo sa libingan nang may dugo."
[10] Pagkatapos, nahimlay na si David kasama ang kaniyang mga ninuno at inilibing sa lungsod ni David. [11] Ang mga araw na naghari si David sa Israel ay apatnapung taon. Naghari siya sa Hebron ng pitong taon at sa Jerusalem ng tatlumpu't tatlong taon. [12] Pagkatapos naupo si Solomon sa trono ng kaniyang ama na si David, at ang kaniyang pamumuno ay naging matatag.
[13] Pagkatapos, pumunta si Adonias na anak ni Haguit kay Batsheba na ina ni Solomon. Sinabi niya, "Pumunta ka ba dito nang may kapayapaan?" Sinagot niya, "Mapayapa." [14] Pagkatapos ay sinabi niya, "Mayroon akong nais sabihin sa iyo." Kaya sumagot siya, "Magsalita ka." [15] Sinabi ni Adonias, "Alam mo na ang kaharian ay sa akin, at inasahan akong maging hari ng buong Israel. Gayunpaman, bumaliktad ang naganap sa kaharian at napunta sa aking kapatid, dahil ito ay sa kaniya mula kay Yahweh.
[16] Ngayon mayroon akong isang kahilingan sa iyo. Huwag mo akong tanggihan." Sinabi sa kaniya ni Batsheba, "Magsalita ka." [17] Sinabi niya, "Pakiusap, kausapin mo si Solomon na hari, dahil hindi ka niya tatanggihan, para ibigay niya sa akin si Abisag na taga-Sunem bilang aking asawa." [18] Sinabi ni Batsheba, "Kung ganoon, kakausapin ko ang hari."
[19] Kaya pumunta si Batsheba kay Haring Solomon para kausapin siya para kay Adonias. Tumayo ang hari para salubungin siya at yumuko siya sa kaniya. Pagkatapos ay naupo siya sa kaniyang trono at nagpakuha ng trono para sa ina ng hari. Naupo siya sa bandang kanang kamay niya. [20] Pagkatapos, sinabi niya, "Gusto kong humiling ng isang maliit na kahilingan sa iyo; huwag mo akong tanggihan." Sinagot siya ng hari, "Humiling ka, aking ina, dahil hindi kita tatanggihan." [21] Sinabi niya, "Ibigay mo si Abisag na taga-Sunem kay Adonias na iyong kapatid bilang kaniyang asawa."
[22] Sumagot si Haring Solomon at sinabi sa kaniyang ina, "Bakit mo hinihingi si Abisag na taga-Sunem para kay Adonias? Bakit hindi mo rin hingin ang kaharian para sa kaniya, dahil siya ang aking nakatatandang kapatid—para sa kaniya, para kay Abiatar na pari, at para kay Joab na anak ni Zeruias?" [23] Pagkatapos ay sumumpa si Haring Solomon kay Yahweh, sinasabi niya, "Nawa'y gawin sa akin ng Diyos, at mas higit pa, kung hindi ito sinabi ni Adonias laban sa kaniyang sariling buhay.
[24] Kaya ngayon sa kay Yahweh na buhay, na nagtatag at naglagay sa akin sa trono ni David na aking ama, at ang gumawa ng sambahayan sa akin tulad ng ipinangako niya, tiyak na papatayin si Adonias ngayon." [25] Kaya pinadala ni Haring Solomon si Benaias na anak ni Joiada at nahanap ni Benaias si Adonias at pinatay siya.
[26] At kay Abiatar na pari, sinabi ng hari, "Pumunta ka sa Anatot, sa sarili mong bukirin. Dapat kang patayin, pero hindi kita papatayin sa oras na ito, dahil binuhat mo ang kaban ng tipan ng Panginoong si Yahweh sa harap ni David na aking ama at kasama kang naghirap sa bawat paghihirap ng aking ama." [27] Kaya inalis ni Solomon si Abiatar mula sa pagiging pari ni Yahweh, para matupad niya ang salita ni Yahweh, na sinabi niya tungkol sa sambahayan ni Eli sa Silo.
[28] Dumating ang balita kay Joab, dahil sinuportahan ni Joab si Adonias, pero hindi niya sinuportahan si Absalom. Kaya pumunta si Joab sa tolda ni Yahweh at kinuha ang mga sungay sa altar. [29] Sinabi kay Haring Solomon na si Joab ay tumakas papunta sa tolda ni Yahweh at ngayo'y nasa tabi ng altar. Kaya sinugo ni Solomon si Benaias na anak ni Joiada, sinasabi niya, "Humayo ka, patayin mo siya."
[30] Kaya pumunta si Benaias sa tolda ni Yahweh at sinabi sa kaniya, "Ang sabi ng hari, 'Lumabas ka.'" Sumagot si Joab, "Hindi, mamamatay ako dito." Kaya bumalik si Benaias sa hari, sinasabi niya, "Sinabi ni Joab na gusto niyang mamatay sa altar." [31] Sinabi sa kaniya ng hari, "Gawin mo kung ano ang sinabi niya. Patayin mo siya at ilibing, para maalis mo mula sa akin at sa sambahayan ng aking ama ang dugo na pinadanak ni Joab nang walang dahilan.
[32] Nawa'y ibalik ni Yahweh ang dugo sa kaniyang sarili, dahil nilusob niya ang dalawang lalaking mas matuwid at mas mabuti kaysa sa kaniya at pinatay sila gamit ang espada, sila Abner na anak ni Ner, ang kapitan ng hukbo ng Israel, at Amasa na anak ni Jeter, ang kapitan ng hukbo ng Juda, nang hindi nalalaman ng aking amang si David. [33] Kaya nawa ang dugo nila ay bumalik sa ulo ni Joab at sa ulo ng kaniyang mga kaapu-apuhan magpakailanman. Pero kay David at sa kaniyang mga kaapu-apuhan, at kaniyang sambahayan, at sa kaniyang trono, nawa'y magkaroon ng kapayapaan mula kay Yahweh magpakailanman."
[34] Pagkatapos, umalis si Benaias na anak ni Joiada at sinalakay si Joab at pinatay siya. Inilibing siya sa kaniyang sariling bahay sa ilang. [35] Nilagay ng hari si Benaias na anak ni Joiada sa hukbo kapalit niya, at nilagay niya si Sadoc na pari kapalit ni Abiatar.
[36] Pagkatapos ay pinadala at pinatawag niya si Semei, at sinabi sa kaniya, "Magtayo ka ng bahay sa Jerusalem at manirahan doon, at huwag kang lalabas mula doon papunta kahit saang lugar. [37] Dahil sa araw na umalis ka, at dumaan sa Lambak ng Kidron, dapat mong malaman na tiyak kang mamamatay. Ang dugo ay mapupunta sa iyong sarili." [38] Kaya sinabi ni Semei sa hari, "Ang sinasabi mo ay mabuti. Tulad ng sinabi ng aking panginoon na hari, gagawin ng iyong lingkod." Kaya nanirahan si Semei sa Jerusalem nang maraming araw.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[39] Pero sa pagtatapos ng tatlong taon, dalawa sa mga lingkod ni Semei ay tumakas papunta kay Achish na anak ni Maaca
na hari ng Gat. Kaya sinabi nila kay Semei, "Tingnan mo, ang mga lingkod mo ay nasa Gat." [40] At tumayo si Semei,
inihanda niya ang kaniyang asno, at pumunta kay Achish sa Gat para hanapin ang kaniyang mga lingkod. Umalis siya at
kinuha ang kaniyang mga lingkod mula sa Gat.
[41] Nang sinabihan si Solomon na umalis si Semei mula sa Jerusalem papuntang Gat at bumalik, [42] nagsugo ang hari at
pinatawag si Semei at sinabi sa kaniyang, "Hindi ba kita pinanumpa kay Yahweh, at nagpatotoo sa iyo, sinasabi ko, 'Dapat
mong malaman na sa araw na aalis ka at pupunta sa ibang lugar, tiyak na mamamatay ka?' Pagkatapos ay sinabi mo sa
akin, 'Ang sinabi mo ay mabuti.'
[43] Kaya bakit hindi mo iningatan ang iyong panunumpa kay Yahweh, at ang utos na binigay ko sa iyo?" [44] Sinabi rin ng
hari kay Semei, "Alam mo sa iyong puso ang lahat ng kasamaan na ginawa mo sa aking ama na si David. Kaya ibabalik ni
Yahweh ang kasamaan mo sa iyong sarili.
[45] Pero pagpapalain si Haring Solomon, at matatatag ang trono ni David sa harap ni Yahweh magpakailanman." [46] Kaya
inutusan ng hari si Benaias na anak ni Joiada na umalis at patayin si Semei. Kaya ang pamumuno ay matibay na naitatag
sa kamay ni Solomon.

Chapter 3

[1] Kumampi si Solomon sa Paraon na hari ng Ehipto sa pamamagitan ng pagpapakasal. Kinuha niya ang anak na babae ng
Paraon at dinala siya sa lungsod ni David hanggang sa matapos niya ang pagtatayo ng kaniyang sariling tahanan, ang
tahanan ni Yahweh, at ang pader sa paligid ng Jerusalem. [2] Nag-aalay ang mga tao sa mga dambana, dahil wala pang
tahanan ang naitayo para sa pangalan ni Yahweh. [3] Minahal ni Solomon si Yahweh, lumalakad sa mga alituntunin ni
David na kaniyang ama, maliban na nag-alay siya at nagsunog ng insenso sa mga dambana.
[4] Pumunta ang hari sa Gibeon para mag-alay doon, dahil iyon ang malaking dambana. Naghandog si Solomon ng isang
libong susunuging handog sa altar na iyon. [5] Nagpakita si Yahweh sa Gibeon kay Solomon sa isang panaginip isang gabi;
sinabi niya, "Humiling ka! Ano ang ibibigay ko sa iyo?"
[6] Kaya sinabi ni Solomon, "Nagpakita ka ng dakilang katapatan sa tipan sa iyong lingkod, si David, aking ama, dahil
lumakad siya sa harap mo nang may pagtitiwala, katuwiran, at kabutihan ng puso. Iningatan mo ang dakilang katapatan
sa tipan na ito para sa kaniya at binigyan mo siya ng anak na lalaki para maupo sa trono niya ngayon.
[7] At ngayon, Yahweh na aking Diyos, ginawa mong hari ang iyong lingkod kapalit ni David na aking ama, kahit na isa
lamang akong bata. Hindi ko alam kung paano lumabas o pumasok. [8] Ang iyong lingkod ay nasa kalagitnaan ng mga
taong pinili mo, dakilang bayan, masyadong marami para itala o bilangin. [9] Kaya bigyan mo ang iyong lingkod ng
maunawaing puso para hatulan ang iyong bayan, para malaman ko ang mabuti at masama. Dahil sino ang may
kakayahang hatulan ang dakilang bansa mo na ito?"
[10] Ang kahilingan na ito ni Solomon ay ikinalugod ng Panginoon. [11] Kaya sinabi sa kaniya ng Diyos, "Dahil hiniling mo ang
bagay na ito at hindi ka humiling para sa sarili mo ng mahabang buhay o kayamanan o ang buhay ng iyong mga kalaban,
pero humiling ka para sa sarili mo ng kaunawaan para malaman ang katarungan. [12] Tingnan mo, ngayon gagawin ko ang
lahat ng hiniling mo sa akin. Bibigyan kita ng may karunungan at maunawaing puso, sa gayon wala ng katulad mo na
nauna sa iyo, at walang katulad mo ang mas hihigit na susunod sa iyo.
[13] Binigay ko rin sa iyo ang hindi mo hiniling, ang parehong kayamanan at karangalan, para walang magiging katulad mo
sa mga hari sa lahat ng iyong mga araw. [14] Kung lalakad ka sa aking mga paraan para sundin ang aking mga alituntunin
at utos, tulad ng paglakad ng iyong ama na si David, pahahabain ko ang iyong mga araw."
[15] Pagkatapos ay nagising si Solomon, masdan ito, isa iyong panaginip. Pumunta siya sa Jerusalem at tumayo sa harap ng
kaban ng tipan ng Panginoon. Nag-alay siya ng mga handog na susunugin at handog para sa kapayapaan, at nagdaos ng
isang handaan para sa lahat ng kaniyang mga lingkod.
[16] May dalawang bayarang babae ang pumunta sa hari at tumayo sa harap niya. [17] Sinabi ng isang babae, "O, aking
panginoon, ako at ang babaeng ito ay naninirahan sa iisang bahay, at nanganak ako kasama siya sa bahay na iyon.
[18] Nangyari na sa ikatlong araw matapos kong manganak ay nanganak din ang babaeng ito. Magkasama kami. Wala na
kaming kasama sa bahay, pero kami lamang dalawa ang nasa bahay. [19] Isang gabi ay namatay ang kaniyang anak na
lalaki, dahil nahigaan niya ito. [20] Kaya tumayo siya nang hatinggabi at kinuha ang aking anak na lalaki sa tabi ko, habang
natutulog ang iyong lingkod, at inihiga siya sa kaniyang dibdib, at inihiga ang kaniyang patay na anak sa aking dibdib.
[21] Nang tumayo ako kinaumagahan para pasusuin ang aking anak, patay na siya. Pero nang tinignan ko siya nang mabuti
kinaumagahan, hindi siya ang aking anak, na ipinanganak ko." [22] Pagkatapos ay sinabi ng isa pang babae, "Hindi, ang
nabubuhay ang aking anak, at ang patay ay ang iyong anak." Sinabi ng unang babae, "Hindi, ang patay ay ang iyong anak,
at ang nabubuhay ay ang aking anak." Ganito sila nag-usap sa harap ng hari.
[23] Pagkatapos ay sinabi ng hari, "Ang isa sa inyo ay sinasabi, 'Ito ang aking anak na nabubuhay, at ang iyong anak ay patay
na,' at sinasabi ng isa pa, 'Hindi, ang anak mo ay ang patay na, at ang anak ko ay ang nabubuhay pa.'" [24] Sinabi ng hari,
"Magdala kayo sa akin ng espada." Kaya nagdala sila ng espada sa hari. [25] Pagkatapos ay sinabi ng hari, "Hatiin ninyo ng
dalawa ang nabubuhay na bata, at ibigay ang kalahati sa babaeng ito, at ang kalahati sa isa pa."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[26] At ang babae na ang anak ay buhay pa ay nagsalita sa hari, dahil ang kaniyang puso ay puno ng pagmamahal para sa
kaniyang anak, "O, aking panginoon, ibigay mo na lang sa kaniya ang nabubuhay na bata, at huwag mo siyang patayin sa
anumang paraan." Pero sinabi ng isa pang babae, "Hindi siya mapupunta sa akin o sa iyo. Hatiin ninyo siya." [27]
Pagkatapos ay sumagot ang hari at sinabi, "Ibigay niyo sa unang babae ang nabubuhay na bata, at huwag ninyo siyang
patayin sa anumang paraan. Siya ang kaniyang ina." [28] Nang narinig ng buong Israel ang paghahatol na ginawa ng hari,
natakot sila sa hari, dahil nakita nila ang karunungan ng Diyos ay nasa kaniya sa pagbibigay ng hatol.

Chapter 4

[1] Si Haring Solomon ay hari sa buong Israel. [2] Ito ang kaniyang mga opisyal: si Azarias, anak ni Zadok, ay ang pari. [3] Sina
Elihoref at Ahias, mga anak ni Sisa, ay mga kalihim. Si Jehoshafat, anak ni Ahilud, ay ang tagapagtala. [4] Si Benaias, anak ni
Joiada, ay pinakamataas na pinuno ng hukbo. Sina Zadok at Abiatar ay mga pari.
[5] Si Azarias, anak ni Natan, ay tagapamahala ng mga pinuno. Si Zabud, anak ni Natan, ay isang pari at kaibigan ng hari. [6]
Si Ahisar ay aang namamahala sa sambahayan. Si Adoniram, anak ni Abda, ay namamahala ng mga kalalakihan na sakop
sa sapilitang paggawa.
[7] May labingdalawang mga pinuno si Solomon sa buong Israel, na nagbibigay ng pagkain para sa hari at sa kaniyang
sambahayan. Bawat lalaki ay kailangang maglaan para sa isang buwan sa loob ng isang taon. [8] Ito ang kanilang mga
pangalan: Si Benhur, para sa kaburolang bansa ng Ephraim; [9] Si Bendequer para sa Macaz, Saalbim, Beth-semes, at sa
Elon-behanan, [10] si Ben-hessed, para sa Arubot (sa kaniyang pag-aari ang Socoh at ang buong lupain ng Hefer)
[11] Si Ben-abinadab, para sa lahat ng distrito ng Dor (asawa niya si Tafath, ang anak na babae ni Solomon); [12] Si Baana, anak
ni Ahilud, para sa Taanac at Megido, at ang buong Beth-sean na nasa tabi ng Zaretan sa ibaba ng Jezreel, mula sa Beth-
sean hanggang sa Abel-mehola kasing layo ng kabilang bahagi ng Jokmeam; [13] Si Ben-geber ang sa Ramot-Gilead. (sa
kaniyang pag-aari ang mga bayan ni Jair, anak ni Manases, na nasa Galaad, at ang rehiyon ng Argob ay pag-aari niya, na
nasa Bashan, animnapung malalaking mga lungsod na may mga pader at mga tansong rehas na tarangkahan); [14] Si
Ahinadab na anak ni Iddo para sa Mahanaim;
[15] Si Ahimaaz, para sa Neftali (pinakasalan niya rin si Basemat na anak na babae ni Solomon); [16] Si Baana na anak ni
Husai, para sa Asher at Alot, at [17] si Jehoshafat na anak ni Parua, para sa Isacar;
[18] Si Simei, anak ni Ela, para sa Benjamin; [19] at si Geber, anak ni Uri, para sa lupain ng Galaad, ang bayan ni Sihon, hari ng
mga Amoreo at ni Og, hari ng Bashan, at siya lamang ang opisyal na nasa lupain.
[20] Kasing dami ng buhangin sa tabing-dagat ang Juda at Israel. Sila ay kumakain at umiinum at masasaya. [21] Naghari si
Solomon sa buong kaharian mula sa Ilog hanggang sa lupain ng mga Filisteo at sa hangganan ng Ehipto. Nagdala sila ng
parangal at naglingkod kay Solomon sa buong buhay niya. [22] Ang pangangailangan ni Solomon para sa isang araw ay
tatlumpung kor ng pinong harina at animnapung kor ng pagkain, [23] sampung matatabang baka, dalawampung baka
galing sa pastulan, at isang daang tupa, bukod pa sa usa, mga gasel, mga usang lalaki at mga pinatabang ibon.
[24] Dahil siya ang may kapangyarihan sa buong rehiyon sa bahagi ng Ilog, mula sa Tifsa hanggang sa Gaza, sa lahat ng mga
hari dito sa bahagi ng Ilog, at siya ay may kapayapaan sa lahat ng panig ng nakapaligid sa kanya. [25] Ang Juda at Israel ay
namuhay sa kaligtasan, bawat lalaki nasa ilalim ng kaniyang puno ng ubas at ilalim ng kaniyang punong igos, mula sa
Dan hanggang sa Beer-seba, sa buong buhay ni Solomon.
[26] Si Solomon ay may apatnapung libong kuwadra ng kabayo para sa kanyang mga karwahe, at labingdalawang libong
mangangabayo. [27] Ang mga opisyal na iyon ay nagbigay ng pagkain para kay Haring Solomon at para sa lahat ng pumunta
sa hapag-kainan ni Haring Solomon, bawat lalaki sa kanyang buwan. Hindi nila hinahayaang magkaroon ng
pagkukulang. [28] Sila rin ay nagdala sa tamang lugar ng senada at dayami para sa mga kabayong pangkarwahe at
sinasakyan, bawat isa nagdadala kung ano ang kaniyang nakayanan.
[29] Binigyan ng Diyos si Solomon ng kahanga-hangang karunungan at pag-unawa, at malawak na pag-unawa gaya ng mga
buhangin sa dalampasigan. [30] Ang karunungan ni Solomon ay higit pa sa karunungan ng lahat ng bayan ng silangan at sa
lahat ng karunungan ng Ehipto. [31] Mas matalino pa siya kaysa sinumang tao-kaysa kay Etan na Ezrahita, Heman, Calcol, at
Darda, mga anak na lalaki ni Machol-at ang kaniyang katanyagan ay umabot sa lahat ng nakapaligid na mga bansa.
[32] Siya ay nagsasalita ng tatlong libong kawikaan, at ang kaniyang mga awit ay isang libo't lima ang bilang. [33] Isinalarawan
niya ang mga halaman, mula sa sedar na nasa Lebanon hanggang sa hisopong tumutubo sa pader. Pinaliwanag niya rin
ang tungkol sa mga hayop, mga ibon, mga bagay na gumagapang, at isda. [34] Dumating ang mga taong galing sa lahat ng
mga bansa para pakinggan ang karunungan ni Solomon, pinadala mula sa mga hari ng daigdig na nakarinig ng kaniyang
karunungan.

Chapter 5

[1] Ipinadala ni Hiram, hari ng Tiro, ang kaniyang mga lingkod kay Solomon, dahil narinig niya na siya ay hinirang na hari
kapalit ng kaniyang ama; dahil sa noon pa man ay mahal na ni Hiram si David. [2] Nagpadala ng salita si Solomon kay
Hiram, nagsasabing, [3] "Alam mo na ang aking amang si David ay hindi maaring magtayo ng isang templo sa pangalan ni

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Yahweh ang kaniyang Diyos dahil sa mga digmaan na pumaligid sa kaniya, dahil sa kaniyang buong buhay inilalagay ni
Yahweh sa ilalim ng kaniyang talampakan ang kaniyang mga kaaway.
4 Pero ngayon, si Yahweh na aking Diyos ay nagbigay sa akin ng kapahingan sa lahat ng dako. Walang sinumang kalaban
ni anumang sakuna. 5 Kaya binabalak kong magtayo ng isang templo para sa pangalan ni Yahweh na aking Diyos, gaya ng
sinabi ni Yahweh kay David na aking ama, nagsasabing, 'Ang iyong anak, na siyang iluluklok ko sa iyong trono kapalit mo,
ang magtatayo ng templo para sa aking pangalan.'
6 Kaya ngayon utusan mo sila na magputol ng mga sedar mula sa Lebanon para sa akin. At ang aking mga lingkod ay
tutulong sa iyong mga lingkod, at babayaran kita para sa iyong mga lingkod sa gayon bayad ka ng patas sa lahat ng bagay
na sinang-ayunan mong gawin. Dahil alam mo na walang sinuman sa amin ang nakakaalam kung paano magputol ng
troso gaya ng mga taga-Sidon."
7 Nang marinig ni Hiram ang mga salita ni Solomon, siya ay nagalak ng labis at nagsabi, "Nawa mapapurihan si Yahweh
sa araw na ito, na siyang nagbigay kay David ng isang matalinong anak na mamamahala sa kaniyang dakilang bayan" 8
Nagpadala ng salita si Hiram kay Solomon na nagsasab, "Narinig ko ang mensahe na ipinadala mo sa akin. Gagawin ko
ang lahat ng nais mo patungkol sa mga troso ng sedar at saypres.
9 Ibababa ng aking mga lingkod ang mga puno buhat sa Lebanon hanggang sa dagat, at gagawin kong balsa ang mga ito
para makarating sa pamamagitan ng dagat sa lugar na iniatas mo sa akin. Ang mga ito ay paghihiwa-hiwalayin doon at
ito ay inyong mahahakot. Matutupad mo ang aking hangarin sa pamamagitan ng pagbibigay ng pagkain para sa aking
sambahayan."
10 Kaya ibinigay ni Hiram kay Solomon ang lahat ng troso ng sedar at pir na gusto niya. 11 Binigyan ni Solomon si Hiram ng
dalawampung libong takal ng trigo para sa pagkain ng kaniyang sambahayan at dalawampung galon ng purong langis.
Ibinigay ito ni Solomon kay Hiram taon-taon. 12 Binigyan ni Yahweh si Solomon ng katalinuhan, gaya ng kaniyang
ipinangako sa kaniya. May kapayapaan sa pagitan nila Hiram at Solomon, at silang dalawa ay gumawa ng isang tipan.
13 Sapilitang pinagtrabaho ni Haring Solomon ang buong Israel; ang bilang ng sapilitang mga manggagawa ay tatlumpong
libong kalalakihan. 14 Sila ay pinadala niya sa Lebanon, sampung libo isang buwan ng halinhinan. Isang buwan sila nasa
Lebanon at dalawang buwan sa kanilang tahanan. Si Adoniram ang namahala sa mga pinilit na manggagawa.
15 Si Solomon ay may pitumpung libong taga-buhat ng mga mabibigat at walumpong libong taga-tibag ng mga bato sa mga
bundok, 16 bukod sa mga 3, 300 na punong opisyal na namamahala sa mga gawain at nangangasiwa sa mga manggagawa.
17 Sa utos ng hari sila ay nagtibag ng malalaking mga bato na mataas ang kalidad para sa paglatag ng pundasyon ng
templo. 18 Kaya ang mga tagapagpatayo nila Solomon at Hiram at ang mga Gibalita ang gumawa ng pagpuputol at
naghanda ng troso at ng mga bato para sa pagpapatayo ng templo.

Chapter 6

1 Kaya inumpisahan itayo ni Solomon ang templo ni Yahweh. Ito ay nangyari sa ika-480 taon pagkatapos lumabas ng
lupain ng Ehipto ang bayan ng Israel, sa ika-apat na taon ng paghahari ni Solomon sa buong Israel, sa buwan ng Ziv, na
ikalawang buwan. 2 Ang templo na itinayo ni Haring Solomon para kay Yahweh ay may animnapung kubit na haba,
dalawampung kubit na lawak, at tatlumpong kubit na taas.
3 Ang portiko sa harapan ng pangunahing bulwagan ng templo ay dalawampung kubit ang haba, kasing lapad ng templo,
at sampung kubit na lalim sa harapan ng templo. 4 Para sa bahay gumawa siya ng bintana na may balangkas na mas
makitid sa labas kaysa sa loob.
5 Sa gilid ng mga pader ng pangunahing silid siya ay nagtayo ng mga silid sa paligid nito, sa paligid ng parehong panlabas
na silid at panloob na silid. Siya ay nagtayo ng mga silid sa paligid ng lahat ng panig. 6 Ang pinakamababang palapag ay
limang kubit ang lawak, ang gitna ay anim na kubit ang lawak, at ang ikatlo ay pitong kubit ang lawak. Para sa labas
gumawa siya ng ungos sa mga pader ng templo sa lahat ng paligid para ang mga biga ay hindi maaring maisingit sa mga
pader ng templo.
7 Ang templo ay itinayo ng mga batong inihanda sa tibagan; walang martilyo, palakol, o anumang kagamitan gawa sa
bakal ang narinig sa templo habang ito ay itinatayo. 8 Sa timog na bahagi ng templo ay may pasukan sa ibabang palapag,
at maaaring aakyat sa hagdan patungo sa gitnang palapag, at mula sa gitna patungo sa ikatlong palapag.
9 Kaya itinayo ni Solomon ang templo at tinapos ito; binubungan niya ang templo sa pamamagitan ng mga biga at mga
makakapal na tablang sedar. 10 Itinayo niya ang mga silid sa gilid salungat sa panloob na mga silid ng templo, bawat panig
ay limang kubit ang taas, ito ay nakakabit sa templo sa pamamagitan ng bigang sedar.
11 Ang salita ni Yahweh ay nakarating kay Solomon, nagsasabi " 12 Tungkol dito sa templo na iyong itinatayo, kung ikaw ay
lalakad ayon sa aking mga alituntunin at gagawa ng katarungan, pananatilihin ang lahat ng aking kautusan at sumunod
sa mga ito, pagtitibayin ko ang aking pangako sa iyo na aking ginawa kay David na iyong ama. 13 Ako ay mananahan sa
bayan ng Israel at hindi ko sila tatalikdan.
14 Kaya itinayo ni Solomon ang templo at tinapos ito. 15 Pagkatapos itinayo niya ang mga panloob na pader ng templo sa
pamamagitan ng mga tablang sedar. Mula sa sahig ng templo hanggang sa kisame, tinakpan niya ang mga ito sa loob sa
pamamagitan ng kahoy, at tinakpan niya ang sahig ng templo sa pamamagitan ng mga tablang saypres.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[16] Nagtayo siya ng dalawampung kubit sa likuran ng templo sa pamamagitan ng tablang sedar mula sa sahig hanggang sa
kisame. Itinayo niya ang silid na ito para maging panloob na silid, ang kabanal-banalang lugar. [17] Ang pangunahing
bulwagan, na banal na lugar na nasa harap ng kabanal-banalang lugar, ay apatnapung kubit ang haba. [18] May sedar sa
loob ng templo, inukit sa hugis ng mga gurd at mga nakabukang bulaklak. Lahat ay sedar sa loob. Walang makikitang
gawa sa bato doon.
[19] Ihihanda ni Solomon ang panloob na silid sa loob ng templo para ilagay doon ang arko ng tipan ni Yahweh. [20] Ang
panloob na silid ay dalawampung kubit ang haba, dalawampung kubit ang lapad, at dalawampung kubit ang taas;
nilatagan ni Solomon ang mga pader ng purong ginto at tinakpan ang altar ng sedar na kahoy.
[21] Nilatagan ni Solomon ang loob ng templo ng purong ginto. At nilagyan niya ng tanikalang ginto ang kabilang panig na
harap ng panloob na silid, at nilatagan niya ng ginto ang harapan. [22] Nilatagan niya ang buong panloob ng ginto hanggang
ang lahat ng templo ay matapos. Nilatagan niya rin ng ginto ang buong altar na nabibilang sa panloob na silid.
[23] Gumawa si Solomon ng dalawang kerubin na kahoy mula sa puno ng olibo, ang bawat isa ay sampung kubit ang taas. [24]
Ang isang pakpak ng unang kerubin ay limang kubit ang haba at ang isa pang pakpak nito ay limang kubit din ang haba.
Kaya mula sa dulo ng isang pakpak hanggang sa kabilang dulo ng ikalawang pakpak ay mayroong sampung kubit ang
agwat. [25] Ang lapad ng pakpak ng isang kerubin ay mayroon din sampung kubit. Kapwa kerubin ay mayroon parehong
sukat at hugis. [26] Ang taas ng isang kerubin ay sampung kubit at ganoon din ang isa pang kerubin.
[27] Inilagay ni Solomon ang mga kerubin sa pinakaloob na silid. Ang mga pakpak ng mga kerubin ay iniunat para ang
pakpak ng isa ay madikit sa isang pader, at ang pakpak ng isa pang kerubin ay madikit sa isa pang pader. Ang kanilang
mga pakpak ay nakadikit sa isa't isa sa gitna ng kabanal-banalang lugar. [28] Nilatagan ni Solomon ang mga kerubin ng
ginto.
[29] Inukitan niya ang lahat ng pader sa paligid ng templo ng mga hugis ng kerubin, mga puno ng palma, at mga
nakabukang bulaklak, sa panlabas at panloob na mga silid. [30] Nilatagan ni Solomon ng ginto ang sahig ng templo, sa
panlabas at panloob na mga silid.
[31] Si Solomon ay nagpaggawa ng mga pintong gawa sa punong olibo para sa pasukan papunta sa panloob na silid. Ang
hamba at mga poste ng pinto ay mayroon limang bahagi na may mga puwang. [32] Kaya nagpagawa siya ng dalawang pinto
na gawa sa puno ng olibo, at gumawa siya sa mga ito ng mga ukit ng kerubin, mga puno ng palma, at mga nakabukang
bulaklak. Binalutan niya ang mga ito ng ginto, at kanyang ikinalat ang mga ginto sa kerubin at mga puno ng palma.
[33] Sa ganitong paraan, gumawa rin si Solomon para sa pasukan ng templo ng poste ng pinto na gawa sa puno ng olibo na
mayroong apat na bahagi na may mga puwang [34] at dalawang pinto gawa sa kahoy ng puno ng saypres. Ang dalawang
panel ng isang pinto ay natitiklop, at ang dalawang panel ng isa pang pinto ay natitiklop. [35] Inukitan niya ang mga ito ng
mga kerubin, mga puno ng palma, at mga nakabukang bulaklak, at pantay niyang nilatagan ng ginto ang inukit na
ginawa.
[36] Itinayo niya ang panloob na patyo ng may tatlong hanay ng mga tabas na bato at isang hanay ng mga bigang sedar
[37] Ang pundasyon ng templo ni Yahweh ay inilatag sa ika-apat na taon, sa buwan ng Ziv. [38] Sa ika-labing-isang taon, sa
buwan ng Bul, na ika-walong buwan, ang templo ay natapos sa lahat ng mga bahagi nito at umayon sa lahat ng mga
detalye nito. Inabot ng pitong taon si Solomon para maitayo ang templo.

Chapter 7

[1] Inabot ng labing tatlong taon si Solomon para makapagtayo ng sarili niyang palasyo. [2] Itinayo niya ang Palasyo sa
Kagubatan ng Lebanon. Ang haba nito ay isang daang kubit, ang lapad nito ay limampung kubit, at ang taas nito ay
tatlumpung kubit. Ang palasyo ay itinayo nang may apat na hanay ng haliging sedar na may bigang sedar sa ibabaw ng
mga poste.
[3] Ang bubong ay gawa sa sedar; ito ay binubungan ng higit sa apatnapu't limang biga na nasa mga poste, labing lima sa
isang hanay. [4] Doon ay may biga sa tatlong hanay, at bawat bintana ay katapat ng isa pang bintana sa tatlong pangkat. [5]
Lahat ng mga pinto at mga poste ay ginawang mga parisukat na may biga, at ang bintana ay may katapat na bintana sa
tatlong pangkat.
[6] Doon ay may isang bulwagan na limampung kubit ang haba at tatlumpung kubit ang lapad, na may isang portiko sa
harap at mga poste at isang bubong.
[7] Itinayo ni Solomon ang bulwagan ng trono kung saan siya maghuhukom, ang bulwagan ng katarungan. Ang bawat
palapag ay nababalutan ng sedar.
[8] Ang tahanan ni Solomon kung saan siya maninirahan, sa ibang patyo sa loob ng palasyo, ay katulad din ang disenyo.
Siya rin ay nagtayo ng tahanang tulad nito para sa anak na babae ng Paraon, na kaniyang ginawang asawa.
[9] Ang mga gusaling ito ay pinalamutian ng mamahalin na batong natagpas, sinukat nang maagi at hinati ng lagari at
pinakinis sa lahat ng panig. Ang mga batong ito ay ginamit mula sa pundasyon hanggang sa mga bato sa itaas at sa labas
din ng malaking patyo. [10] Ang pundasyon ay itinayo gamit ang napakalaki, mamahaling bato na walo at sampung kubit
ang haba.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

11 Nasa itaas ang mamahaling mga batong natagpas nang wasto sa sukat, at mga bigang sedar. 12 Ang malaking patyo na
nasa paligid ng palasyo ay may tatlong hanay ng tinagpas na bato at isang hanay ng bigang sedar tulad sa loob ng templo
ni Yahweh at ng portiko ng templo.
13 Pinasundo ni Haring Solomon si Hiram at dinala siya mula sa Tiro. 14 Si Hiram ay anak na lalaki ng isang balo ng tribo
ng Nephtali; ang kaniyang ama ay lalaking taga-Tiro, isang mahusay na manggagawa ng tanso. Si Hiram ay puno ng
karunungan at kaalaman at kahusayan sa malaking gawain gamit ang tanso. Pumunta siya kay Haring Solomon para
gumawa ng lahat ng kagamitan na yari sa tanso para sa hari.
15 Hinugis ni Hiram ang dalawang poste ng tanso, bawat isa ay labing walong kubit ang taas at labing dalawang kubit ang
palibot. 16 Siya ay gumawa ng dalawang kapitel ng makintab na tanso para ilagay sa taas ng poste. Ang taas ng bawat
kapitel ay limang siko. 17 May mga mahahaba't makitid na mga metal na nilmabat at mga tinirintas na mga tanikala para
sa mga kapitel na ginawang mga palamuti sa taas ng mga haligi, pito sa bawat kapitel.
18 Kaya si Hiram ay gumawa ng dalawang hanay ng mga granada sa paligid ng bawat poste para palamutian ang kanilang
mga kapitel. 19 Ang mga kapitel sa itaas ng poste ng portiko ay may palamuti ng mga liryo, apat na kubit ang taas.
20 Kasama din ang kapitel sa dalawang haligi, malapit sa kanilang tuktok, ay nakapalibot ang dalawang daang nakahanay
na granada. 21 Kaniyang itinayo ang mga poste sa portiko ng templo. Ang poste sa kanan ay pinangalanang Jakin, at ang
poste sa kaliwa ay Boaz. 22 Sa itaas ng mga haligi ay mga palamuti tulad ng mga liryo. Ang paghuhugis ng mga haligi ay
natapos sa ganitong paraan.
23 Naghulma ng pabilog na dagat na bakal si Hiram, sampung kubit mula sa labi't labi. Ang taas nito ay limang kubit, at
ang dagat ay tatlumpung kubit ang palibot na sukat. 24 Sa ilalim ng labi ay nakapalibot sa dagat ay bunga ng halamang
gumagapang, sampu sa bawat kubit, hinulma lahat kasabay ng hinulmang dagat.
25 Ang dagat ay nakapatong sa labing dalawang hinulmang baka, tatlong nakaharap sa hilaga, tatlong nakaharap sa
kanluran, tatlong nakaharap sa timog, at tatlong nakaharap sa silangan. Ang dagat ay nakapatong sa kanila, at ang lahat
ng kanilang puwitan ay nakapwesto sa bandang loob. 26 Ang dagat ay kasing kapal ng isang kamay, at ang labi nito ay
hinulma tulad ng labi ng isang tasa, tulad ng isang bulaklak na liryo. Ang dagat ay naglalaman ng dalawang libong bat na
tubig.
27 Gumawa si Hiram ng sampung patungan na tanso. Bawat isang patungan ay apat na kubit ang haba at apat na kubit
ang lapad, at tatlong kubit ang taas. 28 Ang pagkakagawa ng patungan ay tulad nito. Mayroon silang mga mahahabang
tabla na nakatayo sa pagitan ng mga balangkas, 29 at sa mga tabla at mga balangkas ay mga leon, mga baka, at mga
kerubin. Sa itaas at sa ibaba ng mga leon at mga baka ay mga koronang pinanday.
30 Ang bawat patungan ay may apat na tansong gulong at ehe, at ang apat na sulok nito ay may suporta sa ilalim para sa
kawa. Ang mga suporta ay hinulma sa korona sa gilid ng bawat isa. 31 Ang bukana ay bilog tulad ng isang patungan, isang
kubit at kalahating lawak, at nasa loob ng korona na nakaangat ang isang kubit. Sa bukana ay mga inukit na bagay, at ang
kanilang mga tabla ay parisukat, hindi bilog.
32 Ang apat na gulong ay nakapailalam sa mga tabla, at ang mga ehe ng mga gulong at ang kanilang mga bahay ay nasa
patungan. Ang taas ng isang gulong ay isa't kalahating kubit. 33 Ang mga gulong ay pinanday tulad ng mga gulong ng mga
karwaheng pandigma. Ang kanilang bahay, mga gilid, mga rayos ng gulong at boha ay hinulmang bakal.
34 Mayroong apat na hawakan sa apat na sulok ng bawat tuntungan, ipinanday mismo sa tuntungan. 35 Sa itaas ng mga
tuntungan ay may isang nakapalibot na tali na kalahating kubit ang lalim, at sa itaas ng tuntungan ang mga suporta nito
at ang mga mahabang tabla nito ay nakakabit.
36 Sa ibabaw ng mga suporta at sa mga tabla si Hiram ay umukit ng mga kerubin, mga leon, at mga puno ng palma na
nagtakip ng puwang, at sila ay napapalibutan ng mga korona. 37 Ginawa niya ang sampung patungan sa ganitong paraan.
Ang lahat ng iyon ay hinulma sa iisang hulmahan, at mayroon silang isang sukat, at kaparehang hugis.
38 Si Hiram ay gumawa ng sampung hugasang tanso. Ang isang hugasan ay kayang humawak ng apatnapung bat na tubig.
Bawat hugasan ay apat na mga kubit ang lapad, at mayroong isang hugasan sa bawat sampung mga patungan. 39 Gumawa
siya ng limang mga patungan na nakaharap sa bahaging timog ng templo at lima sa hilagang bahagi ng templo. Nilagay
niya ang dagat sa silangang sulok, nakaharap sa bahaging timog ng templo.
40 Ginawa ni Hiram ang mga hugasan at ang mga pala at patubigang mangkok. Pagkatapos kaniyang natapos ang lahat ng
kaniyang ginawa para kay Haring Solomon sa templo ni Yahweh: 41 ang dalawang poste, at ang tulad-mangkok na mga
kapitel na nasa itaas ng dalawang poste, at ang dalawang pangkat ng palamuting lambat para takpan ang dalawang tulad
mangkok na mga kapitel na nasa itaas ng mga poste.
42 Ginawa niya ang apat na daang granada para sa dalawang pangkat ng palamuting nilambat: dalawang hanay ng
granada para sa bawat pangkat ng palamuting nilambat para takpan ang dalawang tulad mangkok ng mga kapitel na
nasa mga poste, 43 at ang sampung mga patungan, at ang sampung hugasan sa mga patungan.
44 Ginawa niya ang dagat at ang labing dalawang mga bakang nasa ilalim nito; 45 gayun din ang mga kaldero, mga pala,
mga kawa, at lahat ng iba pang kasangkapan -- ang mga ito ay ginawa ni Hiram mula sa makintab na tanso, para kay
Haring Solomon, para sa templo ni Yahweh.
46 Pinahulma ito ng Hari sa kapatagan ng Jordan, sa isang maputik na lupain sa pagitan ng Succoth at Sarthan. 47 Hindi
tinimbang ni Solomon ang lahat ng mga kasangkapan dahil masyadong marami para timbangin, kaya ang timbang ng
tanso ay hindi malalaman.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[48] Pinagawa ni Solomon ang lahat ng kasangkapan na nasa loob ng templo ni Yahweh mula sa ginto: ang gintong
dambana at ang lamesa kung saan ilalagay ang tinapay na handog. [49] Ang patungan ng ilaw, lima sa kanan at lima sa
kaliwa, sa harap ng panloob na silid ay gawa sa purong ginto, at ang mga bulaklak, ang mga ilawan, at ang mga pang-ipit ay ginto.
[50] Ang mga saro, ang panggupit ng ilawan, mga mangkok, mga kutsara, at mga pansindi ng insenso ay nilikha mula sa purong ginto. Gayundin ang mga bisagra ng pinto ng panloob na silid, na siyang kabanal-banalang lugar, at ang mga pintuan ng pangunahing bulwagan ng templo ay gawa din sa ginto.
[51] Sa ganitong paraan, ang lahat ng gawain ni Haring Solomon sa tahanan ni Yahweh ay tapos na. Kaya ipinasok ni Solomon ang mga bagay na inihandog ni David, na kaniyang ama, kay Yahweh, at ang pilak, ang ginto, at ang mga kasangkapan, at nilagay ito sa bodega sa tahanan ni Yahweh.

Chapter 8

[1] Pagkatapos ay tinipon ni Solomon ang mga nakatatanda ng Israel, ang lahat ng pinuno ng mga tribo, at mga pinuno ng mga pamilya ng bansang Israel, sa harap ng kaniyang sarili sa Jerusalem, upang dalhin ang arko ng tipan ni Yahweh
mula sa lungsod ni David, na ang, Zion. [2] Ang lahat ng kalalakihan ng Israel ay nagtipon sa harapan ni Haring Solomon sa pista, sa buwan ng Etanim, ng ika-pitong buwan.
[3] Ang lahat ng nakatatanda ng Israel ay dumating, at ang mga pari ang kumuha ng arko. [4] Dinala nila ang arko ni Yahweh,
ang tolda ng pagpupulong, at lahat ng banal na kagamitan na nasa loob ng tolda. Ang mga pari at mga Levita ang dinala
ang mga bagay na ito. [5] Si Haring Solomon at lahat ng kapulungan ng Israel ay magkakasamang dumating sa harap ng arko, naghahandog ng tupa at mga baka na hindi mabilang.
[6] Dinala ng mga pari ang arko ng tipan ni Yahweh sa lugar nito, hanggang sa pinakaloob na silid ng tahanan, sa kabanal-
banalang lugar, sa ilalim ng mga pakpak ng kerubin. [7] Sapagkat inunat ng kerubin ang kanilang mga pakpak sa lugar ng
arko, at tinakpan nila ang arko at ang poste na pambuhat nito. [8] Ang mga poste ay sobrang haba na ang kanilang dulo ay nakita mula sa kabanal-banalang lugar sa harap ng pinakaloob na silid, pero hindi ito makikita mula sa labas. Sila ay nandoon hanggang sa araw na ito.
[9] Ang arko ay walang laman maliban sa dalawang tapyas na bato na nilagay ni Moises dito sa Horeb, nang gumawa si
Yahweh ng tipan sa mga Israelita noong makalabas sila sa lupain ng Ehipto. [10] Ito ang nangyari nang ang mga pari ay
lumabas mula sa banal na lugar, napuno ng ulap ang templo ni Yahweh. [11] Hindi na kayang manatili ng mga pari para maglingkod dahil sa ulap, sapagkat ang kaluwalhatian ni Yahweh ang nagpuno sa kaniyang tahanan.
[12] Pagkatapos ay sinabi ni Solomon, "sinabi ni Yahweh na siya ay mamumuhay sa makapal na kadiliman, [13] pero ako ay
nagtayo ng matayog na tirahan, isang lugar para ikaw ay manirahan magpakailanman."
[14] Pagkatapos humarap ang hari at pinagpala ang kapulungan ng Israel, habang ang kapulungan ng Israel ay nakatayo. [15]
Kaniyang sinabi, "Nawa si Yahweh, ang Diyos ng Israel, ay mapapurihan, ang nangusap kay David, na aking ama, at
nakapagtupad nito gamit ang kaniyang sariling mga kamay, na nagsabi, [16] 'Simula nung araw na inalis ko ang aking bayan
ng Israel mula sa Ehipto, ako ay walang napiling lungsod mula sa lahat ng mga tribo ng Israel para pagtayuan ng tahanan, para ang aking ngalan ay nandoon. Ganunpaman, pinili ko si David na mamuno sa aking bayan ng Israel.'
[17] Ngayon nasa puso ng aking ama na si David na magtayo ng tahanan para sa ngalan ni Yahweh, ang na Diyos ng Israel. [18]
Pero sinabi ni Yahweh kay David na aking ama, 'ninais ng iyong puso ang gumawa ng tahanan para sa aking pangalan,
mabuti na ito ay nasa iyong puso. [19] Gayon pa man hindi mo itatayo ang tahanan, sa halip, ang iyong anak, ang
ipapanganak mula sa iyong laman, ang magtatayo ng bahay para sa aking pangalan.'
[20] Tinupad ni Yahweh ang salitang kaniyang sinabi, sapagkat ako ay nagmula sa lugar ni David, na aking ama, at ako ay umupo sa trono ng Israel, gaya ng pinangako ni Yahweh. Ako ay nagtayo ng tahanan para sa ngalan ni Yahweh, na Diyos
ng Israel. [21] Naglaan ako ng isang lugar para sa arko doon, na kung saan naroon ang tipan ni Yahweh, na kaniyang
pinangako sa ating mga ama nang kaniyang inilabas sila mula sa Ehipto."
[22] Tumayo si Solomon sa harap ng altar ni Yahweh, sa harap ang kapulungan ng Israel, at nag-unat ng kaniyang mga
kamay sa kalangitan. [23] Kaniyang sinabi, "Yahweh, na Diyos ng Israel, walang diyos ang gaya mo sa itaas ng kalangitaan o sa kailaliman ng mundo, na tumupad ng kaniyang katapatan sa tipan sa iyong mga lingkod na naglalakad kasama mo ng
kanilang buong puso; [24] ikaw na tumupad sa iyong lingkod na si David, na aking ama, ng mga pangako mo sa kaniya. Oo,
nangusap ka gamit ang iyong bibig at tinupad ito gamit ang iyong kamay, tulad ng sa ngayon.
[25] Kaya ngayon, Yahweh, Diyos ng Israel, isagawa mo ang iyong ipinangako sa iyong lingkod na si David, na aking ama, noong iyong sinabi, "Hindi ka magkulang na magkaroon ng isang lalaki sa paningin ko na uupo sa trono ng Israel, kung
ang iyong kaapu-apuhan ay maingat lamang na lalakad sa aking harapan, gaya ng iyong paglakad sa aking harapan.' [26]
Kaya ngayon, Diyos ng Israel, pinapanalangin ko na ang ipinangako mo sa iyong lingkod na si David, aking ama, ay magkatotoo.
[27] Ngunit ang Diyos ba ay talagang maninirahan sa mundo? Masdan ito, ang buong sansinukob at kalangitan mismo ay
hindi ka kayang ilulan -- paano pa kaya ang templo na aking tinayo! [28] Gayon pa man, pakiusap ay ituring mo ang

panalanging ito ng iyong lingkod at ang kaniyang hiling, Yahweh aking Diyos; makinig ka sa iyak at panalangin ng iyong
lingkod na nananalangin sa harapan mo ngayon.
[29] Nawa ang iyong mga mata ay nakatuon patungo sa templong ito sa gabi at araw, sa lugar kung saan ay sinabi mo, 'ang
Aking pangalan at aking prisensya ay nandoon' -- para marining ang panalangin na ipagdarasal ng iyong lingkod sa lugar
na ito. [30] Kaya makinig ka sa hiling ng iyong lingkod at ng iyong bayan ng Israel kapag nanalangin kami sa lugar na ito.
Oo, makinig ka mula sa lugar kung saan ka nakatira, mula sa mga kalangitan; at kapag ika'y nakinig, ikaw ay
magpatawad.
[31] Kung may taong nagkasala sa kaniyang kapit-bahay at kailangang manumpa, at kung siya ay dumating at sumumpa sa
harap ng iyong dambana sa tahanang ito, [32] makinig ka mula sa kalangitan at kumilos at hatulan ang iyong mga lingkod,
hatulan ang masasama, para ibalik ang kaniyang asal sa sarili niyang ulo. At ipahayag na ang matuwid ay walang
kasalanan, para mabigyan siya ng karangalan para sa kaniyang katuwiran.
[33] Kapag ang iyong bayang Israel ay natalo ng kaaway dahil sila ay nagkasala laban sa iyo, kapag nanumbalik sila sa iyo
pinapahayag ang iyong pangalan, manalangin at humiling ng kapatawaran sa iyo sa templong ito -- [34] kung ganun ay
pakiusap makinig ka mula sa kalangitan at patawarin ang kasalanan ng iyong bayang Israel; ibalik mo sila mula sa
lupain na iyong binigay sa kanilang mga ninuno.
[35] Kapag tahimik ang kalangitan at walang ulan dahil ang bayan ay nagkasala laban sa iyo -- kung sila ay nanalangin sa
lugar na ito, ipahayag nila ang iyong pangalan, at tumalikod sa kanilang kasalanan kapag napahirapan mo sila -- [36]
makinig ka sa kalangitan at patawarin ang kasalanan ng iyong mga lingkod at ng iyong bayan ng Israel, kung iyong
ituturo sa kanila ang tamang bagay kung saan sila dapat lumakad. Magpadala ka ng ulan sa iyong lupain, kung saan mo
ibinigay sa iyong bayan bilang pamana.
[37] Ipagpalagay na mayroon taggutom sa lupain, o ipagpalagay na mayroon sakit, pagkalanta o pagkabulok, mga balang o
mga uod; o ipalagay na ang tarangkahan ng lungsod sa kanilang lupain ay sinugod ng kaaway, o mayroong kahit anong
salot o pagkakasakit -- [38] ipagpalagay na ang mga panalangin at mga kahilingang ay gawin ng isang tao o ng iyong bayan
na Israel -- bawat isa ay nalalaman ang salot sa kaniyang sariling puso habang inuunat niya ang kaniyang mga kamay sa
templong ito.
[39] Pagkatapos ay makinig ka mula sa kalangitan, ang lugar kung saan ka naninirahan, magpatawad at kumilos, at bigyan
ng gantimpala ang bawat tao sa kaniyang ginagawa; alam mo ang kaniyang puso, dahil ikaw at ikaw lamang ang
nakakaalam ng puso ng lahat ng tao. [40] Gawin mo ito para sila ay matakot sa iyo sa lahat ng araw na sila ay mabubuhay sa
lupain na ibinigay mo sa aming mga ninuno.
[41] Karagdagan dito, tungkol sa dayuhan na hindi nabibilang sa iyong bayan ng Israel: kapag siya ay nanggaling mula sa
malayong bansa dahil sa iyong pangalan -- [42] sapagkat maririnig nila ang iyong dakilang pangalan, ang iyong
makapangyarihang kamay, at iyong nakataas na kamay -- kapag siya ay dumating at nanalangin sa templong ito, [43]
pakiusap na makinig ka mula sa kalangitan, ang lugar kung saan ka naninirahan, at gawin mo ang kahit anong hingin sa
iyo ng dayuhan. Gawin mo iyon para ang mga grupo ng tao sa mundo ay malaman ang iyong pangalan at matakot sa iyo,
gaya ng iyong sariling bayan ng Israel. Gawin mo ito para malaman nila na ang tahanang ito na aking binuo ay tinawag
sa iyong pangalan.
[44] Ipagpalagay na ang iyong bayan ay makikipaglaban sa kaaway, sa kahit anong paraan mo sila ipapadala, at ipagpalagay
na sila ay mananalangin sa iyo, Yahweh, sa lungsod na iyong pinili sa tahanang aking itinayo sa ngalan mo. [45] Kung
ganoon makinig ka sa kalangitan sa kanilang mga panalangin, kanilang kahilingan, at tulungan mo sila sa kanilang
pinaglalaban.
[46] Ipagpalagay na sila ay nagkasala laban sa iyo, yamang walang sinuman ang hindi nagkakasala, at ipagpalagay na ikaw
ay galit sa kanila at ibinigay sila sa mga kaaway upang dalhin silang bihag sa kanilang lupain, maging malayo o malapit. [47]
At ipagpalagay na kanilang napagtanto na sila ay nasa lugar kung saan sila ipinatapon, at ipagpalagay na sila ay nagsisi at
humanap ng pabor sa iyo mula sa lupain ng mga humuli sa kanila. Ipagpalagay na kanilang sinabi, 'Kami ay kumilos ng
hindi tama at nagkasala. Kami ay nag-asal ng masama.'
[48] Ipagpalagay na sila ay bumalik sa iyo nang kanilang buong puso at nang kanilang buong kaluluwa sa lupain ng
kanilang mga kaaway na humili sa kanila, at ipagpalagay na sila ay nanalangin sa iyo sa gawing kanilang lupain, kung
saan ay ibinigay mo sa kanilang mga ninuno, at tungo sa lungsod na iyong pinili, at tungo sa tahanan na aking itinayo
para sa ngalan mo.
[49] Kung gayon ay makinig ka sa kanilang mga panalangin, kanilang mga hiling sa kalangitan, ang lugar kung saan ka
nakatira, at tulungan sila sa kanilang pinaglalaban. [50] Patawarin ang iyong bayan, na nagkasala laban sa iyo, at lahat ng
kanilang mga kasalanan kung saan ay sumuway laban sa iyong mga utos. Kahabagan sila sa harap ng kanilang mga
kaaway na bumihag sa kanila, para ang kanilang mga kaaway ay magkaroon din ng habag sa iyong bayan.
[51] Sila ang iyong bayan na iyong pinili, na sinagip mo palabas ng Ehipto na parang nasa gitna ng pugon kung saan ang
bakal ay pinanday. [52] Panalangin ko na ang iyong mga mata ay mabuksan sa mga hiling ng iyong bayan ng Israel, na
makinig ka sa kanila sa tuwing sila'y tumatawag sa iyo. [53] Sapagkat hiniwalay mo sila sa lahat ng mga tao sa mundo upang
mapabilang sa iyo at makatanggap ng iyong mga pangako, tulad ng paliwanag ni Moises na iyong lingkod, nang iyong
inilabas ang aming mga ama mula sa Ehipto, Panginoong Yahweh."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[54] Kaya nang matapos ipanalangin ni Solomon ang lahat ng panalanging ito at kahilingan kay Yahweh, siya ay tumayo
mula sa harap ng altar ni Yahweh, mula sa pagkakaluhod habang ang kaniyang kamay ay nakaunat sa kalangitan. [55] Siya
ay tumayo at pinagpala ang lahat ng kapulungan ng Israel na may malakas na boses na sinasabi, [56] "Nawa si Yahweh ay
mapapurihan, na nagbigay ng kapahingahan sa kaniyang bayang Israel, na tumutupad ng lahat ng kaniyang mga
pangako. Wala ni isang salita ang nabigo sa lahat ng mabuting pangako ni Yahweh na ginawa niya kay Moises na
kaniyang lingkod.
[57] Nawa si Yahweh na ating Diyos ay makasama natin, gaya kung paano siya ay nasa ating mga ninuno. [58] Nawa hindi niya
tayo iwan o pabayaan, na maaari niyang ibaling ang ating puso sa kaniya, para mamuhay sa lahat ng kaniyang paraan at
ingatan ang kaniyang mga kautusan at ang kaniyang mga tuntunin at kaniyang mga batas, na kaniyang inutos sa ating
mga ama.
[59] At hayaan ang mga salitang aking sinabi, na aking hiniling sa harap ni Yahweh, ay mapalapit kay Yahweh ating Diyos
umaga at gabi, para maaari siyang makatulong sa pinaglalaban ng kaniyang lingkod at kaniyang bayan ng Israel, na
kailangan araw-araw; [60] na ang lahat ng tao dito sa mundo ay malaman na si Yahweh, siya ay Diyos at wala ng iba pang
Diyos! [61] Kung gayon, hayaang ang iyong puso na maging totoo kay Yahweh ating Diyos, para lumakad sa kaniyang
alituntunin at pagkaingatan ang kaniyang mga kautusan, mula sa araw na ito.
[62] Kaya ang hari at lahat ng Israelitang kasama niya ay naghandog ng mga alay kay Yahweh. [63] Si Solomon ay naghandog
ng alay para sa pagtitipon, na ginawa niya para kay Yahweh: dalawampu't dalawang libong baka at 120, 000 tupa. Kaya
ang hari at mga Israelita ay inialay ang tahanan ni Yahweh.
[64] Sa araw ding iyon itinalaga ng hari ang gitna ng patyo na nasa harap ng templo ni Yahweh, doon niya inialay ang mga
sinunog na handog, ang handog ng butil, at ang taba ng handog para sa pagtitipon-tipon, dahil ang altar na tanso na nasa
harapan ni Yahweh ay napakaliit para tanggapin ang pag-aalay ng sinunog na handog, handog ng butil at ang taba ng
handog ng pagtitipon-tipon.
[65] Kaya si Solomon ang nagdaos ng handaan sa oras na iyon, at lahat ng Israelita ay kasama niya, isang malaking
kapulungan, mula Lebo Hamat hanggang sa batis ng Ehipto, sa harap ni Yahweh ating Diyos sa loob ng pitong araw at sa
pito pang araw, sa kabuuan ng labing apat na mga araw. [66] Sa ika-walong araw, pinauwi niya ang mga tao, at kanilang
pinagpala ang hari at umuwi sila sa kanilang tahanan ng may kagalakan at masayang mga puso dahil sa lahat ng
kabutihan na pinakita ni Yahweh kay David, na kaniyang lingkod, at sa Israel, na kaniyang bayan.

Chapter 9

[1] Pagkatapos maitayo ni Solomon ang templo ni Yahweh at ang palasyo ng hari, at pagkatapos niyang magawa ang lahat
ng ninais niyang gawin, [2] nangyaring nagpakita muli si Yahweh kay Solomon sa ikalawang pagkakataon, kagaya ng
pagpapakita sa kaniya sa Gabaon.
[3] At sinabi sa kaniya ni Yahweh, "Narinig ko ang iyong panalangin at ang iyong kahilingan sa akin. Itinalaga ko ang
templong ito, na iyong itinayo, para sa akin, para doon ko ilagay ang aking pangalan magpakailanman, at ang aking mga
mata at ang aking puso ay mananatili doon sa lahat ng panahon.
[4] Para naman sa iyo, kung ikaw ay lalakad sa harapan ko gaya ng ama mong si David na lumakad ng may matapat na
puso at sa pagiging matuwid, at kung susundin mo ang lahat na iniutos ko at iniingatan ang aking mga kautusan at aking
mga tuntunin, [5] itatatag ko ang trono ng iyong kaharian sa buong Israel magpakailanman, gaya nang ipinangako ko sa
iyong amang si David, na sinasabing, 'Isa sa iyong lahi ay hindi kailaman mabibigong lumuklok sa trono ng Israel.'
[6] Pero kung kayo ay tatalikod, ikaw at ang at iyong mga anak, at hindi iingatan ang aking mga kautusan na aking inilagay
sa harapan ninyo, at kung pupunta at sasamba kayo sa ibang mga diyos at yuyukod sa kanila, [7] kung gayon ay palalayasin
ko ang Israel mula sa lupain na ibinigay ko sa kanila; at ang templong ito na inilaan ko para sa aking pangalan--iwawaksi
ko ito sa aking paningin. At ang pangalang "Israel" ay magiging para na lamang isang kawikaan at isang katatawanan sa
lahat ng mga tao.
[8] At kahit na ang templong ito ay napakatayog ngayon, bawat isang mapapadaan dito ay mangingilabot at susutsot.
Sasabihin nila, " Bakit nagawa ni Yahweh ang ganito sa lupain at sa templong ito? [9] Sasagot ang iba, "dahil tinalikuran nila
si Yahweh, na kanilang Diyos, na siyang naglabas sa kanilang mga ninuno sa lupain ng Ehipto, at pinaglingkuran nila ang
ibang mga diyos at yumukod sila sa mga ito at sumamba sila sa kanila. Iyon ang dahilan kung bakit dinala ni Yahweh ang
lahat ng mga sakunang ito sa kanila.""
[10] At5 nangyari sa pagsapit ng katapusan ng dalawampung taon, natapos ni Solomon ang pagpapatayo ng dalawang
gusali, ang templo ni Yahweh at ang palasyo ng hari. [11] Si Hiram, ang hari ng Tiro, ay nagbigay kay Solomon ng mga kahoy
na sedar, mga kahoy na pino, at ginto, lahat ng hinangad ni Solomon. Kaya binigyan ni Haring Solomon si Hiram ng
dalawampung lungsod sa lupain ng Galilea.
[12] Lumabas si Hiram mula sa Tiro para tingnan ang mga lungsod na ibinigay sa kaniya ni Solomon, pero hindi siya
nasiyahan sa mga iyon. [13] Kaya sinabi ni Hiram, "Ano ba itong mga lungsod na ibinigay mo sa akin, aking kapatid?" Kaya
tinawag ni Hiram ang mga iyon na Lupain ng Cabul, kung saan ganoon pa rin ang tawag sa kanila hanggang ngayon. [14]
Nagpadala si Hiram sa hari ng 120 talentong ginto.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[15] Ang sumusunod ay ang dahilan na ipinataw ni Haring Solomon na magtrabaho ang mga tao: upang itayo ang templo ni
Yahweh at ang kaniyang sariling palasyo, upang itayo ang Millo at ang pader ng Jerusalem, at upang itayo ang mga
tanggulan ng Hazor, Megido, at Gezer. [16] Ang haring Paraon ng Ehipto ay nagpunta at sinakop ang Gezer, sinunog niya ito,
at pinatay ang mga taga Canaan sa loob ng lungsod. Pagkatapos ay ibinigay ng Paraon ang lungsod sa kaniyang anak na
babae, na asawa ni Solomon, bilang regalo sa kanilang kasal.
[17] Kaya muling itinayo ni Solomon ang Gezer at Beth-Horon sa bandang Ibaba, [18] ang Baalat at Tadmor sa ilang sa lupain
ng Juda, [19] at sa lahat ng mga imbakang lungsod na pag-aari niya, at mga lungsod para sa kaniyang mga karwahe at mga
lungsod para sa kaniyang mangangabayo, at anumang mga hinangad niyang itayo para sa kanyang kasiyahan sa
Jerusalem, sa Lebanon, at sa lahat ng mga lupain na nasa ilalim ng kaniyang pamumuno.
[20] Sa lahat ng mga tao na natira sa mga Amoreo, sa mga Heteo, Perezeo, Hivita at Jebuseo, na hindi kabilang sa bayan ng
Israel, [21] ang kanilang mga kaapu-apuhan na naiwan nila sa lupain, mga taong hindi lubusang napuksa ng mga
mamamayan ng Israel-- ginawa sila ni Solomon bilang mga sapilitang manggagawa, kung saan ganoon pa rin sila
hanggang sa araw na ito.
[22] Gayon man, hindi ginawang mga sapilitang manggagawa ang mga Israelita. Sa halip, naging mga sundalo sila at
kaniyang mga lingkod, at kaniyang mga opisyales at kaniyang mga pinuno at mga pinuno ng kaniyang hukbo ng karwahe
at kaniyang mga mangangabayo.
[23] Ito ang mga pangunahing pinuno na namahala sa mga tagapangsiwa ng mga gawain ni Solomon, 550 katao, na
nangasiwa sa mga taong gumawa ng gawain.
[24] Lumipat ang anak na babae ng Paraon mula sa lungsod ni David patungo sa bahay na itinayo ni Solomon para sa kanya.
Kinalaunan, itinayo ni Solomon ang Millo.
[25] Tatlong beses sa isang taon na nag- aalay si Solomon ng mga handog na susunugin at mga handog pangkapayapaan sa
altar na itinayo niya para kay Yahweh, nagsusunog ng insenso kasama nito sa altar sa harap ni Yahweh. Kaya tinapos
niya ang templo at ginagamit na ito ngayon.
[26] Nagpagawa si Solomon ng malaking grupo ng mga barko sa Ezion-Geber, kung saan malapit sa Elat, na nasa
dalampasigan ng Dagat na pula, sa lupain ng Edom. [27] Pinadalhan ni Hiram ang mga grupo ng barko ni Solomon ng mga
tauhan, mga bihasang mandaragat, kasama ang mga sariling tauhan ni Solomon. [28] Pumunta sila sa Ofir kasama ang mga
tauhan ni Solomon. Mula roon ay nag-uwi sila ng 420 talentong ginto para kay Haring Solomon.

Chapter 10

[1] Nang mabalitaan ng reyna ng Seba ang katanyagan ni Solomon tungkol sa pangalan ni Yahweh, pumunta siya para
subukin si Solomon sa pamamagitan ng mga mahihirap na tanong. [2] Dumating siya sa Jerusalem kasama ang isang
napakahabang karawan, mga kamelyo na punong-puno ng mga pabango, maraming ginto, at maraming mga
mamahaling bato. Nang siya ay dumating, sinabi niya kay Solomon lahat ng nasa loob ng kaniyang puso.
[3] Sinagot ni Solomon lahat ng kaniyang mga katanungan. Wala ni isa man na kaniyang mga tanong ang hindi sinagot ng
hari. [4] Nang makita ng reyna ng Seba ang lahat ng karunungan ni Solomon, ang palasyo na kaniyang itinayo, [5] ang
pagkain sa kaniyang hapag-kainan at mga tirahan ng kaniyang mga lingkod at kanilang mga gawain at kanilang mga
kasuotan, at saka mga taga-silbi niya ng inumin at ang paraan kung paano siya nag-alay ng mga handog na susunugin sa
templo ni Yahweh, wala ng espiritu sa kaniya.
[6] Sinabi niya sa hari, "Totoo nga, ang balita na aking narinig sa sarili kong lupain tungkol sa iyong mga salita at iyong
karunungan. [7] Hindi ko mapaniwalaan ang aking narinig hanggang sa dumating ako rito, at ngayon ay nakita ito ng aking
mga mata. Wala pa pala sa kalahati ang nasabi sa akin tungkol sa iyong karunungan at kayamanan! Nahigitan mo ang
katanyagan na aking nabalitaan.
[8] Pinagpala ang iyong bayan, at pinagpala ang iyong mga lingkod na palaging nasa iyong harapan, dahil naririnig nila ang
iyong karunungan. [9] Nawa ay purihin si Yahweh ang inyong Diyos, na nalulugod sa iyo, na siyang naglagay sa iyo sa trono
ng Israel. Dahil walang hanggang minahal ni Yahweh ang Israel, ginawa ka niyang hari, para gumawa ka ng katarungan
at katuwiran.
[10] Binigyan niya ang hari ng 120 talentong ginto at malaking halaga ng mga pabango at mga mamahaling mga bato. Wala
nang mas higit pang halaga ng mga pabango tulad nitong mga ibinigay ng reyna ng Seba kay Haring Solomon ay
kailanman naibigay pa muli sa kaniya.
[11] Ang mga barko ni Hiram, na nagdala ng ginto mula sa Ofir, ay nagdala rin mula sa Ofir ng napakaraming kahoy na
algum at mga mamahaling bato. [12] Gumawa ang hari ng mga haligi gamit ang kahoy na algum para sa templo ni Yahweh
at para sa palasyo ng hari, at mga alpa at mga lira para sa mga mang-aawit. Wala nang mas madami pang bilang ng
kahoy na algum ang dumating o nakita pa muli hanggang sa araw na ito.
[13] Ibinigay lahat ni Haring Solomon ang lahat ng maibigan ng reyna ng Seba, anuman ang hiniling niya, karagdagan sa
mga ibinigay ni Solomon ayon sa kaniyang maharlikang kabutihang-loob. Kaya bumalik siya sa kaniyang sariling lupain
kasama ang kaniyang mga lingkod.

14 Ngayon ang timbang ng ginto na dumating kay Solomon sa loob ng isang taon ay 666 talento ng ginto, 15 bukod sa mga
ginto na dinala ng mga mangangalakal at mga negosyante. Lahat ng mga hari na taga-Arabia at mga gobernador sa bansa
ay nagdala rin ng ginto at pilak kay Solomon.
16 Si Solomon ay nagpagawa ng dalawang-daang malalaking kalasag na binalutan ng ginto. Anim na raang siklo ng ginto
ang napunta sa bawat isa. 17 Nagpagawa rin siya ng tatlong-daang kalasag na binalutan ng ginto. Tatlong mina ng ginto
ang napunta sa bawat kalasag; inilagay ang mga ito ng hari sa loob ng Palasyo ng Kagubatan ng Lebanon.
18 Pagkatapos ay nagpagawa ang hari ng isang malaking trono na gawa sa garing at nilatagan ito ng pinakamataas na uri
ng ginto. 19 May anim na baytang papunta sa trono, at ang likod nito ay may pabilog na tuktok. May mga dantayan ng bisig
sa magkabilang gilid ng upuan, at dalawang leon ang nakatayo sa tabi ng mga dantayan. 20 Labingdalawang leon ang
nakatayo sa mga baytang, isa sa bawat magkabilang gilid sa bawat anim na baytang. Walang anumang trono kagaya nito
sa alinmang kaharian.
21 Lahat ng iniinumang tasa ni Haring Solomon ay ginto, at lahat ng mga iniinumang tasa sa Palasyo ng Kagubatan ng
Lebanon ay purong ginto. Walang pilak, dahil ang pilak ay hindi itinuturing na mahalaga noong panahon ni Solomon. 22
Ang hari ay may mga grupo ng barko sa dagat na pumapalaot sa karagatan, kasama ang mga barko ni Hiram. Isang beses
sa bawat tatlong taon ang mga barko ay nagdadala ng ginto, pilak, garing, gayundin ng mga bakulaw at mga malalaking
unggoy..
23 Kaya nahigitan ni Haring Solomon ang lahat ng hari sa mundo sa kayamanan at karunungan. 24 Sinadya ng buong
mundo ang presensiya ni Solomon para mapakinggan ang kaniyang karunungan, na inilagay ng Diyos sa kaniyang puso.
25 Ang mga bumisita sa kaniya ay nagdala ng pagpaparangal, mga sisidlang gawa sa pilak at gawa sa ginto, mga damit,
mga armas, pampalasa, gayundin ng mga kabayo at mga asno, taon taon.
26 Sama-samang tinipon ni Solomon ang mga karwahe at mga mangangabayo. Mayroon siyang 1, 400 na mga karwahe at
labing dalawang libong mangangabayo na inihimpil niya sa mga lungsod ng mga karwahe at sa kaniyang sarili sa
Jerusalem. 27 Napakaraming pilak ang hari sa Jerusalem, kasing dami ng mga bato sa lupa. Ginawa niyang sagana ang
mga kahoy na cedar gaya ng mga punong sikamoreng igos na nasa mababababang lupain.
28 Nagmamay-ari si Solomon ng mga kabayo na nanggaling sa Ehipto at Cilicia. Ang mga mangangalakal ng hari ay binili
ang mga iyon sa kawan, bawat isang kawan ay may halaga. 29 Ang mga karwahe ay binili sa labas ng Ehipto sa halagang
animnaraang siklo ng pilak bawat isa, at mga kabayo ng 150 siklo bawat isa. Pagkatapos karamihan sa mga ito ay
ipinagbili sa lahat ng mga hari ng mga Heteo at Arameo.

Chapter 11

1 Ngayon nagmahal si Solomon ng maraming dayuhang babae: ang anak na babae ng Paraon, mga babaeng Moabita,
Ammonita, Edomita, Sidomita at mga babaeng Heteo-- 2 mga bansang nauukol kung saan sinabi ni Yahweh sa bansang
Israel, "Huwag kayong pupunta sa kanila para mag-asawa o ni isa sa kanila ay pupunta sa inyo, dahil tiyak na ibabaling
nila ang inyong puso sa kanilang mga diyos." Pero minahal ni Solomon ang mga babaeng ito.
3 Nagkaroon si Solomon ng pitong-daang maharlikang asawa at tatlong-daang iba pang kinakasama. Inilayo ng kaniyang
mga asawa ang kaniyang puso. 4 Dahil noong tumanda si Solomon, iniligaw ng kaniyang mga asawa ang kaniyang puso sa
ibang diyos; ang kaniyang puso ay hindi niya lubos na isinuko kay Yahweh na kaniyang Diyos, gaya ng kaniyang amang
si David.
5 Sinunod ni Solomon si Astarte, ang diyosa ng mga Sidonio, at sumunod siya kay Milcom, ang kasuklam-suklam na diyus-
diyosan ng mga Amonita. 6 Gumawa si Solomon ng kasamaan sa paningin ni Yahweh; hindi siya lubusang sumunod kay
Yahweh, tulad nang nagawa ng kaniyang amang si David.
7 Pagkatapos nagpatayo si Solomon ng isang dambana para kay Cemos, ang kasuklam-suklam na diyus-diyosan ng Moab,
sa burol na nasa silangan ng Jerusalem, at para din kay Molec, ang kasuklam-suklam na diyus-diyosan ng mga Ammonita.
8 Nagtayo rin siya ng mga dambana para sa lahat ng kaniyang mga dayuhang asawa, na nagsunog ng mga insenso at nag-
alay para sa kanilang mga diyos..
9 Nagalit si Yahweh kay Solomon, dahil tumalikod ang kaniyang puso sa kaniya, na Diyos ng Israel, kahit na nagpakita sa
kaniya ng dalawang ulit 10 at nag-utos sa kaniya tungkol sa mismong bagay na ito, na hindi siya dapat maglingkod sa
ibang diyos. Subalit hindi sinunod ni Solomon kung ano ang inutos ni Yahweh.
11 Kaya sinabi ni Yahweh kay Solomon, "Dahil nagawa mo ito at hindi mo sinunod ang aking tipan at aking mga
alituntunin na inutos ko sa iyo, tiyak na pipilasin ko ang kaharian mula sa iyo at ibibigay ko ito sa iyong lingkod. 12
Subalit, alang-alang sa iyong amang si David, hindi ko ito gagawin habang ikaw ay nabubuhay, pero sisirain ko ito sa
kamay ng iyong anak na lalaki. 13 Gayon man, hindi ko sisirain ang buong kaharian; Ibibigay ko ang isang lipi sa iyong
anak alang-alang sa aking lingkod na si David, at para sa kapakanan ng Jerusalem, na aking pinili."
14 Pagkatapos ay nagtayo si Yahweh ng kakalaban kay Solomon, si Hadad na Idumeo. Siya ay nagmula sa maharlikang
angkan ng Edom. 15 Noong si David ay nasa Edom, si Joab na pinuno ng mga kawal ay nagpunta para ilibing ang mga
patay, bawat taong napatay sa Edom. 16 Si Joab at ang buong Israel ay nanatili doon ng anim na buwan hanggang sa

mapatay niya ang bawat kalalakihan sa Edom. [17] Ngunit si Hadad ay dinala ng mga lingkod ng kaniyang ama sa Ehipto
kasama ng iba pang mga Idumeo, dahil si Hadad ay isa pa lamang maliit na bata.
[18] Umalis sila sa Midian at nagpunta sa Paran, mula kung saan kasama nilang dinala ang mga kalalakihan patungo sa
Ehipto, sa Paraon na hari ng Ehipto, na nagbigay sa kaniya ng isang bahay, lupa at pagkain. [19] Nalugod ang Paraon kay
Hadad kaya binigyan siya ng Paraon ng asawa, ang kapatid ng sarili niyang asawa, ang kapatid na babae ng reyna na si
Tapenes.
[20] Isinilang ng kapatid ni Tapenes ang anak na lalaki ni Hadad; Pinangalanan nila siyang Genubat; Siya ay pinalaki ni
Tapenes sa palasyo ng Paraon. Kaya namuhay si Genubat sa palasyo ng Paraon kasama ang mga anak ng Paraon. [21] Noong
mabalitaan ni Hadad na tulog na si David kasama ang kaniyang mga ninuno, at si Joab na pinuno ng hukbo ay patay na,
sinabi ni Hadad sa Paraon, "Pahintulutan mo akong umalis para pumunta sa aking sariling bansa." [22] At sinabi sa kaniya
ng Paraon, "Pero ano pa ang kulang mo sa akin na gustuhin mo pang bumalik sa iyong sariling bansa?" Sumagot si
Hadad, "Wala, hayaan mo lang akong umalis."
[23] Nagtayo muli ang Diyos ng isa pang katunggali kay Solomon, si Rezon na anak na lalaki ni Eliada, na tumakas mula sa
kaniyang panginoon na si Hadadezer, hari ng Zoba. [24] Nagtipon si Rezon ng mga kalalakihan at naging kapitan ng isang
maliit na puwersa, noong tinalo ni David ang mga kalalakihan ng Zoba. Nagpunta ang mga tauhan ni Zoba sa Damasco at
nanirahan doon, at napailalim kay Rezon ang Damasco. [25] Siya ay naging kaaway ng Israel sa lahat ng panahon ng
paghahari ni Solomon, kasama ng mga kaguluhan na idinulot ni Hadad. Kinasuklaman ni Rezon ang Israel at naghari
siya sa Aram.
[26] At si Jeroboam na anak na lalaki ni Nebat, isang Efraimita na taga Sereda, isang opisyal ni Solomon, na ang pangalan ng
kaniyang ina ay Serua, isang babaeng balo, ay nagtaas din ng kaniyang kamay laban sa hari. [27] Ang dahilan kung bakit
nagrebelde siya laban sa hari ay dahil itinayo ni Solomon ang Millo at inayos ang lagusan ng pader sa lungsod ni David
na kaniyang ama.
[28] Si Jeroboam ay isang lalaking malakas at matapang. Nakita ni Solomon ang binata na masipag, kaya ibinigay sa kaniya
ang pamamahala sa lahat ng gawain sa tahanan ni Jose. [29] Sa panahong iyon, nang lumabas si Jeroboam sa Jerusalem,
natagpuan siya ni propetang Ahias sa daan. Ngayon nagbihis si Ahias ng bagong kasuotan, at ang dalawang lalaki ang
tanging nasa bukid. [30] Pagkatapos ay dinakma ni Ahias ang bagong kasuotan na nasa kaniya, at pinunit ito ng labing-
dalawang piraso.
[31] Sinabi niya kay Jeroboam, "kumuha ka ng sampung piraso, dahil si Yahweh na Diyos ng Israel, sinasabi niya,
'Pagmasdan mo, pipilasin ko ang kaharian at aalisin sa kamay ni Solomon, at ibibigay ko ang sampung lipi sa iyo [32]
(subalit magkakaroon si Solomon ng isang lipi, alang-alang sa lingkod kong si David at alang-alang sa Jerusalem, ang
lungsod na aking pinili mula sa lahat ng lipi ng Israel), [33] dahil iniwanan nila ako at sinamba nila si Astarte, ang babaeng
diyus-diyosan ng mga Sidonita, kay Cemos ang diyos ng mga Moabita, at kay Milcom ang diyos ng mga mamamayan ng
mga Ammonita. Hindi sila lumakad ayon sa aking kaparaanan, para gawin ang mabuti sa aking paningin, at para sundin
ang aking mga utos at mga tuntunin gaya ng ginawa ng kaniyang ama na si David.
[34] Ngunit, hindi ko aalisin ang buong kaharian sa kamay ni Solomon. Sa halip, gagawin ko siyang hari sa lahat ng araw ng
kaniyang buhay, alang-alang sa aking lingkod na si David na aking pinili, na siyang nag-ingat sa aking mga kautusan at
mga tuntunin. [35] Ngunit kukunin ko ang kaharian mula sa kamay ng kaniyang anak, at ibibigay ko ito sa iyo, ang sampung
mga lipi. [36] Ibibigay ko ang isang lipi sa anak na lalaki ni Solomon, para ang aking lingkod na si David ay magkakaroon
lagi ng ilaw sa harapan ko sa Jerusalem, ang lungsod kung saan pinili kong ilagay ang aking pangalan.
[37] Kukunin kita, at ikaw ay mamumuno at tutupad sa lahat ng hangarin mo, at ikaw ay magiging hari ng buong Israel. [38]
Kung pakikinggan mo ang lahat na aking ipag-uutos sa iyo, at kung lalakad ka sa aking mga landas, at kung gagawin mo
kung ano ang mabuti sa aking paningin, para ingatan ang mga tuntunin at mga kautusan, gaya ng ginawa ng aking
lingkod na si David, sa gayon ay sasamahan kita at ipagtatayo kita ng totoong tahanan, gaya ng itinayo ko para kay David,
at ang Israel ay ibibigay ko sa iyo. [39] Paparusahan ko ang mga kaapu-apuhan ni David, pero hindi habang panahon."
[40] Kaya pinagsikapang patayin ni Solomon si Jeroboam, ngunit tumindig si Jeroboam at tumakas papuntang Ehipto, kay
Shishak, hari ng Ehipto, at nanatili siya sa Ehipto hanggang sa pagkamatay ni Solomon.
[41] Para sa ibang mga bagay tungkol kay Solomon, lahat ng kaniyang mga ginawa at ang kaniyang karunungan, hindi ba
nakasulat ang mga ito sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ni Solomon? [42] Naghari si Solomon sa buong Israel sa loob ng
apatnapung taon. [43] Natulog siya kasama ang kaniyang mga ninuno, at inilibing siya sa lungsod ng kaniyang amang si
David. Ang kaniyang anak na lalaki na si Rehoboam ang humalili sa kaniya bilang hari.

Chapter 12

[1] Nagpunta si Rehoboam sa Shekem, dahil ang buong Israel ay darating sa Shekem para gawin siyang hari. [2] Ito ay
nangyari nang marinig ito ni Jeroboam anak ni Nebat (dahil siya ay nasa Ehipto pa, kung saan siya ay tumakas mula sa
kinaroroonan ni Haring Solomon; Si Jeroboam ay nanirahan sa Ehipto).
[3] Kaya siya ay isinugo at tinawag nila, at dumating si Jeroboam at buong kapulungan ng Israel; sila ay nagsalita kay
Rehoboam at sinabi, "ginawang mahirap ng iyong ama ang aming pasanin. [4] Ngayon, gawin mong madali ang mahirap na

trabahong ibinigay ng iyong ama, at pagaanin mo ang mabigat na pasanin na inilagay niya sa amin, at paglilingkuran ka
namin." [5] Sinabi ni Rehoboam sa kanila, "Umalis kayo ng tatlong araw; pagkatapos bumalik kayo sa akin." Kaya umalis
ang mga tao.
[6] Sumangguni si Haring Rehoboam sa mga matatandang lalaki na tumayo sa harapan ni Solomon na kaniyang ama
habang siya ay nabubuhay; sinabi niya, "Paano ninyo ako papayuhan upang sagutin ang mga taong ito?" [7] Sila ay
nagsalita sa kaniya at sinabi, "Kung ikaw ay magiging isang lingkod ngayon sa mga taong ito at paglilingkuran sila, at
sasagutin sila sa pamamagitan ng mabubuting mga salita, palagi silang magiging mga lingkod mo."
[8] Subalit binalewala ni Rehoboam ang ibinigay na payo ng mga matatandang lalaki sa kaniya, at sumangguni sa mga
kabataan na lumaking kasama niya, na tumayo sa harapan niya. [9] Sinabi niya sa kanila, "Anong payoang maibibigay
ninyo sa akin, upang maaari nating masagot ang mga tao na nagsalita sa akin at nagsabing, "Pagaanin ninyo ang pasanin
na inilagay sa amin ng inyong ama?"
[10] Ang mga kabataan na lumaking kasama ni Rehoboam ay nagsalita sa kaniya, nagsabi, "Magsalita ka sa mga taong ito na
nagsabi sa iyo na ang iyong amang si Solomon ang nagpabigat ng kanilang pasanin pero dapat mo itong pagaanin. Dapat
mong sabihin sa kanila, "Ang hinliliit kong daliri ay makapal kaysa sa baywang ng aking ama. [11] Kaya ngayon, kahit na
pinahirapan kayo ng aking ama sa pamamagitan ng isang mabigat na pasanin, magdadagdag ako sa inyong pasanin.
Pinarusahan kayo ng aking ama sa pamamagitan ng mga latigo, ngunit parurusahan ko kayo sa pamamagitan ng mga
alakdan."
[12] Kaya dumating si Jeroboam at ang lahat ng bayan kay Rehoboam sa ikatlong araw, gaya ng itinagubilin ng hari noong
sinabi niyang, "Bumalik kayo sa akin sa ikatlong araw." [13] Marahas na tinugon ng hari ang bayan at binalewala ang payo
na ibinigay sa kaniya ng mga matatandang lalaki. [14] Siya ay nagsalita sa kanila bilang pagsunod sa payo ng mga
nakababatang lalaki; sabi niya, "Pinagpasan kayo ng aking ama sa pamamagitan ng mabibigat na pasanin, pero
magdadagdag ako ng pasanin sa inyo. Pinarusahan kayo ng aking ama sa pamamagitan ng mga latigo, pero parurusahan
ko kayo sa pamamagitan ng mga alakdan."
[15] Kaya hindi nga pinakinggan ng hari ang mga tao, dahil ito ay isang pagbabago ng mga pangyayari na ginawa ni
Yahweh, upang maaari niyang tuparin ang kaniyang salita na kaniyang sinabi kay Ahias na taga-Silo kay Jeroboam na
anak ni Nebat.
[16] Nang makita ng buong Israel na hindi sila pinakinggan ng hari, sinagot siya ng mga tao at sinabi, "Anong bahagi
mayroon kami kay David? Wala kaming mana sa anak ni Jesse! Umuwi kayo sa inyong mga tolda, Israel. Ngayon
pangalagaan mo ang sarili mong bahay, David." Kaya nagbalik ang Israel sa kanilang mga tolda. [17] Pero para sa bayang
Israel na nanirahan sa mga lungsod ng Juda, si Rehoboam ang naghari sa kanila.
[18] Pagkatapos ipinadala ni Haring Rehoboam si Adoram, na siyang namamahala sa mga pinilit na mga manggagawa, pero
pinagbabato siya ng buong Israel hanggang mamatay. Mabilis na tumakas si Haring Rehoboam sa kaniyang karwahe
patungong Jerusalem. [19] Kaya ang Israel ay naging rebelde laban sa angkan ni David hanggang sa araw na ito.
[20] Nangyari ito nang mabalitaan ng buong Israel na bumalik na si Jeroboam, ipinadala nila at tinawag siya sa kanilang
kapulungan at ginawa siyang hari sa buong Israel. Walang isa man ang sumunod sa pamilya ni David, maliban lamang sa
lipi ni Juda.
[21] Nang dumating si Rehoboam sa Jerusalem, tinipon niya ang lahat ng lipi ni Juda at ang lipi ni Benjamin; mayroong
piniling 180, 000 kalalakihan na mga sundalo, para labanan ang lipi ng Israel, para ibalik muli ang kaharian kay
Rehoboam na anak ni Solomon.
[22] Ngunit dumating ang salita ng Diyos kay Semaias, ang lingkod ng Diyos; ito ang sinabi, [23] "Sabihin kay Rehoboam na
anak ni Solomon, hari ng Juda, sa lahat ng lipi ni Juda at Benjamin, at sa natitirang mga tao; sabihing, [24] 'Ito ang sinasabi
ni Yahweh: Hindi ninyo dapat nilulusob o nilalabanan ang inyong mga kapatid na bayang Israel. Bawat lalaki ay dapat
magbalik sa kaniyang tahanan, dahil kalooban ko na mangyari ang bagay na ito."' Kaya nakinig sila sa salita ni Yahweh at
bumalik at nagpunta sa kani-kanilang daan, at sinunod nila ang kaniyang salita.
[25] Pagkatapos itinayo ni Jeroboam ang Shekem sa burol ng bansang Efraim, at nanirahan doon. Lumipat siya mula doon at
itinayo ang Penuel. [26] Inaakala ni Jeroboam sa kaniyang puso, "Ngayon manunumbalik ang kaharian sa bahay ni David. [27]
Kung aakyat ang bayang ito para mag-alay ng mga handog sa templo ni Yahweh sa Jerusalem, sa gayon, ang puso ng mga
taong ito ay manunumbalik muli sa kanilang panginoon, kay Rehoboam hari ng Juda. Papatayin nila ako at babalik sila
kay Rehoboam hari ng Juda."
[28] Kaya naghanap ng payo si Haring Jeroboam at gumawa ng dalawang guyang ginto; sinabi niya sa mga tao, "Labis-labis
ito para sa inyo na umakyat sa Jerusalem. Masdan ninyo, ito ang inyong mga diyos bayang Israel, na naglabas sa inyo sa
lupain ng Ehipto. [29] Naglagay siya ng isa sa Bethel at ang isa sa Dan. [30] Kaya naging isang kasalanan ang pagkilos na ito.
Ang mga tao ay nagpunta sa isa o sa kabila, hanggang makarating sa Dan.
[31] Gumawa si Jeroboam ng mga Templo sa mga dambana; naghirang din siya ng mga pari sa kalagitnaan ng buong bayan,
na hindi mga anak na lalaki ni Levi. [32] Nagtalaga si Jeroboam ng isang pista sa ika-walong buwan, sa ika-labing limang
araw ng buwan, tulad ng pista na nasa Juda, at umakyat siya sa altar. Ginawa niya ito sa Bethel, naghahandog sa mga
guya na kaniyang ginawa, at naglagay siya sa Bethel ng mga pari sa mga dambana na kaniyang ginawa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

33 Umakyat si Jeroboam sa altar na kaniyang ginawa sa Bethel sa ika-labing limang araw ng ika-walong buwan, sa buwan
na binalak niya sa sarili niyang isipan; nagtalaga siya ng isang pista para sa bayan ng Israel at umakyat sa altar para
magsunog ng insenso.

Chapter 13

1 Isang lingkod ng Diyos ang lumabas sa Juda sa pamamagitan ng salita ni Yahweh para sa Bethel. Nakatayo si Jeroboam
sa may altar para magsunog ng insenso. 2 Ang lingkod ng Diyos ay sumigaw sa harapan ng altar sa pamamagitan ng salita
ni Yahweh at sinabi, "Altar, o altar, sinasabi ni Yahweh, 'Tingnan, isang anak na lalaki ang isisilang sa pamilya ni David,
sa pangalang Josias, at maghahandog siya sa iyo ng mga pari ng mga dambana na nagsusunog ng insenso sa iyo;
susunugin nila ang mga buto ng kalalakihan sa iyo'." 3 Pagkatapos nagbigay ng isang palatandaan ang lingkod ng Diyos sa
araw ding iyon, sinasabi, "Ito ang katunayan na nagsalita si Yahweh: "Masdan ito, ang altar ay mahahati, at ang mga abo
na naririto ay ibubuhos."
4 Nang marinig ng hari kung ano ang sinabi ng lingkod ng Diyos, na siya ay nagsalita laban sa altar ng Bethel, itinaas ni
Jeroboam ang kaniyang kamay mula sa altar, na sinasabi, "Hulihin siya." Pagkatapos ang kamay na itinuro niya laban sa
lalaki ay natuyo, sa gayon hindi niya ito maibalik sa kaniyang sarili. 5 Nahati din ang altar, at ibinuhos ang mga abo mula
sa altar, tulad ng inilarawan sa pamamagitan ng palatandaan na ibinigay ng lingkod ng Diyos sa pamamagitan ng salita
ni Yahweh.
6 Sumagot si Haring Jeroboam at sinabi sa lingkod ng Diyos, "Makiusap ka para sa pabor ni Yahweh na iyong Diyos at
ipanalangin ako, sa gayon maaaring maibalik muli sa dating kalagayan ang aking kamay." Kaya nanalangin ang lingkod
ng Diyos kay Yahweh, at muling naibalik sa dating kalagayan ang kamay ng hari. 7 Sinabi ng hari sa lingkod ng Diyos,
"Sumama ka sa aking tahanan at magpalakas, at bibigyan kita ng isang gantimpala."
8 Sinabi ng lingkod ng Diyos sa hari, "Kahit ibigay mo sa akin ang kalahati ng iyong mga pag-aari, hindi ako sasama sa iyo,
ni kakain o iinom sa lugar na ito, 9 dahil inutos sa akin ni Yahweh sa pamamagitan ng kaniyang salita, "Hindi ka kakain
ng tinapay ni iinom ng tubig, ni babalik sa iyong dinaanan." 10 Kaya nag-iba ng daanan ang lingkod ng Diyos at hindi
nagbalik sa kaniyang tahanan sa daan na kaniyang dinaanan patungo sa Bethel.
11 Ngayon mayroong isang matandang propeta na naninirahan sa Bethel, at isa sa mga anak niyang lalaki ay dumating at
sinabi sa kaniya ang lahat ng nagawa ng lingkod ng Diyos nang araw na iyon sa Bethel. Sinabi rin ng kaniyang mga anak
na lalaki sa kaniya ang mga salita na sinabi ng lingkod ng Diyos sa hari. 12 Sinabi ng kanilang ama sa kanila, "Saang daan
siya nagpunta?" Ngayon itinuro ng mga anak na lalaki ang dinaanan ng lingkod ng Diyos mula sa Juda na
pinanggalingan. 13 Kaya sinabi niya sa kaniyang mga anak na lalaki, "lhanda ang asnong sasakyan ko." Kaya inihanda nila
ang asno at sinakyan niya ito.
14 Sinundan ng matandang propeta ang lingkod ng Diyos at inabutan siyang nakaupo sa ilalim ng puno ng ensena; at
sinabi niya sa kaniya, "Ikaw ba ang lingkod ng Diyos na nanggaling mula sa Juda?" Sumagot siya, "Ako nga." 15 Pagkatapos
sinabi sa kaniya ng matandang propeta, "Sumama ka sa aking tahanan at kumain ka." 16 Sumagot ang lingkod ng Diyos,
"Hindi ako maaaring sumama sa iyo pabalik ni magpunta sa inyo, hindi rin ako maaaring kumain ni uminom sa inyo sa
lugar na ito, 17 dahil ito ay iniutos sa akin sa pamamagitan ng salita ni Yahweh, "Hindi ka kakain ni iinom nang tubig
doon, ni magbabalik sa iyong dinaanan."
18 Kaya sinabi ng matandang propeta sa kaniya, "Ako ay isa ring propetang tulad mo, at isang anghel ang nagsalita sa akin
sa pamamagitan ng salita ni Yahweh, sinasabing, "Isama mo siya pabalik sa iyong bahay, para maaari siyang kumain at
uminom ng tubig." Pero siya ay nagsisinungaling sa lingkod ng Diyos. 19 Kaya sumama ang lingkod ng Diyos sa matandang
propeta at kumain sa kaniyang tahanan at uminom ng tubig.
20 Habang sila ay nakaupo sa hapagkainan, ang salita ni Yahweh ay dumating sa propeta na nagdala sa kaniya, 21 at
sumigaw siya sa lingkod ng Diyos na nanggaling mula sa Juda, sinasabing, "Pinasasabi ni Yahweh, "Dahil sinuway mo ang
salita ni Yahweh at hindi sinunod ang utos na ibinigay sa iyo ni Yahweh na iyong Diyos, 22 pero bumalik ka at kumain at
uminom ng tubig sa lugar na sinabi niya sa iyo na huwag kang kakain at iinom ng tubig, hindi maililibing ang iyong
katawan sa libingan ng iyong mga ninuno."
23 Pagkatapos niyang kumain at uminom, inihanda ng propeta ang asno ng lingkod ng Diyos, ang lalaking bumalik
kasama niya. 24 Nang makaalis na ang lingkod ng Diyos, isang leon ang nasalubong niya sa daan at pinatay siya, at ang
katawan niya ay naiwan sa daanan. Pagkatapos nakatayo ang asno sa tabi nito at nakatayo din ang leon sa katawan nito.
25 Nang napadaan ang mga tao at nakita ang naiwang katawan sa daanan, at ang nakatayong leon sa tabi ng katawan, sila
ay dumating at ibinalita ito sa lungsod kung saan nanirahan ang matandang propeta.
26 Nang marinig ito ng propeta na nagdala pabalik sa kaniya mula sa daanan, sinabi niya, "Ito ang lingkod ng Diyos na
lumabag sa salita ni Yahweh. Kaya siya ay ibinigay ni Yahweh sa leon, na nilapa ng pira-piraso at pinatay siya, tulad
lamang ng salita ni Yahweh na nagbabala sa kaniya. 27 Kaya nagsalita ang matandang propeta sa mga anak niyang lalaki,
na sinasabing, "Ihanda ang aking asno," at inihanda nila ito. 28 Siya ay nagpunta at nakitang naiwan ang katawan sa
daanan, at nakabantay ang asno at leon sa tabi ng bangkay. Hindi kinain ng leon ang bangkay, ni sinaktan ang asno.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[29] Kinuha ng propeta ang bangkay ng lingkod ng Diyos, isinakay ito sa asno at dinala ito pabalik. Dumating siya sa sarili
niyang lungsod para magluksa at para siya ay ilibing. [30] Inilibing niya ang bangkay sa sarili niyang libingan, at sila ay
nagluksa sa kaniya, na sinasabing, "Kaawa-awa ka, aking kapatid na lalaki!"
[31] Nang siya ay mailibing na niya, nagsalita ang matandang propeta sa kaniyang mga anak na lalaki, na sinasabing,
"Kapag ako ay namatay ilibing ninyo ako sa libingan kung saan inilibing ang lingkod ng Diyos. Ilagay ninyo ang aking
mga buto sa tabi ng kaniyang mga buto. [32] Dahil kung ano ang kaniyang sinabi nang siya ay nagpahayag ng salita ni
Yahweh laban sa altar sa Bethel, at laban sa lahat ng templo sa mga dambana sa mga lungsod ng Samaria, ay siguradong
matutupad."
[33] Pagkatapos nito hindi nagbago si Jeroboam mula sa kaniyang masasamang gawain, pero patuloy pa rin siyang
naghirang ng mga pari para sa mga dambana mula sa kalagitnaan ng buong bayan. Ginawa niyang banal ang sinumang
nais maglingkod, na maaaring maging mga pari sa mga dambana. [34] Ang bagay na ito ay naging kasalanan sa pamilya ni
Jeroboam at naging dahilan na maputol at mawasak ang mga ito sa ibabaw ng daigdig.

Chapter 14

[1] Nang panahon na iyon ang anak ni Jeroboam na si Abias ay nagkasakit. [2] Sinabi ni Jeroboam sa kaniyang asawa,
"Pakiusap bumangon ka at magkunwari, para hindi ka makilala bilang asawa ko, at pumunta ka sa Silo, dahil ang
propetang si Ahias ay naroroon; siya ang nagsalita tungkol sa akin, na sinasabing ako ay magiging hari sa bayang ito. [3]
Magdala ka ng sampung tinapay, ilang mga keyk, at isang garapong pulot, at pumunta ka kay Ahias. Sasabihin niya sa iyo
kung ano ang mangyayari sa bata."
[4] Ganoon nga ang ginawa ng asawa ni Jeroboam; umalis siya at nagpunta sa Silo at dumating sa bahay ni Ahias. Ngayon
hindi na nakakakita si Ahias, siya ay bulag na dahil sa kaniyang edad. [5] Sinabi ni Yahweh kay Ahias, "Masdan mo,
darating ang asawa ni Jeroboam para humingi ng payo mula sa iyo tungkol sa kaniyang anak na lalaki, dahil siya ay may
sakit. Sabihin mo sa kaniya ang ganoon at ganito, dahil kapag siya ay dumating, magkukunwari siyang parang siya ay
ibang babae."
[6] Nang marinig ni Ahias ang tunog ng kaniyang yapak habang siya ay pumapasok sa pintuan, sabi niya, "Pumasok ka,
asawa ni Jeroboam. Bakit ka nagkukunwari na maging isang tao na hindi naman ikaw iyon? Isinugo ako sa iyo na may
mga masamang balita. [7] Umalis ka, sabihin mo kay Jeroboam na si Yahweh, ang Diyos ng Israel, ay nagsasabing, "Itinaas
kita mula sa kalagitnaan ng bayan para gawin kang pinuno ng aking bayang Israel. [8] Inalis ko ang kaharian mula sa
pamilya ni David at ibinigay ko sa iyo, gayon man hindi ka naging tulad ni David na aking lingkod, na tumupad sa aking
mga utos at sumunod sa akin ng buong puso niya, at gawin lamang kung ano ang matuwid sa aking mga paningin.
[9] Sa halip, ginawa mo ang kasamaan, higit sa lahat ng nauna sa iyo. Gumawa ka ng ibang mga diyos, at hinulmang mga
imaheng bakal para galitin ako, at sinaksak mo ako sa aking likuran. [10] Kaya, pagmasdan mo, magpapadala ako ng
kapahamakan sa iyong pamilya; puputulin ko mula sa iyo ang bawat batang lalaki sa Israel, maging alipin o malaya, at
ganap na tatanggalin ang iyong pamilya, tulad ng isang tao na nagsusunog ng dumi hanggang ito ay maglaho na.
[11] Sinuman na kabilang sa iyong pamilya na namatay sa lungsod ay kakainin ng mga aso, at sinumang mga namatay sa
bukid ay kakainin ng mga ibon ng mga kalangitan, dahil ako, si Yahweh, ang nagsabi nito. [12] Kaya tumindig ka, asawa ni
Jeroboam, at bumalik ka sa iyong tahanan, kapag pumasok ka sa lungsod, ang anak mong si Abias ay mamamatay. [13]
Ipagluluksa siya ng buong Israel at siya ay ililibing. Siya lamang ang tanging mula sa pamilya ni Jeroboam ang
mapupunta sa isang libingan, dahil sa kaniya lamang, mula sa sambahayan ni Jeroboam, ay may mabubuting bagay na
natagpuan sa paningin ni Yahweh, ang Diyos ng Israel.
[14] Gayundin, si Yahweh ay magtatalaga ng isang hari ng Israel na magpuputol sa pamilya ni Jeroboam sa araw na iyon.
Ngayon na ang araw na iyon, ngayon na. [15] Dahil lilipulin ni Yahweh ang Israel tulad ng isang halamang tambo na
nililiglig sa tubig, at bubunutin niya ang Israel sa masaganang lupain na ito na ibinigay niya sa kanilang mga ninuno. Sila
ay kaniyang ikakalat sa kabila ng ilog Eufrates, dahil gumawa sila ng mga poste ni Asera at ginalit nila si Yahweh. [16]
Pababayaan niya ang Israel dahil sa mga kasalanan ni Jeroboam, ang mga kasalanan na kaniyang ginawa, at sa
pamamagitan na nagdulot ng kasalanan sa bayang Israel para magkasala."
[17] Kaya tumindig at umalis ang asawa ni Jeroboam, at dumating sa Tirsa. Pagdating niya sa bungad ng pintuan ng
kaniyang bahay, namatay ang bata. [18] Inilibing siya ng buong bayan ng Israel at ipinagluksa siya, tulad lamang ng
pagkakasabi sa kanila sa pamamagitan ng salita ni Yahweh na kaniyang sinabi sa pamamagitan ng lingkod niyang si
propeta Ahias.
[19] Sa iba pang mga bagay tungkol kay Jeroboam, kung paano siya nakipagdigma at paano siya naghari, tingnan, sila ay
nakasulat Sa Aklat ng mga Kaganapan ng mga Hari ng Israel. [20] Naghari si Jeroboam ng dalawampu't-dalawang taon at
pagkatapos humimlay siyang kasama ang kaniyang mga ninuno, at si Nadab na kaniyang anak na lalaki ang naging hari
na humalili sa kaniya.
[21] Ngayon si Rehoboam na anak ni Solomon ang naghahari sa Juda. Si Rehoboam ay apatnapu't-isang taong gulang noong
siya ay naging hari, at siya ay labing pitong taong naghari sa Jerrusalem, ang lungsod na pinili ni Yahweh sa lahat ng mga
lipi ng Israel para ilagay ang kaniyang pangalan. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Naama na taga-Ammon. [22] Gumawa ng

kasamaan ang Juda sa paningin ni Yahweh; nagbunsod sa kaniya para siya ay magselos sa mga kasalanang ginawa nila,
higit pa sa lahat ng bagay na nagawa ng kanilang ninuno.
23 Dahil sila ay nagtayo rin ng mga dambana, mga sagradong haliging bato, at poste ni Asera sa bawat matataas na burol
at sa ilalim ng bawat luntiang puno. 24 Mayroon ding mga kultong bayarang lalaki at babae sa lupain. Ginawa din nila ang
mga kasuklam-suklam na bagay na ginawa ng mga bansa, na pinalayas ni Yahweh sa harapan ng bayang Israel.
25 Nangyari nang ika-limang taon ng paghahari ni Haring Rehoboam na sinalakay ni Shishak hari ng Ehipto ang
Jerusalem. 26 Kinuha niya ang mga kayamanan sa bahay ni Yahweh, at ang mga kayamanan sa bahay ng hari. Sinamsam
niya ang lahat ng bagay; kinuha niya rin ang lahat ng mga gintong kalasag na ginawa ni Solomon.
27 Gumawa ng mga tansong kalasag si Haring Rehoboam kapalit nila at ipinagkatiwala sila sa mga kamay ng mga pinuno
ng bantay, na nagbabantay ng pintuan sa bahay ng hari. 28 Ito ay nangyayari kapag pumapasok ang hari sa bahay ni
Yahweh, dala-dala ito ng mga bantay; pagkatapos sila ay ibabalik nila sa himpilan ng bantay.
29 Para sa iba pang mga bagay tungkol kay Rehoboam, at sa lahat ng ginawa niya, hindi ba nasusulat sila sa Ang Aklat ng
mga Kaganapan ng mga Hari ng Juda? 30 Mayroong patuloy na digmaan sa pagitan ng sambahayan ni Rehoboam at sa
sambahayan ni Jeroboam. 31 Kaya humimlay si Rehoboam kasama ng kaniyang mga ninuno at inilibing kasama nila sa
lungsod ni David. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Naama na Ammonita. Si Abias na kaniyang anak na lalaki ang naging
hari na kaniyang kahalili.

Chapter 15

1 Sa ika labing-walong taon ng paghahari ni Haring Jeroboam anak ni Nebat, si Abiam ay nagsimulang maghari sa Juda. 2
Siya ay naghari sa Jerusalem sa loob ng tatlong taon. Ang pangalan ng kanyang ina ay Maaca, ang anak ni Absalom. 3
Lumakad siya ayon sa mga kasalanan ng mga nauna sa kaniya; ang kaniyang puso ay hindi nakalaan kay Yahweh na
kaniyang Diyos na tulad ng puso ni David, na kaniyang ninuno.
4 Ganumpaman, alang-alang kay David, binigyan siya ni Yahweh ng ilawan sa Jerusalem sa pamamagitan ng
pagtataguyod sa kaniyang anak para palakasin ang Jerusalem. 5 Ginawa ito ng Diyos dahil ginawa ni David ang tama sa
kaniyang paningin; sa buong buhay niya hindi siya tumalikod sa anumang inutos sa kaniya, maliban na lang sa ginawa
niya kay Urias na Hiteo.
6 Sa kasalukuyan, may digmaan sa pagitan nila Rehoboam at Jeroboam sa buong buhay ni Abiam.
7 At sa iba pang mga bagay tungkol kay Abiam, ang lahat ng kaniyang ginawa, hindi ba naisulat ang mga ito sa Aklat ng
mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Judah? Nagkaroon ng digmaan sa pagitan ni Abiam at Jeroboam. 8 Nahimlay si
Abiam sa piling ng kaniyang mga ninuno, at inilibing siya sa lungsod ni David. Si Asa na kaniyang anak ang naging hari
kapalit niya.
9 Sa ika-dalawampung taon ni Jeroboam, hari ng Israel, si Asa ay nagsimulang mamuno sa Juda. 10 Siya ay namuno sa loob
ng apatnapu't isang taon sa Jerusalem. Ang pangalan ng kaniyang lola ay Maaca, na siyang anak ni Absalom. 11 Ginawa ni
Asa ang tama sa paningin ni Yahweh, na tulad ng ginawa ni David, na kaniyang ninuno.
12 Pinalayas niya ang mga lalakeng bayaran sa mga dambana mula sa lupain at tinanggal ang lahat ng mga diyus-diyosan
na ginawa ng kaniyang mga ninuno. 13 Tinanggal niya rin si Maaca, ang kaniyang lola sa pagiging reyna dahil gumawa ito
ng isang kasuklam-suklam na rebulto mula sa poste ni Asera. Pinutol ni Asa ang kasuklam-suklam na rebulto at saka
sinunog sa Lambak ng Kidron.
14 Pero ang mga dambana ay nanatiling nakatayo. Ganumpaman, ang puso ni Asa ay ganap na nakalaan kay Yahweh sa
buong buhay niya. 15 Dinala niya sa tahanan ni Yahweh ang lahat ng mga bagay na inihandog ng kaniyang ama at ang
kaniyang mga handog kay Yahweh, mga bagay na gawa sa ginto at pilak.
16 May digmaan sa pagitan nila Asa at Baasa na hari ng Israel, sa buong buhay nila. 17 Mapangahas na kumilos si Baasa na
hari ng Israel laban sa Juda at itinayo ang Rama, para mapigilan niya ang sinuman na makapasok o makalabas sa lupain
ni Asa hari ng Juda.
18 Kaya kinuha ni Asa ang lahat ng mga pilak at ginto sa taguan ng mga kayamanan ng templo at ng palasyo ng hari.
Inabot niya ito sa kamay ng kaniyang mga lingkod at inutusan silang dalhin ito kay Ben Hadad, anak ni Tabrimon anak ni
Hezion, ang hari ng Aram na nakatira sa Damasco. 19 Sinabi niya, "Magkaroon tayo ng kasunduan, na tulad ng kasunduan
na mayroon ang mga ama natin. Tingnan mo, pinadalhan kita ng mga pilak at ginto. Putulin mo na ang kasunduan mo
kay Baasa na Hari ng Israel, para hayaan na niya ako."
20 Nakinig si Ben Hadad kay Haring Asa at ipinadala ang mga pinuno ng kaniyang mga hukbo, at kanilang sinalakay ang
mga lungsod sa Israel. Sinalakay nila ang Ijon, Dan, Abel Bet Maaca, at ang buong Cineret, kasama ng lahat ng lupain ng
Neftali. 21 Nang marinig ito ni Haring Baasa, itinigil niya ang pagtayo ng Rama at bumalik sa Tirza. 22 At gumawa ng
proklamasyon para sa buong Juda si Haring Asa. Walang sinuman ang hindi sakop nito. Dinala nila ang lahat ng mga
troso at mga bato na ginagamit ni Haring Baasa para itayo ang Rama. Ginamit ni Haring Asa ang mga ito para itayo ang
Geba ng Benjamin at Mizpah.
23 At sa iba pang mga bagay tungkol kay Asa, ang kaniyang kadakilaan, ang lahat ng kaniyang ginawa, ang lahat ng mga
lungsod na kaniyang itinayo, hindi ba naisulat ang mga ito sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Juda?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Pero nang siya ay tumanda na, nagkaroon siya ng sakit sa paa. [24] At si Asa ay nahimlay kasama ang kaniyang mga ninuno
at inilibing sa lungsod ni David na kaniyang ama. Si Jehosafat na kaniyang anak ang naging hari kapalit niya.
[25] Si Nadab na anak ni Jeroboam ang naging hari ng Israel noong ikalawang taon ng paghahari ni Asa sa Juda; naghari
siya sa Israel ng dalawang taon. [26] Ginawa niya ang masama sa paningin ni Yahweh at sumunod sa yapak ng kaniyang
ama, at sa kaniyang sariling kasalanan, na humikayat sa buong Israel para magkasala.
[27] Nagplano ng pagtataksil laban kay Nadab si Baasa na anak ni Ahias na mula sa pamilya ni Isacar,; pinatay siya ni Baasa
sa Gibeton, na sakop ng Filisteo, dahil sina Nadab at ang buong Israel ay lumusob sa Gibeton. [28] Sa ikatlong taon ni haring
Asa ng Juda, pinatay ni Baasa si Nadab at naging hari kapalit niya.
[29] At nang siya ay naging hari, pinatay ni Baasa ang lahat ng pamilya ni Jeroboam. Wala siyang iniwang humihinga sa
mga kaapu-apuhan ni Jeroboam; sinira niya ang lipi ng mga hari sa paraang ito, ayon sa sinabi ni Yahweh kay Ahias ang
taga-Shilo na kaniyang lingkod, [30] para sa mga kasalanan ni Jeroboam at ang kaniyang pangunguna sa buong Israel sa
pagkakasala dahil ginalit niya si Yahweh, ang Diyos ng Israel.
[31] At sa iba pang mga bagay tungkol kay Nadab, ang kaniyang mga nagawa, hindi ba ito nasusulat sa Aklat ng mga
Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Israel? [32] May digmaan sa pagitan ni Haring Asa at Haring Baasa ng Israel sa buong
buhay nila.
[33] Sa ikatlong taon ni Asa hari ng Judah, nagsimulang maghari sa Israel si Baasa anak ni Ahias sa Tirza sa loob ng
dalwampu't apat na taon. [34] Ginawa niya ang masama sa paningin ni Yahweh at lumakad sa yapak ni Jeroboam at sa
kaniyang kasalanan na humikayat sa buong Israel para magkasala.

Chapter 16

[1] Dumating ang mensahe ni Yahweh kay Jehu na anak ni Hanani laban kay Baasa, at nagsabing, [2] "Sa kabila ng pag-angat
ko sa iyo mula sa alikabok at paghirang ko sa iyo bilang pinuno ng aking bayang Israel, lumakad ka sa yapak ni Jeroboam
at hinimok ang aking bayang Israel para magkasala, upang magalit ako dahil sa kanilang mga kasalanan.
[3] Tingnan mo, tuluyan kong itataboy si Baasa at ang kaniyang pamilya, at itutulad ko ang iyong pamilya sa pamilya ni
Jeroboam na anak ni Nebat. [4] Kakainin ng mga aso ang sinumang nabibilang kay Baasa na mamamatay sa lungsod, at ang
mga ibon sa himpapawid ay kakainin ang sinumang mamamatay sa mga parang.
[5] At sa iba pang mga bagay tungkol kay Baasa, ang kaniyang mga ginawa, ang kaniyang kadakilaan, hindi ba ito nasusulat
sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Israel? [6] Nahimlay si Baasa kasama ng kaniyang mga ninuno at
inilibing sa Tirza, at ang kaniyang anak na si Ela ang naging hari kapalit niya.
[7] Kaya dumating ang mensahe ni Yahweh laban kay Baasa at sa buo niyang pamilya sa pamamagitan ni propetang Jehu
na anak ni Hanani dahil sa mga masasamang bagay na ginawa ni Baasa sa paningin ni Yahweh, na nagpagalit sa kaniya
sa pamamagitan ng kaniyang mga ginawa na tulad ng pamilya ni Jeroboam, at dahil sa pagpatay niya sa buong pamilya
ni Jeroboam.
[8] Sa ika-dalawampu't anim na taon ni Asa, hari ng Juda, si Ela na anak ni Baasa ay nagsimulang maghari sa buong Israel
sa Tirza; siya ay naghari sa loob ng dalawang taon. [9] Ang kaniyang lingkod na si Zimri, ang pinuno ng kalahati ng
kaniyang mga karuwaheng pandigma, ay nagbalak ng masama laban sa kaniya. Sa panahong iyon si Ela ay nasa Tirza, na
nilalasing ang sarili sa bahay ni Arza, na namamahala sa buong sambahayan sa Tirza. [10] Pumasok sa loob si Zimri,
sinalakay at pinatay niya si Ela, at naging hari kapalit niya sa ika-dalawampu't pitong taon ni Asa hari ng Juda.
[11] Noong nagsimulang maghari si Zimri, pagka-upo niya sa kaniyang trono, pinatay niya ang lahat ng pamilya ni Baasa.
Hindi siya nag-iwan ng buhay, kahit na isang batang lalaki, maging kamag-anak o kaibigan ni Baasa. [12] Kaya winasak ni
Zimri ang lahat ng pamilya ni Baasa, na gaya ng sinabi sa kanila ni Yahweh sa pamamagitan ni Jehu na propeta, [13] dahil
sa lahat ng mga nagawang kasalanan ni Baasa at ng kaniyang anak na si Ela, at ng dahil sa hinikayat din din nila ang
Israel para magkasala at galitin si Yahweh, ang Diyos ng Israel, nang dahil sa kanilang mga diyus-diyosan.
[14] At sa iba pang mga bagay tungkol kay Ela, ang lahat ng kaniyang ginawa, hindi ba naisulat ang mga ito sa Aklat ng mga
Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Israel?
[15] Noong ika-dalawampu't pitong taon ni Asa hari ng Judah, naghari lamang si Zimri sa loob ng pitong araw sa Tirzah.
Ngayon ang hukbo ay nagkampo sa Gibeton, na nasa teritoryo ng mga Filisteo. [16] Narinig ng hukbo na nasa kampo doon
na, "Nagtaksil si Zimri at pinatay niya ang hari." Kaya sa araw na iyon sa kampo, ang buong Israel ay idineklara si Omri,
ang pinuno ng hukbo, bilang hari sa buong Israel. [17] Pumunta paakyat si Omri kasama ang buong Israel mula sa Gibeton,
at nilusob ang Tirza.
[18] Kaya nang makita ni Zimri na ang lungsod ay nasakop na, pumunta siya sa tanggulan na nakadugtong sa palasyo ng
hari at sinilaban ang gusali kung nasaan siya, sa paraang ito namatay siya sa sunog. [19] Ito ay para sa mga kasalanan na
kaniyang ginawa sa paningin ni Yahweh, sa paglakad sa yapak ni Jeroboam at sa kasalanang kaniyang mga nagawa, at sa
paghimok niya na magkasala ang Israel. [20] At para naman sa iba pang bagay patungkol kay Zimri, at sa pag-aklas na
ginawa niya, hindi ba nakasulat ang mga iyon sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Israel?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[21] Pagkatapos ang bayan ng Israel ay nahati sa dalawang bahagi. Sumunod ang kalahati kay Tibni na anak ni Ginat para
gawin siyang hari at ang kalahati ay sumunod kay Omri. [22] Pero ang mga taong sumunod kay Omri ay mas malakas kaysa
sa mga sumunod kay Tibni na anak ni Ginat. Kaya namatay si Tibni at si Omri ang naging hari.
[23] Nagsimulang maghari si Omri sa buong Israel noong ika tatlumpu't isang taon ni haring Asa sa Juda, at siya ay naghari
ng labindalawalang taon. Naghari siya sa Tirza ng anim na taon. [24] Binili niya ang bulubundukin ng Samaria kay Semer sa
halagang dalawang talentong pilak. Nagtayo siya ng lungsod sa bulubundukin at tinawag niya itong Samaria, ayon sa
pangalan ni Semer, ang dating may-ari ng bulubundukin.
[25] Ginawa ni Omri ang masamang bagay sa paningin ni Yahweh at naging masahol pa sa mga nauna sa kaniya. [26] Dahil sa
pagsunod niya sa yapak ni Jeroboam na anak ni Nebat at sa kasalanan nito, hinikayat niya ang Israel sa kasalanan na
gumalit kay Yahweh, ang Diyos ng Israel, dahil sa kanilang mga diyus-diyosan.
[27] At para sa iba pang mga bagay na ginawa ni Omri, at ang lakas ng puwersa na pinakita niya, hindi ba nakasulat ang
mga ito sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Israel? [28] Pagkatapos, nahimlay si Omri kasama ng kaniyang
mga ninuno at inilibing sa Samaria, si Ahab na kaniyang anak ang pumalit sa kaniya bilang hari.
[29] Sa ika-tatlumpu't walong taon ng pamumuno ni Haring Asa ng Juda, si Ahab na anak ni Omri ay naging hari sa buong
Israel. [30] Naghari si Ahab na anak ni Omri sa buong Israel nang dalawampu't dalawang taon. Gumawa ng masama si Ahab
sa paningin ni Yahweh, na mas masahol pa sa mga nauna sa kaniya.
[31] Bale wala lang sa kaniya ang paglakad sa yapak ni Jeroboam na anak ni Nebat, kaya ginawa niyang asawa si Jezebel na
anak ni Etbaal, hari ng mga taga-Sidon; pumunta siya at sinamba si Baal at yumukod sa kaniya. [32] Nagtayo siya ng altar
para kay Baal sa tahanan ni Baal, na itinayo niya sa Samaria. [33] Nagtayo si Ahab ng poste para kay Asera. Gumawa si Ahab
ng mga bagay na mas masahol pa sa mga nauna sa kaniya na mas lalong ikinagalit ni Yahweh, na Diyos ng Israel.
[34] Sa kaniyang panahon, tinayo muli ni Hiel ang Jerico. Tinayo niya ito kapalit ang buhay ng kaniyang panganay na anak
na si Abiram at ginawa ang mga tarangkahan kapalit ang buhay ni Segub, ang kaniyang bunso. Ginawa nila ito dahil
sinunod nila ang salita ni Yahweh na sinabi noong panahon ni Josue anak ni Nun.

Chapter 17

[1] Sinabihan ni Elias na taga-Tisbe sa Galaad si Ahab, "Habang si Yahweh, na Diyos ng Israel na aking kinakatawan, ay
totoong buhay, hindi magkakaroon ng hamog o kaya ulan sa mga susunod na taon hanggang hindi ko sinasabi."
[2] Ang mensahe ng Diyos ay dumating kay Elias, na nagsasabing, [3] "Lisanin mo ang lugar na ito at pumunta ka pasilangan;
magtago ka sa batis ng Kerit sa silangan ng Jordan. [4] Mangyayari na iinom ka sa tubig mula sa batis at inutusan ko ang
mga uwak na pakainin ka doon.
[5] Kaya umalis si Elias at ginawa ang inutos ni Yahweh. Pumunta siya para mamuhay sa batis ng Kerit sa silangan ng
Jordan. [6] Dinalhan siya ng mga uwak ng tinapay at karne sa umaga at sa gabi, at uminom siya mula sa batis. [7] Pero hindi
katagalan natuyo ang batis dahil hindi umuulan sa lupain.
[8] Dumating ang mensahe ng Diyos sa kaniya na nagsasabing, [9] "Bumangon ka, pumunta ka sa Sarepta na sakop ng Sidon,
at doon ka manahan. Tingnan mo, inutusan ko ang isang balo para alagaan ka. [10] Kaya bumangon siya at pumunta sa
Sarepta, at nang makarating siya sa tarangkahan ng lungsod isang balo ang namumulot ng mga kahoy. Kaya tinawag niya
ito at sinabi, "Pakidalhan mo naman ako ng kaunting tubig na nasa banga para maka-inom ako."
[11] Habang siya ay papunta para kumuha ng tubig tinawag siya ni Elias at sinabi, "Pahingi naman ng tinapay na nasa
kamay mo." [12] Sumagot siya, "Si Yahweh na iyong Diyos ay buhay, wala na akong tinapay, maliban na lang sa isang dakot
ng harina at kaunting mantika sa lalagyan. Tingnan mo, namulot ako ng dalawang kahoy para lutuin ito para sa akin at
sa anak ko, para kami makakain, at mamatay." [13] Sinabi ni Elias sa kaniya, "Huwag kang matakot. Pumunta ka at gawin
ang sinabi mo pero magluto ka muna ng maliit na tinapay at dalhin mo sa akin. At pagkatapos magluto ka na ng para sa
inyo ng anak mo.
[14] Dahil sinabi ni Yahweh, na Diyos ng Israel, "Hindi mauubusan ng laman ang banga ng harina, maging ang lalagyan ng
mantika ay hindi hihinto sa pagdaloy, hanggang sa magpadala si Yahweh ng ulan sa buong lupain." [15] Pagkatapos, ginawa
niya ang sinabi ni Elias, at siya, si Elias at ang bata ay kumain nang maraming araw. [16] Hindi naubos ang harina sa banga
maging ang mantika sa lalagyan ay hindi huminto sa pagdaloy, na siyang sinabi ni Yahweh sa pamamagitan ni Elias.
[17] Pagkatapos ng mga pangyayaring ito, nagkasakit ang lalaking anak ng babae, ang babaeng may-ari ng bahay.
Napakalubha ng kaniyang karamdaman na kaniyang ikinamatay. [18] Kaya sinabi ng kaniyang ina, "Ano ba ang dinala mo
laban sa akin, lingkod ng Diyos? Pumunta ka ba rito para ipaalala ang aking kasalanan at patayin ang aking anak?"
[19] Pagkatapos sinabi sa kaniya ni Elias, "Ibigay mo sa akin ang iyong anak." Kinuha ni Elias ang kaniyang anak at dinala sa
taas ng bahay kung saan siya namamalagi, at inilapag ang bata sa higaan. [20] Tumawag siya kay Yahweh, "Yahweh aking
Diyos, nagdala ka rin ba ng kapahamakan sa balo na aking tinutuluyan, at pinatay mo ang kaniyang anak?" [21] At inunat ni
Elias nang tatlong beses ang kaniyang sarili sa bata; tumawag siya kay Yahweh at sinabi, "Yahweh na aking Diyos,
nagmamaka-awa ako sa iyo, ibalik mo ang buhay ng batang ito."

[22] Pinakinggan ni Yahweh ang tinig ni Elias; ang hininga ng bata ay bumalik sa kanya, at siya ay nabuhay muli. [23] Kinuha
niya ang bata at binaba sa bahay mula sa silidat sinabi, "Tingnan mo, buhay ang iyong anak." [24] Sumagot ang babae kay
Elias, "Alam ko na ngayon na ikaw ay lingkod ng Diyos, at ang salita ni Yahweh mula sa iyong bibig ay totoo."

Chapter 18

[1] Kaya pagkalipas ng maraming araw ang salita ni Yahweh ay nakarating kay Elias sa ikatlong taon ng tagtuyot
nagsasabing, "Elias ipakita mo ang iyong sarili kay Ahab, at magpapadala ako ng ulan sa lupain." [2] At pumunta si Elias at
siya ay nagpakita kay Ahab; ngayon malubha ang taggutom sa Samaria.
[3] Tinawag ni Ahab si Obadias, ang taga pangasiwa ng palasyo. Sa panahong iyon labis na pinarangalan ni Obadias si
Yahweh, [4] dahil nang ipinapapatay ni Jezebel ang mga propeta ni Yahweh, sinama ni Obadias ang isandaang propeta at
itinago niya sila ng tig limampo sa isang kuweba, at pinakain niya sila ng tinapay at tubig.
[5] Sinabi ni Ahab kay Obadias, "Lumibot ka sa lupain sa lahat ng mga bukal ng tubig at batis. Marahil tayo ay
makakahanap ng damo at maililigtas ang mga kabayo at mga asno para hindi tayo maubusan ng lahat ng hayop." [6] Kaya
hinati nila ang lupaing kanilang lalakaran at humanap ng tubig. Si Ahab ay naglakad mag isa, at si Obadias ay umiba ng
daan.
[7] Habang si Obadias ay nasa daan, hindi inaasahan nasalubong siya ni Elias. Nakilala siya ni Obadias at nagpatirapa sa
lupa. Kaniyang sinabi, " ikaw ba ito, ang panginoon kong si Elias?" [8] Sumagot si Elias, "Ako nga ito. Pumunta ka at sabihin
mo sa iyong panginoon, 'Masdan narito, si Elias.' "
[9] Sumagot si Obadias, "Paano ako nagkasala upang ibibigay ang iyong lingkod sa kamay ni Ahab, para patayin niya ako? [10]
Si Yahweh ang iyong Diyos ay buhay, walang bansa o kaharian na kung saan ang aking panginoon ay hindi nagsugo ng
kalalakihan para hanapin ka. Kapag ang isang bansa o kaharian ay nagsasabi, 'Wala rito si Elias,' pinasusumpa sila ni
Ahab na hindi ka nila mahanap. [11] Pero ngayon iyong sinasabi, 'Pumunta ka, at sabihin mo sa panginoon mo na narito si
Elias.'
[12] Sa sandaling ako ay mawalay sa iyo, ikaw ay kaagad daldalhin ng Espiritu ni Yahweh sa isang lugar na hindi ko alam.
Kapag ako ay pumunta at sabihin kay Ahab, at kung hindi ka niya makita, papatayin niya ako. Subalit ako, iyong lingkod,
ay sumamba kay Yahweh mula pa sa aking kabataan. [13] Hindi ba sinabi sa inyo, aking panginoon, kung ano ang aking
ginawa nang patayin ni Jezebel ang mga propeta ni Yahweh, kung paanong tinago ko ang isang daan na propeta ni
Yahweh, tiglampu sa isang kuweba at pinakain ko sila ng tinapay at tubig?
[14] At ngayon sinasabi mo, 'Pumunta ka at sabihin mo sa iyong panginoon na narito si Elias', kaya papatayin niya ako." [15]
Sumagot si Elias, "Buhay si Yahweh ng mga hukbo, sa harapan niya ako ay nakatayo, tinitiyak ko na ipapakita ko ang
aking sarili kay Ahab ngayon."
[16] Kaya si Obadias ay nagpunta para makipagkita kay Ahab; sinabi niya sa kaniya, at nagpunta si Ahab para makipagkita
kay Elias. [17] Nang makita ni Ahab si Elias, sinabi niya sa kaniya, "ikaw ba ito, ikaw na gumagawa ng kaguluhan sa Israel?"
[18] At sumagot si Elias, "Hindi ko ginulo ang Israel, pero ikaw at ang sambahayan ng iyong ama ang nanggugulo sa
pamamagitan ng pagtalikod sa mga utos ni Yahweh at sa pagsunod sa mga diyus-diyosan ni Baal. [19] Kaya ngayon,
magpasabi ka at tipunin sa akin ang buong Isarel sa Bundok Carmelo, kasama ang 450 propeta ni Baal at apat na raang
propeta ni Asera, na kumakain sa lamesa ni Jezebel."
[20] Kaya nagpasabi si Ahab sa lahat ng tao sa Israel at tinipon ang mga propetang magkakasama sa Bundok Carmelo. [21] Si
Elias ay lumapit sa lahat ng tao at sinabi niya, "Gaano katagal ninyong babaguhin ang inyong kaisipan? Kung si Yahweh
ay Diyos, sumunod kayo sa kaniya. Ngunit kung si Baal ay Diyos, sundin siya." Subalit ang mga tao ay hindi sumagot sa
kaniya kahit isang salita.
[22] Pagkatapos sinabi ni Elias sa mga tao, "Ako, ako lamang, ang natitira bilang propeta ni Yahweh, pero ang mga propeta
ni Baal ay 450 kalalakihan. [23] Kaya hayaang bigyan nila tayo ng dalawang toro. Hayaan silang pumili ng isang toro para sa
kanilang sarili at putulin ito ng pira-piraso, at ilalatag sa kahoy, pero huwag lalagyan ng apoy sa ilalim nito. Pagkatapos
ihahanda ang isang pang toro at ilalatag sa kahoy, at huwag lalagyan ng apoy sa ilalim nito. [24] Pagkatapos tatawagin ninyo
ang pangalan ng inyong diyos, at ako ay tatawag sa pangalan ni Yahweh, at ang Diyos na sasagot sa pamamagitan ng
apoy, siya ang magiging Diyos." Kaya ang lahat ng tao ay sumagot, at sinabi, "Mabuti ito."
[25] Kaya sinabi ni Elias sa mga propeta ni Baal, "Pumili kayo ng isang toro para sa inyo at mauna na itong ihanda, dahil
kayo ay marami. Pagkatapos tumawag kayo sa inyong diyos, pero huwag ninyong lagyan ng apoy ang ilalim ng toro." [26] At
kanilang kinuha ang toro na nakalaan sa kanila at inihanda ito, at tinawag ang pangalan ni Baal mula umaga hanggang
sa katanghaliang tapat, sinasabi, "Baal, pakinggan mo kami. "Pero walang tinig, o sinumang sumagot. Sila ay nagsayaw sa
paligid ng altar na kanilang ginawa.
[27] Sa kinatanghalian tapat kinutya sila ni Elias at sinabi, "Sumigaw kayo ng malakas! Siya ay diyos! Marahil siya ay
nagiisip, o siya ay nasa palikuran, o siya ay nasa isang paglalakbay, o marahil siya ay natutulog at dapat siyang gisingin. [28]
"Kaya sila ay sumigaw pa ng mas malakas, at hiniwa nila ang kanilang sarili, tulad ng kanilang ginagawa, gamit ang mga
espada at mga sibat, hanggang sa umagos ang dugo sa kanilang sarili. [29] Lumipas ang tanghaling tapat, at sila ay

nahihibang pa rin hanggang sa oras ng pag-aalay handog na pang gabi, pero walang boses o sinumang sumasagot; wala
kahit sino ang nagbigay pansin sa kanilang mga pagsusumamo.
30 Pagkatapos sinabi ni Elias sa lahat ng tao, "Lumapit kayo sa akin," at ang lahat ng tao ay lumapit sa kaniya. Pagkatapos
kaniyang inayos ang altar ni Yahweh na nasira. 31 Kumuha si Elias ng labing dalawang bato, ang bawat bato na
kumakatawan sa mga lipi ng mga anak ni Jacob -- ito ay kay Jacob na ang salita ni Yahweh ay dumating, sinasabi, Israel
ang magiging iyong pangalan." 32 Sa pamamagitan ng mga bato ay kaniyang tinayo ang altar sa pangalan ni Yahweh, at
humukay siya ng isang kanal sa palibot ng altar na ang laki tama lang para magkasya ang dalawang salop na mga binhi.
33 Pagkatapos kaniyang inilagay ang kahoy para sa apoy at ang toro ay pinutol sa piraso, at ipinatong ang mga pira-piraso
sa ibabaw ng kahoy. At kaniyang sinabi,"Punuin ninyo ang apat na tapayan ng tubig at ibuhos ninyo sa handog na
susunugin at sa kahoy." 34 At kaniyang sinabi, "Gawin ninyo ito ng pangalawang ulit," at kanilang ginawa ito sa
pangalawang ulit, pagkatapos sinabi niya, "Gawin ninyo ito sa pangatlong ulit," at kanilang ginawa ito sa pangatlong ulit.
35 Ang tubig ay umagos sa palibot ng altar at napuno ang kanal.
36 Ito ang naganap sa oras ng pag-aalay ng pang gabing handog, si Elias na propeta ay lumapit at sinabi, " Yahweh, na
Diyos ni Abraham, ni Isaac, at ng Israel, hayaang malaman sa araw na ito na ikaw ang Diyos sa Israel, at ako ang iyong
lingkod, at aking ginagawa ang lahat ng bagay sa iyong salita. 37 Pakinggan mo ako, O Yahweh, pakinggan mo ako, para
malaman ng mga tao na ikaw, Yahweh, ay Diyos, at iyong ibabalik muli ang kanilang puso sa iyong sarili."
38 Pagkatapos kaagad ang apoy ni Yahweh ay bumaba, at tinupok ang handog na susunugin, maging ang kahoy, ang mga
bato, at ang lupa, at tinuyo ang tubig na nasa kanal. 39 Nang makita ng buong bayan ito, sila ay nagpatirapa sa lupa at
sinabi, "Si Yahweh, siya ay Diyos! Si Yahweh, siya Diyos!" 40 Kaya sinabi ni Elias sa kanila, "Dalhin ninyo ang mga propeta
ni Baal. Huwag hayaang makatakas ni isa sa kanila"> Kaya kinuha sila, at dinala ni Elias ang mga propeta ni Baal sa ibaba
ng batis ng Cison at pinatay sila roon.
41 Sinabi ni Elias kay Ahab, "Bumangon ka, kumain at uminom, sapagkat may ingay ng malakas na ulan. 42 Kaya si Ahab ay
bumangon para kumain at para uminom. Pagkatapos si Elias ay nagpunta sa tuktok ng Carmelo, siya ay yumukod sa lupa,
at inilagay ang kaniyang mukha sa pagitan ng kaniyang mga tuhod.
43 Kaniyang sinabi sa kaniyang lingkod, "Pumanhik ka ngayon, tumingin ka sa gawing dagat." Ang kaniyang lingkod ay
pumanhik at tumingin at sinabi, "Wala naman." Kaya sinabi ni Elias, "Pumunta ka muli, ng pitong ulit." 44 Sa ikapitong ulit
sinabi ng lingkod, "Tingnan mo, may isang ulap na umakyat mula sa dagat, na kasingliit ng kamay ng isang tao." Sumagot
si Elias, "Pumunta ka at sabihin mo kay Ahab, 'Ihanda mo ang iyong karwahe, at bumaba bago ka mapigilan ng ulan.' "
45 Di nagtagal ito ay nangyari na ang kalangitan ay nagdilim sa mga ulap at hangin, at bumuhos ng napakalakas na ulan.
Sumakay si Ahab at nagpunta kay Jezreel, 46 pero ang kamay ni Yahweh ay na kay Elias. Sinuksok niya ang kaniyang
balabal sa kaniyang sinturon at naunang tumakbo kay Ahab sa pasukan ng Jezreel.

Chapter 19

1 Sinabi ni Ahab kay Jezebel ang lahat ng ginawa ni Elias, at kung paano niya pinatay ang lahat ng mga propeta sa
pamamagitan ng espada. 2 Pagkatapos nagpadala si Jezebel ng isang mensahero kay Elias, na nagsasabing, "Nawa'y gawin
sa aking ng mga diyos, ang higit pang masama, kung hindi ko gagawin ang buhay mo tulad ng buhay ng isa sa mga patay
na propeta sa ganitong oras bukas." 3 Nang marinig iyon ni Elias, bumangon siya at umalis para sa kaniyang buhay at
pumuta sa Beer-seba, na bahagi ng Juda, at iniwan ang kaniyang mga lingkod doon.
4 Pero mag-isa lamang siyang naglakbay ng isang araw patungo sa ilang, at dumating at umupo siya sa ilalim ng isang
puno ng retama. Hiniling niya para sa kaniyang sarili na maaari na siyang mamatay, at sinabing, "Sobra na ito, Yahweh;
kunin mo na ang aking buhay, dahil hindi ako higit kaysa sa aking mga patay na ninuno" 5 Kaya humiga siya at natulog sa
ilalim ng puno ng retama; sa hindi inaasahan isang anghel ang humawak sa kaniya at sinabi sa kaniya, "Bumangon ka at
kumain." 6 Tumingin si Elias, at malapit sa kaniyang ulunan ay mayroong tinapay na niluto sa uling at isang pitsel ng
tubig. Kaya kinain niya ito at ininom at muling humiga.
7 Sa pangalawang pagkakataon muling bumalik ang anghel ni Yahweh at hinawakan siya at sinabi, "Bumangon ka at
kumain, dahil ang iyong paglalakbay ay higit na mas mahirap para sa iyo." 8 Kaya siya ay tumayo at kumain at uminom,
at naglakbay siya sa lakas na mula sa pagkain sa apatnapung araw at apatnapung gabi sa Horeb, na bundok ng Diyos.
9 Nagpunta siya sa kuweba doon at nanatili roon. Pagkatapos dumating ang salita ni Yahweh sa kaniya at sinabi sa
kaniya, "Ano ang ginagawa mo dito Elias?" 10 Sumagot si Elias, "Naging napakamasigasig ako para sa iyo Yahweh, Diyos ng
mga hukbo, para sa bayan ng Israel na tinalikuran ang iyong tipan, sinira ang iyong mga altar, at pinatay ang iyong mga
propeta sa pamamagitan ng espada. Ngayon ako, ako nalang, ang natira at gusto nila akong patayin."
11 Sumagot si Yahweh, "Lumabas ka at tumayo sa bundok sa aking harapan." Pagkatapos dumaan si Yahweh, at isang
napakalakas na hangin ang humampas sa mga bundok at pinagpira-piraso ang mga bato sa harapan ni Yahweh, pero si
Yahweh ay wala sa hangin. Pagkatapos ng malakas na hangin, isang lindol ang dumating, pero wala si Yahweh sa lindol. 12
Pagkatapos ng lindol isang apoy ang dumating, pero si Yahweh ay wala sa apoy. Pagkatapos ng apoy, isang maliit na boses
ang dumating.

[13] Nang marinig ni Elias ang boses, binalot niya ang kaniyang mukha ng kaniyang balabal, lumabas, at tumayo sa pasukan
ng kuweba. Pagkatapos isang boses ang dumating sa kaniya na nagsabing, "Ano ang ginagawa mo dito Elias?" [14] Sumagot
si Elias, "Naging napakamasigasig ako para sa iyo Yahweh, Diyos ng mga hukbo, dahil ang bayan ng Israel ay tinalikuran
ang iyong tipan, sinira ang iyong mga altar, at pinatay ang iyong mga propeta sa pamamagitan ng espada. Ngayon mag-
isa nalang akong natira at gusto nilang akong patayin."
[15] Pagkatapos sinabi sa kaniya ni Yahweh, "Bumalik ka sa daan patungo sa ilang ng Damasco, at kapag nakarating ka doon
itatalaga mo si Hazael bilang hari ng Aram, [16] at itatalaga mo si Jehu anak ni Nimshi na maging hari sa Israel, at itatalaga
mo si Eliseo anak na lalaki ni Shafat ng Abel Mehola na maging propeta kapalit mo.
[17] Mangyayari na papatayin ni Jehu ang sinumang makakatakas mula sa espada ni Hazael, at papatayin ni Eliseo ang
sinumang makakatakas mula sa espada ni Jehu. [18] Pero mag-iiwan ako para sa aking sarili ng pitong libong mamamayan
ng Israel, na ang mga tuhod ay hindi pa lumuluhod kay Baal, at ang mga bibig ay hindi pa humahalik sa kaniya."
[19] Kaya umalis si Elias mula roon at natagpuan si Eliseo anak na lalaki ni Shafat, na nag-aararo ng labindalawang
pamatok na mga baka sa kaniyang harapan, at siya ang nag-aararo sa ika-labindalawang pamatok. Lumakad si Elias
papalapit kay Eliseo at binalot ang dulo ng kaniyang balabal sa kaniya. [20] Pagkatapos iniwan ni Eliseo ang mga baka at
sumunod kay Elias; sinabi niya, "Pakiusap hayaan mong humalik ako sa aking ama at aking ina, at pagkatapos ako ay
susunod sa iyo." Pagkapos sinabi ni Elias sa kaniya, "Bumalik ka, pero isipin mo kung ano ang ginawa ko sa iyo."
[21] Kaya bumalik si Eliseo mula kay Elias at inalis ang ang pamatok ng mga baka, pinatay ang mga hayop, niluto ang karne
sa pamamagitan ng kahoy mula sa pamatok ng baka at pagkatapos binigay niya ito sa mga tao at kanilang kinain.
Pagkatapos tumayo siya, at sumunod kay Elias, at naglingkod siya sa kaniya.

Chapter 20

[1] Sama-samang tinipon ni Ben Hadad ang hari sa Aram ang kaniyang buong hukbo; kung saan tatlumput dalawang
mababababang hari na kasama niya, at mga kabayo at mga karwaheng pandigma. Siya ay nagpunta, at kinubkob ang
Samaria, at nakipaglabanan dito. [2] Siya ay nagpadala ng mga mensahero sa lungsod kay Ahab sa hari ng Israel, at sinabi
sa kaniya, "Sinasabi ito ni Ben Hadad: [3] Ang iyong pilak at ang iyong ginto ay akin. Gayon din ang iyong asawa at ng
inyong mga anak, ang mga pinakamahusay, ay akin na ngayon."'
[4] Ang hari ng Israel ay sumagot at sinabi, "Ito ay ayon sa iyong sinasabi, panginoon ko, aking hari. Ako at lahat ng akin ay
sa iyo." [5] Ang mga mensahero ay bumalik at sinabi, "Sinasabi ito ni Ben Hadad, 'Nagpadala ako ng liham sa iyo na
nagsasabing kailangang ibigay mo sa akin ang iyong mga pilak, iyong mga ginto, ang iyong mga asawa, at iyong mga
anak. [6] Pero ipadadala ko sa iyo ang aking mga lingkod kinabukasan sa ganitong oras, at kanilang hahalughugin ang
iyong bahay at ang mga bahay ng iyong mga lingkod. Kukunin nila sa sarili nilang mga kamay at aalisin anuman ang
magustuhan ng kanilang mga mata."'
[7] Sama-samang tinawag ng hari ng Israel ang lahat ng mga nakatatanda sa lupain at sinabi, "Pakiusap pansinin at tingnan
kung paano ang taong ito ay humahanap ng gulo. Siya ay nagpasabi sa akin para kunin aking mga asawa, mga anak, at
pilak at ginto, at hindi ako tumatanggi sa kaniya." [8] Lahat ng mga nakatatanda at lahat ng tao sinabi kay Ahab, Huwag
mong siyang pakinggan o pag bigyan sa kanilang mga hinihingi."
[9] Kaya sinabi ni Ahab sa mga mensahero ni Ben Hadad, "Sabihin sa aking panginoon ang hari, ''Sang-ayon sa lahat ng
sinabi na iyong lingkod ng una, pero hindi ko matatanggap itong pangalawang hinihiling."' Kaya ang mensahero ay
umalis at ibinalik ang sagot kay Ben Hadad. [10] Pagkatapos si Ben Hadad ay nagpadala ng kaniyang sagot kay Ahab, at
sinabi, "Gawin nawa ng mga diyos ito sa akin at mas higit pa, kahit na ang mga abo ng Samaria ay magiging sapat para sa
lahat ng tao na susunod sa akin upang magkaroon ang bawat isa ng isang dakot."
[11] Ang hari ng Israel ay sumagot at sinabi, "Sabihin ninyo kay Ben Hadad, 'Walang sinuman ang nagsusuot ng baluti ang
kailangan magyabang na para itong kaniya nang hinuhubad.' " [12] Narinig ni Ben Hadad ang mensaheng ito habang sila ay
nag-iinuman, siya at ang mga hari sa ilalim niya na nasa kanilang mga tolda. Inutusan ni Ben Hadad ang kaniyang mga
tauhan, "Ihanay ninyo ang inyong mga sarili sa pakikidigma." Kaya inihannda nila ang kanilang sarili sa pakikidigma
para lusubin ang lungsod.
[13] Masdan, isang propeta ay lumapit kay Ahab hari ng Israel at sinabi, "sinasabi ni Yahweh, 'Nakita mo ba ang lubhang
napakaraming hukbo? Tingnan mo, aking ibibigay ito sa iyong kamay sa araw na ito, at iyong makikilala na ako si
Yahweh." [14] Sumagot si Ahab, "Sa pamamagitan nino?" Sumagot at sinasabi ni Yahweh, "Sa pamamagitan ng mga batang
opisyal na naglingkod sa gobernador sa mga lalawigan." Pagkatapos sinabi ni Ahab, "Sino ang magsisimula ng labanan?
Sumagot si Yahweh, "Ikaw." [15] Pagkatapos tinipon ni Ahab ang mga batang pinuno na naglilingkod sa gobernador sa mga
lalawigan. Sila ay 232. Pagkatapos ay kaniyang tinipon ang lahat ng mga sunadalo, ang lahat ng hukbo ng Israel, na may
bilang na pitong libo.
[16] Sila ay umalis ng tanghaling tapat. Si Ben Hadad ay umiinom at lasing sa loob ng kaniyang tolda, siya at ang tatlongput
dalawang mas mababang mga hari na tumutulong sa kaniya. [17] Ang mga batang pinuno na naglilingkod sa gobernador sa
mga lalawigan ang unang lumusob. Pagkatapos ipinaalam kay Ben Hadad ng mga taga-manman na kaniyang ipinidala,
"May mga lalaking dumarating mula sa Samaria."

[18] Sinabi ni Ben Hadad, "Maging sila ay lalabas para sa kapayapaan o digmaan, kunin sila ng buhay." [19] Kaya ang mga
batang pinuno na naglilingkod sa lalawigan ng gobernador ay lumabas ng lungsod, at ang mga hukbo ay sumunod sa
kanila.
[20] Pinatay ng bawat isa ang kaniyang kalaban, at ang mga Aramina ay tumakas; Hinabol sila ng Israel. Si Ben Hadad ang
hari ng Aram ay tumakas na nakasakay ng kabayo kasama ang mga ilang mangangabayo. [21] Pagkatapos ang hari ng Israel
ay lumabas at sinalakay ang mga kabayo at mga karwaheng pandigma at pinatay ang mga maraming Aramean.
[22] Kaya ang propeta ay lumapit sa hari ng Israel at sinabi sa kaniya, "Umalis ka, at palakasin ang iyong sarili, at unawain
at planuhin ano ang iyong ginagawa, dahil sa pagbabalik ng taon ang hari ng Aram ay babalik muli laban sa iyo." [23] Sinabi
ng mga lingkod ng hari ng Aram sa kaniya, "Ang kanilang diyos ay isang diyos sa mga burol. Kaya sila ay malakas kaisa sa
atin. Pero ngayon labanan natin sila sa kapatagan, at sigurado doon magiging mas malakas tayo sa kanila.
[24] At gawin mo din ito, alisin mo ang mga hari ang bawat isa sa kanilang pinamumunuan, sa kani-kaniyang tungkulin, at
maglagay ka ng kapitan ng hukbo na kapalit nila. [25] Mag-ipon ka ng isang hukbo gaya ng hukbo mong nawala, kabayo
para sa kabayo at karwaheng pandigma para sa karwaheng pandigma, at tayo ay lalaban sa kanila sa kapatagan. kaya
sigurado tayo ay magiging malakas kaysa sa kanila." Kaya si Ben Hadad ay nakinig sa kanilang payo at ginawa niya ang
minungkahi nila.
[26] Makaraan ang simula ng bagong taon, Tinipon ni Ben Hadad ang mga Aramean at nagpunta sa Aphek para labanan ang
Israel. Ang bayan ng Israel ay tinipon at inarmasan para kalabanin sila. [27] Ang bayan ng Israel ay nag-kampo sa harapan
nila gaya ng dalawang kawan ng kambing, pero ang kabukiran ay napuno ng mga Aramean.
[28] Pagkatapos isang lingkod ng Diyos ang lumapit at nagsalita sa hari ng Israel at sinabi, "Sinasabi ni Yahweh: 'Dahil sinabi
ng mga Aramean na si Yahweh ay diyos ng mga burol, pero hindi siya ang diyos sa mga lambak, ilalagay ko sa iyong
kamay ang malakas na hukbong ito, at inyong malalaman na ako si Yahweh.'"
[29] Kaya ang mga hukbo ay nagkampo ng magkatapat ng pitong araw. Pagkatapos sa ikapitong araw ay sinimulan ang
labanan. Ang bayan ng Israel ay pumatay ng isang daang libong hukbo ng Aramea sa loob ng isang araw. [30] Ang natira ay
tumakas sa Aphek, sa loob ng lungsod, at nabagsakan ng pader ang dalawangput pitong libong sundalo na natira. At
tumakas si Ben Hadad at nagpunta sa loob ng lungsod, sa loob ng isang silid.
[31] Sinabi ng mga lingkod kay Ben Hadad, "Tingnan mo ngayon, narinig namin na ang mga hari ng sambahayan ng Israel
ay maawaing mga hari. Pakiusap hayaan ninyo kaming maglagay ng sako sa aming mga baywang at lubid sa aming mga
ulo at pumunta sa hari ng Israel. Marahil maari ka pa niyang buhayin. [32] Kaya naglagay sila ng sako sa kanilang baywang
at lubid sa kanilang mga ulo at pagkatapos pumunta sila sa hari ng Israel at sinabi, " Sinabi ng iyong lingkod na si Ben
Hadad, 'Pakiusap hayaan mo akong mabuhay.'" Sinabi ni Ahab, "Siya ba ay buhay pa? Siya ay aking kapatid."
[33] Ngayon ang mga lalaki ay nakikinig sa anumang palatandaan mula kay Ahab, kaya sila ay mabilis na sumagot sa
kaniya, "Oo, ang iyong kapatid na si Ben Hadad ay buhay pa." Pagkatapos sinabi ni Ahab, "Umalis ka at dalhin siya."
Pagkatapos si Ben Hadad pumunta sa kaniya, at pinasakay siya ni Ahab sa kaniyang karwahe. [34] Sinabi ni Ben Hadad kay
Ahab, "Aking ibabalik sa iyo ang lungsod na kinuha ng aking ama mula sa iyong ama, at ikaw ay maaring gagawa para sa
iyong sarili ng mga pamilihan sa Damasco, gaya ng ginagawa ng aking ama sa Samaria." Sumagot si Ahab, "Hahayan
kitang lumaya dahil sa kasunduang ito." Kaya gumawa ng kasunduan si Ahab sa kaniya at hinayaan siyang umalis.
[35] May isang lalaki, isa sa mga anak ng propeta, sinabi sa kaniyang kapwa propeta sa pamamagitan ng salita ni Yahweh,
"Pakiusap saktan mo ako." Pero ang lalaki ay tumangging saktan siya. [36] Pagkatapos sinabi ng propeta sa kaniyang kapwa
propeta, "Dahil hindi mo sinunod ang tinig ni Yahweh, sa sandaling iwanan mo ako, isang leon ang papatay sa iyo." At
sandaling iniwan siya ng lalaking iyon, isang leon ang nakatagpo sa kaniya at pinatay siya.
[37] Pagkatapos nakatagpo ang propeta ng isa pang lalaki at sinabi, "Pakiusap saktan mo ako." Kaya sinaktan siya ng lalaki
at sinugatan siya. [38] Pagkatapos ang propeta ay umalis at hinintay ang hari sa daan; siya ay nagpanggap na may isang
benda sa kaniyang mga mata.
[39] At nang dumaan ang hari, sinigawan ng propeta ang hari at sinabi, "Ang iyong lingkod ay nagmula sa kainitan ng
labanan, at isang sundalo ang huminto at nagdala ng isang kalaban sa akin at sinabi, 'Bantayan mo ang taong ito. Kung sa
anumang paraan ay makatakas siya, sa gayon ang iyong buhay ay magiging kapalit ng kaniyang buhay, kung hindi
magbabayad ka ng isang talentong pilak.' [40] Pero dahil ang iyong lingkod ay abala parito at paroon, ang iyong kalabang
sundalo ay nakatakas." Pagkatapos sinabi ng hari ng Israel sa kaniya, ito ang iyong magiging kaparusahan - ikaw mismo
ang nagtakda nito.
[41] Pagkatapos nagmamadaling inalis ng propeta ang benda ng kaniyang mga mata, at nakilala siya ng hari ng Israel na
siya ay isa sa mga propeta. [42] Sinabi ng propeta sa hari, "Sinasabi ni Yahweh, 'Dahil nakawala sa iyong kamay ang lalake
na aking hinatulan ng kamatayan, ang iyong buhay ay magiging kapalit ng kaniyang buhay, at ang iyong bayan para sa
kaniyang bayan.'" [43] Kaya ang hari ng Israel ay umuwi sa kaniyang bahay ng nagdaramdam at galit, at nagpunta sa
Samaria.

Chapter 21

[1] Dumating ang araw na si Nabot ang taga-Jezreel ay nagkaroon ng ubasan sa Jezreel, malapit sa palasyo ni Ahab, hari ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Samaria. [2] Nakipag-usap si Ahab kay Nabot, sinasabing, "Ibigay mo sa akin ang iyong ubasan, para magkaroon ako ng
hardin para sa gulay, dahil malapit ito sa aking bahay. Bilang kapalit, bibigyan kita ng mas magandang ubasan, o, kung
gusto mo, babayaran ko ang halaga nito sa pera."
[3] Sumagot si Nabot kay Ahab, "Nawa'y ipagbawal ni Yahweh na dapat kong ibigay sa iyo ang lupain na ipinamana ng
aking mga ninuno." [4] Kaya umuwi si Ahab sa kaniyang palasyo nagdadamdam at galit dahil sa sagot na ibinigay sa kaniya
ni Nabot na taga-Jezreel, "Hindi ko ibibigay sa iyo ang ipinamana ng aking mga ninuno." Humiga siya sa kaniyang higaan,
ibinaling ang kaniyang mukha, at tumangging kumain ng kahit anong pagkain.
[5] Pinuntahan siya ng kaniyang asawang si Jezebel at sinabi sa kaniya, "Bakit napaka lungkot ng iyong puso, kaya ba hindi
ka kumain ng pagkain?" [6] Sumagot siya sa kaniya, "Nakipag-usap ako kay Nabot na taga-Jezreel at sinabi ko sa kaniya,
'Ibigay mo sa akin ang iyong ubasan kapalit ng pera, o kung ikalulugod mo, bibigyan kita ng ibang ubasan na magiging
iyo.' At sumagot siya, 'Hindi ko ibibigay sa iyo ang aking ubasan.'" [7] Kaya sumagot ang kaniyang asawang si Jezebel,
"Hindi ba't pinamumunuan mo pa rin ang kaharian ng Israel? Bumangon ka at kumain; hayaan mo ang iyong puso na
magsaya. Kukunin ko ang ubasan ni Nabot na taga-Jezreel para sa iyo."
[8] Kaya sumulat si Jezebel ng mga liham sa pangalan ni Ahab, sinelyuhan ito ng kaniyang mga selyo, at pinadala ito sa mga
nakatatanda at sa mayayaman na nakaupo na kasama niya sa mga pagpupulong, at sa naninirahan malapit kay Nabot. [9]
Kaniyang isinulat sa liham, "Maghayag ng isang pag-aayuno at iupo si Nabot ng mataas sa mga tao. [10] Maglagay ng
dalawang lalaking hindi tapat kasama niya at hayaan silang tumestigo laban sa kaniya, na magsasabing, 'Sinumpa mo
ang Diyos at ang hari.'" At ilabas ninyo siya at pagbabatuhin hanggang mamatay.
[11] Kaya ang mga tao sa kaniyang lungsod, ang mga nakatatanda at ang mayayaman na naninirahan sa kaniyang lungsod,
ay ginawa ang inilarawan ni Jezebel sa kanila, gaya ng nasusulat sa mga liham na kaniyang pinadala sa kanila. [12]
Naghayag sila ng isang pag-aayuno at inupo si Nabot ng mataas sa mga tao. [13] Dumating ang dalawang lalaki at umupo sa
harapan ni Nabot; tumestigo sila laban kay Nabot sa presensya ng mga tao, na nagsasabing, "Isinumpa ni Nabot ang Diyos
at ang hari." Pagkatapos siya ay nilabas nila sa lungsod at pinagbabato hangggang siya ay mamatay. [14] Pagkatapos ang
mga nakatatanda ay nagpadala ng ulat kay Jezebel na nagsasabing, "Pinagbabato si Nabot at ngayon ay patay na.
[15] At nang marinig ni Jezebel na si Nabot ay pinagbabato at patay na, sinabi niya kay Ahab, "Bumangon ka at kunin ang
ubasan ni Nabot na taga-Jezreel, na kaniyang tinangging ibigay sa iyo kapalit ng pera, dahil si Nabot ay hindi na buhay,
pero patay na." [16] Nang marinig ni Ahab na patay na si Nabot, bumangon siya at bumaba sa ubasan ni Nabot na taga-
Jezreel at kinuha ito.
[17] Pagkatapos ang salita ni Yahweh ay dumating kay Elias na taga-Tisbe, na nagsasabing, [18] "Bumangon ka at makipagkita
kay Ahab na hari ng Israel, na naninirahan sa Samaria. Siya ay nasa ubasan ni Nabot, kung saan siya nagpunta para
kunin ito.
[19] Dapat kang makipag-usap sa kaniya at sabihin na sinasabi ni Yahweh, 'Pumatay ka ba at nagkamkam ng ari-arian?' At
sasabihin mo sa kaniya na sinasabi ni Yahweh, 'Sa lugar kung saan dinilaan ng mga aso ang dugo ni Nabot, didilaaan ng
mga aso ang iyong dugo, oo, ang iyong dugo.' [20] Sinabi ni Ahab kay Elias, "Natagpuan mo ba ako, aking kaaway?" Sumagot
si Elias, "Natagpuan kita, dahil ipinagbili mo ang iyong sarili para gumawa ng kung ano ang masama sa paningin ni
Yahweh.
[21] Sinasabi ito sa iyo ni Yahweh: 'Masdan mo, magdadala ako sa iyo ng sakuna at lubos na uubusin at kukunin mula sa iyo
ang bawat batang lalaki at alipin at malayang lalaki sa Israel. [22] Ang pamilya mo ay gagawin kong tulad sa pamilya ni
Jeroboam anak ni Nebat, at tulad ng pamilya ni Baasa anak ni Ahias, dahil ginalit mo ako at inakay ang Israel na
magkasala.'
[23] Nagsalita rin si Yahweh ukol kay Jezebel, na nagsasabing, 'Kakainin ng mga aso si Jezebel sa pader ng Jezreel.' [24]
Sinumang nabibilang kay Ahab at ang mamamatay sa lungsod—kakainin ng aso ang taong iyon. At sinumang
mamamatay sa bukid—kakainin ang taong iyon ng mga ibon sa himpapawid."
[25] Walang katulad si Ahab, na ibinenta ang kaniyang sarili para gumawa ng kasamaan sa paningin ni Yahweh, na
kaniyang asawa na si Jezebel ay inudyukan na magkasala. [26] Gumawa si Ahab ng nakasusuklam na mga gawain para sa
mga diyus-diyosang kaniyang sinundan, tulad nalang ng ginawa ng mga taga-Amoreo, silang mga inalis ni Yahweh sa
harapan ng bayan ng Israel.
[27] Nang marinig ni Ahab ang mga salitang ito, pinunit niya ang kaniyang kasuotan at nagsuot ng damit na sako sa
kaniyang katawan at nag-ayuno, at nahiga na nakadamit ng sako at naging labis na malungkot. [28] Pagkatapos ang salita ni
Yahweh ay dumating kay Elias na taga-Tisbe, na nagsasabing, [29] "Nakita mo ba kung paano ibinaba ni Ahab ang kaniya
sarili sa aking harapan? Dahil ibinaba niya ang kaniyang sarili sa aking harapan, hindi ko na dadalhin ang darating na
sakuna sa kaniyang panahon; dadalhin ko ang sakunang ito sa panahon ng kaniyang anak na lalaki at sa kaniyang
pamilya."

Chapter 22

[1] Lumipas ang tatlong taon na walang digmaan sa pagitan ng Aram at Israel. [2] Pagkatapos nangyari ito sa ikatlong taon, si
Jehoshafat hari ng Judah ay pumunta sa hari ng Israel.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

3 Ngayon sinabi ng hari ng Israel sa kaniyang mga lingkod, "Alam ba ninyo na sa atin ang Ramot Galaad, pero wala tayong
ginagawa para makuha ito mula sa kamay ng hari ng Aram?" 4 Kaya sinabi niya kay Jehoshafat, "Sasama ka ba sa akin sa
pakikidigma sa Ramot Galaad?" Sumagot si Jehoshafat sa hari ng Israel, "Ako ay tulad mo, ang aking bayan ay tulad ng
iyong bayan, at aking mga kabayo ay tulad ng iyong mga kabayo.
5 Sinabi ni Jehoshafat sa hari ng Israel, "Pakiusap humingi ka ng gabay mula sa salita ni Yahweh kung ano ang dapat
mong unang gawin." 6 Pagkatapos pinagtipon-tipon ng hari ng Israel ang mga propeta, na apat na daang mga lalaki, at
sinabi sa kanila, "Dapat ba akong pumunta sa Ramot Galaad para makipaglaban, o hindi dapat?" Sinabi nila, "Lumusob
tayo, dahil ilalagay ito ng Panginoon sa kamay ng hari."
7 Pero sinabi ni Jehoshafat "Wala na bang iba pang propeta ni Yahweh kung saan maaaring tayo makakuha ng payo?" 8
Sinabi ng hari ng Israel kay Jehoshafat, "Mayroon pang isang tao na maaari tayong manghingi ng payo mula kay Yahweh
para tulungan tayo, si Micaya anak ni Imla, pero ayoko sa kaniya dahil hindi siya nagpropesiya ng kahit anong
magandang bagay tungkol sa akin, kundi mga kahirapan lamang." Pero sinabi ni Jehoshafat, "Nawa'y hindi ito sabihin ng
hari"
9 Pagkatapos ang hari ng Israel ay tumawag ng opisyal at nag-utos na "Ngayon din ay dalhin si Micaya anak ni Imla."
10 Ngayon si Ahab na hari ng Israel at si Jehoshafat na hari ng Juda ay nakaupo sa kanilang trono, nakasuot ng kanilang
kasuotang pang hari, sa isang malawak na lugar sa tarangkahan ng Samaria, at lahat ng mga propeta ay nagsasabi ng
hula sa kanilang harapan. 11 Gumawa si Zedekias anak na lalaki ni Caanana ng mga sungay na bakal at sinabi, "Ito ang
sinasabi ni Yahweh: 'Sa pamamagitan ng mga ito mapapaatras ninyo ang mga Arameo hanggang sila ay maubos." 12 At
pareho ang ipinahayag ng lahat ng mga propeta na sinasabi, "Lusubin natin ang Ramot Galaad at mananalo, dahil
ibinigay ito ni Yahweh sa kamay ng hari."
13 Ang mensahero na nagpunta para tawagin si Micaya ay sinabi sa kaniya, "Ngayon masdan mo, ang mga salita ng mga
propeta ay naghahayag ng magagandang bagay sa hari sa iisang bibig. Hayaan ang iyong mga salita ay maging tulad ng
isa sa kanila at magsabi ng magagandang bagay." 14 Sumagot si Micaya, "Habang nabubuhay si Yahweh, ito ang sinasabi
niya sa akin na aking sasabihin." 15 Nang lumapit siya sa hari, sinabi sa kaniya ng hari, "Micaya, dapat ba kaming
pumunta sa Ramot Galaad upang makipaglaban, o hindi?' Sumagot si Micaya, "Lumusob tayo at manalo. Ilalagay ito ni
Yahweh sa kamay ng hari."
16 Pagtapos sinabi sa kaniya ng hari, "Gaano karaming beses ko ba dapat ipag-utos sa iyo na katotohanan lamang ang
sasabihin sa akin sa pangalan ni Yahweh?" 17 Kaya sinabi ni Micaya, "Nakita ko ang lahat ng mga Israelita na nagkalat sa
mga kabundukan, tulad ng mga tupa na walang pastol, at sinabi ito ni Yahweh, 'Walang pastol ang mga ito. Pabakilin ang
bawat tao sa kanilang mga tahanan ng payapa.'"
18 Kaya sinabi ng hari ng Israel kay Jehoshafat, "Hindi ba't sinabi ko na sa iyo na hindi siya magsasabi ng magandang
pahayag tungkol sa akin, puro kapahamakan lamang?" 19 Pagkatapos sinabi ni Micaya, "Gayuman pakinggan ang salita ni
Yahweh: Nakita ko si Yahweh na nakaupo sa kaniyang trono, at lahat ng hukbo sa langit ay nakatayo sa tabi niya sa
kaniyang kanang kamay at sa kaniyang kaliwa. 20 Sinabi ni Yahweh, 'Sino ang mag-uudyok kay Ahab, para siya ay
maaaring lumusob at matalo sa Ramot-Galaad?' at may isang sumagot sa ganitong paraan, at sumagot ang isa pa sa
ganoong paraan.
21 Pagkatapos isang espiritu ang lumapit, tumayo sa harapan ni Yahweh, at sinabi, 'Ako ang mag-uudyok sa kaniya.' Sinabi
sa kaniya ni Yahweh, 'Paano?' 22 Sumagot ang espiritu, 'Lalabas ako at magiging isang mapanlinlang na espiritu sa bibig
ng lahat ng kaniyang mga propeta.' Sumagot si Yahweh, 'Uudyukan mo siya, at ikaw rin ay magtatagumpay. Pumunta ka
na ngayon at gawin iyon.' 23 Ngayon masdan mo, inilagay ni Yahweh ang mapanlinlang na espiritu sa lahat ng bibig
nitong mga propeta mong ito, at si Yahweh ay naghanda ng pagkawasak para sa iyo."
24 Pagkatapos si Zedekias anak na lalaki ni Cananaa, ay umakyat, sinampal si Micaya sa pisngi, at sinabi, "Aling daan ang
tinahak ng Espiritu ni Yahweh para umalis sa akin upang magsalita sa iyo?" 25 Sumagot si Micaya, "Masdan ito,
malalaman mo sa araw na iyon, kapag tumakbo ka papunta sa isang kaloob-loobang kwarto para magtago."
26 Sinabi ng hari ng Israel sa kaniyang lingkod, "Hulihin si Micaya at dalhin siya kay Amon, ang gobernador sa lungsod, at
kay Joas, aking anak na lalaki. Sabihin sa kaniya, 27 'Sinabi ng hari, ilagay ang lalaking ito sa bilangguan at pakainin ng
kaunting tinapay at kaunting tubig, hanggang sa makarating akong ligtas.'" 28 Pagkatapos sinabi ni Micaya. "Kung
makakabalik ka ng ligtas, hindi nangusap sa akin si Yahweh," at dinagdag pa niya, "Pakinggan niyo ito, lahat kayong mga
tao."
29 Kaya si Ahab, ang hari ng Israel, at Jehoshafat, ang hari ng Juda, ay pumunta sa Ramot Galaad. 30 Sinabi ng hari ng Israel
kay Jehoshafat, "Magbabalatkayo ako at pupunta sa isang labanan, pero isuot mo ang iyong pangharing kasuotan." Kaya
nagbalatkayo ang hari at nagpunta sa labanan.
31 Ngayon inutusan ng hari ng Aram ang tatlumpu't dalawang mga kapitan ng mga karwaheng pandigma, na nagsasabi,
"Huwag niyong lusubin ang hindi mahalaga o mahalagang mga kawal. Sa halip, ang hari ng Israel lamang ang lusubin
ninyo." 32 Nang makita ng mga kapitan ng mga karwaheng pandigma si Jehoshafat sinabi nila, "Siguradong iyon ang hari
ng Israel." Lumiko sila at nilusob siya, kaya sumigaw si Jehoshafat. 33 Nang makita ng mga pinuno ng mga karwaheng
pandigma na hindi iyon ang hari ng Israel, huminto sila sa pagtugis sa kaniya.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[34] Ngunit isang lalaki ang basta nalang nagpalipad ng kaniyang palaso at tinamaan ang hari ng Israel sa pagitan ng
dugtungan ng kaniyang mga baluti. Pagkatapos sinabi ni Ahab sa nagpapatakbo ng kaniyang karwaheng pandigma,
"Umikot at dalhin ako palabas sa labanang ito, dahil lubha akong sugatan."
[35] Lalong sumidhi ang labanan nang araw na iyon, at ang hari ay nanatili sa kaniyang karwaheng pandigma laban sa mga
Arameo. Namatay siya ng gabing iyon. dumaloy ang dugo sa kaniyang sugat hanggang sa ilalim ng kaniyang karwaheng
pandigma. [36] Pagkatapos ng paglubog ng araw, isang sigaw ang narinig ng buong hukbo, na nagsasabing, "Bawat lalaki ay
dapat bumalik sa kaniyang lungsod, at bawat lalaki ay bumalik na sa kaniyang rehiyon!"
[37] Kaya si haring Ahab ay namatay at dinala sa Samaria, at inilibing nila siya sa Samaria. [38] Hinugasan nila ang karwaheng
pandigma sa paliguan ng Samaria, at ang mga aso ay dinilaan ang kaniyang dugo (Ito ay kung saan naliligo ang mga
babaeng bayaran), gaya ng inihayag na salita ni Yahweh.
[39] Para sa ibang bagay na ukol kay Ahab, lahat ng kaniyang ginawa, ang bagay na garing na kaniyang itinayo, at lahat ng
mga lungsod na kaniyang itinatag, hindi ba nakasulat ito sa Ang Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng
Israel? [40] Kaya natulog si Ahab kasama ng kaniyang mga ninuno, at si Ahazias kaniyang anak ay naging hari kapalit niya.
[41] Pagkatapos si Jehoshafat anak na lalaki ni Asa ay nagsimulang maghari sa Juda sa ikaapat na taon ni Ahab hari ng
Israel. [42] Si Jehoshafat ay tatlumpu't limang taon nang magsimula siyang maghari, at namuno siya sa Jerusalem nang
dalawampu't limang taon. Ayuba ang pangalan ng kaniyang ina, na anak na babae ni Silhi.
[43] Lumakad siya sa kaparaanan ni Asa, kaniyang ama; hindi niya sila tinalikuran; ginawa niya kung ano ang tama sa
paningin ni Yahweh. Gayunman, ang mga dambana ay hindi parin inalis. Patuloy na nag-aalay at nagsusunog ng mga
insenso ang mga tao sa mga dambana. [44] Nakipagkasundo si Jehoshafat sa hari ng Israel.
[45] Para sa ibang bagay na ukol kay Jehoshafat, at ang kalakasan na kaniyang ipinakita, at kung paano niya
pinagtagumpayan ang digmaan, hindi ba ang mga ito ay nasusulat sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng
Juda? [46] Inalis niya mula sa lupain ang mga natirang mga lalaki at babaeng bayaran sa sagradong lugar na nanatili sa mga
araw ng kaniya Amang si Asa. [47] Walang hari sa Edom, pero isang pumapangalawa ang namuno doon.
[48] Gumawa ng pangkaragatang barko si Jehoshafat; Pupunta sila sa Ofir para sa ginto, pero hindi sila natuloy dahil ang
mga barko ay nawasak sa Ezion Geber. [49] Pagkatapos sinabi ni Ahazias anak na lalaki ni Ahab kay Jehoshafat, "Hayaan
ang aking mga lingkod na maglayag kasama ng iyong mga lingkod sa mga barko." Pero hindi ito pinayagan ni Jehoshafat.
[50] Natulog si Jehoshafat kasama ng kaniyang mga ninuno at inilibing kasama nila sa lungsod ni David, na kaniyang
ninuno; si Jehoram ang kaniyang anak na lalaki ang naging hari kapalit niya.
[51] Nagsimulang maghari si Ahazias sa Israel sa Samaria nang ika-labing pitong taon ni Jehoshafat hari ng Juda, at naghari
siya ng dalawang taon sa Israel. [52] Ginawa niya kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh at lumakad sa kaparaanan
ng kaniyang ama, sa paraan ng kaniyang ina, at sa paraan ng anak na lalaki ni Jeroboam na anak na lalaki ni Nebat, na
nagdala sa Israel para magkasala. [53] Pinaglingkuran niya at sinamba si Baal at kaniyang ginalit si Yahweh, na Diyos ng
Israel, ginalit, gaya ng ginawa ng kaniyang ama.

2 Kings

Chapter 1

[1] Nang namatay si Ahab, nagrebelde ang Moab laban sa Israel. [2] Pagkatapos, nahulog si Ahazias sa balkonahe sa taas ng
kaniyang tulugan sa Samaria, at nagkaroon ng malubhang karamdaman. Kaya nagpadala siya ng mga mensahero at
sinabi sa kanila, "Pumunta kayo at tanungin si Baal-zebub, ang diyos ng Ekron, kung gagaling pa ako sa karamdamang
ito."
[3] Pero sinabi ng anghel ni Yahweh kay Elias ang taga-Tisbe, "Tumayo ka at puntahan ang mga mensahero ng hari ng
Samaria, at tanungin mo sila, 'Dahil ba walang Diyos sa Israel kaya kayo pupunta para sumangguni kay Baal-zebub ang
diyos ng Ekron? [4] Dahil dito, ito ang sabi ni Yahweh, "Hindi ka na makakabangon sa higaan kung saan ka bumabangon; sa
halip, tiyak kang mamamatay." Pagkatapos umalis si Elias.
[5] Nang bumalik ang mga mensahero kay Ahazias, sinabi niya sa kanila, "Bakit kayo bumalik?" [6] Sinabi nila sa kaniya,
"Isang lalaki ang lumapit sa amin na nagsabi, 'Bumalik kayo sa haring nagpadala sa inyo, at sabihin sa kaniya, "Sinabi ito
ni Yahweh: 'Dahil ba walang Diyos sa Israel kaya kayo pupunta para sumangguni kay Baal-zebub ang diyos ng Ekron?
Dahil dito, hindi ka na makakabangon sa hingaan kung saan ka bumabangon; sa halip, tiyak kang mamamatay."
[7] Sinabi ni Ahazias sa kaniyang mga mensahero, "Anong klaseng tao siya, ang taong lumapit sa inyo at sinabi ang mga
salitang ito? [8] Sumagot sila sa kaniya, "Nakasuot siya ng damit na gawa sa buhok at mayroong balat na sinturon na
nakasuot sa kaniyang baywang." Kaya sumagot ang hari, "Si Elias iyon na taga-Tisbe."
[9] Pagkatapos nagpadala ang hari ng kapitan kasama ang limampung sundalo para kay Elias. Nagpunta ang kapitan kay
Elias kung saan nakaupo siya sa tuktok ng burol. Nagsalita ang kapitan sa kaniya, ikaw na lingkod ng Diyos, sinabi ng
hari, 'Bumaba ka.'" [10] Sumagot si Elias at sinabi sa kapitan, "kung ako ay lingkod ng Diyos, bumaba sana ang apoy mula sa
kalangitan at sunugin ka at ang limampung sundalo mo." Pagkatapos bumaba ang apoy mula sa kalangitan at sinunog
siya at kaniyang limampung sundalo.
[11] Muling nagpadala si Haring Ahazias ng isa pang kapitan na may kasamang limampung sundalo para kay Elias. Sinabi
ng kapitan kay Elias, "Ikaw na lingkod ng Diyos, sabi ng hari, 'Magmadali kang bumaba.'" [12] Sumagot si Elias at sinabi sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kanila, "Kung ako ay lingkod ng Diyos, bumaba sana ang apoy mula sa kalangitan at sunugin ka at iyong limampung
sundalo." Muli, bumaba ang apoy ng Diyos mula sa kalangitan at sinunog siya at kaniyang limampung sundalo.
13 Ganun pa man, nagpadala muli ang hari ng ikatlong grupo ng limampung mandirigma. Umakyat ang kapitan, lumuhod
sa harap ni Elias, at nagmakaawa sa kaniya at sinabi, "Ikaw na lingkod ng Diyos, nagmamakaawa ako na ang buhay ko at
buhay ng limampung alipin mo ay maging mahalaga sa iyong paningin. 14 Tunay nga na bumaba ang apoy mula sa
kalangitan at sinunog ang unang dalawang kapitan kasama ng kanilang mga tauhan, pero ngayon hayaan mo sana na
maging mahalaga ang buhay ko sa iyong paningin."
15 Kaya nagsabi ang anghel ni Yahweh kay Elias, "Bumaba ka kasama niya. Huwag kang matakot sa kaniya." Kaya tumayo
si Elias at bumaba kasama niya papunta sa hari. 16 Pagkatapos, sinabi ni Elias kay Ahazias, "Ito ang sinabi ni Yahweh,
'Nagpadala ka ng mga mensahero para sumangguni kay Baal-zebub ang diyos ng Ekron? Dahil ba walang Diyos sa Israel
na maaari mong tanungan ng kaalaman? Kaya ngayon, hindi ka na makakabangon sa hingaan kung saan ka
bumabangon; sa halip, tiyak kang mamamatay."
17 Kaya namatay si Haring Ahazias ayon sa mga salita ni Yahweh na binanggit ni Elias. Nagsimulang maghari si Joram
kapalit niya, sa ikalawang taon, si Jehoram anak ni Jehoshafat ang naging hari ng Juda, dahil walang anak si Ahazias. 18
Para sa ibang mga bagay na tungkol kay Ahazias, hindi ba sila nakasulat sa Aklat ng mga Kaganapan sa buhay ng mga
Hari ng Israel?

Chapter 2

1 At nangyari, nang kukunin na ni Yahweh si Elias paakyat sa langit sa pamamagitan ng ipu-ipo, umalis si Elias kasama si
Eliseo sa Gilgal. 2 Sinabi ni Elias kay Eliseo, "Pakiusap, manatili ka rito dahil pinapadala ako ni Yahweh sa Bethel."
Sumagot si Eliseo, "Hanggang nabubuhay si Yahweh at hanggang nabubuhay ka, hindi kita iiwan." Kaya pumunta sila sa
Bethel.
3 Pumunta ang mga anak ng mga propeta na nasa Bethel kay Eliseo at sinabi sa kaniya, "Alam mo ba na kukunin ni
Yahweh ang panginoon mo ngayong araw na ito?" Sumagot si Eliseo, "Oo, alam ko, pero huwag ninyo ng banggitin iyon." 4
Sinabi ni Elias sa kaniya, "Eliseo, pakiusap, manatili ka rito, dahil pinapadala ako ni Yahweh sa Jerico." At sumagot si
Eliseo, "Hanggang nabubuhay si Yahweh at hanggang nabubuhay ka, hindi kita iiwan." Kaya nagpunta sila sa Jerico.
5 Pagkatapos pumunta ang mga anak ng mga propeta kay Eliseo na nasa Jerico at sinabi sa kaniya, "Alam mo ba na
kukunin ni Yahweh ang panginoon mo ngayong araw na ito?" Sumagot si Eliseo, "Oo, alam ko, pero huwag ninyo ng
banggitin iyon." 6 Pagkatapos sinabi ni Elias sa kaniya, "Eliseo, pakiusap, manatili ka rito, dahil pinapadala ako ni Yahweh
sa Jordan." At sumagot si Eliseo, "Hanggang nabubuhay si Yahweh at hanggang nabubuhay ka, hindi kita iiwan." Kaya
nagtungo ang dalawa.
7 Kinalaunan, limampung anak ng mga propeta ang tumayo sa harap ng dalawa habang nakatayo sa kabilang dako ng
Jordan. 8 Hinubad ni Elias ang kaniyang balabal, tinupi, at hinampas ang tubig gamit ito. Nahati sa dalawang bahagi ang
ilog kaya nakalakad ang dalawa sa tuyong lupa.
9 At iyon nga ang nangyari pagkatapos nilang tumawid sa kabila, sinabi ni Elias kay Eliseo, "Hilingin mo sa akin ang ibig
mong gawin ko para sa iyo bago ako kunin sa piling mo." Sumagot si Eliseo, "Kung maaari hayaan mong mapunta sa akin
ang dalawang ulit ng iyong espiritu." 10 Sumagot si Elias, "Humihiling ka ng mahirap na bagay. Gayun pa man, kung
makikita mo ako kapag kinuha ako mula sa iyo, mangyayari ito sa iyo, pero kung hindi, hindi mangyayari iyon."
11 Habang naglalakad sila at nag-uusap, biglang may isang karwahe ng apoy at mga kabayong apoy ang lumitaw, na
nagpahiwalay sa kanila, at nilipad pataas si Elias sa pamamagitan ng ipu-ipo sa langit. 12 Nakita iyon ni Eliseo at nanangis,
"Ama ko, ama ko, ang mga karwahe ng Israel at kanilang kabalyero!" Hindi na niya nakita si Elias, at hinawakan ang
kaniyang damit at pinunit sa dalawang bahagi.
13 Dinampot niya ang nahulog na balabal mula kay Elias, at bumalik sa pampang ng Jordan para tumayo roon. 14
Hinampas niya ang tubig gamit ang nahulog na balabal ni Elias at sinabi, "Nasaan si Yahweh, ang Diyos ni Elias?" Nang
hinampas niya ang tubig, nahati ito sa dalawalang bahagi at tumawid si Eliseo.
15 Nang nakita ng mga anak ng mga propeta na mula sa Jerico na nakatawid siya, sinabi nila, "Napunta ang espiritu ni
Elias kay Eliseo!" Kaya nagpunta sila para salubungin siya, at iniyuko ang kanilang mga sarili sa lupa sa kaniyang
harapan. 16 Sinabi nila sa kaniya, "Tingnan mo, may limampung malalakas na lalaki mula sa iyong mga alipin. Hinihiling
namin na ipadala mo sila para hanapin ang iyong panginoon, kung sakali na kinuha siya ng Espiritu ni Yahweh at hinagis
sa ilang bundok o ilang lambak." Sumagot si Eliseo, "Hindi, huwag ninyo silang ipadala."
17 Pero nang napilit nila si Eliseo hanggang sa mahiya na siya, sinabi niya, "Ipadala ninyo na sila." Pagkatapos nagpadala
sila ng limampung kalalakihan, at naghanap sila ng tatlong araw, pero hindi siya nahanap. 18 Bumalik sila kay Eliseo,
habang nanatili siya sa Jerico, at sinabi niya sa kanila, "Hindi ba sinabi ko na sa inyo, 'Huwag na kayong pumunta'?"
19 Sinabi ng mga lalaki sa lungsod kay Eliseo, "Nagmamakaawa kami sa iyo, nakikita mo na mabuti ang kalagayan ng
lungsod na ito, gaya ng nakikita ng panginoon ko, pero madumi ang tubig at hindi mabunga ang lupain." 20 Sumagot si
Eliseo, "Magdala kayo sa akin ng bagong mangkok at lagyan ito ng asin," kaya dinala nila iyon sa kaniya.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[21] Nagpunta si Eliseo sa bukal ng tubig at tinapon ang asin doon; at kaniyang sinabi, "Sinabi ito ni Yahweh, 'Pinagaling ko
na ang tubigang ito. Mula sa oras na ito, walang ng kamatayan at lupaing hindi mamumunga,'" [22] Kaya gumaling ang
tubigan sa araw ding iyon, sa pamamagitan ng mga salita na sinabi ni Eliseo.
[23] Pagkatapos pumunta si Eliseo mula roon hanggang sa Bethel. Habang papunta siya sa kaniyang daraanan, may mga
batang lalaki ang lumabas mula sa lungsod at hinamak siya; sinabi nila sa kaniya," Umakyat ka, kalbo! Umaakyat ka,
kalbo!" [24] Tumingin si Eliseo sa kaniyang likuran at nakita sila; tumawag siya kay Yahweh para sumpain sila. Pagkatapos
dalawang babaeng oso ang lumabas sa kakahuyan at sinugod ang apatnapu't dalawang bata. [25] Pagkatapos pumunta si
Eliseo mula roon sa Bundok Carmel, at mula roon bumalik siya sa Samaria.

Chapter 3

[1] Ngayon sa ikalabing walong taon na paghahari ni haring Jehosafat hari ng Juda, si Joram anak ni Ahab ay nagsimulang
maghari sa buong Israel sa Samaria; naghari siya ng labindalawang taon. [2] Gumawa siya ng kasamaan sa paningin ni
Yahweh, pero hindi gaya ng kaniyang ama at ina; dahil tinanggal niya ang sagradong posteng bato ni Baal na ginawa ng
kaniyang ama. [3] Gayun pa man, sumunod siya sa mga kasalanan ni Jeroboam anak ni Nebat, na nagsanhi sa Israel na
magkasala; hindi siya lumayo sa kanila.
[4] Ngayon, nagparami ng tupa si Mesa hari ng Moab. Kailangan niyang magbigay sa hari ng Israel ng 100, 000 kordero at
100, 000 ng balahibo ng tupa. [5] Pero pagkatapos mamatay ni haring Ahab, nagrebelde ang hari ng Moab laban sa hari ng
Israel. [6] Kaya sa oras na iyon, iniwan si Haring Joram ang Samaria para tipunin ang mga Israelita para sa digmaan.
[7] Nagpadala siya ng mensahe kay Jehosafat hari ng Juda, nagsasabing, "nagrebelde ang hari ng Moab laban sa akin.
Sasamahan mo ba ako sa labanan sa Moab?" Sumagot si Jehosafat, "Pupunta ako. Ikaw at ako ay iisa, ang aking bayan ay
iyong bayan, ang aking mga kabayo ay iyong mga kabayo." [8] Pagkatapos kaniyang sinabi, "Saang daanan tayo lulusob?"
sumagot si Jehosafat, "Sa daanan sa disyerto ng Edom."
[9] Kaya ang mga hari ng Israel, Juda, at Edom ay naglakad nang halos paikot ng pitong araw. Walang tubig ang matagpuan
para sa mga hukbo, ni para sa mga kabayo o ibang mga hayop. [10] Kaya sinabi ng hari ng Israel, "Ano ito? Tinawag ba ni
Yahweh ang tatlong hari ng magkakasama para talunin ng Moab?"
[11] Pero sinabi ni Jehosafat, "Wala ba ritong propeta ni Yahweh, para makapagsangguni tayo kay Yahweh sa pamamagitan
niya?" Isa sa mga alipin ng hari ng Israel ang sumagot at sinabi, "Nandito si Eliseo anak ni Safat, ang nagbuhos ng tubig sa
mga kamay ni Elias." [12] Sinabi ni Jehosafat, "Nasasakaniya ang salita ni Yahweh." Kaya pinuntahan siya ni Jehosafat hari
ng Israel, at ng hari ng Edom.
[13] Sinabi ni Eliseo sa hari ng Israel, "Ano ang kinalaman ko sa iyo? Pumunta ka sa mga propeta ng iyong ama at ina." Kaya
sinabi ng hari ng Israel sa kaniya, "Hindi, dahil tinawag kaming tatlong hari ni Yahweh, para matalo kami ng Moab." [14]
Sumagot si Eliseo, "Hanggang nabubuhay si Yahweh ng mga hukbo, na siyang aking pinanaligan, kung hindi ko lang
totoong ginagalang ang presensya ni Jehosafat hari ng Juda, ni hindi kita papansinin, o titingnan.
[15] Pero magdala kayo ngayon ng isang manunugtog." At nang tapos na ang pagtugtog ng manunugtog ng alpa, lumapit ang
kamay ni Yahweh kay Eliseo. [16] Sinabi niya, "Sinabi ito ni Yahweh, 'Gawan ninyo ang tuyong ilog na ito ng maraming
kanal.' [17] Dahil sinabi ito ni Yahweh, 'Hindi kayo makakakita ng hangin, ni makakakita ng ulan, pero mapupuno ng tubig
ang ilog na ito, at iinom kayo, ikaw at inyong mga baka at lahat ng inyong mga alagang hayop.'
[18] Madaling bagay lamang ito sa paningin ni Yahweh. Bibigyan niya din kayo ng tagumpay laban sa mga Moabita. [19]
Lulusob kayo sa bawat matitibay na lungsod at magagandang lungsod, puputulin ang bawat magagandang puno, ihihinto
ang lahat ng tubig na bukal, at sisirain ang bawat magagandang bahagi ng lupain sa pamamagitan ng bato."
[20] Kaya kinaumagahan, nang halos oras na ng paghahandog ng alay, dumating ang tubig sa direksyon ng Edom; napuno
ang bansa ng tubig.
[21] Nang narinig ng lahat ng Moabita na dumating ang mga hari para lumaban sa kanila, tinipon nila ang kanilang mga
sarili, lahat nang may kakayahan na magsuot ng baluti, at tumayo sila sa hangganan. [22] Gumising sila nang maaga at
sumalamin ang araw sa tubig. Nang nakita ito ng mga Moabita, ang tubig sa kanilang banda, mukhang kasing pula ng
dugo. [23] Sumigaw sila, "Dugo ito! Tiyak na nawasak na ang mga hari, at pinatay nila ang isa't-isa! Kaya ngayon, Moab,
Nakawan na natin sila!"
[24] Nang dumating sila sa kampo ng Israel, binigla sila ng mga Israelita at nilusob ang mga Moabita, na tumakas mula sa
kanila. Hinabol ng mga hukbo ng Israel ang mga Moabita sa kabilang lupain at pinatay sila. [25] Winasak ng Israel ang mga
lungsod, at sa bawat magagandang bahagi ng lupain, naghahagis ang bawat tao ng bato at napuno ng bato ang mayabong
na mga sakahan. Pinahinto nila ang lahat ng bukal ng tubig at pinutol ang lahat ng magagandang puno, maliban lamang
sa Kir-Haseret, kung saan iniwan nila ang mga bato sa lugar. Pero inatake ito ng mga sundalong may tirador.
[26] Nang nakita ni Haring Mesa ng Moab na natalo na sila sa laban, sinama niya ang pitong-daan na mga lalaking
gumagamit ng espada para lusubin ang hari ng Edom, pero nabigo sila. [27] Pagkatapos, sinama niya ang kaniyang
panganay, na maghahari sana pagkatapos niya, hinandog niya ito bilang susunuging alay sa pader. Kaya nagkaroon ng
labis na galit laban sa Israel, at iniwan ng hukbo ng Israelita si Haring Mesa at bumalik sa kanilang sariling lupain.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 4

1 Ngayon, nagpuntang umiiyak ang isa sa mga asawa ng mga anak ng mga propeta kay Eliseo, sinabing, "Ang iyong
lingkod na aking asawa ay patay na, at alam mo na may takot ang iyong lingkod kay Yahweh. Ngayon pumunta ang
nagpapautang para kunin ang aking dalawang anak para maging mga alipin niya." 2 Kaya sinabi ni Eliseo sa kaniya, "Ano
ang magagawa ko para sa iyo?" Sinabi niya, "Ang iyong lingkod ay walang kahit ano sa bahay, maliban sa palayok ng
langis."
3 Pagkatapos, sinabi ni Eliseo, "Umalis ka para manghiram ng mga tapayan na walang laman sa iyong mga kapit-bahay.
Manghiram ka ng marami hangga't maaari. 4 Pagkatapos kailangan mo pumunta sa loob ng bahay mo at isara ang pinto
sa likod mo at ng iyong mga anak, at ibuhos ang langis sa mga tapayan na iyon; itabi mo ang mga tapayan na napuno."
5 Kaya iniwan niya si Eliseo at sinara ang pinto sa likod niya at kaniyang mga anak. Nagdala sila ng mga tapayan para sa
kaniya, at pinuno ang mga ito ng langis. 6 Nang napuno na ang mga lagayan, sabi niya sa kaniyang mga anak, "Magdala
pa kayo ng isa pang tapayan." Pero ang sabi ng anak niya sa kaniya, "Wala ng mga tapayan." Pagkatapos, huminto na sa
pagdaloy ng langis.
7 Pagkatapos, bumalik siya at sinabi sa lingkod ng Diyos. Sabi niya, "Pumunta ka roon, ibenta mo ang langis; bayaran mo
ang iyong utang, at mamuhay kasama ng iyong mga anak sa mga natira."
8 Isang araw, naglakad si Eliseo sa Sunem kung saan nakatira ang isang mahalagang babae; pinilit niyang kumain sila ng
magkasama. Kaya sa madalas na pagdaan ni Eliseo, siya ay humihinto para kumain doon. 9 Sinabi ng babae sa kaniyang
asawa, "Tingnan mo, nalaman ko na ang lalaking ito na laging dumadaan dito ay lingkod ng Diyos.
10 Gumawa tayo ng maliit na silid sa bubungan para kay Eliseo, at maglagay tayo ng higaan, upuan, at lampara.
Pagkatapos, kapag pumunta siya sa atin, mananatili na siya roon." 11 Kaya nang dumating ang araw na bumalik si Eliseo
para huminto roon, nanatili siya sa silid at nagpahinga roon.
12 Sinabi ni Eliseo sa kaniyang lingkod na si Gehazi, "Tawagin mo ang Sunamita." Nang tinawag niya ito, tumayo ang
babae sa harap niya. 13 Sinabi ni Eliseo sa lingkod, "Sabihin mo sa babae na, 'Ginawa mo ang lahat ng abalang ito para
alagaan kami. Ano ang maaari kong gawin para sa iyo? Gusto mo bang kausapin namin ang hari para sa iyo o sa pinuno
ng hukbo?'" Sumagot siya, 'Namuhay ako kasama ang aking sariling bayan."
14 Kaya sinabi ni Eliseo, "Ano pala ang maaari nating gawin para sa kaniya?" Sumagot si Gehazi, "Tunay nga, wala siyang
anak, at matanda na ang kaniyang asawa." 15 Kaya sumagot si Eliseo, "Tawagin mo siya." Nang siya ay tinawag niya,
tumayo siya sa pintuan. 16 Sinabi ni Eliseo, "Sa parehong oras ng taong ito, pagkatapos ng isang taon, makakahawak ka ng
isang anak." Sinabi niya, "Hindi, aking panginoon at lingkod ng Diyos, huwag kang magsinungaling sa iyong alipin."
17 Pero nagdalang-tao ang babae at nanganak ng isang lalaki sa parehong panahon ng sumunod na taon, tulad ng sinabi ni
Eliseo sa kaniya. 18 Nang lumaki na ang bata, pumunta siya sa kaniyang ama, na kasama ng mga taga-ani. 19 Sinabi niya sa
kaniyang ama, "Ang ulo ko, ang ulo ko." Sabi ng kaniyang ama sa kaniyang alipin, "Buhatin mo siya sa kaniyang ina." 20
Nang binuhat siya at dinala ang bata sa kaniyang ina, umupo ang bata sa tuhod ng kaniyang ina hanggang tanghali at
pagkatapos ay namatay.
21 Kaya tumayo ang babae at hiniga ang bata sa higaan ng lingkod ng Diyos, sinara ang pinto, at umalis. 22 Tinawag niya
ang kaniyang asawa, at sinabi, "Pakiusap magpadala ka sa akin ng isa sa mga alipin at isa sa mga asno para ako ay
makapagmadali sa lingkod ng Diyos at makabalik agad."
23 Sinabi ng asawa niya, "Bakit gusto mong pumunta sa kaniya ngayong araw na ito? Hindi naman Kapistahan ng Bagong
Buwan o Araw ng Pamamahinga." Sumagot siya. "Magiging maayos din ang lahat." 24 Pagkatapos, sinakyan niya ang asno
at sinabi sa kaniyang alipin, "Bilisan mo ang pagmamaneho; huwag kang babagal hangga't hindi ko sinasabi."
25 Kaya pumunta siya sa lingkod ng Diyos sa Bundok Carmel. Nang nakita siya ng lingkod ng Diyos sa malayo, sinabi niya
kay Gehazi kaniyang alipin, "Tingnan mo, paparating na ang Sunamita. 26 Pakiusap, tumakbo ka para salubungin siya at
sabihin mo sa kaniya, 'Maayos ba ang lahat sa iyo at iyong asawa at anak'" Sumagot siya, "Maayos naman."
27 Nang pumunta siya sa lingkod ng Diyos sa bundok, hinawakan niya ang paa ng lingkod ng Diyos. Lumapit si Gehazi
para ilayo siya pero sinabi ng lingkod ng Diyos, "Pabayaan mo siya, dahil siya ay malungkot, at tinago ni Yahweh ang
problema sa akin, at walang siyang sinabi sa akin."
28 Pagkatapos kaniyang sinabi, "Humingi ba ako sa iyo ng anak, aking panginoon? Hindi ba sinabi ko sa iyo na, 'Huwag mo
akong linlangin'?" 29 Pagkatapos sinabi ni Eliseo kay Gehazi, "Magdamit ka para sa paglalakbay at kunin mo ang aking
tungkod. Pumunta ka sa bahay niya. Kung may makakasalubong ka, huwag mo siyang batiin, at kung may babati sa iyo,
huwag mo siyang sagutin. Ilagay mo ang tungkod ko sa mukha ng bata."
30 Pero sinabi ng ina ng bata, "Hanggang nabubuhay si Yahweh, at hanggang nabubuhay ka, hindi kita iiwan." Kaya
tumayo si Eliseo at sinundan siya. 31 Nagmadaling nauna sa kanila si Gehazi at nilagay ang tungkod sa mukha ng bata,
pero hindi ito nagsalita o nakarinig. Kaya bumalik si Gehazi para salubungin si Eliseo at sinabi sa kaniya, "Hindi nagising
ang bata."
32 Nang dumating si Eliseo sa bahay, patay na ang bata at nasa higaan pa rin. 33 Kaya pumasok si Eliseo at sinara ang pinto
at nanalangin kay Yahweh. Umakyat siya at dinapaan ang bata; 34 nilagay ang bibig niya sa bibig ng bata, kaniyang mata
sa mata ng bata, at kaniyang kamay sa kamay ng bata. Inunat niya ang kaniyang sarili sa bata, at nag-init ang katawan ng
bata.

[35] Pagkatapos tumayo si Eliseo at naglakad sa silid at umakyat muli at inunat ang kaniyang sarili sa bata. Bumahing ang
bata ng pitong beses at binuksan ang kaniyang mga mata! [36] Kaya tinawag ni Eliseo si Gehazi, "Tawagin mo ang
Sunamita!" Kaya tinawag niya ito, at nang pumunta siya sa silid, sabi ni Eliseo, "Kunin mo ang iyong anak." [37] Pagkatapos
nagpatirapa siya sa lupa at yumuko sa lupa, at pagkatapos kinuha ang kaniyang anak at umalis.
[38] Pagkatapos pumunta muli si Eliseo sa Gilgal. Mayroong taggutom doon sa lupain, at umupo sa kaniyang tabi ang mga
anak ng mga propeta. Sinabi niya sa mga alipin, "Ilagay ninyo ang malaking palayok sa apoy at magluto ng nilaga para sa
mga anak ng mga propeta." [39] Ang isa sa kanila ay pumunta sa sakahan para maglikom ng mga gulay. Nakahanap siya ng
ligaw na punong ubas at nakalikom ng sapat na ligaw na mga gulay para punuin ang tupi ng kaniyang balabal. Hiniwa
nila ang mga ito at nilagay sa nilaga, pero hindi nila alam kung anong uri ang mga iyon.
[40] Kaya binuhos nila ang nilaga para kainin ng mga tao. Kinalaunan, habang kumakain sila, sumigaw sila at sinabi,
"Lingkod ng Diyos, may kamatayan sa palayok!" At hindi na sila makakain. [41] Pero sinabi ni Eliseo, "Magdala ng ilang
harina." Hinagis niya ito sa palayok at sinabi, "Ibuhos ninyo ito para sa mga tao, para makakain sila." At wala ng
anumang bagay ang nakakasakit sa loob ng palayok.
[42] Isang lalaking taga-Baal-salisa ang lumapit sa lingkod ng Diyos at nagdala ng labingdalawang trigong tinapay sa
kaniyang sako mula sa bagong ani, at sariwang aning butil. Sinabi niya, "Ibigay mo ito sa mga tao para makakain sila." [43]
Sinabi ng kaniyang alipin, "Ano, dapat ko ba itong ihain sa harapan ng isang-daang lalaki?" Pero sinabi ni Eliseo, "Ibigay
mo ito sa mga tao, para makakain sila, dahil sinabi ito ni Yahweh, 'Kakain sila at magkakaroon pa ng tira.' " [44] Kaya hinain
ito ng kaniyang alipin sa kanilang harapan; kumain sila, at may mga natira pa, gaya ng pinangakong salita ni Yahweh.

Chapter 5

[1] Ngayon si Naaman, pinuno ng hukbo ng hari ng Aram, ay magiting at marangal sa paningin ng kaniyang panginoon,
dahil sa pamamagitan niya, binigyan ng tagumpay ni Yahweh ang Aram. Malakas din siya at matapang pero isa siyang
ketongin. [2] Lumusob ang mga Aramean nang grupo grupo at dinakip ang isang batang babae mula sa lupain ng Israel.
Pinaglingkuran niya ang asawa ni Naaman.
[3] Sinabi ng dalaga sa kaniyang madrasta, "Sana kasama ng amo ko ang propeta na nasa Samaria! Tiyak pagagalingin niya
ang ketong ng panginoon ko." [4] Kaya sinabi ni Naaman sa hari ang sinabi ng dalaga mula sa lupain ng Israel.
[5] Kaya sinabi ng hari ng Aram, "Lumakad ka, at magpapadala ako ng liham sa hari ng Israel." Umalis si Naaman na may
baong sampung talentong pilak, anim na libong piraso ng ginto, at sampung pamalit na damit. [6] Dinala rin niya ang liham
sa hari ng Israel na nagsasabing, "Kapag dumating ang sulat na ito sa iyo, makikita mong pinadala ko si Naaman na aking
lingkod sa iyo para pagalingin mo siya sa kaniyang ketong."
[7] Nang mabasa ng hari ng Israel ang liham, pinunit niya ang damit niya at sinabing, "Diyos ba ako, para pumatay at
magbigay ng buhay kaya nais ng lalaking ito na pagalingin ko ang isang tao sa kaniyang ketong? Mukhang naghahamon
siya ng away."
[8] Kaya nang marinig ni Eliseo, ang lingkod ng Diyos, na pinunit ng hari ng Israel ang kaniyang damit, nagpadala siya ng
mensahe sa hari nagsasabing, "Bakit mo pinunit ang iyong mga damit? Papuntahin mo siya sa akin at malalaman niyang
may propeta sa Israel." [9] Kaya dumating si Naaman kasama ng kaniyang mga kabayo at karwahe at tumayo sa pinto ng
bahay ni Eliseo. [10] Nagpadala si Eliseo ng mensahero sa kaniya, sinasabing, "Lumublob ka sa Jordan ng pitong beses, at
maibabalik ang kutis mo; ikaw ay magiging malinis."
[11] Pero nagalit si Naaman at umalis, sinasabing, "Tingnan mo, akala ko siguradong lalabas siya para sa akin at tatayo at
tatawag sa pangalan ni Yahweh na kaniyang Diyos, at ikukumpas ang kamay niya sa buong katawan ko para pagalingin
ako sa aking ketong. [12] Hindi ba't ang Abana at Farfar, mga ilog ng Damasco, ay mas malinis kaysa lahat ng tubig sa Israel?
Hindi ba pwedeng doon ako maligo para maging malinis?" Kaya tumalikod siya at umalis nang galit na galit.
[13] Pagkatapos lumapit ang mga lingkod ni Naaman at kinausap siya, "Ama, kung inutusan ka ng propeta ng isang mahirap
na bagay, hindi mo ba gagawin ito? Paano pa kaya kung magsabi siya sa iyo ng isang simpleng bagay gaya ng, 'Lumublob
ka para maging malinis ka?'" [14] Kaya nagpunta siya at lumublob ng pitong beses sa Jordan bilang pagsunod sa mga
tagubilin ng lingkod ng Diyos. Bumalik ang kaniyang kutis, tulad ng kutis ng isang maliit na bata, at siya ay gumaling.
[15] Bumalik si Naaman sa lingkod ng Diyos, siya at ang lahat ng kaniyang kasama, at lumapit sila sa harap niya. Sinabi
niya, "Alam kong wala nang ibang diyos sa buong mundo maliban sa Israel. Kaya pakiusap, tanggapin mo ang regalong
ito mula sa iyong lingkod." [16] Pero tumugon si Eliseo, "Hangga't nabubuhay si Yahweh na aking pinaglilingkuran, hindi
ako tatanggap ng anumang bagay." Pinilit ni Naaman si Eliseo na tanggapin ang regalo pero tumanggi ito.
[17] Kaya sinabi ni Naaman, "Kung hindi, maaari mo ba akong bigyan ng lupa na kayang dalhin ng dalawang mola, dahil
simula ngayon, ang iyong lingkod ay hindi na maghahandog, ni mag-aalay sa sinumang diyos maliban kay Yahweh. [18]
Pero patawarin sana ni Yahweh ang iyong lingkod sa isang bagay na ito, iyon ay, kapag pumunta ang hari sa tahanan ni
Rimmon para sumamba roon, at kumapit siya sa kamay ko, at yumuko ako sa tahanan ni Rimmon. Patawarin nawa ni
Yahweh ang iyong lingkod sa bagay na ito." [19] Sinabi ni Eliseo sa kaniya, "Humayo ka nang mapayapa." Kaya umalis si
Naaman.

[20] Hindi pa siya nakakalayo sa kaniyang paglalakbay nang si Gehazi lingkod ni Eliseo na lingkod ng Diyos ay sinabi sa
kaniyang sarili, "Kinaawaan ng panginoon ko si Naaman na Aramean sa pamamagitan ng hindi pagtanggap ng mga
regalo mula sa kamay niya na kaniyang dinala. Hangga't nabubuhay si Yahweh, hahabulin ko siya at tatanggap ako ng
anumang bagay mula sa kaniya." [21] Kaya sumunod si Gehazi kay Naaman. Nang nakita ni Naaman na may taong
sumusunod sa kaniya, bumaba siya mula sa kaniyang karwahe para salubungin siya at sinabing, "Maayos lang ba ang
lahat?" [22] Sinabi ni Gehazi, "Maayos naman ang lahat. Pinadala ako ng aking panginoon, sinasabing, 'May lumapit sa akin
mula sa bansa sa burol ng Efraim, dalawang lalaki na anak ng mga propeta. Pakiusap bigyan mo sila ng isang talentong
pilak at dalawang pamalit na damit."
[23] Tumugon si Naaman, "Masaya akong bigyan ka ng dalawang talento." Hinimok ni Naaman si Gehazi at nagtali ng
dalawang talentong pilak sa dalawang sisidlan, na may dalawang pamalit na damit, at ipinapasan ito sa kaniyang
dalawang lingkod na nagdala ng mga sisidlan ng pilak para kay Gehazi. [24] Nang dumating si Gehazi sa burol, kinuha niya
ang sisidlan ng pilak mula sa mga kamay nila at tinago ang mga ito sa bahay; pinaalis niya ang mga lingkod at umalis sila.
[25] Nang pumasok si Gehazi at humarap sa kaniyang amo, sinabi ni Eliseo, "Saan ka nanggaling, Gehazi?" Tumugon siya,
"Diyan-diyan lang nagpunta ang iyong lingkod."
[26] Sinabi ni Eliseo kay Gehazi, "Hindi ba kasama mo ang espiritu ko nang huminto ang karwahe ng lalaking iyon para
salubungin ka? Ito ba ang oras para tumanggap ng pera, damit, mga olibong halamanan at mga ubasan, mga tupa, mga
baka, at mga lingkod na lalaki at babae? [27] Kaya ang ketong ni Naaman ay papasa-iyo at iyong mga kaapu-apuhan
magpakailanaman." Kaya umalis si Gehazi sa kaniyang harapan, isang ketongin na kasing puti ng bulak.

Chapter 6

[1] Sinabi ng mga anak ng mga propeta kay Eliseo, "Ang lugar kung saan kami nakatira kasama ka ay masyadong maliit
para sa ating lahat. [2] Hayaan mo kaming pumunta sa Jordan, at magputol ng puno roon at magtayo ng matitirahan."
Tumugon si Eliseo sinabing, "Sige." [3] Sinabi ng isa sa kanila, "Pakiusap samahan mo ang iyong mga lingkod." Sumagot si
Eliseo, "Sasama ako."
[4] Kaya sumama siya sa kanila, at nang makarating sila sa Jordan, nag-umpisa silang magputol ng mga puno. [5] Pero habang
nagpuputol ang isa sa kanila, nalaglag ang ulo ng palakol sa tubig; sumigaw siya at sinabinig, "Naku, panginoon, hiniram
ko lang iyon!"
[6] Kaya sinabi ng lingkod ng Diyos, "Saan ito nahulog?" Tinuro ng lalaki kay Eliseo ang lugar. Pumutol siya ngayon siya ng
isang patpat, tinapon ito sa tubig at pinalutang ang palakol. [7] Sinabi ni Eliseo, "Kunin mo." Kaya inabot ito ng lalaki ng
kaniyang kamay.
[8] Ngayon nakikipagdigma ang hari ng Aram laban sa Israel. Sumangguni siya sa kaniyang mga lingkod, sinasabing, "Ang
kampo ko ay nasa ganitong lugar." [9] Kaya nagpunta ang lingkod ng Diyos sa hari ng Israel, sinasabing, "Sikapin ninyong
hindi dumaan sa lugar na iyon, dahil ang mga Aramean ay bababa roon."
[10] Pagkatapos nagpadala ang hari ng Israel ng mga tauhan sa lugar na iyon kung saan binalaan siya ng lingkod ng Diyos.
Iniligtas siya ng babalang iyon ng ilang beses. [11] Gulong-gulo ang isip ng hari ng Aram dahil sa babalang ito, at tinawag
niya ang kaniyang mga lingkod at sinabi sa kanila, "Wala ba sa inyo ang magsasabi kung sino sa inyo ang pumapanig sa
hari ng Israel?"
[12] Kaya sinabi ng isa sa kaniyang mga lingkod, "Hindi, panginoong hari, dahil si Eliseo na propeta ng Israel ang nagsasabi
sa hari ng Israel ng mga sinasabi mo sa iyong silid!" [13] Tumugon ang hari, "Humayo kayo at tingnan ninyo kung nasaan si
Eliseo nang makapagpadala ako ng mga tauhan para dakpin siya." At sinabi sa kaniya, "Nasa Dotan siya."
[14] Kaya nagpadala ang hari ng mga kabayo, mga karwahe at isang malaking hukbo sa Dotan. Dumating sila nang gabi at
pinalibutan ang lungsod. [15] Nang ang alipin ng lingkod ng Diyos ay maagang bumangon at lumabas, pagmasdan mo, isang
malaking hukbo at mga kabayo ang nakapaligid sa lungsod. Sinabi ng kaniyang alipin sa kaniya, "Panginoon! Anong
gagawin natin?" [16] Sumagot si Eliseo, "Huwag kang matakot, dahil ang mga kasama natin ay higit na mas marami
kumpara sa kanila."
[17] Nanalangin si Eliseo at sinabing, "Yahweh, Nakiki-usap ako na buksan mo ang mga mata niya nang makakita siya."
Kaya't binuksan ni Yahweh ang mga mata ng kaniyang alipin at nakakita siya. Ang bundok ay puno ng mga kabayo at
karwahe na nag-aapoy sa paligid ni Eliseo! [18] Nang bumaba ang mga Aramean sa kaniya, nanalangin si Eliseo kay Yahweh
at sinabing, "Hinihiling kong bulagin mo sila." Kaya't binulag sila ni Yahweh, gaya ng hiling ni Eliseo. [19] Pagkatapos sinabi
ni Eliseo sa mga Aramean, "Hindi ito ang daan, ni ito ang lungsod. Sumunod kayo sa akin at dadalhin ko kayo sa taong
hinahanap ninyo." At dinala niya sila sa Samaria.
[20] Nang dumating sila sa Samaria, sinabi ni Eliseo, "Buksan mo ang mga mata nila, Yahweh, nang makakita sila." Binuksan
ni Yahweh ang mga mata nila at nakakita sila, at nakita nilang nasa gitna sila ng lungsod ng Samaria. [21] Nang makita sila
ng hari ng Israel, sinabi niya kay Eliseo, "Ama, dapat ko na ba silang patayin? Papatayin ko na ba sila?"
[22] Sumagot si Eliseo, "Huwag mo silang patayin. Papatayin mo ba silang mga kinuha mong bihag gamit ang espada at pana
mo? Maghain ka ng tinapay at tubig sa kanila para makakain at makainom sila at makapunta sa kanilang panginoon." [23]
Kaya't naghain ng pagkain ang hari para sa kanila, at nang nakakain at nakainom sila, pinalaya niya sila at pinabalik sa

kanilang panginoon. Ang mga grupo ng sundalong Aramean na iyon ay hindi bumalik sa lupain ng Israel nang mahabang
panahon.
24 Matapos nito, tinipon ni Ben Hadad, hari ng Aram, ang lahat ng kaniyang hukbo at lumusob sa Samaria at binihag ito. 25
Kaya't nagkaroon ng matinding taggutom sa Samaria. Binihag nila ito hanggang ang isang asno ay maibenta sa halagang
walumpung pirasong pilak, at ikaapat na bahagi ng isang kab ng dumi ng kalapati sa halagang limang pirasong pilak. 26
Habang dumadaan ang hari ng Israel sa may pader, isang babae ang umiyak sa kaniya, sinasabing, "Tulungan mo ako,
panginoong hari."
27 Sinabi niya, "Kung hindi ka tinutulungan ni Yahweh, paano kita matutulungan? Mayroon bang nanggagaling sa giikan o
pigaan ng alak?" 28 Sinabi pa ng hari, "Ano ang bumabagabag sa iyo?" Tumugon siya, "Sinabi ng babeng ito sa akin, 'Ibigay
mo sa akin ang iyong anak para kainin natin ngayon, at bukas kakainin natin ang anak ko.'" 29 Kaya't nilaga namin ang
anak ko at kinain ito, at sinabi ko sa kaniya kinabukasan, "'Ibigay mo sa akin ang iyong anak para kainin natin, pero
tinago niya ito."
30 Kaya nang narinig ng hari ang sinabi ng babae, pinunit niya ang kaniyang damit (dumadaan siya sa may pader), at
tumingin ang mga tao at nakita na mayroon siyang sako bilang panloob na kasuotan. 31 Sinabi niya, "Parusahan nawa ako
ng Diyos, at lalong higit pa, kung matatapos ang araw na nananatili pa rin ang ulo ni Eliseo sa kaniya, anak ni Safat."
32 Pero nakaupo si Eliseo sa kaniyang bahay kasama ng mga nakatatanda. Nagpadala ng tao ang hari pero nang dumating
ang mensahero kay Eliseo, sinabi niya sa mga nakatatanda, "Tingnan ninyo kung paanong nagpadala ng tao ang anak ng
mamamatay-tao na ito para patayin ako? Kapag dumating siya, isara ninyo ang pinto at pigilan ninyong mabuksan niya
ito. Hindi ba't kasunod niya ay ang mga yapak ng kaniyang panginoon?" 33 Habang nakikipag-usap siya sa kanila,
dumating ang mensahero sa kaniya. Sinabi ng hari, "Ang suliraning ito ay galing kay Yahweh. Bakit kailangan ko pang
maghintay kay Yahweh?"

Chapter 7

1 Sinabi ni Eliseo, "Pakinggan ninyo ang salita ni Yahweh. Ito ang sinasabi niya: 'Bukas, sa ganitong oras, isang takal ng
mainam na harina ang ipagbibili kapalit ng isang sekel, at dalawang takal ng sebada ang ipagbibili kapalit ng isang sekel
sa tarangkahan ng Samaria.'" 2 Pagkatapos ang kapitan na kanang kamay ng hari ay sumagot sa lingkod ng diyos, at
sinabi, "Masdan mo, kahit na gumawa si Yahweh ng bintana sa langit, maaari bang mangyari ito?" Tumugon si Eliseo,
"Masasaksihan mo itong mangyari gamit ang sarili mong mga mata, pero hindi ka makakakain mula dito."
3 Ngayon, mayroong apat na lalaking may ketong sa labas ng tarangkahan ng lungsod. Sinabi nila sa isa't isa, "Bakit tayo
mauupo rito hanggang mamatay tayo? 4 Kung sabihin nating papasok tayo sa lungsod, ang taggutom ay nasa lungsod, at
mamamatay tayo roon. Pero kung uupo pa rin tayo dito, mamamatay pa rin tayo. Kaya ngayon, halika, pumunta tayo sa
hukbo ng mga Aramean. Kung pananatilihin nila tayong buhay, mabubuhay tayo, at kung papatayin nila tayo,
mamamatay lang tayo."
5 Kaya tumayo sila nang mag-gagabi na para pumunta sa kampo ng mga Aramean; nang dumating sila sa pinakalabas na
bahagi ng kampo, walang naroon. 6 Dahil pinarinig ng Panginoon sa mga Aramean ang ingay ng mga karwahe, at ang
ingay ng mga kabayo --ang ingay ng isang malaking hukbo, at sinabi nila sa isa't isa, "Inupahan ng hari ng Israel ang mga
hari ng mga Hiteo at mga taga-Ehipto para pumunta laban sa amin."
7 Kaya tumayo ang mga sundalo at tumakas nang mag-gagabi na; iniwan nila ang kanilang mga tolda, mga kabayo, mga
asno, at ang kampo sa lagay nito, at tumakas para sa mga buhay nila. 8 Nang dumating sa pinakalabas na bahagi ng
kampo ang mga lalaking may ketong, pumasok sila sa loob ng isang tolda at kumain at uminom, at tinangay ang pilak at
ginto at mga damit at tinago ito. Bumalik sila at pumasok sa isa pang tolda at tinangay ang mga nasamsam nila mula roon
at tinago itong muli.
9 Pagkatapos sinabi nila sa isa't isa, "Hindi tama ang ginagawa natin. Ang araw na ito ay araw ng magandang balita, pero
nananahimik tayo patungkol dito. Kung maghihintay tayo hanggang bukang-liwayway, parurusahan tayo. Kaya, halina at
sabihin natin ito sa sambahayan ng hari." 10 Kaya't pumunta sila at tinawag ang mga tagabantay ng tarangkahan ng
lungsod. Sinabi nila sa kanila, "Nagpunta kami sa kampo ng mga Aramean, pero walang naroon, wala ni tunog ninuman,
pero naroon ang mga kabayo nila, at ang mga asnong nakatali, at ang mga tolda sa lagay nito." 11 At isinigaw ng mga
bantay ng tarangkahan ang balita, at pagkatapos sinabi ito sa loob ng sambahayan ng hari.
12 Pagkatapos bumangon ang hari kinagabihan at sinabi sa kaniyang mga lingkod, "Sasabihin ko sa inyo ngayon ang
ginawa ng mga Aramean sa atin. Alam nilang gutom tayo, kaya umalis sila ng kampo para magtago sa mga bukirin.
Sinasabi nila, "Sa oras na lumabas sila sa lungsod, kukunin natin sila nang buhay, at papasok tayo sa lungsod.'" 13 Sumagot
ang isa sa mga lingkod ng hari at sinabing, "Pakiusap, hayaan mong kunin ng ilan sa mga tauhan ang limang kabayong
natitira sa lungsod. Tulad sila ng lahat ng natitira sa mga mamamayan ng Israel --karamihan ay patay na; hayaan mong
ipadala namin sila at tingnan ito."
14 Kaya kumuha sila ng dalawang karwahe na may mga kabayo, at sinugo sila ng hari sa hukbo ng mga Aramean,
sinasabing, "Tingnan ninyo iyon." 15 Sinundan nila sila hanggang sa Jordan, at ang lahat ng daanan ay puno ng mga damit
at gamit na iniwan ng mga Aramean sa pagmamadali. Kaya bumalik ang mga mensahero at sinabi sa hari."

16 Lumabas ang mga tao at sinamsam ang mga gamit sa kampo ng mga Aramean. Kaya ang takal ng mainam na harina ay
ipinagbili sa halagang isang sekel at ang dalawang takal ng sebada ay kapalit ng isang sekel, tulad ng sinabi ni Yahweh. 17
Inutusan ng hari ang kapitan, ang kaniyang kanang kamay, para mangasiwa sa tarangkahan, at tinapak-tapakan siya ng
mga tao sa daan ng tarangkahan. Namatay siya gaya ng sinabi ng lingkod ng Diyos nang bumaba ang hari sa kaniya.
18 Kaya nangyari iyon gaya ng sinabi ng lingkod ng Diyos sa hari, sinasabing, "Sa oras na ito sa tarangkahan ng Samaria,
ang dalawang takal ng sebada ay ipagbibili sa halagang isang sekel, at ang isang takal ng mainam na harina para sa isang
sekel." 19 Sinagot ng kapitang iyon ang lingkod ng Diyos at sinabing, "Kahit gumawa si Yahweh ng bintana sa langit,
maaari bang mangyari ito?" Sinabi ni Eliseo, "Makikita mong mangyari ito nang sarili mong mga mata, pero hindi ka
kakain mula rito." 20 At nangyari ito sa kaniya sa ganoong paraan, dahil tinapak-tapakan siya ng mga tao sa tarangkahan,
at namatay siya.

Chapter 8

1 Ngayon nagsalita si Eliseo sa babae na ang anak ay kaniyang binuhay. Sinabi niya sa kaniya, "Bumangon ka, at pumunta
sa iyong sambahayan, at manatili ka sa ibang lupain kung saan maaari, dahil magpapadala si Yahweh ng taggutom na
darating sa lupaing ito ng pitong taon." 2 Kaya bumangon ang babae at sinunod niya ang salita ng lingkod ng Diyos.
Nagpunta siya sa kaniyang sambahayan at nanirahan sa lupain ng Filisteo ng pitong taon.
3 Pagkatapos ng pitong taon bumalik ang babae mula sa lupain ng mga Filisteo, at siya ay pumunta sa hari para
magmakaawa sa kaniya para sa kaniyang bahay at lupain. 4 Ngayon ang hari ay nakikipag-usap kay Gehazi na lingkod ng
Diyos, sinasabing, "Pakiusap sabihin sa akin ang lahat ng dakilang bagay na nagawa ni Eliseo."
5 Pagkatapos habang sinasabi niya sa hari kung paano binuhay ni Eliseo ang patay na anak, dumating ang babaeng ang
anak ay kaniyang binuhay na nagmakaawa sa hari para sa kaniyang bahay at lupain. Sinabi ni Gehazi, "Aking
panginoong, hari, ito ang babae, at ito ang kaniyang anak na lalaki, na binuhay ni Eliseo." 6 Nang tanungin ng hari ang
babae tungkol sa kaniyang anak, ipinaliwanag niya ito sa kaniya. Kaya iniutos ng hari sa isang opisyal para sa kaniya,
sinasabing, "Ibalik sa kaniya ang lahat ng pag-aari niya at lahat ng mga ani ng kaniyang bukid mula nang araw na iniwan
niya ang lupain hanggang ngayon."
7 Nagpunta si Eliseo sa Damasco kung saan si Ben-Hadad ang hari ng Aram ay may sakit. Sinabi sa hari, "Ang lingkod ng
Diyos ay naparito." 8 Sinabi ng hari kay Hazael, "Magdala ka ng isang regalo at salubungin ang lingkod ng Diyos, at
sumangguni kay Yahweh sa pamamagitan niya, sinasabing, 'Gagaling ba ako mula sa sakit na ito?" 9 Kaya nagpunta si
Hazael para salubungin siya at dala niya ang isang regalo ng bawat uri ng mabubuting bagay sa Damasco, na dala ng
apatnapung kamelyo. Kaya nagpunta si Hazael at tumayo sa harap ni Eliseo at sinabi, "Ipinadala ako sa iyo ng iyong anak
na si Ben-Hadad hari ng Aram, tinatanong kung, 'Gagaling ba ako mula sa sakit na ito?"
10 Sinabi ni Eliseo sa kaniya, "Lumakad ka, sabihin kay Ben-Hadad, 'Siguradong gagaling ka,' pero ipinakita sa akin ni
Yahweh na siya ay siguradong mamamatay." 11 Pagkatapos tumitig si Eliseo kay Hazael hanggang siya ay mapahiya, at ang
lingkod ng Diyos ay umiyak. 12 Tinanong ni Hazael, "Bakit ka umiiyak, aking panginoon?" Kaniyang sinagot, "Dahil
nalalaman ko ang kasamaan na iyong gagawin sa bayan ng Israel. Susunugin mo ang kanilang mga kutang tanggulan, at
papatayin mo ang kanilang mga kabataang lalaki gamit ang espada, dudurugin ang kanilang mga maliliit na bata, at
bibiyakin ang tiyan ng kanilang babaeng buntis."
13 Tumugon si Hazael, "Sino ang iyong lingkod, na dapat gumawa nitong dakilang bagay? Siya ay isang aso lamang."
Sumagot si Eliseo, "Ipinakita sa akin ni Yahweh na ikaw ang maghahari sa Aram," 14 Pagkatapos iniwan ni Hazael si Eliseo
at nagpunta sa kaniyang panginoon, na sinabi sa kaniya, "Ano ang sinabi ni Eliseo sa iyo?" Sumagot siya, "Sinabi niya sa
akin na ikaw ay tiyak na gagaling." 15 Nang sumunod na araw kinuha Hazael ang kumot at nilublob ito sa tubig, at inilatag
ito sa mukha ni Ben-Hadad kaya siya ay namatay. Pagkatapos si Hazael ay naging hari na kapalit niya.
16 Sa ikalimang taon ni Joram anak ni Ahab, hari ng Israel, nagsimulang maghari si Jehoram. Siya ang anak ni Jehosafat
hari ng Juda. Nagsimula siyang maghari nang si Jehoshafat ay hari ng Juda. 17 Si Jehoram ay tatlumput-dalawang taong
gulang nang siya ay magsimulang maghari, at naghari siya ng walong taon sa Jerusalem.
18 Lumakad si Jehoram sa mga pamamaraan ng mga hari ng Israel, tulad ng ginawa ng sambahayan ni Ahab; dahil ang
anak na babae ni Ahab ay kaniyang asawa, at ginawa niya kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh. 19 Gayunman,
dahil sa kaniyang lingkod na si David, hindi nais ni Yahweh na wasakin ang Juda, dahil sinabi niya sa kaniya na bibigyan
siya lagi ng mga kaapu-apuhan.
20 Sa mga panahon ni Jehoram, naghimagsik ang Edom mula sa ilalim ng kamay ng Juda, at nagtayo sila ng isang hari para
manguna sa kanila. 21 Pagkatapos tumawid si Jehoram kasama ang kaniyang mga pinuno at lahat ng kaniyang mga
karwahe. Nangyari ito nang siya ay nagising sa gabi at sinalakay at tinalo ang mga Edomita, na pumaligid sa kaniya at
ang mga pinuno ng mga karwahe. Pagkatapos tumakas ang hukbo ni Jehoram papunta sa kanilang mga tahanan.
22 Kaya naghihimagsik ang Edom mula sa kapangyarihan ng Juda hanggang sa araw na ito. Naghihimagsik din ang Libna
sa panahon ding iyon. 23 Gaya ng ibang mga bagay tungkol kay Jehoram, ang lahat niyang ginawa, hindi ba nakasulat ang
mga ito sa Ang Aklat ng mga Kaganapan sa buhay ng mga Hari ng Juda? 24 Namatay si Jehoram at nahimlay kasama ang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kaniyang mga ninuno, at inilibing kasama ang kaniyang mga ninuno sa lungsod ni David. Pagkatapos ang anak ni Ahazias ang naging hari na kapalit niya.
25 Nang ikalabindalawang taon ni Joram anak ni Ahab, hari ng Israel, si Ahazias anak ni Jehoram, hari ng Juda, ay
nagsimulang maghari. 26 Si Ahazias ay dalawamput-dalawang taong gulang nang magsimulang maghari; naghari siya ng
isang taon sa Jerusalem. Ang pangalan ng kaniyang ina ay si Atalia; siya ay anak na babae ni Omri, hari ng Israel. 27
Lumakad si Ahazias sa pamamaraan ng sambahayan ni Ahab; ginawa niya kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh, gaya ng ginagawa ng sambahayan ni Ahab, dahil si Ahazias ay isang manugang na lalaki sa sambahayan ni Ahab.
28 Pumunta si Ahazias kasama si Joram anak ni Ahab, para makipaglaban kay Hazael, hari ng Aram, sa Ramoth-galaad.
Sinugatan ng mga Aramean si Joram. 29 Nagbalik si Haring Joram para magpagaling sa Jezreel sa mga sugat na ginawa ng mga Aramean sa kaniya sa Rama, nang nakipaglaban siya kay Hazael hari ng Aram. Kaya si Ahazias anak ni Jehoram, hari ng Juda, ay bumababa sa Jezreel para makita si Joram anak ni Ahab, dahil siya ay nasugatan.

Chapter 9

1 Tinawag ni Eliseo na propeta ang isa sa mga anak ng mga propeta at sinabi sa kaniya, "Magbihis ka para maglakbay,
pagkatapos dalhin ang maliit na bote ng langis na ito sa iyong kamay at pumunta sa Ramoth-galaad. 2 Kapag dumating ka,
hanapin mo si Jehu anak ni Jehosafat anak ni Nimsi, at pumasok ka at patayuin siya sa gitna ng kaniyang mga kasama, at
samahan siya sa loob ng isang silid. 3 Pagkatapos kunin ang bote ng langis at ibuhos ito sa kaniyang ulo at sabihing, 'Sinasabi ito ni Yahweh: "Hinirang kita para maging hari ng Israel," Pagkatapos buksan ang pinto, at tumakbo; huwag patagalin."
4 Kaya ang binata, ang batang propeta, ay nagpunta sa Ramot-galaad. 5 Nang dumating siya, namasdan niya ang mga
kapitan ng hukbo ay nakaupo. Kaya sinabi ng batang propeta, "Ako ay may isang sadya sa iyo, kapitan." Sumagot si Jehu,
"Kanino sa amin?" Sumagot ang batang propeta, "Sa iyo, kapitan." 6 Kaya tumayo si Jehu at pumasok sa bahay, at ibinuhos
ng propeta ang langis sa kaniyang ulo at sinabi kay Jehu, "sinasabi ito ni Yahweh, ang Diyos ng Israel: 'Hinirang kita para maging hari sa bayan ni Yahweh, sa Israel.
7 Dapat mong patayin ang pamilya ni Ahab na iyong panginoon, kaya ipaghihiganti ko ang dugo ng aking mga lingkod na
mga propeta, at ang dugo ng lahat ng mga lingkod ni Yahweh, na pinatay sa pamamagitan ng kamay ni Jezabel. 8 Dahil
ang buong pamilya ni Ahab ay mapaparusahan, at puputulin ko mula kay Ahab ang bawat batang lalaki, maging siya ay isang alipin o isang taong malaya.
9 Gagawin ko sa sambahayan ni Ahab gaya ng sa sambahayan ni Jeroboam anak ni Nebat at gaya ng sa sambahayan ni
Baasa anak ni Ahias. 10 Kakainin ng mga aso si Jezabel sa Jezreel, at walang sinuman doon ang maglilibing sa kaniya."
Pagkatapos binuksan ng propeta ang pintuan at tumakbo.
11 Pagkatapos lumabas si Jehu sa mga lingkod ng kaniyang panginoon, at sinabi sa kaniya ng isa, "Mabuti ba ang lahat ng
bagay? Bakit pumunta sa iyo ang baliw na taong ito?" Sumagot si Jehu sa kanila, "Kilala ninyo ang lalaki at ang mga uri ng
bagay na sinasabi niya." 12 Sinabi nila, "Isang kasinungalingan iyon. Sabihin sa amin." Sumagot si Jehu, "Sinabi niya ito at
iyon sa akin, at sinabi niya rin, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh: Hinirang kita bilang hari ng Israel.'" 13 Pagkatapos bawat isa sa
kanila ay mabilis na hinubad ang kaniyang panlabas na damit at inilagay ito sa paanan ni Jehu para lakaran. Hinipan nila ang trumpeta at sinabi, "Si Jehu ay hari."
14 Sa pamamaraang ito nakipagsabwatan si Jehu anak ni Jehosafat anak ni Nimsi laban kay Joram. Ngayon pinagtatanggol
ni Joram ang Ramot-galaad, siya at lahat ng Israel, dahil kay Hazael hari ng Aram, 15 pero nagbalik si Haring Joram sa
Jezreel para pagalingin ang sugat na ginawa ng mga Aramean sa kaniya, nang nakipaglaban siya kay Hazael hari ng Aram. Sinabi ni Jehu sa mga lingkod ni Joram, "Kung ito ang iyong palagay, sa gayon huwag hayaang may isang
makatakas at makalabas sa lungsod, para sabihin ang mga balitang ito sa Jezreel." 16 Kaya sumakay si Jehu sa isang
karwahe patungong Jezreel; dahil doon nagpapahinga si Joram. Ngayon si Ahazias hari ng Juda ay bumaba para makita si Joram.
17 Ang bantay ay nakatayo sa tore sa Jezreel, at nakita niya ang kasama ni Jehu habang siya ay dumating sa kalayuan;
sinabi niya, "Nakikita ko ang isang pangkat ng kalalakihan na dumarating," Sinabi ni Joram, 'Kumuha ka ng isang mangangabayo, at ipadala siya para salubungin sila; sabihin sa kaniya para sabihing, 'Ikaw ba ay dumating para sa
kapayapaan?" 18 Kaya ipinadala ang isang lalaki sa mangangabayo para salubungin sila, sinabi niya, "Sinabi ito ng hari:
'Ikaw ba ay dumating para sa kapayapaan?" Kaya sinabi ni Jehu, "Ano ang magagawa mo sa kapayapaan? Bumalik ka at sumunod sa akin." Pagkatapos sinabi ng bantay sa hari, "Sinalubong sila ng mensahero, pero hindi siya babalik."
19 Pagkatapos nagpadala siya ng pangalawang lalaki na nakakabayo, na pumunta sa kanila at sinabi, "Sinasabi ito ng hari:
'Ikaw ba ay dumating para sa kapayapaan? "Sumagot si Jehu, "Ano ang magagawa mo sa kapayapaan? Bumalik ka at
sumunod sa akin." 20 Muling nag-ulat ang bantay, "Siya ay sinalubong nila, pero hindi siya babalik. At ang paraan ng pagpapatakbo ng karwahe ay gaya ng pagpapatakbo ni Jehu anak ni Nimsi, dahil nagpapatakbo siya ng matulin."
21 Kaya sinabi ni Joram, "Ihanda mo ang aking karwahe." Inihanda nila ang kaniyang karwahe, at si Joram hari ng Israel at Ahazias hari ng Juda ay sumakay, bawat isa sa kaniyang karwahe, para salubungin si Jehu. Siya ay natagpuan nila sa

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

lupain ni Nabot na Jezreelita. [22] Nang nakita ni Joram si Jehu, sinabi niya, 'Ikaw ba ay dumating para sa kapayapaan,
Jehu?" Sumagot siya, "Anong kapayapaan ang naroroon, kung napakaraming pagsamba sa diyus-diyusan na mayroong
prostitusyon at pangkukulam ng iyong inang si Jezabel?"
[23] Kaya pabalik na tumakas si Joram sa kaniyang karwahe at sinabi kay Ahazias, "Pagtataksil ito, Ahazias." [24] Pagkatapos
nilabas ni Jehu ang kaniyang pana na buong lakas niyang pinana si Joram sa pagitan ng kaniyang mga balikat; tumagos
ang palaso sa kaniyang puso, at nalaglag siya sa kaniyang karwahe.
[25] Pagkatapos sinabi ni Jehu kay Bidkar na kaniyang kapitan, "Damputin at itapon siya sa bukid ni Nabot na Jezreelita.
Isipin kung paano ako at ikaw ay magkasamang sumakay pagkatapos ni Ahab na kaniyang ama, inilagay ni Yahweh ang
propesiyang ito laban sa kaniya: [26] 'Totoong nakita ko kahapon ang dugo ni Nabot at ang dugo ng kaniyang mga anak na
lalaki, sinasabi ni Yahweh, at gagantihan kita sa bukid na ito,' sinasabi ni Yahweh. Kaya ngayon, kunin at itapon siya sa
lugar, sa bukid na iyon, para maganap kung ano ang sinabi sa atin na mangyayari sa salita ni Yahweh."
[27] Nang makita ito ni Ahazias ang hari ng Juda, tumakas siya sa daan ng Beth Haggan. Pero sumunod si Jehu sa kaniya, at
sinabi, "Patayin din siya sa karwahe," at siya ay pinana nila pag-ahon sa Gur, na nasa Ibleam. Tumakas si Ahazias
patungo sa Meggido at namatay doon. [28] Binuhat ng kaniyang mga lingkod ang kaniyang katawan sa isang karwahe tungo
sa Jerusalem at inilibing siya sa kaniyang puntod kasama ang kaniyang mga ninuno sa lungsod ni David.
[29] Ngayon nasa ikalabing-isang taon ni Joram anak ni Ahab na sinimulan ni Ahazias maghari sa Juda.
[30] Nang dumating si Jehu sa Jezreel, narinig ito ni Jezabel, at pinintahan niya ang kaniyang mga mata, inayos ang
kaniyang buhok, at dumungaw sa bintana. [31] Habang pumapasok si Jehu sa tarangkahan, sinabi niya sa kaniya, Ikaw ba
ay dumating para sa kapayapaan", ikaw Zimri, mamamatay-tao ng iyong panginoon?" [32] Tumingala si Jehu sa bintana at
sinabi, "Sino ang sa aking panig? Sino?" Pagkatapos dalawa o tatlong eunuko ang dumungaw.
[33] Kaya sinabi ni Jehu, "Ihagis ninyo siya." Kaya inihagis nila si Jezabel, at tumilamsik ang kaniyang dugo sa mga pader at
sa mga kabayo, tinapakan siya ni Jehu. [34] Nang pumasok si Jehu sa palasyo, siya ay kumain at uminom. Pagkatapos sinabi
niya, "Asikasuhin ninyo ngayon ang sinumpang babaeng ito at ilibing siya, dahil siya ay isang anak na babae ng hari."
[35] Pumunta sila para ilibing siya, pero wala na ang natagpuan sa kaniya kundi bungo na lamang, ang mga paa, at ang mga
palad ng kaniyang kamay. [36] Kaya bumalik sila at sinabi kay Jehu. Sinabi niya, "Ito ang salita ni Yahweh na sinabi niya sa
pamamagitan ng kaniyang lingkod na si Elias na Tisbita, sinasabing, 'Sa lupain ng Jezreel kakainin ng mga aso ang laman
ni Jezabel, [37] at ang katawan ni Jezabel ay magiging tulad ng dumi sa mga bukid sa lupain ng Jezreel, kaya walang
makapagsasabing, "Ito ay si Jezabel."

Chapter 10

[1] Ngayon si Ahab ay may pitumpung kaapu-apuhan sa Samaria. Sumulat si Jehu ng mga liham at ipinadala nila sa
Samaria, sa mga namumuno sa Jezreel, kabilang ang mga matatanda at tagapag-alaga ng mga kaapu-apuhan ni Ahab,
sinasabing, [2] "Ang mga kaapu-apuhan ng iyong panginoon ay kasama ninyo, at kayo ay mayroon ding mga karwahe at
kabayo at isang pinagtibay na lungsod at armas. Kung gayon, sa sandaling dumating ang liham na ito sa inyo, [3] piliin ang
pinakamabuti at pinakanararapat sa mga kaapu-apuhan ng iyong panginoon at ilagay siya sa trono ng kaniyang ama, at
ipaglaban ang maharlikang lahi ng iyong panginoon."
[4] Pero sila ay natakot at sinabi sa kanilang mga sarili, "Tingnan ninyo, hindi makatayo ang dalawang hari sa harap ni
Jehu. Kaya paano kami tatayo?" [5] Pagkatapos ang lalaki na tagapamahala sa palasyo, at lalaki na naroroon sa lungsod, at
pati rin ang mga matatanda, at sila na nagpalaki sa mga bata, ay nagpasabi kay Jehu, sinasabing, "Kami ang inyong mga
lingkod. Gagawin namin ang lahat ng bagay na inuutos ninyo sa amin. Hindi namin gagawing hari ang sinumang lalaki.
Gawin kung ano ang mabuti sa inyong paningin."
[6] Pagkatapos sumulat si Jehu ng isang liham sa kanila sa ikalawang pagkakataon, sinasabing, "Kung kayo ay nasa aking
panig, at kung kayo ay makikinig sa aking tinig, dapat ninyong kunin ang ulo ng mga lalaki na mga kaapu-apuhan ng
inyong panginoon, at pumunta kayo sa akin sa Jezreel bukas sa ganitong oras." Ngayon ang mga kaapu-apuhan ng hari,
pitumpu ang bilang, ay kasama ang mahahalagang lalaki ng lungsod, siyang nagpapalaki sa kanila. [7] Kaya nang dumating
ang liham sa kanila, kinuha nila ang mga anak na lalaki ng hari at pinatay sila, pitumpung katao, inilagay ang kanilang
mga ulo sa mga basket, at ipinadala nila kay Jehu sa Jezreel.
[8] Isang mensahero ang dumating kay Jehu, sinasabing, "Dinala nila ang mga ulo ng mga anak na lalaki ng hari." Kaya
sinabi niya, "Ilagay ang mga ito ng dalawang tumpok sa pasukan ng tarangkahan hanggang sa umaga." [9] Nang umaga
lumabas at tumayo si Jehu, at sinabi sa lahat ng tao, "Kayo ay walang malay. Tingnan ninyo, nagbanta ako laban sa aking
panginoon at pinatay siya, pero sinong pumatay sa lahat ng mga ito?
[10] Ngayon dapat tiyak ninyong malaman na wala sa bahagi ng salita ni Yahweh, ang salita na sinabi niya tungkol sa
pamilya ni Ahab, ay babagsak sa lupa, dahil ginawa ni Yahweh ang kaniyang sinabi sa pamamagitan ng kaniyang lingkod
na si Elias." [11] Kaya pinatay ni Jehu ang lahat ng natitira sa pamilya ni Ahab sa Jezreel, at lahat ng kaniyang
mahahalagang tauhan, kaniyang malapit na mga kaibigan, at kaniyang mga pari, hanggang wala nang matira sa kanila.
[12] Pagkatapos tumindig at umalis si Jehu; nagpunta siya sa Samaria. Habang siya ay parating sa Beth Eked ng pastulan, [13]
nakasalubong niya ang mga kapatid na lalaki ni Ahazias hari ng Juda. Sinabi ni Jehu sa kanila, "Sino kayo?" Sumagot sila,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

"Kami ang mga kapatid na lalaki ni Ahazias, at bababa kami para batiin ang mga anak ng hari at mga anak ni Reyna
Jezabel." 14 Sinabi ni Jehu sa sarili niyang mga tauhan, "Hulihin silang buhay." Kaya hinuli nila silang buhay at pinatay sila
sa balon ni Beth Eked, lahat ng apatnapu't dalawang kalalakihan. Hindi siya nagtira ng sinumang buhay sa kanila.
15 Nang umalis doon si Jehu, nakasalubong niya si Jonadab anak na lalaki ni Rechab na dumarating para makipagkita sa
kaniya. Binati siya ni Jehu at sinabi sa kaniya, "Buong puso ka bang makikiisa sa akin, gaya ng pagiging matapat ko sa
iyo? Sumagot si Jonadab, "Oo" Sabi ni Jehu, kung ganoon nga, iabot mo sa akin ang iyong kamay". At iniabot ni Jonadab
ang kaniyang kamay, kaya pinasakay siya ni Jehu sa kaniyang karwahe. 16 Sinabi ni Jehu, sumama ka sa akin at tingnan
mo ang aking kasigasigan para kay Yahweh." Kaya sumakay si Jonadab sa kaniyang karwahe. 17 Nang dumating siya sa
Samaria, pinatay ni Jehu ang lahat ng natitira mula sa mga kaapu-apuhan ni Ahab sa Samaria, hanggang mawasak niya
ang maharlikang angkan ni Ahab, gaya lamang ng sinabi sa kanila dati sa pamamagitan ng salita ni Yahweh, na sinabi
niya kay Elias.
18 Pagkatapos sama-samang tinipon ni Jehu ang lahat ng tao at sinabi sa kanila, "naglingkod si Ahab kay Baal ng sandali,
pero naglilingkod si Jehu sa kaniya nang higit pa. 19 Kaya ngayon ipadala sa akin ang lahat na propeta ni Baal, at lahat ng
mga sumasamba sa kaniya, at lahat ng kaniyang mga pari. Huwag ninyong hayaang may maiwan, dahil mayroong akong
isang dakilang handog para ialay kay Baal. Sinumang hindi dumating ay hindi mabubuhay." Pero ginawa ito ni Jehu nang
may pandaraya, nang may layunin para patayin ang mga sumasamba kay Baal. 20 Sinabi ni Jehu, "Italaga ang isang
mataimtim na kapulungan para kay Baal, at magbukod ng isang araw para dito." Kaya ipinahayag nila ito.
21 Pagkatapos nagpadala si Jehu sa buong Israel at dumating ang lahat ng mga sumasamba kay Baal, kaya walang isang
lalaki ang naiwan doon na hindi dumating. Nagpunta sila sa templo ni Baal, at napuno nito ang dulo hanggang kabila. 22
Sinabi ni Jehu sa mga lalaki na nag-iingat sa lalagyan ng damit ng mga pari, "Ilabas ang mga damit para sa lahat ng
sumasamba kay Baal." Kaya inilabas ng mga lalaki ang mga damit sa kanila.
23 Kaya nagpunta si Jehu kasama si Jonadab anak na lalaki ni Rechab sa bahay ni Baal, at sinabi niya sa mga sumasamba
kay Baal, "Hanapin at siguraduhin na wala isa man dito na kasama ninyo mula sa mga lingkod ni Yahweh, pero ang mga
sumasamba lamang kay Baal." 24 Pagkatapos nagpunta sila sa loob para maghandog ng mga alay at magsunog ng mga
handog. Ngayon pumili si Jehu ng walumpung kalalakihan na nakatayo sa labas, at sinabi sa kanila, "Kung tumakas ang
sinuman sa mga kalakihan na dinala ko sa inyo, sinuman ang nagpatakas sa lalaking iyon ay papatayin bilang kapalit ng
buhay ng tumakas"
25 Sa sandaling natapos ni Jehu ang sinunog na handog, sinabi niya sa bantay at sa mga kapitan, "Pumasok at patayin sila.
Huwag hayaang lumabas ang isa man." Kaya pinatay nila sila gamit ang talim ng espada, at itinapon sila ng bantay at ng
mga kapitan at nagpunta sa loob ng silid ng bahay ni Baal. 26 At kinaladkad nila ang banal na mga posteng bato na nasa
loob ng bahay ni Baal, at sinunog nila ito. 27 Sinira nila ang poste, at winasak ang bahay ni Baal at ginawa itong isang
palikuran, hanggang sa araw na ito. 28 Ganoon winasak ni Jehu si Baal at tinanggal ang pagsamba nito mula sa Israel.
29 Pero hindi iniwan ni Jehu ang mga kasalanan ni Jeroboam anak ni Nebat, na ginawa niyang kasalanan sa Israel- iyon
ay, ang pagsamba sa mga gintong guya sa Bethel at Dan. 30 Kaya sinabi ni Yahweh kay Jehu, "Dahil nagawa mong mabuti
ang pagsasagawa kung ano ang matuwid sa aking paningin, at nagawa sa bahay ni Ahab ayon sa buong kalooban ng
aking puso, ang inyong mga kaapu-apuhan ay uupo sa trono ng Israel hanggang sa apat na salinlahi." 31 Pero hindi nag-
ingat si Jehu na lumakad sa batas ni Yahweh, ang Diyos ng Israel, nang kaniyang buong puso. Hindi siya tumalikod mula
sa mga kasalanan ni Jeroboam, sa pamamagitan nito ay ginawa niyang magkasala ang Israel.
32 Sa mga araw na iyon sinimulang tanggalin ni Yahweh ang mga rehiyon mula Israel, at tinalo ni Hazael ang mga
Israelita sa mga hangganan ng Israel, 33 mula pasilangan ng Jordan, lahat ng lupain ng Galaad, ang mga Gadita, at ang
mga Rubenita, at ang mga Manasita, mula Aroer, na nasa lambak ng Arnon, mula Galaad hanggang Bashan.
34 Para sa ibang mga bagay na ginawa ni Jehu, at lahat ng kaniyang ginawa, at lahat ng kaniyang kapangyarihan, hindi ba
ito nakasulat sa Ang Aklat ng Kaganapan sa buhay ng mga Hari ng Israel? 35 Nahimlay si Jehu kasama ang kaniyang mga
ninuno, at inilibing siya sa Samaria. Pagkatapos si Jehoahas na kaniyang anak ay naging hari na kapalit niya. 36
Dalawampu't walong taong naghari si Jehu sa Israel sa Samaria.

Chapter 11

1 Ngayon, nang nakita ni Atalia, ang ina ni Ahazias, na patay na ang kaniyang anak, tumayo siya at pinatay ang lahat ng
mga anak ng hari. 2 Pero kinuha ni Jehoseba, anak na babae ni Haring Joram at kapatid ni Ahazias, si Joas anak ni
Ahazias, at itinago siya malayo sa mga anak ng hari na pinatay, kasama ang kaniyang tagapag-alaga; itinago niya sila sa
silid. Itinago nila siya mula kay Atalia para hindi siya mapatay. 3 Kasama niya si Jehoseba sa pagtatago sa tahanan ni
Yahweh sa loob ng anim na taon, habang si Atalia ang naghahari sa lupain.
4 Nang ikapitong taon, nagpadala ng mensahe si Jehoiada at pinapunta ang mga pinuno ng daan-daang taga-Karito at
tagapagbantay sa kaniya patungo sa templo ni Yahweh. Nakipagtipan siya sa kanila, at ipinanumpa sa tahanan ni
Yahweh. Pagkatapos ipinakita niya sa kanila ang anak ng hari. 5 Inutusan niya sila at sinabing, "Ito ang dapat ninyong
gawin. Ang ikatlong bahagi ninyo na pumupunta sa Araw ng Pamamahinga ay magbantay sa tahanan ng hari, ang ikatlo
ay sa Tarangkahan ng Sur, 6 at ang ikatlo ay sa tarangkahan sa likod ng himpilan ng bantay."

7 At ang dalawa pang grupo, kayo na hindi naglilingkod sa Araw ng Pamamahinga, ay bantayan ang tahanan ni Yahweh
para sa hari. 8 Paligiran ninyo ang hari, lahat ng may sandata sa kaniyang kamay. Sinuman ang pumasok mula sa inyong
hanay, patayin ninyo siya. Samahan ninyo ang hari kapag siya ay lumalabas at pumapasok.
9 At sinunod ng mga pinuno ng daan-daan ang lahat ng inutos ni Joiada ang pari. Ang bawat pinuno ay isinama ang
kanilang mga tauhan, ang mga naglilingkod tuwing Araw ng Pamamahinga pati na ang mga hindi naglilingkod; at
pumunta sila kay Jehoiada, ang pari. 10 Pagkatapos ibinigay ni Jehoiada ang pari, sa mga pinuno ng daan-daan ang mga
sibat at panangga na pag-aari noon ni Haring David, na nakatabi sa tahanan ni Yahweh.
11 Kaya ang mga tagapagbantay ay tumayo, ang bawat isa na may hawak na sandata, mula sa kanang bahagi ng templo
hanggang sa kaliwang bahagi nito, sa paligid ng altar at templo, na nakapalibot sa hari. 12 Pagkatapos inilabas ni Jehoiada
si Joas ang anak ng hari, ipinatong ang korona sa kaniya, at ibinigay sa kaniya ang tipan ng mga utos. Ginawa nila siyang
hari at pinahiran siya ng langis. Nagpalakpakan sila at sinabing, "Mabuhay ang hari!"
13 Nang narinig ni Atalia ang ingay ng mga tagapagbantay at ng mga tao, pumunta siya sa tahanan ni Yahweh. 14
Tiningnan niya, at nakita ang hari na nakatayo sa gilid ng mga poste, gaya ng nakaugalian, at ang mga pinuno at
manunugtog ng trumpeta ay kasama ng hari. Lahat ng tao sa lupain ay nagdiriwang at hinihipan ang trumpeta.
Pagkatapos pinunit ni Atalia ang kaniyang damit at sumigaw, "Taksil! Taksil!"
15 At inutusan ni Jehoiada ang pari, ang mga pinuno ng daan-daan na kasama ng mga sundalo; sinabi niya sa kanila,
"Ilabas ninyo siya sa gitna ng mga hanay. Sinuman ang sumunod sa kaniya, patayin sila gamit ang espada." Dahil sinabi
ng pari, "Huwag ninyong hayaang mapatay siya sa tahanan ni Yahweh. 16 Kaya nagbigay daan sila sa kaniya, at pumunta
siya sa tarangkahan ng kabayo patungo sa tahanan ng hari, at doon siya pinatay.
17 Kaya gumawa ng tipan si Jehoaida para kay Yahweh, kay Haring Joas at sa mga mamamayan, na sila ay dapat maging
bayan ni Yahweh, at gumawa rin siya ng tipan sa pagitan ng hari at ng mga mamamayan. 18 Kaya lahat ng mamamayan sa
lupain ay pumunta sa tahanan ni Baal at winasak ito. Pinagpira-piraso nila ang altar ni Baal at ang kaniyang imahe, at
pinatay nila si Matan, ang pari ni Baal, sa harap ng mga altar na iyon. Pagkatapos nagtalaga ng mga tagapagbantay ang
pari sa templo ni Yahweh.
19 Isinama ni Jehoiada ang mga pinuno ng daan-daan, ang mga Karito, ang tagapagbantay, at ang lahat ng mamamayan sa
lupain. Ibinaba nila ang hari mula sa tahanan ni Yahweh at dumaan sa tarangkahan ng tagapagbantay patungo sa
palasyo ng hari. 20 Kaya si Joas ay umupo sa trono. Lahat ng tao sa lupain ay nagdiwang, at ang lungsod ay tahimik.
Tungkol naman kay Atalia, siya ay pinatay nila gamit ang espada sa palasyo ng hari.
21 Si Joas ay pitong taon nang magsimula siyang maghari.

Chapter 12

1 Sa ikapitong taon ni Jehu, nagsimulang maghari si Joas; naghari siya sa loob ng apatnapung taon sa Jerusalem. Ang
pangalan ng kaniyang ina ay si Sibia, na taga-Beerseba. 2 Ginawa ni Joas kung ano ang matuwid sa mga mata ni Yahweh
sa lahat ng oras dahil tinuturuan siya ni Jehoiada ang pari. 3 Pero ang mga dambana ay hindi niya pinagiba. Ang mga tao
ay patuloy pa ring naghahandog at nagsusunog ng insenso roon.
4 Sinabi ni Joas sa mga pari, "Lahat ng salapi para sa mga kagamitan na nabibilang kay Yahweh at ang mga dinala sa
tahanan ni Yahweh, ang buwis na naitala, at lahat ng salapi na ibinigay para sa templo ng mga taong inudyukan ni
Yahweh na magbigay— 5 ang mga salaping ito ay iipunin ng mga pari, bawat isa sa kanila mula sa nagbabayad ng buwis,
at gagamitin nila ito para ayusin ang templo kapag may kailangang ayusin.
6 Pero sa dalawampu't tatlong taon na paghahari ni Haring Joas, wala pang kahit anong naipaaayos ang mga pari sa
templo. 7 Kaya tinawag ni Haring Joas si Jehoiada at ang ibang mga pari; sinabi niya sa kanila, "Bakit wala pa kayong
naipaaayos sa templo? Ngayon hindi na kayo ang kukuha ng salapi sa mga nagbabayad ng buwis, pero kunin ninyo ang
mga nakolekta para sa pagpapaayos ng templo at ibigay ninyo ito sa mga makakapag-ayos. 8 Kaya sumang-ayon ang mga
pari na hindi na sila tatanggap ng salapi mula sa mga tao at hindi na rin sila ang mag-aayos ng templo.
9 Sa halip, kumuha si Joiada ang pari ng isang baul, binutasan niya ang takip nito, at inilagay ito sa gilid ng altar, sa
kanang bahagi kung saan dumaraan ang tao patungo sa tahanan ni Yahweh. Lahat ng mga paring nagbabantay sa
pasukan sa templo ay inilagay dito ang lahat ng salapi na dinala sa tahanan ni Yahweh. 10 Kapag nakikita nila na marami
ng laman ang baul, lalapit ang mga eskriba ng hari at punong pari at ilalagay sa mga lalagyan ang salapi at bibilangin ito,
ang salaping nakuha nila sa templo ni Yahweh.
11 Ibinigay nila ang salaping tinimbang sa mga kamay ng mga kalalakihang nangalaga sa templo ni Yahweh. Ibinayad nila
ito sa mga karpentero at mga manggagawa na nagtatrabaho sa templo ni Yahweh, 12 at sa mga mason at nagtatapyas ng
bato para ipambili ng kahoy at batong tinapyas para ayusin ang templo ni Yahweh, at para sa lahat ng dapat bayaran
para maayos ito.
13 Pero ang mga salaping dinala sa tahanan ni Yahweh ay hindi ginamit para sa paggawa ng mga kopang pilak, mga
pantabas ng mitsa, mga mangkok, mga trumpeta o anumang kasangkapan na gawa sa ginto o pilak. 14 Binigay nila ang
salapi para sa mga nag-aayos ng tahanan ni Yahweh.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

15 Bilang karagdagan, hindi na nila hinihingan ng ulat tungkol sa salapi na pampaggawa ang mga taong nakatanggap at
nagbayad nito sa mga manggagawa, dahil ang mga taong ito ay matatapat. 16 Pero ang mga handog para pambayad sa
kasalanan at ang handog para sa kapatawaran ng kasalanan ay hindi dinala sa templo ni Yahweh, dahil ang mga ito ay
para sa mga pari.
17 Sa panahong iyon, nilusob at nilabanan ni Hazael hari ng Aram ang Gat, at sinakop ito. Pagkatapos tinangkang lusubin
ni Hazael ang Jerusalem. 18 Kaya kinuha ni Joas hari ng Juda ang lahat ng kasangkapan na itinalaga nina Jehosafat at
Joram at Ahazias, ang kaniyang mga ninuno, mga hari ng Juda, para kay Yahweh, ang kaniyang sariling mga banal na
kasangkapan, at lahat ng ginto na makikita sa mga imbakan sa tahanan ni Yahweh at ng hari; ipinadala niya ang mga ito
kay Hazael ang hari ng Aram. Pagkatapos umalis na si Hazael mula sa Jerusalem.
19 Ang iba pang bagay tungkol kay Joas, lahat ng kaniyang ginawa, hindi ba nasusulat sa Aklat ng mga Kaganapan sa
Buhay ng mga Hari ng Juda? 20 Nag-alsa at sama-samang nagplano ang kaniyang mga lingkod; nilusob nila si Joas sa
tahanan sa Millo, sa daan papunta ng Sila. 21 Si Josacar, anak ni Semiat, at Jehozabad anak ni Somer, na kaniyang lingkod,
ay sinalakay siya at siya ay namatay. Inilibing nila si Joas kasama ng kaniyang mga ninuno sa lungsod ni David, at si
Amasias, na kaniyang anak, ang naging hari kapalit niya.

Chapter 13

1 Sa ikadalawampu't tatlong taon na paghahari ni Joas, anak ni Ahasias hari ng Juda, si Jehoahas ay nagsimulang maghari
sa Israel sa Samaria; naghari siya sa loob ng labimpitong taon. 2 Ginawa niya ang masama sa paningin ni Yahweh at
sinundan niya ang mga kasalanan ni Jeroboam anak ni Nebat, na nagdulot sa Israel na magkasala; at hindi tumalikod si
Jehoahas mula rito.
3 Dahil dito, nagsiklab ang galit ni Yahweh laban sa Israel at paulit-ulit niya silang pinasakop kay Hazael hari ng Aram at
Ben Hadad anak ni Hazael. 4 Kaya nagsumamo si Jehoahas kay Yahweh, at pinakinggan siya ni Yahweh dahil nakita niya
ang pang-aapi sa Israel, kung paano sila inaaapi ng hari ng Aram. 5 Kaya binigyan ni Yahweh ang Israel ng isang
tagapagligtas, at sila ay nakatakas sa ilalim ng kapangyarihan ng mga Aramean, at ang bayan ng Israel ay nagsimulang
mamuhay sa kani-kanilang tahanan gaya ng dati.
6 Gayunpaman, hindi nila tinalikuran ang mga kasalanan ni Jeroboam, na nagdulot sa Israel na magkasala, at nagpatuloy
sila sa paggawa nito. At nanatili ang diyus-diyosang Asera sa Samaria. 7 Nagtira ang mga Amarean kay Jehoahas ng
limampung mangangabayo lamang, sampung karwahe, at sampung libong kawal, dahil winasak sila ng hari ng Aram at
ginawang tulad ng ipa sa panahon ng anihan.
8 Ang iba pang bagay tungkol kay Jehoahas, at ang lahat ng kaniyang ginawa at kaniyang kapangyarihan, hindi ba
nasusulat sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Israel? 9 Kaya nahimlay si Jehoahas kasama ng kaniyang
mga ninuno, at siya ay inilibing nila sa Samaria. Si Joas na kaniyang anak ang naging hari kapalit niya.
10 Sa ikatatlumpu't pitong taon ng paghahari ni Joas hari ng Juda, nagsimula ang paghahari ni Jehoas anak ni Jehoahas sa
Samaria; naghari siya sa loob ng labing-anim na taon. 11 Ginawa niya kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh. Hindi
niya tinalikuran ang kasalanan ni Jeroboam anak ni Nebat, kung saan nagdulot sa Israel na magkasala, at namuhay siya
sa mga ito.
12 Ang iba pang bagay tungkol kay Joas, at lahat ng kaniyang ginawa, at kaniyang katapangan kung saan nakipaglaban
siya kay Amasias hari ng Juda, hindi ba ito nasusulat sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Israel? 13
Nakahimlay si Joas kasama ng kaniyang mga ninuno, at si Jeroboam ang umupo sa kaniyang trono. Inilibing si Joas sa
Samaria kasama ng mga hari ng Israel.
14 Ngayon, si Eliseo ay nagkasakit na kaniyang ikinamatay kalaunan, kaya si Joas ay bumaba at nanangis sa kaniya. Sinabi
niya, "Ama ko, ama ko, ang mga karwahe ng Israel at mga mangangabayo ay kinukuha ka palayo!" 15 Sinabi ni Eliseo,
"Kumuha ka ng pana at ilang palaso," kaya si Joas ay kumuha ng isang pana at ilang mga palaso. 16 Sinabi ni Eliseo sa hari
ng Israel, "Hawakan mo ang pana," kaya hinawakan niya ito. Pagkatapos, ipinatong ni Eliseo ang kaniyang kamay sa mga
kamay ng hari.
17 Sinabi ni Eliseo, "Buksan mo ang bintanang nakaharap sa silangan," kaya binuksan niya ito. Pagkatapos sinabi ni Eliseo,
"Pumana ka!", at pumana siya. Sinabi ni Eliseo, "Ito ang palaso ng katagumpayan ni Yahweh, palaso ng katagumpayan
laban sa Aram, dahil lulusubin mo ang mga Aramean sa Afec hanggang matalo ninyo sila." 18 Pagkatapos sinabi ni Eliseo,
"Kunin mo ang mga palaso," kaya kinuha ito ni Joas. Sinabi niya sa hari ng Israel, "Ipana mo ito sa lupa," at pinana niya
ito sa lupa nang tatlong beses, pagkatapos tumigil siya. 19 Pero ang lingkod ng Diyos ay nagalit sa kaniya at sinabing,
"Dapat pinana mo ang lupa ng lima o anim na beses. Pagkatapos lulusubin mo ang Aram hanggang maubos mo sila, pero
ngayon, lulusubin mo lang sila ng tatlong beses."
20 Pagkatapos namatay si Eliseo, at siya ay inilibing. Ngayon sumalakay ang pangkat ng mga Moabita sa pagsisimula ng
taon. 21 Habang inililibing nila ang isang lalaki, nakita nila ang isang pangkat ng Moabita, kaya inihagis nila ang katawan
sa libingan ni Eliseo. Pagkadikit na pagkadikit ng lalaki sa mga buto ni Eliseo, nabuhay siya at tumayo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[22] Inapi ni Hazael hari ng Aram ang Israel sa panahon ng paghahari ni Jehoahas. [23] Pero mahabagin si Yahweh sa Israel at
mayroon siyang awa at malasakit sa kanila, dahil sa kaniyang tipan kay Abraham, Isaac at Jacob. Kaya hindi sila winasak
ni Yahweh, at hindi niya pa rin sila inilayo sa kaniyang presensiya.
[24] Namatay si Hazael hari ng Aram, at si Ben Hadad na kaniyang anak ang naging hari kapalit niya. [25] Binawi ni Jehoas
anak ni Joacaz mula kay Ben Hadad anak ni Hazael ang mga lungsod na kinuha mula kay Joacaz na kaniyang ama noong
digmaan. Nilusob siya ni Joas tatlong beses, at nabawi niya ang mga lungsod ng Israel.

Chapter 14

[1] Sa ikalawang taon ng paghahari ni Jehoas anak ni Jehoahas, hari ng Israel, si Amasias anak ni Joas, hari ng Juda ay
nagsimulang maghari. [2] Dalawampu't limang taong gulang siya nang magsimula siyang maghari; naghari siya sa
Jerusalem sa loob ng dalawampu't siyam na taon. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Jehoadan, taga-Jerusalem. [3] Ginawa
niya kung ano ang matuwid sa mga mata ni Yahweh, pero hindi katulad ng kaniyang ninunong si David. Ginawa niya ang
lahat ng ginawa ni Joas na kaniyang ama.
[4] Pero ang mga dambana ay hindi winasak. Ang mga tao ay patuloy na nag-aalay at nagsusunog ng insenso sa mga
dambana. [5] Dumating ang pagkakataon nang tumatag na ang kaniyang paghahari, pinatay niya ang mga lingkod na
pumatay sa kaniyang ama, ang hari.
[6] Pero hindi niya ipinapatay ang mga anak ng mga mamamatay-tao; sa halip, kumilos siya ayon sa sinasabi ng Kasulatan,
sa Aklat ni Moises, gaya ng iniutos ni Yahweh, na nagsasabing, "Ang mga ama ay hindi dapat patayin dahil sa kaniyang
mga anak, ni ang mga anak dahil sa kanilang mga magulang. Sa halip, bawat tao ay dapat patayin dahil sa sarili niyang
kasalanan." [7] Pinatay niya ang sampung libong sundalo sa Edom sa lambak ng Asin; sinakop niya rin ang Sela sa digmaan
at tinawag itong Jokteel, kung saan ito pa rin ang tawag hanggang sa araw na ito.
[8] Pagkatapos nagpadala si Amasias ng mga tagapagbalita para kay Jehoas anak ni Jehoahas anak ni Jehu hari ng Israel, na
nagsasabing, "Halikayo, magkita-kita tayo ng harapan sa digmaan." [9] Pero nagpadala ng tagapagbalita si Jehoas hari ng
Israel pabalik kay Amasias hari ng Juda, na sinasabing, "Ang matinik na halaman na nasa Lebanon ay nagpadala ng
mensahe sa sedar sa Lebanon, nagsasabing, "Ibigay mo ang iyong anak na babae sa anak kong lalaki para maging asawa,'
pero isang mabangis na hayop sa Lebanon ang dumaan at inapakan ang matinik na halaman. [10] Tunay nga na nilusob mo
ang Edom, at itinaas ka ng iyong puso. Ipagmalaki mo ang iyong katagumpayan, pero manatili ka sa iyong tahanan, dahil
bakit mo pa ilalagay sa kaguluhan at ibabagsak ang iyong sarili, ikaw pati na ang Juda?
[11] Pero si Amasias ay hindi nakinig. Kaya lumusob si Jehoas, hari ng Israel; siya at si Amasias hari ng Juda ay nagkita ng
harap-harapan sa Beth-semes, na pag-aari ng Juda. [12] Natalo ang Juda ng Israel, at ang bawat isa ay tumakas pauwi.
[13] Nabihag ni Jehoas hari ng Israel, si Amasias hari ng Juda na anak ni Jehoas na anak ni Ahasias, sa Beth-semes. Pumunta
siya sa Jerusalem at ibinagsak niya ang pader ng Jerusalem mula sa Tarangkahan ng Efraim hanggang Tarangkahan ng
Sulok, apat na raang kubit ang layo. [14] Kinuha niya lahat ng ginto at pilak, lahat ng mga kagamitan na nakita sa tahanan
ni Yahweh, at ang mga mahahalagang bagay sa palasyo ng hari, na may kasama ring bihag, at bumalik na sa Samaria.
[15] Tungkol sa iba pang bagay kay Jehoas, lahat ng kaniyang ginawa, ang kaniyang kapangyarihan, at kung paano niya
nilabanan si Amasias hari ng Juda, hindi ba nasusulat sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Israel? [16]
Pagkatapos nahimlay si Jehoas kasama ng kaniyang mga ninuno at inilibing sa Samaria kasama ng mga hari ng Israel, at
si Jeroboam, ang kaniyang anak, ang naging hari ng Israel.
[17] Si Amasias na anak ni Joas, hari ng Juda, ay nabuhay ng labinlimang taon pagkatapos ng kamatayan ni Jehoas anak ni
Jeoahas, hari ng Israel. [18] Tungkol sa iba pang mga bagay kay Amasias, hindi ba nasusulat ang mga ito sa Aklat ng mga
Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Juda? [19] Nagsabwatan sila laban kay Amasias sa Jerusalem, at tumakas siya
papuntang Laquis. Tumakas siya sa Laquis, pero nagpadala sila ng mga tauhan sa Laquis at pinatay siya roon.
[20] Dinala nila siya pabalik sakay ng kabayo, at siya ay ibinurol kasama ng kaniyang mga ninuno sa lungsod ni David. [21]
Kinuha ng mga tao si Uzias, na labing-anim na taong gulang, at ginawa siyang hari kapalit ng kaniyang amang si Amasias.
[22] Si Uzias ang muling nagpatayo ng Elat at ibinalik ito sa Juda nang hinimlay si Amasias kasama ng kaniyang mga
ninuno.
[23] Nang ikalabinlimang taon ng paghahari ni Amasias anak ni Joas hari ng Juda, si Jeroboam anak ni Jehoas hari ng Israel,
ay nagsimulang maghari sa Samaria; naghari siya ng apatnapu't isang taon. [24] Ginawa niya kung ano ang masama sa
paningin ni Yahweh. Hindi siya tumalikod sa anumang kasalanan ni Jeroboam anak ni Nebat, na nagdulot para
magkasala ang Israel. [25] Ibinalik niya ang hangganan ng Israel mula sa Lebo Hamat hanggang dagat ng Araba, bilang
katuparan sa salita ni Yahweh, ang Diyos ng Israel, na kaniyang sinabi sa pamamagitan ng kaniyang lingkod na si Jonas
anak ni Amitai, ang propeta, na nagmula sa Gat-hefer.
[26] Dahil nakita ni Yahweh ang paghihirap ng Israel, na napakapait para sa lahat, alipin man o malaya, at walang
magliligtas sa Israel. [27] Kaya sinabi ni Yahweh na hindi niya buburahin ang pangalan ng Israel sa ilalim ng kalangitan; sa
halip, niligtas niya sila sa pamamagitan ng kamay ni Jeroboam anak ni Jehoas.
[28] Tungkol sa iba pang mga bagay kay Jeroboam, lahat ng kaniyang ginawa, kaniyang kapangyarihan, paano siya
nakipagdigma at nabawi ang Damasco at Hamat, na pag-aari noon ng Juda, para sa Israel, hindi ba nasusulat ang mga ito

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Israel? [29] Nahimlay si Jeroboam kasama ng kaniyang mga ninuno,
kasama ang mga hari ng Israel, at si Zecarias ang kaniyang anak ang naging hari kapalit niya.

Chapter 15

[1] Sa ika-dalawampu't pitong taon ni Jeroboam hari ng Israel, nagsimula ang paghahari ni Uzzias anak ni Amazias hari ng
Juda. [2] Labing anim na taon si Uzzias ng magsimulang maghari. Naghari siya ng limampu't dalawang taon sa Jerusalem.
Si Jecilias ng Jerusalem ang pangalan ng kaniyang ina. [3] Ginawa niya ang matuwid sa mata ni Yahweh, sinunod ang
halimbawa ng kaniyang ama, at gumawa tulad ng ginawa ni Amazias.
[4] Subalit, ang mga dambana ay hindi inalis. Patuloy na nag-aalay ang mga tao at nagsusunog ng insenso sa mga dambana.
[5] Hinayaang magkaketong ni Yahweh ang hari hanggang sa araw ng kaniyang kamatayan at nanirahan sa isang
nakahiwalay na tahanan. Si Jotam, ang anak ng hari, ang namahala sa sambahayan at naghari sa mga mamamayan ng
lupain.
[6] Ang iba pang mga bagay tungkol kay Uzzias, lahat ng kaniyang ginawa, hindi ba't ang mga ito ay nakasulat sa Ang Aklat
ng Mga Kaganapan ng mga Buhay ng Hari ng Juda? [7] Kaya nahimlay si Uzzias kasama ng kaniyang mga ninuno; inilibing
siya kasama ng kaniyang mga ninuno sa lungsod ni David. Si Jotam, kaniyang anak ay naging hari kapalit niya.
[8] Sa ika tatlumpu't walong taon ni Uzzias hari ng Juda, si Zacarias anak ni Jeroboam ang naghari ng Israel sa Samaria sa
loob ng anim na buwan. [9] Ginawa niya ang masama sa harapan ni Yahweh, gaya ng ginawa ng kaniyang ama. Hindi niya
nilisan ang mga kasalanan ni Jeroboam anak ni Nebat, na siyang naging dahilan para magkasala ang Israel.
[10] Naghimagsik si Sallum anak ni Jabes laban kay Zacarias, nilusob siya sa harap ng mga tao at pinaslang siya. Pagkatapos
siya ang pumalit na hari kapalit niya. [11] Sa iba pang mga bagay tungkol kay Zacarias, ang mga ito ay nakasulat sa Aklat ng
Mga Kaganapan ng mga Buhay ng Hari ng Israel. [12] Ito ang mga salita ni Yahweh na sinabi niya kay Jehu, sinasabing, "Ang
iyong kaapu-apuhan ay mauupo sa trono ng Israel hanggang sa ika-apat na salin lahi." At kaya ito ang naganap.
[13] Nagsimulang maghari si Sallum anak ni Jabes sa ika-tatlumpu't siyam na taon ni Uzzias hari ng Juda, at siya naghari sa
loob lamang ng isang buwan sa Samaria. [14] Mula sa Tirza si Menahem anak ni Gadi ay nagtungo sa Samaria. Doon nilusob
niya si Sallum anak ni Jabes, sa Samaria. Pinatay niya siya at naging hari kapalit niya.
[15] Sa iba pang mga bagay tungkol kay Sallum at ang paghihimagsik na kaniyang ginawa, nakasulat ang mga ito sa Aklat ng
Mga Kaganapan ng mga Buhay ng Hari ng Israel. [16] Pagkatapos nilusob ni Menahem si Tipsa at lahat ng naroon, at ang
mga hangganang palibot ng Tirza, dahil hindi nila ibinukas ang lungsod sa kaniya. Kaya nilusob niya ito, at nilaslas niya
ang tiyan ng mga babaeng buntis sa nayon na iyon.
[17] Sa ika-tatlumpu't siyam na taon ni Uzzias hari ng Juda nagsimulang maghari si Menahem anak ni Gadi sa Israel; siya ay
naghari ng sampung taon sa Samaria. [18] Ginawa niya ang masama sa harapan ni Yahweh. Kaya sa buong buhay niya,
hindi niya nilisan ang mga kasalan ni Jeroboam anak ni Nebat, na siyang nagdulot sa Israel na magkasala.
[19] Pagkatapos si Pul ang hari ng Asiria ay dumating laban sa lupain at nagbigay si Menahem kay Pul ng isang libong
talentong pilak, para siya ay tulungan ni Pul na palakasin ang kaharian ng Israel sa kaniyang pangunguna. [20] Siningil ni
Menahem ang halagang ito mula sa Israel sa pag-uutos sa bawat mayayaman na magbayad ng limampung sekel ng pilak
sa kaniya para ibigay sa hari ng Asiria. Kaya ang hari ng Asiria ay umuwi at hindi namalagi roon sa lupain.
[21] Sa iba pang mga bagay tungkol kay Menahem, at ang lahat ng ginawa niya, hindi ba sila ay nakasulat sa Aklat ng Mga
Kaganapan ng mga Buhay ng Hari ng Israel? [22] Kaya nahimlay si Menahen kasama ng kaniyang mga ninuno, at si
Pekakias kaniyang anak ay naging hari kapalit niya.
[23] Sa ika-limampung taon ni Uzzias hari ng Juda, si Pekakias anak ni Menahem ay nagsimulang maghari sa Israel sa
Samaria; dalawang taon siyang naghari. [24] Ginawa niya ang masama sa harapan ni Yahweh. Hindi niya iniwan ang mga
kasalanan ni Jeroboam anak ni Nebat, na siyang nagdulot sa Israel na magkasala.
[25] Si Peka anak ni Remalias, isang kapitan na naglilingkod kay Pekakias, ay nakipagsabwatan kina Argob at Aries laban sa
kaniya at pinaslang siya sa tanggulan ng palasyo ng hari sa Samaria. Kasama niya ang limampung kalalakihang taga-
Galaad. Pinatay niya siya at naging hari kapalit niya. [26] Sa iba pang mga bagay tungkol kay Pekakias, lahat ng ginawa niya,
ang mga ito ay nakasulat sa Aklat ng Mga Kaganapan ng mga Buhay ng Hari ng Israel.
[27] Sa ika-limapu't dalawang taon ni Uzzias hari ng Juda, si Peka anak ni Remalias ay nagsimulang maghari sa Isarel sa
Samaria; dalawampung taon siya naghari. [28] Ginawa niya ang masama sa harapan ni Yahweh. Hindi niya nilisan ang mga
kasalanan ni Jeroboam anak ni Nebat, na siyang nagdulot na magkasala ang Israel.
[29] Sa mga panahon na si Peka ay hari ng Israel, si Tiglat Pileser hari ng Asiria ay dumating at sinakop ang Ijon,
Abelbetmaaca, Janoas, Kades, Hazor, Galaad, Galilee, at lahat ng lupain ng Naftali. Tinangay niya ang mga mamamayan
sa Asiria. [30] Kaya si Hosea anak ni Ela ay nagbuo ng isang sabwatan laban kay Peka anak ni Remalias. Nilusob niya at
pinatay siya. Pagkatapos siya ay naghari kapalit niya, sa ika-dalawampung taon ni Jotam anak ni Uzzias. [31] Sa iba pang
mga bagay tungkol kay Peka, lahat ng ginawa niya, ang mga ito ay nakasulat sa Aklat ng Mga Kaganapan ng mga Buhay
ng Hari ng Israel.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[32] Sa ikalawang taon ni Peka anak ni Remalias, hari ng israel, nagsimulang maghari si Jotam anak ni Uzzias, hari ng Juda.
[33] Dalawampu't limang taon gulang siya nang magsimula siyang maghari; labing anim na taon siyang naghari sa
Jerusalem. Jerusa ang pangalan ng kaniyang ina; siya ay anak ni Zadok.
[34] Matuwid ang ginawa ni Jotam sa paningin ni Yahweh. Sinunod niya ang halimbawang ginawa ng kaniyang amang si
Uzzias. [35] Subalit, ang mga dambana ay hindi inalis. Nag-aalay pa rin at nagsusunog ng insenso ang mga tao sa mga
dambana. Ipinagawa ni Jotam ang tarangkahan sa gawing itaas ng tahanan ni Yahweh. [36] Sa iba pang mga bagay tungkol
kay Jotam, lahat ng kaniyang ginawa, hindi ba ang mga ito ay nakasulat sa Aklat ng Mga Kaganapan ng mga Buhay ng
Hari ng Juda? [37] Sa panahong iyon sinimulang isugo ni Yahweh sina Rezin hari ng Aram, at Peka anak ni Remalias laban
sa Juda. [38] Nahimlay si Jotam kasama ng kaniyang mga ninuno at inilibing kasama ng kaniyang ninuno sa lungsod ni
David. Pagkatapos si Ahaz, kaniyang anak, ay naging hari kapalit niya.

Chapter 16

[1] Sa ika-labing pitong taon ni Peka anak ni Remalias, si Ahaz anak ni Jotam hari ng Juda ay nagsimulang maghari. [2]
Dalampung taong gulang si Ahaz nang magsimulang maghari, at siya ay labing anim na taong naghari sa Jerusalem.
Hindi niya ginawa ang matuwid sa paningin ni Yahweh kaniyang Diyos, tulad sa ginawa ni David kaniyang ninuno.
[3] Sa halip, nilakaran niya ang landas ng mga hari ng Israel; sa katunayan, sinunog niya ang kaniyang anak bilang isang
handog na sinusunog, ayon sa nakasusuklam na mga kaugalian ng mga bansa, na itinaboy ni Yahweh sa harapan ng
mamamayan ng Israel. [4] Naghandog siya ng mga alay at nagsunog ng insenso sa matataas na lugar, sa tuktok ng burol, at
sa lilim ng bawat luntiang puno.
[5] Pagkatapos si Rezin, hari ng Aram at Peka anak ni Remalias, hari ng Israel, ay dumating at sinalakay ang Jerusalem.
Napalibutan nila si Ahaz, pero hindi siya magapi. [6] Sa panahong iyon, si Rezin hari ng Aram ay nabawi ang Elat para sa
Aram at itinaboy ang mga taga-Juda mula sa Elat. Pagkatapos dumating ang mga taga-Aram sa Elat kung saan sila ay
naninirahan hanggang sa mga araw na ito.
[7] Kaya nagsugo ng mga tagapagbalita si Ahaz kay Tiglat Pileser hari ng Asiria, sinasabing, ''Ako ay iyong lingkod at iyong
anak. Lumapit ka at iligtas ako mula sa kamay ng hari ng Aram at mula sa kamay ng hari ng Israel, na lumusob sa akin.'' [8]
Kaya kinuha ni Ahaz ang pilak at gintong mayroon sa tahanan ni Yahweh at kasama ng mga yaman ng palasyo ng hari at
ipinadala ito bilang isang handog sa hari ng Asiria. [9] Pagkatapos pinakinggan siya ng hari ng Asiria, at dumating ang hari
ng Asiria laban sa Damasco, sinakop ito at ibinilanggo ang kanilang mamamayan sa Kir. Pinaslang din niya si Rezin ang
hari ng Aram.
[10] Nagtungo sa Damasco si Haring Ahaz para makipagkita kay Tiglat Pileser hari ng Asiria. Sa Damasco nakita niya ang
isang altar. Pinadala niya kay Urias ang pari ang isang modelo ng altar at pagpaparisan nito at ang plano ng lahat ng
kailangang gawin. [11] Kaya si Urias ang pari ay nagtayo ng altar ayon sa plano na ipinadala ni Haring Ahaz mula sa
Damasco. Ito ay natapos bago bumalik si Haring Ahaz mula sa Damasco. [12] Nang dumating ang hari mula sa Damasco
nakita niya ang altar; lumapit ang hari sa altar at nag-alay dito.
[13] Inalay niya ang kaniyang handog na susunugin, at handog na butil, ibinuhos niya ang kaniyang handog na iinumin, at
iwinisik ang dugo ng handog ng pakikisama sa altar. [14] Ang tansong altar na nasa harap ni Yahweh - inilipat niya ito mula
sa harap ng templo, mula sa pagitan ng kaniyang altar at templo ni Yahweh at nilipat ito sa gawing hilaga ng kaniyang
altar.
[15] Pagkatapos inutusan ni Haring Ahaz si Urias ang pari, sinasabing, '' Sa malaking altar sunugin ang pang-umagang
handog na susunugin at sa gabi ang handog na butil, at ang handog na susunugin ng hari at kaniyang handog na butil,
kasama ang handog na susunugin ng lahat ng mga tao sa lupain, at ang kanilang handog na butil at kanilang handog na
iinumin. Wisikan itong lahat ng dugo ng handog na susunugin at lahat ng dugo ng iaalay. Pero ang tansong altar ay para
sa aking paghingi ng tulong ng Diyos. [16] Ginawa nga ni Urias ang pari kung ano ang pinag-utos ni Haring Ahaz.
[17] Pagkatapos inalis ni Haring Ahaz ang mga balangkas at palanggana mula sa mga nalilipat na patungan; inalis din niya
ang dagat mula sa bakang tanso na nasa ilalim nito at inilapag sa batong nakalatag. [18] Inalis din niya ang may bubong na
daanan na kanilang itinayo sa templo para sa araw ng Pamamahinga, kasama ang pasukan ng hari sa labas ng templo,
lahat dahil sa hari ng Asiria.
[19] Sa iba pang mga bagay tungkol kay Ahaz at kung ano ang kaniyang ginawa, hindi ba ang mga ito ay nakasulat sa Ang
Aklat ng mga Kaganapan ng mga Buhay ng Hari ng Juda? [20] Nahimlay si Ahaz kasama ng kaniyang ninuno at inilibing
kasama ang mga ninuno niya sa lungsod ni David. Si Hezekias kaniyang anak ay naging hari kapalit niya.

Chapter 17

[1] Sa ika-labindalawang taon ni Ahaz hari ng Juda, nagsimula ang paghahari ni Hosea anak ni Ela. Siyam na taon niyang
pinamunuan ang buong Israel sa Samaria. [2] Ginawa niya ang masama sa paningin ni Yahweh, gayon man hindi katulad
ng mga nakaraang hari ng Israel. [3] Nilusob siya ni Salmaneser hari ng Asiria, at naging lingkod niya si Hosea at nagbigay
sa kaniya ng buwis.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Pagkatapos nabatid ng hari ng Asiria na si Hoesa ay nagbabalak laban sa kaniya, dahil nagsugo ng mga mensahero si
Hosea kay So hari ng Ehipto; gayundin, hindi siya nagbibigay ng buwis sa hari ng Asiria, tulad ng ginagawa niya taon-
taon. Kaya ang hari ng Asiria ay iginapos at ikinulong siya. [5] Pagkatapos nilusob ng hari ng Asiria ang buong lupain, at
nilusob ang Samaria at sinakop ito sa loob ng tatlong taon. [6] Sa ika-siyam na taon ni Hosea, sinakop ng hari ng Asiria ang
Samaria at dinalang bihag ang Israel sa Asiria. Dinala niya sila sa Hala, sa Ilog Habor sa Gozan, at sa mga lungsod ng
Medes.
[7] Ang pagkakabihag na ito ay naganap dahil ang mga Israelita ay nagkasala laban kay Yahweh ang kanilang Diyos, na
naglabas sa kanila mula sa lupain ng Egipto, mula sa kapangyarihan ng Faraon hari ng Egipto. Ang mga tao ay
sumasamba sa ibang mga diyos at [8] sinusundan ang mga kaugalian ng mga bansang itinaboy ni Yahweh sa harapan ng
mga Israelita, at sa mga kaugalian ginagawa ng mga hari ng Israel.
[9] Ang mga Israelita ay palihim na gumawa ng mga bagay na hindi matuwid laban kay Yahweh ang kanilang Diyos.
Nagtayo sila ng mga dambana sa lahat ng lungsod, mula sa tore ng tagabantay hanggang sa pinagtibay na lungsod. [10]
Nagtayo rin sila ng mga banal na batong poste at poste ni Asera sa bawat burol at lilim ng luntiang puno.
[11] Nagsunog sila ng insenso roon sa mga dambana, tulad ng mga ginagawa ng mga bansa, silang mga itinaboy ni Yahweh
sa kanilang harapan. Nagsagawa ang mga Israelita ng mga masasamang bagay na nagpagalit kay Yahweh; [12] sumamba
sila sa diyus-diyosan, na sinabi ni Yahweh sa kanila, "huwag ninyo itong gagawin."
[13] Gayon man si Yahweh ay nagpahayag sa Israel at sa Juda sa bawat propeta at sugo, sinasabing, "Talikuran ang inyong
masasamang gawa at sundin aking mga utos at aking mga bilin, at maingat na sundin lahat ng batas aking pinag-utos sa
inyong mga ama, at aking ipinabatid sa inyo sa pamamagitan ng aking mga lingkod ang mga propeta."
[14] Pero hindi sila nakikinig; sa halip sila ay nagmamatigas tulad ng kanilang mga ninuno na hindi nagtiwala kay Yahweh
ang kanilang Diyos. [15] Tinanggihan nila ang kaniyang kautusan at ang tipang ginawa sa pagitan niya at kanilang mga
ninuno, at mga utos sa tipan na kaniyang binigay sa kanila. Sinunod nila ang mga walang kabuluhang kaugalian at
maging sila mismo ay naging walang kabuluhan. Sinundan nila ang mga paganong bansang nakapaligid sa kanila, silang
pinag-utos na Yahweh na huwag gagayahin.
[16] Sinuway nilang lahat ang mga utos ni Yahweh na kanilang Diyos. Gumawa sila ng imahe ng dalawang batang baka
mula sa hinulmang bakal para sambahin. Gumawa sila ng poste ni Asera, at sinamba lahat ng bituin sa langit at si Baal. [17]
Inalay nila ang kanilang mga anak na lalaki at babae sa apoy bilang mga handog na susunugin, gumamit ng panghuhula
at panggagayuma, pinagbili kanilang mga sarili para gawin ang masama sa paningin ni Yahweh, at siya ay galitin. [18] Kaya
galit na galit sa Israel si Yahweh at inalis sila sa kaniyang paningin. Walang ibang natira maliban sa lipi ni Juda.
[19] Kahit ang Juda ay hindi sinunod ang mga utos ni Yahweh ang kanilang Diyos, pero sa halip ay sinundan din ang mga
kaugaliang sinusunod ng Israel. [20] Kaya tinanggihan ni Yahweh lahat ng lahi ng Israel; pinahirapan niya sila at ibinigay
sila sa kamay ng mga taong aako sa kanila bilang bagay na samsam, hanggang itinaboy niya sila sa kaniyang harapan.
[21] Pinilas niya ang Israel sa maharlikang angkan ni David, at ginawa nilang hari si Jeroboam anak ni Nebat. Nilihis ni
Jeroboam ang Israel mula sa pagsunod kay Yahweh at hinayaan gumawa ng isang malaking kasalanan. [22] Sinunod ng mga
Israelita lahat ng pagkakasala ni Jeroboam at hindi nilisan ang mga ito, [23] kaya inalis ni Yahweh ang Israel sa kaniyang
paningin, gaya ng sinabi niya sa lahat ng kaniyang mga lingkod ang mga propeta na gagawin niya. Kaya ang Israel ay
tinanggay sa Asiria mula sa sarili niyang lupain, at ito ang kalagayan hanggang sa araw na ito.
[24] Nagdala ng mga tao ang hari ng Asiria mula Babilonia at mula Cuta, at mula Avva, at mula Hamat at Separvaim, at
inilagay sila sa mga lungsod ng Samaria kapalit ng mga Israelita. Pinamahalaan nila ang Samaria at nanirahan sa mga
lungsod nito. [25] Naganap ito sa simula ng kanilang paninirahan doon na hindi nila pinarangalan si Yahweh. Kaya nagsugo
ng mga leon si Yahweh sa kalagitnaan nila na pumatay ng ilan sa kanila. [26] Kaya sila ay nakipag-usap sa hari ng Asiria,
nagsabing, "Ang bansang dinala mo at inilagay sa mga lungsod ng Samaria ay walang alam sa mga kaugaliang hinihingi
ng diyos ng lupain. Kaya siya ay nagsugo ng mga leon sa aming kalagitnaan, at, tingnan mo, pinapatay ng mga leon ang
mga tao dahil hindi nila alam ang kaugaliang hinihingi ng diyos ng lupain.
[27] Pagkatapos pinag-utos ng hari ng Asiria, sinasabing, "'Kunin ang isa sa mga pari na dinala mo mula roon, at pakawalan
siya at hayaang mamuhay doon, at hayaang siyang turuan sila ng kaugaliang hinihingi ng diyos ng lupain." [28] Kaya ang
isang pari na kanilang dinala mula sa Samaria ay dumating at namuhay sa Bethel; sila ay tinuruan niya kung paano nila
dapat pararangalan si Yahweh.
[29] Ang bawat katutubo ay gumagawa ng kanilang sariling diyos, at nilalagay sila sa mga dambana na ginawa ng mga
Samaritano - bawat katutubo sa mga lungsod kung saan sila naninirahan. [30] Ginawa ng taga-Babilonia si Succot Benot;
ginawa ng taga-Cut si Nergal; ginawa ng taga-Hamat si Asima; [31] ginawa ng mga Awites si Nibhaz at Tartak; at sinunog ng
mga Sefarvita ang kanilang mga anak kay Adrammelek at Anammelek, ang mga diyos ng mga Sefarvita.
[32] Pinarangalan din nila si Yahweh, at nagtalaga mula sa kanilang sarili ng mga pari sa mga matataas na lugar, na nag-
aalay para sa kanila sa templo sa mga dambana. [33] Pinarangalan nila si Yahweh at sumamba rin sa kanilang mga diyos, sa
kaugalian ng mga bansa pinanggalingan nila.
[34] Sa mga araw na ito nanatili sila sa kanilang sinaunang kaugalian. Hindi nila pinararangalan si Yahweh, ni sundin nila
ang mga bilin, atas, ang batas, o ang utos na ibinigay ni Yahweh sa bayan ni Jacob - na siyang pinangalanang Israel - [35] at
sa kanila nakipagtipan si Yahweh at inutusan sila, "Huwag ninyong katatakutan ang ibang mga diyos, ni yuyukod sa mga
iyon, ni sasambahin sila, ni mag-aalay sa kanila.

36 Pero si Yahweh, na naglabas sa inyo mula sa lupain ng Egipto nang may dakilang kapangyarihan at isang nakataas na
kamay, ay siyang ninyong pararangalan; sa kaniya kayo magpapatirapa, at mag-aalay. 37 Ang mga kautusan at mga atas,
ang batas at ang mga utos na sinulat niya sa inyo, ay dapat ninyong sundin magpakailanman. Kaya hindi ninyo dapat
katakutan ang ibang mga diyos, 38 at ang tipang ginawa ko sa inyo, ay hindi ninyo makalilimutan; at hindi ninyo
pararangalan ang ibang mga diyos.
39 Pero si Yahweh inyong Diyos ay siyang ninyong pararangalan. Siya ang magliligtas sa iyo mula sa kapangyarihan ng
inyong mga kaaway.'' 40 Hindi sila makikinig, dahil patuloy nilang ginagawa ang ginawa nila dati. 41 Kaya may takot ang
mga bansang ito kay Yahweh at sinamba rin ang kanilang mga inukit na imahe, at ganoon din ang ginawa ng kanilang
mga anak - tulad ng ginawa ng kanilang mga apo. Nagpapatuloy sila sa ginawa ng kanilang ninuno, hanggang sa araw na
ito.

Chapter 18

1 Ngayon sa pangatlong taon ni Hosea na anak ni Ela, hari ng Israel, nagsimulang maghari si Hezekias na anak ni Ahaz,
hari ng Juda. 2 Dalawampu't limang taong gulang siya nang magsimula siyang maghari; naghari siya ng dalawampu't
siyam na taon sa Jerusalem. Abija ang pangalan ng kaniyang ina; na anak ni Zecarias. 3 Ginawa niya ang tama sa
paningin ni Yahweh, sinunod ang lahat ng halimbawa na ginawa ni David, na kaniyang ninuno.
4 Tinanggal niya ang mga dambana, winasak ang mga sagradong poste na gawa sa bato, at pinutol ang mga poste ni
Asera. Pinagpira-piraso niya ang tansong ahas na ginawa ni Moises, dahil sa mga panahon na iyon nagsusunog dito ng
insenso ang bayan ng Israel; tinawag itong "Nehustan". 5 Nagtiwala si Hezekias kay Yahweh, ang Diyos ng Israel, na
walang katulad sa lahat ng mga haring sumunod sa kaniya, ni sa mga haring sinundan niya.
6 Dahil nanindigan siya kay Yahweh. Hindi siya tumigil sa pag-sunod sa kaniya pero iningatan niya ang lahat ng kaniyang
mga kautusan, na inutos ni Yahweh kay Moises. 7 Kaya sinamahan ni Yahweh si Hezekias, at saanman siya pumunta siya
ay sumagana. Naghimagsik siya laban sa hari ng Asiria at hindi siya pinaglingkuran. 8 Nilusob niya ang mga taga-Filisteo
patungong Gaza at ang mga hangganang nasa paligid, mula sa tore ng bantay hanggang sa matibay na lungsod.
9 Sa ika-apat na taon ni Haring Hezekias, na ika-pitong taon ni Haring Hosea na anak ni Ela hari ng Israel, nilusob ni
Salmaneser na hari ng Asiria ang Samaria at pinalibutan ito. 10 Sa katapusan ng ikatlong taon ay kinuha nila ito, sa ika-
anim na taon ni Hezekias, na ika-siyam na taon ni Hoshea na hari ng Israel; sa ganitong paraan ay nasakop ang Samaria.
11 Kaya dinala ng hari ng Asiria ang mga Israelita papuntang Asiria at nilagay sila sa Hala, at sa Ilog Habor sa Gozan, at sa
mga lungsod ng Medes. 12 Ginawa niya ito dahil hindi nila sinunod ang tinig ni Yahweh na kanilang Diyos, pero nilabag
ang kaniyang tipan, lahat ng inutos ni Moises ang lingkod ni Yahweh. Tinanggihan nilang makinig dito o gawin ito.
13 Pagkatapos sa ika-labing apat na taon ni Haring Hezekias, nilusob ni Senaquerib na hari ng Asiria ang lahat ng
matitibay na lungsod ng Juda at sinakop sila. 14 Kaya nagpadala si Hezekias hari ng Juda ng mensahe sa hari ng Asiria, na
nasa Lacis, sinasabing, "Nasaktan ko ang iyong kalooban. Lumayo ka mula sa akin. Titiisin ko kung anuman ang ipataw
mo sa akin." Hiningi ng hari ng Asiria kay Hezekias na hari ng Juda na magbayad ng tatlong daang talento ng pilak at
tatlumpung talento ng ginto. 15 Kaya binigay sa kaniya ni Hezekias ang lahat ng pilak na natagpuan sa tahanan ni Yahweh
at sa mga pananalapi sa palasyo ng hari.
16 Pagkatapos pinutol ni Hezekias ang ginto mula sa mga pinto ng templo ni Yahweh at mula sa mga poste na kaniyang
pinagpatungan; binigay niya ang ginto sa hari ng Asiria. 17 Pero pinakilos ng hari ng Asiria ang kaniyang dakilang hukbo,
pinadala si Tartan at Rabsaris at ang punong tagapag-utos mula sa Lacis kay Haring Hezekias sa Jerusalem. Naglakbay
sila sa kalsada at dumating sa labas ng Jerusalem. Nilapitan nila ang padaluyan ng tubig sa itaas na tubigan, sa malawak
na daanan ng mga naglalaba, at tumayo dito. 18 Nang nanawagan sila kay Haring Hezekias, sina Eliakim na anak ni
Hilkias, na namamahala ng sambahayan, at Sebna ang eskriba, at Joas anak ni Asaf, ang tagapagtala, ay lumabas para
katagpuin sila.
19 Kaya sinabi sa kanila ng punong tagapag-utos na sabihin kay Hezekias kung ano ang sinabi ng dakilang hari, ang hari
ng Asiria: "Ano ang pinanggagalingan ng iyong kapanatagan? 20 Nagsasalita ka lang ng mga walang kabuluhang mga
salita, sinasabi mong may mga alyansa at lakas para sa digmaan. Ngayon sino ang iyong pinagkakatiwalaan? Sino ang
nagbigay sa iyo ng tapang na maghimagsik laban sa akin? 21 Tingnan mo, nagtitiwala ka sa tungkod na panglakad ng
bugbog na tambo ng Ehipto, pero kapag sinandalan ito ng isang tao tutusok ito sa kaniyang kamay at bubutasin ito. Iyon
ang Paraon hari ng Ehipto sa sinumang nagtitiwala sa kaniya.
22 Pero kapag sinabi mo sa akin, 'Nagtitiwala kami kay Yahweh aming Diyos', hindi ba't siya ang tinaggalan ni Hezekias ng
mga dambana at mga altar, at sinabi sa Juda at sa Jerusalem, 'Dapat kayong magsamba sa altar na ito sa Jerusalem'? 23
Kaya ngayon, nais kong gumawa ka ng magandang alok mula sa aking panginoon ang hari ng Asiria. Bibigyan kita ng
dalawang libong kabayo, kung makakahanap ka ng mga sasakay sa kanila.
24 Paano mo malalabanan kahit ang isang kapitan ng mahihina sa mga lingkod ng aking panginoon? Pinagkatiwalaan mo
ang Ehipto para sa mga karwahe at mangangabayo! 25 Naglakbay ba ako dito nang wala si Yahweh para labanan at
wasakin ang lugar na ito? Sinabi sa akin ni Yahweh, 'Lusubin mo ang lupain at wasakin ito.'"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[26] Pagkatapos sinabi nila Eliakim na anak ni Hilkias, ni Sebna, at ni Joas sa punong tagapag-utos, "Pakiusap, kausapin mo
ang iyong mga lingkod sa wikang Aramaic, dahil naiintindihan namin ito. Huwag mo kaming kausapin sa wika ng Juda sa
tainga ng mga mamamayang nasa pader." [27] Pero sinabi ng punong tagapag-utos sa kanila, "Pinadala ba ako ng aking
panginoon para sabihin sa inyong panginoon at sa inyo ang mga salitang ito? Hindi ba niya ako pinadala para sa mga
taong nakaupo sa pader, ang kakain ng kanilang sariling mga dumi at iinumin ang kanilang mga ihi kasama ninyo?"
[28] Pagkatapos tumayo ang punong tagapag-utos at sumigaw nang may malakas na tinig sa wikang Judio, "Makinig sa salita
ng dakilang hari, ang hari ng Asiria. [29] Sinasabi ng hari, "Huwag ninyong hayaang linlangin kayo ni Hezekias, dahil hindi
niya kayo maliligtas mula sa aking kapangyarihan. [30] Huwag ninyong hayaang pilitin kayo ni Hezekias na pagkatiwalaan
si Yahweh, na sinasabing, "Siguradong ililigtas tayo ni Yahweh; hindi mapapasakamay ang lungsod na ito sa hari ng
Asiria.'"
[31] Huwag kayong makinig kay Hezekias, dahil ito ang sinasabi ng hari ng Asiria: 'Makipagpayapaan kayo sa akin at
lumabas kayo at pumunta sa akin. Pagkatapos ang bawat isa sa inyo ay kakain sa sarili niyang ubasan at mula sa sarili
niyang puno ng igos, at iinom ng tubig mula sa sarili niyang balon. [32] Gagawin ninyo ito hanggang sa dumating ako at
dalhin kayo sa lupaing gaya ng inyong sariling lupain, isang lupain ng butil at bagong alak, isang lupain ng tinapay at
ubasan, isang lupain ng mga puno ng olibo at pulot, para mabuhay kayo at hindi mamatay.' Huwag kayong makinig kay
Hezekias kapag sinubukan niya kayong pilitin, na sinasabing, 'Sasagipin tayo ni Yahweh.'
[33] Mayroon ba sa mga diyos ng mga tao ang sumagip sa kanila mula sa kapangyarihan ng hari ng Asiria? [34] Nasaan na ang
mga diyos ng Hamat at Arpad? Nasaan na ang mga diyos ng Sefarvaim, Hena, at Iva? Sinagip ba nila ang Samaria mula sa
aking kamay? [35] Sa lahat ng mga diyos sa lupain, mayroon bang diyos na nakapagsagip ng kaniyang lupain mula sa aking
kapangyarihan? Paano ililigtas ni Yahweh ang Jerusalem mula sa aking kapangyarihan?"
[36] Pero nanatiling tahimik ang mga mamamayan at hindi sumagot, dahil sinabi sa kanila ng hari, "Huwag ninyo siyang
sasagutin." [37] Pagkatapos sina Eliakim na anak ni Hilkias, ang pinuno ng sambahayan; si Sebna ang eskriba; at Joas ang
anak ni Asaf, ang tagapagtala, ay pinuntahan si Hezekias nang may mga punit na damit, at inulat sa kaniya ang mga
sinabi ng punong tagapag-utos.

Chapter 19

[1] Nangyari nga nang malaman ni Haring Hezekias ang ulat, pinunit niya ang kaniyang damit, binalutan ang kaniyang
sarili ng magaspang na tela, at nagpunta sa tahanan ni Yahweh. [2] Pinadala niya si Eliakim, na tagapamahala ng
sambahayan, at Sebna ang eskriba, at ang mga nakatatanda sa mga pari, na binabalutan ng magaspang na tela, kay Isaias
ang anak ni Amoz, ang propeta.
[3] Sinabi nila sa kaniya, "Sinasabi ni Hezekias, 'Ang araw na ito ay araw ng kabalisaan, pagsaway, at kahihiyan, dahil
dumating na ang panahon ng pagpapanganak sa mga sanggol, pero walang lakas para isilang sila. [4] Maaaring
pakikinggan ni Yahweh ang inyong Diyos ang lahat ng mga sinabi ng punong tagapag-utos, na pinadala ng hari ng Asiria
na kaniyang panginoon para labanan ang buhay na Diyos, at sasawayin ang mga salitang narinig ni Yahweh na inyong
Diyos. Ngayon ay itaas ninyo ang inyong mga panalangin para sa mga nalalabing naririto pa."
[5] Kaya pumunta ang mga lingkod ni Haring Hezekias kay Isaias, [6] at sinabi sa kanila ni Isaias, "Sabihin ninyo sa inyong
panginoon: 'Sinasabi ni Yahweh, "Huwag kang matakot sa mga salitang narinig mo, kung saan kinutya ako ng mga
lingkod ng hari ng Asiria. [7] Tingnan mo, maglalagay ako sa kaniya ng espiritu, at makaririnig siya ng isang ulat at babalik
siya sa sarili niyang lupain. Dudulutin ko siyang malaglag sa espada sa sarili niyang lupain."
[8] Pagkatapos bumalik ang punong tagapag-utos at natagpuan ang hari ng Asiria na nakikipagdigmaan laban sa Libna,
dahil narinig niyang umalis ang hari mula sa Lacis. [9] Pagkatapos narinig ni Senaquerib na kumilos si Tirhaka ang hari ng
Etiopia at ang Ehipto para kalabanin siya, kaya muli siyang nagpadala ng mensahero kay Hezekias na may mensaheng:
[10] "Sabihin mo kay Hezekias hari ng Juda, 'Huwag mong hayaang linlangin ka ng Diyos na siyang pinagkakatiwalaan mo,
na sinasabing, "Hindi mapapasakamay ng hari ng Asiria ang Jerusalem. [11] Tingnan mo, narinig mo ang ginawa ng mga
hari ng Asiria sa lahat ng mga lupain sa pamamagitan ng ganap na pagwawasak sa kanila. Kaya masasagip ka ba?
[12] Niligtas ba sila ng mga diyos ng mga bansa, ang mga bansang winasak ng aking mga ama: Gozan, Haran, Rezef, at ang
mga mamamayan ng Eden sa Telasar? [13] Nasaan ang mga hari ng Hamat, ang hari ng Arpad, ang hari ng mga lungsod ng
Sefarvaim, ng Hena, at Iva?"
[14] Natanggap ni Hezekias ang liham na ito mula sa mga mensahero at binasa ito. Umakyat siya sa tahanan ni Yahweh at
nilatag ito sa kaniyang harapan. [15] Pagkatapos nanalangin si Hezekias sa harapan ni Yahweh at sinabing, "Yahweh ng mga
hukbo, Diyos ng Israel, ikaw na nakaluklok sa ibabaw ng kerubim, ikaw lang ang Diyos sa lahat ng mga kaharian sa
buong mundo. Nilikha mo ang langit at ang lupa.
[16] Ibaling mo ang iyong tainga, Yahweh, at makinig. Buksan mo ang iyong mga mata, Yahweh, at tingnan, at pakinggan
ang mga salita ni Senaquerib, na kaniyang pinadala para kutyain ang buhay na Diyos. [17] Tunay nga, Yahweh, winasak ng
mga hari ng Asiria ang mga bansa at ang kanilang mga lupain. [18] Nilagay nila ang kanilang mga diyos sa apoy, dahil hindi
sila mga diyos pero gawa ng mga kamay ng mga tao, kahoy lamang at bato. Kaya winasak sila ng mga taga-Asiria.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[19] Kaya ngayon, Yahweh aming Diyos, iligtas mo kami, nagmamakaawa ako, mula sa kaniyang kapangyarihan, para
malaman ng lahat ng mga kaharian sa mundo na ikaw, Yahweh, ang nag-iisang Diyos."
[20] Pagkatapos nagpadala si Isaias na anak ni Amoz ng mensahe kay Hezekias, sinasabing, "Sinasabi ni Yahweh ang Diyos
ng Israel, 'Dahil nanalangin ka sa akin tungkol kay Senaquerib ang hari ng Asiria, narinig kita. [21] Ito ang mensahe na
sinabi ni Yahweh tungkol sa kaniya: "Kinamumuhian ka ng birheng anak na babae ng Sion at pinagtatawanan ka para
hamakin ka. Iniiling ng anak na babae ng Jerusalem ang kaniyang ulo sa iyo. [22] Sino ang iyong sinuway at kinutya? At
sino ang iyong pinagtaasan ng boses at itinaas ang iyong mata nang may pagmamataas? Laban sa Banal ng Israel!
[23] Nilabanan mo ang Panginoon sa pamamagitan ng iyong mga mensahero, at sinabing, "Kasama ng daan-daang kong
mga karwahe ay umakyat ako sa kataasan ng mga kabundukan, sa pinakamataas na tuktok ng Lebanon. Puputulin ko
ang matatayog na sedar at mainam na mga puno ng igos doon. At papasukin ko ang pinaka malalayong bahagi nito, ang
pinaka masagana nitong gubat. [24] Humukay ako ng mga balon at uminom ng mga tubig mula sa mga ibang bansa. Tinuyot
ko ang lahat ng mga ilog ng Ehipto sa ilalim ng aking talampakan.'
[25] Hindi mo pa ba naririnig kung paano ko ito itinakda noon pa man, at ginawa ito noong sinaunang panahon? Ngayon ay
tinutupad ko na ito. Narito ka para tibagin ang matitibay na lungsod at maging tumpok ng mga durog na bato. [26] Ang
kanilang mga mamamayan, na kaunti ang lakas, ay nawasak at napahiya. Sila ay mga halaman sa bukirin, luntiang mga
damo, ang damo sa bubungan o sa bukirin, na sinunog bago pa man ito lumaki.
[27] Pero alam ko ang iyong pag-upo, paglabas, pagdating, at ang iyong matinding galit laban sa akin. [28] Dahil sa matinding
galit mo sa akin, at dahil umabot sa aking pandinig ang iyong kayabangan, ilalagay ko ang aking kawit sa iyong ilong, at
ang aking lubid sa iyong bibig; ibabalik kita sa paraan kung paano ka dumating."
[29] Ito ang magiging tanda para sa iyo: Sa taon na ito ay kakainin mo ang mga ligaw na halaman, at sa pangalawang taon
ang tutubo mula roon. Pero sa pangatlong taon ay dapat kang magtanim at umani, magtanim ng ubasan at kainin ang
kanilang bunga. [30] Ang mga natira sa angkan ni Juda na mabubuhay ay muling uugat at mamumunga. [31] Dahil mula sa
Jerusalem ay may lalabas na nalabi, mula sa Bundok Sion ay darating ang mga naligtas. Gagawin ito ng kasigasigan ni
Yahweh ng mga hukbo.
[32] Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh tungkol sa hari ng Asiria: "Hindi siya papasok sa lungsod na ito ni papana ng palaso
rito. Hindi siya makakalapit dito ng may kalasag ni magtatayo ng tungtungang panglusob dito. [33] Ang daan na kaniyang
tinahak para makarating ang magiging parehong daanan sa kaniyang pag-alis; hindi siya papasok sa lungsod na ito. Ito
ang kapahayagan ni Yahweh." [34] Dahil ipagtatanggol ko ang lungsod na ito at sasagipin ito, para sa sarili kong kapakanan
at para sa kapakanan ng lingkod kong si David."
[35] Nang gabing iyon lumabas ang anghel ng Diyos at nilusob ang kampo ng mga taga-Asiria, pinatay ang 185, 000 na mga
sundalo. Nang bumangon ang mga lalaki ng madaling araw, nagkalat ang mga bangkay sa paligid. [36] Kaya umalis si
Senaquerib na hari ng Asiria sa Israel at umuwi at nanatili sa Ninive. [37] Kinalaunan, habang sumasamba siya sa tahanan
ni Nisroc ang kaniyang diyos, pinatay siya ng kaniyang mga anak na sina Adramelec at Sarezer gamit ang espada.
Pagkatapos tumakas sila sa lupain ng Ararat. Pagkatapos ang kaniyang anak na si Esarhadon ang pumalit sa kaniya
bilang hari.

Chapter 20

[1] Sa mga panahon na iyon ay may sakit si Hezekias na maaari niyang ikamatay. Kaya pinuntahan siya ni Isaias ang anak
ni Amoz, at sinabi sa kaniya, "Sinasabi ni Yahweh, 'Ihanda mo ang iyong sambahayan; dahil mamamatay ka na, at hindi
na mabubuhay.'" [2] Pagkatapos humarap si Hezekias sa pader at nanalangin kay Yahweh, na sinasabing, [3] "Pakiusap,
Yahweh, alalahanin mo kung paano ako buong pusong lumakad ng tapat sa iyong harapan, at kung paano ko ginawa ang
tama sa iyong paningin." At tumangis ng malakas si Hezekais.
[4] Bago lumabas si Isaias sa gitnang patyo, dumating sa kaniya ang mensahe ni Yahweh, na sinasabing, [5] "Bumalik ka, at
sabihin kay Hezekias, ang pinuno ng aking bayan, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang Diyos ni David na inyong ninuno:
"Narinig ko ang iyong panalangin, at nakita ko ang iyong mga luha. Pagagalingin na kita sa ikatlong araw, at aakyat ka sa
tahanan ni Yahweh.
[6] Dadagdagan ko ng labinlimang taon ang iyong buhay, at ililigtas kita at ang lungsod na ito mula sa kapangyarihan ng
hari ng Asiria, at ipagtatanggol ko ang lungsod na ito para sa sarili kong kapakanan at para sa kapakanan ng aking
lingkod na si David.'" [7] Kaya sinabi ni Isaias, "Kumuha kayo ng tumpok ng mga igos." Ginawa nila ito at pinatong sa
kaniyang pigsa, at gumaling siya.
[8] Sabi ni Hezekias kay Isaias, "Ano ang magiging tanda na pagagalingin ako ni Yahweh, at dapat akong umakyat sa templo
ni Yahweh sa ikatlong araw?" [9] Sumagot si Isaias, "Ito ang magiging tanda para sa iyo mula kay Yahweh, na gagawin ni
Yahweh ang bagay na kaniyang sinabi. Dapat bang humakbang ang anino ng sampung hakbang pasulong, o sampung
hakbang pabalik?"
[10] Sumagot si Hezekias, "Madali lang para sa anino na humakbang ng sampung beses pasulong. Hindi, hayaang
humakbang ang anino ng sampung hakbang pabalik." [11] Kaya tumawag si Isaias kay Yahweh, at dinulot niya ang anino na
humakbang ng sampung beses pabalik, mula sa pinanggalingan nito sa hagdan ni Ahaz.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[12] Sa panahon na iyon si Berodac Baladan na anak ni Baladan hari ng Babilonia ay nagpadala ng mga liham at isang
kaloob kay Hezekias, dahil narinig niya na nagkaroon ng karamdaman si Hezekias. [13] Nakinig si Hezekias sa mga liham
na iyon, at pinakita niya sa mga mensahero ang buong palasyo at ang kaniyang mahahalagang mga gamit, ang pilak, ang
ginto, ang mga sangkap at mahalagang langis, at ang imbakan ng kaniyang mga sandata, at lahat ng matatagpuan sa
kaniyang mga imbakan. Walang natira sa kaniyang bahay, ni sa lahat ng kaniyang kaharian, ang hindi pinakita ni
Hezekias sa kanila.
[14] Pumunta si propeta Isaias kay Haring Hezekias at tinanong siya, "Anong sinabi ng mga lalaking ito sa iyo? Saan sila
nagmula?" Sinabi ni Hezekias, "Nagmula sila sa malayong bansa ng Babilonia." [15] Tinanong ni Isaias, "Ano ang nakita nila
sa bahay mo?" Sumagot si Hezekias, "Nakita nila lahat ng bagay sa aking bahay. Wala sa mga mahahalaga kong mga gamit
ang hindi ko ipinakita sa kanila."
[16] Kaya sinabi ni Isaias kay Hezekias, "Makinig sa mensahe ni Yahweh: [17] 'Tingnan mo, paparating na ang araw nang lahat
ng nasa iyong palasyo, ang mga bagay na inimbak ng iyong mga ninuno hanggang sa araw na ito, ay dadalhin sa
Babilonia. Walang matitira, sabi ni Yahweh. [18] At ang mga anak na lalaki na nanggaling sa iyo, na ikaw mismo ang nag-
alaga—dadalhin nila palayo, at sila ay magiging mga eunoko sa palasyo ng hari ng Babilonia.'"
[19] Pagkatapos sinabi ni Hezekias kay Isaias, "Mabuti ang mensahe ni Yahweh na iyong sinabi." Dahil inisip niya, "Hindi ba
magkakaroon ng kapayapaan at katatagan sa aking panahon?" [20] Para sa ibang mga bagay tungkol kay Hezekias, at lahat
ng kaniyang kapangyarihan, at kung paano niya itinayo ang tubigan at ang padaluyan ng tubig, at paano niya dinala ang
tubig sa lungsod—hindi ba nakasulat ang mga ito sa Aklat ng mga Kaganapan sa buhay ng mga Hari ng Juda? [21] Nahimlay
si Hezekias kasama ng kaniyang mga ninuno, at si Manasses na kaniyang anak ang pumalit sa kaniya bilang hari.

Chapter 21

[1] Labingdalawang taong gulang si Manasses nang magsimula siyang maghari; naghari siya ng limampu't limang taon sa
Jerusalem. Hefzibas ang pangalan ng kaniyang ina. [2] Ginawa niya kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh, gaya ng
mga nakapandidiring mga bagay ng mga bansa na pinalayas ni Yahweh sa harapan ng bayan ng Israel. [3] Dahil itinayo
niya muli ang mga dambana na winasak ng kaniyang ama na si Hezekias, at nagtayo siya ng mga altar para kay Baal,
gumawa ng poste ni Asera, gaya ng ginawa ni Ahab na hari ng Israel, at lumuhod siya sa lahat ng mga bituin ng langit at
sinamba ang mga ito.
[4] Nagtayo si Manasses ng paganong mga altar sa tahanan ni Yahweh, bagaman inutos ni Yahweh, "Sa Jerusalem
mananatili ang aking pangalan magpakailanman." [5] Nagtayo siya ng mga altar para sa lahat ng mga bituin ng kalangitan
sa dalawang patyo ng tahanan ni Yahweh. [6] Hinandog niya ang kaniyang anak bilang sinunog na handog sa apoy,
nagsagawa siya ng panghuhula at salamangka, at kumonsulta sa mga nakipagusap sa mga patay at sa mga nakipagusap
sa mga espiritu. Gumawa siya ng labis na kasamaan sa paningin ni Yahweh, at pinukaw niya ang Diyos na magalit.
[7] Ang inukit niyang imahe ni Asera na ginawa niya, ay inilagay niya sa tahanan ni Yahweh. Ang tahanan na ito ang lugar
kung saan nangusap si Yahweh kay David at Solomon na kaniyang anak; na sinasabing, "Sa tahanan na ito at sa
Jerusalem, na aking pinili mula sa lahat ng mga tribo ng Israel, mananatili ang aking pangalan magpakailanman. [8] Hindi
ko hahayaang maligaw ang landas ng Israel mula sa lupain na aking binigay sa kanilang mga ninuno, kung susundin lang
nila ng mabuti ang lahat ng inutos ko sa kanila, at sundin ang lahat ng batas na inutos sa kanila ng aking lingkod na si
Moises." [9] Pero hindi nakinig ang mga tao, at inakay sila ni Manasses na gumawa ng higit pang kasamaan kaysa sa mga
bansa na winasak ni Yahweh sa harapan ng bayan ng Israel.
[10] Kaya nangusap si Yahweh sa pamamagitan ng kaniyang mga lingkod na mga propeta, na sinasabing, [11] "Dahil gumawa
ng karumal-dumal na mga bagay si Manasses ang hari ng Juda, at kumilos ng may kasamaan na higit pa sa lahat ng
ginawa ng mga Amorita na kaniyang sinundan, at dinulot ding magkasala ang Juda kasama ng kaniyang mga diyus-
diyosan," [12] kaya sinasabi ni Yahweh, ang Diyos ng Israel, "Tingnan ninyo, malapit na akong magpadala ng labis na
kapahamakan sa Jerusalem at Juda na kung sinuman ang makarinig nito, kikilabutan ang pareho niyang tainga.
[13] Ilalatag ko sa ibabaw ng Jerusalem ang panukat na linya na ginamit laban sa Samaria, at ang panghulog na ginamit
laban sa bahay ni Ahab; pupunasan at lilinisin ko ang Jerusalem, gaya ng pagpupunas ng pinggan ng isang tao,
pinupunasan ito at pagkatapos ay itinataob ito. [14] Itatapon ko ang mga nalalabi ng aking mana at ibibigay sila sa kamay
ng kanilang mga kaaway. Magiging biktima sila ng pandarambong para sa lahat ng kanilang mga kaaway, [15] dahil ginawa
nila kung ano ang masama sa aking paningin, at pinukaw ako para magalit, simula nang lumabas ang kanilang mga
ninuno sa Ehipto, hanggang sa araw na ito."
[16] Higit pa roon, nagpadanak si Manasses ng labis na inosenteng dugo, pinuno niya ng kamatayan ang magkabilang dulo
ng Jerusalem. Karagdagan pa ito sa kasalanan na pinilit niyang gawin ng Juda, sa paggawa ng masama sa paningin ni
Yahweh. [17] Para sa iba pang mga bagay tungkol kay Manasses, lahat ng kaniyang ginawa, at ang kasalanan na kaniyang
ginawa, hindi ba nakasulat ang mga ito sa Aklat ng mga Kaganapan sa buhay ng mga Hari ng Juda? [18] Nahimlay si
Manasses kasama ng kaniyang mga ninuno at inilibing sa hardin ng sarili niyang bahay, sa hardin ni Uza. Ang kaniyang
anak na si Amon ang pumalit sa kaniya bilang hari.

19 Dalawampu't dalawang taong gulang si Amon nang magsimula siyang maghari; naghari siya ng dalawang taon sa
Jerusalem. Meshulemet ang pangalan ng kaniyang ina, na anak ni Haruz ng Jotba. 20 Ginawa niya kung ano ang masama
sa paningin ni Yahweh, gaya ng ginawa ng kaniyang ama na si Manasses.
21 Sinunod ni Amon ang lahat ng landas na tinahak ng kaniyang ama at sinamba ang mga diyus-diyosan na sinamba ng
kaniyang ama, at lumuhod sa kanila. 22 Iniwan niya si Yahweh, ang Diyos ng kaniyang mga ama, at hindi lumakad sa daan
ni Yahweh. 23 Nagbanta ang mga lingkod ni Amon laban sa kaniya at pinatay ang hari sa sarili niyang tahanan.
24 Pero pinatay ng mga mamamayan ng lupain ang lahat ng nagkaisa laban kay Haring Amon, at ginawa nilang hari si
Josias ang anak ng hari bilang kaniyang kapalit. 25 Para sa iba pang mga bagay tungkol sa ginawa ni Amon, hindi ba
nakasulat ang mga ito sa Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Juda? 26 Nilibing siya ng mga tao sa kaniyang
puntod sa hardin ni Uza, at si Josias na kaniyang anak ang pumalit sa kaniya bilang hari.

Chapter 22

1 Si Josias ay walong taong gulang nang magsimula siyang maghari; naghari siya nang tatlumpu't isang taon sa Jerusalem.
Ang pangalan ng kaniyang ina ay Jedida (siya ang anak ni Adaya na taga-Boskat). 2 Ginawa niya kung ano ang tama sa
mata ni Yahweh. Lumakad siya sa lahat ng pamamaraan ni David ang kaniyang ninuno, at hindi siya lumiko sa kanan
man o sa kaliwa.
3 Nangyari ito sa ika-labing walong taon ni Haring Josias, nang isinugo niya si Safan anak na lalaki ni Azalias anak na
lalaki ni Mesulam, ang eskriba, sa tahanan ni Yahweh, na sinasabing, 4 Pumunta ka kay Hilkias ang punong pari at
sabihin sa kaniyang bilangin ang pera na dinala sa tahanan ni Yahweh, na nalikom ng mga bantay ng templo mula sa
bayan. 5 Ipadala mo ito sa kanila sa mga manggagawa na namamahala sa tahanan ni Yahweh at ipabigay mo ito sa mga
manggagawa na nasa tahanan ni Yahweh, para kumpunihin ang mga sira sa templo.
6 Magpabigay ka sa kanila ng pera sa mga karpintero, mga nagtatayo, at mga mason, at para bumili rin ng troso at
magtabas ng bato para kumpunihin ang templo." 7 Pero hindi kinailangan ang pagbibigay-sulit para sa pera na ibinigay sa
kanila, dahil tapat nila itong pinanghawakan.
8 Sinabi ng punong pari na si Hilkias kay Safan, ang eskriba, "Natagpuan ko ang Aklat ng Batas sa tahanan ni Yahweh.
Kaya ibinigay ni Hilkias ang aklat kay Safan, at binasa niya ito. 9 Pumunta si Safan at dinala ang aklat sa hari, at nag-ulat
din sa kaniya, na nagsasabing, "Nagastos na ng inyong mga lingkod ang pera na natagpuan sa templo at ibinigay ito sa
mga tagapangsiwa na nangalaga sa tahanan ni Yahweh." 10 Pagkatapos sinabi ni Safan ang eskriba sa hari, "Binigyan ako
ni Hilkias ang pari ng isang aklat." Pagkatapos binasa ito ni Safan sa hari.
11 Noong marinig ng hari ang mga salita ng batas, pinunit niya ang kaniyang mga damit. 12 Inutusan ng hari sina Hilkias
ang pari, Ahikam na anak ni Safan, Akbor na anak ni Mikaias, Safan ang eskriba, at Asaias, ang kaniyang sariling lingkod,
na sinasabing, 13 "Pumunta kayo at sumangguni kay Yahweh para sa akin, at para sa bayan at para sa lahat ng Juda, dahil
sa mga salita ng aklat na ito na natagpuan. Dahil labis ang galit ni Yahweh na nag-alab laban sa atin. Labis ito, dahil hindi
nakinig ang ating mga ninuno sa mga salita ng aklat na ito para sundin ang lahat na isinulat tungkol sa atin."
14 Kaya pumunta sina Hilkias ang pari, Ahikam, si Akbor, Safan at Asaias kay Hulda ang babaeng propeta, ang asawa ni
Sallum anak ni Tikva anak ni Harhas, tagapag-ingat ng mga kasuotan ng mga pari (nanirahan siya sa Jerusalem sa
ikalawang purok), at nagsalita sila sa kaniya. 15 Sinabi niya sa kanila, "Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang Diyos ng Israel:
"Sabihin mo sa lalaking nagsugo sa iyo sa akin, 16 "Ito ang kung ano ang sinasabi ni Yahweh: "Masdan mo, malapit na
akong magdala ng sakuna sa lugar na ito at sa mga naninirahan dito, lahat ng mga salita ng aklat na nabasa ng hari ng
Juda.
17 Dahil tinalikuran nila ako at nagsunog ng insenso sa ibang mga diyus-diyosan, para galitin nila ako sa lahat ng kanilang
mga ginawa - kaya ang aking galit ay nag-alab laban sa lugar na ito, at hindi ito mapapawi.' " 18 Pero sa hari ng Juda, na
nagsugo sa iyo para tanungin ang kalooban ni Yahweh, ito ang kung ano ang sasabihin ninyo sa kaniya: ' Sinasabi ito ni
Yahweh, ang Diyos ng Israel: Tungkol sa mga salita na iyong narinig: 19 dahil ang iyong puso ay malambot, at dahil
nagpakumbaba ka sa harap ni Yahweh, nang marinig mo ang kung ano ang aking sinabi laban sa lugar na ito at sa mga
naninirahan dito, na sila ay pababayaan at magiging isang sumpa, at dahil sa pinunit mo ang iyong mga damit at
nanangis sa harap ko, nakinig din ako sa iyo' - ito ang pahayag ni Yahweh.
20 Masdan mo, isasama kita sa iyong mga ninuno; maisasama ka sa iyong libingan nang may kapayapaan, ni makikita ng
iyong mga mata ang anuman sa mga sakuna na dadalhin ko sa lugar na ito at sa mga naninirahan dito." Kaya bumalik sa
hari ang mga lalaki dala-dala ang mensaheng ito.

Chapter 23

1 Kaya nagpadala ng mga sugo ang hari na tinipon sa kaniya lahat ng mga nakatatandang pinuno ng Juda at ng Jerusalem.
2 Pagkatapos pumunta ang hari sa tahanan ni Yahweh, at kasama niya ang lahat ng mga lalaki ng Juda at lahat ng mga
naninirahan sa Jerusalem, at ang mga pari, mga propeta, at lahat ng mga tao, mula sa hamak hanggang sa dakila.
Pagkatapos binasa niya sa kanilang pandinig lahat ng mga salita ng aklat ng tipan na natagpuan sa tahanan ni Yahweh.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

3 Tumayo ang hari sa tabi ng haligi at gumawa ng tipan sa harap ni Yahweh, na susunod kay Yahweh, at susundin ang
kaniyang mga utos, mga batas ng tipan, at mga tuntunin, nang kaniyang buong puso at buong kaluluwa, para pagtibayin
ang mga salita ng tipang ito na nakasulat sa aklat na ito. Kaya sumang-ayon ang lahat ng mga tao na panindigan ang
tipan.
4 Inutusan ng hari ang punong pari na si Hilkias, ang mga pari sa ilalim niya, at ang mga bantay ng tarangkahan, na
ilabas mula sa templo ni Yahweh lahat ng mga sisidlan na ginawa para kay Baal at Asera, at para sa lahat ng mga bituin
ng langit. Sinunog niya ang mga iyon sa labas ng Jerusalem sa mga bukid sa Lambak ng Kidron at dinala ang kanilang
abo sa Bethel. 5 Inalis niya ang mga pari ng mga diyus-diyosan na pinili ng mga hari ng Juda para magsunog ng insenso sa
mga dambana sa mga lungsod ng Juda at sa mga lugar sa palibot ng Jerusalem - ang mga nagsunog ng insenso para kay
Baal, para sa araw at sa buwan, para sa mga planeta at sa lahat ng mga butuin ng langit.
6 Inilabas niya ang poste ni Asera mula sa templo ni Yahweh, sa labas ng Jerusalem sa Lambak ng Kidron at sinunog ito
roon. Ipinadurog niya ito at itinapon ang mga abo na iyon sa mga libingan ng mga karaniwang tao. 7 Inalis niya ang mga
gamit sa mga silid ng mga gumagawa ng mahahalay na ritwal bilang pagsamba, sa templo ni Yahweh, kung saan humabi
ang mga babae ng mga kasuotan para kay Asera.
8 Inilabas ni Josias ang lahat ng mga pari mula sa mga lungsod ng Juda at nilapastangan ang mga dambana kung saan
nagsunog ng insenso ang mga pari, mula Geba hanggang Beerseba. Winasak niya ang mga dambana sa mga tarangkahan,
ang mga dambana na nasa pasukan patungo sa Tarangkahan ni Josue, na itinayo ng isang gobernador ng lungsod na
nagngangalang Josue. Ang mga dambanang ito ay nasa gawing kaliwa ng tarangkahan ng lungsod sa pagpasok ng
lungsod. 9 Kahit na hindi pinapayagan ang mga pari ng mga dambanang iyon na paglingkuran ang altar ni Yahweh sa
Jerusalem, pinayagan sila na kumain ng tinapay na walang pampaalsa, tulad ng mga kapwa nila pari.
10 Nilapastangan ni Josias ang Tofet, na nasa lambak ng Ben Hinom, para walang makapaghandog ng kaniyang anak na
lalaki o kaniyang anak na babae bilang isang sinunog na handog sa apoy para kay Molec. 11 Inalis niya ang mga kabayo na
ibinigay ng mga hari ng Juda sa araw. Nasa isang lugar ang mga iyon sa pasukan patungo sa templo ni Yahweh, malapit
sa silid ni Natan Melec, ang katiwala. Sinunog ni Josias ang mga karwahe ng araw.
12 Winasak ng haring si Josias ang mga altar na nasa bubong ng kaitaasang silid ni Ahaz, na ginawa ng mga hari ng Juda,
at ang mga altar na ginawa ni Manases sa dalawang patyo ng templo ni Yahweh. Winasak ni Josias ang mga ito sa
maraming piraso at tinapon ang mga ito sa Lambak ng Kidron. 13 Hinamak ni Josias ang mga dambana na nasa silangan
ng Jerusalem, sa katimugan ng Bundok ng Katiwalian na itinayo ni Solomon ang hari ng Israel para kay Astoret, ang
kasuklam-suklam na diyus-diyosan ng mga Sidonio, para kay Quemos, ang kasuklam-suklam na diyus-diyosan ng Moab;
at para kay Milcom, ang kasuklam-suklam na diyus-diyosan ng mga mamamayan ng Ammon. 14 Binasag ni Haring Josias
ang mga sagradong batong haligi, giniba ang mga poste ni Asera, at pinuno ang kanilang mga lugar ng mga buto ng tao.
15 Giniba rin ni Josias ang altar na nasa Bethel at ang dambana na itinayo ni Jeroboam, anak na lalaki ni Nebat, na
nanguna sa Israel para magkasala. Sinunog niya ang altar sa dambana at dinurog ito; sinunog niya rin ang poste ni Asera.
16 Nang makita ni Josias ang lugar, napansin niya ang mga libingan na nasa gilid ng burol. Ipinadala niya ang mga lalaki
para kunin ang mga kalansay mula sa mga libingan; pagkatapos sinunog niya ang mga iyon sa altar, na lumapastangan
nito. Ito ay sang-ayon sa salita ni Yahweh na sinabi ng lingkod ng Diyos, ang lalaki na sa simula pa ay nagsabi ng mga
bagay na ito.
17 Pagkatapos sinabi niya, "Anong bantayog iyon na nakikita ko?' Sinabi sa kaniya ng mga lalaki ng lungsod, "Iyon ay ang
libingan ng lingkod ng Diyos na nanggaling sa Juda at nagsalita tungkol sa mga bagay na ito na kagagawa mo lamang
laban sa altar ng Bethel." 18 Kaya sinabi ni Josias, "Pabayaan ninyo ito. Walang dapat gumalaw ng kaniyang kalansay."
Kaya hindi nila ginalaw ang kaniyang kalansay, kasama ng kalansay ng propeta na nanggaling sa Samaria.
19 Ang lahat ng mga templo at dambana na nasa mga lungsod ng Samaria, na dinulot ng mga hari ng Israel na pumukaw
ng galit ni Yahweh - ipinagiba ni Josias ang mga iyon. Ginawa niya sa kanila eksakto kung ano ang nagawa sa Bethel. 20
Pinatay rin niya ang lahat ng mga pari ng mga dambana sa mga altar doon, at sinunog ang mga kalansay ng tao sa mga
iyon. Pagkatapos bumalik siya sa Jerusalem.
21 Pagkatapos inutos ng hari sa lahat ng mga tao, na sinasabing, "Ipagdiwang ang Paskwa para kay Yahweh ang inyong
Diyos, tulad ng nasusulat sa aklat ng tipan na ito." 22 Ang gayong pagdiriwang ng Paskwa ay hindi kailanman idinaos mula
pa sa mga araw ng mga hukom na namuno sa Israel ni sa loob ng lahat ng mga araw ng mga hari ng Israel o Juda. 23
Ngunit ang Paskwang ito ay tunay na ipinagdiwang noong ika-labing walong taon ni Haring Josias; ito ay para kay
Yahweh sa Jerusalem.
24 Pinaalis din ni Josias ang mga nakipag-usap sa mga patay o sa mga espiritu. Pinaalis din niya ang mga anti-anting, ang
mga diyus-diyosan, at ang lahat ng mga nakasusuklam na mga bagay na nakita sa lupain ng Juda at sa Jerusalem, para
pagtibayin ang mga salita ng batas na nasusulat sa aklat na natagpuan ng paring si Hilkias sa tahanan ni Yahweh. 25 Bago
kay Josias, walang naging hari na tulad niya, na nagtalaga ng sarili kay Yahweh nang kaniyang buong puso, buong
kaluluwa at buong lakas, na sinunod ang lahat ng batas ni Moises. Ni walang sinumang haring kasunod na katulad ni
Josias.
26 Pero hindi bumaling si Yahweh mula sa bangis ng kaniyang matinding galit, na nag-alab laban sa Juda dahil sa lahat ng
pagsambang pagano na kung saan inudyok siya ni Manases. 27 Kaya sinabi ni Yahweh, "Aalisin ko rin ang Juda mula sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

aking paningin, tulad ng pag-aalis ko sa Israel, at itatapon ko ang lungsod na ito na aking pinili, Jerusalem, ang tahanan
na sinabi kong, 'Malalagay doon ang aking pangalan.'"
[28] Tungkol sa ibang mga bagay hinggil kay Josias, lahat ng kaniyang ginawa, hindi ba't nasusulat ang mga iyon sa Ang
Aklat ng mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Juda? [29] Sa panahon na siya ang hari ng Ehipto, nilabanan ni Faraon
Neco ang hari ng Asiria sa Ilog Eufrates. Pumunta si Haring Josias para harapin si Neco sa labanan, at pinatay siya ni
Neco sa Megido. [30] Binuhat siyang patay ng mga lingkod ni Josias sa isang karwahe mula sa Megido, dinala siya sa
Jerusalem, at inilibing siya sa kaniyang sariling puntod. Pagkatapos pinili ng mga mamamayan ng lupain si Jehoahas,
anak ni Josias, pinahiran siya ng langis at ginawa siyang hari kapalit ng kaniyang ama.
[31] Si Jehoahas ay dalawampu't tatlong taong gulang nang nagsimula siyang maghari, at siya ay naghari nang tatlong
buwan sa Jerusalem. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Hamutal; siya ang anak na babae ni Jeremias ng Libna. [32] Ginawa
ni Jehoahas kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh, tulad ng lahat ng ginawa ng kaniyang mga ninuno. [33]
Ikinadena siya ni Faraon Neco sa Ribla sa lupain ng Hamat, para hindi siya makapaghari sa Jerusalem. Pagkatapos
minultahan ni Neco ang Juda ng isang daang talento ng pilak at isang talento ng ginto.
[34] Ginawang hari ni Faraon Neco si Eliakim anak ni Josias, bilang kapalit ng kaniyang amang si Josias, at pinalitan ang
kaniyang pangalan sa Jehoiakim. Pero dinala niyang palayo si Jehoahas sa Ehipto, at namatay doon si Jehoahas. [35]
Ibinayad ni Johoiakim kay Faraon ang pilak at ginto. Binuwisan niya ang lupain para ibayad ang pera, para sundin ang
utos ni Faraon. Pinilit niya ang bawat isang lalaki sa mga mamamayan ng lupain na magbayad ng pilak at ng ginto para
ibigay ito kay Faraon Neco.
[36] Si Jehoiakim ay dalawamput limang taong gulang nang nagsimula siyang maghari, at naghari siya ng labing isang taon
sa Jerusalem. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Zebida; siya ay ang anak ni Pedaias ng Ruma. [37] Ginawa ni Jehoiakim kung
ano ang masama sa paningin ni Yahweh, tulad ng lahat ng ginawa ng kaniyang mga ninuno.

Chapter 24

[1] Sa panahon ng paghahari ni Jehoiakim, nilusob ni Nebucadnezar hari ng Babilonia ang Juda; naging lingkod niya si
Jehoiakim sa loob ng tatlong taon. Pagkatapos nagtaksil si Jehoiakim at naghimagsik laban kay Nebucadnezar. [2]
Nagpadala si Yahweh laban kay Jehoiakim ng mga pangkat ng mga Caldean, Aramean, Moabita, at Ammonita; ipinadala
niya sila laban sa Juda para wasakin ito. Ito ay naaayon sa salita ni Yahweh na sinabi sa pamamagitan ng kaniyang mga
lingkod na mga propeta.
[3] Tiyak na nangyari ito sa Juda sa utos ni Yahweh, para alisin sila mula sa kaniyang paningin, dahil sa mga kasalanan ni
Manases, lahat ng kaniyang mga ginawa, [4] at dahil din sa mga inosenteng dugo na kaniyang pinadanak, dahil pinuno niya
ang Jerusalem ng inosenteng dugo. Hindi mapapatawad ni Yahweh ang mga iyon.
[5] Sa ibang mga bagay patungkol kay Johoiakim, at lahat ng kaniyang ginawa, hindi ba nasusulat ang mga iyon sa Aklat ng
mga Kaganapan sa Buhay ng mga Hari ng Juda? [6] Humimlay si Johoiakim kasama ng kaniyang mga ninuno, at ang
kaniyang anak na si Jehoiakin ang naging hari kapalit niya.
[7] Hindi na muling sumalakay ang hari ng Ehipto sa labas ng kaniyang lupain, dahil sinakop na ng hari ng Babilonia ang
lahat ng mga lupain na hawak ng hari ng Ehipto, mula sa batis ng Ehipto hanggang sa Ilog Eufrates.
[8] Si Johoiakin ay labing walong taong gulang nang nagsimula siyang maghari; naghari siya sa Jerusalem sa loob ng tatlong
buwan. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Nehusta. Siya ay ang anak na babae ni Elnatan ng Jerusalem. [9] Ginawa niya
kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh - ginawa niya lahat ng nagawa ng kaniyang ama.
[10] Nang panahong iyon sinalakay ng hukbo ni Nebucadnezar hari ng Babilonia ang Jerusalem at pinaligiran ang lungsod.
[11] Dumating sa lungsod si Nebucadnezar hari ng Babilonia habang pinaliligiran ito ng kaniyang mga kawal, [12] at si
Jehoiakin ang hari ng Juda ay lumabas patungo sa hari ng Babilonia, siya, ang kaniyang ina, mga lingkod, prinsipe, at
opisyal. Binihag siya ng hari ng Babilonia sa ika-walong taon ng kaniyang paghahari.
[13] Kinuha mula roon ni Nebucadnezar ang lahat ng mga mahahalagang bagay sa tahanan ni Yahweh, at ang mga nasa
palasyo ng hari. Pinira-piraso niya ang lahat ng mga gintong bagay na ginawa ni Solomon hari ng Israel sa templo ni
Yahweh, gaya ng sinabi ni Yahweh na mangyayari. [14] Dinala niyang bihag ang lahat ng Jerusalem, mga pinuno at mga
mandirigma, sampung libong mga bihag, at lahat ng mga mahuhusay na manggagawa at mga panday. Walang naiwan
kung hindi ang mga pinakamahihirap na mga tao sa lupain.
[15] Itinapon ni Nebucadnezar si Jehoiakin sa Babilonia, pati na ang ina ng hari, mga asawa, opisyal, at ang pangunahing
mga lalaki ng lupain. Ipinatapon niya sila sa Babilonia mula sa Jerusalem. [16] Lahat ng mga kawal, pitong libo ang bilang,
at isang libong mahuhusay na mangagawa at mga panday, lahat sa kanila may kakayahang lumaban - itinapon ng hari ng
Babilonia ang mga lalaking ito sa Babilonia. [17] Ginawa ng hari ng Babilonia si Matanias, ang kapatid na lalaki ng ama ni
Jehoiakin, na hari kapalit niya, at pinalitan sa Zedekias ang kaniyang pangalan.
[18] Si Zedekias ay dalawampu't isang taong gulang nang nagsimula siyang maghari; naghari siya nang labing isang taon sa
Jerusalem. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Hamutal; siya ay anak ni Jeremias na taga-Libna. [19] Ginawa niya kung ano
ang masama sa paningin ni Yahweh - ginawa niya ang lahat ng bagay na nagawa ni Jehoiakim. [20] Dahil sa galit ni Yahweh,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

nangyari sa Jerusalem at Juda ang lahat ng mga kaganapang ito, hanggang sa mapalayas niya sila mula sa kaniyang presensya. Pagkatapos naghimagsik si Zedekias laban sa hari ng Babilonia.

Chapter 25

[1] Nangyari ito na sa ika-siyam na taon ng paghahari ni Haring Zedekias, sa ika-sampung buwan, at sa ika- sampung araw ng buwan, dumating si Nebucadnezar hari ng Babilonia kasama ng lahat ng kaniyang hukbo laban sa Jerusalem.
Nagkampo siya sa harap nito, at nagtambak ng lupa sa paligid ng mga pader. [2] Kaya kinubkob nila ang lungsod hanggang
sa ika-labing isang taon ng paghahari ni Haring Zedekias. [3] Sa ika-siyam na araw ng ika-apat na buwan ng taong iyon,
napakatindi ng taggutom sa lungsod kung kaya't walang pagkain para sa mga mamamayan ng lupain.
[4] Pagkatapos pinasok ang lungsod, at kinagabihan tumakas ang lahat ng mga lumalaban na kalalakihan sa gabi sa pamamagitan ng tarangkahan sa pagitan ng dalawang pader, sa may hardin ng hari, kahit na nasa buong paligid ng
lungsod ang mga Caldean. Pumunta ang hari patungo sa Araba. [5] Pero hinabol ng hukbo ng mga Caldean si Haring
Zedekias at inabutan siya sa mga kapatagan ng lambak ng Ilog Jordan malapit sa Jerico. Lahat ng kaniyang hukbo ay nagkaniya-kaniyang takas palayo mula sa kaniya.
[6] Binihag nila ang hari at dinala siya sa hari ng Babilonia sa Ribla, kung saan hinatulan siya nila. [7] Tungkol sa mga anak
na lalaki ni Zedekias, pinatay nila sila sa harap ng kaniyang paningin. Pagkatapos dinukot niya ang kaniyang mga mata, ginapos sa mga tansong tanikala, at dinala siya sa Babilonia.
[8] Ngayon sa ika-limang buwan, sa ika-pitong araw ng buwan, na nasa ika-labing siyam na taon ng paghahari ni Nebucadnezar hari ng Babilonia at pinuno ng kaniyang mga tanod, dumating sa Jerusalem si Nebuzaradan, isang lingkod
ng hari ng Babilonia. [9] Sinunog niya ang tahanan ni Yahweh, ang palasyo ng hari, at ang lahat ng mga bahay sa
Jerusalem; sinunog din niya ang bawat mahalagang gusali sa lungsod. [10] Tungkol sa lahat ng mga pader na nakapaligid sa
Jerusalem, winasak ang mga iyon ng lahat ng hukbo ng mga taga-Babilonia na nasa ilalim ng pinuno ng mga tanod.
[11] Tungkol sa nalalabing mga tao na naiwan sa lungsod, ang mga sumuko sa hari ng Babilonia, at ang nalalabi sa
populasyon - itinapon sila ni Nebuzaradan, ang pinuno ng tanod. [12] Pero iniwan ng pinuno ng tanod ang ilan sa
pinakamahihirap ng bayan para gumawa sa mga ubasan at mga bukirin.
[13] Tungkol sa mga haliging tanso na nasa tahanan ni Yahweh, at ang mga patungan at ang tansong dagat na nasa tahanan
ni Yahweh, pinagpira-piraso ang mga iyon ng mga Caldean at dinala ang tanso sa Babilonia. [14] Ang mga palayok, pala,
lalagyan ng abo, kutsara, at lahat ng mga kagamitang tanso na ginamit ng mga pari para maglingkod sa templo - tinangay
rin ng mga Caldean lahat ng mga iyon. [15] Ang mga palayok para alisin ang mga abo at ang mga hugasan na gawa sa ginto,
at ang mga gawa sa pilak - kinuha rin ang mga iyon ng kapitan ng bantay ng hari.
[16] Ang dalawang haligi, ang dagat, at ang mga patungan na ginawa ni Solomon para sa tahanan ni Yahweh ay naglalaman
ng tanso na higit pa kaysa kayang timbangin. [17] Ang taas ng isang haligi ay labing walong siko, at isang tansong kapitel sa
ibabaw nito. Ang kapitel ay tatlong siko ang taas, na may mga sala-salang palamuti at mga granada sa paligid ng kapitel - lahat gawa sa tanso. Ang ikalawang haligi at ang sala-salang palamuti nito ay kapareho ng una.
[18] Binihag ng pinuno ng tanod si Seraya, ang punong pari, kasama ni Zefanias, ang ikalawang pari, at ang tatlong bantay
ng tarangkahan. [19] Mula sa lungsod, binihag niya ang isang opisyal na tagapamahala ng mga sundalo, at limang lalaki sa
mga tagapayo ng hari, na nasa lungsod pa. Binihag niya rin ang opisyal ng hukbo ng hari na namamahala sa pangangalap ng mga lalaking papasok sa hukbo, kasama ang animnapung mahahalagang lalaki mula sa lupain na nasa lungsod.
[20] Pagkatapos kinuha sila at dinala ni Nebuzaradan, ang pinuno ng tanod, sa hari ng Babilonia sa Ribla. [21] Ipinapatay sila
ng hari ng Babilonia sa Ribla sa lupain ng Hamat. Sa ganitong paraan, naitinapon ang Juda mula sa lupain nito.
[22] Tungkol sa mga natirang mamamayan sa lupain ng Juda, ang mga iniwan ni Nebucadnezar hari ng Babilonia, itinalaga
niya si Gedalias na anak ni Ahikam na anak ni Safan, para mamahala sa kanila. [23] Ngayon nang marinig ng mga pinuno
ng mga kawal, sila at ang kanilang mga tauhan, na ginawang gobernador ng hari ng Babilonia si Gedalias, pumunta sila kay Gedalias sa Mizpa. Ang mga lalaking ito ay sina Ismael na anak ni Netanias, Johanan na anak ni Karea, Seraias na
anak ni Tanhumet ang Netofatita at Jaazanias na anak ng Maacateo - sila at ang kanilang mga tauhan. [24] Nanumpa si
Gedalias sa kanila at sa kanilang mga tauhan, at sinabi sa kanila, "Huwag kayong matakot sa mga opisyal na Caldean. Mamuhay kayo sa lupain at paglingkuran ang hari ng Babilonia, at mapapabuti kayo."
[25] Pero nangyari ito nang sa ika-pitong buwan dumating si Ismael na anak ni Netanias na anak ni Elisama, mula sa maharlikang pamilya, na may kasamang sampung lalaki, at nilusob si Gedalias. Namatay si Gedalias, pati na ang mga
kalalakihan ng Juda at ang mga taga-Babilonia na kasama niya sa Mizpa. [26] Pagkatapos lahat ng mga tao, mula sa
pinakaaba hanggang sa pinakadakila, at ang mga pinuno ng mga kawal, ay tumakas patungong Ehipto, dahil takot sila sa mga taga-Babilonia.
[27] Kinalaunan nang ika-tatlumpu't pitong taon ng pagkapatapon ni Jehoiakin hari ng Juda, sa ika-labing dalawang buwan, sa ika-dalawampu't pitong araw ng buwan, na pinalaya ni Evil Merodac hari ng Babilonia si Jehoiakin hari ng Juda mula sa bilangguan. Nangyari ito sa taon na nagsimulang maghari si Evil Merodac.
[28] Maayos siyang nakipag-usap sa kaniya at binigyan siya ng isang puwesto na mas marangal kaysa sa ibang mga hari na
kasama niya sa Babilonia. [29] Hinubad ni Evil Merodac ang mga damit pang bilangguan ni Jehoiakin, at regular na kasalo

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

sa hapag kainan ng hari si Jehoiakin habang siya ay nabubuhay. [30] At araw-araw binigyan siya ng regular na rasyon ng pagkain para sa nalalabing bahagi ng kaniyang buhay.

1 Chronicles

Chapter 1

[1] Si Adan, Set, Enos, [2] Kenan, Mahalalel, Jared, [3] Enoc, Matusalem, Lamec, [4] Noe, Shem, Ham, at Jafet.
[5] Ang mga anak na lalaki ni Jafet ay sina Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Meshec, at Tiras. [6] Ang mga anak na lalaki ni Gomer ay sina Askenaz, Difat at Togarma. [7] Ang mga anak na lalaki ni Javan ay sina Elisha, Tarsis, Kitim, at Dodanim.
[8] Ang mga anak na lalaki ni Ham ay sina Cus, Misraim, Phuth at Canaan. [9] Ang mga anak na lalaki ni Cus ay sina Seba, Habila, Sabta, Raama, at Sabteca. Ang mga anak na lalaki ni Raama ay sina Sheba at Dedan. [10] Si Cus ay naging ama ni Nimrod, na unang mananakop sa lupa.
[11] Si Misraim ay ninuno ni Ludim, Ananim, Lehabim at Naftuhim, [12] Patrusim, Casluhim (kung saan nagmula ang mga taga-Filisteo), at ang Caftorim.
[13] Si Canaan ay ama ni Sidon, ang kaniyang panganay na anak, at ni Het. [14] Siya din ang naging ninuno ng mga Jeboseo, Amoreo, Gergeseo, [15] Hivita, Arkita, Sinita, [16] Arvadita, Zemareo, at Hamateo.
[17] Ang mga anak ni Shem ay sina Elam, Asur, Arfaxad, Lud, Aram, Uz, Hul, Geter at Meshec. [18] Si Arfaxad ang ama ni Selah at si Selah ang ama ni Eber. [19] Nagkaroon si Eber ng dalawang anak na lalaki. Ang pangalan ng isa ay Peleg, sapagkat sa mga panahon niya ay nahati ang lupa. Joctan ang pangalan ng kaniyang kapatid.
[20] Si Joctan ang ama ni Almodad, Selef, Hazarmavet, Jerah, [21] Hadoram, Uzal, Dicla, [22] Ebal, Abimael, Sheba, [23] Ofir, Havila, at Jobab. Ito ang lahat ng mga anak na lalaki ni Joctan.
[24] Sina Shem, Arfaxad, Selah, [25] Eber, Peleg, Reu, [26] Serug, Nahor, Terah, [27] at Abram, na si Abraham.
[28] Ang mga anak ni Abraham ay sina Isaac at Ismael. [29] Ito ang kanilang mga anak na lalaki: ang panganay na anak ni Ismael ay sina Nebayot, Kedar, Adbeel, at Mibsam, [30] Misma, Duma, Massa, Hadad, Tema, [31] Jetur, Nafis at Kedema. Ito ang mga anak na lalaki ni Ismael.
[32] Ang mga anak na lalaki ni Ketura, ang babae ni Abraham, ay sina Zimran, Jocsan, Medan, Midian, Isbak at Sua. Ang mga anak na lalaki ni Jocsan ay sina Sheba at Dedan. [33] Mga anak na lalaki ni Midian ay sina Efa, Efer, Hanoc, Abida, at Eldaa. Ang lahat ng mga ito ay kaapu-apuhan ni Ketura.
[34] Si Abraham ang ama ni Isaac. Ang mga anak na lalaki ni Isaac ay sina Esau at Israel. [35] Ang mga anak na lalaki ni Esau ay sina Elifaz, Reuel, Jeus, Jalam, at Korah. [36] Ang mga anak na lalaki ni Elifas ay sina Teman, Omar, Zefi, Gatam, Kenaz, Timna, at Amalek. [37] Ang mga anak na lalaki ni Reuel ay sina Nahat, Zera, Sammah, at Miza.
[38] Ang mga anak na lalaki ni Seir ay sina Lotan, Sobal, Zibeon, Ana, Dison, Eser at Disan. [39] Ang mga anak na lalaki ni Lotan ay sina Hori at Homam, at si Timna ay kapatid na babae ni Lotan. [40] Ang mga anak na lalaki ni Sobal ay sina Alian, Manahat, Ebal, Sefi, at Onam. Ang mga anak na lalaki ni Zibeon ay sina Aias at Ana.
[41] Ang anak na lalaki ni Ana ay si Dison. Ang mga anak na lalaki ni Dison ay sina Hamram, Esban, Itran, at Keran. [42] Ang mga anak na lalaki ni Eser ay sina Bilhan, Zaavan, at Jaacan. Ang mga anak na lalaki ni Disan ay sina Hus at Aran.
[43] Ito ang mga hari na naghari sa lupain ng Edom bago naghari ang kahit sinong hari sa mga Israelita: Si Bela na anak na lalaki ni Beor, at ang pangalan ng kaniyang lungsod ay Dinhaba. [44] Nang mamatay si Bela, si Jobab na anak na lalaki ni Zera na taga-Bosra ang pumalit sa kaniya bilang hari. [45] Nang mamatay si Jobab, si Husam na mula sa lupain ng Temaneo ang pumalit sa kaniya bilang hari.
[46] Nang mamatay si Husam, si Hadad na anak na lalaki ni Bedad, na tumalo sa mga Midian sa lupain ng Moab, ang pumalit sa kaniya bilang hari. Avit ang pangalan ng kaniyang lungsod. [47] Nang mamatay si Hadad, si Samla na taga-Masreca ang pumalit sa kaniya bilang hari. [48] Nang mamatay si Samla, si Saul na taga-Rehobot na nanirahan sa Ilog Eufrates ang pumalit sa kaniya bilang hari.
[49] Nang mamatay si Saul, si Baal-Hanan na anak na lalaki ni Acbor ang pumalit sa kaniya bilang hari. [50] Nang mamatay si Baal-Hanan na anak na lalaki ni Acbor, si Hadad ang pumalit sa kaniya bilang hari. Pai ang pangalan ng kaniyang lungsod. Mehetabel ang pangalan ng kaniyang asawa, na anak ni Matred at babaeng apo ni Mezahab.
[51] Namatay si Hadad. Ang mga pinuno ng mga angkan sa Edom ay sina Timna, Alian, Jetet, [52] Aholibama, Ela, Pinon, [53] Kenaz, Teman, Mibzar, [54] Magdiel, at Iram. Ito ang mga pinuno ng mga angkan sa Edom.

Chapter 2

[1] Ito ang mga anak na lalaki ni Israel: sina Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isacar, Zebulun, [2] Dan, Jose, Benjamin, Neftali, Gad, at Asher.
[3] Ang mga lalaking anak ni Juda ay sina Er, Onan, at Sela, na mga anak niya sa babaeng anak ni Bat-sua, na isang Canaanita. Si Er na panganay na anak ni Juda ay masama sa paningin ni Yahweh, at pinatay siya ni Yahweh. [4] Sina Peres at Zera ang naging mga anak niya kay Tamar, na kaniyang manugang. Si Juda ay nagkaroon ng limang anak na lalaki.

[5] Ang mga anak na lalaki ni Peres ay sina Hezron at Hamul. [6] Ang mga anak na lalaki ni Zera ay sina Zimri, Etan, Heman,
Calcol, at Dara, lima silang lahat. [7] Si Acan ang anak na lalaki ni Carmi na nagdala ng gulo sa Israel, nang nakawin niya
ang nakalaan para sa Diyos. [8] Si Azarias ang anak na lalaki ni Etan.
[9] Ang mga anak na lalaki ni Hezron ay sina Jerameel, Ram, at Chelubai. [10] Si Ram ang ama ni Aminadab, at si Aminadab
ang ama ni Naason, isang pinuno sa mga kaapu-apuhan ni Juda. [11] Si Naason ang ama ni Salma, at si Salma ang ama ni
Boaz. [12] Si Boaz ang ama ni Obed, at si Obed ang ama ni Jesse.
[13] Si Jesse ang ama ng panganay niyang anak na si Eliab, si Abinadab ang pangalawa, si Simea ang pangatlo, [14] si Netanel
ang pang-apat, panglima si Radai, [15] pang-anim si Ozem, at pang-pito si David.
[16] Sina Zervias at Abigail ang kanilang dalawang kapatid na babae. Ang mga anak na lalaki ni Zervias ay sina Abisai, Joab,
at Asahel, tatlo silang lahat. [17] Ipinanganak ni Abigail si Amasa na ang ama ay si Jeter na Ismaelita.
[18] Si Caleb na anak na lalaki ni Hezron ang ama ni Jeriot kay Azuba, na kaniyang asawa. Ang kaniyang mga anak na lalaki
ay sina Jeser, Sobab, at Ardon. [19] Namatay si Azuba, at napangasawa ni Caleb si Efrata, na nagsilang Hur. [20] Si Hur ang ama
ni Uri, at si Uri ang ama ni Bezalel.
[21] Pagkatapos, nang si Hezron ay animnapung taong gulang, napangasawa niya ang anak ni Maquir, na ama ni Gilead.
Ipinanganak niya si Segub. [22] Si Segub ang ama ni Jair, na namahala sa dalawampu't tatlong mga lungsod sa lupain ng
Gilead.
[23] Kinuha nina Gesur at Aram ang mga bayan nina Jair at Kenat, pati na rin ang animnapung nakapalibot na mga bayan.
Ang lahat ng mga naninirahang ito ay kaapu-apuhan ni Maquir, na ama ni Gilead. [24] Pagkatapos mamatay ni Hezron,
sinipingan ni Caleb si Efrata, na asawang babae ng kaniyang amang si Hezron. Ipinanganak niya si Asur, ang ama ni
Tekoa.
[25] Ang mga anak na lalaki ni Jerameel, na panganay ni Hezron ay sina Ram na panganay, Buna, Orem, Ozem, at Ahias. [26]
May iba pang asawa si Jerameel na nagngangalang Atara. Ina siya ni Onam. [27] Ang mga anak na lalaki ni Ram na
panganay ni Jerameel, ay sina Maaz, Jamin, at Equer. [28] Ang mga anak na lalaki ni Onam ay sina Samai at Jada. Ang mga
anak na lalaki ni Samai ay sina Nadab at Abisur.
[29] Abihail ang pangalan ng asawa ni Abisur; ipinanganak niya sina Ahban at Molid. [30] Ang mga anak na lalaki ni Nadab ay
sina Seled at Apaim, ngunit namatay si Seled ng hindi nagkaanak. [31] Si Ishi ang anak ni Apaim. Ang anak na lalaki ni Isi ay
si Sesan. Ang anak na lalaki ni Sesan ay si Ahlai. [32] Ang mga anak na lalaki ni Jada, na kapatid na lalaki ni Samai ay sina
Jeter at Jonatan. Namatay si Jeter na walang anak. [33] Ang mga anak na lalaki ni Jonatan ay sina Pelet at Zaza. Ito ang mga
kaapu-apuhan ni Jerameel.
[34] Ngayon hindi nagkaroon ng mga lalaking anak si Sesan, mga anak na babae lamang. Mayroong utusan si Sesan, na
isang taga-Egipto na ang pangalan ay Jarha. [35] Ibinigay ni Sesan ang kaniyang anak na babae kay Jarha na kaniyang
utusan upang maging kaniyang asawa. Ipinanganak niya si Atai.
[36] Si Atai ang ama ni Natan, at si Natan ang ama ni Zabad. [37] Si Zabad ang ama ni Eflal, at si Eflal ang ama ni Obed. [38] Si
Obed ang ama ni Jehu, at si Jehu ang ama ni Azarias.
[39] Si Azarias ang ama ni Helez, at si Helez ang ama ni Eleasa.
[40] Si Eleasa ang ama ni Sismai, at si Sismai ang ama ni Sallum. [41] Si Sallum ang ama ni Jecamias, at si Jecamias ang ama ni
Elisama.
[42] Ang mga anak na lalaki ni Caleb, ang kapatid na lalaki ni Jerameel ay sina Mesa na panganay, na ama ni Zif. Ang
kaniyang pangalawang anak, si Maresa na ama ni Hebron. [43] Ang mga anak na lalaki ni Hebron ay sina Korah, Tapua,
Requem, at Sema. [44] Si Sema ang ama ni Raham na ama ni Jorqueam. Si Requem ang ama ni Samai.
[45] Ang anak na lalaki ni Samai ay si Maon, at si Maon ang ama ni Beth-sur. [46] Si Efa, na asawang alipin ni Caleb, ay
ipinanganak sina Haran, Moza, at Gasez. Si Haran ang ama ni Gasez. [47] Ang mga anak na lalaki ni Jahdai ay sina Regem,
Jotam, Gesam, Pelet, Efa, at Saaf.
[48] Si Maaca, na asawang alipin ni Caleb ay ipinanganak sina Seber at Tirhana. [49] Ipinanganak din niya si Saaf na ama ni
Madmana, si Seva na ama ni Macbena at ama ni Gibea. Si Acsa na anak na babae ni Caleb. Ito ang mga kaapu-apuhan ni
Caleb. [50] Ito ang mga anak na lalaki ni Hur, ang kaniyang panganay kay Efrata: si Sobal, na ama ng Chiriath Jearim,
[51] Si Salma na ama ni Betlehem, at si Hareph na ama ni Beth-gader.
[52] Si Sobal na ama ng Chiriath Jearim ay may mga kaapu-apuhan: si Haroe, at kalahati ng mga tao ng Menuho, [53] at ang
mga angkan ng Chiriath Jearim—ang mga Itrita, mga Putita, mga Sumatita, at mga Misraita. Ang mga Zorita at mga
Estaolita ay nagmula sa mga ito.
[54] Ang mga angkan ni Salma ay ang mga sumusunod: ang mga taga-Bethlehem, mga Netofatita, mga taga-Atrot-bet-joab, at
ang kalahati ng mga Manahatita—na mga Zorita, [55] ang mga angkan ng mga eskriba na nakatira sa Jabes: ang mga
Tiratita, mga Simatita, at mga Sucatita. Ito ang mga Kenita na nagmula kay Hamat, na ninuno ng mga Recab.

Chapter 3

[1] Ngayon ito ang mga anak ni David na ipinanganak sa kaniya sa Hebron: Si Amnon ang panganay, na anak niya kay
Ahinoam na taga-Jezreel; si Daniel, ang pangalawa, na anak niya kay Abigail na taga-Carmel; [2] si Absalom ang pangatlo, at

si Maaca ang kaniyang ina, na anak ni Talmai na hari ng Gesur. Si Adonias ang pang-apat na anak niya kay Haguit; 3 si
Sefatias ang pang-lima na anak niya kay Abital; si Itream ang pang-anim na anak niya kay Egla na asawa niya.
4 Ang anim na ito ay mga anak ni David na ipinanganak sa Hebron, kung saan naghari siya nang pitong taon at anim na
buwan. At pagkatapos noon naghari siya nang tatlumpu't tatlong taon sa Jerusalem. 5 Ang apat na lalaking ito ay anak
niya kay Bathseba na babaeng anak ni Amiel, ipinanganak ang mga ito sa Jerusalem sina: Simea, Sobab, Natan, at si
Solomon.
6 Ang iba pang siyam na anak ni David ay sina Ibaar, Elisama, Elifelet, 7 Noga, Nefeg, Jafia, 8 Elisama, Eliada at si Elifelet. 9
Ito ang mga anak ni David, hindi kabilang ang mga anak niya sa kaniyang mga asawang alipin. Si Tamar ay kanilang
kapatid na babae.
10 Ang anak ni Solomon ay si Rehoboam. Ang anak ni Rehoboam ay si Abia. Ang anak ni Abia ay si Asa. Ang anak ni Asa ay
si Jehoshafat. 11 Ang anak ni Jehoshafat ay si Joram. Ang anak ni Joram ay si Ahazias. Ang anak ni Ahazias ay si Joas. 12 Ang
anak ni Joas ay si Amasias. Ang anak ni Amasias ay si Azarias. Ang anak ni Azarias ay si Jotam.
13 Anak ni Jotam si Ahaz. Anak ni Ahaz si Ezequias. Anak ni Ezequias si Manases. 14 Anak ni Manases si Amon. Anak ni
Amon si Josias.
15 Ang mga lalaking anak ni Josias: ang kaniyang panganay ay si Johahan, ang pangalawa ay si Jehoiakim, ang pangatlo ay
si Sedecias, at ang pang-apat ay si Sallum. 16 Ang anak ni Jehoiakim ay si Jeconias. Ang huling hari ay si Zedekias.
17 Ang mga anak ni Jeconias, na bihag, ay sina Selatiel, 18 Machiram, Pedaya, Senazar, Jacamias, Hosama, at si Nedabias.
19 Ang mga anak na lalaki ni Pedaya ay sina Zerubabel at si Simei. Ang mga anak naman ni Zerubabel ay sina Mesulam at
si Hananias; si Selomit naman ang kapatid nilang babae. 20 Ang lima pa niyang mga anak ay sina Hasuba, Ohel, Berequias,
Hasadias, at si Jusab Hesed. 21 Ang mga anak naman ni Hananias ay sina Pelatias at si Jesaias. Ang kaniyang anak ay si
Rephaias, at ang iba pang mga kaapu-apuhan ay sina Arnan, Obadias, at Secanias.
22 Ang anak na lalaki ni Secanias ay si Semaias. At ang mga anak ni Semaias ay sina Hatus, Igeal, Barias, Nearias, at si
Safat. 23 Ang tatlong anak na lalaki ni Nearias ay sina Elioenai, Ezequias, at si Azricam. 24 Ang pitong anak na lalaki ni
Elioenai ay sina Odabias, Eliasib, Pelaias, Akub, Johanan, Delaias, at si Anani.

Chapter 4

1 Ang mga anak ni Juda ay sina Peres, Hezron, Carmi, Hur, at si Sobal. 2 Si Sobal ang ama ni Reaias. Si Reaias ang ama ni
Jahat: At si Jahat ang ama ni Ahumai at ni Laad. Ito ang mga pinagmulan ng mga angkan ng Zorita.
3 Ito ang mga pinagmulan ng mga angkan sa lungsod ng Etam: si Jezreel, Isma, at si Idbas. Ang pangalan ng kanilang
kapatid na babae ay Hazzalelponi. 4 Si Penuel ang pinagmulan ng mga angkan sa lungsod ng Gedor. At si Ezer ang
pinagmulan ng mga angkan sa Husa. Ito ang mga kaapu-apuhan ni Hur, na panganay ni Efrata at nagtatag ng Bethlehem.
5 May dalawang asawa si Asur na ama ni Tekoa, sina Helea at Naara. 6 Ipinanganak sa kaniya ni Naara si Auzam, Heper,
Temeni at si Haahastari. Ito ang mga anak ni Naara. 7 Ang mga anak ni Helea ay sina Zeret, Jesohar, Etnan, 8 at si Kuz, na
ama ni Anob, at Zobeba, at ang mga angkan na nagmula kay Aharhel na anak ni Arum.
9 Higit na iginagalang si Jabes kaysa kaniyang mga kapatid na lalaki. Tinawag siya ng kaniyang ina na Jabes. Sinabi niya,
"Sapagkat nahirapan ako nang ipinanganak ko siya." 10 Nanalangin si Jabes sa Diyos ng Israel at nagsabi, "Pagpalain mo
nawa ako, at palawakin ang aking nasasakupan. Nawa ang iyong kamay ay suma akin; ilayo mo ako sa kasamaan upang
hindi ko na kailangang makaranas ng hirap!" At sinagot ng Diyos ang kaniyang panalangin.
11 Si Celub na kapatid ni Sua ang naging ama ni Mehir na ama ni Eston. 12 Si Eston ang ama ni Beth-rafa, Pasea, at ni
Tehina na nagtatag sa lungsod ng Nahas. Ito ang mga lalaki na nakatira sa Reca.
13 Ang mga anak ni Kenaz ay sina Otniel at Seraias. Ang mga anak ni Otniel ay sina Hatat at Meonotai. 14 Si Meonatai ang
ama ni Ofra, at si Seraias ang ama ni Joab, na pinagmulan ng Geharasim, kung saan ang mga tao roon ay mga mahuhusay
na manggagawa. 15 Ang mga anak ni Caleb na anak ni Jefone ay sina Iru, Ela at Naam. Ang anak ni Ela ay si Kenaz. 16 Ang
mga anak ni Jehalelel ay sina Zif, Sifa, Tirias, at si Asarel.
17 Ang mga anak na lalaki ni Ezra ay sina Jeter, Mered, Efer, at si Jalon. Ipinanganak ng taga-Egiptong asawa ni Mered si
Miriam, Samai, at si Isba na ama ni Estemoa. 18 Ito ang mga anak na lalaki ni Bitia na anak na babae ni Faraon, na naging
asawa ni Mered. Ipinanganak ng Judiong asawa ni Mered si Jered, na ama ni Gedor, si Heber na ama ni Soco at si Jecutiel
na ama ni Zanoa.
19 Sa dalawang anak na lalaki ng asawa ni Hodias, na kapatid na babae ni Naham, ang isa sa kanila ay naging ama ni Keila
na Garmita. Ang isa pa ay si Estemoa na Maacateo. 20 Ang mga anak na lalaki ni Simon ay sina Amnon, Rina, Benhanan, at
si Tilon. Ang mga anak na lalaki ni Isi ay sina Zohet at si Ben-zohet.
21 Ang mga anak ni Sela, na anak ni Juda ay sina Er na ama ni Leca, si Laada na ama ni Maresa at siyang pinagmulan ng
mga angkan ng mga gumagawa ng lino sa Beth-asbea, 22 si Jokim, ang mga lalaki ng Cozeba, si Joas at Saraf, na may ari-
arian sa Moab, ngunit bumalik sa Bethlehem. (Ang kaalamang ito ay galing sa sinaunang mga talaan.) 23 Magpapalayok
ang ilan sa mga taong ito na nakatira sa Netaim at Gedera at nagtrabaho para sa hari.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[24] Ang mga anak ni Simeon ay sina Nemuel, Jamin, Jarib, Zera, at si Saul. [25] Si Salum ay anak ni Saul, si Mibsam ay anak ni
Sallum, at si Misma na anak ni Mibsam. [26] Ang mga kaapu-apuhan ni Misma ay sina Hamuel na kaniyang anak, si Zacur
na kaniyang apo, at si Simei na anak ni Zacur.
[27] Nagkaroon ng labing-anim na lalaking anak si Simei at may anim na babaeng anak. Hindi nagkaroon ng maraming
anak ang kaniyang mga kapatid, kaya hindi dumami ang bilang ng kanilang angkan tulad ng lahi ni Juda. [28] Nanirahan
sila sa Beerseba, sa Molada, at sa Hasar-shaul.
[29] Nanirahan din sila sa Bilha, sa Ezem, sa Tolad, [30] sa Bethuel, sa Horma, sa Siclag, [31] sa Beth-marcabot, sa Hazar-susim, sa
Beth-biri, at sa Saaraim. Ito ang kanilang mga lungsod hanggang sa paghahari ni David.
[32] Ang kanilang limang mga nayon ay ang Etam, Ain, Rimon, Toquen, at Asan, [33] kanila rin ang malalayong mga nayon
hanggang sa Baal. Ito ang kanilang mga tinirhan, at iniingatan nila ang talaan ng kanilang lahi.
[34] Ang pinuno ng mga angkan ay sina Mesobab, si Jamlec, at si Josias na anak ni Amasias, [35] si Joel, at Jehu na anak ni
Josibias na anak ni Seraias, na anak ni Asiel, [36] si Elioenai, Jaacoba, Jesohaia, Asaias, Adiel, Jesimiel, Benaias, [37] at si Ziza na
anak ni Sifi, na anak ni Allon na anak ni Jedaias na anak ni Simri na anak ni Semaias. [38] Ang binanggit na pangalan ay
mga pinuno sa kanilang mga angkan, at labis na dumami ang kanilang mga angkan.
[39] Pumunta sila malapit sa Gador, sa dakong silangan ng lambak, upang humanap ng mapagpapastulan para sa kanilang
mga kawan. [40] Nakatagpo sila ng sagana at mabuting pastulan. Malawak ang lupain, tahimik at payapa. Dating nanirahan
ang mga Hamita doon. [41] Ang itinalang mga pangalan na ito ay dumating sa mga panahon na si Ezequias ang hari ng Juda,
at nilusob ang mga tirahan ng mga Hamita at ang mga Meunim, na naroon din. Lubos nilang winasak ang mga naroon at
nanirahan doon dahil nakatagpo sila ng pastulan ng kanilang kawan.
[42] Limang daang kalalakihan mula sa tribu ni Simeon ang nagtungo sa bundok ng Seir, kasama ang kanilang mga pinuno
na sina Pelatias, Nearias, Refaias at si Uziel na mga anak na lalaki ni Isi. [43] Tinalo nila ang iba pang mga Amalekitang
takas na naroon, at nanirahan sila doon hanggang ngayon.

Chapter 5

[1] Ito ang mga anak ni Ruben na panganay ni Israel—ngayon si Ruben ang panganay na anak ni Israel, ngunit ang
kaniyang karapatan bilang panganay ay ibinigay sa mga anak ni Jose na anak ni Israel dahil dinungisan ni Ruben ang
higaan ng kaniyang ama. Kaya hindi siya itinala bilang panganay na anak. [2] Pinakamalakas sa kaniyang mga kapatid si
Juda, at ang pinuno ay manggagaling sa kaniya. Ngunit ang karapatan ng pagkapanganay ay kay Jose-- [3] ang mga anak ni
Ruben, na panganay ni Israel ay sina Hanoc, Pallu, Hezron, at si Carmi.
[4] Ito ang mga lalaking kaapu-apuhan ni Joel: anak ni Joel si Semaias. Anak ni Semaias si Gog. Anak ni Gog si Simei. [5] Anak
ni Simei si Mica. Anak ni Mica si Reaias. Anak ni Reaias si Baal. [6] Anak ni Baal si Beera, na dinalang bihag ni Tilgat Pileser
na hari ng Asiria. Si Beera ay pinuno sa tribu ni Ruben.
[7] Ang mga kamag-anak ni Beera sa kanilang mga angkan ay ang mga sumusunod, na nakatala sa mga talaan ng kanilang
angkan: Si Jeiel na panganay, Zacarias, [8] at si Bela na anak ni Azaz na anak ni Sema na anak ni Joel. Nanirahan sila sa
Aroer, hanggang sa Nebo at Baal-meon, [9] at pasilangan sa simula ng ilang na hanggang sa Ilog Eufrates. Ito ay dahil
marami silang baka sa lupain ng Gilead.
[10] Sa panahon ni Saul, nilusob ng tribu ni Ruben ang mga Hagrita at tinalo sila. Nanirahan sila sa mga tolda ng mga
Hagrita sa buong lupain sa silangan ng Gilead.
[11] Nakatira malapit sa kanila ang tribu ni Gad, sa lupain ng Bashan hanggang sa Saleca. [12] Si Joel ang kanilang pinuno, na
pangulo ng angkan, at si Safam naman ang pangulo ng isa pang angkan, at si Janai at si Safat sa Bashan. [13] Ang kanilang
kamag-anak sa mga pamilya ng kanilang mga ama ay sina Micael, Mesulam, Sheba, Jorai, Jacan, Zia, at si Eber—pito
silang lahat.
[14] Ang mga taong ito na nabanggit ay mga anak ni Abihail, at si Abihail ay anak ni Huri. Si Huri ay anak ni Jaroa. Si Jaroa
ay anak ni Gilead. Si Gilead ay anak ni Micael. Si Micael ay anak ni Jesisai. Si Jesisai ay anak ni Jaddo. Si Jahdo ay anak ni
Buz. [15] Si Ahi na anak ni Abdiel na anak ni Guni, ay pinuno ng pamilya ng kanilang ama.
[16] Nanirahan sila sa Gilead, sa Basan, sa mga bayan nito, at sa lahat ng lupaing pastulan ng Saron hanggang sa mga
hangganan nito. [17] Lahat ng mga ito ay nakatala sa talaan ng mga angkan sa mga araw ni Jotam na hari ng Juda at ni
Jeroboam na hari ng Israel.
[18] Ang mga Rubenita, ang mga Gadita, at kalahati ng tribu ni Manases ay mayroong apatnapu't apat na libong mga kawal
na sinanay para sa digmaan, na may dalang kalasag at espada, at kayang humugot ng pana. [19] Nilusob nila ang mga
Hagrita, Jetur, Nafis, at Nodab.
[20] Nakatanggap sila ng tulong mula sa Diyos laban sa kanila. Sa ganitong paraan, ang mga Hagrita at ang lahat ng kasama
nila ay natalo. Ito ay dahil nanalangin ang mga Israelita sa Diyos sa digmaan, at tumugon siya sa kanila, dahil nagtiwala
sila sa kaniya. [21] Hinuli nila ang kanilang mga alagang hayop kabilang ang limampung libong mga kamelyo, 250, 000 mga
tupa, dalawang libong mga asno at 100, 000 mga kalalakihan. [22] Sapagkat nakipaglaban ang Diyos para sa kanila, napatay
nila ang marami sa mga kaaway. Nanirahan sila sa kanilang lupain hanggang sa pagkabihag.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[23] Nanirahan ang kalahating tribu ni Manases sa lupain ng Basan hanggang sa Baal Hermon at Senir (iyon ay, ang Bundok
Hermon). [24] Ito ang mga pinuno ng kanilang mga pamilya: na sina Epher, Isi, Eliel, Azriel, Jeremias, Hodavias at si Jahdiel.
Malalakas at matatapang silang mga kalalakihan, tanyag na mga kalalakihan, mga pinuno sa kanilang mga pamilya.
[25] Ngunit hindi sila naging tapat sa Diyos ng kanilang mga ninuno. Sa halip, sinamba nila ang mga diyos ng mga tao sa
lupaing iyon, na nilipol ng Diyos sa kanilang harapan. [26] Hinimok ng Diyos ng Israel si Pul na hari ng Asiria (na tinawag
din na Tilgat Pileser, hari ng Asiria). Dinala niyang bihag ang mga Rubenita, mga Gadita at kalahati ng tribu ni Manases.
At dinala niya sila sa Hala, sa Habor, sa Hara, at sa ilog ng Gozan, kung saan sila ay nananatili hanggang ngayon.

Chapter 6

[1] Ang mga anak na lalaki ni Levi ay sina Gerson, Kohat at Merari. [2] Ang mga anak na lalaki ni Kohat ay sina Amram, Izar,
Hebron at Uziel. Ang mga anak ni Amram ay sina Aaron, Moises at Miriam. [3] Ang mga anak na lalaki ni Aaron ay sina
Nadab, Abihu, Eleazar at Itamar.
[4] Si Eleazar ang ama ni Finehas, at si Finehas ang ama ni Abisua. [5] Si Abisua ang ama ni Buki, at si Buki ang ama ni Uzi. [6]
Si Uzi ang ama ni Zerahias at si Zeraias ang ama ni Meraiot.
[7] Si Meraiot ang ama ni Amarias, si Amarias ang ama ni Ahitob. [8] Si Ahitob ang ama ni Zadok, at si Zadok ang ama ni
Ahimaaz. [9] Si Ahimaaz ang ama ni Azarias, at si Azarias ang ama ni Johanan.
[10] Si Johanan ang ama ni Azarias na naglingkod sa templo na ipinatayo ni Solomon sa Jerusalem. [11] Si Azarias ang ama ni
Amarias, at si Amarias ang ama ni Ahitob. [12] Si Ahitob ang ama ni Zadok na ama ni Sallum.
[13] Si Sallum ang ama ni Hilkias, at si Hilkias ang ama ni Azarias. [14] Si Azarias ang ama ni Seraya, at si Seraya ang ama ni
Jehozadak. [15] Nabihag si Jehozadak nang ipinatapon ni Yahweh ang Juda at Jerusalem sa pamamagitan ng kamay ni
Nebucadnezar.
[16] Ang mga anak na lalaki ni Levi ay sina Gerson, Kohat at Merari. [17] Ang mga anak na lalaki ni Gerson ay sina Libni at
Simei. [18] Ang mga anak na lalaki ni Kohat ay sina Amram, Izar, Hebron at Uziel.
[19] Ang mga anak na lalaki ni Merari ay sina Mahli at Musi. Sila ang mga naging angkan ng mga Levita ayon sa pamilya ng
kanilang ama. [20] Ang mga kaapu-apuhan ni Gerson ay nagmula sa kaniyang anak na si Libni. Ang anak ni Libni ay si
Jahat. Ang anak ni Jahat ay si Zima. [21] Ang anak ni Zima ay si Joah. Ang anak ni Joah ay si Iddo. Ang anak ni Iddo ay si
Zara. Ang anak ni Zara ay si Jeatrai.
[22] Nagmula ang kaapu-apuhan ni Kohat sa kaniyang anak na lalaki na si Aminadab. Ang kaniyang anak ay si Korah. Ang
anak ni Korah ay si Asir. [23] Ang anak ni Asir ay si Elkana. Ang anak ni Elkana ay si Ebiasaf. [24] Ang anak ni Asir ay si Tahat.
Ang anak ni Tahat ay si Uriel. Ang anak ni Uriel ay si Uzias. Ang anak ni Uzias ay si Shaul.
[25] Ang mga anak na lalaki ni Elkana ay sina Amasai, Ahimot at Elkana. [26] Ang anak na lalaki ng ikalawang Elkana na ito ay
si Zofar. Ang kaniyang anak ay si Nahat. [27] Ang anak ni Nahat ay si Eliab. Ang anak ni Eliab ay si Jeroham. Ang anak ni
Jehoram ay si Elkana.
[28] Ang mga anak na lalaki ni Samuel ay si Joel na panganay at si Abija ang pangalawa. [29] Ang anak na lalaki ni Merari ay si
Mahli. Ang kaniyang anak ay si Libni. Ang anak ni Libni ay si Simei. Ang anak ni Simei ay si Uza. [30] Ang anak ni Uza ay si
Simea. Ang anak ni Simea ay si ni Hagia. Ang anak ni Hagia ay si Asaya.
[31] Ang mga sumusunod ay mga pangalan ng mga lalaking itinalaga ni David na mamahala sa musika sa tahanan ni
Yahweh, matapos na ilagay doon ang kaban ng tipan. [32] Naglingkod sila sa pamamagitan ng pag-awit sa harap ng
tabernakulo, ang toldang tipanan, hanggang sa maipatayo ni Solomon ang tahanan ni Yahweh sa Jerusalem. Tinupad nila
ang kanilang mga tungkulin na sinusunod ang mga panuntunang ibinigay sa kanila.
[33] Ito ang mga naglingkod kasama ang kanilang mga anak na lalaki. Mula sa angkan ng mga Kohat ay si Heman na
manunugtog. Kung babalikan ang nakaraang panahon, ito ang kaniyang mga lalaking ninuno: si Heman ay anak ni Joel
na anak ni Samuel. [34] Si Samuel ay anak ni Elkana na anak ni Jeroham na anak ni Eliel na anak ni Toah. [35] Si Toah ay anak
ni Zuf na anak ni Elkana na anak ni Mahat. Si Mahat ay anak ni Amasai na anak ni Elkana.
[36] Si Elkana ay anak ni Joel na anak ni Azarias na anak ni Zefanias. [37] Si Zefanias ay anak ni Tahat na anak ni Asir na anak
ni Ebiasaf na anak ni Korah [38] Si Korah ay anak ni Izar na anak ni Kohat na anak ni Levi. Si Levi ay anak ni Israel.
[39] Ang kasamahan ni Heman ay si Asaf na nakatayo sa kaniyang kanan. Si Asaf ay anak na lalaki ni Berequias na anak na
lalaki ni Simea. [40] Si Simea ay anak na lalaki ni Micael na anak na lalaki ni Baaseias na anak na lalaki ni Malquias. [41] Si
Malquias ay anak na lalaki ni Etni na anak na lalaki ni Zera na anak na lalaki ni Adaias. [42] Si Adaias ay anak na lalaki ni
Etan na anak na lalaki ni Zima na anak na lalaki ni Simei. [43] Si Simei ay anak na lalaki ni Jahat na anak na lalaki ni Gerson
na anak na lalaki ni Levi.
[44] Sa gawing kaliwa ni Heman ay ang kaniyang mga kasamahan na mga anak na lalaki ni Merari. Isinama nila si Etan na
anak na lalaki ni Quisi na anak na lalaki ni Abdi na anak na lalaki ni Malluc. [45] Si Malluc ay anak na lalaki ni Hashabias
na anak na lalaki ni Amazias na anak na lalaki ni Hilkias. [46] Si Hilkias ay anak na lalaki ni Amzi na anak na lalaki ni Bani
na anak na lalaki ni Semer. [47] Si Semer ay anak na lalaki ni Mahli na anak na lalaki ni Musi. Si Musi ay anak na lalaki ni
Merari na anak na lalaki ni Levi.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

48 Ang kanilang mga kasamahang Levita ay itinalaga upang gawin ang lahat ng mga gawain sa tabernakulo na tahanan ng
Diyos.
49 Si Aaron at ang kaniyang mga anak ang gumagawa ng lahat ng gawain na may kinalaman sa kabanal-banalang lugar.
Ginagawa nila ang mga paghahandog sa altar para sa mga alay na susunugin. Ginagawa nila ang paghahandog sa altar ng
insenso. Ang lahat ng ito ay upang mabayaran ang mga kasalanan ng Israel. Sinunod nila ang lahat ng mga iniutos ni
Moises na lingkod ng Diyos.
50 Ang mga sumusunod ay kaapu-apuhan ni Aaron. Anak ni Aaron si Eleazar na ama ni Finehas na ama ni Abisua. 51 Anak
ni Abisua si Buki na ama ni Uzi na ama ni Zerahias. 52 Anak ni Zerahias si Meraiot na ama ni Amarias na ama ni Ahitob. 53
Anak ni Ahitob si Zadok na ama ni Ahimaaz.
54 Ang mga sumusunod ay ang mga lugar na itinalaga sa mga kaapu-apuhan ni Aaron. Sa mga angkan ni Kohat (sila ang
unang itinalaga sa pamamagitan ng palabunutan). 55 Itinalaga sila sa Hebron sa lupain ng Juda at sa mga pastulan nito. 56
Ngunit ang mga bukirin ng lungsod at ang mga nayon na nakapalibot dito ay ibinigay kay Caleb na anak na lalaki ni
Jefune.
57 Ibinigay sa mga kaapu-apuhan na ito ni Aaron ang Hebron na siyang lungsod-kanlungan, ang Libna kasama ang mga
pastulan nito, Jatir, Estemoa kasama ang mga pastulan ng mga ito. 58 Ang Hilen at Debir kasama ang mga pastulan ng mga
ito.
59 Ibinigay din sa mga kaapu-apuhan na ito ni Aaron ang Asan at Beth-semes kasama ang mga pastulan ng mga ito. 60 Mula
sa tribu ni Benjamin, ibinigay sa kanila ang Geba, Alemet, Anatot kasama ang mga pastulan ng mga ito. Labintatlong
lungsod ang lahat ng natanggap ng mga angkan ni Kohat.
61 Sa pamamagitan ng palabunutan, ibinigay ang sampung lungsod sa mga natitirang kaapu-apuhan ni Kohat mula sa
kalahating tribu ni Manases. 62 Ibinigay sa mga kaapu-apuhan ni Gerson ayon sa iba't iba nilang angkan ang labintatlong
lungsod mula sa mga tribu ni Isacar, Asher, Neftali at ang kalahating tribu ni Manases sa Bashan.
63 Ibinigay sa mga kaapu-apuhan ni Merari ang labindalawang lungsod sa pamamagitan ng palabunutan ayon sa iba't iba
nilang angkan mula sa mga tribu ni Ruben, Gad at Zebulun. 64 Kaya ibinigay ng mga Israelita ang mga lungsod na ito
kasama ang mga pastulan ng mga ito sa mga Levita. 65 Itinalaga nila sa pamamagitan ng palabunutan ang mga bayang
unang nabanggit mula sa mga tribu ni Juda, Simeon at Benjamin.
66 Ibinigay sa ilang mga angkan ni Kohat ang mga lungsod mula sa tribu ni Efraim. 67 Ibinigay sa kanila ang Shekem (isang
lungsod-kanlungan) kasama ang mga pastulan nito sa kaburulan ng bansang Efraim, Gezer kasama ang mga pastulan
nito, 68 Jocmeam, Beth-horon kasama ang mga pastulan ng mga ito, 69 Ayalon at Gat-rimon kasama ang mga pastulan ng
mga ito.
70 Ibinigay sa mga mula sa kalahating tribu ni Manases ang Aner at Bilean kasama ang mga pastulan ng mga ito. Naging
pag-aari ito ng mga natitirang angkan ni Kohat.
71 Ibinigay sa mga kaapu-apuhan ni Gerson, mula sa mga angkan ng kalahating tribu ni Manases ang Golan sa Bashan at
Astarot kasama ang mga pastulan ng mga ito. 72 Mula sa tribu ni Isacar, natanggap ng mga kaapu-apuhan ni Gerson ang
Kades, Daberat kasama ang mga pastulan ng mga ito, 73 pati na rin ang Ramot at Anem kasama ang mga pastulan ng mga
ito.
74 Mula sa tribu ni Asher, natanggap nila ang Masal, Abdon kasama ang mga pastulan ng mga ito, 75 ang Hucoc at Rehob
kasama ang mga pastulan ng mga ito. 76 Mula sa tribu ni Neftali natanggap nila ang Kades sa Galilea, Hamon kasama ang
mga pastulan nito, at Kiryataim kasama ang mga pastulan nito.
77 Ibinigay sa mga natitirang Levita na kaapu-apuhan ni Merari ang Rimono at Tabor kasama ang mga pastulan ng mga
ito mula sa tribu ni Zebulun. 78 Ibinigay din sa kanila ang kabilang bahagi ng Jordan at Jerico, sa gawing silangan ng ilog,
ang Bezer na nasa ilang kasama ang mga pastulan nito, ang Jaza, 79 Kedemot, Mefaat kasama ang mga pastulan ng mga
ito. Ibinigay ang mga ito mula sa tribu ni Ruben.
80 Mula sa tribu ni Gad, ibinigay sa kanila ang Ramot sa Gilead, ang Mahanaim kasama ang mga pastulan ng mga ito, 81
ang Hesbon at Hazer kasama ang mga pastulan ng mga ito.

Chapter 7

1 Ang apat na anak na lalaki ni Isacar ay sina Tola, Pua, Jasub at Simron. 2 Ang mga anak na lalaki ni Tola ay sina Uzi,
Refaya, Jeriel, Jahmai, Ibsam at Samuel. Sila ang pinagmulan ng mga angkan na nagmula sa kanilang mga ninuno, ang
mga angkan ni Tola. Sila ay mga malalakas at matatapang na lalaki. Ayon sa kanilang mga talaan, ang kanilang bilang ay
22, 600 noong panahon ni David. 3 Ang anak na lalaki ni Uzi ay si Izrahias. Ang kaniyang mga anak na lalaki ay sina
Micael, Obadias, Joel at Isaias, ang mga pinuno ng limang angkan.
4 Ayon sa talaan ng mga angkan ng kanilang mga ninuno, mayroon silang 36, 000 na mga hukbong pandigma sapagkat
marami silang mga asawa at mga anak na lalaki. 5 Ang kanilang mga kapatid, ang mga tribu ni Isacar ay mayroong 87,
000 na mga mandirigma ayon sa talaan na pag-aari ng mga angkan ng kanilang mga ninuno.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[6] Ang tatlong anak na lalaki ni Benjamin ay sina Bela, Bequer at Jediael. [7] Ang limang anak na lalaki ni Bela ay sina Esbon,
Uzi, Uziel, Jeremot at Iri. Sila ay mga mandirigma at pinagmulan ng mga angkan. Ayon sa mga talaan na pag-aari ng mga
angkan ng kanilang mga ninuno, nasa 22, 034 ang bilang ng mga mandirigma ng kanilang hukbo.
[8] Ang mga anak na lalaki ni Bequer ay sina Zemira, Joas, Eliezer, Elionai, Omri, Jeremot, Abias, Anatot at Alamet. Ang
lahat ng ito ay kaniyang mga anak. [9] Ayon sa mga talaan ng kanilang angkan, nasa 20, 200 ang bilang ng mga pinuno ng
pamilya at mga mandirigma. [10] Ang anak ni Jediael ay si Bilhan. Ang mga anak ni Bilhan ay sina Jehus, Benjamin, Aod,
Canaana, Zetan, Tarsis at Ahisahar.
[11] Ang lahat ng ito ay mga anak ni Jediael. Ang nakasulat sa mga talaan ng kanilang mga angkan ay 17, 200 na mga pinuno
at mga mandirigmang nababagay maglingkod sa militar. [12] (Si Supim at Hupim ay mga anak ni Ir at si Husim naman ay
anak ni Aher.)
[13] Ang mga anak na lalaki ni Neftali ay sina Jahzeel, Guni, Jezer at Sallum. Sila ang mga apo ni Bilha.
[14] Si Manases ay may anak na lalaki na nagngangalang Azriel na anak niya sa kaniyang asawang alipin na Aramea.
Isinilang din niya si Maquir na ama ni Gilead. [15] Nakapangasawa si Maquir mula sa angkan nina Hupim at Supim. Ang
pangalan ng kapatid na babae ay Maaca. Isa pa sa kaapu-apuhang lalaki ni Manases ay si Zelofehad na mayroon lamang
mga anak na babae. [16] Si Maaca na asawa ni Maquir ay nagsilang ng isang batang lalaki at tinawag siyang Peres. Ang
pangalan ng kaniyang kapatid na lalaki ay Seres na ang mga anak ay sina Ulam at Requem.
[17] Ang anak na lalaki ni Ulam ay si Bedan. Ito ang mga kaapu-apuhan ni Gilead na anak ni Maquir na anak ni Manases. [18]
Isinilang ng kapatid na babae ni Gilead na si Hamolequet sina Ishod, Abiezer at Mahla. [19] Ang mga anak na lalaki naman
ni Semida ay sina Ahian, Shekem, Likhhi at Aniam.
[20] Ang mga sumusunod ay ang mga kaapu-apuhan ni Efraim. Ang anak na lalaki ni Efraim ay si Sutela. Ang anak na lalaki
ni Sutela ay si Bered. Ang anak na lalaki ni Bered ay si Tahat. Ang anak na lalaki ni Tahat ay si Elada. Ang anak na lalaki
ni Elada ay si Tahat. [21] Ang anak na lalaki ni Tahat ay si Zabad. Ang anak na lalaki ni Zabad ay si Sutela. (Si Ezer at Elad ay
pinatay ng mga tao sa Gat nang pumunta sila upang nakawin ang kanilang mga baka. [22] Si Efraim na kanilang ama ay
nagluksa para sa kanila sa loob ng maraming araw at dumating ang kaniyang mga kapatid upang aliwin siya.
[23] Sinipingan niya ang kaniyang asawa. Nabuntis siya at nagsilang ng isang batang lalaki. Tinawag siya ni Efraim na Beria
dahil sa kasawiang dumating sa kaniyang pamilya. [24] Ang kaniyang anak na babae ay si Sera na siyang nagpatayo ng
Beth-Horong Ibaba at Beth-Horong Itaas at Uzeensera.)
[25] Ang kaniyang anak na lalaki ay si Refa. Ang anak na lalaki ni Refa ay si Resef. Ang anak na lalaki ni Resef ay si Tela. Ang
anak na lalaki ni Tela ay si Tahan. [26] Ang anak na lalaki ni Tahan ay si Ladan. Ang anak na lalaki ni Ladan ay si Amihud.
Ang anak na lalaki ni Amihud ay si Elisama. [27] Ang anak na lalaki ni Elisama ay si Nun. Ang anak na lalaki ni Nun ay si
Josue.
[28] Ang kanilang mga ari-arian at mga tirahan ay sa Bethel at sa mga nayon sa paligid nito. Nakaabot pa sila pasilangan sa
Naaran at pakanluran sa Gezer at sa mga nayon nito at sa Shekem at sa mga nayon nito sa Ayyah at sa mga nayon nito. [29]
Sa hangganan na sakop ni Manases ay ang Beth-sean at ang mga nayon nito, ang Taanach at ang mga nayon nito, ang
Megido at ang mga nayon nito at ang Dor at ang mga nayon nito. Sa mga bayang ito naninirahan ang mga kaapu-apuhan
ni Jose na anak ni Israel.
[30] Ang mga anak na lalaki ni Aser ay sina Imna, Isva, Isvi at Berias. Si Sera ang kanilang kapatid na babae. [31] Ang mga anak
na lalaki ni Berias ay sina Heber at Malquiel na ama ni Birzavit. [32] Ang mga anak na lalaki ni Heber ay sina Jaflet, Somer,
at Jotam. Si Sua ang kanilang kapatid na babae.
[33] Ang mga anak ni Jaflet ay sina Pasac, Bimhal at Asvat. Ito ang mga anak ni Jaflet. [34] Ito naman ang mga anak na lalaki ni
Somer na kapatid ni Jaflet, sina Rohga, Jehuba at Aram. [35] Ito ang mga anak na lalaki ni Helem na kapatid ni Shemer, sina
Zofa, Imna, Seles at Amal.
[36] Ang mga anak na lalaki ni Zofa ay sina Suah, Harnnefer, Sual, Beri, Imra, [37] Bezer, Hod, Samna, Silsa, Itran at Beera. [38]
Ang mga anak na lalaki ni Jeter ay sina Jefune, Pispa at Ara.
[39] Ang mga anak na lalaki ni Ula ay sina Ara, Haniel at Rizia. [40] Sila ang mga kaapu-apuhan ni Aser, mga pinuno ng
kanilang mga pamilya, mga kilalang tao, mga mandirigma at mga pangunahin sa mga pinuno. Ayon sa nakasulat sa
talaan, mayroong 26, 000 na mga lalaki ang nababagay na maglingkod sa militar.

Chapter 8

[1] Ang limang anak na lalaki ni Benjamin ay sina Bela na kaniyang panganay, sina Asbel, Ahara, [2] Noha at Rafa. [3] Ang mga
anak na lalaki ni Bela ay sina Adar, Gera, Abihud, [4] Abisua, Naaman, Ahoa, [5] Gera, Shefupan at Huram.
[6] Ito ang mga kaapu-apuhan ni Ehud na mga pinuno ng mga angkan na naninirahan sa Geba, na napilitang lumipat sa
Manahat: [7] sina Naaman, Ahias at Gera. Si Gera ang panghuli na nanguna sa kanilang paglipat. Siya ang ama nina Uza at
Ahihud.
[8] Si Saaraim ang naging ama ng mga taong nasa lupain ng Moab, matapos niyang hiwalayan ang kaniyang mga asawang
sina Husim at Baara. [9] Ang mga anak ni Saarim sa asawa niyang si Hodes ay sina Jobab, Sibia, Mesa, Malcam, [10] Jeuz,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Sachia at Mirma. Ito ang kaniyang mga anak na lalaki na mga pinuno sa kanilang mga angkan. [11] Anak niya rin sina
Ahitob at Elpaal kay Husim.
[12] Ang mga anak na lalaki ni Elpaal ay sina Eber, Misam at Semed (siya ang nagtayo sa Ono at Lod kasama ang mga nayon
sa paligid nito). [13] Anak niya rin sina Berias at Sema. Sila ang mga pinuno ng mga angkan na naninirahan sa Ayalon na
nagpalayas sa mga naninirahan sa Gat.
[14] Ito ang mga anak na lalaki ni Beria: sina Ahio, Sasac, Jeremot, [15] Zebadias, Arad, Eder, [16] Micael, Ispa at Joha. [17] - [18] Ito ang
mga anak na lalaki ni Elpaal: sina Zebadias, Mesulam, Hizki, Heber, Ismerai, Izlia at Jobab.
[19] - [20] - [21] Ito ang mga anak na lalaki ni Simei: sina Jaquim, Zicri, Zabdi, Elienai, Zilletai, Eliel, Adaya, Beraya at Simrat.
[22] - [23] - [24] - [25] Ito ang mga anak na lalaki ni Sasac: sina Ispan, Eber, Eliel, Abdon, Zicri, Hanan, Hananias, Elam, Anatotias,
Ifdaya at Penuel.
[26] - [27] Ito ang mga anak na lalaki ni Jeroham: sina Samserai, Seharia, Atalia, Jaaresias, Elias at Zicri. [28] Sila ang mga pinuno
ng mga angkan at mga pinuno na nanirahan sa Jerusalem.
[29] Si Jeiel na ama ni Gibeon ay nanirahan sa Gibeon. Ang pangalan ng kaniyang asawa ay Maaca. [30] Si Abdon ang
panganay niyang anak na sinundan nina Sur, Kish, Baal, Nadab, [31] Gedor, Ahio at Zequer.
[32] Ang iba pang anak ni Jeiel ay si Miclot na ama ni Simea. Nanirahan din sila malapit sa kanilang mga kamag-anak sa
Jerusalem. [33] Si Ner ang ama ni Kish na ama ni Saul. Si Saul ang ama nina Jonatan, Melquisua, Abinadab at Esbaal. [34] Ang
anak ni Jonatan ay si Merib-baal na ama ni Mica.
[35] Ang mga anak ni Mica ay sina Piton, Melec, Tarea at Ahaz. [36] Si Ahaz ang ama ni Joada. Si Joada ang ama nina Alemet,
Azmavet at Zimri, na ama naman ni Moza. Si Zimri ang ama ni Moza. [37] Si Moza ang ama ni Binea na ama ni Rafa na ama
ni Elasa na ama ni Azel. [38] May anim na anak si Azel: sina Azrikam, Bocru, Ismael, Searias, Obadias at Hanan. Silang lahat
ay mga anak na lalaki ni Azel. [39] Ang mga anak ni Esec na kaniyang kapatid ay si Ulam na panganay, si Jeus ang
pangalawa at si Elifelet ang pangatlo. [40] Ang mga anak ni Ulam ay magigiting na mandirigma at mahuhusay gumamit ng
pana. Nagkaroon sila ng maraming anak at mga apo na binubuo ng 150. Kabilang silang lahat sa kaapu-apuhan ni
Benjamin.

Chapter 9

[1] Kaya, naitala ang lahat ng Israelita sa talaan ng mga angkan. Naitala sila sa Aklat ng mga Hari ng Israel. Sa mga taga-
Juda, dinala silang bihag sa Babilonia dahil sa kanilang kasalanan. [2] Ang unang bumalik sa kanilang mga lungsod ay ilan
sa mga Israelita, mga pari, mga Levita at mga tagapaglingkod sa templo. [3] Ang ilan sa mga kaapu-apuhan nina Juda,
Benjamin, Efraim, at Manases ay nanirahan sa Jerusalem.
[4] Kabilang sa mga nanirahan doon ay si Utai na lalaking anak ni Amihod na anak ni Omri na anak ni Imri na anak ni Bani
na isa sa mga kaapu-apuhan ni Peres na anak ni Juda. [5] Kabilang sa mga Silonita ay si Asaya na panganay at ang kaniyang
mga anak na lalaki. [6] Kabilang sa kaapu-apuhan ni Zera si Jeuel. Mayroong bilang na 690 ang kanilang mga kaapu-
apuhan.
[7] Kabilang sa mga kaapu-apuhan ni Benjamin si Sallu na anak ni Mesulam na anak ni Hodavias na anak ni Asenua. [8]
Kabilang din si Ibnias na lalaking anak ni Jeroham, si Elah na anak ni Uzi na anak ni Micri at si Mesulam na anak ni
Sefatias na anak ni Reuel na anak ni Ibnia. [9] Ang bilang ng kanilang kamag-anak na nakasulat sa listahan ng talaan ng
mga angkan ay 956. Ang lahat ng mga kalalakihang ito ay pinuno sa angkan ng kanilang ninuno.
[10] Ang mga pari ay sina Jedaias, Joiarib, at Jaquin. [11] At si Azarias na anak ni Hilkias na anak ni Mesalum na anak ni Zadok
na anak na Meraiot na anak ni Ahitob, na tagapangasiwa sa tahanan ng Diyos
[12] Kabilang rin si Adaya na anak ni Jeroham na anak ni Pashur na anak ni Malquias. Kabilang din si Masai na anak ni
Adiel na anak ni Jazera na anak ni Mesulam na anak ni Mesilemit na anak ni Imer. [13] Mayroong bilang na 1, 760 ang
kanilang mga kamag-anak na pinuno ng angkan ng kanilang ninuno. May kakayahan ang mga kalalakihang ito para sa
mga gawain sa tahanan ng Diyos.
[14] Sa mga Levita naman, kabilang si Semaya na anak ni Hasub na anak ni Azrikam na anak ni Hashabias sa mga kaapu-
apuhan ni Merari. [15] Kabilang din sina Bacbacar, Heres, Galal, at Matanias na anak ni Mika na anak ni Zicri na anak ni
Asaf. [16] Kabilang din si Obadias na anak ni Semaya na anak ni Galal na anak ni Jeduthun at si Berequias na anak ni Asa na
anak ni Elkana na nanirahan sa mga nayon ng Netofatita.
[17] Taga-pagbantay naman ng mga pintuan sina Sallum, Akob, Talmon, Ahiman at ang kanilang mga kaapu-apuhan. Si
Sallum ang kanilang pinuno. [18] Dati silang nagbabantay sa tarangkahan ng hari sa silangang bahagi para sa kampo ng
mga kaapu-apuhan ni Levi. [19] Tagapamahala sa mga gawain sa templo at nagbabantay sa bungad ng tolda si Sallum na
anak ni Kore na anak ni Ebiasaf na anak ni Korah, at ang kaniyang mga kamag-anak, sa angkan ng kaniyang ama, ang
angkan ni Korah. Katulad ng kanilang mga ninuno na tagabantay noon sa pasukan ng lugar kung saan nananahan si
Yahweh.
[20] Si Finehas ang tagapangasiwa sa kanila noon at sinasamahan siya ni Yahweh. [21] Si Zacarias na anak ni Meselemias ang
tagabantay sa pasukan ng Templo, ang "toldang tipanan."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[22] May kabuuang bilang na 212 ang mga piniling tagapagbantay sa tarangkahan ng pasukan. Naitala ang kanilang mga pangalan sa talaan ng mga tao sa kanilang mga nayon. Inilagay sila nina David at propetang si Samuel sa mga tungkuling iyon dahil mapagkakatiwalaan sila. [23] Kaya sila at ang kanilang mga anak ang nagbantay sa mga tarangkahan ng tahanan ni Yahweh, ang tabernakulo. [24] Itinalaga sa apat na sulok ang mga taga-pagbantay ng mga tarangkahan, sa dakong silangan, kanluran, hilaga at timog.
[25] Ang mga kanilang mga kapatid na nakatira sa kanilang mga nayon ay darating upang palitan sila sa loob ng pitong araw [26] Ngunit ang apat na pinuno ng mga taga-pagbantay ng mga tarangkahan, na mga Levita, ay itinalaga upang bantayan ang mga silid at silid-imbakan sa tahanan ng Diyos. [27] Magdamag silang nagbabantay sa nakatalaga nilang puwesto sa palibot ng tahanan ng Diyos, dahil tungkulin nilang bantayan ito. Binubuksan nila ito tuwing umaga.
[28] Ilan sa kanila ang tagapangasiwa sa mga kagamitan sa templo. Binibilang nila ang mga kagamitang ito kapag dinadala ang mga ito sa loob at kapag dinadala sa labas. [29] Ilan din sa kanila ang itinalaga upang pangalagaan ang mga nailaan na mga bagay, mga kagamitan at ang mga kasangkapan, kabilang ang mga magagandang harina, alak, langis, insenso at ang mga natatanging mga sangkap.
[30] Ang ilan sa mga anak ng mga pari ay naghahalo ng mga natatanging sangkap. [31] Si Matitias na isang Levita, na panganay ni Sallum na mula sa angkan ni Korah, ay tagapangasiwa ng paghahanda ng tinapay para sa paghahandog [32] Ang ilan sa kanilang mga kapatid na kaapu-apuhan ni Kohat ay tagapangasiwa sa mga tinapay na handog, upang ihanda ito tuwing Araw ng Pamamahinga.
[33] Nanirahan ang mga mang-aawit at pamilya ng pinuno ng mga Levita sa mga silid sa templo kapag wala silang gawain, dahil kailangan nilang gampanan ang kanilang mga naitakdang tungkulin sa araw at gabi. [34] Ang mga ito ay pinuno ng mga pamilya na kabilang sa mga Levita, ayon sa nakatala sa talaan ng kanilang angkan. Nanirahan sila sa Jerusalem.
[35] Nanirahan sa Gibeon si Jelhiel na asawa ni Maaca at ama ni Gibeon. [36] Si Abdon ang kaniyang panganay na anak at ang iba pa niyang mga anak na lalaki ay sina Zur, Kish, Baal, Ner, at Nadab, [37] Gedor, Ahio, Zacarias at Miklot.
[38] Si Miclot ang ama ni Simeam. Nakatira rin sila malapit sa kanilang mga kapatid sa Jerusalem. [39] Si Ner ang ama ni Kish na ama ni Saul. Si Saul ang ama nina Jonatan, Malquisua, Abinadab at Esbaal. [40] Anak ni Jonatan si Merib-baal na ama naman ni Mica.
[41] Ang mga lalaking anak ni Mica ay sina Piton, Melec, Tarea at Ahaz. [42] Si Ahaz ang ama ni Jara. Si Jara ang ama nina Alemet, Azmavet, at Zimri. Si Zimri ang ama ni Moza. [43] Si Moza ang ama ni Binea. Si Binea ang ama ni Refaya. Si Refaya ang ama ni Elasa. Si Elasa ang ama ni Azel. [44] Ito ang anim na lalaking anak ni Azel: Sina Azrikam, Bocru, Ismael, Seraya, Obadias, at Hanan.

Chapter 10

[1] At ngayon, nakipaglaban ang mga Filisteo laban sa Israel. Tumakas ang bawat Israelita mula sa mga Filisteo at pinatay sa Bundok ng Gilboa. [2] Nagpatuloy ang mga Filisteo sa pagtugis kay Saul at sa kaniyang mga anak na lalaki. Pinatay ng mga Filisteo ang kaniyang mga anak na lalaki na sina Jonatan, Abinadab at Melquisua. [3] Naging matindi ang digmaan laban kay Saul at inabutan siya ng mga mamamana. Lubha siyang nasugatan dahil sa mga mamamana.
[4] Pagkatapos nito, sinabi ni Saul sa tagadala ng kaniyang mga baluti. "Hugutin mo ang iyong tabak at isaksak mo ito sa akin. Kung hindi, darating ang mga hindi tuli at aabusuhin ako". Ngunit ayaw gawin ng tagadala ng kaniyang mga baluti, sapagkat siya ay takot na takot. Kaya hinugot ni Saul ang sariling tabak at sinaksak ang kaniyang sarili.
[5] Nang makita ng tagadala ng kaniyang mga baluti na patay na si Saul, itinusok rin niya ang tabak sa kaniyang sarili at namatay. [6] Kaya namatay si Saul at ang kaniyang tatlong anak na lalaki, kaya ang lahat ng kaniyang sambahayan ay magkakasamang namatay.
[7] Nang makita ng bawat Israelitang nasa lambak na tumakas sila, at patay na si Saul at ang kaniyang mga anak, iniwan nila ang kanilang mga lungsod at nagsitakas sila. At dumating ang mga Filisteo at nanirahan doon. [8] At nangyari nga kinabukasan, nang dumating ang mga Filisteo upang pagnakawan ang mga patay, natagpuan nilang patay si Saul at ang kaniyang mga anak na lalaki sa Bundok ng Gilboa.
[9] Hinubaran nila si Saul, pinugutan siya ng ulo at kinuha ang kaniyang baluti. Nagpadala sila ng mga mensahero sa buong Filistia upang ikalat ang balita sa kanilang mga diyus-diyosan at sa lahat ng tao. [10] Inilagay nila ang kaniyang baluti sa templo ng kanilang mga diyus-diyosan at isinabit ang kaniyang ulo sa templo ni Dagon.
[11] Nang marinig ng mga taga-Jabes-Gilead ang lahat ng ginawa ng mga Filisteo kay Saul, [12] pumunta ang lahat ng kanilang mandirigma at kinuha ang katawan ni Saul maging ang kaniyang mga anak at dinala nila ang mga ito sa Jabes. Inilibing nila ang kanilang mga buto sa ilalim ng puno ng ensina at nag-ayuno sila ng pitong araw.
[13] Namatay si Saul dahil hindi siya naging tapat kay Yahweh. Hindi siya sumunod sa mga tagubilin ni Yahweh, sa halip, humingi siya ng payo sa taong nakikipag-usap sa patay. [14] Hindi siya humingi ng patnubay mula kay Yahweh, kaya pinatay siya ni Yahweh at ibinigay ang kaniyang kaharian kay David na anak na lalaki ni Jesse.

Chapter 11

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] At nagpunta ang lahat ng Israelita kay David sa Hebron at sinabi, "Tingnan mo, kami ay iyong laman at dugo. [2] Sa
nakalipas na panahon nang naghari si Saul sa atin, ikaw ang nanguna sa mga hukbong Israelita. Sinabi sa iyo ni Yahweh
na iyong Diyos, 'Ikaw ang mangangalaga sa aking bayang Israel at ikaw ang mamumuno sa aking bayang Israel.'" [3] Kaya
lahat ng mga matatanda ng Israel ay pumunta sa hari sa Hebron at gumawa si David ng kasunduan sa kanila sa harap ni
Yahweh. Binuhusan nila ng langis si David na hari ng buong Israel. Sa ganitong paraang natupad ang salita ni Yahweh na
ipinahayag ni Samuel.
[4] Si David at lahat ng Israelita ay nagtungo sa Jerusalem (iyan ay Jebus). Ngayon, naroon ang mga Jebuseo, na
naninirahan sa lupain na iyon. [5] Sinabi ng mga naninirahan sa Jebus kay David, "Hindi ka makakapasok dito." Ngunit
tinalo ni David ang matibay na tanggulan ng Zion, iyon ay ang lungsod ni David. [6] Sinabi ni David, "Sinuman ang unang
lulusob sa mga Jebuseo ay magiging pinuno." Kaya si Joab na anak ni Zuriah ang unang lumusob, kaya ginawa siyang
pinuno ng hukbo.
[7] Pagkatapos, nagsimulang tumira si David sa matibay na tanggulan. Kaya tinawag nila itong lungsod ni David. [8] Pinatibay
niya ang pader ng lungsod mula sa Millo at pinalibutan niya ng pader. Pinatibay ni Joab ang natitirang bahagi ng
lungsod. [9] Naging dakila si David sapagkat ang makapangyarihang si Yahweh ay kasama niya.
[10] Ito ang mga pinuno na mayroon si David na nagpakita na sila ay malalakas kasama niya sa kaniyang kaharian, kasama
ang buong Israel upang gawin siyang hari, na sinusunod ang salita ni Yahweh tungkol sa Israel. [11] Ito ang listahan ng mga
piling kawal ni David: Si Jasobeam, na anak ng isang Hacmonita, ay pinuno ng tatlumpu. Pinatay niya ang tatlongdaang
kalalakihan sa pamamagitan ng kaniyang sibat sa isang pagkakataon.
[12] Sumunod sa kaniya si Eleazar na anak ni Dodo, na Ahohita na isa sa tatlong malalakas na mga kalalakihan. [13] Kasama
niya si David sa Pas-dammim, at doon nagtipon-tipon ang mga Filisteo para sa labanan, kung saan may bukid ng sebada
at tumakas ang hukbo ng mga Israelita mula sa mga Filisteo. [14] Tumayo sila sa gitna ng bukid, ipinagtanggol ito at pinatay
ang mga Filisteo. Iniligtas sila ni Yahweh na may malaking tagumpay.
[15] At tatlo sa tatlumpung mga pinuno ang bumaba patungo kay David sa malaking bato, sa yungib ng Adullam. Nagkampo
ang mga hukbo ng Filisteo sa lambak ng Rephaim. [16] Sa panahong iyon, naroon si David sa kaniyang tanggulan, isang
yungib, samantalang nagtatag ang mga Filisteo ng kanilang kampo sa Betlehem. [17] Nanabik sa tubig si David at sinabi,
"Kung may magbibigay sana sa akin ng tubig upang inumin mula sa balon ng Betlehem, sa balon na malapit sa
tarangkahan!"
[18] Kaya sumugod ang tatlong malalakas na kalalakihan sa hukbo ng mga Filisteo at kumuha ng tubig mula sa balon ng
Betlehem, ang balon na nasa tarangkahan. Kumuha sila ng tubig at dinala kay David, ngunit tumanggi siyang inumin ito.
Sa halip, ibinuhos niya ito para kay Yahweh. [19] At sinabi niya, "Huwag mong ipahintulot, Yahweh, na inumin ko ito.
Iinumin ko ba ang dugo ng mga kalalakihang nagbuwis ng kanilang mga buhay?" Dahil inilagay nila sa panganib ang
kanilang buhay, ayaw niyang inumin ito. Ito ang mga bagay na ginawa ng tatlong matatapang na kalalakihan.
[20] Si Abisai na kapatid ni Joab ang namuno sa tatlo. Ginamit niya ng minsan ang kaniyang sibat laban sa tatlong daan at
pinatay sila. Madalas siyang banggitin kasama ng tatlong kawal. [21] Sa tatlo, siya ay labis na pinarangalan at naging
kanilang pinuno. Gayunman, ang kaniyang katanyagan ay hindi papantay sa katanyagan ng tatlong mga kawal.
[22] Si Benaias na anak ni Joaida ay malakas na lalaki na gumawa ng mga kahanga-hangang gawa. Pinatay niya ang
dalawang anak ni Ariel ng Moab. Bumaba din siya sa malalim na hukay at pinatay ang isang leon habang umuulan ng
niyebe. [23] Pinatay rin niya ang isang lalaking taga-Egipto na may limang kubit ang taas. Ang taga-Egipto ay may sibat na
tulad ng kahoy na panghabi, subalit pumunta siya sa kaniya na tungkod lamang ang dala. Inagaw niya ang sibat sa
kamay ng taga-Egipto at pinatay siya gamit ang sarili niyang sibat.
[24] Ang mga kahanga-hangang gawa na ito ay ginawa ni Benaias na anak ni Joaida, at pinangalanan siya kasama ng tatlong
malalakas na kalalakihan. [25] Mas higit siyang iginagalang kaysa sa tatlumpung mga kawal sa pangkalahatan, ngunit hindi
siya iginagalang na katulad ng tatlong mga piling kawal. Gayunman, inilagay siya ni David na tagapangasiwa ng
kaniyang mga bantay.
[26] Ang malalakas na mga kalalakihan ay sina Asahel na kapatid ni Joab, Elhanan na anak ni Dodo ng Betlehem, [27] Si Samot
na taga-Harod, Si Helez na taga-Pelet, [28] Si Ira na anak ni Iques na taga-Tekoa, si Abiezer na taga-Anatot, [29] si Sibecai na
taga-Husa, si Ilai na taga-Aho,
[30] si Maharai na taga-Netofa, Heled na anak ni Baana na taga-Netofa, [31] si Itai na anak ni Ribai na taga-Gibea na mula sa
angkan ni Benjamin, si Benaias na taga-Piraton, [32] si Hurai na mula sa mga lambak ng Gaas, si Abiel na taga-Arba, [33] si
Azmavet na taga-Behurim, si Eliaba na taga-Saalbon,
[34] ang mga anak ni Hasem na taga-Gizon, si Jonathan na anak ni Sage na taga-Arar, [35] si Ahiam na anak ni Sacar na taga-
Arar, si Elifal na anak ni Ur, [36] si Hefer na taga-Mequera, si Ahias na taga-Pelon, [37] si Hezro na taga-Carmel, si Naarai na
anak ni Ezbai,
[38] si Joel na kapatid ni Nathan, si Mibhar na anak ni Hagri, [39] si Zelec na taga-Ammon, si Naarai na taga-Berot (tagadala ng
baluti ni Joab na anak ni Zeruiah), [40] si Ira at Gareb na taga-Jatir, [41] si Urias na Heteo, si Zabad na anak ni Ahlai,
[42] si Adina na anak ni Siza (na pinuno sa angkan ni Ruben) at kasama niya ang tatlumpung tao, [43] si Hanan anak ni Maaca,
at si Josafat na taga-Mitan, [44] si Uzias na taga-Asterot, Sammah at Jeiel na mga anak ni Hotam na taga-Aroer,

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[45] si Jediael na anak ni Simri at si Joha na kaniyang kapatid na taga-Tiz, [46] si Eliel na taga-Mahava, si Jeribai at Josavia ang
mga anak ni Elnaam, si Itma na taga-Moab, [47] sina Eliel, Obed, at Jasael na taga-Zoba.

Chapter 12

[1] Ito ang mga kalalakihang pumunta kay David sa Ziklag, nang siya ay natatago kay Saul na anak ni Kish. Kasama sila sa
mga kawal, na mga katulong niya sa pakikipaglaban. [2] Sila ay may dalang mga pana at kaya nilang gamitin ang parehong
kanan at kaliwang kamay sa pagtirador at sa pagpana ng mga palaso mula sa pana. Sila ay galing sa lahi ni Benjamin, na
kalahi ni Saul
[3] Ang pinuno ay si Ahiezer; sumunod si Joas —sila ay parehong anak ni Semaa na taga-Gibea. Sina Jeziel at Pelet na mga
anak ni Asmavet. Naroon din si Beraca at Jehu na taga-Anatot, [4] si Ismaias na taga-Gebion na isang sundalo na kasama sa
tatlumpu at siyang namumuno sa tatlumpu, sina Jeremias, Jahaziel, Johanan, at Jozabad na mga taga-Gedera,
[5] Sina Eluzai, Jerimot, Balias, Semarias at Sefatias na taga-Haruf, [6] ang mga taga-Korah na sina Elkana, Isaias, Azarel,
Joezer, Jesobeam, at [7] Joela, at Zebadias, na mga anak ni Joram na taga-Gedor.
[8] Ilan sa mga taga-Gad ay umanib kay David sa matibay na tanggulan sa ilang. Sila ay mga mandirigma, mga kalalakihang
sinanay para sa digmaan, na kayang humawak ng kalasag at sibat; na ang mga mukha ay kasing bangis ng mga mukha ng
leon. Sila ay kasing bilis ng mga gasel sa mga bundok.
[9] Si Ezer ang pinuno, si Obadias ang ikalawa si Eliab ang ikatlo, [10] si Mismana ang ikaapat, si Jeremias ang ikalima, [11] si
Attai ang ikaanim, si Eliel ang ikapito, [12] si Johanan ang ikawalo, si Elzabad ang ikasiyam, [13] si Jeremias ikasampu, si
Macbanai ang ikalabing-isa.
[14] Itong mga anak ni Gad ay mga pinuno ng hukbo. Ang pinamunuan ng pinakamababa ay isang daan at ang pinamunuan
ng pinakadakila ay isanglibo. [15] Tinawid nila ang Jordan sa unang buwan, nang umapaw ang mga pampang nito at
pinalayas ang lahat ng mga naninirahan sa mga kapatagan papuntang silangan at papuntang kanluran.
[16] Ang ilan sa mga kalalakihan sa lipi ni Benjamin at Juda ay pumunta sa matibay na tanggulan ni David. [17] Lumabas si
David upang salubungin sila at sinabi niya: "Kung pumunta kayo na may kapayapaan upang tulungan ako, maaari
kayong sumama sa akin. Subalit kung kayo ay pumarito upang ipagkanulo ako sa aking mga kalaban, sawayin nawa kayo
ng Diyos ng ating mga ninuno, sapagkat wala akong ginawang mali."
[18] Pagkatapos, ang Espiritu ay dumating kay Amasai na pinuno ng tatlumpu. Sinabi niya, "Kami ay sa iyo, David. Kami ay
nasa iyong panig, anak ni Jesse. Kapayapaan, magkaroon nawa ng kapayapaan sa sinumang tutulong sa iyo. Kapayapaan
sa mga tumutulong sa iyo, sapagkat tinutulungan ka ng Diyos." Pagkatapos, tinanggap sila ni David at ginawa silang mga
pinuno sa kaniyang mga tauhan.
[19] Ang ilan mula sa Manases ay umalis upang sumama kay David nang dumating siya kasama ang mga Filisteo upang
labanan si Saul. Ngunit hindi nila tinulungan ng mga Filisteo, sapagkat ang panginoon ng mga Filisteo ay sumangguni sa
isa't isa at pinaalis si David. Sinabi nila, "Iiwan niya tayo at sasama sa kaniyang panginoon na si Saul at malalagay sa
panganib ang ating buhay." [20] Nang pumunta siya sa Ziklag, ang mga kalalakihan ng Manases na sumama sa kaniya ay
sina Adna, Jozabad, Jidiael, Micael, Eliu, at Zillettai, na mga kapitan sa libu-libong mula sa Manases.
[21] Tinulungan ng mga lalaking mandirigma si David na lumaban sa mga lumilibot na pangkat ng mga magnanakaw.
Pagkatapos, naging mga pinuno sila sa mga hukbo. [22] Araw-araw, may mga lalaking pumupunta kay David upang
tulungan siya hanggang sa magkaroon ng malaking hukbo tulad ng hukbo ng Diyos.
[23] Ito ang talaan ng mga armadong kawal para sa labanan na nagpunta kay David sa Hebron upang ibigay ang kaharian
ni Saul sa kaniya, na tumupad sa salita ni Yahweh. [24] Mula sa Juda ang mga nagdala ng kalasag at sibat ay 6, 800, na
armado para sa digmaan. [25] Mula sa tribu ni Simeon ay may 7, 100 na lalaking mandirigma.
[26] Mula sa mga Levita ay may 4, 600 na mga lalaking mandirigma. [27] Si Joiada ang pinuno ng mga kaapu-apuhan ni Aaron
at ang kasama niya ay 3, 700. [28] Kasama ni Zadok, isang binatang malakas at matapang, ang dalawampu't dalawang
pinuno mula sa angkan ng kaniyang ama.
[29] Mula kay Benjamin, na tribu ni Saul ay may 3, 000. Karamihan sa kanila ay nanatiling tapat kay Saul hanggang ngayon.
[30] Mula sa tribu ni Efraim ay may 20, 800 na lalaking mandirigma, mga lalaking tanyag sa sambahayan ng kanilang ama. [31]
Mula sa kalahating tribu ni Manases ay may 18, 000 na mga lalaking tanyag na dumating upang gawing hari si David.
[32] Mula kay Isacar, ay may dalawandaang pinuno na may pag-unawa sa mga panahon at nalalaman kung ano dapat
gawin ng Israel. Ang lahat ng kanilang kamag-anak ay nasa ilalim ng kanilang utos. [33] Mula kay Zebulun ay may 50, 000
na lalaking mandirigma, na nakahanda para sa digmaan, na dala ang lahat ng sandata ng digmaan at handang ibigay ang
hindi nahahating katapatan.
[34] Mula kay Neftali ay may isang libong opisyal at kasama nila ang may 37, 000 na lalaki na may mga kalasag at mga sibat.
[35] Mula sa angkan ni Dan ay may 28, 600 na mga kalalakihan na nakahanda para sa labanan.
[36] Mula kay Asher ay may apatnapung libong mga kalalakihan na nakahanda para sa labanan. [37] Mula sa kabilang panig
ng Jordan, mula sa tribu ni Ruben, Gad, at sa kalahating tribu ni Manases ay may 120, 000 na lalaking armado ng lahat ng
uri ng sandata para sa labanan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[38] Ang lahat ng mga kawal na ito, na handa para sa labanan, ay dumating sa Hebron na may matatag na hangarin na
gawing hari si David sa buong Israel. Ang lahat ng iba pang Israelita ay sumang-ayon na gawing hari si David. [39] Sila ay
naroon ng tatlong araw kasama si David na kumain at uminom, sapagkat pinadalhan sila ng kanilang mga kamag-anak
ng kailangang pagkain at inumin. [40] Bukod pa rito, ang mga malapit sa kanila, hanggang Isacar, Zebulun at Neftali, ay
nagdala ng tinapay na isinakay sa mga asno, mga camelyo, mga mola at mga baka, at tinapay na gawa sa igos, mga
kumpol ng pasas, alak, langis, baka at tupa, sapagkat nagdiriwang ang Israel.

Chapter 13

[1] Sumangguni si David sa mga pinuno ng libu-libo at daan-daan, sa bawat pinuno. [2] Sinabi ni David sa buong kapulungan
ng Israel, 'Kung ito ang mabuti para sa inyo at kung ito ay nagmula kay Yahweh na ating Diyos, magpadala tayo ng mga
mensahero sa lahat ng lugar kung saan naroon ang ating mga kapatiran na nananatili sa lahat ng mga rehiyon ng Israel
at sa mga pari at mga Levita na nasa kanilang mga lungsod. Sabihan sila na sumama sila sa atin. [3] Ibalik natin ang kaban
ng tipan sa atin, sapagkat hindi natin sinangguni ang kaniyang kalooban sa panahon ng paghahari ni Saul." [4] Sumang-
ayon ang buong kapulungan na gawin ang mga bagay na ito, dahil tila tama ito sa paningin ng lahat ng mga tao.
[5] Kaya, tinipon ni David ang lahat ng mga Israelita, mula sa ilog ng Sihor sa Egipto hanggang Lebo Hamat, upang kunin
ang kaban ng Diyos mula sa Kiriath Jearim. [6] Si David at ang lahat ng Israel ay umakyat sa Baala, iyan ay ang, Kiriath
Jearim, na sakop ng Juda, upang kunin doon ang kaban ng Diyos, na ang tawag ay Yahweh, na nakaupo sa trono sa
ibabaw ng kerubim.
[7] Kaya inilagay nila ang kaban ng Diyos sa bagong kariton. Inilabas nila ito mula sa bahay ni Abinadab. Sina Uza at Ahio
ang umaalalay sa kariton. [8] Si David at ang lahat ng Israelita ay nagdiriwang sa harapan ng Diyos ng kanilang buong
lakas. Sila ay umaawit na may mga instrumentong may kuwerdas, mga tamburin, mga pompiyang at mga trumpeta.
[9] Nang makarating sila sa giikan sa Quidon, biglang hinawakan ni Uza ang kaban, dahil natisod ang baka. [10] Pagkatapos,
nagalab ang galit ni Yahweh laban kay Uza at pinatay siya ni Yahweh dahil hinawakan ni Uza ang kaban. Namatay siya
doon sa harap ng Diyos. [11] Nagalit si David dahil pinarusahan ni Yahweh si Uza. Ang lugar na iyon ay tinawag na Perez
Uza hanggang sa araw na ito.
[12] Natakot si David sa Diyos sa araw na iyon. Sinabi niya, "Paano ko maiuuwi ang kaban ng tipan ng Diyos?" [13] Kaya hindi
inilipat ni David ang kaban ng tipan sa lungsod ni David, ngunit inilagak ito sa bahay ni Obed-edom na taga-Gat. [14] Ang
kaban ng Diyos ay nanatili sa tahanan ni Obed-edom ng tatlong buwan. Kaya pinagpala ni Yahweh ang kaniyang tahanan
at ang lahat ng kaniyang ari-arian.

Chapter 14

[1] Pagkatapos, nagpadala si Hiram na hari ng Tiro ng mga mensahero kay David at cedar na kahoy, mga karpintero at mga
mason. Nagtayo sila ng bahay para sa kaniya. [2] Alam ni David na hinirang siya ni Yahweh bilang hari sa buong Israel at
naitaas ang kaniyang kaharian para sa kapakanan ng kaniyang bayang Israel.
[3] Nag-asawa pa ng marami si David sa Jerusalem, at siya ay naging ama ng maraming anak na lalaki at babae. [4] Ito ang
pangalan ng kaniyang mga anak na isinilang sa Jerusalem: Sina Samua, Sobab, Natan, Solomon, [5] Ibhar, Elisua, Elpelet, [6]
Noga, Nefeg, Jafia, [7] Elisama, Beeliada, at Elifelet.
[8] Nang mabalitaan ng mga Filisteo na hinirang si David bilang hari sa buong Israel, umalis silang lahat upang hanapin
siya. Ngunit nabalitaan ni David ang tungkol dito at umalis upang labanan sila. [9] Dumating ang mga Filisteo at nilusob
ang lambak ng Refaim.
[10] Pagkatapos, humingi si David ng tulong mula sa Diyos. Sinabi niya, "Dapat ko bang lusubin ang mga Filisteo?
Pagtatagumpayin mo ba ako laban sa kanila?" Sinabi ni Yahweh sa kaniya, "Lusubin mo sila, sapagkat tiyak na ibibigay
ko sila sa iyo." [11] Kaya, pumunta sila sa Baal-perazim at tinalo ang mga Filisteo doon. Sinabi niya, "Nilupig ni Yahweh ang
aking mga kaaway sa pamamagitan ng aking mga kamay tulad ng rumaragasang tubig baha." Kaya ang pangalan ng
lugar na iyon ay Baal-perazim. [12] Iniwan ng mga Filisteo ang kanilang mga diyus-diyosan doon at nagbigay si David ng
utos na dapat sunugin ang mga iyon.
[13] Pagkatapos, muling nilusob ng mga Filisteo ang lambak. [14] Kaya muling humingi si David ng tulong sa Diyos. Sinabi ng
Diyos sa kaniya, "Huwag mong lusubin ang kanilang harapan, sa halip umikot ka at lusubin mo sila sa likuran sa tapat ng
mga puno ng balsam.
[15] Kapag narinig mo ang tunog ng martsa sa hangin na umiihip sa itaas ng mga puno ng balsam, lumusob ka nang buong
lakas. Gawin mo ito dahil ang Diyos ay mauuna sa iyo upang lusubin ang hukbo ng mga Filisteo." [16] Kaya ginawa ni David
ang inutos ng Diyos sa kaniya. Tinalo niya ang hukbo ng mga Filisteo mula sa Gibeon hanggang sa Gezer. [17] Pagkatapos,
naipamalita ang katanyagan ni David sa lahat ng lupain at ginawa ni Yahweh na matakot ang lahat ng bansa kay David.

Chapter 15

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] Nagpatayo si David ng mga bahay para sa kaniyang sa lungsod ni David. Siya ay naghanda ng isang lugar para sa kaban
ng Diyos at nagtayo ng tolda para dito. [2] At sinabi ni David, "Ang mga Levita lamang ang maaaring magbuhat ng kaban ng
Diyos, sapagkat pinili sila ni Yahweh upang buhatin ito at upang paglingkuran siya magpakailanman." [3] Pagkatapos, ang
lahat ng Israel ay tinipon ni David sa Jerusalem upang dalhin ang kaban ni Yahweh sa lugar na kaniyang inihanda para
dito.
[4] Tinipon ni David ang mga kaapu-apuhan ni Aaron at ang mga Levita. [5] Mula sa kaapu-apuhan ni Kohat, naroon ang
pinuno na si Uriel at ang kaniyang mga kamag-anak na 120 na kalalakihan. [6] Mula sa kaapu-apuhan ni Merari, naroon
ang pinuno na si Asaias at ang kaniyang mga kamag-anak na 220 na kalalakihan.
[7] Mula sa kaapu-apuhan ni Gershom, naroon ang pinuno na si Joel at ang kaniyang mga kamag-anak na 130 na
kalalakihan. [8] Mula sa kaapu-apuhan ni Elizafan, naroon ang pinuno na si Semaias at ang kaniyang mga kamag-anak na
200 na kalalakihan. [9] Mula sa kaapu-apuhan ni Hebron, naroon ang pinuno na si Eliel at ang kaniyang mga na kamag-
anak na 80 na kalalakihan. [10] Mula sa kaapu-apuhan ni Uziel, naroon ang pinuno na si Aminadab at ang kaniyang mga na
kamag-anak na 112 na kalalakihan.
[11] Ipinatawag ni David ang mga paring sina Zadok at Abiatar at ang mga Levitang sina Uriel, Asaias, Joel, Semaias, Eliel at
Aminadab. [12] Sinabi niya sa kanila, "Kayo ang mga pinuno ng pamilya ng mga Levita. Ilaan ninyo ang inyong sarili kay
Yahweh, kayo at ang inyong mga kapatid na lalaki upang maaari ninyong dalhin ang kaban ni Yahweh, ang Diyos ng
Israel sa lugar na inihanda ko para dito.
[13] Hindi ninyo ito binuhat noong una. Kung kaya si Yahweh na ating Diyos ay nagalit sa atin, sapagkat hindi natin siya
hinanap o sinunod ang kaniyang kautusan." [14] Kaya ang mga pari at ang mga Levita ay inilaan ang kanilang mga sarili
upang buhatin ang kaban ni Yahweh, ang Diyos ng Israel. [15] Kaya pinasan ng mga Levita ang kaban ng Diyos sa kanilang
mga balikat gamit ang mga pingga, tulad ng iniutos ni Moises na alinsunod sa tuntuning ibinigay sa pamamagitan ng
salita ni Yahweh.
[16] Kinausap ni David ang mga pinuno ng Levita upang italaga ang kanilang mga kapatid na tumugtog ng mga
instrumentong pangmusika, instrumentong may mga kuwerdas, mga alpa at mga pompiyang, tumugtog ng malakas at
masayang itataas ang kanilang mga tinig. [17] Kaya, itinalaga ng mga Levita si Heman, ang lalaking anak ni Joel at isa sa
kaniyang mga kapatid na lalaki, si Asaf na anak ni Berequias. At itinalaga din ang kanilang mga kamag-anak mula sa
kaapu-apuhan ni Merari at si Etan na anak ni Cusaias. [18] Kasama nila ang kanilang mga kamag-anak na nasa ikalawang
katungkulan: sina Zacarias, Jaazael, Semiramot, Jehiel, Uni, Eliab, Benaias, Maaseias, Matitias, Elifelehu, Micneias, Obed-
edom, at Jeiel, ang mga tagapagbantay ng tarangkahan.
[19] Ang mga manunugtog na sina Heman, Asaf at Etan ay itinalaga upang tumugtog ng mga tansong pompiyang na may
malalakas na tunog. [20] Sina Zacarias, Aziel, Semiramot, Jehiel, Uni, Eliab, Maasaias, at Benaias ang tumugtog ng mga
instrumentong may kuwerdas na alinsunod sa Alamot. [21] Ang mga nanguna sa pagtugtog ng mga alpa ay sina Matitias,
Elifelehu, Micneias, Obed-edom, Jeiel at Azazias na alinsunod sa Seminit.
[22] Si Quenanias na pinuno ng mga Levita sa pag-awit, ang namahala sa pag-awit dahil mahusay siya. [23] Sina Berequias at
Elkana ang tagabantay sa kaban. [24] Ang mga paring sina Sebanias, Joshafat, Nethanael, Amazias, Zacarias, Benaias at
Eliezer ang iihip ng mga trumpeta sa harapan ng kaban ng Diyos. Si Obed-edom at Jehias ang mga tagabantay ng kaban.
[25] Kaya pumunta sina David, ang mga nakatatanda sa Israel at ang mga pinuno sa libu-lubo upang ilabas sa bahay ni
Obed-edom ang kaban ng tipan ni Yahweh na may kagalakan. [26] Sapagkat tinulungan ng Diyos ang mga Levita na
nagbuhat sa kaban ng tipan ni Yahweh, naghandog sila ng pitong toro at pitong tupa.
[27] Nakadamit si David ng balabal na gawa pinong lino, ganoon din ang mga Levitang nagbuhat sa kaban, ang mga mang-
aawit, at si Kenaniaz, ang nangunguna sa awit kasama ang mga mang-aawit. Nakasuot si David ng linong efod. [28] Kaya
dinala ng lahat ng Israel ang kaban ng tipan ni Yahweh na may masayang hiyawan at may tunog ng mga tambuli, mga
pompiyang at mga instrumentong may kuwerdas at mga alpa.
[29] Ngunit nang paparating ang kaban ng tipan ni Yahweh sa lungsod ni David, dumungaw sa bintana ang babaeng anak ni
Saul na si Mical. Nakita niya si Haring David na sumasayaw at nagdiriwang. At kinamuhian niya si Haring David sa
kaniyang puso.

Chapter 16

[1] Ipinasok nila ang kaban ng Diyos at inilagay ito sa gitna ng tolda na ipinagawa ni David para dito. Pagkatapos,
naghandog sila ng mga alay na susunugin at mga handog pangkapayapaan sa harap ng Diyos. [2] Nang natapos ni David
ihandog ang alay na susunugin at handog pangkapayapaan, pinagpala niya ang mga tao sa pangalan ni Yahweh. [3]
Nagbahagi siya sa bawat Israelita, sa mga kalalakihan at kababaihan, ng tinapay, at isang pirasong karne, at kumpol ng
mga pasas.
[4] Nagtalaga si David ng ilang Levita upang maglingkod sa harapan ng kaban ni Yahweh, at upang magdiwang,
magpasalamat at magpuri kay Yahweh, ang Diyos ng Israel. [5] Ang mga Levitang ito ay sina Asaf, na pinuno, at
pumapangalawa sa kaniya sina Zacarias, Jeiel, Semiramot, Jehiel, Matitias, Eliab, Benaias, Obed-edom at Jeiel. Sila ang

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

tutugtog ng mga instrumentong may kwerdas at mga alpa. Si Asaf naman ang tutugtog sa mga pompiyang nang malakas. [6]
Ang mga paring sina Benaias at Jahaziel ang palaging iihip sa mga sungay sa harapan ng kaban ng tipan ng Diyos.
[7] At sa araw na iyon, unang hinirang ni David si Asaf at ang kaniyang mga kapatid upang awitin ang awit na ito ng
pasasalamat kay Yahweh. [8] Magpasalamat kay Yahweh, tumawag sa kaniyang pangalan at ipaalam sa lahat ng bansa ang
kaniyang mga gawa. [9] Umawit sa kaniya, umawit ng mga papuri sa kaniya at ipagsabi ang lahat ng kaniyang kamangha-
manghang mga gawa.
[10] Magmayabang kayo sa kaniyang banal na pangalan, magalak ang puso ng mga naghahanap kay Yahweh. [11] Hanapin si
Yahweh at ang kaniyang kalakasan; patuloy na hanapin ang kaniyang presensiya.
[12] Alalahanin ang kaniyang mga kamangha-manghang ginawa, ang kaniyang mga himala at mga utos na nagmula sa
kaniyang bibig, [13] kayo na kaapu-apuhan ng Israel ang kaniyang mga lingkod, kayong mga tao ni Jacob, ang kaniyang
pinili. [14] Siya si Yahweh, ang ating Diyos. Ang kaniyang mga utos ay nasa buong mundo.
[15] Panatilihin ninyo sa inyong isipan ang kaniyang tipan magpakailanman, ang salita na kaniyang iniutos sa sanlibong
salinlahi. [16] Naaalala niya ang kasunduan na kaniyang ginawa kay Abraham, at ang kaniyang sinumpaan kay Isaac. [17] Ito
ang kaniyang pinatunayan kay Jacob bilang isang kautusan, at sa Israel bilang isang walang hanggang kasunduan. [18]
Sinabi niya, "Ibibigay ko sa iyo ang lupain ng Canaan bilang bahagi ng iyong mamanahin."
[19] Sinabi ko ito noong kakaunti pa lamang ang inyong bilang, talagang napakaunti, at mga estranghero sa lupain. [20]
Nagpunta sila mula sa isang bansa patungo sa isang bansa, mula sa isang kaharian patungo sa iba. [21] Hindi niya hinayaan
na apihin sila ng sinuman, pinarusahan niya ang mga hari alang-alang sa kanilang kapakanan. [22] Sinabi niya, "Huwag
ninyong gagalawin ang aking mga pinili, at huwag ninyong sasaktan ang aking mga propeta."
[23] Umawit kay Yahweh, buong mundo; ihayag araw-araw ang kaniyang pagliligtas. [24] Ipahayag ang kaniyang
kaluwalhatian sa mga bansa, ang kaniyang kamangha-manghang mga gawa sa lahat ng bansa.
[25] Sapagkat si Yahweh ay dakila at marapat na papurihan, at marapat siyang katakutan higit sa lahat ng ibang diyos. [26]
Sapagkat ang lahat ng diyos ng mga bansa ay mga diyus-diyosan, ngunit si Yahweh ang lumikha ng mga langit. [27] Ang
kaluwalhatian at kamaharlikaan ay nasa kaniyang presensiya. Ang kalakasan at kagalakan ay nasa kaniyang lugar.
[28] Ibigay kay Yahweh ang papuri, kayong mga angkan ng mga tao, ibigay kay Yahweh ang kaluwalhatian at kalakasan. [29]
Ibigay kay Yahweh ang kaluwalhatiang nararapat sa kaniyang pangalan. Magdala ng handog at lumapit sa kaniyang
harapan. Yumuko kay Yahweh sa kaniyang banal na kaluwalhatian.
[30] Manginig sa kaniyang harapan, lahat ng nasa daigdig. Ang sanlibutan ay matatag at hindi ito mayayanig. [31] Matuwa ang
mga langit at ang daigdig ay magalak; sasabihin nila sa lahat ng mga bansa, "maghari si Yahweh."
[32] Dadagundong ang karagatan, at sisigaw ng may kagalakan ang mga pumupuno nito. Magagalak ang mga parang, at ang
lahat ng nandito. [33] Sisigaw ng may kagalakan sa harap ni Yahweh ang mga puno sa kagubatan, sapagkat darating siya
upang hatulan ang mundo.
[34] Magpasalamat kay Yahweh, sapagkat siya ay mabuti, at ang matapat niyang kasunduan ay magtatagal
magpakailanman. [35] At sabihing, "Iligtas mo kami, Diyos ng aming kaligtasan. Tipunin mo kami ng magkakasama at iligtas
mo kami mula sa ibang mga bansa, upang makapagpasalamat kami sa iyong banal na pangalan at kaluwalhatian sa
iyong kapurihan."
[36] Nawa si Yahweh, ang Diyos ng Israel ay papurihan magpakailanman hanggang sa magpasawalang-hanggan. Sinabi ng
lahat ng tao, "Amen" at pinuri si Yahweh.
[37] Kaya iniwan ni David si Asaf at ang kaniyang mga kapatid sa harapan ng kaban ng tipan ni Yahweh, upang patuloy na
maglingkod sa harapan ng kaban, gaya ng kinakailangang gawin araw-araw. [38] Kasama din si Obed- edom at ang
animnapu't walong kamag-anak nito. Si Obed-edom na anak ni Jeduthun, kasama si Hosa ang magiging mga
tagapagbantay ng tarangkahan. [39] Ang paring si Zadok at ang kaniyang mga kapwa pari ay maglilingkod sa harapan ng
tabernakulo ni Yahweh sa dambana na nasa Gibeon.
[40] Sila ay patuloy na maghahandog ng mga alay na susunugin para kay Yahweh sa altar para sa mga alay na susunugin
umaga at gabi, bilang pagsunod sa lahat ng nasusulat sa kautusan ni Yahweh, na ibinigay niya sa Israel bilang kautusan. [41]
Kasama nila sina Heman at Jeduthun, gayon din ang mga pinili sa pangalan upang magpasalamat kay Yahweh dahil ang
kaniyang matapat na kasunduan ay magtatagal magpakailanman.
[42] Sina Heman at Jeduthun ang namamahala sa mga nagpapatunog ng mga trumpeta, mga pompiyang, at ang ibang mga
instrumento para sa sagradong musika. Ang mga anak ni Jeduthun ang nagbantay sa tarangkahan. [43] Pagkatapos, umuwi
ang lahat ng tao sa kanilang mga tahanan, at umuwi si David upang pagpalain ang kaniyang sariling sambahayan.

Chapter 17

[1] At nangyari nang nakatira na ang hari sa kaniyang tahanan, sinabi niya kay propeta Natan, "Tingnan mo, ako ay
nakatira sa isang tahanan na sedar, ngunit ang kaban ng tipan ni Yahweh ay nananatili sa ilalim ng isang tolda." [2]
Pagkatapos, sinabi ni Natan kay David, "Humayo ka, gawin mo kung ano ang nasa iyong puso, sapagkat ang Diyos ay
sumasaiyo."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

3 Ngunit nang gabing iyon, ang salita ng Diyos ay dumating kay Natan at sinabi, 4 "Humayo ka at sabihin mo sa lingkod
kong si David, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh: Hindi mo ako ipagtatayo ng isang bahay na matitirhan. 5 Sapagkat hindi ako
tumira sa isang bahay mula sa araw na dinala ko ang Israel hanggang sa kasalukuyang araw na ito. Sa halip, ako ay
naninirahan sa isang tolda, isang tabernakulo, sa iba't ibang lugar. 6 Sa lahat ng lugar na nilipatan ko kasama ang buong
Israel, mayroon ba akong sinabi na kahit ano sa sinuman sa mga pinuno ng Israel na pinili kong magpastol sa aking mga
tao, nagsasabi, "Bakit hindi ninyo ako ipinagtayo ng isang tahanan na sedar?"'"
7 "At ngayon, sabihin mo sa aking lingkod na si David, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh, na pinuno ng hukbo: "Kinuha kita mula
sa pastulan, mula sa pagsunod sa mga tupa, nang sa gayon ikaw ay maging pinuno ng bayan kong Israel. 8 At kasama mo
ako saan ka man magpunta at nilupig ko ang lahat ng iyong kaaway sa iyong harapan. At gagawan kita ng isang
pangalan, katulad ng pangalan ng mga dakila na nasa lupa.
9 Ako ay magtatakda ng isang lugar para sa bayan kong Israelita at patitirahin ko sila doon, nang sa gayon manirahan sila
sa sarili nilang lugar at hindi na sila magagampala. Hindi na sila aapihin ng mga masasamang tao, tulad ng ginawa nila
noon, 10 tulad ng ginagawa nila mula sa mga araw na inutusan ko ang mga hukom na pamahalaan ang bayan kong Israel.
At susupilin ko ang lahat ng iyong kaaway. Gayon din, sinasabi ko sa iyo na ako, si Yahweh ay magtatayo ng isang
tahanan para sa iyo.
11 At mangyayari na kapag natapos na ang iyong mga araw upang ikaw ay pumunta sa iyong mga ninuno, gagawin kong
tagapamuno ang iyong kaapu-apuhan na susunod sa iyo, at sa isa sa iyong sariling kaapu-apuhan, itatatag ko ang
kaniyang kaharian. 12 Ipagtatayo niya ako ng isang tahanan, at itatatag ko ang kaniyang trono magpakailanman.
13 Ako ay magiging ama sa kaniya, at siya ay magiging anak ko. Hindi ko babawiin ang matapat kong kasunduan sa
kaniya, tulad ng pagbawi ko nito mula kay Saulo, na namuno bago ikaw. 14 Itatalaga ko siya sa aking tahanan at sa aking
kaharian magpakailanman, at itatatag ko ang kaniyang trono magpakailaman."'" 15 Nagsalita si Natan kay David at
ibinalita sa kaniya ang lahat ng mga salitang ito, at sinabi niya rin ang tungkol sa kabuuang pangitain.
16 Pagkatapos, pumasok si haring David at umupo sa harapan ni Yahweh, sinabi niya, "Sino ako, Yahweh na Diyos, at ano
ang aking pamilya na ako ay dinala mo sa kalagayang ito? 17 At ito ay isang maliit na bagay sa iyong paningin, O Diyos.
Ikaw ay nagsalita tungkol sa pamilya ng iyong lingkod tungkol sa panahon na darating, at ipinakita mo sa akin ang mga
susunod na salinlahi, O Yahweh na Diyos. 18 Ano pa ang masasabi ko, akong si David, sa iyo? Pinarangalan mo ang iyong
lingkod. Binigyan mo ang iyong lingkod ng isang natatanging pagkilala.
19 O Yahweh, alang-alang sa iyong lingkod at upang matupad ang iyong sariling layunin, ginawa mo ang dakilang bagay
na ito upang ihayag ang lahat ng iyong mga dakilang gawa. 20 O Yahweh, wala kang katulad, at walang ibang Diyos
maliban sa iyo, gaya ng lagi naming naririnig. 21 At anong bansa sa mundo ang tulad ng iyong bayang Israel na iniligtas
mo O Diyos mula sa Egipto bilang mga tao para sa iyo, upang gumawa ng pangalan para sa iyo sa pamamagitan ng mga
dakila at mga nakamamanghang gawa? Pinalayas mo ang mga bansa sa harap ng iyong mga tao, na iniligtas mo mula sa
Egipto.
22 Ginawa mo ang Israel na iyong sariling mga tao magpakailanman, at ikaw, O Yahweh ang naging Diyos nila. 23 Kaya
ngayon, O Yahweh, nawa manatili magpakailanman ang ipinangako mo tungkol sa iyong lingkod at sa kaniyang pamilya.
Gawin mo kung ano ang iyong sinabi. 24 Nawa ang iyong pangalan ay manatili magpakailanman at maging dakila, upang
sabihin ng mga tao, 'Si Yahweh, ang pinuno ng mga hukbong anghel ang Diyos ng Israel,' habang ang tahanan ko, akong si
David na iyong lingkod ay manatili sa iyong harapan.
25 Sapagkat ipinahayag mo, o aking Diyos, sa iyong lingkod na ipagtatayo mo siya ng isang tahanan. Kaya ako na iyong
lingkod ay nakatagpo ng tapang upang manalangin sa iyo. 26 Ngayon, O Yahweh, ikaw ay Diyos, at ginawa mo ang
mabuting pangako na ito sa iyong lingkod: 27 Ngayon, ikinalugod mo na pagpalain ang tahanan ng iyong lingkod upang ito
ay magpatuloy magpakailanman sa iyong harapan. Pinagpala mo ito, O Yahweh, at ito ay pagpapalain magpakailanman."

Chapter 18

1 Pagkatapos nito, nangyari na sinalakay ni David ang mga Filisteo at tinalo sila. Kinuha niya ang Gat at ang mga nayon
nito mula sa pamamahala ng mga FIlisteo. 2 Pagkatapos tinalo niya ang Moab, at naging mga tagapaglingkod ni David ang
mga Moabita at binigyan siya ng parangal.
3 Sunod na tinalo ni David si Hadadezer, ang hari ng Zoba sa Hamat, habang naglalakbay si Hadadezer upang itatag ang
kaniyang pamumuno sa Ilog Eufrates. 4 Nabihag ni David mula sa kaniya ang isanlibong karwahe, pitong libong
mangangabayo, at dalawampung libong kawal na naglalakad. Pinilayan ni David ang mga kabayo ng mga karwahe,
ngunit nagtira siya ng sapat sa kanila para sa isandaang karwahe.
5 Nang dumating ang mga Arameo ng Damasco upang tulungan si Hadadezer na hari ng Zoba, pinatay ni David ang
dalawampu't dalawang libong Arameong kalalakihan. 6 Pagkatapos naglagay si David ng mga kuta sa Aram ng Damasco,
at naging mga alipin niya ang mga Arameo at nagdala sa kaniya ng parangal. Binigyan ni Yahweh si David ng
katagumpayan saan man siya nagpunta.

7 Kinuha ni David ang mga gintong panangga na nasa mga alipin ni Hadadezer at dinala sila sa Jerusalem. 8 Kinuha ni
David ang napakaraming tanso mula sa Tibha at Cun, ang mga lungsod ni Hadadezer. Ito ang mga tanso na kalaunan ay
ginamit ni Solomon sa paggawa ng tansong dagat, mga haligi, at mga kagamitang tanso.
9 Nang mabalitaan ni Tou, ang hari ng Hamat, na tinalo ni David ang lahat ng hukbo ni Hadadezer na hari ng Zoba, 10
ipinadala ni Tou ang kaniyang anak na si Hadoram kay Haring David upang batiin at pagpalain, dahil nakipaglaban at
tinalo ni David si Hadadezer, at dahil nagdeklara si Hadadezer ng digmaan laban kay Tou. Nagdala si Hadoram ng mga
kagamitan na pilak, ginto, at tanso. 11 Inilaan ni Haring David ang mga kagamitang ito kay Yahweh, kasama ang mga pilak
at mga ginto na nakuha niya sa lahat ng bansa: sa Edom, Moab, sa mga Ammonita, sa mga Filisteo, at Amalek.
12 Pinatay ni Abisai na anak ni Zeruias ang 18, 000 na Edomita sa lambak ng Asin. 13 Naglagay siya ng mga kuta sa Edom, at
naging mga tagapaglingkod ni David ang lahat ng Edomita. Binigyan ni Yahweh si David ng katagumpayan saan man siya
nagpunta.
14 Naghari si David sa buong Israel, at pinangasiwaan niya nang may katarungan at katuwiran ang lahat ng kaniyang
mamamayan. 15 Si Joab na anak ni Zeruias ang pinuno ng hukbo, at si Jehosafat na anak ni Ahilud ang tagapagtala. 16 Si
Zadok na anak ni Ahitob at si Abimelec na anak ni Abiatar ay mga pari, at si Shavsha ay eskriba. 17 Si Benaias na anak ni
Joiada ang tagapangasiwa ng mga Kereteo at mga Peleteo, at ang mga anak ni David ay ang mga pangunahing tagapayo
ng hari.

Chapter 19

1 Hindi nagtagal, namatay ang hari ng mga Ammonita na si Nahas at ang kaniyang anak ang naging hari kapalit niya. 2
Sinabi ni David, "Magpapakita ako ng kabaitan kay Hanun na anak ni Nahas sapagkat nagpakita ng kabaitan ang
kaniyang ama sa akin." Kaya nagpadala si David ng mga mensahero upang damayan siya tungkol sa kaniyang ama.
Pumasok ang mga lingkod ni David sa lupain ng mga Ammonita at pumunta kay Hanun upang damayan siya. 3 Ngunit
sinabi ng mga pinuno ng mga Ammonita kay Hanun, "Iniisip mo ba talaga na pinararangalan ni David ang iyong ama
dahil nagpadala siya ng mga kalalakihan upang aliwin ka? Hindi kaya naparito ang kaniyang mga lingkod sa iyo upang
manmanan at suriin ang lupain upang pabagsakin ito?"
4 Kaya ipinahuli ni Hanun ang mga lingkod ni David, inahitan sila, pinutol ang kanilang mga kasuotan mula sa kanilang
baywang, hanggang sa puwitan at saka sila pinaalis. 5 Nang isinalaysay nila ito kay David, nagpadala siya ng mga
sasalubong sa kanila, sapagkat labis na napahiya ang mga kalalakihan. Sinabi ng hari, "Manatili kayo sa Jerico hanggang
sa muling tumubo ang inyong mga balbas at saka kayo bumalik dito."
6 Nang nakita ng mga Ammonita na naging mabaho sila kay David, nagpadala si Hanun at ang mga Ammonita ng isang
libong talentong pilak upang upahan ang mga karwahe ng Arameo at mga mangangabayo mula sa Naharaim, Maacah, at
Soba. 7 Nakaupa sila ng 32, 000 na karwahe sa hari ng Maacah at ang kaniyang mga tauhan na pumunta at nagkampo sa
tapat ng Medeba. Nagsama-sama ang mga Ammonita mula sa kanilang mga lungsod at pumunta sa digmaan.
8 Nang marinig ito ni David, ipinadala niya si Joab at ang kaniyang buong hukbo upang salubungin sila. 9 Lumabas ang
mga Ammonita at humanay para sa labanan sa may tarangkahan ng lungsod, samantalang ang mga haring dumating ay
nasa parang na wala silang kasama.
10 Nang makita ni Joab na ang hanay na kaniyang kakalabanin ay kapwa sa harapan at likuran, pumili siya ng ilan sa mga
pinakamahusay na mandirigma ng Israel at pinahanay sila laban sa mga Arameo. 11 Samantalang ibinigay niya ang
pamumuno sa mga natirang hukbo sa kaniyang kapatid na si Abisai at inilagay niya sila sa hanay ng pakikipaglaban sa
hukbo ng mga Ammonita.
12 Sinabi ni Joab, "Kung labis na malakas ang mga Arameo para sa akin, kailangan mo akong iligtas Abisai. Ngunit kung
labis na malakas ang hukbo ng mga Ammonita para sa iyo, darating ako at ililigtas kita. 13 Maging malakas ka at ipakita
natin na tayo ay malakas alang-alang sa ating bayan at alang-alang sa mga lungsod ng ating Diyos, sapagkat gagawin ni
Yahweh kung ano ang mabuti para sa kaniyang layunin."
14 Kaya sumulong si Joab at ang mga kawal ng kaniyang hukbo sa digmaan laban sa mga Arameo, na sapilitang tumakas
sa harap ng hukbo ng Israel. 15 Nang makita ng hukbo ng mga Ammonita na tumakas ang mga Arameo, tumakas din sila
mula kay Joab na kapatid ni Abisai at bumalik sa lungsod. Pagkatapos, bumalik si Joab mula sa mga Ammonita at
bumalik sa Jerusalem.
16 At nang nakita ng mga Arameo na natatalo sila ng Israel, nagpadala sila ng karagdagang mga kawal mula sa ibayong
Ilog Eufrates, kasama si Sofac, ang pinuno ng hukbo ni Hadadezer. 17 Nang sabihin ito kay David, tinipon niya ang lahat
ng Israel, tumawid sila sa Jordan, at pumunta sa kanila. Pinahanay niya ang hukbo para sa digmaan laban sa mga
Arameo, at nilabanan nila siya.
18 Tumakas ang mga Arameo mula sa Israel at nakapatay si David ng pitong libong nakakarwaheng Arameo at
apatnapung libong mga kawal na naglalakad. Pinatay din niya si Sofac, ang pinuno ng hukbo. 19 Nang makita ng lahat ng
haring tagapaglingkod ni Hadadezer na tinalo sila ng Israel, nakipagkasundo sila kay David at naglingkod sa kanila. Kaya
hindi na pumayag ang mga Arameo na tulungan ang mga Ammonita.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 20

[1] Nang sumapit ang tagsibol sa panahon na karaniwang nakikipagdigma ang mga hari. Pinangunahan ni Joab ang hukbo sa labanan at winasak nila ang lupain ng mga Ammonita. Pumunta siya at sinalakay ang Rabba, nanatili si David sa Jerusalem. Nilusob ni Joab ang Rabba at tinalo ito.
[2] Kinuha ni David ang korona ng kanilang hari mula sa ulo nito at nalaman niya na nagtitimbang ito ng isang talentong ginto at may mga mamahaling bato. Inilagay ang korona sa ulo ni David at inilabas niya ang napakalaking bilang na
sinamsam sa lungsod. [3] Pinalabas niya ang mga tao na nasa lungsod at sapilitan silang pinagtrabaho gamit ang mga lagari, mga matutulis na bakal at mga palakol. Iniutos ni David sa lahat ng mga lungsod ng mga Ammonita na gawin ang trabahong ito. Pagkatapos, bumalik si David at ang lahat ng kaniyang hukbo sa Jerusalem.
[4] At nangyari pagkatapos nito, nagkaroon ng digmaan sa Gezer laban sa mga Filisteo. Napatay ni Sibecai na Husatita si
Sipai, isa sa mga kaapu-apuhan ng Refaim at nasakop ang mga Filisteo. [5] At muling nangyari sa digmaan laban sa mga Filisteo sa Gob, pinatay ni Elhanan na anak ni Jair na taga-Bethlehem si Lahmi na kapatid ni Goliath na taga-Gat, na ang sibat ay katulad ng kahoy na ginagamit ng manghahabi.
[6] At nangyari na sa isa pang labanan sa Gat, may isang lalaking sobrang tangkad na may tig-aanim na daliri sa bawat
kamay at tig-aanim na daliri sa bawat paa. Mula rin siya sa lahi ng Refaim, [7] Nang kutyain niya ang hukbo ng Israel,
pinatay siya ni Jehonadab na anak ni Simea, na kapatid ni David. [8] Ito ay mga kaapu-apuhan ng Refaim sa Gat, at sila ay pinatay sa pamamagitan ng kamay ni David at sa kamay ng kaniyang mga kawal.

Chapter 21

[1] Lumitaw ang isang kaaway laban sa Israel at inudyukan si David na bilangin ang mga tao sa Israel. [2] Sinabi ni David kay
Joab at sa mga pinuno ng hukbo, "Pumunta kayo, bilangin ninyo ang mga tao ng Israel mula Beer-seba hanggang Dan at
bumalik kayo at ibalita ninyo sa akin, upang malaman ko ang bilang nila. [3] Sinabi ni Joab, "Nawa ay paramihin ni Yahweh
ang kaniyang hukbo ng isandaang beses na mas marami kaysa sa kung ano ito ngayon. Ngunit aking panginoong hari, hindi ba naglilingkod silang lahat sa aking panginoon? Bakit gusto ito ng aking panginoon? Bakit ka magdadala ng sanhi ng pagkakasala sa Israel?"
[4] Ngunit nanaig ang utos ng hari kay Joab. Kaya umalis si Joab at pumunta sa lahat ng dako ng Israel. Pagkatapos bumalik
siya sa Jerusalem. [5] At ibinalita ni Joab ang kabuuang bilang ng mga kalalakihang mandirigma kay David. Mayroong 1, 100, 000 na mga kalalakihan na bumubunot ng espada sa Israel. Mayroong 470, 000 na mga kawal sa Juda lamang.
[6] Ngunit hindi kasama sa bilang ang mga tribo ni Levi at Benjamin, sapagkat namuhi si Joab sa utos ng hari. [7] Nasaktan
ang Diyos sa ginawa niyang ito, kaya sinalakay niya ang Israel. [8] Sinabi ni David sa Diyos, "Labis akong nagkasala sa
paggawa nito. Ngayon, alisin mo ang kasalanan ng iyong lingkod, sapagkat ako ay naging napakahangal."
[9] Sinabi ni Yahweh kay Gad, na propeta ni David, [10] "Pumunta ka at sabihin kay David: 'Ito ang sinabi ni Yahweh:
"Binibigyan kita ng tatlong pagpipilian. Pumili ka ng isa sa mga ito."'"
[11] Kaya pumunta si Gad kay David at sinabi sa kaniya, "Ito ang sinabi ni Yahweh: 'Mamili ka ng isa sa mga ito: [12] tatlong
taon na tag-gutom, tatlong buwan na pagtugis ng iyong mga kaaway at pagkahuli sa pamamagitan ng kanilang mga espada, o kaya tatlong araw na espada ni Yahweh, iyon ay, isang salot sa lupain, wawasakin ng mga anghel ni Yahweh ang buong lupain ng Israel.' Kaya ngayon, magpasya ka kung anong sagot ang dadalhin sa nagsugo sa akin"
[13] Pagkatapos, sinabi ni David kay Gad, "Ako ay nasa mahirap na kalagayan. Hayaan mong mahulog ako sa kamay ni
Yahweh kaysa sa kamay ng mga tao, sapagkat napakadakila ng kaniyang mahabaging gawa." [14] Kaya nagpadala si Yahweh
ng isang salot sa Israel at pitumpung libong tao ang namatay. [15] Nagpadala ang Diyos ng isang anghel sa Jerusalem upang
sirain ito. Nang sisirain na niya ito, nanood si Yahweh at nagbago ang kaniyang isip tungkol sa paninira. Sinabi niya sa naninirang anghel, "Tama na! Ngayon iurong mo ang iyong kamay." Sa oras na iyon, nakatayo ang anghel ni Yahweh sa giikan ni Ornan na Jebuseo.
[16] Tumingin sa itaas si David at nakita niya ang anghel ni Yahweh na nakatayo sa pagitan ng langit at lupa na may hawak na espada na nakataas sa buong Jerusalem. Pagkatapos dumapa si David at ang mga nakatatanda na nakadamit ng
pangluksa sa lupa. [17] Sinabi ni David sa Diyos, "Hindi ba ako ang nag-utos na bilangin ang hukbo? Ginawa ko ang masamang bagay na ito. Ngunit ang mga tupang ito, ano ang kanilang ginawa? Pakiusap Yahweh na aking Diyos, hayaan mong ako at ang aking pamilya ang parusahan ng iyong kamay, ngunit huwag mong parusahan ang iyong mga tao ng salot na ito."
[18] Kaya inutusan ng anghel ni Yahweh si Gad na sabihin kay David, na kailangang pumunta si David at magtayo ng altar
para kay Yahweh sa giikan ni Ornan na Jabuseo. [19] Kaya pumunta si David gaya ng itinagubilin sa kaniya ni Gad na gawin
sa ngalan ni Yahweh. [20] Habang naggigiik ng trigo si Ornan, lumingon siya at nakita ang anghel. Nagtago siya at ang kaniyang apat na anak na lalaki na kasama niya.
[21] Nang dumating si David kay Ornan, tumingin si Ornan at nakita niya si David. Iniwan niya ang giikan at yumukod kay
David na nasa lupa ang kaniyang mukha. [22] At sinabi ni David kay Ornan, "Ibenta mo sa akin ang giikang ito upang makapagtayo ako ng altar para kay Yahweh. Babayaran ko ang kabuuang halaga upang maalis ang salot sa mga tao."

[23] Sinabi ni Ornan kay David, "Kunin mo ito na parang pagmamay-ari mo aking panginoon na hari. Gawin mo dito kung
ano ang mabuti sa iyong paningin. Narito, bibigyan kita ng mga baka para sa mga alay na susunugin, mga kahoy na
kasangkapan sa panggiik para panggatong at trigo para sa handog na butil; Ibibigay ko ang lahat ng ito sa iyo." [24] Sinabi ni
Haring David kay Ornan, "Hindi, iginigiit kong babayaran ko ang kabuuang halaga. Hindi ko kukunin ang sa iyo at
ihahandog ito bilang handog na susunugin para kay Yahweh, ng walang halaga."
[25] Kaya nagbayad si David ng animnaraang siklong ginto para sa lugar. [26] Nagtayo doon si David ng altar para kay Yahweh
at naghandog ng mga alay na susunugin at mga handog pangkapayapaan. Tinawag niya si Yahweh, na sumagot sa kaniya
sa pamamagitan ng apoy mula sa langit patungo sa altar para sa mga handog na susunugin. [27] Pagkatapos nagbigay ng
utos si Yahweh sa anghel at ibinalik ng anghel ang kaniyang espada sa lalagyan nito.
[28] Nang makita ni David na sinagot siya ni Yahweh sa giikan ni Ornan na Jabuseo, ginawa na niya ang pag-aalay doon sa
sandali ring iyon. [29] Sa panahon iyon, ang tabernakulo ni Yahweh na ginawa ni Moises sa ilang at ang altar para sa mga
alay na susunugin ay nasa banal na lugar sa Gibeon. [30] Gayun paman, hindi makapunta si David doon upang humingi ng
patnubay sa Diyos, dahil natatakot siya sa espada ng anghel ni Yahweh.

Chapter 22

[1] At sinabi ni David, "Dito itatayo ang tahanan ng Diyos na si Yahweh, kasama ang altar para sa mga handog na susunugin
ng Israel." [2] Kaya inutosan ni David ang kaniyang mga lingkod na tipunin ang mga dayuhang nakatira sa lupain ng Israel.
Itinalaga niya sila na maging mga taga-tapyas ng bato, upang tumapyas ng mga malalaking bato, upang maitayo ang
tahanan ng Diyos.
[3] Nagbigay si David ng maraming bakal para sa mga pako sa mga pintuan patungo sa mga daanan at para sa mga bisagra.
Nagbigay rin siya ng maraming tanso na hindi kayang timbangin, [4] at maraming puno ng sedar na hindi mabilang.
(Nagdala ng napakaraming troso ng sedar ang mga taga-Sidon at mga taga-Tiron na hindi kayang bilangin ni David.) [5]
Sinabi ni David, "Ang aking anak na si Solomon ay bata at wala pang karanasan, at ang tahanan na itatayo para kay
Yahweh ay dapat na bukod-tanging kahanga-hanga, nang sa gayon ito ay maging tanyag at maluwalhati sa lahat ng ibang
lupain. Kaya maghahanda ako para sa pagtatayo nito." Kaya gumawa si David ng malawakang paghahanda bago ang
kaniyang kamatayan.
[6] Pagkatapos ay tinawag niya ang kaniyang anak na si Solomon at inutusan siya na magtayo ng isang tahanan para kay
Yahweh, ang Diyos ng Israel. [7] Sinabi ni David kay Solomon, "Anak ko, hangarin ko ito na ako mismo ang magtayo ng
tahanan, para sa pangalan ni Yahweh na aking Diyos. [8] Ngunit dumating si Yahweh sa akin at sinabi, 'Marami ka ng
pinadanak na dugo at nakipaglaban sa maraming labanan. Hindi ikaw ang magtatayo ng tahanan para sa aking
pangalan, dahil marami ka ng pinadanak na dugo sa mundo sa aking paningin.
[9] Gayunpaman, magkakaroon ka ng isang anak na lalaki na magiging payapang tao. Bibigyan ko siya ng kapahingahan
mula sa lahat ng kaniyang kaaway sa bawat panig. Sapagkat Solomon ang kaniyang magiging pangalan, at bibigyan ko ng
kapayapaan at katahimikan ang Israel sa kaniyang mga araw. [10] Magtatayo siya ng isang tahanan para sa aking pangalan.
Magiging anak ko siya at ako ang magiging ama niya. Itatatag ko ang trono ng kaniyang kaharian sa buong Israel
magpakailanman."
[11] "Ngayon, aking anak, samahan ka nawa ni Yahweh at bigyan ka niya ng kakayahan upang magtagumpay. Maitayo mo
nawa ang tahanan ni Yahweh na iyong Diyos, gaya ng sinabi niya na gagawin mo. [12] Tanging si Yahweh nawa ang
magbigay sa iyo ng kaalaman at pang-unawa upang masunod mo ang batas ni Yahweh na iyong Diyos, kapag inilagay ka
niyang tagapamahala sa buong Israel. [13] At magtatagumpay ka, kung maingat mong susundin ang mga tuntunin at mga
kautusan na ibinigay ni Yahweh kay Moises para sa Israel. Maging matatag ka at lakasan mo ang iyong loob. Huwag kang
matakot o panghinaan ng loob.
[14] Ngayon, tingnan mo, buong pagsisikap kong inihanda para sa tahanan ni Yahweh ang 100, 000 talento ng ginto, isang
milyong talento ng pilak, tanso at maraming bilang ng bakal. Nagbigay rin ako ng troso at bato. Dapat mo pang dagdagan
ang lahat ng mga ito.
[15] Mayroon kang maraming manggagawa na makakasama mo, mga taga-tapyas ng bato, mga mason, mga karpintero at
mga mahuhusay na manggagawa ng iba't ibang mga bagay na hindi mabilang, [16] na may kakayahang gumawa sa ginto,
pilak, tanso at bakal. Kaya simulan mo ng magtrabaho at samahan ka nawa ni Yahweh."
[17] Ipinag-utos rin ni David sa lahat ng mga pinuno ng Israel na tulungan ang kaniyang anak na si Solomon, sinasabi, [18] "Si
Yahweh na inyong Diyos ay kasama ninyo at binigyan kayo ng kapayapaan sa bawat panig. Ibinigay niya sa akin ang
lahat ng mga nakatira sa rehiyon. Nasakop ni Yahweh ang rehiyon at ang mga tao nito. [19] Ngayon hanapin ninyo si
Yahweh na inyong Diyos nang buong puso at kaluluwa. Tumayo kayo at itayo ang banal na lugar ng Diyos na si Yahweh.
At maaari na ninyong dalhin ang kaban ng tipan ni Yahweh at ang mga bagay na pag-aari ng Diyos sa tahanan na itinayo
para sa pangalan ni Yahweh."

Chapter 23

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] Nang matanda na si David at malapit na ang wakas ng kaniyang buhay, ginawa niyang hari sa buong Israel ang
kaniyang anak na si Solomon. [2] Tinipon niya ang lahat ng mga pinuno ng Israel, kasama ang mga pari at mga Levita. [3]
Binilang ang mga Levita na nasa tatlumpung taong gulang at higit pa. Tatlumpu't walong libo ang bilang nila.
[4] Sa mga ito, dalawampu't apat na libo ang mangangasiwa ng trabaho sa tahanan ni Yahweh, at anim na libo ang mga
opisyal at mga hukom. [5] Ang apat na libo ay mga taga-bantay ng pintuan at apat na libo ang magpupuri kay Yahweh na
may mga instrumento "na ginawa ko para sa pagsamba" sabi ni David. [6] Hinati sila ni David sa pangkat na umayon sa
mga anak na lalaki ni Levi: Gershon, Kohat at Merari.
[7] Mula sa mga angkan na nagmula kay Gershon, si Ladan at Simei. [8] Mayroong tatlo sa mga lalaking anak ni Ladan: sina
Jehiel na pinuno, Zetam at Joel. [9] Mayroong tatlo sa mga lalaking anak ni Simei: sina Zelomit, Haziel at Haran. Ito ang mga
pinuno ng mga angkan ni Ladan.
[10] Ang apat na anak na lalaki ni Simei: sina Jahat, Zisa, Jeus at Berias. [11] Si Jahat ang panganay at si Zisa ang pangalawa
ngunit hindi nagkaroon ng maraming anak na lalaki sina Jeus at Beria, kaya sila ay binilang na isang angkan na may
parehong tungkulin.
[12] Ang apat na anak na lalaki ni Kohat: sina Amram, Izar, Hebron at Uziel. [13] Ang mga anak ni Amram: sina Aaron at
Moises. Napili si Aaron at ang kaniyang kaapu-apuhan sa isang permanenteng batayan upang ihandog ang mga bagay na
ganap na pag-aari ni Yahweh, upang maghandog ng insenso kay Yahweh, upang maglingkod sa kaniya, at upang
magbigay ng mga pagpapala sa kaniyang pangalan magpakailanman. [14] Tungkol naman kay Moises na lingkod ng Diyos,
ang kaniyang mga anak ay itinuring na mga Levita.
[15] Ang mga anak na lalaki ni Moises ay sina Gershon at Eliezer. [16] Si Sebuel ang pinakamatanda sa kaapu-apuhan ni
Gershon [17] Si Rehabias ang kaapu-apuhan ni Eliezer. Wala ng ibang anak na lalaki si Eliezer, ngunit si Rehabias ay
maraming mga kaapu-apuhan. [18] Ang anak na lalaki ni Izar ay si Zelomit na pinuno.
[19] Ang kapu-apuhan ni Hebron ay si Jerias, ang panganay, si Amarias ang pangalawa, si Jahaziel ang pangatlo, at si
Jecamiam ang pang-apat. [20] Ang mga anak na lalaki ni Uziel ay si Micas na panganay, at si Isias na ikalawa.
[21] Ang mga anak na lalaki ni Merari ay sina Mahli at Musi. Sina Eleazar at Kis ang mga anak na lalaki ni Mahli. [22] Namatay
si Eleazar na hindi nagkaroon ng mga anak na lalaki. Mayroon lamang siyang anak na mga babae. Sila ay naging asawa
ng mga anak na lalaki ni Kis. [23] Ang tatlong mga anak na lalaki ni Musi ay sina Mahli, Eder, at Jeremot.
[24] Ito ang mga kaapu-apuhan ni Levi ayon sa kanilang mga angkan. Sila ang mga pinuno na binilang at nilista sa
pamamagitan ng pangalan, ng mga angkan na gumawa ng gawain ng paglilingkod sa tahanan ni Yahweh, mula sa
dalampung taong gulang pataas. [25] Sapagkat sinabi ni David, "Si Yahweh, na Diyos ng Israel, ay nagbigay ng kapahingahan
sa kaniyang mga tao. Ginawa niya ang kaniyang tahanan sa Jerusalem magpakailanman. [26] Hindi na kinakailangan pang
buhatin ng mga Levita ang tabernakulo at lahat ng kagamitang ginagamit sa paglilingkod dito.
[27] Sapagkat sa huling mga salita ni David, ang mga Levita ay binilang mula sa gulang na dalampung taon pataas. [28] Ang
kanilang tungkulin ay upang tulungan ang kaapu-apuhan ni Aaron sa paglilingkod sa tahanan ni Yahweh. Sila ang
mangangalaga sa mga patyo, mga silid, ang seremonya sa paglilinis ng lahat ng mga bagay na pag-aari ni Yahweh, at iba
pang gawain sa paglilingkod sa tahanan ng Diyos. [29] Sila rin ang mamamahala sa tinapay na handog, ang pinong harina
para sa mga handog na butil, ang manipis na tinapay na walang pampaalsa, ang inihurnong mga handog, ang mga
handog na hinaluan ng langis, at lahat ng panukat ng dami at sukat ng mga bagay.
[30] Tumatayo rin sila tuwing umaga upang magpasalamat at magpuri kay Yahweh. Ginagawa rin nila ito sa gabi [31] at sa
tuwing iniaalay ang mga handog na susunugin kay Yahweh, sa Araw ng Pamamahinga at sa pagdiriwang ng bagong
buwan at mga araw ng pista. Ang saktong bilang na itinakda sa pamamagitan ng kautusan, ay kailangan na laging nasa
harap ni Yahweh.
[32] Sila ang mamamahala sa tolda ng pagtitipon, sa banal na lugar, at tutulungan nila ang mga katulad nilang kaapu-
apuhan ni Aaron sa paglilingkod sa tahanan ni Yahweh.

Chapter 24

[1] Ang mga pangkat ayon sa mga kaapu-apuhan ni Aaron ay ito: sina Nadab, Abihu, Eleazar at Itamar. [2] Sina Nadab at
Abihu ay namatay bago namatay ang kanilang ama. Wala silang anak, kaya sina Eleazar at Itamar ay naglingkod bilang
mga pari. [3] Si David kasama si Zadok, na anak ni Eleazar, at si Ahimelec, na anak ni Itamar ang naghati sa kanila sa grupo
para sa kanilang tungkulin bilang pari.
[4] Mas marami ang mga namumunong kalalakihan mula sa mga kaapu-apuhan ni Eleazar kaysa sa mga kaapu-apuhan ni
Itamar, kaya hinati nila ang mga kaapu-apuhan ni Eleazar sa labing anim na pangkat. Ginawa nila ito ayon sa mga
pinuno ng mga angkan at ayon sa mga kaapu-apuhan ni Itamar. Ang mga pangkat na ito ay walo ang bilang na
kumakatawan sa kanilang angkan. [5] Sila ay hinati ng walang pinapanigan sa pamamagitan ng bunutan sapagkat naroon
ang mga itinalagang tagapangasiwa at mga tagapanguna ng Diyos mula sa mga kaapu-apuhan ni Eleazar at mga kaapu-
apuhan ni Itamar.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

6 Isinulat ni Semaias na anak ni Netanel na eskriba, na isang Levita, ang kanilang mga pangalan sa harapan ng hari, ng
mga opisyal, ni Zadok na pari, ni Ahimelec na anak ni Abiatar, at ng mga pinuno ng mga pari at mga Levitang pamilya.
Isang angkan ang napili sa pamamagitan ng palabunutan mula sa mga kaapu-apuhan ni Eleazar, at ang susunod ay
pipiliin sa pamamagitan ng palabunutan mula sa mga kaapu-apuhan ni Itamar.
7 Ang unang napili sa pamamagitan ng sapalaran ay si Jehoiarib, ang pangalawa ay si Jedaias, 8 ang pangatlo ay si Harim,
ang pang-apat ay si Seorim, 9 ang ikalima ay si Malaquias, ang ikaanim ay si Mijamin, 10 ang ikapito ay si Hacos, ang
ikawalo ay si Abias,
11 ang ikasiyam ay si Jeshua, ang ikasampu ay si Secanias, 12 ang ikalabing-isa ay si Eliasib, ang ikalabindalawa ay si
Jaquim, 13 ang ikalabintatlo ay si Jupa, ang ikalabing-apat ay si Jesebeab, 14 ang ikalabinglima ay si Bilga, ang ikalabing-
anim ay si Imer,
15 Ang ikalabingpito ay si Hezer, ang ikalabingwalo ay si Afses, 16 ikalabinsiyam ay si Petaya, ang ay si Hazaquiel, 17 ang
ikadalawampu't isa ay si Jaquin, ang ikadalawampu't dalawa ay si Gamul, 18 ang ikadalawampu't tatlo ay si Delaias, at ang
ikadalawampu't apat ay si Maasias.
19 Ito ang pagkakasunud-sunod ng kanilang paglilingkod nang pumunta sila sa tahanan ni Yahweh, na sinusunod ang
alituntuning ibinigay sa kanila ni Aaron na kanilang ninuno, gaya ng iniutos sa kaniya ni Yahweh, ang Diyos ng Israel.
20 Ito ang iba pang mga kaapu-apuhan ni Levi: Kabilang sa mga kaapu-apuhan ni Amram ay si Subael. Kabilang sa mga
kaapu-apuhan ni Subael ay si Jehedias. 21 Kabilang sa mga kaapu-apuhan ni Amram ay si Isias. 22 Kabilang sa mga kaapu-
apuhan ni Isharita ay si Zelomot. Kabilang sa mga kaapu-apuhan ni Zelomot ay si Jahat.
23 Kabilang sa mga kaapu-apuhan ni Hebron ay si Jerias ang pinakamatanda, ikalawa ay si Amarias, pangatlo ay si
Jahaziel, at ang ikaapat ay si Jecamiam. 24 Kabilang sa mga kaapu-apuhan ni Uziel ay si Micas. Kabilang sa mga kaapu-
apuhan ni Micas ay si Samir. 25 Ang kapatid na lalaki ni Micas ay si Isias. Kabilang si Zacarias sa mga anak ni Isias.
26 Kabilang si Mahli at Musi sa mga kaapu-apuhan ni Merari. Kabilang si Beno sa mga kaapu-apuhan ni Jaazias. 27
Kabilang din sina Jaazias, Beno, Soham, Zacur at Ibri sa mga kaapu-apuhan ni Merari. 28 Kabilang si Eleazar na walang
mga anak sa mga kaapu-apuhan ni Mahli.
29 Kabilang si Jerameel sa mga kaapu-apuhan ni Kish. 30 Kabilang din sina Mahli, Eder at si Jerimot sa mga kaapu-apuhan
ni Musi. Ito ang mga Levita na itinala ayon sa kanilang mga pamilya. 31 Nagsapalaran din ang mga kalalakihang ito sa
harap ng haring si David, Zadok, Ahimelec, at mga pinuno ng mga pamilya ng mga pari at mga Levita. Ang mga pamilya
ng mga panganay na lalaki ay nagsapalaran kasama ng mga bunso. Nagsapalaran sila gaya ng ginawa ng mga kaapu-
apuhan ni Aaron.

Chapter 25

1 Si David at ang mga pinuno ng manggagawa ng tabernakulo ay pumili ng ilan sa mga anak nina Asaf, Heman at
Jeduthun para sa ilang mga gawain na ito. Nagpahayag ng propesiya ang mga kalalakihang ito nang may arpa, mga
instrumentong may kuwerdas at mga pompiyang. Ito ang listahan ng mga kalalakihang gumawa ng gawaing ito: 2 Mula sa
mga anak ni Asaf ay sina Zacur, Jose, Netanias, at Asarelas, ang mga anak na lalaki ni Asaf, sa ilalim ng pangunguna ni
Asaf, na nagpapahayag sa ilalim ng pangangasiwa ng hari. 3 Mula naman sa mga anak na lalaki ni Jeduthun ay: sina
Gedalias, Zeri, Jesaias, Simei, Hashabias at Matitias, anim sa kabuuang bilang, sa ilalim ng pangunguna ng kanilang
amang si Jeduthun, na siyang tumugtog ng arpa para sa pagpapasalamat at pagpupuri kay Yahweh.
4 Mula sa mga anak ni Heman ay: sina Bukias, Matanias, Uziel, Sebuel, Jerimot, Hananias, Hanani, Eliata, Gedalti,
Ramamti-ezer, Josbecasa, Maloti, Hotir at Mahaziot. 5 Lahat sila ay mga anak ni Heman na propeta ng hari. Binigyan ng
Diyos si Heman ng labing-apat na anak na lalaki at tatlong anak na babae upang siya ay parangalan.
6 Lahat sila ay nasa patnubay ng kanilang mga ama. Sila ay mga musikero sa tahanan ni Yahweh, na may mga pompiyang
at instrumentong may kuwerdas habang sila ay naglilingkod sa tahanan ng Diyos. Sina Asaf, Jeduthun at Heman ay nasa
ilalim ng pangangasiwa ng hari. 7 Sila at ang kanilang mga kapatid na mahusay at bihasa upang bumuo ng musika para
kay Yahweh ay may bilang na 288. 8 Sila ay nagsapalaran para sa kanilang mga tungkulin, pantay-pantay ang lahat, ang
nakababata maging ang matatanda, ang guro maging ang mag-aaral.
9 Ngayon tungkol sa mga anak na lalaki ni Asaf: ang unang napili sa pamamagitan ng palabunutan ay napunta sa pamilya
ni Jose, ang ikalawa ay napunta sa pamilya ni Gedalia, labindalawang katao ang bilang. 10 Ang ikatlo ay napunta kay
Zacur, sa kaniyang mga anak at mga kamag-anak, labindalawang bilang ng tao. 11 Ang ikaapat ay napunta kay Izri, sa
kaniyang mga anak at ang kaniyang kamag-anak, labindalawang bilang ng tao. 12 Ang ikalima ay napunta kay Netanias,
sa kaniyang mga anak at mga kamag-anak, labindalawang bilang ng tao.
13 Ang ikaanim ay napunta kay Bukias, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang bilang ng tao.
14 Ang ikapito ay kay Jesharelah, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang bilang ng tao. 15 Ang
ikawalo ay pumunta kay Jesaias, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang bilang ng tao. 16 Ang
ikasiyam ay napunta kay Matitias, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang bilang ng tao.
17 Ang ikasampu ay napunta kay Simei, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang bilang ng tao.
18 Ang ikalabing-isa ay napunta kay Azarel, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang bilang ng

tao. [19] Ang ikalabindalawa ay napunta kay Hashabias, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang
bilang ng tao. [20] Ang ikalabintatlo ay napunta kay Subael, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak,
labindalawang bilang ng tao.
[21] Ang ikalabing-apat ay napunta kay Matitias, ang kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang
bilang ng tao. [22] Ang ikalabinlima ay kay Jeremot, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang
bilang ng tao. [23] Ang ikalabing-anim ay napunta kay Hananias, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak,
labindalawang bilang ng tao. [24] Ang ikalabingpito ay napunta kay Josbecasa, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga
kamag-anak, labindalawang bilang ng tao.
[25] Ang ikalabingwalo ay napunta kay Hanani, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang bilang
ng tao. [26] Ang ikalabingsiyam ay kay Maloti, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang bilang ng
tao. [27] Ang ikadalawampu ay napunta kay Eliata, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak, labindalawang
bilang ng tao. [28] Ang ikadalawampu't isa ay napunta kay Hotir, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak,
labindalawang bilang ng tao.
[29] Ang ikadalawampu't dalawa ay napunta kay Gidalti, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-anak,
labindalawang bilang ng tao. [30] Ang ikadalawampu't tatlo ay kay Mahaziot, sa kaniyang mga anak na lalaki at mga kamag-
anak, labindalawang bilang ng tao. [31] Ang ikadalawampu't apat ay pumunta kay Romamti-Ezer, sa kaniyang mga anak na
lalaki at mga kamag-anak, labindalawang bilang ng tao.

Chapter 26

[1] Ito ang pagkakahati-hati ng mga pangkat ng mga nagbabantay ng tarangkahan: Mula sa angkan ni Korah, si Meselemias
na anak ni Korah, kaapu-apuhan ni Asaf. [2] Mayroong mga anak na lalaki si Meselemias: si Zacarias ang panganay, si
Jediael ang ikalawa, si Zebadias ang ikatlo, si Jatniel ang ikaapat, [3] si Elam ang ikalima, si Jehohanan ang ikaanim, si
Eliehoenai ang ikapito.
[4] May mga anak na lalaki si Obed Edom: Si Semaias ang panganay, si Jehozabad ang ikalawa, si Joa ang ikatlo, at si Sacar
ang ikaapat, at si Natanel ang ikalima, [5] si Amiel ang ikaanim, si Isacar ang ikapito, si Peulletai ang ikawalo, sapagkat
pinagpala ng Diyos si Obed Edom. [6] Si Semaias, na kaniyang anak ay nagkaroon ng mga anak na lalaki na namumuno sa
kani-kanilang mga pamilya. Sila ang mga kalalakihang marami ang kakayahan.
[7] Ang mga anak na lalaki ni Semaias ay sina Otni, Refael, Obed at Elzabad. Ang mga kamag-anak niya na sina Elihu at
Semaquias ay mga kalalakihang may mga kakayahan rin. [8] Lahat sila ay mga kaapu-apuhan ni Obed-edom. Sila at ang
kanilang mga anak at mga kamag-anak ay may kakayahang gawin ang kanilang mga tungkulin sa paglilingkod sa loob ng
tabernakulo. Ang animnapu't dalawa sa kanila ay mga kamag-anak ni Obed-edom. [9] Si Meselemias ay may mga lalaking
anak at kamag-anak, mga lalaking may kakayahan, labingwalo silang lahat.
[10] Si Hosa, na kaapu-apuhan ni Merari, ay may mga anak na lalaki: si Simri ang pinuno (ginawa siyang pinuno ng
kaniyang ama kahit hindi siya ang panganay), [11] si Hilkias ang ikalawa, si Tebalias ang ikatlo, at si Zacarias ang ikaapat.
Lahat ng mga anak ni Hosa at mga kamag-anak ay labintatlo ang bilang.
[12] Ang pagkakapangkat-pangkat na ito ng mga tagapagbantay ng tarangkahan, na ayon sa kanilang mga pinuno ay may
mga tungkulin na tulad ng kanilang mga kamag-anak, upang maglingkod sa tahanan ni Yahweh. [13] Nagpalabunutan sila,
maging bata at matanda, ayon sa kanilang mga pamilya, para sa bawat tarangkahan. [14] Nang nagpalabunutan sila para sa
silangang tarangkahan, napunta ito kay Selemias. Pagkatapos ay nagpalabunutan uli sila para sa anak niyang si Zacarias,
isang matalinong tagapagpayo, at napunta sa kaniya ang hilagang tarangkahan.
[15] Kay Obed-edom itinalaga ang tarangkahan sa timog, at itinalaga sa kaniyang mga anak ang mga bahay-imbakan. [16]
Itinalaga kina Supim at Hosa ang kanlurang tarangkahan pati na rin ang tarangkahan ng Sallequet, na nasa daang
paakyat. Itinakda ang pagbabantay para sa bawat pamilya.
[17] Sa bandang silangan ay may anim na Levita, sa hilaga ay may apat sa isang araw, sa timog ay may apat sa isang araw at
dalawang pares sa mga bahay-imbakan. [18] Sa kanlurang patyo ay may apat na nakabantay, may apat din sa daanan, at
may dalawa sa patyo. [19] Ito ang mga pagkakapangkat-pangkat ng mga nagbabantay ng tarangkahan. Marami sa kanila ay
mga kaapu-apuhan nina Korah at Merari.
[20] Sa mga Levita, si Ahias ang taga-pangasiwa ng mga kayamanan sa tahanan ng Diyos, at ang mga bagay na kayamanan
na pag-aari ni Yahweh. [21] Ang mga kaapu-apuhan ni Ladan na nagmula kay Gershon at mga pinuno ng mga pamilya ni
Ladan na Gersonita, ay sina Jehiel at ang kaniyang mga anak, [22] si Zetam, at si Joel na kaniyang kapatid, na nangangasiwa
sa mga bahay-imbakan sa tahanan ni Yahweh.
[23] May mga bantay din na kinuha mula sa mga angkan nina Amram, Ishar, Hebron, at Uzziel. [24] Si Sebuel na anak ni
Gershon na anak ni Moises ang nangangangasiwa ng mga bahay-imbakan. [25] Ang kaniyang mga kamag-anak mula sa
angkan ni Eliezer ay ang anak niyang si Rehabias, ang anak na lalaki ni Rehabias na si Jesaias, ang anak na lalaki ni
Jesaias na si Joram, ang anak na lalaki ni Joram na si Zicri, at ang anak na lalaki naman ni Zicri na si Selomit.
[26] Sina Selomit at ang kaniyang mga kamag-anak ang namamahala sa lahat ng mga bahay-imbakan kung saan nakatago
ang mga bagay na pag-aari ni Yahweh, na inilaan ni Haring David, ng mga pinuno ng mga pamilya, ng mga pinuno ng

libo-libo at daan-daan, at ng mga pinuno ng mga hukbo kay Yahweh. [27] Inilaan nila ang ilan sa mga nasamsam sa labanan para sa pagpapaayos ng tahanan ni Yahweh. [28] Nangangasiwa rin sila sa lahat ng mga bagay na inilaan ni propeta Samuel kay Yahweh, mga bagay na inilaan ni Saul na anak ni Kish, ni Abner na anak ni Ner, at ni Joab na anak ni Zeruias. Ang lahat ng mga inilaan kay Yahweh ay nasa ilalim ng pag-iingat ni Selomit at ng kaniyang mga kamag-anak.
[29] Sa mga kaapu-apuhan ni Ishar, si Kenanias at ang kaniyang mga anak ang tagapamahala sa mga gawain sa labas ng Israel. Sila ang mga opisyal at mga hukom. [30] Sa mga kaapu-apuhan ni Hebron, sina Hashabaias at ang kaniyang mga kapatid, 1, 700 na kalalakihang may kakayahan, ang tagapamahala sa gawain para kay Yahweh at sa mga gawaing para sa Hari. Sila ay nasa kanlurang bahagi ng Jordan.
[31] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Hebron, si Jerijas ang pinuno ng kaniyang mga kaapu-apuhan, na kabilang sa listahan ng kanilang mga pamilya. Sa ika-apatnapung taon ng paghahari ni David sinaliksik nila ang mga talaan at natagpuan nilang may mga mahuhusay na kalalakihan sa kanila sa Jazer ng Gilead. [32] Si Jerijas ay may 2, 700 na kamag-anak, na mga pinuno ng pamilya. Ginawa sila ni David na tagapangasiwa sa tribo ni Ruben at Gad at sa kalahating tribo ni Manases, para sa lahat ng bagay na may kinalaman sa Diyos at sa Hari.

Chapter 27

[1] Ito ang talaan ng mga pinuno ng pamilya ng mga Israelita, mga pinuno ng libo-libo at daan-daan, gayun din ang mga pinuno ng hukbo na naglilingkod sa hari sa iba't ibang paraan. Bawat pangkat ng mga hukbo ay naglilingkod sa bawat buwan sa buong taon. Sa bawat pangkat ay mayroong 24, 000 na mga kalalakihan. [2] Ang namahala sa pangkat ng unang buwan ay si Jasobeam na anak ni Zabdiel. Sa kaniyang pangkat ay mayroong 24, 000 kalalakihan. [3] Kabilang siya sa mga kaapu-apuhan ni Peres at nangangasiwa sa lahat ng mga opisyal ng hukbo para sa unang buwan.
[4] Ang namamahala sa pangkat sa ikalawang buwan ay si Dodai, mula sa angkan na nagmula sa mga kaapu-apuhan ni Aho. Si Miclot ang nasa ikalawang tungkulin. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 kalalakihan. [5] Ang pinuno ng hukbo para sa ikatlong buwan ay si Benaias, na anak ni Joiada, na pari at pinuno. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 kalalakihan. [6] Ang Benaias na ito ang siyang pinuno ng tatlumpo at namamahala sa tatlumpo. Si Amizabad na kaniyang anak ay nasa kaniyang pangkat.
[7] Ang pinuno ng mga kawal para sa ikaapat na buwan ay si Asahel na kapatid ni Joab. Ang kaniyang anak na si Zebadias ang naging pinuno ng mga kawal pagkatapos niya. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 kalalakihan. [8] Ang pinuno ng mga kawal para sa ikalimang buwan ay si Samhut, isa sa mga kaapu-apuhan ni Ishar. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 kalalakihan. [9] Ang pinuno ng mga kawal para sa ikaanim na buwan ay si Ira na mula sa Tekoa na anak ni Ikes. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 kalalakihan.
[10] Ang pinuno ng mga kawal para sa ikapitong buwan ay si Helez na Pelonita, mula sa mga tao ng Efraim. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 kalalakihan. [11] Ang pinuno ng mga kawal para sa ikawalong buwan ay si Sibecai na Husatita mula sa angkan ng Zera. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 kalalakihan. [12] Ang pinuno ng mga kawal para sa ikasiyam na buwan ay si Abiezer na Anathothita, mula sa tribo ni Benjamin. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 mga kalalakihan.
[13] Ang pinuno ng mg kawal para sa ikasampung buwan ay si Maharai mula sa lungsod ng Netofa mula sa angkan ni Zera. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 kalalakihan. [14] Ang pinuno ng mga kawal para sa ikalabing isang buwan ay si Benaias mula sa lungsod ng Piraton, mula sa tribo ni Efraim. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 kalalakihan. [15] Ang pinuno ng mga kawal para sa ikalabing dalawang buwan ay si Heldai na mula sa Netofa mula sa angkan ni Otniel. Sa kaniyang pangkat ay may 24, 000 kalalakihan.
[16] Ito ang mga pinuno ng mga tribo ng Israel: Para sa tribo ni Ruben, si Eliezer na anak ni Zicri ang pinuno. Para sa tribo ni Simeon, si Sefatias na anak ni Maaca ang pinuno. [17] Para sa tribo ni Levi, si Hashabias na anak ni Kemuel ang pinuno at pinangunahan ni Zadok ang mga kaapu-apuhan ni Aaron. [18] Para sa tribo ni Juda, si Elihu na isa sa mga kapatid ni David ang pinuno. Para sa tribo ni Isacar, si Omri na anak ni Micael ang pinuno.
[19] Para sa tribo ni Zebulun, si Ismaias na anak ni Obadias ang pinuno. Para sa tribo ni Neftali, si Jerimot na anak ni Azriel ang pinuno. [20] Para sa tribo ni Efraim, si Hosea na anak ni Azarias ang pinuno. Para sa kalahating tribo ni Manases, si Joel na anak ni Pedaias ang pinuno. [21] Para sa kalahating tribo ni Manases na nasa Gilead, si Iddo na anak ni Zacarias ang pinuno. Para sa tribo ni Benjamin, si Jaasiel na anak ni Abner ang pinuno. [22] Para sa tribo ni Dan, si Azarel na anak ni Jeroham ang pinuno. Ito ang mga pinuno ng mga tribo ng Israel.
[23] Hindi binilang ni David ang mga may gulang na dalawampu o mas bata pa, sapagkat nangako si Yahweh na pararamihin niya ang Israel gaya ng mga bituin sa langit. [24] Sinimulang bilangin ni Joab na anak ni Zeruias ang mga kalalakihan, ngunit hindi niya natapos. Dumating sa Israel ang galit dahil dito. Hindi naisulat ang bilang na ito sa Kasaysayan ni Haring David.
[25] Si Azmavet na anak ni Abdiel ang namahala sa kaban ng yaman ng hari. Si Jonatan na anak ni Uzias ang namahala sa mga bahay-imbakan sa bukid, sa lungsod, at sa mga nayon at sa mga pinatibay na mga tore. [26] Si Ezri na anak ni Kelub ang namahala sa mga magsasakang nag-aararo ng lupa. [27] Si Simei na mula sa Rama ang namahala ng mga ubasan, at Si Zabdi na mula sa Sephan ang namahala ng mga ubas at ang mga imbakan ng alak.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[28] Si Baal Hahan na mula sa Geder ang namahala sa mga punong olibo at mga puno ng sicamoro na nasa mga
mababababang lugar, at si Joas ang namahala sa mga imbakan ng langis. [29] Pinamahalaan ni Sitrai na mula sa Saron ang
mga kawan na pinapastulan sa Saron, at pinamahalaan ni Safat na anak ni Adlai ang mga kawan na nasa mga lambak.
[30] Sa mga kamelyo, si Obil na Ismaelita ang namahala, at si Jedeias na mula sa Meronot ang namahala sa mga babaeng
asno. Si Jaziz na Hagrita ang namahala sa mga kawan. [31] Lahat ng ito ay mga tagapamahala ng mga pag-aari ni Haring
David.
[32] Si Jonatan na tiyo ni David, ay isang tagapayo, sapagkat isa siyang marunong na tao at isang eskriba. Si Jehiel na anak ni
Hacmoni ang nangalaga sa mga anak na lalaki ng hari. [33] Si Ahitofel ang tagapayo ng hari, at si Husai na mula sa mga tao
ng Arkita ay sariling taga-payo ng hari. [34] Kinuha ni Joiada na anak ni Benaias at ni Abiatar ang tungkulin ni Ahitofel. Si
Joab ang pinuno ng hukbo ng mga kawal ng hari.

Chapter 28

[1] Pinulong ni David ang lahat ng mga pinuno sa Israel at Jerusalem: ang mga pinuno ng mga tribo, ang mga pinuno ng
bawat pangkat na naglilingkod sa hari sa itinakdang panahon ng kanilang gawain, mga pinuno ng libo-libo at daan-daang
mga kawal, ang mga namamahala sa lahat ng mga pag-aari at mga ari-arian ng hari at ng kaniyang mga anak na lalaki, at
ang mga pinuno at mga mandirigmang lalaki, kabilang ang mga pinakadalubhasa sa kanila.
[2] Pagkatapos tumayo si haring David at sinabi, "Makinig kayo sa akin, mga kapatid at mga mamamayan. Layunin kong
magtayo ng isang templo para sa kaban ng tipan ni Yahweh; isang tungtungan ng paa ng ating Diyos, at nakapaghanda na
ako sa pagpapatayo nito. [3] Ngunit sinabi ng Diyos sa akin, 'Hindi ka magtatayo ng isang templo para sa aking pangalan,
sapagkat ikaw ay isang mandirigma at nagpadanak ng dugo.'
[4] Ngunit si Yahweh na Diyos ng Israel, pinili niya ako sa lahat ng pamilya ng aking ama na maging hari sa Israel
magpakailanman. Pinili niya ang tribo ni Juda bilang pinuno. Sa tribo ng Juda at sa sambahayan ng aking ama, sa lahat
ng lalaking anak ng aking ama, ako ang pinili niya na maging hari sa buong Israel. [5] Mula sa maraming anak na ibinigay
ni Yahweh sa akin, pinili niya si Solomon, na aking anak, na maupo sa trono ng kaharian ni Yahweh sa buong Israel.
[6] Sinabi niya sa akin, 'Ang anak mong si Solomon ang magtatayo ng aking tahanan at ng aking mga patyo, sapagkat pinili
ko siya upang maging anak ko at ako ang magiging ama niya. [7] Itatatag ko ang kaniyang kaharian magpakailanman kung
mananatili siyang matapat sa pagsunod sa aking mga kautusan at mga utos, katulad mo sa araw na ito.'
[8] Kaya ngayon, sa harap ng buong Israel, at ng kapulungang ito para kay Yahweh at sa harapan ng ating Diyos, kailangan
na ingatan at sikapin ninyong isagawa ang lahat ng kautusan ni Yahweh na inyong Diyos. Gawin ninyo ito upang
makamtan ninyo ang mabuting lupaing ito at maipamana magpakailanman sa inyong mga anak na susunod sa inyo.
[9] At ikaw naman Solomon na aking anak, sundin mo ang Diyos ng iyong ama, at paglingkuran mo siya ng buong puso at
may isang espiritu na may pagkukusa. Gawin ito sapagkat sinisiyasat ni Yahweh ang lahat ng puso at nauunawaan ang
bawat pag-uudyok ng kaisipan ng bawat isa. Kung hahanapin mo siya, matatagpuan mo siya, ngunit kung iiwan mo siya,
itatakwil ka niya magpakilanman. [10] Isipin mo na pinili ka ni Yahweh na magtayo ng templong ito bilang kaniyang
santuwaryo. Magpakatatag ka at gawin ito."
[11] Pagkatapos nito ibinigay ni David kay Solomon na kaniyang anak ang plano para sa portiko ng templo, ng mga gusali ng
templo, ng mga silid imbakan, ng mga silid na nasa itaas, ng mga silid sa loob, at ang silid kung saan ilalagay ang takip ng
luklukan ng awa. [12] Ibinigay niya ang plano na kaniyang iginuhit para sa patyo ng bahay ni Yahweh, ang lahat ng
nakapalibot na mga silid, ang silid imbakan sa tahanan ng Diyos, at ang mga kabang-yaman na pag-aari ni Yahweh.
[13] Ibinigay niya ang mga tuntunin para sa mga gawain ng bawat pangkat ng mga pari at mga Levita, para sa mga
itinalagang responsibilidad para sa paglilingkod sa tahanan ni Yahweh, at para sa lahat ng mga bagay sa paglilingkod sa
tahanan ni Yahweh. [14] Ibinigay niya ang timbang ng lahat ng sisidlang ginto, at ng lahat ng sisidlang pilak, at ng lahat ng
mga bagay na kailangan para sa bawat uri ng paglilingkod. [15] Ibinigay ang mga detalye ng mga ito, ang timbang, kabilang
ang detalye para sa mga ilawang ginto at para sa mga gintong patungan ng mga ito, ang mga detalye ng timbang ng
bawat isa nito, pati na ang patungang pilak at ang mga detalye para sa tamang paggamit sa bawat patungan ng mga
ilawan.
[16] Ibinigay niya ang timbang ng mga ginto para sa mga lamesa ng tinapay na handog, para sa bawat lamesa, at ang
timbang ng pilak para sa mga lamesang pilak. [17] Ibinigay niya ang timbang ng purong ginto para sa mga panusok ng
karne, mga palanggana, at mga tasa. Ibinigay niya ang timbang para sa bawat gintong mangkok, at ang timbang ng bawat
pilak na mangkok.
[18] Ibinigay niya ang timbang ng pinong ginto para sa altar ng insenso, at ng ginto para sa disenyo ng mga kerubin na
nakabuka ang kanilang mga pakpak at tumatakip sa kaban ng tipan ni Yahweh. [19] Sinabi ni David, "Isinulat ko ang mga ito
habang pinapatnubayan ako ni Yahweh at ipinaunawa sa akin ang tungkol sa mga disenyo."
[20] Sinabi ni David kay Solomon na kaniyang anak, "Magpakatatag ka at maging matapang. Gawin mo ang gawain. Huwag
kang matakot o mabalisa, sapagkat si Yahweh na Diyos na aking Diyos ay kasama mo. Hindi ka niya iiwan o pababayaan
hanggang sa matapos ang lahat ng gawain para sa paglilingkod sa templo ni Yahweh. [21] Tingnan mo, narito ang mga
pangkat ng mga pari at mga Levita para sa lahat ng paglilingkod sa templo ng Diyos. Makakasama mo sila, kasama ng

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

lahat ng mga kalalakihang bihasang at may kusang loob upang tulungan ka sa gawain at upang gampanan ang paglilingkod. Ang mga opisyal at ang lahat ng mga tao ay handang sumunod sa iyong mga utos."

Chapter 29

[1] Sinabi ni Haring David sa buong kapulungan, "Si Solomon na aking anak, na tanging pinili ng Diyos ay bata pa at walang
karanasan at malaki ang gawain. Sapagkat hindi para sa mga tao ang templo ngunit para kay Yahweh na Diyos. [2] Kaya
ginawa ko ang lahat ng aking makakaya na magbigay para sa templo ng aking Diyos. Ibibigay ko ang ginto para sa mga bagay na gagawin sa ginto, pilak para sa mga bagay na gagawin sa pilak, tanso para sa mga bagay na gagawin sa tanso, bakal para sa mga bagay na gagawin sa bakal, at kahoy para sa mga bagay na gagawin sa kahoy, Ibinibigay ko rin ang batong onix, mga batong dapat ilagay, mga bato para ilagay sa disenyo na may iba't ibang kulay— ang lahat ng uri ng mga mamahaling bato— at maraming mga batong marmol.
[3] Ngayon, dahil sa aking kagalakan sa tahanan ng aking Diyos, ibinibigay ko ang aking sariling mga kayamanang ginto at
pilak para rito. Ginagawa ko ang ito na karagdagan sa lahat ng aking inihanda para sa banal na templo: [4] tatlong libong
talentong ginto mula sa Ofir, at pitong libong talento na pinong pilak upang ilagay sa mga dingding ng mga gusali. [5]
Ipinagkakaloob ko ang mga ginto para sa mga bagay na gagawin sa ginto, at pilak para sa mga bagay na gagawin sa pilak, at mga bagay para sa lahat ng uri ng gawain na gagawin ng mga mahuhusay na manggagawa. Sino pa ang nais magbigay kay Yahweh ngayon at ibigay ang kaniyang sarili sa kaniya?"
[6] Pagkatapos nagbigay ng kusang-loob na handog ang mga pinuno ng mga pamilya ng kanilang mga ninuno, ang mga
pinuno ng mga tribo sa Israel, ang mga pinuno ng libo-libo at daan-daang mga kawal at ang mga opisyal sa mga gawain
ng hari. [7] Nagbigay sila para sa paglilingkod sa tahanan ng Diyos ng limang libong talento at sampung libong dariko na
ginto, sampung libong talento ng pilak, labing walong libong talento ng pilak, at 100, 000 talento ng bakal.
[8] Ang mga may mahahalagang bato ay nagbigay sa kabang-yaman sa tahanan ni Yahweh, sa ilalim ng pamamahala ni
Jehiel, isang kaapu-apuhan ni Gershon. [9] Nagalak ang mga tao dahil sa mga kusang-loob na handog na ito, sapagkat
buong puso silang nagbigay kay Yahweh. Labis ding nagalak si Haring David.
[10] Pinapurihan ni David si Yahweh sa harapan ng lahat ng kapulungan. Sinabi niya, "Papurihan ka nawa, Yahweh, ang
Diyos ni Israel na aming ninuno, magpakailanman. [11] Sa iyo, Yahweh, ang kadakilaan, ang kapangyarihan, ang
kaluwalhatian, ang katagumpayan, at ang karangalan. Sapagkat sa iyo ang lahat ng nasa langit at nasa lupa. Sa iyo ang kaharian, Yahweh, at ikaw ang itinataas bilang tagapamuno ng lahat.
[12] Nagmula sa iyo ang kayamanan at karangalan, at namumuno ka sa lahat ng mga tao. Nasa iyong kamay ang
kapangyarihan at kalakasan. Taglay mo ang lakas at kalakasan na gawing dakila ang mga tao at magbigay ng lakas sa
sinuman. [13] At ngayon, aming Diyos, pinasasalamatan ka namin at pinapupurihan ang iyong maluwalhating pangalan.
[14] Ngunit sino ako, at sino ang aking mga tao, upang maghandog nang kusa ng mga bagay na ito? Totoong galing sa iyo ang
lahat ng mga bagay at ibinabalik lamang namin sa iyo kung ano ang sa iyo. [15] Sapagkat kami ay mga dayuhan at mga
manlalakbay sa iyong harapan, tulad ng aming mga ninuno. Tulad ng isang anino ang aming mga araw sa mundo at walang pag-asa na manatili sa mundo.
[16] Yahweh na aming Diyos, ang lahat ng mga kayamanang ito na aming tinipon upang magtayo ng isang templo upang
parangalan ang iyong banal na pangalan—nagmula ang mga ito sa iyo at pag-aari mo. [17] Alam ko rin, aking Diyos, na
iyong sinusuri ang puso at nalulugod sa katuwiran. Para sa akin, sa katapatan ng aking puso, kusang-loob kong inihandog ang lahat ng mga bagay na ito at nagagalak akong tumitingin sa iyong mga tao na narito na kusang-loob na naghahandog sa iyo.
[18] Yahweh, ang Diyos nina Abraham, Isaac, at Israel—na aming mga ninuno—panatilihin ito magpakailanman sa mga
kaisipan ng iyong mga tao. Ituon ang kanilang mga puso sa iyo. [19] Bigyan mo si Solomon na aking anak ng buong pusong
pagnanais na sundin ang iyong mga kautusan, ang iyong mga utos sa kasunduan, at ang iyong mga tuntunin, at isagawa ang lahat ng mga planong ito na itayo ang palasyo na aking ipinaghanda.
[20] Sinabi ni David sa lahat ng kapulungan, "Papurihan ngayon si Yahweh na inyong Diyos." Nagpuri ang lahat ng
kapulungan kay Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ninuno, iniyukod ang kanilang mga ulo at sumamba kay Yahweh at
nagpatirapa sila sa harapan ng hari. [21] Kinabukasan, naghain sila ng mga handog kay Yahweh at mga handog na
susunugin para sa kaniya. Naghandog sila ng isang libong toro, isang libong lalaking tupa, at isang libong kordero, kabilang ang mga handog na inumin at mga hain na masagana para sa buong Israel.
[22] Sa araw na iyon, kumain sila at uminom sa harapan ni Yahweh na may malaking pagdiriwang. Ginawa nilang hari sa
ikalawang pagkakataon si Solomon, na anak ni David, at hinirang siya sa kapangyarihan ni Yahweh na maging pinuno.
Hinirang din nila si Zadok na maging pari. [23] At umupo si Solomon sa trono ni Yahweh bilang hari sa halip na si David na
kaniyang ama. Pinagpala siya, at sinunod siya ng buong Israel.
[24] Nagpahayag ng katapatan ang lahat ng mga pinuno, mga kawal, at ang lahat ng mga anak ni David kay Haring
Solomon. [25] Lubos na pinarangalan ni Yahweh si Solomon sa harap ng buong Israel at ipinagkaloob sa kaniya ang
kapangyarihang higit kaysa sa mga ibinigay niya sa sinumang hari ng Israel.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[26] Naghari si David na anak ni Jesse sa buong Israel. [27] Naging hari si David sa Israel sa loob ng apatnapung taon. Namuno siya ng pitong taon sa Hebron at tatlumpu't tatlong taon sa Jerusalem. [28] Namatay siya na nasa tamang katandaan, pagkatapos niyang tinamasa ang mahabang buhay, kayamanan at karangalan. Si Solomon na kaniyang anak ang pumalit sa kaniya.
[29] Nakasulat ang mga nagawa ni Haring David sa kasaysayan ni Samuel na propeta, sa kasaysayan ni Natan na propeta, at sa kasaysayan ni Gad na propeta. [30] Nakatala roon ang mga ginawa niya sa kaniyang pamumuno, ang kaniyang nagawa at ang mga pangyayari na nakaapekto sa kaniya, sa Israel, at sa lahat ng mga kaharian sa ibang lupain.

2 Chronicles

Chapter 1

[1] Si Solomon na anak ni David ay naging matatag sa kaniyang pamumuno, at si Yahweh na kaniyang Diyos ay kasama niya at ginawa siyang makapangyarihan.
[2] At nagsalita si Solomon sa buong Israel at sa mga pinunong kawal ng libu-libo at sa daan-daan at sa mga hukom at sa bawat prinsipe sa buong Israel, sa mga pinuno ng mga ama ng tahanan. [3] Kaya si Solomon at ang buong kapulungang kasama niya ay pumunta sa dambana na nasa Gibeon; dahil naroon ang toldang tipanan ng Diyos na ginawa ni Moises na lingkod ni Yahweh sa ilang. [4] Ngunit dinala ni David ang kaban ng Diyos mula sa Chiriath Jearim sa lugar na kaniyang inihanda para rito sapagkat nagtayo siya ng tolda para dito sa Jerusalem. [5] Sa karagdagan, ang altar na tanso na ginawa ni Besalel na anak ni Uri na anak ni Hur ay nasa harapan ng tabernakulo ni Yahweh; pumanta roon sina Solomon at ang kapulungan.
[6] Pumunta si Solomon doon sa altar na tanso sa harapan ni Yahweh, na naroon sa toldang tipanan at naghandog dito ng isang libong sinunog na mga alay. [7] Nagpakita ang Diyos kay Solomon ng gabing iyon at sinabi sa kaniya, "Humiling ka! Ano ang dapat kong ibigay sa iyo?"
[8] Sinabi ni Solomon sa Diyos, "Nagpakita ka ng dakilang katapatan sa tipan kay David na aking ama at ginawa mo akong hari na kahalili niya. [9] Ngayon, Yahweh na Diyos, isakatuparan mo ang iyong pangako kay David na aking ama, dahil ginawa mo akong hari sa mga tao na ang bilang ay kasing dami ng mga alikabok sa lupa. [10] Ngayon bigyan mo ako ng karunungan at kaalaman upang mapamunuan ko ang mga taong ito, sapagkat sino ba ang huhukom sa iyong mga tao na napakarami ang bilang?" [11] Sinabi ng Diyos kay Solomon, "Dahil ito ang nasa iyong puso at dahil hindi ka humiling ng mga yaman, kayamanan o karangalan at hindi mo hiningi ang buhay ng mga may galit sa iyo, o mahabang buhay para sa iyong sarili—ngunit dahil humiling ka ng karunungan at kaalaman para sa iyong sarili, upang mapamunuan mo ang aking mga tao kung saan kita ginawang hari—
[12] Ibinibigay ko sa iyo ngayon ang karunungan at kaalaman; bibigyan din kita ng yaman, kayamanan, karangalan, higit pa sa nakamtan ng sinumang mga hari na nauna sa iyo at higit pa sa makakamtan ng sinuman na susunod sa iyo." [13] At bumalik si Solomon sa Jerusalem mula sa dambana na nasa Gibeon, mula sa harapan ng toldang tipanan; naghari siya sa buong Israel.
[14] Nagtipon si Solomon ng mga karwahe at mangangabayo: at nagkaroon siya ng 1, 400 na mga karwahe at labindalawang libong mangangabayo na inilagay niya sa lungsod na pinag-iimbakan ng mga karwahe, at sa kaniya rin, na hari ng Jerusalem. [15] Ginawa ng hari ang pilak at ginto na pangkaraniwan sa Jerusalem na parang mga bato at ginawa niyang pangkaraniwan ang sedar na kahoy tulad ng mga puno ng sikamorong nasa mababang mga lupain. [16] Sa pag-aangkat ng mga kabayo mula sa Ehipto at Cilicia para kay Solomon, binili ng kaniyang mga mangangalakal ang mga ito mula sa Cilicia sa mataas na halaga. [17] Nag-angkat sila ng karwahe mula sa Ehipto sa halagang anim na raang siklong pilak at kabayo sa halagang 150 siklo. Iniluluwas din nila ang mga ito sa mga hari ng Heteo at sa mga Arameo.

Chapter 2

[1] Ngayon, iniutos ni Solomon ang pagpapatayo ng tahanan para sa pangalan ni Yahweh at pagpapatayo ng palasyo para sa kaniyang kaharian. [2] Nagtalaga si Solomon ng pitumpung libong kalalakihan na tagahakot at walumpung libong kalalakihan na tagaputol ng mga kahoy sa mga kabundukan at 3, 600 na kalalakihan upang mangasiwa sa kanila. [3] Nagpadala ng mensahe si Solomon kay Hiram, ang hari ng Tiro, na nagsasabi, "Tulad ng ginawa mo sa aking amang si David na pinadalhan mo ng sedar na mga troso upang magpatayo ng tahanan na matitirahan, gawin mo rin iyon sa akin.
[4] Tingnan mo, malapit na akong magtayo ng isang tahanan para sa pangalan ni Yahweh na aking Diyos, upang ihandog ito sa kaniya, upang magsunog sa harap niya ng matatamis na mga sangkap, para sa tinapay ng presensiya at para sa mga alay na susunugin sa umaga at gabi, sa Araw ng Pamamahinga, sa mga bagong buwan, at sa nakatakdang mga kapistahan para kay Yahweh na aming Diyos. Ito ay batas ng Israel sa lahat ng panahon. [5] Ang itatayo kong tahanan ay magiging napakalaki, sapagkat mas dakila ang aming Diyos kaysa sa lahat ng mga diyus-diyosan.
[6] Ngunit sino ang makapagtatayo ng isang tahanan para sa Diyos, gayong sa buong kalawakan at maging sa kalangitan mismo ay hindi siya magkasiya? Sino ako upang ipagtayo siya ng tahanan, maliban na magsunog ng mga alay sa harapan niya? [7] Kaya padalhan mo ako ng isang tao na dalubhasa sa pagpanday ng ginto, pilak, tanso, bakal at marunong humabi

ng telang kulay ube, pula at asul, at isang tao na nakakaalam gumawa ng lahat ng uri ng pag-uukit ng kahoy. Siya ay
makakasama ng mga dalubhasang kalalakihan na kasama ko sa Juda at Jerusalem, na ibinigay ng aking ama na si David.
[8] Padalhan mo rin ako ng mga puno ng sedar, mga puno ng pir at mga puno ng algum mula sa Lebanon; sapagkat alam ko
na mahusay ang iyong mga lingkod sa pagputol ng troso sa Lebanon. Sasamahan ng aking mga lingkod ang iyong mga
lingkod, [9] upang ihanda ang napakaraming troso para sa akin; sapagkat magiging napakalaki at kahanga-hanga ang
tahanan na aking itatayo. [10] Ibibigay ko sa iyong mga lingkod, na puputol ng kahoy, ang dalawampung libong sisidlang
puno ng binayong trigo, dalawampung libong sisidlang puno ng sebada, dalawampung libong sisidlang puno ng alak at
dalawampung libong sisidlan na puno ng langis."
[11] At sumagot si Hiram na hari ng Tiro sa liham, na ipinadala niya kay Solomon: "Sapagkat mahal ni Yahweh ang kaniyang
mga tao, ginawa ka niyang hari sa kanila." [12] Sinabi pa ni Hiram, "Purihin si Yahweh, Diyos ng Israel, na lumikha ng langit
at lupa, na nagbigay kay haring David ng isang matalinong anak, pinagkalooban ng mabuting pagpapasiya at
karunungan, na magtatayo ng tahanan para kay Yahweh, at tahanan para sa kaniyang kaharian.
[13] Ngayon nagpadala ako ng bihasang tao, na pinagkalooban ng karunungan, si Huramabi, [14] na lalaking anak ng isang
babaeng mula sa angkan ni Dan. Ang kaniyang ama ay mula sa Tiro. Bihasa siyang gumawa gamit ang ginto, pilak, tanso,
bakal, bato at troso at humabi ng telang kulay ube, pula at asul at pino na lino. Bihasa rin siya sa paggawa ng lahat ng uri
ng pag-uukit at paggawa ng lahat ng uri ng disenyo. Isamo mo siya sa iyong mga bihasang mangagawa, at sa mga
bihasang mangagawa ng aking panginoong si David na iyong ama.
[15] At ngayon, ang trigo at ang sebada, ang langis at ang alak na sinabi ng aking panginoon, ipadala ninyo ang mga ito sa
inyong mga lingkod. [16] Puputol kami ng kahoy mula sa Lebanon, kasindami ng iyong kailangan. Dadalhin namin ito sa iyo
sa mga balsa na idadaan sa dagat patungong Jopa at bubuhatin ninyo ito patungong Jerusalem." [17] Binilang ni Solomon
ang lahat ng mga dayuhang naroon sa lupain ng Israel, na sinusunod ang paraan ng pagbilang sa kanila ni David na
kaniyang ama. Sila ay 153, 600. [18] Nagtalaga siya ng pitumpong libo sa kanila upang magbuhat, walumpong libo na
tagaputol ng mga kahoy sa mga kabundukan at 3, 600 na tagapamahala upang pakilusin ang mga tao.

Chapter 3

[1] At sinimulang ipatayo ni Solomon ang tahanan ni Yahweh sa Jerusalem sa Bundok ng Moria, kung saan nagpakita si
Yahweh kay David na kaniyang ama. Inihanda niya ang lugar na binalak ni David para rito sa giikan ni Ornan na
Jebuseo. [2] Sinimulan niyang ipatayo sa ikalawang araw ng ikalawang buwan, sa ika-apat na taon ng kaniyang paghahari. [3]
At ganito ang mga sukat ng pundasyong inilatag ni Solomon para sa tahanan ng Diyos. Gamit ang sinaunang paraan ng
siko, ang haba ay animnapung siko at ang lapad ay dalawampung siko.
[4] Dalawampung siko ang haba ng portiko sa harapan ng tahanan, kapantay ng lapad ng mga gusali. Dalawampung siko
rin ang taas nito at binalot ni Solomon ang loob nito ng purong ginto. [5] Ginawa rin niya ang kisame ng pangunahing
bulwagan gamit ang kahoy ng pino, na kaniyang binalutan ng purong ginto, at inukitan niya ng mga puno ng palma at
mga kadena.
[6] Pinalamutian niya ang tahanan ng mga mamahaling bato; ang ginto ay ginto mula sa Parvaim. [7] Binalot niya rin ng ginto
ang mga hamba, mga bungad, mga dingding at mga pintuan ng ginto; umukit siya ng kerubin sa mga dingding nito.
[8] Ipinatayo niya ang kabanal-banalang lugar. Kapantay ng haba nito ang lapad ng tahanan, dalawampung siko at
dalawampung siko rin ang lapad nito. Binalutan niya ito ng purong ginto na nagkakahalaga ng anim na raang talento. [9]
Limampung siklo ng ginto ang bigat ng mga pako. Binalot niya ng ginto ang mga ibabaw nito.
[10] Gumawa siya ng dalawang imahe ng mga kurebin para sa kabanal-banalang lugar; binalot ito ng ginto ng mga
manggagawa. [11] Dalawampung siko ang haba ng lahat ng mga pakpak ng mga kerubin; limang siko ang haba ng pakpak
ng isang kerubin, na umaabot sa dingding ng silid; at ang isang pakpak ay limang siko rin na umaabot sa pakpak ng isa
pang kerubin. [12] Ang pakpak ng isang pang kerubin ay limang siko rin, na umaabot sa dingding ng silid; ang isang pakpak
nito ay limang siko rin, na umaabot sa pakpak ng naunang kerubin.
[13] Ang mga pakpak ng mga kerubin na ito ay bumubuka na may kabuuang sukat na dalawampung siko. Nakatayo ang
mga kerubin, na nakaharap ang kanilang mga mukha sa pangunahing bulwagan. [14] Ginawa niyang kulay ube, asul, at
pulang tela at pinong lino ang kurtina at dinisenyuhan niya ito ng mga kerubin. [15] Gumawa rin si Solomon ng dalawang
haligi, tatlumpu't limang siko ang taas ng bawat isa, para sa harapan ng tahanan; ang ulunan na nasa tuktok ng mga ito
ay limang siko ang taas. [16] Gumawa siya ng mga kadena para sa mga haligi at inilagay ang mga ito sa tuktok nito; gumawa
rin siya ng isang daang granada at idinugtong ang mga ito sa mga kadena. * [17] Inilagay niya ang mga haligi sa harapan ng
templo, ang isa sa kanang bahagi at ang isa ay sa kaliwa; pinangalanan niya ang haliging nasa kanan ng Jaquin at ang
haligi sa kaliwa ay Boaz.

Chapter 4

[1] Bukod dito, gumawa siya ng isang altar na tanso; ang haba nito ay dalawampung siko, at ang lapad nito ay
dalawampung siko. Ang taas nito ay sampung siko. [2] Ginawa rin niya ang lagayan ng tubig na tinawag na bilog na dagat

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

na gawa sa hinulmang metal, na may sampung siko ang luwang ng labi. Ang taas nito ay limang siko, at ang dagat ay
tatlumpung siko ang sukat pabilog. [3] Sa ilalim ng labi nito ay mga toro na pumapalibot sa dagat, sampu sa bawat siko na
kasamang hinulma nang hulmahin ang dagat.
[4] Ang lagayan ng tubig na tinawag na dagat ay nakapatong sa labindalawang toro, ang tatlo ay nakaharap sa hilaga, ang
tatlo ay nakaharap sa timog, ang tatlo ay nakaharap sa kanluran, at ang tatlo ay nakaharap sa silangan. Ang dagat ay
nakapatong sa mga ito, at lahat ng kanilang mga puwitan ay nakapaloob. [5] Ang dagat ay kasing kapal ng lapad ng isang
kamay, at ang labi nito ay pinanday gaya ng labi ng kopa, gaya ng bulaklak na liryo. Ang dagat ay may lamang tatlong
libong baldeng tubig. [6] Gumawa rin siya ng sampung palanggana para sa paghuhugas ng mga bagay; naglagay siya ng
lima sa gawing kanan, at lima sa kaliwa; ang mga kasangkapang ginamit sa pagsasagawa ng handog na susunugin ay
huhugasan sa mga ito. Ngunit ang dagat ay paghuhugasan ng mga pari.
[7] Ginawa niya ang gintong patungan ng ilawan na ginawa ayon sa tagubilin para sa disenyo ng mga ito; inilagay niya ang
mga ito sa templo, lima sa gawing kanan, at lima sa kaliwa. [8] Gumawa siya ng sampung mesa at inilagay sa templo, lima
sa gawing kanan, at lima sa kaliwa. Gumawa siya ng sandaang palangganang ginto.
[9] Bukod pa rito, ginawa niya ang patyo ng mga pari at ang malaking patyo, at ang mga pinto ng patyo; binalot niya ng
tanso ang pinto ng mga ito. [10] Inilagay niya ang dagat sa gawing kanan ng tahanan, sa silangan na nakaharap sa timog.
[11] Ginawa ni Huram ang mga palayok, ang mga pala at ang mga mangkok na pangwisik. Kaya tinapos ni Hiram ang
trabahong ginawa niya para kay Haring Solomon sa loob ng tahanan ng Diyos: [12] ang dalawang haligi, at ang tila mangkok
na nasa itaas ng dalawang haligi, at ang dalawang hanay ng lambat na pandekorasyon upang takpan ang dalawang tila
mangkok na nasa itaas ng mga haligi. [13] Ginawa niya ang apatnaraang granada para sa dalawang hanay ng lambat na
pandekorasyon: dalawang hilera ng granada para sa bawat hanay ng lambat upang takpan ang dalawang tila mangkok
na nasa itaas ng mga haligi.
[14] Ginawa rin niya ang mga patungan at ang mga palangganang ipapatong sa patungan; [15] isang dagat ng maraming tubig
at labindalawang toro sa ilalim nito, [16] maging ang mga palayok, mga pala, mga pantusok ng karne, at lahat ng iba pang
mga kasangkapan—ginawa ni Huramabi ang mga ito mula sa pinakintab na tanso para kay Haring Solomon, para sa
tahanan ni Yahweh.
[17] Hinulma ng hari ang mga ito sa kapatagan ng Jordan, sa maputik na lupa sa pagitan ng Sucot at Zaretan. [18] Kaya ginawa
ni Solomon ang lahat ng mga sisidlang ito sa labis na kasaganaan; sa katunayan, ang timbang ng tanso ay hindi malaman.
[19] Ginawa ni Solomon ang lahat ng mga kasangkapan na nasa loob ng tahanan ng Diyos, maging ang gintong altar, at ang
mga mesa kung saan ilalagay ang tinapay na handog; [20] ang mga patungan ng ilawan kasama ang mga ilawan ng mga ito,
na dinisenyo upang sindihan sa harap ng loobang silid—gawa ang mga ito sa purong ginto; [21] at ang mga bulaklak, ang
mga ilawan, at ang mga panipit ay gawa sa ginto, purong ginto. [22] Maging ang mga sindihan ng ilawan, mga palanggana,
mga panandok, at mga sunugan ng insenso ay gawa lahat sa purong ginto. Gayon din sa bungad ng tahanan, ang mga
loobang pintuan nito patungo sa dakong kabanal-banalan at ang mga pintuan ng tahanan, ang templo, ay gawa sa ginto.

Chapter 5

[1] Kaya natapos ang lahat ng gawain na ginawa ni Solomon para sa tahanan ni Yahweh. Dinala ni Solomon ang mga bagay
na inialay ni David na kaniyang ama, kabilang ang pilak, ang ginto, at ang lahat ng mga kasangkapan, at inilagay ang mga
ito sa mga silid-imbakan ng tahanan ng Diyos.
[2] Pagkatapos, tinipon ni Solomon sa Jerusalem ang mga nakatatanda ng Israel, ang lahat ng mga pinuno ng mga lipi, at
ang mga pinuno ng mga angkan ng mga tao sa Israel, upang kunin ang kaban ng tipan ni Yahweh mula sa lungsod ni
David, ang Zion. [3] Lahat ng kalalakihan ng Israel ay nagtipun-tipon sa harapan ng hari sa pagdiriwang, na ginaganap sa
ikapitong buwan.
[4] Dumating ang lahat ng mga nakatatanda ng Israel, at binuhat ng mga Levita ang kaban. [5] Dinala nila ang kaban, ang
toldang tipanan at ang lahat ng banal na kasangkapan na nasa loob ng tolda. Dinala ng mga pari na kabilang sa tribu ni
Levi ang mga bagay na ito. [6] Si Haring Solomon at ang buong kapulungan ng Israel ay nagtipon sa harapan ng kaban, na
nag-aalay ng mga tupa at mga baka na hindi mabilang.
[7] Dinala ng mga pari ang kaban ng tipan ni Yahweh sa lagayan nito, sa loobang silid ng tahanan, sa dakong kabanal-
banalan, sa ilalim ng mga pakpak ng mga kerubin. [8] Sapagkat nakabuka ang mga pakpak ng mga kerubin sa
kinaroroonan ng kaban, at tinakpan ng mga ito ang kaban at ang mga pasanan nito.
[9] Ang mga pasanan ay napakahaba at ang mga dulo nito ay nakikita mula sa dakong banal sa harap ng silid na nasa loob,
ngunit hindi nila ito nakikita mula sa labas. Naroon pa rin ang mga ito hanggang sa araw na ito. [10] Walang laman ang
kaban maliban sa dalawang tapyas ng bato na inilagay roon ni Moises sa Horeb noong si Yahweh ay gumawa ng
kasunduan sa mga tao ng Israel nang makalabas sila sa Ehipto.
[11] Nangyari na ang mga pari ay lumabas mula sa dakong banal. Inilaan ng lahat ng mga paring naroon ang kanilang mga
sarili kay Yahweh; pinangkat sila ayon sa kanilang pagkakabaha-bahagi. [12] Maging ang mga Levitang mga mang-aawit,
lahat sila, kabilang sina Asaf, Heman, Jedutun, at ang kanilang lalaking anak at ang kanilang mga kapatid na lalaki ay
nakadamit ng pinong lino at tumutugtog ng mga pompiyang, mga alpa, at mga lira, na nakatayo sa silangang dulo ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

altar. Kasama nila ang 120 pari na umiihip ng mga trumpeta. [13] Nangyari na ang mga umiihip ng trumpeta at ang mga
mang-aawit ay sama-samang gumawa ng musika, tumutugtog nang iisang tunog na maririnig para sa pagpupuri at
pagpapasalamat kay Yahweh. Nilakasan nila ang kanilang mga tinig kasama ng mga trumpeta at mga pompiyang at iba
pang mga instrumento, at pinuri nila si Yahweh. Umawit sila, "Sapagkat siya ay mabuti, sapagkat ang kaniyang katapatan
sa kaniyang kasunduan ay nananatili magpakailanman." At ang tahanan, na tahanan ni Yahweh ay napuno ng ulap. [14]
Ang mga pari ay hindi makatayo sa loob upang maglingkod dahil sa ulap, sapagkat pinuno ng kaluwalhatian ni Yahweh
ang kaniyang tahanan.

Chapter 6

[1] At sinabi ni Solomon, "Sinabi ni Yahweh na siya ay titira sa makapal na kadiliman, [2] ngunit ipinagtayo kita ng isang
matayog na tirahan, isang lugar na titirahan mo magpakailanman." [3] At humarap ang hari at binasbasan ang buong
kapulungan ng Israel, habang nakatayo ang buong kapulungan ng Israel.
[4] Sinabi niya, "Purihin nawa si Yahweh, ang Diyos ng Israel na nakipag-usap kay David na aking ama, at tinupad ito sa
pamamagitan ng kaniyang sariling mga kamay, sinasabi, [5] 'Mula noong araw na inilabas ko ang aking mga tao mula sa
lupain ng Ehipto, wala akong piniling lungsod mula sa lahat ng lipi ng Israel kung saan magtatayo ng tahanan, upang
naroon ang aking pangalan. Ni hindi ako pumili ng sinumang tao upang maging prinsipe sa aking bayang Israel. [6]
Gayunpaman, pinili ko ang Jerusalem, upang naroon ang aking pangalan, at pinili ko si David upang mamuno sa aking
bayang Israel.'
[7] Ngayon nasa puso ni David, na aking ama, na magtayo ng tahanan para sa pangalan ni Yahweh, ang Diyos ng Israel. [8]
Ngunit sinabi ni Yahweh kay David, na aking ama, 'Yamang nasa iyong puso ang magtayo ng tahanan para sa aking
pangalan, mabuti ang iyong ginawa na ito ay nasa iyong puso. [9] Gayunpaman, hindi mo dapat itayo ang tahanan; sa halip,
ang iyong anak, na manggagaling sa iyong puson, ang siyang magtatayo ng tahanan para sa aking pangalan.'
[10] Tinupad ni Yahweh ang salitang kaniyang sinabi, sapagkat bumangon ako kapalit ni David na aking ama, at umupo ako
sa trono ng Israel, ayon sa ipinangako ni Yahweh. Ipinatayo ko ang tahanan para sa pangalan ni Yahweh, ang Diyos ng
Israel. [11] Inilagay ko ang kaban doon, kung saan naroon ang kasunduan ni Yahweh, na ginawa niya kasama ang mga tao
ng Israel."
[12] Tumayo si Solomon sa harap ng altar ni Yahweh sa harapan ng buong kapulungan ng Israel, at iniunat ang kaniyang
mga kamay. [13] Sapagkat gumawa siya ng tansong entablado, limang siko ang haba, limang siko ang lapad, tatlong siko ang
taas. At inilagay niya ito sa gitna ng patyo. Tumayo siya rito at lumuhod sa harapan ng buong kapulungan ng Israel, at
itinaas niya ang kaniyang mga kamay patungo sa kalangitan.
[14] Sinabi niya, "Yahweh, Diyos ng Israel, walang Diyos na katulad mo sa langit man o sa lupa, na tumutupad sa tipan at sa
tipan ng kasunduan sa iyong mga lingkod na lumalakad sa harap mo nang kanilang buong puso; [15] tinupad mo ang iyong
pangako sa iyong lingkod na si David na aking ama. Oo, nagsalita ka sa iyong bibig at tinupad mo ito ng iyong kamay,
maging sa araw na ito.
[16] Kaya ngayon, Yahweh, Diyos ng Israel, tuparin mo ang pangako mo sa iyong lingkod na si David na aking ama, noong
sinabi niya, 'Hindi ka magkukulang na magkaroon ng lalaki sa aking paningin na uupo sa trono ng Israel, kung magiging
maingat lang ang iyong mga kaapu-apuhan na sumunod sa aking kautusan, tulad ng pagsunod mo sa akin.' [17] Kaya
ngayon, Diyos ng Israel, dalangin ko na ang pangako na ginawa mo sa iyong lingkod na si David ay matupad.
[18] Ngunit talaga bang titira ang Diyos kasama ng mga tao sa lupa? Tingnan, sa buong kalawakan at maging sa kalangitan
mismo ay hindi ka magkasiya—gaano pa kaya sa templong ito na aking itinayo! [19] Gayunpaman isaalang-alang mo ang
panalanging ito ng iyong lingkod at ang kaniyang kahilingan, Yahweh na aking Diyos; pakinggan mo ang iyak at
panalangin na ipinapanalangin ng iyong lingkod sa iyong harapan. [20] Nawa ay maging bukas ang iyong mga mata sa
templong ito araw at gabi, sa lugar kung saan sinabi mong paglalagyan mo ng iyong pangalan—upang dinggin ang mga
panalangin na idadalangin ng iyong lingkod sa lugar na ito.
[21] Kaya pakinggan mo ang mga kahilingan ng iyong lingkod at ng iyong mga taong Israel kapag kami ay mananalangin
paharap sa lugar na ito. Oo, pakinggan mo mula sa lugar kung saan ka nakatira, mula sa kalangitan; at kapag iyong
napakinggan, patawarin mo.
[22] Kung magkasala ang isang tao laban sa kaniyang kapwa at kailangan na manumpa ng isang panunumpa, at kung siya
ay dumating at manumpa ng isang panunumpa sa harapan ng iyong altar sa tahanang ito, [23] dinggin mo mula sa langit at
kumilos ka at hatulan mo ang iyong mga lingkod, na papagbayarin ang masama, upang parusahan siya ng nararapat sa
kaniyang ginawa. At ipahayag mong matuwid ang walang kasalanan, upang ibigay sa kaniya ang gantimpala dahil sa
kaniyang pagkamatuwid.
[24] Kapag matalo ng kaaway ang iyong mga taong Israel dahil nagkasala sila sa iyo, kung magbabalik-loob sila sa iyo, at
kilalanin ang iyong pangalan, mananalangin, at hihiling ng kapatawaran sa harapan mo sa templong ito— [25] pakiusap
pakinggan mo mula sa kalangitan at patawarin mo ang kasalanan ng iyong mga taong Israel; ibalik mo sila sa lupaing
ibinigay mo sa kanila at sa kanilang mga ninuno.

[26] Kapag nakasara ang langit at walang ulan dahil nagkasala laban sa iyo ang mga tao—kung mananalangin sila na
nakaharap sa lugar na ito, kikilalanin ang iyong pangalan, at tatalikod sa kanilang kasalanan kapag pinahirapan mo sila--
[27] dinggin mo sa langit at patawarin mo ang kasalanan ng iyong mga lingkod at ng iyong mga taong Israel, kapag
pangungunahan mo sila sa mabuting daang dapat nilang lakaran. Magpadala ka ng ulan sa iyong lupain na ibinigay mo
sa iyong mga tao bilang mana nila.
[28] Ipagpalagay na may taggutom sa lupain, o ipagpalagay na may sakit, tagtuyot o amag, mga balang o mga uod; o
ipagpalagay na sasalakayin ng mga kaaway ang mga tarangkahan ng lungsod sa kanilang lupain, o na may anumang
salot o karamdaman— [29] at ipagpalagay natin na nanalangin at humiling ang isang tao o ang lahat ng iyong tao sa Israel—
na nalalaman ng bawat isa ang salot at kalungkutan sa kaniyang sariling puso habang itinataas ang kaniyang mga kamay
tungo sa templong ito. [30] Kung gayon, pakinggan mo mula sa langit, ang lugar kung saan ka nakatira; patawarin mo, at
gantimpalaan mo ang bawat tao sa lahat ng kaniyang kaparaanan; alam mo ang kaniyang puso, sapagkat tanging ikaw
lamang ang nakakaalam sa puso ng mga tao. [31] Gawin mo ito upang sila ay matakot sa iyo, upang sila ay lumakad sa iyong
mga kaparaanan sa lahat ng araw na sila ay nabubuhay sa lupain na iyong ibinigay sa aming mga ninuno.
[32] Dagdag pa rito, tungkol sa dayuhang hindi kabilang sa iyong mga taong Israel: kapag siya ay dumating mula sa
malayong bansa dahil sa iyong dakilang pangalan, sa iyong makapangyarihang kamay, at sa iyong nakataas na bisig;
kapag sila ay dumating at mananalangin patungo sa tahanang ito— [33] sa panahong iyon pakiusap pakinggan mo mula sa
kalangitan, sa lugar kung saan ka nakatira, at gawin mo ang anumang hihilingin ng dayuhan sa iyo, upang malaman ng
lahat ng lahi sa mundo ang iyong pangalan, upang matakot sila sa iyo, katulad ng iyong mga taong Israel, at upang
malaman nila na ang tahanang ito na itinayo ko ay tinatawag sa iyong pangalan.
[34] Ipagpalagay nating lumabas ang iyong mga tao upang makipagdigma laban sa kanilang mga kaaway, sa anumang
kaparaanang ipadadala mo sila, at ipagpalagay nating nananalangin sila patungo sa lungsod na ito na iyong pinili, at
patungo sa tahanang itinayo ko sa iyong pangalan. [35] Sa panahong iyon pakinggan mo mula sa kalangitan ang kanilang
panalangin, ang kanilang kahilingan, at tulungan sa kanilang layunin.
[36] Ipagpalagay na nagkasala sila laban sa iyo—yamang walang sinuman ang hindi nagkakasala—at ipagpalagay na galit
ka sa kanila at ibibigay mo sila sa kanilang kaaway, upang dalhin sila ng kaaway at gawin silang mga bihag sa kanilang
lupain, maging malayo man o malapit. [37] At ipagpalagay na napagtanto nila na sila ay nasa lupain kung saan sila ay
sapilitang dinala, at ipagpalagay na nagsisi sila at humingi ng pabor mula sa iyo sa lupain ng kanilang pagkakabihag.
Ipagpalagay na sasabihin nila, 'Naging matigas ang aming ulo at nagkasala kami. Gumawa kami ng kasamaan.' [38]
Ipagpalagay na sila ay magbabalik-loob sa iyo nang buong puso nila at buong kaluluwa nila sa lupain kung saan sila
binihag, kung saan sila dinala bilang mga bihag, at ipagpalagay na mananalangin sila tungo sa kanilang lupain, na
ibinigay mo sa kanilang mga ninuno, at tungo sa lungsod na iyong pinili, at tungo sa tahanan na aking itinayo para sa
iyong pangalan. [39] Sa panahong iyon makinig ka mula sa kalangitan, sa lugar kung saan ka nakatira, sa kanilang
panalangin at kanilang mga kahilingan, at tulungan sila sa kanilang adhikain. Patawarin mo ang iyong mga tao, na
nagkasala sa iyo. [40] Ngayon, aking Diyos, nagmamakaawa ako sa iyo, buksan mo ang iyong mga mata, at ang iyong mga
tainga na dinggin ang panalangin na ginawa sa lugar na ito. [41] Kaya ngayon tumindig, Yahweh na Diyos, pumunta ka sa
iyong lugar ng pahingahan, ikaw at ang kaban ng iyong lakas, suotan mo ng kaligtasan, Yahweh na Diyos, ang iyong mga
pari, at ang iyong mga banal ay magalak sa iyong kabutihan. [42] Yahweh na Diyos, huwag mong italikod ang mukha ng
iyong pinili mula sa iyo. Alalahanin mo ang iyong tipan ng katapatan kay David, na iyong lingkod."

Chapter 7

[1] Ngayon pagkatapos manalangin ni Solomon, bumaba ang apoy mula sa langit at nilamon ang mga handog na susunugin
at ang mga Alay, at pinuno ng kaluwalhatian ni Yahweh ang tahanan. [2] Hindi makapasok ang mga pari sa tahanan ni
Yahweh, dahil pinuno ng kaniyang kaluwalhatian ang kaniyang tahanan. [3] Tumingin ang lahat ng mga tao ng Israel nang
bumaba ang apoy at ang kaluwalhatian ni Yahweh ay nasa tahanan. Yumuko sila na nakasayad ang kanilang mga mukha
sa sahig na bato, sumamba, at nagpasalamat kay Yahweh. Sinabi nila, "Sapagkat siya ay mabuti, sapagkat ang kaniyang
tipan ng katapatan ay magpakailanman."
[4] Kaya naghandog ang hari at ang lahat ng tao ng mga alay kay Yahweh. [5] Naghandog ng alay si Haring Solomon ng
dalawampung libong mga baka at 120, 000 na mga tupa at mga kambing. Kaya inihandog ng hari at ng lahat ng mga tao
ang tahanan ng Diyos. [6] Tumayo ang mga pari, nakatayo ang bawat isa kung saan sila naglilingkod; ganoon din ang mga
Levita dala ang mga kagamitan ng musika ni Yahweh na ginawa ni David sa pagbibigay ng mga pasasalamat kay Yahweh
sa awitin, "Mananatili ang kaniyang tipan ng kasunduan magpakailanman." Nagpatunog ng mga trumpeta ang lahat ng
pari sa harap nila; at tumayo ang lahat ng Israelita.
[7] Inihandog ni Solomon ang gitna ng patyo na nasa harap ng tahanan ni Yahweh. Hinandog niya roon ang mga handog na
susunugin at ang taba ng handog pangkapayapaan, dahil hindi magkasya sa ginawa niyang altar na tanso ang mga
handog na susunudin, ang mga butil na handog, at ang taba.
[8] Kaya idinaos ni Solomon ang pagdiriwang sa panahong iyon sa loob ng pitong araw, kasama ang buong Israel, isang
napakalaking kapulungan, mula sa Lebo Hamat hanggang sa batis ng Ehipto. [9] At sa ika-walong araw nagdaos sila ng

taimtim na pagtitipon, sapagkat ginawa nila ang paghahandog ng altar sa loob ng pitong araw, at ang pagdiriwang sa
loob ng pitong araw. 10 Sa ika- dalawampu't tatlong araw ng ika-pitong buwan, pina-uwi ni Solomon ang mga tao sa
kanilang mga tahanan na may mga pusong masaya at nagagalak dahil sa kabutihan na ipinakita ni Yahweh kay David,
kay Solomon, at sa Israel, ang kaniyang mga tao.
11 Sa gayon natapos ni Solomon ang tahanan ni Yahweh at ang kaniyang sariling tahanan. Lahat ng nasa puso ni Solomon
na gawin sa tahanan ni Yahweh at sa kaniyang sariling tahanan, matagumpay niyang nagawa. 12 Nagpakita si Yahweh kay
Solomon sa gabi at sinabi sa kaniya, "Narinig ko ang iyong panalangin, at pinili ko ang lugar na ito para sa aking sarili
bilang isang bahay alayan.
13 Ipagpalagay na isinara ko ang kalangitan upang walang ulan, o kung utusan ko ang mga balang na lamunin ang lupain,
o kung magpadala ako ng sakit sa aking mga tao. 14 Sa panahong iyon kung ang aking mga tao na tinawag sa
pamamagitan ng aking pangalan ay magpapakumbaba, mananalangin, hahanapin ako, at tatalikod sa kanilang
masasamang gawain, makikikiibig ako mula sa langit, patatawarin ko ang kanilang kasalanan, at pagagalingin ko ang
kanilang lupain. 15 Ngayon magiging bukas ang aking mga mata at makikinig ang aking mga tainga sa mga panalangin na
gagawin sa lugar na ito.
16 Sapagkat pinili ko ngayon at inilaan ang tahanang ito, upang ang aking pangalan ay naroon magpakailanman; at ang
aking mga mata at puso ay naroon sa lahat ng panahon. 17 At ikaw, kung lalakad ka sa harap ko tulad ng iyong amang si
David, na sinusunod ang lahat ng iniutos ko sa iyo at sinusunod ang aking mga panuntunan at mga kautusan, 18 kung
gayon, itatatag ko ang trono ng iyong kaharian, tulad ng sinabi ko sa isang kasunduan kay David na iyong ama, noong
sinabi ko, 'Hindi mabibigo kailanman ang isa sa iyong lahi na maging hari ng Israel.'
19 Ngunit kung tatalikod ka, at iiwanan ang aking mga panuntunan at ang mga kautusan na aking ibinigay sa iyo, at kung
sasamba ka sa ibang mga diyos at yumuko sa kanila, 20 sa panahong iyon ay bubunutin ko sila mula sa aking lupain na
ibinigay ko sa kanila; at ang tahanang ito na itinalaga ko sa aking pangalan—palalayasin ko ito mula sa aking harapan, at
gagawin ko itong kawikaan at isang katatawanan sa gitna ng lahat ng lahi ng tao. 21 At kahit na ang templong ito sa
ngayon ay matayog, magugulat ang lahat na dadaan dito at susutsut. Tatanungin nila, 'Bakit ginawa ito ni Yahweh sa
lupain ito at sa tahanang ito?' 22 Sasagot ang iba, 'Dahil tinalikuran nila si Yahweh, ang kanilang Diyos, na naglabas sa
kanilang mga ninuno mula sa lupain ng Ehipto, at bumaling sila sa ibang diyos at yumuko sa kanila at sinamba sila. Iyon
ang dahilan kung bakit dinala ni Yahweh ang lahat ng sakunang ito sa kanila."

Chapter 8

1 Nangyari na sa pagtatapos ng ika-dalawampung taon ng pagpapatayo ni Solomon ng tahanan ni Yahweh at ng kaniyang
sariling tahanan, 2 ipinatayo muli ni Solomon ang mga bayan na ibinigay sa kaniya ni Hiram at pinatira niya ang mga
Israelita doon.
3 Nilusob at tinalo ni Solomon ang Hamat-Zoba. 4 Ipinatayo niya ang Tadmor sa ilang at ipinatayo niya ang lahat ng mga
lungsod-imbakan sa Hamat.
5 Ipinatayo din niya ang Bet-horong Itaas at Bet-horong Ibaba, mga lungsod na napapalibutan ng mga pader at mayroon
ding mga tarangkahan at pangharang. 6 Ipinatayo niya ang Baalat at ang lahat ng mga lungsod-imbakan na pag-aari niya
at ang lahat ng mga lungsod para sa kaniyang mga karwahe, mga mangangabayo at anumang naisin niyang ipatayo para
sa kaniyang kasiyahan sa Jerusalem, sa Lebanon at sa lahat ng mga lupaing kaniyang pinamumunuan.
7 Tungkol naman sa lahat ng taong naiwan na Heteo, Amoreo, Perezeo, Hivita at Jebuseo na hindi kabilang sa Israel, 8 ang
kanilang mga kaapu-apuhan na naiwan sa lupain na hindi nilipol ng mga Israelita—Sila ay ginawa ni Solomon na mga
sapilitang manggagawa hanggang sa panahong ito.
9 Gayunpaman, hindi isinama ni Solomon ang mga Israelita sa mga sapilitang manggagawa. Sa halip, sila ay naging
kaniyang mga kawal, mga pinuno ng kaniyang mga hukbo, mga tagapangasiwa at pinuno ng kaniyang mga
mangangarwahe at kaniyang mga mangangabayo. 10 Sila rin ang mga punong tagapangasiwa sa mga namamahala na
kabilang kay Haring Solomon, 250 sa kanila ang namamahala sa mga manggagawa.
11 Dinala ni Solomon ang anak ng Faraon sa labas ng lungsod ni David, sa tahanan na ipinatayo niya para rito, sapagkat
sinabi niya, "Hindi maaaring tumira ang aking asawa sa tahanan ni David na hari ng Israel, sapagkat banal ang lugar
kung saan naroroon ang kaban ni Yahweh."
12 Pagkatapos nito, naghandog si Solomon ng mga alay na susunugin kay Yahweh sa ipinagawa niyang altar sa harap ng
portiko. 13 Naghandog siya ng mga alay ayon sa kailangan sa bawat araw, inihandog niya ang mga ito na sinusunod ang
mga alituntuning nakasaad sa kautusan ni Moises, sa mga Araw ng Pamamahinga, sa bawat paglabas ng bagong buwan,
sa mga itinakdang kapistahan, tatlong beses sa bawat taon: ang pagdiriwang ng Pista ng Tinapay na Walang Pampaalsa,
Pista ng mga Linggo at ang Pista ng mga Tolda.
14 Bilang pagsunod sa mga utos ng kaniyang amang si David, itinalaga ni Solomon ang mga pangkat ng pari sa kanilang
gawain at ang mga Levita sa kanilang mga posisyon upang purihin ang Diyos at upang maglingkod sa mga pari ayon sa
kailangan sa bawat araw. Itinalaga din niya sa bawat tarangkahan ang mga tagapagbantay ng mga tarangkahan ayon sa

kanilang pangkat, sapagkat iniutos din ito ni David na lingkod ng Diyos. [15] Hindi lumabag ang mga taong ito sa mga utos
ng hari sa mga pari at sa mga Levita tungkol sa anumang bagay o tungkol sa mga silid-imbakan.
[16] Ngayon, natapos ang lahat ng mga gawain ni Solomon, simula sa araw ng pagtatayo ng pundasyon ng tahanan ni
Yahweh hanggang sa matapos ito. Sa ganitong paraang natapos at nagamit ang tahanan ni Yahweh. [17] Pagkatapos,
pumunta si Solomon sa Ezion-geber at Elot sa baybaying dagat sa lupain ng Edom. [18] Pinadalhan siya ni Hiram ng mga
barko na pinangangasiwaan ng mga opisyal na may kaalaman tungkol sa karagatan. Pumunta sila sa Ofir kasama ang
mga lingkod ni Solomon. Mula doon, nag-uwi sila ng 450 talentong ginto para kay Haring Solomon.

Chapter 9

[1] Nang mabalitaan ng reyna ng Sheba ang katanyagan ni Solomon, pumunta siya sa Jerusalem upang subukin siya ng mga
mahihirap na tanong. Dumating siya nang may napakaraming dala at kasama, mga kamelyo na may pasang mga
pampalasa, maraming ginto, at maraming mamahaling bato. [2] Nang pumunta siya kay Solomon, sinabi niya sa kaniya ang
lahat ng nasa kaniyang puso. Sinagot ni Solomon ang lahat ng kaniyang tanong; walang mahirap para kay Solomon;
walang tanong na hindi niya nasagot.
[3] Nang makita ng reyna ng Sheba ang karunungan ni Solomon, at ang palasyo na kaniyang itinayo, [4] ang pagkain sa
kaniyang mesa, ang ayos ng kaniyang mga lingkod, ang mga gawain ng kaniyang mga lingkod at ang kanilang kasuotan,
gayundin ang kaniyang mga tagahawak ng saro at ang kanilang kasuotan, at ang pamamaraan ng kaniyang paghahandog
ng handog na susunugin sa tahanan ni Yahweh, nawalan siya ng loob.
[5] Sinabi niya sa hari, "Totoo nga ang balita na narinig ko sa aking sariling lupain tungkol sa iyong mga salita at
karunungan. [6] Hindi ako naniwala sa aking narinig hanggang sa nakarating ako dito at ngayon, nakita ito ng aking mga
mata. Wala pa sa kalahati ang sinabi sa akin tungkol sa iyong karunungan at kayamanan! Nahigitan mo ang katanyagan
na aking narinig.
[7] Pinagpala ang iyong mga tao at ang iyong mga tagapaglingkod na palaging nakatayo sa iyong harapan dahil naririnig
nila ang iyong karunungan. [8] Purihin si Yahweh na iyong Diyos na nalugod sa iyo at naglagay sa iyo sa trono upang
maging hari ni Yahweh na iyong Diyos. Dahil mahal ng iyong Diyos ang Israel, ginawa ka niyang hari ng lahat upang
patatagin sila magpakailanman upang gawin mo kung ano ang makatarungan at makatuwiran!"
[9] Binigyan niya ang hari ng 120 talento ng ginto at napakaraming sangkap at mga mamahaling bato. Hindi na
nakatanggap si Haring Solomon ng kasing dami ng mga sangkap na ibinigay sa kaniya ng reyna ng Sheba
[10] Ang mga lingkod ni Hiram at ang mga lingkod ni Solomon, na nag-uwi ng mga ginto mula sa Ofir ay nagdala rin ng mga
kahoy na algum at mga mamahaling bato. [11] Gamit ang kahoy na algum, gumawa ang hari ng mga hagdan para sa
tahanan ni Yahweh at para sa kaniyang tahanan, at ng mga arpa at liro para sa mga musikero. Walang pang nakikitang
kahoy na katulad nito nang panahong iyon sa lupain ng Juda. [12] Ibinigay ni Haring Solomon sa reyna ng Sheba ang lahat
ng gusto niya, anuman ang hiniling niya, na karagdagan sa kaniyang dinala sa hari. Kaya umalis siya at umuwi sa
kaniyang sariling lupain kasama ang kaniyang mga lingkod.
[13] Ang timbang ng gintong dumadating kay Solomon sa loob ng isang taon ay 666 talento ng ginto, [14] hindi pa kabilang ang
ginto na idinadala sa kaniya ng mga negosyante at mangangalakal. Nagdala rin ng ginto at pilak kay Solomon ang lahat
ng hari sa Arabia at mga gobernador sa bansa.
[15] Gumawa si Haring Solomon ng dalawang daan na malalaking mga kalasag na gawa sa pinanday na ginto. Anim na
raang siklo ng ginto ang nagamit sa paggawa sa bawat isa. [16] Gumawa rin siya ng tatlong daang mga kalasag na gawa sa
pinanday na ginto. Tatlong mina ng ginto ang nagamit sa paggawa sa bawat isa. Inilagay ng hari ang mga ito sa Palasyo
ng Kagubatang Lebanon.
[17] At nagpagawa ang hari ng isang napakalaking trono ng garing at binalot ito ng pinakamagandang ginto. [18] Mayroon
anim na baitang paakyat sa trono at pabilog ang likod ng tuktok ng trono. May mga patungan ng kamay sa magkabilang
bahagi ng trono at may dalawang leon na nakatayo sa magkabilang bahagi ng patungan ng kamay.
[19] May labindalawang imahe ng leon ang nakatayo sa bawat baitang, isa sa bawat gilid ng bawat anim na baitang. Walang
tronong katulad nito sa ibang kaharian. [20] Ang lahat ng kopang iniinuman ni Haring Solomon ay mga ginto at ang lahat ng
kopang iniinuman sa Palasyo ng Kagubatang Lebanon ay mga purong ginto. Walang pilak dahil ang pilak itinuturing na
hindi mahalaga sa kapanahunan ni Solomon. [21] Ang hari ay may pangkat ng mga barko sa karagatan kasama ang mga
barko ni Hiram. Minsan sa bawat ika-tatlong taon, nagdadala ang pangkat ng mga barko ng ginto, pilak at garing at ng
mga gorilya at malalaking unggoy.
[22] Kaya nahigitan ni Haring Solomon ang lahat ng mga hari sa buong mundo sa kayamanan at karunungan. [23] Hinahangad
ng buong daigdig na makaharap si Solomon upang mapakinggan ang kaniyang karunungan na inilagay ng Diyos sa
kaniyang puso. [24] Nagdadala ang mga bumibisita ng mga pagpaparangal, mga sisidlang gawa sa pilak at ginto, mga damit,
baluti at mga sangkap, gayundin ng mga kabayo at mola. Nagpatuloy ito taun-taon.
[25] May apat na libong kuwadra si Solomon para sa mga kabayo at mga karwahe at labindalawang libong mangangabayo,
na kaniyang inilagay sa mga lungsod ng mga karwahe at sa kaniya sa Jerusalem. [26] Pinamumunuan niya ang lahat ng hari
mula sa Ilog Eufrates hanggang sa lupain ng mga Filisteo at sa hangganan ng Ehipto.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[27] May pilak ang hari sa Jerusalem, na kasindami ng mga bato sa lupa. Ginawa niyang sagana ang kahoy na sedar katulad ng punong sikamoro na nasa mababang lugar. [28] Nagdala sila ng mga kabayo para kay Solomon galing sa Ehipto at mula sa lahat ng lupain. [29] Ang iba pang mga pangyayari tungkol kay Solomon mula sa simula hanggang sa wakas, hindi ba ito nakasulat sa Kasaysayan ni Propeta Natan at sa Pahayag ni Ahias na taga-Shilo at sa mga Pangitain ni Propeta Iddo tungkol kay Reboam na anak ni Nebat? [30] Naghari si Solomon sa Jerusalem sa buong Israel ng apatnapung taon. [31] At namatay siya at inilibing ng mga tao sa lungsod ni David na kaniyang ama. Si Rehoboam na kaniyang anak ang pumalit sa kaniya bilang hari.

Chapter 10

[1] Pumunta sa Shekem si Rehoboam, dahil darating ang lahat ng mga taga-Israel sa Shekem upang gawin siyang hari. [2]
Narinig ito ni Jeroboam na anak ni Nebat (dahil nasa Egipto siya, kung saan siya tumakas mula kay haring Solomon, ngunit bumalik si Jeroboam mula sa Ehipto).
[3] Kaya ipinatawag nila siya, dumating si Jeroboam at ang lahat ng Israelita. Kinausap nila si Rehoboam at sinabi, [4]
"Ginawang mahirap ng iyong ama ang aming mga pasanin. Kaya ngayon, gawin mong mas madali ang mahirap na gawain ng iyong ama, at pagaanin mo ang mabigat na pasanin na ibinigay niya sa amin at paglilingkuran ka namin." [5]
Sinabi ni Rehoboam sa kanila, "Bumalik kayo sa akin pagkatapos ng tatlong araw." Kaya, umalis na ang mga tao.
[6] Sumangguni si Haring Rehoboam sa mga matandang kalalakihan na nagpayo kay Solomon na kaniyang ama noong nabubuhay pa siya. sinabi niya, "Paano ninyo ako papayuhan upang mabigyan ng kasagutan ang mga taong ito?" [7]
Nakipag-usap sila sa kaniya at sinabi, "Kung magiging mabuti ka sa mga taong ito at bibigyang-lugod mo sila at magsasabi ng mga mabubuting salita sa kanila, magiging alipin mo sila sa habang panahon.
[8] Ngunit hindi pinakinggan ni Rehoboam ang payo na ibinigay ng mga matandang kalalakihan sa kaniya at sumangguni siya sa mga kabataang lalaki na kasabayan niyang lumaki at nagpapayo sa kaniya. [9] Sinabi niya sa kanila, "Ano ang maibibigay ninyong payo sa akin upang sagutin natin ang mga taong ito na nakipag-usap sa akin at sinasabi, "Pagaanin mo ang mga pasanin na ibinigay ng iyong ama sa amin'?"
[10] Nagsalita ang mga kabataang lalaki na kasabayang lumaki ni Rehoboam na nagsasabi, "Makipag-usap ka sa mga taong nagsabi sa iyo na ginawang mabigat ng iyong amang si Solomon ang kanilang mga pasanin, na kailangan mong gawing mas magaan. Dapat mong sabihin sa kanila, 'Mas makapal ang aking hinliliit kaysa sa baywang ng aking ama. [11] Kaya ngayon, bagaman pinapasan kayo ng aking ama ng isang mabigat na pasanin, dadagdagan ko pa ang inyong mga pasanin. Pinarusahan kayo ng aking ama ng mga latigo, ngunit parurusahan ko kayo sa pamamagitan ng mga alakdan."'
[12] Kaya pumunta si Jeroboam at ang lahat ng tao kay Rehoboam sa ikatlong araw, kagaya ng iniutos ng hari sa kanila ng sabihin niya, "Bumalik kayo sa akin sa ikatlong araw." [13] Marahas silang sinagot ng hari. Hindi pinansin ni Haring Rehoboam ang payo ng mga matandang kalalakihan. [14] Nakipag-usap siya sa kanila na sinunod ang payo ng mga kabataang lalaki at sinabi, "Gagawin kong mas mabigat ang inyong mga pasanin at dadagdagan ko pa ito. Pinarusahan kayo ng aking ama ng mga latigo, ngunit parurusahan ko kayo sa pamamagitan ng mga alakdan."
[15] Hindi nakinig ang hari sa mga tao, sapagkat ito ang isang pangyayaring pinahintulutan ng Diyos, upang matupad ni Yahweh ang kaniyang salita na sinabi niya sa pamamagitan ni Ahias na Silonita kay Jeroboam na anak ni Nebat.
[16] Nang makita ng mga taga-Israel na hindi nakinig ang hari sa kanila, sinagot siya ng mga tao at sinabi, "Anong bahagi mayroon kami kay David? Wala kaming mana sa anak ni Jesse! Bumalik na kayong mga taga-Israel sa inyong mga tolda. Ngayon David, bahala ka ng tumingin sa iyong sariling tolda." Kaya, bumalik na ang bawat isa sa mga Israelita sa kanilang mga tolda. [17] Ngunit ang mga taga-Israel na nakatira sa mga lungsod ng Juda, pinamunuan sila ni Rehoboam. [18]
Pagkatapos, ipinadala ni Haring Rehoboam si Adoram na namumuno sa sapilitang panggawa, ngunit binato siya ng mga Israelita hanggang sa namatay siya. Kaagad na tumakas si Haring Rehoboam sakay ng kaniyang karwahe patungo sa Jerusalem. [19] Kaya, nagrerebelde ang Israel laban sa sambahayan ni David hanggang sa mga panahong ito.

Chapter 11

[1] Nang makarating si Rehoboam sa Jerusalem, tinipon niya ang sambahayan ni Juda at Benjamin, 180, 000 na piling mga lalaking mandirigma na makikipaglaban sa Israel upang maibalik kay Rehoboam ang kaharian.
[2] Ngunit natanggap ni Semaias na lingkod ng Diyos ang salita ni Yahweh, na nagsasabi, [3] "Sabihin mo kay Rehoboam na anak ni Solomon na hari ng Juda at sa buong Israel na nasa Juda at Benjamin. [4] Sinabi ito ni Yahweh, 'Hindi ninyo dapat salakayin o kalabanin ang inyong mga kapatid. Dapat bumalik ang bawat isa sa kaniyang tahanan sapagkat ang bagay na ito ay pinahintulutan kong mangyari.'" Kaya nakinig sila sa mga salita ni Yahweh at hindi na nila kinalaban si Jeroboam.
[5] Nanirahan si Rehoboam sa Jerusalem at nagpatayo ng mga lungsod sa Juda upang maging pananggalang. [6] Ipinatayo niya ang Bethlehem, Etam, Tekoa, [7] Beth-sur, Soco, Adullam, [8] Gat, Maresa, Zif, [9] Adoraim, Laquis, Azeka, [10] Zora, Aijalon, at Hebron. Ito ay mga pinatibay na lungsod sa Juda at Benjamin.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[11] Pinatibay niya ang mga tanggulan at naglagay ng mga pinuno sa mga ito na may kasamang imbakan ng mga pagkain,
langis at alak. [12] Naglagay siya ng mga kalasag at mga sibat sa bawat lungsod at labis na pinatibay ang mga lungsod. Sakop
niya ang Juda at Benjamin.
[13] Pumunta sa kaniya ang mga pari at ang mga Levitang nasa buong Israel na mula sa loob ng kanilang hangganan. [14]
Sapagkat iniwan ng mga Levita ang kanilang mga pastulan at mga pag-aari upang pumunta sa Juda at Jerusalem;
sapagkat itinaboy sila ni Jeroboam at ng kaniyang mga anak, kaya hindi na sila makagagawa pa ng mga tungkulin ng pari
para kay Yahweh. [15] Nagtalaga si Jeroboam ng mga pari para sa mga dambana at sa mga diyus-diyosang guya at kambing
na kaniyang ipinagawa.
[16] Sumunod sa kanila ang mga tao mula sa lahat ng mga tribu ng Israel na itinuon ang kanilang puso na hanapin si
Yahweh, ang Diyos ng Israel. Pumunta sila sa Jerusalem upang maghandog kay Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga
ninuno. [17] Kaya pinalakas nila ang kaharian ng Juda at pinatatag sa loob ng tatlong taon si Rehoboam na anak ni Solomon
sapagkat sa loob ng tatlong taon, sinunod nila ang paraan ng pamumuhay nina David at Solomon.
[18] Napangasawa ni Rehoboam si Mahalat, ang anak na babae ni Jerimot na anak ni David at ni Abihail na anak ni Eliab na
na anak ni Jesse. [19] Nagsilang siya ng mga batang lalaki na sina Jeus, Semarias at Zaham.
[20] Kasunod ni Mahalat, napangasawa ni Rehoboam si Maaca na anak ni Absalom. Isinilang niya sina Abiaz, Atai, Ziza at
Selomit. [21] Minahal ni Rehoboam si Maaca na anak ni Absalom nang higit sa lahat ng kaniyang ibang mga asawa at sa
kaniyang mga asawang alipin (mayroon siyang labing-walong asawa at animnapung asawang alipin at naging ama ng
labing-walong mga anak na lalaki at animnapung mga anak na babae).
[22] Itinalaga ni Rehoboam si Abias na anak ni Maaca upang maging pinuno sa kaniyang mga kapatid. Naisip niyang gawing
hari si Abias. [23] Namuno ng may karunungan si Rehoboam, ikinalat niya ang lahat ng kaniyang lalaking anak sa buong
lupain ng Juda at Benjamin hanggang sa mga matitibay na lungsod. Binigyan rin niya sila ng saganang pagkain at
naghanap siya ng maraming asawa para sa kanila.

Chapter 12

[1] Nangyari nang naging matatag na ang paghahari ni Rehoboam at malakas siya, tinalikuran niya ang mga kautusan ni
Yahweh—kasama ang buong Israel.
[2] Nangyari na sa ikalimang taon ng paghahari ni Haring Rehoboam, sinalakay ni Shishak na hari ng Ehipto ang Jerusalem
dahil hindi naging tapat ang mga tao kay Yahweh. [3] Kasama niyang dumating ang kaniyang mga kawal na isang libo at
dalawang daang karwahe at animnapung libong mangangabayo. Kasama niya ang hindi mabilang na mga kawal mula sa
Ehipto: mga taga-Libya, mga taga-Sukuim at mga taga-Etiopia. [4] Sinakop niya ang mga matatag na lungsod na pag-aari ng
Juda at nakarating siya sa Jerusalem.
[5] Ngayon, pumunta ang propetang si Semaias kay Rehoboam at sa mga pinuno ng Juda na nagtipun-tipon sa Jerusalem
dahil kay Shishak. Sinabi ni Semaias sa kanila, "Ito ang sinasabi ni Yahweh. 'Tinalikuran ninyo ako, kaya ibinigay ko rin
kayo sa mga kamay ni Shishak."' [6] Kaya nagpakumbaba ang mga prinsipe ng Israel at ang hari at sinabi, "Matuwid si
Yahweh."
[7] Nang makita ni Yahweh na nagpakumbaba sila, nagsalita si Yaweh sa pamamagitan ni Semaias, sinabi niya ito,
"Nagpakumbaba sila. Hindi ko sila pupuksain. Sasagipin ko sila sa ganap na kapahamakan at hindi maibubuhos ang
aking poot sa Jerusalem sa pamamagitan ng mga kamay ni Shishak. [8] Gayon pa man, magiging mga tagapaglingkod niya
sila, upang maunawaan nila kung paano ang maglingkod sa akin at ang maglingkod sa mga pinuno ng ibang mga bansa."
[9] Kaya nilusob ni Shishak na hari ng Egipto ang Jerusalem at kinuha ang mga kayamanan sa tahanan ni Yahweh at ang
mga kayamanan sa bahay ng hari. kinuha niya ang lahat, kinuha rin niya ang mga gintong kalasag na ginawa ni
Solomon. [10] Nagpagawa si Haring Rehoboam ng mga tansong kalasag bilang kapalit ng mga ito at ipinagkatiwala ang mga
ito sa mga kamay ng pinuno ng mga tagabantay, na nagbabantay ng mga pintuan sa bahay ng hari.
[11] Nangyari na sa tuwing pumapasok ang hari sa tahanan ni Yaweh, binubuhat ng mga tagabantay ang mga kalasag at
pagkatapos ay ibabalik sa silid ng mga tagabantay. [12] Nang magpakumbaba si Rehoboam, nawala ang poot ni Yaweh sa
kaniya, at hindi na niya pinuksa si Rehoboam nang lubusan; bukod dito may matatagpuan paring mabuti sa Juda.
[13] Kaya, pinalakas ni Haring Rehoboam ang kaniyang paghahari sa Jerusalem at nagpatuloy ang kaniyang pagiging hari.
Apatnapu't isang taon si Rehoboam nang magsimula siyang maghari, at naghari siya ng labing pitong taon sa Jerusalem,
ang lungsod na pinili ni Yaweh sa lahat ng mga lipi ng Israel upang maipahayag ang kaniyang pangalan doon. Naama ang
pangalan ng kaniyang ina na isang Ammonita. [14] Masama ang kaniyang ginawa, dahil hindi niya itinuon ang kaniyang
puso sa paghahanap kay Yahweh. [15] Tungkol sa iba pang mga bagay na may kinalaman kay Rehoboam, mula umpisa at
hanggang sa huli, hindi ba isinulat ang mga ito sa sulat ng propetang si Semaias at ng propetang si Iddo, na mayroon ding
mga talaan ng mga angkan at ang malimit na digmaan sa pagitan ni Rehoboam at Jeroboam? [16] Namatay si Rehoboam at
inilibing siyang kasama ang kaniyang mga ninuno sa lungsod ni David. Si Abija na kaniyang anak ang pumalit sa kaniya
bilang hari.

Chapter 13

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] Sa ika-labingwalong taon ni Haring Jeroboam, nagsimulang maghari si Abias sa Judah. [2] Naghari siya ng tatlong taon sa
Jerusalem. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Maacah na anak ni Uriel na taga-Gibea. Nagkaroon ng digmaan sa pagitan ni
Abias at Jeroboam. [3] Nagtungo si Abias sa digmaan dala ang malakas na hukbo, magigiting na mga kawal at 400, 000 na
piniling mga kalalakihan. Humanay naman si Jeroboam laban sa kaniya ng 800, 000 na piling mga kalalakihan, malalakas
at magigiting na mga kawal.
[4] Tumayo si Abias sa Bundok ng Zemaraim, sa may lupaing maburol ng Efraim at nagsabi, "Makinig ka sa akin Jeroboam
at lahat ng Israel! [5] Hindi ba ninyo alam na si Yahweh, ang Diyos ng Israel, ang nagbigay kay David ng pamumuno sa
buong Israel magpakailanman, sa kaniya at sa kaniyang mga anak sa pamamagitan ng isang kasunduan?
[6] Ngunit si Jeroboam na anak na lalaki ni Nebat, ang lingkod ni Solomon na anak ni David ay nakipaglaban at
naghimagsik sa kaniyang panginoon. [7] Mga walang kabuluhang lalaki na mga hamak na tao ang nakipagtipon sa kaniya.
Dumating sila laban kay Rehoboam na anak ni Solomon, nang bata pa si Rehoboam at walang pang karanasan at hindi
sila kayang tapatan.
[8] Ngayon ay sinasabi ninyo na kaya ninyong labanan ang makapangyarihang pamumuno ni Yahweh sa kamay ng mga
kaapu-apuhan ni David. Kayo ay isang malaking hukbo at kasama ninyo ang mga ginintuang guya na ginawa ni
Jeroboam bilang mga diyos ninyo. [9] Hindi ba't pinaalis ninyo ang mga pari ni Yahweh na mga anak ni Aaron at ang mga
Levita? Hindi ba gumawa kayo ng mga pari para sa inyong sarili ayon sa pamamaraan ng ibang lahi ng ibang lupain? Ang
sinumang dumarating upang italaga ang kaniyang sarili sa pamamagitan ng isang batang toro at pitong lalaking tupa ay
maaaring maging isang pari sa mga hindi tunay na diyos.
[10] Ngunit para sa amin, si Yahweh ang aming Diyos at hindi namin siya tinalikuran. Mayroon kaming mga pari na mga
anak ni Aaron na naglilingkod kay Yahweh at ang mga Levita na nasa kanilang mga gawain. [11] Nagsusunog sila sa bawat
umaga at gabi ng mga alay na susunugin at mga mababangong insenso para kay Yahweh. Sila rin ay naghahanda ng
tinapay na handog sa ibabaw ng dinalisay na hapag. Sinisindihan rin nila ang ilawang gintong patungan upang ang mga
ito ay magliwanag sa bawat gabi. Sinusunod namin ang mga kautusan ni Yahweh na aming Diyos, ngunit tinalikuran
ninyo siya.
[12] Tingnan ninyo, kasama namin ang Diyos na siyang namumuno at ang kaniyang mga pari ay narito dala ang mga
trumpeta upang magpatunog ng babala laban sa inyo. Bayang Israel, huwag ninyong labanan si Yahweh, ang Diyos ng
inyong mga ninuno, sapagkat hindi kayo magtatagumpay."
[13] Ngunit naghanda si Jeroboam ng isang lihim na pagsalakay sa kanilang likuran. Ang kaniyang hukbo ay nasa harapan
ng Juda at ang lihim na pagsalakay ay nasa kanilang likuran. [14] Nang lumingon sa likuran ang mga taga-Juda, nakita nila
na ang labanan ay parehong nasa kanilang harapan at likuran. Sumigaw sila ng malakas kay Yahweh at hinipan ng mga
pari ang mga trumpeta. [15] At sumigaw ang mga kalalakihan ng Juda at habang sumisigaw sila, nangyari nga na hinampas
ng Diyos si Jeroboam at ang lahat ng Israel sa harapan ni Abias at ng taga-Juda.
[16] Tumakas ang mga Israelita mula sa Juda at ipinasakamay sila ng Diyos sa mga taga-Juda. [17] Pinatay sila ni Abias at ng
kaniyang hukbo; 500, 000 na piling lalaki ng Israel ang namatay. [18] Sa ganitong paraan, natalo ang Israel nang panahong
iyon. Nagtagumpay ang mga taga-Juda dahil umasa sila kay Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ninuno. [19] Tinugis ni
Abias si Jeroboam at sinakop niya ang mga lungsod mula sa kaniya, ang Bethel, Jesana at Efron, kasama ang mga nayon
ng mga ito. [20] Hindi na nabawi ni Jeroboam ang kapangyarihan sa panahon ng paghahari ni Abias, hinampas siya ni
Yahweh at namatay siya. [21] Subalit naging makapangyarihan si Abias, nagkaroon siya ng labing-apat na asawa at naging
ama ng dalawampu't dalawang anak na lalaki at labing-anim na anak na babae. [22] Ang iba pang ginawa at sinabi ni Abias
ay naisulat sa kasaysayan ni proteta Iddo.

Chapter 14

[1] Namatay si Abias at inilibing siya kasama ng kaniyang mga ninuno sa lungsod ni David. Ang kaniyang anak na si Asa
ang naging hari. Sa kaniyang kapanahunan, mapayapa ang lupain nang sampung taon. [2] Ginawa ni Asa ang mabuti at
matuwid sa paningin ni Yahweh na kaniyang Diyos, [3] sapagkat tinanggal niya ang mga altar ng mga diyus-diyosan at mga
dambana. Giniba niya ang mga sagradong batong poste at binuwal ang mga imahe ni Ashera. [4] Inutusan niya ang mga
taga-Juda na hanapin si Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ninuno at tuparin ang kaniyang batas at mga kautusan.
[5] Tinanggal din niya sa lahat ng lungsod ng Juda ang mga dambana at ang mga altar na sunugan ng insenso. Naging
mapayapa ang kaharian sa kaniyang pamamahala. [6] Nagpatayo siya ng matitibay na pader sa lungsod ng Juda, sapagkat
mapayapa ang lupain at walang digmaan sa mga panahong iyon dahil binigyan siya ni Yahweh ng kapayapaan.
[7] Sapagkat sinabi ni Asa sa Juda, "Itayo natin ang mga lungsod na ito at gumawa tayo ng mga pader sa paligid nito, mga
tore, tarangkahan at rehas. Sa atin pa rin ang lupain dahil hinanap natin si Yahweh na ating Diyos. Hinanap natin siya at
binigyan niya tayo ng kapayapaan sa bawat dako." Kaya nagtayo sila at nagtagumpay. [8] May mga kawal si Asa na
nagdadala ng mga kalasag at mga sibat. Mula sa tribu ni Juda ay mayroon siyang 300, 000 na tauhan at mula sa tribu ni
Benjamin ay 280, 000 na tauhan na nagdadala ng mga kalasag at mga pana. Malalakas at matatapang ang mga
kalalakihang ito.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

9 Nilusob sila ni Zera na taga-Etiopia na may hukbong isang milyong kawal at tatlong daang karwahe at nagtungo siya sa
Maresa. 10 Pagkatapos, lumabas si Asa upang harapin siya at itinakda nila ang hanay para sa labanan sa lambak ng Sefata
at Maresa. 11 Tumangis si Asa kay Yahweh na kaniyang Diyos at sinabi, "Yahweh, walang iba kundi ikaw lamang ang
tumutulong sa mga mahihina kapag humaharap sa mga kaaway. Tulungan mo kami Yahweh na aming Diyos sapagkat
umaasa kami sa iyo at sa iyong pangalan, narito kami laban sa ganito karaming bilang. Yahweh, ikaw ang aming Diyos,
huwag mong hayaang matalo ka ng tao."
12 Kaya hinampas ni Yahweh ang mga taga-Etiopia sa harapan ni Asa at ng Juda, tumakas ang mga taga-Etiopia. 13 Hinabol
sila ni Asa at ang kaniyang mga kawal hanggang Gerar. Kaya marami sa mga taga-Etiopia ang namatay at ang iba ay
hindi na nakabawi pa, dahil lubos silang nawasak sa harapan ni Yahweh at sa kaniyang hukbo. Marami ang nasamsam
ng hukbo. 14 Winasak ng hukbo ang lahat ng nayon sa paligid ng Gerar, dahil natakot ang lahat ng naninirahan doon kay
Yahweh. Sinamsam ng hukbo ang lahat ng nayon at marami silang nakuhang mahahalagang bagay. 15 Winasak din ng
hukbo ang mga toldang tinirhan ng mga pastol na pagala-gala, kinuha nila ang napakaraming tupa, gayundin ang mga
kamelyo at bumalik na sila sa Jerusalem.

Chapter 15

1 Bumaba ang Espiritu ng Diyos kay Azarias na anak na lalaki ni Oded. 2 Umalis siya upang makipagkita kay Asa at sinabi
sa kaniya, "Makinig ka sa akin Asa at ang lahat ng mga tao sa tribu nina Juda at Benjamin. Kasama ninyo si Yahweh
habang kayo ay nasa kaniya. Kung siya ay inyong hahanapin, matatagpuan ninyo siya. Ngunit kung itatakwil ninyo siya,
itatakwil rin niya kayo.
3 Ngayon, sa napakahabang panahon, hindi kasama ng Israel ang tunay na Diyos, walang nagtuturong pari at wala ang
kautusan ng Diyos. 4 Ngunit sa kanilang kagipitan, nagbalik-loob sila kay Yahweh, ang Diyos ng Israel, hinanap nila si
Yahweh at siya ay natagpuan nila. 5 Sa mga panahong iyon, walang kapayapaan sa taong naglalakbay palayo, ni sa taong
naglalakbay papunta roon. Sa halip, malaki ang kapahamakang ang nasa lahat ng naninirahan sa mga lupain.
6 Nagkawatak-watak sila, bansa laban sa bansa at lungsod laban sa lungsod sapagkat pinahirapan sila ng Diyos ng lahat
ng uri ng pagdurusa. 7 Ngunit magpakatatag kayo at huwag kayong panghinaan ng loob sapagkat gagantimpalaan kayo sa
inyong mga gawa."
8 Nang marinig ni Asa ang mga salitang ito, ang propesiya ni propeta Oded, lumakas ang kaniyang loob at ipinaalis ang
mga bagay na kasuklam-suklam sa buong lupain ng Juda at Benjamin at sa mga lungsod na nabihag niya mula sa bayan
sa burol ng Efraim. Muli niyang ipinatayo ang dambana ni Yahweh na nasa harapan ng portiko ng tahanan ni Yahweh. 9
Tinipon niya ang lahat ng mga taga-Juda at Benjamin at ang mga naninirahang kasama nila, mga taong nagmula kay
Efraim at Manases at Simeon. Sapagkat nang makita nila na kasama niya si Yahweh na kaniyang Diyos, napakarami
nilang pumunta sa kaniya na nagmula sa Israel.
10 Kaya nagtipun-tipon sila sa Jerusalem sa ikatlong buwan, sa ika-labinlimang taon ng paghahari ni Asa. 11 Nang araw na
iyon, inihandog nila kay Yahweh ang ilan sa kanilang mga nasamsam: pitong daang baka at pitong libong tupa at mga
kambing ang kanilang dinala.
12 Gumawa sila ng kasunduan na hahanapin nila nang buong puso at kaluluwa si Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga
ninuno. 13 Nagkasundo sila na dapat ipapatay ang sinumang tumangging hanapin si Yahweh, ang Diyos ng Israel. Hamak
man o dakila ang taong ito, lalaki man o babae.
14 Nangako sila kay Yahweh nang may malakas na tinig, may sigawan, may mga trumpeta at may mga tambuli. 15 Nagalak
ang buong Juda sa pangako, sapagkat buong puso silang nangako kay Yahweh at hinanap nila ang Diyos nang may buong
pagnanais at siya ay natagpuan nila. Binigyan sila ni Yahweh ng kapayapaan sa buong lupain.
16 Inalis din niya sa pagiging reyna si Maaca na kaniyang lola dahil gumawa siya ng kasuklam-suklam na imahe ng
diyosang si Ashera. Giniba ni Asa ang kasuklam-suklam na imahe, dinurog niya iyon at sinunog sa batis ng Kidron. 17
Ngunit hindi tinanggal ang mga dambana sa Israel. Gayunpaman, naging tapat ang puso ni Asa noong mga panahong
nabubuhay pa siya. 18 Dinala niya sa tahanan ng Diyos ang mga kagamitan ng kaniyang ama at ang kaniyang sariling
kagamitan na pag-aari ni Yahweh: mga pilak at mga gintong kagamitan. 19 Wala nang digmaan hanggang sa ika-tatlumpu't
limang taon ng paghahari ni Asa.

Chapter 16

1 Sa ikatatlumpu't anim na taon ng paghahari ni Asa, agrisibong kumilos si Baasa na hari ng Israel laban sa Juda at itinayo
ang Rama upang walang sinumang makalabas o makapasok sa lupain ni Asa na hari ng Juda.
2 Pagkatapos, kinuha ni Asa ang pilak at ginto mula sa silid imbakan sa templo ni Yahweh at sa sambahayan ng hari at
ipinadala kay Ben-hadad, ang hari ng Aram na nakatira sa Damascus. Sinabi niya, 3 "Magkaroon tayo ng kasunduan, gaya
ng aking ama at ng iyong ama. Tingnan mo, pinadalhan kita ng pilak at ginto. Putulin mo na ang iyong kasunduan kay
Baasha na hari ng Israel, upang ako ay lubayan niya."

4 Pinakinggan ni Ben-hadad si Haring Asa at ipinadala niya ang mga pinuno ng kaniyang mga hukbo laban sa mga
lungsod ng Israel. Sinalakay nila ang Ijon, Dan at Abelmain at ang imbakang lungsod ng Neftali. 5 Nang mabalitaan ito ni
Baasha, itinigil niya ang pagpapatayo sa Rama at itinigil niya ang kaniyang gawain. 6 Pagkatapos, tinawag ni haring Asa
ang lahat ng Juda. Kinuha nila ang mga bato at mga troso sa Rama na ginagamit ni Baasha sa pagtatayo ng lungsod.
Pagkatapos, ginamit ni Haring Asa ang mga kagamitang iyon upang itayo ang Geba at Mizpah.
7 Sa panahong iyon, pumunta ang manghuhulang si Hanani kay Asa, ang hari ng Juda at sinabi sa kaniya, "Dahil umasa
ka sa hari ng Aram at hindi ka umasa kay Yahweh na iyong Diyos, ang hukbo ng hari ng Aram ay nakatakas mula sa
iyong mga kamay. 8 Hindi ba malaking hukbo ang mga taga-Ethiopia at mga taga-Libya na may mga napakaraming
karwahe at mangangabayo? Ngunit, dahil umasa ka kay Yahweh, pinagtagumpay ka niya laban sa kanila.
9 Sapagkat nagmamasid si Yahweh sa lahat ng dako ng mundo upang ipakita niya ang kaniyang kapangyarihan sa ngalan
ng mga buong pusong nagtitiwala sa kaniya. Ngunit ikaw ay naging hangal sa mga bagay na ito. Mula ngayon,
makakaranas ka ng digmaan." 10 Pagkatapos, nagalit si Asa sa propeta; ikinulong niya ito, sapagkat nagalit siya sa kaniya
sa mga bagay na ito. Sa araw na iyon, pinahirapan ni Asa ang ilan sa mga tao.
11 Ang lahat ng mga ginawa ni Asa mula sa umpisa hanggang sa wakas, tingnan ninyo, nakasulat ang mga ito sa Aklat ng
mga Hari ng Juda at Israel. 12 Sa ikatatlumpu't siyam na taon ng kaniyang paghahari, si Asa ay nagkaroon ng sakit sa paa;
napakalubha ng kaniyang sakit. Gayunpaman, hindi siya humingi ng tulong kay Yahweh, kundi sa mga manggagamot
lamang.
13 Namatay si Asa kasama ang kaniyang mga ninuno; namatay siya nang ikaapatnapu't isang taon ng kaniyang paghahari.
14 Inilibing nila siya sa kaniyang sariling libingan, na ipinahukay niya sa lungsod ni David para sa kaniyang. Inilagay siya
sa kabaong na puno ng mababangong amoy at iba't ibang uri ng pabango na inihanda ng mga taong mahusay gumawa ng
pabango. Pagkatapos, gumawa sila ng napakalaking apoy bilang parangal sa kaniya.

Chapter 17

1 Si Jehoshafat na kaniyang anak ang pumalit sa kaniya bilang hari at nagpakalakas siya laban sa Israel. 2 Naglagay siya
ng mga hukbo sa lahat ng pinatibay na lungsod ng Juda at naglagay ng mga kampo sa lupain ng Juda at sa mga lungsod
ng Efraim na sinakop ng kaniyang amang si Asa.
3 Kasama ni Jehoshafat si Yahweh dahil lumakad siya sa unang kaparaanan ng kaniyang ama na si David at hindi siya
bumaling sa mga Baal. 4 Sa halip, nagtiwala siya sa Diyos ng kaniyang ama, at lumakad siya ayon sa kaniyang mga
kautusan, hindi ayon sa gawain ng Israel.
5 Kaya itinatag ni Yahweh ang pamamahala sa kaniyang kamay, nagbigay ng parangal kay Jehoshafat ang lahat ng Juda.
Nagkaroon siya ng napakaraming yaman at karangalan. 6 Ang kaniyang puso ay nakatuon sa kaparaanan ni Yahweh.
Inalis din niya ang mga altar at imahen ni Ashera sa Juda.
7 Sa ikatlong taon ng kaniyang paghahari ipinadala niya ang kaniyang mga opisyal na sina Benhayil, Obadias, Zecharias,
Netanel at Micaias upang magturo sa mga lungsod ng Judah. 8 Kasama nila ang mga Levita: Sina Semaias, Netanias,
Zebadias, Asahel, Semiramot, Jehonatan, Adonijas, Tobias at Tobadonijas at kasama nila ang mga paring sina Elisama at
Jehoram. 9 Nagturo sila sa Juda, dala-dala Ang Aklat ng Kautusan ni Yahweh. Nagtungo sila sa lahat ng lungsod ng Juda at
nagturo sa mga tao.
10 Nagkaroon ng Malaking Takot kay Yahweh ang lahat ng kaharian ng mga lupaing nasa palibot ng Juda kaya hindi sila
nakipagdigma laban kay Jehoshafat. 11 Nagdala ang ilang mga Palestina kay Jehoshafat ng mga kaloob at pilak bilang
pagkilala. Nagdala din sa kaniya ang mga Arabo ng mga kawan, 7, 700 na lalaking tupa at 7, 700 na kambing.
12 Naging labis na makapangyarihan si Jehoshafat. Nagpatayo siya ng mga matibay na tanggulan at imbakang lungsod sa
Juda. 13 Nagkaroon siya ng maraming kagamitan sa mga lungsod ng Juda at mga kawal—malalakas, matatapang na mga
lalaki—sa Jerusalem.
14 Ito ang listahan ng lahat sa kanila, ayon sa pangalan ng sambahayan ng kanilang ama: Mula sa Juda, ang mga pinuno
ng libo; si Adna ang pinunong kawal at kasama niya ang 300, 000 na lalaking panglaban; 15 sumunod sa kaniya si
Jehohanan ang pinunong kawal at kasama niya ang 280, 000 na lalaki; 16 sumunod sa kaniya si Amasias na anak ni Zicri,
na nagkusang-loob upang maglingkod kay Yahweh at kasama niya ang 200, 000 na lalaking panglaban. 17 Mula sa
Benjamin: si Eliada isang makapangyarihan na lalaking matapang at kasama niya ang 200, 000 na may dalang mga pana
at panangga; 18 sumunod sa kaniya si Jehosabad at kasama niya ang 180, 000 na handa sa pakikipagdigma. 19 Ito ang mga
naglingkod sa hari, maliban pa sa mga inilagay ng hari sa mga pinatibay na lungsod sa buong Juda.

Chapter 18

1 Ngayon, nagkaroon ng maraming kayamanan at karangalan si Jehoshafat. Umanib siya kay Ahab sa pamamagitan ng
pagpapakasal ng isa sa kaniyang pamilya sa anak na babae ni Ahab. 2 Pagkatapos ng ilang taon, bumaba siya sa Samaria
kung nasaan si Ahab. Nagkatay si Ahab ng maraming tupa at mga baka para sa kaniya at para sa mga taong kasama niya.
Hinikayat din siya ni Ahab na lusubin ang Ramot-gilead kasama niya. 3 Sinabi ni Ahab, na hari ng Israel, kay Jehoshafat,

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

na hari ng Juda, "Sasama ka ba sa akin sa Ramot-gilead?" Sumagot si Jehoshafat sa kaniya, "Ako ay gaya mo at ang aking mga tao ay gaya ng iyong mga tao, sasamahan namin kayo sa digmaan."
4 Sinabi ni Jehoshafat sa hari ng Israel, "Pakiusap alamin mo muna ang salita ni Yahweh para sa kasagutan." 5 Pagkatapos,
tinipon ng hari ng Israel ang mga propeta, apat na raang lalaki, at sinabi sa kanila, "Dapat ba tayong pumunta sa Ramot-gilead upang makipagdigma o hindi dapat?" Sinabi nila, "Sumalakay kayo, sapagkat ibibigay ng Diyos sa hari ang tagumpay."
6 Ngunit sinabi ni Jehoshafat, "Wala na bang ibang propeta ni Yahweh dito na maaari nating hingian ng payo? 7 Sinabi ng
hari ng Israel kay Jehoshafat, "Mayroon pang isang tao na maaari nating hingian ng payo ni Yahweh, si Micaias na anak ni Imla ngunit kinamumuhian ko siya dahil kahit kailan ay hindi siya nagpahayag ng magandang propesiya tungkol sa akin kundi mga paghihirap lamang." Ngunit sinabi ni Jehoshafat, "Huwag naman sanang sabihin ng hari iyan." 8
Pagkatapos, tinawag ng hari ng Israel ang isang opisyal at iniutos, "Dalhin mo dito si Micaias na anak ni Imla, ngayon din."
9 Ngayon ang hari ng Israel at si Jehoshafat na hari ng Juda ay nakaupo sa kani-kanilang trono, suot ang kanilang damit na panghari, sa lantad na lugar sa pasukan ng tarangkahan ng Samaria, at lahat ng propeta ay nagpapahayag ng
propesiya sa harap nila. 10 Si Zedekias na anak ni Quenaana ay gumawa ng mga sungay na bakal at sinabi, "Sinabi ni
Yahweh ito: 'Sa pamamagitan nito itutulak mo ang mga taga-Aram hanggang sa sila ay maubos.'" 11 At pareho ang
ipinahayag ng lahat ng propeta, sinasabi, "Salakayin ninyo ang Ramot-gilead at magtagumpay, sapagkat ibinigay ito ni Yahweh sa kamay ng hari."
12 Ang mensahero na pumunta upang tawagin si Micaias ay nagsalita sa kaniya, sinasabi, "Ngayon tingnan mo, ang mga salita ng mga propeta ay naghahayag ng mabubuting bagay sa hari na iisa ang sinasabi. Pakiusap hayaan mong ang iyong
salita ay maging tulad ng salita ng isa sa kanila at sabihin mo ang mabubuting bagay." 13 Sumagot si Micaias, "Sa ngalan ni
Yahweh na buhay magpakailanman, ang sinasabi ng Diyos ang aking sasabihin." 14 Nang dumating siya sa hari, sinabi ng
hari sa kaniya, "Micaias, dapat ba kaming pumunta sa Ramot-gilead upang makipagdigma o hindi?" Sumagot si Micaias sa kaniya, "Sumalakay kayo at maging matagumpay! Sapagkat ito ay magiging malaking tagumpay."
15 Pagkatapos, sinabi ng hari sa kaniya, "Ilang beses ba kitang dapat utusan na mangakong wala kang ibang sasabihin sa
akin kundi ang katotohanan sa ngalan ni Yahweh?" 16 Kaya sinabi ni Micaias, "Nakita ko ang lahat ng Israel na nagkalat sa
mga bundok gaya ng tupa na walang pastol, at sinabi ni Yahweh, 'Ang mga ito ay walang pastol. Hayaang umuwi ang bawat tao sa kaniyang bahay ng payapa.'"
17 Kaya sinabi ng hari ng Israel kay Jehoshafat, "Hindi ba sinabi ko sa iyo na hindi siya maghahayag ng magandang
propesiya tungkol sa akin, kundi kapahamakan lamang?" 18 Pagkatapos ay sinabi ni Micaias, "Kaya dapat pakinggan
ninyong lahat ang salita ni Yahweh: Nakita ko si Yahweh na nakaupo sa kaniyang trono, at lahat ng hukbo ng langit ay nakatayo sa kaniyang kanang kamay at sa kaniyang kaliwa.
19 Sinabi ni Yahweh, "Sino ang mag-uudyok kay Ahab na hari ng Israel upang siya ay pumunta at bumagsak sa Ramot-gilead?' At sumagot ang isa sa ganitong paraan, at ang isa pa ay sumagot sa ganoong paraan.
20 Pagkatapos ay pumunta sa harap ang espiritu, tumayo sa harap ni Yahweh at sinabi, 'Ako ang mag-uudyok sa kaniya.'
Sinabi ni Yahweh sa kaniya, 'Paano?' 21 Sumagot ang espiritu, 'Lalabas ako at magiging isang sinungaling na espiritu sa
bibig ng lahat ng kaniyang mga propeta.' Sumagot si Yahweh, 'Ikaw ang mag-uudyok sa kaniya at magtatagumpay ka. Pumunta ka na ngayon at gawin mo.'
22 Ngayon tingnan mo, naglagay si Yahweh ng sinungaling na espiritu sa bibig ng mga propeta mo, at iniutos ni Yahweh ang kapahamakan para sa iyo."
23 Pagkatapos, lumapit si Zedekias na anak ni Quenaana at sinampal sa pisngi si Micaias, at sinabi, "Saan dumaan ang
Espiritu ni Yahweh na umalis mula sa akin upang magsalita sa iyo?" 24 Sinabi ni Micaias, "Tingnan mo, malalaman mo
iyan sa araw na ikaw ay tatakbo sa pinakaloob na silid upang magtago."
25 Sinabi ng hari ng Israel sa ilang utusan, "Kayong mga tao, hulihin ninyo si Micaias at dalhin kay Ammon, na gobernador
ng lungsod, at kay Joas na aking anak. 26 Sasabihin ninyo sa kaniya, 'Sinabi ng hari, Ikulong mo ang lalaking ito at
pakainin siya ng kaunting tinapay at kaunting tubig lamang, hanggang sa makabalik ako nang ligtas.'" 27 Pagkatapos ay
sinabi ni Micaias, "Kung babalik ka nang ligtas, kung gayon ay hindi nagsalita si Yahweh sa pamamagitan ko." At idinagdag niya, "Makinig kayo rito, lahat kayong mga tao."
28 Kaya si Ahab, ang hari ng Israel, at si Jehoshafat, ang hari ng Juda, ay nakipaglaban sa Ramot-gilead. 29 Sinabi ng hari ng
Israel kay Jehoshafat, "Magbabalatkayo ako at pupunta sa labanan, ngunit isuot mo ang iyong damit na panghari." Kaya
nagbalatkayo ang hari ng Israel, at pumunta sa labanan. 30 Nagutos ang hari ng Aram sa mga kapitan ng kaniyang
karwahe, sinasabi, "Huwag ninyong salakayin ang mga hindi mahalaga o mahalagang kawal. Sa halip, salakayin lamang ninyo ang hari ng Israel."
31 At nangyari, nang nakita ng mga kapitan ng karwahe si Jehoshafat, sinabi nila, "Iyon ang hari ng Israel." Umikot sila upang salakayin siya, ngunit sumigaw si Jehoshafat, at tinulungan siya ni Yahweh. Pinaalis sila ni Yahweh palayo sa
kaniya. 32 At nangyari, nang nakita ng mga kapitan ng karwahe na hindi iyon ang hari ng Israel, tumigil sila sa paghahabol sa kaniya.
33 Ngunit may isang taong humatak sa kaniyang pana nang sapalaran at tinamaan ang hari ng Israel, sa pagitan ng pinagdugtungan ng kaniyang baluti. Pagkatapos ay sinabi ni Ahab sa nagpapatakbo ng kaniyang karwahe, "Lumiko ka at

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

dalhin mo ako palayo sa labanan, sapagkat malubha akong nasugatan." 34 Lumala ang labanan sa araw na iyon, at ang
hari ng Israel ay nanatili sa kaniyang karwahe na nakaharap sa mga taga-Aram hanggang gabi. Nang lumulubog na ang
araw, namatay siya.

Chapter 19

1 Bumalik nang ligtas si Jehoshafat na hari ng Juda sa kaniyang bahay sa Jerusalem. 2 Lumabas si propetang Jehu na anak
ni Hanani upang salubungin siya at sinabi kay Haring Jehoshafat, "Dapat mo bang tulungan ang masama? Dapat mo bang
mahalin ang mga namumuhi kay Yahweh? Dahil sa ginawa mong ito, nasa iyo ang galit mula kay Yahweh. 3 Gayon pa
man, may ilang mabuting makikita sa iyo, iyon ay ang pagtanggal mo ng mga imahen ni Ashera palabas sa lupain, at
itinakda mo ang iyong puso na hanapin ang Diyos."
4 Sa Jerusalem tumira si Jehoshafat, at muli niyang pinuntahan ang mga tao, mula sa Beer-seba hanggang sa burol na
lupain ng Efraim at pinanumbalik sila kay Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ninuno. 5 Naglagay siya ng mga hukom sa
lupain, sa bawat pinatibay na lungsod ng Juda.
6 Sinabi niya sa mga hukom, "Pag-aralan ninyo ang dapat ninyong gawin, dahil hindi kayo humahatol para sa mga tao,
ngunit para kay Yahweh, siya ay nasa inyo sa paghahatol. 7 At ngayon, hayaan ninyong ang takot kay Yahweh ang
sumainyo. Maging maingat kapag kayo ay hahatol, sapagkat walang kawalan ng katarungan kay Yahweh na ating Diyos,
ni walang pinapanigan o pagtanggap ng suhol."
8 Bukod dito, nagtalaga si Jehoshafat ng ilan sa mga Levita at mga pari sa Jerusalem, at ilan sa mga pinuno ng mga
sinaunang sambahayan ng Israel, para sa pagsasagawa ng paghatol para kay Yahweh, at para sa mga pagtatalo. Tumira
sila sa Jerusalem. 9 Tinagubilinan niya sila, sinasabi, "Bilang paggalang kay Yahweh, ito ang gagawin ninyo nang tapat at
may matuwid na puso:
10 Kapag may dumating na pagtatalo mula sa inyong mga kapatid na nakatira sa kanilang lungsod, kung dahil sa
pagdanak ng dugo, kung dahil sa mga batas o kautusan, palatuntunan o utos, dapat ninyo silang balaan upang hindi sila
magkasala laban kay Yahweh, at upang ang galit ay hindi bumaba sa inyo at sa inyong mga kapatid. Kung kikilos kayo sa
ganitong paraan, hindi kayo magkakasala.
11 Tingnan ninyo, si Amarias na pinakapunong pari ang siyang mangangasiwa sa inyo sa lahat ng bagay na nauukol kay
Yahweh. Si Zebedias na anak ni Ismael na pinuno ng sambahayan ng Juda, ang mamamahala sa lahat ng bagay patungkol
sa hari. Gayon din naman, ang mga Levita ay magiging opisyal na maglilingkod sa inyo. Kumilos nang may tapang, at
manahan nawa si Yahweh sa mga mabubuti.

Chapter 20

1 At nangyari pagkatapos nito, ang mga tao sa Moab at Ammon, kasama ang ilang mga Meunita ay dumating upang
makipagdigma laban kay Jehoshafat. 2 At may ilang dumating na nagsabi kay Jehoshafat, "May isang malaking grupo ng
mga tao ang paparating laban sa iyo mula sa ibayo ng Dagat na Patay, sa Aram. Tingnan mo, sila ay nasa Hazazon-tamar"
(ito ay ang En-gedi).
3 Natakot si Jehoshafat at itinalaga niya ang kaniyang sarili upang hanapin si Yahweh. Nagpahayag siya ng pag-aayuno sa
buong Juda. 4 Nagtipun-tipon ang Juda upang hanapin si Yahweh; dumating sila upang hanapin si Yahweh mula sa lahat
ng lungsod ng Juda.
5 Tumayo si Jehoshafat sa kapulungan ng Juda at Jerusalem, sa tahanan ni Yahweh, sa harap ng bagong patyo. 6 Sinabi
niya, "Yahweh, ang Diyos ng aming mga ninuno, hindi ba ikaw ang Diyos ng kalangitan? At hindi ba ikaw ang namumuno
sa lahat ng kaharian ng mga bansa? Ang kapangyarihan at kalakasan ay nasa iyong kamay, kaya walang sinuman ang
makakatalo sa iyo. 7 Aming Diyos, hindi ba ikaw ang nagpalayas sa mga naninirahan sa lupaing ito bago ang bayan mong
Israel upang ibigay ito magpakailanman sa mga kaapu-apuhan ni Abraham?
8 Nanirahan sila dito at ipinagpatayo ka ng isang banal na lugar para sa iyong ngalan, nagsasabi, 9 "Kung dumating ang
sakuna sa amin, ang tabak ng paghatol, o karamdaman, o tag-gutom, kami ay tatayo sa harap ng tahanang ito, at sa harap
mo (dahil ang iyong ngalan ay nasa tahanang ito), at kami ay dadaing sa iyo sa aming mga paghihirap, at maririnig mo
kami at ililigtas.
10 Ngayon tingnan mo, narito ang mga tao ng Ammon, Moab, at Bundok ng Seir, na hindi mo hinayaang malusob ng Israel
nang sila ay umalis sa lupain ng Ehipto, sa halip, tumalikod sa kanila ang Israel at hindi sila winasak. 11 Tingnan mo kung
paano nila kami gantihan; sila ay darating upang palayasin kami sa iyong lupain na ibinigay mo sa amin upang manahin.
12 Aming Diyos, hindi mo ba sila hahatulan? Dahil wala kaming kakayahan laban sa malaking hukbo na ito na paparating
laban sa amin. Hindi namin alam kung ano ang aming gagawin, ngunit ang aming mga mata ay nasa iyo." 13 Lahat ng Juda
ay tumayo sa harapan ni Yahweh, kasama ang kanilang mga sanggol, mga asawang babae, at mga anak.
14 At sa kalagitnaan ng kapulungan, ang espiritu ni Yahweh ay dumating kay Jahaziel na lalaking anak ni Zacarias na
lalaking anak ni Benaias na lalaking anak ni Jeiel na lalaking anak ni Matanias, na isang Levita, isa sa mga lalaking anak
ni Asaf. 15 Sinabi ni Jahaziel, "Makinig, lahat ng Juda at kayong lahat na naninirahan sa Jerusalem, at Haring Jehoshafat:

Ito ang sinasabi sa inyo ni Yahweh: 'Huwag kayong matakot, huwag kayong panghinaan ng loob dahil sa malaking hukbo na ito. Dahil ang laban ay hindi sa inyo kundi sa Diyos.
[16] Kailangan ninyong bumaba laban sa kanila bukas. Tingnan ninyo, sila ay paparating mula sa daan ng Ziz. Makikita
ninyo sila sa dulo ng lambak, bago ang ilang sa Jeruel. [17] Hindi ninyo kailangang makipaglaban sa labanan na ito. Manatili lamang kayo sa inyong kinatatayuan, manatiling nakatayo, at makikita ninyo ang pagliligtas ni Yahweh sa inyo, mga Juda at Jerusalem. Huwag kayong matakot o panghinaan ng loob. Lumabas kayo laban sa kanila bukas, dahil kasama ninyo si Yahweh."
[18] Yumuko si Jehoshafat na ang kaniyang mukha ay nasa lupa. At ang lahat ng Judah at mga naninirahan sa Jerusalem ay
lumuhod sa harap ni Yahweh na nagpupuri sa kaniya. [19] Ang mga Levita, ang mga angkan ni Kohat at Korah ay tumayo upang papurihan si Yahweh, ang Diyos ng Israel na may napakalakas na tinig.
[20] Kinabukasan, maaga pa lamang ay gumising na sila at lumabas patungo sa disyerto ng Tekoa. Sa kanilang pag-alis, si Jehoshafat ay tumayo at nagsabi, "Makinig kayo sa akin, Juda, at kayo na mga naninirahan sa Jeruslaem! Magtiwala kayo kay Yahweh, ang inyong Diyos, at kayo ay tutulungan. Magtiwala kayo sa kaniyang mga propeta, at kayo ay
magtatagumpay." [21] Nang masabihan niya ang mga tao, itinalaga niya ang mga aawit kay Yahweh at magpupuri para sa kaniyang banal na kaluwalhatian, na mauuna bago ang mga hukbo, at magsasabi, "Pasalamatan si Yahweh; dahil ang kaniyang tipan ng katapatan mananatili magpakailanman."
[22] Nang nagsimula silang umawit at magpuri, nagtalaga si Yahweh ng mga kalalakihang lihim na sasalakay sa mga tao ng
Ammon, Moab, at Bundok ng Seir na paparating laban sa Juda. Sila ay natalo. [23] Dahil ang mga tao ng Ammon at Moab ay dumating upang labanan ang mga naninirahan sa Bundok ng Seir, upang tuluyan silang patayin at wasakin. Nang matapos sila sa mga naninirahan ng Bundok ng Seir, nagtulungan silang lahat upang wasakin ang bawat isa.
[24] Nang makarating ang Juda sa isang lugar kung saan natatanaw ang disyerto, nakita nila ang mga hukbo. Sila ay patay na, nakahandusay sa lupa; walang nakaligtas.
[25] Nang lumapit si Jehoshafat at ang kaniyang mga tao upang mangsamsam sa kanila, nakita nila ang napakaraming kayamanan at mahahalagang hiyas na kanilang sinamsam para sa kanilang mga sarili, higit pa sa kaya nilang buhatin.
Umabot sila ng tatlong araw upang makuha ang mga nasamsam, napakarami nito. [26] Sa ika-apat na araw, nagtipun-tipon sila sa lambak ng Beracah. Doon sila nagpuri kay Yahweh, kaya ang pangalan ng lugar na iyon ay "Lambak ng Beracah" hanggang sa araw na ito.
[27] Pagkatapos, sila ay bumalik, bawat kalalakihan ng Juda at Jerusalem, at sa pangunguna sa kanila ni Jehoshafat sila ay
bumalik sa Jerusalem ng may galak; sapagkat pinagalak sila Yahweh sa kanilang mga kaaway. [28] Dumating sila sa Jerusalem at sa tahanan ni Yahweh na may mga lira, alpa, at trumpeta.
[29] Ang malaking takot sa Diyos ay nasa lahat ng kaharian ng mga bansa nang kanilang marinig na si Yahweh ang
nakipaglaban sa mga kaaway ng Israel. [30] Kaya ang kaharian ni Jehoshafat ay tahimik, sapagkat binigyan siya ng Diyos ng kapayapaan sa palibot niya.
[31] Si Jehoshafat ang naghari sa Juda: siya ay nasa tatlumput' limang taong gulang nang siya ay nagsimulang maghari, at naghari siya sa Jerusalem sa loob ng dalawamput' limang taon. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Azuba, ang babaeng
anak ni Silhi. [32] Lumakad siya sa mga kaparaanan ni Asa, ang kaniyang ama; hindi niya tinalikuran ang mga ito; ginawa
niya kung ano ang tama sa paningin ni Yahweh. [33] Gayunman, ang mga altar ay hindi pa inaalis o ni hindi pa itinuon ng mga tao ang kanilang mga puso sa Diyos ng kanilang mga ninuno.
[34] Para sa iba pang mga bagay tungkol kay Jehoshafat, mula una at hanggang sa huli, tingnan, nakasulat ito sa kasaysayan ni Jehu na lalaking anak ni Hanani, na nakatala sa Aklat ng mga Hari ng Israel.
[35] Pagkatapos nito, si Jehoshafat, ang hari ng Juda ay nakipagkasundo kay Ahazias, ang hari ng Israel, na nagsasagawa ng
labis na kasamaan. [36] Nakipagkasundo siya sa kaniya upang gumawa ng mga barkong pangkaragatan. Ginawa nila ang
mga barko sa Ezion-geber. [37] At si Eliezer, ang lalaking anak ni Dodavahu sa Maresa ay nagpahayag ng propesiya laban kay Jehoshafat; sinabi niya, "Dahil nakipagkasundo ka kay Ahazias, winasak ni Yahweh ang inyong mga ginawa." Winasak ang mga barko kaya hindi sila nakapaglayag.

Chapter 21

[1] Si Jehoshafat ay namahinga kasama ang kaniyang mga ninuno at inilibing kasama nila sa lungsod ni David; si Jehoram,
na kaniyang anak ang pumalit sa kaniya bilang hari. [2] Si Jehoram ay may mga kapatid na lalaki, ang mga lalaking anak ni Jehoshafat ay sina Azarias, Jehiel, Zacarias, Azarias, Micael at Sefatias. Ang lahat ng ito ay mga lalaking anak ni
Jehoshafat na hari ng Israel. [3] Binigyan sila ng kanilang ama ng mga malalaking handog na pilak, ginto, at iba pang mga mahahalagang bagay, at gayundin ang mga matitibay na lungsod sa Juda; gayunman, ibinigay niya ang trono kay Jehoram dahil siya ang panganay.
[4] Ngayon, nang si Jehoram ay naghari sa kaharian ng kaniyang ama at matatag na itinalaga ang kaniyang sarili bilang hari, pinatay niya ang lahat ng kaniyang mga kapatid na lalaki gamit ang tabak, at ang lahat din na iba pang mga pinuno
ng Israel. [5] Si Jehoram ay nasa tatlumpu't dalawang taong gulang nang siya ay nagsimulang maghari, at naghari siya ng walong taon sa Jerusalem.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[6] Siya ay lumakad sa mga kaparaanan ng mga hari ng Israel gaya ng ginagawa ng sambahayan ni Ahab; dahil nasa kaniya
ang babaeng anak ni Ahab bilang kaniyang asawa; at ginawa niya kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh. [7]
Gayunman, ayaw ni Yahweh na wasakin ang sambahayan ni David, dahil sa kasunduan na kaniyang ginawa kay David;
siya ay nangako na lagi siyang bibigyan ng buhay at ang kaniyang mga kaapu-apuhan.
[8] Sa mga araw ni Jehoram, naghimagsik ang Edom mula sa kapangyarihan ng Juda, at nagtalaga sila ng kanilang sariling
hari. [9] At tumawid si Jehoram kasama ang kaniyang mga pinuno at ang lahat ng kaniyang karwahe. Nangyari na, siya
bumangon nang gabi at sinalakay ang mga Edom na pumalibot sa kaniya at ang mga pinuno ng mga karwahe. [10] Kaya
nagrebelde ang Edom mula sa kapangyarihan ng Juda hanggang sa araw na ito. Sumabay ding naghimagsik ang Libna
mula sa kaniyang kapangyarihan, dahil si Jehoram ay tumalikod kay Yahweh, ang Diyos ng kaniyang mga ninuno.
[11] Dagdag pa nito, nagtayo rin si Jehoram ng mga dambana sa mga bundok ng Juda; Pinakilos niya ang mga naninirahan
sa Jerusalem na tulad ng isang nagbebenta ng aliw. Sa ganitong paraan, iniligaw niya ang Juda.
[12] Isang liham mula kay propetang Elias ang dumating para kay Jehoram. Sabi sa liham, "Ito ang sinabi ni Yahweh, ang
Diyos ni David na iyong ninuno: Dahil hindi ka lumakad sa kaparaanan ni Jehoshafat na iyong ama, o sa kaparaanan ni
Asa na hari ng Juda, [13] sa halip ay lumakad ka sa kaparaanan ng mga hari ng Israel, at nagdulot sa Juda at ang mga
naninirahan sa Jerusalem upang kumilos na gaya ng nagbebenta ng aliw, na tulad ng ginawa ng tahanan ni Ahab, at
dahil pinatay mo rin gamit ng tabak ang iyong mga lalaking kapatid sa pamilya ng iyong ama, ang mga kalalakihan na
mas mabuti kaysa sa iyong sarili, [14] tingnan mo, ipapadanas ni Yahweh ang matinding salot sa iyong mga tao, mga anak,
mga asawa at ang lahat ng iyong mga kayamanan. [15] Magkakaroon ka ng malubhang sakit dahil sa isang karamdaman sa
iyong bituka, hanggang sa lumabas ang iyong bituka dahil sa sakit, araw-araw."
[16] Inudyukan ni Yahweh ang mga espiritu ng mga Filisteo at ng mga Arabo na malapit sa Etiopia upang labanan si
Jehoram. [17] Sinalakay nila ang Juda, nilusob ito at kinuha ang lahat ng kayamanan na natagpuan sa sambahayan ng hari.
Kinuha rin nila ang kaniyang mga anak na lalaki at ang kaniyang mga asawa. Walang naiwan na lalaking anak sa kaniya
maliban kay Ahazias, ang kaniyang bunsong anak.
[18] Matapos ang lahat ng ito, binigyan siya ni Yahweh ng isang hindi malunasang karamdaman sa kaniyang bituka. [19] At
nangyari na sa takdang panahon, pagkalipas ng dalawang taon, ang kaniyang bituka ay lumabas dahil sa kaniyang sakit
at namatay siya dahil sa malubhang karamdaman. Ang kaniyang mga tao ay hindi nagsunog bilang parangal sa kaniya
gaya ng kanilang ginawa para sa kaniyang mga ninuno. [20] Nagsimula siyang maghari nang siya ay tatlumpu't dalawang
taong gulang; naghari siya sa Jerusalem ng walong taon at namatay siya nang walang nagdalamhati. Siya ay kanilang
inilibing sa lungsod ni David, ngunit hindi sa mga libingan ng mga hari.

Chapter 22

[1] Hinirang ng mga naninirahan sa Jerusalem si Ahazias na bunsong anak ni Jehoram bilang hari kapalit niya; sapagkat
pinatay ng pangkat ng mga kalalakihang dumating sa kampo na kasama ng mga Arabo ang kaniyang mga nakatatandang
anak na lalaki. Kaya naging hari si Ahazias na anak ni Jehoram na hari ng Juda. [2] Apatnapu't dalawang taong gulang si
Ahazias nang siya ay nagsimulang maghari; naghari siya ng isang taon sa Jerusalem. Ang pangalan ng kaniyang ina ay
Atalia; siya ang babaeng anak ni Omri. [3] Siya ay lumakad din sa mga kaparaanan ng sambahayan ni Ahab dahil ang
kaniyang ina ang tagapayo sa paggawa ng mga masasamang bagay.
[4] Ginawa ni Ahazias ang mga masasamang bagay sa paningin ni Yahweh, tulad ng mga ginagawa ng sambahayan ni Ahab
dahil sila ang kaniyang mga naging tagapayo matapos mamatay ang kaniyang ama, sa kaniyang pagkawasak. [5] Sinunod
din niya ang kanilang mga payo; sumama siya kay Joram na lalaking anak ni Ahab na hari ng Israel, upang labanan si
Hazael na hari ng Aram, sa Ramot-gilead. Nasugatan ng mga taga-Aram si Joram.
[6] Si Joram ay bumalik sa Jezreel upang magamot ang kaniyang mga sugat na kaniyang nakuha sa Ramah, nang lumaban
siya kay Hazael na hari ng Aram. Kaya si Ahazias na lalaking anak ni Jehoram na hari ng Juda ay bumaba sa Jezreel
upang makita si Joram na lalaking anak ni Ahab, dahil si Joram ay sugatan.
[7] Ngayon, ang pagkawasak ni Ahazias ay kalooban ng Diyos sa pamamagitan ng pagbisita ni Ahazias kay Joram. Nang siya
ay dumating, pumunta siya kasama ni Jehoram upang salakayin si Jehu na lalaking anak ni Namsi, ang pinili ni Yahweh
upang wasakin ang sambahayan ni Ahab. [8] Nangyari nga, nang dala-dala ni Jehu ang kahatulan sa sambahayan ni Ahab,
natagpuan niya ang mga pinuno ng Juda at ang mga lalaking anak ng kapatid ni Ahazias na naglilingkod kay Ahazias. Sila
ay pinatay ni Jehu.
[9] Hinanap ni Jehu si Ahazias; nahuli nilang nagtatago siya sa Samaria, dinala siya kay Jehu at siya ay pinatay. At siya ay
kanilang inilibing, dahil sinabi nila, "Siya ay anak ni Jehoshafat, na buong pusong sumunod kay Yahweh." Kaya ang
sambahayan ni Ahazias ay wala nang kapangyarihan upang mamuno sa kaharian.
[10] Ngayon, nang makita ni Atalia, ang ina ni Ahazias, na patay na ang kaniyang anak, kumilos siya at pinatay ang lahat ng
anak ng hari sa sambahayan ng Juda. [11] Ngunit si Jehosabet, isang babaeng anak ng hari ay kinuha si Joas, isang lalaking
anak ni Ahazias, at matapang niyang tinakas mula sa mga anak ng hari na pinatay. Inilagay siya sa isang silid kasama ang
kaniyang tagapag-alaga. Kaya itinago siya ni Jehosabet, isang babaeng anak ni Haring Jehoram, at asawa ng paring si

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Joiada (sapagkat siya ay kapatid ni Ahazias), mula kay Atalia, kaya hindi siya napatay ni Atalia. [12] Siya ay kasama nila,
nakatago sa bahay ng Diyos sa loob ng anim na taon, habang si Atalia ang namumuno sa buong lupain.

Chapter 23

[1] Sa ika-pitong taon, naging makapangyarihan si Joiada. Nakipagkasundo siya sa mga pinuno ng hukbo ng daan-daan,
sina Azarias na anak na lalaki ni Jeroham, Ismael na anak na lalaki ni Jehohanan, Azarias na anak na lalaki ni Obed,
Maasias na anak na lalaki ni Adaya at si Elisafat na anak na lalaki ni Zicri. [2] Nilibot nila ang Juda at tinipon ang mga
Levita mula sa lahat ng lungsod ng Juda, gayundin ang mga pinuno ng mga sinaunang sambahayan ng Israel, at
nakarating sila sa Jerusalem. [3] Nakipagkasundo ang buong kapulungan sa hari sa tahanan ng Diyos. Sinabi ni Joiada sa
kanila," Tingnan ninyo, maghahari ang anak ng hari, gaya ng sinabi ni Yahweh tungkol sa mga kaapu-apuhan ni David.
[4] Ito ang dapat ninyong gawin: ang ikatlong bahagi ng mga pari at ng mga Levita na pupunta upang maglingkod sa Araw
ng Pamamahinga ay magiging mga bantay sa mga pintuan. [5] Ang isa pang ikatlong bahagi ay sa bahay ng hari; at ang
natirang ikatlo ay sa Saligang Tarangkahan. Ang lahat ng tao ay pupunta sa patyo ng tahanan ni Yahweh.
[6] Walang papasok sa tahanan ni Yahweh, maliban sa mga pari at mga Levita na naglilingkod; dapat silang pumasok,
sapagkat naitalaga sila para sa kanilang gawain sa ngayon. Dapat nilang sundin ang lahat ng utos ni Yahweh. [7] Dapat
palibutan ng mga Levita ang hari sa lahat ng mga panig, ang bawat tao ay may sandata sa kanilang kamay. Patayin ang
sinumang papasok sa tahanan. Samahan ninyo ang hari kapag siya ay papasok at kapag siya ay lalabas."
[8] Kaya naglingkod ang mga Levita at lahat ng Juda sa bawat kaparaanang iniutos ng pari na si Joiada. Isinama ng bawat
isa ang kanilang mga tauhan, sila na papasok upang maglingkod sa Araw ng Pamamahinga, at sila na aalis sa
paglilingkod sa Araw ng Pamamahinga; sapagkat hindi pinauwi ni Joiada ang kanilang mga pangkat. [9] At binigyan ni
Joiada na pari ang mga pinuno ng hukbo ng mga sibat, at mga maliliit at malalaking panangga, na pag-aari ni haring
David, na nasa tahanan ng Diyos.
[10] Inilagay ni Joiada ang lahat ng kawal, ang bawat isa sa kanila ay may hawak na sandata, mula sa kanang bahagi ng
templo hanggang sa kaliwang bahagi ng templo, sa tabi ng altar at sa templo, na pinaliligiran ang hari. [11] Pagkatapos,
inilabas nila ang anak na lalaki ng hari, inilagay ang korona sa kaniya at ibinigay ang kautusan. At ginawa nila siyang
hari, at pinahiran siya ni Joiada at ng kaniyang mga anak. At sinabi nila, "Mabuhay ang hari."
[12] Nang marinig ni Atalia ang ingay ng mga taong tumatakbo at nagpupuri sa hari, pumunta siya sa mga tao na nasa
tahanan ni Yahweh. [13] At tumingin siya, at masdan, ang hari ay nakatayo sa kaniyang haligi sa pasukan, at nasa tabi ng
hari ang mga pinuno at mga taga-ihip ng trumpeta. Nagsasaya at umiihip ng mga trumpeta ang lahat ng tao sa lupain at
ang mga mang-aawit ay tumutugtog ng mga instrumentong pangmusika at nangunguna sa pagkanta ng papuri. At
pinunit ni Atalia ang kaniyang damit at sumigaw, "Pagtataksil! Pagtataksil!"
[14] At inilabas ni Joiada na pari, ang mga pinuno ng daan-daan na namumuno sa hukbo at sinabi sa kanila, "Ilabas siya sa
gitna ng mga hanay, patayin sa pamamagitan ng espada ang sinumang susunod sa kaniya." Sapagkat sinabi ng pari,
"Huwag ninyo siyang patayin sa tahanan ni Yahweh." [15] Kaya nagbigay daan sila para sa kaniya, at lumabas siya sa daan
na Tarangkahan ng Kabayo papunta sa tahanan ng hari at doon siya ay pinatay nila.
[16] At gumawa si Joiada ng isang kasunduan, sa lahat ng tao at sa hari, na sila ay dapat maging mga tao ni Yahweh. [17] Kaya
pumunta ang lahat ng tao sa bahay ni Baal at giniba ito. Binasag nila ang mga altar ni Baal, dinurog ang kaniyang mga
imahe at pinatay nila si Matan, ang pari ni Baal, sa harap ng mga altar na iyon.
[18] Nagtalaga si Joiada ng mga opisyal para sa tahanan ni Yahweh sa ilalim ng kamay ng mga pari, na mga Levita, na siyang
itinalaga ni David sa tahanan ni Yahweh, upang mag-alay ng mga handog na susunugin kay Yahweh, gaya ng nasusulat sa
kautusan ni Moises, kasama ng pagsasaya at pag-aawitan, gaya ng ibinigay na tagubilin ni David. [19] Naglagay si Joiada ng
mga bantay sa mga tarangkahan sa tahanan ni Yahweh, nang sa gayon ay walang sinumang marumi ang makapasok sa.
[20] Isinama ni Joiada ang mga pinuno ng daan-daan, ang mga mararangal na tao, ang mga gobernador ng mga tao, at lahat
ng mga tao sa lupain. Ibinaba niya ang hari mula sa tahanan ni Yahweh; pumasok ang mga tao sa Mataas na
Tarangkahan sa bahay ng hari at pinaupo ang hari sa trono ng kaharian. [21] Kaya nagalak ang lahat ng mga tao sa lupain
at ang lungsod ay tumahimik. Tungkol naman kay Atalia, siya ay pinatay nila ng espada.

Chapter 24

[1] Pitong taong gulang si Joas nang magsimulang maghari; naghari siya ng apatnapung taon sa Jerusalem. Sibias ang
pangalan ng kaniyang ina na taga-Beer-seba. [2] Ginawa ni Joas kung ano ang matuwid sa mata ni Yahweh sa lahat ng araw
ni Joiada na pari. [3] Ikinuha siya ni Joiada ng dalawang asawa at naging ama siya ng mga anak na lalaki at mga babae.
[4] At nangyari pagkatapos nito, na si Joas ay nagpasya na muling itayo ang tahanan ni Yahweh. [5] Tinipon niya ang mga pari
at mga Levita at sinabi sa kanila, "Pumunta kayo taun-taon sa mga lungsod ng Juda at kolektahin ang pera mula sa lahat
ng Israelita upang isaayos ang tahanan ng inyong Diyos. Tiyakin ninyo na masimulan ninyo kaagad." Noong una, walang
ginawa ang mga Levita.

[6] Kaya ipinatawag ng hari si Joiada, ang pinakapunong pari, at sinabi sa kaniya, "Bakit hindi mo inatasan ang mga Levita
na kunin mula sa Juda at Jerusalem ang buwis na ipinataw ni Moises, ang lingkod ni Yahweh, at ng kapulungan ng Israel,
para sa tolda ng tipanan?" [7] Sapagkat giniba ng mga anak ni Atalia, na masamang babae, ang tahanan ng Diyos at ibinigay
sa mga Baal ang lahat ng kagamitan na inilaan sa tahanan ni Yahweh.
[8] Kaya nag-utos ang hari, at gumawa sila ng isang kaban at inilagay ito sa labas sa may pasukan sa tahanan ni Yahweh. [9]
At gumawa sila ng proklamasyon sa buong Juda at Jerusalem, para sa mga tao upang dalhin kay Yahweh ang buwis na
ipinataw ni Moises na lingkod ng Diyos sa Israel sa ilang. [10] Nagalak ang lahat ng pinuno at lahat ng tao at dinala ang pera
at inilagay sa kaban, hanggang sa napuno nila ito.
[11] At nangyari na sa tuwing dinadala ng mga Levita ang kaban sa mga opisyal ng hari, at sa tuwing nakikita nila na
maaraming perang nasa loob nito, darating ang mga eskriba ng hari at ang opisyal ng pinakapunong hari, aalisin nila ang
laman ng kaban at dadalhin nila at ibabalik sa kinalalagyan nito. Ginagawa nila ito araw-araw, at nakakalikom sila ng
malaking halaga ng pera. [12] Ibinigay ng hari at ni Joiada ang pera sa mga gumawa ng gawaing paglilingkod sa tahanan ni
Yahweh. Umupa ang mga lalaking ito ng mga kantero at mga karpintero upang ibalik sa dating kalagayan ang tahanan ni
Yahweh, at maging ang mga gumagawa gamit ang bakal at tanso.
[13] Kaya nagtrabaho ang mga manggagawa, at umusad ang gawaing pag-aayos sa pamamagitan ng kanilang mga kamay;
itinayo nila ang tahanan ng Diyos sa dati nitong disenyo at pinatibay ito. [14] Nang kanilang matapos, dinala nila ang
natirang pera sa hari at kay Joiada. Ang perang ito ay ginamit sa paggawa ng muwebles para sa bahay ni Yahweh, mga
kasangkapan sa paglilingkod at paghahandog, mga sandok at mga kasangkapang ginto at pilak. Patuloy silang nag-alay ng
mga handog na susunugin sa tahanan ni Yahweh sa lahat ng mga araw ni Joiada.
[15] Tumanda si Joiada at napuspos ng mga araw, at siya ay namatay. Siya ay 130 taong gulang nang siya mamatay. [16] Siya ay
inilibing nila sa lungsod ni David kasama ng mga hari, dahil mabuti ang ginawa niya sa Israel, sa Diyos, at sa tahanan ng
Diyos.
[17] Ngayon pagkatapos ng kamatayan ni Joiada, nagpunta ang mga pinuno ng Juda at pinarangalan ang hari. At nakinig sa
kanila ang hari. [18] Pinabayaan nila ang tahanan ni Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ninuno, at sinamba ang mga diyos
na Ashera at ang mga diyus-diyosan. Dumating ang galit ng Diyos sa Juda at Jerusalem dahil sa kanilang maling gawain. [19]
Gayunman, nagpadala siya ng mga propeta sa kanila upang muli silang ibalik sa kaniya, kay Yahweh. Nagpatotoo ang
mga propeta laban sa mga tao, ngunit ayaw nilang makinig.
[20] Dumating ang Espiritu ng Diyos kay Zacarias na anak ng paring si Joiada. Tumayo si Zacarias sa itaas ng mga tao at
sinabi sa kanila, "Ito ang sinasabi ng Diyos, 'Bakit ninyo nilalabag ang mga kautusan ni Yahweh, nang sa gayon hindi kayo
sumagana? Yamang tinalikuran na ninyo si Yahweh, tinalikuran rin niya kayo.'" [21] Ngunit nagsabuwatan sila laban sa
kaniya at sa utos ng hari, siya ay binato nila ng mga bato sa patyo ng tahanan ni Yahweh. [22] Sa paraang ito,
pinagsawalang-bahala ni haring Joas ang kabaitan na ginawa sa kaniya ni Joiada, ang ama ni Zacarias. Sa halip, pinatay
niya ang anak ni Joiada. Nang si Zacarias ay naghihingalo, kaniyang sinabi, "Makita nawa ito ni Yahweh at papanagutin
ka."
[23] At nangyari, sa katapusan ng taon na ang hukbo ng Aram ay dumating laban kay Joas. Pumunta sila sa Juda at
Jerusalem, pinatay nila lahat ng mga pinuno ng mga tao at ipinadala ang lahat ng kanilang ninakaw sa hari ng Damasco.
[24] Pumunta ang hukbo ng mga Arameo na may munting bilang, ngunit ibinigay sa kanila ni Yahweh ang katagumpayan
laban sa isang nakapalaking hukbo dahil tinalikuran ng taga-Juda si Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ninuno. Sa
paraang ito, ang mga Arameo ang nagdala ng hatol kay Joas.
[25] Nang nakaalis na ang mga Arameo, malubhang nasugatan si Joas. Nagsabuwatan ang kaniyang sariling mga lingkod
laban sa kaniya dahil sa pagpatay sa mga anak ng paring si Joiada. Siya ay pinatay nila sa kaniyang higaan, at namatay
siya. Siya ay inilibing nila sa lungsod ni David, ngunit hindi sa mga libingan ng mga hari. [26] Ito ang mga taong
nagsabuwatan laban sa kaniya, si Sabad na anak ni Simeat na Ammonita at si Jehosabad na anak ni Simrit na Maobita.
[27] Ngayon ang kasaysayan tungkol sa kaniyang mga anak, ang mahalagang mga propesiya na sinabi tungkol sa kaniya, at
ang muling pagtatayo ng tahanan ng Diyos, tingnan, nakasulat ang mga ito sa Ang Paliwanag sa Aklat ng mga Hari. At si
Amazias na kaniyang anak ang pumalit sa kaniya bilang hari.

Chapter 25

[1] Dalawamput-limang taong gulang si Amazias nang magsimula siyang maghari. Naghari siya ng dalawamput-siyam na
taon sa Jerusalem. Joadan ang pangalan ng kaniyang ina na taga-Jerusalem. [2] Ginawa niya kung ano ang matuwid sa
mata ni Yahweh, ngunit hindi niya ginawa ito nang may ganap na pusong tapat.
[3] At nangyari, nang ganap na matatag ang kaniyang pamumuno, pinatay niya ang mga lingkod na pumatay sa kaniyang
ama na hari. [4] Ngunit hindi niya pinatay ang mga anak ng mga pumatay sa kaniyang ama, sa halip ginawa niya kung ano
ang nakasulat sa kautusan, sa aklat ni Moises, gaya ng iniutos ni Yahweh, "Ang mga ama ay hindi dapat mamatay para sa
kanilang mga anak, at hindi rin dapat mamatay ang mga anak para sa mga ama. Sa halip, ang bawat tao ay dapat
mamatay para sa kaniyang sariling kasalanan."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

5 Bukod dito, tinipon ni Amazias ang mga taga-Juda at itinala sila ayon sa mga bahay ng kanilang mga ninuno, sa ilalim ng
mga pinuno ng hukbong libu-libo at mga pinuno ng hukbong daan-daan, ang lahat ng taga-Juda at taga-Benjamin. Sila ay
binilang niya mula dalawampung taong gulang at pataas at may 300, 000 na piling lalaki na may kakayahang sumabak sa
digmaan, at may kakayahang humawak ng sibat at panangga. 6 Umupa din siya ng 100, 000 na mga lalaking
mandirigmang mula sa Israel ng nagkakahalaga ng sandaang talento ng pilak.
7 Ngunit pumunta sa kaniya ang isang lingkod ng Diyos at sinabi, "Hari, huwag mong pasamahin sa iyo ang hukbo ng
Israel, sapagkat hindi kasama ng Israel si Yahweh, wala sa mga tao ng Efraim. 8 Ngunit kahit na pumunta ka nang may
katapangan at kalakasan sa labanan, pababagsakin ka ng Diyos sa harap ng kaaway sapagkat may kapangyarihan ang
Diyos na tumulong at may kapangyarihang magpabagsak."
9 Sinabi ni Amazias sa lingkod ng Diyos, "Ngunit ano ang aming gagawin sa isandaang talento na aking ibinigay sa hukbo
ng Israel?" Sumagot ang lingkod ng Diyos, "Kaya ni Yahweh na bigyan ka ng higit pa roon." 10 Kaya inihiwalay ni Amazias
ang hukbong sasama sa kaniya mula sa Efraim, sila ay muli niyang pinauwi. Kaya lubhang sumiklab ang kanilang galit
laban sa Juda at sila ay umuwi nang may matinding galit.
11 Tumapang si Amazias at pinangunahan ang kaniyang mga tao na pumunta sa lambak ng Asin. Doon niya tinalo ang
sampung-libong mga lalaki ng Seir. 12 Dinala ng hukbo ng Juda ang sampung-libong buhay na lalaki. Sila ay dinala nila sa
tuktok ng bangin at inihulog sila mula doon, at silang lahat ay nagkabali-bali.
13 Ngunit ang mga lalaki ng hukbong pinauwi ni Amazias upang hindi sila sumamama sa kaniya sa labanan, ay nilusob
ang mga lungsod ng Juda mula sa Samaria hanggang sa Bet-horon. Pinatay nila ang tatlong-libong tao at maraming
ninakaw.
14 Ngayon nangyari na pagkatapos bumalik si Amazias mula sa pagpatay sa mga Edomita, dinala niya ang mga diyos ng
mga tao ng Sier at itinayo niya ang mga ito upang maging kaniyang mga diyos. Yumuko siya sa harap ng mga ito at
nagsunog ng insenso para sa mga ito. 15 Kaya sumiklab ang galit ni Yahweh laban kay Amazias. Nagpadala siya ng isang
propeta sa kaniya, na nagsabi, "Bakit mo sinamba ang mga diyos ng mga tao na hindi man lamang nakapagligtas ng sarili
nitong mga tao laban sa iyong mga kamay?"
16 At nangyari na habang kinakausap siya ng propeta, sinabi sa kaniya ng hari, "Ginawa ka ba naming tagapayo ng hari?
Tumigil ka. Bakit ka kailangan patayin?" At tumigil ang propeta at sinabi, "Alam kong nagpasya ang Diyos na wasakin ka
dahil ginawa mo ito at hindi ka nakinig sa aking payo."
17 Pagkatapos, sumangguni si Amazias na hari ng Juda sa mga tagapayo at nagpadala ng mga mensahero kay Joas na hari
ng Israel na anak ni Joahaz na anak ni Jehu, nagsasabi, "Halika, magharapan tayo sa isang labanan."
18 Ngunit nagpadala din ng mga mensahero si Joas na hari ng Israel kay Amazias na hari ng Juda, nagsasabi, "Nagpadala
ang isang dawag na nasa Lebanon ng isang mensahe sa isang sedar na nasa Lebanon, nagsasabi, 'Ibigay mo ang iyong
anak na babae upang maging asawa ng aking anak,' ngunit dumaan ang isang mabangis na hayop sa Lebanon at
tinapakan ang dawag. 19 Sinabi mo, 'Tingnan mo, napabagsak ko ang Edom' at itinaas ka ng iyong puso. Magmalaki ka sa
iyong tagumpay ngunit manatili ka sa tahanan, sapagkat bakit mo ipapahamak at ibabagsak ang iyong sarili, ikaw at ang
Juda na kasama mo?"
20 Ngunit hindi nakinig si Amazias dahil ang kaganapang ito ay mula sa Diyos, upang maipasakamay niya ang mga tao ng
Juda sa kanilang mga kaaway dahil humingi sila ng payo sa mga diyos ng Edom. 21 Kaya lumusob si Joas na hari ng Israel,
siya at si Amazias na hari ng Juda ay nagsagupaan sa Beth-semes na sakop ng Juda. 22 Bumagsak ang Juda sa harap ng
Israel at tumakas papunta sa mga tahanan ang bawat lalaki.
23 Binihag ni Joas na hari ng Israel si Amazias na hari ng Juda na anak ni Joas, na anak ni Ahazias, sa Beth-Semes. Siya ay
dinala niya sa Jerusalem at giniba ang pader ng Jerusalem mula sa Tarangkahan ng Efraim hanggang sa Tarangkahan sa
Sulok, apatnaraang kubit ang layo. 24 Kinuha niya lahat ng ginto at pilak, lahat ng kagamitan na matatagpuan sa tahanan
ng Diyos na kay Obed-Edom, at ang mahahalagang mga kagamitan sa tahanan ng hari, kasama ang mga bihag at bumalik
sa Samaria.
25 Nabuhay si Amazias na hari Juda na anak ni Joas, ng labing-limang taon pagkatapos ng kamatayan ni Joas na hari ng
Israel na anak ni Joahas. 26 Ang ibang mga bagay tungkol kay Amazias sa simula hanggang sa kahuli-hulihan, hindi ba
nakasulat ang mga ito sa Ang Aklat ng mga Hari ng Juda at Israel?
27 Ngayon, mula sa panahon na tumalikod si Amazias sa pagsunod kay Yahweh, sinimulan nilang gumawa ng sabuwatan
laban sa kaniya sa Jerusalem. Tumakas siya patungong Laquis, ngunit nagpadala sila ng mga tao na susunod sa kaniya sa
Laquis at pinatay siya doon. 28 Siya ay ibinalik nilang nakasakay sa mga kabayo at inilibing siya kasama ng kaniyang mga
ninuno sa Lungsod ng Juda.

Chapter 26

1 Kinuha ng lahat ng tao ng Juda si Uzias na labing-anim na taong gulang, at ginawa siyang hari na kapalit ng kaniyang
ama na si Amazias. 2 Siya ang muling nagtayo ng Elat at pinanumbalik ito sa Juda. Pagkatapos mamatay ang hari. 3 Si
Uzias ay labing-anim na taong gulang nang magsimula siyang maghari. Naghari siya ng limampu't dalawang taon sa
Jerusalem. Jecolias ang pangalan ng kaniyang ina, na mula sa Jerusalem.

4 Ginawa niya kung ano ang matuwid sa mata ni Yahweh, sinusunod niya ang lahat ng halimbawa ng kaniyang ama na si
Amazias. 5 Inilaan niya ang kaniyang sarili upang hanapin ang Diyos sa mga araw ni Zacarias, na siyang nagbigay sa
kaniya ng mga tagubilin para sa pagsunod sa Diyos. Habang hinahanap niya si Yahweh, pinagpala siya ng Diyos.
6 Lumabas si Uzias at nakipaglaban sa mga Filisteo. Giniba niya ang mga pader sa lungsod ng Gat, Jabne at Asdod.
Nagtayo siya ng mga lungsod sa bansa ng Asdod at sa mga Filisteo. 7 Tinulungan siya ng Diyos laban sa mga Filisteo, laban
sa mga Arabo na nakatira sa Gurbaal at laban sa mga Meunita. 8 Nagbigay ang mga Ammonita ng kayamanang parangal
kay Uzias at lumaganap ang kaniyang katanyagan sa ibang mga lupain, maging sa hangganan ng Ehipto, sapagkat siya ay
naging lubos na makapangyarihan.
9 Dagdag pa rito, nagtayo si Uzias ng mga tore sa Jerusalem sa may Tarangkahan sa Sulok, sa Tarangkahan sa Lambak at
sa paikot ng pader at pinatibay ang mga ito. 10 Nagtayo siya ng mga toreng bantayan sa ilang at naghukay ng maraming
balon, sapagkat marami siyang mga baka sa mababang lugar gayon din sa mga kapatagan. Mayroon siyang mga
magsasaka at mga nagtatanim ng ubas sa mga burol sa bansa at sa mabungang mga bukirin, sapagkat mahal niya ang
pagsasaka.
11 Bukod dito, si Uzias ay mayroong isang hukbo ng mga lalaking mandirigma na nagpunta sa digmaan na nakapangkat
na binuo sa pamamagitan ng kanilang bilang na binilang ni Jeiel, ang eskriba at Maaseias, ang pinuno, sa ilalim ng
pamumuno ni Hananias, ang isa sa mga tagapag-utos ng hari. 12 Ang buong bilang ng mga pangulo ng mga sinaunang
sambahayan ay 2, 600 na mandirigmang mga lalaki. 13 Sa ilalim ng kanilang kamay ay isang hukbong 307, 500 na mga
lalaki, na nakidigma na may malakas na kapangyarihan upang tulungan ang hari laban sa kaaway.
14 Naghanda si Uzias para sa kanila, para sa lahat ng hukbo, ng mga panangga, mga sibat, mga helmet, mga baluti, mga
pana at mga bato para sa tirador. 15 Nagtayo siya sa Jerusalem ng mga makina na inimbento ng mga bihasang lalaki
upang ilagay sa mga tore at sa mga kuta, kung saan papana ng mga pana at ng mga malalaking bato. Lumaganap sa
malayong mga lupain ang kaniyang katanyagan, sapagkat siya ay lubos na tinulungan hanggang sa siya ay naging lubos
na makapangyarihan.
16 Ngunit nang naging makapangyarihan si Uzias, nagmataas ang kaniyang puso kaya siya gumawa ng masama.
Sumuway siya laban kay Yahweh, ang kaniyang Diyos, sapagkat pumasok siya sa tahanan ni Yahweh upang magsunog ng
insenso sa altar ng insenso. 17 Sinundan siya ni paring Azarias at kasama niya ang walumpung matatapang na pari ni
Yahweh. 18 Pinigilan nila si haring Uzias at sinabi sa kaniya, "Hindi ito para sa iyo, Uzias, na magsunog ng insenso para
kay Yahweh, kundi para sa mga pari, ang mga kaapu-apuhan ni Aaron na siyang itinalaga kay Yahweh na magsunog ng
insenso. Lumabas ka sa banal na lugar, sapagkat sumuway ka. Dahil dito, wala kang magiging karangalan mula kay
Yahweh na Diyos."
19 At nagalit si Uzias. May hawak siyang insensaryo sa kaniyang kamay upang magsunog ng insenso. Habang nagagalit
siya sa mga pari, may tumubong ketong sa kaniyang noo sa harap ng mga pari sa tahanan ni Yahweh sa tabi ng altar ng
insenso. 20 Tiningnan siya ng pinakapunong pari na si Azarias at ng lahat ng mga pari, at tingnan, siya ay may ketong sa
kaniyang noo. Siya ay agad nilang pinalabas mula doon. Sa katunayan, nagmadali siyang lumabas dahil hinampas siya ni
Yahweh.
21 Si haring Uzias ay isang ketongin hanggang sa araw ng kaniyang kamatayan, at tumira sa isang hiwalay na bahay,
sapagkat siya ay isang ketongin, sapagkat pinaalis siya mula sa tahanan ni Yahweh. Ang kaniyang anak na si Jotam ang
namahala sa tahanan ng hari at namuno sa mga tao sa lupain.
22 Ang iba pang mga bagay tungkol kay Uzias sa simula hanggang sa kahuli-hulihan ay isinulat ni propetang Isaias na
anak ni Amos. 23 Namatay si Uzias at inilibing siya kasama ng kaniyang mga ninuno sa isang lupang libingan na pag-aari
ng mga hari sapagkat sabi nila, "Siya ay ketongin." Si Jotam, ang kaniyang anak, ang pumalit sa kaniya bilang hari.

Chapter 27

1 Si Jotam ay dalawampu't limang taong gulang nang magsimula siyang maghari at naghari siya sa Jerusalem ng labing-
anim na taon. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Jerusa; siya ang anak na babae ni Zadok. 2 Ginawa niya ang tama sa mga
mata ni Yahweh, sinusunod ang lahat ng halimbawa ng kaniyang amang si Uzias. Pinigilan din niyang pumunta sa loob
ng templo ni Yahweh. Ngunit patuloy pa rin ang mga tao sa kanilang mga masasamang gawain.
3 Itinayo niya ang mataas na tarangkahan sa tahanan ni Yahweh, at sa burol ng Ofel ay nagtayo pa siya ng marami. 4
Bukod pa roon, nagtayo siya ng mga lungsod sa maburol na bahagi ng Juda, at nagtayo siya ng mga kastilyo at mga tore sa
kagubatan.
5 Lumaban din siya sa hari ng Ammon at tinalo sila. Sa taon ding iyon, nagbigay sa kaniya ng isandaang talento ng pilak
ang mga Ammonita, sampung libong sukat ng trigo, sampung libong sukat ng sebada. Patuloy na nagbigay sa kaniya ang
mga Ammonita sa ikalawa at ikatlong taon.
6 Kaya naging makapangyarihan si Jotam dahil lumakad siya ng may katatagan kay Yahweh na kaniyang Diyos. 7 At sa iba
pang mga bagay tungkol kay Jotam, lahat ng kaniyang pakikipagdigma at pamumuhay, tingnan ninyo, nakasulat ang mga
ito sa Aklat ng mga Hari ng Israel at Juda.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[8] Siya ay dalawampu't limang taong gulang nang magsimulang maghari at naghari siya sa Jerusalem sa loob ng labing-
anim na taon. [9] Si Jotam ay namatay at siya ay kanilang inilibing sa lungsod ni David. Si Ahaz, na kaniyang anak ang
pumalit sa kaniya bilang hari.

Chapter 28

[1] Si Ahaz ay dalawampung taong gulang nang magsimula siyang maghari at naghari siya sa Jerusalem ng labing-anim na
taon. Hindi niya ginawa ang tama sa mga mata ni Yahweh, katulad ng ginawa ni David na kaniyang ninuno. [2] Sa halip,
lumakad siya sa mga pamamaraan ng mga hari ng Israel, gumawa rin siya ng mga metal na imahen para sa mga Baal.
[3] Bukod pa roon, nagsunog siya ng insenso sa lambak ng Ben Hinom at inialay niya ang mga anak niya bilang mga alay na
susunugin, alinsunod sa kalapastanganan ng mga lahing pinalayas ni Yahweh bago dumating ang mga Israelita. [4] Nag-
alay at nagsunog siya ng insenso sa mga dambana, sa mga burol, at sa ilalim ng bawat luntiang puno.
[5] Kaya ipinasakamay siya ni Yahweh na Diyos ni Ahaz sa hari ng Aram. Tinalo siya ng mga Arameo at kinuha mula sa
kaniya ang napakalaking bilang ng mga bilanggo at dinala sila sa Damasco. Napasakamay din si Ahaz sa hari ng Israel, na
tumalo sa kaniya sa isang matinding labanan. [6] Si Peka na anak ni Remalias ay nakapatay ng 120, 000 na mga kawal sa
Juda sa loob ng isang araw, lahat ng mga matatapang nilang kawal, dahil tinalikuran nila si Yahweh, ang Diyos ng
kanilang mga ninuno.
[7] Pinatay ni Zicri na isang malakas na lalaki mula sa Efraim si Maasias na anak na lalaki ng hari, si Azrikam na
tagapamahala sa palasyo, at si Elkana na kanang kamay ng hari. [8] Nagdala ng mga bihag ang hukbo ng Israel mula sa 200,
000 na asawang babae ng kanilang mga kamag-anak, mga anak na lalaki at babae. Marami rin silang sinamsam na dinala
nila pabalik sa Samaria.
[9] Ngunit naroon ang isang propeta ni Yahweh, Oded ang kaniyang pangalan. Siya ay lumabas upang salubungin ang
hukbo na papasok sa Samaria. Sinabi niya sa kanila, "Dahil nagalit si Yahweh sa Juda, ang Diyos ng inyong mga ninuno,
ipinasakamay niya sila sa inyo. Ngunit pinagpapatay ninyo sila sa galit na abot hanggang langit. [10] At ngayon, gusto pa
ninyong gawing alipin ang mga kalalakihan at kababaihan ng Juda at Jerusalem. Ngunit hindi ba kayo mismo ay
nagkasala kay Yahweh na inyong Diyos? [11] Makinig kayo ngayon sa akin: ibalik ninyo ang mga bilanggo na inyong binihag
mula sa inyong mga kapatid, sapagkat ang matinding poot ni Yahweh ay nasa inyo."
[12] Pagkatapos, may ilang pinuno ng Efraim ang tumayo laban sa mga bumalik mula sa digmaan, ang mga lalaking sina
Azarias na anak ni Johanan, si Berquias na anak ni Mesillemot, si Jehizkias na anak ni Sallum at si Amasa na anak ni
hadlai. [13] Sinabi nila sa kanila, "Hindi ninyo dapat dalhin ang mga bilanggo rito, sapagkat ang gusto ninyo ay isang bagay
na magdadala sa atin ng kasalanan laban kay Yahweh na magdaragdag sa ating mga kasalanan at mga paglabag;
sapagkat napakalaki ng ating paglabag at mayroong matinding poot laban sa Israel."
[14] Kaya iniwan ng mga kawal ang mga bilanggo at ang mga sinamsam sa harapan ng mga pinuno at sa buong kapulungan.
[15] Ang mga lalaking itinalaga ay tumayo at kinuha ang mga bilanggo at dinamitan ang mga walang kasuotan mula sa mga
nasamsam. Dinamitan nila sila at binigyan sila ng sandalyas. Binigyan sila ng makakain at inumin. Ginamot nila ang
kanilang mga sugat at isinakay ang mga nanghihina sa mga asno. Ibinalik sila sa kanilang mga pamilya sa Jerico, (na
tinatawag na lungsod ng mga Palma). Pagkatapos bumalik sila sa Samaria.
[16] Nang mga panahong iyon, nagpadala si Haring Ahaz ng mga mensahero sa mga hari ng Asiria upang pakiusapan silang
tulungan siya. [17] Sapagkat muling nagbalik ang mga Edomita at sinalakay ang Juda at kumuha ng mga bilanggo. [18] Sinakop
din ng mga Filisteo ang mga lungsod sa mga mabababang lupain at ang Negev ng Juda. Kinuha nila ang Beth-semes,
Aijalon, Gederot, Soco kasama ang mga nayon nito, Timna kasama ang mga nayon nito, at gayon din ang Gimzo kasama
ang mga nayon nito. Nagpunta sila upang manirahan sa mga lugar na iyon.
[19] Sapagkat ibinaba ni Yahweh ang Juda dahil kay Ahaz, ang hari ng Israel; sapagkat napakasama ng kaniyang ginawa sa
Juda at labis na nagkasala kay Yahweh. [20] Si Tiglat-Pileser, hari ng Asiria, ay nagpunta at ginulo siya sa halip na palakasin
siya. [21] Sapagkat sinamsam at pinagnakawan ni Ahaz ang tahanan ni Yahweh at ang mga tahanan ng mga hari at mga
pinuno upang ibigay sa mga hari ng Asiria, ngunit hindi ito nakatulong sa kaniya.
[22] Ang Haring ito na si Ahaz ay nagkasala pa ng mas matindi laban kay Yahweh sa panahon ng kaniyang pagdurusa. [23]
Sapagkat nag-alay siya sa mga diyos ng Damasco, mga diyos na tumalo sa kaniya. Sinabi niya, "Dahil tinulungan sila ng
mga diyos ng mga hari ng Syria, mag-aalay ako sa kanila, upang matulungan nila ako." Ngunit sila ang sumira sa kaniya
at sa buong Israel.
[24] Tinipon ni Ahaz ang mga kagamitan sa tahanan ng Diyos at pinagpuputol ang mga ito. Ipinasara niya ang mga pintuan
ng tahanan ni Yahweh at gumawa siya ng mga altar para sa kaniyang sarili sa bawat sulok ng Jerusalem. [25] Gumawa siya
ng mga dambana sa bawat lungsod ng Juda upang pagsunugan ng mga alay sa ibang mga diyos, at ito ang naging dahilan
upang magalit si Yahweh, ang Diyos ng kaniyang mga ninuno.
[26] Ngayon, ang lahat ng kaniyang mga ginawa at lahat ng kaniyang kapamaraanan mula umpisa hanggang wakas, tingnan
ninyo, nakasulat ang mga ito sa Aklat ng mga Hari ng Juda at Israel. [27] Namatay si Ahaz at siya ay kanilang inilibing sa
lungsod sa Jerusalem, ngunit siya ay hindi nila dinala sa mga libingan ng mga hari ng Israel. Si Ezequias na kaniyang
anak ang pumalit sa kaniya bilang hari.

Chapter 29

[1] Nagsimulang maghari si Ezequias noong siya ay dalawampu't limang taong gulang at naghari siya ng dalawampu't
siyam na taon sa Jerusalem. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Abija na anak ni Zacarias. [2] Ginawa niya ang tama sa mga
mata ni Yahweh at sinusunod ang lahat ng halimbawang ginawa ni David, na kaniyang ninuno.
[3] Sa unang taon ng kaniyang paghahari, sa unang buwan, binuksan ni Ezequias ang mga pintuan ng tahanan ni Yahweh
at isinaayos ang mga ito. [4] Dinala niya ang mga pari at mga Levita at tinipon silang lahat sa patyo sa silangang bahagi. [5]
Sinabi niya sa kanila, "Makinig kayo sa akin, kayong mga Levita! Italaga ninyo ang inyong mga sarili kay Yahweh, at
italaga ninyo ang tahanan ni Yahweh, ang Diyos ng inyong mga ninuno, at inyong alisin ang karumihan mula sa banal na
lugar.
[6] Sapagkat lumabag ang ating mga ninuno at ginawa nila ang masama sa paningin ni Yahweh na ating Diyos; siya ay
tinalikuran nila, tumalikod sila mula sa lugar na pinananahanan ni Yahweh. [7] Isinara din nila ang mga pintuan ng mga
portiko at pinatay ang mga lampara; hindi sila nagsunog ng mga insenso o naghandog ng mga alay na susunugin sa banal
na lugar para sa Diyos ng Israel.
[8] Kaya ang poot ng Diyos ay bumagsak sa Juda at Jerusalem, at sila ay ginawa niyang halimbawa ng pagkatakot,
pagkasindak at kahihiyan, gaya ng inyong nakikita sa sarili ninyong mga mata. [9] Ito ang dahilan kung bakit namatay sa
tabak ang ating mga ama, at nabihag ang ating mga anak at mga asawa dahil dito.
[10] Ngayon, nasa aking puso na gumawa ng isang kasunduan kay Yahweh, ang Diyos ng Israel, nang sa gayon ay maaaring
mawala ang kaniyang matinding galit sa atin. [11] Mga anak ko, huwag na kayong maging tamad, sapagkat pinili kayo ni
Yahweh upang tumayo sa harapan niya at sumamba, at upang kayo ay maging mga lingkod niya at magsunog ng
insenso."
[12] At nagsitayuan ang mga Levita, ang mga lalaking sina Mahat na anak ni Amasai, si Joel na anak ni Azarias, mula sa
angkan ni Kohat; at mula naman sa mga angkan ni Merari, si Kish na anak ni Abdi, at Azarias na anak ni Jehalelel; at
mula sa mga Gershonita, si Joah na anak ni Zimna at Eden na anak ni Joah; [13] at sa mga anak naman ni Elizafan, sina
Simri at Jeiel; at sa mga anak ni Asaf, sina Zacarias at Matanias; [14] sa mga anak ni Heman, sina Jehiel at Simei; at sa mga
anak ni Jeduthun, sina Semias at Uziel.
[15] Tinipon nila ang kanilang mga kapatid, itinalaga nila ang mga sarili nila kay Yahweh at pumasok gaya ng iniutos ng
hari, na sumusunod sa mga salita ni Yahweh upang linisin ang tahanan ni Yahweh. [16] Pumasok ang mga pari sa kaloob-
loobang bahagi ng tahanan ni Yahweh upang linisin ito, inilabas nila sa may patyo ng bahay ang lahat ng mga
maruruming nakita nila sa templo ni Yahweh. Kinuha ng mga Levita ang mga ito upang dalhin sa batis ng Kidron. [17]
Ngayon, nagsimula sila sa unang araw ng unang buwan upang italaga ang tahanan kay Yahweh, at sa ika-walong araw ng
buwan, nagpunta sila sa portiko ni Yahweh. Itinalaga nila ang tahanan ni Yahweh sa loob ng walong araw. Natapos sila sa
ikalabing-anim na araw ng unang buwan.
[18] Pagkatapos nagpunta sila kay haring Ezequias sa loob ng palasyo at sinabi, "Nalinis na namin ang buong tahanan ni
Yahweh, ang altar para sa mga handog na susunugin kasama ang lahat ng mga kasangkapan nito, at ang mesa ng tinapay
na handog kasama ang lahat ng mga kasangkapan nito. [19] Higit pa rito, naihanda at naitalaga na namin kay Yahweh ang
lahat ng bagay na itinapon ni Haring Ahaz nang lumabag siya noong panahon ng kaniyang paghahari. Tingnan ninyo,
nasa harapan ng altar ni Yahweh ang mga ito."
[20] Pagkatapos, gumising ng maaga si haring Ezequias at tinipon ang mga pinuno ng lungsod; pumunta siya sa tahanan ni
Yahweh. [21] Nagdala sila ng pitong lalaking baka, pitong lalaking tupa, pitong kordero, at pitong lalaking kambing, bilang
handog para sa kasalanan ng kaharian, para sa santuwaryo, at para sa Juda. Inutusan niya ang mga pari, ang mga anak
ni Aaron, na ialay ang mga ito sa altar ni Yahweh.
[22] Kaya kinatay nila ang mga lalaking baka, at kinuha ng mga pari ang dugo at iwinisik ito sa altar. Kinatay nila ang mga
lalaking tupa at iwinisik ang dugo sa altar; kinatay din nila ang mga kordero at iwinisik ang dugo sa altar. [23] Dinala nila sa
harapan ng hari at ng kapulungan ang mga lalaking kambing para sa handog sa kasalanan, ipinatong nila ang kanilang
mga kamay sa mga ito. [24] Pinatay ng mga pari ang mga ito, at ginawa nila ang handog para sa kasalanan sa pamamagitan
ng dugo ng mga ito sa altar, upang maging kabayaran sa mga kasalanan para sa buong Israel sapagkat iniutos ng hari na
ang alay na susunugin at handog para sa kasalanan ay dapat gawin para sa buong Israel.
[25] Inilagay ni Ezequias ang mga Levita sa tahanan ni Yahweh na may mga pompyang, mga alpa at mga lira, isinasaayos
ang mga ito ayon sa utos ni David, ni Gad na propeta ng hari, at ng propetang si Natan, sapagkat ang utos ay mula kay
Yahweh sa pamamagitan ng kaniyang mga propeta. [26] Tumayo ang mga Levita na may mga instrumento ni David at ang
mga pari na may mga trumpeta.
[27] Inutusan sila ni Ezequias na ihandog sa altar ang alay na susunugin. Nang magsimula ang pag-aalay, nagsimula rin ang
awit para kay Yahweh na may kasamang mga trumpeta, kasama ang mga instrumento ni David na hari ng Israel. [28]
Sumamba ang buong kapulungan, umawit ang mga mang-aawit at tumugtog ang mga manunugtog ng trumpeta,
nagpatuloy ang mga ito hanggang sa natapos ang pagsusunog ng mga alay.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[29] Nang matapos nila ang mga pag-aalay, yumukod at sumamba ang hari at ang lahat ng kasama niyang naroon. [30] Bukod
pa rito, inutusan ni haring Ezequias at ng mga pinuno ang mga Levita na umawit ng mga papuri kay Yahweh gamit ang
mga awit ni David at ng propetang si Asaf. Umawit sila ng mga papuri nang may kagalakan at nagsiyukod sila at
sumamba.
[31] At sinabi ni Ezequias, "Ngayon, pinabanal ninyo ang inyong mga sarili kay Yahweh. Pumunta kayo rito sa tahanan ni
Yahweh at magdala ng mga alay at handog ng pagpapasalamat." Nagdala ang kapulungan ng mga alay at mga handog ng
pagpapasalamat, lahat ng may pusong nagnanais ay nagdala ng mga alay na susunugin.
[32] Ang bilang ng mga handog na susunugin na dinala ng kapulungan ay pitumpung lalaking baka, isandaang lalaking tupa
at dalawandaang lalaking kordero. Lahat ng mga ito ay para sa alay na susunugin para kay Yahweh. [33] Ang mga hayop na
itinalaga kay Yahweh ay anim na raang baka at tatlong libong tupa.
[34] Ngunit kakaunti ang bilang ng mga pari upang balatan ang lahat ng mga alay na susunugin, kaya tinulungan sila ng
mga kapatid nilang mga Levita, hanggang matapos ang gawain, at hanggang sa maitalaga ng mga pari ang kanilang mga
sarili kay Yahweh, sapagkat higit na maingat ang mga Levita sa pagtatalaga ng kanilang mga sarili kaysa sa mga pari.
[35] Sa karagdagan, mayroong napakaraming alay na susunugin; ginawa ang mga ito kasama ang taba ng mga alay
pangkapayapaan, at mayroong inuming handog sa bawat alay na susunugin. At nagawa nang may kaayusan ang
seremonya sa tahanan ni Yahweh. [36] Nagsaya si Ezequias, gayon din ang mga tao, dahil sa inihanda ng Diyos para sa mga
tao, sapagkat mabilis na natapos ang gawain.

Chapter 30

[1] Nagpapunta si Ezequias ng mga mensahero sa buong Israel at Juda, at sumulat din ng liham sa Efraim at Manases, na
kinakailangan nilang pumunta sa tahanan ni Yahweh sa Jerusalem, upang ipagdiwang ang Paskwa ni Yahweh, ang Diyos
ng Israel. [2] Sapagkat ang hari, ang kaniyang mga pinuno, at ang lahat ng kapulungan sa Jerusalem ay nagsanggunian, at
napagpasiyahang ipagdiwang ang Paskwa sa ikalawang buwan. [3] Hindi nila ito maipagdiwang kaagad, sapagkat hindi
sapat ang bilang ng mga paring nakapaglaan ng kanilang sarili para kay Yahweh, at hindi rin nagtipon-tipon ang mga tao
sa Jerusalem.
[4] Ang planong ito ay tama sa paningin ng hari at ng buong kapulungan. [5] Kaya gumawa sila ng kautusan na kinakailangan
ipahayag sa buong Israel, mula sa Beer-seba hanggang sa Dan, na kinakailangang pumunta ang mga tao sa Jerusalem
upang ipagdiwang ang Paskwa ni Yahweh, ang Diyos ng Israel. Sa katunayan, hindi nila ginanap ito sa napakaraming
bilang na gaya ng iniutos sa kasulatan.
[6] Kaya pumunta sa buong Israel at Juda ang tagapagdala ng sulat na dala-dala ang sulat mula sa hari at sa kaniyang mga
pinuno, ayon sa utos ng hari. Sinabi nila, "Kayong mga taga-Israel, manumbalik kayo kay Yahweh, ang Diyos ni Abraham,
Isaac, at Israel, upang muli siyang bumalik sa mga nalalabi sa inyo na nakatakas mula sa kamay ng mga hari ng Asiria.
[7] Huwag kayong maging katulad ng inyong mga ninuno o kaya ng inyong mga kapatid, na nagkasala laban kay Yahweh,
ang Diyos ng kanilang mga ninuno, kaya ibinigay niya sila sa pagkawasak, gaya ng inyong nakita. [8] Ngayon huwag
maging matigas ang inyong ulo, tulad ng inyong mga ninuno; sa halip, ibigay ninyo ang inyong sarili kay Yahweh at
pumunta kayo sa kaniyang banal na lugar, na kaniyang itinalaga kay Yahweh magpakailanpaman, at sambahin ninyo si
Yahweh, ang inyong Diyos, upang mawala ang kaniyang malaking galit sa inyo. [9] Sapagkat kung muli kayong babalik kay
Yahweh, makakatagpo ng kahabagan ang inyong mga kapatid at mga anak sa harapan ng mga bumihag sa kanila, at muli
silang babalik sa lupaing ito. Sapagkat si Yahweh, ang inyong Diyos, ay mapagbiyaya at maawain, at hindi niya ibabaling
ang kaniyang mukha palayo sa inyo, kung babalik kayo sa kaniya.
[10] Kaya dumaan ang mga tagapagdala ng sulat sa bawat lungsod sa buong rehiyon ng Efraim at Manases, hanggang sa
Zebulun; ngunit pinagtawanan at kinutya sila ng mga tao. [11] Gayunpaman, may mga kalalakihan sa Aser at Manases at
Zebulun na nagpakumbaba, at pumunta sa Jerusalem. [12] Nasa Juda rin naman ang kamay ng Diyos, upang bigyan sila ng
isang puso, upang sumunod sa utos ng hari at mga pinuno ayon sa salita ni Yahweh.
[13] Maraming tao, isang napakalaking kapulungan, ang nagsamasama sa Jerusalem upang ipagdiwang ang Pista ng
Tinapay na Walang Lebadura sa ikalawang buwan. [14] Tumindig sila at inalis ang mga altar na nasa Jerualem at ang lahat
ng mga altar ng insenso; at itinapon ang mga iyon sa batis ng Kidron. [15] At sa ikalabing-apat na araw ng pangalawang
buwan, pinatay nila ang kordero ng Paskwa. Nahiya ang mga pari at mga Levita, at inihandog nila ang kanilang mga
sarili kay Yahweh at nagdala sila ng mga handog na susunugin sa tahanan ni Yahweh.
[16] Tumayo sila sa kanilang lugar ayon sa kanilang pangkat, sinusunod ang utos na nasa kautusan ni Moises, na lingkod ng
Diyos. Iwinisik ng mga pari ang dugo na tinanggap nila mula sa mga kamay ng mga Levita. [17] Dahil marami ang naroroon
sa kapulungan na hindi itinalaga ang kanilang mga sarili kay Yahweh, kaya ang mga Levita ang namahala sa pagkakatay
ng korderong pampaskwa para sa lahat ng hindi nakapaglinis upang ilaan ang kordero kay Yahweh.
[18] Sapagkat marami sa mga tao, ang karamihan sa kanila ay mula sa Efraim, Manases, Isacar at Zebulun, ang hindi
nakapaglinis ng kanilang sarili, gayon pa man kumain sila ng pagkaing pampaskwa, labag sa nakasulat na tagubilin.
Ipinanalangin sila ni Ezequias, na nagsasabing, "Patawarin nawa ng mabuting Yahweh ang bawa't isa [19] na nagtakda ng
kanilang mga puso na hanapin ang Diyos, na si Yahweh, ang Diyos ng kaniyang mga ninuno, kahit na hindi siya malinis

ayon sa pamantayan ng paglilinis ng banal na lugar." [20] Kaya pinakinggan ni Yahweh si Ezequias at pinagaling niya ang
mga tao.
[21] Ipinagdiwang ng mga Israelitang naroon sa Jerusalem ang pista ng tinapay na walang lebadura sa loob ng pitong araw
na may labis na kagalakan. Araw-araw nagpuri ang mga Levita at mga pari kay Yahweh, kumakanta kay Yahweh na may
mga instrumentong may malakas na tunog. [22] Kinausap ni Ezequias nang may panghihimok ang mga Levita na
nakauunawa sa paglilingkod kay Yahweh. Kaya kumain sila sa kabuuan ng pista sa pitong araw, nag-alay sila ng mga
handog na pangkapayapaan, at ipinagtapat nila ang kanilang kasalanan kay Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ninuno.
[23] Nagpasya ang buong kapulungan na magdiwang ng pitong araw pa, at ginawa nga nila nang may kagalakan. [24] Sapagkat
nagbigay sa kapulungan si Ezequias na hari ng Juda ng isang libong toro at pitong libong tupa bilang alay; at nagbigay
ang mga pinuno sa kapulungan ng isang libong toro at sampung libong tupa at mga kambing. Maraming bilang ng mga
pari ang nagtalaga ng kanilang mga sarili kay Yahweh.
[25] Nagalak ang buong kapulungan ng Juda, kasama ang mga pari at mga Levita, at ang lahat ng mga taong dumating mula
sa Israel, pati na rin ang mga dayuhan na mula sa lupain ng Israel at ang mga naninirahan sa Juda. [26] Kaya may labis na
kagalakan sa Jerusalem, sapagkat simula sa panahon ni Solomon na anak ni David, na hari ng Israel, ay wala pang
nangyaring katulad nito sa Jerusalem. [27] Pagkatapos, tumayo ang mga pari at mga Levita at pinagpala ang mga tao.
Narinig ang kanilang tinig at umabot ang kanilang dalangin sa kalangitan, ang banal na lugar kung saan naninirahan ang
Diyos.

Chapter 31

[1] Ngayon nang matapos ang lahat ng ito, pumunta sa lungsod ng Juda ang lahat ng mga Israelita naroon at dinurog ang
sagradong haliging mga bato, pinutol ang mga imahen ni Ashera, at giniba ang mga dambana at mga altar sa buong Juda
at Benjamin. Ginawa rin nila ito sa Efraim at Manases, hanggang sa mawasak nilang lahat ang mga ito. At bumalik ang
mga tao ng Israel, bawat isa sa kaniyang sariling lupain at lungsod.
[2] Itinalaga ni Ezequias ang mga pari sa kanila mga pangkat at ang mga Levita at isinaayos ayon sa kanilang mga pangkat,
itinalaga ang bawat isa sa kani-kaniyang gawain, ang mga pari at mga Levita. Itinalaga niya sila upang ihanda ang mga
handog na susunugin at mga handog para sa pangkapayapaan, upang maglingkod, upang magbigay pasasalamat, at
upang magpuri sa mga tarangkahan ng templo ni Yahweh. [3] Itinalaga rin niya ang ibabahagi ng hari para sa handog na
susunugin mula sa kaniyang sariling ari-arian, ito ay, para sa umaga at sa gabing handog na susunugin, at ang mga
handog na susunugin para sa araw ng mga pamamahinga, sa mga bagong buwan, at sa mga nakatakdang pista, ayon sa
nakasulat sa kautusan ni Yahweh.
[4] Bukod dito, inutusan niya ang mga taong nakatira sa Jerusalem na ibigay ang mga nakalaan para sa mga pari at sa mga
Levita, upang mapag-ukulan nila ng panahon ang kanilang pagsunod sa kautusan ni Yahweh. [5] Nang mailabas ang
kautusan, nagbigay agad ng masagana ang mga Israelita ng unang bunga ng butil, bagong alak, langis, pulot, at lahat ng
mula sa kanilang inani sa mga bukirin; at masagana rin nilang dinala ang ikasampung bahagi ng lahat ng bagay.
[6] Nagdala rin ang mga tao ng Israel at judah na naninirahan sa lungsod ng Juda ng ikasampung bahagi ng bakahan,
kawan ng tupa, at ang ikasampung bahagi ng mga bagay na nailaan kay Yahweh na kanilang Diyos, at inilatag ang mga
ito sa maraming bunton. [7] Inumpisahan nilang ilatag ang mga bunton noong ikatlong buwan at natapos nila sa ikapitong
buwan. [8] Nang pumunta si Ezequias at ang mga namumuno at nakita ang napakaraming bunton, pinagpala nila si
Yahweh at ang mga taga-Israel.
[9] At tinanong ni Ezequias ang mga pari at ang mga Levita tungkol sa mga napakaraming bunton. [10] Sinagot siya ni Azarias,
ang pinakapunong pari sa tahanan ni Zadok, at sinabing, "Nang magsimulang magdala ng mga handog sa tahanan ni
Yahweh ang mga tao, nakakain kami ng higit sa sapat at marami pang natira, sapagkat pinagpala ni Yahweh ang
kaniyang mga tao. At malaking bilang pa rin ang naiwan sa mga ito." [11] Pagkatapos, nag-utos si Ezequias na maghanda ng
silid imbakan sa tahanan ni Yahweh, at inihanda ang mga ito. [12] At tapat silang nagdadala ng mga handog, ng ikapu at ng
lahat ng bagay na para kay Yahweh. Si Conanias, na isang Levita, ang tagapangasiwa sa mga ito, at si Simie na kaniyang
kapatid ang pumapangalawa sa kaniya. [13] sina Jehiel, Azazias, Nahat, Asael, Jerimot, Josabad, Eliel, Ismaquias, Mahat, at
Benaias ang mga tagapangasiwa sa ilalim ng pamamahala ni Conanias at si Simei na kaniyang kapatid, sa pamamagitan
ng pagtalaga ni Ezequias, na hari at si Azarias, na tagapangasiwa sa tahanan ng Diyos.
[14] At si Korah na anak ni Imna na Levita, na bantay sa silangang tarangkahan, ang namamahala sa mga kusang kaloob na
handog sa Diyos, at siya ang namamahala sa pamamahagi ng mga handog kay Yahweh at ng mga handog na inilaan kay
Yahweh. [15] Sa ilalim ng kaniyang pamamahala ay sina Eden, Minyamin, Jeshua, Semaya, Amarias, Semaya, Amarias at si
Secanias sa mga lungsod ng mga pari. Sila ang nasa takdang katungkulan upang maibigay ang handog na ito sa kanilang
mga kapatid sa bawat pangkat, sa mahalaga at hindi mahalaga.
[16] Nagbigay din sila sa mga lalaking may tatlong gulang at pataas na kabilang sa talaan ng mga angkan—ang lahat ng
pumasok sa tahanan ni Yahweh, ayon sa nakatakda araw-araw, upang gawin ang kanilang tungkulin sa bawat pangkat.
[17] Nagbigay din sila sa mga kabilang sa mga talaan ng angkan ng kanilang mga ninuno, at sa mga Levitang dalawampu at
pataas ang gulang, bawat pangkat ay nabigyan ng kani-kanilang tungkulin. [18] Nagbigay sila sa mga—kabilang sa talaan ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

angkan—kasama ang kanilang mga maliliit na anak, ang kanilang mga asawa, kanilang mga anak na lalaki at mga anak na babae, sa lahat ng kabuuan ng mga tao—sapagkat inilaan nila ang kanilang mga sarili kay Yahweh upang maging banal para sa kanilang tungkulin na ipinagkatiwala sa kanila. [19] Ang mga pari na kaapu-apuhan ni Aaron, na nakatira sa mga bukirin sa mga nayon na kabahagi ng kanilang mga lungsod, o sa bawat lungsod, doon ay may pinangalanan na mga kalalakihan na nakatalaga upang magbigay ng bahagi para sa lahat ng mga kalalakihang kasama ng mga pari, at ang lahat na kabilang sa talaan ng angkan na kasama ng mga Levita.
[20] Ginawa ni Ezequias ang mga ito sa buong Juda. Ginawa niya kung ano ang mabuti, tama, at tapat sa harapan ni Yahweh
na kaniyang Diyos. [21] Sa bawat proyekto na kaniyang sinimulan sa paglilingkod sa tahanan ng Diyos, sa batas, at sa mga kautusan, upang hanapin ang kaniyang Diyos, ginawa niya ito nang buong puso, at nagtagumpay siya.

Chapter 32

[1] Pagkatapos ng mga bagay na ito at ang mga gawaing ito na nagpapakita ng katapatan, si Sinaquerib, ang hari ng Asiria, ay dumating at pumasok sa Juda; nagkampo siya upang lusubin ang mga matitibay na lungsod, na binalak niyang sakupin.
[2] Nang makita ni Ezequias na dumating si Senaquerib at nilalayon na labanan ang Jerusalem, [3] sumangguni siya sa
kaniyang mga pinuno at sa kaniyang mga makapangyarihang tauhan upang harangan ang tubig ng mga bukal na nasa
labas ng lungsod; tinulungan nila siyang gawin ito. [4] Kaya maraming tao ang nagtipon-tipon at hinarangan ang lahat ng
mga bukal at ang sapa na dumadaloy sa kalagitnaan ng lupain. Sinabi nila, "Bakit paririto ang mga Hari ng Asiria at makakasumpong ng maraming tubig?"
[5] Nagkaroon si Ezequias ng lakas ng loob at itinayo ang lahat ng mga pader na nasira; pinataas niya ang mga ito hanggang sa mga tore, gayon din ang iba pang mga pader na nasa labas. Pinatibay din niya ang Millo sa lungsod ni David, at gumawa siya ng maraming bilang ng mga sandata at mga kalasag.
[6] Naglagay siya ng mga pinunong kawal na mangangasiwa sa mga tao. Tinipon niya silang sama-sama sa kaniyang
harapan sa malawak na lugar sa tarangkahan ng lungsod at pinalakas niya ang kanilang kalooban. Sinabi niya, [7]
"Magpakalakas at magpakatapang kayo. Huwag kayong matakot o panghinaan ng loob dahil sa hari ng Asiria at sa lahat
ng mga hukbo na kasama niya, Sapagkat kasama natin ang mas malakas kaysa sa mga kasama niya. [8] Kawal lamang sa
laman ang mga kasama niya, ngunit kasama natin si Yahweh, na ating Diyos, upang tulungan tayo, at upang makipaglaban para sa atin." At pinalakas nila ang loob ng bawat isa ayon sa sinalita ni Ezequias, na hari ng Juda.
[9] Pagkatapos nito, si Sinaquerib, na hari ng Asiria ay nagpadala ng kaniyang mga lingkod sa Jerusalem (ngayon siya ay
nasa harap na ng Laquis at ang lahat ng kaniyang mga kawal ay kasama niya), para kay Ezequias, na hari ng Juda, at sa
lahat ng taga-Juda na nasa Jerusalem. Sinabi niya, [10] "Ito ang sinabi ni Sinaquerib, na hari ng Asiria: 'Sa ano kayo umaaasa upang mapagtiisan ninyo ang isang nakaambang paglusob sa Jerusalem?
[11] Hindi ba nililinlang kayo ni Ezequias, upang mamatay kayo sa pamamagitan ng pagkagutom at pagka-uhaw, nang
sinabi niya sa inyo, "Ililigtas tayo ni Yahweh mula sa kamay ng hari ng Asiria?" [12] Hindi ba ito rin ang Ezequias na nag-alis
sa kaniyang mga dambana at sa kaniyang mga altar, at inutusan ang Juda at Jerusalem, "sa isang altar kayo sasamba at dito ninyo susunugin ang inyong mga alay?"
[13] Hindi ba ninyo alam kung ano ang ginawa ko at ng aking mga ninuno sa lahat ng mga lahi ng ibang mga lupain? Nailigtas ba ng mga diyos ng mga ibang mga lahi sa anumang paraan ang kanilang lupain mula sa aking kapangyarihan?
[14] Sa lahat ng mga diyos ng mga bansang iyon na lubusang sinira ng aking mga ninuno, mayroon bang diyos na may
kakayahang iligatas ang kaniyang bayan mula sa aking mga kamay? Bakit kayo maililigtas ng inyong Diyos mula sa aking
kapangyarihan? [15] Ngayon huwag ninyong hayaan na linlangin o hikayatin kayo ni Ezequias sa paraang ito. Huwag kayong maniwala sa kaniya, sapagkat wala diyos ng anumang bansa o kaharian ang nakapagligtas ng kaniyang bayan mula sa aking mga kamay, o mula sa kamay ng aking mga ninuno. Gaano pa kaya kayo ililigtas ng ang inyong Diyos mula ssa aking kamay?"
[16] Nagsalita pa ang mga alipin ni Sinaquerib ng mas marami laban kay Yahweh na Diyos at sa lingkod niyang si Ezequias.
[17] Sumulat din si Sinaquerib ng liham upang kutyain si Yahweh, ang Diyos ng Israel, at upang magsalita ng laban sa kaniya. Sinabi niya, "Gaya ng mga diyos ng mga tao sa mga lupain na hindi nailigtas ang kanilang mga tao sa aking mga kamay, gayundin ang Diyos ni Ezequias na hindi kayang iligtas ang kaniyang mga tao sa aking mga kamay."
[18] Sumigaw sila nang malakas gamit ang salita ng mga Judio sa mga taga-Jerusalem na nasa pader, upang takutin at
guluhin sila, nang sa gayon, masakop nila ang lungsod. [19] Nagsalita sila sa Diyos ng Jerusalem gaya ng pagsasalita nila sa diyos ng ibang mga tao sa lupa, na gawa lamang ng kamay ng tao.
[20] Si haring Ezequias, at si propetang Isaias na anak ni Amos ay nanalangin dahil sa mga pangyayaring ito at nagmakaawa
sa langit. [21] Nagsugo si Yahweh ng isang anghel, na pumatay sa mga mandirigma, sa mga pinuno ng kawal, at sa mga pinuno ng hari sa kampo. Kaya kahiya-hiyang bumalik si haring Senaquerib sa kaniyang sariling lupain. Nang pumunta siya sa tahanan ng kaniyang diyos, pinatay siya ng ilan sa kaniyang sariling anak gamit ang espada.
[22] Sa ganitong paraan, iniligtas ni Yahweh si Ezequias at ang mga naninirahan sa Jerusalem mula sa kamay ni Sinaquerib,
ang hari ng Asiria, at mula sa lahat ng kamay ng iba, at pinatnubayan sila sa lahat ng paraan. [23] Maraming nagdala ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kaloob kay Yahweh sa Jerusalem, at mga mahahalagang bagay kay Ezequias, ang hari ng Judah, kaya naging tanyag siya sa paningin ng lahat ng bansa mula sa panahong iyon at sa sumunod pang mga panahon.
[24] Sa mga panahong iyon nagkasakit si Ezequias na halos malapit na niyang ikamatay. Kaya nanalangin siya kay Yahweh,
na nagsalita sa kaniya na nagbigay ng tanda sa kaniya na siya ay gagaling. [25] Ngunit hindi tumanaw ng utang na loob si
Ezequias kay Yahweh sa tulong na ibinigay sa kaniya, sapagkat nagmalaki ang kaniyang puso. Kaya dumating ang galit sa
kaniya, sa Judah at sa Jerusalem. [26] Gayunman, sa bandang huli nagpakumbaba siya sa pagmamataas ng kaniyang puso,
siya at kasama ang mga mamamayan ng Jerusalem, kaya hindi dumating ang galit ni Yahweh sa kanila sa panahon ng paghahari ni Ezequias.
[27] Nagkaroon ng maraming kayamanan at karangalan si Ezequias. Nagpagawa siya para sa kaniya ng silid imbakan para
sa mga pilak, ginto, mamahaling mga bato at para sa mga pampalasa, at para din sa mga kalasag at para sa lahat ng uri
ng mamahaling bagay. [28] Mayroon din siyang mga bahay imbakan para sa mga inaning butil, bagong alak, at langis; at
kuwadra para sa lahat ng uri ng mga hayop; mayroon din siyang mga kawan sa kanilang kural. [29] Bukod pa rito,
nagpatayo siya para sa kaniyang sarili ng mga lungsod at nagkaroon siya ng napakaraming mga tupa at mga kawan, sapagkat binigyan siya ng Diyos ng napakaraming kayamanan.
[30] Si Ezequias din na ito ang nagpatigil sa bukal ng tubig sa itaas ng Gihon, at pinaagos ito pababa patungo sa gilid ng
kanlurang bahagi ng lungsod ni David. Nagtagumpay si Ezequias sa lahat ng kaniyang gawain. [31] Gayun pa man, tungkol
sa mga sugo ng mga prinsipe ng Babilonia na pinapunta sa kaniya upang magtanong tungkol sa mga kamangha-manghang nangyari sa lupain, hinayaan siya ng Diyos, upang subukin siya, at upang alamin ang lahat ng nasa kaniyang puso.
[32] Sa iba pang mga bagay tungkol kay Ezequias, kabilang ang kaniyang mga gawa na nagpapakita ng katapatan, makikita
ninyo na nakasulat ang mga ito sa Pangitain ni Propeta Isaias na Anak ni Amoz, at sa Aklat ng mga Hari ng Judah at
Israel. [33] Namatay si Ezequias gaya ng kaniyang mga ninuno, at inilibing siya sa burol ng libingan ng mga kaapu-apuhan
ni David. Sa kaniyang burol pinarangalan siya ng lahat ng mga taga-Juda at lahat ng mga naninirahan sa Jerusalem. Pumalit sa kaniya bilang hari ang kaniyang anak na lalaki na si Manases.

Chapter 33

[1] Labing dalawang taong gulang si Manases nang nagsimula siyang maghari; naghari siya ng limampu't limang taon sa
Jerusalem. [2] Ginawa niya kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh, tulad ng mga kasuklam-suklam na ginawa ng
mga tao na pinalayas ni Yahweh bago dumating ang mga mamamayan ng Israel. [3] Sapagkat itinayo niyang muli ang
dambana na giniba ni Ezequias, na kaniyang ama, nagpagawa siya ng altar para kay Baal, at nagtayo siya ng imahen ni Ashera, at lumuhod siya upang sambahin ang lahat ng mga bituin sa langit.
[4] Nagtayo si Manases ng mga altar ng mga pagano sa tahanan ni Yahweh, bagaman iniutos ni Yahweh na, "Dito sa
Jerusalem sasambahin ang aking pangalan magpakailanman." [5] Nagtayo siya ng mga altar para sa lahat ng bituin sa
langit sa dalawang patyo sa tahanan ni Yahweh. [6] Inihandog niya ang kaniyang mga anak bilang mga handog na
susunugin sa lambak ng Ben Hinnom; nagsagawa siya ng panghuhula, pangkukulam at salamangka, at sumangguni sa mga nakikipag-usap sa mga patay at sa mga nakikipag-usap sa espiritu. Marami siyang isinasagawang masasama sa paningin ni Yahweh, at ginalit niya ang Diyos.
[7] Ang inukit na imahen ni Ashera na kaniyang pinagawa, inilagay niya ito sa tahanan ng Diyos. Ang tahanang ito ang
tinutukoy ng Diyos kay David at sa kaniyang anak na si Solomon. Sinabi niya "Sa bahay na ito at sa Jerusalem, na aking
pinili mula sa lahat ng mga tribo ng Israel, dito sasambahin ang aking pangalan magpakailanman. [8] Hindi ko palalayasin
ang mga Israelita kailanman sa lupain na aking ibinigay sa kanilang mga ninuno, kung maingat lamang nilang susundin ang lahat ng iniutos ko sa kanila, susundin ang lahat ng mga batas, kautusan, at alituntunin na ibinigay ko sa kanila sa
pamamagitan ni Moises." [9] Pinamunuan ni Manases ang mga taga-Judah at ang mga nakatira sa Jerusalem na gumawa ng masasama ng higit pa sa ginawa ng mga bansang pinuksa ni Yahweh bago dumating ang mga mamamayan ng Israel.
[10] Nakipag-usap si Yahweh kay Manases, at sa kaniyang mga tao; ngunit hindi nila pinakinggan. [11] Kaya ipinasalakay sila
ni Yahweh sa pinuno ng hukbo ng Hari ng Asiria, na bumihag kay Manases nang nakakadena, at nilagyan ng tanikala ang kanyang mga paa, at dinala siya sa Babilonia.
[12] Nang nagdurusa si Manases, nagmakaawa siya kay Yahweh, na kaniyang Diyos at labis siyang nagpakumbaba sa Diyos
ng kaniyang mga ninuno. [13] Nanalangin siya sa kaniya; at nagmakaawa siya sa Diyos, at dininig ng Diyos ang kaniyang pagmamakaawa at dinala siya pabalik sa Jerusalem, sa kaniyang pagiging hari. At napagtanto ni Manases na Diyos si Yahweh.
[14] Pagkatapos nito, gumawa si Manases ng panlabas na pader sa lungsod ni David, sa kanlurang bahagi ng Gihon, sa lambak, hanggang sa pasukan na tinatawag na Isdang Tarangkahan. Pinalibutan niya ang burol ng Ofel ng mga napakataas na pader. Naglagay siya ng mga matatapang na pinuno ng kawal sa lahat ng mga pinagtibay na lungsod ng
Juda. [15] Inalis niya ang mga diyos ng mga dayuhan, inalis niya ang mga diyus-diyosang mula sa tahanan ni Yahweh at lahat ng altar na itinayo niya sa bundok ng tahanan ni Yahweh at sa Jerusalem, at itinapon ang mga ito palabas ng lungsod.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[16] Ipinatayo niyang muli ang altar ni Yahweh at naghandog doon ng mga handog pangkapayapaan at handog ng
pasasalamat; inutusan niya ang Juda na maglingkod kay Yahweh, ang Diyos ng Israel. [17] Gayuman nag-alay pa rin ang
mga tao sa dambana, ngunit ang kanilang alay ay kay Yahweh lamang, na kanilang Diyos.
[18] Tungkol naman sa iba pang mga bagay ukol kay Manases, ang panalangin niya sa kaniyang Diyos, at ang sinabi ng mga
Propetang nakipag-usap sa kaniya sa pangalan ni Yahweh, na Diyos ng Israel, nakasulat ang mga ito sa mga ginawa ng
mga hari ng Israel. [19] Gayundin, ang kaniyang panalangin at kung paano siya nagmakaawa sa Diyos, lahat ng kaniyang
kasalanan at paglabag, at ang mga lugar kung saan siya nagtayo ng mga dambana at naglagay ng mga imahen ni Ashera
at ng mga inukit na imahe bago siya nagpakumbaba—nakasulat ang mga ito sa Kasayasayan ng mga Propeta. [20] Namatay
si Manases kasama ang kaniyang mga ninuno at inilibing siya sa kaniyang sariling bahay. Si Ammon, na kaniyang anak,
ang pumalit sa kaniya bilang hari.
[21] Dalawampu't dalawang taon si Ammon nang siya ay nagsimulang maghari; naghari siya ng dalawang taon sa
Jerusalem. [22] Ginawa niya kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh, gaya ng ginawa ng kaniyang amang si Manases.
Naghandog siya sa lahat ng inukit na imahe na ginawa ng kaniyang amang si Manases, at sinamba niya ang mga ito. [23]
Hindi siya nagpakumbaba sa harapan ni Yahweh, gaya ng ginawa ng kaniyang amang si Manases. Sa halip, lalo pang
nagkasala si Ammon.
[24] Ang kaniyang mga lingkod ay nagsabwatan laban sa kaniya at pinatay siya sa kaniyang sariling bahay. [25] Ngunit pinatay
ng mga tao ang lahat ng mga nagsabwatan laban kay haring Ammon, at ginawa nila si Josias, na kaniyang anak, bilang
hari na kapalit niya.

Chapter 34

[1] Walong taong gulang si Josias nang magsimula siyang maghari. Tatlumpu't isang taon siyang naghari sa Jerusalem. [2]
Ginawa niya kung ano ang tama sa mga mata ni Yahweh at sumunod sa mga yapak ni David na kaniyang ninuno, at hindi
lumingon sa kanan man o sa kaliwa. [3] Dahil sa ikawalong taon ng kaniyang paghahari, habang siya ay bata pa, sinimulan
niyang hanapin ang Diyos ni David na kaniyang ninuno. Sa ikalabing dalawang taon, sinimulan niyang linisin ang Juda at
Jerusalem mula sa mga dambana, mga imahen ni Ashera, at mga inukit na mga imahe, at ang mga molde ng imahe na
gawa sa metal.
[4] Giniba ng mga tao ang mga altar ng mga Baal sa kaniyang harapan. Binasag niya ang mga altar ng insenso na nasa
ibabaw nila. Giniba niya ang mga imahen ni Ashera at ang mga inukit naimahe sa pira-piraso hanggang sa maging abo
ang mga ito. Ikinalat niya ang abo sa mga libingan ng mga taong nag-alay sa mga ito. [5] Sinunog niya ang mga buto ng
kanilang mga pari sa kanilang mga altar. Sa ganitong paraan, nilinis niya ang Juda at ang Jerusalem.
[6] Ginawa rin niya ito sa mga lungsod ng Manases, Efraim, at Simeon, hanggang sa Neftali, at sa mga nawasak na lugar na
nakapalibot sa kanila. [7] Giniba niya ang mga altar, dinurog ang mga imahen ni Ashera at ang mga inukit na imahe
hanggang sa naging pulbos ang mga ito, at hinati-hati ang lahat ng altar ng insenso sa lahat ng dako ng lupain ng Israel.
Pagkatapos ay bumalik siya sa Jerusalem.
[8] Ngayon sa ikalabing-walong taon ng kaniyang paghahari, matapos linisin ni Josias ang lupain at ang templo, ipinadala
niya si Safan na anak ni Azalias, si Maasias, ang gobernador ng lungsod, at si Joas na anak ni Joahaz na nakalihim upang
ipaayos ang tahanan ni Yahweh na kaniyang Diyos. [9] Pumunta sila kay Hilkias, ang pinakapunong pari at ipinagkatiwala
sa kaniya ang pera na dinala sa tahanan ng Diyos na tinipon ng mga Levita, ng mga bantay ng mga pintuan mula sa
Manases at Efraim, mula sa lahat ng mga naninirahan sa Israel, mula sa buong Juda at Benjamin at mula sa mga
naninirahan sa Jerusalem.
[10] Ipinagkatiwala nila ang pera sa mga kalalakihang namamahala sa mga gawain sa templo ni Yahweh. Binayaran ng mga
kalalakihang ito ang mga manggagawang nag-ayos muli ng templo. [11] Ibinayad nila ito sa mga karpentero at mga
manggagawa, upang bumili ng mga tabas na bato, at mga kahoy na panghalang at para gumawa ng mga barakilan para
sa mga gusali na pinabayaan ng ilang mga hari na magiba.
[12] Ginawa ng mga kalalakihan ang kanilang trabaho nang tapat. Ang kanilang mga tagapamahala ay sina Jahat at Obadias,
ang mga Levita, na mga anak ni Merari; at sina Zacarias at Mesulam, mula sa mga anak ng mga taga-Kohat. Ang ibang
mga Levita, na mahuhusay na manunugtog ay pinamahalaan ang mga trabahador. [13] Ang mga Levitang ito ang namahala
sa mga nagbuhat ng mga materyales na kinakailangan sa gawain at sa lahat ng mga kalalakihang nagtrabaho sa kahit na
anong paraan. Mayroon ding mga Levita na mga kalihim, mga administrador at mga bantay ng tarangkahan.
[14] Nang inilabas nila ang salapi na ipinasok sa tahanan ni Yahweh, natagpuan ni Hilkias na pari Ang Aklat ng Kautusan ni
Yahweh na ibinigay sa pamamagitan ni Moises. [15] Sinabi ni Hilkias sa eskribang si Safan, "Natagpuan ko ang Aklat ng
Kautusan sa tahanan ni Yahweh." Dinala ni Hilkias ang aklat kay Safan. [16] Dinala ni Safan ang aklat sa hari at ibinalita sa
kaniya, "Ginagawa ng inyong mga lingkod ang lahat ng ipinagkatiwala sa kanila.
[17] Ibinuhos nila ang salaping natagpuan sa loob ng tahanan ni Yahweh, at ipinagkatiwala nila ito sa mga tagapamahala at
sa mga trabahador." [18] Sinabi ng eskribang si Safan sa hari, "Binigyan ako ng paring si Hilkias ng isang aklat." Pagkatapos
ay binasa ito ni Safan sa hari. [19] At nangyari nang marinig ng hari ang mga salita ng kautusan, pinunit niya ang kaniyang
mga kasuotan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[20] Inutusan ng hari si Hilkias, si Ahikam na anak ni Safan, si Abdon na anak ni Mica, sa eskribang si Safan, at si Asias na
kaniyang sariling lingkod, sinabi niya, [21] "Pumunta kayo at itanong ninyo ang kagustuhan ni Yahweh para sa akin at para
sa mga naiwan sa Israel at sa Juda dahil sa mga salita ng aklat na natagpuan. Sapagkat malaki ang galit ni Yahweh na
ibinuhos sa atin. Dahil ang ating mga ninuno ay hindi nakinig sa mga salita ng aklat na ito upang sundin ang lahat ng
nakasulat dito."
[22] Kaya si Hilkias at ang lahat ng inutusan ng hari ay pumunta kay Hulda na isang babaeng propeta, ang asawa ni Sallum
na anak ni Tokat na anak ni Hasra, ang tagapag-ingat ng kasuotan (nanirahan siya sa Jerusalem sa Ikalawang Distrito) at
nakipag-usap sila sa kaniya sa ganitong paraan:
[23] Sinabi niya sa kanila, "Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang Diyos ng Israel: 'Sabihin ninyo sa taong nagpadala sa inyo sa
akin, [24] "Ito ang sinasabi ni Yahweh: 'Tingnan ninyo, magpapadala ako ng sakuna sa lugar na ito at sa mga naninirahan
dito, ang lahat ng mga sumpang naisulat sa aklat na kanilang nabasa sa harapan ng hari ng Juda. [25] Dahil tinalikuran nila
ako at nagsunog sila ng insenso sa ibang mga diyos, upang galitin ako sa lahat ng kanilang mga ginawa—kung gayon
ibubuhos ko ang aking galit sa lugar na ito, at hindi ito mapapawi.'"
[26] Ngunit sa hari ng Juda, na siyang nagpadala sa inyo upang tanungin ang kagustuhan ni Yahweh, ito ang sasabihin ninyo
sa kaniya: "Ito ang sinabi ni Yahweh, ang Diyos ng Israel: Tungkol sa mga salitang narinig mo: [27] 'dahil malambot ang
iyong puso at nagpakumbaba ka sa harapan ng Diyos nang marinig mo ang kaniyang mga salita laban sa lugar na ito at
sa mga naninirahan dito, at dahil nagpakumbaba ka sa aking harapan at pinunit mo ang iyong kasuotan at umiyak sa
aking harapan, nakinig din ako sa iyo'—ito ang pahayag ni Yahweh. [28] 'Tingnan mo, titipunin kita kasama ng iyong mga
ninuno at magsasama-sama kayo sa inyong libingan nang payapa, at hindi mo makikita ang anuman sa mga sakunang
ibibigay ko sa lugar na ito at sa mga naninirahan dito.'"'" Kaya dinala ng mga kalalakihan ang mensaheng ito sa hari.
[29] Pagkatapos nagpadala ng mga mensahero ang hari at tinipon ang lahat ng mga nakatatanda ng Juda at Jerusalem. [30]
Pagkatapos ay umakyat ang hari sa tahanan ni Yahweh, at ang lahat ng mga tao sa Juda at ang mga naninirahan sa
Jerusalem, ang mga pari, ang mga Levita, at ang lahat ng tao mula sa mga dakila hanggang sa mga hamak. Binasa niya sa
kanila ang lahat ng salita ng Aklat ng Kautusan na natagpuan sa tahanan ni Yahweh.
[31] Tumayo ang hari sa kaniyang lugar at nakipagtipan sa harap ni Yahweh, na susunod siya kay Yahweh, at susundin niya
ang kaniyang mga kautusan, ang kaniyang tipan ng katapatan, at ang kaniyang mga batas nang buong puso at kaluluwa,
na susundin niya ang mga salita ng kasunduan na nakasulat sa aklat na ito. [32] Pinanumpa niya ang lahat ng taong
matatagpuan Jerusalem at Benjamin na sumunod sa kasunduan. Ang mga mamamayan ng Jerusalem ay sumunod sa
kasunduan ng Diyos, ang Diyos ng kanilang mga ninuno.
[33] Tinanggal ni Josias ang lahat ng mga kasuklam-suklam na bagay mula sa mga lupain na pagmamay-ari ng mga Israelita.
Pinasamba niya ang lahat ng mga Israelita kay Yahweh, na kanilang Diyos. Sa lahat ng kaniyang mga araw, hindi sila
tumalikod sa pagsunod kay Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ninuno.

Chapter 35

[1] Ipinagdiwang ni Josias ang Paskwa para kay Yahweh sa Jerusalem at pinatay nila ang mga tupang pampaskwa sa
ikalabing apat na araw ng unang buwan. [2] Itinalaga niya ang mga pari sa kani-kanilang mga posisyon at hinikayat silang
maglingkod sa tahanan ni Yahweh.
[3] Sinabi niya sa mga Levitang nagturo sa buong Israel, na tapat kay Yahweh, "Ilagay ninyo ang banal na kaban sa bahay
na itinayo ni Solomon na anak ni David, hari ng Israel. Huwag na ninyo itong buhatin sa inyong mga balikat. Ngayon ay
sambahin ninyo si Yahweh, na inyong Diyos, at paglingkuran ang kaniyang sambayanang Israel. [4] Ayusin ninyo ang
inyong mga sarili ayon sa pangalan ng inyong mga sambahayan at inyong mga pangkat, na sinusunod ang mga nakasulat
na tagubilin ni David, ang hari ng Israel at ni Solomon na kaniyang anak.
[5] Tumayo kayo sa banal na lugar, ayon sa inyong posisyon kasama ang inyong mga pangkat sa loob ng mga sambahayan
ng inyong mga kapatid, ang mga kaapu-apuhan ng mga tao, at ayon sa inyong posisyon sa inyong mga pangkat sa loob ng
sambahayan ng mga Levita. [6] Katayin ninyo ang mga tupang pampaskwa at ilaan ninyo ang inyong mga sarili kay
Yahweh. Ihanda ninyo ang mga tupa para sa inyong mga kapatid na mga Israelita. Gawin ninyo iyon bilang pagsunod sa
salita ni Yahweh na ibinigay kay Moises."
[7] Nagbigay si Josias sa lahat ng taong naroon ng tatlumpung libong tupa at mga batang kambing mula sa mga kawan para
sa mga handog para sa Paskwa. Nagbigay din siya ng tatlong libong toro, ang mga ito ay mula sa mga pagmamay-ari ng
hari. [8] Ang kaniyang mga tagapamuno ay nagbigay ng kusang loob na handog sa mga tao, mga pari, at mga Levita. Sina
Hilkias, Zacarias at Jehiel, ang mga opisyal na namamahala sa bahay ng Diyos ay nagbigay sa mga pari para sa mga
handog sa Paskwa ng 2, 600 na maliliit na mga kambing at tatlong daang baka. [9] Gayun din sina Conanias, at Semaya,
Natanael, ang kaniyang mga kapatid, sina Hosabias, Jehiel at Jozabad, ang mga pinuno ng mga Levita ay nagbigay sa mga
Levita ng mga handog sa Paskwa ng limang libong maliliit na kambing at limang daang mga baka.
[10] Kaya ang paglilingkod ay nakahanda na at tumayo ang mga pari sa kani-kaniyang mga puwesto, kasama ng mga Levita
sa kani-kanilang mga pangkat bilang pagsunod sa utos ng hari. [11] Kinatay nila ang mga tupang pampaskwa at isinaboy ng
mga pari ang dugo na kanilang tinanggap mula sa mga kamay ng mga Levita at binalatan naman ng mga Levita ang mga

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

tupa. [12] Inalis nila ang mga handog na susunugin upang ibigay ito sa mga pangkat ng mga sambahayan ng mga tao, upang
ihandog ang mga ito kay Yahweh, gaya ng nasusulat sa Aklat ni Moises. Ganoon din ang ginawa nila sa mga toro.
[13] Inihaw nila sa apoy ang mga tupang pampaskwa gaya ng sinasabi ng tagubilin. Para naman sa mga handog na
nakalaan, pinakuluan nila ito sa mga palayok, kaldero at mga kawali, at mabilis nila itong dinala sa mga tao. [14] Hindi
nagtagal ay inihanda nila ang mga handog para sa kanilang mga sarili at para sa mga pari, dahil ang mga pari, ang mga
kaapu-apuhan ni Aaron ay abala sa paghahandog ng mga handog na susunugin at ang taba hanggang sa gumabi, kaya
inihanda ng mga Levita ang mga handog para sa kanilang sarili at para sa mga pari, ang mga kaapu-apuhan ni Aaron.
[15] Ang mga mang-aawit, ang mga kaapu-apuhan ni Asaf ay nasa kanilang mga pwesto, gaya ng iniutos ni David, sina Asaf,
Heman at Jeduthun, ang mga propeta ng hari. Nasa bawat tarangkahan ang mga bantay, hindi nila kinakailangang umalis
sa kanilang mga pwesto dahil ang kanilang mga kapatid na mga Levita ang naghanda ng mga handog para sa kanila.
[16] Kaya, sa panahon iyon, ang kabuuan ng paglilingkod kay Yahweh ay ginawa para sa pagdiriwang ng Paskwa at para
maghandog ng handog na susunugin sa altar ni Yahweh, gaya ng iniutos ni Haring Josias. [17] Ipinagdiwang ng mga
Israelitang naroon ang Paskwa sa panahong iyon at pagkatapos ay ang Pista ng Tinapay na Walang Lebadura sa loob ng
pitong araw.
[18] Hindi pa nagkaroon ng ganitong pagdiriwang ng Paskwa mula sa panahon ng propetang si Samuel, at hindi
ipinagdiwang ng kahit sino sa mga naging hari ng Israel ang Paskwa na gaya ng ginawa ni Josias, kasama ang mga pari,
ang mga Levita, at lahat ng mga tao ng Juda at Israel na naroon at ang mga mamamayan ng Jerusalem. [19] Ipinagdiwang
ang Paskwang ito sa ikalabing-walong taon ng paghahari ni Josias.
[20] Pagkatapos ng lahat ng ito, pagkatapos isaayos ni Josias ang templo, si Neco na hari ng Ehipto ay pumunta upang
makipaglaban sa Carquemis sa ilog ng Eufrates at pumunta si Josias upang labanan siya. [21] Ngunit nagpadala ng mga sugo
si Neco sa kaniya at sinabing, "Ano ang gagawin ko sa iyo, hari ng Juda? Hindi ako naparito upang labanan ka sa araw na
ito kundi laban sa sambahayan na aking kinakalaban. Inutusan ako ng Diyos na magmadali, kaya huwag mong
hadlangan ang Diyos, na siyang kasama ko, kung hindi ay wawasakin ka niya."
[22] Gayun pa man, ayaw tumalikod ni Josias sa kaniya. Nagbalatkayo siya upang makipaglaban sa kaniya. Hindi siya
nakinig sa mga salita ni Neco na nagmula sa bibig ng Diyos, kaya pumunta siya upang makipaglaban sa lambak ng
Megido.
[23] Napana ng mga mamamana si Haring Josias, at sinabi ng hari sa kaniyang mga lingkod, "Ilayo ninyo ako, dahil malubha
akong nasugatan." [24] Kaya inilabas siya ng kaniyang mga lingkod sa karwahe at isinakay sa ibang karwahe. Siya ay dinala
sa Jerusalem, kung saan siya namatay. Inilibing siya sa libingan ng kaniyang mga ninuno. Ang lahat ng Juda at Jerusalem
ay nagluksa para kay Josias.
[25] Nagdalamhati si Jeremias para kay Josias. Nagdadalamhati ang lahat ng mga lalaki at mga babaeng mang-aawit kay
Josias hanggang sa araw na ito. Naging kaugalian sa Israel ang mga awit na ito kaya isinulat ang mga ito sa mga awiting
pangluksa. [26] Para sa mga iba pang usapin tungkol kay Josias at ang kaniyang mga mabubuting gawa bilang pagsunod sa
nasusulat sa kautusan ni Yahweh— [27] at ang kaniyang mga gawain, mula sa umpisa hanggang sa huli ay nakasulat sa
Aklat ng mga Hari ng Juda at Israel.

Chapter 36

[1] Pagkatapos ay pinili ng mga tao ng lupain si Jehoahaz na anak ni Josias at ginawa siyang hari bilang kapalit ng kaniyang
ama sa Jerusalem. [2] Si Jehoahaz ay dalawampu't tatlong taong gulang nang magsimula siyang maghari, at naghari siya ng
tatlong buwan sa Jerusalem.
[3] Tinanggal siya ng hari ng Ehipto sa Jerusalem at pinagmulta ang lupain ng isang daang talentong pilak at isang daang
talentong ginto. [4] Ginawa ng hari ng Ehipto si Eliakim, na kaniyang kapatid bilang hari ng Juda at Jerusalem at binago ang
kaniyang pangalan sa Jehoiakim. Pagkatapos, dinala niya ang kapatid ni Eliakim na si Jehoahaz at dinala siya sa Ehipto.
[5] Dalawampu't limang taong gulang si Jehoiakim nang magsimula siyang maghari, at labing-isang taon siyang naghari sa
Jerusalem. Ginawa niya kung ano ang masamang sa paningin ni Yahweh na kaniyang Diyos. [6] At nilusob siya ni
Nebucadnezar na hari ng Babilonia at iginapos siya ng kadena upang dalhin sa Babilonia. [7] Dinala rin ni Nebucadnezar
ang ilan sa mga bagay sa tahanan ni Yahweh sa Babilonia at inilagay ang mga iyon sa kaniyang palasyo sa Babilonia.
[8] Para naman sa mga ibang usapin tungkol kay Jehoiakim, ang mga kasuklam-suklam na bagay na ginawa niya at ang
mga nalaman laban sa kaniya ay nasusulat sa Aklat ng mga Hari ng Juda at Israel. Pagkatapos, ang kaniyang anak na si
Jehoiakin ang pumalit sa kaniya bilang hari.
[9] Walong taong gulang si Jehoiakin nang magsimula siyang maghari. Naghari siya ng tatlong buwan at sampung araw sa
Jerusalem. Ginawa niya kung ano masama sa paningin ni Yahweh. [10] Noong tagsibol, nagpadala si Haring Nebucadnezar
ng mga kalalakihan at dinala siya sa Babilonia, kasama ng mga mahahalagang bagay mula sa tahanan ni Yahweh at
ginawa niyang hari ng Juda at Jerusalem ang kaniyang kamag-anak na si Zedekias.
[11] Dalawampu't-isang taong gulang si Zedekias nang magsimula siyang maghari. Naghari siya ng labing-isang taon sa
Jerusalem. [12] Ginawa niya kung ano ang masama sa paningin ni Yahweh na kaniyang Diyos. Hindi siya nagpakumbaba sa
harapan ng propetang si Jeremias, na nagsasalita mula sa bibig ni Yahweh.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

13 Naghimagsik din si Zedekias laban kay Haring Nebucadnezar, na siyang nagpasumpa sa kaniya ng katapatan sa
pamamagitan ng Diyos. Ngunit pinatigas ni Zedekias ang kaniyang ulo at pinatigas ang kaniyang puso sa pagsunod kay
Yahweh, ang Diyos ng Israel. 14 Dagdag pa rito, ang lahat ng mga pinuno ng mga pari at ng mga tao ay nagkasala ng labis,
sinusunod ang mga kasuklam-suklam na mga bagay na ginagawa ng ibang lahi. Nilapastangan nila ang tahanan ni
Yahweh na inilaan niya para sa kaniyang sarili sa Jerusalem.
15 Si Yahweh, ang Diyos ng kanilang mga ninuno ay nagpadala ng mensahe sa kanila sa pamamagitan ng kaniyang mga
mensahero nang paulit-ulit, dahil mayroon siyang habag sa kaniyang mga tao at sa lugar kung saan siya naninirahan. 16
Ngunit kinutya nila ang mga mensahero ng Diyos, kinamuhian ang kaniyang mga salita, at hinamak ang kaniyang mga
propeta, hanggang sa ang galit ni Yahweh ay nagsimula laban sa kaniyang mga tao hanggang sa ito ay hindi na
maiiwasan.
17 Kaya dinala ng Diyos sa kanila ang hari ng mga Caldeo, na siyang pumatay sa kanilang mga kabataan sa pamamagitan
ng mga tabak sa santuwaryo at walang habag sa mga kabataang lalaki o mga birhen, mga matatandang lalaki o ang mga
puti na ang buhok. Ibinigay silang lahat ng Diyos sa kaniyang kamay.
18 Lahat ng kagamitan ng tahanan ng Diyos, malaki at maliit, ang mga kayamanan sa tahanan ni Yahweh at ang mga
kayamanan ng hari at kaniyang mga opisyal—ang lahat ng mga ito ay dinala niya sa Babilonia. 19 Sinunog nila ang
tahanan ng Diyos, giniba nila ang pader ng Jerusalem, sinunog ang lahat ng mga palasyo nito, at winasak ang mga
magagandang bagay sa loob nito.
20 Dinala ng hari sa Babilonia ang mga nakaligtas sa tabak. Sila ay naging lingkod niya at ng kaniyang mga anak hanggang
sa nangyari ang pamumuno ng kaharian ng Persia. 21 Nangyari ito upang maganap ang salita ni Yahweh sa pamamagitan
ng bibig ni Jeremias, hanggang sa masiyahan ang lupain sa kaniyang Araw ng Pamamahinga. Sapagkat habang ang
lupain ay pinabayaan ipinagdiwang nito ang Araw ng Pamamahinga sa loob ng pitumpung taon.
22 Ngayon sa unang taon ni Ciro, ang hari ng Persia, upang maganap ang salita ni Yahweh sa pamamagitan ng bibig ni
Jeremias, inudyukan ni Yahweh ang espiritu ni Ciro, ang hari ng Persia, kaya gumawa siya ng pahayag sa lahat ng
kaniyang kaharian at isinulat din ang mga ito. Sinabi niya, 23 "Ito ang sinabi ni Ciro, ang hari ng Persia: Ibinigay sa akin ni
Yahweh na Diyos ng langit ang lahat ng kaharian sa mundo. Inutusan niya ako na magtayo ng isang tahanan para sa
kaniya sa Jerusalem, na nasa Juda. Kung sino man sa inyo ang kabilang sa kaniyang mga tao, nawa si Yahweh na inyong
Diyos ay sumainyo. Pinahihintulutan kitang pumunta sa lupain."

Ezra

Chapter 1

1 Noong unang taon ni Ciro, hari ng Persia, tinupad ni Yahweh ang kaniyang salita na dumating mula sa bibig ni Jeremias
at inudyukan ang espiritu ni Ciro. Ang tinig ni Ciro ay narinig sa kaniyang buong kaharian. Ito ang nasusulat at nasabi: 2
Sabi ni Ciro, hari ng Persia: Ibinigay sa akin ni Yahweh, ang Diyos ng Langit, ang lahat ng mga kaharian sa daigdig, at
itinalaga niya ako na magtayo ng isang templo para sa kaniya sa Jerusalem na nasa Judea.
3 Sinuman sa inyo na nagmula sa kaniyang mga tao, sumainyo nawa ang kaniyang Diyos, para kayo ay umakyat sa
Jerusalem at magtayo ng templo para kay Yahweh, ang Diyos ng Israel, na siyang Diyos ng Jerusalem. 4 Ang mga tao
saanmang bahagi ng kaharian kung saan naninirahan ang mga nakaligtas sa lupaing iyon ay dapat magbigay sa kanila ng
pilak at ginto, mga ari-arian at mga hayop, gayundin ang kusang-kaloob na handog para sa templo ng Diyos sa Jerusalem.
5 Pagkatapos, ang mga pinuno ng mga angkan ng mga ninuno ng Juda at Benjamin, mga pari at mga Levita, at bawa't isa
na ang espiritu ay ginising ng Diyos na pumunta at magtayo ng kaniyang tahanan ay tumayo. 6 Ang mga nakapalibot sa
kanila ay tumulong sa kanilang gawain sa pilak at gintong mga kagamitan, mga ari-arian, mga hayop, mga mahahalagang
bagay, at mga kusang-kaloob na mga handog.
7 Ibinalik din ni Haring Ciro ang mga kagamitang nabibilang sa templo ni Yahweh na dinala ni Nebucadnezar mula sa
Jerusalem at inilagay sa tahanan ng kaniyang sariling mga diyos. 8 Ipinagkatiwala lahat ni Ciro kay Mitredat na tagapag-
ingat yaman, na nagbilang ng mga ito para kay Sesbazar, na tagapamahala ng Judea.
9 Ito ang kanilang bilang: Tatlumpung gintong palanggana, isang libong pilak na palanggana, dalawamgpu't siyam na iba
pang palanggana, 10 tatlumpung gintong mangkok, 410 na maliliit na pilak na mangkok, at isang libong karagdagang
kagamitan. 11 Mayroong 5, 400 na ginto at pilak na kagamitan sa lahat. Dinala ni Sesbazar ang lahat ng mga ito nang ang
mga taong tinapon ay nagpunta sa Jerusalem mula sa Babilonia.

Chapter 2

1 Ito ang mga tao sa lalawigan na umakyat mula sa pagkabihag ni Haring Nebucadnezar, na siyang nagpatapon sa kanila
sa Babilonia, ang mga taong bumalik sa kani-kanilang mga lungsod sa Jerusalem at sa Judea. 2 Sila ay bumalik kasama si
Zerubabel, Josue, Nehemias, Seraias, Reelaias, Mordecai, Bilsan, Mispar, Bigvai, Rehum at Baana. Ito ang talaan ng mga
kalalakihan ng mga tao ng Israel.

[3] Ang mga kaapu-apuhan ni Paros: 2, 172. [4] Ang mga kaapu-apuhan ni Sefatias: 372.
[5] Ang mga kaapu-apuhan ni Arah: 775. [6] Ang mga kaapu-apuhan ni Pahat Moab sa pamamagitan ni Josue at Joab: 2, 812.
[7] Ang mga kaapu-apuhan ni Elam: 1, 254. [8] Ang mga kaapu-apuhan ni Zatu: 945. [9] Ang mga kaapu-apuhan ni Zacai: 760. [10]
Ang mga kaapu-apuhan ni Bani: 642.
[11] Ang mga kaapu-apuhan ni Bebai: 623. [12] Ang mga kaapu-apuhan ni Azgad: 1, 222. [13] Ang mga kaapu-apuhan ni
Adonikam: 666. [14] Ang mga kaapu-apuhan ni Bigvai: 2, 056.
[15] Ang mga kaapu-apuhan ni Adin: 454. [16] Ang mga kaapu-apuhan ni Ater sa pamamagitan ni Ezequias: siyamnapu't walo.
[17] Ang mga kaapu-apuhan ni Bezai: 323. [18] Ang mga kaapu-apuhan ni Jora: 112.
[19] Ang mga kaapu-apuhan ni Hasum: 223. [20] Ang mga kaapu-apuhan ni Gibar: siyamnapu't lima. [21] Ang mga kalalakihan ng
Bethlehem: 123. [22] Ang mga kalalakihan ng Netofa: limampu't anim.
[23] Ang mga kalalakihan ng Anatot: 128. [24] Ang mga kalalakihan ng Azmavet: apatnapu't dalawa. [25] Ang mga kalalakihan ng
Jearim, Cafira at Beerot: 743. [26] Ang mga kalalakihan ng Rama at Geba: 621.
[27] Ang mga kalalakihan ng Micmas: 122. [28] Ang mga kalalakihan ng Bethel at Ai: 223. [29] Ang mga kalalakihan ng Nebo:
limampu't dalawa. [30] Ang mga kalalakihan ng Magbis: 156.
[31] Ang mga kalalakihan ng ibang Elam: 1, 254. [32] Ang mga kalalakihan ng Harim: 320. [33] Ang mga kalalakihan ng Lod,
Hadid at Ono: 725.
[34] Ang mga kalalakihan ng Jerico: 345. [35] Ang mga kalalakihan ng Senaa: 3, 630.
[36] Ang mga pari: Ang mga kaapu-apuhan ni Jedaias ng tahanan ni Josue: 973. [37] Ang mga kaapu-apuhan ni Imer: 1, 052. [38]
Ang mga kaapu-apuhan ni Pashur: 1, 247. [39] Ang mga kaaapu-apuhan ni Harim: 1, 017.
[40] Ang mga Levita: Ang mga kaapu-apuhan ni Jeshua at Kadmiel na mga kaapu-apuhan ni Hodavias: pitumpu't apat. [41] Ang
mga mang-aawit sa templo, ang mga kaapu-apuhan ni Asaf: 128. [42] Ang mga kaapu-apuhan ng mga bantay-pinto, ang mga
kaapu-apuhan ni Salum, Ater, Talmon, Akub, Hatita at Sobai: may kabuuang 139.
[43] Ang mga inatasan na maglingkod sa templo: Ang mga kaapu-apuhan ni Ziha, Hasufa, Tabaot, [44] Keros, Siaha, Padon, [45]
Lebana, Hagaba, Akub, [46] Hagab, Samlai at Hanan;
[47] ang mga kaapu-apuhan ni Gidel, Gahar, Reaias, [48] Rezin, Nekoda, Gazam, [49] Uza, Pasea, Besai,
[50] Asna, Meunim at Nefisim;
[51] ang mga kaapu-apuhan ni Bakbuk, Hakufa, Harhur, [52] Bazlut, Mehida, Harsa, [53] Barkos, Sisera, Tema, [54] Nezias, at Hatifa.
[55] Ang mga kaapu-apuhan ng mga alipin ni Solomon, ang mga kaapu-apuhan ni Sotai, Hasoferet, Peruda, [56] Jaala, Darkin,
Gidel, [57] Sefatias, Hatil, Poqueret-hazebaim, at Ami. [58] 392 ang kabuuang bilang ng mga kaapu-apuhan na inatasang
maglingkod sa templo at ang mga kaapu-apuhan ng mga alipin ni Solomon.
[59] Ang mga lumisan mula sa Tel-mela, Tel-harsa, Kerub, Addon, at Imer --ngunit hindi napatunayan ang kanilang kanunu-
nunuan mula sa Israel --kabilang ang [60] 652 na mga kaapu-apuhan ni Delaia, Tobia at Nekoda.
[61] At sa mga kaapu-apuhan ng mga pari: Ang mga kaapu-apuhan ni Habaias, Hakoz, Barzilai, (na kinuha ang kaniyang
asawa mula sa mga kababaihan ni Barzilai ng Gilead at tinawag sa kanilang pangalan). [62] Sinubukan nilang tuklasin ang
kanilang tala-angkanan sa talaan ngunit hindi ito matagpuan dahil dinungisan nila ang kanilang pagkapari. [63] Kaya sinabi
ng gobernador sa kanila na hindi sila dapat kumain ng anumang mula sa banal na mga alay hanggang sa pahintulotan
sila ng isang pari sa Umim at Tumim.
[64] Ang kabuuang grupo ay may bilang na 42, 360, [65] hindi kabilang ang kanilang mga aliping lalaki at aliping babae (ito ay
7, 337) at ang kanilang mga lalaki at babaeng mang-aawit sa templo (200).
[66] Ang kanilang kabayo: 736. Ang kanilang mola: 245. [67] Ang kanilang kamelyo: 435. Ang kanilang asno: 6, 720.
[68] Nang pumunta sila sa tahanan ni Yahweh sa Jerusalem, ang mga punong matatanda ay naghandog ng mga kusang-loob
na handog upang maipatayo ang tahanan ni Yahweh. [69] Sila ay nagbigay para sa pondo ayon sa kanilang kakayahan: 61,
000 na gintong darika, 5, 000 pilak na mina at 100 na tunikang pangpari.
[70] Kaya ang mga pari at mga Levita, ang mga tao, ang mga mang-aawit at mga bantay-pinto ng templo at ang mga
inatasang maglingkod sa templo ay nanirahan sa kanilang mga lungsod. Lahat ng tao sa Israel ay nasa kanilang mga
lungsod.

Chapter 3

[1] Ito ang ikapitong buwan matapos bumalik ang mga tao ng Israel sa kanilang mga lungsod, nang magkatipon sila ng
sama-sama bilang isang mamamayan sa Jerusalem. [2] Si Josue na lalaking anak ni Jozadak at ang kaniyang mga kapatid na
mga pari, at si Zerubabel na lalaking anak ni Sealtiel, at ang kaniyang mga kapatid ay umakyat at itinayo ang altar ng
Diyos ng Israel upang mag-alay ng mga handog na susunugin tulad ng iniutos sa kautusan ni Moises, na lingkod ng Diyos
[3] Pagkatapos ay itinatatag nila ang altar sa kinatatayuan nito, sapagkat nasa kanila ang pangamba dahil sa mga
mamamayan sa lupain. Sila ay nag-alay ng mga handog na susunugin kay Yahweh sa umaga at gabi. [4] Pinagdiriwang din
nila ang Pista ng mga Tolda ayon sa nasusulat, at nag-alay sila ng mga handog na susunugin sa bawat araw alinsunod sa
kautusan, ang gawain ng bawat isa sa bawat araw. [5] Bilang karagdagan, mayroon ding arawan at buwanang mga handog

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

na susunugin, at mga handog para sa lahat ng nakatalagang mga pista ni Yahweh, kasama sa lahat ng mga kusang-kaloob na handog.
6 Sila ay nagsimulang mag-alay ng handog na susunugin kay Yahweh sa unang araw ng ikapitong buwan, kahit na ang
templo ay hindi pa naitatatag.
7 Kaya sila ay nagbigay ng pilak sa mga manlililok ng bato at mga mahusay na manggagawa; at pagkain, inumin, at langis sa mamamayan ng Sidon at Tiro, para sila ay magpadala ng mga puno ng sedar galing sa Lebanon patungo sa Jopa sa pamamagitan ng dagat, katulad ng pahintulot sa kanila ni Ciro, hari ng Persia.
8 At sa ikalawang buwan ng ikalawang taon matapos na magpunta sila sa tahanan ng Diyos sa Jerusalem, si Zerubabel, si Josue na lalaking anak ni Jozadak, ang iba pang mga pari, ang mga Levita, at ang mga nanggaling sa pagkakabihag pabalik sa Jerusalem ay nagsimula sa paggawa. Itinalaga nila ang mga Levitang dalawampung taong gulang pataas upang
pangasiwaan ang gawain sa tahanan ni Yahweh.
9 Itinalaga ni Josue ang kaniyang mga anak at ang kaniyang mga kapatid, si Kadmiel at ang kaniyang mga anak, at ang mga kaapu-apuhan ni Juda upang pangasiwaan ang mga taong gumagawa sa gawain sa tahanan ng Diyos. Kasama sa kanila ang mga kaapu-apuhan ni Henadad, ang kanilang mga kaapu-apuhan, at ang kanilang kapwa mga Levita din.
10 Ang mga tagapagtayo ay inaglagay ang pundasyon para sa templo ni Yahweh. Binigyang daan nito ang mga paring nakatayo na suot ang kanilang mga kasuotan kasama ang mga trumpeta, at mga Levita, mga anak ni Asaf, upang
papurihan si Yahweh sa pamamagitan ng pompyang, gaya ng iniutos ng mga kamay ni David, na hari ng Israel.
11 Umawit sila ng papuri at pasasalamat kay Yahweh, "Siya ay mabuti! ang kaniyang tipan ng katapatan sa Israel ay mananatili magpakailanman." Ang lahat ng mamamayan ay humiyaw nang may kagalakan sa pagpupuri kay Yahweh dahil ang pundasyon ng templo ay nailagay na.
12 Ngunit marami sa mga pari, mga Levita, mga punong ama ng lipi, at matatandang mga taong nakakita sa unang tahanan ang tumangis ng malakas nang mailagay ang mga pundasyon ng tahanang ito sa harap ng kanilang mga mata.
Ngunit marami ang sumisigaw sa tuwa na may galak at isang nasasabik na tunog.
13 Ang kinahinatnan, ang mamamayan ay hindi makilala ang ingay ng nagagalak at masaya sa ingay ng pagtangis ng mga tao, sapagkat ang mga tao ay umiiyak nang may malaking tuwa, at narinig ang ingay hanggang sa malayo.

Chapter 4

1 Narinig ng mga kaaway ng Juda at Benjamin na ang templo para kay Yahweh, ang Diyos ng Israel ay itinatayo ng mga
taong galing sa pagkakatapon.
2 Dahil dito, nilapitan nila si Zerubabel at ang mga pinuno ng bawat angkan. At sinabi sa kanila, "Hayaan ninyo kaming sumama sa pagtatayo ninyo dahil katulad ninyo, sinasaliksik din namin ang inyong Diyos at nag-aalay din kami sa kaniya mula sa panahon ni Esar-haddon, na hari ng Asiria, na siyang nagdala sa amin sa lugar na ito "
3 Ngunit sinabi nina Zerubabel, Josue, at ng mga pinuno ng mga angkan, "kami dapat ang magtayo ng tahanan ng aming Diyos at hindi kayo, dahil kami ang magtatayo para kay Yahweh, ang Diyos ng Israel, ayon sa iniutos ni Haring Ciro ng Persia."
4 Kaya pinahina ng mga tao sa lupain ang mga kamay ng mga taga-Judea; tinakot nila ang mga taga-Judea sa pagtatayo.
5 Sinuhulan din nila ang mga tagapayo para hadlangan ang kanilang mga plano. Ginawa nila ito sa buong panahon ni Ciro
at hanggang sa paghahari ni Dario na hari ng Persia.
6 At sa simula ng paghahari ni Assuero sumulat sila ng paratang laban sa mga nakatira sa Juda at Jerusalem.
7 Ito ay nangyari sa panahon ni Assuero na sumulat sina Bislam, Mitredat, Tabeel, at ang kanilang mga kasamahan kay
Assuero. Ang liham ay nakasulat sa Aramaico at isinalin.
8 Si Rehum na kumander at si Simsai na eskriba ang sumulat sa ganitong paraan kay Artaxerxes tungkol sa Jerusalem.
9 Pagkatapos, sumulat ng isang liham sina Rehum, Simsai at ang kanilang mga kasamahan, na mga hukom at ibang mga
opisyal sa pamahalaan, mula sa Erec, Babilonia, at Susa sa Elam,
10 at sinamahan sila ng mga taong pinilit pinatira sa Sarmaria ng dakila at marangal na si Asurbanipal, kasama ang iba pang nasa Lalawigan lampas ng Ilog.
11 Ito ang kopya ng liham na kanilang ipinadala kay Artaxerxes: "Ito ang sinusulat ng iyong mga lingkod, ang mga tao sa
ibayo ng ilog:
12 Malaman nawa ng hari na ang mga Judiong nanggaling sa iyo ay pumunta sila laban sa atin sa Jerusalem para magtayo ng isang mapaghimagsik na lungsod. Natapos na nila ang mga pader at inayos na ang mga pundasyon.
13 Ngayon malaman nawa ng hari na kung ang lungsod na ito ay naitayo at ang pader ay natapos, hindi sila magbibigay ng kahit na anong pagkilala at buwis, subalit pipinsalain nila ang mga hari.
14 Siguradong dahil nakain namin ang asin ng palasyo, hindi ito naaangkop para sa amin na makita ang kahit na anong kahihiyan na mangyayari sa hari. Dahil dito kaya ipinababatid namin sa hari
15 upang hanapin ang talaan ng iyong ama at para mapatunayan na ito ay isang mapaghimagsik na lungsod na pipinsala sa mga hari at sa mga lalawigan. Ito ay nagdulot ng maraming suliranin sa mga hari at sa mga lalawigan. Ito ay naging isang sentro para sa paghihimagsik noon pa man. Dahil sa kadahilanang ito, nawasak ang lungsod.
16 Pinababatid namin sa hari na kung ang lungsod na ito at ang pader ay maitayo, wala nang matitira para sa iyo sa ibayo ng malaking ilog, ang Eufrates."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Kaya ang hari ay nagpadala ng tugon kay Rehum at Simsai at sa kanilang mga kasamahan sa Samaria at ang iba pa sa
ibayo ng Ilog: "Sumainyo nawa ang kapayapaan. [18] Ang liham na ipinadala ninyo sa akin ay naisalin at binasa sa akin. [19]
Kaya nag-utos ako ng isang pagsisiyasat at natuklasan na sila ay naghimagsik at nag-alsa sa mga hari.
[20] Ang mga makapangyarihang hari ay namuno sa Jerusalem at may kapangyarihan sa lahat ng bagay hanggang sa ibayo
ng Ilog. Kinilala at nagbayad sila ng mga buwis sa kanila. [21] Ngayon, gumawa kayo ng isang utos para sa mga taong ito na
ihinto at huwag itayo ang lungsod na ito hanggang ako ay makagawa ng isang utos. [22] Maging maingat na hindi ito
makaligtaan. Bakit kailangang palakihin ang pinsala para saktan ang mga hari?"
[23] Nang binasa ang utos ni Haring Artaxerxes sa harap nina Rehum, Simsai, at kanilang mga kasamahan, sila ay mabilis
na lumabas sa Jerusalem at sapilitang pinahinto ang mga Judio sa pagtatayo. [24] Kaya ang paggawa sa tahanan ng Diyos sa
Jerusalem ay nahinto hanggang sa ikalawang taon ng paghahari ni Dario na hari ng Persia.

Chapter 5

[1] Pagkatapos, si propetang Hagai at si Zacarias na anak ng propetang si Ido ay nagpropesiya sa mga Judio sa ngalan ng
Diyos ng Israel sa loob ng Juda at Jerusalem. [2] Umakyat si Zerubabel na anak ni Sealtiel at Josue na anak ni Jozadak at
sinimulang itayo ang tahanan ng Diyos sa Jerusalem kasama ang mga propeta na nanghikayat sa kanila.
[3] At dumating sina Tatenai na gobernador ng Lalawigan sa ibayo ng Ilog, Setar Bozenai, at ang kanilang mga kasamahan
at sinabi sa kanila, "Sino ang nag-utos na itayo ninyo ang tahanang ito at ganap na tapusin ang mga pader na ito?" [4] Sinabi
pa nila, "Ano ang mga pangalan ng mga lalaking gumagawa sa gusaling ito?" [5] Ngunit ang mata ng Diyos ay nasa mga
nakatatanda ng mga Judio, at hindi sila pinigilan ng kanilang mga kalaway. Naghihintay sila ng isang liham na ipapadala
ng hari at para sa isang utos na ibabalik sa kanila patungkol dito.
[6] Ito ang liham nina Tatenai, Setar Bozenai, at ang kanilang mga kapwa opisyal kay haring Dario. [7] Nagpadala sila ng isang
ulat, isinusulat ito kay haring Dario, "Sumainyo nawang lahat ang kapayapaan.
[8] Malaman nawa ng hari na kami ay pumunta ng Juda sa tahanan ng dakilang Diyos. Ito ay itinatayo sa pamamagitan ng
malalaking bato at ang mga trosong nakalapat sa mga pader. Ang gawaing ito ay ginagawa ng lubos at umuusad ng
mabuti sa kanilang mga kamay. [9] Tinanong namin ang mga nakatatanda, 'Sino ang nagbigay sa inyo ng utos para itayo
ang tahanang ito at ang mga pader na ito?' [10] Tinanong pa namin ang kanilang mga pangalan nang sa gayon ay maaari
mong malaman ang mga pangalan ng bawat taong nanguna sa kanila.
[11] Tumugon sila at sinabi, 'Kami ay mga lingkod ng nag-iisang Diyos ng langit at lupa, at muli naming itinatayo ang
tahanang ito na itinayo ng dakilang hari ng Israel maraming taon na ang nakalilipas at binubuo namin ito.
[12] Gayunman, nang ginalit ng aming mga ninuno ang Diyos ng langit, ibinigay niya sila sa kamay ni Nebucadnezar na hari
ng Babilonia, na siyang sumira ng bahay na ito at ipinatapon ang mga tao sa Babilonia. [13] Gayunpaman, sa unang taon
nang si Ciro ay hari ng Babilonia, naglabas si Ciro ng isang utos na itayong muli ang tahanan ng Diyos.
[14] Ibinalik din ni haring Ciro ang ginto at pilak na nabibilang sa tahanan ng Diyos na kinuha at dinala ni Nebucadnezar
mula sa templo sa Jerusalem tungo sa templo sa Babilonia. Isinauli niya ang mga ito kay Sesbazar, na siyang iniluklok
niyang gobernador. [15] Sinabi niya sa kaniya, "Kunin mo ang mga kagamitang ito. Pumunta ka at ilagay ang mga ito sa
templo sa Jerusalem. Nawa maitayong muli ang tahanan ng Diyos doon."
[16] At dumating itong si Sesbazar at inilagay ang pundasyon para sa tahanan ng Diyos sa Jerusalem; na ginagawa ngayon
ngunit hindi pa tapos.
[17] Ngayon kung mainam ito para sa hari, masuri nawa ito sa tahanan ng mga talaan sa Babilonia kung may isang pasya
doon mula kay Haring Ciro para itayo ang tahanang ito ng Diyos sa Jerusalem. Kung gayon, maaring ipadala ng hari ang
kaniyang pasya sa amin."

Chapter 6

[1] Kaya si Haring Dario ay nag-utos ng isang imbestigasyon sa tahanan ng mga talaan sa Babilonia. [2] Sa tanggulang lungsod
ng Ecbatana sa Media natagpuan ang isang kasulatang binalumbon; ito ang nakasulat sa talaan:
[3] Sa unang taon ni Haring Ciro, naglabas siya ng isang utos tungkol sa tahanan ng Diyos sa Jerusalem: 'Maitayo nawa ang
tahanan para sa paghahandog. Maitayo nawa ang mga pader nito na may animnapung siko ang taas at animnapung siko
ang lapad, [4] na may tatlong patong ng malalaking bato at isang patong ng bagong troso. At ang tahanan ng hari ang
magbabayad ng gastusin. [5] Ibalik din ninyo ang ginto at pilak na nabibilang sa tahanan ng Diyos na dinala ni
Nebucadnezar mula sa templo ng Jerusalem patungo sa templo ng Babilonia. Ipadala ninyo ang mga iyon sa templo ng
Jerusalem at ilagay ang mga iyon sa tahanan ng Diyos.'
[6] Ngayon, Tatenai, Setar Bozenai, at ang iyong mga kapwa opisyal na nasa ibayo ng Eufrates, lumayo kayo sa lugar na
iyon. [7] Pabayaan ninyo ang paggawa sa tahanan ng Diyos. Ang gobernador at ang mga nakatatandang Judio ay itatayo ang
tahanang ito ng Diyos sa lugar na iyon.
[8] Ipinag-uutos ko sa inyo na dapat ninyong gawin ito para sa mga nakatatandang Judiong nagtatayo ng tahanan ng Diyos:
Ang mga pondo mula sa pagkilala sa hari sa ibayo ng Eufrates ay gagamitin para bayaran ang mga lalaking ito na hindi

tumitigil sa kanilang paggawa. [9] Anuman ang kakailanganin--mga batang toro, mga lalaking tupa, o mga batang tupa para
sa mga alay na susunugin sa Diyos ng Kalangitan, butil, asin, alak, o langis ayon sa utos ng mga pari sa Jerusalem--ibigay
ninyo ang mga bagay na ito sa kanila araw-araw nang walang palya. [10] Gawin ninyo ito para sila ay makapagdala ng
handog sa Diyos ng Kalangitan at ipanalangin ako, ang hari, at ang aking mga anak.
[11] Ipinag-uutos ko na kung sinuman ang lalabag sa utos na ito, isang barakilan ang dapat hilahin mula sa kaniyang bahay
at dapat siyang ituhog dito. Dahil dito, ang kaniyang tahanan ay dapat gawing isang tambak ng gumuhong mga bato. [12]
Nawa ang Diyos na nabubuhay doon ay ibabagsak ang sinumang hari at mga tao na lalabag sa tahanang ito ng Diyos sa
Jerusalem. Akong, si Dario, ang siyang nag-uutos nito. Gawin ninyo ito nang lubusan!"
[13] At ginawa nina Tatenai, Setar Bozenai, at ng kanilang mga kasamahan ang lahat ng bagay na inutos ni Haring Dario. [14]
Kaya ang mga nakatatandang Judio ay nagtayo sa paraang ipinagbilin nina Hagai at Zacarias sa pamamagitan ng
pagpropesiya. Itinayo nila ito ayon sa utos ng Diyos ng Israel at ni Ciro, ni Dario, at ni Artaxerxes, mga hari ng Persia. [15]
Ang tahanan ay natapos sa ikatlong araw ng buwan ng Adar, sa ikaanim na taon ng paghahari ni Haring Dario.
[16] Itinalaga ng mga Israelita, mga pari, mga Levita, at ng iba pang nalalabing mga bihag ang tahanan ng Diyos nang may
kagalakan. [17] Naghandog sila ng isandaang toro, isandaang lalaking tupa, at apatnaraang batang tupa para sa pagtatalaga
sa tahanan ng Diyos. Ladindalawang lalaking kambing ay inialay din bilang isang handog para sa kasalanan ng lahat ng
Israelita, isa para sa bawat tribu ng Israel. [18] Itinalaga rin nila ang mga pari at mga Levita na gumawa ng kaniya-kaniyang
gawain para sa paglilingkod sa Diyos sa Jerusalem, gaya ng nasusulat sa Aklat ni Moises.
[19] Kaya ang mga galing sa pagkakatapon ay nagdiwang ng Paskua sa ikalabing-apat na araw ng unang buwan. [20] Nilinis ng
mga pari at mga Levita ang kanilang mga sarili at kinatay ang mga Pampaskua na mga alay para sa lahat ng mga
nanggaling sa pagkakatapon, kasama ang mga pari at Levita.
[21] Ang mga Israelitang kumain nang ilan sa karne ng Paskua ay ang mga bumalik galing sa pagkakatapon at ihiniwalay
ang kanilang mga sarili mula sa karumihan ng mga tao sa lupain at hinanap si Yahweh, ang Diyos ng Israel. [22] Buong
kagalakan nilang ipinagdiwang ang Pista ng Tinapay na Walang Pampaalsa nang pitong araw, dahil binigyan sila ni
Yahweh ng kagalakan at binago ang puso ng hari ng Asiria upang palakasin ang kanilang mga kamay sa gawain ng
kaniyang tahanan, ang tahanan ng Diyos ng Israel.

Chapter 7

[1] Pagkatapos ng mga bagay na ito, sa panahon ng paghahari ni Haring Artaxerxes, si Ezra, na ang kaniyang mga ninuno
ay sina Seraias, Azarias, Hilcias, [2] Sallum, Sadoc, Ahitub, [3] Amarias, Azarias, Meraiot, [4] Zeraias, Uzzi, Buki, [5] Abisua,
Finehas, Eleazar, at si Aaron na pinakapunong pari -
[6] Umalis si Ezra mula sa Babilonia. Isa siyang dalubhasang eskriba sa batas ni Moises na ibinigay ni Yahweh, ang Diyos ng
Israel. Ibinigay ng hari sa kaniya ang kahit anong bagay na kaniyang hingin yamang ang kamay ni Yahweh ay kasama
niya. [7] Ang ilan sa mga kaapu-apuhan ng Israel at ng mga pari, mga Levita, mga mang-aawit sa templo, mga bantay-pinto,
at ang mga itinalaga na maglingkod sa templo ay umakyat sa Jerusalem sa ikapitong taon ni Haring Artaxerxes.
[8] Siya ay dumating sa Jerusalem sa ikalimang buwan ng parehong taon. [9] Siya ay umalis ng Babilonia sa unang araw ng
unang buwan. Noong unang araw ng ika-limang buwan nang siya ay dumating sa Jerusalem, yamang kasama niya ang
mabuting kamay ng Diyos. [10] Pinatatag ni Ezra ang kaniyang puso sa pag-aaral, sa pagsasagawa, at pagtuturo sa mga
alituntunin at mga utos ng batas ni Yahweh.
[11] Ito ay ang utos na ibinigay ni Haring Artaxerxes kay Ezra na pari at eskriba ng mga kautusan at mga alituntunin ni
Yahweh para sa Israel: [12] "Ang Hari ng mga haring si Artaxerxes, kay paring Ezra, isang eskriba ng kautusan ng Diyos ng
langit: [13] Aking iniuutos na ang sinumang mula sa Israel sa aking kaharian, kasama ang kanilang mga pari at mga Levita,
na nagnanais na pumunta ng Jerusalem, ay maaring sumama sa iyo.
[14] Ako, ang hari, at ang aking pitong mga tagapayo, ay ipapadala ko kayong lahat upang siyasatin ang tungkol sa Juda at
Jerusalem ayon sa batas ng Diyos na inyong naunawaan, [15] at upang dalhin sa Jerusalem, na kaniyang tahanan, ang pilak
at ginto na kanilang malayang ihahandog sa Diyos ng Israel. [16] Ibigay ng libre ang lahat ng pilak at ginto na binigay ng
mga taga-Babilonia kasama ang anumang malayang inialay sa pamamagitan ng mga tao at mga pari para sa tahanan ng
Diyos sa Jerusalem.
[17] Kaya bilhin ninyo sa kabuuan halaga ang baka, mga lalaking tupa at mga batang tupa, at butil at inuming mga handog.
Ihandog ninyo ang mga ito sa altar na nasa tahanan ng inyong Diyos sa Jerusalem. [18] Gawin ninyo sa natitirang pilak at
ginto ang anumang tingin ninyong mabuti para sa inyo at sa inyong mga kapatid, upang malugod ninyo ang inyong Diyos.
[19] Ilagay ninyo ang mga bagay na malayang ibinigay sa inyo sa harap niya para sa paglilingkod sa tahanan ng inyong
Diyos sa Jerusalem. [20] Anumang bagay na kakailanganin sa tahanan ng inyong Diyos, kunin ninyo ang mga gastos mula sa
aking kabang-yaman.
[21] Ako, si Haring Artaxerxes, ang gumagawa ng utos sa lahat ng mga ingat-yaman sa ibayong Ilog, na ang kahit anong
hingin ni Ezra mula sa inyo ay dapat ninyong maibigay ng buo, [22] hanggang sa isang daang talentong pilak, isang daang
takal ng butil, isang daang malaking sisidlan ng alak, at isang daang malaking sisidlan ng langis, pati asin na walang

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

limitasyon. [23] Anumang nagmula sa utos ng Diyos ng Langit, gawin ninyo ito nang may malasakit para sa kaniyang
tahanan. Sapagkat bakit kailangang dumating ang kaniyang poot sa aking kaharian at sa aking mga anak?
[24] Ipinababatid namin sa kanila ang tungkol sa iyo hindi upang magpataw ka ng kahit na anong pagkilala o mga buwis sa
sinuman sa mga pari, mga levita, mga musikero, mga bantay-pinto, o sa mga taong itinalaga sa paglilingkod sa templo at
sa mga tagapaglingkod sa tahanang ito ng Diyos.
[25] Ezra, sa karunungang ipinagkaloob sa iyo ng Diyos, ikaw ay dapat magtalaga ng mga hukom at mga lalaking may
mahusay na pagpapasya upang maglingkod sa lahat ng tao sa ibayong Ilog, at upang maglingkod sa sinumang
nakakaalam sa batas ng Diyos. Ikaw ay dapat ring magturo sa mga hindi pa nakakaalam sa batas. [26] Parusahan mo ang
sinumang hindi buo ang pagsunod sa batas ng Diyos o sa batas ng hari, maging sa pamamagitan ng kamatayan,
pagpapalayas, pagsamsam ng kanilang mga kalakal, o pagkakabilanggo."
[27] Sinabi ni Ezra, "Purihin si Yahweh, ang Diyos ng ating mga ninuno, ang siyang naglagay ng lahat ng ito sa puso ng hari
para sa kapurihan ng tahanan ni Yahweh sa Jerusalem, [28] at siyang nagpaabot ng tipan ng katapatan sa akin sa harap ng
hari, sa kaniyang mga tagapayo, at sa lahat ng kaniyang makapangyarihang mga opisyal. Ako ay napalakas sa
pamamagitan ng kamay ni Yahweh na aking Diyos, at ako ay nagkalap ng mga pinuno mula sa Israel na humayong
kasama ko."

Chapter 8

[1] Ito ang mga pinuno ng mga pamilya ng kanilang mga ninuno na umalis mula sa Babilonia kasama ko sa panahon ng
paghahari ni Haring Artaxerxes. [2] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Finehas: si Gersom, sa mga kaapu-apuhan ni Itamar: si
Daniel, sa mga kaapu-apuhan ni David: si Hatus. [3] sa mga kaapu-apuhan ni Secanias, mga kaapu-apuhan ni Paros: si
Zacarias, Kasama niyang nakalista ang 150 na mga lalaki.
[4] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Pahat-Moab: si Eliehoenai na anak ni Zeraias. Kasama niyang nakalista ang
dalawandaang lalaki. [5] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Secanias: si Ben Jahaziel. Kasama niyang nakalista ang tatlong
daang lalaki. [6] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Adin: si Ebed na anak ni Jonatan. Kasama niyang nakalista ang limampung
lalaki. [7] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Elam: si Jesaias na anak ni Atalias. Kasama niyang nakalista ang pitumpung lalaki.
[8] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Sefatias: si Zebadias na anak ni Micael. Kasama niyang nakalista ang walumpung lalaki. [9]
Mula sa mga kaapu-apuhan ni Joab: si Obadias na anak ni Jehiel. Kasama niyang nakalista ang 218 na lalaki. [10] Mula sa
mga kaapu-apuhan ni Selomit na anak ni Josifias. Kasama niyang nakalista ang 160 na lalaki. [11] Mula sa mga kaapu-
apuhan ni Bebai: si Zacarias na anak ni Bebai. Kasama niyang nakalista ang dalawampu't walong lalaki,
[12] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Azgad: si Johanan na anak ni Hacatan. Kasama niyang nakalista ang 110 na lalaki,. [13] Ang
mga kaapu-apuhan ni Adonicam ay huling dumating. Ito ang kanilang mga pangalan: sina Elifelet, Jeiel, at Semaias.
Kasama nilang dumating ang animnapung lalaki. [14] Mula sa mga kaapu-apuhan ni Bigvai: sina Utai at Zacur. Kasama
niyang nakalista ang pitumpung lalaki.
[15] Sinabi ni Ezra, "Tinipon ko ang mga manlalakbay sa lagusang papunta sa Ahava, at nanatili kami roon ng tatlong araw.
Sinuri ko ang mga tao at mga pari, ngunit wala akong nakitang kaapu-apuhan ni Levi roon. [16] Kaya pinapunta ko sina
Eliezer, Ariel, Semaias, Elnatan, Jarib, at Elnatan at Natan, Zacarias, at Mesulam—na mga pinuno—at sina Joarib at
Elnatan—na mga guro.
[17] Sumunod, ipinadala ko sila kay Ido, ang pinuno sa Casifia. Sinabi ko sa kanila kung ano ang sasabihin nila kay Ido at sa
kaniyang mga kamag-anak, ang mga tagapaglingkod sa templo na naninirahan sa Casifia, ito ay upang magpadala sa
amin ng mga tagapaglingkod para sa tahanan ng Diyos.
[18] Kaya nagpadala sila sa amin sa pamamagitan ng mabuting kamay ng ating Diyos ng isang lalaking nagngangalang
Serebias, isang matalinong tao. Siya ay kaapu-apuhan ni Mali na anak ni Levi na anak ni Israel. Dumating siya kasama
ang kaniyang labing walong mga anak na lalaki at mga kapatid na lalaki. [19] Kasama niyang dumating si Hasabias. Naroon
din sina Jesaias, isa sa mga anak ni Merari, kasama ang kaniyang mga kapatid na lalaki at kaniyang mga anak na lalaki,
dalawampung lalaki lahat. [20] Mula sa mga itinalagang maglingkod sa templo, na ibinigay ni David at kaniyang mga
opisyal na maglingkod sa mga Levita: 220, ang bawat isa sa kanila ay itinalaga ayon sa kanilang pangalan.
[21] Pagkatapos nagdeklara ako ng pag-aayuno sa Lagusan ng mga Ahava upang magpakumbaba kami sa harap ng Diyos,
upang humingi ng tuwid na landas mula sa kaniya para sa amin, sa aming mga anak, at sa lahat ng aming mga ari-arian.
[22] Nahiya akong humingi sa hari ng hukbo o mga mangangabayo para ipagtanggol kami laban sa mga kaaway sa aming
daraanan, yamang sinabi namin sa hari, 'Ang kamay ng aming Diyos ay nasa lahat ng humahanap sa kaniya para sa
kabutihan, ngunit ang kaniyang kapangyarihan at poot ay nasa lahat ng sinumang nakakalimot sa kaniya.' [23] Kaya nag-
ayuno kami at humingi sa Diyos tungkol dito, at nagmakaawa kami sa kaniya.
[24] Sumunod, pumili ako ng labindalawang lalaki mula sa mga opisyal ng pagkapari: sina Serebias, Hasabias, at sampu sa
kanilang mga kapatid na lalaki. [25] Tumimbang ako para sa kanila ng pilak, ginto, at ng mga kagamitan at mga handog
para sa tahanan ng Diyos na malayang inihandog ng hari, ng kaniyang mga tagapayo at mga opisyal, at lahat ng Israelita.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[26] Kaya tinimbang ko sa kanilang mga kamay ang 650 talentong pilak, isandaang talento ng mga kagamitang pilak,
isandaang talentong ginto, [27] dalawampung gintong mangkok na kapag pinagsama ay nagkakahalaga ng isanlibong
darika, at dalawang makinang na tansong sisidlan na kasinghalaga ng ginto.
[28] Pagkatapos, sinabi ko sa kanila, 'Kayo ay inilaan para kay Yahweh, maging ang mga kagamitang ito. At ang pilak at ginto
na ito ay kusang-kaloob na handog kay Yahweh, ang Diyos ng inyong mga ninuno. [29] Bantayan ninyo ang mga ito at
ingatan hanggang matimbang ninyo sa harap ng mga opisyal sa pagkapari, mga Levita, at mga pinuno ng mga angkan ng
mga ninuno ng Israelita sa Jerusalem sa mga silid ng tahanan ng Diyos.' [30] Tinanggap ng mga pari at mga Levita ang aking
tinimbang na pilak, ginto, at mga kagamitan upang madala nila sa Jerusalem, sa tahanan ng ating Diyos.
[31] Umalis kami mula sa Lagusan ng Ahava noong ika-labindalawang araw ng unang buwan para pumunta sa Jerusalem.
Ang kamay ng ating Diyos ay nasa amin; pinagtanggol niya kami mula sa kamay ng kaaway at sa sinumang nagnais na
lusubin kami habang nasa daan. [32] Kaya pumasok kami sa Jerusalem at nanatili roon ng tatlong araw.
[33] At noong ikaapat na araw, ang pilak, ginto, at mga kagamitan ay tinimbang sa tahanan ng aming Diyos sa kamay ni
Meremot na anak ni Urias, na pari. Kasama niya sina Eleazar na anak ni Finehas, si Jozabad na anak ni Josue, at Noadias
na anak ni Binui na Levita. [34] Ang bilang at timbang ng bawat isa ay nalaman; lahat ng timbang ay naisulat sa oras na
iyon.
[35] Ang mga bumalik mula sa pagkakabihag, ang mga tao sa pagkakatapon ay nag-alay sila ng mga handog na susunugin
para sa Diyos ng Israel: labindalawang toro para sa buong Israel, siyamnapu't anim na tupang lalaki, pitumpu't pitong
batang tupa, at labindalawang lalaking kambing bilang handog sa kasalanan. Lahat ay handog na susunugin para kay
Yahweh. [36] At ibinigay nila ang mga utos ng hari sa matataas na mga opisyal ng hari at sa mga gobernador sa ibayo ng
Ilog, at tinulungan nila ang mga tao at ang tahanan ng Diyos."

Chapter 9

[1] "Nang matapos na ang mga bagay na ito, nilapitan ako ng mga opisyal at sinabi, 'Hindi pa inihihiwalay ng mga tao ng
Israel, mga pari at mga Levita ang kanilang mga sarili mula sa mga bayan ng iba pang lupain at sa mga karumal-dumal
na gawain: sa mga Cananeo, mga Heteo, mga Perezeo, mga Jebuseo, mga Amonita, mga Moabita, mga taga-Ehipto at mga
Amoreo. [2] Dinala nila ang ilan sa kanilang mga anak na babae at anak na lalaki, at pinagsama nila ang mga taong banal
sa mga mamamayan ng ibang mga lupain. At ang mga opisyal at mga pinuno ang nanguna sa kawalan ng
pananampalatayang ito.
[3] Nang marinig ko ito, pinunit ko ang aking damit at balabal at ginupit ko ang aking buhok at balbas. At umupo ako na
hiyang-hiya. [4] Ang lahat ng mga nanginig sa salita ng Diyos ng Israel tungkol sa kawalang pananampalatayang ito ay
lumapit sa akin habang ako ay nakaupong hiyang-hiya hanggang sa gabi ng pag-aalay.
[5] Ngunit sa gabi ng pag-aalay tumayo ako mula sa aking kahiya-hiyang kinalalagyan na suot ang aking mga gulagulanit na
mga damit at balabal, lumuhod ako at itinaas ko ang aking mga kamay kay Yahweh na aking Diyos. [6] Sinabi ko, 'Aking
Diyos, hiyang-hiya ako at nasa lubos na kahihiyan upang itingala ang aking mukha sa iyo, sapagkat ang aming mga
kasamaan ay lumagpas na sa aming mga ulo at umabot na ang aming kasalanan sa kalangitan.
[7] Simula noong panahon ng aming mga ninuno hanggang ngayon kami ay nasa matinding pagkakasala. Sa aming mga
kasamaan, kami, ang aming mga hari, at mga pari ay ipinasakamay mo sa mga hari ng mundong ito, sa espada, sa
pagkabihag, at pagpagnanakaw at sa mga mukhang hiyang-hiya, tulad namin ngayon.
[8] Subalit ngayon sa maikling panahon, dumating ang habag mula kay Yahweh na aming Diyos upang mag-iwan sa amin
ng ilang mga nakaligtas at bigyan kami ng bahagi sa kaniyang dakong banal. Ito ay upang paliwanagin ng aming Diyos
ang aming mga mata at bigyan kami ng kaunting ginhawa sa aming pagkakaalipin. [9] Sapagkat kami ay mga alipin, ngunit
hindi kami kinalimutan ng aming Diyos bagkus hinabaan niya ang kaniyang tipan ng katapatan sa amin. Ginawa niya ito
sa harap ng hari ng Persia upang bigyan niya kami ng kalakasan, upang muli naming maitayo ang tahanan ng Diyos at
buuin ang mga nawasak. Ginawa niya ito upang mabigyan niya kami ng isang pader ng kaligtasan sa Juda at Jerusalem.
[10] Subalit ngayon, aming Diyos, ano ang masasabi namin pagkatapos nito? Kinalimutan namin ang iyong mga utos, [11] ang
mga utos na ibinigay mo sa iyong mga lingkod na mga propeta, nang sabihin mo, "Ang lupaing ito na inyong papasukin
upang ariin ay isang maruming lupain. Dinumihan ito ng mga tao sa mga lupain sa pamamagitan ng kanilang mga
kasuklam-suklam na mga gawain. Pinuno nila ito ng kanilang karumihan hanggang sa magkabilang dulo. [12] Kaya ngayon,
huwag ninyong ibigay ang inyong mga anak na babae sa kanilang mga anak; at huwag ninyong kunin ang kanilang mga
anak na babae para sa inyong mga anak, at huwag ninyong asamin ang kanilang kasalukayang kapayapaan at mabuting
kalalagayan, upang manatili kayong malakas at makakain ang bunga ng lupain, upang dulutan ninyo ang inyong mga
anak na magmay-ari nito sa lahat ng panahon."
[13] Subalit matapos ang lahat ng dumating sa amin dahil sa aming mga masasamang gawain at aming matinding
kasalanan—yamang ikaw, aming Diyos, pinigilan mo ang nararapat sa aming mga kasalanan at iniwanan kaming mga
nakaligtas— [14] susuwayin ba namin muli ang iyong mga kautusan at makikipag-asawa sa mga kasuklam-suklam na taong
ito? Hindi ka ba magagalit at pupuksain kami upang wala ni isa ang matira, ni makatakas?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[15] Yahweh, Diyos ng Israel, ikaw ay matuwid, sapagkat nanatili kaming ilan na makaligtas sa araw na ito. Tingnan mo! Kami ay nasa iyong harapan sa aming mga kasalanan, sapagkat walang sinuman ang makakatayo sa iyong harapan dahil dito."

Chapter 10

[1] Habang si Ezra ay nanalangin at nagtatapat, siya ay tumangis at nagpatirapa sa harap ng tahanan ng Diyos. Isang
napakalaking kapulungan ng mga Israelitang lalaki, mga babae, at mga bata ay nagtipon sa kaniya, sapagkat ang mga tao
ay labis na tumatangis. [2] Sinabi ni Secanias na anak ni Jehiel mula sa kaapu-apuhan ni Elam kay Ezra, "Kami nga mismo
ay nakagawa ng kataksilan laban sa ating Diyos at nanirahan kasama ng mga dayuhang babae mula sa mga tao ng ibang
mga lupain. Ngunit ngayon ay mayroong pag-asa para sa Israel patungkol dito.
[3] Kaya ngayon gumawa tayo ng isang tipan sa ating Diyos na palabasin ang lahat ng mga babae at kanilang mga anak
ayon sa mga tagubilin ng Panginoon at sa mga tagubilin ng mga nanginig sa mga utos ng ating Diyos, at mangyari nawa
ito ayon sa batas. [4] Tumayo ka, sapagkat ang bagay na ito ay para iyo upang gawin mo, at kasama mo kami. Magpakatatag
ka at gawin ito.''
[5] Kaya tumayo si Ezra at ang mga pinakapunong pari, ang mga Levita, at ang lahat ng mga Israelita ay nanumpa na
kumilos sa ganitong paraan. Sila ay nangako. [6] At tumayo si Ezra mula sa harap ng bahay ng Diyos at pumunta sa mga
silid ni Jehohanan na anak ni Eliasib. Hindi siya kumain ng anumang tinapay at uminom ng anumang tubig, yamang siya
ay nagluluksa tungkol sa kawalan ng pananampalataya ng mga nanggaling sa pagkakabihag.
[7] Kaya nagpadala sila ng mensahe sa Juda at Jerusalem sa lahat ng taong nanggaling sa pagkatapon upang magtipun-tipon
sa Jerusalem. [8] Sinuman ang hindi pumunta sa loob ng tatlong araw ayon sa tagubilin ng mga opisyal at mga
nakatatandang lalaki ay kukunin ang lahat ng kanilang mga ari-arian at hindi ibibilang sa napakalaking kapulungan ng
mga taong bumalik mula sa pagkakatapon.
[9] Kaya lahat ng mga lalaki ng Juda at Benjamin ay nagtipun-tipon sa Jerusalem sa loob ng tatlong araw. Ito ay ang ika-
siyam na buwan at ang ika-dalawampung araw ng buwan. Tumayo ang lahat ng tao sa liwasan sa harap ng tahanan ng
Diyos at nanginig dahil sa salita at sa ulan. [10] Tumayo ang paring si Ezra at sinabi, "Kayo mismo ay nakagawa ng
kataksilan. Nanirahan kayo kasama ang mga dayuhang babae kaya pinalaki ninyo ang kasalanan ng Israel.
[11] Ngunit ngayon purihin si Yahweh, ang Diyos ng inyong mga ninuno, at gawin ang kaniyang kaloooban. Humiwalay
kayo sa mga tao sa lupain at mula sa mga dayuhang babae.
[12] Lahat ng kapulungan ay sumagot sa malakas na tinig, "Gagawin namin ang tulad ng iyong sinabi. [13] Gayunpaman,
maraming tao, at ito ay maulan na panahon. Wala kaming lakas para tumayo sa labas, at ito ay hindi lamang isa o
dalawang araw na gawain, yamang kami ay labis na lumabag sa bagay na ito.
[14] Kaya hayaan natin ang ating mga opisyal na kumatawan sa lahat ng kapulungan. Hayaan na ang lahat ng nagpahintulot
ng mga dayuhang babaeng tumira sa ating mga lungsod ay lumapit sa panahong pagtitibayin ng mga nakakatanda sa
lungsod at mga hukom sa lungsod hanggang sa lumayo mula sa atin ang nagngingitngit na poot ng ating Diyos." [15]
Tumutol dito sina Jonatan na lalaking anak ni Asahel at Jazeias na lalaking anak ni Tikva, at sina Mesulam at Sabetai na
Levita ay sumang-ayon sa kanila.
[16] Kaya ginawa ito ng mga taong bumalik mula sa pagkatapon. Ang paring si Ezra ay pumili ng mga lalaki, ang mga
pinuno sa angkan ng kanilang mga ninuno at mga bahay--lahat sila ayon sa pangalan, at siniyasat nila ang usapin sa
unang araw ng ika-sampung buwan. [17] Sa unang araw ng unang buwan natapos nilang tuklasin kung sino ang mga
lalaking nanirahan kasama ang mga dayuhang babae.
[18] Sa mga kaapu-apuhan ng mga pari ay mayroong mga nanirahan kasama ang mga dayuhang babae. Sa mga kaapu-
apuhan ni Josue na anak ni Jehozadak at ng kaniyang mga kapatid na lalaki ay sina Maaseias, Eliezer, Jarib, at Gedalia. [19]
Kaya nagpasya sila na palayasin ang kanilang mga asawa. Sapagkat sila ay nagkasala, sila ay naghandog ng tupang lalaki
mula sa kawan para sa kanilang kasalanan.
[20] Sa mga kaapu-apuhan ni Imer: sina Hanani at Zebadias. [21] Sa mga kaapu-apuhan ni Harim: sina Maaseias, Elias,
Semaias, Jehiel, at Uzias. [22] Sa mga kaapu-apuhan ni Pashur: Elioenai, Maaseias, Ismael, Netanael, Jozabad, at Elasa.
[23] Sa mga Levita: sina Jozabad, Simei, Kelaias—iyon ay, Kelita, Petahias, Juda, at Eliezer. [24] Sa mga mang-aawit: si Eliasib.
Sa mga bantay-pinto: sina Sallum, Telem, at Uri. [25] Kabilang sa mga nalabing Israelita --sa mga kaapu-apuhan ni Paros:
Ramias, Izias, Malquijas, Mijamin, Eleazar, Malquijas, at Benaias.
[26] Sa mga kaapu-apuhan ni Elam: sina Matanias, Zecarias, Jehiel, Abdi, Jeremot, at Elias. [27] Sa mga kaapu-apuhan ni Zatu:
sina Elioenai, Eliasib, Matanias, Jeremot, Zabad, at Aziza. [28] Sa mga kaapu-apuhan ni Bebai: sina Jehohanan, Hananias,
Zabai, at Atlai. [29] Sa mga kaapu-apuhan ni Bani: sina Mesulam, Maluc, Adaias, Jasub, at Seal Jeremot.
[30] Sa mga kaapu-apuhan ni Pahat Moab: sina Adna, Helal, Benaias, Maaseias, Matanias, Bezalel, Binui, at Manases. [31] Sa
mga kaapu-apuhan ni Harim: sina Eliezer, Isijas, Malquijas, Semaias, Simeon, [32] Benjamin, Maluc, at Semarias.
[33] Sa mga kaapu-apuhan ni Hasum: sina Matenai, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremai, Manases, at Simei. [34] Sa mga kaapu-
apuhan ni Bani: sina Maadai, Amram, Uel, [35] Benaias, Bedeias, Heluhi, [36] Vanias, Meremot, Eliasib,
[37] Matanias, Matenai, Jaasu, [38] Bani, Binui, Simei, [39] Selemias, Natan, Adaias, [40] Macnadebai, Sasai, Sarai,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

41 Azarel, Selemias, Semarias, 42 Salum, Amarias at Jose. 43 Kabilang sa mga kaapu-apuhan ni Nebo: sina Jeiel, Matitias,
Zabad, Zebina, Ido, Joel, at Benaias. 44 Lahat ng mga ito ay kumuha ng mga dayuhang asawa at nagka-anak sa ilan sa
kanila.

Nehemiah

Chapter 1

1 Ang mga salita ni Nehemias na anak ni Hacalias: Ngayon ito ay nangyari sa buwan ng Kislev, sa ikadalawampung taon,
habang ako ay nasa tanggulang lungsod ng Susa, 2 na ang isa sa aking mga kapatid, na si Hanani, ay dumating kasama
ang ilang mga tao mula sa Juda, at tinanong ko sila tungkol sa mga Judio na nakatakas, mga natirang Judio, at tungkol sa
Jerusalem.
3 Sinabi nila sa akin, “Silang mga nasa lalawigan na nakaligtas sa pagkabihag ay nasa matinding kaguluhan at kahihiyan
dahil ang pader ng Jerusalem ay gumuho, at ang mga tarangkahan nito ay sinunog."
4 At nang marinig ko ang mga salitang ito, ako ay umupo at umiyak, at ilang araw akong patuloy na nagdalamhati at nag-
ayuno at nanalangin sa harap ng Diyos ng langit. 5 Sinabi ko, "Yahweh, ikaw ang Diyos ng langit, ang Diyos na dakila at
kahanga-hanga, na tumutupad sa kaniyang tipan at kagandahang-loob sa mga umiibig sa kaniya at tumutupad sa
kaniyang mga kautusan.
6 Pakinggan mo ang aking panalangin at buksan mo ang iyong mga mata, para marinig mo ang panalangin ng iyong
lingkod na aking ipinanalangin sa harapan mo araw at gabi para sa mga bayan ng Israel na iyong mga lingkod.
Ipinagtatapat ko ang mga kasalanan ng mga bayan ng Israel, na kami ay nagkasala laban sa iyo. Ako at ang tahanan ng
aking ama ay nagkasala. 7 Kami ay namuhay ng may labis na kasamaan laban sa iyo, at hindi namin iningatan ang mga
kautusan, mga batas, at ang mga utos na inutos mo sa iyong lingkod na si Moises.
8 Mangyaring alalahanin mo ang salita na iyong iniutos sa iyong lingkod na si Moises, 'Kung kayo ay namumuhay ng hindi
tapat, ikakalat ko kayo sa iba't ibang mga bansa, 9 pero kung kayo ay magbabalik sa akin at susunod sa aking mga
kautusan at gagawin ang mga ito, kahit na ang iyong bayan ay nagkalat sa ilalim ng pinakamalayong kalangitan, titipunin
ko sila mula doon at dadalhin ko sila sa lugar na aking pinili para mapanatili ang aking pangalan.'
10 Ngayon sila ang iyong mga lingkod at iyong bayan, na iyong iniligtas sa pamamagitan ng iyong dakilang kapangyarihan
at sa pamamagitan ng iyong makapangyarihang kamay. 11 Yahweh, ako ay nakikiusap sa iyo, pakinggan mo ngayon ang
panalangin ng iyong lingkod at ang panalangin ng iyong mga lingkod na nasisiyahang parangalan ang iyong pangalan.
Ngayon bigyan mo ng katagumpayan ang iyong lingkod sa araw na ito, at ipagkaloob mo sa kaniya ang habag sa paningin
ng taong ito." Ako ay naglingkod bilang tagapagdala ng kopa ng hari.

Chapter 2

1 Sa buwan ng Nisan, sa ikadalawampung taon ni Haring Artaxerxes, siya ay pumili ng alak, at kinuha ko ang alak at
ibinigay ito sa hari. Ngayon ako ay hindi kailanman naging malungkot sa kaniyang harapan. 2 Kaya sinabi sa akin ng hari,
“Bakit malungkot ang iyong mukha? Hindi ka naman mukhang may sakit. Marahil ito ay kalungkutan ng puso. ”
Pagkatapos nito, ako ay lubos na natakot.
3 Sinabi ko sa hari, "Nawa mabuhay ang hari magkailanman! Bakit hindi malulungkot ang aking mukha? Ang lungsod,
ang lugar ng mga libingan ng aking ama, ay nananatiling giba, at ang mga tarangkahan nito ay winasak sa pamamagitan
ng apoy."
4 Pagkatapos sinabi sa akin ng hari. "Ano ang gusto mong gawin ko?" Kaya ako ay nanalangin sa Diyos ng kalangitan. 5
Tumugon ako sa hari, "Kung mabuti ito para sa hari, at kung ang iyong lingkod ay gumawa ng mabuti sa iyong paningin,
maaari mo akong ipadala sa Juda, sa lungsod ng libingan ng aking mga ninuno, para maitayo ko itong muli." 6 Tumugon
ang hari sa akin (at ang reyna ay nakaupo rin sa tabi niya), "Gaano katagal kang mawawala at kailan ka babalik?" Ang
hari ay nagalak na isugo ako matapos kong maibigay sa kaniya ang mga petsa.
7 Pagkatapos sinabi ko sa hari, "Kung makalulugod sa hari, nawa bigyan ako ng mga liham para ibigay sa mga gobernador
sa kabilang ilog, para ako ay pahintulutang makaraan sa kanilang mga lupain sa aking pagpunta sa Juda. 8 Mangyaring
mayroon din sanang liham para kay Asaf ang tagapag-ingat ng kagubatan ng hari, nang sa gayon ay maaaring niya akong
bigyan ng troso para gawing mga biga sa mga pintuan ng tanggulang kasunod sa templo, at sa pader ng lungsod, at sa
aking bahay na aking pananahanan." Dahil ang mabuting kamay ng Diyos ay nasa akin, ipinagkaloob sa akin ng hari ang
aking mga kahilingan.
9 Pumunta ako sa mga gobernador sa kabilang ilog, at ibinigay sa kanila ang mga liham ng hari. Ngayon ang hari ay
nagpadala ng mga opisyal at mga mangangabayo para samahan ako. 10 Nang marinig ito nina Sanballat na Horonita at ni
Tobias na lingkod na Ammonita, sila ay labis na nayamot na may isang taong dumating para tulungan ang bayan ng
Israel.

[11] Kaya nagpunta ako sa Jerusalem, at nanatili roon ng tatlong araw. [12] Bumangon ako ng gabi, ako at ilan sa mga
kalalakihang kasama ko. Hindi ko sinabi kahit kanino kung ano ang inilagay ng aking Diyos sa aking puso na gagawin
para sa Jerusalem. Wala akong ibang hayop na kasama, maliban sa isa na aking sinasakyan.
[13] Lumabas ako ng gabi sa Tarangkahan ng Lambak, malapit sa Bukal ng Dragon at sa Tarangkahan ng Dumi, at siniyasat
ang mga pader ng Jerusalem na nasira at ang mga tarangkahang kahoy na nawasak ng apoy. [14] Pagkatapos pumunta ako
sa Tarangkahan ng Bukal at sa paliguan ng hari. Napakasikip ng lugar para daanan ng hayop na aking sinasakyan.
[15] Kaya umakyat kami ng gabing iyon sa lambak at siniyasat ang pader, bumalik ako at pumasok sa Tarangkahan ng
Lambak, gayundin pabalik. [16] Hindi alam ng mga namumuno kung saan ako pumunta o kung ano ang ginawa ko, at hindi
ko pa ipinaalam sa mga Judio, maging sa mga pari, mga maharlika, mga namumuno, at maging sa mga iba pang gumawa
ng trabaho.
[17] Sinabi ko sa kanila, "Nakikita ninyo ang kaguluhan kung saan tayo naroroon, kung paano nananatiling giba ang
Jerusalem at ang mga tarangkahan nito ay winasak ng apoy. Halikayo, itayo nating muli ang pader ng Jerusalem, para
hindi na tayo kailanman mapahiya." [18] Sinabi ko sa kanila na ang mabuting kamay ng Diyos ay nasa akin at tungkol din sa
mga salita ng hari na kaniyang sinabi sa akin. Sinabi nila "Tayo nang bumangon at magtayo." Kaya pinalakas nila ang
kanilang mga kamay para sa mabubuting gawain.
[19] Pero nang marinig nila Sanballat na Horonita, at ni Tobias ang Ammonitang lingkod, at Gesem na taga-Arabya ang
tungkol dito, pinagtawanan nila kami at nilait, at sinabi nila, "Ano ang ginagawa ninyo? Naghihimagsik ba kayo laban sa
hari?" [20] Pagkatapos sinagot ko sila, "Bibigyan kami ng Diyos ng kalangitan ng katagumpayan. Kami ay kaniyang mga
lingkod at babangon kami at magtatayo. Pero kayo ay walang bahagi, walang karapatan, at walang kasaysayang
pinanghahawakan sa Jerusalem."

Chapter 3

[1] Pagkatapos tumayo si Eliasib ang punong pari kasama ng kaniyang mga kapatirang pari, at itinayo nila ang
Tarangkahan ng Tupa. Pinagingbanal nila ito at naglagay ng mga pinto. Pinagingbanal nila ito hanggang sa Tore ng
Sandaan at hanggang sa Tore ng Hananel. [2] Kasunod niyang nagtrabaho ang mga kalalakihan ng Jerico, at kasunod nilang
nagtrabaho si Zacur na anak ni Imri.
[3] Itinayo ng mga anak ni Hasenaa ang Tarangkahan ng Isda. Inilagay nila ang mga biga sa lugar at inilagay ang mga pinto
nito, mga tornilyo, at mga rehas. [4] Si Meremot ang nag-ayos ng katabing bahagi. Siya ay anak ni Urias na anak ni Hakoz.
At Si Mesulam ang kasunod nilang nag-ayos. Siya ang anak ni Berequias na anak ni Mesezabel. Kasunod nilang nag-ayos
ay si Zadok. Siya ang anak ni Baana. [5] Kasunod nilang nag-ayos ang mga taga-Tekoa, pero ang kanilang mga pinuno ay
tumangging gawin ang inutos ng kanilang mga tagapangasiwa.
[6] Sina Joiada anak ni Pasea at Mesullam anak ni Besodeias ang nag-ayos ng Lumang Tarangkahan. Nilagay nila ng mga
biga, at inilagay ang mga pinto nito, mga tornilyo, at mga rehas. [7] Kasunod nilang nag-ayos sina Melatias na taga-Gibeon,
kasama si Jadon na taga-Meronot. Sila ang namumuno sa mga kalalakihan ng Gibeon at Mizpa. Ang Mizpa ay tirahan ng
gobernador ng lalawigan sa kabilang Ilog.
[8] Kasunod niya na nag-ayos ang anak ni Harhaia na si Uziel, isa sa mga platero, at kasunod niya si Hanania, manggagawa
ng mga pabango. Itinayo nilang muli ang Jerusalem hanggang sa Malapad na Pader. [9] Kasunod nilang nag-ayos si Refaias
na anak ni Hur. Siya ang pinuno ng kalahating distrito ng Jerusalem. [10] Kasunod nila si Jedias anak ni Harumaf na nag-
ayos katabi ng kaniyang bahay. Kasunod niyang nag-ayos si Hatus na anak ni Hasabneias.
[11] Sina Malquias anak ni Harim at Hasub anak ni Pahath Moab ang nag-ayos ng isa pang bahagi sa gawi na Tore ng mga
Pugon. [12] Kasunod nila si Sallum anak ni Haloles, pinuno ng kalahating distrito ng Jerusalem, ang nag-ayos kasama ang
kaniyang mga anak na babae.
[13] Sila Hanun at ang mga naninirahan sa Zanoa ang nag-ayos ng Lambak na Tarangkahan. Itinayo nila ito at inilagay ang
mga pinto nito, mga tornilyo, at mga rehas nito. Sila ang nag-ayos ng isang libong siko hanggang sa Tarangkahan ng
Dumi.
[14] Si Malquias anak ni Recab, ang pinuno ng distrito sa Beth Hakerem, ang nag-ayos ng Tarangkahan ng Dumi. Itinayo
niya ito at inilagay ang mga pinto nito, mga tornilyo, at mga rehas nito. [15] Si Sallun anak ni Col hoze, ang pinuno ng
distrito ng Mizpa, ang nagtayo muli ng Bukal na Tarangkahan. Itinayo niya ito, at inilagay ang isang takip sa ibabaw nito
at at inilagay ang mga pinto nito, mga tornilyo, at mga rehas nito. Itinayo niyang muli ang pader ng Paliguan ng Siloam sa
hardin ng hari, hanggang sa hagdan patungo sa ibaba mula sa lungsod ni David.
[16] Si Nehemias anak ni Azbuk, ang pinuno ng kalahating distrito ng Beth Zur, ang nag-ayos ng lugar sa kabila mula sa mga
libingan ni David, hanggang sa paliguan na gawa ng tao, at sa bahay ng malalakas na lalaki. [17] Pagkatapos niya ang mga
Levita ang nag-ayos, kasama si Rehum anak ni Bani at kasunod niya si Hashabias, ang pinuno ng kalahating distrito ng
Keila, para sa kaniyang distrito.
[18] Pagkatapos niya ang kanilang mga kababayan ang nag-ayos, kabilang si Bavai, anak ni Henadad, pinuno ng kalahating
distrito ng Keila. [19] Si Ezer ang sumunod sa kaniya na nag-ayos. Siya ay anak ni Jeshua, pinuno ng Mizpa, na nag-ayos sa
isa pang bahagi sa kabila ng paakyat patungo sa taguan ng mga armas, sa tukod.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[20] Pagkatapos niya, si Baruch anak ni Zabai ang buong pusong nag-ayos ng isa pang bahagi mula sa tukod hanggang sa
pinto ng bahay ng punong paring si Eliasib. [21] Pagkatapos niya, si Meremot anak ni Urias na anak ni Hakoz ang nag-ayos
ng isa pang bahagi, mula sa pintuan ng bahay ni Eliasib hanggang sa dulo ng bahay ni Eliasib.
[22] Kasunod niya ang mga pari, ang mga kalalakihan mula sa lugar sa palibot ng Jerusalem ang nag-ayos. [23] Pagkatapos
nila, sina Benjamin at Hassub ang nag-ayos sa kabila ng kanilang sariling bahay. Pagkatapos nila, si Azarias anak ni
Maaseias na anak ni Ananias ang nag-ayos sa tabi ng kanilang sariling bahay. [24] Pagkatapos niya, si Binui anak ni
Henadad ang nag-ayos ng isa pang bahagi, mula sa bahay ni Azarias hanggang sa tukod.
[25] Si Palal anak ni Uzai ang nag-ayos sa itaas salungat sa tukod at toreng aabot pataas mula sa itaas ng bahay ng hari sa
patyo ng mga guwardiya. Pagkatapos niya, si Pedeias anak ni Paros ang nag-ayos. [26] Ngayon ang mga lingkod ng templo
na naninirahan sa Ofel ang nag-ayos sa kabilang bahagi ng Tarangkahan ng Tubig sa silangan ng nakausling tore. [27]
Pagkatapos niya ang mga taga-Tekoa ang nag-ayos ng isa pang bahagi, sa kabila ng malaking tore na namumukod tangi,
hanggang sa pader ng Ofel.
[28] Inayos ng mga pari ang ibabaw ng Tarangkahan ng mga Kabayo, bawat tapat ng sarili nilang bahay. [29] Pagkatapos nila,
si Zadok anak ni Immer ang nag-ayos ng katapat na bahagi ng sarili niyang bahay. At pagkatapos niya, inayos ni Semias
anak ni Secanias, ang tagapagbantay ng silangang tarangkahan. [30] Pagkatapos niya, sina Hananias anak ni Selemias, at
Hanun ang ikaanim na anak ni Zalap ang nag-ayos ng kabilang bahagi. Pagkatapos niya, inayos ni Mesulam anak ni
Berequias ang tapat na kaniyang tinitirahang mga silid.
[31] Pagkatapos niya ay si Malquias, isa sa mga platero, ang nag-ayos hanggang sa bahay ng mga lingkod sa templo at mga
mangangalakal na nasa kabila ng Tarangkahan ng Tipan at ang silid sa sulok na tinitirahan sa itaas. [32] Nag-ayos ang mga
platero at ang mga mangangalakal sa gitna ng itaas na silid at ang Tarangkahan ng mga Tupa.

Chapter 4

[1] Ngayon nang narinig ni Sanbalat na itinatayo namin ang pader, ito ay nagpaalab ng kaniyang kalooban, at siya ay galit
na galit, at kinutya niya ang mga Judio. [2] Sa harapan ng kaniyang mga kapatid at ng hukbo ng Samaria, sinabi niya, "Ano
ang ginagawa ng mga mahihinang Judiong ito? Nais ba nilang maibalik sa dating kalagayan ang lungsod para sa kanila?
Sila ba ay maghahandog ng mga alay? Matatapos ba nila ang trabaho sa isang araw? Nais ba nilang buhayin ang mga
bato mula sa mga tumpok ng durog na bato pagkatapos itong masunog? [3] Si Tobias na Ammonita ay kasama niya, at
sinabi niya, "Kung ang isang asong-gubat ay aakyat sa kanilang itinatayo, maaaring ikabagsak ito ng kanilang pader na
bato!"
[4] Makinig ka, aming Diyos, dahil kami ay hinahamak. Ibalik mo ang kanilang mga panunuya sa sarili nilang mga ulo at
pabayaan mo sila para nakawan sila sa lupain kung saan mga bilanggo sila. [5] Huwag mong pagtakpan ang kanilang
mabigat na sala at huwag mong burahin ang kanilang kasalanan mula sa harap mo, dahil ginalit nila ang mga
tagapagtayo. [6] Kaya itinayo namin ang pader at lahat ng pader ay naitayo hanggang sa kalahating taas nito, dahil ang mga
tao ay may pagnanais na magtrabaho.
[7] Pero nang marinig nina Sanbalat, Tobias, na mga taga-Arabia, ang mga Ammonita, at ang mga Asdod na nagpapatuloy
ang gawain sa pagsasaayos ng mga pader sa Jerusalem, at isinasara na ang mga nasirang bahagi ng pader, nag-alab ang
matinding galit sa kanilang kalooban. [8] Silang lahat ay sama-samang nagsabwatan, at pumunta sila para makipag-away
laban sa Jerusalem at magdulot ng pagkalito rito. [9] Pero nanalangin kami sa aming Diyos at naglagay ng bantay bilang
tagapagtanggol laban sa kanila araw at gabi dahil sa kanilang pananakot.
[10] Pagkatapos sinabi ng mamamayan ng Juda, "Ang lakas nilang mga umako ng trabaho ay nanghihina. Napakarami ng
durog na bato, at hindi na namin kayang itayong muli ang pader." [11] At sinabi ng aming mga kaaway, "Hindi nila
malalaman o makikita hanggang makalapit kami sa kanila at mapatay sila, at mapatigil ang trabaho."
[12] Sa panahong iyon, ang mga Judiong naninirahan malapit sa kanila ay dumating mula sa lahat ng direksiyon at nakipag-
usap sa amin ng sampung beses, binalaan kami tungkol sa mga pamamaraan na kanilang ginagawa laban sa amin. [13]
Kaya naglagay ako ng mga tao sa pinakamababang bahagi ng pader sa lantad na mga lugar. Nagbigay ako ng pwesto sa
bawat pamilya. Sila ay may kanya-kanyang tabak, mga sibat, at mga pana. [14] Tumingin ako at tumayo, at sinabi sa mga
maharlika, at sa mga namumuno, at sa natitirang ibang mga tao, "Huwag kayong matatakot sa kanila. Alalahanin ninyo
ang Panginoon, na dakila at kahanga-hanga. Ipaglaban ninyo ang inyong mga pamilya, ang inyong mga anak na lalaki at
babae, ang inyong mga asawa, at ang inyong mga tahanan.
[15] Nangyari na nang narinig ng aming mga kalaban na batid na namin ang kanilang mga balak, at binigo ng Diyos ang
kanilang mga balak, lahat kami ay bumalik sa pader, bawat isa sa kaniyang trabaho. [16] Kaya mula noon kalahati ng aking
mga lingkod ay nagtrabaho lamang sa pagtatayo muli ng pader, at kalahati sa kanila ay may hawak na mga sibat,
panangga, mga pana at nagsuot ng kalasag, habang ang mga pinuno ay nakatayo sa likuran ng lahat ng mamamayan sa
Juda.
[17] Kaya ang parehong mga manggagawa na nagtatayo ng pader at nagdadala ng mga pasanin ay nagbabantay din ng
kanilang mga kinalalagyan. Ang bawat isa ay nagtatrabaho sa pamamagitan ng isang kamay, at sa kabilang kamay

naman ay hawak ang kaniyang sandata. [18] Bawat tagapagtayo ay nagsuot ng kaniyang espada sa kaniyang tagiliran at
ganoon siya nagtatrabaho. At nanatili sa aking tabi ang nagpapatunog ng trumpeta.
[19] Sinabi ko sa mga maharlika at sa mga opisyales at sa natitirang mga tao, "Ang gawain ay malaki at malawak, at kami ay
napahiwalay doon sa pader, malayo sa isa't-isa. [20] Bilisan ninyo ang takbo sa lugar kung saan maririnig ninyo ang
trumpeta at kayo ay magtipon doon. Ang ating Diyos ang lalaban para sa atin."
[21] Kaya ginagawa namin ang trabaho. Kalahati sa kanila ay may hawak-hawak na mga sibat mula sa pagsikat ng araw
hanggang sa paglabas ng mga bituin. [22] Sinabi ko rin sa mga tao sa oras na iyon, "Hayaan ninyo ang bawat lalaki at ang
kaniyang lingkod na magpalipas ng gabi sa kalagitnaan ng Jerusalem, sa gayon sila ay magiging bantay natin sa gabi at
manggagawa sa araw." [23] Kaya kahit ako, maging ang aking mga kapatid na lalaki, aking mga lingkod, mga lalaki na
nagbabantay na sumunod sa akin, ay hindi nagpalit ng aming mga damit, at bawat isa sa amin ay nagdala ng kaniya-
kaniyang sandata, kahit na siya ay kumukuha ng tubig.

Chapter 5

[1] Pagkatapos, ang mga lalaki at ang kanilang mga asawa ay dumaing nang napakalakas laban sa kanilang mga kapwa
Judio. [2] Dahil may mga iba na nagsabi "Kasama ng aming mga anak na lalaki at babae, kami ay marami. Kaya hayaan
ninyong makakuha kami ng butil para makakain kami at patuloy na mabuhay." [3] May mga iba rin na nagsabing,
"Sinasanla namin ang aming mga bukirin, ang aming ubasan, at ang aming mga bahay para makakuha ng butil sa
panahon ng taggutom."
[4] May mga iba rin na nagsabing, "Humiram kami ng pera para bayaran ang buwis ng hari sa aming mga bukirin at sa
aming mga ubasan. [5] Pero ngayon ang aming laman at dugo ay pareho na ng sa mga kapatid namin, at ang aming mga
anak ay pareho na ng kanilang mga anak. Napilitan kaming ipagbili ang aming mga anak na lalaki at babae para maging
mga alipin. Ang iba naming mga anak na babae ay inalipin na. Pero wala sa aming kapangyarihan na baguhin ito dahil
ibang mga tao na ngayon ang nagmamay-ari ng aming mga bukirin at aming mga ubasan."
[6] Galit na galit ako nang narinig ko ang kanilang daing at ang mga salitang ito. [7] Pagkatapos ay pinag-isipan ko ito, at
nagharap ng sakdal laban sa mga maharlika at opisyales. Sinabi ko sa kanila, "Naniningil kayo ng tubo, bawat isa sa
kanyang sariling kapatid." Nagdaos ako ng isang malaking pagpupulong laban sa kanila [8] at sinabi sa kanila, "Tayo,
hangga't makakaya natin, ay muling binili mula sa pagkaalipin ang ating mga kapatid na Judio na naipagbili sa mga
bansa, pero kayo ipinagbibili pa ninyo ang inyong mga kapatid na lalaki at babae para muling maipagbili sa amin!"
Tahimik sila at ni minsan ay walang masabi ni isang salita.
[9] Sinabi ko rin, "Hindi mabuti ang ginagawa ninyo. Hindi ba dapat kayong lumakad na may takot sa ating Diyos para
maiwasan ang paghamak ng mga bansa na mga kaaway natin? [10] Ako at ang aking mga kapatid at ang mga lingkod ko ay
nagpapautang sa kanila ng pera at butil. Pero dapat nating itigil ang paniningil ng tubo sa mga pautang na ito. [11] Ibalik sa
kanila ngayon mismong araw na ito ang kanilang mga bukirin, ang kanilang ubasan, at kanilang taniman ng olibo at ang
kanilang mga bahay at ang porsiyento ng pera, ng butil, ng bagong alak, at ng langis na siningil ninyo mula sa kanila."
[12] Pagkatapos sinabi nila, "Ibabalik namin kung ano ang kinuha namin sa kanila, at wala kaming hihingin mula sa kanila.
Gagawin namin ang sinabi mo." Pagkatapos tinawag ko ang mga pari, at pinanumpa sila na gagawin ang kanilang
ipinangako. [13] Ipinagpag ko ang tiklop ng aking kasuotan at sinabi, "Ganito nawa ipagpag ng Diyos mula sa kanyang
bahay at mga ari-arian ang bawat taong hindi tutupad ng kanyang pangako. Ganito nawa siya maipagpag at mawalan."
Lahat ng kapulungan ay nagsabing, "Amen," at pinuri nila si Yahweh. At ginawa ng mga tao ang ipinangako nila.
[14] Kaya mula ng pahanon na itinalaga ako bilang gobernador nila sa lupain ng Juda, mula sa ika-dalawampung taon
hanggang sa ika-tatlumpu't dalawang taon ni Artaxerxes ang hari, labindalawang taon, hindi ako kumain, maging ang
aking mga kapatid na lalaki, ng pagkain na inilaan para sa gobernador. [15] Pero ang mga dating gobernador na nauna sa
akin ay nagpatong ng mabibigat na mga pasanin sa mga tao, at kinuha mula sa kanila ang apatnapung sekel ng pilak para
sa kanilang pang-araw-araw na pagkain at alak. Kahit ang kanilang mga lingkod ay pinahirapan ang mga tao. Pero hindi
ko ito ginawa dahil sa takot sa Diyos.
[16] Patuloy rin akong gumawa sa pader, at wala kaming biniling lupa. At lahat ng mga lingkod ko ay nagtipon doon para sa
gawain. [17] Sa mesa ko ay mga Judio at opisyales, 150 lalaki, maliban pa sa mga dumating sa amin mula sa mga kasamang
bansa na nakapaligid sa amin.
[18] Ngayon ang hinanda bawat araw ay isang baka, anim na piling tupa, at mga ibon din, at sa bawat sampung araw
sagana sa lahat ng uri ng alak. Gayumpaman para sa lahat ng ito hindi ko hiningi ang nakalaang halaga para sa pagkain
ng gobernador, dahil ang mga hinihingi ay masyadong mabigat sa mga tao. [19] Alalahanin mo ako, aking Diyos, sa
kabutihan, dahil sa lahat ng aking ginawa para sa mga taong ito.

Chapter 6

[1] Ngayon nang narinig nila Sanbalat, Tobias, at Gesem ang taga-Arabia at ng iba pang mga kalaban natin na muli ko nang
naitayo ang pader at wala nang ibang mga bahagi na nananatiling sira, bagama't hindi ko pa nailalagay ang mga pinto sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

mga tarangkahan, [2] nagpadala sina Sanbalat at Gesem sa akin na sinasabing, "Halika, sama-sama tayong magpulong kahit saan sa kapatagan ng Ono." Pero binalak nila na gawan ako ng masama.
[3] Nagpadala ako ng mga sugo sa kanila, na nagsasabing, "Gumagawa ako ng mahalagang gawain at hindi ako makabababa. Bakit kailangang mahinto ang gawain habang iniiwan ko ito at bumaba sa inyo?" [4] Pinadalhan nila ako ng parehong mensahe nang apat na beses, at sumagot ako sa kanila sa parehong paraan sa bawat pagkakataon.
[5] Ipinadala ni Sanbalat ang kanyang lingkod sa akin sa parehong paraan nang ika-limang beses, na may isang bukas na liham sa kanyang kamay. [6] Nasusulat dito, "Ito ay nauulat sa mga bansa, at sinasabi rin ito ni Gesem, na ikaw at ang mga Judio ay nagbabalak na maghimagsik, iyan ang dahilan kung bakit mo muling tinatayo ang pader. Mula sa sinasabi ng mga ulat na ito, ikaw ay malapit ng maging hari nila.
[7] At nagtalaga ka rin ng mga propeta para ipahayag ang tungkol sa iyo sa Jerusalem, na nagsasabing, 'May isang hari sa Juda!' Matitiyak mong maririnig ng hari ang mga ulat na ito. Kaya halika, mag-usap tayo."
[8] Pagkatapos nagpadala ako sa kanya ng kasagutan na nagsasabing, "Walang ganyang mga bagay ang nangyari gaya ng sinabi mo, dahil sa loob ng iyong puso gawa-gawa mo lang ang mga iyan." [9] Dahil gusto nilang lahat na takutin kami, nag-iisap na, "Bibitiwan ng mga kamay nila ang kanilang trabaho, at hindi ito magagawa." Pero ngayon, O Diyos, palakasin mo ang mga kamay ko.
[10] Pumunta ako sa bahay ni Semaya anak ni Delaias anak ni Mehetabel, na nananatili sa kanyang tahanan. Sinabi niya, "Sama-sama tayong magpulong sa tahanan ng Diyos, sa loob ng templo, at isara natin ang mga pinto ng templo, dahil darating sila para patayin ka. Sa gabi, darating sila para patayin ka." [11] Sumagot ako, "Tatakas ba ang isang lalaking katulad ko? At ang isa bang lalaking tulad ko ay papasok sa templo para lang manatiling buhay? Hindi ako papasok."
[12] Napag-isip-isip ko na hindi ang Diyos ang nagpadala sa kanya, kundi nagpropesiya siya laban sa akin. Binayaran siya nina Tobias at Sanbalat. [13] Binayaran nila siya para takutin ako, para gawin ko kung ano ang sinabi niya at magkasala, para mabigyan nila ako ng masamang pangalan para hiyain ako. [14] Alalahanin mo sina Tobias at Sanbalat, aking Diyos, at lahat ng ginawa nila. Alalahanin mo rin ang babaeng propetang si Noadias at ang iba pang mga propeta na sinubukan akong takutin.
[15] Ang pader ay natapos sa ika-dalawampu't limang araw ng buwan ng Elul, pagkaraan ng limampu't dalawang araw. [16]
Nang narinig ng lahat ng mga kalaban namin ang tungkol dito, lahat ng mga bansa na nakapaligid sa amin, natakot sila at malaki ang nawalang tiwala sa kanilang sarili. Dahil alam nila na nagawa ang gawain sa tulong ng aming Diyos.
[17] Sa panahong ito nagpadala ang mga maharlika sa Juda ng maraming liham kay Tobias, at dumating sa kanila ang mga liham ni Tobias. [18] Dahil marami sa Juda ang nakatali sa panunumpa sa kanya dahil siya ang manugang ni Secanias ni Arah. Ang kanyang anak na si Jehohanan ay napangasawa ang anak ni Mesulam anak ni Berequias. [19] Sinabi rin nila sa akin ang tungkol sa mabubuting mga gawa niya at iniulat ang mga salita ko pabalik sa kanya. Ang mga liham ay ipinadala sa akin mula kay Tobias para takutin ako.

Chapter 7

[1] Nang matapos maitayo ang pader at nailagay ko na ang mga pinto nito, at naitalaga na ang mga bantay ng mga tarangkahan at mga mang-aawit at mga Levita, [2] ibinigay ko sa aking kapatid na si Hanani ang pamamahala sa Jerusalem, kasama ni Hananias na namuno sa tanggulan, dahil siya ay taong tapat at may takot sa Diyos higit pa kaysa sa karamihan.
[3] At sinabi ko sa kanila, "Huwag ninyong buksan ang mga tarangkahan ng Jerusalem hangga't hindi pa tirik ang araw. Habang may nagbabantay sa tarangkahan, maaari ninyong isara ang mga pinto at lagyan ng harang ang mga ito. Magtalaga kayo ng mga tagapagbantay mula doon sa mga naninirahan sa Jerusalem, ang ilan ay italaga sa kanilang himpilan, at ang ilan sa harap ng kanilang mga bahay." [4] Ngayon ang lungsod ay malawak at malaki, pero kaunti lang ang mga taong nasa loob nito, at wala pang mga bahay ang muling naitatayo.
[5] Inilagay ng aking Diyos sa aking puso na tipunin ang mga maharlika, ang mga opisyales, at ang mga tao na itala ang kanilang mga pangalan ayon sa kanilang mga pamilya. Natagpuan ko ang Talaan ng Lahi ng unang pangkat ng mga bumalik at aking natagpuan ang mga sumusunod na nakasulat dito.
[6] "Ito ang mga mamamayan ng lalawigan na umakyat mula sa pagkatapon at naging bihag ni Nebucadnezar, ang hari ng Babilonia. Bumalik sila sa Jerusalem at sa Judah, ang bawat isa sa kani-kaniyang lungsod. [7] Dumating sila na kasama sila Zerubabbel, Jeshua, Nehemias, Azarias, Raamias, Nahamani, Mordecai, Bilsan, Misperet, Bigvai, Nehum, at Baana. Ang bilang ng mga kalalakihan ng bayan ng Israel ay kabilang ang mga sumusunod.
[8] Ang mga kaapu-apuhan ni Paros, 2, 172. [9] Ang mga kaapu-apuhan ni Shefatias, 372. [10] Ang mga kaapu-apuhan ni Arah, 652.
[11] Ang mga kaapu-apuhan ni Pahath Moab, sa pamamagitan ng mga kaapu-apuhan ni Jeshua at Joab, 2, 818. [12] Ang mga kaapu-apuhan ni Elam, 1, 254. [13] Ang mga kaapu-apuhan ni Zatu, 845. [14] Ang mga kaapu-apuhan ni Zacai, 760.
[15] Ang mga kaapu-apuhan ni Binui, 648. [16] Ang mga kaapu-apuhan ni Bebai, 628. [17] Ang mga kaapu-apuhan ni Azgad, 2, 322. [18] Ang mga kaapu-apuhan ni Adonikam, 667.

[19] Ang mga kaapu-apuhan ni Bigvai, 2, 067. [20] Ang mga kaapu-apuhan ni Adin, 655. [21] Ang mga kaapu-apuhan ni Ater, ni
Hezekias, 98. [22] Ang mga kaapu-apuhan ni Hasum, 328.
[23] Ang mga kaapu-apuhan ni Bezai, 324. [24] Ang mga kaapu-apuhan ni Harif, 112. [25] Ang mga kaapu-apuhan ni Gibeon, 95. [26]
Ang mga lalaki mula sa Bethlehem at Netofa, 188.
[27] Ang mga lalaki mula sa Anatot, 128. [28] Ang mga lalaki ng Beth Azmavet, 42. [29] Ang mga lalaki ng Kiriat Jearim, Chephira,
at Beerot, 743. [30] Ang mga lalaki ng Rama at Geba, 621.
[31] Ang mga lalaki ng Micmas, 122. [32] Ang mga lalaki ng Bethel at Ai, 123. [33] Ang mga lalaki sa iba pang Nebo, 52. [34] Ang mga
tao sa iba pang Elam, 1, 254.
[35] Ang mga lalaki ng Harim, 320. [36] Ang mga lalaki ng Jerico, 345. [37] Ang mga lalaki ng Lod, Hadid, at Ono, 721. [38] Ang mga
lalaki ng Senaa, 3, 930.
[39] Ang mga pari: Ang mga kaapu-apuhan ni Jedaias (sa bahay ni Jeshua), 973. [40] Ang mga kaapu-apuhan ni Imer, 1, 052. [41]
Ang mga kaapu-apuhan ni Pashur, 1, 247. [42] Ang mga kaapu-apuhan ni Harim, 1, 017.
[43] Ang mga Levita: ang mga kaapu-apuhan ni Jeshua, ni Kadmiel, ang kaapu-apuhan ni Hodavias, 74. [44] Ang mga mang-
aawit: ang mga kaapu-apuhan ni Asaf, 148. [45] Ang mga tagapagbantay ng tarangkahan na kaapu-apuhan ni Sallum, ang
mga kaapu-apuhan ni Ater, ang mga kaapu-apuhan ni Talmon, ang mga kaapu-apuhan ni Akub, ang mga kaapu-apuhan
ni Hatita, ang mga kaapu-apuhan ni Sobai, 138.
[46] Ang mga lingkod ng templo: ang mga kaapu-apuhan ni Ziha, ang mga kaapu-apuhan ni Hasufa, ang mga kaapu-apuhan
ni Tabaot, [47] ang mga kaapu-apuhan ni Keros, ang mga kaapu-apuhan ni Sia, ang mga kaapu-apuhan ni Padon, [48] ang mga
kaapu-apuhan ni Lebana, ang mga kaapu-apuhan ni Hagaba, ang mga kaapu-apuhan ni Salmai, [49] ang mga kaapu-apuhan
ni Hanan, ang mga kaapu-apuhan ni Gidel, ang mga kaapu-apuhan ni Gahar.
[50] Ang mga kaapu-apuhan ni Reaias, ang mga kaapu-apuhan ni Rezin, ang mga kaapu-apuhan ni Nekoda, [51] ang mga
kaapu-apuhan ni Gazam, ang mga kaapu-apuhan ni Uza, ang mga kaapu-apuhan ni Pasea, [52] ang mga kaapu-apuhan ni
Besai, ang mga kaapu-apuhan ni Meunim, ang mga kaapu-apuhan ni Nefusesim.
[53] Ang mga kaapu-apuhan ni Bakbuk, ang mga kaapu-apuhan ni Hakufa, ang mga kaapu-apuhan ni Harhur, [54] ang mga
kaapu-apuhan ni Bazlit, ang mga kaapu-apuhan ni Mehida, ang mga kaapu-apuhan ni Harsa, [55] ang mga kaapu-apuhan ni
Barkos, ang mga kaapu-apuhan ni Sisera, ang mga kaapu-apuhan ni Tema, [56] ang mga kaapu-apuhan ni Nezias, ang mga
kaapu-apuhan ni Hatifa.
[57] Ang mga kaapu-apuhan ng mga lingkod ni Solomon: ang mga kaapu-apuhan ni Sotai, ang mga kaapu-apuhan ni Soferet,
ang mga kaapu-apuhan ni Perida, [58] ang mga kaapu-apuhan ni Jaala, ang mga kaapu-apuhan ni Darkon, ang mga kaapu-
apuhan ni Gidel, [59] ang mga kaapu-apuhan ni Shefatias, ang mga kaapu-apuhan ni Hatil, ang mga kaapu-apuhan ni
Poqereth Hazebaim, ang mga kaapu-apuhan ni Amon. [60] Lahat ng mga lingkod ng templo, at lahat ng mga kaapu-apuhan
ng mga lingkod ni Solomon, ay 392.
[61] At ang mga sumusunod ay ang mga pumunta mula sa Tel Mela, Tel Charsa, Cherub, Adon, at Imer; pero hindi nila
mapatunayan na sila o ang mga pamilya ng kanilang mga ninuno ay mga kaapu-apuhan mula sa Israel: [62] Ang mga
kaapu-apuhan ni Delaias, ang mga kaapu-apuhan ni Tobias, ang mga kaapu-apuhan ni Nekoda, 642. [63] At ang mga pari:
ang mga kaapu-apuhan ni Hobaias, ang mga kaapu-apuhan ni Hakoz, ang mga kaapu-apuhan ni Barzilai na ginawang
asawa ang mga anak na babae ni Barzilai na taga-Galaad at tinawag ayon sa kanilang pangalan.
[64] Sinaliksik nila ang pagkakatala ng kanilang pangalan kung kasama sa mga nakatala ayon sa kanilang lahi, pero hindi
nila matagpuan, kaya sila ay ibinukod mula sa pagkapari bilang marumi. [65] At sinabi ng gobernador sa kanila na hindi
dapat sila payagan na kumain sa bahagi ng pagkain ng mga pari na mula sa mga alay hanggang sa pagkakataon na may
lumitaw na pari na may Urim at Tumim.
[66] Ang buong kapulungan na magkakasama ay 42, 360, [67] maliban pa sa kanilang mga lalaking lingkod at kanilang mga
babaeng lingkod, na ang bilang ay 7, 337. Sila ay mayroong 245 na mang-aawit na mga lalaki at mga babae.
[68] Ang kanilang mga kabayo ay 736, ang kanilang mga mola, 245, [69] ang kanilang mga kamelyo, 435, at ang kanilang mga
asno, 6, 720.
[70] Ang ilan sa mga pinuno ng mga angkan ng mga ninuno ay nagbigay ng mga kaloob para sa gawain. Ang gobernador ay
nagbigay sa pananalapi ng isang libong daric ng ginto, 50 mga mangkok, at 530 mga kasuotang pang-pari. [71] Ang ilan sa
mga pinuno ng angkan ng mga ninuno ay nagbigay sa pananalapi para sa gawain ng 20, 000 mga daric ng ginto at 2, 200
na mga mina ng pilak. [72] Ang natirang mga tao ay nagbigay ng 20, 000 na mga daric ng ginto, at 2, 200 na mga mina ng
pilak, at animnapu't pitong mga balabal para sa mga pari.
[73] Kaya ang mga pari, ang mga Levita, ang mga tagapagbantay ng tarangkahan, ang mga mang-aawit, ang ilan sa mga
mamamayan, ang mga lingkod sa templo, at lahat ng Israelita ay nanirahan sa kani-kanilang mga lungsod. Nang ika-
pitong buwan ang mga bayan ng Israel ay nanahan sa kanilang mga lungsod."

Chapter 8

[1] Ang lahat ng tao ay nagtipon-tipon para sa isang layunin sa liwasan sa harap ng Tarangkahan ng Tubig. Sinabi nila kay
Ezra, ang eskriba na dalhin ang Aklat na Batas ni Moises, na iniutos ni Yahweh sa Israel. [2] Sa unang araw ng ika-pitong

buwan, si Ezra, ang pari ay dinala ang batas sa harap ng pagpupulong, sa kapwa mga lalaki at babae, at sa lahat ng
nakakarinig at nakakaunawa. 3 Humarap siya sa liwasan sa harap ng Tarangkahan ng Tubig, at binasa niya ito mula
umaga hanggang tanghali, sa harap ng mga lalaki at babae, at sinumang nakauunawa. At ang lahat ng tao ay nakinig
nang masigasig sa Aklat ng Batas.
4 At si Ezra, ang eskriba ay tumayo sa isang mataas na entabladong kahoy na ginawa ng mga tao para sa layuning iyon.
Ang mga nakatayo sa kaniyang tabi ay sina Matanias, Sema, Anaya, Urias, Hilkias, at Maaseias, sa kaniyang kanan; at
Pedaias, Misael, Malquias, Hasum, Hasbadana, Zacarias at Mesulam ay nakatayo sa kaniyang kaliwa. 5 Binuksan ni Ezra
ang aklat sa paningin ng lahat ng mga tao, dahil siya ay nakatayo nang mataas sa mga tao, at nang binuksan niya ito, ang
lahat ng tao ay tumayo.
6 Si Ezra ay nagbigay ng pasasalamat kay Yahweh, ang dakilang Diyos, at lahat ng mga tao ay itinaas ang kanilang mga
kamay at sumagot, "Amen, Amen!" Pagkatapos, iniyuko nila ang kanilang mga ulo at sumamba kay Yahweh na nakasayad
ang kanilang mukha sa lupa. 7 Maging sila Jeshua, Bani, Serebias, Jamin, Akub, Sabetai, Hodias, Maaseias, Kelita, Azarias,
Jozabad, Hanan, Pelaias at ang mga Levita ay tumulong sa mga tao na maintindihan ang batas, habang ang mga tao ay
nanatili sa kanilang lugar. 8 At kanilang binasa ang aklat, ang batas ng Diyos, pinapaliwanag nang malinaw at binibigyan
ng kahulugan para maintindihan nila ang binabasa.
9 Sinabi nina Nehemias, ang gobernador, at si Ezra, ang pari at eskriba, at ang mga Levita na nagbibigay-kahulugan sa
mga tao sa kanila, "Ang araw na ito ay banal kay Yahweh na inyong Diyos. Huwag kayong mamighati at umiyak." Dahil
ang lahat ng tao ay umiyak nang marinig nila ang mga salita ng batas. 10 Pagkatapos, sinabi ni Nehemias sa kanila,
"Humayo na kayo, kainin ninyo ang taba at kumuha kayo ng matamis na maiinom, at ipadala ang ilan nito sa mga
walang naihanda, dahil ang araw na ito ay banal sa ating Panginoon. Huwag kayong magdalamhati, dahil ang kagalakan
ni Yahweh ang inyong lakas."
11 Kaya pinatahimik ng mga Levita ang mga tao, na sinasabing, "Tumahimik kayo! Dahil ang araw na ito ay banal. Huwag
kayong magdalamhati." 12 At lahat ng tao ay humayo para kumain, uminom, magbahagi ng pagkain at magdiwang ng may
matinding kagalakan dahil naunawaan nila ang mga salitang ipinahayag sa kanila.
13 Sa ikalawang araw ang mga pinuno ng mga pamilya ng kanilang mga ninuno mula sa lahat ng tao, ang mga pari at mga
Levita, ay nagpunta nang sama-sama kay Ezra, ang eskriba para makatanggap ng kaalaman mula sa mga salita ng batas.
14 At kanilang natagpuan na nakasulat sa batas kung paano iniutos ni Yahweh sa pamamagitan ni Moises na ang bayan ng
Israel ay kailangan manirahan sa mga kubol sa panahon ng kapistahan sa ikapitong buwan. 15 Kailangan nilang gumawa
ng isang panukala sa lahat ng kanilang mga lungsod, at sa Jerusalem, na nagsasabing, "Pumunta kayo sa burol, at
magdala kayo ng mga sanga pabalik mula sa mga puno ng olibo at ligaw na olibo, at mula sa mirto, mga palma at
mayabong na mga puno, para gumawa ng pansamantalang bahay, katulad nang nasusulat."
16 Kaya ang mga tao ay pumunta at nagdala ng mga sanga pabalik at ginawan nila ang kanilang mga sarili ng kubol,
bawat isa sa kanilang mga bubong, sa kanilang mga patyo, sa mga hukuman ng bahay ng Diyos, sa bukas na lugar sa
Tarangkahan ng Tubig, at sa bukas na lugar sa Tarangkahan ng Efraim. 17 At lahat ng kapulungan ng mga bumalik mula
sa pagkabihag ay gumawa ng mga kubol at tumira doon. Dahil simula noong mga araw ni Josue, anak na lalaki ni Nun,
hanggang sa araw na iyon, ang bayan ng Israel ay hindi ipinagdiwang ang kapistahang ito. At ang kagalakan nila ay
lubos-lubos.
18 Gayundin araw-araw, mula sa unang araw hanggang sa huli, si Ezra ay nagbasa mula sa Aklat ng Batas ng Diyos.
Pinanatili nila ang kapistahan nang pitong araw at sa ikawalong araw ay isang taimtim na pagpupulong, bilang pagsunod
sa kautusan.

Chapter 9

1 Ngayon sa ika-dalawampu't-apat na araw ng parehong na buwan, ang bayan ng Israel ay nagpulong at sila ay nag-
ayuno, at nagsuot sila ng telang sako, at naglagay ng alikabok sa kanilang mga ulo. 2 Inihiwalay ng mga kaapu-apuhan ng
Israel ang kanilang sarili mula sa lahat ng mga dayuhan. Tumayo sila at nagtapat ng kanilang sariling mga kasalanan at
masasamang mga gawain ng kanilang mga ninuno.
3 Tumayo sila sa kanilang mga lugar, at sa ika-apat na araw nagbasa sila mula sa Aklat ng Batas ni Yahweh na kanilang
Diyos. Sa isa pang ika-apat na araw sila ay nagtatapat at yumuyuko sa harap ni Yahweh na kanilang Diyos. 4 Ang mga
Levita, sila Jeshua, Bani, Kadmiel, Sebanias, Buni, Serebias, Bani, at Kenani, ay tumayo sa mga hagdan at sila ay tumawag
ng may malakas na tinig kay Yahweh na kanilang Diyos.
5 Tapos ang mga Levita, Jeshua, at Kadmiel, Bani, Hasabneias, Serebias, Hodias, Sebanias at Petahias, ay sinabing,
"Tumayo kayo at magbigay ng papuri kay Yahweh na inyong Diyos magpakailanman." "Nawa pagpalain nila ang iyong
maluwalhating pangalan, at madakila ito nang higit sa anumang pagpapala at pagpupuri. 6 Ikaw si Yahweh. Ikaw lamang.
Ginawa mo ang langit, ang pinakamataas na kalangitan, kasama ng lahat ng kanilang mga anghel na nakahanda para sa
digmaan, at ang lupa at lahat nang naroon, at ang mga dagat at lahat ng nasa kanila. Nagbigay ka ng buhay sa kanilang
lahat, at ang hukbo ng mga anghel ng langit ay sumasamba sa iyo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 9

7 Ikaw si Yahweh, ang Diyos na pumili kay Abram, at ang naglabas sa kaniya sa Ur ng Caldea, at ang nagbigay sa kaniya
ng pangalang Abraham. 8 Natagpuan mong tapat ang kaniyang puso sa iyong harapan, at gumawa ka ng tipan sa kaniya
na ibibigay mo sa kaniyang mga kaapu-apuhan ang lupain ng Cananeo, Heteo, Amoreo, Perezeo, Jebuseo at ng Gergeseo.
Pinanatili mo ang iyong pangako dahil ikaw ay matuwid.
9 Nakita mo ang paghihirap ng aming mga ninuno sa Ehipto at narinig mo ang kanilang mga hinagpis sa dagat ng mga
Tambo. 10 Nagbigay ka ng mga tanda at kababalaghan laban sa Paraon, at sa lahat ng kaniyang mga alipin, at sa lahat ng
mga tao sa kaniyang lupain, dahil alam mo na ang mga taga-Ehipto ay kumilos nang may pagmamataas laban sa kanila.
Pero gumawa ka ng pangalan para sa iyong sarili na nananatili hanggang sa araw na ito.
11 At hinati mo ang dagat sa kanilang harapan, kaya dumaan sila sa tuyong lupa sa gitna ng dagat; at tinapon ang mga
humabol sa kanila papunta sa mga kailaliman, gaya ng isang bato sa malalim na katubigan.
12 Ginabayan mo sila sa pamamagitan ng isang haliging ulap sa araw, at sa pamamagitan ng haliging apoy sa gabi, para
ilawan ang kanilang daan nang sa gayon makalakad sila sa liwanag nito. 13 Sa bundok ng Sinai bumaba ka at kinausap
sila mula sa langit at binigyan mo sila ng makatuwirang mga kautusan at totoong mga batas, mabuting mga alituntunin
at mga kautusan.
14 Pinaalam mo ang iyong Banal na Pamamahinga sa kanila, at binigyan mo sila ng mga kautusan at alituntunin at batas
sa pamamagitan ni Moises na iyong lingkod. 15 Binigyan mo sila ng tinapay mula sa langit para sa kanilang gutom, at tubig
mula sa isang bato para sa kanilang uhaw, at sinabi mo sa kanila na pumunta para angkinin ang lupain na pinangako mo
na ibibigay sa kanila.
16 Pero sila at ang aming mga ninuno ay kumilos ng may kalapastanganan, at matigas ang ulo nila, at hindi nakinig sa
iyong mga kautusan. 17 Tumanggi silang makinig, at hindi nila inisip ang tungkol sa mga kababalaghan na iyong ginawa
sa kanilang kalagitnaan, pero naging mapagmatigas sila, at sa kanilang paghihimagsik sila ay nagtalaga ng pinuno na
magbabalik sa kanila sa pagkakaalipin. Pero ikaw ang Diyos na puno ng kapatawaran, mapagbigay-loob at mahabagin,
hindi madaling magalit, at sagana sa pag-ibig na hindi nagbabago. Hindi mo sila iniwan.
18 Hindi mo sila iniwan kahit na sila ay gumawa ng guya mula sa tinunaw na bakal at sinabing, 'Ito ang inyong Diyos na
nag-alis sa inyo sa Ehipto,' habang sila ay gumagawa ng labis na mga kalapastanganan. 19 Ikaw, at ang iyong kahabagan,
ay hindi nagpabaya sa kanila sa ilang. Ang haliging ulap na gagabay sa kanila sa kanilang daan ay hindi sila iniwan sa
araw, maging ang haliging apoy sa gabi para bigyan ng liwanag ang kanilang daan kung saan sila maglalakad.
20 Binigay mo ang mabuti mong Espiritu para turuan sila, at ang iyong manna ay hindi mo ipinagkait sa kanilang mga
bibig, at binigyan mo sila ng tubig para sa kanilang pagkauhaw. 21 Sa apatnapung taon ibinigay mo ang kanilang
pangangailangan sa ilang, at hindi sila nagkulang. Ang kanilang mga kasuotan ay hindi nasira at ang kanilang mga paa ay
hindi namaga.
22 Binigyan mo sila ng mga kaharian at mamamayan, at nagtakda ka sa kanila ng lupain sa bawat malalayong sulok. Kaya
kinuha nila bilang pag-aari ang lupain ni Haring Sihon ng Hesbon, at ang lupain ng Og na hari ng Bashan.
23 Ginawa mo ang kanilang mga anak na kasing dami ng bituin sa langit, at dinala mo sila sa lupain. Sinabi mo sa kanilang
mga ninuno na pumunta at angkinin iyon. 24 Kaya ang mga tao ay pumunta doon at inangkin ang lupain, at sinakop mo
bago pa man sila manirahan sa lupain, ang mga Cananeo. Binigay mo sila sa kanilang mga kamay, kasama ng kanilang
mga hari at mga mamamayan ng lupain, para magawa ng Israel ang anumang naisin nila sa kanila.
25 Nasakop nila ang mga matatatag na lungsod at masaganang lupain, at nasakop nila ang mga bahay na puno ng lahat ng
mabubuting bagay, ang mga balon ay nahukay na, ang mga ubasan at halamanan ng olibo, at punong prutas ay
nananagana. Kaya sila ay kumain, nabusog, nasiyahan, at labis na natuwa sa kanilang mga sarili dahil sa iyong dakilang
kabutihan.
26 Pagkatapos, sila ay naging suwail at naghimagsik laban sa iyo. Tinapon nila ang iyong batas sa kanilang likuran. Pinatay
nila ang iyong mga propeta na nagbabala sa kanila na bumalik sa iyo, at gumawa sila ng matinding mga
kalapastanganan. 27 Kaya binigay mo sila sa kamay ng kanilang mga kaaway, na nagdulot ng kanilang paghihirap. At sa
oras ng kanilang paghihirap, sila ay umiyak sa iyo at dininig mo sila mula sa langit at maraming beses mo silang iniligtas
sa kamay ng kanilang mga kaaway dahil sa inyong dakilang awa.
28 Pero pagkatapos nilang makapagpahinga, gumawa ulit sila ng kasamaan sa harapan mo, at ipinaubaya mo sila sa
kamay ng kanilang mga kaaway, kaya pinamahalaan sila ng kanilang mga kaaway. Pero nang bumalik sila at umiyak sa
iyo, dininig mo sila mula sa langit, at maraming beses, dahil sa iyong habag, na iniligtas mo sila. 29 Binalaan mo sila para
manumbalik sila sa iyong batas. Pero kumilos sila nang may pagmamataas at hindi nakinig sa iyong mga kautusan. Sila
ay nagkasala laban sa iyong mga kautusan na nagbibigay ng buhay sa sinumang sumusunod dito. Hindi nila sinunod ang
mga iyon, at hindi nila ito binigyan ng pansin, at tinanggihan nilang makinig sa mga iyon.
30 Sa maraming taon, sila ay pinagtiisan mo at binalaan ayon sa iyong Espiritu sa pamamagitan ng iyong mga propeta.
Gayumpaman hindi pa rin sila nakinig. Kaya ibinigay mo sila sa mga kalapit-bansa. 31 Pero sa iyong dakilang habag hindi
mo sila lubusang nilipol, o pinabayaan, dahil ikaw ay mahabagin at maawain na Diyos.
32 Kaya ngayon, aming Diyos, ang dakila, ang makapangyarihan, at ang kamangha-manghang Diyos, na siyang tumutupad
sa kaniyang tipan at tapat na pagmamahal, huwag mong maliitin ang lahat ng paghihirap na dumating sa amin, sa aming
mga hari, sa aming mga prinsipe, sa aming mga pari, sa aming mga propeta, at sa aming mga ninuno, at sa lahat na iyong
mga tao mula sa araw ng mga hari ng Asiria hanggang sa araw na ito. 33 Ikaw ay makatuwiran sa lahat ng bagay na

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

dumating sa amin, dahil matapat mo kaming pinakitunguhan, at kami ay kumilos nang may kasamaan. [34] Ang aming mga
hari, mga prinsepe, mga pari, at mga ninuno ay hindi pinanatili ang iyong batas, ni binigyang pansin ang iyong mga
kautusan o ang mga utos mo sa tipan na babala sa kanila.
[35] Kahit na sa kanilang sariling kaharian, habang sila ay nagsasaya sa iyong dakilang kabutihan sa kanila, sa malaki at
masaganang lupain na hinanda mo sa kanila, hindi sila naglingkod sa iyo o lumayo mula sa kanilang masasamang gawi.
[36] Ngayon sa lupain na binigay mo sa aming mga ninuno para masiyahan sa mga prutas at mabubuting kaloob, kami ay
mga alipin, tingnan mo, kami ay mga alipin! [37] Ang masaganang ani mula sa aming mga lupain ay napupunta sa mga hari
na iyong itinakda para sa amin dahil sa aming mga kasalanan. Sila ang namamahala sa aming mga katawan at sa aming
mga alagang hayop ayon sa kanilang kagustuhan. Kami ay nasa labis na pagdurusa.
[38] Dahil sa lahat ng ito, kami ay gumawa ng isang matatag na tipan sa kasulatan. Sa selyadong dokumento ay ang mga
pangalan ng aming mga prinsipe, mga Levita at mga pari."

Chapter 10

[1] Ang mga naglagay ng mga pangalan nila sa selyadong kasulatan ay sina: Nehemias anak ni Hachalias, ang gobernador,
at ang mga pari na siyang lumagda ay sila Zedekias, [2] Seraias, Azarias, Jeremias, [3] Pashur, Amarias, Malchias,
[4] Hattus, Sebanias, Maluch, [5] Harim, Meremot, Obadias, [6] Daniel, Ginnethon, Baruch, [7] Mesullam, Abias, Miamim, [8]
Maazias, Bilgai, at Semeias. Ito ang mga pari.
[9] Ang mga Levita ay sina: Jeshua anak ni Azanias, Binui mula sa pamilya ni Henadad, Kadmiel, [10] at ang kapwa nila mga
Levita, Sebanias, Hodias, Kelita, Pelaias, Hanan, [11] Mica, Rehob, Hashabias, [12] Zacur, Serebias, Sebanias, [13] Hodias, Bani, at
Beninu. [14] Ang mga pinuno ng bayan ay sina: Paros, Pahat-moab, Elam, Zatu, Bani,
[15] Bunni, Azgad, Bebai, [16] Adonijas, Bigvia, Adin, [17] Ater, Hezekias, Azur, [18] Hodias, Hasum, Besai,
[19] Hariph, Anathoth, Nebai, [20] Magpias, Mesulam, Hezir, [21] Mesezabel, Zadok, Jaddua,
[22] Pelatias, Hanan, Anaias, [23] Oseas, Hananias, Hasub, [24] Halohesh, Pilha, Sobek, [25] Rehum, Hasabna, Maaseias, [26] Ahias,
Hanan, Anan, [27] Maluc, Harim, at Baana.
[28] At sa mga natitirang mga tao, na mga pari, Levita, mga tagapagbantay ng tarangkahan, mga mang-aawit, mga
tagapaglingkod sa templo, at lahat ng binukod ang kanilang mga sarili mula sa mga tao ng mga kalapit-bayan at
ipinangako ang kanilang mga sarili sa batas ng Diyos, kasama ang kanilang mga asawa, mga anak na lalaki at babae,
lahat ng mayroong kaalaman at pang-unawa, [29] sumama sila kasama ng kanilang mga kapatid, mga maharlika, at tinali
nila ang kanilang mga sarili sa isang sumpaan at pangako na lalakad sa batas ng Diyos, na ibinigay sa pamamagitan ni
Moises ang lingkod ng Diyos, at sisiyasatin at susunod sa lahat ng mga kautusan ni Yahweh na ating Panginoon at sa
kaniyang utos at alintuntunin.
[30] Nangako kami na hindi namin ibibigay ang aming mga anak na babae para sa mga tao sa lupain o kukuha ng kanilang
mga anak na babae para sa mga anak naming lalaki. [31] Nangako rin kami na kung ang mga tao sa lupain ay nagdala ng
mga kalakal o anumang butil para itinda sa Araw ng Pamamahinga, hindi kami bibili sa kanila sa anumang banal na
araw. Tuwing ikapitong taon hahayaan namin ang aming kabukiran na mapahinga, at aalisin namin ang lahat ng utang
na pinagkasunduan ng ibang mga Judio.
[32] Tinanggap namin ang mga utos na magbigay ng ikatlo ng siklo bawat taon para sa paglilingkod sa tahanan ng ating
Diyos, [33] na magkaloob ng tinapay sa kaniyang presensiya, at para sa karaniwang handog na butil, ng mga sinusunog na
handog sa mga Araw ng Pamamahinga, para sa pagdiriwang ng bagong buwan at mga tinakdang kapistahan, at para sa
banal na mga handog, at para sa mga handog sa kasalanan para mabayaran ang kasalanan ng Israel, gayundin sa lahat
ng gawain sa tahanan ng ating Diyos.
[34] At ang mga pari, ang mga Levita, at ang mga tao ay nagpalabunutan para sa handog na kahoy. Ang palabunutan ay
pipili kung sino sa mga pamilya ang magdadala ng kahoy sa tahanan ng ating Diyos sa mga itinalagang panahon bawat
taon. Ang kahoy ay susunugin sa altar ni Yahweh na ating Diyos, katulad ng nasusulat sa batas. [35] Pinangako namin na
magdadala sa tahanan ni Yahweh ng mga unang bunga na tumubo sa aming lupain, at ng unang bunga ng bawat puno sa
bawat taon. [36] At tulad ng nasusulat sa batas, nangako kami na dadalhin namin sa tahanan ng Diyos at sa mga pari na
siyang naglilingkod doon, ang aming mga anak na lalaki at ang aming mga kawan at kalupunan.
[37] Dadalhin namin ang unang minasang tinapay at ang aming mga handog na butil, at ang bunga ng bawat puno, at ang
bagong alak at ang langis na dadalhin namin sa mga pari, sa mga imbakan sa tahanan ng ating Diyos. Dadalhin namin sa
mga Levita ang mga ikapu mula sa aming lupa dahil ang mga Levita ang lumilikom ng mga ikapu mula sa lahat ng bayan
kung saan kami naghahanapbuhay. [38] Isang pari, mula sa kaapu-apuhan ni Aaron, ay kailangan sumama sa mga Levita
kapag tumatanggap sila ng mga ikapu. Ang mga Levita ay kailangang dalhin ang ikasampu ng mga ikapu sa tahanan ng
ating Diyos sa mga imbakan ng ingat-yaman.
[39] Dahil ang bayan ng Israel at ang mga kaapu-apuhan ni Levi ay magdadala ng ambag na butil, bagong alak, at langis sa
mga imbakan kung saan nilalagay ang mga kagamitan ng santuwaryo at kung saan nananatili ang mga pari na
naglilingkod, ang mga tagapagbantay ng tarangkahan, at ang mga mang-aawit. Hindi namin pababayaan ang tahanan ng
ating Diyos.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 11

[1] Ang mga pinuno ng bayan ay nanirahan sa Jerusalem, at ang naiwang mga tao ay nagpalabunutan para dalhin ang
isang pamilya mula sa sampu na manirahan sa Jerusalem, ang banal na lungsod, at ang iba pang siyam ay nanatili na sa
ibang mga bayan. [2] At pinagpala ng mga tao ang lahat ng mga nagkusang manirahan sa Jerusalem.
[3] Ito ang mga pinuno sa lalawigan na nanirahan sa Jerusalem. Gayumpaman, sa mga bayan ng Juda, bawat isa ay
nanirahan sa kaniyang sariling lupa, kasama ang ilang mga Israelita, mga pari, mga Levita, mga tagapaglingkod sa
templo at mga kaapu-apuhan ng mga lingkod ni Solomon. [4] Nanirahan sa Jerusalem ang ilan sa mga kaapu-apuhan ni
Juda at ilan sa mga kaapu-apuhan ni Benjamin. Ang mga mamamayan mula sa Juda kasama: si Ataias na anak ni Uzias na
anak ni Zacarias na anak ni Amarias na anak ni Sefatias na anak ni Mahalael, na kaapu-apuhan ni Peres.
[5] At naroon si Maaseias na anak ni Baruc na anak Colhoze na anak ni Hazaias na anak ni Adaias na anak ni Joiarib na
anak ni Zacarias, na anak ng Silonita. [6] Lahat ng mga anak ni Peres na nanirahan sa Jerusalem ay 468. Sila ay mga tanyag
na kalalakihan.
[7] Ang mga ito ay mula sa kaapu-apuhan ni Benjamin: sina Salu na anak ni Mesulam na anak ni Joed na anak ni Pedaias na
anak ni Kolaias na anak ni Maaseias na anak ni Itiel na anak ni Jesaias. [8] Ang sumunod sa kaniya ay sina Gabai at Salai,
na may kabuuang 928 katao. [9] Si Joel na anak ni Zicri ay tagapamahala, nila at si Juda na anak ni Hesenua ay ang
pangalawang tagapamahala sa buong lungsod.
[10] Mula sa mga pari: sina Jedaias na anak ni Joiarib, Jaiquin, [11] Seraias na anak ni Helkias na anak ni Mesulam na anak ni
Zadok na anak ni Meraiot na anak ni Ahitub, ang pinuno sa tahanan ng Diyos, [12] at ang kanilang mga kasamahan na
gumawa ng trabaho ng angkan, 822 na mga kalalakihan, kasama si Adaias na anak ni Jeroham na anak ni Pelalias na
anak ni Amzi na anak ni Zacarias na anak ni Pashur na anak ni Malquijas.
[13] At ito ang kaniyang mga kasamahan na pinuno ng mga sambahayan, 242 na mga lalaki, at si Amasai ang na anak ni
Azarel na anak ni Azai na anak ni Mesilemot na anak ni Immer, [14] at kanilang mga kapatid, mga matatapang na
mandirigma, ang bilang ay 128; ang kanilang pangunahing pinuno ay si Zabdiel na anak ni Hagedolim.
[15] At mula sa mga Levita: si Semaias na anak ni Hasub na anak ni Azrikam na anak ni Hashabias na anak ni Buni, [16] at si
Sabitai at Jozabad, na mula sa mga pinuno ng mga Levita na nakatalaga sa gawaing panlabas ng tahanan ng Diyos.
[17] Doon si Matanias na anak ni Mica na anak ni Zabdi, mula sa kaapu-apuhan ni Asaf, ang tagapangasiwa na nanguna sa
panalangin ng pagpapasalamat, at si Bakbukuias, na pangalawa sa kaniyang mga kasamahan, at si Abda na anak ni
Samua na anak ni Galal na anak ni Jeduthun. [18] Sa kabuuan ng banal na lungsod ay may 284 na mga Levita.
[19] Ang mga tagapagbantay ng tarangkahan: sina Akub, Talmon, at kanilang mga kasamahan, na nagbabantay ng mga
tarangkahan, 172 mga lalaki. [20] At ang natira mula sa Israel at sa mga pari at sa mga Levita ay naroon sa lahat ng mga
bayan ng Juda. Bawat isa ay nanirahan sa sariling minanang lupain. [21] Ang mga manggagawa ng templo ay nanirahan sa
Ofel, at sina Ziha at Gispa ang namahala sa kanila.
[22] Ang pangunahing pinuno ng mga Levita na naglilingkod sa Jerusalem ay si Uzi na anak ni Bani na anak ni Hashabias na
anak ni Matanias na anak ni Mica, mula sa mga kaapu-apuhan ni Asap na mga mang-aawit na namamahala sa gawain sa
tahanan ng Diyos. [23] Sila ay nasa ilalim ng mga kautusan ng hari at mahigpit na kautusan ang ibinibigay sa mga mag-
aawit na araw-araw kailangang gawin. [24] At si Petahias na anak ni Mesezabel, mula sa kaapu-apuhan ni Zera na anak ni
Juda, ay palaging nasa tabi ng hari sa lahat ng usapin tungkol sa mga tao.
[25] Tungkol sa mga nayon at kanilang mga bukirin, ilan sa mga mamamayan ng Juda ay nanirahan sa Kiriat Arba at sa mga
nayo nito, at sa Dibon at mga nayon nito, at sa Jekabzeel at mga nayon nito. [26] Sila ay nanirahan din sa Jeshua, Molada,
Beth-Pelet, [27] Hazar-shual, Beer-seba at mga nayon nito.
[28] At sila ay nanirahan sa Ziklag, Mecona, at mga nayon nito, [29] sa En-rimon, Zora, Jarmut, [30] Zanoa, Adullam, at mga nayon
nito, at sa Laquis sa kabukiran nito at sa Azeka at mga nayon nito. Kaya nanirahan sila mula sa Beer-seba patungo sa
lambak ng ng Ben Hinom. [31] Ang mga lipi ni Benjamin ay nanirahan din mula at paakyat sa Geba, at Micmas, at Aija, at sa
Bethel at kanilang mga nayon. [32] Sila ay nanirahan din sa Anatot, Nob, Ananias, [33] Hazor, Rama, Gitaim, [34] Hadid, Zeboim,
Nebalat, [35] Lod, at Ono, ang lambak ng mga manggagawa. [36] Ilan sa mga Levita na nanirahan sa Juda ay itinalaga sa bayan
ni Benjamin.

Chapter 12

[1] Ito ang mga pari at mga Levita na umakyat kasama sina Zerubabel na anak ni Sealtiel at kasama ni Josue: sina Sereias,
Jeremias, Ezra, [2] Amarias, Maluc, Hatus, [3] Secanias, Rehum, at Meremot.
[4] Naroon sina Ido, Ginetoi, Abijas, [5] Mijamin, Maadias, Bilga, [6] Semaias, at Joiarib, Jedaias. [7] Sina Saul, Amok, Hilkias, at
Jedaias. Ito ang mga pinuno ng mga pari at kanilang mga kasamahan sa mga araw ni Josue.
[8] Ang mga Levita ay sina Josue, Binui, Kadmiel, Serebias, Juda, at Matanias, na siyang tagapangasiwa sa mga awit ng
pasasalamat, kasama ang kaniyang mga kasamahan. [9] Sina Bakbukuias at Uno, ang kanilang mga kasamahan, ay
nakatayo sa tapat nila habang may gawain.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[10] Si Josue ang ama ni Jehoiakim, si Joiakim ang ama ni Eliasib, si Eliasib ang ama ni Joiada, [11] si Joiada ang ama ni
Jonatan, at si Jonatan ang ama ni Jadua.
[12] Sa mga araw ni Jehoiakim ito ang mga pari, ang mga pinuno ng mga ama ng mga pamilya: Si Meraias ang pinuno ni
Seraias, si Hananias ang pinuno ni Jeremias, [13] si Mesulam ang pinuno ni Ezra, si Jehohanan ang pinuno ni Amarias, [14] si
Jonatan ang pinuno ni Maluqui, at si Jose ang pinuno ni Sebanias.
[15] Sa pagpapatuloy, si Adna ang pinuno ni Harim, si Helkai ang pinuno ni Meraiot, [16] si Zacarias ang pinuno ni Ido, si
Mesulam ang pinuno ni Gineton, at [17] si Zicri ang pinuno ni Abijas. Mayroon ding pinuno si Miniamin. Si Piltai ang pinuno
ni Moadias. [18] Si Samua ang pinuno ni Bilga, si Jehonatan ang pinuno ni Semaias, [19] si Matenai ang pinuno ni Joiarib, si Uzi
ang pinuno ni Jedaias, [20] si Kalai ang pinuno ni Salai, si Eber ang pinuno ni Amok, [21] si Hashabias ang pinuno ni Hilkias, at
si Nathanael ang pinuno ni Jedaias.
[22] Sa mga araw ni Eliasib, ang mga Levitang sina Eliasib, Joiada, Johanan, at Jadua ay naitala bilang mga pinuno ng mga
pamilya, at ang mga pari ay naitala habang naghahari si Dario ang Persiano. [23] Ang mga kaapu-apuhan ni Levi at ang mga
pinuno ng kanilang mga pamilya ay naitala sa Aklat ng mga Salaysay hanggang sa mga araw ni Johanan na anak ni
Eliasib.
[24] At ang mga pinuno ng mga Levita ay sina Hashabias, Serabias, at Josue na anak ni Kadmiel, kasama ang kanilang mga
kasamahan na nakatayo sa tapat nila para magbigay ng papuri at magbigay ng pasasalamat, tumutugon ng pangkat sa
pangkat, bilang pagsunod sa utos ni David, ang lingkod ng Diyos. [25] Sina Matanias, Bakbukuias, Obadias, Mesulam,
Talmon at Akub ay mga tagapagbantay ng tarangkahan na nakatayong nagbabantay sa mga bodega ng mga tarangkahan.
[26] Naglingkod sila sa mga araw ni Joiakim na anak ni Josue na anak ni Jehozadak, at sa mga araw ni Nehemias ang
gobernador at ni Ezra ang pari at eskriba.
[27] Sa pagtatalaga ng pader ng Jerusalem, hinanap ng mga tao ang mga Levita saanman sila nanirahan, para dalhin sila sa
Jerusalem para magdiwang ng pagtatalaga ng may kagalakan, may pasasalamat at umaawit na may mga pompiyang,
alpa, at may mga lira. [28] Ang samahan ng mga mang-aawit ay sama-samang nagtipon mula sa distrito sa paligid ng
Jerusalem at mula sa mga nayon ng mga taga-Netofa.
[29] Sila ay nagmula rin sa Beth Gilgal at mula sa mga kabukiran ng Geba at Azmavet, dahil ang mga mang-aawit ay
gumawa ng mga nayon para sa kanilang mga sarili sa paligid ng Jerusalem. [30] Ang mga pari at ang mga Levita ay dinalisay
ang kanilang mga sarili, at pagkatapos ay dinalisay nila ang mga tao, ang mga tarangkahan, at ang pader.
[31] Pagkatapos ay kasama ko ang mga pinuno ng Juda na umakyat sa taas ng pader, at nagtalaga ako ng dalawang
malaking pangkat ng mang-aawit na magbibigay pasasalamat. Ang isa ay pumunta sa kanan ng pader patungo sa
Tarangkahan ng Dumi.
[32] Si Hoshaias at kalahati ng mga pinuno ng Juda ay sumunod sa kanila, [33] at pagkatapos nila ay pumunta sina Azarias,
Ezra, Mesulam, [34] Juda, Benjamin, Semaias, Jeremias, [35] at ilan sa mga anak ng mga pari na may mga trumpeta, at si
Zacarias na anak ni Jonatan na anak ni Semaias na anak ni Matanias na anak ni Micaias na anak ni Zacur, ang kaapu-
apuhan ni Asaf.
[36] Naroon din ang mga kamag-anak ni Zacarias, sina Semaias, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Nathanael, Juda, Hanani, na
may instrumento sa musika ni David ang lingkod ng Diyos. Si Ezra ang eskriba ay nasa harap nila. [37] Sa pamamagitan ng
Tarangkahan ng Bukal, sila ay pumanhik sa pamamagitan ng mga hagdanan sa lungsod ni David paakyat ng pader, sa
itaas ng palasyo ni David, patungo sa Tarangkahan ng Tubig sa silangan.
[38] At ang ibang pangkat ng mang-aawit na nagbigay pasasalamat ay pumunta sa ibang direksiyon. Sinundan ko sila sa
pader kasama ang kalahati ng mga tao, sa itaas ng Tore ng mga Pugon, sa Malapad na Pader, [39] at sa itaas ng Tarangkahan
ng Efraim, at sa pamamagitan ng Lumang Tarangkahan, at sa pamamagitan ng Tarangkahan ng Isda, at ng Tore ni
Hananel at ng Tore ng Sandaan, patungo sa Tarangkahan ng mga Tupa, at huminto sila sa Tarangkahan ng Bantay.
[40] Kaya ang parehong mga pangkat ng mang-aawit na nagbigay pasasalamat ay pumunta kung saan sila nakatalaga sa
tahanan ng Diyos, at pumunta rin ako kung saan ako nakatalaga kasama ang kalahati ng mga pinuno. [41] At ang mga pari
ay pumunta rin kung saan sila nakatalaga: sina Eliakim, Maaseias, Miniamin, Micaias, Elioenai, Zacarias, at Hananias, na
may mga trumpeta, [42] sina Maaseias, Semaias, Eleazar, Uzi, Jehohanan, Malquijas, Elam, at Ezer. Ang mga mang-aawit ay
umawit kasama si Jezrahias bilang tagapanguna.
[43] At naghandog sila ng maraming mga alay ng araw na iyon, at nagsaya, dahil dinulot ng Diyos na sila ay magdiwang ng
may labis na kagalakan. Ang mga babae rin at mga bata ay nagsaya. Kaya ang kagalakan ng Jerusalem ay maririnig mula
sa malayo.
[44] Sa araw na iyon ang mga lalaki ay itinalaga na maging tagapangasiwa sa mga silid-imbakan para sa mga kontribusyon,
mga unang bunga, at mga ikapu, para ipunin nila ang mga bahagi na hiningi ng kautusan para sa mga pari at para sa
mga Levita. Ang bawat isa ay inatasang magtrabaho sa mga bukirin malapit sa mga bayan. Dahil ang mga taga-Juda ay
nagsaya para sa mga pari at mga Levita na nakatayo sa harapan nila. [45] Naisagawa nila ang paglilingkod sa kanilang
Diyos, at sa gawain ng pagdadalisay, bilang pagpapanatili sa utos ni David at ni Solomon na kaniyang anak, at gayundin
ang mga mang-aawit at mga tagapagbantay ng tarangkahan.
[46] Sa mahabang panahon, sa mga araw ni David at Asaf, ay mayroong mga tagapamahala ng mga mang-aawit, at
mayroong mga awiting papuri at pasasalamat sa Diyos. [47] Sa mga araw ni Zerubabel at sa mga araw ni Nehemias, lahat ng
mga Israelita ay nagbigay ng kanilang pang-araw-araw na mga bahagi para sa mga mang-aawit at mga tagapagbantay ng

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

tarangkahan. Itinabi nila ang bahagi na para sa mga Levita, at ang mga Levita ay itinabi ang bahagi para sa mga kaapu-
apuhan ni Aaron.

Chapter 13

1 Nang araw na iyon binasa nila ang Aklat ni Moises na naririnig ng mga tao. Natuklasan nila na nakasulat doon na
walang Ammonita o Moabita ang dapat sumali sa kapulungan ng Diyos, magpakailanman. 2 Ito ay dahil hindi sila lumapit
sa mga mamamayan ng Israel nang may tinapay at tubig, sa halip binayaran nila si Balaam para sumpain ang Israel.
Gayumpaman, ginawa ng ating Diyos na isang pagpapala ang sumpa. 3 Nang narinig nila ang Batas, pinaalis nila mula sa
Israel ang bawat dayuhan.
4 Bago nito, si Eliasib na pari ay itinalaga sa mga imbakan ng tahanan ng ating Diyos. Siya ay kamag-anak ni Tobias. 5
Naghanda si Eliasib ng isang malaking imbakan para kay Tobias, kung saan pinaglalagyan dati ng mga handog na
pagkaing butil, ng insenso, mga kagamitan, at ng mga ikapu ng butil, bagong alak, at ng langis, na itinalaga para sa mga
Levita, mga mang-aawit, mga tagapagbantay ng tarangkahan, at ang mga ambag para sa mga pari.
6 Pero wala ako sa Jerusalem nang mga panahong ito. Dahil pumunta ako sa hari ng Babilonia na si Artaxerxes sa
kaniyang ika-tatlumpu't dalawang taon. Pagkatapos ng ilang panahon ay humingi ako ng pahintulot sa hari para umalis, 7
at bumalik ako sa Jerusalem. Nabatid ko ang kasamaan na ginawa ni Eliasib sa pagbibigay kay Tobias ng isang imbakan
sa patyo ng bahay ng Diyos.
8 Nagalit ako nang lubos at itinapon ko ang lahat ng mga kagamitan sa bahay ni Tobias palabas ng imbakan. 9 Iniutos ko
na gawin nilang dalisay ang mga imbakan, at ibinalik ko sa loob ng mga ito ang mga kagamitan sa tahanan ng Diyos, ang
mga handog na pagkaing butil, at ang insenso.
10 At nalaman ko na ang mga bahaging nakatakda para sa mga Levita ay hindi naibigay sa kanila, kaya naman mabilis
nilang nilisan ang templo, ang bawat isa sa kani-kaniyang bukid, tulad din ng ginawa ng mga mang-aawit. 11 Kaya
hinarap ko ang mga opisyales at sinabi, "Bakit napabayaan ang bahay ng Diyos?" Tinipon ko sila at inilagay sila sa
kanilang mga puwesto.
12 Pagkatapos, dinala ng buong Juda ang ikapu ng butil, ng bagong alak, at ng langis sa mga imbakan. 13 Itinalaga ko bilang
mga tagapag-ingat yaman sa mga kamalig na imbakan si Selemias, ang pari, at si Sadoc, ang eskriba, at mula sa mga
Levita, si Pedaias. Sunod sa kanila ay si Hanan na anak ni Zacur na anak ni Matanias, dahil itinuring silang
mapagkakatiwalaan. Ang kanilang mga tungkulin ay ang ibigay ang mga panustos sa kanilang mga kasamahan. 14
Alalahanin mo ako, aking Diyos, tungkol dito, at huwag niyo ng burahin ang mga ginawa kong magaganda para sa
tahanan ng aking Diyos at ang mga pakinabang nito.
15 Sa mga araw na iyon nakita ko sa Juda ang mga taong umaapak sa mga pigaan ng ubas sa Araw ng Pamamahinga at
nagpapasok ng mga tumpok ng butil at isinasakay ang mga ito sa mga asno, at pati alak, mga ubas, mga igos, at lahat ng
uri ng mga mabibigat na pasanin, na dinala nila sa Jerusalem sa Araw ng Pamamahinga. Tinutulan ko sila sa pagtitinda
ng pagkain sa araw na iyon.
16 Ang mga lalaking mula sa Tiro na nakatira sa Jerusalem ay nagdala ng mga isda at lahat ng uri ng mga kalakal, at
itininda nila ang mga iyon sa Araw ng Pamamahinga sa mga mamamayan ng Juda at sa lungsod! 17 Kaya hinarap ko ang
mga pinuno ng Juda, "Ano itong masamang bagay na inyong ginagawa, nilalapastangan ninyo ang Araw ng
Pamamahinga? 18 Hindi ba ito ang ginawa ng inyong mga ama? At hindi ba nagdala ang ating Diyos ng lahat ng
kasamaang ito sa atin at sa lungsod na ito? Ngayon nagdadala kayo ng mas higit pang poot sa Israel dahil sa
paglalapastangan ng Araw ng Pamamahinga."
19 Nang dumilim na sa mga tarangkahan ng Jerusalem bago ang Araw ng Pamamahinga, iniutos ko na ang mga pinto ay
isara at hindi dapat buksan ang mga ito hanggang sa matapos ang Araw ng Pamamahinga. Inilagay ko ang ilan sa aking
mga lingkod sa mga tarangkahan para walang kargada ang maipasok sa Araw ng Pamamahinga. 20 Ang mga
mangangalakal at tagapagtinda ng lahat ng uri ng paninda ay nanatili sa labas ng Jerusalem ng isa o dalawang beses.
21 Pero binalaan ko sila, "Bakit kayo nananatili sa labas ng pader? Kung uulitin niyo iyan, pagbubuhatan ko kayo ng
kamay!" Mula nang panahong iyon hindi na sila pumunta sa Araw ng Pamamahinga. 22 At inutusan ko ang mga Levita na
gawing dalisay ang kanilang mga sarili, at lumapit at bantayan ang mga tarangkahan, para gawing banal ang Araw ng
Pamamahinga. Alalahanin mo rin ako dahil dito, aking Diyos, at kaawaan mo ako dahil sa katapatan ng pangako mo na
mayroon ka para sa akin.
23 Sa mga araw na iyon nakita ko rin ang mga Judio na nag-asawa ng mga babae mula sa Asdod, Ammon, at Moab. 24
Kalahati sa kanilang mga anak ang nakakapagsalita ng wika ng Asdod, pero hindi sila makapagsalita ng wika ng Juda,
liban sa isang wika ng ibang mga bansa.
25 Kaya hinarap ko sila, at isinumpa, at sinaktan ko ang iba sa kanila at sinabunutan ko sila. Pinasumpa ko sila sa Diyos,
na nagsasabing, "Hindi niyo dapat ibigay ang inyong mga anak na babae sa kanilang mga anak na lalaki, o kunin ang
kanilang mga anak na babae para sa inyong mga anak na lalaki, o para sa inyong mga sarili. 26 Hindi ba si Solomon na
hari ng Israel ay nagkasala nang dahil sa mga babaeng ito? Sa maraming mga bansa walang haring tulad niya, at siya ay
minahal ng kaniyang Diyos. At ginawa siya ng Diyos na hari ng buong Israel. Gayunpaman, ang kaniyang mga dayuhang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

asawa ang nagtulak sa kaniyang magkasala. [27] Dapat nga ba kaming makinig sa inyo at gawin ang lahat ng malaking
kasamaang ito, at kumilos ng may pagtataksil laban sa ating Diyos sa pamamagitan ng pag-aasawa ng mga dayuhang
babae?"
[28] Isa sa mga anak ni Joiada anak ni Eliasib na punong pari ay manugang na lalaki ni Sanbalat ang Horonita. Kaya, inalis
ko siya sa aking presensya. [29] Alalahanin mo ang mga ito, aking Diyos, dahil sa nilapastangan nila ang kaparian, at ang
tipan ng kaparian at ang mga Levita.
[30] Kaya nilinis ko sila mula sa lahat ng dayuhan, at itinatag ang mga tungkulin ng mga pari at ng mga Levita, bawat isa sa
kani-kanyang mga tungkulin. [31] Naglaan ako para sa handog ng mga kahoy sa itinakdang mga oras at para sa mga unang
bunga. Alalahanin niyo ako, aking Diyos, magpakailanman.

Esther

Chapter 1

[1] Sa mga araw ni Assuero (ito ang Assuero na naghari mula India hanggang sa Ethiopia, mahigit 127 lalawigan), [2] sa mga
araw na iyon naupo si Haring Assuero sa kanyang maharlikang trono sa kuta ng Susa.
[3] Sa ikatlong taon ng kanyang paghahari, nagbigay siya ng isang pista sa lahat ng kanyang mga opisyal at kanyang mga
lingkod. Ang hukbo ng Persia at Media, ang magigiting na mga lalaki, ang mga gobernador ng mga lalawigan ay nasa
kanyang harapan. [4] Ipinakita niya ang yaman ng karangyaan ng kanyang kaharian at ang dangal ng kaluwalhatian ng
kanyang kadakilaan nang maraming araw, sa loob ng 180 araw.
[5] Nang natapos ang mga araw na ito, nagbigay ang hari ng pista na tumagal ng pitong araw. Ito ay para sa lahat ng tao sa
palasyo ng Susa, mula sa pinakadakila hanggang sa pinakahamak. Idinaos ito sa bulwagan ng hardin ng palasyo ng hari. [6]
Ang bulwagan ng hardin ay pinalamutian ng mga kurtina na kulay puti ang tela at kulay-ube, na may mga tali ng pinong
lino at kulay-ube, ibinitin sa sabitang pilak mula sa mga haliging marmol. May mga sopang ginto at pilak na nasa
bangketang may dibuhong palamuti na yari sa batong kristal, marmol, ina ng perlas, at mga batong panlatag na may
kulay.
[7] Ang mga inumin ay inihain sa mga gintong tasa. Di-pangkaraniwan ang bawat tasa, at maraming maharlikang alak na
dumating dahil sa pagiging mapagbigay ng hari. [8] Ang inuman ay isinagawa alinsunod sa kautusang, "Dapat walang
pilitan." Nagbigay ng mga utos ang hari sa lahat ng mga tauhan ng kanyang palasyo na gawin para sa kanila ang
anumang naisin ng bawat panauhin.
[9] Pati si Reyna Vashti ay nagbigay ng pista para sa mga kababihan sa maharlikang palasyo ni Haring Assuero. [10] Sa ika-
pitong araw, nang ang puso ng hari ay nasisiyahan dahil sa alak, sinabihan niya sina Memuhan, Biztha, Harbona, Bigtha,
Abagtha, Zethar at Carcas (ang pitong opisyal na naglilingkod sa harap niya), [11] na dalahin si Reyna Vashti sa harap niya
dala ang kanyang maharlikang korona. Gusto niyang ipakita sa mga tao at mga opisyal ang kanyang kagandahan,
sapagkat ang mga katangian niya ay napakaganda.
[12] Ngunit tumangging sumunod si Reyna Vashti sa salita ng hari na ipinadala sa kanya ng mga opisyal. Pagkatapos labis
na nagalit ang hari; nag-alab ang matinding galit sa kalooban niya.
[13] Kaya sumangguni ang hari sa mga lalaking kilalang matalino, na nakakaintindi sa mga panahon (dahil ito ang
pamamaraan ng hari sa lahat ng mga bihasa sa batas at paghahatol). [14] Ngayon ang mga taong malapit sa kanya ay sina
Carshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena at Memucan, pitong prinsipe ng Persia at Media. May paraan sila
ng paglapit sa hari, at may pinakamataas na mga katungkulan sa loob ng kaharian. [15] "Alinsunod sa batas, ano ang
gagawin kay Reyna Vashti dahil hindi niya sinunod ang utos ni Haring Assuero, na dinala sa kanya ng mga opisyal?"
[16] Sinabi ni Memucan sa harap ng hari at ng mga opisyal, "Hindi lamang laban sa Hari nakagawa ng mali si Reyna Vashti,
kundi pati na rin sa lahat ng mga opisyal at lahat ng taong nasa loob ng lahat ng lalawigan ni Haring Assuero. [17] Dahil ang
paksa ng reyna ay malalaman ng lahat ng kababaihan. Magdudulot ito sa kanila na ituring nang may paghamak ang
kanilang mga asawa. Sasabihin nilang, 'Inutusan ni Haring Assuero si Vashti ang reyna na pumunta sa kanyang harapan,
ngunit tumanggi siya.' [18] Bago pa matapos ang mismong araw na ito ang mararangal na mga babae ng Persia at Media na
nakarinig sa paksa ng reyna ay magsasabi ng parehong bagay sa lahat ng mga opisyal ng hari. Magkakaroon ng
matinding paghamak at galit.
[19] Kung ito ay makalulugod sa hari, hayaang isang maharlikang kautusan ang palabasin mula sa kanya, at hayaan itong
maisulat sa mga batas ng mga Persiano at ng mga Medeo, na hindi na maaaring pawalang-bisa, upang si Vashti ay hindi
na muling makapunta sa harap niya. Hayaan ang hari na ibigay ang kanyang kalagayan bilang reyna sa ibang higit na
mabuti kaysa kanya. [20] Nang maihayag na ang utos ng hari sa lahat ng kabuuang lawak ng kaharian, lahat ng asawa ay
pararangalan ang kanilang mga asawa, mula sa pinakadakila hanggang sa pinakamaliit ang kahalagahan."
[21] Ang hari at kanyang mga marangal na kalalakihan ay nasiyahan sa kanyang payo, at ginawa ng hari ang panukala ni
Memucan. [22] Nagpadala siya ng mga liham sa lahat ng maharlikang lalawigan, sa bawat lalawigan sa sarili nitong
pagsulat, at sa bawat tao sa kanilang sariling wika. Iniutos niya na ang bawat lalaki ay dapat maging amo ng kanyang
sariling sambahayan. Ang utos na ito ay ibinigay sa wika ng bawat tao sa imperyo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 2

1 Pagkatapos ng mga bagay na ito, nang humupa ang galit ni Haring Assuero, naisip niya si Vashti at kung ano ang ginawa
niya. Inisip din niya ang tungkol sa kautusang ginawa niya laban kay Vashti. 2 Pagkatapos ay sinabi ng mga binatang
tauhan ng Hari na naglilingkod sa kanya, "Hayaang magsagawa ng paghahanap sa ngalan ng hari para sa mga
magagandang dalagang birhen
3 Hayaang humirang ang hari ng mga opisyal sa lahat ng mga lalawigan ng kanyang kaharian, upang pagsama-samahin
ang lahat ng magagandang mga dalagang birhen sa harem sa palasyo ng Susa. Hayaan silang mailagay sa ilalim ng
pangangalaga ni Hegai, ang opisyal ng hari, na siyang namamahala sa mga babae, at hayaang ibigay niya ang kanilang
mga pampaganda. 4 Hayaan ang sinumang dalagang babaeng makalugod sa hari na maging reyna kapalit ni Vashti."
Naibigan ng hari ang payong ito at ginawa niya ito.
5 Mayroong isang Judio na nakatira sa siyudad ng Susa na nagngangalang Mordecai, anak na lalaki ni Jair na apo ni Simei
na anak na lalaki ni Kis na lipi ni Benjamin. 6 Kinuha siya palayo mula sa Jerusalem kasama ng mga tinapon pati na mga
dinakip na kasama ni Jehoiakin, hari ng Juda, na tinangay ni Nebuchadezzar na hari ng Babilonia.
7 Siya ang nag-aalaga kay Hadasa, iyon ay, si Esther, ang anak na babae ng kanyang tiyo, sapagkat wala na siyang ama o
ina. Ang dalaga ay may magandang hugis at kaibig-ibig ang panlabas na anyo. Inaruga siya ni Mordecai na parang
sariling anak.
8 Nang pinahayag ang utos at batas ng hari, maraming dalaga ang dinala sa palasyo ng Susa. Sila ay inilagay sa ilalim ng
pangangalaga ni Hegai. Dinala rin si Esther papuntang palasyo ng hari at inilagay sa ilalim ng pangangalaga ni Hegai, ang
siyang tagapangasiwa sa mga dalaga. 9 Ang dalaga ay nakapag-bigay lugod sa kanya, at nakuha niya ang pabor nito. Agad
niya itong binigyan ng mga pampaganda at bahagi ng pagkain niya. Itinalaga niya sa kanya ang pitong aliping babae
mula sa palasyo ng hari, at siya at mga aliping babae ay inilipat niya sa pinakamagandang lugar sa bahay ng mga
kababaihan.
10 Walang sinumang sinabihan si Esther kung sino ang kanyang lahi o mga kamag-anak, sapagkat sinabihan siya ni
Mordecai na huwag sabihin. 11 Araw-araw naglalakad si Mordecai papunta at pabalik sa harapan ng patyo sa labas ng
bahay ng mga kababaihan, upang malaman ang tungkol sa kapakanan ni Esther, at tungkol sa kung ano ang gagawin sa
kanya.
12 Nang dumating ang pagkakataon para sa bawat dalaga upang pumunta kay Haring Assuero—sa pagsunod ng mga
alintuntunin para sa mga babae, ang bawat babae ay kinakailangang tapusin ang labindalawang buwan ng
pagpapaganda, anim na buwan na may langis ng mira, at anim na may pabango at pampaganda — 13 Kapag ang dalaga ay
pumunta sa hari, anuman ang kagustuhan nito ay ibinibigay sa kanya mula sa bahay ng mga kababaihan, para madala
niya sa palasyo.
14 Sa gabi siya ay papasok, at sa umaga siya ay babalik sa ikalawang tahanan ng mga babae, at sa pangangalaga ni
Saasgaz, ang opisyal ng hari, na siyang namamahala sa ibang mga asawa. Hindi na siya muling makakabalik sa hari
maliban na lamang kung siya ay malugod sa kanya at ipatawag siyang muli.
15 Ngayon nang dumating ang panahon para kay Esther (anak na babae ni Abihail, ang tiyo ni Mordecai, na siyang
kumuha sa kanya bilang sariling anak) na pumunta sa hari, hindi siya humingi ng anumang bagay subalit kung ano ang
iminungkahi ni Hegai na namamahala sa mga babae. Ngayon naibigan si Esther ng sinumang makakita sa kanya. 16
Dinala si Esther kay Haring Asssuero sa maharlikang tirahan sa ika-sampung buwan, ang buwan ng Tebeth, sa ikapitong
taon ng kanyang pamumuno.
17 Higit na minamahal ng hari si Esther sa lahat ng mga babae, nakuha nito ang pabor at kabaitan sa harapan niya, higit
sa lahat ng ibang mga birhen, kaya ipinatong niya ang maharlikang korona sa ulo nito at ginawa siyang reyna sa halip na
si Vasthi. 18 Nagbigay ang hari ng isang malaking handaan para sa lahat ng mga opisyal at mga alipin niya, "Handaan ni
Esther," at nagbigay siya ng kaluwagan mula sa pagbubuwis sa mga lalawigan. Nagbigay rin siya ng mga regalo na may
pangmaharlikang pagkabukas-palad.
19 Nang tipunin ang mga birhen sa ikalawang pagkakataon, si Mordecai ay naka-upo sa tarangkahan ng Hari. 20 Hindi pa
sinabi ni Esther ang tungkol sa kanyang mga kamag-anak o kanyang lahi, tulad ng tagubilin ni Mordecai sa kanya.
Patuloy niyang sinunod ang payo ni Mordecai tulad ng ginawa niya nang pinapalaki siya nito. 21 Sa panahong iyon,
habang si Mordecai ay nakaupo sa tarangkahan ng hari, dalawa sa mga opisyal ng hari na sina Bigtan at Teres, na
nagbabantay sa daanan ng pintuan, ay nagalit at naghanap ng paraan para gumawa ng masama kay Haring Assuero.
22 Nang mapag-alaman ni Mordecai ang bagay na ito, sinabihan niya si Reyna Esther, at kinausap ni Esther ang hari sa
ngalan ni Mordecai. 23 Ang ulat ay siniyasat at napatunayan, kaya binitay ang dalawang lalaki sa bitayan. Isinulat ang
pangyayaring ito sa Aklat ng mga Alaala sa presensya ng hari.

Chapter 3

1 Pagkatapos ng mga bagay na ito, itinaas ni Haring Assuero ang tungkulin ni Haman na anak na lalaki ni Hammedatha
na Agageo, at inilagay ang sentro ng kanyang kapangyarihan na mataas sa lahat ng opisyal na kasama niya. 2 Lahat ng

mga lingkod ng hari na nasa tarangkahan ng hari ay palaging lumuluhod at nagpapatirapa kay Haman tulad ng inutos ng hari na gawin nila. Ngunit si Mordecai ay hindi lumuhod ni pinatirapa ang kanyang sarili.
3 Pagkatapos ang mga lingkod ng hari na nasa tarangkahan ng hari ay sinabihan si Mordecai, "Bakit mo sinusuway ang
utos ng hari?" 4 Kinausap nila siya araw-araw, ngunit tumanggi siyang sundin ang kanilang kagustuhan. Kaya kinausap
nila si Haman upang alamin kung ang usapin tungkol kay Mordecai ay mananatiling ganoon, sapagkat sinabi niya na siya
ay isang Judio.
5 Nang makita ni Haman na si Mordecai ay hindi lumuhod at yumuko sa kanya, napuno si Haman ng matinding galit. 6
May paghamak na inisip niya ang pagpatay lamang kay Mordecai, sapagkat sinabi ng mga lingkod ng hari kung sino ang
lahi ni Mordecai. Gustong lipulin ni Haman lahat ng mga Judio, ang lahi ni Mordecai, na nasa buong kaharian ni Assuero.
7 Sa unang buwan (iyon ay ang buwan ng Nisan), sa ikalabindalawang taon ni Haring Assuero, nagtapon sila ng Pur—
iyon ay, nagpalabunutan sila—sa harapan ni Haman—palabunutan sa bawat araw matapos ang araw at buwan, upang
pumili ng araw at buwan— hanggang mapili nila ang ikalabindalawang buwan (ang buwan ng Adar).
8 Pagkatapos sinabi ni Haman kay Haring Assuero, "May isang lahing nagkalat at nakatira sa lahat ng lalawigan ng iyong
kaharian. Ang kanilang mga batas ay iba mula sa ibang mga tao, at hindi nila sinusunod ang mga batas ng hari, kaya
hindi nararapat para sa hari na hayaan silang manatili. 9 Kung mamarapatin ng hari, magbigay ng utos upang patayin
sila, at maglalagay ako ng sampung libong talentong pilak sa kamay ng namamahala sa kalakalan ng hari, upang ilagay
nila ito sa kabang-yaman ng hari."
10 Pagkatapos ay hinubad ng hari ang panselyong singsing sa kanyang kamay at ibinigay ito kay Haman na anak na lalaki
ni Hammedatha ng Agageo, ang kaaway ng mga Judio. 11 Sinabi ng hari kay Haman, "Sisiguraduhin kong maibalik ang
pera sa iyo at sa iyong lahi. Magagawa mo anuman ang iyong naisin para dito."
12 Pagkatapos ay pinatawag ang mga manunulat ng hari sa ikalabintatlong araw ng unang buwan, at isang utos na
naglalaman ng lahat ng iniutos ni Haman ang sinulat para sa mga panlalawigang gobernador ng hari, iyong mga
namumuno sa lahat ng lalawigan, sa mga gobernador ng iba't-ibang mga lahi, at sa lahat ng mga opisyal ng lahat ng tao,
sa bawat lalawigan sa sarili nilang pagsulat, at sa bawat tao sa sarili nilang wika. Ito ay isinulat sa pangalan ni Haring
Assuero at sinelyuhan ng kanyang singsing. 13 Ang mga kasulatan ay inihatid sa pamamagitan ng tagahatid ng liham sa
lahat ng lalawigan ng hari, upang lipulin, patayin, at wasakin ang lahat ng Judio, mula bata hanggang matanda, mga bata
at kababaihan, sa isang araw—sa ikalabintatlong araw ng ikalabindalawang buwan (ang buwan ng Adar) —at samsamin
ang kanilang mga ari-arian.
14 Ang kopya ng liham ay ginawang batas sa bawat lalawigan. Sa bawat lalawigan ito ay ipinagbigay-alam sa lahat ng mga
tao na dapat silang maghahanda para sa araw na ito. 15 Lumabas ang mga tagahatid at nagmadaling ipinamahagi ang
kautusan ng hari. Ang batas ay ipinamahagi rin sa palasyo ng Susa. Ang hari at si Haman ay umupo upang uminom,
ngunit ang siyudad ng Susa ay nasa kaguluhan.

Chapter 4

1 Nang malaman ni Mordecai ang lahat ng ginawa, pinunit niya ang kanyang mga damit at isinuot ang telang magaspang
at mga abo. Lumabas siya sa gitna ng siyudad, at umiyak ng isang malakas at mapait na iyak. 2 Pumunta lamang siya
hanggang sa tarangkahan ng hari, dahil walang sinuman ang pinahihintulutang makadaan dito na nakadamit ng telang
magaspang. 3 Sa bawat lalawigan, saan man nakarating ang utos at batas ng hari, mayroong matinding pagluluksa ang
mga Judio, may pag-aayuno, iyakan, at taghuyan. Marami sa kanila ang nakahiga sa telang magaspang at mga abo.
4 Nang ang mga kabataang babae ni Esther at kanyang mga lingkod ay dumating at sinabihan siya, ang reyna ay
nagdalamhati. Nagpadala siya ng mga damit upang damitan si Mordecai (para mahubad niya ang kanyang telang
magaspang), subalit ayaw niyang tanggapin ang mga ito. 5 Pagkatapos pinatawag ni Esther si Hathach, isa sa mga opisyal
ng hari na naatasan para paglingkuran siya. Inutusan niya ito na pumunta kay Mordecai para alamin kung ano ang
nangyari at ano ang ibig sabihin nito.
6 Kaya nagpunta si Hathach kay Mordecai sa plasa ng siyudad sa harap ng tarangkahan ng hari. 7 Iniulat ni Mordecai sa
kanya ang lahat ng nangyari sa kanya, at ang kabuuang halaga ng pilak na pinangako ni Haman para timbangin at ilagay
sa pananalapi ng hari upang ipapatay ang mga Judio. 8 Binigyan niya rin siya ng kopya ng batas na nilathala sa Susa para
sa pagkawasak ng mga Judio. Ginawa niya ito upang maipakita ito ni Hathach kay Esther, at mabigyan niya siya ng
pananagutan ng pagpunta sa hari para hingin ang kanyang pabor, at magmakaawa sa kanya ngalan ng kanyang lahi.
9 Kaya pumunta si Hathach kay Esther at sinabi sa kanya kung ano ang sinabi ni Mordecai. 10 Pagkatapos kinausap ni
Esther si Hathach at sinabi sa kanyang bumalik kay Mordecai. 11 Sinabi niya, "Ang lahat ng mga lingkod ng hari at mga tao
sa mga lalawigan ng hari ay nakakaalam na kung sinumang lalaki o babae ang pumunta sa hari sa panloob na bulwagan
nang hindi pinapatawag, mayroon lamang isang batas: na siya ay dapat patayin—maliban sa sinuman na iunat ng hari sa
kaniya ang gintong setro upang mabuhay siya. Hindi pa ako pinapatawag upang pumunta sa hari sa tatlumpung araw na
ito." 12 Kaya iniulat ni Hathach ang sinabi ni Esther kay Mordecai.
13 Pinabalik ni Mordecai ang mensaheng ito: "Hindi mo dapat isipin na sa palasyo ng hari, makakatakas ka higit pa sa
ibang mga Judio. 14 Kung mananatili kang tahimik sa oras na ito, ang pagsaklolo at pagliligtas ay darating para sa mga

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Judio mula sa ibang lugar, subalit ikaw at ang sambahayan ng iyong ama ay mamamatay. Sinong nakakaalam kung dumating ka sa maharlikang kalagayan para sa panahong tulad nito?"
[15] Pagkatapos pinadala ni Esther ang mensaheng ito kay Mordecai, [16] "Pumunta ka, tipunin mo ang lahat ng mga Judio na naninirahan sa Susa, at mag-ayuno kayo para sa akin. Huwag kayong kumain o uminom ng tatlong araw, gabi o araw. Ako at ang aking mga kabataang babae ay mag-aayuno sa parehong paraan. Pagkatapos pupunta ako sa hari, kahit na labag ito sa batas. At kung ako ay mamatay, ako ay mamamatay." [17] Pumunta si Mordecai at ginawa ang lahat ng sinabi ni Esther na kanyang gagawin.

Chapter 5

[1] Makalipas ng tatlong araw, isinuot ni Esther ang kanyang damit pangreyna at nagtungo upang tumayo sa panloob na patyo ng palasyo ng hari, sa tapat ng bahay ng hari. Nakaupo ang hari sa kanyang trono sa loob ng palasyo, paharap sa pasukan ng maharlikang tahanan. [2] Nang makita ng hari si Reyna Esther na nakatayo sa patyo, nakasumpong ito ng pabor sa kanyang paningin. Itinuro niya sa kanya ang kanyang gintong setro na nasa kanyang kamay. Kaya lumapit at hinawakan ni Esther ang dulo ng kanyang setro.
[3] Pagkatapos sinabi ng hari sa kanya, "Ano ang nais mo, Reyna Esther? Ano ang iyong kahilingan?" Ibibigay sa iyo hanggang sa kalahati ng aking kaharian." [4] Sinabi ni Esther, "Kung mamarapatin ng hari, hayaang dumalo ang hari at si Haman sa handaang inihanda ko ngayon para sa kanya."
[5] Pagkatapos sinabi ng hari "Dalhin agad si Haman, upang gawin kung ano ang sinabi ni Esther." Kaya pumunta ang hari at si Haman sa handaang inihanda ni Esther. [6] Nang inihahain na ang alak sa handaan, sinabi ng hari kay Esther, "Ano ang iyong kahilingan? Ipagkakaloob sa iyo. Ano ang iyong pakiusap? Hanggang kalahati ng aking kaharian, ito ay ipagkakaloob."
[7] Sumagot si Esther, "Ito ang aking kahilingan at pakiusap, [8] kung nakasumpong ako ng pabor sa paningin ng hari at mamarapatin ng hari na ipagkaloob ang aking kahilingan, at igalang ang aking pakiusap. Hayaan na ang hari at si Haman ay dumalo sa ihahanda kong handaan para sa inyo bukas, at sasagutin ko ang katanungan ng hari."
[9] Masayang lumabas si Haman nang araw na iyon at may galak sa puso. Ngunit nang makita ni Haman si Mordecai sa tarangkahan ng hari na hindi tumayo ni hindi nanginig sa takot sa kanyang harapan, napuno siya ng matinding galit laban kay Mordecai. [10] Gayunman, nagtimpi si Haman sa kanyang sarili at umuwi sa kanyang sariling bahay. Pinatawag niya ang kanyang mga kaibigan at tinipon sila, kasama si Zeresh na kanyang asawa. [11] Ipinagmalaki ni Haman sa kanila ang karangyaan ng kanyang kayamanan at ang bilang ng kanyang maraming anak na lalaki, kung paano siya sumulong angat sa lahat ng mga opisyal at mga lingkod ng hari.
[12] Sinabi ni Haman, "Kahit si Reyna Esther ay walang ibang inimbita na pumunta maliban sa akin kasama ng hari sa handaan na kanyang inihanda. Kahit bukas muli niya akong inimbitahan kasama ang hari. [13] Ngunit lahat ng ito na aking nararanasan ay walang halaga sa akin, hanggang sa nakikita ko si Mordecai na Judio na nakaupo sa tarangkahan ng hari."
[14] Kaya sinabi ni Zeresh kay Haman na kanyang asawa at sa lahat ng kanyang kaibigan, "Hayaan mo silang gumawa ng bitayang may taas na limampung kubit. Sa umaga makipag-usap ka sa hari na ibitay nila roon si Mordecai. Pagkatapos pumunta kang masaya kasama ng hari sa handaan. Naging kasiya-siya ito kay Haman, at nagpagawa siya ng bitayan.

Chapter 6

[1] Nang gabing iyon hindi makatulog ang hari. Inutusan niya ang kanyang mga lingkod na dalhin ang mga talaan ng mga pangyayari sa kanyang paghahari, at ito ay basahin nang malakas sa harap ng hari. [2] At natagpuang nakatala roon na isinumbong ni Mordecai ang tungkol kina Bigthana at Teres, dalawa sa mga opisyal ng hari na nagbabantay sa pasukan, na siyang sinubukang saktan si Haring Assuero. [3] Nagtanong ang hari, "Anong karangalan at pagkilala ang nagawa kay Mordecai sa paggawa nito?" Pagkatapos sinabi ng kanyang mga kabataang lalaki, na lingkod niya, "Walang anumang nagawa para sa kanya."
[4] At sinabi ng hari, "Sino ang nasa patyo?" Ngayon si Haman ay pumasok sa panlabas na patyo ng bahay ng hari upang kausapin siya tungkol sa pagbitay kay Mordecai sa bitayang inihanda niya para sa kanya. [5] Sinabi ng mga lingkod ng hari sa kanya, "Si Haman ay nakatayo sa patyo." Sinabi ng hari, "Hayaan siyang pumasok." [6] Nang pumasok si Haman, sinabi ng hari sa kanya, "Anong dapat gawin sa lalaki na kinalulugdang parangalan ng hari?" Ngayon sinabi ni Haman sa kanyang puso, "Sino ang kinalulugdang parangalan ng hari na higit kaysa sa akin?"
[7] Sinabi ni Haman sa hari, "Sa lalaki na kinalulugdang parangalan ng hari, [8] hayaang dalhin ang mga maharalikang balabal, mga balabal na isinuot ng hari, at isang kabayong sinakyan ng hari at sa ulo nito ay ang sagisag ng hari. [9]
Pagkatapos payagang ibigay ang mga balabal at ang kabayo sa isa sa pinakamarangal na opisyal ng hari. Hayaan silang bihisan ang lalaking kinalulugdang parangalan ng hari, at hayaang pasakayin siya sa kabayong lilibot sa mga lansangan ng bayan. Hayaang ipahayag nila sa harapan niya, 'Ganito ang ginagawa sa kinalulugdang parangalan ng hari!'"

[10] Pagkatapos sinabi ng hari kay Haman, "Magmadali, kunin mo ang mga balabal at ang kabayo, gaya ng iyong sinabi, at
gawin mo iyon kay Mordecai na Judio na nakaupo sa tarangkahan ng hari. Huwag mabigo sa isa mang bagay na iyong
sinabi." [11] Pagkatapos kinuha ni Haman ang mga balabal at ang kabayo. Binihisan niya si Mordecai at pinasakay sa
kabayo patungo sa mga lansangan ng siyudad. Ipinahayag sa unahan niya, "Ganito ang ginagawa sa tao na kinalulugdang
parangalan ng hari!"
[12] Bumalik si Mordecai sa tarangkahan ng hari. Ngunit nagmadali si Haman sa kanyang bahay, nagluluksa, na may takip
ang ulo. [13] Sinabi ni Haman kay Zeres na kanyang asawa at sa lahat niyang mga kaibigan ang lahat ng bagay na nangyari
sa kanya. Pagkatapos sinabi sa kanya ng kanyang mga kalalakihang kilala sa kanilang karunungan, at Zeres na kanyang
asawa, "Kapag si Mordecai, ang tao na siyang nagsimula kang bumagsak, ay Judio, hindi mo siya matatalo, ngunit ikaw ay
tiyak na babagsak sa harap niya. [14] Habang nakikipag-usap sila sa kanya, dumating ang mga opisyal ng hari. Nagmadaling
dinala si Haman sa handaang inihanda ni Esther.

Chapter 7

[1] Kaya pumunta ang hari at si Haman sa pista kasama ni Reyna Esther. [2] Sa ikalawang araw na ito, habang nagsisilbi sila
ng alak, sinabi ng hari kay Esther, "Ano ang iyong kahilingan, Reyna Esther? Ipagkakaloob ito sa iyo. Ano ang iyong
pakiusap? Hanggang sa kalahati ng kaharian, ipagkakaloob ito."
[3] Pagkatapos ay sumagot si Reyna Esther, "Kung nakasumpong ako ng kagandahang loob sa iyong mga mata, hari, at kung
ito ay mamarapatin mo, hayaang ibigay sa akin ang aking buhay—ito ang aking kahilingan, at pakiusap ko rin ito para sa
aking lahi. [4] Dahil kami ay ipinagbili, ako at ang aking lahi, upang wasakin, patayin, at lipulin. Kung kami ay ipinagbili
lamang sa pagkaalipin, bilang lalaki at babaing alipin, tatahimik na lang sana ako, sapagkat walang kapighatiang tulad
nito na magbigay-katarungan para gagambalain ang hari." [5] Pagkatapos sinabi ni Haring Assuero kay Esther na reyna,
"Sino siya? Nasaan ang taong pumuno sa kanyang puso na gumawa ng ganyang bagay?"
[6] Sinabi ni Esther, "Ang taong napopoot, ang kaaway na iyon, ay itong masamang si Haman!" Pagkatapos lubhang
nasindak si Haman sa harap ng Hari at ng reyna. [7] Tumayo ang hari sa matinding galit mula sa pag-inom ng alak sa
kapistahan at pumunta sa hardin ng palasyo, ngunit naiwan si Haman upang magmakaawa para sa kanyang buhay mula
kay Reyna Esther. Nakita niya na ang kapahamakan ay pinagpapasyahan na ng hari laban sa kanya.
[8] Pagkatapos bumalik ang hari mula sa hardin ng palasyo patungo sa silid kung saan isinilbi ang alak. Kababagsak
lamang ni Haman sa upuang kinaroroonan ni Esther. Sinabi ng hari, "Pagsasamantalahan ba niya ang reyna sa aking
harapan sa sarili ko pang pamamahay?" Pagkalabas mismo ng mga salitang ito mula sa bibig ng hari, tinakpan ng mga
lingkod ang mukha ni Haman.
[9] Pagkatapos si Harbona, isa sa mga opisyal na naglilingkod sa hari, ay nagsabing, "Isang bitayang limampung kubit ang
taas ang nakatayo sa tabi ng bahay ni Haman. Itinayo niya ito para kay Mordecai, ang nagsalita upang mapangalagaan
ang hari." Sinabi ng hari, "Bitayin siya roon." [10] Kaya binitay nila si Haman sa bitayang kanyang inihanda para kay
Mordecai. Pagkatapos humupa ang matinding galit ng hari.

Chapter 8

[1] Sa araw na iyon ibinigay ni Haring Assuero kay Reyna Esther ang ari-arian ni Haman, na kaaway ng mga Judio. At
nagsimulang maglingkod si Mordecai sa hari, dahil sinabihan ni Esther ang hari kung ano ang kaugnayan niya sa kanya. [2]
Kinuha ng hari ang panselyong singsing, na binawi niya mula kay Haman, at ibinigay ito kay Mordecai. Itinalaga ni
Esther si Mordecai na maging tagapamahala ng lahat ng ari-arian ni Haman.
[3] Pagkatapos nakipag-usap muli si Esther sa hari. Iniyuko niya ang kanyang mukha sa lupa at umiyak habang
nagmamakaawa sa kanya na tapusin na ang masamang balak ni Haman na Agageo, ang pakanang binuo niya laban sa
mga Judio. [4] Pagkatapos itinuro ng hari ang gintong setro kay Esther; bumangon at tumayo siya sa harap ng hari.
[5] Sinabi niya, "Kung mamarapatin ng hari, at kung nakasumpong ako ng kagandahang-loob sa iyong paningin, kung ang
bagay ay parang wasto sa harap ng hari, at ako ay kalugud-lugod sa iyong mga mata, hayaang isang kautusan ang
maisulat upang mapawalang-bisa ang mga liham ni Haman na anak ni Hammedatha na Agageo, ang mga liham na
kanyang sinulat para wasakin ang mga Judio na nasa lahat ng mga lalawigan ng hari. [6] Sapagkat paano ko makakayang
tingnan ang kapahamakang mangyayari sa aking lahi? Paano ko matitiis na panoorin ang pagkalipol ng aking mga
kamag-anak?
[7] Sinabi ni Haring Assuero kina Esther at Mordecai na Judio, "Tingnan ninyo, ibinigay ko kay Esther ang bahay ni Haman,
at binitay nila si Haman sa bitayan, dahil sasalakayin niya ang mga Judio. [8] Sumulat ka ng iba pang kautusan para sa mga
Judio sa pangalan ng hari, at selyuhan ito sa pamamagitan ng singsing ng hari. Sapagkat ang kautusang naisulat na sa
pangalan ng hari at naselyuhan sa pamamagitan ng singsing ng hari ay hindi maaaring mapawalang-bisa."
[9] Kaya pinatawag ang mga manunulat ng hari sa oras na iyon, sa ikatlong buwan, na buwan ng Sivan, sa ikadalawampu't
tatlong araw ng buwan. Isang kautusan ang isinulat na naglalaman ng lahat ng iniuutos ni Mordecai na may kinalaman
sa mga Judio. Isinulat ito para sa mga panlalawigang gobernador, ang mga gobernador at mga opisyal ng mga lalawigang

matatagpuan mula India hanggang Ethiopia, 127 na lalawigan, sa bawat lalawigan ang liham ay isinulat sa kanilang
sariling pagsulat, at sa bawat lahi sa kanilang wika, at sa mga Judio sa kanilang pagsulat at wika.
10 Sumulat si Mordecai sa pangalan ni Haring Assuero at sinelyuhan ito ng panselyong singsing ng hari. Pinadala ang mga
kasulatan sa pamamagitan ng mga tagahatid na nakasakay sa mabibilis na mga kabayo na siyang ginagamit sa
paglilingkod sa hari, pinarami mula sa maharlikang palahiang hayop. 11 Pinahintulutan ng hari ang mga Judio na nasa
bawat siyudad na magtipun-tipon at gumawa ng paninindigan upang pangalagaan ang kanilang buhay; upang ubusin,
patayin, at lipulin ang anumang sandatahang lakas mula sa alinmang lahi o lalawigang gustong sumalakay sa kanila,
kasali ang mga bata at mga kababaihan o dambungin ang kanilang mga ari-arian. 12 Ipapairal ito sa lahat ng lalawigan ni
Haring Assuero, sa ikalabintatlong araw ng ikalabindalawang buwan, na buwan ng Adar.
13 Ang kopya ng utos ay ilalathala bilang batas at ilalantad ito sa lahat ng tao. Ang mga Judio ay dapat handa sa araw na
iyon upang maghiganti sa kanilang mga kaaway. 14 Kaya sumakay ang mga tagahatid sa maharlikang mga kabayong
ginagamit para sa paglilingkod sa hari ang mga tagahatid. Humayo sila nang walang antala. Ang kautusan ng hari ay
inilathala rin mula sa palasyo ng Susa.
15 Pagkatapos umalis si Mordecai sa presensya ng hari na nakasuot ng maharlikang damit na bughaw at puti, na may
malaking gintong korona at kulay-ubeng balabal ng pinong lino. At sumigaw at nagsaya ang siyudad ng Susa. 16
Nagkaroon ng kaliwanagan, kagalakan, kasiyahan, at karangalan ang mga Judio. 17 Sa bawat lalawigan at sa bawat
siyudad, saanman makarating ang kautusan ng hari, may kagalakan at kasiyahan ang mga Judio, isang pagdiriwang at
isang araw ng pangilin. Maraming naging Judio ang nagmula sa ibat-ibang lahi ng mga tao, dahil ang takot ng mga Judio
ay bumagsak sa kanila.

Chapter 9

1 Ngayon sa ikalabindalawang buwan, ang buwan ng Adar, sa ikalabintatlong araw, nang ang batas ng hari at ang
kautusan ay malapit nang ipatupad, sa araw na ang mga kaaway ng mga Judio ay umaasang makakuha ng
kapangyarihan sa ibabaw nila, ito ay nabaliktad. Ang mga Judio ang nakakuha ng kapangyarihan sa ibabaw ng mga galit
sa kanila. 2 Nagpulong ang mga Judio sa kanilang mga siyudad sa kabuuan ng lahat ng mga lalawigan ni Haring
Ahasuerus, upang pagbuhatan ng kamay ang mga sumubok na magdala ng kapahamakan sa kanila. Wala ni isa ang
makapanindigan laban sa kanila, dahil ang takot sa kanila ay bumagsak sa lahat ng mga lahi.
3 Lahat ng mga opisyal ng mga lalawigan, ang mga panlalawigang gobernador, ang mga gobernador, at ang mga
tagapangasiwa ng hari, tumulong sa mga Judio dahil sa takot kay Mordecai na bumagsak sa kanila. 4 Dahil si Mordecai ay
dakila sa bahay ng hari, at ang kanyang kasikatan ay kumalat sa kabuuan ng lahat ng mga lalawigan, dahil ang taong si
Mordecai ay nagiging dakila. 5 Sinalakay ng mga Judio ang kanilang mga kaaway gamit ang espada, pinagpapatay at
pinagwawasak sila, at ginawa ang anumang naisin nila sa mga galit sa kanila.
6 Sa mismong kuta ng Susa, pinatay at winasak ng mga Judio ang limandaang kalalakihan. 7 Pinatay nila sina
Parshandatha, Dalphon, Aspatha, 8 Poratha, Adalia, Aridatha, 9 Parmashta, Arisai, Aridai, Vaizatha, 10 at ang sampung anak
na lalaki ni Haman na anak na lalaki ni Hammedatha, ang kaaway ng mga Judio. Ngunit hindi sila kumuha ng kahit
anong nakaw.
11 Sa araw na iyon ang bilang ng namatay sa Susa, ang pinatibay na siyudad, ay ibinalita sa hari. 12 Sinabi ng hari kay
Reyna Esther, "Pinatay ng mga Judio ang limandaang lalaki sa siyudad ng Susa, kasama ang sampung anak na lalaki ni
Haman. Pagkatapos ano pa ang ginawa nila sa mga natitirang lalawigan ng hari? Ngayon ano ang iyong kahilingan? Ito
ay ipagkakaloob sa iyo. Ano ang pakiusap mo? Ito ay ipagkakaloob sa iyo."
13 Sinabi ni Esther, "Kung makalulugod ito sa Hari, hayaang ang mga Judio na nasa Susa ay pahintulutang dalhin ang
kautusan ng araw na ito bukas din, at hayaang bitayin ang katawan ng mga anak na lalaki ni Haman sa mga bitayan." 14
Kaya iniutos ng hari na ito ay gawin. Isang kautusan ang pinalabas sa Susa at binitay nila ang sampung anak na lalaki ni
Haman.
15 Ang mga Judio na nasa Susa ay dumating na magkakasama sa ikalabing-apat na araw ng buwan ng Adar, at pumatay ng
karagdagang tatlondaang lalaki sa Susa, ngunit walang gumalaw sa mga nakaw. 16 Ang natirang mga Judio na nasa mga
lalawigan ng hari ay nagsama-sama upang ipagtanggol ang kanilang mga buhay, at nagkaroon sila ng kaginhawaan mula
sa kanilang mga kaaway at pumatay ng pitumpu't-limang libo sa mga namumuhi sa kanila, ngunit hindi nila ginalaw ang
mga mahahalagang bagay ng mga pinatay nila.
17 Sa ikalabintatlong araw ng buwan ng Adar, sa ikalabing-apat na araw, nagpahinga sila at gumawa ng isang araw ng
kapistahan at pagsasaya. 18 Ngunit ang mga Judio na nasa Susa ay magkakasamang nagtipon sa ikalabintatlo at ikalabing-
apat na araw. Sa ikalabinlimang araw nagpahinga sila at ginawa nila itong isang araw ng kapistahan at pagsasaya. 19 Iyan
ang dahilan kung bakit ang mga Judio ng mga nayon, na gumagawa ng kanilang mga tahanan sa mga bayang bukirin, ay
ipinagdiriwang ang ikalabing-apat na araw sa buwan ng Adar bilang isang araw ng pagsasaya at kapistahan, at bilang
isang araw kung saan nagpapadala sila ng mga regalong pagkain sa isa't-isa.
20 Itinala ni Mordecai ang mga bagay na ito at nagpadala ng mga liham sa lahat ng mga Judio na nasa lahat ng mga
lalawigan ni Haring Ahasueros, kapwa malapit at malayo, 21 pinipilit silang tandaan ang ikalabing-apat at ikalabinlimang

araw ng Adar bawat taon. 22 Ito ang mga araw na nakakuha ng kaginhawaan ang mga Judio mula sa kanilang mga
kaaway, at ang panahon kung kailan ang kanilang pighati ay napalitan ng kagalakan, at mula sa pagluluksa naging isang
araw ng pangilin. Gagawin nila ang mga iyon na araw ng kapistahan at pagsasaya, at ng pagpapadala ng mga regalong
pagkain sa isa't-isa at mga regalo para sa mahirap.
23 Kaya nagpatuloy ang mga Judio sa pagdiriwang ng kanilang nasimulan, paggawa sa kung ano ang isinulat ni Mordecai
sa kanila. 24 At sa panahong iyon si Haman na anak na lalaki ni Hammedatha na Agageo, ang kaaway ng lahat ng mga
Judio, ay nagpakana laban sa mga Judio para lipulin sila at nagtapon siya ng Pur (iyon ay, nagpalabunutan), upang
durugin at wasakin sila. 25 Ngunit nang dumating iyon sa harapan ng Hari, nagbigay siya ng mga kautusan sa
pamamagitan ng mga liham na ang masamang balak ni Haman na kanyang binuo laban sa mga Judio ay dapat ibalik sa
kanyang sariling ulo at siya at ang kanyang mga anak na lalaki ay dapat bitayin sa bitayan.
26 Kaya tinawag nila ang mga araw na ito na Purim, sunod sa pangalan ng Pur. Dahil sa lahat ng bagay na naitala sa liham
na ito at lahat ng bagay na kanilang nakita at nangyari sa kanila, 27 tinanggap ng mga Judio ang isang bagong kaugalian at
tungkulin. Itong kaugalian ay para sa kanilang mga sarili, kanilang mga kaapu-apuhan, at bawat isang sasama sa kanila.
Ipagdiriwang nila ang dalawang araw na ito bawat taon. Ipagdiriwang nila sa tiyak na paraan at sa parehong panahon
bawat taon. 28 Itong mga araw ay ipagdiriwang at tatandaan ng bawat salinlahi, bawat pamilya, bawat lalawigan at bawat
siyudad. Itong mga Judio at kanilang mga kaapu-apuhan ay hindi hihinto sa matapat na pagdiriwang ng mga araw na ito
ng Purim, upang hindi nila makalimutan.
29 Si Reyna Esther na anak ni Abihail at Mordecai na Judio, sumulat na may ganap na kapangyahiran at pinatunayan ang
pangalawang liham na ito patungkol sa Purim.
30 Ipinadala ang mga liham sa lahat ng mga Judio sa 127 na mga lalawigan ng kaharian ni Ahasuerus, ninanais ang
kaligtasan at katotohanan ng mga Judio. 31 Ang mga liham na ito ay nagpatunay sa mga araw ng Purim sa kanilang mga
itinakdang panahon, ayon sa ibinilin sa mga Judio ni Mordecai na Judio at Reyna Esther. Tinanggap ng mga Judio ang
tungkuling ito para sa kanilang mga sarili at sa kanilang mga kapu-apuhan, katulad din ng pagtanggap nila sa mga
panahon ng pag-aayuno at pagdaing. 32 Ang utos ni Esther ay pinagtibay ang mga alituntuning ito hinggil sa Purim, at
nakasulat ito sa aklat.

Chapter 10

1 Pagkatapos nagpataw ng isang buwis sa lupain at sa mga lupang baybayin sa tabing-dagat si Haring Ahasueros. 2 Lahat
ng mga nagawa ng kanyang kapangyarihan at kalakasan, kasama ang buong kasaysayan ng kadakilaan ni Mordecai kung
saan inangatan siya ng hari, nakasulat ang mga iyon sa Aklat ng mga Alaala ng mga Hari ng Media at Persia.
3 Si Mordecai na Judio ay pangalawa sa antas kay Haring Ahasueros. Siya ay dakila sa gitna ng mga Judio at tanyag sa
kanyang maraming kapatid na Judio, sapagkat hinahangad niya ang kapakanan ng kanyang lahi, at siya ay nagsalita para
sa kapayapaan ng lahat ng kanyang lahi.

Job

Chapter 1

1 May isang lalaki sa lupain ng Uz na ang pangalan ay Job; walang maipipintas kay Job at siya ay matuwid, may takot siya
sa Diyos at tumatalikod sa anumang kasamaan. 2 Binigyan siya ng pitong anak na lalaki at tatlong anak na babae. 3 May
pag-aari siyang pitong libong mga tupa, tatlong libong kamelyo, limang daang pares ng mga baka, at limang daang mga
asno at napakaraming mga lingkod. Ang lalaking ito ang pinaka-dakila sa lahat ng tao sa Silangan.
4 Sa bawat araw na may kani-kaniyang pagdiriwang ang mga anak na lalaki, ipinapatawag nila ang kanilang tatlong
kapatid na babae para kumain at uminom kasama nila. 5 Pagkatapos ng mga araw ng pista, sila ay ipinapatawag at muli
silang itatalaga ni Job sa Diyos. Babangon siya nang maagang-maaga at mag-aalay ng sinunog na handog para sa bawat
kaniyang mga anak, dahil iniisip niya na, "Marahil nagkasala ang aking mga anak at isinumpa ang Diyos sa kanilang mga
puso." Ito ay laging ginagawa ni Job.
6 At dumating naman ang isang araw para humarap ang mga anak ng Diyos kay Yahweh, at si Satanas ay dumalo kasama
nila. 7 Ang tanong ni Yahweh kay Satanas, "Saan ka naman nanggaling?" Sumagot si Satanas kay Yahweh, "Galing ako sa
isang paglalakad-lakad sa mundo, nagpabalik-balik ako rito." 8 Nagtanong muli si Yahweh, "Ano naman ang masasabi mo
sa lingkod kong si Job? Dahil wala siyang katulad sa mundong ito, walang maipipintas at tapat na tao, may takot sa Diyos
at tumatalikod sa lahat ng kasamaan."
9 Saka sumagot si Satanas kay Yahweh, "Basta na lang ba magkakaroon ng takot sa iyo si Job nang walang kadahilanan?" 10
Hindi ka ba gumawa ng bakod sa kaniyang paligid, sa paligid ng kaniyang bahay, at sa lahat ng kaniyang mga pag-aari?
Pinagpala mo ang kaniyang hanap-buhay at pinarami mo ang kaniyang kayamanan. 11 Pero iunat mo ang iyong kamay
laban sa kaniyang mga pag-aari, at makikita mo na itatanggi ka niya sa iyong harapan. 12 Sinabi ni Yahweh sa kaniya,
"Makinig ka, ang lahat ng kaniyang pag-aari ay hawakan mo, pero huwag mo siyang pagbubuhatan ng kamay." Saka
umalis si Satanas sa presensiya ni Yahweh.

13 Dumating ang isang araw habang nagkakainan at nag-iinuman ang kaniyang mga anak sa bahay ng kanilang panganay
na kapatid, 14 isang mensahero ang pumunta kay Job at nagbalita, "Habang ang mga baka ay nag-aararo at ang mga asno
ay nanginginain sa kanilang tabi; 15 lumusob ang mga Sabano at tinangay sila. Pinatay nga nila ang ibang mga lingkod
gamit ang espada; ako lang ang nag-iisang nakatakas para ibalita sa iyo."
16 Habang siya ay nagsasalita pa, dumating ang isa pang lingkod at nagbalita. "Umulan ng apoy ng Diyos mula sa langit at
tinupok ang mga tupa kasama na ang mga lingkod; at ako lang ang tanging nakaligtas para sabihin sa iyo." 17 Habang siya
rin ay nagsasalita, may dumating pang isang lingkod at nagbalitang "Gumawa ng tatlong pangkat ang mga Caldea,
nilusob ang mga kamelyo, at tinangay silang lahat. Totoo ito, at pinatay pa nila ang mga lingkod gamit ang espada, at ako
lang ang nakaligtas para ibalita sa iyo."
18 Habang siya ay nagsasalita dumating ang isa pa at nagbalitang, "Nagkakainan at nag-iinuman ng alak ang iyong mga
anak sa bahay ng kanilang panganay na kapatid. 19 Isang malakas na hangin ang umihip mula sa disyerto at giniba ang
apat na haligi ng bahay, nadaganan nito ang mga kabataan, at namatay silang lahat, at ako na lang ang nakatakas para
sabihin ito sa iyo."
20 Napatayo si Job, pinunit ang kaniyang damit, inahit ang kaniyang buhok, nagpatirapa sa lupa at sinamba ang Diyos." 21
Sabi niya, "Hubad akong lumabas sa sinapupunan ng aking ina, hubad din akong babalik doon. Si Yahweh ang nagbigay,
si Yahweh rin ang babawi; ang pangalan nawa ng Diyos ang mapapurihan." 22 Sa lahat ng mga pangyayaring ito, hindi
nagkasala si Job at hindi siya naging hangal para akusahan ang Diyos.

Chapter 2

1 Muling dumating ang araw para humarap kay Yahweh ang mga anak ng Diyos, pumunta rin si Satanas para iharap ang
kaniyang sarili kay Yahweh. 2 Tinanong ni Yahweh si Satanas, "Saan ka naman nanggaling ngayon?" Sumagot si Satanas,
"Galing ako sa paglalakad sa lupa nang pabalik-balik."
3 Nagtanong muli si Yahweh kay Satanas, "Ano naman ang masasabi mo sa lingkod kong si Job? Sapagkat wala siyang
katulad sa mundong ito, walang maipipintas at tapat na tao, may takot sa Diyos at tumatalikod sa lahat ng kasamaan.
Nananatili pa rin siya sa kaniyang integridad kahit na pinilit mo akong gumawa ng laban sa kaniya, para sirain siya nang
walang dahilan."
4 Sumagot si Satanas kay Yahweh at sinabing, "Balat sa balat naman; kayang ibigay ng tao ang lahat-lahat ng pag-aari niya
para lamang siya mabuhay. 5 Pero subukan mong iunat ang iyong kamay at galawin ang kaniyang mga buto at katawan,
tingnan mo kung hindi ka niya isumpa nang harapan." 6 Sinabi ni Yahweh kay Satanas, "Sige, siya ay nasa iyong mga
kamay, pero huwag mo lang siyang babawian ng buhay."
7 Kaya umalis si Satanas sa presensiya ni Yahweh at nilagyan ng mga malubhang pigsa si Job mula sa kaniyang
talampakan hanggang sa bumbunan. 8 Pumulot si Job ng isang piraso ng basag na palayok para kayurin ang sarili gamit
nito, saka siya umupo sa ibabaw ng mga abo.
9 Saka sinabi sa kaniya ng kaniyang asawa, "Panghahawakan mo pa rin ba ang iyong integridad? Isumpa mo na ang Diyos
at mamatay ka na." 10 Pero sinabi niya sa kaniyang asawa, "Kung makapagsalita ka parang wala kang isip, hindi mo ba
naisip na hindi lang kabutihan ang maaari nating maranasan sa kamay ng Diyos at maaari rin tayong makaranas ng
masama?" Sa lahat ng pangyayaring ito, hindi nagkasala si Job sa kaniyang mga labi.
11 Ngayon naman, nabalitaan ng tatlong kaibigan ni Job ang lahat ng masamang nangyari sa kaniya, nilisan nila ang kani-
kanilang lugar para puntahan si Job: Si Eliphaz na Temaneo, Bildad na Shuhita, at Zophar na Naamita. Naglaan sila ng
panahon para makidalamhati sa kaniya at aliwin siya.
12 Nang tumanaw sila sa kalayuan, hindi nila agad nakilala si Job, napahiyaw sila at humagulgol sa iyak; pinunit ng bawat
isa ang kani-kaniyang damit, nagsaboy ng abo sa hangin at sa kanilang mga ulo. 13 Saka sila umupo sa tabi ni Job sa loob
ng pitong araw at pitong gabi, wala ni isa sa kanila ang nangahas magsalita sa kaniya, dahil nakita nila ang sobrang hirap
ni Job.

Chapter 3

1 Pagkatapos nito, binuksan ni Job ang kaniyang bibig at isinumpa ang araw ng kapanganakan niya. 2 Sinabi niya, 3 "Sana
napuksa na lang ang araw na ipinanganak ako, ang gabi na binalitang 'isang sanggol na lalaki ang ipinanganak.'
4 Sana napuno na lang ng kadiliman ang araw na iyon, huwag na sana itong maalala ng Diyos, o kaya sikatan pa ito ng
araw. 5 Sana angkinin na lang ito ng kadiliman at ng anino ng kamatayan; balutan na lang ng madilim na ulap at ang
lahat na nagpapadilim sa umaga ay gawing mas kalagim-lagim.
6 At sa gabing iyon, hayaan na lang na makapal na kadiliman ang bumalot dito: huwag na itong hayaan na magalak sa
mga araw ng taon, huwag na itong paabutin sa hustong bilang ng mga buwan. 7 Masdan mo, sana naging baog na lang
ang gabing iyon, at walang masayang tinig ang narinig.
8 Hayaan na lang na isumpa ang araw na iyon ng mga marunong gumising sa Leviatan. 9 Hayaan na ang mga bituin sa
hating-gabi ay magdilim. Hayaan na maghanap ng liwanag ang araw na iyon pero walang matagpuan, o kaya ang mga

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

talukap ng mga mata ay huwag nang makakita ng bukang liwayway, [10] dahil hindi nito sinara ang pintuan ng sinapupunan ng aking ina, ni itinago ang kaguluhan mula sa aking mga mata.
[11] Bakit hindi pa ako namatay noong ako ay lumabas sa sinapupunan? Bakit hindi ko pa isinuko ang aking espiritu noong ako ay ipinagbubuntis pa lang ng aking ina? [12] Bakit pa ako kinandong sa kaniyang mga tuhod? O tinanggap ng kaniyang didbdib para ako ay makasuso?
[13] Dapat sana tahimik na akong nakahiga ngayon, nakatulog na sana ako at namamahinga [14] kasama ng mga hari at taga-payo sa lupa, na nagtayo ng mga puntod para sa kanilang mga sarili na ngayon ay gumuho na.
[15] O kaya naman ay nakahiga na kasama ang mga prinsipe na minsan nang nagkaroon ng maraming ginto, na pinuno ang kanilang mga bahay ng pilak. [16] O kaya, patay na ako nang ipinanganak, tulad ng mga sanggol na hindi na nasilayan ang liwanag.
[17] Sa lugar na iyon, ang mga masasama ay wala nang kaguluhan, at ang mga pagod ay nakakapagpahinga. [18] Na kung saan ang mga bilanggo ay nagkakasundo, hindi na nila maririnig ang boses ng mga tagapamahala sa kanila. [19] Ang mga karaniwan at mga tanyag na tao ay naroroon, ang lingkod doon ay malaya mula sa kayang amo.
[20] Bakit pa ibinigay ang liwanag sa isang taong naghihirap, bakit pa ibinigay ang buhay sa taong ang kaluluwa ay puno ng pait; [21] ang taong gusto nang mamatay pero hindi mamatay-matay, ang taong naghahanap ng kamatayan higit pa sa paghahanap ng kayamanan? [22] Bakit pa ibinigay ang liwanag sa isang taong lubos na masaya at nagagalak kung hinahanap naman niya ay libingan?
[23] Bakit ibinibigay ang liwanag sa isang taong inililihim ang kaniyang pamamaraan, isang tao kung saan naglagay ang Diyos ng mga bakod? [24] Dahil mas nangyayari ang aking hikbi kaysa kumain; ang aking panaghoy ay ibinubuhos na parang tubig.
[25] Dahil ang bagay na kinatatakutan ko ay dumating na sa akin; kung ano ang ikinatatakot ko ay narito na. [26] Wala akong kaginhawaan, katahimikan at kapahingahan bagkus ang dumating sa akin ay kabalisahan.

Chapter 4

[1] Sumagot si Elifaz ang Temaneo at sinabing, [2] "Kung sakaling may kumausap sa iyo, malulungkot ka ba? Pero sino ba ang makakapigil sa kaniyang sarili para magsalita? [3] Tingnan mo nga naman, nagturo ka sa marami, pinalakas mo ang mga nanghihinang kamay.
[4] Inalalayan ng iyong salita ang mga nahuhulog, at ang mga nanlalambot na tuhod ay pinatigas mo. [5] Pero ngayong ikaw naman ang may kaguluhan, nanghihina ka; ikaw ay dinapuan ng kaguluhan, at ikaw ay naguluhan. [6] Hindi ba dapat ang takot mo sa Diyos ang nagbibigay sa iyo ng lakas ng loob? Hindi ba ang integridad mo sa iyong mga ginagawa ang nagbibigay sa iyo ng pag-asa?
[7] Parang awa mo na, isipin mo itong mabuti: may inosente bang naghirap? O kaya may matuwid bang pinalayas? [8] Ayon sa aking natunghayan, siyang nagbungkal ng kasalanan, at nagtanim ng kaguluhan, ay umani rin nito. [9] Sila ay mamamatay sa pamamagitan ng hininga ng Diyos; sa pagsabog ng kaniyang galit sila ay matutupok.
[10] Ang atungal ng mga leon, ang tinig ng mabangis na leon, maging ang pangil ng mga batang leon—ang lahat ay nabasag.
[11] Ang matandang leon ay namatay dahil sa kawalan ng mga biktima; ang mga batang leon ng inahin ay nagkalat saan mang lugar.
[12] Subalit ngayon, may lihim na dumating sa akin, may bumulong sa aking tainga tungkol dito. [13] Sa mga kahulugan ng mga pangitain sa gabi, habang ang mga tao ay natutulog nang mahimbing.
[14] Matinding takot ang siyang lumukob sa akin, at sa aking mga buto ay nanginig. [15] Pagkatapos isang espiritu ang dumaan sa aking harapan, at ang mga balahibo ko ay nagsipagtayuan.
[16] Ang espiritu ay tumigil at tumayo, pero di ko maaninag ang kaniyang anyo. Isang anyo ang nasa aking harapan, tahimik ang paligid at may bigla akong narinig, [17] "Ang isang mortal na tao ba ay mas matuwid kaysa sa Diyos? Mas dalisay ba ang tao kaysa sa kaniyang Manlilikha?
[18] Tingnan mo, kung hindi pinagkakatiwalaan ng Diyos ang kaniyang mga lingkod, at pinaparatangan ang kaniyang mga anghel nang kahangalan, [19] ano pa kaya silang mga nakatira sa mga bahay na gawa sa putik, at ang mga pundasyon ay nasa buhangin, na mas marupok sa mga kulisap na madaling durugin?
[20] Sa pagitan ng umaga at gabi sila ay winasak; naglaho na sila magpakailanman nang walang nakakapansin sa kanila. [21]
Hindi ba nabunot ang tali ng kanilang mga tolda? Namatay sila, namatay sila nang walang karunungan.

Chapter 5

[1] Manawagan ka na ngayon, mayroon bang makikinig sa iyo? Sino sa mga banal ang malalapitan mo? [2] Dahil papatayin ng galit ang isang hangal, papatayin ng selos ang walang isip. [3] Nakakita na ako ng isang hangal na lumalalim na ang ugat, pero bigla kong sinumpa ang kaniyang tahanan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Ang kaniyang mga anak ay malayo sa kaligtasan; naipit sila sa mga tarangkahan ng lungsod. Wala kahit isa ang
magliligtas sa kanila — [5] ang ani nila ay kinain ng mga nagugutom, ng mga taong kumukuha nito mula sa mga matinik na
lugar; ang mga kayamanan nila ay sinimot ng mga taong nauuhaw dito.
[6] Sapagkat ang mga paghihirap ay hindi tumutubo mula sa lupa; kahit ang kaguluhan ay hindi umuusbong mula sa lupa; [7]
Pero gumagawa ang sangkatuhan ng sarili niyang kaguluhan, gaya ng mga apoy na lumilipad paitaas.
[8] Pero ako, sa Diyos ako lalapit, ipagkakatiwala ko sa Diyos ang aking kalagayan — [9] siya na gumagawa ng mga dakila at
makabuluhang mga bagay, mga kamangha-manghang bagay na hindi na mabilang. [10] Nagbibigay siya ng ulan sa lupa, at
nagpapadala ng tubig sa mga taniman.
[11] Ginawa niya ito para itaas ang mga mabababa; para ilikas ang mga taong nagdadalamhati sa mga abo. [12] Binibigo niya
ang mga balak ng mga tuso, para hindi makamit ang mga binalak nila. [13] Binibitag niya ang mga matatalino sa kanilang
katusuhan; ang mga plano ng matatalino ay matatapos din.
[14] Nagpupulong sila sa dilim tuwing umaga, at nangangapa sa tanghali na tulad nang sa gabi. [15] Pero inililigtas niya ang
mga mahihirap mula sa mga espada na nasa kanilang mga bibig, at ang mga nangangailangan mula sa mga mayayaman.
[16] Kaya may pag-asa ang mahihirap, at ang kawalan ng katarungan ay itinitikom ang kaniyang sariling bibig.
[17] Tingnan mo, masaya ang taong tinutuwid ng Diyos; kaya huwag mong kamuhian ang pagtutuwid ng Makapangyarihan.
[18] Dahil siya ay sumusugat at tumatapal, sumusugat siya at siya rin ang gumagamot. [19] Ililigtas ka niya sa anim na
kaguluhan; lalo na, sa pitong kaguluhan, walang anumang masama ang makagagalaw sa iyo.
[20] Sa tag-gutom ikaw ay kaniyang ililigtas mula sa kamatayan; sa digmaan mula sa kapangyarihan ng espada. [21] Ikukublli
ka mula sa latay ng mga dila; at hindi ka matatakot kapag ang pagkawasak ay dumating. [22] Tatawanan mo ang
pagkawasak at tag-gutom, at hindi ka matatakot sa mga mababangis na hayop.
[23] Sapagkat may kasunduan ka sa mga bato sa iyong taniman; magiging mapayapa ka sa mga mababangis na hayop. [24]
Matitiyak mo na ang iyong tolda ay ligtas; dadalawin mo ang iyong kawan at makikitang hindi ito nabawasan. [25]
Matitiyak mo na dadami ang iyong lahi, na ang iyong mga anak ay matutulad sa mga damo sa lupa.
[26] Uuwi ka sa iyong puntod sa iyong katandaan, tulad ng mga naipong mga tangkay ng palay na dinadala sa giikan. [27]
Tingnan mo, siniyasat namin ang bagay na ito; ganito talaga ito; pakinggan mo ito at patunayan sa iyong sarili."

Chapter 6

[1] Pagkatapos sumagot si Job at sinabing, [2] "O, kung titimbangin lamang ang aking paghihirap, at susukatin ang lahat ng
aking mga sakuna! [3] Sa ngayon mas magiging mabigat pa ito kaysa sa lahat ng buhangin sa dagat. Kaya nga naging
padalos-dalos ako sa aking mga salita.
[4] Dahil ang mga palaso ng Makapangyarihan ay nakaabang sa akin, ang aking espiritu ay iniinom ang lason; ang mga
kaparusahan ng Diyos ay nagsunod-sunod laban sa akin. [5] Ang isa bang mabangis na asno ay uungal kung marami
namang damo? O ang mga baka ba ay uungal kung may dayami naman silang makakain? [6] Ang isang pagkain ba na
walang lasa ay makakain kung walang asin? O may kung anong lasa ba sa puti ng itlog?
[7] Tumatanggi akong hawakan sila; tulad sila ng mga nakakapandiring pagkain sa akin. [8] O, sana matanggap ko na ang
aking hinihiling, oh, ibigay na sana ng Diyos ang aking minimithi; [9] na malugod ang Diyos na durugin niya ako ng isang
beses, na bitawan niya ako at putulin sa buhay na ito.
[10] Sana ito na lang ang aking maging pampalubag-loob--kahit na magsaya ako sa hindi napapawing hapdi: na hindi ko
sinuway ang mga salita ng Tanging Banal. [11] Ano ba ang aking lakas, na kailangan ko pang maghintay? Ano ba ang aking
katapusan, na kailangan kong pahabain ang aking buhay?
[12] Ang lakas ko ba ay kasing lakas ng mga bato? O ang aking mga kalamnan ay gawa sa tanso? [13] Hindi ba totoo na hindi ko
kayang tulungan ang aking sarili, at ang karunungan ay tinanggal sa akin?
[14] Para sa isang taong malapit nang mawalan ng malay, dapat ipakita ng kaniyang kaibigan ang katapatan; kahit na
pinabayaan niya pa ang kaniyang takot sa Makapangyarihan. [15] Pero naging matapat ang mga kapatid ko sa akin, na tulad
ng mga batis sa disyerto, na tulad ng mga daluyan ng tubig na natutuyo, [16] na dumidilim dahil sa mga yelong tumatakip sa
mga ito, at dahil sa mga niyebe na ikinukubli ang sarili sa kanila. [17] Kapag sila ay natunaw, sila ay mawawala; kapag ang
panahon ay mainit, nalulusaw sila sa kanilang kinalalagyan.
[18] Ang mga karawan ay gumigilid para maghanap ng tubig, nagpapaikot-ikot sila sa tuyong lupain at saka mamamatay. [19]
Ang mga karawan mula sa Tema ay pinagmamasdan sila, gayun din sa pangkat ng mga taga-Sheba na umaasa sa kanila. [20]
Sila ay nabigo dahil umaasa sila na makakahanap ng tubig; pumunta sila roon pero sila ay nilinlang.
[21] Kaya ngayon, kayong mga kaibigan ko ay wala nang halaga sa akin; nakita ninyo ang aking kaawa-awang kalagayan
pero kayo ay natatakot. [22] 'Sinabi ko ba sa inyo na bigyan ninyo ako ng kahit ano?' 'O, regaluhan ninyo ako mula sa inyong
kayamanan?' [23] O, 'Iligtas ako mula sa kamay ng aking kalaban?' O, 'Tubusin ako sa kamay ng mga nang-aapi sa akin?'
[24] Ituro ninyo sa akin, at ako ay mananahimik, ipaintindi ninyo sa akin kung saan ako nagkamali. [25] Sadya ngang
napakasakit ng katotohanan! Pero ang inyong mga sinasabi, paano ba nito ako maitutuwid?
[26] Balak ba ninyong hindi pansinin ang aking mga sinasabi, ituring ito ang salita ng isang tao na parang ito ay hangin? [27]
Totoo nga, pinagpupustahan ninyo ang naulila sa ama, at pinagtatalunan ang inyong kaibigan na tulad ng isang kalakal.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[28] Subalit ngayon, tingnan ninyo ako at papatunayan ko sa inyo na hindi ako nagsisinungaling. [29] Pigilan ninyo ang inyong
sarili, parang awa ninyo na; maging makatarungan kayo, maghunos-dili kayo dahil nasa tamang panig ako. [30] May
kasamaan ba sa aking dila? Hindi ba malalaman ng aking bibig ang malisyosong mga bagay?

Chapter 7

[1] Hindi ba't may mabigat na gawain ang bawat isang tao sa ibabaw ng lupa? [2] Hindi ba na ang kaniyang mga araw ay gaya
ng isang taong upahan? [3] Katulad ng isang alipin na maalab na ninanais ang mga anino ng gabi, katulad ng isang taong
upahan na naghihintay sa kaniyang mga sahod- kaya nagtiis ako sa mga buwan ng kahirapan; nagkakaroon ako ng mga
gabing punong-puno ng kaguluhan.
[4] Kapag ako ay humihiga, sinasabi ko sa aking sarili, "Kailan ako babangon at kailan lilipas ang gabi? Punong-puno ako ng
kabalisahan hanggang sa magbukang-liwayway. [5] Ang aking laman ay nadadamitan ng mga uod at mga tipak ng alikabok;
nanigas na ang mga sugat sa aking balat at saka malulusaw at mananariwang muli.
[6] Ang aking mga araw ay mas mabilis kaysa sa panghabi; lilipas sila nang walang pag-asa. [7] Alalahanin mo O Diyos na ang
aking buhay ay isa lamang hininga; ang aking mata ay hindi na makakakita pa ng kabutihan.
[8] Ang mata ng Diyos, na nakikita ako, ay hindi na muli ako makikita; Ang mga mata ng Diyos ay tutuon sa akin pero hindi
na ako mabubuhay. [9] Gaya ng isang ulap na napapawi at nawawala, gayon din ang siyang bumababa sa sheol ay hindi na
aahon pa. [10] Siya ay hindi na babalik pa sa kaniyang tahanan; ni makikilala pa siya muli sa kaniyang lugar.
[11] Kaya hindi ko pipigilin ang aking bibig; Magsasalita ako sa kadalamhatian ng aking espiritu; Ako ay dadaing sa
kapaitan ng aking kaluluwa. [12] Ako ba ay isang dagat, o isang halimaw sa dagat para lagyan mo ng bantay?
[13] Kapag sinasabi ko, 'Aaliwin ako ng aking higaan, at pakakalmahin ng aking upuan ang aking daing, [14] pagkatapos
tinatakot mo ako sa mga panaginip at ako ay sinisindak sa mga pangitain, [15] kaya pipiliin ko ang magbigti at kamatayan sa
halip na panatilihin pang buhay ang aking mga buto.
[16] Kinasusuklaman ko ang aking buhay; Hindi ko hinahangad na patuloy akong mabuhay; hayaan mo akong mag-isa dahil
walang silbi ang aking mga araw. [17] Ano ang tao na dapat bigyan mo ng pansin, na dapat iyong ituon ang isip sa kaniya, [18]
na dapat mong bantayan tuwing umaga at sinusubok mo siya sa bawat sandali?
[19] Gaano katagal bago mo alisin ang iyong tingin sa akin? bago mo ako hayaang mag-isa nang may sapat na panahon para
lunukin ang aking sariling laway? [20] Kahit ako ay nagkasala, ano ang magagawa nito sa iyo, ikaw na nagbabantay sa mga
tao? Bakit mo ako ginawang isang pakay, para ba ako ay maging pasanin sa iyo?
[21] Bakit hindi mo mapatawad ang aking mga pagsuway at alisin ang aking kasamaan? Sa ngayon ako ay hihiga sa
alikabok; maingat mo akong hahanapin, pero wala na ako."

Chapter 8

[1] Pagkatapos sumagot si Bildad ang Suhita at nagsabing, [2] "Hanggang kailan mo sasabihin ang mga bagay na ito? Gaano
katagal magiging kagaya ng malakas na hangin ang mga salita sa iyong bibig? Binabaluktot ba ng Diyos ang katarungan? [3]
Maaari bang baluktututin ng Makapangyarihang Diyos ang katuwiran?
[4] Ang iyong mga anak ay nagkasala laban sa kaniya; Alam namin ito, dahil pinarusahan niya sila sa kanilang mga
kasalanan. [5] Sabihin nating masigasig mong hinanap ang Diyos at iyong inilahad ang iyong mga kahilingan sa
Makapangyarihan.
[6] Sabihin nating ikaw ay dalisay at matuwid; pagkatapos siguradong gagawa siya para sa iyo at gagantipalaan ka ng
tahanan na tunay mong pag-aari. [7] Kahit na maliit ang iyong simula, ang iyong huling kalagayan ay magiging mas higit.
[8] Para sa kaalaman, nagmamakaawa ako sa iyo, tungkol sa mga dumaang panahon, ihanda ang iyong sarili para
matutunan kung ano ang mga natuklasan ng ating mga ninuno. [9] (Ipinanganak lamang tayo kahapon at wala tayong
nalalaman sapagkat ang ating mga araw sa daigdig ay isang anino.) [10] Hindi ba nila ituturo at sasabihin sa iyo? Hindi ba
sila magsasalita mula sa kanilang mga puso?
[11] Maaari bang tumubo ang papirus na walang lati? Maaari bang tumubo ang tambo na walang tubig? [12] Habang sila ay
mga sariwa pa at hindi pinuputol, sila ay natutuyo bago ang anumang halaman.
[13] Kaya gayon din ang mga landas ng lahat nang nakakalimot sa Diyos, ang pag-asa ng mga walang diyos ay maglalaho --
na ang may pagtitiwala ay nagkakahiwa-hiwalay, [14] na ang may tiwala ay marupok tulad ng isang sapot ng gagamba. [15]
Ang ganoong tao ay sasandig sa kaniyang bahay, pero hindi ito magtatagal. Hahawak siya dito, pero hindi ito mananatili.
[16] Siya ay sariwa sa ilalim ng araw, at ang kaniyang mga sibol ay kumakalat sa kaniyang buong hardin. [17] Ang kaniyang
mga ugat ay pumupulupot sa tambak ng bato; naghahanap sila ng magagandang lugar sa gitna ng batuhan. [18] Pero kung
ang taong ito ay sinira sa kaniyang lugar, saka siya ipagkakaila ng lugar na iyon at sasabihing, 'Hindi kailanman kita
nakita.'
[19] Masdan mo, Ito ay ang "kagalakan" ng ganoong pag-uugali ng isang tao; Sisibol muli ang ibang halaman sa parehong
lupa sa kaniyang lugar. [20] Masdan mo, hindi itatakwil ng Diyos ang isang taong walang kasalanan; ni aalalayan ang
kamay ng mga gumagawa ng masama.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[21] Pupunuin pa niya ang iyong bibig ng tuwa, at ang iyong mga labi ng sigawan. [22] Sila na mga napopoot sa iyo ay
dadamitan ng kahihiyan; Ang tolda ng mga masasama ay maglalaho."

Chapter 9

[1] Pagkatapos sumagot si Job at sinabi, " [2] tunay na alam ko na ganito nga ito. Pero paano magiging matuwid ang isang tao
sa harap ng Diyos? [3] Kung gusto niyang makipagtalo sa Diyos, hindi niya siya sasagutin kahit minsan lang sa libong beses.
[4] Ang Diyos ay marunong sa puso at makapangyarihan sa lakas; Sino ang nagmatigas laban sa kaniya ang nagtagumpay
kailanman? -- [5] siya na nagtatanggal ng mga bundok na walang babala sa sinuman kapag pinapataob niya ang mga ito
dahil sa kaniyang galit-- [6] siyang yumayanig sa daigdig mula sa kinalalagyan nito at pinapanginig ang mga sandigan nito.
[7] Ito rin ang Diyos na nagsasabi sa araw na huwag sumikat, at ito nga ay hindi sumikat, at siyang nagtatakip sa mga
bituin, [8] siya na mismong naglatag ng mga kalangitan at siyang yumuyurak at sumusupil sa mga alon ng dagat, [9] siya na
gumawa sa Oso, sa Orion, sa Pleyades, at sa kumpol ng mga bituin sa katimugan.
[10] Ito rin ang Diyos na gumagawa ng mga dakilang bagay, mga bagay na hindi kayang maunawaan--sa katunayan, mga
kahanga-hangang bagay na hindi mabibilang. [11] Masdan mo, sinasamahan niya ako, at hindi ko siya nakikita; Dumadaan
din siya, pero hindi ko siya napapansin. [12] Kung makakahuli siya ng biktima, sino ang makakapigil sa kaniya? Sino ang
magsasabi sa kaniya, "Ano ang iyong ginagawa?"
[13] Hindi babawiin ng Diyos ang kaniyang galit; ang mga katulong ni Rahab ay yumuko sa ilalim niya. [14] Paano ako
makakasagot sa kaniya, maaari ba akong mamili ng mga salita para ikatwiran sa kaniya? [15] Kahit na ako ay matuwid,
hindi ko siya kayang sagutin; ang puwede ko lang gawin ay magmakaawa sa aking hukom.
[16] Kahit na ako ay tumawag at sinagot niya ako, hindi ako naniniwala na nakikinig siya sa aking tinig. [17] Dahil binabasag
niya ako sa pamamagitan ng bagyo at pinaparami ang aking mga sugat nang walang dahilan. [18] Hindi man lamang ako
hinayaang mahabol ang aking hininga; sa halip ay pinuno niya ako nang kapaitan.
[19] Kung kami ay nagsasalita tungkol sa kalakasan, bakit, siya ay makapangyarihan! At kung pinag-uusapan natin ang
tungkol sa katarungan, 'Sino,' sabi niya, 'ang magtatanong sa akin?' [20] Kahit na ako ay matuwid, ang sarili kong bibig ang
hahatol sa akin; kahit na ako ay walang kasalanan, patutunayan pa rin nito na ako ay may pagkakasala.
[21] Ako ay walang kapintasan pero wala na akong pakialam sa aking sarili; kinasusuklaman ko ang sarili kong buhay. [22]
Wala itong pagkakaiba, kaya ko sinasabi na magkasama niyang sinisira ang mga taong walang kasalanan at ang mga
masasamang tao. [23] Kung ang isang salot ay biglang pumatay, tatawanan niya ang mga pagdurusa ng mga taong walang
kasalanan. [24] Ang lupa ay ibinigay sa kamay ng mga masasamang tao; tinatakpan ng Diyos ang mga mukha ng mga
hukom nito. Kung hindi siya ang gumagawa nito, kung gayon sino?
[25] Ang aking mga araw ay mas matulin kaysa tumatakbong mensahero; lumilipas ang aking mga araw; wala silang
nakikitang mabuti kahit saan. [26] Sila ay kasing-bilis ng mga bangkang tambo ng papirus, at kasing-bilis ng pagsalakay ng
agila na dumadagit sa kaniyang biktima.
[27] Kung sinabi kong kakalimutan ko ang aking mga hinaing, na huhubarin ko ang malungkot kong mukha at
magpapakasaya, [28] ako ay maaring matakot sa lahat ng aking mga kalungkutan dahil alam ko na hindi mo isaalang-alang
na ako ay walang sala. [29] Ako ay hahatulan; kung gayon, bakit pa ako susubok nang wala namang kahihinatnan?
[30] Kung huhugasan ko ang aking sarili ng tubig-niyebe at gagawin kong napakalinis ang aking mga kamay, [31] itutulak ako
ng Diyos sa isang hukay, at ang aking mga kasuotan ay mayayamot sa akin.
[32] Dahil ang Diyos ay hindi tao, kagaya ko, na maaari ko siyang sagutin, na pareho kaming pupunta sa hukuman. [33] Walang
hukom sa pagitan namin na maaaring magpatong ng kaniyang kamay sa aming dalawa.
[34] Walang ibang hukom na maaring mag-alis ng pamalo ng Diyos sa akin, na maaaring pumigil sa kaniyang bagsik para
hindi ako matakot. [35] Sa gayon magsasalita ako at hindi matatakot sa kaniya. Pero sa kasalukuyang kalagayan, hindi ko
iyon magagawa.

Chapter 10

[1] Napapagod ako sa aking buhay; magbibigay ako ng malayang pagpapahayag sa aking hinaing; magsasalita ako sa
kapaitan ng aking kaluluwa. [2] Sasabihin ko sa Diyos, huwag mo akong basta isumpa; ipakita mo kung bakit mo ako
inaakusahan. [3] Makakabuti ba para sa iyo na ako ay iyong apihin, na kasuklaman ang mga gawa ng iyong mga kamay
habang ikaw ay nakangiti sa mga plano ng masasama?
[4] Mayroon ka bang mga mata? Nakakakita ka ba kagaya ng nakikita ng tao? [5] Ang mga araw mo ba ay kagaya ng mga
araw ng sangkatauhan o ang mga taon mo ba ay kagaya ng mga taon ng mga tao, [6] na nag-uusisa sa aking mga kasamaan
at nagsasaliksik ng aking mga kasalanan, [7] kahit na alam mong wala akong kasalanan at walang sinumang makakasagip
sa akin mula sa iyong mga kamay?
[8] Ang iyong mga kamay ang nagbalangkas at humubog sa akin, pero sinisira mo ako. [9] Alalahanin mo, nagsusumamo ako
sa iyo, na hinubog mo ako gaya ng putik; ibabalik mo ba muli ako sa alabok?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

10 Hindi ba't ibinuhos mo ako na parang gatas at binuo mo ako na parang keso? 11 Binihisan mo ako ng balat at laman at
hinabi mo akong magkakasama ng mga buto at mga litid.
12 Pinagkalooban mo ako ng buhay at katapatan sa tipan; ang tulong mo ang nagbantay sa aking espiritu. 13 Gayon man
itinago mo ang mga bagay na ito sa iyong puso--alam ko ito ang iyong iniisip: 14 na kung ako ay nagkasala, napapansin mo
ito; Hindi mo ako ipapawalang-sala sa aking mga kasamaan.
15 Kung ako ay masama, sumpain ako; kahit ako ay matuwid, hindi ko maaring itaas ang aking ulo, yamang puno ako
nang kahihiyan at pinagmamasdan ang sarili kong paghihirap. 16 Kung titingala ang aking ulo, hinuhuli mo ako tulad ng
isang leon; muli mong ipinapakita sa akin na ikaw ay makapangyarihan.
17 Nagdadala ka ng mga bagong saksi laban sa akin at dinadagdagan mo ang iyong galit sa akin; sinasalakay mo ako ng
mga bagong hukbo.
18 Bakit, kung gayon, inilabas mo ako mula sa sinapupunan? Sana ay isinuko ko na ang aking espiritu para wala ng mata
ang nakakita sa akin kailanman. 19 hindi na sana ako nabuhay; binitbit na sana ako mula sa sinapupunan diretso sa
libingan.
20 Hindi ba kaunti na lang ang aking mga araw? Kung gayon ay tapusin na, hayaan akong mag-isa, para magkaroon
naman ako ng kaunting pahinga 21 bago ako pumunta kung saan hindi na ako makakabalik, sa lupain ng kadiliman at sa
anino ng kamatayan, 22 ang lupain na kasing-dilim ng hatinggabi, sa lupain ng anino ng kamatayan, walang kahit anong
kaayusan, kung saan ang liwanag ay kagaya ng hatinggabi.""

Chapter 11

1 Pagkatapos sumagot si Zofar ang Naamita at nagsabi, 2 Hindi ba dapat sagutin ang ganyang napakaraming salita?
Nararapat ba sa taong ito, na puno ng mga salita, na paniwalaan? 3 Nararapat ba na ang iyong pagmamagaling ay
nagpapanatili sa iba na manahimik? Kapag kinutya mo ang aming katuruan, wala bang sinuman na magpapahiya sa iyo?

4 Dahil sinasabi mo sa Diyos, 'Ang aking mga paniniwala ay dalisay, ako ay walang kasalanan sa iyong mga mata. 5 Pero,
kung sana lang magsalita ang Diyos at buksan ang kaniyang bibig laban sa iyo; 6 na ipakita sa iyo ang mga lihim ng
karunungan. Dahil dakila siya sa pang-unawa. Saka mo alamin na ang hinihingi sa iyo ng Diyos ay mas magaan sa
nararapat sa iyong kasalanan.
7 Maiintindihan mo ba ang Diyos sa pamamagitan ng paghahanap sa kania? Maaari mo bang mauunawaan ang
Makapangyarihan nang lubusan? 8 Ang mga bagay ay kasing-taas ng langit; ano ang magagawa mo? Mas malalim pa ito
kaysa sa sheol; ano ang malalaman mo? 9 Ang kaniyang sukat ay mas mahaba pa kaysa daigdig, mas malawak pa kaysa
dagat.
10 Kung siya ay dumadaan at ikinukulong ang sinuman, kung tinatawag ang sinuman sa hukuman, sa gayon sino ang
makakapigil sa kaniya? 11 Sapagkat kilala niya ang mga taong mapagpanggap; kapag nakakakita ng kasamaan, hindi ba
niya napapansin ito? 12 Pero ang mga taong hangal ay walang pang-unawa; Makukuha nila ito kapag ang isang ligaw na
asno ay magsilang ng isang tao.
13 Pero ipagpalagay na itinakda mong ayusin ang iyong puso at iniunat ang iyong mga kamay patungo sa Diyos; 14
ipagpalagay mo na ang kasamaan ay nasa iyong mga kamay, kung gayon ilayo mo ito mula sa iyo, at hindi hinayaan ang
kasamaan na manahan sa iyong mga tolda.
15 Sa gayon ay tiyak na maitataas mo ang iyong mukha na walang tanda ng kahihiyan; tunay nga, magiging matatag ka at
hindi matatakot. 16 Makakalimutan mo ang iyong paghihirap; maaalala mo lamang ito gaya ng tubig na umagos palayo. 17
Ang iyong buhay ay magiging mas maliwanag kaysa katanghaliang tapat; kahit na mayroong kadiliman, ito ay magiging
gaya ng umaga.
18 Magiging ligtas ka dahil may pag-asa; sa katunayan, matatagpuan mo ang iyong kaligtasan at ikaw ay
makapagpapahinga nang ligtas. 19 At walang pwedeng tumakot sa iyo; tunay, marami ang lalapit sa iyo para humingi ng
pabor.
20 Pero ang mga mata ng mga masasamang tao ay mabibigo; wala silang paraan para tumakas. Ang kanilang tanging pag-
asa ay ang huling hinga ng buhay."

Chapter 12

1 Pagkatapos sumagot si Job at sinabi, 2 walang pag-aalinlangan na kayo ang bayan; ang karunungan ay mamamatay na
kasama ninyo. 3 Pero mayroon din akong pang-unawa na kagaya ninyo; Hindi ako mas mababa kaysa sa inyo. Sa
katunayan, sino ang hindi nakaka-alam ng mga bagay na gaya nito?
4 Ako ay isang katatawanan para sa aking kapwa --ako, na siyang tumawag sa Diyos at kaniyang sinagot! Ako, isang taong
makatarungan at walang kasalanan--ako ngayon ay isa nang katatawanan. 5 Sa isip ng isang taong matiwasay, may
paglait para sa kasawian; Iniisip niya sa paraang magdadala nang mas marami pang kasawian sa mga nadudulas ang

paa. [6] Sumasagana ang mga tolda ng mga manloloob, at ang mga nagpapagalit sa Diyos ay dama ang katiyakan; ang
kanilang mga sariling mga kamay ang kanilang mga diyos.
[7] Pero ngayon tanungin mo ang mga mababangis na hayop; at tuturuan ka nila; Tanungin mo ang mga ibon sa mga
himpapawid at sasabihin nila sa iyo. [8] O magsalita ka sa lupa, at ikaw ay tuturuan; Ang mga isda sa dagat ay
magpapahayag sa iyo.
[9] Alin sa mga hayop ang hindi alam na ang kamay ni Yahweh ang gumawa nito--ang nagbigay sa kanila ng buhay-- [10]
Yahweh, sa kaninong kamay ang bawat bagay na may buhay at ang hininga ng sangkatauhan?
[11] Hindi ba ang tainga ang sumusuri sa mga salita gaya ng dila na tumitikim sa pagkain? [12] Sa mga taong may edad ay
karunungan; sa kahabaan ng mga araw ay pang-unawa.
[13] Sa Diyos ay may karunungan at kalakasan; mayroon siyang mabuting kaisipan at pang-unawa. [14] Tingnan mo, siya ay
nasisira, at hindi na ito maitatayong muli; kung ikinukulong niya ang isang tao, hindi na maaring palayain. [15] Masdan mo,
kung pinipigil niya ang mga tubig, natutuyo ang mga ito, at kung pakakawalan ang mga ito, natatabunan nila ang lupain.
[16] Nasa kaniya ang kalakasan at karunungan; ang mga taong nilinlang at ang mga luminlang ay parehong nasa ilalim ng
kaniyang kapangyarihan. [17] Pinapangunahan niyang ilayo ang mga tagapayo ng nakayapak sa kalungkutan; inililiko niya
ang mga hukom para maging hangal. [18] Tinatanggal niya ang hanay ng kapangyarihan mula sa mga hari; binabalutan
niya ng tela ang kanilang mga baywang.
[19] Pinapangunahan niyang ilayo ang mga pari na nakayapak sa kalungkutan at patalsikin ang mga makapangyarihang
tao. [20] Inalis niya ang pananalita ng mga taong mapagkakatiwalaan at inaalis niya ang pang-unawa ng mga matatanda. [21]
Ibinubuhos niya ang paghamak sa mga prinsipe at kinanakalas niya ang sinturon ng mga malalakas na tao.
[22] Inilalantad niya ang mga malalalim na bagay mula sa kadiliman at inilalabas sa liwanag ang mga anino kung saan
naroon ang mga patay. [23] Ginagawa niyang malakas ang mga bansa, at winawasak din niya ang mga ito. Pinapalawak
niya ang mga bansa, at dinadadala din niya ang mga ito bilang mga bihag.
[24] Tinatanggal niya ang pang-unawa mula sa mga pinuno ng mga bayan sa daigdig; Idinudulot niyang magpaikot-ikot sila
sa ilang kung saan walang daan. [25] Nangangapa sila sa dilim na walang liwanag; Ginagawa silang parang lasing na
pasuray-suray.

Chapter 13

[1] Tingnan mo, nakikita ko ang lahat; Nakikinig at nauunawaan ko ito. [2] Kung ano ang alam mo, alam ko rin; hindi ako mas
mababa sa iyo.
[3] Gayunman, mas gugustuhin ko na lang na makipag-usap sa Makapangyarihan; aking hihilingin na makapagdahilan sa
Diyos. [4] Pero inyong pinagtakpan ang katotohanan ng kasinungalingan; kayo ay manggagamot na walang silbi. [5] O, nais
mo bang hawakang mabuti ang iyong kapayapaan! Iyon ang inyong karunungan.
[6] Pakinggan mo ang aking mga paliwanag; pakinggan mo ang panawagan ng aking mga labi. [7] Magsasabi ka ba ng hindi
matuwid sa Diyos, at magsasalita ka ba ng mapanlinlang sa kaniya? [8] Dapat mo ba talagang ipakita ang kabaitan sa
kaniya? Ginusto mo ba talagang makipagtalo sa hukuman bilang mga manananggol para sa Diyos?
[9] Makabubuti ba talaga sa iyo kung siya na hukom ay titingnan at suriin ka? O tulad ng ibang nangloloko ng iba, talaga
bang magiging maling kinatawan sa kaniya sa hukuman? [10] Siguradong susumbatan ka niya kung lihim mong ipapakita
ang pagtatangi sa kaniya.
[11] Hindi ka ba magawang matakot ng kaniyang kamahalan? Hindi ba babagsak ang pagkatakot niya sa iyo? [12] Hindi
malilimutang kasabihan mo ay kawikaan na gawa sa mga abo; ang mga pananggol mo ay pananggol na gawa sa
putik.
[13] Manahimik ka muna, hayaan mo muna ako, para makapagsalita ako, dumating na kung anuman ang nararapat sa akin.
[14] Kukunin ko ang sarili kong laman sa aking ngipin; kukunin ko ang aking buhay sa aking mga kamay. [15] Tingnan mo,
kung papatayin niya ako, mawawalan ako ng pag-asa; gayon pa man, ipagtatanggol ko ang aking mga pamamaraan sa
harapan mo.
[16] Ito ang magiging dahilan ko para sa aking pagpapawalang-sala, hindi na ako pupunta sa harapan mo tulad ng isang
taong walang diyos. [17] O Diyos, pakinggan ng mabuti ang aking sasabihin; hayaan mong madinig ng iyong mga tainga ang
aking pagpapahayag.
[18] Tingnan mo ngayon, inilagay ko ang aking tanggulan sa ayos; Alam ko na ako ay inosente. [19] Sinong maaaring
makipagtalo sa akin laban sa akin sa hukuman? Kung pupunta ka para gawin iyon, at kung mapapatunayan mong mali
ako, kung gayon mananahimik at isusuko ko ang aking buhay.
[20] O Diyos, gumawa ka ng dalawang bagay para sa akin, at pagkatapos hindi ko na itatago ang aking sarili sa iyong mukha:
[21] babawiin mo ang mapang-aping kamay mo, at huwag mong hayaan ang iyong mga paninindak para takutin ako. [22]
Pagkatapos tatawag ka, at tutugon ako; O hayaan mong ako ay magsalita, at iyong tugunin.
[23] Ilan ang aking mga kasamaan at kasalanan? Hayaan mong malaman ko ang aking pagsuway at kasalanan. [24] Bakit mo
itinatago ang iyong mukha sa akin at itinuturing mo akong tulad ng iyong kaaway? [25] Uusigin mo ba ang isang tinangay
na dahon? Hahabulin mo ba ang tuyong dayami?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[26] Dahil sumulat ka ng mga mapapait na mga bagay laban sa akin; ipinamana mo sa akin ang mga kasamaan ng aking
kabataan. [27] Inilagay mo rin ang aking paa sa mga kandadong kahoy; tinitingnan mong mabuti ang lahat ng aking mga
landas; sinusuri mo ang lupa kung saan ang mga nilakaran ng talampakan ng aking paa [28] bagaman tulad ako ng isang
mabahong bagay na nabubulok, tulad ng isang damit na kinakain ng gamugamo.

Chapter 14

[1] Ang mga tao, na ipinanganak ng babae, na nabubuhay ng kaunting araw at puno ng kaguluhan. [2] Umuusbong siya mula
sa lupa tulad ng isang bulaklak at pinuputol; tumatakas siya tulad ng isang anino at hindi nagtatagal. [3] Tumitingin ka ba
alinman sa mga ito? Dinadala mo ba ako sa paghatol kasama mo?
[4] Sinong magdadala ng mga bagay na malinis mula sa mga bagay na marumi? Walang sinuman. [5] Ang mga araw ng tao ay
tiyak; Ang bilang ng kaniyang mga buwan ay nasa iyo; itinakda mo ang kaniyang mga hangganan para hindi siya
makalampas. [6] Lumayo ka mula sa kaniya para siya ay maaaring makapahinga, sa gayon siya ay maaaring masiyahan sa
kaniyang araw tulad ng isang inupahang tao kung magagawa niya.
[7] Maaaring magkaroon ng pag-asa roon para sa isang puno; kung puputulin ito, maaaring sumibol muli, itong sariwang
sanga ay hindi matatapos. [8] Kahit tumanda na ang ugat nito sa lupa, at ang mga tangkay nito ay mamatay sa lupa, [9] kahit
na ito ay nakakaamoy ng tubig lamang, uusbong ito at magkakasanga tulad ng isang halaman.
[10] Pero ang tao ay namamatay; nagiging mahina; sa katunayan nga, nalalagutan ng hininga ang tao, at kung gayon nasaan
siya? [11] Gaya ng tubig na nawawala sa isang lawa, at tulad ng isang ilog na nauubusan ng tubig at natutuyo, [12] gayundin
ang mga tao ay humimlay at hindi na bumangon muli. Hanggang mawala ang kalangitan, hindi na sila gigising ni
magigising man sa kanilang pagkakatulog.
[13] O, nais mo akong itagong palayo sa sheol na malayo mula sa mga kaguluhan, at nais mo akong panatilihing itago
hanggang matapos ang iyong poot, nais mo akong ilagay sa takdang panahon para manatili doon at pagkatapos
alalahanin mo ako! [14] Kung ang isang tao ay mamamatay, mabubuhay ba siyang muli? Kung gayon, hinahangad kong
maghintay sa nakakapagod na panahon doon hanggang dumating ang aking paglaya.
[15] Tatawag ka, at sasagutin kita. Nais mong magkaroon ng hangarin para sa gawa ng iyong mga kamay. [16] Binilang mo at
iningatan ang aking mga yapak; hindi mo nais panatilihin ang bakas ng aking kasalanan. [17] Ang aking mga kasalanan ay
itinago sa isang lalagyan; nais mong takpan ang aking kasalanan.
[18] Pero kahit ang mga bundok ay gumuguho at nawawala; kahit ang mga bato ay nilipat sa kanilang lugar; [19] sinisira ng
tubig ang mga bato; tinatangay ng mga baha ang mga alikabok sa lupa. Tulad nito, winawasak mo ang pag-asa ng tao.
[20] Lagi mo siyang tinatalo, at siya ay pumapanaw; pinalitan mo ang kaniyang mukha at pinalayas mo siya para mamatay.
[21] Ang kaniyang mga anak na lalaki ay maaaring dumating para magparangal, pero hindi niya ito nalalaman; maaari
silang ibaba, pero hindi niya ito nakikitang nangyayari. [22] Nararamdaman lamang niya ang kirot sa kaniyang sariling
katawan, at siya ay nagdadalamhati para sa kaniyang sarili.

Chapter 15

[1] Pagkatapos sumagot si Elifaz ang Temanita at sinabi, [2] Nararapat bang sumagot ang isang matalinong tao nang walang
kabuluhang kaalaman at pupunuin ba ng kaniyang sarili ng hanging silangan? [3] Nararapat ba siyang magdahilan nang
walang pakinabang na pakikipag-usap o mga pananalita na maaaring hindi makakagawa sa kaniya ng mabuti?
[4] Tunay nga, inalis mo ang paggalang para sa Diyos; pinigilan mo ang debosyon para sa kaniya, [5] dahil ang iyong
kasalanan ang nagtuturo sa iyong bibig; pinili mong magkaroon ka ng dila ng isang taong mapanlinlang. [6] Ang sarili
mong bibig ang sumusumpa sa iyo, hindi sa akin; sa katunayan nga, ang sarili mong mga labi ang nagpapatunay laban sa
iyo.
[7] Ikaw ba ang unang taong ipinanganak? Dinala ka ba na mabuhay bago ang mga burol? [8] Narinig mo ba ang lihim na
kaalaman ng Diyos? Nilimitahan mo ba ang karunungan sa iyong sarili? [9] Anong nalalaman mo na hindi namin
nalalaman? Anong nauunawaan mo na wala rin sa amin?
[10] Kasama namin ang kapwa puti ang buhok at napakatandang tao na mas matanda pa kaysa sa iyong ama. [11] Ang mga
kaaliwan ba ng Diyos ay napakaliit para sa iyo, ang mga salitang mahinahon sa iyo?
[12] Bakit ka nadaig ng iyong puso? Bakit ang iyong mga mata ay nanglilisik, [13] sa gayon ibaling mo ang iyong espiritu laban
sa Diyos at maglabas ka ng ganoong mga salita mula sa iyong bibig? [14] Ano ang tao na siya ay dapat maging malinis? Ano
siya na ipinanganak ng isang babae na dapat maging matuwid?
[15] Tingnan mo, hindi nagtitiwala ang Diyos kahit sa kaniyang mga hinirang; sa katunayan nga, ang kalangitan ay hindi
malinis sa kaniyang paningin; [16] gaano kaunti ang isang malinis na karumal-dumal at makasalanan, isang tao na
umiinom ng kasalanan tulad ng tubig!
[17] Ipapakita ko sa iyo; pakinggan mo ako; ipapahayag ko sa iyo ang mga bagay na aking nakita, [18] ang mga bagay na
ipinasa ng mga taong matatalino mula sa kanilang mga ama, ang mga bagay na hindi itinago ng kanilang mga ninuno.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

19 Ang mga ito ay kanilang mga ninuno, sa nag-iisang binigyan ng lupain, at sa kanilang kalagitnaan ay walang dayuhan
ang dumaan. 20 Ang masasamang tao na namimilipit sa sakit sa lahat ng araw niya, ang bilang ng mga taon na inilaan
para sa taong mapang-api para magdusa. 21 Isang kalila-kilabot na tunog ay nasa kaniyang mga tainga; habang siya ay
nasa kasaganaan, ang tagapagwasak ay darating sa kanila.
22 Hindi niya naiisip na babalik siya sa kadiliman; nakaabang ang espada para sa kaniya. 23 Gumagala siya sa iba-ibang
mga lugar dahil sa tinapay, na sinasabing, 'Nasaan na ito?' Nalalaman niya ang araw ng kadiliman ay malapit na. 24 Ang
pagdadalamhati at pagkahapis ay ginagawa siyang takot; nagwagi sila laban sa kaniya, tulad ng isang hari na handa sa
labanan.
25 Dahil inabot niya ng kaniyang kamay laban sa Diyos at kumikilos nang may pagmamalaki laban sa Makapangyarihan, 26
ang masamang taong ito na lumalaban sa Diyos na may matigas na leeg, na may isang makapal na kalasag.
27 Totoo ito, kahit tinakpan niya ang kaniyang mukha ng kaniyang katabaan at mataba rin ang kaniyang mga pigi, 28 at
nanirahan sa mga wasak na lungsod; sa mga bahay na walang taong nakatira ngayon at handa nang maging mga
tambakan.
29 Hindi siya magiging mayaman; hindi magtatagal ang kaniyang yaman; kahit ang kaniyang anino ay hindi magtatagal sa
daigdig. 30 Hindi siya umalis sa kadiliman; isang apoy ang magtutuyo sa kaniyang mga sanga; at sa hininga ng bibig ng
Diyos siya ay papanaw.
31 Huwag siyang hayaang magtiwala sa mga walang kabuluhang bagay, nililinlang niya ang kaniyang sarili; dahil ang
walang pakinabang ang kaniyang magiging gantimpala. 32 Mangyayari ito bago ang panahon ng kaniyang kamatayan; ang
kaniyang sanga ay hindi magiging luntian. 33 Ihuhulog niya ang kaniyang mga hilaw na ubas tulad ng puno ng ubas;
itatapon niya ang kaniyang mga bulaklak tulad ng puno ng olibo.
34 Dahil ang mga kasamahan ng hindi maka-diyos na tao ay hindi mamumunga; tutupukin ng apoy ang kanilang mga
tolda ng panunuhol. 35 Nagbubuntis sila ng kasamaan at nanganganak ng kasalanan; sa kanilang sinapupunan ay
nagbubuntis ng panlilinlang."

Chapter 16

1 Pagkatapos sumagot si Job at sinabi, 2 "Narinig ko ang maraming ganoong mga bagay; kayong lahat ay nakakainis na
mga tagapag-aliw. 3 May katapusan ba ang mga walang saysay na mga salita? Ano ang nangyayari sa iyo na ganito ang
iyong sagot?
4 Maaari din akong magsalita tulad ng ginagawa mo, kung ikaw ay nasa aking kinalalagyan; maaari kong tipunin at
pagsama-samahin ang mga salita laban sa iyo at ilingin ang aking ulo sa iyo nang may pangungutya. 5 O, paano ko
palalakasin ang loob mo gamit ang aking bibig! Paano ko mapapagaan ang iyong pighati gamit ang aking mga labi!
6 Kung magsasalita ako, ang aking pighati ay hindi mababawasan; kung hindi ako magsasalita, paano ako matutulungan?
7 Pero ngayon, O Diyos, pinahirapan mo ako; pinabayaan mo ang buong pamilya ko. 8 Ginawa mo akong matuyo, na sa
sarili nito ay isang saksi laban sa akin; ang pagpayat ng aking katawan ay tumatayo laban sa akin, at nagpapatotoo ito
laban sa aking mukha.
9 Sa matinding galit ng Diyos nilupig at inusig niya ako; nagngangalit siya sa akin gamit ang kaniyang ngipin; ipinako ng
kaaway ang kaniyang paningin sa akin habang sinisira niya ako. 10 Napanganga sa akin ang mga tao; sinampal niya ako
nang may mapanisi sa pisngi; sila ay nagsama-samang nagtipon laban sa akin.
11 Ibinigay ako ng Diyos sa taong hindi maka-diyos, at inihagis ako sa kamay ng masamang tao. 12 Nasa kaginhawahan ako
at sinira niya ako. Tunay nga, hinalbot ako sa leeg at binasag ako ng pira-piraso; inilagay niya rin ako bilang kaniyang
puntirya.
13 Pinalibutan ako ng kaniyang tagapana; O Diyos tinusok mo ang aking laman-loob at hindi ako kinaawaan; pinalabas
niya ang aking bituka sa lupa. 14 Dinurog niya ng paulit-ulit ang aking pader; tumakbo siya tulad ng isang mandirigma.
15 Tinahi ko ang sako sa aking balat; sinaksak ko sa lupa ang aking sungay. 16 Mamula-mula ang aking mukha sa pag-iyak;
nasa pilik-mata ko ang anino ng kamatayan 17 bagaman walang karahasan sa aking mga kamay, at ang aking panalangin
ay dalisay.
18 O lupa, huwag mong tabunan ang aking dugo; hayaan ang aking iyak ay walang lugar ng kapahingahan. 19 Kahit
ngayon, tingnan mo, ang aking saksi ay nasa langit; siyang mananagot sa akin ay nasa kaitaasan.
20 Hinahamak ako ng aking mga kaibigan, pero umiiyak ko sa Diyos. 21 Hiniling ko sa saksi ng kalangitang iyon na
makipagtalo para sa taong ito kasama ang Diyos tulad ng isang tao na ginagawa sa kaniyang kapwa! 22 Nang lumipas ang
ilang taon, pupunta ako sa isang lugar na hindi na ako babalik.

Chapter 17

1 Ang aking espiritu ay naubos, at ang aking mga araw ay tapos na; handa na ang libingan para sa akin. 2 Tunay nga na
mayroong mangungutyang kasama ko; lagi ko dapat makita ang kanilang pagtatangka. 3 Ibigay ngayon ang isang
pangako, maging isang tagapanagot para sa akin sa iyong sarili; sino pa roon ang tutulong sa akin?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

4 Dahil sa iyo, O Diyos, iningatan mo ang kanilang mga puso na maunawaan ito; kaya, hindi mo sila maitatas nang higit sa
akin. 5 Siyang bumabatikos sa kaniyang mga kaibigan para sa isang gantimpala, sa mata ng kaniyang mga anak ay hindi
magtatagumpay.
6 Pero ginawa niya akong isang usap-usapan ng mga tao; dinuraan nila ang aking mukha. 7 Malabo na rin ang aking mata
dahil sa kalungkutan; payat na ang buong katawan ko gaya ng mga anino. 8 Sinisindak nito ang mga matutuwid; ang
inosente ay ginugulo ang kaniyang sarili laban sa taong hindi maka-diyos.
9 Nag-iingat ang taong matuwid sa kaniyang landas; siyang may malinis na mga kamay ay lalakas nang lalakas. 10 Pero
para sa inyong lahat, halika ka ngayon; hindi ako makakakita ng matalinong tao sa kalagitnaan ninyo.
11 Lumipas na ang mga araw ko, tapos na ang mga plano ko, kahit ang mga kahilingan ng aking puso. 12 Ang mga taong ito,
ang mga mangungutya, pinalitan ang gabi ng araw; ang liwanag, sinabi nila, malapit na sa kadiliman.
13 Nang tumingin ako sa sheol bilang aking tahanan; mula nang lumaganap ang aking higaan sa kadiliman; 14 mula nang
sinabi ko sa hukay, 'ikaw ang aking ama,' at sa uod, 'ikaw ang aking ina o aking kapatid na babae,' 15 nasaan na ngayon
ang aking pag-asa?, dahil sa aking pag-asa, sinong makakakita ng anuman? 16 Ang pag-asa ba ay bababa sa tarangkahan
ng sheol kapag kami ay pumanaog sa alabok?

Chapter 18

1 Pagkatapos sumagot si Bildad ang Suhita at sinabi, 2 Kailan ka titigil sa iyong pagsasalita? Pag-isipan mo, at pagkatapos
saka kami magsasalita.
3 Bakit mo pinapalagay na gaya kami ng mga halimaw; bakit kami naging hangal sa iyong paningin? 4 Ikaw na sinisira ang
sarili sa iyong galit, dapat bang pabayaan ang daigdig para lang sa iyo o dapat bang alisin ang mga bato mula sa kanilang
mga lugar?
5 Tunay nga, ang liwanag ng masamang tao ay papatayin; ang kislap ng kaniyang apoy ay hindi magliliwanag. 6
Magdidilim ang liwanag sa kaniyang tolda; ang kaniyang ilawan sa itaas niya ay papatayin.
7 Ang mga hakbang ng kaniyang lakas ay magiging maikli; ang kaniyang sariling mga plano ang magpapabagsak sa
kaniya. 8 Dahil siya ay ihahagis sa isang lambat ng kaniyang sariling mga paa; lalakad siya sa isang patibong.
9 Isang bitag ang huhuli sa kaniya sa sakong; isang patibong ang huhuli sa kaniya. 10 Nakatago sa lupa ang isang silo; at
isang bitag para sa kaniyang daraanan. 11 Mga kakila-kilabot ang tatakot sa bawat tabi; siya ay kanilang hahabulin sa
kaniyang mga sakong.
12 Ang kaniyang kayamanan ay mapapalitan ng kagutuman, at ang kalamidad ay magiging handa sa kaniyang tabi. 13 Ang
mga bahagi ng kaniyang katawan ay lalamunin; tunay nga, ang panganay ng kamatayan ang lalamon sa kaniyang mga
bahagi.
14 Siya ay tatanggalin sa kaniyang tolda, ang tahanan na ngayon ay kaniyang pinagkakatiwalaan; dadalhin siya sa
kamatayan, ang hari ng mga takot. 15 Ang mga tao na hindi kaniyang pag-aari ay maninirahan sa kaniyang tolda
pagkatapos nilang makita na kumalat ang asupre sa loob ng kaniyang tahanan.
16 Ang kaniyang mga ugat ay matutuyo sa ilalim; sa ibabaw ay puputulin ang kaniyang mga sanga. 17 Ang kaniyang alaala
ay mawawala sa lupa; mawawalan siya ng pangalan sa lansangan.
18 Itutulak siya mula sa liwanag patungo sa kadiliman at itatapon sa labas ng mundong ito. 19 Hindi siya magkakaroon ng
anak o apo sa kalagitnaan ng kaniyang bayan, ni anumang natitirang kaanak ang mananatili kung saan siya natira. 20
Silang naninirahan sa kanluran ay nanginig sa takot sa kung ano ang mangyayari sa kaniya isang araw; silang
naninirahan sa silangan ay matatakot sa pamamagitan nito.
21 Tunay na ganoon ang mga tahanan ng mga hindi matutuwid na tao, ang mga lugar ng mga taong hindi nakakakilala sa
Diyos."

Chapter 19

1 Pagkatapos sumagot si Job at sinabi, 2 "Hanggang kailan ninyo ako pahihirapan at babasagin ng pira-piraso na may mga
salita?
3 Sampung beses ninyo na akong pinagsasabihan; hindi kayo nahihiya na pinagmamalupitan ninyo ako. 4 Kung totoo nga
na nagkasala ako, mananatiling panagutan ko ang aking pagkakamali.
5 Kung totoo nga na magmamalaki kayo laban sa akin at mapaniwala ang lahat ng mga tao na nagkasala ako, 6 kung
gayon dapat alam ninyo na ginawan ako ng mali ng Diyos at nahuli ako sa kaniyang lambat.
7 Tingnan ninyo, sumisigaw ako na ginawan ako ng mali, pero hindi ako narinig; nanawagan ako ng tulong, pero walang
katarungan. 8 Pinaderan niya ang aking daanan para hindi ako makatawid, at pinadilim niya ang aking nilalakaran. 9
Hinubad niya ang aking karangalan, at kinuha niya ang korona mula sa ulo ko.
10 Giniba niya ako sa bawat dako, at naglaho na ako; binunot niya ang aking mga pag-asa katulad ng isang puno. 11
Pinasiklab din niya ang kaniyang galit laban sa akin; tinuturing niya ako bilang isa sa kaniyang mga kaaway. 12 Nagtitipon
ang mga hukbo niya, nagtayo sila ng tungtungan na panlusob laban sa akin at nagkampo sa paligid ng aking tolda.

[13] Nilayo niya mula sa akin ang mga kapatid ko, nilayo niya ako mula sa aking mga kakilala. [14] Binigo ako ng aking mga
kamag-anak; kinalimutan na ako ng malapit kong mga kaibigan.
[15] Ang mga taong minsang tumuloy sa bahay ko bilang panauhin pati na ang mga lingkod kong babae ay itinuring akong
ibang tao; isa akong dayuhan sa paningin nila. [16] Nananawagan ako sa aking lingkod, pero hindi niya ako tinutugon kahit
na nagmamakaawa ako sa pamamagitan ng aking bibig.
[17] Nakasusulasok sa asawa ko ang aking paghinga; nakapandidiri ang aking panawagan sa sariling kong mga kapatid na
lalaki at babae. [18] Kahit ang mga bata ay kinasusuklaman ako; kung babangon ako para magsalita, pinagsasalitaan nila
ako. [19] Kinamumuhian ako ng lahat ng aking mga kaibigan; tinalikuran ako ng lahat ng mga minamahal ko.
[20] Nakakapit ang mga buto ko sa aking balat at laman; buto't balat na lamang ang natitira sa akin. [21] Maawa kayo sa akin,
maawa kayo sa akin, mga kaibigan ko, dahil hinawakan ako ng kamay ng Diyos. Bakit ninyo ako inaapi na parang kayo
ang Diyos? [22] Bakit hindi pa kayo nasisiyahan sa pag-ubos ng laman ko?
[23] O, sana ay maisulat na ngayon ang mga sinasabi ko! O, sana maitala sa aklat ang mga ito! [24] O, sana ay
magpakailanmang maiukit ito ng bakal na panulat at tingga sa isang bato!
[25] Pero para sa akin, alam ko na nabubuhay ang aking Manunubos, at balang araw ay tatayo siya sa daigdig; [26] pagkatapos
mawasak ang balat ko, iyon ay, ang aking katawan, saka makikita ko ang Diyos sa aking pangangatawan. [27] Makikita ko
siya, ako mismo ang makakakita sa kaniya sa aking tabi; makikita siya ng aking mga mata, at hindi bilang isang dayuhan.
Bibigay ang lamang-loob ko.
[28] Kung sinasabi ninyo, 'Paano natin siya pahihirapan! Nasa kaniya ang ugat ng kaniyang mga kaguluhan', [29] matakot kayo
sa espada, dahil ang poot ang nagdadala ng kaparusahan ng espada, para malaman ninyo na mayroong paghahatol."

Chapter 20

[1] Pagkatapos sumagot si Zofar ang taga-Naaman,
[2] "Mabilis akong pinapasagot ng aking kaisipan dahil sa aking pag-aalala. [3] Nakarinig ako mula sa iyo ng isang pagsaway
na nagpahiya sa akin, pero tinutugon ako ng espiritu na higit sa aking pang-unawa.
[4] Hindi mo ba alam ang katotohanan na ito noong sinaunang panahon, nang nilagay ng Diyos ang tao sa lupa: [5] saglit lang
ang katagumpayan ng masama, at ang kagalakan ng taong hindi naniniwala diyos ay hindi nagtatagal?
[6] Bagaman umabot sa kalangitan ang tangkad niya, at umabot ang ulo niya sa kaulapan, [7] pero maglalaho ang taong iyon
katulad ng kaniyang dumi; sasabihin ng mga nakakita sa kaniya, 'Nasaan siya?'
[8] Lilipad siya palayo tulad ng panaginip at hindi na masusumpungan; itataboy siya palayo katulad ng pangitain sa gabi. [9]
Hindi na siya muling makikita ng mga mata na nakakita sa kaniya; hindi na siya muling makikita ng pinanggalingan
niya.
[10] Hihingi ng kapatawaran ang mga anak niya sa mga dukha, ibabalik ng mga kamay niya ang kaniyang kayamanan. [11]
Puno ng kasiglahan ang kaniyang mga buto, pero kasama niya itong hihiga sa kaniya sa alabok.
[12] Bagaman matamis ang kasamaan sa kaniyang bibig, bagaman itinatago niya ito sa ilalim ng kaniyang dila, [13] bagaman
pinipigilan niya ito at hindi pinapakawalan pero pinapanatili pa rin ito sa kaniyang bibig— [14] magiging mapait ang
pagkain sa kaniyang bituka, magiging kamandag ito ng mga ahas sa loob niya.
[15] Nilulunok niya ang kaniyang mga kayamanan, pero isusuka niya ulit ito; palalabasin ito ng Diyos mula sa kaniyang
tiyan. [16] Sisipsipin niya ang kamandag ng mga ahas; papatayin siya ng dila ng ulupong.
[17] Hindi siya mabubuhay para magalak sa panonood ng mga ilog at dumadaloy na agos ng pulot at mantikilya. [18]
Pagbabayaran niya ang kaniyang mga pinaghirapan; hindi niya ito lulunukin; hindi siya magagalak sa kayamanan na
nakuha niya. [19] Dahil inapi niya at pinabayaan ang mga dukha; sapilitan niyang inagaw ang mga bahay na hindi niya
itinayo.
[20] Dahil hindi siya makahanap ng kasiyahan sa kaniyang sarili, hindi niya maliligtas ang kahit anong bagay na nagbibigay
sa kaniya ng kaligayahan. [21] Walang naiwang bagay ang hindi niya nilamon; kaya hindi magtatagal ang kaniyang
kasaganaan. [22] Sa kasaganaan ng kaniyang kayamanan siya ay mahuhulog sa kaguluhan; darating sa kaniya ang kamay
ng lahat ng nasa kahirapan.
[23] Kapag naghahanda na siyang magpakabusog, ibubuhos ng Diyos ang bagsik ng kaniyang poot sa taong iyon;
papaulanin niya ito sa kaniya habang kumakain siya. [24] Bagaman tatakas ang taong iyon sa bakal na sandata, patatamaan
siya ng isang tanso na pana. [25] Tatagos ang palaso mula sa likod niya; tunay nga, lalabas mula sa atay niya ang
kumikinang na dulo nito; katakot-takot na mga bagay ang darating sa kaniya.
[26] Nakalaan ang ganap na kadiliman para sa kaniyang mga kayamanan; lalamunin siya ng apoy na hindi naapula;
lalamunin nito kung ano ang nalabi sa kaniyang tolda. [27] Ipapakita ng kalangitan ang kaniyang mga kasalanan, at
babangon ang kalupaan laban sa kaniya bilang isang saksi.
[28] Maglalaho ang kayamanan ng kaniyang bahay; aanurin ang kaniyang mga kalakal sa araw ng poot ng Diyos. [29] Ito ang
bahagi ng masamang tao mula sa Diyos, ang pamana ng Diyos na nakalaan para sa kaniya."

Chapter 21

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

1 Pagkatapos sumagot si Job at sinabing, 2 "Pakinggang mabuti ang aking sasabihin, at hayaan ninyong maging tulong
ninyo ito sa akin. 3 Pagtiisan ako, at magsasalita rin ako; pagkatapos kong magsalita, ipagpatuloy ninyo ang inyong
panlalait.
4 Para sa akin, sa tao ba dapat ako magreklamo? Bakit hindi dapat ako mainip? 5 Tingnan ninyo ako at mabigla, at ilagay
ninyo ang inyong mga kamay sa inyong mga bibig. 6 Kapag iniisp ko ang aking mga paghihirap, ako ay nababagabag, at
nananaig ang takot sa aking laman.
7 Bakit patuloy pang nabubuhay ang masasamang tao, tumatanda, at umaangat ang antas sa buhay? 8 Natatatag ang mga
kaapu-apuhan nila sa kanilang paningin, at natatatag ang kanilang mga anak sa harap ng kanilang mga mata. 9 Ligtas ang
tahanan nila mula sa takot; kahit sa pamalo ng Diyos sa kanila.
10 Nanganganak ang kanilang mga toro, at hindi nabibigo ang mga ito; nanganganak ang kanilang mga baka at hindi
namamatay ang guya nito dahil sa maagang pagkapanganak nito. 11 Pinapalaya nila ang kanilang mga anak na parang
mga kawan, at sumasayaw ang mga ito. 12 Umaawit sila sa tamburin at alpa at nagagalak sa tugtog ng plauta.
13 Lumilipas ang mga araw nila sa kasaganaan, at tahimik silang bumababa sa sheol. 14 Sinasabi nila sa Diyos, 'Lumayo ka
sa amin dahil wala kaming nais na malaman sa pamamaraan mo. 15 Sino ba ang Makapangyarihan, na dapat namin
siyang sambahin? Anong kapakinabangan ang makukuha namin kung nagdasal kami sa kaniya?'
16 Tingnan ninyo, hindi ba nasa mga kamay nila ang kanilang kasaganaan? Wala akong gagawin sa payo ng masasamang
tao. 17 Gaano kadalas pinapatay ang ilawan ng masasamang tao, o dumadating ang kapahamakan sa kanila? Gaano
kadalas kinakalat ng Diyos ang kalungkutan sa kanila dahil sa kaniyang galit? 18 Gaano sila kadalas nagiging katulad ng
putol na halaman sa hangin o tulad ng ipa na tinatangay ng bagyo?
19 Sinasabi ninyo, 'Nilalaan ng Diyos ang kasalanan ng tao para pagbayaran ng kaniyang mga anak'. Hayaan mo siyang
pagbayaran ito mismo, para malaman niya kung ano ang kasalanan niya. 20 Hayaan mong makita ng kaniyang mga mata
ang sarili niyang pagkawasak, at hayaan mong inumin niya ang poot ng Makapangyarihan. 21 Dahil ano ang pakialam
niya sa kaniyang pamilya kapag naputol na ang kaniyang mga araw?
22 Mayroon bang makapagtuturo ng kaalaman sa Diyos dahil siya ang humahatol kahit ng mga nasa nakatataas? 23
Namamatay ang isang tao habang malakas pa siya, nang payapa at panatag. 24 Puno ang katawan niya ng gatas, at
matibay ang kaniyang mga buto at nasa mabuting kalagayan.
25 Ang iba naman ay namamatay nang may kapaitan sa kaniyang kaluluwa, ang siyang hindi pa nakararanas ng kahit
anong mabuti. 26 Pareho silang nahihiga sa alikabok; pareho silang binabalutan ng mga uod.
27 Tingnan ninyo, alam ko ang nasa isip ninyo, alam ko ang mga paraan kung paano ninyo ako nais hamakin. 28 Dahil
sinasabi ninyo, 'Nasaan na ngayon ang tahanan ng prinsipe? Nasaan na ang tolda na minsang pinapamahayan ng
masama?'
29 Hindi ninyo pa ba tinatanong ang mga manlalakbay? Hindi ninyo ba alam ang katibayan na kaya nilang sabihin, 30 na
ang masamang tao ay iniingatan mula sa araw ng kapahamakan, at nilalayo siya mula sa araw ng poot?
31 Sino ang hahatol sa kaniya nang harapan dahil sa masasama niyang pamamaraan? Sino ang maghihiganti sa kaniya
dahil sa kaniyang mga ginawa? 32 Pero ililibing siya; babantayan ng mga tao ang kaniyang puntod. 33 Magiging matamis sa
kaniya ang mga tipak ng lambak; susundan siya ng lahat ng mga tao, dahil hindi mabilang ang tao na nauna sa kaniya.
34 Paano ninyo ako ngayon aaliwin sa pamamagitan ng walang kabuluhan, dahil walang mabuti sa mga sagot ninyo kung
hindi puro kasinungalingan?"

Chapter 22

1 Pagkatapos sumagot si Elifaz ang taga-Teman at sinabing, 2 "Magiging kagamit-gamit ba ang tao sa Diyos? Magiging
kagamit-gamit ba ang matalino sa kaniya? 3 Kasiyahan ba para sa Makapangyarihan kung ikaw ay matuwid?
Kapakinabangan ba para sa kaniya kung ginawa mong tuwid ang iyong pamamaraan?
4 Dahil ba sa iyong paggalang para sa kaniya kaya ka niya sinasaway at dinadala sa paghuhukom? 5 Hindi ba napakatindi
ng kasamaan mo? Wala bang katapusan ang mga kasalanan mo?
6 Dahil naningil ka ng pangseguridad mula sa kapatid mong lalaki nang walang dahilan; hinubaran mo ang isang tao. 7
Hindi mo binigyan ng tubig na maiinom ang mga nanghihina; nagdamot ka ng tinapay mula sa mga nagugutom 8
bagaman ikaw, isang makapangyarihan, ay nagmamay-ari ng mundo, bagaman ikaw, na taong pinaparangalan, ay
namumuhay dito.
9 Pinaalis mo ang mga balo nang walang dala; nabali ang mga bisig ng mga walang ama. 10 Kaya, nakapaligid sa iyo ang
mga patibong, at binabagabag ka ng hindi inaasahang mga takot. 11 Mayroong kadiliman, para hindi ka makakita;
binabalutan ka ng kasaganaan ng mga tubig.
12 Hindi ba't nasa kalangitan ang Diyos? Pagmasdan mo ang taas ng mga tala, napakataas nila! 13 Sinasabi mo, 'Ano bang
alam ng Diyos? Kaya ba niyang humatol sa makapal na kadiliman? 14 Binabalutan siya ng makapal na mga ulap, para
hindi niya tayo makita; lumalakad siya sa ibabaw ng arko ng langit.'

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[15] Papanatilihin mo ba ang dating daan kung saan lumakad ang masamang mga tao— [16] ang mga dinampot palayo sa
panahon nila, ang mga tinangay ang pundasyon katulad ng ilog, [17] ang mga nagsabi sa Diyos, 'Lumayo ka sa amin'; ang
mga nagsabing, 'Ano ba ang kayang gawin ng Makapangyarihan sa atin?'
[18] Pero pinuno niya ang kanilang mga tahanan ng mabubuting bagay; malayo sa akin ang mga balak ng mga masama. [19]
Nakikita ang kanilang kapalaran ng mga taong tuwid at nagagalak; pinagtatawanan sila ng mga taong walang sala para
hamakin. [20] Sinasabi nila, 'Siguradong pinuputol ang mga tumayo laban sa atin; tinupok ng apoy ang kanilang mga
pagmamay-ari.
[21] Ngayon, sumang-ayon ka sa Diyos at makipagpayapaan sa kaniya; sa ganoong paraan, darating sa iyo ang kabutihan. [22]
Pakiusap, tanggapin mo ang tagubilin mula sa kaniyang bibig; ingatan mo ang kaniyang mga salita sa iyong puso.
[23] Kung babalik ka sa Makapangyarihan, kung itataboy mo ang hindi makatuwiran mula sa iyong mga tolda, maitatatag
ka. [24] Ilatag mo ang iyong mga kayamanan sa alikabok, ang ginto ng Ofir sa gitna ng mga bato ng batis, [25] at ang
Makapangyarihan ang iyong magiging kayamanan at mahalagang pilak sa iyo.
[26] Dahil sa ganoon masisiyahan ka sa Makapangyarihan; itataas mo ang iyong mukha sa Diyos. [27] Mananalangin ka sa
kaniya, at diringgin ka niya; tutuparin mo ang iyong mga pangako sa kaniya. [28] Mag-uutos ka rin ng kahit ano, at
pagtitibayin ito para sa iyo; magliliwanag ang ilaw sa iyong daan.
[29] Binababa ng Diyos ang mga mapagmataas, nililigtas niya ang mga nakababa ang mga mata. [30] Ililigtas niya ang taong
walang sala; maliligtas ka sa pamamagitan ng kalinisan ng iyong mga kamay."

Chapter 23

[1] Pagkatapos sumagot si Job at sinabi, [2] "Kahit ngayon ay mapait ang aking dinadaing; mas mabigat ang aking paghihirap
kaysa sa aking paghihinagpis.
[3] O, sana alam ko kung saan ko siya matatagpuan! O, sana makalapit ako sa kinaroroonan niya! [4] Ilalatag ko sa kaniyang
harapan ang aking kaso at pupunuin ang aking bibig ng pangangatwiran. [5] Matututunan ko ang mga salita na isasagot
niya at mauunawaan ko ang sasabihin niya sa akin.
[6] Makikipagtalo ba siya laban sa akin sa kadakilaan ng kaniyang kapangyarihan? Hindi, pakikinggan niya ako. [7] Doon
maaaring makipagtalo sa kaniya ang taong matuwid. Sa ganitong paraan mapapawalang-sala ako magpakailanman ng
aking hukom.
[8] Tingnan ninyo, pumupunta ako pasilangan, pero wala siya roon, at pumupunta ako pakanluran, pero hindi ko siya
maramdaman. [9] Sa hilaga, kung saan siya gumagawa, pero hindi ko siya makita, at sa timog, kung saan niya tinatago ang
kaniyang sarili para hindi ko siya makita.
[10] Pero alam niya ang daanan na aking tinatahak; kapag sinubukan na niya ako, lilitaw ako tulad ng ginto. [11] Nanindigan
ang aking mga paa sa kaniyang mga yapak; pinanatili ko ang pamamaraan niya at hindi lumihis. [12] Hindi ko tinalikuran
ang mga kautusan ng kaniyang mga labi; iningatan ko sa aking puso ang mga salita ng kaniyang bibig.
[13] Pero kakaiba siya, sino ang kayang magpatalikod sa kaniya? Kung ano ang ninanais niya, ginagawa niya. [14] Dahil
isinasakatuparan niya ang mga atas niya laban sa akin; marami ang mga tulad nito.
[15] Kaya, natatakot ako sa kaniyang presensiya; kapag iniisip ko siya, natatakot ako sa kaniya. [16] Dahil pinahina ng Diyos
ang aking puso; sinindak ako ng Makapangyarihan. [17] Hindi dahil sa pinutol ako ng kadiliman, ni tinatakpan ng makapal
na kadiliman ang aking mukha.

Chapter 24

[1] Bakit hindi tinakda ng Makapangyarihan ang panahon ng paghahatol sa masasamang tao? Bakit hindi nakikita ng mga
tapat sa Diyos ang paparating na panahon ng kaniyang paghuhukom?
[2] Mayroong mga masasama na tinatanggal ang mga hangganan ng tagamarka; mayroong mga masasama na pilit
kinukuha ang mga kawan at nilalagay sa sarili nilang mga pastulan. [3] Tinataboy nila ang alagang asno ng mga taong
walang ama; kinukuha nila ang kapong baka ng balo bilang kasiguraduhan. [4] Pinapalayas nila ang mga nangangailangan
sa kanilang dinaraanan; tinatago ng mga mahihirap sa mundo ang sarili nila mula sa kanila.
[5] Tingnan ninyo, pumupunta ang mga mahihirap na ito sa kanilang trabaho gaya ng mga ligaw na asno sa ilang, maingat
na naghahanap ng pagkain; marahil pagkakalooban sila ng pagkain ng Araba para sa kanilang mga anak. [6] Umaani sa
gabi ang mga mahihirap sa palayan ng ibang tao; namumulot sila ng mga ubas mula sa inani ng mga masasama. [7] Buong
gabi silang hubad na nakahiga nang walang damit; wala silang panakip sa lamig.
[8] Basa sila ng mga ambon ng mga bundok; nahihiga sila sa tabi ng malalaking bato dahil wala silang masisilungan. [9]
Mayroong masasama na kinukuha ang mga ulila mula sa dibdib ng kanilang ina, at masasamang tao na kinukuha ang
mga bata bilang kasiguraduhan mula sa mga mahihirap. [10] Pero naglilibot ang mga mahihirap nang walang damit;
bagaman sila ay nagugutom, dinadala nila ang bungkos ng mga butil ng iba.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[11] Gumagawa ng langis ang mga mahihirap sa loob ng mga pader ng masasama. Tinatapakan nila ang pampiga ng ubas ng masasama, pero sila mismo ay nagdudusa ng kauhawan. [12] Dumadaing ang mga tao sa lungsod, umiiyak ang mga sugatan, pero hindi pinapansin ng Diyos ang kanilang mga panalangin.
[13] Ang ilan sa masasama ay naghihimagsik laban sa liwanag; hindi nila alam ang pamamaraan nito, ni nagpapatuloy sa daan nito. [14] Bumabangon ang mamamatay-tao kasabay ng liwanag; pinapatay niya ang mahihirap at nangangailangan; sa gabi ay tulad siya ng magnanakaw.
[15] Gayundin, inaabangan ng mata ng nakikiapid ang takipsilim, sinasabi niya, 'Walang mata ang makakakita sa akin'. Tinatago niya ang kaniyang mukha. [16] Sa kadiliman ay nagbubungkal sa loob ng bahay ang mga masasama; pero kinukulong nila ang kanilang sarili sa araw; wala silang pakialam sa liwanag. [17] Dahil ang umaga para sa kanilang lahat ay gaya ng makapal na kadiliman; maginhawa sila sa mga katakot-takot na mga bagay sa makapal na kadiliman.
[18] Pero, mabilis silang lumilipas gaya ng bula sa ibabaw ng mga tubig; may sumpa ang bahagi ng kanilang lupa; walang nagtatrabaho sa kanilang ubasan. [19] Tinutupok ng tagtuyot at init ang tubig ng niyebe; gayundin nilalamon ng sheol ang mga nagkasala.
[20] Makakalimutan siya ng sinapupunang nagdala sa kaniya; matamis siyang kakainin ng mga uod, hindi na siya maaalala magpakailanman; sa ganitong paraan, mababali ang kasamaan gaya ng puno. [21] Nilalamon ng masama ang mga baog na babae na kailanman ay hindi nanganak; wala siyang ginagawang mabuti sa balo.
[22] Pero tinatangay ng Diyos ang makapangyarihang mga tao sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan; bumabangon siya at hindi pinalalakas ang kanilang buhay. [23] Hinahayaan ng Diyos na isipin nila na ligtas sila, at masaya sila roon, pero ang mata niya ay nasa kanilang mga kinikilos.
[24] Tinatanghal ang mga taong ito; pero, sa ilang sandali lamang, maglalaho sila; tunay nga, ibababa sila; titipunin sila gaya ng ilan; mapuputol sila gaya ng dulo ng butil ng palay. [25] Kung hindi ito totoo, sino ang makapagpapatunay na sinungaling ako; sino ang makapagpapawalang-bisa ng aking mga salita?"

Chapter 25

[1] Pagkatapos sumagot si Bildad ang Suhita at sinabi, [2] "Nasa kaniya ang kapangyarihan at takot; nagtatakda siya ng kaayusan sa kaniyang mga matataas na lugar sa langit. [3] May katapusan ba sa bilang ng kaniyang mga hukbo? Kanino ba hindi sumisikat ang kaniyang liwanag?
[4] Kung gayon, paano magiging matuwid ang tao sa Diyos? Paano ba magiging malinis, katanggap-tanggap sa kaniya, siya na ipinanganak ng isang babae? [5] Masdan mo, kahit na ang buwan ay walang liwanag sa kaniya; sa kaniyang paningin, ang mga bituin ay hindi dalisay. [6] Gaano pa kaya ang tao, na isa lamang uod -- isang anak ng tao, na isang uod!"

Chapter 26

[1] Pagkatapos sumagot si Job at sinabi, [2] Ganoon mo natulungan ang isang walang kapangyarihan! Ganoon mo iniligtas ang bisig na walang kalakasan! [3] Ganoon mo pinayuhan ang isang walang karunungan at ipinahayag sa kaniya ang tamang kaalaman! [4] Kaninong tulong ang tinutukoy mo? Kaninong espiritu ang lumabas mula sa iyo?
[5] Tumugon si Bildad, "Ang mga namatay, ang mga kaluluwa, ay nanginginig, ang mga naninirahan sa ilalim ng karagatan.
[6] Hubad ang Sheol sa harap ng Diyos; mismong ang pagkawasak ay walang panakip laban sa kaniya.
[7] Inuunat niya ang hilaga sa walang laman na kalawakan at ibinibitin ang daigdig sa gitna ng kawalan. [8] Binibigkis niya ang mga tubig sa kaniyang mga makapal na ulap, pero hindi sumasabog ang mga ulap sa ilalim nila.
[9] Tinatakpan niya ang mukha ng buwan at inilalatag dito ang kaniyang mga ulap. [10] Umukit siya ng isang pabilog na hangganan sa ibabaw ng mga tubig bilang guhit sa pagitan ng liwanag at kadiliman.
[11] Nanginginig ang mga haligi ng langit at nabibigla sa kaniyang pagsasaway. [12] Pinakalma niya ang dagat sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan; sa pamamagitan ng kaniyang pang-unawa, winasak niya si Rahab.
[13] Sa pamamagitan ng kaniyang hininga, pinagliwanag niya ang kalangitan mula sa mga bagyo; ang mga kalangitan ay pinagliwanag mula sa mga bagyo; sinaksak ng kaniyang kamay ang tumatakas na ahas. [14] Tingnan mo, ang mga ito ay mga palawit lamang ng kaniyang mga pamamaraan; kay hinang bulong ang naririing natin mula sa kaniya! Sino ang makakaunawa sa kulog ng kaniyang kapangyarihan?

Chapter 27

[1] Muling nagsalita si Job at sinabi, [2] Habang nabubuhay ang Diyos, na siyang nag-alis ng aking katarungan, ang Makapangyarihan, na may gawa ng kapaitan ko sa aking buhay, [3] na habang nasa akin pa ang aking buhay at ang hininga mula sa Diyos ay nasa mga butas ng aking ilong,
[4] tunay nga hindi magsasalita ng hindi matuwid ang aking mga labi, ni magsasalita ng panlilinlang ang aking dila. [5]
Hinding-hindi ko matatanggap na kayo ay tama; hanggang mamatay ako, hindi ko kailanman itatanggi ang aking dangal.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[6] Pinaninindigan ko ang aking pagkamatuwid at hindi ko ito bibitiwan; hindi ako susumbatan ng aking mga isipan
habang ako ay nabubuhay. [7] Hayaang ang aking kaaway ay maging tulad ng isang masamang tao; hayaang ang lumalaban
sa akin ay maging tulad ng isang makasalanang tao.
[8] Para saan ang pag-asa ng isang taong walang diyos kapag kinitil siya ng Diyos, kapag kinuha ng Diyos ang kaniyang
buhay? [9] Maririnig ba ng Diyos ang kaniyang iyak kapag dumating ang kaguluhan sa kaniya? [10] Kaluluguran ba niya ang
Makapangyarihan at tatawag sa Diyos sa lahat ng oras?
[11] Ituturo ko sa inyo ang tungkol sa kamay ng Diyos; hindi ko itatago ang mga isipan ng Makapangyarihan. [12] Tingnan
ninyo, kayong lahat mismo ang nakakita nito; kung gayon bakit ninyo sinabi ang lahat ng mga walang katuturan na ito?
[13] Ito ang kapalaran na itatakda ng Diyos para sa isang masamang tao, ang pamana na tinatanggap ng nang-aapi mula sa
Makapangyarihan: [14] Kapag dumami ang kaniyang mga anak, ito ay para sa tabak; ang kaniyang mga anak ay hindi
kailanman magkakaroon ng sapat na pagkain.
[15] Ang mga mananatiling buhay ay ililibing ng salot, at ang kanilang mga biyuda ay hindi magluluksa para sa kanila. [16]
Kahit na ang masamang tao ay nagtatambak ng pilak na parang alikabok, at nagtatamabk ng kasuotan na parang luwad,
[17] maaaring magyambak siya ng kasuotan, pero isusuot ito ng mga matutuwid na tao, at paghahati-hatian ng mga
inosenteng tao ang pilak.
[18] Tinatayo niya ang kaniyang bahay tulad ng isang gagamba, tulad ng isang kubo na ginagawa ng isang bantay. [19]
Mayaman siyang humihiga sa kama, pero hindi niya laging gagawin ito; imumulat niya ang kaniyang mga mata, at lahat
ng bagay ay wala na.
[20] Inaabutan siya ng mga malalaking takot tulad ng tubig sa baha; tinatangay siya ng isang bagyo sa gabi. [21] Tinatangay
siya ng hanging silangan, at siya ay nawawala; tinatangay siya nito mula sa kaniyang lugar.
[22] Binabayo siya nito nang walang humpay; sinisikap niyang tumakas mula sa mga kamay nito. [23] Ipinapalakpak nito ang
kaniyang mga kamay sa kaniya sa pangungutya; sinasagitsit siya nito mula sa kaniyang lugar.

Chapter 28

[1] Tiyak na mayroong isang mina ng pilak, isang lugar kung saan dinadalisay nila ang ginto. [2] Hinuhukay ang bakal mula
sa lupa; tinutunaw ang tanso mula sa bato.
[3] Nagtatakda ang tao ng wakas sa kadiliman at hinahanap sa pinakamalayong hangganan, ang mga bato sa karimlan at
makapal na kadiliman. [4] Gumagawa siya ng isang hukay pangminahan malayo sa kung saan naninirahan ang mga tao,
mga lugar na nalimutan ng kaninumang paa. Naglalambitin siya malayo sa ibang mga tao; pabalik-balik na umiindayog.
[5] Tungkol sa lupa, mula kung saan nanggagaling ang tinapay, tinutupok ito sa ilalim na parang ng apoy. [6] Ang mga bato
nito ay ang lugar kung saan matatagpuan ang mga safiro, at ang alabok nito ay naglalaman ng ginto.
[7] Walang ibong mahuhuli ang nakakaalam ng landas patungo rito, ni nakita ito ng mata ng palkon. [8] Hindi pa nalalakaran
ang ganitong landas ng mga mapagmalaking hayop, ni dumaan na doon ang mabangis na leon.
[9] Ipinapatong ng isang tao ang kaniyang kamay sa matigas na bato; itinataob niya ang mga bundok sa kanilang mga ugat.
[10] Bumubutas siya ng mga lagusan sa mga bato; nakikita ng kaniyang mata ang bawat mahahalagang bagay doon. [11]
Ginagapos niya ang mga batis para hindi sila umaagos; anumang nakatago roon kaniyang dinadala sa liwanag.
[12] Saan kaya matatagpuan ang karunungan? Saan kaya ang lugar ng pang-unawa? [13] Hindi alam ng tao ang halaga nito; ni
hindi ito natatagpuan sa lupain ng mga buhay. [14] Sinasabi ng malalim na mga tubig sa ilalim ng lupa, "Wala ito sa akin';
Sinasabi ng karagatan, "Wala ito sa akin.'
[15] Hindi ito matatamo kapalit ng ginto; ni hindi matitimbang ang pilak bilang presyo nito. [16] Hindi ito matutumbasan ng
ginto ng Ofir, ng mahalagang oniks o safiro. [17] Ang halaga nito ay hindi matutumbasan ng ginto at kristal; ni hindi ito
maipagpapalit sa mga alahas ng mainam na ginto.
[18] Hindi karapat-dapat banggitin ang koral o haspe; tunay nga, ang presyo ng karunungan ay higit kaysa sa mga rubi. [19]
Hindi ito matutumbasan ng topaz ng Etiopia; ni hindi ito mapapahalagahan sa purong ginto.
[20] Kung gayon, saan nga nagmumula ang karunungan? Saan ang lugar ng pang-unawa? [21] Natatago ang karunungan mula
sa mga mata ng lahat ng mga buhay na bagay at pinanatiling nakatago mula sa mga ibon ng mga kalangitan. [22] Sinasabi
ng Pagkawasak at Kamatayan, 'Isa lamang sabi-sabi tungkol dito ang narinig ng aming mga tainga.'
[23] Nauunawaan ng Diyos ang landas patungo rito; Alam niya ang lugar nito. [24] Dahil tumitingin siya hanggang sa mga
pinakadulo ng daigdig at nakikita lahat ng nasa ilalim ng mga kalangitan. [25] Sa nakaraan, ginawa niya ang pwersa ng
hangin at binaha-bahagi ang mga tubig ayon sa sukat.
[26] Gumawa siya ng isang kautusan para sa ulan at isang landas para sa kidlat ng kulog. [27] Pagkatapos nakita niya ang
karunungan at ipinahayag ito; tunay nga, itinatag niya ito at sinuri niya ito. [28] Sa mga tao sinabi niya, 'Tingnan ninyo, ang
takot sa Panginoon -- iyan ang karunungan; ang lumayo sa kasamaan ay pang-unawa."

Chapter 29

[1] Muling nagsalita si Job at sinabi, [2] " O, na ako ay parang noong mga nakalipas na mga buwan nang pinapangalagaan ako

ng Diyos, [3] nang lumiwanag ang kaniyang ilawan sa aking ulo, at nang lumakad ako sa kadilimang ginagabayan ng
kaniyang liwanag.
[4] O, kung katulad lang sana ako noong nasa kahinugan pa ng aking mga araw nang ang pagkakaibigan ng Diyos ay nasa
aking tolda, [5] nang kapiling ko pa ang Makapangyarihan, at ang aking mga anak ay nakapaligid sa akin, [6] nang ang aking
landas ay umaapaw sa gatas, at ibinubuhos sa akin ng bato ang mga batis ng langis!
[7] Nang lumabas ako patungo sa tarangkahan ng lungsod, nang naupo ako sa aking lugar sa plasa, [8] natanaw ako ng mga
kabataang lalaki at pinanatili ang kanilang distansya mula sa akin bilang tanda ng paggalang, at ang mga matatanda ay
tumindig at tumayo para sa akin.
[9] Dati ay itinitigil ng mga prinsipe ang kanilang usapan kapag dumadating ako; tinatakpan nila ng kanilang kamay ang
kanilang mga bibig. [10] Tumahimik ang mga boses ng mga maharlilka, at kumapit ang kanilang dila sa bubong ng kanilang
mga bibig.
[11] Dahil matapos akong marinig ng kanilang mga tainga, pagpapalain nila ako; matapos akong makita ng kanilang mga
mata, nagpapatotoo sila at sumasang-ayon sa akin [12] dahil dati ay sinasagip ko ang taong mahirap na sumisigaw, pati na
ang lahat ng mga walang ama, na walang sinumang tutulong sa kaniya. [13] Ang pagpapala ng taong malapit nang masawi
ay dumarating sa akin; dinulot kong kumanta ang puso ng biyuda dahil sa kagalakan.
[14] Sinuot ko ang katuwiran, at dinamitan ako nito; ang katarungan ko ay tulad ng isang kasuotan at isang turban. [15] Naging
mga mata ako ng mga bulag; naging mga paa ako ng mga pilay. [16] Naging isang ama ako ng mga nangangailangan;
sinusuri ko ang kaso kahit na ng isang hindi ko kilala.
[17] Binasag ko ang mga panga ng masama; hinalbot ko ang biktima mula sa pagitan ng kaniyang mga ngipin. [18] Pagkatapos
sinabi ko, "Mamamatay ako sa aking pugad; pararamihin ko ang aking mga araw tulad ng mga butil ng buhangin. [19]
Umaabot ang aking mga ugat sa mga tubig, at nasa mga sanga ko ang hamog buong gabi.
[20] Ang parangal sa akin ay laging sariwa, at ang pana ng aking kalakasan ay laging bago sa aking kamay; [21] Sa akin nakinig
ang mga tao; hinintay nila ako; nanatili silang tahimik para marinig ang aking payo. [22] Matapos kong sabihin ang aking
mga salita, hindi na sila muling nagsalita; ang aking pananalita ay pumatak sa kanila tulad ng tubig.
[23] Lagi nila akong hinihintay na parang paghintay nila sa ulan; ibinuka nila nang malaki ang kanilang bibig para inumin
ang aking mga salita, gaya ng ginagawa nila para sa ulan sa panahon ng tag-araw. [24] Ngumiti ako sa kanila nang hindi nila
ito inasahan; hindi nila tinanggihan ang liwanag ng aking mukha.
[25] Pinili ko ang kanilang landas at umupo bilang kanilang hepe; namuhay akong tulad ng isang hari sa kaniyang hukbo,
tulad ng isang umaaliw sa mga taong nagdadalamhati sa isang libing.

Chapter 30

[1] Ngayon ang mga mas nakababata sa akin ay walang maidulot kundi pangungnutya sa akin - ang mga kabataang
lalaking ito na ang mga ama ay gusto kong tanggihang magtrabaho katabi ng mga aso sa aking kawan. [2] Tunay nga, ang
lakas ng mga kamay ng kanilang mga ama - paano nito ako matutulungan - mga lalaki na kung saan ang lakas ng
kanilang kaganapan sa gulang ay naglaho na? [3] Sila ay mga payat dahil sa kahirapan at kagutuman, ngumangatngat sila
sa tuyong lupa sa kadiliman ng ilang at kapanglawan.
[4] Namitas sila ng halaman ng soltwot at mga dahon ng palumpong; ang mga ugat ng puno ng tambo ang kanilang
pagkain. [5] Pinalayas sila mula sa mga tao na sumigaw sa kanila na parang isang tao na sinisigawan ang isang
magnanakaw. [6] Kaya kinailangan nilang manirahan sa ilog lambak, sa mga lungga ng lupa at ng mga bato.
[7] Sa mga palumpong, umungal sila tulad ng mga asno; sa ilalim ng mga palumpong nagtitipon-tipon sila. [8] Sila ay mga
inapo ng mga hangal; tunay nga, na walang kwentang mga tao; pinalayas sila sa lupain sa pamamagitan ng mga pamalo.
[9] Pero ngayon, para sa kanilang mga anak, naging paksa ako ng isang kanta ng pangungutya; tunay nga, naging isang
katatawanan ako sa kanila. [10] Kinasusuklaman nila ako at hindi lumalapit sa akin; hindi sila nag-aatubiling dumura sa
aking mukha. [11] Dahil tinanggal ng Diyos ang lubid ng aking pana at pinahirapan ako, kaya sa harapan ko ay nawawala
ang lahat ng pagpipigil sa sarili ng mga taong ito.
[12] Sa aking kanang kamay naghimagsik ang magulong pulutong ng mga tao; itinaboy nila ako at itinambak laban sa akin
ang kanilang punso ng paglusob. [13] Sinisira nila ang aking landas; Itinutulak nila ang kapahamakan para sa akin, mga
lalaki na walang sinumang makapipigil.
[14] Sinasalakay nila ako tulad ng isang hukbo sa pamamagitan ng isang malaking butas sa pader ng lungsod; sa gitna ng
pagkawasak gumulong sila sa akin. [15] Nilukuban ako ng malaking takot; itinaboy ang aking karangalan na parang ng
hangin; naglaho ang aking kasaganaan na parang isang ulap.
[16] Ngayon ang buhay ko ay ibinubuhos mula sa akin. Hinawakan ako ng maraming araw ng pagdurusa. [17] Sa gabi
sinasaksak ang aking mga buto sa loob ng aking katawan; ang mga sakit na nagpapahirap sa akin ay walang
kapahingahan.
[18] Hinablot ng malakas na pwersa ng Diyos ang aking kasuotan; binalutan ako nito tulad ng kwelyo ng aking tunika. [19]
Inihagis niya ako sa putik; Naging tulad ako ng alabok at mga abo.

[20] Umiiyak ako sa iyo, Diyos, pero hindi mo ako sinasagot; tumatayo ako pero tinitingnan mo lang ako. [21] Nagbago ka na at
naging malupit sa akin; sa kapangyarihan ng iyong kamay ay pinapahirapan mo ako.
[22] Itinaas mo ako sa hangin at dinulot na tangayin ako nito; tinutunaw mo ako sa bagyo. [23] Dahil alam kong dadalhin mo
ako sa kamatayan, sa bahay na nakatadhana para sa lahat ng mga buhay na bagay.
[24] Pero, wala bang umaabot ng kaniyang kamay para humingi ng tulong kapag siya ay bumabagsak? Wala bang nasa
kaguluhan na nagmakaawa para sa tulong? [25] Hindi ba ako umiyak para sa kaniya na nasa kaguluhan? Hindi ba ako
nagdalamhati para sa taong nangangailangan? [26] Nang naghanap ako ng kabutihan, ang dumating ay kasamaan; nang ako
ay naghintay para sa liwanag, sa halip ay dumating ang kadiliman.
[27] Naguguluhan ang aking puso at hindi nagpapahinga; mga araw ng dalamhati ang dumating sa akin. [28] Patuloy na
nangingitim ang aking balat hindi dahil sa araw; tumatayo ako sa kapulungan at humihingi ng tulong. [29] Ako ay kapatid
ng asong gubat, isang kasama ng mga ostrich.
[30] Maitim ang aking balat at natutuklap; nasunog sa init ang aking mga buto. [31] Kaya ang aking alpa ay nakatono para sa
mga kanta ng pagluluksa, ang aking plauta para sa pagkanta ng mga nananaghoy.

Chapter 31

[1] Gumawa ako ng tipan sa aking mga mata; paano kaya ako makakatingin nang may pagnanasa sa isang birhen? [2] Dahil
ano ang gantimpala mula sa Diyos sa itaas, ang mana mula sa Makapangyarihan na nasa itaas?
[3] Dati ay iniisip ko na ang kalamidad ay para sa mga makasalanan, na ang kapahamakan ay para sa mga gumagawa ng
kasamaan. [4] Hindi ba nakikita ng Diyos ang aking mga pamamaraan at binibilang ang lahat ng aking mga hakbang?
[5] Kung ako ay lumakad nang may kasinungalingan, kung ang paa ko ay nagmadali patungo sa panlilinlang, [6] (hayaang ako
ay timbangin sa isang parehas na timbangan para malaman ng Diyos ang aking integridad).
[7] kung nalihis mula sa tamang daan ang aking hakbang, kung sumunod ang aking puso sa aking mga mata, kung may
anumang bahid ng karumihan ang dumikit sa aking mga kamay, [8] kung gayon hayaang maghasik ako at hayaang ang iba
ang kumain; tunay nga, hayaang bunutin ang ani mula sa aking bukid.
[9] Kung naakit ang aking puso sa ibang babae, kung ako ay naghintay sa pinto ng aking kapwa para sa kaniyang asawang
babae, [10] kung gayon hayaang gumiling ng butil ang aking asawa para sa ibang lalaki, at hayaang sumiping ang ibang mga
lalaki sa kaniya.
[11] Dahil iyon ay magiging kakila-kilabot na krimen; tunay nga, iyon ay magiging isang krimen na parurusahan ng mga
hukom. [12] Dahil iyon ay isang apoy na sumusunog sa lahat ng bagay para sa sheol at susunugin niyon ang lahat ng aking
mga ani.
[13] Kung hindi ko pinansin ang pagsamo para sa katarungan mula sa aking lalaki o babaeng lingkod nang sila ay
nakipagtalo sa akin, [14] ano kung ganoon ang gagawin ko kapag tumayo ang Diyos para akusahan ako? Kapag dumating
siya para husgahan ako, paano ko siya sasagutin? [15] Hindi ba't ginawa rin sila ng siyang gumawa sa akin sa sinapupunan?
Hindi ba't pareho ang nag-iisa na bumuo sa ating lahat sa sinapupunan?
[16] Kung ipinagkait ko ang mga ninanais ng mga mahihirap, o kung idinulot ko na lumabo ang mga mata ng mga biyuda
dahil sa pag-iyak, [17] o kung kinain kong mag-isa ang aking pagkain at hindi pinayagang kumain din nito ang mga walang
ama - [18] (sa halip, mula sa aking pagkabata ang ulila ay lumaki kasama ko parang sa isang ama, at ginabayan ko ang
kaniyang ina, isang biyuda, mula sa sinapupunan ng sarili kong ina) --
[19] kung nakita ko ang sinuman na namatay dahil sa kakulangan ng pananamit, o kung nakita ko ang isang
nangangailangang tao na walang pananamit; [20] o kung hindi ako binasbasan ng kaniyang puso dahil hindi siya nainitan
ng balahibo ng aking tupa, [21] kung iniamba ko ang aking kamay laban sa mga taong walang ama dahil nakita ko ang
pagsuporta para sa akin sa tarangkahan ng lungsod --
[22] kung ganoon hayaang malaglag ang aking balikat mula sa paypay, at hayaang ang bisig ko ay mabali mula sa
hugpungan. [23] Dahil ang sakuna mula sa Diyos ay magiging malaking takot sa akin; dahil sa kaniyang kamahalan, hindi ko
kayang gawin ang mga bagay na ito.
[24] Kung ginawa kong aking pag-asa ang ginto, at kung sinabi ko sa mainam na ginto, 'Sa iyo ako may tiwala;' [25] Kung ako ay
nagalak dahil labis ang aking kayamanan, dahil kinuha ng aking kamay ang maraming pag-aari;
[26] kung nakita ko ang araw nang ito ay lumiwanag, o ang buwan na naglalakad sa kaniyang kaliwanagan, [27] at kung lihim
na naakit ang aking puso, kaya hinalikan ng aking bibig ang aking kamay sa pagsamba sa kanila - [28] ito rin ay magiging
isang krimen na paparusahan ng mga hukom, sapagkat ikakaila ko sana ang Diyos na nasa itaas.
[29] Kung nagalak ako sa pagkasira ng sinumang namumuhi sa akin at binati ang aking sarili nang inabutan siya ng sakuna
-- [30] (tunay nga, hindi ko pinayagan ang aking bibig na magkasala sa pamamagitan ng paghingi ng kaniyang buhay gamit
ang isang sumpa)
[31] kung hindi kailanman sinabi ng mga tao sa aking tolda, "Sino ang makakahanap ng isang hindi nabusog sa pagkain ni
Job?" [32] (hindi kailanman kinailangan ng dayuhan na manatili sa lansangan; sa halip, lagi kong binubuksan ang aking
mga pinto sa manlalakbay)

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[33] kung, tulad ng sangkatauhan, itinago ko ang aking mga kasalanan sa pamamagitan ng pagtatago ng aking kasalanan sa
loob ng aking tunika [34] - dahil kinatakutan ko ang napakaraming tao, dahil lubha akong natakot sa paghamak ng mga
pamilya, kung kaya't nanahimik ako at hindi lumabas ng aking bahay.
[35] O, kung mayroon lang sanang makikinig sa akin! Tingnan ninyo, narito ang aking lagda; hayaang sagutin ako ng
Makapangyarihan! Kung nasa akin lang sana ang sakdal na isinulat ng aking kalaban! [36] Tiyak na lantarang dadalhin ko
ito sa aking balikat; isusuot ko ito nang tulad ng isang korona. [37] Magpapahayag ako sa kaniya ng isang pagsusulit ng
aking mga hakbang; gaya ng isang prinsipeng malakas ang loob, lalapitan ko siya.
[38] Kung sakaling sumigaw laban sa akin ang aking lupain, at ang mga daan ng araro nito ay sama-samang umiyak, [39] kung
kinain ko ang ani nito nang hindi ito binabayaran o naging dahilan na mamatay ang mga may-ari nito, [40] kung ganoon
hayaang tumubo ang mga tinik sa halip na trigo at damo sa halip na barley." Tapos na ang mga salita ni Job.

Chapter 32

[1] Kaya tumigil sa pagsagot kay Job ang tatlong mga lalaking ito dahil siya ay matuwid sa sarili niyang paningin. [2]
Pagkatapos sumiklab ang galit ni Elihu anak ni Baraquel, apo ni Bus ng pamilya ni Ram; sumiklab ito laban kay Job dahil
binigyang katwiran niya ang kaniyang sarili sa halip na ang Diyos.
[3] Sumiklab din ang galit ni Elihu laban sa tatlo niyang mga kaibigan dahil wala silang nahanap na sagot kay Job,
gayunman hinatulan nila si Job [4] Ngayon naghintay si Elihu na makapagsalita kay Job dahil mas matanda sa kaniya ang
tatlong ibang lalaki. [5] Pero, nang nakita ni Elihu na walang sagot sa bibig ng tatlong mga lalaking ito, sumiklab ang
kaniyang galit.
[6] Pagkatapos nagsalita si Elihu na anak ni Baraquel, apo ni Bus at sinabi, "Bata pa ako, at kayo ay napakatanda na. Iyon
ang kung bakit nagpigil ako at hindi nangahas na sabihin sa inyo ang aking palagay. [7] Sinabi ko, " Ang haba ng mga araw
ay dapat magsalita; ang maraming mga taon ay dapat magturo ng karunungan.
[8] Pero may espiritu sa isang tao; binibigyan siya ng pang-unawa ng hininga ng Makapangyarihan. [9] Hindi lamang ang mga
dakilang tao ang marunong, ni ang mga matatanda lamang ang nakakaunawa ng katarungan. [10] Dahil dito sinasabi ko sa
inyo, "Dinggin ninyo ako; Sasabihin ko rin sa inyo ang aking kaalaman.'
[11] Tingnan ninyo, naghintay ako para sa inyong mga salita; nakinig ako sa inyong mga pangangatuwiran habang iniisip
ninyo tungkol sa ano ang sasabihin. [12] Tunay nga, nakinig akong mabuti sa inyo, pero, tingnan ninyo, wala isa man sa
inyo ang makakumbinsi kay Job o makatugon sa kaniyang mga salita.
[13] Ingatan ninyong huwag sabihing, "Natagpuan namin ang karunungan! Kailangang daigin ng Diyos si Job; hindi ito
magagawa ng tao lamang. [14] Dahil hindi itinuon ni Job ang kaniyang mga salita laban sa akin, kaya hindi ko siya sasagutin
gamit ang inyong mga salita.
[15] Hindi makaimik ang tatlong mga lalaking ito; hindi na nila masagot si Job; ni isang salita ay wala na silang masabi. [16]
Dapat ba akong maghintay dahil hindi sila nagsasalita, dahil nakatayo sila doon nang tahimik at hindi na sumasagot?
[17] Hindi, sasagot din ako sa aking panig; sasabihin ko rin sa kanila ang aking nalalaman. [18] Puno ako ng mga salita;
itinutulak ako ng espiritung nasa akin. [19] Tingnan ninyo, ang aking dibdib ay tulad ng nangangasim na alak na walang
singawan; tulad ng bagong mga sisidlan ng alak, handa nang pumutok.
[20] Magsasalita ako para ako ay maginhawahan; ibubuka ko ang aking mga labi at sasagot. [21] Hindi ako magpapakita ng
pagtatangi; hindi rin ako magbibigay kaninuman ng titulo ng panggalang. [22] Dahil hindi ko alam kung paano magbigay ng
ganoong titulo; kung ginawa ko iyon, maaga akong kukunin ng aking Tagalikha.

Chapter 33

[1] Kaya ngayon Job, nagmamakaawa ako sa iyo, pakinggan ang aking sasabihin; makinig ka sa lahat ng aking mga salita. [2]
Tingnan mo ngayon, binuksan ko ang aking bibig; nagsalita na ang aking dila sa aking bibig. [3] Mga salita ko'y magsasabi
ng pagkamatapat ng aking puso; kung ano ang alam ng aking mga labi, matapat silang magsasabi sa iyo.
[4] Ang Espiritu ng Diyos ang gumawa sa akin; ang hininga ng Makapangyarihan ang nagbigay buhay sa akin. [5] Kung kaya
mo, sagutin mo ako; ihanda mo ang iyong sasabihin sa harap ko at tumayo ka.
[6] Tingnan mo, matuwid din ako tulad mo sa paningin ng Diyos; hinulma din ako mula sa luwad. [7] Tingnan mo, hindi ka
matatakot sa akin; maging ang aking presensya ay hindi rin magiging mabigat sa iyo.
[8] Sa aking pandinig tiyak kang nagsalita; narinig ko ang tunog ng iyong mga salita na nagsasabi, [9] "Malinis ako at walang
pagkakasala; ako ay inosente, at ako ay walang kasalanan.
[10] Tingnan mo, naghanap ng pagkakataon ang Diyos na lusubin ako; tinuring niya akong kaaway. [11] Ginapos niya ang
aking mga paa sa mga kahoy na posas; tinitingnan niya lahat ng aking daraanan. [12] Tingnan mo, sasagutin kita;
nagkakamali ka sa pagsasabi nito, dahil ang Diyos ay mas higit kaysa sa tao.
[13] Bakit ka nakikibaka sa kaniya? Hindi niya kailangan ipaliwanag ang lahat ng kaniyang mga ginagawa. [14] Minsan nang
nagsalita ang Diyos - oo, dalawang beses, bagama't hindi ito napapansin ng tao. [15] Sa panaginip, sa pangitain sa gabi,
kapag mahimbing na natulog ang mga tao ay dumating, sa pagkakatulog sa higaan -

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[16] pagkatapos binubuksan ng Diyos ang mga tainga ng tao, at tatakutin sila ng mga banta, [17] para hilahin sila mula sa
kaniyang makasalanang mga layunin, at ilayo ang kayabangan sa kaniya. [18] Nilalayo ng Diyos ang buhay ng tao mula sa
hukay, ang buhay niya mula sa pagtawid sa kamatayan.
[19] Pinarurusahan din ang tao ng may kirot sa kaniyang higaan, na may patuloy na paghihirap sa kaniyang mga buto, [20]
para mapoot ang kaniyang buhay sa pagkain, at mapoot ang kaniyang kaluluwa sa masasarap na pagkain.
[21] Inubos ang kaniyang laman para hindi na ito makita; ang kaniyang mga buto na minsan ay hindi na nakikita, ngayon
ay nakalitaw na. [22] Sa katunayan, nalalapit na sa hukay ang kaniyang kaluluwa, ang kaniyang buhay sa mga humihiling
na wasakin ito.
[23] Pero kung mayroong lamang na anghel na maaaring mamagitan para sa kaniya, isang tagapamagitan mula sa libi-
libong mga anghel, para ipakita kung ano ang tamang gawin, [24] at kung ang anghel ay mabait sa kaniya at sasabihin sa
Diyos na, "Iligtas mo ang taong ito mula sa pagbaba sa hukay; nakahanap ako ng pangtubos para sa kaniya,
[25] pagkatapos ang kaniyang laman ay magiging mas sariwa kaysa sa isang bata; babalik siya sa mga araw ng kalakasan ng
kaniyang kabataan. [26] Mananalangin siya, at magiging mabait ang Diyos sa kaniya, para makita niya ang mukha ng Diyos
nang may kasiyahan at bibigyan siya ng tagumpay.
[27] Pagkatapos aawit ang taong iyon sa harap ng mga tao at sasabihin, "Nagkasala ako at binaluktot kung alin ang tama,
pero hindi pinarusahan ang aking kasalanan. [28] Iniligtas ng Diyos ang aking kaluluwa mula sa pagpunta sa hukay; patuloy
na makikita ng aking buhay ang liwanag.'
[29] Tingnan mo, ginawang lahat ito ng Diyos sa isang tao, dalawang beses, oo, kahit tatlong beses pa, [30] para makuha ang
kaniyang kaluluwa mula sa hukay, kaya maliliwanagan siya nang liwanag ng buhay.
[31] Bigyang-pansin mo ito Job, at makinig ka sa akin; tumahimik ka at magsasalita ako. [32] Kung may sasabihin ka, sagutin
mo ako; magsalita ka, dahil hiling ko na mapatunayan na ikaw ay nasa tama. [33] Kung hindi, makinig ka sa akin; manatili
kang tahimik, at tuturuan kita ng karunungan."

Chapter 34

[1] Higit pa rito, nagpatuloy sa pagsasalita si Elihu; [2] "Makinig ka sa aking mga sasabihin, kayong matatalino; pakinggan
ninyo ako, kayong may kaalaman. [3] Sinusubok ng tainga ang mga salita, gaya ng dila na tumitikim ng pagkain.
[4] Piliin natin para sa ating sarili kung ano ang matuwid: alamin natin sa ating mga sarili kung ano ang tama. [5] Dahil sinabi
ni Job, " Ako ay matuwid, pero kinuha ng Diyos ang aking mga karapatan. [6] Sa kabila ng aking mga karapatan, itinuring
akong isang sinungaling. Walang lunas ang aking sugat, kahit wala naman akong kasalanan.'
[7] Sino ang katulad ni Job, na umiinom ng pangungutya gaya ng tubig, [8] na sumasama sa mga gumagawa ng masama, at
lumalakad kasama ang masasamang tao? [9] Dahil kaniyang sinabi, "walang pakinabang sa isang tao ang magalak sa
paggawa ng nais ng Diyos."
[10] Kaya makinig kayo sa akin, kayong mga matatalino: malayong gawin ng Diyos na gumawa ng kasamaan; malayong
gawin ng Makapangyarihan na magkasala. [11] Dahil kaniyang binabayaran ang gawa ng isang tao; pinapatanggap niya sila
ng gantimpala sa kanilang sariling mga pamamaraan. [12] Tunay nga na hindi gumagawa ng kasamaan ang Diyos, ni hindi
binabaluktot ng Makapangyarihan ang katarungan.
[13] Sino ang nagtalaga sa kaniya na pamahalaan ang buong mundo? Sino ang naglagay ng buong daigdig sa kaniyang
pamamahala? [14] Kung itatakda lamang ng Diyos ang kaniyang layunin para sa kaniyang sarili, at kung iipunin niya
pabalik para sa kaniyang sarili ang kaniyang espiritu at kaniyang hininga, [15] sama-samang mawawala ang lahat ng
laman; babalik muli sa alabok ang sangkatauhan.
[16] Kung mayroon kayong pang-unawa, pakinggan ninyo ito; makinig kayo sa tunog ng aking mga sasabihin. [17] Kaya bang
mamahala ng taong namumuhi sa katarungan? Hahatulan mo ba ang Diyos na siyang matuwid at makapangyarihan?
[18] Ang Diyos, na nagsasabi sa isang hari, "Ikaw a hamak", o sinasabi sa mga maharlika, 'Ikaw ay masama"? [19] Hindi
nagpapakita ang Diyos ng pagtatangi sa mga pinuno at hindi niya kinikilala ang mayayaman kaysa sa mahirap, dahil
silang lahat ay ginawa ng kaniyang kamay. [20] Sa isang sandali sila ay namatay; sa hating-gabi mayayanig ang mga tao at
mamamatay; ang mga taong malalakas ay kukunin, pero hindi sa pamamagitan ng mga kamay ng tao.
[21] Dahil ang mga mata ni Yahweh ay nakatuon sa pamumuhay ng tao; nakikita niya ang lahat ng hakbang niya. [22] Walang
kadiliman, walang makapal na karimlan ang makakapagtago sa kanilang sarili sa mga gumagawa ng kasalanan. [23] Dahil
hindi na kailangan ng Diyos na suriin pa nang maigi ang isang tao; hindi na kailangang pumunta ng sinuman sa harapan
niya para sa paghuhukom.
[24] Winawasak niya nang pira-piraso ang mga malalakas na tao dahil ang kanilang mga pamumuhay ay hindi na kailangan
pang suriin; naglalagay siya ng iba sa kanilang mga lugar. [25] Sa paraang ito, mayroong siyang kaalaman sa kanilang mga
ginagawa; binabagsak niya ang mga taong ito sa gabi; sila ay winasak.
[26] Sa harapan ng lahat ng tao, pinatay niya sila dahil sa kanilang masasamang gawa gaya ng mga kriminal [27] dahil lumayo
sila mula sa pagsunod sa kaniya at tumangging kilalanin ang kaniyang mga pamamaraan. [28] Sa paraang ito, ginawa
nilang ilapit ang iyak ng mahihirap sa kaniya; pinakinggan niya ang iyak ng mga taong nahihirapan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[29] Kapag siya ay nanatiling tahimik, sino ang maaring magparatang sa kaniya? Kung itatago niya ang kaniyang mukha,
sino ang maaring makakakilala sa kaniya? Namamahala siya sa lahat ng bansa at bawat tao, [30] kaya hindi mamahala ang
hindi maka-diyos, kaya walang ni isa ang mabibitag.
[31] Ipagpalagay natin na may taong nagsabi sa Diyos, "Tiyak akong may sala, pero hindi na ako magkakasala; [32] ituro mo
kung ano ang hindi ko nakikita; gumawa ako ng kasalanan, pero hindi ko na ito gagawin." [33] Sa tingin mo parurusahan ng
Diyos ang kasalanan ng taong iyon, dahil sa hindi mo gusto ang ginawa ng Diyos? Dapat kang mamili, hindi ako. Kaya
sabihin mo ang iyong nalalaman.
[34] Sasabihin sa akin ng matatalinong tao - tunay nga, na sasabihin sa akin ng bawat matatalinong tao na nakaririnig sa
akin, [35] "Nagsasalita si Job nang walang kaalaman; walang karunungan ang mga sinasabi niya.'
[36] Dapat mailagay si Job sa paglilitis sa maliliit na detalye ng kaniyang kaso dahil nagsasalita siya gaya ng masasamang
tao. [37] Dahil nagdadagdag siya ng pagrerebelde sa kaniyang kasalanan; pinapalakpak niya ang kaniyang mga kamay para
inisin kami sa aming kalagitnaan; nagsasabi siya ng mga salita laban sa Diyos."

Chapter 35

[1] Higit pa rito nagpatuloy si Elihu, sinasabing, " [2] Sa tingin mo wala kang sala? Iniisip mo ba na, "Mas matuwid ako kaysa
sa Diyos?" [3] Dahil sabi mo, "Ano pang silbi sakin na matuwid ako? Anong kabutihan ang maidudulot nito para sa akin,
kung mas mabuti pa kung nagkasala ako?"
[4] Sasagutin kita, ikaw at ang iyong mga kaibigan. [5] Tumingala ka sa himpapawid, at tingnan mo ito; tingnan mo ang
himpapawid, na mas mataas kaysa sa iyo.
[6] Kung nagkasala ka, anong pinsala ang nagawa mo sa Diyos? Kung maipon ang iyong mga kasalanan, ano ang ginagawa
mo sa kaniya? [7] Kung ikaw ay matuwid, ano ang maibibigay mo sa kaniya? Ano ang matatanggap niya mula sa iyong
kamay? [8] Maaaring makasakit ang iyong kasamaan sa tao, na katulad mo at maaring pakinabangan ng ibang mga anak
ng tao ang iyong katuwiran.
[9] Dahil sa maraming pang-aapi, umiiyak ang mga tao; tumawag sila ng tulong mula sa kamay ng mga malalakas na tao. [10]
Pero, walang nagsabi, "Nasaan ang aking Diyos na aking manlilikha, na nagbibigay ng mga awitin sa gabi, [11] na nagtuturo
sa amin na mas higit sa pagtuturo niya sa mga hayop sa lupa, at ginagawa kaming mas matalino kaysa sa mga ibon sa
himpapawid?'
[12] Doon umiyak sila, pero hindi nagbigay ang Diyos ng kasagutan dahil sa pagmamataas ng mga masasamang tao. [13] Tiyak
na hindi pakikinggan ng Diyos ang iyak ng isang hangal; hindi papansinin ito ng Makapangyarihan. [14] Paano pa kaya siya
sasagot sa iyo kung sinasabi mo na hindi mo siya nakikita, na nasa harapan niya ang iyong kaso, at naghihintay ka sa
kaniya!
[15] Paano pa kaya siya sasagot sa iyo kung sinasabi mo na kailanman hindi niya pinarurusahan ang sinuman dahil sa galit,
at wala siyang pakialam sa kayabangan ng mga tao. [16] Kaya binubuksan lang ni Job ang kaniyang bibig para lamang
magsalita ng kahangalan; marami siyang sinasabi na walang kaalaman."

Chapter 36

[1] Nagpatuloy si Elihu at sinabi, [2] "Hayaan mong magsalita ako nang kaunti pa, at ipakikita ko sa iyo ang ilang mga bagay
dahil may konti pa akong sasabihin para ipagtanggol ang Diyos. [3] Marami akong nakuhang karunungan mula sa malayo;
kinilala ko ang katuwiran ng aking Manlilikha.
[4] Sigurado, hindi kasinungalingan ang aking mga sasabihin; kasama mo ang isang taong matalino. [5] Tingnan mo, ang
Diyos ay makapangyarihan, at hindi namumuhi kaninuman; siya ay makapangyarihan sa lawak ng kaunawaan.
[6] Hindi niya pananatilihin ang buhay ng masasamang tao sa halip gagawin niya ang nararapat para sa mga nagdurusa. [7]
Hindi niya inaalis ang kaniyang mga mata sa mga matutuwid na tao sa halip inihahanda sila sa mga trono gaya ng mga
hari, at naitaas sila.
[8] Gayunman kapag nakagapos sila sa kadena, at kung nahuli sila ng mga lubid ng paghihirap, [9] saka niya ipakikita sa
kanila ang kanilang ginawa - ang kanilang mga kasalanan at kung paano sila kumilos nang may pagmamataas.
[10] Binubuksan din niya ang kanilang mga tainga para sa kaniyang tagubilin, at inutusan niya sila na tumalikod mula sa
kasalanan. [11] Kung makikinig sila sa kaniya at sasamba sa kaniya, ilalaan nila ang kanilang mga araw sa kasaganahan,
ang kanilang mga taon sa kaligayahan. [12] Gayon pa man, kung hindi sila makikinig, mamamatay sila sa pamamagitan ng
espada; mamamatay sila dahil wala silang alam.
[13] Ang mga hindi maka-diyos ay nagkikimkim ng galit sa kanilang puso; hindi sila humihingi ng tulong kahit na tinatali na
sila ng Diyos. [14] Mamamatay sila sa kanilang kabataan; magtatapos ang kanilang buhay kasama ang kababaihang
sumasamba sa diyus-diyosan.
[15] Inililigtas ng Diyos ang mga taong naghihirap sa pamamagitan ng kahirapan; binubuksan niya ang kanilang mga tainga
sa pamamagitan ng pang-aapi sa kanila. [16] Tunay nga na gusto niyang tanggalin ka mula sa pagkabalisa tungo sa malawak
na lugar kung saan walang paghihirap at kung saan nakahanda ang iyong hapag na puno ng pagkain na maraming taba.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Pero puno ka ng paghatol sa mamasamang tao; hatol at katarungan ang ginawad sa iyo. [18] Huwag mong hayaan na
maakit ka ng kayamanan sa pandaraya; huwag mong hayaan na malihis ka mula sa katarungan dahil sa malaking suhol.
[19] May pakinabang ba ang kayaman sa iyo, para hindi ka na mabalisa, o kaya ba ng buong lakas mo na tulungan ka? [20]
Huwag mong naisin ang gabi, para gumawa ng kasalanan laban sa iba, kapag nawala na ang mga tao sa kanilang
kinalalagyan. [21] Mag-ingat ka na hindi ka magkasala dahil sinusubukan ka sa pamamagitan ng pagdurusa kaya manatili
kang malayo mula sa pagkakasala.
[22] Tingnan mo, dakila ang kapangyarihan ng Diyos; sinong tagapagturo ang katulad niya? [23] Sino ang minsang nagturo
tungkol sa kaniyang pamumuhay? Sino ang makapagsasabi sa kaniya, "Nakagawa ka ng kasamaan?' [24] Alalahanin mo na
purihin ang kaniyang mga ginawa, na kinanta ng mga tao.
[25] Tumingin ang lahat ng tao sa mga ginawa niya, pero nakita lang nila ang mga gawang ito mula sa malayo. [26] Tingnan
mo, dakila ang Diyos, pero hindi namin siya lubos na maintindihan; hindi mabilang ang kaniyang mga taon.
[27] Dahil kinukuha niya ang mga singaw mula sa mga patak ng tubig para gawing ulan, [28] na binubuhos ng mga ulap at
bumabagsak nang masagana sa sangkatauhan. [29] Tunay nga, mayroon bang makauunawa ng paggalaw ng mga ulap at
kidlat mula sa kaniyang tolda?
[30] Tingnan mo, kinalat niya ang kaniyang kidlat sa paligid niya; binalot niya ng kadiliman ang dagat. [31] Sa pamamagitan
nito, pinakain niya ang mga tao at binigyan sila ng masaganang pagkain.
[32] Binalot niya ang kaniyang kamay ng kidlat hanggang sa inutusan sila na patayin ang kanilang mga target. [33] Ang
kanilang ingay ay naghuhudyat sa mga tao na paparating na ang bagyo; alam din ng mga baka ang pagdating nito.

Chapter 37

[1] Tunay nga, kumakabog dito ang aking dibdib; naalis ito sa kaniyang kinalalagyan. [2] Pakinggan ang ingay ng kaniyang
tinig, ang tunog na lumalabas mula sa kaniyang bibig. [3] Pinadadala niya ito sa buong himpapawid, pinadadala niya ang
kaniyang kidlat sa lahat ng dako ng mundo.
[4] Isang tinig ang dumadagundong pagkatapos nito; kumulog ang kaniyang maluwalhating tinig; hindi niya pinipigilan
ang mga kidlat kapag narinig ang kaniyang tinig. [5] Kahanga-hangang kumukulog ang tinig ng Diyos; gumagawa siya ng
mga kadakilaan na hindi natin maunawaan. [6] Sabi niya sa niyebe, "Mahulog ka sa lupa'; gaya sa ambon, 'Maging isang
malakas na pagbuhos ng ulan.'
[7] Pinatigil niya ang bawat kamay ng mga tao sa pagtatrabaho, para makita sa lahat ng tao na kaniyang nilalang ang
kaniyang mga ginawa. [8] Pagkatapos, pumunta ang mga hayop sa kanilang taguan at nanatili sa kanilang mga lungga. [9] Sa
timog nagmula ang bagyo at sa hilaga nagmula ang malamig na hangin.
[10] Sa pamamagitan ng hininga ng Diyos ibinigay ang yelo; nanigas ang tubig gaya ng bakal. [11] Tunay nga, pinupuno niya
ang makapal na ulap ng tubig; kinakalat niya ang kidlat mula sa mga ulap.
[12] Pinaikot niya ang mga ulap sa pamamagitan ng kaniyang gabay, para magawa nila ang kahit anong inuutos niya mula
sa ibabaw ng buong daigdig. [13] Ginawa niya ang lahat ng ito na mangyari; minsan nangyayari ito para sa pagtatama,
minsan para sa lupain, at minsan bilang mga pagkilos sa katapatan sa tipan.
[14] Makinig ka dito Job; huminto ka at isipin mo ang kamangha-manghang mga ginawa ng Diyos. [15] Alam mo ba kung
papaano pinilit ng Diyos ang kaniyang kagustuhan sa mga ulap at pinakislap ang mga kidlat?
[16] Naiintindihan mo ba ang paglutang ng mga ulap, ang kamangha-manghang mga ginawa ng Diyos, na siyang nakaaalam
ng lahat? [17] Naiintindihan mo ba kung papaano ang iyong mga damit ay natuyo nang walang mainit na hangin na mula sa
timog?
[18] Kaya mo bang palawakin ang himpapawid gaya ng ginawa niya - ang himpapawid, na kasing tibay ng salaming bakal?
[19] Turuan mo kami kung ano ang sasabihin namin sa kaniya, dahil hindi namin matanto ang aming mga katuwiran dahil
sa kadiliman ng aming mga pag-iisip. [20] Dapat ko bang sabihin sa kaniya na nais kung makausap siya? Sinong tao ang nais
malulon?
[21] Ngayon, hindi makatingin ang mga tao sa araw kapag nagliliwanag ito sa himpapawid pagkatapos umihip ng hangin at
nagliwanag ang mga ulap nito. [22] Mula sa hilaga ang ginintuang kaluwalhatian - dahil sa kagila-gilalas na kaningningan
ng Diyos.
[23] Tungkol sa Makapangyarihan, hindi namin siya makita; dakila ang kaniyang kapangyarihan at katuwiran. Hindi siya
nang-aapi ng mga tao. [24] Kaya, kinatatakutan siya ng mga tao. Hindi niya pinapansin ang mga nag-iisip na matalino sila."

Chapter 38

[1] Pagkatapos tinawag ni Yahweh si Job sa malakas na bagyo at sinabi, [2] "Sino itong nagdadala ng kadiliman sa aking mga
plano sa pamamagitan ng mga salita na walang kaalaman? [3] Talian mo ang iyong baywang gaya ng isang lalaki dahil
magtatanong ako sa iyo, at kailangan mo akong sagutin.
[4] Nasaan ka nang inilatag ko ang pundasyon ng mundo? Sabihin mo sa akin, kung mayroon kang labis na kaunawaan. [5]
Sino ang nakaaalam ng lawak nito? Sabihin mo sa akin, kung alam mo. Sino ang nag-unat ng panukat dito?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[6] Saan nakalatag ang mga pundasyon nito? Sino ang naglatag ng mga panulukang-bato nito [7] nang magkakasamang
kumanta ang mga bituin sa umaga at sumigaw sa galak ang lahat ng mga anak ng Diyos?
[8] Sino ang nagsara ng dagat gamit ang pinto kapag bumubulwak ito, na parang lumabas sa sinapupunan - [9] nang ginawa
ko ang mga ulap bilang damit nito, at makapal na kadiliman bilang mga bigkis nito?
[10] Iyon ay noong nilagyan ko ng tanda ang hangganan ng dagat, at naglagay ako ng mga rehas at mga pinto, [11] at nang
sinabi ko dito, 'Maari kang pumunta hanggang dito, pero hanggang dito lamang; dito ko ilalagay ang hangganan ng
pagmamalaki ng iyong mga alon.'
[12] Binuksan mo na ba, buhat noong nagsimula ang iyong mga araw, na magbigay ng utos na magsimula ang umaga, at
idulot ang bukang-liwayway na malaman ang lugar nito sa takbo ng mundo, [13] para mahawakan nito ang mga dako ng
mundo para yanigin ang mga masasamang tao?
[14] Nagbago ang anyo ng mundo gaya ng luwad na nagbabago sa ilalim ng tatak; nangingibabaw ang lahat ng naroroon
gaya ng mga tiklop na piraso ng damit. [15] Mula sa masasamang tao ang kanilang 'liwanag' ay kinuha; sinira ang nakataas
nilang braso.
[16] Nakapunta ka na ba sa mga pinagmumulan ng tubig sa dagat? Nakapaglakad ka na ba sa pinakamababang bahagi ng
kailaliman? [17] Naipakita na ba sa iyo ang tarangkahan ng kamatayan? Nakita mo na ba ang mga tarangkahan ng anino ng
kamatayan? [18] Naintindihan mo ba ang kalawakan ng mundo? Sabihin mo sa akin, kung alam mo ang lahat ng ito.
[19] Nasaan ang daan patungo sa kinalalagyan ng liwanag - para sa kadiliman, saan ito nakalagay? [20] Kaya mo bang dalahin
ang liwanag at kadiliman sa kanilang pinagtatrabahuhan? Kaya mo bang hanapin ang pabalik sa bahay nila? [21]
Siguradong alam mo, dahil pinanganak ka roon; ang bilang ng iyong mga araw ay napakahaba!
[22] Nakapasok ka na ba sa mga imbakan ng niyebe, o nakita mo na ba ang mga imbakan ng yelo, [23] ang mga bagay na
itinatago kong ito ay para sa panahon ng kaguluhan, para sa araw ng labanan at digmaan? [24] Saang daanan binabahagi
ang mga kidlat o saan kinakalat ang mga hangin mula sa silangan para sa buong mundo?
[25] Sino ang gumawa ng mga agusan ng mga pagbaha ng ulan, o sino ang gumawa ng mga daanan ng mga dagundong ng
kulog, [26] para idulot ito na umulan sa mga lupain kung saan walang tao ang nabubuhay, at sa ilang, kung saan walang ni
isang tao, [27] para matugunan ang mga pangangailangan ng baog at malungkot na mga rehiyon, at para pasibulin ang
sariwang damo?
[28] May ama ba ang ulan? Sino ang nagbunga ng mga patak ng hamog? [29] Kaninong sinapupunan galing ang yelo? Sino ang
nagsilang ng puting hamog ng yelo mula sa himpapawid? [30] Tinago ng mga tubig ang kanilang mga sarili at naging gaya
ng bato; tumigas ang ibabaw ng kailaliman.
[31] Kaya mo bang ikandado ang mga kadena sa Pleyades, o kalagan ang mga tali ng Orion? [32] Kaya mo bang patnubayan
ang mga bituin para lumitaw sa kanilang nararapat na mga panahon? Kaya mo bang patnubayan ang Oso sa kaniyang
mga anak? [33] Alam mo ba ang mga batas sa himpapawid? Kaya mo bang ipatupad ang batas ng himpapawid sa mundo?
[34] Kaya mo bang sumigaw sa mga ulap, para masaganang bumuhos ang ulan sa iyo? [35] Kaya mo bang ipadala ang mga
kidlat para makalabas sila, na sasabihin nila sa iyo, 'Narito na kami'?
[36] Sino ang naglagay ng karunungan sa mga ulap o nagbigay ng pang-unawa sa mga ambon? [37] Sino ang makabibilang ng
mga ulap sa pamamagitan ng kaniyang kahusayan? Sino ang kayang magbuhos ng tubig sa himpapawid [38] kapag
nagsama-sama ang maraming alikabok at nagkumpulan nang magkakasama ang tipak ng lupa?
[39] Kaya mo bang maghanap ng biktima para sa babaeng leon o pawiin ang gutom ng mga batang leon [40] kapag
yumuyukyok sila sa kanilang mga lungga at nakahigang naghihintay sa kanilang taguan?
[41] Sino ang nagbibigay ng biktima sa mga uwak kapag umiiyak ang mga batang uwak sa Diyos at sumusuray dahil sa
kakulangan ng pagkain?

Chapter 39

[1] Alam mo ba kung anong panahon ipinapanganak ng ligaw na kambing sa mga bato ang kaniyang anak? Kaya mo bang
pagmasdan ang mga usa habang ipinapanganak nila ang mga batang usa? [2] Kaya mo bang bilangin ang mga buwan na
sila ay nagbubuntis? Alam mo ba ang panahon na kanilang dinadala ang kanilang mga anak?
[3] Yumuyukod sila at pinapanganak ang kanilang anak, at pagkatapos winawakasan nila ang kanilang mga sakit sa
panganganak. [4] Ang kanilang mga anak ay lumalakas at lumalaki sa mga damuhan; lumalabas sila at hindi na bumabalik
muli.
[5] Sino ang nagpalaya sa ligaw na asno? Sino ang nagkalag sa mga gapos ng mabilis na asno, [6] na ang tahanan ay ginawa
ko sa Araba, ang kaniyang bahay sa asin na lupain?
[7] Tumatawa siya nang may panghahamak sa mga ingay sa lungsod; hindi niya naririnig ang mga sigaw ng kutsero. [8]
Gumagala siya sa mga bundok bilang kaniyang pastulan; doon siya humahanap ng mga luntiang halaman para kainin.
[9] Masaya bang maglilingkod sa iyo ang mabangis na toro? Pahihintulutan niya bang manatili sa iyong sabsaban? [10] Gamit
ang lubid, kaya mo bang pasunurin ang mabangis na toro para mag-araro ng mga tudling? Susuyurin niya ba ang mga
lambak para sa iyo?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[11] Magtitiwala ka ba sa kaniya dahil kahanga-hanga ang kaniyang lakas? Iiwan mo ba sa kaniya para gawin ang iyong
tungkulin? [12] Aasahan mo ba siyang dadalhin sa bahay ang iyong butil na titipunin para sa iyong giikan?
[13] Ang mga pakpak ng ostrich ay nagmamalaking pumapagaspas, pero sila ba ang mga pakpak at balahibo ng pag-ibig? [14]
Dahil iniiwan niya ang kaniyang mga itlog sa lupa, at hinahayaan niyang malimliman sila sa alikabok; [15] nalilimutan
niyang maaari silang madurog ng paa o maapakan ng isang mabangis na hayop.
[16] Magaspang ang kaniyang pakikitungo sa kanila na parang sila ay hindi kaniya; hindi siya natatakot na ang kaniyang
hirap ay mawalan ng kabuluhan, [17] dahil pinagkaitan siya ng Diyos ng karunungan at hindi siya binigyan ng anumang
pang-unawa. [18] Kapag mabilis siyang tumatakbo, tumatawa siya sa panlilibak sa kabayo at sa sakay nito.
[19] Binigyan mo ba ng lakas ang kabayo? Dinamitan mo ba ang leeg niya ng kaniyang malambot na buhok? [20] Napatalon
mo na ba siya na parang balang? Ang katanyagan ng kaniyang pagsinghal ay nakakatakot.
[21] Yumayabag siya sa kapangyarihan at nagagalak sa kaniyang kalakasan; tumatakbo siya nang mabilis para salubungin
ang mga sandata. [22] Kinukutya niya ang takot at hindi nasisiraan ng loob; hindi siya umaatras sa espada. [23] Ang suksukan
ng mga palaso ay kumakalampag sa kaniyang tagiliran, kasama ang kumikintab na sibat at dyabelin.
[24] Nilulunok niya ang lupa nang may bagsik at matinding galit; sa tunog ng trumpeta, hindi siya makatayo sa isang lugar.
[25] Tuwing tutunog ang trumpeta, sinasabi niyang, 'Aha!' Naaamoy niya ang labanan sa malayo— ang dumadagundong na
mga sigaw ng mga kumander at mga hiyawan.
[26] Sa pamamagitan ba ng karunungan mo nakakalipad ang lawin, na inuunat niya ang kaniyang mga pakpak papuntang
timog?
[27] Sa mga utos mo ba umaakyat ang agila at gumagawa ng kaniyang pugad sa matataas na lugar? [28] Naninirahan siya sa
mga bangin at ginagawa ang kaniyang tahanan sa mga tuktok ng mga bangin, isang matibay na tanggulan.
[29] Mula roon naghahanap siya ng mga biktima; nakikita sila ng kaniyang mga mata mula sa malayo. [30] Ang kaniyang anak
ay umiinom din ng dugo; kung nasaan ang mga taong pinatay, naroon siya."

Chapter 40

[1] Patuloy na kinausap ni Yahweh si Job; sinabi niya, [2] "Dapat bang itama ang Makapangyarihan ng sinumang
naghahangad na magbatikos? Siya na nakikipagtalo sa Diyos, hayaan siyang sumagot."
[3] Pagkatapos sumagot si Job kay Yahweh at sinabing, [4] "Tingnan mo, ako ay walang halaga; paano kita sasagutin? Nilagay
ko ang kamay ko sa aking bibig. [5] Minsan akong nagsalita, at hindi ako sasagot; sa katunayan, dalawang beses, pero hindi
na ako magpapatuloy."
[6] Pagkatapos sumagot si Yahweh kay Job sa isang malakas na bagyo at sinabing, [7] "Ngayon, bigkisin mo ang iyong damit
bilang isang tunay na lalaki, dahil tatanungin kita, at dapat mo akong sagutin.
[8] Sasabihin mo ba talaga na hindi ako makatarungan? Hahatulan mo ba ako para masabi mong tama ka? [9] Mayroon ka
bang bisig na katulad ng sa Diyos? Kaya mo bang magpakulog sa boses na katulad ng sa kaniya?
[10] Ngayon damitan mo ang iyong sarili ng kaluwalhatian at dignidad; gayakan mo ang iyong sarili ng karangalan at
karangyaan. [11] Ikalat mo ang labis sa iyong galit; tingnan mo ang bawat isang mayabang at ibagsak siya.
[12] Tingnan mo ang lahat ng mayabang at pabagsakin mo siya; tapakan mo ang mga masasamang tao kung saan sila
nakatayo. [13] Sama-sama mo silang ilibing sa lupa; ikulong mo ang kanilang mga mukha sa isang liblib na lugar. [14]
Pagkatapos kikilalanin ko rin ang tungkol sa iyo na ang iyong sariling kanang kamay ay kaya kang maligtas.
[15] Masdan mo ngayon ang dambuhalang hayop, na ginawa ko na katulad ng paggawa ko sa iyo; kumakain siya ng damo
katulad ng toro. [16] Tingnan mo ngayon, ang kaniyang kalakasan ay nasa kaniyang mga hita; ang kaniyang kapangyarihan
ay nasa kalamnan ng kaniyang tiyan.
[17] Ginagalaw niya ang kaniyang buntot na parang sedar; ang kalamnan ng kaniyang mga hita ay magkakarugtong. [18] Ang
kaniyang mga buto ay parang mga tubo ng tanso; ang kaniyang mga binti ay parang mga rehas ng bakal.
[19] Siya ang puno ng mga nilikha ng Diyos. Tanging ang Diyos, na gumawa sa kaniya, ang makatatalo sa kaniya. [20] Dahil ang
mga burol ay nagbibigay sa kaniya ng pagkain; ang mga hayop sa damuhan ay naglalaro sa malapit. [21] Nahihiga siya sa
ilalim ng mga halamang tubig sa silungan ng mga talahib, sa putikan.
[22] Tinatakpan siya ng mga halamang tubig gamit ang kanilang lilim; ang mga puno sa batis ay nakapaligid sa kaniya. [23]
Tingnan mo, kung umapaw ang ilog sa mga pampang nito, hindi siya nanginginig; panatag siya, kahit na ang Ilog Jordan
ay umapaw hanggang sa nguso niya. [24] Kaya ba ng sinuman na hulihin siya gamit ang isang kawit, o butasin ang ilong
niya gamit ang patibong?

Chapter 41

[1] Kaya mo bang palabasin ang leviatan gamit ang kawit sa pangingisda? O igapos ang mga panga niya gamit ang tali? [2]
Kaya mo bang maglagay ng lubid sa ilong niya, o butasin ang panga niya gamit ang kawit? [3] Magsusumamo ba siya sa iyo
nang paulit-ulit? Magsasabi ba siya ng mga malumanay na salita sa iyo?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Gagawa ba siya ng kasunduan sa iyo, na dapat mo siyang gawing alipin magpakailanman? [5] Makikipaglaro ka ba sa
kaniya nang katulad sa ibon? Itatali mo ba siya para sa iyong mga aliping babae? [6] Tatawad ba ang mga pangkat ng mga
mangingisda para sa kaniya? Hahatiin ba nila siya para makipagkalakalan sa mga mangangalakal?
[7] Kaya mo bang punuin ang tagiliran niya ng mga salapang o ang ulo niya ng mga sibat sa pangingisda? [8] Ilagay mo ang
iyong kamay sa kaniya minsan lamang, at maaalala mo ang labanan at hindi na ito gagawin. [9] Tingnan mo, ang pag-asa
ng sinumang ginagawa iyon ay kasinungalingan; hindi ba mapapatirapa sa lupa sa pagtingin lamang sa kaniya?
[10] Walang matapang na maglalakas-loob na pukawin ang leviatan; sino ngayon, ang makatatayo sa harap ko? [11] Sino ang
unang nagbigay sa akin ng anumang bagay na dapat ko siyang bayaran pabalik? Anuman ang nasa ilalim ng buong
kalangitan ay sa akin. [12] Hindi ako mananahimik tungkol sa mga binti ng leviatan, maging ang tungkol sa kaniyang
kalakasan, maging ang kaniyang kaaya-ayang anyo.
[13] Sino ang makatatanggal ng kaniyang panlabas na takip? Sino ang makapapasok sa kaniyang dobleng baluti? [14] Sino ang
makapagbubukas ng mga pinto ng kaniyang mukha— napalilibutan ng kaniyang mga ngipin na kakila-kilabot? [15] Ang
kaniyang likod ay gawa sa mga hanay ng mga kalasag, magkakalapit na katulad ng saradong selyo.
[16] Magkalapit sila sa isa't isa na walang hangin na nakapapasok sa gitna nila. [17] Magkadugtong sila; magkadikit sila, para
hindi sila mapaghihiwalay. [18] Kumikislap ang liwanag mula sa kaniyang pagsinghal; ang kaniyang mga mata ay tulad ng
talukap ng bukang-liwayway.
[19] Mula sa bibig niya ay mga nag-aapoy na sulo, ang mga kislap ng apoy ay nagtatalsikan. [20] Mula sa mga butas ng
kaniyang ilong ay usok katulad ng kumukulong palayok sa apoy na pinaypayan para maging sobrang init. [21] Ang kaniyang
hininga ay sinisindihan ng mga uling para lumagablab; apoy ang lumalabas sa bibig niya.
[22] Kalakasan ang nasa leeg niya, at sumasayaw ang takot sa harap niya. [23] Magkakadugtong ang mga tupi ng kaniyang
laman; nakakapit sila sa kaniya; hindi sila magagalaw. [24] Ang kaniyang puso ay kasing tigas ng bato— sa katunayan,
kasing tigas ng batong gilingan.
[25] Kapag tinataas niya ang kaniyang sarili, kahit ang mga diyos ay natatakot; dahil sa takot, umaatras sila. [26] Kung
tatamaan siya ng espada, wala itong magagawa— at maging ang sibat, palaso at iba pang matulis na sandata. [27] Ang tingin
niya sa bakal ay parang dayami, at sa tanso ay parang bulok na kahoy.
[28] Hindi siya mapapatakbo ng palaso; sa kaniya ang mga bato ng tirador ay nagiging ipa. [29] Ang mga pamalo ay parang
dayami; pinagtatawanan niya ang sumusuray na paglipad ng sibat. [30] Ang kaniyang mga pambabang bahagi ay tulad ng
mga matatalim na piraso ng basag na palayok; iniiwan niya ang malaking bakas sa putik na para siyang karetang giikan.
[31] Pinabubula niya ang kailaliman katulad ng kumukulong tubig sa palayok; ginagawa niya ang dagat na parang palayok
ng pamahid. [32] Pinakikinang niya ang landas na dinaanan niya; iisipin ng isang tao na ang kailaliman ay puti.
[33] Sa lupa ay walang makapapantay sa kaniya, na ginawa para mamuhay nang walang takot. [34] Nakikita niya ang lahat ng
mayabang; siya ang hari ng lahat ng mga anak ng kayabangan."

Chapter 42

[1] Pagkatapos sumagot si Job kay Yahweh at sinabing, [2] "Alam kong kaya mong gawin ang lahat ng bagay, na wala kang
layunin na mapipigilan. [3] Tinanong mo ako, 'Sino ba itong walang nalalaman na nagdadala ng kadiliman sa aking mga
plano?' Kaya sinabi ako ang mga bagay na hindi ko naintindihan, mga bagay na napakahirap para maunawaan ko, na
hindi ko alam.
[4] Sinabi mo sa akin, 'Makinig ka, ngayon, at magsasalita ako; magtatanong ako sa iyo ng mga bagay, at sasabihin mo sa
akin.' [5] Narinig ko na ang tungkol sa iyo sa pandinig ng aking tainga, pero ngayon nakikita ka na ng aking mata. [6] Kaya
kinamumuhian ko ang sarili ko; nagsisisi ako sa alikabok at abo."
[7] Mangyaring pagkatapos niyang sabihin ang mga salitang ito kay Job, sinabi ni Yahweh kay Elifaz ang Temaneo, "Ang
aking poot ay sumiklab laban sa iyo at laban sa dalawa mong kaibigan dahil hindi ninyo sinabi ang mga katotohanan
tungkol sa akin katulad ng ginawa ng aking lingkod na si Job. [8] Kaya ngayon, kumuha kayo ng pitong toro at pitong tupa,
pumunta kayo sa aking lingkod na si Job, at mag-alay ng handog na susunugin. Ang aking lingkod na si Job ay
ipapanalangin kayo, at tatanggapin ko ang kaniyang panalangin, para hindi ko kayo parusahan dahil sa inyong
kamangmangan. Hindi ninyo sinabi ang totoo tungkol sa akin, katulad ng ginawa ng aking lingkod na si Job." [9] Kaya sila
Elifaz ang Temaneo, Bildad na Suhita, at Zofar ang Naamita ay umalis at ginawa kung ano ang inutos ni Yahweh sa
kanila, at tinanggap ni Yahweh si Job.
[10] Nang ipinanalangin ni Job ang kaniyang mga kaibigan, ibinalik ni Yahweh ang yaman niya. Binigay ni Yahweh ang
doble ng kung ano ang pag-aari niya dati. [11] Pagkatapos lahat ng kapatid na lalaki ni Job, at lahat ng kaniyang kapatid na
babae, at lahat silang naging kasama niya dati—pumunta sila sa kaniya at kumain sa bahay niya. Nakidalamhati sila sa
kaniya at inaliw siya dahil sa lahat ng mga sakuna na dinala sa kaniya ni Yahweh. Ang bawat isa ay binigyan si Job ng
piraso ng pilak at gintong singsing.
[12] Mas pinagpala ni Yahweh ang huling bahagi ng buhay ni Job kaysa sa una; nagkaroon siya ng labing-apat na libong
tupa, anim na libong kamelyo, isang libong pamatok ng baka, at isang libong babaeng asno. [13] Nagkaroon din siya ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pitong anak na lalaki at tatlong anak na babae. [14] Pinangalanan niya ang unang anak na babae na Jemima, ang pangalawa Kezia, at ang pangatlo Keren-hapuc.
[15] Sa buong lupain, walang babae ang matatagpuang kasing ganda ng mga anak ni Job. Binigyan sila ni Job ng pamana kasama ng kanilang mga kapatid na lalaki. [16] Pagkatapos nito, nabuhay pa si Job ng 140 taon; nakita niya ang kaniyang mga anak na lalaki at ang mga anak ng mga anak niya, hanggang sa apat na salinlahi. [17] Pagkatapos namatay si Job, sa katandaan at puspos ng mga kaarawan.

Psalms

Chapter 1

[1] Mapalad ang taong hindi lumalakad sa payo ng masama, o tumatayo sa daanan kasama ang mga makasalanan, o umuupo sa kapulungan ng mga nangungutya. [2] Pero ang kaniyang kagalakan ay nasa batas ni Yahweh, at sa kaniyang batas, nagbubulay-bulay siya araw at gabi.
[3] Siya ay matutulad sa isang puno na nakatanim malapit sa mga batis ng tubig na namumunga sa panahon nito, na ang mga dahon ay hindi nalalanta; anuman ang kaniyang gawin ay sasagana.
[4] Ang mga masasama ay hindi katulad nito, sa halip sila ay katulad ng ipa na tinatangay ng hangin. [5] Kaya ang masama ay hindi makatatayo sa paghahatol, maging ang mga makasalanan sa kapulungan ng matuwid.
[6] Dahil sinasang-ayunan ni Yahweh ang daanan ng matuwid, pero ang daanan ng masama ay mapupuksa.

Chapter 2

[1] Bakit naghihimagsik ang mga bansa, at ang mga tao ay nagsasabwatan nang walang kabuluhan? [2] Ang mga hari ng lupa ay nagsasama-sama at ang mga namamahala ay nagsasabwatan laban kay Yahweh at laban sa kaniyang Mesias, sinasabing, [3] "Tanggalin natin ang mga posas na nilagay nila sa atin at itapon ang kanilang mga kadena."
[4] Siya na nakaupo sa kalangitan ay hahamakin sila; kinukutya sila ng Panginoon. [5] Pagkatapos, kakausapin niya sila sa kaniyang galit at tatakutin sila sa kaniyang poot, sinasabing,
[6] "Ako mismo ang naghirang sa aking hari sa Sion, ang aking banal na bundok." [7] Ihahayag ko ang kautusan ni Yahweh. Sinabi niya sa akin, "Ikaw ay aking anak! Ngayong araw, ako ay naging iyong ama.
[8] Hilingin mo sa akin, at ibibigay ko sa iyo ang mga bansa para sa iyong mana at ang pinakamalalayong mga bahagi ng lupain para sa iyong pag-aari. [9] Wawasakin mo sila gamit ang isang bakal na setro; dudurugin mo sila tulad ng isang banga ng magpapalayok."
[10] Kaya ngayon, kayong mga hari, maging maingat; magpatuwid kayong mga namamahala sa mundo. [11] Sambahin si Yahweh nang may takot at magdiwang nang may panginginig.
[12] Ibigay ang totoong katapatan sa kaniyang anak para hindi siya magalit sa inyo, at para hindi kayo mamatay kapag mabilis na sumiklab ang kaniyang galit. Mapalad ang lahat ng kumukubli sa kaniya.

Chapter 3

[1] Yahweh, napakarami ng aking mga kaaway! Marami ang tumalikod at nilusob ako. [2] Maraming nagsasabi tungkol sa akin, "Walang tulong mula sa Diyos na darating para sa kaniya." Selah
[3] Pero ikaw, Yahweh, ay isang kalasag sa aking paligid, aking kaluwalhatian, at ang siyang nag-aangat ng aking ulo. [4]
Tinataas ko ang aking tinig kay Yahweh, at sinasagot niya ako mula sa kaniyang banal na burol. Selah
[5] Nahiga ako at natulog; nagising ako, dahil inalagaan ako ni Yahweh. [6] Hindi ako matatakot sa maraming tao sa bawat dako na inihanda ang kanilang mga sarili laban sa akin.
[7] Bumangon ka, Yahweh! Iligtas mo ako, aking Diyos! Dahil sasaktan mo ang lahat ng aking mga kalaban sa panga; sisirain mo ang mga ngipin ng masasama. [8] Ang kaligtasan ay nanggagaling kay Yahweh. Nawa makamit ang iyong mga pagpapala ng iyong bayan. Selah

Chapter 4

[1] Tumugon ka kapag ako ay nananawagan, Diyos ng aking katuwiran; bigyan mo ako ng silid kapag ako ay napapalibutan. Kaawaan mo ako at makinig ka sa aking panalangin.
[2] Kayong mga tao, gaano ninyo katagal papalitan ang aking karangalan ng kahihiyan? Gaano ninyo katagal mamahalin ang mga walang halaga at maghahangad ng mga kasinungalingan? Selah [3] Pero alamin ninyo na hinihiwalay ni Yahweh ang mga maka-Diyos para sa kaniyang sarili. Didinig si Yahweh kapag tumatawag ako sa kaniya.
[4] Manginig kayo sa takot, pero huwag kayong magkasala! Magnilay-nilay sa inyong puso sa inyong higaan at manahimik.
Selah [5] Ihandog ang mga alay ng katuwiran at ilagay ang inyong tiwala kay Yahweh.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[6] Maraming nagsasabi, "Sino ang magpapakita ng anumang kabutihan sa atin?" Yahweh, itaas mo ang liwanag ng iyong
mukha sa amin. [7] Binigyan mo ang aking puso ng higit na kagalakan kaysa sa iba tuwing sumasagana ang kanilang mga
butil at bagong alak. [8] Sa kapayapaan, ako ay hihiga at matutulog, dahil tanging ikaw, Yahweh, ang nagliligtas at
nagpapatiwasay sa akin.

Chapter 5

[1] Makinig ka sa aking panawagan sa iyo, Yahweh; isipin mo ang aking mga daing. [2] Makinig ka sa tunog ng aking
panawagan, aking Hari at aking Diyos, dahil sa iyo ako nananalangin. [3] Yahweh, sa umaga naririnig mo ang aking iyak; sa
umaga dadalhin ko ang aking kahilingan sa iyo at maghihintay nang may pananabik.
[4] Tiyak ngang hindi ka ang Diyos na pinahihintulutan ang kasamaan; ang mga masasamang tao ay hindi mo magiging
mga panauhin. [5] Ang mayabang ay hindi tatayo sa harapan mo; kinamumuhian mo ang lahat nang kumikilos nang
masama. [6] Wawasakin mo ang mga sinungaling; hinahamak ni Yahweh ang mga mararahas at mandarayang mga tao.
[7] Pero para sa akin, dahil sa iyong dakilang katapatan sa tipan, papasok ako sa iyong tahanan; sa paggalang, ako ay
yuyuko sa dako ng iyong banal na templo. [8] O Panginoon, akayin mo ako sa iyong katuwiran dahil sa aking mga kaaway;
gawin mong tuwid ang iyong landas sa harap ko.
[9] Dahil walang katotohanan sa kanilang bibig; ang kanilang panloob na pagkatao ay masama; ang kanilang lalamunan ay
isang bukas na libingan; nang-uuto sila gamit ang kanilang dila. [10] Ihayag mong sila ay may sala, O Diyos; nawa ang
kanilang mga balakin ang magpabagsak sa kanila! Itaboy mo sila dahil sa maraming kasalanan nila, dahil sila ay
sumuway laban sa iyo.
[11] Pero nawa ang lahat ng kumukubli sa iyo ay magalak; hayaan mo silang laging sumigaw sa galak dahil ipinagtatanggol
mo sila; hayaan mo silang magalak sa iyo, sila na nagmamahal sa iyong pangalan. [12] Dahil pagpapalain mo ang matuwid,
Yahweh; palilibutan mo sila ng pagpapala tulad ng isang kalasag.

Chapter 6

[1] Yahweh, huwag mo akong sawayin sa iyong galit o ituwid sa iyong poot. [2] Maawa ka sa akin, Yahweh, dahil mahina ako;
pagalingin mo ako, Yahweh, dahil nanginginig ang aking mga buto.
[3] Labis ding nababagabag ang aking kaluluwa. Pero ikaw, Yahweh—hanggang kailan ito magpapatuloy? [4] Bumalik ka,
Yahweh! Sagipin mo ako. Iligtas mo ako dahil sa iyong katapatan sa tipan! [5] Dahil walang ala-ala tungkol sa iyo sa
kamatayan. Sino ang magbibigay ng pasasalamat sa iyo sa sheol?
[6] Pagod na ako sa aking paghihinagpis. Buong gabi kong binabasa ng luha ang aking higaan; hinuhugasan ko ng luha ang
aking upuan. [7] Lumalabo ang aking mga mata dahil sa kalungkutan; nanghihina ang mga ito dahil sa aking mga kaaway.
[8] Lumayo kayo sa akin, kayo na gumagawa ng kasalanan; dahil narinig ni Yahweh ang ingay ng aking pagtangis. [9] Narinig
ni Yahweh ang aking pagmamakaawa; tinanggap ni Yahweh ang aking panalangin. [10] Lahat ng mga kaaway ko ay
mapapahiya at labis na mababalisa. Aatras sila at agad silang hahamakin.

Chapter 7

[1] Yahweh aking Diyos, sa iyo ako kumukubli! Iligtas mo ako mula sa lahat ng humahabol sa akin, at iyong sagipin. [2] Kung
hindi, gugutay-gutayin nila ako tulad ng leon, luluray-lurayin ako ng pira-piraso nang walang sinuman ang
makakapagligtas sa akin.
[3] Yahweh aking Diyos, kailanman ay hindi ko ginawa ang ibinibintang sa akin ng mga kaaway ko; walang kawalan ng
katarungan sa mga kamay ko. [4] Hindi ako kailanman gumawa ng mali sa mga taong may kapayapaan sa akin, o sinaktan
nang walang katuturan ang mga laban sa akin.
[5] Kung hindi ako nagsasabi ng katotohanan hayaan mong habulin ng aking kaaway ang buhay ko at sagasaan ako; hayaan
mo siyang tapak-tapakan ang katawan ko sa lupa at iwanan akong nakahiga sa kahihiyan sa alikabok. Selah
[6] Bumangon ka, Yahweh, sa iyong galit; tumayo ka laban sa matinding galit ng mga kaaway ko; gumising ka para sa
kapakanan ko at isakatuparan ang makatuwirang mga kautusan para sa kanila. [7] Ang mga bansa ay nagsama-sama sa
paligid mo; bawiin mong muli mula sa kanila ang lugar na nararapat sa iyo.
[8] Yahweh, hatulan mo ang mga bansa; ipawalang-sala mo ako, Yahweh, dahil ako ay matuwid at walang kasalanan,
Kataas-taasan. [9] Nawa dumating na sa katapusan ang mga gawain ng mga masasamang tao, pero patatagin mo ang mga
taong matuwid, makatuwirang Diyos, ikaw na sumisiyasat ng mga puso at mga isipan.
[10] Ang aking kalasag ay nanggagaling mula sa Diyos, ang nagliligtas ng mga pusong matuwid. [11] Ang Diyos ay
makatuwirang hukom, ang Diyos na galit bawat araw.

[12] Kung hindi magsisisi ang isang tao, hahasain ng Diyos ang kaniyang espada at ihahanda ang kaniyang pana para sa
labanan. [13] Naghahanda siya para gumamit ng mga sandata laban sa kaniya; ginagawa niya ang kaniyang umaapoy na
palaso.
[14] Isipin mo ang isang buntis na may kasamaan, ang nag-iisip ng mapanirang mga balak, ang nanganganak ng mga
mapanirang kasinungalingan. [15] Nagbubungkal siya ng hukay, tatakpan ito at saka mahuhulog siya sa hukay na binungkal
niya. [16] Ang kaniyang sariling mapanirang mga balak ay babalik din sa kaniya, dahil ang kaniyang kasamaan ay babagsak
sa sarili niyang ulo.
[17] Pasasalamatan ko si Yahweh dahil sa kaniyang katarungan; aawit ako ng papuri kay Yahweh ang Kataas-taasan.

Chapter 8

[1] Yahweh aming Panginoon, kahanga-hanga ang pangalan mo sa buong mundo, hinahayag mo ang iyong kaluwalhatian
sa kalangitan. [2] Mula sa mga bibig ng mga bata at sanggol ay lumikha ka ng papuri dahil sa mga kaaway mo, para
patahimikin ang kaaway at ang tagapaghiganti.
[3] Kapag tumitingin ako sa iyong mga kalangitan, na ginawa ng iyong mga daliri, ang buwan at mga tala, na nilagay mo sa
lugar, [4] ano ang halaga ng sangkatauhan na pinapansin mo sila, o ang mga tao na pinapakinggan sila? [5] Gayumpaman
ginawa mo sila ng mababa ng kaunti kaysa sa mga nilalang sa kalangitan at kinoronahan sila ng may kaluwalhatian at
karangalan.
[6] Ginawa mo siyang tagapamahala ng lahat ng ginawa ng iyong mga kamay; niligay mo ang lahat ng bagay sa ilalim ng
kaniyang mga paa: [7] lahat ng mga tupa at mga baka, at kahit ang mga hayop ng bukid, [8] ang mga ibon ng langit, at ang
mga isda ng dagat, lahat ng dumadaan sa mga agos ng dagat.
[9] Yahweh aming Panginoon, kahanga-hanga ang pangalan mo sa buong mundo!

Chapter 9

Para sa punong manunugtog; nakatakda sa estilo ng Muth Laben. Isang awit ni David.
[1] Buong puso akong magpapasalamat kay Yahweh; ihahayag ko ang lahat ng kamangha-mangha mong mga gawain. [2]
Magagalak ako at magsasaya sa iyo; aawit ako ng papuri sa iyong pangalan, Kataas-taasan!
[3] Kapag bumalik ang mga kaaway ko, madadapa sila at mapupuksa sa harapan mo. [4] Dahil pinagtanggol mo ang aking
makatuwirang layunin; nakaluklok ka sa iyong trono, makatuwirang hukom!
[5] Sinindak mo ang mga bansa sa pamamagitan ng iyong panlabang sigaw; winasak mo ang masama; binura mo ang
kanilang alaala magpakailanman. [6] Nagiba ang mga kaaway tulad ng mga lugar na gumuho nang gapiin mo ang kanilang
mga lungsod. Lahat ng alaala tungkol sa kanila ay naglaho.
[7] Pero nananatili si Yahweh magpakailanman; tinatatag niya ang kaniyang trono para sa katarungan. [8] Hinahatulan niya
ang mundo ng pantay. Gumagawa siya ng makatarungang mga pasya para sa mga bansa.
[9] Magiging matibay na tanggulan din si Yahweh para sa mga inaapi, isang matibay na tanggulan sa panahon ng
kaguluhan. [10] Nagtitiwala ang nakakakilala ng pangalan mo, dahil ikaw, Yahweh, ay hindi nang-iiwan ng mga lumalalapit
sa iyo.
[11] Umawit ng mga papuri kay Yahweh, ang namumuno sa Sion; sabihin sa lahat ng bansa ang kaniyang ginawa. [12] Dahil
ang Diyos na naghihiganti sa pagdanak ng dugo ay nakaaalala; hindi niya nakalilimutan ang daing ng mga inaapi.
[13] Maawa ka sa akin, Yahweh; tingnan mo kung paano ako inaapi ng mga kinamumuhian ako, ikaw na kayang agawin ako
mula sa mga tarangkahan ng kamatayan. [14] Para maihayag ko ang lahat ng kapurihan mo. Sa mga tarangkahan ng anak
na babae ng Sion magsasaya ako sa iyong kaligtasan!
[15] Lumubog ang mga bansa sa hukay na ginawa nila; nahuli ang mga paa nila sa lambat na tinago nila. [16] Hinayag ni
Yahweh ang kaniyang sarili; nagsagawa siya ng paghatol; nahuli sa patibong ang masama dahil sa sarili niyang mga
ginawa. Selah
[17] Ang mga masasama ay binalik at pinadala sa sheol, ang patutunguhan ng mga bansa na lumimot sa Diyos. [18] Dahil ang
mga nangangailangan ay hindi kailanman makalilimutan, o itataboy ang mga pag-asa ng mga inaapi.
[19] Bumangon ka, Yahweh; huwag mo kaming hayaang lupigin ng tao; nawa mahatulan ang mga bansa sa iyong paningin.
[20] Sindakin mo sila, Yahweh; nawa malaman ng mga bansa na sila ay tao lamang. Selah

Chapter 10

[1] Yahweh, bakit ka nakatayo sa malayo? Bakit tinatago mo ang iyong sarili sa oras ng kaguluhan? [2] Dahil sa kanilang
kayabangan, hinahabol ng masasamang tao ang mga api; pero pakiusap hayaan mong mahuli ang mga masasama sa
ginawa nilang sariling mga balakin. [3] Dahil ipinagyayabang ng masasamang tao ang kaniyang pinakamalalim na mga
hangarin; pinagpapala niya ang sakim at iniinsulto si Yahweh.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Ang masasamang tao ay nakataas-noo; hindi niya hinahanap ang Diyos. Hindi niya kailanman iniisip ang tungkol sa Diyos dahil siya ay wala talagang pakialam sa kaniya. [5] Siya ay matatag sa lahat ng oras, pero ang iyong mga makatuwirang mga kautusan ay labis na mataas para sa kaniya; sinisinghalan niya ang lahat ng kaniyang mga kaaway.
[6] Sinasabi niya sa kaniyang puso, "Hindi ako mabibigo; hindi ako makahaharap ng pagkatalo sa lahat ng salinlahi." [7] Ang kaniyang bibig ay puno ng pagsusumpa at mapanlinlang, mapaminsalang mga salita; ang kaniyang dila ay nakasasakit at nakasisira.
[8] Siya ay naghihintay sa pagtambang malapit sa mga nayon; sa lihim na mga lugar niya pinapatay ang inosente; ang kaniyang mga mata ay naghahanap ng ilang biktimang walang laban. [9] Siya ay nagtatago ng palihim katulad ng leon sa masukal na lugar; siya ay nag-aabang para humuli ng api. Nahuhuli niya ang api kapag hinihila niya ang kaniyang lambat. [10] Ang kaniyang mga biktima ay dinudurog at binubugbog; sila ay nahulog sa kaniyang matibay na mga lambat.
[11] Sinasabi niya sa kaniyang puso, "Nakalimot ang Diyos; tinakpan niya ang kaniyang mukha; hindi siya mag-aabalang tumingin." [12] Bumangon ka, Yahweh; itaas mo ang iyong kamay sa paghatol, O Diyos. Huwag mong kalimutan ang mga api.
[13] Bakit itinatanggi ng masamang tao ang Diyos at sinasabi sa kaniyang puso, "Hindi mo ako pananagutin"? [14] Binigyang pansin mo, dahil lagi mong nakikita ang gumagawa ng paghihirap at kalungkutan. Pinagkakatiwala ng ulila ang kaniyang sarili sa iyo; inililigtas mo ang mga walang ama.
[15] Baliin mo ang bisig ng masama at buktot na tao; panagutin siya sa kaniyang mga masasamang gawain, na akala niya hindi mo matutuklasan. [16] Si Yahweh ay Hari magpakailanpaman; ang mga bansa ay pinalalayas mo sa kanilang mga lupain.
[17] Yahweh, narinig mo ang mga pangangailangan ng mga api; pinalalakas mo ang kanilang puso, pinakikinggan mo ang kanilang panalangin; [18] Ipinagtatanggol mo ang walang mga ama at ang mga api para walang tao sa mundo ang magdudulot muli ng malaking takot.

Chapter 11

[1] Kumukubli ako kay Yahweh; paano mo sasabihin sa aking, "Tumakas ka katulad ng isang ibon sa bundok"? [2] Tingnan mo! Inihahanda ng mga masasama ang kanilang mga pana. Inihahanda nila ang kanilang mga palaso sa tali para panain sa dilim ang pusong matuwid.
[3] Dahil kung ang mga pundasyon ay nasira, ano ang kayang gawin ng matuwid? [4] Si Yahweh ay nasa kaniyang banal na templo; ang kaniyang mga mata ay nagmamasid, sinusuri ng kaniyang mga mata ang mga anak ng mga tao.
[5] Parehong sinusuri ni Yahweh ang matuwid at masama, pero kinapopootan niya ang mga gumagawa ng karahasan. [6] Nagpapaulan siya ng mga nagbabagang uling at asupre sa mga masasama; nakakapasong hangin ang kanilang magiging bahagi sa kaniyang kopa! [7] Dahil si Yahweh ay matuwid, at mahal niya ang katuwiran; makikita ng matuwid ang kaniyang mukha.

Chapter 12

[1] Tulong, Yahweh, dahil ang mga maka-diyos ay naglaho; ang mga matatapat ay nawala.
[2] Ang lahat ay nagsasabi ng walang kabuluhang mga salita sa kaniyang kapwa; ang lahat ay nagsasalita ng hindi matapat na papuri at may salawahang puso. [3] Yahweh, putulin mo ang lahat ng labing hindi matapat ang papuri, bawat dila na nagpapahayag ng dakilang mga bagay. [4] Ito ang mga nagsabing, "Sa pamamagitan ng ating dila, tayo ay mangingibabaw. Kapag ang ating mga labi ang nagsalita, sino ang maaaring maging panginoon sa atin?"
[5] "Dahil sa karahasan laban sa mahirap, dahil sa mga daing ng nangangailangan, ako ay babangon," sinasabi ni Yahweh. "Magbibigay ako ng kaligtasan na kanilang hinahangad."
[6] Ang mga salita ni Yahweh ay dalisay, katulad ng pilak na dinalisay sa pugon sa lupa, na tinunaw ng pitong beses. [7] Ikaw si Yahweh! Iniingatan mo sila. Pinangangalagaan mo ang maka-diyos mula sa masamang salinlahing ito at magpakailanman. [8] Ang masasama ay naglalakad sa bawat panig kapag ang masama ay naitaas sa mga anak ng mga tao.

Chapter 13

[1] Yahweh, gaano katagal mong kalilimutan ang tungkol sa akin? Gaano katagal mo itatago ang iyong mukha sa akin? [2] Gaano katagal ako dapat mag-alala at magkaroon ng kalungkutan sa aking puso sa buong araw? Gaano katagal magtatagumpay ang aking mga kaaway?
[3] Tumingin ka sa akin at sagutin mo ako, Yahweh aking Diyos! Paliwanagin ang aking mga mata, o ako ay matutulog sa kamatayan. [4] Huwag mong hayaan na sabihin ng aking kaaway, "Natalo ko siya", para ang aking kaaway ay hindi magsabing, "Ako ay nanaig sa aking kalaban"; kung hindi, ang aking mga kaaway ay magdiriwang kapag ako ay bumagsak.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[5] Pero nagtiwala ako sa katapatan mo sa tipan; ang aking puso ay nagagalak sa iyong kaligtasan. [6] Aawit ako kay Yahweh
dahil pinakitunguhan niya ako nang mabuti.

Chapter 14

[1] Sinasabi ng mangmang sa kaniyang puso, "Walang Diyos." Sila ay masama at nakagawa ng kasuklam-suklam na kasalanan; walang sinuman ang gumagawa ng mabuti.
[2] Si Yahweh ay tumingin sa baba mula sa langit sa mga anak ng sangkatauhan para makita kung mayroong sinuman ang
nakauunawa, kung sino ang naghahanap sa kaniya. [3] Ang lahat ay tumalikod; ang lahat ay naging marumi; walang
sinuman ang gumagawa ng mabuti, wala, kahit isa.
[4] Hindi ba nila alam ang kahit na ano, sila na nakagawa ng kasalanan, sila na nilalamon ang aking mga tao gaya ng pagkain ng tinapay, pero hindi tumatawag kay Yahweh?
[5] Sila ay nanginginig ng may pangamba, dahil kasama ng Diyos ang matuwid na kapulungan! [6] Gusto mong hiyain ang
taong mahirap kahit na si Yahweh ang kaniyang kanlungan.
[7] Oh, ang kaligtasan ng Israel ay manggagaling mula sa Sion! Kapag binalik ni Yahweh ang kaniyang bayan mula sa pagkakabihag, magagalak si Jacob at matutuwa ang Israel!

Chapter 15

[1] Sinong puwedeng manatili sa iyong tabernakulo, Oh Yahweh? Sinong maaaring manirahan sa iyong banal na burol? [2]
Siya ay lumalakad sa katuwiran at gumagawa ng tama and nagsasabi ng katotohanan mula sa kaniyang puso.
[3] Hindi siya naninirang-puri gamit ang kaniyang dila, o nananakit ng iba, o nang-iinsulto ng kaniyang kapwa.
[4] Ang taong walang halaga ay kasuklam-suklam sa kaniyang paningin, pero pinararangalan niya ang lahat ng may takot
kay Yahweh. Sumusumpa siya sa kaniyang sariling kakulangan at hindi tumatalikod sa kaniyang mga pangako. [5] Hindi
siya naniningil ng tubo sa tuwing siya ay nagpapautang. Hindi rin siya tumatanggap ng suhol para tumestigo laban sa walang-sala. Sinumang gumagawa ng mga bagay na ito ay hindi kailanman mayayanig.

Chapter 16

[1] Ingatan mo ako, O Diyos, dahil sa iyo ako kumukubli. [2] Sinasabi ko kay Yahweh, "Ikaw ang aking Diyos; ang kabutihan ko
ay walang saysay nang malayo sa iyo. [3] Para sa mga taong banal na nasa daigdig, sila ay mararangal na tao; ang
kasiyahan ko ay nasa kanila.
[4] Ang kanilang kapahamakan ay lalawig, silang naghahanap ng ibang diyos. Hindi ako magbubuhos ng inuming handog na dugo sa kanilang mga diyos o magtataas ng kanilang mga pangalan gamit ang aking mga labi.
[5] Ikaw ang aking bahagi at ang aking kopa, O Yahweh. Hawak mo aking tadhana. [6] Mga panukat na guhit ay inalagay para
sakin sa mga kalugod-lugod na lugar; tiyak na magandang pamana ang inilaan para sa akin.
[7] Pupurihin ko si Yahweh na naggagabay sa akin; maging sa gabi, ang isipan ko ay nagtuturo sa akin. [8] Inuuna ko si
Yahweh sa lahat ng oras, kaya't hindi ako mayayanig mula sa kaniyang kanang kamay!
[9] Kaya nga ang puso ko ay magagalak, ang nagpaparangal kong puso ay magpupuri sa kaniya; tiyak na mabubuhay ako
nang panatag. [10] Dahil hindi mo iiwan ang aking kaluluwa sa Sheol. Hindi mo pababayaan ang tapat sa iyo na masilayan
ang hukay.
[11] Tinuturo mo sa akin ang landas ng buhay; nag-uumapaw na kagalakan ay nananahan sa iyong piling; labis na tuwa ay nananatili sa iyong kanang kamay magpakailanman!

Chapter 17

[1] Pakinggan mo ang pagsamo ko ng katarungan, O Yahweh; pansinin mo ang aking panawagan ng tulong! Paglaanan mo
ng iyong tainga ang panalangin ko, mula sa mga labi na walang panlilinlang. [2] Hayaan mong ang pagpapawalang-sala sa
akin ay magmula sa iyon piling; makita nawa ng iyong mga mata kung ano ang tama!
[3] Kung susubukin mo ang puso ko, kung daratnan mo ako sa gabi, lilinisin mo ako at wala kang makikitang anumang masamang balakin; ang bibig ko ay hindi magkakasala.
[4] Patungkol sa gawi ng sangkatauhan, sa salita ng mga labi mo kaya lumayo ako sa kasamaan. [5] Ang mga yapak ko ay
nanatiling nakatuon sa iyong gabay; ang paanan ko ay hindi lumihis.
[6] Nananawagan ako sa iyo, dahil tinutugon mo ako, O Diyos; ibaling mo ang pandinig mo sa akin at pakinggan mo ako sa
aking sasabihin. [7] Ipakita mo ang katapatan mo sa tipan sa kaaya-ayang paraan, ikaw na nagliligtas, sa pamamagitan ng
iyong kanang kamay, ng mga kumukibli sa iyo mula sa kanilang mga kaaway.

[8] Ingatan mo ako tulad ng sinta mong irog; itago mo ako sa ilalim ng anino ng iyong mga pakpak [9] mula sa presensiya ng
masasama na nananakit sa akin, mga kaaway kong pumapaligid sa akin. [10] Wala silang awa kaninuman; ang mga bibig
nila ay nagsasalita nang may kayabangan.
[11] Pinaligiran nila ang aking mga yapak. Binabalak nila na pabagsakin ako. [12] Tulad sila ng isang leon na sabik para sa
isang biktima, tulad ng isang batang leon na nakaabang sa mga liblib na lugar.
[13] Tumayo ka, O Yahweh! Lusubin mo sila! Pabagsakin mo sila! Iligtas mo ako mula sa masasama sa pamamagitan ng
iyong tabak! [14] Sagipin mo ako mula sa mga tao sa pamamagitan ng iyong kamay, O Yahweh, mula sa mga tao ng
mundong ito na ang yaman ay sa buhay na ito lamang! Pupunuin mo ng yaman ang mga tiyan ng iyong mga
pinahahalagahan; magkakaroon sila ng maraming anak at iiwan ang kanilang yaman sa kanilang mga anak.
[15] Ako, makikita ko ang iyong mukha sa katuwiran; masisiyahan ako sa paggising ko nang ikaw ang aking nakikita.

Chapter 18

[1] Mahal kita, O Yahweh, ang aking lakas.
[2] Si Yahweh ang aking bato, ang aking tanggulan, ang siyang nagdadala sa akin sa kaligtasan; siya ang aking Diyos, ang
aking bato; sa kaniya ako kumukubli. Siya ang aking kalasag, ang tambuli ng aking kaligtasan, at ang aking muog. [3]
Mananawagan ako kay Yahweh na siyang karapat-dapat na purihin, at maliligtas ako mula sa aking mga kaaway.
[4] Nakapalibot sa akin ang mga lubid ng kamatayan, at inanod ako ng rumaragasang tubig ng kawalan ng halaga. [5]
Nakapaligid sa akin ang mga lubid ng Sheol; ang patibong ng kamatayan ay binitag ako.
[6] Sa aking pagkabalisa, tumawag ako kay Yahweh, tumawag ako para humingi ng tulong sa aking Diyos. Pinakinggan niya
ang tinig ko mula sa kaniyang templo; ang aking panawagan ng tulong ay nakarating sa kaniyang presensiya; nakarating
ito sa kaniyang tainga.
[7] Kaya nayugyog at nayanig ang lupa; maging ang mga pundasyon ng mga bundok, nayanig at nayugyog dahil nagalit ang
Diyos. [8] Umangat ang usok na lumabas mula sa kaniyang ilong, at naglalagablab na apoy ang lumabas mula sa kaniyang
bibig. Nagbaga ang mga uling dahil dito.
[9] Binuksan niya ang kalangitan at siya ay bumaba, at makapal na kadiliman ay nasa ilalim na kaniyang paanan. [10]
Sumakay siya sa isang anghel at lumipad; pumagaspas siya sa mga pakpak ng hangin.
[11] Ginawa niyang tolda sa kaniyang paligid ang kadiliman, mabigat na mga ulap-ulan sa kalangitan. [12] Mula sa kidlat sa
kaniyang harapan, bumagsak ang mga yelo at nag-aapoy na uling.
[13] Dumagundong si Yahweh sa mga kalangitan! Ang Kataas-taasan ay sumigaw at nagpadala ng mga yelo at kidlat. [14]
Pinana at ikinalat niya ang kaniyang mga kaaway; pinaghiwa-hiwalay sila ng maraming kidlat.
[15] Pagkatapos, ang daluyan ng mga tubig ay lumitaw; ang mga pundasyon ng mundo ay nahayag sa iyong sigaw na
pandigma, O Yahweh—sa pagbuga ng hininga ng iyong ilong.
[16] Bumaba siya mula sa itaas; hinawakan niya ako! Iniahon niya ako mula sa rumaragasang tubig. [17] Sinagip niya ako
mula sa aking malakas na kalaban, mula sa mga namumuhi sa akin, dahil sila ay higit na malakas kaysa sa akin.
[18] Sinugod nila ako sa araw ng aking pagdadalamhati pero si Yahweh ang aking tagapagtanggol! [19] Pinalaya niya ako tungo
sa isang malawak na lugar; iniligtas niya ako dahil siya ay nalulugod sa akin.
[20] Ginantimpalaan ako ni Yahweh dahil sa aking katuwiran; tinulungan niya akong bumangon dahil ang aking mga
kamay ay malinis. [21] Dahil pinanatili ko ang mga pamamaraan ni Yahweh at hindi tumalikod sa aking Diyos patungo sa
kasamaan.
[22] Dahil ang lahat ng kaniyang makatuwirang mga kautusan ay nanguna sa akin; maging sa kaniyang mga alintuntunin,
hindi ako tumalikod. [23] Nanatili akong walang-sala sa kaniyang harapan, at lumayo ako mula sa kasalanan. [24] Kaya
tinulungan akong bumangon ni Yahweh dahil sa aking katuwiran, dahil ang aking mga kamay ay malinis sa kaniyang
paningin.
[25] Sa sinumang tapat, ipakita mo na ikaw ay tapat; sa taong walang-sala, ipakita mo na ikaw ay walang-sala. [26] Sa
sinumang dalisay, ipakita mo na ikaw ay dalisay; pero ikaw ay tuso sa sinumang baluktot.
[27] Dahil nililigtas mo ang mga hinahamak, pero ibinabagsak mo ang lahat ng nagyayabang, ang mapagmataas na mga
mata! [28] Dahil nagbibigay ka ng liwanag sa aking ilawan; si Yahweh na aking Diyos ang nagbibigay liwanag sa aking
kadiliman. [29] Sa pamamagitan mo, kaya kong lampasan ang isang barikada; sa pamamagitan ng aking Diyos, kaya kong
talunan ang isang pader.
[30] Patungkol sa Diyos: ang kaniyang pamamaraan ay ganap. Ang salita ni Yahweh ay dalisay! Siya ang panangga sa
sinumang kumukubli sa kaniya. [31] Dahil sino ang Diyos maliban kay Yahweh? Sino ang bato maliban sa ating Diyos? [32] Ang
Diyos ang nagbibigay ng lakas sa akin tulad ng isang sinturon, na nagdadala sa isang matuwid na tao sa kaniyang landas.
[33] Pinabibilis niya ang aking mga paa na parang isang usa at inilalagay niya ako sa kabundukan! [34] Sinasanay niya ang
aking mga kamay para sa digmaan at ang aking mga braso para matutong gumamit ng tansong pana.
[35] Ibinigay mo sa akin ang panangga ng iyong kaligtasan. Ang iyong kanang kamay ay sumusuporta sa akin, at ang pabor
mo ay ginawa akong tanyag. [36] Gumawa ka ng isang malawak na lugar para sa aking paanan sa ilalim kaya ang aking
paanan ay hindi lumihis.

[37] Hinabol ko ang aking mga kaaway at hinuli ko sila; hindi ako tumalikod hangga't hindi sila nawawasak. [38] Hinambalos
ko sila hangga't hindi na nila kayang bumangon; bumagsak sila sa ilalim ng aking paanan. [39] Dahil binigyan mo ako ng
lakas tulad ng sinturon para sa digmaan; inilagay mo ako sa ilalim ng mga nag-aalsa laban sa akin.
[40] Ibinigay mo sa akin ang batok ng aking mga kaaway; nilipol ko lahat ng namumuhi sa akin. [41] Humingi sila ng tulong
pero walang sumagip sa kanila; tumawag sila kay Yahweh, pero hindi niya sila pinakinggan. [42] Dinurog ko sila tulad ng
alikabok sa hangin; itinapon ko sila tulad ng putik sa kalsada.
[43] Iniligtas mo ako mula sa pagtatalo ng mga tao. Ginawa mo akong pinuno sa lahat ng bansa. Mga taong hindi ko kilala ay
naglingkod sa akin. [44] Sa oras na narinig nila ako, sumunod sila sa akin; ang mga dayuhan ay napilitang yumuko sa akin. [45]
Ang mga dayuhan ay dumating na nanginginig mula sa kanilang mga tanggulan.
[46] Buhay si Yahweh; nawa ang aking bato ay purihin. Nawa ang Diyos ng aking kaligtasan ay maitaas. [47] Ito ang Diyos na
naghihiganti para sa akin, ang nagdudulot sa mga bayan na sumailalim sa akin.
[48] Napalaya ako mula sa aking mga kaaway! Totoo, itinaas mo ako nang higit sa mga tumuligsa sa akin. Iniligtas mo ako
mula sa mga marahas na kalalakihan. [49] Kaya magpapasalamat ako sa iyo, O Yahweh, sa lahat ng bansa; aawit ako ng mga
papuri sa iyong pangalan!
[50] Ang Diyos ay nagbibigay ng tagumpay sa kaniyang hari, at ipinakikita niya ang kaniyang katapatan sa tipan sa
kaniyang hinirang, kay David at sa kaniyang kaapu-apuhan magpakailanman.

Chapter 19

[1] Ang kalangitan ay nagpapahayag ng kaluwalhatian ng Diyos, at ipinapaalam ng himpapawid ang ginawa ng kaniyang
kamay! [2] Bawat araw ang pananalita ay bumubuhos; bawat gabi nagpapahayag ito ng kaalaman. [3] Walang pananalita o
salaysay; ni hindi naririnig ang kanilang tinig.
[4] Gayumpaman ang kanilang mga salita ay umaabot sa buong mundo; at ang kanilang pananalita ay hanggang sa dulo ng
mundo. Nagtayo siya ng tolda para sa araw sa kalagitnaan nila. [5] Ang araw ay parang lalaking ikakasal na lumalabas sa
kaniyang silid at parang isang lalaking malakas na nagagalak kapag siya ay tumatakbo sa kaniyang karera. [6] Ang araw ay
sumisikat mula sa isang dako at tumatawid sa himpapawid hanggang sa kabila; walang makatatakas sa init nito.
[7] Ang batas ni Yahweh ay perpekto, pinasisigla ang kaluluwa; ang patotoo ni Yahweh ay maaasahan, ginagawang
marunong ang payak ang kaisipan. [8] Ang mga tagubilin ni Yahweh ay matuwid, pinasasaya ang puso; ang kautusan ni
Yahweh ay dalisay, nagdadala ng liwanag sa mga mata.
[9] Ang takot kay Yahweh ay dalisay, nananatili magpakailanman; ang makatuwirang mga kautusan ni Yahweh ay totoo at
matuwid sa kabuuan! [10] Ang mga ito ay mas mahalaga kaysa ginto, mas higit pa kaysa pinong ginto; mas matamis kaysa
pulot na tumutulo mula sa pulot-pukyutan.
[11] Oo, sa pamamagitan ng mga ito ang iyong lingkod ay binalaan; sa pagsunod dito ay may malaking gantimpala. [12] Sino
ang makababatid sa lahat ng kaniyang sariling mga kamalian? Linisin mo ako sa mga lihim na kasalanan.
[13] Ingatan mo rin ang iyong lingkod sa mga kasalanang mapagmataas; huwag mong hayaan na ang mga ito ay maghari sa
akin. Sa gayon ako ay magiging ganap, at inosente sa maraming kasalanan. [14] Nawa ang mga salita ng aking bibig at mga
saloobin ng aking puso ay maging katanggap-tanggap sa iyong paningin, Yahweh, aking bato at aking manunubos.

Chapter 20

[1] Nawa ay tulungan ka ni Yahweh sa araw ng kaguluhan; nawa ang pangalan ng Diyos ni Jacob ang mangalaga sa iyo [2] at
magpadala ng tulong mula sa banal na lugar para magtaguyod sa iyo sa Sion.
[3] Nawa maalala niya ang lahat ng iyong mga alay at tanggapin ang iyong sinunog na handog. Selah [4] Nawa ay ipagkaloob
niya sa iyo ang hinahangad ng iyong puso at tuparin ang lahat ng iyong mga plano.
[5] Pagkatapos magagalak kami sa iyong tagumpay, at, sa pangalan ng ating Diyos, itataas namin ang mga bandila. Nawa ay
ipagkaloob ni Yahweh ang lahat ng iyong kahilingan. [6] Ngayon alam ko na ililigtas ni Yahweh ang kaniyang hinirang;
sasagutin siya mula sa kaniyang banal na kalangitan na may lakas ng kaniyang kanang kamay na maaari siyang sagipin.
[7] Nagtitiwala ang ilan sa mga kalesang pandigma at ang iba ay sa mga kabayo, pero ang tinatawagan namin ay si Yahweh
na aming Diyos. [8] Sila ay ibababa at ibabagsak, pero tayo ay babangon at tatayong matuwid!
[9] Yahweh, sagipin mo ang hari; tulungan mo kami kapag kami ay nananawagan.

Chapter 21

[1] Nagagalak ang hari sa iyong lakas, Yahweh! Labis siyang nagagalak sa kaligtasan na iyong ibinibigay! [2] Ibinigay mo sa
kaniya ang inaasam ng kaniyang puso at hindi mo pinigilan ang kahilingan ng kaniyang mga labi. Selah

3 Dahil dinadalhan mo siya ng mayamang mga pagpapala; inilagay mo sa kaniyang ulo ang pinakadalisay na gintong
korona. 4 Humihiling siya sa iyo ng buhay; ibinigay mo ito sa kaniya; binigyan mo siya ng mahabang buhay
magpakailanman.
5 Ang kaniyang kaluwalhatian ay dakila dahil sa iyong tagumpay; iginawad mo sa kaniya ang kaningningan at pagiging
maharlika. 6 Dahil pinagkalooban mo siya ng mga pangmatagalang pagpapala; hinayaan mo siyang magalak nang may
kasiyahan sa iyong presensya.
7 Dahil ang hari ay nagtitiwala kay Yahweh; sa pamamagitan ng katapatan sa tipan ng Kataas-taasan siya ay hindi
matitinag. 8 Dadakpin ng iyong kamay ang lahat ng iyong mga kaaway; dadakpin ng iyong kanang kamay ang mga
napopoot sa iyo.
9 Sa panahon ng iyong galit; susunugin mo sila na parang nasa maalab na pugon. Lilipulin sila ni Yahweh sa kaniyang
matinding galit, at lalamunin sila ng apoy. 10 Pupuksain mo ang kanilang mga anak mula sa lupa at ang kanilang mga
kaapu-apuhan na kabilang sa sangkatauhan.
11 Dahil hinangad nila ang masama laban sa iyo; bumuo sila ng masamang balak na kung saan hindi sila magtatagumpay!
12 Dahil sila ay iyong paaatrasin; sila ay iyong papanain.
13 Maitanghal, ka Yahweh, sa iyong lakas; aawitin at pupurihin namin ang iyong kapangyarihan.

Chapter 22

1 Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan? Bakit napakalayo mo mula sa pagliligtas sa akin at malayo mula sa mga
salita ng aking paghihirap? 2 Diyos ko, maghapon akong nananawagan sa iyo, pero hindi ka sumasagot, at maging sa gabi
ako ay walang katahimikan!
3 Pero ikaw ay banal; ikaw ay nakaupo bilang hari kasama ang mga papuri ng Israel. 4 Ang aming mga ninuno ay
nagtiwala sa iyo; nagtiwala sila sa iyo at sila ay niligtas mo. 5 Dumaing sila sa iyo at sila ay niligtas mo. Nagtiwala sila sa
iyo at hindi sila nabigo.
6 Pero ako ay parang isang uod at hindi isang tao, isang kahihiyan sa sangkatauhan at pinagtatawanan ng mga tao. 7
Silang lahat na nakakakita sa akin ay kinukutya ako; hinahamak nila ako; ang kanilang mga ulo ay napapailing sa akin. 8
Sinasabi nila, "Nagtitiwala siya kay Yahweh, hayaan natin na iligtas siya ni Yahweh. Hayaan natin na sagipin siya ni
Yahweh, dahil nalulugod siya sa kaniya."
9 Dahil kinuha mo ako mula sa sinapupunan; hinayaan mong magtiwala ako sa iyo habang ako ay nasa dibdib ng aking
ina. 10 Ipinagkatiwala na ako sa iyo mula pa sa sinapupunan; ikaw ang aking Diyos simula pa ng ako ay nasa sinapupunan
ng aking ina!
11 Huwag kang lumayo mula sa akin dahil malapit lang ang kaguluhan; walang sinuman ang tutulong. 12 Pinaliligiran ako
ng maraming mga toro; pinapaligiran ako ng malalakas na mga toro ng Bashan. 13 Binubuksan nila ang kanilang bibig
para sa akin na parang isang umaatungal na leon na niluluray ang kaniyang biktima.
14 Ako ay parang natapong tubig, at lahat ng aking mga buto ay nalinsad. Ang aking puso ay tulad ng pagkit; natutunaw ito
sa kaloob-loobang bahagi ko. 15 Ang aking lakas ay parang natuyong piraso ng palayukan; ang aking dila ay dumidikit sa
aking ngalangala. Inilagay mo ako sa alabok ng kamatayan.
16 Dahil pinapaligiran ako ng mga aso; napalibutan ako ng samahan na mga mapaggawa ng masama; tinusok nila ang
aking mga kamay at mga paa. 17 Nabibilang ko na ang aking mga buto. Tumitingin at tumititig sila sa akin.
18 Pinaghahatian nila ang aking mga kasuotan sa kanilang mga sarili, pinagpipilian nila ang aking mga damit. 19 Huwag
kang lumayo, Yahweh; hinihiling kong magmadali ka para tulungan ako, aking kalakasan!
20 Iligtas mo ang aking kaluluwa mula sa espada, ang tanging buhay ko mula sa mga kuko ng mabangis na mga aso. 21
Iligtas mo ako mula sa bibig ng leon; iligtas mo ako mula sa mga sungay ng mababangis na toro.
22 Ihahayag ko ang iyong pangalan sa aking mga kapatid; sa gitna ng kapulungan ay pupurihin kita. 23 Kayo na may takot
kay Yahweh, purihin siya! Kayong lahat na mga kaapu-apuhan ni Jacob, parangalan siya! Ipakita niyo ang inyong
pagkamangha sa kaniya, kayong lahat na mga kaapu-apuhan ng Israel!
24 Dahil hindi niya hinamak o pinabayaan ang pagdurusa ng naghihirap; hindi tinago ni Yahweh ang kaniyang mukha
mula sa kaniya; nang umiyak ang naghihirap sa kaniya, dininig niya. 25 Ang aking pagpupuri ay dahil sa iyo sa gitna ng
napakalaking kapulungan; tutuparin ko ang aking mga panata sa harap nilang may takot sa kaniya.
26 Ang mga naaapi ay makakakain at mabubusog; sila na naghahanap kay Yahweh ay magpupuri sa kaniya. Nawa ang
inyong mga puso ay mabuhay magpakailanman. 27 Ang lahat ng mga tao sa lupa ay aalalahanin at babalik kay Yahweh;
lahat ng mga pamilya ng mga bansa ay luluhod sa iyong harapan.
28 Dahil ang kaharian ay kay Yahweh; siya ang namumuno sa mga bansa. 29 Lahat ng mga mayayaman sa lupa ay
magpipista at sasamba; silang lahat na mapupunta sa alabok ay luluhod sa harapan niya, sila na hindi kayang panatilihin
ang kanilang sariling buhay.
30 Ang isang salinlahi ay darating para siya ay paglingkuran; sasabihin nila sa susunod na salinlahi ang tungkol sa
Panginoon. 31 Darating sila at ipapahayag ang kaniyang katuwiran; ipamamalita nila sa mga taong hindi pa
naipapanganak kung ano ang kaniyang nagawa!

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 23

[1] Si Yahweh ang aking pastol; hindi ako magkukulang. [2] Pinahihiga niya ako sa luntiang mga pastulan; inaakay niya ako sa
tabi ng payapang tubigan.
[3] Binabalik niya ang aking buhay; ginagabayan niya ako sa tamang landas alang-alang sa kaniyang pangalan.
[4] Kahit na lumakad ako sa gitna ng napakadilim na anino ng lambak, hindi ko katatakutan ang kapahamakan dahil ikaw
ang kasama ko; ang iyong pamalo at iyong tungkod ang nagpapayapa sa akin.
[5] Ipinaghahanda mo ako ng isang hapag sa harapan ng aking mga kaaway; binuhusan mo ng langis ang aking ulo; ang
saro ko ay nag-uumapaw.
[6] Tiyak na kabutihan at katapatan sa tipan ang hahabol sa akin sa lahat ng mga araw ng aking buhay; at ako ay
mananahanan sa tahanan ni Yahweh habang buhay!

Chapter 24

[1] Ang buong lupain ay kay Yahweh, ang daigdig at ang lahat ng naninirahan dito. [2] Dahil itinatag niya ito sa mga
karagatan at itinaguyod sa mga ilog.
[3] Sino ang aakyat sa bundok ni Yahweh? Sino ang tatayo sa kaniyang banal na lugar? [4] Siya na may malinis na mga kamay
at dalisay na puso; siyang hindi nagtatanghal ng mga kasinungalingan, at hindi nanunumpa para lang manlinlang.
[5] Makatatanggap siya ng pagpapala mula kay Yahweh at katuwiran mula sa Diyos ng kaniyang kaligtasan. [6] Iyan ang
salinlahi ng mga naghahanap sa kaniya, sila na humahanap sa mukha ng Diyos ni Jacob. Selah
[7] Bumukas kayo, kayong mga tarangkahan, bumukas kayo, kayong walang-hanggang mga pintuan, para ang Hari ng
kaluwalhatian ay makapasok! [8] Sino ang Hari ng kaluwalhatian? Si Yahweh, ang malakas at makapangyarihan; si
Yahweh, ang makapangyarihan sa digmaan.
[9] Bumukas kayo, kayong mga tarangkahan, bumukas kayo, kayong walang-hanggang mga pintuan, para ang Hari ng
kaluwalhatian ay makapasok! [10] Sino ang Hari ng kaluwalhatian? Si Yahweh ng mga hukbo, siya ang Hari ng
kaluwalhatian. Selah

Chapter 25

[1] Sa iyo Yahweh, Itinataas ko ang aking buhay! [2] Aking Diyos, ako ay nagtitiwala sa iyo. Huwag mo akong hayaang
mapahiya; huwag mong hayaan na magalak ng may katagumpayan sa akin ang aking mga kaaway. [3] Nawa walang
sinumang umaasa sa iyo ang maalipusta; nawa ang mga nagsisigawa ng kataksilan na walang dahilan ay mapahiya!
[4] Ipaalam mo sa akin ang iyong mga kaparaanan, Yahweh, ituro mo sa akin ang iyong mga landas. [5] Patnubayan mo ako
sa iyong katotohanan at turuan mo ako, dahil ikaw ang Diyos ng aking kaligtasan; Ako ay umaasa sa iyo buong araw.
[6] Alalahanin mo, Yahweh, ang iyong mga gawa ng kahabagan at sa katapatan sa tipan; dahil lagi silang nananatili
magpakailanman. [7] Huwag mong alalahanin ang tungkol sa mga kasalanan ng aking kabataan o ang aking pagrerebelde;
alalahanin mo ako na may katapatan sa tipan dahil sa iyong kabutihan, Yahweh!
[8] Si Yahweh ay mabuti at matuwid; kaya itinuturo niya ang daan sa mga makasalanan. [9] Pinapatnubayan niya ang
mapagpakumbaba na may katarungan at itinuturo niya ang kanyang daan sa mga mapagpakumbaba.
[10] Ang lahat ng mga landas ni Yahweh ay ginawa mula sa katapatan sa tipan at pagiging mapagkakatiwalaan sa mga nag-
iingat ng kanyang tipan at kanyang mga tapat na kautusan. [11] Alang-alang sa iyong pangalan, Yahweh, patawarin mo ang
aking kasalanan, dahil ito ay napakalaki.
[12] Sino ang taong may takot kay Yahweh? Tuturuan siya ng Panginoon sa daan na dapat niyang piliin. [13] Ang kanyang
buhay ay magpapatuloy sa kabutihan; at ang kanyang mga kaapu-apuhan ay magmamana ng lupain.
[14] Ang pakikipagkaibigan ni Yahweh ay para sa mga nagbibigay karangalan sa kanya, at pinapahayag ang kanyang tipan
sa kanila. [15] Ang aking mga mata ay laging nakatuon kay Yahweh, dahil pakakawalan niya ang aking mga paa mula sa
lambat. [16] Bumaling ka sa akin at kaawaan mo ako; dahil ako ay nag-iisa at nahihirapan.
[17] Ang mga kaguluhan ng aking puso ay lumalawak; hanguin mo ako mula sa aking pagkabalisa. [18] Masdan mo ang aking
paghihirap at mga pasakit; patawarin mo lahat ng aking mga kasalanan. [19] Masdan mo ang aking mga kaaway, dahil sila
ay marami; kinamumuhian nila ako nang may malupit na pagkagalit.
[20] Pangalagaan mo ang aking buhay at sagipin mo ako; hindi ako mapapahiya, dahil nagkukubli ako sa iyo! [21] Nawa
ingatan ako ng dangal at pagkamakatwiran, dahil umaasa ako sa iyo.
[22] Sagipin mo ang Israel, O Diyos, sa lahat ng kaniyang mga kaguluhan!

Chapter 26

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

1 Hatulan mo ako, Yahweh, dahil lumakad ako nang may dangal; Nagtiwala ako kay Yahweh nang walang pag-
aalinlangan. 2 Siyasatin mo ako, Yahweh, at ako ay iyong subukin; subukin mo ang kadalisayan ng aking mga kaloob-
looban at ang aking puso! 3 Dahil ang iyong katapatan sa tipan ay nasa harap ng aking mga mata, at ako ay lumalakad sa
iyong katotohanan.
4 Hindi ako nakikisama sa mga mandaraya, o nakikisalamuha sa mga hindi tapat. 5 Napopoot ako sa kapulungan ng mga
gumagawa ng kasamaan, at hindi ako nakikipamuhay sa mga masasama.
6 Hinuhugasan ko ang aking mga kamay sa kawalan ng kasalanan, at pumupunta ako sa paligid ng iyong altar, Yahweh, 7
para umawit ng isang malakas na awitin ng papuri at ibalita ang lahat ng iyong mga kahanga-hangang mga gawa. 8
Yahweh, mahal ko ang tahanan kung saan ka naninirahan, ang lugar na pinananahanan ng iyong kaluwalhatian.
9 Huwag mo akong walisin kasama ng mga makasalanan, o ang aking buhay kasama ng mga taong hayok sa dugo, 10 kung
saan ang mga kamay ay may masamang balak, at sa kanang kamay ay puno ng mga suhol.
11 Pero para sa akin, lalakad ako nang may dangal; tubusin mo ako at maawa ka sa akin. 12 Nakatayo ang aking paa sa
pantay na tuntungan; sa mga kapulungan ay pupurihin ko si Yahweh!

Chapter 27

1 Si Yahweh ang aking liwanag at aking kaligtasan; kanino ako matatakot? Si Yahweh ang kanlungan ng aking buhay;
kanino ako mangangamba?
2 Nang lumapit sa akin ang mga gumagawa ng kasamaan para lamunin ang aking laman, ang aking mga kalaban at ang
aking mga kaaway ay nadapa at nabuwal. 3 Kahit ang isang hukbo ay nagsasama-sama laban sa akin, ang aking puso ay
hindi matatakot; kahit digmaan ay umusbong laban sa akin, kahit ganoon ay mananatili akong nagtitiwala.
4 Isang bagay ang aking hiniling kay Yahweh, at iyon ay aking hahanapin: na ako ay mananahan sa tahanan ni Yahweh sa
lahat ng mga araw ng aking buhay, para makita ang kagandahan ni Yahweh at para magnilay-nilay sa kanyang templo.
5 Dahil sa araw ng kaguluhan ay ikukubli niya ako sa kanyang kubol; sa loob ng kanyang tolda ay itatago niya ako. Itataas
niya ako sa ibabaw ng isang malaking bato! 6 Pagkatapos ay itataas ang aking ulo nang mas angat kaysa aking mga
kaaway na nasa paligid ko, at ako ay maghahain ng mga handog ng kagalakan sa kanyang tolda! Aawit ako at gagawa ng
mga awitin kay Yahweh!
7 Pakinggan mo, Yahweh, ang aking tinig kapag ako ay umiiyak! Maawa ka sa akin, at sagutin mo ako! 8 Sinasabi ng aking
puso tungkol sa iyo, "Hanapin ang kaniyang mukha!" Hahanapin ko ang iyong mukha, Yahweh!
9 Huwag mong itago ang iyong mukha sa akin; huwag mong saktan ang iyong lingkod sa galit! Ikaw ang aking naging
katuwang; huwag mo akong pabayaan o iwanan, Diyos ng aking kaligtasan! 10 Kahit na pabayaan ako ng aking ama o ng
aking ina, si Yahweh ang mag-aaruga sa akin.
11 Ituro mo sa akin ang iyong daan, Yahweh! Pangunahan mo ako sa patag na landas dahil sa aking mga kaaway. 12 Huwag
mo akong ibigay sa mga hangarin ng aking mga kaaway, dahil ang mga sinungaling na saksi ay nagsitindig laban sa akin,
at sila ay bumuga ng karahasan!
13 Ano kaya ang nangyari sa akin kung hindi ako naniwala na makikita ko ang kabutihan ni Yahweh sa lupain ng mga
buhay? 14 Maghintay kayo kay Yahweh; maging matatag, at hayaan na maging matapang ang inyong puso! Maghintay
kayo kay Yahweh!

Chapter 28

1 Sa iyo, Yahweh, ako ay umiiyak; aking malaking Muog, huwag mo akong pabayaan. Kung hindi mo ako tutugunan,
mabibilang ako sa mga bumababa sa libingan. 2 Dinggin ang tinig ng aking pagsusumamo kapag ako ay humihingi ng
tulong sa iyo, kapag itinataas ko ang aking mga kamay sa iyong pinakabanal na lugar!
3 Huwag mo akong kaladkarin palayo kasama ng masasama, silang gumagawa ng malaking kasalanan, na nagsasalita ng
kapayapaan sa kanilang kapwa pero may kasamaan sa kanilang mga puso. 4 Ibigay sa kanila kung ano ang nararapat sa
kanilang mga gawa at ibalik sa kanila kung ano ang hinihingi ng kanilang kasamaan; ibalik sa kanila ang mga gawa ng
kanilang mga kamay; igawad sa kanila ang nararapat. 5 Dahil hindi nila nauunawaan ang mga paraan ni Yahweh o ang
gawa ng kaniyang mga kamay, sila ay kaniyang pupuksain at hindi kailanman itatayong muli.
6 Pagpalain si Yahweh dahil dininig niya ang tinig ng aking pagsusumamo! 7 Si Yahweh ang aking kalakasan at ang aking
kalasag; ang puso ko ay nagtitiwala sa kaniya, at tinulungan ako. Kaya labis na nagagalak ang aking puso, at pupurihin ko
siya nang may pag-awit. 8 Si Yahweh ang kalakasan ng kaniyang bayan, at kanlungang nagliligtas sa kaniyang hinirang.
9 Iligtas mo ang iyong bayan at pagpalain ang iyong pamana. kayo ay maging pastol nila at aalagaan sila
magpakailanman.

Chapter 29

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] Kilalanin na si Yahweh-- kayo na mga anak ng makapangyarihan-- kilalanin na si Yahweh ay may kaluwalhatian at
kapangyarihan! [2] Ibigay kay Yahweh ang karangalan na nararapat sa kaniyang pangalan; sambahin si Yahweh sa
pananamit na naaangkop para sa kaniyang kabanalan.
[3] Ang tinig ni Yahweh ay naririnig sa ibabaw ng mga katubigan; dumadagundong ang Diyos ng kaluwalhatian,
dumadagundong si Yahweh sa ibabaw ng katubigan. [4] Ang tinig ni Yahweh ay makapangyarihan; ang tinig ni Yahweh ay
kamangha-mangha. Ang tinig ni Yahweh ay nakawawasak ng mga sedar; [5] Ang tinig ni Yahweh ay napagpipira-piraso ang
mga sedar ng Lebanon.
[6] Pinalulukso niya ang Lebanon tulad ng isang guya at ang Sirion tulad ng isang batang baka. [7] Bumubuga ng
lumalagablab na apoy ang tinig ni Yahweh. [8] Ang tinig ni Yahweh ang yumayanig sa ilang; si Yahweh ang yumayanig sa
ilang ng Kades.
[9] Ang tinig ni Yahweh ang nagdudulot na manganak ang babaeng usa; kinakalbo nito ang mga gubat; pero sa kaniyang
templo ang lahat ay nagsasabing, "Kaluwalhatian!" [10] Si Yahweh ay umuupo bilang hari sa ibabaw ng baha; si Yahweh ay
umuupo bilang hari magpakailanman.
[11] Si Yahweh ang nagbibigay-lakas sa kaniyang bayan; Pinagpapala ni Yahweh ng kapayapaan ang kaniyang bayan.

Chapter 30

[1] Itinataas kita, Yahweh, dahil ibinangon mo ako at hindi pinahintulutan ang aking mga kalaban na magalak dahil sa
akin. [2] Yahweh aking Diyos, humingi ako sa iyo ng tulong, at pinagaling mo ako. [3] Yahweh, hinango mo ang aking
kaluluwa mula sa Sheol; pinanatili mo akong buhay mula sa pagbaba sa libingan.
[4] Umawit ng mga papuri kay Yahweh, kayong bayan niyang matapat! Magbigay ng pasasalamat kapag naalaala ninyo ang
kaniyang kabanalan. [5] Dahil ang kaniyang galit ay isang saglit lamang; pero ang kaniyang pabor ay panghabangbuhay.
Ang pag-iyak ay dumarating sa gabi, pero ang kagalakan ay dumarating sa umaga.
[6] Buong tiwala kong sinabi, "Hindi ako kailanman mayayanig." [7] Yahweh sa pamamagitan ng iyong pabor ako ay itinatag
mo tulad ng isang matatag na bundok; pero kapag itinago mo ang iyong mukha, ako ay naligalig. [8] Umiyak ako sa iyo,
Yahweh, at naghanap ng pabor mula sa aking Panginoon!
[9] Anong pakinabang mayroon sa aking kamatayan, kung ako ay bababa sa libingan? Mapapapurihan ka ba ng alabok?
Maipapahayag ba nito na ikaw ay mapagkakatiwalaan? [10] Pakinggan mo, Yahweh, at ako ay kaawaan! Yahweh, ikaw ay
maging katuwang ko.
[11] Pinalitan mo ang aking pagluluksa ng pagsasayaw; hinubad mo ang aking sako at dinamitan ako ng kagalakan. [12] Kaya
ngayon ang naparangalan kong puso ay aawit nang papuri sa iyo at hindi mananahimik; Yahweh aking Diyos,
magbibigay ako ng pasasalamat sa iyo magpakailanman!

Chapter 31

[1] Sa iyo, Yahweh, kumukubli ako; huwag mo akong hayaan na mapahiya. Iligtas mo ako sa iyong katuwiran. [2] Makinig ka
sa akin; sagipin mo ako agad; ikaw ang aking maging bato ng kanlungan, isang matibay na tanggulan para iligtas ako.
[3] Dahil ikaw ang aking bato at aking tanggulan; alang-alang sa iyong pangalan, gabayan at patnubayan mo ako. [4] Kunin
mo ako sa lambat na kanilang ikinubli para sa akin, dahil ikaw ang aking kanlungan.
[5] Ipinagkakatiwala ko sa iyong mga kamay ang aking espiritu; tutubusin mo ako, Yahweh, Diyos ng katapatan. [6]
Kinamumuhian ko ang mga naglilingkod sa mga walang kwentang diyos-diyosan, pero nagtitiwala ako kay Yahweh. [7]
Matutuwa ako at magagalak sa iyong katapatan sa tipan, dahil nakita mo ang aking kapighatian; alam mo ang
pagkabalisa ng aking kaluluwa.
[8] Hindi mo ako isinuko sa aking mga kaaway. Inilagay mo ang aking mga paa sa isang malawak na lugar. [9] Maawa ka sa
akin, Yahweh, dahil ako ay nasa kahirapan; ang aking mga mata ay napapagod sa kalungkutan kasama ang aking
kaluluwa at aking katawan.
[10] Dahil ang aking buhay ay pagod sa kalungkutan at ang mga taon ko na puro daing. Ang aking lakas ay nabibigo dahil sa
aking kasalanan, at ang aking mga buto ay unti-unting nanghihina. [11] Dahil sa lahat ng aking mga kaaway, hinahamak ako
ng mga tao; ang aking mga kapitbahay ay nangingilabot dahil sa aking kalagayan, at mga taong nakakakilala sa akin ay
nangangamba. Ang mga nakakakita sa akin sa kalye ay tumatakbo palayo sa akin.
[12] Nilimot ako na parang patay na walang sinuman ang nakakaalala. Ako ay tulad ng isang basag na palayok. [13] Dahil
aking narinig ang bulong-bulungan ng nakararami, nakakasindak na balita mula sa lahat ng dako habang ang mga iba ay
parang nagpaplano na magkakasama laban sa akin. Sila ay nagpaplanong kunin ang aking buhay.
[14] Pero umaasa ako sa iyo, Yahweh; sinasabi ko, "Ikaw ang aking Diyos." [15] Ang aking kapalaran ay nasa iyong mga kamay.
Iligtas mo ako sa kamay ng aking mga kaaway at mula sa mga humahabol sa akin. [16] Paliwanagin mo ang iyong mukha sa
iyong lingkod; iligtas mo ako sa iyong katapatan sa tipan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

17 Huwag mong hayaan na mapahiya ako, Yahweh; dahil nananawagan ako sa iyo! Nawa ang masama ay mapahiya!
Nawa sila ay mapatahimik sa Sheol. 18 Nawa mapatahimik ang mga sinungaling na labi na nagsasalita ng suwail laban sa
matuwid ng may pagmamataas at paghamak.
19 Napakadakila ng iyong kabutihang hinanda mo para sa mga sumasamba sa iyo, na tinupad mo para sa mga nagkukubli
sa iyo sa harap ng buong sangkatauhan! 20 Sa kanlungan ng iyong presensya, ikinukubli mo sila mula sa mga balakin ng
mga tao. Ikinukubli mo sila sa isang kanlungan mula sa marahas na mga dila.
21 Purihin si Yahweh, dahil ipinakita niya sa akin ang kaniyang kagila-gilalas na katapatan sa tipan noong ako ay nasa
isang nilusob na lungsod. 22 Kahit na nabanggit ko sa aking pagmamadali, "Ako ay napalayo mula sa iyong mga mata,"
gayumpaman dininig mo ang aking pagmamakaawa, nang ako ay dumaing sa iyo.
23 O, ibigin si Yahweh, kayong lahat na mga matatapat na tagasunod. Iniingatan ni Yahweh ang tapat, pero pinagbabayad
niya ng buo ang mapagmataas. 24 Maging matatag at panatag, lahat kayo na nagtitiwala kay Yahweh para sa tulong.

Chapter 32

1 Mapalad ang tao na pinatawad ang kaniyang pagsuway, na tinakpan ang kaniyang kasalanan. 2 Mapalad ang tao na
siyang pinapalagay ni Yahweh na walang pagkakasala at ang espiritu na walang panlilinlang.
3 Kapag nanatili akong tahimik, ang aking mga buto ay unti-unting nadudurog habang ako ay dumadaing buong araw. 4
Dahil araw at gabi ang iyong kamay ay mabigat sa akin. Nalanta ang aking kalakasan tulad ng tagtuyot sa tag-araw. Selah
5 Pagkatapos inamin ko ang aking kasalanan sa iyo, at hindi ko na ikinubli ang aking kasamaan. Sinabi ko, "aaminin ko
ang pagsuway ko sa iyo Yahweh," at pinatawad mo ang kabigatan ng aking kasalanan. Selah 6 Dahil dito, ang lahat ng
makadiyos ay dapat manalangin sa iyo sa oras ng mabigat na paghihirap. Pagkatapos kapag ang daluyong ng tubig ay
umapaw, hindi nila maabot ang mga tao.
7 Ikaw ang aking kublihan; babantayan mo ako sa kaguluhan. Papalibutan mo ako ng mga awit ng pagtatagumpay. Selah 8
Pangangaralan kita at ituturo sa iyo ang daan na dapat mong lakaran. Pangangaralan kita habang nagmamasid ako sa
iyo.
9 Huwag kang tumulad sa isang kabayo o katulad ng isang asno, na walang pagkakaintindi; dahil lamang sa renda sa
bibig kaya napapasunod sila kung saan mo sila gustong papuntahin. 10 Ang mga masasama ay maraming kapighatian,
pero ang katapatan sa tipan ni Yahweh ang papalibot sa nagtitiwala sa kaniya.
11 Magalak kay Yahweh, at magalak kayo, kayong mga matutuwid; sumigaw sa galak, ang lahat ng pusong matuwid.

Chapter 33

1 Magalak kay Yahweh, kayong mga matuwid; ang papuri ay angkop para sa matuwid. 2 Pasalamatan si Yahweh na may
alpa; awitan siya ng mga papuri niya ng may alpa na sampung kuwerdas. 3 Awitan siya ng bagong awit; tumugtog nang
mahusay at umawit ng may kagalakan.
4 Dahil ang salita ni Yahweh ay matuwid, at ang lahat ng kaniyang ginagawa ay patas. 5 Iniibig niya ang katuwiran at
katarungan. Ang lupa ay puno ng katapatan sa tipan ni Yahweh. 6 Sa pamamagitan ng salita ni Yahweh ang mga langit ay
nalikha, at ang lahat ng mga bituin ay nagawa sa pamamagitan ng hininga ng kaniyang bibig.
7 Tinitipon niya ang tubig ng dagat na parang isang tumpok; nilalagay niya ang mga karagatan sa mga imbakan. 8 Hayaan
ang buong mundo na matakot kay Yahweh; hayaan ang lahat ng nananahan sa mundo ay mamangha sa kanya. 9 Dahil
siya ay nagsalita, at nangyari ito; siya ay nag-utos, at tumayo ng matayog.
10 Binibigo ni Yahweh ang pagsasanib ng mga bansa; siya ang nananaig sa mga plano ng mga tao. 11 Ang mga plano ni
Yahweh ay nananatili magpakailanman, ang mga plano ng kanyang puso para sa lahat ng salinlahi. 12 Mapalad ang bansa
na ang Diyos ay si Yahweh; ang bayan na kaniyang pinili bilang kanyang sariling pag-aari.
13 Nagmamasid si Yahweh mula sa kalangitan; nakikita niya ang lahat ng mga tao. 14 Mula sa lugar kung saan siya
nananahan, siya ay tumingin sa lahat ng nananahan sa lupa. 15 Siya na humuhubog ng mga puso nilang lahat ay
nagmamasid sa lahat ng kanilang mga gawi.
16 Walang hari ang naligtas sa pamamagitan ng isang malaking hukbo; ang isang mandirigma ay hindi naligtas sa
pamamagitan ng kanyang dakilang lakas. 17 Ang isang kabayo ay hindi tunay na kasiguruhan ng tagumpay; sa kabila ng
kanyang kalakasan, ay hindi siya makakapagligtas.
18 Tingnan ninyo, ang mata ni Yahweh ay nasa kanila na may takot sa kaniya, sa mga taong umaasa sa kaniyang
katapatan sa tipan 19 para mailigtas ang kanilang mga buhay mula sa kamatayan at panatilihin silang buhay sa mga
panahon ng taggutom.
20 Kami ay naghihintay kay Yahweh; siya ang aming saklolo at aming kalasag. 21 Ang aming mga puso ay nagagalak sa
kaniya, dahil kami ay nagtitiwala sa kaniyang banal na pangalan.
22 Hayaan mo ang iyong katapatan sa tipan, Yahweh, ay mapasaamin habang nilalagay namin ang aming pag-asa sa iyo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 34

[1] Pupurihin ko si Yahweh sa lahat ng oras; ang kaniyang kapurihan ay laging mamumutawi sa aking bibig.
[2] Pupurihin ko si Yahweh; nawa marinig ito ng api at sila ay matuwa. [3] Purihin natin si Yahweh; sama-sama nating itaas
ang kaniyang pangalan.
[4] Hinanap ko si Yahweh, at tumugon siya, at sa lahat ng mga takot ko tagumpay ang ibinigay niya. [5] Nagniningning ang
mga tumitingin sa kaniya, at ang kanilang mga mukha ay hindi nahihiya. [6] Ang inapi ay umiyak, at narinig siya ni
Yahweh at niligtas mula sa lahat ng kaniyang mga kaguluhan.
[7] Ang anghel ni Yahweh ay nagkakampo sa paligid ng may mga takot sa kaniya, at sila ay nililigtas niya. [8] Tikman at
masdan na si Yahweh ay mabuti; mapalad ang taong kumukubli sa kaniya. [9] Katakutan ninyo si Yahweh, kayo na
kaniyang banal na bayan; hindi nagkukulang ang mga may takot sa kaniya.
[10] Ang batang leon minsan ay nagkukulang sa pagkain at nagugutom; pero ang mga humahanap kay Yahweh ay hindi
magkukukulang ng anumang bagay na mabuti. [11] Halikayo, mga bata, makinig kayo sa akin; ituturo ko sa inyo ang takot
kay Yahweh.
[12] Sinong naghahangad ng buhay at naghahangad ng mahabang panahon na mabuhay at magkaroon ng magandang
buhay? [13] Kung ganoon, lumayo kayo sa pagsasabi ng masama, at ilayo ang inyong mga labi sa pagsasabi ng mga
kasinungalingan. [14] Tumalikod kayo sa kasamaan at gumawa ng mabuti; hangarin ninyo ang kapayapaan at ito ay
palaganapin.
[15] Ang mga mata ni Yahweh ay nasa mga matutuwid, at sa kanilang mga iyak nakatuon ang kaniyang pandinig. [16] Si
Yahweh ay laban sa mga gumagawa ng masama, para burahin ang kanilang alala sa mundo. [17] Ang mga matutuwid ay
umiiyak, at naririnig ito ni Yahweh at mula sa lahat ng kanilang mga kaguluhan, nililigtas sila.
[18] Si Yahweh ay malapit sa mga wasak ang puso, at inililigtas niya ang mga nadurog ang espiritu. [19] Maraming mga
problema ang mga matutuwid, pero sa lahat ng iyon si Yahweh ang nagbibigay ng tagumpay. [20] Iniingatan niya ang lahat
ng kaniyang mga buto; ni isa sa kanila ay walang masisira.
[21] Papatayin ng masama ang makasalanan; ang mga galit sa matutuwid ay mahahatulan. [22] Ang mga kaluluwa ng
kaniyang mga lingkod ay tinutubos ni Yahweh; walang mahahatulan sa mga kumukubli sa kaniya.

Chapter 35

[1] Kumilos ka laban sa mga kumikilos laban sa akin O Yahweh; labanan mo ang mga lumalaban sa akin. [2] Kunin mo ang
iyong maliit na pananggalang at malaking pananggalang; bumangon ka at ako ay iyong tulungan. [3] Sa mga humahabol sa
akin gamitin mo ang iyong mga sibat at palakol; sa kaluluwa ko ay iyong sabihin, "Ako ang iyong kaligtasan."
[4] Nawa ang mga naghahangad sa aking buhay ay mapahiya at masira ang puri. Nawa ang mga nagbabalak na saktan ako
ay tumalikod at malito. [5] Nawa sila ay maging tulad ng hinanging ipa, sa pagtataboy ng anghel ni Yahweh sa kanila. [6]
Nawa ang kanilang daraanan ay maging madilim at madulas, habang tinutugis sila ng anghel ni Yahweh.
[7] Nang walang dahilan, naglagay sila ng lambat para sa akin; nang walang dahilan nagbungkal sila ng hukay para sa
aking buhay. [8] Hayaan mo na dumating sa kanila nang hindi inaasahan ang pagkawasak. Hayaan mo na mahuli sila ng
inilagay nilang lambat. Sa kanilang pagkawasak, hayaan mong sila ay bumagsak.
[9] Pero magsasaya ako kay Yahweh at magagalak sa kaniyang kaligtasan. [10] Sa aking buong lakas sasabihin ko, "Sino ang
katulad mo, Yahweh, na siyang nagliligtas sa mga api mula sa mas malakas kaysa sa kanila at ang mahihirap at
nangangailangan mula sa mga nagtatangka na nakawan sila?"
[11] Dumarami ang masasamang saksi; pinararatangan nila ako nang hindi totoo. [12] Binayaran nila ng kasamaan ang aking
kabutihan. Ako ay nagdadalamhati.
[13] Pero, nang maysakit sila, nagsuot ako ng sako; nag-ayuno ako para sa kanila na nakatungo ang aking dibdib. [14]
Nagdalamhati ako para sa aking mga kapatid; lumuhod ako sa pagluluksa para sa aking ina.
[15] Pero nang ako ay natisod, natuwa sila at nagsama-sama; nagsama-sama sila laban sa akin, at ako ay ginulat nila.
Winarak nila ako nang walang humpay. [16] Walang galang nila akong hinamak; nangalit ang kanilang mga ngipin sa akin.
[17] Panginoon hanggang kailan ka titingin? Iligtas mo ang aking kaluluwa mula sa kanilang mga mapangwasak na pag-
atake, ang buhay ko mula sa mga leon. [18] Pagkatapos magpapasalamat ako sa iyo sa dakilang pagpupulong; pupurihin kita
sa maraming tao.
[19] Huwag mong hayaang magdiwang sa akin ang mapanlinlang kong mga kaaway; huwag mo silang hayaang magawa ang
kanilang masasamang mga balak. [20] Dahil hindi sila nagsasalita ng kapayapaan, sa halip, nagpaplano sila ng mga salitang
mapanlinlang laban sa naninirahan sa aming lupain na mapayapang namumuhay.
[21] Binubuka nila ng malaki ang kanilang mga bibig laban sa akin; sabi nila, "Ha, ha, nakita namin ito." [22] Nakita mo ito,
Yahweh, huwag kang manahimik; huwag kang lumayo sa akin Panginoon. [23] Bumangon ka at gumising para ipagtanggol
ako; aking Diyos at Panginoon, ipagtanggol mo ang aking panig.
[24] Ipagtanggol mo ako, Yahweh aking Diyos, dahil sa iyong katuwiran; huwag mo silang hayaang magalak sa akin. [25]
Huwag mong hayaang sabihin nila sa kanilang puso na, "Aha, nakuha na namin ang aming nais." Huwag mong hayaan

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

na sabihin nila, "Nilamon namin siya." [26] Ilagay mo sila sa kahihiyan at lituhin mo silang nagnanais na saktan ako. Nawa ang mga gustong humamak sa akin ay mabalot ng kahihiyan at kasiraan.
[27] Hayaan mong ang mga nagnanais ng paglaya ko ay sumigaw sa galak at matuwa; nawa patuloy nilang sabihin, "Purihin si Yahweh, siya na nasisiyahan sa kapakanan ng kaniyang lingkod." [28] Pagkatapos nito ang katarungan mo at kapurihan ay buong araw kong ihahayag.

Chapter 36

[1] Nagsasalita ang kasalanan gaya ng mensahe sa puso ng taong masama; walang pagkatakot sa Diyos sa kaniyang mga
mata. [2] Dahil pinagiginhawa niya ang kaniyang sarili, iniisip na ang kaniyang kasalanan ay hindi matutuklasan at kasusuklaman.
[3] Ang kaniyang mga salita ay makasalanan at mapanlinlang; ayaw niyang maging matalino at gumawa ng mabuti. [4]
Habang siya ay nakahiga sa kaniyang kama, nagbabalak siya ng mga paraan para magkasala; siya ay nagtatakda ng masamang paraan; hindi niya iniiwasan ang kasalanan.
[5] Ang iyong katapatan sa tipan, Yahweh, ay umaabot sa kalangitan; ang iyong katapatan ay umaabot sa mga kaulapan. [6]
Ang iyong katarungan ay gaya ng pinakamataas na mga bundok; ang iyong katarungan ay gaya ng pinakamalalim na dagat. Yahweh, pinangangalagaan mo ang kapwa sangkatauhan at mga hayop.
[7] Napakahalaga ng iyong katapatan sa tipan, O Diyos! Ang sangkatauhan ay kumakanlong sa ilalim ng anino ng iyong
mga pakpak. [8] Sila ay masaganang masisiyahan sa kayamanan ng mga pagkain sa iyong bahay; hahayaan mo silang
uminom mula sa ilog ng iyong mahalagang mga pagpapala. [9] Dahil kasama mo ang bukal ng buhay; sa iyong liwanag ay aming makikita ang liwanag.
[10] Palawigin mo ang iyong katapatan sa tipan nang lubusan sa mga na nakakakilala sa iyo, ang pagtatanggol mo sa
matuwid ang puso. [11] Huwag mong hayaan ang paa ng mayabang na makalapit sa akin. Huwag mong hayaan ang kamay
ng masama na palayasin ako. [12] Doon ang masasama ay natalo; sila ay bumagsak at wala ng kakayahang bumangon.

Chapter 37

[1] Huwag kang mainis dahil sa masasamang tao; huwag kang mainggit sa mga umasal nang hindi makatuwiran. [2] Dahil
sila ay malapit nang matuyo gaya ng damo at malanta gaya ng luntiang mga halaman.
[3] Magtiwala ka kay Yahweh at gawin kung ano ang matuwid; tumira ka sa lupain at gawin mong tungkulin ang katapatan.
[4] Pagkatapos hanapin mo ang kaligayahan kay Yahweh, at ibibigay niya sa iyo ang mga naisin ng iyong puso.
[5] Ibigay mo ang iyong pamamaraan kay Yahweh; magtiwala ka sa kaniya, at siya ang kikilos para sa iyo. [6] Itatanghal niya
ang iyong katarungan gaya ng liwanag ng araw at ang iyong kawalang-muwang gaya ng araw sa tanghali.
[7] Tumigil ka sa harap ni Yahweh at matiyagang maghintay sa kaniya. Huwag kang mag-alala kung may taong mapagtatagumpayan ang kaniyang masamang balakin kung ang tao ay gumagawa ng masamang mga plano.
[8] Huwag kang magalit at madismaya. Huwag kang mag-alala, ito ay gumagawa lamang ng problema. [9] Ang mga
mapaggawa ng kasamaan ay aalisin, pero ang mga naghihintay kay Yahweh ay magmamana ng lupain. [10] Sa maikling
panahon ang masama ay mawawala, mamamasdan mo ang kaniyang kinalulugaran, pero siya ay mawawala.
[11] Pero ang mapagkumbaba ay mamanahin ang lupain at magagalak sa lubos na kasaganahan. [12] Ang makasalanan ay
nagbabalak laban sa matuwid at nginangalit ang kaniyang ngipin laban sa kaniya. [13] Ang Panginoon ay tinatawanan siya,
dahil nakikita niya na ang kaniyang araw ay parating na.
[14] Binunot ng masama ang kanilang mga espada at binaluktot ang kanilang mga pana para ilugmok ang mga naaapi at
nangangailangan, para patayin ang mga matuwid. [15] Ang kanilang mga espada ang sasaksak sa kanilang mga puso, at ang
kanilang mga pana ay masisira.
[16] Mas mabuti ang kaunti na mayroon ang matuwid kaysa sa kasaganahan ng masasama. [17] Dahil ang mga bisig ng
masasama ay mababali, pero si Yahweh ang sumusuporta sa mga matutuwid.
[18] Binabantayan ni Yahweh ang mga walang kasalanan araw-araw, at ang kanilang mana ay mananatili magpakailanman.
[19] Hindi sila mahihiya sa panahon ng problema. Sa panahon na dumating ang taggutom, sila ay may sapat na kakainin.
[20] Pero ang masasama ay mamamatay. Ang mga kaaway ni Yahweh ay magiging tulad ng kasaganahan ng mga pastulan;
sila ay mawawala at maglalaho sa usok. [21] Ang masama ay nangungutang pero hindi nagbabayad, pero ang matuwid ay
mapagbigay at nagbibigay.
[22] Ang mga pinagpala ni Yahweh ay mamanahin ang lupain; ang mga isinumpa niya ay tatanggalin. [23] Sa pamamagitan ni
Yahweh naitatag ang mga hakbang ng isang tao, ang tao na ang balakin ay kapuri-puri sa paningin ng Diyos. [24] Bagama't
siya ay nadapa, siya ay hindi babagsak, dahil hinahawakan siya ni Yahweh sa kaniyang kamay.
[25] Ako ay naging bata at ngayon ay matanda na; hindi pa ako nakakakita ng matuwid na pinabayaan o mga anak niyang
nagmamakaawa para sa tinapay. [26] Sa kahabaan ng araw siya ay mapagbigay-loob at nagpapahiram, at ang kaniyang
anak ay naging isang pagpapala. [27] Tumalikod ka mula sa kasamaan at gawin mo kung ano ang tama; pagkatapos,
magiging ligtas ka magpakailanman.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[28] Dahil iniibig ni Yahweh ang katarungan at hindi pinababayaan ang kaniyang tapat na mga tagasunod. Sila ay pag-
iingatan magpakailanman, pero ang kaapu-apuhan ng masama ay tatanggalin. [29] Mamanahin ng matuwid ang lupain at
mamumuhay sila roon magpakailanman. [30] Ang bibig ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan at nagdaragdag ng
katarungan.
[31] Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; ang kaniyang paa ay hindi madudulas. [32] Binabantayan ng
masamang tao ang matuwid at binabalak siyang patayin. [33] Hindi siya pababayaan ni Yahweh na mapunta sa kamay ng
masama o hatulan kapag siya ay nahusgahan.
[34] Maghintay ka kay Yahweh at panatalihin mo ang kaniyang kaparaanan, at ikaw ay kaniyang itataas para angkinin ang
lupain. Makikita mo kapag ang masasama ay tatanggalin.
[35] Nakita ko ang masama at nakakikilabot na tao na nagkalat gaya ng luntiang puno sa likas nitong lupa. [36] Pero nang ako
ay dumaan muli, siya ay wala na roon. Hinanap ko siya, pero hindi na siya matagpuan.
[37] Pagmasdan mo ang taong may dangal, at tandaan mo ang matuwid; mayroong mabuting kinabukasan para sa taong
may kapayapaan. [38] Ang mga makasalanan ay tuluyang mawawasak; ang kinabukasan para sa masasamang tao ay
mapuputol.
[39] Ang kaligtasan ng matutuwid ay nagmumula kay Yahweh; sila ay kaniyang pinangangalagaan sa mga panahon ng
kaguluhan. [40] Sila ay tinutulungan at sinasagip ni Yahweh. Sinasagip niya sila mula sa masasama at iniligtas sila dahil sila
ay kumubli sa kaniya.

Chapter 38

[1] Yahweh, huwag mo akong sawayin sa iyong galit at huwag akong parusahan sa iyong poot. [2] Dahil tumatagos sa akin ang
iyong mga palaso at ibinabagsak ako ng iyong kamay.
[3] May karamdaman ang aking buong katawan dahil sa iyong galit; walang kalakasan ang aking mga buto dahil sa aking
kasalanan. [4] Dahil nilunod ako ng aking mga kasalanan; napakabigat ng pasanin na ito para sa akin.
[5] Lumala at nangamoy ang aking mga sugat dahil sa mga hangal kong kasalanan. [6] Tinatapakan ako at pinahihiya araw-
araw; buong araw akong nagluluksa.
[7] Dahil dinaig ako ng kahihiyan, may karamdaman ang aking buong katawan. [8] Manhid na ako at labis na nanlulupaypay;
naghihinagpis ako dahil sa galit ng aking puso.
[9] Panginoon, naiintindihan mo ang masidhing pagnanais ng aking puso at ang aking mga paghihinagpis ay hindi ko
maitatago mula sa iyo. [10] Kumakabog ang aking puso, naglalaho ang aking lakas, at nanlalabo ang aking paningin.
[11] Iniiwasan ako ng aking mga kaibigan dahil sa aking kalagayan; nilalayuan ako ng aking kapwa. [12] Silang mga
naghahangad ng masama sa aking buhay ay naglagay ng mga patibong para sa akin. Silang naghahangad ng aking
kapahamakan ay nagsasabi ng mga mapanira at mapanlinlang na mga salita buong araw.
[13] Pero ako, tulad ako ng isang bingi na walang naririnig; tulad ako ng isang pipi na walang sinasabi. [14] Tulad ako ng isang
taong hindi nakaririnig at walang katugunan.
[15] Siguradong maghihintay ako para sa iyo, Yahweh; ikaw ay sasagot, Panginoong aking Diyos. [16] Sinasabi ko ito para hindi
ako maliitin ng aking mga kaaway. Kung madudulas ang aking paa, gagawan nila ako ng mga nakakakilabot na mga
bagay.
[17] Dahil matitisod na ako at ako ay patuloy na naghihinanakit. [18] Inaamin ko ang aking pagkakasala; nababahala ako sa
aking kasalanan.
[19] Pero napakarami ng aking mga kaaway; ang mga napopoot ng mali ay marami. [20] Gumaganti sila ng masama sa aking
kabutihan; nagbabato sila ng paratang sa akin kahit pinagpatuloy ko kung ano ang mabuti.
[21] Huwag mo akong pabayaan, Yahweh; aking Diyos, huwag kang lumayo sa akin. [22] Magmadali kang pumunta para
tulungan ako, Panginoon, na aking kaligtasan.

Chapter 39

[1] Napagpasyahan ko, "Iingatan ko kung ano ang aking sasabihin para hindi magkasala dahil sa aking dila. Bubusalan ko
ang aking bibig habang nasa harapan ng masamang tao."
[2] Nanatili akong tahimik; pinigilan ko ang aking mga salita kahit na sa pagsasabi ng mabuti, at ang aking paghihirap ay
lalong lumala. [3] Nag-aalab ang aking puso; kapag iniisip ko ang tungkol sa mga bagay na ito, nakapapaso ito tulad ng
isang apoy. Kaya sa wakas nagsalita na ako.
[4] Yahweh, ipaalam mo sa akin kung kailan ang katapusan ng aking buhay at ang kahabaan ng aking mga araw. Ipakita mo
sa akin kung paano ako lilipas. [5] Tingnan mo, ginawa mo lamang kasing lapad ng aking kamay ang aking mga araw, at
ang haba ng aking buhay ay balewala para sa iyo. Tunay na ang bawat tao ay parang isang hininga. Selah
[6] Tunay nga na ang bawat tao ay lumalakad tulad ng isang anino. Tunay nga na ang lahat ng tao ay nagmamadali sa pag-
iipon ng kayamanan kahit na hindi nila alam kung kanino mapupunta ito. [7] Ngayon, Panginoon, para saan ang aking
paghihintay? Ikaw lamang ang aking pag-asa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[8] Ako ay bigyan mo ng katagumpayan sa lahat ng aking mga kasalanan: huwag mo akong gawing paksa ng pangungutya
ng mga mangmang. [9] Nananahimik ako at hindi binubuksan ang aking bibig dahil sa iyong ginawa.
[10] Itigil mo na ang pagpapahirap sa akin; nalulula ako sa pamamagitan ng hampas ng inyong kamay. [11] Kapag itinutuwid
mo ang mga tao dahil sa kasalanan, dahan-dahan mong inuubos ang kanilang lakas tulad ng isang gamu-gamo; tunay na
balewala ang lahat ng tao tulad ng singaw. Selah
[12] Pakinggan mo ang aking dalangin, Yahweh, makinig ka sa akin, makinig ka sa aking pag-iyak! Huwag kang maging
bingi sa akin, dahil tulad ako ng isang dayuhang kasama ninyo, isang nangibang-bayan tulad ng lahat ng aking mga
ninuno. [13] Ibaling mo ang iyong pagtitig mula sa akin para muli akong makangiti bago ako mamatay."

Chapter 40

[1] Matiyaga akong naghintay kay Yahweh; pinakinggan niya ako at dininig ang aking pag-iyak. [2] Inahon niyo din ako mula
sa kakilakilabot na hukay, mula sa putikan, at itinayo niya ang aking mga paa sa isang bato at itinatag ang aking
paglalakbay.
[3] Siya ang naglagay sa aking mga bibig ng bagong awit, papuri sa ating Diyos. Marami ang makakaalam nito at
pararangalan siya at magtitiwala kay Yahweh. [4] Mapalad ang taong ginagawa niyang sandigan si Yahweh at hindi
nagpaparangal sa mayayabang o silang tumalikod mula sa kaniya tungo sa kasinungalingan.
[5] Marami, Yahweh aking Diyos, ang kamangha-manghang bagay na iyong ginawa at hindi mabibilang ang iyong mga
iniisip para sa akin; kung ihahayag ko at sasabihin ang mga ito, higit pa sa maaaring mabilang ang mga ito. [6] Hindi kayo
nagagalak sa pag-aalay o paghahandog pero binuksan mo ang aking tainga; hindi mo hiniling ang mga sinunog na alay o
mga alay sa kasalanan.
[7] Pagkatapos sinabi ko, "Masdan mo, dumating ako; nasusulat sa balunbon nang kasulatan ang tungkol sa akin. [8]
Nalulugod akong gawin ang iyong kalooban, aking Diyos; ang iyong mga batas ay nasa aking puso." [9] Pinahayag ko ang
magandang balita ng iyong katuwiran sa malaking pagtitipon; Yahweh, alam mong hindi ko mapipigilan ang labi ko sa
pagsasabi nito.
[10] Hindi ko ikinubli ang iyong katuwiran sa aking puso; inihayag ko ang iyong katapatan at kaligtasan; hindi ko itinago
ang iyong katapatan sa tipan o iyong pagiging mapagkakatiwalaan sa malaking pagtitipon. [11] Huwag mong ipagkait ang
iyong mga maawing pagkilos sa akin, Yahweh; hayaan mong ang katapatan mo sa tipan at ang iyong pagiging
mapagkakatiwalaan ay lagi pag-ingatan ako.
[12] Nakapalibot sa akin ang hindi mabilang na kaguluhan; naipit ako ng aking kasamaan kaya wala na akong makitang
anumang bagay; marami pa sila kaysa sa mga buhok sa aking ulo, at binigo ako ng aking puso. [13] Malugod ka, Yahweh, na
ako ay iyong sagipin; magmadali kang tulungan ako, Yahweh.
[14] Hayaan mo silang mapahiya at ganap na mabigo, silang mga naghahangad na kunin ang aking buhay. hayaan mo silang
tumalikod at madala sa kahihiyan, silang mga nagagalak na saktan ako. [15] Hayaan mo silang masindak dahil sa kanilang
kahihiyan, silang mga nagsasabi sa akin ng, "Aha, aha!"
[16] Pero magalak nawa silang mga naghahanap sa iyo at sa iyo ay maging masaya; hayaan mong ang lahat ng nagmamahal
sa iyong pagliligtas ang patuloy na magsabi, "Nawa si Yahweh ay mapapurihan." [17] Ako ay mahirap at nangangailangan;
pero iniisip pa rin ako ng Panginoon. Ikaw ang aking katuwang at dumating ka para sagipin ako; huwag kang magtagal
aking Diyos.

Chapter 41

[1] Mapalad siya na may malasakit para sa mga mahihina; sa araw ng kaguluhan, Si Yahweh ang magliligtas sa kaniya. [2]
Pangangalagaan siya ni Yahweh at buhay niya ay pananatilihin, at sa lupa siya ay pagpapalain. Hindi siya ibibigay ni
Yahweh sa kapangyarihan ng kaniyang mga kaaway. [3] Si Yahweh ang aalalay sa kaniya sa higaan ng paghihirap; gagawin
mong higaan ng kagalingan ang kaniyang higaan ng karamdaman.
[4] Sinabi ko, "Yahweh, maawa ka sa akin! Pagalingin mo ako dahil nagkasala ako laban sa iyo." [5] Ang mga kaaway ko ay
nagsasalita ng masama laban sa akin, nagsasabing, "Kailan kaya siya mamamatay at maglalaho ang kaniyang pangalan? [6]
Kapag pumupunta ang kaaway ko para makita ako, nagsasabi siya ng mga bagay na walang kwenta; iniipon ng kaniyang
puso ang aking sakuna para sa kaniyang sarili, kapag lumayo siya mula sa akin, ipinagsasabi niya sa iba ang tungkol dito.
[7] Lahat ng mga napopoot sa akin ay sama-samang nagbubulungan laban sa akin; laban sa akin, umaasa sila na masaktan
ako. [8] "Isang masamang karamdaman," sinasabi nila, "ang kumakapit ng mahigpit sa kaniya; ngayon na nakahiga na siya,
hindi na siya makakabangon pa." [9] Sa katunayan, kahit ang sarili kong malapit na kaibigan na aking pinagkakatiwalaan,
ang siyang kumain ng aking tinapay, ay inangat ang sakong niya laban sa akin.
[10] Pero ikaw, Yahweh, ay naawa sa akin at ibinangon ako para pagbayarin ko sila. [11] Sa pamamagitan nito nalaman ko na
nasisiyahan ka sa akin, dahil ang mga kaaway ko ay hindi nagtatagumpay laban sa akin. [12] Para sa akin, tinulungan mo
ako sa aking katapatan at iingatan ako sa harap ng iyong mukha magpakailanman.
[13] Nawa si Yahweh, ang Diyos ng Israel, ay purihin magpakailan pa man. Amen at Amen. Ikalawang Aklat

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 42

[1] Gaya ng usa na hinihingal at nananabik para sa tubig na umaagos, gayon ang pagkauhaw ko para sa iyo, O Diyos. [2]
Nauuhaw ako para sa Diyos, para sa Diyos na buhay; kailan kaya ako makapupunta at makahaharap sa Diyos?
[3] Ang mga luha ko ang naging pagkain ko araw at gabi, habang ang mga kaaway ko ay laging nagsasabi sa akin, "Nasaan
ang Diyos mo?" [4] Inaalala ko ang mga bagay na ito habang binubuhos ko ang aking kaluluwa: kung paano ako pumunta
kasama ang napakaraming tao at pangunahan sila patungo sa tahanan ng Diyos na may tinig ng kagalakan at pagpupuri,
ang napakaraming tao na nagdiriwang ng kapistahan.
[5] Bakit ka yumuyukod, aking kaluluwa, at bakit ka nababalisa sa aking kalooban? Umasa ka sa Diyos, dahil pupurihin ko
siya sa tulong ng kaniyang presensiya. [6] Diyos ko, ang aking kaluluwa ay yumuyukod sa aking kalooban, kaya inaalala
kita mula sa lupain ng Jordan, mula sa tatlong tuktok ng Bundok ng Hermon, at mula sa burol ng Mizar.
[7] Tumatawag ang kalaliman sa kalaliman ng ingay ng iyong mga talon, lahat ng iyong mga alon at mga nagtataasang alon
ay dumating sa akin. [8] Pero uutusan ni Yahweh ang kaniyang katapatan sa tipan sa umaga; sa gabi kasama ko ang
kaniyang awit, ang panalangin sa Diyos ng buhay ko.
[9] Sasabihin ko sa aking Diyos na aking malaking bato, "Bakit mo ako kinalimutan? Bakit ako nagluluksa dahil sa pang-
aapi ng aking kaaway? [10] Gaya ng espada sa aking mga buto, kinukutya ako ng aking mga katunggali habang palagi nilang
sinasabi sa akin, "Nasaan na ang Diyos mo?"
[11] Bakit ka yumuyukod, aking kaluluwa? Bakit ka nababalisa sa aking kalooban? Umasa ka sa Diyos, dahil magpupuri pa
ako sa kaniya, na saklolo ng aking mukha at aking Diyos.

Chapter 43

[1] Hatulan mo ako, O Diyos, at ipagtanggol ang aking kapakanan laban sa makasalanang bansa; [2] Dahil ikaw ang Diyos ng
aking kalakasan; bakit mo ako itinapon palayo? Bakit ako nagluluksa dahil sa pang-aapi ng kaaway?
[3] O, ipadala mo ang iyong liwanag at katotohanan; hayaan mong pangunahan nila ako; hayaan mong dalhin ako sa banal
mong burol at sa iyong tabernakulo. [4] Pagkatapos, pupunta ako sa altar ng Diyos, sa Diyos na aking lubos na kaligayahan;
at sa aking alpa pupurihin kita, O Diyos, aking Diyos.
[5] Bakit ka yumuyukod, aking kaluluwa? Bakit ka nababalisa sa aking kalooban? Umasa ka sa Diyos; dahil magpupuri pa
ako sa kaniya, siya na aking saklolo at aking Diyos.

Chapter 44

[1] Narinig ng aming mga tainga, O Diyos, ang sinabi ng aming mga ninuno sa amin tungkol sa ginawa mo sa kanilang mga
araw, noong unang panahon. [2] Pinalayas mo ang mga bansa gamit ang iyong kamay, pero itinanim mo ang aming bayan;
pinahirapan mo ang mga tao, pero ikinalat mo ang aming bayan sa buong lupain.
[3] Dahil hindi nila nakuha ang lupain para maging ari-arian nila sa pamamagitan ng sarili nilang espada; ni ang kanilang
sandata ang nagligtas sa kanila; kundi ang iyong kanang kamay, ang iyong bisig at ang ningning ng iyong mukha, dahil
sinang-ayunan mo sila. [4] O Diyos, ikaw ang aking hari; pamahalaan mo ang tagumpay para kay Jacob.
[5] Sa pamamagitan mo, ibabagsak namin ang aming mga kalaban; sa pamamagitan ng iyong pangalan, tatapakan namin
silang mga tumitindig laban sa amin. [6] Dahil hindi ako nagtitiwala sa aking pana, ni sa aking espada na ililigtas ako.
[7] Pero iniligtas mo kami mula sa aming mga kalaban at inilagay sa kahihiyan ang mga napopoot sa amin. [8] Ang Diyos ang
aming ipinagmamalaki buong araw, at magpapasalamat kami sa iyong pangalan magpakailanman. Selah
[9] Pero ngayon, kami ay iyong itinapon, at dinala kami sa kahihiyan, at hindi mo na sinasamahan ang aming mga hukbo. [10]
Pinaatras mo kami mula sa aming kalaban; at ang mga napopoot sa amin ay kinamkam ang yaman para sa kanilang mga
sarili. [11] Ginawa mo kaming tulad ng tupa na nakalaan para kainin at ikinalat kami sa mga bansa.
[12] Ipinagbili mo ang iyong bayan para sa wala; hindi mo napalago ang iyong kayamanan sa paggawa nito. [13] Ginagawa mo
kaming katawa-tawa sa aming mga kapwa, hinamak at kinutya kami ng mga taong nakapaligid sa amin. [14] Ginagawa mo
kaming isang panlalait sa kalagitnaan ng mga bansa, isang pag-iiling sa kalagitnaan ng mga tao.
[15] Buong araw nasa harapan ko ang aking kasiraan, at nabalot ng kahihiyan ang aking mukha [16] dahil sa tinig niyang
nanlalait at nanghahamak, dahil sa kaaway at naghihiganti. [17] Lahat ng ito ay dumating sa amin, pero hindi ka namin
kinalimutan o pinakitunguhan ng mali ang iyong tipan.
[18] Hindi tumalikod ang aming mga puso; hindi lumayo ang aming mga hakbang mula sa iyong daan. [19] Pero lubha mo pa
rin kaming pinahirapan sa lugar ng mga aso at binalot kami ng anino ng kamatayan. [20] Kung nakalimot kami sa pangalan
ng aming Diyos o nag-unat ng aming mga kamay sa hindi kilalang diyos, [21] hindi kaya ito sisiyasatin ng Diyos? Dahil
nalalaman niya ang mga lihim ng puso. [22] Sa katunayan, para sa iyong kapakanan, kami ay pinapatay buong araw;
itinuring kaming mga tupa para katayin.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

23 Gumising ka, bakit ka natutulog, Panginoon? 24 Tumindig ka, huwag mo kaming ilayo ng tuluyan. Bakit mo tinatago ang
iyong mukha at kinakalimutan ang aming paghihirap at kaapihan?
25 Dahil natunaw kami sa alabok; ang aming mga katawan ay kumakapit sa lupa. 26 Bumangon ka para sa aming tulong at
tubusin kami alang-alang sa iyong katapatan sa tipan.

Chapter 45

1 Nag-uumapaw ang aking puso sa mabuting paksa; babasahin ko nang malakas ang mga salita na aking isinulat tungkol
sa hari; ang aking dila ang panulat ng isang manunulat na handa. 2 Ikaw ay mas makisig kaysa mga anak ng tao; biyaya
ay binuhos sa iyong mga labi; kaya alam namin na pinagpala ka ng Diyos magpakailanman.
3 Ilagay mo ang iyong espada sa iyong hita, ikaw na makapangyarihan, sa iyong kaluwalhatian at kamaharlikahan. 4 Sa
iyong kamaharlikahan matagumpay kang sumakay dahil sa pagiging mapagkakatiwalaan, kapakumbabaan at
katuwiran; ituturo ng iyong kanang kamay ang mga katakot-takot na mga bagay.
5 Ang iyong mga palaso ay matalim; ang mga tao ay babagsak sa iyong ilalim; ang iyong mga palaso ay nasa puso ng mga
kalaban ng hari. 6 Ang iyong trono, O Diyos, ay magpakailanpaman; ang setro ng katarungan ay setro ng iyong kaharian. 7
Minamahal mo ang matuwid at kinasusuklaman ang kasamaan; kaya O Diyos, ang iyong Diyos, ay hinirang ka sa
pamamagitan ng langis ng kasayahan na higit sa iyong mga kasamahan.
8 Ang lahat ng iyong kasuotan ay amoy mira, mga sabila at kasia; mula sa mga palasyong gawa sa garing pinasasaya kayo
ng mga instrumentong may kwerdas. 9 Ang mga anak na babae ng mga hari ay kabilang sa mga kagalang-galang na
kababaihan; sa iyong kanang kamay nakatayo ang reyna na nadaramtan ng ginto ng Ophir.
10 Makinig ka, anak na babae, isaalang-alang mo at ikiling ang iyong pandinig; kalimutan mo ang iyong sariling bayan at
ang tahanan ng iyong ama. 11 Sa ganitong paraan nanaisin ng hari ang iyong kagandahan; siya ang iyong panginoon;
igalang mo siya.
12 Ang anak na babae ng Tiro ay pupunta na may dalang isang handog; ang mga mayayaman kasama ng mga tao ay
magmamakaawa ng iyong tulong. 13 Ang maharlika na anak na babae sa palasyo ay lahat maluwalhati; ang kaniyang
kasuotan ay ginto ang palamuti.
14 Dadalhin siya sa hari na may binurdahang damit, ang mga birhen, ang mga kasama niyang sumusunod sa kanya ay
dadalhin sa iyo. 15 Pangungunahan sila ng kagalakan at pagsasaya; at sa palasyo ng hari papasok sila.
16 Sa lugar ng iyong mga ama naroon ang iyong mga anak, na siyang gagawin mong mga prinsipe sa buong mundo. 17
Gagawin ko ang lahat para ang iyong pangalan ay maalala ng lahat ng salinlahi; kaya ang mga tao ay bibigyan ka ng
pasasalamat magpakailanpaman.

Chapter 46

1 Ang Diyos ang ating kublihan at kalakasan, ang handang tumulong kapag may kaguluhan. 2 Kaya nga, hindi kami
matatakot, kahit na ang lupa ay mabago, kahit na ang mga kabundukan ay mayanig papunta sa puso ng karagatan, 3 kahit
na ang mga tubig nito ay umugong at mangalit, at kahit ang mga kabundukan ay mayanig sa pagragasa ng tubig. Selah
4 Doon ay may isang ilog, na ang agos ay pinasasaya ang lungsod ng Diyos, ang banal na lugar ng mga tabernakulo ng
Kataas-taasan. 5 Ang Diyos ay nasa gitna niya; siya ay hindi matitinag; tutulungan siya ng Diyos, at gagawin niya ito sa
pagbubukang-liwayway.
6 Ang mga bansa ay napoot at ang mga kaharian ay nayanig; ang tinig niya ay kaniyang itinaas, at ang lupa ay naagnas. 7
Si Yahweh, ang Diyos ng mga hukbo ay kasama natin; ang Diyos ni Jacob na kublihan natin. Selah
8 Lumapit kayo, masdan ang mga ginawa ni Yahweh, ang pagkawasak na kaniyang idinulot sa mundo. 9 Pinahihinto niya
ang mga digmaan sa dulo ng mundo; binali niya ang mga pana at ang mga sibat ay pinagpira-piraso; ang mga panangga
ay kaniyang sinunog.
10 Tumahimik kayo at kilalanin ninyo na ako ay Diyos; itatanghal ako sa ginta ng mga bansa; itatanghal ako sa mundo. 11 Si
Yahweh ng mga hukbo ay sasaatin; ang Diyos ni Jacob ang kublihan natin. Selah

Chapter 47

1 Kayong lahat na mga tao, ipalakpak ninyo ang inyong mga kamay; sumigaw kayo sa Diyos sa tunog ng tagumpay. 2 Dahil
kasindak-sindak ang Kataas-taasang si Yahweh; sa buong mundo siya ang dakilang Hari.
3 Nilulupig niya ang mga tao sa ilalim natin at ang mga bansa sa ilalim ng ating mga paa. 4 Pinipili niya ang ating
mamanahin para sa atin, ang kaluwalhatian ni Jacob na minahal niya. Selah 5 Sa pamamagitan ng isang sigaw ang Diyos
ay naitaas, si Yahweh sa pamamagitan ng tunog ng isang trumpeta.
6 Umawit ng mga papuri sa Diyos, umawit ng mga papuri; umawit ng mga papuri sa ating Hari, umawit ng mga papuri. 7
Dahil ang Diyos ang Hari ng buong mundo; umawit ng papuri na may pang-unawa.

[8] Ang Diyos ay naghahari sa lahat ng mga bansa; ang Diyos ay nakaupo sa kaniyang banal na trono. [9] Ang mga prinsipe ng mga tao ay nagtipon-tipon kasama ang bayan ng Diyos ni Abraham; dahil ang mga pananggalang ng mundo ay pag-aari ng Diyos; siya ay pinarangalan ng lubos.

Chapter 48

[1] Dakila si Yahweh at lubos na dakila para purihin, sa lungsod ng ating Diyos sa kaniyang bundok na banal. [2] Ang pagiging
matayog nito ay kay gandang pagmasdan, ang kagalakan ng buong mundo, ay ang Bundok ng Sion, sa mga dako ng
hilaga, ang lungsod ng Haring dakila. [3] Nagpakilala ang Diyos sa kaniyang mga palasyo bilang isang kublihan.
[4] Pero, tingnan niyo, ang mga hari ay pinulong ang kanilang mga sarili; sila ay dumaan nang magkakasama. [5] Nakita nila
ito, pagkatapos sila ay namangha, sila ay nasiraan ng loob at nagmamadaling lumayo. [6] Pangangatog ang bumalot sa
kanila doon, sakit gaya ng isang babaeng nanganganak.
[7] Sa pamamagitan ng hangin ng silangan sinira mo ang mga barko ng Tarsis. [8] Gaya ng aming narinig, ay ganoon din ang
aming nakita sa lungsod ni Yahweh ng mga hukbo, sa lungsod ng ating Diyos; itatatag ito ng Diyos magpakailanman.
Selah
[9] Naalala namin ang tungkol sa iyong katapatan sa tipan, O Diyos, sa gitna ng iyong templo. [10] Gaya ng iyong pangalan, O
Diyos, gayundin ang papuri sa iyo hanggang sa mga dulo ng mundo; ang iyong kanang kamay ay puno ng katuwiran.
[11] Hayaan mong ang Bundok ng Sion ay matuwa, hayaan mong ang mga anak na babae ng Juda ay magsaya dahil sa iyong
makatuwirang mga kautusan.
[12] Maglakad sa palibot ng Bundok Sion, umikot ka sa kaniya; bilangin mo ang kaniyang mga tore, [13] masdan mong mabuti
ang kaniyang mga pader, at tingnan ang kaniyang mga palasyo nang sa gayon masabi mo ito sa susunod na salinlahi.
[14] Dahil ang Diyos na ito ang ating Diyos magpakailanpaman; siya ang ating magiging gabay hanggang sa kamatayan.

Chapter 49

[1] Pakinggan ninyo ito, lahat kayong mga mamamayan; ibaling ang inyong pandinig, lahat kayong mga naninirahan sa
mundo, [2] kapwa mababa at mataas, mayaman at mahirap na magkakasama.
[3] Magsasabi ang aking bibig ng karunungan at ang magiging pagbubulay-bulay ng aking puso ay pang-unawa. [4] Ikikiling
ko ang aking pandinig sa isang parabola; sisimulan ko ang aking parabola gamit ang alpa. [5] Bakit kailangang matakot ako
sa mga araw ng kasamaan, kapag napapaligiran ako ng kasamaan sa aking mga sakong?
[6] Ang mga nagtitiwala sa kanilang yaman at ipinagmamalaki ang halaga ng kanilang yaman - [7] tiyak na walang
makatutubos sa kaniyang kapatid o makapagbibigay sa Diyos ng panubos para sa kaniya, [8] Dahil mahal ang pagtubos ng
buhay ng isang tao, at sa ating pagkakautang walang makakapagbayad.
[9] Walang mabubuhay ng magpakailanman nang hindi mabubulok ang kanyang katawan. [10] Dahil makararanas siya ng
pagkabulok. Ang mga marurunong ay namamatay; ang mga hangal at ang mga malupit ay parehong mamamatay at
iiwanan nila ang kanilang kayamanan sa iba.
[11] Ang nasa kaloob-looban ng kaisipan nila ay magpapatuloy ang kanilang mga pamilya magpakailanman, pati na ang
mga lugar kung saan sila naninirahan, sa lahat ng mga salinlahi; tinawag nila ang kanilang mga lupain ayon sa kanilang
mga pangalan.
[12] Pero ang tao na may taglay na yaman ay hindi nananatiling buhay; tulad siya ng mga hayop na namamatay. [13] Ito, ang
kanilang pamamaraan, ay kanilang kahangalan; pero pagkatapos nila, ang mga tao ay sumasang-ayon sa kanilang mga
sinasabi. Selah
[14] Itinatalaga sila tulad ng isang kawan na pupunta sa sheol; kamatayan ang kanilang magiging pastol; ang matuwid ay
magkakaroon ng kapangyarihan sa kanila pagsapit ng umaga; lalamunin ng sheol ang kanilang mga katawan at wala
silang lugar na matitirahan. [15] Pero tutubusin ng Diyos ang aking buhay mula sa kapangyarihan ng sheol; ako ay kaniyang
tatanggapin. Selah
[16] Huwag matakot kapag may isang taong yumayaman, kapag ang kapangyarihan ng kaniyang pamilya ay lumalawak, [17]
dahil kapag siya ay namatay, wala siyang dadalhin kahit anong bagay; hindi niya kasamang bababa ang kanyang
kapangyarihan.
[18] Pinagpala niya ang kaniyang kaluluwa habang siya ay nabubuhay - at pinupuri ka ng mga tao kapag namumuhay ka
para sa iyong sarili - [19] pupunta siya sa salinlahi ng kanyang mga ama at hindi nila kailanman makikitang muli ang
liwanag. [20] Ang isang taong may yaman pero walang pang-unawa ay tulad ng mga hayop na namamatay.

Chapter 50

[1] Ang Tanging Makapangyarihan, ang Diyos, si Yahweh, ay nagsalita at tinawag ang daigdig mula sa pagsikat ng araw
hanggang sa paglubog nito. [2] Mula sa Sion, ang kaganapan ng kagandahan, ang Diyos ay nagningning.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

3 Dumarating ang ating Diyos at hindi nananatiling tahimik; isang apoy ang lumalamon sa harapan niya, at bumabagyo
nang napakalakas sa kanyang paligid. 4 Nananawagan siya sa kalangitan at sa lupa para mahatulan niya ang kaniyang
bayan: 5 "Tipunin ang mga matatapat sa akin, ang mga nakipagtipan sa akin sa pamamagitan ng pag-aalay."
6 Ipahahayag ng kalangitan ang kaniyang katuwiran, dahil ang Diyos mismo ay hukom. Selah
7 "Makinig, aking bayan, at ako ay magsasalita; ako ang Diyos, ang inyong Diyos. 8 Hindi ko kayo susumbatan dahil sa
inyong mga alay; ang sinunog ninyong mga handog ay laging nasa aking harapan.
9 Wala akong kukuning toro mula sa inyong bahay, o lalaking mga kambing mula sa inyong mga kawan. 10 Dahil ang
bawat hayop sa kagubatan ay sa akin, at ang mga baka na nasa isang libong burol. 11 Kilala ko ang lahat ng mga ibon sa
mga bundok, at ang mga mababangis na hayop sa bukid ay sa akin.
12 Kung ako ay nagugutom, hindi ko sa inyo sasabihin; dahil ang mundo ay sa akin, at ang lahat ng mga bagay dito, ay sa
akin din. 13 Kakainin ko ba ang laman ng mga toro o iinumin ang dugo ng mga kambing?
14 Maghandog kayo sa Diyos ng alay ng pasasalamat, at tuparin ninyo ang inyong mga banal na panata sa Kataas-taasan. 15
Tumawag kayo sa akin sa araw ng kaguluhan; sasagipin ko kayo, at ako ay inyong luluwalhatiin."
16 Pero sa mga makasalanan sinasabi ng Diyos, "Ano ang kinalaman mo sa pagpapahayag ng aking mga kautusan, at
sinasambit mo ang aking tipan, 17 gayong ang aking tagubilin ay inyong kinamumuhian at ang aking mga salita ay inyong
itinatapon?
18 Kapag nakakakita kayo ng isang magnanakaw, sumasang-ayon kayo sa kanya; nakikisali kayo sa mga nangangalunya. 19
Nagsasabi kayo ng kasamaan, at naghahayag ang inyong dila ng kasinungalingan. 20 Umuupo kayo at nagsasalita laban sa
inyong kapatid; ang anak ng sarili ninyong ina ay inyong sinisiraang puri.
21 Ginawa ninyo ang mga bagay na ito, pero nanatili akong tahimik, kaya inisip ninyo na isa lamang akong katulad ninyo.
Pero susumbatan ko kayo at ipapakita ko ang lahat ng mga bagay na inyong ginawa. 22 Ngayon isaalang-alang niyo ito,
kayong nakakalimot sa Diyos; dahil kung hindi ay dudurugin ko kayo at walang sinumang darating para tulungan kayo:
23 Sinumang naghahandog ng alay ng pasasalamat ay nagpupuri sa akin, at sa sinumang nagpaplano ng kaniyang landas
sa tamang paraan, ipakikita ko sa kaniya ang pagliligtas ng Diyos."

Chapter 51

1 Kaawaan mo ako, Diyos, dahil sa iyong katapatan sa tipan; alang-alang sa iyong mga maawaing gawa, burahin mo ang
aking mga kasalanan. 2 Mula sa aking mabigat na pagkakasala ako ay hugasan mo nang lubusan at linisin ako mula sa
aking kasalanan.
3 Dahil alam ko ang aking mga paglabag, at laging naaalala ang aking kasalanan. 4 Laban sa iyo, sa iyo lamang ako
nagkasala at sa iyong paningin ginawa kung ano ang napakasama; matuwid ka kapag nagsasalita; tama ka kapag
humahatol.
5 Masdan mo, ako ay isinilang sa malaking kasalanan; nang ipinagdadalang-tao ako ng aking ina, ako ay naroon na sa
kasalanan. 6 Masdan mo, sa aking puso ang ninanais mo ay ang pagiging-mapagkakatiwalaan; sa aking puso ipaaalam mo
ang karunungan.
7 Dalisayin mo ako ng isopo, at ako ay magiging malinis; hugasan mo ako at magiging mas maputi ako kaysa niyebe. 8
Iparinig mo sa akin ang kasiyahan at kagalakan para magsaya ang mga buto na iyong binali. 9 Itago mo ang iyong mukha
sa aking mga kasalanan at pawiin ang lahat ng mga nagawa kong kasamaan.
10 Likhain mo sa akin ang isang malinis na puso, Diyos, at ipanumbalik sa akin ang isang matuwid na espiritu. 11 Sa iyong
presensiya huwag mo akong paalisin, at huwag alisin ang iyong Banal na Espiritu mula sa akin.
12 Ibalik mo sa akin ang kagalakan ng iyong pagliligtas, at pagkalooban mo ako ng espiritung handang sumunod. 13
Pagkatapos ituturo ko sa mga lumalabag sa iyong mga utos ang iyong mga pamamaraan, at magbabalik-loob sa iyo ang
mga makasalanan.
14 Patawarin mo ako dahil sa pagdadanak ng dugo, Diyos ng aking kaligtasan, at sisigaw ako nang buong kagalakan sa
iyong katuwiran. 15 Panginoon, buksan mo ang aking mga labi, at ipahahayag ng aking bibig ang iyong kapurihan. 16 Pero
hindi ka nagagalak sa alay, kundi ito ay aking ibibigay; sa mga sinunog na handog hindi ka nasisiyahan.
17 Ang mga alay na karapat-dapat sa Diyos ay isang basag na kalooban. Hindi mo hahamakin, O Diyos, ang isang basag at
nagsisising puso. 18 Gawan mo ng mabuti ang Sion ayon sa iyong kasiyahan; itayo mong muli ang mga pader ng
Jerusalem. 19 Kung magkagayon ay malulugod ka sa mga alay ng katuwiran, sa sinunog na mga handog at lubusang
sinunog na mga handog; pagkatapos, ang aming bayan ay maghahandog ng mga toro sa iyong altar.

Chapter 52

1 Bakit mo ipinagyayabang ang iyong panggugulo, ikaw malakas na lalaki? Ang katapatan ng Diyos sa tipan ay
dumarating araw-araw. 2 Nagbabalak ang iyong dila tulad ng matalim na labaha na mapandayang gumagawa.
3 Minamahal mo ang kasamaan kaysa sa kabutihan at kasinungalingan kaysa sa pagsasabi ng katuwiran. Selah

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

4 Mahal mo ang lahat ng mga salitang sumisira sa iba, ikaw na mandarayang dila. 5 Kaya wawasakin ka rin ng Diyos
magpakailanman; siya ang mag-aalis sa iyo at hahatakin kang palabas sa iyong tolda at bubunutin ka mula sa lupain ng
mga nabubuhay. Selah
6 Ang matuwid ay makikita rin ito at matatakot; tatawanan siya nila at sasabihing, 7 "Tingnan mo, ito ang taong hindi ang
Diyos ang ginawang kalakasan pero nagtiwala sa kasaganahan ng kaniyang kayamanan at pinatunayan ang kaniyang
sarili sa kasamaang kaniyang ginagawa."
8 Pero para sa akin, katulad ko ang isang berdeng punong olibo sa tahanan ng Diyos; ako ay magtitiwala sa katapatan ng
Diyos sa tipan magpakailanpaman. 9 Ako ay magbibigay pasasalamat, O Diyos, magpakailanman dahil sa mga bagay na
iyong ginawa. Umaasa ako sa iyong pangalan, dahil ito ay mabuti sa harapan ng mga matatapat.

Chapter 53

1 Sinasabi ng mangmang sa kaniyang puso, ''Walang Diyos.'' Masama sila at gumawa ng kasuklam-suklam na
pagkakasala; walang sinuman ang gumagawa ng mabuti. 2 Mula sa langit nakatanaw ang Diyos sa mga anak ng tao para
tingnan kung may nakauunawa na naghahanap sa kaniya. 3 Ang bawat isa sa kanila ay tumalikod; ang lahat ay naging
marumi; wala ni isang gumagawa ng mabuti, wala, wala kahit isa.
4 Wala ba silang nalalaman, silang gumagawa ng pagkakasala, silang mga kumakain ng aking bayan gaya ng pagkain ng
tinapay pero hindi tumatawag sa Diyos? 5 Sila ay nasa kalagitnaan ng matinding pagkatakot, kahit na walang dahilan
para matakot; dahil ikakalat ng Diyos ang mga buto ng sinumang nagsasama-sama laban sa inyo; ang ganiyang mga tao
ay ilalagay sa kahihiyan dahil sila ay tinanggihan ng Diyos.
6 O, ang kaligtasan ng Israel ay darating mula sa Sion! Kapag ibinalik na ng Diyos ang kaniyang bayan mula sa
pagkakabihag, magdiriwang si Jacob at ang Israel ay magagalak!

Chapter 54

1 Iligtas mo ako, O Diyos, sa pamamagitan ng iyong pangalan, at sa iyong kalakasan, hatulan mo ako. 2 Pakinggan mo ang
aking panalangin, O Diyos; pakinggan mo ang mga salita ng aking bibig. 3 Dahil ang mga dayuhan ay naghimagsik laban
sa akin, at ang mga walang awang mga lalaki ay pinagtangkaan ang aking buhay; hindi nila itinakda ang Diyos sa
kanilang harapan. Selah
4 Masdan mo, ang Diyos ang tumutulong sa akin; ang Panginoon ang siyang nagtataas sa akin. 5 Ibabalik niya sa aking
mga kaaway ang kasamaan; sa iyong katapatan, wasakin mo sila!
6 Mag-aalay ako ng kusang-loob na handog; ako ay magbibigay pasasalamat sa iyong pangalan, Yahweh, dahil ito ay
mabuti. 7 Dahil siya ang sumagip sa akin mula sa bawat kaguluhan; ang aking mata ay nakatingin ng matagumpay laban
sa aking mga kaaway.

Chapter 55

1 Pakinggan mo aking panalangin, O Diyos; at huwag mong itago ang iyong sarili sa aking pagsamo. 2 Pakinggan mo ako at
ako ay iyong sagutin; wala akong kapahingahan sa aking mga kaguluhan. 3 dahil sa tinig ng aking mga kaaway, dahil sa
pang-aapi ng masasama; dahil nagdala sila ng kaguluhan sa akin at galit akong inuusig.
4 Lubhang nasaktan ang aking puso, at binagsakan ako ng malaking takot sa kamatayan. 5 Dumating sa akin ang
pagkatakot at panginginig, at kilabot ang nanaig sakin.
6 Aking sinabi, "O, kung mayroon lamang akong mga pakpak tulad ng kalapati! Kung magkagayon lilipad akong palayo at
magpapahinga. 7 Tingnan, ako ay gagala sa malayo; doon ako mananahan sa ilang. Selah
8 Magmamadali ako para sumilong mula sa malakas na hangin at unos''. 9 Wasakin mo sila, Panginoon, at guluhin ang
kanilang mga wika, dahil nakita ko ang karahasan at kaguluhan sa lungsod.
10 Lumiligid sila araw at gabi sa ibabaw ng kanyang pader, kasalanan at kalokohan ay nasa kalagitnaan niya. 11 Kasamaan
ang nasa gitna nito; ang pang-aapi at pandaraya sa mga lansangan nito ay hindi umaalis.
12 Dahil hindi isang kaaway ang sumasaway sa akin. kaya maaari ko itong tiisin; ni hindi siya ang napopoot sa akin na
itinaas ang kaniyang sarili laban sa akin, dahil kung hindi itinago ko sana ang aking sarili sa kanya. 13 Pero ikaw iyon,
isang lalaking kapantay ko, aking kasama at aking malapit na kaibigan. 14 Mayroon tayong matamis na pagsasamahan;
naglakad tayo kasama ang maraming tao sa tahanan ng Diyos.
15 Hayaang mong biglang dumating ang kamatayan sa kanila; hayaang mo silang bumaba ng buhay sa Sheol, dahil sa
kalagitnaan nila, sa kasamaan sila namumuhay.
16 Para sa akin, tatawag ako sa Diyos, at ililigtas ako ni Yahweh. 17 Magsusumbong ako at dadaing sa gabi, sa umaga at sa
tanghaling tapat; maririnig niya ang aking tinig. 18 Ligtas niyang sasagipin ang aking buhay mula sa digmaang laban sa
akin, dahil marami silang mga lumaban sa akin.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[19] Ang Diyos, ang nananatili mula noon pang unang panahon, ay makikinig at tumutugon sa kanila. Selah Ang mga taong
iyon ay hindi nagbago; sila ay hindi natatakot sa Diyos.
[20] Itinataas ng aking kaibigan ang kaniyang mga kamay laban sa kaniyang mga kasundo; hindi na niya iginalang ang
tipan na mayroon siya. [21] Ang kaniyang bibig ay kasindulas ng mantikilya, pero ang kaniyang puso ay naghamon; mas
malambot pa kaysa sa langis ang kaniyang mga salita, pero ang totoo sila ay mga binunot na espada.
[22] Ilagay mo ang iyong pasanin kay Yahweh, at ikaw ay kaniyang aalalayan; hindi niya papayagang sumuray- suray sa
paglalakad ang taong matuwid. [23] Pero ikaw, O Diyos, ay dadalhin sa hukay ng pagkawasak ang masama; ang mga uhaw
sa dugo at mandaraya ay hindi mabubuhay kahit kalahati ng buhay ng iba, pero ako ay sa iyo magtitiwala.

Chapter 56

[1] Maawa ka sa akin, o Diyos, dahil may naghahangad na lamunin ako; buong araw ay nilalabanan niya ako at inaapi. [2]
Hinahangad ng aking mga kaaway na lamunin ako buong araw; dahil marami ang mayabang na kumakalaban sa akin.
[3] Kapag ako ay natatakot, magtitiwala ako sa iyo. [4] Sa Diyos, na ang salita ay aking pinupuri - sa Diyos ako nagtitiwala;
hindi ako matatakot; ano ang magagawa sa akin ng mga pawang tao lamang?
[5] Buong araw, binabaluktot nila ang aking mga salita; lahat ng kanilang iniisip ay laban sa akin para sa kasamaan. [6]
Nagtitipon-tipon sila, tinatago nila ang kanilang mga sarili, at tinatandaan ang aking mga hakbang, katulad ng kanilang
paghihintay sa aking buhay.
[7] Huwag mo silang hayaang makatakas na gumagawa ng kasamaan. Pabagsakin mo ang mga tao sa iyong galit, O Diyos. [8]
Binibilang mo ang aking mga paglalakbay at inilalagay mo ang aking mga luha sa iyong bote; wala ba ang mga ito sa
iyong aklat?
[9] Pagkatapos tatalikod ang aking mga kaaway sa araw ng aking pagtawag sa iyo; ito ang aking nalalaman, na ang Diyos ay
para sa akin. [10] Sa Diyos, na ang salita ay pinupuri ko - kay Yahweh, na ang salita ay pinupuri ko - [11] sa Diyos ako
nagtitiwala; hindi ako matatakot; ano ang magagawa sa akin ng pawang tao lamang?
[12] Ang tungkulin na tuparin ang lahat ng panata ko sa iyo ay nasa akin, O Diyos; magbibigay ako ng mga handog ng
pasasalamat sa iyo. [13] Dahil sinagip mo ang aking buhay mula sa kamatayan; pinigilan mo ang aking mga paa na
mahulog, para ako ay makalakad sa harapan ng Diyos sa liwanag ng mga nabubuhay.

Chapter 57

[1] Maging maawain ka sa akin, o Diyos, maging maawain ka, dahil kumukubli ako sa iyo hanggang matapos ang mga
kaguluhan na ito. Nananatili ako sa ilalim ng iyong mga pakpak para sa pag-iingat hanggang matapos na ang pagwasak
na ito.
[2] Mananawagan ako sa Kataas-taasang Diyos, sa Diyos, na ginagawa ang lahat ng bagay para sa akin. [3] Magpapadala siya
ng tulong mula sa langit at ililigtas ako, kapag ang taong gusto akong lamunin ay nagagalit sa akin; Selah ipadadala ng
Diyos sa akin ang kaniyang katapatan sa tipan at kaniyang pagiging mapagkakatiwalaan.
[4] Ang aking buhay ay nasa kalagitnaan ng mga leon; ako ay nasa kalagitnaan ng mga handang lumapa sa akin. Ako ay
nasa kalagitnaan ng mga tao na ang mga ngipin ay mga sibat at palaso, at ang mga dila ay matalim na mga espada. [5]
Maitanghal ka, O Diyos, sa taas ng kalangitan; nawa ang iyong kaluwalhatian ay maitaas pa sa buong mundo.
[6] Naglalatag sila ng isang lambat sa aking mga paa; ako ay nabagabag. Nagbungkal sila ng hukay sa harap ko. Sila mismo
ang nahulog sa gitna nito! Selah
[7] Ang aking puso ay naninindigan, O Diyos, ang aking puso ay naninindigan; aawit ako, oo, aawit ako ng mga papuri. [8]
Gumising ka, marangal kong puso; gumising kayo, plauta at alpa; gigisingin ko ang bukang-liwayway.
[9] Magpapasalamat ako sa iyo, Panginoon, sa gitna ng mga tao; aawit ako sa iyo ng mga papuri sa gitna ng mga bansa. [10]
Dahil ang iyong katapatan sa tipan ay dakila sa kalangitan at ang iyong pagiging mapagkakatiwalaan ay umaabot sa
himpapawid. [11] Maitanghal ka, O Diyos, sa taas ng kalangitan; nawa ang iyong kaluwalhatian ay maitaas pa sa buong
mundo.

Chapter 58

[1] Nagsasabi ba kayong mga tagapamahala ng katuwiran? Tuwid ba kayong humatol, kayong mga tao? [2] Hindi, gumagawa
kayo ng kasamaan sa inyong puso; naghahasik kayo ng karahasan sa buong kalupaan gamit ang inyong mga kamay.
[3] Ihinihiwalay ang mga masasama mula sa sinapupunan; naliligaw na sila simula nang kapanganakan pa lamang, na
nagsasabi ng mga kasinungalingan. [4] Ang kanilang kamandag ay katulad ng kamandag ng ahas; katulad sila ng binging
ulupong na tinatakpan ang kanilang mga tainga, [5] na hindi pinapansin ang tinig ng mga nang-aamo, kahit gaano pa sila
kagaling.

[6] Sirain mo ang mga ngipin ng kanilang mga bibig, O Diyos; sirain mo ang mga malalaking ngipin ng mga batang leon,
Yahweh. [7] Hayaan mong matunaw sila katulad ng tubig na dumadaloy; kapag pinapana nila ang kanilang mga palaso,
hayaan mong ang mga ito ay parang walang mga tulis. [8] Hayaan mo silang maging parang kuhol na natutunaw at
namamatay, katulad ng sanggol na kulang sa buwan na ipinanganak ng isang babae, na hindi kailanman makikita ang
sikat ng araw.
[9] Bago pa maramdaman ng iyong mga paso ang nakakapasong init ng mga tinik, aalisin niya ang mga iyon sa
pamamagitan ng buhawi, ang parehong luntian at nakakapasong mga tinik. [10] Ang matuwid ay magagalak kapag nakita
niya ang paghihiganti ng Diyos; huhugasan niya ang kaniyang mga paa sa dugo ng mga masasama, [11] para ang mga tao ay
makapagsabing, "Tunay nga, may gantimpala para sa taong matuwid; tunay ngang mayroong Diyos na humahatol sa
mundo."

Chapter 59

[1] Sagipin mo ako mula sa aking mga kaaway, aking Diyos; itaas mo ako na malayo mula sa mga kumakalaban sa akin. [2]
Panatilihin mo akong ligtas mula sa mga gumagawa ng malaking kasalanan, at iligtas mo ako mula sa mga taong uhaw sa
dugo.
[3] Dahil, tingnan mo, nag-aabang sila para kunin ang buhay ko. Ang mga makapangyarihang gumagawa ng kasamaan ay
nagsasama-sama laban sa akin, pero hindi dahil sa aking pagsuway o kasalanan, Yahweh. [4] Naghahanda silang tumakbo
tungo sa akin kahit na wala akong kasalanan; gumising ka at tulungan mo ako at tingnan.
[5] Ikaw, Yahweh ang Diyos ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel, bumangon ka at parusahan mo ang lahat ng mga bansa;
huwag kang maging maawain sa sinumang gumagawa ng masasama. Selah
[6] Bumabalik sila sa gabi, umalulong sila na parang mga aso at lumilibot sa lungsod. [7] Tingnan mo, dumidighay sila sa
kanilang mga bibig; mga espada ay nasa kanilang mga labi, dahil sinasabi nila, "Sino ang nakaririnig sa atin?"
[8] Pero ikaw, Yahweh, ay tinatawanan sila; kinukutya mo ang mga bansa. [9] O Diyos, aking kalakasan, magbibigay pansin
ako sa iyo; ikaw ang aking matayog na tore.
[10] Katatagpuin ako ng Diyos sa kaniyang katapatan sa tipan; hahayaan ng Diyos na makita ko ang aking nais sa aking mga
kaaway. [11] Huwag mo silang papatayin, o makakalimutan ito ng aking bayan. Ikalat mo sila gamit ang iyong
kapangyarihan at ilaglag sila, Panginoon na aming kalasag.
[12] Dahil sa mga kasalanan ng kanilang mga bibig at sa mga salita ng kanilang mga labi, hayaan mo silang madakip ng
kanilang kayabangan, at para sa mga sumpa at kasinungalingan na ipinapahayag nila. [13] Tupukin mo sila sa poot, tupukin
mo sila para sila ay mawala na; hayaan mo silang malaman na namumuno ang Diyos kay Jacob at sa dulo ng mundo.
Selah
[14] Sa gabi hayaan mo silang bumalik, hayaan mo silang umalulong na parang mga aso at lumibot sa lungsod. [15]
Maglalakbay sila pataas at pababa para sa pagkain at maghihintay buong gabi kung hindi sila masiyahan.
[16] Pero aawit ako tungkol sa iyong kalakasan; dahil ikaw ang naging matayog kong tore at isang kublihan sa araw ng
aking kapighatian. [17] Sa iyo, aking kalakasan, aawit ako ng mga papuri; dahil ang aking Diyos ang aking matayog na tore,
ang Diyos ng katapatan sa tipan.

Chapter 60

[1] O Diyos, itinakwil mo kami; nilupig mo kami; ikaw ay nagalit; ibalik mo aming muli sa aming kalagayan.
[2] Pinayayanig mo ang lupain; pinaghiwa-hiwalay mo ito; pagalingin mo ang pagkakasira nito, dahil ito ay nayayanig. [3]
Ipinakita mo sa iyong bayan ang mga matitinding bagay; pinainom mo sa amin ang alak na nagpapasuray.
[4] Nagbigay ka ng isang bandera sa mga nagpaparangal sa iyo para maipakita ito dahil sa katotohanan. Selah [5] Para silang
mga minamahal mo ay masagip, sagipin mo kami ng iyong kanang kamay at sagutin ako.
[6] Ang Diyos ay nagsalita sa kaniyang kabanalan, "Ako ay nagagalak; hahatiin ko ang Shekem at ipamamahagi ang lambak
ng Sucot. [7] Sa akin ang Galaad, at sa akin ang Manases; sanggalang ko sa ulo ang Efraim; setro ko ang Juda.
[8] Ang Moab ay aking hilamusan; sa ibabaw ng Edom ihahagis ko ang aking sapatos; sisigaw ako sa tagumpay dahil sa
Filistia. [9] Sino ang magdadala sa akin sa malakas na lungsod? Sino ang maghahatid sa akin sa Edom?"
[10] Pero ikaw, O Diyos, hindi mo ba kami itinakwil? Hindi mo sinamahan sa laban ang aming hukbo. [11] Tulungan mo kami
laban sa kaaway, dahil ang tulong ng tao ay walang silbi. [12] Magtatagumpay kami sa pamamagitan ng tulong ng Diyos;
yuyurakan niya ang aming mga kaaway.

Chapter 61

[1] O Diyos pakinggan mo ako; pansinin mo ang aking panalangin. [2] Tumatawag ako mula sa dulo ng daigdig kapag nagapi

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ang aking puso; dalhin mo ako sa bato na mataas kaysa sa akin. [3] Dahil naging kanlungan ka sa akin, isang matatag na muog mula sa kaaway.
[4] Magpakailanman akong mananahan sa iyong tolda; magtatago ako sa ilalim ng iyong mga pakpak. Selah [5] Dahil narinig mo, O Diyos, ang aking mga panata; binigyan mo ako ng mana para sa mga nagpaparangal sa iyong pangalan.
[6] Pahahabain mo ang buhay ng hari; ang kaniyang mga taon ay magiging katulad ng maraming salinlahi. [7] Mananatili siyang nasa harapan ng Diyos magpakailanman;
[8] Magpupuri ako sa iyong pangalan magpakailanman para araw-araw kong magawa ang aking mga panata.

Chapter 62

[1] Sa Diyos lamang ako naghihintay nang tahimik; magmumula sa kaniya ang aking kaligtasan. [2] Siya lamang ang aking muog at aking kaligtasan; siya ang aking mataas na tore; ako ay hindi matitinag.
[3] Hanggang kailan kayong lahat sasalakay sa isang tao, para pabagsakin siya tulad ng isang pader o isang maugang bakuran? [4] Sumasangguni sila sa kaniya para ibagsak siya mula sa kaniyang marangal na posisyon; mahilig silang magsabi ng mga kasinungalingan; siya ay pinagpapala nila sa kanilang mga bibig, pero sa kanilang mga puso siya ay kanilang isinusumpa. Selah
[5] Naghihintay ako nang tahimik para lamang sa Diyos; dahil nakatuon ang aking pag-asa sa kaniya. [6] Siya lamang ang aking muog at kaligtasan; siya ang aking mataas na tore; ako ay hindi matitinag.
[7] Sa Diyos ang aking kaligtasan at kaluwalhatian; nasa Diyos ang saligan ng aking kalakasan at kanlungan. [8] Magtiwala kayo sa kaniya sa lahat ng oras, kayong mga tao; ibuhos ninyo ang inyong puso sa kaniyang harapan; kanlungan natin ang Diyos. Selah
[9] Tunay na walang kabuluhan ang mga lalaking mahina ang katayuan, at kasinungalingan ang mga lalaking mataas ang katayuan; magaan silang tinimbang sa sukatan; pareho silang tinimbang, sila ay magaan kaysa sa wala. [10] Huwag kang magtitiwala sa pang-aapi o pagnanakaw; at huwag umasa sa walang kabuluhan na mga kayamanan, dahil wala itong maibubunga; huwag mong itutuon ang iyong puso sa mga ito.
[11] Minsang nagsalita ang Diyos, dalawang beses kong narinig ang mga ito: sa Diyos nauukol ang kapangyarihan. [12]
Gayundin sa inyo, Panginoon, nauukol ang katapatan sa tipan, dahil binabayaran mo ang bawat tao kung ano ang kaniyang ginawa.

Chapter 63

[1] O Diyos, ikaw ang aking Diyos! Masigasig kitang hinahanap, nauuhaw ang aking kaluluwa sa iyo, at nananabik ang aking laman sa iyo, sa tuyot at tigang na lupa na walang tubig. [2] Kaya tumingin ako sa iyo sa mga banal na mga tao para makita ko ang iyong kapangyarihan at kaluwalhatian.
[3] Dahil higit pa sa buhay ang iyong katapatan sa tipan, magpupuri ang aking mga labi sa iyo. [4] Kaya pagpapalain kita habang ako ay nabubuhay; itataas ko ang aking mga kamay sa iyong pangalan.
[5] Parang tulad ito ng pagkain ng utak sa buto at mga taba; sa aking mga labing nagagalak pupurihin ka ng aking bibig. [6]
Kapag naiisip ko ang tungkol sa iyo sa aking higaan at pinagninilay-nilayan kita sa mga oras ng gabi.
[7] Dahil ikaw ang aking tulong, at magagalak ako sa anino ng iyong mga pakpak. [8] Kumakapit ako sa iyo; inaalalayan mo ako ng iyong kanang kamay.
[9] Pero mapupunta sa kailaliman ng bahagi ng mundo sila na naghahanap para wasakin ang buhay ko. [10] Ibibigay sila sa ilalim ng kapangyarihan ng espada, at magiging pagkain sila para sa mga asong ligaw.
[11] Pero magagalak ang hari sa Diyos; ang lahat ng nanunumpa sa kaniya ay ipagmamalaki siya, pero ang bibig ng mga nagsasalita ng kasinungalingan ay mahihinto.

Chapter 64

[1] Dinggin mo ang aking tinig, O Diyos, pakinggan mo ang aking daing; ingatan mo ang aking buhay mula sa takot mula sa aking mga kaaway. [2] Itago mo ako mula sa lihim na pakana ng mga mapaggawa ng masama, mula sa kaguluhan ng mga gumagawa ng masama.
[3] Hinasa nila ang kanilang mga dila gaya ng mga espada; itinutok nila ang kanilang mga palaso, mapapait na mga salita, [4]
para panain nila mula sa lihim na mga lugar ang mga taong walang kasalanan; agad nilang papanain siya at walang kinatatakutan.
[5] Pinalalakas nila ang kanilang loob sa masamang plano; palihim silang nagpulong para maglagay ng mga patibong; sinasabi nila, "Sino ang makakikita sa atin?" [6] Lumikha sila ng mga planong makasalanan; "Natapos namin," sinasabi nila, "ang isang maingat na plano." Malalim ang saloobin at puso ng tao.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[7] Pero papanain sila ng Diyos; kaagad silang masusugatan ng kaniyang mga palaso. [8] Madarapa sila, dahil laban sa kanila
ang kanilang mga dila; iiling sa kanilang mga ulo ang lahat ng makakakita sa kanila. [9] Matatakot ang lahat ng mga tao at
ihahayag ang mga gawa ng Diyos. Pag-iisipan nilang mabuti ang tungkol sa kaniyang mga ginawa.
[10] Magagalak kay Yahweh ang matuwid at kukubli sila sa kaniya; magmamalaki ang lahat ng matapat sa puso.

Chapter 65

[1] Dahil sa iyo, Diyos sa Sion, matutupad ang aming mga panata sa iyo; dadalhin namin ang aming mga panata sa iyo. [2]
Ikaw na dumidinig ng panalangin, sa iyo pupunta ang lahat ng laman. [3] Nananaig ang kasamaan sa amin; para sa aming
mga kasalanan, patatawarin mo sila.
[4] Mapalad ang taong pinipili mo para mapalapit sa iyo para manahan siya sa iyong bakuran. Masisiyahan kami sa
kabutihan ng iyong tahanan, ang iyong banal na templo.
[5] Sasagutin mo kami sa iyong katuwiran sa pamamagitan ng paggawa ng mga kamangha-manghang mga bagay, Diyos ng
aming kaligtasan; ikaw na siyang pinagtitiwalaan ng lahat sa dulo ng daigdig at sa malalayong ibayo ng dagat.
[6] Dahil ikaw ang siyang nagpatatag ng mga kabundukan, ikaw na binabalot ng kalakasan. [7] Ikaw ang nagpapatahimik sa
umaatungal na mga dagat, umaatungal na mga alon, at kaguluhan ng mga tao.
[8] Sila na nabubuhay sa dulong bahagi ng mundo ay matatakot sa katibayan ng iyong mga gawa; pinapasaya mo ang
silangan at kanluran. [9] Pumunta ka para tulungan ang mundo; dinidiligan mo ito; pinagyayaman ng lubos; ang ilog ng
Diyos ay puno ng tubig; pinagkalooban mo ng mga butil ang sangkatauhan nang inihanda mo ang daigdig.
[10] Tinutubigan mo ang mga bukirin nang masagana; inaayos mo ang mga taniman; ginagawa mong malambot ang mga
ito sa mga patak ng ulan; pinagpapala mo ang mga tumutubo sa pagitan nito. [11] Kinokoronahan mo ang taon ng iyong
kabutihan; naghuhulog ng pataba sa lupa ang mga bakas ng iyong karwahe. [12] Nahuhulog ang mga ito sa pastulan sa mga
ilang, at ang mga kaburulan ay sinuotan ng sinturon ng kagalakan.
[13] Ang mga pastulan ay dinamitan ng mga kawan; ang mga lambak ay nababalutan ng butil; sumisigaw sila ng kagalakan,
at sila ay umaawit.

Chapter 66

[1] Mag-ingay sa galak para sa Diyos, lahat ng nilalang; [2] Awitin ang kaluwalhatian ng kaniyang pangalan; gawing
maluwalhati ang kaniyang kapurihan.
[3] Sabihin mo sa Diyos, "Nakakikilabot ang iyong mga gawa! Sa pamamagitan ng kadakilaan ng iyong kapangyarihan,
magpapasakop sa iyo ang iyong mga kaaway. [4] Sasamba at aawit sa iyo ang lahat ng nasa lupa; aawit sila sa iyong
pangalan." Selah
[5] Halika at tingnan ang mga gawa ng Diyos; kinatatakutan siya sa kaniyang mga ginagawa sa mga anak ng mga tao. [6]
Ginawa niyang tuyong lupa ang dagat; tumawid sila sa ilog nang naglalakad; nagalak kami sa kaniya roon. [7] Namumuno
siya magpakailanman sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan; pinagmamasdan ng kaniyang mga mata ang mga
bansa; huwag hayaang itaas ng mga suwail ang kanilang mga sarili. Selah
[8] Purihin ang Diyos, kayong mga tao, hayaang marinig ang tinig ng kaniyang kapurihan. [9] Iniingatan niya tayo sa mga
nabubuhay, at hindi pinapahintulutang madulas ang ating mga paa.
[10] Dahil ikaw, O Diyos, ang sumubok sa amin; sinubok mo kami gaya ng pilak. [11] Dinala mo kami sa isang lambat; nilagyan
mo kami ng matinding pabigat sa aming mga balakang. [12] Pinasakay mo ang mga tao sa aming mga ulo; dumaan kami sa
apoy at tubig; pero inilabas mo kami sa malawak na lugar.
[13] Pupunta ako sa iyong tahanan na may mga sinunog na handog; tutuparin ko ang aking mga panata [14] na ipinangako ng
aking labi at sinabi ng aking bibig nang ako ay nasa kahirapan. [15] Magsusunog ako ng taba ng mga hayop bilang handog
na may mabangong samyo ng mga tupa; mag-aalay ako ng mga toro at kambing. Selah.
[16] Halika at makinig, lahat kayo na may takot sa Diyos, at ipahahayag ko kung ano ang ginawa niya para sa aking
kaluluwa. [17] Nananawagan ako sa kaniya gamit ang aking bibig, at pinuri siya ng aking dila. [18] Kung alam kong may
kasalanan sa aking puso, hindi makikinig ang Diyos sa akin.
[19] Pero tunay ngang nakinig ang Diyos; binigyan niya ng pansin ang tinig ng aking panalangin. [20] Purihin ang Diyos, na
hindi itinakwil ang aking panalangin o kaniyang katapatan sa tipan mula sa akin.

Chapter 67

[1] Maging maawain nawa ang Diyos sa atin at pagpalain tayo at pahintulutan na magningning ang kaniyang mukha sa atin
[2] nang sa gayon ang iyong mga pamamaraan ay maihayag sa lupa, ang iyong kaligtasan sa lahat ng mga bansa.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

3 Hayaan mong purihin ka ng mga tao, O Diyos; hayaan mong purihin ka ng lahat. 4 O, hayaan mong matuwa at umawit sa
galak ang mga bansa para sa iyo, dahil hahatulan mo ang mga tao nang may katarungan at pamumunuan mo ang mga
bansa sa lupa. Selah
5 Hayaan mong purihin ka ng mga tao, O Diyos; hayaang mong purihin ka ng lahat. 6 Pinalago ng lupa ang ani nito at ang
Diyos, ang ating Diyos, ang nagpala sa atin.
7 Pinagpala tayo ng Diyos, at pinararangalan siya sa lahat ng sulok ng mundo.

Chapter 68

1 Hayaang tumayo ang Diyos; hayaang kumalat ang kaniyang mga kaaway; hayaan ding magtakbuhan palayo ang mga
napopoot sa kaniya. 2 Kung paano itinaboy ang usok, gayundin ang pagtaboy mo sa kanila; kung paano natutunaw ang
kandila sa harap ng apoy, hayaang maglaho ang mga masama sa presensiya ng Diyos. 3 Pero hayaang matuwa ang mga
matutuwid; hayaan silang magpakasaya sa harap ng Diyos; nawa ay magalak sila at maging masaya.
4 Umawit sa Diyos, umawit ng mga papuri sa kaniyang pangalan; gumawa ng daan sa kapatagan para sa naglalakbay sa
gitna ng lambak sa Ilog Jordan; Yahweh ang kaniyang pangalan; magalak kayo sa harap niya. 5 Ang ama ng mga walang
ama, ang hukom ng mga balo, ay Diyos sa banal na lugar kung saan siya nananahan. 6 Inilalagay ng Diyos ang mga
nalulungkot na magkaroon ng mga pamilya; pinalalaya niya ang mga bilanggo na nag-aawitan; pero maninirahan sa
tigang na lupa ang mga suwail.
7 O Diyos, nang lumabas ka sa harap ng iyong bayan, nang lumakad ka sa ilang, 8 nanginig ang lupa; nagbuhos din ng ulan
ang kalangitan sa presensiya ng Diyos, sa presensiya ng Diyos nang pumunta siya sa Sinai, sa presensiya ng Diyos, ang
Diyos ng Israel.
9 Ikaw, O Diyos, ay nagpadala ng saganang ulan; pinalakas mo ang iyong pamana noong nanghina ito. 10 Dito nanirahan
ang iyong bayan; Ikaw, O Diyos, ay nagbigay sa mga mahihirap mula sa iyong kabutihan.
11 Nag-utos ang Panginoon, at isang malaking hukbo ang nagpamalita sa mga ito. 12 Nagsitakas ang mga hari ng mga
hukbo, tumakbo sila, kaya pinaghati-hatian ng mga kababaihan na naghihintay sa tahanan ang mga nasamsam: 13 mga
kalapati na balot ng pilak na may mga pakpak na ginto. Nang nagpaiwan kayo sa mga kuwadra, bakit ninyo nagawa ito?
14 Itinaboy ng Maykapal ang mga hari roon; kagaya nang pag-ulan ng niyebe sa Bundok ng Salmon! 15 Ang bulubunduking
bayan ng Bashan ay isang matatag na bundok; isang matayog na bundok ang bulubunduking bayan ng Bashan. 16 Bakit
mo pa kinaiinggitan, ikaw na mataas na bulubunduking bayan ang lugar na nais ng Diyos na panahanan? Tunay nga na
maninirahan si Yahweh doon magpakailanman.
17 Dalawampung-libo ang karwahe ng Diyos, libo-libo; kasama nila ang Panginoon sa banal na lugar, gaya ng sa Sinai. 18
Naitanghal ka; pinalaya mo ang mga bihag; at tumanggap ka ng mga kaloob mula sa mga tao, maging sa mga lumaban sa
iyo, nang sa gayon ikaw, Panginoong Diyos, ay manahan doon.
19 Purihin ang Panginoon, siya na bumubuhat ng ating mga pasanin araw-araw, ang Diyos ng ating kaligtasan. Selah. 20
Ang ating Diyos ay ang Diyos na nagliligtas; Si Yahweh ang Panginoon ang siyang may kakayahang magligtas sa atin mula
sa kamatayan.
21 Pero papaluin ng Diyos ang mga ulo ng kaniyang mga kaaway, sa anit ng mga nagkasala laban sa kaniya.
22 Sinabi ng Panginoon, "Ibabalik ko ang aking mga kaaway mula sa Bashan; ibabalik ko sila mula sa kailaliman ng dagat
23 para madurog mo ang iyong mga kaaway, na parang sinasawsaw ang iyong paa sa dugo, at para magkaroon ng bahagi
ang mga dila ng iyong mga aso mula sa iyong mga kaaway.
24 Nakita nila ang iyong mga prusisyon, O Diyos, ang mga prusisyon ng aking Diyos, aking Hari, tungo sa banal na lugar. 25
Naunang lumakad ang mga mang-aawit, sumunod ang mga manunugtog, at sa gitna ang mga dalagang tumutugtog ng
mga tamburin.
26 Purihin ang Diyos sa kapulungan; purihin si Yahweh, kayong totoong kaapu-apuhan ng Israel. 27 Nauna roon ang
Benjamin, ang pinakamaliit na tribo, pagkatapos ang mga pinuno ng Juda at kanilang kapulungan, ang mga pinuno ng
Zebulun at ang mga pinuno ng Naptali.
28 Ang iyong Diyos, Israel, ang nagsaad ng iyong kalakasan; ipakita mo sa amin ang iyong kapangyarihan, O Diyos, gaya ng
ipinakita mo noon. 29 Ipakita mo ang iyong kapangyarihan mula sa iyong templo sa Jerusalem kung saan nagdadala ng
mga kaloob ang mga hari sa iyo.
30 Sumigaw sa paglaban sa mga mababangis na hayop sa mga kasukalan, laban sa mga tao, na gaya ng mga toro at guya.
Ipahiya mo sila at padalahin mo sila ng mga kaloob sa iyo; ikalat mo ang mga tao na gustong-gusto ang digmaan. 31
Magsisilabas ang mga prinsipe sa Ehipto; magmamadali ang Etiopia na i-abot ang kaniyang mga kamay sa Diyos.
32 Umawit sa Diyos, kayong mga kaharian sa mundo; Umawit ng mga papuri kay Yahweh. 33 Sa kaniya na nakasakay sa
langit ng mga kalangitan, na namuhay mula pa noong unang panahon; tingnan ninyo, itinataas niya ang kaniyang tinig
ng may kapangyarihan.
34 I-ukol ang kalakasan sa Diyos; ang kaniyang kadakilaan ay nasa Israel; ang kaniyang kalakasan ay nasa kalangitan. 35 O
Diyos, ikaw ay kinatatakutan sa iyong banal na lugar; ang Diyos ng Israel—nagbibigay siya ng kalakasan at
kapangyarihan sa kaniyang bayan. Purihin ang Diyos.

Chapter 69

[1] Iligtas mo ako, O Diyos, dahil nilagay ng katubigan ang buhay ko sa panganib. [2] Lumulubog ako sa malalim na putikan
kung saan walang lugar na matatayuan; pumunta ako sa malalim na katubigan kung saan rumaragasa ang baha sa akin.
[3] Napapagal ako sa aking pag-iyak; nanunuyo ang aking lalamunan; nanlalabo ang aking mga mata habang naghihintay
ako sa Diyos. [4] Higit pa sa aking mga buhok sa ulo ang mga napopoot sa akin ng walang dahilan; ang mga pumapatay sa
akin, ang naging mga kaaway ko dahil sa mga maling dahilan, ay makapangyarihan; ang mga hindi ko ninakaw ay
kailangan kong ibalik.
[5] O Diyos, alam mo ang aking kahangalan, at hindi nalilihim ang mga kasalanan ko sa iyo. [6] Huwag mong hayaang
malagay sa kahihiyan ang mga naghihintay sa iyo dahil sa akin, Panginoong Diyos ng mga hukbo; huwag mong hayaang
malagay sa kasiraang-puri ang mga naghahanap sa iyo dahil sa akin, O Diyos ng Israel.
[7] Para sa iyong kapakanan, tinanggap ko ang panlalait; kahihiyan ang bumalot sa aking mukha. [8] Naging dayuhan ako sa
aking mga kapatid, dayuhan sa mga anak ng aking ina. [9] Dahil nilamon ako ng kasigasigan sa iyong tahanan, at ang mga
lait ng mga nanlalait sa iyo ay bumagsak sa akin.
[10] Noong umiyak ako at hindi kumain, hinamak nila ako. [11] Noong ginawa kong kasuotan ang sako, naging paksa ako ng
kawikaan sa kanila. [12] Pinag-uusapan ako ng mga nakaupo sa tarangkahan ng lungsod; ako ang awit ng mga
manginginom.
[13] Pero para sa akin, sa iyo ang aking panalangin, Yahweh, sa panahon na tatanggap ka; sagutin mo ako sa pagiging
mapagkakatiwalaan ng iyong kaligtasan. [14] Hilahin mo ako mula sa putikan, at huwag mo akong hayaang lumubog;
hayaan mo akong malayo mula sa napopoot sa akin at sagipin mo mula sa malalim na katubigan. [15] Huwag mong hayaang
tabunan ako ng baha, ni hayaang lamunin ako ng kalaliman. Huwag mong hayaang isara ng hukay ang bibig nito sa akin.
[16] Sagutin mo ako Yahweh, dahil mabuti ang iyong katapatan sa tipan; dahil labis ang iyong kahabagan sa akin, humarap
ka sa akin. [17] Huwag mong itago ang iyong mukha sa iyong mga lingkod, dahil ako ay nasa kalungkutan; sagutin mo ako
agad.
[18] Lumapit ka sa akin at tubusin ako. Dahil sa aking mga kaaway, iligtas mo ako. [19] Alam mo ang aking paghihirap,
kahihiyan at kasiraang-puri; nasa harap mo ang lahat ng aking mga kalaban.
[20] Winasak ng pagtutuwid ang aking puso; punong-puno ako ng kabigatan; naghahanap ako ng sinumang maaawa sa
akin, pero wala ni isa man. Naghahanap ako ng mga mag-aaliw, pero wala akong nakita. [21] Binigyan nila ako ng lason
para kainin ko; sa aking pagka-uhaw binigyan nila ako ng suka para inumin.
[22] Hayaan mong maging bitag ang mesa sa harap nila; kapag iniisip nila na ligtas sila, hayaan mong maging patibong ito. [23]
Hayaan mong magdilim ang kanilang mga mata para hindi sila makakita; lagi mong yugyugin ang mga baywang nila.
[24] Ibuhos mo ang iyong labis na galit sa kanila, hayaang mong abutan sila ng bagsik ng iyong galit. [25] Hayaan mong ang
kanilang lugar ay maging kapanglawan; hayaang mong walang sinuman ang manirahan sa kanilang mga tolda.
[26] Dahil inuusig nila ang siyang sinaktan mo; ibinalita nila sa iba ang hapdi ng mga sinugatan mo. [27] Isakdal mo sila dahil
sa paggawa ng sunod-sunod na kasalanan; huwag mo silang hayaang pumasok sa matuwid mong katagumpayan.
[28] Hayaan mo silang mabura sa aklat ng buhay at hindi maisulat kasama ng mga matutuwid. [29] Pero ako ay naghihirap at
nagdadalamhati; hayaan mo, O Diyos, na parangalan ako ng iyong kaligtasan.
[30] Pupurihin ko ang pangalan ng Diyos ng may awit at dadakilain siya ng may pasasalamat. [31] Higit na kalulugdan ito ng
Diyos kaysa sa isang baka o toro na may mga sungay at paa.
[32] Nakita ito ng mga mapagpakumbaba at natuwa; kayo na mga naghahanap sa Diyos, hayaan niyong mabuhay ang
inyong mga puso. [33] Dahil naririnig ni Yahweh ang mga nangangailangan at hindi hinahamak ang mga bilanggo.
[34] Purihin siya ng langit at lupa, ng mga dagat at lahat ng mga gumagalaw dito. [35] Dahil ililigtas ng Diyos ang Sion at
itatayong muli ang mga lungsod sa Juda; maninirahan ang mga tao roon at aangkinin ito. [36] Mamanahin ito ng mga
lingkod ng kaniyang mga kaapu-apuhan; maninirahan doon silang mga nagmamahal sa kaniyang pangalan.

Chapter 70

[1] Iligtas mo ako, O Diyos! Yahweh, pumunta ka agad at tulungan ako. [2] Hayaan mong mapahiya ang mga nagtatangka sa
aking buhay at mapahamak; hayaan mo silang tumalikod at madala sa kahihiyan, silang nakuhang magsaya sa aking
kalungkutan. [3] Hayaan mo silang tumalikod dahil sa kanilang kahihiyan, silang mga nagsasabi ng, "Aha, aha."
[4] Hayaan mong ang mga iyon na naghahanap sa inyo ay matuwa at magalak sa inyo; hayaan mong ang mga umiibig sa
iyong kaligtasan na sabihin lagi, "Purihin nawa ang Diyos." [5] Pero ako ay mahirap at nangangailangan; magmadali ka sa
akin, O Diyos; ikaw ang tutulong at sasagip sa akin. Yahweh, huwag kang maantala.

Chapter 71

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] Sa iyo, Yahweh, ako ay kumukubli; huwag mo ako kailanman ilagay sa kahihiyan. [2] Sagipin mo ako at iligtas sa iyong
katuwiran; ibaling mo ang iyong tainga sa akin at iligtas ako. [3] Maging batong kublihan ka para sa akin kung saan man
ako pumunta; nagbigay ka ng utos para iligtas ako, dahil ikaw ang aking bato at tanggulan.
[4] Sagipin mo ako, aking Diyos, mula sa kamay ng masasama, mula sa kamay ng makasalanan at malupit. [5] Dahil ikaw ang
aking pag-asa, Panginoong Yahweh. Nagtiwala ako sa iyo mula noong ako ay bata pa.
[6] Habang ako ay nasa sinapupunan, inalalayan mo ako; ikaw ang siyang kumuha sa akin palabas sa tiyan ng aking ina;
ang aking papuri ay tungkol palagi sa iyo. [7] Isa akong halimbawa sa maraming tao; ikaw ang aking matibay na kublihan.
[8] Ang aking bibig ay mapupuno ng iyong papuri, na may karangalan mo sa buong araw. [9] Sa panahon ng aking pagtanda
huwag mo akong itapon; huwag mo akong iwanan kapag ang aking lakas ay manghina.
[10] Dahil ang aking mga kaaway ay pinag-uusapan ako, silang mga nagmamasid sa aking buhay ay sama-samang
nagbabalak. [11] Sinasabi nila, “Pinabayaan siya ng Diyos” habulin at kunin siya, dahil wala ni isa ang magliligtas sa
kaniya.”
[12] O Diyos, huwag kang lumayo sa akin; aking Diyos, magmadali ka sa pagtulong sa akin. [13] Hayaan mo silang mapunta sa
kahihiyan at masira, silang mga laban sa aking buhay; hayaan mo silang mapuno ng pagsaway at kasiraan, silang
naghahangad na ako ay saktan.
[14] Pero lagi akong aasa sa iyo at pupurihin kita nang higit pa. [15] Buong araw sasabihin ng aking bibig ang tungkol sa iyong
katuwiran at iyong kaligtasan, bagamat hindi ko ito kayang unawain. [16] Pupunta ako sa kanila kasama ang mga
makapangyarihang gawa ng Panginoong Yahweh; Aking babanggitin ang iyong katuwiran, ang iyo lamang.
[17] O Diyos, tinuruan mo ako mula pa sa aking pagkabata; kahit ngayon ihinahayag ko ang iyong mga kahanga-hangang
gawa. [18] Tunay nga, kahit na matanda na ako at maputi na ang buhok, O Diyos, huwag mo akong pabayaan, dahil
ihinahayag ko ang iyong kalakasan sa susunod na salinlahi, at iyong kapangyarihan para sa lahat ng darating.
[19] Maging ang iyong katuwiran, O Diyos, ay napakataas; ikaw na gumawa ng mga dakilang bagay, O Diyos, sino ang
katulad mo? [20] Ikaw na nagpakita sa amin ng mga matitinding suliranin ay bubuhay sa amin at mag-aangat sa amin mula
sa kailaliman ng mundo.
[21] Dagdagan mo nawa ang aking karangalan; bumalik kang muli at aliwin ako. [22] Magpapasalamat din ako sa iyo gamit
ang alpa para sa iyong pagiging mapagkakatiwalaan, aking Diyos; aawit ako sa iyo ng mga papuri gamit ang alpa, nag-
iisang Banal na Diyos ng Israel.
[23] Sisigaw sa galak ang aking mga labi habang inaawit ko ang mga papuri sa iyo, maging ako na iyong tinubos. [24] Sasabihin
rin ng aking dila ang tungkol sa iyong katuwiran buong araw; dahil inilagay sila sa kahihiyan at nilito, sila na hinahangad
ang aking kapahamakan.

Chapter 72

[1] Ibigay mo sa hari ang iyong mga matuwid na mga tuntunin, O Diyos, ang iyong katuwiran sa anak na lalaki ng hari. [2]
Hatulan niya nawa ang mga tao nang may katuwiran at ang mahihirap na may katarungan. [3] Magbunga nawa ang mga
kabundukan ng kapayapaan sa bayan; magbunga nawa ng katuwiran ang mga burol.
[4] Hatulan niya nawa ang mahihirap sa bayan; iligtas niya nawa ang mga anak ng nangangailangan at pira-pirasuhin ang
mga mapang-api. [5] Parangalan nila nawa ikaw habang nananatili ang araw, at hangga’t ang buwan ay nananatili sa lahat
ng salinlahi.
[6] Bumaba siya nawa tulad ng ulan sa tuyong damo, tulad ng ambon na dinidiligan ang mundo. [7] Umunlad nawa ang
matuwid sa kaniyang mga araw at magkaroon nawa ng kasaganahan ng kapayapaan hanggang sa mawala ang buwan.
[8] Magkaroon nawa siya ng kapangyarihan mula mga dagat, at mula sa Ilog hanggang sa dulo ng mundo. [9] Yumuko nawa
sa harapan niya silang mga naninirahan sa ilang; dilaan nawa ng kaniyang mga kaaway ang alikabok. [10] Magbigay nawa
ng handog ang mga mga hari ng Tarsis at ng mga isla; mag-alay nawa ng mga handog ang mga hari ng Sheba at Seba.
[11] Tunay nga, magsiyuko nawa sa harapan niya ang lahat ng mga hari; maglingkod nawa sa kaniya ang lahat ng mga
bansa. [12] Dahil tinutulungan niya ang mga nangangailangan na tumatawag at mahihirap na walang ibang katulong.
[13] May awa siya sa mga mahihirap at nangangailangan, at nililigtas niya ang buhay ng mga nangangailangan. [14] Tinutubos
niya ang mga buhay nila mula sa pang-aapi at karahasan, at ang kanilang mga dugo ay mahalaga sa kaniyang paningin.
[15] Mabuhay ang hari! Ipagkaloob nawa sa kaniya ang mga ginto ng Sheba. Manalangin nawa ang mga tao sa kaniya;
pagpalain siya nawa ng Diyos buong araw. [16] Magkaroon nawa ng kasaganahan ng binhi sa tuktok ng mga kabundukan
ng mundo; kumampay nawa sa hangin ang kanilang mga ani tulad ng mga puno sa Lebanon, at ang mga tao sa mga
lungsod ay dumami gaya ng mga damo sa lupa.
[17] Manatili nawa ang pangalan ng hari magpakailanman; nawa tumagal ang pangalan niya gaya ng araw; pagpalain nawa
ang mga tao sa kaniya; nawa ang lahat ng bansa ay tawagin siyang pinagpala.
[18] Pagpalain nawa si Yahweh, ang Diyos ng Israel, siya lamang na gumagawa ng mga kahanga-hangang mga bagay. [19]
Pagpalain nawa ang kaniyang maluwalhating pangalan magpakailanaman, at mapuno nawa ang mundo ng kaniyang
kaluwalhatian. Amen at Amen. [20] Ang mga panalangin ni David, na anak ni Jesse, ay tapos na. Ikatlong Libro

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 73

[1] Sadyang mabuti ang Diyos sa Israel sa mga may dalisay na puso. [2] Pero para sa akin, halos dumulas ang aking mga paa;
halos dumulas ang aking mga paa sa aking paghakbang [3] dahil nainggit ako sa arogante nang makita ko ang kasaganaan
ng masasama.
[4] Dahil wala silang sakit hanggang sa kanilang kamatayan, kundi sila ay malakas at nakakakain nang mabuti. [5] Malaya
sila mula sa mga pasanin tulad ng ibang mga tao; hindi sila nahihirapan katulad ng ibang mga tao.
[6] Ang pagmamalaki ay nagpapaganda sa kanila na tulad ng kwintas na nakapalibot sa kanilang leeg; dinadamitan sila ng
karahasan tulad ng balabal. [7] Mula sa ganoong pagkabulag nagmumula ang kasalanan; ang masamang mga kaisipan ay
tumatagos sa kanilang mga puso.
[8] Nangungutya silang nagsasabi ng mga masasamang bagay; nagmamalaki silang nagbabanta ng karahasan. [9] Nagsasalita
sila laban sa kalangitan, at ang kanilang mga dila ay gumagala sa daigdig.
[10] Kaya, ang bayan ng Diyos ay nakikinig sa kanila at ninanamnam ang kanilang mga salita. [11] Sinasabi nila, "Paano
nalalaman ng Diyos? Alam ba ng Diyos kung ano ang nangyayari?" [12] Pansinin ninyo: ang mga taong ito ay masama; wala
silang inaalala, lalo pa silang nagiging mayaman.
[13] Sadyang walang kabuluhan na bantayan ko ang aking puso at hugasan ang aking mga kamay sa kawalang-kasalanan. [14]
Dahil buong araw akong pinahirapan at dinisiplina bawat umaga. [15] Kung aking sinabi, "Sasabihin ko ang mga bagay na
ito," parang pinagtaksilan ko ang salinlahi ng inyong mga anak.
[16] Kahit na sinubukan kong unawain ang mga bagay na ito, napakahirap nito para sa akin. [17] Pagkatapos pumasok ako sa
santuwaryo ng Diyos at naunawaan ang kanilang kapalaran.
[18] Sadyang inilalagay mo sila sa madudulas na mga lugar; dinadala mo sila sa pagkawasak. [19] Paano sila naging disyerto sa
isang iglap! Sumapit sila sa kanilang wakas at natapos sa kahindik-hindik na takot. [20] Katulad sila ng panaginip matapos
magising; Panginoon, kapag ikaw ay tumindig, wala kang iisiping ganoong mga panaginip.
[21] Dahil nagdalamhati ang aking puso, at ako ay labis na nasugatan. [22] Ako ay mangmang at kulang sa pananaw; ako ay
katulad ng walang alam na hayop sa harapan mo.
[23] Gayumpaman, ako ay palaging kasama mo; hawak mo ang aking kanang kamay. [24] Gagabayan mo ako ng iyong payo at
pagkatapos tanggapin mo ako sa kaluwalhatian.
[25] Sino ang hahanapin ko sa langit bukod sa iyo? Walang sinuman na nasa daigdig ang aking ninanais kundi ikaw. [26]
Humina man ang aking katawan at ang aking puso, pero ang Diyos ang lakas ng aking puso magpakailanman.
[27] Ang mga malayo sa iyo ay mamamatay; wawasakin mo ang lahat ng mga taksil sa iyo. [28] Pero para sa akin, ang
kailangan ko lang gawin ay lumapit sa Diyos. Ginawa kong kublihan si Yahweh na aking Panginoon. Ipahahayag ko ang
lahat ng iyong mga gawa.

Chapter 74

[1] O Diyos, bakit mo kami laging tinatanggihan? Bakit ang iyong galit ay nag-aalab laban sa mga tupa ng iyong pastulan? [2]
Alalahanin mo ang iyong bayan, na iyong tinubos noong sinaunang panahon, na iyong binili para maging sarili mong
pamana, at sa Bundok ng Sion, kung saan ka nananahan.
[3] Halika, tingnan mo ang mga lubos na pagkawasak, lahat ng pininsala na ginawa ng kaaway sa banal na lugar. [4] Ang
iyong mga kalaban ay umatungal sa gitna ng iyong itinakdang lugar; inilagay nila ang kanilang mga bandila. [5] Sinibak
nila gamit ang mga palakol gaya ng sa makapal na gubat. [6] Dinurog at sinira nila ang lahat ng mga inukit; sinira nila iyon
gamit ang mga palakol at maso.
[7] Sinunog nila ang iyong santuwaryo; nilapastangan nila kung saan ka naninirahan, at giniba ito. [8] Sinabi nila sa kanilang
mga puso, "Wawasakin namin silang lahat. "Sinunog nila ang lahat ng iyong mga tagpuang lugar sa lupain.
[9] Hindi na kami nakakikita ng anumang mga himala mula sa Diyos; wala ng propeta, at walang sinuman sa atin ang
nakakaalam kung gaano ito tatagal. [10] O Diyos, gaano katagal ka lalaitin ng mga kaaway? Lalapastanganin ba ng kaaway
ang iyong pangalan habang panahon? [11] Bakit mo pinipigilan ang iyong kamay, ang iyong kanang kamay? Gamitin mo ang
iyong kanang kamay mula sa iyong kasuotan at wasakin sila.
[12] Gayumpaman, ang Diyos ang aking naging hari mula pa noong sinaunang panahon, na nagdadala ng kaligtasan sa
daigdig. [13] Hinati mo ang dagat sa pamamagitan ng iyong lakas; dinurog mo ang mga ulo ng halimaw na nasa dagat.
[14] Dinurog mo ang mga ulo ng leviatan; pinakain mo siya sa mga naninirahan sa ilang. [15] Binuksan mo ang mga bukal at
batis; tinuyo mo ang mga dumadaloy na ilog.
[16] Ang araw ay sa iyo, at ang gabi ay sa iyo rin; nilagay mo ang araw at buwan. [17] Inilagay mo ang lahat ng mga hangganan
sa daigdig; ginawa mo ang tag-araw at taglamig.
[18] Alalahanin mo, Yahweh, kung paano ka binato ng kaaway ng mga panlalait, at nilapastangan ng mga hangal ang iyong
pangalan. [19] Huwag mong ibigay ang buhay ng iyong kalapati sa isang mabangis na hayop. Huwag mong tuluyang
kalimutan ang buhay ng iyong inaping bayan magpakailanman.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[20] Alalahanin mo ang iyong tipan, dahil ang madidilim na mga rehiyon sa daigdig ay puno ng mga lugar ng karahasan. [21]
Huwag mong hayaang maibalik ang mga inapi sa kahihiyan; nawa purihin ng mahirap at inaapi ang iyong pangalan.
[22] Tumindig ka, O Diyos; ipagtanggol mo ang iyong sariling karangalan; alalahanin mo kung paano ka nilait ng mga
hangal buong araw. [23] Huwag mong kalimutan ang tinig ng iyong mga kalaban o sigaw ng mga patuloy na sumasalungat
sa iyo.

Chapter 75

[1] O Diyos, kami ay magbibigay ng pasasalamat sa iyo; nagpapasalamat kami sa iyo dahil ipinakita mo ang iyong
presensya; sinasabi ng mga tao ang iyong kahanga-hangang mga gawa. [2] Sa takdang panahon, hahatol ako ng patas. [3]
Kahit na ang mundo at lahat ng mga naninirahan ay nanginginig sa takot, papanatagin ko ang mga haligi ng daigdig.
Selah
[4] Sinabi ko sa mga arogante, "Huwag kayong maging mayabang," at sa masasama, "Huwag kayong magtiwala sa
tagumpay. [5] Huwag magpakasiguro na magtatagumpay kayo; huwag kayong taas-noong magsalita. [6] Hindi dumarating
ang tagumpay mula sa silangan, mula sa kanluran, o mula sa ilang.
[7] Pero ang Diyos ang hukom; binababa niya ang isa at itinataas ang iba. [8] Dahil hawak ni Yahweh ang kopa na may
bumubulang alak sa kaniyang kamay, na may halong mga pampalasa, at ibinubuhos ito. Tunay nga, ang lahat ng
masasama sa daigdig ay iinumin ito hanggang sa huling patak.
[9] Pero patuloy kong sasabihin kung ano ang iyong nagawa; aawit ako ng papuri sa Diyos ni Jacob. [10] Sinasabi niya, "Aking
puputulin ang lahat ng mga sungay ng masasama, pero ang mga sungay ng matutuwid ay itataas."

Chapter 76

[1] Ipinakilala ng Diyos ang kaniyang sarili sa Juda; ang kaniyang pangalan ay dakila sa Israel. [2] Ang kaniyang tolda ay nasa
Salem; ang kaniyang pinananahanan ay nasa Sion. [3] Doon, sinira ang mga palaso ng pana, ang kalasag, ang espada, at ang
ibang mga sandata sa labanan. Selah
[4] Kumikinang ka at ipinakita mo ang inyong kaluwalhatian, habang bumababa ka mula sa mga bundok, kung saan
pinatay mo ang iyong mga biktima. [5] Ang mga matatapang ay nanakawan; nakatulog sila. Lahat ng mga mandirigma ay
walang nagawa.
[6] Sa iyong pagsaway, Diyos ni Jacob, parehong nakatulog ang kabayo at ang sakay nito. [7] Totoong ikaw nga ay dapat
katakutan; sino ang makakatagal sa iyong paningin kapag ikaw ay nagalit?
[8] Ang iyong paghatol ay nagmula sa langit; ang mundo ay takot at tahimik. [9] Ikaw, O Diyos, ay tumindig para isagawa ang
paghatol at para iligtas ang lahat ng naapi sa mundo. Selah
[10] Tunay nga, na ang iyong galit na paghatol sa mga taong iyon ay magdadala sa iyo ng papuri. Ganap mong ipinakita ang
iyong galit.
[11] Gumawa kayo ng mga pangako kay Yahweh na iyong Diyos at tuparin ang mga ito. Nawa lahat ng nakapaligid sa kaniya
ay magdala ng kaloob, na siyang dapat katakutan. [12] Ibinababa niya ang lakas ng loob ng mga prinsipe; siya ay
kinatatakutan ng mga hari sa mundo.

Chapter 77

[1] Tatawag ako sa Diyos gamit ang aking tinig; tatawag ako sa Diyos gamit ang aking tinig, at diringgin ako ng aking Diyos.
[2] Sa mga araw ng aking mga kaguluhan, hinanap ko ang Panginoon; sa gabi, inunat ko ang aking mga kamay, at hindi nito
nagawang mapagod. Tumanggi akong mapanatag. [3] Inisip ko ang Diyos habang naghihinagpis ako; inisip ko siya habang
nanghihina ako. Selah
[4] Binuksan mo ang aking mga mata; labis akong nabahala para magsalita. [5] Iniisip ko ang nakaraan, tungkol sa mga
panahong matagal nang nakalipas.
[6] Sa kahabaan ng gabi inaalala ko ang awit na minsan kong inawit. Nag-isip akong mabuti at sinubukang unawain ang
nangyari. [7] Tatanggihan ba ako ng Panginoon habang buhay? Hindi na ba niya muli ipakikita ang kaniyang tulong?
[8] Ang kaniya bang katapatan sa tipan ay wala na habang buhay? [9] Habangbuhay na bang bigo ang kaniyang pangako?
Nakalimutan na ba ng Diyos na maging mapagbigay-loob? Napigil na ba ng galit ang kaniyang habag? Selah
[10] Sabi ko, "Ito ang aking hinagpis: ang pagbabago ng kanang kamay ng Makapangyarihang Diyos sa atin."
[11] Pero, aalalahanin ko ang mga ginawa mo Yahweh; Iisipin ko ang mga kahanga-hangang mga ginawa mo noon. [12]
Pagninilay-nilayan ko ang lahat ng mga ginawa mo at pagmumuni-munihin ko ang mga iyon.
[13] Ang paraan ninyo O Diyos ay banal; anong diyos-diyosan ang maihahambing sa aming dakilang Diyos? [14] Ikaw ang
Diyos na gumagawa ng mga kababalaghan; ipinakita mo ang iyong lakas sa mga tao. [15] Binigyan mo ng tagumpay ang
iyong bayan sa pamamagitan ng iyong dakilang kapangyarihan - ang mga kaapu-apuhan ni Jacob at Jose. Selah

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[16] Nakita ka ng katubigan O Diyos; nakita ka ng katubigan, at natakot sila; ang kailaliman ng tubig ay nanginig. [17]
Nagbuhos ng tubig ang mga ulap; ang kalangitan ay kumulog; kumikislap ang iyong mga palaso sa buong paligid.
[18] Ang madagundong mong boses ay narinig sa hangin; inilawan ng kidlat ang mundo; nanginig at nayanig ito. [19] Papunta
sa dagat ang iyong landas at ang iyong daan ay patungo sa umaalong tubig, pero ang mga bakas ng iyong mga paa ay
hindi nakita. [20] Inakay mo ang iyong bayan tulad ng isang kawan sa pamamagitan ng mga kamay ni Moises at Aaron.

Chapter 78

[1] Dinggin ninyo ang aking mga tinuturo, aking bayan, makinig kayo sa mga salita ng aking bibig. [2] Bubuksan ko ang aking
bibig sa mga talinhaga; aawit ako tungkol sa mga bagay na lihim tungkol sa nakaraan.
[3] Ito ang mga bagay na narinig at natutunan natin, mga bagay na sinabi sa atin ng ating mga ninuno. [4] Hindi natin ito
itatago sa kanilang mga kaapu-apuhan. Sasabihin natin sa susunod na salinlahi ang tungkol sa kapuri-puring mga bagay
na ginawa ni Yahweh, ang kaniyang kalakasan, at ang mga kababalaghan na kaniyang ginawa.
[5] Dahil tinatag niya ang mga utos sa tipan kay Jacob at nagtalaga ng batas sa Israel. Inutusan niya ang ating mga ninuno
na ituro ito sa kanilang mga anak. [6] Inutos niya ito para malaman ng darating na salinlahi ang kaniyang mga tuntunin,
ang mga bata na hindi pa ipinapanganak ay dapat din nilang sabihin ito sa kanilang mga magiging anak.
[7] Pagkatapos, ilalagak nila ang kanilang pag-asa sa Diyos at hindi kalilimutan ang mga ginawa niya pero susundin ang
kaniyang mga kautusan. [8] Pagkatapos, hindi sila magiging katulad ng kanilang mga ninuno, na matigas ang ulo at
rebeldeng salinlahi, salinlahi na hindi tama ang mga puso, at hindi mapagkakatiwalaan at hindi tapat sa Diyos.
[9] Ang mga taga-Efraim ay armado ng mga pana, pero umatras sila sa araw ng labanan. [10] Hindi nila iningatan ang tipan sa
Diyos, at tumanggi silang sumunod sa kaniyang batas. [11] Nakalimutan nila ang kaniyang mga ginawa, ang mga
kamangha-manghang bagay na ipinakita niya sa kanila.
[12] Gumawa siya ng kahanga-hangang mga bagay sa harap ng kanilang mga ninuno sa lupain ng Ehipto, sa lupain ng Soan.
[13] Hinati niya ang dagat at dinala sila sa kabila nito; pinatayo niya ang mga tubig na gaya ng mga pader. [14] Sa umaga,
pinangunahan niya sila ng ulap at sa buong gabi sa liwanag ng apoy.
[15] Biniyak niya ang mga bato sa ilang, at binigyan sila ng maraming tubig, sapat para punuin ang kailaliman ng dagat. [16]
Nagpaagos siya ng tubig mula sa bato at pinadaloy ang tubig gaya ng mga ilog.
[17] Pero pinagpatuloy pa rin nilang magkasala sa inyo, nagrerebelde laban sa Kataas-taasang Diyos sa ilang. [18] Hinamon
nila ang Diyos sa kanilang mga puso sa pamamagitan ng paghingi ng pagkain para pawiin ang kanilang gutom.
[19] Nagsalita sila laban sa Diyos: Sabi nila, "Kaya ba talaga ng Diyos na maglatag ng lamesa para sa atin sa ilang? [20] Tingnan
ninyo, nang hinampas niya ang bato, bumulwak ang tubig at nag-umapaw ang pagdaloy nito. Pero kaya din ba niya na
magbigay ng tinapay? Magbibigay ba siya ng karne para sa kaniyang bayan?
[21] Nang narinig ito ni Yahweh, nagalit siya; kaya nag-alab ang kaniyang apoy laban kay Jacob, nilusob ng galit niya ang
Israel, [22] dahil hindi sila naniwala sa Diyos at hindi sila nagtiwala sa kaniyang kaligtasan.
[23] Gayumpaman, inutusan niya ang mga kalangitan at binuksan ang pinto nito. [24] Nagpaulan siya ng manna para sa kainin
nila, at binigyan sila ng butil mula sa langit. [25] Kinain ng mga tao ang tinapay ng mga anghel. Nagpadala siya sa kanila ng
masaganang pagkain.
[26] Pinaihip niya ang silangang hangin sa kalangitan, at sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan, ginabayan niya ang
katimugang hangin. [27] Nagpaulan siya ng karne para sa kanila gaya ng alikabok, mga ibon na singdami ng mga buhangin
sa dagat. [28] Nahulog ito sa gitna ng kanilang kampo, sa buong paligid ng kanilang mga tolda.
[29] Kaya kumain sila at nabusog. Binigay niya ang gusto nila. [30] Pero hindi pa rin sila nabusog; ang kanilang pagkain ay
nasa mga bibig pa rin nila.
[31] Pagkatapos, nilusob sila ng galit ng Diyos at pinatay ang pinakamalalakas sa kanila. Tinumba niya ang mga batang
lalaki ng Israel. [32] Sa kabila nito, patuloy pa rin silang nagkasala at hindi sila naniwala sa kaniyang kahanga-hangang mga
ginawa.
[33] Dahil dito, pinaikli ng Diyos ang kanilang mga araw; ang kanilang mga taon ay napuno ng takot. [34] Sa tuwing
pinapahirapan sila ng Diyos, nagsisimula silang hanapin siya, at babalik sila at masidhing hahanapin siya.
[35] Maaalala nila na ang Diyos ang kanilang bato at ang Kataas-taasang Diyos ang kanilang tagapagligtas. [36] Pero bobolahin
siya nila sa pamamagitan ng kanilang bibig at magsisinungaling sila sa pamamagitan ng kanilang mga salita. [37] Dahil ang
kanilang mga puso ay hindi matatag na nakatuon sa kaniya, at hindi sila tapat sa kaniyang tipan.
[38] Gayumpaman, siya ay naging maawain, pinatawad niya ang kanilang labis na kasalanan at hindi sila winasak. Oo,
maraming beses niyang pinigil ang kaniyang galit at hindi pinukaw lahat ang kaniyang matinding galit.
[39] Inalala niya na sila ay gawa sa laman, isang hangin na umiihip at hindi na bumalik. [40] Napakadalas nilang nagrebelde
laban sa kaniya sa ilang at pinagdalamhati siya sa tigang na mga rehiyon! [41] Paulit-ulit nilang sinubok ang Diyos at
sinaktan ang Banal ng Israel.
[42] Hindi nila inisip ang kaniyang kapangyarihan, kung paano niya sila niligtas mula sa mga kalaban [43] nang ipinakita niya
ang nakasisindak na mga tanda sa Ehipto at kababalaghan niya sa rehiyon ng Soan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

44 Ginawa niyang dugo ang mga ilog ng Ehipto para hindi sila makainom mula sa kanilang mga batis. 45 Nagpadala siya ng
kulupon ng mga langaw na lumamon sa kanila at mga palaka na kumalat sa kanilang lupain. 46 Binigay niya ang kanilang
mga pananim sa mga tipaklong at ang trabaho nila sa mga balang.
47 Winasak niya ang kanilang mga taniman gamit ang yelo at ang kanilang mga punong sikamore ng mas maraming pang
yelo. 48 Nagpaulan siya ng yelo sa kanilang mga baka at naghagis ng mga kidlat sa kanilang mga baka. 49 Ang bagsik ng
kaniyang galit ay humagupit laban sa kanila. Pinadala niya ang kaniyang poot, matinding galit, at kaguluhan tulad ng
mga kinatawan na sinugo para magdala ng sakuna.
50 Itinaas niya ang landas ng kaniyang galit; hindi niya sila niligtas mula sa kamatayan pero ibinigay niya sila sa salot. 51
Pinatay niya ang lahat ng panganay sa Ehipto, ang panganay ng kanilang lakas sa mga tolda ni Ham.
52 Inakay niya ang sarili niyang bayan gaya ng tupa at ginabayan sila mula sa ilang gaya ng isang kawan. 53 Inakay niya
sila nang may kapanatagan at walang takot, pero nagapi ng dagat ang kanilang mga kaaway.
54 Pagkatapos, dinala niya sila sa hangganan ng kaniyang banal na lupain, sa kaniyang bundok na nakuha ng kaniyang
kanang kamay. 55 Tinaboy niya ang mga bansa sa kanilang mga harapan at itinalaga sila sa kanilang pamana; pinatira
niya ang mga tribu ng Israel sa kanilang mga tolda.
56 Pero hinamon at sumuway sila sa Kataas-taasang Diyos at hindi sinunod ang kaniyang banal na mga kautusan. 57 Hindi
sila tapat at kumilos sila nang may kataksilan gaya ng kanilang mga ama; hindi sila maaasahan tulad ng isang sirang
pana.
58 Dahil siya ay ginalit nila sa kanilang paganong mga templo at pinukaw siya na magalit dahil sa kanilang mga diyos-
diyosan. 59 Nang marinig ito ng Diyos, nagalit siya at lubusang itinakwil ang Israel.
60 Iniwan niya ang banal na santuwaryo ng Shilo, ang tolda kung saan siya naninirahan kasama ng mga tao. 61 Hinayaan
niyang mahuli ang kaniyang lakas at ibinigay niya ang kaniyang kaluwalhatian sa kamay ng kaniyang mga kaaway.
62 Ibinigay niya ang kaniyang bayan sa mga espada, at nagalit siya sa kaniyang pamana. 63 Nilamon ng apoy ang kanilang
mga binata, at ang mga dalaga nila ay walang mga kantang pangkasal.
64 Nahulog ang kanilang mga pari sa espada, at ang kanilang mga balo ay hindi makaiyak. 65 Pagkatapos, gumising ang
Diyos mula sa pagkakatulog, gaya ng isang mandirigma na sumisigaw dahil sa alak. 66 Pinaatras niya ang kaniyang mga
kaaway; inilagay niya sila sa walang hanggang kahihiyan.
67 Tinanggihan niya ang tolda ni Jose, at hindi niya pinili ang tribu ni Efraim. 68 Pinili niya ang tribu ng Juda at Bundok ng
Sion na iniibig niya. 69 Itinayo niya ang kaniyang banal na santuwaryo gaya ng langit, gaya ng daigdig na kaniyang
itinatag magpakailanman.
70 Pinili niya si David, ang kaniyang lingkod, at kinuha siya mula sa kulungan ng mga tupa. 71 Kinuha siya mula sa
pagsunod sa mga babaeng tupa kasama ng mga kanilang anak, at dinala siya para maging pastol ni Jacob, ng kaniyang
bayan, at ng Israel, na kaniyang pamana. 72 Pinatnubayan sila ni David nang may dangal sa kaniyang puso, at ginabayan
sila sa pamamagitan ng kahusayan ng kaniyang mga kamay.

Chapter 79

1 O Diyos, ang mga dayuhang bansa ay dumating sa iyong pamana; dinungisan nila ang iyong banal na templo; ginawa
nilang isang bunton ng pagkawasak ang Jerusalem. 2 Ibinigay nila ang mga patay na katawan ng iyong mga lingkod
bilang pagkain ng mga ibon sa himpapawid, ang mga katawan ng iyong tapat na bayan sa mga halimaw ng daigdig. 3
Ibinuhos nila ang kanilang dugo na parang tubig sa paligid ng Jerusalem, at walang naglilibing sa kanila.
4 Kami ay naging isang kasiraan para sa aming mga kapwa para magawan ng panunuya at pangungutya ng mga
nakapaligid sa amin. 5 Gaano katagal, Yahweh? Mananatili ba ang iyong galit magpakailanman? Gaano katagal mag-iinit
tulad ng apoy ang galit ng iyong pagseselos?
6 Ibuhos mo ang iyong poot sa mga bansa na hindi nakakakilala sa iyo at sa mga kaharian na hindi tumatawag sa iyong
pangalan. 7 Dahil nilamon nila si Jacob at winasak ang kaniyang mga nayon.
8 Huwag ibilang ang mga kasalanan ng aming mga ninuno laban sa amin; dumating nawa ang mga mahabaging pagkilos
mo sa amin, dahil napakahina namin. 9 Tulungan mo kami, Diyos ng aming kaligtasan, alang-alang sa kaluwalhatian ng
iyong pangalan; iligtas mo kami at patawarin ang aming mga kasalanan alang-alang sa iyong pangalan.
10 Bakit kailangan sabihin ng mga bansa, "Nasaan ang kanilang Diyos?" Nawa ang dugo ng iyong mga lingkod na ibinuhos
ay maipaghiganti sa mga bansang nasa harap ng aming mga mata. 11 Nawa ang mga pagdaing ng mga bilanggo ay
dumating sa harap mo; sa kadakilaan ng iyong kapangyarihan panatilihin mong buhay ang mga anak ng kamatayan.
12 Pagbayarin mo sa mga kandungan ng aming mga karatig- bansa ng pitong beses ang mga pang-iinsulto sa iyo,
Panginoon. 13 Kaya kami na bayan mo at tupa ng iyong pastulan ay magbibigay ng pasasalamat sa iyo magpakailanman.
Sasabihin namin ang iyong mga papuri sa lahat ng mga salinlahi.

Chapter 80

1 Bigyang pansin mo, Pastol ng Israel, ikaw na nangunguna kay Jose tulad ng isang kawan; ikaw na nakaupo sa ibabaw ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kerubin, magliwanag ka sa amin! [2] Sa paningin ni Efraim at Benjamin at Manases, palakasin mo ang iyong
kapangyarihan; lumapit ka at iligtas kami. [3] O Diyos, panumbalikin mo kaming muli; pagliwanagin mo ang iyong mukha
sa amin, at kami ay maliligtas.
[4] Yahweh Diyos ng mga hukbo, hanggang kailan ka magagalit sa iyong bayan kapag sila ay nananalangin? [5] Pinakain mo
sila ng tinapay ng luha at binigyan sila ng napakaraming luha para mainom. [6] Ginagawan mo kami ng bagay para
pagtalunan kami ng aming kapwa, at pinagtatawanan kami ng aming mga kaaway.
[7] Diyos ng mga hukbo, panumbalikin mo kami; pagliwanagin mo ang iyong mukha sa amin, at kami ay maliligtas. [8]
Nagdala ka ng puno ng ubas mula sa Egipto; pinalayas mo ang mga bansa at itinanim ito sa ibang lugar.
[9] Nilinis mo ang lupain para dito; nag-ugat ito at pinuno ang lupain. [10] Ang mga bundok ay natakpan ng lilim nito, ang
pinakamataas na mga puno ng sedar ng Diyos sa mga sanga nito. [11] Umaabot ang mga sanga nito hanggang sa dagat at
mga usbong nito hanggang sa Ilog Eufrates.
[12] Bakit mo winasak ang mga pader nito para ang lahat ng dumaraan ay pipitas ng bunga nito? [13] Sinisira ito ng mga
baboy-ramong nasa gubat, at kinakain ito ng mga halimaw sa bukid.
[14] Bumalik ka, Diyos ng mga hukbo; pagmasdan mo mula sa langit at pansinin at alagaan ang puno ng ubas na ito. [15] Ito
ang ugat na itinanim ng iyong kanang kamay, ang usbong na pinalago mo [16] Ito ay sinunog at pinutol; nawa mapuksa ang
iyong mga kaaway dahil sa iyong pagsaway.
[17] Nawa ang iyong kamay ay maipatong sa taong iyong kanang kamay, sa anak ng tao na pinalakas mo para sa iyong sarili.
[18] Sa gayon hindi kami tatalikod mula sa iyo; pasiglahin mo kami, at tatawag kami sa iyong pangalan.
[19] Ibalik mo kami, Yahweh, Diyos ng mga hukbo; magliwanag ka sa amin, at kami ay maliligtas.

Chapter 81

[1] Umawit nang malakas sa Diyos ng aming kalakasan; sumigaw nang may kagalakan para sa Diyos ni Jacob. [2] Umawit at
tumugtog ng tamburin, ng kaaya-ayang lira kasama ng alpa. [3] Hipan ang sungay ng lalaking tupa sa araw ng bagong
buwan, sa araw ng kabilugan ng buwan, kapag nagsimula ang araw ng aming kapistahan.
[4] Dahil ito ay isang batas para sa Israel, isang kautusan na ibinigay ng Diyos ni Jacob. [5] Nagpalabas siya nito bilang isang
patakaran kay Jose noong siya ay nagtungo sa lupain ng Ehipto, kung saan nakarinig ako ng wika na hindi ko
naintindihan.
[6] "Inalis ko ang pasanin mula sa kaniyang balikat; ang kaniyang mga kamay ay nakalaya mula sa pagkakahawak ng
basket. [7] Sa iyong pagdadalamhati ikaw ay tumawag, at tinulungan kita; Tinugon kita mula sa isang madilim na ulap na
may kasamang kulog. Sinubok kita sa mga tubig ng Meriba. Selah
[8] Makinig kayo, aking bayan, dahil babalaan ko kayo, Israel, kung makikinig lamang kayo sa akin! [9] Walang dapat na
maging dayuhang diyos sa inyo; hindi ninyo dapat sambahin ang anumang dayuhang diyos. [10] Ako si Yahweh na inyong
Diyos, na naglabas sa inyo mula sa lupa ng Ehipto. Ibuka ninyo nang malaki ang inyong bibig, at pupunuin ko ito.
[11] Pero hindi nakinig ang aking bayan sa aking mga salita; hindi ako sinunod ng Israel. [12] Kaya hinayaan ko sila na sundin
ang katigasan ng sarili nilang pamamaraan para maaari nilang gawin kung ano sa tingin nila ang tama.
[13] O, nawa makinig ang aking bayan sa akin; O, nawa lumakad sa aking mga landas ang aking bayan. [14] Pagkatapos agad
kong pasusukuin ang kanilang mga kaaway at ibabaling ko ang aking kamay laban sa mga nang-aapi sa kanila.
[15] Nawa ang mga napopoot kay Yahweh ay yumuko nang may takot sa harap niya! Nawa sila ay mapahiya
magpakailanman. [16] Pakakainin ko ang Israel ng pinakamainam na trigo; pasisiyahin ko kayo ng pulot na lumalabas mula
sa bato."

Chapter 82

[1] Tumatayo ang Diyos sa banal na pagtitipon; sa kalagitnaan ng mga diyos, nagbibigay siya ng paghatol. [2] Gaano katagal
kang hahatol nang walang katarungan at magpapakita ng pagtatangi sa masasama? Selah
[3] Ipagtanggol mo ang mahihirap at mga ulila sa ama; panatilihin mo ang mga karapatan ng pinapahirapan at dukha. [4]
Sagipin mo ang mahihirap at nangangailangan; alisin mo sila sa kamay ng masasama.
[5] Hindi nila nalalaman ni nauunawaan; nagpapalabuy-laboy sila sa kadiliman; lahat ng mga pundasyon ng lupa ay
gumuguho.
[6] Sinabi ko, "Kayo ay mga diyos, at lahat kayong mga anak ng Kataas-taasan. [7] Gayumpaman mamamatay kayo tulad ng
mga tao at babagsak tulad ng isa sa mga prinsipe."
[8] Bumangon, O Diyos, hatulan mo ang daigdig, dahil mamanahin mo ang lahat ng mga bansa.

Chapter 83

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] O Diyos, huwag kang manahimik! Huwag mo kaming isawalang bahala at manatiling hindi kumikilos, O Diyos. [2]
Tingnan mo, ang iyong mga kaaway ay nanggugulo, at ang mga napopoot sa iyo ay nagmamataas.
[3] Sila ay nagsasabwatan laban sa iyong bayan at magkakasamang nagbabalak laban sa iyong mga pinangangalagaan. [4]
Sinabi nila, "Halina, at wasakin natin sila bilang isang bansa. Sa gayon ang pangalan ng Israel ay hindi na maaalala pa." [5]
Sama-sama silang nagbalak ng isang mahusay na paraan; gumawa sila ng alyansa laban sa iyo.
[6] Kabilang dito ang mga tolda ng Edom at ang mga Ismaelita, at ang mga mamamayan ng Moab at ang Agarenos, na
nagbalak ng masama kasama nina [7] Gebal, Ammon, Amalek; kabilang din dito ang Filistia at ang mga nakatira sa Tiro.
[8] Ang Asiria ay kaanib din nila; sila ay tumutulong sa kaapu-apuhan ni Lot. Selah
[9] Gawin mo sa kanila ang tulad ng ginawa mo sa Midian, sa Sisera at sa Jabi sa Ilog ng Kison. [10] Namatay sila sa Endor at
naging tulad ng pataba sa lupa.
[11] Gawin mong tulad nina Oreb at Zeeb ang kanilang mga maharlika, at lahat ng kanilang mga prinsipe tulad nina Zeba at
Zalmuna. [12] Sinabi nila, "Kunin natin ang mga pastulan ng Diyos."
[13] Aking Diyos, gawin mo silang tulad ng ipo-ipong alikabok, tulad ng ipa sa hangin, [14] tulad ng apoy na sumusunog sa
gubat, at tulad ng apoy na sumusunog sa kabundukan. [15] Habulin mo sila ng iyong malakas na hangin, at sindakin sila ng
iyong bagyo.
[16] Balutan mo ang kanilang mga mukha ng kahihiyan para hanapin nila ang iyong mukha, Yahweh. [17] Nawa mailagay sila
sa kahihiyan at masindak magpakailanman; nawa ay mamatay sila sa kahihiyan.
[18] At malalaman nila na ikaw lamang, Yahweh, ang Kataas-taasan sa buong mundo.

Chapter 84

[1] Kaibig-ibig ang lugar kung saan kayo nakatira, Yahweh ng mga hukbo! [2] Nananabik ako sa mga patyo ni Yahweh,
pinagod ako ng aking pagnanais para dito. Ang aking puso at ang buo kong pagkatao ay tumatawag sa buhay na Diyos.
[3] Kahit ang maya ay nakahanap ng isang tirahan para sa kaniya na maging ang pugad ng inakay ng layang-layang ay
malapit sa inyong mga altar, Yahweh ng mga hukbo, aking Hari, at aking Diyos. [4] Pinagpala mo sila na nakatira sa inyong
tahanan; patuloy ka nilang pinupuri. Selah
[5] Pinagpala ang tao na ang lakas ay nasa iyo, na ang puso ay mga daanan papunta sa Sion. [6] Sa pagdaan sa lambak ng Pag-
iyak, nakahanap sila ng bukal ng tubig para inumin. Ang mga maagang ulan ay tinatakpan ito ng maraming tubig.
[7] Sila ay naglalakbay mula sa kalakasan patungo sa kalakasan; ang bawat isa sa kanila ay humaharap sa Diyos sa Sion. [8]
Yahweh ang Diyos ng mga hukbo, dinggin mo ang aking panalangin; Diyos ni Jacob, pakinggan mo ang aking sinasabi!
Selah [9] O Diyos, bantayan ang aming kalasag; magpakita ka ng pag-aalala sa inyong hinirang. [10] Dahil ang isang araw sa
iyong patyo ay mas mabuti kaysa isang libo sa ibang dako. Mas nanaisin kong maging bantay sa pinto ng tahanan ng
aking Diyos, kaysa mabuhay sa tolda ng mga masasama.
[11] Dahil si Yahweh na Diyos ay ang ating araw at kalasag; si Yahweh ay magbibigay ng biyaya at kaluwalhatian; hindi niya
pinagkakait ang anumang mabuting bagay mula sa lumalakad na may dangal. [12] Yahweh ng mga hukbo, pinagpala ang
taong nagtitiwala sa inyo.

Chapter 85

[1] Yahweh, nagpakita ka ng pabor sa iyong lupain; ibinalik mo ang kagalingan ni Jacob. [2] Pinatawad mo ang kasalanan ng
iyong mamamayan; tinakpan mo ang lahat ng kanilang kasalanan. Selah
[3] Binawi mo ang lahat ng iyong poot; tumalikod ka mula sa iyong galit. [4] Panumbalik mo kami, Diyos ng aming kaligtasan,
at bitawan ang iyong inis sa amin. [5] Magagalit ka ba sa amin magpakailanman? Mananatili ka bang galit hanggang sa
mga salinlahi sa hinaharap?
[6] Hindi mo ba kami bubuhaying muli? Pagkatapos ang iyong bayan ay magagalak sa iyo. [7] Ipakita mo sa amin ang iyong
katapatan sa tipan, Yahweh, ipagkaloob mo sa amin ang iyong kaligtasan.
[8] Makikinig ako sa sasabihin ni Yahweh na Diyos, dahil siya ay makikipag-ayos sa kaniyang bayan, ang kaniyang matapat
na tagasunod. Pero hindi sila dapat bumalik sa hangal na pamamaraan. [9] Tiyak na ang kaniyang kaligtasan ay malapit sa
mga may takot sa kaniya, kaya ang kaluwalhatian ay mananatili sa ating lupain.
[10] Ang katapatan sa tipan at pagiging mapagkakatiwalaan ay nagkatagpo, ang katuwiran at kapayapaan ay hinalikan ang
isa't isa. [11] Ang pagiging mapagkakatiwalaan ay uusbong mula sa lupa, at ang tagumpay ay dudungaw mula sa langit.
[12] Oo, si Yahweh ay magbibigay ng kaniyang mabubuting pagpapala, at mamumunga ang mga pananim sa ating lupain. [13]
Pangungunahan siya ng katuwiran at gagawa ng daan para sa kaniyang mga yapak.

Chapter 86

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] Makinig ka, Yahweh, at sagutin mo ako, dahil ako ay mahirap at inapi. [2] Pangalagaan mo ako, dahil ako ay matapat;
aking Diyos, iligtas mo ang iyong lingkod na nagtitiwala sa iyo.
[3] Maawa ka sa akin, Panginoon, dahil ako ay tumatawag sa iyo buong araw. [4] Pasayahin mo ang iyong lingkod, dahil sa
iyo, Panginoon, ako nagdarasal.
[5] Ikaw, Panginoon, ay mabuti, at handang magpatawad, at nagpapakita ka ng malaking awa sa lahat ng tumatawag sa iyo.
[6] Yahweh, makinig ka sa aking panalangin, dinggin mo ang aking pagsamo. [7] Sa araw ng aking kaguluhan tumatawag ako
sa iyo, dahil sasagutin mo ako.
[8] Walang sinuman ang maihahambing sa iyo sa mga diyos, Panginoon. Walang mga gawa ang makakatulad sa mga
ginawa mo. [9] Lahat ng bansa na iyong ginawa ay pupunta at yuyuko sa iyo, Panginoon. Pararangalan nila ang iyong
pangalan.
[10] Dahil ikaw ay dakila at gumagawa ng kamangha-manghang mga bagay, ikaw lamang ang Diyos. [11] Turuan mo ako ng
iyong mga pamamaraan, Yahweh. At ako ay lalakad sa iyong katotohanan. Pag-isahin mo ang aking puso sa pagsamba sa
iyo. [12] Panginoon aking Diyos, pupurihin kita ng buong puso, luluwalhatiin ko ang iyong pangalan magpakailanman.
[13] Dahil dakila ang iyong katapatan sa tipan para sa akin, iniligtas mo ang aking buhay mula sa kailaliman ng sheol. [14] O
Diyos, ang mayayabang ay naghihimagsik laban sa akin. Ang isang pangkat ng marahas na mga lalaki ay nagbabanta sa
aking buhay. Wala silang pagsasaalang-alang para sa iyo.
[15] Pero kayo, Panginoon, ay maawain at mabait na Diyos, matagal magalit, at sagana sa pagiging tapat at
mapagkakatiwalaan sa tipan. [16] Harapin mo ako at maawa ka sa akin, ibigay mo ang iyong kalakasan sa iyong lingkod;
iligtas mo ang anak ng babaeng lingkod mo. [17] Magpakita kayo sa akin ng tanda ng iyong pabor. Kung ganoon sinumang
napopoot sa akin ay makikita ito at malalagay sa kahihiyan dahil ikaw, Yahweh, ang tumulong at umaliw sa akin.

Chapter 87

[1] Ang lungsod ng Panginoon ay naitatag sa banal na mga kabundukan. [2] Mas minamahal ni Yahweh ang mga tarangkahan
ng Sion kaysa sa lahat ng mga tolda ni Jacob. [3] Mga maluwalhating bagay ay sinabi sa iyo, lungsod ng Diyos. Selah
[4] Binanggit ko ang Rahab at Babilonia sa mga tagasunod ko. Masdan ninyo, may Filistia, at Tiro, kasama ang Etiopia. Ang
isang ito ay ipinanganak doon.
[5] Sa Sion ay sasabihin ito, "Bawat isa rito ay ipinanganak sa kaniya; at ang Kataas-taasan mismo ang magtatatag sa
kaniya." [6] Tinatandaan ni Yahweh habang inililista niya ang mga tao, "Ang isang ito ay ipinanganak doon." Selah
[7] Kaya sinasabi ng mang-aawit at mananayaw, "Ang lahat ng aking bukal ng tubig ay nasa iyo."

Chapter 88

[1] Yahweh, Diyos ng aking kaligtasan, araw at gabi akong umiiyak sa iyo. [2] Pakinggan mo ang aking panalangin; pansinin
mo ang aking pag-iyak.
[3] Dahil puno ako ng mga kaguluhan, at umabot na ang buhay ko sa Sheol. [4] Tinuturing ako ng mga tao na gaya ng mga
bumababa sa hukay; ako ay isang taong walang lakas.
[5] Iniwan ako sa gitna ng mga patay; katulad ako ng mga patay na nakahimlay sa libingan, na wala ka nang pakialam dahil
naalis na sila mula sa iyong kapangyarihan. [6] Inilagak mo ako sa pinakamalalim na bahagi ng hukay, sa madilim at
malalim na mga lugar.
[7] Nakadagan sa akin ang bigat ng iyong poot, at lahat ng iyong mga alon ay humahampas sa akin. Selah
[8] Dahil sa iyo, iniiwasan ako ng mga kasama ko. Ginawa mo akong katakot-takot na tanawin sa kanila. Nakagapos ako at
hindi ako makatakas.
[9] Namamaga ang mga mata ko dahil sa pighati; Buong araw akong tumatawag sa iyo, Yahweh; inuunat ko ang aking mga
kamay sa iyo. [10] Gagawa ka ba ng mga himala para sa patay? Babangon ba ulit silang mga namatay para papurihan ka?
Selah
[11] Maihahayag ba sa libingan ang iyong katapatan sa tipan, ang iyong pagiging tapat sa lugar ng mga patay? [12] Malalaman
ba ang kamangha-mangha mong mga ginawa sa kadiliman, o ang iyong katuwiran sa lugar ng pagkamakalimutin?
[13] Pero dumadaing ako sa iyo, Yahweh; sa umaga ay idinudulog ko sa iyong harapan ang aking mga panalangin. [14] Yahweh,
bakit mo ako tinatanggihan? Bakit mo tinatago ang iyong mukha mula sa akin?
[15] Matagal na akong naghihirap at nasa bingit na ng kamatayan simula pa nang aking kabataan. Nagdusa na ako sa labis
mong galit; wala na akong magagawa. [16] Dinaanan na ako ng iyong galit, at pinuksa ako ng katakot-takot mong mga
gawain.
[17] Buong araw nila akong pinaligiran katulad ng tubig; pinalibutan nila ako. [18] Tinanggal mo ang bawat kaibigan at
kasama mula sa akin. Ang tanging kasama ko lang ay ang kadiliman.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 89

1 Magpakailanman kong aawitin ang mga ginawa ni Yahweh sa kaniyang katapatan sa tipan. Ihahayag ko sa mga susunod
na salinlahi ang iyong pagiging totoo. 2 Dahil aking sinabi, "Ang katapatan sa tipan ay naitatag magpakailanman; itinatag
mo ang iyong pagkamatapat sa kalangitan."
3 "Nakipagtipan ako sa aking pinili, nangako ako sa aking lingkod na si David. 4 Itataguyod ko ang iyong mga kaapu-
apuhan magpakailanman, at itataguyod ko ang iyong trono sa bawat salinlahi." Selah
5 Pinupuri ng kalangitan ang iyong kamanghaan, Yahweh; ang iyong pagiging totoo ay pinupuri sa pagtitipon ng mga
banal.
6 Dahil sino sa kalangitan ang maihahambing kay Yahweh? Sino sa mga anak ng mga diyos ang katulad ni Yahweh?
7 Siya ay Diyos na lubos na pinararangalan sa konseho ng mga banal at ang kamangha-mangha sa gitna ng lahat ng
nakapalibot sa kaniya. 8 Yahweh, Diyos ng mga hukbo, sino ang kasing lakas mo, Yahweh? Pinapaligiran ka ng iyong
katapatan.
9 Pinaghaharian mo ang nagngangalit na mga dagat; kapag gumugulong ang mga alon, pinapayapa mo ang mga ito. 10
Dinurog mo si Rahab katulad ng isang taong pinatay. Kinalat mo ang mga kaaway mo sa pamamagitan ng malakas mong
bisig.
11 Sa iyo ang kalangitan, pati na ang kalupaan. Nilikha mo ang mundo at lahat ng nilalaman nito. 12 Nilikha mo ang hilaga
at timog. Nagsasaya ang Tabor at Hermon sa pangalan mo.
13 Mayroon kang makapangyarihang bisig at malakas na kamay, at nakataas ang iyong kanang kamay. 14 Katuwiran at
hustisya ang saligan ng iyong trono. Katapatan sa tipan at pagiging mapagkakatiwalaan ang nasa harapan mo.
15 Mapalad ang mga sumasamba sa iyo! Yahweh, lumalakad sila sa liwanag ng iyong mukha. 16 Buong araw silang
nagsasaya sa pangalan mo, at itinataas ka nila sa katuwiran mo.
17 Ikaw ang kanilang dakilang kalakasan, at sa iyong pabor kami ay nagtatagumpay. 18 Dahil ang kalasag namin ay
pagmamay-ari ni Yahweh; ang hari namin ay Ang Banal ng Israel.
19 Matagal na ang nakalipas nang nagsalita ka sa matatapat sa iyo sa pamamagitan ng pangitain; sinabi mo, "Pinatungan
ko ng korona ang isang taong magiting; humirang ako mula sa mga tao. 20 Pinili ko si David na aking lingkod; hinirang ko
siya gamit ang aking banal na langis. 21 Aalalayan siya ng aking kamay; palalakasin siya ng aking bisig. 22 Walang kaaway
ang makapanlilinlang sa kaniya; walang anak ng kasamaan ang mang-aapi sa kaniya. 23 Dudurugin ko ang mga kaaway
niya sa kaniyang harapan; papatayin ko ang mga namumuhi sa kaniya.
24 Makakasama niya ang aking katotohanan at ang aking katapatan sa tipan; sa pamamagitan ng pangalan ko siya ay
magtatagumpay. 25 Ipapatong ko ang kaniyang kamay sa ibabaw ng dagat at ang kanang kamay niya sa ibabaw ng mga
ilog. 26 Tatawagin niya ako, 'Ikaw ang aking Ama, aking Diyos, ang bato ng aking kaligtasan.'
27 Gagawin ko rin siyang panganay kong anak na lalaki, ang pinaka-tinatanghal sa mga hari ng lupa. 28 Ipagpapatuloy ko
ang aking katapatan sa tipan sa kaniya magpakailanman; at ang tipan ko sa kaniya ay magiging matatag. 29 Itataguyod ko
ang kaniyang mga kaapu-apuhan magpakailanman at ang kaniyang trono ay magiging kasing tatag ng kalangitan.
30 Kung iiwanan ng kaniyang mga anak ang aking batas at susuwayin ang aking mga kautusan, 31 kung lalabagin nila ang
aking mga patakaran at hindi susundin ang aking mga kautusan, 32 parurusahan ko ang kanilang paghihimagsik gamit
ang isang pamalo at ang kanilang mga kasalanan ng aking mga suntok.
33 Pero hindi ko aalisin ang aking katapatan sa tipan mula sa kaniya o hindi magiging totoo sa aking pangako. 34 Hindi ko
puputulin ang aking tipan o babaguhin ang mga salita ng aking mga labi.
35 Higit kailanman ako ay nangako sa aking kabanalan - hindi ako magsisinungaling kay David: 36 ang kaniyang mga
kaapu-apuhan at ang kaniyang trono ay magpapatuloy magpakailanman na kasing tagal ng araw sa aking harapan. 37
Magiging matatag ito magpakailanman katulad ng buwan, ang tapat na saksi sa kalangitan. " Selah
38 Pero itinanggi mo at itinakwil; nagalit ka sa iyong hinirang na hari. 39 Tinalikuran mo ang tipan ng iyong lingkod.
Nilapastangan mo ang kaniyang korona sa lupa. 40 Giniba mo ang lahat ng kaniyang mga pader. Sinira mo ang kaniyang
mga tanggulan.
41 Ninakawan siya ng lahat ng dumaan sa kaniya. Siya ay naging kasuklam-suklam sa mga kapitbahay niya. 42 Itinaas mo
ang kanang kamay ng mga kaaway niya; pinasaya mo ang lahat ng mga kaaway niya. 43 Binaliktad mo ang dulo ng
kaniyang espada at hindi mo siya pinagtatagumpay kapag nasa labanan.
44 Tinapos mo ang kaniyang karangyaan; giniba mo ang kaniyang trono. 45 Pinaikli mo ang araw ng kaniyang kabataan.
Binihisan mo siya ng kahihiyan. Selah
46 Hanggang kailan, Yahweh? Itatago mo ba ang iyong sarili, habang buhay? Hanggang kailan maglalagablab ang iyong
galit tulad ng apoy? 47 Isipin mo kung gaano na lang kaikli ang oras ko, at ang kawalan ng pakinabang ng lahat ng mga
anak ng tao na nilikha mo! 48 Sino ang kayang mabuhay at hindi mamamatay, o sino ang makapagliligtas ng kaniyang
buhay mula sa kapangyarihan ng sheol? Selah
49 Panginoon, nasaan na ang dati mong mga gawain ng katapatan sa tipan na pinangako mo kay David sa iyong
katotohanan? 50 Alalahanin mo, Panginoon, ang pangungutya sa iyong mga lingkod at kung paano ko kinikimkim sa aking
puso ang napakaraming panlalait mula sa mga bansa. 51 Nagbabato ng panlalait ang mga kaaway mo, Yahweh; kinukutya
nila ang mga hakbangin ng iyong hinirang.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[52] Pagpalain nawa si Yahweh magpakailanman. Amen at Amen.

Chapter 90

Ika-apat na aklat. Isang panalangin ni Moises ang lingkod ng Diyos.
[1] Panginoon, ikaw ang aming kublihan sa mga nakalipas na mga salinlahi. [2] Bago nahubog ang mga bundok, o hinubog
mo ang lupa at ang mundo, hanggang sa habang panahon, ikaw ay Diyos.
[3] Binabalik mo sa alabok ang tao, at sinasabi mo, "Bumalik ka, ikaw na lahi ng tao." [4] Dahil ang isang libong taon ay
parang kahapon na lumipas, na tulad ng hudyat sa gabi.
[5] Tinatangay mo sila tulad ng baha at nakakatulog sila; sa umaga ay tulad sila ng sumisibol na damo. [6] Sa umaga ito ay
namumulaklak at tumutubo; sa gabi ito ay nalalanta at natutuyot.
[7] Tunay nga na nilalamon kami ng iyong galit, at sa iyong poot kami ay lubhang natatakot. [8] Nilagay mo ang mga
kasalanan namin sa iyong harapan, ang aming mga nakatagong kasalanan sa liwanag ng iyong presensiya.
[9] Lumilipas ang aming buhay sa ilalim ng iyong poot; ang aming mga taon ay madaling lumilipas na tulad ng buntong-
hininga. [10] Ang aming mga taon ay pitumpu, walumpu kung kami ay malusog; pero kahit na ang aming pinakamainam na
taon ay may suliranin at kapighatian. Oo, mabilis itong lumilipas, at tinatangay kami palayo.
[11] Sino ang nakakaalam ng tindi ng iyong galit; ang poot mo na katumbas sa takot na dinudulot nito? [12] Kaya turuan mo
kaming isaalang-alang ang aming buhay para mamuhay kami ng may karunungan. [13] Bumalik ka, Yahweh! Gaano pa ba
katagal? Maawa ka sa iyong mga lingkod.
[14] Bigyan mo kami sa umaga ng kasiyahan sa iyong katapatan sa tipan para magsaya kami at magalak sa lahat ng mga
araw namin. [15] Hayaan mo kaming magalak katumbas ng mga araw nang sinaktan mo kami at sa mga taon na nakaranas
kami ng suliranin. [16] Hayaan mong makita ng iyong mga lingkod ang iyong mga gawa, at hayaang makita ng aming mga
anak ang iyong kaluwalhatian.
[17] Nawa ang pabor ng Panginoon ay mapasaamin; pasaganahin ang gawa ng aming mga kamay; tunay nga, pasaganahin
mo ang gawa ng aming mga kamay.

Chapter 91

[1] Siya na nananahan sa kanlungan ng Kataas-taasan ay mananatili sa lilim ng Makapangyarihan sa lahat. [2] Aking
sasabihin kay Yahweh, "Siya ang aking kanlungan at aking tanggulan, aking Diyos, na aking pinagkakatiwalaan."
[3] Dahil sasagipin ka niya mula sa patibong ng mangangaso at mula sa nakamamatay na salot. [4] Tatakpan ka niya ng
kaniyang mga pakpak, at sa ilalim ng kaniyang mga pakpak ay makakatagpo ka ng kanlungan. Ang kanyang pagiging
mapagkakatiwalaan ay isang kalasag at proteksyon.
[5] Hindi ka matatakot sa kilabot ng gabi, o sa palaso na lumilipad sa araw, [6] o ang salot na gumagala sa kadiliman, o ang
sakit na nanggagaling sa katanghalian. [7] Libo ang maaaring mabuwal sa iyong tabi, at sampung libo sa iyong kanang
kamay, pero hindi ito makakaabot sa iyo.
[8] Mamamasdan mo lamang at makikita ang mga kaparusahan ng masasama. [9] Dahil si Yahweh ang aking kanlungan!
Gawin mo ring kanlungan ang Kataas-taasan.
[10] Walang kasamaang makakaabot sa iyo; walang paghihirap ang makakalapit sa iyong tahanan. [11] Dahil uutusan niya ang
kaniyang mga anghel na protektahan ka, para ingatan ka sa lahat ng iyong mga kaparaanan.
[12] Itataas ka nila gamit ang kanilang mga kamay para hindi ka madulas at mahulog sa bato. [13] Dudurugin mo ang mga leon
at ulupong sa iyong mga paa; iyong yuyurakan ang mga batang leon at mga ahas.
[14] Dahil matapat siya sa akin, ililigtas ko siya. Poproktetahan ko siya dahil matapat siya sa akin. [15] Kapag tumatawag siya
sa akin, ako ay tutugon sa kaniya. Makakasama niya ako sa kaguluhan; bibigyan ko siya ng katagumpayan at
pararangalan siya. [16] Bibigyan ko siya ng kasiyahan sa mahabang buhay at ipapakita ko sa kaniya ang aking kaligtasan.

Chapter 92

[1] Ito ay isang mabuting bagay para magbigay ng pasasalamat kay Yahweh at para umawit ng papuri sa iyong ngalan,
Kataas-taasan, [2] para ipahayag ang iyong katapatan sa tipan sa umaga at ang iyong katotohanan tuwing gabi, [3] na may
alpa na may sampung kuwerdas at may himig ng lira.
[4] Dahil ikaw, Yahweh, ay pinasaya mo ako sa pamamagitan ng iyong mga gawa. Aawit ako sa tuwa dahil sa gawa ng iyong
mga kamay. [5] Napakadakila ng iyong mga gawa, Yahweh! Ang iyong kaisipan ay napakalalim.
[6] Hindi alam ng malupit na tao, ni maiintindihan ng hangal: [7] Kapag sumisibol ang masasama katulad ng damo, at kahit
ang lahat ng gumagawa ng masama ay magtagumpay, mananatili silang nasa tiyak na kapahamakan magpakailanman.
[8] Pero ikaw, Yahweh, ay maghahari magpakailanman. [9] Sa katunayan, tingnan mo ang iyong mga kaaway, Yahweh; lahat
ng gumagawa ng masama ay nakakalat.

[10] Itinaas mo ang aking sungay katulad ng sungay ng mabangis na toro; pinahiran mo ako ng sariwang langis. [11] Nakita ng
aking mga mata ang pagkabagsak ng aking mga kaaway; ang aking mga tainga ay narinig ang katapusan ng aking mga
masasamang kaaway.
[12] Ang mga matutuwid ay yayabong katulad ng puno ng palma; ito ay lalago katulad ng isang sedar sa Lebanon. [13] Sila ay
nakatanim sa tahanan ni Yahweh; sila ay yayabong sa patyo ng ating Diyos.
[14] Namumunga sila kahit sila ay matanda na; nanatili silang sariwa at luntian, [15] para ihayag na si Yahweh ay
makatuwiran. Siya ang aking bato, at walang hindi matuwid sa kaniya.

Chapter 93

[1] Si Yahweh ay naghahari; siya ay binabalutan ng kamaharlikahan; si Yahweh ay nakadamit ng kalakasan; sinusuot niya
ito na parang isang sinturon. Ang mundo ay matatag na itinayo; hindi ito matitinag. [2] Ang iyong trono ay naitayo mula
noong unang panahon; ikaw ay mula sa magpakailanman.
[3] Tumataas ang karagatan, Yahweh; kanilang itinaas ang kanilang mga tinig; ang alon ng karagatan ay nagsasalpukan at
dumadagundong. [4] Sa ibabaw ng nagsasalpukang mga alon, ang mga makapangyarihang naghahati ng dagat, si Yahweh
na kataas-taasan ay makapangyarihan.
[5] Ang iyong taos pusong mga kautusan ay tunay na mapagkakatiwalaan; ang iyong kabanalan ang nagpapalamuti ng
iyong tahanan, Yahweh, magpakailanman.

Chapter 94

[1] Yahweh, ang Diyos na naghihiganti, magliwanag ka sa amin. [2] Bumangon ka, hukom ng mundo, ibigay mo sa
mapagmalaki kung ano ang nararapat sa kanila.
[3] Yahweh, gaano magtatagal ang kasamaan, gaano magtatagal ang kaligayahan ng masasama? [4] Nagbubuhos sila ng
pagmamataas at mapanghamon na mga salita, at nagmamayabang silang lahat.
[5] Wawasakin nila ang iyong bayan, Yahweh; sinasaktan nila ang bansa na nabibilang sa iyo. [6] Pinapatay nila ang balo at
ang dayuhan, at pinapaslang nila ang mga ulila. [7] Sinasabi nila, "Hindi makikita ni Yahweh, ang Diyos ni Jacob ay hindi
mapapansin ito."
[8] Unawain ninyo, kayong mangmang; kayong mga hangal, kailan kayo matututo? [9] Siya na lumikha ng tainga, hindi ba
niya naririnig? Siyang naghulma ng mata, hindi ba siya nakakakita?
[10] Siya na dumidisiplina ng mga bansa, hindi ba niya tinatama? Siya ang nagbigay ng kaalaman sa tao. [11] Alam ni Yahweh
ang isipan ng mga tao, na sila ay masama.
[12] Pinagpala siya na iyong tinuruan, Yahweh, siya na tinuruan mo mula sa iyong batas. [13] Binigyan mo siya ng
kapahingahan sa oras ng kaguluhan hanggang ang isang hukay ang binungkal para sa masasama.
[14] Dahil hindi iiwanan ni Yahweh ang kaniyang mga tao o pababayaan ang kanyang pag-aari. [15] Dahil mananaig ang
katarungan; at lahat ng matuwid ay susunod. [16] Sino ang babangon para ipagtanggol ako mula sa mga gumagawa ng
masama? Sino ang tatayo para sa akin laban sa mga masasama?
[17] Maliban na lang kung si Yahweh ang aking naging tulong, sa kalaunan, ako ay hihiga sa lugar ng katahimikan. [18] Nang
sinabi ko, "Ang aking paa ay nadudulas," ang iyong katapatan sa tipan, Yahweh, ay itinaas ako. [19] Kapag ang mga
alalahanin na nasa akin ay nagbabadya na tabunan ako, ang iyong kaginhawaan ang nagpapasaya sa akin.
[20] Kaya ba ng masasamang mga pinuno na makiisa sa iyo, silang mga gumawa ng walang katarungan sa pamamagitan ng
alituntunin? [21] Sila ay magkasama na nagsasabwatan para kunin ang buhay ng matuwid at kanilang sinsusumpa sa
kamatayan ang walang sala.
[22] Pero si Yahweh ang naging matayog kong tore, at ang aking Diyos ang naging bato sa aking kanlungan. [23] Dadalhin niya
sa kanila ang kanilang sariling labis na kasalanan at puputulin niya ang sarili nilang kasamaan. Si Yahweh ang ating
Diyos ang puputol sa kanila.

Chapter 95

[1] O halika, tayo ay umawit kay Yahweh; tayo ay umawit ng may kagalakan para sa bato ng ating kaligtasan. [2] Tayo ay
pumasok sa kaniyang presensya ng may pasasalamat; tayo ay umawit sa kaniya ng may salmong papuri. [3] Dahil si
Yahweh ay dakilang Diyos at dakilang Hari na nananaig sa lahat ng diyos.
[4] Sa kaniyang kamay ay ang kalaliman ng kalupaan; ang katayugan ng bundok ay sa kaniya. [5] Ang dagat ay kaniya, dahil
nilikha niya ito, at hinulma ng kaniyang mga kamay ang tuyong lupa.
[6] O halika, tayo ay magpuri at yumukod; tayo ay lumuhod sa harapan ni Yahweh, ang ating tagapaglikha: [7] Dahil siya ang
ating Diyos, at tayo ang mga tao sa kaniyang pastulan at ang mga tupa ng kaniyang kamay. Ngayon, marinig niyo nawa
ang kaniyang tinig!

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[8] "Huwag niyong patigasin ang inyong puso, tulad sa Meribah, o sa araw ng Masah sa ilang, [9] nang sinubukan ng inyong
ninuno na hamunin ang aking kapangyarihan at sinubukan ang aking pasensya, kahit na nakita nila ang aking mga
gawa.
[10] Sa apatnapung taon ako ay galit sa salinlahi na iyon at sinabi, 'Ito ang mga tao na ang mga puso ay lumihis ng landas;
hindi nila alam ang aking mga pamamaraan.' [11] Kaya nga nangako ako sa aking poot na hindi na sila kailanman
makakapasok sa aking lugar ng kapahingahan."

Chapter 96

[1] O, umawit kay Yahweh ng isang bagong awitin; umawit kay Yahweh, buong daigdig. [2] Umawit kay Yahweh, purihin ang
kanyang pangalan; ipahayag ang kanyang kaligtasan araw-araw.
[3] Ipahayag ang kanyang kaluwalhatian sa gitna ng mga bansa, ang kanyang kahanga-hangang mga gawa sa gitna ng lahat
ng mga bansa. [4] Dahil si Yahweh ay dakila at marapat siyang papurihan ng lubos. Dapat siyang katakutan higit sa lahat ng
ibang mga diyos.
[5] Dahil lahat ng mga diyos ng mga bansa ay mga diyus-diyosan, pero si Yahweh ang lumikha ng kalangitan. [6]
Kaningningan at kamahalan ang nasa kanyang presensiya. Kalakasan at kagandahan ang nasa kanyang santuwaryo.
[7] Iukol kay Yahweh, kayong mga angkan ng mga tao, iukol kay Yahweh ang kaluwalhatian at kalakasan. [8] Iukol kay
Yahweh ang kaluwalhatiang nararapat sa kanyang pangalan. Magdala ng handog at magsipasok sa kanyang mga silid.
[9] Magbigay galang kay Yahweh sa kanyang banal na kaningningan. Manginig kayo sa kanyang harapan, buong daigdig. [10]
Sabihin ninyo sa gitna ng mga bansa, si Yahweh ang naghahari. Ang mundo rin ay itinatag; hindi ito mayayanig.
Hinahatulan niya ang mga tao nang patas.
[11] Hayaang ang kalangitan ay magalak, at ang daigdig ay magdiwang; hayaang ang dagat ay rumagasa at ang mga laman
nito ay sumigaw nang may kagalakan. [12] Hayaang magalak ang mga bukirin at lahat ng nasa kanila. Pagkatapos hayaang
ang mga puno sa kagubatan sumigaw sa kagalakan [13] sa harapan ni Yahweh, dahil siya ay darating. Siya ay darating para
hatulan ang daigdig batay sa katuwiran at ang mga tao batay sa kanyang katapatan.

Chapter 97

[1] Naghahari si Yahweh; hayaang magalak ang daigdig; hayaang matuwa ang maraming kapuluan. [2] Pumapalibot sa kanya
ang mga ulap at kadiliman. Katuwiran at katarungan ang saligan ng kanyang trono.
[3] Ang apoy ang nasa kanyang unahan at tumutupok sa kanyang mga kaaway sa lahat ng dako. [4] Ang kanyang kidlat ang
lumiliwanag sa mundo; nakikita ng daigdig at nayayanig. [5] Ang mga bundok ay natutunaw gaya ng kandila sa harapan ni
Yahweh, ang Panginoon ng buong daigdig.
[6] Ipinapahayag ng kalangitan ang kanyang katarungan, at nakikita ng lahat ng mga bansa ang kanyang kaluwalhatian. [7]
Ang lahat ng sumasamba sa mga inukit na bagay ay mapapahiya, ang mga nagyayabang sa mga walang katuturang mga
diyos-diyosan-- yumukod kayo sa kanya, kayong lahat na mga diyos! [8] Narinig ng Sion at natuwa, at ang mga bayan ng
Juda ay nagalak dahil sa iyong matuwid na mga kautusan, Yahweh.
[9] Dahil ikaw, Yahweh, ay kataas-taasan sa buong daigdig. Ikaw ay dinadakila higit sa lahat ng mga diyos. [10] Kayong mga
nagmamahal kay Yahweh, kamuhian ninyo ang masama! Ipinagtatanggol niya ang buhay ng kanyang mga banal at
inililigtas niya sila sa kamay ng mga masasama. [11] Ang liwanag ay itinatanim para sa mga matuwid at katuwaan para sa
mga may matapat na puso.
[12] Magalak kay Yahweh, kayong matutuwid; at magbigay ng pasasalamat sa kanyang banal na pangalan.

Chapter 98

[1] O, umawit kay Yahweh ng bagong awitin, dahil gumawa siya ng mga kahanga-hangang mga bagay; ang kanyang kanang
kamay at ang kanyang banal na bisig, ay nagbibigay sa atin ng tagumpay. [2] Inihayag ni Yahweh ang kanyang kaligtasan;
hayagan niyang ipinakita ang kanyang katarungan sa lahat ng mga bansa.
[3] Inaalala niya ang kaniyang tipan ng kagandahang loob at katapatan para sa sambahayan ng Israel; lahat ng mga
hangganan ng daigdig ay makikita ang katagumpayan ng ating Diyos. [4] Sumigaw kay Yahweh ng may kagalakan, buong
daigdig; isambulat sa awit at umawit ng may kagalakan, umawit ng mga papuri.
[5] Umawit kay Yahweh ng mga papuri sa pamamagitan ng alpa, sa pamamagitan ng alpa at malambing na awit. [6] Sa
pamamagitan ng mga trumpeta at mga tunog ng tambuli, mag-ingay kayo na may kagalakan sa harapan ng Hari, si
Yahweh.
[7] Hayaang sumigaw ang dagat at ang lahat ng bagay sa loob nito, ang buong mundo at ang mga naninirahan dito. [8]
Hayaan ang mga ilog na ipalakpak ang kanilang mga kamay at hayaan ang mga bundok na sumigaw sa kagalakan. [9]

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Darating si Yahweh para hatulan ang daigdig. Hahatulan niya ang mundo nang may katuwiran at ang mga bansa nang patas.

Chapter 99

1 Naghahari si Yahweh; hayaang manginig ang mga bansa. Siya ay nakaluklok sa itaas ng mga kerubin; ang daigdig ay
yumayanig. 2 Si Yahweh ay dakila sa Sion; itinataas siya sa lahat ng mga bansa. 3 Hayaan mong purihin nila ang iyong
dakila at kahanga-hangang pangalan; siya ay banal.
4 Ang hari ay malakas, at minamahal niya ang katarungan. Itinatag mo ang pagkakapantay-pantay; nilikha mo ang
makatarungang pamamahala kay Jacob. 5 Purihin si Yahweh ang ating Diyos at sambahin siya sa kanyang tuntungan. Siya
ay banal.
6 Sina Moises at Aaron ay kabilang sa kanyang mga pari, at si Samuel ay kabilang sa mga nanalangin sa kanya.
Nanalangin sila kay Yahweh, at sinagot niya sila. 7 Kinausap niya sila mula sa haliging ulap. Iningatan nila ang kanyang
tapat na mga kautusan at mga batas na ibinigay sa kanila.
8 Sinagot mo sila, Yahweh na aming Diyos. Ikaw ang Diyos na nagpatawad sa kanila, kahit na pinarusahan mo ang
kanilang mga kasalanan. 9 Purihin si Yahweh ang ating Diyos, at sambahin siya sa kanyang banal na burol, dahil si
Yahweh ang ating Diyos na banal.

Chapter 100

1 Sumigaw na may kagalakan kay Yahweh, buong daigdig. 2 Maglingkod kay Yahweh ng may kasiyahan; magsilapit sa
kanyang presensiya na umaawit nang may kagalakan.
3 Kilalalanin ninyo na si Yahweh ay Diyos; siya ang gumawa sa atin, at tayo ay sa kanya. Tayo ang kanyang bayan at mga
tupa sa kanyang pastulan.
4 Magsipasok kayo sa loob ng kanyang mga tarangkahan na may pagpapasalamat at sa loob ng kanyang mga silid na may
pagpupuri. Pasalamatan at purihin ang kanyang pangalan. 5 Dahil si Yahweh ay mabuti; ang kanyang katapatan sa tipan
ay mananatili magpakailanman at ang kanyang pagiging totoo ay magpapatuloy sa lahat ng mga salinlahi.

Chapter 101

1 Aawit ako tungkol sa katapatan sa tipan at katarungan; sa iyo, Yahweh, ako ay aawit ng mga papuri.
2 Lalakad ako sa daan ng katapatan. O, kailan ka lalapit sa akin? Lalakad ako ng may katapatan sa loob ng aking tahanan.
3 Hindi ako gagawa ng mga pagkakamali sa harapan ng aking mga mata; nasusuklam ako sa walang katuturang
kasamaan. Hindi ito kakapit sa akin.
4 Iiwanan ako ng mga taong matigas ang ulo; hindi ako tapat sa kasamaan. 5 Lilipulin ko ang sinumang lihim na
naninirang puri sa kanyang kapwa. Hindi ko papayagan ang sinumang may mapagmataas at aroganteng pag-uugali. 6
Babantayan ko ang mga tapat sa kalupaan na uupo sa aking gilid. Ang mga taong lumalakad na may katapatan ay
makakapaglingkod sa akin.
7 Ang mga mandarayang tao ay hindi mananatili sa loob ng aking tahanan; ang mga sinungaling ay hindi malugod na
tatanggapin sa aking harapan. 8 Sa bawat umaga ay wawasakin ko ang mga masasama mula sa lupain. Aalisin ko ang
lahat ng masamang tao mula sa lungsod ni Yahweh.

Chapter 102

1 Dinggin mo ang aking panalangin, Yahweh; dinggin mo ang aking pag-iyak sa iyo. 2 Huwag mong itago ang iyong mukha
mula akin sa oras ng aking kaguluhan. Makinig ka sa akin. Kapag ako ay nanawagan sa iyo, agad mo akong sagutin.
3 Dahil lumilipas na parang usok ang aking mga araw, at nasusunog ang aking mga buto tulad ng apoy. 4 Nadudurog ang
aking puso, at tulad ako ng damo na natutuyo. Nalilimutan kong kumain ng anumang pagkain.
5 Sa patuloy kong pagdaing, labis akong pumayat. 6 Tulad ako ng isang pelikano sa kaparangan; ako ay naging tulad ng
isang kwago sa wasak na lugar.
7 Gising akong nakahiga na parang isang malungkot na ibon, nag-iisa sa bubungan. 8 Buong araw akong tinutuya ng aking
mga kaaway; ginagamit ang aking pangalan sa mga pagsumpa ng mga nanlilibak sa akin.
9 Kumakain ako ng abo tulad ng tinapay at hinahaluan ng mga luha ang aking inumin. 10 Dahil sa iyong matinding galit,
binuhat mo ako para ibagsak.
11 Ang aking mga araw ay tulad ng isang anino na unti-unting nawawala, at natutuyo ako tulad ng damo. 12 Pero ikaw,
Yahweh, ay nabubuhay magpakailanman, at ang katanyagan mo ay para sa lahat ng mga salinlahi.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[13] Babangon ka at maaawa sa Sion. Panahon na ngayon para kaawaan siya; dumating na ang takdang oras. [14] Dahil
minamahal ng iyong mga lingkod ang kanyang mga bato at nahahabag sa alikabok ng kanyang pagkawasak. [15] Igagalang
ng mga bansa ang iyong pangalan, Yahweh, at pararangalan ng lahat ng mga hari sa daigdig ang iyong kaluwalhatian. [16]
Muling itatayo ni Yahweh ang Sion at makikita sa kanyang kaluwalhatian.
[17] Sa oras na iyon, tutugon siya sa panalangin ng dukha; hindi niya tatanggihan ang kanilang panalangin. [18] Ito ay
masusulat para sa mga darating na salinlahi, at pupurihin si Yahweh ng isang bayan na hindi pa ipinapanganak.
[19] Dahil tumingin siya pababa mula sa kanyang banal na kaitaasan; mula sa langit tiningnan ni Yahweh ang daigdig, [20]
para dinggin ang pagdaing ng mga bilanggo, para palayain ang mga nahatulan ng kamatayan.
[21] Pagkatapos ihahayag ng mga tao ang pangalan ni Yahweh sa Sion at ang kanyang papuri sa Jerusalem [22] sa panahon na
ang mga tao at mga kaharian ay magtitipon para paglingkuran si Yahweh.
[23] Inalis niya ang aking kalakasan sa kalagitnaan ng aking buhay. Pinaikli niya ang aking mga araw. [24] Sinabi ko, "Aking
Diyos, huwag mo akong kunin sa kalagitnaan ng aking buhay; naririto ka sa lahat ng mga salinlahi.
[25] Nang mga sinaunang panahon inilagay mo sa lugar ang daigdig; ang kalangitan ay gawa ng iyong mga kamay. [26]
Mawawala sila, pero mananatili ka; tatanda silang lahat tulad ng isang damit; tulad ng pananamit, huhubarin mo sila, at
maglalaho sila. [27] Pero wala kang pagbabago, at ang mga taon mo ay hindi magwawakas.
[28] Patuloy na mabubuhay ang mga anak ng iyong mga lingkod, at ang kanilang mga kaapu-apuhan ay mabubuhay sa
iyong presensya.

Chapter 103

[1] Binibigyang papuri ko si Yahweh ng buong buhay ko, at ng lahat ng mayroon ako, binibigyang papuri ko ang kanyang
banal na pangalan. [2] Binibigyang papuri ko si Yahweh ng buong buhay ko, at naaalala ko ang lahat ng kanyang mga
mabubuting gawa.
[3] Pinapatawad niya lahat ng inyong mga kasalanan; pinapagaling niya lahat ng inyong mga sakit. [4] Tinutubos niya ang
inyong buhay mula sa pagkawasak; kinokoronahan niya kayo ng kanyang katapatan sa tipan at mga gawain ng
pagkahabag. [5] Binibigyang kasiyahan niya ang inyong buhay ng mabubuting bagay para mapanumbalik ang inyong
kabataan tulad ng agila.
[6] Ginagawa ni Yahweh kung ano ang makatarungan at gumagawa ng mga gawain ng katarungan para sa lahat ng mga
naaapi. [7] Ipinaalam niya ang kanyang mga pamamaraan kay Moises, ang kanyang mga gawa sa mga kaapu-apuhan ng
Israel. [8] Si Yahweh ay maawain at mapagbigay-loob; siya ay mapagpaumanhin; mayroon siyang labis na katapatan sa
tipan.
[9] Hindi siya laging magdidisiplina; hindi siya laging nagagalit. [10] Hindi niya tayo tinatrato ayon sa nararapat sa ating mga
kasalanan o ginagantihan ayon sa kung ano ang hinihingi ng ating mga kasalanan.
[11] Dahil kung gaano kataas ang kalangitan sa ibabaw ng daigdig, ganoon kadakila ang kanyang katapatan sa tipan sa mga
nagbibigay ng parangal sa kanya. [12] Kung gaano kalayo ang silangan mula sa kanluran, ganoon kalayo niya inalis mula sa
atin ang ating mga kasalanan. [13] Kung paanong may pagkahabag ang isang ama sa kanyang mga anak, gayundin
pagkahabag ni Yahweh sa mga nagbibigay ng parangal sa kanya.
[14] Dahil alam niya kung paano tayo binuo; alam niya na tayo ay alabok. [15] Pero ang tao, parang damo ang kanyang mga
araw; lumalago siya tulad ng isang bulaklak sa isang bukid. [16] Hinihipan ito ng hangin, at ito ay naglalaho, at wala man
lamang makapagsabi kung saan ito minsang tumubo.
[17] Pero ang katapatan sa tipan ni Yahweh ay magpasawalang-hanggan sa mga nagbibigay parangal sa kanya. Ang kanyang
katuwiran ay umaabot sa kanilang mga kaapu-apuhan. [18] Iniingatan nila ang kanyang tipan at tinatandaang sumunod sa
kanyang mga tagubilin. [19] Itinatag ni Yahweh ang kanyang trono sa mga kalangitan, at pinamamahalaan ang bawat isa ng
kanyang kaharian.
[20] Bigyang papuri si Yahweh kayong mga anghel na napakalakas at sumusunod sa kanyang salita, na masunurin sa
kanyang mga kautusan. [21] Bigyang papuri si Yahweh lahat ng kanyang hukbo ng mga anghel, kayo ay kanyang mga
lingkod na nagsasagawa ng kanyang kalooban. [22] Bigyang papuri si Yahweh lahat ng kanyang mga nilalang, sa lahat ng
mga lugar kung saan siya naghahari. Pupurihin ko si Yahweh nang buong buhay ko.

Chapter 104

[1] Pupurihin ko si Yahweh nang buong buhay ko, Yahweh aking Diyos, lubhang kahanga-hanga ka; dinadamitan ka ng
kaningningan at kamahalan. [2] Nilulukuban mo ang iyong sarili ng liwanag gaya ng isang damit; inilalatag mo ang
kalangitan na parang isang kurtina ng tolda. [3] Nilalagay mo ang mga biga ng iyong mga silid sa ibabaw ng mga ulap;
ginagawa mong sariling karwahe ang mga ulap; lumalakad ka sa ibabaw ng mga pakpak ng hangin.
[4] Ginagawa niyang mensahero niya ang mga hangin, mga liyab ng apoy ay kanyang mga lingkod. [5] Inilagay niya ang mga
pundasyon ng daigdig, at hindi ito kailanman matitinag.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

6 Binalot mo ang daigdig ng tubig tulad ng isang damit; binalot ng tubig ang mga bundok. 7 Ang pagsusuway mo ang
nagpaurong ng mga tubig; sa tunog ng iyong dumadagundong na tinig, sila ay lumayo.
8 Lumitaw ang mga bundok, lumatag ang mga lambak sa mga lugar na itinalaga mo sa kanila. 9 Nagtakda ka ng isang
hangganan para sa kanila na hindi nila tatawirin; hindi na nila muling babalutin ang daigdig.
10 Pinadaloy niya ang mga bukal sa mga lambak; Dumadaloy ang mga batis sa pagitan ng mga bundok. 11 Nagdadala sila
ng tubig para sa lahat ng mga hayop sa bukid; napapawi ang pagkauhaw ng mga maiilap na asno. 12 Sa may tabing-ilog,
ginagawa ng mga ibon ang kanilang mga pugad; umaawit sila sa mga sanga.
13 Dinidiligan niya ang mga bundok mula sa kanyang mga silid ng tubig sa kalangitan. Napupuno ang daigdig ng bunga ng
kanyang mga gawain. 14 Pinapatubo niya ang damo para sa mga baka at mga halaman para linangin ng tao nang sa gayon
ay makapag-ani ang tao ng pagkain mula sa lupa. 15 Gumagawa siya ng alak para pasayahin ang tao, langis para
magliwanag ang kanyang mukha, at pagkain para magpatuloy ang kanyang buhay.
16 Nadidiligan nang mabuti ang mga puno ni Yahweh; itinanim niya ang mga sedar ng Lebanon. 17 Doon ginagawa ng mga
ibon ang kanilang mga pugad. Ginagawang tahanan ng tagak ang puno ng pir. 18 Naninirahan sa matataas na bundok ang
mababangis na kambing; ang kaitaasan ng bundok ay isang kanlungan para sa mga kuneho.
19 Itinalaga niya ang buwan bilang tanda ng mga panahon; alam ng araw ang oras ng kanyang paglubog. 20 Ginawa mo
ang kadiliman ng gabi kung kailan lahat ng mga hayop sa gubat ay lumalabas.
21 Umuungol ang mga batang leon para sa kanilang huli at naghahanap sila ng pagkain mula sa Diyos. 22 Sa pagsikat ng
araw, bumabalik at natutulog sila sa kanilang mga lungga.
23 Samantala, nagtatrabaho ang mga tao at gumagawa hanggang gabi. 24 Yahweh, kayrami at iba't iba ang iyong mga gawa!
Ginawa mo ang lahat ng mga iyon nang may karunungan; umaapaw ang daigdig sa mga gawa mo.
25 Banda roon ay ang dagat, malalim at malawak, punong-puno ng hindi mabilang na mga nilalang, kapwa maliit at
malaki. 26 Naglalakbay doon ang mga barko, at naroroon din si Leviatan, na hinubog mo para maglaro sa dagat.
27 Ang lahat ng mga ito ay tumitingin sa iyo para bigyan sila ng pagkain sa tamang oras. 28 Kapag nagbibigay ka sa kanila,
sila ay nagtitipon; kapag binubuksan mo ang iyong palad, sila ay nasisiyahan.
29 Kapag itinatago mo ang iyong mukha, sila ay nababagabag; kapag nilalagot mo ang kanilang hininga, sila ay
namamatay at nauuwi sa alabok. 30 Kapag ipinapadala mo ang iyong Espiritu, sila ay nalilikha, at pinapanumbalik mo ang
kanayunan.
31 Nawa manatili magpakailanman ang kaluwalhatian ni Yahweh; masiyahan nawa si Yahweh sa kanyang nilikha. 32
Pinagmamasdan niya ang daigdig, at ito ay nayayanig; hinahawakan niya ang kabundukan, at ang mga iyon ay umuusok.
33 Aawit ako kay Yahweh ng buong buhay ko; aawit ako ng papuri sa aking Diyos habang ako ay nabubuhay. 34 Nawa
maging matamis ang aking mga isipan sa kanya; magagalak ako kay Yahweh.
35 Mawala nawa ang mga makasalanan mula sa daigdig, at ang mga masasama ay maglaho. Nagbibigay ako ng papuri kay
Yahweh ng buong buhay ko. Purihin si Yahweh.

Chapter 105

1 Magpasalamat kayo kay Yahweh, tumawag kayo sa kaniyang pangalan; ipaalam ninyo ang kaniyang mga gawa sa mga
bansa. 2 Umawit sa kaniya, umawit sa kaniya ng mga papuri; Ipahayag ang lahat ng kaniyang mga kamangha-manghang
gawa. 3 Magmalaki sa kaniyang banal na pangalan; hayaang magalak ang puso nilang naghahanap kay Yahweh.
4 Hanapin si Yahweh at ang kaniyang kalakasan; patuloy na hanapin ang kaniyang presensya. 5 Alalahanin ang mga
kahanga-hangang bagay na kaniyang ginawa, ang kaniyang mga himala at ang mga kautusan mula sa kaniyang bibig, 6
kayong mga kaapu-apuhan ni Abraham na kaniyang lingkod, kayong mga anak ni Jacob, na kaniyang mga pinili.
7 Siya si Yahweh, ang ating Diyos. Ang kaniyang mga kautusan ay sumasaklaw sa buong mundo. 8 Inaalala niya ang
kaniyang tipan magpakailanman, ang salita na kaniyang iniutos sa sanlibong salinlahi.
9 Iniisip niya ang tipan na kaniyang ginawa kasama ni Abraham at ang kaniyang panunumpa kay Isaac. 10 Ito ay kung ano
ang pinagtibay kay Jacob na alituntunin at sa Israel na magpasawalang-hanggang tipan. 11 Sinabi niya, "Ibibigay ko ang
lupain ng Canaan bilang bahagi ng iyong mana."
12 Sinabi niya ito noong kaunti pa lamang ang bilang nila, labis na kaunti, at mga dayuhan pa sa lupain. 13 Galing sila mula
sa isang bansa tungo sa ibang bansa at mula sa isang kaharian patungo sa isa pa.
14 Hindi niya ipinahintulutang apihin sila ng sinuman; kaniyang sinuway ang mga hari dahil sa kanilang kapakanan. 15
Sinabi niya, "Huwag ninyong galawin ang mga hinirang, at huwag ninyong gawan ng masama ang aking mga propeta."
16 Nagdala siya ng taggutom sa lupa; pinutol niya ang lahat ng pinagkukunan ng tinapay. 17 Pinauna niya ang isang lalaki
sa kanila; ipinagbili si Jose bilang isang alipin.
18 Ginapos ang kaniyang mga paa ng kadena; mga bakal na kadena ang itinali sa kaniya. 19 hanggang sa panahon na ang
kaniyang hula ay nagkatotoo. Pinatunayan ng salita ni Yahweh na siya ay matuwid.
20 Nagpadala ang hari ng mga lingkod para pakawalan siya; pinalaya siya ng pinuno ng mga tao. 21 Siya ay itinalagang
mamahala sa kaniyang bahay bilang pinuno ng lahat ng kaniyang mga ari-arian 22 para pangunahan ang kaniyang mga

prinsipe ayon sa kaniyang hiling at para turuan ang mga nakatatanda ng karunungan. 23 Pagkatapos, dumating ang Israel
sa Ehipto, at si Jacob ay nanirahan ng matagal sa lupain ng Ham.
24 Pinarami ng Diyos ang kaniyang bayan at ginawa niyang mas marami kaysa sa kanilang mga kalaban. 25 Siya ang
nagdulot sa kanilang mga kaaway na kapootan ang kaniyang bayan, para abusuhin ang kaniyang mga lingkod. 26
Pinadala niya si Moises, ang kaniyang lingkod, at si Aaron, na kaniyang pinili. 27 Isinagawa nila ang kaniyang mga himala
sa mga taga-Ehipto, ang kaniyang mga kababalaghan sa lupain ng Ham.
28 Nagpadala siya ng kadiliman at pinadilim ang lupain, pero hindi sumunod sa kaniyang mga utos ang mga tao rito. 29
Ginawa niyang dugo ang tubig at pinatay ang kanilang mga isda. 30 Ang kanilang lupain ay napuno ng mga palaka, kahit
sa mga silid ng kanilang mga pinuno.
31 Nagsalita siya, at dumating ang mga pulutong ng langaw at niknik sa buong bansa nila. 32 Nagpadala siya ng yelo at ulan
na may kasamang kidlat at kulog sa kanilang lupain. 33 Winasak niya ang kanilang ubasan at mga puno ng igos; at binali
niya ang mga puno sa kanilang bansa.
34 Nagsalita siya, at dumating ang mga balang, napakaraming mga balang. 35 Kinain ng mga balang ang lahat ng gulayan
sa kanilang lupain; at kinain nila ang lahat ng mga pananim sa lupa. 36 Pinatay niya ang lahat ng panganay sa kanilang
lupain, ang mga unang bunga ng lahat ng kanilang kalakasan.
37 Inilabas niya ang mga Israelita na may dalang pilak at ginto; walang sinuman sa kaniyang angkan ang natisod sa daan.
38 Natuwa ang Ehipto nang sila ay umalis, dahil takot sa kanila ang mga taga-Ehipto. 39 Ikinalat niya ang ulap para maging
takip at gumawa ng apoy para magbigay liwanag sa gabi.
40 Humingi ng pagkain ang mga Israelita, at nagdala siya ng mga pugo at binusog sila ng tinapay mula sa langit. 41 Biniyak
niya ang malaking bato, at bumulwak ang tubig mula rito; umagos ito sa ilang tulad ng ilog. 42 Dahil inaalala niya ang
kaniyang banal na pangako na kaniyang ginawa kay Abraham na kaniyang lingkod.
43 Inilabas niya ang kaniyang bayan na may kagalakan, ang kaniyang pinili na may sigaw ng katagumpayan. 44 Ibinigay
niya sa kanila ang mga lupain ng mga bansa; inangkin nila ang mga kayamanan ng mga tao 45 nang sa gayon ay
mapanatili nila ang kaniyang mga alituntunin at sundin ang kaniyang mga kautusan. Purihin si Yahweh.

Chapter 106

1 Purihin si Yahweh. Magpasalamat kay Yahweh, dahil siya ay mabuti, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay
mananatili magpakailanman. 2 Sinong makapagsasalaysay ng mga makapangyarihang gawa ni Yahweh o
makapagpapahayag sa lahat ng kaniyang mga kapuri-puring gawa nang buong-buo?
3 Mapalad silang gumagawa ng tama, at laging makatuwiran ang mga gawa. 4 Alalahanin mo ako, Yahweh, noong
nagpakita ka ng kabutihang-loob sa iyong bayan; tulungan mo ako kapag iniligtas mo sila. 5 Pagkatapos, makikita ko ang
kasaganahan ng iyong hinirang, nagdiriwang ng may katuwaan ang iyong bansa, at kaluwalhatian sa iyong mana.
6 Nagkasala kami tulad ng aming mga ninuno; nakagawa kami ng mali, at nakagawa kami ng kasamaan. 7 Ang aming ama
ay hindi pinahalagahan ang iyong kamangha-manghang mga gawa sa Ehipto; hindi nila pinansin ang karamihan sa iyong
mga ginawa sa katapatan sa tipan; sila ay rebelde sa dagat, sa Dagat ng Tambo.
8 Gayumpaman, iniligtas niya tayo para sa kapakanan ng kaniyang pangalan para maihayag ang kaniyang
kapangyarihan. 9 Sinuway niya ang Dagat na Tambo, at natuyo ito. Pagkatapos pinatnubayan niya sila sa mga kalaliman,
gaya ng sa ilang.
10 Iniligtas niya sila mula sa kamay ng mga napopoot sa kanila, at iniligtas niya sila mula sa kapangyarihan ng kaaway. 11
Pero tinabunan ng tubig ang kanilang mga kalaban; walang nakaligtas sa kanila ni isa. 12 Pagkatapos, naniwala sila sa
kaniyang mga salita, at inawit nila ang kaniyang papuri.
13 Pero mabilis nilang kinalimutan ang kaniyang mga ginawa; hindi nila hinintay ang mga tagubilin niya. 14 Mayroon
silang masidhing paghahangad sa ilang, at sinubok nila ang Diyos sa disyerto. 15 Binigay niya sa kanila ang kanilang
hiling, pero nagpadala siya ng karamdaman na sumisira sa kanilang mga katawan.
16 Sa kampo, nagselos sila kay Moises at Aaron, ang banal na pari ni Yahweh. 17 Bumuka ang lupa at nilamon si Dathan at
tinakpan ang mga tagasunod ni Abiram. 18 Nagningas ang apoy sa kanilang kalagitnaan; sinunog ng apoy ang mga
masasama.
19 Gumawa sila ng guya sa Horeb at sumamba sa larawang metal. 20 Ipinagpalit nila ang kaluwalhatian ng Diyos para sa
larawan ng isang toro na kumakain ng damo. 21 Nilimot nila ang Diyos na kanilang tagapagligtas, ang gumawa ng mga
dakilang gawa sa Ehipto.
22 Gumawa siya ng mga kahanga-hangang bagay sa lupain ng Ham at makapangyarihang gawa sa Dagat ng Tambo. 23 Ipag-
uutos niya ang kanilang pagkalipol, kung hindi si Moises, na kaniyang hinirang, ay namagitan sa kaniya sa puwang para
pawiin ang kaniyang galit mula sa pagkakalipol nila.
24 Hinamak nila ang masaganang lupain; hindi sila naniniwala sa kaniyang pangako, 25 pero nagrereklamo sila sa loob ng
kanilang mga tolda, at hindi sila sumunod kay Yahweh.
26 Kaya itinaas niya ang kaniyang kamay at sumumpa sa kanila na hindi niya hahayaang mamatay sila sa disyerto, 27
ikakalat ang mga kaapu-apuhan sa mga bansa, at ikakalat sila sa lupain ng mga dayuhan.

[28] Sumamba sila kay Baal sa Peor at kinain ang mga alay na handog sa mga patay. [29] Siya ay inuudyukan nila sa kanilang mga gawa, at ang salot ay kumalat sa kanila.
[30] Pagkatapos tumayo si Pinehas para mamagitan, at ang salot ay tumigil. [31] Ibinilang ito sa kaniya na isang matuwid na gawa sa lahat ng salinlahi magpakailanman.
[32] Ginalit nila si Yahweh sa katubigan ng Meriba, at nagdusa si Moises dahil sa kanila. [33] Pinasama nila ang loob ni Moises, at nagsalita siya ng masakit. [34] Hindi nila nilipol ang mga bansa gaya ng iniutos ni Yahweh sa kanila, [35] pero nakisalamuha sila sa mga bansa at ginaya ang kanilang mga pamamaraan [36] at sinamba ang kanilang mga diyus-diyosan, na naging patibong sa kanila.
[37] Inalay nila ang kanilang mga anak na lalaki at babae sa mga demonyo. [38] Dumanak ang dugo ng mga walang kasalanan, ang dugo ng kanilang mga anak na lalaki at babae, na kanilang inalay sa diyus-diyosan ng Canaan, at nilapastangan nila ang lupain sa pagdanak ng dugo. [39] Nadungisan sila dahil sa kanilang mga gawa; sa kanilang mga kilos, katulad sila ng mga babaeng bayaran.
[40] Kaya nagalit si Yahweh sa kaniyang bayan, at hinamak niya ang kaniyang sariling bayan. [41] Ibinigay niya sila sa kamay ng mga bansa, at pinamunuan sila ng mga napopoot sa kanila.
[42] Inapi sila ng kanilang mga kaaway, at sila ay pinasakop sa kanilang kapangyarihan. [43] Maraming beses, pumunta siya para tulungan sila, pero nanatili silang naghihimagsik at ibinaba sila dahil sa sarili nilang kasalanan.
[44] Gayumpaman, binigyan niya ng pansin ang kanilang kahirapan nang narinig niya ang kanilang daing para sa tulong. [45]
Inalala niya ang kaniyang pangako at nahabag dahil sa kaniyang katapatan sa tipan. [46] Dinulot niya na maawa sa kanila ang lahat ng kanilang mga mananakop.
[47] Iligtas mo kami, Yahweh, aming Diyos. Tipunin mo kami mula sa mga bansa para magbigay kami ng pasasalamat sa iyong banal na pangalan at luwalhati sa iyong mga papuri. [48] Si Yahweh nawa, ang Diyos ng Israel, ay purihin mula sa lahat ng panahon. Ang lahat ng tao ay sumagot ng, "Amen." Purihin si Yahweh. Ikalimang Aklat

Chapter 107

[1] Magpasalamat kay Yahweh, dahil sa kaniyang kabutihan at ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman. [2] Hayaang magsalita ang mga tinubos ni Yahweh, ang kaniyang mga sinagip mula sa kapangyarihan ng kaaway. [3] Tinipon niya sila mula sa ibang mga lupain ng dayuhan, mula sa silangan at kanluran, mula sa hilaga at mula sa timog.
[4] Naligaw sila sa ilang sa disyertong daan at walang lungsod na natagpuan para matirhan. [5] Dahil gutom at uhaw sila, nanghina sila sa kapaguran. [6] Pagkatapos tumawag sila kay Yahweh sa kanilang pagkabalisa, at sinagip niya sila mula sa kagipitan. [7] Pinangunahan niya sila sa tuwid na landas para mapunta sila sa lungsod para manirahan.
[8] O papupurihan si Yahweh ng mga tao dahil sa kaniyang katapatan sa tipan at para sa mga kamangha-manghang bagay na kaniyang ginawa sa sangkatauhan! [9] Dahil panapawi niya ang pananabik nilang mga nauuhaw, at ang mga pagnanasa nilang mga gutom ay kaniyang pinupuno ng magagandang bagay. [10] Naupo ang ilan sa kadiliman at sa lumbay, mga bilanggo sa kalungkutan at pagkagapos.
[11] Dahil nagrebelde sila laban sa salita ng Diyos at tinanggihan ang tagubilin ng nasa Kataas-taasan. [12] Ibinaba niya ang kanilang mga puso sa paghihirap; Natisod sila at wala ni isa ang tumulong sa kanila. [13] Kaya tumawag sila kay Yahweh sa kanilang problema at inalis niya sila mula sa kanilang kagipitan.
[14] Inalis niya sila mula sa kadiliman at lumbay at nilagot ang kanilang pagkakatali. [15] Magpupuri ang mga taong iyon kay Yahweh dahil sa kaniyang katapatan sa tipan at para sa mga kamangha-manghang bagay na kaniyang ginawa sa sangkatauhan! [16] Dahil winasak niya ang mga tarangkahan na tanso at pinutol ang mga bakal na rehas.
[17] Hangal sila sa kanilang suwail na mga pamamaraan at naghihirap dahil sa kanilang mga kasalanan. [18] Nawalan sila ng pagnanais na kumain ng kahit na anong pagkain at napalapit sila sa mga tarangkahan ng kamatayan. [19] Kaya sila ay tumawag kay Yahweh sa kanilang problema at inalis niya sila mula sa kagipitan.
[20] Ipinadala niya ang kaniyang salita at pinagaling sila, at sinagip niya sila mula sa kanilang pagkawasak. [21] Papupurihan nang mga taong iyon si Yahweh dahil sa kaniyang katapatan sa tipan at dahil sa mga kamangha-manghang bagay na kaniyang ginawa para sa sangkatauhan! [22] Hayaan mo silang maghandog ng pasasalamat at magpahayag ng kaniyang mga ginawa sa pag-aawitan.
[23] Naglakbay ang iba sa dagat sa barko at nagnegosyo sa ibang bansa. [24] Nakita nila ang mga gawa ni Yahweh at kaniyang kababalaghan sa mga dagat.
[25] Dahil ipinag-utos niya at ginising ang hangin ng bagyo na nagpaalon sa karagatan. [26] Umabot ito sa himpapawid; bumaba sila sa pinakamalalim na lugar. Ang kanilang mga buhay ay nalusaw ng pagkabalisa. [27] Nayanig sila at sumuray-suray tulad ng mga lasinggero at sila ay nasa dulo ng kanilang diwa.
[28] At tumawag sila kay Yahweh sa kanilang problema at inalis niya sila sa kanilang pagkabalisa. [29] Pinayapa niya ang bagyo at pinatahimik ang mga alon. [30] Nagdiwang sila dahil kumalma ang dagat at dinala niya sila sa nais nilang daungan.

[31] Nawa papupurihan ng mga taong iyon si Yahweh dahil sa kaniyang katapatan sa tipan at dahil sa mga kamangha-
manghang bagay na kaniyang ginawa para sa sangkatauhan! [32] Hayaan silang dakilain siya sa pagtitipon ng mga tao at
papurihan siya sa samahan ng mga nakatatanda.
[33] Ginagawa niyang ilang ang mga ilog, tuyong lupa ang mga bukal na tubig, [34] at tigang na lupa ang matabang lupa dahil
sa kasamaan ng mga tao rito. [35] Ginagawa niyang paliguan ang ilang at mga bukal na tubig ang tuyong lupa.
[36] Doon pinapatira niya ang nagugutom at sila ay nagtayo ng isang lungsod para tirahan. [37] Gumagawa sila ng isang
lungsod para maglagay ng bukirin para taniman ng ubasan, at para mamunga ito ng masaganang ani. [38] Pinagpala niya
sila para maging napakarami. Hindi niya hinayaan ang kanilang mga baka na mabawasan ng bilang.
[39] Nawala sila at ibinaba sa pamamagitan ng kagipitan at paghihirap. [40] Nagbuhos siya ng galit sa mga pinuno at nagdulot
sa kanila na maligaw sa ilang, kung saan walang mga daan.
[41] Pero iniingatan niya ang nangangailangan mula sa sakit at inilagaan ang kaniyang mga pamilya tulad ng isang kawan.
[42] Makikita ito ng matuwid at magdiriwang at mananahimik ang kasamaan. [43] Dapat tandaan ng sinuman ang mga bagay
na ito at magnilay-nilay sa tipan na pagkilos ni Yahweh.

Chapter 108

[1] Nakatuon ang aking puso, O Diyos; aawit ako, oo, aawit ako ng mga papuri kasama ng aking naparangalang puso. [2]
Gising, lira at alpa; gigisingin ko ang madaling araw.
[3] Magbibigay ako ng pasasalamat sa iyo, Yawheh, sa gitna ng mamamayan; aawit ako ng mga papuri sa iyo sa mga bansa.
[4] Dahil ang iyong katapatan sa tipan ay dakila sa ibabaw ng kalangitan; at ang iyong pagiging mapagkakatiwalaan ay
umaabot sa himpapawid.
[5] Itanghal ka, O Diyos, sa ibabaw ng kalangitan, at nawa ang iyong kaluwalhatian ay maparangalan sa buong mundo. [6]
Para ang iyong mga minahal ay maligtas, sagipin mo kami ng iyong kanang kamay at sagutin kami.
[7] Nagsalita ang Diyos sa kaniyang kabanalan; "Magdiriwang ako; hahatiin ko ang Shekem at hahatiin ang lambak ng
Sucot. [8] Akin ang Gilead, at akin ang Manases; akin rin ang salakot ang Efraim; ang Juda ang aking setro.
[9] Ang Moab ang aking palanggana; sa Edom itatapon ko ang aking sapatos; sisigaw ako sa pagtatagumpay dahil sa Filistia.
[10] Sino ang magdadala sa akin sa matatag na bayan? Sino ang papatnubay sa akin sa Edom?"
[11] O Diyos, hindi mo ba kami tinalikuran? Hindi ka pumunta sa digmaan kasama ng aming mga sundalo. [12] Bigyan mo
kami ng tulong laban sa kaaway, dahil walang saysay ang tulong ng tao. [13] Magtatagumpay kami sa tulong ng Diyos;
tatapakan niya ang aming mga kaaway.

Chapter 109

[1] Diyos na aking pinupuri, huwag kang manahimik, [2] dahil nilulusob ako ng masasama at mapanlinlang; nagsasabi sila ng
mga kasinungalingan laban sa akin. [3] Pinalilibutan nila ako at nagsasabi nang mga bagay na nakamumuhi, at nilulusob
nila ako nang walang dahilan.
[4] Kapalit ng pag-ibig ko ay ang paninirang-puri nila, pero ipinapanalangin ko sila. [5] Ginantihan nila ako ng kasamaan para
sa kabutihan at namumuhi sila sa aking pag-ibig.
[6] Maghirang ka ng masamang tao sa kaaway na katulad nila; magtalaga ka ng tagapagbintang para tumayo sa kaniyang
kanang kamay. [7] Kapag siya ay hinatulan, nawa mapatunayan siyang may-sala; nawa maituring na makasalanan ang
kaniyang panalangin.
[8] Nawa umigsi ang kaniyang mga araw; nawa may ibang kumuha ng kaniyang katungkulan. [9] Nawa ang kaniyang mga
anak ay mawalan ng ama, at nawa ang kaniyang asawang babae ay maging balo. [10] Nawa mahibang at magmakaawa ang
kaniyang mga anak, na nanghihingi ng limos sa kanilang pag-alis sa kanilang wasak na tahanan.
[11] Nawa kunin ng pinagkakautangan ang lahat ng kaniyang pag-aari; nawa nakawin ng mga dayuhan ang kaniyang
kinikita. [12] Nawa walang sinuman ang mag-abot ng kabutihan sa kaniya; nawa walang sinuman ang magkaroon ng awa
sa kaniyang mga anak na walang ama. [13] Nawa ang kaniyang mga anak ay mawala; nawa ang kanilang mga pangalan ay
mabura sa susunod na salinlahi.
[14] Nawa mabanggit ang kasalanan ng kaniyang mga ninuno kay Yahweh; at nawa ang kasalanan ng kaniyang ina ay hindi
malimutan. [15] Nawa ang kanilang pagkakasala ay palaging nasa harapan ni Yahweh; nawa burahin ni Yahweh ang
kanilang alaala mula sa mundong ito. [16] Nawa gawin ito ni Yahweh dahil ang taong ito ay hindi kailanman nag-abala na
magpakita ng kahit anong katapatan sa tipan, pero sa halip ay ginugulo ang mga api, mga nangangailangan, at mga
pinanghinaan ng loob sa kamatayan.
[17] Inibig niya ang pagsusumpa; nawa bumalik ito sa kaniya. Kinasusuklaman niya ang pagpapala; nawa walang
pagpapala ang dumating sa kaniya. [18] Sinuotan niya ang kaniyang sarili ng sumpa bilang kaniyang damit, at ang kaniyang
sumpa ay pumasok sa kaniyang kalooban gaya ng tubig, gaya ng langis sa kaniyang mga buto.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[19] Nawa ang mga sumpa ay maging gaya ng mga damit na kaniyang sinusuot para balutan ang kaniyang sarili, gaya ng sinturon na palagi niyang suot-suot. [20] Nawa ito ang maging gantimpala ng aking mga tagapagbintang mula kay Yahweh, mga nagsasabi ng masasamang bagay tungkol sa akin.
[21] Yahweh aking Panginoon, pakitunguhan mo ako nang mabuti alang-alang sa ngalan mo. Dahil ang iyong katapatan sa tipan ay mabuti, iligtas mo ako. [22] Dahil sa ako ay naaapi at nangangailangan, at ang aking puso ay sugatan. [23] Naglalaho ako gaya ng anino sa gabi; niyugyog ako gaya ng isang balang.
[24] Humina ang aking mga tuhod mula sa pag-aayuno; nagiging balat at buto na ako. [25] Hinamak ako ng mga nagbibintang sa akin; kapag nakikita nila ako, iniiling nila ang kanilang mga ulo.
[26] Tulungan mo ako, O Yahweh na aking Diyos; iligtas mo ako sa pamamagitan ng iyong katapatan sa tipan. [27] Nawa malaman nila na ito ay iyong gawain, na ikaw, Yahweh ang gumawa nito.
[28] Kahit sumpain nila ako, pakiusap pagpalain mo ako; kapag sinalakay nila ako, nawa sila ay mapahiya, pero nawa ang iyong lingkod ay magalak. [29] Nawa ang mga kaaway ko ay mabalutan ng kahihiyan; nawa suotin nila ang kanilang kahihiyan gaya ng isang balabal.
[30] Sa pamamagitan ng aking bibig magbibigay ako ng labis na pasasalamat kay Yahweh; pupurihin ko siya sa gitna ng maraming tao. [31] Dahil siya ay tatayo sa kanang kamay ng nangangailangan, para iligtas siya mula sa mga nanghuhusga sa kaniya.

Chapter 110

[1] Sinabi ni Yahweh sa aking panginoon, "Umupo ka sa aking kanang kamay hanggang ang iyong mga kaaway ay gawin kong iyong tuntungan."
[2] Hahawakan ni Yahweh ang setro ng iyong kalakasan mula sa Sion; mamuno ka sa iyong mga kaaway. [3] Ang iyong bayan ay susunod sa iyo sa banal na kasuotan ng kanilang sariling kalooban sa araw ng iyong kapangyarihan; mula sa sinapupunan ng bukang liwayway ang iyong pagkabata ay mapapasaiyo gaya ng hamog.
[4] Sumumpa si Yahweh, at hindi magbabago: "Ikaw ay isang pari magpakailanman, ayon sa paraan ni Melkisedek."
[5] Ang Panginoon ay nasa iyong kanang kamay. Papatayin niya ang mga hari sa araw ng kaniyang galit. [6] Hahatulan niya ang mga bayan; pupunuin niya ang lugar ng digmaan ng mga bangkay; papatayin niya ang mga pinuno ng maraming mga bansa.
[7] Iinom siya sa batis sa tabi ng daan, at pagkatapos ay ititingala niya ang kaniyang ulo pagkatapos ng tagumpay.

Chapter 111

[1] Purihin si Yahweh. Magbibigay ako ng pasasalamat kay Yahweh ng buong puso sa kapulungan ng matutuwid, sa kanilang pagtitipon. [2] Ang mga gawain ni Yahweh ay dakila, nananabik na hinihintay ng lahat nang nagnanais sa kanila. [3]
Ang kaniyang mga gawain ay dakila at maluwalhati, at ang kaniyang katuwiran ay mananatili magpakailanman.
[4] Gumagawa siya ng mga kahanga-hangang mga bagay na maaalala; si Yahweh ay mapagbigay-loob at maawain. [5]
Nagbibigay siya ng pagkain sa kaniyang tapat na mga tagasunod. Palagi niyang inaalala ang kaniyang tipan. [6] Ipinamalas niya ang kaniyang makapangyarihang mga gawa sa kaniyang bayan sa pamamagitan ng pagbibigay sa kanila ng mana sa mga bansa.
[7] Ang mga gawain ng kaniyang mga kamay ay mapagkakatiwalaan at makatarungan; lahat ng kaniyang mga tagubilin ay maaasahan. [8] Pinatatag sila magpakailanman, para masiyasat nang tapat at nang wasto. [9] Nagbigay siya ng tagumpay sa kaniyang bayan; itinalaga niya ang kaniyang tipan magpakailanman; banal at kahanga-hanga ang kaniyang pangalan.
[10] Ang parangalan si Yahweh ay simula ng karunungan; ang mga gumagawa ng kaniyang mga tagubilin ay mayroong mabuting pang-unawa. Ang kaniyang kapurihan ay mananatili magpakailanman.

Chapter 112

[1] Purihin si Yahweh. Mapalad ang tao na sumusunod kay Yahweh, na siyang labis na nagagalak sa kaniyang mga kautusan. [2] Ang kaniyang mga kaapu-apuhan ay magiging makapangyarihan sa mundo; ang salinlahi ng maka-diyos ay pagpapalain.
[3] Kasaganaan at kayamanan ay nasa kaniyang tahanan; ang kaniyang katuwiran ay mananatili magpakailanman. [4]
Nagliliwanag ang ilaw sa kadiliman para sa maka-diyos; siya ay mapagbigay-loob, maawain, at makatarungan. [5] Umaayos ang buhay ng taong nakikitungo nang may kahabagan at nagpapahiram ng salapi, ng nagsasagawa ng kaniyang mga gawain nang may katapatan.
[6] Dahil siya ay hindi kailanman matitinag; ang matuwid ay maaalala magpakailanman. [7] Hindi siya natatakot sa masamang balita; siya ay panatag at nagtitiwala kay Yahweh.

[8] Mapayapa ang kaniyang puso, walang takot, hanggang siya ay magtagumpay laban sa kaniyang mga kaaway. [9] Bukas-
palad siyang nagbibigay sa mga mahihirap; ang kaniyang katuwiran ay nananatili magpakailanman; siya ay maitataas
nang may karangalan.
[10] Makikita ito ng masamang tao at magagalit; magngangalit ang kaniyang mga ngipin at matutunaw; ang pagnanais ng
masasama ay mawawala.

Chapter 113

[1] Purihin si Yahweh. Purihin siya, kayong mga lingkod ni Yahweh; purihin ang pangalan ni Yahweh. [2] Pagpalain ang
pangalan ni Yahweh, ngayon at magpakailanman.
[3] Mula sa pagsikat ng araw hanggang sa paglubog nito, ang pangalan ni Yahweh ay dapat papurihan. [4] Itataas sa lahat ng
mga bansa si Yahweh, at umaabot hanggang kalangitan ang kaniyang kaluwalhatian.
[5] Sino ang katulad ni Yahweh ang ating Diyos, na nakaupo sa kataas-taasan, [6] na nakatingin sa langit at sa lupa?
[7] Ibinabangon niya ang mahihirap mula sa alabok at itinataas ang nangangailangan mula sa bunton ng abo, [8] para siya ay
makaupo kasama ng mga prinsipe, mga prinsepe ng kaniyang bayan.
[9] Binibigyan niya ng upuan ang babaeng baog na nasa bahay tulad ng isang masayahing ina ng mga anak. Purihin si
Yahweh.

Chapter 114

[1] Nang lumabas ang Israel sa Ehipto, ang sambahayan ni Jacob mula sa mga dayuhan na iyon, [2] ang Juda ang naging banal
niyang lugar, ang Israel ang kaniyang kaharian.
[3] Nakita ito ng dagat, at tumakas ito; umatras ang Jordan. [4] Ang mga bundok ay lumukso na parang mga tupa, ang mga
burol ay lumukso na parang mga batang tupa.
[5] Bakit ka tumakas, O dagat? Jordan, bakit ka tumakas? [6] Mga bundok, bakit kayo lumukso na parang mga tupa? Kayong
maliliit na burol, bakit kayo lumukso na parang batang tupa? [7] Mayanig ka, O lupa, sa harap ng Panginoon, sa presensiya
ng Diyos ni Jacob.
[8] Ginawa niyang lawa ng tubig ang malaking bato, ginawa niyang bukal ng tubig ang matigas na bato.

Chapter 115

[1] Huwag sa amin, O Yahweh, huwag sa amin, pero sa iyong pangalan maibigay ang karangalan, dahil sa iyong katapatan
sa tipan. [2] Bakit sasabihin ng mga bansa, "Saan naroon ang kanilang Diyos?"
[3] Ang aming Diyos ay nasa langit; ginagawa niya ang kaniyang maibigan. [4] Ang diyos-diyosan ng mga bansa' ay pilak at
ginto, gawa sa mga kamay ng mga tao.
[5] Silang mga diyos-diyosang ay may mga bibig, pero sila ay hindi nagsasalita; mayroon silang mga mata, pero hindi sila
nakakakita; [6] mayroong silang mga tainga, pero hindi sila nakakarinig; mayroong silang mga ilong, pero hindi sila
nakakaamoy;
[7] Mayroon silang mga kamay, pero hindi sila nakakaramdam; mayroon silang mga paa, pero hindi sila nakakalakad; ni
hindi nila magawang magsalita sa kanilang mga bibig. [8] Silang mga gumawa sa kanila ay tulad nila, gaya ng lahat ng
nagtitiwala sa kanila.
[9] O Israel, magtiwala kayo kay Yahweh; siya ang iyong saklolo at kalasag. [10] Ang tahanan ni Aaron, magtiwala kayo kay
Yahweh; siya ang iyong saklolo at kalasag. [11] Kayong gumagalang kay Yahweh, magtiwala sa kaniya; siya ang iyong
saklolo at kalasag.
[12] Pinapansin at pagpapalain tayo ni Yahweh; kaniyang pagpapalain ang sambahayan ng Israel; kaniyang pagpapalain
ang sambahayan ni Aaron. [13] Kaniyang pagpapalain ang nagpaparangal sa kaniya, kapwa bata at matanda. [14] Nawa
palalaguin ni Yahweh ang inyong bilang ng higit pa, kayo at ang inyong mga kaapu-apuhan.
[15] Pagpalain kayo ni Yahweh, na siyang gumawa ng langit at lupa. [16] Ang kalangitan ay kay Yahweh; pero ang lupa ay
kaniyang ibinigay sa sangkatauhan.
[17] Ang patay ay hindi magpupuri kay Yahweh, ni sinumang bumaba sa katahimikan; [18] Pero aming pagpapalain si Yahweh
ngayon at magpakailanman. Purihin si Yahweh.

Chapter 116

[1] Mahal ko si Yahweh dahil naririnig niya ang aking tinig at mga pakiusap para sa awa. [2] Dahil siya ay nakinig sa akin, ako
ay tatawag sa kaniya habang ako ay nabubuhay.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[3] Ang mga tali ng kamatayan ay pinaligiran ako, at ang mga patibong ng Sheol ay nasa harapan ko; aking nadama ang
hapis at kalungkutan. [4] Pagkatapos tumawag ako sa pangalan ni Yahweh: "Pakiusap O Yahweh, iligtas mo ang buhay ko."
[5] Maawain at makatarungan si Yahweh; ang ating Diyos ay mahabagin. [6] Pinagtatanggol ni Yahweh ang walang muwang;
ako ay ibinaba, at kaniyang iniligtas.
[7] Maaaring bumalik ang aking kaluluwa sa lugar ng kaniyang kapahingahan, dahil si Yahweh ay naging mabuti sa akin. [8]
Dahil iniligtas mo ang buhay ko mula sa kamatayan, at ang mata ko mula sa mga luha, at ang mga paa ko mula sa
pagkatisod.
[9] Maglilingkod ako kay Yahweh sa lupain ng mga buhay. [10] Naniwala ako sa kaniya, kahit sinabi kong "Lubha akong
nahirapan. [11] Padalos-dalos kong sinabing, "Lahat ng tao ay mga sinungaling."
[12] Paano ako makakabayad kay Yahweh sa lahat ng kabutihan niya sa akin? [13] Aking itataas ang saro ng kaligtasan, at
tatawag ako sa pangalan ni Yahweh. [14] Aking tutuparin ang mga panata ko kay Yahweh sa harapan ng kaniyang buong
bayan. [15] Mahalaga sa paningin ni Yahweh ang kamatayan ng kaniyang mga santo.
[16] O Yahweh, tunay nga, ako ay iyong lingkod; ako ang iyong lingkod, na anak ng iyong lingkod na babae; iyong kinalag
ang aking mga pagkakatali. [17] Aking iaalay sa iyo ang handog na pasasalamat at tatawag sa pangalan ni Yahweh.
[18] Aking tutuparin ang mga panata ko kay Yahweh sa harapan ng kaniyang buong bayan, [19] sa mga silid ng tahanan ni
Yahweh, sa inyong kalagitnaan, sa Jerusalem. Purihin si Yahweh.

Chapter 117

[1] Purihin si Yahweh, lahat ng bansa; siya ay parangalan, lahat ng mga tao. [2] Dahil ang kanyang katapatan sa tipan ay
dakila para sa atin, at ang pagiging mapagkakatiwalaan ni Yahweh ay mananatili magpakailanman. Purihin si Yahweh.

Chapter 118

[1] Magpasalamat kay Yahweh, dahil siya ay mabuti, ang kaniyang katapatan sa tipan ay magpakailanman. [2] Hayaangm
magsabi ang Israel, "Ang kaniyang katapatan sa tipan ay manananatili magpakailanman.
[3] Hayaang magsabi ang sambahayan ni Aaron, "Ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman. [4]
Hayaang magsabi ang mga matapat na tagasunod ni Yahaweh, "Ang kaniyang katapatan sa tipan ay manananatili
magpakailanman."
[5] Sa aking pagdurusa ay tumawag ako kay Yahweh; sinagot ako ni Yahweh at pinalaya ako. [6] Si Yahweh ay kasama ko;
hindi ako matatakot; anong magagawa ng tao sa akin? [7] Si Yahweh ay katulong ko sa aking panig: kaya nakikita ang
tagumpay ko sa kanila na napopoot sa akin.
[8] Mas mabuting kumanlong kay Yahweh kaysa magtiwala sa tao. [9] Mas mabuting magkubli kay Yahweh kaysa magtiwala
sa mga tao.
[10] Nakapalibot sakin ang buong bansa; sa pangalan ni Yahweh ay pinutol ko sila. [11] Ako ay pinalilibutan nila; oo, ako ay
pinalilibutan nila; sa pangalan ni Yahweh ay pinutol ko sila. [12] Ako ay pinalibutan nila na parang mga bubuyog; sila ay
mabilis na naglaho na parang apoy sa gitna ng mga tinik; sa pangalan ni Yahweh ay pinutol ko sila.
[13] Nilusob nila ako para patumbahin, pero tinulungan ako ni Yahweh. [14] Kalakasan at kagalakan ko si Yahweh, at siya ang
nagligtas sa akin.
[15] Ang sigaw ng kagalakan ng tagumpay ay narinig sa mga tolda ng matuwid; ang kanang kamay ni Yahweh ay
nananakop. [16] Ang kanang kamay ni Yahweh ay itinaas; ang kanang kamay ni Yahweh ay nananakop.
[17] Hindi ako mamamatay, pero mabubuhay at magpapahayag ako ng mga gawa ni Yahweh. [18] Pinarusahan ako ng malupit
ni Yahweh; pero hindi niya ako inilagay sa kamatayan.
[19] Buksan para sa akin ang mga tarangkahan ng katuwiran; papasok ako sa kanila at magpapasalamat kay Yahweh. [20] Ito
ang tarangkahan ni Yahweh; ang mga matuwid ay papasok dito. [21] Ako ay magpapasalamat sa iyo dahil sinagot mo ako, at
ikaw ang naging kaligtasan ko.
[22] Ang bato na tinanggihan ng mga nagtayo ay naging panulukang bato. [23] Ito ay gawa ni Yahweh; kagila-gilalas ito sa
harap ng ating mga mata.
[24] Ito ang araw na kumilos si Yahweh; tayo ay magalak at magsaya. [25] Pakiusap, O Yahweh, bigyan mo kami ng tagumpay!
Pakiusap, O Yahweh, bigyan mo kami ng tagumpay!
[26] Pagpapalain siyang dumarating sa pangalan ni Yahweh; pinagpapala ka namin mula sa tahanan ni Yahweh. [27] Si
Yahweh ay Diyos, at binigyan niya kami ng liwanag; itali ninyo ang handog ng mga panali sa mga sungay ng altar. [28] Ikaw
ang aking Diyos, at magpapasalamat ako sa iyo; ikaw ang aking Diyos, ikaw ang aking itataas.
[29] O, magpasalamat kay Yahweh; dahil siya ay mabuti; ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman.

Chapter 119

Chapter 119

1 Mapalad silang malinis ang mga kaparaanan, silang lumalakad ayon sa batas ni Yahweh. 2 Mapalad silang pinapanatili
ang kaniyang banal na mga kautusan, silang buong pusong naghahanap sa kaniya.
3 Wala silang ginagawang kamalian; lumalakad sila sa kaniyang mga kaparaanan. 4 Inutusan mo kaming ingatan ang
iyong mga tagubilin para masunod namin ito nang mabuti.
5 O, tatatag ako sa pagsunod sa iyong mga alituntunin! 6 Pagkatapos, hindi ako malalagay sa kahihiyan kapag iniisip ko
ang lahat ng iyong mga kautusan.
7 Taos-puso akong magpapasalamat sa iyo kapag ang matuwid mong mga utos ay natutunan ko. 8 Susundin ko ang iyong
mga alituntunin; huwag mo akong iwanang nag-iisa. BETH
9 Paano pananatilihing dalisay ng isang kabataan ang kaniyang landas? Sa pamamagitan ng pagsunod sa iyong salita. 10
Busong puso kitang hahanapin; huwag mo akong hayaang malihis mula sa iyong mga kautusan.
11 Iningatan ko ang iyong salita sa aking puso para hindi ako magkasala laban sa iyo. 12 Purihin ka, O Yahweh; ituro mo sa
akin ang iyong mga alituntunin.
13 Ipinahayag ng aking bibig ang lahat nang matuwid na utos na ipinakita mo. 14 Nagagalak ako sa paglakad sa mga utos
mo sa tipan higit pa sa lahat ng kayamanan.
15 Pagninilayan ko ang iyong mga tagubilin at bibigyang-pansin ang mga kaparaanan mo. 16 Nasisiyahan ako sa iyong mga
alituntunin; salita mo ay hindi ko kalilimutan. GIMEL.
17 Maging mabuti ka sa iyong lingkod para mabuhay ako at mapanatili ang iyong salita. 18 Buksan mo ang aking mga mata
para makita ko sa batas mo ang mga kahanga-hangang bagay.
19 Isa akong dayuhan sa lupain, huwag mong itago ang mga kautusan mo sa akin. 20 Dinudurog ang mga nasa ko ng
pananabik na malaman ang matuwid mong mga utos sa lahat ng oras.
21 Itinutuwid mo ang mga mapagmataas, ang mga isinumpa at ang mga naligaw mula sa iyong mga kautusan. 22 Ilayo mo
ako mula sa kahihiyan at panghahamak dahil sinunod ko ang mga utos mo sa tipan.
23 Kahit na pinagpaplanuhan ako ng masama at sinisiraan ng mga namumuno, pinag-iisipan nang mabuti ng lingkod mo
ang iyong mga alituntunin. 24 Ang mga utos mo sa tipan ang kasiyahan ko, at ito ang aking mga tagapayo. DALETH
25 Nakakapit sa alabok ang buhay ko! Bigyan mo ako ng buhay sa pamamagitan ng salita mo. 26 Sinabi ko sa iyo ang aking
mga kaparaanan at tinugon mo ako; ituro mo sa akin ang iyong mga alituntunin.
27 Ipaunawa mo sa akin ang mga kaparaanan ng mga tagubilin mo, para mapag-isipan ko nang mabuti ang mga
kamangha-manghang katuruan mo. 28 Tinabunan ako ng kalungkutan! Palakasin mo ako sa pamamagitan ng iyong salita.
29 Ilayo mo ako sa landas ng pandaraya; magiliw mong ituro sa akin ang iyong batas. 30 Pinili ko ang landas ng katapatan;
lagi kong ginagawa ang matuwid mong mga utos.
31 Kumakapit ako sa mga utos mo sa tipan; huwag mo akong hayaang mapahiya, Yahweh. 32 Tatakbo ako sa landas ng mga
kautusan mo dahil pinataba mo ang aking puso na gawin ito. HE.
33 Ituro mo, Yahweh, ang pamamaraan ng iyong mga alituntunin, at iingatan ko ang mga ito hanggang sa katapusan. 34
Bigyan mo ako ng pang-unawa at iingatan ko ang iyong utos; buong puso ko itong susundin.
35 Gabayan mo ako sa landas ng mga kautusan mo dahil nasisiyahan akong lumakad dito. 36 Akayin mo ang aking puso sa
iyong tipan at ilayo mula sa mga bagay na hindi makatuwiran.
37 Ibaling mo ang aking mga mata mula sa pagtingin sa mga bagay na walang halaga; pasiglahin mo ako sa mga
kaparaanan mo. 38 Tuparin mo alang-alang sa iyong lingkod ang mga pangakong ginawa mo para sa mga nagpaparangal
sa iyo.
39 Alisin mo sa akin ang mga panlalait na kinatatakutan ko, dahil mabuti ang matuwid mong paghatol. 40 Tingnan mo,
nananabik ako para sa iyong tagubilin; panatilihin mo akong buhay sa pamamagitan ng iyong matuwid na pagpapalaya.
VAV.
41 Iparanas mo sa akin, Yahweh, ang pag-ibig mong hindi nagmamaliw— ang kaligtasan mo ayon sa iyong pangako; 42 para
may itutugon ako sa mga nangungutya sa akin, dahil nagtitiwala ako sa iyong salita.
43 Huwag mong alisin sa aking bibig ang salita ng katotohanan, dahil naghintay ako para sa matuwid mong mga utos. 44
Patuloy kong susundin ang iyong batas magpakailanpaman.
45 Maglalakad ako nang ligtas, dahil hinahanap ko ang iyong mga tagubilin. 46 Magsasalita ako tungkol sa mga banal mong
utos sa harap ng mga hari at hindi mahihiya.
47 Nasisiyahan ako sa iyong mga kautusan, na lubos kong minamahal. 48 Itataas ko ang aking mga kamay sa iyong mga
kautusan, na aking minamahal. Pag-iisipan kong mabuti ang iyong mga alituntunin. ZAYIN.
49 Alalahanin mo ang mga ipinangako mo sa iyong lingkod dahil binigyan mo ako ng pag-asa. 50 Ito ang kaaliwan ko sa
aking paghihirap: na pinapanatili akong buhay ng pangako mo.
51 Hinahamak ako ng mga mapagmalaki, pero hindi ako tumalikod sa iyong batas. 52 Inisip ko ang tungkol sa mga matuwid
mong utos noong unang panahon, Yahweh, at inaaliw ko ang aking sarili.
53 Napuno ako ng matinding galit dahil sa mga masasama na hindi sumusunod sa iyong batas. 54 Ang mga alituntunin mo
ang naging mga awit ko sa bahay na pansamantala kong tinitirhan.
55 Iniisip ko ang pangalan mo sa gabi, Yahweh, at iniingatan ang iyong batas. 56 Ito ang naging gawain ko dahil sinunod ko
ang mga tagubilin mo. HETH.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[57] Si Yahweh ang kabahagi ko; napagpasiyahan kong sundin ang kaniyang mga salita. [58] Buong puso kong hinihiling ang
iyong kagandahang-loob; maging mahabagin ka sa akin gaya ng pinangako ng iyong salita.
[59] Siniyasat ko ang aking mga pamumuhay at binaling ko ang aking mga paa sa iyong mga utos. [60] Nagmamamadali ako at
hindi ipinagpaliban ang pagsunod sa iyong mga kautusan.
[61] Nabitag ako ng lubid ng masasama; hindi ko kinalimutan ang iyong batas. [62] Bumabangon ako nang hatinggabi para
magpasalamat sa iyo dahil sa matuwid mong mga utos.
[63] Kasamahan ako ng lahat ng mga nagpaparangal sa iyo, ng lahat ng mga sumusunod sa mga tagubilin mo. [64] Ang mundo,
Yahweh, ay puno ng katapatan mo sa tipan; ituro mo sa akin ang iyong mga alituntunin. TETH
[65] Gumawa ka ng kabutihan sa iyong lingkod, Yahweh, sa pamamagitan ng iyong salita. [66] Turuan mo ako ng tamang
pagpapasya at pang-unawa, dahil naniniwala ako sa mga kautusan mo.
[67] Bago ako nasaktan, naligaw ako, pero ngayon, sumusunod ako sa salita mo. [68] Mabuti ka at ikaw lang ang siyang
gumagawa ng kabutihan; ituro mo sa akin ang iyong alituntunin.
[69] Siniraan ako sa mga kasinungalingan ng mayayabang, pero buong puso kong pinapanatili ang mga tagubilin mo. [70]
Tumigas ang kanilang mga puso, pero nasisiyahan ako sa batas mo.
[71] Nakabubuti para sa akin na naghirap ako para matutunan ko ang mga alituntunin mo. [72] Mas mahalaga ang mga
tagubilin mula sa iyong bibig kaysa sa libo-libong piraso ng ginto at pilak. YOD
[73] Ang mga kamay mo ang gumawa at humubog sa akin; bigyan mo ako ng pang-unawa para matutunan ko ang mga
kautusan mo. [74] Matutuwa ang mga nagpaparangal sa iyo kapag nakikita nila ako dahil nakatagpo ako ng pag-asa sa iyong
salita.
[75] Alam ko, Yahweh, na makatarungan ang mga utos mo, at sa katapatang ito, pinahirapan mo ako. [76] Hayaan mong aliwin
ako ng katapatan mo sa tipan gaya ng ipinangako mo sa iyong lingkod.
[77] Kahabagan mo ako para mabuhay ako, dahil ang batas mo ang kasiyahan ko. [78] Hayaan mong malagay sa kahihiyan ang
mga mapagmalaki, dahil siniraan nila ako; pero magninilay ako sa mga tagubilin mo.
[79] Nawa bumalik sa akin ang mga nagpaparangal sa iyo, silang mga nakakaalam ng mga utos mo sa tipan. [80] Maging
malinis nawa ang aking puso na may paggalang sa mga alituntunin mo para hindi ako malagay sa kahihiyan. KAPH.
[81] Nanghihina ako nang may pananabik na ako ay iyong sagipin! Umaasa ako sa iyong salita! [82] Nananabik ang aking mga
mata na makita ang iyong pinangako; kailan mo kaya ako aaliwin?
[83] Dahil naging tulad ako ng pinauusukang sisidlan ng alak; hindi ko kinakalimutan ang iyong mga alituntunin. [84] Gaano
katagal ito pagtitiisan ng iyong lingkod; kailan mo hahatulan ang mga umuusig sa akin?
[85] Naghukay ng malalim ang mga mapagmalaki para sa akin, na nilalabag ang iyong batas. [86] Lahat ng mga kautusan mo
ay maaasahan; inuusig ako ng mga tao nang may kamalian; tulungan mo ako.
[87] Halos tapusin nila ang buhay ko sa mundo, pero hindi ko itinakwil ang mga tagubilin mo. [88] Panatilihin mo akong buhay
gaya ng ipinangako ng katapatan mo sa tipan, para maingatan ko ang sinabi mo sa mga utos mo sa tipan. LAMEDH.
[89] Mananatili ang salita mo, Yahweh, magpakailanman; matatag ang salita mo sa kalangitan. [90] Mananatili ang katapatan
mo sa lahat ng salinlahi; itinatag mo ang mundo, at ito ay mananatili.
[91] Nagpapatuloy hanggang ngayon ang lahat ng mga bagay, gaya ng sinabi mo sa matuwid mong mga utos, dahil mga
lingkod mo ang lahat ng mga bagay. [92] Kung hindi ko naging kasiyahan ang iyong batas, namatay na sana ako sa aking
paghihirap.
[93] Hindi ko kailanman makakalimutan ang mga tagubilin mo, dahil sa pamamagitan nito, pinanatili mo akong buhay. [94]
Ako ay sa iyo; iligtas mo ako, dahil hinahanap ko ang mga tagubilin mo.
[95] Ang mga masasama ay naghahanda para ako ay sirain, pero uunawain ko ang mga utos mo sa tipan. [96] Nakita ko na may
hangganan ang lahat ng bagay, pero malawak ang iyong mga kautusan at walang hangganan. MEM.
[97] O iniibig ko ang iyong batas! Ito ang pinagninilayan ko buong araw. [98] Higit akong pinatatalino ng mga kautusan mo
kaysa sa mga kaaway ko, dahil lagi kong kasama ang mga kautusan mo.
[99] Mayroon akong higit na pang-unawa kaysa sa lahat ng aking mga guro, dahil pinagninilayan ko ang mga utos mo sa
tipan. [100] Higit akong nakauunawa kaysa sa mga nakatatanda sa akin; dahil ito sa pagsunod ko sa iyong mga tagubilin.
[101] Tumalikod ako mula sa landas ng kasamaan para masunod ko ang salita mo. [102] Hindi ako tumalikod mula sa matuwid
mong mga utos dahil tinuruan mo ako.
[103] Napakatamis sa aking panlasa ang iyong mga salita, oo, mas matamis kaysa sa pulot sa aking bibig! [104] Sa pamamagitan
ng mga tagubilin mo, natamo ko ang tamang pagpapasiya; kaya nga kinapopootan ko ang bawat maling paraan. NUN.
[105] Ang salita mo ay ilawan ng aking mga paa at liwanag para sa aking landas. [106] Nangako ako at pinagtibay ko ito, na
susundin ko ang mga utos mo.
[107] Labis akong nasasaktan; panatilihin mo akong buhay, Yahweh, gaya ng ipinangako mo sa iyong salita. [108] Pakiusap,
tanggapin mo Yahweh ang kusang-loob na mga alay ng aking bibig, at ituro mo sa akin ang matuwid mong mga utos.
[109] Nasa kamay ko palagi ang aking buhay, pero hindi ko kinalilimutan ang iyong batas. [110] Naglagay ng patibong para sa
akin ang mga masasama, pero hindi ako naligaw mula sa mga tagubilin mo.
[111] Inaangkin ko ang mga utos mo sa tipan bilang aking mana magpakailanman, dahil ito ang kagalakan ng aking puso. [112]
Nakalaan ang aking puso sa pagsunod sa mga alituntunin mo magpakailanman hanggang sa wakas. SAMEKH.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[113] Galit ako sa mga walang paninindigan, pero mahal ko ang iyong batas. [114] Ikaw ang aking kublihan at kalasag;
naghihintay ako para sa iyong salita.
[115] Lumayo kayo sa akin, kayong mga gumagawa ng masama, para masunod ko ang mga kautusan ng aking Diyos. [116]
Palakasin mo ako sa pamamagitan ng iyong salita para mabuhay ako at hindi mapahiya sa aking inaasahan.
[117] Tulungan mo ako at magiging ligtas ako; lagi kong pinagninilayan ang mga alituntunin mo. [118] Itinatakwil mo ang lahat
ng mga nalilihis mula sa iyong mga alituntunin, dahil mapanlinlang at hindi maaasahan ang mga taong iyon.
[119] Inaalis mo ang lahat ng masasama sa mundo katulad ng dumi; kaya nga, minamahal ko ang banal mong mga kautusan.
[120] Nanginginig ang aking katawan sa takot sa iyo, at natatakot ako sa matuwid mong mga utos. AYIN.
[121] Ginagawa ko kung ano ang makatarungan at matuwid; huwag mo akong iwanan sa mga nang-aapi sa akin. [122]
Siguraduhin mo ang kapakanan ng iyong lingkod, huwag mong hayaang apihin ako ng mga mapagmalaki.
[123] Napapagal ang aking mga mata sa paghihintay para sa iyong kaligtasan at sa matuwid mong salita. [124] Ipakita mo sa
iyong lingkod ang katapatan mo sa tipan, at ituro mo sa akin ang iyong mga alituntunin.
[125] Ako ay iyong lingkod; bigyan mo ako ng pang-unawa para malaman ko ang mga utos mo sa tipan. [126] Oras na para
kumilos si Yahweh, dahil nilalabag ng mga tao ang iyong batas.
[127] Tunay ngang minamahal ko ang iyong mga kautusan higit sa ginto, higit sa purong ginto. [128] Kaya nga, sumusunod ako
nang mabuti sa lahat ng mga tagubilin mo, at napopoot ako sa bawat landas ng kamalian. PE.
[129] Kahanga-hanga ang mga patakaran mo, kaya nga sinusunod ko ang mga ito. [130] Ang paglalahad ng mga salita mo ay
nagbibigay ng liwanag; nagbibigay ito ng pang-unawa sa mga hindi naturuan.
[131] Binubuksan ko ang aking bibig at humihingal dahil nananabik ako para sa mga kautusan mo. [132] Humarap ka sa akin at
mahabag, gaya ng lagi mong ginagawa para sa mga nagmamahal sa iyong pangalan.
[133] Akayin mo ang aking mga yapak sa pamamagitan ng iyong salita; huwag mong hayaang pamunuan ako ng kahit anong
kasalanan. [134] Tubusin mo ako mula sa pang-aapi ng mga tao para masunod ko ang mga tagubilin mo.
[135] Hayaan mong magliwanag ang iyong mukha sa iyong lingkod, at ituro mo sa akin ang iyong mga alituntunin. [136]
Napakaraming mga luha ang umaagos mula sa aking mga mata dahil hindi sinusunod ng mga tao ang iyong batas.
TSADHE.
[137] Matuwid ka, Yahweh, at makatarungan ang mga utos mo. [138] Matuwid at matapat mong ibinigay ang mga utos mo sa
tipan.
[139] Winasak ako ng galit dahil kinakalimutan ng mga kalaban ko ang mga salita mo. [140] Labis nang nasubok ang iyong
salita, at iniibig ito ng iyong lingkod.
[141] Ako ay walang halaga at inalipusta, pero hindi ko pa rin kinalilimutan ang mga tagubilin mo. [142] Ang katarungan mo ay
matuwid magpakailanman, at ang batas mo ay mapagkakatiwalaan.
[143] Kahit na natagpuan ako ng bagabag at paghihirap, ang kautusan mo pa rin ang aking kasiyahan. [144] Ang mga utos mo sa
tipan ay matuwid magpakailanman; bigyan mo ako ng pang-unawa para ako ay mabuhay. QOPH.
[145] Nanawagan ako ng buong puso, "Sagutin mo ako, Yahweh, iingatan ko ang mga alituntunin mo. [146] Tumatawag ako sa
iyo; iligtas mo ako, at susundin ko ang mga utos mo sa tipan.
[147] Bumabangon ako bago sumikat ang araw at humihingi ng tulong. Umaasa ako sa mga salita mo. [148] Mulat ang aking
mga mata bago magpalit ng mga yugto ang gabi, para mapagnilayan ko ang mga salita mo.
[149] Dinggin mo ang aking tinig sa katapatan mo sa tipan; panatilihin mo akong buhay, Yahweh, gaya ng ipinangako mo sa
matuwid mong mga utos. [150] Papalapit nang papalapit sa akin ang mga umuusig sa akin, pero malayo sila sa iyong batas.
[151] Ikaw ay malapit, Yahweh, at lahat ng mga kautusan mo ay mapagkakatiwalaan. [152] Natutunan ko noon mula sa mga
utos mo sa tipan na itinakda mo ang mga ito magpakailanman. RESH
[153] Tingnan mo ang aking mga paghihirap at tulungan mo ako, dahil hindi ko kinalilimutan ang batas mo. [154] Ipagtanggol
mo ang aking kapakanan at tubusin ako; ingatan mo ako gaya ng ipinangako mo sa iyong salita.
[155] Malayo ang kaligtasan mula sa masasama, dahil hindi nila minamahal ang iyong alituntunin. [156] Dakila ang iyong
mahabaging mga gawa, Yahweh; panatilihin mo akong buhay gaya ng lagi mong ginagawa.
[157] Marami ang aking mga taga-usig at kaaway, pero hindi pa rin ako tumalikod sa mga utos mo sa tipan. [158] Tinitingnan ko
ng may pagkasuklam ang mga mandaraya dahil hindi nila sinusunod ang iyong salita.
[159] Tingnan mo kung gaano ko minamahal ang mga tagubilin mo; panatilihin mo akong buhay, Yahweh, gaya ng
ipinangako mo sa pamamagitan ng katapatan mo sa tipan. [160] Ang diwa ng iyong salita ay mapagkakatiwalaan; bawat isa
sa mga utos mo ay mananatili magpakailanman. SHIN.
[161] Inuusig ako ng mga prinsipe ng walang dahilan; nanginginig ang aking puso, takot na suwayin ang iyong salita. [162]
Nagagalak ako sa iyong salita tulad ng nakahanap ng malaking gantimpala.
[163] Kinapopootan ko at kinasusuklaman ang kasinungalingan, pero minamahal ko ang iyong batas. [164] Pitong beses sa isang
araw kitang pinupuri dahil sa matuwid mong mga utos.
[165] Malaking kapayapaan ang nakakamtan ng mga nagmamahal sa batas mo, walang makatitisod sa kanila. [166] Naghihintay
ako para sa iyong kaligtasan, Yahweh, at sinusunod ko ang iyong mga kautusan.
[167] Sinusunod ko ang mga banal mong kautusan at labis ko itong minamahal. [168] Iingatan ko ang mga tagubilin mo at
banal na kautusan, dahil alam mo ang lahat ng ginagawa ko. TAV.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[169] Pakinggan mo ang aking iyak ng paghingi ng tulong, Yahweh; bigyan mo ako ng pang-unawa sa iyong salita. [170]
Makarating nawa ang aking pagsamo sa harap mo; tulungan mo ako gaya ng ipinangako mo sa iyong salita.
[171] Nawa ay magbuhos ng papuri ang aking mga labi, dahil itinuro mo sa akin ang alituntunin mo. [172] Hayaang mong
umawit ang aking dila tungkol sa iyong salita, dahil matuwid lahat ng mga kautusan mo.
[173] Nawa tulungan ako ng iyong kamay, dahil pinili ko ang mga tagubilin mo. [174] Nananabik ako para sa pagliligtas mo,
Yahweh, at ang batas mo ang aking kasiyahan.
[175] Nawa mabuhay ako at mapapurihan ka, at matulungan ako ng matuwid mong mga utos. [176] Naligaw ako tulad ng
nawalang tupa; hanapin mo ang iyong lingkod, dahil hindi ko kinalimutan ang mga kautusan mo.

Chapter 120

[1] Sa aking kahirapan tumawag ako kay Yahweh, at sinagot niya ako. [2] Iligtas mo ang aking buhay, O Yahweh, mula sa mga
sinungaling na labi at mula sa mandarayang dila.
[3] Paano ka niya parurusahan, at ano pa ang magagawa sa iyo, ikaw na may sinungaling na dila? [4] Papanain ka niya ng
matalim na mga pana ng mandirigma, kung saan hinulma sa mainit na mga uling ng puno ng tambo.
[5] Kaawaan ako dahil pansamantala akong naninirahan sa Mesech; nanirahan ako dati sa mga tolda ng Kedar. [6] Matagal
akong nanirahan kasama silang napopoot sa kapayapaan. [7] Ako ay para sa kapayapaan, pero kapag ako ay nagsasalita,
sila ay para sa digmaan.

Chapter 121

[1] Itataas ko ang aking mga mata sa mga bundok. Mula saan manggagaling ang aking saklolo? [2] Ang saklolo sa akin ay
nanggagaling kay Yahweh, na gumawa ng langit at lupa.
[3] Hindi niya papayagang madulas ang paa mo; siya na nag-iingat sa iyo ay hindi iidlip. [4] Tingnan mo, ang tagapangalaga
ng Israel ay hindi kailanman iidlip o matutulog.
[5] Tagapangalaga ninyo si Yahweh; si Yahweh ay lilim sa inyong kanang kamay. [6] Hindi ka masasaktan ng araw sa umaga,
ni ng buwan sa gabi.
[7] Iingatan ka ni Yahweh sa lahat ng kapahamakan, at iingatan niya ang iyong buhay. [8] Iingatan ni Yahweh ang lahat ng
iyong ginagawa ngayon at magpakailanman.

Chapter 122

[1] Ako ay nagalak nang kanilang sabihin sa akin, "Tayong pumunta sa tahanan ni Yahweh." [2] Ang mga paa natin ay
nakatayo sa loob ng iyong tarangkahan, O Jerusalem. [3] Ang Jerusalem ay itinayo tulad ng isang lungsod na matatag.
[4] Ang mga angkan ni Yahweh ay umakyat doon, ang mga angkan ni Yahweh, bilang isang batas para sa Israel para
magbigay pasasalamat sa pangalan ni Yahweh. [5] Doon ang mga pinuno ay nakaupo sa mga trono para sa hatol ng
sambahayan ni David.
[6] Manalangin para sa kapayapaan ng Jerusalem! Sila ay giginhawa na nagmamahal sa inyo. [7] Magkaroon nawa ng
kapayapaan sa loob ng inyong mga pader at kaginhawahan sa inyong mga tore.
[8] Para sa mga kapakanan ng aking mga kapatid at kasamahan, sasabihin ko ngayon, "Magkaroon nawa ng kapayapaan sa
inyo." [9] Para sa kapakanan ng tahanan ni Yahweh na ating Diyos, mananalangin ako para sa inyong ikabubuti.

Chapter 123

[1] Sa iyo ko itataas ang aking mga mata, ikaw na nakaupo sa kalangitan. [2] Tingnan mo, kung paanong tumitingin ang mga
mata ng mga alipin sa kamay ng kanilang amo, kung paanong tumitingin ang mga mata ng isang alilang babae sa kamay
ng kaniyang among babae, gayundin ang pagtingin ng aming mga mata kay Yahweh na aming Diyos hanggang siya ay
magkaroon ng awa sa amin.
[3] Maawa ka sa amin, O Yahweh, maawa ka sa amin, dahil kami ay puno ng kahihiyan. [4] Kami ay higit na punong-puno ng
pangungutya ng mga walang-galang at paghamak ng mapagmalaki.

Chapter 124

[1] "Kung wala si Yahweh sa ating panig," hayaang sabihin ng Israel ngayon, [2] "kung hindi si Yahweh ang nasa ating panig

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

nang lumusob ang mga tao laban sa atin, 3 tiyak lalamunin nila tayo ng buhay nang sumiklab ang kanilang matinding
galit laban sa atin.
4 Tatangayin tayo ng tubig; lalamunin tayo ng malakas na agos ng tubig. 5 Pagkatapos lulunurin tayo ng rumaragasang
tubig."
6 Purihin si Yahweh, siyang hindi nagpahintulot na magutay-gutay tayo sa pamamagitan ng kanilang mga ngipin. 7
Nakatakas tayo tulad ng isang ibon mula sa patibong ng mga manghuhuli; ang patibong ay nasira at tayo ay nakatakas.
8 Ang ating saklolo ay na kay Yahweh, na siyang gumawa ng langit at lupa.

Chapter 125

1 Silang mga nagtitiwala kay Yahweh ay tulad ng bundok ng Sion, hindi matitinag, at mananatili magpakailanman. 2 Gaya
ng mga bundok na nakapalibot sa Jerusalem, gayundin nakapalibot si Yahweh sa kaniyang bayan ngayon at
magpakailanman. 3 Ang setro ng kasamaan ay hindi dapat mamuno sa lupain ng mga matutuwid. Kung hindi, ang mga
matutuwid ay maaring gawin kung ano ang mali.
4 Yahweh, gumawa ka ng mabuti, sa kanilang mga mabuti at sa mga matuwid sa kanilang mga puso. 5 Pero para naman sa
kanilang mga lumilihis para sa kanilang masasamang pamamaraan, itataboy sila ni Yahweh kasama ang mga gumagawa
ng masasama. Kapayapaan nawa ang makamtan ng Israel.

Chapter 126

1 Nang ibinalik ni Yahweh ang magandang kapalaran sa Sion, tulad kami nilang mga nananaginip.
2 Pagkatapos napuno ang aming mga bibig ng tawanan at ang aming mga dila ng may awitan. Pagkatapos sinabi nila sa
mga bansa. "Si Yahweh ay gumawa ng mga dakilang bagay para sa kanila." 3 Gumawa si Yahweh ng dakilang bagay para
sa atin; labis kaming nagalak!
4 Yahweh, ibalik mo ang aming kayamanan tulad ng batis sa Negeb. 5 Silang mga naghahasik ng mga luha ay mag-aani ng
sigaw para sa kagalakan. 6 Siyang umiiyak na lumabas, dala-dala ang binhing ihahasik, babalik muli nang may sigaw ng
kagalakan, dala-dala ang kaniyang mga bungkos.

Chapter 127

1 Maliban na lang kung si Yahweh ang magtatayo ng bahay, walang saysay ang trabaho ng mga nagtayo nito. Maliban na
lang na si Yahweh ang magbabantay ng lungsod, walang saysay ang pagbabantay ng mga tagapagbantay nito. 2 Walang
saysay na ikaw ay gumising ng maaga at umuwi nang gabing-gabi, o kainin ang tinapay na pinaghirapan, dahil si Yahweh
ang nagbibigay ng pinakaaasam na tulog.
3 Masdan mo, ang mga bata ay isang pamana mula kay Yahweh at ang bunga ng sinapupunan ay isang gantimpala mula
sa kaniya. 4 Tulad ng mga palaso sa kamay ng isang mandirigma, gayundin ang mga anak ng iyong kabataan. 5 Mapalad
ang taong puno ang kaniyang talangga ng palaso. Hindi siya malalagay sa kahihiyan kapag hinarap niya ang kaniyang
mga kaaway sa tarangkahan.

Chapter 128

1 Mapalad ang lahat ng nagpaparangal kay Yahweh, siyang lumalakad sa kaniyang kaparaanan. 2 Kung ano ang ibinigay
ng iyong mga kamay, ikaw ay masisiyahan; ikaw ay pagpapalain at mananagana.
3 Ang iyong asawang babae ay tulad ng mabungang ubasan sa iyong tahanan; at ang iyong mga anak ay magiging tulad
ng tanim ng olibo habang sila ay nakaupo sa palibot sa iyong lamesa. 4 Oo, tunay nga, ang tao ay pagpapalain, siyang
nagpaparangal kay Yahweh. 5 Nawa pagpalain ka ni Yahweh mula sa Sion; nawa makita mo ang kasaganahan ng
Jerusalem sa lahat ng araw ng iyong buhay. 6 Nawa mabuhay ka para makita ang anak ng iyong mga anak. Kapayapaan
nawa ang makamtan ng Israel.

Chapter 129

1 "Mula pa ng aking kabataan madalas akong lusubin nila," hayaang sabihin ng Israel. 2 "Mula pa ng aking kabataan,
nilusob nila ako, pero hindi nila ako natalo. 3 Inararo ng mga mang-aararo ang aking likuran; gumawa sila ng mahabang
ukit na daan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Si Yahweh ay matuwid, pinutol niya ang mga lubid ng masama." [5] Nawa malagay silang lahat sa kahihiyan at tumalikod silang mga napopoot sa Sion.
[6] Nawa maging tulad sila ng mga damo na nasa bubungan na nalalanta bago pa ito lumago, [7] na hindi na maaaring punuin ang kamay ng manggagapas o ang dibdib nilang nagtatali ng mga bungkos. [8] Nawa huwag sabihin ng mga dumadaan, "Nawa ang pagpapala ni Yahweh ay sumainyo; pinagpapala namin kayo sa pangalan ni Yahweh."

Chapter 130

[1] Yahweh, mula sa kailaliman ako ay umiiyak sa iyo. [2] Panginoon, pakinggan mo ang aking boses; hayaan ang iyong mga tainga na tumuon sa aking mga pagsusumamo ng iyong awa.
[3] Yahweh, kung tatandaan mo ang mga kasamaan, Panginoon, sino ang makatatagal? [4] Pero mayroong kapatawaran sa iyo, para ikaw ay sambahin.
[5] Naghihintay ako para kay Yahweh, naghihintay ang aking kaluluwa, at sa kaniyang salita ako ay umaasa. [6] Naghihintay ang aking kaluluwa para sa Panginoon ng higit kaysa sa tagabantay na naghihintay na mag-umaga.
[7] O Israel, umasa ka kay Yahweh. Si Yahweh ay maawain, at siya ay labis na nagnanais magpatawad. [8] Siya ang tutubos sa Israel mula sa lahat ng kanilang mga kasalanan.

Chapter 131

[1] Yahweh, ang aking puso ay hindi nagmamalaki o aking mga mata ay hindi nagmamataas, wala akong matataas na pangarap para sa aking sarili o pag-aalala sa mga bagay na hindi ko naaabot.
[2] Tunay nga na pinanatili ko at pinatahimik ang aking kaluluwa; tulad ng batang nawalay na sa kaniyang ina, ang aking kaluluwa ay nasa loob ko tulad ng isang batang nawalay na. [3] Israel, umasa ka kay Yahweh ngayon at magpakailanman.

Chapter 132

[1] Yahweh, para sa kapakanan ni David alalahanin mo ang lahat ng kaniyang paghihirap. [2] Alalahanin mo kung paano siya nangako kay Yahweh, paano siya namanata sa Makapangyarihang Diyos ni Jacob.
[3] Sinabi niya, "Hindi ako papasok sa aking bahay o pupunta sa aking higaan, [4] hindi ko bibigyan ng tulog ang aking mga mata o pagpapahingahin ang aking mga talukap [5] hanggang mahanap ko ang lugar para kay Yahweh, isang tabernakulo para sa Makapangyarihang Diyos ni Jacob."
[6] Tingnan mo, narinig namin ang tungkol dito sa Efrata; natagpuan namin ito sa bukirin ng Jaar. [7] Pupunta kami sa tabernakulo ng Diyos; sasamba kami sa kaniyang tuntungan. [8] Bumangon ka Yahweh; pumunta ka sa lugar ng iyong kapahingahan.
[9] Nawa ang iyong mga pari ay madamitan ng katapatan; nawa ang siyang tapat sa iyo ay sumigaw para sa kagalakan. [10]
Para sa kapakanan ng iyong lingkod na si David, huwag kang tumalikod mula sa hinirang mong hari.
[11] Nangako si Yahweh na magiging matapat kay David; hindi siya tatalikod mula sa kaniyang pangako: "Ilalagay ko ang isa sa iyong mga kaapu-apuhan sa iyong trono. [12] Kung pananatilihin ng iyong mga anak ang aking tipan at ang mga batas na ituturo ko sa kanila, ang kanilang mga anak ay mauupo rin sa iyong trono magpakailanman."
[13] Totoong pinili ni Yahweh ang Sion; siya ay ninais niya para sa kaniyang upuan. [14] Ito ang aking lugar ng kapahingahan magpakailanman; mamumuhay ako rito, dahil ninais ko siya.
[15] Pagpapalain ko siya ng masaganang pagpapala; Papawiin ko ang kaniyang kahirapan sa pamamagitan ng tinapay. [16]
Dadamitan ko ang kaniyang mga pari ng kaligtasan; ang mga tapat sa kaniya ay sisigaw ng malakas para sa kagalakan.
[17] Doon palalakihin ko ang sungay ni David; inilagay ko ang lampara doon para sa hinirang ko. [18] Dadamitan ko ang kaniyang mga kaaway na may kahihiyan, pero ang kaniyang korona ay magniningning.

Chapter 133

[1] Masdan niyo, napakabuti at kaaya-aya para sa mga kapatiran na sama-samang manatili ng may pagkakaisa!
[2] Tulad ito ng mamahaling langis sa ulo na dumaloy pababa sa balbas ni Aaron, na dumaloy sa kaniyang mga kasuotan. [3]
Tulad ito ng hamog sa Hermon, na bumababa sa bundok ng Sion. Dahil doon nag-utos si Yahweh ng pagpapala, buhay magpakailanman.

Chapter 134

1 Halikayo, pagpalain si Yawheh, lahat kayong mga lingkod ni Yahweh, kayong mga naglilingkod sa tahanan ni Yahweh
tuwing gabi. 2 Itaas ninyo ang inyong mga kamay sa banal na lugar at pagpalain si Yahweh.
3 Nawa pagpalain kayo ni Yahweh mula sa Sion, siya na gumawa ng langit at lupa.

Chapter 135

1 Purihin si Yahweh. Purihin ang pangalan ni Yahweh, Purihin siya, kayong mga lingkod ni Yahweh, 2 kayong mga
nakatayo sa tahanan ni Yahweh, sa mga patyo ng tahanan ng ating Diyos.
3 Purihin si Yahweh, dahil siya ay mabuti; umawit ng mga papuri sa kaniyang pangalan, dahil ito ay nakalulugod na
gawin. 4 Dahil pinili ni Yahweh si Jacob para sa kaniyang sarili, ang Israel bilang kaniyang pag-aari.
5 Alam kong si Yahweh ay dakila, na ang ating Panginoon ay mataas sa lahat ng diyos. 6 Kahit na anong naisin ni Yahweh,
ginagawa niya sa langit, sa lupa, sa dagat at sa kailaliman ng karagatan.
7 Inilagay niya ang mga ulap mula sa malayo, na gumagawa ng lumiliwanag na kidlat kasama ng ulan at nagdadala ng
hangin mula sa kaniyang imbakan.
8 Pinatay niya ang panganay na anak ng Ehipto, maging tao at mga hayop. 9 Nagpadala siya ng mga tanda at mga
kababalaghan sa inyong kalagitnaan, Ehipto, laban sa Paraon at sa lahat ng kaniyang mga lingkod.
10 Maraming bansa ang nilusob niya at pinatay ang malalakas na hari, 11 sina Sihon hari ng Amoreo at Og hari ng Bashan
at lahat ng kaharian sa Canaan.
12 Ibinigay niya ang kanilang mga lupain para ipamana, isang pamana sa kaniyang bayang Israel. 13 Yahweh, ang iyong
pangalan ay mananatili magpakailanman; Yahweh, ang iyong katanyagan ay mananatili sa lahat ng henerasyon.
14 Dahil ipinagtatanggol ni Yahweh ang kaniyang bayan at may habag siya sa kaniyang mga lingkod. 15 Ang mga bansa ng
mga diyos-diyosan ay pilak at ginto, gawa sa kamay ng mga tao. 16 Ang mga diyos-diyosan ay may mga bibig, pero hindi
sila nagsasalita; mayroon silang mga mata, pero hindi nakakikita; 17 mayroon silang mga tainga, pero hindi nakaririnig, ni
hininga ay wala sa kanilang mga bibig. 18 Ang mga gumagawa sa kanila ay tulad din nila, gaya ng lahat ng nagtitiwala sa
kanila.
19 Mga kaapu-apuhan ng Israel, purihin ninyo si Yahweh; mga kaapu-apuhan ni Aaron, purihin ninyo si Yahweh. 20 Mga
kaapu-apuhan ni Levi, purihin ninyo si Yahweh; kayong nagpaparangal kay Yahweh, purihin ninyo si Yahweh. 21 Purihin
ninyo si Yahweh sa Sion, siyang naninirahan sa Jerusalem. Purihin si Yahweh.

Chapter 136

1 O, magpasalamat kay Yahweh; dahil siya ay mabuti, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili
magpakailanman. 2 O, magpasalamat sa Diyos ng mga diyos, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili
magpakailanman. 3 O, magpasalamat sa Panginoon ng mga panginoon, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay
mananatili magpakailanman.
4 Sa kaniya na nag-iisang gumagawa ng labis na kamanghaan, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili
magpakailanman— 5 sa kaniyang karunungan ginawa ang kalangitan, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay
mananatili magpakailanman—
6 sa kaniya na nagkalat ng lupa sa ibabaw ng katubigan, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili
magpakailanman— 7 sa kaniya na gumawa ng kahanga-hangang mga liwanag, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay
mananatili magpakailanman—
8 ng araw na naghahari sa umaga, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman— 9 ng buwan at
bituin na naghahari sa gabi, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman—
10 na siyang pumatay sa mga panganay na anak ng Ehipto, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili
magpakailanman— 11 at naglabas sa Israel mula sa kanila, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili
magpakailanman— 12 na may malakas na kamay at nakataas na braso, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay
mananatili magpakailanman—
13 na siyang naghati sa dagat na Pula dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman— 14 at
nagawang padaanin ang Israelita sa kalagitnaan nito, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili
magpakailanman— 15 pero ipinatapon ang Paraon at ang kaniyang hukbo sa dagat na Pula, dahil ang kaniyang katapatan
sa tipan ay mananatili magpakailanman—
16 siya na nagdala sa kaniyang bayan sa ilang, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman— 17
siya na nagpapatay sa mga dakilang hari, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman—
18 at pinatay ang tanyag na mga hari, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman— 19 sina
Sihon hari ng mga Amoreo, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman— 20 at Og hari ng
Bashan, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman—
21 at binigay ang kanilang lupain bilang pamana, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman—

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[22] isang pamana sa Israel na kaniyang lingkod, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay mananatili magpakailanman— [23]
siyang umalala sa atin at tumulong sa ating kahihiyan, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay nananatili
magpakailanman—
[24] at siyang nagbigay sa atin ng katagumpayan sa ating mga kaaway, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay nananatili
magpakailanman— [25] siyang nagbibigay ng pagkain sa lahat ng nabubuhay, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay
nananatili magpakailanman. [26] O, magpasalamat sa Diyos sa langit, dahil ang kaniyang katapatan sa tipan ay nananatili
magpakailanman.

Chapter 137

[1] Kami ay naupo sa tabi ng ilog ng Babilonia at umiyak nang aming naisip ang tungkol sa Sion. [2] Sa mga puno ng alamo
namin isinabit ang aming mga alpa.
[3] Doon ang aming mga manlulupig ay pinakanta kami, at silang mga nangutya sa amin ay inatasan kaming maging
masaya, sinasabing, "Awitan niyo kami ng isa sa mga awit ng Sion." [4] Paano kami makakakanta ng isang awitin tungkol
kay Yahweh sa isang dayuhang lupain?
[5] Jerusalem, kung aking babalewalain ang alaala mo, hayaan mo ang aking kanang kamay na makalimutan ang kaniyang
kakayahan. [6] Hayaan mo ang aking dila na kumapit sa aking ngalangala kung hindi na kita muling iisipin pa, kung hindi
ko gugustuhin na ang Jerusalem ang maging aking pinakadakilang kasiyahan.
[7] Alalahanin mo, Yahweh, kung ano ang ginawa ng mga Edomita noong araw na bumagsak ang Jerusalem. Sinabi nila,
"Wasakin ito, wasakin ito hanggang sa pundasyon nito."
[8] Anak na babae ng Babilonia, na malapit na ang pagkawasak— nawa ang tao ay pagpalain, kung sinuman ang magbalik
ng kabayaran sa kung ano ang iyong ginawa sa amin. [9] Nawa ang taong iyon ay pagpalain, sinuman ang kumuha at
nagpira-piraso ng inyong maliliit na anak sa bato.

Chapter 138

[1] Magpapasalamat ako sa iyo ng buong puso; aawitan kita ng mga papuri sa harap ng mga diyos-diyosan. [2] Luluhod ako sa
iyong banal na templo at magpapasalamat sa iyong ngalan para sa katapatan sa tipan at sa iyong pagiging
mapagkakatiwalaan. Dinakila mo ang iyong salita at iyong pangalan higit sa lahat.
[3] Sa araw na tumawag ako sa iyo, sinagot mo ako; pinalakas mo ang aking loob at ang aking kaluluwa. [4] Yahweh, lahat ng
hari sa mundo ay magpapasalamat sa iyo dahil maririnig nila ang mga salita ng iyong bibig.
[5] Tunay nga na aawitin nila ang mga ginawa ni Yahweh, dahil dakila ang kaluwalhatian ni Yahweh. [6] Kahit na mataas si
Yahweh, sa mga mabababa siya nag-aaruga, pero malayo sa kaniya ang mga mapagmalaki.
[7] Kahit na lumakad ako sa kalagitnaan ng kapamahakan, pangangalagaan mo ang aking buhay; iuunat mo ang iyong
kamay laban sa galit ng aking mga kaaway, at ililigtas ako ng iyong kanang kamay. [8] Kasama ko si Yahweh hanggang sa
huli; Yahweh panatilihin mo ang iyong katapatan sa tipan magpakailanman; huwag mong pabayaan ang mga nilikha ng
iyong mga kamay.

Chapter 139

[1] Yahweh, sinayasat mo ako at kilala. [2] Alam mo kung kailan ako uupo at babangon; kahit malayo ka sa akin nauunawaan
mo ang aking saloobin.
[3] Minamasdan mo ang aking daan at kapag ako ay nahihiga; alam mo ang lahat sa aking pamumuhay. [4] Yahweh, wala
akong sinasabi na hindi mo lubos na alam. [5] Sa likuran at harapan ay nandoon ang iyong mga kamay sa akin. [6] Ang
ganoong kaalaman ay labis para sa akin; ito ay labis na mataas at hindi ko ito kayang maunawaan.
[7] Saan ako maaaring pumunta para makatakas mula sa iyong Espiritu? Saan ako makakalayo mula sa iyong presensiya? [8]
Kung aakyat ako sa kalangitan, naroon ka; kung gagawa ako ng higaan sa sheol, makikita na naroon ka.
[9] Kung lilipad ako palayo sa mga pakpak ng umaga at pupunta para mamuhay sa pinakamalayong mga bahagi sa kabila
ng karagatan, [10] kahit doon ang iyong kamay ang aakay sa akin, at ang iyong kanang kamay ang hahawak sa akin.
[11] Kung sasabihin ko, "Tiyak na itatago ako ng kadiliman at ang gabi ang aking magiging liwanag;" [12] hindi makakapagtago
kahit ang kadiliman mula sa iyo. Lumiliwanag ang gabi tulad ng umaga, dahil ang kadiliman at liwanag ay magkatulad sa
iyo.
[13] Ikaw ang humulma sa aking pagkatao; ikaw ang humulma sa akin sa sinapupunan ng aking ina. [14] Magpapasalamat ako
sa iyo, dahil ang iyong mga gawa ay kahanga-hanga at kamangha-mangha. Alam na alam mo ang aking buhay.
[15] Ang aking katawan ay hindi naitago mula sa iyo noong ako ay lihim na binuo, noong ako ay magulong nilikha sa
kailaliman ng mundo. [16] Nakita mo ako sa loob ng sinapupunan; ang lahat ng araw na nakatalaga para sa akin ay
nakatala sa iyong libro kahit bago pa ito ang unang nangyari.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Napakahalaga ng iyong kaisipan sa akin, O Diyos! Napakalawak ng kanilang kabuuan. [18] Kung susubukan ko itong
bilangin, sila ay higit pa sa bilang ng mga buhangin. Sa aking paggising, ako ay nasa iyo pa rin.
[19] Kung iyo lamang papatayin ang masasama, O Diyos; lumayo sa akin, ikaw na marahas na tao. [20] Sila ay naghihimagsik
laban sa iyo at kumikilos nang may pandaraya; ang iyong mga kaaway ay nagsisinungaling.
[21] Hindi ko ba kapopootan ang mga napopoot sa iyo, Yahweh? Hindi ko ba kasusuklaman silang lumalaban sa iyo? [22]
Lubos ko silang kinapopootan; sila ay naging mga kaaway ko.
[23] Siyasatin mo ako, O Diyos, at kilalanin mo ang aking puso; subukin mo ako at alamin ang aking saloobin. [24] Tingnan mo
kung mayroong masamang paraan sa akin, at pangunahan mo ako sa daan ng walang hanggan.

Chapter 140

[1] Yahweh, sagipin mo ako mula sa masama; pangalagaan mo ako mula sa mararahas na mga tao. [2] Nagpaplano sila ng
kasamaan sa kanilang mga puso; sila ang pasimuno ng hindi pagkakasundo araw-araw. [3] Ang kanilang dila ay
nakakasugat tulad ng mga ahas, ang lason ng ulupong ay nasa kanilang mga labi. Selah
[4] Ilayo mo ako sa mga kamay ng masasama, Yahweh; pangalagaan mo ako sa mararahas na mga tao na nagpaplano na
patumbahin ako. [5] Ang mapagmalaki ay naghanda ng patibong para sa akin; nagkalat sila ng lambat; naghanda sila ng
silo para sa akin. Selah
[6] Sinabi ko kay Yahweh, "Ikaw ang aking Diyos; makinig ka sa aking mga paghingi ng awa." [7] Yahweh, aking Panginoon,
ikaw ay malakas para magligtas; sa araw ng labanan nilagyan mo ng panangga ang aking ulo. [8] Yahweh, huwag mong
ipagkaloob ang nais ng masasama; huwag mong hayaan ang kanilang mga plano na magtagumpay. Selah.
[9] Silang mga nakapalibot sa akin ay itiningala ang kanilang mga ulo; hayaan mo silang tabunan ng kalokohan ng kanilang
labi. [10] Hayaan mong bumagsak ang nagbabagang mga uling sa kanila; itapon mo sila sa apoy, sa napakalalim na hukay,
na hindi na kailanman makakabangon. [11] Nawa ang sinumang nagsasabi ng masasamang mga bagay tungkol sa iba ay
hindi mailigtas sa mundo; nawa hanapin ng kasamaan ang mararahas para ibagsak siya.
[12] Alam kong si Yahweh ang magpapanatili ng kapakanan ng mga nasaktan, at siyang magpapatuloy ng katarungan para
sa mga nangangailangan. [13] Tiyak na ang mga makatuwiran ay magpapasalamat sa ngalan mo; ang matutuwid na mga
tao ay mamumuhay sa iyong presensya.

Chapter 141

[1] Yahweh, ako ay tumatawag sa iyo; lumapit ka agad sa akin. Makinig ka sa akin kapag tumawag ako sa iyo. [2] Nawa ang
aking panalangin ay maging gaya ng insenso sa harapan mo; nawa ang nakataas kong mga kamay ay maging katulad ng
alay sa gabi.
[3] Yahweh, maglagay ka ng isang bantay sa aking bibig; bantayan mo ang pintuan ng aking mga labi. [4] Huwag mong
hayaan ang aking puso na magnais ng kahit anong masamang bagay o sumama sa makasalanang mga gawain kasama
ang mga taong kumikilos ng masama. Nawa ang kanilang masarap na pagkain ay hindi ko kainin.
[5] Hayaan mong saktan ako ng taong matuwid; ito ay isang kabutihan sa akin. Hayaan mo siyang itama ako; ito ay
magiging gaya ng langis sa aking ulo; nawa hindi ito tanggihan ng aking ulo. Pero ang aking panalangin ay palaging laban
sa mga gawa ng masasama. [6] Ang kanilang mga pinuno ay ihuhulog mula sa itaas ng bangin; maririnig nila na aking
sariling mga salita ay kaaya-aya. [7] Kanilang sasabihin, "Gaya ng isang nag-aararo at nagbubungkal ng lupa, gayundin ang
ating mga buto na kakalat sa bibig ng sheol."
[8] Tiyak na ang aking mga mata ay nasa iyo, Yahweh, Panginoon; sa iyo ako nagkukubli; huwag mong iwanan ang aking
kaluluwa ng walang pagtatanggol. [9] Pangalagaan mo ako mula sa mga bitag na kanilang inilatag para sa akin, mula sa
mga patibong ng mga gumagawa ng masama. [10] Hayaan mong mahulog ang masasama sa kanilang sariling lambat
habang ako ay tumatakas.

Chapter 142

[1] Gamit ang aking boses ako ay tumatawag kay Yahweh; nagsumamo ako gamit ang aking boses kay Yahweh. [2] Ibinuhos
ko ang aking pagdadalamhati sa harap niya; sinabi ko sa kaniya ang aking mga kaguluhan.
[3] Kapag nanghina ang aking espiritu, alam mo ang aking landas. Sa aking paglalakad sila ay nagtago ng patibong para sa
akin. [4] Tumingin ako sa aking kanan at nakita na walang sinuman ang nagmamalasakit sa akin. Hindi na ako
makakatakas; walang nag-aalala sa aking buhay. [5] Ako ay tumawag sa iyo, Yahweh; at sinabi, " Ikaw ang aking kublihan,
ang aking bahagi sa lupain ng mga buhay.
[6] Makinig ka sa aking tawag, dahil napakalungkot ko; sagipin mo ako mula sa aking mga taga-usig, dahil sila ay mas
malakas kaysa sa akin. [7] Ilabas mo ang aking kaluluwa mula sa kulungan para ako ay makapagpasalamat sa iyong
pangalan. Ang matutuwid ay magtitipon sa aking paligid dahil ikaw ay naging mabuti sa akin."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 143

1 Dinggin mo ang aking panalangin, Yahweh; makinig ka sa aking pagsamo. Dahil sa iyong katapatan at katuwiran, sagutin mo ako! 2 Huwag mong hatulan ang iyong lingkod, dahil walang matuwid sa iyong paningin.

3 Hinangad ng kaaway ang aking kaluluwa; ako ay kaniyang ibinaon sa lupa; pinatira niya ako sa kadiliman tulad ng mga matagal ng namatay. 4 Ang aking espiritu ay nanglulupaypay; ang aking puso ay nawalan ng pag-asa.

5 Inalala ko ang nakalipas, nagnilay ako sa iyong mga gawa; nagmuni-muni ako sa iyong mga katagumpayan. 6 Itinataas ko ang aking mga kamay sa iyo sa panalangin; ang aking kaluluwa ay nananabik sa iyo sa isang tuyong lupain. Selah.

7 Yahweh, sumagot ka agad sa akin dahil ang aking espiritu ay nanghihina. Huwag mong itago ang iyong mukha sa akin, o ako ay magiging gaya ng mga bumaba sa hukay. 8 Hayaan mong marinig ko ang iyong katapatan sa tipan sa umaga, dahil nagtitiwala ako sa iyo. Ipakita mo sa akin ang daan kung saan ako dapat lumakad, dahil itinataas ko ang aking kaluluwa sa iyo.

9 Sagipin mo ako mula sa aking mga kaaway, Yahweh; ako ay tumakas sa iyo para magtago. 10 Turuan mo ako na gawin ang iyong kalooban dahil ikaw ang aking Diyos. Nawa ang iyong mabuting Espiritu ay pangunahan ako sa lupain ng katuwiran.

11 Yahweh, para sa kapakanan ng ngalan mo, panatilihin mo akong buhay; sa iyong katuwiran ilayo mo ang aking kaluluwa sa kaguluhan. 12 Sa iyong katapatan sa tipan alisin mo ang aking mga kaaway at wasakin ang lahat ng mga kaaway ng aking buhay dahil ako ay iyong lingkod.

Chapter 144

1 Purihin si Yahweh, aking muog, na siyang nagsasanay ng aking mga kamay para sa digmaan at sa aking mga daliri para sa labanan. 2 Ikaw ang aking katapatan sa tipan at aking tanggulan, ang aking matayog na tore at siyang sumasagip sa akin, ang aking pananggalang at siyang aking kanlungan, na siyang nagpasuko ng mga bayan sa ilalim ko.

3 Yahweh, ano ang tao na nakukuha niya ang iyong pansin o sa anak ng tao na iniisip mo ang tungkol sa kaniya? 4 Ang tao ay gaya ng isang hininga, ang kaniyang mga araw ay gaya ng isang dumaraang anino.

5 Yahweh, palubugin mo ang kalangitan at bumaba ka; hawakan mo ang mga bundok at pausukin sila. 6 Magpadala ka ng mga kislap ng kidlat at bulabugin mo ang aking mga kaaway; pakawalan mo ang iyong palaso at ibalik sila sa kaguluhan.

7 Iabot mo ang iyong kamay mula sa itaas, sagipin mo ako sa maraming tubig mula sa mga kamay ng mga dayuhan. 8 Ang kanilang mga bibig ay nagsisinungaling, at ang kanilang kanang kamay ay kabulaanan.

9 Ako ay aawit ng bagong awitin sa iyo, O Diyos; sa isang alpa na may sampung kwerdas, aawitan kita ng mga papuri. 10 Nagbigay ka ng kaligtasan sa mga hari; sinagip mo si David na iyong lingkod mula sa masamang espada. 11 Sagipin mo ako at palayain mula sa mga kamay ng mga dayuhan. Ang kanilang mga bibig ay nagsisinungaling, at ang kanilang kanang kamay ay kabulaanan.

12 Nawa ang aming mga anak na lalaki ay maging tulad ng halaman na lumago ng buong laki sa kanilang kabataan at ang mga anak na babae ay tulad ng inukit na sulok na poste, na may magandang hubog gaya ng mga nasa palasyo. 13 Nawa ang ating kamalig ay mapuno ng sari-saring bunga, at ang ating tupa ay manganak ng libo-libo sa ating mga bukirin.

14 Pagkatapos ang ating mga baka ay magkakaroon ng maraming anak. Walang sinuman ang makakasira ng ating mga pader; doon ay walang taong itatapon at hihiyaw sa aming mga lansangan. 15 Mapalad ang mga tao na may ganitong mga pagpapala; maligaya ang tao na ang Diyos ay si Yahweh.

Chapter 145

1 Ipagbubunyi kita, aking Diyos na Hari; pupurihin ko ang iyong pangalan magpakailanman. 2 Araw-araw pupurihin kita, pupurihin ko ang ngalan mo magpakailanman. 3 Dakila si Yahweh at karapat-dapat na papurihan; ang kaniyang kadakilaan ay hindi matatagpuan.

4 Ang isang henerasyon ay papupurihan ang iyong mga gawa hanggang sa mga susunod at ipahahayag ang iyong makapangyarihang mga gawa. 5 Magninilay ako sa katanyagan ng iyong kaluwalhatian at sa iyong kahanga-hangang mga gawa.

6 Sila ay magsasalita tungkol sa iyong makapangyarihang mga gawa; ipahahayag ko ang iyong kaluwalhatian. 7 Ihahayag nila ang iyong masaganang kabutihan, at sila ay aawit tungkol sa iyong katuwiran.

8 Mapagbigay-loob at maawain si Yahweh, hindi mabilis magalit at sagana sa katapatan sa tipan. 9 Si Yahweh ay mabuti sa lahat, ang kaniyang mapagmahal na awa ay nasa kaniyang mga gawa.

10 Yahweh, ang lahat ng iyong nilikha ay magpapasalamat sa iyo; silang matatapat sa iyo ay pagpapalain ka. 11 Silang matatapat sa iyo ay magsasalita ng kaluwalhatian ng iyong kaharian, at sila ay magsasabi ng iyong kapangyarihan. 12

Kanilang ipapakilala ang makapangyarihang mga gawa ng Diyos sa sangkatauhan at ang maluwalhating kadakilaan ng
kaniyang kaharian.
[13] Ang iyong kaharian ay walang hanggang kaharian, at ang iyong kapangyarihan ay mananatili sa lahat ng henerasyon.
[14] Itinataguyod ni Yahweh ang lahat ng bumabagsak at ibinabangon silang mga nanghihinang loob. [15] Ang mga mata ng
lahat ay naghihintay para sa iyo; ibinigay mo sa tamang oras ang kanilang pagkain. [16] Binuksan mo ang iyong kamay at
pinupunan ang nais ng bawat may buhay.
[17] Si Yahweh ay matuwid sa lahat ng kaniyang kaparaanan at mapagbigay-loob sa lahat ng kaniyang ginagawa. [18] Si
Yahweh ay malapit sa lahat ng mga tumatawag sa kaniya, ang lahat ng tumatawag sa kaniya ng may pagtitiwala. [19]
Tinutupad niya ang nais na mga nagpaparangal sa kaniya; dinidinig niya ang kanilang iyak at inililigtas sila.
[20] Pinagmamasdan ni Yahweh ang lahat ng nagmamahal sa kaniya, pero siya ang wawasak sa lahat ng masasama. [21]
Sasabihin ng aking bibig ang papuri kay Yahweh; hayaang pagpalain ng sanlibutan ang kaniyang banal na pangalan
magpakailanman.

Chapter 146

[1] Purihin si Yahweh. Aking kaluluwa, purihin si Yahweh. [2] Ako ay magpupuri kay Yahweh habang ako ay nabubuhay; ako
ay aawit ng mga papuri sa aking Diyos habang ako ay nabubuhay.
[3] Huwag mong ilagay ang iyong pagtitiwala sa mga prinsipe o sa sangkatauhan, kung saan walang kaligtasan. [4] Kapag ang
hininga ng isang tao ay huminto, siya ay bumabalik sa lupa; sa araw na iyon matatapos ang kaniyang mga plano.
[5] Mapalad siya na may Diyos ni Jacob para tulungan siya, na ang pag-asa ay na kay Yahweh na kaniyang Diyos. [6] Nilikha
ni Yahweh ang langit at lupa, ang dagat, at ang lahat ng mayroon sila; kaniyang pinagmamasdan ang pagiging
mapagkakatiwalaan magpakailanman.
[7] Siya ang nagpapatupad ng katarungan sa mga inaapi at nagbibigay ng pagkain sa nagugutom. Pinapalaya ni Yahweh
ang mga bilanggo; [8] minumulat ni Yahweh ang mga mata ng bulag; ibinabangon ni Yahweh ang mga nalulugmok; iniibig
ni Yahweh ang mga matutuwid.
[9] Inaalagaan ni Yahweh ang mga dayuhan sa lupain; kaniyang pinapasan ang mga walang ama at mga balo, pero siya ang
sumasalungat sa masasama. [10] Si Yahweh na iyong Diyos, ang maghahari magpakailanman, Sion, para sa lahat ng
henerasyon. Purihin si Yahweh.

Chapter 147

[1] Purihin si Yahweh! Mabuting umawit sa ating Diyos. Kasiya-siya at nararapat lang na gawin ito.
[2] Nawasak ang Jerusalem, pero tinutulungan tayo ni Yahweh na itayo ulit ito. [3] Ibinabalik niya ang mga taong dinala sa
ibang bayan. Pinalalakas niya ulit ang mga pinanghihinaan ng loob at pinagagaling ang kanilang mga sugat.
[4] Siya ang lumikha ng mga bituin. [5] Dakila at makapangyarihan si Yahweh, at walang kapantay ang kaniyang
karunungan.
[6] Itinataas ni Yahweh ang mga inaapi, at ibinababa niya ang mga masasama. [7] Umawit kay Yahweh ng may pasasalamat;
gamit ang alpa, umawit ng papuri para sa ating Diyos.
[8] Tinatakpan niya ang kalangitan ng mga ulap at hinahanda ang ulan para sa lupa, na nagpapalago ng mga damo sa mga
kabunkukan. [9] Binibigyan niya ng pagkain ang mga hayop at mga inakay na uwak kapag sila ay umiiyak.
[10] Hindi siya humahanga sa bilis ng kabayo o nasisiyahan sa lakas ng binti ng isang tao. [11] Nasisiyahan si Yahweh sa mga
nagpaparangal sa kaniya, sa mga umaasa sa katapatan niya sa tipan.
[12] Purihin niyo si Yahweh, kayong mga mamamayan ng Jerusalem! Purihin niyo ang inyong Diyos, Sion. [13] Dahil
pinalalakas niya ang rehas ng inyong mga tarangkahan, pinagpapala niya ang mga batang kasama ninyo. [14]
Pinagyayaman niya ang mga nasa loob ng inyong hangganan, pinasasaya niya kayo sa pamamagitan ng pinakamaiinam
na trigo.
[15] Pinadadala niya ang kaniyang kautusan sa mundo, dumadaloy ito nang maayos. [16] Ginagawa niyang parang nyebe ang
lana, pinakakalat niya ang mga yelo na parang abo.
[17] Nagpapaulan siya ng yelo na parang mumo, sinong makatitiis ng ginaw na pinadala niya? [18] Ipinahahayag niya ang
kaniyang utos at tinutunaw ito, pina-iihip niya ang hangin at pinadadaloy niya ang tubig.
[19] Ipinahayag niya ang kaniyang salita kay Jacob, ang mga alituntunin niya at makatuwirang mga utos sa Israel. [20] Hindi
niya ginawa ito sa ibang bayan, wala silang alam sa kaniyang mga utos. Purihin si Yahweh.

Chapter 148

[1] Purihin si Yahweh. Purihin niyo si Yahweh, kayo na nasa kalangitan; purihin niyo si Yahweh, kayo na nasa kaitaas-
taasan. [2] Purihin niyo siya, lahat kayong mga anghel; purihin niyo siya, lahat kayong mga hukbo ng anghel.

[3] Purihin niyo siya, araw at buwan; purihin niyo siya, kayong mga nagniningning na bituin. [4] Purihin niyo siya, kayong pinakamataas na kalangitan at kayong mga katubigan sa kaulapan.
[5] Hayaan silang purihin ang pangalan ni Yahweh, dahil binigay niya ang utos at sila ay nalikha. [6] Itinatag niya rin sila magpakailanman; nagbigay siya ng utos na hindi magbabago.
[7] Purihin si Yahweh mula sa mundo, kayong mga hayop sa lahat ng karagatan, [8] apoy at yelo, nyebe at mga ulap, malakas na hangin, sa pagtupad ng kaniyang salita,
[9] mga bundok at mga burol, mga bungang-kahoy at lahat ng sedar, [10] mga mabangis at maamong hayop, mga hayop na gumagapang at mga ibon,
[11] mga hari sa mundo at lahat ng bansa, mga prinsipe at lahat ng namamahala sa lupa, [12] mga binata at dalaga, mga nakatatanda at mga bata.
[13] Hayaang silang purihin ang pangalan ni Yahweh dahil ang pangalan niya lamang ang itinatanghal at ang kaniyang kadakilaan ay bumabalot sa buong mundo at kalangitan. [14] Itinaas niya ang tambuli ng kaniyang bayan para sa pagpupuri mula sa kaniyang mga tapat na lingkod, mga Israelita, mga taong malapit sa kaniya. Purihin si Yahweh.

Chapter 149

[1] Purihin si Yahweh! Umawit ng bagong awit para kay Yahweh; purihin siya sa pagtitipon ng mga tapat!
[2] Hayaang magdiwang ang Israel sa kaniya na ginawa silang isang bayan; magdiwang ang mga mamamayan ng Sion sa kanilang hari. [3] Purihin nila ang kaniyang pangalan na may sayawan; umawit sila ng papuri sa kaniya nang may tamburin at alpa.
[4] Dahil nasisiyahan si Yahweh sa kaniyang bayan; dinadakila niya ang mapagkumbaba ng kaligtasan. [5] Magdiwang ang mga maka-diyos sa tagumpay; umawit sila sa galak sa kanilang mga higaan.
[6] Nawa mamutawi sa kanilang mga bibig ang mga papuri para sa Diyos at sa kanilang kamay, isang espadang may magkabilang-talim, [7] para maghiganti sa mga bayan at parusahan ang mga tao.
[8] Igagapos nila ang mga hari sa kadena at ang mararangya sa mga bakal na posas. [9] Isasagawa nila ang hatol na nasusulat. Ito ay magiging karangalan para sa mga tapat. Purihin si Yahweh.

Chapter 150

[1] Purihin si Yahweh. Purihin ang Diyos sa kaniyang banal na lugar; purihin siya sa matataas na kalangitan. [2] Purihin siya dahil sa kaniyang dakilang mga gawain; purihin siya sa kaniyang kadakilaang walang katumbas.
[3] Purihin siya sa ihip ng tambuli; purihin siya gamit ang plawta at alpa. [4] Purihin siya gamit ang tamburin at sayawan; purihin siya gamit ang mga instrumentong may kuwerdas at mga instrumentong hinihipan. [5] Purihin siya gamit ang maiingay na pompyang; purihin siya gamit ang matitinis na pompyang.
[6] Purihin si Yahweh ng lahat ng may hininga. Purihin si Yahweh.

Proverbs

Chapter 1

[1] Ang kawikaan ni Solomon na anak na lalaki ni David, ang hari ng Israel. [2] Ang mga kawikaan na ito ay para magturo ng karunungan at tagubilin, para magturo ng mga salita ng kaalaman, [3] upang kayo ay makatanggap nang pagtutuwid para mamuhay kayo sa paggawa ng kung ano ang tama, makatarungan at patas.
[4] Ang mga kawikaan ay para din magbigay ng karunungan sa mga hindi pa naituro at para magbigay kaalaman at mabuting pagpapasya sa mga kabataan. [5] Hayaan ang mga matatalinong tao na makinig at dagdagan ang kanilang nalalaman, at hayaan ang mga nakakaintinding tao na makakuha ng patnubay, [6] para maunawaan ang mga kawikaan, mga kasabihan, at mga salita ng matatalinong tao at kanilang mga palaisipan.
[7] Ang pagkatakot kay Yahweh ay ang simula ng kaalaman - ang mga hangal ay kinamumuhian ang karunungan at disiplina. [8] Aking anak, pakinggan ang tagubilin ng iyong ama at huwag isang tabi ang mga utos ng iyong ina; [9] ito ay magiging kaaya-ayang korona sa iyong ulo at mga palawit sa iyong leeg.
[10] Aking anak, kung sinusubukan kang udyukan ng mga makasalanan sa kanilang mga pagkakasala, tumangging sumunod sa kanila. [11] Kung kanilang sasabihin na, "Sumama ka sa amin, tayo ay mag-abang upang makagawa ng pagpatay, tayo ay magtago at sugurin ang mga walang malay na mga tao ng walang kadahilanan.
[12] Lunukin natin sila ng buhay, katulad ng paglayo ng sheol sa mga malulusog at gawin silang katulad ng mga nahulog sa hukay. [13] Dapat nating hanapin ang lahat ng klaseng mga mahahalagang bagay; pupunuin natin ang ating tahanan ng mga bagay na ating ninakaw sa iba, [14] Makipagsapalaran ka sa amin, tayo ay magkakaroon ng iisang lalagyanan."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

15 Aking anak, huwag kang maglalakad sa daanang iyon kasama nila; huwag mong hayaang dumampi ang iyong paa kung
saan sila naglalakad; 16 ang kanilang mga paa ay tumatakbo sa kasamaan at sila ay nagmamadali para sa pagdanak ng
dugo. 17 Sapagkat walang saysay na ikalat ang lambat upang bumitag ng isang ibon habang nanonood ang ibon.
18 Ang mga lalaking ito ay nag-aabang para patayin ang kanilang mga sarili - sila ay naglagay ng bitag para sa kanilang
mga sarili. 19 Ganoon din ang mga paraan ng lahat na nagtamo ng kayaman sa pamamagitan ng hindi makatarungan; ang
hindi makatuwirang pagtamo ay nag-aalis ng buhay sa mga kumakapit dito.
20 Umiiyak ng malakas sa lansangan ang karunungan, kaniyang nilalakasan ang kaniyang boses sa isang liwasang-bayan,
21 sa gitna ng maingay na lansangan siya ay umiyak, sa pasukan ng lungsod ng tarangkahan siya ay nagsalita. 22 "Kayong
mga walang karunungan, Gaano katagal ninyo mamahalin ang inyong hindi naiintindihan? Kayong mga nangungutya,
gaano kayo katagal magalak sa pangungutya at kayong mga hangal, gaano kayo katagal mamumuhi sa kaalaman?
23 Bigyang pansin ang aking paninita; ibubuhos ko ang aking saloobin sa inyo, ipapaalam ko ang salita ko sa inyo. 24 Ako ay
tumawag, at kayo ay tumangging makinig; inaabot ko sila ng aking kamay, ngunit walang nagbigay pansin. 25 Ngunit
isinawalang bahala ninyo ang aking mga bilin at hindi ninyo binigyan ng pansin ang aking pagsasaway.
26 Tatawanan ko kayo sa inyong kapamahakan, kukutyain ko kayo kapag dumating ang malaking takot — 27 kapag
dumating ang inyong kinakatakutang pangamba tulad ng bagyo at tinangay kayo ng sakuna na parang buhawi, kapag
ang kabalisahan at dalamhati ay dumating sa inyo.
28 Pagkatapos sila ay tatawag sa akin at hindi ako sasagot; desperado silang tatawag sa akin, ngunit hindi nila ako
mahahanap. 29 Dahil kanilang kinapopootan ang karunungan at hindi pinili ang pagkatakot kay Yahweh, 30 hindi nila
susundin ang aking tagubilin, at kanilang kinamuhian ang aking mga pagtatama.
31 Kakainin nila ang bunga sa kanilang pamamaraan, at sa bunga ng kanilang mga balak sila ay maaaring mabusog. 32 Ang
mga hindi naturuan ay pinapatay kapag sila ay umalis, at ang kakulangan ng mga hangal ang sisira sa kanila. 33 Pero ang
sinumang makikinig sa akin ay mamumuhay nang ligtas at magtatamo ng walang pagkakatakot sa mga sakuna."

Chapter 2

1 Anak, kung tatanggapin mo ang aking mga salita at paka-ingatan ang aking mga kautusan, 2 makinig sa karunungan at
itutuon mo ang iyong puso sa pang-unawa.
3 Kung ikaw ay magmakaawa para sa kaunawaan at sumigaw para dito, 4 kung hahanapin mo ito kagaya ng paghahanap
ng pilak at hahanapin mo ang pang-unawa kagaya ng paghahanap mo ng mga nakatagong kayamanan, 5 saka mo
mauunawaan ang pagkatakot kay Yahweh at matatagpuan mo ang kaalaman ng Diyos.
6 Sapagkat si Yahweh ang nagbibigay ng karunungan, mula sa kanyang bibig nanggagaling ang kaalaman at kaunawaan. 7
Nag-iimbak siya ng tamang karunungan para sa mga taong nagbibigay kaluguran sa kanya, siya ay kalasag para sa mga
lumalakad na may katapatan 8 binabantayan niya ang mga daan ng katarungan at pananatilihin niya ang landas ng mga
tapat sa kanya.
9 Pagkatapos ay mauuunawaan mo ang katuwiran, katarungan, pagkamakatao at bawat mabuting landas. 10 Sapagkat ang
karunungan ay darating sa iyong puso, at ang kaalaman ay magiging kalugod-lugod sa iyong kaluluwa.
11 Ang mabuting pagpapasya ang magmamasid sa iyo, at pang-unawa ang magbabantay sa iyo. 12 Sila ang sasagip sa iyo sa
daan ng masama, mula sa mga taong nagsasalita ng masasamang bagay, 13 silang mga tumalikod sa mga tamang landas at
lumakad sa mga pamamaraan nang kadiliman.
14 Sila ay nagagalak kapag gumagawa ng kasamaan at nagagalak sa katiwalian ng kasamaan. 15 Sila ay sumusunod sa mga
maling landas, at gumagamit nang pandaraya para itago ang kanilang pinagdaanan.
16 Ang karunungan at mabuting pagpapasya ang magliligtas sa iyo mula sa imoral na babae, mula sa babaeng
naghahanap ng pakikipagsapalaran at sa kanyang mga matatamis na pananalita. 17 Siya ay tumalikod sa kasamahan ng
kaniyang kabataan at nakalimutan ang tipan ng kaniyang Diyos.
18 Dahil ang kaniyang tahanan ay sumasamba sa kamatayan at ang kaniyang mga landas ang maghahatid sa iyo doon sa
mga nasa libingan. 19 Lahat nang pumupunta sa kaniya ay hindi makakabalik muli at hindi na matatagpuan ang landas
ng buhay.
20 Kaya ikaw ay lalakad sa daan ng mga mabubuting tao at sundin ang mga landas ng mga matutuwid. 21 Magtatayo ng
tahanan sa lupain ang mga gumagawa ng mabuti, at mananatili doon ang namumuhay nang may katapatan. 22 Ngunit
puputulin sa lupain ang mga masasama, at ang hindi tapat ay aalisin mula rito.

Chapter 3

1 Aking anak, huwag kalimutan ang aking mga utos, at isapuso ang aking mga katuruan, 2 dahil ang haba ng mga araw at
mga taon ng buhay at kapayapaan ang idadagdag ng mga ito sa iyo.
3 Huwag hayaang lisanin ka ng pagiging tapat sa tipan at pagiging katiwa-tiwala, itali ito ng magkasama sa iyong leeg,
isulat ito sa kaloob-looban ng iyong puso. 4 Pagkatapos ikaw ay makakahanap ng pabor at mabuting reputasyon sa
paningin ng Diyos at ng tao.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[5] Magtiwala kay Yahweh ng buong puso at huwag umasa sa sarili mong pang-unawa; [6] sa lahat ng iyong ginagawa ay
kilalanin siya at gagawin niyang matuwid ang iyong mga landas.
[7] Huwag maging marunong sa iyong sariling mga mata; matakot kay Yahweh at talikuran ang kasamaan. [8] Ito ay
kagalingan sa iyong laman at inuming makapagpanibagong sigla para sa iyong katawan.
[9] Parangalan si Yahweh ng iyong kayamanan at ng mga unang bunga ng lahat ng iyong ani, [10] at ang iyong mga kamalig ay
mapupuno at ang iyong mga bariles ay aapaw, puno ng bagong alak.
[11] Aking anak, huwag hamakin ang disiplina ni Yahweh at huwag mapoot sa kaniyang pagsaway, [12] dahil dinidisiplina ni
Yahweh ang kaniyang mga minamahal, katulad ng pakikitungo ng ama sa kaniyang anak na nakalulugod sa kaniya.
[13] Siya na nakasusumpong ng karunungan ay masaya, siya din ay nakakuha ng kaunawaan. [14] Ang matatamo ninyo sa
karunungan ay mas mabuti kaysa sa maibibigay ng pilak at ang pakinabang ay mas mabuti kaysa sa ginto.
[15] Ang karunungan ay mas mahalaga kaysa sa mga hiyas at wala sa mga ninanais mo ang maikukumpara sa kaniya. [16]
Mayroon siyang haba ng mga araw sa kaniyang kanang kamay; sa kaniyang kaliwang kamay ay mga kayamanan at
karangalan.
[17] Ang kaniyang mga daan ay mga daan ng kabaitan at lahat ng kaniyang mga landas ay kapayapaan. [18] Siya ay isang puno
ng buhay sa mga humahawak dito, ang mga kumakapit dito ay masasaya.
[19] Sa pamamagitan ng karunungan itinatag ni Yahweh ang mundo, sa pamamagitan ng pang-unawa itinayo niya ang
kalangitan. [20] Sa pamamagitan ng kaniyang kaalaman, ang mga kailaliman ay bumukas at ibinagsak ng mga ulap ang
kanilang hamog.
[21] Aking anak, panatilihin ang mahusay na pagpapasya at talas ng pag-iisip, at huwag mawala ang paningin sa mga ito. [22]
Ang mga ito ay buhay sa iyong kaluluwa at isang palamuti ng pabor para isuot sa iyong leeg.
[23] Pagkatapos ikaw ay lalakad sa iyong daan sa kaligtasan at ang iyong paa ay hindi madarapa; [24] kapag ikaw ay humiga,
hindi ka matatakot; kapag ikaw ay humiga, ang iyong tulog ay magiging mahimbing.
[25] Huwag matakot sa biglaang pagkakilabot o pagkawasak na idinulot ng mga masasama, kapag dumating ang mga ito, [26]
dahil si Yahweh ay nasa iyong tabi at iingatan ang iyong paa na huwag mahuli sa bitag.
[27] Huwag ipagkait ang mabuti sa mga karapat-dapat dito, kapag nasa iyong kapangyarihan upang kumilos. [28] Huwag
sabihin sa iyong kapwa, "pumunta ka, at bumalik muli at bukas ibibigay ko ito," kapag ang pera ay nasa iyo.
[29] Huwag gumawa ng plano para makasakit ng iyong kapwa— siya na nakatira sa malapit at nagtitiwala sa iyo. [30] Huwag
makipagtalo sa isang tao ng walang dahilan, kapag wala siyang ginawa para saktan ka.
[31] Huwag kainggitan ang isang marahas na tao o piliin ang kahit na ano sa kaniyang mga paraan. [32] Dahil ang sinungaling
na tao ay kasuklam-suklam kay Yahweh, nguniit dinadala niya ang matuwid na tao sa kaniyang pagtitiwala.
[33] Ang sumpa ni Yahweh ay nasa tahanan ng masasamang tao, ngunit pinagpapala niya ang tahanan ng mga matuwid. [34]
Kinukutya niya ang mga nangungutya, ngunit ibinibigay niya ang kaniyang pabor sa mga taong may mababang loob.
[35] Ang mga marurunong na tao ay nagmamana nang karangalan, ngunit ang mga hangal ay iaangat sa kanilang
kahihiyan.

Chapter 4

[1] Makinig, mga anak na lalaki, sa tagubilin ng ama, at bigyang pansin para malaman ninyo kung ano ang pang-unawa. [2]
Ibinibigay ko sa inyo ang mga mabuting tagubilin; huwag ninyong pabayaan ang aking katuruan.
[3] Nung ako ay anak na lalaki ng aking ama at tanging anak ng aking ina, [4] tinuruan niya ako at sinabi sa akin,
"Panghawakan mong mabuti sa iyong puso ang aking mga salita; panatilihin ang aking mga utos at ipamuhay.
[5] Pagsumikapan na magkaroon ng karunungan at kaunawaan; huwag kalilimutan at huwag tatanggihan ang mga salita
sa aking bibig; [6] huwag iiwanan ang karunungan at ikaw ay kaniyang babantayan; mahalin mo ito at pananatilihin kang
ligtas.
[7] Ang karunungan ay ang pinakamahalagang bagay, kaya pagsumikapan ang karunungan at gamitin lahat ng mayroon ka
para ikaw ay maaaring makakuha nang pang-unawa. [8] Pahalagahan ang karunungan at ikaw ay kaniyang itataas;
pararangalan ka kapag niyakap mo ito. [9] Ito ay maglalagay ng isang korona ng karangalan sa iyong ulo; bibigyan ka nito
ng isang magandang korona."
[10] Makinig, aking anak, at pansinin ang aking mga salita, at ikaw ay magkakaroon ng maraming mga taon sa iyong buhay.
[11] Papatnubayan kita sa daan ng karunungan; pangungunahan kita sa matuwid na mga landas. [12] Kapag ikaw ay
lumalakad, walang hahadlang sa iyong daanan at kapag ikaw ay tatakbo, hindi ka matitisod.
[13] Kumapit ka sa disiplina, huwag itong bibitawan; bantayan ito, dahil ito ay iyong buhay. [14] Huwag sumunod sa landas ng
masama at huwag sumama sa kaparaanan ng mga gumagawa ng masama. [15] Iwasan ito, ito ay huwag magpatuloy;
tumalikod mula dito at tumungo sa ibang daan.
[16] Dahil hindi sila nakakatulog hanggang sila ay makagawa ng masama at nanakawan sila ng tulog hanggang sila ay
magdulot ng pagkatisod ng isang tao.
[17] Dahil sila ay kumakain ng tinapay ng kasamaan at iniinom ang alak ng karahasan.

[18] Ngunit ang landas ng isang tao na gumagawa ng matuwid ay katulad ng unang liwanag na patuloy na nagliliwanag; ito
ay lalong nagliliwanag hanggang sa kapunuan ng araw ay dumating. [19] Ang daan ng masama ay katulad ng kadiliman-
hindi nila alam kung ano itong kanilang kinatitisuran.
[20] Aking anak na lalaki, bigyang pansin ang aking mga salita; makinig sa aking mga kasabihan. [21] Huwag hayaan silang
malayo mula sa iyong paningin; panatilihin sila sa iyong puso.
[22] Dahil ang aking mga salita ay buhay sa mga nakakatagpo sa kanila at kalusugan sa kanilang buong katawan. [23]
Panatilihing ligtas ang iyong puso at bantayan ito nang may buong sigasig, dahil mula dito dumadaloy ang mga bukal ng
buhay.
[24] Ilayo ang baluktot na pananalita mula sa iyo at ilayo ang maruruming salita mula sa iyo. [25] Hayaan mong tumingin nang
tuwid ang iyong mga mata at ipirmi ng tuwid ang iyong pagtitig sa harap mo.
[26] Gumawa ng isang patag na landas para sa iyong paa; sa gayon lahat ng iyong mga daraanan ay magiging ligtas. [27]
Huwag kang liliko sa kanan o sa kaliwa; ipihit ang iyong paa palayo mula sa kasamaan.

Chapter 5

[1] Aking anak na lalaki, bigyang pansin ang aking karunungan; makinig mabuti sa aking kaunawaan, [2] upang ikaw ay
matuto tungkol sa mabuting pagpapasya, at ang iyong mga labi ay maaaring pangalagaan ang kaalaman.
[3] Sapagkat ang labi ng isang nangangalunyang babae ay dinadaluyan ng pulot, at ang kaniyang bibig ay mas madulas
kaysa sa langis, [4] pero sa huli siya ay katulad ng halamang mapait, humihiwa tulad ng isang matalim na espada.
[5] Ang kaniyang mga paa ay humahakbang papunta sa kamatayan; at tumutungo papunta sa sheol. [6] Hindi niya
binibigyang pansin ang landas ng buhay. Ang kaniyang mga yapak ay gumagala; hindi niya alam kung saan siya patungo.
[7] At ngayon, aking mga anak, makinig sa akin; huwag tumalikod mula sa pakikinig sa mga salita ng aking bibig. [8] Lumayo
kayo sa kaniyang landas, at huwag kayong lumapit sa pintuan ng kaniyang bahay.
[9] Sa ganoong paraan hindi ninyo ipamimigay ang inyong karangalan sa iba o ang mga taon ng inyong buhay sa isang
malupit na tao; [10] ang mga taong hindi kilala ay hindi magdiriwang sa inyong kayamanan; ang inyong pinaghirapan ay
hindi mapupunta sa bahay ng mga taong hindi kilala.
[11] Sa katapusan ng inyong buhay kayo ay dadaing kapag ang inyong laman at inyong katawan ay nabulok. [12] Sasabihin
ninyo, "Kinapopootan ko ang disiplina at hinamak ng aking puso ang pagtatama!
[13] Hindi ako sumunod sa aking mga guro o nakinig sa aking mga tagapagturo. [14] Malapit na akong ganap na masira sa
gitna ng kapulungan, sa pagtitipon ng mga tao."
[15] Uminom ng tubig mula sa inyong sariling sisidlan, at uminom ng bukal na tubig mula sa inyong sariling balon. [16] Dapat
bang ang inyong mga bukal ay umapaw sa lahat ng dako, at ang inyong mga batis ng tubig ay umagos sa mga liwasang-
bayan? [17] Hayaan na ang mga ito ay sa inyo lamang, at hindi para sa mga hindi kilalang taong kasama ninyo.
[18] Nawa'y ang inyong bukal ay pagpalain, at nawa'y kayo ay magalak sa asawa sa inyong kabataan. [19] Sapagkat siya ay
isang mapagmahal at kaaya-aya tulad ng usang babae. Hayaan ninyo ang kaniyang dibdib ay punuin kayo ng galak sa
lahat ng panahon; laging maging bihag ng kaniyang pag-ibig.
[20] Sapagkat bakit ikaw, aking anak, ay dapat na mabihag ng isang babaeng nangangalunya; bakit mo kailangang yakapin
ang dibdib ng isang hindi kilalang babae? [21] Nakikita ni Yahweh ang lahat ng ginagawa ng isang tao at pinanonood ang
lahat ng landas na kaniyang tinatahak.
[22] Ang isang masamang tao ay mabibitag ng kaniyang sariling mga kasalanan; ang mga lubid ng kaniyang kasalanan ay
pipigilan siya ng mahigpit. [23] Siya ay mamamatay dahil kulang siya ng disiplina; siya ay iniliдвligaw ng kaniyang labis na
kamangmangan.

Chapter 6

[1] Anak ko, kapag ikaw ay nagtabi ng pera bilang isang pag-aako ng pagkakautang ng iyong kapit-bahay, kapag nagbigay
ka ng pangako sa pagkakautang ng isang tao na hindi mo kilala, [2] kung gayon naglatag ka ng isang patibong para sa iyong
sarili sa pamamagitan ng iyong pangako, at ikaw ay nahuli ng mga salita ng iyong bibig.
[3] Kung gayon, anak kong lalaki, gawin mo ito at iligtas mo ang iyong sarili, dahil sa ikaw ay nasa habag ng iyong
kapitbahay. Pumunta ka at magpakumbaba ka ng iyong sarili at magsumamo sa iyong kapitbahay na pakawalan ka.
[4] Bigyan mo ang iyong mga mata ng walang tulog at ang iyong talukap ng walang pagkakaidlip. [5] Iligtas mo ang iyong
sarili gaya ng isang usa mula sa kamay ng mangangaso, katulad ng isang ibon mula sa kamay ng tagahuli ng hayop.
[6] Tingnan mo ang langgam, ikaw na tamad na tao, pagmasdan mo ang kaniyang mga pamamaraan, at maging matalino. [7]
Wala siyang tagapag-utos, opisyal, o tagapamahala, [8] gayon pa man ay naghahanda siya ng pagkain sa tag-init, at habang
sa pag-aani ay nagtatabi ito ng kung ano ang kakainin.
[9] Gaano katagal ka matutulog, ikaw na tamad na tao? Kailan ka babangon mula sa iyong pagkatulog? [10] "Isa pang kaunting
pagtulog, isa pang kaunting pagkaidlip, isa pang kaunting pagtiklop ng mga kamay upang magpahinga"— [11] at ang iyong
kahirapan ay darating sa iyo gayang isang magnanakaw at ang iyong pangangailangan gaya ng isang armadong sundalo.

[12] Ang isang walang kwentang tao— isang masamang tao— namumuhay sa kabaluktutan ng kaniyang salita, [13] pagkindat
ng kaniyang mga mata, gumagawa ng hudyat gamit ang kaniyang mga paa, at pagturo ng kaniyang mga daliri.
[14] Siya ay may balak na masama na may daya sa kaniyang puso; palagi siyang nag-uudyok ng pag-aalitan. [15] Kaya lulupigin
siya sa isang iglap ng kaniyang kapahamakan; sa isang sandali siya ay masisira na higit sa kagalingan.
[16] Mayroong anim na bagay na kinamumuhian ni Yahweh, pito na kasuklam-suklam sa kaniya:
[17] Ang mga mata ng isang mapagmataas na tao, ang isang dila na nagsisinungaling, ang mga kamay na nagpapadanak ng
dugo ng mga inosenteng tao, [18] isang puso na lumikha ng mga masasamang balakid, mga paa na mabilis tumakbo para
gumawa ng masama, [19] isang saksi na nagsasabi ng mga kasinungalingan, at ang isa na siyang naghahasik ng alitan sa
kaniyang mga kapatid.
[20] Aking anak na lalaki, sundin mo ang utos ng iyong ama, at huwag mong talikdan ang katuruan ng iyong ina. [21] Palagi
mong igapos ang mga ito sa iyong puso; itali mo ang mga ito sa iyong leeg.
[22] Kapag ikaw ay lumakad, papatnubayin ka ng mga ito; kapag ikaw ay natulog, pagmamasdan ka nila; at kapag ikaw ay
nagising, tuturuan ka nila. [23] Sapagkat ang mga utos ay isang ilawan, at ang katuruan ay isang liwanag; ang mga
pagsaway ng disiplina ay ang mga daan ng buhay.
[24] Iingatan ka nito mula sa imoral na babae, mula sa mapang-akit na mga salita ng nangangalunyang babae. [25] Huwag
kang magnasa sa iyong puso sa kaniyang kagandahan, at huwag mo siyang hayaang mabihag ka ng kaniyang mga pilik
mata.
[26] Ang pagtulog na kasama ang isang bayarang babae ay maaaring kabayaran ng halaga ng tinapay, pero ang babaeng
asawa ng iba ay maaaring kabayaran ng buhay mo mismo. [27] Kaya ba ng isang lalaki na magbitbit ng apoy sa kaniyang
dibdib na hindi nasusunog ang kaniyang mga damit?
[28] Kaya ba ng isang lalake na lumakad sa ibabaw ng maiinit na mga uling na hindi napapaso ang kaniyang mga paa? [29]
Gayon din sa lalakeng nakikiapid sa asawang babae ng kaniyang kapwa; ang siyang natutulog kasama niya ay hindi
maparusahan.
[30] Hindi hinahamak ng mga tao na ang isang magnanakaw kung siya ay nagnanakaw upang mabusog sa panahong gutom
siya. [31] Gayon pa man kapag siya ay nahuli, siya ay magbabayad ng pitong beses kung ano ang kaniyang ninakaw;
kailangan niya isuko ang lahat ng mahahalagang bagay sa kaniyang tahanan.
[32] Ang isa na nagkasala ng pangangalunya ay walang kaisipan; ang siyang gumagawa nito ay sinisira ang kaniyang sarili.
[33] Sugat at kahihiyan ay nararapat sa kaniya, at ang kaniyang kasiraang puri ay hindi maaalis.
[34] Dahil ang pagseselos ay ginagawang galit na galit ang isang lalaki; kapag siya ay gumanti hindi siya magpapakita ng
awa. [35] wala siyang tatanggaping kabayaran, at hindi siya mabibili, kahit maghandog ka ng maraming regalo sa kaniya.

Chapter 7

[1] Aking anak na lalaki, sundin ang aking mga salita at ipunin ang aking mga utos sa iyong kalooban. [2] Sundin ang aking
mga utos upang mabuhay at sundin ang aking tagubilin tulad ng mansanas sa iyong paningin. [3] Itali ang mga ito sa iyong
mga daliri; isulat ang mga ito sa talaan ng iyong puso.
[4] Sabihin sa karunungan, "Ikaw ang aking kapatid na babae," at tawagin ang kaunawaan na inyong kamag-anak, [5] upang
ikaw ay ilayo mula sa mapanuksong babae, mula sa babaeng mapangalunya kasama ng kaniyang mapang-akit na mga
salita.
[6] Sa bintana ng aking bahay ay tumitingin ako sa pamamagitan ng dungawan [7] at aking nakita ang karamihan ng batang
lalaki na hindi pa natuturuan. Nakita ko sa karamihan ng kabataan ang isang batang lalaking na wala sa kaisipan.
[8] Ang batang lalaking iyon ay naglalakad sa kalye malapit sa sulok ng kaniyang kalye at siya ay tumuloy patungo sa
kaniyang bahay— [9] iyon ay takip-silim, sa gabi ng araw na iyon, sa oras ng gabi at kadiliman.
[10] At doon kinatagpo siya ng isang babae, nakadamit tulad ng isang bayarang babae at alam niya kung bakit siya naroon.
[11] Siya ay maingay at magulo, ang kaniyang mga paa ay hindi mapanatili sa tahanan— [12] ngayon nasa mga kalye, ngayon
nasa pamilihan, at bawat sulok siya ay nag-aabang.
[13] Kaya siya ay hinawakan niya at pinaghahalikan, na may katapangang mukha, sinabi niya sa kaniya, [14] natupad ko ang
handog ng kapayapaan ngayon, naibigay ko ang aking mga panata, [15] kaya lumabas ako para makita ka, kinasasabikan ko
na makita ang iyong mukha, at ikaw ay aking natagpuan.
[16] Inilatag ko ang mga panakip sa aking higaan, mga linong makukulay mula sa Egipto. [17] Pinabanguhan ko ang aking
higaan ng mira, mga aloe, at kanela. [18] Halina't, hayaang umapaw ang ating pagmamahalan hanggang umaga; hayaan
nating makakuha tayo ng labis na ligaya sa iba't ibang gawi ng pagtatalik.
[19] Ang aking asawa ay wala sa bahay; siya ay nasa malayo sa isang matagal na paglalakbay. [20] May dala siyang isang supot
ng pera sa kaniya; siya ay babalik sa araw ng kabilugan ng buwan." [21] Sa kaniyang mapang-akit na salita ay hinihikayat
siya, at sa kaniyang mahusay na pagsasalita siya ay mapipilit niya.
[22] Sumunod siya sa kaniya na tulad ng isang bakang lalaki na papunta sa katayan, o tulad ng isang usa na nahuli sa isang
patibong [23] hanggang ang isang palaso ay tumatagos sa kaniyang atay-- o katulad ng ibong sumusugod sa isang patibong,
hindi alam na ito ang magiging kabayaran ng kaniyang buhay.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[24] At ngayon, ang aking mga anak na lalaki, makinig sa akin; bigyang pansin kung ano ang aking sinasabi. [25] Huwag
ninyong hayaan ang inyong puso na lumihis sa kaniyang mga kaparaanan; huwag maligaw sa kaniyang mga landas.
[26] Maraming biktima ang nadala niya pababa; hindi sila mabilang. [27] Ang kaniyang bahay ay daan patungo sa sheol; ito ay
patungo pababa sa mga silid ng kamatayan.

Chapter 8

[1] Hindi ba nananawagan ang Karunungan? Hindi ba itinataas ng Pang-unawa ang kaniyang tinig? [2] Sa mga taluktok ng
bundok sa tabi ng daan, sa mga daang nagsasalubong, ang Karunungan ay naninindigan. [3] Sa tabi ng mga pasukan sa
lungsod, malapit sa tarangkahan ng mga lungsod, siya ay nananawagan.
[4] Mga mamamayan, tinatawag ko kayo at itinataas ko ang aking tinig sa mga anak ng sangkatauhan. [5] Kayong mga hindi
naturuan, dapat ninyong maintindihan ang katalinuhan at kayong kinasusuklaman ang kaalaman, kayo ay dapat
magkaroon ng isang maunawaing puso.
[6] Makinig kayo at magsasalita ako ng mga mararangal na bagay at kapag bumuka ang aking mga bibig ay sasabihin ko
kung ano ang tama— [7] dahil ang aking bibig ay nagsasalita kung ano ang mapagkakatiwalan, at ang aking mga labi ay
napopoot sa kasamaan.
[8] Lahat ng mga salita sa aking bibig ay makatarungan; walang baluktot at nakaliligaw sa kanila. [9] Ang lahat ng aking mga
salita ay matuwid para sa nakakaunawa; ang mga salita ko ay matuwid sa mga nakatatagpo ng kaalaman.
[10] Piliin ninyo ang aking katuruan kaysa sa pilak at kaalaman kaysa purong ginto. [11] Dahil ako, ang Karunungan, ay mas
mabuti kaysa sa mga hiyas; wala sa inyong ninanais ang maaaring maihalintulad sa akin.
[12] Ako, ang Karunungan, ay namumuhay nang may Kabaitan, at aking taglay ang kaalaman at kahinahunan. [13] Ang
pagkatakot kay Yahweh ay para kapootan ang kasamaan -- kinapopootan ko ang pagmamataas at kayabangan, ang
masamang paraan, at malaswang pananalita -- kinapopootan ko sila.
[14] Mayroon akong mabuting payo at maayos na karunungan; mayroon akong mahusay na pananaw, at taglay ko ang
kalakasan. [15] Sa pamamagitan ko, ang mga hari ay naghahari—pati na taong mararangal, at lahat ng mga namumuno ng
makatarungan. [16] Sa pamamagitan ko, ang mga prinsipe ay naghahari at ang mga mararangal at lahat ng namamahala
nang may katarungan.
[17] Mahal ko silang mga nagmamahal sa akin, at silang mga masisipag na humahanap sa akin ay matatagpuan ako. [18] Nasa
akin ang mga kasaganaan at karangalan, walang maliw na kayamanan at katuwiran.
[19] Ang aking bunga ay mas mabuti pa kaysa ginto, mas mabuti pa kahit sa pinong ginto; ang aking ibinibigay ay mas
mabuti pa sa purong pilak. [20] Lumalakad ako sa daan na matuwid, sa mga landas na patungo sa katarungan, [21] para
makapagbigay ako ng pamana sa mga nagmamahal sa akin at punuin ang kanilang mga imbakan ng yaman.
[22] Nilikha ako ni Yahweh mula pa noong pasimula -- ang una sa kaniyang mga ginawa noong unang panahon. [23] Mula pa
noong unang panahon, inilagay na ako sa pagkalalagyan—mula ng una, mula pa sa pasimula ng mundo.
[24] Bago pa magkaroon ng mga karagatan, ako ay isinilang na—bago pa magkaroon ng mga bukal na may masaganang
tubig, bago pa ilagay ang mga bundok, [25] at bago pa ang mga burol, ako ay ipinanganak na.
[26] Ipinanganak na ako bago pa likhain ni Yahweh ang lupa o mga bukirin, o kahit ang unang alikabok sa mundo. [27] Naroon
na ako nang naitatag niya ang kalangitan, nang kaniyang ginuhit ang hangganan sa ibabaw ng kailaliman.
[28] Naroon na ako nang naitatag niya ang mga kalangitan sa itaas at nang ginawa niya ang mga bukal sa kalaliman. [29]
Naroon na ako nang ginawa niya ang hangganan para sa dagat, kaya ang katubigan ay hindi kumalat lagpas kung saan
niya iniutos, at kung saan niya inutos ilagay ang mga pundasyon ng lupa.
[30] Ako ay nasa tabi niya, bilang isang dalubhasang manggagawa, at ako ang kanyang kasiyahan sa araw araw, laging
nagagalak sa harap niya. [31] Nagagalak ako sa kanyang buong daigdig, at ang kasiyahan ko ay nasa sangkatauhan.
[32] At ngayon, aking mga anak na lalaki, makinig kayo sa akin, dahil silang mga nananatili sa aking mga pamamaraan ay
magiging masaya. [33] Makinig kayo sa aking katuruan at maging marunong; huwag kaligtaan ito. [34] Ang siyang nakikinig sa
akin ay magiging masaya -- nagmamasid bawat araw sa aking mga tarangkahan, naghihintay sa akin sa tabi ng mga
pintuan ng aking tahanan.
[35] Dahil ang sinumang nakakatagpo sa akin ay nakakatagpo ng buhay, at matatagpuan niya ang kagandahang loob ni
Yahweh. [36] Pero siya na nabibigong matagpuan ako ay pinapahamak ang kaniyang sarili; ang lahat ng namumuhi sa akin
ay umiibig sa kamatayan."

Chapter 9

[1] Ang karunungan ay nagtayo ng kaniyang tahanan; nag-ukit siya ng pitong mga poste mula sa bato. [2] Hinanda niya ang
mga karne niya para ihain sa hapunan; hinalo niya ang kaniyang alak; at inihanda niya ang kaniyang hapag-kainan.
[3] Nagpadala siya ng mga paanyaya kasama ang mga lingkod niyang babae at tumatawag siya mula sa pinakamataas na
dako ng lungsod: [4] "Hayaan ang mga hindi naturuan na lumapit dito!" sinasabi niya roon sa mga walang alam.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[5] "Lumapit kayo, kainin ninyo ang aking pagkain, at inumin ang alak na aking hinalo. [6] Iwanan na ninyo ang mga
kaparaanan ng kamangmangan upang kayo ay mabuhay; lumakad sa daan ng pang-unawa.
[7] Kung sinuman ang magtama ng mangungutya ay nag-aanyaya ng pag-abuso, at kung sinuman ang magtuwid ng
masamang tao ay masasaktan. [8] Huwag sawayin ang mangungutya, o kamumuhian ka niya; magtuwid ng matalinong tao,
at mamahalin ka niya. [9] Magbigay ng gabay sa matalinong tao, at siya ay magiging mas matalino; turuan ang matuwid na
tao, at dadagdag ang kaniyang pagkatuto.
[10] Ang takot kay Yahweh ang simula ng karunungan, at ang kaalaman sa Isang Banal ay kaunawaan. [11] Dahil sa
pamamagitan ko ang mga araw mo ay dadami, at dadagdag ang taon ng buhay mo. [12] Kung matalino ka, matalino ka para
sa sarili mo, pero kung mangungutya ka, dadalhin mo ito nang mag-isa."
[13] Ang isang mangmang na babae ay maingay— hindi siya naturuan at wala siyang alam. [14] Nauupo siya sa pinto ng bahay
niya, sa upuan ng pinakamataas na lugar ng bayan. [15] Tinatawag niya ang mga taong dumadaan, ang mga taong
naglalakad ng tuwid sa kanilang daan.
[16] "Hayaan ang mga hindi naturuan na lumapit dito" sinasabi niya doon sa mga walang alam. [17] "Ang ninakaw na tubig ay
matamis, at ang tinapay na kinain ng palihim ay kaaya-aya." [18] Pero hindi niya alam na nandoon ang mga patay, na ang
mga panauhin niya ay nasa kailaliman ng sheol.

Chapter 10

[1] Ang mga kawikaan ni Solomon. Ang isang marunong na anak ay ikinagagalak ng kaniyang ama ngunit ang isang hangal
na anak ay nagdadala ng pighati sa kaniyang ina. [2] Ang mga yamang naipon sa pamamagitan ng kasamaan ay walang
halaga, ngunit ang paggawa ng kung ano ang tama ay naglalayo sa kamatayan. [3] Hindi hinahayaan ni Yahweh na
magutom ang mga gumagawa ng masama, ngunit kaniyang binibigo ang mga pagnanasa ng masama.
[4] Ang kamay na tamad ay nagdudulot sa isang tao para maging mahirap, ngunit ang kamay ng masipag na tao ay
magtatamo ng kayamanan. [5] Ang marunong na anak ay magtitipon ng pananim sa tag-araw, ngunit kahihiyan sa kaniya
para matulog habang anihan.
[6] Ang mga kaloob mula sa Diyos ay nasa isipan ng mga gumagawa ng tama, ngunit ang bibig ng masama ay
pinagtatakpan ang karahasan. [7] Ang taong gumagawa ng tama ay natutuwa tuwing siya ay ating naiisip ang tungkol sa
kaniya, ngunit ang pangalan ng masama ay mabubulok.
[8] Silang mga maunawain ay tumatanggap ng mga utos, ngunit ang isang madaldal na hangal ay mapapahamak. [9] Ang
siyang lumalakad sa katapatan ay lumalakad sa kaligtasan, subalit ang isa na gumagawa ng kabuktutan, siya ay
malalantad.
[10] Siya na kumikindat ang mata ay nagdudulot ng kalungkutan, ngunit ang isang madaldal na hangal ay masisira. [11] Ang
bibig ng gumagawa ng tama ay isang bukal ng buhay, ngunit ang bibig ng masama ay nagtatago ng karahasan.
[12] Ang galit ay nagpapasimula ng mga kaguluhan, subalit ang pag-ibig ay matatakpan ang lahat ng pagkakasala. [13] Ang
karunungan ay matatagpuan sa labi ng isang taong marunong umunawa, ngunit ang isang pamalo ay para sa likod ng
isang walang pang-unawa.
[14] Ang mga taong marunong ay nag-iipon ng kaalaman, ngunit ang bibig ng isang hangal ay nagpapalapit ng
kapahamakan. [15] Ang kayamanan ng isang mayamang tao ay ang kaniyang pinatibay na lungsod, ang kasalatan ng
mahirap ay kanilang pagkawasak.
[16] Ang kabayaran ng mga gumagawa ng tama ay patungo sa buhay; ang pakinabang ng masama ay patungo sa kasalanan.
[17] Doon ay may isang daan sa buhay para sa isang sumusunod sa disiplina, ngunit ang tumatanggi sa pagpuna ay inaagos
sa pagkaligaw.
[18] Ang sinumang magtago ng pagkagalit ay may mga sinungaling na labi, at sinumang magkalat ng paninirang puri ay
isang hangal. [19] Kung maraming salita, pagkakasala ay hindi nagkukulang, ngunit ang siyang nag-iingat sa kaniyang
sasabihin ay isang matalino
[20] Ang dila na siyang gumagawa nang matuwid ay purong pilak; ito ay may maliit na halaga sa puso ng masama. [21] Ang
mga labi ng isa na gumagawa ng tama ay nagpapalusog ng marami, ngunit ang mga mangmang ay mamamatay dahil sa
kakulangan ng kanilang pang-unawa.
[22] Ang mga mabuting kaloob ni Yahweh ay nagdadala ng kayamanan at hindi ito nagdagdag ng sakit. [23] Ang kasamaan ay
laro ng isang hangal, ngunit ang karunungan ay isang kasiyahan para sa isang tao ng may pang-unawa.
[24] Ang takot ng masama ay sasaklawan siya, ngunit ang pagnanais ng isang matuwid ay ibibigay. [25] Ang masama ay tulad
ng isang bagyo na dumadaan, at sila ay wala na, ngunit silang gumagawa ng tama ay isang pundasyon na magtatagal
kailanman.
[26] Tulad ng suka sa ngipin at usok sa mata, ganoon din ang batugan na nagpadala sa kaniya. [27] Ang takot kay Yahweh
nagpapahaba ng buhay, ngunit ang mga taon ng masama ay mapapaiksi.
[28] Ang pag-asa ng mga gumagawa ng tama ay kanilang kagalakan, ngunit ang mga taon ng mga masama ay mapapaiksi. [29]
Ang paraan ni Yahweh ay nag-iingat sa kanila na may katapatan, ngunit ito ay pagkawasak para sa masama. [30] Silang mga
gumagawa ng tama ay hindi kailanman maibabagsak, ngunit ang masama ay hindi mananatili sa lupain.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

31 Mula sa bibig ng mga gumagawa ng tama ay dumarating ang bunga ng karunungan, ngunit ang masamang dila ay
mapuputol. 32 Alam ng mga labing gumagawa nang tama kung ano ang katanggap-tanggap, ngunit ang bibig ng masama
ay alam kung ano ang masama

Chapter 11

1 Kinapopootan ni Yahweh ang timbangang hindi tama, ngunit siya ay nagagalak sa wastong timbang. 2 Kapag dumating
ang pagmamataas, saka dumarating ang kahihiyan, pero sa kapakumbabaan dumarating ang karunungan.
3 Ang katapatan ng matuwid ay gumagabay sa kanila, pero ang mga baluktot na pamamaraan ng mga taksil ay sumisira
sa kanila. 4 Ang kayamanan ay walang halaga sa araw nang matinding kapootan, pero ang paggawa ng matuwid ay
maglalayo sa iyo mula sa kamatayan.
5 Ang matuwid na pag-uugali ng taong walang kapintasan ay ginagawang matuwid ang kaniyang daan, pero ang masama
ay babagsak dahil sa kaniyang sariling kasamaan. 6 Ang matuwid na pag-uugali ng mga nakalulugod sa Diyos ang siyang
nag-iingat sa kanila, pero ang taksil ay nabitag ng kanilang sariling mga pagnanasa.
7 Kapag ang taong masama ay namatay, ang kaniyang pag-asa ay mamamatay, at ang pag-asa na naging kaniyang
kalakasan ay mapupunta sa wala. 8 Ang isang taong gumagawa ng tama ay laging nailalayo sa kaguluhan, at sa halip ito
ay dumarating sa mga masasama.
9 Sinisira ng bibig ng mga walang Diyos ang kaniyang kapwa, ngunit sa pamamagitan ng kaalaman ang mga gumagawa
ng tama ay pinanatiling ligtas. 10 Kapag ang mga gumagawa ng tama ay sumasagana, ang isang lungsod ay nagdiriwang;
kapag ang masama ay namatay; ay may mga sigaw ng kagalakan. 11 Sa pamamagitan ng mabubuting mga kaloob ng mga
nakalulugod sa Diyos, ang lungsod ay magiging tanyag; sa bibig ng mga masasama, ang lungsod ay mawawasak.
12 Ang taong may paghamak sa kaniyang kaibigan ay walang ulirat, pero ang isang may pang-unawa ay tumatahimik. 13
Sinumang tao na patuloy na naninirang puri ay nagbubunyag ng mga lihim, ngunit ang isang taong tapat ay laging
iniingatang pagtakpan ang isang bagay.
14 Kung saan walang matalinong direksiyon, ang isang bansa ay bumabagsak, pero ang tagumpay ay dumarating sa
pagsangguni sa maraming tagapayo.
15 Sinumang mananagot sa utang ng isang hindi niya kilala ay tiyak na mapapahamak, pero ang isa na siyang
kinapopootang magbigay ng isang garantiya sa ganiyang uri ng pangako ay ligtas. 16 Makakamit ng isang mahabaging
babae ang karangalan ngunit ang mga taong walang habag ay mahigpit na kakapit para sa kayamanan.
17 Ang isang mabait na tao ay makikinabang sa kanyang sarili, pero ang isang taong malupit ay sinasaktan ang kaniyang
sarili. 18 Ang taong masama ay nagsisinungaling para makuha ang kaniyang kabayaran, pero ang isang nagtatanim ng
kung ano ang tama ay mag-aani ng kabayaran ng katotohanan.
19 Ang isang taong tapat na gumagawa kung ano ang tama ay mabubuhay, pero ang isa na humahabol sa masama ay
mamamatay. 20 Si Yahweh ay napopoot sa mga pusong tiwali, pero siya ay nagagalak sa kanila na kung saan ang
pamamaraan ay walang kapintasan.
21 Maging tiyak dito--ang mga taong masama ay hindi maaaring hindi maparusahan, pero ang mga kaapu-apuhan ng mga
gumagawa ng tama ay mananatiling ligtas. 22 Katulad ng isang gintong singsing sa ilong ng baboy ang isang magandang
babae na walang hinahon.
23 Ang hangarin ng mga yaong gumagawa ng tama ay nagbubunga ng mabuti, pero ang masamang mga tao ay makaka-
asa lamang sa matinding galit. 24 May isa na siyang naghahasik ng binhi--siya ay makaiipon nang higit pa; ang isa pa ay
hindi naghahasik--siya ay darating sa kahirapan.
25 Ang taong mapagbigay ay sasagana, at ang isa na siyang nagbibigay ng tubig sa iba ay magkakaroon ng tubig para sa
kaniyang sarili. 26 Sinusumpa ng mga tao ang taong ayaw magbenta ng butil, pero ang mabuting mga kaloob ay kumu-
korona sa ulo ng nagbebenta nito.
27 Ang isa na nagsisipag na hanapin ang mabuti ay naghahanap din ng kagandahang-loob, pero ang isa na naghahanap sa
masama ay makatatagpo nito. 28 Sila na nagtitiwala sa kanilang kayamanan ay babagsak, pero tulad ng dahon, sila na
gumagawa ng tama ay lalago.
29 Ang isa na siyang nagdadala ng gulo sa kaniyang sariling sambahayan ay magmamana ng hangin, at ang mangmang ay
magiging isang alipin sa matalinong puso.
30 Sila na gumagawa ng tama ay tulad ng isang puno ng buhay, pero ang karahasan ay bumabawi ng mga buhay. 31 Kung
sila na gumagawa ng matuwid ay tumatanggap kung ano ang karapat-dapat sa kanila, paano pa kaya ang masama at ang
makasalanan!

Chapter 12

1 Sinumang umiibig sa disiplina ay iniibig ang kaalaman, pero sinumang namumuhi sa pagtatama ay mangmang. 2
Nagbibigay si Yahweh ng pabor sa mabuting tao, pero pinarurusahan niya ang taong gumagawa ng masasamang plano.

[3] Ang isang tao ay hindi tatatag sa pamamagitan ng kasamaan, pero silang gumagawa ng katuwiran ay hindi mabubunot kailanman. [4] Ang isang karapat-dapat na asawang babae ay korona ng kaniyang asawang lalaki, ngunit ang babaeng nagdadala nang kahihiyan ay tulad ng isang sakit na sumisira ng kaniyang mga buto.
[5] Ang mga balakin ng lahat ng gumagawa ng tama ay makatarungan, ngunit ang payo ng masasama ay mapanlinlang. [6] Ang mga salita ng masasamang tao ay bitag na nakaabang ng pagkakataong pumatay, ngunit ang mga salita ng matutuwid ang siyang nag-iingat sa kanila.
[7] Ang masasama ay bumabagsak at naglalaho, pero ang bahay ng mga taong gumagawa ng tama ay mananatili. [8] Pinupuri ang isang tao sa kaniyang karunungan, ngunit sinumang gumagawa ng baluktot na mga pagpili ay kinamumuhian.
[9] Mas mabuti na magkaroon ng mababang katayuan--ang maging isang lingkod lamang, kaysa ang magmalaki patungkol sa iyong katayuan ngunit walang namang makain. [10] Nagmamalasakit ang matuwid sa pangangailangan ng kaniyang alagang hayop, pero maging ang habag ng masasama ay kalupitan.
[11] Sinumang nagbubungkal ng kaniyang lupain ay magkakaroon ng kasaganaan ng pagkain, pero sinumang naghahabol ng mga proyektong walang halaga ay hindi nag-iisip. [12] Hinahangad ng masama ang mga ninakaw ng makasalanan mula sa iba, pero ang bunga ng mga matuwid ay galing sa kanilang mga sarili.
[13] Ang masamang tao ay nabibitag ng kaniyang masamang pananalita, pero ang mga taong gumagawa ng tama ay nakaliligtas sa kapahamakan. [14] Mula sa bunga ng kaniyang mga salita, ang tao ay napupuno ng mabuting mga bagay, tulad ng paggagantimpala ng mga kamayy niyang nagtatrabaho.
[15] Ang kaparaanan ng isang mangmang ay tama sa kaniyang paningin, pero ang taong may karunungan, sa payo ay nakikinig. [16] Ang mangmang ay kaagad nagpapakita ng galit, pero ang nagsasawalang-kibo sa insulto ay maingat.
[17] Sinumang nagsasabi ng totoo ay nagsasalita ng tama, pero ang bulaang saksi ay nagsasabi ng kasinungalingan. [18] Ang mga salitang padalos-dalos ay tulad ng saksak ng isang espada, pero ang dila ng matalino, kagalingan ang dinadala.
[19] Ang makatotohanang mga labi ay tumatagal habang-buhay, pero ang sinungaling na dila ay panandalian lamang. [20] Mayroong panlilinlang sa puso ng mga taong nagbabalak ng kasamaan, pero kagalakan ang dumarating sa mga tagapagpayo ng kapayapaan.
[21] Walang karamdaman ang dumarating sa mga matuwid, pero ang masasama ay puno ng paghihirap. [22] Galit si Yahweh sa sinungaling na mga labi, pero ang mga namumuhay nang tapat ay ang kasiyahan ng Diyos.
[23] Itinatago ng taong maingat ang kaniyang kaalaman, pero ang puso ng hangal ay sumisigaw ng kamangmangan. [24] Ang kamay ng matiyaga ay maghahari, pero ang tamad ay sasailalim sa sapilitang pagtatrabaho.
[25] Ang pangamba sa puso ng tao ay nagpapabigat sa kaniya, ngunit nagpapagalak ang mabuting salita. [26] Ang matuwid ay gabay sa kaniyang kaibigan, pero ang paraan ng masama ay nag-aakay sa kanila sa lihis na daan.
[27] Ang mga tamad ay hindi niluluto ang kanilang sariling huli, pero ang matiyaga ay magkakaroon pa ng yamang natatangi. [28] Ang mga lumalakad sa tamang daan, buhay ang nasusumpungan at sa kaniyang landas ay walang kamatayan.

Chapter 13

[1] Ang matalinong anak ay nakikinig sa tagubilin ngunit ang manunuya ay hindi makikinig sa pagtutuwid. [2] Mula sa bunga ng kaniyang bibig, sa mga mabubuting bagay ang isang tao ay nasisiyahan, pero ang gana ng taksil ay para sa karahasan.
[3] Ang binabantayan ang kaniyang bibig ay pinapangalagaan ang kaniyang buhay, pero sisirain ang sarili nang nagbubukas ng labi ng maluwang. [4] Ang gana ng taong tamad ay nananabik nang labis pero walang makukuha, pero ang gana ng mga taong masisipag ay masisiyahan nang masagana.
[5] Napopoot sa mga kasinungalingan ang siyang gumagawa ng tama, pero ang isang masamang tao ay ginagawang kamuhi-muhi ang sarili, at ginagawa niya kung ano ang kahiya-hiya. [6] Silang walang kapintasan sa kanilang landas ay ipinagtatanggol ng katuwiran, ngunit ang kasamaan ay inililigaw ang mga gumagawa ng kasalanan.
[7] May isang tao na pinayayaman ang sarili, pero halos walang-wala, at may isang tao na pinamimigay ang lahat ng bagay, pero siyang tunay na masagana. [8] Ang taong mayaman ay maaaring tubusin ang kaniyang buhay sa pamamagitan ng kaniyang mga ari-arian, pero ang taong mahirap ay hindi makatatanggap ng ganiyang uri ng pagbabanta kailanman.
[9] Ang ilaw nang gumagawa ng matuwid ay nagsasaya, pero papatayin ang lampara ng masama. [10] Ang pagmamataas ay nagbubunga lamang ng pag-aaway-away, pero mayroong karunungan para sa mga nakikinig ng mabuting payo.
[11] Ang kayamanan ay nauubos kapag mayroong labis na kalayawan, pero ang siyang kumikita ng salapi sa pamamagitan ng pagtatrabaho gamit ang kaniyang kamay ay mapapalago ang kaniyang salapi. [12] Kapag ang pag-asa ay ipinagpaliban, dinudurog nito ang puso, pero ang isang natupad na pananabik ay isang puno ng buhay.
[13] Ang nagsasawalang-bahala ng tagubilin ay magiging sakop pa rin nito, pero ang nagpaparangal sa utos ay gagantimpalaan. [14] Ang katuruan ng isang matalinong tao ay bukal ng buhay, ilalayo ka mula sa patibong ng kamatayan.
[15] Kagandahang-loob ang tinatamo ng mabuting pananaw, pero ang daan ng taksil ay walang katapusan. [16] Ang taong marunong ay kumikilos sa bawat pagpapasya mula sa kaalaman, pero pinapangalandakan ng isang mangmang ang kaniyang kamangmangan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Ang isang masamang tagapagbalita ay nahuhulog sa gulo, pero ang isang tapat na sugo ay nagdadala ng pagkakasundo.
[18] Magkakaroon ng kahirapan at kahihiyan ang hindi pumapansin sa disiplina, pero karangalan ang darating sa kaniya na
natututo mula sa pagtutuwid.
[19] Ang pananabik na nakamit ay matamis sa gana ng panlasa, pero ang mangmang ay nasusuklam na tumalikod mula sa
masama. [20] Lumakad kasama ang mga matatalinong tao at ikaw ay magiging matalino, pero ang kasamahan ng mga
mangmang ay magdurusa ng kapamahakan.
[21] Sakuna ang humahabol sa mga makasalanan, pero silang mga gumagawa ng tama ay gagantimpalaan ng kabutihan. [22]
Nag-iiwan ng mana para sa kaniyang mga apo ang taong mabuti, pero ang kayamanan ng makasalanan ay inipon para sa
gumagawa ng matuwid.
[23] Ang hindi pa nabubungkal na bukirin na pag-aari ng mahirap ay maaaring magbunga ng maraming pagkain, pero ito
ay natangay dahil sa kawalan ng katarungan. [24] Ang hindi dinidisiplina ang kaniyang anak ay napopoot dito, pero ang
nagmamahal sa kaniyang anak ay maingat na disiplinahin ito.
[25] Ang gumagawa ng tama ay kumakain hanggang masiyahan ang kaniyang gana, pero laging nagugutom ang tiyan ng
masama.

Chapter 14

[1] Ang marunong na babae ay nagtatayo ng kaniyang bahay, ngunit ang hangal na babae ay sinisira ito ng kaniyang
sariling mga kamay. [2] Ang lumalakad ng matuwid ay may takot kay Yahweh, ngunit ang hindi tapat sa kaniyang
pamumuhay ay hinahamak siya.
[3] Mula sa bibig ng isang hangal ay lumalabas ang isang sanga ng kaniyang pagmamataas, ngunit ang mga labi ng
marunong ay iingatan sila. [4] Kung saan walang baka ang sabsaban ay malinis, ngunit ang isang masaganang pananim ay
maaaring dumating sa pamamagitan ng lakas ng isang baka.
[5] Ang tapat na saksi ay hindi nagsisinungaling, ngunit ang huwad na saksi ay nabubuhay sa kasinungalingan. [6] Ang
nangungutya ay naghahanap ng karunungan at walang makita, ngunit ang kaalaman ay madaling dumating sa taong
may pang-unawa.
[7] Umiwas mula sa isang taong hangal, dahil ikaw ay hindi makakakita ng kaalaman sa kaniyang mga labi. [8] Ang
karunungan ng taong maingat ay para maunawaan ang kaniyang sariling paraan, ngunit ang kamangmangan ng mga
hangal ay panlilinlang.
[9] Ang mga hangal ay nangungutya kapag ang handog sa pagkakasala ay inialay, ngunit sa matuwid ang kagandahang-loob
ay ibinabahagi. [10] Alam ng puso ang sarili niyang kapaitan, at walang sinuman ang nakikibahagi sa kagalakan nito.
[11] Ang bahay ng mga taong masama ay wawasakin, ngunit ang tolda ng taong matuwid ay sasagana. [12] Mayroong isang
landas na tila tama sa isang tao, ngunit ang dulo nito ay naghahatid lamang sa kamatayan.
[13] Ang puso ay maaaring tumawa ngunit nananatiling nasasaktan, at ang kagalakan ay maaaring magtapos sa
kapighatian. [14] Ang hindi tapat ay makukuha kung ano ang karapat-dapat sa kaniyang pamumuhay, ngunit ang taong
mabuti ay makukuha kung ano ang kaniya.
[15] Ang hindi naturuan ay naniniwala sa lahat ng bagay, ngunit ang taong maingat, iniisip ang kaniyang mga hakbang. [16]
Ang marunong ay may takot at lumalayo mula sa kasamaan, ngunit ang hangal ay panatag na hindi pinapansin ang
babala.
[17] Ang isang madaling magalit ay nakagagawa ng mga kahangalan, at ang tao na gumagawa ng masasamang
pamamaraan ay kinamumuhian. [18] Ang mga taong hindi naturuan ay magmamana ng kahangalan, ngunit ang taong
maingat ay napapaligiran ng kaalaman.
[19] Ang mga masasama ay yuyuko sa harap ng mabubuti, at ang mga masama ay luluhod sa tarangkahan ng mga matuwid.
[20] Ang mahihirap ay kinamumuhian kahit ng kaniyang sariling mga kasamahan, ngunit ang mga mayayaman ay
maraming kaibigan.
[21] Ang isang nagpapakita ng paghamak sa kaniyang kapwa ay nagkakasala, ngunit ang isang nagpapakita ng
kagandahang-loob para sa mahirap ay masaya. [22] Hindi ba ang mga nagbabalak ng masama ay naliligaw? Ngunit ang mga
nagbabalak na gumawa ng mabuti ay makatatanggap nang katapatan sa tipan at pagtitiwala.
[23] Sa lahat ng mahirap na gawain ay may darating na kapakinabangan, ngunit kung puro salita lamang, ito ay hahantong
sa kahirapan. [24] Ang korona ng mga taong marunong ay ang kanilang kayamanan, ngunit ang kamangmangan ng mga
hangal ay nagdadala ng lalong maraming kahangalan.
[25] Ang matapat na saksi ay naglilitas ng mga buhay, ngunit ang isang huwad na saksi ay nabubuhay sa kasinungalingan.
[26] Kapag ang isang tao ay takot kay Yahweh, siya rin ay may higit na tiwala sa kaniya; ang mga bagay na ito ay magiging
katulad ng isang matatag na lugar na proteksyon para sa mga anak ng taong ito. [27] Ang pagkatakot kay Yahweh ay isang
bukal ng buhay, para ang tao ay makalayo mula sa patibong ng kamatayan.
[28] Ang kaluwalhatian ng hari ay matatagpuan sa malaking bilang ng kaniyang mga tao, ngunit kung walang mga tao ang
prinsipe ay napapahamak. [29] Ang matiyaga ay may malawak na pang-unawa, ngunit ang taong mabilis magalit ay
itinataas ang kamangmangan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[30] Ang pusong panatag ay buhay para sa katawan, ngunit ang inggit ay binubulok ang mga buto. [31] Ang isang
nagmamalupit sa mahihirap ay isinusumpa ang kaniyang Maykapal, ngunit ang isang nagpapakita ng kagandahang-loob
para sa nangangailangan ay pinaparangalan siya.
[32] Ang masama ay ibinagsak sa pamamagitan ng kaniyang masamang mga gawa, ngunit ang matuwid ay may isang
kanlungan kahit sa kamatayan. [33] Ang karunungan ay nasa puso ng nakakakilala ng mabuti, ngunit sa kasamahan ng mga
hangal ay ibinunyag niya ng kaniyang sarili.
[34] Ang paggawa ng tama ay nagtataas ng isang bansa, ngunit ang kasalanan ay isang kahihiyan para sa sinuman. [35] Ang
kagandahang-loob ng hari ay para sa maingat na lingkod, ngunit ang kaniyang galit ay para sa isang kumikilos nang
kahiya-hiya.

Chapter 15

[1] Ang malumanay na sagot ay nag-aalis ng poot, pero ang malupit na salita ay nagsasanhi ng galit. [2] Ang dila ng mga
matatalinong tao ay sinasang-ayunan ng kaalaman, pero ang bibig ng mga mangmang ay nagbubugso nang
kamangmangan.
[3] Ang mga mata ni Yahweh ay nasa lahat ng dako, patuloy na nagmamasid sa masama at mabuti. [4] Ang dilang
nagpapagaling ay puno ng buhay, pero ang mapanlinlang na dila ay sumisira ng kalooban.
[5] Hinahamak ng mangmang ang disiplina ng kaniyang ama, pero ang siyang natututo mula sa pagtatama ay marunong. [6]
Sa bahay ng mga gumagawa ng tama ay mayroong labis na kayamanan, pero ang kinikita ng mga masasamang tao ay
nagbibigay ng gulo sa kanila.
[7] Ang labi ng mga matatalinong tao ay nagbabahagi ng kaalaman, pero hindi ang puso ng mga mangmang. [8]
Kinasusuklaman ni Yahweh ang mga pag-aalay ng mga masasamang tao, pero kasiyahan sa kaniya ang panalangin ng
mga matuwid na tao.
[9] Kinasusuklaman ni Yahweh ang paraan ng mga masasamang tao, pero mahal niya ang siyang nanatili sa tama. [10] Ang
malupit na disiplina ay hinihintay ang sinumang tatalikod sa tamang daan at ang siyang galit sa pagtatama ay
mamamatay.
[11] Ang Sheol at pagkawasak ay nasa harap ni Yahweh; gaano pa kaya ang puso ng mga kaapu-apuhan ng sangkatauhan? [12]
Ang mangungutya ay galit sa pagtatama; hindi siya magiging marunong.
[13] Ang pusong nagagalak ay ginagawang maaya ang mukha, pero ang matinding lungkot ay sumisira ng diwa. [14] Ang puso
ng umuunawa ay humahanap ng kaalaman, pero ang bibig ng mga mangmang ay kumakain ng kahangalan.
[15] Lahat ng araw ng mga taong inaapi ay napakahirap, pero ang nagagalak na puso ay may piging na walang katapusan. [16]
Mas mabuti ang kaunti na may takot kay Yahweh kaysa sa labis na kayamanan na may kaguluhan.
[17] Mas mabuti ang pagkain na may mga gulay na may mayroong pag-ibig kaysa sa isang pinatabang guya na hinain na
may galit. [18] Ang galit na tao ay pumupukaw ng mga pagtatalo, pero ang taong matagal magalit ay pinapayapa ang isang
alitan.
[19] Ang daanan ng taong tamad ay tulad ng isang lugar na may bakod na tinik, pero ang daanan ng matuwid ay gawa sa
daanang tuloy-tuloy. [20] Ang matalinong anak na lalaki ay nagdadala ng kasiyahan sa kaniyang ama, pero ang mangmang
ay namumuhi sa kaniyang ina.
[21] Ang kahangalan ay kasiyahan ng hindi nag-iisip, pero ang siyang nakauunawa ay naglalakad sa tuwid na daanan. [22] Ang
mga balak ay namamali kapag walang payo, pero kapag marami ang tagapayo sila ay nagtatagumpay.
[23] Ang tao ay nakakahanap ng kaligayahan kapag siya ay nagbibigay ng matalinong sagot; Napakabuti ng napapanahong
salita! [24] Ang landas ng buhay ay gabay pataas para sa marurunong na tao, upang siya nawa ay makalayo mula sa sheol
na nasa ilalim.
[25] Winawasak ni Yahweh ang pamana ng mapagmataas, pero pinapangalagaan niya ang ari-arian ng balo. [26]
Kinasusuklaman ni Yahweh ang mga kaisipan ng mga masasamang tao, pero ang mga salita ng kagandahang-loob ay
busilak.
[27] Nagdadala ng gulo ang magnanakaw sa kaniyang pamilya, pero mabubuhay ang siyang galit sa mga suhol. [28] Ang
pusong gumagawa ng tama ay nag-iisip bago sumagot, ngunit ang bibig ng masasama ay ibinubuhos ang lahat ng
kasamaan nito.
[29] Si Yahweh ay malayo sa mga masasamang tao, pero naririnig niya ang panalangin ng mga gumagawa ng tama. [30] Ang
ilaw ng mga mata ay nagdadala ng kasiyahan sa puso, at ang mabuting mga balita ay mabuti sa katawan.
[31] Kung ikaw ay magbibigay ng pansin sa taong nagtatama sa kung papaano ka mamuhay, ikaw ay mananatiling kabilang
sa mga matatalino. [32] Ang siyang tumatanggi sa disiplina ay namumuhi sa kaniyang sarili, pero ang siyang nakikinig sa
pagtatama ay nagtatamo ng kaunawaan.
[33] Ang takot kay Yahweh ay nagtuturo ng karunungan, at ang pagpapakumbaba ay nauuna bago ang karangalan.

Chapter 16

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

1 Ang mga balak ng puso ay pag-aari ng isang tao, ngunit mula kay Yahweh ang sagot mula sa kaniyang dila. 2 Lahat ng
pamamaraan ng isang tao ay dalisay sa kaniyang sariling paningin, pero tinitimbang ni Yahweh ang mga kalooban.
3 Ipagkatiwala mo ang iyong mga gawain kay Yahweh at magtatagumpay ang mga balak mo. 4 Ginawa ni Yahweh ang
lahat ng bagay ukol sa kaniyang layunin, maging ang mga masama para sa araw ng kaguluhan.
5 Kinamumuhian ni Yahweh ang bawat isa na may mapagmataas na puso, kahit na tumayo pa sila nang magkahawak,
hindi sila maliligtas sa kaparusahan. 6 Sa pamamagitan ng katapatan sa kasunduan at pagtitiwala ang pagkakasala ay
nabayaran at sa pamamagitan ng takot kay Yahweh, tinatalikuran ng mga tao ang kasamaan.
7 Kapag ang pamamaraan ng isang tao ay kalugod-lugod kay Yahweh, ginagawa niya kahit na ang mga kaaway nito ay
makipagbati sa kaniya. 8 Mabuti pa ang may kakaunti nang nasa tama, kaysa sa malaking kita na may kaakibat na
kawalan ng katarungan.
9 Sa kaniyang puso, ang isang tao ay nagpaplano ng kaniyang landas, pero si Yahweh ang nagtuturo ng kaniyang mga
hakbang. 10 Ang isang pahayag na may karunungan ay nasa labi ng isang hari, sa paghahatol ang kaniyang bibig ay hindi
nagsasalita nang may panlilinlang.
11 Ang tapat na mga timbangan ay nagmumula kay Yahweh; lahat ng mga pabigat sa sako ay kanyang gawain. 12 Kapag
gumagawa ng napakasamang mga bagay ang mga hari, ito ay isang bagay na dapat kasuklaman sapagkat ang trono ay
itinatag sa pamamagitan ng paggawa ng kung ano ang tama.
13 Nalulugod ang isang hari sa mga labi na nagsasabi ng kung ano ang tama at kinagigiliwan niya ang isang nagsasalita
nang tuwiran. 14 Ang matinding galit ng isang hari ay sugo ng kamatayan pero ang isang marunong na tao ay magsisikap
na pahupain ang kanyang galit.
15 Sa liwanag ng mukha ng isang hari ay buhay, at ang kanyang pagkiling ay parang isang ulap na nagdadala ng ulan sa
tagsibol. 16 Higit na mainam ang pagtamo ng karunungan kaysa ginto. Ang pagtamo ng kaunawaan ay dapat higit na piliin
kaysa pilak.
17 Ang daang-bayan ng mga matuwid na tao ay palayo sa kasamaan; ang taong nangangalaga ng kanyang buhay ay nag-
iingat sa kanyang landas. 18 Nauuna ang kayabangan bago sa kapahamakan at ang mapagmataas na kalooban ay nauuna
bago sa isang pagbagsak.
19 Mas mabuti pang maging mapagpakumbaba kasama ng mga mahihirap na tao kaysa makipaghatian ng mga nasamsam
na bagay sa mga mayayabang na tao. 20 Sinumang pinagninilay-nilayan ang itinuturo sa kanila ay makakasumpong nang
mabuti at iyong mga nagtitiwala kay Yahweh ay masisiyahan.
21 Ang isang marunong sa kanyang puso ay tatawaging marunong makita ang kaibhan, at pinahuhusay ng matamis na
pananalita ang kakayahang magturo. 22 Ang kaunawaan ay isang bukal ng buhay sa isang mayroon nito, pero ang
kaparusahan ng mga hangal ay ang kanilang kahangalan.
23 Ang puso ng isang marunong na tao ay nagbibigay ng mahusay na panananaw sa kaniyang bibig at nagdadagdag ng
panghihikayat sa kaniyang mga labi. 24 Ang kaaya-ayang mga salita ay isang pulot-pukyutan - matamis sa kaluluwa at
kagalingan sa mga buto.
25 May daan na tama sa tingin ng isang tao ngunit ang dulo nito ay ang daan sa kamatayan. 26 Ang gana ng isang
manggagawa ay kapaki-pakinabang sa kaniya, ang kanyang gutom ang patuloy na nagtutulak sa kaniya.
27 Ang isang walang kwentang tao ay naghuhukay ng kapilyuhan, at ang kaniyang pananalita ay tulad ng isang
nakakapasong apoy. 28 Ang isang napakasamang tao ay pumupukaw ng pagtatalo at ang isang tsismoso ay naghihiwalay
ng malalapit na magkaibigan.
29 Ang isang taong marahas ay nagsisinungaling sa kaniyang kapwa at naghahatid sa kaniya pababa sa isang landas na
hindi mabuti. 30 Ang isang kumikindat ay nagbabalak ng napakasamang mga bagay; iyong mga nagtitikom ng mga labi ay
gagawa ng kasamaan.
31 Ang uban ay isang korona ng karangalan; nakukuha ito sa pamamagitan ng pamumuhay sa tamang paraan. 32 Mas
mabuting maghinay-hinay sa galit kaysa maging isang mandirigma; ang isang nagpipigil sa kanyang sarili ay mas
malakas kaysa sa isang sumasakop sa isang lungsod.
33 Ang mga palabunutan ay hinahagis sa kandungan, pero ang kapasyahan ay nagmumula kay Yahweh.

Chapter 17

1 Mas mabuti na magkaroon ng tahimik na may isang subong tuyong tinapay kaysa sa isang bahay na puno ng kapistahan
na mayroong pagkaka-alitan. 2 Ang isang matalinong alipin ay mamamahala sa isang anak na gumagawa ng kahihiyan at
makikibahagi ng mana gaya ng isa sa magkakapatid.
3 Ang tunawan ng metal ay para sa pilak at ang hurno ay para sa ginto, ngunit dinadalisay ni Yahweh ang mga puso. 4 Ang
taong gumagawa ng masama ay nakikinig sa mga taong nagsasalita ng kasamaan; Ang sinungaling ay nagbibigay pansin
sa mga taong nagsasalita ng mga masasamang bagay.

5 Ang sinumang nanglalait sa mahirap ay hinahamak ang kanyang Tagapaglikha, at ang taong nagagalak sa kasawian ay
hindi makakaligtas sa kaparusahan. 6 Ang mga apo ay korona ng mga matatanda, at ang mga magulang ay nagbibigay
dangal sa kanilang mga anak.
7 Ang mahusay na pananalita ay hindi angkop para sa isang mangmang; lalong hindi angkop ang mga labing sinungaling
para sa isang maharlika. 8 Ang suhol ay parang isang mahikang-bato sa isang nagbibigay nito; saan man siya dumako,
siya ay magtatagumpay.
9 Ang sinumang nagpapaumanhin sa paglabag ay naghahanap ng pagmamahal, pero ang sinumang umuulit sa isang
bagay ay nagpapalayo sa mga malalapit na kaibigan. 10 Ang pagsaway ay taimtim na tumutungo sa isang tao na may pang-
unawa kaysa sa isang daang dagok sa isang hangal.
11 Ang masamang tao ay naghahanap lamang ng himagsikan, kaya ang isang malupit na mensahero ay ipapadala laban sa
kaniya. 12 Mabuti pa na makasalubong ang isang inahing oso na ninakawan ng anak kaysa makatagpo ng isang
mangmang sa kanyang kahangalan.
13 Kung ang isang tao ay nagbabalik ng masama para sa mabuti, hindi kailanman iiwan ng kasamaan ang kaniyang
tahanan. 14 Ang simula ng hindi pagkakasundo ay gaya ng isang taong nagpapakawala ng tubig sa lahat ng dako, kaya
lumayo ka sa mga pagtatalo bago ito magsimula.
15 Ang sinumang nagpapawalang-sala sa mga masasamang tao o humahatol sa mga taong gumagawa ng tama--kapwa ang
mga taong ito ay karumal-dumal kay Yahweh. 16 Bakit kailangang magbayad ng salapi ang isang mangmang para matuto
tungkol sa karunungan, kung wala naman siyang kakayahang matutunan ito?
17 Ang kaibigan ay mapagmahal sa lahat ng oras, at ang kapatid ay isinilang para sa mga oras ng kaguluhan. 18 Ang taong
walang isip ay gumagawa ng mga pangakong kailangang tuparin at mananagot sa mga utang ng kaniyang kapwa.
19 Ang sinuman na nagmamahal sa mga hidwaan ay nagmamahal sa kasalanan; Ang taong gumagawa ng mataas na
pintuan ay sanhi para ang buto ay mapilayan. 20 Ang taong may mandarayang puso ay walang mabuting bagay na
matatagpuan. Ang taong may napakasamang dila ay nahuhulog sa kapahamakan.
21 Kung sinumang umanak ng isang hangal ay magdudulot ng kapighatian sa kanyang sarili; Kung sinumang umaruga ng
isang hangal ay hindi makakapagdiwang. 22 Ang isang masayahing puso ay mainam na gamot, pero ang mabigat na
kalooban ay nakakatuyo ng mga buto.
23 Ang masamang tao ay tumatanggap ng suhol na palihim para iligaw ang mga daan ng katarungan. 24 Ang taong
mayroong pang-unawa ay itinutuon ang kanyang mukha sa karunungan, pero ang mga mata ng isang hangal ay
nakatuon sa dulo ng daigdig.
25 Ang isang mangmang na anak ay pighati sa kanyang ama at kapaitan sa babaeng nagsilang sa kanya, 26 At saka, hindi
kailanman mabuting parusahan ang sinumang gumagawa ng tama; ni hindi mabuting paluin ang mga taong marangal
na taglay ang katapatan.
27 Ang isang may kaalaman ay gumagamit ng kaunting mga salita at ang mahinahon ay may pang-unawa. 28 Kahit ang
isang mangmang ay iisiping marunong kapag siya ay nananahimik; kung pinapanatili niyang tikom ang kaniyang bibig,
siya ay itinuturing na matalino.

Chapter 18

1 Sinumang ihinihiwalay ang kaniyang sarili ay naghahangad ng sariling kagustuhan at siya ay nakikipagtalo sa lahat ng
kaisipang may katuturan. 2 Hindi nakasusumpong ng kasiyahan sa pag-unawa ang isang hangal maliban sa paghahayag
ng laman ng kaniyang puso.
3 Sa pagdating ng masama, kasama niya ay paghamak, kahihiyan at kasiraan. 4 Ang mga salitang mula sa bibig ng tao ay
malalim na katubigan, ang bukal na pinagdadaluyan ng karunungan.
5 Hindi mabuti na pumanig sa masama o ang ipagkait ang katarungan sa mga matuwid. 6 Ang labi ng mangmang ay
nagdadala ng alitan at ang kaniyang bibig ay nag-aanyaya ng kaguluhan.
7 Ang bibig ng mangmang ay ang kaniyang pagkasira, at ang kaniyang sarili ay nalilinlang ng kaniyang mga labi. 8 Ang
mga salitang tsismis ay tulad ng masarap na pagkain, bumababa ito sa kaloob-looban ng katawan.
9 Sinumang tamad sa gawain ay kapatid sa taong mapanira. 10 Ang pangalan ni Yahweh ay matibay na tore; ang matuwid
na tumatakbo patungo rito ay ligtas.
11 Ang kayamanan ng mayaman ay ang kaniyang tanggulang-lungsod, at sa kaniyang imahinasyon ito ay tulad ng isang
mataas na pader. 12 Bago ang kaniyang pagbagsak, ang puso ng tao ay mapagmataas, pero ang kababaang-loob ay nauuna
bago ang karangalan.
13 Sinumang sumasagot bago pa man makinig ay mangmang at kahiya-hiya. 14 Ang espiritu ng tao ay mananaig sa
karamdaman, ngunit ang espiritung mahina, sino ang makatitiis?
15 Ang puso ng matalino ay nagkakamit ng kaalaman at ang pandinig ng marunong ay naghahangad nito. 16 Ang kaloob ng
tao ay maaaring magbukas ng daan para dalhin siya patungo sa isang mahalagang tao.
17 Ang unang magsumamo ng kaniyang kaso ay mukhang tama hangga't ang kaniyang kalaban ay dumating at tanungin
siya. 18 Ang palabunutan ay nag-aayos ng gulo at naghihiwalay ng malalakas na katunggali.

[19] Ang kapatid na nasaktan ang damdamin ay mas mahirap na amuin kaysa isang matatag na lungsod, at ang
pakikipagtalo ay tulad ng mga harang ng isang kastilyo. [20] Mula sa bunga ng kaniyang bibig, ang kaniyang tiyan ay
napupuno; sa ani ng kaniyang mga labi, siya ay nasisiyahan.
[21] Ang kamatayan at ang buhay ay nasa kapangyarihan ng dila, at ang mga nagmamahal dito ay kakain ng bunga nito. [22]
Ang sinumang nakatatagpo ng asawang babae ay nakahahanap ng mabuting bagay at tatanggap ng pagpapala mula kay
Yahweh.
[23] Ang mahirap ay nanlilimos ng awa, pero ang sagot ng mayaman ay magaspang. [24] Sinumang umaangkin ng maraming
kaibigan ay nadadala sa pagkasira ng mga kaibigang iyon, pero mayroong isang kaibigan na mas malapit pa sa isang
kapatid.

Chapter 19

[1] Mas mabuti ang isang mahirap na lumalakad nang may karangalan kaysa sa isang baluktot magsalita at isang
mangmang. [2] Gayon din, hindi mabuting magkaroon ng nais na walang karunungan at ang tumatakbo nang mabilis ay
lumilihis sa landas.
[3] Pinapahamak ng kamangmangan ng tao ang kaniyang buhay, at ang puso niya ay nagagalit laban kay Yahweh. [4] Ang
kayamanan ay nakadaragdag ng maraming kaibigan, pero ang mahirap ay hiwalay mula sa kaniyang mga kaibigan.
[5] Ang bulaang saksi ay hindi makakaalis ng hindi napaparusahan, at hindi makakatakas ang siyang nabubuhay sa mga
kasinungalingan. [6] Maraming hihingi ng tulong mula sa mapagbigay na tao, at lahat ay kaibigan ng siyang nagbibigay ng
mga regalo.
[7] Lahat ng mga kapatid ng mahirap ay napopoot sa kaniya; paano pa ang kaniyang mga kaibigan na lumalayo mula sa
kaniya! Siya ay nananawagan sa kanila, pero sila ay naglaho na. [8] Ang nagsisikap na magkaroon ng karunungan ay
nagmamahal sa kaniyang sariling buhay; ang nagpapanatili sa pang-unawa ay makatatagpo ng kabutihan.
[9] Ang bulaang saksi ay hindi makaaalis ng hindi mapaparusahan, ngunit mapapahamak ang mga nabubuhay sa
kasinungalingan. [10] Hindi angkop para sa isang mangmang na mamuhay ng may karangyaan— lalong hindi para sa isang
alipin ang mamuno sa mga prinsipe.
[11] Ang pag-iingat ay nagdudulot sa isang tao na hindi agad magalit at ang kaniyang dangal ay ang hindi pagpansin sa
kasalanan. [12] Ang poot ng hari ay parang batang leon na umaatungal, pero ang kaniyang kagandahang loob ay katulad ng
hamog sa mga damuhan.
[13] Kasiraan sa kaniyang ama ang isang mangmang na anak at ang mapang-away na asawang babae ay tulo ng tubig na
walang tigil. [14] Ang bahay at kayamanan ay namamana mula sa mga magulang, ngunit mula kay Yahweh ang masinop na
asawang babae.
[15] Hinahagis ng katamaran ang isang tao sa mahimbing na tulog, pero magugutom ang isang tao na ayaw
maghanapbuhay. [16] Ang tumutupad ng kautusan ay nag-iingat ng kaniyang buhay, pero ang hindi pinag-iisipan ang
kaniyang mga pamamaraan ay tiyak na mamamatay.
[17] Ang sinumang mabait sa mahihirap ay nagpapahiram kay Yahweh, at babayaran siya ni Yahweh dahil sa kaniyang
ginawa. [18] Disiplinahin mo ang iyong anak habang may pag-asa pa, at huwag mong patatagin ang iyong kagustuhan na
ilagay siya sa kamatayan.
[19] Ang taong mainitin ang ulo ay dapat magbayad kung siya ay iyong sinagip, gagawin mo ito ulit sa pangalawang
pagkakataon. [20] Dinggin mo at sundin ang aking katuruan, at ikaw ay magiging marunong hanggang sa katapusan ng
iyong buhay.
[21] Marami ang mga plano sa puso ng isang tao, pero ang layunin ni Yahweh ang siyang mananaig. [22] Katapatan ang
ninanais ng isang tao, at higit na mainam ang mahirap kaysa sa isang sinungaling.
[23] Ang paggalang at pagsunod kay Yahweh ay nagbibigay ng buhay; ang gumagawa nito ay masisiyahan at ligtas sa
kapahamakan. [24] Binabaon ng batugan ang kaniyang kamay sa pagkain; hindi man lamang niya ito maibalik pataas sa
kaniyang bibig.
[25] Kapag iyong pinarusahan ang isang mangungutya, matututo pati ang walang pinag-aralan; itama mo ang may pang-
unawa at lalawak ang kaniyang kaalaman.
[26] Ang isang ninanakawan ang kaniyang ama at pinapalayas ang kaniyang ina ay isang anak na nagdadala ng kahihiyan
at kasiraan.
[27] Kung hindi ka na makikinig sa katuruan, aking anak, ikaw ay mapapalayo mula sa mga salita ng kaalaman.
[28] Ang masamang saksi ay kinukutya ang katarungan, at ang bibig ng masama ay lumulunok ng malaking kasalanan. [29]
Nakahanda ang paghatol sa mga mapangutya, at paghahagupit sa likod ng mga mangmang.

Chapter 20

[1] Ang alak ay mangungutya at ang matapang na inumin ay basag-ulero; ang sinumang naliligaw sa pamamagitan ng pag-

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

inom ay hindi matalino. [2] Ang takot sa hari ay katulad ng takot sa batang leon na umaatungal; ang sinumang maging
dahilan ng kaniyang galit ay itinatapon ang kaniyang buhay.
[3] Isang karangalan para sa sinuman ang umiwas sa hindi pagkakasundo, ngunit ang bawat hangal ay sumasali sa isang
pagtatalo. [4] Ang taong tamad ay hindi nag-aararo sa taglagas; siya ay naghahanap ng isang bunga sa panahon ng tag-ani
ngunit hindi magkakaroon nang anuman.
[5] Ang mga layunin ng puso ng isang tao ay katulad ng malalim na tubig, ngunit ang isang taong may pang-unawa ay
aalamin ito. [6] Maraming tao ang nagpapahayag na sila ay tapat, ngunit sino ang makakahanap ng isang taong matapat?
[7] Ang taong gumagawa ng tama ay naglalakad sa kaniyang dangal, at ang kaniyang mga anak na lalaki na sumusunod sa
kaniya ay masaya. [8] Ang isang hari na nakaupo sa trono na ginagampanan ang mga tungkulin ng isang hukom ay pinipili
sa kaniyang mga mata ang lahat ng masasama na nasa harapan niya.
[9] Sino ang maaaring magsabi, "Pinapanatili kong malinis ang aking puso; Ako ay malaya mula sa aking kasalanan"? [10] Ang
magkakaibang timbang at hindi pantay na mga sukat— parehong kinapopootan ang mga ito ni Yahweh.
[11] Maging ang isang kabataan ay nakikilala sa kaniyang mga kilos, kung ang kaniyang pag-uugali ay dalisay at matuwid. [12]
Ang mga tainga na nakakarinig at ang mga mata na nakakakita— parehong ginawa ito ni Yahweh.
[13] Huwag mahalin ang pagtulog o ikaw ay darating sa paghihirap; buksan mo ang iyong mga mata at ikaw ay
magkakaroon ng maraming kakainin. [14] '"Masama! Masama!" sabi ng mga bumibili, pero kapag umalis siya, siya ay
nagmamayabang.
[15] Mayroong ginto at kasaganaan sa mamahaling mga bato, ngunit ang mga labi ng kaalaman ay isang mamahaling hiyas.
[16] Ang sinumang nagbibigay ng kasiguruhan para sa utang ng iba, kuhanan mo ng damit bilang sangla.
[17] Ang tinapay na nakamit sa pamamagitan ng panlilinlang ay matamis sa panlasa, ngunit pagkatapos ang kaniyang bibig
ay mapupuno ng graba. [18] Ang mga plano ay pinagtitibay sa pamamagitan ng payo, at sa marunong na patnubay lamang
ay dapat kang makipaglaban.
[19] Ang tsismis ay nagbubunyag ng mga lihim, at kaya hindi ka dapat makisama sa mga taong nagsasalita ng sobra. [20] Kapag
isinusumpa ng isang tao ang kaniyang ama o kaniyang ina, ang kaniyang ilawan ay papatayin sa kalagitnaan ng
kadiliman.
[21] Ang isang mana na madaling nakamit sa simula ay gagawa ng mas kaunting kabutihan sa bandang huli. [22] Huwag
sabihing, "Gagantihan kita para sa pagkakamaling ito!" Hintayin si Yahweh at siya ang sasagip sa iyo.
[23] Kinamumuhian ni Yahweh ang mga hindi parehas na timbang, at ang hindi tapat na mga timbangan ay hindi mabuti. [24]
Ang mga hakbang ng isang tao ay pinapatnubayan ni Yahweh; paano niya mauunawaan ang kaniyang paraan kung
gayon?
[25] Isang patibong para sa isang tao ang pagsasabi nang padalus-dalos, "Ang bagay na ito ay banal," at iniisip lamang ang
kahulugan pagkatapos niyang masabi ang kaniyang panata. [26] Ang marunong na hari ay inihihiwalay ang masama, at
pagkatapos sinasagasaan ng panggiik na kariton sa ibabaw nila.
[27] Ang espiritu ng isang tao ay ang ilawan ni Yahweh, hinahanap ang lahat ng kaniyang kaloob-loobang mga bahagi. [28] Ang
tipan ng katapatan at pagtitiwala ay nangangalaga sa hari; ang kaniyang trono ay iniingatan sa pamamagitan ng pag-ibig.
[29] Ang dangal ng mga kabataang lalaki ay ang kanilang kalakasan, at ang karangyaan ng matatanda ay ang kanilang mga
uban. [30] Ang mga hampas na sumusugat, nililinis ang kasamaan, at ang mga palo ay nililinis ang mga kaloob-loobang mga
bahagi.

Chapter 21

[1] Ang puso ng hari ay isang batis ng tubig sa kamay ni Yahweh; siya ang pumapatnubay dito kahit saan niya naisin. [2] Ang
bawat pamamaraan ng tao ay maaaring tama sa kaniyang paningin, ngunit si Yahweh ang sumusukat ng mga puso.
[3] Ang paggawa ng kung ano ang tama at makatarungan ay mas katanggap-tanggap kay Yahweh kaysa sa sakripisyo. [4] Ang
mapagmalaking mga mata at mapagmataas na puso - ang ilawan ng masama - ay kasalanan.
[5] Ang mga plano ng masipag ang tanging daan sa kasaganahan, ngunit ang lahat ng kumikilos ng masyadong mabilis ay
sasapit lamang sa kahirapan. [6] Ang pagtamo ng kayamanan ng isang sinungaling na dila ay panandaliang singaw at isang
patibong na nakamamatay.
[7] Ang karahasan ng kasamaan ay tatangayin sila palayo, sapagkat sila ay tumatanggi na gawin kung ano ang patas. [8] Ang
paraan ng makasalanang tao ay liku-liko; ngunit ang taong dalisay ay gumagawa ng tama.
[9] Mas mabuti pang mamuhay sa sulok ng bubungan kaysa sa bahay na kahati ang palaaway na asawang babae. [10] Ang
gana ng masama ay nagmimithi ng labis na kasamaan; ang kaniyang kalapit-bahay sa kaniyang mga mata ay walang
nakikitang kabaitan.
[11] Kapag ang nangungutya ay naparusahan, ang mangmang ay nagiging matalino, at kapag ang taong marunong ay
naturuan, nadadagdagan siya ng kaalaman. [12] Ang isang gumagawa ng tama ay binabantayan ang bahay ng masama;
kaniyang dinadala ang masama sa kasiraan.
[13] Ang isa na hindi dininig ang iyak ng mga mahihirap na tao, kapag siya din ay umiyak, hindi siya maririnig. [14] Ang lihim
na regalo ay nagpapahupa ng galit at ang isang tagong regalo ay nag-aalis nang matinding galit.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[15] Kapag ang katarungan ay tapos na, nagbibigay ito ng kagalakan sa gumagawa ng tama, ngunit ito ay nagdadala ng takot
sa mga masasamang tao. [16] Ang siyang naliligaw sa daan ng pang-unawa, ay mamamahinga sa pagpupulong ng mga
walang buhay.
[17] Ang sinumang minamahal ang aliw ay magiging mahirap, ang taong minamahal ang alak at langis ay hindi magiging
mayaman. [18] Ang masamang tao ay magiging katubusan sa gumagawa ng tama, at ang hindi tapat ay katubusan para sa
matuwid.
[19] Mas mabuti pang mamuhay sa disyerto kaysa makasama ang babaeng nagdudulot nang alitan at sobrang
makapagreklamo. [20] Ang pinakamahal na yaman at langis ay nasa tahanan ng matalino, ngunit inaaksaya ito ng
mangmang na lalaki.
[21] Ang gumagawa ng tama at mabait—ang taong ito ay makasusumpong ng buhay, katuwiran at karangalan. [22] Isang
matalinong tao ang pumunta laban sa lungsod nang makapangyarihan, at kaniyang ginigiba ang matibay na moog na
nagtatanggol nito.
[23] Sinumang nagbabantay sa kaniyang bibig at dila ay nag-iingat na hindi makasali sa gulo. [24] Ang hambog at
mapagmataas na tao - "mangungutya" ang kaniyang pangalan - kumikilos nang may pagmamataas na kayabangan.
[25] Ang pagnanais ng tamad ay pumapatay sa kaniyang sarili, dahil ang kaniyang mga kamay ay tumatanggi sa
pagtatrabaho. [26] Buong araw siyang nagmimithi at nagmimithi nang labis, ngunit ang isang gumagawa ng tama ay
nagbibigay at hindi nagpipigil.
[27] Ang alay ng masamang tao ay kasuklam-suklam; ito ay mas kasuklam-suklam pa kapag dinala niya ito ng may
masasamang motibo. [28] Ang hindi totoong saksi ay mamamatay, ngunit ang isang nakikinig ay magsasalita sa lahat ng
oras.
[29] Ang masamang lalaki ay ginagawa ang sarili na tila malakas, pero ang matuwid na tao ay maingat sa kaniyang mga
kilos.
[30] Walang karunungan, pag-unawa o payo na kayang makatalo kay Yahweh. [31] Ang kabayo ay handa para sa araw ng
labanan, ngunit kay Yahweh ang tagumpay ay nabibilang.

Chapter 22

[1] Ang isang magandang pangalan ay dapat piliin higit pa sa labis na kayamanan, at mas mainam ang kagandahan ng loob
kaysa sa pilak at ginto. [2] Ang mayaman at mahirap na mga tao ay mayroong pagkakatulad— si Yahweh ang tagapaglikha
nilang lahat.
[3] Ang isang marunong na tao ay nakikita ang kaguluhan at itinatago ang kaniyang sarili, pero ang walang karanasan na
mga tao ay magpapatuloy at magdurusa dahil dito. [4] Ang gantimpala sa pagpapakumbaba at takot kay Yahweh ay
kayamanan, karangalan at buhay.
[5] Ang mga tinik at mga patibong ay nakalatag sa daan ng sutil; kung sino man ang mag-ingat ng kaniyang buhay ay
papanatilihing malayo mula sa kanila. [6] Turuan ang isang bata sa daan kung saan siya nararapat pumunta, at kapag siya
ay matanda na hindi siya tatalikod mula sa bilin na iyon.
[7] Ang mayayamang tao ay pinamumunuan ang mahihirap na tao, at ang isa na siyang humihiram ay isang alipin sa isa na
siyang nagpapahiram. [8] Siyang naghahasik ng kasamaan ay mag-aani ng kaguluhan, at ang pamalo ng kaniyang
matinding galit ay magiging walang pakinabang.
[9] Ang isang mapagbigay na mata ay pagpapalain, sapagkat siya ay nagbabahagi ng kaniyang tinapay sa mahihirap. [10]
Itaboy ang mangungutya at aalis ang alitan; ang mga hindi pagkakaunawaan at mga panlalait ay matitigil.
[11] Ang siyang nagmamahal ng isang busilak na puso at ang salita ay magiliw, siya ay magiging kaibigan ng hari. [12] Ang mga
mata ni Yahweh ay nanatiling nakamasid sa kaalaman, ngunit ibabagsak niya ang mga salita ng taksil.
[13] Sinasabi ng tamad na tao, "Mayroong isang leon sa lansangan! Ako ay mapapatay sa mga hayag na lugar." [14] Ang bibig
ng isang babaeng nangangalunya ay isang malalim na hukay; ang galit ni Yahweh ay sumiklab laban sa sinuman na
mahulog dito.
[15] Ang kahangalan ay nasa puso ng isang bata, pero ang pamalo ng pagdisiplina ay nagpapaalis dito. [16] Ang isa na siyang
nagpapahirap sa mahihirap na tao para lumago ang kaniyang karangyaan, o nagbibigay para sa mayayamang tao, ay
magiging isang mahirap.
[17] Magbigay pansin at pakinggan ang mga salita ng mga matalino at idulog ang iyong puso sa aking kaalaman, [18] dahil
magiging kaaya-aya ito para sa iyo kung panatilihin mo ang mga ito sa iyo, kung lahat ng ito ay handa sa iyong mga labi.
[19] Sa gayon, mailagak kay Yahweh ang iyong tiwala, ituturo ko ang mga ito sa inyo ngayon— maging sa iyo.
[20] Hindi ko ba naisulat sa iyo ang tatlumpung kasabihan ng tagubilin at kaalaman, [21] para ituro sa iyo ang katotohanan sa
mga mapagkakatiwalaang mga salitang ito, sa gayon maaaring kang makapagbigay ng mapagkakatiwalaang mga sagot sa
mga nagpadala sa iyo?
[22] Huwag mo pagnakawan ang mahirap na tao, dahil siya ay mahirap, o wasakin ang nangangailangang tao sa
tarangkahan, [23] dahil si Yahweh ang mangangatwiran sa kanilang kaso, at nanakawin niya ang buhay na siyang
nagnakaw sa kanila.

24 Huwag ka makipagkaibigan sa isang tao na siyang pinamumuan ng galit, at huwag kang sumama sa isang nagagalit
nang labis, 25 o matututunan mo ang kaniyang mga pamamaraan, at papaluputan mo ang iyong sarili sa isang patibong.
26 Huwag kang makiisa sa nagbibigay ng nakakagapos na mga panunumpa tungkol sa pera, at huwag kang magbibigay ng
kasiguraduhan para sa mga pagkakautang ng iba. 27 Kung kulang ka ng pamamaraan para magbayad, ano ang
makakapigil sa isang tao mula sa pagkuha ng iyong higaan mula sa iyo?
28 Huwag mong alisin ang sinaunang batong nagtatakda ng hangganan na inalagay ng iyong mga ama. 29 Nakikita mo ba
ang isang bihasang lalaki sa kaniyang gawain? Siya ay tatayo sa harapan ng mga hari; hindi siya tatayo sa harapan ng
pangkaraniwang mga tao.

Chapter 23

1 Kapag ikaw ay umupo para kumain kasama ang isang pinuno, magmasid ng mabuti kung ano ang nasa harap mo, 2 at
maglagay ng isang kutsilyo sa iyong lalamunan kung ikaw ay isang tao na gustong kumain ng maraming mga pagkain. 3
Huwag naisin ang kaniyang napakasarap na pagkain, dahil ito ay pagkain nang kasinungalingan.
4 Huwag magtrabaho ng sobrang hirap para lang ikaw ay maging mayaman; maging marunong para malaman kung
kailan titigil. 5 Kapag ang iyong mga mata ay nagliliwanag sa pera, nawala na ito, at bigla itong nagkakaroon ng mga
pakpak at lumilipad sa himpapawid tulad ng isang agila.
6 Huwag kakainin ang pagkain ng isang masamang tao- isang tao na nakatingin nang napakatagal sa iyong pagkain- at
huwag naisin ang kaniyang masarap na mga pagkain, 7 sapagkat siya ang uri ng tao na inaalam ang halaga ng pagkain.
"Kumain at uminom!" sabi niya sa iyo, pero ang kaniyang puso ay wala sa iyo. 8 Iyong isusuka ang kakaunting kinain mo,
at sasayangin mo ang iyong mga mabubuting sasabihin.
9 Huwag magsasalita na naririnig ng isang mangmang, sapagkat kaniyang hahamakin ang karunungan ng iyong mga
salita. 10 Huwag mong aalisin ang sinaunang hangganang bato o angkinin ang mga bukirin ng mga ulila, 11 sapagkat ang
kanilang Tagapagligtas ay malakas, at ipangangatuwiran niya ang kanilang kapakanan laban sa iyo.
12 Ilagay ang iyong puso sa pagtuturo at buksan ang iyong mga tainga sa mga salita ng karunungan.
13 Huwag pigilin ang disiplina sa isang bata, 14 dahil kung siya ay iyong papaluin, siya ay hindi mamamatay. Kung siya ay
iyong papaluin, iyong ililigtas ang kaniyang kaluluwa mula sa sheol.
15 Aking anak, kung ang iyong puso ay marunong, sa gayon ang aking puso ay magiging masaya rin; 16 ang aking kaloob-
looban ay magagalak kapag ang iyong labi ay magsasalita ng nang matuwid.
17 Huwag mong hayaang mainggit ang iyong puso sa mga makasalanan, pero magpatuloy sa takot kay Yahweh sa buong
araw. 18 Siguradong may kinabukasan at ang iyong pag-asa ay hindi mapuputol.
19 Makinig, aking anak, at maging matalino at patnubayan ang iyong puso sa daan. 20 Huwag makikisama sa mga
lasenggero, o sa mga matatakaw na kumakain ng karne, 21 dahil ang lasenggero at ang matakaw ay nagiging mahirap, at
ang naiidlip ay madadamitan ng mga basahan.
22 Makinig sa iyong ama na nag-alaga sa iyo at huwag hamakin ang iyong ina kung matanda na siya. 23 Bilhin ang
katotohanan, ngunit huwag itong ipagbili; bilhin ang karunungan, disiplina at pang-unawa.
24 Ang ama ng isang gumagawa ng matuwid ay labis na magagalak at siya na nag-alaga sa isang matalinong bata ay
matutuwa sa kaniya.
25 Hayaang matuwa ang iyong ama at ang iyong ina at hayaang magsaya ang siyang nagsilang sa iyo.
26 Aking anak, ituon mo sa akin ang iyong puso, at hayaan mong mamasdan ng iyong mga mata ang aking mga paraan. 27
Dahil ang isang bayarang babae ay isang malalim na hukay at ang asawa ng ibang lalaki ay isang makitid na hukay. 28
Siya ay nag-aabang katulad ng isang magnanakaw at siya ay nagdadagdag ng bilang ng mga traydor sa sangkatauhan.
29 Sino ang may kasawian? Sino ang may kalungkutan? Sino ang may mga laban? Sino ang nagrereklamo? Sino ang may
mga sugat na walang dahilan? Sino ang may matang namumula? 30 Silang sugapa sa alak, sila na sinusubukan ang
pinaghalong alak.
31 Huwag tumingin sa alak kung ito ay mapula, kung ito ay kumikinang sa tasa at bumaba nang tuloy-tuloy. 32 Sa bandang
huli ito ay tumutuklaw katulad ng isang ulupong at ito ay kumakagat tulad ng isang ahas. 33 Ang iyong mga mata ay
makakakita ng kakaibang mga bagay at ang iyong puso ay magsasabi ng napakasamang mga bagay.
34 Ikaw ay magiging gaya ng isang natutulog sa mataas na karagatan o humihiga sa ibabaw ng isang duyan. 35 "Tinamaan
nila ako!" iyong sasabihin, "pero ako ay hindi nasaktan. Binugbog nila ako, pero hindi ko ito naramdaman. Kailan ako
magigising? Maghahanap ako ng isa pang maiinom."

Chapter 24

1 Huwag kang mainggit sa mga masasama, ni hangarin na makisama sa kanila, 2 dahil ang kanilang mga puso ay
nagbabalak ng karahasan, at ang kanilang mga labi ay nag-uusap tungkol sa kaguluhan.
3 Sa pamamagitan ng karunungan ang isang bahay ay naitatayo at sa kaunawaan ito ay naitatatag. 4 Sa kaalaman ang mga
silid ay puno ng lahat ng mga mamahalin at kaaya-ayang kayamanan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

5 Ang isang matalinong tao ay nagpapatunay na malakas, at ang isang taong mayroong kaalaman ay mas maigi kaysa sa
isang malakas, 6 sapagkat sa matalinong mga utos kaya mong itaguyod ang iyong digmaan, at kasama ang maraming mga
tagapangaral mayroong tagumpay.
7 Ang karunungan ay masyadong mataas para sa isang mangmang; sa tarangkahan hindi niya binubuksan ang kaniyang
bibig.
8 Mayroong isang nagbabalak na gumawa ng masama— tinatawag siya ng mga tao na bihasa sa mga masamang balakin. 9
Ang isang hangal na hangarin ay kasalanan, at ang mga tao ay hinahamak ang nangungutya.
10 Kung ipinapakita mo ang iyong kaduwagan sa araw ng kaguluhan, kung gayon ang iyong lakas ay hindi sapat.
11 Sagipin mo silang mga inilalayo papunta sa kamatayan, at pigilan mo silang mga nalilito papunta sa pagpatay. 12 Kung
sinabi mo, "Diyan! Wala kaming alam tungkol dito." Hindi ba't ang Siyang nagtitimbang ng puso ay naiintindihan kung
ano ang sinasabi mo? At Siyang nagbabantay ng iyong buhay, hindi ba niya alam ito? At hindi ba ibibigay ng Diyos sa
bawat isa kung ano ang karapat-dapat sa kaniya?
13 Aking anak, kumain ng pulot dahil ito ay mabuti, dahil ang mga katas ng pulut-pukyutan ay matamis sa iyong panlasa.
14 Katulad nito ang karunungan para sa iyong kaluluwa— kung nahanap mo ito, magkakaroon ng kinabukasan at ang
iyong pag-asa ay hindi mapuputol.
15 Huwag kang mag-abang tulad ng mga masasamang tao na lumulusob sa bahay ng mga gumagawa ng mabuti. Huwag
mong wasakin ang bahay niya! 16 Sapagkat kung ang isang taong gumagawa ng tama ay bumagsak ng pitong beses, siya
ay tatayo muli, ngunit ang mga masasama ay ibabagsak ng kalamidad.
17 Huwag magdiwang kapag ang iyong kaaway ay bumagsak at huwag hayaan ang iyong puso ay magalak kapag siya ay
nadapa, 18 o si Yahweh ay makikita at tututulan at tatalikuran ang kaniyang galit mula sa kaniya.
19 Huwag kang mag-alala dahil sa kanila na gumagawa ng mga masasamang bagay, at huwag kang mainggit sa mga
masasamang tao, 20 sapagkat ang masamang tao ay walang kinabukasan, at ang ilawan ng masama ay mamamatay.
21 Matakot kay Yahweh, at matakot sa hari, aking anak; huwag makisama sa mga naghihimagsik laban sa kanila, 22
sapagkat darating nang biglaan ang kanilang kapamahakan at sino ang nakakaalam nang lawak ng pagkawasak na
parehong darating mula sa kanila?
23 Ito rin ang mga kasabihan ng matalino. Ang pagkiling sa paghahatol ng isang kaso sa batas ay hindi mabuti.
24 Sinuman ang nagsasabi sa may kasalanan, "Ikaw ay nasa tama," ay susumpain ng mga tao at kapopootan ng mga bansa.
25 Pero sila na pinagsasabihan ang masama ay magkakaroon ng galak, at ang mga kaloob nang kabutihan ay darating sa
kanila.
26 Ang isang nagbibigay ng tapat na sagot ay nagbibigay ng halik sa mga labi. 27 Ihanda mo ang iyong panlabas na gawain,
at gawin mong handa ang lahat para sa iyong sarili sa bukirin; pagkatapos noon, itayo mo ang iyong bahay.
28 Huwag kang sumaksi laban sa iyong kapwa nang walang dahilan at huwag kang manlinlang gamit ang iyong mga labi.
29 Huwag mong sabihing, "Gagawin ko sa kaniya kung ano ang ginawa niya sa akin; babalikan ko siya dahil sa kaniyang
ginawa."
30 Dumaan ako sa bukirin ng isang tamad na tao, lagpas sa ubasan ng taong walang isip. 31 Ang mga tinik ay tumubo sa
lahat ng dako, ang lupa ay nababalot ng halamang matinik at ang batong pader nito ay sira.
32 Pagkatapos ay nakita ko at pinag-isipan ito; tumingin ako at nakatanggap ng katuruan. 33 Kaunting tulog, kaunting idlip,
kaunting pagtitiklop ng mga kamay para magpahinga— 34 at ang kahirapan ay pupunta sa iyo tulad ng isang
magnanakaw at ang iyong mga pangangailangan ay pupunta sa iyo tulad ng isang armadong sundalo.

Chapter 25

1 Ito ay mga karagdagan pang mga kawaikaan ni Solomon, na kinopya ng mga tauhan ni Hezekias, hari ng Juda. 2
Kaluwalhatian ng Diyos na ikubli ang isang bagay, pero kaluwalhatian ng mga hari na saliksikin ito. 3 Tulad ng kalangitan
ay para sa taas at ang lupa para sa lalim, gayun din ang puso ng mga hari ay hindi malirip.
4 Alisin ang kalawang mula sa pilak, at magagamit ng panday ang pilak para sa kaniyang kasanayan. 5 Gayun din, alisin
ang masamang mga tao mula sa harapan ng hari, at ang kaniyang trono ay maitatatag sa pamamagitan ng paggawa kung
ano ang tama.
6 Huwag mong parangalan ang iyong sarili sa harapan ng hari, at huwag kang tumayo sa lugar na nakalaan para sa mga
dakilang mga tao.
7 Mas mabuti para sa kaniya na sabihin sa iyo, "Umakyat ka rito," kaysa sa mapahiya ka sa harapan ng marangal na tao.
Kung ano ang iyong nasaksihan, 8 huwag mo agad dalhin sa paglilitis. Dahil ano ang gagawin mo sa bandang huli, kapag
pinahiya ka ng kapwa mo?
9 Ipangatwiran mo ang kaso mo sa kapwa mo mismo, at huwag ipaalam ang lihim ng isa pang tao; 10 kung hindi, ang isa
na nakakarinig sa iyo ay magdadala ng kahihiyan sa iyo at ng masamang balita tungkol sa iyo na hindi mabibigyang
katahimikan.
11 Ang pagsasabi ng salitang napili ng mabuti, ay katulad ng mga disenyo ng ginto na nakalagay sa pilak. 12 Katulad ng
gintong singsing o alahas na gawa sa pinong ginto ay ang matalinong pagsaway sa nakikinig na tainga.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[13] Tulad ng lamig ng niyebe sa oras ng pag-aani ay ang tapat na mensahero para sa mga nagpadala sa kaniya;
ipinanunumbalik niya ang buhay ng kaniyang mga amo. [14] Tulad ng mga ulap at hangin na walang ulan ay ang taong
nagmamalaki sa regalo na hindi niya binibigay.
[15] Kapag may pagtitiis maaaring mahikayat ang isang pinuno, at ang malambot na dila ay kayang makabali ng buto.
[16] Kapag nakahanap ka ng pulot, kumain ka lang ng sapat— kung hindi, ang kalabisan nito, ay isusuka mo. [17] Huwag mong
ilagay ang iyong paa ng napakadalas sa bahay ng iyong kapwa, maaari siyang magsawa sa iyo at kamuhian ka.
[18] Ang taong nagdadala ng huwad na patotoo laban sa kaniyang kapwa ay katulad ng pamalo na ginagamit sa digmaan, o
isang espada, o isang matalim na palaso. [19] Ang taong hindi tapat na pinagkakatiwalaan mo sa oras ng gulo ay katulad ng
sirang ngipin o isang nadudulas na paa.
[20] Tulad ng tao na naghubad ng kaniyang damit sa malamig na panahon, o tulad ng suka na binuhos sa matapang na
inumin, ang siyang umaawit ng mga kanta sa isang nabibigatang puso.
[21] Kung nagugutom ang kaaway mo, bigyan mo siya ng makakain, at kung nauuhaw siya, bigyan mo siya ng tubig na
maiinom, [22] dahil lalagyan mo siya sa kaniyang ulo ng isang pala ng umaapoy na uling, at gagantimpalaan ka ni Yahweh.
[23] Gaya ng katiyakan na ang hanging mula sa hilaga ay may dalang ulan, ang taong naghahayag ng mga lihim ay
nagpapagalit ng mga mukha. [24] Mas mabuti pa na mamuhay sa sulok ng bubungan kaysa sa makibahagi sa tahanan ng
babaeng palaaway.
[25] Tulad ng malamig na tubig sa taong uhaw, gayun din ang mabuting balita mula sa malayong bansa. [26] Tulad ng
maruming batis o nasirang bukal ng tubig ang mabuting tao na naglalakad kasama ang masamang tao.
[27] Hindi mabuting kumain ng napakaraming pulot; iyon ay parang naghahanap ng labis na karangalan. [28] Ang tao na
walang pagpipigil sa sarili ay tulad ng lungsod na napasok at walang pader.

Chapter 26

[1] Tulad ng niyebe sa tag-araw o ulan sa panahon ng tag-ani, ang isang hangal na hindi karapat-dapat sa karangalan. [2]
Gaya ng isang maya na mabilis na nagpapalipat-lipat at ng layanglayang na humahagibis kapag sila ay lumilipad,
gayundin hindi tatalab ang isang sumpa na hindi nararapat.
[3] Ang latigo ay para sa kabayo, ang kabisada ay para sa asno, at ang pamalo ay para sa likod ng mga hangal. [4] Huwag
sagutin ang isang hangal at sumali sa kanyang kahangalan, o magiging tulad ka niya.
[5] Sumagot sa isang hangal at sumali sa kaniyang kahangalan upang hindi siya maging marunong sa kaniyang sariling
paningin. [6] Sinumang magpadala ng isang mensahe sa pamamagitan ng kamay ng isang hangal ay pinuputol ang
kaniyang sariling mga paa at umiinom nang karahasan.
[7] Ang mga binti ng isang paralitiko na nakabitin ay tulad ng isang kawikaan sa bibig ng mga hangal. [8] Ang pagtatali ng
bato sa isang tirador ay gaya ng pagbibigay karangalan sa isang hangal.
[9] Ang halamang tinik na hawak ng isang lasing ay tulad ng isang kawikaan sa bibig ng mga hangal. [10] Ang isang
mamamana na sumusugat ng lahat ay tulad ng isang umuupa ng isang hangal o ng kahit sinumang dumadaan.
[11] Gaya ng isang asong bumabalik sa kanyang sariling suka, ganoon din ang isang hangal na inuulit ang kanyang
kahangalan. [12] Nakikita mo ba ang taong marunong sa kanyang sariling paningin? Higit na may pag-asa ang isang hangal
kaysa sa kanya.
[13] Ang tamad na tao ay nagsasabing, "May isang leon sa kalsada! May isang leon sa pagitan ng mga lantad na lugar! [14]
Kung paanong ang isang pinto ay bumabaling sa kaniyang bisagra, ang tamad na tao naman ay sa ibabaw ng kaniyang
kama.
[15] Nilalagay ng isang tamad na tao ang kaniyang kamay sa pagkain, pero wala siyang lakas na isubo ito sa kaniyang bibig.
[16] Ang tamad na tao ay mas marunong sa kanyang paningin kaysa sa pitong lalaking may kakayahang kumilatis.
[17] Tulad ng isang humahawak ng mga tainga ng isang aso ay isang taong dumadaan na nagagalit sa alitan na hindi kanya.
[18] Tulad ng isang baliw na pumapana ng nagliliyab na mga palaso, [19] ay ang isang nandaraya ng kanyang kapwa at
nagsasabing, "Di ba't nagbibiro lang ako?"
[20] Dahil sa kakulangan ng gatong, namamatay ang apoy, at kung saan walang tsismoso, tumitigil ang pag-aaway. [21] Tulad
ng isang uling na nagbabaga at panggatong ay sa apoy, ganoon din ang isang palaaway na tao na nagpapasiklab ng alitan.
[22] Ang mga salita ng isang tsismoso ay tulad ng masarap na mga pagkain; bumababa sila sa kaloob-loobang mga bahagi ng
katawan. [23] Ang pampakintab na bumabalot sa isang banga ay tulad ng nagbabagang mga labi at isang napakasamang
puso.
[24] Ang isang namumuhi sa iba ay kinukubli ang kanyang damdamin sa pamamagitan ng kaniyang mga labi at nag-iimbak
ng panlilinlang sa kaniyang sarili. [25] Magiliw siyang mangungusap, pero huwag siyang paniwalaan, dahil may pitong mga
pagkasuklam sa kaniyang puso. [26] Kahit na natatakpan ng panlilinlang ang kaniyang pagkamuhi, ang kaniyang
kabuktutan ay malalantad sa kapulungan.
[27] Sinumang gumagawa ng isang hukay ay mahuhulog dito at ang bato ay gugulong pabalik sa taong tumulak nito. [28] Ang
isang nagsisinungaling na dila ay namumuhi sa mga taong dinudurog nito at ang nambobolang bibig ay nagiging dahilan
ng pagkawasak.

Chapter 27

[1] Huwag ipagyabang ang patungkol bukas, dahil hindi mo alam kung ano ang maaaring dala ng isang araw. [2] Hayaan
mong purihin ka ng isang tao at hindi ang sarili mong labi; isang hindi mo kilala at hindi sa sarili mong mga labi.
[3] Isaalang-alang ang mga kabigatan ng isang bato at ang timbang ng buhangin, at ang pagpapagalit ng isang hangal ay
mas mabigat kaysa sa dalawa. [4] Mayroon kalupitan ang kapootan at baha ng galit, ngunit sino ang kayang makatatagal sa
pagseselos?
[5] Mas mabuti ang lantaran na pagsaway kaysa sa lihim na pag-ibig. [6] Tapat ang mga sugat na sanhi ng isang kaibigan,
ngunit ang kaaway maaaring humalik sa iyo nang maraming beses.
[7] Ang isang tao na kumain hanggang mabusog ay tinatanggihan kahit isang bahay-pukyutan, pero sa isang taong gutom,
bawat mapait na bagay ay matamis. [8] Ang isang ibon na pagala-gala mula sa pugad nito ay katulad ng isang taong
naliligaw sa kaniyang tinitirhan.
[9] Ang pabango at insenso ay nagpapagalak ng puso, ngunit ang katamisan ng isang kaibigan ay mas mabuti pa sa
kaniyang payo. [10] Huwag pababayaan ang iyong kaibigan at kaibigan ng iyong ama, at huwag pupunta sa bahay ng iyong
kapatid sa araw ng iyong kalamidad. Mas mabuti ang isang kapwa na malapit kaysa sa isang kapatid na malayo.
[11] Maging matalino, aking anak, at gawin mong masaya ang aking puso; pagkatapos sasagot ako sa taong kumukutya sa
akin. [12] Ang isang maingat na tao ay nakikita ang gulo at itinatago ang kaniyang sarili, pero ang taong walang karanasan
ay sumusulong at nagdurusa dahil dito.
[13] Kunin ang isang kasuotan kung ang may-ari nito ay nagbibigay ng pera bilang panagot para sa utang ng isang hindi
kilala; at kunin ito kung siya ay maglalagay ng panagot para sa isang nangangalunya. [14] Kung sinuman ang nagbibigay sa
kaniyang kapwa ng isang pagpapala nang may isang malakas na tinig ng maagang-maaga, ang pagpapalang iyon ay
ituturing na isang sumpa!
[15] Ang isang nakikipag-away na asawang babae ay tulad ng pumapatak lagi sa araw na maulan; [16] ang pagpipigil sa kaniya
ay tulad ng pagpipigil sa hangin, o sinusubukang huluhin ang langis sa iyong kanang kamay.
[17] Bakal ang nagpapatalas sa bakal; gaya ng parehong paraan, ang isang tao ay nagpapatalas sa kaniyang kaibigan. [18] Ang
isa na siyang nag-aalaga ng puno ng igos ang siyang kakain ng bunga nito, at ang isa na siyang nag-iingat sa kaniyang
panginoon ay pararangalan.
[19] Gayundin naman ang tubig na sumasalamin sa mukha ng isang tao, gayundin ang puso ng isang tao ay sinasalamin ang
kaniyang pagkatao. [20] Gayundin naman ang sheol at Abaddon na hindi kailanman nasisiyahan, kaya ang mga mata ng
isang tao ay hindi nasisiyahan kailanman..
[21] Ang tunawan ng bakal ay para sa pilak at ang isang hurno ay para sa ginto, at nasusubok ang isang tao kapag siya ay
pinuri. [22] Kahit na durugin mo ang isang hangal ng pangbayo - -kasama ng butil -- gayon pa man hindi siya iiwanan ng
kaniyang kahangalan.
[23] Tiyakin na alam mo ang kalagayan ng iyong kawan at magmalasakit ka sa iyong mga kawan, [24] dahil ang kayamanan ay
hindi panghabang panahon. Ang isang korona ba ay nanatili sa lahat ng mga henerasyon? [25] Ang damo ay nawawala at
lumilitaw ang bagong tubo at tinipon ang pagkain ng baka sa kabundukan.
[26] Ang mga tupa ay magbibigay ng iyong kasuotan, at ang mga kambing ay magbibigay ng halaga para sa bukid. [27]
Magkakaroon ng gatas ng kambing para sa iyong pagkain--ang pagkain para sa iyong sambahayan--at pagkain para sa
iyong mga aliping babae.

Chapter 28

[1] Ang masamang tao ay tumatakbo kahit walang humahabol sa kanila, ngunit ang mga gumagawa ng tama ay
kasintapang ng batang leon. [2] Dahil sa kasalanan ng isang lupain, ito ay papalit-palit ng mga pinuno, ngunit ang isang
taong may pang-unawa at kaalaman, ito ay magtatagal sa mahabang panahon.
[3] Ang taong dukha na nagpapahirap sa kapwa niya dukha ay tulad ng isang humahampas sa ulan na nag-iiwan ng walang
pagkain. [4] Sila na mga tumalikod sa batas ay pinupuri ang masamang tao, ngunit silang nagpapanatili ng batas ay
lumalaban sa kanila.
[5] Ang mga masasamang tao ay hindi naiintindihan ang katarungan, ngunit sila na naghahanap kay Yahweh ay
naiintindihan ang lahat ng bagay. [6] Mas mainam sa isang dukha na lumakad sa kaniyang katapatan, kaysa sa isang
mayaman na baluktot sa kaniyang mga paraan.
[7] Ang siyang nagpapanatili ng batas ay isang bata na may pang-unawa, ngunit ang isa na kasama ang mga matatakaw ay
hinihiya ang kaniyang ama. [8] Siya na nagpapayaman sa pamamagitan nang labis na pagsingil ng tubo ay nag-iipon ng
kaniyang yaman para sa iba na maaawa sa mga dukha.
[9] Kung ang isa na hindi ibinaling ang kaniyang tainga sa pakikinig ng batas, kahit na ang kaniyang panalangin ay
kasuklam-suklam. [10] Ang sinumang maglihis sa matuwid sa isang masamang paraan ay babagsak sa kaniyang sariling
hukay, ngunit ang walang sala ay magkakaroon ng mabuting pamana.

11 Ang mayaman ay maaaring matalino sa kaniyang sariling mga mata, ngunit ang dukha na may pang-unawa ay
matutuklasan siya. 12 Kung may katagumpayan sa mga gumawa ng kung ano ang tama, mayroong dakilang
kaluwalhatian, ngunit kung ang masama ay bumangon, tinatago ng mga tao ang kanilang sarili.
13 Ang isa na nagtatago ng kaniyang mga kasalanan ay hindi yayaman, ngunit ang nagpapahayag at nagpapabaya sa
kanila ay pakikitaan ng habag. 14 Masaya ang isa na laging namumuhay na may paggalang, ngunit ang sinumang
nagmamatigas ng kaniyang puso ay babagsak sa kaguluhan.
15 Katulad ng isang umaatungal na leon o isang lumulusob na oso ang isang masamang pinuno sa lahat ng mga dukha. 16
Ang pinuno na nagkukukulang ng pang-unawa ay isang mabagsik na nagpapahirap, pero ang isa na namumuhi sa di
matapat ay mapapahaba ang kaniyang mga araw.
17 Kung ang isang tao ay maysala dahil nagdanak siya ng dugo sa isang tao, siya ay magiging isang pugante hanggang sa
kamatayan, at wala ni isa ang tutulong sa kaniya. 18 Ang sinumang maglalakad ng may katapatan ay pinapanatiling ligtas,
pero ang isa na ang paraan ay baluktot ay biglang babagsak.
19 Ang isa na siyang nagtatrabaho sa kaniyang lupa ay magkakaroon ng maraming pagkain, pero ang sinumang
sumusunod sa walang kabuluhang gawain ay magkakaroon ng maraming kahirapan. 20 Ang isang tapat na tao ay
magkakaroon ng malaking mga biyaya, ngunit ang nagmamadaling yumaman ay tiyak na hindi makaka-iwas sa
kaparusahan.
21 Hindi mabuti magpakita nang may pinapanigan, ngunit para sa isang pirasong tinapay ang isang tao ay maaaring
gumawa ng masama. 22 Ang isang maramot na tao ay nagmamadaling yumaman, pero hindi niya alam na ang kahirapan
ay darating sa kaniya.
23 Sinumang nagsasaway sa isang tao ay makakahanap nang higit na pabor mula sa kaniya kaysa sa mga pumupuri sa
kaniya gamit ang kaniyang dila. 24 Sinumang magnanakaw sa kaniyang ama at kaniyang ina at sasabihing, "hindi iyon
kasalanan," kasama siya ng mga maninira.
25 Ang taong sakim ay lumilikha nang away, ngunit ang isa na nagtitiwala kay Yahweh ay magtatagumpay. 26 Ang isa na
nagtitiwala sa kaniyang sariling puso ay isang hangal, pero ang isang lumalakad sa karunungan ay lalayo mula sa
kapahamakan.
27 Ang nagbibigay sa mahirap ay hindi magkukulang, pero sinumang magsara ng kaniyang mga mata sa kanila ay
tatanggap ng maraming mga sumpa. 28 Kapag nagtagumpay ang mga masasamang tao, itinatago ng mga tao ang kanilang
mga sarili, kung masusugpo ang masasamang tao, dadami ang gumagawa ng tama.

Chapter 29

1 Ang isang tao na nakatanggap ng maraming pagsasaway pero pinatitigas ang kaniyang leeg ay mababali sa isang sandali
na hindi na mapapagaling. 2 Kapag silang mga gumagawa ng tama ay umaangat, ang mga tao ay nagdidiwang, pero kapag
ang isang masamang tao ang namuno, ang mga tao ay maghihinagpis.
3 Sinuman ang nagmamamahal sa karunungan ay nagagawa ang kaniyang ama na magdiwang, ngunit ang isang
nananatiling kasama ang mga masasamang tao ay sinisira ang kaniyang kayamanan. 4 Ang hari ay itinatatag ang lupa sa
pamamagitan ng katarungan, ngunit wawasakin ito ng isang humuhingi ng suhol.
5 Ang isang tao na pumupuri sa kaniyang kapit-bahay ay inilalatag ang isang lambat para sa kaniyang mga paa. 6 Ang
isang masamang tao ay nahuli sa isang patibong sa pamamagitan ng kaniyang sariling kasalanan, pero ang isang
gumagawa ng tama ay umaawit at nagsasaya.
7 Siyang gumagawa ng tama ay nakikiusap sa kapakanan ng mahirap; ang masamang tao ay hindi naiintindihan ang
ganyang kaalaman. 8 Inilalagay ng mga mangungutya ang isang lungsod sa apoy, pero silang mga matatalino ay nag-aalis
ng poot.
9 Kapag nakikipagtalo ang isang taong matalino sa isang mangmang, siya ay galit na galit at natatawa at ito ay walang
tigil. 10 Ang uhaw sa dugo ay galit sa isang walang kasalanan at hinahanangad ang buhay nang matuwid.
11 Ang isang mangmang ay ipinahahayag ang lahat ng kaniyang galit, pero ang isang taong matalino ay pinipigilan ito at
kinakalma ang kaniyang sarili. 12 Kung ang isang pinuno ay nagbibigay pansin sa mga kasinungalingan, lahat ng kaniyang
mga opisyal ay magiging masama.
13 Ang taong mahirap at mapang-api ay magkatulad, sapagkat si Yahweh ay parehong nagbibigay liwanag sa kanilang mga
mata. 14 Kung ang isang hari ay humahatol sa mga mahihirap sa pamamagitan ng katotohanan, ang kaniyang trono ay
maitatatag nang walang hanggan.
15 Ang pamalo at pagsaway ay nagbibigay ng karunungan, pero ang isang batang malaya mula sa pagdidisiplina ay
inilalagay ang kaniyang ina sa kahihiyan. 16 Kapag ang mga masasamang tao ay nasa kapangyarihan, ang pagsuway ay
dumadami, ngunit sila na gumagawa nang matuwid ay makikita ang pagbagsak ng taong masama.
17 Disiplinahin ang inyong anak at bibigyan ka niya nang kapahingahan; bibigyan ka niya ng mga kagalakan sa inyong
buhay. 18 Kapag walang pahayag na pangitain, ang mga tao ay mamumuhay nang marahas, ngunit pinagpala ang isang
pinapanatili ang batas.

[19] Ang isang alipin ay hindi maitatama ng mga salita, dahil kahit na naintindihan niya, walang magiging tugon. [20] Tingnan
ang isang tao na padalus-dalos sa kaniyang mga salita? Mayroong higit pang pag-asa para sa isang taong mangmang
kaysa sa kaniya.
[21] Ang siyang nagbibigay ng layaw sa kaniyang alipin mula sa kaniyang pagkabata, sa huli nito ay magkakaroon ng
kaguluhan. [22] Ang isang taong galit ay pumupukaw ng away at ang isang pinuno ng pagkapoot ay gumagawa ng
maraming kasalanan.
[23] Ang pagmamataas ng isang tao ay ang magdadala sa kaniya pababa, pero ang siyang may mapagpakumbabang
kalooban ay bibigyan nang karangalan. [24] Ang siyang nakikibahagi sa isang magnanakaw ay nasusuklam sa kaniyang
sariling buhay; naririnig niya ang sumpa at walang anumang sinasabi.
[25] Ang takot ng tao ay gumagawa ng isang bitag, ngunit ang taong nagtitiwala kay Yahweh ay mapapangalagaan. [26]
Marami ang humahanap sa mukha ng mga namumuno, ngunit kay Yahweh nanggagaling ang katarungan para sa kaniya.
[27] Ang isang taong hindi makatarungan ay kasuklam-suklam sa kanilang mga gumagawa ng matuwid, ngunit ang isang
may daang matuwid ay kasuklam-suklam sa mga taong masasama.

Chapter 30

[1] Ang mga kasabihan ni Agur, anak na lalaki ni Jakeh—isang orakulo: Ipinahayag ng lalaking ito kay Itiel, kay Itiel at Ucal:
[2] Tiyak na ako ay mas katulad ng isang hayop kaysa sa sinumang tao, at wala akong pang-unawa ng isang tao. [3] Hindi ko
natutunan ang karunungan, ni mayroon akong kaalaman ng Tanging Banal.
[4] Sino ang umakyat sa langit at bumaba? Sino ang nagtipon ng hangin sa ilalim ng kaniyang mga kamay? Sino ang
nagtipon ng mga tubig sa balabal? Sino ang nagtatag ng lahat ng mga hangganan ng lupa? Ano ang kaniyang pangalan, at
ano ang pangalan ng kaniyang anak? Tiyak na alam mo!
[5] Bawat salita ng Diyos ay nasubok, siya ay isang panangga sa mga nagkukubli sa kaniya. [6] Huwag magdagdag sa
kaniyang mga salita, o pagsasabihan ka niya at ikaw ay mapapatunayang isang sinungaling.
[7] Dalawang bagay ang hinihingi ko sa iyo, huwag mo silang ipagkait sa akin bago ako mamatay. [8] Ilayo mo sa akin ang
kayabangan at kasinungalingan. Bigyan mo ako ng hindi kahirapan ni kayamanan, bigyan mo lamang ako ng pagkain na
aking kailangan. [9] Dahil kung mayroon akong labis, itatanggi kita at sasabihin, "Sino si Yahweh?" O kung ako ay magiging
mahirap, magnanakaw ako at lalapastanganin ko ang pangalan ng aking Diyos.
[10] Huwag mong siraan ng puri ang isang alipin sa harapan ng kaniyang panginoon, o isusumpa ka niya at papaniwalaang
ikaw ang may kasalanan.
[11] Ang isang salinlahi na sinusumpa ang kanilang ama at hindi pinagpapala ang kanilang ina, [12] iyan ang isang salinlahi na
dalisay sa kanilang sariling mga mata, ngunit hindi sila nahugasan sa kanilang karumihan.
[13] Iyan ang isang salinlahi—gaano mapagmataas ang kanilang mga mata at ang kanilang takipmata ay nakaangat! — [14]
sila ang isang salinlahi na ang mga ngipin ay mga espada, at kanilang mga panga ay mga kutsilyo, para lapain nila ang
mahirap mula sa lupa at ang nangangailangan mula sa sangkatauhan.
[15] Ang linta ay mayroong dalawang anak na babae, "Magbigay at magbigay," sigaw nila. May tatlong bagay na hindi
kailanman nasisiyahan, apat na hindi kailanman nagsabing, "Tama na": [16] Ang Sheol, ang baog na sinapupunan, ang lupa
na uhaw sa tubig, at ang apoy na hindi kailanman nagsabing, "Tama na." [17] Ang mata na nangungutya sa isang ama at
nasusuklam sa pagsunod sa isang ina, ang kaniyang mga mata ay tutukain ng mga uwak sa lambak, at siya ay kakainin
ng mga buwitre.
[18] May tatlong bagay na labis na kamangha-mangha para sa akin, apat na hindi ko maintindihan: ang daan ng isang agila
sa langit; [19] ang ginagawa ng isang ahas sa isang bato; ang ginagawa ng isang barko sa puso ng karagatan; at ang
ginagawa ng isang lalaki kasama ang isang dalaga.
[20] Ito ang ginagawa ng isang nangangalunyang babae— siya ay kumakain at kaniyang pinupunasan ang kaniyang bibig at
sinasabi, "Wala akong ginawang mali."
[21] Sa ilalim ng tatlong bagay ang lupa ay nayayanig, at ang pang-apat ay hindi na makakayanan nito: [22] ang isang alipin
kapag siya ay naging hari; ang isang hangal kapag siya ay puno ng pagkain; [23] kapag ang isang kinamumuhian na babae
ay nagpakasal; at kapag ang isang babaeng utusan ay pumalit sa pwesto ng kaniyang babaeng amo.
[24] May apat na bagay sa lupa na malilit, pero napakatatalino: [25] ang mga langgam ay mga nilalang na hindi malalakas,
pero hinahanda nila ang kanilang pagkain sa tag-araw; [26] ang mga kuneho ay hindi makapangyarihang nilalang, pero
ginagawa nila ang kanilang mga tahanan sa mga batuhan.
[27] Ang mga balang ay walang hari, pero lahat sila ay lumalakad ng maayos. [28] Para sa butiki, maaari mo itong hawakan ng
iyong dalawang kamay, pero sila ay natatagpuan sa mga palasyo ng mga hari.
[29] Mayroong tatlong bagay na marangal sa kanilang mahabang hakbang, apat na marangal kung paano lumakad: [30] ang
isang leon, ang pinakamalakas sa mga mababangis na hayop— hindi ito tumatalikod mula sa kahit ano; ang isang
tandang mayabang sa paglalakad; [31] isang kambing; at isang hari kung saan ang mga sundalo ay nasa tabi niya.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

32 Kung ikaw ay naging hangal, dinadakila ang iyong sarili, o kung ikaw ay nag-iisip ng kasamaan— ilagay mo ang iyong
kamay sa iyong bibig. 33 Katulad ng hinalong gatas na nakakagawa ng mantikilya, at katulad ng ilong ng sinuman na
magdurugo kapag piningot, kaya ang gawain na ginawa sa galit ay lumilikha nang kaguluhan.

Chapter 31

1 Ang mga salita ni Haring Lemuel—ang pananalita na itinuro ng kaniyang ina sa kaniya. 2 Ano, aking anak? At ano, anak
sa aking sinapupunan? At ano, anak ng aking mga panata? — 3 Huwag mong ibigay ang lakas mo sa mga babae, o ang
mga kaparaanan mo sa mga naninira sa mga hari.
4 Hindi ito para sa mga hari, Lemuel, hindi para sa mga hari ang uminom ng alak, ni para sa mga namumuno ang
magtanong, "Nasaan ang matapang na inumin? 5 Dahil kung sila ay iinom, makakalimutan nila kung ano ang naisabatas,
at mababaluktot ang mga karapatan ng lahat ng mga naghihirap.
6 Bigyan ang mga taong nasasawi ng inuming matapang at alak sa mga taong may mapait na kalungkutan. 7 Iinom siya at
makakalimutan niya ang kaniyang kahirapan, at hindi niya maaalala ang kaniyang kabalisahan.
8 Magsalita ka para sa mga hindi nakakapagsalita, para sa mga kapakanan ng lahat ng mga napapahamak. 9 Magpahayag
at humatol sa pamamagitan ng panukat na matuwid at ipagtanggol ang kapakanan ng mga mahihirap at ng mga taong
nangangailangan.
10 Sino ang makatatagpo ng may kakayahang asawang babae? Ang halaga niya ay higit sa mamahaling hiyas. 11 Ang puso
ng kaniyang asawang lalaki ay nagtitiwala sa kaniya, at kailanman hindi siya maghihirap. 12 Mga mabubuting bagay ang
ginagawa niya para sa kaniya at hindi masama sa lahat ng mga araw ng kaniyang buhay.
13 Pumipili siya ng balahibo at lana at gumagawa ng may kasiyahan ang kaniyang mga kamay. 14 Katulad siya ng mga
barko ng mangangalakal; nagdadala siya ng pagkain mula sa malayo. 15 Bumabangon siya habang gabi pa at nagbibigay
ng pagkain sa kaniyang sambahayan, at ipinamamahagi niya ang mga gawain sa kaniyang mga aliping babae.
16 Isinasaalang-alang niya ang bukirin at ito ay binibili, sa pamamagitan ng bunga ng kaniyang mga kamay, nakapagtanim
siya ng ubasan. 17 Dinadamitan niya ang kaniyang sarili ng lakas at pinalalakas niya ang kaniyang mga braso.
18 Nauunawaan niya kung ano ang magbibigay ng malaking kita para sa kaniya; buong gabi ay hindi namatay ang
kaniyang lampara. 19 Inilalagay niya ang kaniyang mga kamay sa ikiran, at buhol na sinulid ay kaniyang hinahawakan.
20 Ang mga taong mahihirap ay inaabot niya ng kaniyang kamay; ang mga taong nangangailangan ay inaabot niya ng
kaniyang mga kamay. 21 Hindi siya natatakot sa lamig ng niyebe para sa kaniyang sambahayan, dahil ang kaniyang buong
sambahayan ay nababalot ng pulang makapal na kasuotan.
22 Gumagawa siya ng mga sapin para sa higaan niya at mga lilang damit na pinong lino ang sinusuot niya. 23 Ang kaniyang
asawa ay kilala sa mga tarangkahan, kapag umuupo siya kasama ng mga nakatatanda sa bayan.
24 Gumagawa at nagbebenta siya ng linong kasuotan, at nagmumula sa kaniya ang mga sintas ng mga mangangalakal. 25
Ang kalakasan at karangalan ay suot niya, at sa oras na darating, siya ay tumatawa.
26 Binubuksan niya ang kaniyang bibig ng may karunungan, at nasa kaniyang dila ang batas ng kabaitan. 27 Binabantayan
niya ang pamamaraan ng kaniyang sambahayan at hindi kumakain ng tinapay ng pagkabatugan.
28 Ang kaniyang mga anak ay babangon at tinatawag siyang pinagpala; ang kaniyang asawang lalaki ay pupurihin na
nagsasabing, 29 "Maraming mga babae ang gumawa ng mabuti, ngunit hinihigitan mo silang lahat."
30 Ang pagiging elegante ay mapanlinlang, ang kagandahan ay walang kabuluhan, pero ang babaeng may takot kay
Yahweh ay mapapapurihan. 31 Ibigay mo sa kaniya ang bunga ng mga kaniyang kamay, at hayaan mong ang kaniyang
mga gawa, sa mga tarangkahan, siya ay papurihan.

Ecclesiastes

Chapter 1

1 Ito ang mga salita ng Mangangaral, ang anak ni David at hari sa Jerusalem. 2 Sabi ng Manganagaral. "Tulad ng isang
singaw ng ambon, tulad ng isang simoy sa hangin, lahat ay maglalaho, mag-iiwan ng maraming katanungan. 3 Anong
mapapala ng sangkatauhan mula sa lahat ng gawain na kanilang pinaghirapan sa ilalim ng araw?
4 Isang angkan ang lumilipas, at isa namang angkan ang dumarating, ngunit mananatili ang daigdig magpakailanman. 5
Sumisikat ang araw at lumulubog ito at nagmamadaling babalik sa lugar kung saan muli itong sisikat. 6 Umiihip ang
hangin sa timog at magpapaikot-ikot hanggang sa hilaga, laging lilibot sa ganitong landas at magpapabalik-balik muli.
7 Umaagos patungo sa dagat ang lahat ng mga ilog, ngunit ang dagat ay di mapupuno. Kung saan patungo ang ilog, doon
muli ito tutungo. 8 Ang lahat ay nakakapagod, at wala ni isa man makapagpapaliwanag nito. Ang mata ay walang
kasiyahan sa nakikita nito, ni tainga man ay napupuno ng naririnig nito.
9 Anuman ang nangyari ay siya rin ang mangyayari, at anuman ang nagawa ay siyang magagawa. Walang bago sa ilalim
ng araw. 10 Mayroon bang anumang bagay na maaaring masabi, 'Masdan mo, ito ay bago'? Anuman ang nangyayari ay
nangyari na sa matagal na panahon, noong mga panahong nauna pa sa atin. 11 Tila wala ni isa man ang nakakaalala sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

mga bagay na naganap sa sinaunang panahon. At ang mga bagay na nangyari sa nauna pang panahon at ang mangyayari sa hinaharap ay malamang na hindi rin maaalala."
[12] Ako ang Mangangaral, at ako ay naging hari ng buong Israel sa Jerusalem. [13] Inilaan ko ang aking pag-iisip sa pag-aaral at pagsisiyasat gamit ang karunungan sa lahat ng ginawa sa ilalim ng kalangitan. Ang pagsisiyasat na iyon ay isang mabigat na gawain na ibinigay ng Diyos sa mga anak ng tao upang pagka-abalahan. [14] Nakita ko ang lahat ng gawaing ginanap sa ilalim ng araw, at masdan, lahat ng mga ito ay magiging singaw at isang pagtangkang habulin ang hangin. [15]
Ang baluktot ay hindi na maitutuwid. Ang nawala ay hindi na mabibilang.
[16] Sinabi ko sa aking puso, "Masdan, ang nakamit kong karunungan ay higit kaysa mga nauna sa akin sa Jerusalem. Nakita ng aking isip ang malawak na karunungan at kaalaman. [17] Kaya inilagay ko sa aking puso na matutunan ang karunungan at maging kabaliwan at kahangalan din. Naintindihan ko rin na ito ay isang pagtangkang habulin ang hangin. [18] Dahil sa kasaganaan ng karunungan ay maraming kabiguan, at siya na nagdaragdag nang kaalaman ay nagdaragdag nang kalungkutan.

Chapter 2

[1] Sinabi ko sa aking puso, "Pumarito ka ngayon, susubukin kita sa kasayahan. Kaya magsawa ka sa kalayawan." Ngunit masdan, ito rin ay pansamantala lamang. [2] Sabi ko tungkol sa halakhak, "ito ay kabaliwan," at tungkol sa kasiyahan, "Anong silbi nito"
[3] Sinaliksik ko sa aking puso kung paano ko mapagbibigyan ang aking mga pagnanasa sa pag-inom ng alak. Hinayaan kong gabayan ako ng karunungan kahit na pinanghahawakan ko pa rin ang kahangalan. Nais kong malaman kung ano ang makabubuti para sa tao na gawin sa ilalim ng kalangitan sa mga araw ng kanilang mga buhay.
[4] Nagawa ko ang mga dakilang bagay. Nagtayo ako ng mga bahay para sa aking sarili at nagtanim ng mga ubasan. [5]
Nagtayo ako ng mga hardin at mga liwasan para sa aking sarili; sa loob ng mga ito ay nagtanim ako nang lahat ng uri ng bungang kahoy. [6] Lumikha ako ng mga lawa ng tubig upang diligan ang isang kagubatan kung saan naglalakihan ang mga puno.
[7] Bumili ako ng mga aliping lalaki at aliping babae; mayroon akong mga aliping isinilang sa aking palasyo. Mayroon din akong mga malalaking pag-aari na mga bakahan at mga kawan, higit na marami kaysa sa sinumang haring namuno sa Jerusalem bago ako. [8] Nakapag-ipon ako para sa aking sarili ng pilak at ginto, ang mga kayamanan ng mga hari at mga lalawigan. Mayroon akong mga lalaki at babaeng mang-aawit para sa aking sarili; sa pagmamagitan ng maraming asawa at mga iba pang babaeng kinakasama, ginawa ko ang mga bagay na maaaring magdulot nang kaligayahan sa sinumang lalaki sa ibabaw ng mundo.
[9] Kaya ako ay naging higit na dakila at mas mayaman kaysa sa lahat ng nauna sa akin sa Jerusalem, at ang aking karunungan ay nanatili sa akin. [10] Anuman ang hangarin ng aking mga mata, hindi ako nagpipigil sa kanila. Hindi ko pinipigil ang aking puso sa anumang kasiyahan, dahil ang puso ko ay natuwa sa lahat ng pinaghihirapan ko, at ang kasiyahan ay ang aking gantimpala sa lahat ng aking gawain.
[11] Pagkatapos minasdan ko ang lahat ng mga gawain na tinapos gawin ng aking mga kamay, at sa pinagsikapang gawin, ngunit muli, ang lahat ng bagay ay parang singaw at isang pagtangkang habulin ang hangin. Wala itong pakinabang sa ilalim ng araw. [12] Pagkatapos bumaling ako para pagtuunan ang karunungan, gayundin ang kabaliwan at kahangalan. Para ano ang maaaring gawin ng susunod na hari, na hindi pa rin nagagawa?
[13] Pagkatapos nagsimula kong maunawaan na ang karunungan ay mayroong kalamangan sa kamangmangan, gaya ng liwanag na mas mabuti kaysa kadiliman. [14] Ang matalinong tao ay ginagamit ang kaniyang mga mata sa kaniyang ulo para makita ang kaniyang patutunguhan, pero ang mangmang ay naglalakad sa kadiliman, kahit na alam kong iisang kapalaran ang nakalaan sa lahat.
[15] Pagkatapos sinabi ko sa aking puso, "Kung ano ang mangyayari sa mangmang ay mangyayari rin sa akin. Kaya anong mayroong pagkakaiba kung ako ay napakatalino?" Napagpasyahan ko na sa aking puso, "Ito man ay parang singaw lamang." [16] Para sa matalinong tao, tulad ng mangmang, ay hindi na maaalala sa mahabang panahon. Sa mga darating na mga panahon ang lahat ay matagal na kalilimutan. Ang taong matatalino ay mamamatay katulad lang ng mangmang.
[17] Kaya kinamuhian ko ang buhay dahil lahat ng ginawa sa ilalaim ng araw ay masama para sa akin. Ito ay dahil ang lahat ay parang singaw at isang pagtangkang habulin ang hangin. [18] Kinamuhian ko ang lahat ng aking natupad na aking pinaghirapan sa ilalim ng araw dahil kailangang iwanan ko sila sa taong susunod sa akin.
[19] At sino ang nakakaalam kung siya ay magiging matalinong tao o isang mangmang? Gayunman siya ay magiging panginoon sa lahat ng bagay sa ilalim ng araw kung saan naitayo ang aking gawa at naitatag ang aking karunungan. Ito rin ay usok. [20] Dahil doon nag-umpisang malungkot ang aking puso sa lahat ng paghihirap na aking ginawa sa ilalim ng araw.
[21] Sapagkat maaaring may isang taong gumagawa nang may karunungan, may kaalaman, at kahusayan, ngunit iiwan niya ang lahat na mayroon siya sa isang taong walang nagawa sa anuman dito. Ito rin ay usok at isang malaking kapahamakan. [22] Para sa anong pakinabang ang makukuha ng tao na nagsisikap magtrabaho at sa kaniyang puso ay

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pinipilit tapusin ang kaniyang mga gawain sa ilalim ng araw? [23] Bawat araw, ang kaniyang trabaho ay masakit at
mahirap, kaya sa gabi ang kaniyang kaluluwa ay hindi makahanap nang kapahingahan. Ito rin ay usok.
[24] Walang mabuti sa isang tao maliban lamang sa kumain at uminom at masiyahan sa kung ano ang mabuti sa kaniyang
ginagawa. Nakita ko na ang katotohanang ito ay nagmumula sa kamay ng Diyos. [25] Kaya sino ang makakakain o sino ang
magkakamit ng kahit anong uri nang kasiyahan na hiwalay sa Diyos?
[26] Kaya sa isang taong nagbibigay lugod sa kaniya, ibinibigay ng Diyos ang karunungan, kaalaman at kagalakan. Gayun
man, sa makasalanan ibinibigay niya ang gawain ng pag-iipon at pagtatabi para maaari niyang ibigay ito sa isang taong
nagbibigay kaluguran sa Diyos. Ito rin ay katumbas ng singaw at isang pagtangkang habulin ang hangin.

Chapter 3

[1] Sa lahat ng mga bagay ay mayroong isang itinakdang panahon, at isang kapanahunan sa bawat layunin sa ilalim ng
langit. [2] Panahon ng kapanganakan at panahon ng kamatayan, panahon ng pagtatanim at panahon ng pagbubunot ng
mga pananim, [3] panahon ng pagpatay at panahon ng pagpapagaling, panahon ng paggiba at panahon ng pagtatayo,
[4] panahon ng pag-iyak at panahon ng pagtawa, panahon ng pagtangis at panahon ng pagsayaw, [5] panahon ng paghahagis
ng mga bato at panahon ng pag-iipon ng mga bato, panahon na pagyakap sa ibang tao, at panahong hindi pagyakap,
[6] panahon sa paghahanap sa mga bagay at panahon ng paghinto sa paghahanap, panahon ng pag-iingat ng mga bagay at
panahon ng pagtatapon ng mga bagay, [7] panahon ng pagpunit ng kasuotan at panahon ng pananahi ng kasuotan,
panahon ng pananahimik at panahon ng pagsasalita,
[8] panahon ng pag-ibig at panahon ng pagkamuhi, panahon ng digmaan at panahon ng kapayapaan. [9] Anong pakinabang
ang makukuha ng manggagawa sa kaniyang gawain? [10] Nakita ko na ang gawain na ibinigay ng Diyos sa tao para tapusin.
[11] Ginawang angkop ng Diyos ang lahat ng bagay para sa bawat panahon. Inilagay din niya ang kawalang hanggan sa
kanilang mga puso. Ngunit hindi nauunawaan ng sangkatauhan ang mga gawang ginawa ng Diyos, mula sa simula
hanggang sa wakas.
[12] Alam ko na walang mabuti sa isang tao maliban sa magsaya at gumawa nang kabutihan habang siya ay nabubuhay— [13]
at ang bawat isa ay dapat kumain at uminom, at dapat maunawaan kung paano matuwa sa kabutihang nagmumula sa
lahat ng kanyang ginawa. Ito ay isang kaloob mula sa Diyos.
[14] Alam ko na anuman ang ginawa ng Diyos ay magtatagal magpakailanman. Walang maaaring maidagdag pa o maalis,
dahil ang Diyos ang siyang gumawa dito upang lumapit ang mga tao sa kaniya nang may karangalan. [15] Anuman ang
nangyayari ay nangyari na; anuman ang mangyayari pa ay nangyari na. Hinahayaan ng Diyos na hanapin ng tao ang
mga nakatagong bagay.
[16] At nakita ko sa ilalim ng araw na kasamaan ang nangyayari kung saan dapat naroon ang katarungan, at sa lugar nang
katuwiran, kasamaan ay madalas matagpuan. [17] Sinabi ko sa aking puso, "Hahatulan ng Diyos ang matuwid at ang
masama sa tamang panahon sa bawat bagay at sa bawat ginawa.
[18] Sinabi ko sa aking puso, "Sinusubok ng Diyos ang tao para ipakita sa kanila na sila ay tulad ng mga hayop.
[19] Dahil parehong kapalaran ang nagaganap sa mga tao na nagaganap sa mga hayop. Katulad ng mga hayop, ang mga tao
ay lahat namamatay. Lahat sila ay dapat ihinga ang parehong hangin, upang sa gayong paraan ang mga tao ay walang
kalamangan sa mga hayop. Hindi ba ang lahat ng bagay ay isang mabilis na paghinga lamang. [20] Lahat ng bagay ay
mapupunta sa iisang lugar. Lahat ng bagay ay nagmula sa alabok, at lahat ng bagay ay nagbabalik sa alabok.
[21] Sinong nakakaalam kung ang kaluluwa ng mga tao ay mapupunta paitaas at ang kaluluwa ng mga hayop ay
mapupunta sa lupa? [22] Kaya muli kong naunawaan na walang mainam sa kahit na sinong tao kundi magalak sa kaniyang
gawain, dahil ito ang kaniyang bahagi. Sino ang maaaring magpabalik sa kaniya upang maipakita kung ano ang
magaganap pagkatapos niya?

Chapter 4

[1] Minsan inisip ko ang tungkol sa lahat nang pag-uusig na ginagawa sa ilalim ng araw. Pagmasdan ang mga luha ng mga
taong inusig. Wala silang taga-aliw. Ang kapangyarihan ay nasa kamay ng kanilang mang-uusig, ngunit walang taga-aliw
ang mga taong inuusig.
[2] Kaya binabati ko ang mga patay na tao, silang mga namatay na, hindi ang nabubuhay, sila na nanatiling buhay pa. [3]
Subalit, mas mapalad kaysa sa kanilang dalawa ang isang hindi pa nabubuhay, ang isang hindi nakakita ng anumang
masamang gawain na ginawa sa ilalim ng araw.
[4] Pagkatapos aking nakita na ang bawat paggawa at bawat mahusay na paggawa ay kinaiingitan ng kanilang kapwa. Ito
rin ay parang singaw at isang pagtangkang habulin ang hangin.
[5] Ang mangmang ay naghahalupkipkip ang kaniyang mga kamay at hindi gumagawa, kaya ang kaniyang pagkain ay
kaniyang sariling laman. [6] Ngunit mas mabuti ang isang dakot na pakinabang sa matahimik na gawain kaysa dalawang
dakot ng gawain na sinusubukang habulin ang hangin.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[7] Pagkatapos muli kong naisip ang tungkol sa marami pang walang kabuluhan, marami pang naglalahong usok sa ilalim
ng araw. [8] Mayroong isang uri ng tao na nag-iisa. Wala siyang kahit na sino, walang anak o kapatid. Walang katapusan
ang lahat ng kaniyang gawain, at ang kaniyang mga mata ay hindi nasisiyahan sa pagdami ng kayamanan. Nagtataka
siya, "Para kanino ang aking pagbubungkal at inaalis sa sarili ko ang kasiyahan? Ito rin ay usok, isang masamang
kalagayan.
[9] Ang gawain ng dalawang tao ay mas mabuti kaysa sa isa; sabay silang makikinabang sa isang mainam na kabayaran sa
kanilang gawain. [10] Kapag nabuwal ang isa, maaaring ibangon ng isa ang kaniyang kaibigan. Subalit, kalungkutan ang
sumusunod sa nag-iisa kapag nabuwal siya kung walang magbabangon sa kaniya. [11] At kung ang dalawa ay
magkasamang mahihiga, maaari silang mainitan, ngunit paanong maaaring mainitan ang nag-iisa.
[12] Ang isang taong nag-iisa ay maaaring madaig, ngunit maaring mapagtagumpayan ng dalawa ang isang pagsalakay, at
ang isang tatlong ikit na lubid ay hindi agad malalagot.
[13] Mainam pa ang maging isang mahirap pero matalinong kabataan kaysa sa isang matanda at hangal na haring hindi na
marunong makinig sa mga babala. [14] Ito ay totoo kahit maging hari ang kabataang mula sa bilangguan, o kahit
ipinanganak siyang mahirap sa kaniyang kaharian.
[15] Subalit, nakita ko ang lahat nang nabubuhay at naglilibot sa ilalim ng araw ipinapasailalim ang kanilang mga sarili sa
isa pang kabataang tumayo bilang hari. [16] Walang katapusan ang lahat ng taong nais sundin ang bagong hari, pero
kalaunan marami sa kanila ay hindi na pupuri sa kaniya. Sigurado ang kalagayang ito ay parang singaw at isang
pagtangkang habulin ang hangin.

Chapter 5

[1] Ingatan ang inyong pag-uugali kapag kayo ay nasa tahanan ng Diyos. Magtungo doon para makinig. Mas mabuti ang
pakikinig kaysa mga handog ng mga mangmang habang hindi nalalaman na ang kanilang ginagawa sa buhay ay
masama.
[2] Huwag agad-agad magsasalita ang inyong bibig, at huwag hayaan ang inyong puso ay agad-agad maghain ng anumang
bagay sa harapan ng Diyos. Ang Diyos ay nasa langit, ngunit ikaw ay nasa ibabaw ng mundo, kaya hayaang kakaunti ang
iyong mga salita. [3] Kapag ikaw ay napakaraming ginagawa at iniintindi, ikaw ay maaaring magkaroon ng mga masamang
panaginip. At habang dumadami ang iyong sinasabi, lalong dumadami ang mga kahangalang maaaring masasabi mo pa.
[4] Kapag ikaw ay mamamanata sa Diyos, huwag patagalin ang pagtupad nito, dahil walang kasiyahan ang Diyos sa mga
mangmang. Gawin ang iyong panata. [5] Mas mainam pa na hindi magbigay ng isang panata kaysa magbigay ng isa na
hindi mo naman matutupad.
[6] Huwag hayaan ang inyong mga bibig ay magdulot ng kasalanan sa inyong katawan. Huwag ninyong sabihin sa
tagapagbalita ng pari, “Ang panatang iyon ay isang pagkakamali." Bakit ginagalit ang Diyos sa maling panata, hinahamon
ang Diyos upang wasakin ang gawa ng iyong mga kamay? [7] Kaya sa maraming mga panaginip, katulad ng maraming mga
salita, ito ay walang kabuluhang parang singaw. Kaya matakot sa Diyos.
[8] Kapag nakikita mong inaapi ang mahihirap at pinagnanakawan ng katarungan at wastong pagtrato sa iyong lalawigan,
huwag magtaka na para bang walang nakaka-alam, dahil mayroong mga taong nasa kapangyarihan na nangangalaga sa
kanilang nasasakupan at mayroon pang mas mataas sa kanila. [9] Karagdagan pa, ang ani ng lupain ay para sa lahat, at
nakikinabang ang hari mismo sa ani mula sa mga bukirin.
[10] Sinumang nagmamahal sa pilak ay hindi masisiyahan sa pilak, at sinuman ang nagmamahal sa yaman ay
maghahangad pa nang marami. Ito din ay parang singaw. [11] Habang nadaragdagan ang kasaganaan, gayon din naman
ang mga taong nangangailangan nito. Anong pakinabang sa may-ari ng yaman ang mayroon ito kundi pagmasdan ito ng
kaniyang mga mata?
[12] Ang tulog ng isang manggagawa ay mahimbing, kahit kaunti ang kinain o napakarami, ngunit ang kayamanan ng taong
mayaman ay hindi siya pinahihintulutang matulog nang mahimbing.
[13] Mayroon isang malubhang kasamaan na aking nakita sa ilalim ng araw: mga kayamanang inimbak ng may-ari,
nagdudulot ng sarili niyang kapighatian. [14] Kapag nawala ng mayaman na tao ang kaniyang kayamanan dahil sa
kamalasan, ang sarili niyang anak, na kaniyang inaruga ay walang naiwang anuman sa kaniyang mga kamay.
[15] Gaya ng isang taong ipinanganak nang hubad mula sa sinapupunan ng kaniyang ina, gayon din hubad niyang iiwan
ang buhay na ito. Walang madadala ang kaniyang kamay mula sa kaniyang paggawa. [16] Isa pang malubhang kasamaan ay
kung paanong dumating ang isang tao, gayon din siya dapat umalis. Kaya anong pakinabang ang makukuha ng sinuman
na gumagawa para sa hangin? [17] Sa kaniyang kapanahunan, kumakain siya kasama ang kadiliman at lubhang balisa sa
kaniyang karamdaman at galit.
[18] Pagmasdan mo, ang nakita kong mabuti at karapat-dapat ay kumain at uminom at magsaya sa pakinabang mula sa
lahat ng ating gawain, habang tayo ay gumagawa sa ilalim ng araw sa lahat ng mga araw nitong buhay na ibinigay ng
Diyos sa atin. Dahil ito ang bahagi ng tao.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[19] Ang sinumang pinagkalooban ng Diyos ng kayamanan, kasaganaan at ang kakayahang tanggapin ang kaniyang bahagi at magalak sa kaniyang gawain – ito ay isang kaloob mula sa Diyos. [20] Sapagkat hindi niya madalas inaalala ang mga araw ng kaniyang buhay, dahil ginagawa ng Diyos na siya ay maging abala sa mga bagay na nasisiyahan niyang gawin.

Chapter 6

[1] Mayroon akong nakitang masama sa ilalim ng araw, at ito ay malubha para sa mga tao. [2] Maaaring magbigay ang Diyos ng kayamanan, kasaganaan at karangalan sa isang tao upang hindi siya magkulang sa mga hinahangad niya para sa kaniyang sarili, ngunit pagkatapos, hindi ibibigay ng Diyos ang kakayahan upang magsaya sa mga ito. Sa halip, iba pa ang makikinabang ng kaniyang mga kagamitan. Ito ay parang singaw, isang masamang kalungkutan.
[3] Kung ang isang lalaki ay maging ama ng isang daang anak at mabuhay ng maraming taon, sa gayon ang mga araw ng kaniyang mga taon ay marami, ngunit kung hindi nasiyahan ang kaniyang puso sa kabutihan at siya ay hindi inilibing nang may karangalan, kaya aking sasabihin na ang isang sanggol na patay ipinanganak ay mas mabuti pa kaysa sa kaniya. [4] Kahit pa ang isang sanggol ay isinilang nang walang kabuluhan at mamamatay sa kadiliman at ang kaniyang pangalan ay mananatiling lihim.
[5] Kahit hindi na nakita ng batang ito ang araw o nalaman ang anumang bagay, ito ay may kapahingahan bagaman ang taong iyon ay wala. [6] Kahit mabubuhay ang isang tao ng dalawang libong taon ngunit hindi matutunang matuwa sa mabuting mga bagay, mapupunta siya sa parehong lugar kagaya ng iba pa.
[7] Kahit na lahat ng gawain ng isang tao ay para punuin ang kaniyang bibig, gayon man ang kaniyang gana sa pagkain ay hindi mapupunan. [8] Kaya, anong pakinabang mayroon ang matalinong tao na higit pa sa hangal? Anong pakinabang mayroon ang isang mahirap na tao kahit pa malaman niya kung paano kumilos sa harapan ng iba?
[9] Mabuti pang masiyahan sa nakikita ng mga mata kaysa sa paghahangad ng isang lumalawak na pananabik sa pagkain, na para ring singaw at isang pagtangkang habulin ang hangin. [10] Anumang bagay ang naririto ay nabigyan na ng kaniyang pangalan, at nalalaman na kung ano ang katulad ng sangkatauhan. Kaya walang saysay makipagtalo sa isang makapangyarihang hukom ng lahat. [11] Kapag mas maraming sinasabi, lalong walang kabuluhan, kaya ano nga ba pakinabang niyan sa isang tao? [12] Dahil sino ang nakakaalam ng mabuti sa buhay ng tao sa kaniyang walang kabuluhan at bilang na mga araw na kaniyang dadaanan tulad ng isang anino? Sino ang makapagsasabi sa isang tao kung ano ang sasapitin sa ilalim ng araw pagkatapos siyang mamatay?

Chapter 7

[1] Ang mabuting pangalan ay mas mahalaga sa mamahaling pabango at ang araw ng kamatayan ay higit na mabuti sa araw nang kapanganakan. [2] Mas mabuting magtungo sa lamayan kaysa bahay ng kasayahan, dahil dumarating sa lahat ng tao ang pagluluksa sa katapusan ng buhay, kaya dapat ilagay ito sa puso ng mga taong nabubuhay pa.
[3] Ang kalungkutan ay mas mabuti sa katuwaan, dahil pagkatapos ng kalungkutan ng mukha sasapit ang kagalakan ng puso. [4] Ang puso ng matalino ay nasa bahay ng pagluluksa, ngunit ang puso ng mangmang ay nasa bahay nang kasayahan.
[5] Mas mabuting makinig sa pagsuway ng matalino kaysa pakinggan ang awit ng mga mangmang. [6] Dahil tulad ng nasusunog na mga tinik sa ilalim ng isang palayok, gayon din ang halakhak ng mga mangmang. Ito man ay usok.
[7] Tunay na ang pangingikil ay nagpapamangmang sa mga matatalinong tao, at ang suhol ay nagdudungis ng puso.
[8] Mas mabuti ang katapusan ng isang bagay kaysa sa simula; at ang taong may diwang mahinahon ay mas mabuti kaysa ang palalong kaisipan. [9] Huwag madaling magalit sa iyong diwa, dahil naninirahan ang galit sa puso ng mga mangmang.
[10] Huwag sabihin, "Bakit ang mga nakaraang mga araw ay mas mabuti kaysa sa mga ito? Ngunit ito ay hindi dahil sa karunungan kaya tinanong n'yo ito.
[11] Ang karunungan ay kasing-inam ng mahahalagang mga bagay na ating minana mula sa ating mga ninuno. Nagdudulot ito ng mga pakinabang sa mga nakakakita sa araw. [12] Sapagkat ang karunungan ay nagdudulot ng pangangalaga gaya ng pagdudulot ng salapi nang pangangalaga, ngunit ang kalamangan ng kaalaman ay nagbibigay ng buhay ang karunungan sa sinumang mayroon nito.
[13] Pag-isipan ang mga ginawa ng Diyos: Sino ang maaaring magtuwid ng anumang bagay na ginawa niyang baluktot?
[14] Kapag mabuti ang mga panahon, masayang mamuhay sa kabutihang iyon, ngunit kapag masama ang mga panahon, pag-isipan ito: ipinahintulot ng Diyos na magkatabing mamalagi ang dalawang ito. Sa kadahilanang ito, walang isa man ang makakaalam ng anumang bagay na darating sa kaniya.
[15] Nakita ko ang maraming bagay sa aking walang kahulugang mga panahon. Mayroong mga matuwid na taong naglalaho sa kabila ng kanilang pagkamakatuwiran, at mayroong masasamang taong nabubuhay nang mahabang buhay kahit na sila ay masama. [16] Huwag maging mapagmatuwid sa sarili, matalino sa iyong sariling mga mata. Bakit dapat mong sirain ang iyong sarili?

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

17 Huwag maging napakasama o mangmang. Bakit dapat kang mamatay ng wala pa sa iyong oras? 18 Makakabuti na iyong
panghahawakan ang karunungang ito, at huwag nang ilalayo ang iyong mga kamay sa katuwiran. Dahil ang taong may
takot sa Diyos ay makatutupad sa lahat ng kaniyang mga tungkulin.
19 Ang karunungan ay makapangyarihan sa matalinong tao, higit pa sa sampung pinuno ng isang lungsod. 20 Walang isang
matuwid na tao sa ibabaw ng mundo na gumagawa nang kabutihan at kailanman hindi nagkasala.
21 Huwag mong pakinggan ang bawat salitang sinasabi, dahil maaaring mong marinig ang sumpa ng alipin mo sa iyo. 22
Sapagkat madalas ding nalalaman ng iyong sarili na sa iyong puso ay malimit mong sinusumpa ang iba. Katulad nang
pagkilala mo sa iyong sarili na sa iyong sariling puso ay madalas mong sumpain ang iba.
23 Ang lahat ng ito ay napatunayan ko sa pamamagitan ng karunungan. Sinabi ko, "Magiging matalino ako," ngunit ito ay
higit sa ninais ko. 24 Napakalayo at napakalalim ng karunungan. Sino ang makakahanap nito? 25 Ibinaling ko ang aking
puso sa pag-aaral at pagsusuri at pagsaliksik sa karunungan at ang mga paliwanag ng katotohanan, at maunawaan na
ang kasamaan ay kahangalan at ang kamangmangan ay kabaliwan.
26 Natuklasan ko na mas mapait kaysa kamatayan ang sinumang babae na ang puso ay puno ng mga patibong at mga
bitag at ang kaniyang mga kamay ay mga tanikala. Sinumang nakalulugod sa Diyos ay makakatakas sa kaniya, ngunit ang
makasalanan ay makukuha niya.
27 "Pag-isipan kung ano ang aking natuklasan," sabi ng Mangangaral. Idinadagdag ko ang isang natuklasan sa iba pa para
magkaroon ng isang paliwanag ng katotohanan. 28 Ito pa rin ang aking hinahanap, ngunit hindi ko pa rin ito natatagpuan.
May natagpuan akong isang matuwid na lalaki sa gitna ng isang libo, ngunit hindi ko natagpuan ang isang babae sa
kanilang lahat.
29 Natuklasan ko ang isang ito: na nilikha ng Diyos ang sangkatauhan na matuwid, ngunit sila ay lumayong naghahanap
sa maraming kahirapan.

Chapter 8

1 Ano ang isang taong matalino? Ito ay isang taong nakakaalam ng kahulugan ng mga kaganapan sa buhay. Ang
karunungan sa isang tao ay nagpapaningning ng kaniyang mukha, at ang katigasan sa kaniyang mukha ay nagbabago.
2 Pinapayuhan ko kayong sundin ang utos ng hari dahil sa pangako ng Diyos na ipagtatanggol siya. 3 Huwag magmadaling
lumayo sa harapan niya at huwag kang mamalagi sa maling bagay, dahil magagawa ng hari ang anumang ninanais niya. 4
Ang salita ng hari ay maghahari, kaya sino ang magsasabi sa kaniya, "Ano ang iyong ginagawa?"
5 Sinumang sumusunod sa mga utos ng hari ay lumalayo sa kapahamakan. Ang isang matalinong puso ng tao ay
nakikilala ang nararapat na landas at oras ng pagkilos. 6 Sapagkat sa bawat bagay ay mayroong wastong pagtugon at oras
sa pagtugon, dahil ang mga kaguluhan ng tao ay napakalaki. 7 Walang nakakaalam kung ano ang susunod. Sino ang
makapagsasabi sa kaniya kung ano ang susunod?
8 Walang may kapangyarihang pigilan ang paghinga ng hangin ng buhay, at walang may kapangyarihan sa araw ng
kaniyang kamatayan. Walang tinitiwalag sa hanay ng hukbo habang nasa isang digmaan, at ang kasamaan ay hindi
magliligtas sa mga alipin nito. 9 Naintindihan ko ang lahat ng ito; inilagay ko sa aking puso ang bawat uri ng gawa na
naganap sa ilalim ng araw. Mayroong isang panahon kung saan ang isang tao ay may kakayahang gumawa ng masama sa
iba.
10 Kaya nakita kong lantarang inilibing ang masama. Sila ay dinala mula sa lugar at inilibing saka pinuri ng mga tao sa
lungsod kung saan nila ginagawa ang masasamang mga gawain. Ito rin ay walang pakinabang. 11 Kapag ang isang hatol sa
isang masamang krimen ay hindi agad ipinatupad, hinihikayat nito ang puso ng taong gumawa ng masama.
12 Kahit isang daang ulit gumagawa ng masama ang isang makasalanan at nabubuhay pa rin sa mahabang panahon,
gayon man alam ko na magiging mabuti sa mga gumagalang sa Diyos, siyang pinararangalan ang kaniyang presensiya sa
kanila. 13 Ngunit hindi magiging mabuti sa isang taong masama; ang kaniyang buhay ay hindi pahahabain. Ang kaniyang
mga araw ay katulad ng isang naglalahong anino dahil hindi niya pinararangalan ang Diyos.
14 May isa pang walang silbing usok - isang bagay pa na naganap sa ibabaw ng mundo. Ang mga bagay na nangyayari sa
taong matuwid ay nangyayari din sa taong masama, at ang mga bagay na nangyayari sa taong masama ay nangyayari din
sa taong matuwid. Sinasabi ko na ito rin ay walang silbing parang singaw. 15 Kaya ipinayo ko ang kasayahan, dahil ang
isang tao ay walang mas mabuting gawin sa ilalim ng araw maliban sa kumain at uminom at maging masaya. Itong
kasiyahan ang makakasama niya sa kaniyang gawain sa lahat ng mga araw ng kaniyang buhay na ibinigay ng Diyos sa
kaniya sa ilalim ng araw.
16 Nang ginamit ko ang aking puso upang malaman ang karunungan at maunawaan ang gawaing naganap sa ibabaw ng
mundo, ang gawaing madalas nagaganap nang walang tulog para sa mga mata sa gabi o sa araw, 17 at namasdan ko lahat
ng gawain ng Diyos at hindi maunawaan ng tao ang gawaing ginawa sa ilalim ng araw. Gaano man ang pagsisikap ng tao
para hanapin ang mga kasagutan, hindi niya ito mahahanap. Kahit na sa paniwala ng isang matalino ay alam na niya ang
lahat, sa totoo lang hindi niya alam.

Chapter 9

Chapter 10

[1] Dahil inisip kong mabuti ang lahat ng mga ito para maintindihan ang mga matuwid at matalino at ang kanilang mga
gawa. Lahat sila ay nasa mga kamay ng Diyos. Dahil walang nakakaalam kung pag-ibig o pagkamuhi ang darating sa
isang tao.
[2] Ang lahat ng tao ay may parehong kapalaran. Parehong kapalaran ang naghihintay sa mga matuwid na tao at
makasalanan, mabuting mga tao at masama, ang malinis at marumi, at ang nag-aalay at ang hindi nag-aalay. Tulad ng
pagkamatay ng mabubuting tao, ganoon din ang makasalanan. Tulad ng pagkamatay ng nanunumpa, ganoon din ang
taong takot gumawa ng panunumpa.
[3] Mayroong masamang kapalaran para sa lahat ng ginawa sa ilalim ng araw, isang tadhana para sa lahat ng tao. Ang mga
puso ng tao ay puno ng kasamaan, at kahibangan ay nasa kanilang mga puso habang sila ay nabubuhay. Kaya pagkatapos
noon, pumupunta sila sa mga patay.
[4] Dahil mayroon pang pag-asa para sa nabubuhay, katulad ng buhay na aso na mas maigi pa kaysa sa patay na leon. [5]
Dahil alam ng mga nabubuhay na tao na mamamatay sila, ngunit walang alam ang mga patay. Wala na silang gantimpala
dahil ang kanilang alaala ay nakalimutan na.
[6] Ang kanilang pag-ibig, pagkamuhi, at inggit ay matagal nang naglaho. Hindi na sila magkakaroon ng lugar sa anumang
bagay na ginawa sa ilalim ng araw. [7] Humayo ka, masaya mong kainin ang tinapay mo, at inumin ang alak mo nang may
masayang puso, dahil pinapayagan ng Diyos ang pagdiriwang ng mga mabubuting gawa. [8] Lagi mong panatilihing puti
ang iyong mga damit at ang iyong ulo ay pinahiran ng langis.
[9] Masaya kang mamuhay kasama ang iniibig mong asawa sa lahat ng araw ng buhay mo nang walang pakinabang, ang
mga araw na ibinigay sa iyo ng Diyos sa ilalim ng araw sa mga araw nang walang pakinabang. Iyon ang gantimpala ng
buhay mo para sa ginawa mo sa ilalim ng araw. [10] Anuman ang gawin ng mga kamay mo, gawin mo ito gamit ang iyong
lakas, dahil walang gawain o paliwanag o kaalaman o karunungan sa libingan, ang lugar kung saan ka pupunta.
[11] Nakakita ako ng ilang kawili-wiling bagay sa ilalim ng araw: Ang takbuhan ay hindi para sa mabibilis na tao. Ang
labanan ay hindi para sa malalakas na tao. Ang tinapay ay hindi para sa matatalinong tao. Ang kayamanan ay hindi para
sa mga taong may pang-unawa. Ang pabor ay hindi para sa mga taong may kaalaman. Sa halip, ang oras at pagkakataon
ang nakakaapekto sa kanilang lahat. [12] Dahil walang nakakaalam ng oras ng kaniyang pagkamatay, tulad ng isda na
nahuli sa lambat ng kamatayan, o katulad ng mga ibon na nahuli sa patibong. Katulad ng mga hayop, ang mga tao ay
nakakulong sa masasamang panahon na biglang dumarating sa kanila.
[13] Nakita ko rin ang karunungan sa ilalim ng araw sa paraan na kahanga-hanga para sa akin. [14] Mayroong isang maliit na
lungsod na may kaunting mamamayan, at may isang malakas na haring dumating laban dito, sinalakay ito at nagtayo ng
mga malalaking rampang pangsalakay dito. [15] Ngayon sa lungsod na iyon, mayroong isang mahirap na matalinong lalaki,
na sa pamamagitan ng kaniyang karunungan ay nailigtas niya ang lungsod. Ngunit kinalaunan, walang nakaalala sa
mahirap na taong iyon.
[16] Kaya pinagpalagay ko, "Ang karunungan ay mas mainam kaysa sa kalakasan, ngunit ang karunungan ng mahirap na
tao ay hinamak at ang kaniyang mga salita ay hindi pinakinggan."
[17] Ang mga salita ng matatalino na sinabi nang pabulong ay mas naririnig kaysa sa mga sigaw ng sinumang pinuno sa
mga mangmang. [18] Ang karunungan ay mas mabuti kaysa sa mga sandata sa digmaan, ngunit kayang sirain ng isang
makasalanan ang maraming kabutihan.

Chapter 10

[1] Katulad ng mga patay na langaw na nagpapabaho ng pabango, ganoon din ang munting kamangmangan ay kayang
mahigitan ang karunungan at karangalan. [2] Ang puso ng matalinong tao ay papunta sa kanan, ngunit ang puso ng
mangmang ay papunta sa kaliwa. [3] Kapag naglalakad ang mangmang sa lansangan, kulang ang kaniyang pag-iisip,
pinatutunayan sa lahat na siya ay mangmang.
[4] Kapag ang mga damdamin ng pinuno ay sumiklab laban sa iyo, huwag mong iwan ang gawain mo. Kayang patahimikin
ng kahinahunan ang labis na galit.
[5] May nakita akong kasamaan sa ilalim ng araw, isang uri ng pagkakamali na nanggagaling sa isang pinuno: [6] Ang mga
mangmang ay binibigyan ng posisyon sa pagkapinuno, habang ang mga taong matagumpay ay binibigyan ng mababang
posisyon. [7] Nakakita ako ng mga alipin na nakasakay sa mga kabayo, at ang mga taong matagumpay ay naglalakad na
parang mga alipin sa lupa.
[8] Sinuman ang nagbubungkal ng hukay ay maaaring mahulog dito, at kapag mayroong sumisira sa pader, maaari siyang
kagatin ng ahas. [9] Sinuman ang nagtatapyas ng bato ay masasaktan nito, at ang taong nagpuputol ng kahoy ay
nanganganib dito.
[10] Kung ang talim ng bakal ay mapurol, at hindi ito hinahasa ng isang tao, kailangan niyang gumamit nang mas maraming
lakas, ngunit nagbibigay ng kalamangan ang karunungan para sa katagumpayan. [11] Kung ang ahas ay nanuklaw bago pa
ito mapaamo, walang kalamangan para sa nang-aamo.
[12] Magiliw ang mga salita ng bibig ng matalinong tao, ngunit nilululon ang mangmang ng kaniyang sariling mga labi.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[13] Sa pag-agos ng mga salita mula sa bibig ng mangmang, ang kamangmangan ay lumalabas, at sa huli umaagos sa bibig
niya ang masamang kahibangan. [14] Pinaparami ng mangmang ang mga salita, ngunit walang nakakaalam kung ano ang
paparating. Sino ang nakaaalam kung ano ang parating pagkatapos niya?
[15] Pinapagod ng mga mabibigat na gawain ang mga mangmang, kaya hindi man lang nila alam ang daan papuntang
bayan.
[16] Mayroong gulo sa inyong lupain kapag bata pa ang inyong hari, at ang mga pinuno ninyo ay magdiriwang sa umaga! [17]
Ngunit masaya ang lupain kapag ang hari ay anak ng mga maharlika, at kumakain ang mga pinuno ninyo kapag oras na
ng kainan at ginagawa nila iyon para lumakas, hindi para sa paglalasing!
[18] Dahil sa katamaran nalalaglag ang bubong, at dahil sa mga tamad na kamay may tagas ang bahay. [19] Naghahanda ang
mga tao ng pagkain para sa pagtawa, nagbibigay ng kasiyahan sa buhay ang alak, at pinupuno ng pera ang
pangangailangan sa lahat ng bagay.
[20] Huwag mong sumpain ang hari, kahit sa iyong isipan, at huwag mong sumpain ang mayayaman sa iyong silid-tulugan.
Sapagkat maaaring dalhin ng ibon sa himpapawid ang mga salita mo; maaaring ikalat ng anumang may pakpak ang
bagay na iyon.

Chapter 11

[1] Magtapon ka ng tinapay sa katubigan, at makikita mo ulit ito pagkatapos ng ilang araw. [2] Ibahagi ito sa pito, maging sa
walong tao, dahil hindi mo alam kung anong mga sakuna ang darating sa mundo. [3] Kung puno ng ulan ang mga ulap,
ipinapatak ito sa lupa, at kung natumba ang puno sa dakong timog o hilaga, saan man ito natumba, doon ito mananatili.
[4] Sinuman ang pinanonood ang hangin ay maaaring hindi makapagtanim, at sinuman ang pinanonood ang ulap ay
maaaring hindi makapag-ani. [5] Kung paanong hindi mo alam kung saan manggagaling ang hangin, maging kung paano
lumalaki ang mga buto ng sanggol sa sinapupunan ng kaniyang ina, gayon din hindi mo rin mauunawaan ang gawa ng
Diyos, na siyang lumikha ng lahat.
[6] Sa umaga, itanim mo ang binhi; hanggang sa gabi, magtrabaho ka gamit ang iyong mga kamay ayon sa
pangangailangan, dahil hindi mo alam kung alin ang sasagana, umaga man o gabi, o ito o iyan, o pareho man silang
magiging mabuti. [7] Tunay nga na matamis ang liwanag, at kaaya-ayang makita ng mga mata ang araw. [8] Kung may taong
mabubuhay ng maraming mga taon, hayaan mo siyang sumaya sa lahat ng iyon, ngunit hayaan mo siyang isipin ang
paparating na mga araw ng kadiliman, dahil marami sila. Lahat ng darating ay naglalahong usok.
[9] Magalak ka, batang lalaki, sa iyong kabataan, at hayaang magalak ang iyong puso sa mga araw ng iyong kabataan.
Ipagpatuloy ang mga mabubuting hangarin ng iyong puso at anumang nakikita ng iyong mga mata. Gayunpaman, isipin
mo na hahatulan ka ng Diyos para sa lahat ng mga bagay na ito. [10] Palayasin mo ang galit mula sa iyong puso, at huwag
mong pansinin ang anumang sakit ng iyong katawan, dahil ang kabataan at ang lakas nito ay usok.

Chapter 12

[1] Alalahanin mo rin ang iyong Manlilikha sa araw ng iyong kabataan, bago dumating ang araw ng paghihirap, at bago
dumating ang mga taon na sasabihin mong, "Hindi ako nasisiyahan sa kanila," [2] bago dumilim ang liwanag ng araw at
buwan at mga bituin, at bumalik ang mga maiitim na ulap pagkatapos ng ulan.
[3] Iyon ang panahon na manginginig ang mga tagapagbantay ng palasyo, at yuyuko ang mga malalakas na tao, at ang mga
babaeng nagdidikdik ay titigil dahil kaunti sila, at ang mga tumatanaw sa mga bintana ay hindi na makakakita nang
malinaw.
[4] Iyon ang panahon na isasara ang mga pinto sa lansangan, at titigil ang tunog ng pagdidikdik, kapag nasisindak ang mga
lalaki sa tinig ng ibon, at kapag lumilipas na ang mga kanta ng mga babae.
[5] Iyon ang panahon na matatakot ang mga lalaki sa mga matataas na lugar at sa mga kapahamakan sa lansangan, kapag
sumagana ang puno ng pili, at kapag hinahatak ng mga tipaklong ang mga sarili nila, at kapag naglaho ang mga likas na
pagnanasa. Pagkatapos, pupunta ang tao sa kaniyang walang hanggang tahanan at ang mga nagdadalamhati ay tutungo
sa mga lansangan.
[6] Alalahanin mo ang iyong Manlilikha bago maputol ang pilak na tali, o madurog ang gintong mangkok, o mabasag sa
batis ang lalagyan ng tubig, o masira ang gulong ng tubig sa balon, [7] bago bumalik ang alabok sa lupa kung saan ito
nanggaling, at bumalik sa Diyos ang espiritu na siyang nagbigay nito.
[8] "Usok," ang sabi ng Mangangaral, "ang lahat ay naglalahong usok." [9] Ang Mangangaral ay matalino, at tinuruan niya ang
mga tao nang kaalaman. Inaral, inisip at iniayos niya ang maraming kawikaan.
[10] Hinangad ng Mangangaral na magsulat ng mga malinaw at tuwid na mga salita nang katotohanan. [11] Ang mga salita ng
mga matatalinong tao ay parang mga panusok. Gaya ng mga pako na ibinaon nang malalim ang mga salita ng mga
dalubhasa sa maraming mga kawikaan na itinuro ng isang pastol.
[12] Aking anak, maging maingat ka sa mas higit na mga bagay: ang paggawa ng maraming libro, na walang katapusan. Ang
matinding pag-aaral ay nagbibigay pagod sa katawan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[13] Sa huli, pagkatapos marinig ang lahat ng bagay, ay dapat kang matakot sa Diyos at ingatan ang kaniyang mga utos, dahil
ito ang buong tungkulin ng sangkatauhan. [14] Dahil hahatulan ng Diyos ang bawat gawain, kasama ang bawat nakatagong
bagay, mabuti man ito o masama.

Song of Solomon

Chapter 1

[1] Ang Awit ng mga Awit ni Solomon. Nagsasalita sa kaniyang kasintahan ang dalaga [2] O, halikan mo ako ng mga halik ng
iyong bibig, dahil mas mainam kaysa sa alak ang iyong pag-ibig. [3] May kaaya-ayang halimuyak ang iyong mga langis na
pamahid; parang pabangong dumadaloy ang iyong pangalan, kaya iniibig ka ng mga dalaga. [4] Isama mo ako, at tayo ay
tatakbo. Nagsasalita sa kaniyang sarili ang dalaga. Dinala ako ng hari sa kaniyang mga silid. Nagsasalita sa kaniyang kasintahan ang dalaga Masaya ako, nagagalak sa iyo; hayaan mong ipagdiwang ko ang iyong pag-ibig, mas mainam ito kaysa sa alak. Tama lang na hangaan ka ng ibang mga kababaihan. Nagsasalita ang babae sa ibang kababaihan.
[5] Nagsasalita ang babae sa ibang mga kababaihan. Ako ay kayumanggi pero maganda, kayong mga dalaga ng mga
kalalakihan ng Jerusalem- kayumanggi tulad ng mga tolda ng Kedar, maganda tulad ng mga kurtina ni Solomon. [6] Huwag
akong titigan dahil sa ako ay kayumanggi, dahil ako ay bahagyang sinunog ng araw. Ang mga lalaking kapatid ko sa ina ay galit sa akin; ginawa nila akong taga-pangalaga ng ubasan, pero ang sarili kong ubasan hindi ko napanatili. Nagsasalita sa kaniyang kasintahan ang babae
[7] Sabihin mo sa akin, ikaw na aking mahal, saan mo pinapakain ang iyong kawan? Saan mo pinagpapahinga ang iyong kawan sa katanghalian? Bakit ako dapat maging katulad ng isang tao na nagpapalakad-lakad sa tabi ng mga kawan ng iyong mga kasamahan? Sumasagot sa kaniya ang kaniyang mangingibig.
[8] Kung hindi mo alam, pinakamaganda sa mga kababaihan, sundan mo ang dinaraanan ng aking kawan, at ipastol mo ang iyong mga batang kambing malapit sa mga tolda ng mga pastol.
[9] Inihahambing kita, aking mahal, sa isang inahing kabayo na nabibilang sa mga kabayo ng mga karwahe ni Paraon. [10]
Ang iyong mga pisngi ay magandang may palamuti, ang iyong leeg may kwintas ng mga hiyas. [11] Gagawan kita ng gintong
mga palamuti na may mga batik-batik na pilak. Nagsasalita sa kaniyang sarili ang babae
[12] Habang nakahiga ang hari sa kaniyang papag, naglabas ng halimuyak ang aking nardo. [13] Para sa akin, tulad ng isang
sisidlan ng mira ang aking minamahal na nagpapalipas ng gabi nakahiga sa pagitan ng aking mga dibdib. [14] Para sa akin,
ang aking minamahal ay tulad ng isang kumpol ng mga bulaklak ng hena sa ubasan ng En-gedi. Nagsasalita sa kaniya ang kaniyang kasintahan
[15] Tingnan mo, maganda ka aking mahal, tingnan mo, maganda ka; parang mga kalapati ang iyong mga mata. Nagsasalita ang babae sa kaniyang mangingibig.
[16] Tingnan mo, makisig ka, aking minamahal, o anong kisig mo. Ang mga malalagong halaman ay nagsisilbing ating
higaan. [17] Ang mga biga ng ating bahay ay mga sanga ng puno ng sedar, at ang pamakuan ng ating bubong ay mga sanga ng pir.

Chapter 2

[1] Ako ay isa lamang bulaklak na nasa isang kapatagan, isa lamang liryo na nasa isang lambak. Nagsasalita sa kaniya ang
lalaki. [2] Gaya ng isang liryo sa mga tinik, gayon ka rin, aking mahal, sa mga dalaga ng aking mga kababayan. Nagsasalita sa kaniyang sarili ang babae.
[3] Gaya ng puno ng aprikot sa mga puno ng kagubatan, gayon din ang aking minamahal sa gitna ng mga kabinataan. Umuupo ako sa ilalim ng kaniyang anino na may labis na kasiyahan, at ang kaniyang bunga ay matamis sa aking panlasa.
[4] Dinala niya ako sa bulwagan ng salu-salo, ang kaniyang bandila sa akin ay pag-ibig. Nagsasalita sa kaniyang mangingibig ang babae.
[5] Muli akong palakasin sa pamamagitan ng keyk na pasas at pasiglahin muli sa pamamagitan ng mga aprikot, dahil ako ay
mahina sa pag-ibig. Nagsasalita sa kaniyang sarili ang babae. [6] Ang kaniyang kaliwang kamay ay nasa ilalim ng aking ulo, at ang kaniyang kanang kamay ay niyayakap ako. Nagsasalita sa ibang mga kababaihan ang babae.
[7] Nais kong ipangako ninyo, mga anak na dalaga ng Jerusalem, kasama ng mga gasel at ng mga babaeng usa ng kabukiran, na hindi ninyo gagambalain ang aming pagtatalik hanggang ito ay matapos. Nagsasalita sa kaniyang sarili ang babae
[8] Nanjan na ang tinig ng aking minamahal! O, parating na siya rito, lumulukso sa ibabaw ng mga bundok, tumatalon sa
ibabaw ng mga burol. [9] Ang aking minamahal ay tulad ng isang gasel o isang batang lalaking usa, masdan mo, siya ay nakatayo sa likod ng aming pader, sumisilip sa bintana, sumusungaw sa sala-sala.
[10] Ang aking minamahal ay nagsalita sa akin at nagsabi, "Bumangon ka, aking mahal; aking magandang sinta, sumama ka
sa aking pag-alis. [11] Tingnan mo, lumipas na ang tag-lamig; tapos na ang tag-ulan at ito ay wala na.
[12] Lumitaw na ang mga bulaklak sa lupain; ang oras ng pagpuputol ng puno at ang pag-aawitan ng mga ibon ay dumating
na, at ang tinig ng mga kalapati ay naririnig sa ating lupain. [13] Hinihinog ng puno ng igos ang kaniyang mga berdeng igos,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

at ang mga puno ng ubas ay namumulaklak; naglalabas ang mga ito ng halimuyak. Bumangon ka, aking mahal, aking
magandang sinta, at sumama ka.
14 Aking kalapati, sa mga siwang ng mga batuhan, sa lihim na siwang ng mga bundok, hayaan mong makita ko ang iyong
mukha. Hayaan mong marinig ko ang iyong tinig, dahil matamis ang iyong tinig, at ang iyong mukha ay kaibig-ibig".
Nagsasalita sa kaniyang sarili ang babae
15 Hulihin ang mga soro para sa atin, ang mga maliliit na soro na sumisira ng mga ubasan, dahil ang ating ubasan ay
namumulaklak.
16 Ang aking minamahal ay akin, at ako ay sa kanya; siya ay nanginginain sa mga liryo na may kasiyahan. Nagsasalita sa
kanyang kasintahan ang babae 17 Lumayo ka, aking minamahal, bago umihip ang mahinang hangin ng bukang-liwayway
at ang mga anino ay maglaho. Lumayo ka; maging tulad ng isang gasel o ng isang batang lalaking usa sa baku-bakong
bundok.

Chapter 3

1 Sa gabi sa aking higaan ako ay nananabik sa aking mahal, hinanap ko siya, pero hindi ko siya matagpuan. 2 Sabi ko sa
aking sarili, "Babangon ako at pupunta sa iba't ibang dako ng lungsod, sa mga lansangan at mga plasa; hahanapin ko ang
aking minamahal". Hinanap ko siya pero, hindi ko siya matagpuan.
3 Natagpuan ako ng mga bantay habang sila ay nag-iikot sa lungsod. Tinanong ko sila, "Nakita ba ninyo ang aking
minamahal?" 4 Ilang sandali palang ang nakalipas pagkatapos ko silang malampasan nang natagpuan ko siya na
minamahal ng aking kaluluwa. Hinawakan ko siya at hindi siya binitiwan hanggang nadala ko siya sa bahay ng aking
ina, sa silid ng nagbuntis sa akin. Nagsasalita sa ibang kababaihan ang babae
5 Nais kong mangako kayo, mga anak na dalaga ng bayang Jerusalem, kasama ng mga gasel at mga babaing usa sa parang,
na hindi ninyo gagambalain ang aming pagtatalik hanggang ito ay matapos. Nagsasalita sa kaniyang sarili ang babae
6 Ano iyon na dumarating mula sa ilang tulad ng isang hanay ng usok, pinabanguhan ng mira at kamanyang, kasama ng
lahat ng mga pulbos na ipinagbili ng mga mangangalakal? 7 Tingnan mo, ang arag-arag ni Solomon na binubuhat;
animnapung mga mandirigma ang nakapaligid dito, animnapung mga sundalo ng Israel.
8 Sila ay mga dalubhasa sa espada at bihasa sa digmaan. Bawa't lalaki ay may espada sa kaniyang tagiliran, armado laban
sa mga kilabot ng gabi. 9 Ginawan ni Haring Solomon ang kaniyang sarili ng isang upuan na yari sa kahoy na Sedan na
mula sa Lebanon.
10 Ang mga poste nito ay gawa sa pilak, ang likuran ay gawa sa ginto, at ang upuan sa lilang tela. Ang panloob nito ay
pinalamutian ng may pag-ibig ng mga anak na dalaga ng bayang Jerusalem. Nagsasalita sa ibang kababaihan ng
Jerusalem ang dalaga. 11 Lumabas kayo, mga dalaga ng bayang Sion, at masdang mabuti si Haring Solomon, suot-suot ang
korona na siyang ikinorona sa kaniya ng kaniyang ina sa araw ng kaniyang kasal, doon sa masayang araw ng kaniyang
buhay.

Chapter 4

1 O, kay ganda mo, aking mahal; kay ganda mo. Ang iyong mga mata ay katulad ng mga kalapati sa likuran ng iyong belo.
Ang iyong buhok ay tulad ng isang kawan ng mga kambing na bumababa mula sa Bundok ng Gilead.
2 Ang iyong mga ngipin ay katulad ng isang kawan ng mga tupang babae na bagong gupit, na umaahon mula sa lugar ng
pinagpaliguan. Bawa't isa ay may isang kakambal at walang isa sa kanila ang namatayan.
3 Ang labi mo ay katulad ng isang hibla ng eskarlata; ang bibig mo ay kaibig-ibig. Ang mga pisngi mo ay katulad ng
kabiyak na granada sa likuran ng iyong belo.
4 Ang leeg mo ay katulad ng tore ni David na itinayo sa mga hanay ng bato, na may isang libong mga kalasag na nakasabit
dito, lahat ng mga kalasag ng mga sundalo. 5 Ang dalawang dibdib mo ay katulad ng dalawang munting usa,
magkakambal na gasel, na nanginginain sa kalagitnaan ng mga liryo.
6 Hanggang dumating ang bukang-liwayway at ang mga anino ay naglaho, ako ay magpupunta sa bundok ng mira at sa
burol ng kamanyang. 7 Kay ganda mo sa lahat ng paraan, aking mahal at walang kapintasan sa iyo.
8 Sumama ka sa akin mula sa Lebanon, babaeng aking pakakasalan. Sumama ka sa akin mula sa Lebanon; sumama ka
mula sa tuktok ng Bundok ng Amana, mula sa tuktok ng Bundok ng Senir at Hermon, mula sa mga lungga ng leon, mula
sa lunggang bundok ng mga leopardo.
9 Ninakaw mo ang puso ko, aking kapatid, babaeng aking pakakasalan; nabihag mo ang puso ko, sa isang sulyap lamang
sa akin, sa isang hiyas lamang ng iyong kuwintas.
10 Kay ganda ng iyong pag-ibig, aking kapatid, babaeng aking pakakasalan! Mas mainam ang pag-ibig mo kaysa sa alak, at
ang halimuyak ng pabango mo kaysa sa anumang sangkap ng pabango. 11 Ang iyong labi, babaeng aking pakakasalan,
tumutulong pulot; ang pulot at gatas ay nasa ilalim ng iyong dila; ang halimuyak ng iyong mga kasuotan ay katulad ng
halimuyak ng Lebanon.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[12] Aking kapatid, babaeng aking pakakasalan ay isang harding nakakandado, isang harding nakakandado, isang bukal na
nakasarado. [13] Ang mga sanga mo ay isang kahuyan ng mga puno ng granada na may piling bunga, at ng hena at mga
halamang nardo, [14] Pakong nardo at safron, kalamo at kanela kasama ang lahat ng mga uri ng sangkap ng pabango, mira
at mga aloe kasama lahat ng pinakamainam na mga sangkap ng pabango.
[15] Ikaw ay bukal sa hardin, isang balon na may sariwang tubig, mga batis na umaagos pababa mula sa Lebanon. Ang
dalaga ay nagsasalita sa kaniyang mangingibig. [16] Gumising ka, hanging hilaga; lumapit ka hanging timog; umihip ka sa
aking hardin para itong mga sangkap ng pabango ay maaaring maglabas ng kanilang halimuyak. Nawa ang aking
minamahal ay pumarito sa kaniyang hardin at kumain ng ilang piling bunga nito.

Chapter 5

[1] Dumating ako sa aking hardin, aking kapatid na babae, babaeng aking pakakasalan; Tinipon ko ang aking mira na may sangkap ng aking pabango. kinain ko ang aking pulot-pukyutan kasama ng aking pulot; Ininom ko ang aking alak kasama ang aking gatas. Kumain, ka kaibigan. kumain, kaibigan; uminom ka nang malaya, aking mahal. Kinakausap ng dalaga ang kaniyang sarili

[2] Ako ay natutulog, pero ang puso ko ay gising sa isang panaginip. Naroroon ang tunog ng aking minamahal na kumakatok at sinasabi, "Pagbuksan mo ako, aking kapatid na babae, aking mahal, aking kalapati, aking dalisay, dahil ang ulo ko ay basa sa hamog, ang buhok ko sa gabing mamasa-masa."

[3] Hinubad ko ang aking balabal; dapat ko ba itong isuot muli? Hinugasan ko ang aking mga paa; dapat ko ba silang
dumihan muli? [4] Inilagay ng aking minamahal ang kaniyang kamay sa bungad ng trangkahan ng pintuan, at sumigla ang
puso ko para sa kaniya.

[5] Bumangon ako para pagbuksan ng pintuan ang aking minamahal; ang aking mga kamay ay may tumutulong mira, ang aking mga daliri ay mamasa-masang may mira, sa hawakan ng pintuan.

[6] Pinagbuksan ko ng pintuan ang aking minamahal, pero ang aking minamahal ay umalis at wala na. Ang puso ko ay nalugmok; Nawalan ako ng pag-asa. Hinanap ko siya, pero hindi ko siya natagpuan; Tinawag ko siya, pero hindi niya ako sinagot.

[7] Natagpuan ako ng mga bantay na nagpunta malapit sa lungsod; hinagupit at sinugatan nila ako; kinuha mula sa akin ng mga nagbabatay ng pader ang aking balabal. Ang dalaga ay nakikipag-usap sa mga kababaihan ng lungsod

[8] Nais ko kayong mangako, mga anak na babae ng Jerusalem, na kung makikita ninyo ang aking minamahal, sabihin ninyo sa kaniya ako ay may sakit dahil sa aking pag-ibig sa kaniya. Ang mga kababaihan ng lungsod ay nagsasalita sa dalaga.

[9] Paanong mas mabuti ang iyong minamahal kaysa sa ibang lalaking minamahal, ikaw na maganda sa lahat ng mga babae? Bakit mas higit ang iyong minamahal kaysa sa ibang minamahal, na hiniling mo sa amin para manumpa tulad nito? Ang dalaga ay nagsasalita sa mga kababaihan ng lungsod

[10] Ang aking minamahal ay nagniningning at mamula-mula, namumukod tangi sa kalagitnaan ng sampung libo. [11] Ang
kaniyang ulo ay ang pinakadalisay na ginto; kulot ang kaniyang buhok at kasing itim ng isang uwak.

[12] Ang kaniyang mga mata ay katulad ng mga kalapati sa tabi ng mga dumadaloy na tubig, hinugasan sa gatas, ikinabit katulad ng mga hiyas.

[13] Ang kaniyang mga pisngi ay katulad ng mga nakatainim na mga sangkap ng pabango, nagbibigay ng mabangong mga amoy. Ang kaniyang labi ay mga liryo, tumutulong mira.

[14] Ang kaniyang mga bisig ay mabilog na ginto na may nakalagay na mga hiyas; ang kaniyang tiyan ay nabalutan ng garing na may mga sapiro.

[15] Ang kaniyang mga binti ay mga poste na marmol, nakalagay sa mga patungan ng dalisay na ginto; ang kaniyang mukha ay katulad ng Lebanon, pinili gaya ng mga cedar

[16] Ang kaniyang bibig ay napakatamis; siya ay ganap na kaibig-ibig. Ito ang aking minamahal, at ito ang aking kaibigan, mga anak na babae ng mga lalaki sa Jerusalem.

Chapter 6

[1] Saang direksyon nagpunta ang iyong minamahal, pinakamaganda sa lahat ng babae? Sa anong direksiyon nagpunta ang iyong minamahal, sa gayon hahanapin namin siya para sa iyo? Nagsasalita ang dalaga sa kaniyang sarili.

[2] Ang aking minamahal ay bumaba sa kaniyang hardin, sa mga nakatanim na mga sangkap ng pabango, para manginain
sa hardin at magtipon ng mga liryo. [3] Pag-aari ako ng aking mangingibig, at pag-aari ko ang aking mangingibig;
nanginginain siya sa mga liryo na may kasiyahan. Ang mangingibig ng babae ay nagsasalita sa kaniya sarili.

[4] Kasing ganda mo ang Tirsa, aking mahal, kasing kaibig-ibig tulad ng Jerusalem, kahanga-hanga katulad ng isang hukbo na may mga bandera.

[5] Ilayo mo ang iyong paningin mula sa akin, dahil ako ay nadadaig ng mga ito. Ang iyong buhok ay tulad ng isang kawan ng mga kambing na bumababa mula sa mga libis ng Bundok ng Galaad.

[6] Ang mga ngipin mo ay katulad ng kawan ng mga babaeng tupa na umaahon mula sa lugar na pinagliguan ng mga ito.
Bawa't isa ay may kakambal, at wala isa man sa kanila ang namatayan. [7] Ang mga pisngi mo ay tulad ng kabiyak na
granada sa likuran ng iyong belo. Ang mangingibig ng babae ay nagsasalita sa kaniyang sarili.
[8] Mayroong animnapung reyna, walumpung babaeng kinakasama ng hari, at mga dalaga na hindi mabilang. [9] Ang aking
kalapati, aking dalisay, ay nag-iisa lamang; siya ang natatanging anak na babae ng kaniyang ina; siya ang nag-iisang
paborito ng babae na nag-silang sa kaniya. Ang mga anak na babae ng mga kababayan ko ay nakita siya at tinawag
siyang pinagpala; nakita rin siya ng mga reyna at ng mga babaeng kinakasama ng hari, at siya ay pinuri nila: Ano ang
sinabi ng mga reyna at ng mga babaeng kinakasama ng hari
[10] "Sino ito na lumilitaw katulad ng bukang-liwayway, kasing ganda ng buwan, kasing liwanag ng araw, na kahanga-hanga
tulad ng isang hukbo na may mga bandera nito?" Ang mangingibig ng babae ay nagsasalita sa kaniyang sarili.
[11] Bumaba ako sa mga kahuyan ng mga puno ng pili para tingnan ang murang usbong sa lambak, para tingnan kung
sumibol ang mga puno ng ubas, at kung namulaklak ang mga bunga ng granada. [12] Napakasaya ko na maramdamang
nakasakay ako sa karwahe ng isang prinsipe. Ang mangingibig ng babae ay nagsasalita sa kaniyang sarili.
[13] Magbalik ka, bumalik ka, ikaw na babaeng walang kapintasan; magbalik ka, magbalik para ikaw ay aking
mapagmasdan. Nagsasalita ang dalaga sa kaniyang mangingibig. Bakit ka nakatitig sa akin, babaeng walang kapintasan,
na parang sumasayaw ako sa pagitan ng dalawang hanay ng mga mananayaw?

Chapter 7

[1] Kay ganda ng iyong mga paa sa iyong sandalyas, anak na babae ng prinsipe! Ang hugis ng iyong mga hita ay katulad ng
hiyas, gawa ng mga kamay ng isang dalubhasa.
[2] Ang pusod mo ay katulad ng isang bilugang mangkok; nawa ito ay hindi kailanman magkukulang ng pinaghalong alak.
Ang puson mo ay tulad ng isang tambak ng trigo na napaligiran ng mga liryo.
[3] Ang dalawang dibdib mo ay tulad ng dalawang munting mga usa, magkakambal na gasel. [4] Ang iyong leeg ay tulad ng
isang tore ng garing; ang iyong mga mata ay tulad ng mga lawa sa Hesbon sa tarangkahan ng Bat Rabim. Ang iyong ilong
ay tulad ng tore sa Lebanon na nakamasid patungo sa Damasco.
[5] Parang bundok ng Carmelo ang iyong ulo; ang buhok sa iyong ulo ay itim na lila. Ang hari ay nabihag sa pamamagitan
ng mga tirintas nito. [6] Kay ganda at kaibig-ibig mo, nag-iisang minamahal, kasama ang iyong kagalakan!
[7] Ang iyong taas ay katulad ng isang puno ng palmang datiles, at ang mga dibdib mo ay tulad ng mga kumpol na bunga. [8]
Iniisip ko, "Nais kong akyatin ang punong palmang iyon; Ako ay hahawak sa mga sanga nito." Nawa maging katulad ng
kumpol na mga ubas ang iyong mga dibdib, at nawa ang halimuyak ng iyong ilong ay maging katulad ng mga aprikot.
[9] Nawa ang iyong bibig ay maging katulad ng pinakamasarap na alak, banayad na dumadaloy sa aking minamahal,
dumudulas sa ating mga labi at mga ngipin. Ang dalaga ay nagsasalita sa kaniyang mangingibig.
[10] Ako ay sa aking minamahal, at ninanais niya ako. [11] Lumapit ka, aking minamahal, lumabas tayo sa kabukiran; hayaan
nating magpalipas ng gabi sa mga nayon.
[12] Halina tayo ay bumangon ng maaga para magtungo sa mga ubasan; tingnan natin kung umusbong ang mga puno ng
ubas, kung ang kanilang mga bulaklak ay namukadkad, at kung ang bunga ng granada ay namulaklak. Doon ibibigay ko
sa iyo ang aking pag-ibig.
[13] Nagbibigay ng kanilang halimuyak ang mga mandragora; sa pintuan kung saan tayo nananatili ay may mga uri lahat ng
piling mga bunga, bago at luma, na aking inimbak para sa iyo, aking minamahal.

Chapter 8

[1] Hinahangad kong maging tulad ka ng aking kapatid na lalaki, na sumuso sa dibdib ng aking ina. At, sa tuwing nakikita
kita sa labas, mahahalikan kita, at walang maaaring humamak sa akin.
[2] Pangungunahan kita at dadalhin kita sa bahay ng aking ina, at ako ay tuturuan mo. Bibigyan kita ng alak na hinaluan ng
pampalasa para inumin at kaunting katas ng aking mga bunga na granada. Ang dalagang babae ay nagsasalita sa
kaniyang sarili. [3] Hinahawakan ng kaniyang kaliwang kamay ang aking ulo; niyayapos niya ako ng kaniyang kanang
kamay. Ang babae ay nagsasalita sa ibang kababaihan.
[4] Nais kong manumpa kayo, mga anak na babae ng kalalakihan ng Jerusalem, na hindi ninyo gagambalain ang aming
pagtatalik hanggang ito ay matapos. Ang mga kababaihan ng Jerusalem ay nagsasalita
[5] Sino ito na dumarating mula sa ilang, na sumasandal sa kaniyang minamahal? Ang dalaga ay nagsasalita sa kaniyang
mangingibig ginising kita sa ilalim ng puno ng aprikot kung saan ipinagbuntis ka ng iyong ina, kung saan ka niya
isinilang.
[6] Ilagay mo ako bilang isang tatak sa iyong puso, katulad ng isang selyo sa iyong bisig, dahil ang pag-ibig ay kasing lakas
tulad ng kamatayan. Ang madamdaming debosyon ay tulad ng pagpupumilit ng sheol; ang mga apoy nito ay
lumalagablab; ito ay isang nagliliyab na apoy, isang apoy na mas mainit kaysa sa anumang apoy.

[7] Hindi kayang pawiin ng mga tubig na dumadaluyong ang pag-ibig, kahit mga baha ay hindi kayang tangayin nito. Kung ibinigay ng isang lalaki ang lahat ng mga pag-aari sa kaniyang tahanan para sa pag-ibig, ang inaalok niya ay maaaring lubos na hamakin. Ang mga kapatid na lalaki ng dalagang babae ay nagsasalita sa kanilang mga sarili.
[8] Kami ay mayroong isang batang kapatid na babae, at hindi pa lumalaki ang kaniyang mga dibdib. Ano ang magagawa namin para sa aming kapatid na babae sa araw na siya ay ipapangakong ikakasal?
[9] Kung siya ay isang pader, magtatayo kami sa kaniya ng isang tore na pilak. Kung siya ay isang pintuan, siya ay aming pagagandahin na may mga tabla ng cedar. Ang dalaga ay nagsasalita sa kaniyang sarili.
[10] Ako ay isang pader, pero ang dibdib ko ay katulad ng kuta ng mga tore; kaya ako ay ganap ng hinog sa kaniyang paningin. Ang dalaga ay nagsasalita sa kaniyang sarili.
[11] May isang ubasan si Solomon sa Baal Hamon; pinaupahan niya ang ubasan sa mga nais mag-alaga nito. Bawa't isa ay
magdadala ng isang libong halaga ng pilak para sa bunga nito. [12] Ang aking ubasan ay talagang akin; ang libong pera ay
iyong pag-aari, minamahal kong Solomon, at ang dalawang daang pera ay para sa mga nag-aalaga para sa bunga nito.
Ang kasintahan ng babae ay nagsasalita sa kaniya
[13] Ikaw na naninirahan sa mga hardin, ang aking mga kasama ay nakikinig sa iyong tinig; hayaan mong ako ay makarinig din nito. Ang dalaga ay nagsasalita sa kaniyang kasintahan
[14] Magmadali ka, aking minamahal, at maging katulad ng isang gasel o isang batang usang barako sa mga bundok ng mga sangkap ng pabango.

Isaiah

Chapter 1

[1] Ang pangitain ni Isaias, anak ni Amos, na kaniyang nakita patungkol sa Judah at Jerusalem, sa mga araw ni Uzias, Jotam, Ahaz at Hezekias, ang mga hari ng Juda.
[2] Makinig kayong mga langit, at pakinggan mo ako lupa; dahil nagsalita si Yahweh: "Nag-alaga at nag-aruga ako ng mga
bata pero nagrebelde sila sa akin. [3] Kilala ng baka ang nagmamay-ari sa kaniya, at alam din ng asno ang pakainan ng
kaniyang amo, pero ang Israel hindi, hindi nakauunawa ang Israel.
[4] Nakalulungkot --ang mga bansa, mga makasalanan, mga taong lubog sa kasalanan, mga anak ng mga mapaggawa ng masama, mga anak ng tiwali! Iniwan nila si Yahweh, kinasuklaman nila ang Banal ng Israel, lumayo sila mula sa kaniya.
[5] Bakit pa kayo nasasaktan? Bakit pa kayo nagrerebelde nang paulit-ulit? May sakit ang inyong buong ulo, nanghihina ang
buong puso niyo. [6] Mula talampakan hanggang sa ulo, walang bahagi na katawan niyo ang walang pinsala; mga gasgas, at
pasa at mga sariwang sugat; hindi sila nagsara, ni nilinisan, ni ginamot o nilagyan ng langis.
[7] Wasak ang bansa niyo; sinunog ang mga lungsod niyo; sa harapan niyo, sinisira ng mga dayuhan ang lupain niyo;
iniwan nila itong wasak at sira-sira, pinabagsak ng mga dayuhan. [8] Ang anak na babae ng Sion, iniwan na parang kubo sa
ubasan, gaya ng isang silong sa hardin ng pipino, gaya ng isang lungsod na sinakop.
[9] Kung hindi nag-iwan si Yahweh ng mga hukbo ng ilan sa ating mga kababayan, naging tulad na sana tayo ng Sodoma, naging gaya tayo ng Gomorra.
[10] Dinggin niyo ang salita ni Yahweh, kayong mga tagapamahala ng Sodoma; makinig kayo sa batas ng ating Diyos, kayong
bayan ng Gomorra: [11] "Ano ang silbi ng marami ninyong mga alay sa akin?" sabi ni Yahweh. "Sawa na ako sa mga tupa, at
taba ng mga hayop na sinunog niyo para ihandog; at sa dugo ng toro, tupa at kambing, hindi ako nalulugod.
[12] Sa tuwing lalapit kayo sa harapan ko, sinong nagsabi sa inyo na maaari niyong yurakan ang aking mga patyo? [13] Huwag
na kayong magdala ng mga handog na walang halaga; kasuklam-suklam sa akin ang insenso; ang mga pagtitipon niyo
tuwing bagong buwan at araw ng pamamahinga --hindi ko na matiis ang lahat ng makasalanan niyong mga pagtitipon.
[14] Namumuhi ako sa mga bagong buwan at mga pista ninyo; pabigat sila sa akin; pagod na akong tiisin sila. [15] Kaya sa
tuwing itinataas ninyo ang mga kamay ninyo, tinatago ko ang mga mata ko sa inyo; kahit na nag-alay kayo ng maraming
panalangin, hindi ako makikinig; puno ng dugo ang mga kamay ninyo.
[16] Maghugas kayo, linisin ninyo ang mga sarili niyo; alisin ninyo ang kasamaan sa mga gawain ninyo sa paningin ko;
tigilan ninyo na ang pagiging masama; [17] alamin ninyo paano maging mabuti; isulong ninyo ang katarungan, tulungan
niyo ang mga inaapi, bigyan ninyo ng katarungan ang mga walang ama, protektahan ninyo ang mga balo."
[18] "Halika at pag-usapan natin ito," sabi ni Yahweh; "bagaman ang mga kasalanan ninyo ay tulad ng iskarlata, magiging kasing-puti ng bulak ang mga ito; bagaman pula sila tulad ng krimson, magiging tulad sila ng lana.
[19] Kung handa kayo at susunod, kakainin ninyo ang maiinam na bunga ng lupain. [20] Pero kung magmamatigas kayo at
magrerebelde, lalamunin kayo ng espada dahil ang bibig ni Yahweh ay nagsalita."
[21] Naging babaeng bayaran ang tapat na lungsod! Siya na dating puno ng katarungan ay puno ng katuwiran, pero ngayon
puno siya ng mamamatay-tao. [22] Naging marumi ang mga pilak ninyo, at ang alak ninyo hinaluan ng tubig.
[23] Mga rebelde at kasama ng mga magnanakaw ang mga prinsipe niyo; ang bawat isa, nagnanais ng suhol at naghahabol ng bayad. Hindi nila pinoprotektahan ang mga ulila, maging ang mga hinaing pang-legal ng mga balo sa kanilang harapan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[24] Kaya, ito ang pahayag ng Diyos, si Yahweh ng mga hukbo, ang Magiting ng Israel: "Kaawa-awa sila! Maghihiganti ako
laban sa mga kaaway ko, at ipaghihiganti ko ang aking sarili laban sa mga kalaban ko; [25] itutuon ko sa inyo ang kamay ko
para alisin ang kalawang sa inyo at para tanggalin ang lahat ng karumihan ninyo.
[26] Ibabalik ko ang mga hukom ninyo gaya noon, at ang mga taga-payo ninyo gaya noong simula; matapos nito, tatawagin
kayong lungsod ng katuwiran, isang tapat na bayan.
[27] Mababawi ang Sion sa pamamagitan ng katarungan, maging ang mga nagsisisi sa pamamagitan ng katuwiran. [28]
Parehong madudurog ang mga rebelde at mga makasalanan, at ang mga tumalikod kay Yahweh ay maglalaho.
[29] Dahil ikahihiya ninyo ang banal na mga punong owk na ninais ninyo, at ipapahiya kayo ng mga hardin na pinili ninyo.
[30] Dahil magiging tulad kayo ng mga owk, na ang mga dahon ay nalalanta, at tulad ng isang hardin na walang tubig.
[31] Ang malakas ay magiging tulad kusot, at ang ginagawa nila ay magiging tulad ng kislap; magkasama silang masusunog
at walang aapula sa mga ito."

Chapter 2

[1] Ang mga nakita ni Isaias, anak ni Amos, sa isang pangitain patungkol sa Juda at Jerusalem. [2] Sa mga huling araw, ang
bundok ng tahanan ni Yahweh ay itataguyod bilang pinakamataas sa mga bundok, at itataas sa tuktok ng mga burol; at
dadaloy ang lahat ng bansa mula dito.
[3] Maraming tao ang pupunta at magsasabing, "Halika, umakyat tayo sa bundok ni Yahweh, sa tahanan ng Diyos ni Jacob
para turuan niya tayo ng kaniyang mga pamamaraan at sa gayon lumakad tayo sa kaniyang landas." Dahil sa Sion
magmumula ang batas, at ang salita ni Yahweh mula sa Jerusalem.
[4] Hahatulan niya ang mga bansa at magbababa siya ng mga desisyon para sa mga tao; papandayin nila ang mga espada
nila para gawing pang-araro at ang mga sibat nila para gawing tabak; hindi na huhugot ng espada ang isang bansa laban
sa isang bansa o magsasanay pa para sa digmaan.
[5] Lumapit ka, angkan ni Jacob, at lumakad tayo sa liwanag ni Yahweh. [6] Dahil iniwan mo ang iyong bayan, ang angkan ni
Jacob, dahil puno sila ng kaugaliang galing sa silangan at sila ay mga manghuhula gaya ng mga Filisteo, at
nakikipagkamay sila sa mga anak ng mga dayuhan.
[7] Puno ng pilak at ginto ang lupain nila, at walang hanggan ang yaman nila; puno ng mga kabayo ang lupain nila, maging
ang mga karwahe nila, hindi rin mabilang. [8] Puno rin ng diyus-diyosan ang lupain nila; sinasamba nila ang mga inukit ng
sarili nilang mga kamay, mga bagay na hinulma ng mga daliri nila.
[9] Yuyuko ang mga tao at magpapatirapa ang bawat isa; huwag mo silang tanggapin. [10] Pumunta kayo sa mababatong lugar
at magtago kayo sa ilalim ng lupa dahil sa pagkatakot kay Yahweh at dahil sa kaluwalhatian at karangyaan niya. [11]
Ibababa ang mapagmataas na titig ng mga tao, ibabagsak ang kahambugan ng mga tao at si Yawheh lang ang itataas sa
araw na iyon.
[12] Dahil darating ang araw ni Yahweh ng mga hukbo laban sa bawat hambog at matatayog, at laban sa mapagmataas, at
siya ay babagsak -- [13] at laban sa lahat ng sedar ng Lebanon na mataas at inangat, at laban sa mga owk ng Bashan,
[14] at laban sa lahat ng matataas na bundok, at laban sa lahat ng itinaas na burol, [15] at laban sa bawat mataas na tore, at
laban sa bawat matitibay na pader, at laban sa mga barko ng Tarsis, [16] at laban sa lahat ng magagandang barkong
panglayag.
[17] Ang yabang ng tao ay ibababa at ang kapalaluan ng mga tao ay babagsak; tanging si Yahweh lang ang itataas sa araw na
iyon. [18] Ganap na maglalaho ang mga diyus-diyosan. [19] Pupunta ang mga tao sa mga kweba ng mga bato at mga butas ng
lupa mula sa pagkatakot kay Yahweh, at mula sa kaluwalhatian ng kaniyang karangyaan kapag tumayo siya para
sindakin ang mundo.
[20] Sa araw na iyon, itatapon ng mga tao ang mga diyus-diyosan nila na yari sa pilak at ginto na ginawa nila para sambahin
nila --itatapon nila ito sa mga mowl at paniki. [21] Pupunta ang mga tao sa mga kweba ng mga bato tungo sa siwang ng mga
sira-sirang bato, mula sa pagkatakot kay Yahweh at sa kaluwalhatian ng karangyaan niya, kapag tumayo siya para
sindakin ang mundo. [22] Huwag na kayong magtiwala sa tao, na ang hininga ng buhay ay nasa mga ilong niya, sapagkat
ano ang halaga niya?

Chapter 3

[1] Masdan ninyo, aalisin ng Panginoon, si Yahweh ng mga hukbo, ang mga tauhan at kawani ng Juda at Jerusalem; ang
lahat ng pinagkukunan ng tinapay, at ang lahat ng pinagkukunan ng tubig; [2] ang magiting, ang mandirigma, ang hukom,
ang propeta, ang manghuhula, ang nakatatanda, [3] ang kapitan ng limampu, ang tinitingalang mamamayan, ang tagapayo,
ang dalubhasang mang-uukit, ang mahusay na mambabarang.
[4] "Magtatalaga ako ng mga kabataan bilang pinuno nila, at ang mga nakababata ang mamamahala sa kanila. [5] Aapihin
ang mga tao, bawat isa ng isa pa, at bawat isa ng kapwa nila; buong pagmamataas na tutuligsain ng bata ang
nakatatanda, at hahamunin ng mga minamaliit ang mga kagalang-galang.

[6] Kukunin maging ng isang lalaki ang kapatid niya mula sa bahay ng kaniyang ama at sasabihing, 'May balabal ka;
pamunuan mo kami, at pangasiwaan mo ang kaguluhang ito.' [7] Sa araw na iyon, sisigaw siya at sasabihing, 'Hindi ako
magiging manggagamot; wala akong tinapay ni damit. Hindi mo ako maaaring gawing tagapamahala ng mga tao."
[8] Sapagkat wasak na ang Jerusalem, at bumagsak ang Juda, dahil ang mga sinasabi nila at ang mga ginagawa nila ay laban
kay Yahweh, pagsuway sa marangal niyang kapangyarihan. [9] Ang mga mukha nila ay tumetestigo laban sa kanila; at
pinagsasasabi nila ang mga kasalanan nila gaya ng Sodom; hindi nila itinatago ito. Kaaawa-awa sila! Dahil nagdulot sila
ng sakuna sa mga sarili nila.
[10] Sabihin mo sa matuwid na magiging maayos ang lahat sa kaniya; dahil kakainin niya ang bunga ng mga gawain niya. [11]
Kaawa-awa ang masasama! Mamalasin siya, dahil aanihin niya ang ginawa ng mga kamay niya. [12] Bayan ko --mga bata
ang nag-uusig, at ang mga babae ang namamahala sa kanila. Bayan ko, nililinlang kayo ng mga pinuno niyo at nililito ang
direksyon ng inyong landas.
[13] Tumatayo si Yahweh para humatol sa hukuman; tumatayo siya para hatulan ang kaniyang bayan. [14] Ibababa ni Yahweh
ang hatol sa mga nakatatanda at sa mga opisyales ng kaniyang bayan: "Kinain niyo ang ubasan; ang mga nakaw sa
mahihirap ay nasa inyong mga bahay. [15] Bakit niyo dinudurog ang mga tao at inginungudngod ang mukha ng mahihirap?"
Ito ang pahayag ng Panginoon, si Yahweh ng mga hukbo.
[16] Sinasabi ni Yahweh na hambog ang mga anak ng babae ni Sion at lumalakad sila nang nakatingala, nang-aakit gamit
ang mga mata nila, kunwari'y mahinhing naglalakad, at pinatutunog ang mga palawit sa mga paa nila. [17] Kaya bibigyan
ng Diyos ng galis ang mga anak na babae ni Sion, at kakalbuhin sila ni Yahweh.
[18] Sa araw na iyon, aalisin ng Panginoon ang magaganda nilang mga alahas sa paa, mga panali nila ng buhok, mga agimat,
[19] mga hikaw, mga pulseras at mga belo, [20] mga panakip ng ulo, mga kadena sa paa, ang mga laso, at kahong-kahong
pabango at mga pampaswerteng palamuti.
[21] Aalisin niya ang mga singsing nila at mga alahas sa ilong; [22] ang mga pangpistang balabal, ang mantel, ang belo, at ang
mga sisidlan, [23] ang salamin, ang magandang lino, ang mga palamuti sa ulo at mga pambalot.
[24] Sa halip na matamis na pabango, magkakaroon ng masangsang na amoy, at sa halip na laso ay lubid, sa halip na buhok
na maganda ang gupit ay pagkakalbo, at sa halip na balabal ay panakip sa sako, at kahihiyan sa halip na kagandahan. [25]
Mamamatay ang inyong mga kalalakihan sa espada, at ang malalakas niyong kalalakihan ay babagsak sa digmaan. [26] Ang
tarangkahan ng Jerusalem ay magluluksa at maghihinagpis, at mag-isa siyang uupo sa lupa.

Chapter 4

[1] Sa araw na iyon, pitong babae ang kukuha ng isang lalaki para maging asawa at magsasabing, "Kami na ang bahala sa
sarili naming pagkain, kami na rin ang bahala sa aming isusuot pero hayaan mong dalhin namin ang iyong pangalan
para maalis ang aming kahihiyan." [2] Sa araw na iyon, ang sanga ni Yahweh ay gaganda at maluluwalhati, at ang bunga ng
lupain ay magiging masarap at kasiya-siya para sa mga nakaligtas sa Israel.
[3] Pagkatapos, siya na naiwan sa Sion, at siya na nanatili sa Jerusalem, ang bawat isa na nakatala na naninirahan sa
Jerusalem, ay tatawaging banal, [4] kapag nahugasan na ng Panginoon ang karumihan ng mga anak na babae ng Sion, at
nalinis na ang mga bakas ng dugo sa kalagitnaan ng Jerusalem, sa pamamagitan ng espiritu ng katarungan at espiritu ng
naglalagablab na apoy.
[5] Pagkatapos, lilikha si Yahweh ng ulap at usok sa umaga at ningning ng nag-aalab na apoy sa gabi para sa buong kampo
sa Bundok ng Sion at sa kaniyang lugar kung saan sila nagtitipon-tipon; isang silungan ng lahat ng kaluwahatian. [6]
Magsisilbi itong lilim para sa init sa araw at kublihan at silungan sa bagyo at ulan.

Chapter 5

[1] Hayaan mong umawit ako para sa aking pinakamamahal, isang awit ng aking pinakamamahal tungkol sa kaniyang
ubasan. Ang aking pinakamamahal ay nagkaroon ng ubasan sa isang napakatabang lupain sa burol. [2] Hinukay niya ito at
inalis ang mga bato, at tinaniman ito ng pinakamasasarap na ubas. Nagtayo siya ng isang tore sa gitna nito, at nagtayo rin
siya ng isang pigaan ng ubas. Umasa siyang mamumunga ito ng matatamis na ubas, pero namunga ito ng maaasim.
[3] Kaya ngayon, mga naninirahan sa Jerusalem at mga mamamayan sa Juda, kayo ang humatol sa akin at sa aking ubasan.
[4] Ano pa ang maaari kong gawin na hindi ko nagawa para sa aking ubasan? Nang inasahan kong mamunga ito ng
matatamis na ubas, bakit namunga ito ng maaasim?
[5] Ngayon, ipaaalam ko sa inyo kung ano ang gagawin ko sa aking ubasan; puputulin ko ang mga halamang nakapaligid
dito; gagawin ko itong isang pastulan; wawasakin ko ang pader nito, at tatapak-tapakan ito. [6] Pababayaan ko itong
nakatiwangwang, at hindi ito mapuputol ni mabubungkal. Pero tutubuan ito ng madawag at matinik na halaman,
uutusan ko rin ang mga ulap na hindi magpaulan dito.
[7] Dahil ang ubasan ni Yahweh ng mga hukbo ay ang tahanan ng Israel, at ang mga tao sa Juda ang kaniyang kinasisiyang
pananim; naghintay siya ng katarungan, pero sa halip, nagkaroon ng patayan; naghintay siya para sa katuwiran, sa halip,
umiiyak na humihingi ng tulong.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[8] Kaawa-awa ang mga kumakamkam sa mga bahay-bahay, kumakamkam sa mga bukirin, hanggang wala ng natira para
sa iba, at kayo na lang ang nakatira sa lupain! [9] Sinabi sa akin ni Yahweh ng mga hukbo, maraming bahay ang
mawawalan ng mga taong nakatira, kahit pa ang mga malalaki at magagandang bahay, ay walang nakatira. [10] Dahil ang
sampung ektaryang ubasan ay makapagbibigay lamang ng isang banyerang alak, at ang isang homer ng binhi ay
makapagbibigay lamang ng isang epa.
[11] Kaawa-awa sila na bumabangon nang maaga para maghanap ng matapang na alak; sila na nagkakasiyahan sa hating-
gabi hanggang malunod sila sa kalasingan! [12] Nagsasalo-salo sila ng may alpa, lira, tamburin, plauta, at alak, pero hindi
nila kinikilala ang gawa ni Yahweh, ni iniisip ang mga ginawa ng kaniyang mga kamay.
[13] Kaya nga, ang bayan ko ay binihag dahil sa kakulangan ng pang-unawa; nagutom ang kanilang mga pinuno, at walang
mainom ang kanilang mga tao. [14] Kaya nga lalong naging matakaw ang kamatayan at ibinuka ang bibig nito nang malaki;
ang mga maharlika, ang mga tao, ang kanilang mga pinuno at ang mga nagdiriwang at nagsasaya, ay bumagsak sa sheol.
[15] Ang tao ay ibinagsak, ang dakila ay ibinaba, at ang mga mata ng mayayabang ay inilugmok. [16] Si Yahweh ng mga hukbo
ay itinaas dahil sa kaniyang katarungan, at ang Diyos, ang Banal ay ipinakita ang kaniyang kabanalan sa pamamagitan
ng kaniyang katuwiran. [17] Pagkatapos, ang mga tupa ay kakain tulad ng sa sarili nilang pastulan, at sa mga guho ng
mayayaman, ang mga batang tupa ay manginginain ng damo.
[18] Kaawa-awa sila na hinahatak ang kasamaan gamit ang tali ng kawalan at kinakaladkad ang kasalanan ng lubid ng
kariton; [19] sila na nagsasabi, "Hayaan nating magmadali ang Diyos, hayaan natin siyang kumilos agad, para makita natin
na mangyayari ito; at hayaan natin na ang mga plano ng Banal ng Israel ay mabuo at dumating, para makilala natin sila!"
[20] Kaawa-awa silang nagsasabing mabuti ang kasamaan, at masama ang kabutihan; silang nagsasabing liwanag ang
kadiliman, at kadiliman ang liwanag; silang nagsasabing matamis ang mapait, at mapait ang matamis! [21] Kaawa-awa
silang matalino sa sarili nilang mga mata, at marunong sa sarili nilang pang-unawa!
[22] Kaawa-awa silang mga pasimuno sa pag-inom ng alak, at dalubhasa sa paghahalo-halo ng matatapang na alak; [23] silang
nagpapawalang-sala sa masasama kapalit ng kabayaran, at nag-aalis ng karapatan ng mga inosente!
[24] Kaya nga, gaya ng pinaggapasan na nilamon ng dila ng apoy at tuyong damo na sinunog, gayundin ang ugat nila ay
matutuyot, at bulaklak nito ay tatangayin na parang alikabok, dahil itinakwil nila ang batas ni Yahweh ng mga hukbo, at
nilapastangan ang salita ng Banal ng Israel.
[25] Kaya nga, ang galit ni Yahweh ay sumiklab laban sa kaniyang bayan, at inabot niya sila ng kaniyang kamay at
pinarusahan; nanginig ang mga bundok, at ang kanilang mga bangkay ay naging tulad ng basura sa mga lansangan. Sa
kabila ng lahat ng ito, hindi napawi ang kaniyang galit, kaya ang kaniyang kamay ay nakataas pa rin para handang
humampas muli.
[26] Itataas niya ang bandila na nagbibigay-hudyat para sa malayong bansa at sisipol para sa kanila mula sa dulo ng mundo.
Masdan ninyo, magmamadali at maagap silang darating.
[27] Walang mapapagod o matitisod sa kanila, walang iidlip ni matutulog; walang matatanggalan ng sinturon, ni masisiraan
ng sandalyas; [28] matalim ang kanilang mga palaso at nakaumang na ang lahat ng kanilang mga pana; ang paa ng kanilang
mga kabayo ay tulad ng bato, at ang mga gulong ng kanilang karwahe ay tulad ng mga bagyo.
[29] Ang kanilang atungal ay magiging tulad sa isang leon; aatungal sila tulad ng mga batang leon. Aatungal sila at
susunggaban ang biktima at kakaladkarin ng walang sinuman ang tutulong. [30] Sa araw na iyon, aatungal sila laban sa
kanilang biktima gaya ng pag-ugong ng dagat. Kung titingnan ng isang tao ang lupain, kadiliman at kalungkutan ang
kaniyang makikita, at tatakpan ng mga ulap ang liwanag.

Chapter 6

[1] Sa taon ng kamatayan ni Haring Uzias, nakita ko ang Panginoon na nakaupo sa isang trono; siya ay mataas at
nakaangat; at ang laylayan ng kaniyang kasuotan ay bumalot sa templo. [2] Nasa taas niya ang mga serapin, bawat isa ay
mayroong anim na pakpak, dalawa ang nakatakip sa kaniyang mukha, at dalawa ang nakatakip sa kaniyang mga paa, at
ang dalawa ay ginagamit niya sa paglipad.
[3] Bawat isa ay nagsasabi sa isa't isa, "Banal, banal, banal si Yahweh na pinuno ng mga hukbo! Puno ng kaniyang
kaluwalhatian ang buong mundo."
[4] Nayanig ang mga pinto at mga pundasyon sa mga tinig ng mga nananawagan, at napuno ng usok ang bahay. [5]
Pagkatapos sinabi ko, "Kaawa-awa ako! Mapapahamak ako dahil ako ay isang taong marumi ang labi, at namumuhay
kasama ng mga taong marurumi ang mga labi, dahil nakita ng aking mga mata ang Hari, si Yahweh, si Yahweh na pinuno
ng mga hukbo!"
[6] Pagkatapos, isang serapin ang lumipad papalapit sa akin; mayroon siyang hawak na nagbabagang uling na kinuha niya
gamit ang panipit mula sa altar. [7] Idinampi niya ito sa aking bibig at sinabi, "Masdan mo, naidampi na ito sa iyong labi;
ang iyong kasalanan ay nilinis at tinubos na.
[8] Narinig ko ang tinig ng Panginoon na nagsasabing, "Sino ang aking isusugo? Sino ang magpapahayag para sa atin?
Pagkatapos sinabi ko, "Narito ako; ako ang iyong isugo." [9] Sinabi niya, "Humayo ka at sabihin mo sa mga taong ito,
makinig man kayo, hindi kayo makauunawa; tumingin man kayo, hindi kayo makakikita.

10 Patigasin mo ang puso ng mga taong ito, gawin mong bingi ang kanilang mga tainga, at bulagin mo ang kanilang mga
mata para hindi sila makakita o hindi sila makarinig at hindi makaunawa ang kanilang mga puso, at manumbalik sila sa
akin at sila ay gagaling."
11 Pagkatapos sinabi ko, "Panginoon, hanggang kailan?" Sumagot siya, "Hanggang sa mawasak ang mga lungsod at
mawalan ng naninirahan dito, at mawalan ng tao ang mga bahay, at nakatiwangwang ang lupain, 12 at hanggang ipatapon
ni Yahweh ang ang mga tao palayo, at tuluyang mawalan ng pakinabang ang lupain.
13 Manatili man ang ikasampung bahagi ng mga tao roon, muli itong wawasakin; gaya ng isang roble o owk na pinutol at
naiwan ang katawan nito, ang banal na binhi naman ay nasa tuod na ito."

Chapter 7

1 Sa panahon ni Ahaz na anak ni Jotam na anak ni Uzias, ang hari ng Juda, si Rezin ang hari ng Aram, at si Peka anak ni
Remalias, ang hari ng Israel, ay umakyat sa Jerusalem para makipagdigma, pero hindi sila nagtagumpay. 2 Naibalita sa
bahay ni David na nakipagkasundo ang Aram sa Efraim. Kumabog ang dibdib niya pati ng kaniyang bayan, gaya ng mga
puno sa gubat na hinahampas ng hangin.
3 Pagkatapos, sinabi ni Yahweh kay Isaias, "Lumabas ka kasama ng iyong anak na si Sear-Yasub para makipagkita kay
Ahaz sa dulo ng daluyan ng paliguan sa taas, sa daan kung saan naroon ang lugar na pinaglalabhan ng mga kababaihan. 4
Sabihin mo sa kaniya, 'Mag-ingat ka, at mapanatag, huwag kang matakot at masindak sa dalawang nagbabagang piraso
ng mga kahoy na ito at sa nag-aapoy na galit ni Rezin ng Aram, at ni Peka na anak ni Remalias.
5 Ang Aram, Efraim at ang anak ni Remalias ay nagplano ng masama laban sa iyo. Sinabi nila, 6 "Lusubin natin ang Juda at
takutin siya, lusubin natin siya at magluklok tayo ng hari doon, ang anak ni Tabeel."
7 Sinasabi ng Panginoong si Yahweh, "Hindi ito magaganap, hindi ito mangyayari, 8 dahil ang kabisera ng Aram ay
Damascus, at ang pinuno ng Damascus ay si Rezin. Sa loob naman ng animnapu't limang taon, ang Efraim ay
magkakawatak-watak at hindi na muling magiging bayan. 9 Ang kabisera ng Efraim ay Samaria, at ang pinuno ng
Samaria ay ang anak ni Remalias. Kung hindi kayo magpapakatatag, tiyak na hindi kayo mananatiling ligtas."
10 Nagsalita muli si Yahweh kay Ahaz, 11 "Humingi ka ng tanda ni Yahweh, ang iyong Diyos; hingin mo ito sa kailaliman o
sa kataas-taasan." 12 Pero sinabi ni Ahaz, "Hindi ako hihingi, ni hindi susubukin si Yahweh."
13 Kaya tumugon si Isaias, "Makinig ka, sambahayan ni David. Hindi pa ba sapat para inyo na subukin ang pagtitimpi ng
mga tao? Kailangan mo bang subukin din ang pagtitimpi ng aking Diyos? 14 Dahil diyan, ang Panginoon mismo ang
magbibigay sa iyo ng tanda: masdan mo, nagbubuntis ang isang babae, magsisilang ng isang sanggol na lalaki, at
tatawagin ang kaniyang pangalan na Immanuel. 15 Kakain siya ng namuong gatas at pulot kapag natutunan na niyang
tumanggi sa kasamaan at piliin ang kabutihan.
16 Dahil bago matutunan ng bata na tumanggi sa kasamaan at piliin ang kabutihan, wawasakin muna ang lupain ng
dalawang hari na kinatatakutan mo. 17 Si Yahweh ay magbibigay sa inyo, sa bayan ninyo at sambahayan ng iyong ama ng
mga mga araw na walang katulad simula nang humiwalay ang Efraim sa Juda—ipasasakop niya kayo sa hari ng Asiria."
18 Sa panahong iyon, sisipol si Yahweh para sa isang langaw mula sa malalayong batis sa Ehipto, at isang bubuyog mula sa
lupain ng Asiria. 19 Pupunta silang lahat at mananatili sa lahat ng mga bangin, sa bitak ng mga malalaking bato, at lahat
ng matitinik na halaman, at sa lahat ng mga pastulan.
20 Sa panahong iyon, mag-aahit ang Panginoon gamit ang labaha na inupahan niya mula sa kabilang ibayo ng Ilog ng
Eufrates—sa hari ng Asiria—aahitin niya ang inyong buhok, buhok sa inyong hita; at aahitin niya rin ang inyong balbas. 21
Sa araw na iyon, pananatilihing buhay ng isang lalaki ang isang batang baka at dalawang tupa, 22 at dahil sa kasaganahan
ng gatas na kanilang binibigay, kakain siya ng namuong gatas, dahil lahat ng naiwan sa lupain ay kakain ng namuong
gatas at pulot.
23 Sa panahong iyon, sa lugar kung saan ang isang libong puno ng ubas ay nagkakahalaga sana ng isang libong salaping
pilak, magiging dawagan at puro tinik lang ito. 24 Pupunta roon ang mga kalalakihan para mangaso gamit ang palaso,
dahil ang buong lupain ay puro dawag at tinik. 25 Lalayo sila mula sa lahat ng mga burol na kanilang binungkal gamit ang
asarol, dahil sa takot sa mga dawag at tinik; pero magiging lugar ito kung saan manginginain ang mga baka at tupa.

Chapter 8

1 Sinabi sa akin ni Yahweh, "Kumuha ka ng malapad na bato at iukit mo dito ang, 'Maher Shalal Has Baz.' 2 Tatawag ako ng
mga tapat na mga saksi para magpatotoo para sa akin, ang paring si Urias, at Zacarias na anak ni Jeberequias."
3 Pumunta ako sa babaeng propeta, at siya ay nagbuntis at nagsilang ng anak na lalaki. At sinabi sa akin ni Yahweh,
"Pangalanan mo siyang Maher Shalal Has Baz." 4 Sapagkat bago pa lang matutong sumigaw ang bata ng 'Aking tatay' at
'Aking nanay,' ang kayamanan ng Damasco at ang nasamsam ng Samaria ay dadalhin ng hari ng Asiria.
5 Nangusap muli si Yahweh sa akin, 6 "Dahil tinanggihan ng mga tao ang banayad na tubig ng Shiloah, at masaya pa sila
kay Rezin at sa anak ni Remalias, 7 kaya ipapadala sa kanila ng Panginoon ang mga tubig ng Ilog, malakas at marami, ang
hari ng Asiria at ang lahat ng kaniyang kaluwalhatian. Dadaloy sa lahat ng mga kanal nito at aapaw sa mga pampang,

[8] at palulubugin nito ang Juda, babaha at aagos, hanggang sa umabot ito sa inyong mga leeg. Ang kaniyang nakabukang
mga pakpak ang tatabon sa buong lupain, Immanuel."
[9] Madudurog kayong mga tao ng pira-piraso. Makinig, kayong malalayong bansa: maghanda kayo para sa digmaan at
kayo ay dudurugin ng pira-piraso. Ihanda ang inyong sarili at kayo ay dudurugin. [10] Gumawa kayo ng plano, pero hindi
ito maisasakatuparan; magbigay kayo ng utos pero hindi ito susundin, dahil ang Diyos ay kasama namin.
[11] Nangusap sa akin si Yahweh, ang kaniyang makapangyarihang kamay ay nasa akin, at binalaan akong huwag sumunod
sa pamumuhay ng mga taong ito. [12] Huwag ninyong tawaging pagsasabwatan ang alinmang tinuturing na pagsasabwatan
ng mga taong ito; huwag kang matakot sa kinakatakutan nila, at huwag kang magpasindak. [13] Si Yahweh ng mga hukbo,
pararangalan ninyo siya bilang banal, katatakutan ninyo siya, at siya ang dapat ninyong pangambahan.
[14] Siya ay magiging santuaryo; pero siya ay tulad ng isang bato na tatama sa kanila, at isang malaking bato na
makakapagpatumba sa dalawang bahay ng Israel. At siya ay magiging patibong at silo sa mamamayan ng Jersusalem. [15]
Marami ang matitisod dito, madadapa at masisira, masisilo at mabibihag.
[16] Ibalumbon mo ang aking patotoo, selyuhan ang opisyal na tala, at ibigay ito sa aking mga alagad. [17] Maghihintay ako kay
Yahweh, siya na itinatago ang kaniyang mukha mula sa bahay ni Jacob; maghihintay ako sa kaniya. [18] Tingnan, ako at ang
mga anak na lalaki na binigay sa akin ni Yahweh ang magsisilbing tanda at himala sa Israel mula kay Yahweh ng mga
Hukbo, na nananahan sa Bundok ng Sion.
[19] Sasabihan ka nila, "Kumunsulta ka sa mga manghuhula at mga salamangkero," silang mga nagsasambit at bumubulong
ng mga dasal. Pero hindi ba dapat sa Diyos kumukunsulta ang mga tao? Mas nararapat bang konsultahin nila ang patay
para sa mga nabubuhay? [20] Kaya inyong ituon ang inyong atensyon sa batas at patotoo! Kapag hindi nila sinabi ang bagay
na ito, ito ay dahil wala silang liwanag ng umaga.
[21] Sila ay maglalakbay sa lupain na naghihirap at nagugutom. Kapag sila ay nagutom, magagalit sila at susumpain nila ang
kanilang hari at ang Diyos, habang sila ay nakatingala. [22] Pagmamasdan nila ang lupa at makikita ang paghihirap,
kadiliman at mapang-aping kalungkutan. Sila ay itataboy tungo sa lupain ng kadiliman.

Chapter 9

[1] Mapapawi ang lungkot ng siyang nasa pagdadalamhati. Sa nakaraang panahon, pinahiya niya ang lupain ng Zebulun at
ang lupain ng Neftali, pero sa darating na panahon ay gagawin niya itong maluwalhati, ang landas tungo sa dagat, ang
malayong dako mula sa Jordan, ang Galilea ng mga bansa. [2] Ang mga taong naglalakad sa dilim ay nakakita ng isang
dakilang liwanag; silang mga naninirahan sa lambak ng anino ng kamatayan, ang liwanag ay sumikat sa kanila.
[3] Pinarami mo ang bansa, dinagdagan mo ang kanilang kagalakan; nagagalak sila sa iyo gaya nang sa anihan, gaya ng
mga kalalakihan kapag pinaghahatian na nila ang nasamsam sa labanan.
[4] Dahil ang pasan niyang pamatok, ang kahoy sa kaniyang balikat, ang pamalo ng kaniyang mang-aapi, ay iyong sinira na
gaya noong araw sa Midian. [5] Sapagkat ang mga bota ay lumalakad sa kaguluhan, ang damit na nababad sa dugo ay
susunugin, bilang pandingas sa apoy.
[6] Dahil para sa atin, isang sanggol ang isinilang, isang anak na lalaki ang binibigay; at ang kapamahalaan ay nasa
kaniyang balikat; at ang pangalang itatawag sa kaniya ay Kahanga-hangang Taga-payo, Makapangyarihang Diyos,
Walang-hanggang Ama, Prinsipe ng Kapayapaan. [7] Sa paglawak ng kaniyang kapamahalaan, mananatili ang kapayapaan,
habang siya ay nakaluklok sa trono ni David, sakop ang kaniyang kaharian, patatatagin niya at panatilihin ito nang may
katarungan at katuwiran mula ngayon at magpakailanman. Ang kasigasigan ni Yahweh ng mga hukbo ang tutupad nito.
[8] Nagpadala ng mensahe ang Panginoon laban kay Jacob, at ito ay naipataw sa Israel. [9] Malalaman ng lahat, maging ng
Efraim at ng mga taga-Samaria, na nagmamayabang at nagmamataas sa puso nang sinabi nila, [10] "Nagiba ang mga laryo,
pero bubuuin namin muli sa pamamagitan ng inukit na bato; naputol ang mga sikamore, pero magtatanim kami ng mga
sedar pamalit sa kanila."
[11] Kaya lalabanan siya ni Yahweh, si Rezin, ang kaniyang kalaban, at hihimukin ang kaniyang mga kalabang [12] mga
Arameo sa silangan, at ang mga Filisteo sa kanluran. Lalapain nila ang Israel nang may nakabukang bibig. Dahil sa
kanyang galit hindi hihinto si Yahweh, at nakataas pa rin ang kaniyang kamay para humampas.
[13] Pero hindi babalik ang mga tao sa humampas sa kanila, ni hahanapin si Yahweh ng mga hukbo. [14] Kaya puputulin ni
Yahweh mula sa Israel ang ulo at ang buntot, ang sanga ng palma at tangkay, sa loob lang ng isang araw. [15] Ang mga
pinuno at ang mga mayayaman ay ang ulo; at ang propetang nagtuturo ng kasinungalingan ay ang buntot.
[16] Inililigaw sila ng mga taong nangunguna sa kanila, at ang mga sumunod ay nilamon. [17] Kaya hindi magsasaya ang Diyos
sa kanilang mga kabataang lalaki, o kaya magkakaroon ng awa sa mga naulila sa ama at mga balo, dahil ang karamihan
ay walang Diyos at masasama, at ang bawat bibig ay nagsasalita ng kahangalan. Dahil sa lahat ng mga ito, ang kaniyang
galit ay hindi huhupa, pero nakataas pa rin ang kaniyang kamay para humampas.
[18] Ang kasamaan ay tumutupok na parang apoy, inuubos nito ang mga damo at mga tinik; at sinusunog pa nito maging
ang kasukalan ng kagubatan, na umaangat ang usok na parang haligi. [19] Sa pamamagitan ng nag-uumapaw na galit ni
Yahweh ng mga hukbo ang lupain ay nasunog at ang mga tao ay tulad ng langis para sa apoy. Walang patatakasin sa
kaniyang mga kapatid.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[20] Hihiwa sila ng laman sa kanilang kanang kamay pero magugutom pa rin sila; kakainin nila ang laman ng kanilang
kaliwang kamay pero hindi sila mabubusog. [21] Ang bawat isa ay kakainin ang kanilang sariling kamay. Lalapain ng
Manases ang Efraim, at ang Efraim ang Manases at ang dalawa ay lulusob sa Juda. Sa lahat ng mga ito ang galit ni Yahweh
ay hindi huhupa, pero nakataas pa rin ang kaniyang kamay para humampas.

Chapter 10

[1] Anong kapighatian ang nakalaan sa mga gumagawa nang hindi makatuwirang mga batas at hindi patas na mga
tuntunin. [2] Pinagkaitan nila ng katarungan ang mga nangangailangan, ninakawan ng karapatan ang naghihirap kong
bayan, ninanakawan ang mga balo, at binibiktima ang mga ulila sa ama!
[3] Ano ang gagawin mo sa araw ng paghuhukom kapag dumating na ang pagkawasak mula sa malayo? Kanino ka tatakbo
para magkubli at ilalagak ang iyong kayamanan? [4] Walang matitira, gagapang ka kasama ng mga bihag, o babagsak
kasama ng mga napaslang. Sa lahat ng mga ito, hindi pa humuhupa ang galit ni Yahweh, pero nakataas pa rin ang
kaniyang kamay para humampas.
[5] Anong kapighatian ang nakalaan sa mga taga-Asiria, ang pamalo ng aking galit, ang pamalo ng aking poot! [6] Ipapadala
ko siya laban sa isang mayabang na bansa at laban sa mga taong pasan ang nag-uumapaw kong poot. Inutusan ko siyang
samsamin ang mga kayamanan, para kunin ang biktima, at para apakan sila tulad ng mga putik sa mga lansangan.
[7] Pero hindi ito ang kaniyang intensyon, o hindi niya inisip ang ganitong pamamaraan. Nasa kaniyang puso ang wasakin
ang maraming bansa. [8] Dahil sinabi niya, "Hindi ba lahat ng aking mga prinsipe ay mga hari? [9] Hindi ba tulad ng Calno
ang Carquemis? Hindi ba ang Hamat ay tulad ng Arpad? Hindi ba ang Samaria ay tulad ng Damasco?
[10] Gaya ng pagsakop ko sa mga paganong kaharian, na ang mga inukit na rebulto ay mas malaki kaysa sa Jerusalem at
Samaria, [11] tulad ng ginawa ko sa Samaria at sa mga walang kwenta niyang diyus-diyosan, hindi ko rin ba ito gagawin sa
Jerusalem at sa kaniyang mga diyus-diyosan?"
[12] Kapag natapos na ang ginagawa ng Diyos sa Bundok ng Sion at sa Jerusalem, siya ay magsasabi ng "paparusahan ko ang
mga kayabangan na sinabi ng hari ng Asiria at kaniyang mapagmataas na hitsura. [13] Dahil sinabi niya, "Sa pamamagitan
ng aking lakas at katalinuhan kaya ko ito nagawa, at tinanggal ko ang mga hangganan ng mga tao. Ninakaw ko ang
kanilang mga kayamanan, at tulad ng isang makapangyarihang tao winasak ko silang mga nakaupo sa mga trono.
[14] Kinuha ng aking kamay, na tila mula sa isang pugad, ang kayamanan ng mga bansa, na parang kumukuha lang ng mga
naiwang itlog, ganoon ko kinamkam ang buong mundo. Walang nagpagaspas ng kanilang pakpak o nagbukas sa kanilang
bibig para humuni."
[15] Makakapagmayabang ba ang palakol sa taong gumagamit nito? Pupurihin ba ng lagari ang kaniyang sarili nang higit pa
kaysa sa mamumutol na gumagamit nito? O kaya naman kaya bang iangat ng pamalo ang namamalo o ang pamalo ba ay
kayang buhatin ang bumubuhat sa kaniya? [16] Kaya magpapadala ng pagkagutom ang Panginoong Yahweh ng mga hukbo
sa kaniyang mga magigiting na mandirigma, at sa silong ng kaniyang kaluwalhatian ay may nagniningas na apoy.
[17] Ang liwanag ng Israel ay magiging isang apoy, at ang kaniyang Banal ay alab; tutupukin niya ang mga damo at mga
tinik sa loob lang ng isang araw. [18] Tutupukin ni Yahweh ang kaluwalhatian ng kaniyang kagubatan at ang kaniyang
masaganang lupain, ang parehong kaluluwa at katawan, ito ay magiging tulad ng isang lalaking may sakit na unti-unting
nawawalan ng buhay. [19] Ang mga maiiwan na bahagi ng mga puno sa kaniyang kagubatan ay kakaunti lamang, na kaya
itong bilangin ng isang bata.
[20] Sa araw na iyon, ang mga naiwan sa Israel, ang pamilya ni Jacob na nakatakas, ay hindi na patuloy aasa sa sumakop sa
kanila, bagkus kay Yahweh na sila aasa, Ang Banal ng Israel. [21] May mga naiwan kay Jacob ang babalik kay Yahweh.
[22] Kahit na ang iyong mamamayan, Israel, ay kasing dami ng mga buhangin sa dalampasigan, kakaunti lamang mula sa
kanila ang babalik. Ang pagkawasak ay naitalaga na, ayon sa hinihingi ng nag-uumapaw na katuwiran. [23] Dahil
ipapatupad na ng Panginoong Yahweh ng mga hukbo, ang hatol na wasakin ang lupain.
[24] Kaya sinabi ng Panginoong Yahweh ng mga hukbo, "Ang aking bayan na nakatira sa Sion ay hindi natatakot sa mga
taga-Asiria. Hahampasin niya kayo ng kaniyang pamalo, at papaluin ng kaniyang tungkod, na tulad ng ginawa sa mga
taga-Ehipto. [25] Huwag kayong matakot sa kaniya, dahil sa konting sandali na lang ang aking galit sa inyo ay matatapos na,
at itutuon ko naman sa kaniya ang aking galit na wawasak sa kaniya."
[26] At hahampasin sila ni Yahweh ng mga hukbo ng latigo, tulad nang pagtalo niya sa Midian sa bato ng Oreb. Itataas niya
ang kaniyang pamalo sa ibabaw ng dagat tulad nang ginawa niya sa Ehipto. [27] Sa araw na iyon, ang mga pabigat ay aalisin
sa inyong balikat at ang pamatok ay tatanggalin mula sa inyong mga leeg, at sisirain ang mga pamatok dahil malayo na
ang inyong mga leeg mula rito.
[28] Tinahak ng mga kalaban ang Migron at dumating sa Aiat, at inilagak ang kanilang mga kagamitan sa Micmas. [29] Tinawid
nila ang lambak at gumawa ng kuta sa Geba. Nanginig sa takot ang Ramah at ang Gibea ni Saul ay tumakas.
[30] Sumigaw kayo nang malakas, mga dalaga ng Galim! Makinig kayo, Laisa! Kayong mga kaawa-awang Anatot! [31]
Tumatakas ang Madmenah, at ang mga nananahan sa Gebim ay naghanap ng mapagkakanlungan. [32] Ngayong araw
mismo, titigil siya sa Nob at iuumang ang kaniyang kamao sa bundok ng anak ng Sion, sa bulubundukin ng Jerusalem.

[33] Masdan, puputulin ng Panginoong Yahweh ng mga hukbo ang mga sanga ng puno sa isang kasindak-sindak na
pagbagsak; ang mga matataas na puno ay puputulin, at ang mga matatayog ay babagsak. [34] puputulin niya ang kasukalan
ng kagubatan gamit ang palakol, at ang tanyag na Lebanon ay babagsak.

Chapter 11

[1] Isang sibol ang magmumula sa ugat ni Jesse, at ang isang sanga mula sa kaniyang ugat ang magbubunga. [2]
Mapapasakanya ang espiritu ni Yahweh, espiritu ng karunungan at pang-unawa, espiritu ng paggabay at kapangyarihan,
ang espiritu ng kaalaman at takot kay Yahweh.
[3] Ang pagkatakot kay Yahweh ang magiging kagalakan niya; hindi siya manghahatol ayon sa nakikita ng kaniyang mga
mata, ni magpapasya ayon sa naririnig ng kaniyang tainga. [4] Sa halip, hahatulan niya ang mahihirap nang makatwiran at
magpapasya ng patas sa mga mapagkumbaba sa mundo. Hahampasin niya ang mundo ng pamalo ng kaniyang bibig, at
sa pamamagitan ng kaniyang mga labi, papatayin niya ang masasama. [5] Ang katuwiran ang magiging sinturon niya sa
kaniyang baywang, at katapatan ang sinturon na nakasuot sa kaniyang balakang.
[6] Mamumuhay ang lobo kasama ng kordero, at hihiga ang leopardo kasama ng batang kambing, guya, batang leon at
pinatabang guya. Isang maliit na bata ang mamumuno sa kanila. [7] Magkasamang kakain ang baka at oso, at
magkakasamang matutulog ang kanilang mga anak. Kakain ang leon ng damo gaya ng baka.
[8] Makapaglalaro ang isang sanggol sa bahay ng ahas, at mailalagay ng batang hindi na sumususo sa kaniyang ina ang
kaniyang mga kamay sa lungga ng ahas. [9] Hindi nila sasaktan ni wawasakin ang lahat ng banal na bundok; dahil
mapupuno ang mundo ng maraming kaalaman kay Yahweh, gaya ng tubig na binabalutan ang dagat.
[10] Sa araw na iyon, titindig ang ugat ni Jesse bilang isang bandila para sa mga tao. Hahanapin siya ng mga bansa, at
magiging maluwalhati ang kaniyang lugar ng kapahingahan. [11] Sa araw na iyon, muling iuunat ng Panginoon ang
kaniyang kamay para mabawi ang nalabi sa kaniyang mga tao sa Asiria, Ehipto, Patros, Etiopia, Elam, Sinar, Hamat, at
mga isla sa karagatan.
[12] Maglalagay siya ng bandila para sa mga bansa at titipunin ang mga taga-Israel at Juda na tinapon mula sa apat na sulok
ng mundo. [13] Ititigil niya ang inggit ng Efraim, at aalisin niya ang mga laban sa Juda. Hindi na maiinggit ang Efraim sa
Juda, at hindi na laban ang Juda sa Efraim.
[14] Sa halip, lulusob sila sa mga burol ng Filisteo sa kanluran, at sama-sama nilang susugurin ang mga tao sa silangan.
Lulusubin nila ang Edom at Moab, at susunod sa kanila ang bayan ng Ammon. [15] Lubusang wawasakin ni Yahweh ang
gulpo ng dagat ng Ehipto. Sa pamamagitan ng tuyong hangin, iwawagayway niya ang kaniyang kamay sa Ilog ng Eufrates
at hahatiin ito sa pitong batis, para matawiran gamit ang mga sandalyas.
[16] Magkakaroon doon ng malapad na daanan para sa mga nalabing tao na bumalik mula sa Asiria, kung paanong
nakadaan ang Israel palabas mula sa lupain ng Ehipto.

Chapter 12

[1] Sa araw na iyon, sasabihin ninyo, "Magbibigay kami ng papasalamat sa iyo, Yahweh. Kahit na galit ka sa amin, nawala
na ang iyong poot, at inaliw mo kami. [2] Tingnan ninyo, ang Diyos ang aming kaligtasan; magtitiwala kami at hindi
matatakot, dahil si Yahweh, oo, si Yahweh ang aming kalakasan at awitin. Siya ang aming naging kaligtasan."
[3] Masaya kayong kukuha ng tubig mula sa mga balon ng kaligtasan. [4] Sa araw na iyon, inyong sasabihin, "Magbigay ng
pasasalamat kay Yahweh at tumawag sa kaniyang pangalan; sabihin ang kaniyang mga ginawa sa kalagitnaan ng mga
tao, ihayag ang dakila niyang pangalan.
[5] Umawit kay Yahweh, dahil gumawa siya ng mga dakilang bagay; ipaalam ito sa buong mundo. [6] Umiyak nang malakas at
sumigaw sa tuwa, kayong mga naninirahan sa Sion, dahil nasa inyong kalagitnaan ang Banal na Diyos ng Israel."

Chapter 13

[1] Isang pahayag tungkol sa Babilonia, na natanggap ni Isaias anak ni Amoz: [2] Sa kalbong bundok maglagay ka ng isang
bandilang panghudyat, umiyak kayo ng malakas sa kanila, iwagayway ang inyong kamay para pumunta sila sa mga
tarangkahan ng mga maharlika. [3] Inutusan ko ang aking mga banal, oo, tinawag ko ang malalakas kong mandirigma para
isagawa ang aking galit, pati ang malalakas kong mandirigma ay matutuwa.
[4] Ang ingay ng karamihan sa mga bundok, ay gaya ng maraming tao! Ang ingay ng kaguluhan sa mga kaharian ay gaya ng
maraming bansa na nagtipon-tipon! Tinitipon ni Yahweh ng mga hukbo ang mga kawal para sa labanan. [5] Nanggaling sila
mula sa malayong bansa na hindi na natatanaw. Si Yahweh ang wawasak ng buong lupain gamit ang kaniyang mga
instrumento ng paghahatol.
[6] Umungol kayo, dahil papalapit na ang araw ni Yahweh; darating ito nang may pagwasak mula sa Makapangyarihan. [7]
Dahil dito, manlalambot ang lahat ng kamay at matutunaw ang bawat puso; Matatakot sila; matinding kirot at

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kalungkutan ang lulupig sa kanila, gaya ng isang babaeng nanganganak. [8] Titingin sila ng may pagkamangha sa isa't-isa;
mag-aalab ang kanilang mga mukha.
[9] Tingnan ninyo, dadating ang araw ni Yahweh nang may mabagsik na poot at nag-uumapaw na galit, para gawing
malagim ang lupain at para wasakin ang mga makasalanan doon. [10] Hindi ibibigay ng mga bituin sa langit at mga grupo
ng bituin ang kanilang liwanag. Magdidilim ang araw kahit na bukang-liwayway, at hindi magniningning ang buwan.
[11] Parurusahan ko ang daigdig dahil sa kasamaan nito at dahil sa kanilang kasalanan. Tatapusin ko ang kayabangan ng
mga mapagmataas at ibababa ko ang kayabangan ng mararahas. [12] Gagawin kong mas madalang ang mga tao kaysa sa
pinong ginto at mas mahirap hanapin kaysa sa purong ginto ng Ofir.
[13] Dahil dito, papanginigin ko ang kalangitan, at yayanigin ang lupa sa kinalalagyan nito, sa pamamagitan ng matinding
poot ni Yahweh ng mga hukbo, at sa araw ng kaniyang matinding galit. [14] Gaya ng isang hinahabol na gasel o gaya ng
isang tupang walang pastol, babalik ang bawat tao sa kanilang sariling bayan at tatakas patungo sa sarili nilang lupain.
[15] Ang bawat taong matatagpuan ay papatayin, at ang bawat taong mahuhuli ay mamamatay sa pamamagitan ng espada.
[16] Dudurugin din ng pira-piraso ang kanilang mga anak sa kanilang harapan. Nanakawan ang kanilang mga bahay at
huhulihin ang kanilang mga asawa at sisipingan.
[17] Tingnan ninyo, pupukawin ko ang Medes para lusubin sila, na hindi iisipin ang tungkol sa pilak, ni hindi matutuwa sa
ginto. [18] Tutusok ang mga palaso nila sa mga kabataan. Hindi sila maaawa sa mga sanggol at walang ititirang mga bata.
[19] At Babilonia, ang pinakahinahangaan sa mga kaharian, ang pinagmamalaking kaluwalhatian ng Chaldea ay itatapon ng
Diyos gaya ng Sodoma at Gomorra. [20] Hindi na ito matitirahan o pamumuhayan mula sa saling-lahi hanggang sa isa pang
saling-lahi. Hindi na itatayo ng Arabo ang kaniyang tolda doon, ni pagpapahingahin ng pastol ang kawan ng tupa doon.
[21] Pero ang mga mababangis na hayop ng ilang ang hihiga doon. Mapupuno ang kanilang mga bahay ng mga kwago; at
mga ostrich at mga ligaw na kambing ang magluluksuhan doon. [22] Aatungal ang hiyena sa kanilang mga kuta, at mga
asong-gubat sa magagandang palasyo. Nalalapit na ang oras niya, at hindi na magtatagal ang kaniyang mga araw.

Chapter 14

[1] Mahahabag si Yahweh sa Jacob; pipiliin niya muli ang Israel at ibabalik sila sa sarili nilang lupain. Sasapi ang mga
dayuhan sa kanila at iaanib ang kanilang mga sarili sa bayan ng Jacob. [2] Dadalahin sila ng mga bansa sa kanilang lugar.
Pagkatapos, kukunin sila ng bayan ng Israel sa lupain ni Yahweh bilang lalaki at babaeng mga alipin. Mabibihag nila ang
mga bumihag sa kanila, at pamumunuan nilang lahat ng mga nang-api sa kanila.
[3] Sa araw na bibigyan kayo ni Yahweh ng kapahingahan mula sa paghihirap at pagdurusa, at mula sa mahirap na
pagtratrabaho na kailangan ninyong gawin, [4] aawit kayo ng awiting panghamak laban sa hari ng Babilonia, "Paano
natapos ang nang-aapi, ang pagmamataas nila ay tapos na!
[5] Sinira na ni Yahweh ang tungkod ng masasama, ang setro ng mga namamahala, [6] na pumapalo sa mga tao nang paulit-
ulit, na galit na pinamahalaan ang mga bansa, sa pamamagitan ng walang tigil na paglusob.
[7] Nasa kapayapaan at katahimikan ang buong mundo; nagsimula silang magdiwang na may awitan. [8] Nagdiriwang
maging ang mga puno ng pir sa mga sedar ng Lebanon; sabi nila, 'Ngayong naputol ka na, walang tagaputol ng puno ang
pupunta dito para putulin tayo.' [9] Sabik kang sasalubungin ng Sheol kapag bumaba ka doon. Papabangunin nito ang mga
patay para sa iyo, lahat ng hari sa mundo, itataas sila mula sa kanilang mga trono.
[10] Kakausapin ka nilang lahat at sasabihin sa'yo, 'naging mahina ka na gaya namin. Gaya ka na namin. [11] Binaba ang iyong
karangyaan sa Sheol kasama ng tunog ng iyong instrumentong may kuwerdas. Nakakalat ang mga uod sa iyong ilalim, at
nakabalot ang mga bulate sa iyo.
[12] Paano ka nahulog mula sa kalangitan, ikaw na bituin sa araw, anak ng umaga! Paano ka naputol sa lupa, ikaw na
sumakop sa mga bansa! [13] Sabi mo sa iyong puso, 'Aakyat ako sa langit, itataas ko ang aking trono sa taas ng mga bituin ng
Diyos, at uupo ako sa bundok ng kapulungan, sa malayong bahagi ng hilaga. [14] Aakyat ako na mas mataas sa mga ulap;
gagawin kong Kataas-taasang Diyos ang aking sarili.'
[15] Pero ngayon nadala ka dito pababa sa Sheol, sa ilalim ng hukay. [16] Titingnan ka nila at iisipin ang nangyari sa iyo.
Sasabihin nila. 'Ito ba ang taong nagpanginig sa mundo, na nagpayanig ng mga kaharian, na siyang ginawang ilang ang
daigdig, [17] na siyang nagbagsak ng mga lungsod at ang siyang hindi nagpauwi sa mga bilanggo sa kanilang mga tahanan?
[18] Lahat ng hari sa mga bansa, matutulog sa kaluwalhatian, sa bawat libingan nila. [19] Pero hindi ka kabilang sa iyong
libingan gaya ng isang sangang tinapon, matatabunan ka ng mga patay gaya ng isang damit, sa mga natusok ng espada -
sa mga nahulog sa mga batuhan ng hukay. [20] Gaya ng isang bangkay na tinapon sa ilalim, hindi ka makakasama sa kanila
sa libingan, dahil winasak mo ang iyong lupain. Ikaw na pumatay sa iyong kababayan ay anak ng mga gumagawa ng
masama at hindi na muling babanggitin kailanman."
[21] Maghanda ka sa pagkatay sa kaniyang mga anak, dahil sa kasalanan ng kanilang mga ninuno, upang hindi sila tumaas
at makuha ang mundo at punuin ang buong daigdig ng mga lungsod. [22] "Lalaban ako sa kanila" - pahayag ito ni Yahweh
ng mga hukbo." Puputulin ko ang pangalan ng Babilonia, kaapu-apuhan, at saling-lahi sa hinaharap" - payahag ito ni
Yahweh. [23] Gagawin ko din silang papunta sa lugar ng mga kuwago, at sa mga sapa, at wawalisin ko siya ng walis ng
pagkawasak" - payahag ito ni Yahweh ng mga hukbo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[24] Nanumpa si Yahweh ng mga hukbo, "Sigurado, gaya ng nais ko, mangyayari iyon; at gaya ng layunin ko, mangyayari
iyon: [25] Wawasakin ko ang mga taga-Asiria sa aking lupain, at tatapakan ko sila sa aking mga bundok. Pagkatapos,
maiaangat ang pamatok sa kaniya at kaniyang pasanin sa kaniyang mga balikat."
[26] Ito ang plano na nais ko para sa buong mundo, at ito ang kamay na nakataas sa lahat ng mga bansa. [27] Dahil binalak ni
Yahweh ng mga hukbo ito; sino ang makapipigil sa kaniya? Nakataas ang kaniyang kamay, at sino ang makabababa nito?
[28] Sa panahon na namatay si haring Ahaz, dumating ang pahayag na ito: [29] Huwag kayong magalak, Filisteo, dahil nasira
na ang pamalong hinampas sa inyo. Dahil sa pinanggalingan ng ahas ay may paparating na isa pa, at magiging lumilipad
na ahas ang kaniyang anak. [30] Kakain ang panganay ng mahirap, at makakatulog ng ligtas ang mga nangangailangan.
Papatayin ko ang pinanggalingan mo sa pamamagitan ng kagutuman na papatay sa lahat ng nakaligtas sa inyo.
[31] Umungol kayo, umiyak kayo; lungsod; matutunaw ang lahat ng mayroon ka; Filistio. Dahil mula sa hilaga, darating ang
ulap na usok, at walang nakahiwalay sa hanay niya. [32] Paano sasagutin ng isang tao ang mga mensahero ng bansang
iyon? Si Yahweh ang nagtalaga ng Sion, at sa Sion makatatagpo ng kanlungan ang mga nahirapang bayan niya.

Chapter 15

[1] Pahayag tungkol sa Moab. Tunay nga, sa loob ng isang gabi, nasalaula at nawasak ang Ar ng Moab; tunay nga, sa loob ng
isang gabi, nasalaula at nawasak ang Kir ng Moab. [2] Pumunta sila sa templo, pumunta sa matataas na lugar ang mga tao
sa Dibon para umiyak; nagluksa ang Moab dahil sa Nebo at Medeba. Kinalbo ang kanilang mga ulo at pinutol ang
kanilang mga balbas.
[3] Sa kanilang mga lansangan, nagsuot sila ng sako; nanangis sila sa tuktok ng kanilang mga bahay at sa plasa. [4] Tumawag
ng tulong ang Hesbon at Eleale; narinig ang kanilang tunog sa kasing layo ng Jahaz. kaya tumawag ng tulong ang mga
armadong kalalakihan ng Moab; nanginginig sila.
[5] Umiiyak ang aking puso para sa Moab; pumunta ang mga takas sa kanila sa Zoar at Eglat-Selisiya. Pumunta sila sa taas
ng Luhit nang umiiyak; papunta sa Horonaim, malakas silang nanangis dahil sa kanilang pagkawasak. [6] Natuyo ang mga
tubig sa Nimrim; natuyot ang mga damo at namatay ang mga bagong tubong damo; wala ng luntiang makikita. [7] Ang
kasaganahang pinalaki nila at inipon ay natangay palayo sa batis ng mga poplar.
[8] Maririnig ang kanilang mga iyak sa buong teritoryo ng Moab; maririnig ang kanilang pagtatangis na kasing layo ng
Eglaim at Beer-elim. [9] Dahil puno ng dugo ang mga tubig ng Dimon; pero magdadala pa ako ng mas marami sa Dimon.
Isang leon ang aatake sa mga tatakas mula sa Moab at pati ang mga naiwan sa lupain.

Chapter 16

[1] Magpadala ka ng mga tupa sa tagapamahala ng lupain mula sa Sela sa ilang, sa mga babaing anak sa bundok ng Sion. [2]
Gaya ng naggagalang mga ibon, gaya ng isang nakakalat na pugad, kaya ang mga babae ng Moab ay nasa mga tawiran ng
Ilog Arnon.
[3] Magbigay ng tagubilin, gawin ang makatwiran; magbigay ng ilang silungan gaya ng gabi sa kalagitnaan ng araw; itago
ang mga takas; huwag pagtaksilan ang mga takas. [4] Hayaan silang mamuhay kasama ninyo, mga takas mula sa Moab;
maging taguan kayo para sa kanila mula sa tagapagwasak." Dahil hihinto ang pang-aapi, at titigil ang pagkawasak,
mawawala sa lupain ang mga yumuyurak.
[5] Isang trono ang maitatatag sa katapatan sa tipan; at isa mula sa tolda ni David ang matapat na uupo doon. Maghuhusga
siya habang naghahanap ng katarungan at gumagawa ng katwiran.
[6] Narinig natin ang pagmamataas ng Moab, kaniyang kayabangan, kaniyang kahambugan at kaniyang galit. Pero ang
kaniyang kahambugan ay walang lamang mga salita. [7] Kaya mananangis ang Moab para sa Moab, mananangis ang lahat.
Magluluksa kayo para sa mamon na may pasas ng Kir-Hareset na lubos na nawasak.
[8] Natuyo ang mga taniman sa Hesbon pati ang mga ubasan ng Sibma. Tinapakan ng mga namamahala sa mga bansa ang
napiling mga ubusan na umabot sa Jazer at kumalat sa ilang. Malawak na kumalat ang mga sibol; napunta sila lagpas sa
dagat.
[9] Tunay nga na iiyak ako kasama ng Jazer dahil sa taniman ng ubas ng Sibma. Tutubigan kita ng aking luha, Hesbon, at
Eleale. Dahil sa iyong taniman ng mga prutas at tinapos ko ang aking pag-ani nang may sigaw ng kagalakan. [10] Nawala
ang kagalakan at kasiyahan mula sa mga prutasan; at wala ng awitan ni masasayang sigawan sa iyong taniman ng ubas.
Wala ng taga-tapak ang umaapak sa pagawaan ng alak; ginawa kong pahintuin ang antigong sigawan.
[11] Kaya naghihinagpis ang aking puso gaya ng isang alpa para sa Moab, at aking kalooban para sa Kir-heres. [12] Nang
pinagod ng Moab ang kaniyang sarili sa mataas na lugar at pumasok sa kaniyang templo para manalangin, walang
magagawa ang kaniyang panalangin.
[13] Ito ang salita na nakaraang sinabi ni Yahweh tungkol sa Moab. [14] Muli nagsalita si Yawheh, "Sa loob ng tatlong taon,
mawawala ang kaluwalhatian ng Moab; kahit na marami siyang mga tao, kakaunti lang ang matitira at hindi pa
mahalaga."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 17

1 Isang kapahayagan tungkol sa Damasco. Pagmasdan ninyo, hindi na magiging lungsod ang Damasco; ito ay magiging
tambak ng mga guho. 2 Iiwanan ang mga lungsod ng Aroer. Ito ay magiging mga lugar na hihigaan ng mga kawan, at
walang makakapanakot sa kanila. 3 Maglalaho ang matitibay na lungsod mula sa Efraim, ang kaharian mula sa Damasco,
at ang mga nalabi ng Aram—magiging gaya sila ng kaluwalhatian ng bayan ng Israel—ito ang kapahayagan ni Yahweh ng
mga hukbo.
4 Sa araw na iyon ay manghihina ang kaluwalhatian ni Jacob, at papayat ang katabaan ng kaniyang laman. 5 Ito ay
magiging gaya ng mga nag-aani kapag tinitipon nila ang mga butil, at inaani ng kaniyang mga bisig ang mga ulo ng butil.
Ito ay magiging gaya ng mga namumulot ng butil sa lambak ng Refaim.
6 Pero, ititigil ang pamumulot kapag nayanig ang puno ng olibo: dalawa o tatlong olibo sa tuktok ng mataas na bahagi ng
sanga, apat o lima sa pinaka mataas na sanga ng masagang puno—ito ang kapahayagan ni Yahweh, ang Diyos ng Israel. 7
Sa araw na iyon ay titingin ang mga tao sa kanilang Manlilikha, at titingin ang mga mata nila sa Banal ng Israel.
8 Hindi sila titingin sa mga altar, ang ginawa ng kanilang mga kamay, ni titingin sa mga nilikha ng kanilang mga daliri,
ang mga poste ni Asera o ang mga imahe ng araw. 9 Sa araw na iyon, ang matitibay nilang lungsod ay magiging gaya ng
mga iniwan na kahoy na dalusdos sa rurok ng mga burol, na pinabayaan dahil sa bayan ng Israel at iyon ay magiging
isang bayan na pinabayaan.
10 Dahil kinalimutan ninyo ang Diyos ng inyong kaligtasan, at iniwan ang bato ng inyong kalakasan. Kaya nagtatanim
kayo ng mga kaaya-ayang mga halaman, at naghahasik ng kakaibang mga binhi 11 sa araw ng inyong pagtatanim,
pagbabakod ng halaman, at paglilinang. Balang araw ay tutubo ang mga binhi ninyo, pero mabibigo ang pag-aani sa araw
ng kapighatian at labis na kalungkutan.
12 Kaawa-awa! Ang paghihiyawan ng mga tao, ang pag-ugong gaya ng pag-ugong ng mga dagat, at ang pagragasa ng mga
bansa, gaya ng rumaragasang malalakas na tubig! 13 Uugong ang mga bansa gaya ng rumaragasang mga tubig, pero
sasawayin sila ng Diyos. Tatakbo sila palayo at hahabulin gaya ng mga patay na damo sa bundok na nasa harap ng mga
hangin, at gaya ng mga damo na umiikot sa harap ng bagyo. 14 Sa gabi, tingnan ninyo, ang lagim! At maglalaho sila bago
dumating ang umaga; ito ang bahagi ng mga nagnakaw sa atin, ang kapalaran ng mga nanloob sa atin.

Chapter 18

1 Pighati sa lupain ng kumakaluskos na mga pakpak, na nasa kabilang ibayo ng mga ilog ng Etiopia; 2 ang nagpapadala ng
mga kinatawan sa karagatan, sakay ng mga bangkang gawa sa papirus sa katubigan. Kayong mabibilis na mga
mensahero, pumunta kayo sa bansa ng matatangkad at makikinis, sa bansang kinakatakutan ng mga malapit at malayo
dito, isang bansang malakas at manlulupig, na nagmamay-ari ng lupain kung saan hinahati ang mga ilog!
3 Lahat kayong nananahan sa mundo at lahat kayong namumuhay sa lupain, kapag may itinaas na panghudyat sa mga
kabundukan, tingnan ninyo; at kapag hinipan ang trumpeta, pakinggan ninyo.
4 Ito ang sinabi sa akin ni Yahweh, "Tahimik akong magmamasid mula sa tahanan ko, gaya ng matinding init sa sikat ng
araw, gaya ng ulap ng hamog sa init ng pag-aani." 5 Bago ang pag-aani, kapag natapos na ang pagsisibol, at kapag ang mga
bulaklak ay nagiging ubas na, puputulin niya ang mga sanga gamit ang pamutol na karit, at kaniyang puputulin at
itatapon ang mga kumakalat na mga sanga.
6 Iiwanan sila para sa mga ibon ng kabundukan at para sa mga hayop ng kalupaan. Magsisilbi silang pagkain para sa mga
ibon sa tag-araw, at sa mga hayop sa lupa sa panahon ng tag-lamig. 7 Sa panahon na iyon, dadalhin kay Yahweh ng mga
hukbo ang mga parangal na mula sa mga taong matatangkad at makikinis, mula sa mga taong kinakatakutan ng lahat,
isang bansang makapangyarihan at manlulupig, sa nagmamay-ari ng lupaing humahati ng mga ilog, sa kinaroroonan ng
pangalan ni Yahweh ng mga hukbo, sa Bundok Sion.

Chapter 19

1 Isang kapahayagan tungkol sa Ehipto. Pagmasdan ninyo, nakasakay si Yahweh sa mabilis na ulap at paparating sa
Ehipto; nayayanig ang mga diyos-diyosan ng Ehipto sa kaniyang harapan, at natutunaw ang mga puso ng mga taga-
Ehipto. 2 "Paglalabanin ko ang mga taga-Ehipto laban sa kapwa taga-Ehipto: lalabanan ng isang tao ang kaniyang kapatid,
at ang isang tao laban sa kaniyang kapwa; ang lungsod ay lalaban sa lungsod, at kaharian laban sa kaharian.
3 Mapanghihinaan ng loob ang Ehipto. Wawasakin ko ang kaniyang payo sa kaniya, bagama't humingi sila ng payo mula
sa mga diyos-diyosan, mga espiritu ng patay, manghuhula, at mga espirtista. 4 Ibibigay ko sa kamay ng malupit na amo
ang mga taga-Ehipto, at pamamahalaan sila ng makapangyarihang hari—ito ang kapahayagan ng Panginoon, Yahweh ng
mga hukbo."
5 Matutuyo ang tubig ng karagatan, matutuyo ang ilog at mawawalan ng laman. 6 Babaho ang mga ilog; mauubos ang agos
ng mga ilog ng Ehipto at matutuyo; malalanta ang mga tambo at mga halaman.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

7 Ang mga tambo sa pampang ng Nilo, sa may bibig ng Nilo, at ang lahat ng bukirin na pinagtaniman sa Nilo ay matutuyo,
magiging alikabok, at tatangayin ng hangin. 8 Magluluksa at iiyak ang mga mangingisda, ang lahat ng naghagis ng mga
pamingwit sa Nilo ay iiyak gaya ng pagdadalamhati ng mga naghahagis ng kanilang lambat sa mga tubig.
9 Mamumutla ang mga nagtatrabaho sa sinuklay na hibla ng bulaklak pati ang mga naghahabi ng puting tela. 10
Dudurugin ang mga gumagawa ng tela sa Ehipto; magdadalamhati sa kanilang kalooban ang lahat ng mga nagtatrabaho
para kumita.
11 Ganap na hangal ang mga prinsipe ng Soan. Naging walang kabuluhan ang payo ng pinakamatalinong taga-payo ng
Paraon. Paano mo nasasabi sa Paraon, "Ako ang anak ng matatalinong tao, isang anak ng sinaunang mga hari"? 12 Nasaan
ngayon ang matatalino mong mga tao? Hayaan mong sabihin nila sa iyo at ipahayag kung ano ang mga plano ni Yahweh
ng mga hukbo tungkol sa Ehipto.
13 Naging hangal ang mga prinsipe ng Soan, nalinlang ang mga prinsipe ng Memfis; niligaw nila ang Ehipto, ang
panulukang bato ng kaniyang mga tribo. 14 Nilagay ni Yahweh sa kanilang kalagitnaan ang espiritu ng kaguluhan, at
niligaw nito ang Ehipto sa lahat ng kaniyang ginagawa, gaya ng isang lasing na sumusuray-suray sa kaniyang suka. 15
Walang sinuman ang may magagawa para sa Ehipto, ulo man o buntot, sanga man ng palma o tambo.
16 Sa panahon na iyon, ang mga taga-Ehipto ay magiging tulad ng mga babae. Manginginig sila at matatakot dahil sa
nakataas na kamay ni Yahweh ng mga hukbo na kaniyang itinataas sa kanila. 17 Ang kalupaan ng Juda ang magiging sanhi
ng pagkasuray ng Ehipto. Sa tuwing may magpapaalala sa kanila ng tungkol sa kaniya, matatakot sila, dahil sa mga plano
na binabalak ni Yahweh laban sa kanila.
18 Sa panahon na iyon, magkakaroon ng limang mga lungsod sa lupain ng Ehipto na nagsasalita ng wika sa Cana at
manunumpa ng katapatan kay Yahweh ng mga hukbo. Ang isa sa mga lungsod na iyon ay tatawaging Ang Lungsod ng
Araw.
19 Sa araw na iyon, magkakaroon ng altar kay Yahweh sa gitna ng kalupaan ng Ehipto, at isang batong haligi sa
hangganan para kay Yahweh. 20 Ito ay magiging tanda at patotoo kay Yahweh ng mga hukbo sa kalupaan ng Ehipto. Kapag
tumawag sila kay Yahweh dahil sa mga nang-aapi sa kanila, magpapadala siya sa kanila ng tagapagligtas at ng
tagapagtanggol, at kaniyang ililigtas sila.
21 Makikilala si Yahweh sa Ehipto, at sa araw na iyon ay makikilala si Yahweh ng mga taga-Ehipto. Sasamba sila nang may
mga alay at mga handog, at manunumpa sila kay Yahweh at kanilang tutuparin ito. 22 Pahihirapan ni Yahweh ang Ehipto,
pahihirapan niya at pagagalingin ito. Babalik sila kay Yahweh; pakikinggan niya ang kanilang mga panalangin at
pagagalingin niya sila.
23 Sa araw na iyon, magkakaroon ng malawak na daanan mula Ehipto hanggang Asiria, at pupunta ang mga taga-Asiria sa
Ehipto, at ang mga taga-Ehipto sa Asiria; at sasamba ang mga taga-Ehipto kasama ng mga taga-Asiria.
24 Sa panahon na iyon, magiging pangatlo ang Israel kasama ng Ehipto at Asiria, isang pagpapala sa gitna ng sanlibutan; 25
pagpapalain sila ni Yahweh ng mga hukbo at sasabihin, "Pagpalain ang Ehipto, ang aking bayan; ang Asiria, ang gawa ng
aking mga kamay; at ang Israel, ang aking mana."

Chapter 20

1 Sa taon nang pumunta si Tartan sa Asdod, nang pinadala siya ni Sargon ang hari ng Asiria, nilabanan niya at sinakop
ang Asdod. 2 Sa panahon na iyon, nagsalita si Yahweh kay Isaias ang anak na lalaki ni Amoz at sinabing, "Hubarin mo ang
iyong sako sa iyong baywang, at tanggalin mo ang iyong sandalyas". Ginawa niya ito, naglalakad ng hubad at nakayapak.
3 Sinabi ni Yahweh, "Gaya ng lingkod kong si Isaias na naglakad ng hubad at nakayapak ng tatlong taon, isa iyong
palatandaan at pangitain tungkol sa Ehipto at tungkol sa Etiopia— 4 sa ganitong paraan dadalhin ng hari ng Asiria ang
mga bihag ng Ehipto, ang mga tapon ng Etiopia, bata at matanda, hubad at nakayapak, at walang panakip sa pigi, sa
kahihiyan ng Ehipto.
5 Sila ay malulungkot at mapapahiya, dahil sa Etiopia na kanilang pag-asa at dahil sa Ehipto na kanilang kaluwalhatian. 6
Sa araw na iyon, sasabihin ng mga naninirahan sa mga pampang na ito, 'Tunay nga, ito ang naging pinaggagalingan ng
ating mga pag-asa, kung saan tayo tumakbo para masagip mula sa hari ng Asiria, pero ngayon, paano tayo
makakatakas?'"

Chapter 21

1 Isang kapahayagan tungkol sa disyerto sa may dagat. Gaya ng mga hanging bagyo na umiihip sa Negev umiihip ito mula
sa ilang, mula sa nakakatakot na lupain. 2 Isang nakakakabagabag na pangitain ang ipinakita sa akin: nagtataksil ang taksil,
at nagwawasak ang taga-wasak. Umakyat kayo at lumusob, Elam; lupigin ninyo, Media; ihihinto ko ang lahat ng kaniyang
paghihinagpis.
3 Kaya napupuno ng kirot ang aking laman; kirot na gaya ng kirot ng babaeng nanganganak ang nanaig sa akin;
napaluhod ako sa aking narinig; nabagabag ako sa aking nakita. 4 Kumakabog ang aking puso; nanaig sa akin ang
panginginig; ang gabi na aking ninanais ay naging panginginig para sa akin.

[5] Hinahanda nila ang hapag kainan, nilalatag nila ang sapin at kumakain at umiinom; bumangon kayo, mga prinsipe, at
pahiran ninyo ng langis ang inyong mga kalasag.
[6] Dahil ito ang sinabi ng Panginoon sa akin, "Maglagay ka ng bantay sa tore; dapat iulat niya ang kaniyang nakikita. [7]
Kapag nakakita siya ng karwahe, ng pares ng mangangabayo, ng mga nakasakay sa asno, ng mga nakasakay sa kamelyo,
dapat siyang magbigay pansin at maging alerto."
[8] Sumisigaw ang bantay ng tore, "Panginoon, nagbabantay ako sa tore buong araw, bawat araw, at nakatayo ako sa aking
himpilan buong gabi." [9] Paparating na ang mangangarwahe nang may kasamang hukbo, mga pares ng mangangabayo.
Sumisigaw siya, "Bumagsak na, bumagsak na ang Babilonia, at nawasak ang lahat ng rebulto ng mga diyus-diyosan na
sira sa lupa."
[10] Ang aking mga giniik at mga tinahip, mga anak ko sa aking giikan! Ipinahayag ko sa inyo ang aking narinig mula kay
Yahweh ng mga hukbo, Diyos ng Israel.
[11] Isang kapahayagan tungkol sa Duma. Ang tumatawag sa akin mula sa Seir, "Bantay, ano na lang ang natira sa gabi?
Bantay, ano na lang ang natira sa gabi?" [12] Sinabi ng bantay ng tore, "Paparating na ang umaga, at gayun din ang gabi:
kung magtatanong ka, magtanong ka, at bumalik ka na lang muli."
[13] Isang kapahayagan tungkol sa Arabia. Pinapalipas ninyo ang gabi sa disyerto ng Arabia, kayong mga karawan ng taga-
Dedan. [14] Magdala ng tubig para sa mga nauuhaw; mga naninirahan sa lupain ng Tema, salubungin nang may dalang
tinapay ang mga takas. [15] Dahil tumakas sila mula sa espada, mula sa inilabas na espada, mula sa nakaumang na pana, at
mula sa bigat ng digmaan.
[16] Dahil ito ang sinabi ng Diyos sa akin, "Sa loob ng isang taon, gaya ng makikita ng isang manggagawa, lahat ng
kaluwalhatian ng Kedar ay magwawakas. [17] Ilan lang sa mga mamamana, sa mga mandirigma ng Kedar ang matitira,
dahil nagsalita na si Yahweh, ang Diyos ng Israel."

Chapter 22

[1] Isang kapahayagan tungkol sa lambak ng pangitain: Ano ang dahilan ng pagakyat ninyong lahat sa mga bubungan? [2]
Isang maingay na lungsod, isang bayan na puno ng katuwaan; hindi napatay ng espada ang inyong mga patay, at hindi
sila namatay sa labanan.
[3] Sama-samang tumakas ang lahat ng inyong mga pinuno, pero nahuli sila nang walang dalang mga pana, nahuli silang
lahat at sama samang nabihag; tumakas sila papunta sa malalayong lugar. [4] Kaya sinabi ko, "Huwag ninyo akong tingnan,
mapait akong hahagulgol; huwag niyo akong subukang aliwin dahil sa pagkawasak ng anak na babae ng aking bayan."
[5] Dahil ang Panginoon, ang Diyos ng mga hukbo ay may araw ng kaguluhan, pagwasak, at kalituhan. At sa lambak ng
pangitain, magkakaroon ng pagkagiba ng mga pader, at pagtawag ng mga tao mula sa mga kabundukan. [6] Dinala ng Elam
ang lalagyan ng palaso, kasama ang mga karwahe ng mga lalake at mangangabayo, at hinahanda ng Kir ang kalasag. [7]
Mapupuno ng karwahe ang inyong mabubuting lambak, at magbabantay sa tarangkahan ang mga mangangabayo.
[8] Tinanggal niya ang proteksiyon ng Juda; at sa panahon na iyon ay tumingin kayo sa mga sandata ng Palasyo ng Gubat. [9]
Nakita niyo ang mga butas ng lungsod ni David, na napakarami ng mga ito, at nag imbak kayo ng tubig mula sa ibabang
tubigan.
[10] Binilang ninyo ang mga tahanan ng Jerusalem, giniba ninyo ang mga bahay para patibayin ang pader. [11] Gumawa kayo
ng imbakan ng tubig sa pagitan ng dalawang pader para sa tubig ng lumang tubigan. Pero hindi ninyo isinaalang-alang
ang manlilikha ng lungsod, ang nagplano nito noon pa.
[12] Ang Panginoon, si Yahweh ng mga hukbo sa ay tumawag sa panahong iyon para sa pagtatangis, pananaghoy, pag-aahit
ng buhok sa ulo, at pagsusuot ng sako. [13] Pero tingnan ninyo, sa halip na magdiwang at magalak, magkatay ng baka at
magpakatay ng tupa, kumain ng karne at uminom ng alak; tayo ay kumain at uminon, dahil bukas ay mamamatay na
tayo. [14] Ipinahayag ito ni Yahweh ng mga hukbo sa aking pandinig: "Tiyak na hindi patatawarin ang inyong mga
kasalanan na ito, kahit na mamatay na kayo" iyon ang sinasabi ng Panginoon, Yahweh ng mga hukbo.
[15] Sinasabi ito ng Panginoon, Yahweh ng mga hukbo, "Pumunta ka sa tagapamahala, kay Shebna, na siyang namamahala
sa tahanan na iyon, at sabihin mo, [16] 'Ano ang pagmamay-ari mo dito, sino ka, na naghukay ka ng libingan? Naghukay ng
libingan sa kaitaasan, umukit sa bato ng sarili mong libingan!'"
[17] Tingnan mo, malapit ka nang itapon ni Yahweh, ikaw na makapangyarihan, malapit ka na niyang itapon; hahawakan
ka niya ng mahigpit. [18] Tiyak na paiikot-ikutin ka niya, at itatapon ka sa malayong bansa gaya ng bola. Mamamatay ka
roon, at papupunta doon ang dakila mong mga karwahe; magiging kahihiyan ka ng tahanan ng iyong amo! [19] "Aalisin kita
mula sa iyong tungkulin at mula sa iyong himpilan. Mahihila ka pababa.
[20] Sa panahon na iyon, tatawagin ko ang aking lingkod na si Eliakim ang anak na lalaki ni Hilkias. [21] Idadamit ko sa kaniya
ang iyong tunika at ilalagay ko sa kaniya ang iyong bigkis, at ililipat ko ang iyong kapangyarihan sa kaniyang kamay. Siya
ang magiging ama ng mga naninirahan sa Jerusalem at sa tahanan ng Juda. [22] Ilalagay ko sa kaniyang balikat ang susi ng
tahanan ni David; bubuksan niya, at walang sinuman ang makapagsasara; isasara niya, at walang sinuman ang
makapagbubukas.

[23] Patatatagin ko siya gaya ng isang pako na nakabaon ng maigi, at siya ay magiging trono ng kaluwalhatian sa tahanan ng
kaniyang ama. [24] Ilalagay nila sa kaniya ang lahat ng kaluwalhatian ng tahanan ng kaniyang ama, ang anak at mga kaapu-
apuhan, bawat maliliit na sisidlan mula sa mga kopa papunta sa lahat ng mga tapayan.
[25] Sa panahon na iyon—ito ang kapahayagan ni Yahweh ng mga hukbo—bibigay ang pakong kahoy na nakabaon,
mababali, at malalaglag, at mapuputol ang pabigat na nakalagay dito—dahil nagsalita na si Yahweh.

Chapter 23

[1] Isang pahayag tungkol sa Tiro: Umungol kayo, kayong mga barko ng Tarsis; dahil wala na kayong tahanan ni daungan;
naihayag ito sa kanila mula sa lupain ng Kittim. [2] Mamangha, kayong mga naninirahan sa baybayin, kayong
mangangalakal ng Sidon, na naglalayag sa karagatan, na ang mga kinatawan ang nagtutustos sa inyo. [3] At sa malawak na
katubigan ang butil ng rehiyon ng Sihor, ang ani ng Nilo ay dinala sa Tiro; siya ang pamilihang lugar ng mga bansa.
[4] Mahiya kayo lupain ng Sidon; dahil nagsalita na ang dagat, ang isang makapangyarihang dagat. Sinasabi niya, "hindi
ako naghirap o nanganak, ni nag-alaga ng mga batang lalaki o nagpalaki ng mga batang babae." [5] Kapag dumating ang
balita sa Ehipto, magdadalamhati sila tungkol sa Tiro.
[6] Tumawid kayo sa Tarsis; manangis, kayong mga naninirahan sa baybayin. [7] Nangyari ba ito sa inyo, ang masayahing
lungsod, na nagmula sa sinaunang panahon, na dinala siya ng kaniyang mga paa sa napakalayong dayuhan lugar para
manirahan?
[8] Sino ang nagplano nito laban sa Tiro? ang tagapagbigay ng mga korona, na ang mga negosyante ay mga prinsipe, na ang
mga mangangalakal ay silang may karangalan sa lupa? [9] Si Yahweh ng mga hukbo ang nagplano nito para ilagay sa
kahihiyan ang kaniyang pagmamataas at lahat ng kaniyang kaluwalhatian, para ipahiya ang lahat ng kaniyang
pinarangalan sa lupa.
[10] Araruhin ninyo ang inyong lupain, gaya ng nag-araro ng Nilo, anak na babae ng Tarsis. Wala nang pamilihan sa Tiro. [11]
Inabot ni Yahweh ang kaniyang kamay sa karagatan, at niyanig ang mga kaharian; nagbigay siya ng utos ukol sa Ponecia,
para sirain ang matibay na kutang tanggulan. [12] Sinabi niya, "Hindi ka na muling makapagdiriwang, pinahirapang
birheng dalagang anak ng Sidon; bumangon ka, dumaan ka sa Sayprus; pero kahit doon ay wala kang kapahingahan."
[13] Tingnan mo ang lupain ng mga Caldea. Wala na ang mga tao nito; ginawa itong ilang ng mga taga-Asirya para sa mga
mababangis na hayop. Inilagay nila ang kanilang mga toreng taguan. Sinira nila ang mga palasyo nito; Ginawa nila itong
tambakan ng mga guho. [14] Umungol kayo, kayong mga barko ng Tarsis; dahil nasira na ang inyong kanlungan.
[15] Sa araw na iyon, makakalimutan ang Tiro nang pitumpung taon, tulad ng mga araw ng isang hari. Pagkatapos ng
pitumpung taon may isang bagay na mangyayari sa Tiro tulad ng awit ng babaeng bayaran. [16] Kumuha ka ng alpa,
pumunta sa lungsod, ikaw na kinalimutang taong bayaran; tugtugin mo ito ng mabuti, at umawit ng maraming mga awit,
para ikaw ay maalaala.
[17] Darating ito pagkatapos ng pitumpung taon, si Yahweh ang tutulong sa Tiro, at babalik siya sa kaniyang pagpapaupa.
Ipagbibili niya ang kaniyang sarili sa lahat ng kaharian sa lahat ng sulok ng mundo. [18] "Lahat ng kaniyang mga tinubo at
mga kinita ay ilalaan kay Yahweh. Hindi maiimbak ang mga ito o maitatabi. Ang mga nananahan sa presensya ni Yahweh
— ang kaniyang paninda ay magiging pagkain sa kanila at para magkaroon ng pangmatagalang kasuotan.

Chapter 24

[1] Masdan, malapit nang ubusin ni Yahweh ang laman ng mundo, para sirain ito, dungisan ang ibabaw nito, at ikalat ang
mga naninirahan dito. [2] Mangyayari ito, sa mga tao, ganun din sa mga pari; sa mga lingkod, ganun din sa kaniyang amo;
sa mga katulong na babae, ganun din sa kaniyang among babae; sa mga mamimimili, ganun din sa nagbebenta; sa mga
pinagkakautangan, ganun din sa mga nangungutang; sa mga tumatanggap ng tubo, ganun din sa mga tagapagbigay ng
tubo.
[3] Ganap na masisira ang mundo at ganap na huhubaran; dahil sinabi na ni Yahweh ang salitang ito. [4] Manunuyo at
malalanta ang mundo, mabubulok at maglalaho ang mundo, mabubulok ang mga kilalang tao sa lupa. [5] Ang mundo ay
narumihan dahil sinuway ng mga naninirahan dito ang mga batas, nilabag ang mga kautusan, at winasak ang walang
hanggang tipan.
[6] Kaya nilamon ng sumpa ang mundo, at napatunayan na ang naninirahan dito ay maysala. Sinunog ang mga
naninirahan sa mundo, at kaunting tao lang ang natira. [7] Natuyo ang bagong alak, nabulok ang ubasan, lahat ng
masasayang puso ay naghihinagpis.
[8] Huminto ang masayang tunog ng mga tamburin, at ang maingay at magulong pagsasaya ng mga nagdidiwang; ang
kagalakan ng mga lira ay naglalaho. [9] Hindi na sila umiinom ng alak at nag-aawitan, at mapait ang alak sa mga umiinom
nito.
[10] Bumagsak ang lungsod ng kaguluhan; sarado at walang laman ang bawat bahay. [11] Sa bawat lansangan ay may umiiyak
dahil sa alak; nagdilim ang lahat ng kagalakan, ang kasiyahan sa lupa ay naglaho.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[12] Isang lagim na lungsod ang naiwan, at ang tarangkahan ay basag sa pagkawasak. [13] Dahil ito ang mangyayari sa buong
mundo sa kalagitnaan ng mga bansa, gaya ng pagpalo sa puno ng olibo, gaya ng pamumulot ng mga natira nang matapos
ang pag-ani ng ubas.
[14] Ilalakas nila ang kanilang mga boses at isisigaw ang kapurihan ni Yahweh, at magagalak silang sisigaw mula sa dagat. [15]
Kaya sa silangan luluwalhatiin si Yahweh, at sa maliliit na mga pulo ng dagat magbigay ng kaluwalhatian sa pangalan ni
Yahweh, ang Diyos ng Israel.
[16] Mula sa pinakamalayong bahagi ng mundo aming narinig ang mga awit, "Kaluwalhatian sa matuwid!" Pero sinabi ko,
"Sinayang ko lang, sinayang ko lang, kasawian ay sa akin! Ang taksil ay gumagawa ng pagtataksil; oo, ang taksil ay
gumagawa ng matinding pagtataksil."
[17] Matinding takot, ang hukay, at ang patibong ang sasainyo, mga naninirahan sa mundo. [18] Siyang tumakas mula sa tunog
ng takot ang mahuhulog sa hukay, at siyang umahon sa kalagitnaan ng hukay ay mahuhuhli sa silo. Magbubukas ang
bintana ng kalangitan, at ang pundasyon ng mundo ay mayayanig.
[19] Ang mundo ay ganap na masisira. ang mundo ay mahahati sa gitna; ang mundo ay marahas na mayayanig. [20] Ang
mundo ay magsusuray-suray tulad ng isang lasing na lalaki at gumigiwang-giwang at pabalik-ballik tulad ng isang duyan.
Ang kasalanan nito ay magiging mabigat dito, at babagsak ito at hindi na muling babangon.
[21] Darating ang araw na paparusahan ni Yahweh ang hukbo na dakila sa kataas-taasan, at mga hari ng mundo sa lupa. [22]
Sila ay sama-samang titipunin, mga bilanggo sa hukay, at ikukulong sa isang bilangguan; at pagkatapos ng maraming
araw sila ay hahatulan. [23] At ang buwan ay mahihiya, at ang araw ay mapapahiya, dahil si Yahweh ng mga hukbo ay
maghahari sa Bundok Sion at sa Jerusalem, at sa harap ng kaniyang nakatatanda sa kaluwalhatian.

Chapter 25

[1] Yahweh, ikaw ang aking Diyos; dadakilain kita, pupurihin ko ang pangalan mo; dahil gumawa ka ng mga kahanga-
hangang bagay, mga bagay na matagal mo nang binalak, sa ganap na katapatan. [2] Dahil ginawa mong isang tambakan
ang lungsod, isang pinatibay na lungsod, isang guho at ang isang tanggulan ng mga dayuhan na maging walang lungsod. [3]
Kaya ang malalakas na tao ay luluwalhatiin ka; matatakot ang lungsod ng mga walang-awang bansa.
[4] Dahil ikaw ay proteksyon sa mahirap, isang tagabantay para sa mga nangangailangan na nasa pagkabalisa, isang
silungan mula sa bagyo, isang lilim mula sa init, kapag ang ihip ng isang walang awa ay tulad ng isang bagyo na laban sa
pader. [5] Gaya ng init sa tagtuyo, patatahimikin mo ang ingay ng mga dayuhan; gaya ng init sa lilim ng ulap, ang awit ng
walang-awa ay ibababa.
[6] Sa bundok na ito maghahanda si Yahweh ng mga hukbo para sa lahat ng mga tao ng isang pista ng matatabang bagay, ng
mga piling alak, ng malalambot na karne, isang pista ng mga pinakamainam na alak. [7] Sisirain niya sa bundok na ito ang
tumatakip sa lahat ng mamayan, ang bahay na hinabi sa lahat ng mga bansa. [8] Lulunukin niya ang kamatayan habang
buhay, at ang Panginoong Yahweh ay pupunasan ang mga luha mula sa lahat ng mga mukha; ang mga kahihiyan ng
kaniyang bayan ay aalisin niya sa mundo, dahil sinabi na ito ni Yahweh.
[9] Sasabihin ito sa araw na iyon. Masdan, ito ang ating Diyos, hinintay natin siya at ililigtas niya tayo. Ito si Yahweh;
Naghintay tayo para sa kaniya, magagalak tayo at magdidiwang sa kaniyang kaligtasan." [10] Dahil dito sa bundok na ito
mamamalagi ang kamay ni Yahweh; at tatapakan ang Moab sa kaniyang lugar, kahit na ang dayami na yinapakan sa
isang pataba na puno ng dumi.
[11] Iuunat nila ang kanilang mga kamay sa gitna nito; gaya ng manlalangoy na inuunat ang kaniyang kamay para
lumangoy; pero ibababa ni Yahweh ang kanilang kayabangan kahit na nagpupumiglas ang kanilang mga kamay. [12] Ang
iyong mataas na kuta ng pader ay ibaba niya sa lupa, sa alikabok.

Chapter 26

[1] Sa araw na iyon ang awit na ito ay aawitin sa lupain ng Juda: Mayroon tayong malakas na lungsod; ginawa ng Diyos ang
kaligtasan nitong mga pader at mga kuta. [2] Buksan ang mga tarangkahan, para ang matuwid na bansa na nananatiling
tapat na nananampalataya ay maaring makapasok.
[3] Nanatili sa iyo ang kaisipan, pananatalihin mo siya sa ganap na kapayapaan, dahil nagtitiwala siya sa iyo. [4] Magtiwala
kay Yahweh magpakailanman; dahil kay Yah, Yahweh, ay ang walang hanggang tanggulan.
[5] Dahil ibabagsak niya ang mga namumuhay ng mapagmataas; ang matibay na lungsod ay ibaba niya, kaniyang ibababa
sa lupa; ipapantay niya ito sa alikabok. [6] Tatapakan ito sa pamamagitan ng mga paa ng mahirap at ang pagtutungtungan
ng nangangailangan.
[7] Ang daan ng matuwid ay patag, Siyang Matuwid; ginawa mong tuwid ang daan ng mga matuwid. [8] Oo, sa paraan ng
iyong paghuhukom, Yahweh, kami ay maghihintay para sa iyo; ang iyong pangalan at iyong reputasyon ay aming
ninanais. [9] Nananabik ako sa iyo sa gabi; oo, ang espiritu sa aking kalooban ay masigasig kang hinahanap. Dahil kapag
dumating ang iyong paghuhukom, ang mga naninirahan sa mundo ay malalaman ang tungkol sa katuwiran.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[10] Hayaang makita ng masama ang iyong kabutihan, pero hindi niya matututunan ang katuwiran. Sa lupain ng katapatan
siya ay gumagawa ng kasamaan at hindi nakikita ang kadakilaan ni Yahweh.
[11] Yahweh, nakataas ang iyong kamay, pero hindi nila ito napapansin. Pero makikita nila ang iyon kasigasigan para sa
mga tao at sila ay mapapahiya, dahil ang apoy ng iyong mga kaaway ay lalamunin sila. [12] Yahweh, ikaw ay magbibigay ng
kapayaan para sa amin, dahil tunay nga, tinapos mo na ang lahat ng aming mga gawain para sa amin.
[13] Yahweh aming Diyos, ang ibang mga pinuno maliban sa iyo ay namuno sa amin, pero pangalan mo lamang ang aming
pinupuri. [14] Sila ay patay, hindi na sila mabubuhay; pumanaw na sila, hindi na sila muling babangon. Tunay nga, na
dumating ka sa paghuhukom at winasak sila, at pinatay ang bawat alaala nila.
[15] Pinaunlad mo ang bansa, Yahweh, pinaunlad mo ang bansa; pinarangalan ka; pinalawak mo ang mga hangganang ng
lupain.
[16] Yahweh, sa kanilang kaguluhan tumingin sila sa iyo; nagsabi rin sila ng mga bulong laban sa masama nang ang iyong
pagtutuwid ay nasa kanila. [17] Tulad ng isang babaeng buntis na malapit na ang oras ng panganganak, siya ay nasa kirot at
sumisigaw sa sakit ng panganganak; kaya kami ay nasa harapan mo, Panginoon.
[18] Nakapagdalang-tao na kami, Nakapaghilab na kami sa panganganak, pero para bang kami ay nanganak lang ng hangin.
Hindi namin nadala sa mundo ang kaligtasan, at ang mga naninirahan sa mundo ay hindi bumagsak.
[19] Ang iyong patay ay mabubuhay; ang aming mga patay na katawan ay babangon. Ang mga namalagi sa alikabok; gising
na at umawit ng may galak dahil ang iyong hamog ay hamog ng halamang damo, at ang mundo ay ibabagsak ang patay,
ang mga sisilain.
[20] Aking bayan, pumasok sa inyong mga silid at isara ang pinto; panandaliang magtago, hanggang ang galit ay lumipas na.
[21] Tingnan ninyo, dahil, si Yahweh ay parating na mula sa kaniyang lugar para parusahan ang mga naninirahan sa mundo
dahil sa kanilang kasalanan; ihahayag ng mundo ang pagdanak ng kaniyang dugo, at hindi na itatago ang kaniyang patay.

Chapter 27

[1] Sa araw na iyon si Yahweh at ang kaniyang matigas, malaki at mabalasik na espada ay parurusahan ang Leviatan, ang
madulas na ahas, ang Leviatan na namamaluktot na ahas, at papatayin niya ang halimaw na nasa dagat. [2] Sa araw na
iyon: Isang ubasan ng alak, aawit nito. [3] "Ako si Yahweh, ang tagapag-ingat nito; dinidiligan ko ito bawat sandali; para
walang manakit dito, binabantayan ko ito sa gabi at araw.
[4] Hindi ako galit, dahil mayroon mga dawag at tinik! Sa digmaan nagmamartsa ako laban sa kanila; susunugin ko silang
lahat ng magkakasama; [5] kung hahawakan nila ng maiigi ang aking pag-iingat at makipag kasundo sa akin; hayaan silang
makipag kasundo sa akin.
[6] Sa darating na araw, lalalim ang ugat ni Jacob; at ang Israel ay mamumulaklak at uusbong; at pupunuin nila ng bunga
ang ibabaw ng lupa."
[7] Nilusob ba ni Yahweh si Jacob at Israel gaya ng pagsugod niya sa mga bansa? Si Jacob ba at Israel ay pinatay gaya ng
pagpatay sa bayan na kanilang pinatay? [8] Sa wastong panukat ikaw ay nakipaglaban, itinaboy si Jacob at ang Israel
palayo; hinayaan mo silang matangay palayo sa pamamagitan ng iyong matinding hangin, sa araw ng hanging
silanganan.
[9] Sa ganitong paraan, ang matinding kasalanan ni Jacob ay mapapawalang sala, dahil ito ang magiging buong bunga sa
pagtalikod niya sa kaniyang kasalanan: Gagawin niyang tisa at ginawang pulbos ang lahat ng altar na bato at walang mga
poste ni Asera o mga altar ng insenso ang mananatiling nakatayo.
[10] Dahil winasak ang matibay na lungsod, ang tahanan ay iniwanan at pinabayaan tulad ng ilang. Doon isang guya ang
nanginginain, at doon siya nagpahinga at kinain ang mga sanga nito. [11] Kapag nalanta ang mga sanga, sila ay puputulin.
Dadating ang mga babae at gagawa ng apoy sa pamamagitan ng mga ito, dahil ang mga ito ay mga taong walang pang-
unawa. Sa gayon ang kanilang manlilikha ay hindi mahahabag sa kanila, at siyang gumawa sa kanila ay hindi maaawa sa
kanila.
[12] Mangyayari sa araw na iyon na ihihiwalay ni Yahweh ang dumadaloy na agos ng Ilog ng Eufrates, hanggang sa batis ng
Ehipto, at isa-isa kayong titipunin, bayan ng Israel. [13] Sa araw na iyon hihipan ang malaking trumpeta; at ang mga
nawasak mula sa lupain ng Asirya ay dadating, at ang mga itinakwil sa lupain ng Ehipto, sila ay sasamba kay Yahweh sa
banal na bundok ng Jerusalem.

Chapter 28

[1] Kaawaan ang ipinagyayabang na kwintas na bulaklak ng mga lasenggo ng Efraim at sa kumukupas na bulaklak ng
kanyang maluwalhating kagandahan, na nasa tuktok ng masaganang lambak ng mga lango sa alak! [2] Masdan ninyo, may
isang makapangyarihan at malakas na tao mula sa Panginoon; gaya ng isang ulan ng yelo, isang namiminsalang bagyo,
gaya ng isang laganap na napakalakas na ulan. Papaluin niya ang daigdig ng kanyang kamay.

[3] Ang ipinagmamayabang na kwintas na bulaklak ng mga lasenggo ng Efraim ay tatapakan. [4] Ang kumukupas na bulaklak
ng kanyang maluwalhating kagandahan, na nasa tuktok ng mayamang lambak, ay magiging gaya ng unang hinog na igos
bago magtag-araw, na kapag nakita ito ng isang tao, habang ito ay nasa kamay pa lamang niya, nilulunok na niya ito.
[5] Sa araw na iyon si Yahweh na pinuno ng mga hukbo ng mga anghel ay magiging isang magandang korona at isang
putong ng kagandahan para sa mga natitira pa sa kanyang bayan, [6] isang espiritu ng katarungan para sa kanya na
nakaupo sa paghuhukom, at lakas para sa mga nagpapaatras sa kanilang mga kaaway sa kanilang mga tarangkahan.
[7] Pero kahit na ang mga ito ay humahapay-hapay sa alak, at nagpapasuray-suray sa inuming matapang. Ang pari at ang
propeta ay humahapay-hapay sa malakas na alak, at nalululon sila ng alak. Nagpapasuray-suray sila sa malakas na alak,
nagsusuray-suray sa pangitain at humahapay-hapay sa pagpasya. [8] Tunay nga, lahat ng mesa ay natatakpan ng suka, kung
kaya't walang malinis na lugar.
[9] Kanino niya ituturo ang kaalaman, at kanino niya ipapaliwanag ang mensahe? Sa mga naawat na sa pagsuso sa ina o sa
mga kakaawat pa lamang mula sa mga dibdib? [10] Sapagkat ito ay utos pagkaraan ng utos, utos pagkaraan ng utos;
panuntunan pagkaraan ng panuntunan, panuntunan pagkaraan ng panuntunan; kaunti dito, kaunti doon.
[11] Tunay nga, gamit ang mapanuyang mga labi at isang banyagang dila, magsasalita siya sa bayang ito. [12] Sa nakalipas
sinabi niya sa kanila "Ito ang kapahingahan, bigyan ng kapahingahan ang siyang napapagod; at ito ang pagpapanariwa,"
pero ayaw nilang makinig.
[13] Kaya ang salita ni Yahweh ay mapapasakanila, utos pagkaraan ng utos; panuntunan pagkaraan ng panuntunan,
panuntunan pagkaraan ng panuntunan; kaunti dito, kaunti doon; nang sa gayon sumulong sila at mabuwal, at masaktan,
mahulog sa bitag at mabihag.
[14] Kaya makinig sa salita ni Yahweh, kayo na nangungutya, na namamahala sa bayang ito sa Jerusalem. [15] Sinabi ninyo,
"Nakipagtipan kami sa kamatayan; nakipagkasundo kami sa Sheol. Kaya kapag dumaan ang umaapaw na paghatol, hindi
nito kami aabutan, sapagkat ginawa naming kanlungan ang isang kasinungalingan, at sa kabulaanan kami ay nagtago."
[16] Kaya sinasabi ni Yahweh, "Tingnan ninyo: Maglalagay ako ng isang pundasyong bato sa Sion, isang subok na bato, isang
tanging panulukang bato, isang tiyak na pundasyon. Siya na naniniwala ay hindi mapapahiya.
[17] Gagawin kong panukat na kahoy ang katarungan, at panukat na hulog ang katuwiran. Tatangayin ng ulan na yelo ang
tanggulan ng mga kasinungalingan, at tatabunan ng mga tubig baha ang taguan.
[18] Mawawalang bisa ang inyong tipan sa kamatayan, at ang kasunduan ninyo sa Sheol ay hindi magkakabisa. Kapag
dumaan ang rumaragasang baha, tatabunan kayo nito. [19] Tuwing dumadaan ito, aanurin kayo nito, at tuwing umaga
dadaan ito at sa araw at sa gabi ay darating ito. Kapag naunawaan ang mensahe, ito ay magdudulot ng matinding takot.
[20] "Dahil napakaikli ng kama para makapag-unat ang isang tao, at napakakitid ng kumot para talukbungan niya ang
kanyang sarili." [21] Aakyat si Yahweh tulad ng sa Bundok ng Perazim; gigisingin niya ang kanyang sarili tulad ng sa lambak
ng Gideon para gawin ang kanyang gawain, ang kanyang kakaibang trabaho, at isakatuparan ang kanyang kakaibang
gawa.
[22] Kaya ngayon huwag kayong mang-inis o ang mga gapos ninyo ay hihigpitan. Nakarinig ako mula sa Panginoon, Yahweh
na pinuno ng mga hukbo ng mga anghel, isang kautusan ng pagkawasak sa daigdig.
[23] Bigyan ninyo ng pansin at makinig sa aking tinig; bigyan ninyo ng masusing pansin at makinig sa aking mga salita. [24]
Ang magsasaka ba na buong araw nag-aararo para maghasik, ay nag-aararo lang ng lupa? Patuloy ba niyang binubungkal
at sinusuyod ang bukid?
[25] Kapag naihanda na niya ang lupa, hindi ba niya ikinakalat ang buto ng anis, inihahasik ang linga, inilalagay ang trigo sa
mga hanay at ang sebada sa tamang lugar, at ang espelta sa mga gilid nito? [26] Tinatagubilinan siya ng Diyos; tinuturuan
niya siya nang may karunungan.
[27] Higit pa rito, ang linga ay hindi ginigiik gamit ang isang paragos, ni pinapagulungan ang linga ng gulong ruweda ng
karitela; pero ang anis ay binabayo ng isang kahoy, at ang linga ng isang pamalo. [28] Ang butil ay ginigiling para sa tinapay
pero hindi napakapino, at kahit na ikinakalat ito ng mga gulong ng kanyang karitela at ng kanyang mga kabayo, hindi ito
dinudurog ng kanyang mga kabayo.
[29] Ito rin ay nanggagaling mula kay Yahweh na pinuno ng mga hukbo ng mga anghel, na kahanga-hanga sa pagpapayo at
mahusay sa karunungan.

Chapter 29

[1] Kaawa-awa kay Ariel, Ariel, ang lungsod na pinagkampohan ni David! Magdagdag ng taon sa taon; hayaang dumating
ang mga pista. [2] Pero sasalakayin ko ang Ariel, at siya ay magluluksa at mananaghoy; siya ay magiging tulad ng Ariel sa
akin.
[3] Magkakampo ako laban sa inyo sa paligid ninyo at lulusob laban sa inyo gamit ang isang tulos, at magtatatag ng mga
armas pagkubkob laban sa inyo. [4] Ibabagsak kayo at magsasalita kayo mula sa lupa; ang pananalita ninyo ay magiging
mababa mula sa alabok. Ang tinig ninyo ay magiging tulad ng isang multo mula sa lupa, at ang pananalita ninyo ay
magiging napakahina mula sa alabok.

5 Ang kawan ng mga sumasalakay sa inyo ay magiging tulad ng maliliit na alikabok at ang maraming mga malulupit tulad
ng ipa na naglalaho. Mangyayari ito nang biglaan, sa isang saglit. 6 Paparusahan kayo ni Yahweh na pinuno ng mga
hukbo ng mga anghel na may kulog, lindol, malakas na ingay, ng malalakas na mga hangin at matinding bagyo, at mga
liyab ng isang lumalamong apoy.
7 Ito ay magiging tulad ng isang panaginip, isang pangitain ng gabi: Lalabanan si Ariel at ang kanyang kutang tanggulan
ng isang kawan ng lahat ng mga bansa. Sasalakayin siya at ang kanyang mga tanggulan para siluhin siya. 8 Ito ay tulad ng
isang nagugutom na tao na nananaginip na siya ay kumakain, pero nang siya ay gumising, walang laman ang kanyang
tiyan. Ito ay tulad ng nananaginip na uhaw na tao na umiinom, pero nang siya ay gumising, siya ay nahihilo, dahil ang
kanyang pagka-uhaw ay hindi mapawi. Oo, ganoon ang mangyayari sa kawan ng mga bansa na lumalaban sa Bundok ng
Sion.
9 Pahangain ninyo ang inyong mga sarili at mamangha; bulagin ninyo ang inyong sarili at mabulag! Malasing kayo, pero
hindi sa alak; magsuray-suray kayo, pero hindi sa serbesa. 10 Dahil ibinuhos sa inyo ni Yahweh ang espiritu ng mahimbing
na tulog. Isinara niya ang inyong mga mata, mga propeta, at tinakpan ang inyong mga ulo, mga manghuhula.
11 Ang lahat ng mga paghahayag ay naging sa inyo tulad ng mga salita sa isang aklat na selyado, na maaaring ibigay ng
mga tao sa isang may pinag-aralan, na sinasabing "Basahin mo ito". Sinasabi rin niya, "Hindi maaari, dahil ito ay selyado."
12 Kung ang aklat na ito ay ibinigay sa isa na hindi makabasa, na sinasabing. "Basahin mo ito", sinasabi niya, "hindi ako
makabasa".
13 Sinabi ng Panginoon, "Ang bayang ito ay lumalapit sa akin gamit ang kanilang bibig at pinararangalan ako gamit ang
kanilang mga labi, pero malayo ang kanilang puso sa akin. Ang pagpaparangal nila sa akin ay isang kautusan na itinuro
ng mga tao. 14 Kaya nga, tingnan ninyo, magpapatuloy akong gumawa ng kamangha-manghang bagay sa mga taong ito,
kababalaghan kasunod ng isa pang kababalaghan. Ang karunungan ng kanilang matatalinong tao ay mawawala, at ang
pang-unawa ng kanilang mga nakakaunawang mga tao ay maglalaho."
15 Kaawa-awa ang mga lubos na itinatago ang kanilang mga plano mula kay Yahweh, at na ang kanilang mga gawa ay
nasa kadiliman. Sinasabi nila, "Sino ang nakakakita sa atin, at sino ang nakakakilala sa atin?
16 Ibinabaligtad ninyo ang mga bagay! Dapat bang ituring ang magpapalayok na tulad ng luwad, para sabihin na ang
bagay na ginawa niya ay tungkol sa kanya na siyang gumawa nito, "Hindi niya ako ginawa," o ang bagay na hinubog ay
sasabihin sa kanyang manghuhubog, "Hindi niya nauunawaan?"
17 Hindi magtatagal, magiging isang bukid ang Lebanon, at ang bukid ay magiging isang gubat. 18 Sa araw na iyon,
maririnig ng bingi ang mga salita ng aklat, at ang mga mata ng bulag ay makakakita mula sa malalim na kadiliman. 19
Muling magagalak kay Yahweh ang mga api, at magagalak sa Ang Banal ng Israel ang mga mahihirap.
20 Mawawala na ang malupit, at maglalaho ang mapangutya. Aalisin ang lahat ng mga mahilig gumawa ng kasamaan, 21
na sa pamamagitan ng isang salita ay pinapalabas na may sala ang isang tao. Naglalatag sila ng isang silo para sa kanya
na naghahanap ng katarungan sa tarangkahan at ibinababa ang matuwid sa pamamagitan ng walang laman na mga
kasinungalingan.
22 Kaya nga ito ang sinasabi ni Yahweh tungkol sa sambahayan ni Jacob -- si Yahweh, na tumubos kay Abraham, "Hindi na
mapapahiya si Jacob, ni mamumutla ang kanyang mukha. 23 Pero kapag nakita niya ang kanyang mga anak, na gawa ng
aking mga kamay, gagawin nilang banal ang aking pangalan. Gagawin nilang banal ang pangalan ng Banal ni Jacob at
hahanga sila sa Diyos ng Israel. 24 Ang mga nagkamali sa kanilang iniisip ay magkakaroon ng pang-unawa, ang mga
mareklamo ay matututo ng kaalaman. "

Chapter 30

1 "Kaawa-awa ang mga suwail na anak," ito ang pahayag ni Yahweh. "Gumagawa sila ng mga plano, pero hindi mula sa
akin; gumagawa sila ng mga alyansa sa mga ibang bansa, pero hindi sila ginabayan ng aking Espiritu, kaya nagdadagdag
sila ng kasalanan sa kasalanan. 2 Pumunta sila sa Ehipto, pero hindi hiningi ang aking direksyon. Naghahanap sila ng
proteksyon mula sa Faraon at kumubli sa anino ng Ehipto.
3 Kaya nga ang proteksyon ni Faraon ay magiging kahihiyan ninyo, at ang kublihan sa lilim ng Ehipto, ay inyong
kahihiyan, 4 kahit na nasa Zoan ang kanilang mga prinsipe, at ang kanilang mga mensahero ay dumating sa Hanes. 5
Mapapahiya silang lahat dahil sa bayan na hindi sila matulungan, na hindi tulong o saklolo, kundi kahihiyan, at isa pang
kadungisan.
6 Isang pagpapahayag tungkol sa mga halimaw ng Negev: Sa iba't ibang dako ng lupain ng kaguluhan at panganib, ng
babaeng leon at ng lalaking leon, ang ulupong at ang umaapoy na dragon, ikinakarga nila ang kanilang mga kayamanan
sa likod ng mga asno, at ang kanilang yaman sa mga umbok ng mga kamelyo, patungo sa isang grupo ng mga tao na hindi
sila matutulungan. 7 Dahil ang tulong ng Ehipto ay walang halaga; kaya nga tinawag ko siyang Rahab, na walang
ginagawa.
8 Ngayon humayo kayo, isulat ninyo sa kasama sila sa isang bato, at itala ito sa isang balumbon, para mapanatili ito para
sa darating na panahon bilang isang katibayan. 9 Dahil ang mga ito ay mga suwail na bayan, mga sinungaling na bata,
mga bata na hindi nakikinig sa tagubilin ni Yahweh.

[10] Sinasabi nila sa mga manghuhula, "Huwag kayong manghula", at sa mga propeta, "Huwag kayong magpahayag sa amin
ng tuwirang katotohanan; magsabi kayo sa amin ng mga bagay na magandang pakinggan; magpahayag ng mga
panlilinlang; [11] lumiko mula sa daan; lumiko mula sa landas; alisin Ang Diyos na Banal ng Israel mula sa aming harapan."
[12] Kaya nga sinasabi ng Diyos na Banal ng Israel, "Dahil tinatanggihan ninyo ang salitang ito at nagtitiwala kayo sa pang-
aapi at panlilinlang at umaasa dito, [13] kaya ang kasalanang ito ay magiging sa inyo tulad ng isang sirang bahagi na handa
nang bumagsak, tulad ng isang umbok sa isang mataas na pader na kung saan ang kanyang pagbagsak ay mangyayari
nang biglaan, sa isang saglit.
[14] Babasagin niya ito na parang ang sisidlan ng isang magpapalayok na nabasag; hindi niya ititira ito, kung kaya't walang
matatagpuan sa mga piraso nito ng isang matalas na piraso na maaaring gamitin para kayurin ang apoy mula sa apuyan,
o salukin ang tubig mula sa malaking imbakan ng tubig.
[15] Dahil ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh, Ang Banal ng Israel, "Sa panunumbalik at pagpapahinga kayo ay
maliligtas; sa katahimikan at sa pagtitiwala ang inyong magiging kalakasan. Pero hindi kayo pumapayag. [16] Sinabi ninyo,
'Hindi, dahil tatakas kami sakay ng mga kabayo,' kaya tatakas nga kayo; at, ' Sasakay kami sa matutulin na mga kabayo,'
kaya ang mga hahabol sa inyo ay magiging matulin.
[17] Isang libo ang tatakas sa banta ng isa; sa banta ng lima tatakas kayo hanggang ang mga nalalabi sa inyo ay magiging
tulad ng isang poste ng bandila sa tuktok ng isang bundok, o tulad ng isang bandila sa isang burol."
[18] Gayunman naghihintay si Yahweh na maging mapagbigay-biyaya sa inyo. Kaya nga siya ay itataas, handa na bigyan
kayo ng awa. Dahil si Yahweh ay isang Diyos ng katarungan; pinagpala ang lahat na naghihintay sa kanya. [19] Dahil isang
pangkat ng mga tao ang maninirahan sa Sion, sa Jerusalem, at hindi na kayo iiyak. Tiyak na magbibigay-biyaya siya sa
inyo sa tunog ng inyong pag-iyak. Kapag narinig niya ito, sasagot siya sa inyo.
[20] Kahit na binibigyan kayo ni Yahweh ng tinapay ng kahirapan at tubig ng kalungkutan, kahit gayon, hindi na itatago ng
inyong guro ang kanyang sarili, pero makikita ninyo ang inyong guro sa sarili ninyong mga mata. [21] Maririnig ng inyong
mga tainga ang salita sa inyong likuran na nagsasabing, "Ito ang daan, lakaran ninyo ito," kapag lumiko kayo sa kanan o
kapag lumiko kayo sa kaliwa.
[22] Lalapastanganin ninyo ang inyong mga inukit na imahe na nababalutan ng pilak at ang inyong mga pigurang hinulma
sa ginto. Itatapon ninyo ang mga iyon tulad ng isang pasador. Sasabihin ninyo sa kanila, "Umalis kayo dito."
[23] Ibibigay niya ang ulan para sa inyong binhi kapag maghahasik kayo sa lupa, at tinapay na masagana mula sa lupa. At
magiging masagana ang mga pananim. Sa araw na iyon, ang inyong mga baka ay manginginain ng damo sa mga
malawak na mga pastulan. [24] Ang mga baka at mga asno, na nag-aararo ng lupa, ay kakain ng tinimplahang pagkain na
tinahip ng isang pala at isang pangkalaykay.
[25] Sa bawat mataas na bundok at sa bawat mataas na burol, magkakaroon ng mga umaagos na batis at mga sapa ng mga
tubig, sa araw ng walang habas na pagpatay sa panahon na bumabagsak ang mga tore. [26] Ang liwanag ng buwan ay
magiging tulad ng liwanag ng araw, at ang liwanag ng araw ay magiging pitong beses na mas maliwanag, tulad ng
liwanag ng araw ng pitong araw. Bibigkisin ni Yahweh ang pagkabali ng kanyang bayan at pagagalingin ang mga sugat ng
kanyang panunugat sa kanila.
[27] Masdan ninyo, ang pangalan ni Yahweh ay dumarating mula sa malayong lugar, lumiliyab sa kanyang galit at nasa
makapal na usok. Ang kanyang labi ay puno ng matinding galit, at ang kanyang dila ay tulad ng isang lumalamon na
apoy. [28] Ang kanyang hininga ay tulad ng isang umaapaw na malakas na agos na umaabot pataas sa gitna ng leeg, para
salain ang mga bansa ng salaan ng pagkawasak. Ang kanyang hininga ay isang kabisada sa mga panga ng mga tao para
dulutin silang magpagala-gala.
[29] Magkakaroon kayo ng awitin sa gabi kapag ipinagdiriwang ang isang banal na pista, at kagalakan ng puso, kapag ang
isa ay pumunta dala ang isang plauta sa bundok ni Yahweh, sa Bato ng Israel.
[30] Ipaparinig ni Yahweh ang karangyaan ng kanyang tinig at ipapakita ang galaw ng kanyang bisig nang may silakbo ng
galit at mga liyab ng apoy, kasama ng bagyo na may malakas na hangin, ulan kasama ng unos, at mga yelo.
[31] Dahil, sa tinig ni Yahweh, mawawasak ang Asiria; sila ay hahampasin niya ng baston. [32] At bawat paghampas ng
inilaang pamalo na ipapatama ni Yahweh sa kanila ay sasamahan ng musika ng mga tamburin at mga alpa habang sila ay
ginigiyera at nilalabanan niya.
[33] Dahil may isang lugar ng pagsusunugan ang matagal nang inihanda. Tunay nga, ito ay inihanda para sa hari, at ginawa
ito ng Diyos na malalim at malawak. Handa na ang salansanan na may apoy at maraming kahoy. Sisindihan ito ng
hininga ni Yahweh, na tulad ng isang batis ng asupre.

Chapter 31

[1] Nakaaawa ang mga bumababa sa Ehipto para humingi ng tulong at umaasa sa mga kabayo, at magtitiwala sa mga
karwahe (dahil sila ay marami) at sa mangangabayo (dahil sila ay hindi mabilang). Pero hindi nila isinasaalang-alang ang
Banal ng Israel, ni hinahanap nila si Yahweh! [2] Gayunman siya ay marunong, at nagdadala siya ng sakuna at hindi niya
binabawi ang kaniyang mga salita. At siya ay babangon laban sa masamang sambahayan at laban sa mga alipin na
nakagawa ng kasalanan.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

3 Ang Ehipto ay isang tao at hindi Diyos, ang kanilang mga kabayo ay laman at hindi espiritu. Kapag inunat ni Yahweh
ang kaniyang kamay, parehas na matitisod ang tumulong, at mahuhulog ang tinulungan; parehas silang maglalaho.
4 Ito ang sinasabi sa akin ni Yahweh, "Tulad ng isang leon, kahit ang batang leon, na umaatungal sa gutay-gutay na
biktima nito, pagkatapos na ang isang pangkat ng mga pastol ay tinawag laban dito, pero hindi ito manginginig sa
kanilang mga tinig, ni tatakas sa kanilang ingay; kaya si Yahweh ng mga hukbo ng mga anghel ay bababa para lumaban
sa Bundok ng Sion, sa burol na iyon.
5 Tulad ng mga ibon na lumilipad, si Yahweh ng mga hukbo ng mga anghel ay pangangalagaan ang Jerusalem;
mangangalaga at magliligtas siya habang dumadaan dito at pinapanatili ito. 6 Bumalik kayo sa kaniya kayong malalim na
tumalikod, bayan ng Israel. 7 Dahil sa araw na iyon aalisin ng bawat isa ang kaniyang mga diyus-diyosang pilak at ang
kaniyang mga diyus-diyosang ginto na makasalanang ginawa ng inyong sariling mga kamay. 8 Babagsak ang Asiria sa
pamamagitan ng espada, isang espada na hindi ginawa ng tao ang papatay sa kaniya. Makatatakas siya mula sa espada,
at ang kaniyang mga binata ay pipiliting gumawa nang mabibigat na trabaho. 9 Panghihinaan sila ng loob dahil sa takot,
at ang kaniyang mga prinsipe ay matatakot sa pagtanaw nila ng bandilang pandigma ni Yahweh." - Ito ang pagpapahayag
ni Yahweh, na ang apoy ay nasa Sion at ang pugon niya ay nasa Jerusalem.

Chapter 32

1 Pagmasdan mo, isang hari ang maghahari sa katuwiran, at mga prinsipe ang mamumuno sa katarungan. 2 Bawat isa ay
magiging tulad ng isang kanlungan sa hangin at isang kublihan sa bagyo, tulad ng tubig sa batis sa isang tuyong lugar,
tulad ng lilim ng isang malaking bato sa isang lupain ng kapaguran. 3 Pagkatapos ang mga mata ng nakakikita ay hindi
lalabo, at ang mga tainga ng mga nakaririnig ay makakarinig ng mabuti.
4 Ang walang pag-iingat ay mag-iisip ng mabuti na may pagkaunawa, at ang nauutal ay magsasalita ng malinaw at
madali. 5 Hindi magtatagal ang hangal ay tatawaging marangal, ni ang mandaraya ay tatawaging may prinsipyo. 6 Dahil
nagsasalita ang hangal ng kahangalan, at ang kaniyang puso ay nagpaplano ng masama at hindi maka-diyos na gawain,
at nagsasalita siya ng mali laban kay Yahweh. Ginugutom niya ang gutom, at inuuhaw niya ang mga uhaw.
7 Ang mga paraan ng mandaraya ay masama. Mag-iisip siya ng mga masamang balak nang may kasinungalingan para
wasakin ang mahirap, kahit na sinasabi ng dukha kung ano ang tama. 8 Pero ang taong marangal ay gumagawa ng mga
marangal na plano; at dahil sa kaniyang mga marangal na kilos siya ay mananatili.
9 Bumangon kayo, kayong mga babaeng kampante, at makinig sa aking tinig; kayong mga anak na babae na walang
inaalala, makinig kayo sa akin. 10 Dahil pagkalipas ng isang taon ang iyong kumpiyansa ay masisira, kayong mga babae na
walang inaalala, dahil ang aning ubas ay magkukulang, ang pagtitipon ay hindi darating.
11 Manginig kayo, kayong mga babaeng kampante; maging maligalig, kayong mga panatag; hubarin ninyo ang inyong
magagandang kasuotan at ilantad ninyo ang inyong kahubaran; magsuot kayo ng sako sa inyong mga baywang. 12
Mananangis kayo para sa mga bukid na kaaya-aya, para sa mabungang puno ng mga ubas. 13 Ang lupain ng aking bayan
ay labis na tutubuan ng mga tinik at mga dawag, kahit ang lahat na minsang may kagalakan ng mga bahay sa lungsod ng
katuwaan.
14 Dahil ang palasyo ay iiwan, ang matataong lungsod ay pababayaan; ang burol at ang bantayang tore ay magiging mga
kweba habang-buhay, isang kagalakan para sa mga ligaw na asno, isang pastulan ng mga kawan; 15 hanggang ibuhos sa
atin ang Espiritu mula sa kaitaasan, at ang ilang ay magiging isang bukid na mabunga, at ang bukid na mabunga ay
ituturing na isang gubat.
16 Pagkatapos ang katarungan ay maninirahan sa ilang; at ang katuwiran ay maninirahan sa mabungang bukid. 17 Ang
gawa ng katuwiran ay magiging kapayapaan; at ang bunga ng katuwiran, katahimikan at pagtitiwala magpakailanman. 18
Ang bayan ko ay maninirahan sa isang mapayapang tirahan, sa mga ligtas na tahanan, at sa matahimik na mga lugar ng
kapahingahan.
19 Pero kahit kung umulan ng mga yelo at ang gubat ay mawasak, at ang lungsod ay ganap na nalipol, 20 kayong
naghahasik sa tabi ng lahat ng mga batis ay magiging mapalad, kayong nagpapalabas ng inyong baka at asno para
manginain.

Chapter 33

1 Kayo ay kaawa-awa, kayong mga tagawasak na hindi pa nawawasak! Kaawa-awa kayong mga taksil na hindi
pinagtaksilan! Kapag itinigil ninyo ang pangwawasak, kayo ay mawawasak. Kapag itinigil ninyo ang pagtataksil, sila ay
magtataksil sa inyo.
2 Yahweh, maging maawain ka sa amin; maghihintay kami para sa iyo; maging aming bisig tuwing umaga, aming
kaligtasan sa panahon ng kaguluhan.
3 Sa lakas ng ingay tumatakas ang mga tao; kapag bumangon ka, ang mga bansa ay nagkakawatak-watak. 4 Ang iyong
nasamsam ay tinitipon gaya ng mga balang na nagtitipon; gaya ng paglukso ng mga balang, ang mga tao ay lumulukso
dito.

5 Si Yahweh ay itinaas. Siya ay naninirahan sa isang mataas na lugar. Pupunuin niya ang Sion ng katarungan at
katuwiran. 6 Siya ay magiging katatagan sa mga panahon ninyo, kasaganaan ng kaligtasan, karunungan, at kaalaman;
ang pagkatakot kay Yahweh ay ang kaniyang kayamanan.
7 Pagmasdan mo, umiyak ang kanilang mga sugo sa mga lansangan; kinatawang umaasa para sa kapayapaan ay nanangis
nang may kalungkutan. 8 Ang mga malawak na daanan ay napabayaan; wala ng mga manlalakbay. Ang mga kasunduan
ay nasira, ang mga saksi ay hinamak, at ang mga lungsod ay hindi iginalang.
9 Ang lupain ay nagdadalamhati at natutuyot; ang Lebanon ay nalalanta at natutuyot; ang Sharon ay tulad ng isang patag
na disyerto; at ang Bashan at Carmelo ay nagpapagpag ng kanilang mga dahon.
10 "Ngayon babangon ako," sabi ni Yahweh; "Ngayon maitataas ako; ngayon ako ay itataas. 11 Nagbuntis kayo ng ipa, at
ipanganganak ninyo ay dayami; ang inyong hininga ay isang apoy na tutupok sa inyo. 12 Ang bayan ay masusunog sa
apog, gaya ng mga mayabong na halamang tinik na pinuputol at sinusunog.
13 Kayo na nasa malayo, pakinggan ninyo kung ano ang aking nagawa; at, kayo na nasa malapit, kilalanin ninyo ang aking
kakayahan." 14 Ang mga makasalanan sa Sion ay natatakot; panginginig ang lumukob sa mga hindi maka-diyos. Sino sa
atin ang kayang manirahan ng ilang araw sa lumalagablab na apoy? Sino sa atin ang kayang manirahan sa walang
hanggang pagkakasunog?
15 Siya na lumalakad nang matuwid at nagsasalita nang matapat; siyang namumuhi sa pakinabang sa pang-aapi, na
tumatanggi para tumanggap ng suhol, na hindi nagbabalak ng marahas na krimen, at hindi tumitingin sa masama. 16 Siya
ay gagawa ng kaniyang tahanan sa kaitaasan; ang lugar ng kaniyang kuta ay magiging mga batong tanggulan; ang
kaniyang pagkain at tubig ay magpapatuloy na dadaloy.
17 Makikita ng inyong mga mata ang hari sa kaniyang kagandahan; sila ay tatanaw ng isang malawak na lupain. 18
Magugunita ng inyong puso ang kilabot; nasaan ang eskriba, nasaan siya na nagtimbang ng pera? Nasaan siya na
bumilang ng mga tore? 19 Hindi na ninyo makikita ang bayan na suwail, isang bayan na may isang kakaibang wika, na
hindi ninyo mauunawaan.
20 Pagmasdan ang Sion, ang lungsod ng aming mga pista; makikita ng inyong mga mata ang Jerusalem bilang isang
tahimik na matitirahan, isang tolda na hindi maaalis, na ang mga tulos ay hindi mahihila ni anuman sa mga tali nito ang
masisira. 21 Sa halip, ang kadakilaan ni Yahweh ay mapapasaatin, sa isang lugar na malawak na mga ilog at batis. Walang
bapor na pandigma na may mga sagwan ang maglalakbay dito, at walang mga malalaking barko ang maglalayag dito.
22 Dahil si Yahweh ay ating hukom, si Yahweh ay ating tagapagbigay ng batas, si Yahweh ay ating hari; ililigtas niya tayo.
23 Ang inyong mga palubid at palayag ay maluwag; hindi nila mapipigilan ang poste ng bapor sa lugar; hindi nila
mailaladlad ang layag; kapag ang malaking samsam ay nahati, kahit ang pilay ay hihilahin ang nasamsam. 24 Hindi
sasabihin ng mga naninirahan, "Ako ay may sakit;" ang bayan na naninirahan doon ay patatawarin sa kanilang
kasalanan.

Chapter 34

1 Lumapit kayo, kayong mga bansa, at makinig; bigyang-pansin, kayong bayan! Ang lupa at lahat ng pumupuno rito ay
dapat makinig, ang mundo, at lahat ng mga bagay na nanggagaling mula rito. 2 Dahil si Yahweh ay galit sa lahat ng mga
bansa, at galit na galit laban sa lahat ng kanilang mga hukbo; sila ay lubos niyang winasak, ibinigay niya sila para
katayin.
3 Ang mga pinatay nila ay maiiwang hindi nakalibing; ang masangsang na amoy ng kanilang mga bangkay ay nasa lahat
ng dako, at ang mga bundok ay mabababad ng kanilang dugo. 4 Lahat ng bituin sa kalawakan ay maglalaho, at ang
kalawakan ay ibabalumbon gaya ng isang balumbon ng kasulatan; at lahat ng kanilang mga bituin ay maglalaho, gaya ng
dahon na nalalagas mula sa patay na puno ng ubas, at gaya ng labis na hinog ng mga igos mula sa puno ng igos.
5 Sa oras na mabusog ang aking espada sa langit mula sa pag-inom; pagmasadan ninyo, bababa ito sa Edom, sa bayan na
ibinukod ko para wasakin. 6 Ang espada ni Yahweh ay puno ng dugo at nababalutan ng taba, may tumutulong dugo ng
mga batang tupa at mga kambing, nababalutan ng taba ang mga lamang-loob ng mga lalaking tupa. Dahil si Yahweh ay
may isang handog sa Bosra at may isang malaking katayan sa lupain ng Edom.
7 Ang mababangis na baka ay kakatayin kasama nila, at ang mga batang toro na kasama ang mas nakatatanda. Ang
kanilang lupain ay magiging lango sa dugo, at ang kanilang alikabok ay pinataba ng katabaan.
8 Dahil ito ay magiging araw ng paghihiganti para kay Yahweh at taon kung saan maghihiganti siya laban sa kanila para
sa kapakanan ng Sion. 9 Ang mga batis ng Edom ay mapapalitan ng alkitran, ang kaniyang alikabok ay asupre, at
kaniyang lupain ay magiging sunog na alkitran. 10 Masusunog ito sa gabi at araw; ang usok nito ay tataas
magpakailanman; mula sa bawat salinlahi ito ay magiging isang tambakan ng basura; walang sinuman ang makararaan
dito magpakailanman pa man.
11 Pero ang mga mailap na ibon at hayop ay maninirahan doon; ang kuwago at ang uwak ay gagawa ng kanilang pugad
dito. Iuunat niya sa ibabaw nito ang hangganan ng pagkawasak at ang panukat ng pagkasira. 12 Ang kaniyang mga
maharlika ay mawawalan ng matatawag na kaharian, at ang lahat ng kaniyang mga prinsipe ay mababalewala.

[13] Ang mga tinik ay lubos na lalaki sa kaniyang mga palasyo, kulitis at mga dawag sa kaniyang tanggulan. Magiging
tahanan ito ng mga asong-gala, ang lugar para sa mga ostrich. [14] Ang mga mabangis na hayop at ang mga asong-gubat ay
magtatagpo doon, at ang mabangis na mga kambing ay nagsigawan sa isat-isa. Ang mga panggabing hayop ay
mamamalagi doon at maghahanap para sa kanila ng isang lugar na mapapahingahan. [15] Ang mga kuwago ay gagawa ng
mga pugad, mangingitlog at pipisain ang kanilang mga itlog, pipisain at pangangalagaan ang kanilang inakay. Oo,
magtitipon doon ang mga lawin, bawat isa ay may kapareha.
[16] Maghanap kayo mula sa balumbon ng kasulatan ni Yahweh; wala isa man sa mga ito ang mawawala. Walang
magkukulang ng kapareha; dahil inutos ito ng kaniyang bibig, at sila ay tinipon ng kaniyang espiritu. [17] Nagpalabunutan
siya para sa kanilang nasasakupan, at sinukat ito ng kaniyang kamay para sa kanila sa pamamagitan ng isang tali.
Aangkinin nila ito magpakailanman, mula sa bawat salinlahi sila ay maninirahan doon.

Chapter 35

[1] Ang ilang at ang Araba ay magagalak; at ang ilang ay magsasaya at mamumulaklak gaya ng rosas. [2] Ito ay
mamumulaklak ng masagana at magsasaya na may kagalakan at awitan; ang kaluwalhatian ng Lebanon ay ibibigay dito,
ang karangyaan ng Carmelo at Sharon; makikita nila ang kaluwalhatian ni Yahweh, ang karangyaan ng ating Diyos.
[3] Palakasin ninyo ang mahihinang kamay, at patatagin ninyo ang mga tuhod na nangangatog. [4] Sabihin ninyo sa mga
taong natatakot na puso, "Maging matapang kayo, huwag matakot! Pagmasdan ninyo, ang inyong Diyos ay darating na
may paghihiganti, kasama ang paniningil ng Diyos. Darating siya at ililigtas kayo."
[5] Pagkatapos ang mga mata ng bulag ay makakakita, at ang mga tainga ng bingi ay makakarinig. [6] Pagkatapos ang taong
pilay ay lulukso tulad ng isang usa, at ang piping dila ay aawit, dahil magkakatubig sa bukal mula sa Araba, at
magkakabatis sa ilang. [7] Ang nasusunog na buhangin ay magiging isang lawa, at ang uhaw na lupa ay magiging mga
bukal na tubig, sa tinitirahan ng mga asong-gubat, kung saan sila ay minsang humihiga, ay magiging damo na may mga
tambo at mga talahib.
[8] Isang malawak na daanan ang naroroon at tinawag iyon na Ang Banal na Daan. Hindi makapaglalakbay dito ang
marumi. Pero ito ay magiging sa kaniya na maglalakad dito. Walang hangal ang makapupunta dito. [9] Hindi magkakaroon
ng leon at mabangis na hayop doon; hindi sila matatagpuan doon, pero ang tinubos ay lalakad doon.
[10] Ang tinubos ni Yahweh ay babalik at darating na may pag-aawitan sa Sion, at magkakaroon ng walang hanggang
kagalakan sa kanilang mga ulo; kasiyahan at kagalakan ang pupuno sa kanila; kalungkutan at pagbuntong-hininga ay
mawawala.

Chapter 36

[1] Sa ika-labing-apat na taon ni Haring Hezekias, si Senaquerib, Hari ng Asiria, ay nilusob ang lahat ng pinagtibay na
lungsod ng Juda at nabihag ang mga ito. [2] Pagkatapos ang Hari ng Asiria ay isinugo ang pangunahing pinuno mula sa
Laquis sa Jerusalem kay Haring Hezekiaz kasama ng isang malaking hukbo. Lumapit siya sa daluyan ng tubig ng lawang
nasa itaas, sa daang patungo sa bukid ng labahan, at nanatili dito. [3] Ang opisyales ng Israel na sumalubong sa labas ng
lungsod para kausapin sila ay sina Eliakim anak ni Hilkias, ang administrador ng palasyo, Sebna ang kalihim ng hari, at
Joa anak ni Asaf, na may-akda ng mga kapasyahan ng pamahalaan.
[4] Sinabi ng pangunahing pinuno sa kanila, "Sabihin kay Hezekias na ang dakilang hari, ang hari ng Asiria, sinasabing,
'Ano ang pinagmumulan ng inyong lakas ng loob? [5] Nagsasabi kayo ng walang kabuluhang mga salita, sinasabing
mayroong pagpapayo at kakayahan para sa pakikidigma. Ngayon kanino kayo nagtitiwala? Sino ang nagbigay ng tapang
sa inyo para labanan ako?
[6] Tingnan ninyo, kayo ay nagtitiwala sa Ehipto, iyang buhong may lamat na ginagamit mong tungkod, pero kung
madiinan ito, babaon ito sa kanyang kamay at susugat ito. Iyon ay kung ano ang Faraon hari ng Ehipto sa sinumang
magtitiwala sa kanya. [7] Pero kung sasabihin mo sa akin, "Kami ay nagtitiwala kay Yahweh aming Diyos," hindi ba siya ang
isang ang mga bantayog at altar ay giniba ni Hezekias, at nagsabi kay Juda at sa Jerusalem, "Dapat kayong sumamba sa
harap ng altar na ito sa Jerusalem?
[8] Kaya ngayon, gusto ko kayong bigyan ng magandang alok mula sa aking panginoon na hari ng Asiria. Bibigyan ko kayo
ng dalawang libong kabayo, kung makakahanap kayo ng sasakay sa mga ito.
[9] Paano kayo mananaig kahit sa isang kapitan ng pinakamahina ng mga alipin ng aking panginoon. Inilagay mo ang
inyong pagtitiwala sa Ehipto para sa mga karwaheng pandigma at mangangabayo! [10] Kaya ngayon, naglakbay ba ako dito
nang wala si Yahweh para labanan at lipulin ang lupaing ito? Sinabi ni Yahweh sa akin," "Lusubin at wasakin ang lupaing
ito.""
[11] Pagkatapos sinabi nii Eliakim anak ni Hilkias, at Sebna, at Joa sa pangunahing pinuno, "Maaari bang kausapin ang
inyong mga lingkod sa wikang Araminia, ang Aramaic, dahil naiintindihan namin ito. Huwag ninyo kaming kausapin sa
wika ng Juda na naririnig ng mga tao na nasa itaas ng pader. [12] Pero sinabi ng pinunong kumander, "Ipinadala ba ako ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

aking panginoon sa inyong panginoon at sa inyo para sabihin ang mga salitang ito? Hindi ba ipinadala niya ako para sa mga nakaupo sa pader, silang mga kakain ng kanilang sariling dumi at iinom ng kanilang sariling ihi kasama ninyo?''
[13] pagkatapos tumayo ang pangunahing pinuno at sumigaw ng malakas sa wika ng mga Judio, sinasabing, "Pakingggan ang mga salita ng dakilang hari, ang hari ng Asiria. [14] Sinasabi ng hari, 'Huwag hayaang linlangin kayo ni Hezekias, dahil hindi niya kayo kayang sagipin. [15] Huwag ninyong hayaan pagtiwalain kayo ni Hezekias kay Yahweh, sinasabing, "Totoong ililigtas tayo ni Yahweh; hindi niya ibibigay ang lungsod na ito sa hari ng Asiria""
[16] Huwag kayong makinig kay Hezekias, dahil ito ang sinasabi ng hari ng Asiria: Makipagkasundo kayo at lumapit sa akin. Pagkatapos ang lahat ay makakakain mula sa kanyang sariling ubasan at mula sa kaniyang sariling puno ng igos, at uminom mula sa tubig ng kanyang sariling balon. [17] Gagawin mo ito hanggang ako ay dumating at aalisin ka sa iyong sariling lupain, lupain ng butil at bagong alak, lupain ng tinapay at mga ubasan.'
[18] Huwag ninyong hayaan na iligaw kayo ni Hezekias, sinasabing, 'sasagipin tayo ni Yahweh'. Mayroon bang mga diyos ng mga tao ang sasagip sa kanila mula sa kapangyarihan ng hari ng Asiria? [19] Nasaan ang mga diyos ng Hamat at Arpad? Nasaan ang mga diyos ng Sefarvaim? Sinagip ba nila ang Samaria mula sa aking kapangyarihan? [20] Sa lahat ng mga diyos ng mga lupaing ito, mayroon bang sinumang diyos na sumagip ng kanyang lupain mula sa aking kapangyarihan, na parang maililigtas ni Yahweh ang Jerusalem mula sa aking kapangyarihan?"
[21] Pero nanatiling tahimik ang mga tao at hindi sumagot, dahil ang kautusan ng hari ay, "Huwag ninyo siyang sasagutin." [22]
Kaya si Eliakim anak ni Hilkias, na namumuno sa sambahayan, Sebna ang escriba, at Joa anak ni Asaf, ang tagapagtala, ay nagtungo kay Hezekias nang punit ang kanilang damit, at iniulat sa kanya ang mga sinabi ng pinunong kumander.

Chapter 37

[1] Ito ang nangyari nang narinig ni Haring Hezekias ang kanilang ulat, pinunit niya ang kanyang kasuotan, sinuotan ang sarili ng sako, at nagtungo sa tahanan ni Yahweh. [2] Ipinadala niya si Eliakim, na namumuno sa sambayahan, at Sebna ang escriba, at ang mga nakatatanda ng mga pari, lahat nakasuot ng sakong tela, kay Isaias anak ni Amos, ang propeta.
[3] Sinabi nila sa kaniya, "Sinasabi ni Hezekias, 'Ang araw na ito ay araw ng paghihirap, pagsasaway at kahihiyan, tulad kapag ang isang sanggol ay handa ng isilang, pero ang ina ay walang kalakasang iluwal ang kanyang sanggol. [4] Maaaring maririnig ni Yahweh inyong Diyos ang mga salita ng pangunahing pinuno, na siyang ipinadala ng hari ng Asiria kanyang panginoon para hamunin ang buhay na Diyos, at sasawayin ang mga salitang narinig ni Yahweh inyong Diyos. Itaas ninyo ngayon ang inyong panalangin para sa mga nalalabi na naroroon pa.''
[5] Kaya ang mga lingkod ni Haring Hezekias ay nagtungo kay Isaias [6] at sinabi sa kanila ni Isaias, 'Sabihin ninyo sa inyong panginoon: sinabi ni Yahweh, "Huwag kayong matakot sa mga salitang inyong narinig, na kung saan hinamak ako ng mga lingkod ng hari ng Asiria. [7] Pagmasdan ninyo, maglalagay ako ng isang espiritu sa kanya, at makakarinig siya ng isang ulat at magbabalik sa kanyang sariling lupain. Dudulutin kong siyang mahulog sa espada sa kanyang sariling lupain.''
[8] Pagkatapos ang pinunong kumander ay nagbalik at inabot ang Hari ng Asiriang nakikipagdigma kay Libna, dahil narinig niya na ang hari ay umalis mula sa Laquis. [9] Pagkatapos narinig ni Senaquerib na si Tirhaka hari ng Etiopia at Ehipto ay naghahanda para lumaban sa kanya, kaya muli siyang nagpadala ng tagapagbalita kay Hezekias kasama ng isang mensahe: [10] "Sabihin kay Hezekias, hari ng Juda, 'Huwag hayaang linlalingin kayo ng inyong Diyos na inyong pinagtitiwalaan, nagsasabing, "Hindi ibibgay sa kamay ng hari ng Asiria ang Jerusalem."
[11] Masdan ninyo, narinig ninyo kung ano ang ginawa ng mga hari ng Asiria sa lahat ng lupain na ganap nang winasak. Kaya maililigtas ba kayo? [12] Nailigtas ba sila ng mga diyos ng mga bansa, mga bansang winasak ng aking mga ama: ang Gozan, Haran, Resef, at mamamayan ng Eden sa Telasar? [13] Nasaan ang hari ng Hamat, hari ng Arpad, hari ng mga lunsod ng Sefarvaim, ng Hena at Iva?"
[14] Tinanggap ni Hezekias ang liham na ito mula sa mensahero at binasa ito. Pagkatapos umakyat siya sa bahay ni Yahweh at inilatag ito sa kanyang harapan. [15] Nanalangin si Hezekias kay Yahweh: [16] Yahweh ng mga hukbo, Diyos ng Israel, ikaw na nakaupo sa ibabaw ng kerubin, ikaw ang tangging Diyos sa lahat ng kaharian ng mundo. Ikaw na gumawa ng mga langit at lupa.
[17] Ibaling mo ang inyong tainga, Yahweh, at makinig. Imulat mo ang inyong mga mata, Yahweh, at tingnan mo, at dingin mo ang mga salita ni Senaquerib, na kanyang ipinadala para alipustahin ang Diyos na buhay. [18] Totoo ito, Yahweh, winasak ng mga hari ng Asiria lahat ng mga bansa at kanilang mga lupain.
[19] Inilagay nila sa apoy ang kanilang mga diyos, dahil sila ay hindi mga diyos pero gawa ng kamay ng mga tao, kahoy lamang at bato. Kaya winasak sila ng mga taga-Asiria. [20] Pero ngayon, Yahweh aming Diyos, iligtas mo kami mula sa kanyang kapangyarihan, para malaman ng lahat ng kaharian sa mundo na ikaw Yahweh ang nag-iisa."
[21] Pagkatapos magpadala ni Isaias anak ni Amos ng mensahe kay Hezekias, nagsasabing, "Yahweh, ang Diyos ng Israel ay sinasabing, 'Dahil ikaw ay nanalangin sa akin tungkol kay Senaquerib hari ng Asiria, [22] ito ang salitang sinalita ni Yahweh tungkol sa kanya: "Ang birheng anak ng Sion ay kinamumuhian ka at tinatawanan ka para kutyain; ang mga anak na babae ng Jerusalem ay iniiling ang kanilanh ulo para sa iyo. [23] Sino ang iyong nilapastangan at hinamak? at laban kanino mo itinaas ang iyong tinig at nagmataas sa iyong mga tinggin? Laban sa Ang Banal ng Israel.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[24] Sa iyong mga lingkod nilapastangan mo ang Panginoon at nagsabing, 'Sa dami ng aking mga karwaheng pandigma
umangat ako ng kasingtaas ng mga bundok, sa pinakamataas na sukat mula sa lupa ng Lebanon. Puputulin ko ang
kanyang mataas na mga punong cedar at piling puno ng pir doon, at papasukin ko ang dulo ng kanilang matataas ng mga
lugar, sa kanilang mayamang gubat. [25] Nakapaghukay ako ng mga balon at uminom ng kanilang tubig; tinuyo ko ang mga
ilog ng Ehipto sa ilalim ng aking mga paa.'
[26] Hindi mo ba narinig kung paano ko binalak ito noon pa man at gawin ito ng sinaunang panahon? Ngayon, gagawin ko
na itog mangyari. Ikaw ay naririto para gawing tumpok ng batong durog ang mga hindi matinag na mga lunsod. [27] Ang
mga naninirahan dito, na walang kalakasan, ay litong-lito at hiyang-hiya. Sila ay mga pananim sa bukid, damong luntian,
ang damo sa ibabaw ng bubong o sa bukid, sa harap ng hanging silangan.
[28] Pero alam ko ang iyong pag-upo, ang iyong paglabas, ang iyong pagpasok, at iyong labis na galit sa akin. [29] Dahil sa labis
mong galit sa akin, at dahil sa iyong pagmamataas ay nakaabot sa aking mga tainga, ilalagay ko ang aking kawit sa iyong
ilong, at aking lubid sa iyong bibig; ibabalik kita sa pinanggalingan mo."
[30] Ito ang magiging palatandaan sa iyo: Sa taong ito kakain ka ng ligaw na halaman, at sa ikalawang taon kung ano ang
bunga nito. Pero sa ikatlong taon kailangan mong magtanim at mag-ani, magtanim ng ubasan at kainin ang kanilang
bunga.
[31] Ang nalalabing lahi ni Juda ay muling mag-uugat at mamumunga. [32] Kaya may nalalabi mula sa Jerusalem ang lalabas;
may mga nakaligtas mula sa Bundok ng Sion ang darating.' Ang kasigasigan ni Yahweh ng mga hukbo ang gagawa nito."
[33] Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh sa hari ng Asiria: "Hindi siya makararating sa lungsod na ito, ni papana ng palaso dito.
Ni makakalapit ito ng may panangga o gumawa ng taguan laban dito. [34] Ang daang pinanggalingan niya ay ang daan din
na kanyang pag-aalisan; hindi siya makakapasok sa lungsod na ito. Ito ang kapahayagan ni Yahweh.
[35] Dahil ipagtatanggol ko ang lungsod na ito at sasagipin ito, sa aking kapakanan at sa kapakanan ni David aking lingkod."
[36] Pagkatapos ay dumating ang angel ni Yahweh at lumusob sa kampo ng Asiria, pinatay ang 185, 000 na sundalo. Nang
maagang gumising ang mga kawal, nagkalat ang patay kahit saan. [37] Kaya si Senaquerib hari ng Asiria ay umuwi at
nanatili sa Nineveh.
[38] Kalaunan, habang siya ay nagpupuri sa tahanan ng kanyang diyos na si Nisroc, pinatay siya ng kanyang mga anak na si
Adramelec at Sarezer gamit ang espada. Pagkatapos sila ay nagtago sa lupain ng Ararat. Tapos ang kanyang anak si
Esarhadon ang naghari kapalit niya.

Chapter 38

[1] Nang mga araw na iyon, malubhang nagkasakit si Hezekias. Kaya dinalaw siya ni Isaias anak ni Amos, ang propeta, at
sinabi sa kaniya, "pinasasabi ni Yahweh, 'Ilagay mo sa ayos ang iyong sambahayan; dahil mamamtay ka na at hindi na
mabubuhay.'" [2] Pagkatapos humarap sa pader si Hezekias at nanalangin kay Yahweh. [3] Kanyang sinabi, "Paki-usap,
Yahweh, alalahanin kung paaanong matapat akong namuhay ng buong puso sa iyong harapan at ginawa ko kung ano ang
mabuti sa iyong paningin." At tumangis si Hezekias.
[4] Pagkatapos dumating ang salita ni Yahweh kay Isaias, sinasabing, [5] Magtungo ka at sabihin kay Hezekias, ang lider ng
aking bayan, 'Ito ang sinabi ni Yahweh, ang Diyos ni David inyong ninuno, nagsasabing: narinig ko ang iyong panalangin,
at nakita ko ang iyong mga luha. Tingnan mo, labinlimang taon ang idadagdag ko sa iyong buhay. [6] At ililigtas kita at ang
lunsod na ito sa kapangyarihan ng hari ng Asiria, at ipagtatanggol ko ang lunsod na ito.
[7] At ito ang magiging palatandaan sa iyo mula sa akin, Yahweh, na aking gagawin ang sinabi ko: [8] Masdan, paaatrasin ko
ng sampung hakbang ang anino ni Ahaz sa hagdan."' Kaya umatras ng sampung hakbang ang anino sa hagdan na kung
saan ito ay nagpauna.
[9] Ito ang nakasulat na panalangin ni Hezekias hari ng Juda, noong siya ay nagkasakit at gumaling: [10] sinabi ko na sa
kalahati ng aking buhay na mapupunta ako sa tarangkahan ng sheol; mananatili ako doon sa nalalabing mga taon ko. [11]
Sinabi kong hindi ko na makikita pa si Yahweh, nasa lupain ng mga buhay si Yahweh; hindi ko na makikita pa ang
sangkatauhan o ang mga naninirahan sa mundo.
[12] Inalis at tinangay ang aking buhay mula sa akin tulad ng isang tolda ng pastol; binalumbon ko ang aking buhay tulad ng
isang manghahabi; tinatabas mo ako mula sa habihan; araw at sa gabi, winawakasan mo ang aking buhay. [13] Lumuluha
ako hanggang umaga; tulad ng isang leon na binabali lahat ng aking mga buto; sa araw at sa gabi winawakasan mo ang
buhay ko.
[14] Tulad ng isang layang-layang ako ay sumisiyap; tulad ng isang kalapati ako ay humuhuni; aking mata ay napagod sa
kakatingala. Panginoon, inapi ako: tulungan mo ako. [15] Ano ang dapat kong sabihin? Parehong siyang nagpahayag sa akin
at tinupad ito; dahan-dahan kong lalakarin ang laaht ng aking taon dahil binabalot mo ako ng kalungkutan.
[16] Panginoon, ang mga pagdurusang mula sa iyo ay mabuti sa akin; nawa ay ibalik mo sa akin ang aking buhay; naibalik
mo ang aking buhay at kalusugan. [17] Ito ay sa kabutihan ko na naranasan ko ang ganoong kalungkutan. Niligtas mo ako sa
hukay ng pagkawasak; dahil tinapon mo lahat ng aking kasalanan sa iyong likuran.
[18] Dahil hindi nagpapasalamat sa iyo ang sheol; hindi ka pinupuri ng kamatayan; silang nananaog sa hukay ay hindi
umaasa sa iyong pagkamapagkakatiwalaan. [19] Ang taong nabubuhay, ang taong nabubuhay, siya ay ang isang magbibigay

pasasalamat sa iyo, tulad ng ginagawa ko sa araw na ito; ipinaaalam ng isang ama sa mga anak ang iyong pagkamapagkakatiwalaan.
[20] Malapit na akong iligtas ni Yahweh, at magdiriwang kami na may kantahan sa araw ng ating mga buhay sa bahay ni Yahweh.""
[21] Ngayon sinabi ni Isaias, "Hayaan silang pumitas ng isang bungkos na igos at itapal sa iyong pigsa, at ikaw ay gagaling. [22]
Sinabi din ni Hezekias, "Ano ang magiging tanda na ako ay aakyat sa tahanan ng Diyos?"

Chapter 39

[1] Sa mga oras na iyon si Merodac Baladan anak ni Baladan, hari ng Babylonia, ay nagpadala ng mga liham at regalo kay
Hezekias; dahil narinig niya na nagkasakit si Hezekias at gumaling. [2] Si Hezekias ay nagalak sa mga bagay na ito;
ipinakita niya sa mensahero ang kanyang imbakan ng mga mahahalagang bagay - ang pilak, ang ginto, ang pabango at mamahaling langis. ang imbakan ng kanyang mga sandata, at lahat ng matatagpuan sa kaniyang mga imbakan. Wala siyang hindi ipinakita sa kanila, sa kaniyang tahanan, ni sa kaniyang kaharian.
[3] Pagkatapos lumapit si Isaias ang propeta kay Haring Hezekias at tinanong siya, "Ano ang sinabi sa iyo ng mga taong ito?
Saan sila nagmula?" Sumagot si Hezekias, "Naparito sila sa akin mula sa malayong bansa ng Babilonia." [4] Tinanong ni
Isaias, "Ano ang nakita nila sa tahanan mo?" Sagot ni Hezekias, "Nakita nilang ang lahat sa tahanan ko. Walang mahalagang bagay ang hindi ko ipinakita sa kanila."
[5] Pagkatapos sinabi ni Isaias kay Hezekias, "Makinig ka sa salita ni Yahweh ng mga hukbo: [6] 'Masdan mo, darating ang
araw na ang lahat sa iyong kaharian, mga bagay na itinabi ng iyong ninuno hanggang sa mga panahong ito, ay dadalahin sa Babilonia. Walang matitira, sabi ni Yahweh.
[7] At ang mga lalaking nagmula sa iyo, na ikaw mismo ang ama - sila ay kukunin palayo, at sila ay magiging mga eunuko sa
palasyo ng hari ng Babilonia."' [8] Pagkatapos sinabi ni Hezekias kay Isaias, "Ang sinabi ni Yahweh na iyong binanggit ay
mabuti." Dahil kanyang inakala, "Magkakaroon ng kapayapaan at tatatag ang aking mga araw."

Chapter 40

[1] "Aliwin, aliwin mo ang aking bayan," sabi ng inyong Diyos. [2] "Kausapin mo nang may pagmamahal ang Jerusalem; at
ihayag sa kaniya na ang kaniyang pakikipagdigmaan ay tapos na, pinatawad na ang kaniyang mabigat na pagkakasala, na doble ang kaniyang natanggap na mula sa kamay ni Yahweh dahil sa lahat ng kaniyang mga kasalanan."
[3] May isang tinig na sumisigaw, "ihanda ang daan ni Yahweh sa ilang; sa Araba, lumikha ng tuwid na daanan para sa
ating Diyos." [4] Ang bawat lambak ay itataas, at bawat bundok at burol ay papatagin; at ang baku-bakong lupa ay gagawing
patag, at papantayin ang mabatong mga lugar; [5] at ang kaluwalhatian ni Yahweh ay maihahayag, at magkakasama itong
makikita ng lahat; dahil ang bibig ni Yahweh ang nagsabi nito.
[6] Sinabi ng tinig, "umiyak". Sumagot ang isa "Ano ang dapat kong iiyak?" "Ang lahat ng laman ay damo, at lahat ng
kanilang katapatan sa tipan ay tulad ng bulaklak sa bukid. [7] Ang damo ay natutuyot at ang bulaklak ay nalalanta kapag
ang hininga ni Yahweh ay umihip dito; totoo ang sangkatauhan ay damo. [8] Ang damo ay natutuyot, ang bulaklak ay
nalalanta, ngunit ang salita ng Diyos ay mananatili magpakailanman."
[9] Umakyat ka sa mataas na bundok Sion, tagapagdala ng mabuting balita; buong lakas mong itaas ang iyong tinig,
ipahayag mo sa Jerusalem ang mga mabuting balita. Sumigaw ka nang malakas; huwag kang matakot. Sasabihin mo sa
mga lungsod ng Juda, "Narito ang inyong Diyos!" [10] Masdan niyo, ang Panginoon na si Yahweh ay dumadating bilang
matagumpay na mandirigma, at ang kaniyang malakas na bisig ang namumuno para sa kaniya. Tingnan mo, ang kaniyang gantimpala ay nasa kaniya, at ang kaniyang gantimpala ay nauuna sa kaniya.
[11] Papakainin niya ang kaniyang kawan tulad ng isang pastol, titipunin niya ang mga tupa sa kaniyang bisig, at dadalhin sila ng malapit sa kaniyang puso, at dahan-dahang pangungunahan ang mga babaing tupa na inaalagaan ang kanilang anak.
[12] Sino ang sumukat ng katubigan sa guwang ng kaniyang palad, sinukat ang lapad ng himpapawid, hinawakan ng alikabok ng mundo sa isang sisidlan, timbangin ang mga kabundukan o ang mga burol sa timbangan?
[13] Sino ang nakakaunawa ng isipan ni Yahweh, o nagturo sa kaniya bilang kaniyang tagapayo? [14] Mula kanino siya
kailanman nakatanggap ng tagubilin? Sino ang nagturo sa kaniya ng tamang paraan para gawin ang mga bagay, at nagturo sa kaniya ng kaalaman, o nagpakita sa kaniya ng daan sa kaunawaan?
[15] Masdan, ang mga bansa ay tulad ng isang patak sa isang sisidlan, at itinuturing na tulad ng alikabok sa timbangan;
tingnan, kaniyang tinimbang ang maliliit na mga isla na gaya ng isang puwing [16] Ang Lebanon ay hindi sapat na
panggatong, ni ang mga mababangis na hayop ay sapat para sa isang susunuging handog. [17] Ang lahat ng mga bansa ay
hindi sapat sa harap niya; ito ay itinuturing niyang walang halaga.
[18] Kanino mo ihahambing ang Diyos? Sa anong diyus-diyusan mo siya itutulad? [19] Isang diyus-diyusan! Isang mahusay na
manggagawa ay hinubog ito: ang panday-ginto ay pinapatungan ito ng ginto at dinikitan ito ng pilak na kuwintas. [20] Sa

paggawa ng alay ang isa ay mamimili ng kahoy na hindi mabubulok; siya ay naghahanap ng dalubhasang sanay sa
paggawa ng diyus-diyusan na hindi babagsak.
[21] Hindi niyo ba nalaman? Hindi niyo ba narinig? Hindi ba nasabi sa inyo ito mula simula? Hindi niyo ba nauunawaan
mula sa mga pundasyon ng mundo? [22] Siya ang nakaupo sa itaas ng kapatagan ng lupa; at ang mga naniniraha'y tulad ng
tipaklong sa harap niya. Kaniyang nilatag ang kalangitan tulad ng isang kurtina at inuunat ito tulad ng isang tolda para
matirhan.
[23] Binabawasan niya ang mga pinuno at ginagawang walang halaga ang mga pinuno sa mundo. [24] Tingnan, sila ay
bahagyang nakatanim; tingnan, sila ay bahagyang inani; tingnan, sila ay bahagyang nagkaugat sa mundo, bago niya sila
hipan, at sila ay nalalanta, at ang hangin ay hihipan sila tulad ng dayami.
[25] "Kung ganoon, kanino niyo ako ihahambing, sino ang katulad ko?" sinabi ng Banal. [26] Tumingala ka sa himpapawid!
Sino ang lumikha ng lahat ng mga bituin? Pinangungunahan niya ang kanilang mga pagkakaayos at tinatawag silang
lahat sa pangalan. Sa kadakilaan ng kaniyang lakas at sa kalakasan ng kaniyang kapangyarihan, walang isang
mawawala.
[27] Bakit mo sinasabi, Jacob at pinapahayag, Israel, "ang aking paraan ay nakatago mula kay Yahweh, at ang aking Diyos ay
hindi nababahala tungkol sa aking pagtatanggol? [28] Hindi mo ba alam? Hindi mo ba narinig? Ang walang hanggang Diyos,
si Yahweh, ang Manlilikha ng mga dulo ng mundo, ay hindi napapagod o nanghihina; walang hangganan ang kaniyang
kaunawaan.
[29] Nagbibigay siya ng kalakasan sa mga pagod; sa mga mahihina nagbibigay siya ng bagong lakas. [30] Kahit ang mga
kabataan ay napapagod at nanghihina, at ang kabataang lalaki ay nadadapa at nahuhulog: [31] pero silang naghihintay kay
Yahweh ay panunumbalikin ang kanilang kalakasan; pumailanglang sila ng may pakpak tulad ng mga agila; sila ay
tatakbo at hindi manghihina; sila ay maglalakad at hindi mahihimatay.

Chapter 41

[1] Sa aking harapan ay makinig kayo nang tahimik, kayong mga nakatira sa baybayin; hayaan niyong bumalik ang lakas
ng mga bansa; hayaan silang lumapit at magsalita; hayaan tayong magkasamang lumapit para pag-usapan ang hindi
pagkakaunawaan. [2] Sinong nagbuyo ng isang ito sa silangan? Sino ang tumatawag sa kaniya sa mabuting kaayusan sa
kaniyang paglilingkod? Siya ang nagbigay ng mga bansa sa kaniya at ginawa siyang may kakayahan na pasukuin ang
mga hari; sila ay ginawang tulad ng alikabok sa kaniyang espada, parang hinipang pinaggapasan gamit ang palaso.
[3] Hinabol niya sila at ligtas na nakalagpas, sa isang matuling paglalakbay na ang daan na ang kaniyang paa ay madaling
matapakan. [4] Sino ang nakagawa at nagtupad ng mga gawang ito? Sino ang nagpatawag ng mga henerasyon mula sa
simula? Ako, si Yahweh, ang una, at kasama ang mga nahuli, ako ay siya.
[5] Nakita ng mga maliit na pulo at sila'y natakot; ang mga dulo ng mundo ay nayanig; sila ay dumating. [6] Ang lahat ay
tumulong sa kaniyang kapit-bahay, at ang bawat isa ay nagsabi sa isa't isa, 'lakasan mo ang loob mo'. [7] Kaya sinikap ng
karpintero ang pagpapanday ng ginto, at ang siyang nagtatrabaho gamit ang martilyo ay hinikayat ang siyang
nagtatrabaho gamit ang maso, na sinasabi ng nanghihinang, 'ito ay maganda' Ito ay kanilang ikinabit gamit ang mga pako
para hindi ito bumaliktad.
[8] Pero kayo, Israel, na aking lingkod, Jacob na siyang aking pinili, ang anak ni Abraham na aking kaibigan, [9] ikaw na
ibabalik ko mula sa dulo ng mundo, at siyang tinawag ko mula sa malalayong mga lugar, at sa aking sinabihan, "Ikaw ang
aking lingkod;" pinili kita at hindi tinanggihan.
[10] Huwag kang matakot, sapagkat ako ay kasama mo. Huwag kang mabalisa, sapagkat ako ang iyong Diyos. Pagtitibayin
kita, at tutulungan kita, at aalalayan kita sa pamamagitan ng aking kanang kamay ng aking marapat na tagumpay.
[11] Tingnan mo, sila ay mahihiya at manliliit, lahat nang nagagalit sa iyo; sila ay papanaw at maglalaho, silang
kumakalaban sa iyo.
[12] Hahanapin mo at hindi matatagpuan silang mga nakipaglaban sa iyo; silang nakipagdigma laban sa iyo ay papanaw,
ganap nang mawawala. [13] Sapagkat ako, si Yahweh na iyong Diyos, ay hahawakan ang iyong kanang kamay, sasabihin sa
iyo, 'Huwag kang matakot; tutulungan kita.'
[14] Huwag matakot, Jacob ikaw na uod, at kayong mga Israelita; tutulungan ko kayo" -- ito ang pahayag ni Yahweh, ang
iyong tagapagligtas, ang Banal ng Israel. [15] Tingnan, ginagawa ko kayong katulad ng isang matalas na karetang panggiik;
bago at dalawang talim; inyong gigiikin ang mga kabundukan at dudurugin sila; ang mga burol ay gagawin mong tulad
ng ipa.
[16] Tatahipan mo at tatangayin sila ng hangin; ikakalat sila ng hangin. Ikaw ay magagalak kay Yahweh, ikaw ay magagalak
sa Banal ng Israel.
[17] Naghahanap ng tubig ang mga api at nangangailangan, pero doon ay wala, at ang kanilang mga dila ay tigang sa uhaw;
Ako, si Yahweh, ang tutugon sa kanilang panalangin; Ako, ang Diyos ng Israel, ay hindi sila pababayaan. [18] Gagawa ako ng
batis na aagos sa mga hilig ng lupa, at mga bukal sa kalagitnaan ng mga lambak; ang disyerto ay gagawin kong lawa ng
tubig, at ang tuyong lupain sa bukal ng batis.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[19] Sa ilang, ang sedro, ang akasya, at ang mertel, at ang puno ng oliba ay lalago; ako ang magsasanhi para lumago sa disyerto ang puno ng igos, puno ng pino, at ng saypres. [20] Gagawin ko ito para makita ng mga tao, kilalanin at maunawaan ng lahat, na ang kamay ni Yahweh ang gumawa nito, na ang Banal ng Israel ang lumikha nito.
[21] "Ihain mo ang iyong kaso", sabi ni Yahweh, "sabihin mo ang iyong pinakamagagaling na katuwiran para sa iyong mga diyus-diyusan', sabi ng Hari ni Jacob. [22] Hayaan mong dalhin nila sa atin ang kanilang sariling mga argumento, hayaan mo silang lumapit sa atin at ipahayag sa atin ang mangyayari, para malaman nating mabuti ang mga bagay na ito. Hayaan mong sabihin nila sa atin ang mga bagay na noo'y ipinahayag na mangyayari, para ang mga ito ay mapag-isipan namin at para malaman kung paano ito natupad.
[23] Magsabi kayo ng mga bagay tungkol sa hinaharap, para malaman natin kung kayo ay mga diyos; gumawa kayo ng mabuti o masama, para kami ay matakot at mapabilib. [24] Tingnan mo, ang inyong diyus-diyusan ay walang kwenta, at ang inyong mga gawa ay walang kabuluhan, sinumang pumili sa inyo ay kasuklam-suklam.
[25] Ako ay may isang itinalaga mula sa hilaga, at siya ay dumating na; mula sa pagsikat ng araw tinawag ko siyang tumatawag sa aking pangalan, at kaniyang yuyurakan ang mga pinuno gaya ng putik, gaya ng manggagawa ng palayok na nakatungtong sa luad. [26] Sino ang naghayag nito mula nung umpisa, para maaari nating malaman? At bago ang panahon maaari nating sabihin, "Siya ay tama"? Tunay nga na wala nag-utos nito, oo, walang nakarinig na nagsabi ka ng kahit ano.
[27] Una kong sinabi kay Sion, "masdan ninyo, nandito na sila;" nagpadala ako ng tagapagbalita sa Jerusalem. [28] Walang sinuman ang nandoon nang ako ay tumingin, walang ni isa sakanila ang makapagbibigay ng mabuting payo, sino, kapag ako ay nagtanong, ang makakasagot. [29] Masdan na, lahat sila ay walang kabuluhan, at ang kanilang mga gawa ay walang kahulugan; ang kanilang mga diyus-diyusan ay hangin at walang alam.

Chapter 42

[1] Masdan, aking lingkod, na aking itinataas; ang aking pinili, sa kaniya ako ay nagagalak. Ang aking Espiritu ay nasa kaniya; siya ang magdudulot ng katarungan sa mga bansa. [2] Hindi siya iiyak o hihiyaw o magtataas ng boses sa lansangan.
[3] Ang napitpit na tambo ay hindi niya mababali, at hindi niya maaapula ang mahinang apoy ng mitsa: siya ay matapat na magsasagawa ng katarungan. [4] Siya ay hindi manglulupaypay o mapanghihinaan ng loob hanggang matatag niya ang katarungan sa mundo; at ang mga nakatira sa babayin ay maghihintay sa kaniyang batas.
[5] Ito ang sinabi ni Yahweh ating Diyos, na siyang lumikha ng kalangitan at naglatag sa kanila; siyang naglatag ng mundo at binigyang buhay ito; siyang nagbigay ng hininga sa mga tao doon, at buhay sa mga namumuhay doon: [6] "Ako, si Yahweh, ang tumawag sa iyo sa katuwiran at hahawak sa iyong kamay. Iingatan kita at itatakda kita bilang tipan para sa mga tao, bilang isang liwanag para sa mga dayuhan,
[7] para buksan ang mga mata ng bulag, para palayain ang mga bilanggo mula sa piitan, at mula sa tahanan ng pagkakulong silang mga nakaupo sa kadiliman.
[8] Ako si Yahweh, iyon ang aking pangalan; at ang aking kaluwalhatian ay hindi ko ibabahagi sa iba ni ang aking papuri sa mga inukit na mga diyus-diyusan. [9] Tingnan mo, ang mga nakaraang mga bagay ay nangyari na, ngayon ay ipapahayag ko ang mga bagong kaganapan. Bago sila magsimulang mangyari sasabihin ko sa iyo ang tungkol sa kanila."
[10] Umawit kay Yahweh ng bagong awitin, at ang kaniyang kapurihan mula sa dulo ng mundo; ikaw na bumaba sa dagat, at ang lahat ng nakapaloob dito, ang mga baybayin at silang naninirahan doon. [11] Hayaan ang disyerto at ang mga lungsod na tumawag, ang mga nayon kung saan na namumuhay ang Cedar, sumigaw ng may kagalakan! Hayaang umawit ang mga nakatira sa Sela; hayaan silang sumigaw mula sa tuktok ng mga bundok.
[12] Hayaan silang magbigay kaluwalhatian kay Yahweh at magpahayag ng kaniyang papuri sa mga baybayin. [13] Si Yahweh ay lalabas bilang isang mandirigma; siya ay magpapatuloy bilang isang lalaking pangdigmaan. Kaniyang ipupukaw ang kasigasigan. Siya ay sisigaw, oo, siya ay hihiyaw ng kaniyang hiyaw na pandigmaan; ipapakita niya sa kaniyang mga kaaway ang kaniyang kapangyarihan.
[14] Nanahimik ako ng mahabang panahon; ako ay hindi kumibo at nagpigil sa sarili; ngayon iiyak ako gaya ng isang babaeng nanganganak; ako ay maghahabol ng hininga at hihingalin. [15] Aking wawasakin ang mga bundok at mga burol at patutuyuin ko ang lahat ng kanilang pananim; at ang mga ilog ay gagawin kong mga isla at patutuyuin ko ang mga sapa.
[16] Dadalhin ko ang bulag sa daan na hindi nila alam; dadalhin ko sila sa mga landas na hindi nila alam na dadalhin ko sila. Ang kadiliman ay gagawin kong liwanag sa harap nila at itutuwid ang baluktot na mga lugar. Ang mga bagay na ito ay aking gagawin, at hindi ko sila pababayaan.
[17] Sila ay tatalikuran, at sila ay ganap na mailalagay sa kahihiyan, silang nagtitiwala sa mga inukit na mga diyos-diyusan, na nagsasabi sa mga hinulmang bakal na mga diyus-diyosan, "kayo ang aming mga diyos."
[18] Makinig kayo, kayong mga bingi; at tumingin, kayong bulag, para kayo ay makakita. [19] Sino ang bulag kundi ang aking lingkod? O bingi gaya ng mensaherong aking pinadala? Sino ang kasing bulag gaya ng aking tipan ng kasunduan, o bulag gaya ng lingkod ni Yahweh?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[20] Maraming kang nakikitang mga bagay, pero hindi nauunawaan; ang mga tainga nila ay nakabukas, pero walang
nakaririnig. [21] Nagpapalugod kay Yahweh ang mapapurihan ang kaniyang katarungan at maluwalhati ang kaniyang mga
kautusan.
[22] Pero ito ang mga taong nanakawan at nasamsaman; silang lahat ay nakulong sa mga hukay, nabihag sa mga
bilangguan; sila ay naging isang inagaw na walang sinumang makakasagip sa kanila at walang makakapagsabi, "ibalik
sila!"
[23] Sino sa inyo ang makikinig nito? Sino ang makikinig at pakikinggan ang hinaharap? [24] Sino ang nagbigay kay Jacob sa
mga magnanakaw, at ang Israel sa mga mandarambong? Hindi ba si Yahweh, laban sa kaniya na nagawan natin ng
kasalanan, kaninong daan tayo nakagawa ng kasalanan, kaninong mga daan tayo tumangging lumakad, at kaninong
batas tayo tumangging sumunod?
[25] Kaya ibinuhos niya ang kaniyang mabangis na galit laban sa kanila, kasama ang pagkawasak ng digmaan. Ito ay
nagliyab sa kanilang kapaligiran, pero hindi nila ito maunawaan; tinupok sila nito, pero hindi nila ito isinapuso.

Chapter 43

[1] Pero ngayon ito ang sinasabi ni Yahweh, ang siyang lumikha sa iyo, Jacob, at siyang humubog sa iyo, Israel: "huwag kang
matakot, sapagkat tinubos kita; tinawag kita sa iyong pangalan, ikaw ay akin.
[2] Kapag ikaw ay dumaraan sa mga tubigan, ako ay kasama mo; at sa mga ilog, hindi ka malulunod. Kapag ikaw ay
lumalakad sa apoy, hindi ka masusunog, ni sa apoy ay hindi ka masasaktan. [3] Dahil ako si Yahweh ang iyong Diyos, ang
Banal ng Israel, iyong Tagapagligtas. Ibinigay ko na pang tubos sa iyo ang Ehipto, Etiopia at ang Seba kapalit mo.
[4] Dahil ikaw ay mahalaga at natatangi sa aking paningin, mahal kita; kaya magbibigay ako ng mga tao kapalit mo, at
ibang mga tao sa iyong buhay. [5] Huwag kang matakot, dahil ako ay kasama mo; aking dadalhin ang iyong lahi mula sa
silangan, at titipunin kayo mula sa kanluran;
[6] Aking sasabihin sa hilaga, 'ibalik sila;' at sa timog, 'huwag silang pigilan' Dalhin ang aking mga anak na lalaki mula sa
malayo, at aking mga anak na babae mula sa malayong mga lugar ng mundo, [7] ang lahat ng tumatawag sa aking
pangalan, na aking nilikha para sa aking kaluwalhatian, na aking hinubog, oo, na aking ginawa.
[8] Ilabas ang mga bulag na may mga mata, at ang bingi, kahit siya ay may mga tainga. [9] Ang lahat ng bansa ay sama-
samang magtitipon, at magpupulong ang mga bayan. Sino sa kanilang ang maaaring makapagsasabi nito at
makapagpapahayag ng mga unang kaganapan? Hayaan silang dalhin ang kanilang saksi para patuyan na sila ay tama,
hayaan silang makinig at pagtibayin, 'ito ay katotohanan,'
[10] Kayo ang aking mga saksi, "ipinapahayag ni Yahweh, "at aking lingkod na aking pinili, para malaman ninyo at
maniwala kayo sa akin, at inyong mauunawaan na Ako ay siya nga. Walang nilikhang ibang diyos sa aking harapan, at
walang makasusunod sa akin. [11] Ako, Ako ay si Yahweh, at wala nang ibang tagapagligtas maliban sa akin.
[12] Nagsalita ako, nagligtas, at nagpahayag na walang ibang diyos sa gitna ninyo. Kayo ang aking mga saksi," Ipinapahayag
ni Yahweh, "Ako ang Diyos. [13] Mula sa araw na ito Ako ay siya, at walang makakasagip sa sinuman mula sa aking kamay.
Ako ang gagawa, at sinong ang makakabalik nito?"
[14] Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang inyong Manunubos, ang Banal ng Israel: " Dahil sa inyong kapakanan nagsugo ako sa
Babilonia at pinangunahan ang pagbagsak nila gaya ng mga pugante, ginawang mga awit ng panaghoy ang kapahayagan
ng kasiyahan ng Babilonia. [15] Ako si Yahweh, ang Banal, ang lumikha ng Israel, ang inyong Hari."
[16] Ito ang sinasabi ni Yaweh (na siyang nagbukas ng isang daan sa dagat, at isang landas sa malawak na katubigan, [17] na
siyang naglabas ng mga karwahe at kabayo, ang kawal at ang makapangyarihang hukbo. Sila ay magkakasamang
nahulog sa baba; sila ay hindi na babangon muli; sila ay malilipol, pinatay tulad ng isang nag-aapoy na mitsa.)
[18] Huwag ninyong isipin ang mga dating pangyayari, ni alalahanin ang mga bagay na nangyari noong unang panahon. [19]
Masdan mo, ako ay gagawa ng isang bagong bagay; ngayon ito ay magsisimulang mangyari; hindi mo ba ito naunawaan?
Gagawa ako ng isang daanan sa disyerto at batis ng tubig sa ilang.
[20] Pararangalan ako ng mga mababangis na hayop sa bukid, ang mga asong-gubat at mga ostrich, dahil ako ay magbibigay
ng tubig sa ilang, at ng mga ilog sa disyerto, para painumin ang aking bayan na pinili, [21] Ang bayang ito na aking hinubog
para sa aking sarili, para isalaysay nila ang aking kapurihan.
[22] Pero hindi ka tumawag sa akin, Jacob; Ikaw ay nagsawa na sa akin, O Israel. [23] Hindi mo dinala sa akin ang alinman sa
iyong mga tupa bilang handog na susunugin; ni pinarangalan mo ako ng iyong mga alay. Hindi ko kayo pinahirapan sa
mga handog na butil, ni pinagod kayo sa mga handog na insenso.
[24] Hindi mo ako binilihan ng mabangong tubo gamit ang pera, o binigyan man ng taba ng iyong mga alay; pero binigyan
mo ako ng pabigat dahil sa ginawa mong mga kasalanan, pinagod mo ako sa iyong mga masasamang gawain.
[25] Ako, oo, ako, ang siyang nag-aalis ng iyong mga kasalanan para sa aking kapakanan; at hindi ko na tatandaan pa ang
iyong mga kasalanan kahit kailan. [26] Ipaalaala mo sa akin kung ano ang nangyari. Magkasama tayong pagusapan ito;
Ihain mo ang iyong hangarin, para mapatunayang ikaw ay walang kasalanan.
[27] Nagkasala ang iyong unang ama, at ang iyong mga pinuno ay lumabag laban sa akin. [28] Kaya aking dudungisan ang mga
banal na pamunuan; ibibigay ko sa ganap na pagkawasak si Jacob at sa labis na kahihiyan ang Israel."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 44

[1] Ngayon makinig ka, Jacob aking lingkod, at Israel, na aking pinili: [2] Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang lumikha sa iyo at
humubog sa iyo sa sinapupunan at siyang tutulong sa iyo: Huwag kang matakot, O Jacob na aking lingkod; at ikaw,
Jeshurun, na aking pinili.
[3] Dahil aking ibubuhos ang tubig sa uhaw na lupa, sa tuyong lupa dadaloy ang mga batis, at ibubuhos ko sa iyong mga
supling ang aking Espiritu, at ang mga anak mo ay pagpapalain. [4] Sila ay sisibol sa gitna ng damo, gaya ng mga puno sa
tabi ng mga tubig sa batis.
[5] Sasabihin ng isa, 'Ako ay kay Yahweh; ' at ang isa ay ipapangalan kay Jacob; at ang isa pa ay isusulat sa kaniyang kamay
'Pag-aari ni Yahweh' at tatawagin sa pangalan ng Israel."
[6] Ito ang sinasabi ni Yahweh - ang Hari ng Israel at kaniyang Manunubos, Yahweh ng mga hukbo: "Ako ang una, at ako
ang huli; walang ibang Diyos kundi ako.
[7] Sino ang katulad ko? Hayaan siyang ipahayag ito at ipaliwanag sa akin ang mga nangyari simula nang aking itinatag ang
sinaunang bayan, at hayaan silang ipahayag ang mga pangyayaring darating.
[8] Huwag matakot o mangamba. Hindi ba ipinahayag ko sa iyo nang unang panahon, at ipinaalam ito? Kayo ang aking mga
saksi: May ibang Diyos ba maliban sa akin? Walang ibang Bato; wala akong ibang kilala."
[9] Silang nagbibigay anyo sa diyus-diyosan ay walang halaga; at ang mga bagay na kanilang kinatutuwaan ay walang
saysay; ang kanilang mga saksi ay hindi nakakikita o nakakaalam ng anumang bagay, at sila ay malalagay sa kahihiyan. [10]
Sino ang huhulma ng isang diyos o maghuhugis ng diyus-diyosan na walang halaga?
[11] Masdan mo, ang lahat ng kaniyang mga kasama ay ilalagay sa kahihiyan; ang mga mang-uukit ay tao lamang. Hayaan
mo silang magsama-sama sa kanilang paninindigan; sila ay yuyukod at malalagay sa kahihiyan.
[12] Ang panday ay gumagawa sa pamamagitan ng kaniyang mga kagamitan, naghuhulma ito, gumagawa sa init ng
nagbabagang bato. Gamit ang maso at kaniyang malalakas na bisig hinubog niya ito. Siya ay nagugutom, at ang kaniyang
lakas ay nawawala; siya ay hindi umiinom ng tubig at nanghihina.
[13] Sinusukat ng karpintero ang kahoy ng isang pisi at tinatandaan ng pantanda. Nagkakahugis ito sa pamamagitan ng
kaniyang mga kagamitan at tinatandaan ito gamit ang mga kompas. Kaniyang hinuhubog ito sa anyo ng isang tao gaya ng
isang kaakit-akit na tao, para ito ay ilagay sa isang altar.
[14] Pumuputol siya ng mga cedar, o pumipili siya ng puno ng sipres o isang puno ng ensena. Siya ay kumukuha ng mga
puno sa kagubatan para sa kaniyang sarili. Siya ay nagtatanim ng puno ng pir at pinalalaki ito ng ulan.
[15] Pagkatapos ginagamit ito ng tao bilang pangsiga kung saan siya nagpapainit. Oo, pinaliliyab niya ang isang apoy at
pinangluluto ng tinapay. Pagkatapos ginagawa niya mula dito ang isang diyos at sasambahin ito. [16] Kaniyang iginagatong
ang ilang bahagi ng kahoy sa apoy, iniihaw ang kaniyang karne dito. kumain siya at nabubusog. Kaniyang nadarama ang
init at sinasabi, "Ah, ako ay naiinitan, aking nakita ang apoy."
[17] Siya ay gumagawa ng diyos sa pamamagitan ng tirang kahoy, kaniyang inukit na imahe; at kaniyang niluluhuran ito at
ginagalang ito, at nananalangin dito at sinasabing, "Iligtas mo ako, sapagkat ikaw ang aking diyos."
[18] Hindi nila nalalaman, ni naiintindihan, dahil ang kanilang mga mata ay bulag at hindi nakakakita, at ang kanilang mga
puso ay hindi nakakaunawa.
[19] Walang sinumang nakaka-isip, ni nakakaunawa at sinasabi, "Aking iginatong ang bahagi ng kahoy sa apoy; oo, ako ay
nagluto rin ng tinapay sa mga baga nito; ako ay nag-ihaw ng karne sa baga nito at kumain. Ngayon gagawin ko ba ang
ibang bahagi ng kahoy sa isang bagay na kasuklam-suklam para sambahin? Dapat ba akong lumuhod sa isang piraso ng
kahoy?"
[20] Para bang siyang kumakain ng abo; ang kaniyang nadayang puso ay niligaw siya. Hindi niya mailigtas ang kaniyang
sarili, ni masabi, "Ang bagay na ito sa aking kanang kamay ay isang bulaang diyos."
[21] Iyong alalahanin tungkol sa mga bagay na ito, O Jacob, at Israel, dahil kayo ay aking lingkod: kayo ay aking nilikha;
ikaw ang aking lingkod: Israel, ikaw ay hindi ko malilimutan. [22] Isinantabi ko, tulad ng makapal na ulap, ang iyong mga
mapanghimagsik na mga gawain; at gaya ng isang ulap, ang iyong mga kasalanan; manumbalik ka sa akin, sapagkat
tinubos kita.
[23] Umawit kayo, kayong mga kalangitan, dahil si Yahweh ay kumilos; sumigaw kayo, kayong mga nasa kailaliman ng lupa;
magsimula kayong umawit, kayong mga bundok, at kayo, mga gubat, sa bawat puno; dahil tinubos ni Yahweh si Jacob, at
ipapakita ang kaniyang kaluwalhatian sa Israel.
[24] Ito ang sinasabi ni Yahweh, iyong Manunubos, na siyang humubog sa iyo mula sa sinapupunan: Ako si Yahweh, na
gumawa ng lahat ng bagay, na nag-iisang naglatag ng kalangitan, na nagiisang naghugis ng kalupaan. [25] Ako na
humahadlang sa mga hula ng mga sinungaling at silang mga bumabasa ng mga hula; Binabaliktad ko ang karunungan ng
mga pantas at ginagawang kamangmangan ang kanilang payo.
[26] Ako si, Yahweh! - ang nagpapatupad ng mga pahayag ng kaniyang lingkod at isinasagawa ang payo ng kaniyang mga
mensahero, na nagsasabi ng tungkol sa Jerusalem, 'Siya ay pananahanan' at ang mga lungsod ng Juda, sila ay muling

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

itatatag, at ibabangon ko ang kanilang mga wasak na lugar' [27] na sinasabi sa malalim na karagatan, ' matuyo ka, at aking
tutuyuin ang iyong mga agos--
[28] na siyang nagsasabi tungkol kay Ciro, 'Siya ang aking pastol, gagawin niya ang lahat ng naisin ko' - kaniyang ipag-uutos
tungkol sa Jerusalem, 'Hayaan siyang muling maitatag,' at ang tungkol sa templo, 'Hayaan na ang pundasyon mo ay
mailatag."

Chapter 45

[1] Ito ang sinasabi ni Yahweh, sa kaniyang hinirang, kay Ciro na ang kanang kamay ay aking hawak, para lupigin ang mga
bansa sa harap niya, para tanggalan ng sandata ang mga hari, at para buksan ang mga pintuan sa kaniyang harapan,
kaya ang mga tarangkahan ay mananatiling nakabukas:
[2] Ako ay mauuna sa iyo at ang mga bundok ay aking papatagin; aking wawasakin ang mga pintuang tanso at puputol-
putulin ang kanilang bakal na rehas, [3] at ibibigay ko sa iyo ang mga kayamanang nasa kadiliman at ang mga natatagong
kayamanan, para inyong malaman na ako ito, si Yahweh, na tumatawag sa iyong pangalan, ako, ang Diyos ng Israel.
[4] Para sa kapakanan ni Jacob na aking lingkod, at sa Israel na aking pinili, tinawag kita sa iyong pangalan: bibigyan ka ng
isang pangalan na may karangalan, kahit hindi mo ako kinilala. [5] Ako si Yahweh, at walang iba; walang ibang Diyos
maliban sa akin. Bibigyan kita ng sandata para sa digmaan, kahit hindi mo ako kinilala; [6] Para malaman ng mga tao mula
sa pagsikat ng araw, at mula sa kanluran, na walang ibang diyos maliban sa akin: ako si Yahweh, at wala ng iba.
[7] Ako ang lumikha ng liwanag at dilim; Ako ang nagbibigay ng kapayapaan at lumilikha ng kapahamakan; Ako si Yahweh,
na gumagawa ng lahat ng bagay na ito. [8] Kayong mga langit, ibagsak ninyo ang ulan mula sa itaas! Hayaan ang mga
himpapawid na umulan ng makatarungang kaligtasan. Hayaan ito ay sipsipin ng lupa, nang kaligtasan ay sumibol, at
kasama nito tutubo ang katwiran. Ako, si Yahweh, ang lumikha sa kanilang dalawa.
[9] Kaawa-awa ang sinumang nakikipagtalo sa lumalang sa kanya! Isang basag na palayok sa kalagitnaan ng lahat ng basag
na palayok sa lupa! Dapat bang sabihin ng putik sa manlililok,' 'Ano ang iyong ginagawa? o, Ano ang iyong nililikha-- wala
ka bang mga kamay noong likhain mo ito?
[10] Kaawa-awa ang nagsasabi sa isang ama, Para saan pa ang iyong pagiging ama? o sa isang babae, 'para saan at ikaw ay
manganganak pa?'
[11] Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang Banal ng Israel, kaniyang Manlilikha: tungkol sa mga bagay na darating, tinatanong
ninyo ba ako tungkol sa aking mga anak? Sasabihin niyo ba sa akin kung ano ang gagawin ko sa gawa ng aking mga
kamay?'
[12] Aking nilikha ang lupa at nilalang ang tao mula rito. Itong aking mga kamay ang naglatag ng kalangitan, at aking inutos
sa lahat ng mga bituin na lumitaw.
[13] Pinakilos ko si Ciro sa katuwiran, at tutuwirin ang lahat ng kaniyang mga landas. Itatayo niya ang aking lungsod;
pauuwiin niya ang aking bayang ipinatapon, nang walang kapalit na bayad o suhol, "sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo.
[14] Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Ang yaman ng Ehipto, at pangangalakal ng Ethiopia sa mga Sabeo, mga taong matataas ang
kalagayan, ay dadalhin sa iyo. Sila ay magiging inyo. Sila ay magsisisunod sa inyo, magsisidating na may mga tanikala.
Sila ay magpapatirapa sa iyo, at sila ay makikiusap sa iyo na sinasabing, Tunay na ang Diyos ay nasa iyo, at walang iba
liban sa kanya. [15] Tunay nga na ikaw ay isang Diyos na kinukubli ang iyong sarili, Diyos ng Israel, na Tagapagligtas.
[16] Mapapahiya at kahiya-hiya silang lahat; silang mga gumagawa ng diyus-diyosan ay lalakad sa kahihiyan. [17] Pero ang
Israel ay ililigtas ni Yahweh nang walang hanggang kaligtasan; kayo ay hindi na muli mapapahiya.
[18] Ito ang sinasabi ni Yahweh, na lumikha ng kalangitan, ang tunay na Diyos na gumawa ng lupa at lumikha nito, na
siyang nagtatag nito. Kaniyang nilikha ito, hindi para masayang, para panahanan: "Ako si Yahweh, at wala akong
kapantay.
[19] Ako ay hindi nagsalita ng palihim, sa mga tagong lugar; hindi ko sinabi sa lahi ni Jacob, 'Hanapin ninyo ko ng walang
katuturan!' Ako si Yahweh, ay nagsasalita ng totoo; inihahayag ko ang mga bagay na matuwid.
[20] Tipunin ang inyong mga sarili at lumapit! Magsama-sama kayong mga nakasumpong ng kanlungan mula sa mga bansa!
Sila ay walang nalalaman, sila na nagdadala ng larawang inukit at nanalangin sa mga diyos na hindi nakapagliligtas.
[21] Magsilapit at ipahayag ito sa akin, magdala ng katibayan! Hayaan silang magsisabwatan. Sino ang nagpakita nito mula
nang unang panahon? Sinong nagpahayag nito? Hindi ba ako, na si Yahweh? At walang ibang Diyos maliban sa akin, ang
makatarungang Diyos at ang Tagapagligtas; walang iba maliban sa akin.
[22] Bumalik kayo sa akin at maligtas, lahat ng nasa sulok ng mundo; dahil ako ang Diyos, at walang ibang diyos. [23] Ako ay
sumusumpa sa aking sarili, sinasabi ang aking makatarungang atas, at hindi ito babalik: Sa akin ang bawat tuhod ay
luluhod, bawat dila ay susumpa,
[24] na nagsasabing, "Kay Yahweh lamang ang kaligtasan at kalakasan. Ang lahat ng nagagalit sa kaniya ay manliliit sa
kahihiyan sa kaniyang harapan. [25] Kay Yahweh, ang lahat ng kaapu-apuhan ng Israel ay mapapawalang sala;
ipagmamalaki nila siya.

Chapter 46

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

1 Si Bel ay nagpatirapa, si Nebo ay yumuyukod; nabigatan ang mga hayop na nagdadala ng kanilang diyus-diyosan. Ang
mga diyus-diyosan na kanilang dala ay mabigat na pasanin sa mga pagod na mga hayop. 2 Magkakasama silang
yumuyukod at lumuluhod; hindi nila mailigtas ang imahe, at sila mismo ay mapupunta sa pagkabihag.
3 Makinig kayo sa akin, sambahayan ni Jacob, at lahat kayo, ang mga nalabi sa sambahayan ni Jacob, kayong inalagaan ko
mula sa inyong pagsilang, na maalagaan mula sa sinapupunan: 4 Hanggang sa katandaan ay Ako ay siya nga, at hanggang
sa magkauban ay dadalhin kita. Ginawa kita, at tutulungan kita, akin kitang dadalhin sa kaligtasan.
5 Kanino ninyo ako itutulad? at kanino ninyo ako ipaparis, para kami ay ihambing? 6 Sila ay nagbuhos ng ginto mula sa
supot at nagtitimbang ng pilak sa timbangan. Sila ay umuupa ng isang panday, at ginagawa niya ito ng isang diyos; sila ay
nagpapatirapa at sinasamba ito.
7 Pinapasan nila ito sa balikat at dinadala nila ito; inilalagay ito sa kaniyang lugar, at ito ay nakatayo sa kaniyang lugar at
hindi gumagalaw mula dito. Tumatawag sila dito, gayun man hindi ito makakasagot ni makapagliligtas ng sinuman sa
kanilang kaguluhan.
8 Tandaan ninyo ang mga bagay na ito; huwag ninyo itong balewalain, kayong mga suwail! 9 Isipin ninyo ang mga unang
pangyayari, mga nakaraang panahon, dahil ako ang Diyos, wala ng iba, Ako ay Diyos, at walang ibang katulad ko.
10 Ipinapahayag ko ang wakas mula sa pasimula, at mga bagay na mangyayari na hindi pa nangyayari; Sinasabi ko,
"magaganap ang lahat ng balak ko, at gagawin ko ang lahat ng nais kong gawin." 11 Tumatawag ako ng ibong mangdadagit
mula sa silangan, ng taong aking pinili mula sa malayong lupain; Oo, ako ay nagsalita; tutuparin ko rin ito; ako ang
nagplano; ako rin ang gagawa nito.
12 Makinig kayo sa akin, kayong mga taong matitigas ang ulo; na malayo sa paggawa ng matuwid. 13 Aking inilalapit ang
aking kabanalan; ito ay hindi malayo at ang pagliligtas ko ay hindi maghihintay; at Ibibigay ko ang kaligtasan sa Sion at
ang aking kagandahan sa Israel.

Chapter 47

1 Bumaba ka at umupo ka sa alikabok, birheng anak na babae ng Babilonia; maupo ka sa lupa nang walang trono, anak
na babae ng mga taga-Caldea. Hindi ka na magiging kaakit-akit at kahali-halina. 2 Kunin mo ang batong gilingan at
gilingin mo ang harina; tanggalin mo ang iyong belo, punitin mo ang iyong magandang kasuotan, alisin mo ang takip ng
iyong mga binti, tawirin mo ang mga batis.
3 Malalantad ang iyong kahubaran, oo, makikita ang iyong kahihiyan: Maghihiganti ako at walang taong makakaligtas. 4
Ang aming Tagapagligtas, Yahweh ng mga hukbo ang kaniyang pangalan, ang Banal ng Israel. 5 Maupo ka sa katahimikan
at pumunta ka sa kadiliman, anak na babae ng mga taga-Caldea; dahil hindi ka na tatawagin na Reyna ng mga kaharian.
6 Nagalit ako sa aking bayan; dinungisan ko ang aking pamana at binigay ko sila sa iyong kamay, pero hindi mo sila
pinakitaan ng awa; nagpatong ka ng napakabigat na pamatok sa mga matatanda. 7 Sinabi mo, "Mamumuno ako bilang
pinakamataas na reyna magpakailanman." Hindi mo isinapuso ang mga bagay na ito, maging inisip kung anong
mangyayari sa mga ito.
8 Kaya ngayon pakinggan mo ito, ikaw na mahilig sa kasiyahan at nauupo nang may kasiguraduhan, ikaw na sinasabi sa
iyong puso, "Nabubuhay ako, at wala akong katulad; hindi ako mauupo bilang isang balo kailanman, maging ang
maranasan ang mawalan ng mga anak." 9 Pero ang dalawang bagay na ito ay biglang darating sa iyo sa isang araw: ang
pagkawala ng mga anak at pagiging balo; darating sila sa iyo nang buong lakas, sa kabila ng mga pangkukulam mo at
maraming mga dasal at anting-anting.
10 Nagtiwala ka sa iyong kasamaan; sinabi mo, "Walang nakakakita sa akin;" nililigaw ka ng iyong karunungan at
kaalaman, pero sinasabi mo sa iyong puso, "Nabubuhay ako, at walang akong katulad." 11 Magagapi ka ng sakuna; hindi
mo matataboy ito gamit ang iyong mga dasal. Babagsak sa iyo ang pagkawasak; hindi mo ito makakayang salagin. Bigla
kang tatamaan ng kalamidad, bago mo pa ito malaman.
12 Magpatuloy ka sa paggamit ng salamangka at maraming pangkukulam na tapat mong binibigkas mula pa nang iyong
pagkabata; marahil ay magtatagumpay ka, marahil ay matataboy mo ang sakuna. 13 Pagod ka na sa marami mong
pagsangguni; hayaan mong tumayo at iligtas ka ng mga lalaking iyon—sila na tinatala ang kalangitan at tumitingin sa
mga bituin, sila na nagpapahayag ng mga bagong buwan—hayaan mo silang iligtas ka mula sa mangyayari sa iyo.
14 Tingnan mo, sila ay magiging parang mga pinaggapasan. Susunugin sila ng apoy. Hindi nila maliligtas ang mga sarili
nila mula sa kamay ng apoy. Walang uling na magpapainit sa kanila at walang apoy para tabihan nila! 15 Para sa iyo, wala
silang silbi kundi kapaguran, sila na mga nakasama mo sa pangangalakal simula noong kabataan mo pa; gagala sila sa
kani-kaniyang landas; kaya walang magliligtas sa iyo.

Chapter 48

1 Pakinggan ninyo ito, sambahayan ni Jacob, na tinawag sa pangalang Israel, at mula sa semilya ni Juda; kayo na
nanunumpa sa pangalan ni Yahweh at tinatawag ang Diyos ng Israel, pero hindi taos-puso o sa matuwid na paraan. 2

Dahil tinatawag nila ang mga sarili nilang mga mamamayan ng banal na lungsod at nagtitiwala sa Diyos ng Israel;
Yahweh ng mga hukbo ang kaniyang pangalan.
[3] "Pinahayag ko ang mga bagay na mula pa dati; lumabas sila sa aking bibig, at hinayag ko sila; at ginawa ko sila, at
nangyari sila. [4] Dahil alam kong matigas ang ulo ninyo, kasing tigas ng bakal ang mga leeg ninyo, at parang tanso ang
inyong noo, [5] kaya pinahayag ko ang mga bagay na ito sa simula pa; ipinaalam ko sa inyo bago sila mangyari, para hindi
ninyo masasabing, 'Ang aking diyus-diyosan ang gumawa nito,' o 'ang aking inukit na rebulto, o ang aking bakal na
rebulto ang nagtalaga ng mga bagay na ito.'
[6] Narinig ninyo ang tungkol sa mga bagay na ito; tingnan ninyo ang lahat ng mga patunay na ito; at kayo, hindi ba ninyo
aaminin na totoo ang sinabi ko? Mula ngayon, mga bagong bagay ang ipapakita ko sa inyo, mga nakatagong bagay na
hindi ninyo alam. [7] Ngayon, at hindi mula nung una, nangyari sila, at bago ngayon hindi ninyo narinig ang tungkol sa
kanila, kaya hindi ninyo masasabing, 'Oo, alam ko ang tungkol sa kanila.'
[8] Hindi ninyo narinig kailanman; hindi ninyo alam; ang mga bagay na ito ay hindi isiniwalat sa mga tainga ninyo nung
simula pa. Dahil alam ko na kayo ay napakamapanlinlang, at mapaghimagsik mula sa kapanganakan.
[9] Para sa kapakanan ng pangalan ko ipagpapaliban ko ang aking galit, at para sa aking karangalan pipigilin ko ang
pagwasak sa inyo. [10] Tingnan ninyo, nilinang ko kayo, pero hindi bilang pilak; ginawa ko kayong dalisay sa pugon ng
pagdurusa. Para sa kapakanan ko, para sa kapakanan ko ay kikilos ako; dahil paano ko pahihintulutang malagay sa
kahihiyan ang aking pangalan? [11] Hindi ko ibibigay ang aking kaluwalhatian sa sinuman.
[12] Makinig kayo sa akin, Jacob, at Israel, na tinawag ko: Ako ay siya; Ako ang una, Ako rin ang huli. [13] Oo, ang kamay ko ang
naglagay ng pundasyon ng mundo, at ang aking kanang kamay ang naglatag ng kalangitan; kapag tinatawag ko sila,
sama-sama silang tumatayo.
[14] Magtipon kayo, lahat kayo, at pakinggan; Sino sa inyo ang nagpahayag ng mga bagay na ito? Ang kakampi ni Yahweh ay
tatapusin ang kaniyang layunin laban sa Babilonia. Gagawin niya ang kalooban ni Yahweh laban sa mga taga-Caldea. [15]
Ako, Ako ay nagsalita, oo, Ako ang tumawag sa kaniya, Ako ang nagdala sa kaniya, at magtatagumpay siya.
[16] Lumapit kayo sa akin, makinig kayo dito; mula sa simula hindi ako nagsalita nang palihim; kapag nangyari ito,
nandoon ako; at ngayon si Yahweh na Panginoon ay pinadala ako, at ang kaniyang Espiritu."
[17] Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang inyong Tagapagligtas, ang Banal ng Israel, "Ako si Yahweh na Diyos ninyo, na nagtuturo
sa inyo kung paano magtagumpay, na nangunguna sa inyo sa landas na dapat ninyong tahakin. [18] Kung sinunod ninyo
lamang ang aking mga utos! Ang inyong kapayapaan at kasaganaan sana ay umagos tulad ng ilog, at ang inyong
kaligtasan ay tulad ng mga alon ng dagat.
[19] Ang inyong mga kaapu-apuhan sana ay kasing dami ng buhangin, at ang mga anak mula sa inyong sinapupunan ay
kasing dami ng mga butil ng buhangin; ang pangalan nila ay hindi sana pinutol o inalis mula sa aking harapan.
[20] Lumabas kayo mula sa Babilonia! Tumakas kayo mula sa mga taga-Caldea! Sa tunog ng hiyaw ay ipahayag ninyo ito!
Ipaalam ninyo ito, paabutin ninyo ito sa dulo ng mundo! Sabihin ninyo, 'Niligtas ni Yahweh ang kaniyang lingkod na si
Jacob.'
[21] Hindi sila nauhaw nang hinatid niya sila sa mga disyerto; pinaagos niya ang tubig mula sa bato para sa kanila; biniyak
niya ang bato, at bumulwak ang tubig. [22] Walang kapayapaan para sa mga masasama— ang sabi ni Yahweh."

Chapter 49

[1] Makinig kayo sa akin, kayong mga baybayin! At magbigay kayo ng pansin, kayong mga malalayong tao. Tinawag ako ni
Yahweh sa pangalan mula sa kapanganakan, nang dinala ako ng aking ina sa mundo. [2] Ginawa niyang parang matalim na
espada ang aking bibig; tinago niya ako sa anino ng kaniyang kamay; ginawa niya akong pinakinis na palaso; tinago niya
ako sa kaniyang lalagyan ng palaso.
[3] Sinabi niya sa akin, "Ikaw ang aking lingkod, Israel, na gagamitin ko para ipakita ang aking kaluwalhatian." [4] Kahit na
inakala kong nagsikap ako para sa wala, ginamit ko ang aking lakas para sa wala, pero ang aking katarungan ay na kay
Yahweh, at ang aking gantimpala ay nasa Diyos ko.
[5] At ngayon ay nagsalita si Yahweh, siya na hinubog ako mula sa kapanganakan para maging lingkod niya, para ibalik si
Jacob ulit sa kaniyang sarili, at tipunin ang Israel sa kaniya. Marangal ako sa mga mata ni Yahweh, at ang aking Diyos ang
naging kalakasan ko. [6] Sinasabi niya, "Maliit na bagay para sa iyo na maging aking lingkod para itatag muli ang mga tribo
ni Jacob, at ibalik ang mga nakaligtas sa Israel. Gagawin kitang ilaw ng mga dayuhan, na ikaw ang aking kaligtasan sa
dulo ng mundo."
[7] Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang Tagapagligtas ng Israel, ang kanilang Banal, sa isang hinamak ang buhay, kinamuhian
ng mga bansa, at isang alipin ng mga pinuno, "Makikita ka ng mga hari at tatayo sila, at makikita ka ng mga prinsipe at
luluhod sila, dahil kay Yahweh na tapat, kahit ang Banal ng Israel, na pumili sa iyo."
[8] Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Sa oras na napagpasyahan kong ipakita ang aking pabor, sasagutin kita, at sa araw ng
kaligtasan tutulungan kita; pangangalagaan kita, at ibibigay kita bilang isang tipan para sa mga tao, para itayo muli ang
lupain, para itakda muli ang pinabayaang pamana.

[9] Sasabihin mo sa mga bilanggo, 'Lumabas kayo;' sa mga nasa madidilim na kulungan, 'Ipakita ninyo ang inyong mga
sarili.' Manginginain sila sa mga daanan, at magiging pastulan nila ang mga kalbong dalusdos.
[10] Hindi sila magugutom o mauuhaw; maging ang init o ang araw ay hindi sila tatamaan, dahil siyang may awa sa kanila
ay pangungunahan sila; gagabayan niya sila sa mga bukal ng tubig. [11] At gagawin kong daanan ang lahat ng aking mga
bundok, at papatagin ko ang aking mga malawak na daanan."
[12] Tingnan mo, ang mga ito ay nanggaling pa mula sa malayo, ang iba ay mula sa hilaga at kanluran; at ang iba ay mula sa
lupain ng Syene. [13] Umawit kayo, mga kalangitan, at magpakasaya ka, kalupaan; umawit kayo, mga bundok! Dahil inaaliw
ni Yahweh ang kaniyang bayan, at mahahabag sa mga nasasaktan.
[14] Pero sinabi ng Sion, "Pinabayaan ako ni Yahweh, at kinalimutan ako ng Panginoon." [15] "Makakalimutan ba ng isang
babae ang kaniyang sanggol, na pinasususo sa kaniyang suso, kaya wala siyang habag sa kaniyang anak na ipinanganak?
Oo, maaaring makalimutan nila, pero hindi kita makakalimutan.
[16] Tingnan mo, sinulat ko ang pangalan mo sa aking mga palad; nasa harapan ko palagi ang iyong mga pader. [17]
Nagmamadaling bumalik ang mga anak mo, habang ang mga nagwasak sa iyo ay umaalis na. [18] Tingnan mo ang paligid
mo at masdan, lahat sila ay nagtitipon at papunta sa iyo. Habang ako ay nabubuhay—ito ang pahayag ni Yahweh—tiyak
na isusuot mo sila na parang mga alahas; isusuot mo sila, tulad ng babaing ikakasal.
[19] Kahit na basura at pinabayaan ka, isang lupain na nasa mga guho, ngayon ay masyado kang liliit para sa mga
naninirahan, at silang mga lumamon sa iyo ay lalayo. [20] Ang mga batang pinanganak sa panahon ng iyong pangungulila
ay sasabihin sa iyong pandinig, 'Masyadong masikip ang lugar na ito para sa atin, bigyan ninyo kami ng lugar, para
manirahan kami dito.'
[21] Pagkatapos ay tatanungin mo ang iyong sarili, 'Sino ang nagpaanak ng mga batang ito para sa akin? Nangulila ako at
baog, tinapon at hiniwalayan. Sino ang nagpalaki sa mga batang ito? Tingnan mo, naiwan akong nag-iisa; saan
nanggaling ang mga ito?'"
[22] Ito ang sinasabi ni Yahweh na ating Panginoon, "Tingnan mo, itataas ko ang aking kamay sa mga bansa; itataas ko ang
aking bandilang panghudyat sa mga tao. Dadalhin nila ang mga anak mong lalaki sa kanilang mga bisig at bubuhatin nila
ang mga anak mong babae sa kanilang mga balikat.
[23] Magiging mga ama-amahan mo ang mga hari, at mga tagapag-alaga mo ang mga reyna nila; yuyuko sila sa iyo na nasa
lupa ang mga mukha nila at didilaan nila ang alikabok sa mga paa mo; at malalaman mo na ako si Yahweh; silang
naghihintay sa akin ay hindi mapapahiya."
[24] Maaari bang makuha ang mga nasamsam mula sa mandirigma, o masagip ang mga bihag mula sa taong malupit? [25]
Pero ito ang sinasabi ni Yahweh, "Oo, makukuha ang mga bihag mula sa mandirigma, at ang mga nasamsam ay
masasagip; dahil kakalabanin ko ang iyong kaaway at ililigtas ang iyong mga anak.
[26] At ipapakain ko sa mga nang-aapi sa iyo ang sarili nilang laman; at malalasing sila sa sarili nilang dugo, na para bang
alak ito; at ang buong sangkatauhan ay malalaman na Ako, si Yahweh, ang iyong Tagapagligtas at Manunubos, ang
Makapangyarihan ng Jacob."

Chapter 50

[1] Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Nasaan ang katibayan ng paghihiwalay na ginamit ko para hiwalayan ang inyong ina? At
kanino sa mga tagapagbili ko kayo pinagbili? Tingnan ninyo, pinagbili kayo dahil sa inyong mga kasalanan, at dahil sa
inyong paghihimagsik, pinatapon ang inyong ina.
[2] Bakit nagpunta ako pero walang naroroon? Bakit tumawag ako pero walang sumagot? Masyado bang maiksi ang kamay
ko para tubusin kayo? Wala ba akong kapangyarihan para iligtas kayo? Tingnan ninyo, sa aking pagsasaway natutuyo ko
ang dagat; ginagawa kong disyerto ang mga ilog; namamatay ang mga isda nito dahil sa kakulangan ng tubig at
nabubulok. [3] Dinadamitan ko ang himpapawid ng kadiliman; tinatakpan ko ito ng sako."
[4] Binigyan ako ng Panginoong si Yahweh ng dila na katulad ng mga marunong, kaya nagsasabi ako ng nakakatulong na
salita sa napapagod; ginigising niya ako bawat umaga; ginigising niya ang tainga ko para makarinig tulad ng mga
marunong.
[5] Binuksan ng Panginoong si Yahweh ang aking tainga, at hindi ako mapaghimagsik, maging ang tumalikod. [6] Binigay ko
ang aking likod sa mga bumubugbog sa akin, at ang aking mga pisngi sa mga bumunot ng aking balbas; hindi ko tinago
ang aking mukha mula sa pamamahiya at panunura.
[7] Dahil tutulungan ako ng Panginoong si Yahweh; kaya hindi ako napahiya; kaya ginawa kong matigas na bato ang mukha
ko, dahil alam kong hindi ako malalagay sa kahihiyan.
[8] Siya na magpapawalang-sala sa akin ay malapit lang. Sino ang sasalungat sa akin? Tumayo tayo at harapin ang bawat
isa. Sino ang nag-aakusa sa akin? Hayaan ninyo siyang lumapit sa akin. [9] Tingnan ninyo, tutulungan ako ng Panginoong si
Yahweh. Sino ang magpapahayag na makasalanan ako? Tingnan ninyo, masisira sila tulad ng damit; kakainin sila ng
gamu-gamo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

10 Sino sa inyo ang natatakot kay Yahweh? Sino ang sumusunod sa boses ng kaniyang lingkod? Sino ang naglalakad sa malalim na kadiliman nang walang liwanag? Dapat siyang magtiwala sa pangalan ni Yahweh at sumandal sa kaniyang Diyos.
11 Tingnan ninyo, lahat kayong nagsisindi ng apoy, kayong nagdadala ng mga sulo: maglakad kayo sa liwanag ng inyong apoy at sa alab na sinindihan ninyo. Ito ang natanggap ninyo mula sa akin: hihimlay kayo sa lugar ng kirot.

Chapter 51

1 Makinig kayo sa akin, kayong mga naghahabol ng katuwiran, kayong naghahanap kay Yahweh: tingnan ninyo ang bato kung saan kayo tinapyas at sa tibagan ng bato kung saan kayo tinibag.
2 Tingnan ninyo si Abraham, ang inyong ama, at si Sara, na nagpanganak sa inyo; dahil nang siya ay mag-isa, tinawag ko siya. Pinagpala ko siya at pinarami.
3 Oo, aaliwin ni Yahweh ang Sion; aaliwin niya ang kaniyang mga napabayaang lugar; ang kaniyang ilang ay ginawa niyang parang Eden, at ang kaniyang mga disyerto sa tabi ng lambak ng Ilog Jordan na parang hardin ni Yahweh; kagalakan at kaligayahan ay matatagpuan sa kaniya, pasasalamat, at ang tunog ng pag-awit.
4 Pansinin ninyo ako, aking bayan; at makinig kayo sa akin, aking bayan! Dahil maglalabas ako ng kautusan, at gagawin
kong ilaw ang aking katarungan para sa mga bansa. 5 Ang aking katuwiran ay malapit na; lalabas ang aking kaligtasan, at
hahatulan ng aking bisig ang mga bansa; hihintayin ako ng mga baybayin; sabik nilang hihintayin ang aking bisig.
6 Itaas ninyo ang inyong mga mata sa himpapawid, at tingnan ninyo ang lupa sa ibaba, dahil maglalaho ang kalangitan tulad ng usok, masisira ang mundo tulad ng damit, at mamamatay ang mga naninirahan dito na parang mga langaw. Pero ang aking kaligtasan ay magpapatuloy magpakailanman, at ang aking katuwiran ay hindi titigil na kumilos.
7 Makinig kayo sa akin, kayong nakakaalam ng tama, kayong mga taong may batas ko sa inyong puso: Huwag ninyong
katakutan ang mga insulto ng mga tao, maging ang mapanghinaan ng loob dahil sa kanilang abuso. 8 Dahil kakainin sila
ng gamu-gamo tulad ng damit, at kakainin sila ng bulate tulad ng lana; pero ang aking katuwiran ay magpakailanman, at ang aking kaligtasan sa lahat ng salinlahi."
9 Gumising ka, gumising ka, damitan mo ng kalakasan ang iyong sarili, bisig ni Yahweh. Gumising ka tulad nung nakaraan, ang mga salinlahi ng mga sinaunang panahon. Hindi ba ikaw ang dumurog sa halimaw ng dagat, ikaw na
sumaksak sa dragon? 10 Hindi ba ikaw ang nagpatuyo ng dagat, ang tubig ng kailaliman, at ginawang daanan ang
kailaliman ng dagat para makadaan ang mga iniligtas?
11 Babalik ang mga tinubos ni Yahweh at pupunta sa Sion nang may mga sigaw ng kagalakan at may kaligayahan magpakailanman sa kanilang mga ulo; at kaligayahan at kagalakan ang mananaig sa kanila, at lalayo ang kalungkutan at pagluluksa.
12 "Ako, Ako, ang siyang umaaliw sa inyo. Bakit kayo natatakot sa mga tao, na mamamatay, ang mga anak ng tao, na ginawa tulad ng damo?
13 Bakit ninyo nakalimutan si Yahweh na inyong Manlilikha, na umunat ng kalangitan at naglatag ng mga pundasyon ng mundo? Kayo ay nasa patuloy na pangamba araw-araw dahil sa nag-aalab na galit ng mang-aapi kapag nagpasya siyang magwasak. Nasaan ang galit ng mang-aapi?
14 Ang isang nakayuko, magmamadali si Yahweh na pakawalan; hindi siya mamamatay at pupunta sa hukay, maging ang
mawalan ng tinapay. 15 Dahil ako si Yahweh na inyong Diyos, na ginagambala ang dagat, para dumagundong ang mga
alon—Yahweh ng mga hukbo ang kaniyang pangalan.
16 Nilagay ko ang aking mga salita sa inyong bibig, at tinakpan ko kayo ng anino ng aking kamay, para matanim ko ang kalangitan, mailatag ang mga pundasyon ng mundo, at sabihin sa Sion, 'Kayo ang aking bayan.'"
17 Gumising ka, gumising ka, bumangon ka, Jerusalem, ikaw na ininom ang mangkok ng galit ni Yahweh mula sa kaniyang
kamay; ikaw na ininom ang mangkok, ang mangkok ng pagsuray, at inubos mo ito. 18 Wala sa lahat ng mga anak niya ang
gagabay sa kaniya; wala sa lahat ng mga anak niyang pinalaki ang kukuha sa kaniyang kamay.
19 Nangyari sa iyo ang dalawang kaguluhan na ito—sino ang makikidalamhati sa iyo? —pangungulila at pagkawasak, at
ang taggutom at ang espada. Sino ang aaliw sa iyo? 20 Nahimatay ang mga anak mo; nakahiga sila sa bawat sulok ng
lansangan, tulad ng antilope sa lambat; puno sila ng galit ni Yahweh, ang pagsaway ng iyong Diyos.
21 Pero ngayon pakinggan mo ito, ikaw na inapi at lasing, pero hindi lasing sa alak: 22 Ang iyong Panginoong si Yahweh, na
iyong Diyos, na nakikiusap para sa kapakanan ng kaniyang bayan, ay sinasabi ito, "Tingnan mo, kinuha ko ang kopa ng pagsuray mula sa iyong kamay—ang kopa ng tasa ng aking galit—para hindi mo na ito iinumin muli.
23 Ilalagay ko ito sa kamay ng mga nagpapahirap sa iyo, silang sinabi sa iyo, 'Mahiga ka, para malakaran ka namin'; ginawa mong tulad ng lupa ang likod mo at tulad ng lansangan para malakaran nila."

Chapter 52

1 Gumising ka, gumising ka, Sion; isuot mo ang iyong kalakasan, Isuot mo ang iyong magagandang kasuotan, Jerusalem, banal na lungsod; dahil hindi na muling makakapasok sa iyo ang mga hindi tuli o ang mga marurumi.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

2 Pagpagin mo ang mga alikabok mula sa iyong sarili; bumangon ka at umupo, Jerusalem; tanggalin mo ang kadena mula
sa iyong leeg, bihag, na anak na babae ng Sion. 3 Dahil ito ang sinasabi ni Yahweh, "Kayo ay ipinagbili ng walang bayad, at
kayo ay tutubusin ng walang salapi."
4 Dahil ito ang sinasabi ng Panginoon na si Yahweh, "Sa panimula ang bayan ko ay bumaba sa Ehipto para mamuhay
doon pansamantala; kamakalailan lamang ay inapi sila ng Asiria.
5 Ngayon, ano ang mayroon ako dito--ito ang pahayag ni Yahweh-- nakikita ko ang aking bayan na inilalayo ng walang
dahilan? Humahagulgol ang mga namumuno sa kanila--ito ang pahayag ni Yahweh--ang aking pangalan ay patuloy na
sinisiraan buong araw. 6 Kaya makikilala ng aking bayan ang pangalan ko; malalaman nila sa araw na iyon na ako nga
ang siyang nagsabi nito. Oo, ako nga ito!"
7 Kay ganda sa mga kabundukan ang mga paa ng mensahero na nagdadala ng mabuting balita, na siyang nagpapahayag
ng kapayapaan, na nagdadala ng mga mabuting balita, na nagpapahayag ng kaligtasan, na sinasabi sa Sion, "Ang Diyos
ninyo ay naghahari!" 8 Makinig kayo, ang inyong mga bantay ay nilalakasan ang kanilang mga tinig, sabay sabay silang
sumisigaw sa kagalakan, dahil makikita nila, sa kanilang bawat mata ang pagbabalik ni Yahweh sa Sion.
9 Magsimula kayong umawit ng sabay-sabay ng may kagalakan; kayong mga guho ng Jerusalem, dahil inaliw ni Yahweh
ang kanyang bayan: tinubos niya ang Jerusalem. 10 Inilantad ni Yahweh ang kanyang makapangyarihang kamay sa
paningin ng lahat ng mga bansa; makikita ng buong daigdig ang pagliligtas ng ating Diyos.
11 Umalis kayo, umalis kayo, lumabas kayo roon; huwag kayong humipo ng kahit anong maruruming bagay; umalis kayo
sa kaniyang kalagitnaan; dalisayin ninyo ang inyong mga sarili, kayong mga nagdadala ng mga sisidlan ni Yahweh. 12
Dahil hindi kayo magmamadaling lumabas, ni aalis kayo nang may pagkatakot; dahil si Yahweh ang mangunguna sa
inyo; at ang Diyos ng Israel ang magiging bantay sa inyong likuran.
13 Masdan, ang aking lingkod ay makikipagkasundo ng may karunungan at katagumpayan: siya ay itataas at dadakilain;
siya ay magiging kapuri-puri. 14 Gaya nang maraming nasisindak sa iyo--ang kanyang anyo ay pinapangit, kaya ang
kanyang hitsura ay malayo sa anumang anyo ng tao--
15 kaya gugulatin niya ang maraming bansa; ititikom ng mga hari ang kanilang mga bibig dahil sa kanya. Na kung saan
sila hindi nasabihan, makikita nila, na kung saan sila hindi narinig, ay mauunawaan nila.

Chapter 53

1 Sino ang maniniwala sa aming narinig? At ang bisig ni Yahweh, kanino ito ipinahayag? 2 Dahil lumaki siya sa harapan ni
Yahweh gaya ng isang supling, at gaya ng isang usbong sa tigang na lupa; wala siyang taglay na kapansin-pansin na
hitsura o kaningningan; noong makita namin siya, walang kagandahan para kami ay maakit.
3 Siya ay hinamak at itinakwil ng mga tao; isang taong maraming kalungkutan, at siyang pamilyar sa sakit. Kagaya ng
isang pinagtataguan ng mga tao ng kanilang mga mukha, siya ay hinamak; Itinuring namin siyang hindi mahalaga.
4 Pero tiyak na pinasan niya ang ating mga karamdaman at dinala ang ating mga kalungkutan; gayon man ay inakala
natin na pinarusahan siya ng Diyos, pinalo siya ng Diyos, at pinahirapan.
5 Pero sinaksak siya dahil sa ating mga ginawang paghihimagsik; nadurog siya dahil sa ating mga kasalanan. Ang
kaparusahan para sa ating kapayapaan ay nasa kanya, at pinagaling niya tayo sa pamamagitan ng kanyang mga sugat.
6 Tayong lahat ay gaya ng mga tupang ligaw; ang bawat isa ay nagkanya-kanyang daan, at ipinataw sa kanya ni Yahweh
ang kasamaan nating lahat.
7 Siya ay pinahirapan; gayun man nang nagpakumbaba siya, hindi niya ibinuka ang kanyang bibig, gaya ng isang kordero
na dinadala sa katayan, at gaya ng tupa na bago ito gupitan ay tahimik, kaya hindi niya ibinuka ang kanyang bibig.
8 Sa pamamagitan ng pamimilit at paghuhusga siya ay hinatulan; sino mula sa henerasyon iyon ang nakaalala pa sa
kanya? Pero siya ay nahiwalay mula sa lupain ng mga buhay; dahil sa mga kasalanan ng aking bayan ay ipinataw sa
kanya ang parusa. 9 Sinadya nilang gumawa ng libingan para sa kanya kasama ang mga pumapatay, kasama ang isang
mayaman sa kanyang kamatayan, kahit na hindi siya nakagawa ng anumang karahasan, ni nagkaroon ng anumang
pandaraya sa kanyang bibig.
10 Ito ay kalooban ni Yahweh para durugin siya at gawin siyang masama; at kung ginagawa niyang handog ang kanyang
buhay para sa kasalanan, makikita niya ang kanyang mga anak, pahahabain niya ang kanyang mga araw, at ang
kalooban ni Yahweh ay matutupad sa pamamagitan niya. 11 Pagkatapos niyang magdusa, makikita niya at masisiyahan sa
pamamagitan ng kaalaman kung ano ang kanyang nagawa. Ang aking matuwid na lingkod ay ipawawalang-sala ang
marami; dadalhin niya ang kanilang kasamaan.
12 Kaya ibibigay ko sa kanya ang kanyang kabahagi sa gitna ng maraming tao, at hahatiin niya ang mga nasamsam sa
karamihan, dahil inilantad niya ang kanyang sarili sa kamatayan at ibinilang siyang kasama ng mga makasalanan.
Dinala niya ang kasalanan ng marami at namagitan siya para sa mga makasalanan.

Chapter 54

1 "Umawit ka, baog na babae, ikaw na hindi pa nagkakaanak; ikaw ay biglang umawit nang may galak at umiyak nang

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

malakas, kayong mga hindi pa kailanman nakaranas manganak. Dahil ang mga anak ng naulila ay mas marami kaysa sa mga anak ng babaeng may asawa," ang sinasabi ni Yahweh.
2 Gawin ninyong mas malaki ang inyong tolda at ilatag ang inyong mga kurtina ng tolda nang mas malawak; nang walang panghihinayang, pahabain ang inyong mga lubid at patibayin ang inyong mga tulos.
3 Dahil lalaganap kayo sa kanang kamay at sa kaliwa, at lulupigin ng inyong mga kaapu-apuhan ang mga bansa at muling maninirahan sa pinabayaang mga lungsod.
4 Huwag kayong matakot dahil hindi kayo mapapahiya, ni panghinaan ng loob dahil hindi kayo dudulutan ng kahihiyan; makakalimutan ninyo ang kahihiyan ng inyong kabataan at ang kahihiyan ng inyong pagpapabaya.
5 Dahil ang inyong Manlilikha ay ang inyong asawa; Yahweh ng mga hukbo ang kanyang pangalan. At Ang Banal ng Israel ay ang inyong Manunubos; Tinatawag siyang Diyos ng buong daigdig.
6 Dahil tinatawag kayo muli ni Yahweh bilang asawa napabayaan at nagdadalamhati sa espiritu, gaya ng isang babaeng maagang nag-asawa at itinakwil, Ang sabi ng iyong Diyos.
7 Sa maikling sandali ay pinabayaan ko kayo, pero sa matinding kahabagan ay titipunin ko kayo.
8 Sa pagbaha ng aking galit ay pansamantala kong itinago ang aking mukha sa inyo; pero sa pamamagitan ng walang hanggang katapatan sa tipan ay maaawa ako sa inyo--sinasabi ni Yahweh, ang siyang nagliligtas sa inyo.
9 Katulad ito ng mga tubig sa panahon ni Noe sa akin: kagaya ng pagsumpa ko sa mga tubig noong panahon ni Noe na hindi na muli babahain ang ibabaw ng mundo, kaya isinumpa kong hindi na ako magagalit sa inyo o sawayin kayo.
10 Kahit na ang mga bundok ay maaring bumagsak at yayanigin ang mga burol, gayon man ang aking katapatan sa tipan ay hindi hihiwalay mula sa inyo, ni ang aking tipan ng kapayapaan ay mayayanig---sinasabi ni Yahweh, siyang naaawa sa inyo.
11 Kayo na sinugatan, kayo na tinangay ng bagyo at walang kaaliwan, masdan ninyo, ilalatag ko ang inyong daanan sa turkesa at lalatagan ko ng mga safiro ang inyong mga pundasyon.
12 Gagawin kong mga rubi ang inyong mga tore at ang inyong mga tarangkahan ng mga nagniningning na bato, at magagandang bato sa labas ng inyong pader.
13 At tuturuan ni Yahweh ang lahat ng inyong mga anak; at ang kapayapaan ng inyong mga anak ay magiging dakila.
14 Sa katuwiran ay itatatag ko kayo muli. Hindi na kayo makakaranas ng pag-uusig, dahil hindi kayo matatakot, walang anumang nakakatakot ang makakalapit sa inyo.
15 Masdan, kung sinuman ang mag-uumpisa ng kaguluhan, hindi ito magmumula sa akin; ang sinumang mag-uumpisa ng kaguluhan sa inyo ay babagsak sa pagkatalo.
16 Masdan, nilikha ko ang panday na siyang umiihip sa mga nagbabagang uling at nagpapanday ng mga sandata bilang kanyang hanapbuhay, nilikha ko ang manlilipol para lumipol.
17 Walang sandata na ginawa laban sa inyo ang magtatagumpay; at isusumpa ninyo ang lahat nang nagpaparatang sa inyo. Ito ang pamana ng mga lingkod ni Yahweh, at kanilang pagbibigay-matuwid mula sa akin--ito ang pahayag ni Yahweh.

Chapter 55

1 Lumapit kayo, ang bawat isang nauuhaw, magsiparito kayo sa tubig! At kayo na walang salapi, bumili kayo at kumain! Halikayo, bumili kayo ng alak at gatas na walang pera at walang bayad.
2 Bakit ninyo tinitimbang ang pilak na hindi naman tinapay? At gumagawa ng hindi naman nakasisiya? Makinig mabuti sa akin at kainin kung ano ang mabuti, at malugod kayo sa taba.
3 Ikiling ang inyong mga tainga at lumapit sa akin! Makinig, upang kayo ay mabuhay! Tiyak na gagawa ako ng walang hanggang tipan sa inyo, ang mga gawa ng katapatan sa tipan na ibinigay kay David.
4 Masdan, itinalaga ko siyang saksi sa mga bansa, bilang pinuno at tagapag-utos ng mga bansa.
5 Masdan, tatawag kayo sa bansa na hindi ninyo nakikilala; at ang isang bansa na hindi ninyo kilala ay pupunta sa inyo dahil si Yahweh ang inyong Diyos, Ang Banal ng Israel, na siyang dumakila sa inyo."
6 Hanapin si Yahweh habang siya ay maaari pang matagpuan; tumawag sa kaniya habang siya ay nasa malapit.
7 Hayaaan ang masasama na umalis sa kaniyang landas, at ang mga kaisipan ng taong nasa kasalanan. Hayaan siyang manumbalik kay Yahweh, at maaawa siya sa kaniya, at sa ating Diyos, na siyang lubusang magpapatawad sa kaniya.
8 Dahil ang aking mga kaisipan ay hindi ninyo mga kaisipan, ni ang inyong mga kaparaanan ay aking kaparaanan--ito ay pahayag ni Yahweh tungkol sa kanyang sarili--
9 dahil gaya ng mga langit na mas mataas kaysa sa lupa, kaya ang aking mga pamamaraan ay mas mataas kaysa sa inyong mga pamamaraan, at ang aking mga kaisipan kaysa sa inyong mga kaisipan.
10 Dahil ang ulan at niyebe na bumabagsak mula sa langit at hindi na bumabalik doon maliban kung binababaran nila ang lupa at nagpapatubo at nagpapasibol at nagbibigay binhi sa maghahasik at tinapay sa mga kumakain,
11 gaya rin ng aking salita na lumalabas sa aking bibig: hindi ito babalik sa akin nang walang kabuluhan, pero tutuparin nito ang aking nais, at magtatagumpay kung saan ko ito ipinadala.
12 Dahil lalabas kayo ng may kagalakan at magpapatuloy ng may kapayapaan; ang mga bundok at mga burol ay mag-uumpisang sumigaw nang may kagalakan sa inyong harapan at lahat ng mga puno sa mga bukirin ay ipapalakpak ang kanilang mga kamay. Sa halip na mga matitinik na halaman, tutubo ang mga luntiang halaman;
13 Sa halip na dawag,

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

tutubo ang puno ng mirtel, at magiging para kay Yahweh, para sa kaniyang pangalan, bilang isang walang hanggang tanda na hindi mapuputol.

Chapter 56

1 Ito ang sinasabi ni Yahweh. "Sundin kung ano ang tama, gawin kung ano ang makatarungan; dahil malapit na ang aking
pagliligtas, at ang aking katuwiran ay ibubunyag na. 2 Mapalad ang taong gumagawa nito, at sa sinumang mahigpit na
humahawak dito. Sumusunod siya sa Araw ng Pamamahinga, hindi niya ito dinudungisan, at iniingatan ang kanyang
kamay mula sa paggawa ng anumang kasamaan."
3 Huwag ninyong hayaan ang sinumang dayuhan na naging tagasunod ni Yahweh ang magsabi na, "Tiyak na ihihiwalay
ako ni Yahweh mula sa kanyang bayan. "Huwag sasabihin ng isang eunuko na, "Tingnan mo, ako ay isang tuyot na puno."
4 Dahil ito ang sinasabi ni Yahweh, "Sa mga eunuko na sumusunod sa aking mga Araw ng Pamamahinga at pumipili kung
ano ang nakalulugod sa akin at mahigpit na pinanghahawakan ang aking tipan-- 5 Itatatag ko sa kanila sa loob aking
tahanan at sa loob ng aking mga pader ang isang bantayog na mas mabuti kaysa pagkakaroon ng mga anak na lalaki at
mga babae; bibigyan ko sila ng walang hanggang bantayog na hindi mapuputol.
6 Gayon din ang mga dayuhan na umanib kay Yahweh, para maglingkod sa kanya, at nagmamahal sa pangalan ni
Yahweh, para sambahin siya, lahat na tumutupad sa Araw ng Pamamahinga at mga nag-iingat na dungisan ito, at
mahigpit na pinanghahawakan ang aking tipan, 7 dadalhin ko ang mga ito sa aking banal na bundok at gagawin ko silang
maligaya sa aking bahay-dalanginan; ang kanilang mga handog na susunugin at kanilang mga alay ay tatanggapin sa
aking altar. Dahil ang aking tahanan ay tatawagin na bahay dalanginan para sa lahat ng mga bansa,
8 ito ang pahayag ng Panginoon na si Yahweh, na siyang nagtitipon sa mga taong pinabayaan sa Israel-- titipunin ko pa rin
ang iba para idagdag sa kanila."
9 Lahat kayong mga ligaw na hayop sa parang, magsiparito kayo at lumamon, lahat kayong mga hayop sa kagubatan! 10
Lahat ng kanilang mga bantay ay mga bulag; hindi sila nakakaunawa; silang lahat ay mga asong pipi; sila ay hindi
makatahol; nananaginip, nakahiga at mahilig matulog.
11 Ang mga aso ay matatakaw; hindi kailanman sila mabubusog; sila ay mga pastol na walang mabuting pasya; silang
lahat ay bumaling sa kanilang sariling pamamaraan, bawat isa ay mapag-imbot sa hindi makatarungang pakinabang. 12
Halikayo, "sabi nila, uminom tayo ng alak at matapang na alak; bukas ay magiging tulad ng araw na ito, isang dakilang
araw na hindi kayang sukatin."

Chapter 57

1 Ang mga matutuwid ay pupuksain, pero hindi isinasaalang-alang ito ng sinuman, at ang mga tao ng katapatan sa tipan
ay titipuning palayo, pero walang nakaka-unawa na ang mga matuwid ay ilalayo mula sa kasamaan. 2 Siya ay pumapasok
sa kapayapaan; magpapahinga sila sa kanilang mga higaan, silang mga lumalakad sa kanilang katapatan.
3 Ngunit magsilapit kayo, kayong mga anak na lalaki ng babaeng mangkukulam, mga anak ng mapakiapid at ang
masamang babae na ipinagbili ang kanyang sarili. 4 Para kanino ang masaya ninyong panunukso? Laban kanino ang
pagbuka ng inyong bibig at ang inyong pandidila? Hindi ba kayo mga anak ng paghihimagsik, mga anak ng pandaraya?
5 Pinapainit ninyo ang inyong mga sarili na magkasamang nagsisiping sa ilalim ng mga puno ng ensena? sa ilalim ng
bawat luntiang puno, kayong mga pumapatay ng inyong mga anak sa mga tuyong ilog, sa ilalim ng mga mabatong
bangin.
6 Sa gitna ng mga makikinis na bagay sa ilog ng lambak ay ang mga bagay na itinalaga sa inyo. Sila ang pinagtutuunan ng
inyong debosyon. Ibinubuhos ninyo ang inyong inuming handog sa kanila at nagtataas ng handog na butil. Dapat ba
akong masiyahan sa mga bagay na ito?
7 Inihanda ninyo ang inyong higaan sa isang mataas ng bundok; umakyat din kayo doon para maghandog ng mga alay. 8
Sa likod ng pinto at mga haligi ay inilagay ninyo ang iyong mga simbolo; iniwanan ninyo ako at hinubaran ninyo ang
inyong mga sarili, at kayo ay umakyat; pinalawak ninyo ang inyong higaan. Gumawa kayo ng tipan sa kanila; nagustuhan
ninyo ang kanilang mga higaan; nakita ninyo ang kanilang mga maseselang bahagi.
9 Kayo ay pumunta sa hari na may langis; pinarami ninyo ang inyong mga pabango. Ipinadala ninyo sa malayo ang
inyong mga kinatawan; kayo ay bumaba sa sheol. 10 Kayo ay napagod mula sa inyong mahabang paglalakbay, pero hindi
ninyo kailanman sinabi "Ito ay walang pag-asa." Natagpuan ninyo ang buhay sa inyong mga kamay; kaya hindi kayo
nanghina.
11 Kanino ba kayo nag-aalala? Kanino ba kayo labis na natatakot na siyang nagdudulot para kumilos kayo nang may
panlilinlang, kaya halos hindi ninyo maala-ala o maisip ang tungkol sa akin? Dahil nanahimik ako nang napakatagal,
hindi na kayo natatakot sa akin. 12 Ipapahayag ko ang inyong mga matuwid na gawain at sabihin ang lahat ng inyong mga
nagawa, pero hindi nila kayo tutulungan.

[13] Kapag kayo ay umiiyak, hayaan ninyong sagipin kayo ng mga inipon ninyong mga diyus-diyosan. Sa halip ay tatangayin
silang lahat ng hangin palayo, ang isang hininga ang tatangay sa kanila palayo. Ngunit ang nagkukubli sa akin ay
magmamana ng lupain at magmamay-ari ng aking banal na bundok.
[14] Sasabihin niya, "Magtayo kayo, magtayo kayo! Linisin ninyo ang daan! Alisin lahat ang mga hadlang sa landas ng aking
bayan!"" [15] Dahil ito ang sinasabi ng Nag-iisang mataas at matayog, na nabubuhay magpakailanman, na ang pangalan ay
banal." Namumuhay ako sa dakila at banal na lugar, kasama rin niya ang durog at mapagpakumbabang espiritu, para
muling buhayin ang espiritu ng mga mabababang loob at muling buhayin ang puso ng mga nagsisisi.
[16] Dahil hindi ako magpaparatang magpakailanman; ni magagalit nang walang katapusan, dahil pagkatapos ang espiritu
ng tao ay manlulupaypay sa harapan ko, ang mga buhay na aking ginawa. [17] Dahil sa kasalanan ng kanyang marahas na
pakinabang, ako ay nagalit, at pinarusahan ko siya; itinago ko ang aking mukha at ako ay nagalit, pero siya ay
nanumbalik sa pamamaraan ng kanyang puso.
[18] Nakita ko ang kanilang mga pamamaraan, pero pagagalingin ko sila. Papatnubayan ko sila at pagiginhawain at aaliwin
ang mga nagdadalamhati para sa kaniya, [19] at nilikha ko ang bunga ng mga labi. Kapayapaan, kapayapaan, sa mga
malalayo at sa mga malalapit--sinasabi ni Yahweh--pagagalingin ko sila.
[20] Pero ang mga masasama ay gaya nang maalon na dagat, kung saan hindi nagpapahinga, at ang tubig nito ay
umaalimbukay ng burak at putik. [21] Walang kapayapaan para sa isang masama--sinasabi ng Diyos."

Chapter 58

[1] "Umiyak ka ng malakas, huwag mong pigilin, lakasan mo ang iyong tinig katulad ng isang trumpeta, harapin mo ang
aking bayan sa kanilang pagrerebelde, at ang angkan ni Jacob kasama ng kanilang mga kasalanan. [2] Gayun pa man ako
ay sinisiyasat nila araw-araw at nasisiyahan sa kaalaman ng aking mga paraan, katulad ng isang bansa na isinasabuhay
ang katuwiran at hindi tinalikuran ang batas ng kanilang Diyos. Sila ay humingi sa akin ng makatuwirang mga paghatol;
sila ay nasisiyahan na lumalapit sa Diyos.
[3] Bakit tayo nag-ayuno; sinabi nila, "pero hindi ninyo nakikita ito? Bakit tayo nagpakumbaba, pero hindi ninyo
napapansin?" Pagmasdan ninyo, sa araw ng inyong pag-aayuno ang sarili ninyong kasiyahan ang inyong hinahanap at
pinapahirapan ang lahat ng inyong mga manggagawa.
[4] Pagmasdan ninyo, kayo ay nag-aayuno para makipag-away at makipag-laban, at para sumuntok sa pamamagitan ng
inyong kamaong makasalanan; hindi kayo nag-aayuno ngayon para marinig ang inyong tinig sa kaitaasan. [5] Ito ba talaga
ang uri ng pag-aayuno na ninanais ko: Isang araw para sinuman ang magpakumbaba, para iyuko niya ang kaniyang ulo
tulad ng isang tambo, at para ilatag ang magaspang na tela at mga abo sa ilalim niya? Ito ba talaga ang tinatawag mong
isang pag-aayuno, isang araw na nakalulugod kay Yahweh?
[6] Hindi ba ito ang pag-aayuno na pinili ko: na palayain ang mga masamang pagkakagapos, na kalagin ang mga lubid ng
pamatok, na palayain ang mga dinurog, at baliin ang bawat pamatok? [7] Hindi ba ito para ipamahagi ang inyong tinapay
sa nagugutom at dalhin ang dukha at walang tahanan sa inyong bahay?" Kapag nakakita kayo ng isang taong nakahubad,
dapat ninyo siyang bihisan; at hindi ninyo dapat itago ang inyong sarili mula sa sarili ninyong mga kamag-anak.
[8] Pagkatapos ang inyong liwanag ay magbubukas tulad ng pagsikat ng araw, at mabilis na manunumbalik ang inyong
kagalingan; pangungunahan kayo ng inyong katuwiran, at ang kaluwalhatian ni Yahweh ay maaari ninyong maging
bantay sa inyong likuran.
[9] Pagkatapos kayo ay tatawag, at si Yahweh ay sasagot; kayo ay tatangis para tulungan, at kaniyang sasabihin, "Naririto
ako." Kung aalisin ninyo mula sa inyong mga sarili ang pamatok, ang nagpaparatang na daliri, at ang pananalita ng
kasamaan, [10] kung kayo mismo ay nagbibigay para sa nagugutom at tumutugon sa pangangailangan ng nagdurusa; sa
gayon ang inyong liwanag ay sisikat sa kadiliman, at ang inyong kadiliman ay magiging katulad sa katanghalian.
[11] Kung ganoon patuloy kayong pagungunahan ni Yahweh at bibigyan kayo ng kasiyahan sa mga rehiyon kung saan
walang tubig, at palalakasin niya ang inyong mga buto. Kayo ay magiging katulad ng isang nadiligang hardin, at katulad
ng isang bukal ng tubig, na hindi natutuyuan ng tubig kailanman.
[12] Ang ilan sa inyo ay muling magtatayo ng mga sinaunang gusali na gumuho; itatayo ninyo ang mga gumuhong lungsod
ng maraming mga salinlahi; tatawagin kayong "Ang tagakumpuni ng pader," "Ang tagapanumbalik ng mga lansangan
para matirahan."
[13] Ipagpalagay ninyo na tumalikod kayo mula sa paglalakbay sa Araw ng Pamamahinga, at mula sa ginagawa ninyong
sariling kasiyahan sa aking banal na araw. Ipagpalagay ninyo na ang Pamamahinga ay tinatawag ninyong isang
kasiyahan, at tinatawag ninyo na banal at pinarangalan ang mga bagay ni Yahweh. Ipagpalagay ninyo na pinararangalan
ninyo ang Araw ng Pamamahinga sa pamamagitan ng pag-iwan ng inyong sariling negosyo, at sa pamamagitan ng hindi
paghahanap ng sarili ninyong kasiyahan at sa pamamagitan ng hindi pagsasalita ng sarili ninyong mga salita.
[14] Kung ganoon makatatagpo kayo ng kasiyahan kay Yahweh; at pasasakayin ko kayo sa mga mataas na lugar ng
daigdig; pakakainin ko kayo mula sa minana ni Jacob na inyong ama-- dahil ang bibig ni Yahweh ang nagsalita."

Chapter 59

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] Pagmasdan ninyo, Ang kamay ni Yahweh ay hindi napakaigsi para hindi ito makapagligtas; ni ang kaniyang pandinig ay
napakahina, para hindi ito makarinig. [2] Ang inyong makasalanang mga kilos, gayunman, ay naghiwalay sa inyo mula sa
inyong Diyos, at dahil sa inyong mga kasalanan ay nagawa niyang maitago ang kaniyang mukha mula sa inyo at mula sa
pakikinig sa inyo.
[3] Dahil ang inyong mga kamay ay narumihan ng dugo at ang inyong mga daliri ng kasalanan. Ang inyong mga labi ay
nagsasalita ng mga kasinungalingan at ang inyong dila ay nagsasalita ng may malisya. [4] Walang isa man ang tumatawag
sa katuwiran, at walang nagsusumamo ng kaniyang kalagayan nang totoo. Sila ay nagtitiwala sa walang kabuluhang mga
salita, at nagsasabi ng mga kasinungalingan; sila ay nagbabalak ng kaguluhan at nagbubunga ng kasalan.
[5] Sila ay nagpipisa ng mga itlog ng isang makamandag na ahas at naghahabi ng sapot ng gagamba. Sinuman ang
kumakain ng kanilang mga itlog ay namamatay, at kung ang isang itlog ay mapisa, ito ay napipisa para maging isang
makamandag na ahas. [6] Ang kanilang mga sapot ay hindi maaaring magamit para sa mga kasuotan, ni maaaring takpan
nila ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng kanilang mga gawain. Ang kanilang mga gawa ay mga gawa ng
kasalanan, at ang mga gawain ng karahasan ay nasa kanilang mga kamay.
[7] Ang kanilang mga paa ay tumatakbo sa kasamaan, at sila ay tumatakbo para magbuhos ng dugo ng walang kasalanan.
Ang kanilang mga kaisipan ay mga kaisipan ng kasalanan; karahasan at kasiraan ay kanilang mga daan. [8] Ang daan ng
kapayapaan ay hindi nila nalalaman, at walang katarungan sa kanilang mga landas. Sila ay gumawa ng mga likong mga
landas; ang sinumang naglalakbay sa mga landas na ito ay hindi nalalaman ang kapayapaan.
[9] Kaya ang katarungan ay malayo mula sa amin, ni ang katuwiran ay nakararating sa amin. Kami ay naghihintay sa
liwanag, pero kadiliman ang nakikita, naghahanap kami ng kaningningan, pero naglalakad kami sa kadiliman. [10]
Kinakapa namin ang pader katulad ng bulag, katulad ng mga hindi nakakikita. Kami ay natitisod sa katanghalian na
parang sa takip-silim; sa kalagitnaan ng malakas kami ay katulad ng mga patay.
[11] Kami ay umuungal katulad ng mga oso at dumadaing katulad ng mga kalapati; kami ay naghihintay ng katarungan,
pero wala; para masagip, pero ito ay malayo mula sa amin.
[12] Dahil ang aming maraming paglabag sa iyong kautusan ay nasa harapan mo, at ang aming mga kasalanan ay
magpapatotoo laban sa amin; dahil ang aming mga pagkakasala ay nasa amin, at nalalaman namin ang aming mga
kasalanan. [13] Kami ay nagrebelde, itinatanggi si Yahweh at tumatalikod mula sa pagsunod sa aming Diyos. Kami ay
nagsalita ng paniniil at sa paglihis, nag-isip ng reklamo mula sa puso at mga salita ng kasinungalingan.
[14] Ang katarungan ay ipinagkait, at ang katuwiran ay nananatiling malayo; dahil ang katotohanan ay nakatitisod sa
liwasang-bayan, at ang matuwid ay hindi makararating. [15] Ang mapagkakatiwalaan ay naglaho ng tuluyan, at siya na
tumalikod mula sa kasamaan ay ginagawang biktima ang kaniyang sarili. Nakita ito ni Yahweh at nagalit siya na wala ng
katarungan.
[16] Nakita niya na wala ng tao, at nagtaka na walang isa man para mamagitan. Kaya ang kaniyang sariling bisig ang
nagdala ng kaligtasan para sa kaniya, at ang kaniyang katuwiran ay pinalakas siya.
[17] Isinuot niya ang katuwiran bilang isang baluti sa dibdib at isang helmet ng kaligtasan sa kaniyang ulo. Dinamitan niya
ang kaniyang sarili ng mga kasuotan ng paghihiganti at nagsuot ng kasigasigan bilang isang balabal. [18] Sila ay kaniyang
pinagbayad sa kanilang ginawa, galit na paghatol sa kaniyang mga kaaway, paghihiganti para sa kaniyang mga kalaban,
sa mga isla ng kaparusahan bilang gantimpala nila.
[19] Kaya sila ay matatakot sa pangalan ni Yahweh mula sa kanluran, at ang kaniyang kaluwalhatian mula sa pagsikat ng
araw; dahil siya ay darating tulad ng isang batis na mabilis na umaagos, pinadadaloy sa pamamagitan ng paghinga ni
Yahweh. [20] Isang manunubos ay darating sa Sion at sa mga tumalikod mula sa kanilang pagrerebeldeng mga gawain kay
Jacob--Ito ang kapahayagan ni Yahweh.
[21] At para sa akin, ito ang aking tipan sa kanila--sinasabi ni Yahweh--ang aking espiritu na nasa inyo, at ang aking mga
salita na inilagay ko sa inyong bibig, ay hindi mawawala sa inyong bibig, o mawawala sa bibig ng inyong mga anak, o
mawawala sa bibig ng mga anak ng inyong mga anak--sinabi ni Yahweh--mula sa panahon na ito at magpakailanman."

Chapter 60

[1] Bumangon kayo, magliwanag kayo; dahil ang inyong liwanag ay dumating na, at ang kaluwalhatian ni Yahweh ay
sumikat na sa inyo.
[2] Kahit na ang kadiliman ay magtatakip sa mundo, at makapal na kadiliman sa mga bansa; gayon man si Yahweh ay
magliliwanag sa inyo, at ang kaniyang kaluwalhatian ay makikita sa inyo. [3] Ang mga bansa ay lalapit sa inyong liwanag,
at ang mga hari sa inyong maliwanag na ilaw na sumisikat.
[4] Pagmasdan ninyo ang buong paligid at tingnan. Tinipon nilang lahat ang kanilang mga sarili at lumalapit sa iyo. Ang
inyong mga anak na lalaki ay darating mula sa malayo, at ang inyong mga anak na babae ay bubuhatin sa kanilang mga
bisig. [5] Pagkatapos pagmamasdan mo at magiging makinang, at ang inyong puso ay magagalak at mag-uumapaw, dahil
ang kasaganaan ng dagat ay ibubuhos sa inyo, ang kayamanan ng mga bansa ay darating sa inyo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[6] Ang mga karawan ng kamelyo ay magtatakip sa inyo, ang mga dromedario ng Midian at Efa; lahat sila ay darating mula
sa Seba; sila ay magdadala ng ginto at kamanyang, at aawit ng mga papuri ni Yahweh. [7] Lahat ng mga kawan ng Kedar ay
sama-samang titipunin para sa inyo, paglilingkuran kayo sa inyong mga pangangailangan ng mga lalaking tupa ng
Nebaioth, sila ay magiging katanggap-tanggap na mga handog sa aking altar; at aking luluwalhatiin ang aking
maluwalhating bahay.
[8] Sino ang mga ito na lumilipad katulad ng isang ulap, at katulad ng mga kalapati patungo sa kanilang mga silungan? [9]
Ang mga baybaying-lugar ay maghahanap sa akin, at nangunguna ang mga barko sa Tarsis, para dalhin ang inyong mga
anak na lalaki mula sa malayo, ang kanilang pilak at kanilang ginto na dala nila, para sa pangalan ni Yahweh na inyong
Diyos, at para sa Banal ng Israel, dahil kayo ay pinarangalan niya.
[10] Ang mga anak ng mga dayuhan ay muling magtatayo ng inyong mga pader, at ang kanilang mga hari ay maglilingkod sa
inyo; kahit sa aking matinding galit kayo ay pinarusahan ko, gayon pa man sa aking pabor kinahahabagan ko kayo. [11] Ang
inyong mga tarangkahan din ay mananatiling bukas palagi; ang mga ito ay hindi isasara araw o gabi, sa gayon ang
kayaman ng mga bansa ay maaaring dalhin, kasama ang kanilang mga hari na pinangungunahan.
[12] Sa katunayan, ang mga bansa at kaharian na hindi maglilingkod sa inyo ay maglalaho; ang mga bansang iyon ay ganap
na mawawasak. [13] Ang kaluwalhatian ng Lebanon ay darating sa inyo, ang punong sipres, ang pir, at puno ng pino na
magkakasama, para pagandahin ang aking santuwaryo; at luluwalhatiin ko ang lugar ng aking mga paa.
[14] Sila ay lalapit sa inyo para yumuko, ang mga anak na lalaki na humamak sa inyo; sila ay yuyuko sa inyong mga paanan;
kayo ay tatawagin nilang, Ang Lungsod ni Yahweh, Sion ang Banal ng Israel.
[15] Sa halip na kayo ang nananatiling napabayaan at kinapopootan, na walang sinuman ang pumapansin sa inyo, gagawin
ko kayong isang bagay na ipagmamalaki magpakailanman, isang kagalakan mula sa bawat salinlahi. [16] Iinumin din ninyo
ang gatas ng mga bansa, at sususo sa dibdib ng mga hari; malalaman ninyo na Akong, si Yahweh, ako ang inyong
Tagapagligtas at inyong Manunubos, ang Tanging Kalakasan ni Jacob.
[17] Sa halip na tanso, ako ay magdadala ng ginto, sa halip na bakal ako ay magdadala ng pilak; sa halip na kahoy, tanso, at
sa halip na mga bato, bakal. Maghihirang ako ng kapayapaan bilang inyong mga gobernador, at katarungan sa inyong
mga namumuno. [18] Ang karahasan ay hindi na kailanman maririnig sa inyong lupain, o ang pagkawasak, ni paninira sa
loob ng inyong mga nasasakupan; pero tatawagin ninyong Kaligtasan ang inyong mga pader, at Papuri ang inyong mga
tarangkahan.
[19] Ang araw ay hindi mo na kailanman magiging liwanag sa maghapon, ni ang liwanag ng buwan ay magliliwanag sa
inyo; pero si Yahweh ang inyong magiging walang hanggang liwanag, at ang inyong Diyos ang inyong kaluwalhatian. [20]
Ang inyong araw ay hindi na kailanman lulubog, ni ang inyong buwan ay lulubog at mawawala; dahil si Yahweh ang
inyong magiging walang hanggang liwanag, at ang mga araw ng inyong pagluluksa ay matatapos na.
[21] Lahat ng inyong mamamayan ay magiging matuwid; sila ang magmamay-ari ng lupain sa lahat ng panahon, ang sanga
ng aking pagtatanim, ang gawa ng aking mga kamay, para ako ay maaaring luwalhatiin. [22] Ang isang kakaunti ay
magiging isang libo, at ang isang maliit, isang malakas na bansa; akong si Yahweh, agad na tutuparin ang mga bagay na
ito kapag dumating ang panahon.

Chapter 61

[1] Ang Espiritu ng Panginoong Yahweh ay sumasaakin, dahil hinirang ako ni Yahweh para ipahayag ang mabuting balita sa
mapagpakumbaba. Sinugo niya ako para pagalingin ang sugatang-puso, para ipahayag ang kalayaan sa mga
nakabilanggo, at ang pagbubukas ng bilangguan sa mga nakagapos.
[2] Pinadala niya ako para ipahayag ang taon ng pabor ni Yahweh, ang araw ng paghihiganti ng aming Diyos, at para aliwin
ang lahat ng nagluluksa--
[3] para ilagay sa lugar ang mga tumatangis sa Sion--para bigyan sila ng isang turban sa halip na mga abo, langis ng
kagalakan sa halip na pagtatangis, isang balabal ng papuri kapalit ng isang espiritu ng kalungkutan, para tawagin silang
mga puno ng katuwiran, ang pagtatanim ni Yahweh, para siya ay maaaring luwalhatiin.
[4] Muli nilang itatayo ang mga sinaunang lugar na gumuho; papanumbalikin nila ang mga dating pinabayaan.
Panunumbalikin nila ang mga gumuhong lungsod, ang mga kasiraan mula sa maraming naunang salinlahi. [5] Ang mga
dayuhan ay tatayo at magpapakain ng inyong mga kawan, at ang mga anak ng mga dayuhan ay magtatrabaho sa inyong
mga bukid at mga ubasan.
[6] Kayo ay tatawaging mga pari ni Yahweh; kayo ay tatawagin nilang mga lingkod ng aming Diyos. Kakainin ninyo ang
kayamanan ng mga bansa, at ipagmamalaki ninyo ang kanilang mga yaman. [7] Sa halip ng inyong kahihiyan
magkakaroon kayo ng kasaganaan; at sa halip ng kasiraang-puri sila ay magagalak sa kanilang bahagi. Kaya sila ay
magkakaroon ng isang dobleng bahagi ng kanilang lupa; walang-hanggang kagalakan ay mapapasakanila.
[8] Dahil Ako, si Yahweh, ay maibigin sa katarungan, at kinasusuklaman ko ang pagnanakaw at marahas na kawalan ng
katarungan. Tapat akong gaganti sa kanila, at aking puputulin ang walang hanggang tipan sa kanila. [9] Ang kanilang mga
kaapu-apuhan ay makikilala sa kalagitnaan ng mga bansa, at ang kanilang mga anak sa kalagitnaan ng mga tao. Lahat ng
nakakakita sa kanila ay kikilalanin sila, silang bayan na pinagpala ni Yahweh.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

10 Ako ay lubos na magagalak kay Yahweh; sa aking Diyos ako ay labis na magsasaya. Dahil ako ay binihisan niya ng mga
kasuotan ng kaligtasan; binihisan niya ako ng may balabal ng katuwiran, tulad ng isang lalaking ikakasal na ginagayakan
ang kaniyang sarili sa pamamagitan ng isang turban, at tulad ng isang babaeng ikakasal na nagpapaganda sa kaniyang
sarili ng kaniyang mga hiyas. 11 Kung paanong pinagsisibol ng lupa ang mga halaman nito, at tulad sa hardin na
pinalalago ang itinanim na halaman dito, gayon din ang Panginoong Yahweh ay idudulot na ang katuwiran at papuri ay
sumibol sa harapan ng lahat ng mga bansa.

Chapter 62

1 Para sa kapakanan ng Sion ako ay hindi mananahimik, at para sa kapakanan ng Jerusalem ako ay hindi tatahimik,
hanggang tuloy-tuloy nang magliwanag ang kaniyang katuwiran, at ang kaniyang kaligtasan tulad ng isang nag-aapoy na
sulo. 2 Makikita ng mga bansa ang inyong katuwiran, at ang inyong kaluwalhatian ng lahat ng mga hari. Ikaw ay
tatawagin sa isang bagong pangalan na si Yahweh ang pipili.
3 Kayo rin ay magiging isang korona ng kagandahan sa kamay ni Yahweh, at isang turban ng pagkahari sa kamay ng
inyong Diyos. 4 Hindi ka na kailanman tatawaging, "Pinabayaan"; ni ang inyong lupain ay kailanman tatawaging,
"Malungkot." Sa katunayan, kayo ay tatawaging "Ang aking kaluguran ay nasa kaniya," at ang iyong lupain "May asawa,"
dahil si Yahweh ay nasisiyahan sa inyo, at ang inyong lupain ay ikakasal.
5 Tulad ng isang lalake na ikinakasal sa isang babae, sa gayon kayo ay pakakasalan ng inyong mga anak na lalaki. Tulad
ng isang lalaking ikakasal na nagagalak sa babaeng kaniyang pakakasalan, ang inyong Diyos ay magagalak sa inyo.
6 Ako ay naglagay ng mga bantay sa inyong mga pader, Jerusalem; sila ay hindi nananahimik araw at gabi. Ikaw na
patuloy na nagpapaalala kay Yahweh, huwag tumigil sandali. 7 Huwag mo siyang papayagang magpahinga hanggang
maitatag niya muli ang Jerusalem at gawin itong isang papuri sa daigdig.
8 Si Yahweh ay nangako sa pamamagitan ng kaniyang kanang kamay at sa pamamagitan ng lakas ng kaniyang bisig,
"Siguradong hindi ko na kailanman ibibigay ang inyong butil bilang pagkain para sa inyong mga kaaway. Ang mga
dayuhan ay hindi iinom ng inyong bagong alak, na inyong pinagtrabahuhan. 9 Dahil ang mga umaani ng butil ang kakain
nito at magpupuri kay Yahweh, at ang mga pumipitas ng mga ubas ay iinom ng alak sa mga patyo ng aking banal na
santuwaryo."
10 Lumabas kayo, lumabas kayo sa mga tarangkahan! Ihanda ang daan para sa bayan! Itayo ito, itayo ang daanang-bayan!
Alisin ang mga bato! Magtaas ng isang hudyat na bandera para sa mga bansa!
11 Pagmasdan ninyo, si Yahweh ay nagpapahayag sa dulo ng daigdig, "Sabihin sa anak na babae ng Sion: Pagmasdan mo,
dumarating ang inyong Manunubos! Tingnan ninyo, dala niya ang kaniyang gantimpala," at ang kaniyang pabuya ay
mauuna sa kaniya. 12 Kayo ay tatawagin nilang, "Ang bayang banal; ang tinubos ni Yahweh," at tatawagin kayong "Tanyag;
isang lungsod na hindi pinabayaan."

Chapter 63

1 Sino itong dumarating mula sa Bozra, nasa Edom, na nakadamit na pula? Sino siyang naka maharlikang kasuotan,
nagmamartsa nang may katiyakan dahil sa kanyang dakilang kalakasan? Ako ito na nagsasalita ng katuwiran at may
makapangyarihang kakayanan magligtas.
2 Bakit pula ang suot mo na mukhang nagpipisa ka ng mga ubas sa pigaan nito?
3 Mag-isa kong tinapakan ang mga ubas sa pigaan, at walang sinuman mula sa mga bansa ang sumama sa akin.
Tinapakan ko sila sa aking poot at dinurog ko sila sa aking matinding galit. Tumilamsik ang kanilang dugo at
minantsahan ang lahat ng aking kasuotan. 4 Dahil inaasam-asam ko ang araw ng paghihiganti, at dumating na ang taon
para sa aking pagtubos.
5 Naghanap ako pero walang sinuman ang makakatulong. Nagtaka ako na walang makakatulong, pero ang aking sariling
bisig ang nagdala sa akin sa katagumpayan at pinalakas ako ng aking matinding galit. 6 Sa aking galit dinurog ko ang mga
mamamayan at sa aking poot nilasing ko sila, at isinaboy ko ang kanilang dugo sa lupa.
7 Sasabihin ko ang mga gawa ng katapatan sa tipan ni Yahweh, ang mga kapuri-puring mga ginawa niya para sa atin at
ang kanyang dakilang kabutihan sa bayan ng Israel. Ang kahabagang ito ay naipakita niya sa atin dahil sa kanyang awa
at sa maraming mga gawa ng katapatan sa tipan. 8 Dahil sinabi niya, "Tiyak na sila ang aking bayan, mga anak na hindi
taksil." Siya ay kanilang naging Tagapagligtas.
9 Nagdusa rin siya sa lahat ng kanilang pagdurusa at ang anghel mula sa kanyang presensya ang nagligtas sa kanila. Sa
kanyang pag-ibig at habag sila ay kanyang iniligtas, sila ay kanyang itinaas at iningatan sa buong sinaunang panahon.
10 Pero sila ay nagrebelde at pinighati ang kanyang Banal na Espiritu. Kaya siya ay naging kaaway nila at nakipaglaban sa
kanila.
11 Naalala ng kanyang bayan ang tungkol sa sinaunang panahon ni Moises. Sinabi nila, "Nasaan ang Diyos, na naglabas sa
kanila sa dagat kasama ang mga pastol ng kanyang kawan? Nasaan ang Diyos na naglagay sa kanila ng kanyang Banal na
Espiritu?

[12] Nasaan ang Diyos, na naglagay ng kanyang dakilang kapangyarihan sa kanang kamay ni Moises, at hinawi ang tubig ng
dagat sa kanilang harapan para gumawa ng walang hanggang pangalan para sa kanyang sarili? [13] Nasaan ang Diyos na
pinangunahan sila sa pagtawid sa malalim na dagat? Tulad ng isang kabayo na tumatakbo sa patag na lupa, sila ay hindi
nadapa.
[14] Gaya ng baka na bumababa papunta sa lambak, ganun din sila binigyan ng kapahingahan ng Espiritu ni Yahweh. Kaya
ginabayan mo ang iyong bayan para sa kapurihan ng iyong sariling pangalan.
[15] Tumingin ka mula sa langit at magbigay pansin mula sa iyong banal at maluwalhating tahanan. Nasaan ang iyong
kasigasigan at makapangyarihang mga gawa? Ipinagkait sa amin ang iyong awa at habag. [16] Dahil ikaw ay aming ama,
kahit hindi kami kilala ni Abraham at hindi kinikilala ng Israel, ikaw, Yahweh, ang aming ama. 'Aming Manunubos' ang
naging pangalan mo mula pa noong sinaunang panahon.
[17] Yahweh, bakit mo kami hinayaang maligaw mula sa iyong mga landas at tumigas ang aming mga puso kaya hindi ka na
namin sinusunod? Bumalik ka para sa kapakanan ng iyong mga lingkod, ang mga lipi ng iyong pamana.
[18] Ang bayan mo ang nagmay-ari ng iyong banal na lugar sa maiksing panahon, pero pagkatapos niyurakan ito ng aming
mga kaaway. [19] Kami ay naging tulad ng mga hindi mo kailanman pinamahalaan at tinawag sa pamamagitan ng iyong
pangalan."

Chapter 64

[1] O Yahweh, kung binuksan mo ang kalangitan at ikaw ay bumaba! Nayanig sana ang mga bundok sa iyong presensya, [2]
tulad nang pagningas ng apoy sa kasukalan, o ng apoy na nagpapakulo ng tubig. O, na malalaman ng iyong mga kaaway
ang iyong pangalan, na manginginig ang mga bansa sa iyong presensya!
[3] Noon, nang gumawa ka ng mga kamangha-manghang mga bagay na hindi namin inaasahan, bumaba ka, at ang mga
bundok ay nayanig sa iyong presensya. [4] Mula noong sinaunang panahon wala pang sinuman ang nakarinig o nakakilala,
ni nakakita ng anumang Diyos maliban sa iyo, na gumagawa ng mga bagay para sa sinumang umaasa sa kanya.
[5] Dumarating ka para tulungan ang mga nagagalak na gumawa kung ano ang tama, sila na nakakaalala ng iyong mga
paraan at sumusunod sa mga ito. Nagalit ka ng kami ay nagkasala. Sa iyong mga paraan lagi kaming maliligtas.
[6] Dahil kaming lahat ay naging tulad ng isang taong marumi, at lahat ng aming matutuwid na gawa ay parang pasador.
Kaming lahat ay nalanta na parang dahon; ang aming mga kasamaan, tulad ng hangin, ay naglayo sa amin. [7] Walang
sinumang tumatawag sa pangalan mo ang nagsikap na humawak sa iyo, dahil itinago mo sa amin ang iyong mukha at
pinaubaya kami sa aming mga kasalanan.
[8] Gayun pa man, Yahweh, ikaw ang aming ama, kami ang putik. Ikaw ang nagbigay hugis sa amin, at kaming lahat ay
gawa ng iyong kamay. [9] Yahweh, huwag kang magalit nang labis sa amin, ni laging alalahanin ang aming mga kasalanan.
Pakiusap masdan mo kaming lahat, ang iyong bayan.
[10] Ang iyong mga banal na lungsod at ang Sion ay naging isang ilang, ang Jerusalam isang kalungkutan. [11] Ang aming
banal at magandang templo, kung saan ang aming mga ninuno ay nagpuri sa iyo, ay nawasak ng apoy, at lahat ng mga
mamahalin ay wasak na. [12] Paano ka pa nakakapagpigil, Yahweh? Paano mo nagagawang manatiling tahimik at
nakapagpapatuloy na hiyain kami?"

Chapter 65

[1] Nakahanda akong tanggapin ng sinumang hindi humihingi; handa na akong matagpuan ng sinumang hindi
naghahanap. Sinabi ko, 'Narito ako! Narito ako! sa isang bansa na hindi tumatawag sa aking pangalan. [2] Buong
maghapong nakaunat ang aking mga kamay sa isang bayang matigas ang ulo, na lumalakad sa masamang daan, na
sumunod sa sarili nilang mga kaisipan at mga plano.
[3] Sila ang mga taong patuloy na sinasaktan ang damdamin ko, nag-aalay ng mga handog sa mga hardin at nagsusunog ng
insenso sa mga tisang bato. [4] Umuupo sila sa mga libingan at nananatiling nakabantay buong gabi, at kumakain ng baboy
na may sabaw ng napakaruming karne sa kanilang mga pinggan.
[5] Sinasabi nila, 'Lumayo kayo, huwag kayong lalapit sa akin dahil ako ay mas banal kaysa sa inyo.' Ang mga bagay na ito
ay parang usok sa aking ilong, isang apoy na nagniningas buong maghapon.
[6] Masdan ninyo, nakasulat sa aking harapan: hindi ako mananatiling tahimik, dahil gagantihan ko sila, paparusahan ko
sila ng sukdulan [7] sa kanilang mga kasalanan at sa kasalanan ng kanilang mga ninuno," sinabi ni Yahweh. "Gagantihan ko
sila sa pagsusunog ng insenso sa mga kabundukan at sa pangungutya sa akin sa mga kaburulan. Kaya susukatin ko ang
nakalipas nilang mga gawa sa kanilang kandungan.
[8] Ito ang sinabi ni Yahweh, "Tulad nang katas na makukuha mula sa isang kumpol ng ubas, kapag sinabi ng sinuman,
"Huwag itong sirain, dahil may mabuti rito, ganun din ang gagawin ko alang-alang sa aking mga lingkod, hindi ko sila
lahat wawasakin.
[9] Dadalhin ko ang mga kaapu-apuhan mula kay Jacob, at mula kay Juda ang mga magmamay-ari ng aking mga
kabundukan. Ang aking mga pinili ay magmamay-ari ng lupain at doon maninirahan ang aking mga lingkod. [10] Ang

Sharon ay magiging isang pastulan para sa mga kawan at ang lambak ng Achor isang pahingahang lugar para sa mga kawan, para sa aking bayan na naghahanap sa akin.
[11] Pero kayo na tumalikod kay Yahweh, na lumimot ng aking banal na bundok at naghanda ng isang mesa para sa diyos ng Suwerte, at nagpupuno ng hinalong alak sa mga baso para sa diyos na tinawag na Kapalaran-
[12] itatakda ko kayo para sa espada, at lahat kayo ay yuyukod sa magkakatay, dahil nang tumawag ako, hindi kayo sumagot; nang nagsalita ako, hindi kayo nakinig, sa halip, ginawa ninyo kung ano ang masama sa aking harapan, at piniling gawin yung mga hindi nakalulugod sa akin.
[13] Ito ang sinabi ng Panginoon na si Yahweh, "Masdan ninyo, ang aking mga lingkod ay magsisikain at magsisiinom, pero kayo ay magugutom at mauuhaw; sila ay magsasaya, pero kayo ay malalagay sa kahihiyan. [14] Masdan ninyo, ang aking
mga lingkod ay sisigaw sa tuwa dahil sa kasayahan ng puso, pero kayo ay iiyak dahil sa sama ng loob, at mananaghoy dahil sa pagkadurog ng espiritu.
[15] Iiwanan ninyo ang inyong pangalan para maging isang sumpa para sa aking mga pinili; ako, ang Panginoon na si Yahweh, ang papatay sa inyo; tatawagin ko ng ibang pangalan ang aking mga lingkod. [16] Sinumang nasa lupa ang
magpahayag ng isang pagpapala ay pagpapalain ko, ang Diyos ng katotohanan. Sinumang nasa lupa ang mangako ay nangangako sa akin, ang Diyos ng katotohanan, dahil malilimutan na ang nakaraang kaguluhan, dahil ang mga ito ay matatago na sa aking paningin.
[17] Kaya masdan ninyo, malapit na akong lumikha ng bagong langit at bagong lupa, at ang nakaraang mga bagay ay hindi
na maaalala o maiisip. [18] Pero kayo ay magagalak at magsasaya nang walang hanggan sa aking lilikhain. Masdan ninyo, malapit ko nang likhain ang Jerusalem bilang isang kaligayahan, at ang kanyang mamamayan bilang isang kagalakan. [19]
Ako ay magsasaya sa Jerusalam at magagalak sa aking bayan; ang pag-iyak at pananangis sa pagdurusa ay hindi na maririnig sa kaniya.
[20] Hindi na muling mabubuhay doon ang isang sanggol ng ilang araw lamang; ni ang isang matandang lalaki ay mamamatay bago ang kaniyang takdang oras. Sinumang mamamatay ng isang daang taong gulang ay ituturing na isang kabataan. Ang isang makasalanan na namatay ng isang daang taong gulang ay ituturing na isinumpa. [21] Magtatayo sila ng
mga bahay at titirahan ang mga ito, magtatanim sila sa mga ubasan at kakainin ang mga bunga nito.
[22] Hindi na sila magtatayo ng isang bahay at titirahan ng iba, hindi na sila magtatanim at iba ang kakain, dahil magiging kasing haba ng buhay ng mga puno ang magiging buhay ng aking bayan. Ganap na mabubuhay ang aking mga pinili higit pa sa gawa ng kanilang mga kamay. [23] Hindi mawawalan ng kabuluhan ang kanilang pagtatrabaho, ni maghihirap ang
kanilang mga anak. Dahil sila ay mga anak ng mga pinagpala ni Yahweh, kasama ang kanilang mga kaapu-apuhan.
[24] Bago pa sila manalangin, tutugunin ko na; at habang nagsasalita pa lang sila, diringgin ko na. [25] Ang asong-gubat at ang
tupa ay magkasamang manginginain, at ang leon ay kakain ng damo tulad ng baka; pero alikabok ang magiging pagkain ng ahas. Hindi na sila makakapanakit ni makakapinsala sa lahat ng aking banal na bundok," sinabi ni Yahweh.

Chapter 66

[1] Ito ang sinabi ni Yahweh, "Ang langit ay aking trono, at ang daigdig ay aking tuntungan. Nasaan na ang bahay na itatayo ninyo para sa akin? Nasaan ang lugar na maari kong pagpahingahan?
[2] Ang kamay ko ang gumawa ng lahat ng mga bagay na ito; ganoon nilikha ang lahat ng mga ito -- ito ang pahayag ni Yahweh. Ang taong sinasang-ayunan ko ay ang mga nagpapakumbaba at nagsisipagsisi, at nanginginig sa aking salita.
[3] Sinumang pumapatay ng baka ay pumapatay din ng isang tao; ang siyang nag-aalay ng isang tupa ay bumabali rin ng leeg ng isang aso; ang siyang naghahandog ng isang butil ay naghahandog din ng dugo ng baboy; ang siyang naghahandog ng isang pang-alaala na insenso ay nagpapala rin ng kasamaan. Pinili nila ang kanilang sariling mga paraan, at natutuwa sila sa kanilang kalapastanganan.
[4] Sa ganun ding paraan ko pipiliin ang kanilang sariling kaparusahan; ipaparanas ko sa kanila kung ano ang kanilang kinatatakutan, dahil ng ako ay tumawag, walang tumugon kahit isa; nang ako ay nagsalita, walang sinumang nakinig. Ginawa nila kung ano ang masama sa aking paningin, at piniling gawin kung ano ang hindi nakalulugod sa akin."
[5] Pakinggan ang salita ni Yahweh, kayong mga nanginginig sa kanyang salita. "Ang mga kababayan ninyo na napopoot at nagpapalayas sa inyo ng dahil sa aking pangalan ay nagsabi, "Maluwalhati nawa si Yahweh, para makita namin ang inyong kagalakan,' pero sila ay malalagay sa kahihiyan.
[6] Isang tunog ng kaguluhan sa labanan ay dumarating mula sa lungsod, isang tunog mula sa templo, ang tunog ng paghihiganti ni Yahweh sa kanyang mga kaaway.
[7] Bago humilab ang kanyang tiyan, siya ay manganganak; bago siya lukuban ng sakit, siya ay nagsilang ng isang lalaki. [8]
Sino ang nakarinig at nakakita na ng ganung bagay? Maaari bang isilang ang isang lupain sa isang araw? Maaari bang maitatag ang isang bansa sa isang sandali? Gayunman sa sandaling humilab ang tiyan ng Sion, nagsilang siya sa kanyang mga anak.
[9] Dadalhin ko ba ang isang sanggol sa may labasan ng panganganak at hindi pahihintulutan ang pagluwal nito? -- tinatanong ni Yahweh. O dadalhin ko ba ang isang bata sa panahong dapat nang iluwal at pagkatapos pipigilan ang pagsilang nito? -- tinatanong ng inyong Diyos.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[10] Makisaya sa Jerusalam at magalak para sa kanya, lahat kayong nagmamahal sa kanya, kayo'y makisaya sa kanya, lahat
kayong nagdalamhati para sa kanya! [11] Dahil kayo ay pasususuhin at masisiyahan; sa kanyang dibdib kayo ay
magiginhawahan, dahil makakainom kayo ng lubos at masisiyahan kayo sa kasaganaan ng kanyang kaluwalhatian.
[12] Ito ay kung anong sinabi ni Yahweh, "Palalaganapin ko na ang kasaganaan sa kanya tulad ng isang ilog, at ang
kayamanan ng mga bansa tulad ng umaapaw na batis. Ikaw ay pasususuhin sa kanyang tabi, bubuhatin sa kanyang mga
bisig, at ihehele sa kanyang kandungan. [13] Gaya ng pag-aaliw ng isang ina sa kanyang anak, gayun din aaliwin ko kayo, at
kayo ay aaliwin sa Jerusalem.
[14] Makikita ninyo ito at masisiyahan ang inyong puso, at ang inyong mga buto ay uusbong gaya ng murang damo.
Mahahayag ang kamay ni Yahweh sa kaniyang mga lingkod, pero magagalit siya sa kaniyang mga kaaway.
[15] Kaya masdan ninyo, darating si Yahweh na may apoy, at ang kaniyang mga karwahe ay darating tulad ng malakas na
bagyo para dalhin ang sidhi ng kaniyang galit at ang kaniyang pagsaway na may lagablab ng apoy. [16] Dahil pinapatupad
ni Yahweh ang paghahatol sa sangkatauhan sa pamamagitan ng apoy at kaniyang espada. Marami ang mapapatay ni
Yahweh.
[17] Itinatalaga at ginagawa nilang dalisay ang kanilang mga sarili kay Yahweh para makapasok sila sa mga hardin,
kasunod ng mga kumakain ng laman ng baboy at kasuklam-suklam na mga bagay gaya ng mga daga. "Darating sila sa
pagwawakas-- ito ang pahayag ni Yahweh.
[18] Dahil nalalaman ko ang kanilang mga ginagawa at iniisip. Darating ang panahon na titipunin ko lahat ng mga bansa at
mga wika. Darating sila at makikita nila ang aking kaluwalhatian. [19] Maglalagay ako ng isang makapangyarihang tanda sa
kanila. Pagkatapos ipapadala ko ang mga nakaligtas mula sa kanila sa mga bansa: Sa Tarsis, Put, at Lud, mga mamamana
na gumagamit ng kanilang mga palaso, sa Tubal, Javan at sa mga malalayong baybayin kung saan sila ay hindi pa
nakarinig ng tungkol sa akin ni nakakita ng aking kaluwalhatian. Ipapahayag nila ang aking kaluwalhatian sa mga bansa.
[20] Bilang isang handog kay Yahweh, ibabalik nila ang lahat ng inyong mga kababayan sa lahat ng mga bansa. Sila ay
darating na sakay ng mga kabayo, at mga nasa karwahe, sa bagon, sa mga asno, at mga kamelyo patungo sa aking banal
na bundok sa Jerusalem-- sinabi ni Yahweh. Dahil ang bayan ng Israel ay magdadala ng handog na butil na nasa malinis
na sisidlan patungo sa tahanan ni Yahweh. [21] Ang iba sa mga ito ay pipiliin ko bilang mga pari at mga Levita-- sinabi ni
Yahweh.
[22] Ito ang pahayag ni Yahweh-- kung gaano katagal mananatili sa harapan ko ang bagong langit at ang bagong lupa na
aking gagawin, ganoon din katagal mananatili ang inyong kaapu-apuhan, at ang inyong pangalan ay mananatili. [23] Sinabi
ni Yahweh-- Mula sa isang buwan hanggang sa mga susunod, at mula sa isang Araw ng Pamamahinga hanggang sa mga
susunod, lahat ng mga tao ay darating para yumukod sa akin.
[24] Lalabas sila at makikita nila ang mga bangkay ng mga taong nagrebelde laban sa akin, dahil ang mga uod na kakain sa
kanila ay hindi mamamatay, at ang apoy na lalamon sa kanila ay hindi maaapula; at ito ay magiging nakakadiri sa buong
sangkatauhan."

Jeremiah

Chapter 1

[1] Ito ang salita ni Jeremias na anak ni Hilkias, isa siya sa mga pari sa Anatot sa lupain ng Benjamin. [2] Dumating sa kaniya
ang salita ni Yahweh noong ikalabintatlong taon ng paghahari ni Josias na anak ni Ammon na hari ng Juda. [3] Muli itong
dumating sa mga araw ni Jehoiakim na anak ni Josias na hari ng Juda hanggang sa ikalimang buwan ng ikalabing isang
taon ng paghahari ni Zedekias na anak ni Josias na hari ng Juda, nang binihag ang mga taga-Jerusalem bilang mga
bilanggo.
[4] Dumating sa akin ang salita ni Yahweh na nagsasabi, [5] "Bago kita binuo sa sinapupunan, pinili na kita. Bago ka
ipanganak, itinalaga na kita. Ginawa kitang propeta sa mga bansa." [6] "O! Panginoong Yahweh!" Sinabi ko, "Hindi ako
marunong magsalita sapagkat napakabata ko pa."
[7] Ngunit sinabi sa akin ni Yahweh, "Huwag mong sabihin na, 'Napakabata ko pa.' Dapat kang pumunta saanman kita
ipadala at dapat mong sabihin ang anumang iuutos ko sa iyo! [8] Huwag kang matakot sa kanila sapagkat sasamahan kita
upang iligtas ka. Ito ang pahayag ni Yawheh."
[9] Pagkatapos, iniabot ni Yahweh ang kaniyang kamay, hinipo niya ang aking bibig at sinabi, "Ngayon, inilagay ko ang
aking mga salita sa iyong bibig. [10] Hinihirang kita ngayon sa mga bansa at sa mga kaharian upang magbunot at
magpabagsak, magsira at magwasak, magtayo at magtatag.
[11] Dumating ang salita ni Yahweh sa akin na nagsasabi, "Ano ang iyong nakikita Jeremias?" Sinabi ko, "Nakikita ko ang
sanga ng almendra." [12] Sinabi sa akin ni Yahweh, "Nakita mong mabuti, sapagkat nagbabantay ako sa aking mga salita
upang maisakatuparan ito."
[13] Dumating sa akin ang salita ni Yahweh sa pangalawang pagkakataon at sinabi, "Ano ang iyong nakikita? "Sinabi ko,
"Nakikita ko ang isang pinakuluan na palayok, na nakatagilid mula sa hilaga." [14] Sinabi sa akin ni Yahweh, "Kapahamakan
ang mangyayari sa lahat ng naninirahan sa lupaing ito na magmumula sa hilaga."
[15] Sapagkat tinatawagan ko ang lahat ng tribo sa mga hilagang kaharian, pahayag ni Yahweh. Darating sila at ilalagay nila
ang kanilang trono sa pasukan sa mga tarangkahan ng Jerusalem, laban sa lahat ng pader na nakapaligid dito, at laban sa

lahat ng mga lungsod ng Juda. 16 Ihahayag ko ang hatol laban sa kanila dahil sa lahat ng kanilang kasamaan sa pagtalikod
sa akin, sa pagsusunog ng mga insenso sa ibang mga diyos at sa pagsamba sa mga ginawa ng sarili nilang mga kamay.
17 Ihanda mo ang iyong sarili! Tumayo ka at sabihin mo sa kanila ang lahat ng iniuutos ko sa iyo. Huwag kang
manlupaypay sa kanila, baka panlupaypayin kita sa harapan nila! 18 Tingnan mo! Ngayong araw, ginawa kitang matatag
na lungsod, isang haliging bakal at mga pader na tanso laban sa buong lupain, laban sa mga hari ng Juda at sa kanilang
mga opisyal, sa mga pari at ng mga tao sa lupain. 19 Kakalabanin ka nila ngunit hindi ka nila matatalo sapagkat
sasamahan kita upang iligtas ka. Ito ang pahayag ni Yahweh."

Chapter 2

1 Dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, 2 "Pumunta ka at ipahayag mo sa pandinig ng Jerusalem. Sabihin mo,
'Ito ang sinasabi ni Yahweh: Alang-alang sa iyo, inaalala ko ang iyong pangako ng katapatan sa iyong kabataan, ang iyong
pag-ibig nang magkasundo tayong magpakasal, nang sundan mo ako sa ilang, ang lupain na walang tanim. 3 Nakalaan
ang Israel para kay Yahweh, ang unang bunga ng mga ani! Nagkakasala ang lahat ng kumain mula sa mga unang bunga!
Darating ang kasamaan sa kanila. Ito ang pahayag ni Yahweh."
4 Pakinggan ninyo ang salita ni Yahweh, sambahayan ni Jacob at bawat pamilya sa sambahayan ng Israel. 5 Ito ang
sinasabi ni Yahweh, "Ano ang pagkakamaling nakita sa akin ng inyong mga ama upang lumayo sila sa pagsunod sa akin?
At sumunod sila sa mga walang kabuluhang diyus-diyosan at sila mismo ay naging walang kabuluhan? 6 Hindi nila
sinabi, 'Nasaan si Yahweh, ang nagpalaya sa atin mula sa lupain ng Egipto? Nasaan si Yahweh, ang nanguna sa atin sa
ilang sa lupain ng Araba, sa may tuyong hukay at madilim na lupain, ang lupaing hindi nilalakaran at walang sinuman
ang naninirahan?'
7 Ngunit dinala ko kayo sa lupain ng Carmel upang kainin ang mga bunga nito at iba pang mga magagandang bagay!
Ngunit nang dumating kayo, dinungisan ninyo ang aking lupain, ginawa ninyong kasuklam-suklam ang aking mana! 8
Hindi sinabi ng pari, 'Nasaan si Yawheh?' at hindi ako inalala ng mga dalubhasa sa batas! Lumabag ang mga pastol laban
sa akin. Nagpahayag ang mga propeta para kay Baal at lumakad sa hindi kapaki-pakinabang na mga bagay.
9 Kaya pararatangan ko pa rin kayo at ang anak ng inyong mga anak. Ito ang pahayag ni Yahweh. 10 Tumawid kayo sa
baybayin ng Chittim at inyong tingnan. Magpadala kayo ng mga mensahero sa Cedar upang malaman at makikita ninyo
kung mayroong nangyari noon na gaya nito. 11 May bansa bang ipinagpalit ang mga diyos kahit hindi naman sila mga
diyos? Ngunit ipinagpalit ng aking mga tao ang kanilang kaluwalhatian sa hindi makakatulong sa kanila.
12 Manginig kayo, mga kalangitan dahil dito! Masindak kayo at mangilabot. Ito ang pahayag ni Yahweh. 13 Sapagkat
nakagawa sa akin ang aking mga tao ng dalawang kasamaan. Pinabayaan nila ang mga bukal na nagbibigay-buhay sa
paggawa ng mga balon para sa kanilang mga sarili, mga sirang balon na walang tubig!
14 Alipin ba ang Israel? Hindi ba siya isinilang sa tahanan? Kung gayon, bakit siya ninakawan? 15 Umaatungal ang mga
batang leon laban sa kaniya. Nagsihiyawan sila at ginawang katakot-takot ang kaniyang lupain! Nawasak ang kaniyang
mga lungsod ng walang sinuman ang naninirahan. 16 Inahitan rin ng mga taga-Memfis at taga-Tafnes ang iyong bungo at
ginawa kang alipin! 17 Hindi mo ba ito ginawa sa iyong sarili nang talikuran mo si Yahweh na iyong Diyos habang
pinangungunahan ka niya sa iyong paglalakbay?
18 Kaya ngayon, bakit ka pupunta sa Egipto at iinom ng tubig sa Sikor? Bakit ka pupunta sa Asiria at iinom ng tubig sa Ilog
ng Eufrates? 19 Sinasaway ka ng iyong kasamaan at pinarurusahan ka ng iyong kataksilan. Kaya pag-isipan mo ito,
unawain mo na masama at mapait para sa iyo na talikuran ako at hindi na ako katakutan, akong si Yahweh na iyong
Diyos. Ito ang pahayag ni Yahweh, ang Panginoon ng mga hukbo.
20 Sapagkat sinira ko ang iyong pamatok na mayroon ka noong mga sinaunang araw, sinira ko ang iyong mga tanikala.
Ngunit sinabi mo pa rin, 'Hindi ako maglilingkod!' sapagkat yumuko ka sa bawat matataas na burol at sa ilalim ng bawat
madahong puno, ikaw na mangangalunya. 21 Ngunit ako mismo ang nagtanim sa iyo bilang isang piniling puno ng ubas,
na isang tunay na binhi. Ngunit papaanong nagbago ka sa akin, isang hindi tapat mula sa ibang puno ng ubas! 22 Sapagkat
kahit linisin mo ang iyong sarili sa ilog o maghugas ka ng matapang na sabon, ang iyong pagkakasala ay isang bahid sa
aking harapan. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
23 Paano mo nasasabi, "Hindi ako nadungisan! Hindi ako sumunod sa mga Baal? Tingnan mo ang iyong pag-uugali sa mga
lambak! Unawain mo ang iyong ginawa, para kang kamelyo na nagmamadaling tumakbo sa sarili nitong daan! 24 Isa kang
mailap na asno, na sanay sa ilang, nananabik sa buhay at humihingal sa walang kabuluhang hangin! Sino ang
makapagbabalik sa kaniya kapag siya ay nag-iinit? Hindi mapapagod ang sinumang maghahanap sa kaniya.
Pinupuntahan siya sa kabuwanan ng kaniyang pag-iinit. 25 Dapat mong iwasan na walang suot ang iyong mga paa at ang
iyong lalamunan sa pagkauhaw! Ngunit sinabi mo, 'Walang pag-asa! Hindi, iniibig ko ang mga dayuhan at sasama ako sa
kanila!'
26 Katulad ng kahihiyan ng isang magnanakaw kapag siya ay nahuli, gayon din ang kahihiyan ng sambahayan ng Israel.
Sila, ang kanilang mga hari, mga prinsipe, mga pari, at mga propeta! 27 Sila ang mga nagsabi sa puno, 'Ikaw ang aking
ama,' at sa bato, 'Ipinanganak mo ako.' Sapagkat nakaharap sa akin ang kanilang likuran at hindi ang kanilang mga
mukha. Gayunpaman, sinasabi nila sa oras ng mga kaguluhan, 'Tumayo ka at iligtas mo kami!' 28 Ngunit nasaan ang mga

diyos na inyong ginawa para sa inyong mga sarili? Patayuin ninyo sila kung nais nila kayong iligtas sa oras ng inyong mga kaguluhan, sapagkat kasindami ng inyong diyos ang inyong mga lungsod, oh Juda!
[29] Kaya bakit ninyo ako pinararatangan na gumagawa ng masama? Nagkasala kayong lahat sa akin. Ito ang pahayag ni
Yahweh. [30] Pinarusahan ko ang inyong mga tao ng walang kabuluhan. Hindi nila tinanggap ang pagtutuwid. Nilamon ng
inyong mga tabak ang mga propeta gaya ng mapaminsalang leon! [31] Kayong mga nabibilang sa salinlahing ito! Bigyan
ninyo ng pansin ang aking salita, ang salita ni Yahweh! Naging ilang ba ako sa Israel? O naging lupain ng matinding kadiliman? Bakit sinasabi ng aking mga tao, 'Maglibot tayo, hindi na kami pupunta sa iyo kailanman'?
[32] Makakalimutan ba ng isang birhen ang kaniyang alahas, o ang talukbong ng babaing ikakasal? Ngunit nakalimutan na
ako ng aking mga tao sa hindi na mabilang na mga araw! [33] Ganoon ka na lamang kahusay na humanap ng pag-ibig.
Itinuro mo pa ang iyong mga pamamaraan sa mga makasalanang kababaihan. [34] Nakita sa iyong mga kasuotan ang dugo
ng mga dukha at walang kasalanang tao. Sila ang mga taong hindi nahuli sa mga gawaing pagnanakaw.
[35] Sa halip, sa lahat ng bagay na ito, patuloy mong sinasabi, 'Wala akong kasalanan, tiyak na hindi ibabaling ni Yahweh
ang galit sa akin.' Ngunit tingnan mo! Mahahatulan ka sapagkat sinabi mo, 'Hindi ako nagkasala.' [36] Bakit ninyo
itinuturing na napakadali ng pagbabagong ito sa inyong pamamaraan? Bibiguin ka rin ng Egipto gaya ng ginawa sa iyo
ng Asiria. [37] Malulungkot ka ring lalabas mula roon na nakapatong ang iyong mga kamay sa iyong ulo, sapagkat
tinanggihan ni Yahweh ang iyong mga pinagkatiwalaan upang hindi ka nila matulungan."

Chapter 3

[1] "Sinabi nila, 'Pinapaalis ng isang lalaki ang kaniyang asawa, kaya umalis siya at naging asawa ng ibang lalaki. Dapat ba siyang bumalik muli sa kaniyang asawang babae? Hindi ba siya ganap ng marumi?' Ang babaing iyan ay ang lupaing ito! Kumilos ka na gaya ng babaing bayaran na may maraming kakampi at ngayon nais mo bang bumalik sa akin? Ito ang
pahayag ni Yahweh. [2] Tumingala ka sa mga tigang na burol at tingnan mo! Saan ka hindi nakipagsiping? Nakaupo ka sa mga tabing-daan at hinihintay ang iyong mga mangingibig, gaya ng isang taong pagala-gala sa ilang. Dinungisan mo ang lupain ng iyong kahalayan at kasamaan.
[3] Kaya pinigilan ko ang pagbuhos ng ulan ng tagsibol at hindi na pumatak ang huling ulan. Ngunit mapagmataas ang
iyong mukha, gaya ng mukha ng babaing bayaran. Tinanggihan mong maramdaman ang kahihiyan. [4] Hindi ka ba
tatawag sa akin simula sa oras na ito, 'Aking ama! Ikaw ang pinakamatalik kong kaibigan magmula pa sa aking kabataan.
[5] Magagalit ka ba magpakailanman? Palagi mo bang itatago ang iyong galit?' Tingnan mo! Ipinahayag mo na gagawa ka ng kasamaan at ginawa mo ito. Kaya ipagpatuloy mo itong gawin!"
[6] Kaya sinabi sa akin ni Yahweh sa mga araw ni Josias na hari, 'Nakikita mo ba kung gaano kataksil ang Israel sa akin? Nagtutungo siya sa bawat mataas na bundok at sa ilalim ng bawat mayabong na punong kahoy at doon, siya ay kumikilos
gaya ng babaing bayaran. [7] Sinabi ko, 'Pagkatapos niyang gawin ang lahat ng mga bagay na ito, babalik siya sa akin,'
ngunit hindi siya bumalik. At nakita ng taksil niyang kapatid na Juda ang kaniyang ginawa.
[8] Kaya nakita ko na sa lahat ng mga dahilang ito, nangalunya siya. Israel na tuluyang tumalikod! Pinalayas ko siya at binigyan ng mga atas ng pakikipaghiwalay. Ngunit hindi natakot ang taksil niyang kapatid na Juda, lumabas at kumilos
din siya gaya ng babaing bayaran! [9] Walang halaga sa kaniya na dinungisan niya ang lupain, kaya gumawa sila ng mga
diyus-diyosan mula sa bato at punongkahoy. [10] At pagkatapos ng lahat ng ito, hindi bumalik sa akin nang buong puso ang
taksil niyang kapatid na Juda, kundi isang kasinungalingan! Ito ang pahayag ni Yahweh."
[11] At sinabi ni Yahweh sa akin, "Ang taksil na Israel ay mas matuwid kaysa sa taksil na Juda! [12] Pumunta ka at ihayag ang
mga salitang ito sa hilaga. Sabihin mo, 'Magbalik ka taksil na Israel. Ito ang pahayag ni Yahweh. Sapagkat tapat ako, hindi ako mananatiling galit magpakailanman. Ito ang pahayag ni Yahweh
[13] Aminin mo ang iyong malaking kasalanan, sapagkat lumabag ka laban kay Yahweh na iyong Diyos, nakisama ka sa mga dayuhan sa ilalim ng bawat mayabong na punongkahoy! Sapagkat hindi mo pinakinggan ang aking tinig! Ito ang pahayag
ni Yahweh. [14] Magbalik kayo mga taksil na tao! Sapagkat pinakasalan ko kayo! Kukunin ko kayo, isa sa isang lungsod,
dalawa sa isang angkan at dadalhin ko kayo sa Zion! Ito ang pahayag ni Yahweh. [15] Bibigyan ko kayo ng mga pastol na
umiibig sa akin at pamumunuan nila kayo nang may katalinuhan at kaalaman.
[16] At mangyayari nga na dadami kayo at mamumunga sa lupain sa mga araw na iyon. Ito ang pahayag ni Yahweh. Hindi na nila sasabihin, "Ang kaban ng tipan ni Yahweh!" Hindi na aalalahanin ng kanilang mga puso ang bagay na ito, sapagkat hindi na nila iisipin ang tungkol dito o bibigyang pansin ito. Ang pahayag na ito ay hindi na gagawin.'
[17] Sa oras na iyon ihahayag nila ang tungkol sa Jerusalem, 'Ito ang trono ni Yahweh at magtitipon ang lahat ng bansa sa
Jerusalem sa ngalan ni Yahweh. Hindi na sila maglalakad sa katigasan ng kanilang mga masasamang puso. [18] Sa mga araw
na iyon, maglalakad ang sambahayan ng Juda kasama ang sambahayan ng Israel. Magkasama silang pupunta mula sa lupain sa hilaga patungo sa lupaing ibinigay ko sa inyong mga ninuno bilang kanilang mana.
[19] Para sa akin, sinabi ko, 'Gayon na lamang kita nais parangalan bilang aking anak na lalaki at bigyan ka ng kaaya-ayang lupain, isang mana na mas maganda kaysa sa anumang nasa ibang bansa!' Sasabihin ko, 'Tatawagin mo ako, "aking
Ama".' Sasabihin ko na hindi ka dapat tumalikod sa pagsunod sa akin. [20] Ngunit gaya ng isang babaing taksil sa kaniyang
asawa, pinagtaksilan mo ako, sambahayan ng Israel. Ito ang pahayag ni Yahweh."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

21 "Isang ingay ang narinig sa mga kapatagan, ang pag-iyak at pagsusumamo ng mga Israelita! Sapagkat binago nila ang
kanilang mga pamamaraan, nilimot nila ako, si Yahweh na kanilang Diyos. 22 Magbalik kayo, mga taong taksil!
Pagagalingin ko kayo sa inyong kataksilan!" "Masdan! Lalapit kami sa iyo, sapagkat ikaw si Yahweh na aming Diyos!
23 Kasinungalingan lamang ang nagmumula sa mga burol, mula sa mga kabundukan. Tiyak na ang kaligtasan ng Israel ay
na kay Yahweh lamang na ating Diyos. 24 Ngunit inubos ng kahiya-hiyang mga diyus-diyosan ang pinaghirapan ng ating
mga ninuno, ang kanilang mga kawan at baka, ang kanilang mga anak na lalaki at babae! 25 Humiga tayo sa kahihiyan.
Takpan nawa tayo ng ating kahihiyan, sapagkat nagkasala tayo kay Yahweh na ating Diyos! Tayo mismo at ang ating mga ninuno, mula sa panahon ng ating kabataan hanggang sa kasalukuyan ay hindi nakinig sa tinig ni Yahweh na ating Diyos.

Chapter 4

1 Ito ang pahayag ni Yahweh. "Kung babalik ka Israel, dapat lamang na sa akin ka bumalik. Kung inalis mo ang mga
kasuklam-suklam na bagay sa aking harapan at hindi na lilihis muli sa akin 2 at kung ipapangako mo, 'Namumuhay si
Yahweh sa katotohanan, katarungan at katuwiran,' hihilingin ng mga bansa ang aking pagpapala at pupurihin nila ako. 3
Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh sa bawat tao sa Juda at Jerusalem, 'Bungkalin ninyo ang sarili ninyong lupain at huwag kayong maghasik sa mga matitinik.
4 Maging tuli kay Yahweh at alisin ninyo ang kasamaang bumabalot sa inyong puso, mga kalalakihan ng Juda at mga naninirahan sa Jerusalem, kung hindi, lalabas ang aking galit gaya ng apoy at sunog na walang sinumang makapapatay
nito. Mangyayari ito dahil sa kasamaan ng inyong mga gawa. 5 Ibalita sa Juda at hayaan itong marinig sa Jerusalem.
Sabihin ninyo, "Hipan ang trumpeta sa lupain." Ihayag ninyo, 'Magtipun-tipon. Pumunta tayo sa matitibay na mga
lungsod." 6 Itaas ang bandilang panghudyat at ituro ito sa Zion at tumakbo para sa kaligtasan! Huwag kayong manatili sapagkat magdudulot ako ng sakuna mula sa hilaga at isang malaking pagkawasak.
7 Isang leon ang paparating mula sa kasukalan at naghahanda na ang wawasak ng mga bansa. Iiwan niya ang kaniyang lugar upang magdala ng matinding takot sa inyong lupain, upang wasakin ang inyong mga lungsod kung saan walang
sinuman ang maninirahan. 8 Dahil dito, magsuot kayo ng damit panluksa, magsipanaghoy at magsitangis. Sapagkat hindi nawala ang matinding poot ni Yahweh sa atin.
9 Ito ang pahayag ni Yahweh. At mangyayari ito sa araw na iyon, na ang puso ng hari at ng kaniyang mga opisyal ay
mamamatay. Manlulumo ang mga pari at manginginig sa takot ang mga propeta.'" 10 Kaya sinabi ko, 'Oh! Panginoong
Yahweh. Tunay nga na nilinlang mo ng lubusan ang mga taong ito at ang Jerusalem sa pagsasabi, 'Magkakaroon kayo ng kapayapaan.' Ngunit nag-aaklas ang mga espada laban sa kanilang mga buhay.
11 Sa oras na iyon, sasabihin ito sa mga tao at sa Jerusalem, "Isang nag-aapoy na hangin mula sa mga kapatagan sa
disyerto ang darating sa anak na babae ng aking mga tao. Hindi ito ang magtatahip o maglilinis sa kanila. 12 Isang hangin
na mas malakas pa dito ang darating sa aking utos, at ngayon ay hahatulan ko sila.
13 Tingnan ninyo, lumulusob siya katulad ng mga ulap at ang kaniyang mga karwahe ay gaya ng isang bagyo. Ang
kaniyang mga kabayo ay mas mabilis pa kaysa sa mga agila. Kaawa-awa tayo sapagkat mawawasak tayo! 14 Linisin mo
ang iyong puso mula sa kasamaan, Jerusalem, upang ikaw ay maaaring maligtas. Gaano katagal mong iisipin ng malalim
ang tungkol sa kung paano magkasala? 15 Sapagkat ang isang tinig ay nagdadala ng mga balita mula sa Dan at narinig ang
paparating na sakuna mula sa kabundukan ng Efraim.
16 Hayaang isipin ng mga bansa ang tungkol dito. Tingnan ninyo, ipahayag ninyo sa Jerusalem na paparating ang mga
mananakop sa malayong lupain upang sumigaw ng pakikidigma laban sa mga lungsod ng Juda. 17 Magiging tulad sila ng
mga kalalakihang tagapagbantay na nakapalibot sa sinasakang bukid, sapagkat naghihimagsik siya laban sa akin. 18 At
ang iyong mga pag-uugali at mga gawain ang gumawa ng mga bagay na ito sa iyo. Ito ang magiging kaparusahan mo.
Magiging katakot-takot ito! Tatagos ito sa kaibuturan ng iyong puso. Ito ang pahayag ni Yahweh.
19 Aking puso! Aking puso! Nagdadalamhati ang aking puso. Gulung-gulo ang aking puso. Hindi ako matahimik sapagkat
naririnig ko ang tunog ng tambuli, isang hudyat ng labanan. 20 Pagkagiba pagkatapos ng pagkagiba ang inihayag,
sapagkat biglang nawasak ang lahat ng lupain. Bigla nilang winasak ang aking tabernakulo at ang aking tolda.
21 Gaano katagal kong makikita ang pamantayan? Maririnig ko ba ang tunog ng tambuli? 22 Sapagkat ang kahangalan ng
aking mga tao ay hindi nila ako kilala. Mga hangal silang tao at wala silang pang-unawa. Mahusay sila sa paggawa ng kasamaan ngunit hindi nila alam ang gumawa ng kabutihan.
23 Nakita ko ang lupain at tingnan mo! Wala itong hugis at walang laman. Sapagkat walang liwanag sa kalangitan. 24
Tiningnan ko ang mga kabundukan. Masdan, nanginginig sila at nayayanig ang lahat ng mga burol. 25 Tumingin ako.
Masdan, wala ni isa man at nagsitakas ang lahat ng ibon sa kalangitan. 26 Tumingin ako. Masdan, ang mga halamanan ay
naging isang ilang at ang lahat ng mga lungsod ay pinabagsak sa harapan ni Yahweh, sa harap ng kaniyang matinding poot."
27 Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Ang lahat ng lupain ay mawawasak, ngunit hindi ko sila lubos na sisirain. 28 Sa
kadahilanang ito, magdadalamhati ang lupain at ang kalangitan sa itaas ay magdidilim. Sapagkat inihayag ko ang aking
mga layunin, hindi ko ito babawiin, hindi ko tatalikuran ang pagpapatupad ng mga ito. 29 Ang bawat lungsod ay tatakas

mula sa ingay ng mga mangangabayo at mamamana, tatakbo sila sa kagubatan. Bawat lungsod ay aakyat sa mga mabatong lugar. Mapapabayaan ang mga lungsod, sapagkat walang sinuman ang maninirahan dito.
[30] Ngayong nawasak ka na, ano ang gagawin mo? Bagaman nakasuot ka ng mapulang damit, nakagayak ng gintong alahas at pinalalaki ng pintang pampaganda ang iyong mga mata, itinakwil ka na ng mga kalalakihang nagnasa sa iyo. Sa halip,
sinusubukan ka nilang patayin. [31] Kaya narinig ko ang ingay ng pagdadalamhati, pagdaing gaya ng pagsilang sa panganay na anak, ang ingay ng anak na babae ng Zion. Hinihingal siya. Iniunat niya ang kaniyang mga kamay. 'Kaawa-awa ako! Nanghihina ako dahil sa mga mamamatay-taong ito.'"

Chapter 5

[1] "Magmadali ka sa mga lansangan ng Jerusalem, maghanap din sa mga pamilihan ng kaniyang lungsod. Tingnan at pag-isipan ang tungkol dito. Kung makakatagpo ka ng tao o sinumang kumikilos nang makatarungan at sinusubukang
kumilos nang tapat, patatawarin ko ang Jerusalem. [2] Kahit na sinasabi nila, 'Sa pamamagitan ng buhay ni Yahweh,'
sumusumpa sila ng hindi totoo." [3] Yahweh, hindi ba't tumitingin ka sa katapatan? Hinampas mo ang mga tao ngunit hindi sila nakaramdam ng sakit. Ganap mo silang nilipol, ngunit tumanggi pa rin silang tanggapin ang iyong pagdidisiplina. Ginawa nilang mas matigas kaysa sa bato ang kanilang mga mukha sapagkat tumanggi silang magsisi.
[4] Kaya sinabi ko, "Totoong mahihirap lamang ang mga taong ito. Mga hangal sila, sapagkat hindi nila alam ang mga
pamamaraan ni Yahweh ni ang mga atas ng kanilang Diyos. [5] Pupuntahan ko ang mga mahahalagang tao at ihahayag sa kanila ang mga mensahe ng Diyos, dahil kahit papaano ay alam nila ang mga pamamaraan ni Yahweh, ang mga atas ng kanilang Diyos. Ngunit sama-sama nilang sinira ang kanilang mga pamatok, sinira nila ang mga tanikalang nag-uugnay
sa kanila sa Diyos. [6] Kaya isang leon mula sa kasukalan ang sasalakay sa kanila. Isang lobo mula sa Araba ang wawasak sa kanila. Isang nagkukubling leopardo ang darating laban sa kanilang mga lungsod. Ang sinumang lalabas sa kaniyang lungsod ay lalapain. Sapagkat tumindi ang kanilang mga pagkakasala. Ang kanilang kataksilan ay walang hangganan.
[7] Bakit ko patatawarin ang mga taong ito? Tinalikuran ako ng iyong mga anak at sumumpa sa mga hindi diyos. Binusog
ko sila, ngunit nangalunya sila at ginugol ang mga panahon sa bahay aliwan. [8] Mga kabayo silang nag-iinit. Naglilibot sila
sa kagustuhang makipagtalik. Bawat lalaki ay humahalinghing sa asawa ng kaniyang kapwa. [9] Kaya hindi ko ba sila dapat
parusahan at hindi ko ba dapat ipaghiganti ang aking sarili sa bansang gaya nito? Ito ang pahayag ni Yahweh.
[10] Akyatin ninyo ang bakuran ng kaniyang mga ubasan at wasakin. Ngunit huwag silang lubusang wasakin. Putulin ang
kanilang mga puno ng ubas, sapagkat ang mga puno ng ubas na iyon ay hindi galing kay Yahweh. [11] Sapagkat labis akong
pinagtaksilan ng mga sambahayan ng Israel at Juda. Ito ang pahayag ni Yahweh. [12] At ikinaila nila ako. Sinabi nila, 'Hindi
siya totoo. Hindi darating sa atin ang kasamaan, ni hindi tayo makakakita ng espada o taggutom. [13] Sapagkat naging
walang silbi ang mga propeta gaya ng hangin at wala ni isa ang magpapahayag sa atin ng mga mensahe ni Yahweh. Hayaang dumating sa kanilang mga sarili ang kanilang mga pagbabanta.'"
[14] Kaya sinabi ito ni Yahweh na Diyos ng mga hukbo, "Dahil sinabi ninyo ito, tingnan mo, ilalagay ko na ang aking salita sa iyong bibig. Magiging tulad ito ng apoy at ang mga taong ito ay magiging tulad ng mga kahoy! Sapagkat tutupukin sila
nito. [15] Tingnan ninyo! Magpapadala ako ng isang bansa mula sa malayo laban sa inyo, sambahayan ng Israel. Ito ay magtatagal na bansa at sinaunang bansa! Ito ay isang bansang hindi ninyo alam ang kanilang wika, ni maiintindihan ang kanilang sinasabi. Ito ang pahayag ni Yahweh.
[16] Ang lalagyan nito ng palaso ay tulad ng isang bukas na libingan. Lahat sila ay mga kawal. [17] Kaya mauubos ang inyong
ani, gayon din ang inyong mga anak at ang inyong pagkain. Kakainin nila ang inyong mga kawan at baka, kakainin nila ang mga bunga mula sa mga puno ng inyong ubas at mga puno ng igos. Pababagsakin nila sa pamamagitan ng espada ang inyong mga matitibay na lungsod na inyong pinagkakatiwalaan.
[18] Ngunit kahit sa mga araw na iyon, hindi ko ninais na lubusan kayong wasakin. Ito ang pahayag ni Yahweh. [19]
Mangyayari ito kapag sinabi ninyo, Israel at Juda, 'Bakit ginawa ni Yahweh na ating Diyos ang lahat ng mga bagay na ito sa atin?' At sasabihin mo Jeremias sa kanila, 'Kung paanong tinalikuran ninyo si Yahweh at sumamba sa mga dayuhang diyos sa inyong lupain, maglilingkod din kayo sa mga dayuhan sa isang lupaing hindi ninyo pag-aari.'
[20] Ibalita ito sa sambahayan ni Jacob at hayaang marinig ito sa Juda. Sabihin mo, [21] 'Pakinggan ninyo ito mga hangal na
tao! Sapagkat ang mga diyus-diyosan ay walang kakayahan, may mga mata sila ngunit hindi sila nakakakita. May mga
tainga sila ngunit hindi sila nakaririnig. [22] Hindi ba ninyo ako kinatatakutan o manginig sa aking harapan? Naglagay ako
ng mga buhangin na hangganan sa dagat, isang patuloy na atas na hindi nito nilalabag, kahit na tumataas at bumababa ang dagat, hindi pa rin nito nilalabag. Kahit pa dumagundong ang mga alon nito, hindi nito nilalagpasan. Ito ang pahayag ni Yahweh.
[23] Ngunit matitigas ang puso ng mga taong ito. Naghimagsik sila at lumayo. [24] Sapagkat hindi nila sinabi sa kanilang mga
puso, "Matakot tayo kay Yahweh na ating Diyos, ang siyang nagdadala ng ulan, ang maaga at huling ulan sa kanilang
takdang panahon at naglalaan ng mga takdang linggo ng pag-aani para sa atin." [25] Ang inyong mga kasamaan ang pumigil
upang mangyari ang mga bagay na ito. Ang inyong mga kasalanan ang pumigil sa mga mabubuting bagay na dumating para sa inyo.

[26] Sapagkat ang mga masasamang kalalakihan ay matatagpuan sa aking mga tao. Nagbabantay sila gaya ng taong
nakahandang manghuli ng mga ibon, naglalagay sila ng bitag at nanghuhuli ng mga tao. [27] Katulad ng hawla na punung-
puno ng mga ibon, ang kanilang mga bahay ay punung-puno ng panlilinlang. Kaya dumami sila at naging mayaman. [28]
Naging mataba sila at naging tanyag nang may kagalingan. Ginawa nila ang lahat ng kasamaan. Hindi nila ipinaglaban ang kapakanan ng mga tao o ang kapakanan ng mga ulila. Nagtagumpay sila kahit na hindi sila nagbigay ng katarungan
sa mga nangangailangan. [29] Hindi ko ba sila dapat parusahan dahil sa mga bagay na ito? At hindi ko ba ipaghihiganti ang aking sarili sa isang bansang gaya nito? Ito ang pahayag ni Yahweh.
[30] Naganap ang mga kasamaan at katakot-takot ang nangyari sa lupain. [31] Nagpahayag ang mga propeta nang may panlilinlang at namuno ang mga pari gamit ang kanilang sariling kapangyarihan. Inibig ng aking mga tao ang mga pamamaraang ito, ngunit ano ang mangyayari sa huli?

Chapter 6

[1] Humanap kayo ng kaligtasan, mga tao mula sa tribo ni Benjamin, sa pamamagitan ng paglisan sa Jerusalem. Hipan ang trumpeta sa Tekoa. Magbigay ng hudyat sa Beth-Hakerem, sapagkat ang kasamaan ay lumilitaw mula sa hilaga, isang
matinding pagkawasak ang paparating. [2] Ang anak na babae ng Zion, mawawasak ang babaeng maganda at mahinhin. [3]
Pupunta sa kanila ang mga pastol at ang kanilang mga kawan. Magtatayo sila ng mga tolda sa palibot niya, magpapastol ang bawat isa sa pamamagitan ng kaniyang sariling kamay.
[4] Sasabihin ng mga hari, "Ilaan ninyo ang inyong mga sarili sa mga diyus-diyosan para sa labanan. Tumayo kayo, lulusob
tayo sa tanghali. Napakasama nito na naglalaho ang liwanag ng araw at dumarating ang mga anino ng gabi. [5] Ngunit
lulusob tayo sa gabi at sirain ang kaniyang mga kuta."
[6] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: Putulin ang kaniyang mga puno at gumawa ng mga paglusob laban
sa Jerusalem. Ito ang lungsod na dapat lusubin dahil puno ito ng pang-aapi. [7] Gaya ng balon na patuloy na nagbibigay ng
tubig, patuloy din na gumagawa ng kasamaan ang lungsod na ito. Narinig sa kaniya ang karahasan at kaguluhan. Patuloy
sa aking harapan ang pagdurusa at salot. [8] Jerusalem, tanggapin mo ang pagtutuwid, kung hindi tatalikuran kita at wawasakin, isang lupain na walang maninirahan.'"
[9] Sinabi ito ni Yahweh ng mga hukbo, "Tiyak na pupulutin nila ang mga naiwan sa Israel tulad ng isang ubasan. Muli
ninyong iabot ang inyong mga kamay upang pitasin ang mga ubas mula sa mga puno nito. [10] Kanino ako magsasabi at
magbibigay ng babala upang makinig sila? Tingnan ninyo! May takip ang kanilang mga tainga. Hindi nila kayang bigyan ng pansin! Tingnan ninyo! Dumating sa kanila ang salita ni Yahweh upang itama sila ngunit hindi nila ito nais."
[11] Ngunit napuno ako ng matinding poot ni Yahweh. Napagod ako sa pagpipigil nito. Sinabi niya sa akin, "Ibuhos mo ito sa mga bata sa mga lansangan at sa mga pangkat ng mga binata. Sapagkat kukunin ang bawat lalaki kasama ang kaniyang
asawa at ang bawat matanda na nabibigatan ng mga taon. [12] Ibibigay sa iba ang kanilang mga bahay, gayundin ang
kanilang mga bukirin at mga asawa. Sapagkat lulusubin ko sa pamamagitan ng aking kamay ang mga naninirahan sa lupain. Ito ang pahayag ni Yahweh.
[13] Sapagkat mula sa pinakahamak sa kanila hanggang sa pinakadakila, ang bawat isa sa kanila ay makasarili para sa hindi
tapat na kapakinabangan. Mula sa propeta hanggang sa pari, ang bawat isa sa kanila ay nandaraya. [14] Ngunit pinagaling
lamang nila ng bahagya ang sugat ng aking mga tao, nang sabihin nila, 'Kapayapaan! Kapayapaan!' ngunit walang
kapayapaan. [15] Nahiya ba sila nang gumawa sila ng mga kasuklam-suklam na gawain? Hindi talaga sila nahiya, hindi sila
nakaranas ng anumang kapakumbabaan. Kaya babagsak sila kasama ng mga babagsak sa panahon na parurusahan ko sila. Ipapatapon sila," sabi ni Yahweh.
[16] Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Tumayo kayo sa panulukang-daan at tumingin, magtanong para sa mga lumang daan.
'Nasaan ang magandang daan na ito?' At pumunta kayo doon at maghanap ng lugar na mapagpapahingahan para sa
inyong mga sarili. Ngunit sinabi ng mga tao, 'Hindi kami pupunta.' [17] Nagtalaga ako para sa inyo ng mga bantay upang
pakinggan ang trumpeta. Ngunit sinabi nila, 'Hindi kami makikinig.' [18] Kaya, mga bansa, makinig kayo! Tingnan ninyo,
kayong mga saksi, kung ano ang mangyayari sa kanila. [19] Dinggin mo, daigdig! Tingnan mo, maghahatid ako ng sakuna sa
mga tao na ito, ang bunga ng kanilang mga pag-iisip. Hindi nila binigyan ng pansin ang aking salita o kautusan, sa halip itinakwil nila ito."
[20] "Ano ang kahulugan para sa akin ng pag-angat ng kamanyang mula sa Sheba? O ng mga mabangong samyo na ito mula
sa malayong lupain? Hindi katanggap-tanggap sa akin ang inyong mga handog na susunugin ni ang inyong mga alay. [21]
Kaya sinabi ito ni Yahweh, 'Tingnan ninyo, maglalagay ako ng katitisuran laban sa mga taong ito. Matitisod sila dito, ang mga ama kasama ang mga anak na lalaki. Ang mga naninirahan sa lugar na iyon at ang kanilang kapwa ay mamamatay
rin. [22] Ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Tingnan ninyo, dumarating ang mga tao mula sa lupain sa hilaga. Sapagkat nahikayat na pumunta ang isang dakilang bansa mula sa malayong lupain.
[23] Kukuha sila ng mga pana at mga sibat. Malulupit sila at walang awa. Gaya ng dagundong ng dagat ang kanilang tunog
at nakasakay sila sa mga kabayo na nakahanay bilang mga mandirigma, anak na babae ng Zion.'" [24] Narinig natin ang
balita tungkol sa kanila. Nabali ang ating mga kamay dahil sa kaguluhan. Napupuno tayo ng pagdadalamhati gaya ng isang babaeng magsisilang ng sanggol.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[25] Huwag kayong pupunta sa mga bukirin at huwag kayong maglakad sa mga lansangan sapagkat ang espada ng kaaway
at ang matinding takot ay nasa paligid. [26] Anak na babae ng aking mga tao, magsuot kayo ng damit-panluksa at gumulong
sa alikabok ng isang paglilibing para sa kaisa-isang anak. Magsagawa kayo ng mapait na paglilibing para sa inyong mga
sarili sapagkat biglang darating sa atin ang taga-wasak.
[27] "Ginawa kita, Jeremias, na susubok sa aking bayan tulad ng isang tao na sumusubok sa metal, kaya sisiyasatin mo at
susubukin ang kanilang mga kaparaanan. [28] Silang lahat ang pinakamatitigas ang ulo na patuloy na sinisiraan ang iba.
Silang lahat ay mga tanso at bakal na nandaraya. [29] Ang pang-ihip ay pinainit sa pamamagitan ng apoy na sumusunog sa
kanila. Natunaw sa apoy ang tingga. Patuloy ang pagdalisay sa kanila, ngunit wala itong saysay dahil hindi natanggal ang
kasamaan. [30] Tatawagin silang mga itinakwil na pilak sapagkat itinakwil sila ni Yahweh."

Chapter 7

[1] Ito ang salita na dumating kay Jeremias mula kay Yahweh, [2] "Tumayo ka sa tarangkahan ng tahanan ni Yahweh at
ipahayag mo ang mga salitang ito! Sabihin mo, 'Pakinggan ninyo ang salita ni Yahweh, lahat kayong mga taga-Juda,
kayong mga pumasok sa mga tarangkahan na ito upang sambahin si Yahweh.
[3] Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo na Diyos ng Israel: Gawin ninyo nang may kabutihan ang inyong mga
kaparaanan at kaugalian at hahayaan ko kayong mamuhay sa lugar na ito. [4] Huwag ninyong ipagkatiwala ang inyong
mga sarili sa mga mapanlinlang na salita at sabihin, "Templo ni Yahweh! Templo ni Yahweh! Templo ni Yahweh!"
[5] Sapagkat kung ganap ninyong gagawing mabuti ang inyong mga kaparaanan at mga kaugalian, kung ganap ninyong
ipinapakita ang katarungan sa pagitan ng isang tao at ng kaniyang kapwa. [6] Kung hindi ninyo sinasamantala o inaabuso
ang isang tao na naninirahan sa lupain, ang ulila o ang balo at hindi dumanak ang inosenteng dugo sa lugar na ito at
hindi kayo sumunod sa ibang mga diyos para sa inyong sariling kapahamakan. [7] Hahayaan ko kayong manatili sa lugar
na ito, sa lupain na ibinigay ko sa inyong mga ninuno magmula pa noong unang panahon at magpakailanman.
[8] Masdan ninyo! Nagtitiwala kayo sa mga mapanlinlang na salita na hindi nakakatulong sa inyo. [9] Nagnakaw ba kayo,
pumatay at nangalunya? At nangako ba kayo nang may panlilinlang at nag-alay ng insenso kay Baal at sumunod sa iba
pang mga diyos na hindi ninyo kilala? [10] Kung gayon, pumunta ba kayo at tumayo sa aking harapan sa tahanang ito kung
saan inihayag ang aking pangalan at sinabi, "Naligtas kami," kaya magagawa ninyo ang lahat ng mga kasuklam-suklam
na bagay na ito? [11] Ang tahanan bang ito na nagtataglay ng aking pangalan ay isang kuta ng mga magnanakaw sa inyong
paningin? Ngunit masdan ninyo, nakita ko ito. Ito ang pahayag ni Yahweh.'
[12] 'Kaya pumunta kayo sa aking lugar na nasa Shilo, kung saan hinayaan ko ang aking pangalan na manatili doon sa
simula pa at tingnan ninyo kung ano ang ginawa ko doon dahil sa kasamaan ng aking mga taong Israel. [13] Kaya ngayon
dahil sa paggawa ninyo ng lahat ng mga kaugaliang ito, ito ang pahayag ni Yahweh, 'Paulit-ulit ko kayong sinabihan
ngunit hindi kayo nakinig. Tinawag ko kayo ngunit hindi kayo sumagot. [14] Kaya, kung ano ang ginawa ko sa Shilo,
gagawin ko rin sa tahanang ito na tinawag sa aking pangalan, ang tahanan kung saan kayo nagtiwala, ang lugar na ito na
ibinigay ko sa inyo at sa inyong mga ninuno. [15] Sapagkat palalayasin ko kayo sa aking harapan gaya ng pagpapalayas ko sa
lahat ng inyong mga kapatid, ang lahat ng mga kaapu-apuhan ni Efraim.'
[16] At ikaw, Jeremias, huwag kang manalangin para sa mga taong ito at huwag kang tumangis ng panaghoy o manalangin
para sa kanila at huwag kang makiusap sa akin sapagkat hindi kita pakikinggan. [17] Hindi mo ba nakikita kung ano ang
ginagawa nila sa lungsod ng Juda at sa mga lansangan ng Jerusalem? [18] Nagtitipon ng kahoy ang mga bata at sinisindihan
ito ng kanilang mga ama! Nagmamasa ng harina ang mga kababaihan upang gumawa ng mga tinapay para sa reyna ng
kalangitan at nagbubuhos ng mga inuming handog para sa ibang mga diyos upang galitin ako.
[19] Ito ang pahayag ni Yahweh. Sinasaktan ba talaga nila ako? Hindi ba ang sarili nila ang kanilang sinasaktan, kaya nasa
kanila ang kahihiyan? [20] Kaya ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh, 'Tingnan ninyo, bubuhos ang aking poot at galit sa
lugar na ito, sa tao at sa hayop, sa puno sa mga bukirin at sa bungang kahoy sa lupa. Aapoy ito at hindi mapapatay
kailanman.'
[21] Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo na Diyos ng Israel, 'Idagdag ninyo ang mga handog na susunugin sa inyong
mga alay at ang mga karne mula sa mga ito. [22] Sapagkat nang pinalaya ko mula sa lupain ng Egipto ang inyong mga
ninuno, wala akong hiningi na anuman mula sa kanila. Wala akong ibinigay na utos tungkol sa handog na susunugin at
sa mga alay. [23] Ibinigay ko lamang sa kanila ang utos na ito, "Makinig kayo sa aking tinig at ako ang magiging Diyos ninyo
at kayo ay magiging aking mga tao. Kaya lumakad kayo sa lahat ng kaparaanan na iniuutos ko sa inyo upang maging
maayos ito sa inyo."
[24] Ngunit hindi sila nakinig o nagbigay pansin. Namuhay sila sa pamamagitan ng mga mapagmataas na balak ng kanilang
mga masasamang puso, kaya sila ay paurong at hindi pasulong. [25] Simula pa noong araw na lumabas sa lupain ng Egipto
ang inyong mga ninuno hanggang sa araw na ito, ipinadala ko sa inyo ang lahat ng aking mga lingkod at mga propeta.
Nagtiyaga akong ipadala sila. [26] Ngunit hindi sila nakinig sa akin. Hindi nila binigyan ng pansin. Sa halip, pinatigas nila
ang kanilang mga leeg. Mas masama sila kaysa sa kanilang mga ninuno.'
[27] Kaya ipahayag mo sa kanila ang lahat ng mga salitang ito, ngunit hindi ka nila pakikinggan. Ipahayag mo sa kanila ang
mga bagay na ito, ngunit hindi ka nila sasagutin. [28] Sabihin mo sa kanila, 'Ito ay isang bansa na hindi nakikinig sa tinig ni

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Yahweh na kaniyang Diyos at hindi tumatanggap ng pagtutuwid. Nasira at naalis ang katotohanan mula sa kanilang mga bibig.
29 Gupitin ninyo ang inyong buhok at mag-ahit kayo at itapon ninyo ang inyong buhok. Umawit kayo ng mga awiting panlibing sa mga bukas na lugar. Sapagkat itinakwil at tinalikuran ni Yahweh ang salinlahing ito dahil sa kaniyang
matinding galit. 30 Sapagkat gumawa ng kasamaan sa aking paningin ang mga anak ni Juda, inilagay nila ang mga bagay na kasuklam-suklam sa tahanan kung saan inihayag ang aking pangalan, upang dungisan ito. Ito ang pahayag ni Yahweh.
31 Pagkatapos, itinayo nila ang dambana ng Tofet na nasa lambak ng Ben Hinom. Ginawa nila ito upang sunugin sa apoy
ang kanilang mga anak, bagay na hindi ko ipinag-utos. Hindi ito kailanman sumagi sa aking isipan. 32 Kaya tingnan ninyo,
paparating na ang panahon na hindi na ito tatawagin na Tofet o nayon ng Ben Hinom. Magiging lambak ito ng Pagpatay, ililibing nila sa Tofet ang mga bangkay hanggang wala nang maiiwang silid doon. Ito ang pahayag ni Yahweh.
33 Magiging pagkain ng mga ibon sa himpapawid at ng mga hayop sa lupa ang mga bangkay ng mga tao na ito at walang
sinumang makakapagpaalis sa mga ito. 34 Wawakasan ko ang mga lungsod ng Juda at ang mga lansangan ng Jerusalem,
ang mga himig ng pagpaparangal at pagsasaya, ang mga himig ng mga lalaki at babaing ikakasal, yamang magiging isang malagim ang lupain."

Chapter 8

1 Ito ang pahayag ni Yahweh, "Sa panahong iyon, ilalabas nila mula sa mga libingan ang mga buto ng mga hari ng Juda at
ng mga opisyal nito, ang mga buto ng mga pari at ng mga propeta at ang mga buto ng mga naninirahan sa Jerusalem. 2
Pagkatapos, ikakalat nila ang mga ito sa liwanag ng araw, ng buwan at ng mga bituin sa kalangitan, ang mga bagay na ito sa langit na kanilang sinunod at pinaglingkuran, na kanilang nilapitan at hinanap at kanilang sinamba. Hindi na muling
titipunin o ililibing ang mga buto. Magiging gaya sila ng dumi sa ibabaw ng lupa. 3 Sa bawat natitirang lugar kung saan ko
sila ipinatapon, pipiliin nila ang kamatayan sa halip na buhay para sa kanilang mga sarili, ang lahat ng mga natitira pa mula sa masamang bansa na ito. Ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo.
4 Kaya sabihin mo sa kanila, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh, May tao bang nadapa at hindi bumangon? May tao bang naligaw
at hindi sinubukang bumalik? 5 Bakit ang mga taong ito, ang Jerusalem, ay tumalikod ng walang hanggang pagtalikod?
Nagpatuloy sila sa pagtataksil at tumangging magsisi.
6 Binigyan ko sila ng pansin at pinakinggan ngunit hindi tama ang kanilang sinabi. Walang sinuman ang nagsisi sa kaniyang kasamaan, walang sinuman ang nagsabi, "Ano ang nagawa ko?" Pumupunta silang lahat kung saan nila nais,
gaya ng kabayong pandigma na tumatakbo patungo sa labanan. 7 Kahit ang ibon sa langit, mga kalapati, mga layang-
layang at ang mga tagak ay nalalaman ang mga tamang panahon. Pumupunta ang mga ito sa kanilang mga paglilipatan sa tamang panahon ngunit hindi alam ng aking mga tao ang mga atas ni Yahweh.
8 Bakit sinasabi ninyo, "Marurunong kami! At nasa amin ang kautusan ni Yahweh?" Sa katunayan tingnan ninyo!
Lumikha ng panlilinlang ang mapanlinlang na panulat ng mga eskriba. 9 Mapapahiya ang mga marurunong na tao.
Nabigo sila at nabitag. Tingnan ninyo! Itinakwil nila ang salita ni Yahweh, kaya anong silbi ng kanilang karunungan? 10
Ibibigay ko sa iba ang kanilang mga asawang babae at ang kanilang mga bukirin ay sa mga magmamay-ari ng mga iyon, sapagkat magmula sa pinakabata hanggang sa pinakadakila, napakasakim nilang lahat! Magmula sa propeta hanggang sa pari, lahat sila ay nagsasagawa ng panlilinlang.
11 Sapagkat ginagamot nila ang bali ng anak na babae ng aking mga tao na para bang wala itong halaga. Sinabi nila,
"Kapayapaan, Kapayapaan" ngunit walang kapayapaan. 12 Nahihiya ba sila kapag gumagawa sila ng mga kasuklam-
suklam na gawain? Hindi sila nahihiya. Wala silang kapakumbabaan. Kaya babagsak sila sa panahon ng kanilang kaparusahan kasama ng mga bumagsak na. Ibabagsak sila, sabi ni Yahweh. 13 Ganap ko silang aalisin, ito ang pahayag ni
Yahweh, hindi magkakaroon ng mga ubas sa puno ng ubas, ni magkakaroon ng mga igos sa mga puno ng igos. Sapagkat malalanta ang mga dahon at mawawala ang ibinigay ko sa kanila.
14 Bakit tayo nakaupo dito? Magsama-sama tayo, pumunta tayo sa mga matitibay na lungsod at magiging tahimik ang ating kamatayan doon. Sapagkat patatahimikin tayo ni Yahweh na ating Diyos. Paiinumin niya tayo ng lason yamang
nagkasala tayo laban sa kaniya. 15 Umaasa tayo para sa kapayapaan ngunit walang magiging mabuti. Umaasa tayo sa oras
ng kagalingan, ngunit tingnan ninyo, magkakaroon ng kaguluhan.
16 Narinig mula sa Dan ang pagsinghal ng kaniyang mga kabayong lalaki. Nayayanig ang buong daigdig sa tunog ng halinghing ng kaniyang mga malalakas na kabayo. Sapagkat darating sila at kukunin ang lupain at ang kayamanan nito,
ang lungsod at ang mga naninirahan dito. 17 Sapagkat tingnan ninyo, magpapadala ako sa inyo ng mga ahas, mga ulupong
na hindi ninyo kayang paamuhin. Tutuklawin kayo ng mga ito, ito ang pahayag ni Yahweh."
18 Walang katapusan ang aking kalungkutan at nasasaktan ang aking puso. 19 Pakinggan ninyo! Ang hiyaw ng anak na
babae ng aking mga tao mula sa malayong lupain! Hindi ba nasa Zion si Yahweh? O hindi ba nasa kaniya ang kaniyang hari? Bakit kaya nila sinasaktan ang aking damdamin sa pamamagitan ng kanilang mga inukit na imahen at mga walang kabuluhang diyus-diyosan ng mga dayuhan?
20 Lumipas na ang anihan, tapos na ang tag-init. Ngunit hindi tayo naligtas. 21 Nasaktan ako dahil sa sakit na naramdaman
ng anak na babae ng aking mga tao. Nagluksa ako dahil sa mga katakot-takot na bagay na nangyari sa kaniya,

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pinanghinaan ako ng loob. [22] Wala bang lunas sa Galaad? Wala bang manggagamot doon? Bakit hindi gumagaling ang anak ng aking mga tao?

Chapter 9

[1] Kung maaari lamang magpalabas ng tubig ang aking ulo at maging bukal ng luha ang aking mga mata! Sapagkat nais
kong umiyak sa umaga at gabi para sa mga anak ng aking mga tao na pinatay. [2] Kung may makapagbibigay lamang sa
akin ng isang lugar sa ilang na para sa mga manlalakbay upang panirahan, na aking mapupuntahan upang talikuran ang
aking bayan. Kung maaari ko lamang silang iwanan, yamang mga nakikiapid silang lahat, isang pangkat ng mga taksil! [3]
Ipinahayag ni Yahweh, "Nagsasabi ang kanilang mga dila ng mga kasinungalingan, na kanilang mapanlinlang na sandata,
ngunit hindi sila dakila sa katapatan sa lupa. Patuloy silang gumagawa ng masama sa iba. Hindi nila ako kilala."
[4] Bantayan ng bawat isa sa inyo ang inyong kapwa at huwag magtiwala sa sinumang kapatid. Sapagkat mandaraya ang
bawat kapatid at namumuhay sa paninirang-puri ang bawat kapwa. [5] Kinukutya ng bawat isa ang kaniyang kapwa at
hindi nagsasabi ng katotohanan. Nagtuturo ng mga mapanlinlang na bagay ang kanilang mga dila. Pagod na pagod sila sa
paggawa ng malaking kasalanan. [6] Namuhay kayo sa gitna ng pandaraya. Sa kanilang panlilinlang, tinanggihan nila
akong kilalanin. Ito ang pahayag ni Yahweh."
[7] Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, "Tingnan ninyo, susubukin at susuriin ko sila. Ano pa ang aking
gagawin para sa anak ng babae ng aking mga tao? [8] Matatalas na palaso ang kanilang mga dila at nagsasalita sila ng mga
bagay na kasinungalingan. Sa pamamagitan ng kanilang mga bibig, naghahayag sila ng kapayapaan sa kanilang kapwa,
ngunit sa kanilang mga puso inaabangan nila sila. [9] Hindi ko ba sila dapat parusahan dahil sa mga bagay na ito at hindi
ko ba ipaghihiganti ang aking sarili sa bansang tulad nito? Ito ang pahayag ni Yahweh.
[10] Aawit ako ng mga awiting panluksa at panaghoy para sa mga kabundukan, at isang awit na panlibing ang aawitin para
sa kaparangan. Sapagkat nasunog ang mga ito kaya walang sinuman ang makadadaan dito. Hindi sila makaririnig ng
anumang huni ng baka. Nagsilayo lahat ang mga hayop at ang mga ibon sa kalangitan. [11] Kaya gagawin kong bunton ng
pagkasira ang Jerusalem, isang taguan ng mga asong-gubat. Gagawin kong mga wasak na lugar ang mga lungsod ng Juda
na walang maninirahan. [12] Sino ang matalinong tao na makauunawa nito? Ano ang ipinahayag ni Yahweh sa kaniya
upang maaari niya itong iulat? Bakit nawasak ang kalupaan? Nawasak ito tulad ng ilang, kung saan walang sinuman ang
makadadaan dito.
[13] Sinasabi ni Yahweh, "Dahil ito sa pagtalikod nila sa kautusan na aking ibinigay sa kanila at dahil hindi nila pinakinggan
ang aking tinig o ipinamuhay ito. [14] Ito ay dahil namuhay sila sa pamamagitan ng kanilang mga matitigas na puso at sa
pagsunod sa mga Baal tulad ng itinuro sa kanila ng kanilang mga ama na gagawin nila.
[15] Kaya, ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel. 'Tingnan ninyo, pakakainin ko ang mga taong ito
ng mapapait na halaman at paiinumin ng nakalalasong tubig. [16] At ikakalat ko sila sa mga bansa na hindi nila nakikilala
maging ng kanilang mga ninuno. Magpapadala ako ng espadang tutugis sa kanila hanggang sa ganap ko silang
mawasak.'"
[17] Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, "Unawain ninyo ito: Tawagin ninyo ang mga mang-aawit sa paglilibing at
hayaan silang lumapit, magpadala kayo ng mga babaeng mahuhusay sa pagdadalamhati at hayaan silang lumapit. [18]
Madaliin sila at paawitin ng awiting panluksa sa atin, upang dumaloy ang luha sa ating mga mata at daluyan ng tubig ang
talukap ng ating mga mata.
[19] Sapagkat narinig sa Zion ang hiyaw ng panaghoy. 'Ganap kaming nawasak. Labis kaming nahiya, sapagkat nilisan
namin ang lupain matapos nilang gibain ang aming mga tahanan.' [20] Kaya kayong mga kababaihan, pakinggan ang salita
ni Yahweh, bigyang pansin ang mga mensahe na nagmula sa kaniyang bibig. At turuan ninyo ang inyong mga anak na
babae ng awiting panluksa at sa kapwa babae ng awiting panlibing.
[21] Sapagkat dumating na ang kamatayan sa ating mga bintana, pupunta ito sa ating mga palasyo, pupuksain nito ang mga
bata na nasa labas at mga kabataang nasa mga pamilihan ng lungsod. [22] 'Ito ang pahayag ni Yahweh. 'Ipahayag ninyo ito,
Malalaglag ang mga bangkay ng mga tao tulad ng dumi sa kabukiran at tulad ng mga tangkay ng butil sa likod ng
manggagapas at walang sinuman ang magtitipon sa kanila.'"
[23] Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Huwag ninyong hayaang magyabang ang mga matatalino sa kanilang karunungan o ang
mandirigma sa kaniyang kalakasan. Huwag ninyong hayaang magyabang ang mayamang tao sa kaniyang kayamanan. [24]
Sapagkat kung magyayabang ang isang tao sa anumang bagay, ito dapat ang mayroon sa kaniya, na mayroon siyang
pang-unawa at pagkilala sa akin. Sapagkat ako si Yahweh, na gumagawa ng matapat na kasunduan, katarungan at
katuwiran sa sanlibutan. Sapagkat ito ang mga bagay na aking kinagagalak. Ito ang pahayag ni Yahweh."
[25] Tingnan ninyo, darating ang mga araw na parurusahan ko ang lahat ng tuli lamang sa kanilang mga katawan. Ito ang
pahayag ni Yahweh. [26] Parurusahan ko ang Egipto, Juda, Edom, mga tao sa Ammon, Moab at lahat ng tao na nagpaputol ng
kanilang mga buhok sa ulo, na naninirahan sa disyerto. Sapagkat hindi tuli ang lahat ng bansang ito at matigas ang puso
ng lahat ng nasa sambahayan ng Israel."

Chapter 10

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 11

1 Pakinggan ninyo ang mga salitang ihahayag sa inyo ni Yahweh, sambahayan ng Israel. 2 Ganito ang sinasabi ni Yahweh,
'Huwag ninyong pag-aralan ang mga kaparaanan ng ibang mga bansa at huwag kayong mabahala sa mga palatandaan sa
mga kalangitan, sapagkat nababahala ang mga bansa ng dahil dito.
3 Sapagkat walang kabuluhan ang mga kaugalian ng mga tao. Sapagkat may pumuputol ng punong kahoy sa kagubatan.
Ang mga kamay ng manlililok ang gumagawa nito sa pamamagitan ng palakol. 4 Pagkatapos, pinapalamutian nila ito ng
pilak at ginto. Pinatitibay nila ito gamit ang martilyo at mga pako upang hindi ito bumagsak. 5 Tulad ng panakot ng ibon
sa taniman ng pipino ang mga diyus-diyosang ito sapagkat hindi sila makapagsalita ng anuman. Kailangan silang
buhatin, sapagkat hindi man lang sila makahakbang. Huwag ninyo silang katakutan, sapagkat hindi nila kayang gumawa
ng masama ni makagagawa ng anumang mabuti.'"
6 Wala kang katulad, Yahweh. Dakila ka at dakila ang kapangyarihan ng iyong pangalan. 7 Sino ang hindi matatakot sa iyo,
hari ng mga bansa? Sapagkat ito ang karapat-dapat sa iyo, sapagkat wala kang katulad sa lahat ng matatalinong tao sa
mga bansa o sa lahat ng kanilang mga maharlikang kaharian.
8 Pare-pareho silang lahat, malulupit sila at hangal, mga alagad ng diyus-diyosan na mga kahoy lamang. 9 Nagdadala sila
ng pilak na pinanday mula sa Tarsis at ginto mula sa Upaz na gawa ng mga manggagawa at ng kamay ng mga panday.
Asul at lila ang kanilang mga damit. Ang kanilang mga dalubhasang tauhan ang gumawa ng lahat ng bagay na ito. 10
Ngunit si Yahweh ang tunay na Diyos. Siya ang buhay na Diyos at hari magpakailanman. Nayayanig ang mundo at hindi
kayang tiisin ng mga bansa ang kaniyang galit.
11 Ganito ang sasabihin mo sa kanila, "Malilipol sa lupa at sa ilalim ng kalangitan ang mga diyos na hindi lumikha ng
kalangitan at ng lupa. 12 Ang lumikha ng daigdig sa kaniyang kapangyarihan ang nagtatag ng kalupaan sa pamamagitan
ng kaniyang karunungan at nagpalaganap ng kalangitan sa pamamagitan ng kaniyang pang-unawa. 13 Ang kaniyang tinig
ang lumilikha ng dagundong ng katubigan sa kalangitan at siya ang nagpapaangat ng hamog mula sa bawat sulok ng
daigdig. Lumilikha siya ng kidlat para sa ulan at nagpapalabas ng hangin mula sa kaniyang kamalig.
14 Naging mangmang ang mga tao na walang kaalaman. Nailagay sa kahihiyan ang bawat panday dahil sa kaniyang diyus-
diyosan sapagkat manlilinlang ang mga ginawa niyang imahen at walang buhay ang mga ito. 15 Walang silbi ang mga ito,
ang gawa ng mga mangungutya. Malilipol sila sa panahon ng kanilang kaparusahan. 16 Ngunit hindi nito katulad ang
Diyos na kabahagi ni Jacob sapagkat siya ang humubog sa lahat ng bagay. Ang Israel ang tribo ng kaniyang mana,
Yahweh ng mga hukbo ang kaniyang pangalan.
17 Tipunin ang inyong bigkis at umalis sa lupain, kayong mga taong namumuhay sa ilalim ng pananakop. 18 Sapagkat
ganito ang sinasabi ni Yahweh, "Tingnan ninyo, ipapatapon ko sa panahong ito ang mga naninirahan sa lupain.
Pahihirapan ko sila at malalaman nila ito."
19 Aba sa akin! Dahil sa mga nabali kong buto, malubha ang aking sugat. Kaya sinabi ko, "Tiyak na matinding paghihirap
ito, ngunit dapat ko itong tiisin." 20 Ganap na nawasak ang aking tolda at nahati sa dalawa ang lahat ng tali nito. Kinuha sa
akin ang aking mga anak, kaya wala na sila. Wala ng maglalatag ng aking tolda o magtataas ng aking mga kurtina.
21 Sapagkat naging hangal ang mga pastol. Hindi nila hinanap si Yahweh kaya hindi sila nagtagumpay at nagsikalat ang
lahat ng kanilang kawan. 22 Dumating na ang ulat ng mga balita, "Tingnan ninyo! Parating na ito! Isang malakas na lindol
ang paparating mula sa hilagang lupain upang sirain ang mga lungsod ng Juda at maging taguan ng mga asong-gubat."
23 Alam ko Yahweh na ang landas ng tao ay hindi nagmula sa kaniyang sarili. Walang tao ang nangunguna sa sarili niyang
mga hakbang. 24 Ituwid mo ako Yahweh ng may katarungan ngunit hindi sa pamamagitan ng iyong galit at baka mapuksa
mo ako. 25 Ibuhos mo ang iyong matinding galit sa mga bansa na hindi nakakakilala sa iyo at sa mga pamilya na hindi
tumatawag sa pangalan mo. Sapagkat nilamon nila si Jacob at inubos siya upang ganap na wasakin at buwagin ang
kaniyang tirahan.

Chapter 11

1 Ito ang salita na dumating kay Jeremias mula kay Yahweh, at sinabi niya, 2 "Makinig ka sa mga salita ng kasunduang ito,
at ipahayag ang mga ito sa bawat tao sa Juda at sa mga naninirahan sa Jerusalem.
3 Sabihin mo sa kanila, "Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang Diyos ng Israel: Sumpain ang sinumang hindi makikinig sa mga
salita ng kasunduang ito. 4 Ito ang kasunduan na iniutos ko sa inyong mga ninuno na dapat alalahanin simula ng araw na
inilabas ko sila sa lupain ng Egipto, mula sa pugon ng tunawan ng bakal. Sinabi ko, "Makinig kayo sa aking tinig at gawin
ninyo ang lahat ng mga bagay na ito gaya ng iniutos ko sa inyo, sapagkat kayo ang magiging tao ko at ako ang inyong
magiging Diyos." 5 Sundin ninyo ako upang mapatunayan ko ang sumpaan na aking ipinangako sa inyong mga ninuno,
ang panunumpa na ibibigay ko sa kanila ang lupain na umaapaw sa gatas at pulot-pukyutan kung saan kayo naninirahan
ngayon."' At, akong si Jeremias ay sumagot at nagsabi, "Oo, Yahweh!"
6 Sinabi sa akin ni Yahweh, "Ipahayag ang lahat ng mga bagay na ito sa mga lungsod ng Juda at sa mga lansangan ng
Jerusalem. Sabihin mo, 'Makinig kayo sa mga salita ng kasunduang ito at gawin ninyo ang mga ito. 7 Sapagkat nagbigay
ako ng taimtim na mga utos sa inyong mga ninuno mula ng araw na inilabas ko sila sa Egipto hanggang sa kasalukuyang
panahon, patuloy na nagbabala sa kanila at nagsasabi, "Makinig kayo sa aking tinig."' 8 Ngunit hindi sila nakinig o

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

nagbigay ng pansin. Lumalakad ang bawat tao sa katigasan ng kaniyang masamang puso. Kaya dinala ko ang lahat ng
sumpa sa kasunduang ito na inutusan kong dumating laban sa kanila. Ngunit hindi pa rin sumunod ang mga tao."
[9] Sumunod na sinabi sa akin ni Yahweh, "Natuklasan ang pagsasabwatan ng mga kalalakihan ng Juda at ng mga
naninirahan sa Jerusalem. [10] Bumaling sila sa mga kasamaan ng kanilang sinaunang mga ninuno na tumangging makinig
sa aking salita, sa halip namuhay sila sa pagsamba sa ibang mga diyos. Sinira ng sambahayan ng Israel at sambahayan ng
Juda ang aking kasunduan na itinatag ko sa kanilang mga ninuno.
[11] Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Tingnan ninyo, magpapadala ako ng kapahamakan sa kanila, isang kapahamakan na
hindi nila maaaring takasan. Pagkatapos, tatawag sila sa akin, ngunit hindi ako makikinig sa kanila. [12] Pupunta at tatawag
ang mga lungsod ng Juda at ang mga naninirahan sa Jerusalem sa mga diyos na pinagbigyan nila ng mga alay, ngunit
tiyak na hindi sila maililigtas ng mga ito sa oras ng kanilang kapahamakan. [13] Sapagkat dumami ang bilang ng iyong mga
diyos na pumantay sa bilang ng iyong mga lungsod, Juda. At gumawa kayo ng kahiya-hiyang bilang ng mga altar sa
Jerusalem, mga altar ng insenso para kay Baal na pumantay sa bilang ng kaniyang mga lansangan.
[14] Kaya ikaw mismo Jeremias, hindi mo dapat ipanalangin ang mga taong ito. Hindi ka dapat tumangis o manalangin para
sa kanila. Sapagkat hindi ako makikinig kapag tumawag sila sa akin sa kanilang kapahamakan. [15] Bakit nasa aking
tahanan ang minamahal kong mga tao na may napakaraming masamang hangarin? Sapagkat hindi makakatulong sa
inyo ang mga nakalaang karne para sa inyong mga alay dahil gumawa kayo ng kasamaan at nagalak kayo dito. [16] Sa
nakaraan, tinawag kayo ni Yahweh na mayabong na puno ng olibo, maganda na may kaibig-ibig na bunga. Ngunit
magsisindi siya ng apoy dito na katulad ng tunog ng dagundong ng bagyo, kaya mababali ang mga sanga nito.
[17] Sapagkat si Yahweh ng mga hukbo ang nagtanim sa inyo, ang nag-atas ng kapahamakan laban sa inyo dahil sa mga
gawaing masama na ginawa ng sambahayan ng Israel at ng sambahayan ng Juda. Ginalit nila ako sa pamamagitan ng
pagbibigay ng mga alay kay Baal.'"
[18] Ipinaalam ni Yahweh sa akin ang mga bagay na ito, kaya alam ko ang mga ito. Ikaw Yahweh, ang nagpakita sa akin ng
kanilang mga gawain. [19] Tulad ako ng isang maamong tupa na dinala sa mangangatay. Hindi ko alam na may binalak sila
laban sa akin, "Sirain natin ang puno maging ang mga bunga nito! Putulin natin siya sa lupain ng mga buhay upang hindi
na maalala pa ang kaniyang pangalan." [20] Ngunit matuwid na hukom si Yahweh ng mga hukbo na siyang sumisiyasat ng
puso at isipan. Magiging saksi ako sa iyong paghihiganti laban sa kanila, sapagkat iniharap ko ang aking kalagayan sa iyo.
[21] Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh tungkol sa mga taga-Anatot na umuusig sa iyong buhay, "Sinabi nila, 'Hindi ka dapat
mag-propesiya sa ngalan ni Yahweh, o mamamatay ka sa pamamagitan ng aming mga kamay.' [22] Kaya ito ang sinasabi ni
Yahweh ng mga hukbo, 'Tingnan mo, parurusahan ko sila. Mamamatay sa pamamagitan ng espada ang malalakas nilang
mga kabataan. Mamamatay sa gutom ang mga anak nilang lalaki at babae. [23] Walang matitira sa kanila dahil magdadala
ako ng kapahamakan sa mga taga-Anatot, ang panahon ng kanilang kaparusahan.'"

Chapter 12

[1] Sa tuwing nakikipagtalo ako sa iyo, Yahweh, ikaw ay matuwid. Tunay nga na dapat kong sabihin sa iyo ang aking
dahilan upang magreklamo. Bakit nagtatagumpay ang pamamaraan ng mga masasama? Nagtatagumpay ang lahat ng
mga taong walang pananampalataya. [2] Itinanim mo sila at nagkaroon ng mga ugat. Nagpatuloy sila upang makapamunga.
Malapit ka sa kanilang mga labi, ngunit malayo sa kanilang mga puso.
[3] Ngunit ikaw mismo Yahweh, kilala mo ako. Nakikita mo ako at sinusuri ang aking puso. Dalhin mo sila sa katayan tulad
ng isang tupa. Ibukod mo sila para sa araw ng pagkatay. [4] Gaano katagal magpapatuloy ang lupain sa pagluluksa at
nalalanta na ang mga halaman sa bawat bukirin dahil sa kasamaan ng mga naninirahan dito? Nawala lahat ang mga
maiilap na hayop at mga ibon. Sa katunayan, sinasabi ng mga tao, "Hindi alam ng Diyos kung ano ang mangyayari sa
atin."
[5] Sinabi ni Yahweh, "Sapagkat kung ikaw, Jeremias ay nakipagtakbuhan sa mga nakapaang kawal at pinagod ka nila,
paano ka makikipag-unahan sa mga kabayo? Kung nadapa ka sa kapatagan sa ligtas na kabukiran, paano mo gagawin sa
mga kasukalan sa daan ng Jordan? [6] Sapagkat nagtaksil din sa iyo at labis kang tinuligsa ng iyong mga kapatid na lalaki at
pamilya ng iyong ama. Huwag kang magtiwala sa kanila, kahit magsabi pa sila ng mga mabubuting bagay sa iyo.
[7] Pinabayaan ko ang aking tahanan at tinalikuran ang aking mana. Ibinigay ko ang aking mga minamahal na tao sa mga
kamay ng kaniyang mga kaaway. [8] Naging katulad na ng isang leon sa isang kasukalan ang aking mana, ibinukod niya
ang kaniyang sarili laban sa akin sa pamamagitan ng sarili niyang tinig, kaya kinamumuhian ko siya. [9] Ang aking mga
mahahalagang pag-aari ay isang mabangis na aso at pinalilibutan ng mga ibong mandaragit ang itaas ng kaniyang ulo.
Pumunta kayo at tipunin ang lahat ng mga nabubuhay na nilalang sa mga bukirin at dalhin ang mga ito upang kainin
sila.
[10] Sinira ng maraming pastol ang aking ubasan. Tinapakan nila ang buong bahagi ng aking lupain, ginawa nilang isang
ilang at malagim ang aking kaakit-akit na bahagi. [11] Ginawa nila siyang isang lagim. Nagluluksa ako para sa kaniya dahil
pinabayaan siya. Pinabayaan ang buong lupain dahil wala ni isa ang tumanggap nito sa kanilang puso.
[12] Dumating ang mga maninira laban sa lahat ng mga tigang na lugar sa ilang, sapagkat ang espada ni Yahweh ang
umuubos sa dulo ng lupain hanggang sa iba pa. Walang kaligtasan sa lupain para sa anumang nabubuhay na nilalang. [13]

Naghasik sila ng trigo ngunit umani ng tinik ng mga palumpong. Nagpakapagod sila sa pagtatrabaho ngunit walang napakinabangan. "Kaya, mahiya kayo sa inyong gawa dahil sa poot ni Yahweh."
14 Ito ang sinasabi ni Yahweh laban sa lahat ng aking mga kapwa, ang mga taong masasama na sumira sa aking mga pag-aari na ipinamana ko sa aking mga taong Israelita, "Tingnan ninyo, ako ang siyang bubunot sa kanila mula sa kanilang sariling lupain at bubunutin ko ang sambahayan ng Juda mula sa kanila. 15 At pagkatapos kong bunutin ang mga bansang iyon, mangyayari na magkakaroon ako ng habag sa kanila at pababalikin ko sila. Ibabalik ko sila, ang bawat tao sa kaniyang mana at ang kaniyang lupain.
16 Mangyayari na kapag maingat na natutunan ng mga bansang iyon ang mga pamamaraan ng aking mga tao na sumumpa sa aking pangalan 'Dahil buhay si Yahweh!' tulad ng itinuro nila sa aking mga tao na sumumpa kay Baal, kung gayon maitatayo sila sa kalagitnaan ng aking mga tao. 17 Ngunit kung sinuman ang hindi makikinig, bubunutin ko ang bansang iyon. At tiyak itong mabubunot at mawawasak. Ito ang pahayag ni Yahweh."

Chapter 13

1 Sinabi ito sa akin ni Yahweh, "Pumunta ka at bumili ng isang lino na damit-panloob at isuot mo ito sa palibot ng iyong baywang, ngunit huwag mo muna itong ilagay sa tubig." 2 Kaya bumili ako ng isang damit-panloob gaya ng iniutos ni Yahweh at isinuot ko ito sa palibot ng aking baywang. 3 At dumating ang salita ni Yahweh sa akin sa pangalawang pagkakataon at sinabi, 4 "Kunin mo ang damit-panloob na iyong binili na nakapalibot sa iyong baywang, tumayo ka at maglakbay sa Eufrates. Itago mo ito doon sa siwang ng isang bato."
5 Kaya pumunta ako at itinago ito sa Eufrates gaya ng iniutos sa akin ni Yahweh. 6 Makalipas ang maraming araw, sinabi sa akin ni Yahweh, "Tumayo ka at bumalik sa Eufrates. Kunin mo mula doon ang damit-panloob na sinabi kong itago mo."
7 Kaya, bumalik ako sa Eufrates at hinukay ang damit-panloob kung saan ko ito itinago. Ngunit, masdan mo! Nawasak ang damit-panloob, hindi na ito maganda.
8 At muling dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, 9 "Sinasabi ito ni Yahweh: Sa parehong paraan, wawasakin ko ang labis na kayabangan ng Juda at Jerusalem. 10 Ang mga masasamang taong ito na tumangging makinig sa aking mga salita, mga taong lumalakad sa katigasan ng kanilang mga puso, mga taong sumusunod sa ibang mga diyos upang sumamba at yumukod sa kanila, magiging katulad sila ng damit-panloob na ito na maganda na naging walang halaga. 11 Sapagkat gaya ng isang damit-panloob na dumikit sa baywang ng isang tao, ginawa ko ang buong sambahayan ng Israel at ang buong sambahayan ng Juda na kumapit sa akin, na magiging aking mga tao na magbibigay sa akin ng katanyagan, kapurihan at karangalan. Ngunit hindi sila nakikinig sa akin. Ito ang pahayag ni Yahweh.
12 Kaya dapat mong sabihin ang salitang ito sa kanila, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh na Diyos ng Israel: Mapupuno ng alak ang bawat banga.' Sasabihin nila sa iyo, 'Hindi nga ba talaga namin alam na mapupuno ng alak ang bawat banga?' 13 Kaya sabihin mo sa kanila, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh: Tingnan ninyo, pupunuin ko ng kalasingan ang bawat naninirahan sa lupaing ito, ang mga hari na nakaupo sa trono ni David, ang mga pari, ang mga propeta, at ang lahat ng mga naninirahan sa Jerusalem. 14 At pag-aawayin ko ang bawat tao laban sa iba, ang mga ama at mga anak. Hindi ko sila kaaawaan o kahahabagan at hindi ko sila ililigtas mula sa pagkawasak. Ito ang pahayag ni Yahweh."'
15 Makinig kayo at bigyang pansin. Huwag kayong maging mayabang, sapagkat sinasabi Yahweh. 16 Bigyan ng karangalan si Yahweh na inyong Diyos bago siya magdulot ng kadiliman at bago siya maging dahilan ng pagkatisod ng inyong mga paa sa mga bundok sa takip-silim. Sapagkat naghahangad kayo para sa liwanag ngunit labis niyang padidilimin ang lugar na magiging isang maitim na ulap. 17 Kaya, kung hindi kayo makikinig, iiyak akong mag-isa dahil sa inyong kayabangan. Tiyak na iiyak ako at dadaloy ang mga luha mula sa aking mga mata, sapagkat mabibihag ang mga kawan ni Yahweh.
18 "Sabihin ninyo sa hari at sa inang reyna, 'Magpakumbaba kayo at umupo, sapagkat bumagsak na ang mga korona sa inyong ulo, ang inyong pagmamataas at ang inyong karangalan.' 19 Maisasara ang mga lungsod sa Negev at walang sinuman ang makapagbubukas ng mga ito. Mabibihag ang mga taga-Juda at ipapatapon ang lahat ng nasa kaniya.
20 Imulat mo ang iyong mga mata at pagmasdan ang mga parating mula sa hilaga. Nasaan ang kawan na ibinigay niya sa iyo, ang kawan na pinakamaganda sa iyo? 21 Ano ang sasabihin mo kapag inilagay ng Diyos sa iyong itaas ang mga inaakala mong mga kaibigan mo? Hindi ba ito ang umpisa ng mga paghihirap na sasakop sa iyo gaya ng isang babaing nanganganak?
22 At maaari mong sabihin sa iyong puso, 'Bakit nangyayari sa akin ang mga bagay na ito?' Sapagkat dahil ito sa napakarami mong kasamaan na itinaas ang iyong mga palda at nilapastangan ka. 23 Maaari bang baguhin ng mga tao sa Cus ang kulay ng kanilang balat o baguhin ng isang leopardo ang kaniyang mga batik? Kung gayon, ikaw mismo, kaya mong gumawa ng kabutihan bagaman nasanay ka sa kasamaan. 24 Kaya, ikakalat ko sila tulad ng mga ipa na naglalaho sa hangin sa disyerto.
25 Ito ang ibinigay ko sa inyo, ang bahagi na iniatas ko para sa inyo, dahil kinalimutan ninyo ako at nagtiwala kayo sa kasinungalingan. Ito ang pahayag ni Yahweh. 26 Kaya, ako rin mismo ang huhubad ng inyong mga palda at makikita ang mga maseselang bahagi ng inyong katawan. 27 Ang inyong pangangalunya at paghalinghing, ang inyong kahiya-hiyang kahalayan sa mga burol at sa mga parang! Ilalantad ko ang mga ito, ang mga nakasusuklam na mga bagay na ito! Kaawa-awa ka, Jerusalem! Hindi ka pa malinis. Gaano katagal ito magpapatuloy?"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 14

1 Ito ang salita ni Yahweh na dumating kay Jeremias tungkol sa tagtuyot, 2 "Hayaang magluksa ang Juda, hayaang gumuho
ang kaniyang mga tarangkahan. Tumataghoy sila para sa lupain, lumalakas ang kanilang pag-iyak para sa Jerusalem. 3
Pinadadala ng kanilang mga makapangyarihang tao ang kanilang mga lingkod para sa tubig. Kapag pumunta sila sa mga
balon wala silang mahahanap na tubig. Babalik silang lahat na bigo, tinatakpan nila ang kanilang mga ulo na kahiya-hiya
at hindi iginagalang.
4 Dahil dito, nabitak ang lupa sapagkat walang ulan sa lupain. Nahihiya ang mga mag-aararo at tinatakpan nila ang
kanilang mga ulo. 5 Sapagkat iniiwan din maging ng babaing usa ang kaniyang maliliit na anak sa parang at
pinababayaan ang mga ito sapagkat walang damo. 6 Tumatayo sa mga tigang na kapatagan ang mga maiilap na asno at
humihingal sa hangin tulad ng mga asong-gubat. Lumalabo ang kanilang mga mata dahil walang halaman."
7 Kahit na nagpapatotoo laban sa amin ang aming mga kasamaan, Yahweh, kumilos ka para sa kapakanan ng iyong
pangalan. Nagkasala kami sa iyo sapagkat lumalala ang kawalan ng aming pananampalataya. 8 Ang pag-asa ng Israel, ang
siyang nagligtas sa kaniya sa panahon ng matinding pagkabalisa, bakit ka magiging katulad ng isang dayuhan sa lupain,
katulad ng isang banyagang gumagala na nagpapalipas at nananatili lamang ng isang gabi? 9 Bakit ka magiging katulad
ng isang taong nalilito, katulad ng isang mandirigma na hindi kayang sagipin ang sinuman? Sapagkat nasa kalagitnaan
ka namin, Yahweh! Ipinahayag sa amin ang iyong pangalan. Huwag mo kaming iwanan.
10 Sinabi ito ni Yahweh sa mga taong ito: "Yamang ibig nilang maglibot at hindi nila pinigil ang kanilang mga paa na
magpatuloy." Hindi nalugod si Yaweh sa kanila. Ngayon, inalala niya ang kanilang kasamaan at pinarusahan niya ang
kanilang mga kasalanan. 11 Sinabi ni Yahweh sa akin, " Huwag kang manalangin para sa ikabubuti ng mga taong ito. 12
Sapagkat, kapag nag-ayuno sila, hindi ako makikinig sa kanilang pagdaing at kapag nag-alay sila ng mga handog na
susunugin at mga handog na pagkain, hindi ako malulugod sa mga ito. Sapagkat lilipulin ko sila sa pamamagitan ng
espada, taggutom at salot."
13 At sinabi ko, "O, Panginoong Yahweh! Tingnan mo! Sinasabi ng mga propeta sa mga tao, 'Hindi kayo makakakita ng
espada, walang taggutom para sa inyo, sapagkat bibigyan ko kayo ng tunay na katiwasayan sa lugar na ito."' 14 Sinabi sa
akin ni Yahweh, "Panlilinlang sa aking pangalan ang pahayag ng mga propeta. Hindi ko sila isinugo, ni binigyan ng
anumang utos o kinausap sila. Ngunit ang mapanlinlang nilang mga pangitain, ang walang kabuluhan at ang mga
mapanlinlang na hula ay nagmumula sa kanilang mga sariling puso, ito ang mga ipinahahayag nila sa inyo."
15 Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh, "Tungkol sa mga propeta na nagpapahayag sa aking pangalan ngunit hindi ko
ipinadala at ang mga nagsasabing walang espada at taggutom sa lupaing ito. Mamamatay ang mga propetang ito sa
pamamagitan ng espada at taggutom. 16 At ang mga tao na kanilang pinagpahayagan ay maitatapon sa labas ng mga
lansangan ng Jerusalem dahil sa taggutom at espada, sapagkat walang sinuman ang maglilibing sa kanila. Sa kanila, sa
kanilang mga asawang babae o sa kanilang mga anak. Sapagkat ibubuhos ko sa kanila ang kanilang mga kasamaan.
17 Sabihin mo ang salitang ito sa kanila: 'Hayaang dumaloy sa aking mata ang mga luha sa araw at gabi. Huwag itong
pigilan, sapagkat magkakaroon ng isang matinding pagkawasak ang birhen na anak ng aking mga tao. Isang napakalaki
at walang lunas na sugat. 18 Kung lalabas ako sa parang at tumingin! mayroong mga pinatay sa pamamagitan ng espada.
At kung pupunta ako sa lungsod at tumingin! mayroong mga nagkasakit dahil sa taggutom. Kahit na ang mga propeta at
ang mga paring naglilibot sa lupain ay walang nalalaman.'"
19 Ganap mo bang tinalikuran ang Juda? Galit ka ba sa Zion? Bakit mo kami hinahayaang magkasakit gayong walang
kagalingan sa amin? Naghangad kami ng kapayapaan, ngunit walang anumang kabutihan. Ngunit tingnan ninyo, para sa
oras ng kagalingan, kaguluhan lamang ang mayroon. 20 Inaamin namin, Yahweh, ang aming mga kasalanan at ang
kasamaan ng aming mga ninuno, sapagkat nagkasala kami sa iyo.
21 Huwag mo kaming itakwil! Huwag mong gawing kahihiyan ang iyong maluwalhating trono para sa kapakanan ng
iyong pangalan. Alalahanin at huwag sirain ang iyong kasunduan sa amin. 22 Mayroon ba sa mga diyus-diyosan ng mga
bansa na kayang gawin ang sinuman na paulanin ang kalangitan sa panahon ng tagsibol? Hindi ba ikaw Yahweh, na
aming Diyos ang gumawa ng mga ito? Umaasa kami sa iyo, sapagkat ikaw ang gumawa ng lahat ng mga bagay na ito.

Chapter 15

1 At sinabi sa akin ni Yahweh, "Kahit na tumayo sa aking harapan si Moises o si Samuel, hindi pa rin ako maaawa sa mga
taong ito. Paalisin sila sa aking harapan para makapunta sa malayo. 2 At mangyayari na sasabihin nila sa iyo, 'Saan kami
dapat pumunta?' At dapat mong sabihin sa kanila, 'Sinasabi ito ni Yahweh: Dapat mamatay ang mga nakatakda sa
kamatayan; dapat sa espada ang mga nakatakda sa espada. Dapat magutom ang mga nakatakda sa pagkagutom at dapat
mabihag ang mga nakatakda sa pagkabihag.'
3 Ito ang pahayag ni Yahweh: Sapagkat itatalaga ko sila sa apat na pangkat. Ang espada ay upang patayin ang ilan, ang
mga aso ay upang kaladkarin ang ilan palayo, ang mga ibon sa kalangitan at ang mga mababangis na hayop sa daigdig ay

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

upang kainin at wasakin ang ilan. 4 Gagawin ko sa kanila ang mga katakut-takot na bagay sa lahat ng mga kaharian sa
daigdig, sa pananagutan ni Manases na anak ni Hezekias na hari ng Juda dahil sa ginawa niya sa Jerusalem.
5 Sapagkat sino ang mahahabag para sa iyo, Jerusalem? Sino ang magluluksa para sa iyo? Sino ang lilingon upang
magtanong tungkol sa iyong kapakanan? 6 Ito ang pahayag ni Yahweh: Tinalikuran mo ako at lumayo ka sa akin. Kaya
hahampasin kita ng aking mga kamay at wawasakin kita. Pagod na akong magkaroon ng awa sa iyo. 7 Kaya, tatahipan ko
sila sa mga tarangkahan ng lupain sa pamamagitan ng isang pantuhog ng mga dayami. Gagawin ko silang ulila.
Wawasakin ko ang aking mga tao yamang hindi sila tumatalikod sa kanilang mga gawain.
8 Gagawin kong mas marami ang bilang ng kanilang mga balo kaysa sa mga buhangin sa dalampasigan. Sa katanghalian,
ipadadala ko ang mga maninira laban sa mga ina ng mga batang lalaki. Hahayaan kong dumating sa kanila ng biglaan
ang pagkasindak at pagkatakot. 9 Mawawalan ng malay ang isang ina na mamamatay ang pitong anak. Kakapusin siya sa
paghinga. Magdidilim ang kaniyang araw habang maliwanag pa. Mahihiya at mapapahiya siya, sapagkat ibibigay ko ang
mga natira sa espada ng kanilang mga kaaway. Ito ang pahayag ni Yahweh."
10 Kaawa-awa ako, aking ina! Dahil isinilang mo ako, isa akong tao na pinag-uusapan at pinagtatalunan sa buong lupain.
Hindi ako nagpautang, ni walang sinuman ang umutang sa akin, ngunit sinusumpa nila akong lahat. 11 Sinabi ni Yahweh:
"Hindi ba kita sasagipin para sa iyong kabutihan? Titiyakin ko na hihingi ng tulong sa panahon ng kalamidad at
matinding pagkabalisa ang iyong mga kaaway. 12 Kaya ba ng isang tao na durugin ang bakal? Lalung-lalo na ang mga
bakal na nagmula sa hilaga na may halong mga tanso?
13 Ibibigay ko sa iyong mga kaaway ang iyong karangyaan at mga kayamanan bilang malayang pagnanakaw. Gagawin ko
ito dahil sa lahat ng mga kasalanang ginawa ninyo sa lahat ng inyong nasasakupan. 14 At hahayaan kong dalhin kayo ng
inyong mga kaaway sa isang lupain na hindi ninyo alam, sapagkat magliliyab ang isang apoy at sisiklab ang aking poot sa
inyo."
15 Alam mo sa iyong sarili, Yahweh! Alalahanin mo ako at tulungan ako. Ipaghiganti mo ako laban sa aking mga
manunugis. Sa iyong pagtitiis, huwag mo akong ilayo. Kilalanin mo na nagdusa ako sa pagsisi para sa iyo. 16 Natagpuan
ang iyong mga salita at naintindihan ko ang mga ito. Kagalakan sa akin ang iyong mga salita, isang kagalakan sa aking
puso, sapagkat ipinahayag sa akin ang iyong pangalan, Yahweh na Diyos ng mga hukbo.
17 Hindi ako umupo sa gitna ng mga nagdiwang at nagsaya. Umupo akong nag-iisa dahil sa makapangyarihan mong
kamay, sapagkat pinuno mo ako ng iyong pagkagalit. 18 Bakit hindi nawawala ang sakit at walang lunas ang aking mga
sugat at hindi gumagaling? Magiging katulad ka ba ng mapanlinlang na tubig sa akin, mga tubig na natuyo?
19 Kaya sinabi ito ni Yahweh, "Kung magsisisi ka Jeremias, panunumbalikin kita at tatayo ka sa aking harapan at
maglilingkod sa akin. Sapagkat kapag pinaghiwalay mo ang mga bagay na walang kabuluhan sa mga mahahalagang
bagay, magiging tulad ka ng aking bibig. Babalik sa iyo ang mga tao, ngunit dapat hindi ikaw ang mismong bumalik sa
kanila. 20 Gagawin kitang tulad ng isang tansong pader na hindi matitibag ng mga taong ito at magsasagawa sila ng
digmaan laban sa iyo. Ngunit hindi ka nila matatalo sapagkat kasama mo ako upang iligtas at sagipin ka. 21 Sapagkat
sasagipin kita mula sa kamay ng mga masasama at tutubusin kita mula sa kamay ng mga mang-aapi. Ito ang pahayag ni
Yahweh."

Chapter 16

1 At dumating ang salita ni Yahweh sa akin, nagsasabi, 2 "Huwag kang mag-aasawa, at huwag magkaroon ng mga anak na
lalaki o babae sa lugar na ito. 3 Sapagkat sinasabi ito ni Yahweh sa mga anak na lalaki at babae na ipinanganak sa lugar
na ito, sa mga ina na nagsilang sa kanila, at sa mga ama na naging dahilan ng pagkakasilang nila sa lupaing ito. 4 Sila ay
mamamatay sa sakit. Walang magluluksa para sa kanila at manlilibing. Magiging katulad sila ng dumi na nasa lupa.
Sapagkat darating ang kanilang wakas sa pamamagitan ng espada at taggutom, at ang mga bangkay nila ay magiging
pagkain ng mga ibon sa kalangitan at ng mga hayop sa lupa.'
5 Sapagkat sinasabi ito ni Yahweh, 'Huwag kang pumasok sa anumang bahay kung saan may nagluluksa. Huwag kang
pupunta sa may nananaghoy, at huwag kang makidalamhati sa mga taong ito. Dahil tinipon ko ang aking kapayapaan,
tipan na may katapatan, at mga gawang may kaawaan, mula sa mga taong ito! —Ito ang pahayag ni Yahweh— 6 kaya ang
dakila at ang hamak ay mamamatay sa lupang ito. Sila ay hindi ililibing, at walang sinumang magluluksa para sa kanila.
Isa man ay walang magsusugat sa kanilang sarili o mag-aahit ng kanilang mga ulo para sa kanila.
7 Wala isa mang magbabahagi ng pagkain sa pagluluksa upang aliwin sila dahil sa kamatayan, at walang dapat magbigay
ng pang-aliw na baso sa kaniyang ama o ina para aliwin sila. 8 Hindi ka dapat pumunta sa handaan sa isang tahanan
upang makiupo sa kanila na kumain at uminom.' 9 Sapagkat si Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel, ang nagsasabi
nito, 'Tingnan mo, sa harapan mo, sa iyong mga araw at sa lugar na ito, wawakasan ko ang inyong mga tugtugang
masasaya at pagdiriwang, ang mga tinig ng lalaki at at ng babaeng ikakasal.'
10 At kung nangyari ito, ibalita mo sa lahat ang mga salitang ito sa mga tao, at sasabihin nila sa iyo, "Bakit niloob ni
Yahweh ang lahat ng malaking sakunang ito sa atin? Anong kasamaan at kasalanan ang aming nagawa laban sa ating
Diyos na si Yahweh? 11 Kaya sabihin mo sa kanila, 'Dahil iniwan ako ng inyong mga ninuno—Ito ang pahayag ni Yahweh—

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

at sumunod sila sa ibang mga diyos at sumamba at lumuhod sa mga ito. Iniwan nila ako at hindi sinunod ang aking
kautusan.
[12] Ngunit nagdala kayo ng higit na kasamaan kaysa sa inyong mga ninuno, sapagkat tingnan ninyo, bawat tao ay
lumalakad sa katigasan at kasamaan ng kaniyang puso; wala isa mang nakikinig sa akin. [13] Kaya ipapatapon ko kayo mula
sa lupaing ito patungo sa isang lupaing hindi ninyo kilala, kayo o ang inyong mga ninuno, at sasamba kayo roon sa ibang
mga diyos sa araw at gabi, sapagkat wala na akong ibibigay sa inyo na anumang tulong."
[14] Kaya tingnan ninyo! Darating ang mga araw—ito ang pahayag ni Yahweh—at hindi na magtatagal wala ng magsasabi
nito, 'Buhay si Yahweh, na siyang nagdala sa mga tao ng Israel mula sa lupain ng Egipto.' [15] Sapagkat buhay si Yahweh,
ang nagdala sa mga tao ng Israel sa hilagang lupain at sa mga lupain na kung saan ikinalat niya sila, ibabalik ko sila sa
lupain na ibinigay ko sa kanilang mga ninuno.
[16] Tingnan ninyo! magpapadala ako ng maraming mangingisda—Ito ang pahayag ni Yahweh—upang hulihin nila ang mga
tao. Pagkatapos nito, ipadadala ko ang maraming mangangaso upang hanapin sila sa lahat ng kabundukan at mga burol,
at sa mga bitak ng bato. [17] Sapagkat ang aking paningin ay laging nasa kanilang mga gawa. Hindi sila makapagtatago sa
harapan ko. Ang kanilang mga kasamaan ay hindi nalilingid sa aking mga paningin. [18] Una kong pagbabayarin ng
dalawang beses ang kanilang kasamaan at kasalanan dahil dinungisan nila ang aking lupain ng kanilang mga kasuklam-
suklam na diyus-diyosang imahen, at dinungisan nila ang aking mana ng kanilang mga kasuklam-suklam na mga diyus-
diyosan."
[19] Yahweh, ikaw ang aking matibay na tanggulan, aking kanlungan, aking ligtas na lugar sa panahon ng kabagabagan. Ang
mga bansa ay pupunta sa iyo mula sa wakas ng lupa at magsasabi, " Tunay na ang aming mga ninuno ay nagmana ng
panlilinlang. Wala silang alam; walang pakinabang sa kanila. [20] Gumawa ba ang mga tao ng diyus-diyosan para sa
kanilang mga sarili? Ngunit sila ay hindi mga diyos. [21] Kaya tingnan ninyo! Ipapaalam ko sa kanila sa panahong ito,
ipapakilala ko sa kanila ang aking kamay at ang aking kapangyarihan, kaya makikilala nila na ang pangalan ko ay
Yahweh."

Chapter 17

[1] "Ang kasalanan ng Juda ay nasulat gamit ang isang panulat na bakal na may diyamante sa dulo. Ito ay nakaukit sa
kanilang mga puso at sa mga sungay ng inyong mga altar. [2] Naalala ng kanilang mga anak ang kanilang mga altar at ang
imahen ni Ashera na nasa madahong mga puno sa mataas na mga burol.
[3] Naalala nila ang kanilang mga altar na nasa mga bundok sa nayon. Gagawin ko ang inyong mga kayamanan bilang
samsam para sa iba. Sapagkat ang inyong kasalanan ay nasa lahat ng mga hangganan. [4] Mawawala sa inyo ang mga mana
na ibinigay ko sa inyo. Aalipinin kayo ng inyong mga kaaway sa lupaing hindi ninyo alam, sapagkat kayo ang nagpaalab
ng aking galit, kung saan mag-aapoy magpakailanman."
[5] Sinasabi ni Yahweh, "Sumpain ang mga tao na nagtitiwala sa kapwa tao; ang kaniyang kalakasan ay sa laman ngunit
itinalikod niya ang kaniyang puso palayo kay Yahweh. [6] Sapagkat siya ay tulad ng maliit na halaman sa Araba at hindi
makikita ang anumang kabutihang darating. Siya ay nananatili sa mabatong lugar sa ilang, tigang na lupain na walang
nananahan.
[7] Ngunit mapalad ang tao na nagtitiwala kay Yahweh, sapagkat si Yahweh ang kaniyang pag-asa. [8] Sapagkat magiging
katulad siya ng halaman na itinanim sa tabi ng tubig-batis; ang kaniyang mga ugat ay kakalat. Hindi niya makikita ang
init na parating, sapagkat ang kaniyang mga dahon ay malalapad at maganda. At sa panahon ng tag-tuyot hindi siya
mangangamba, ni titigil ang kaniyang pamumunga.
[9] Ang puso ay higit na mapanlinlang sa anumang bagay. Ito ay sakit; sino ang nakakaunawa rito? [10] Ako si Yahweh, ang
nakakasaliksik ng kaisipan, ang sumusubok sa puso. Ibibigay ko sa bawat tao ang nararapat sa kaniya, parurusahan ko
siya sa bunga ng kaniyang mga nagawa. [11] Nililimliman ng isang pugo ang itlog na hindi naman siya ang nangitlog.
Maaaring may taong yayaman sa kalikuan. Ngunit sa panahon ng kalakasan sa kaniyang buhay, iiwan siya ng mga
kayamanang iyon at magiging mangmang sa huli."
[12] Ang lugar ng ating templo ay isang maluwalhating trono, nakataas mula sa simula. [13] Si Yahweh ang pag-asa ng Israel.
Lahat ng mang-iwan sa iyo ay mapapahiya. Ang mga tumalikod sa iyo na nasa lupain ay puputulin. Sapagkat iniiwan nila
si Yahweh, ang bukal ng tubig ng buhay. [14] Pagalingin mo ako, Yahweh, at ako ay gagaling! Iligtas mo ako, at ako ay
maliligtas. Sapagkat ikaw ang aking awit ng papuri.
[15] Tingnan ninyo, sinasabi nila sa akin, 'Nasaan na ang salita ni Yahweh? Hayaang ito ay pumarito! [16] Para sa akin, hindi
ako tumakbo sa pagiging isang pastol na sumusunod sa inyo. Hindi ko hinangad ang araw ng sakuna. Alam mo ang mga
pahayag na lumabas sa aking mga labi. Sila ay ginawa sa iyong harapan.
[17] Huwag maging katatakutan sa akin. Ikaw ang aking kanlungan sa panahon ng kalamidad. [18] Nawa ang mga tumutugis
sa akin ay mapapahiya, ngunit huwag mo akong gawing kahiya-hiya. Nawa sila ay panghinaan ng loob, ngunit huwag
mong hayaang panghinaan ako ng loob. Ipadala ang araw ng sakuna laban sa kanila at wasakin sila ng ibayong
pagkawasak."

[19] Sinabi ni Yahweh ito sa akin: "Pumunta ka at tumayo sa tarangkahan ng mga tao kung saan pumapasok at lumalabas
ang mga hari ng Juda, at sa lahat ng ibang tarangkahan ng Jerusalem. [20] Sabihin mo sa kanila, 'Pakingggan ninyo ang
salita ni Yahweh, mga hari ng Juda at lahat ng mga tao ng Juda, at sa bawat naninirahan sa Jerusalem na pumapasok sa
mga tarangkahang ito.
[21] Ito ang sinasabi ni Yahweh: "Maging maingat kayo alang-alang sa inyong mga buhay at huwag kayong magpapasan ng
mabibigat sa Araw ng Pamamahinga upang dalhin ito sa tarangkahan ng Jerusalem. [22] At huwag kayong magdala ng
pasan mula sa inyong bahay sa Araw ng Pamamahinga. Huwag kayong gagawa ng anumang gawain, kundi ilaan ninyo
ang Araw ng Pamamahinga kay Yahweh, gaya ng aking inutos sa inyong mga ninuno na gawin. [23] Hindi sila nakinig o
nagbigay pansin, kundi pinatigas nila ang kanilang mga leeg upang hindi na nila ako pinakinggan ni tanggapin ang aking
pagtutuwid.
[24] Ito ay mangyayari kung tunay na nakinig kayo sa akin—ito ang pahayag ni Yahweh—at huwag kayong magbuhat ng
pasan sa mga tarangkahan ng lungsod na ito sa Araw ng Pamamahinga ngunit sa halip ilaan ninyo kay Yahweh ang Araw
ng Pamamahinga at huwag kayong gagawa ng anumang gawain— [25] At ang mga hari, mga prinsipe, at sa mga umupo sa
trono ni David na pupunta sa mga tarangkahan ng lungsod na ito na nakakarwahe at may mga nakakabayo, sila at ang
kanilang mga pinuno, mga kalalakihan ng Juda at lahat ng naninirahan sa Jerusalem. At ang lungsod na ito ay mananatili
magpakailanman.
[26] Darating sila mula sa mga lungsod ng Juda at sa lahat ng nasa palibot ng Jerusalem, at mula sa lupain ng Benjamin at
mula sa mababang lupain, mula sa mga bundok at mula sa Negev, magdadala ng mga susunuging handog, mga alay, at
mga pagkaing handog at kamanyang. At magdadala sila ng mga handog pasasalamat sa aking tahanan. [27] Ngunit kung
hindi kayo makikinig, upang ilaan ang Araw ng Pamamahinga kay Yahweh—kung magpapasan kayo ng mga pasanin sa
mga tarangkahan ng Jerusalem sa Araw ng Pamamahinga, kung gayon sisindihan ko ng apoy ang mga tarangkahan, apoy
na susunog sa mga tanggulan ng Jerusalem, at hindi ito mapapatay."

Chapter 18

[1] Ito ang salita ni Yahweh na dumating kay Jeremias at sinabing, [2] "Bumangon ka at pumunta sa bahay ng magpapalayok,
sapagkat ipaparinig ko sa iyo ang aking salita roon." [3] Kaya pumunta ako sa bahay ng magpapalayok, at masdan!
Gumagawa ang magpapalayok sa kaniyang gawaan. [4] Ngunit ang hawak niyang malagkit na lupa na kaniyang hinuhulma
ay nasira sa kaniyang kamay, kaya nagbago ang kaniyang isip at gumawa ng isa pang bagay na sa tingin niya ay mabuti
na gawin.
[5] Pagkatapos, dumating ang salita ng Panginoon sa akin at sinabing, [6] "Wala ba akong kakayahan na kumilos sa inyo ng
tulad ng magpapalayok na ito, sambahayan ng Israel? — Ito ang pahayag ni Yahweh. Tingnan mo! tulad ng malagkit na
lupa sa kamay ng isang magpapalayok— ganyan kayo sa aking kamay, sambahayan ng Israel. [7] Sa isang sandali, maaari
akong magpahayag ng isang bagay tungkol sa isang bansa o isang kaharian, na aking aalisin, gigibain, o wawasakin ito. [8]
Ngunit, kung ang bansa na aking pinahayagan ay tatalikod sa kasamaan nito, kung gayon mahahabag ako mula sa
sakuna na binabalak kong dalhin dito.
[9] Sa isa pang sandali, maaari kong ipahayag ang tungkol sa isang bansa o isang kaharian, na aking itatayo o itatanim ito. [10]
Ngunit kung gagawa ito ng masama sa aking paningin sa pamamagitan ng hindi pakikinig sa aking tinig, ititigil ko ang
aking sinabi na gagawin kong mabuti para sa kanila.
[11] Kaya ngayon, magsalita ka sa mga kalalakihan ng Juda at sa mga naninirahan sa Jerusalem at sabihin, "Ito ang sinasabi
ni Yahweh: Tingnan mo, bubuo ako ng sakuna laban sa inyo. May binabalak ako laban sa inyo. Magsisi, ang bawat tao
mula sa kaniyang masamang landas, kaya ang inyong mga pamamaraan at inyong mga nakaugalian ang magdadala ng
mabuti sa inyo.' [12] Ngunit sasabihin nila, 'Hindi ito mahalaga. Kikilos kami ayon sa aming sariling mga balak. Gagawin ng
bawat isa kung ano ang masama sa kaniya, ang mga ninanais ng kanilang matitigas na puso.'
[13] Samakatwid ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Tanungin mo ang mga bansa, sino ang nakarinig ng ganitong bagay? Ang
birheng Israel ay nakagawa ng isang kakila-kilabot na gawa. [14] Mawawala ba ang niyebe ng Lebanon sa mga mabatong
mga burol sa mga parang? Ang mga batis ng kabundukan na mula sa malayo ay natutuyuan ba ng tubig?
[15] Ngunit kinalimutan ako ng aking mga tao. Gumawa sila ng mga handog para sa walang kabuluhang diyus-diyosan at
gumawa ng ikakatisod sa kanilang daraanan; iniwan nila ang sinaunang daan upang lumakad sa maikling daan. [16] Ang
kanilang mga lupain ay magiging isang katatakutan, isang bagay ng walang hanggang panunutsut. Bawat isa na dadaan
sa kaniya ay mangangatog at iiling ang kaniyang ulo. [17] Pangangalatin ko sila sa harap ng kanilang mga kaaway tulad ng
hangin sa silangan. Ipapakita ko sa kanila ang aking likuran, at hindi ang aking mukha, sa araw ng kanilang sakuna."
[18] Kaya sinabi ng mga tao, "Halikayo, gumawa tayo ng masamang balak laban kay Jeremias, sapagkat ang kautusan ay
hindi mawawala sa mga pari, o payo sa mga taong marurunong, o mga salita sa mga propeta. Halikayo, atin siyang
labanan ng ating mga pananalita at huwag nang magbigay pansin sa anumang bagay na kaniyang ipapahayag." [19]
Magbigay pansin sa akin, Yahweh! At makinig sa ingay ng aking mga kaaway. [20] Talaga bang ang sakuna mula sa kanila
ang aking gantimpala sa pagiging mabuti sa kanila? Sapagkat humukay sila ng isang malalim na hukay para sa akin.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Alalahanin kung paano sila tumayo sa iyong harapan upang magsalita sa kanilang mga pangangailangan, upang ang
iyong matinding galit ay ilayo mula sa kanila.
[21] Samakatwid ipasakamay mo ang kanilang mga anak sa pagkagutom, at ibigay sila sa ilalim ng kapangyarihan ng
espada. Kaya hayaan ang kanilang mga kababaihan na mawalan at maging mga balo, at ang kanilang mga kalalakihan ay
mapatay, at ang mga batang kalalakihan nila ay mamatay sa labanan sa pamamagitan ng espada. [22] Hayaang marinig ang
isang hiyaw ng pagkabalisa mula sa kanilang mga tahanan, kapag biglaang magpapadala ka ng mga tao laban sa kanila.
Sapagkat humukay sila ng isang malalim na hukay upang bihagin ako at may nakatagong patibong para sa aking paa. [23]
Ngunit ikaw Yahweh, nalalaman mo ang kanilang mga balak laban sa akin upang patayin ako. Huwag mong patawarin
ang kanilang mga kasamaan at mga kasalanan. Huwag mong alisin ang kanilang mga kasalanan mula sa iyo. Sa halip,
hayaan silang matanggal mula sa harapan mo. Kumilos laban sa kanila sa panahon ng iyong poot.

Chapter 19

[1] Sinabi ito ni Yahweh, "Pumunta ka at bumili ng banga ng magpapalayok habang kasama mo ang mga nakatatanda sa
mga tao at ang mga pari. [2] At pumunta ka sa lambak ng Ben Hinom kung saan nakabukas ang tarangkahan ng
Magpapalayok, at ipahayag mo roon ang mga salitang sasabihin ko sa iyo. [3] Sabihin mo, 'Pakinggan ang salita ni Yahweh,
mga hari ng Juda at mga naninirahan sa Jerusalem! Sinasabi ito ni Yahweh ng mga hukbo, Diyos ng Israel, "Tingnan
ninyo, magpapadala ako ng sakuna sa lugar na ito at papanting ang mga tainga ng bawat makikinig nito.
[4] Gagawin ko ito dahil tinalikuran nila ako at hindi iginalang ang lugar na ito. Sa lugar na ito, nag-aalay sila sa ibang mga
diyos na hindi nila kilala. Pinuno rin ng kanilang mga ninuno at mga hari ng Juda ang lugar na ito ng walang-salang
dugo. [5] Nagtayo sila ng mga dambana para kay Baal upang sunugin ang kanilang mga anak na lalaki sa apoy bilang mga
handog na susunugin para sa kaniya—isang bagay na hindi ko iniutos. Hindi ko sinabi sa kanilang gawin ito ni sumagi
man lang sa aking puso.
[6] Kaya, tingnan ninyo, darating ang mga araw na hindi na tatawaging Tofet ang lugar na ito, ang lambak ng Ben Hinom,
sapagkat ito ay magiging lambak ng Patayan. Ito ang pahayag ni Yahweh. [7] Sa lugar na ito, gagawin kong walang saysay
ang mga balak ng Juda at Jerusalem. Bubuwalin ko sila sa pamamagitan ng espada sa harapan ng kanilang mga kaaway
at sa pamamagitan ng kamay ng mga naghahangad ng kanilang mga buhay. At ibibigay ko ang kanilang mga bangkay
bilang pagkain ng mga ibon sa kalangitan at ng mga hayop sa lupa. [8] At gagawin kong wasak at paksa ng panunutsut ang
lungsod na ito, sapagkat ang lahat ng daraan dito ay mangangatog at susutsut dahil sa lahat ng salot nito. [9] Ipapakain ko
sa kanila ang laman ng kanilang mga anak, kakainin ng bawat isa ang laman ng kaniyang kapwa sa pagkakulong at sa
kagipitan na dinala sa kanila ng kanilang mga kaaway at ng mga naghahangad ng kanilang buhay.'"
[10] Pagkatapos, babasagin mo ang banga sa harapan ng mga kalalakihang sumama sa iyo. [11] Sasabihin mo sa kanila, 'Ito ang
sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: Gagawin ko ang ganitong bagay sa mga taong ito at sa lungsod na ito—ito ang pahayag
ni Yahweh—gaya ng pagbasag ni Jeremias sa banga upang hindi na mabuong muli. Ililibing ng mga tao ang mga patay sa
Tofet hanggang sa wala nang matirang lugar para sa mga namatay.
[12] Ito ang gagawin ko sa lugar na ito at sa mga naninirahan dito kapag gagawin kong tulad ng Tofet ang lugar na ito—ito
ang pahayag ni Yahweh— [13] kaya magiging katulad ng Tofet ang mga bahay ng Jerusalem at ng mga hari ng Juda—lahat
ng mga tahanan na ang bubungan ay pinagsasambahan ng mga hindi malinis na tao sa lahat ng mga bituin sa langit at
nagbubuhos ng inuming mga alay sa ibang mga diyos.'"
[14] Pagkatapos, pumunta si Jeremias mula sa Tofet, kung saan siya isinugo ni Yahweh upang magpahayag ng propesiya.
Tumayo siya sa patyo ng tahanan ni Yahweh at sinabi niya sa lahat ng tao, [15] "Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo,
Diyos ng Israel, 'Makinig kayo, magdadala ako sa lungsod na ito at sa lahat ng bayan nito ng sakuna na aking ipinahayag
laban dito, sapagkat pinatigas nila ang kanilang leeg at tumangging makinig sa aking mga salita.'"

Chapter 20

[1] Si Pashur na lalaking anak ni Imer na pari—siya ang namumunong opisyal—narinig si Jeremias na nagpapahayag ng
mga salitang ito sa harapan ng tahanan ni Yahweh. [2] Kaya hinampas ni Pashur si Jeremias na propeta at pagkatapos
inilagay siya sa mga pangawan na nasa Itaas na Tarangkahan ni Benjamin sa tahanan ni Yahweh.
[3] Nangyari sa sumunod na araw, pinalaya ni Pashur si Jeremias mula sa mga pangawan. At sinabi ni Jeremias sa kaniya,
"Hindi ka pinangalanan ni Yahweh na Pashur, ngunit ikaw ay si Magot Missabib. [4] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh,
'Tingnan mo, gagawin kitang isang bagay na kakikilabutan—ikaw at lahat ng iyong minamahal—sapagkat mabubuwal
sila sa pamamagitan ng espada ng kanilang mga kaaway at makikita ito ng iyong mga mata. Ibibigay ko ang buong Juda
sa kamay ng hari ng Babilonia. Gagawin niya silang mga bihag sa Babilonia o lulusubin sila gamit ang espada.
[5] Ibibigay ko sa kaniya ang lahat ng karangyaan at lahat ng kasaganaan ng lungsod na ito, lahat ng mahahalagang bagay
at lahat ng kayamanan ng mga hari ng Juda. Ilalagay ko ang mga bagay na ito sa kamay ng inyong mga kaaway at
sasamsamin nila ang mga ito. Kukunin nila ang mga ito at dadalhin sa Babilonia. [6] Ngunit ikaw Pashur at ang lahat ng

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

naninirahan sa iyong tahanan ay mabibihag. Pupunta ka sa Babilonia at mamamatay doon. Ikaw at ang lahat ng iyong minamahal na siyang pinagpahayagan mo ng mapanlinlang na mga bagay ay maililibing doon'".
[7] Hinikayat mo ako, Yahweh. Tunay nga akong nahikayat. Tinalo at nilupig mo ako. Ako ay naging katatawanan. Araw-araw akong kinukutya ng mga tao, sa lahat ng araw. [8] Sapagkat sa tuwing magsasalita ako, isinisigaw at ipinapahayag ko ang, 'Karahasan at pagkawasak.' At ang salita ni Yahweh ay naging paninisi at pangungutya para sa akin araw-araw. [9]
Kung sasabihin kong, 'Hindi ko na iisipin si Yahweh. Hindi ko na ipapahayag ang kaniyang pangalan.' Magiging tulad ito ng apoy sa aking puso na nasa aking mga buto. Kaya nagsusumikap akong pigilan ito ngunit hindi ko kaya.
[10] Nakarinig ako ng usap-usapan ng katatakutan mula sa maraming tao sa paligid. 'Iulat! Dapat natin itong iulat!' Ang mga malapit sa akin ay nanonood upang makita kung babagsak ako. 'Marahil maaari siyang madaya. Kung gayon, maaari natin siyang mahigitan at makapaghiganti sa kaniya.' [11] Ngunit kasama ko si Yahweh tulad ng makapangyarihang mandirigma, kaya ang mga humahabol sa akin ay matitisod. Hindi nila ako matatalo. Labis silang mapapahiya dahil hindi sila magtatagumpay. Magkakaroon sila ng walang katapusang kahihiyan at hindi ito kailanman malilimutan.
[12] Ngunit ikaw, Yahweh ng mga hukbo, ikaw na sumusuri sa matuwid at nakakaalam ng isip at puso. Hayaan mong makita ko ang iyong paghihiganti sa kanila sapagkat ipinakita ko ang aking kalagayan sa iyo. [13] Umawit kay Yahweh!
Purihin si Yahweh! Sapagkat iniligtas niya ang mga buhay ng mga naapi mula sa kamay ng mga gumagawa ng masama.
[14] Isumpa nawa ang araw ng aking kapanganakan. Huwag pagpalain ang araw na ipinanganak ako ng aking ina. [15] Isumpa ang taong nagsabi sa aking ama na, 'Isang sanggol na lalaki ang ipinanganak para sa iyo,' na nagdulot ng labis na kagalakan.
[16] Hayaan ang taong iyon ay maging tulad ng mga lungsod na winasak ni Yahweh nang nawala ang kaniyang awa. Nawa ay marinig niya ang isang panawagan ng tulong sa madaling araw at ang sigaw ng labanan sa tanghali. [17] Mangyari nawa ito, yamang hindi ako pinatay ni Yahweh sa sinapupunan o ginawang libingan ko ang aking ina, isang sinapupunang buntis magpakailanman. [18] Bakit ako lumabas sa sinapupunan upang makita ang mga kaguluhan at matinding paghihirap, upang mapuno ng kahihiyan ang aking mga araw?"

Chapter 21

[1] Ito ang salita na nagmula kay Yahweh para kay Jeremias nang ipinadala ni Haring Zedekias si Pashur na anak ni Malchias at ang pari na si Zefanias na anak ni Maaseias sa kaniya. Sinabi nila sa kaniya, [2] "Humingi ka ng payo mula kay Yahweh para sa amin, sapagkat nakikipagdigma sa amin si Nebucadnezar na hari ng Babilonia. Marahil ay gagawa si Yahweh ng mga himala para sa amin gaya ng mga nakalipas na panahon at gagawa siya ng paraan para umurong siya sa amin."
[3] Kaya sinabi ni Jeremias sa kanila, "Ito ang dapat ninyong sabihin kay Zedekias, [4] sinabi ito ni Yahweh, ang Diyos ng Israel: Tingnan ninyo, ibabalik ko ang mga sandatang pandigma na nasa inyong kamay, na inyong ginagamit sa pakikipaglaban sa hari ng Babilonia at sa mga Caldeo na pumapalibot sa inyo mula sa labas ng mga pader! Sapagkat titipunin ko sila sa gitna ng lungsod na ito. [5] At ako mismo ang lalaban sa inyo na nakataas ang kamay at malakas na bisig, at may matinding poot, kabangisan at matinding galit.
[6] Sapagkat lulusubin ko ang mga naninirahan sa lungsod na ito, maging tao at hayop. Mamamatay sila sa matinding salot.
[7] Pagkatapos nito— ito ang pahayag ni Yahweh—si Zedekias na hari ng Juda, ang kaniyang mga lingkod, ang mga tao, at ang sinumang natira sa lungsod na ito pagkatapos ng salot, ang espada at ang kagutuman—ipapasakamay ko silang lahat kay Nebucadnezar na hari ng Babilonia, na kanilang mga kaaway at sa mga naghahangad ng kanilang buhay. At papatayin niya sila gamit ang talim ng espada. Hindi niya sila kaaawaan, ililigtas, o kahahabagan.'
[8] At dapat mong sabihin sa mga taong ito, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh: Tingnan ninyo, inilalagay ko sa harapan ninyo ang daan ng buhay at ang daan ng kamatayan. [9] Ang sinumang mananatili sa lungsod na ito ay mamamatay sa pamamagitan ng espada, kagutuman at salot; ngunit sinuman ang lalabas at magpapatirapa sa harapan ng mga Caldeo na nasa palibot ninyo ay mabubuhay. Maililigtas niya ang kaniyang sarili. [10] Sapagkat nagpasya ako laban sa lungsod na ito upang magdala ng sakuna, at hindi ang magdala ng kabutihan—ito ang pahayag ni Yahweh. Ito ay naibigay sa kamay ng haring Babilonia, at susunugin niya ito.'
[11] Tungkol sa sambahayan ng haring Juda, makinig sa salita ni Yahweh. [12] Sa sambahayan ni David, sinasabi ni Yahweh, 'Magdala ka ng katarungan sa umaga. Iligtas ang isang ninakawan sa kamay ng mapang-api, kung hindi lalabas ang aking matinding galit na kagaya ng apoy at magliliyab. Dahil walang makakaapula nito dahil sa masama ninyong mga gawain.
[13] Tingnan ninyo, mga naninirahan sa lambak! Ako ay laban sa inyo, bato sa kapatagan—ito ang pahayag ni Yahweh—Ako ay laban sa sinumang nagsasabing, "Sino ang bababa upang lusubin kami?" o "Sino ang papasok sa aming mga tahanan?"
[14] Nagtakda ako ng bunga ng inyong mga gawain na maging laban sa inyo—ito ang pahayag ni Yahweh—at magsisindi ako ng apoy sa mga kasukalan, at lalamunin ang lahat ng nakapalibot dito."

Chapter 22

[1] Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Bumaba ka sa tahanan ng hari ng Juda at ipahayag mo ang salitang ito doon. [2] Sabihin mo,

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

'Hari ng Juda, ikaw na nakaupo sa trono ni David, makinig ka sa salita ni Yahweh. At makinig, kayo na mga lingkod niya,
at kayo na kaniyang mamamayan na pumasok dito sa mga tarangkahan. 3 Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Maging
makatarungan at makatuwiran, at sinuman ang ninakawan—iligtas siya sa kamay ng mang-aapi sa kaniya. Huwag
apihin ang mga dayuhan sa inyong bayan, o anumang ulila o balo. Huwag gagawa ng karahasan o magbubuhos ng dugo
ng walang kasalanan sa lugar na ito.
4 Sapagkat kung talagang gagawin ninyo ang mga bagay na ito, ang mga haring umupo sa trono ni David ay papasok sa
mga tarangkahan ng tahanan niya na nakasakay ng karwahe at mga kabayo. Siya, ang kaniyang mga lingkod, at ang
kaniyang mga tao! 5 Ngunit kung hindi kayo makikinig sa mga salitang ito mula sa akin na inihayag ko—ito ang pahayag
ni Yahweh—kung gayon ang maharlikang palasyong ito ay masisira.'"
6 Sapagkat ganito ang sinasabi ni Yahweh tungkol sa palasyo ng hari ng Juda, 'Para sa akin, ikaw ay gaya ng Gilead, o gaya
ng tuktok ng bundok ng Lebanon. Ngunit gagawin kitang isang ilang, mga lungsod na walang mga naninirahan. 7 Dahil
may itinalaga akong mga tagapagwasak upang pumunta laban sa inyo! Mga kalalakihan na may dalang sandata at
puputulin ang inyong mga piling puno ng sedar at ilalaglag ang mga ito sa apoy.
8 Pagkatapos maraming bansa ang dadaan sa lungsod na ito. Bawat taong daraan ay sasabihin sa kaniyang kasunod,
"Bakit kaya nagawa ni Yahweh ang ganito sa dakilang lungsod na ito?" 9 At sumagot ang isa, "Dahil pinabayaan nila ang
kasunduan nila kay Yahweh na kanilang Diyos at yumukod sa ibang mga diyos at sumamba sa kanila."
10 Huwag iyakan ang namatay. Huwag siyang ipagluksa. Ngunit tiyak na tatangisan ninyo ang sinuman na bibihagin, dahil
hindi na siya kailanman makakabalik upang makitang muli ang lupain kung saan siya ipinanganak.'
11 Dahil ito ang sinasabi ni Yahweh tungkol kay Jehoahaz na anak ni Josias na hari ng Juda, na naglingkod bilang hari sa
halip na si Josias na kaniyang ama, 'Umalis siya mula sa lugar na ito at hindi na babalik. 12 Doon siya mamamatay sa lugar
kung saan nila siya binihag, at hindi niya kailanman makikitang muli ang lupain na ito.'
13 Aba sa sinuman na magpapatayo ng kaniyang tahanan sa paraan na hindi makatuwiran at ang kaniyang mga silid sa
itaas na hindi makatarungan; sapagkat pinagawa niya sa ibang manggagawa, ngunit hindi niya sila binayaran. 14 Aba sa
sinuman na magsasabi, 'Magpapatayo ako ng sarili kong tahanan na napakataas at maluluwang na mga silid sa itaas, at
malalaki ang pinagawang mga bintana para sa kaniyang sarili at mga dingding na may sedar, at pininturahan lahat ito ng
pula.'
15 Ito ba ang magpapakita na ikaw ay mabuting hari, kaya gusto mong magkaroon ng sedar na mga dingding? Hindi ba
kumain at uminom din ang iyong ama, ngunit gumawa siya ng makatarungan at makatuwiran? Kaya mabuti ang mga
bagay na nangyari sa kaniya. 16 Ang paghuhukom niya ay panig sa mga mahihirap at mga nangangailangan. At maayos
ang lahat noon. Hindi ba ito ang kahulugan ng pagkilala sa akin? —Ito ang pinahayag ni Yahweh.
17 Ngunit walang laman ang inyong mga mata at puso maliban ang pag-aalala sa hindi makatarungan na kikitain ninyo at
pagbuhos sa mga dugo ng walang kasalanan, at sa paggawa ng pagpapahirap at pagmamalupit sa mga iba. 18 Kaya ito ang
sinasabi ni Yahweh tungkol kay Jehoiakim na anak ni Josias, hari ng Juda: Hindi nila siya tatangisan ng 'Aba, ang aking
kapatid na lalaki!' o 'Aba, ang aking kapatid na babae!' At hindi sila tatangis ng "Aba, panginoon!' o 'Aba, kamahalan!' 19
Maililibing siya tulad ng paglibing ng isang patay na asno, kakaladkarin palayo at ihahagis sa kabila ng mga tarangkahan
ng Jerusalem.
20 Umakyat ka sa mga bundok ng Lebanon at sumigaw. Lakasan mong sumigaw sa Bashan. Sumigaw mula sa mga bundok
ng Abarim, dahil lilipulin ang lahat ng iyong mga kaibigan. 21 Kinausap kita noong panahon na ikaw ay ligtas, ngunit ang
sinabi mo, 'Hindi ako makikinig.' Ito ang dati mong kaugalian mula pa ng kabataan mo, dahil hindi ka nakinig sa aking
tinig.
22 Ang hangin ang siyang aakay palayo sa lahat ng iyong mga pastol, at ang mga kaibigan mo ay mapupunta sa
pagkabihag. Pagkatapos ay tiyak na mapapahiya at hahamakin ka dahil sa mga masasama ninyong gawa. 23 Ikaw na hari,
kayo na nakatira sa Tahanan sa Kagubatan ng Lebanon, kayo na nagpupugad sa mga sedar, paano ninyo matitiis kapag
darating sa inyo ang pagpapahirap na gaya ng sakit ng panganganak."
24 Dahil buhay ako—ito ang pahayag ni Yahweh— kahit na ikaw, Jehoiakin na anak ni Jehoiakim, hari ng Juda, ay ang
singsing na pantatak na nasa aking kanang kamay, sisirain kita. 25 Dahil ibinigay na kita sa mga kamay ng mga
naghahangad sa buhay mo at sa mga dati mong kinatatakutan, ang kamay ni Nebucadnezar na hari ng Babilonia at ang
mga Caldeo. 26 Itatapon kita at ang iyong ina na nagsilang sa iyo, sa ibang lupain na hindi ka doon ipinanganak. Doon ka
mamamatay.
27 At tungkol sa bansang ito kung saan nila gustong bumalik, hindi na sila makababalik dito. 28 Ito ba ay hamak at basag na
sisidlan? Ito bang lalaking si Jehoiakin ay isang palayok na walang magkakagusto? Bakit kailangan siyang itapon palabas
at ang kaniyang mga kaapu-apuhan, at ibuhos sila sa lupaing hindi nila alam?
29 O Lupa, Lupa, Lupa! Pakinggan mo ang salita ni Yahweh! 30 Ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Isulat ang tungkol sa lalaking ito
na si Jehoiakin: Siya ay mawawalan ng anak. Hindi siya naging masagana sa kaniyang panahon, at wala sa kaniyang mga
angkan ang magtatagumpay o kailanman ay hindi makauupo sa trono ni David at maghari sa buong Juda.'"

Chapter 23

[1] "Aba sa inyong mga pastol na sumisira at nagsisingalat sa mga tupa ng aking pastulan—Ito ang pahayag ni Yahweh." [2]
Kaya si Yahweh, ang Diyos ng Israel, sinasabi ito tungkol sa mga pastol na nagpapastol sa kaniyang mga tao, "Inyong pinapangalat ang aking kawan at itinaboy ninyo sila palayo. Hindi ninyo sila inalagaan kailanman. Alamin ninyo ito! Pagbabayarin ko kayo sa mga kasamaang ginagawa ninyo—Ito ang pahayag ni Yahweh.
[3] Ako mismo ang magtitipon sa mga nalabi sa aking mga kawan mula sa lahat ng mga lupain kung saan ko sila dinala, at
ibabalik ko sila sa isang masaganang lugar, kung saan sila ay magiging mabunga at dadami. [4] Pagkatapos ay
magbabangon ako ng mga pastol na magpapastol sa kanila upang hindi na sila matatakot o magugulo. Wala ng maliligaw sa kanila—Ito ang pahayag ni Yahweh.
[5] Tingnan ninyo, ang mga araw ay paparating—ito ang pahayag ni Yahweh—kapag magbabangon ako para kay David ng isang matuwid na sanga. Mamumuno siya bilang hari; magdadala siya ng kasaganaan at magpapatupad siya ng
katarungan at katuwiran sa lupain. [6] Sa kaniyang mga kapanahunan, maliligtas ang Juda at mamumuhay ang Israel ng may katiwasayan. At ito ang pangalan na itatawag sa kaniya: Si Yahweh ang ating Katuwiran.
[7] Samakatuwid tingnan, paparating ang mga araw—ito ang pahayag ni Yahweh—kapag hindi na nila sasabihing,'
Sapagkat buhay si Yahweh, na naglabas sa mga tao ng Israel mula sa lupain ng Egipto.' [8] Sa halip sasabihin nila, 'Sapagkat
buhay si Yahweh, na naglabas at nagbalik sa mga kaapu-apuhan ng sambahayan ng Israel mula sa hilagang lupain at sa lahat ng mga lupain kung saan sila dinala.' At mamumuhay sila sa kanilang sariling lupain."
[9] Tungkol sa mga propeta, nawasak ang aking puso, at nanginig ang lahat ng aking mga buto. Naging tulad ako ng isang
lasing na lalaki, tulad ng isang lalaking nadaig ng alak, dahil kay Yahweh at sa kaniyang mga banal na salita. [10] Sapagkat
ang lupain ay puno ng mga mangangalunya. Dahil sa mga ito ang lupain ay tumatangis. Ang mga parang sa ilang ay natuyo. Ang mga landas ng mga propetang ito ay masama; ang kanilang kapangyarihan ay hindi ginamit sa tamang paraan.
[11] "Sapagkat ang mga propeta at ang mga pari ay parehong marumi. Maging sa aking tahanan ay natagpuan ko ang
kanilang kasamaan! —ito ang pahayag ni Yahweh— [12] samakatuwid ang kanilang mga landas ay magiging tulad ng isang
madulas na lugar sa kadiliman. Itutulak sila pababa. Mahuhulog sila rito. Sapagkat magpapadala ako ng sakuna laban sa kanila sa taon ng kanilang kaparusahan—ito ang pahayag ni Yahweh—
[13] Sapagkat nakita ko ang mga kasalanan ng mga propeta sa Samaria. Nagpahayag sila sa pamamagitan ni Baal at iniligaw
ang aking Israelita sa maling landas. [14] At maging sa mga propeta sa Jerusalem ay nakita ko ang mga kakila-kilabot na
mga bagay: Nangalunya at lumalakad sila sa kasinungalingan. Pinapalakas nila ang mga kamay ng mga gumagawa ng masama: walang isa man ang tumalikod mula sa kaniyang ginagawang kasamaan. Lahat sila ay naging tulad ng Sodoma
sa akin at ang mga naninirahan dito ay tulad ng Gomorra!" [15] Samakatwid ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo
tungkol sa mga propeta, "Tingnan ninyo, pakakainin ko sila ng halamang mapait at paiinumin ng tubig na nakakalason, sapagkat lumabas ang karumihan mula sa mga propeta ng Jerusalem sa buong lupain."
[16] Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, "Huwag ninyong pakinggan ang mga salita ng mga propeta na nagpapahayag
sa inyo. Dinaya nila kayo! Naghahayag sila ng mga pangitain mula sa kanilang sariling mga kaisipan, hindi nagmula sa
bibig ni Yahweh. [17] Patuloy nilang sinasabi sa mga taong hindi nagpaparangal sa akin, 'Ipinapahayag ni Yahweh na
magkakaroon ng kapayapaan para sa inyo.' At ang bawat isa na lumalakad sa katigasan ng kanilang puso ay sinasabing,
'Ang sakuna ay hindi darating sa inyo.' [18] Ngayon, sino ang tatayo sa konseho ng pagtitipon ni Yahweh? Sino ang
makakakita at makakarinig sa kaniyang salita? Sino ang magbibigay pansin sa kaniyang salita at makikinig?
[19] Tingnan, may isang bagyo na parating mula kay Yahweh! Ang kaniyang matinding galit ay lalabas na, at ang bagyo ay
paikot-ikot. Ito ay iikot-ikot sa palibot ng mga ulo ng masasama. [20] Ang galit ni Yahweh ay hindi huhupa hanggang sa
maisagawa ang mga ito at maisakatuparan ang layunin ng kaniyang puso. Maiintindihan ninyo ito, sa mga huling araw.
[21] Hindi ko ipinadala ang mga propetang ito. Lumitaw lamang sila. Hindi ako nagpahayag ng anumang bagay sa kanila,
ngunit patuloy silang nagpapahayag, [22] Sapagkat kung sila ay tumayo sa aking konsehong pagtitipon, ipaparinig nila sa
aking mga tao ang aking salita; ito ang dahilan upang tumalikod sila sa kanilang mga masasamang salita at maruruming mga gawain.
[23] Diyos lamang ba ako sa malapit—Ito ang pahayag ni Yahweh—at hindi rin ba Diyos sa malayo? [24] Maaari bang
makapagtago ang sinuman sa tagong lugar na hindi ko siya nakikita? —Ito ang pahayag ni Yahweh—at hindi ba ako ang nagpuno ng mga langit at ang lupa? —ito ang pahayag ni Yahweh.
[25] Narinig ko kung ano ang sinabi ng mga propeta, doon sa mga nagpapahayag ng may panlilinlang sa aking pangalan.
Sinabi nila, 'Mayroon akong isang panaginip! Mayroon akong isang panaginip!' [26] Gaano katagal ito magpapatuloy, ang
mga propetang nagpapahayag ng kasinungalingan mula sa kanilang mga kaisipan, at sa mga nagpapahayag ng
panlilinlang sa kanilang mga puso? [27] Binabalak nilang gawin na kalimutan ng aking mga tao ang aking pangalan ayon sa
mga panaginip na kanilang ibinalita, bawat isa sa kaniyang kapwa, gaya lamang ng kanilang mga ninuno na kinalimutan ang aking pangalan alang-alang sa pangalan ni Baal.
[28] Ang propetang may panaginip, hayaang ibalita ang kaniyang panaginip. Ngunit sa isa na pinahayagan ko ng ilang
bagay, ipahayag niya ng makatotohanan ang aking salita. Ano ang gagawin ng dayami sa kaniyang butil? —Ito ang
pahayag ni Yahweh— [29] at ang aking salita ay hindi ba tulad ng apoy? —ito ang pahayag ni Yahweh—at tulad ng maso na

dinudurog ang bato? [30] Kaya tingnan ninyo, hindi ako sang-ayon sa mga propeta—ito ang pahayag ni Yahweh—sinumang
magnanakaw ng salita mula sa ibang tao at sinasabi nilang sila ay galing sa akin.
[31] Tingnan, hindi ako sang-ayon sa mga propeta—ito ang pahayag ni Yahweh—na gumagamit ng kanilang mga dila upang
magpahayag ng mga babala. [32] Tingnan ninyo, hindi ako sang-ayon sa mga propeta na nananaginip ng mapanlinlang—Ito
ang pahayag ni Yahweh—at pagkatapos ay ipapahayag ang mga ito at sa paraang ito naliligaw ang aking mga tao sa
kanilang panlilinlang at pagmamataas. Hindi ako sang-ayon sa kanila, sapagkat hindi ko sila isinugo ni binigyan ng mga
utos. Kaya tiyak na hindi nila tutulungan ang mga taong ito—ito ang pahayag ni Yahweh.
[33] Kapag ang mga taong ito o isang propeta o isang pari ang magtatanong sa iyo, 'Ano ang pahayag ni Yahweh?' at dapat
mong sabihin sa kanila, 'Anong pahayag? Sapagkat iniwan ko na kayo'—ito ang pahayag ni Yahweh. [34] Para sa mga
propeta, mga pari at ang mga taong nagsasabing, 'Ito ang pahayag ni Yahweh,' Parurusahan ko ang taong iyon at ang
kaniyang sambahayan.
[35] Patuloy ninyong sinasabi, bawat tao sa kaniyang kapwa at bawat tao sa kaniyang kapatid na lalaki, 'Ano ang sagot ni
Yahweh?' at 'Ano ang pahayag ni Yahweh?' [36] Ngunit hindi na ninyo kailangan pang magsalita tungkol sa pahayag ni
Yahweh, sapagkat sa bawat pahayag mula sa bawat tao ay naging kaniyang sariling mensahe, at binago ninyo ang mga
salita ng buhay na Diyos, si Yahweh ng mga hukbo, na ating Diyos.
[37] Ito ang inyong tinatanong sa propeta, 'Ano ang isinagot ni Yahweh sa inyo? Ano ang ipinahayag ni Yahweh? [38]
Pagkatapos ibabalita ninyo ang isang pahayag mula kay Yahweh, ngunit ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Sinasabi mo, "Narito
ang pahayag ni Yahweh," kahit na magpapadala ako ng utos sa inyo at sinabing, "Huwag mong sabihin: Ito ang isang
pahayag mula kay Yahweh." [39] Kaya, tingnan ninyo, pupulutin ko kayo at itatapon palayo mula sa akin, kasama ang
lungsod na ibinigay ko sa inyo at sa inyong mga ninuno. [40] Pagkatapos ay ilalagay ko kayo sa walang hanggang kahihiyan
at lalaitin kayo ng hindi malilimutan.' "

Chapter 24

[1] Nagpakita si Yahweh ng isang bagay sa akin. Masdan, dalawang basket ng igos ang nakalagay sa harapan ng templo ni
Yahweh. (Ang pangitain na ito ay nangyari pagkatapos dalhin ni Nebucadnezar, na hari ng Babilonia, sa pagkakabihag si
Jeconias na anak ni Jehoiakim, na hari ng Juda, ang mga pinuno ng Juda, mga mang-uukit at mga manggagawa ng bakal
mula sa Jerusalem at dinala sila sa Babilonia.) [2] Ang isang basket ng igos ay napakaganda, tulad ng mga unang nahinog na
igos, ngunit ang ibang mga basket ng igos ay napakasama na hindi maaring kainin. [3] Sinabi ni Yahweh sa akin, "Ano ang
nakikita mo, Jeremias?" sinabi ko, "Mga igos. Mga igos na napakaganda at igos na napakasama na hindi ito maaaring
kainin."
[4] Pagkatapos, ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [5] "Sinasabi ito ni Yahweh, ang Diyos ng Israel: Titingnan
ko ang pagkakabihag ng Juda para sa kanilang kapakinabangan, tulad ng mabubuting igos na ito, ang mga bihag na aking
ipinadala mula sa lugar sa lupain ng Caldeo. [6] Ibabaling ko ang aking mga mata sa kanila para sa kabutihan at muli silang
ibabalik sa lupaing ito. Itatayo ko sila at hindi ibabagsak. Itatanim ko sila, at hindi bubunutin. [7] At bibigyan ko sila ng
isang puso upang kilalanin ako, sapagkat ako si Yahweh. Sila ay magiging aking mga tao at ako ay magiging kanilang
Diyos, kaya babalik sila sa akin nang buong puso.
[8] Ngunit tulad ng masamang igos na hindi maaaring kainin—ito ang sinasabi ni Yahweh—gagawin ko ang paraang ito
kina Zedekias, na hari ng Juda, kasama ang kaniyang mga opisyal, at ang ilan pa sa mga taga-Jerusalem na nananatili sa
lupaing ito o pupunta upang manatili sa lupain ng Egipto. [9] Ibabaling ko sila sa isang nakakatakot na bagay, isang sakuna,
sa paningin ng lahat ng kaharian sa lupa, isang kahihiyan at isang sentro ng mga salawikain, mga paghamak, at mga
sumpa sa lahat ng lugar kung saan ko sila dinala. [10] Magpapadala ako ng espada, taggutom, at salot laban sa kanila, lubos
silang mauubos mula sa lupain na aking ibinigay sa kanila at sa kanilang mga ninuno."

Chapter 25

[1] Ito ang salitang dumating kay Jeremias tungkol sa lahat ng mga tao ng Juda. Dumating ito sa ikaapat na taon ni
Jehoaikim na anak ni Josias, hari ng Juda. Iyon ang unang taon ni Nebucadnezar, na hari ng Babilonia. [2] Ipinahayag ito ni
Jeremias na propeta sa lahat ng taga-Juda at sa lahat ng naninirahan sa Jerusalem.
[3] Sinabi niya, "Sa dalawampu't tatlong taon, mula sa ikalabing-tatlong taon ni Josias na anak ni Amon, na hari ng Juda
hanggang sa araw na ito, dumating ang mga salita ni Yahweh sa akin. Ipinapahayag ko ang mga ito sa inyo. Masigasig
kong ipinapahayag ang mga ito, ngunit hindi kayo nakinig. [4] Isinugo ni Yahweh ang lahat ng kaniyang mga lingkod na
mga propeta sa inyo. Masigasig silang humayo, ngunit hindi kayo nakinig o nagbigay-pansin.
[5] Sinabi ng mga propetang ito, 'Hayaan ninyong tumalikod ang bawat tao mula sa kaniyang masasamang gawa at ang
katiwalian na kanilang mga kinagawian at bumalik sa lupain na ibinigay ni Yahweh noong unang panahon sa inyong
mga ninuno at sa inyo, bilang isang permanenteng kaloob. [6] Kaya huwag kayong lumakad sa ibang diyos upang sambahin
sila o yumukod sa kanila, at huwag ninyo silang udyukan sa pamamagitan ng gawa ng inyong mga kamay upang gawan
nila kayo ng ikakasakit ninyo.'

7 Ngunit hindi kayo nakinig sa akin—ito ang pahayag ni Yahweh—kaya inudyukan ninyo ako sa pamamagitan ng gawa ng
inyong mga kamay upang saktan ko kayo. 8 Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh na pinuno ng mga hukbo, 'Dahil hindi kayo
nakinig sa aking mga salita, 9 tingnan ninyo, magpapadala ako ng isang utos na tipunin ang lahat ng mga tao sa hilaga—
ito ang pahayag ni Yahweh—kasama ni Nebucadnezar na aking lingkod, ang hari ng Babilonia, at dalhin sila laban sa
lupaing ito at ang bawat naninirahan dito, at laban sa lahat ng mga bansa na nakapalibot sa inyo. Sapagkat inihiwalay ko
sila para sa pagkasira. Gagawin ko silang isang katatakutan, sila ang paksa ng mga panunutsot, at walang hanggang
pagkawasak.
10 Ang mga tunog ng kagalakan at pagdiriwang—ang mga tinig ng ikakasal na lalake at babae, ang tunog ng mga batong
gilingan at ang liwanag ng mga ilawan—pahihintulutan kong mawala ang lahat ng mga bagay na ito mula sa mga
bansang ito. 11 Pagkatapos mawawasak ang lahat ng lupaing ito at magiging isang katatakutan, at maglilingkod sa hari ng
Babilonia ang mga bansang ito ng pitumpung taon.
12 At mangyayari ang mga ito kapag nabuo na ang pitumpung taon, na aking parurusahan ang hari ng Babilonia at ang
bansang iyon, ang lupain ng mga Caldeo— Ito ang pahayag ni Yahweh—dahil sa kanilang mga kasalanan at gagawin ito
ng walang katapusang pagkawasak. 13 Pagkatapos dadalhin ko laban sa lupaing iyon ang lahat ng mga salita na aking
sinabi, at lahat ng mga bagay na isinulat sa aklat na ito na inihula ni Jeremias laban sa lahat ng mga bansa. 14 Sapagkat
marami rin sa ibang bansa at mga dakilang hari ang gagawing mga alipin mula sa mga bansang ito. Pagbabayarin ko sila
sa kanilang mga gawa at sa mga ginawa ng kanilang mga kamay."
15 Sapagkat ito ang sinabi sa akin ni Yahweh, ang Diyos ng Israel, "Kunin mo ang saro ng alak ng matinding galit sa aking
mga kamay at painumin mo ang lahat ng mga bansa kung saan kita isusugo. 16 Sapagkat iinom sila at pagkatapos
madarapa at tatakbo ng may kabaliwan bago ang espada na aking isusugo sa kanila."
17 Kaya kinuha ko ang saro mula sa kamay ni Yahweh, at pinainom ko ang lahat ng mga bansa kung saan ako isinugo ni
Yaweh— 18 Jerusalem, ang mga lungsod ng Juda at ang kaniyang mga hari at mga opisyal—na gawin silang pagkawasak at
isang bagay na nakakatakot, at isang paksa para sa panunutsut at pagsusumpa, nanatili silang gayon hanggang ngayon.
19 Kinakailangang inumin din ito ng ibang bansa: Si Faraon na hari ng Egipto at ang kaniyang mga alipin; ang kaniyang
mga opisyal at ang lahat ng kaniyang mga tao; 20 ang lahat ng mga tao na may ibat-ibang lahi at lahat ng mga hari sa
lupain ng Uz; ang lahat ng mga hari sa lupain ng Filisteo—Ascalon, Gaza, Ekron, at ang mga natira sa Asdod; 21 Edom at
Moab at lahat ng mga tao sa Ammon;
22 ang mga hari ng Tiro at Sidon; ang mga hari sa mga baybayin sa kabilang bahagi ng dagat; 23 Dedan, Tema, at Buz
kasama ang lahat ng mga nagputol ng buhok sa mga gilid ng kanilang mga ulo.
24 Kinakailangang inumin din ito ng mga taong ito: ang lahat ng mga hari sa Arabia at sa lahat ng mga hari ng mga tao na
may ibat-ibang mga lahi na naninirahan sa ilang; 25 lahat ng mga hari ng Zimri, lahat ng mga hari ng Elam, at lahat ng
mga hari ng Media; 26 lahat ng mga hari sa hilaga, lahat ng malalapit at mga malalayo—bawat isang kasama ng kaniyang
kapatid at lahat ng mga kaharian ng mundo na nasa ibabaw ng lupa. Sa wakas, ang hari ng Babilonia ay iinom
pagkatapos ng lahat.
27 Sinabi ni Yahweh sa akin, "Ngayon kinakailangan mong sabihin sa kanila, 'Si Yahweh na pinuno ng mga hukbo, ang
Diyos ng Israel, sinasabi niya ito: Uminom kayo at malasing, pagkatapos ay sumuka, bumagsak, at huwag babangon bago
ang espada na ipadadala ko sa inyo.' 28 At mangyayari ito kung tatanggi silang kunin ang saro mula sa iyong mga kamay
upang inumin, sasabihin mo sa kanila, 'Sinasabi ni Yahweh na pinuno ng mga hukbo: Kinakailangan ninyo itong inumin.
29 Sapagkat tingnan ninyo, magpapadala ako ng sakuna sa lungsod na tatawag sa aking pangalan, at dapat ba na hindi
kayo kasama sa kaparusahan? Hindi kayo magiging malaya, sapagkat tatawag ako ng isang espada laban sa lahat ng
naninirahan sa lupain! —Ito ang pahayag ni Yahweh na pinuno ng mga hukbo.'
30 Kaya ikaw mismo, Jeremias, ay dapat magpropesiya sa kanila ng mga salitang ito. Kinakailangan mong sabihin sa
kanila, 'Dumagundong ang tinig ni Yahweh mula sa itaas at inilalakas niya ang kaniyang tinig mula sa nilaan niyang
lugar na pinananahanan. Dumagundong siya mula sa lugar na kaniyang pinananahanan; sumisigaw siya laban sa lahat
ng naninirahan sa lupain, gaya ng mga taong umaawit kapag sila ay magsisiyapak sa mga ubas. 31 Isang ingay ang
dumating sa dulo ng lupain, sapagkat ang isang hindi pagkakasundo kay Yahweh ay magdadala ng isang pagsasakdal
laban sa mga bansa. Mangangasiwa siya ng katarungan sa lahat ng laman. Ipapasakamay niya ang mga masasama sa
espada—Ito ang pahayag ni Yahweh.'
32 Ito ang sinabi ni Yahweh na pinuno ng mga hukbo, 'Tingnan ninyo, lalabas ang sakuna mula sa bansa patungo sa bansa,
at isang napakalakas na bagyo ang pasimula mula sa pinakamalayong bahagi ng mundo. 33 Pagkatapos, silang mga
napatay ni Yahweh ng araw na iyon ay madaragdagan mula sa dulo ng mundo hanggang sa kabilang dulo; hindi sila
pagluluksaan, titipunin, o ililibing. Magiging tulad sila ng mga dumi sa lupa.
34 Tumangis kayo, mga pastol, at sumigaw para humingi ng tulong! Gumulong sa lupa, kayo na mga kamahalan sa mga
kawan. Sapagkat ang inyong mga araw ay kakatayin at ang paghihiwalay ay darating. Babagsak kayong gaya ng mga
piniling tupang lalaki. 35 Ang kanlungan ng mga pastol ay nawala. Walang makakatakas para sa kamahalan sa mga
kawan. 36 May pagkabalisang mga panaghoy ng mga pastol at ang pagtangis ng kamahalan sa kawan, sapagkat
wawasakin ni Yahweh ang kanilang mga pastulan.

[37] Kaya ang mapayapang pastulan ay mawawasak sapagkat labis ang galit ni Yahweh. [38] Tulad ng isang batang leon, na
iniwan niya ang kaniyang yungib, dahil ang kanilang mga lupain ay magiging isang katatakutan dahil sa kaniyang
mapang-aping galit, dahil sa kaniyang matinding galit."

Chapter 26

[1] Sa pasimula ng paghahari ni Jehoiakim na anak ni Josias, ang hari ng Juda, dumating ang salitang ito mula kay Yahweh
at sinabi, [2] "Sinasabi ito ni Yahweh: Tumayo ka sa patyo ng aking tahanan at magsalita sa lahat ng mga lungsod ng Juda
na pumupunta upang sumamba sa aking tahanan. Ipahayag mong lahat ang mga salitang iniutos ko sa iyo na iyong
sasabihin sa kanila. Huwag mong babawasan ng kahit na anumang salita! [3] Baka sakaling makinig sila, na bawat tao ay
tatalikod sa kanilang mga masasamang kaparaanan, upang bawiin ko ang tungkol sa kapahamakang binabalak kong
ipadala sa kanila dahil sa kasamaan ng kanilang mga nakasanayan.
[4] Kaya dapat mong sabihin sa kanila, 'Sinasabi ito ni Yahweh: Kung hindi kayo makikinig sa akin at susunod sa kautusan
na aking inilagay sa inyong harapan. [5] Kung hindi kayo makikinig sa mga salita ng aking mga lingkod na mga propeta na
siyang patuloy kong isinusugo sa inyo—ngunit hindi ninyo pinakinggan! — [6] kaya gagawin ko ang tahanang ito na tulad
ng Shilo. Gagawin kong isinumpa ang lungsod na ito sa paningin ng lahat ng mga bansa sa lupa.'"
[7] Narinig ng mga pari, ng mga propeta, at ng lahat ng mga tao ang mga salita na ipinapahayag ni Jeremias sa tahanan ni
Yahweh. [8] Kaya nangyari na, nang matapos ipahayag ni Jeremias sa lahat ng tao, sa mga pari, at sa mga propeta ang
ipinapasabi ni Yahweh sa kaniya, hinuli siya ng lahat ng tao at sinabi, "Tiyak na mamamatay ka! [9] Bakit ka nagpahayag sa
pangalan ni Yahweh at sinabi na magiging gaya ng Shilo ang tahanang ito at mapapabayaan ang lungsod na ito na
walang maninirahan?" Sapagkat ang lahat ng tao ay nakabuo ng isang nagkakagulong mga tao laban kay Jeremias sa
tahanan ni Yahweh.
[10] At narinig ng mga opisyal ng Juda ang mga salitang ito kaya mula sa tahanan ng hari nagtungo sila sa tahanan ni
Yahweh. Umupo sila sa daanan sa may Bagong Tarangkahan ng tahanan ni Yahweh. [11] Nakipag-usap ang mga pari at ang
mga propeta sa mga opisyal at sa lahat ng tao. Sinabi nila, "Marapat lamang na mamatay ang taong ito, sapagkat
nagpahayag siya laban sa lungsod na ito, gaya ng mga narinig ng inyong mga tainga!" [12] Kaya nagsalita si Jeremias sa
lahat ng opisyal at sa lahat ng tao at sinabi, "Isinugo ako ni Yahweh upang magpahayag laban sa tahanan at sa lungsod na
ito upang sabihin sa inyo ang lahat ng mga salita na inyong narinig.
[13] Kaya ngayon, ayusin ninyo ang inyong pamumuhay at mga nakasanayan at makinig kayo sa tinig ni Yahweh na inyong
Diyos upang mahabag siya tungkol sa kapahamakan na kaniyang ipinahayag laban sa inyo. [14] Tumingin kayo sa akin! Ako
mismo ay nasa inyong mga kamay. Gawin ninyo sa akin kung ano ang mabuti at matuwid sa inyong mga mata. [15] Ngunit
dapat ninyong malaman na kapag pinatay ninyo ako, nagdadala kayo ng walang-salang dugo sa inyong mga sarili, sa
lungsod na ito at sa mga naninirahan dito, sapagkat tunay na isinugo ako sa inyo ni Yahweh upang ipahayag ko ang lahat
ng mga salitang ito sa inyong mga tainga."
[16] Pagkatapos, sinabi ng mga opisyal at ng lahat ng tao sa mga pari at sa mga propeta, "Hindi tama para sa taong ito na
mamatay, sapagkat nagpahayag siya sa atin ng mga bagay sa pangalan ni Yahweh na ating Diyos." [17] Pagkatapos, tumayo
ang mga lalaki mula sa mga nakatatanda at nagsalita sa buong kapulungan ng mga tao.
[18] Sinabi nila, "Si Mikas na isang Morastita ay nagpahayag sa mga panahon ni Hezekias, na hari ng Juda. Nagsalita siya sa
lahat ng taga-Juda at sinabi, "Sinabi ito ni Yahweh ng mga hukbo: Magiging gaya ng isang parang na binubungkal ang
Zion, magiging isang bunton ng mga durog na bato ang Jerusalem at magiging isang masukal na burol ang bundok na
kinatatayuan ng templo.' [19] Ipinapatay ba siya ni Hezekias na hari ng Juda at ng buong Juda? Hindi ba niya kinatakutan si
Yawheh at pinahinahon ang mukha ni Yahweh upang bawiin ni Yahweh ang tungkol sa kapahamakang ipinahayag niya
sa kanila? Kaya, gagawa ba tayo nang mas matinding kasamaan laban sa ating mga sariling buhay?"
[20] Samantala, may isa pang taong nagpahayag sa pangalan ni Yahweh, si Urias na anak ni Semaya na taga-Kiriat Jearim.
Nagpahayag din siya laban sa lungsod at sa lupaing ito na sumasang-ayon sa lahat ng sinabi ni Jeremias. [21] Ngunit nang
marinig ni Haring Jehoiakim at ng lahat ng kaniyang mga kawal at mga opisyal ang kaniyang sinabi, sinubukan siyang
ipapatay ng hari ngunit nalaman ito ni Urias at natakot, kaya tumakas siya at nagtungo sa Egipto.
[22] Gayunpaman, nagpadala si Haring Jehoiakim ng mga tauhan sa Egipto, si Elnatan na anak ni Acbor at mga tauhan na
kasama niya sa Egipto. [23] Dinakip nila si Urias mula sa Egipto at dinala kay Haring Jehoiakim. Pagkatapos, pinatay siya ni
Jehoiakim gamit ang espada at ipinadala ang kaniyang bangkay sa libingan ng mga karaniwang tao. [24] Ngunit na kay
Jeremias ang mga kamay ni Ahikam na anak ni Safan, kaya hindi siya ibinigay sa mga kamay ng mga tao upang kanilang
patayin.

Chapter 27

[1] Sa pasimula ng paghahari ni Jehoiakim na anak ni Josias, na hari ng Juda, dumating ang salitang ito kay Jeremias mula
kay Yahweh. [2] Ito ang sinabi sa akin ni Yahweh, "Gumawa ka ng mga tanikala at pamatok para sa iyong sarili. Ilagay mo
ang mga ito sa iyong leeg. [3] At ipadala mo ang mga ito sa hari ng Edom, sa hari ng Moab, sa hari ng mga Amonita, sa hari

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ng Tiro, at sa hari ng Sidon. Ipadala mo ang mga ito sa pamamagitan ng mga kamay ng mga sugo ng hari na pumunta sa
Jerusalem kay Zedekias na hari ng Juda. [4] Magbigay ka ng mga utos sa kanila para sa kanilang mga panginoon at sabihin,
'Sinabi ito ni Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel: Ganito ang dapat ninyong sabihin sa inyong mga panginoon,
[5] "Ako mismo ang gumawa ng lupa sa pamamagitan ng aking dakilang kapangyarihan at ng aking nakataas na braso.
Ginawa ko rin ang mga tao at mga hayop sa lupa at ibibigay ko ito sa sinumang nararapat sa aking paningin. [6] Kaya
ngayon, ako mismo ang magbibigay ng lahat ng lupaing ito sa kamay ni Nebucadnezar, ang hari ng Babilonia, na aking
lingkod. Gayundin, ibinibigay ko sa kaniya ang mga bagay na nabubuhay sa mga parang upang maglingkod sa kaniya. [7]
Sapagkat maglilingkod sa kaniya ang lahat ng mga bansa, sa kaniyang mga anak at sa kaniyang mga apo hanggang sa
dumating ang panahon na magwakas ang kaniyang lupain. At maraming bansa at mga makapangyarihang hari ang
tatalo sa kaniya.
[8] Kaya ang bansa at kahariang hindi maglilingkod kay Nebucadnezar, na hari ng Babilonia at hindi maglalagay ng
kaniyang leeg sa pamatok ng hari ng Babilonia, parurusahan ko ang bansang iyon sa pamamagitan ng espada, taggutom
at salot hanggang sa mawasak ko sila sa pamamagitan ng kaniyang kamay. Ito ang pahayag ni Yahweh.
[9] At kayo! Itigil na ninyo ang pakikinig sa inyong mga propeta, sa inyong mga manghuhula, sa mga nagpapaliwanag ng
inyong mga panaginip at sa mga salamangkero na nagsasalita sa inyo at sinasabi, 'Huwag ninyong paglilingkuran ang
hari ng Babilonia.' [10] Sapagkat nagpapahayag sila ng panlilinlang sa inyo upang sa gayon maipatapon kayo sa malayo
mula sa inyong mga lupain, sapagkat ipatatapon ko kayo at kayo ay mamamatay. [11] Ngunit ang bansa na naglalagay ng
leeg nito sa pamatok ng hari ng Babilonia at maglilingkod sa kaniya, pahihintulutan kong magpahinga sa lupain nito at
ihahanda nila ito at gagawa ng kanilang mga tahanan dito. Ito ang pahayag ni Yahweh.""
[12] Kaya sinabi ko kay Zedekias na hari ng Juda at ibinigay ko sa kaniya ang mensaheng ito, "Ilagay ninyo sa inyong mga
leeg ang pamatok ng hari ng Babilonia at paglingkuran siya at ang kaniyang mga tao at mabubuhay kayo. [13] Bakit kayo
mamamatay, kayo at ang inyong mga tao sa pamamagitan ng espada, taggutom at salot, gaya ng ipinahayag ko tungkol sa
bansa na tumanggi na paglingkuran ang hari ng Babilonia?
[14] Huwag kayong makinig sa mga salita ng inyong mga propeta na nagsasalita sa inyo at sinasabi, 'Huwag ninyong
paglilingkuran ang hari ng Babilonia,' sapagkat mga kasinungalingan ang ipinapahayag nila sa inyo. [15] 'Sapagkat hindi ko
sila isinugo dahil nagpapahayag sila ng panlilinlang sa aking pangalan upang ipatapon ko kayo at mamamatay, kayo at
ang mga propeta na nagpapahayag sa inyo. Ito ang pahayag ni Yahweh.'"
[16] Ipinahayag ko ito sa mga pari at sa lahat ng tao at sinabi, "Ito ang sinasabi ni Yahweh: Huwag kayong makinig sa mga
salita ng inyong mga propetang nagpapahayag sa inyo at sinasabi, 'Tingnan ninyo! Ang mga bagay na pag-aari ng
tahanan ni Yahweh ay ibinabalik ngayon mula sa Babilonia!' Nagpapahayag sila ng mga kasinungalingan sa inyo. [17]
Huwag kayong makinig sa kanila. Dapat ninyong paglingkuran ang hari ng Babilonia at mabuhay. Bakit kailangang
maging isang lungsod ng pagkawasak ang lungsod na ito? [18] Kung mga propeta sila at totoo na dumating ang salita ni
Yahweh sa kanila, hayaan mong magmakaawa sila kay Yahweh ng mga hukbo na huwag ipadala sa Babilonia ang mga
bagay na nananatili sa kaniyang tahanan, ang tahanan ng hari ng Juda at Jerusalem.
[19] Sapagkat si Yahweh ng mga hukbo ay nagpapahayag tungkol sa mga haligi, sa ipunan ng tubig at sa pundasyon at sa iba
pang mga bagay na nananatili sa lungsod na ito, [20] ang mga bagay na hindi kinuha ni Nebucadnezar, na hari ng Babilonia,
nang dinala niya sa pagkabihag si Jeconias na anak ni Jehoiakim, na hari ng Juda mula sa Jerusalem patungo sa Babilonia
kasama ang lahat ng mga maharlika ng Juda at Jerusalem.
[21] Ito ang sinabi ni Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel, tungkol sa mga bagay na nananatili sa tahanan ni Yahweh,
ang tahanan ng hari ng Juda at Jerusalem, [22] 'Dadalhin ang mga ito sa Babilonia at mananatili doon hanggang sa dumating
ang araw na aking itinakda para sa mga ito at dadalhin ko ang mga ito at ibabalik sa lugar na ito.'" Ito ang pahayag ni
Yahweh.

Chapter 28

[1] Nangyari ito sa taong iyon, sa simula ng paghahari ni Zedekias na hari ng Juda, sa ika-apat na taon at sa ika-limang
buwan, si Ananias na anak ni Azur na propeta, na mula sa Gibeon ay nagsalita sa akin sa tahanan ni Yahweh sa harap ng
mga pari at sa lahat ng mga tao. Sinabi niya, [2] Si Yahweh ng mga hukbo, Diyos ng Israel, ang nagsasabi nito: Binali ko ang
pamatok na ipinataw ng hari ng Babilonia.
[3] Sa loob ng dalawang taon ibabalik ko sa lugar na ito ang lahat ng mga bagay na pag-aari ng tahanan ni Yahweh na
kinuha ni Nebucadnezar na hari ng Babilonia mula sa lugar na ito at dinala sa Babilonia. [4] At ibabalik ko sa lugar na ito si
Jeconias na anak ni Jehoiakim, na hari ng Juda at lahat ng mga bihag ng Juda na ipinadala sa Babilonia, sapagkat sisirain
ko ang pamatok ng hari ng Babilonia." Ito ang pahayag ni Yahweh.
[5] Kaya nagsalita si Jeremias na propeta kay Ananias na propeta sa harap ng mga pari at sa lahat ng mga taong nakatayo
sa tahanan ni Yahweh. [6] Sinabi ni Jeremias na propeta, "Gawin nawa ito ni Yahweh! Patunayan nawa ni Yahweh ang mga
salita na iyong ipinahayag at ibalik sa lugar na ito ang mga bagay na pag-aari ng tahanan ni Yahweh at ang lahat ng mga
bihag mula sa Babilonia. [7] Gayunpaman, makinig sa mga salita na aking ipapahayag sa inyong pandinig at sa pandinig ng
lahat ng mga tao.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[8] Ang mga propeta na nauna sa akin at sa inyo matagal ng panahon ang lumipas ay nagpahayag din tungkol sa maraming
bansa at laban sa mga dakilang kaharian, tungkol sa digmaan, tag-gutom at salot. [9] Kaya ang propetang nagpapahayag na
magkakaroon ng kapayapaan, kung magkakatotoo ang kaniyang sinabi, kung gayon malalaman na tunay siyang propeta
na isinugo ni Yahweh."
[10] Ngunit kinuha ni Ananias na propeta ang pamatok sa leeg ni Jeremias na propeta at binali ito. [11] At nagsalita si Ananias
sa harap ng lahat ng tao at sinabi, "Ito ang sinasabi ni Yahweh, Katulad lamang nito, sa loob ng dalawang taon babaliin ko
mula sa leeg ng bawat bansa ang pamatok na ipinataw ni Nebucadnezar na hari ng Babilonia." At nagpatuloy sa
kaniyang daan si Jeremias na propeta.
[12] Pagkatapos baliin ni Ananias na propeta ang pamatok mula sa leeg ni Jeremias na propeta, ang salita ni Yahweh ay
dumating kay Jeremias at sinabi, [13] "Pumunta ka at magsalita kay Ananias at sabihin mo, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh:
binali mo ang pamatok na kahoy, ngunit, sa halip gagawa ako ng pamatok na bakal." [14] Sapagkat si Yahweh ng mga hukbo,
ang Diyos ng Israel, ang nagsasabi nito: Inilagay ko ang pamatok na bakal sa leeg ng lahat ng mga bansang ito upang
paglingkuran si Nebucadnezar na hari ng Babilonia at maglilingkod sila sa kaniya. Ibinigay ko rin sa kaniya ang
mababangis na hayop sa mga parang upang pamunuan."
[15] Sumunod na sinabi ni Jeremias na propeta kay Ananias na propeta, "Makinig ka Ananias! hindi ka sinugo ni Yahweh,
ngunit ikaw mismo ang naging dahilan upang maniwala sa kasinungalingan ang mga taong ito. [16] Kaya ito ang sinasabi ni
Yahweh: Tingnan mo palalayasin na kita sa mundong ito. Mamamatay ka sa taon na ito, yamang ipinahayag mo ang
paghihimagsik laban kay Yahweh." [17] At namatay si Ananias na propeta sa ika-pitong buwan sa taong iyon.

Chapter 29

[1] Ito ang mga salitang nakasulat sa kasulatang binalumbon na ipinadala ni Jeremias na propeta mula Jerusalem para sa
mga natitirang nakatatanda na kasama sa mga bihag at sa mga pari, sa mga propeta at sa lahat ng tao na sapilitang
dinala ni Nebucadnezar mula Jerusalem hanggang Babilonia. [2] Ito ay pagkatapos na palayasin mula Jerusalem si Jeconias
na hari, ang inang reyna, ang mga matataas na pinuno, ang mga pinuno ng Juda at Jerusalem, at ang mga manggagawa. [3]
Ipinadala niya ang kasulatang binalumbon sa pamamagitan ng kamay ni Elasa na anak ni Safan at Gemarias na lalaking
anak ni Hilkias na ipinadala ni Zedekias na hari ng Juda kay Nebucadnezar na hari ng Babilonia.
[4] Ang nakasaad sa kasulatang binalumbon, "Si Yahweh ng mga hukbo, Diyos ng Israel, ang nagsasabi nito sa lahat ng mga
bihag na ipinadala ko nang sapilitan sa Babilonia mula Jerusalem, [5] 'Magtayo kayo ng mga bahay at manirahan sa mga
ito. Magtanim kayo at kainin ang mga bunga nito.
[6] kumuha kayo ng mapapangasawang babae at magsilang ng mga anak na lalaki at babae. At kumuha kayo ng mga
asawang babae para sa inyong mga anak na lalaki at ibigay ang inyong mga anak na babae sa mga asawang lalaki.
Hayaan ninyong magsilang sila ng mga anak na lalaki at babae at magparami kayo roon upang sa gayon, hindi kayo
maging napakaunti. [7] Hanapin ninyo ang kapayapaan ng lungsod kung saan ko kayo ipinadala nang sapilitan, at
mamagitan kayong kasama ko alang-alang dito sapagkat magkakaroon ng kapayapaan para sa inyo kung ito ay
mapayapa.'
[8] Sapagkat si Yahweh ng mga hukbo, na Diyos ng Israel, ang nagsasabi nito, 'Huwag ninyong hayaan na linlangin kayo ng
inyong mga propeta at inyong mga manghuhula na nasa inyong kalagitnaan at huwag kayong makining sa mga
panaginip na mayroon kayo. [9] Sapagkat nagpapahayag sila ng panlilinlang sa inyo sa aking pangalan. Hindi ko sila
ipinadala, ito ang pahayag ni Yahweh.'
[10] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Kapag pinamunuan kayo ng Babilonia sa loob ng pitumpung taon, tutulungan ko
kayo at ipagpapatuloy ang mabuting salita ko para sa inyo upang ibalik kayo sa lugar na ito. [11] Sapagkat ako mismo ang
nakakaalam ng mga plano na mayroon ako para sa inyo, mga plano para sa kapayapaan at hindi para sa sakuna, upang
bigyan kayo ng isang kinabukasan at pag-asa. Ito ang pahayag ni Yahweh.
[12] At tatawag kayo sa akin, pupunta kayo at mananalangin sa akin, at pakikinggan ko kayo. [13] Sapagkat hahanapin ninyo
ako at masusumpungan, sapagkat hahanapin ninyo ako nang buong puso. [14] At matatagpuan ninyo ako at ibabalik ko ang
inyong mga kayamanan. Ito ang pahayag ni Yahweh. Titipunin ko kayo mula sa lahat ng mga bansa at mga lugar kung
saan ko kayo ikinalat, sapagkat ibabalik ko kayo mula sa lugar kung saan ko kayo ipinadala nang sapilitan.' Ito ang
pahayag ni Yahweh.
[15] Yamang sinabi ninyo na nagtalaga si Yahweh ng mga propeta para sa amin sa Babilonia [16] Ito ang sinasabi ni Yahweh sa
hari na nakaupo sa trono ni David at sa lahat ng mga tao na nananatili sa lungsod na iyon, ang inyong mga kapatid na
hindi ninyo kasama sa inyong pagkabihag. [17] Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, 'Tingnan ninyo, ipadadala ko na
ang espada, taggutom at sakit sa kanila. Sapagkat gagawin ko silang katulad ng mga bulok na igos na hindi maaaring
kainin.
[18] At hahabulin ko sila ng espada, taggutom, at salot at gagawin silang isang kakila-kilabot sa paningin ng lahat ng
kaharian sa mundo, isang katatakutan, isang bagay tungkol sa mga sumpa at panunutsot na mga salita, at isang
kahihiyan sa lahat ng mga bansa kung saan ko sila ikinalat. [19] Ito ay dahil hindi sila nakinig sa aking mga salita na

ipinadala ko sa kanila sa pamamagitan ng aking mga lingkod na propeta, ito ang pahayag ni Yahweh. Paulit-ulit ko silang
isinugo, ngunit hindi kayo nakinig. Ito ang pahayag ni Yahweh.'
[20] Kaya kayo mismo ang makinig sa salita ni Yahweh, kayong lahat na ipinatapon at ipinadala niya sa Babilonia mula
Jerusalem. [21] Akong si Yahweh ng mga hukbo, Diyos ng Israel, ang nagsabi nito tungkol kay Ahab na anak ni Kolaias at kay
Zedekias na anak ni Maasias, na nagpahayag ng kasinungalingan sa inyo sa aking pangalan: Tingnan ninyo, ibibigay ko
sila sa kamay ni Nebucadnezar na hari ng Babilonia. Papatayin niya sila sa inyong harapan.
[22] At isang sumpa ang bibigkasin tungkol sa mga taong ito sa lahat ng mga bihag ng Juda sa Babilonia. Sasabihin sa
sumpa: Gawin nawa kayo ni Yahweh na katulad ni Zedekias at Ahab na inihaw sa apoy ng hari ng Babilonia. [23]
Mangyayari ito dahil sa mga kahiya-hiyang bagay na ginawa nila sa Israel nang mangalunya sila sa asawa ng kanilang
kapwa at nagpahayag ng mga salitang kasinungalingan sa aking pangalan, bagay na hindi ko kailanman iniutos upang
sabihin nila. Sapagkat ako ang siyang nakakaalam, ako ang saksi. Ito ang pahayag ni Yahweh."
[24] Tungkol kay Semaias na Nehelamita, sabihin mo ito: [25] 'Si Yahweh ng mga hukbo, Diyos ng Israel, ang nagsasabi nito:
Dahil nagpadala ka ng mga sulat sa iyong sariling pangalan sa lahat ng mga tao sa Jerusalem, kay Zefanias na anak ni
Maasias na pari, at sa lahat ng mga pari at sinabi, [26] "Ginawa kang pari ni Yahweh sa halip na si Joiada na pari, upang
maging tagapangasiwa ka ng tahanan ni Yahweh. Ikaw ang namamahala sa lahat ng mga taong nagmamagaling at
ginawang propeta ang kanilang mga sarili. Kailangan mo silang lagyan ng mga pangawan at mga tanikala.
[27] Kaya ngayon, bakit hindi mo sinaway si Jeremias ng Anatot, na ginawang propeta ang kaniyang sarili laban sa iyo? [28]
Sapagkat sinugo siya sa atin sa Babilonia at sinabi, 'Ito ay magiging mahabang panahon. Magtayo kayo ng mga bahay at
manirahan sa mga ito, magtanim at kainin ang mga bunga nito.'"'" [29] Binasa ni Zefanias na pari ang sulat na ito na
naririnig ni Jeremias na propeta.
[30] Kaya dumating ang salita ni Yahweh kay Jeremias at sinabi, [31] "Magpadala ka ng balita sa lahat ng mga sapilitang dinala
at sabihin, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh tungkol kay Semaias na Nehelamita. Dahil nagpahayag sa inyo si Semaias nang
hindi ako mismo ang nagsugo sa kaniya, dahil pinangunahan niya kayo upang maniwala sa mga kasinungalingan, [32]
samakatuwid ito ang sinasabi ni Yahweh. Tingnan ninyo, parurusahan ko si Semaias na Nehelamita at ang kaniyang mga
kaapu-apuhan. Hindi magkakaroon ng isang tao para sa kaniya upang manatili sa gitna ng mga taong ito. Hindi niya
makikita ang kabutihang gagawin ko para sa aking mga tao, sapagkat ipinahayag niya ang kawalan ng pananampalataya
laban sa akin, si Yahweh." Ito ang pahayag ni Yahweh.

Chapter 30

[1] Ito ang salita na dumating kay Jeremias mula kay Yahweh at sinabi, [2] "Ito ang sinasabi ni Yahweh, ang Diyos ng Israel,
'Isulat mo mismo sa kasulatang binalumbon ang lahat ng salita na ipinahayag ko sa iyo sa kasulatang binalonbon. [3]
Sapagkat tingnan mo, parating na ang mga araw—Ito ang pahayag ni Yahweh—kapag pinanumbalik ko ang mga
kayamanan ng aking mga tao, ang Israel at Juda. Akong si Yahweh ang nagsabi nito. Sapagkat ibabalik ko sila sa lupain na
ibinigay ko sa kanilang mga ninuno at aariin nila ito.'"
[4] Ito ang mga salita na ipinahayag ni Yahweh tungkol sa Israel at Juda, [5] "Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh, ' Narinig
namin ang isang nanginginig na tinig ng pangamba at hindi ng kapayapaan.
[6] Magtanong at tingnan, kung magsisilang ng isang sanggol ang isang lalaki. Bakit nakikita ko ang bawat batang lalaki na
nasa kanilang puson ang kanilang mga kamay? Gaya ng isang babaeng nagsisilang ng isang sanggol, bakit namumutla
ang lahat ng kanilang mga mukha? [7] Aba! Sapagkat magiging dakila at walang katulad ang araw na ito. Ito ay magiging
panahon ng pagkabalisa para kay Jacob, ngunit maliligtas siya mula rito.
[8] Ito ang pahayag ni Yahweh, ang pinuno ng mga hukbo. Sapagkat sa araw na iyon, babaliin ko ang pamatok sa inyong
leeg at sisirain ko ang inyong mga tanikala, upang hindi na kayo alipinin ng mga dayuhan kailanman. [9] Ngunit sasamba
sila kay Yahweh na kanilang Diyos at maglilingkod kay David na kanilang hari na siyang gagawin kong hari na
mamumuno sa kanila.
[10] Kaya ikaw Jacob na aking lingkod, huwag kang matakot at huwag kang panghinaan ng loob, Israel. Ito ang pahayag ni
Yahweh. Sapagkat tingnan ninyo, ibabalik ko na kayo sa malayo at ang inyong mga kaapu-apuhan sa lupain ng
pagkabihag. Babalik si Jacob at magiging mapayapa at magiging ligtas siya at wala ng katatakutan kailanman [11] Sapagkat
ako ay nasa inyo upang iligtas ka—ito ang pahayag ni Yahweh. At magdadala ako ng isang ganap na katapusan sa lahat
ng bansa kung saan ko kayo ikinalat. Ngunit tinitiyak ko na hindi ako maglalagay ng katapusan sa inyo, bagaman
didisiplinahin ko kayo na may katarungan at tinitiyak kong hindi ko kayo iiwan na hindi naparusahan.'
[12] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Ang iyong pinsala ay hindi na magagamot at ang iyong mga sugat ay
naimpeksiyon na. [13] Walang sinuman ang nakiusap tungkol sa iyong kalagayan; wala ng lunas ang iyong sugat para ikaw
ay pagalingin.
[14] Kinalimutan ka na ng lahat ng iyong mga mangingibig. Hindi ka nila hahanapin sapagkat sinugatan kita kagaya ng
sugat ng isang kalaban at pagdidisiplina ng isang malupit na panginoon dahil sa iyong napakaraming kasamaan at mga
hindi mabilang mong mga kasalanan. [15] Bakit ka humihingi ng tulong para iyong pinsala? Hindi na magagamot ang iyong

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

sakit. Dahil sa napakarami mong kasamaan at hindi mabilang mong mga kasalanan, ginawa ko ang mga bagay na ito sa iyo.
16 Kaya ang lahat ng umubos sa iyo ay mauubos at ang lahat ng iyong mga kaaway ay mabibihag. Sapagkat sa mga
nagnakaw sa iyo ay mananakawan at sasamsamin ang lahat ng sumamsam sa iyo. 17 Sapagkat magdadala ako ng
kagalingan sa iyo, pagagalingin ko ang iyong mga sugat, ito ang pahayag ni Yahweh. Gagawin ko ito dahil tinawag ka nilang: Itinakwil. Walang nagmamalasakit sa Zion na ito."'
18 Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Tingnan mo, ibinabalik ko na ang mga kasaganaan sa mga tolda ni Jacob at magkakaroon ng pagkahabag sa kaniyang mga tahanan. At itatayo ang lungsod sa bunton ng mga pagkawasak at magkakaroon ng isang
matibay na tanggulan na muling magagamit. 19 At ang isang awit ng papuri at isang tunog ng kasiyahan ay lalabas mula
sa kanila, sapagkat pararamihin ko sila at hindi babawasan; Pararangalan ko sila upang hindi sila hamakin.
20 At magiging tulad ng dati ang kanilang mga tao at itatatag ang kanilang kalipunan sa aking harapan kapag pinarusahan
ko ang lahat ng mga nagpapahirap sa kanila ngayon. 21 Manggagaling mula sa kanila ang kanilang pinuno. Lilitaw siya
mula sa kanilang kalagitnaan kapag palalapitin ko siya at kapag lumapit siya sa akin. Kung hindi ko ito gagawin, sino pa
ang maglalakas-loob na lumapit sa akin? Ito ang pahayag ni Yahweh. 22 At kayo ay magiging aking mga tao at ako ang
magiging Diyos ninyo.
23 Tingnan ninyo, ang silakbo ng matinding galit ni Yahweh ay lumabas na. Ito ay silakbong nagpapatuloy. Iikot ito sa ulo
ng mga masasamang tao. 24 Ang matinding poot ni Yahweh ay hindi babalik hanggang hindi natutupad ito at
naisasakatuparan ang ninanais ng kaniyang puso. Maiintindihan mo ito sa mga huling araw.

Chapter 31

1 "Sa panahong iyon—ito ang pahayag ni Yahweh— Ako ang magiging Diyos ng lahat ng mga angkan ng Israel at sila ay
magiging mga tao ko." 2 Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Ang mga tao na nakaligtas sa dumating na pagpatay sa Israel sa
pamamagitan ng espada ay nakasumpong ng biyaya sa ilang." 3 Nagpakita sa akin si Yahweh noong nakaraan at sinabi,
"Minahal kita Israel, ng walang hanggang pagmamahal. Kaya inilapit kita sa aking sarili na may matapat na kasunduan.
4 Itatayo kitang muli, upang sa gayon ikaw ay makatatayo, birheng Israel. Maaari mong damputin muli ang iyong mga
tamburin at lumabas nang may mga masasayang sayaw. 5 Muli kayong makapagtatanim ng mga ubasan sa kabundukan
ng Samaria; magtatanim ang mga magsasaka at gagamitin ang mga bunga sa mabuti. 6 Sapagkat darating ang araw kapag
ipinahayag ng taga-bantay sa kabundukan ng Efraim, 'Tumindig kayo at pumunta tayo sa Sion kay Yahweh na ating Diyos."'
7 Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh, "Sumigaw sa galak para kay Jacob! Sumigaw ng may kagalakan para sa pinuno ng mga tao sa mga bansa!. Hayaang marinig ang papuri. Sabihing, 'Iniligtas ni Yahweh ang kaniyang mga tao, ang natitira ng Israel.'
8 Tingnan mo, dadalhin ko na sila sa hilagang mga lupain. Titipunin ko sila sa mga pinakamalayong dako ng mundo.
Kasama nila ang mga bulag at pilay, ang mga nagdadalang tao at ang mga malapit nang manganak ay kasama nila. Isang
malaking kapulungan ang babalik dito. 9 Darating sila na umiiyak, pangungunahan ko sila habang sila ay nagsusumamo.
Paglalakbayin ko sila sa mga batis ng tubig sa isang tuwid na daan. Hindi sila madadapa dito, sapagkat ako ang magiging isang ama ng Israel at ang Efraim ang magiging una kong anak."
10 " Dinggin ninyo mga bansa ang salita ni Yahweh. Ibalita sa mga baybayin na nasa kalayuan. Kayong mga bansa, dapat ninyong sabihin, "Ang nagkalat sa Israel ang nagtitipon at nag-iingat sa kaniya kagaya ng pag-iingat ng isang pastol sa
kaniyang tupa" 11 Sapagkat tinubos ni Yahweh si Jacob at iniligtas siya sa kamay ng napakalakas para sa kaniya.
12 Pagkatapos, darating sila sa taas ng Sion na may galak. Magagalak sila dahil sa kabutihan ni Yahweh, dahil sa mais at sa bagong alak, sa langis at sa anak ng mga kawan at mga inahin. Sapagkat ang kanilang pamumuhay ay magiging katulad ng isang dinidiligang hardin at hindi na sila muling makakaramdam ng anumang kalungkutan
13 At sasayaw nang may galak ang mga birhen at mga binata at mga matatandang kalalakihan. Sapagkat papalitan ko ang
kanilang pagdadalamhati ng pagdiriwang. Kahahabagan ko sila at magagalak sa halip na nagluluksa. 14 Pagkatapos,
pananatilihin ko na sagana ang pamumuhay ng mga pari. Mapupuno ang aking mga tao ng aking kabutihan. Ito ang pahayag ni Yahweh."
15 Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Isang tinig ang narinig sa Rama na nananaghoy at mapait na nagluluksa. Ito ay si Raquel na umiiyak para sa kaniyang mga anak. Tumanggi siyang paaliw sa kanila, sapagkat sila ay patay na."
16 Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Pigilin mo ang iyong tinig sa pagluluksa at ang iyong mga mata sa pagluha, dahil mayroong kabayaran para sa iyong paghihirap. Ito ang pahayag ni Yahweh babalik ang iyong mga anak mula sa lupain ng kalaban.
17 Mayroong pag-asa sa iyong hinaharap, ito ang pahayag ni Yahweh, babalik ang iyong mga kaapu-apuhan sa loob ng kanilang mga hangganan."
18 Tiyak na narinig kong nagdadalamhati ang Efraim, 'Pinarusahan mo ako at ako ay naparusahan. Ibalik mo ako kagaya
ng baka na hindi pa naturuan at ako ay babalik, sapagkat ikaw si Yahweh na aking Diyos. 19 Sapagkat matapos akong
tumalikod sa iyo, ako ay nagsisisi; matapos akong maturuan, pinaghahampas ko ang aking hita dahil sa kalungkutan. Ako
ay nahihiya at napahiya sapagkat dala-dala ko ang pag-uusig sa aking kabataan. 20 Hindi ba si Efraim ang mahal kong

anak? Hindi ba siya ang minamahal at kinalulugdan kong anak? Sapagkat sa tuwing magsasalita ako laban sa kaniya,
tinitiyak kong inaalala ko pa rin siya sa aking mapagmahal na isipan. Sa ganitong paraan nananabik ang puso ko sa
kaniya. Tinitiyak kong kahahabagan ko siya. Ito ang pahayag ni Yahweh."
21 Maglagay ka ng mga palatandaan sa daan para sa iyong sarili. Magtayo ka ng mga posteng-patnubay para sa iyong
sarili. Ituon mo ang iyong isipan sa tamang landas, ang daan na dapat mong tahakin. Bumalik kayo, birheng Israel!
Bumalik kayo sa mga lungsod na ito na pagmamay-ari ninyo. 22 Gaano katagal mong ipagpapatuloy ang pag-aalinlangan
anak kong walang pananampalataya? Sapagkat lumikha si Yahweh ng isang bagay na bago sa mundo: nakapalibot ang
mga babae sa mga malalakas na lalaki upang protektahan sila.
23 Si Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel ang nagsabi nito, "Kapag ibinalik ko na ang aking mga tao sa kanilang
lupain, sasabihin nila ito sa lupain ng Juda at sa kaniyang mga lungsod, 'Pagpalain ka nawa ni Yahweh, ikaw na matuwid
na lugar kung saan siya nananahan, ikaw na banal na bundok. 24 Sapagkat ang Juda at ang lahat ng kaniyang mga
lungsod ay sama-samang maninirahan sa kaniya. Naroon ang mga magsasaka at mga pastol kasama ang kanilang mga
kawan. 25 Sapagkat bibigyan ko ng tubig na maiinom ang mga napapagod at papawiin ko ang pagdurusa ng bawat isa
mula sa pagkakauhaw." 26 Pagkatapos nito, nagising ako at napagtanto ko na ang pagtulog ko ay naging kaginha-ginhawa.
27 mo, ang mga araw ay dumarating, Ito ang pahayag ni Yahweh, kapag hahasikan ko ang mga tahanan ng Israel at Juda
kasama ang mga kaapu-apuhan ng tao at hayop. 28 Sa nakalipas, pinasubaybayan ko sila upang bunutin sila at upang
sirain, pabagsakin, wasakin at magdala ng pinsala sa kanila. Ngunit sa darating na mga araw, babantayan ko sila upang
itayo sila at upang itanim sila. Ito ang pahayag ni Yahweh.
29 Sa mga araw na iyon, wala nang magsasabi na, 'Kumain ang mga ama ng mga maaasim na ubas, ngunit mapurol ang
mga ngipin ng mga bata.' 30 Sapagkat mamamatay ang bawat tao sa kaniyang sariling kasalanan. Magiging mapurol ang
mga ngipin ng sinumang kumain ng mga maaasim na ubas.
31 Tingnan mo, paparating na ang mga araw. Ito ang pahayag ni Yahweh. Kapag magtatatag ako ng isang bagong
kasunduan sa sambahayan ng Israel at sa sambahayan ng Juda. 32 Hindi na ito kagaya ng kasunduan na itinatag ko sa
kanilang mga ama sa mga panahong kinuha ko sila sa kanilang mga kamay upang ilabas mula sa lupain ng Egipto. Iyon
ang mga araw na nilabag nila ang aking kasunduan, bagaman, ako ay isang asawang lalaki para sa kanila. Ito ang
pahayag ni Yahweh.
33 Ngunit ito ang kasunduan na aking itatatag sa sambahayan ng Israel pagkatapos ng mga araw na ito. Ito ang pahayag ni
Yahweh. Ilalagay ko ang aking kautusan sa kanilang kalooban at isusulat ito sa kanilang puso, sapagkat ako ang kanilang
magiging Diyos at sila ay magiging aking mga tao. 34 At hindi na tuturuan ng bawat tao ang kaniyang kapwa o tuturuan ng
isang tao ang kaniyang kapatid at sabihin, "Kilalanin si Yahweh!' Sapagkat lahat sila mula sa pinakamababa hanggang sa
pinakadakila sa kanila ay makikilala ako. Ito ang pahayag ni Yahweh. Sapagkat patatawarin ko ang kanilang mga
kasalanan at hindi na aalalahanin pa ang kanilang mga kasalanan."
35 Ito ang sinasabi ni Yahweh. Si Yahweh ang nagdudulot sa araw upang magliwanag sa umaga at umaayos sa buwan at sa
mga bituin upang magliwanag sa gabi. Siya ang nagpapagalaw ng dagat upang ang alon nito ay dadagundong. Yahweh,
ng mga hukbo ang kaniyang pangalan. Ito ang sinasabi niya, 36 "Kung kusang mawawala ang mga permanenteng bagay
na ito sa aking paningin --Ito ang pahayag ni Yahweh—hindi titigil ang mga kaapu-apuhan ng Israel sa pagiging isang
bansa sa harapan ko."
37 Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Kung ang pinakamataas na kalangitan ay masusukat, at kung malalaman ang pundasyon
ng mundo, tatanggihan ko ang lahat ng mga kaapu-apuhan ng Israel dahil sa lahat ng kanilang mga ginawang iyon. Ito
ang pahayag ni Yahweh."
38 Tingnan mo, paparating na ang mga araw—kapag muling itatayo ang lungsod para sa akin, mula sa Tore ng Hananel
hanggang sa Sulok ng Tarangkahan. Ito ang pahayag ni Yahweh. 39 At ang linyang panukat ay muling pupunta sa
malalayo, sa burol ng Gareb at sa palibot ng Goah. 40 Ang buong lambak ng libingan at mga abo at ang lahat ng mga
parang sa Kapatagan ng Kidron hanggang sa sulok ng Tarangkahan ng Kabayo sa silangan ay ilalaan para sa akin, kay
Yahweh. Hindi na ito kayang hugutin o kaya patumbahing muli.

Chapter 32

1 Ito ang salitang dumating kay Jeremias mula kay Yahweh sa ikasampung taon ni Zedekias na hari ng Juda, sa ikalabing-
walong taon ni Nebucadnezar. 2 Sa panahong iyon, sinasalakay ng hukbo ng hari ng Babilonia ang Jerusalem, at si
Jeremias na propeta ay nakakulong sa patyo ng bantay sa tahanan ng hari ng Juda.
3 Ikinulong siya ni Zedekias na hari ng Juda at sinabi, "Bakit ka nagpapahayag at sinasabi, ito ang sinasabi ni Yahweh:
Tingnan mo, ibibigay ko ang lungsod na ito sa kamay ng hari ng Babilonia at sasakupin niya ito. 4 Hindi makatatakas si
Zedekias na hari ng Juda sa kamay ng mga Caldeo, sapagkat tunay ngang ipinasakamay siya sa hari ng Babilonia. Ang
bibig niya ay makikipag-usap sa bibig ng hari, at makikita ng kaniyang mga mata ang mga mata ng hari. 5 Sapagkat
pupunta si Zedekias sa Babilonia at mananatili siya roon hanggang sa may gawin ako sa kaniya, ito ang pahayag ni
Yahweh, sapagkat nilabanan ninyo ang mga Caldeo. Hindi kayo magiging matagumpay."

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[6] Sinabi ni Jeremias, "Ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [7] 'Tingnan mo, pupunta sa iyo si Hanamel ang
lalaking anak ng iyong tiyuhin na si Salum at sasabihin, "Bilhin mo ang aking bukid na nasa Anatot para sa iyong sarili,
sapagkat nasa iyo ang karapatang bilhin ito."'
[8] At gaya ng ipinahayag ni Yahweh, pumunta sa akin si Hanamel na lalaking anak ng aking tiyuhin sa patyo ng mga
bantay, at sinabi sa akin, 'Bilhin mo ang aking bukid na nasa Anatot sa lupain ng Benjamin, sapagkat nasa iyo ang
karapatan sa mana, at nasa iyo ang karapatang bilhin ito. Bilhin mo ito para sa iyong sarili.' At alam ko na salita ito ni
Yahweh. [9] Kaya binili ko ang bukid na nasa Anatot mula kay Hanamel, ang lalaking anak ng aking tiyuhin, at tinimbang
ko ang pilak para sa kaniya, labing-pitong siklo.
[10] At sumulat ako sa isang kasulatang binalumbon at sinelyuhan ko ito, at may mga saksing nakasaksi nito. At tinimbang
ko ang pilak sa timbangan. [11] Pagkatapos, kinuha ko ang katibayan ng pagkabili na naselyuhan, bilang pagsunod sa utos
at sa mga kautusan, gayon din ang hindi naselyuhang katibayan. [12] Ibinigay ko ang selyadong kasulatang nakabalumbon
kay Baruc na lalaking anak ni Nerias na anak naman ni Maaseias sa harapan ni Hanamel, ang lalaking anak ng aking
tiyuhin, at ng mga saksing nakasulat sa selyadong kasulatang binalumbon, at sa harapan ng lahat ng taga-Juda na
nakaupo sa patyo ng bantay.
[13] Kaya nagbigay ako ng isang utos kay Baruc sa harap nila. Sinabi ko, [14] 'Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, ang
Diyos ng Israel: Kunin mo ang mga kasulatang binalumbon na ito kasama ang resibo ng pagbili na naselyuhan at itong
hindi naselyuhan na kasulatang binalumbon. Ilagay mo ang mga ito sa bagong lalagyan upang tumagal ang mga ito sa
mahabang panahon. [15] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel: Ang mga tahanan, mga
bukirin, at mga ubasan ay muling bibilhin sa lupaing ito.'
[16] Pagkatapos kong ibigay ang resibo ng pagbili kay Baruc na lalaking anak ni Nerias, nanalangin ako kay Yahweh at
sinabi, [17] 'Oh, Panginoong Yahweh! Tingnan mo! Ikaw lamang ang lumikha sa kalangitan at sa lupa sa pamamagitan ng
iyong dakilang lakas at sa pamamagitan ng iyong nakataas na braso. Wala kang sinabi na napakahirap para sa iyo na
gawin. [18] Nagpakita ka ng tipan ng katapatan sa libu-libo at ibinuhos mo ang kasamaan ng mga tao sa mga kandungan ng
kanilang magiging mga anak. Ikaw ang dakila at makapangyarihang Diyos, Yahweh ng mga hukbo ang iyong pangalan.
[19] Ikaw ay dakila sa karunungan at makapangyarihan sa mga gawa, sapagkat bukas ang iyong mga mata sa lahat ng
ginagawa ng mga tao, upang ibigay sa bawat tao kung ano ang nararapat sa kaniyang pag-uugali at mga gawa. [20] Gumawa
ka ng mga tanda at mga kababalaghan sa lupain ng Egipto. Maging sa kasalukuyang panahon dito sa Israel at sa lahat ng
sangkatauhan, ginawa mong tanyag ang iyong pangalan. [21] Sapagkat inilabas mo ang iyong mga Israelita sa lupain ng
Egipto sa pamamagitan ng mga tanda at mga kamangha-mangha, sa isang malakas na kamay, isang nakataas na braso, at
nang may matinding takot.
[22] At ibinigay mo sa kanila ang lupaing ito, na iyong ipinangako sa kanilang mga ninuno na ibibigay sa kanila, isang
lupaing umaapaw sa gatas at pulot-pukyutan. [23] Kaya pumasok sila at inangkin ito. Ngunit hindi nila sinunod ang iyong
tinig o namuhay sa pagsunod sa iyong kautusan. Wala silang ginawa sa mga iniutos mo na kanilang gagawin, kaya dinala
mo sa kanila ang lahat ng sakunang ito.
[24] Tingnan mo! Ang mga bunton ng paglusob ay nakaabot sa lungsod upang sakupin ito. Sapagkat dahil sa espada,
taggutom at salot, ang lungsod ay naipasakamay sa mga Caldeo na siyang na nakikipaglaban dito. Sapagkat nangyayari
na ang sinabi mong mangyayari, at tingnan mo, pinanonood mo. [25] At ikaw mismo ang nagsabi sa akin, "Bumili ka ng
isang bukid para sa iyong sarili sa pamamagitan ng pilak at tumawag ng mga saksi upang saksihan ito, bagaman ibinigay
ang lungsod na ito sa mga Caldeo.""
[26] Ito ang salita ni Yahweh na dumating kay Jeremias at sinabi, [27] "Tingnan mo! Ako si Yahweh, ang Diyos ng
sangkatauhan. Mayroon bang bagay na napakahirap gawin para sa akin? [28] Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Tingnan,
ibibigay ko ang lungsod na ito sa kamay ng mga Caldeo at kay Nebucadnezar, ang hari ng Babilonia. Sasakupin niya ito.
[29] Darating ang mga Caldeo na nakikipaglaban sa lungsod na ito at susunugin ang lungsod na ito, kasama ang mga bahay
kung saan ang mga bubungan ay pinagsambahan ng mga tao kay Baal at pinagbuhusan ng mga inuming handog sa ibang
diyos upang galitin ako. [30] Sapagkat tiyak na ang mga Israelita at ang mga taga-Juda ay mga tao na gumagawa ng
kasamaan sa harap ng aking mga mata mula pa sa kanilang pagkabata. Ang mga Israelita ay talagang sinaktan ako sa
pamamagitan ng mga gawa ng kanilang mga kamay. Ito ang pahayag ni Yahweh.
[31] sapagkat ang lungsod na ito ang nagpaalab ng aking poot at matinding galit mula noong araw na itinayo nila ito. Ganito
pa rin hanggang sa kasalukuyan. Kaya aalisin ko ito mula sa aking harapan [32] dahil sa lahat ng kasamaan ng mga tao sa
Israel at Juda, ang mga bagay na kanilang ginawa upang galitin ako... sila, ang kanilang mga hari, mga prinsipe, mga pari,
mga propeta, at bawat tao sa Juda at mga naninirahan sa Jerusalem.
[33] Tinalikuran nila ako, sa halip na harapin, kahit pa masigasig ko silang tinuruan. Sinubukan kong turuan sila, ngunit
wala ni isa sa kanila ang nakinig upang tumanggap ng pagtutuwid. [34] At inilagay nila ang kanilang mga kasuklam-suklam
na bagay sa tahanan upang dumihan ito, sa tahanan kung saan tinawag ang aking pangalan. [35] Pagkatapos, nagtayo sila
ng dambana para kay Baal sa lambak ng Ben Hinom upang ialay ang kanilang mga anak na lalaki at babae kay Molec,
isang bagay na hindi ko iniutos na gawin nila, isang bagay na hindi kailanman sumagi sa aking puso't isipan. Itong
kasuklam-suklam na bagay para gawin nila upang magkasala ang Juda.'
[36] At kaya ngayon, akong si Yahweh, ang Diyos ng Israel ang nagsasabi nito tungkol sa lungsod na ito, ang lungsod na
sinasabi ninyong, 'Naipasakamay na ito sa hari ng Babilonia sa pamamagitan ng espada, taggutom, at salot.' [37] Tingnan

mo, malapit ko na silang tipunin sa bawat lupain kung saan itinaboy ko sila sa aking galit, poot, at matinding galit.
Malapit ko na silang ibalik sa lugar na ito at mamumuhay sila nang matiwasay.
[38] At sila ay magiging aking mga tao, at ako ay magiging Diyos nila. [39] Bibigyan ko sila ng isang puso at isang paraan upang
parangalan ako sa bawat araw kaya magiging mabuti ito para sa kanila at sa magiging mga kaapu-apuhan nila. [40] At
magtatatag ako ng isang panghabang panahon na kasunduan sa kanila kaya hindi ko na sila tatalikuran. Gagawin ko ito
upang magdala ng kabutihan sa kanila at maglagay sa kanilang mga puso ng parangal para sa akin. Kaya hindi na sila
tatalikod sa pagsunod sa akin.
[41] At magagalak ako sa paggawa ng kabutihan sa kanila. Matapat ko silang patitirahin sa lupaing ito nang buong puso at
buong buhay ko. [42] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Tulad ng pagdala ko sa lahat ng matitinding sakunang ito sa mga
taong ito, gayon din, dadalhin ko sa kanila ang lahat ng mabubuting bagay na sinabi kong gagawin ko para sa kanila.
[43] At bibilhin ang mga bukirin sa lupaing ito, na inyong sinasabi, "Ito ay nawasak na lupain, na walang tao o hayop.
Naipasakamay na ito sa mga Caldeo." [44] Bibili sila ng mga bukirin sa pamamagitan ng pilak at isusulat sa mga selyadong
kasulatang binalumbon. Titipunin nila ang mga saksi sa lupain ni Benjamin, sa palibot ng buong Jerusalem at sa mga
lungsod ng Juda, sa mga lungsod sa maburol na bansa at sa mga mababang lugar, at sa mga lungsod ng Negeb. Sapagkat
ibabalik ko ang kanilang kayamanan. Ito ang pahayag ni Yahweh."'

Chapter 33

[1] At ang salita ni Yahweh ay dumating kay Jeremias sa ikalawang pagkakataon, habang nakakulong siya sa loob ng patyo
ng bantay, at kaniyang sinabi, [2] "Ito ang sinasabi ni Yahweh na manlilikha, Si Yahweh na umaanyo upang magtatag,
Yahweh ang kaniyang pangalan, [3] 'Tumawag ka sa akin at sasagutin kita. Magpapakita ako ng dakilang mga bagay sa iyo,
mga hiwaga na hindi mo nauunawaan.'
[4] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh, ang Diyos ng Israel tungkol sa mga tahanan sa lungsod na ito at sa mga tahanan ng
mga hari ng Juda na nagiba dahil sa mga bunton ng paglusob at sa espada, [5] 'Parating na ang mga Caldeo upang
makipaglaban at upang punuin ang mga tahanan ng mga bangkay ng mga tao na aking papatayin sa aking galit at poot,
kapag ikukubli ko ang aking mukha mula sa lungsod na ito dahil sa lahat na kasamaan nila.
[6] Ngunit tingnan mo, magdadala ako ng kagalingan at isang lunas, sapagkat pagagalingin ko sila at magdadala ako sa
kanila ng kasaganaan, kapayapaan at katapatan. [7] Sapagkat ibabalik ko ang mga kayamanan ng Juda at Israel. Itatayo ko
silang muli gaya noong simula. [8] At lilinisin ko sila mula sa lahat ng kasamaang kanilang ginawa laban sa akin.
Patatawarin ko ang lahat ng kanilang mga kasamaang kanilang nagawa laban sa akin, at ang lahat ng kanilang
paghihimagsik laban sa akin. [9] Sapagkat ang lungsod na ito ay magiging kagalakan sa akin, isang awit ng papuri at
karangalan para sa lahat ng bansa sa daigdig na makaririnig ng lahat ng mabubuting bagay na aking gagawin para dito.
At manginginig sila dahil sa lahat ng mabubuting bagay at sa kapayapaang aking ibibigay dito.'
[10] Ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Sa lugar na ito na inyong sinasabi ngayon, "Ito ay napabayaan. Walang tao ni hayop sa mga
lungsod ng Juda at walang naninirahan sa mga lansangan ng Jerusalem, tao man o hayop." [11] Muling makaririnig dito ng
mga ingay ng kagalakan at pagdiriwang, mga ingay ng mga lalaki at mga babaeng ikakasal, mga ingay ng mga taong
nagsasabi, "Magpasalamat kay Yahweh ng mga hukbo, sapagkat siya ay mabuti at ang kaniyang tipan ng katapatan ay
walang hanggan." Magdala ng handog ng pasasalamat sa aking tahanan, sapagkat panunumbalikin ko ang kayamanan ng
lupain gaya noong simula,' sabi ni Yahweh.
[12] Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, 'Sa napabayaang lugar na ito, na ngayon ay mayroon nang tao at hayop,
magkakaroon muli ng pastulan sa lahat ng lungsod nito para sa mga pastol na umaakay sa kanilang mga kawan upang
mamahinga. [13] Sa mga lungsod sa maburol na lugar, sa mga kapatagan, at sa Negeb, sa lupain ng Benjamin at sa buong
paligid ng Jerusalem, at sa mga lungsod ng Juda, daraan muli ang mga kawan sa ilalim ng mga kamay ng bibilang sa
kanila,' sabi ni Yahweh.
[14] Tingnan mo! Dumarating ang mga araw, ito ang pahayag ni Yahweh, na gagawin ko ang aking ipinangako sa
sambahayan ng Israel at sa sambahayan ng Juda. [15] Sa mga araw na iyon at sa panahong iyon, gagawa ako ng isang
matuwid na sanga na magmumula sa lahi ni David, at kaniyang ipatutupad ang katarungan at katuwiran sa lupain. [16] Sa
mga araw na iyon, maliligtas ang Juda, at mamumuhay nang matiwasay ang Jerusalem, sapagkat ito ang itatawag sa
kaniya, "Si Yahweh ay ang ating katuwiran.'"
[17] Sapagkat ganito ang sinasabi ni Yahweh, 'Ang isang lalaki na magmumula sa lahi ni David ay hindi kailanman
kukulangin na uupo sa trono sa tahanan ng Israel [18] ni ang isang lalaki mula sa mga Levitang pari ay magkukulang sa
aking harapan na magtaas ng mga sinunog na handog, upang maghandog ng mga pagkaing susunugin, at upang
maghandog ng mga butil sa lahat ng panahon.'"
[19] Dumating ang salita ni Yahweh kay Jeremias at sinabi, " [20] Ito ang sinasabi ni Yahweh, 'Kung magagawa ninyong sirain
ang aking tipan sa araw at sa gabi nang sa gayon wala nang araw at gabi sa kanilang tamang panahon, [21] kung gayon ay
magagawa rin ninyong sirain ang aking tipan kay David na aking lingkod, nang sa gayon hindi na siya magkakaroon ng
isang anak na lalaking uupo sa kaniyang trono, at ang aking tipan sa mga paring Levita, na aking mga lingkod. [22] Gaya ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

mga hukbo ng langit na hindi mabilang, at ng mga buhangin sa dalampasigan na hindi masukat, tulad nito ang
pagpaparami ko sa mga kaapu-apuhan ni David na aking lingkod at ang mga Levita na naglilingkod sa akin."
[23] Dumating ang salita ni Yahweh kay Jeremias at sinabi, [24] "Hindi mo ba isinaalang-alang ang ipinahayag ng mga taong ito
nang sabihin nila, 'Ang dalawang angkan na pinili ni Yahweh, ngayon sila ay tinanggihan niya? Sa paraang ito, hinamak
nila ang aking mga tao, sinasabi na hindi na sila isang bansa sa kanilang paningin.
[25] Akong si Yahweh ang nagsabi nito, 'Kung wala na ang aking tipan para sa araw at gabi, o hindi ko pinanatili ang
kaayusan ng langit at lupa, [26] at kung gayon, hindi ko tatanggapin ang mga kaapu-apuhan ni Jacob at David na aking
lingkod, at hindi ako magdadala sa kanila ng isang taong mamumuno sa lahat ng kaapu-apuhan ni Abraham, Isaac, at
Jacob. Sapagkat ibabalik ko ang kanilang kayamanan at magiging mahabagin ako sa kanila."

Chapter 34

[1] Ito ang salitang dumating kay Jeremias mula kay Yahweh. Dumating ang salitang ito nang si Nebucadnezar na hari ng
Babilonia at ang lahat ng kaniyang hukbo, kasama ang lahat ng mga kaharian sa lupa, ang mga lupain sa ilalim ng
kaniyang kapangyarihan at lahat ng kanilang mga tao ay nakikipagdigma sa Jerusalem at sa lahat ng kaniyang mga
lungsod. Sinabi ng salitang ito, [2] 'Sinasabi ito ni Yahweh, ang Diyos ng Israel: Pumunta ka at magsalita kay Zedekias na
hari ng Juda at sabihin mo sa kaniya, "Ito ang sinasabi ni Yahweh: Tingnan mo, aking ibibigay ang lungsod na ito sa
kamay ng hari ng Babilonia. Susunugin niya ito. [3] Hindi ka makakatakas mula sa kaniyang kamay, sapagkat tiyak na
masasakop at mapapasakamay ka niya. Titingin ang iyong mga mata sa mata ng hari ng Babilonia, kakausapin ka niya ng
harap-harapan sa pagpunta mo sa Babilonia.'
[4] Makinig ka sa salita ni Yahweh, Zedekias na hari ng Juda! Sinasabi ito ni Yahweh tungkol sa iyo, 'Hindi ka mamatay sa
pamamagitan ng espada. [5] Mamatay ka sa kapayapaan. Gaya ng pagsusunog sa paglilibing sa iyong mga ninuno, na mga
haring nauna sa iyo, susunugin nila ang iyong katawan. Sasabihin nila, "Aba sa iyo, panginoon!" Tatangis sila para sa iyo.
Ngayon, nagsalita ako—ito ang pahayag ni Yahweh."
[6] Kaya ipinahayag ng propetang si Jeremias kay Zedekias na hari ng Juda ang lahat ng salitang ito sa Jerusalem. [7]
Nakipagdigma ang hukbo ng hari ng Babilonia laban sa Jerusalem at lahat ng natitirang mga lungsod ng Juda: ang Laquis
at Azeka. Ang mga lungsod na ito ng Juda ay nanatili bilang matatag na mga lungsod.
[8] Ito ang salitang dumating kay Jeremias mula kay Yahweh pagkatapos na itinatag ni Haring Zedekias ang isang
kasunduan sa lahat ng tao sa Jerusalem upang ipahayag ang kalayaan: [9] Dapat palayain ng bawat tao ang kaniyang
aliping Israelita, lalaki at babae. Walang sinuman ang dapat mang-alipin sa kapwa Israelita sa Juda kailanman.
[10] Kaya sumunod ang lahat ng mga pinuno at mga tao na sumali sa kasunduan. Palalayain ng bawat tao ang kaniyang
aliping lalaki at babae at hindi na sila aalipinin kailanman. Pinakinggan nila at pinalaya sila. [11] Ngunit pagkatapos nito,
nagbago ang kanilang mga isip. Pinabalik nila ang mga aliping kanilang pinalaya. Pinilit nila silang maging mga alipin
muli.
[12] Kaya ang salita ni Yahweh ay dumating kay Jeremias at sinabi, [13] "Sinasabi ito ni Yahweh, ang Diyos ng Israel, 'Ako
mismo ang nagtatag ng isang kasunduan sa inyong mga ninuno sa panahong inilabas ko sila mula sa lupain ng Egipto,
mula sa tahanan ng pagkakaalipin. Iyon ay nang sinabi ko, [14] "Sa pagtatapos ng bawat ika-pitong taon, ang bawat tao ay
dapat palayain ang kaniyang kapatid, mga kapwa niyang Hebreo na ibinenta ang kaniyang sarili sa inyo at naglingkod sa
inyo ng anim na taon. Palayain ninyo siya sa paglilingkod sa inyo." Ngunit hindi nakinig o nagbigay ng pansin ang iyong
mga ninuno sa akin.
[15] Ngayon, kayo mismo na nagsisi at nagsimulang gawin ang tama sa aking paningin. Ipinahayag ninyo ang kalayaan, sa
bawat tao sa kaniyang kapwa. At itinatag ninyo ang isang kasunduan sa aking harapan sa tahanan na tinawag sa aking
pangalan. [16] Ngunit tumalikod kayo at dinungisan ang aking pangalan, pinabalik ninyo sa bawat tao ang kanilang mga
aliping lalaki at babae, ang mga pinalaya ninyo upang pumunta kung saan nila naisin. Pinilit ninyo sila na maging mga
alipin ninyong muli.'
[17] Kaya sinasabi ito ni Yahweh, 'Kayo mismo ay hindi nakinig sa akin. Dapat ipinahayag ninyo ang kalayaan, bawat isa sa
inyo, sa inyong mga kapatid at kapwa Israelita. Kaya tingnan ninyo! Ipapahayag ko na ang kalayaan sa inyo—ito ang
pahayag ni Yahweh—kalayaan sa espada, sa salot at taggutom, sapagkat gagawa ako ng kakila-kilabot na bagay sa
paningin ng bawat kaharian sa lupa. [18] At parurusahan ko ang mga taong lumabag sa aking kasunduan, silang hindi
sumunod sa mga salita ng kasuduang ipinatupad nila sa aking harapan noong hinati nila ang isang toro sa dalawa at
lumakad sa pagitan ng mga bahagi nito, [19] at pagkatapos lumakad sa pagitan ng mga bahagi ng toro ang mga pinuno ng
Juda at Jerusalem, mga eunuko at mga pari, at lahat ng mga tao sa lupain.
[20] Ibibigay ko sila sa kamay ng kanilang mga kaaway at sa mga naghahangad ng kanilang buhay. Magiging pagkain ng
mga ibon sa kalangitan at mga hayop sa lupa ang kanilang mga katawan. [21] Kaya ibibigay ko si Zedekias na hari ng Juda at
ang kaniyang mga pinuno sa kamay ng kanilang mga kaaway at sa mga naghahangad ng kanilang buhay at sa kamay ng
hukbo ng hari ng Babilonia na tumindig laban sa inyo. [22] Tingnan ninyo, magbibigay ako ng isang utos—ito ang pahayag
ni Yahweh—at ibabalik ko sila sa lungsod na ito upang makipagdigma laban dito at sasakupin, at sunugin nila ito.
Sapagkat gagawin kong nawasak na mga lugar ang mga lungsod ng Juda kung saan walang makakatira roon.'"

Chapter 35

[1] Ito ang salitang dumating kay Jeremias mula kay Yahweh sa mga panahon ni Jehoiakim na anak ni Josias na hari ng
Juda, at sinabi niya, [2] "Pumunta ka sa angkan ng mga Recabita at magsalita ka sa kanila. At dalhin mo sila sa aking
tahanan, sa isa sa mga silid doon at bigyan mo sila ng alak na maiinom."
[3] Kaya dinala ko si Jaazanias na anak ni Jeremias na anak ni Habasinias at ang kaniyang mga kapatid na lalaki, ang lahat
ng kaniyang mga anak na lalaki at ang lahat ng angkan ng Recabita. [4] Dinala ko sila sa tahanan ni Yahweh, sa mga silid ng
mga anak ni Heman na anak ni Igdalias, na lingkod ng Diyos. Ang mga silid na ito ay katabi ng silid ng mga pinuno kung
saan nasa itaas ng silid ni Maaseias na anak ni Sallum, na tagapagbantay ng tarangkahan.
[5] Pagkatapos, naglagay ako ng mga mangkok at mga kopang puno ng alak sa harapan ng mga Recabita at sinabi ko sa
kanila, "Uminom kayo ng alak." [6] Ngunit sinabi nila, "Hindi kami iinom ng anumang alak, sapagkat inutusan kami ng
aming ninunong si Jonadab na anak ni Recab na, 'Huwag kayong uminom ng anumang alak, kayo o ng inyong mga
kaapu-apuhan, magpakailanman. [7] Huwag din kayong magtayo ng anumang mga bahay, maghasik ng anumang mga butil
o magtanim ng anumang mga ubasan, hindi ito para sa inyo. Sapagkat dapat kayong manirahan sa mga tolda sa buong
buhay ninyo, upang sa gayon kayo ay mamumuhay ng mahabang panahon sa lupain kung saan kayo nananatili gaya ng
mga dayuhan.'
[8] Sinunod namin ang tinig ni Jonadab na anak ni Recab, na aming ninuno sa lahat ng kaniyang iniutos sa amin, na huwag
kailanmang uminom ng alak sa buong buhay namin, kami ng aming mga asawa, ng aming mga anak na lalaki at babae. [9]
At huwag kailanman kaming magtatayo ng mga bahay upang tirahan, at hindi kami magkakaroon ng ubasan, bukirin o
binhi na aming pag-aari. [10] Nanirahan kami sa mga tolda at nakinig at sumunod sa lahat ng iniutos ng aming ninunong si
Jonadab. [11] Ngunit nang nilusob ni Nebucadnezar na hari ng Babilonia ang lupain, sinabi namin, 'Halikayo, dapat tayong
pumunta sa Jerusalem upang tumakas mula sa mga hukbo ng Caldeo at ng taga-Siria.' Kaya naninirahan kami sa
Jerusalem."
[12] At dumating ang salita ni Yahweh kay Jeremias at sinabi, [13] "Sinasabi ito ni Yahweh ng mga hukbo, na Diyos ng Israel,
'Pumunta ka at sabihin sa mga kalalakihan ng Juda at sa mga naninirahan sa Jerusalem, "Hindi ba ninyo tatanggapin ang
pagtutuwid at hindi pakikinggan ang aking mga salita? —ito ang pahayag ni Yahweh. [14] Ang mga salita ni Jonadab na
anak ni Recab na ibinigay niya sa kaniyang mga anak bilang utos, na huwag uminom ng anumang alak ay sinusunod
hanggang sa panahong ito. Sinunod nila ang utos ng kanilang ninuno. Ngunit para sa akin, ako mismo ang patuloy na
nagpapahayag sa inyo, ngunit hindi kayo nakikinig sa akin.
[15] Ipinadala ko ang lahat ng aking mga lingkod, na mga propeta. Patuloy ko silang ipinapadala upang sabihin, 'Tumalikod
ang bawat tao sa kaniyang masamang pamamaraan at gumawa ng mabubuting bagay, huwag nang sumunod ang
sinuman sa ibang diyos at sambahin ang mga ito. Sa halip, bumalik kayo sa lupain na ibinigay ko sa inyo at sa inyong
mga ninuno.' Ngunit hindi kayo makikinig sa akin o magbibigay pansin. [16] Sapagkat sinunod ng mga kaapu-apuhan ni
Jonadab na anak ni Recab ang mga utos ng kanilang mga ninuno na ibinigay niya sa kanila, ngunit hindi nakikinig ang
mga taong ito sa akin."'
[17] Kaya sinasabi ni Yahweh, na Diyos ng mga hukbo at Diyos ng Israel, 'Tingnan ninyo, ang lahat ng mga sakunang aking
ipinahayag laban sa kanila—dadalhin ko ang mga sakunang ito sa Juda at sa lahat ng naninirahan sa Jerusalem, dahil
nagbabala ako sa kanila, ngunit hindi sila nakinig. Tinawag ko sila, ngunit hindi sila sumagot."'
[18] Sinabi ni Jeremias sa sambahayan ng mga Recabita, "Sinasabi ito ni Yahweh ng mga hukbo, na Diyos ng Israel:
Pinakinggan ninyo ang mga utos ni Jonadab na inyong ninuno at ginawa ang lahat ng mga ito—sinunod ninyo ang lahat
ng kaniyang iniutos na gawin ninyo— [19] kaya sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, na Diyos ng Israel, 'Laging magkakaroon
ng taong nagmula kay Jonadab na anak ni Recab na maglilingkod sa akin."'

Chapter 36

[1] Nangyari ito sa ika-apat na taon ni Jehoiakim na anak ni Josias na hari ng Juda, na dumating ang salitang ito kay
Jeremias mula kay Yahweh, at sinabi niya, [2] "Kumuha ka nang isang kasulatang balumbon para sa iyong sarili at isulat
dito ang lahat ng mga salitang sinabi ko sa iyo tungkol sa Israel at Juda, at bawat bansa. Gawin ito para sa lahat ng sinabi
ko mula sa mga araw ni Josias hanggang sa araw na ito. [3] Marahil, pakikinggan ng mga tao ng Juda ang lahat ng mga
sakuna na nais kong dalhin sa kanila. Marahil, tatalikod ang bawat isa mula sa kaniyang masamang landas, kaya
patatawarin ko ang kanilang kasamaan at kanilang kasalanan."
[4] At ipinatawag ni Jeremias si Baruc na anak ni Nerias at isinulat ni Baruc sa isang kasulatang balumbon, sa
pagsasalaysay ni Jeremias, ang lahat ng mga salita ni Yahweh na sinabi sa kaniya. [5] Kasunod nito, nagbigay ng utos si
Jeremias kay Baruc. Sinabi niya, "Nasa kulungan ako at hindi makakapunta sa tahanan ni Yahweh. [6] Kaya kailangan
mong pumunta at basahin mula sa kasulatang balumbon na iyong isinulat mula sa aking pagsasalaysay. Sa araw ng pag-
aayuno, kailangan mong basahin sa kaniyang tahanan ang mga salita ni Yahweh sa pakikinig ng mga tao, at sa pakikinig
ng buong Juda na dumating mula sa kanilang mga lungsod. Ipahayag mo ang mga salitang ito sa kanila.

[7] Marahil, ang kanilang pagsamo ng habag ay makakarating sa harapan ni Yahweh. Marahil, ang bawat tao ay tatalikod
mula sa kanilang masasamang gawa, dahil matindi ang poot at galit na ipinahayag ni Yahweh laban sa mga taong ito." [8]
Kaya ginawa ni Baruc na anak ni Nerias ang lahat ng iniutos ni propeta Jeremias na kaniyang gagawin. Binasa niya ng
malakas ang mga salita ni Yahweh sa tahanan ni Yahweh.
[9] Nangyari ito sa ika-limang taon at ika-siyam na buwan ni Jehoiakim na anak ni Josias, na hari ng Juda, na ang lahat ng
mga tao sa Jerusalem at ang mga tao na dumating sa Jerusalem sa mga lungsod ng Juda na nagpahayag ng pag-aayuno sa
pagpaparangal kay Yahweh. [10] Binasa ni Baruc ng malakas ang mga salita ni Jeremias sa tahanan ni Yahweh, mula sa silid
ni Gemarias na anak ni Safan na eskriba, sa itaas ng patyo, malapit sa tarangkahan patungo sa tahanan ni Yahweh.
Ginawa niya ito sa pakikinig ng lahat ng mga tao.
[11] Ngayon, si Micaias na anak ni Gemarias na anak ni Safan ay narinig ang lahat ng mga salita ni Yahweh sa kasulatang
balumbon. [12] Bumaba siya sa tahanan ng hari, sa silid ng kalihim. Tingnan ninyo, lahat ng mga opisyal ay nakaupo roon,
si Elisama na eskriba, si Delaias na anak ni Semias, si Elnatan na anak ni Acbor, si Gemarias na anak ni Safan at Zedekias
na anak ni Hananias at ang lahat ng mga opisyal.
[13] At ibinalita ni Micaias sa kanila ang lahat ng mga salita na kaniyang narinig na binasa ng malakas ni Baruc sa pakikinig
ng mga tao. [14] Kaya ipinadala ng lahat ng mga opsiyal si Jehudi na anak ni Netanias na anak ni Selemias na anak ni Cusi
kay Baruc. Sinabi ni Jehudi kay Baruc, "Kunin mo ang kasulatang balumbon na iyong binasa sa pakikinig ng mga tao at
ikaw ay lumapit." Kaya kinuha ni Baruc na anak ni Nerias ang kasulatang binalumbon at pumunta sa mga opisyal. [15] At
sinabi nila sa kaniya, "Maupo ka at basahin mo ito sa aming pakikinig. "Kaya binasa ni Baruc ang kasulatang balumbon.
[16] At nangyari nang kanilang narinig ang lahat ng mga salitang ito, natakot ang bawat tao at sinabi kay Baruc, "Nararapat
nating ibalita ang lahat ng mga salitang ito sa hari." [17] Pagkatapos, tinanong nila si Baruc, "Sabihin mo sa amin, paano mo
nagawang isulat ang lahat ng mga salitang ito, sa pagsasalaysay ni Jeremias?" [18] Sinabi ni Baruc sa kanila, "Isinalaysay
niya sa akin ang lahat ng mga salitang ito at isinulat ko ang mga ito sa tinta sa balumbon na ito." [19] At sinabi ng mga
opisyal kay Baruc, "Umalis ka at magtago, at ganoon din si Jeremias. Huwag ninyong ipaalam kahit kanino ang
kinaroroonan ninyo."
[20] Pagkatapos, pumunta sila sa bulwagan ng hari at ibinalita ang mga salitang ito sa kaniya. Ngunit una nilang inilagay
ang kasulatang balumbon sa silid ng kalihim na si Elisama. [21] At isinugo ng hari si Jehudi upang kunin ang kasulatang
balumbon. Kinuha iyon ni Jehudi sa silid ng kalihim na si Elisama. At binasa niya ito nang malakas sa hari at sa lahat ng
mga opisyal na nakatayo sa kaniyang tabi. [22] Ngayon, nanatili ang hari sa tahanang pang-taglamig sa ika-siyam na buwan,
at isang apuyan na nagniningas sa kaniyang harapan.
[23] Nangyari ito nang mabasa ni Jehudi ang tatlo o apat na mga hanay, nais itong tanggalin nang hari gamit ang isang
kutsilyo at itapon ito sa apuyan hanggang masira ang lahat ng kasulatang balumbon. [24] Ngunit wala sa hari ni ang
sinuman sa kaniyang mga lingkod ang nakarinig sa lahat ng mga salitang ito ang natakot, ni punitin ang kanilang mga
kasuotan.
[25] Maging sina Elnatan, Delaias at Gemarias ay hinimok ang hari upang hindi sunugin ang kasulatang balumbon, ngunit
hindi siya nakinig sa kanila. [26] At inutusan ng hari si Jerameel, isang kamag-anak, si Seraias na anak ni Azriel at Selenias
na anak ni Abdeel upang hulihin si Baruc na eskriba at ang propetang si Jeremias, ngunit itinago sila ni Yahweh.
[27] At dumating ang salita ni Yahweh kay Jeremias pagkatapos sunugin ng hari ang kasulatang balumbon at ang mga salita
na isinulat ni Baruc sa pagsasalaysay ni Jeremias, at sinabi niya. [28] "Bumalik ka, kumuha ka ng ibang balumbon para sa
iyong sarili at isulat doon ang lahat ng mga salitang naroon sa naunang kasulatang balumbon, na sinunog ni Jehoiakim
na hari ng Juda. [29] At kailangan mo itong sabihin kay Jehoiakim na hari ng Juda: 'Sinunog mo ang kasulatang balumbon
na iyon! At sinabi mo: Bakit mo isinulat iyon, "Tiyak na darating ang hari ng Babilonia at wawasakin ang lupaing ito,
sapagkat wawasakin niya ang tao at mga hayop dito"?"'
[30] Samakatuwid, sinabi ito ni Yahweh tungkol sa iyo, Jehoiakim na hari ng Juda, "Wala sa mga kaapu-apuhan mo ang
makakaupo kahit kailan sa trono ni David. Para sa iyo, ang iyong bangkay ay itatapon sa init ng araw at sa lamig ng gabi.
[31] Sapagkat parurusahan kita, ang iyong mga kaapu-apuhan, at iyong mga lingkod para sa mga kasamaan ninyong lahat.
Dadalhin ko sa iyo, sa lahat ng mga naninirahan sa Jerusalem, at bawat tao sa Juda, ang lahat ng mga sakuna na aking
ibinanta sa iyo, ngunit hindi mo ito binigyang pansin."
[32] Kaya kumuha pa ng ibang balumbon si Jeremias at ibinigay ito kay Baruc na anak ng eskribang si Nerias. Isinulat iyon
ni Baruc sa pagsasalaysay ni Jeremias sa lahat ng mga salitang nasa kasulatang balumbon na sinunog ni Jehoiakim na
hari ng Juda. At saka, maraming ibang magkatulad na mga salita ang idinagdag sa balumbon na ito.

Chapter 37

[1] Ngayon, si Zedekias na anak ni Josias ang namuno bilang hari sa halip na si Jehoiakin na anak ni Jehoiakim. Ginawang
hari ni Nebucadnezar na hari ng Babilonia si Zedekias sa buong lupain ng Juda. [2] Ngunit si Zedekias, ang kaniyang mga
lingkod, at ang mga tao sa lupain ay hindi nakinig sa mga salita ni Yahweh na kaniyang ipinahayag sa pamamagitan ng
kamay ni Jeremias na propeta.

[3] Kaya si Haring Zedekias, at Jehucal na anak ni Selemias, at Zefanias na anak ni Maasias na pari ay nagpadala ng isang mensahe kay Jeremias na propeta. Sinabi nila, "Manalangin ka para sa amin kay Yahweh na ating Diyos." [4] Ngayon, paparating na si Jeremias at pupunta sa mga tao, sapagkat hindi pa siya nakakulong. [5] Lumabas ang mga hukbo ng Faraon mula sa Egipto at ng narinig ng mga Caldeo na sumalakay sa Jerusalem ang mga balita tungkol sa kanila, at umalis sa Jerusalem.
[6] At dumating ang salita ni Yahweh kay Jeremias na propeta at sinabi, [7] "Ito ang sinasabi ni Yahweh na Diyos ng Israel: Ito ang sasabihin mo sa hari ng Juda, sapagkat ipinadala ka niya upang humingi ng payo mula sa akin, 'Tingnan ninyo, ang hukbo ng Faraon na dumating upang tulungan kayo ay pabalik na sa Egipto sa kanilang sariling lupain. [8] Babalik ang mga Caldeo. Makikipaglaban sila laban sa lungsod na ito, bibihagin at susunugin ito.'
[9] Ito ang sinasabi ni Yahweh: Huwag ninyong linlangin ang inyong mga sarili sa pamamagitan ng pagsasabi, 'Tiyak na iiwanan tayo ng mga Caldeo,' ngunit hindi sila aalis. [10] Kahit na matalo ninyo ang buong hukbo ng Caldeo na nakipaglaban sa inyo, kaya, ang mga sugatan na kalalakihan na natitira sa kanilang mga tolda, babangon sila at susunugin ang lungsod na ito."
[11] At nang paalis na ang hukbo ng mga Caldeo sa Jerusalem, paparating din ang hukbo na Faraon, [12] at lumabas si Jeremias mula sa Jerusalem upang pumunta sa lupain ng Benjamin. Ninais niyang kunin ang kaunting bahagi ng isang ari-arian sa lupain doon sa kaniyang mga tao. [13] Habang nasa Tarangkahan siya ng Benjamin, nandoon ang isang pinunong bantay. Ang kaniyang pangalan ay Irijas na anak ni Selemias na anak ni Hananias. Hinawakan niya ng mahigpit si Jeremias na propeta at sinabi, "Tumatakas ka upang kumampi sa mga Caldeo."
[14] Ngunit sinabi ni Jeremias, "Hindi iyan totoo. Hindi ako tumatakas upang kumampi sa mga Caldeo." Ngunit hindi nakinig si Irijas sa kaniya. Kinuha niya si Jeremias at dinala siya sa mga opisyal. [15] Nagalit ang mga opisyal kay Jeremias. Binugbog nila siya at inilagay sa bilangguan na tahanan ni Jonatan na eskriba, sapagkat ginawa nila itong bilangguan.
[16] Kaya inilagay si Jeremias sa seldang nasa ilalim ng lupa, kung saan siya nanatili ng maraming araw. [17] At nagpadala si Haring Zedekias ng isang tao na nagdala sa kaniya sa palasyo. Sa kaniyang tahanan, tinanong siya ng hari ng sarilinan, "Mayroon bang ibang salita mula kay Yahweh?" Sumagot si Jeremias, "Mayroon pang isang salita: Ibibigay kayo sa kamay ng hari ng Babilonia."
[18] At sinabi ni Jeremias kay Haring Zedekias, "Paano ako nagkasala laban sa iyo, sa iyong mga lingkod o sa mga taong ito upang ilagay mo ako sa bilangguan? [19] Nasaan ang iyong mga propeta, ang mga nanghula para sa iyo at sinabing ang hari ng Babilonia ay hindi darating laban sa iyo o laban sa lupaing ito? [20] Ngunit ngayon, makinig ka aking panginoon na hari! Hayaan mo na ang aking pagsamo ay makarating sa iyong harapan. Huwag mo akong ibalik sa tahanan ni Jonatan na eskriba, kung hindi mamamatay ako roon."
[21] Kaya nagbigay ng isang utos si Haring Zedekias. ipinasok ng kaniyang lingkod si Jeremias sa loob ng patyo ng mga bantay. Binibigyan siya ng isang tinapay araw-araw mula sa lansangan ng mga panadero, hanggang maubos ang lahat ng tinapay sa lungsod. Kaya nanatili si Jeremias sa patyo ng mga bantay.

Chapter 38

[1] Narinig ni Sefatias na anak ni Matan, ni Gedalias na anak ni Pashur, ni Jucal na anak naman ni Selenias, at ni Pashur na anak ni Malquias ang mga salita na ipinahayag ni Jeremias sa mga tao. Sinasabi niya [2] "Sinasabi ito ni Yahweh: Ang sinumang mananatili sa lungsod na ito ay papatayin sa pamamagitan ng espada, taggutom, at salot. Ngunit makakaligtas ang sinumang lalabas sa mga Caldeo. Tatakas siya at mabubuhay. [3] Sinasabi ito ni Yahweh: Ibibigay ang lungsod na ito sa kamay ng hukbo ng hari ng Babilonia, at bibihagin niya ito."
[4] Kaya sinabi ng mga opisyal sa hari, "Patayin ang taong ito, sapagkat sa paraang ito pinahihina niya ang mga kamay ng mga mandirigmang kalalakihan na nananatili sa lungsod na ito, at ang mga kamay ng lahat ng mga tao. Pinahayag niya ang mga salitang ito, sapagkat ang taong ito ay hindi gumagawa ng kaligtasan para sa mga taong ito, kundi kapahamakan." [5] Kaya sinabi ni Haring Zedekias, "Tingnan ninyo, siya ay nasa inyong kamay sapagkat wala namang haring may kakayahang pigilan kayo."
[6] At dinala nila si Jeremias at hinagis siya sa balon ni Malquias na anak ng hari. Nasa patyo ng mga bantay ang balon. Ibinaba nila si Jeremias sa pamamagitan ng mga lubid. Walang tubig ang balon, ngunit maputik ito, at lumubog siya sa putik.
[7] Ngayon, si Ebed-Melec na taga-Cush ay isa sa mga eunuko sa tahanan ng hari. Nabalitaan niya na inilagay nila si Jeremias sa balon. Ngayon ang hari ay nakaupo sa Tarangkahan ng Benjamin. [8] Kaya pumunta si Ebed-Melec mula sa tahanan ng hari at nakipag-usap sa hari. Sinabi niya, [9] "Aking panginoong hari, masama ang ginawa ng mga kalalakihang ito sa ginawang pagtrato nila sa propetang si Jeremias. Siya ay hinagis nila sa balon upang mamatay doon mula sa gutom, sapagkat wala ng pagkain sa lungsod."
[10] At nagbigay ng utos ang hari kay Ebed-Melec na taga-Cush. Sinabi niya, "Pangunahan mo ang tatlumpung kalalakihan mula rito at iahon ninyo si propeta Jeremias na nasa balon bago siya mamatay." [11] Kaya pinangunahan ni Ebed-Melec ang tatlumpung mga kalalakihang iyon at pumunta sa tahanan ng hari, sa isang silid-imbakan ng mga damit sa ilalim ng

tahanan. Mula roon kumuha siya ng mga basahan at mga lumang damit at ibinaba nila ang mga ito sa pamamagitan ng
mga lubid kay Jeremias na nasa balon.
12 Sinabi ni Ebed-Melec na taga-Cush kay Jeremias, "Ilagay mo ang mga basahan at lumang damit sa ilalim ng iyong mga
braso at sa dulo ng mga lubid." Kaya ginawa ito ni Jeremias.
13 At hinila nila si Jeremias sa pamamagitan ng mga lubid. Sa
ganitong paraan nila siya iniahon mula sa balon. Kaya nanatili si Jeremias sa patyo ng mga bantay.
14 At nagpadala ng salita si Haring Zedekias at dinala si propeta Jeremias sa kaniya, sa pangatlong pasukan sa tahanan ni
Yahweh. Sinabi ng hari kay Jeremias, "May nais akong itanong sa iyo. Huwag mong ilihim ang sagot sa akin."
15 Sinabi ni
Jeremias kay Zedekias, "Kung sasagot ako sa iyo, hindi mo ba talaga ako papatayin? At kung bibigyan kita ng payo, hindi
ka makikinig sa akin."
16 Ngunit sumumpa si Haring Zedekias nang palihim kay Jeremias at sinabi, "Sapagkat buhay si
Yahweh, ang gumawa sa atin, hindi kita papatayin o ibibigay sa kamay ng mga kalalakihang iyon na naghahangad sa
iyong buhay".
17 Kaya sinabi ni Jeremias kay Zedekias, "Sinasabi ito ni Yahweh, ang Diyos ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel: Kung
lalabas ka patungo sa mga opisyal ng hari ng Babilonia, mabubuhay ka, at hindi masusunog ang lungsod na ito.
Mabubuhay ka at ang iyong pamilya.
18 Ngunit kapag hindi ka lalabas patungo sa mga opisyal ng hari ng Babilonia,
ibibigay ang lungsod na ito sa kamay ng mga Caldeo. Susunugin nila ito, at hindi ka makakatakas sa kanilang mga
kamay."
19 Sinabi ni Haring Zedekias kay Jeremias, "Ngunit natatakot ako sa mga tao ng Juda na tumakas patungo sa mga Caldeo,
dahil maaaring ibigay ako sa kanilang mga kamay, upang tratuhin nila ako ng masama."
20 Sinabi ni Jeremias, "Hindi ka nila ibibigay sa kanila. Sumunod ka sa mensaheng mula kay Yahweh na sinasabi ko sa iyo,
upang maging mabuti ang mga bagay para sa iyo, at upang ikaw ay mabuhay.
21 Ngunit kung tatanggi kang lumabas, ito
ang ipinakita sa akin ni Yahweh:
22 Tingnan mo! Lahat ng mga naiwang babae sa iyong tahanan, hari ng Juda, ay dadalhin sa mga opisyal ng hari ng
Babilonia. Sasabihin ng mga babaing ito sa iyo, "Nilinlang ka ng iyong mga kaibigan; sinira ka nila. Nakalubog na ngayon
sa putik ang iyong mga paa, at tatakbo palayo ang iyong mga kaibigan.'
23 Sapagkat ang lahat ng iyong mga asawa at mga
anak ay dadalhin patungo sa mga Caldeo, at ikaw mismo ay hindi makakatakas mula sa kanilang mga kamay. Mabibihag
ka sa pamamagitan ng kamay ng hari ng Babilonia, at masusunog ang lungsod na ito."
24 Pagkatapos sinabi ni Zedekias kay Jeremias, "Huwag mong ipaalam kaninuman ang mga salitang ito, upang hindi ka
mamatay.
25 Kung marinig ng mga opisyal na nakipag-usap ako sa iyo—kung pupunta sila at sasabihin sa iyo, 'Sabihin mo
sa amin kung ano ang pinag-usapan ninyo ng hari. Huwag mo itong itago sa amin, kung hindi ay papatayin ka namin. At
sabihin mo sa amin kung ano ang sinabi sa iyo ng hari'—
26 pagkatapos sabihin mo sa kanila, 'Nakiusap ako sa hari na
huwag niya akong ibalik sa bahay ni Jonatan upang mamatay doon.'"
27 Pagkatapos, pumunta ang lahat ng mga opisyal kay Jeremias at tinanong siya, kaya sumagot siya sa kanila ayon sa
ibinilin ng hari sa kaniya. Kaya tumigil sila sa pakikipag-usap sa kaniya, dahil hindi nila napakinggan ang pinag-usapan
sa pagitan ni Jeremias at ng hari.
28 Kaya nanatili si Jeremias sa patyo ng mga bantay hanggang sa araw na nasakop ang
Jerusalem.

Chapter 39

1 Sa ikasiyam na taon at ikasampung buwan ni Zedekias na hari ng Juda, dumating si Nebucadnezar na hari ng Babilonia
kasama ang lahat ng kaniyang hukbo laban sa Jerusalem at sinakop ito.
2 Sa ikalabing isang taon at ika-apat na buwan ni
Zedekias, sa ikasiyam na araw ng buwan, nawasak ang lungsod.
3 At dumating ang lahat ng opisyal ng hari ng Babilonia
at umupo sa gitnang tarangkahan: Ang mga ito ay sina Nergal-salezer, Samgar-nebo, at Sarsequim, isang mahalagang
opisyal. Isang mataas na opisyal si Nergal-salezer, at ang iba pa ay mga opisyal ng hari ng Babilonia.
4 Nangyari nang makita sila ni Zedekias, na hari ng Juda, at ng lahat ng kaniyang mga mandirigmang kalalakihan,
tumakas sila. Lumabas sila sa gabi mula sa lungsod sa pamamagitan ng daanan sa hardin ng hari, sa tarangkahan sa
pagitan ng dalawang mga pader. Umalis ang hari patungo sa Araba.
5 Ngunit hinabol sila ng hukbo ng mga Caldeo at
naabutan si Zedekias sa mga kapatagan sa lambak ng Ilog Jordan malapit sa Jerico. Pagkatapos, binihag nila siya at dinala
kay Nebucadnezar na hari ng Babilonia, sa Ribla sa lupain ng Hamat, kung saan binigyan siya ng hatol ni Nebucadnezar.
6 Pinatay ng hari ng Babilonia ang mga anak na lalaki ni Zedekias sa kaniyang harapan sa Ribla. Pinatay din niya ang
lahat ng mga maharlikang tao ng Juda.
7 At tinanggal niya ang mga mata ni Zedekias at iginapos sa kadenang tanso upang
dalhin siya sa Babilonia.
8 At sinunog ng mga Caldeo ang tahanan ng hari at ang mga tahanan ng mga tao. Ibinagsak din nila ang mga pader ng
Jerusalem.
9 Si Nebuzaradan, ang kapitan ng mga tagapagbantay ng hari ay dinalang bihag ang natirang mga tao sa
lungsod. Kabilang dito ang mga taong tumakas upang kumampi sa mga Caldeo at ang mga taong naiwan sa lungsod.
10
Ngunit pinayagan ni Nebuzaradan na kapitan ng mga tagapagbantay ng hari ang pinakamahihirap na mga taong walang
wala para sa kanilang mga sarili upang manatili sa lupain ng Juda. Binigyan niya sila ng mga ubasan at mga bukid sa
araw ding iyon.

11 Nagbigay si Nebucadnezar na hari ng Babilonia ng isang utos tungkol kay Jeremias kay Nebuzaradan na kapitan ng
mga tagapagbantay ng hari. Sinabi niya, 12 "Kunin at alagaan mo siya. Huwag mo siyang saktan. Gawin mo ang anumang
sasabihin niya sa iyo." 13 Kaya nagpadala ng mga kalalakihan si Nebuzaradan na kapitan ng mga tagapagbantay ng hari, si
Nebuzazban ang mataas na eunuko, si Nergal Sarezer ang punong opisyal, at lahat ng pinakamahalagang opisyal ng hari
ng Babilonia. 14 Kinuha ng kanilang mga kalalakihan si Jeremias mula sa patyo ng mga bantay at ipinagkatiwala siya kay
Gedalias na anak ni Ahikam na anak naman ni Safan, upang iuwi siya, kaya nanatili si Jeremias kasama ng mga tao.
15 Ngayon dumating ang salita ni Yahweh kay Jeremias habang siya ay nakakulong sa patyo ng mga bantay, at sinabi niya,
16 "Magsalita ka kay Ebed-Melec na taga-Cush, 'Sinasabi ito ni Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel: Tingnan mo,
gagawin ko na ang aking mga salita laban sa bayang ito para sa kapahamakan at hindi sa kabutihan. Sapagkat
magkakatotoo ang lahat ng mga ito sa iyong harapan sa araw na iyon.
17 Ngunit ililigtas kita sa araw na iyon—ito ang pahayag ni Yahweh—at hindi ka na ibibigay sa mga kalalakihan na iyong
kinatatakutan. 18 Sapagkat tiyak ililigtas kita. Hindi ka babagsak sa pamamagitan ng espada. Makakatakas ka dahil
nagtitiwala ka sa akin—ito ang pahayag ni Yahweh."'

Chapter 40

1 Ito ang salitang dumating kay Jeremias mula kay Yahweh pagkatapos siyang ipinadala mula sa Rama ni Nebuzaradan,
na kapitan ng tagapagbantay ng hari. Na kung saan nadala na roon si Jeremias, at kung saan ginapos siya ng mga kadena.
Kasama niya ang mga bihag sa Jerusalem at sa Juda na ipapatapon sa Babilonia. 2 Kinuha ng punong tagapagbantay si
Jeremias at sinabi sa kaniya, " Si Yahweh na iyong Diyos ang nag-utos sa kapahamakang ito laban sa lugar na ito.
3 Kaya dinala ito ni Yahweh. Ginawa niya ang kaniyang iniutos, sapagkat kayong mga tao ay nagkasala laban sa kaniya at
hindi sumunod sa kaniyang tinig. Kaya nangyari ang bagay na ito sa inyong mga tao. 4 Ngunit tingnan mo ngayon!
Pinakawalan kita sa araw na ito mula sa mga kadenang nasa iyong mga kamay. Kung mabuti sa iyong paningin na
sumama sa akin sa Babilonia, halika, at aalagaan kita. Ngunit kung hindi mabuti sa iyong paningin ang sumama sa akin
sa Babilonia, kung gayon huwag mong gawin. Tumingin ka sa lahat ng lupaing nasa iyong harapan. Pumunta ka kung
saan mabuti at tama sa iyong paninging puntahan."
5 Nang hindi sumagot si Jeremias, sinabi ni Nebuzaradan, "Pumunta ka kay Gedalias na anak ni Ahikam na anak naman
ni Safan, na itinalaga ng hari ng Babilonia sa mga lungsod ng Juda. Manatili ka sa kaniya kasama ang mga tao o pumunta
ka kung saanman ang mabuti sa iyong paninging puntahan." Binigyan siya ng pinuno ng mga tagapagbantay ng hari ng
pagkain at ng isang kaloob, at pinalaya siya. 6 Kaya pumunta si Jeremias kay Gedalias na anak ni Ahikam, sa Mizpa.
Nanatili siya sa kaniya kasama ang mga tao na naiwan sa lupain.
7 Ngayon, narinig ng ilang mga pinuno ng mga kawal ng Juda na nasa kabukiran—sila at ng kanilang mga kalalakihan—
na ginawang gobernador ng hari ng Babilonia sa lupain si Gedalias na anak ni Ahikam. Narinig din nila na itinalaga niya
siyang mamahala sa mga kalalakihan, kababaihan at sa mga batang pinakamahirap na mga tao sa lupain, ang mga hindi
binihag sa Babilonia. 8 Kaya pumunta sila kay Gedalias sa Mizpa. Ang mga kalalakihang ito ay sina Ismael na anak ni
Netanias; Johanan at Jonatan na mga anak ni Karea; Serias anak ni Tanhumet; ang mga anak nlalaki ni Efai na taga-
Metofat; at si Jezanias na anak ng taga-Maaca—sila at ng kanilang mga kalalakihan.
9 Si Gedalias na anak ni Ahikam na anak ni Safan ay sumumpa sa kanila at sa kanilang mga kalalakihan, at sinabi sa
kanila, "Huwag kayong matakot na maglingkod sa mga opisyal na mga Caldeo. Manirahan kayo sa lupain at paglingkuran
ang hari ng Babilonia, at makakabuti ito sa inyo. 10 At tingnan ninyo, naninirahan ako sa Mizpa upang makipagkita sa
mga Caldeo na dumating sa atin. Kaya mag-ani kayo ng mga alak, mga bunga sa tag-araw, at langis at ilagay ninyo sa
inyong mga lalagyan. Manirahan kayo sa mga lungsod na inyong tinirahan."
11 At narinig ng lahat ng mga taga-Juda na nasa Moab, kasama ng mga tao ng Amon, at sa Edom, at sa bawat lupain na
pinahintulutang manatili ng hari ng Babilonia ang nalalabi ng Juda, na itinalaga niya sa kanila si Gedalias na anak ni
Ahikam na anak ni Sapan. 12 Kaya bumalik sa bawat lugar ang lahat ng mga taga-Juda kung saan sila ikinalat. Bumalik sila
sa lupain ng Juda, kay Gedalias sa Mizpa. Inaani nila ang alak at mga bunga sa tag-araw sa labis na kasaganaan.
13 Pumunta kay Gedalias sa kabukiran ng Mizpa si Johanan na anak ni Karea at ang lahat ng mga pinuno ng hukbo. 14
Sinabi nila sa kaniya, "Alam mo ba na ipinadala ni Baalis na hari ng mga tao ng Amon si Ismael na anak ni Netania upang
patayin ka?" Ngunit hindi naniwala sa kanila si Gedalias na anak ni Ahikam.
15 Kaya nakipag-usap nang palihim si Johanan na anak ni Karea kay Gedalias sa Mizpa at sinabi, "Pahintulutan mo akong
pumunta at patayin si Ismael na anak ni Netania. Hindi ako paghihinalaan ng sinuman. Bakit ka niya papatayin? Bakit
pinahihintulutan mo na ang lahat ng mga taga Juda na tinipon mo ay maikalat at malipol ang mga nalalabi sa Juda?" 16
Ngunit sinabi ni Gedalias na anak ni Ahikam kay Johanan na anak ni Karea, "Huwag mong gawin ang bagay na ito,
sapagkat nagsasabi ka ng mga kasinungalingan tungkol kay Ismael."

Chapter 41

1 Ngunit nangyari na sa ikapitong buwan, si Ismael na anak ni Netanias na anak ni Elisama, mula sa maharlikang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pamilya at ilan sa mga opisyal ng hari ay dumating kasama ang sampung lalaki kay Gedalias na anak ni Ahicam, sa
Mizpa. Sama-sama silang kumain ng pagkain doon sa Mizpa. [2] Ngunit si Ismael na anak ni Netanias at ang sampung mga
lalaki na kasama niya ay tumayo at sinalakay si Gedalias na anak ni Ahicam na anak ni Safan gamit ang espada. Pinatay
ni Ismael si Gedalias na itinakda ng hari ng Babilonia na mangasiwa sa lupain. [3] At pinatay lahat ni Ismael ang mga Judio
na kasama ni Gedalias sa Mizpa at ang mga lalaking mandirigmang taga-Caldeo ang natagpuan doon.
[4] At ito ang ikalawang araw pagkatapos nang pagpatay kay Gedalias, ngunit walang sinuman ang nakaalam. [5] May ilang
lalaki ang dumating galing Shekem, galing sa Shilo, at galing sa Samaria—walumpung kalalakihan ang nag-ahit ng
kanilang mga balbas, pinunit ang kanilang mga damit at sinugatan ang kanilang mga sarili—na may dalang mga
pagkaing ihahandog at kamanyang sa kanilang mga kamay upang pumunta sa tahanan ni Yahweh.
[6] Kaya lumabas si Ismael na anak ni Netanias mula sa Mizpa upang salubungin sila habang naglalakad at umiiyak. At
nangyari ito nang masalubong niya sila, sinabi niya sa kanila, "Pumunta kayo kay Gedalias na anak ni Ahicam!" [7]
Nangyari ito nang pagpasok nila sa lungsod, pinatay sila ni Ismael na anak ni Netanias at itinapon sila sa isang hukay,
siya at ang mga kalalakihang kasama niya.
[8] Ngunit mayroong sampung kalalakihan na kasama nila ang nagsabi kay Ismael, "Huwag mo kaming patayin, sapagkat
may mga pagkain sa aming bukid: trigo at sebada, langis at pulot-pukyutan." Kaya hindi niya sila pinatay pati ang iba pa
nilang mga kasama. [9] Ang hukay kung saan itinapon ni Ismael ang lahat ng mga bangkay ng mga kalalakihan na
kaniyang pinatay kasama si Gedalias—ang malaking hukay na ito ay hinukay ni Haring Asa nang salakayin sila ni Haring
Baasa ng Israel. Pinuno ito ni Ismael na anak ni Netanias ng kaniyang mga napatay.
[10] Kasunod nito, binihag ni Ismael ang lahat ng taong nasa Mizpa, ang mga anak na babae ng hari at ang lahat ng mga
taong naiwan sa Mizpa na itinalaga ni Nebezaradan na punong tagapagbantay ni Gedalias na anak ni Ahicam. Kaya
binihag sila ni Ismael na anak ni Netanias at tumawid sa mga Ammonita.
[11] Ngunit narinig ni Johanan na anak ni Karea at ng lahat ng mga pinunong hukbo na kasama niya ang lahat ng ginawang
pinsala ni Ismael na anak ni Netanias. [12] Kaya dinala nila ang lahat ng kanilang mga tauhan at pumunta upang
makipaglaban kay Ismael na anak ni Netanias. Natagpuan nila siya sa malaking lawa ng Gibeon.
[13] At nangyari ito nang nakita ng lahat ng mga taong kasama ni Ismael si Johanan na anak ni Karea at ang lahat ng mga
pinuno ng hukbo na kasama niya, labis silang natuwa. [14] Kaya ang lahat ng mga taong nabihag ni Ismael sa Mizpa ay
bumalik at pumunta kay Johanan na anak ni Karea.
[15] Ngunit tumakas si Ismael na anak ni Netanias kasama ang walong kalalakihan mula kay Johanan. Pumunta siya sa mga
Ammonita. [16] Kinuha ni Johanan na anak ni Karea at ang lahat ng mga pinuno ng hukbo na kasama niya mula Mizpa ang
lahat ng mga taongnaligtas mula kay Ismael na anak ni Netanias. Ito ay matapos patayin ni Ismael si Gedalias na anak ni
Ahicam. Kinuha ni Johanan at ng kaniyang mga kasama ang malalakas na kalalakihan, mga lalaking mandirigma, mga
kababaihan at mga bata, at ang mga eunuko na nailigtas sa Gibeon.
[17] Pagkatapos pumunta sila at nanatili ng isang saglit sa Gerut-quimam na malapit sa Bethlehem. Pupunta sila patungong
Egipto [18] dahil sa mga Caldeo. Natakot sila sa kanila matapos patayin ni Ismael na anak ni Netanias si Gedalias na anak ni
Ahicam, na inilagay ng hari ng Babilonia upang mangasiwa sa lupain.

Chapter 42

[1] At lumapit kay propeta Jeremias ang lahat ng mga pinuno ng hukbo at sina Johanan na anak ni Karea, Azarias na anak
ni Hosaias at lahat ng mga tao mula sa pinakamaliit hanggang sa pinakadakila. [2] Sinabi nila sa kaniya, "Hayaan na ang
aming mga kahilingan ay makarating sa iyong harapan. Ipanalangin mo kami kay Yahweh na iyong Diyos sapagkat
kakaunting bilang na lamang ng mga tao ang natira, tulad ng nakikita mo. [3] Tanungin mo kay Yahweh na iyong Diyos
upang sabihin sa amin ang daang dapat naming puntahan at kung ano ang dapat naming gawin."
[4] Kaya sinabi ni propeta Jeremias sa kanila, "Narinig ko kayo. Tingnan ninyo, ipapanalangin ko kay Yahweh na inyong
Diyos gaya ng inyong hiniling. Anuman ang mga tugon ni Yahweh, sasabihin ko sa inyo. Wala akong ililihim sa inyo." [5]
Sinabi nila kay Jeremias, "Nawa ay maging tunay at tapat na saksi laban sa atin si Yahweh, kung hindi namin gagawin
ang lahat ng bagay na pinagagawa sa amin ni Yahweh na iyong Diyos. [6] Maging mabuti man ito o masama, susundin
namin ang tinig ni Yahweh na ating Diyos, na aming isinusugo sa iyo, nang sa gayon ay makakabuti ito sa amin kapag
susundin namin ang tinig ni Yahweh na ating Diyos."
[7] At nangyari nga ito pagkaraan ng sampung araw, dumating kay Jeremias ang salita ni Yahweh. [8] Kaya tinawag ni
Jeremias si Johanan na anak ni Karea at ang lahat ng mga pinuno ng hukbo kasama niya at ang lahat ng mga tao mula sa
pinakamaliit hanggang sa pinakadakila. [9] At sinabi niya sa kanila, "Yahweh, ang Diyos ng Israel, na sa kaniya ninyo ako
ipinadala upang maaari kong mailapit ang inyong pagsamo sa kaniya. Sinasabi ito ni Yahweh, [10] 'Kung babalik kayo at
maninirahan sa lupaing ito, itatayo ko kayo at hindi ko kayo ibabagsak; itatanim ko kayo at hindi bubunutin, sapagkat
aalisin ko ang mga sakuna na dinala ko sa inyo.
[11] Huwag kayong matakot sa hari ng Babilonia, na inyong kinatatakutan. Huwag kayong matakot sa kaniya sapagkat
kasama ninyo ako upang iligtas kayo at sagipin kayo mula sa kaniyang kamay, ito ang pahayag ni Yahweh. [12] Sapagkat
kaaawaan ko kayo. Mahahabag ako sa inyo at ibabalik ko kayo sa inyong lupain.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

13 Ngunit ipagpalagay na sinabi ninyo na, "Hindi na kami mananatali sa lupaing ito"—kung hindi kayo makikinig sa aking
tinig, ang tinig ni Yahweh na inyong Diyos. 14 Ipagpalagay na sinabi ninyo na, "Hindi! Pupunta kami sa lupain ng Egipto,
kung saan wala kaming makikitang anumang digmaan, kung saan hindi namin maririnig ang tunog ng trumpeta, at
hindi kami magugutom sa pagkain. Maninirahan kami roon."
15 Ngayon, makinig kayo sa salitang ito ni Yahweh, kayong natira ng Juda. Si Yahweh ng mga hukbo na Diyos ng Israel ang
nagsasabi nito, 'Kung nais ninyo talagang umalis papuntang Egipto, upang pumunta at manirahan doon, 16 at ang espada
na inyong kinatatakutan ay mauunahan kayo roon sa lupain ng Egipto. Ang taggutom na inyong inaalala ang hahabol sa
inyo sa Egipto. At mamamatay kayo roon. 17 Kaya mangyayari ito na ang lahat ng mga kalalakihang umalis upang
magpunta sa Egipto na maninirahan doon ay mamamatay sa pamamagitan ng espada, taggutom o salot. Walang
makakaligtas sa kanila, walang sinuman ang makakatakas sa sakuna na aking dadalhin sa kanila.
18 Sapagkat si Yahweh ng mga hukbo na Diyos ng Israel ang nagsasabi nito: Tulad ng aking matinding poot at galit na
ibinuhos sa mga naninirahan sa Jerusalem, ganoon din ang aking galit na ibubuhos ko sa inyo kung pupunta kayo sa
Egipto. Kayo ay magiging isang sinumpaang bagay at isang katatakutan, isang bagay sa pagsasabi ng mga sumpa, at isang
bagay na kahiya-hiya. At ang lugar na ito ay hindi na ninyo muli makikita.'" 19 Pagkatapos, sinabi ni Jeremias, "Nagsalita si
Yahweh tungkol sa inyo—ang natira ng Juda. Huwag kayong pumunta sa Egipto! Natitiyak ko na alam ninyo na ako ang
naging saksi laban sa inyo ngayon.
20 Sapagkat babayaran ninyo ng inyong mga buhay nang isugo ninyo ako kay Yahweh na inyong Diyos at sinabi na,
'Ipanalangin mo kami kay Yahweh na ating Diyos. Lahat ng mga bagay na sinasabi ni Yahweh na ating Diyos, sabihin mo
sa amin, at gagawin namin ito. 21 Sapagkat ibinalita ko sa inyo ngayon, ngunit hindi kayo nakinig sa tinig ni Yahweh na
inyong Diyos o sa anumang bagay tungkol sa kaniyang ipinadala sa akin para sa inyo. 22 Kaya ngayon, tiyak na dapat
ninyong malaman na mamamatay kayo sa pamamagitan ng espada, taggutom, at salot sa lugar kung saan nais ninyong
puntahan upang manirahan."

Chapter 43

1 Nangyari na matapos ang pagpapahayag ni Jeremias sa lahat ng tao ang lahat ng mga salita ni Yahweh na kanilang
Diyos ang nagsabi sa kaniya na sabihin. 2 Sina Azarias na anak ni Osias, Johanan na anak ni Karea at lahat ng mga
lalaking mayayabang ay sinabi kay Jeremias na, "Nagsasabi ka ng mga kasinungalingan. Hindi ka isinugo ni Yahweh na
ating Diyos upang sabihin, 'Huwag pumunta sa Egipto upang manirahan doon.' 3 Sapagkat inuudyukan ka ni Baruc na
anak ni Nerias laban sa amin upang ibigay kami sa kamay ng mga Caldeo, upang maipapatay mo kami at upang maging
mga bihag kami sa Babilonia."
4 Kaya si Johanan na anak ni Karea, lahat ng mga prinsipe ng hukbo at lahat ng mga tao ay tumanggi na pakinggan ang
tinig ni Yahweh na manirahan sa lupain ng Juda. 5 Kinuha lahat ang natira ng Juda nina Johanan na anak ni Karea at
lahat ng mga pinuno ng hukbo na bumalik mula sa lahat ng bansa kung saan sila nagkahiwa-hiwalay upang manirahan
sa lupain ng Juda. 6 Kinuha nila ang mga lalaki at mga babae, mga anak at ang mga anak na babae ng hari at ang bawat
tao na hinayaang manatili ni Nebuzeradan na pinuno ng tagabantay ng hari kasama si Gedalias na anak ni Ahicam na
anak ni Safan. Kinuha din nila si propeta Jeremias at si Baruc na anak ni Nerias. 7 Pumunta sila sa lupain ng Egipto, sa
Tafnes, dahil hindi sila nakinig sa tinig ni Yahweh.
8 Kaya dumating ang salita ni Yahweh kay Jeremias sa Tafnes at sinabi, 9 "Kumuha ka ng ilang malalaking mga bato sa
iyong kamay, at sa paningin ng mga tao sa Juda, itago mo ito sa latag ng semento sa pasukan ng bahay ng Faraon sa
Tafnes. 10 At sabihin mo sa kanila, "Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo na Diyos ng Israel, 'Tingnan ninyo, malapit
ko ng isugo ang mga mensahero upang kunin si Nebucadnezar na hari ng Babilonia bilang aking lingkod. Ilalagay ko ang
kaniyang trono sa ibabaw ng mga batong ito na iyong ibinaon, Jeremias. Ilalagay ni Nabucadnezar ang kaniyang
pabilyon sa ibabaw ng mga ito.
11 Sapagkat darating siya at lulusubin ang lupain ng Egipto. Sinuman ang itinalagang mamatay ay ibibigay sa kamatayan.
Sinuman ang itinalagang mabihag ay bibihagin. At ang sinumang itinalaga sa espada ay maibibigay sa espada. 12 At
susunugin ko ang mga templo ng mga diyus-diyosan ng Egipto. Susunugin sila o sasakupin ni Nebucadnezar. Lilinisin
niya ang lupain ng Egipto tulad ng mga pastol na nagtatanggal ng kuto sa kanilang kasuotan. Lalabas siya na
matagumpay sa lugar na iyon. 13 Babasagin niya ang mga batong haligi sa Heliopolis sa lupain ng Egipto. Susunugin niya
ang mga templo ng mga diyus-diyosan sa Egipto.

Chapter 44

1 Ito ang salitang dumating kay Jeremias tungkol sa lahat ng mga taga-Juda na nanirahan sa lupain ng Egipto, ang mga
naninirahan sa Migdol, Tafnes, Memfis, at sa lupain ng Patros. 2 Si Yahweh ng mga hukbo, na Diyos ng Israel ang
nagsasabi nito: nakita ninyo mismo ang lahat ng kapahamakan na dinala ko sa Jerusalem at sa lahat ng lungsod ng Juda.
Tingnan ninyo, nawasak sila ngayon. Wala nang kahit isang nanirahan sa kanila. 3 Ito ay dahil sa mga masasamang bagay

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

na kanilang ginawa upang saktan ako sa pamamagitan ng pagsunog ng insenso at pagsamba sa ibang mga diyos. Ang mga ito ay mga diyos na kahit sila sa kanilang sarili, kahit kayo, kahit ang inyong mga ninuno ay hindi kilala.
[4] Kaya paulit-ulit kong ipinadala sa kanila ang lahat ng mga lingkod kong propeta. Ipinadala ko sila upang sabihin, 'Itigil
ang paggawa ng mga kasuklam-suklam na mga bagay na aking kinapopootan.' [5] Ngunit hindi sila nakinig. Tumanggi
silang magbigay pansin o tumalikod sa kanilang kasamaan sa pagsunog ng insenso sa ibang mga diyos. [6] Kaya ibinuhos
ko ang aking matinding galit at poot at nagpasiklab ng apoy sa mga lungsod ng Judah at sa mga lansangan ng Jerusalem. Kaya sila ay naging lugar ng pagkasira at pagkawasak, gaya ng sa kasalukuyan."
[7] Kaya ito ang sinasabi ngayon ni Yahweh, ang Diyos ng mga hukbo at ang Diyos ng Israel, "Bakit kayo gumagawa ng matinding kasamaan laban sa inyong mga sarili? Bakit nagiging sanhi kayo sa inyong mga sarili na maihiwalay mula sa
Juda—mga kalalakihan at kababaihan, mga bata at mga sanggol? Walang natira sa inyo ang maiiwan. [8] Sa pamamagitan
ng inyong kasamaan sinaktan ninyo ako sa mga gawa ng inyong mga kamay, sa pamamagitan ng pagsusunog ng insenso sa ibang mga diyos sa lupain ng Egipto, na inyong pinuntahan upang manirahan. Pumunta kayo roon upang kayo ay malipol, upang kayo ay magiging sumpa at kahihiyan sa lahat ng mga bansa sa lupa.
[9] Nakalimutan na ba ninyo ang kasamaang ginawa ng inyong mga ninuno at ang kasamaang ginawa ng mga hari ng Juda at ng kanilang mga asawa? Nakalimutan na ba ninyo ang mga kasamaang inyong ginawa at ng inyong mga asawa sa
lupain ng Juda at sa mga lansangan ng Jerusalem? [10] Hanggang sa araw na ito, hindi pa rin sila nagpakumbaba. Hindi nila ginagalang ang aking kautusan o mga atas na inilagay ko sa kanilang harapan at sa kanilang mga ninuno, ni lumakad sila sa mga ito."
[11] Kaya sinabi ito ni Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel, "Tingnan ninyo, malapit ko ng ibaling ang aking mukha
laban sa inyo upang magdala ng kapahamakan sa inyo at upang lipulin ang buong Juda. [12] Sapagkat kukunin ko ang
natira sa Juda na nakatakdang lumabas upang pumunta sa lupain ng Egipto upang manirahan doon. Gagawin ko ito upang silang lahat ay mamatay sa lupain ng Egipto. Mamamatay sila sa pamamagitan ng espada at taggutom. Mula sa pinakahamak hanggang sa pinakadakila mamamatay sila sa pamamagitan ng espada at taggutom. Mamamatay sila at magiging kaganapan ng panunumpa, pagsusumpa, paninisi at isang kakila-kilabot na bagay.
[13] Sapagkat parurusahan ko ang mga taong naninirahan sa lupain ng Egipto tulad ng pagparusa ko sa Jerusalem sa
pamamagitan ng espada, taggutom at salot. [14] Walang nakatakas o nakaligtas sa mga natira ng Juda ang pupunta at
maninirahan doon sa lupain ng Egipto na makababalik sa lupain ng Juda, kahit nais nilang bumalik at manirahan doon. Walang makababalik sa kanila, maliban sa ilang makatatakas mula rito."
[15] Kaya sumagot ang lahat ng mga kalalakihang nakakaalam na ang kanilang mga asawa ay nagsusunog ng insenso sa ibang mga diyos at ang lahat ng kababaihan na nasa malaking pagtitipon, at lahat ng mga taong naninirahan sa lupain ng
Egipto sa Patros kay Jeremias. [16] Sinabi nila, "Tungkol sa salita na sinabi mo sa amin sa pangalan ni Yahweh: Hindi kami
makikinig sa iyo. [17] Sapagkat tiyak na gagawin namin ang lahat ng mga bagay na aming sinabi na gagawin: magsusunog kami ng insenso sa Reyna ng Langit at magbubuhos ng mga handog na inumin sa kaniya, na gaya ng ginawa namin, ng aming mga ninuno, ng aming mga hari at ng aming mga pinuno sa mga lungsod ng Juda at sa mga lansangan sa Jerusalem. At mapupuno tayo ng mga pagkain at sasagana, na hindi dadanas ng anumang sakuna.
[18] Kapag itinigil namin ang paggawa ng mga bagay na ito, ang hindi maghahandog ng insenso sa Reyna ng Langit at hindi magbubuhos ng handog na inumin sa kaniya, makararanas kaming lahat ng kahirapan at mamamatay sa pamamagitan
ng espada at taggutom." [19] Sinabi ng mga kababaihan, "Noong gumawa kami ng mga handog na insenso sa harapan ng Reyna ng Langit at nagbuhos ng inuming mga handog sa kaniya, ginawa ba namin ang mga bagay na ito na hindi nalalaman ng aming mga asawa?"
[20] Pagkatapos sinabi ni Jeremias sa lahat ng mga tao—sa mga kalalakihan at kababaihan, at sa lahat ng mga taong
sumagot sa kaniya—nagpahayag siya at sinabi, [21] "Hindi ba naalala ni Yahweh ang insenso na inyong sinunog sa mga
lungsod ng Juda at sa mga lansangan ng Jerusalem—kayo at ang inyong mga ninuno, inyong mga hari at mga pinuno, at ang mga tao sa lupain? Sapagkat naaalala ito ni Yahweh; at pumasok ito sa kaniyang isipan.
[22] Kaya hindi na niya kayang tiisin ito dahil sa inyong mga masasamang gawain, dahil sa mga kasuklam-suklam na inyong ginawa. Kaya ang inyong lupain ay naging malungkot, nakakatakot at isinumpa kaya wala ng nakatira mula sa araw na
ito. [23] Sapagkat kayo ay nagsunog ng insenso at nagkasala laban kay Yahweh at dahil hindi kayo nakinig sa kaniyang tinig, sa kaniyang kautusan, sa kaniyang mga alituntunin, o mga atas ng kasunduan, kaya nangyari laban sa inyo ang kapahamakang ito hanggang sa kasalukuyan."
[24] Pagkatapos sinabi ni Jeremias sa lahat ng tao at sa lahat ng kababaihan, "Pakinggan ninyo ang salita ni Yahweh, sa
buong Juda na nasa lupain ng Egipto. [25] Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo na Diyos ng Israel, 'Kayo at ang inyong mga asawang babae ang parehong nagsabi sa pamamagitan ng inyong mga bibig at ginawa ninyo sa inyong mga kamay kung ano ang inyong sinabi, "Tiyak na gagawin namin ang panunumpa na aming ginawa upang sumamba sa Reyna ng Langit, upang magbuhos ng inuming mga handog sa kaniya." Ngayon tuparin ninyo at gawin ninyo ang inyong mga sinumpa.'
[26] Kaya ngayon, pakinggan ang salita ni Yahweh, buong Juda na naninirahan sa lupain ng Egipto, 'Tingnan ninyo, sumumpa ako sa pamamagitan ng aking dakilang pangalan—sabi ni Yahweh. Hindi na muling tatawagin kailanman ang aking pangalan sa pamamagitan ng mga bibig ng kahit na sinumang kalalakihan ng Juda sa buong lupain ng Egipto,
kayong mga nagsasabi ngayon, "Sapagkat ang Panginoong si Yahweh ay buhay." [27] Tingnan ninyo, binabantayan ko sila sa

kapahamakan at hindi sa kabutihan. Ang bawat tao ng Juda sa lupain ng Egipto ay mamamatay sa pamamagitan ng
espada at taggutom hanggang silang lahat ay maubos na. [28] At ang mga nakaligtas sa espada ay magbabalik mula sa
lupain ng Egipto tungo sa lupain ng Juda, kaunti lamang ang bilang nila. Kaya lahat ng natirang taga-Juda na nagpunta sa
lupain ng Egipto upang doon manirahan ay malalaman kung kaninong salita ang mangyayari: sa akin o sa kanila.
[29] Ito ang magiging tanda para sa inyo—ito ang pahayag ni Yahweh—na aking itinakda laban sa inyo sa lugar na ito,
upang malaman ninyo na ang aking mga salita ay tiyak na sasalakay sa inyo sa pamamagitan ng kapahamakan.' [30] Ito ang
sinasabi ni Yahweh, 'Tingnan ninyo, aking ibibigay si Faraon Hophra, na hari ng Egipto, sa mga kamay ng kaniyang mga
kaaaway at sa mga nagnanais sa kaniyang buhay. Gaya ito ng pagbigay ko kay Zedekias na hari ng Juda sa kamay ni
Nebucadnezar na hari ng Babilonia, at sa kaniyang kaaway na naghahangad ng kaniyang buhay."

Chapter 45

[1] Ito ang salita na sinabi ni propeta Jeremias kay Baruc na anak ni Nerias. Nangyari ito nang isinulat niya sa isang
balumbon ang mga salitang ito sa pagsasalaysay ni Jeremias—ito ay sa ika-apat na taon ni Jehoiakim na anak ni Josias na
hari ng Juda, at sinabi niya, [2] "Baruc, sinasabi ito sa iyo: [3] Sinabi mo, 'Aba ako, sapagkat nagdagdag si Yahweh ng
matinding paghihirap sa aking kirot. Pinapahina ako ng aking paghihinagpis; Wala akong masumpungang
kapahingahan.'
[4] Ito ang dapat mong sabihin sa kaniya: 'Ito ang sinasabi ni Yahweh: Tingnan mo, kung ano ang aking itinayo, ako ngayon
ang tumitibag nito. Kung ano ang aking itinanim, ako ngayon ang bumubunot nito. Ito ay totoo sa buong daigdig. [5] Ngunit
umaasa ka ba ng dakilang mga bagay para sa iyong sarili? Huwag kang umasa ng ganoon. Sapagkat tingnan mo, darating
ang kapahamakan sa buong sangkatauhan—ito ang pahayag ni Yahweh—ngunit ibinibigay ko sa iyo ang iyong buhay
bilang iyong ninakaw sa lahat ng dakong iyong pupuntahan."'

Chapter 46

[1] Ito ang salita ni Yahweh na dumating kay propetang Jeremias tungkol sa mga bansa. [2] Para sa Egipto: "Tungkol ito sa
hukbo ni Faraon Neco na hari ng Egipto, na nasa Carquemis sa tabi ng Ilog Eufrates. Ito ang hukbong tinalo ni
Nebucadnezar na hari ng Babilonia sa ika-apat na taon ni Jehoiakim na anak ni Josias, na hari ng Juda: [3] Ihanda ninyo
ang mga maliliit at mga malalaking kalasag, at sumugod sa labanan. [4] Isingkaw ninyo ang mga kabayong lalaki at sakyan
ninyo ang mga ito, kayong mga mangangabayo. Humanay kayo, kasama ang inyong mga helmet na nasa inyong mga ulo.
Hasain ninyo ang mga sibat at isuot ang inyong mga baluti.
[5] Ano ang aking nakikita rito? Napuno sila ng matinding takot at tumatakbo palayo, sapagkat natalo ang kanilang mga
kawal. Tumatakbo sila upang makaligtas at hindi lumilingon. Ang matinding takot ay nasa lahat ng dako—ito ang
pahayag ni Yahweh— [6] ang matulin ay hindi makatatakbo palayo, at ang mga kawal ay hindi makatatakas. Natitisod sila
sa hilaga at bumabagsak sa tabi ng Ilog Eufrates.
[7] Sino itong bumabangon tulad ng Nilo, na iniitsa pataas at pababa ang tubig tulad ng mga ilog? [8] Bumabangon ang Egipto
tulad ng Nilo, at iniitsa pataas at pababa ang tubig nito tulad ng mga ilog. Sinasabi nito, 'Babangon ako, tatakpan ko ang
lupa. Wawasakin ko ang mga lungsod at ang mga naninirahan sa mga ito. [9] Bumangon kayo, mga kabayo. Magalit kayo,
kayong mga karwahe. Palabasin ang mga kawal, Cus at Puth, mga kalalakihang dalubhasa sa kalasag, at Ludio, mga
kalalakihang dalubhasa sa paghatak ng kanilang mga pana.'
[10] Ang araw na iyon ang magiging araw ng paghihiganti para sa Panginoong Yahweh ng mga hukbo, at ipaghihiganti niya
ang kaniyang sarili sa kaniyang mga kaaway. Lalamon at mabubusog ang espada. Iinumin nito ang kanilang dugo
hanggang sa mapuno. Sapagkat magkakaroon ng alay sa Panginoong Yahweh ng mga hukbo sa hilagang lupain sa tabi ng
Ilog Eufrates.
[11] Umakyat ka sa Gilead at kumuha ng gamot, birheng anak na babae ng Egipto. Wala itong saysay na naglalagay ka ng
maraming gamot sa iyong sarili. Walang lunas para sa iyo. [12] Nabalitaan ng mga bansa ang iyong kahihiyan. Napuno ng
iyong mga pagtangis ang lupa, sapagkat natitisod ang kawal laban sa kawal, pareho silang bumabagsak."
[13] Ito ang salitang sinabi ni Yahweh kay propetang Jeremias nang dumating si Nebucadnezar na hari ng Babilonia at
sinalakay ang lupain ng Egipto: [14] "Iulat ninyo sa Egipto at hayaang mabalitaan sa Migdol at sa Memfis. Sa Tafnes, sinabi
nila, 'Lumugar kayo at tumindig, sapagkat nilalamon ng espada ang lahat ng nasa paligid ninyo.
[15] Bakit tumakbo palayo ang inyong diyos na si Apis? Bakit hindi tumatayo ang inyong diyos na toro? Ibinagsak siya ni
Yahweh. [16] Dinagdagan niya ang bilang ng mga natitisod. Bumabagsak ang bawat kawal sa sumusunod. Sinasabi nila,
"Bumangon kayo. Umuwi na tayo. Bumalik na tayo sa ating sariling mga tao, sa ating katutubong lupain. Iwanan na natin
ang espadang ito na tumatalo sa atin." [17] Ipinahayag nila roon, "Ang Faraon na hari ng Egipto ay isang ingay lamang, na
hinayaang makawala ang kaniyang pagkakataon."
[18] "Sapagkat buhay ako—ito ang pahayag ng hari—Yahweh ng mga hukbo ang pangalan, may darating tulad ng Bundok ng
Tabor at Bundok ng Carmelo sa tabing-dagat. [19] Ihanda ninyo para sa inyong mga sarili ang inyong dalahin para sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pagkabihag, kayong mga anak na babae na naninirahan sa Egipto. Sapagkat magiging isang katatakutan at isang
pagkawasak ang Memfis upang walang sinuman ang maninirahan doon.
[20] Ang Egipto ay isang napakagandang batang baka, ngunit dumarating ang isang nangangagat na insekto mula sa hilaga.
Dumarating na ito. [21] Ang mga upahang kawal sa kaniyang kalagitnaan ay tila mga pinatabang toro, ngunit tatalikod at
tatakbo rin sila. Hindi sila titindig ng magkakasama, sapagkat ang araw ng kanilang kapahamakan ay dumarating sa
kanila, ang oras ng kanilang kaparusahan. [22] Sumusutsot at gumagapang papalayo ang Egipto tulad ng isang ahas,
sapagkat lumalakad laban sa kaniya ang kaniyang mga kaaway. Lumalakad sila patungo sa kaniya tulad ng mga
namumutol ng kahoy na may mga palakol.
[23] Puputulin nila ang mga kakahuyan—ito ang pahayag ni Yahweh—bagaman ito ay labis na masikip. Sapagkat mas
magiging marami ang mga kaaway kaysa sa mga balang, hindi sila mabibilang. [24] Mapapahiya ang anak na babae ng
Egipto. Ibibigay siya sa kamay ng mga taong mula sa hilaga."
[25] Sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel, "Tingnan mo, parurusahan ko si Ammon na taga-Tebes, ang
Faraon, ang Egipto at ang kaniyang mga diyos, ang kaniyang mga haring Faraon, at ang mga nagtitiwala sa kanila. [26]
Ibinibigay ko sila sa kamay ng mga humahangad sa kanilang mga buhay, sa kamay ni Nebucadnezar na hari ng Babilonia
at sa kaniyang mga lingkod. At pagkatapos nito, pananahanan ang Egipto gaya noong unang panahon—ito ang pahayag
ni Yahweh."
[27] "Ngunit ikaw, lingkod kong Jacob, huwag kang matakot. Huwag kang mangamba, Israel, sapagkat tingnan mo, ibabalik
ko kayo mula sa malayo, at ang inyong mga anak mula sa lupain ng kanilang pagkabihag. Pagkatapos, manunumbalik si
Jacob, makakatagpo ng kapayapaan, at magiging ligtas, at wala ng sisindak sa kaniya. [28] Ikaw, lingkod kong Jacob, huwag
kang matakot—Ito ang pahayag ni Yahweh— sapagkat kasama mo ako, kaya magdadala ako ng ganap na pagkawasak
laban sa lahat ng bansa kung saan ko kayo ikinalat. Ngunit hindi kita lubusang wawasakin. Gayon pa man,
makatarungan kitang didisiplinahin at tiyak na hindi kita iiwang hindi napaparusahan.'"

Chapter 47

[1] Ito ang salita ni Yahweh na dumating kay propetang Jeremias tungkol sa mga Filisteo. Dumating ang salitang ito sa
kaniya bago sinalakay ni Faraon ang Gaza. [2] "Sinasabi ito ni Yahweh: Tingnan mo, tumataas ang maraming tubig sa
hilaga. Magiging tulad ng umaapaw na ilog ang mga ito! Pagkatapos, aapaw ang mga ito sa lupain at sa lahat ng naroon,
sa mga lungsod nito at sa mga naninirahan dito! Kaya sisisgaw ng tulong ang bawat isa, at tatangis ang lahat ng mga
naninirahan sa lupain.
[3] Sa tunog ng malalakas na pagpadyak ng mga paa ng kanilang mga kabayo, sa dagundong ng kanilang mga karwahe at
ingay ng kanilang mga gulong, hindi tutulungan ng mga ama ang kanilang mga anak dahil sa kanilang sariling kahinaan.
[4] Sapagkat darating ang araw na wawasak sa lahat ng mga Filisteo, upang ihiwalay sa Tiro at Sidon ang bawat nakaligtas
na nagnanais silang tulungan. Sapagkat winawasak ni Yahweh ang mga Filisteo, ang mga nalalabi mula sa pulo ng Caftor.
[5] Makakalbo ang Gaza. Sa Ashkelon naman, patatahimikin ang mga taong naiwan sa kanilang mga lambak. Gaano katagal
ninyong susugatin ang inyong mga sarili sa pagluluksa? [6] Kapighatian, ang espada ni Yahweh! Gaano katagal hanggang
sa manahimik ka? Bumalik ka sa iyong kaluban! Tumigil ka at manahimik. [7] Paano ka mananahimik, sapagkat inutusan
ka ni Yahweh. Tinawag ka niya upang salakayin ang Ashkelon at laban sa mga kapatagan sa tabi ng dagat."

Chapter 48

[1] Sinabi ito ni Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel para sa Moab, "Kaawa-awa ang Nebo sapagkat winasak na ito.
Ang Kiryataim ay nasakop na at hinamak. Ang kaniyang kutang tanggulan ay dinurog at naging kahihiyan. [2] Nawala na
ang karangalan ng Moab. Ang kanilang mga kaaway sa Hesbon ay may masamang balak laban sa kaniya. Sinabi nila,
'Halikayo at wasakin natin siya bilang isang bansa. Ang Madmena ay mawawala din— hahabulin kayo ng isang espada.'
[3] Pakinggan ninyo! Isang tunog ng sumisigaw ang dumarating mula sa Horonaim kung saan may pagguho at malaking
pagkawasak. [4] Nawasak na ang Moab. Ipinarinig ng kaniyang mga anak ang kanilang pag-iyak. [5] Umiiyak silang umakyat
sa burol ng Luhit, sapagkat sa daanan pababa ng Horonaim, ang mga hiyawan ay naririnig dahil sa pagkawasak.
[6] Tumakas na kayo! Iligtas ninyo ang inyong mga buhay at maging tulad ng mga puno ng juniper sa ilang. [7] Nang dahil sa
tiwala ninyo sa inyong mga kaugalian at kayamanan, kayo ay masasakop. At si Quemos ay ilalayo at bibihagin kasama ng
kaniyang mga pari at mga pinuno.
[8] Sapagkat darating ang mga tagawasak sa bawat lungsod, walang lungsod ang makakatakas. Kaya ang lambak ay
mamamatay at ang kapatagan ay mawawasak, gaya ng sinabi ni Yahweh. [9] Bigyan ng pakpak ang Moab sapagkat tiyak na
lilipad ito palayo. Ang kaniyang mga lungsod ay magiging isang kaparangan kung saan walang maninirahan sa kanila. [10]
Sumpain nawa ang mga tamad sa paggawa ng mga gawain ni Yahweh! Isumpa nawa ang sinumang patuloy na ginagamit
ang espada sa pagdanak ng dugo!
[11] Naramdaman ng Moab na ligtas siya mula pa sa pagkabata. Katulad siya ng kaniyang alak na hindi pa naibuhos sa mga
banga. Hindi siya nakaranas ng pagkabihag. Samakatuwid, ang lasa niya ay nanatiling masarap gaya ng dati, ang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kaniyang linamnam ay hindi nagbago. [12] Kaya tingnan mo, ang mga araw ay paparating—ito ang pahayag ni Yahweh—
paparating na ang panahon na ipadadala ko ang mga magpapatiwarik sa kaniya at ibubuhos ang lahat ng kaniyang
palayok at babasagin ang kaniyang mga banga.
[13] Pagkatapos, mapapahiya ang Moab kay Quemos, na gaya ng sambahayan ng Israel na napahiya sa Bethel na dahilan ng
kanilang pagtitiwala. [14] Paano ninyo masasabi, 'Kami ay mga kawal, mga makapangyarihang mandirigmang lalaki'?
[15] Mawawasak ang Moab at sasalakayin ang kanilang mga lungsod. Sapagkat ang mga makikisig na binata nito ay
napunta na sa lugar ng patayan. Ito ang pahayag ng Hari! Yahweh ng mga hukbo ang kaniyang pangalan. [16] Ang
kapahamakan ng Moab ay malapit ng mangyari, ang mga sakuna ay mabilis na darating. [17] Kayong lahat na nasa paligid
ng Moab, tumangis kayo. Kayong lahat na nakakaalam sa kaniyang katanyagan, isigaw ninyo ito, 'Kaawa-awa, ang
matibay na tungkod at ang ikinararangal na pamalo ay nawasak na'.
[18] Bumaba kayo mula sa inyong mga dakilang lugar at umupo kayo sa tuyong lupa, kayong mga babaeng anak na
naninirahan sa Dibon. Sapagkat sinasalakay ka ng wawasak sa Moab, siya na sisira sa iyong mga matibay na tanggulan. [19]
Tumayo kayo sa mga lansangan at magbantay, kayong mga tao na nakatira sa Aroer. Tanungin ninyo ang mga
nagsisitakbuhan at nagsisitakas, sabihin ninyo, 'Ano ang nangyari?' [20] Ipinahiya na ang Moab, sapagkat dinurog na ito.
Tumangis at tumaghoy. Sumigaw para sa tulong. Sabihin ito sa mga tao malapit sa Ilog ng Arnon na ang Moab ay winasak
na.
[21] Dumating na ngayon ang kaparusahan sa maburol na lupain, sa Holon, Jaza at Mefaat, [22] sa Dibon, Nebo at Beth-
Diblataim, [23] sa Kiryataim, Bethgamul at Bethmeon, [24] sa Keriot at Bozra at sa lahat ng lungsod sa lupain ng Moab, sa mga
pinakamalayo at pinakamalapit na mga lungsod. [25] Ang sungay ng Moab ay sinibak na, ang kaniyang bisig ay nabali na.
Ito ang pahayag ni Yahweh.
[26] Lasingin siya, sapagkat nagmayabang siya laban sa akin, akong si Yahweh. Ngayon ay ipinapalakpak ng Moab ang
kaniyang mga kamay sa kahihiyan sa sarili niyang suka, kaya naging tampulan na rin siya ng katatawanan. [27] Sapagkat,
hindi ba naging tampulan ng katatawanan sa inyo ang Israel? Natagpuan ba siyang isa sa mga magnanakaw kaya
umiiling kayo sa tuwing sinasabi ninyo ang tungkol sa kaniya?
[28] Kayong mga naninirahan sa Moab, lisanin ninyo ang mga lungsod at magkampo kayo sa mga matarik na dalisdis.
Maging tulad ng isang kalapati na nakapugad sa bunganga ng butas sa mga batuhan. [29] Narinig namin ang pagmamataas
ng Moab, ang kaniyang kapalaluan, ang kaniyang kayabangan, ang kaniyang pagmamalaki, ang kaniyang pansariling
kaluwalhatian, at ang kaniyang kahambugan sa kaniyang puso.
[30] Ito ang pahayag ni Yahweh—alam ko mismo ang kaniyang mga mapanghamon na pananalitang walang pakinabang,
tulad ng kaniyang mga gawa. [31] Kaya hahagulhol ako ng pagtatangis para sa Moab at sisigaw ako sa pighati para sa lahat
ng tao ng Moab. Mananaghoy ako para sa mga tao ng Kir-heres [32] Tatangis ako sa inyo ng higit sa pagtatangis ko sa Jazer,
sa iyo na puno ng ubas ng Sibma! Ang iyong mga sanga ay lumampas sa Dagat na Asin at umabot hanggang sa Jazer.
Nilusob ng mga tagawasak ang iyong mga bunga sa tag-araw at ang iyong alak.
[33] Kaya ang pagdiriwang at pagsasaya ay kinuha na mula sa mga bungang-kahoy sa lupain ng Moab. Pinatigil ko na ang
alak mula sa mga pigaan ng ubas. Hindi na sila yayapak ng may sigaw ng kasiyahan. Anumang sigaw ay hindi na
magiging sigaw ng kasiyahan.
[34] Mula sa mga sigaw sa Hesbon hanggang sa Eleale, ang kanilang tunog ay narinig sa Jajaz, mula sa Zoar hanggang sa
Horonaim at Eglat-selisiya, sapagkat kahit ang mga katubigan sa Nimrim ay natuyo na. [35] Sapagkat tatapusin ko ang
sinuman sa Moab na mag-aalay ng handog sa mga dambana at sa sinumang magsusunog ng insenso sa kaniyang mga
diyos. Ito ang pahayag ni Yahweh.
[36] Kaya ang puso ko ay tumatangis para sa Moab na katulad ng isang plauta. Ang puso ko ay tumatangis na katulad ng
mga plauta para sa mga tao ng Kir-Heres. Ang mga kayamanang natamo nila ay nawala na. [37] Sapagkat ang bawat ulo ay
kinalbo na, lahat ng balbas ay inahit na. May mga hiwa sa bawat kamay at ang telang magaspang ay nasa kanilang mga
baywang.
[38] Mayroong pagtatangis sa lahat ng dako, sa bawat bubungan sa Moab at sa kaniyang mga plasa. Sapagkat sinira ko ang
Moab na gaya ng paso na walang may gusto. Ito ang mga pahayag ni Yahweh. [39] Paano ito nadurog! Paano sila
humagulgol sa kanilang pananaghoy! Tumalikod ang Moab sa kahihiyan. Kaya ang Moab ay magiging tampulan ng
panunukso at katatakutan sa lahat ng nakapalibot sa kaniya.
[40] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh, "Tingnan, ang mga kaaway ay darating na katulad ng lumilipad na agila, na
nakaunat ang mga pakpak sa ibabaw ng Moab. [41] Ang Keriot ay nabihag at ang kaniyang mga matibay na tanggulan ay
nasakop. Sapagkat sa araw na iyan, ang puso ng mga kawal ng Moab ay magiging katulad ng mga puso ng mga babaeng
nanganganak.
[42] Kaya ang Moab ay mawawasak na tulad ng isang tao dahil sila ay nagmalaki laban sa akin, akong si Yahweh. [43] Mga
naninirahan sa Moab, darating sa inyo ang katatakutan at ang hukay at isang patibong. Ito ang pahayag ni Yahweh. [44] Ang
sinumang tumakas dahil sa malaking takot ay mahuhulog sa hukay at sinumang aakyat palabas ng hukay ay mahuhuli sa
patibong. Sapagkat ipadadala ko ang lahat ng ito sa taon ng aking paghihiganti laban sa kanila. Ito ang pahayag ni
Yahweh.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

45 Ang mga tumatakas ay tatayo sa anino ng Hesbon na walang anumang lakas, sapagkat magmumula ang sunog sa Hesbon, liliyab mula sa kalagitnaan ng Sihon. Lalamunin nito ang noo ng Moab at ang ibabaw ng mga ulo ng mga taong mayayabang.
46 Kaawa-awa ka, Moab! Ang mga tao ni Quemos ay nawasak na. Sapagkat ang iyong mga anak na lalaki ay kinuhang
bihag at binihag ang iyong mga anak na babae. 47 Ngunit ibabalik ko ang kayamanan ng Moab sa mga huling araw. Ito ang
pahayag ni Yahweh." Dito nagtatapos ang paghuhukom sa Moab.

Chapter 49

1 Tungkol sa mga tao ng Ammon, ito ang sinasabi ni Yahweh, "Wala bang mga anak ang Israel? Wala bang magmamana
ng anumang bagay sa Israel? Bakit naninirahan si Molek sa Gad at naninirahan ang kaniyang mga tao sa mga lungsod
nito? 2 Kaya tingnan ninyo, darating ang mga araw—ito ang pahayag ni Yahweh—na patutunugin ko ang hudyat para sa
digmaan laban sa Rabba sa mga tao ng Ammon, kaya ito ay magiging pinabayaang bunton at ang mga anak na babae nito
ay magsisindi ng apoy. Sapagkat aangkinin ng Israel ang mga umangkin sa kaniya," sinabi ni Yahweh.
3 "Humagulgol ka sa pagtangis, Hesbon, sapagkat mawawasak ang Ai! Sumigaw kayo, mga anak na babae ng Rabba!
Magsuot kayo ng telang magaspang. Tumangis at magsitakbo kayo nang walang saysay sapagkat mabibihag si Molek
kasama ng kaniyang mga pari at mga pinuno. 4 Bakit ninyo ipinagmamalaki ang inyong lakas? Ang inyong lakas ay lilipas,
mga anak na babaeng walang pananampalataya, kayo na nagtitiwala sa inyong kayamanan. Sinasabi ninyo, 'Sinong
lalaban sa akin?'
5 Tingnan ninyo, padadalhan ko kayo ng matinding takot—ito ang pahayag ni Yahweh, ang Panginoon ng mga hukbo—
magmumula ang matinding takot na ito sa lahat ng pumapalibot sa inyo. Ang bawa't isa sa inyo ay kakalat sa harapan
nito. Walang magtitipon sa mga tumatakbo palayo. 6 Ngunit pagkatapos nito, ibabalik ko ang kayamanan ng mga tao ng
Amon—ito ang pahayag ni Yahweh."
7 Tungkol sa Edom, ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, "Wala na bang karunungan na matatagpuan sa Teman?
Naglaho na ba ang magandang payo mula sa mga may pang-unawa? Nawala na ba ang kanilang karunungan? 8 Tumakas
kayo! Umalis kayo! Manatili sa mga butas sa lupa, mga naninirahan sa Dedan. Sapagkat dadalhin ko ang kapahamakan ni
Esau sa kaniya sa panahon na parurusahan ko siya.
9 Kung pumunta sa inyo ang mga taga-ani ng ubas, hindi ba magtitira sila ng kaunti? Kung dumating ang mga
magnanakaw sa gabi, hindi ba nanakawin lamang nila ang kasindami ng naisin nila? 10 Ngunit hinubaran ko si Esau.
Inilantad ko ang kaniyang mga taguan kaya hindi niya maitatago ang kaniyang sarili. Nilipol ang kaniyang mga anak,
mga kapatid na lalaki at mga kapitbahay at siya ay wala na. 11 Iwan ninyo ang inyong mga ulilang anak. Iingatan ko ang
kanilang buhay at mapagkakatiwalaan ako ng inyong mga balo."
12 Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh, "Tingnan ninyo, ang mga hindi nararapat dito ay dapat uminom ng kaunti sa tasa.
Iniisip ba ninyo na aalis kayo ng walang kaparusahan? Hindi, sapagkat tiyak na iinom kayo. 13 Sapagkat sumumpa ako sa
aking sarili—ito ang pahayag ni Yahweh—na ang Bozra ay magiging katatakutan, kahihiyan, kasiraan at isang bagay na
gagamitin sa pagsumpa. Ang lahat ng lungsod nito ay magiging wasak magpakailanman.
14 Narinig ko ang balita mula kay Yahweh, at isang mensahero ang ipinadala sa mga bansa, 'Magsama-sama kayo at
salakayin siya. Maghanda kayo para sa digmaan.' 15 "Sapagkat tingnan ninyo, ginawa ko kayong maliit kumpara sa ibang
bansa na kinasuklaman ng mga tao.
16 Sa inyong pagiging nakakatakot, nilinlang kayo ng pagmamalaki ng inyong puso, kayong mga naninirahan sa mga lugar sa talampas, kayo na tumira sa mga pinakamataas na burol upang pataasin ang inyong mga pugad tulad ng agila. Ibababa ko kayo mula roon—ito ang pahayag ni Yahweh.
17 Magiging katatakutan ang Edom sa lahat ng mapapadaan dito. Ang bawat taong iyon ay manginginig at susutsot dahil
sa lahat ng kapahamakan nito. 18 Katulad ng pagbagsak ng Sodoma at Gomora at ng kanilang mga kalapit na bayan,"
sinasabi ni Yahweh, "wala ni isang titira roon; walang taong mananatili roon.
19 Tingnan ninyo, aakyat siya na gaya ng isang leon na mula sa gubat ng Jordan papunta sa berdeng lupaing pastulan. Sapagkat bigla kong patatakbuhin ang Edom mula rito at maglalagay ako ng isang taong mapipiling mamahala rito. Sapagkat sino ang katulad ko, at sino ang magpapatawag sa akin? Anong pastol ang may kakayahang labanan ako?
20 "Kaya makinig kayo sa mga balak na ipinasya ni Yahweh laban sa Edom, ang mga balak na kaniyang binuo laban sa mga naninirahan sa Teman. Tiyak na kakaladkarin sila palayo, kahit na ang pinakamaliit na kawan. Magiging wasak na lugar ang kanilang mga lupang pastulan.
21 Sa tunog ng kanilang pagbagsak, mayayanig ang mundo. Maririnig sa dagat ng Tambo ang tunog ng mga sigaw ng
pagkabalisa. 22 Tingnan ninyo, may sasalakay na gaya ng isang agila, at lilipad pababa at ibubuka ang kaniyang pakpak sa
Bozra. At sa araw na iyon, ang mga puso ng mga kawal ng Edom ay magiging katulad ng puso ng babaing malapit ng
manganak."
23 Tungkol sa Damasco: "Mapapahiya ang Hamat at Arpad sapagkat nakarinig sila ng balita ng kapahamakan. Natutunaw
sila! Nabagabag sila katulad ng dagat, na hindi mapanatiling mapayapa. 24 Naging napakahina ng Damasco. Tumatalikod
ito upang tumakas; binalot ito ng matinding takot. Binalot ito ng pagkabalisa at sakit, katulad ng sakit ng babaing

nanganganak. [25] Sinasabi ng mga tao, 'Kumusta ang tanyag na lungsod, ang lungsod kung saan ako nagalak, hindi pa nililisan?'
[26] Kaya ang mga binata nito ay babagsak sa mga plasa nito at lahat ng mandirigmang kalalakihan ay mamamatay sa araw
na iyon—ito ang pahayag ni Yahweh ng mga Hukbo." [27] "Sapagkat magsisindi ako ng apoy sa pader ng Damasco, at
lalamunin nito ang mga matibay ng tanggulan ni Ben-hadad."
[28] Tungkol sa Kedar at sa mga kaharian ng Hazor, ito ang sinasabi ni Yahweh kay Nebucadnezar (sasalakayin ni
Nebucadnezar na hari ng Babilonia ang mga lugar na ito): "Bumangon ka at salakayin ang Kedar at sirain ang mga taong
iyon sa silangan. [29] Kukunin ng kaniyang hukbo ang kanilang mga tolda at ang kanilang mga kawan, ang kanilang mga
tabing ng tolda at lahat ng kanilang mga kagamitan. Kukunin nila ang kanilang mga kamelyo mula sa mga tao ng Kedar
at isisigaw sa kanila, 'Katakot-takot ang nasa lahat ng dako!"
[30] Tumakas kayo! Magpagala-gala kayo sa malayo! Manatili kayo sa mga butas sa lupa, mga nananahan sa Hazor—ito ang
pahayag ni Yahweh— sapagkat bumuo ng plano si Nebucadnezar na hari ng Babilonia laban sa inyo. Tumakas kayo!
Bumalik kayo! [31] Bumangon kayo! Salakayin ninyo ang bansang payapa, na naninirahan ng ligtas," sinabi ni Yahweh.
"Wala silang tarangkahan o rehas, at namumuhay ng mag-isa ang mga tao nito.
[32] Sapagkat ang kanilang mga kamelyo ay magiging nakaw, at ang kasaganaan ng kanilang ari-arian ay magiging nakaw
sa digmaan. Pagkatapos ay ikakalat ko sa bawat hangin ang mga pumutol ng kanilang mga buhok at magdadala ako sa
kanila ng kapahamakan mula sa bawat panig—ito ang pahayag ni Yahweh. [33] Magiging lungga ng asong-gubat ang Hazor,
isang ganap na pinabayaang lupa. Walang maninirahan doon, walang taong mananatili roon."
[34] Ito ang salita ni Yahweh na dumating kay Jeremias na propeta tungkol sa Elam. Nangyari ito sa simula ng paghahari ni
Zedekias na hari ng Juda, at sinabi niya, [35] "Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga Hukbo: Tingnan ninyo, babasagin ko ang
lalaking mamamana ng Elam, ang pangunahing bahagi ng kanilang kapangyarihan. [36] Sapagkat dadalhin ko ang apat na
hangin mula sa apat na sulok ng kalangitan at ikakalat ko ang mga tao ng Elam sa lahat ng hangin na iyon. Walang
bansang hindi pupuntahan ng mga taong nakakalat mula sa Elam.
[37] Kaya dudurugin ko ang Elam sa harapan ng kaniyang kaaway at sa harapan ng mga naghahangad ng kaniyang buhay,
sapagkat magdadala ako ng kapahamakan laban sa kanila, ang bagsik ng aking galit—ito ang pahayag ni Yahweh—at
ipadadala ko ang espada hanggang sa mapuksa ko sila. [38] Pagkatapos ay ilalagay ko ang aking trono sa Elam at wawasakin
ko roon ang hari at mga pinuno nito—ito ang pahayag ni Yahweh— [39] at mangyayari sa darating na araw na ibabalik ko
ang kayamanan ng Elam—ito ang pahayag ni Yahweh."

Chapter 50

[1] Ito ang salita na ipinahayag ni Yahweh tungkol sa Babilonia, ang lupain ng mga Caldeo sa pamamagitan ni Jeremias na
propeta, [2] "Ipahayag mo sa mga bansa at maging dahilan upang makinig sila. Magbigay ka ng isang hudyat at maging
dahilan upang makinig sila. Huwag mo itong ilihim at sabihin mo, "Nasakop na ang Babilonia at nalagay na sa kahihiyan
ang Bel. Nanlupaypay na ang Merodac. Nalagay sa kahihiyan ang kanilang mga diyus-diyosan, nasira ang mga imahen
nito.'
[3] Isang bansa mula sa hilaga ang lilitaw laban dito, upang gawing malagim ang kaniyang lupain. Walang maninirahan
dito, tao man o mabangis na hayop. Tatakas sila palayo. [4] Sa mga araw na iyon at sa oras na iyon, ang mga tao ng Israel at
ang mga tao ng Juda ay sama-samang iiyak at hahanapin si Yahweh na kanilang Diyos. Ito ang pahayag ni Yahweh. [5]
Tatanungin nila ang daan papuntang Zion at tutungo sila roon. Pupunta sila at makikipag-isa kay Yahweh para sa isang
tipan na hindi masisira kailanman.
[6] Mga nawawalang kawan ang aking mga tao. Hinayaan sila ng kanilang mga pastol na maligaw sa mga bundok at inilayo
sila sa mga burol. Pumunta sila at nakalimutan nila ang lugar kung saan sila nanirahan. [7] Nilapa sila ng mga nakatagpo sa
kanila. Sinabi ng kanilang mga kaaway, "Wala kaming kasalanan dahil nagkasala sila kay Yahweh, ang tunay nilang
tahanan, si Yahweh ang pag-asa ng kanilang mga ninuno.'
[8] Umalis kayo sa kalagitnaan ng Babilonia, umalis kayo sa lupain ng mga Caldeo at maging gaya ng isang lalaking
kambing na umaalis bago pa magawa ng ibang kawan. [9] Dahil makikita ninyo, pakikilusin at pababangunin ko ang isang
grupo ng mga dakilang bansa mula sa hilaga laban sa Babilonia. Ihahanay nila ang kanilang mga sarili laban sa kaniya.
Dito mabibihag ang Babilonia. Tulad ng isang bihasang mandirigma ang kanilang mga palaso na hindi bumabalik na
walang dala. [10] Magiging isang nakaw ang Caldeo. Masisiyahan ang lahat ng magnanakaw nito. Ito ang pahayag ni
Yahweh.
[11] Nagalak kayo, ipinagdiwang ninyo ang pagnanakaw sa aking mana; tumalon kayo na gaya ng isang baka na
pumapadyak sa kaniyang pastulan, at humalinghing kayo na gaya ng isang malakas na kabayo. [12] Kaya malalagay sa
kahihiyan ang inyong ina at mapapahiya ang nagluwal sa inyo. Tingnan ninyo, siya ang magiging pinakamaliit sa mga
bansa, magiging isang ilang, isang tuyong lupain at isang disyerto. [13] Dahil sa galit ni Yahweh, walang maninirahan sa
Babilonia, bagkus, magiging ganap na wasak. Manginginig ang lahat ng dadaan dito dahil sa Babilonia at susutsot dahil sa
lahat ng kaniyang mga sugat.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[14] Ihanay ninyo ang inyong mga sarili na nakapalibot laban sa Babilonia. Kailangan patamaan siya ng bawat papana sa
kaniya. Huwag kayong magtitira ng inyong mga palaso, dahil nagkasala siya laban kay Yahweh. [15] Sumigaw kayo ng
katagumpayan laban sa kaniya ang lahat ng nakapalibot sa kaniya. Isinuko na niya ang kaniyang kapangyarihan,
bumagsak na ang kaniyang mga tore. Nasira na ang kaniyang mga pader dahil ito ang paghihiganti ni Yahweh.
Maghiganti kayo sa kaniya! Gawin ninyo sa kaniya kung ano ang ginawa niya sa ibang mga bansa!
[16] Wasakin ninyo ang manghahasik at ang gumagamit ng karit sa oras ng pag-aani sa Babilonia. Hayaan ninyong bumalik
ang bawat tao sa kaniyang sariling bayan mula sa espada ng mga taong mapang-api, hayaan ninyo silang makatakas sa
kanilang sariling lupain.
[17] Parang isang tupa ang Israel na nakakalat at itinataboy ng mga leon. Una, nilapa siya ng hari ng Asiria at matapos nito,
si Nebucadnezar na hari ng Babilonia ay binali ang kaniyang mga buto. [18] Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo
na Diyos ng Israel: Tingnan ninyo, parurusahan ko ang hari ng Babilonia at ang kaniyang lupain, katulad ng pagparusa
ko sa hari ng Asiria.
[19] Ibabalik ko ang Israel sa kaniyang sariling bayan; manginginain siya sa Carmel at sa Basan. At masisiyahan siya sa
burol ng bansang Efraim at Gilead. [20] Sa mga araw na iyon at sa oras na iyon, sinabi ni Yahweh, uusigin ang kasamaan sa
Israel, ngunit walang matatagpuan. Tatanungin ko ang mga kasalanan ng Juda ngunit walang matatagpuan dahil
patatawarin ko ang natira na aking iniligtas."
[21] "Tumindig kayo laban sa lupain ng Merataim, labanan ninyo ito at ang mga naninirahan na Pekod. Patayin ninyo sila
ng mga espada at itakda ang mga ito para sa pagkawasak, gawin ninyo ang lahat ng aking inuutos. Ito ang pahayag ni
Yahweh. [22] Ang ingay ng digmaan at matinding pagkawasak ay nasa lupain.
[23] Kung gaano nasira at nawasak ang pamukpok sa lahat ng mga lupain. Kung gaano naging katakot-takot ang Babilonia
sa buong bansa. [24] Naghanda ako ng isang bitag para sa inyo. Nabihag kayo Babilonia at hindi ninyo ito alam! Natagpuan
kayo at nasakop nang hinamon ninyo ako, si Yahweh.
[25] Binuksan ni Yahweh ang kaniyang taguan ng sandata at ilalabas niya ang kaniyang mga sandata dahil sa kaniyang
galit. May gawain ang Panginoong Yahweh ng mga hukbo sa lupain ng mga Caldeo. [26] Salakayin ninyo siya sa kalayuan.
Buksan ninyo ang kaniyang mga kamalig at isalansan siya na parang tambak ng butil. Itakda ninyo siya para sa
pagkawasak. Huwag kayong magtitira para sa kaniya.
[27] Patayin ninyo ang lahat ng kaniyang mga toro at dalhin ninyo sila sa lugar ng katayan. Kaawa-awa sila dahil dumating
na ang kanilang araw, ang oras ng kanilang kaparusahan. [28] Magkakaroon ng ingay sa mga tumatakas, sa mga nakaligtas
mula sa lupain ng Babilonia. Ito ang magiging kapahayagan sa paghihiganti ni Yahweh na ating Diyos para sa Zion, at ang
paghihiganti sa kaniyang templo."
[29] "Ipatawag ang mga mamamana laban sa Babilonia, ang lahat ng mga bumabaluktot ng kanilang mga pana. Magkampo
kayo laban sa kaniya, at huwag hayaang may makatakas. Gantihan ninyo siya sa kaniyang mga nagawa. Gawin din ninyo
sa kaniya ayon sa sukat na kaniyang ginamit. Dahil kinalaban niya si Yahweh, ang Banal ng Israel. [30] Kaya babagsak ang
kaniyang mga tauhan sa lansangan ng mga lungsod at mawawasak ang lahat ng kaniyang mga mandirigma sa araw na
iyon. Ito ang pahayag ni Yahweh."
[31] "Tingnan ninyo, ako ay laban sa inyo, kayong mga palalo, sapagkat dumating na ang inyong araw, kayong mga palalo,
ang oras na parurusahan ko kayo. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh ng mga hukbo. [32] Kaya madadapa at babagsak
ang mga palalo. Walang sinuman ang makapagpapabangon sa kanila. Magpapaningas ako ng apoy sa kanilang mga
lungsod at tutupukin nito ang lahat ng nakapalibot sa kaniya.
[33] Sinabi ito ni Yahweh ng mga hukbo: pinahirapan ang mga tao sa Israel kasama ang mga tao sa Juda. Hawak pa din sila
ng lahat ng mga dumakip sa kanila at tumanggi sila na hayaan silang makatakas. [34] Malakas ang magliligtas sa kanila.
Yahweh ng mga hukbo ang kaniyang pangalan. Tiyak na ipagtatanggol niya ang kanilang kalagayan upang magkaroon ng
kapahingaan sa lupain at upang magkaroon ng alitan ang mga naninirahan sa Babilonia.
[35] Laban sa mga Caldeo ang espada at laban sa mga naninirahan sa Babilonia, sa kaniyang mga pinuno at sa kaniyang
mga matatalinong kalalakihan. Ito ang pahayag ni Yahweh. [36] Darating ang espada laban sa mga magsasabi ng mga
salitang paghula upang ihayag ang kanilang mga sarili bilang mga hangal. Darating ang espada laban sa kaniyang mga
kawal kaya mababalot sila ng matinding takot. [37] Darating ang espada laban sa kanilang mga kabayo, sa kanilang mga
karwahe at ang lahat ng mga taong nasa kalagitnaan ng Babilonia upang maging katulad sila ng isang babae. Darating
ang espada laban sa kaniyang mga imbakan at mananakaw ang mga ito.
[38] Darating ang espada laban sa kaniyang mga katubigan kaya matutuyo ang mga ito. Sapagkat lupain siya ng mga walang
makabuluhang diyus-diyosan at kumikilos sila na tulad ng mga taong nababaliw sa kanilang kakila-kilabot na mga diyus-
diyosan. [39] Kaya maninirahan ang mga mababangis na hayop sa disyerto kasama ng mga asong-gubat at maninirahan din
sa kaniya ang mga inakay ng mga avestruz. At kahit kailan, wala ng maninirahan dito. Hindi na maninirahan dito ang
anumang sali't salinlahi. [40] Tulad nang kung paano pinabagsak ni Yahweh ang Sodoma at Gomorra at ang kanilang mga
karatig na walang maninirahan doon, walang sinuman ang mananatili roon. Ito ang pahayag ni Yahweh "
[41] Tingnan ninyo, darating ang mga tao mula sa hilaga, sapagkat magsasama-sama ang mga makapangyarihang bansa at
mga hari mula sa malayong lupain. [42] Magdadala sila ng mga pana at mga sibat. Malulupit sila at walang awa. Gaya ng
ugong ng dagat ang kanilang tunog at nakasakay sila sa mga kabayo na tila nakaayos na mandirigma laban sa inyo, anak

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ng Babilonia. [43] Narinig ng hari ng Babilonia ang kanilang balita at nanlupaypay ang kaniyang mga kamay dahil sa pagkabalisa. Nilamon siya ng pagdadalamhati na tulad ng isang babaeng manganganak.
[44] Tingnan ninyo! Aakyat siya na parang isang leon sa kaitaasan ng Jordan patungo sa lugar ng kanilang pastulan sapagkat agad ko silang itataboy mula rito at ako ang magtatalaga kung sino ang mapipiling mamamahala rito. Sapagkat sino ang katulad ko at sino ang magpapatawag sa akin? Sinong pastol ang lalaban sa akin?
[45] Kaya makinig kayo sa mga balak ni Yahweh na kaniyang napagpasiyahan na gawin laban sa Babilonia, ang mga layunin na kaniyang binalak laban sa lupain ng mga Caldeo. Tiyak na maitataboy sila palayo kahit pa ang mga maliliit na
kawan. Magiging wasak na lugar ang kanilang mga pastulan. [46] Mayayanig ang lupa sa ingay ng pagkabihag ng Babilonia,
at maririnig sa buong bansa ang kanilang sigaw ng pagdadalamhati."

Chapter 51

[1] "Ito ang sinasabi ni Yahweh, tingnan ninyo, pupukawin ko ang isang hangin ng pagkawasak laban sa Babilonia at laban
sa mga nakatira sa Leb Kamai. [2] Magpapadala ako ng mga dayuhan sa Babilonia. Ikakalat nila ito at wawasaking ganap ang kaniyang lupain, sapagkat darating sila laban sa kaniya mula sa lahat ng dako sa araw ng malaking sakuna.
[3] Huwag ninyong hayaang mahatak ng mga mamamana ang kanilang mga pana, huwag ninyo silang hayaang makapagsuot ng baluti. Huwag kayong magtira ng mga kabataang lalaki, itakda ninyo ang kaniyang buong hukbo sa
pagkawasak. [4] Sapagkat ang mga taong sugatan ay babagsak sa mga lupain ng mga Caldeo, ang mga pinatay ay babagsak sa kaniyang mga lansangan.
[5] Sapagkat ang Israel at ang Juda ay hindi pinabayaan ng kanilang Diyos, si Yahweh ng mga hukbo, kahit na ang kanilang
lupain ay puno ng mga ginawang paglabag laban sa Kaniya na Banal ng Israel. [6] Lumayo kayo sa kalagitnaan ng
Babilonia, hayaang iligtas ng bawat tao ang kaniyang sarili. Huwag kayong malilipol sa kaniyang labis na malaking kasalanan. Sapagkat ito na ang panahon ng paghihiganti ni Yahweh. Pababayaran niya ang lahat ng ito sa kaniya.
[7] Ang Babilonia ay isang gintong kopa sa kamay ni Yahweh na naging dahilan ng pagkalasing ng buong lupain, ininom ng
mga bansa ang kaniyang alak at nabaliw. [8] Ang Babilonia ay biglaang babagsak at mawawasak. Tumangis para sa kaniya!
Bigyan siya ng gamot para sa kaniyang karamdaman, baka sakaling siya ay gumaling.
[9] 'Hinangad naming lunasan ang Babilonia ngunit hindi siya gumaling. Siya ay iwanan nating lahat at lumayo patungo sa sarili nating lupain. Sapagkat ang kaniyang pagkakasala ay umaabot na sa mga kalangitan, patung-patong ang mga ito
hanggang sa mga ulap.' [10] 'Inihayag ni Yahweh ang ating kawalan ng kasalanan. Halina kayo, sabihin natin sa Zion ang
mga ginawa ni Yahweh na ating Diyos.'
[11] Patalasin ninyo ang inyong mga palaso at kunin ang mga panangga. Pinapakilos na ni Yahweh ang espiritu ng hari ng Medes para sa layuning wasakin ang Babilonia. Ito ay para sa paghihiganti ni Yahweh, paghihiganti para sa pagkawasak
ng kaniyang templo. [12] Itaas ninyo ang bandila sa ibabaw ng mga pader ng Babilonia at ilagay sa pwesto ang mga taga-bantay. Italaga ninyo ang mga magbabantay at ikubli ang mga kawal upang hulihin ang sinumang tumatakbo mula sa lungsod, sapagkat gagawin ni Yahweh ang kaniyang mga plano. Gagawin niya ang kaniyang ipinahayag laban sa mga naninirahan sa Babilonia.
[13] Kayong mga taong naninirahan sa maraming dumadaloy na tubig, kayong mga taong sagana sa kayamanan, dumating
na ang inyong katapusan. Ang mitsa ng inyong buhay ngayon ay pinaikli na. [14] Si Yahweh ng mga hukbo ay nanumpa
ayon sa kaniyang sariling buhay, "Pupunuin ko kayo ng inyong mga kalaban, katulad ng isang salot ng mga balang, isisigaw sila ng isang pandigma laban sa iyo."
[15] Ginawa niya ang lupa sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan, inilagay niya sa kaayusan ang mundo ayon sa
kaniyang karunungan. Sa pamamagitan ng kaniyang pang-unawa, pinalawak niya ang kalangitan. [16] Kapag ginagawa
niya ang mga kulog, mayroong dagundong ng mga tubig sa mga kalangitan, sapagkat itinataas niya ang ambon mula sa mga hangganan ng sanlibutan. Gumagawa siya ng kidlat para sa ulan at nagpapadala ng hangin mula sa kaniyang mga kamalig.
[17] Ang bawat tao ay nagiging tulad ng isang hayop na walang kaalaman, ang bawat manggagawa ng bakal ay ipinapahiya
ng kaniyang mga diyus-diyosan. Sapagkat ang inanyuang mga imahe ay mga panlilinlang, walang buhay sa kanila. [18]
Wala silang pakinabang, gawa ng mga manloloko, malilipol sila sa oras ng kanilang kaparusahan. [19] Ngunit ang Diyos na
kabahagi ni Jacob ay hindi katulad ng mga ito, sapagkat siya ang humuhubog sa lahat ng bagay. Ang Israel ang tribu ng kaniyang mana. Yahweh ng mga hukbo ang kaniyang pangalan.
[20] Ikaw ang aking martilyong pandigma, ang aking sandata sa labanan. Sa pamamagitan mo, dudurugin ko ang mga bansa
at sisirain ang mga kaharian. [21] Sa pamamagitan mo, dudurugin ko ang mga kabayo at ang kanilang mga sakay. Sa
pamamagitan mo dudurugin ko ang mga pandigmang karwahe pati ang nagpapatakbo nito.
[22] Sa pamamagitan mo, dudurugin ko ang bawat lalaki at babae, sa pamamagitan mo, dudurugin ko ang matanda at bata.
Sa pamamagitan mo, dudurugin ko ang mga binata at mga babaeng birhen. [23] Sa pamamagitan mo, dudurugin ko ang
mga nagpapastol at ang kanilang mga kawan, Sa pamamagitan mo, dudurugin ko ang mga nag-aararo at ang kanilang mga kasama. Sa pamamagitan mo, dudurugin ko ang mga namumuno at ang mga opisyal.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[24] Para sa inyong paningin, pagbabayarin ko ang Babilonia at lahat ng naninirahan sa Caldea dahil sa lahat ng masamang
ginawa nila sa Zion— Ito ang pahayag ni Yahweh."
[25] "Tingnan mo, ako ay laban sa iyo, sa iyo na bundok, sa iyo na pumatay sa ibang tao—ito ang pahayag ni Yahweh—na
winawasak ang lahat sa mundo. Hahampasin kita sa pamamagitan ng aking kamay at ihuhulog ka sa mga bangin.
Pagkatapos ay gagawin kitang bundok na lubusang nasunog. [26] Upang hindi sila kailanman kukuha ng mga bato mula sa
iyo upang gumawa ng pundasyon ng isang gusali, dahil magiging ganap kang kasiraan magpakailanman—ito ang
pahayag ni Yahweh."
[27] "Magtaas kayo ng isang bandila sa mundo. Hipan ninyo ang trumpeta sa lahat ng mga bansa. Italaga ninyo ang mga
bansa upang lusubin siya. Ipamalita ninyo sa mga kaharian ng Ararat, Mini at Askenaz ang tungkol sa kaniya, magtalaga
kayo ng isang pinuno ng mga kawal upang salakayin siya, magdala kayo ng mga kabayo tulad ng napakaraming balang. [28]
Italaga ninyo ang mga bansa upang salakayin siya, ang mga hari ng Medes at ang kaniyang mga namumuno, lahat ng
mga opisyal at lahat ng mga lupain sa ilalim ng kaniyang pamumuno.
[29] Sapagkat ang lupain ay mayayanig at labis na malulungkot, sapagkat patuloy ang plano ni Yahweh laban sa Babilonia,
upang gawing kaparangan ang lupain ng Babilonia kung saan walang naninirahan.
[30] Tumigil na sa pakikipagdigma ang mga kawal ng Babilonia, nanatili sila sa kanilang mga tanggulan. Ang kanilang lakas
ay nanghina na, sila ay naging mga babae na—ang kaniyang mga tahanan ay tinutupok na ng apoy, at ang mga rehas ng
kaniyang tarangkahan ay nasira na. [31] Ang isang mensahero ay tumatakbo upang ipahayag sa iba pang mensahero, at
ipinapahayag ng mananakbo sa iba pang mananakbo sa Hari ng Babilonia na ang kaniyang lungsod ay nasakop na sa
magkabilang dulo. [32] Kaya hinuhuli ang lahat ng mga tumatawid sa ilog, sinusunog ng kaaway ang mga tuyong tambo sa
mga sapa, at ang mga lalaking mandirigma ng Babilonia ay nalito na."
[33] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel: Ang babaeng anak ng Babilonia ay katulad ng
isang giikan. Panahon na upang tapak-tapakan siya. Hindi magtatagal at sasapit na sa kaniya ang oras ng anihan.
[34] Sinasabi ng Jerusalem, 'Nilamon ako ni Nebucadnezar na hari ng Babilonia. Piniga niya ako hanggang sa matuyo at
ginawa niya akong banga na walang laman. Nilunok niya ako na tulad ng isang dragon. Binusog niya ang kaniyang tiyan
ng masarap kong pagkain at ako ay kaniyang isinuka.' [35] Sasabihin ng mga taga-Zion, 'Maibalik nawa laban sa Babilonia
ang pagmamalupit na ginawa sa akin at sa aking pamilya.' Sasabihin ng Jerusalem, 'Maibalik nawa laban sa mga
naninirahan sa Caldea ang kanilang kasalanan nang dumanak ang aking dugo.'"
[36] Kaya nga, ito ang sinasabi ni Yahweh: Tingnan mo, ipagtatanggol ko kayo sa inyong kalagayan at ipaghihiganti ko kayo.
Sapagkat tutuyuin ko ang mga tubig sa Babilonia at tutuyuin ko ang kaniyang mga bukal. [37] Ang Babilonia ay magiging
bunton ng mga durog na bato, pugad ng mga asong-gubat, isang katatakutan at tampulan ng panunutsot, kung saan
walang maninirahan.
[38] Ang mga taga-Babilonia ay sama-samang aatungal katulad ng mga batang leon. Sila ay aangil na tulad ng mga batang
leon. [39] Kapag sila ay uminit sa kanilang kasakiman, gagawa ako ng handaan para sa kanila. Lalasingin ko sila upang
sumaya sila, at pagkatapos ay matutulog sila nang walang katapusan at hindi na magigising pa—ito ang pahayag ni
Yahweh. [40] Ipadadala ko sila na tulad ng mga batang tupa sa katayan, tulad ng mga lalaking tupa na may kasamang mga
lalaking kambing.
[41] Paanong nasakop ang Babilonia! Kaya ang papuri ng mundo ay inagaw. Paanong ang Babilonia ay naging wasak na
lugar na lamang sa lahat ng bansa. [42] Sinakluban na ng dagat ang Babilonia. Natakpan na ito ng kaniyang mga umuugong
na alon.
[43] Ang kaniyang mga lungsod ay pinabayaan na, isang tuyong lupain at ilang, isang lupain na walang naninirahan, at
walang taong dumaraan. [44] Kaya parurusahan ko si Bel sa Babilonia, ilalabas ko mula sa kaniyang bibig ang kaniyang
nilunok, at hindi na muling dadaloy sa kaniya ang handog ng mga bansa. Babagsak ang mga pader ng Babilonia.
[45] Umalis kayo sa kaniyang kalagitnaan, aking bayan. Iligtas ninyo ang sarili ninyong buhay mula sa bangis ng aking galit.
[46] Huwag ninyong hayaan na manghina ang inyong mga puso o matakot sa mga narinig ninyong mga balita sa lupain,
sapagkat ang mga balita ay darating sa isang taon. Pagkatapos nito, sa susunod na taon ay magkakaroon ng mga balita at
darating ang mga karahasan sa lupain. Maglalaban-laban ang mga namumuno.
[47] Kaya nga tingnan, darating ang mga araw na parurusahan ko ang mga inukit na diyus-diyosan ng Babilonia.
Mapapahiya ang lahat ng kaniyang lupain at lahat ng kaniyang mga pinatay ay mahuhulog sa kaniyang kalagitnaan. [48]
Magdiriwang ang kalangitan at ang lupa, ang lahat ng nilalaman nito ay magagalak sa Babilonia. Sapagkat darating sa
kaniya ang mga maninira mula sa hilaga—ito ang pahayag ni Yahweh. [49] "Gaya ng ginawa ng Babilonia, kung saan
pinabagsak niya ang kaniyang mga pinatay sa Israel, kaya ang mga namatay sa kaniyang lupain ay babagsak din sa
Babilonia."
[50] Kayong mga nakaligtas mula sa espada, lumayo kayo. Huwag kayong manatili. Tumawag kayo kay Yahweh mula sa
malayo, isipin ninyo ang Jerusalem. [51] Tayo ay napahiya sapagkat nakarinig tayo ng pang-iinsulto, nabalot ng pagsisisi ang
ating mga mukha sapagkat ang mga dayuhan ay pumasok sa mga banal na dako ng templo ni Yahweh.
[52] Samakatuwid, tingnan ninyo, dumarating na ang mga araw, ito ang pahayag ni Yahweh, na parurusahan ko ang
kaniyang mga inukit na diyus-diyosan at ang mga taong sugatan ay tatangis sa lahat ng kaniyang lupain, ito ang pahayag
ni Yahweh. [53] Sapagkat kahit na pupunta sa kalangitan ang Babilonia o patibayin pa niya ang kaniyang mga pinakamataas
na tanggulan, darating ang mga wawasak sa kaniya mula sa akin. Ito ang pahayag ni Yahweh.

[54] Isang sigaw ng pagkabahala ang manggagaling sa Babilonia, isang malaking pagguho mula sa lupain ng mga Caldeo. [55]
Sapagkat winawasak ni Yahweh ang Babilonia. Siya ang dahilan na mawawala ang kaniyang malakas na tinig. Ang
kanilang mga kalaban ay umuugong na gaya ng maraming alon ng tubig, ang kanilang ingay ay magiging napakalakas. [56]
Sapagkat dumating ang mga wawasak sa kaniya, wawasak sa Babilonia, at nahuli na ang kaniyang mga mandirigma. Ang
kanilang mga pana ay nabali sapagkat si Yahweh ay ang Diyos ng paghihiganti, tiyak na gagawin niya ang pagbabayad na
ito.
[57] Dahil lalasingin ko ang lahat ng kaniyang mga prinsipe, mga pantas, mga opisyal at mga kawal, at matutulog sila nang
walang hanggan at hindi na magigising pa. Ito ang pahayag ng Hari. Ang kaniyang pangalan ay Yahweh ng mga hukbo." [58]
"Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo. Ang makapal na pader sa Babilonia ay lubusang guguho at ang kaniyang
mataas na tarangkahan ay susunugin. Pagkatapos, ang lahat ng tutulong sa kaniya ay magpapagal ng walang kabuluhan
at lahat ng sisikaping gawin ng mga bansa sa kaniya ay masusunog.
[59] Ito ang salitang ipinahayag ni Jeremias na propeta kay Seraias na lalaking anak ni Neraias na lalaking anak ni Macsaias
noong magkasama silang pumunta ni Zedekias na hari ng Juda sa Babilonia sa ikaapat na taon ng kaniyang pamumuno.
Ngayon, si Seraias ay isang punong opisyal. [60] Sapagkat isinulat ni Jeremias sa isang kasulatang balumbon ang mga
pahayag ng lahat ng malaking kapahamakan na darating sa Babilonia—ang lahat ng salitang ito na nakasulat tungkol sa
Babilonia.
[61] Sinabi ni Jeremias kay Seraias, "Kapag pumunta ka sa Babilonia, tiyaking basahin mong lahat ang mga salitang ito. [62] At
sasabihin mo, 'Ikaw Yahweh, ikaw ang nagsabi na wawasakin mo ang lugar na ito. Walang maninirahan dito, maging
mga tao man o mga hayop. Ito ay magiging ganap na kaparangan.'
[63] At pagkatapos mong basahin ang balumbon na ito, magtali ka dito ng isang bato at ihagis mo ito sa ilog Euphrates. [64]
Sabihin mo, 'Lulubog ang Babilonia tulad nito. Hindi na ito muling lulutang pa dahil babagsak dito ang kapahamakan na
aking ipinapadala laban dito.'" Dito nagtatapos ang mga salita ni Jeremias.

Chapter 52

[1] Si Zedekias ay dalawampu't isang taon nang siya ay magsimulang maghari; naghari siya ng labing-isang taon sa
Jerusalem. Ang pangalan ng kaniyang ina ay Hamutal; siya ang anak na babae ni Jeremias na mula sa Libna. [2] Ginawa
niya ang masama sa paningin ni Yahweh at ginawa niya ang lahat ng ginawa ni Jehoiakim. [3] Sa galit ni Yahweh, nangyari
ang lahat ng pangyayaring ito sa Jerusalem at Juda, hanggang sa itakwil niya sila sa kaniyang harapan. Pagkatapos ay
naghimagsik si Zedekias laban sa hari ng Babilonia.
[4] Nangyari na sa ikasiyam na taon ng paghahari ni Haring Zedekias, sa ikasampung buwan, at sa ikasampung araw ng
buwan, dumating si Nebucadnezar na hari ng Babilonia, kasama ang lahat ng kaniyang mga hukbo laban sa Jerusalem.
Nagkampo sila sa kabila nito, at nagtayo sila ng pader sa palibot nito. [5] Kaya ang lungsod ay nilusob hanggang sa
ikalabing-isang taon ng paghahari ni Haring Zedekias.
[6] Sa ikaapat na buwan, sa ikasiyam na araw ng taon na iyon, matindi ang taggutom sa lungsod na walang pagkain para sa
mga tao ng lupain. [7] Pagkatapos nilusob at winasak ang lungsod, at ang lahat ng mga kalalakihang mandirigma ay
tumakas at lumabas sa lungsod sa gabi, dumaan sila sa tarangkahan na nasa pagitan ng dalawang pader, malapit sa
hardin ng hari, kahit na ang mga Caldea ay nakapalibot sa lungsod. Kaya nagtungo sila sa direksiyon ng Araba. [8] Ngunit
hinabol ng mga Caldean ang hari at inabot si Zedekias sa kapatagan ng Ilog Jordan na malapit sa Jerico. Ang lahat ng
kaniyang hukbo ay nagkalat palayo sa kaniya.
[9] Binihag nila ang hari at dinala sa hari ng Babilonia sa Ribla sa lupain ng Hamat, kung saan niya ibinigay ang hatol sa
kaniya. [10] Pinatay ng hari ng Babilonia ang mga anak na lalaki ni Zedekias sa kaniyang harapan, at pinatay din niya sa
Ribla ang lahat ng mga pinuno ng Juda. [11] Pagkatapos dinukot niya ang mga mata ni Zedekias, at iginapos siya ng tansong
tanikala at dinala siya sa Babilonia. Ikinulong siya ng hari ng Babilonia hanggang sa araw ng kaniyang kamatayan.
[12] Ngayon sa ikalimang buwan, sa ikasampung araw ng buwan, na siyang ikalabinsiyam na taon ng paghahari ni Haring
Nebucadnezar, na hari ng Babilonia, dumating si Nebuzaradan sa Jerusalem. Siya ang pinuno ng mga bantay ng hari at
isang lingkod ng hari ng Babilonia. [13] Sinunog niya ang tahanan ni Yahweh, ang palasyo ng hari, at lahat ng mga bahay sa
Jerusalem. Ganoon din sinunog niya ang lahat ng mga mahahalagang gusali sa lungsod. [14] Ang mga pader naman sa
palibot ng Jerusalem ay winasak ng lahat ng hukbo ng Babilonia kasama ng pinuno ng mga bantay.
[15] At ang mga pinakamahihirap na tao, ang mga taong naiwan sa lungsod, ang mga nagsitakas patungo sa hari ng
Babilonia, at ang mga nalabing manggagawa—dinalang bihag ni Nebuzaradan, na pinuno ng mga bantay, ang ilan sa
kanila ay ipinatapon. [16] Ngunit iniwan ni Nebuzaradan, na pinuno ng bantay, ang ilan sa mga pinakamahihirap sa lupain
upang magtrabaho sa ubasan at sa mga bukid.
[17] Ang mga posteng tanso naman na nasa tahanan ni Yahweh, at ang mga patungan at ang dagat na tanso na nasa tahanan
ni Yahweh, sinira at dinurog ng mga Caldea sa malilit na piraso ang tanso at dinala sa Babilonia. [18] Ang mga palayok, mga
pala, mga gunting, mga mangkok, at lahat ng mga kagamitang tanso na ginagamit ng mga pari sa paglilingkod sa templo
ay kinuhang lahat ng mga Caldea. [19] Ang mga palanggana at ang mga sunugan ng insenso, ang mga mangkok, mga

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

palayok, mga kandelero, at mga palanggana na gawa sa ginto, at ang mga gawa sa pilak ay kinuha rin ng kapitan ng
bantay ng hari.
[20] Ang dalawang poste, ang dagat-dagatan, at ang labindalawang tansong toro na nasa ilalim ng mga patungan, ang mga
bagay na ginawa ni Solomon para sa tahanan ni Yahweh ay naglalaman ng maraming tanso na higit sa kanilang kayang
timbangin. [21] Ang poste ay may taas na labing walong kubit bawat isa, at ang bawat paikot ay nasukat ang bawat isa ng
labindalawang kubit. Ang bawat isa ay may apat na daliri ang kapal ngunit walang laman sa loob.
[22] May pangunahing tanso sa ibabaw nito. Ang sukat nito ay may limang kubit ang taas, na may palamuti at mga granada
sa palibot. Ang lahat ay gawa sa tanso. Ang ibang poste at mga granada ay kapareho ng nauna. [23] Kaya mayroong
siyamnapu't anim na granada sa tagiliran ng kapitel, at isandaang granada sa itaas ng nakapalibot na palamuti.
[24] Dinalang bihag ng pinuno ng bantay si Seraias, na pinakapunong pari, kasama si Zepanias, na pangalawang pari, at ang
tatlong bantay ng tarangkahan. [25] Mula sa lungsod dinala niyang bihag ang isang opisyal na namamahala sa mga kawal,
at pitong mga kalalakihan na tagapayo ng hari, na nananatili sa lungsod. Kinuha din niyang bilanggo ang opisyal ng
hukbo ng hari na tumatawag sa mga kalalakihan para maging kawal, kasama ang animnapung mahahalagang mga
kalalakihan mula sa lupain na nasa lungsod.
[26] Pagkatapos kinuha at dinala sila ni Nebuzaradan, na pinuno ng bantay, sa hari ng Babilonia sa Ribla. [27] Ipinapatay sila
ng hari ng Babilonia sa Ribla sa lupain ng Hamat. Sa ganitong paraan lumabas ang Juda sa lupain nito sa pagpapatapon.
[28] Ito ang mga taong dinalang bihag ni Haring Nebucadnezar: sa ikapitong taon ay 3, 023 na mga taga-Judea. [29] Sa
ikalabing-walong taon ni haring Nebucadnezar kinuha niya ang 832 mga tao mula sa Jerusalem. [30] Sa ikadalawampu't
tatlong taon ni Nebucadnezar, dinalang bihag ni Nebuzaradan, na pinuno ng bantay ng hari ang 745 na mga Judio. Ang
lahat ng kabuuan ng mga taong ipinatapon ay 4, 600.
[31] Nangyari na sa ika-tatlumpu't pitong taon ng pagpapatapon kay Jehoiakin, na hari ng Juda, sa ikalabindalawang buwan,
sa ikadalawampu't limang araw ng buwan, na pinalaya ni Evil-merodac na hari ng Babilonia si haring Jehoiakin mula sa
kulungan. Nangyari ito sa taon nang simulang maghari si Evil-merodac.
[32] Siya ay nagsalita ng kagandahang loob at binigyan siya ng upuan na mas kagalang-galang kaysa sa ibang hari na
kasama niya sa Babilonia. [33] Inalis ni Evil-merodac ang damit pangbilanggo ni Jehoiakin at palaging kumakain si
Jehoiakin sa hapag ng hari sa natirang taon ng kaniyang buhay. [34] At binigyan ng pagkain sa araw-araw sa natitira pang
taon ng kaniyang buhay hanggang sa araw ng kaniyang kamatayan.

Lamentations

Chapter 1

[1] Ang lungsod na minsan ay puno ng mga tao ay nakaupo ngayong ganap na malungkot! Naging katulad siya ng isang
balo, bagaman isa siyang makapangyarihang bansa! Naging prinsesa siya sa mga bansa, ngunit ngayon ay sapilitang
inalipin! [2] Tumatangis at humahagulgol siya sa gabi, at tinatakpan ng kaniyang mga luha ang kaniyang mga pisngi. Wala
sa kaniyang mangingibig ang umaaliw sa kaniya. Pinagtaksilan siya ng lahat ng kaniyang mga kaibigan. Naging mga
kaaway niya sila.
[3] Pagkatapos ng kahirapan at dalamhati, nabihag ang Juda. Nanirahan siya kasama ang mga bansa at hindi nakatagpo ng
kapahingahan. Naabutan siya ng lahat ng mga humahabol sa kaniya sa kaniyang kawalan ng pag-asa.
[4] Tumangis ang mga daan ng Zion dahil walang dumating sa itinakdang mga pista. Pinabayaan ang lahat ng kaniyang
mga tarangkahan. Naghihinagpis ang kaniyang mga pari. Nalulungkot ang kaniyang mga birhen at siya mismo ay ganap
na nabalisa. [5] Naging panginoon niya ang kaniyang mga kaaway; sumagana ang kaniyang mga kaaway. Pinahirapan siya
ni Yahweh sa kaniyang maraming kasalanan. Binihag ng kaniyang mga kaaway ang kaniyang mga maliliit na anak.
[6] At nawala ang kagandahan ng anak na babae ng Zion. Naging tulad ng usa ang kaniyang mga prinsipe na hindi
makahanap ng pastulan at umalis sila na walang lakas sa harap ng mga humahabol sa kanila.
[7] Sa mga araw ng kaniyang pagdadalamhati at kawalan ng tahanan, aalalahanin ng Jerusalem ang lahat ng kaniyang mga
mamahaling kayamanang mayroon siya sa nakaraang mga araw. Nang bumagsak ang kaniyang mga tao sa kamay ng
kaniyang mga kaaway, wala ni isang tumulong sa kaniya. Nakita at pinagtawanan siya ng kaniyang mga kaaway sa
kaniyang pagkawasak.
[8] Matindi ang pagkakasala ng Jerusalem, kaya, hinamak siya na gaya ng isang bagay na marumi. Hinamak siya ngayon ng
lahat ng pumuri sa kaniya simula nang makita nila ang kaniyang kahubaran. Dumaing siya at sinubukang tumalikod. [9]
Naging marumi siya sa ilalim ng kaniyang mga palda. Hindi niya inisip ang tungkol sa kaniyang kinabukasan. Kakila-
kilabot ang kaniyang pagbagsak. Walang sinuman ang umaaliw sa kaniya. Sumigaw siya, "'Tingnan mo ang aking
dalamhati, Yahweh, nagiging napakalakas ng mga kaaway!"
[10] Inilagay ng kaaway ang kaniyang kamay sa lahat ng kaniyang mamahaling mga kayamanan. Nakita niya ang mga
bansa na pumasok sa kaniyang santuwaryo, kahit na ipinag-utos mo na hindi sila maaring pumasok sa lugar ng
pagpupulong.
[11] Dumadaing ang lahat ng kaniyang mga tao habang naghahanap sila ng tinapay. Ibinigay nila ang kanilang mga
mamahaling kayamanan para sa pagkain upang mapanatili ang kanilang buhay. Tingnan mo, Yahweh, at isaalang-alang
mo ako, sapagkat ako ay naging walang kabuluhan. [12] Wala bang halaga sa inyo, kayong lahat na dumaraan? Pagmasdan

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

at tingnan kung mayroong kalungkutan kaninuman tulad ng kalungkutan na nagpahirap sa akin, yamang pinahirapan
ako ni Yahweh sa araw ng kaniyang mabagsik na galit.
13 Nagpadala siya ng apoy mula sa itaas sa aking mga buto, at tinalo sila ng mga ito. Naglatag siya ng lambat sa aking mga
paa at pinabalik ako. Patuloy niya akong pinabayaan at ginawang mahina. 14 Iginapos nang sama-sama sa pamamagitan
ng kaniyang kamay ang pamatok ng aking mga paglabag. Pinagsama-sama at inilagay sa aking leeg. Pinanglulupaypay
niya ang aking kalakasan. Ibinigay ako ng Panginoon sa kanilang mga kamay, at wala akong kakayahang tumayo.
15 Itinaboy ng Panginoon ang lahat ng aking mga makapangyarihang kalalakihang nagtatanggol sa akin. Tinawag niya
ang kapulungan laban sa akin upang durugin ang aking malalakas na mga kalalakihan. Niyapakan ng Panginoon ang
birheng anak na babae ng Juda tulad ng mga ubas sa isang pigaan ng alak.
16 Tumatangis ako dahil sa mga bagay na ito. Ang aking mga mata, dumadaloy ang tubig pababa mula sa aking mga mata
dahil ang tagapag-aliw na dapat magpanumbalik ng aking buhay ay malayo sa akin. Napabayaan ang aking mga anak
dahil nagtagumpay ang kaaway. 17 Inunat ng Zion ang kaniyang mga kamay; wala ni isa ang umaaliw sa kaniya. Iniutos ni
Yahweh na ang mga nasa paligid ni Jacob ang dapat na maging mga kaaway niya. Isang bagay na marumi sa kanila ang
Jerusalem.
18 Matuwid si Yahweh, sapagkat naghimagsik ako laban sa kaniyang kautusan. Makinig kayo, lahat kayong mga tao, at
tingnan ang aking kalungkutan. Napasok sa pagkabihag ang aking mga birhen at mga malalakas na kalalakihan. 19
Tinawag ko ang aking mga mangingibig ngunit hindi sila tapat sa akin. Namatay ang aking mga pari at mga nakatatanda
sa lungsod, habang naghahanap sila ng pagkain upang mailigtas ang kanilang mga buhay.
20 Tingnan mo, Yahweh, sapagkat ako ay nasa pagkabalisa; nababagabag ang aking kaloob-loobang mga bahagi.
Nagulumihanan ang aking puso sapagkat labis akong naghimagsik. Pinatay sa mga lansangan ang aming mga anak sa
pamamagitan ng espada; ang sa tahanan ay magiging tulad ng mundo ng mga patay.
21 Pakinggan mo akong dumadaing. Wala ni isa ang umaaliw sa akin. Narinig ng lahat ng aking mga kaaway ang aking
kahirapan. Nagalak sila na natapos mo ito. Paratingin ang araw na iyong ipinahayag; maging tulad nawa nila ako. 22
Hayaang dumating ang kanilang kasamaan sa iyong harapan. Pahirapan mo sila gaya ng pagpapahirap mo sa akin sa
lahat ng aking mga paglabag; sapagkat marami ang aking mga [pag]daing, at mahina ang aking puso.

Chapter 2

1 Ganap na tinakpan ng Panginoon ang anak na babae ng Zion sa pamamagitan ng isang maitim na ulap sa kaniyang galit.
Inilugmok niya ang kagandahan ng Israel mula sa langit hanggang sa lupa; ipinagsawalang-bahala niya ang kaniyang
tungtungan sa araw ng kaniyang galit. 2 Nilamon at nawalan ng habag ang Panginoon sa buong bayan ni Jacob. Sa
kaniyang poot pinabagsak niya ang mga matitibay na lungsod ng anak na babae ng Juda; ihinampas niya sa lupa sa
kawalan ng dangal at kahihiyan ang kaharian at ang kaniyang mga prinsipe.
3 Pinutol niya ang lahat ng kalakasan ng Israel sa pamamagitan ng kaniyang matinding galit. Iniurong niya ang kaniyang
kanang kamay sa harap ng kaaway. Sinunog niya ang Jacob tulad ng isang nagliliyab na apoy na tumutupok sa lahat ng
nasa paligid nito. 4 Ihinampas niya ang kaniyang pana sa atin tulad ng isang kaaway. Tumayo siya sa labanan bilang isang
kaaway na nakahanda ang kamay upang pumana. Pinatay niya ang lahat ng mga taong pinakamahalaga sa kaniyang
paningin. Ibinuhos niya ang kaniyang poot gaya ng apoy a tolda ng anak na babae ng Zion.
5 Naging tulad ng isang kaaway ang Panginoon. Nilamon niya ang Israel. Nilamon niya ang lahat ng kaniyang mga
palasyo; winasak niya ang kaniyang mga matibay na tanggulan. Dinagdagan niya ang pagluluksa at pananaghoy sa anak
na babae ng Juda. 6 Sinalakay niya ang tabernakulo tulad ng isang kubo sa hardin. Winasak niya ang mataimtim na lugar
ng kapulungan. Ipinalimot ni Yahweh ang mataimtim na pagtitipon at Araw ng Pamamahinga sa Zion, sapagkat hinamak
niya ang hari at pari sa pagngingitngit ng kaniyang galit.
7 Tinanggihan ng Panginoon ang kaniyang altar; kinamuhian niya ang kaniyang santuwaryo. Ibinigay niya sa kamay ng
mga kaaway ang ang mga pader ng kaniyang mga palasyo. Gumawa sila ng isang ingay ng tagumpay sa tahanan ni
Yahweh, gaya sa araw ng mataimtim na pagtitipon.
8 Walang pag-aalinlangang nagpasiya si Yahweh na wasakin ang lungsod na pader ng anak na babae ng Zion. inunat niya
ang lubid na panukat at hindi pinigilan ang kaniyang kamay sa pagwasak sa pader. At kaniyang pinapanaghoy ang mga
kuta at naging mahina ang mga pader. 9 Lumubog ang kaniyang mga tarangkahan sa lupa; winasak at sinira niya ang
mga rehas ng kaniyang mga tarangkahan. Mula sa mga Gentil ang kaniyang hari at mga prinsipe, kung saan walang
kautusan ni Moises. Maging ang kaniyang mga propeta ay walang masumpungang pangitain mula kay Yahweh.
10 Nakaupo sa lupa at tahimik na nagdadalamhati ang mga nakatatanda ng anak na babae ng Zion. Nagsabog sila ng
alabok sa kanilang mga ulo; nakasuot sila ng telang magaspang. Ibinaba ng mga birhen ng Jerusalem ang kanilang mga
ulo sa lupa.
11 Natapos na ang aking mga luha; mapula ang aking mga mata; naligalig ang aking kalooban. Naibuhos sa lupa ang aking
atay dahil sa pagkadurog ng anak na babae ng aking mga tao sapagkat mahinag mahina ang mga bata at mga pasusuhing
mga sanggol sa lansangan ng nayon. 12 Sinasabi nila sa kanilang mga ina, "'Nasaan ang butil at alak?"' nahihimatay tulad

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ng mga sugatang kalalakihan sa mga lansangan ng lungsod, ibinubuhos ang kanilang mga buhay sa mga kandungan ng
kanilang mga ina.
13 Ano ang masasabi ko tungkol sa iyo, anak na babae ng Jerusalem? Birheng anak ng Zion, ano ang maihahambing ko sa
iyo upang aliwin ka? Kasing lawak ng dagat ang iyong pagguho. Sino ang magpapagaling sa iyo? 14 Nakakita ng mga
pandaraya at kamangmangang pangitain ang inyong mga propeta sa inyo. Hindi nila inihayag ang inyong matinding
kasalanan upang panumbalikin ang inyong mga kapalaran, ngunit nakahiwatig ng mapanlinlang na mga pagpapahayag
at mga tukso sa inyo.
15 Ipinapalakpak ng lahat ng mga dumadaan ang kanilang kamay sa inyo. Sumusutsot sila at iniiling ang kanilang mga ulo
laban sa anak na babae ng Jerusalem at sinasabi, "'Ito ba ang lungsod na tinatawag nilang 'Ang Kasakdalan ng
Kagandahan,' 'Ang Kagalakan ng buong Lupa?"' 16 Lahat ng inyong mga kaaway ay bubuksan ang kanilang mga bibig at
kukutyain kayo. Sisipol sila at nagngangalit ang kanilang mga ngipin; sinasabi nila, "Nilamon namin siya! Tunay na ito
ang araw na ating hinihintay! Nakita natin ito!"
17 Ginawa ni Yahweh ang kaniyang napagpasyahan. Tinupad niya ang kaniyang salita na kaniyang ipinahayag matagal na
ang nakalipas. Siya ay ibinagsak niya; hindi siya nagpakita ng habag, sapagkat pinahintulutan niya upang magalak sa
inyo ang kaaway; itinaas niya ang lakas ng inyong mga kaaway.
18 Sumisigaw ang kanilang mga puso sa Panginoon, "Mga Pader ng anak na babae ng Zion, hayaang dumaloy ang mga
luha tulad ng isang ilog sa araw at gabi. Huwag mong pagpahingahin ang iyong sarili. Huwag mong pigilin ang pag-agos
sa iyong mga mata. 19 Tumayo at sumigaw ka sa gabi; sa pasimula ng oras ibuhos mo ang iyong puso tulad ng tubig sa
harapan ng Panginoon. Itaas mo ang iyong mga kamay sa kaniya dahil ang buhay ng iyong mga anak na nakahigang
mahina sa gutom sa dulo ng bawat lansangan."
20 Tingnan mo, Yahweh, at tingnan mo ng mabuti ang mga pinakitunguhan mo ng napakatindi. Kinakailangan bang
kainin ng mga kababaihan ang kanilang sariling bunga, ang mga anak na kanilang inalagaan? Kinakailangan bang
patayin ang pari at propeta sa santuwaryo ng Panginoon?
21 Humiga sa lupa sa mga lansangan ang mga bata at mga matatanda. Namatay sa pamamagitan ng espada ang aking mga
birhen at malalakas na mga kalalakihan. Pinatay mo sila sa araw ng iyong matinding galit; walang awa mo silang pinatay
at hindi nagpakita ng kahabagan. 22 Ipinatawag mo ang aking kinatatakutan sa lahat ng dako gaya sa araw ng mataimtim
na pagtitipon; walang nakatakas, at walang nakaligtas sa araw ng matinding galit ni Yahweh. Nilipol ng aking mga
kaaway ang aking mga inalagaan at pinalaki.

Chapter 3

1 Ako ay isang taong nakakita ng paghihirap sa ilalim ng pamalo ng matinding galit ni Yahweh. 2 Itinaboy niya ako at
pinalakad sa kadiliman sa halip na liwanag. 3 Tunay siyang bumaling laban sa akin, buong araw niyang ibinabaling ang
kamay niya laban sa akin. 4 Ang aking laman at balat ay ginutay niya, ang aking mga buto ay binali niya.
5 Gumawa siya ng mga gawaing paglusob na sa akin ay laban, at pinaligiran ako ng kapaitan at kahirapan. 6 Sa mga
madilim na lugar niya ako pinatira, tulad nilang mga patay na noon pa. 7 Gumawa siya ng pader sa paligid ko at hindi ako
makatakas. Pinabigat niya ang aking mga posas. 8 Kahit na tumawag at sumigaw ako ng tulong, aking mga panalangin ay
kaniyang kinukulong.
9 Hinarangan niya ang aking landas ng mga pader na gawa sa sinibak na bato, hindi tuwid ang bawat daanang aking
tinatahak. 10 Tulad siya ng osong naghihintay upang tambangan ako, isang leon na nasa pagtatago. 11 Inililihis niya ang mga
landas ko. Ginugutay at pinapabayaan niya ako.
12 Iniunat niya ang kaniyang pana at minarkahan ako bilang tudlaan ng palaso. 13 Ipinadala niya ang mga palaso mula sa
kaniyang sisidlan upang pumasok sa aking mga bato. 14 Ako ay naging katatawanan sa lahat ng aking mga kababayan,
ang paksa sa mapanuyang awit nila sa araw-araw. 15 Pinuno niya ako ng kapaitan at pinilit painumin ng ajenjo.
16 Dinurog niya ang aking mga ngipin ng bato, sa alikabok ay isinubsob niya ako. 17 Sa aking buhay ay tinanggal mo ang
kapayapaan, hindi ko na maalala pa ang alinmang kaligayahan. 18 Kaya sinabi ko, "Ang aking tatag ay nawala na at ang
aking pag-asa kay Yahweh ay naubos na."
19 Inaalala ko ang aking kahirapan at ang aking pagkaligaw sa ajenjo at kapaitan. 20 Tiyak na ito ay aking inaalala, at sa
loob ko ay yumuyukod ako sa kawalan ng pag-asa.
21 Ngunit ito ang aking inaalala, at ito ang dahilang ako ay may pag-asa:
22 Ito ay sa pamamagitan ng katapatan sa kasunduan ni Yahweh kaya hindi tayo nalipol, sapagkat ang kaniyang mga kilos
ng kahabagan ay hindi nagwakas. 23 Ang mga kilos ng kahabagan niya ay muling nagaganap sa bawat umaga, katapatan
mo ay dakila! 24 "Si Yahweh ay aking mana," sinabi ko sa aking sarili, kaya aasa ako sa kaniya.
25 Si Yahweh ay mabuti sa sinumang naghihintay sa kaniya, sa buhay na naghahanap sa kaniya. 26 Mabuti ang maghintay
sa pagliligtas ni Yahweh nang tahimik. 27 Mabuti sa isang tao na ang pamatok sa kaniyang kabataan ay kaniyang natitiis. 28
Hayaan siyang manahimik at umupong mag-isa, dahil inilagay ito ni Yahweh sa kaniya. 29 Hayaang ilagay niya sa alikabok
ang bibig niya, at marahil mayroong pag-asa.

[30] Hayaang ang kaniyang pisngi ay ibigay niya sa sinumang humahampas sa kaniya. Hayaang mapuno siya ng kahihiyan,
[31] sapagkat hindi siya tatanggihan ng Panginoon magpakailanman! [32] Sapagkat kahit na nagdadala siya ng kalungkutan,
nagpapakita rin siya ng kahabagan na lumalabas mula sa kaniyang kadakilaan ng kaniyang katapatan sa kasunduan. [33]
Sapagkat hindi siya nagmamalupit mula sa kaniyang puso, o nagpapahirap sa mga anak ng mga tao.
[34] Sa pagdurog sa lahat ng mga bihag sa lupa sa ilalim ng kaniyang paa, [35] sa paglihis sa katarungan ng mga tao sa harapan
ng mukha ng Kataas-taasan, [36] sa paghadlang sa isang tao sa kaniyang katwiran—hindi ba nakikita ng Panginoon?
[37] Sino ang nagsasalita at nangyayari kapag hindi ito iniutos ng Panginoon? [38] Hindi ba parehong kapahamakan at
katagumpayan ay nagmumula sa bibig ng Kataas-taasan? [39] Paano makakadaing ang sinumang taong nabubuhay? Paaano
makakadaing ang sinumang tao tungkol sa kaparusahan ng kaniyang mga kasalanan?
[40] Siyasatin at suriin natin ang ating mga pamamaraan, at muling manumbalik kay Yahweh. [41] Itaas natin ang ating mga
puso at mga kamay sa Diyos sa kalangitan at manalangin: [42] "Laban sa iyo kami ay nagkasala at naghimagsik, kaya kami
ay hindi mo pinatawad. [43] Tinakpan mo ang iyong sarili ng galit at hinabol kami. Pinagpapatay mo kami, at hindi mo kami
kinahabagan.
[44] Tinakpan mo ang iyong sarili ng ulap, upang walang panalangin ang makakalampas. [45] Ginawa mo kaming mga taong
itinakwil at dumi sa iba't ibang mga lahi. [46] Ibinuka ng lahat ng aming mga kaaway ang kanilang bibig nang may
pangungutya laban sa amin. [47] Dumating sa amin ang takot sa hukay, pagkasira at pagkaluray."
[48] Umaagos ng daloy ng tubig ang mata ko dahil sa pagkaluray ng anak na babae ng mga kababayan ko. [49] Umaagos ang
mga mata ko, at hindi tumitigil ang mga ito, sapagkat wala itong katapusan [50] hanggang sa tumunghay at tumingin si
Yahweh mula sa kalangitan.
[51] Nagbibigay ng matinding sakit sa aking buhay ang mata ko dahil sa lahat ng mga anak na babae sa lungsod ko. [52]
Walang tigil akong tinutugis tulad ng isang ibon ng aking mga kaaway nang walang dahilan. [53] Sinira nila sa balon ang
buhay ko at sa ibabaw ko ay naglagay ng isang bato. [54] Dumaloy ang tubig sa aking ulo, sinabi ko, "Nilagot ako!"
[55] Tinawag ko ang iyong pangalan, Yahweh, mula sa pinakamababang hukay. [56] Narinig mo ang aking tinig nang sinabi ko,
"Huwag mong itago ang iyong tainga sa aking pagtawag ng tulong, sa aking pagsigaw ng saklolo! [57] Lumapit ka sa araw na
tinawag kita, sinabi mo sa akin, "Huwag kang mangamba!"
[58] Panginoon, ipinagtanggol mo ako nang ako ay nasa paglilitis para sa buhay ko, iniligtas mo ang buhay ko! [59] Yahweh,
nakita mo ang kanilang pang-aapi sa akin. Hatulan mo nang makatarungan ang aking usapin. [60] Nakita mo ang lahat
kanilang mga kilos ng paghihiganti, lahat ng kanilang binabalak laban sa akin. [61] Narinig mo ang panghahamak nila,
Yahweh, at lahat ng kanilang mga balak tungkol sa akin.
[62] Narinig mo ang mga labi ng mga tumindig laban sa akin, narinig mo ang kanilang malalim na kaisipang laban sa akin
sa buong araw. [63] Maging sa kanilang pag-upo o sa kanilang pagtayo, tingnan mo Yahweh! Ako ang paksa sa kanilang awit
ng pangungutya.
[64] Gumanti ka sa kanila, Yahweh, gaya ng pinsalang ginawa ng kanilang mga kamay. [65] Lagyan mo ng takot ang kanilang
mga puso, lagyan mo sila ng sumpa. [66] Habulin mo sila sa iyong galit at lipulin mo sila saanman sa ilalim ng kalangitan,
Yahweh!

Chapter 4

[1] Ganap na nawalan ng kinang ang ginto; nagbago ang pinakadalisay na ginto. Naibuhos ang mga banal na bato sa dulo
ng bawat lansangan. [2] Mahalaga ang mga anak na lalaki ng Zion, higit na mahalaga kaysa sa dalisay na ginto. Ngunit
ngayon itinuturing silang walang halaga kundi gaya ng mga tapayan na gawa sa pamamagitan ng mga kamay ng
magpapalayok.
[3] Maging ang mga asong gubat ay nagpakita ng suso upang pasusuhin ang kanilang mga anak, ngunit ang anak na babae
ng aking mga tao ay gaya ng mabagsik na ostrits sa ilang.
[4] Nakadikit sa ngalangala ng kaniyang bibig ang dila ng sumususong sanggol dahil sa uhaw; humihingi ng tinapay ang
mga bata, ngunit wala ng para sa kanila [5] Napabayaan ngayon ang mga taong kumakain dati ng mamahaling pagkain, na
nagugutom sa mga lansangan; silang mga nagsuot ng matingkad na pulang kasuotan ay nasa ibabaw na ngayon ng
tambak ng basura.
[6] Ang mabigat na pagkakasala ng anak na babae ng aking mga tao ay higit na malaki kaysa sa kasalanan ng Sodoma, na
itinapon sa isang iglap, bagaman walang mga kamay na sumunggab sa kaniya.
[7] Makinang tulad ng niyebe at maputi gaya ng gatas ang kaniyang mga pinuno. Ang kanilang katawan ay mas mapula
kaysa sa koral; tulad ng safiro ang kanilang anyo. [8] Pinaitim ng kadiliman ang kanilang itsura ngayon, hindi sila makilala
sa mga lansangan, sapagkat kumapit ang kanilang balat sa kanilang tuyong mga buto. Naging gaya ito ng tuyong kahoy!
[9] Mas mabuti ang mga napatay sa gutom kaysa sa mga namatay sa pamamagitan ng espada; mas mabuti sila kaysa sa mga
nanghihina, tinuhog sa gutom sa kakulangan ng anumang mga ani mula sa mga bukirin. [10] Pinakuluan ng mga kamay ng
mga mahabaging kababaihan ang kanilang sariling mga anak; ang mga batang ito ang naging pagkain nila sa panahon ng
pagkawasak ng anak na babae ng aking mga tao.

[11] Nasisiyahan si Yahweh sa kaniyang pagkapoot. Ibinuhos niya ang kaniyang nag-aapoy na galit; nagpaningas siya ng apoy sa Zion, at nilamon nito ang kaniyang mga pundasyon.
[12] Maging ang mga hari sa lupa o sinumang naninirahan sa mundo ay hindi maniniwalang makakapasok sa mga tarangkahan ng Jerusalem ang kalaban at kaaway. [13] Ngunit nagawa nila, dahil sa mga kasalanan ng kaniyang mga propeta, at sa mga mabibigat na pagkakasala ng kaniyang mga pari na nagdanak ng dugo ng matuwid sa kaniyang kalagitnaan.
[14] Gumagala ngayon ang mga propeta at mga paring iyon sa mga lansangan tulad ng mga bulag na lalaki. Nadungisan sila ng dugong iyon kaya walang sinuman ang maaaring makahawak sa kanilang mga damit. [15] "Magsilayo kayo! Marurumi," isinisigaw ng mga propeta at mga paring ito. "Magsilayo kayo, magsilayo kayo! Huwag ninyo kaming hawakan!" Kaya nagpagala-gala sila sa ibang mga lupain, ngunit sinasabi maging ng mga Gentil, "Hindi na sila maaaring manirahan dito bilang mga dayuhan."
[16] Ikinalat sila ni Yahweh mula sa kaniyang harapan; hindi na niya sila tinitingnan pa nang may pagpanig. Kailanman walang anumang paggalang ang tumanggap sa mga pari, at hindi na sila nagpapakita ng pagmamalasakit sa mga nakatatanda.
[17] Patuloy na nabigo ang aming mga mata sa paghahanap ng kahit na walang kabuluhang tulong, bagaman sabik silang nagbantay sa isang bansang hindi makapagliligtas sa amin. [18] Inaabangan nila ang aming mga hakbang patungo sa aming mga lansangan. Malapit na ang aming wakas at natapos na ang aming mga kaarawan, sapagkat dumating na ang aming wakas.
[19] Mas matulin pa sa mga agilang nasa alapaap ang aming mga manunugis. Hinahabol nila kami sa mga kabundukan at nag-aabang sila sa amin sa ilang. [20] Ang hininga sa mga butas ng aming ilong, ang pinahiran ni Yahweh—na aming hari, ay nahuli sa kanilang mga hukay; siya ang aming hari na aming sinasabi, "'Mabubuhay kami sa ilalim ng kaniyang pangangalaga kasama ng mga bansa."'
[21] Magalak at matuwa, anak na babae ng Edom na naninirahan sa lupain ng Uz, sapagkat dadaan din ang kopa sa iyo. Malalasing ka at huhubaran ang iyong sarili. [22] Natapos na ang iyong kasamaan, anak na babae ng Zion. Hindi ka na niya bibihagin. Ngunit kaniyang parurusahan ang iyong kasamaan, anak na babae ng Edom. Kaniyang ilalantad ang iyong mga kasalanan.

Chapter 5

[1] Iyong alalahanin, Yahweh, kung ano ang nangyari sa amin. Masdan at tingnan ang aming kahihiyan. [2] Ibinigay sa mga dayuhan ang aming mana; ang aming mga tahanan sa mga dayuhan. [3] Naging mga ulila kami, sapagkat wala na kaming mga ama, at katulad ng mga balo ang aming mga ina. [4] Nagkakahalaga ng pilak ang tubig na aming iinumin, at ipinagbibili sa amin ang aming sariling kahoy.
[5] Hinahabol kami ng aming mga kaaway; sila ay napakalapit na humihinga na sa aming mga leeg. Pagod na kami; wala ng kapahingahan para sa amin. [6] Iniaabot namin ang aming mga kamay sa mga taga-Egipto at mga taga-Asiria upang mabusog sa pagkain. [7] Nagkasala ang aming mga ama; wala na sila, at pinasan namin ang kanilang mga kasalanan.
[8] Pinamunuan kami ng mga alipin, at wala ni isang makapagligtas sa amin sa kanilang mga kamay. [9] Inilagay namin sa panganib ang aming mga buhay upang kunin ang aming mga tinapay sa pagharap sa mga espada sa ilang. [10] Tulad ng isang hurno ang aming mga balat, nasunog mula sa init ng pagkagutom.
[11] Pinagsamantalahan nila ang mga kababaihan sa Zion, ang mga birhen sa mga lungsod ng Juda. [12] Ibinitin nila ang mga prinsipe sa pamamagitan ng sarili nilang mga kamay, at hindi nila iginagalang ang mga nakatatanda.
[13] Dinala nila ang mga masisiglang na kalalakihan sa gilingan, at ang mga susuray-suray na binata sa ilalim ng mga puno ng kahoy. [14] Tinanggal nila ang mga nakatatanda sa tarangkahan sa lungsod at ang masisiglang kalalakihan mula sa kanilang tugtugin.
[15] Tumigil ang kagalakan ng aming mga puso; napalitan ng pagluluksa ang aming pagsasayaw. [16] Nahulog ang korona mula sa aming mga ulo! sa aba namin! Sapagkat nangagkasala kami.
[17] Nagkasakit ang aming mga puso, at lumabo ang aming mga mata, [18] dahil gumagala ang mga asong gubat sa Bundok ng Zion na iniwanan.
[19] Ngunit ikaw si Yahweh, maghari ka magpakailanman, at ang iyong luklukan ay mula sa sali't salinlahi. [20] Bakit mo kami kakalimutan ng magpakailanman? Pababayaan mo ba kami ng napakatagal? [21] Panumbalikin mo kami sa iyo, Yahweh at magsisisi kami. Papanumbalikin mo ang aming mga araw gaya nang unang panahon, [22] maliban na lamang kung kami ay tunay na tinanggihan at labis ang iyong galit sa amin.

Ezekiel

Chapter 1

[1] Sa ikatatlumpung taon, sa ikaapat na buwan, at sa ikalimang araw ng buwan, nangyaring naninirahan akong kasama ng mga bihag sa tabi ng Kanal Kebar. Nabuksan ang kalangitan, at nakakita ako ng mga pangitain ng Diyos! [2] Noong

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ikalimang araw ng buwan na iyon—ito ang ikalimang taon ng pagkatapon kay Haring Jehoiakin, 3 dumating nang may
kapangyarihan ang salita ni Yahweh kay Ezekiel na anak ni Buzi at ang pari sa lupain ng mga Caldeo sa tabi ng Kanal
Kebar. Dumating ang kamay ni Yahweh sa kaniya roon.
4 Pagkatapos, tumingin ako, at mayroong dumarating na malakas na hangin mula sa hilaga—isang malaking ulap na may
kumikinang na apoy sa loob nito, at liwanag ang nasa palibot at loob nito, at kulay ng ambar ang apoy sa loob ng ulap. 5
Sa gitna ay anyo ng apat na buhay na nilalang. Ito ang kanilang wangis: mayroon silang anyong tao, 6 ngunit ang bawat
isa sa kanila ay mayroong apat na mukha, at ang bawat isa sa mga nilalang ay may apat na pakpak.
7 Tuwid ang kanilang mga binti, ngunit ang talampakan ng kanilang mga paa ay tulad ng mga kuko ng isang guya na
makinang tulad ng pinakintab na tanso. 8 Gayon pa man, mayroon silang mga kamay ng tao sa ilalim ng kanilang mga
pakpak sa lahat ng apat na dako. Sa kanilang apat, ang kanilang mga mukha at mga pakpak ay ganito: 9 ang kanilang mga
pakpak ay sumasagi sa mga pakpak ng kasunod na nilalang, at hindi sila lumiliko habang umuusad, sa halip, ang bawat
isa ay umusad pasulong.
10 Ang wangis ng kanilang mga mukha ay tulad ng mukha ng isang tao, sunod, ang mukha ng isang leon sa kanan, sunod,
ang mukha ng isang toro sa kaliwa, at sa huli, ang mukha ng isang agila. 11 Ganyan ang kanilang mga mukha, at ang
kanilang mga pakpak ay nakabuka sa itaas, upang ang bawat nilalang ay may pares ng mga pakpak na nakasagi sa
pakpak ng isa pang nilalang, at isang pares din ng mga pakpak ang nakatakip sa kanilang mga katawan. 12 Ang bawat isa
ay umusad pasulong, upang saanman sila utusang pumunta ng Espiritu, pumunta sila nang hindi lumilingon.
13 Tulad ng mga nagliliyab na baga ang mga buhay na nilalang, o tulad ng mga sulo, may maliwanag na apoy din na
gumagalaw kasama ng mga nilalang, at may mga kumikislap na kidlat. 14 Mabilis na gumagalaw nangpabalik-balik ang
mga buhay na nilalang, at mukha silang kidlat!
15 At tumingin ako sa mga buhay na nilalang, may isang gulong sa ilalim na nasa tabi ng mga buhay na nilalang. 16 Ito ang
wangis at balangkas ng mga gulong: ang bawat gulong ay tulad ng berilyo, at magkakatulad lahat ang apat, tila
binabagtas ng isang gulong ang isa pang gulong.
17 Kapag gumulong ang mga gulong, nakakapunta sila sa bawat direksyon nang hindi lumilingon. 18 Para naman sa mga
gilid naman ng mga ito, matataas at nakakatakot, sapagkat ang mga gilid ay puno ng mga mata paikot!
19 Kapag gumagalaw ang mga buhay na nilalang, gumagalaw ang mga gulong sa tabi nila. Kapag pumapaitaas ang mga
buhay na nilalang mula sa lupa, pumapaitaas din ang mga gulong. 20 Saanman pumupunta ang Espiritu, pumupunta sila
kung saan tumutungo ang Espiritu, pumapaitaas sa tabi nila ang mga gulong, sapagkat ang espiritu ng mga buhay na
nilalang ay nasa mga gulong. 21 Kapag gumagalaw ang mga nilalang, gumagalaw rin ang mga gulong, at kapag tumitigil
ang mga nilalang, tumitigil ang mga gulong, kapag pumapaitaas mula sa lupa ang mga nilalang, pumapaitaas ang mga
gulong sa tabi nila, sapagkat ang espiritu ng mga buhay na nilalang ay nasa mga gulong.
22 Sa ibabaw ng mga ulo ng mga buhay na nilalang ay may tulad ng isang napakalaking pabilog na bubong, tulad ito ng
kahanga-hangang kristal na nakabuka sa ibabaw ng kanilang mga ulo. 23 Sa ilalim ng pabilog na bubong, ang bawat isa sa
mga pakpak ng nilalang ay nakabuka nang tuwid at nakasagi sa mga pakpak ng isa pang nilalang. Ang bawat buhay na
nilalang ay may isang pares din upang takpan ang kanilang mga sarili—ang bawat isa ay may isang pares upang takpan
ang kaniyang sariling katawan.
24 At narinig ko ang tunog ng kanilang mga pakpak! Tulad ng ingay ng rumaragasang tubig. Tulad ng tinig ng
Makapangyarihan. Kapag gumagalaw sila, nagkakaroon ng tunog ng isang bagyong ulan. Tulad ito ng tunog ng isang
hukbo. Kapag tumitigil sila, ibinababa nila ang kanilang mga pakpak. 25 At isang tinig ang nagmula sa itaas ng pabilog na
bubong sa ibabaw ng kanilang mga ulo kapag tumitigil sila at ibinababa ang kanilang mga pakpak.
26 Sa itaas ng pabilog na bubong sa ibabaw ng kanilang mga ulo ay may anyo ng isang tronong tulad ng safiro, at ang nasa
trono ay ang wangis ng isang tulad ng tao.
27 Nakita ko ang isang anyong tulad ng nagliliwanag na metal na may apoy sa loob mula sa kaniyang baywang pataas,
mula sa kaniyang baywang pababa ay tulad ng apoy at liwanag ang nasa buong paligid. 28 Tulad ito ng isang bahagharing
lumilitaw sa mga ulap sa isang maulang araw—at tulad ng maliwanag na ilaw ang pumapaligid dito. Nagpakita ito tulad
ng anyo ng kaluwalhatian ni Yahweh. Nang makita ko ito, nagpatirapa ako, at narinig ko ang isang tinig na nagsasalita.

Chapter 2

1 Sinabi sa akin ng tinig, "Anak ng tao, tumayo ka at magsasalita ako sa iyo." 2 At dinala ako ng Espiritu habang siya ay
nagsasalita sa akin at itinayo niya ako, at narinig ko siyang nagsasalita sa akin. 3 Sinabi niya sa akin, "Anak ng tao,
sinusugo kita sa mga tao ng Israel, sa suwail na bansang naghimagsik laban sa akin—nagkasala sila at ng kanilang mga
ninuno laban sa akin hanggang sa panahong ito!
4 Ang kanilang mga kaapu-apuhan ay may mga matitigas na mukha at mga matitigas na puso. Isinusugo kita sa kanila. At
sasabihin mo sa kanila, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh.' 5 Makinig man sila o hindi sila makikinig. Sila ay suwail
na sambahayan, ngunit malalaman man lamang nila na isang propeta ang kabilang sa kanila.

[6] At ikaw, anak ng tao, huwag kang matakot sa kanila o sa kanilang mga salita. Huwag kang matakot, kahit na kasama mo ang mga dawag at mga tinik, at kahit na ikaw ay namumuhay kasama ng mga alakdan. Huwag kang matakot sa kanilang mga salita o panghinaan ng loob sa kanilang mga mukha, sapagkat sila ay suwail na sambahayan.
[7] Ngunit sasabihin mo sa kanila ang aking mga salita, makinig man sila o hindi, dahil sila ay napakasuwail. [8] Ngunit ikaw, anak ng tao, makinig ka sa sinasabi ko sa iyo. Huwag kang maging suwail tulad ng suwail na sambahayang iyon. Buksan mo ang iyong bibig at kainin ang ibibigay ko sa iyo!"
[9] Pagkatapos, tumingin ako at isang kamay ang nag-abot sa akin, dito ay may kasulatang binalumbon. [10] Inilatag niya ito sa aking harapan, nasulatan ang harap at ang likod nito, at mga panaghoy, pagluluksa, at kapighatian ang nakasulat dito.

Chapter 3

[1] Sinabi niya sa akin, "Anak ng tao, kainin mo kung ano ang natagpuan mo! Kainin mo itong kasulatang binalumbon, pagkatapos ay humayo sa sambahayan ng Israel at magsalita." [2] Kaya ibinuka ko ang aking bibig, at ipinakain niya sa akin ang kasulatang binalumbon. [3] Sinabi niya sa akin, "Anak ng tao, pakainin mo ang iyong sikmura at busugin ang iyong tiyan sa pamamagitan ng kasulatang binalumbong ito na ibinigay ko sa iyo!" Kaya kinain ko ito, at ito ay kasintamis ng pulot-pukyutan sa aking bibig.
[4] Pagkatapos, sinabi niya sa akin, "Anak ng tao, pumunta ka sa sambahayan ng Israel at sabihin sa kanila ang aking mga salita. [5] Sapagkat hindi ka isinugo sa mga taong may kakaibang salita o isang mahirap na wika, kundi sa sambahayan ng Israel— [6] hindi sa makapangyarihang bansang may kakaibang salita o mahirap na wika, na ang mga salita ay hindi mo maintindihan! Kung isusugo kita sa kanila, makikinig sila sa iyo! [7] Ngunit ang sambahayan ng Israel ay hindi nahahandang makinig sa iyo, sapagkat sila ay hindi nahahandang makinig sa akin. Kaya lahat ng sambahayang Israel ay mataas ang kilay at matigas ang puso.
[8] Masdan mo! Ang iyong mukha ay ginawa kong kasintigas ng kanilang mga mukha at ang iyong kilay ay kasintigas ng kanilang mga kilay. [9] Ginawa kong tulad ng isang diamante ang iyong kilay, mas matigas kaysa pingkian! Huwag kang matakot sa kanila o panghinaan ng loob sa pamamagitan ng kanilang mga mukha, yamang sila ay mga suwail na sambahayan."
[10] At sinabi niya sa akin, "Anak ng tao, ang lahat ng mga salitang ipinahayag ko sa iyo—ilagay mo ang mga ito sa iyong puso at pakinggan mo sila sa pamamagitan ng iyong mga tainga! [11] At pumunta ka sa mga bihag, sa iyong mga kababayan, at magsalita ka sa kanila. Sabihin mo sa kanila, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh,' makinig man sila o hindi."
[12] Pagkatapos, itinaas ako ng Espiritu, at nakarinig ako ng tunog sa aking likuran na tulad ng isang malakas na lindol, na nagsasabi, "Pagpalain ang kaluwalhatian ni Yahweh mula sa kaniyang lugar!" [13] Kaya narinig ko ang tunog ng mga pakpak ng mga buhay na mga nilalang habang sumasag sa isa't isa, at ang tunog ng mga gulong na nasa kanila, at ang tunog ng isang malakas na lindol!
[14] Itinaas ako ng Espiritu at dinala ako palayo; at pumunta akong may kapaitan sa galit ng aking espiritu, sapagkat ubod ng lakas na nakadiin sa akin ang kamay ni Yahweh! [15] Kaya pumunta ako sa mga bihag sa Tel Abib na nakatira sa tabi ng Ilog Kebar, at nananatili ako roon sa loob ng pitong araw, punong-puno ako ng pagkamangha kasama nila.
[16] At nangyari na makalipas ang pitong araw ay dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [17] Anak ng tao, ginawa kitang tagapagbantay para sa sambahayan ng Israel, kaya makinig ka sa salita mula sa aking bibig, at ibigay sa kanila ang aking babala! [18] Kapag sinabi ko sa masama, 'Tiyak na mamamatay ka' at hindi mo siya binigyan ng babala o nagsabi ng isang babala sa masama tungkol sa kaniyang masamang mga gawa upang siya ay mabuhay—mamamatay ang masama sa kaniyang kasalanan, ngunit sisingilin ko mula sa iyong kamay ang kaniyang dugo. [19] Ngunit kung bibigyan mo ng babala ang masama, at hindi siya tumalikod mula sa kaniyang kasamaan o sa kaniyang masasamang gawain, mamamatay siya sa kaniyang kasalanan, ngunit maililigtas mo ang iyong sariling buhay.
[20] At kung tatalikod ang isang matuwid na tao mula sa kaniyang pagiging matuwid at gumawa ng hindi makaturungan, maglalagay ako ng batong katitisuran sa kaniyang harapan, at mamamatay siya, dahil hindi mo siya binigyan ng babala. Mamamatay siya sa kaniyang kasalanan, at hindi ko aalalahanin ang kaniyang mabuting mga gawa na kaniyang ginawa, ngunit sisingilin ko mula sa iyong kamay ang kaniyang dugo. [21] Ngunit kung babalaan mo ang matuwid na tao na tumigil sa pagkakasala upang hindi na siya magkasala, tiyak na mabubuhay siya dahil nabigyan siya ng babala; at maililigtas mo ang iyong sariling buhay."
[22] Kaya nasa akin doon ang kamay ni Yahweh, at sinabi niya sa akin, Tumayo ka! Pumunta sa kapatagan, at makikipag-usap ako sa iyo doon! [23] Bumangon ako at pumunta sa patag, at nanatili doon ang kaluwalhatian ni Yahweh, tulad ng kaluwalhatiang nakita ko sa gilid ng kanal Kebar; kaya nagpatirapa ako.
[24] Dumating sa akin ang Espiritu at itinayo ako sa aking mga paa; at nagsalita siya sa akin, at sinabi sa akin, "Pumunta ka at pagsarhan ang iyong sarili sa loob ng iyong bahay, [25] kaya ngayon, anak ng tao, igagapos ka nila ng lubid at itatali ka upang hindi ka makapunta sa kanila.
[26] Gagawin kong nakadikit ang iyong dila sa ngalangala ng iyong bibig, upang ikaw ay magiging pipi at hindi mo sila mapagsasabihan, yamang sila ay mapanghimagsik silang sambahayan. [27] Ngunit kapag magsalita ako sa iyo, bubuksan ko

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ang iyong bibig upang sabihin mo sa kanila, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh; Siya na makakarinig ay makinig; at siya na hindi makinig ay hindi makikinig, yamang sila ay suwail na sambahayan!"

Chapter 4

[1] Ngunit ikaw, anak ng tao, kumuha ka ng isang laryo para sa iyong sarili at ilagay ito sa iyong harapan. At iukit mo rito
ang lungsod ng Jerusalem. [2] At lagyan mo ng panglusob laban dito, at magtayo ng mga tanggulan laban dito. Maglagay ng
daanan na pangsalakay laban dito at maglagay ng mga kampo sa palibot nito. Maglagay ng mga pambayo sa buong
palibot nito. [3] At ikaw, magdala ka ng kawaling bakal, at gamitin mo ito bilang bakal na pader sa pagitan mo at ng
lungsod. Iharap mo ang iyong mukha sa dakong iyon at sa lungsod, sapagkat lulusubin ito. Kaya maglagay ka ng
panglusob dito! Magiging isang palatandaan ito ng sambahayan ng Israel.
[4] Pagkatapos, humiga ka ng patagilid sa iyong kaliwa at ilagay mo sa iyong sarili ang kasalanan ng sambahayan ng Israel;
papasanin mo ang kanilang kasalanan sa bilang ng mga araw na ikaw ay nakahiga paharap sa sambahayan ng Israel. [5]
Ako mismo ang magtatalaga sa iyo ng isang araw upang kumatawan sa bawat taon ng kanilang kaparusahan: 390 araw!
Sa ganitong paraan, papasanin mo ang kasalanan ng sambahayan ng Israel.
[6] Kapag natapos mo na ang mga araw na ito, humiga ka patagilid sa iyong kanan sa pangalawang pagkakataon, sapagkat
papasanin mo ang kasalanan ng sambahayan ng Juda sa loob ng apatnapung araw. Magtatalaga ako sa iyo ng isang araw
sa bawat taon. [7] At Ihaharap mo ang iyong mukha sa Jerusalem na kasalukuyang linulusob na hindi natatakpan ang
iyong bisig, at maghahayag ka ng propesiya laban dito. [8] Sapagkat masdan mo! Maglalagay ako ng panali sa iyo upang
hindi ka lumingon sa magkabilang bahagi hanggang sa matapos mo ang mga araw ng iyong pagkalusob.
[9] Magdala ka ng trigo, sebada, bitsuwelas, lentil, dawa at espelta; ilagay mo sila sa isang sisidlan at gumawa ka ng tinapay
para sa iyong sarili ayon sa bilang ng mga araw na nakahiga kang patagilid. Kakainin mo ito nang 390 na araw! [10] Ito ang
pagkaing kakainin mo: Dalawampung siklo ang timbang sa bawat araw. Kakainin mo ito sa bawat oras. [11] At iinom ka ng
tubig, na may sukat na anim na bahagi ng hin. Iinumin mo ito maya't-maya.
[12] Kakainin mo ito tulad ng mga tinapay na gawa sa sebada, ngunit lulutuin mo ito gamit ang dumi ng tao sa kanilang
paningin!" [13] Sapagkat sinasabi ni Yahweh, "Nangangahulugan ito na magiging marumi ang tinapay na kakainin ng mga
tao ng Israel, doon sa mga bansa kung saan ko sila itataboy."
[14] Ngunit sinabi ko, "O, Panginoong Yahweh! Kailan man ay hindi ako naging marumi! Hindi ako kailanman kumakain ng
anumang namatay o anumang pinatay ng mga hayop, mula sa aking pagkabata hanggang ngayon, at hindi kailanman
nakapasok sa aking bibig ang maruming karne!" [15] Kaya sinabi niya sa akin, "Tingnan mo! Binigyan kita ng dumi ng baka
sa halip na dumi ng tao upang maaari mo nang lutuin ang iyong tinapay sa ibabaw ng dumi ng baka."
[16] Sinabi rin niya sa akin, "Anak ng tao, masdan mo! Sinisira ko ang imbakan ng tinapay sa Jerusalem, at kakain sila ng
tinapay habang nirarasyon ito sa kabalisaan at iinom ng tubig habang nirarasyon ito na may panginginig. [17] Dahil
kukulangin sila ng tinapay at tubig, panghihinaan ng loob ang bawat tao sa kaniyang kapatid na lalaki at matutunaw
dahil sa kanilang kasalanan."

Chapter 5

[1] At ikaw, anak ng tao, kumuha ka ng matalim na espada na parang isang pang-ahit ng barbero para sa iyong sarili. At
padaanin mo ang pang-ahit sa iyong ulo at sa iyong balbas, at kumuha ka ng mga timbangan upang timbangin at hatiin
ang iyong buhok. [2] Sunugin ang ikatlong bahagi nito sa apoy sa gitna ng lungsod kapag natapos na ang mga araw ng
paglusob. At kunin mo ang ikatlong bahagi ng buhok at ihampas mo ito sa pamamagitan ng espada sa buong palibot ng
lungsod. At ikalat ang isang ikatlong bahagi nito sa hangin, at huhugot ako ng isang espada upang habulin ang mga tao.
[3] Ngunit kumuha ng kaunting buhok mula sa kanila at itali ang mga ito sa iyong manggas. [4] At kumuha ng mas maraming
buhok at ihagis ito sa gitna ng apoy; at sunugin ito sa apoy; mula roon ang apoy ay lalabas sa lahat ng sambahayan ng
Israel."
[5] Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh, "Ito ang Jerusalem sa gitna ng mga bansa, kung saan ko siya inilagay, at kung saan
pinalilibutan ko siya ng ibang mga lupain. [6] Ngunit tinanggihan niya ang aking mga kautusan sa pamamagitan ng
kasamaan higit sa mga bansa, at ang aking mga palatuntunan higit pa sa mga bansang nakapalibot sa kaniya. At
tinanggihan nila ang aking mga hatol at hindi lumalakad sa aking mga palatuntunan!"
[7] Kaya sinasabi ito ng Panginoong si Yahweh, "Sapagkat ikaw ay higit na mapanggulo kaysa mga bansang nakapalibot sa
iyo at hindi lumakad sa aking mga utos o kumilos ayon sa aking mga kautusan, o kumilos ayon sa mga kautusan ng mga
bansang nakapalibot sa iyo." [8] Kaya sinasabi ito ng Panginoong Yahweh, "Masdan ninyo! Ako mismo ay kikilos laban sa
inyo! Isasagawa ko ang mga hatol sa inyong kalagitnaan upang makita ng mga bansa.
[9] Gagawin ko sa inyo kung ano ang hindi ko pa nagagawa at ang katulad nito na hindi ko na gagawing muli, dahil sa lahat
ng inyong kasuklam-suklam na mga gawa. [10] Kaya kakainin ng mga ama ang mga bata sa inyong kalagitnaan, at kakainin
ng mga anak na lalaki ang kanilang mga ama, yamang magsasagawa ako ng paghatol sa inyo at ikakalat sa bawat dako
kayong lahat na naiwan!

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[11] Samakatuwid, habang ako ay buhay - ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh - tiyak ito sapagkat dinungisan ninyo ang aking santuwaryo sa pamamagitan ng lahat ng inyong kamuhi-muhing mga bagay at sa lahat ng inyong kasuklam-suklam na gawa, ako mismo ang babawas ng inyong bilang; hindi maaawa sa inyo ang aking mata at hindi ko kayo patatawarain.
[12] Mamamatay sa salot ang ikatlong bahagi ninyo, at mauubos sila ng kagutuman sa inyong kalagitnaan. Ang ikatlong bahagi sa inyo ay mamamatay sa pamamagitan ng espada sa paligid ninyo. At ikakalat ko ang ikatlong bahagi sa inyo sa bawat dako, at huhugot ng espada upang habulin din sila.
[13] At magiging ganap ang aking poot, at ititigil ko ang aking matinding galit sa kanila. Masisiyahan ako, at makilala nila na akong si Yahweh ang nagsasabi ng mga bagay na ito dahil sa aking poot nang matapos ko ang aking matinding galit laban
sa kanila. [14] Gagawin ko kayong isang lagim at kahihiyan sa mga bansang nakapalibot sa inyo sa paningin ng bawat isa na dumadaan.
[15] Kaya magiging isang bagay ang Jerusalem para sa ibang tao upang isumpa at kutyain, isang babala at isang katatakutan para sa mga bansa na nakapaligid sa inyo. Isasagawa ko ang paghahatol laban sa inyo sa poot at matinding galit, at sa
pamamagitan ng isang matinding pagsaway—Ako, si Yahweh ang nagpahayag nito! [16] Magpapadala ako ng malulupit na mga pana ng taggutom laban sa inyo na magiging dahilan upang sirain ko kayo. Sapagkat dadagdagan ko ang taggutom
sa inyo at babaliin ko ang inyong tungkod ng tinapay. [17] Magpapadala ako ng taggutom at mga sakuna laban sa inyo upang hindi kayo magkaanak. Dadaan sa inyo ang salot at dugo, at magdadala ako ng espada sa inyo—Ako, si Yahweh ang nagpahayag nito.

Chapter 6

[1] Dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [2] "Anak ng tao, iharap mo ang iyong mukha laban sa mga bundok ng
Israel at magpropesiya sa kanila. [3] Sabihin mo, 'Mga bundok ng Israel, makinig kayo sa salita ng Panginoong Yahweh! Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh sa mga bundok at sa mga burol, sa mga batis at sa mga lambak: Tingnan ninyo! magdadala ako ng isang espada laban sa inyo at wawasakin ko ang inyong matataas na lugar.
[4] Pagkatapos, magiging ulila ang inyong mga dambana at mawawasak ang inyong mga haligi at itatapon ko ang inyong
mga patay sa harapan ng inyong mga diyus-diyosan. [5] Ilalatag ko ang patay na mga katawan ng mga tao ng Israel sa harapan ng kanilang mga diyus-diyosan at ikakalat ang inyong mga buto sa palibot sa inyong mga altar.
[6] Saanman kayo manirahan, masasayang ang inyong mga lungsod at maging ulila ang inyong matataas na lugar upang ang inyong mga altar ay masasayang at magiging ulila. Pagkatapos, mawawasak ang mga ito at maglalaho, ang inyong
mga poste ay ibabagsak at mabubura ang inyong mga gawa. [7] Babagsak ang patay sa inyong kalagitnaan at malalaman ninyo na ako si Yahweh!
[8] Ngunit magpapanatili ako ng isang natira sa inyo, at may ilan na makakatakas sa espada sa mga bansa, nang maikalat
kayo sa buong mga bansa. [9] At silang mga nakatakas ay alalahanin ako sa mga bansa kung saan sila binihag, nagdalamhati ako sa kanilang hindi matinong puso na tumalikod mula sa akin at sa pamamagitan ng kanilang mga mata na sumumpa sa kanilang mga diyus-diyosan. At nagpapakita sila ng pagkamuhi sa kanilang sarili sa kasamaan na
kanilang nagawa kasama ang lahat ng kanilang pagkasuklam. [10] Upang kanilang malaman na ako si Yahweh. Ito ay isang kadahilanan na sinabi kong dadalhin ko ang masamang bagay na ito sa kanila.
[11] Ang Panginoong Yahweh ang nagsabi nito: Ipalakpak ang iyong kamay at ipadyak ang iyong paa! Sabihin, "O!" dahil sa lahat ng kasamaang kasuklam-suklam ng sambahayan ng Israel! Sapagkat babagsak sila sa pamamagitan ng espada,
taggutom at salot. [12] Ang isang nasa malayo ay mamamatay sa pamamagitan ng salot at ang isang nasa malapit ay babagsak sa pamamagitan ng espada. Silang mga natira at nakaligtas ay mamamatay sa pamamagitan ng taggutom; sa ganitong paraan ko gagawin ang aking poot laban sa kanila.
[13] At malalaman ninyo na ako si Yahweh, kapag ang kanilang mga patay ay nakahiga kasama ng kanilang mga diyus-diyosan sa palibot ng kanilang mga altar sa bawat mataas na burol—sa lahat ng mga taluktok ng bundok at sa ilalim ng bawat malagong punong kahoy at mayabong na ensena—ang mga lugar kung saan sila nagsusunog ng mga insenso sa
kanilang mga diyus-diyosan. [14] Ipapakita ko ang aking kapangyarihan at gagawin kong ulila at masasayang ang lupain, mula sa ilang hanggang sa Diblah, sa buong lugar kung saan sila naninirahan. At malalaman nila na ako si Yahweh."

Chapter 7

[1] Dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [2] "Ikaw, na anak ng tao—Ang Panginoong Yahweh ang nagsasabi nito sa lupain ng Israel, 'Isang wakas! Isang wakas ang darating sa apat na hangganan ng lupain!
[3] Ngayon, ang wakas ay sumasainyo, sapagkat ipinapadala ko sa inyo ang aking poot at hahatulan ko kayo ayon sa inyong
mga pamamaraan, pagkatapos dadalhin kong lahat sa inyo ang inyong mga pagkasuklam. [4] Sapagkat hindi kayo titingnan ng aking mga mata ng may habag at hindi ko kayo kaaawaan, kundi dadalhin ko ang inyong pamamaraan sa inyo at ang inyong mga pagkasuklam ay nasa inyong kalagitnaan, upang malaman ninyo na ako si Yahweh!
[5] Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Sakuna! Sunod-sunod na sakuna! Tingnan ninyo, paparating na ito! [6] Isang
pagtatapos ang tiyak na darating, ang wakas ay nagising laban sa inyo! Masdan ninyo, paparating na ito! Ang inyong

katapusan ay paparating na sa inyong mga naninirahan sa lupa. 7 Dumating na ang oras, malapit na ang araw ng
pagkawasak at hindi na magagalak ang mga bundok.
8 Ngayon, hindi magtatagal ay ibubuhos ko ang aking poot laban sa inyo at mapupuno ang aking matinding galit sa inyo
kapag hahatulan ko kayo ayon sa inyong pamaraan, pagkatapos dadalhin ko ang lahat ng mga pagkasuklam sa inyo. 9
Sapagkat hindi kayo titingnan ng aking mata ng may habag at hindi ko kayo kaaawaan. Ayon sa inyong nagawa, gagawin
ko sa inyo, at ang inyong mga pagkasuklam ay nasa inyong kalagitnaan upang malaman ninyo na ako si Yahweh, ang
siyang nagpaparusa sa inyo.
10 Masdan ninyo! Ang araw ay parating na. Naririto na ang kaparusahan. Namukadkad sa tungkod ang bulaklak ng
pagmamataas. 11 Lumago ang karahasan ng isang tungkod ng kasamaan—wala sa kanila at wala sa karamihan, wala sa
kanilang kayamanan at wala sa kanilang kahalagahan ang magtatagal!
12 Paparating na ang oras, papalapit na ang araw. Huwag magalak ang mamimili, ni tumangis ang manininda, sapagkat
ang aking galit ay nasa buong sangkatauhan! 13 Sapagkat hindi na babalikan ng manininda ang ipinagbili habang sila ay
nabubuhay, sapagkat ang pangitain ay laban sa buong sangkatauhan, hindi na sila babalik, sapagkat walang sinumang
tao na namumuhay sa kasalanan ang mapapalakas!
14 Hinipan na nila ang trumpeta at inihanda na ang lahat, ngunit wala ni isa ang lumakad upang makilaban, sapagkat ang
aking galit ay nasa buong sangkatauhan! 15 Nasa labas ang espada at nasa loob ng gusali ang salot at taggutom. Ang mga
nasa bukirin ay mamamatay sa pamamagitan ng espada, habang ang mga nasa lungsod ay uubusin ng taggutom at salot.
16 Ngunit ang ilang mga nakaligtas ay tatakas mula sa kanila at pupunta sila sa mga bundok. Tulad ng mga kalapati sa
mga lambak, mananaghoy silang lahat—bawat tao dahil sa kaniyang kasalanan.
17 Bawat kamay ay manghihina at bawat tuhod ay magiging kasing lambot ng tubig, 18 at magsusuot sila ng magaspang na
tela at mababalot sila ng takot at ang kahihiyan ay nasa bawat mukha at ang pagkakalbo sa lahat ng kanilang mga ulo. 19
Itatapon nila ang kanilang pilak sa mga lansangan at ang kanilang ginto ay magiging tulad ng hindi katanggap-tanggap.
Hindi sila kayang iligtas ng kanilang pilak at ginto sa panahon ng matinding galit ni Yahweh. Hindi maliligtas ang
kanilang buhay at hindi mapapawi ang kanilang gutom, sapagkat naging isang nakakatisod na hadlang ang kanilang
kasalanan.
20 Kumuha sila ng palamuting hiyas sa kanilang pagmamataas at gumawa sila ng diyus-diyosang imahen na naglalarawan
ng kanilang pagkasuklam—ang kanilang kamuhi-muhing mga kilos na kanilang ginawa ay kasama nila, kaya, ginagawa
kong marumi ang mga bagay na ito sa kanila. 21 At ibibigay ko ang mga bagay na iyon sa kamay ng mga dayuhan bilang
samsam at sa masasama sa mundo bilang samsam at dudungisan nila ang mga ito. 22 Pagkatapos itatalikod ko ang aking
mukha mula sa kanila nang dinudungisan nila ang aking itinatanging lugar, papasukin ito ng mga tulisan at dudungisan
ito!
23 Gumawa ka ng isang tanikala, sapagkat pinuno ang lupain ng paghahatol ng dugo at puno ng karahasan ang lungsod. 24
Kaya magdadala ako ng pinakamasama sa mga bansa at aangkinin nila ang kanilang mga tahanan at wawakasan ko ang
pagmamataas ng makapangyarihan, sapagkat madudungisan ang kanilang banal na mga lugar. 25 Darating ang takot!
Hahanapin nila ang kapayapaan, ngunit hindi ito masusumpungan!
26 Sunod-sunod na sakuna ang darating at magkakaroon ng sunod-sunod na bulung-bulungan! Pagkatapos, maghahanap
sila ng pangitain mula sa isang propeta, ngunit mawawala ang kautusan mula sa mga pari at payo mula sa sa mga
nakatatanda. 27 Magluluksa ang hari at ang prinsipe ay magdadamit ng kawalan, habang ang mga kamay ng mga tao sa
lupain ay manginginig sa takot. Ayon sa sarili nilang kaparaanan, gagawin ko ito sa kanila! At hahatulan ko sila sa
kanilang mga sariling pamantayan hanggang malaman nila na ako si Yahweh!'"

Chapter 8

1 At nangyari na sa ika-anim na taon at ika-anim na buwan sa ika-limang araw ng buwan, habang nakaupo ako sa aking
bahay at nakaupo sa aking harapan ang mga nakatatanda ng Juda, ang kamay ng Panginoong Yahweh ay muling
dumating sa akin doon. 2 Kaya tumingin ako, at pinagmasdan, mayroong larawan na tulad ng isang lalaki na may anyong
tulad ng apoy mula sa kaniyang balakang pababa! At mayroong isang nagniningning na anyo na tulad ng kumikinang na
metal mula sa kaniyang balakang pataas!
3 At inabot niya ang hugis ng isang kamay at dinala ako sa pamamagitan ng buhok ng aking ulo; itinaas ako ng Espiritu sa
pagitan ng lupa at langit at sa mga pangitain mula sa Diyos, dinala niya ako sa Jerusalem, sa pasukan ng pinakaloob ng
hilagang tarangkahan, kung saan nakatayo ang diyus-diyosang pumupukaw ng matinding paninibugho. 4 At ang
kaluwalhatian ng Diyos ng Israel ay naroon, na ang anyo ay tulad ng aking nakita sa kapatagan.
5 Pagkatapos, sinabi niya sa akin, "Anak ng tao, ibaling mo ang iyong mga mata sa hilaga." Kaya ibinaling ko ang aking
mga mata sa hilaga, at sa hilaga ng tarangkahan patungo sa altar, doon sa pasukan ay mayroong diyus-diyosan ng
paninibugho. 6 Kaya sinabi niya sa akin, "Anak ng tao, nakikita mo ba ang kanilang ginagawa? Ito ay malaking
pagkasuklam na ginawa ng sambahayan ng Israel dito upang lumayo ako mula sa aking sariling santuwaryo! Ngunit
lumingon ka at makakakita ng mas malalaking pagkasuklam!"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[7] At dinala niya ako sa pintuan ng patyo at tumingin ako, at mayroong isang butas sa pader. [8] Sinabi niya sa akin, "Anak
ng tao, maghukay ka sa pader na ito." Kaya naghukay ako sa pader at mayroong isang pintuan! [9] At sinabi niya sa akin
"Pumasok ka at tingnan ang kasamaang kasuklam-suklam na kanilang ginagawa rito."
[10] Kaya pumasok ako at tumingin, at hala! Mayroong ibat-ibang anyo mula sa mga gumagapang hanggang sa mga kamuhi-
muhing hayop! Bawat diyus-diyosan ng sambahayan ng Israel ay iniukit sa pader sa palibot. [11] Pitumpung nakatatanda ng
sambahayan ng Israel ang nandoon at sa kanilang kalagitnaan ay nakatayo si Jaasanias na anak na lalaki ni Safan.
Nakatayo sila sa harapan ng mga imahen at ang bawat tao ay may pangsuub sa kaniyang kamay upang ang amoy ng ulap
ng insenso ay pumaitaas.
[12] Pagkatapos, sinabi niya sa akin, "Anak ng tao, nakikita mo ba kung ano ang ginagawa sa dilim ng mga nakatatanda ng
sambahayan ng Israel? Ginagawa ito ng bawat tao sa kaniyang nakatagong kamara kasama ng kaniyang diyus-diyosan,
sapagkat sinasabi nila, ''Hindi kami nakikita ni Yahweh! Pinabayaan ni Yahweh ang lupain!"' [13] At sinabi niya sa akin,
"Lumingon ka muli at tingnan ang ibang mas malaking pagkasuklam na kanilang ginagawa."
[14] Ang sumunod, dinala niya ako sa pasukan ng tarangkahan ng tahanan ni Yahweh na naroon sa hilagang bahagi, at
masdan ninyo! Ang mga kababaihang nakaupo roon ay nagluluksa para kay Tammuz. Kaya sinabi niya sa akin, [15]
"Nakikita mo ba ito, anak ng tao? "Lumingon ka muli at tingnan ang ibang mas malaking pagkasuklam kaysa sa mga ito."
[16] At dinala niya ako sa loobang patyo sa tahanan ni Yahweh, at hala! Sa pasukan ng templo ni Yahweh sa pagitan ng
portiko at ng altar, mayroong halos dalawampu't limang kalalakihan na nakatalikod sa templo ni Yahweh at ang kanilang
mga mukha ay nakaharap sa silangan at sumasamba sila kay Shemesh.
[17] Sinabi niya sa akin, "Nakikita mo ba ito anak ng tao? Ito ba ay napakaliit na bagay para sa sambahayan ng Juda upang
gawin ang mga nakasusuklam na ito na kanilang ginagawa rito? Sapagkat pinuno nila ang lupain ng karahasan at
bumalik muli upang pukawin ang aking galit, naglalagay ng mga sanga sa kanilang mga ilong. [18] Kaya kikilos din ako sa
kanila, hindi mahahabag ang aking mata sa kanila at hindi ko sila kaaawaan. Kahit tatawag sila sa aking mga tainga na
may isang malakas na tinig, hindi ko sila diringgin!"

Chapter 9

[1] Pagkatapos, narinig ko siyang umiyak ng may malakas na tinig, at sinabi, "Hayaan ninyong umakyat ang mga bantay sa
lungsod, may pangwasak na sandata ang bawat isa sa kaniyang kamay." [2] At masdan! Dumating ang anim na lalaki mula
sa daanan ng itaas na tarangkahan na nakaharap sa hilaga, may pangpatay na sandata ang bawat isa sa kaniyang kamay.
At mayroong isang lalaki sa kanilang kalagitnaan na nakasuot ng lino na may kasamang kagamitan ng eskriba sa
kaniyang tagiliran. Kaya pumasok sila at tumayo sa tabi ng altar na tanso.
[3] At umakyat ang kaluwalhatian ng Diyos ng Israel mula sa kerubin na nasa bungad ng pintuan ng tahanan. At tinawag
niya ang lalaking nakasuot ng lino na may kagamitan ng eskriba sa kaniyang tagiliran. [4] Sinabi ni Yahweh sa kaniya,
"Dumaan ka sa kalagitnaan ng lungsod, ang kalagitnaan ng Jerusalem, at gumawa ng isang palatandaan sa mga noo ng
mga lalaking naghihinagpis at nagbubuntong-hininga tungkol sa lahat ng mga kasuklam-suklam na naganap sa
kalagitnaan ng lungsod."
[5] Pagkatapos, narinig ko siyang nagsalita sa iba, "Dumaan kayo sa lungsod na kasunod niya at pumatay! Huwag ninyong
hayaang magkaroon ng awa ang inyong mga mata, at huwag mahabag [6] maski alin sa matatanda, binata, dalaga, maliliit
na mga bata o kababaihan. Patayin ninyo silang lahat! Ngunit huwag ninyong lapitan ang sinumang lalaki na may
palatandaan sa kaniyang ulo. Magsimula kayo sa aking santuwaryo!" Kaya sinimulan nila sa matatandang lalaki na nasa
harap ng bahay.
[7] Sinabi niya sa kanila, "Dungisan ninyo ang bahay, at punuin ang mga patyo nito ng mga patay. Magpatuloy kayo!" Kaya
lumabas sila at sinalakay ang lungsod. [8] At habang sinasalakay nila ito, natagpuan ko ang aking sariling nag-iisa at
nagpatirapa ako at umiyak at sinabi, "O, Panginoong Yahweh! Lilipulin mo ba ang lahat ng natira sa Israel sa pagbubuhos
ng iyong matinding galit sa Jerusalem?"
[9] Sinabi niya sa akin, "Ang kasalanan ng sambahayan ng Israel at Juda ay napakalaki. Ang lupain ay puno ng dugo at ang
lungsod ay puno ng kabuktutan, yamang sinasabi nila, 'Kinalimutan ni Yahweh ang lupain,' at 'Hindi na tinitingnan ni
Yahweh!' [10] Kung gayon, hindi titingin nang may awa ang aking mata, at hindi ko sila kaaawaan. Sa halip, dadalhin ko ang
lahat ng mga ito sa kanilang mga ulo." [11] At masdan ninyo! Bumalik ang taong nakasuot ng lino na may kagamitan ng
eskriba sa kaniyang tagiliran. Ibinalita niya at sinabi, "Nagawa ko na ang lahat ng iyong ipinag-uutos."

Chapter 10

[1] At tumingin ako sa pabilog na bubong na nasa itaas ng ulo ng kerubin; may lumitaw sa itaas nila tila isang sapiro na
may anyong gaya ng isang trono. [2] At nagsalita si Yahweh sa lalaking nakasuot ng lino at sinabi, "Pumunta ka sa pagitan
ng mga gulong, sa ilalim ng kerubin, at pareho mong punuin ang iyong mga kamay ng mga nagliliyab na baga mula sa
pagitan ng kerubin at ikalat ang mga ito sa buong lungsod." At pumasok ang lalaki habang ako ay nakatingin.

[3] Tumayo ang kerubin sa kanang bahagi ng tahanan nang pumasok ang lalaki, at pinuno ng ulap ang dakong loob ng
patyo. [4] Pumaitaas ang kaluwalhatian ni Yahweh mula sa kerubin at tumayo sa bungad ng pintuan ng bahay; pinuno nito
ang tahanan ng ulap, at puno ng liwanag ang patyo ng kaluwalhatian ni Yahweh. [5] At narinig ko ang tunog ng mga
pakpak ng kerubin sa labas ng patyo, tulad sa tinig ng Makapangyarihang Diyos kapag siya ay nagsasalita.
[6] At nangyari ito nang inutusan ng Diyos ang lalaking nakasuot ng lino at sinabi, "Kumuha ka ng apoy mula sa pagitan ng
dalawang gulong na nasa pagitan ng kerubin," at pumasok ang lalaki at tumayo sa tabi ng isang gulong. [7] Inabot ng isang
kerub ang kaniyang kamay sa pagitan ng kerubin sa apoy na nasa gitna ng kerubin, at itinaas ito at inalagay ito sa mga
kamay ng isang nakasuot ng lino. Kinuha ito ng lalaki at nagpunta sa labas. [8] Nakita ko sa kerubin ang isang bagay na
tulad ng isang kamay ng tao sa ilalim ng kanilang mga pakpak.
[9] Kaya tumingin ako, at hala! Apat na gulong ang nasa tabi ng kerubin—isang gulong bawat kerub—at ang anyo ng mga
gulong ay tulad ng isang batong berila. [10] Lumitaw silang apat na may pagkakahawig, tulad ng isang gulong na
pinagsalikupan sa isa pang gulong. [11] Kapag gumalaw sila, pumunta sila sa kahit saanmang dako; hindi sila lumingon
nang sila ay gumalaw sapagkat gumalaw sila patungo sa lugar kung saan nakaharap ang ulo. Hindi sila lumilingon kapag
gumalaw na sila.
[12] Ang kanilang buong katawan—kasama ang kanilang mga likod, mga kamay, at mga pakpak—ay natakpan ng mga mata,
at tinakpan din ng mga mata ang palibot ng apat na mga gulong. [13] Habang nakikinig ako, tinawag ang mga gulong na,
"Umiikot." [14] May apat na mukha ang bawat isa; ang unang mukha ay mukha ng isang kerub, ang ikalawang mukha ay
mukha ng isang tao, ang ikatlo ay mukha ng isang leon, at ang ika-apat ay mukha ng isang agila.
[15] At pumaitaaas ang kerubin—ito ang mga nabubuhay na nilalang na nakita ko sa Ilog Kebar. [16] Kapag gumalaw ang
kerubin, ang mga gulong ay sumasama sa kanilang tabi; at kapag itataas ng kerubin ang kanilang mga pakpak upang
pumaitaas mula sa lupa, hindi umiikot ang mga gulong. Nananatili ang mga ito sa kanilang tabi. [17] Kapag nakatayo pa rin
ang mga kerubin, nananatili din ang mga gulong, at kapag pumapaitaas sila, pumapaitaas din ang mga gulong kasama
nila, sapagkat ang espiritu ng nabubuhay na nilalang ay nasa mga gulong.
[18] At umalis ang kaluwalhatian ni Yahweh mula sa ibabaw ng bungad ng pintuan ng bahay at tumayo sa ibabaw ng
kerubin. [19] Itinaas ng kerubin ang kanilang mga pakpak at pumaitaas mula sa lupa sa aking paningin nang sila ay
lumabas, at ganoon din ang ginawa ng mga gulong sa kanilang tabi. Tumayo sila sa silanganang pasukan sa tahanan ni
Yahweh, at ang kaluwalhatian ng Diyos ng Israel ay dumating sa kanila mula sa itaas.
[20] Ito ang mga nabubuhay na nilalang na nakita ko sa ibaba ng Diyos ng Israel sa kanal Kebar, kaya alam kong mga
kerubin sila! [21] Mayroon silang apat na mukha bawat isa at apat na mga pakpak, at ang pagkakahawig ng mga kamay ng
tao sa ilalim ng kanilang mga pakpak; [22] at ang pagkakahawig ng kanilang mga mukha ay tulad ng mga mukha na nakita
ko sa pangitain sa kanal Kebar, at naunang pumaroon ng tuwiran ang bawat isa sa kanila.

Chapter 11

[1] Pagkatapos itinaas ako ng Espiritu at dinala sa silanganang tarangkahan ng tahanan ni Yahweh na nakaharap sa
silangan; at masdan ninyo! Sa pintuang-daanan ng tarangkahan ay may dalawampu't limang kalalakihan. Nakita ko si
Jaazanias na anak na lalaki ni Azur, at Pelatia na anak na lalaki ni Benaias, mga pinuno ng mga tao ang nasa gitna nila.
[2] Sinabi ng Diyos sa akin, "Anak ng tao, ito ang mga lalaking nag-iisip ng kasamaan, at ang nagpapasiya ng mga
masasamang plano sa lungsod na ito. [3] Sinasabi nila, 'Ang panahon ng pagtatayo ng mga bahay ay hindi rito; ang lungsod
na ito ang palayok, at tayo ang karne.' [4] Kaya magpropesiya ka laban sa kanila. Magpropesiya ka, anak ng tao!"
[5] Pagkatapos, bumaba ang Espiritu ni Yahweh sa akin at sinabi niya sa akin, "Sabihin mo: Ito ang sinasabi ni Yahweh:
gaya ng iyong sinasabi, Sambahayan ng Israel; sapagkat alam ko ang mga bagay na naiisip ninyo. [6] Pinarami ninyo ang
mga taong inyong pinatay sa lungsod na ito at pinuno ninyo ang mga lansangan sa pamamagitan nila. [7] Kaya, ito ang
sinasabi ng Panginoong Yahweh: Ang mga taong pinatay ninyo, na inyong inalatag ang mga katawan sa gitna ng
Jerusalem, ay ang mga karne, at ang lungsod na ito ay ang palayok. Ngunit palalayasin kayo mula sa gitna ng lungsod na
ito.
[8] Kinatakutan ninyo ang espada, kaya dadalhin ko ang espada sa inyo—Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh. [9]
Dadalhin ko kayo palabas sa gitna ng lungsod, at ibibigay sa mga kamay ng mga dayuhan, sapagkat magdadala ako ng
hatol laban sa inyo. [10] Babagsak kayo sa pamamagitan ng espada. Hahatulan ko kayo sa loob ng mga hangganan ng Israel
kaya malalaman ninyo na ako si Yahweh!
[11] Ang lungsod na ito ay hindi ninyo magiging lutuang palayok, ni magiging karne kayo sa kaniyang kalagitnaan.
Hahatulan ko kayo sa loob ng mga hangganan ng Israel. [12] At malalaman ninyo na ako si Yahweh, ang kautusan na hindi
ninyo nilakaran at ang mga utos na hindi ninyo tinupad. Sa halip, tinupad ninyo ang mga utos ng mga bansang
nakapalibot sa inyo."
[13] At nangyari ito habang ako ay nagpapahayag, namatay si Pelatia na anak na lalaki ni Benaias. Kaya nagpatirapa ako at
umiyak ng may isang malakas na tinig at sinabi, "O, Panginoong Yahweh! Ganap mo bang lilipulin ang nalalabi sa Israel?"

14 Dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, 15 "Anak ng tao, ang iyong mga kapatid! Ang iyong mga kapatid! Ang
mga kalalakihan sa inyong angkan at ang lahat ng sambahayan ng Israel! Silang lahat na nagsabing mga naninirahan sa
Jerusalem, 'Malayo na sila kay Yahweh! Ibinigay ang lupaing ito sa atin bilang ating pag-aari!'
16 Kaya sabihin mong, 'Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: bagaman inalis ko sila palayo sa mga bansa, at bagaman
ikinalat ko sila sa mga lupain, gayunpaman ako ang naging isang santuwaryo para sa kanila sa isang sandali sa mga
lupain kung saan sila pumunta.' 17 Kaya sabihin mong, 'Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Titipunin ko kayo mula sa
mga tao, at iipunin mula sa mga lupain kung saan kayo ikinalat, at ibibigay ko sa inyo ang lupain ng Israel!' 18 Pagkatapos,
pupunta sila doon at tatanggalin ang bawat kamuhi-muhing bagay at pagkasuklam mula sa lugar na iyon.
19 At bibigyan ko sila ng isang puso, at lalagyan ng bagong espiritu kapag lumapit sila sa akin; tatanggalin ko ang pusong
bato mula sa kanilang laman at bibigyan ko sila ng isang pusong laman, 20 upang lumakad sila sa aking mga kautusan,
tutuparin nila ang aking utos at gawin ang mga ito. At magiging mga tao ko sila, at ako ang magiging Diyos nila. 21 Ngunit
sa mga lumalakad ng may pagkabighani tungo sa kanilang kamuhi-muhing mga bagay at kanilang mga pagkasuklam,
dadalhin ko ang kanilang gawa sa sarili nilang mga ulo. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh."
22 At itinaas ng kerubin ang kanilang mga pakpak at ang mga gulong na nasa tabi nila, at ang kaluwalhatian ng Diyos ng
Israel ay pumaitaas sa ibabaw nila. 23 At umakyat ang kaluwalhatian ni Yahweh mula sa loob sa gitna ng lungsod at
tumayo sa bundok sa silangan ng lungsod.
24 At itinaas ako ng Espiritu at dinala sa Caldea, sa mga binihag, sa pangitain mula sa Espiritu ng Diyos. At ang pangitaing
aking nakita ay umakyat mula sa akin. 25 Pagkatapos, ihinayag ko sa mga bihag ang lahat ng mga bagay na ipinakita sa
akin ni Yahweh.

Chapter 12

1 Dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, 2 "Anak ng tao, naninirahan ka sa kalagitnaan ng mapanghimagsik na
sambahayan kung saan may mga mata sila upang makakita ngunit hindi sila nakakakita at kung saan may mga tainga
sila upang makarinig ngunit hindi nakikinig dahil mapanghimagsik sila na sambahayan!
3 Kaya ikaw, anak ng tao, ihanda mo ang iyong mga gamit para sa pagkakapatapon at simulan mong umalis sa umaga sa
kanilang mga paningin, sapagkat sa kanilang mga paningin, ipapatapon kita mula sa iyong lugar patungo sa isa pang
lugar. Marahil masisimulan nilang makita kahit pa mapanghimagsik sila na sambahayan.
4 At ilalabas mo sa umaga ang iyong mga gamit para sa pagkakatapon sa kanilang mga paningin, lumabas ka sa gabi sa
kanilang mga paningin sa paraan kung paano maipapatapon ang sinuman. 5 Maghukay ka ng isang butas sa pader sa
kanilang mga paningin at lumabas ka sa pamamagitan nito. 6 Sa kanilang mga paningin, pasanin mo ang iyong mga gamit
sa iyong balikat at ilabas ang mga ito sa kadiliman. Takpan mo ang iyong mukha sapagkat hindi mo dapat makita ang
lupain, yamang itinalaga kita bilang isang tanda sa sambahayan ng Israel."
7 Kaya ginawa ko ito gaya ng inutos sa akin. Inilabas ko ang aking mga gamit ng pagkakatapon sa umaga at sa gabi
naghukay ako ng butas sa pader gamit ang aking kamay. Inilabas ko sa kadiliman ang aking mga gamit at pinasan ko ang
mga ito sa aking balikat sa kanilang mga paningin.
8 At noong madaling araw, dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, 9 "Anak ng tao, hindi ba nagtatanong sa iyo
ang sambahayan ng Israel, ang mapanghimagsik na sambahayang iyon kung, 'Ano ang iyong ginagawa?' 10 Sabihin mo sa
kanila, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: para sa prinsipe ng Jerusalem ang gawain ng pagpapahayag na ito at sa
lahat ng sambahayan ng Israel na kinalalakipan nila.'
11 Sabihin mo, 'Isa akong tanda sa inyo. Tulad ng aking ginawa, gayundin ang mangyayari sa kanila, maipapatapon sila at
malalagay sa pagkabihag. 12 Papasanin ng kasama nilang prinsipe sa kaniyang mga balikat ang kaniyang mga gamit sa
kadiliman at lalabas sa pamamagitan ng pader. Maghuhukay sila sa pader at ilalabas ang kanilang mga gamit. Tatakpan
niya ang kaniyang mukha upang hindi niya makita ang lupain gamit ang kaniyang mga mata.' 13 Sasakluban ko siya ng
aking lambat at mahuhuli siya sa aking bitag at dadalhin ko siya sa Babilonia, ang lupain ng mga Caldeo, ngunit hindi
niya ito makikita. Doon siya mamamatay.
14 Ikakalat ko rin sa lahat ng dako ang lahat ng mga nakapalibot sa kaniya na tutulong sa kaniya at ng kaniyang buong
hukbo at magpapadala ako ng espada sa kanilang likuran. 15 At malalaman nila na Ako si Yahweh, kapag ikinalat ko sila
sa mga bansa at pinaghiwa-hiwalay ko sila sa buong lupain. 16 Ngunit magtitira ako ng ilang mga kalalakihan sa kanila
mula sa espada, taggutom at salot nang sa gayon ay maitala nila ang lahat ng kanilang mga kasuklam-suklam na mga
gawain sa lupain kung saan ko sila dinala upang malaman nila na Ako si Yahweh!"
17 Dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, 18 "Anak ng tao, kainin mo ang iyong tinapay nang may panginginig at
inumin mo ang iyong tubig nang may pangangatal at pag-aalala.
19 At sabihin mo sa mga tao sa lupain, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh para sa mga naninirahan sa Jerusalem at
sa lupain ng Israel: Kakainin nila ang kanilang tinapay nang may panginginig at iinumin ang kanilang tubig habang
nangangatal, yamang masasamsam ang lupain at kabuuan nito dahil sa karahasan ng lahat ng mga naninirahan doon. 20
Kaya mapapabayaan ang mga pinaninirahang lungsod at magiging kaparangan ang lupain; kaya malalaman ninyo na
Ako si Yahweh!'"

[21] Muling dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [22] "Anak ng tao, ano itong kasabihang mayroon kayo sa lupain
ng Israel na nagsasabing, 'Matagal pa ang mga araw at hindi natutupad ang bawat pangitain?' [23] Kaya sabihin mo sa
kanila, 'Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Lalagyan ko ng katapusan ang kasabihang ito upang hindi na ito magamit pa
ng mga Israelita kailanman.' At ipahayag mo sa kanila, 'Nalalapit na ang mga araw at maihahayag ang bawat pangitain!'
[24] Sapagkat hindi na magkakaroon ng anumang mga pangitaing hindi totoo o mga pagtatanging panghuhula sa loob ng
sambahayan ng Israel. [25] Sapagkat ako si Yahweh! Nagsasalita ako at isinasagawa ko ang lahat ng mga salitang sinasabi
ko. Hindi na magtatagal ang bagay na ito. Sapagkat ihahayag ko ang mga salitang ito sa inyong mga araw, kayo na mga
mapanghimagsik na sambahayan, at isasagawa ko ang mga ito! —Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh."
[26] Muling dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [27] "Anak ng tao, tingnan mo! 'Sinabi ng sambahayan ng Israel,
'Matagal pang mangyayari mula sa araw na ito ang pangitain na kaniyang nakikita at matatagalan pa ang kaniyang mga
ipinahayag.' [28] Kaya sabihin mo sa kanila, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Hindi na maaantala ang aking mga
salita ngunit mangyayari ang mga salitang sinabi ko! —Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh!'"

Chapter 13

[1] Muling dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [2] "Anak ng tao, magpahayag ka laban sa mga propetang
nagpapahayag sa Israel at sabihin mo sa mga nagpapahayag mula sa kanilang mga sariling isipan, 'Makinig kayo sa salita
ni Yahweh! [3] Ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh, 'Kaawa-awa ang mga hangal na propeta na sinusunod ang kanilang
sariling diwa, ngunit wala namang nakita! [4] Israel, parang naging mga asong gubat sa mga kaparangan ang inyong mga
propeta.
[5] Hindi ninyo pinuntahan ang mga bitak sa pader sa palibot ng sambahayan ng Israel para ayusin ito upang makalaban sa
digmaan sa araw ni Yahweh. [6] May mga pangitaing hindi totoo ang mga tao at gumagawa ng mga panghuhulang hindi
totoo, ang mga nagsasabi, "Ito ang mga pahayag ni Yahweh." Hindi sila isinugo ni Yahweh, ngunit gayon pa man,
pinapaasa nila ang mga tao na magkakatotoo ang kanilang mga mensahe. [7] Hindi ba may mga pangitain kayo na hindi
totoo at gumagawa kayo ng mga panghuhulang hindi totoo, kayo na mga nagsasabi, "Ito ang mga pahayag ni Yahweh"
kahit hindi ko naman ito sinabi?'
[8] Kaya ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh, 'Dahil nagkaroon kayo ng mga pangitaing hindi totoo at nagsabi ng mga
kasinungalingan—kaya ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh laban sa inyo: [9] Magiging kalaban ng aking kamay ang
mga propetang may mga pangitaing kasinungalingan at gumagawa ng mga panghuhulang hindi totoo. Hindi sila
mapapabilang sa pagtitipon ng aking mga tao o maitatala sa talaan ng sambahayan ng Israel, hindi sila dapat makapunta
sa lupain ng Israel. Sapagkat malalaman ninyo na Ako ang Panginoong Yahweh!
[10] Dahil dito at dahil pinangunahan nila ang aking mga tao upang mailigaw at sinabi, "Kapayapaan! kahit walan namang
kapayapaan, nagpapatayo sila ng mga pader na kanilang pipintahan ng kalburong pampinta.' [11] Sabihin mo sa mga
nagpipinta ng kalburong pampinta sa pader, "Guguho ito, magkakaroon ng malakas na pagbuhos ng ulan at
magpapadala ako ng mga ulan na may kasamang yelo upang pabagsakin ito at isang napakalakas na hangin upang
masira ito. [12] Tingnan ninyo, babagsak ang pader. Hindi ba sinabi ng iba sa inyo, "Nasaan na ang kalburong pampinta na
inyong itinapal dito?"'
[13] Kaya ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh, "Magpapadala ako ng napakalakas na hangin dahil sa aking galit at
magkakaroon ng pagbaha ng ulan dahil sa aking poot! Ganap na sisirain ito ng ulan na may kasamang yelo dahil sa aking
galit! [14] Sapagkat pababagsakin ko ang pader na pinintahan ng kalburong pampinta at pababagsakin ko ito sa lupa at
mabubuwal hanggang sa pundasyon nito. Kaya babagsak ito at malilipol kayong lahat sa kalagitnaan nito. At malalaman
ninyo na Ako si Yahweh!
[15] Sapagkat lilipulin ko sa aking matinding galit ang pader at ang mga nagpinta nito ng kalburong pampinta. Sasabihin ko
sa inyo, "Mawawala na ang pader maging ang mga taong nagpinta nito ng kalburong pampinta— [16] ang mga propeta ng
Israel na nagpahayag tungkol sa Jerusalem at ang mga may pangitain ng kapayapaan para sa kaniya. Ngunit walang
kapayapaan! —ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh."'
[17] Kaya ikaw, anak ng tao, humarap ka laban sa mga babaeng anak ng iyong mga tao na nagpapahayag mula sa kanilang
mga sariling isipan at magpahayag ka laban sa kanila. [18] Sabihin mo, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: "Kaawa-
awa ang mga kababaihang gumagawa ng mga agimat sa lahat ng bahagi ng kanilang mga kamay at gumagawa ng mga
talukbong na may iba't ibang sukat para sa kanilang mga ulo na ginagamit upang makabihag ng mga tao. Bibihagin ba
ninyo ang aking mga tao ngunit ililigtas ang inyong mga sariling buhay?
[19] Nilapastangan ninyo ako sa harap ng aking mga tao para lamang sa sandakot na sebada at mga durog na tinapay upang
patayin ang mga tao na hindi naman dapat mamatay at upang pangalagaan ang buhay ng mga hindi dapat manatiling
buhay, dahil sa mga kasinungalingan ninyo sa aking mga tao na nakarinig sa inyo.
[20] Kaya ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh, "Tutol ako sa mga agimat na inyong ginamit upang mabitag ang buhay ng
mga tao na parang mga ibon. Sa katunayan, hahablutin ko ang mga ito mula sa inyong mga braso at hahayaan kong
lumaya ang mga taong nabihag ninyo na parang mga ibon—pakakawalan ko sila. [21] Pupunitin ko ang inyong mga

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

talukbong at ililigtas ko ang aking mga tao mula sa inyong kamay upang hindi na sila muling mabihag sa inyong mga
kamay. At malalaman ninyo na Ako si Yahweh!
[22] Dahil pinahina ninyo ang puso ng matuwid na tao sa pamamagitan ng mga kasinungalingan, kahit na hindi ko ninais
ang kaniyang kawalan ng pag-asa, at sa halip, hinimok ninyo ang gawain ng masasamang tao upang hindi siya tumalikod
mula sa kaniyang kaparaanan upang mailigtas ang kaniyang buhay— [23] kaya hindi na kayo magkakaroon pa ng mga
pangitang hindi totoo o magpatuloy na gumawa ng mga panghuhulang hindi totoo sapagkat ililigtas ko ang aking mga tao
mula sa inyong kamay. At malalaman ninyo na Ako si Yahweh!'"

Chapter 14

[1] Pumunta sa akin ang ilang mga nakatatanda ng Israel at umupo sa aking harapan. [2] At dumating sa akin ang salita ni
Yahweh at sinabi, [3] "Anak ng tao, taglay ng mga kalalakihang ito ang kanilang mga diyus-diyosan sa kanilang mga puso at
inilagay ang katitisuran ng kanilang kasamaan sa harap ng kanilang mga sariling mukha. Dapat ba silang sumangguni sa
akin?
[4] Kaya ipahayag mo ito sa kanila at sabihin mo sa kanila, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: 'Ang bawat tao sa
sambahayan ng Israel na nagtataglay ng kaniyang diyus-diyosan sa kaniyang puso o ang naglalagay ng katitisuran ng
kaniyang kasamaan sa kaniyang harapan at ang pupunta sa propeta—ako si Yahweh, sasagutin ko siya ayon sa bilang ng
kaniyang mga diyus-diyosan. [5] Gagawin ko ito upang mabawi ko ang sambahayan ng Israel, ang kanilang mga puso na
inilayo sa akin sa pamamagitan ng kanilang mga diyus-diyosan!'
[6] Kaya sabihin mo sa sambahayan ng Israel, 'Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Magsisi na kayo at talikuran na ninyo
ang inyong mga diyus-diyosan! Tumalikod na kayo sa lahat ng inyong mga kasuklam-suklam na gawain!
[7] Sapagkat ang bawat isa na mula sa sambahayan ng Israel at ang bawat isa na mga dayuhang naninirahan sa Israel na
lumayo sa akin, na taglay ang kaniyang mga diyus-diyosan sa kaniyang puso at inilagay ang katitisuran ng kaniyang
kasamaan sa harap ng kaniyang sariling mukha, at pupunta sa isang propeta upang hanapin ako—Ako, si Yahweh ang
mismong sasagot sa kaniya! [8] Kaya haharap ako laban sa taong iyon at gagawin ko siyang isang tanda at isang kawikaan,
sapagkat ihihiwalay ko siya sa kalagitnaan ng aking mga tao, at malalaman ninyo na Ako si Yahweh!
[9] Kapag nilinlang ang isang propeta at nagsabi ng isang mensahe, at ako, si Yahweh, lilinlangin ko ang propetang iyon,
iuunat ko ang aking kamay laban sa kaniya at wawasakin ko siya sa kalagitnaan ng aking mga Israelita. [10] At papasanin
nila ang kanilang sariling kasamaan; ang kasamaan ng propeta ay magiging katulad ng kasamaan ng mga sumasangguni
sa kaniya. [11] Dahil dito, hindi na lilihis sa pagsunod sa akin ang sambahayan ng Israel o ni dudungisan ang kanilang mga
sarili sa lahat ng kanilang mga pagsuway kailanman. Magiging mga tao ko sila at ako ang kanilang magiging Diyos—Ito
ang pahayag ng Panginoong Yahweh!'"
[12] At dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [13] "Anak ng tao, kapag nagkasala ang isang lupain laban sa akin sa
pamamagitan ng paggawa ng kasalanan upang iunat ko ang aking kamay laban dito at babaliin ang tungkod ng tinapay
nito at magpapadala ako sa kaniya ng taggutom at papatayin ang tao at hayop mula sa lupain; [14] at kahit na ang tatlong
kalalakihang ito—Noe, Daniel, at Job—ay nasa kalagitnaan ng lupain, maililigtas lamang nila ang sarili nilang buhay sa
pamamagitan ng kanilang pagiging matuwid—Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
[15] Kung magpapadala ako ng mga mababangis na hayop sa lupain at gawin itong tigang upang maging kaparangan na
walang mga tao ang makakadaan dahil sa mga mababangis na hayop, [16] at kahit pa naroon ang mga dating tatlong
kalalakihan na ito—habang ako ay nabubuhay, ang pahayag ng Panginoong Yahweh—hindi nila maililigtas kahit pa ang
kanilang mga sariling anak na lalaki at babae, ang sariling buhay lamang nila ang maililigtas, ngunit magiging
kaparangan ang lupain!
[17] O kung magpapadala man ako ng espada laban sa lupain na iyon at sabihin, 'Espada, pumunta ka sa mga lupain at
patayin mo ang tao at hayop mula rito'— [18] at kahit pa nasa kalagitnaan ng lupain ang tatlong kalalakihang ito—habang
ako ay nabubuhay, ang pahayag ng Panginoong Yahweh—hindi nila maililigtas kahit pa ang kanilang mga sariling anak
na lalaki at babae, ang sarili lamang nilang buhay ang kanilang maililigtas.
[19] O kung magpapadala man ako ng salot laban sa lupain na ito at ibubuhos ko ang aking matinding galit laban dito sa
pamamagitan ng pagdanak ng dugo upang patayin ang mga tao at hayop [20] at kahit pa nasa lupaing iyon sina Noe, Daniel,
at Job—habang ako ay buhay, ang pahayag ng Panginoong Yahweh—hindi nila maililigtas kahit pa ang kanilang mga
sariling anak na lalaki at babae, ang sarili lamang nilang buhay ang kanilang maililigtas sa pamamagitan ng kanilang
pagiging matuwid.
[21] Sapagkat ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: tinitiyak kong magiging malala ang lahat ng bagay sa pamamagitan
ng ipapadala kong apat na kaparusahan—taggutom, espada, mababangis na hayop at salot—laban sa Jerusalem upang
patayin ang mga tao at hayop mula sa kaniya.
[22] Gayunman, tingnan mo! May mga matitira sa kaniya, mga nakaligtas na lalabas kasama ang mga anak na lalaki at
babae. Tingnan mo! Lalabas sila mula sa iyo at makikita mo ang kanilang mga kaparaanan at mga kilos at maaaliw
hinggil sa kaparusahan na aking ipinadala sa Jerusalem at tungkol sa lahat ng mga bagay na aking ipinadala laban sa
lupain. [23] Aaliwin ka ng mga nakaligtas kapag makikita mo ang kanilang mga kaparaanan at ang kanilang mga kilos kaya

malalaman mo na ginawa ko ang lahat ng bagay na ito laban sa kaniya na hindi ko ito ginawa sa kanila nang walang kabuluhan! —Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh!"

Chapter 15

1 Pagkatapos, dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, 2 “Anak ng tao, paanong mas higit ang isang puno ng ubas
kaysa sa anumang punong may mga sanga na nasa isang kagubatan? 3 Makakakuha ba ng kahoy ang mga tao mula sa
puno ng ubas upang gumawa ng anumang bagay? O makakagawa ba sila ng tulos mula dito upang pagsabitan ng
anumang bagay? 4 Tingnan mo! Kung ihahagis ito sa apoy bilang panggatong, at kung natupok na ng apoy ang
magkabilang dulo nito, pati na ang gitna, may pakinabang pa ba ito?
5 Tingnan mo! Nang ito ay buo pa, walang magagawang anumang bagay dito, kapag nasunog ng apoy, tiyak na hindi pa
rin ito mapakikinabangan! 6 Kaya ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh, di gaya ng mga puno sa mga kagubatan, ibinigay
ko ang puno ng ubas bilang panggatong sa apoy; ganoon ding paraan ang gagawin ko sa mga naninirahan sa Jerusalem.
7 Sapagkat itatakda ko ang aking mukha laban sa kanila. Kahit na makalabas sila mula sa apoy, matutupok parin sila ng
apoy, kaya malalaman ninyo na ako si Yahweh, kapag itinakda ko ang aking mukha laban sa kanila. 8 At gagawin kong
tinalikuran at walang naninirahan ang kanilang lupain dahil sa ginawa nilang kasalanan—Ito ang pahayag ng
Panginoong Yahweh!"

Chapter 16

1 At dumating ang salita ni Yahweh sa akin at sinabi, 2 “Anak ng tao, ipaalam mo sa Jerusalem ang tungkol sa kaniyang
mga gawang kasuklam-suklam, 3 at ipahayag, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh sa Jerusalem: Nangyari ang iyong
pasimula at kapanganakan sa lupain ng Canaan; isang Amoreo ang iyong ama at isang Heteo ang iyong ina.
4 Sa araw ng iyong kapanganakan, hindi pinutol ng iyong ina ang iyong pusod, ni hindi ka niya nilinisan sa tubig o
kinuskos ng asin o binalot ng tela. 5 Walang matang nahabag sa iyo upang gawin sa iyo ang alinman sa mga bagay na ito,
ang mahabag sa iyo! Sa araw na ipinanganak ka, habang naliligo sa sarili mong dugo, mayroong nasuklam sa iyong
buhay, itinapon ka sa isang malawak na kaparangan.
6 Ngunit nadaanan kita at nakita kitang naliligo sa iyong sariling dugo, kaya sinabi ko sa iyo habang duguan, "Mabuhay
ka!" 7 Pinalaki kitang katulad ng isang halaman sa isang kaparangan. Dumami ka at naging tanyag, at napalamutian ng
mga hiyas. Namuo ang iyong dibdib at kumapal ang iyong buhok, ngunit ikaw ay hubo't hubad parin.
8 Nadaanan kitang muli, at nakita kita at tingnan mo! Dumating na sa iyo ang oras ng pag-ibig kaya sinuotan kita ng
balabal at tinakpan ang iyong kahubaran. Pagkatapos, nangako ako sa iyo at dinala kita sa isang kasunduan—ito ang
pahayag ng Panginoong Yahweh—at ikaw ay naging akin.
9 Kaya hinugasan kita ng tubig at binanlawan ko ang iyong dugo mula sa iyo, at pinahiran kita ng langis. 10 Dinamitan kita
ng mga naburdahang damit at nilagyan ng balat na sandalyas ang iyong paa, binalot kita ng pinong lino at tinakpan ng
sedang damit. 11 Ang sumunod, pinalamutian kita ng mga alahas at nilagyan ko ng pulseras ang iyong mga kamay at
kuwintas sa iyong leeg. 12 Nilagyan ko ng hikaw ang iyong ilong at tainga at isang magandang korona sa iyong ulo.
13 Kaya napalamutian ka ng ginto at pilak at nadamitan ka ng pinong lino, sedang damit at mga binurdahang damit;
kumain ka ng pinakamainam na harina, pulot-pukyutan, at langis, at napakaganda mo, at ikaw ay naging isang reyna. 14
Lumaganap ang iyong katanyagan sa mga bansa dahil sa iyong kagandahan, sapagkat ito ay ganap sa karangyaang
ibinigay ko sa iyo—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
15 Ngunit nagtiwala ka sa iyong sariling kagandahan, at kumilos kang tulad ng mga babaeng bayaran dahil sa iyong
katanyagan; ibinuhos mo ang iyong gawaing kahalayan sa sinumang dumaraan. Naging pag-aari ka ng mga kalalakihang
iyon! 16 Pagkatapos, hinubad mo ang iyong mga damit at gumawa kang kasama nila ng mga dambanang pinalamutian ng
iba't ibang kulay, at kumilos ka sa kanilang tulad ng isang babaeng bayaran. Hindi ito dapat dumating! Hindi ito dapat
nangyari!
17 Kinuha mo ang mga magagandang alahas na ginto at pilak na ibinigay ko sa iyo, at gumawa ka ng mga anyong lalaki
para sa iyong sarili, at gumawa kang kasama nila ng mga gawaing katulad ng ginagawa ng babaeng bayaran. 18 Kinuha
mo ang iyong mga naburdahang kasuotan at ibinalot mo sa kanila, at inilagay mo sa kanila ang aking mga langis at mga
pabango. 19 At ang aking mga tinapay na gawa sa mga pinong harina, langis at pulot-pukyutan na ibinigay ko sa iyo— mga
ipinakain ko sa iyo! — inilagay mo sa harapan nila upang magdulot ng matamis na amoy. Tunay nga itong nangyari! —ito
ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
20 Pagkatapos ay kinuha mo ang iyong mga lalaki at babaeng anak na iyong isinilang para sa akin at iyong inialay sa mga
imahe upang lamunin bilang pagkain. Maliit na bagay ba ang iyong ginagawang kahalayan? 21 Pinatay mo ang aking mga
anak at inialay mo silang handog sa mga imahe sa pamamagitan ng apoy. 22 Sa lahat ng iyong gawaing kasuklam-suklam
at kahalayan, hindi mo inisip ang tungkol sa mga araw ng iyong kabataan, nang ikaw ay hubo't hubad na nagugumon sa
iyong dugo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[23] Kaawa-awa! Kaawa-awa ka! —ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—samakatuwid, dagdag pa sa lahat ng iyong
kasamaan, [24] nagtayo ka sa iyong sarili ng altar at gumawa ka ng dambana sa bawat pampublikong lugar.
[25] Nagtayo ka ng mga dambana sa ulo ng bawat lansangan at nilapastangan mo ang iyong kagandahan sapagkat ibinuka
mo ang iyong mga hita sa bawat isang dumaraan at gumawa ka ng marami pang mga gawaing kahalayan. [26] Kumilos
kang parang bayarang babae sa mga taga-Egipto, ang iyong karatig-bansang may labis na mahalay na pagnanasa, at
gumawa ka ng maraming mga mahahalay na gawain upang galitin ako.
[27] Kaya tingnan mo! Hahampasin kita gamit ang aking kamay at ititigil ko ang iyong pagkain. Ibibigay ko ang iyong buhay
sa iyong mga kaaway, ang mga babaeng anak ng mga Filisteo, upang hiyain ka dahil sa iyong mahahalay na pag-uugali. [28]
Kumilos kang tulad ng mga babaeng bayaran kasama ang mga taga-Asiria sapagkat hindi ka nasiyahan. Kumilos ka tulad
ng isang babaeng bayaran at hindi pa rin nasiyahan. [29] At patuloy kang gumawa ng marami pang kahalayan sa mga
lupain ng mga mangangalakal ng Caldea, ngunit maging dito ay hindi ka nasiyahan.
[30] Bakit napakahina ng iyong puso? —ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—upang gawin mo ang mga bagay na ito,
gawain ng isang mapangalunya at walang hiyang babae? [31] Noong itinayo mo ang mga dambana sa ulo ng bawat
lansangan at gumawa ka ng iyong mga dambana sa bawat pampublikong lugar, hindi ka talaga isang babaeng bayaran,
sapagkat tumanggi kang magpabayad sa iyong mga ginawa!
[32] Ikaw babaeng nakikiapid, tinatanggap mo ang mga hindi mo kilalang tao sa halip na ang iyong asawa! [33] Binabayaran
ng mga tao ang bawat babaeng bayaran, ngunit ibinibigay mo ang iyong mga kinita sa iyong mga mangingibig at
sinusuhulan mo sila upang pumunta sa iyo mula sa lahat ng dako para sa iyong mga mahahalay na gawain. [34] Kaya
mayroon kang kaibahan sa ibang mga babaeng iyon, yamang walang tumatawag sa iyo upang makisiping sa kanila. Sa
halip, binabayaran mo sila! Walang nagbabayad sa iyo.
[35] Kung gayon, ikaw babaeng bayaran, makinig ka sa salita ni Yahweh! [36] Sinabi ito ng Panginoong Yahweh: Dahil ibinuhos
mo ang iyong pagnanasa at inihayag mo ang iyong mga nakatagong bahagi sa pamamagitan ng iyong mahahalay na
gawain kasama ang iyong mga mangingibig at ang iyong mga kasuklam-suklam na mga diyus-diyosan, at dahil sa mga
dugo ng iyong mga anak na ibinigay mo sa iyong mga diyus-diyosan; [37] kaya tingnan mo! Titipunin ko ang lahat ng mga
nakilala mong mangingibig, lahat ng inibig mo at lahat ng kinamuhian mo, at titipunin ko sila laban sa iyo sa lahat ng
dako. Ilalantad ko sa kanila ang mga pribado mong bahagi upang makita nila ang lahat ng iyong kahubaran!
[38] Sapagkat parurusahan kita sa iyong pangangalunya at sa pagdanak ng dugo at dadalhin ko sa iyo ang dugo ng aking
galit at paninibugho! [39] Ibibigay kita sa kanilang mga kamay upang kanilang pabagsakin ang iyong mga altar at wasakin
ang iyong mga dambana, pagkatapos ay huhubarin nila ang iyong damit at kukunin ang lahat ng iyong alahas, at iiwanan
ka nilang hubo't hubad.
[40] At magdadala sila ng maraming tao laban sa iyo at babatuhin ka ng mga bato, at hahatiin ka nila sa pamamagitan ng
kanilang mga espada. [41] At susunugin nila ang iyong mga bahay at gagawa sila ng maraming pagpaparusa sa iyo sa harap
ng maraming mga babae, sapagkat patitigilin ko na ang iyong pagbebenta ng aliw at hindi ka na muling magbabayad ng
kahit sino pa sa kanila! [42] Pagkatapos, pahuhupain ko ang aking poot laban sa iyo, mawawala ang galit ko sa iyo, sapagkat
ako ay masisiyahan at hindi na ako magagalit.
[43] Sapagkat hindi mo inalala ang mga araw ng iyong kabataan nang hinayaan mong manginig ako sa galit sa lahat ng mga
bagay na ito—pagmasdan! Ako mismo ang magdadala ng kaparusahan sa ikinilos mo sa sarili mong ulo dahil sa iyong
gawain—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—upang hindi ka na muling gagawa ng mga kasamaan sa lahat ng iyong
kasuklam-suklam na kaparaanan!
[44] Masdan ninyo! Bawat isang nagsasabi ng mga kawikaan tungkol sa iyo ay magsasabing, "Katulad ng ina, gayon din ang
kaniyang anak." [45] Ikaw ang babaeng anak ng iyong ina, na kinamuhian ang kaniyang asawa at mga anak; at ikaw ang
kapatid ng mga babae mong kapatid na kinamuhian ang kanilang mga asawa at kanilang mga anak. Isang Heteo ang
iyong ina at isang Amoreo ang iyong ama.
[46] Ang Samaria ang iyong nakatatandang kapatid na babae at ang kaniyang mga anak na babae ay ang mga naninirahan
sa hilaga, habang ang iyong nakababatang kapatid na babae ay ang naninirahan sa katimugan mong bahagi, na ang
Sodoma at ang kaniyang mga anak babae.
[47] Ngayon, huwag ka nang lumakad sa kanilang mga pamamaraan o batay sa kanilang mga ginagawang kasuklam-
suklam, na para bang napakaliliit na bagay ang mga iyon. Totoo ngang sa lahat ng iyong kaparaanan, naging mas
masahol ka pa kaysa sa kanila. [48] Ako ay buhay—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—Sodoma, ang iyong mga
kapatid na babae at ang kaniyang mga anak na babae ay hindi gumawa ng kasamaang higit kaysa sa mga ginawa mo at
ng iyong mga anak na babae!
[49] Pakinggan mo! Ito ang naging kasalanan ng Sodoma na iyong kapatid: malaya siyang nagmataas, walang malasakit at
walang pakialam sa anumang bagay. Hindi niya pinalakas ang mga kamay ng mga mahihirap at mga taong
nangangailangan. [50] Siya ay nagmataas at gumawa ng mga gawaing kasuklam-suklam sa aking harapan, kaya inalis ko
sila gaya ng nakita mo.
[51] Hindi gumawa ang Samaria ni kahit kalahati man lang ng iyong mga kasalanan; sa halip, mas marami ka pang
ginawang kasuklam-suklam na bagay kaysa sa kanila, at ipinakita mong mas mabuti pa sa iyo ang mga kapatid mong
babae dahil sa lahat ng mga kasuklam-suklam na mga bagay na iyong ginagawa! [52] Lalong lalo ka na, ipakita mo ang sarili
mong kahihiyan, sa ganitong paraan, ipinakita mong mas mabuti ang iyong mga kapatid kaysa sa iyo, dahil sa lahat ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

mga ginawa mong kasuklam-suklam na pagkakasala. Ang iyong mga kapatid ay parang mas mabuti sa iyo. Lalong lalo ka
na, ipinakita mo ang iyong sariling kahihiyan, sa ganitong paraan, ipinakita mong mas mabuti ang iyong mga kapatid
kaysa sa iyo.
[53] Sapagkat ibabalik ko ang kanilang mga kayamanan—ang mga kayamanan ng Sodoma at ng kaniyang mga babaeng
anak, at ang mga kayamanan ng Samaria at ng kaniyang mga babaeng anak; ngunit ang iyong kayamanan ay nasa
kanilang kalagitnaan. [54] Sa pananagutan ng mga bagay na ito, ipapakita mo ang iyong kahihiyan, mapapahiya ka dahil sa
lahat ng mga bagay na iyong ginawa, at sa ganitong paraan, magiging kaaliwan ka para sa kanila. [55] Kaya ang iyong
kapatid na Sodoma at ang kaniyang mga babaeng anak ay maibabalik sa kanilang dating kalagayan, at maibabalik sa
Samaria at sa kaniyang mga babaeng anak ang kanilang dating kayamanan. Pagkatapos, ikaw at ang iyong mga babaeng
anak ay maibabalik sa inyong dating kalagayan.
[56] Ang Sodoma na iyong kapatid ay hindi man lang nabanggit ng iyong bibig sa mga araw na ikaw ay nagmataas, [57] bago
naihayag ang iyong kasamaan. Ngunit ngayon, ikaw ay tampulan ng pagkasuklam sa mga babaeng anak ng Edom at ng
lahat ng mga babaeng anak ng mga Filisteo sa kaniyang palibot. Kinamumuhian ka ng lahat ng tao. [58] Ipapakita mo ang
iyong kahihiyan at ang iyong mga kasuklam-suklam na kilos! —ito ang pahayag ni Yahweh!
[59] Sinabi ito ng Panginoong Yahweh: Ituturing kita katulad ng pagturing ko sa sinumang taong lumimot sa kaniyang
sinumpaang pangako upang sirain ang isang tipan.
[60] Ngunit aalalahanin ko sa aking isipan ang ginawa kong kasunduan sa iyo noong bata ka pa, at gagawa ako sa iyo ng
isang kasunduang walang hanggan. [61] Pagkatapos, maaalala mo ang iyong dating pamumuhay at mapapahiya kapag
tinanggap mo ang iyong mga nakatatanda at nakababatang kapatid na babae. Ibibigay ko sila sa iyo bilang mga babaeng
anak, ngunit hindi dahil sa iyong tipan.
[62] Itatatag ko mismo ang aking kasunduan sa iyo at malalaman mong ako si Yahweh! [63] Dahil sa mga bagay na ito,
maaalala mo ang lahat ng bagay sa iyong isipan at mapapahiya ka, kaya hindi mo na muling maibubuka ang iyong bibig
upang magsalita dahil sa iyong kahihiyan, kapag pinatawad na kita sa lahat ng iyong ginawa—ito ang pahayag ng
Panginoong Yahweh.'"

Chapter 17

[1] Ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [2] "Anak ng tao, maghayag ka ng isang bugtong at magsalita ka ng
isang talinghaga sa sambahayan ng Israel. [3] Sabihin mo, 'Ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh: Ang isang malaking agila
na may malaki at mahabang pakpak, makapal ang mga balahibo, at may ibat' ibang kulay ay nagtungo sa Lebanon at
dumapo sa itaas na bahagi ng puno ng sedar. [4] Pinutol nito ang mga dulo ng mga sanga at dinala ang mga ito sa lupain ng
Canaan; itinanim niya ito sa lungsod ng mga mangangalakal.
[5] Kumuha rin siya ng ilang binhi sa lupa at itinanim ito sa lupang handa nang taniman. Itinanim niya ito sa tabi ng
malawak na bahagi ng tubig katulad ng punong kahoy na tinatawag na wilow. [6] At pagkatapos tumubo ito at naging isang
gumagapang na baging pababa sa lupa. Ang bawat mga sanga nito ay patungo sa kaniya, at ang mga ugat nito ay lumago
sa ilalim nito. Kaya ito ay naging isang baging at nagkaroon ng mga sanga at umusbong.
[7] Subalit may isa pang napakalaking agila na may mga malaking pakpak at maraming balahibo. At tingnan mo! Ang
baging at ang kaniyang mga ugat ay humarap sa agila, at kumalat ang mga sanga patungo sa agila mula sa lugar kung
saan ito nakatanim upang ito ay matubigan. [8] Ito ay nakatanim sa magandang lupa sa tabi ng malawak na bahagi ng tubig
upang ito ay magkaroon ng maraming sanga at mamunga, upang maging kahangahangang baging!
[9] Sabihin mo sa mga tao, 'Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Ito ba ay yayabong? Hindi ba niya bubunutin ang mga ugat
at pipitasin ang mga bunga nito kaya ang lahat ng malagong mga dahon ay matutuyo? Walang malakas na braso o
maraming tao ang mga makakabunot ng mga ugat nito. [10] Kaya tingnan mo! Pagkatapos itong maitanim, lalago ba ito?
hindi ba ito malalanta kapag ito ay dadampian ng hanging mula sa silangan? Ito ay ganap na matutuyo sa kaniyang
kinatataniman.'"
[11] Pagkatapos, ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [12] "Sabihin mo sa mga mapanghimagsik na
sambahayan, 'Hindi ba ninyo alam ang ibig sabihin ng mga bagay na ito? Tingnan mo! Ang hari ng Babilonia ay nagpunta
sa Jerusalem at kinuha ang hari at ang kaniyang mga prinsipe at dinala sila sa kaniya sa Babilonia.
[13] Pagkatapos ay kumuha siya ng maharlikang kaapu-apuhan at gumawa sila ng kasunduan, at pinanumpa siya nito. At
dinala niya ang mga makapangyarihang tao sa lupain, [14] upang ang kaharian ay maging mababa at hindi na nito
maibangon ang sarili. Sa pamamagitan ng pagtupad sa kaniyang kasunduan ang lupain ay makaliligtas.
[15] Ngunit ang hari ng Jerusalem ay naghimagsik laban sa kaniya sa pamamagitan ng pagpapadala ng mga kinatawan sa
Egipto upang kumuha ng mga kabayo at ng hukbo. Siya ba ay magtatagumpay? Makatatakas ba ang taong gumagawa ng
mga bagay na ito? Kung lalabagin niya ang kasunduan, makatatakas ba siya? [16] Habang ako ay nabubuhay! — ito ang
pahayag ng Panginoong Yahweh— siya ay tiyak na mamamatay sa lupain ng hari na gumawa sa kaniya bilang hari, ang
hari na siyang gumawa ng panunumpang hinamak niya at sa kasunduan na hindi niya sinunod. Siya ay mamamatay sa
gitna ng Babilonia!

[17] At ang Paraon, kasama ang kaniyang malakas na hukbo at ang pagtitipon ng maraming kalalakihan para sa digmaan ay
hindi siya kayang protektahan sa labanan, kapag ang hukbo ng Babilonia ay gagawa ng tambak ng lupa at mga pader
upang sirain ang maraming buhay. [18] Sapagkat hinamak ng hari ang kaniyang panunumpa sa pamamagitan ng hindi
pagtupad sa kasunduan. Tingnan mo, iniabot niya ang kaniyang kamay upang mangako, subalit ginawa niya ang lahat ng
mga bagay na ito. Hindi siya makatatakas.
[19] Kung gayon—ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh—habang Ako ay nabubuhay, hindi ba ang aking panunumpa na
kaniyang hinamak at hindi sinunod at kasunduan na kaniyang hindi tinupad na inyong winasak? Kaya dadalhin ko ang
kaparusahan niya sa kaniyang ulo! [20] Ilalatag ko ang aking lambat sa kaniya at mahuhuli siya sa aking lambat.
Pagkatapos ay dadalhin ko siya sa Babilonia at hahatulan ko siya doon dahil ang pagtataksil na ginawa niya nang
ipagkanulo niya ako! [21] At lahat ng mga bihag sa kaniyang mga hukbo ay babagsak sa pamamagitan ng espada, at ang
mga matitira ay kakalat sa lahat ng dako. At malalaman ninyo na ako si Yahweh; Ipinahayag ko na ito ay mangyayari!'
[22] Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh, 'Kaya ako mismo ang magtatanggal ng pinakamataas na bahagi ng puno ng sedar,
at itatanim ko ito nang malayo ang mga malambot na sanga nito. Babaliin ko ito, at ako mismo ang magtatanim nito sa
mataas na bundok! [23] Itatanim ko ito sa mga bundok ng Israel kaya ito ay lalago magkakaroon ng mga sanga at
mamumunga, at magiging kahanga-hangang sedar kaya mamumuhay sa ilalim nito ang mga ibon. Sila ay mamumugad
sa lilim ng mga sanga nito.
[24] Pagkatapos lahat ng puno sa bukid ay malalaman na ako si Yahweh. Ibinababa ko ang mga matatayog na puno;
Itinataas ko ang mga mababang puno! tinutuyo ko ang punong nadiligan Pinapayabong ko ang tuyong puno! Ako si
Yahweh; ipinahayag ko na mangyayari ito at nagawa ko na ito!'"

Chapter 18

[1] Ang salita ni Yahweh ay muling dumating sa akin at sinabi, [2] "Ano ang ibig mong sabihin, ikaw na gumamit ng
kawikaang ito tungkol sa lupain ng Israel at nagsasabi, 'Ang mga ama na kumain ng mga maaasim na ubas, at ang ngipin
ng mga anak ay nangilo?'
[3] Habang Ako ay nabubuhay—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—tiyak na hindi na magkakaroon pa ng anumang
okasyon upang gamitin ninyo ang kawikaang ito sa Israel. [4] Tingnan mo! Ang bawat buhay ay sa akin! At gayon din ang
buhay ng ama at ang buhay ng anak sila ay sa akin! Ang taong nagkakasala ay mamamatay!
[5] Sapagkat ang tao, kung siya ay matuwid at taglay ang katarungan at katuwiran— [6] kung hindi siya kumain sa mga
dambana sa bundok, at hindi itinaas ang kaniyang mga mata sa mga diyus-diyosan ng sambahayan ng Israel— kung
hindi niya dinungisan ang asawa ng kaniyang kapitbahay, o ni hindi lumapit sa isang babae sa panahong siya ay may
regla—
[7] kung wala siyang inaping sinuman sa halip ay nagsauli ng sangla sa umutang—kung hindi niya kinuha ang ninakaw,
ngunit sa halip ay ibinibigay niya ang kaniyang pagkain sa mga nagugutom at tinatakpan ng mga damit ang hubad; [8]
kung hindi siya nagpapatong ng anumang tubo sa pagpaputang, o kumuha ng labis na kita— kung isinasagawa niya ang
katarungan at pinatitibay ang katapatan sa pagitan ng mga tao— [9] kung lumalakad siya sa aking mga kautusan at
sinusunod ang aking mga alituntunin upang kumilos nang tapat—ang taong ito ay matuwid; siya ay mabubuhay! —ito
ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
[10] Subalit kung may anak siyang marahas na nagpapadanak ng dugo at ginagawa alinman sa mga bagay na ito— [11] kahit
na hindi ginagawa ng kaniyang ama ang alinman sa mga bagay na ito— subalit kung ang kaniyang anak na lalaki ay
kumain sa mga dambana sa bundok at sipingan ang asawa ng kapitbahay—
[12] kung inaapi niya ang mahirap at nangangailangan, kung sumasamsam siya at nagnanakaw at hindi ibinabalik ang
sangla, kung itinataas niya ang kaniyang mga mata sa mga diyos-diyusan o gumagawa ng mga kasuklam-suklam na
gawain; [13] at kung nagpapautang siya na nagpapabayad ng tubo at kumukuha ng hindi makatarungang kita, dapat ba
siyang mabuhay? Siya ay hindi mabubuhay! Ginawa niya ang lahat ng kasuklam-suklam na ito. Siya ay tiyak na
mamamatay; ang kaniyang dugo ay nasa kaniya.
[14] Subalit tingnan mo! Kung magkaanak siya ng isang lalaking nakikita ang lahat ng kasalanang ginawa ng kaniyang ama,
at kung siya mismo ay may takot sa Diyos at hindi ginagawa ang mga ganoong bagay— [15] at kung hindi siya kumain sa
mga dambana sa bundok o itinaas ang kaniyang mga mata sa mga diyus-diyosan ng sambahayan ng Israel—kung hindi
niya sumiping sa asawa ng kaniyang kapitbahay;
[16] Kung hindi niya inaapi ang sinuman, sinasamsam ang sangla, o kinukuha ang mga nakaw na bagay, ngunit sa halip
ibinibigay ang kaniyang pagkain sa nagugutom at tinatakpan ng mga damit ang hubad— [17] kung iniurong niya ang
kaniyang kamay sa paghatol sa mahirap at hindi kumukuha ng tubo o hindi makatarungang kita; kung sinusunod niya
ang aking mga alituntunin at lumalakad ayon sa aking mga kautusan, hindi siya mamamatay para sa kasalanan ng
kaniyang ama. Siya ay tiyak na mabubuhay!
[18] Ang kaniyang ama, sapagkat inapi niya ang iba sa pamamagitan ng pagkuha nang sapilitan at ninakawan ang kaniyang
kapatid na lalaki, at ginawa ang hindi mabuti sa mga tao—tingnan mo, siya ay mamamatay sa kaniyang malaking
kasalanan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[19] Subalit sinasabi mo, 'Bakit hindi magawang akuin ng anak ang katampalasan ng kaniyang ama?' Dahil isinasagawa ng
lalaking anak ang katarungan at katuwiran; at iniingatan ang aking mga utos at ginagawa niya ang mga ito. Tiyak na
mabubuhay siya! [20] Ang siyang nagkasala, siya ang mamamatay. Hindi dadalhin ng anak ang kasalanan ng kaniyang ama,
at hindi dadalhin ng ama ang kasalanan ng kaniyang anak. Ang katuwiran ng taong kumikilos nang makatarungan ay sa
kaniyang sarili, at ang kasamaan ng masamang tao ay sa kaniyang sarili.
[21] Ngunit kung ang taong makasalanan ay tatalikod sa lahat ng kaniyang mga ginawang kasalanan, at iingatan ang aking
mga kautusan at isasagawa ang katarungan at katuwiran, tiyak na mabubuhay siya at hindi mamamatay. [22] Lahat ng
pagsuway na kaniyang ginawa ay hindi na aalalahanin laban sa kanila. Siya ay mabubuhay sa pamamagitan ng
katuwiran na kaniyang ginagawa na patuloy na ginagawa.
[23] Labis ko bang ikinagagalak ang pagkamatay ng makasalanan—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—at hindi ang
kaniyang pagtalikod mula sa kaniyang kaparaanan upang siya ay mabuhay?
[24] Subalit kung ang matuwid na tao ay tumalikod sa kaniyang pagkamakatuwiran at isinagawa ang mga kasuklam-suklam
tulad ng lahat ng kasuklam-suklam na ginagawa ng masamang tao, mabubuhay ba siya? Lahat ng matuwid na kaniyang
ginawa ay hindi aalalahanin kapag ipinagkanulo niya ako sa kaniyang kataksilan. Kaya siya ay mamamatay sa mga
kasalanang kaniyang ginawa.
[25] Subalit sinabi mo, 'Ang pamamaraan ng Panginoon ay hindi makatarungan! Makinig ka sambahayan ng Israel! Ang
pamamaraan ko ba ay hindi makatarungan? [26] Kung ang matuwid na tao ay tumalikod sa kaniyang pagkamakatuwiran,
at gumawa ng kasalanan at mamatay dahil sa mga ito, mamamatay siya sa kasalanang ginawa niya.
[27] Ngunit kapag ang masamang tao ay tumalikod sa kasamaang ginawa niya at gumawa ng katarungan at katuwiran,
kung gayon pinangangalagaan niya ang kaniyang buhay! [28] Sapagkat nakita niya at tumalikod mula sa lahat ng mga
kasalanang ginawa niya. Siya ay mabubuhay; hindi siya mamamatay!
[29] Sinabi ng sambahayang Israel, 'Ang kaparaanan ng Panginoon ay hindi makatarungan! Paanong ang aking kaparaanan
ay hindi makatarungan, sambahayan ng Israel? At paanong ang iyong pamamaraan ay makatarungan? [30] Kaya hahatulan
ko ang bawat isa sa inyo ayon sa inyong kaparaanan, sambahayan ng Israel! —ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
Magsisi kayo at talikuran ninyo ang lahat ng inyong mga pagsalangsang upang ang mga ito ay hindi maging kasalanan na
katitisuran laban sa inyo.
[31] Itapon palayo mula sa inyong sarili ang lahat ng mga pagsuway na inyong ginawa; magkaroon kayo ng bagong puso at
bagong espiritu para sa inyong sarili. Sapagkat bakit kayo mamamatay, sambahayan ng Israel? [32] Sapagkat hindi ako
nagagalak sa pagkamatay ng isang namatay—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh- kaya magsisi at mabuhay!"

Chapter 19

[1] "Kaya ikaw! Maghayag ka ng isang panaghoy laban sa mga pinuno ng Israel [2] at sabihin mo, 'Sino ang iyong ina? Isang
babaing leon, namuhay siya kasama ng lalaking anak ng leon; sa kalagitnaan ng mga batang leon, inalagaan niya ang
kaniyang mga anak. [3] At pinalaki niya ang isa sa kaniyang mga anak upang maging batang leon na natutong lumapa ng
kaniyang mga biktima. Nilamon niya ang mga tao. [4] Pagkatapos ay narinig ng mga bansa ang tungkol sa kaniya. Nahuli
siya sa kanilang patibong, at dinala siya sa lupain ng Egipto gamit ang mga kawit.
[5] At nakita niya na kahit naghintay siya para sa kaniyang pagbabalik, wala na ngayon ang kaniyang pag-asa, kaya
kumuha siya ng isa pa sa kaniyang mga anak at pinalaki niya ito upang maging isang batang leon. [6] Nagpagala-gala ang
batang leon na ito sa kalagitnaan ng mga leon. Siya ay isang batang leon at natutong lumapa ng kaniyang mga biktima;
nilamon niya ang mga tao. [7] At hinalay niya ang kanilang mga balo at winasak ang kanilang mga lungsod. Ang lupain at
ang kabuuan nito ay iniwan dahil sa tunog ng kaniyang atungal!
[8] Ngunit dumating laban sa kaniya ang mga bansang mula sa mga nakapalibot na probinsiya; inilatag nila ang kanilang
lambat sa ibabaw niya. Nahuli siya sa kanilang patibong. [9] Inilagay siya sa kulungan na may mga kawit at dinala siya sa
hari ng Babilonia. Dinala nila siya sa bundok na tanggulan upang hindi na muling marinig ang kaniyang tinig sa mga
kabundukan ng Israel.
[10] Ang iyong ina ay tulad ng isang puno ng ubas na nakatanim sa iyong dugo sa tabi ng tubig. Mabunga siya at puno ng
mga sanga dahil sa kasaganaan ng tubig. [11] Mayroon siyang mga matitibay na sanga para sa mga setro ng mga pinuno at
hinangaan ang kaniyang taas sa gitna ng mga sanga ng kasukalan.
[12] Ngunit binunot ang puno ng ubas dahil sa matinding galit at itinapon sa lupa, at tinuyo ng hanging mula sa silangan
ang kaniyang bunga. Nabali at nalanta ang kaniyang mga matitibay na sanga; tinupok sila ng apoy. [13] Kaya ngayon,
nakatanim siya sa ilang, sa isang tuyo at uhaw na lupain.
[14] Sapagkat lumabas ang apoy mula sa kaniyang mga malalaking sanga at tinupok ang mga bunga nito. Walang matibay
na sanga sa kaniya, walang setro upang mamuno.' Ito ay isang panaghoy at ito ay aawitin bilang isang panaghoy."

Chapter 20

[1] At nangyari nang ikapitong taon, sa ikasampung araw ng ikalimang buwan, dumating ang mga nakatatanda ng Israel
upang sumangguni kay Yahweh at umupo sila sa aking harapan.
[2] Pagkatapos, dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [3] "Anak ng tao, ihayag mo sa mga nakatatanda ng Israel at
sabihin mo sa kanila, 'Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Pumarito ba kayo upang sumangguni sa akin? Habang ako ay
nabubuhay, hindi ninyo ako mapagsasanggunian! —ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.'
[4] Hahatulan mo ba sila? Hahatol ka ba, anak ng tao? Ipaalam mo sa kanila ang kasuklam-suklam na ginawa ng kanilang
mga ama! [5] Sabihin mo sa kanila, 'Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Sa araw na pinili ko ang Israel at itinaas ko ang
aking kamay upang manumpa ng isang pangako sa mga kaapu-apuhan ng sambahayan ni Jacob, at ipinakilala ko ang
aking sarili sa kanila sa lupain ng Egipto, nang itinaas ko ang aking kamay upang manumpa ng isang pangako sa kanila.
Sinabi ko, "Ako si Yahweh na inyong Diyos"— [6] sa araw na iyon itinaas ko ang aking kamay upang manumpa ng isang
pangako sa kanila na ilalabas ko sila sa lupain ng Egipto papunta sa isang lupain na maingat kong pinili para sa kanila.
Ito ay dinadaluyan ng gatas at pulot-pukyutan; ito ay pinakamagandang palamuti sa lahat ng mga lupain!
[7] Sinabi ko sa kanila, "Hayaang itapon ng bawat tao ang mga kasuklam-suklam na bagay mula sa kaniyang mga mata at
ang mga diyus-diyosan ng Egipto. Huwag ninyong gawing marumi ang inyong mga sarili; ako si Yahweh na inyong
Diyos."
[8] Ngunit naghimagsik sila laban sa akin at ayaw nilang makinig sa akin. Hindi itinapon ng bawat tao ang mga kasuklam-
suklam na bagay mula sa kaniyang mga mata, ni hindi nila tinalikuran ang mga diyus-diyosan ng Egipto, kaya ipinasya
kong ibuhos sa kanila ang aking matinding galit upang mapawi ang aking poot sa kanila sa kalagitnaan ng lupain ng
Egipto. [9] Kumilos ako alang-alang sa aking pangalan upang hindi ito malapastangan sa mata ng mga bansa kung saan sila
nananatili. Ipinakilala ko ang aking sarili sa kanila, sa kanilang mga mata, sa pamamagitan ng paglalabas ko sa kanila
mula sa lupain ng Egipto.
[10] Kaya pinaalis ko sila sa lupain ng Egipto at dinala sila sa ilang. [11] Pagkatapos ay ibinigay ko sa kanila ang aking mga
kautusan at ipinaalam ko sa kanila ang aking mga alituntunin, na kung susundin ng tao ang mga ito ay mabubuhay siya.
[12] Ibinigay ko rin sa kanila ang aking mga Araw ng Pamamahinga bilang palatandaan sa akin at sa kanila upang malaman
nila na ako si Yahweh, na siyang naglaan sa kanila sa aking sarili.
[13] Ngunit naghimagsik ang sambahayan ng Israel laban sa akin sa ilang. Hindi sila lumakad sa aking mga kautusan; sa
halip, tinanggihan nila ang aking mga alituntunin, na kung susundin ng tao ang mga ito ay mabubuhay siya. Labis nilang
nilapastangan ang aking mga Araw ng Pamamahinga, kaya sinabi kong, ibubuhos ko sa kanila sa ilang ang aking
matinding galit upang tapusin sila. [14] Ngunit kumilos ako alang-alang sa aking pangalan upang hindi ito malapastangan sa
mata ng mga bansa, na nakakitang inilabas ko sila sa Egipto.
[15] Kaya itinaas ko ang aking kamay upang manumpa ng isang pangako sa kanila sa ilang na hindi ko sila dadalhin sa
lupaing ibibigay ko sa kanila, ang lupaing dinadaluyan ng gatas at pulot-pukyutan, na siyang pinakamagandang palamuti
sa lahat ng mga lupain. [16] Isinumpa ko ito dahil tinanggihan nila ang aking mga alituntunin at hindi sila lumakad sa aking
mga kautusan, at nilapastangan nila ang aking mga Araw ng Pamamahinga, sapagkat lumakad ang kanilang puso batay
sa kanilang mga diyus-diyosan. [17] Ngunit nahabag ang aking mata sa kanila dahil sa kanilang pagkawasak, kaya hindi ko
sila pinuksa sa ilang.
[18] Sinabi ko sa kanilang mga anak na lalaki at babae sa ilang, "Huwag kayong lumakad ayon sa mga kautusan ng inyong
mga magulang; huwag ninyong sundin ang kanilang mga alituntunin o lapastanganin ang inyong sarili sa mga diyus-
diyosan. [19] Ako si Yahweh na inyong Diyos! Lumakad kayo sa aking mga kautusan; ingatan ninyo ang aking mga
alituntunin at sundin ang mga ito! [20] Panatilihin ninyong banal ang aking mga Araw ng Pamamahinga upang ang mga ito
ay maging palatandaan sa akin at sa inyo, upang malaman ninyo na ako si Yahweh na inyong Diyos."
[21] Ngunit naghimagsik laban sa akin ang kanilang mga anak na lalaki at babae. Hindi sila lumakad sa aking mga kautusan
o sinunod ang aking mga alituntunin, na kung susundin ng tao ang mga ito ay mabubuhay siya. Nilapastangan nila ang
aking Araw ng Pamamahinga, kaya ipinasya kong ibuhos sa kanila ang aking matinding galit upang mapawi ang aking
poot laban sa kanila sa ilang. [22] Ngunit binawi ko ang aking kamay at kumilos ako alang-alang sa aking pangalan, upang
hindi ito malapastangan sa mata ng mga bansa na siyang nakakita na inilabas ko ang mga Israelita.
[23] Itinaas ko rin ang aking kamay sa kanila sa ilang, upang manumpa na ikakalat ko sila sa mga bansa at ikakalat ko sila
sa mga lupain. [24] Ipinasya kong gawin ito sapagkat hindi nila sinunod ang aking mga alituntunin, at dahil tinanggihan
nila ang aking mga kautusan at nilapastangan ang aking mga Araw ng Pamamahinga. Nasasabik ang kanilang mga mata
sa diyus-diyosan ng kanilang mga ama.
[25] At binigyan ko rin sila ng mga hindi mabubuting utos, at mga alituntunin na hindi nila ikabubuhay. [26] Ginawa ko silang
marumi sa pamamagitan ng kanilang mga kaloob, nang ipinadaan nila sa apoy ang bawat panganay mula sa
sinapupunan. Ginawa ko ito upang sindakin sila upang malaman nila na ako si Yahweh!'
[27] Kung gayon, anak ng tao, ipahayag mo ito sa sambahayan ng Israel; sabihin mo sa kanila, 'Ito ang sinabi ng Panginoong
Yahweh: Nilapastangan ako ng inyong mga ama sa pamamagitan ng pagtataksil laban sa akin. Ginawa nila ito sa ganitong
paraan: [28] nang dinala ko sila sa lupaing ipinangako kong ibibigay sa kanila, at nang nakita nila ang mga matatayog na
burol at mga mayayabong na puno, at inialay nila ang kanilang mga handog doon at ginalit ako sa pamamagitan ng
kanilang mga handog doon. Nagsunog din sila roon ng mabangong insenso at nagbuhos ng mga inuming handog. [29] At

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

sinabi ko sa kanila, "Ano itong matayog na lugar na inyong pinagdadalhan ng inyong mga handog?" Kaya ang pangalan ay
tinawag na Bama hanggang sa araw na ito.'
[30] Kaya sabihin mo sa sambahayan ng Israel, 'Ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh: Bakit ninyo ginagawang marumi ang
inyong mga sarili sa mga pamamaraan ng inyong mga ama? At bakit kayo kumikilos na tulad ng mga babaeng bayaran,
naghahanap ng mga kasuklam-suklam na bagay? [31] Sapagkat kapag iniaalay ninyo ang inyong mga kaloob at ipinapadaan
ninyo sa apoy ang inyong mga anak na lalaki, ginagawa ninyong marumi ang inyong mga sarili dahil sa lahat ng inyong
mga diyus-diyosan hanggang sa araw na ito. Kaya dapat ba kayong sumangguni sa akin, sambahayan ng Israel? Habang
ako ay nabubuhay—ito ang pahayag ni Yahweh—hindi kayo makasasangguni sa akin! [32] Ang kaisipang nabubuo sa
inyong mga isipan ay magkakatotoo. Sinasabi ninyo, "Tularan natin ang ibang bansa, tulad ng mga angkan sa ibang mga
lupaing sumasamba sa kahoy at bato!"
[33] Habang ako ay nabubuhay—ito ang pahayag ni Yahweh—tiyak na pamumunuan ko kayo nang may makapangyarihang
kamay, nakataas na braso, at matinding galit na maibubuhos sa inyo! [34] Ilalabas ko kayo mula sa ibang mga lahi at
titipunin ko kayo mula sa mga bansa kung saan kayo nakakalat. Gagawin ko ito nang may makapangyarihang kamay at
may buhos ng matinding galit. [35] Pagkatapos ay dadalhin ko kayo sa ilang ng ibang mga lahi, at doon ay hahatulan ko kayo
nang harap-harapan.
[36] Katulad ng paghatol ko sa inyong mga ama sa ilang sa lupain ng Egipto, gayon ko rin kayo hahatulan! —ito ang pahayag
ng Panginoong Yahweh. [37] Padadaanin ko kayo sa ilalim ng aking pamalo at dadalhin ko kayo sa bigkis ng tipan; [38] Aalisin
ko mula sa inyo ang mga mapanghimagsik at ang mga sumusuway laban sa akin. Paaalisin ko sila mula sa lupain kung
saan sila naninirahan bilang mga dayuhan, ngunit hindi sila papasok sa lupain ng Israel. Kaya malalaman ninyo na ako si
Yahweh!
[39] Kaya sa iyo, sambahayan ng Israel, ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh: Ang bawat isa sa inyo ay dapat pumunta sa
kaniyang sariling diyus-diyosan. Sambahin ninyo sila kung ayaw ninyong makinig sa akin, ngunit hindi na ninyo dapat
lapastanganin ang aking banal na pangalan sa pamamagitan ng inyong mga kaloob at mga diyus-diyosan.
[40] Sapagkat sa aking banal na bundok, sa tuktok ng bundok ng Israel—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—
pupurihin ako ng lahat ng sambahayan ng Israel doon sa lupain. Malulugod akong hingin ang inyong mga handog doon,
at gayon din ang mga unang bunga ng inyong kaloob kasama ng lahat ng inyong banal na bagay. [41] Tatanggapin ko kayo
na parang mabangong insenso kapag inilabas ko kayo mula sa ibang mga lahi at titipunin ko kayo palabas sa mga bansa
kung saan kayo ikinalat. Ipapakita ko sa inyo ang aking sarili na banal upang makita ng mga bansa.
[42] Pagkatapos, kapag dinala ko kayo sa lupain ng Israel, sa lupain na pinagtaasan ko ng aking kamay upang ibigay sa
inyong mga ama, malalaman ninyo na ako si Yahweh. [43] At maaalala ninyo roon ang inyong mga masasamang
kaparaanan at ang lahat ng inyong gawaing nagparumi sa inyong mga sarili, at kamumuhian ninyo ang inyong sarili sa
sarili ninyong paningin dahil sa lahat ng masamang gawain na inyong ginawa. [44] Kaya malalaman ninyo na ako si
Yahweh kapag ginawa ko ito sa inyo alang-alang sa aking pangalan, hindi dahil sa inyong mga masamang kaparaanan o
sa inyong mga masasamang gawa, sambahayan ng Israel! —ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.'"
[45] Pagkatapos, dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [46] "Anak ng tao, humarap ka sa mga lupain sa timog at
magsalita ka laban sa timog, maghayag ka ng propesiya laban sa kagubatan ng Negev. [47] Sabihin mo sa kagubatan ng
Negev, 'Pakinggan mo ang pahayag ni Yahweh! Ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh: Tingnan mo, magpapasiklab ako ng
apoy sa iyo. Lalamunin nito ang bawat sariwang puno at bawat tuyong puno sa iyo. Hindi maaapula ang naglalagablab
na apoy; ang bawat mukha mula sa timog at hilaga ay masusunog.
[48] Pagkatapos, makikita ng lahat ng laman na ako si Yahweh kapag sinindihan ko ang apoy, at ito ay hindi maaapula.'" [49] At
sinabi ko, "Ah! Panginoong Yahweh, sinasabi nila tungkol sa akin, 'Hindi ba isa lamang siyang tagasalaysay ng mga
talinghaga?'"

Chapter 21

[1] At ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [2] "Anak ng tao, iharap mo ang iyong mukha sa Jerusalem at
magsalita ka laban sa mga santuwaryo; magpropesiya ka laban sa lupain ng Israel. [3] Sabihin mo sa lupain ng Israel, 'Ito
ang sinasabi ni Yahweh: Masdan mo! Ako ay laban sa iyo! Bubunutin ko ang aking espada mula sa kaluban at papatayin
kong pareho ang matuwid at ang masasamang tao mula sa iyo!
[4] Upang mapatay kong pareho ang matuwid at ang masasama na mula iyo, lalabas mula sa kaluban ang aking espada
laban sa lahat ng laman mula sa timog hanggang sa hilaga. [5] At malalalaman ng lahat ng laman na Ako, si Yahweh, ang
naglabas ng aking espada mula sa kaluban. Hindi na ito magpapapigil!'
[6] At ikaw, anak ng tao, maghinagpis ka gaya ng pagkabali ng iyong balakang! Maghinagpis ka na may kapaitan sa harapan
ng kanilang mga paningin! [7] At mangyayari magtatanong sila sa iyo, 'Sa anong dahilan ka naghihinagpis?' At sabihin mo,
'Dahil sa balitang dumarating, sapagkat bawat puso ay manlulumo at bawat kamay ay manghihina! Bawat espiritu ay
panghihinaan ng loob, at bawat tuhod ay mangangatog tulad ng tubig. Masdan mo! Darating at magiging gaya nito! —ito
ang pahayag ng Panginoong Yahweh.'"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

8 At dumating ang salita ni Yahweh sa akin at sinabi, 9 "Anak ng tao, magpropesiya ka at sabihin mo, 'Ganito ang sinasabi
ng Panginoon: Sabihin mo: Isang espada! Isang espada! Patatalimin ito at pakikintabin!
10 Patatalimin ito para magamit sa malakihang pagpatay! Pakikintabin ito para maging gaya ng kidlat! Dapat ba tayong
magsaya sa setro ng aking anak? Ang darating na espada ay namumuhi sa bawat ganyang tungkod! 11 Kaya ipapahawak
ang espada para pakintabin at pagkatapos ay dadamputin ng kamay! Ang espada ay pinatalim! At ito ay napakintab
upang ibigay sa kamay ng isang pumapatay!'
12 Tumawag ka ng tulong at managhoy, anak ng tao! Sapagkat ang espada ay dumating na sa aking mga tao! Ito ay nasa
lahat ng mga pinuno ng Israel na inihagis sa espada! Sila ang aking mga tao, kaya paluin mo ang iyong hita sa
kalungkutan! — 13 Sapagkat may isang pagsubok, ngunit paano kung ang setro ay hindi magtatagal? —ito ang pahayag ng
Panginoong Yahweh.
14 Ngayon ikaw, anak ng tao, magpropesiya ka at pagsuntukin mo ang iyong dalawang kamay, sapagkat ang espada ay
lulusob kahit tatlong beses pa! Isang espada para sa mga papatayin! Ito ang espada na papatay sa marami, tatagos sa
kanila saanmang dako!
15 Upang tunawin ang kanilang puso at paramihin ang kanilang mga kinatitisuran, inihanda ko ang pagpatay ng espada sa
kanilang mga tarangkahan! Sa Aba! Ito ay ginawa tulad ng kidlat, pinakawalan upang kumatay! 16 Ikaw, espada! Itaga mo
sa kanan! itaga mo sa kaliwa! Pumunta ka kung saan naisin ng iyong matalas na talim. 17 Sapagkat isusuntok ko rin ang
aking dalawang kamay, at pagkatapos ay hihinahon na ang aking galit! Ako, si Yahweh, ang nagpahayag nito!"
18 Ang salita ni Yahweh ay dumating muli sa akin at sinabi, 19 Ngayon ikaw, anak ng tao, magtalaga ka ng dalawang
daanan para sa espada ng hari ng Babilonia na darating. Ang dalawang daanan ay magsisimula sa parehong lupain, at
isang posteng pananda ang magtuturo ng papunta sa isang lungsod. 20 Tatakan mo ang isang daanan para sa hukbo ng
Babilonia na pupunta sa Raba, sa lungsod ng mga Amonita. Tatakan mo ang isa pa upang ituro ang hukbo patungo sa
Juda at sa lungsod ng Jerusalem, na pinatibay.
21 Sapagkat ang hari ng Babilonia ay hihinto sa krus na daan, sa sangang daan, sa pagnanais na makakuha ng isang
propesiyang mensahe mula sa manghuhula. Kakalugin niya ang ilang mga palaso at hihingi ng gabay mula sa ilang mga
diyus-diyosan. Susuriin niya ang isang atay! 22 Sa kaniyang kanang kamay ay mayroong isang hula tungkol sa Jerusalem,
para maihanda niya ang isang malaking trosong panggiba laban dito! Para ibuka niya ang kaniyang bibig upang iutos
ang pagsisimula ng pagpatay! Para isigaw niya ang isang labanan! Para ihanda nya ang mga malaking trosong panggiba
sa tarangkahan! Para ibuhos niya ang tambak na lupa upang itayo sa kinubkob na mga pader! 23 Ito ay parang walang
kabuluhang panghuhula sa paningin ng mga nasa Jerusalem, silang mga nanumpa ng isang panata sa mga taga-
Babilonia! Ngunit aakusahan sila ng hari ng paglabag sa kanilang kasunduan upang makubkub sila!
24 Kaya sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Dahil dinala ninyo ang inyong kasalanan sa aking alaala, ang inyong mga
pagsuway ay maihahayag! Ang inyong mga kasalanan ay makikita sa inyong mga kilos! Sa kadahilanang ito ay
maipaalala ninyo sa bawat isa na kayo ay mabibihag sa kamay ng inyong mga kaaway!
25 At ikaw, walang galang at masamang pinuno ng Israel kung saan ang mga araw ng kaparusahan ay dumating na, ang
mga araw ng paggawa ng kasalanan ay natapos na, 26 Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Hubarin mo ang turbante at
tanggalin mo ang korona! Hindi na magiging gaya ng dati ang mga bagay! Itinaas ang nasa mababa at ibinaba ang nataas!
27 wawasakin ko ang lahat ng mga bagay! Isang pagkawasak! Isang pagkawasak! Ang korona ay mawawala na, hanggang
hindi dumarating ang siyang nararapat para dito. Saka ko ito ibibigay sa kaniya.
28 Kaya ikaw, anak ng tao, magpropesiya at sabihin, 'Ang Panginoong Yahweh ay nagsasabi sa mga Ammonita patungkol
sa darating nilang kahihiyan: Isang espada, isang espada ay hinugot! Ito ay pinatalim para sa pagpatay upang lumamon,
kaya ito ay magiging gaya ng kidlat! 29 Habang ang mga propeta ay nakakakita ng mga walang saysay na pangitain para sa
iyo, habang gumagawa sila ng mga rituwal upang makabuo ng mga kasinungalingan para saiyo, itong espada ay
nakaabang na sa mga leeg ng masasama na siyang papatayin, ang mga araw ng kanilang kaparusahan ay dumating na at
ang oras ng kanilang kalikuan ay magtatapos na.
30 Ibalik mo ang espada sa kaluban nito. Sa lugar ng iyong pagkalikha, sa lugar ng iyong pinagmulan, hahatulan kita! 31
Ibubuhos ko ang aking pagkagalit sa iyo! Hihipan ko ang apoy ng aking galit laban sa iyo at ilalagay kita sa kamay ng mga
malulupit na tao, mga bihasa sa pagwasak!
32 Ikaw ay magiging panggatong sa apoy! Ang iyong dugo ay mapapagitna sa lupain. Hindi ka na maaalala, sapagkat ako si
Yahweh ang nagpahayag nito!"'

Chapter 22

1 At dumating ang salita ni Yahweh sa akin at sinabi. 2 Ngayon ikaw, anak ng tao, hahatol ka ba? Hahatulan mo ba ang
lungsod ng dugo? Ipaalam mo sa kaniya ang lahat ng kaniyang kasuklam-suklam na gawain. 3 Dapat mong sabihing,
'Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Ito ang lungsod na nagpadanak ng dugo sa kaniyang kalagitnaan sa gayon ang
kaniyang panahon ay dumating na; isang lungsod na gumagawa ng mga diyus-diyosan upang gawing marumi ang
kaniyang sarili!

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Ikaw ay nagkasala sa dugo na iyong pinadanak, at naging marumi dahil sa mga diyus-diyosan na iyong ginawa! Sapagkat pinalalapit mo ang iyong mga araw at nalalapit na ang iyong mga huling taon. Kaya gagawin kitang kahihiyan sa mga bansa at isang kakutyaan sa paningin ng bawat lupain. [5] Ang mga malalapit at sila na malalayo ay parehong manlilibak sa iyo, ikaw na maruming lungsod, kasama ang karangalan na kilala sa bawat lugar bilang puno ng kaguluhan!'
[6] Masdan! ang mga pinuno ng Israel, bawat isa sa kaniyang kapangyarihan ay pumunta sa iyo upang magpadanak ng dugo! [7] Hindi na nila iginalang ang mga ama at mga ina na nasa iyo, at inapi nila ang mga dayuhan na nasa kalagitnaan ninyo. Inabuso nila ang mga ulila at mga balo na nasa iyo. [8] Kinasuklaman ninyo ang aking mga banal na bagay at nilapastangan ninyo ang aking mga Araw ng Pamamahinga! [9] Pumunta ang mga kalalakihang maninirang puri sa inyo upang magpadanak ng dugo, at sila ay kakain sa mga bundok. Gagawa sila ng kasamaan sa iyong kalagitnaan!
[10] Ang kahubaran ng isang ama ay inilantad sa iyo. Inabuso nila ang maruming babae sa kalagitnaan ng kaniyang pagreregla. [11] Mga kalalakihang gumagawa ng mga kasuklam -suklam sa asawa ng kanilang kapwa, at mga kalalakihang gumawa ng karumihang kahiya-hiya sa kani-kanilang mga manugang na babae, mga kalalakihang nang-abuso ng kanilang mga kapatid na babae, mga ama na nang-abuso sa kanilang mga anak na babae—ang lahat ng ito ay nasa iyo. [12]
Kumukuha ang mga kalalakihang ito ang mga suhol sa iyo upang magpadanak ng dugo. Kinuha ninyo ang tubo at labis na kinita, sinira mo ang iyong kapwa sa pamamagitan ng panggigipit, at kinalimutan mo ako—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
[13] Kaya tumingin ka! Hinampas ko ng aking kamay ang kumikita sa pandaraya, at ang pagdanak ng dugo sa gitna mo. [14]
Matatag ba ang iyong puso, malakas ba ang iyong mga kamay sa panahon na ikaw ay aking haharapin? Ako, si Yahweh, na nagpapahayag nito, at gagawin ko ito. [15] Kaya ikakalat kita sa mga bansa at paghiwa-hiwalayin kita sa mga lupain. Sa paraang ito, papawiin ko ang karumihan mo. [16] Kaya magiging marumi ka sa paningin ng mga tao. Sa ganoon malalaman mo na ako si Yahweh!"
[17] Sumunod nito dumating muli ang salita ni Yahweh sa akin at sinabi, [18] "Anak ng tao, ang sambahayan ng Israel ay kalawang na sa akin. Lahat sila ay mga tira-tirang tanso at lata, bakal, at tingga sa iyong kalagitnaan. Sila ay magiging gaya ng kalawang ng tanso sa iyong pugon. [19] Kaya sinasabi ito ng Panginoong Yahweh, 'Dahil lahat kayo ay naging gaya ng latak, kaya masdan! Titipunin ko kayo sa gitna ng Jerusalem.
[20] Gaya ng naipong pilak at tanso, bakal, tingga at lata na nailagay sa gitna ng pugon ay dapat mahipan ang apoy nito, tutunawin ko kayo. Kaya iipunin ko kayo sa aking galit at poot. Ilalagay ko kayo doon at bubugahan ng apoy ito upang matunaw; Kaya iipunin kayo sa aking galit at poot, at ilalagay ko kayo doon at ibubuhos. [21] Kaya iipunin ko kayo at bubugahan ng apoy ng aking poot kaya mabubuhos kayo sa kaniyang kalagitnaan. [22] Gaya ng natutunaw na pilak sa gitna ng pugon, matutunaw kayo sa gitna nito, at malalaman ninyo na ako, si Yahweh, ang nagbuhos ng aking galit laban sa inyo!""
[23] Dumating ang salita ni Yahweh sa akin at sinasabi, [24] "Anak ng tao, sabihin mo sa kaniya, ' Ikaw ang lupain na hindi pa nalilinis. Walang ulan sa araw ng poot! [25] Mayroong sabwatan ang kaniyang mga propeta sa kaniyang kalagitnaan, tulad ng isang umaatungal na leon na nilalapa ang biktima; inuubos nila ang buhay at kinukuha ang mahahalagang yaman! Pinaparami nila ang mga balo sa kaniyang kalagitnaan!
[26] Ang kaniyang mga pari ay gumagawa ng karahasan sa aking kautusan, at nilapastangan nila ang aking mga banal na bagay. Hindi nila nalalaman ang pagkakaiba ng banal na mga bagay at sa mga bagay na kalapastangan, at hindi itinuro ang pagkakaiba ng marumi at ng malinis. Hindi nila binigyan pansin ang mga Araw ng Pamamahinga kaya hindi ako ginalang sa kanilang kalagitnaan! [27] Ang kaniyang mga prinsipe na nasa kaniya ay tulad ng mga asong lobo na niluluray ang kanilang mga biktima. Pinapadanak nila ang dugo at sinisira nila ang buhay, para kumita sa pamamagitan ng pandaraya. [28] At pinintahan pa siya ng kaniyang mga propeta gamit ang apog na pampinta; mga huwad ang kanilang mga pangitain at kasinungalingan ang kanilang mga ipinapahayag sa kanila, ang sinasabi nila " Ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh" kahit hindi naman nagsalita si Yahwehi!
[29] Ang mga tao ng lupain ay nang-aapi sa pamamagitan ng panghuhuthut at pandarambong dahil sa pagnanakaw, at inaabuso ang mahihirap at mga kapos, at inapi ang mga dayuhan nang walang katarungan.
[30] Kaya naghanap ako ng isang tao mula sa kanila na magtatayo ng pader at siyang tatayo sa harapan ko sa paglabag na ito para sa lupain upang hindi ko na sirain ito, ngunit wala akong natagpuan isa man. [31] Kaya ibubuhos ko ang aking galit sa kanila! Tatapusin ko sila sa apoy ng aking galit at ilalagay sila sa paraan na kanilang sariling iniisip—ito ang Pahayag ng Panginoong Yahweh."'

Chapter 23

[1] Dumating ang salita ni Yahweh sa akin at sinabing, [2] "Anak ng tao, mayroong dalawang babae, mga anak na babae na iisa ang kanilang ina. [3] Kumilos sila bilang mga nagbebenta ng aliw sa Egipto sa panahon ng kanilang kabataan. Nagbenta sila ng aliw roon. Pinisil ang kanilang mga suso at kinakarinyo roon ang kanilang mga birheng utong. [4] Ang kanilang mga pangalan ay sina Ohola—ang nakatatandang kapatid na babae—at si Oholiba—ang kaniyang nakababatang kapatid na

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

babae. Pagkatapos naging akin sila at nanganak ng mga anak na lalake at mga anak na babae. Ito ang ibig sabihin ng kanilang mga pangalan: Samaria ang kahulugan ng Ohola, at Jerusalem ang kahulugan ng Oholiba.
[5] Ngunit kumilos si Ohola bilang isang nagbebenta ng aliw kahit nang siya ay akin pa; pinagnasahan niya ang kaniyang
mga mangingibig, para sa mga taga-Asiria na makapangyarihan, [6] ang gobernador na nagsusuot ng kulay ube, at para sa
kaniyang mga opisyal, na malalakas at makikisig, lahat sila ay mga kalalakihan na nakasakay sa mga kabayo! [7] Kaya
ibinigay niya ang kaniyang sarili bilang isang nagbebenta ng aliw sa kanila, sa lahat ng pinakamahusay na kalalakihan ng Asiria! At ginagawa niyang marumi ang kaniyang sarili kasama ng bawat isa na kaniyang pinagnasaan, kasama ng kanilang mga diyus-diyosan na kaniyang pinagnasaan.
[8] Sapagkat hindi niya iniwan ang kaniyang ugaling nagbebenta ng aliw sa Egipto, nang sumiping sila sa kaniya noong siya ay bata pa, nang una nilang sinimulang karinyuhin ang kaniyang birheng suso, nang una nilang sinimulang ibuhos ang
kanilang walang kahihiyang pag-uugali sa kaniya. [9] Kaya ibinigay ko siya sa kamay ng kaniyang mga mangingibig, sa
kamay ng mga taga-Asiria kung kanino siya nagnanasa! [10] Hubo't hubad nila siyang hinubaran. Kinuha nila ang kaniyang mga anak na lalake at mga anak na babae, at pinatay siya sa pamamagitan ng espada, at naging kahiya-hiya siya sa ibang mga kababaihan, kaya hinatulan nila siya.
[11] Nakita ito ni Oholiba na kaniyang kapatid na babae, ngunit mas higit na mapusok siyang nagnasa kumilos ng parang
isang nagbebenta ng aliw nang mas higit kaysa sa kaniyang kapatid na babae! [12] Pinagnasaan niya ang mga taga-Asiria,
ang mga gobernador at ang mga makapangyarihan na mga pinuno na nagdamit ng kahanga-hanga, mga lalaking
nakasakay sa mga kabayo! Malalakas silang lahat, makikisig na lalake! [13] Nakita ko na ginawa niyang marumi ang
kaniyang sarili. Magkapareho ito para sa dalawang magkapatid na babae.
[14] Pagkatapos dinagdagan pa niya ang pagbebenta niya ng aliw! Nakita niya ang mga kalalakihang nakaukit sa mga
pader, anyo ng mga Caldeo na iginuhit ng kulay pula, [15] nakasuot ng mga sinturon sa kanilang baywang, na may
kasamang humahampay na turbante sa kanilang mga ulo! Nagpakita silang lahat na parang mga pinuno ng mga hukbo ng mga karwahe, mga kalalakihan sa Babilonia ang lugar ng kanilang kapanganakan.
[16] Nang makita agad sila ng kaniyang mga mata, pinagnasahan na niya sila, kaya nagsugo siya ng mga mensahero sa
kanila sa Caldea. [17] Pagkatapos dumating ang mga taga-Babilonia sa kaniya at sa kaniyang higaan ng pagnanasa, at
ginawa nila siyang marumi sa pamamagitan nila na walang kahihiyan. Sa pamamagitan kung ano ang kaniyang ginawa siya ay naging marumi, kaya tumalikod siya palayo mula sa kanila dahil sa pagkayamot.
[18] Ipinakita niya ang kaniyang mga gawa ng pagbebenta ng aliw at ipinakita niya ang kaniyang hubad na katawan, kaya tumalikod ang aking Espiritu mula sa kaniya, tulad lamang ng pagtalikod ng aking Espiritu mula sa kaniyang kapatid na
babae! [19] At nakagawa siya ng napakaraming gawa ng pagbebenta ng aliw, na kaniyang inilagay sa kaniyang kaisipan at ginaya niya ang mga panahon ng kaniyang kabataan, Nang kumilos siya bilang isang nagbebenta ng aliw sa lupain ng Egipto!
[20] Kaya nagnasa siya para sa kaniyang mga mangingibig, na ang maselang bahagi ng katawan ay tulad ng sa asno, at ang
lumalabas upang mag-kaanak ay tulad ng sa kabayo. [21] At nakagawa siyang muli ng kahiya-hiyang pag-uugali sa kaniyang
kabataan, nang kinakarinyo ang kaniyang mga suso ng mga taga-Egipto sapagkat nasa kasariwaan ang kaniyang mga suso!
[22] Kung gayon, Oholiba, ito ang sinasabi ng Panginoon Yahweh, 'Masdan ninyo, papatalikurin ko ang iyong mangingibig
laban sa iyo, dadalhin ko sila laban sa iyo mula sa bawat dako! [23] Sa mga Taga-Babilonia at sa lahat ng taga Caldeo! Pecod,
Soa, at Koa! At sa lahat ng mga taga-Asiria na kasama nila! Malakas, makisig na kalalakihan! Mga gobernador at mga pinuno, lahat sila ay mga pinuno at mga kalalakihang may dangal! Nakasakay silang lahat sa mga kabayo!
[24] Darating sila laban sa iyo na may mga sandata, at na may mga karwahe at mga karitob, at kasama ng napakaraming
mga tao! Maghahanda sila ng malaking panangga, maliit na panangga, at mga helmet, laban sa inyong lahat na nakapalibot! Bibigyan ko sila ng pagkakataon upang parusahan kayo, at parurusahan nila kayo ayon sa inyong mga
kinikilos! [25] Dahil itatakda ko ang aking galit sa inyo, at pakikitunguhan nila kayo ng may matinding galit! Tatapyasin nila
ang iyong mga ilong at inyong mga tenga, at ang mga natira sa inyo ay papatayin sa pamamagitan ng espada! Kukunin nila ang inyong mga anak na lalake at inyong mga anak na babae, kaya lalamunin ng apoy ang inyong mga kaapu-apuhan!
[26] Huhubarin nila ang inyong mga kasuotan at kukunin ang lahat ng inyong mga alahas! [27] Kaya aalisin ko ang pag-
uugaling kahiya-hiya mula sa inyo at ang inyong mga gawa ng pagbebenta ng aliw mula sa lupain ng Egipto. Hindi ninyo itataas ang inyong mga paningin sa harapan nila na may pananabik, at hindi na ninyo iisipan pa ang Egipto!
[28] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh, 'Masdan ninyo! Ibibigay ko kayo sa kamay ng mga kinamumuhian ninyo,
ibabalik sa kamay kung kanino kayo tumalikod! [29] Pakikitunguhan nila kayo ng may pagkamuhi; Kukunin nila ang lahat
ng inyong pag-aari at iiwan kayong walang kasuotan at hubad. Mahahayag ang hubad na kahihiyan ng inyong pagbebenta ng aliw, ang inyong kahiya-hiyang pag-uugali at kawalan ninyo ng delikadesa!
[30] Mangyayari ang mga bagay na ito sa inyo sa inyong pagkilos tulad ng isang nagbebenta ng aliw, nagnanasa sa mga
bansa sa pamamagitan kung saan kayo naging marumi kasama ng kanilang mga diyus-diyosan. [31] Lumakad kayo sa daan
ng inyong mga kapataid na babae, kaya ilalagay ko ang saro ng kaparusahan sa inyong mga kamay!'
[32] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh, 'Iinum ka sa saro ng iyong kapatid na babae, kung saan ito ay malalim at malawak; magiging katatawanan ka at isang paksa para sa panunuya—naglalaman ang sarong ito ng napakarami!

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[33] Mapupuno ka ng may kalasingan at kalumbayan, ang saro ng katatakutan at pagkawasak! Saro ito ng iyong kapatid na
babaeng si Samaria! [34] Iinumin mo ito at uubusin; at dudurugin mo ito at tatanggalin ang iyong mga suso ng pira-piraso.
Dahil ito ang ipinahayag ko! Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh!'
[35] Samakatuwid, ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh 'Sapagakat kinalimutan ninyo ako at tinalikuran ninyo ako, kaya
dadalhin din ninyo ang kahihinatnan ng inyong kahiya-hiyang pag-uugali at mga gawa ng sekwal na imoralidad!"
[36] Sinabi ni Yahweh sa akin, "Anak ng Tao, iyo bang hahatulan sina Ohola at Oholiba? Kaya ipakita mo sa kanila ang
kanilang nakasusuklam na mga pagkilos, [37] yamang nakagawa sila ng pangangalunya, at mula noong may dugo sa
kanilang mga kamay! Nakagawa sila ng pangangalunya, kasama ng kanilang mga diyus-diyosan at kahit na ipinasa nila
ang kanilang mga anak na lalaki kung saan nayamot sila sa akin sa pamamagitan ng apoy upang masunog!
[38] At nagpatuloy sila na gawin ito sa akin: Ginawa nilang marumi ang aking santuaryo, at sa araw ring iyon ay
nilapastangan nila ang aking mga Araw ng Pamamahinga! [39] Dahil nang pinatay nila ang kanilang mga anak para sa
kanilang mga diyus-diyosan, pagkatapos pumunta sila sa aking santuaryo ng araw ding iyon upang lapastanganin ito!
Kaya masdan ninyo! Ito ang kanilang ginawa sa kalagitnaan ng aking tahanan!
[40] Isinugo mo para sa mga kalalakihan na dumating mula sa malayo, kung kanino ang mga mensaherong isinugo—
ngayon masdan mo! Sa katunayan dumating sila, sa kanilang iyong pinaliguan, iginuhit ang iyong mga mata, at
pinaganda ang iyong mga sarili sa pamamagitan ng alahas. [41] At nakaupo ka sa ibabaw ng isang magandang higaan at
isang dulang na nakagayak sa harapan nito. Pagkatapos inilagay ninyo ang aking insenso at aking langis sa ibabaw nito!
[42] Kaya ang tinig ng maraming tao na may mga alalahanin ay kasama ninyo, at mga manginginom na dinala sa ilang na
kasama ng ibang kalalakihan na walang halaga. Naglagay sila ng mga pulseras sa inyong mga kamay at mapalamuting
mga korona sa inyong mga ulo.
[43] Pagkatapos sinabi ko ang tungkol sa napagod sa mga gumagawa ng pangangalunya, 'Ngayon makikipagtalik sila sa
kaniya, at siya ay makikipagtalik sa kanila.' [44] Pagkatapos pumunta sila at sumiping sa kaniya gaya ng nais nila sa
sinumang nagbebenta ng aliw; sa ganoon ding pamamaraan sinipingan nila sina Ohola at Oholiba, mga babaeng
nagkasala ng pangangalunya! [45] Ngunit hahatulan sila ng mga lalaking matuwid sa kaparusahan ng pangangalunya at
kaparusahan sa mga nagbubo ng dugo, mula noong nagkasala sila ng pangangalunya at nagkaroon ng dugo sa kanilang
mga kamay.
[46] Kaya sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Magbabangon ako ng isang kapulungan laban sa kanila at ibibigay sila upang
sindakin at nakawan. [47] Pagkatapos babatuhin sila ng bato ng kapulungan at tatagain sila ng mga espada. Papatayin nila
ang kanilang mga anak na lalake at mga anak na babae at susunugin ang kanilang mga bahay!
[48] Sapagkat aalisin ko ang nakahihiyang pag-uugali mula sa lupain at susupilin ang lahat ng mga kababaihan kaya hindi
na sila gagawin ang tulad sa isang nagbebenta ng aliw. [49] Kaya ihahanda nila ang inyong nakahihiyang pag-uugali laban
sa inyo. Inyong dadalhin ang kahatulan ng inyong mga kasalanan kasama ng inyong mga diyus-diyosan, at sa
pamamaraang ito malalaman ninyo na ako ang Panginoong Yahweh!"

Chapter 24

[1] Muling dumating ang salita ni Yahweh sa akin sa ika-siyam na taon, ang ika-sampung buwan sa ika-sampung araw ng
buwan, at sinabi, [2] "Anak ng tao, isulat mo ang pangalan ng araw na ito para sa iyo, ang mismong araw na ito; sapagkat
ang mismong araw na ito, sinalakay ng hari ng Babilonia ang Jerusalem.
[3] At magsalita ng kawikaan laban sa mapanghimagsik na bahay na ito, isang talinghaga, at sabihin sa kanila, 'Sinasabi ito
ng Panginoong Yahweh: Ilagay ang lutuang palayok! Ilagay ito! Lagyan din ng tubig ang loob nito! [4] Pagsama-samahin ang
mga sangkap ng pagkain sa loob nito, bawat magagandang bahagi—ang hita at ang balikat; punuin ito nang
pinakamainam na mga buto! [5] Kunin ang pinakamainam na kawan at ibunton ang mga buto sa ilalim nito; pakuluan ito
ng maigi at lutuin din ang mga buto na nasa gitna nito.
[6] Samakatuwid sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Aba sa lungsod ng dugo, isang lutuang palayok na may kalawang sa
loob nito at hindi matatanggal ang kalawang na iyon! Tanggalin man ito ng pira-piraso, ngunit huwag magsapalaran para
rito.
[7] Sapagkat ang kaniyang dugo ay nasa kaniyang kalagitnaan! Inilagay niya ito sa makinis na bato; hindi niya ito ibinuhos
sa lupa upang matakpan ito ng alikabok, [8] kaya magdadala ito nang matinding galit upang maging ganap na paghihiganti!
Inilagay ko ang kaniyang dugo sa makinis na bato upang hindi ito matakpan!
[9] Samakatuwid, sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Aba sa lungsod ng dugo! Lalakihan ko rin ang bunton ng kahoy! [10]
Dadamihan ang kahoy! Sindihan ng apoy! Lutuin ang karne nang maigi at lagyan ng pampalasa? ang sabaw! At hayaang
masunog nang mabuti ang mga buto!
[11] Pagkatapos, ilagay ang palayok na walang laman sa uling, upang painitin at sunugin ang tanso nito, upang malusaw ang
karumihan nito, masisira nito ang kalawang!' [12] Siya ay mapapagod dahil sa mabigat na trabaho, ngunit ang kaniyang
kalawang ay hindi matanggal sa kaniya sa pamamagitan ng apoy.
[13] Ang iyong nakakahiyang pag-uugali ay nasa iyong karumihan, dahil nilinis kita, ngunit nanatili ka paring marumi.
Hindi ka parin magiging malaya mula sa iyong karumihan hanggang humupa ang matinding galit ko sa iyo.

[14] Ako, si Yahweh, ipinahayag na mangyayari ito, at gagawin ko ito! Hindi ako magbabalik-loob ni manghihinayang dito.
Gaya ng inyong mga pamamaraan, at ayon sa iyong mga gawain, hahatulan ka nila! —ito ang pahayag ng Panginoong
Yahweh."
[15] Pagkatapos, ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [16] "Anak ng tao, masdan! Aalisin ko ang nais ng iyong
mga mata sa pamamagitan ng isang salot, ngunit hindi ka dapat tumangis ni umiyak at hindi dapat umagos ang iyong
mga luha. [17] Dapat kang maghinagpis nang tahimik. Huwag magsagawa ng pagluluksa para sa patay. Itali ang iyong
turbante at isuot mo ang sandalyas sa iyong paa, ngunit huwag mong takpan ng belo ang iyong balbas o kainin ang
tinapay ng mga kalalakihang nagdadalamhati sapagkat namatay ang kanilang mga asawa."
[18] Kaya nakipag-usap ako sa mga tao sa umaga, at kinagabihan namatay ang aking asawa. At ginawa ko kinabukasan ang
iniutos sa akin.
[19] Tinanong ako ng mga tao, "Hindi mo ba sasabihin sa amin kung ano ang ibig sabihin ng mga bagay na ito, ang mga
bagay na iyong ginagawa?" [20] Kaya sinabi ko sa kanila "Ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [21] 'Sabihin mo
sa sambahayan ng Israel, sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Masdan! Ang kapalaluan ng inyong lakas, ang nais ng
inyong mga mata, at ang inyong mga pagnanasa ang dumudungis sa aking santuwaryo! Kaya ang inyong mga anak na
lalaki at mga anak na babae na inyong iniwan ay babagsak sa pamamagitan ng espada.
[22] At gagawin ninyo ang mismong ginawa ko: hindi ninyo tatakpan ng belo ang inyong balbas, ni kumain ng mga tinapay
ng mga kalalakihang nagluluksa! [23] Sa halip, ang inyong mga turbante ay ilalagay sa inyong mga ulo at ang inyong mga
sandalyas sa inyong mga paa; hindi kayo tatangis ni iiyak, sapagkat matutunaw kayo sa inyong mga kasamaan at ang
bawat kalalakihan ay maghihinagpis para sa kaniyang kapatid na lalaki. [24] Kaya si Ezekiel ay magiging tanda para sa inyo,
ang lahat ng mga bagay na kaniyang ginawa ay inyong gagawin kapag ito ay dumating. At malalaman ninyo na ako ang
Panginoong Yahweh!"'
[25] "Ngunit ikaw, anak ng tao, sa araw na mabibihag ko ang kanilang templo, na kanilang kagalakan, ang kanilang
kapalaluan at kung ano ang kanilang nakikita at hinahangad—at kapag kinuha ko ang kanilang mga anak na lalaki at
mga babae— [26] sa araw na iyon, isang nakatakas ang pupunta sa inyo upang ipaalam sa inyo ang balita! [27] Sa araw na
iyon, bubuka ang iyong bibig sa nakatakas na iyon at ikaw ay magsasalita—hindi ka na mananahimik kailanman. Ikaw
ay magiging tanda sa kanila upang malaman nila na ako si Yahweh!"

Chapter 25

[1] Pagkatapos dumating ang salita ni Yahweh sa akin at sinabing, [2] "Anak ng tao, iharap mo ang iyong mukha laban sa mga
tao ng Ammon at magpropesiya ka laban sa kanila.
[3] Sabihin mo sa mga mamamayan ng Ammon, 'Pakingggan ang salita ng Panginoong Yahweh. Ito ang sinasabi ng
Panginoong Yahweh: Sinabi ninyo, "Aha" laban sa aking santuwaryo nang lapastanganin ito, at laban sa lupain ng Israel
nang pinabayaan ito, at laban sa sambahayan ng Juda nang sila ay dalhing bihag. [4] Kaya masdan ninyo! ibibigay ko kayo
sa mga tao sa silangan bilang kanilang mga pag-aari; maghahanda sila ng mga kampamento laban sa inyo at gagawa ng
mga tolda sa inyo. Kakainin nila ang inyong prutas, at iinumin nila ang inyong mga gatas! [5] At gagawin kong isang
pastulan si Rabba ng mga kamelyo at ang mga mamamayan ng Ammon ay isang pastulan ng mga tupa, kaya inyong
malalaman na ako si Yahweh!
[6] Sapagkat ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Ipinalakpak ninyo ang inyong mga kamay at ipinadyak ang inyong
mga paa, at nagalak sa lahat ng mga paghamak sa inyo laban sa lupain ng Israel. [7] Kaya masdan ninyo! Hahampasin ko
kayo ng aking kamay at ibibigay ko kayo bilang mga samsam sa mga bansa. Ihihiwalay ko kayo mula sa mga tao at kayo
lamang ang pupuksain mula sa maraming mga bansa! Wawasakin ko kayo, at inyong malalaman na ako si Yahweh!'
[8] Ito ang sinasabi ng Panginoon Yahweh, 'Dahil sinasabi ng Moab at Seir, "Masdan ninyo! Ang sambahayan ni Juda ay
tulad ng ibang mga bansa!" [9] Kaya nga masdan ninyo! bubuksan ko ang libis ng Moab, simula sa mga hangganan ng
kaniyang mga lunsod— Ang karangyaan ng Beth-jesimot, Baal-meon, at [10] Kiryataim—Sa mga tao ng silangan na laban sa
mga tao ng Ammon. Ibibigay ko sila na parang isang pag-aari kaya hindi na maaalala pa ang mga mamamayan ng
Ammon sa mga bansa. [11] Kaya magsasagawa ako ng mga kahatulan laban sa Moab, at kanilang malalaman na ako si
Yahweh!'
[12] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh, 'Maghihiganti ang Edom laban sa sambahayan ng Juda at sa nakagawa rin ng
pagkakamali na gawin ito. [13] Kaya, ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Hahampasin ko ang Edom ng aking kamay at
wawasakin ang bawat tao at hayop doon. Gagawin ko silang isang sira, iniwang lugar, mula sa Teman at Dedan. Sila ay
mahuhulog sa pamamagitan ng mga espada!
[14] Sa ganitong pamamaraan maghihiganti ako sa Edom sa pamamagitan ng kamay ng aking mamamayang Israel, at
gagawin nila sa Edom ang ayon sa aking poot at matinding galit! Kaya malalaman nila ang aking paghihiganti! —ito ang
pahayag ng Panginoong Yahweh!'
[15] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh, 'naghiganti ang mga Filisteo ng may masamang hangarin at mula sa kanilang
mga sarili paulit-ulit nilang sinubukang wasakin ang Juda. [16] Kaya ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Masdan ninyo!
Iaabot ko ang aking kamay laban sa mga Filisteo, at ihihiwalay ko ang mga taga-Creta at wawasakin ang mga nalabi na

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

nasa gilid ng baybayin ng dagat! [17] Maghihiganti ako ng labis sa kanila na may matinding galit ng kaparusahan, kaya malalaman nila na ako si Yahweh, kapag isinagawa ko ang paghihiganti sa kanila!"

Chapter 26

[1] Sa ika-labing isang taon, sa unang araw ng buwan, dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [2] "Anak ng tao, dahil sinabi ng Tiro laban sa Jerusalem na, 'Aha! Nasira na ang mga tarangkahan ng mga tao! Humarap na siya sa akin; Ako ay mapupuno habang siya ay nasisira!'
[3] Kaya sinasabi ito ng Panginoong Yahweh, 'Makinig! Ako ay laban sa iyo, Tiro, at magtatatag ako ng maraming bansa laban sa iyo tulad ng pagtaas ng dagat sa mga alon nito! [4] Wawasakin nila ang mga pader ng Tiro at gigibain ang kaniyang mga tore. Wawalisin ko ang kaniyang alikabok at gagawin ko siyang tulad ng isang hubad na bato.
[5] Magiging isang lugar siya na patuyuan ng mga lambat sa gitna ng dagat, yamang ipinahayag ko ito —ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh —at magiging samsam siya para sa mga bansa! [6] Papatayin sa pamamagitan ng mga espada ang kaniyang mga anak na babae na nasa bukid at malalaman nilang ako si Yahweh!
[7] Sapagkat sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Masdan! Dadalhin ko si Nebucadnezar, ang hari ng Babilonia, laban sa Tiro na nasa silangan, ang hari ng mga hari na may mga kabayo, mga karwahe, at kabalyero! Isang malaking hukbo ng maraming tao! [8] Papatayin niya ang iyong mga anak na babae sa mga bukirin gamit ang espada at magtatayo ng mga tanggulan laban sa iyo. Gagawa siya ng mga rampang panglusob laban sa iyo at itataas ang mga kalasag laban sa iyo!
[9] Ilalagay niya ang kaniyang malalaking trosong panggiba upang hampasin ang iyong mga pader at ang kaniyang mga kagamitan ang gigiba sa iyong mga tore! [10] Tatabunan ka niya ng alikabok ng napakaraming kabayo! Yayanig ang iyong mga pader sa tunog ng mga kabayo at mga gulong ng mga karwahe kapag pumasok na siya sa iyong mga tarangkahan gaya ng pagsalakay sa mga tarangkahan ng lungsod! [11] Tatapak-tapakan ng kaniyang mga kabayo ang lahat ng iyong mga lansangan; papatayin niya ang iyong mga tao gamit ang espada at babagsak sa lupa ang iyong matitibay na mga haligi.
[12] Sa paraang ito nanakawin nila ang iyong lakas at ang iyong mga kalakal! Gigibain nila ang iyong mga pader at ang iyong mga mariringwasang bahay hanggang ang iyong bato at kahoy at alikabok ay mailatag sa gitna ng katubigan. [13]
Sapagkat patitigilin ko ang ingay ng iyong mga awitin at hindi na maririnig pa ang tunog ng iyong mga lira! [14] Sapagkat gagawin kitang puro bato lamang; magiging isang lugar ka na patuyuan ng mga lambat. Hindi ka na muling maitatayo pa, dahil ako, si Yahweh, ay ipinahayag ito! - ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh!'
[15] Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh sa Tiro, 'Hindi ba mayayanig ang mga isla sa tunog ng iyong pagbagsak at sa pagdaing ng mga nasugatan kapag ang katakot-takot na pagpatay ay nasa iyong kalagitnaan? [16] Dahil bababa sa kanilang mga trono ang lahat ng mga namumuno ng karagatan at isasantabi ang kanilang mga balabal at huhubarin ang kanilang mga makukulay na kasuotan! Babalutin nila ng takot ang kanilang mga sarili! Uupo sila sa lupa at tuloy-tuloy na mangangatog at manginginig sa takot sa iyo!
[17] Aawitan ka nila ng awit ng panaghoy para sa iyo at sasabihin nila sa iyo, Paanong ikaw, na siyang tinitirahan ng mga mandaragat, ay nawasak! Ang tanyag na lungsod na napakalakas - ngayon ay naglaho na sa dagat! At ang mga nananahan sa kaniya ay minsang nagbigay takot sa lahat ng iba pang naninirhan malapit sa kanila. [18] Yumayanig ngayon ang mga baybayin sa araw ng iyong pagbagsak! Nasisindak ang mga isla sa karagatan dahil ikaw ay namatay.
[19] Dahil sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Kapag ginawa kitang isang mapanglaw na lungsod, tulad ng ibang mga lungsod na walang naninirahan, kapag itinaas ko ang kailaliman laban sa iyo at kapag tinabunan ka ng malalaking katubigan, [20] pagkatapos ay ibababa kita sa mga tao ng sinaunang panahon tulad ng iba na bumaba sa hukay; dahil gagawin kitang naninirahan sa pinakamababang bahagi ng lupa gaya ng mga nasira noong sinaunang panahon. Dahil dito hindi ka na makakabalik sa lupain kung saan nabubuhay ang mga tao. [21] Ipaparanas ko sa iyo ang mga kapahamakan, at ganap kang mawawala. Pagkatapos ikaw ay hahanapin, ngunit hindi ka na muli pang mahahanap - ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh!'"

Chapter 27

[1] Muling dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [2] "Ngayon ikaw, anak ng tao, magsimula ka ng panaghoy tungkol sa Tiro, [3] at sabihin sa Tiro, 'Ikaw na nananahan sa pasukan ng dagat, mga mangangalakal ng mga tao sa maraming mga isla, sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Tiro! Sinabi mo, "Wala akong kapintasan sa kagandahan!"
[4] Nasa pusod ng mga karagatan ang iyong mga hangganan; ginawang walang kapintasan ng iyong mga manggagawa ang iyong kagandahan. [5] Ginawa nila ang iyong mga tabla mula sa mga pirs na galing sa Bundok ng Hermon; kumuha sila ng sedar mula sa Lebanon upang makagawa ng poste ng barko para sa iyo.
[6] Ginawa nila ang iyong mga sagwan mula sa mga owk mula sa Bashan; ginawa nila ang iyong mga palapag mula sa kahoy na galing sa Cyprus at pinalamutian nila ito ng garing. [7] Makukulay na lino ang iyong mga layag na galing sa Egipto na parang inyong mga bandera!

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[8] Ang mga taong naninirahan sa Sidon at Arvad ay ang iyong mga taga-sagwan; ang mga taga-Tiro ay nasa sa iyo; sila ang
iyong mga kapitan. [9] Ang iyong mga lamat ay pinunan ng mga bihasang manggagawa; dala-dala ng lahat ng mga barko sa
dagat at ng kanilang mga manlalayag ang iyong mga kalakal na pangkalakal!
[10] Nasa iyong hukbo ang mga taga-Persia, Lydia at Libya, ang iyong mga mandirigma! Isinabit nila sa iyo ang mga kalasag
at mga helmet; ipinakita nila ang iyong kaluwalhatian! [11] Nakapalibot sa iyong mga pader ang mga kalalakihan ng Arvad
at Helec sa iyong hukbo at ang mga tao sa Gamad ay nasa iyong mga tore! Isinabit nila ang kanilang mga kalasag sa iyong
mga pader sa palibot mo! Kinumpleto nila ang iyong kagandahan!
[12] Naging suki mo ang Tarsis dahil sa napakaraming uri ng kayamanan: pilak, bakal, lata, at tingga. Binili at ibinenta nila
ang iyong mga paninda! [13] Ang Javan, Tubal, at Meshec—nagpalitan sila ng mga alipin at mga kagamitang gawa sa tanso.
Sila ang namahala sa iyong mga kalakal.
[14] Nagbigay ang Beth-Togarma ng mga kabayo, mga lalaking kabayo at mola bilang iyong mga pangkalakal. [15] Ang mga
kalalakihan ng Rodes ang iyong naging mga mangangalakal sa maraming mga baybayin. Nasa iyong mga kamay ang mga
kalakal; nagpadala sila pabalik ng mga sungay, garing, at itim na kahoy bilang pagpaparangal!
[16] Naging mangangalakal mo ang Aram sa karamihan ng iyong produkto; nagbigay sila ng mga esmeralda, mga telang
kulay lila, pinong tela, mga perlas at mga pulang rubi bilang iyong mga kalakal. [17] Nakikipagpalitan sa iyo ang Juda at ang
lupain ng Israel. Nagbibigay sila ng trigo mula sa Minith, trigo, pulot, langis at balsamo bilang iyong mga kalakal. [18] Ang
Damasco ay iyong mangangalakal sa lahat ng iyong mga produkto, lahat ng iyong napakalaking kayamanan, at ng alak ng
Helbon at lana ng Zahar.
[19] Binigyan ka ng mga taga-Dan at mga taga-Javan na mula sa Uzal ng mga kalakal na yari sa bakal, kanela at kalamo. [20]
Naging kalakal ang mga ito para sa iyo. Mga pinong upuang kumot naman ang kinakalakal sa iyo ng Dedan. [21] Ang Arabia
at ang lahat ng mga pinuno ng Kedar ay mga nakikipagkalakalan sa iyo; sa kanila nanggagaling ang mga tupa, mga
lalaking tupa at mga kambing.
[22] Pumupunta sa iyo ang mga mangangalakal ng Seba at Raama upang ibenta sa iyo ang bawat pinakamasasarap na
pampalasa at ang lahat ng uri ng mga mamahaling bato; at nakikipagkalakalan sila ng ginto para sa iyong mga kalakal. [23]
Nakikipagkalakalan sa iyo ang Haran, Canne at ang Eden, kasama ng Seba, Assur at Kilmad.
[24] Ito ang mga nangangalakal sa iyo ng pinalamutiang balabal na kulay lila ang tela na may makukulay na habi at mga
sari-saring kulay ng mga kumot, naburdahan at telang pulido ang pagkakahabi sa iyong mga pamilihan. [25] Ang mga barko
ng Tarsis ang mga tagapagdala ng iyong mga kalakal! Kaya ikaw ay napuno lulan ng mabibigat na mga kalakal sa pusod
ng mga karagatan!
[26] Dinala ka ng iyong mga tagasagwan sa mga malalawak na karagatan; winasak ka ng hangin ng silangan sa kanilang
kalagitnaan. [27] Ang iyong kayamanan, produkto at mga kalakal; ang iyong mga marino, mandaragat, at mga manggagawa
ng barko; ang iyong mga mangangalakal ng mga produkto at ang lahat ng mga kalalakihang mandirigmang nasa iyo at
lahat ng iyong mga tauhan - lulubog sila sa kailaliman ng dagat sa araw ng iyong pagkawasak.
[28] Yayanig ang mga lungsod sa karagatan sa tunog ng sigaw ng iyong kapitan; [29] Bababa ang lahat ng mga humahawak ng
sagwan mula sa kanilang mga barko; tatayo sa lupa ang mga marino at bawat manlalayag ng dagat. [30] Pagkatapos ay
ipaparinig nila sa iyo ang kanilang mga boses at mananaghoy ng buong kapaitan; lalagyan nila ng alikabok ang kanilang
mga ulo. Gugulong-gulong sila sa mga abo.
[31] Kakalbuhin nila ang kanilang mga ulo para sa iyo at babalutin ang kanilang mga sarili gamit ang sako, at tatangis sila
nang may pait at sila ay sisigaw. [32] Lalakasan nila ang kanilang pagdaing ng panaghoy para sa iyo at aawit ng panambitan
sa iyo, Sino ang tulad ng Tiro, na ngayon ay nadala sa katahimikan sa kalagitnaan ng dagat? [33] Nang dumaong ang iyong
mga kalakal mula sa dagat, nasiyahan ang maraming tao; pinayaman mo ang mga hari ng mundo sa iyong labis na
kayamanan at kalakal!
[34] Ngunit nang mawasak ka ng karagatan, sa pamamagitan ng mga katubigan, lumubog ang iyong mga kalakal at ang
lahat ng iyong mga tripulante! [35] Nanlumo sa iyo ang lahat ng mga naninirahan sa mga baybayin at nanginig sa takot ang
kanilang mga hari! Nanginig ang kanilang mga mukha! [36] Pinalatakan ka ng mga mangangalakal ng mga tao; ikaw ay
naging isang katatakutan at hindi ka na muling mabubuhay kailanman.'"

Chapter 28

[1] Pagkatapos nagsalita si Yahweh sa akin at sinabi, [2] "Anak ng tao, sabihin mo sa namumuno ng Tiro, 'Ito ang sinasabi ng
Panginoong Yahweh: Mapagmataas ang iyong puso! Sinabi mo, "Ako ay isang diyos! Uupo ako sa upuan ng mga diyos sa
kalagitnaan ng dagat!" Kahit na ikaw ay tao at hindi Diyos, ginawa mo ang inyong puso na gaya ng puso ng isang diyos; [3]
iniisip mo na mas matalino ka kaysa kay Daniel, at walang lihim na nakamamangha sa iyo!
[4] Pinayaman mo sa karunungan at kahusayan mo ang iyong sarili at nagtamo ka ng ginto at pilak sa iyong kabang yaman!
[5] Sa pamamagitan ng iyong labis na kaalaman at sa iyong pangangakalakal, naparami mo ang iyong kayamanan, kaya
ang iyong puso ay mapagmataas dahil sa iyong kayamanan!
[6] Kaya, sinabi ito ng Panginoong Yahweh: Dahil ginawa mo ang iyong puso na tulad ng puso ng isang diyos, [7] kaya
magpapadala ako ng mga dayuhan laban sa iyo, kakilakilabot na mga kalalakihan mula sa ibang mga bansa! At dadalhin

nila ang kanilang mga espada laban sa kagandahan ng iyong karunungan at hindi nila igagalang ang iyong
kaningningan!
[8] Dadalhin ka nila sa hukay at ang kamatayan mo ay kamatayan ng mga namatay sa ilalim ng mga dagat! [9] Masasabi mo
pa kaya na, "Ako ay isang diyos" sa harapan ng taong papatay sa iyo? Ikaw ay isang tao at hindi Diyos at ikaw ay nasa
kamay ng sasaksak sa iyo! [10] Ang ikamamatay mo ay ang kamatayan ng hindi natuli sa kamay ng mga dayuhang, sapagkat
ipinahayag ko ito---ito ang kapahayagan ng Panginoong Yahweh!"'
[11] Nagsalitang muli sa akin si Yahweh at sinabi, [12] "Anak ng tao, lakasan mo ang pagtangis para sa hari ng Tiro at sabihin
sa kaniya, 'Ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh: Ikaw ang halimbawa ng walang kapintasan, punong-puno ng
karunungan at walang kapintasan na kagandahan! [13] Ikaw ay nasa Eden, ang hardin ng Diyos! Bumabalot sa iyo ang
bawat mahahalagang bato: carnelian, krisolait, at onise! Topaz, at diyamanteng nagniningning, at jasper! Safiro,
esmeralda at berilo! Sa ginto nakahulma ang mga batong ito para sa iyo! Inihanda nila ang mga ito upang ipasuot sa iyo
sa araw na ikaw ay lilikhain!
[14] Inilagay kita sa banal na bundok ng Diyos gaya ng kerubin na itinalaga ko upang magbantay sa sangkatauhan! Nasa
gitna ka ng mga kumikinang na mga bato kung saan ka naglakad. [15] Mayroon kang karangalan sa iyong mga pamamaraan
mula sa araw na ikaw ay nilikha hanggang sa nakita sa iyo ang kawalan ng katarungan.
[16] Sa dami ng bilang ng iyong kalakal napuno ka ng karahasan, kaya ka nagkasala! Itinapon kitang narumihan mula sa
bundok ng Diyos at sinira kita, ikaw, na bantay na kerubin, mula sa mga kumikinang na bato. [17] Ang iyong puso ay
mapagmataas dahil sa iyong kagandahan; sinira mo ang iyong karunungan dahil sa inyong kaningningan! Inihagis kita
sa lupa! Inilagay kita sa harapan ng mga hari upang makita ka nila!
[18] Dahil sa marami mong kasalanan at sa iyong hindi tapat na pangakalakal, dinungisan mo ang iyong mga banal na
lugar! Kaya nagpalabas ako ng apoy galing sa iyo; tutupukin ka nito. Gagawin kitang abo sa mundo sa harapan ng lahat
na manonood sa iyo. [19] Lahat ng mga nakakilala sa iyo na kabilang sa mga tao ay iiling sa iyo; masisindak sila at hindi ka
na mabubuhay muli!'"
[20] At nagsalita sa akin si Yahweh at sinabi, [21] "Anak ng tao, ibaling mo ang iyong mukha laban sa Sidon at magpahayag
laban sa kaniya! [22] Sabihin mo, 'Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Masdan! Ako ay laban sa iyo, Sidon! Dahil ako ay
maluluwalhati sa gitna mo upang malaman ng iyong mga tao na ako si Yahweh kapag iginawad ko na ang katarungan sa
iyo. Makikita nila sa inyo na ako ay banal!
[23] Magpapadala ako ng salot sa iyo at dugo sa inyong mga lansangan at ang mga pinaslang ay babagsak sa kalagitnaan mo.
Kapag dumating ang espada laban sa iyo mula sa lahat ng dako, dito mo malalaman na ako si Yahweh! [24] Pagkatapos noon
ay wala ng dawag na nakakasalubsob at mga tinik na nagpapahirap sa sambahayan ng Israel sa alin man sa nakapalibot
sa kaniya na nanlalait sa kaniyang mga tao, kaya malalaman nila na ako ang Panginoong Yahweh!'
[25] Ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh, "Kapag tinipon ko ang sambahayan ng Israel mula sa mga tao na kung saan sila
naikalat, at kapag ako ay naitalaga sa kanila, upang makita ng ibang mga bansa. Pagkatapos ay gagawa sila ng kanilang
mga tahanan doon sa lupain na ibibigay ko kay Jacob na aking lingkod! [26] At sila ay mamuhay ng matiwasay roon at
magtatayo sila ng mga bahay, magtanim ng mga ubasan at mamuhay sila ng matiwasay kapag isakatuparan ko ang
kahatulan sa lahat ng namumuhi sa kanila mula sa iba't-ibang dako; upang malaman nila na ako si Yahweh ang Diyos
nila!"'

Chapter 29

[1] Sa ika-sampung taon, sa ika-siyam na buwan at ika-labing dalawang araw ng buwan, nagsalita sa akin si Yahweh at
sinabi, [2] "Anak ng tao, ihanda mo ang iyong sarili laban sa Paraon, ang hari ng Egipto; magpahayag ka laban sa kaniya at
laban sa lahat ng taga Egipto! [3] Ipahayag mo at sabihin, 'Ang Panginoong Yahweh ang nagsabi nito: Masdan! Laban ako sa
iyo, Paraon, hari ng Egipto! Ikaw, ang dambuhalang nilalang sa dagat na nakahiga sa ilalim ng ilog, na nagsasabi sa akin,
"Pinagawa ko ang ilog para sa sarili ko!"
[4] Dahil maglalagay ako ng pangawil sa iyong panga at ang mga isda ng iyong Nilo ay kakapit sa iyong mga kaliskis;
iaangat kita paitaas mula sa gitna ng iyong ilog kasama ang lahat ng isda sa ilog na kumapit sa iyong kaliskis. [5] Itatapon
kita pababa sa ilang, ikaw at ang lahat ng isda mula sa iyong ilog. Malalaglag ka sa ibabaw ng parang, hindi ka pupulutin
ni itataas. Ibibigay kita bilang pagkain ng mga nabubuhay na mga bagay sa mundong ito at mga ibon sa mga kalawakan!
[6] At malalaman ng lahat ng mga naninirahan sa Egipto na ako si Yahweh, dahil sila ay naging tungkod na tambo sa
sambahayan ng Israel! [7] Nang mahawakan ka nila sa kanilang kamay, nabali ka at nagkaputol-putol at tinusok mo ang
kanilang balikat, at nang sumandal sila sa iyo, dinurug mo ang kanilang mga hita at pinanginig mo ang kanilang
balakang.
[8] Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh: Masdan! Magdadala ako ng espada laban sa iyo; papatayin kong pareho mula sainyo
ang tao at ang hayop. [9] Kaya magigiba at masisira ang lupain ng Egipto; at malalaman nila na ako si Yahweh, dahil sinabi
ng dambuhala sa dagat, "Ang ilog ay akin, dahil ako ang gumawa nito!" [10] Kaya, masdan! Laban ako sa iyo at laban sa
iyong ilog, kaya gagawin kong ilang ang lupain ng Egipto at hindi mapakinabangan, kaya ikaw ay magiging lupain na
walang pakinabang magmula sa Migdol hanggang Sevene at sa mga hangganan ng Kush.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[11] Walang paa ng tao ang dadaan dito! Walang paa ng mga hayop ang dadaan dito! At hindi ito matitirahan ng apatnapung
taon! [12] Dahil gagawin kong ilang sa gitna ng mga lupain ng Egipto na hindi natirahan at ang kaniyang mga lungsod sa
gitna ng mga walang pakinabang na lungsod at magiging ilang ng apatnapung mga taon; pagkatapos ay ikakalat ko ang
mga taga-Egipto sa mga bansa at paghihiwa-hiwalayin ko sila sa mga lupain.
[13] Sapagkat ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Sa pagtatapos ng apatnapung taon, titipunin ko ang mga taga-Egipto
mula sa mga tao kung saan sila ikinalat. [14] Ibabalik ko ang mga kabuhayan sa Egipto at ibabalik ko sila sa lupain ng
Patros, sa lupain kung saan sila nagmula. Pagkatapos sila ay magiging isang mababang kaharian doon.
[15] At ito ang magiging pinakamababa sa mga kaharian at hindi na siya kailanman makakahigit sa ibang mga bansa. At
babawasan ko sila upang hindi sila muling mamumuno sa mga bansa. [16] At hindi na ang mga taga-Egipto ang idadahilan
na sasandalan ng mga sambayanan ng Israel. Sa halip, ipaalaala nila sa mga sambayanan ni Israel ang kanilang
nagawanng kasalanan noong sila ay nagpunta sa Egipto upang humingi ng tulong. Pagkatapos ay malalaman nila na Ako
ang Panginoon Yahweh!""
[17] At nangyari na noong ika-dalawampu at pitong taon sa unang araw ng unang buwan, nagsalita sa akin si Yahweh at
sinabi, [18] "Anak ng tao, inihanda na ni Nebucadnezar na hari ng Babilonia ang kaniyang mga kawal upang gawin ang
mabigat na gawain laban sa Tiro. Bawat ulo ay naahit at bawat balikat ay nalapnos ngunit kahit kailan wala silang bayad
mula sa Tiro para sa kaniya at sa kaniyang hukbo sa mabigat na trabaho na ginawa nila laban sa Tiro.
[19] Kaya ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh, 'Masdan! Ibibigay ko ang lupain ng Egipto kay Nebucadnezar na hari ng
Babilonia at hahakutin nila ang mga kayamanan nila at lilimasin ang mga ari-arian at dadalhin lahat ang kaniyang
matagpuan doon; at iyan ang maging sahod ng kaniyang mga kawal! [20] Ibinigay ko sa kaniya ang lupain ng Egipto para sa
mga sahod sa ginawa nilang trabaho para sa akin - ito ang ipinahayag ng Panginoong Yahweh.
[21] Sa araw na iyon ay palilitawin ko ang isang sungay para sa sambahayan ni Israel, at pagsasalitain ko kayo sa gitna nila,
upang malaman nila na ako si Yahweh!"'

Chapter 30

[1] Ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [2] "Anak ng tao, magpropesiya ka at sabihin, 'ito ang sinasabi ng
Panginoong Yahweh: Managhoy, "Aba sa darating na araw!" [3] Ang araw ay malapit na! Malapit na ang araw para kay
Yahweh! Magiging maulap ang araw na ito, isang panahon ng katapusan para sa mga bansa!
[4] At isang espada ang darating laban sa Egipto at magkakaroon ng pagdadalamhati sa Cush kapag babagsak sa Egipto ang
mga taong pinatay—kapag kinuha nila ang kaniyang kayamanan at kapag gumuho ang kaniyang mga pundasyon! [5] Ang
Cush, Libya at Lidya at ang lahat ng mga dayuhan kasama ang mga taong kabilang sa kasunduan—babagsak silang lahat
sa pamamagitan ng espada!
[6] Sinasabi ito ni Yahweh: Kaya ang sinumang tutulong sa Egipto ay babagsak, at ang kapalaluan ng kaniyang lakas ay
manghihina. Mula sa Migdal patungo sa Sevene ang kanilang mga kawal ay babagsak sa pamamagitan ng espada! —ito
ang pahayag ng Panginoong Yahweh! [7] Manlulumo sila sa gitna ng nilayasang mga lupain, at ang kanilang mga lungsod
ay magiging kabilang ng lahat ng mga nasirang lungsod!
[8] At malalaman nilang ako si Yahweh, kapag susunugin ko ang Egipto, at kapag nawasak ang lahat ng kaniyang mga
katulong! [9] Sa araw na iyon magsisilabasan ang mga mensahero mula sa harapan ko sa mga barko upang kilabutan ang
matiwasay na Cush, at magkakaroon ng pagdadalamhati sa kanila sa araw ng pagwakas ng Egipto. Sapagkat masdan! Ito
ay paparating!
[10] Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Wawakasan ko ang karamihan sa Egipto sa pamamagitan ng kamay ni
Nebucadnezar, ang hari ng Babilonia. [11] Siya at ang kaniyang hukbong kasama niya, ang kinatatakutan ng mga bansa ay
dadalhin upang sirain ang lupain; ilalabas nila ang kanilang mga espada laban sa Egipto at pupunuin ang lupain ng mga
patay na tao!
[12] Gagawin kong tuyong lupa ang mga ilog, at ibebenta ko ang lupain sa kamay ng mga masasamang tao. Pababayaan ko
ang lupain at ang kabuuan nito sa pamamagitan ng kamay ng mga banyaga! Ako, si Yahweh, ang nagpapahayag nito!
[13] Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Sisirain ko ang mga diyus-diyosan at wawakasan ko ang mga walang silbing diyus-
diyosan ng Memfis. Wala ng magiging prinsipe sa lupain ng Egipto at maglalagay ako ng katatakutan sa lupain ng Egipto!
[14] Pagkatapos, pababayaan ko ang Patros at susunugin ko ng apoy ang Zoan, at magsasagawa ako ng mga kahatulan sa
Tebez.
[15] Sapagkat ibubuhos ko ang aking matinding galit sa Pelesium, ang tanggulan ng Egipto, at papatayin ang karamihan ng
Tebez. [16] Pagkatapos, susunugin ko ng apoy ang Egipto. Magiging labis ang kahirapan ng Pelesium at ang Tebez ay
mawawasak. Araw-araw ay magkakaroon ng mga kaaway ang Memfis!
[17] Ang mga binata sa Heliopolis at Bubastis ay babagsak sa pamamagitan ng espada at ang kanilang mga lungsod ay
mabibihag. [18] Sa Tafnes, hindi magliliwanag ang araw na iyon kapag sisirain ko ang pamatok ng Egipto roon at ang
kapalaluan ng kaniyang lakas ay magwawakas. Magkakaroon ng ulap na kukubkob sa kaniya at ang kaniyang mga anak
na babae ay dadaan sa pagkakabihag. [19] Magsasagawa ako ng paghuhukom sa Egipto, at malalaman nila na ako si
Yahweh."'

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[20] At nangyari nga sa ika-labingisang taon, sa unang buwan, sa ika-pitong araw ng buwan, na ang salita ni Yahweh ay
dumating sa akin at sinabi, [21] "Anak ng tao, binali ko ang braso ng Paraon, ang hari ng Egipto. Masdan! Hindi ito
nabendahan at hindi makatatanggap ng gamot; walang sinuman ang makakapaglagay ng benda nito, kaya wala itong
magiging sapat na lakas upang humawak ng espada.
[22] Samakatuwid sinasabi ito ng Panginoong Yahweh, 'Masdan ang Paraon, ang hari ng Egipto! Sapagkat babaliin ko ang
kaniyang braso, ang malakas at ang bali na, at pababagsakin ko ang espada mula sa kaniyang kamay. [23] Pagkatapos ay
ikakalat ko ang Egipto sa mga bansa at pagwawatak-watakin sila sa mga lupain. [24] Palalakasin ko ang mga braso ng hari
ng Babilonia at ilalagay ko ang aking espada sa kaniyang kamay upang maaari kong masira ang mga braso ng Paraon.
Maghihinagpis siya sa harapan ng hari ng Babilonia tulad ng paghihinagpis ng taong mamamatay na.
[25] Sapagkat palalakasin ko ang mga braso ng hari ng Babilonia, habang bumabagsak ang mga braso ng Paraon.
Pagkatapos, malalaman nila na ako si Yahweh, kapag inilagay ko ang aking espada sa kamay ng hari ng Babilonia;
sapagkat kaniyang lulusubin ang lupain ng Egipto gamit ito. [26] Kaya ikakalat ko ang Egipto sa mga bansa at pagwatak-
watakin sila sa mga lupain. At malalaman nila na ako si Yahweh!"'

Chapter 31

[1] At nangyari ito sa ikalabing isang taon sa unang araw ng ikatlong buwan na ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at
sinabi, [2] "Anak ng tao, sabihin mo kay Faraon, ang hari ng Egipto, at sa kaniyang mga tagapaglingkod na nakapalibot sa
kaniya, 'Sa iyong kadakilaan, sino ang katulad mo?
[3] Masdan ninyo! Ang Asiria ay isang punong sedar sa Lebanon na may mga magagandang sanga, mayayabong na lilim, at
napakataas! At ang dulo nito ay nasa itaas ng mga sanga. [4] Pinataas ito ng maraming tubig; pinalaki ito ng mga malalalim
na tubig. Umaagos ang mga ilog sa lahat ng palibot nito kung saan ito nakatanim, sapagkat ang kanilang mga lagusan ay
umaabot sa lahat ng mga punongkahoy sa parang.
[5] Ang labis na taas nito ay higit sa kahit na anong punongkahoy sa parang, at naging napakarami ang mga sanga nito;
humaba ang mga sanga nito dahil sa maraming tubig habang lumalaki ang mga ito. [6] Pinamugaran ng lahat ng ibon sa
kalangitan ang mga sanga nito, habang ang lahat ng nabubuhay sa parang ay nagsisilang ng kanilang mga anak sa ilalim
ng mga dahon nito. Nakatira ang lahat ng maraming bansa sa ilalim ng lilim nito. [7] Sapagkat ang kagandahan nito ay sa
kalakihan at sa haba ng mga sanga nito, sapagkat ang mga ugat nito ay nasa maraming tubig!
[8] Hindi ito kayang tumbasan ng mga punong sedar sa halamanan ng Diyos! Wala sa mga punong abeto ang
makapapantay sa mga sanga nito, at walang anumang mga punongkahoy ang makatutumbas sa mga sanga nito. Walang
punongkahoy sa halamanan ng Diyos ang makatutumbas sa ganda nito! [9] Pinaganda ko ito sa kaniyang maraming mga
sanga; at kinaiingitan ito ng lahat ng mga punongkahoy sa Eden na nasa halamanan ng Diyos.
[10] Kaya, ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Dahil sa napakataas nito, at dahil sa itinaas niya ang dulo ng kaniyang
punongkahoy sa itaas ng mga sanga at itinaas niya ang kaniyang puso sa taas na iyon— [11] kaya ibinigay ko siya sa kamay
ng mga pinaka-makapangyarihang pinuno ng mga bansa! Kumilos ang pinunong ito laban sa kaniya at pinalayas siya
dahil sa kaniyang kasamaan!
[12] Pinutol siya ng mga dayuhang kinatatakutan ng lahat ng mga bansa at pagkatapos ay iniwan siya. Ang mga sanga nito
ay nagsihulog sa mga bundok at sa mga lambak, at nasira ang mga sanga nito sa lahat ng mga batis sa mundo. At lumabas
ang lahat ng mga bansa sa mundo mula sa lilim nito at iniwan siya.
[13] At nagpahinga sa mga puno nito ang lahat ng mga ibon sa mga kalangitan, at umupo sa mga sanga nito ang lahat ng
mga mababangis na hayop sa parang. [14] Nangyari ito upang walang mga punongkahoy na sagana sa tubig ang lalago nang
ganoong kataas, upang hindi nila itaas ang kanilang mga dulo sa itaas ng mga dahon, sapagkat wala ng iba pang
punongkahoy na nakainom ng tubig ang muling lalago nang ganoong kataas. Sapagkat ipinasakamay silang lahat sa
kamatayan hanggang sa pinakamababang bahagi ng mundo, sa gitna ng mga tao ng sangkatauhan na bumaba sa hukay.
[15] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Sa araw na bumaba siya sa sheol, nagdala ako ng pagtangis sa mundo.
Tinakpan ko ang mga malalalim na tubig dahil sa kaniya, at pinigilan ko ang mga tubig sa karagatan. Ipinagkait ko ang
mga malalawak na tubig at nagdala ako ng pagtangis sa Lebanon para sa kaniya! Kaya ang lahat ng mga punongkahoy sa
parang ay tumangis sa kaniya.
[16] Nagdala ako ng panginginig sa mga bansa sa ugong ng kaniyang pagbagsak, nang itinapon ko siya sa sheol kasama ng
mga bumaba sa hukay! At napanatag ko ang lahat ng mga punongkahoy ng Eden sa mga pinakamababang bahagi ng
mundo! Ito ang mga pinakapili at pinakamagandang punongkahoy ng Lebanon, ang mga puno na nagsiinom ng mga
tubig!
[17] Sapagkat bumaba din silang kasama niya sa sheol, silang mga pinatay sa pamamagitan ng mga espada! Ito ang mga
malalakas niyang braso, ang mga bansa na nanirahan sa kaniyang lilim. [18] Alin sa mga punongkahoy sa Eden ang
papantay sa iyong kaluwalhatian at kadakilaan? Sapagkat dadalhin ka pababa kasama ng mga punongkahoy ng Eden sa
mga pinakamababang bahagi ng mundo kasama ng mga taong hindi tuli; mamumuhay ka kasama ng mga taong pinatay
sa pamamagitan ng espada! Ito ay si Faraon at ang lahat ng kaniyang mga tagapaglingkod! —ito ang pahayag ng
Panginoong Yahweh!"'

Chapter 32

1 At nangyari ito sa unang araw ng ikalabindalawang buwan ng ikalabindalawang taon, na ang salita ni Yahweh ay
dumating sa akin at sinabi. 2 "Anak ng tao, managhoy ka tungkol kay Faraon, ang hari ng Egipto; sabihin mo sa kaniya,
'Para kang isang batang leon sa gitna ng mga bansa, parang isang dambuhala sa mga karagatan; pinalalabo mo ang tubig,
pinapagalaw mo ang mga tubig sa pamamagitan ng iyong mga paa at pinapaputik mo ang kanilang mga tubig!
3 Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Kaya ilaladlad ko sa iyo ang aking lambat sa kapulungan ng maraming tao, at
iaahon ka nila sa aking lambat! 4 Pababayaan kita sa lupain! Ihahagis kita sa isang parang at padadapuin ko sa iyo ang
lahat ng mga ibon sa kalangitan; ang pagka-gutom ng lahat ng mga nabubuhay na mga hayop sa lupa ay mabubusog sa
iyo.
5 Sapagkat ilalagay ko ang iyong mga laman sa mga kabundukan at pupunuin ko ang mga lambak ng mga inuuod mong
bangkay! 6 Pagkatapos ibubuhos ko ang iyong dugo sa mga kabundukan at mapupuno ang mga sapa ng iyong dugo!
7 At kapag patayin ko ang iyong ilawan, tatakpan ko ang kalangitan at padidilimin ko ang mga bituin nito. Tatakpan ko
ang araw sa pamamagitan ng mga ulap, at hindi magliliwanag ang buwan! 8 padidilimin ko sa iyo ang lahat ng
maningning na liwanag sa kalangitan at ilalagay ko ang kadiliman sa iyong lupain! Ito ang pahayag ng Panginoong
Yahweh.
9 Kaya sisindakin ko ang puso ng maraming tao sa mga lupain na hindi mo nakikilala, kapag dadalhin ko ang iyong
pagkabagsak sa mga bansa. 10 Gugulatin ko ang maraming mga tao tungkol sa iyo; ang kanilang mga hari ay mangangatog
sa takot tungkol sa iyo kapag aking ikakampay ang aking espada sa kanilang harapan. Bawat sandali, manginginig ang
bawat isa dahil sa iyo, sa araw ng iyong pagkabagsak.
11 Sapagkat ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Ang espada ng hari ng Babilonia ay darating laban sa iyo! 12
Pababagsakin ko ang iyong mga tagapaglingkod sa pamamagitan ng mga espada ng mga mandirigma—kakila-kilabot sa
mga bansa ang bawat mandirigma! Ganap na sisirain ng mga mandirigmang ito ang kaluwalhatian ng Egipto at ang lahat
ng mga tao nito!
13 Sapagkat wawasakin ko ang lahat ng mga alagang hayop mula sa tabi ng mga saganang tubig; hindi na kailanman
pagagalawin ng paa ng tao ang mga tubig, o kaya pagagalawin ng mga ito sa kuko ng baka! 14 Pagkatapos pakakalmahin
ko ang kanilang mga tubig at padadaluyin ko ang kanilang mga ilog na parang langis. Ito ang pahayag ng Panginoong
Yahweh!
15 Kapag gagawin ko ang lupain ng Egipto—ang lupaing puno— isang lugar ng pagkawasak, isang lugar na pinabayaan;
kapag sasalakayin ko ang lahat na naninirahan dito, saka nila malalaman na ako si Yahweh! 16 Magkakaroon ng isang
panaghoy! Sapagkat mananaghoy sa kaniya ang mga anak na babae ng mga bansa; mananaghoy sila para sa Egipto.
Mananaghoy sila para sa lahat ng mga tagapaglingkod nito! Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh!"'
17 At nangyari ito sa ikalabindalawang taon, sa ikalabinlimang araw ng buwan, na ang salita ni Yahweh ay dumating sa
akin at sinabi, 18 "Anak ng tao, tumangis ka para sa mga tagapaglingkod ng Egipto at ihagis mo sila pababa, siya at ang
mga anak na babae ng maharlikang mga bansa—sa pinakamababang bahagi ng lupa kasama ang mga bumaba na sa
hukay!
19 Tanungin mo sila, 'Talaga bang mas maganda kayo kaysa sa sinuman? Bumaba kayo at humiga kasama ang mga hindi
tuli!' 20 Babagsak sila sa gitna ng mga pinatay sa pamamagitan ng espada! Ibinigay ang Egipto sa espada; sasakupin siya
ng kaniyang mga kaaway at ang kaniyang mga tagapaglingkod! 21 Ang pinakamalakas na mandirigma sa sheol ay
magpapahayag tungkol sa Egipto at sa kaniyang mga kaanib, 'Bumababa na sila rito! Hihiga sila kasama ang mga hindi
tuli na namatay sa pamamagitan ng espada!'
22 Naroon ang Asiria kasama ang lahat ng kaniyang kapulungan! Nakapalibot ang kanilang mga libingan sa kaniya; lahat
sila ay pinatay sa pamamagitan ng espada. 23 Sa mga libingan na nakatalaga sa pinakamalalim na hukay ay nandoon,
kasama ang lahat ng kaniyang kapulungan. Nakapalibot sa kaniyang libingan ang lahat ng pinatay, at bumagsak sa
pamamagitan ng espada, Sa mga nagdala ng kakila-kilabot sa lupain ng mga buhay!
24 Naroon si Elam kasama ang lahat ng kaniyang mga tagapaglingkod! Nakapalibot sa kaniya ang kaniyang mga libingan;
lahat sila ay pinatay! Sa mga bumagsak sa pamamagitan ng espada, sa mga hindi tuli na bumaba sa pinakamababang
bahagi ng lupa, na siyang nagdala ng kanilang kakila-kilabot/matinding takot sa lupain ng buhay at ngayon ay dala-dala
nila ang kanilang kahihiyan, sila ay pababa sa hukay!. 25 Naglatag sila ng isang nirolyong/binilot na higaan para kay Elam
at lahat niyang mga lingkod sa gitna/kalagitnaan ng mga pinatay; Nakapalibot sa kaniya ang kaniyang mga libingan!
Silang lahat ay mga hindi tuli, silang mga pinatay sa pamamagitan ng espada, sila na nagdala ng kanilang mga kakila-
kilabot sa lupain ng mga buhay! Kaya dala-dala nila ang kanilang sariling kahihiyan na nasa kanila, kasama ang mga
bumababa sa hukay sa gitna ng mga pinatay, iyong mga pababa sa hukay. Si Elam ay nasa gitna ng lahat ng mga pinatay.
26 Sina Mesech, Tubal at ang lahat ng kaniyang mga tagapaglingkod ay naroon! Ang kanilang mga libingan ay nakapalibot
sa kanila! Lahat sila ay hindi tuli, na pinatay sa pamamagitan ng espada, dahil dinala nila ang kanilang mga kakila-
kilabot sa lupain ng buhay. 27 Hindi ba sila hihiga kasama ng mga bumagsak na mandirigma na hindi tuli na bumaba sa
sheol dala-dala ang lahat ng kanilang mga sandata sa pakikipagdigma, at ang kanilang mga espada na nakalagay sa ilalim

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ng kanilang mga ulo? Ang kanilang mga kalasag ay nakalagay sa ibabaw ng kanilang mga buto. Sapagkat sila ang mga mandirigmang kakila-kilabot sa lupain ng mga buhay!
28 Kaya ikaw, Egipto ay mawawasak sa gitna ng mga hindi tuli! At ikaw ay hihiga kasama ng mga pinatay sa pamamagitan
ng espada! 29 Ang Edom ay naroon kasama ang kaniyang mga hari at lahat ng kaniyang mga pinuno. Makapangyarihan sila, ngunit nakahiga sila ngayon kasama ang mga pinatay sa pamamagitan ng espada, kasama ang hindi tuli, sila na bumaba na sa hukay.
30 Ang mga prinsipe ng hilaga ay naroon—silang lahat at lahat ng mga taga-Sidon na bumaba kasama ang mga patay! Makapangyarihan sila at nagagawang takutin ang iba, ngunit ngayon nakahiga sila roon na kahiyahiya, sa mga hindi tuli kasama ang mga pinatay sa pamamagitan ng espada. Dala-dala nila ang kanilang sariling kahihiyan, kasama ang mga iba pang bumababa sa hukay.
31 Makikita ng Faraon at mapapanatag tungkol sa lahat ng kaniyang mga tagapaglingkod na pinatay sa pamamagitan ng
espada. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh. 32 Pinahintulutan ko siyang gumawa ng kakila-kilabot sa lupain ng buhay, ngunit hihiga siya sa gitna ng mga hindi tuli, kasama ang mga pinatay sa pamamagitan ng espada. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh!"

Chapter 33

1 dumating ang salita ni Yahweh sa akin at sinabi, 2 "Anak ng tao, ipahayag mo ito sa iyong mga tao; sabihin mo sa kanila,
'Kapag magdadala ako ng isang espada laban sa anumang lupain, at ang mga tao sa lupaing iyon ay kukuha ng isang
lalaki mula sa kanila at gagawin siyang isang tagapagbantay para sa kanila. 3 Titingnan niya kung may paparating na
espada sa lupain, at hihipan niya ang kaniyang trumpeta upang bigyan ng babala ang mga tao! 4 Kung marinig ito ng mga
tao at hindi nila binigyang pansin, at kung dumating ang espada at pinatay silang lahat, at ang dugo ng bawat isa ay nasa sarili na nitong ulo.
5 Kung sinumang makarinig sa tunog ng trumpeta ngunit hindi niya binigyang pansin, ang kaniyang dugo ay nasa sa
kaniya; ngunit kung binigyan niya ng pansin, maililigtas niya ang sariling buhay. 6 Gayunman, kung makita ng
tagapagbantay na paparating ang espada, ngunit hindi niya hinipan ang trumpeta, ang kahihinatnan nito ay hindi nabigyang babala ang mga tao, at kung dumating ang espada at kukunin ang buhay ng sinuman, kung gayon, namatay ang taong iyon sa kaniyang sariling kasalanan, ngunit hahanapin ko ang kaniyang dugo mula sa tagapagbantay.'
7 Ngayon ikaw mismo, anak ng tao! Ginawa kitang isang tagapagbantay sa buong sambahayan ng Israel; mapapakinggan
mo ang mga salita mula sa aking bibig at balaan mo sila sa halip na ako. 8 Kung sasabihin ko sa isang masamang tao,
'Masamang tao, ikaw ay tiyak na mamamatay!' ngunit kung hindi mo ito ipinahayag para bigyang babala ang masama tungkol sa kaniyang pamamaraan at siyang masama ay mamamatay sa kaniyang kasalanan, ngunit hahanapin ko ang
kaniyang dugo mula sa iyong kamay! 9 Ngunit ikaw, kung binalaan mo ang masama tungkol sa kaniyang pamamaraan,
para sa ganoon ay matalikuran niya ito, at kung hindi niya tatalikuran ang kaniyang pamamaraan, mamamatay siya sa kaniyang kasalanan, ngunit maliligtas mo ang iyong sariling buhay.
10 Kaya ikaw, anak ng tao, sabihin mo sa sambahayan ng Israel, 'Sinasabi ninyo ito: Ang aming pagsuway at ang aming
mga kasalanan ay nasa amin, at nabubulok kami dahil dito! Paano kami mabubuhay?' 11 Sabihin mo sa kanila, 'Buhay ako
—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh--. Hindi ko ikinagagalak ang kamatayan ng masama, sapagkat kung pagsisisihan ng masama ang kaniyang pamamaraan, kung gayon mabubuhay siya! Magsisi kayo! Magsisi kayo mula sa mga masasama ninyong pamamaraan! Sapagkat bakit ninyo kailangang mamatay, sambahayan ng Israel?'
12 At ikaw, anak ng tao, sabihin mo sa iyong mga tao, 'Ang pagkamatuwid ng isang matuwid na tao ay hindi makapagliligtas sa kaniya kung magkakasala siya! At ang kasamaan ng masamang tao ay hindi magdudulot sa kaniya ng kamatayan kung pagsisisihan niya ang kaniyang kasalanan. Sapagkat ang taong matuwid ay hindi mabubuhay dahil sa
kaniyang pagkamatuwid kung siya ay magkakasala. 13 Kung sasabihin ko sa matuwid na "Tiyak na mabubuhay siya!" at
kung magtitiwala siya sa sarili niyang pagkamatuwid at pagkatapos makagawa siya ng hindi makatarungan, hindi ko na iisipin pa ang anumang kaniyang pagkamatuwid, mamamatay siya sa kasamaan na kaniyang nagawa.
14 At kung sasabihin ko sa masama, "siguradong mamamatay ka!" ngunit kung pagsisisihan niya ang kaniyang mga
kasalanan at gagawin kung ano ang makatarungan at tama— 15 kung isasauli niya ang garantiya ng sangla na sapilitang
hiningi niya, o kung isasauli niya kung ano ang kaniyang ninakaw, at lalakad sa mga alituntunin ng batas na nagbibigay
buhay at hindi na kailanman gagawa ng anumang kasalanan, tiyak na mabubuhay siya at hindi mamamatay. 16 Wala na
sa kaniyang mga nagawang kasalanan ang aking iisipin para sa kaniya. Kumilos siya ng makatarungan at makatuwiran, kaya siguradong mabubuhay siya!
17 Ngunit sinasabi ng iyong mga tao, "Hindi patas ang kaparaanan ng Panginoon!" ngunit ang inyong mga kaparaanan ang
hindi patas! 18 Kapag tinalikuran ng isang matuwid na tao ang kaniyang pagkamatuwid at gagawa ng kasalanan, kung
gayon mamamatay siya dahil dito! 19 At kapag ang masama ay tumalikod sa kaniyang mga kasamaan at gawin ang
makatarungan at matuwid, mabubuhay siya dahil sa mga bagay na iyon! 20 Ngunit sinasabi ninyong mga tao, "Hindi patas
ang kaparaanan ni Yahweh" Hahatulan ko ang bawat isa sa inyo ayon sa kaniyang kaparaanan, sambahayan ng Israel.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[21] Nangyari ito sa ikalabindalawang taon, sa ikalimang araw sa ikasampung buwan ng ating pagkabihag, isang pugante
ang dumating sa akin mula sa Jerusalem at sinabi, "Nabihag na ang lungsod!" [22] Nasa akin na ang kamay ni Yahweh sa
gabi bago dumating ang pugante, at nabuksan ang aking bibig sa pagkakataon na dumating siya sa akin ng madaling
araw. Kaya nabuksan ang aking bibig at nakakapagsalita na ako/hindi na ako pipi!
[23] At dumating ang salita ni Yahweh sa akin at sinabi, [24] "Anak ng tao, nagsasalita at nagsasabi ang mga naninirahan sa
lugar ng pagkawasak sa lupain ng Israel ay nagsasalita at sinasabi, 'Nag-iisang tao lamang si Abraham, at minana niya
ang lupain, ngunit marami tayo! Ang lupain ay ibinigay na sa atin bilang isang ari-arian.'
[25] Kaya nga sabihin mo sa kanila, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Kumain kayo ng dugo at ibinaling ninyo ang
inyong mga mata sa inyong mga diyus-diyosan at ibinuhos ninyo ang dugo ng mga tao. Dapat ba ninyong ariin ang
lupain? [26] Nagtiwala kayo sa inyong mga espada at gumawa ng kasuklam-suklam na mga bagay. Dinudungisan ng bawat
lalaki ang asawang babae ng kanilang kapwa. Dapat ba ninyong ariin ang lupain?'
[27] Maaari mong sabihin ito sa kanila, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Habang buhay ako, siguradong ang mga
nasa wasak na lungsod ay babagsak sa pamamagitan ng espada at ibibigay ko ang mga nasa parang sa mga nilalang na
nabubuhay bilang pagkain at sa mga nasa tanggulan at mga kuweba ay mamamatay sa mga salot. [28] At gagawin kong
isang malagim at isang katakot-takot ang lupain at matatapos ang pagmamataas nito, At magiging napabayaan ang mga
kabundukan ng Israel, at walang sinuman ang dadaan sa mga ito. [29] Kaya malalaman nila na ako si Yahweh, kapag
gagawin kong isang malagim ang lupain at katakot-takot dahil sa lahat ng mga kasuklam-suklam na mga bagay na
kanilang ginawa.
[30] At ikaw, anak ng tao—nagsasabi ang iyong mga tao ng mga bagay tungkol sa iyo sa tabi ng mga pader at sa mga
tarangkahan ng mga tahanan, at nagsasabi ang isa—sa bawat lalaki sa kapatid niyang lalaki, 'Pumaroon tayo at makinig
sa salita ng propeta na mula kay Yahweh!' [31] Kaya pupunta ang aking mga tao sa iyo gaya ng madalas nilang ginagawa, at
uupo sa iyong harapan at makikinig sa iyong mga salita, ngunit hindi nila ito susundin. Nasa kanilang mga bibig ang mga
mabubuting salita ngunit sa kanilang mga puso, naghahangad sila ng hindi makatarungang pakinabang.
[32] Sapagkat ikaw ay parang isang kaibig-ibig na awitin sa kanila, isang magandang tunog na maayos na tinutugtog sa
isang instrumentong may kuwerdas, kaya makikinig sila sa iyong mga salita ngunit wala sa kanila ang susunod nito. [33]
Kaya kapag mangyayari ang lahat ng ito—masdan! mangyayari ito! at malalaman nila na may isang propeta na kasama
nila."

Chapter 34

[1] At ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [2] "Anak ng tao, magpahayag ka laban sa mga pastol ng Israel!
Magpahayag ka at sabihin sa kanila, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh sa mga pastol. Sa Aba ng mga pastol ng
Israel na ipinapastol ang kanilang mga sarili! Hindi ba ang mga pastol dapat ang magbabantay sa kawan? [3] Kinakain
ninyo ang mga matatabang bahagi at nakadamit kayo ng lana! Kinatay ninyo ang mga pinatabang kawan! Hindi talaga
kayo nagpapastol.
[4] Hindi ninyo pinalakas ang mga may sakit, at hindi ninyo pinagaling ang mga may karamdaman. Hindi ninyo
binendahan ang mga may pilay, at hindi ninyo pinanumbalik ang mga naitaboy o hinanap ang nawawala. Sa halip,
pinamunuan ninyo sila sa pamamagitan ng lakas at karahasan. [5] At nangagkalat sila na walang pastol, at sila ay naging
pagkain para sa lahat ng mga mababangis na hayop na nabubuhay sa mga parang, pagkatapos na sila ay nangagkalat. [6]
Ang aking kawan ay nagkalat sa lahat ng mga kabundukan at sa bawat mataas na burol, at nagkawatak-watak ang mga
ito sa ibabaw ng buong mundo. Ngunit wala kahit isa ang naghahanap sa kanila.
[7] Kaya nga, mga pastol, pakinggan ang pahayag ni Yahweh: [8] Dahil buhay ako—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—
dahil ang aking kawan ay tinangay at naging pagkain ng lahat ng mga mababangis na hayop sa mga parang (dahil walang
pastol at wala sa aking mga pastol ang humanap sa aking kawan, ngunit binantayan ng mga pastol ang kanilang mga
sarili at hindi ang aking kawan ang ipinastol)—
[9] Kaya nga, mga pastol, pakinggan ang pahayag ni Yahweh: [10] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh, Masdan ninyo! Ako
ay laban sa mga pastol, at kukunin ko ang aking kawan mula sa kanilang kamay. At paaalisin ko sila sa pagpapastol ng
kawan; Ni maging ang mga pastol ay hindi na magpapastol sa kanilang sarili yamang kukunin ko ang aking kawan mula
sa kanilang mga bibig, upang ang aking mga kawan ay hindi na magiging pagkain para sa kanila.
[11] Sapagkat ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Masdan ninyo! Ako mismo ang hahanap sa aking kawan at ako ang
mag-aalaga sa kanila, [12] tulad ng isang pastol na hinahanap ang kaniyang kawan sa araw na siya ay nasa kalagitnaan ng
kaniyang nangagkalat na kawan. Ganoon ko hahanapin ang aking kawan, at sasagipin ko sila mula sa lahat ng mga lugar
kung saan sila nangagkalat sa araw ng mga kaulapan at kadiliman. [13] At ilalabas ko sila mula sa mga tao; Titipunin ko sila
mula sa mga lupain at dadalhin sila sa inyong lupain. Ilalagay ko sila sa mga pastulan sa mga bahagi ng kabundukan ng
Israel, sa tabi ng mga bukal, at sa bawat pamayanan sa lupain.
[14] Ilalagay ko sila sa magandang mga pastulan; ang mataas na kabundukan ng Israel ang magiging lugar na kanilang
panginginainan. Hihiga sila roon sa mga magagandang lugar na panginainan, sa masasaganang mga pastulan, at sila ay
manginginain sa mga kabundukan ng Israel. [15] Ako mismo ang magpapastol sa aking kawan, at ako mismo ang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

magpapahiga sa kanila—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh— [16] Hahanapin ko ang mga nawawala at
panunumbalikin ang mga naitaboy; Bebendahan ko ang napilay na tupa at pagagalingin ang may sakit na tupa. At aking
lilipulin ang mga pinataba at malalakas! Magpapastol ako nang may katarungan!
[17] At kayo, aking kawan—ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh— masdan ninyo! Ako ang magiging hukom sa mga tupa,
sa mga lalaking tupa, at sa mga kambing! [18] Maliit na bagay ba ang maipastol sa magandang pastulan, kaya ninanais rin
ninyong tapakan ng inyong mga paa kung ano ang natira sa pastulan? O maliit na bagay ba ang makainom mula sa mga
malinaw na tubig, na kailangang gawin ninyong maputik ang mga ilog sa pamamagitan ng inyong mga paa? [19] Ngunit ang
aking mga tupa ay ipinapastol ngayon kung saan tinapakan ng inyong mga paa; sila ngayon ay umiinom sa mga tubig na
ginawa ninyong maputik gamit ang inyong mga paa!
[20] Kaya ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh sa kanila: Masdan ninyo! Ako mismo ang hahatol sa pagitan ng matabang
tupa at sa mapapayat, [21] sapagkat tinulak ninyo sila gamit ang inyong mga tagiliran at mga balikat, at sinuwag ninyo ang
lahat ng mga mahihina gamit ang inyong mga sungay hanggang sa naikalat ninyo sila palayo mula sa lupain!
[22] Kaya ililigtas ko ang aking kawan; hindi na sila maitatangay. At ako ang hahatol sa mga tupa! [23] Hihirang ako ng isang
pastol sa kanila, at siya ang magpapastol sa kanila— ang aking lingkod na si David! Siya ang magpapastol sa kanila; siya
ang magiging pastol sa kanila! [24] Sapagkat akong si Yahweh ang magiging Diyos nila, at ang aking lingkod na si David ang
magiging tagapamuno sa kanilang kalagitnaan— Akong si Yahweh, ang nagpahayag nito!
[25] At gagawa ako ng isang tipan ng kapayapaan sa kanila at aalisin ang mga masasama at mababangis na hayop mula sa
lupain, kaya ang aking tupa ay mamumuhay ng ligtas sa ilang at matutulog sa mga kagubatan. [26] Magdadala rin ako ng
mga pagpapala sa kanila at ang aking nakapalibot na mga burol, sapagkat magpapadala ako ng mga ambon sa takdang
panahon. Ito ay mga ambon ng pagpapala! [27] At ang mga punongkahoy sa bukirin ay mamumunga, at ang lupa ang siyang
mag-aani sa mga bunga nito. Ang aking tupa ay magiging matiwasay sa kanilang lupain; at malalaman nila na ako si
Yahweh, kapag pinutol ko ang mga kabilya ng kanilang pamatok, at kapag sinagip ko sila mula sa kamay ng mga
umalipin sa kanila.
[28] Hindi na sila madadambong pa ng mga bansa, at hindi na sila lalamunin ng mga mababangis na hayop sa lupa!
Sapagkat sila ay mamumuhay nang matiwasay, at hindi na sila matatakot. [29] Sapagkat lilikha ako ng mapayapang lugar na
taniman para sa kanila kaya hindi na sila mamamatay sa gutom sa lupain, at hindi na sila lalaitin pa ng mga bansa.
[30] At malalaman nila na akong si Yahweh na kanilang Diyos ay kasama nila. Sila ay aking mga tao, ang sambahayan ng
Israel— ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh. [31] Sapagkat kayo ay aking tupa, ang kawan ng aking pastulan, at aking
mga tao! Ako ang magiging Diyos ninyo---ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh."

Chapter 35

[1] At dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [2] "Anak ng tao, iharap mo ang iyong mukha sa Bundok ng Seir at
magpahayag(magpropesiya) ka laban dito. [3] Sabihin mo rito, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Pagmasdan mo!
Ako ay laban sa iyo, Bundok ng Seir, at hahampasin kita sa pamamagitan ng aking kamay at gagawin kitang isang
mapanglaw at isang katatakutan."
[4] Wawasakin ko ang iyong mga lungsod, at ikaw mismo ay magiging mapanglaw; at malalaman mong Ako si Yahweh. [5]
Dahil napopoot ka lagi sa mga Israelita, at dahil ibinuhos mo sila sa mga kamay ng espada sa panahon ng kanilang
paghihirap, sa panahon na nasa sukdulan sila ng kaparusahan, [6] samakatwid dahil Ako ay buhay, ito ang pahayag ng
Panginoong Yahweh, ihahanda kita para sa pagdanak ng dugo, at hahabulin ka ng pagdanak ng dugo! Yamang hindi mo
kinamuhian ang pagdanak ng dugo, susundan ka ng pagdanak ng dugo.
[7] Gagawin kong isang mapanglaw ang Bundok ng Seir, isang mapanglaw kapag papatayin ko mula rito ang sinumang
dumadaan at muling bumabalik. [8] At pupunuin ko ang mga bundok nito ng mga patay. Ang iyong matataas na mga burol
at mga kapatagan, at lahat ng iyong batis, mahuhulog sa mga ito ang mga napatay sa pamamagitan ng espada. [9] Gagawin
kitang mapanglaw habang-buhay. Hindi na matitirhan ang iyong mga lungsod, ngunit malalaman mong Ako si Yahweh.
[10] Iyong sinabi, "Itong dalawang bansa at itong dalawang lupain ay magiging akin, at aangkinin namin ang mga ito," nang
kasama nila si Yahweh. [11] Kaya, dahil ako ay buhay—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—Kaya gagawin ko ayon sa
iyong galit at ayon sa iyong paninibughong nasa iyong pagkapoot sa Israel, at ipapakilala ko ang aking sarili sa kanila
kapag hinatulan na kita.
[12] Kaya malalaman mong Ako si Yahweh! Narinig ko lahat ang iyong pang-aalipusta nang magsalita ka laban sa mga
kabundukan ng Israel at sinabi, " Sila ay mapanglaw! Ibinigay sila sa atin upang lamunin." [13] Narinig kita nang
magmalaki ka laban sa akin sa pamamagitan ng iyong bibig; nagsalita ka ng maraming bagay laban sa akin. Narinig ko
ang mga ito.
[14] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Gagawin kitang isang mapanglaw, habang nagagalak ang buong mundo. [15]
Kung gaano ka nagalak sa buong mana ng mga Israelita dahil sa pagkawasak nito, ganito rin ang gagawin ko sa iyo. Ikaw
ay magiging mapanglaw, Bundok ng Seir, at buong Edom, lahat ng ito! At malalaman nilang Ako si Yahweh!'"

Chapter 36

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 36

[1] Ngayon, ikaw anak ng tao, magpahayag ka sa mga kabundukan ng Israel at sabihin, 'Mga kabundukan ng Israel, makinig
kayo sa salita ni Yahweh! [2] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Sinabi ng kaaway tungkol sa iyo, "Aha!" at "Ang mga
sinaunang matataas na lugar ay naging pag-aari namin." [3] Kaya magpahayag ka at sabihin, ' Ito ang sinasabi ng
Panginoong Yahweh: Dahil sa inyong kapanglawan at dahil sa mga pagsalakay na dumating sa inyo mula sa lahat ng
dako, kayo ay naging pag-aari ng ibang mga bansa; kayo ay naging paksa ng mga mapanirang-labi at mga dila, at ng
kuwentuhan ng mga tao.
[4] Kaya nga, mga kabundukan ng Israel, makinig sa salita ng Panginoong Yahweh: Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh
sa mga kabundukan at sa matataas na mga burol, sa mga daanan ng tubig at mga lambak, sa mga walang nakatira at
mapanglaw na lugar at sa napabayaang mga lungsod na sinamsam at isang paksa ng panunukso para sa ibang mga bansa
na nakapalibot sa kanila— [5] kaya ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Ako ay tiyak na nagsasalita sa alab ng aking
poot laban sa ibang mga bansa, laban sa Edom at sa lahat ng mga umangkin sa aking lupain bilang pag-aari para sa
kanilang mga sarili, laban sa lahat nang may galak sa kanilang mga puso at may panghahamak sa kanilang mga espiritu,
habang sinasakop nila ang aking lupain na baka sakaling maangkin nila ang pastulan nito para sa kanilang mga sarili.' [6]
Kaya, magpahayag ka sa mga lupain ng Israel at sabihin sa mga kabundukan at sa matataas na mga burol, sa mga daanan
ng tubig at sa mga lambak, 'ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Pagmasdan ninyo! Sa aking poot at sa aking galit,
aking ipinahahayag ito dahil taglay ninyo ang pang-aalipusta ng mga bansa.
[7] Kaya, ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Ako mismo ang magtataas ng aking kamay upang manumpa na ang mga
bansa na nakapalibot sa iyo ay tiyak na dadalhin nila ang sarili nilang kahihiyan.
[8] Ngunit kayo, mga kabundukan ng Israel, magpapalago kayo mga sanga at mamumunga para sa aking mga taong
Israelita, yamang malapit na silang bumalik sa iyo. [9] Sapagkat masdan ninyo, Ako ay para sa inyo, at pakikitunguhan ko
kayo nang may kagandahang-loob; aararuhin kayo at tataniman ng binhi.
[10] Kaya magpaparami ako sa inyo mga tao ng kabundukan sa lahat ng sambahayan ng Israel. Lahat! At ang mga lungsod
ay titirahan at itatayong muli ang lugar ng pagkasira. [11] Pararamihin ko ang tao at ang mababangis na hayop sa inyo mga
kabundukan upang sila ay dumami at maging mabunga. At pananahanan kita gaya nang dati mong kalagayan, at
gagawin kitang mas masagana kaysa sa iyong nakalipas, sapagkat malalaman mo na Ako si Yahweh. [12] Magdadala ako ng
mga tao, aking taong Israel, upang lumakad sa ibabaw mo. Aangkinin ka nila, at ikaw ang magiging mana nila, hindi ka
na magiging dahilan ng pagkamatay ng kanilang mga anak.
[13] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Dahil sinasabi nila sa inyo, "Nilamon ninyo ang mga tao, at ang mga anak ng
inyong bansa ay nangamatay," [14] kaya hindi na ninyo muling uubusin ang mga tao, at hindi na ninyo pagdadalamhatiing
muli ang inyong bansa sa kanilang kamatayan. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh. [15] At hindi ko na hahayaang
marinig ninyo ang mga pang-aalipusta ng mga bansa; hindi na ninyo kailangang tiisin pa ang kahihiyan ng mga tao o
magdulot sa inyong bansa ng pagbagsak—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh."
[16] At ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [17] "Anak ng tao, kapag ang sambahayan ng Israel ay nanirahan sa
kanilang lupain, dinungisan nila ito ng kanilang mga kaparaanan at ng kanilang mga gawa. Ang kanilang mga
kaparaanan ay gaya ng maruming regla ng isang babae sa aking harapan. [18] Kaya ibinuhos ko ang aking poot laban sa
kanila para sa dugo na pinadanak nila sa lupain at para sa kanilang pagdungis rito sa pamamagitan ng kanilang mga
diyus-diyosan.
[19] Ikinalat ko sila sa mga bansa; nagkahiwa-hiwalay sila sa mga lupain. Hinatulan ko sila ayon sa kanilang mga
kaparaanan at sa kanilang mga gawa. [20] Pagkatapos sila ay pumunta sa mga bansa, at saanman sila pumunta,
nilalapastangan nila ang aking banal na pangalan nang sabihin ng mga tao sa kanila, Mga tao ba talaga ito ni Yahweh?
Sapagkat itinapon sila palabas sa kaniyang lupain.' [21] Ngunit mayroon akong kahabagan para sa aking banal na pangalan
na dinungisan ng sambahayan ng Israel sa ang mga bansa, nang pumunta sila doon.
[22] Kaya sabihin sa sambahayan ng Israel, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Hindi ko ito ginagawa para sa inyong
kapakanan, sambahayan ng Israel, ngunit para sa aking banal na pangalan, kung saan nilapastangan ninyo sa mga bansa
sa lahat ng dako na inyong pinanggalingan. [23] Sapagkat gagawin kong banal ang aking dakilang pangalan, na
nilapastangan ninyo sa mga bansa—sa gitna ng mga bansa, ito ay nilapastangan ninyo. At malalaman ng mga bansa na
ako si Yahweh— ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—kapag nakita ninyo na ako ay banal.
[24] Kukunin ko kayo mula sa mga bansa at titipunin ko kayo mula sa bawat lupain, at dadalhin ko kayo sa inyong lupain. [25]
Pagkatapos ay wiwisikan ko kayo ng dalisay na tubig upang maging dalisay kayo mula sa lahat ng inyong karumihan. At
dadalisayin ko kayo mula sa lahat ng inyong mga diyus-diyosan.
[26] Bibigyan ko kayo ng isang bagong puso at isang bagong espiritu sa mga kaloob-loobang bahagi ninyo, at aalisin ko ang
pusong bato mula sa inyong laman. Sapagkat bibigyan ko kayo ng isang pusong laman. [27] Ilalagay ko ang aking Espiritu sa
inyo at palalakarin ko kayo sa aking mga kautusan at inyong iingatan ang aking mga utos, upang magawa ninyo ang mga
ito. [28] At titirahan ninyo ang lupain na ibinigay ko sa inyong mga ninuno; kayo ay magiging mga tao ko, at ako ang
magiging Diyos ninyo.
[29] Sapagkat ililigtas ko kayo mula sa lahat ninyong karumihan. Ipatatawag ko ang butil at pararamihin ito. Hindi na ako
maglalagay ng taggutom sa inyo. [30] Pararamihin ko ang bunga ng punongkahoy at ang ani ng bukirin upang hindi na
ninyo mararanasan ang kahihiyan ng taggutom sa mga bansa. [31] At maiisip ninyo ang inyong masasamang mga

kaparaanan at ang mga gawa ninyong hindi mabuti, at kamumuhian ninyo ang inyong mga sarili dahil sa inyong mga sariling kasalanan at ang kasuklam-suklam ninyong mga gawa.
[32] Hindi ko ito ginagawa para sa inyong kapakanan—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh— dapat ninyo itong
malaman. Kaya mahiya kayo at magkaroon ng kahihiyan dahil sa iyong mga kaparaanan, sambahayan ng Israel. [33] Ito
ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Sa araw na dadalisayin ko kayo mula sa lahat ng inyong kasamaan, patitirahin ko
kayo sa mga lungsod at upang maitayong muli ang mga lugar na nawasak. [34] Sapagkat aararuhin ninyo ang mga nawasak
na lupain hanggang ng hindi na ito isang lugar ng pagkawasak sa paningin ng lahat ng nagdaraan.
[35] At kanilang sasabihin, "Ang lupaing ito ay napabayaan, ngunit naging gaya ito nang hardin ng Eden; ang pinabayaang
mga lungsod at ang mga lugar ng pagkawasak na walang nakatira na hindi nararating ay tinitirhan na ngayon." [36] At
malalaman ng ibang mga bansa na nakapalibot sa inyo na ako si Yahweh, na ako ang nagtayo ng mga lugar ng pagkawasak at muling nagtanim sa mga lugar na pinabayaan. Ako si Yahweh. Ipinahayag ko ito at gagawin ko ito.
[37] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Hihilingin muli sa akin ng sambahayang Israel na gawin ito para sa kanila,
upang paramihin sila tulad ng isang kawan ng mga tao. [38] Katulad ng mga kawan na itinalaga kay Yahweh, tulad ng mga
kawan sa Jerusalem sa kaniyang nakatakdang mga kapistahan, ang pinabayaang mga lungsod ay mapupuno ng mga kawan ng mga tao, at malalaman nila na ako si Yahweh."

Chapter 37

[1] Ang kamay ni Yahweh ay dumating sa akin, dinala ako sa gitna ng isang lambak sa pamamagitan ng Espiritu ni Yahweh.
Punong-puno ito ng mga buto. [2] At inilibot niya ako sa mga ito. Masdan! Napakarami ng mga ito sa lambak. At masdan!
Tuyong-tuyo ang mga ito. [3] Sinabi niya sa akin, "Anak ng tao, mabubuhay pa bang muli ang mga butong ito?" Kaya sinabi ko, "Panginoong Yahweh, ikaw lamang ang nakakaalam!"
[4] At sinabi niya sa akin, "Magpahayag ka sa mga butong ito at sabihin mo sa kanila, 'Mga tuyong buto! Makinig kayo sa
salita ni Yahweh. [5] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh sa mga butong ito: Masdan ninyo! "Magdadala ako ng espiritu
sa inyo, at mabubuhay kayo. [6] Maglalagay ako ng mga litid sa inyo at magbibigay ng laman sa inyo. Babalutin ko kayo ng balat at bibigyan ko kayo ng hininga upang kayo ay mabuhay. At malalaman ninyo na ako si Yahweh."
[7] Kaya nagpahayag ako gaya ng iniutos sa akin; habang nagpapahayag ako, narito, isang tunog ng pagyanig ang dumating.
At ang mga buto ay nagkadikit-dikit—buto sa buto. [8] Tiningnan ko at, masdan, nagkaroon na sila ng mga litid! At nagkaroon na ng laman at binalot ng balat ang mga ito! Ngunit wala pa rin silang mga buhay.
[9] At sinabi sa akin ni Yahweh, "Magpahayag ka sa hangin! Magpahayag ka, anak ng tao, at sabihin sa hangin, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Espiritu! Pumunta ka mula sa apat na hangin. At hingahan ang mga patay na ito upang
mabuhay silang muli."' [10] Kaya nagpahayag ako gaya ng iniutos sa akin; dumating ang Espiritu sa kanila at sila ay nabuhay! Pagkatapos ay tumayo sila, isang napakalaking hukbo!
[11] At sinabi sa akin ng Diyos, "Anak ng tao, ang mga butong ito ay ang buong sambahayan ng Israel. Masdan mo! Sinasabi
nila, 'Natuyo na ang aming mga buto, at nawala na ang aming pag-asa. Pinutol kami para sa pagkawasak!' [12] Kaya
magpahayag ka at sabihin sa kanila, "Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Pagmasdan ninyo! Aking mga tao! Bubuksan ko ang inyong mga libingan at ilalabas ko kayo mula sa mga ito. At ibabalik ko kayo sa lupain ng Israel!
[13] Kaya aking mga tao, malalaman ninyo na ako si Yahweh, kapag binuksan ko ang inyong mga libingan at ilabas kayo sa
mga ito. [14] Ilalagay ko ang aking Espiritu sa inyo upang kayo ay mabuhay, at pagpapahingain ko kayo sa inyong lupain kapag nalaman ninyo na ako si Yahweh. Ipinahayag ko at gagawin ko ito—ito ang pahayag ni Yahweh."'
[15] At dumating ang salita ni Yahweh sa akin at sinabi, [16] "Ngayon, ikaw na anak ng tao, kumuha ka ng isang patpat at at
sulatan ito, 'Para sa Juda at para sa mga Israelita na kasama niya.' At kumuha ka muli ng isa pang patpat at at sulatan ito,
"Para kay Jose, ang sanga ng Efraim, at para sa lahat ng mga Israelita namga kasama nila.' [17] At pagsamahin mo ang
dalawang ito upang maging isang patpat, upang maging iisa ang mga ito sa iyong kamay.
[18] Kapag makipag-usap sa iyo ang iyong mga tao at sasabihin, 'Hindi mo ba sasabihin sa amin kung ano ang ibig sabihin
ng mga bagay na ito?' [19] at sabihin mo sa kanila, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh: Pagmasdan ninyo! Kukunin ko ang sanga ni Jose na nasa kamay ng Efraim at sa mga tribo ng Israel na mga kasama niya at isasama ko ito sa sanga ng Juda, upang sila
ay maging isang sanga, at magiging isa sila sa aking kamay!' [20] At hawakan mo sa iyong kamay ang mga sanga na
sinulatan mo sa harapan ng kanilang mga mata.
[21] At ipahayag mo sa kanila, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Masdan! Kukunin ko ang Israelita mula sa mga
bansa kung saan sila pumunta. Titipunin ko sila mula sa mga nakapalibot na mga lupain. Sapagkat dadalhin ko sila sa
kanilang lupain. [22] Gagawin ko silang isang bansa sa lupain, sa mga bundok ng Israel; at magkakaroon ng isang hari na
maghahari sa kanilang lahat, at hindi na sila kailanman magiging dalawang bansa; hindi na sila kailanman mahahati sa
dalawang kaharian. [23] At hindi na nila kailanman dudungisan ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng kanilang mga diyus-diyosan, sa kanilang mga kasuklam-suklam na mga bagay o anuman sa iba pa nilang mga kasalanan. Sapagkat ililigtas ko sila mula sa lahat ng kanilang mga gawaing walang pananamplataya kung saan sila ay nagkasala, at lilinisin ko sila, upang sila ay maging aking mga tao at ako ang kanilang magiging Diyos.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[24] Si David na aking lingkod ang maghahari sa kanila. Kaya magkakaroon ng isang pastol sa kanilang lahat, at lalakad sila
ayon sa aking mga utos at tutuparin nila ang aking mga panuntunan at susundin nila ang mga ito. [25] Maninirahan sila sa
lupaing ibinigay ko sa lingkod kong si Jacob, kung saan nanatili ang inyong mga ama. Maninirahan sila dito
magpakailanman—sila, ang kanilang mga anak, at ang kanilang mga apo, sapagkat ang lingkod kong si David ang
kanilang magiging pinuno magpakailanman.
[26] Magtatatag ako ng isang tipan ng kapayapaan sa kanila. Magiging walang hanggang kasunduan ito sa kanila. Kukunin
at pararamihin ko sila at ilalagay ko ang aking banal na lugar sa kanilang kalagitnaan magpakailanman. [27] Dala-dala nila
ang tirahan kung saan ako nananahan; Ako ang kanilang magiging Diyos, at sila ang aking magiging mga tao! [28] At
malalaman ng mga bansa na ako si Yahweh, na siyang nagtatalaga sa Israel sa aking sarili, kapag ang aking banal na
lugar ay nasa kanilang kalagitnaan magpakailanman!"'

Chapter 38

[1] Ang salita ni Yahweh ay dumating sa akin at sinabi, [2] "Anak ng tao, iharap mo ang iyong mukha kay Gog, ang lupain ng
Magog, ang pinuno ng Mesech at Tubal; at magpahayag ka laban sa kaniya! [3] Sabihin mo, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong
Yahweh: Pagmasdan mo! Ako ay laban sa iyo, Gog, ang pinuno ng Mesech at Tubal.
[4] Kaya, ihaharap kita at kakawitan sa iyong panga; Ipadadala ko kayo kasama ang lahat ng iyong hukbo, mga kabayo, at
mangangabayo, lahat sila ay nakasuot ng buong baluti, isang napakaraming pulutong na may malalaki at maliliit na mga
kalasag, lahat sila ay may hawak na mga espada! [5] Ang Persia, ang Cush, at ang Put ay kasama nila, lahat sila ay may mga
kalasag at mga helmet! [6] Ang Gomer at ang lahat ng kaniyang mga pangkat, at ang Beth-togarma, mula sa malayong
bahagi ng hilaga, at ang lahat ng mga pangkat nito! Marami kang mga kasamang tao!
[7] Maghanda ka! Oo, ihanda mo ang iyong sarili at tipunin mo ang iyong mga pangkat na kasama mo, at maging ang
kanilang pinuno. [8] Tatawagin ka pagkalipas ng maraming araw, at pagkatapos ng ilang mga taon, pupunta ka sa isang
lupain na nakabangon mula sa espada at tinipon mula sa mga maraming tao, tinipon pabalik sa mga bundok ng Israel sa
patuloy na pagbagsak. Ngunit ang mga taong naninirahan sa lupain ay ilalabas sa mga tao, at mamumuhay silang lahat
nang ligtas! [9] Kaya sasalakay ka na gaya ng pagdating ng isang bagyo; magiging katulad ka ng isang ulap na babalot sa
lupain, ikaw at ang lahat ng iyong mga pangkat, lahat ng napakaraming kawal na kasama mo.
[10] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: mangyayari ito sa araw na ang mga plano ay mabubuo sa inyong mga puso, at
gagamit ka ng masasamang pamamaraan.' [11] At sasabihin mo, 'Pupunta ako sa bukas na lupain; Pupunta ako sa mga
taong namumuhay nang tahimik at ligtas, silang lahat na naninirahan kung saan walang mga pader o mga harang, at
kung saan ang lungsod ay walang mga tarangkahan. [12] Kukunin ko ang mga nasamsam at nanakawin ko ang mga bagay
na kinuha sa pandarambong, upang madala ko ang aking kamay laban sa mga lugar na winasak na ngayon ay
tinitirahan, at laban sa mga taong tinipon mula sa mga bansa, mga taong maraming mga hayop at ari-arian, at silang mga
nakatira sa gitna ng mundo.'
[13] Ang Sheba at Dedan, at ang mga mangangalakal ng Tarsis kasama ang lahat ng kanilang mga batang mandirigma--
sasabihin nilang lahat sa iyo, 'Pumunta ka ba dito para kunin ang mga nasamsam? Tinipon mo ba ang iyong hukbo upang
nakawin ang mga bagay na kinuha sa pandarambong, upang magbuhat ng pilak at ginto, upang kumuha ng baka at ari-
arian, upang kumuha pa ng mas maraming bagay na kinuha sa pagdarambong?'
[14] Kaya magpahayag ka, anak ng tao, at sabihin mo kay Gog, 'Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Sa araw na iyon,
kapag ang mga tao kong Israelita ay namumuhay nang matiwasay, hindi mo kaya malalaman ang tungkol sa kanila? [15]
Pupunta ka mula sa iyong lugar sa dulong hilaga kasama ang napakalaking hukbo, lahat sila ay nakasakay sa mga
kabayo, isang napakalaking pulutong, isang malaking hukbo? [16] At sasalakayin mo ang mga tao kong Israelita na gaya ng
isang ulap na bumabalot sa lupain. Mangyayari ito sa mga darating na araw, dadalhin ko kayo laban sa aking lupain,
upang makilala ako ng mga bansa kapag nakita na ni Gog ang aking kabanalan.
[17] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Hindi ba ikaw ang aking kinausap noong mga nakalipas na araw sa
pamamagitan ng kamay ng aking mga lingkod, ang mga propeta ng Israel na nagpahayag sa kanilang sariling
kapanahunan sa loob ng maraming taon na dadalhin ko kayo laban sa kanila? [18] Kaya darating ito sa araw na iyon kapag
sasalakayin na ni Gog ang lupain ng Israel—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—ang matindi kong galit ay lalabas sa
mga butas ng aking ilong!
[19] Sapagkat inihayag ko ito sa alab ng aking galit at sa nag-aapoy kong poot: tiyak na magkakaroon ng isang napakalakas
na lindol sa araw na iyon sa lupain ng Israel. [20] Manginginig sila sa aking harapan—ang isda sa dagat at ang mga ibon sa
mga kalangitan, ang mga mababangis na hayop sa mga kaparangan, at ang lahat ng mga gumagapang sa kalupaan, at ang
bawat tao na nasa ibabaw ng lupain. Guguho ang mga bundok at babagsak ang mga matatarik na dalisdis, hanggang ang
bawat pader ay babagsak sa kalupaan.
[21] Sapagkat ipatatawag ko ang isang espada laban sa kaniya sa lahat ng aking mga bundok—ito ang pahayag ng
Panginoong Yahweh—ang bawat espada ng isang tao ay laban sa kaniyang kapatid. [22] At hahatulan ko sila sa
pamamagitan ng salot, dugo, napakalakas na mga ulan, at malalaking yelo ng apoy. Pauulanin ko ng asupre sa kaniya at
sa kaniyang mga pangkat at sa maraming mga tao na kasama niya. [23] Sapagkat ipapakita ko ang aking kadakilaan at ang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

aking kabanalan at ipakikilala ko ang aking sarili sa mga mata ng maraming bansa, at malalaman nila na ako si
Yahweh!"'

Chapter 39

[1] Ngayon, ikaw, anak ng tao, magpahayag ka ng propesiya laban sa Gog at magsabi, 'Ito ang sinabi ng Panginoong
Yahweh: Masdan mo! Laban ako sa iyo, Gog na pinuno ng Meshec at Tubal. [2] Palilikuin kita at pangungunahan kita.
Iaangat kita mula sa malayong hilaga at dadalhin kita sa mga kabundukan ng Israel. [3] At ilalaglag ko ang iyong pana mula
sa iyong kaliwang kamay at ibabagsak ko ang mga palaso mula sa iyong kanang kamay.
[4] Mamamatay ka sa mga kabundukan ng Israel, ikaw at ang lahat ng iyong mga hukbo at mga kawal na kasama mo.
Ibibigay kita sa mga ibong mandaragit at sa mga mababangis na hayop sa kaparangan upang maging pagkain. [5]
Mamamatay ka sa ibabaw ng bukid, sapagkat ako mismo ang nagpahayag nito. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh. [6]
Pagkatapos, susunugin ko ang Magog at ang mga nabubuhay nang ligtas sa mga baybayin at makikilala nila na ako si
Yahweh.
[7] Sapagkat ipakikilala ko ang aking banal na pangalan sa kalagitnaan ng aking mga taong Israel at hindi ko na hahayaang
lapastanganin ang aking banal na pangalan. Makikilala ng mga bansa na ako si Yahweh, ang Isang Banal ng Israel. [8]
Masdan ninyo! Parating na ang araw na ipinahayag ko at magaganap ito. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
[9] Lalabas ang mga naninirahan sa mga lungsod ng Israel at susunugin ang mga sandata, mga maliliit at malalaking
kalasag, mga pana, mga palaso, mga pamalo at mga sibat. Susunugin nila sa apoy ang mga ito sa loob ng pitong taon. [10]
Hindi sila magtitipon ng mga kahoy mula sa mga bukirin o puputol ng mga punong kahoy sa kagubatan, yamang
susunugin nila ang mga sandata. Kukuha sila mula sa mga kumuha mula sa kanila, sasamsamin nila ang mga
nagsamsam sa kanila. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
[11] At mangyayari ito sa araw na iyon na gagawa ako ng isang lugar para sa Gog, isang libingan sa Israel, isang lambak
para sa mga naglalakbay sa silangan ng dagat. Hahadlangan nito ang mga nagnanais na makatawid. Ililibing nila doon
ang Gog kasama ang lahat ng kaniyang napakaraming mga tao. Tatawagin nila itong lambak ng Hamon Gog.
[12] Sa loob ng pitong buwan, ililibing sila ng sambahayan ng Israel upang dalisayin ang lupain. [13] Sapagkat ililibing sila ng
lahat ng tao sa lupain. Magiging isang hindi makakalimutang araw ito para sa kanila kapag linuwalhati ako. Ito ang
pahayag ng Panginoong Yahweh.
[14] Pagkatapos, magtatalaga sila ng ilang mga kalalakihan para sa tungkulin ng pagdaan sa mga lupain upang ilibing ang
mga natitira sa balat ng lupa, upang dalisayin ito. Sisimulan nila ang tungkuling ito pagkatapos ng ika-pitong buwan. [15]
Habang dumadaan sa lupain ang mga kalalakihang ito, kapag nakakita sila ng anumang buto ng tao, lalagyan nila ito ng
palatandaan, hanggang sa dumating ang mga tagapaghukay ng libingan at ilibing ito sa lambak ng Hamon Gog. [16] May
lungsod doon na ang pangalan ay Hamonah. Sa ganitong paraan nila dadalisayin ang lupain.'
[17] Ngayon sa iyo, anak ng tao, ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Sabihin mo sa lahat ng mga ibong may pakpak at
sa lahat ng mga mababangis na hayop sa mga bukirin, 'Halikayo at magtipun-tipon! Magtipun-tipon mula sa lahat ng
dako patungo sa handog na ako mismo ang gumagawa para sa inyo, isang malaking handog sa mga kabundukan ng Israel
upang maaari ninyong kainin ang laman at inumin ang dugo. [18] Kakainin ninyo ang laman ng mga mandirigma at
iinumin ninyo ang dugo ng mga prinsipe sa daigdig; magiging mga lalaking tupa sila, mga kordero, mga kambing at mga
toro, pinataba silang lahat sa Bashan.
[19] At kakain kayo ng taba hanggang sa mabusog kayo; Iinom kayo ng dugo hanggang sa malasing kayo, ito ang magiging
alay na aking kakatayin para sa inyo. [20] Mabubusog kayo sa aking hapag ng kabayo, karwahe, mandirigma at sa bawat
lalaki sa digmaan. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
[21] At ipapakita ko ang aking kaluwahatian sa mga bansa at makikita ng lahat ng bansa ang paghatol na aking ginawa at
ang aking kamay na inihanda ko laban sa kanila. [22] Mula sa araw na iyon, makikilala ng sambahayan ng Israel na ako si
Yahweh na kanilang Diyos.
[23] At malalaman ng mga bansa na nabihag ang sambahayan ng Israel dahil sa kanilang mabigat na kasalanan kung saan
pinagtaksilan nila ako, kaya itinago ko ang aking mukha mula sa kanila at ipinasakamay sila sa kanilang mga kaaway
upang mamatay silang lahat sa pamamagitan ng espada. [24] Ginawa ko ito sa kanila ayon sa kanilang mga karumihan at sa
kanilang mga kasalanan kapag itinago ko ang aking mukha mula sa kanila.
[25] Kaya ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh: Ngayon panunumbalikin ko ang mga kayamanan ni Jacob at kahahabagan
ko ang buong sambahayan ng Israel, kapag kumilos ako nang masigasig para sa aking banal na pangalan! [26] At
makakalimutan nila ang kanilang kahihiyan at ang lahat ng kanilang kataksilan kung saan pinagtaksilan nila ako.
Makakalimutan nila ang lahat ng ito kapag mamamahinga sila nang ligtas sa kanilang lupain na walang sinumang
makapagbibigay ng takot sa kanila. [27] Kapag pinanumbalik ko sila mula sa mga tao at tinipon sila mula sa mga lupain ng
kanilang mga kaaway, ipapakita ko ang aking sarili na banal sa paningin ng maraming bansa.
[28] At makikilala nila na ako si Yahweh na kanilang Diyos, sapagkat pinabihag ko sila sa mga bansa, gayunpaman, tinipon
ko silang muli pabalik sa kanilang lupain. Wala akong iniwan ni isa man sa kanila sa mga bansa. [29] Hindi ko na itatago

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ang aking mukha mula sa kanila kapag ibinuhos ko ang aking Espiritu sa sambahayan ng Israel. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.'"

Chapter 40

1 Sa ikadalawampu't limang taon ng ating pagkabihag sa simula ng taon sa ika-sampung araw ng buwan, sa ikalabing-
apat na taon matapos mabihag ang lungsod. Sa araw ding iyon, nasa akin ang kamay ni Yahweh at dinala ako roon.
2 Dinala ako ng Diyos sa lupain ng Israel sa pamamagitan ng mga pangitain. Dinala niya ako upang tumuntong sa isang napakataas na bundok; sa timog ay ang mga tulad ng gusali ng isang lungsod.
3 At dinala niya ako roon. Masdan mo, may lumitaw na isang lalaki na tulad ng tanso. May linong panali at isang patpat
na panukat sa kaniyang kamay at nakatayo siya sa tarangkahan ng lungsod.
4 Sinabi sa akin ng lalaki, "Anak ng tao, tumingin ka sa pamamagitan ng iyong mga mata at makinig ka sa pamamagitan ng iyong mga tainga at ituon mo ang iyong isipan sa lahat ng inihahayag ko sa iyo sapagkat dinala ka rito upang ihayag ko sa iyo ang mga ito. Ipamalita mo sa sambahayan ng Israel ang lahat ng makikita mo."
5 Mayroong pader sa palibot ng templo at may isang panukat na patpat sa kamay ng lalaki, anim na siko ang haba—ang
bawat "mahabang" siko ay katumbas ng isang siko at isang dangkal. Sinukat ng lalaki ang lawak ng pader, isang patpat
ang lawak at isang patpat ang taas.
6 At pumunta siya sa tarangkahan ng templo na nakaharap sa silangan at umakyat sa
mga baitang nito. Sinukat niya ang pasukan ng tarangkahan, isang patpat ang lalim.
7 Isang patpat ang haba at isang patpat ang lapad ng mga silid ng mga tagapagbantay, limang siko ang pagitan ng dalawang silid ng mga tagapagbantay. At isang patpat ang lalim ng pasukan ng templo patungo sa portiko ng templo.
8 Sinukat niya ang portiko ng tarangkahan, isang patpat ang haba nito.
9 Sinukat niya ang portiko ng tarangkahan, isang
patpat ang lalim nito. At dalawang siko ang lawak ng mga haligi ng pinto. Ito ang portiko ng tarangkahan na nakaharap
sa templo.
10 Tatlo ang bilang ng mga silid ng mga tagapagbantay sa magkabilang bahagi ng tarangkahan at pareho ang sukat ng mga ito at pareho rin ang sukat ng pader na naghihiwalay sa lahat ng mga ito mula sa isa't isa.
11 At sinukat ng lalaki ang lapad ng pasukan ng tarangkahan—sampung siko at sinukat niya ang haba ng pasukan ng
tarangkahan—labintatlong siko.
12 Sinukat niya ang pader na nakapalibot sa harapan ng mga silid, isang siko ang taas. At
ang mga silid, anim na siko sa bawat bahagi.
13 Pagkatapos, sinukat niya ang pasukan ng tarangkahan, mula sa bubong ng isang silid hanggang sa kasunod na silid—dalawampu't-limang siko, mula sa pasukan ng unang silid hanggang sa pangalawa.
14 At sinukat niya ang pader na patungo sa pagitan ng mga silid ng tagapagbantay, animnapung siko ang haba. Sinukat
niya hanggang sa portiko ng tarangkahan.
15 Limampung siko ang pasukan mula sa harapan ng tarangkahan hanggang sa
kabilang dulo ng portiko ng tarangkahan.
16 Mayroong masisikip na bintana sa mga silid at sa mga pader na naghihiwalay sa mga ito, gayundin sa portiko at nasa panloob na bahagi ang lahat ng mga bintana. Mayroong mga nakaukit na puno ng palma sa mga pader.
17 Pagkatapos, dinala ako ng lalaki sa panlabas na patyo ng templo. Masdan mo, mayroong mga silid at mayroong latag na
bato sa patyo, may tatlumpung silid kasunod ng latag na bato.
18 Pataas ang latag na bato patungo sa bahagi ng mga
tarangkahan at pareho ang lapad nito sa haba ng mga tarangkahan. Ito ang pang-ibabang latag na bato.
19 At sinukat ng lalaki ang layo mula sa harapan ng pang-ibabang tarangkahan hanggang sa harapan ng panloob na tarangkahan; isandaang siko ito sa silangang bahagi at gayundin naman sa hilagang bahagi.
20 At sinukat niya ang haba at lapad ng tarangkahan na nasa hilaga ng panlabas na patyo.
21 Mayroong tatlong silid sa bawat bahagi ng tarangkahan na iyon at pareho ang sukat ng tarangkahan at ng portiko nito sa pangunahing tarangkahan, limampung siko ang kabuuang haba at dalawampu't limang siko ang lapad.
22 Halos katumbas ng nasa tarangkahan na nakaharap sa silangan ang mga bintana nito, portico, mga silid at ang mga
puno ng palma nito. Pitong baitang paakyat dito at sa portico nito.
23 May isang tarangkahan patungo sa panloob na patyo sa harap ng tarangkahan na nakaharap sa hilaga gaya rin ng tarangkahan sa silangan. Sinukat ng lalaki mula sa isang tarangkahan hanggang sa isa pang tarangkahan, isandaang siko ang layo.
24 Pagkatapos, dinala ako ng lalaki sa tarangkahan ng timog na pasukan, pareho sa panlabas na tarangkahan ang sukat ng
mga pader at ng portico.
25 Mayroong mga masisikip na bintana sa pasukan ng tarangkahan at sa portiko nito gaya ng nasa tarangkahang iyon. Limampung siko ang haba at dalawapu't limang siko ang lapad ng tarangkahan sa timog at ng portiko nito.
26 Mayroong pitong baitang pataas patungo sa tarangkahan at sa portico nito at may mga nakaukit na puno ng palma sa
magkabilang bahagi ng mga pader.
27 Mayroong tarangkahan patungo sa panloob na patyo sa bahaging timog at sinukat ng lalaki mula sa tarangkahang iyon hanggang sa tarangkahan ng pasukan sa timog, isandaang siko ang layo.
28 At dinala ako ng lalaki sa panloob na patyo sa pamamagitan ng daanan sa tarangkahan sa timog na pareho ang sukat sa
iba pang mga tarangkahan.
29 Pareho ang sukat ng mga silid, mga pader at mga portiko nito sa iba pang mga tarangkahan; mayroong mga bintana sa buong palibot ng portiko. Limampung siko ang haba at dalawampu't limang siko ang lawak ng panloob na tarangkahan at ng portiko nito.
30 May mga portiko rin sa buong palibot ng panloob na pader. Dalawampu't

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

lima ang haba ng mga ito at limang siko ang lawak. [31] Nakaharap sa panlabas na patyo ang portiko na ito na may nakaukit na mga puno ng palma sa mga pader nito at walong baitang patungo sa itaas nito.
[32] At dinala ako ng lalaki sa panloob na patyo sa pamamagitan ng silangang daanan at sinukat ang tarangkahan na pareho ang sukat sa iba pang mga tarangkahan. [33] Pareho ang sukat ng mga silid, mga pader at portiko nito sa iba pang mga tarangkahan at mayroong mga bintana sa buong palibot. Limampung siko ang haba at dalawampu't limang siko ang lawak ng panloob na tarangkahan at ng portiko nito. [34] Nakaharap sa panlabas na patyo ang portiko nito. Mayroong mga puno ng palma sa magkabilang bahagi nito at walong baitang patungo sa itaas nito.
[35] Pagkatapos, dinala ako ng lalaki sa tarangkahan sa hilaga at sinukat ito, pareho ang sukat nito sa iba pang mga tarangkahan. [36] Pareho ang sukat ng mga silid, mga pader at portiko nito sa iba pang mga tarangkahan at may mga bintana sa buong palibot. Limampung siko ang haba at dalawampu't limang siko ang lawak ng daanan sa tarangkahan at ng portico nito. [37] Nakaharap ang portiko nito sa panlabas na patyo, mayroong mga puno ng palma sa magkabilaang bahagi nito at walong baitang patungo sa itaas nito.
[38] May isang silid na may pinto patungo sa bawat panloob na daanan ng tarangkahan. Dito nila nililinis ang mga alay na susunugin. [39] May dalawang hapag sa magkabilang bahagi ng portiko kung saan kinakatay ang alay na susunugin at gayundin ang alay para sa kasalanan at ang alay para sa pagkakasala.
[40] May dalawang hapag sa tabi ng pader ng patyo, pataas patungo sa tarangkahan sa hilaga. Mayroon ding dalawang hapag sa kabilang bahagi, sa portico ng tarangkahan. [41] Mayroong apat na hapag sa magkabilang bahagi ng tarangkahan. Kinakatay nila ang mga hayop sa walong hapag.
[42] Mayroong apat na hapag na tinapyas na bato para sa mga handog na susunugin, isa at kalahating siko ang haba, isa at kalahating siko ang lawak at isang siko ang taas. Inilatag nila sa mga ito ang mga kagamitan kung saan nila sinusunog ang mga alay na susunugin para sa mga handog. [43] Nakalagay sa palibot ng portiko ang kalawit na may dalawang ngipin na isang dangkal ang haba at ilalagay sa mga hapag ang laman ng mga alay.
[44] Malapit sa panloob na tarangkahan, sa panloob na patyo ay mayroong mga silid ng mga mang-aawit. Nasa dakong hilaga ang isa sa mga silid na ito at nasa timog ang isa. [45] At sinabi sa akin ng lalaki, "Para sa mga pari na naglilingkod sa templo ang silid na ito na nakaharap sa timog.
[46] At para naman sa mga pari na naglilingkod sa altar ang silid na nakaharap sa hilaga. Ito ang mga anak ni Zadok na lumapit kay Yahweh upang paglingkuran siya; kabilang sila sa mga anak ni Levi." [47] Pagkatapos, sinukat niya ang patyo, isandaang siko ang haba at isandaang siko ang lawak sa isang kuwadrado na may altar sa harapan ng tahanan.
[48] At dinala ako ng lalaki sa portiko ng tahanan at sinukat niya ang mga haligi ng pinto, limang siko ang kapal sa magkabilang bahagi. Ang pasukan mismo ay labing-apat na siko ang lawak, at tatlong siko ang lawak ng mga pader sa bawat bahagi nito. [49] Dalawampung siko ang haba at labing-isang siko ang lalim ng portiko ng santuwaryo. May mga baitang patungo sa itaas nito at mga haligi na nakatayo sa magkabilang bahagi nito.

Chapter 41

[1] Pagkatapos, dinala ako ng lalaki sa banal na lugar ng templo at sinukat ang mga haligi ng pinto, anim na siko ang lawak sa magkabilang dako. [2] Sampung siko ang lapad ng pintuan, limang siko ang haba ng pader sa bawat bahagi nito. Pagkatapos, sinukat ng lalaki ang banal na lugar, apatnapung siko ang haba at dalawampung siko ang lawak.
[3] Pagkatapos, pumunta ang lalaki sa kabanal-banalang lugar at sinukat ang mga haligi ng pintuan, dalawang siko at anim na siko ang lawak ng pintuan. Pitong siko ang lawak ng mga pader sa magkabilang dako. [4] Pagkatapos, sinukat niya ang haba ng silid, dalawampung siko. At ang luwang nito ay dalawampung siko patungo sa harap ng bulwagan ng templo. Pagkatapos, sinabi niya sa akin, "Ito ang kabanal-banalang lugar."
[5] Pagkatapos, sinukat ng lalaki ang pader ng tahanan(bahay), anim na siko ang kapal nito. Apat na siko ang lapad ng mga tagilirang silid sa buong palibot ng tahanan(bahay). [6] Mayroong tatlong palapag na mga tagilirang silid, sapagkat may mga silid sa ibabaw ng mga silid, tatlumpu sa bawat palapag. At may mga pasimano sa pader sa palibot ng tahanan(bahay) para sa mga tagilirang silid sa buong palibot upang maging suporta sa mga silid sa itaas, sapagkat walang inilagay na suporta sa pader ng tahanan(bahay). [7] Kaya pinaluwang ang mga tagilirang silid at paikot patungo sa itaas, sapagkat paikot ang tahanan(bahay) na pataas nang pataas sa buong palibot, pinaluwang ang mga silid habang pataas nang pataas ang tahanan(bahay). At papunta sa pinakamataas na palapag ang hagdanan sa pamamagitan ng gitnang palapag.
[8] At may nakita akong tuntungan sa buong palibot ng tahanan(bahay), ang pundasyon para sa mga tagilirang silid, may sukat itong buong patpat na anim na siko ang taas. [9] Limang siko ang lapad ng pader ng mga tagilirang silid sa labas. May isang bakanteng lugar sa labas ng mga silid na ito sa santuwaryo.
[10] Sa kabilang bahagi ng bakanteng lugar na ito ay ang mga panlabas na tagilirang silid ng mga pari. Ang lugar na ito ay may lawak na dalawampung siko sa buong palibot ng santuwaryo. [11] May mga pinto patungo sa mga tagilirang silid mula sa isa pang bakanteng lugar. Ang isang pintuan ay nasa hilagang bahagi at ang isa ay nasa bahaging timog. Limang siko ang lapad ng bakanteng lugar na ito sa buong palibot.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[12] Pitumpung siko ang lawak ng gusali na nakaharap sa patyo sa dakong kanluran. Ang sukat ng pader nito sa buong
palibot ay limang siko ang kapal at siyamnapung siko ang haba nito. [13] Pagkatapos, sinukat ng lalaki ang santuwaryo,
isandaang siko ang haba. At ang hiwalay na gusali, ang pader nito at ang patyo ay mayroon ding sukat na isandaang siko
ang haba. [14] Isandaang siko rin ang lapad ng harapan ng patyo sa harap ng santuwaryo.
[15] Pagkatapos, sinukat ng lalaki ang haba ng gusali sa likod ng santuwaryo, patungo sa kanluran nito at ang mga galerya
sa magkabilang bahagi ay isandaang siko. Ang banal na lugar at ang portiko, [16] ang panloob na mga pader at ang mga
bintana kabilang ang masisikip na mga bintana at ang mga galerya sa buong palibot ng tatlong palapag ay nababalutan
lahat ng tabla. [17] Sa itaas ng pasukan patungo sa santuwaryo at ang puwang sa tabi ng lahat ng pader na nakapalibot ay
may mga nakaukit na kerubin at mga puno ng palmera, nagsasalitan ang bawat isa.
[18] At pinalamutian ito ng kerubin at mga puno ng palmera, may puno ng palmera sa pagitan ng bawat kerubin. At ang
bawat kerubin ay may dalawang mukha. [19] Ang mukha ng tao na nakatingin sa puno ng palmera sa isang dako at ang
mukha ng isang batang leon na nakatingin sa puno ng palmera sa kabilang dako. Pinalamutian nito ang buong palibot ng
tahanan, [20] mula sa ibaba hanggang sa itaas ng pintuan ay mayroong mga palamuting kerubin at mga puno ng palmera sa
pader ng templo.
[21] Ang mga haligi ng tarangkahan ay parisukat at magkakatulad ang mga ito. [22] Ang kahoy na altar sa harap ng banal na
lugar ay tatlong siko ang taas at dalawang siko ang haba sa bawat bahagi. Ang mga panulukang haligi nito, pundasyon at
balangkas ay gawa sa kahoy. Pagkatapos, sinabi sa akin ng lalaki, "Ito ang hapag na nakatayo sa harapan ni Yahweh." [23]
Mayroong dalawahang pinto para sa banal at kabanal-banalang lugar. [24] May dalawang bisagra ang bawat isang pinto na
ito, dalawang bisagra para sa isang pinto at dalawang bisagra para sa isa pa.
[25] Iniukit sa mga pinto ng banal na lugar ang kerubin at mga puno ng palmera gaya ng ipinalamuti sa mga pader at
mayroong kahoy na bubong sa ibabaw ng portiko sa harap. [26] Mayroong masisikip na mga bintana at mga puno ng
palmera sa magkabilang bahagi ng portiko. Ito ang mga tagilirang silid ng tahanan(bahay) at mayroon din itong mga
nakausling bubungan.

Chapter 42

[1] Pagkatapos, dinala ako ng lalaki palabas patungo sa panlabas na patyo sa dakong hilaga at dinala niya ako sa mga silid
sa harap ng panlabas na patyo at sa hilagang panlabas na pader. [2] Sa tapat ng mga silid na iyon ay isandaang siko ang
haba at limampung siko ang lawak. [3] Ang ilan sa mga silid na iyon ay nakaharap sa panloob na patyo at dalawampung
siko ang layo mula sa santuwaryo. Mayroong tatlong palapag na mga silid, ang mga nasa itaas ay nakatanaw sa mga nasa
ibaba at bukas sa mga ito na mayroong daanan. At ang ilan sa mga silid ay nakatanaw sa panlabas na patyo.
[4] Sampung siko ang lawak at isandaang siko ang haba ng isang daanan na nasa harapan ng mga silid. Ang mga pinto ng
mga silid ay nasa dakong hilaga. [5] Ngunit mas maliit ang mga pang-itaas na bulwagan, sapagkat kinuha ng mga daanan
ang mas higit na espasyo nito kaysa sa ibaba at gitnang palapag ng gusali. [6] Sapagkat tatlong palapag ang mga ito at wala
itong mga haligi, hindi katulad ng mga patyo na may mga haligi. Kaya ang pang-itaas na palapag ay binawasan ang sukat
kaysa sa pang-ibaba at gitnang palapag.
[7] At ang mga nasa labas na pader na nasa tabi ng mga silid patungo sa panlabas na patyo, ang patyo na nasa harap ng
mga silid. Ang pader na iyon ay limampung siko ang haba. [8] Limampung siko ang haba ng mga silid ng panlabas na patyo
at isandaang siko ang haba ng mga silid na nakaharap sa santuwaryo. [9] Mayroong pasukan sa pinakaibabang mga silid
mula sa dakong silangan na nagmumula sa panlabas na patyo.
[10] Mayroon ding mga silid sa tabi ng pader ng panlabas na patyo sa dakong silangan ng panlabas na patyo, sa harap ng
panloob na patyo ng santuwaryo. [11] Ang daanan sa harap ng mga ito ay katulad ng haba at lapad ng nasa harap ng mga
silid sa dakong hilaga. Magkapareho rin ang bilang ng mga pasukan ng mga ito. [12] Sa dakong timog ay may mga pinto
patungo sa mga silid na katulad ng mga nasa dakong hilaga. Ang daanan sa loob ay may pinto sa ulunan nito at ang
daanan ay nakabukas patungo sa iba't ibang mga silid. Sa dakong silangan ay may pintuan sa daanan sa isang dulo.
[13] Pagkatapos, sinabi sa akin ng lalaki, "Ang timog at hilagang mga silid na nasa harap ng panlabas na patyo ay mga banal
na silid kung saan maaaring kainin ng mga paring nagtatrabaho na pinakamalapit kay Yahweh ang pinakabanal na
pagkain. Ilalagay nila doon ang mga pinakabanal na bagay, ang handog na pagkain, ang handog para sa kasalanan at ang
alay para sa pagkakasala, sapagkat ito ay banal na lugar. [14] Kapag pumasok doon ang mga pari, hindi sila dapat lumabas
sa banal na lugar patungo sa panlabas na patyo nang hindi hinuhubad ang mga pansilbing kasuotan, yamang banal ang
mga ito. Kaya dapat silang magsuot ng ibang mga damit bago lumapit sa mga tao."
[15] Tinapos ng lalaki ang pagsusukat sa kaloob-looban ng bahay at inilabas ako sa tarangkahan na nakaharap sa silangan
at sinukat ang lahat ng nakapalibot na lugar doon.
[16] Sinukat niya ang silangang bahagi gamit ang panukat na patpat, limandaang siko gamit ang panukat na patpat. [17]
Sinukat niya ang hilagang bahagi, limandaang siko gamit ang panukat na patpat. [18] Sinukat din niya ang katimugang
bahagi, limandaang siko gamit ang panukat na patpat. [19] Tumalikod din siya at sinukat ang kanlurang bahagi, limandaang
siko gamit ang panukat na patpat.

[20] Sinukat niya ito sa apat na panig, ang pader nito at ang lahat na nakapalibot dito ay may haba na limandaang siko at may lapad na limandaang siko upang ihiwalay ang banal at ang hindi banal.

Chapter 43

[1] Pagkatapos, dinala ako ng lalaki sa tarangkahan na nakabukas sa silangan. [2] Masdan mo! Dumating mula sa silangan
ang kaluwalhatian ng Diyos ng Israel. Ang kaniyang tinig ay tulad ng tunog ng maraming tubig at nagniningning ang lupa dahil sa kaniyang kaluwalhatian!
[3] At katulad ito ng pangitaing nakita ko nang dumating siya upang wasakin ang lungsod at katulad ng pangitain na nakita
ko sa ilog Kebar at nagpatirapa ako! [4] Kaya dumating ang kaluwalhatian ni Yahweh sa tahanan sa pamamagitan ng
tarangkahan na nakabukas sa silangan. [5] Pagkatapos, itinayo ako ng Espiritu at dinala ako sa panloob na patyo. Masdan mo! Pinupuno ng kaluwalhatian ni Yahweh ang tahanan!
[6] Nakatayo sa aking tabi ang lalaki at narinig ko na may isa pang kumakausap sa akin na mula sa bahay. [7] Sinabi niya sa
akin, "Anak ng tao, ito ang lugar ng aking trono at ang lugar na tuntungan ng aking mga paa, kung saan ako maninirahan magpakailanman sa kalagitnaan ng mga tao ng Israel. Hindi na lalapastanganin ng sambahayan ng Israel ang aking banal na pangalan, sila o ang kanilang mga hari dahil sa kanilang kawalan ng pananampalataya o sa 'mga bangkay' ng kanilang mga hari sa kanilang mga dambana. [8] Hindi na nila lalapastanganin ang aking banal na pangalan sa
pamamagitan ng paglalagay ng mga pintuan ng kanilang dambana sa tabi ng aking pintuan at ang mga haligi ng tarangkahan ng kanilang mga dambana sa tabi ng mga haligi ng aking sariling tarangkahan na walang namamagitan sa amin kundi pader. Nilapastangan nila ang banal kong pangalan sa pamamagitan ng kanilang mga kasuklam-suklam na gawain, kaya nilipol ko sila ng aking galit.
[9] Ngayon, hayaan silang alisin ang kanilang kawalan ng pananampalataya, ang 'mga bangkay' ng kanilang mga hari sa aking harapan at maninirahan ako sa kanilang kalagitnaan magpakailanman!
[10] Anak ng tao, ikaw mismo ang dapat magsabi sa sambahayan ng Israel tungkol sa tahanang ito upang mahiya sila dahil
sa kanilang mga kasalanan. Dapat nilang isipin ang tungkol sa paglalarawang ito. [11] Sapagkat kung mahihiya sila dahil sa
lahat ng kanilang ginawa, ihayag mo sa kanila ang disenyo ng tahanan, ang mga detalye nito, ang mga labasan nito, ang mga pasukan nito, ang lahat ng detalye nito at ang lahat ng atas at patakaran nito. Pagkatapos, isulat mo ito sa harapan ng kanilang mga mata upang maigatan nila ang lahat ng disenyo at lahat ng patakaran nito upang masunod nila ang mga ito.
[12] Ito ang alituntunin para sa tahanan. Mula sa tuktok ng burol patungo sa lahat ng nakapalibot na hangganan dito ay magiging kabanal-banalan. Tingnan mo! Ito ang alituntunin para sa tahanan.
[13] Ito ang magiging sukat ng altar sa mahabang siko, ang bawat mahabang siko sa pangkaraniwan ay isang siko at isang kamay ang haba. Kaya ang kanal sa palibot ng altar ay isang siko ang lalim at isang siko din ang lapad. At ang gilid sa
palibot ng dulo nito ay isang dangkal. Ito ang magiging tuntungan ng altar. [14] Mula sa kanal sa lupa pataas sa mas
mababang pasimano ng altar ay dalawang siko at ang pasimano mismo ay dalawang siko ang lawak. At mula sa maliit na pasimano hanggang sa malaking pasimano ng altar, ito ay apat na siko at ang malaking pasimano ay isang siko ang lawak.
[15] Ang sunugan sa altar ng mga sinusunog na alay ay apat na siko ang taas at mayroong apat na sungay na nakaturo sa
itaas sa sunugan. [16] Labindalawang siko ang haba ng sunugan at labindalawang siko ang lawak, isang parisukat. [17] Labing
apat na siko ang haba ng hangganan nito at labing apat na siko ang lawak ng bawat isa sa apat nitong bahagi at ang gilid nito ay kalahating siko ang lawak. Ang kanal ay isang siko ang lawak sa buong palibot na may mga baitang na nakaharap sa silangan."
[18] Pagkatapos, sinabi niya sa akin, "Anak ng tao, sinasabi ito ng Panginoong Yahweh. Ito ang mga alituntunin para sa altar
sa araw na gawin nila ito, para sa paghahandog ng mga alay na susunugin dito at para sa pagwiwisik ng dugo dito. [19] Ikaw
ay magbibigay ng toro mula sa mga baka bilang alay para sa kasalanan sa mga paring Levita na mga kaapu-apuhan ni Zadok, ang mga lumalapit sa akin upang paglingkuran ako. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
[20] Pagkatapos, ikaw ay kukuha ng kaunting dugo nito at ilalagay ito sa apat na sungay ng altar, sa apat na sulok ng dulo
nito at sa gilid sa palibot nito. Lilinisin mo ito at gagawing kabayaran para sa kasalanan. [21] Pagkatapos, kunin mo ang toro
para sa alay para sa kasalanan at sunugin mo ito sa inilaang bahagi ng templo sa labas ng santuwaryo.
[22] At sa ikalawang araw, ikaw ay mag-aalay ng lalaking kambing na walang kapintasan mula sa mga kambing bilang
handog para sa kasalanan. Lilinisin ng mga pari ang altar gaya ng paglilinis nila sa pamamagitan ng toro. [23] Kapag
natapos mo ang paglilinis dito, mag-alay ka ng walang kapintasang toro mula sa mga baka at walang kapintasang
lalaking tupa mula sa kawan. [24] Ialay mo ang mga ito kay Yahweh, sasabuyan ng mga pari ang mga ito ng asin at itataas
nila ang mga ito kay Yahweh bilang alay na susunugin.
[25] Ikaw ay dapat maghanda ng lalaking tupa bilang alay para sa kasalanan araw-araw sa loob ng pitong araw at dapat
ding maghanda ang mga pari ng walang kapintasang toro mula sa mga baka at walang kapintasang lalaking tupa mula sa
kawan. [26] Dapat silang mag-alay para sa altar sa loob ng pitong araw at dalisayin ito at sa ganitong paraan dapat nila itong
gawing banal. [27] Dapat nilang buuin ang mga araw na ito, sa ikawalong araw at sa susunod pang araw ay mangyayaring

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ihahanda ng mga pari ang inyong mga alay na susunugin at ang inyong mga alay para sa kapayapaan sa altar at tatanggapin ko kayo. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh."

Chapter 44

[1] At dinala ako ng lalaki pabalik sa panlabas na santuwaryong tarangkahan na nakaharap sa silangan, mahigpit itong
isinara. [2] Sinabi sa akin ni Yahweh, "Mahigpit na isinara ang tarangkahang ito at hindi ito mabubuksan. Walang taong
makakadaan dito, sapagkat dumaan dito si Yahweh na Diyos ng Israel, kaya mahigpit itong isinara. [3] Uupo sa loob nito
ang pinuno ng Israel upang kumain sa harapan ni Yahweh. Papasok siya sa pamamagitan ng daan sa tarangkahan ng
portiko at lalabas sa daan din na iyon."
[4] Pagkatapos, dinala niya ako sa daanang nasa hilagang tarangkahan na nakaharap sa tahanan. Kaya tumingin ako at
pinagmasdan, napuno ng kaluwalhatian ni Yahweh ang kaniyang tahanan at nagpatirapa ako! [5] At sinabi sa akin ni
Yahweh, "Anak ng tao, ihanda mo ang iyong puso, tumingin ka at makinig sa lahat ng mga ipipapahayag ko sa iyo, sa
lahat ng mga batas sa tahanan ni Yahweh at sa lahat ng mga panuntunan nito. Isipin mo ang tungkol sa mga pasukan at
mga labasan ng tahanan.
[6] At sabihin mo sa mga suwail na sambahayan ng Israel, 'Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Itigil na ninyo ang inyong
mga kasuklam-suklam na gawain, sambahayang Israel— [7] na dinala ninyo ang mga dayuhang hindi tuli ang mga puso at
hindi tuli sa laman upang pumunta sa aking santuwaryo at lapastanganin ito— ang aking tahanan! — Habang dinadala
ninyo sa akin ang aking tinapay, taba at dugo— sinusuway ninyo ang aking tipan sa pamamagitan ng inyong mga
kasuklam-suklam na gawain.
[8] Hindi ninyo ginampanang mabuti ang inyong mga tungkulin sa akin. Sa halip, ibinigay ninyo sa iba ang tungkuling
pangalagaan ang aking banal na lugar. [9] Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Walang maaaring pumasok sa aking
santuwaryo sa sinuman sa mga dayuhang iyon na nasa kalagitnaan ng mga tao ng Israel na mga hindi tuli sa puso at
laman.
[10] Ngunit ang mga Levitang lumayo sa akin nang malihis ang Israel, mga taong lumihis sa akin upang sumamba sa
kanilang mga diyus-diyosan— ngayon magbabayad sila sa kanilang kasalanan. [11] Mga lingkod sila sa aking santuwaryo,
nagbabantay sa mga tarangkahan at naglilingkod sa tahanan. Kinakatay nila ang mga alay na susunugin at mga handog
ng mga tao; tumatayo sila sa harapan nila upang paglingkuran sila. [12] Ngunit dahil nagsagawa sila ng mga paghahandog
sa harapan ng kanilang mga diyus-diyosan, naging mga katitisuran sila nang kasalanan para sa sambahayan ng Israel.
Kaya itataas ko ang aking kamay upang sumumpa nang isang pangako laban sa kanila na magbabayad sila para sa
kanilang kasalanan! Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
[13] Hindi sila makakalapit sa akin upang kumilos bilang aking mga pari o makakalapit sa anuman sa aking mga banal na
bagay, sa mga kabanal-banalang mga bagay! Sa halip, dadalhin nila ang kanilang kahihiyan at ang kanilang mga
pagkakasala dahil sa mga kasuklam-suklam na gawaing kanilang ginawa. [14] Ngunit itatalaga ko sila bilang tagapangasiwa
ng mga gawain sa tahanan para sa lahat ng mga tungkulin at lahat ng mga ginagawa rito.
[15] At ang mga paring Levita na mga anak na lalaki ni Zadok ang tumupad sa mga tungkulin ng aking santuwaryo nang
lumilihis sa pagsunod sa akin ang mga Israelita— lalapit sila sa akin upang sambahin ako at tatayo sa aking harapan
upang magdala ng taba at dugo sa akin— ito ang pahayag ng Panginoong Yaweh. [16] Pupunta sila sa aking santuwaryo;
lalapit sila sa aking mesa upang sambahin ako at upang tuparin ang kanilang mga tungkulin sa akin.
[17] Kaya mangyayari na kapag pumasok sila sa mga tarangkahan ng panloob na patyo, kailangan nilang magsuot ng mga
linong damit, sapagkat hindi sila dapat pumasok sa loob na nakasuot ng lana sa mga tarangkahan ng panloob na patyo at
sa tahanang ito. [18] Kailangang mayroong mga linong turbante sa kanilang mga ulo at linong pamigkis sa kanilang mga
balakang. Hindi sila dapat magsuot ng mga damit na nagpapapawis sa kanila.
[19] Kapag lumabas sila sa panlabas na patyo upang pumunta sa mga tao, kailangan nilang hubarin ang damit na isinuot
nila nang maglingkod sila; dapat nilang hubarin ang mga ito at ilagay sa isang banal na silid, upang hindi nila gawing
banal ang ibang mga tao sa pamamagitan ng pagsagi sa kanilang natatanging kasuotan.
[20] Hindi rin nila dapat ahitin ang kanilang mga ulo, ni hayaang nakalugay ang kanilang buhok, ngunit dapat nilang
gupitin ang kanilang buhok sa kanilang mga ulo. [21] Walang pari ang maaaring uminom ng alak kapag pumunta siya sa
panloob na patyo, [22] ni kumuha ng isang balo o isang babaeng hiwalay sa asawa bilang kaniyang asawa, ngunit isang
birhen lamang mula sa hanay ng sambahayan ng Israel o isang balo na dating asawa ng isang pari.
[23] Sapagkat ituturo nila sa aking mga tao ang pagkakaiba sa pagitan ng banal at hindi banal. Ipapaalam nila sa kanila ang
pagkakaiba ng marumi at malinis. [24] Sa isang alitan, mamamagitan sila upang humatol sa pamamagitan ng aking mga
atas at dapat silang maging makatarungan. At pananatilihin nila ang aking mga kautusan at ang aking mga batas sa
bawat pista at ipagdiriwang nila ang aking mga banal na Araw ng Pamamahinga.
[25] Hindi sila dapat pumunta sa isang patay na tao upang maging marumi, maliban lamang kung ama o ina nila ito, anak
na lalaki o anak na babae, kapatid na lalaki o kapatid na babae na hindi pa nakisiping sa isang lalaki; dahil kung hindi,
magiging marumi sila. [26] Pagkatapos maging marumi ng isang pari, magbibilang ang mga tao ng pitong araw para sa
kaniya. [27] Bago ang araw ng pagpunta niya sa banal na lugar, sa panloob na patyo upang maglingkod sa banal na lugar,

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

dapat siyang magdala ng isang handog dahil sa kasalanan para sa kaniyang sarili— Ito ang pahayag ng Panginoong
Yahweh.
[28] At ito ang kanilang mana: Ako ang magiging mana nila! Kaya hindi ninyo dapat sila bigyan ng ari-arian sa Israel; Ako
ang kanilang ari-arian! [29] Kakainin nila ang mga handog na pagkain, ang mga handog dahil sa kasalanan at ang mga
handog dahil sa pagkakasala; magiging pag-aari nila ang lahat ng mga bagay na inilaan kay Yahweh sa Israel.
[30] Ang pinakamainam na mga unang bunga ng lahat ng mga bagay at ang bawat ambag, anumang bagay na magmumula
sa lahat ng inyong mga ambag ay magiging pag-aari ng mga pari, at ibibigay ninyo ang pinakamainam ninyong handog
na pagkain sa mga pari upang manatili ang pagpapala sa inyong tahanan. [31] Hindi kakain ang mga pari ng anumang
patay na hayop o hayop na ginutay-gutay ng mabangis na hayop, maging ibon o mabangis na hayop.

Chapter 45

[1] Kapag nagpalabunutan kayo upang paghatian ang lupain bilang isang mana, dapat kayong gumawa ng isang handog
kay Yahweh. Magiging isang banal na bahagi ng lupain ang handog na ito na dalawampu't limanglibong siko ang haba at
sampung libong siko ang lawak. Magiging banal ang lahat ng lugar na nakapalibot dito. [2] Mula dito, magkakaroon ng
limang daang siko ang haba at limang daang sikong parisukat ang lawak na nakapalibot sa banal na lugar na may
hangganang limampung siko ang lawak.
[3] Mula sa lugar na ito, susukat kayo ng isang bahagi na dalawampu't limang libong siko ang haba at sampung libo ang
lawak. Magiging isang banal na lugar ito para sa inyo, isang kabanal-banalang lugar. [4] Magiging isang banal na lugar ito
sa lupain para sa mga paring naglilingkod kay Yahweh, ang mga lumapit kay Yahweh upang maglingkod sa kaniya.
Magiging isang lugar ito para sa kanilang mga tahanan at isang banal na bahagi para sa banal na lugar. [5] Kaya magiging
dalawampu't limang libong siko ang haba at sampung libong siko ang lawak nito, at magiging para sa bayan ito ng mga
Levitang naglilingkod sa tahanan.
[6] Maglalaan kayo ng isang bahagi para sa lungsod na limang libong siko ang lawak at dalawampu't limang libong siko ang
haba, iyan ang magiging kasunod sa bahagi na nakalaan para sa banal na lugar. Magiging pag-aari ng buong sambahayan
ng Israel ang lungsod na ito. [7] Dapat nasa magkabilang gilid ng lugar na nakalaan para sa banal na lugar at lungsod ang
lupain ng mga prinsipe. Nasa dakong kanluran at sa dakong silangan ng mga ito. Tutugma ang haba nito sa haba ng isa sa
mga bahaging iyon, mula sa kanluran hanggang sa silangan.
[8] Magiging pag-aari ng prinsipe ng Israel ang lupaing ito. Hindi na kailanman aapihin ng aking mga prinsipe ang aking
mga tao; sa halip, ibibigay nila ang lupain sa sambahayan ng Israel para sa kanilang mga tribu.
[9] Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Tama na para sa inyong mga prinsipe ng Israel! Alisin na ninyo ang karahasan at
pag-aawayan, gawin ang makatarungan at makatuwiran! Itigil na ninyo ang pagpapalayas sa aking mga tao! —Ito ang
pahayag ng Panginoong Yahweh. [10] Dapat magkaroon kayo ng tamang mga timbangan, tamang mga efa at tamang mga
bath! [11] Magiging pantay ang dami ng efa at bath upang magiging ikasampu ng isang homer ang isang bath at magiging
ikasampu ng isang homer ang efa. Dapat tumugma sa homer ang sukat ng mga ito. [12] Magiging dalawampung gera ang
siklo at gagawa ng animnapung siklo ng isang mina para sa iyo.
[13] Ito ang ambag na dapat ninyong ibigay: ang ikaanim na bahagi ng isang efa para sa bawat homer ng trigo, at
magbibigay kayo ng ikaanim na bahagi ng isang efa para sa bawat homer ng sebada. [14] Ang alituntunin para sa
paghahandog ng langis ay magiging ikasampung bahagi ng isang bath para sa bawat kor (na sampung bath) o para sa
bawat homer, sapagkat sampung bath din ang isang homer. [15] Gagamitin para sa anumang handog na susunugin o
handog pangkapayapaan bilang kabayaran para sa mga tao ang isang tupa o kambing mula sa kawan sa bawat dalawang
daang hayop mula sa matubig na mga rehiyon ng Israel—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
[16] Ibibigay ng lahat ng mga tao sa lupain ang ambag na ito sa prinsipe sa Israel. [17] Magiging tungkulin ng prinsipe na
magbigay ng mga hayop para sa mga alay na susunugin, mga handog na butil, mga handog na inumin sa mga
pagdiriwang at ang mga pagdiriwang ng Bagong Buwan, at sa mga Araw ng Pamamahinga—sa lahat ng mga itinakdang
pagdiriwang ng sambahayan ng Israel. Magbibigay siya ng mga handog dahil sa kasalanan, mga handog na butil, mga
handog na susunugin at mga handog pangkapayapaan para sa kabayaran sa kapakanan ng sambahayan ng Israel.
[18] Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Sa unang buwan, sa unang araw ng unang buwan, kukuha kayo ng isang torong
walang kapintasan mula sa kawan at magsagawa ng isang paghahandog dahil sa kasalanan para sa santuwaryo. [19]
Kukuha ang pari ng kaunting dugo ng handog dahil sa kasalanan at ilalagay niya ito sa mga haligi ng pintuan ng tahanan
at sa apat na sulok ng hangganan ng altar, at sa mga haligi ng pintuan ng tarangkahan sa panloob na patyo. [20] Gagawin
ninyo ito sa ikapito ng buwan para sa bawat taong nagkasala ng hindi sinasadya o dahil sa kamangmangan; sa paraang
ito, malilinis ninyo ang templo.
[21] Sa ikalabing apat na araw ng unang buwan, magkakaroon sa inyo ng isang pagdiriwang, pitong araw na pagdiriwang.
Kakain kayo ng tinapay na walang pampaalsa. [22] Sa araw na iyon, maghahanda ang prinsipe ng isang toro bilang handog
dahil sa kasalanan, para sa kaniyang sarili at para sa lahat ng tao sa lupain.
[23] Para sa pitong araw ng pagdiriwang, maghahanda ang prinsipe ng handog na susunugin para kay Yahweh: pitong toro
at pitong walang kapintasang lalaking tupa sa bawat araw para sa pitong araw, at isang lalaking kambing sa bawat araw

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

bilang handog dahil sa kasalanan. [24] Pagkatapos, magsasagawa ang prinsipe ng isang handog na pagkain ng isang efa
para sa bawat toro at isang efa para sa bawat lalaking tupa kasama ang isang hin ng langis para sa bawat efa.
[25] Sa ika labinlimang araw ng ikapitong buwan, sa pagdiriwang, magsasagawa ang prinsipe ng mga paghahandog sa
pitong araw na ito: mga handog dahil sa kasalanan, mga handog na susunugin, handog na pagkain at mga handog na
langis.

Chapter 46

[1] Sinabi ito ng Panginoong Yahweh: Isasara sa loob ng anim na araw ng pagtatrabaho ang tarangkahan ng panloob na
patyo na nakaharap sa silangan, ngunit bubuksan ito sa Araw ng Pamamahinga at sa araw ng Bagong Buwan. [2] Papasok
ang prinsipe sa panlabas na patyo sa pamamagitan ng daan sa tarangkahan at sa portiko nito mula sa labas, at tatayo siya
sa harapan ng mga haligi ng pintuan ng panloob na tarangkahan habang isinasagawa ng mga pari ang kaniyang handog
na susunugin at handog pangkapayapaan. Pagkatapos, sasamba siya sa pasukan ng panloob na tarangkahan at lalabas
siya, ngunit hindi isasara ang tarangkahan hanggang gabi.
[3] Sasamba rin ang mga tao ng lupain sa harapan ni Yahweh sa pasukan ng tarangkahang ito sa mga Araw ng
Pamamahinga at mga Bagong Buwan. [4] Ang handog na susunugin na iaalay ng prinsipe kay Yahweh sa Araw ng
Pamamahinga ay anim na walang kapintasang mga kordero at isang walang kapintasang lalaking tupa. [5] Ang handog na
butil kasama ng lalaking tupa ay magiging isang efa at ang handog na butil na kasama ng mga kordero ay kung ano
lamang ang naisin niyang ibigay at isang hin ng langis sa bawat efa ng butil.
[6] Sa araw ng Bagong Buwan, dapat mag-alay kayo ng isang walang kapintasang toro mula sa isang kawan, anim na
kordero, at isang walang kapintasang lalaking tupa. [7] Dapat siyang gumawa ng handog na butil ng isang efa sa toro at
isang efa sa lalaking tupa, at kung anuman ang naisin niyang ibigay sa mga kordero at isang hin ng langis para sa bawat
efa ng butil. [8] Kapag pumasok ang prinsipe sa pamamagitan ng daan sa tarangkahan at sa portiko nito, dapat siyang
lumabas sa daanan din na iyon.
[9] Ngunit kapag pumunta ang mga tao ng lupain sa harapan ni Yahweh sa mga itinalagang pagdiriwang, ang sinumang
papasok sa tarangkahang nasa hilaga upang sumamba ay dapat umalis sa pamamagitan ng tarangkahang nasa timog; at
ang sinumang papasok sa tarangkahang nasa timog ay dapat umalis sa pamamagitan ng tarangkahang nasa hilaga.
Walang sinuman ang maaaring bumalik sa tarangkahan kung saan siya pumasok sapagkat dapat siyang lumabas nang
tuwiran. [10] At dapat nasa kalagitnaan nila ang prinsipe. Kapag pumasok sila, dapat din siyang pumasok at kapag umalis
sila, dapat din siyang umalis.
[11] At sa mga pagdiriwang, ang handog na butil ay dapat isang efa ng butil para sa toro at isang efa sa lalaking tupa at
anumang naisin niyang ibigay sa mga kordero, at isang hin ng langis para sa bawat efa. [12] Kapag nagbigay ang prinsipe ng
isang kusang handog, maging isang handog na susunugin man o handog pangkapayapaan kay Yahweh, dapat niyang
buksan ang tarangkahang nakaharap sa silangan para dito, at magsagawa ng kaniyang handog na susunugin at ng
kaniyang handog pangkapayapaan gaya ng kaniyang ginagawa sa Araw ng Pamamahinga. Pagkatapos, dapat siyang
lumabas at isara ang tarangkahan pagkatapos niyang makalabas.
[13] Magbibigay rin kayo araw-araw ng isang walang kapintasang kordero na isang taong gulang bilang handog na
susunugin para kay Yahweh. Gagawin ninyo ito tuwing umaga. [14] At magbibigay kayo ng isang handog na butil kasama
nito tuwing umaga, ikaanim na bahagi ng isang efa at ikatlong hin ng langis upang basain ang harina ng handog na butil
para kay Yahweh, ayon sa panuntunang hindi maaaring baguhin. [15] Ihahanda nila ang kordero, ang handog na butil at
ang langis tuwing umaga bilang isang permanenteng handog na susunugin.
[16] Sinasabi ito ng Panginoong Yahweh: Kung magbibigay man ang prinsipe ng isang kaloob sa sinuman sa kaniyang mga
anak na lalaki, ito ay kaniyang mana. Isang mana ito at magiging ari-arian ito ng kaniyang mga anak na lalaki. [17] Ngunit
kung magbibigay siya ng isang kaloob sa isa sa kaniyang mga lingkod mula sa kaniyang mana, kung gayon, magiging pag-
aari ito ng lingkod hanggang sa taon ng kaniyang kalayaan, at pagkatapos maibabalik ito sa prinsipe. Tiyak na para
lamang sa kaniyang mga anak na lalaki ang kaniyang mana. [18] Hindi kukunin ng prinsipe ang mana ng mga tao mula sa
kanilang mga sariling ari-arian; dapat siyang magbigay para sa kaniyang mga anak na lalaki mula sa kaniyang sariling
ari-arian upang hindi magkahiwalay ang aking mga tao, ang bawat tao mula sa kaniyang sariling ari-arian."'
[19] Pagkatapos, dinala ako ng lalaki sa pasukan ng tarangkahang patungo sa mga banal na silid para sa mga pari na
nakaharap sa hilaga at pinagmasdan ko! May isang lugar sa gawing kanluran. [20] Sinabi niya sa akin, "Ito ang lugar kung
saan dapat pakuluan ng mga pari ang handog sa pagkakasala, ang handog dahil sa kasalanan at kung saan nila dapat
lutuin ang handog na butil. Hindi nila dapat ilabas ang mga ito sa panlabas na patyo upang ilaan ang mga tao kay
Yahweh."
[21] At dinala niya ako sa panlabas na patyo at sinamahan niya akong dumaan sa apat na sulok ng patyong iyon, at nakita
ko na sa bawat sulok ng patyo, may iba pang mga patyo. [22] Sa apat na sulok ng panlabas na patyo, may apat na sulok na
mga patyo na apatnapung siko ang haba at tatlumpu ang lawak. Magkakapareho ang mga sukat para sa lahat ng apat na
sulok ng mga patyo. [23] Mayroong isang hilera sa buong paligid ng apat na ito na gawa sa bato, at nasa ilalim ng hilera ng

bato ang mga lutuang sunungan. [24] Sinabi sa akin ng lalaki, "Ito ang mga lugar kung saan pakukuluan ng mga lingkod ng
templo ang alay ng mga tao."

Chapter 47

[1] At dinala ako ng lalaki pabalik sa pasukan ng templo at masdan ninyo! Umaagos ang tubig mula sa ilalim ng bungad ng
tahanan ng templo sa gawing silangan, sapagkat nakaharap sa silangan ang harapan ng templo at umaagos ang tubig sa
gawing timog ng templo, sa may kanan ng altar. [2] Kaya dinala niya ako palabas sa hilagang tarangkahan at hinatid sa
palibot ng tarangkahan na nakaharap sa silangan. Masdan ninyo, umaagos ang tubig mula sa tarangkahang ito sa gawing
timog nito.
[3] Habang naglalakad ang lalaki patungong silangan, mayroong isang panukat na lubid sa kaniyang kamay, sumukat siya
ng isang libong siko at dinala ako sa tubig na hanggang bukung-bukong ang lalim. [4] At sumukat siyang muli ng isang
libong siko at dinala ako sa tubig na hanggang tuhod ang lalim at sumukat siya muli ng isang libong siko at dinala ako sa
tubig na hanggang balakang ang lalim. [5] Pagkatapos sumukat pa siya ng isang libong siko ng mas malayo, dito isa na itong
ilog na hindi ko kayang tawirin, napakalalim nito. Kailangan lamang itong languyin ng sinuman.
[6] Sinabi sa akin ng lalaki: "Anak ng tao, nakikita mo ba ito?" at dinala niya ako palabas at sinamahan ako sa paglalakad
pabalik sa tabing-ilog. [7] Habang naglalakad ako pabalik, masdan ninyo, mayroon ng maraming puno sa bahaging ito ng
tabing-ilog at pati na rin sa kabilang bahagi. [8] Sinabi ng lalaki sa akin: "Ang tubig na ito ay lalabas sa lupaing sakop ng
silangan at bababa sa Araba, dadaloy ang tubig na ito sa Dagat na Maalat at maibabalik ang kasariwaan nito.
[9] Nag-uumpukan ang bawat nabubuhay na nilalang kung saan pumupunta ang tubig, magkakaroon ng maraming isda
sapagkat dumadaloy roon ang mga tubig na ito. Gagawin nitong sariwa ang tubig alat. Mabubuhay ang lahat kung saan
dumadaloy ang ilog. [10] At mangyayari na tatayo sa tabi ng tubig ang mga mangingisda ng En-gedi at magkakaroon ng
isang lugar na patuyuan ng mga lambat sa En-eglaim. Magkakaroon ng maraming uri ng isda sa Dagat na Maalat, tulad
ng isda sa Malaking Dagat para sa kanilang kasaganaan.
[11] Ngunit hindi magiging sariwa ang mga latian at mga ilat ng Dagat na Maalat, ito ang mga magiging tagapagbigay ng
asin. [12] Sa tabi ng ilog sa mga pampang nito, sa magkabilang dako, tutubo ang lahat ng uri ng puno na nakakain ang
bunga. Hindi malalanta ang mga dahon nito at hindi kailanman titigil sa pamumunga ang mga ito. Mamumunga ang mga
puno sa bawat buwan, yamang nanggaling sa Santuwaryo ang tubig ng mga ito. Magiging pagkain ang mga bunga nito at
magiging gamot ang mga dahon nito.
[13] Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Ito ang magiging paraan ng paghati ninyo sa lupain para sa labin-dalawang
tribo ng Israel: Magkakaroon ng dalawang bahagi si Jose. [14] At ikaw, bawat tao at kapatid na lalaki sa inyo ang
magmamana nito. Gaya ng pagtaas ko ng aking kamay upang sumumpang ibigay ito sa inyong mga ama, sa parehong
paraan na itong lupain ang naging inyong mana.
[15] Ito ang magiging hangganan ng lupain sa hilagang bahagi mula sa Malaking Dagat papuntang Hetlon at sa Lebo Hamat
hanggang Sedad. [16] At ang hangganan ay aabot sa Berota hanggang Sibraim na nasa pagitan ng Damasco at Hamat,
hanggang Haser-hatticon na malapit sa hangganan ng Hauran. [17] Kaya ang hangganan ay aabot mula sa dagat hanggang
Hazar-enon sa hangganan ng Damasco at Hamat hanggang sa hilaga. Ito ang magiging hilagang bahagi.
[18] Sa silangang bahagi, sa pagitan ng Hauran at Damasco at sa pagitan ng Gilead at sa lupain ng Israel ang magiging Ilog
Jordan. Aabot hanggang sa Tamar ang hangganang ito. [19] At ang bahaging timog: sa timog ng Tamar hanggang sa
katubigan ng Meriba-kades, ang batis sa Egipto hanggang sa Malaking Dagat at sa katimugang bahagi patungo sa timog. [20]
At ang hangganan ng kanluranin ay ang Malaking Dagat hanggang sa kung saan pumupunta ito sa kabila ng Hamat. Ito
ang magiging kanluraning bahagi.
[21] Sa ganitong paraan ninyo hahatiin ang lupaing ito para sa inyong mga sarili, para sa mga tribo ng Israel. [22] At
mangyayari na magpapalabunutan kayo para sa mga mana para sa inyong mga sarili at para sa mga dayuhan na nasa
inyong kalagitnaan, ang mga nagsilang ng mga bata sa inyong kalagitnaan at nakasama ninyo, tulad ng mga katutubong
naipanganak na mga tao ng Israel. Magpapalabunutan kayo para sa mga mana sa mga tribo ng Israel. [23] At mangyayari na
makakasama ng dayuhan ang tribo kung saan siya nakikitira. Dapat ninyo siyang bigyan ng mana. Ito ang pahayag ng
Panginoong Yahweh."

Chapter 48

[1] Ito ang mga pangalan ng mga tribo. Ang tribo ng Dan ay makakatanggap ng isang bahagi ng lupain: ang hangganan nito
ay aabot sa tabi ng hangganan sa hilaga ng Israel papunta sa Hethlon at Lebo Hamat. Ang hangganan nito ay aabot
hanggang sa Hazar-enan at sa mga hangganan ng Damasco hanggang sa hilaga at hanggang sa Hamat. Ang hangganan ng
Dan ay aabot mula sa timog hanggang sa Dagat ng Mediteraneo. [2] Isang bahagi ng lupain sa timog ng hangganan ng Dan
ang magiging lupain ng Aser na aabot mula sa silangan hanggang sa kanluran. [3] Sa timog ng hangganan ng Aser ay
magiging isang bahagi ng Neftali mula sa silangang bahagi hanggang sa kanlurang bahagi.

4 Ang hangganan ng timog ng Neftali ang magiging isang bahagi ng Manases na mula sa silangang bahagi hanggang sa
kanlurang bahagi. 5 Sa timog ng hangganan ng Manases mula sa dakong silangang hanggang sa dakong kanluran ang
magiging isang bahagi ng Efraim. 6 Sa timog ng hangganan ng Efraim mula sa dakong silangan hanggang sa dakong
kanluran ang magiging isang bahagi ng Ruben. 7 Sa tabi ng hangganan ni Ruben mula sa dakong silangan hanggang sa
dakong kanluran ang magiging isang bahagi ng Juda.
8 Ang handog na lupain na inyong gagawin ay sa tabi ng hangganan ng Juda at pinalawak mula sa dakong silangan
hanggang sa dakong kanluran at magiging dalawampu't-limang libong siko ang lawak. Tumutugma ang haba nito sa
isang bahagi ng tribo mula sa dakong silangan hanggang sa dakong kanluran at ang templo ang magiging gitna nito. 9
Itong lupain na ihahandog ninyo kay Yahweh ay dalawampu't-limang libong siko ang haba at sampung libong siko ang
luwang.
10 Ito ang mga nakatakda para sa bahaging ito ng banal na lupain: magkakaroon ng lupain ang mga pari na maitatalaga sa
kanila na may sukat na dalwampu't-limang libong siko ang luwang sa dakong hilaga, sampung libong siko ang luwang sa
dakong kanluran, sampung libong siko ang luwang sa dakong silangan at dalawampu't-limang libong siko ang haba sa
dakong timog na nasa gitna nito ang banal na lugar ni Yahweh. 11 Ito dapat ang para sa mga tao na inilaan kay Yahweh:
ang mga pari sa lahi ni Zadok na matapat na naglingkod sa akin na hindi naligaw nang naligaw ang mga tao ng Israel,
gaya ng ginawa ng mga Levita. 12 Ang handog para sa kanila ay magiging isang bahagi nitong pinakabanal na lupain na
palalawakin hanggang sa hangganan ng mga Levita.
13 Ang lupain ng mga Levita sa tabi ng hangganan kasama ang lupain ng mga pari ay magiging dalawampu't-limang
libong siko ang haba at sampung libong siko ang lawak. Ang kabuuang haba ng dalawang sukat ng lupain ay magiging
dalawampu't-limang libong siko at dalawampung libong siko ang lawak. 14 Hindi nila ito dapat ibenta o ipagpalit, wala sa
unang mga bunga ng lupain ng Israel ang dapat maihiwalay mula sa mga sukat nito, sapagkat lahat ng ito ay banal kay
Yahweh.
15 Ang natitirang lupain na limang-libong siko ang lawak at dalawampu't limang libong siko ang haba ay para sa
karaniwang kagamitan ng lungsod, mga tahanan at ang pastulan. Ang lungsod ang nasa gitna nito. 16 Ito ang magiging
mga sukat ng lungsod: ang dakong hilaga ay magiging 4, 500 siko ang haba, ang dakong timog ay magiging 4, 500 siko ang
haba, ang dakong silangan ay magiging 4, 500 siko ang haba at ang dakong kanluran ay magiging 4, 500 siko ang haba.
17 Magkakaroon ng pastulan para sa lungsod sa dakong hilaga, na may 250 siko ang lalim, sa timog na may 250 siko ang
lalim, sa silangan na may 250 siko ang lalim at sa kanluran na may 250 siko ang lalim. 18 Pahahabain ng sampung libong
siko sa silangan at sampung libong siko sa kanluran ang natitirang sukat ng banal na handog. Pahahabain ito sa tabi ng
hangganan ng banal na handog at ang bunga nito ang magiging pagkain para sa mga nagtatrabaho sa lungsod.
19 Sasakahin ang lupaing iyon ng mga tao na kabilang sa buong tribo ng Israel, mga tao na siyang nagtatrabaho sa
lungsod. 20 Lahat ng handog na lupain ay may sukat na dalawampu't limang libong siko ang haba at dalawampu'tlimang
libong siko ang luwang. Sa paraang ito gagawin ninyong isang lupain ang handog na banal, gayun din ang lupaing para
sa lungsod.
21 Ang natitirang lupain sa magkabilang bahagi ng banal na handog at ang bahagi ng lungsod ay para sa prinsipe. Ang
sukat ng lupain ng prinsipe sa silangan ay aabot ng dalawampu't-limang libong siko mula sa hangganan ng banal na
handog hanggang sa silanganing hangganan at ang kaniyang sukat sa kanluran ay palalawakin ng dalawampu't-limang
libong siko hanggang sa kanluraning hangganan. Sa gitna nito ay ang banal na handog at ang banal na lugar ng templo. 22
Ang lupain na palalawakin mula sa pag-aari ng mga Levita at ang bahagi ng lungsod sa gitna nito ay para sa prinsipe. Ito
ay sa pagitan ng hangganan ng Juda at hangganan ng Benjamin. Para sa prinsipe ang lupaing ito.
23 Para sa mga natitirang tribo, aabot ang kanilang mga bahagi mula dakong silangan hanggang sa dakong kanluran.
Makakatanggap ang Benjamin ng isang bahagi. 24 Sa timog ng hangganan ng Benjamin na aabot mula sa dakong silangan
hanggang sa kanluran ang magiging isang bahaging lupain ng Simeon. 25 Sa timog ng hangganan ng Simeon na aabot sa
dakong silangan hanggang sa kanluran ang magiging isang bahagi ng lupain ng Issachar. 26 Sa timog ng hangganan ng
Issachar na aabot mula sa dakong silangan hanggang sa dakong kanluran ang magiging isang bahagi ng lupain ng
Zebulun.
27 Sa timog ng hangganan ng Zebulun na aabot mula sa dakong silangan hanggang sa kanluran ang magiging isang bahagi
ng lupain ng Gad. 28 Ang katimugang hangganan ng Gad ay aabot mula sa Tamar hanggang sa mga katubigan ng Meribat-
cadesh at mas malayo sa batis ng Egipto at sa Malaking Dagat. 29 Magpapalabunutan kayo para sa lupaing ito at ito ang
magiging mana ng mga tribo ng Israel. Ito ang kanilang mga magiging bahagi. Ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh.
30 Ito ang magiging mga labasan mula sa lungsod: sa gawing hilaga na may sukat na 4, 500 siko ang haba 31 ang tatlong
tarangkahan na nakapangalan sa mga tribo ng Israel: isang tarangkahan para kay Ruben, isang tarangkahan para kay
Juda at isang tarangkahan para kay Levi. 32 May tatlong tarangkahan sa gawing silangan na may sukat na 4, 500 siko ang
haba: isang tarangkahan para kay Jose, isang tarangkahan para kay Benjamin at isang tarangkahan para kay Dan.
33 May tatlong tarangkahan sa gawing silangan na may sukat na 4, 500 siko ang haba: isang tarangkahan para kay Simeon,
isang tarangkahan para kay Issachar at isang tarangkahan para kay Zebulon. 34 May tatlong tarangkahan sa gawing
kanluran na may sukat na 4, 500 siko ang haba: isang tarangkahan para kay Gad, isang tarangkahan para kay Asher at
isang tarangkahan para kay Nephtali. 35 Ang lawak ng palibot ng lungsod ay labing-walong libong siko at mula sa araw na
iyon, ang magiging pangalan ng lungsod ay "Naroon si Yahweh."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Daniel

Chapter 1

[1] Sa ikatlong taon ng paghahari ni Jehoiakim na hari ng Juda, dumating si Nebucadnezar na hari ng Babilonia sa
Jerusalem at kinubkob ang lungsod upang putulin ang lahat ng mga tulong para rito. [2] Binigyan ng Panginoon si
Nebucadnezar ng katagumpayan laban kay Jehoiakim na hari ng Juda at ibinigay sa kaniya ang ilan sa mga sagradong bagay mula sa tahanan ng Diyos. Dinala niya ang mga ito sa lupain ng Babilonia, sa tahanan ng kaniyang diyos at inilagay ang sagradong mga bagay sa kabang-yaman ng kaniyang diyos.
[3] At nakipag-usap ang hari kay Aspenaz, ang kaniyang pinunong opisyal upang dalhin ang ilan sa mga Israelita, sa
maharlikang angkan at mga dakilang tao— [4] mga binatang walang kapintasan, kaakit-akit ang itsura, at mahusay sa lahat
ng karunungan, puno ng kaalaman at pang-unawa at karapat-dapat na maglingkod sa palasyo ng hari. Tuturuan niya sila
ng panitikan at wika ng mga taga-Babilonia. [5] At ibinilang sila ng hari ng bahagi sa araw ng kaniyang mga pagkain at sa alak na kaniyang iinumin. Sasanayin ang mga binatang ito sa tatlong taon at pagkatapos, maglilingkod sila sa hari.
[6] Kabilang sa mga ito ay sina Daniel, Hananaias, Misael, at Azarias, ilan sa mga tao ng Juda. [7] Binigyan sila ng mga
pangalan ng pinunong opisyal: tinawag si Daniel na Beltesazar, tinawag si Hananias na Shadrac, si Misael na Meshac, at si Azarias na Abednego.
[8] Ngunit ipinasiya ni Daniel sa kaniyang isipan na hindi niya dudungisan ang kaniyang sarili sa mga pagkain ng hari o sa mga alak na kaniyang iniinom. Kaya humiling siya ng pahintulot mula sa pinunong opisyal na hindi niya maaaring
dungisan ang kaniyang sarili. [9] Binigyang pabor at habag ng Diyos si Daniel sa pamamagitan ng pagkakaroon ng
paggalang ng pinuno ng mga opisyal sa kaniya. [10] Sinabi ng pinunong opisyal kay Daniel, "Natatakot ako sa aking panginoong hari. Ipinag-utos ng hari kung ano ang inyong kakainin at ang inyong iinumin. Bakit kailangan niyang makita na mukhang mahina kayo kaysa sa mga binata na kasing-edad ninyo? Pupugutan ako ng ulo ng hari dahil sa inyo."
[11] At nakipag-usap si Daniel sa katiwala na siyang itinalaga ng pinunong opisyal kina Daniel, Hananias, Misael at Azarias.
[12] Sinabi niya, "Nakikiusap ako na subukin mo kami, ang iyong mga lingkod, sa sampung araw. Bigyan mo lamang kami
ng ilang mga gulay na makakain at tubig upang inumin. [13] At ihambing ang aming itsura sa itsura ng mga binatang nagsikain ng pagkain ng hari, at pakitunguhan mo kami, na iyong mga lingkod, batay sa kung ano ang iyong nakita."
[14] Kaya sumang-ayon ang tagapamahala sa kaniya na gawin ito. At sinubukan niya sila sa loob ng sampung araw. [15] At
pagkatapos ng sampung araw ang kanilang itsura ay naging mas malusog, at malakas ang pangangatawan kaysa sa lahat
ng mga binata na kumain ng pagkain ng hari. [16] Kaya kinuha ng mga katiwala ang kanilang mga pagkain at ang kanilang alak at binigyan lamang sila ng mga gulay.
[17] Para sa apat na binatang ito, pinagkalooban sila ng Diyos ng kaalaman at maliwanag na pagkaunawa sa lahat ng
panitikan at karunungan at nauunawaan ni Daniel ang lahat ng uri ng mga pangitain at mga panaginip. [18] At sa pagtatapos ng araw na itinakda ng hari upang sila ay dalhin, dinala sila ng pinunong opisyal sa harapan ni Nebucadnezar.
[19] Kinausap sila ng hari, at sa kanilang lahat walang maihahalintulad kay Daniel, Hananias, Misael, at Azarias. Nakatayo
sila sa harap ng hari, nakahandang paglingkuran siya. [20] At sa bawat katanungan ng karunungan at pang-unawa na itinanong sa kanila ng hari, nasumpungan niya na sila ay sampung beses na mas mainam kaysa sa lahat ng
salamangkero at ang mga umaangking nakakausap ang mga patay na nasa kaniyang buong kaharian. [21] Namalagi si
Daniel hanggang sa unang taon ng haring Ciro.

Chapter 2

[1] Sa ikalawang taon ng paghahari ni Nebucadnezar, nagkaroon siya ng mga panaginip. Naguluhan ang kaniyang isip, at
hindi siya makatulog. [2] At ipinatawag ng hari ang mga salamangkero at ang mga nagsasabing nakakausap ang patay. Ipinatawag din niya ang mga mangkukulam at matatalinong kalalakihan. Nais niya na sabihin nila sa kaniya ang tungkol sa kaniyang mga panaginip. Kaya dumating sila at tumayo sa harapan ng hari.
[3] Sinabi ng hari sa kanila, "Nagkaroon ako ng isang panaginip, at nababahala ang aking isipan na malaman ang
kahulugan ng panaginip." [4] Pagkatapos, nagsalita ang matatalinong kalalakihan sa wikang Aramaico, "Hari, mabuhay ka magpakailanman! Sabihin mo ang panaginip sa amin, ang inyong mga lingkod at ihahayag namin ang kahulugan."
[5] Sumagot ang hari sa matatalinong kalalakihan, "Nalutas na ang usaping ito. Kung hindi ninyo maihahayag ang
panaginip sa akin at bigyang kahulugan ito, pagpuputul-putulin ko ang inyong katawan at gagawin kong tambakan ng
basura ang inyong mga tahanan. [6] Ngunit kung sasabihin ninyo sa akin ang panaginip at kahulugan nito, makakatanggap kayo ng mga kaloob mula sa akin, isang gantimpala at dakilang karangalan. Kaya sabihin ninyo sa akin ang panaginip at kahulugan nito."
[7] Sumagot silang muli at sinabi, "Hayaang sabihin ito sa amin ng hari, ang kaniyang mga lingkod, ang panaginip at
sasabihin namin sa inyo ang kahulugan nito." [8] Sumagot ang hari, "Nakatitiyak ako na nangangailangan pa kayo ng mas

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

maraming panahon dahil nakita ninyo kung gaano katatag ang aking pagpapasiya tungkol dito. 9 Ngunit kung hindi ninyo
sasabihin sa akin ang panaginip, may iisang hatol lamang para sa inyo. Napagpasiyahan ninyong maghanda ng bulaan at
mapanlinlang na mga salita na sinang-ayunan ninyo upang sabihin sa akin hanggang magbago ang aking isip. Kung kaya,
sabihin ninyo sa akin ang panaginip at pagkatapos ay alam ko na mabibigyang kahulugan ninyo ito para sa akin."
10 Sumagot ang matatalinong kalalakihan sa hari, "Walang tao sa lupa ang may kakayanang matugunan ang
pangagailangan ng hari. Walang dakila at makapangyarihang hari ang mangangailangan ng ganoong bagay mula sa
sinumang salamangkero, o mula sa sinumang umaangkin na makipag-usap sa patay, o mula sa isang matalinong tao. 11
Ang pangangalingan ng hari ay mahirap, at walang sinuman ang makakapagsabi nito sa hari maliban sa mga diyos at
hindi sila naninirahan kabilang sa mga tao."
12 Ito ang ikinagalit at labis na nagpagalit sa hari, at nagbigay siya ng utos na lipulin ang lahat ng mga nasa Babilonia na
kinikilala sa kanilang karunungan. 13 Kaya nailabas ang kautusan. Lahat ng mga nakilala sa kanilang karunungan ay
nahatulan ng kamatayan; hinanap din nila si Daniel at ang kaniyang mga kaibigan upang mailagay din sila sa
kamatayan.
14 Pagkatapos, sumagot si Daniel ng may hinahon at mabuting pagpapasiya kay Arioc na pinuno ng mga tagabantay ng
hari, na dumating upang patayin ang lahat ng mga nasa Babilonia na kinikilala sa kanilang karunungan. 15 Tinanong ni
Daniel ang pinuno ng tagabantay ng hari, "Bakit pabigla-bigla ang kautusan ng hari?" Kaya sinabi ni Arioc kay Daniel ang
nangyari. 16 Pagkatapos, pumasok si Daniel at humiling ng kasunduan sa hari upang maiharap niya ang pagpapaliwanag
sa hari.
17 Pagkatapos, pumunta si Daniel sa kaniyang tahanan at ipinaliwanag niya kay Hananias, Misael, at Azarias kung ano
ang nangyari. 18 Hinimok niya sila na hanapin ang habag mula sa Diyos ng langit tungkol sa hiwagang ito upang siya at
sila ay hindi maaaring patayin kasama ang mga natirang kalalakihan sa Babilonia na kilala sa kanilang karunungan.
19 Nang gabing iyon, naihayag ang lihim kay Daniel sa isang pangitain. At pinuri ni Daniel ang Diyos ng kalangitan 20 at
sinabi, "Purihin ang pangalan ng Diyos ng walang hanggan at magpakailanman; sapagkat ang karunungan at
kapangyarihan ay sa kaniya.
21 Binabago niya ang mga panahon at mga kapanahunan; tinatanggal niya ang mga hari at inilalagay ang mga hari sa
kanilang mga trono. Nagbibigay siya ng karunungan sa matalino at kaalaman sa mga mayroong pag-unawa. 22 Inihahayag
niya ang malalim at nakatagong mga bagay dahil alam niya ang mga nasa kadiliman at ang liwanag ay nananahan sa
kaniya.
23 Diyos ng aking mga ninuno, pinasasalamatan at pinupuri ko kayo para sa karunungan at kapangyarihan na ibinigay
ninyo sa akin. Ngayon, ipinaalam mo sa akin kung ano ang aming ipinapanalangin sa iyo; ipinaalam mo sa amin ang
bagay na nagpapaalala sa hari."
24 Sa lahat ng mga ito, pumunta si Daniel upang makipagkita kay Arioc, ang isa na itinakda ng hari upang patayin ang
lahat ng matatalino sa Babilonia. Lumapit siya at sinabi sa kaniya, "Huwag mong patayin ang matatalinong kalalakihan
sa Babilonia. Samahan mo ako sa harapan ng hari at sasabihin ko ang kahulugan ng panaginip ng hari.
25 At dinala agad ni Arioc si Daniel sa harapan ng hari at sinabi, "Natagpuan ko na ang lalaki sa mga bihag ng Juda na
makapaghahayag ng kahulugan sa panaginip ng hari." 26 Sinabi ng hari kay Daniel (na tinatawag na Beltesazar), "May
kakayahan ka bang sabihin sa akin ang panaginip na nakita ko at ang kahulugan nito?"
27 Sumagot si Daniel sa hari at sinabi, "Ang hiwagang pangagailangan ng hari ay hindi maihahayag sa pamamagitan ng
mga may karunungan, ni sa pamamagitan ng mga nagsasabi na nakikipag-usap sa patay, ni sa mga salamangkero, at
hindi sa mga manghuhula. 28 Gayon pa man, mayroong isang Diyos na naninirahan sa langit, na naghahayag ng mga
lihim, at ipinaalam niya sa iyo, Haring Nebucadnezar kung ano ang mangyayari sa mga darating na araw. Ang iyong
panaginip at mga pangitain ng iyong isip habang nakahiga ka sa iyong higaan ay ang mga ito:
29 Para sa iyo, hari, ang iyong mga pag-iisip ay dumating sa iyo sa iyong higaan kung ano ang mangyayari sa panahong
darating, at ang isang makapaghahayag ng mga lihim na ipaalam sa iyo ay malapit ng mangyari. 30 Para sa akin, hindi
maihahayag ang lihim na ito sa akin dahil sa anumang karunungan na mayroon ako higit pa sa kahit sinong nabubuhay
na tao. Inihayag ang lihim na ito sa akin upang ikaw na hari ay maaaring maunawaan ang kahulugan nito at upang
maaari mong malaman ang mga pag-iisip na nasa iyong kalooban.
31 Hari, tumingala ka at nakita mo ang isang malaking imahen. Ang imaheng ito ay napaka-makapangyarihan at
maliwanag na nakatayo sa iyong harapan. Kakila-kilabot ang liwanag nito. 32 Gawa sa purong ginto ang ulo ng imahen.
Gawa sa pilak ang dibib at mga braso nito. Ang gitna at hita nito ay gawa sa tanso, 33 at gawa sa bakal ang mga binti nito.
Gawa sa pinaghalong bakal at putik ang mga paa nito.
34 Tumingala ka, at natibag ang isang bato, bagaman hindi sa pamamagitan ng mga kamay ng tao, at tumama ito sa bakal
at putik na paa ng imahen at nabasag nila ito. 35 At magkakasabay na nabasag ang bakal, putik, tanso, pilak at ginto nang
pira-piraso at naging parang dayami sa giikan sa tag-araw. Tinangay sila ng hangin palayo at walang naiwang bakas sa
kanila. Ngunit ang batong tumama sa imahen ay naging malaking bundok at pinuno nito ang buong mundo.
36 Ito ang iyong panaginip. Ngayon, sasabihin na namin sa hari ang kahulugan. 37 Ikaw hari, ay hari ng mga hari na siyang
binigyan ng kaharian ng Diyos sa langit, ang kapangyarihan, ang kalakasan, at ang karangalan. 38 Ibinigay niya sa iyong
kamay ang lugar kung saan naninirahan ang mga tao. Ibinigay niya ang lahat ng hayop sa parang at mga ibon sa
kalangitan sa iyong kamay, at ipinamahala niya ang lahat ng ito sa iyo. Ikaw ang gintong ulo ng imahen.

39 Pagkatapos mo, isa pang kaharian ang babangon na mas mababa sa iyo, at gayunman ang ikatlong kaharian ng tanso
ang mamamahala sa buong mundo.
40 Magkakaroon ng ikaapat na kaharian, kasintibay ng bakal, dahil winawasak ng bakal ang ibang bagay nang pira-piraso
at dudurugin ang lahat ng bagay. Dudurugin niya ang lahat ng mga bagay at wawasakin ang mga ito.
41 Tulad lamang ng nakita mo, ang paa at mga daliri ng paa na bahagyang gawa sa lutong putik at bahagyang gawa sa
bakal, kaya ito ay magiging nahating kaharian; ilan sa kalakasan ng bakal ay naroon, tulad lamang ng nakita mong
pinaghalong bakal kasama ang malambot na putik. 42 Habang ang mga daliri sa paa ay bahagyang gawa sa bakal at
bahagyang gawa sa putik, kaya ang kaharian ay bahagyang matibay at bahagyang marupok. 43 Habang nakita mo na
inihalo ang bakal sa malambot na putik, kaya magkakahalo ang mga tao; hindi na sila mananatiling magkasama, gaya ng
bakal na hindi inihahalo sa putik.
44 Sa mga panahon ng mga haring iyon, magtatayo ang Diyos ng langit ng kaharian na hindi kailanman mawawasak, ni
masasakop ng ibang mga tao. Dudurugin nito ang ibang mga kaharian nang pira-piraso at maglalagay ng wakas sa
kanilang lahat at mananatili ito magpakailanman. 45 Gaya ng iyong nakita, isang batong natibag sa bundok, ngunit hindi
sa pamamagitan ng mga kamay ng tao. Dinurog nito ang bakal, tanso, putik, pilak at ginto nang pira-piraso. Ipinaalam sa
iyo ng dakilang Diyos, hari, ang mangyayari pagkatapos nito. Ang panaginip ay totoo at ang pagpapaliwanag na ito ay
maaasahan."
46 Nagpatirapa si Haring Nebucadnezar sa harap ni Daniel at pinarangalan siya; iniutos niya na magsagawa ng handog at
ang insensong iyon ay maihandog sa kaniya. 47 Sinabi ng hari kay Daniel, "Totoo na ang iyong Diyos ay Diyos ng mga
diyos, ang Panginoon ng mga hari, at ang siyang naghahayag ng mga lihim, sapagkat may kakayahan kang
makapaghayag ng hiwagang ito."
48 Pagkatapos, binigyan ng mataas na parangal ng hari si Daniel at binigyan siya ng maraming kamangha-manghang mga
kaloob. Ginawa niya siyang pinuno sa buong lalawigan ng Babilonia. 49 Si Daniel ang naging punong gobernador sa lahat
ng matatalinong kalalakihan ng Babilonia. Gumawa ng kahilingan si Daniel sa hari, at hinirang ng hari sina Shadrac,
Meshac at Abednego na maging tagapangasiwa sa buong lalawigan ng Babilonia. Ngunit nanatili si Daniel sa palasyo ng
hari.

Chapter 3

1 Gumawa ng isang gintong imahen si Nebucadnezar na animnapung siko ang taas at anim na siko ang lapad. Ipinatayo
niya ito sa Kapatagan ng Dura sa lalawigan ng Babilonia. 2 Pagkatapos, nagpadala ng mga mensahe si Nebucadnezar
upang sama-samang tipunin ang mga gobernador ng lalawigan, mga gobernador ng rehiyon at lokal na mga gobernador
kasama ng mga konsehal, mga taga-ingat yaman, mga hukom, mga mahistrado at lahat ng matataas na opisyal ng
lalawigan upang pumunta sa pagtatalaga ng imahen na kaniyang ipinatayo.
3 Pagkatapos, ang mga gobernador ng lalawigan, mga gobernador ng rehiyon at lokal na mga gobernador kasama ang
mga konsehal, mga tagapag-ingat yaman, mga hukom mga mahistrado at lahat ng matataas na opisyal ng lalawigan ay
sama-samang nagtipon sa pagtatalaga ng imahen na ipinatayo ni Nebucadnezar. Tumayo sila sa harapan nito. 4 At
sumigaw ng malakas ang isang tagapamalita, "Inuutusan kayo, mga tao, mga bansa at mga wika, 5 sa oras na marinig
ninyo ang tunog ng mga tambuli, mga plauta, mga sitar, mga lira, mga alpa at mga saltero at lahat ng uri ng
instrumentong panugtog, magpatirapa kayo at magsisamba sa harapan ng gintong imahen na ipinatayo ni Haring
Nebucadnezar.
6 Sinuman ang hindi magpatirapa at sumamba sa sandaling iyon ay itatapon sa naglalagablab na pugon." 7 Kaya nang
marinig ng mga tao ang mga tunog ng mga tambuli, mga plauta, mga sitar, mga lira, mga alpa at mga saltero at lahat ng
uri ng instrumentong panugtog, ang lahat ng mga tao, mga bansa at mga wika ay nagpatirapa at nagsisamba sa harapan
ng gintong imahen na ipinatayo ni haring Nebucadnezar.
8 Ngayon, sa panahong ito dumating ang ilan sa mga taga-Caldeo at nagdala ng mga paratang laban sa mga Judio. 9 Sinabi
nila kay haring Nebucadnezar, "Hari, mabuhay ka magpakailanman! 10 Ikaw, na hari ay gumawa ng kautusan na ang
bawat tao na makakarinig ng tunog ng mga tambuli, mga plauta, mga sitar, mga lira, mga alpa at mga saltero at lahat ng
uri ng instrumentong panugtog ay magpatirapa at dumapa sa harapan ng gintong imahen
11 Sinuman ang hindi magpatirapa at sumamba ay kailangang itapon sa naglalagablab na pugon. 12 Ngayon, may ilang
mga Judio na iyong itinalaga sa mga gawain sa lalawigan ng Babilonia, ang kanilang mga pangalan ay sina Shadrac,
Meshac at Abednego. Ang mga kalalakihang ito, o hari, ay hindi nakinig sa inyo. Hindi nila sinamba, pinaglingkuran ang
iyong diyos o nagpatirapa sa harapan ng gintong imahen na iyong ipinatayo."
13 At napuno ng galit at poot si Nebucadnezar at iniutos na dalhin sa kaniya sina Shadrac, Meshac at Abednego. Kaya
dinala nila ang mga kalalakihang ito sa harapan ng hari. 14 Sinabi ni Nebuchadnezar sa kanila, nakapagpasya na ba kayo,
Shadrac, Meshac at Abednego upang hindi sambahin ang aking mga diyos o magpatirapa sa harapan ng gintong imahen
na aking ipinatayo?
15 Ngayon, kung handa na kayo—kapag maririnig ninyo ang mga tunog ng mga tambuli, mga plauta, mga sitar, mga lira,
mga alpa at mga saltero at lahat ng uri ng tugtugin—magpatirapa at dumapa sa imahen na aking ginawa at magiging

maayos ang lahat. Ngunit kapag hindi kayo sasamba, kaagad kayong itatapon sa naglalagablab na pugon. Sinong diyos
ang maaaring magligtas sa inyo mula sa aking mga kamay?"
[16] Sumagot sa hari sina Shadrac, Meshac at Abednego, "Nebucadnezar, hindi namin kailangang sumagot sa usaping ito. [17]
Kung mayroon mang sagot, ito ay ang aming Diyos na aming pinaglilingkuran ang may kakayahan na magligtas sa amin
mula sa naglalagablab na pugon at ililigtas niya kami mula sa inyong mga kamay, o hari. [18] Ngunit kung hindi man, nais
naming malaman mo ito, o hari, na hindi kami sasamba sa iyong mga diyos at hindi kami magpatirapa sa gintong imahen
na iyong ipinatayo."
[19] Pagkatapos, napuno ng poot si Nebucadnezar, nagbago ang kaniyang mukha laban kay Shadrac, Meshac at Abednego.
Iniutos niya na painitin ang pugon ng pitong beses na mas mainit kaysa sa karaniwang init nito. [20] At iniutos niya sa ilan
ng kaniyang pinakamalakas na mga kalalakihan ng kaniyang hukbo upang gapusin sina Shadrac, Meshac at Abednego at
itapon sila sa naglalagablab na pugon.
[21] Tinalian sila na suot pa ang kanilang mga balabal, mga tunika, mga turban at iba pang mga kasuotan at itinapon sila sa
loob ng naglalagablab na pugon. [22] Dahil mahigpit na sinunod ang utos ng hari at pinainit ang pugon, ang apoy ang
pumatay sa mga kalalakihan na nagdala kina Shadrac, Meshac at Abednego. [23] Bumagsak ang tatlong kalalakihang ito sa
naglalagablab na pugon nang nakagapos.
[24] At namangha ang haring si Nebucadnezar at agad na tumayo. Tinanong niya ng kaniyang mga tagapayo, Hindi ba't
tatlong kalalakihan na nakagapos ang ating itinapon sa apoy?" Sumagot sila sa hari, "totoo mahal na hari." [25] Sumagot
siya, "Ngunit apat na kalalakihan ang aking nakikita na hindi nakagapos at naglalakad sa gitna ng apoy at hindi sila
nasaktan. Ang kinang ng ika-apat ay tulad ng anak ng mga diyos."
[26] Pagkatapos, lumapit si Nebucadnezar sa pintuan ng naglalagablab na pugon at tumatawag, "Shadrac, Meshac at
Abednego, mga lingkod ng Kataas-taasang Diyos, lumabas kayo! Halikayo rito" Pagkatapos, lumabas mula sa apoy sila
Shadrac, Meshac at Abednego. [27] Nakita ang mga kalalakihang ito ng mga gobernador ng lalawigan, mga gobernador ng
rehiyon at iba pang mga gobernador at nang mga konsehal ng mga hari na sama-samang nagtitipon. Hindi nasaktan ng
apoy ang kanilang mga katawan, hindi natupok ang buhok sa kanilang mga ulo, hindi nasira ang kanilang mga balabal at
hindi sila nag-amoy sunog.
[28] Sinabi ni Nebucadnezar, "Purihin natin ang Diyos nina Shadrac, Meshac at Abednego na nagpadala ng kaniyang
mensahero at nagbigay ng kaniyang mensahe sa kaniyang mga lingkod. Nagtiwala sila sa kaniya nang isinantabi nila ang
aking utos at isinuko ang kanilang mga katawan kaysa sumamba o magpatirapa sa sinumang diyos maliban sa kanilang
Diyos.
[29] Kaya gagawa ako ng isang kautusan na sinumang tao, bansa o wika ang magsalita ng anumang laban sa Diyos nina
Shadrac, Meshac at Abednego ay pagpipira-pirasuhin at gagawing tambakan ng basura ang kanilang mga tahanan
sapagkat walang ibang diyos ang makakapagligtas tulad nito. [30] At itinaas niya sa tungkulin sina Shadrac, Meshac at
Abednego sa lalawigan ng Babilonia.

Chapter 4

[1] Ipinadala ni Haring Nebucadnezar ang atas na ito sa lahat ng mga lahi, mga bansa, at mga wikang naninirahan sa lupa:
"Sumagana nawa ang inyong kapayapaan. [2] Tila mabuti sa aking sabihin sa inyo ang tungkol sa mga tanda at mga
himalang ginawa sa akin ng Kataas-taasan. [3] Kahanga-hanga ang kaniyang mga tanda at makapangyarihan ang kaniyang
mga himala! Walang hanggang kaharian ang kanyang kaharian, at nananatili sa sali't saling lahi ang kaniyang
kapangyarihan.
[4] Ako, si Nebucadnezar, masayang naninirahan sa aking tahanan at nagpapakasaya sa kasagaanan sa aking palasyo. [5]
Ngunit natakot ako sa isang panaginip ko. Habang nakahiga ako roon, nabagabag ako sa mga larawang aking nakita at sa
mga pangitain sa aking isipan. [6] Kaya nagbigay ako ng isang atas na dalhin sa aking harapan ang lahat ng mga
kalalakihan sa Babilonia na may karunungan upang maipaliwanag nila ang panaginip sa akin.
[7] At dumating ang mga salamangkero, mga nagsasabing nakikipag-usap sa mga patay, mga matatalinong kalalakihan, at
mga astrologo. Sinabi ko sa kanila ang panaginip, ngunit hindi nila ito maipaliwanag sa akin. [8] Ngunit sa huli, pumasok si
Daniel—na pinangalanang Beltesazar ayon sa pangalan ng aking diyos, at sumasakanya ang espiritu ng mga banal na
diyos. Sinabi ko sa kaniya ang panaginip. [9] "Beltesazar, pinuno ng mga salamangkero, alam kong sumasaiyo ang espiritu
ng mga banal na diyos at walang hiwaga ang labis na mahirap sa iyo. Sabihin mo sa akin kung ano ang aking nakita sa
aking panaginip at kung ano ang kahulugan nito.
[10] Ito ang mga pangitaing aking nakita sa aking isipan habang nakahiga ako sa aking higaan: Tumingin ako, at may isang
puno sa gitna ng lupa, at labis na kahanga-hanga ang taas nito. [11] Lumaki ang puno at naging matatag. Umabot hanggang
sa kalangitan ang tuktok nito at makikita ito hanggang sa mga dulo ng buong daigdig. [12] Magaganda ang mga dahon,
sagana ang bunga at narito ang pagkain para sa lahat. Sumisilong sa lilim nito ang mga mababangis na hayop at
namumugad ang mga ibon sa mga sanga nito. Mula dito, napapakain ang lahat ng nilalang.
[13] Nakita ko sa aking isipan habang nakahiga ako sa aking higaan, at isang banal na mensahero ang bumaba mula sa
kalangitan. [14] Sumigaw siya at sinabing, 'Sibakin ang puno at putulin ang mga sanga nito, tanggalin ang mga dahon, at

ikalat ang mga bunga. Hayaang umalis ang mga hayop mula sa ilalim nito at lumipad ang mga ibon mula sa mga sanga nito.
[15] Iwan ang tuod ng mga ugat nito sa lupa, na nakagapos ng isang gapos na bakal at tanso sa gitna ng mga murang damo sa parang. Hayaang mabasa ito ng hamog mula sa kalangitan. Hayaang mamuhay ito kasama ng mga hayop sa mga
halaman sa lupa. [16] Hayaang mapalitan ang kaniyang isipan mula sa isipan ng tao at hayaaang isang isipan ng hayop ang maibigay sa kaniya hanggang sa pagkaraan ng pitong taon.
[17] Ang pasyang ito ay sa pamamagitan ng atas na iniulat ng mensahero. Ito ay pasyang ginawa ng mga banal upang malaman ng mga nabubuhay na ang Kataas-taasan ang naghahari sa mga kaharian ng mga tao at ibinibigay ang mga ito
sa sinumang naisin niyang mamuno sa mga ito, maging sa mga pinakamabababang tao.' [18] Ako, si Haring Nebucadnezar ay nagkaroon ng ganitong panaginip. Ngayon, ikaw Beltesazar, sabihin mo sa akin ang paliwanag, dahil wala sa mga may karunungang kalalakihan sa aking kaharian ang makapagpaliwanag nito sa akin. Ngunit makakaya mong gawin, dahil sumasaiyo ang espiritu ng mga banal na diyos."
[19] At labis na nabahala nang sandali si Daniel na pinangalanang Beltesazar, at nangamba siya sa kaniyang mga saloobin. Sinabi ng hari, "Beltesazar, huwag mong pangambahan ang panaginip o ang paliwanag nito." Sumagot si Beltesazar, "Aking panginoon, nawa sa mga namumuhi sa iyo mangyari ang panaginip, nawa para sa iyong mga kaaway ang paliwanag nito.
[20] Ang punong nakita mo—na lumaki at naging matatag, at umabot hanggang sa kalangitan ang tuktok nito, at nakikita sa
mga dulo ng buong daigdig— [21] na magaganda ang mga dahon, at sagana ang bunga, upang ito ay pagkain para sa lahat,
at sumisilong sa lilim nito ang mga hayop, at kung saan namumugad ang mga ibon sa kalangitan— [22] ang punong ito ay ikaw, hari, ikaw na lumaking napakatatag. Lumaki ang iyong kadakilaan at umaabot sa kalangitan, at umaabot sa mga dulo ng daigdig ang iyong kapangyarihan.
[23] Nakita mo, hari, ang isang banal na mensaherong bumababa mula sa langit at sinasabing, 'Sibakin ang puno at wasakin ito, ngunit iwan ang tuod ng mga ugat nito sa lupa, na nakagapos ng isang gapos na bakal at tanso sa gitna ng mga murang damo sa parang. Hayaang mabasa ito ng hamog mula sa kalangitan. Hayaang mamuhay ito kasama ng mga mababangis na hayop sa parang hanggang sa pagkaraan ng pitong taon.'
[24] Ito ang paliwanag, hari. Isang atas ito ng Kataas-taasan na nakarating sa iyo, aking panginoong hari. [25] Itataboy ka mula
sa mga tao, at maninirahan ka kasama ng mga mababangis na hayop sa parang. Kakain ka ng damo tulad ng isang baka, at mababasa ka ng hamog mula sa kalangitan, at lilipas ang pitong taon hanggang kilalanin mong ang Kataas-taasan ang naghahari sa mga kaharian ng mga tao at ibinibigay niya ang mga ito sa sinumang naisin niya.
[26] Gaya ng iniutos na iwan ang tuod ng mga ugat ng puno, sa paraang ito, maibabalik ang kaharian sa iyo sa panahong
kilalanin mong naghahari ang langit. [27] Kaya hari, hayaang maging katanggap-tanggap ang payo ko sa iyo. Tumigil ka sa pagkakasala at gawin kung ano ang matuwid. Talikuran mo ang iyong mga kasamaan sa pamamagitan ng pagpapakita ng habag sa mga inaapi, at maaaring magpatuloy pa ang iyong kasaganaan."
[28] - [29] Nangyari ang lahat ng ito kay Haring Nebucadnezar pagkaraan ng labindalawang buwan. Naglalakad siya sa
maharlikang palasyo sa Babilonia. [30] Sinasabi ng hari, "Hindi ba ito ang dakilang Babilonia, na aking itinatag para sa aking maharlikang tirahan, para sa kaluwalhatian ng aking kapangyarihan?"
[31] Habang sinasabi pa ito ng hari, isang tinig ang nagmula sa langit: "Haring Nebucadnezar, iniatas laban sa iyo na hindi
mo na pag-aari pa ang kahariang ito. [32] Itataboy ka palayo mula sa mga tao, at sa parang ang iyong magiging tahanan kasama ng mga mababangis na hayop. Kakain ka ng damo tulad ng isang baka. Lilipas ang pitong taon hanggang sa kilalanin mong ang Kataas-taasan ang naghahari sa mga kaharian ng tao at ibinibigay niya ang mga ito sa sinumang naisin niya."
[33] Natupad kaagad kay Nebucadnezar ang atas na ito. Itinaboy siya palayo mula sa mga tao. Kumain siya ng damo tulad ng isang baka, at nabasa ang kaniyang katawan ng hamog mula sa kalangitan. Humaba ang kaniyang buhok na kasing haba ng mga balahibo ng mga agila, at naging tulad ng mga pangalmot ng mga ibon ang kaniyang mga kuko.
[34] At sa katapusan ng mga araw, ako, si Nebucadnezar ay tumingin sa langit, at ibinalik sa akin ang aking katinuan. "Pinuri ko ang Kataas-taasan, at pinarangalan at niluwalhati ko ang siyang nabubuhay magpakailanman. Sapagkat ang kaniyang paghahari ay walang hanggang paghahari, at nananatili ang kaniyang kaharian sa lahat ng sali't saling lahi.
[35] Itinuturing niyang walang halaga ang lahat ng mga naninirahan sa lupa, ginagawa niya sa hukbo ng langit at sa mga naninirahan sa lupa ang anumang naaayon sa kaniyang kagustuhan. Walang makakapigil o makakatutol sa kaniya. Walang makakakapagsasabi sa kaniyang, 'Bakit mo ito ginawa?''
[36] Sa gayunding panahong nanumbalik sa akin ang aking katinuan, nanumbalik sa akin ang aking kapangyarihan at kaningningan para sa kaluwalhatian ng aking kaharian. Hinangad ng aking mga tagapayo at aking mga tagapamahala
ang aking pagpanig. Ibinalik ako sa aking trono, at higit pang kadakilaan ang ibinigay sa akin. [37] Ngayon, ako, si Nebucadnezar ay nagpupuri, nagbubunyi, at nagpaparangal sa Hari ng langit, sapagkat matuwid ang lahat ng kaniyang mga gawa, at makatarungan ang kaniyang mga pamamaraan. Kaya niyang ibaba ang mga namumuhay sa kanilang sariling kapalaluan.

Chapter 5

[1] Nagdaos si haring Belsazar nang napakalaking handaan para sa isang libo niyang maharlikang tauhan, at uminom siya
ng alak sa harapan nilang lahat na isang libo. [2] Habang tinitikman ni Belsazar ang alak, nagbigay siya ng mga utos na
ilabas ang mga sisidlan na gawa sa ginto at pilak na kinuha sa templo ng Jerusalem ng kaniyang amang si Nebucadnezar,
upang mainuman niya at ng kaniyang mga maharlikang tauhan at ng kaniyang mga asawa at mga asawang
tagapaglingkod.
[3] Dinala ng mga tagapaglingkod ang mga gintong sisidlan na kinuha sa templo, ang bahay ng Diyos sa Jerusalem. At ito
ang pinag-inuman ng hari at ang mga maharlika niyang tauhan at kaniyang mga asawa at mga asawang niyang taga-
paglingkod. [4] Ininom nila ang alak at nagpuri sa kanilang mga diyus-diyosan na gawa sa ginto at pilak, tanso, bakal,
kahoy at bato.
[5] Sa sandaling iyon, lumitaw ang mga daliri ng isang kamay ng tao sa harapan ng patungan ng ilaw at nagsulat sa
napalitadahang pader sa palasyo ng hari. At nakikita ng hari ang bahagi ng kamay habang nagsusulat. [6] Nagbago ang
mukha ng hari at tinakot siya ng kaniyang isipan; ang kaniyang mga hita ay hindi siya kayang suportahan at ang
kaniyang mga tuhod ay nag-uumpugan.
[7] Sumigaw ang hari at nag-utos na papasukin ang mga nagsasabing nakikipag-usap sa mga patay, mga matatalinong
kalalakihan at mga astrologo. At sinabi ng hari sa mga kilala dahil sa kanilang mga karunungan sa Babilonia, "Kung sino
man ang makapagpapaliwanag sa nakasulat at makapagsasabi ng kahulugan nito ay dadamitan ng kulay ube at lalagyan
ng gintong kuwintas sa kaniyang leeg. Magkakaroon siya ng kapangyarihan ng ikatlong pinakamataas na pinuno sa
kaharian."
[8] At ang lahat ng mga kalalakihan ng hari na kilala sa kanilang karunungan ay pumasok, ngunit hindi nila mabasa ang
nakasulat o maipaliwanag sa hari ang kahulugan nito. [9] At labis na nabagabag si haring Belsazar at nagbago ang anyo ng
kaniyang mukha. At namangha ang mga maharlika niyang tauhan.
[10] Ngayon, pumasok ang inang reyna sa loob ng pinagpigingang bahay kung saan ang handaan dahil sa sinabi ng hari at
ng kaniyang mga maharlikang tauhan. Sinabi ng inang reyna, "Hari, mabuhay ka magpakailanman! Huwag mong
hayaang guluhin ka ng iyong pag-iisip. Huwag mong hayaang magbago ang anyo ng iyong mukha.
[11] May isang lalaki sa iyong kaharian na nagtataglay ng espiritu ng mga banal na diyos. Sa mga panahon ng iyong ama,
nakikita sa kaniya ang ilaw, pang-unawa at karunungan gaya ng karunungan ng mga diyos. Si haring Nebucadnezar, na
iyong amang hari, ang nagtalaga sa kaniya na maging pinuno ng mga salamangkero at siya rin ang pinuno ng mga
nakikipag usap sa patay, ng matatalinong kalalakihan at ng mga astrologo. [12] Ang lahat ng mga katangian na ito,
natatanging espiritu, karunungan, pang-unawa, pagbibigay kahulugan sa mga panaginip, nagpapaliwanag sa mga
matalinhagang salita, paglulutas ng mga suliranin ay matatagpuan sa mismong Daniel na pinangalanan ng hari na
Beltesazar. Ipatawag mo si Daniel ngayon at sasabihin niya sa iyo ang kahulugan ng nakasulat."
[13] Pagkatapos dinala si Daniel sa harapan ng hari. Sinabi ng hari sa kaniya, "Ikaw iyong Daniel, na isa sa mga taong
binihag sa Juda, na kinuha ng aking ama mula sa Juda. [14] Nabalitaan ko ang tungkol sa iyo, na ang espiritu ng mga diyos
ay nasa iyo, ang ilaw, ang pang-unawa at natatanging karunungan ay matatagpuan sa iyo.
[15] At dinala sa harapan ko ang mga kalalakihan na kilala sa kanilang mga karunungan at ang mga nagsasabing nakikipag-
usap sa mga patay, upang basahin ang nakasulat at sabihin sa akin ang kahulugan nito, ngunit hindi nila kayang sabihin
ang kahulugan nito. [16] Narinig ko na kaya mong magbigay ng kahulugan at lumutas ng mga suliranin. Ngayon kapag
nabasa mo ang nakasulat at sabihin sa akin ang kahulugan nito, dadamitan ka ng kulay ube at lalagyan ang iyong leeg ng
gintong kuwintas, at ipagkakaloob sa iyo ang kapangyarihan ng ikatlong pinakamataas na pinuno sa kaharian."
[17] At sumagot si Daniel sa harapan ng hari, "Hayaang mong sa iyo ang iyong mga kaloob at ibigay ang iyong mga
gantimpala sa ibang tao. Ganoon pa man, babasahin ko sa iyo ang nakasulat, hari, at sasabihin ko sa iyo ang kahulugan. [18]
Para sa iyo, hari, ang Kataas-taasang Diyos ang nagbigay ng kaharian kay Nebucadnezar na iyong ama nang may
kadakilaan, karangalan at kapangyarihan. [19] At dahil sa kadakilaang ibinigay ng Diyos sa kaniya, ang lahat ng tao, mga
bansa at mga wika ay nanginig at natakot sa kaniya. Ipinapatay niya ang mga gusto niyang mamatay at pinapanatili
niyang buhay ang mga gusto niyang mabuhay. Binigyan niya ng karangalan ang mga gusto niyang parangalan, at
ibinababa niya ang mga gusto niyang ibaba.
[20] Ngunit nang magmataas ang kaniyang puso at naging matigas ang kaniyang espiritu kaya kumilos siya ng may
kapalaluan, ibinaba siya mula sa pagkahari, at tinanggal nila ang kaniyang kapangyarihan. [21] Itinaboy siya mula sa mga
tao, at siya ay nagkaroon ng pag-iisip ng isang hayop, at nabuhay siya na kasama ang maiilap na mga asno. Kumakain
siya ng damo tulad ng baka. Nababasa ang kaniyang katawan sa hamog na mula sa kalangitan hanggang sa natutuhan
niyang ang Kataas-taasang Diyos ang naghahari sa mga kaharian ng mga tao at itinatalaga niya ang sinumang nais
niyang maghari sa kanila.
[22] Ikaw Belsazar, na kaniyang anak na lalaki, hindi mo ipinakumbaba ang iyong puso, kahit na alam mo ang lahat ng mga
ito. [23] Itinaas mo ang iyong sarili laban sa Panginoon ng langit. Mula sa kaniyang tahanan dinala sa iyo ang mga sisidlang
ininuman mo ng alak at iyong mga maharlikang tauhan at ng iyong mga asawa at ng iyong mga asawang lingkod at
nagpuri kayo sa inyong mga diyus-diyosang gawa sa pilak at ginto, tanso, bakal, kahoy at bato----mga diyus-diyosang
hindi makakita, hindi makarinig, o hindi nakakaalam ng anumang bagay. Hindi mo iginalang ang Diyos na may hawak

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ng iyong hininga sa kaniyang kamay at nakakaalam sa lahat ng iyong mga pamamaraan. 24 Kaya nagpadala ang Dios ng
isang kamay mula sa kaniya at isinulat ito.
25 At ito ang kaniyang isinulat: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. 26 Ito ang kahulugan nito: MENE, ''Binilang' ng Diyos ang
iyong kaharian at ito ay kaniyang winakasan. 27 TEKEL, ikaw ay 'tinimbang' sa mga timbangan at nakita na ikaw ay
nagkulang. 28 PERES, ang iyong kaharian ay 'nahati' at ibinigay sa Medes at Persia."
29 Pagkatapos nito, nagbigay ng utos si Belsazar na damitan ng kulay ube si Daniel. Isang kuwintas na ginto ang isinuot sa
kaniyang leeg at nagpahayag ang hari tungkol sa kaniya na siya ay magkakaroon ng kapangyarihan sa ikatlong
pinakamataas na pinuno sa kaharian. 30 Sa gabing iyon pinatay si Belsazar, ang hari ng Babilonia, 31 at natanggap ni
Darius na taga-Mede ang kaharian nang siya ay mag-aanimnapu't dalawang taong gulang.

Chapter 6

1 Nalugod si Dario na magtalaga sa buong kaharian ng 120 na mga gobernador ng lalawigan na mamahala sa buong
kaharian. 2 Sa kanila ay may tatlong punong tagapamahala, at si Daniel ang isa sa kanila. Naitalaga ang mga punong
tagapamahala upang pangasiwaan ang mga gobernador ng lalawigan, upang ang hari ay hindi makaranas pa ng
kawalan. 3 Higit na natatangi si Daniel sa lahat ng mga punong tagapamahala at sa mga gobernador ng mga lalawigan
dahil siya ay may natatanging espiritu. Binabalak ng hari na siya ay hiranging mamahala sa buong kaharian.
4 Kaya ang ibang punong tagapamahala at ang mga gobernador ng lalawigan ay naghahanap ng mga kamalian sa trabaho
ni Daniel sa kaharian, ngunit wala silang makitang katiwalian o kakulangan sa kaniyang trabaho dahil matapat siya.
Walang pagkakamali o kapabayaang natagpuan sa kaniya. 5 Kaya sinabi ng mga kalalakihang ito, "Wala tayong makitang
anumang dahilan upang magreklamo laban sa Daniel na ito maliban lamang kung may makita tayong laban sa kaniya
tungkol sa kautusan ng kaniyang Diyos.
6 Kaya nagdala ng plano ang mga namamahala at mga gobernador sa harapan ng hari na. Sinabi nila sa kaniya, "Haring
Dario, mabuhay ka nawa magpakailanman! 7 Lahat ng mga pinunong tagapamahala ng kaharian, ang mga gobernador
ng mga rehiyon, at ang mga gobernador ng lalawigan, ang mga tagapayo, at ang mga gobernador ay sumangguni sa isa't-
isa at nagpasya na ikaw, ang hari, ay kailangang maglabas ng isang batas at kailangan itong ipatupad, upang ang
sinumang gumawa ng panalangin sa anumang diyos o tao sa loob ng tatlumpung araw, maliban sa iyo, o hari, dapat
maihagis ang taong iyon sa yungib ng mga leon.
8 Ngayon, o hari, magpalabas ka ng isang atas at lagdaan ang kasulatan upang sa gayon hindi na ito maaaring mabago,
ayon sa mga batas na itinuturo ng mga Medo at Persia, sa gayon hindi ito mapawalang bisa. 9 Kaya nilagdaan ni Haring
Dario ang dokumento na gawing batas ang kautusan.
10 Nang nalaman ni Daniel na nalagdaan na ang kasulatan na isina-batas, pumunta siya sa kaniyang bahay (ngayon ang
kaniyang bintana sa itaas ay nakabukas sa dakong Jerusalem) at siya ay lumuhod, gaya ng ginagawa niya ng tatlong beses
sa isang araw, at nanalangin at nagpapasalamat sa harapan ng kaniyang Diyos, gaya ng kaniyang dating ginagawa. 11 At
nakita ng mga kalalakihang ito na magkakasamang bumuo ng masamang balak si Daniel na humihiling at humahanap
ng tulong mula sa Diyos.
12 Pagkatapos, sila ay lumapit sa hari at nagsalita sa kaniya tungkol sa kaniyang batas: "Hindi ba gumawa ka ng batas na
sinumang gumawa ng kahilingan sa anumang diyos o tao sa loob ng tatlumpung araw, maliban sa iyo hari ay dapat
ihagis sa yungib ng mga leon?" Sumagot ang hari, "Naiayos na ang mga bagay na ito, ayon sa batas ng mga taga-Medo at
mga taga-Persia; hindi na ito mapapawalang bisa."
13 At, sumagot sila sa hari, "Ang taong si Daniel, na isa sa mga taong bihag mula sa Juda ay hindi nakinig sa iyo, o hari, o sa
iyong batas na iyong nilagdaan. Nanalangin siya sa kaniyang Diyos ng tatlong beses sa isang araw." 14 Nang marinig ito ng
hari, labis siyang nabalisa at naghanap siya ng paraang iligtas si Daniel sa ganitong kapasyahan. Pinagsikapan niya
hanggang sa paglubog ng araw na subukang iligtas si Daniel.
15 Pagkatapos, ang mga kalalakihang ito na nagbalak ng masama ay nagtipon kasama ang hari at sinabi sa kaniya, "Alam
mo, o hari, nabatas ng Medo at Persia, na walang batas o kautusan na pinalabas ng hari ang maaaring mabago."
16 At nagbigay ng utos ang hari, at dinala nila sa loob si Daniel at inihagis nila siya sa yungib ng mga leon. At sinabi ng
hari kay Daniel, "Iligtas ka nawa ng iyong Diyos na patuloy mong pinaglilingkuran."
17 Dinala ang isang bato sa pasukan ng yungib, at tinatakan ito ng hari ng kaniyang singsing na pangtatak at kasama ng
mga tatak ng singsing ng mga maharlika upang walang anumang mabago tungkol kay Daniel. 18 Pagkatapos, pumunta ang
hari sa kaniyang palasyo at magdamag siyang nag-ayuno. Walang mang-aaliw na dinala sa harapan niya at hindi siya
nakatulog.
19 At nang madaling araw, bumangon ang hari at nagmamadaling nagtungo sa yungib ng mga leon. 20 Habang siya ay
papalapit sa yungib, tinawag niya si Daniel, na may tinig na puno ng pagdadalamhati. Sinabi niya kay Daniel, "Daniel,
lingkod ng buhay na Diyos, nailigtas ka ba ng iyong Diyos na lagi mong pinaglilingkuran mula sa mga leon?"
21 Pagkatapos sinabi ni Daniel sa hari, "Hari, mabuhay ka magpakailanman! 22 Nagsugo ang aking Diyos ng kaniyang
mensahero at tinikom ang mga bibig ng mga leon at hindi nila ako sinaktan. Sapagkat nalaman nilang wala akong sala sa
harapan niya at gayundin sa harapan mo, hari at hindi kita ginawan ng anumang kasamaan."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

23 Pagkatapos, ang hari ay masayang masaya. Nagbigay siya ng utos na kailangang ilabas sa yungib si Daniel. Kaya itinaas
nila si Daniel palabas ng yungib. Walang nakitang sugat sa kaniya, dahil siya ay nagtiwala sa kaniyang Diyos.
24 Nagbigay ng isang utos ang hari, na dalhin ang mga kalalakihang nagparatang kay Daniel at ihagis sila sa yungib ng
mga leon, sila at ang kanilang mga anak, at ang kanilang mga asawa. Bago sila sumayad sa sahig ay sinunggaban na sila
ng mga leon at pinagbabali ang kanilang mga buto nang pira-piraso. 25 Pagkatapos, sumulat si Haring Dario sa lahat ng
mga tao, mga bansa at mga wika na naninirahan sa buong mundo: "Sumagana nawa ang kapayapaan sa inyo.
26 Ipinag-uutos ko na sa lahat ng nasasakupan ng aking kaharian, ang manginig at matakot ang mga tao sa harap ng Diyos
ni Daniel, sapagkat siya ay buhay na Diyos at nabubuhay magpakailanman at hindi nawawasak ang kaniyang kaharian;
ang kaniyang kapangyarihan ay maging hanggang sa wakas. 27 Iniingatan niya tayo at inililigtas at gumagawa siya ng mga
tanda at kababalaghan sa langit at sa lupa; iningatan niyang ligtas si Daniel mula sa kapangyarihan ng mga leon."
28 Kaya sumagana ang Daniel na ito sa panahon ng paghahari ni Dario at sa panahon ng paghahari ni Ciro ang Persiano.

Chapter 7

1 Sa unang taon ni haring Belsazar ng Babilonia, nagkaroon si Daniel ng panaginip at mga pangitain habang siya ay
nakahiga sa kaniyang higaan. Pagkatapos, isinulat niya kung ano ang kaniyang nakita sa panaginip. Isinulat niya ang
mga pinakamahalagang kaganapan. 2 Ipinaliwanag ni Daniel, "Sa aking pangitain kagabi, nakita ko na pinapagalaw ng
apat na hangin ng langit ang malaking dagat. 3 Lumitaw mula sa dagat ang apat na malalaking hayop, bawat isa ay hindi
magkakapareho
4 Ang una ay tulad ng isang leon ngunit mayroong mga pakpak ng agila. Habang ako ay nagmamasid, natanggal ang mga
pakpak nito at iniangat ito mula sa lupa at pinatayo sa dalawang paa tulad ng tao. Ibinigay rito ang pag-iisip ng isang tao.
5 At mayroong ikalawang hayop na tulad ng isang oso, nakayuko at mayroon itong tatlong tadyang sa pagitan ng mga
ngipin sa bunganga nito. Sinabihan ito na, "Tumayo ka at lamunin ang maraming tao.'
6 Pagkatapos, muli akong tumingin. Mayroon pang isang hayop na kahawig ng isang leopardo. Sa likod nito ay mayroong
apat na pakpak na tulad ng mga pakpak ng ibon at mayroon itong apat na ulo. Binigyan ito ng karapatan upang
mamahala. 7 Pagkatapos nito, nakita ko sa aking panaginip kagabi ang ika-apat na hayop na nakakasindak, nakakatakot
at napakalakas. Mayroon itong malaking bakal na ngipin. Lumalamon ito, dumudurog ng mga piraso at tinapak-tapakan
ang natira. Kakaiba ito sa iba pang mga hayop at mayroon itong sampung sungay.
8 Habang pinagmamasdan ko ang mga sungay, tumingin ako at nakita ko ang isa pang sungay na tumubo mula sa kanila,
isang maliit na sungay. Tatlo mula sa mga sungay ang pinihit palabas sa kanilang mga ugat. Nakita ko sa sungay na ito
ang mga mata na tulad ng mga mata ng tao at isang bibig na nagmamayabang tungkol sa dakilang mga bagay.
9 Habang nakatingin ako, inihanda ang mga trono sa lugar nito at naupo sa kaniyang upuan ang Sinaunang mga Araw.
Kasing puti ng niyebe ang kaniyang damit at ang buhok sa kaniyang ulo ay tulad ng balahibo ng tupa. Nagliliyab na apoy
ang kaniyang trono at nagliliyab na apoy ang mga gulong nito.
10 Isang ilog na apoy ang umaagos palabas sa kaniyang harapan, milyon-milyon ang naglilingkod sa kaniya, at isang
daang milyon ang nakatayo sa kaniyang harapan. Nasa pagpupulong ang hukuman at nabuksan ang mga libro.
11 Patuloy akong tumingin dahil sa mayayabang na mga salitang binanggit ng sungay. Pinanood ko ang hayop habang
pinapatay, nawasak ang katawan nito at ibinigay upang sunugin. 12 Para sa mga natitira sa apat na hayop, inalis ang
kanilang kapangyarihan ng pamamahala, ngunit pinahaba ang kanilang buhay para sa nalalabing panahon.
13 Sa aking pangitain nang gabing iyon, nakita ko ang isang dumarating kasabay ang mga ulap ng langit tulad ng isang
anak ng tao. Lumapit siya sa Sinaunang mga Araw at iniharap siya sa kaniya. 14 Ibinigay sa kaniya ang karapatan upang
mamuno, ang kaluwalhatian at ang makaharing kapangyarihan upang ang lahat ng mga tao, mga bansa, at mga wika ay
dapat maglingkod sa kaniya. Walang hanggan ang kaniyang karapatang mamuno na hindi lilipas at hindi kailanman
mawawasak ang kaniyang kaharian.
15 Ngunit para sa akin, na si Daniel, nagdadalamhati sa aking kaloob-looban ang aking espiritu at ginagambala ako ng mga
pangitain na aking nakita sa aking isipan. 16 Nilapitan ko ang isa sa kanila na nakatayo roon at hiniling ko sa kaniya na
ipakita sa akin ang kahulugan ng mga bagay na ito.
17 Ang malalaking hayop na ito, na apat ang bilang, ay apat na haring manggagaling mula sa daigdig. 18 Ngunit tatanggapin
ng mga taong banal ng Kataas-taasan ang kaharian at aangkinin nila ito magpakailanman.
19 At nais ko pang malaman ang tungkol sa ikaapat na hayop, labis itong kakaiba sa mga iba at labis na kakila-kilabot ang
bakal na ngipin at ang tansong mga kuko nito. Lumalamon ito, dumudurog ng mga piraso at tinatapakan ang anumang
natira. 20 Nais kong malaman ang tungkol sa sampung sungay sa kaniyang ulo at ang tungkol sa ibang sungay na tumubo
bago pa mahulog ang tatlong sungay. Nais ko pang malaman ang tungkol sa sungay na mayroong mga mata at tungkol sa
bibig na nagyayabang tungkol sa mga dakilang mga bagay na parang mas nakatataas ito sa kaniyang mga kasamahan.
21 Habang nakatingin ako, nagtaguyod ng digmaan ang sungay na ito laban sa mga taong banal at tinatalo ang mga ito 22
hanggang dumating ang Sinaunang mga Araw at ibinigay ang katarungan sa mga taong banal ng Kataas-taasan. At
dumating ang panahon na tinanggap ng mga taong banal ang kaharian.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

23 Ito ang sinabi ng taong iyon, 'Ngunit para sa ikaapat na hayop, magiging ikaapat na kaharian ito sa daigdig na magiging
kakaiba mula sa iba pang mga kaharian. Lalamunin, aapakan at dudurugin nito nang pira-piraso ang buong daigdig. 24
Ngunit para sa sampung sungay, mula sa kahariang ito manggagaling ang sampung hari at isa pa ang lilitaw pagkatapos
nila. Magiging kakaiba siya mula sa mga nauna. At masasakop niya ang tatlong hari.
25 Magsasabi siya ng mga salita laban sa Kataas-taasan at aapihin niya ang mga taong banal ng Kataas-taasang Diyos.
Susubukan niyang palitan ang mga pagdiriwang at ang kautusan. Maibibigay ang mga bagay na ito sa kaniyang mga
kamay sa isang taon, dalawang taon at kalahating taon. 26 Ngunit magpupulong ang hukuman at kukunin ang kaniyang
makaharing kapangyarihan upang tupukin at wasakin sa huli.
27 Maibibigay sa mga taong kabilang sa mga banal na tao ng Kataas-taasan ang kaharian, at ang kapangyarihan, ang mga
kadakilaan ng mga kaharian sa ibaba ng buong kalangitan. Walang hanggang kaharian ang kaniyang kaharian,
paglilingkuran at susundin siya ng lahat ng iba pang mga kaharian. 28 Narito ang katapusan ng lahat ng bagay. Ngunit
para sa akin, na si Daniel, labis na nabahala ang aking isipan at nabago ang itsura ng aking mukha. Ngunit itinago ko ang
mga bagay na ito sa aking sarili."

Chapter 8

1 Sa ikatlong taon ng paghahari ni Haring Belsazar, may pangitaing lumitaw sa akin, akong si Daniel (pagkatapos ng
naunang ipinakita niya sa akin). 2 Nakita ko sa pangitain habang tumitingin ako, na ako ay nasa matatag na lungsod ng
Susa sa lalawigan ng Elam. Nakita ko sa pangitain na nasa tabi ako ng Ilog Ulai.
3 Tumingin ako sa itaas at nakita ko sa aking harapan ang isang lalaking tupa na may dalawang sungay na nakatayo sa
tabi ng ilog. Mas mahaba ang isang sungay kaysa sa isa. Ngunit mas mabagal ang paglaki ng mas mahaba kaysa sa mas
maiksi at nalampasan nito ang haba. 4 Nakita kong sumasalakay ang lalaking tupa sa kanluran, sa hilaga at sa timog;
walang ibang hayop ang kayang tumayo sa kaniyang harapan. Wala sa mga ito ang may kakayahang iligtas ang sinuman
mula sa kaniyang kamay. Ginagawa niya ang anumang naisin niya at naging dakila siya.
5 Habang iniisip ko ang tungkol dito, nakakita ako ng isang lalaking kambing na nagmula sa kanluran, sa ibabaw ng
buong mundo, tumatakbo nang mabilis na parang hindi sumasayad sa lupa. Ang kambing ay may isang malaking sungay
sa pagitan ng kaniyang mga mata. 6 Lumapit siya sa lalaking tupa na may dalawang sungay—nakita ko ang lalaking tupa
na nakatayo sa pampang ng ilog—at galit na galit na tumakbo ang kambing patungo sa lalaking tupa.
7 Nakita ko na lumapit ang kambing sa lalaking tupa. Galit na galit siya sa lalaking tupa, sinugod niya ang lalaking tupa at
binali ang dalawang sungay nito. Walang kapangyarihan ang lalaking tupa upang tumayo sa harapan niya. Ibinuwal siya
ng kambing sa lupa at tinapakan siya. Walang sinuman ang makapagliligtas sa lalaking tupa mula sa kaniyang
kapangyarihan. 8 At naging napakalaki ng kambing. Ngunit nang maging malakas siya, nabali ang malaking sungay at
tumubo sa lugar nito ang apat na iba pang mga sungay na nakaturo sa apat na hangin ng kalangitan.
9 Tumubo ang isa pang sungay mula sa isa sa mga ito, maliit sa una, ngunit naging napakalaki sa timog, sa silangan at sa
maluwalhating lupain ng Israel. 10 Naging napakalaki nito upang makipagdigma sa hukbo ng langit. Ang ilan sa mga
hukbo at ilan sa mga bituin ay itinapon sa lupa at tinapakan sila.
11 Naging dakila ito, kasindakila ng banal na pinuno ng hukbo. Kinuha mula sa kaniya ang karaniwang alay na susunugin
at naging marumi ang lugar ng kaniyang santuwaryo. 12 Dahil sa paghihimagsik, ibibigay ang hukbo sa sungay ng
kambing at ititigil ang alay na susunugin. Ihahagis ng sungay ang katotohanan sa lupa at magtatagumpay ito sa kaniyang
ginagawa.
13 At narinig ko na nagsasalita ang isang banal at sinasagot siya ng isa pang banal, "Gaano katagal mananatili ang mga
bagay na ito, ang pangitaing ito tungkol sa alay na susunugin, ang kasalanan na nagdadala ng kapahamakan, ang
pagpapasakamay ng santuwaryo at ang pagtapak sa hukbo ng langit?" 14 Sinabi niya sa akin, "Magtatagal ito sa loob ng 2,
300 na araw at gabi. Pagkatapos nito, magiging maayos ang santuwaryo."
15 Nang akong si Daniel ay nakita ang pangitain, sinubukan kong unawain ito. At may tumayo sa harapan ko na katulad
ng isang lalaki. 16 Narinig ko ang tinig ng isang lalaking tumatawag sa pagitan ng mga pampang ng Ilog Ulai. Sinabi niya,
"Gabriel, tulungan mo ang lalaking ito na maunawaan ang pangitain." 17 Kaya lumapit siya sa kinatatayuan ko. Nang
lumapit siya, natakot ako at nagpatirapa sa lupa. Sinabi niya sa akin, "Unawain mo, anak ng tao, na ang pangitain ay para
sa panahon ng pagwawakas."
18 Nang kausapin niya ako, nakatulog ako nang mahimbing na nasa lupa ang aking mukha. Pagkatapos, hinawakan niya
ako at pinatayo. 19 Sinabi niya, "Tingnan mo, ipapakita ko sa iyo kung ano ang susunod na mangyayari sa panahon ng
matinding galit dahil may kinalaman ang pangitain sa mangyayari sa panahon na nakatakda para sa wakas.
20 Ang lalaking tupa na iyong nakita, ang isa na may dalawang sungay—sila ang mga hari ng Media at Persia. 21 Ang
lalaking kambing ang hari ng Grecia. Ang malaking sungay sa pagitan ng kaniyang mga mata ay ang unang hari.
22 Ang naputol na sungay sa lugar kung saan lumitaw ang apat na iba pa—lilitaw mula sa kaniyang bansa ang apat na
kaharian, ngunit hindi kasinlakas ng kaniyang dakilang kapangyarihan. 23 Sa huling panahon ng mga kahariang iyon,
kapag umabot na sa sukdulan ang mga lumalabag sa batas, lilitaw ang isang haring may mabagsik na mukha na
napakatalino.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[24] Magiging dakila ang kaniyang kapangyarihan—ngunit hindi sa pamamagitan ng kaniyang sariling kapangyarihan.
Magdudulot siya nang malawakang pagkawasak at magtatagumpay siya sa anumang gagawin niya. Lilipulin niya ang
mga makapangyarihang tao, ang mga taong banal. [25] Sa pamamagitan ng kaniyang katusuhan, pasasaganain niya ang
panlilinlang sa ilalim ng kaniyang kamay. Lilitaw din siya laban sa Hari ng mga hari at mawawasak siya—ngunit hindi sa
pamamagitan ng kapangyarihan ng tao.
[26] Totoo ang pangitain na sinabi tungkol sa mga gabi at mga umaga. Ngunit selyohan mo ang pangitain, sapagkat
tumutukoy ito sa maraming araw sa hinaharap."
[27] At akong si Daniel ay napagod at nanghina sa loob ng ilang araw. Pagkatapos, bumangon ako at pumunta sa gawain ng
hari. Ngunit kinilabutan ako dahil sa pangitain at walang sinumang nakaunawa nito.

Chapter 9

[1] Si Dario ay ang anak ni Assuero, isang kaapu-apuhan ng Medo. Ito ay si Dario na ginawang hari sa buong kaharian ng
mga taga-Babilonia. [2] Ngayon sa unang taon ng paghahari ni Dario, ako si Daniel, ay pinag-aaralan ko ang mga aklat na
naglalaman ng salita ni Yahweh, ang salitang dumating kay Jeremias na propeta. Napag-aralan kong may pitumpung taon
hanggang sa matapos ang pagpapabaya sa Jerusalem.
[3] Iniharap ko ang aking mukha sa Panginoong Diyos, upang hanapin siya sa pamamagitan ng panalangin at mga
kahilingan, ng pag-aayuno, at pagsuot ng magaspang na tela at pag-upo sa mga abo. [4] Nanalangin ako kay Yahweh na
aking Diyos, at ipinahayag ko ang aming mga kasalanan. Sinabi ko, "Nagsusumamo ako sa iyo, Panginoon, ikaw ay dakila
at kahanga-hangang Diyos na siyang tumutupad ng kasunduan at tapat sa mga umiibig sa iyo at sumusunod sa iyong mga
kautusan.
[5] Nagkasala kami at gumawa ng mali. Gumawa kami ng masama at kami ay naghimagsik, tumalikod mula sa iyong mga
kautusan at mga atas. [6] Hindi kami nakinig sa iyong mga lingkod na propetang nagsalita sa iyong pangalan sa aming mga
hari, sa aming mga pinuno, sa aming mga ninuno at sa lahat ng tao sa lupain.
[7] Sa iyo ang katuwiran, Panginoon. Gayunman sa amin ngayon, ang kahihiyan ay sa aming mga mukha—para mga taga-
Juda at sa mga naninirahan sa Jerusalem, at sa lahat ng taga-Israel. Kasama ng mga ito ang mga malapit at malayo sa
buong lupain kung saan mo sila ikinalat. Ito ay dahil sa labis na pagtataksil na ginawa namin laban sa iyo. [8] Sa amin,
Yahweh, ang kahihiyan ay sa aming mga mukha—para sa aming mga hari, sa aming mga pinuno at sa aming mga ninuno
—dahil nagkasala kami laban sa iyo.
[9] Sa aming Panginoong Diyos ang pinanggagalingan nang habag at kapatawaran, sapagkat naghimagsik kami laban sa
kaniya. [10] Hindi namin sinunod ang tinig ni Yahweh na aming Diyos sa pamamagitan ng paglakad sa kaniyang mga
kautusan na ibinigay sa pamamagitan ng kaniyang lingkod na mga propeta. [11] Lahat ng taga-Israel ay lumabag sa iyong
mga utos at tumalikod sa iyong mga kautusan, tinatanggihang sundin ang iyong tinig. Ang sumpa at mga panunumpa na
naisulat sa kautusan ni Moises, ang lingkod ng Diyos, ay naibuhos sa amin, sapagkat nagkasala kami laban sa kaniya.
[12] Pinatunayan ni Yahweh ang mga salitang kaniyang sinabi laban sa amin at laban sa mga namumuno sa amin, sa
pamamagitan ng pagdadala sa amin ng malaking kapahamakan. Sapagkat sa ilalim ng kabuuan ng langit wala pang
nangyaring anumang bagay na maaaring ihambing sa kung ano ang nangyari sa Jerusalem. [13] Gaya ng nasusulat sa
kautusan ni Moises, dumating ang lahat ng kapahamakan sa amin, ngunit hindi parin kami nagmakaawa mula kay
Yahweh na aming Diyos sa pamamagitan ng pagtalikod mula sa aming mga kalikuan at bigyang pansin ang iyong
katotohanan. [14] Samakatwid inihanda ni Yahweh ang kapahamakan at dinala ito sa amin, sapagkat matuwid si Yahweh
na ating Diyos sa lahat ng mga gawang kaniyang ginagawa, ngunit hindi parin natin sinunod ang kaniyang tinig.
[15] Ngayon, Panginoon na aming Diyos, inilabas mo ang iyong mga tao mula sa lupain ng Egipto sa pamamagitan ng isang
makapangyarihang kamay, at gumawa ka ng tanyag na pangalan para sa iyong sarili, maging sa kasalukuyan. Ngunit
nagkasala parin kami; gumawa parin kami ng masasamang bagay. [16] Panginoon, dahil sa lahat ng iyong mga matuwid na
mga gawa, hayaan mong mawala ang iyong galit at ang iyong poot mula sa iyong lungsod na Jerusalem, ang iyong banal
na bundok. Dahil sa aming mga kasalanan, at dahil sa kalikuan ng aming mga ninuno, naging isang paksa ng
pangungutya ang Jerusalem at ang iyong mga tao sa lahat ng nakapalibot sa amin.
[17] Ngayon, aming Diyos, pakinggan mo ang dalangin ng iyong lingkod at sa kaniyang pagsusumamo para sa habag; para sa
iyong kapakanan, Panginoon, pagliwanagin mo ang iyong mukha sa iyong santuwaryo na pinabayaan. [18] Aking Diyos,
buksan mo ang iyong mga tainga at makinig; buksan mo ang iyong mga mata at tingnan. Ganap kaming nawasak;
tingnan mo ang lungsod na tinawag sa pamamagitan ng iyong pangalan. Hindi kami nagsumamo sa iyo ng tulong dahil sa
aming katuwiran, ngunit dahil sa iyong labis na habag. [19] Panginoon makinig! Panginoon magpatawad! Panginoon,
magbigay pansin at kumilos ka! Para sa iyong kapakanan, huwag mong ipagpaliban, aking Diyos, sapagkat ang iyong
lungsod at ang iyong tao ay tinawag sa pamamagitan ng iyong pangalan."
[20] Habang ako ay nagsasalita—nananalangin at nagpapahayag ng aking mga kasalanan at ang kasalanan ng aking
kababayang taga-Israel, at idinudulog ang aking mga kahilingan kay Yahweh na aking Diyos alang-alang sa banal na
bundok ng Diyos— [21] habang ako ay nananalangin, ang lalaking si Gabriel, na nakita ko sa unang pangitain ay mabilis na
lumipad pababa sa akin, sa panahon ng pag-aalay sa gabi.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[22] Binigyan niya ako ng pang-unawa at sinabi sa akin, "Daniel, pumunta ako ngayon upang bigyan kita ng kaalaman at
pang-unawa. [23] Nang ikaw ay humihingi ng habag, ibinigay ang atas at pumunta ako upang sabihin sa iyo ang sagot,
sapagkat labis kang iniibig. Samakatwid isaalang-alang ang salitang ito at unawain ang pahayag.
[24] Pito na tig-pipitumpong taon ang iniatas para sa iyong mga tao at sa iyong banal na lungsod upang wakasan ang
pagkakasala at wakasan ang kasalanan, upang pagbayaran ang kasamaan, upang dalhin ang walang hanggang
katuwiran, upang tuparin ang pangitain at propesiya at upang gawing banal ang dakong kabanal-banalan. [25] Alamin at
unawain na mula sa pagpapalaganap ng utos na panunumbalikin at itatayong muli ang Jerusalem sa pagdating ng isang
hinirang (na magiging isang pinuno), magkakaroon ng pito na tig-pipito at pito na tig-aanimnaputdalawa. Muling
maitatayo ang Jerusalem kasama ang mga lansangan at isang kanal kahit pa sa mga panahon ng kabalisahan.
[26] Pagkatapos ng pito na tig-aanimnapu't dalawang taon, ang isang hinirang ay malilipol at mawawalan. Wawasakin ng
hukbo ng isang parating na pinuno ang lungsod at ang banal na lugar. Darating ang katapusan nito sa pamamagitan ng
baha at magkakaroon ng digmaan hanggang sa huli. Ang pagkawasak ay itinakda na.
[27] Pagtitibayin niya ang isang kasunduan sa marami sa loob ng isang pito. Sa kalagitnaan ng pito wawakasan niya ang
pag-aalay at ang paghahandog. Sa pakpak ng mga kasuklam-suklam darating ang isang tao na siyang gagawa ng
pagkasira. Isang ganap na pagwawakas at pagkawasak ang itinakdang ibubuhos sa gumawa ng pagkasira."

Chapter 10

[1] Sa ikatlong taon ng paghahari ni Ciro na hari ng Persia, isang mensahe ay ipinahayag kay Daniel, (na tinawag na
Beltesazar) at ang mensaheng ito ay totoo. Tungkol ito sa isang malaking digmaan. Naunawaan ni Daniel ang mensahe
nang ipinakita sa kaniya sa pamamagitan ng pangitain.
[2] Sa mga araw na iyon akong si Daniel ay tumatangis ng tatlong linggo. [3] Hindi ako kumain ng masasarap na pagkain,
hindi ako kumain ng karne, hindi ako uminom ng alak, at hindi ko pinahiran ng langis ang aking sarili hanggang sa
matapos ang buong tatlong linggo.
[4] Sa ika dalawampu't apat na araw ng unang buwan, samantalang ako ay nasa tabi ng malaking ilog (ito ang Tigris), [5]
Tumingala ako at nakita ko ang isang lalaki na nakadamit ng telang lino, na may sinturon na nakapalibot sa kaniyang
baywang na yari sa purong ginto mula sa Uphas. [6] Ang kaniyang katawan ay katulad ng topaz, ang kaniyang mukha ay
katulad ng kidlat, ang kaniyang mga mata ay katulad ng ningas ng mga tanglaw, ang kaniyang mga braso at kaniyang
mga paa ay katulad ng makinis na tanso, at ang tunog ng kaniyang salita ay katulad ng ingay ng napakaraming tao.
[7] Akong si Daniel lamang ang nakakita ng pangitain, sapagkat hindi nakita ng mga lalaking kasama ko ang pangitain.
Gayunman, isang malaking takot ang dumating sa kanila at tumakbo sila upang magtago. [8] Kaya naiwan akong mag-isa at
nakita ko ang dakilang pangitain na ito. Nawalan ako ng lakas; ang aking maningning na anyo ay binago ng takot at wala
akong natirang lakas. [9] Pagkatapos narinig ko ang kaniyang mga salita- at nang marinig ko ang mga ito, bumagsak ako sa
mahimbing na pagkakatulog na nakasubsob sa lupa ang aking mukha.
[10] May kamay na humawak sa akin, at sobrang nangatog ang aking mga tuhod at ang palad ng aking mga kamay. [11] Sinabi
ng anghel sa akin, "Daniel, lalaking lubos na iniibig, unawain mo ang mga salitang sasabihin ko sa iyo, at tumayo ka ng
matuwid sapagkat ipinadadala ako sa iyo. "Nang sabihin niya ang salitang ito sa akin, tumayo akong nanginginig.
[12] Pagkatapos, sinabi niya sa akin, "Huwag kang matakot, Daniel. Samantalang sa unang araw na itinakda mo ang iyong
isipan upang unawain at upang magpakumbaba ang iyong sarili sa harapan ng Diyos, ang iyong mga salita ay narinig at
dumating ako dahil sa iyong mga salita. [13] Tinanggihan ako ng prinsipe ng kaharian ng Persia, at ako ay nanatili roon
kasama ang mga hari ng Persia ng dalawampu't-isang araw. Subalit si Miguel, isa sa mga pinakapunong prinsipe,
pumunta at tinulungan ako.
[14] Ngayon ay naparito ako upang tulungan kang unawain kung ano ang mangyayari sa iyong mga tao sa mga huling araw.
Sapagkat ang pangitain ay para sa mga araw na darating." [15] "Nang magsalita siya sa akin gamit ang mga salitang ito,
iniharap ko ang aking mukha sa lupa at hindi ako makapagsalita.
[16] May isang anyong tulad ng tao ang humipo sa aking mga labi, at ibinukas ko ang aking bibig at nakipag-usap sa kaniya
na nakatayo sa aking harapan, "Aking panginoon, ibinalik ng pangitain ang dalamhati sa akin at wala na akong natirang
lakas. [17] Ako ang iyong lingkod. Paano ako makikipag-usap sa aking panginoon? Na ngayon ay wala na akong lakas, at
walang natirang hininga sa akin."
[18] Hinawakan ako ng isang anyong tulad ng tao at pinalakas ako. [19] Sabi niya, "Lalaki na lubos na iniibig, huwag kang
matakot. Sumaiyo ang kapayapaan. Magpakatatag ka ngayon; magpakatatag ka! "Nang magsalita siya sa sa akin,
napalakas ako at sinabi ko, "Hayaan mong magsalita ang aking panginoon, sapagkat pinalakas mo ako."
[20] Sinabi niya, "Alam mo ba kung bakit ako pumunta sa iyo? Babalik na ako ngayon para labanan ang prinsipe ng Persia.
Kapag lumabas ako, darating ang prinsipe ng Grecia. [21] Subalit sasabihin ko sa iyo kung ano ang nakasulat sa Aklat ng
Katotohanan- walang sinuman ang magpapakita sa akin ng kaniyang sarili na malakas, maliban kay Miguel na iyong
prinsipe."

Chapter 11

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 11

1 "Sa unang taon ni Dario na taga-Media, dumating ako mismo upang tulungan at pangalagaan si Miguel. 2 At ngayon,
ipapahayag ko sa iyo ang isang katotohanan. Tatlong hari ang lilitaw sa Persia at ang ika-apat ay higit na mayaman kaysa
sa kanilang lahat. Nang magkaroon siya ng kapangyarihan sa pamamagitan ng kaniyang mga kayamanan, hihimukin
niya ang bawat isa laban sa kaharian ng Grecia.
3 At mamumuno ang isang makapangyarihang hari sa isang napakalaking kaharian at gagawin niya ang lahat ng bagay
na kaniyang naisin. 4 Sa kaniyang paglitaw, mawawasak ang kaniyang kaharian at mahahati sa apat na hangin ng langit.
Ngunit hindi ito maibibigay sa kaniyang mga kaapu-apuhan, at hindi ito magkakaroon ng dati nitong kapangyarihan
nang pinamumunuan niya ito. Sapagkat mabubunot ang kaniyang kaharian at ibibigay sa hindi niya sariling kaapu-
apuhan.
5 Magiging malakas ang hari ng Timog ngunit isa sa kaniyang mga pinuno ng hukbo ang magiging mas malakas sa kaniya
at pamumunuan ang mas malaki pang kaharian. 6 Pagkatapos ng ilang taon, sa tamang panahon, gagawa sila ng isang
kasunduan. Pupunta ang babaeng anak ng hari ng Timog sa hari ng Hilaga upang patunayan ang kasunduan. Ngunit
mawawala ang kaniyang kapangyarihan, at iiwanan siya—siya at ang mga nagdala sa kaniya, ang kaniyang ama, at ang
isang taong tumulong sa kaniya sa mga panahong iyon.
7 Ngunit lilitaw ang isang sanga mula sa kaniyang mga ugat na papalit sa kaniyang puwesto. Sasalakayin niya ang mga
hukbo at papasukin ang mga tanggulan ng hari ng Hilaga. Lalabanan niya sila at sasakupin. 8 Dadalhin niya sa Egipto ang
kanilang mga diyos kasama ang kanilang mga inukit na imaheng metal at ang kanilang mahahalagang lalagyan ng pilak
at ginto at sa loob ng ilang taon, iiwasan niyang salakayin ang hari ng Hilaga. 9 Sasakupin ng hari ng Hilaga ang kaharian
ng hari ng Timog, ngunit aatras siya sa kaniyang sariling lupain.
10 Magsisimula ng digmaan ang kaniyang mga anak na lalaki at magtitipon ng isang malaking hukbong patuloy na
darating at aapaw na tulad ng isang baha, makakapasok at muling sasalakay hanggang sa kaniyang tanggulan.
11 Ang hari ng Timog ay galit na magmamartsa at makikipaglaban sa hari ng Hilaga. Magpapalakas ng malaking hukbo
ang hari ng Hilaga, ngunit ibibigay ito sa hari ng Timog. 12 Kapag nagtagumpay na ang mga hukbo, mapupuno ng
pagmamataas ang hari ng Timog, at papatayin ang libu-libo sa kaniyang mga kaaway. Ngunit hindi siya magtatagumpay.
13 Muling bubuo ng isa pang hukbo ang hari ng Hilaga, mas malaki kaysa nauna. Pagkatapos ng ilang taon, ang hari ng
Hilaga ay tiyak na babalik na may isang malaking hukbo na natustusan ng maraming kagamitan.
14 Sa mga panahong iyon, marami ang lilitaw laban sa hari ng Timog. Ang mga pinakamarahas sa iyong mga tao ay tatayo
sa kanilang mga sarili upang tuparin ang pangitain, ngunit matitisod sila at mahuhulog.
15 Darating ang hari ng Hilaga at magtatayo ng mga tambak na daraanan at bibihagin ang pinatibay na lungsod. Hindi
makakayanang tumayo ng puwersa ng Timog, maging ang kanilang pinakamalalakas na kawal ay walang lakas upang
tumayo. 16 Ngunit gagawin ng hari ng Hilaga ang lahat ng gusto niyang gawin laban sa hari ng Timog at walang sinumang
pipigil sa kaniya; itatatag niya ang kaniyang sarili sa mainam na lupaing dala-dala ng kaniyang kamay ang ganap na
pagkawasak.
17 Ang hari ng Hilaga ay magpapasyang pumunta na taglay ang lakas ng kaniyang buong kaharian, at dala-dala niya ang
isang makatarungang kasunduan na kaniyang ipatutupad kasama ang hari ng Timog. Ibibigay niya sa hari ng Timog ang
isang babaeng anak na ipapakasal upang wasakin ang kaharian ng Timog. Ngunit hindi magtatagumpay o makakatulong
sa kaniya ang balak na ito. 18 Pagkatapos nito, bibigyang pansin ng hari ng Hilaga ang mga baybaying lugar at bibihagin
ang marami sa kanila. Ngunit isang pinuno ang pipigil sa kaniyang kalikuan at ibabalik ng pinunong ito ang kaniyang
kalikuan sa kaniya. 19 At bibigyan niya ng pansin ang mga kutang tanggulan sa kaniyang sariling lupain, ngunit matitisod
siya at babagsak; hindi na siya matatagpuan.
20 Pagkatapos ay may isang lilitaw na kapalit niya at sapilitang maniningil ng pambayad sa buwis para tustusan ang
kayamanan ng kaharian. Ngunit sa loob lamang ng ilang araw, siya ay mawawasak, ngunit hindi sa pamamagitan ng galit
o labanan. 21 Lilitaw na kapalit niya ang isang hamak na tao, taong hindi pinararangalan ng mga tao ng pangharing
parangal; tahimik siyang papasok at kukunin niya ang kaharian dahil sa hindi tapat na papuri. 22 Isang malaking hukbo
ang matatangay tulad ng isang baha sa kaniyang harapan. Mawawasak ang hukbong iyon at ang pinunong itinatag ng
tipan.
23 Mula sa oras ng pakikipagkasundo sa kaniya, kikilos siya nang may pandaraya; at sa kaunting bilang ng mga tao ay
magiging malakas siya. 24 Pupunta siya sa mga pinakamayayamang lalawigan nang walang pasabi at gagawin niya ang
mga bagay na hindi man lamang ginawa ng kaniyang ama ni ginawa ng ama ng kaniyang ama— na ikakalat sa kaniyang
mga tagasunod ang mga nasamsam, ang mga ninakaw at ang kayamanan. Balak niyang alisin ang pinagtibay na
tanggulan, ngunit sa sandaling panahon lamang.
25 Palalakasin niya ang kaniyang kapangyarihan at ang kaniyang tapang laban sa hari ng Timog taglay ang isang
malaking hukbo. Magsisimula ng digmaan ang hari ng Timog kasama ang makapangyarihang hukbo, ngunit hindi siya
makakatayo dahil sa dami ng banta laban sa kaniya. 26 Maging ang mga kasama ng haring kumakain sa hapag-kainan ay
susubukan siyang wasakin. Tatangayin ng agos ang kaniyang mga hukbo tulad ng baha at marami sa kanila ang
papatayin. 27 Ang dalawang haring ito ay uupo sa parehong hapag-kainan taglay ang kasamaan ng kanilang mga puso
laban sa isa't isa, at magsisinungaling sa bawat isa, ngunit walang layunin. Sapagkat darating ang katapusan sa
nakatakdang panahon.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

28 At babalik ang hari ng Hilaga sa kaniyang lupain na may maraming kayamanan, ngunit lalabag ang kaniyang puso
laban sa banal na tipan. Gagawin niya ang kaniyang ninanais at babalik siya sa kaniyang sariling lupain.
29 Sa nakatakdang panahon, babalik siya at sasakuping muli ang Timog. Ngunit sa pagkakataong ito, hindi ito magiging
tulad ng dati. 30 Sapagkat darating ang mga barko ng Kitim laban sa kaniya at mawawalan siya ng pag-asa at babalik.
Sisiklab ang galit niya laban sa banal na tipan at masisiyahan siya sa mga taong sumasalungat sa banal na tipan.
31 Lilitaw ang kaniyang mga hukbo at lalapastanganin ang santuwaryo at ang kutang tanggulan; kukunin nila ang mga
karaniwang handog na susunugin at magsisimula sila ng pagkasuklam na magiging sanhi ng ganap na pagkawasak. 32
Lilinlangin ang mga lumabag sa tipan at aakitin sila, ngunit ang mga taong nakakakilala sa kanilang Diyos ay magiging
malakas at kikilos.
33 Magbibigay nang pang-unawa sa marami ang mga matatalinong tao. Ngunit sa loob ng ilang araw ay mamamatay sila
sa espada at sa apoy, bibihagin sila bilang mga bilanggo at nanakawin ang kanilang mga pag-aari. 34 Kapag natisod sila,
makatatanggap sila ng kaunting tulong at marami ang sasama sa kanila na walang isang salita. 35 Ang ilan sa mga
matatalino ay matitisod upang maging dalisay, malinis at malinang hanggang sa panahon ng katapusan. Sapagkat ang
nakatakdang panahon ay paparating pa lamang.
36 Gagawin ng hari ang lahat ng kaniyang ninanais. Itataas niya at palalakihin ang kaniyang sarili sa ibabaw ng bawat
diyus-diyosan, at magsasalita ng mga bagay na kagulat-gulat laban sa Diyos ng mga diyos. Magtatagumpay siya hanggang
sa maganap ang poot. Sapagkat matutupad ang ipinasyang magaganap. 37 Hindi niya isasaalang-alang ang mga diyos ng
kaniyang mga ninuno, ang diyos na ninanais ng mga kababaihan, o iba pang mga diyos. Magmamataas siya at
aangkining mas mataas siya sa kanilang lahat.
38 Sa halip na sila, sasambahin niya ang diyos ng mga tanggulan. Paparangalan niya ng ginto at pilak ang isang diyos na
hindi kilala, kasama ang mga mahahalagang bato at mamahaling handog. 39 Sasalakayin niya ang mga pinakamalalakas
na tanggulan sa tulong ng mga taong kabilang sa isang hindi kilalang diyos. Pararangalan niya ang mga humahanga sa
kaniya. Gagawin niya silang mga pinuno ng maraming tao at hahatiin niya ang lupain na may kabayaran.
40 Sa mga huling panahon, sasalakay ang hari ng Timog. Mabilis na sasalakay sa kaniya ang hari ng Hilaga na tulad ng
isang bagyo na may kasamang mga karwahe at mga mangangabayo at maraming barko. Sasakupin niya ang maraming
bansa at tatangayin niya sila tulad ng isang baha. 41 Darating siya sa maluwalhating lupain, at sampung libong Israelita
ang matitisod at babagsak, ngunit maraming taga-Edom at Moab at mga natitirang tao ng Amon ang makakatakas mula
sa kaniyang kamay.
42 Palalawakin niya ang kaniyang kapangyarihan sa maraming bansa; hindi makakatakas ang lupain ng Egipto. 43
Magkakaroon siya ng kapangyarihan sa lahat ng mga ginto at pilak, at sa lahat ng kayamanan ng Egipto; paglilingkuran
siya ng mga taga-Libya at Etiopia.
44 Ngunit mangangamba siya sa mga ulat mula sa silangan at hilaga at lalabas siya nang may napakatinding galit upang
ibukod ang karamihan para sa pagkawasak. 45 Itatayo niya ang mga tolda ng kaniyang palasyo sa pagitan ng mga
karagatan, at sa magandang banal na bundok. Darating siya sa kaniyang katapusan at walang sinumang tutulong sa
kaniya.

Chapter 12

1 "Sa panahong iyon, tatayo si Miguel, ang dakilang prinsipe na nagbabantay sa iyong mga kababayan. Magkakaroon ng
panahon ng kaguluhan na hindi pa nararanasan kailanman magmula nang nagkaroon ng anumang bansa hanggang sa
panahong iyon. Sa panahong iyon, maililigtas ang iyong mga kababayan, ang lahat ng pangalang matatagpuang
nakasulat sa aklat. 2 Marami sa mga natutulog sa alabok ng daigdig ang babangon, ang ilan ay sa walang hanggang buhay
at ang ilan ay sa kahihiyan at walang hanggang pagdurusa.
3 Ang mga marurunong ay magliliwanag tulad ng liwanag ng kalangitan sa kaitaasan at ang mga nakapagpanumbalik ng
marami sa katuwiran ay tulad ng mga bituin magpakailanman. 4 Ngunit ikaw Daniel, isara mo ang mga salitang ito;
panatilihin mong selyado ang aklat hanggang sa panahon ng pagwawakas. Marami ang magsisitakbuhan paroo't parito
at madaragdagan ang kaalaman."
5 At ako, si Daniel ay tumingin, at may dalawa pang nakatayo roon. Ang isa ay nakatayo sa dakong gilid ng ilog na ito at
ang isa ay nakatayo sa pampang sa kabilang dako ng ilog. 6 Sinabi ng isa sa kanila sa lalaking nakasuot ng telang lino na
nasa ibabaw ng tubig, "Gaano katagal matatapos ang mga kamangha-manghang pangyayaring ito?"
7 Narinig ko ang lalaking nakasuot ng telang lino na nasa ibabaw ng tubig—itinaas niya ang kaniyang kanang kamay at
kaliwang kamay sa langit at nangako sa nabubuhay magpakailanman na mangyayari ito sa isang panahon, mga panahon
at kalahati, ito ay tatlo at kalahating taon. Kapag natapos ang pagsira sa kapangyarihan ng mga banal na tao, matatapos
ang lahat ng mga bagay na ito.
8 Narinig ko ngunit hindi ko naunawaan. Kaya nagtanong ako, "Panginoon ko, ano ang magiging kahihinatnan ng lahat ng
mga bagay na ito?" 9 Sinabi niya, "Makakaalis ka na Daniel sapagkat nakasara ang mga salita at selyado hanggang sa
panahon ng pagwawakas.

10 Marami ang dadalisayin, lilinisin at lilinangin ngunit ang mga masasama ay magpapakasama. Wala ni isa sa mga
masasama ang makakaunawa, ngunit ang mga marurunong ay makakaunawa. 11 Mula sa panahong inalis ang
karaniwang handog na susunugin at ang pagkasuklam na sanhi ng ganap na pagkawasak ay handa na, magkakaroon ng
1, 290 na mga araw.
12 Mapalad ang mga naghihintay hanggang sa matapos ang 1, 335 na mga araw. 13 Kinakailangan mong manatili sa iyong
kaparaanan hanggang sa huli at mamamahinga ka. Tatayo ka sa lugar na itinalaga sa iyo sa mga huling araw."

Hosea

Chapter 1

1 Ito ang salita ni Yahweh na dumating kay Hosea, na anak na lalaki ni Beeri sa panahon nina Uzias, Jotam, Ahaz, at
Hezekias na mga hari ng Juda, at sa panahon ni Jeroboam, na anak na lalaki ni Jehoas na hari ng Israel. 2 Noong unang
magsalita si Yahweh sa pamamagitan ni Hosea, sinabi niya sa kaniya, "Humayo ka, mag-asawa ka ng babaing nagbebenta
ng aliw. Magkakaroon siya ng mga anak na bunga ng kaniyang pagbebenta ng aliw. Sapagkat nagkakasala ang lupain ng
matinding gawain ng pagbebenta ng aliw habang tinatalikuran ako."
3 Kaya, humayo si Hosea at pinakasalan si Gomer na anak na babae ni Diblaim, at nagbuntis siya at nagsilang siya sa
kaniya ng isang anak na lalaki. 4 Sinabi ni Yahweh kay Hosea, "Tawagin mo siya sa pangalang Jezreel. Sapagkat hindi
magtatagal, paparusahan ko ang sambahayan ni Jehu dahil sa pagdanak ng dugo sa Jezreel at wawakasan ko ang
kaharian ng sambahayan ni Israel. 5 Mangyayari ito sa araw na iyon na babaliin ko ang pana ng Israel sa lambak ng
Jezreel."
6 Nagbuntis muli si Gomer at nagsilang ng isang anak na babae. At sinabi ni Yahweh kay Hosea, "Tawagin mo siya sa
pangalang Lo-ruhama, sapagkat hindi na ako mahahabag sa sambahayan ni Israel, ni dapat ko pa silang patawarin. 7
Ngunit mahahabag ako sa sambahayan ni Juda, at ako mismo, si Yahweh na kanilang Diyos ang magliligtas sa kanila.
Hindi ko sila ililigtas sa pamamagitan ng pana, espada, digmaan, mga kabayo, o ng mga mangangabayo."
8 Nang maawat ni Gomer si Lo-ruhama sa pagsuso, nagbuntis siya at nagsilang ng isa pang anak na lalaki. 9 At sinabi ni
Yahweh, "Tawagin mo siya sa pangalang Lo-ammi, sapagkat hindi ko kayo mga tao at hindi ako ang inyong Diyos.
10 Ngunit ang bilang ng mga tao ng Israel ay magiging tulad ng buhangin sa dalampasigan, na hindi masusukat o
mabibilang. Mangyayari ito kung saan sinabi sa kanila na, 'Hindi ko kayo mga tao,' sasabihin ito sa kanila, 'Kayo ay mga
tao ng buhay na Diyos.' 11 Titipunin ang mga tao ng Juda at mga tao ng Israel. Magtatalaga sila ng isang pinuno para sa
kanila at lalabas sila mula sa lupain, sapagkat magiging dakila ang araw ng Jezreel.

Chapter 2

1 Sabihin ninyo sa inyong mga kapatid na lalaki, 'Aking mga tao!' at sa inyong mga kapatid na babae, 'Pinakitaan kayo ng
habag.'"
2 Isakdal mo ang iyong ina, isakdal mo, sapagkat hindi ko siya asawa, at hindi rin niya ako asawa. Hayaan mong alisin
niya ang kaniyang pagbebenta ng aliw mula sa kaniyang harapan, at ang kaniyang mga gawaing pangangalunya sa
pagitan ng kaniyang mga suso. 3 Kung hindi, huhubaran ko siya at ipapakita ang kaniyang kahubaran gaya sa araw ng
kaniyang pagkasilang. Gagawin ko siyang tulad ng ilang, tulad ng isang tigang na lupa at papatayin ko siya sa uhaw.
4 Hindi ako mahahabag sa kaniyang mga anak, sapagkat sila ay mga anak sa pagbebenta ng aliw. 5 Sapagkat ang kanilang
ina ay naging babaing nagbebenta ng aliw, at siya na nagbuntis sa kanila ay gumawa ng kahiya-hiya. Sinabi niya,
"Susundan ko ang aking mga mangingibig, sapagkat ibinibigay nila sa akin ang aking tinapay at tubig, ang aking lana at
lino, ang aking langis at inumin."
6 Kaya gagawa ako ng bakod ng mga tinik upang harangan ang kaniyang daraanan. Gagawa ako ng pader laban sa kaniya
upang hindi niya makita ang kaniyang daraanan. 7 Hahabulin niya ang kaniyang mga mangingibig, ngunit hindi niya
sila maaabutan. Hahanapin niya sila, ngunit hindi niya sila matatagpuan. Pagkatapos, sasabihin niya, "Babalik ako sa
aking unang asawa, sapagkat mas mabuti para sa akin noon kaysa ngayon."
8 Sapagkat hindi niya nalamang ako ang nagbigay sa kaniya ng butil, ng bagong alak at ng langis, at ang nagbigay sa
kaniya ng labis-labis na pilak at ginto, na ginamit naman nila para kay Baal. 9 Kaya babawiin ko ang kaniyang butil sa
panahon ng anihan at ang aking bagong alak sa kapanahunan nito. Babawiin ko ang aking lana at lino na ginamit upang
takpan ang kaniyang kahubaran.
10 Pagkatapos, huhubaran ko siya sa harapan ng kaniyang mga mangingibig, at walang magliligtas sa kaniya mula sa
aking kamay. 11 Patitigilin ko rin ang lahat ng kaniyang mga pagdiriwang—ang kaniyang mga pista, ang kaniyang mga
pagdiriwang sa bagong buwan, ang kaniyang mga Araw ng Pamamahinga, at ang lahat ng kaniyang mga itinakdang
kapistahan.
12 Wawasakin ko ang kaniyang mga puno ng ubas at ang kaniyang mga puno ng igos, na sinabi niya, "Ito ang mga
kabayarang ibinigay sa akin ng aking mga mangingibig." Gagawin kong gubat ang mga ito, at kakainin ng mga hayop sa
parang ang mga ito. 13 Paparusahan ko siya dahil sa mga araw ng pista ng mga Baal, nang nagsunog siya ng insenso sa

kanila, nang pinalamutian niya ang kaniyang sarili ng kaniyang mga singsing at alahas, at sinundan niya ang kaniyang mga mangingibig at nilimot ako." Ito ang pahayag ni Yahweh.
[14] Kaya susuyuin ko siya upang manumbalik. Dadalhin ko siya sa ilang at magiliw ko siyang kakausapin. [15] Ibabalik ko sa kaniya ang kaniyang mga ubasan, at ang lambak ng Achor bilang pintuan ng pag-asa. Sasagot siya sa akin doon gaya ng ginawa niya sa panahon ng kaniyang kabataan, gaya sa panahon nang lumabas siya sa lupain ng Egipto.
[16] "Mangyayari ito sa araw na iyon"—ito ang pahayag ni Yahweh—"na tatawagin mo akong, 'Aking asawa,' at hindi mo na ako tatawagin pang, 'Aking Baal.' [17] Sapagkat tatanggalin ko ang mga pangalan ng mga Baal mula sa kaniyang bibig, hindi na maaalala pa ang kanilang mga pangalan."
[18] "Sa araw na iyon, gagawa ako ng kasunduan para sa kanila sa mga hayop sa parang, sa mga ibon sa himpapawid, at sa mga bagay na gumagapang sa lupa. Paaalisin ko ang pana, ang espada, at ang digmaan mula sa lupain at pahihigain kita nang ligtas.
[19] Ipapangako kong magiging asawa mo ako magpakailanman. Ipapangako kong magiging asawa mo ako sa katuwiran, sa katarungan, sa katapatan sa kasunduan at sa kahabagan. [20] Ipapangako kong magiging asawa mo ako sa katapatan. At makikilala mo ako, si Yahweh.
[21] At sa araw na iyon, sasagot ako"—ito ang pahayag ni Yahweh. "Sasagutin ko ang mga langit at sasagutin ng mga ito ang lupa. [22] Sasagutin ng lupa ang butil, ang bagong alak at ang langis at sasagutin ng mga ito ang Jezreel.
[23] Itatanim ko siya sa lupain para sa akin, at kahahabagan ko si Lo-ruhama. Sasabihin ko kay Lo-Ammi, 'Ikaw si Ammi Attah,' at sasabihin niya sa akin, 'Ikaw ang aking Diyos.'"

Chapter 3

[1] Sinabi sa akin ni Yahweh, "Humayo kang muli, umibig ka sa isang babae, na inibig ng kaniyang asawa, ngunit isang mangangalunya. Ibigin mo siya gaya ko, si Yahweh, na iniibig ang mga tao ng Israel, kahit na bumabaling sila sa ibang mga diyos at iniibig ang mga tinapay na may pasas." [2] Kaya binili ko siya para sa aking sarili ng labinlimang pirasong pilak at ng isang homer at isang lethek ng sebada. [3] Sinabi ko sa kaniya, "Mamuhay ka kasama ko ng mahabang panahon. Hindi ka na magiging babaing nagbebenta ng aliw o magiging pag-aari ng sinumang ibang lalaki. gayundin naman, makakasama mo ako."
[4] Sapagkat mamumuhay sa mahabang panahon ang mga tao ng Israel nang walang hari, prinsipe, alay, haliging bato, efod o mga diyus-diyosan sa sambahayan. [5] Pagkatapos, manunumbalik at hahanapin ng mga tao ng Israel si Yahweh na kanilang Diyos at si David na kanilang hari. At sa huling mga araw, lalapit silang nanginginig sa harapan ni Yahweh at sa kaniyang kabutihan.

Chapter 4

[1] Pakinggan ninyo ang salita ni Yahweh, kayong mga tao ng Israel. May hindi pagkakasunduan si Yahweh laban sa mga naninirahan sa lupain, sapagkat walang katotohanan o katapatan sa kasunduan at walang kaalaman ng Diyos sa lupain. [2]
May pagsusumpa, pagsisinungaling, pagpatay, pagnanakaw at pangangalunya. Nilabag ng mga tao ang lahat ng hangganan at sunod-sunod ang pagdanak ng dugo.
[3] Kaya natutuyo ang lupain at mawawala ang bawat isa na nakatira roon. Ang mga hayop sa mga bukirin at ang mga ibon sa himpapawid; maging ang mga isda sa dagat ay kukunin.
[4] Ngunit huwag payagang magsakdal ang sinuman; huwag hayaang paratangan ng sinuman ang iba. Sapagkat kayo, ang mga pari, na aking pinaparatangan. [5] Matitisod kayong mga pari sa araw; matitisod din kasama ninyo ang mga propeta sa gabi at aking wawasakin ang inyong ina.
[6] Malilipol ang aking mga tao dahil sa kakulangan ng kaalaman. Sapagkat tinanggihan ninyong mga pari ang kaalaman, tatanggihan ko rin kayo bilang mga pari sa akin. Sapagkat kinalimutan ninyo ang aking kautusan, bagaman ako ang inyong Diyos, kakalimutan ko din ang inyong mga anak. [7] Kung gaano dumarami ang mga pari, mas lalo silang nagkasala laban sa akin. Papalitan ko nang kahihiyan ang kanilang karangalan.
[8] Pinakain sila sa kasalanan ng aking mga tao; sakim sila sa labis pa nilang kasamaan. [9] Magiging pareho ang para sa mga tao gaya ng sa mga pari: paparusahan ko silang lahat para sa kanilang mga ginagawa; pagbabayarin ko sila sa kanilang mga ginagawa.
[10] Makakakain sila ngunit hindi sapat; magbebenta sila ng aliw ngunit hindi sila darami, sapagkat lumayo sila sa akin, na si Yahweh at iniwan ako.
[11] Ang mahalay na gawain, ang alak at bagong alak ang nag-alis sa kanilang pang-unawa. [12] Sumasangguni ang aking mga tao sa kanilang mga diyus-diyosan na kahoy, ang kanilang mga tungkod ang nagbibigay sa kanila ng mga hula. Sapagkat ang espiritu ng kahalayan ang nagligaw sa kanila at iniwan nila ako, na kanilang Diyos.
[13] Nag-aalay sila sa mga tuktok ng mga bundok at nagsusunog ng insenso sa mga burol, sa ilalim ng mga ensina, mga alamo at mga roble, sapagkat mabuti ang lilim ng mga iyon. Kaya naman nakagawa ng sekswal na imoralidad ang inyong mga anak na babae at nangangalunya ang inyong mga manugang na babae. [14] Hindi ko parurusahan ang inyong mga

anak na babae nang pinili nilang gumawa ng sekswal na imoralidad ni ang inyong mga manugang na babae nang
nangalunya sila. Sapagkat ibinigay din ng mga kalalakihan ang kanilang mga sarili sa mga babaing nagbebenta ng aliw,
at nag-alay sila ng mga handog upang makagawa sila ng mga imoral na mga gawain kasama ang mga babaing
nagbebenta ng aliw. Kaya ang mga taong ito na hindi nakakaunawa ay malilipol.
15 Bagaman, ikaw Israel ay nakagawa ng pangangalunya, nawa ay hindi magkasala ang Juda. Huwag kayong pumunta sa
Gilgal, kayong mga tao; huwag umakyat sa Beth-aven. At huwag sumumpa, "Sapagkat buhay si Yahweh." 16 Sapagkat
matigas ang ulo ng Israel, tulad ng isang babaing guya na matigas ang ulo. Paano sila dadalhin ni Yahweh sa pastulan
tulad ng mga tupa sa isang malawak na pastulan?
17 Nakiisa ang Efraim sa mga diyus-diyosan, pabayaan siyang mag-isa. 18 Kahit maubos na ang kanilang matatapang na
inumin, patuloy silang gumagawa ng pangangalunya; iniibig ng kaniyang mga pinuno ang kanilang kahihiyan. 19
Babalutin ng hangin sa kaniyang mga pakpak; at mapapahiya sila dahil sa kanilang mga handog.

Chapter 5

1 Pakinggan ninyo ito, mga pari! Bigyan ninyo ng pansin, sambahayan ng Israel! Makinig, sambahayan ng hari! Sapagkat
paparating na ang paghuhukom laban sa inyong lahat. Naging isang bitag kayo sa Mizpa at isang nakalatag na lambat sa
buong Tabor. 2 Nalunod sa pagkakatay ang mga maghihimagsik, ngunit sasawayin ko silang lahat.
3 Kilala ko ang Efraim at hindi lingid sa akin ang Israel. Efraim, ngayon na naging tulad ka ng isang babaing nagbebenta
ng aliw; nadungisan ang Israel. 4 Hindi sila pahihintulutan ng kanilang mga gawa upang manumbalik sa akin, na
kanilang Diyos, sapagkat nasa kanila ang espiritu ng pangangalunya, at hindi nila ako nakikilala, si Yahweh.
5 Nagpapatotoo ang pagmamataas ng Israel laban sa kaniya; kaya matitisod ang Israel at Efraim sa kanilang mga
kasalanan; at matitisod din ang Juda kasama nila. 6 Aalis sila kasama ang kanilang mga kawan at mga bakahan upang
hanapin si Yahweh, ngunit hindi nila siya matatagpuan, sapagkat lumayo siya sa kanila. 7 Hindi sila naging tapat kay
Yahweh, sapagkat nagkaroon sila ng mga anak sa labas. Lalamunin sila ngayon ng mga pista ng bagong buwan kasama
ng kanilang mga bukirin.
8 Hipan ang tambuli sa Gibea, at ang trumpeta sa Rama. Patunugin ang hudyat ng pakikipaglaban sa Beth-aven: 'Susunod
kami sa iyo, Benjamin!' 9 Magiging isang lagim ang Efraim sa araw ng pagpaparusa. Kabilang sa mga tribo ng Israel na
aking ipinahayag kung ano ang tunay na mangyayari.
10 Ang mga pinuno ng Juda ay tulad ng mga naglilipat ng batong palatandaan. Ibubuhos ko sa kanila ang aking galit na
tulad ng tubig. 11 Nadurog ang Efraim, nadurog siya sa paghuhukom, dahil disidido siyang yumukod sa mga diyus-
diyosan.
12 Para akong isang tanga sa damit sa Efraim, at tulad ng bulok sa tahanan ng Juda. 13 Nang makita ng Efraim ang kaniyang
pagkakasakit, at nakita ng Juda ang kaniyang sugat, pumunta ang Efraim sa Asiria at nagpadala ang Juda ng mga
mensahero sa dakilang hari. Ngunit wala siyang kakayahan upang pagalingin kayong mga tao o pagalingin ang inyong
sugat.
14 Kaya magiging tulad ako ng isang leon sa Efraim, at tulad naman ng isang batang leon naman sa sambahayan ng Juda.
Ako, maging ako, ang gugutay at aalis; ako ang mag-aalis sa kanila at walang sinuman ang makapagliligtas sa kanila. 15
Aalis ako at babalik sa aking lugar, hanggang sa aminin nila ang kanilang kasalanan at hanapin ang aking mukha,
hanggang sa hanapin nila ako ng masigasig sa kanilang pagdadalamhati."

Chapter 6

1 Halikayo, manumbalik tayo kay Yahweh. Sapagkat pinagpira-piraso niya tayo, ngunit pagagalingin niya tayo; Sinugatan
niya tayo, ngunit tatalian niya ang ating mga sugat. 2 Pagkatapos ng dalawang araw, bubuhayin niya tayo; ibabangon niya
tayo sa ikatlong araw, at mabubuhay tayo sa kaniyang harapan. 3 Kilalanin natin si Yahweh; sikapin nating makilala si
Yahweh. Ang kaniyang paglabas ay tiyak na parang bukang-liwayway; darating siya sa atin tulad ng ambon, tulad ng ulan
sa tagsibol na dumidilig ng lupain."
4 Ano ang gagawin ko sa inyo, Efraim? Ano ang gagawin ko sa inyo, Juda. Ang inyong katapatan ay tulad ng ulap sa
umaga, tulad ng hamog na mabilis na nawawala. 5 Kaya pinutol ko sila ng pira-piraso sa pamamagitan ng mga propeta,
pinatay ko sila ng mga salita ng aking mga bibig. Ang iyong utos ay tulad ng ilaw na nagliliwanag.
6 Sapagkat hangad ko ang katapatan at hindi mga handog at ang aking kaalaman, ang Diyos ay higit pa sa mga
susunuging handog. 7 Tulad ni Adan, sinira nila ang kasunduan; hindi sila naging tapat sa akin.
8 Ang Gilead ay isang lungsod ng mga gumagawa ng kasamaan, puno ng bakas ng dugo. 9 Gaya ng pangkat ng mga
magnanakaw na naghihintay sa isang tao, kaya nagsama-sama ang mga pari upang pumatay sa daan patungong Shekem;
nakagawa sila ng kahiya-hiyang mga kasalanan.
10 Nakita ko sa sambahayan ng Israel ang mga kakila-kilabot na bagay. Nandoon ang pagbebenta ng aliw ng Efraim, at
nadungisan ang Israel. 11 Sa iyo man, Juda, ay may nakatakdang pag-aani, kapag naibalik ko na ang mabuting kapalaran
ng aking mga tao.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 7

[1] Kapag nais kong pagalingin ang Israel, mabubunyag ang kasalanan ng Efraim, ganun din ang masamang mga gawa ng
Samaria, sapagkat gumagawa sila ng panlilinlang, pumasok ang isang magnanakaw at isang pangkat ng mandarambong
ang lumusob sa lansangan. [2] Hindi napagtanto ng kanilang mga puso na naalala ko ang lahat ng kanilang masasamang
gawa. Ngayon, napalibutan sila ng kanilang masasamang gawa, sila ay nasa aking harapan.
[3] Pinasaya nila ang hari sa kanilang kasamaan at ang mga opisyal sa kanilang mga kasinungalingan. [4] Mangangalunya
silang lahat, tulad ng pinapainit na isang pugon ng panadero, na humihinto sa paggalaw sa apoy mula sa pagmamasa
hanggang sa pag-alsa nito. [5] Sa araw ng ating hari, nilasing ng mga opisyal ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng
init ng alak. Iniabot niya ang kaniyang kamay sa mga nangutya.
[6] Sapagkat tulad ng isang pugon ang kanilang mga puso, binabalangkas nila ang mapanlinlang nilang mga balak.
Magdamag na nagbabaga ang kanilang galit; nagliliyab ito na tulad ng apoy sa umaga. [7] Mainit silang lahat tulad ng isang
pugon, at pinagpapatay nila ang mga namumuno sa kanila. Bumagsak ang lahat ng kanilang mga hari; wala kahit isa sa
kanila ang tumawag sa akin.
[8] Nakihalo ang Efraim sa mga tao, isang manipis na tinapay ang Efraim na hindi pa nabaliktad. [9] Inubos ng mga dayuhan
ang kaniyang lakas, ngunit hindi niya ito nalalaman. Nagkalat ang kaniyang puting buhok, ngunit hindi niya ito
nalalaman.
[10] Ang pagmamataas ng Israel ay nagpatotoo laban sa kaniya; gayunpaman, hindi sila nagbalikloob kay Yahweh na
kanilang Diyos, ni hinanap nila siya, sa kabila ng lahat ng ito. [11] Tulad ng isang kalapati ang Efraim, mapaniwalain at
walang pang-unawa, tumatawag sa Egipto at lilipad patungong Asiria.
[12] Kapag aalis sila, ilalatag ko sa kanila ang aking lambat, ibabagsak ko sila tulad ng mga ibon sa kalangitan. Parurusahan
ko sila sa kanilang pagsasama-sama. [13] Kahabag-habag sila! Dahil kumawala sila mula sa akin. Darating sa kanila ang
pagkawasak! Naghimagsik sila laban sa akin! Ililigtas ko sana sila, ngunit nagsalita sila ng kasinungalingan laban sa akin.
[14] Hindi sila tumawag sa akin ng buong puso, ngunit humagulgol sila sa kanilang mga higaan. Sinusugatan nila ang
kanilang mga sarili upang magkaroon ng trigo at bagong alak at lumayo sila mula sa akin. [15] Bagama't sinanay ko sila at
pinalakas ang kanilang mga bisig, nagbabalak sila ngayon ng masama laban sa akin.
[16] Bumalik sila, ngunit hindi sila bumalik sa akin, ang Kataas-taasan. Tulad sila ng isang sirang pana. Babagsak ang
kanilang mga opisyal sa pamamagitan ng espada dahil sa kawalang-galang ng kanilang mga dila. Magiging dahilan ito ng
pangungutya sa kanila sa lupain ng Egipto.

Chapter 8

[1] "Maglagay ng isang trumpeta sa inyong mga labi. Paparating ang isang agila sa aking tahanan, si Yahweh. Nangyayari ito
dahil sinuway ng mga tao ang aking kasunduan at naghimagsik laban sa aking kautusan. [2] Tumawag sila sa akin, 'Aking
Diyos, kami sa Israel ay kilala ka.' [3] Ngunit tinatalikuran ng Israel kung ano ang mabuti, at tutugisin siya ng kaniyang
kaaway.
[4] Nagtalaga sila ng mga hari, ngunit hindi sa pamamagitan ko, gumawa sila ng mga prinsipe, ngunit hindi ko nalalaman.
Sa pamamagitan ng kanilang mga pilak at ginto gumawa sila ng mga diyus-diyosan para sa kanilang mga sarili, ngunit ito
ay nangyari upang sila ay mapapahamak." [5] Sinabi ng propeta, "itinapon niya ang inyong guya, Samaria." sinabi ni
Yahweh, "Nagliliyab ang aking galit laban sa mga taong ito. Hanggang kailan sila mananatiling marumi?
[6] Sapagkat nagmula ang diyus-diyosang ito sa Israel; ginawa ito ng manggagawa; hindi ito Diyos! Dudurugin ng pira-
piraso ang guya ng Samaria. [7] Sapagkat itinanim ng mga tao ang hangin at umani ng ipu-ipo. Ang nakatayong trigo ay
walang mga uhay; hindi ito makapagbibigay ng harina. Kung mahihinog man ito, uubusin ito ng mga dayuhan.
[8] Nilunok ang Israel, ngayon nagsinungaling sila sa mga bansa tulad ng walang pakinabang. [9] Sapagkat pumunta sila sa
Asiria tulad ng mailap na asno na nag-iisa. Umupa ang Efraim ng mangingibig para sa kaniyang sarili. [10] Kahit na umupa
sila ng mangingibig sa mga bansa, muli ko silang titipunin. Sisimulan ko silang itatapon dahil sa pang-aapi ng hari at mga
prinsipe.
[11] Sapagkat nagparami ng mga altar ang Efraim na alayan para sa kasalanan, subalit naging mga altar ang mga ito para
makagawa ng mga kasalanan. [12] Maaari kong isulat ng sampung libong beses ang aking kautusan para sa kanila, ngunit
titingnan lang nila ito tulad ng isang bagay na kakaiba sa kanila.
[13] Patungkol sa mga alay na mga handog sa akin, nag-alay sila ng karne at kinain ito, ngunit ako, si Yahweh, ay hindi
tinatanggap ang mga ito. Ngayon alalahanin ko ang kanilang kasamaan at parurushan ang kanilang mga kasalanan.
Babalik sila sa Egipto. [14] Kinalimutan ako ng Israel, ang kaniyang manlilikha at nagpatayo ng mga palasyo. Pinatibay ni
Juda ang maraming mga lungsod, ngunit magpapadala ako ng apoy sa kaniyang mga lungsod at sisirain nito ang
kaniyang mga kuta.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 9

[1] Huwag kang magalak, Israel, sa tuwa na tulad ng ibang mga tao. Sapagkat hindi ka naging tapat, tinalikuran ang iyong Diyos. Kinagiliwan mo ang magbayad ng sahod na hinihingi ng isang babaing nagbebenta ng aliw sa lahat ng mga giikan.
[2] Ngunit ang giikan at ang pisaan ng ubas ay hindi magpapakain sa kanila; bibiguin siya ng bagong alak.
[3] Hindi sila patuloy na maninirahan sa lupain ni Yahweh, sa halip, babalik sa Egipto ang Efraim, at isang araw kakain sila
ng maruming pagkain sa Asiria. [4] Hindi na sila magbubuhos ng mga handog na alak kay Yahweh, ni hindi na nakalulugod
sa kaniya ang mga ito. Magiging tulad sa pagkain ng nagluluksa ang kanilang mga alay: ang lahat ng kakain nito ay
magiging marumi. Sapagkat para sa kanila lamang ang kanilang pagkain, hindi ito makakarating sa tahanan ni Yahweh.
[5] Ano ang gagawin mo sa araw ng itinakdang kapistahan, sa araw ng kapistahan para kay Yahweh? [6] Sapagkat, tingnan
ninyo, kung nakatakas man sila mula sa pagkawasak, titipunin sila ng Egipto at ililibing sila ng Memfis. Ang kanilang kayamanan na pilak—matatakpan ang mga ito ng matatalim na dawag at mapupuno ng mga tinik ang kanilang mga tolda.
[7] Parating na ang mga araw ng pagpaparusa, parating na ang araw ng paghihiganti. Hayaang malaman ng buong Israel ang mga bagay ito. Ang isang propeta ay hangal, nasiraan ng ulo ang lalaking kinasiyahan, dahil sa labis ng inyong kasamaan at labis na poot.
[8] Ang propeta na kasama ng aking Diyos ay ang bantay para sa Efraim, ngunit ang patibong sa mga ibon ay nasa lahat ng
kaniyang mga daanan, ang poot para sa kaniya ay nasa tahanan ng kaniyang Diyos. [9] Lubha nilang sinira ang kanilang
mga sarili tulad sa mga panahon ng Gibea. Aalalahanin ng Diyos ang kanilang kasamaan at parurusahan niya ang kanilang mga kasalanan.
[10] Sinasabi ni Yahweh, "Nang natagpuan ko ang Israel, tulad ito ng paghahanap ng mga ubas sa ilang. Tulad ng unang bunga sa panahon ng puno ng igos, natagpuan ko ang inyong mga ama. Ngunit nagpunta sila kay Baal Peor, at ibinigay nila ang kanilang mga sarili sa kahiya-hiyang diyus-diyosang iyon. Naging kasuklam-suklam sila tulad ng diyus-diyosan na kanilang inibig.
[11] Patungkol kay Efraim, lilipad na parang ibon ang kanilang kaluwalhatian. Wala nang isisilang, wala nang pagbubuntis
at wala nang paglilihi. [12] Bagama't nagkaroon sila ng mga anak, kukunin ko sila upang wala ng matira sa kanila. Kahabag-
habag sila kapag tumalikod ako sa kanila!
[13] Nakita ko ang Efraim, katulad ng Tiro, na naitanim sa isang parang, ngunit dadalhin ng Efraim ang kaniyang mga anak
sa isang tao na papatay sa kanila." [14] Bigyan mo sila, Yahweh—ano ang ibibigay mo sa kanila? Bigyan mo sila ng
sinapupunan na makukunan at mga susong walang gatas.
[15] Dahil sa lahat ng kanilang kasamaan sa Gilgal, doon nagsimula ang aking pagkasuklam sa kanila. Dahil sa makasalanang mga gawa, paaalisin ko sila sa aking tahanan. Hindi ko na sila iibigin, suwail ang lahat ng kanilang mga opisyal.
[16] Nagkasakit ang Efraim at natuyo ang kanilang mga ugat, hindi na sila namumunga. Kahit may mga anak sila, ilalagay
ko ang kanilang minamahal na mga anak sa kamatayan." [17] Itatakwil sila ng aking Diyos dahil hindi sila sumunod sa
kaniya. Magiging mga palaboy sila sa mga bansa.

Chapter 10

[1] Ang Israel ay isang malagong puno ng ubas na namumunga. Habang dumarami ang kaniyang bunga, mas dumarami
ang mga altar na kaniyang itinatayo. Habang namumunga ng marami ang kaniyang lupain, pinapabuti niya ang
kaniyang mga banal na haligi. [2] Mapanlinlang ang kanilang puso; kinakailangan nila ngayong pasanin ang kanilang
kasalanan. Bubuwagin ni Yahweh ang kanilang mga altar; at wawasakin niya ang kanilang mga banal na haligi.
[3] Sapagkat sasabihin nila ngayon, "Wala kaming hari, sapagkat hindi kami natatakot kay Yahweh. At sa isang hari—ano
ang magagawa niya para sa atin?" [4] Nagsalita sila ng mga salitang walang kabuluhan at gumagawa ng mga kasunduan sa
pamamagitan ng pagsumpa ng hindi totoo. Kaya lumitaw ang katarungan tulad ng mga nakakalasong damo sa mga tudling ng isang bukid.
[5] Matatakot ang mga naninirahan sa Samaria dahil sa mga guya ng Beth-aven. Ipinagluksa sila ng mga tao nito, gaya ng
ginawa ng mga paring sumasamba sa mga diyus-diyosan na nagalak sa kanila at sa kanilang kaluwalhatian, ngunit wala
na sila roon. [6] Dadalhin sila tungo sa Asiria bilang isang kaloob para sa dakilang hari. Malalagay sa kahihiyan ang Efraim,
at mapapahiya ang Israel dahil sa pagsunod sa mga payo ng mga diyus-diyosan.
[7] Wawasakin ang hari ng Samaria, tulad ng isang maliit na piraso ng kahoy na nasa ibabaw ng tubig. [8] Ang mga dambana
ng kasamaan—ang kasalanan ng Israel—ay mawawasak. Tutubo ang mga tinik at mga dawag sa kanilang mga altar.
Sasabihin ng mga tao sa mga bundok, "Takpan ninyo kami!" at sa mga burol, "Bumagsak kayo sa amin!"
[9] "Israel, nagkasala ka mula pa noong mga araw ng Gibea; nanatili ka roon. Hindi ba nalampasan ng digmaan ang mga gumagawa ng kasamaan sa Gibea?
[10] Kung nanaisin ko ito, itutuwid ko sila. Magtitipun-tipon ang lahat ng mga bansa laban sa kanila at gagapusin sila dahil
sa kanilang dalawahang kasamaan. [11] Naturuang isang dumalagang baka si Efraim na kinagigiliwang mag-giik ng butil,

kaya maglalagay ako ng isang pamatok sa kaniyang magandang leeg. Lalagyan ko ng pamatok ang Efraim; mag-aararo ang Juda; si Jacob mismo ang hihila sa pangsuyod.
[12] Magtanim ng katuwiran para sa inyong sarili, at anihin ang bunga ng matapat na kasunduan. Bungkalin ninyo ang hindi pa naaararong lupa, sapagkat panahon na upang hanapin si Yahweh, hanggang sa siya ay dumating at magpa-ulan
ng katuwiran sa inyo. [13] Nag-araro kayo ng kasamaan; umani kayo ng kawalan ng katarungan. Kinain ninyo ang bunga ng pandaraya dahil nagtiwala kayo sa inyong mga plano at sa inyong maraming mga kawal.
[14] Kaya isang ingay ng digmaan ang babangon sa gitna ng inyong mga tao, at ang lahat ng inyong matitibay na mga lungsod ay mawawasak. Magiging tulad ito sa pagwasak ni Salman sa Beth-arbel sa araw ng labanan, nang ang mga ina
ay ginutay-gutay ng pira-piraso kasama ng kanilang mga anak. [15] Kaya mangyayari din ito sa inyo, Bethel, dahil sa napakalaki mong kasamaan. Tiyak na mamamatay ang hari ng Israel sa pagsapit ng bukang-liwayway."

Chapter 11

[1] Minahal ko noong binata pa si Israel, at tinawag ko ang aking anak mula sa Egipto. [2] Lalo ko silang tinawag, lalo silang tumalikod palayo. Nag-alay sila sa mga Baal at nagsunog ng insenso sa mga diyus-diyosan.
[3] Gayunpaman ako ang nagturo kay Efraim na lumakad. Ako ang nag-angat sa kanila sa pamamagitan ng kanilang mga bisig, ngunit hindi nila alam na iniingatan ko sila. [4] Pinangungunahan ko sila nang mga tali ng sangkatauhan, may mga
tali ng pag-ibig. Katulad ako sa isang tao na nagpapagaan ng pamatok sa kanilang mga panga, at yumuko ako upang pakainin sila.
[5] Hindi ba sila babalik sa lupain ng Egipto? Hindi ba mamumuno ang Asiria sa kanila dahil tumanggi silang bumalik sa
akin? [6] Babagsak sa kanilang mga lungsod ang espada at wawasakin ang mga harang ng kanilang mga tarangkahan;
sisirain sila nito dahil sa kanilang sariling mga plano. [7] Determinado ang aking mga tao na tumalikod palayo sa akin. Bagaman tumatawag sila sa akin, Ako na nasa itaas, walang sinumang tutulong sa kanila.
[8] Paano ba kita isusuko, Efraim? Paano ba kita ibibigay, Israel? Paano ba kita gagawing katulad sa Adma? Paano ba kita
gagawing katulad sa Zeboim? Nagbago ang saloobin ng aking puso; naghahalo ang lahat ng aking habag. [9] Hindi ko
isakatuparan ang aking matinding galit; Hindi ko sisiraing muli ang Efraim. Sapagkat ako ay Diyos at hindi isang tao; Ako ang Banal sa kalagitnaan ninyo, at hindi ako darating sa matinding galit.
[10] Lalakad silang sumusunod sa akin, Yahweh. Aatungal ako katulad ng isang leon. Sa katunayan aatungal ako, at
manginginig na paparito ang mga tao mula sa kanluran. [11] Manginginig sila na paparito katulad sa isang ibon na mula sa Egipto, katulad ng isang kalapati mula sa lupain ng Asiria. Patitirahin ko sila sa kanilang mga bahay." Ito ang pahayag ni Yahweh.
[12] Pinalilibutan ako ni Efraim ng kasinungalingan, at panlilinlang ng sangbahayan ng Israel. Ngunit nananatiling sumusunod parin si Juda sa akin, na Diyos, at tapat sa akin, ang Banal."

Chapter 12

[1] Pinapakain si Efraim sa hangin at sumusunod sa hanging silangan. Patuloy siyang nagpaparami ng mga
kasinungalingan at karahasan. Gumawa sila ng kasunduan kasama ang Asiria at nagdala ng langis ng Olibo sa Egipto. [2]
May paratang din si Yahweh laban kay Juda at parurusahan si Jacob sa kaniyang nagawa; magbabayad siya sa kaniyang mga ginawa.
[3] Hinawakan ni Jacob sa sinapupunan ng mahigpit ang sakong ng kaniyang kapatid, at sa kaniyang paglaki nakipagbuno
siya sa Diyos. [4] Nakipagbuno siya sa Anghel at nanalo. Umiyak siya at humingi ng awa. Nakatagpo niya ang Diyos sa Bethel; at doon nakipag-usap sa kaniya ang Diyos.
[5] Si Yahweh ito, ang Diyos ng mga hukbo; "Yahweh" ang kaniyang pangalan na tatawagan. [6] Kaya magbalik-loob ka sa
inyong Diyos. Panghawakan ang matapat na kasunduan at katarungan, at patuloy na maghintay sa inyong Diyos.
[7] Hindi tama ang timbangan ng mga mangangalakal sa kanilang mga kamay; kinagigiliwan nila ang mandaya. [8] Sinasabi
ni Efraim, "Talagang naging napaka-yaman ko; nakahanap ako ng kayamanan para sa aking sarili. Wala silang makitang anumang kasamaan sa akin sa lahat ng aking ginagawa, anumang bagay na kasalanan."
[9] Ako si Yahweh na inyong Diyos, na kasama ninyo mula pa sa lupain ng Egipto. Patitirahin ko kayong muli sa mga tolda,
katulad nang itinakdang mga araw ng pista. [10] Kinausap ko narin ang mga propeta, at binigyan ko sila ng maraming mga pangitain para sa inyo. Binigyan ko kayo ng mga talinghaga sa pamamagitan ng mga propeta."
[11] Kung mayroong kasamaan sa Galaad, tiyak na walang kabuluhan ang mga tao. Nag-aalay sila sa Gilgal ng mga toro;
Magiging tulad sa mga tambak na bato na dinaanan ng araro sa mga bukid ang kanilang mga altar. [12] Tumakas si Jacob sa
lupain ng Aram; nagtrabaho si Israel upang magkaroon ng asawa; at nangangalaga ng mga kawan ng mga tupa upang magkaroon ng isang asawa.
[13] Inilabas ni Yahweh ang Israel mula sa Egipto sa pamamagitan ng isang propeta, at iningatan niya sila sa pamamagitang
ng isang propeta. [14] Labis na ginalit ni Efraim si Yahweh. Kaya iiwanan ng kaniyang Panginoon ang kasalanan ng kaniyang dugo sa kaniya at pagbayarin siya sa kaniyang kahiya-hiyang mga gawa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 13

[1] "Nang nagsalita si Efraim ay mayroong panginginig. Itinaas niya ang kaniyang sarili sa Israel, ngunit siya ay nagkasala
dahil sa pagsamba kay Baal, at namatay siya. [2] Ngayon sila ay mas lalong nagkakasala. Gumagawa sila ng mga larawang
hinulma mula sa kanilang pilak, mga diyus-dyosan na hanggat maaari ay ginawa ng mahusay, lahat ng mga ito ay gawa
ng mga mahuhusay na manggagawa. Sinasabi ng mga tao tungkol sa kanila, 'Ang mga kalalakihang ito na nag-aalay ay
humalik sa mga guya.'
[3] Kaya sila ay magiging tulad ng ulap sa umaga, tulad ng hamog na nawawala ng maaga, tulad ng ipa na tinatangay ng
hangin palayo mula sa giikan, at tulad ng usok na lumalabas mula sa isang pausukan.
[4] Ngunit ako si Yahweh na inyong Diyos, na nagpalabas sa inyo mula sa lupain ng Egipto. Wala kang dapat kilalaning
Diyos kundi ako; dapat ninyong kilalanin na liban sa akin, wala nang ibang tagapagligtas. [5] Nakilala kita sa ilang, sa
lupain ng may malaking katuyuan. [6] Nang kayo ay nagkaroon ng pastulan, saka kayo nabusog; nang kayo ay nabusog, ang
inyong puso ay naging mapagmalaki; dahil doon kinalimutan ninyo ako.
[7] Naging tulad ako ng isang leon sa kanila; tulad ng isang leopardo, ako ay magbabantay sa tabi ng daan. [8] Sasalakayin ko
sila tulad ng isang oso na ninakawan ng kaniyang mga anak. lalaslasin ko ang kanilang mga dibdib, at doon ay lalapain
ko sila tulad ng isang leon-- tulad ng isang mabangis na hayop na pipilasin sila ng pira-piraso.
[9] Ito ang iyong kapahamakan na darating, Israel, dahil ikaw ay laban sa akin, na tumutulong sa iyo. [10] Nasaan ngayon ang
iyong hari, upang mailigtas ka sa lahat ng iyong mga lungsod? Nasaan ang iyong mga pinuno, na sinabi mo sa akin,
'Bigyan mo ako ng hari at mga prinsipe'? [11] Sa aking galit, binigyan kita ng hari, at sa aking poot, tinanggal ko siya.
[12] Ang kasamaan ni Efraim ay nakatago; ang kaniyang pagkakasala ay nakatago. [13] Darating sa kaniya ang mga sakit ng
panganganak, ngunit siya ay isang hindi matalinong anak, sapagkat sa panahon na isisilang, hindi siya lumabas mula sa
sinapupunan.
[14] Ililigtas ko ba talaga sila mula sa kapangyarihan ng sheol? Ililigtas ko ba talaga sila mula sa Kamatayan? Kamatayan,
nasaan ang iyong mga salot? Dalhin mo sila rito. Sheol, nasaan ang iyong pagwawasak? Dalhin mo ito dito. Nakatago
mula sa aking mga mata ang kahabagan."
[15] Kahit na masagana si Efraim sa kaniyang mga kapatid, darating ang isang hanging silangan; iihip ang hangin ni
Yahweh mula sa ilang. Matutuyo ang bukal ni Efraim, at mawawalan ng tubig ang kaniyang balon. Sasamsamin ng
kaniyang mga kaaway ang bawat mamahaling bagay sa kaniyang kamalig.
[16] Nagkasala ang Samaria, sapagkat siya ay naghimagsik laban sa kaniyang Diyos. Mamamatay sila sa pamamagitan ng
espada; ang kanilang mga sanggol ay gugutayin ng pira-piraso at lalaslasin ang tiyan ng kanilang mga nagdadalang tao.

Chapter 14

[1] Manumbalik ka Israel, kay Yahweh na inyong Diyos, sapagkat ikaw ay bumagsak dahil sa iyong kasamaan. [2]
Magpahayag kayo ng mga salita ng pagsisisi at manumbalik kay Yahweh. Sabihin ninyo sa kaniya, "Tanggalin mo ang
lahat ng aming mga kasamaan at tanggapin mo kami sa pamamagitan ng iyong habag, upang makapaghandog kami sa
iyo ng aming papuri, ang bunga ng aming mga labi.
[3] Hindi kami ililigtas ng Asiria; hindi kami sasakay sa mga kabayo sa digmaan. Ni magsasabi ng anupaman sa gawa ng
aming mga kamay, 'Kayo ang aming mga diyos,' sapagkat sa iyo nakatagpo ng habag ang mga taong ulila."
[4] Pagagalingin ko sila kapag manumbalik sila sa akin pagkatapos nila akong iwan; Malaya ko silang mamahalin, sapagkat
nawala na ang galit ko sa kanila. [5] Magiging tulad ako ng hamog sa Israel; mamumulaklak siya tulad ng liryo at magkaka-
ugat na tulad sa isang sedar sa Lebanon. [6] Lumatag ang kaniyang mga sanga; magiging tulad sa mga puno ng olibo ang
kaniyang kagandahan, at ang kaniyang halimuyak na tulad ng mga sedar sa Lebanon.
[7] Babalik ang mga taong naninirahan sa kaniyang lilim; sila ay muling mabubuhay tulad ng butil at mamumulaklak tulad
ng mga puno ng mga ubas. Tulad ng alak ng Lebanon ang kaniyang katanyagan. [8] Sasabihin ni Efraim, 'Ano pa ang aking
gagawin sa mga diyus-diyosan? Tutugon ako sa kaniya at pangangalagaan ko siya. Tulad ako ng isang sipres na ang mga
dahon ay laging luntian; nanggagaling sa akin ang iyong bunga.
[9] Sino ang matalino upang maunawaan niya ang mga bagay na ito? Sino ang nakakaunawa sa mga bagay na ito upang
kaniyang makilala ang mga ito? Sapagkat ang mga daan ni Yahweh ay matuwid, at ang matuwid ay lalakad sa mga ito,
ngunit ang mga sumusuway ay madadapa sa mga ito.

Joel

Chapter 1

[1] Ito ang salita ni Yahweh na dumating kay Joel na anak ni Petuel. [2] Pakinggan ito, kayong mga nakatatanda, at makinig
kayo, lahat kayong naninirahan sa lupain. Nangyari na ba ito noon sa inyong panahon o sa panahon ng inyong mga

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ninuno? 3 Sabihin ninyo sa inyong mga anak ang tungkol dito at sabihin ng inyong mga anak sa kanilang mga anak at ng
kanilang mga anak sa susunod na henerasyon.
4 Ang iniwan ng napakaraming nagliliparang balang ay kinain ng mga malalaking balang, ang iniwan ng mga malalaking
balang ay kinain ng mga tipaklong, at ang iniwan ng mga tipaklong ay kinain ng mga uod.
5 Gumising kayo, kayong mga lasenggo at tumangis! Humagulhol kayo, lahat kayong mga manginginom ng alak dahil ang
matamis na alak ay pinahinto na sa inyo. 6 Sapagkat dumating ang isang bansang malakas at hindi mabilang sa aking
lupain. Ang kaniyang ngipin ay ngipin ng leon at mayroon siyang ngipin ng babaeng leon. 7 Ginawa niyang katakot-takot
na lugar ang aking ubasan at tinalupan ang aking puno ng igos. Binaklas niya ang upak at itinapon ito, ang mga sanga
nito ay namuti.
8 Magluksa kayo gaya ng isang birheng nakadamit ng telang magaspang dahil sa pagkamatay ng kaniyang batang asawa. 9
Ang butil na handog at inuming handog ay pinahinto sa tahanan ni Yahweh. Nagdadalamhati ang mga paring lingkod ni
Yahweh. 10 Winasak ang mga bukirin at ang lupa ay nagdadalamhati. Sapagkat sinira ang butil, natuyo ang bagong alak at
nabulok ang langis.
11 Mahiya kayo, kayong mga magsasaka at humagulhol kayo, kayong mga nagpapalaki ng puno ng ubas, para sa trigo at
sebada. Sapagkat namatay ang ani ng mga bukirin. 12 Nalanta ang mga puno ng ubas at natuyo ang mga puno ng igos, ang
mga puno ng granada, gayon din ang mga puno ng palma at mga puno ng mansanas— ang lahat ng puno ng bukirin ay
nalanta. Sapagkat nalanta ang kagalakan mula sa mga kaapu-apuhan ng tao.
13 Magsuot kayo ng telang magaspang at magdalamhati kayo, kayong mga pari! Humagulhol kayo, kayong mga lingkod ng
altar. Halikayo, humiga nang buong gabi na nakasuot ng telang magaspang, kayong mga lingkod ng aking Diyos. Sapagkat
itinigil ang butil na handog at inuming handog sa tahanan ng inyong Diyos. 14 Magpatawag kayo para sa isang banal na
pag-aayuno at magpatawag kayo para sa isang banal na pagtitipon. Tipunin ninyo sa tahanan ni Yahweh, na inyong
Diyos, ang mga nakatatanda at lahat ng naninirahan sa lupain at umiyak kay Yahweh.
15 Oh sa araw na iyon! Sapagkat ang araw ni Yahweh ay malapit na. Kasama nitong darating ang pagkawasak na mula sa
Makapangyarihan. 16 Hindi ba't nawala sa ating mga paningin ang pagkain, kagalakan at kasayahan mula sa tahanan ng
ating Diyos? 17 Nabulok ang mga buto sa ilalim ng tumpok ng lupa, pinabayaan ang mga kamalig at giniba ang mga
kamalig sapagkat nalanta ang butil.
18 Ganoon na lamang ang atungal ng mga hayop! Nagdurusa ang mga kawan ng baka dahil wala silang pastulan. Ganoon
din, ang mga kawan ng tupa ay nagdurusa. 19 Yahweh, dumadaing ako sa iyo. Sapagkat nilamon ng apoy ang mga
pastulan sa ilang, at sinunog ng apoy ang lahat ng puno sa parang. 20 Kahit ang mga hayop sa parang ay nagsisihingal sa
iyo, sapagkat natuyo ang tubig sa batis, at nilamon ng apoy ang mga pastulan sa ilang.

Chapter 2

1 Hipan ninyo ang trumpeta sa Zion, at magpatunog ng hudyat sa aking banal na bundok! Manginig sa takot ang lahat ng
nakatira sa lupain sapagkat dumarating ang araw ni Yahweh, tunay nga na ito ay malapit na. 2 Ito ay araw ng kadiliman
at kapanglawan, araw ng mga ulap at makapal na kadiliman. Katulad ng bukang liwayway na lumalaganap sa mga
bundok, paparating ang napakarami at malakas na hukbo. Hindi pa nagkaroon ng hukbong ganito at hindi na muling
magkakaroon ng katulad nito, lumipas man ang maraming henerasyon.
3 Nilalamon ng apoy ang lahat ng nasa harapan nito at lumiliyab ang apoy sa likuran nito. Katulad ng hardin ng Eden ang
lupain na nasa harapan nito ngunit sa likuran nito ay wasak na ilang. Tunay nga na walang makatatakas mula rito.
4 Ang anyo ng hukbo ay tulad ng mga kabayo, at tumatakbo sila na gaya ng mga mangangabayo. 5 Tumatalon sila nang
may ingay na gaya ng mga karwahe sa ibabaw ng mga bundok, gaya ng ingay ng naglalagablab na apoy na tumutupok sa
pinaggapasan, gaya ng napakaraming hukbo na handa para sa labanan.
6 Sa kanilang pagdating, nagdadalamhati ang mga tao at namumutla ang kanilang mga mukha. 7 Tumatakbo sila na gaya
ng malalakas na mandirigma at inaakyat nila ang mga pader na gaya ng mga kawal; nagmamartsa sila, ang bawat isa sa
kani-kaniyang hakbang at hindi sila humihiwalay sa kanilang mga hanay.
8 Hindi sila nagtutulakan, nagmamartsa sila, bawat isa sa kaniyang daanan, pinapasok nila ang pananggalang at hindi
sila nawawala sa kanilang hanay. 9 Sumusugod sila nang mabilis sa lungsod, tumatakbo sila sa pader, umaakyat sila sa
mga bahay at pumapasok sila sa mga bintana na gaya ng mga magnanakaw.
10 Nayayanig ang lupa sa harapan nila, nayayanig ang kalangitan, dumilim ang araw at buwan at tumigil sa pagningning
ang mga bituin. 11 Pinalakas ni Yahweh ang kaniyang tinig sa harap ng kaniyang hukbo sapagkat napakarami ng kaniyang
mandirigma, sapagkat sila ay malakas, ang mga gumagawa ng kaniyang mga utos. Sapagkat ang araw ni Yahweh ay
dakila at nakatatakot. Sino ang makaliligtas dito?
12 "Gayon pa man," sinabi ni Yahweh, "Manumbalik kayo sa akin nang buong puso. Mag-ayuno kayo, tumangis at
magdalamhati." 13 Punitin ninyo ang inyong puso at hindi lamang ang inyong mga kasuotan, at manumbalik kay Yahweh
na inyong Diyos. Sapagkat siya ay mapagbigay-loob at maawain, hindi madaling magalit, sagana sa pagmamahal at nais
niyang tumigil sa pagbibigay ng parusa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[14] Sinong nakakaalam? Marahil ay manumbalik siya at mahabag, at mag-iwan ng biyaya sa likuran niya, butil na handog
at inuming handog para kay Yahweh na inyong Diyos.
[15] Hipan ninyo ang trumpeta sa Zion, magpatawag kayo para sa isang banal na pag-aayuno at magpatawag kayo para sa
isang banal na pagtitipon. [16] Tipunin ninyo ang mga tao, magpatawag kayo para sa banal na pagtitipon. Tipunin ninyo ang
mga nakatatanda, ang mga bata at ang mga sanggol. Lumabas ang mga ikakasal na lalaki sa kanilang silid at ang mga
babaeng ikakasal sa kanilang silid.
[17] Manangis ang mga paring lingkod ni Yahweh sa pagitan ng balkonahe at altar. Sabihin nilang, "Maaawa ka sa iyong
mga tao, Yahweh, at huwag mong dalhin sa kahihiyan ang iyong pamana upang pamahalaan sila ng mga bansa. Bakit
sasabihin ng mga bansa, nasaan ang kanilang Diyos?"
[18] At si Yahweh ay masikap para sa kaniyang lupain at naawa sa kaniyang mga tao. [19] Sumagot si Yahweh sa kaniyang mga
tao, "Tingnan ninyo, magpapadala ako sa inyo ng butil, bagong alak at langis. Masisiyahan kayo sa mga ito at hindi ko na
kayo gagawing kahiya-hiya sa mga bansa.
[20] Aalisin ko ang hilagang mananalakay mula sa inyo at itataboy sila sa tuyo at pinabayaang lupain. Ang unahan ng
kanilang hukbo ay pupunta sa silangang dagat at ang kanilang hulihan ay sa kanlurang dagat. Aalingasaw ang baho at
masamang amoy nito. Gagawa ako ng mga dakilang bagay."
[21] Huwag matakot, lupain, matuwa at magalak sapagkat gumawa si Yahweh ng mga dakilang bagay. [22] Huwag kayong
matakot, mga hayop sa parang, sapagkat tutubo ang mga pastulan sa ilang, mamumunga ang mga puno at mamumunga
ng maraming ani ang mga puno ng igos at ubas. [23] Matuwa kayo, mga tao ng Zion at magalak kay Yahweh na inyong
Diyos. Sapagkat ibibigay niya sa inyo ang ulan ng taglagas sa nararapat na sukat at pababababain ang ulan para sa inyo, ang
ulan ng taglagas at ang ulan ng tagsibol katulad noon.
[24] Mapupuno ng trigo ang mga giikan, aapaw ang mga lalagyan ng bagong alak at langis. [25] "Ibabalik ko sa inyo ang mga
taon ng mga pananim na kinain ng napakaraming nagliliparang mga balang, ng mga malalaking balang, ng mga
tipaklong, at ng mga uod, ang aking malakas na hukbo na aking ipinadala sa inyo.
[26] Kakain kayo nang sagana at mabubusog, at pupurihin ninyo ang pangalan ni Yahweh na inyong Diyos na gumawa ng
mga kamangha-mangha sa inyo at hindi ko na muling ilalagay sa kahihiyan ang aking bayan. [27] Malalaman ninyo na ako
ay nasa Israel, na ako si Yahweh na inyong Diyos, at wala ng iba, at hindi ko na muling ilalagay sa kahihiyan ang aking
bayan.
[28] At mangyayari pagkatapos, ibubuhos ko ang aking Espiritu sa lahat ng laman, at maghahayag ng propesiya ang inyong
mga anak na lalaki at babae. Mananaginip ng mga panaginip ang inyong mga matatandang lalaki, makakakita ng mga
pangitain ang inyong mga kabataang lalaki. [29] Gayon din sa mga utusan at babaeng utusan, ibubuhos ko ang aking
Espiritu sa mga araw na iyon.
[30] Magpapakita ako ng mga kamangha-mangha sa kalangitan at sa lupa ng dugo, apoy at mga haligi ng usok. [31] Magiging
kadiliman ang araw at dugo ang buwan, bago dumating ang dakila at kakila-kilabot na araw ni Yahweh.
[32] Mangyayari na ang lahat ng tatawag sa pangalan ni Yahweh ay maliligtas. Sapagkat may mga makatatakas sa Bundok
ng Zion at sa Jerusalem, gaya ng sinabi ni Yahweh, at sa mga makaliligtas, ang mga tinawag ni Yahweh.

Chapter 3

[1] Tingnan ninyo, sa mga araw na iyon at sa oras na iyon, kapag ibinalik ko ang pagkakabihag ng mga Juda at Jerusalem, [2]
titipunin ko ang lahat ng mga bansa at dadalhin sila pababa sa bayan ni Jehoshafat. Hahatulan ko sila doon, dahil sa
aking mga tao at ang aking tagapagmanang Israel na kanilang ikinalat sa mga bansa at dahil hinati-hati nila ang aking
lupain. [3] Nagpalabunutan sila para sa aking mga tao, ipinagpalit ang batang lalaki para sa nagbebenta ng aliw at
ipinagbili ang batang babae para sa alak upang sila ay makainom.
[4] Ngayon, bakit kayo nagagalit sa akin mga taga-Tiro, Sidon at sa lahat ng nasa rehiyon ng Filistea? Gagantihan ba ninyo
ako? Kahit pa gumanti kayo sa akin, kaagad kong ibabalik ang paghihiganti sa inyong mga sariling ulo. [5] Sapagkat kinuha
ninyo ang aking pilak at ang aking ginto, at idinala ninyo ang aking mga mahahalagang kayamanan sa inyong mga
templo. [6] Ipinagbili ninyo ang mga tao ng Juda at Jerusalem sa mga Griego, upang mailayo ninyo sila sa kanilang lupain.
[7] Tingnan ninyo, paaalisin ko na sila mula sa mga lugar kung saan ninyo sila ipinagbili at ibabalik ko sa inyong mga ulo
ang inyong ganti. [8] Ipagbibili ko ang inyong mga anak sa pamamagitan ng mga kamay ng mga tao ng Juda. Ipagbibili sila
sa mga Sabeo, isang malayong bansa sapagkat ito ang sinabi ni Yahweh.
[9] Ipahayag ninyo ito sa mga bansa: 'Ilaan ninyo ang inyong sarili para sa isang digmaan, gisingin ninyo ang mga
malalakas na kalalakihan, hayaan silang lumapit at hayaang sumalakay ang lahat ng mandirigma. [10] Gawin ninyong mga
espada ang inyong mga araro at ang inyong mga pangtabas na mga sibat. Hayaang sabihin ng mga mahihina, "Ako ay
malakas."
[11] Magmadali kayo at pumarito, kayong mga karatig bansa at magtipun-tipon kayo.' Ipadala mo doon ang iyong mga
malalakas na mandirigma, Yahweh.
[12] Hayaan mong gisingin ng mga bansa ang kanilang mga sarili at pumunta sa lambak ni Jehoshafat. Sapagkat doon ako
uupo upang hatulan ang lahat ng nakapalibot na mga bansa. [13] Gamitin ninyo ang karit dahil hinog na ang ani. Halikayo,

durugin ninyo ang mga ubas dahil puno na ang mga pigaan ng ubas, umaapaw na ang mga kawa dahil katakut-takot ang
kanilang kasamaan.
[14] Mayroong kaguluhan, isang kaguluhan sa lambak ng Paghuhukom. Dahil ang araw ni Yahweh ay malapit sa lambak ng
Paghuhukom. [15] Didilim ang araw at buwan, mawawalan ng liwanag ang mga bituin.
[16] Sisigaw si Yahweh mula sa Zion, at lalakas ang kaniyang tinig mula sa Jerusalem. Mayayanig ang kalangitan at lupa,
ngunit si Yahweh ang magiging kanlungan ng kaniyang mga tao at sandigan para sa mga tao ng Israel. [17] "Upang malaman
ninyo na ako si Yahweh ang inyong Diyos na nananahan sa Zion, sa aking banal na bundok. At magiging banal ang
Jerusalem, at wala nang hukbo ang muling sasalakay pa sa kaniya.
[18] At mangyayari nga sa araw na iyon na papatak ang matamis na alak sa mga bundok, aapaw ang gatas sa mga burol,
dadaloy ang tubig sa lahat ng mga batis ng Juda, at isang bukal ang manggagaling sa tahanan ni Yahweh at didiligan ang
lambak ng Acacia. [19] Magiging wasak na lugar ang Egipto at magiging napabayaang ilang ang Edom dahil sa ginawa
nilang karahasan sa mga tao ng Juda, dahil nagpadanak sila ng dugo ng mga walang kasalanan sa kanilang lupain.
[20] Ngunit mananahan ang Juda magpakailanman, at mananahan ang mga salinlahi ng Jerusalem. [21] Ipaghihiganti ko ang
kanilang dugo na hindi ko pa naipaghiganti," sapagkat nananahan si Yahweh sa Zion.

Amos

Chapter 1

[1] Ito ang mga bagay tungkol sa Israel na natanggap sa pamamagitan ng pagpapahayag kay Amos na isa sa mga pastol sa
Tekoa. Natanggap niya ang mga bagay na ito noong panahon ni Uzias na hari ng Juda, at sa panahon din ni Jeroboam na
anak ni Joas na hari ng Israel, dalawang taon bago ang lindol. [2] Sinabi niya, "Umaatungal si Yahweh mula sa Zion;
nilakasan niya ang kaniyang tinig mula sa Jerusalem. Ang mga pastulan ng mga pastol ay nagluluksa, ang tuktok ng
Carmelo ay nalalanta."
[3] Ito ang sinasabi ni Yahweh: "Dahil sa tatlong kasalanan ng Damasco, kahit na apat pa, hindi ko babawiin ang
kaparusahan, sapagkat giniik nila ang Gilead sa pamamagitan ng mga instrumentong bakal. [4] Magpapadala ako ng apoy
sa bahay ni Hazael, at tutupukin nito ang mga tanggulan ng Ben-Hadad.
[5] Babaliin ko ang mga bakal na tarangkahan ng Damasco at tatalunin ang lalaking naninirahan sa Biqat Aven, at maging
ang lalaking humahawak sa setro mula sa Beth-eden; ang mga taga-Aram ay mabibihag sa Kir," sabi ni Yahweh.
[6] Ito ang sinasabi ni Yahweh: "Dahil sa tatlong kasalanan ng Gaza, o kahit na apat pa, hindi ko babawiin ang kaparusahan,
dahil kinuha nilang bihag ang lahat ng mga tao upang ipasakamay sila sa Edom. [7] Magpapadala ako ng apoy sa mga pader
ng Gaza at tutupukin nito ang kaniyang mga tanggulan.
[8] Lilipulin ko ang lalaking naninirahan sa Asdod at ang lalaking humahawak sa setro mula sa Ashkelon. Ibabaling ko ang
aking kamay laban sa Ekron at ang ibang mga Filisteo ay mamamatay," sabi ng Panginoong Yahweh.
[9] Ito ang sinasabi ni Yahweh: "Dahil sa tatlong kasalanan ng Tiro, kahit na apat pa, hindi ko babawiin ang kaparusahan,
dahil ipinasakamay nila ang buong pangkat ng mga tao sa Edom at sinira nila ang kanilang kasunduan ng kapatiran. [10]
Magpapadala ako ng apoy sa mga pader ng Tiro, at tutupukin nito ang kaniyang mga tanggulan."
[11] Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Dahil sa tatlong kasalanan ng Edom, kahit na apat pa, hindi ko babawiin ang kaparusahan,
dahil tinugis niya ang kaniyang kapatid ng espada at hindi man lang naawa. Nagpatuloy ang kaniyang matinding galit at
ang kaniyang poot ay tumagal nang walang hanggan. [12] Magpapadala ako ng apoy sa Teman, at tutupukin nito ang mga
palasyo ng Bozra."
[13] Ito ang sinasabi ni Yahweh, "Dahil sa tatlong kasalanan ng mga Ammonita, kahit na apat pa, hindi ko babawiin ang
kaparusahan, dahil nilaslas nila ang tiyan ng mga buntis na kababaihang Gilead, upang maaari nilang palawakin ang
kanilang mga nasasakupan.
[14] Magsisindi ako ng apoy sa mga pader ng Rabba, at tutupukin nito ang mga palasyo, na may kasamang sigaw sa araw ng
labanan, na may kasamang bagyo sa araw ng ipu-ipo. [15] Ang kanilang hari at ang kaniyang mga opisyal ay sama-samang
mabibihag," sabi ni Yahweh.

Chapter 2

[1] Ito ang sinasabi ni Yahweh: "Dahil sa tatlong kasalanan ng Moab, kahit na apat pa, hindi ko babawiin ang kaparusahan,
dahil sinunog niya ang mga buto ng hari ng Edom hanggang sa naging apog.
[2] Magpapadala ako ng apoy sa Moab at tutupukin nito ang mga tanggulan ng Keriot. Mamamatay ang mga taga-Moab sa
isang kaguluhan, na may sigaw at may tunog ng trumpeta. [3] Sisirain ko ang hukom sa kaniya, at papatayin ko ang lahat
ng mga prinsipeng kasama niya," sabi ni Yahweh.
[4] Ito ang sinasabi ni Yahweh: "Dahil sa tatlong kasalanan ng Juda, kahit na apat pa, hindi ko babawiin ang kaparusahan,
dahil hindi nila sinunod ang kautusan ni Yahweh at hindi iningatan ang kaniyang mga palatuntunan. Ang kanilang
kasinungalingan ang naging sanhi ng kanilang pagkakasala, katulad ng tinahak ng kanilang mga ama. [5] Magpapadala ako
ng apoy sa Juda at tutupukin nito ang mga tanggulan ng Jerusalem."

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

6 Ito ang sinasabi ni Yahweh: "Dahil sa tatlong kasalanan ng Israel, kahit na apat pa, hindi ko babawiin ang kaparusahan,
dahil ibinenta nila ang mga walang kasalanan para sa pilak at ang nangangailangan ay para sa pares ng sandalyas.
7 Tinatapakan nila ang ulo ng mga mahihirap gaya nang pagtapak ng mga tao sa alikabok sa lupa; palayo nilang
ipinagtutulakan ang naapi. Ang mag-ama ay sumisiping sa iisang babae at nilalapastangan ang aking banal na pangalan. 8
Nahiga sila sa tabi ng bawat altar sa ibabaw ng kasuotang kinuha bilang mga panunumpa, at sa tahanan ng Diyos ay
ininom nila ang alak na multa.
9 Kaya winasak ko ang mga Amoreo sa harap nila, na kasingtaas ng puno ng sedar; siya ay kasinglakas ng ensina. Ngunit
winasak ko ang kaniyang bunga sa taas at kaniyang mga ugat sa ilalim. 10 Gayundin, inilabas ko kayo sa lupaing Egipto at
pinangunahan ko kayo sa ilang ng apatnapung taon upang maangkin ninyo ang lupain ng mga Amoreo.
11 Pumili ako ng mga propetang mula sa inyong mga anak na lalaki at mga Nazareo mula sa inyong mga nakababatang
kalalakihan. Hindi ba tama iyon, mga Israelita? —ito ang pahayag ni Yahweh." 12 "Ngunit hinimok ninyo ang mga Nazareo
upang inumin ang alak at inutusan ang mga propetang huwag magpropesiya.
13 Tingnan ninyo, dudurugin ko kayo gaya ng pagdurog ng kariton na puno ng butil na maaaring durugin ang sinuman. 14
Ang mabilis na tao ay hindi makakatakas; ang malakas ay hindi na madadagdagan pa ang kaniyang kalakasan; maging
ang magiting ay hindi niya maililigtas ang kaniyang sarili.
15 Ang mamamana ay hindi makatatayo; ang pinakamabilis tumakbo ay hindi makakatakas; ang mangangabayo ay hindi
niya maililigtas ang kaniyang sarili. 16 Kahit na ang mga pinakamatapang na mandirigma ay tatakas na hubad sa araw na
iyon—ito ang pahayag ni Yahweh."

Chapter 3

1 Pakinggan ninyo ang salitang ito na sinabi ni Yahweh laban sa inyong mga Israelita, laban sa buong pamilya na aking
inilabas sa lupain ng Egipto, 2 Kayo lamang ang pinili ko sa lahat ng mga pamilya sa lupa. Dahil dito parurusahan ko kayo
sa inyong mga kasalanan.
3 Lalakad bang magkasama ang dalawa nang walang pinagkasunduan? 4 Umaatungal ba ang isang leon sa gubat kapag
wala itong nabiktima? Umuungol ba ang isang batang leon sa kaniyang yungib kung wala siyang nahuling anuman?
5 Mabibitag ba ang isang ibon sa lupa kung walang paing nakahanda sa kaniya? Iigkas ba ang isang bitag sa lupa kung
wala itong nahuling anuman? 6 Tutunog ba ang trumpeta sa lungsod at hindi manginginig sa takot ang mga tao? Darating
ba ang sakuna sa isang lungsod kung hindi si Yahweh ang nagpadala nito?
7 Tiyak na walang gagawing anuman ang Panginoong Yahweh hanggang hindi niya naipapahayag ang kaniyang plano sa
kaniyang mga lingkod na mga propeta. 8 Ang leon ay umatungal; sino ang hindi matatakot? Nagsalita ang Panginoong
Yahweh; sino ang hindi magpapahayag?
9 Ipahayag ito sa mga tanggulan ng Asdod at sa mga tanggulan sa lupain ng Egipto; na sinabi: "Magtipon-tipon kayo sa
mga bundok ng Samaria at tingnan ninyo kung ano ang malaking kaguluhan at pang-aapi ang nasa kaniya. 10 Sapagkat
hindi nila alam kung paano gumawa ng mabuti"—Ito ang pahayag ni Yahweh—"Nag-ipon sila ng pagkawasak at kasiraan
sa kanilang mga tanggulan."
11 Kaya, ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: "Isang kaaway ang papalibot sa inyong lupain. Ibabagsak ang inyong
pinatibay na moog at lolooban ang inyong mga tanggulan." 12 Ito ang sinasabi ni Yahweh: Gaya ng pagsagip ng pastol sa
bunganga ng leon na dalawang hita lamang ang makukuha o isang piraso ng tenga, kaya ang masasagip ng mga Israelita
na naninirahan sa Samaria ay kapiraso ng sopa lamang o isang piraso ng pantakip sa higaan."
13 Pakinggan at magpatotoo laban sa sambahayan ni Jacob--ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh na Diyos ng mga
hukbo. 14 "Sapagkat sa araw na parurursahan ko ang Israel sa kanilang mga kasalanan, parurusahan ko rin ang mga altar
ng Bethel. Ang mga sungay sa altar ay mapuputol at babagsak sa lupa.
15 Wawasakin ko ang bahay na para sa taglamig kasama ang bahay para sa tag-init. Ang mga bahay na gawa sa garing ay
mawawala, at ang malalaking mga bahay ay mawawala rin,"—Ito ang pahayag ni Yahweh.

Chapter 4

1 Pakinggan ninyo ang salitang ito, kayong mga baka sa Bashan, kayong nasa bundok ng Samaria, kayo na nagmamalupit
sa mga mahihirap, kayo na nagkakait sa mga nangangailangan, kayo na nagsasabi sa inyong mga asawang lalaki, "Dalhan
ninyo kami ng maiinom." 2 Ang Panginoong Yahweh ay sumumpa sa pamamagitan ng kaniyang kabanalan: "Tingnan
ninyo, darating ang mga araw na kukunin nila kayo sa pamamagitan ng mga kalawit, ang mga huli sa inyo ay
bibingwitin.
3 Makakalabas kayo sa mga nasirang pader ng lungsod, bawat isa na magpapatuloy palabas dito, at kayo ay itatapon sa
Harmon—ito ang pahayag ni Yahweh."
4 Pumunta kayo sa Bethel at magkasala, sa Gilgal at magparami ng kasalanan. Dalhin ninyo ang inyong mga handog
tuwing umaga, ang inyong mga ikapu sa bawat ikatlong araw. 5 Mag-alay ng handog pasasalamat na may tinapay;

ipaalam ang kusang-loob na paghahandog. Sasabihin ninyo sa kanila, sapagkat ito ay nakalulugod sa inyo, kayong mga Israelita—ito ang pahayag ng Panginoong si Yahweh."
[6] "Ibinigay ko sa inyo ang kalinisan ng mga ngipin sa lahat ng inyong mga lungsod at kakulangan ng tinapay sa lahat ng
inyong mga lugar. Gayunpama'y hindi kayo bumalik sa akin—Ito ang pahayag ni Yahweh." [7] "Pinigilan ko din ang ulan sa
inyo nang mayroon pang tatlong buwan para mag-ani. Nagpaulan ako sa isang lungsod, at sa ibang lungsod ay hindi ko pinaulan. Sa isang bahagi ng lupain ay naulanan, ngunit sa isang bahagi ng lupain na hindi naulanan ay natuyo.
[8] Nagpagala-gala ang dalawa o tatlong lungsod sa ibang lungsod upang uminom ng tubig, ngunit hindi sila nasiyahan.
Ngunit hindi pa rin kayo bumalik sa akin—ito ang ang pahayag ni Yahweh." [9] "Pahihirapan ko kayo ng pagkalanta at
amag. Marami sa inyong mga halamanan, ng inyong mga ubasan, ng inyong mga puno ng igos at olibo—kakainin silang lahat ng balang. Gayunpama'y hindi pa rin kayo bumalik sa akin—Ito ang pahayag ni Yahweh."
[10] Pinadala ko sa inyo ang salot na gaya sa Egipto. Pinatay ko sa espada ang inyong mga kabataang lalaki, kinuha ang inyong mga kabayo, at ginawa kong mabaho ang inyong kampo na umabot sa inyong mga pang-amoy. Gayunpama'y
hindi kayo bumalik sa akin—Ito ang pahayag ni Yahweh." [11] "Sinira ko ang inyong mga lungsod, gaya ng pagsira ng Diyos
sa Sodoma at Gomorra. Katulad kayo ng nasusunog na patpat na hinango sa apoy. Gayunpama'y hindi pa rin kayo bumalik sa akin—Ito ang pahayag ni Yahweh."
[12] "Dahil dito gagawa ako ng kakila-kilabot na bagay sa inyo, Israel; at dahil sa gagawin kong kakila-kilabot na bagay,
maghanda kayo upang harapin ang inyong Diyos, Israel! [13] Kaya, tingnan ninyo, ang bumuo sa mga bundok pati na rin
ang lumikha ng hangin, nagpahayag ng kaniyang kaisipan sa sangkatauhan, ang nagpapadilim ng umaga, at tumutungtong sa mga matataas na lugar sa Lupa." Ang kaniyang pangalan ay Yahweh, Diyos ng mga hukbo.

Chapter 5

[1] Pakinggan ninyo ang mga salitang ito na itinataghoy ko sa inyo, o sambahayan ng Israel. [2] Bumagsak na ang birheng
Israel; hindi na siya muling makatatayo; pinabayaan siya sa kaniyang bayan; at wala ni isang tutulong upang itayo siya.
[3] Sapagkat ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: "Ang lungsod na isang libo ang lalabas ay isang daan ang matitira, at ang isa na lalabas na may isang daan ay sampu ang matitira na pagmamay-ari ng sambayanan ng Israel."
[4] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh sa sambahayan ng Israel: "Hanapin ako at mabuhay! [5] Huwag hanapin ang Bethel;
ni pumasok sa Gilgal, at huwag dumaan sa Beer-seba. Dahil tiyak na bibihagin ang Gilgal, at magdadalamhati ang Bethel.
[6] Hanapin si Yahweh at mabuhay, kung hindi, magliliyab siya na parang apoy sa tahanan ni Jose. Ito ay tutupok, at wala
kahit isa na makapapatay nito sa Bethel. [7] Ang mga taong ginagawang mapait na bagay ang katarungan at itinatapon sa
lupa ang katuwiran!"
[8] Nilikha ng Diyos ang Pleyades at Orion; ginawa niyang umaga ang dilim; pinagdidilim niya ang araw na maging gabi at tinawag niya ang mga tubig sa dagat; ibinubuhos niya ang mga iyon sa ibabaw ng mundo. Yaweh ang kaniyang pangalan!
[9] Nagdudulot siya ng biglang pagkawasak sa malalakas upang sa gayon masisira ang mga tanggulan
[10] Kinamumuhian nila ang sinumang magtuwid sa kanila sa tarangkahan ng lungsod at kinapopootan nila ang sinumang
magsasabi ng katotohanan. [11] Dahil tinatapakan ninyo ang mahihirap at kinukuha ninyo ang mga bahagi ng trigo mula sa
kanila—at kahit na nagtayo kayo ng mga bahay na gawa sa bato, hindi ninyo matitirahan ang mga ito. Mayroon kayong masaganang ubasan, ngunit hindi ninyo maiinom ang mga alak nito.
[12] Sapagkat alam ko kung gaano karami ang inyong nagawang pagkakasala at kung gaano karami ang inyong mga kasalanan—kayo na nagpapahirap sa mga matutuwid, tumatanggap ng mga suhol, at tinalikuran ang mga
nangangailangan sa tarangkahan ng lungsod. [13] Kaya sinumang taong matino ang pag-iisip ay tatahimik sa panahong
iyon, sapagkat panahon ito ng kasamaan.
[14] Hanapin ang mabuti at hindi ang masama, upang kayo ay mabuhay. Upang si Yahweh, na Diyos ng mga hukbo, ay tiyak
na makakasama ninyo, tulad ng inyong sinabi. [15] Kamuhian ang kasamaan, ibigin ang mabuti, magtatag kayo ng
katarungan sa tarangkahan ng lungsod. Baka sakaling mahabag si Yahweh, ang Diyos ng mga hukbo, sa mga nalalabi ni Jose.
[16] Kaya, ito ang sinasabi ni Yahweh, ang Diyos ng mga hukbo, ang Panginoon: "May tumataghoy sa lahat ng mga liwasan, at sasabihin nila sa lahat ng lansangan, 'Aba! Aba!' Tatawagin nila ang mga magsasaka upang magluksa at ang mga
mangluluksa upang managhoy. [17] May tumatangis sa lahat ng ubasan, sapagkat dadaan ako sa kalagitnaan ninyo," sabi ni
Yahweh.
[18] Aba sa inyo na naghahangad sa araw ni Yahweh! Bakit ninyo hinahangad ang araw ni Yahweh? Ito ay kadiliman at
hindi liwanag. [19] Gaya ng isang tao na tinatakasan niya ang isang leon at isang oso ang sumasalubong sa kaniya, o kaya
pumapasok siya sa tahanan at inihawak ang kaniyang kamay sa pader at isang ahas ang tutuklaw sa kaniya. [20] Hindi ba
kadiliman ang araw ni Yahweh at hindi liwanag? Makulimlim at walang liwanag?
[21] "Kinamumuhian ko, at kinasusuklaman ko ang inyong mga kapistahan, hindi ako nasisiyahan sa inyong mga taimtim
na mga pagpupulong. [22] Kahit na ihandog ninyo sa akin ang inyong mga handog na susunugin at mga handog na butil,
hindi ko tatanggapin ang mga iyan, ni hindi ko titingnan ang mga pinataba ninyong hayop na ihahandog ninyong pangkapayapaan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[23] Huwag ninyong iparinig ang ingay ng inyong mga awit; hindi ko pakikinggan ang mga tunog ng inyong mga alpa. [24] Sa
halip, paaagusin ninyo ang katarungan na tulad ng tubig na umaagos, at paaagusin ninyo ang katuwiran tulad ng batis
na patuloy sa pag-agos.
[25] Kayong mga sambahayan ni Israel, nagdala ba kayo ng mga alay at mga handog ninyo sa akin sa ilang ng apatnapung
taon? [26] Bubuhatin ninyo si Sakut bilang inyong hari, at si Kaiwan, na bituwing diyus-diyosan ninyo—mga diyos diyusan
na ginawa ninyo para sa inyong sarili.
[27] Kaya ipabibihag ko kayo sa kabila ng Damasco," sabi ni Yahweh, na ang pangalan ay ang Diyos ng mga hukbo.

Chapter 6

[1] Aba sa mga taong panatag sa Zion, at sa mga taong ligtas na nasa burol ng bansang Samaria, ang mga tanyag na
kalalakihang pinakamahuhusay sa mga bansa, na silang hinihingian ng tulong ng sambahayang Israel! [2] Sinasabi ng
inyong mga pinuno, "Pumunta kayo sa Calne at tingnan ninyo; mula roon pumunta kayo sa Hamat, ang tanyag na
lungsod; pagkatapos bumaba kayo sa Gat ng mga Filisteo. Mas mabuti ba sila kaysa sa dalawa ninyong kaharian? Mas
malawak ba ang kanilang nasasakupan kaysa sa inyong nasasakupan?"
[3] Aba sa inyong nagpapaliban ng araw ng kapahamakan at naglalapit sa trono ng karahasan. [4] Humihiga sila sa mga
higaang gawa sa garing at nagpapahinga sa kanilang mga malalambot na upuan. Kinakain nila ang mga batang tupa
mula sa kawan at mga pinatabang guya mula sa kuwadra.
[5] Umaawit sila ng mga walang kabuluhang mga awitin sa tugtugin ng alpa; gumagawa sila ng mga pansarili nilang
instrumento gaya ng ginawa ni David. [6] Umiinom sila ng alak mula sa mga mangkok at pinahiran ang kanilang mga sarili
ng mga pinakapurong langis, ngunit hindi sila nagluluksa sa pagkawasak ni Jose.
[7] Kaya dadalhin silang bihag ngayon kasama ng mga naunang bihag, at ang mga pista ng mga nagpapahinga ay lilipas na.
[8] Ako, ang Panginoong Yahweh, ang mismong nangako —ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh, ang Diyos ng mga
hukbo: "Kinamumuhian ko ang pagmamalaki ni Jacob. Kinamumuhian ko ang kaniyang mga tanggulan. Samakatuwid
ipapasakamay ko ang lungsod kasama ang lahat ng nasa loob nito."
[9] At mangyayari na kung may sampung kalalakihang naiwan sa isang bahay, mamamatay silang lahat. [10] Kapag dumating
ang kamag-anak ng isang lalaki upang kunin ang kanilang mga bangkay—na magsusunog sa kanilang mga bangkay
pagkatapos nitong ilabas sa bahay—kung sasabihin niya sa taong nasa loob ng bahay na, "Mayroon ka bang kasama?" At
kapag sumagot ang taong iyon ng, "Wala," kung gayon, sasabihin niya, "Tumahimik ka, dahil hindi natin dapat banggitin
ang pangalan ni Yahweh."
[11] Sapagkat, tingnan ninyo, magbibigay si Yahweh ng utos, at madudurog sa maliliit na mga piraso ang malaking bahay at
pagpipira-pirasuhin ang maliliit na bahay.
[12] Tumatakbo ba ang mga kabayo sa mga mabatong bangin? May nag-aararo bang baka roon? Ngunit ginawa ninyong
lason ang katarungan at kapaitan ang bunga ng katuwiran. [13] Kayong mga nagagalak sa Lo Debar, na nagsasabi, "Hindi ba
namin nasakop ang Karnaim sa aming sariling kalakasan?"
[14] "Ngunit tingnan ninyo, pipili ako ng isang bansang laban sa inyo, sambahayan ni Israel"—ito ang pahayag ng
Panginoong Yahweh, ang Diyos ng mga hukbo. "Pahihirapan nila kayo mula sa Lebo Hamat hanggang sa batis ng Araba."

Chapter 7

[1] Ito ang ipinakita sa akin ng Panginoong si Yahweh. Tingnan, lumikha siya ng isang pulutong ng mga balang nang
magsimula ang tagsibol ng mga pananim, at, tingnan, ito ang huling pananim pagkatapos ng pag-ani ng hari. [2] Nang
matapos nitong kainin ang mga halaman sa lupain, pagkatapos sinabi ko, "Panginoong Yahweh, isinasamo ko patawarin
mo sila; paano makaliligtas si Jacob? sapagkat napakaliit niya." [3] Nahabag si Yahweh tungkol dito. "Hindi ito mangyayari,"
sinabi niya.
[4] Ito ang ipinakita sa akin ng Panginoong Yahweh: Tingnan, tumawag ang Panginoong Yahweh ng apoy upang humatol.
Tinuyo nito ang napakalawak, malalim na tubig sa ilalim ng lupa at sisirain pati na rin ang kalupaan. [5] Ngunit sinabi ko,
"Panginoong Yahweh, isinasamo ko na itigil mo na; paano makaliligtas si Jacob? Sapagkat napakaliit niya." [6] Nahabag si
Yahweh tungkol dito. "Hindi rin ito mangyayari," sinabi ng Panginoong Yahweh.
[7] Ito ang ipinakita niya sa akin: Tingnan, nakatayo ang Panginoon sa gilid ng isang pader, na may isang hulog sa kaniyang
kamay. [8] Sinabi ni Yahweh sa akin. "Amos, ano ang nakikita mo?" sinabi ko, "Isang hulog." Pagkatapos sinabi ng
Panginoon, "Tingnan mo, ilalagay ko ang isang hulog kasama ng aking mga taong Israelita. Hindi ko na sila kaaawaan pa.
[9] Mawawasak ang matataas na lugar ni Isaac, masisira ang mga santuwaryo ni Israel, at tatayo ako laban sa sambahayan
ni Jeroboam na may kasamang espada."
[10] Pagkatapos si Amazias na pari ng Bethel, nagpadala ng isang mensahe kay Jeroboam na hari ng Israel:
"Nakipagsabwatan si Amos laban sa iyo sa pagitan ng sambahayan ni Israel. Hindi kayang pasanin ng lupain ang lahat ng
kaniyang mga salita. [11] Sapagkat ito ang sinabi ni Amos: 'Mamamatay si Jeroboam sa pamamagitan ng espada, at tiyak na
dadalhing bihag ang Israel palayo sa kaniyang lupain.'"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[12] Sinabi ni Amazias kay Amos. "Propeta, humayo ka, tumakbo ka pabalik sa lupain ng Juda, at doon ka kumain ng tinapay
at magpropesiya. [13] Ngunit huwag ka ng magpropesiya pa kailanman dito sa Bethel, sapagkat ito ay santuwaryo ng hari at
isang maharlikang tahanan."
[14] Pagkatapos sinabi ni Amos kay Amazias, "Hindi ako isang propeta o anak ng isang propeta. Isa akong pastol, at ako ang
nangangalaga sa mga puno ng sikamoro. [15] Ngunit kinuha ako ni Yahweh mula sa pagbabantay ng mga tupa at sinabi sa
akin, 'Humayo ka, magpropesiya ka sa aking mga taong Israelita.'
[16] Pakinggan mo ngayon ang salita ni Yahweh. Sinasabi mo, 'Huwag akong magpropesiya laban sa Israel, at huwag akong
magsalita laban sa sambahayan ni Isaac.' [17] Samakatwid ito ang sinasabi ni Yahweh: 'Ang iyong asawa ay magiging
babaing nagbebenta ng aliw sa lungsod; mamamatay sa pamamagitan ng espada ang iyong mga anak na lalaki at mga
anak na babae; susukatin ang iyong mga lupain at paghahati-hatian; mamamatay ka sa maruming lupain, at tiyak na
dadalhin sa pagkabihag ang Israel mula sa kaniyang lupain."

Chapter 8

[1] Ito ang ipinakita sa akin ng Panginoong Yahweh. Tingnan, isang basket ng mga bungang pantag-araw! [2] Sinabi niya, "Ano
ang nakikita mo, Amos?" Sinabi ko, "Isang basket ng mga bungang pantag-araw." At sinabi ni Yahweh sa akin, parating na
ang katapusan ng aking bansang Israel; hindi ko na sila kaaawaan pa. [3] Ang mga awit sa templo ay magiging pagtangis. Sa
araw na iyon" —ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh—"Magiging marami ang mga bangkay, sa bawat lugar itatapon
nila ang mga ito sa katahimikan!"
[4] Pakinggan ninyo ito, kayong mga umaapak sa mga nangangailangan at nagpapaalis sa mga mahihirap sa lupain. [5] Sinabi
nila, "Kailan matatapos ang bagong buwan, upang muli kaming makapagbenta ng butil? At ang Araw ng Pamamahinga,
kailan matatapos, upang makapagbenta kaming muli ng trigo? Gagawin naming mababa ang sukat at tataasan ang
halaga, upang makapandaya kami ng maling timbang. [6] Upang makapagbenta kami ng hindi magandang trigo at bilhin
ng pilak ang mga mahihirap, isang pares ng sandalyas para sa nangangailangan."
[7] Sumumpa si Yahweh sa kapalaluan ni Jacob, "Tiyak na hindi ko malilimutan kailanman ang anumang ginawa nila." [8]
Hindi ba mayayanig ang lupain dahil sa mga ito at tatangis ang bawat isang nakatira rito? Ang lahat ng ito ay babangon
tulad ng Ilog ng Nilo at tataas ang mga ito at muling lulubog tulad sa ilog ng Egipto.
[9] "Darating ang mga ito sa araw na iyon"—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh— "na palulubugin ko ang araw sa
tanghaling tapat at padidilimin ko ang buong daigdig sa liwanag ng araw. [10] Gagawin kong pagdadalamhati ang inyong
mga pista at ang lahat ng inyong mga awit ay sa panaghoy. Pagsusuutin ko kayong lahat ng telang magaspang at ang
bawat ulo ay kakalbuhin. Gagawin kong pagdadalamhati tulad sa nag-iisang anak, at isang araw ng kapaitan sa bawat
pagtatapos.
[11] Tingnan, parating na ang mga araw"—ito ang pahayag ng Panginoong Yahweh— "Kapag magpapadala ako ng taggutom
sa lupain, hindi sa kagutuman sa tinapay, ni pagkauhaw sa tubig, kundi sa pakikinig ng mga salita ni Yahweh. [12] Susuray-
suray sila sa magkabilaang dagat; tatakbo sila mula sa hilaga patungo sa silangan upang hanapin ang salita ni Yahweh,
ngunit hindi nila ito masusumpungan.
[13] Sa araw na iyon ang mga magagandang dalaga at ang mga binata ay manghihina mula sa pagkauhaw. [14] Sinumang
sumusumpa sa kasalanan ng Samaria at sabihing, 'Buhay ang diyos mo, Dan' at, 'Buhay ang diyos ng Beerseba, —sila ay
babagsak at kailanman ay hindi na muling babangon."

Chapter 9

[1] Nakita ko ang Panginoon na nakatayo sa tabi ng altar, at sinabi niya, "Hampasin mo ang mga ibabaw ng mga haligi
upang mayanig ang mga pundasyon. Durugin ng pira-piraso ang mga ito sa kanilang mga ulo, at papatayin ko sa espada
ang mga nalabi sa kanila. Walang isa man sa kanila ang makakalayo at makakatakas. [2] Kahit na maghukay sila hanggang
sa Sheol, naroon ang aking kamay upang kunin sila. Kahit na umakyat sila patungo sa langit, mula roon hihilain ko sila
pababa.
[3] Kahit na magtago sila sa tuktok ng Carmelo, doon ay hahanapin ko sila at kukunin. Kahit na magtago sila mula sa aking
paningin sa kailaliman ng dagat, mula roon uutusan ko ang ahas at tutuklawin sila. [4] Kahit pumunta sila sa pagkabihag,
pamunuan man sila ng kaaway, doon ay mag-uutos ako ng espada, at ito ang papatay sa kanila. Pananatilihin ko ang
aking paningin sa kanila para saktan at hindi para sa mabuti."
[5] Ang Panginoon, Yahweh ng mga hukbo na hihipo sa lupa at ito ay matutunaw; magdadalamhati ang lahat ng mga
naninirahan dito; ang lahat ng ito ay aahon tulad ng Ilog, at muling lulubog tulad sa Ilog ng Egipto. [6] Ito ang siyang
magtatayo ng kaniyang mga silid sa langit at ipinatayo niya ang mga malalaking pundasyon sa mundo. Tatawagin niya
ang mga tubig sa dagat, at ibubuhos ang mga ito sa ibabaw ng lupa, Yahweh ang kaniyang pangalan.
[7] "Hindi ba tulad kayo ng mga tao ng Etiopia sa akin, mga tao ng Israel? —ito ang pahayag ni Yahweh. Hindi ba ako ang
nagpalabas sa Israel mula sa lupain ng Egipto, ang mga Filisteo mula sa Caftor, at ang mga Aramean mula sa Kir? [8]

Tingnan, ang mga mata ng Panginoong Yahweh ay nakatingin sa makasalanang kaharian, at wawasakin ko ito mula sa
ibabaw ng lupa, maliban sa sambahayan ni Jacob hindi ko ito lubusang wawasakin — "Ito ang pahayag ni Yahweh."
[9] Tingnan, magbibigay ako ng utos, liligligin ko ang sambahayan ng Israel sa lahat ng mga bansa, tulad ng isang
pagkakaliglig ng butil sa salaan, kaya kahit na ang pinakamaliliit na bato ay hindi malalaglag sa lupa. [10] Ang lahat ng mga
makasalanan sa aking mga tao ay mamamatay sa pamamagitan ng espada, 'sinumang magsabi, 'Hindi tayo mauunahan
ng sakuna ni masasalubong natin."'
[11] Sa araw na iyon muli kong ibabangon ang tolda ni David na bumagsak, at pagdudugtungin ko ang mga tukod nito.
Ibabangon ko ang mga nawasak, Itatayo ko ang mga ito tulad ng dati. [12] Upang kanilang ariin ang mga natira sa Edom at
ang lahat ng bansang tumawag sa aking pangalan —ito ang pahayag ni Yahweh, na siyang gumawa nito."
[13] "Tingnan, darating ang mga araw"—Ito ang pahayag ni Yahweh— "Kapag mauunahan ng mang-aararo ang mag-aani, at
ang taga-pisa ng ubas ay mauunahan ang mga taga-pagtanim ng binhi. Papatak sa mga bundok ang matatamis na alak, at
aagos ito sa mga burol.
[14] Ibabalik ko mula sa pagkakabihag ang aking mga taong Israel. Itatayo nila ang nasirang lungsod at maninirahan doon,
magtatanim sila sa ubasan at iinumin ang mga alak nito, gagawa sila ng hardin at kanilang kakainin ang mga bunga nito
[15] Itatanim ko ang mga ito sa kanilang mga lupain, at kailan man ay hindi na sila muling mabubunot mula sa lupain na
ibinigay ko sa kanila," sinabi ni Yahweh na inyong Diyos.

Obadiah

Chapter 1

[1] Ang Pangitain ni Obadias. Ito ang sinabi ng Panginoong Yahweh tungkol sa Edom: Nakarinig kami ng ulat na mula kay
Yahweh, at isang kinatawan ang ipinadala sa mga bansa, na nagsasabi, "Tumindig kayo! Tayo ay tumindig laban sa
kaniya para sa digmaan!" [2] Tingnan mo, gagawin kitang maliit sa lahat ng mga bansa, ikaw ay labis na hahamakin.
[3] Nilinlang ka ng pagmamataas ng iyong puso, ikaw na naninirahan sa mga siwang ng bato, sa iyong matayog na tahanan,
sinasabi mo sa iyong puso, "Sino ang makapagpapabagsak sa akin sa lupa? [4] Kahit na ang iyong tore ay mataas ka gaya ng
paglipad ng agila, at kahit na nakalagay na ang iyong pugad kasama ng mga bituin, ibababa kita mula roon sabi ni
Yahweh.
[5] Kung pumunta sa iyo ang mga magnanakaw, kung dumating sa gabi ang mga magnanakaw (paano ka nahiwalay!), hindi
ba nanakawin lamang nila ang sapat para sa kanilang mga sarili? Kung pumunta sa iyo ang mga mag-aani ng ubas, hindi
ba iiwan nila ang mga nalaglag? [6] Paano nawasak si Esau at nakita ang kaniyang mga nakatagong kayamanan!
[7] Ang lahat ng kalalakihan na iyong kaanib ay ipadadala ka sa hangganan ng daraanan. Nilinlang ka ng mga taong
kasundo mo, at nanaig sila laban sa iyo. Ang mga kumain ng iyong tinapay ang naglagay ng bitag sa ilalim mo. Walang
pang-unawa sa kaniya. [8] Sabi ni Yahweh, hindi ba wawasakin ko sa araw na iyon ang mga matatalinong lalaki ng Edom,
at aalisin ang kaalaman sa bundok ni Esau? [9] At panghinaan ng loob ang iyong mga malalakas na kalalakihan, Teman,
upang maihiwalay ang bawat lalaki sa bundok ni Esau sa pamamagitan ng malupit na pagpatay.
[10] Dahil sa karahasang ginawa sa iyong kapatid na si Jacob, ikaw ay matatakpan ng kahihiyan at mahihiwalay
magpakailanman. [11] Nang araw na tumayo ka sa malayo, nang araw na kinuha ng mga dayuhan ang kaniyang
kayamanan at pinasok ng mga dayuhan ang kaniyang mga tarangkahan, at nagsapalaran sila sa Jerusalem, para ka na
ring katulad nila.
[12] Ngunit huwag mong ikalugod ang araw ng iyong kapatid, ang araw ng kaniyang kasawian, at huwag mong ikagalak ang
mga tao ng Juda sa araw ng kanilang pagkawasak; huwag magyabang sa araw ng kanilang paghihirap. [13] Huwag kang
pumasok sa tarangkahan ng aking bayan sa araw ng kanilang kapahamakan; huwag mong ikalugod ang kanilang
paghihirap sa araw ng kanilang sakuna, huwag mong nakawin ang kanilang kayamanan sa araw ng kanilang
pagkawasak. [14] At huwag kang tumayo sa sangang daan, upang pigilan ang kaniyang mga tumatakas; at huwag mong
ibigay ang mga nakaligtas sa araw ng kanilang pagkabalisa.
[15] Sapagkat ang araw ni Yahweh ay malapit na sa lahat ng mga bansa. Anuman ang iyong ginawa, ay gagawin din sa iyo;
at lahat ng iyong mga ginawa ay babalik sa iyong sariling ulo. [16] Sapagkat kung paano kayo uminom sa aking banal na
bundok, ganoon patuloy na iinom ang lahat ng bansa. Iinom sila, at lulunok, at para bang hindi sila kailanman nabuhay.
[17] Ngunit sa Bundok n Sion mayroong mga nakatakas, magiging banal ito; aariin muli ng sambahayan ni Jacob ang sarili
nilang mga ari-arian. [18] Magiging isang apoy ang sambahayan ni Jacob, at isang liyab ang sambahayan ni Jose, at ang
magiging pinaggapasan ang sambahayan ni Esau, at susunugin nila sila, at sila ay tutupukin. Walang makaliligtas sa
sambahayan ni Esau, sapagkat sinabi ito ni Yahweh.
[19] At aariin ng mula sa Negeb ang bundok ni Esau, at aariin ang mga nasa Shepelah ang lupain ng mga Filisteo; at aariin
nila ang lupain ng Efraim, at ang lupain ng Samaria; at aariin ng Benjamin ang Gilead.
[20] Aariin ng mga ipinatapon na mga Israelita ang lupain ng Canaan hanggang sa Zarefat. Aariin ng mga ipinatapon na
taga-Jerusalem na nasa Sardis ay aariin ng Negeb. [21] Pupunta ang mga magliligtas sa bundok ng Zion upang hatulan ang
bundok ni Esau, at ang kaharian ay magiging kay Yahweh.

Jonah

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 1

1 Ngayon ang salita ni Yahweh ay dumating kay Jonas na anak ni Amitai, na nagsasabing, 2 "Bumangon ka at pumunta sa
Ninive, iyong malaking lungsod, at magsalita ka laban dito, dahil ang kasamaan nila ay umabot sa akin." 3 Subalit
bumangon si Jonas at tumakbo palayo mula sa presensya ni Yahweh at nagtungo sa Tarsis. Bumaba siya sa Joppa at
nakakita ng isang barko patungong Tarsis. Kaya nagbayad siya ng pamasahe at sumakay sa barko upang sumama sa
kanila patungong Tarsis, palayo mula sa presensya ni Yahweh.
4 Subalit nagpadala si Yahweh ng malakas na hangin sa dagat at ito ay naging malakas na bagyo sa dagat. Hindi nagtagal
ang barko ay parang masisira na. 5 Kaya lubhang natakot ang mga mandaragat at tumatawag ang bawat tao sa kaniya-
kanyang sariling diyos. Tinapon nila ang mga kargamento ng barko sa dagat upang mapagaan ito. Ngunit bumaba si
Jonas doon sa mga kaloob-loobang bahagi ng barko, at nakahiga roon mahimbing na natutulog.
6 Kaya pumunta ang kapitan sa kaniya at sinabi sa kanya, "Anong ginagawa mong natutulog? Bumangon ka! Tumawag ka
sa iyong diyos! Marahil mapapansin tayo ng iyong diyos at hindi tayo mamamatay." 7 Sinabi nilang lahat sa bawat isa,
"Halikayo, magpalabunutan tayo, para malaman natin kung sino ang dahilan ng kasamaang ito na nangyayari sa atin."
Kaya nagpalabunutan sila at ang bunot ay napunta kay Jonas.
8 Pagkatapos sinabi nila kay Jonas, "Pakiusap sabihin sa amin kung sino ang dahilan nitong kasamaang nangyayari sa
atin. Ano ang iyong hanap-buhay, at saan ka nanggaling? Ano ang iyong bansa at mula sa aling lahi ka?" 9 Sinabi ni Jonas
sa kanila, "Ako ay isang Hebreo; at kinatatakutan ko si Yahweh, ang Diyos ng langit, na siyang gumawa ng dagat at ng
tuyong lupa." 10 Pagkatapos lalong natakot ang mga tao at sinabi kay Jonas, "Ano itong ginawa mo?" Dahil nalaman ng
mga tao na siya ay tumatakbo palayo mula sa presensya ni Yahweh, dahil sinabi niya sa kanila.
11 Pagkatapos sinabi nila kay Jonas, "Ano ang dapat naming gawin sa iyo upang humupa ang dagat para sa atin?" Sapagkat
ang dagat ay lalong naging marahas. 12 Sinabi ni Jonas sa kanila, "Buhatin ninyo ako at itapon ninyo ako sa dagat.
Pagkatapos huhupa ang dagat para sa inyo, sapagkat alam kong dahil sa akin kaya nangyayari sa inyo ang malakas na
bagyong ito." 13 Gayunpaman, ang mga lalaki ay nagsumikap sumagwan ng matindi upang makabalik sila sa lupa, ngunit
hindi nila ito magawa dahil ang dagat ay lalong nagiging marahas laban sa kanila.
14 Kaya tumawag sila kay Yahweh at sinabing, "Nagmamakaawa kami sa iyo, Yahweh, nagmakaawa kami, huwag mo
kaming hayaang mamatay dahil sa buhay ng taong ito, at huwag mong ipataw sa amin ang pagkakasala sa kanyang
kamatayan, dahil ikaw, Yahweh ang gumawa kung ano ang makalulugod sa iyo." 15 Kaya binuhat nila si Jonas at itinapon
siya sa dagat, at tumigil ang matinding galit ng dagat. 16 Pagkatapos lalong natakot ang mga tao kay Yahweh. Naghandog
sila ng mga alay kay Yahweh at gumawa ng mga panata.
17 Ngayon inihanda ni Yahweh ang isang malaking isda upang lunukin si Jonas, at si Jonas ay nasa loob ng tiyan ng isda
nang tatlong araw at tatlong gabi.

Chapter 2

1 Pagkatapos nanalangin si Jonas kay Yahweh na kaniyang Diyos mula sa tiyan ng isda. 2 Sinabi niya, "Tumawag ako kay
Yahweh tungkol sa aking pagdadalamhati at sinagot niya ako; mula sa tiyan ng lugar ng Sheol sumigaw ako para sa
tulong! Narinig mo ang aking tinig.
3 Itinapon mo ako sa kailaliman, sa puso ng karagatan, at pinalibutan ako ng alon; lahat ng iyong mga alon at
gumugulong na alon ay dumaan sa ibabaw ko. 4 At aking sinabi, 'Pinaalis ako mula sa harapan ng iyong mga mata;
gayunman ako ay muling tatanaw sa dako ng iyong banal na templo?'
5 Nilukuban ako ng mga tubig hanggang sa aking leeg; nakapalibot sa akin ang kalaliman; nakabalot sa aking ulo ang
damong-dagat. 6 Bumaba ako sa mga paanan ng kabundukan; ang lupa kasama ang mga rehas nito ay lumukob sa akin
magpakailanman. Gayunman iniangat mo ang aking buhay mula sa hukay, Yahweh, aking Diyos!
7 Nang nanlupaypay ang aking kaluluwa, naalala ko si Yahweh; pagkatapos dumating sa iyo ang aking dalangin, sa iyong
banal na templo. 8 Ang mga nagbigay pansin sa mga walang kabuluhang diyos ay tinatanggihan ang iyong katapatan para
sa kanilang sarili.
9 Subalit para sa akin, mag-aalay ako sa iyo ng isang tinig ng pasasalamat; tutuparin ko kung alin ang aking ipinangako.
Ang kaligtasan ay nagmumula kay Yahweh!" 10 Pagkatapos nangusap si Yahweh sa isda, at iniluwa nito si Jonas paitaas sa
ibabaw ng tuyong lupa.

Chapter 3

1 Ang salita ni Yahweh ay dumating kay Jonas sa pangalawang pagkakataon, na nagsasabing, 2 "Tumindig ka, pumunta ka
sa Ninive, iyong malaking lungsod, at ipahayag dito ang mensaheng iniutos ko sa iyo para ibigay." 3 Kaya tumayo si Jonas
at pumunta sa Ninive bilang pagsunod sa salita ni Yahweh. Ngayon ang Nineve ay isang napakalaking lungsod, isang
lungsod na may tatlong araw na paglalakbay.

[4] Nagsimulang pumasok si Jonas sa lungsod at pagkatapos ng isang araw na paglalakbay sumigaw siya at sinabing, "Sa
loob ng apatnapung araw ang Ninive ay ibabagsak." [5] Ang mga tao sa Ninive ay naniwala sa Diyos at nagpahayag sila ng
isang pag-aayuno. Nagsuot silang lahat ng magaspang na tela, mula sa pinakamatasas sa kanila hanggang sa
pinakamababa sa kanila.
[6] Madaling nakarating ang balita sa hari ng Ninive. Tumayo siya mula sa kaniyang trono, hinubad ang kaniyang balabal,
tinakpan ang kaniyang sarili ng magaspang na tela, at umupo sa mga abo. [7] Nagpadala siya ng isang pahayag na
nagsasabing, "Sa Ninive, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng hari at kanyang mga tauhang maharlika, huwag hayaan
na ang tao man ni hayop, pangkat ng mga hayop ni kawan, ay tumikim ng anuman. Huwag silang hayaang kumain ni
uminom ng tubig.
[8] Ngunit hayaan ang kapwa tao at hayop ay matakpan ng magaspang na tela at hayaan silang sumigaw nang malakas sa
Diyos. Hayaan ang bawat isa na tumalikod mula sa kanyang masamang gawi at mula sa karahasang nasa kanyang mga
kamay. [9] Sinong nakakaalam? Maaring mahabag ang Diyos at mabago ang kanyang isip at tumalikod mula sa kanyang
mabangis na galit upang hindi tayo mamatay."
[10] Nakita ng Diyos kung ano ang kanilang ginawa, na tumalikod sila mula sa kanilang masasamang mga gawi. Kung kaya
binago ng Diyos ang kanyang isipan tungkol sa parusang sinabi niyang gagawin niya sa kanila, at hindi niya ginawa ito.

Chapter 4

[1] Ngunit naghinanakit si Jonas, at nagalit siya nang labis. [2] Kaya nanalangin si Jonas kay Yahweh at sinabi, "A, Yahweh,
hindi ba ito ang sinabi ko nang bumalik ako sa aking sariling bansa? Kaya nga kumilos muna ako at sinubukang tumakas
papuntang Tarsis—dahil alam kong ikaw ay mapagbigay na Diyos, mahabagin, mabagal magalit, sagana sa katapatan, at
naaawa kang magpadala ng kapahamakan. [3] Kaya ngayon, Yahweh, nagmamakaawa ako, kunin mo ang aking buhay,
dahil higit na mabuti para akin ang mamatay kaysa sa mabuhay."
[4] Sinabi ni Yahweh, "Mabuti bang ikaw ay lubos na magalit?" [5] Pagkatapos lumabas si Jonas mula sa lungsod at umupo sa
dakong silangang bahagi ng lungsod. Doon gumawa siya ng silungan at umupo sa ilalim nito sa lilim upang makita niya
kung ano ang maaaring mangyari sa lungsod.
[6] Naghanda ang Diyos na si Yahweh ng isang halaman at pinatubo niya ito sa ibabaw ng ulo ni Jonas para maging lilim sa
ibabaw ng ulo niya para mapagaan ang kanyang pagkabalisa. Labis na natuwa si Jonas nang dahil sa halaman. [7] Ngunit
kinabukasan sa pagsikat ng araw naghanda ang Diyos ng isang uod. Sinalakay nito ang halaman at nalanta ang halaman.
[8] Nangyari na nang sumikat ang araw ng sumunod na umaga, ang Diyos ay naghanda ng isang mainit na hangin mula sa
silangan. At saka, tinamaan ng sinag ng araw ang ulo ni Jonas at naging maputla siya. Pagkatapos hinangad ni Jonas na
mamatay siya. Sinabi ni Jonas sa kanyang sarili, "Mas mabuti pang mamatay ako kaysa sa mabuhay. [9] Pagkatapos sinabi
ng Diyos kay Jonas, "Tama bang labis kang magalit dahil sa halaman? At sinabi ni Jonas, "Tama lang na magalit ako, kahit
hanggang sa kamatayan."
[10] Sinabi ni Yahweh, "Nagkaroon ka ng habag sa halaman, na hindi mo naman pinaghirapan, ni pinatubo ito. Tumubo ito
sa isang gabi at namatay sa isang gabi. [11] Kaya para sa akin, hindi ba dapat akong mahabag sa Ninive, ang malaking
lungsod na iyon, kung saan may mas marami pa sa isandaan at dalawampung libong tao na hindi alam ang kaibahan sa
pagitan ng kanilang kanang kamay at kaliwang kamay, at saka maraming rin baka?"

Micah

Chapter 1

[1] Ito ang salita ni Yahweh na dumating kay Mikas na Morastita sa mga araw nina Jotam, Ahaz at Hezekias na mga hari ng
Juda, ang salita na kaniyang nakita tungkol sa Samaria at Jerusalem.
[2] Makinig, lahat kayong mga tao. Makinig ka lupa at ang lahat ng nasa iyo. Hayaan na ang Panginoong si Yahweh ang
maging saksi laban sa iyo, ang Panginoon na mula sa kaniyang banal na templo. [3] Tingnan ninyo, lalabas si Yahweh sa
kaniyang lugar; bababa siya at tatapakan ang mga dambana ng pagano sa lupa. [4] Matutunaw ang mga bundok sa ilalalim
niya; mahahati ang mga lambak gaya ng pagkit sa harap ng apoy, gaya ng mga tubig na bumuhos sa isang matarik na
lugar.
[5] Ang lahat ng ito ay dahil sa paghihimagsik ni Jacob at dahil sa mga kasalanan ng sambahayan ng Israel. Ano ang dahilan
ng paghihimagsik ni Jacob? Hindi ba ang Samaria? Ano ang dahilan ng mga dambana ni Juda? Hindi ba ang Jerusalem?
[6] "Gagawin ko ang Samaria na isang bunton ng pagkawasak sa parang, gaya ng isang lugar para sa taniman ng mga ubas.
Hihilahin ko ang mga bato ng kaniyang gusali sa lambak; Bubuksan ko ang kaniyang mga pundasyon. [7] Ang lahat ng
kaniyang mga larawang inukit ay magkakadurog-durog at lahat ng kaloob sa kaniya ay masusunog. Ang lahat ng
kaniyang mga diyus-diyosan ay aking wawasakin. Sapagkat sa mga kaloob sa kaniyang prostitusyon ay tinipon niya ang
mga ito at babalik ang mga ito bilang kabayaran sa babaeng nagbebenta ng aliw."
[8] Sa kadahilanang ito, mananaghoy ako at tatangis; Pupunta akong nakapaa at nakahubad; Tatangis ako na gaya ng asong
gubat at magdadalamhati na gaya ng mga kuwago. [9] Sapagkat walang lunas ang kaniyang mga sugat, sapagkat dumating

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

sila sa Juda. Narating nila ang tarangkahan ng aking mga tao sa Jerusalem. [10] Huwag mong sabihin sa Gat ang tungkol
dito; huwag na huwag kang iiyak. Sa Bet Leafra, pagugulungin ko ang aking sarili sa alikabok.
[11] Dumaan kayo sa kahubaran at kahihiyan, mga taga-Safir. Huwag kayong lumabas mga taga-Zaanan. Nagdadalamhati
ang Bethezel, sapagkat kinuha sa kanila ang proteksiyon. [12] Sapagkat balisang naghihintay sa magandang balita ang mga
taga-Marot, dahil dumating ang sakuna mula kay Yahweh hanggang sa mga tarangkahan ng Jerusalem.
[13] Isingkaw ang karwahe sa pangkat ng mga kabayo, mga taga-Laquis. Ikaw Laquis, ang pinagsimulan ng kasalanan para
sa anak na babae ng Zion, sapagkat nasumpungan sa iyo ang mga pagsuway ng Israel. [14] Kaya magbibigay ka ng isang
kaloob ng pamamaalam sa Moreset-Gat, bibiguin ng bayan ng Aczib ang mga hari ng Israel.
[15] Mga taga-Maresa, dadalhin ko sa iyo ang kukuha ng mga pag-aari mo. Pupunta sa kuweba ng Adullam ang mga pinuno
ng Israel. [16] Ahitan mo ang iyong ulo at gupitan ang iyong buhok para sa kinalulugdan mong mga anak. Kalbuhin mo ang
iyong sarili gaya ng mga agila, sapagkat patuloy na dadalhin ng sapilitan ang iyong mga anak mula sa iyo.

Chapter 2

[1] Aba sa mga nagbabalak ng kasamaan, sa mga nagbabalak sa kanilang higaan na gumawa ng masama. Isinasagawa nila
ito sa pagliwanag ng umaga dahil mayroon silang kapangyarihan. [2] Naghahangad sila ng mga bukid at inaangkin ang
mga ito; naghahangad sila ng mga bahay at kinukuha ang mga ito. Inaapi nila ang isang tao at ang kaniyang sambahayan,
ang tao at ang kaniyang mana.
[3] Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh: "Tingnan ninyo, magdadala ako ng sakuna laban sa angkan na ito, kung saan hindi
ninyo maiaalis ang inyong mga leeg. Hindi kayo makakalakad nang may kayabangan, sapagkat magiging isang panahon
ito ng kasamaan. [4] Sa araw na iyon, ang inyong mga kaaway ay aawit ng isang awitin tungkol sa inyo at mananaghoy na
may kasamang pagtangis. Aawit sila ng, 'Kaming mga Israelita ay ganap na nawasak, binabago ni Yahweh ang teritoryo
ng aking mga (kababayan) tao. Paano niya ito aalisin mula sa akin? Ibinabahagi niya sa mga taksil ang aming mga
bukid!'" [5] Kaya, kayong mga mayayamang tao ay hindi magkakaroon ng mga kaapu-apuhan na maghahati-hati ng lupain
sa teritoryo sa kapulungan ni Yahweh.
[6] "Huwag kayong magpahayag ng propesiya," sinasabi nila. "Hindi nila dapat ipahayag ang mga bagay na ito, hindi dapat
dumating ang kahihiyan." [7] Dapat ba talaga itong sabihin, sambahayan ni Jacob, "Galit ba ang Espiritu ni Yahweh? Talaga
bang gawa niya ang mga ito?" Hindi ba gumagawa ng kabutihan ang aking mga salita sa sinumang lumalakad nang
matuwid? [8] Kamakailan lang, naghimagsik ang aking mga tao tulad ng isang kaaway. Inyong hinahablot ang balabal, ang
kasuotan, mula sa mga dumadaan nang biglaan, gaya ng pagbalik ng mga kawal mula sa digmaan na kung saan iniisip
nilang ligtas na.
[9] Itinataboy ninyo ang mga babaeng nabibilang sa aking mga tao mula sa kanilang masasayang mga tahanan; kinukuha
ninyo mula sa kanilang mga batang anak ang aking pagpapala magpakailanman. [10] Tumayo kayo at umalis, sapagkat
hindi ito ang lugar kung saan maaari kayong manatili, dahil sa karumihan nito, nawasak ito nang lubusang pagkawasak.
[11] Kung may sinumang pupunta sa inyo sa espiritu ng kabulaanan at kasinungalingan at sasabihin, "magpapahayag ako sa
inyo ng propesiya tungkol sa alak at matapang na inumin," ituturing siyang isang propeta para sa mga taong ito.
[12] Tiyak na titipunin ko kayong lahat, Jacob. Tiyak na titipunin ko ang mga natitirang Israelita. Dadalhin ko silang
magkakasama tulad ng tupa sa isang kulungan, tulad ng isang kawan sa gitna ng kanilang pastulan. Magkakaroon ng
malakas na ingay dahil sa napakaraming tao. [13] Mauuna sa kanila ang isang taong magbubukas ng kanilang daraanan.
Bubuksan nila ang tarangkahan at lalabas, mauuna sa kanilang lalabas ang kanilang hari. Mauuna si Yahweh sa kanila.

Chapter 3

[1] Sinabi ko, "Ngayon makinig kayong mga pinuno ni Jacob at mga tagapamahala sa sambahayan ng Israel. Hindi ba
matuwid para sa inyo na unawain ang katarungan? [2] Kayong napopoot sa kabutihan at umiibig sa kasamaan, kayo na
pumilas ng kanilang balat, ng kanilang laman mula sa kanilang mga buto-- [3] kayo rin na kumakain ng laman ng aking
mga tao at pumipilas ng kanilang balat, bumabali ng kanilang mga buto at tumatadtad sa mga ito, tulad ng karne sa
palayok, tulad ng karne sa kaldero.
[4] At kayong mga tagapamahala ay dadaing kay Yahweh, ngunit hindi niya kayo sasagutin. Ikukubli niya ang kaniyang
mukha mula sa inyo sa panahong iyon, dahil gumawa kayo ng mga masamang gawa."
[5] Ito ang sinasabi ni Yahweh tungkol sa mga propeta na nagliligaw sa aking mga tao: "Sapagkat sinasabi nila sa mga
nagpapakain sa kanila, 'Magkakaroon ng kasaganaan.' Ngunit para sa mga walang maisubo sa kanilang mga bibig,
nagsisimula sila ng isang digmaan laban sa kaniya. [6] Kaya, ito ay magiging gabi sa inyo na hindi na kayo magkakaroon ng
pangitain; ito ay magiging madilim upang hindi kayo makapanghuhula. Lulubog ang araw sa mga propeta at magdidilim
ang umaga sa kanila. [7] Mapapahiya ang mga propeta at malilito ang mga manghuhula. Tatakpan nilang lahat ang
kanilang mga labi, sapagkat walang sagot na magmumula sa akin."
[8] Ngunit para sa akin, puno ako ng kapangyarihan sa pamamagitan ng Espiritu ni Yahweh at puno rin ako ng katarungan
at lakas, upang ipahayag kay Jacob ang kaniyang pagsuway, at kay Israel ang kaniyang kasalanan.

[9] Ngayon pakinggan ninyo ito, kayong mga pinuno ng sambahayan ni Jacob at mga tagapamahala sa sambahayan ng
Israel, kayong napopoot sa katarungan at bumabaluktot sa lahat ng matuwid.
[10] Itinayo ninyo ang Sion sa pamamagitan
ng dugo at ang Jerusalem sa pamamagitan ng kasamaan.
[11] Humahatol ang inyong mga pinuno para sa isang suhol,
nagtuturo ang inyong mga pari para sa isang gantimpala at nanghuhula ang inyong mga propeta para sa pera.
Gayunman, umaasa kayo kay Yahweh at sinasabi, "Hindi ba't kasama natin si Yahweh? Walang darating sa atin na
kapahamakan."
[12] Kaya, dahil sa inyo, aararuhin ang Sion tulad ng isang bukid, ang Jerusalem ay magiging isang bunton ng mga guho at
magiging masukal na burol ang burol ng templo.

Chapter 4

[1] Ngunit sa mga huling araw, mangyayari na ang bundok na kinatatayuan ng tahanan ni Yahweh ay itatatag sa ibabaw ng
iba pang mga bundok. Ito ay dadakilain nang higit sa mga burol, at magpupuntahan ang mga tao rito.
[2] Maraming bansa ang pupunta at sasabihin, "Halikayo, umakyat tayo sa bundok ni Yahweh, sa tahanan ng Diyos ni Jacob.
Ituturo niya sa atin ang kaniyang mga kaparaanan at lalakad tayo sa kaniyang mga landas." Sapagkat mula sa Zion
lalabas ang kautusan, at ang salita ni Yahweh mula sa Jerusalem.
[3] Hahatulan niya ang karamihan sa mga tao at
magpapasiya tungkol sa maraming bansa na malalayo. Papandayin nila ang kanilang mga espada upang maging mga
talim ng araro at ang kanilang mga sibat upang maging mga kutsilyong pamutol. Ang bansa ay hindi na magtataas ng
espada laban sa bansa, ni kailanman matututunan kung paano magsimula ng digmaan.
[4] Sa halip, uupo ang bawat tao sa ilalim ng kaniyang tanim na ubas at sa ilalim ng kaniyang puno ng igos. Walang
sinuman ang mananakot sa kanila, sapagkat nagsalita si Yahweh, ang pinuno ng mga hukbo.
[5] Sapagkat lumalakad ang
lahat ng tao, ang bawat isa, sa pangalan ng kanilang diyos. Ngunit lalakad tayo sa pangalan ni Yahweh na ating Diyos
magpakailan pa man.
[6] "Sa araw na iyon", sinabi ni Yahweh, "Pag-iisahin ko ang mga pilay at titipunin ko ang mga itinakwil, sila aking sinaktan.
[7] Gagawin kong natitira ang mga pilay at ang mga itinaboy sa isang matatag na bansa, at Ako si Yahweh, ang maghahari
sa kanila sa Bundok ng Zion ngayon at magpakailan man.
[8] At ikaw, ang bantayan para sa kawan, ang burol ng anak na
babae ng Zion, darating ito sa iyo— darating ang dating pamumuno, ang kaharian ng anak na babae ng Jerusalem.
[9] Ngayon, bakit ka umiiyak nang malakas? Wala na ba sa iyo ang hari, namatay na ba ang iyong tagapayo, sumapit sa iyo
ang matinding kirot katulad ng babaeng manganganak?
[10] Magdusa ka at maghirap sa panganganak, anak na babae ng
Zion, katulad ng isang babaeng nanganganak. Sapagkat ngayon aalis ka sa iyong lungsod, titira sa parang at pupunta sa
Babilonia. Doon ay maliligtas ka. Ililigtas ka ni Yahweh doon mula sa kamay ng iyong mga kaaway.
[11] Ngayon, maraming mga bansa ang nagtipon laban sa iyo; sabi nila, 'Hayaan siyang madungisan; ititig natin ang ating
mga mata sa Zion."'
[12] Sinabi ng propeta, Hindi nila alam ang mga kaisipan ni Yahweh, ni nauunawaan man ang kaniyang
mga plano, sapagkat tinipon niya sila na gaya ng mga bigkis para sa giikan.
[13] Sinabi ni Yahweh, "Tumindig ka at gumiik, anak na babae ng Zion, sapagkat gagawin kong bakal ang iyong sungay at
gagawin kong tanso ang iyong mga kuko. Dudurugin mo ang maraming tao. Itatalaga ko ang kanilang mga kayamanan na
kinuha sa hindi makatarungang pamamaraan at ang kanilang mga ari-arian sa akin, ako si Yahweh, ang Panginoon ng
buong mundo."

Chapter 5

[1] Ngayon ay humanay kayong lahat para sa labanan, mga taga-Jerusalem. Napapalibutan ng pader ang inyong lungsod,
ngunit hahampasin nila ang pinuno ng Israel sa pisngi gamit ang isang pamalo.
[2] Ngunit ikaw Bethlehem Efrata, kahit ikaw ay maliit sa mga angkan ni Juda, mula sa iyo ay may darating sa akin upang
pamunuan ang Israel, na ang pinagmulan ay sa mga unang panahon, mula sa walang hanggan.
[3] Kaya nga hahayaan na
lang sila ng Diyos hanggang sa panahon na isang babae ang mahihirapan sa panganganak ng isang sanggol at ang iba
niyang mga kapatid na lalaki ay babalik sa mga tao ng Israel.
[4] Tatayo siya at ipapastol ang kaniyang kawan sa lakas ni Yahweh, sa kaluwalhatian ng pangalan ni Yahweh na kaniyang
Diyos. Mananatili sila sapagkat magiging dakila siya sa bawat sulok ng mundo.
[5] Siya ang magiging kapayapaan natin.
Kung darating ang mga taga-Asiria sa ating lupain, kapag nagmartsa sila laban sa ating mga tanggulan, tatayo tayo laban
sa kanila, pitong pastol at walong pinuno ng mga kalalakihan.
[6] Pamumunuan ng mga kalalakihang ito ang lupain ng Asiria sa pamamagitan ng espada at ang lupain ng Nimrod dala
ang mga espada sa kanilang mga kamay. Ililigtas niya tayo mula sa mga taga-Asiria kung darating sila sa ating lupain,
kapag nagmamartsa sila sa loob ng ating mga hangganan.
[7] Ang mga natitira mula kay Jacob ay mapapabilang sa
maraming tao, tulad ng hamog mula kay Yahweh, tulad ng ambon sa mga damo na hindi naghihintay sa tao, hindi sa mga
tao.
[8] Ang mga natitira kay Jacob ay mapapabilang sa mga bansa, kasama ng maraming tao. Tulad ng isang leon na kasama ng
mga hayop sa kagubatan, tulad ng isang batang leon na kasama sa mga kawan ng tupa. Kapag daraan siya sa kanila, sila

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ay kaniyang tatapakan at pagpipira-pirasuhin sila at walang sinuman ang makapagligtas sa kanila. [9] Maitataas ang
inyong kamay laban sa inyong mga kaaway at wawasakin sila nito.
[10] "Mangyayari ito sa araw na iyon," sinabi ni Yahweh "na aking wawasakin ang inyong mga kabayo kasama ninyo at
gigibain ko ang inyong mga karwahe. [11] Wawasakin ko ang mga lungsod sa inyong lupain at pababagsakin ko ang inyong
mga tanggulan.
[12] Sisirain ko ang pangkukulam sa inyong kamay at hindi na kayo kailanman magkakaroon ng anumang manghuhula. [13]
Sisirain ko ang mga imahen na inukit ng inyong mga kamay at ang mga batong haligi na kasama ninyo. Hindi na kayo
kailanman sasamba sa mga ginawa ng inyong mga kamay. [14] Bubunutin ko ang haligi ni Ashera na kasama ninyo at
wawasakin ko ang inyong mga lungsod. [15] Paiiralin ko ang paghihiganti sa galit at poot sa mga bansa na hindi nakikinig.

Chapter 6

[1] Ngayon makinig kayo kung ano ang sinasabi ni Yahweh. Sinabi ni Mikas sa kaniya, "Tumayo ka at sabihin ang iyong
paratang sa harap ng mga bundok, hayaang mapakinggan ng mga burol ang iyong tinig. [2] Makinig sa paratang ni Yahweh,
kayong mga bundok at kayong matatag na pundasyon ng mundo. Sapagkat may paratang si Yahweh sa kaniyang mga tao
at ipaglalaban niya sa hukuman laban sa Israel.
[3] Aking mga tao, ano ang nagawa ko sa inyo? Paano ko kayo pinagod? Magpatotoo kayo laban sa akin! [4] Sapagkat inilabas
ko kayo mula sa lupain ng Egipto at iniligtas ko kayo mula sa tahanan ng pagka-alipin. Pinadala ko si Moises, Aaron at
Miriam sa inyo. [5] Aking mga tao, alalahanin ninyo ang mga inisip ni Balak na Hari ng mga Moab at ang sagot sa kaniya ni
Balaam anak ni Boar sa iyong pagpunta sa Sitim hanggang Gigal upang malaman ninyo ang matuwid kong mga ginawa,
si Yahweh."
[6] Ano ang aking dadalhin kay Yahweh bilang pagpapakumbaba sa kataas-taasang Diyos? Pupunta ba ako sa kaniya na
may dalang isang taong gulang na mga guyang susunugin upang ialay? [7] Malulugod ba si Yahweh sa isang libong lalaking
tupa o kaya sampung libong mga ilog ng langis? Dapat ko bang ibigay ang aking unang anak para sa aking pagsuway, ang
bunga ng aking katawan para sa aking sariling kasalanan? [8] Sinabi niya sa inyo, tao, kung ano ang mabuti at kung ano
ang nais ni Yahweh mula sa iyo: Kumilos ng makatarungan, umibig na may kabaitan at lumakad na may
pagpapakumbaba kasama ang inyong Diyos.
[9] Gumagawa ng pagpapahayag ang tinig ni Yahweh sa mga lungsod, kahit ngayon kinikilala ng karunungan ang inyong
pangalan: "Bigyang pansin ang pamalo at kung sino ang naglagay sa lugar nito. [10] Mayroong kayamanan sa mga tahanan
ng mga masasamang hindi tapat at may mandarayang mga panukat na kasuklam-suklam.
[11] Ituturing ko ba na walang sala ang isang tao kung gumagamit siya ng mapandayang panukat, kasama ang isang
lalagyan na may dayang timbang? [12] Puno ng karahasan ang mga mayayaman, ang naninirahan sa kaniya ay nagsasalita
ng kasinungalingan at mapanlinlang ang kanilang mga dila sa kanilang mga bibig.
[13] Samakatuwid hinampas ko kayo ng isang malubhang sugat, winasak ko kayo dahil sa inyong mga kasalanan. [14] Kakain
kayo ngunit hindi mabubusog, ang inyong kawalan ay mananatili sa iyo. Mag-iimbak ka ng mga pagkain ngunit hindi
makapagtatabi at kung ano ang iyong itinabi ay ibibigay ko sa espada. [15] Ikaw ay magtatanim ngunit hindi ka mag-aani,
ikaw ay magpipiga ng olibo ngunit hindi mo mapapahiran ng langis ang iyong sarili. Ikaw ay magpipisa ng ubas ngunit
hindi ka makakainom ng alak.
[16] Ang mga kautusan na ginawa ni Omri ay sinunod, at lahat ng mga gawa ng sambahayan ni Ahab. Lumakad kayo sa
pamamagitan ng kanilang payo. Kaya gagawin ko kayo na isang sirang lungsod at isang mangungutya ang mga
naninirahan sa inyo at magdadala kayo ng kahihiyan bilang aking mga tao."

Chapter 7

[1] Sa aba ko! Para sa akin ito ay katulad ng pagtatapos ng pag-aani ng mga bunga sa tag-araw, at kahit na maging ang
pamumulot ng mga natitirang ubas sa ubasan. Wala ng mga kumpol ng bunga na makikita, ngunit nananabik pa rin ako
sa unang hinog na mga bunga ng igos. [2] Namatay na ang mabuting tao sa lupa, ni isa ay wala ng natira na matuwidi sa
mga tao. Sila ay nakahigang naghihintay upang magbubog ng dugo ng iba; ang bawat isa at ang kaniyang kapatid ay
naghahanap ng mahuhuli sa pamamagitan ng isang lambat.
[3] Ang kanilang mga kamay ay napakahusay sa paggawa ng pinsala. Ang mga pinuno ay humihingi ng pera, ang hukom ay
handa sa mga suhol, at sinasabi ng makapangyarihang tao sa iba kung ano ang gusto niyang makuha. Kaya nagbalak sila
ng masama. [4] Ang pinakamahusay sa kanila ay tulad ng dawag, ang pinakamatuwid ay isang bakod na mga tinikan. Ang
araw na inihula sa pamamagitan ng inyong mga bantay, ang araw ng inyong kaparusahan. Ngayon, ang kanilang
pagkalito ay dumating.
[5] Huwag magtiwala sa kahit na sinong kalapit bahay. Huwag magtiwala sa kahit na sinong kaibigan. Mag-ingat tungkol sa
inyong sinasabi maging sa babaeng nakahiga sa inyong mga kamay. [6] Sapagkat hindi igagalang ng isang anak ang
kaniyang ama, ang anak na babae ay titindig laban sa kaniyang ina, at ang manugang na babae ay laban sa kaniyang
biyenang babae. Ang mga kaaway ng tao ay ang mga tao sa kaniyang sariling sambahayan.

7 Ngunit para sa akin, ako ay titingin kay Yahweh. Maghihintay ako sa aking Diyos ng aking kaligtasan, pakikinggan ako
ng aking Diyos. 8 Huwag kang magalak para sa akin, aking kaaway. Pagkatapos kung bumagsak, titindig ako. Kapag ako ay
uupo sa kadiliman, si Yahweh ang magsisilbing liwanag para sa akin.
9 Dahil nagkasala ako laban kay Yahweh, titiisin ko ang kaniyang galit hanggang sa patawarin niya ang ang aking
pagkasala, at isagawa ang paghatol para sa akin. Dadalhin niya ako sa liwanag, at makikita ko siyang ililigtas niya ako sa
kaniyang katarungan.
10 At makikita ito ng aking mga kaaway, at kahihiyan ang babalot sa nagsabi sa akin na, "Nasaan si Yahweh na iyong
Diyos?" Titingnan siya ng aking mga mata, yayapakan siya tulad ng isang putik sa mga lansangan.
11 Darating ang araw na itatayo ninyo ang inyong mga pader. 12 Sa araw na iyon, ang mga hangganan ay lalong lalawak
ang nasasakupan. Sa araw na iyon, darating ang mga sa inyo, mula sa Asiria at sa mga lungsod ng Egipto, mula sa Egipto
hanggang sa napakalaking Ilog Eufrates, mula sa malalayong dagat, at mula sa kabundukan. 13 At ang mga lupaing iyon ay
mapapabayaan dahil sa mga taong naninirahan ngayon dito, dahil sa bunga ng kanilang mga kilos.
14 Patnubayan mo ang iyong mga tao gamit ang iyong tungkod, ang kawan ng iyong mana. Kahit na sila ay namumuhay
mag-isa sa kagubatan ng Bundok ng Carmelo, pakainin mo sila sa Basan at Galaad na gaya noong mga unang araw. 15
Gaya noong araw nang inilabas mo sila sa lupain ng Egipto. Sinabi ni Yahweh, "Magpapakita ako sa kanila ng mga
kamangha-manghang mga bagay."
16 Makikita ng mga bansa at mapapahiya sa lahat ng kanilang kapangyarihan. Ilalagay nila ang kanilang mga kamay sa
kanilang mga bibig, ang kanilang mga tainga ay mabibingi. 17 Didilaan nila ang alikabok ng gaya ng isang ahas, gaya ng
nilalang na gumagapang sa lupa. Lalabas sila sa kanilang mga lungga na may takot, lalapit sila sa iyo na may takot,
Yahweh na aming Diyos, at sila ay matatakot dahil sa iyo.
18 Sino ang Diyos na gaya mo, ikaw na nag-aalis ng kasalanan, ikaw na pinapalagpas ang mga pagkakasala ng mga natira
ng iyong mana? Hindi mo pinapanatili ang iyong galit magpakailanman, dahil gustong-gusto mong ipakita sa amin ang
iyong kasunduan ng katapatan.
19 Magkakaroon ka muli ng kahabagan sa amin. Tatapakan mo ang aming kasalanan at itatapon mo ang lahat ng aming
kasalanan sa kailaliman ng dagat. 20 Ibibigay mo ang katotohanan kay Jacob at ang kasunduan ng katapatan kay
Abraham, gaya ng iyong ipinangako sa aming mga ninuno noong unang mga araw.

Nahum

Chapter 1

1 Ang pahayag tungkol sa Ninive. Ang Aklat ng Pangitain ni Nahum, ang Elkoshita.
2 Si Yahweh ay mapanibughuing Diyos at mapaghiganti; si Yahweh ay mapaghiganti at puno ng poot; naghihiganti si
Yahweh sa kaniyang mga kalaban, at ipinagpapatuloy ang galit niya sa kaniyang mga kaaway. 3 Banayad si Yahweh sa
pagkagalit, at dakila sa kapangyarihan; hindi niya ipahahayag na walang sala ang kaniyang mga kaaway. Si Yahweh ay
gumagawa ng kaniyang daan sa ipu-ipo at sa bagyo, at ang mga ulap ay mga alabok ng kaniyang mga paa.
4 Sinasaway niya ang dagat at ginagawa itong tuyo; tinutuyo niya ang lahat ng ilog. Mahina ang Bashan, at gayon din ang
Carmel; nanlulupaypay rin ang mga bulaklak sa Lebanon. 5 Nayayanig ang mga bundok sa kaniyang presensiya at
natutunaw ang mga burol; nagsisiguho ang lupa sa kaniyang presensiya, sa katunayan, ang sanlibutan at ang lahat ng
taong nabubuhay dito.
6 Sino ang makakaharap sa kaniyang poot? Sino ang makakapigil sa bagsik ng kaniyang galit? Ibinubuhos na tulad ng
apoy ang kaniyang poot, at nahahati ang mga bato sa pamamagitan niya.
7 Si Yahweh ay mabuti, isang tanggulan sa panahon ng kaguluhan at tapat siya sa mga naglalagak ng kanilang tiwala sa
kaniya. 8 Ngunit gagawa siya ng isang lubos na pagwawakas sa kaniyang mga kaaway sa pamamagitan ng isang malaking
baha, at hahabulin niya sila hanggang sa kadiliman.
9 Ano ang masamang binabalak ninyong mga tao laban kay Yahweh? Wawakasan niya ito nang lubusan at hindi na
magkakaroon ng kaguluhan sa ikalawang pagkakataon. 10 Sapagkat magiging sala-salabat silang tulad ng matinik na mga
halaman; malulunod sila sa kanilang sariling inumin; lubos silang lalamunin sa pamamagitan ng apoy tulad ng tuyong
pinaggapasan. 11 May isang titindig mula sa iyo, Ninive, ang siyang nagbalak ng masama laban kay Yahweh, isang taong
nagtaguyod ng kasamaan.
12 Ito ang sinasabi ni Yahweh: "Kahit na napakalakas at napakarami ang bilang nila, gayon pa man, sila ay gugupitin;
mawawala ang kanilang mga tao. Ngunit ikaw, Juda: Kahit na pinahirapan kita, hindi na kita pahihirapang muli. 13
Ngayon aking babaliin ang pamatok ng mga taong iyon paalis sa iyo; sisirain ko ang iyong mga tanikala."
14 At nagbigay si Yahweh ng isang utos tungkol sa iyo, Ninive: "Wala nang kaapu-apuhan ang magdadala ng iyong
pangalan. Aking ihihiwalay ang inukit na mga larawan at ang minoldeng mga larawang gawa sa metal mula sa mga
tahanan ng iyong mga diyos. Huhukayin ko ang iyong mga libingan, sapagkat napakasama mo."
15 Tingnan mo, nasa mga kabundukan ang mga paa ng isang taong nagdadala ng magandang balita, na siyang
naghahayag ng kapayapaan! Ipagdiwang mo ang iyong mga kapistahan, Juda, at tuparin ang iyong mga pangako,
sapagkat hindi ka na sasalakayin pa ng masasama, siya ay lubos na naihiwalay.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 2

[1] Ang siyang dudurog sa iyo ng pira-piraso ay parating na laban sa iyo. Maglagay ng bantay sa mga pader ng siyudad,
bantayan ang mga kalye, palakasin ang iyong mga sarili, tipunin ang iyong mga hukbo. [2] Sapagkat pinanunumbalik ni
Yahweh ang pagkamaharlika ni Jacob, tulad ng kamaharlikaan ng Israel, kahit na sinira ang mga ito ng mga
mandarambong at winasak ang mga sanga ng puno ng kanilang ubas.
[3] Pula ang mga kalasag ng kaniyang mga magiging na lalaki at nakadamit ng matingkad na pula ang mga matatapang na
lalaki; kumikislap ang metal ng kanilang mga karwahe sa araw na iyon na sila ay nakahanda, at ang mga sibat na saypres
ay iwinagayway sa hangin. [4] Rumaragasa ang mga karwahe sa mga lansangan; mabilis silang pumaroo't pumarito sa mga
maluluwang na mga lansangan. Para silang mga sulo, at tumatakbo sila na parang mga kidlat.
[5] Tinatawag ng siyang dudurog sa iyo ng pira-piraso ang kaniyang mga pinuno; natitisod sila sa isa't isa sa kanilang
paglakad; nagmamadali sila upang lusubin ang pader ng lungsod. Inihanda na ang malaking kalasag upang pangalagaan
itong mga manlulusob.
[6] Pilit na binuksan ang mga tarangkahan sa mga ilog, at ang palasyo ay babagsak sa pagkawasak. [7] Hinubaran ng damit
ang reyna at dinala siya palayo, nanaghoy ang kaniyang mga lingkod na babae na parang mga kalapati, dinadagukan ang
kanilang mga dibdib.
[8] Ang Ninive ay parang isang lawa ng tubig na tumatagas, kasama nitong tumatakas ang kaniyang mga tao na parang
rumaragasang tubig. Sumisigaw ang iba, "Tumigil kayo, tumigil kayo," ngunit walang lumilingon. [9] Kunin ninyo ang
sinamsam na pilak, kunin ninyo ang sinamsam na ginto, sapagkat wala itong katapusan, ang karangyaan ng lahat ng
bagay na magaganda sa Ninive. [10] Walang nakatira sa Ninive at nawasak. Natutunaw ang puso ng lahat, nag-uumpugan
ang mga tuhod ng bawat isa, at ang nagdadalamhati ang bawat isa, maputlang lahat ang kanilang mga mukha.
[11] Nasaan na ngayon ang lungga ng mga leon, ang lugar kung saan pinapakain ang mga batang leon, ang lugar kung saan
dumadaan ang leon at ang babaeng leon, kasama ang mga batang leon, kung saan wala silang kinatatakutan? [12] Niluray
ng leon ng pirara-piraso ang kaniyang biktima para sa kaniyang mga anak, sinakmal niya ang mga biktima para sa
kaniyang mga asawang leon, at pinupuno ang kaniyang kuweba ng mga biktima, puno ang kaniyang mga lungga ng mga
nilapang patay na hayop.
[13] "Masdan mo, ako ay laban sa iyo", ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo. "Susunugin ko ang iyong mga karwahe sa
usok at lalamunin ng espada ang iyong mga batang leon. Ihihiwalay ko ang iyong mga sinamsam mula sa iyong lupain at
hindi na maririnig ang mga tinig ng iyong mga mensahero."

Chapter 3

[1] Aba sa lungsod na puno ng dugo! Puno ito ng lahat ng kasinungalingan at ninakaw na ari-arian; at laging nasa kaniya
ang mga biktima. [2] Ngunit ngayon naroon ang ingay ng pamamalo at tunog ng mga dumadagundong na mga gulong,
tumitigidig na mga kabayo, at rumaragasang mga karwahe.
[3] May mga lumulusob na mangangabayo, kumikislap na mga espada, kumikinang na mga sibat, mga tambak ng mga
bangkay, mataas na tumpok ng mga bangkay. Walang katapusan sa mga katawan, natitisod ang mga manlulusob sa
kanila. [4] Nangyayari ito dahil sa mahahalay na kilos ng magandang nagbebenta ng aliw, ang bihasa sa pangkukulam na
siyang nagbebenta ng mga bansa sa pamamagitan ng kaniyang pagbebenta ng aliw, at ang mga tao sa pamamagitan ng
kaniyang paggawa ng pangkukulam.
[5] "Pagmasdan mo, ako ay laban sa iyo," ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo. "Aking itataas ang iyong palda
hanggang sa iyong mukha at ipapakita ang iyong mga maseselang bahagi sa mga bansa, ang iyong kahihiyan sa mga
kaharian." [6] Magtatapon ako ng nakakadiring dumi sa iyo at gagawin kang mabaho; Gagawin kitang isang bansa na
titingnan ng lahat. [7] Mangyayari ito na ang lahat ng makakakita sa iyo ay lalayo at sasabihin, 'Nawasak ang Ninive, sino
ang iiyak para sa kaniya?' Saan ako makakakahanap ng sinumang aaliw sa iyo?"
[8] Ninive, ikaw ba ay mas mabuti kaysa sa Tebes, na itinayo sa Ilog Nilo, na napalibutan ng tubig, na ang kaniyang depensa
ay ang karagatan, na ang kaniyang pader ay ang dagat mismo? [9] Etiopia at Egipto ang kaniyang mga kalakasan, at wala
itong katapusan; kaanib niya ang Put at ang Libya.
[10] Gayon pa man, dinala ang Tebes palayo; napunta siya sa pagkabihag; nadurog ang kaniyang mga batang anak sa dulo
ng bawat lansangan; nagpalabunutan ang kaniyang mga kaaway para sa kaniyang mga mararangal na tao, at lahat nang
kaniyang mga dakilang tao ay ginapos ng mga tanikala. [11] Ikaw rin ay malalasing; susubukan mong magtago, at
maghahanap ka rin ng isang mapagkukublihan mula sa iyong mga kaaway.
[12] Lahat ng iyong mga kuta ay magiging tulad ng puno ng mga igos na may maagang nahihinog na mga bunga: kung
nayuyugyog ang mga ito, nahuhulog ang mga ito sa bibig ng mangangain. [13] Tingnan mo, ang mga taong kasama mo ay
mga babae; maluwang na nabuksan ang mga tarangkahan ng iyong lupain para sa iyong mga kaaway; nilamon ng apoy
ang kanilang mga baras.
[14] Sumalok ka ng tubig para sa paglusob; pagtibayin mo ang iyong mga kuta; pumasok ka sa putikan at tapakan mo ang
lusong; tibayan mo ang mga hulmahan ng mga laryo. [15] Lalamunin ka roon ng apoy, at sisirain ka ng espada. Lalamunin

ka nito gaya ng paglamon ng mga batang balang sa lahat ng bagay. Paramihin mo ang iyong sarili gaya ng batang mga
balang, kasindami ng malalaking mga balang.
16 Pinarami mo ang iyong mga mangangalakal nang mas marami kaysa sa mga bituin sa kalangitan; ngunit para silang
mga batang balang; sinasamsam nila ang lupain at pagkatapos ay lumilipad palayo. 17 Marami ang iyong mga prinsipe na
gaya ng malalaking mga balang, at ang iyong mga heneral ay katulad ng mga dumapong balang na nagkampo sa mga
pader sa isang malamig na panahon. Ngunit kapag sumikat ang araw nagsisilipad sila palayo sa walang nakakaalam
kung saan.
18 Hari ng Asiria, natutulog ang iyong mga pastol; nagpapahinga ang iyong mga pinuno. Nakakalat sa mga bundok ang
iyong mga tao, at walang sinuman ang titipon sa kanila. 19 Walang maaaring kagalingan para sa iyong mga sugat. Malala
ang iyong mga sugat. Lahat ng makakarinig ng balita tungkol sa iyo ay ipapalakpak ang kanilang mga kamay sa
kagalakan dahil sa iyo. Sino ang makatatakas sa iyong patuloy na kasamaan?

Habakkuk

Chapter 1

1 Ang pahayag na tinanggap ni propetang Habakuk: 2 "Yahweh, hanggang kailan ako dapat humingi ng tulong, at hindi mo
pakikinggan? Sumisigaw ako sa iyo dahil sa matinding takot, 'Karahasan!' ngunit hindi mo ako ililigtas!
3 Bakit mo ipinapakita sa akin ang kasamaan at ipinamamasid ang maling gawain? Pagkawasak at karahasan ang nasa
aking harapan; may alitan, at pagtatalong nabubuo! 4 Kaya ang kautusan ay humina, at ang katarungan ay hindi na
umiiral. Dahil pinalibutan ng masama ang matuwid; kaya hindi totoong katarungan ang lumalabas." Tumugon si Yahweh
kay Habakuk.
5 "Tingnan mo ang mga bansa at suriin ang mga ito; magtaka at mamangha! Sapagkat tinitiyak ko na mayroon akong
gagawin sa mga araw mo na hindi mo paniniwalaan kapag ito ay ibinalita sa iyo. 6 Sapagkat tingnan mo! Ibabangon ko
ang mga Caldeo—ang malupit at marahas na bansa—sila ay lumalakad sa buong kaluwangan ng lupain upang sakupin
ang mga tahanan na hindi sa kanila. 7 Sila ay nakakasindak at nakakatakot; ang kanilang paghuhukom at karangyaan ay
mula sa kanilang sarili!
8 Ang kanilang mga kabayo ay mas matulin kaysa sa mga leopardo, mas mabilis kaysa sa mga lobo sa gabi! Ang kanilang
mga mangangabayo ay mula sa malayo kaya ang kanilang mga kabayo ay mabilis tumakbo—lumilipad silang gaya ng
agila na nagmamadaling manakmal! 9 Dumating silang lahat para sa karahasan, ang karamihan sa kanila ay pumunta na
tulad ng hangin ng disyerto at tinitipon nila ang mga bihag na tulad ng buhangin!
10 Kaya kinukutya nila ang mga hari, at ang mga namumuno ay kakutyaan lang sa kanila! Tinatawanan nila ang bawat
kutang tanggulan, dahil nagbubunton sila ng lupa at kinukuha ang mga ito! 11 At ang hangin ay mabilis na daraan;
lalampas ito—mga taong may kasalanan, sila na ang kanilang diyos ay ang kanilang kapangyarihan!" Nagtanong si
Habakuk kay Yahweh ng isa pang katanungan.
12 "Hindi ba mula ka sa walang hanggan, Yahweh na aking Diyos, ang aking Banal? Hindi kami mamamatay. Itinalaga sila
ni Yahweh para sa paghatol, at ikaw na Bato ang nagtatag sa kanila para sa pagtutuwid!
13 Ang iyong mga mata ay napakadalisay upang tumitig sa kasamaan, at hindi mo kayang tumingin sa maling gawain
nang may pagsang-ayon; ngunit bakit ka tumingin nang may pagsang-ayon sa mga nagkakanulo? Bakit ka tahimik
habang nilulunok ng mga taong masama ang mga higit na matuwid kaysa sa kanila? 14 Ginawa mong gaya ng mga isda sa
dagat ang mga tao, gaya ng mga bagay na gumagapang na walang namumuno sa kanila.
15 Inangat silang lahat sa pamamagitan ng pamingwit, kinakaladkad nila palayo ang mga tao gamit ang mga lambat at
iniipon sila sa kanilang lambat. Ito ang dahilan kaya sila ay nagagalak at sumisigaw nang masayang-masaya! 16 Kaya sila
ay naghahandog sa kanilang lambat at nagsusunog ng insenso sa kanilang lambat, sapagkat ang mga pinatabang hayop
ang kanilang bahagi, at ang matatabang karne ang kanilang pagkain! 17 Kaya aalisin ba nila ang lahat ng laman ng
kanilang lambat at ipagpapatuloy na patayin ang mga bansa, nang walang pagkahabag?"

Chapter 2

1 Tatayo ako sa aking bantayan at ipupuwesto ang aking sarili sa toreng bantayan, at magbabantay ako nang mabuti
upang malaman kung ano ang sasabihin niya sa akin at kung paano ako dapat tumalikod mula sa aking daing.
2 Sumagot si Yahweh sa akin at sinabi, "Itala mo ang pangitaing ito at isulat mo nang malinaw sa mga tapyas ng bato
upang ang bumabasa sa mga ito ay makatakbo! 3 Sapagkat ang pangitain ay sa panahong hinaharap pa at sa wakas ay
magsasalita at hindi mabibigo. Kahit na ito ay maaantala, hintayin mo ito! Sapagkat ito ay tiyak na darating at hindi
magtatagal!
4 Tingnan ninyo! Ang tao na siyang naghahangad nang higit para sa kaniyang sarili nang hindi matuwid, ay isang
hambog. Ngunit ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng kaniyang pananampalataya! 5 Sapagkat ang alak ay
isang mapanlinlang sa mayabang na binata upang hindi siya manatili, ngunit pinapalawak ang kaniyang nais gaya ng

libingan at gaya ng kamatayan, at hindi nasiyahan kailanman. Tinitipon niya sa kaniyang sarili ang bawat bansa at lahat ng mga tao para sa kaniyang sarili.
[6] Hindi ba magbabadya ang lahat ng taong ito ng talinghaga laban sa kaniya at nanghahamak na kawikaan tungkol sa kaniya, at sasabihin, 'Aba sa taong nagpaparami nang hindi sa kaniya! Hanggang kailan mo palalakihin ang bigat ng mga
panunumpa na iyong kinuha?' [7] Hindi ba tatayo ang mga nagngangalit sa iyo, at hindi ba babangon ang nananakot sa iyo?
Ikaw ay magiging biktima para sa kanila! [8] Dahil sinamsam mo ang maraming bansa, lahat ng mga natirang tao ay
sasamsamin ka, dahilan sa dugo ng tao at sa karahasan na ginawa sa lupain, sa lambak at sa mga nininirahan dito.
[9] 'Aba sa taong nag-iipon nang mula sa kasamaan para sa kaniyang sambahayan, upang mailagay niya ang kaniyang
pugad sa mataas para mapanatili niyang ligtas ang kaniyang sarili mula sa kamay ng masama!' [10] Nag-isip ka ng
kahihiyan para sa iyong sambahayan sa pamamagitan ng paglipol mo sa maraming tao, at nagkasala ka laban sa iyong
sarili. [11] Sapagkat dadaing ang mga bato mula sa pader, at ang tahilan ng troso ay sasagot sa kanila:
[12] 'Kaawa-awa ang taong nagtatayo ng lungsod nang may dugo, at nagtatatag ng bayan sa kasamaan!' [13] Hindi ba ito dahil
kay Yahweh ng mga hukbo kaya nagtratrabaho ang mga tao para sa apoy at pinapagod ng bansa ang kanilang mga sarili
para sa wala? [14] Kahit ganoon ang lupain ay mapupuno ng kaalaman ng kaluwalhatian ni Yahweh kagaya ng tubig na
tinatakpan ang dagat.
[15] 'Aba sa taong nagpapainom sa kaniyang kapit-bahay, ikaw na nagdadagdag ng iyong lason hanggang sa malasing mo
sila upang makita mo ang kanilang kahubaran!' [16] Mapupuno ka ng kahihiyan at hindi ng karangalan! Inumin mo rin ito,
at ipakita ang iyong kahubaran! Ang saro ng kanang kamay ni Yahweh ay darating at babaling sa iyo, at tatakpan ng
kahihiyan ang iyong karangalan.
[17] Tatakpan ka ng karahasang ginawa sa Lebanon, at kakikilabutan ka sa pagkawasak ng mga mababangis na hayop dahil sa dugo ng mga tao at dahil sa karahasang ginawa sa lupain, sa mga lungsod at sa lahat ng mga naninirahan doon.
[18] Ano ang pakinabang mo sa inukit na anyo? Sapagkat ang taong nag-ukit nito, o siyang gumawa ng anyo mula sa
nilusaw na metal ay tagapagturo ng kasinungalingan; dahil nagtitiwala siya sa kaniyang sariling gawa nang ginawa niya
ang mga piping diyos na ito. [19] 'Kaawa-awa sa taong nagsasabi sa mga kahoy, Gumising ka! O sa mga tahimik na bato,
Bumangon ka!' Nagtuturo ba ang mga bagay na ito? Tingnan ninyo, ito ay nababalot ng ginto at pilak, ngunit wala itong
hininga man lang. [20] Ngunit si Yahweh ay nasa loob ng kaniyang banal na templo! Manahimik ka sa harapan niya, lahat
ng lupain!"

Chapter 3

[1] Ang panalangin ni Habakuk na propeta: (Dinaragdag ng teksto ng Hebreo ang "sa Sigionoth" na maaaring tumutukoy sa
musikal na direksiyon para sa mga mang-aawit) [2] Yahweh, narinig ko ang iyong ulat, at ako ay natakot! Yahweh, buhayin
mo muli ang iyong gawain sa gitna ng mga panahong ito; sa gitna ng mga panahong ito ipaalam mo; alalahanin mo na
magkaroon ng habag sa iyong galit!
[3] Ang Diyos ay nanggaling mula sa Teman, at ang Banal mula sa Bundok Paran! Selah. Tinakpan ng kaniyang kaluwalhatian ang mga kalangitan, at ang mundo ay puno ng kaniyang kapurihan.
[4] Ang sinag ng kaniyang kamay ay kumikinang gaya ng liwanag, at pinanatili niya roon ang kaniyang kapangyarihan. [5]
Ang salot ay nasa kaniyang harapan, at sinusundan ng kamatayan ang kaniyang paa.
[6] Tumayo siya at sinukat ang mundo; tumingin siya at niyanig ang mga bansa! Maging ang mga walang haggang bundok ay gumuho, at ang mga walang hanggang burol ay yumukod! Ang kaniyang landas ay walang hanggan!
[7] Nakita ko ang mga tolda ng Cusan sa paghihirap, at ang tela ng mga tolda sa lupain ng Midian ay nanginginig. [8] Nagalit
ba si Yahweh sa mga ilog? Ang iyong poot ba ay laban sa mga ilog, o ang iyong matinding galit ay laban sa dagat nang
sumakay ka sa iyong mga kabayo, ang iyong karwahe nang kaligtasan?
[9] Inilabas mo ang iyong pana nang walang takip; inilagay mo ang iyong palaso sa iyong pana! Selah. Hinati mo ang
mundo sa pamamagitan ng mga ilog. [10] Nakita ka ng mga bundok at namimilipit sa sakit! Ang malakas na buhos ng tubig
ay dumaloy sa kanila; at ang kailaliman ng dagat ay sumigaw! Itinaas nito ang kaniyang mga alon!
[11] Ang araw at ang buwan ay nanatiling nakatayo sa kanilang matayog na lugar, umalis sila sa liwanag ng iyong mga
palaso at sa kumikinang na liwanag ng iyong sibat! [12] Lumakad kayo sa mga lupain nang may galit. Sa poot ay giniik
ninyo ang mga bansa.
[13] Lumabas ka para sa kaligtasan ng iyong mga tao, para sa kaligtasan ng iyong pinili! Winasak mo ang pinuno ng sambahayan ng masama para ipakita ang puno ng leeg! Selah.
[14] Tinusok mo ang ulo ng kaniyang mga mandirigma sa pamamagitan ng kaniyang sariling mga palaso yamang pumarito
sila gaya ng isang bagyo upang ikalat kami, ang kanilang kasiyahan ay gaya ng isang taong sinasakmal ang mahihirap sa
isang taguan. [15] Naglakbay kayo sa dagat kasama ang inyong mga kabayo, at pinaapaw ang malaking tubig.
[16] Narinig ko, at ang aking kaloob-loobang bahagi ay nanginig! Ang aking mga labi ay nangatal sa tunog! Kabulukan ay pumasok sa aking mga buto, at sa ilalim ng katawan ko ay nanginig habang tahimik kong hinihintay na dumating ang araw nang kaguluhan sa mga taong lumulusob sa amin.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Bagaman ang mga puno ng igos ay hindi sumibol at walang bunga mula sa mga puno ng ubas; bagaman ang puno ng olibo ay hindi namunga, at ang mga bukirin ay walang naibibigay na pagkain; bagaman ang kawan ay naihiwalay sa kulungan, at walang baka sa mga kuwadra—
[18] Gayon man, magagalak ako kay Yahweh! Matutuwa ako dahil ang Diyos ang aking kaligtasan! [19] Ang Panginoong
Yahweh ang aking lakas, at ginagawa niya ang aking paa na tulad ng paa ng usang babae at pinangungunahan ako sa aking mga lugar na matataas! —Sa direktor ng musika, sa aking mga instrumentong may kuwerdas.

Zephaniah

Chapter 1

[1] Ito ang salita ni Yahweh na dumating kay Zefanias na anak ni Cusi na anak ni Geldias na anak ni Amarias na anak ni
Hezekias, sa mga araw ni Josias na anak ni Ammon na hari ng Juda. [2] "Ganap kong lilipulin ang lahat ng nasa lupa! Ito
ang pahayag ni Yahweh. [3] Lilipulin ko ang mga tao at mga hayop, ang mga ibon sa kalangitan at ang mga isda sa dagat, ang sanhi ng pagkasira kasama ng mga masasama! Sapagkat lilipulin ko ang sangkatauhan sa lupa!" Ito ang pahayag ni Yahweh.
[4] "Iuunat ko ang aking kamay sa buong Juda at sa lahat ng naninirahan sa Jerusalem. Papatayin ko ang bawat nalalabi ni
Baal sa lugar na ito at ang mga pangalan ng mga taong sumasamba sa diyus-diyosan na kabilang sa mga pari, [5] ang mga
taong nasa mga bubungan ng bahay na sumasamba sa mga natatanaw sa kalawakan at ang mga taong sumasamba at
nangangako kay Yahweh ngunit nangangako rin kay Milcom. [6] Gayundin ang gagawin ko sa mga tumalikod sa pagsunod
kay Yahweh, maging ang mga hindi naghahanap kay Yahweh, ni humihingi ng kaniyang patnubay."
[7] Manahimik ka sa harap ng Panginoong Yahweh sapagkat paparating na ang araw ni Yahweh, sapagkat naghanda si
Yahweh ng alay na itinalaga niya sa kaniyang mga panauhin. [8] "Mangyayari ito sa araw ng pag-aalay ni Yahweh na
parurusahan ko ang mga prinsipe at ang mga anak ng hari at ang lahat ng nakasuot ng mga pandayuhang kasuotan. [9] Sa
araw na iyon, parurusahan ko ang mga nagsisilukso sa pintuan, ang mga taong pumupuno sa bahay ng kanilang panginoon sa pamamagitan ng karahasan at panlilinlang!
[10] Ito ang pahayag ni Yahweh. Kaya mangyayari ito sa araw na iyan, na ang pag-iyak ng pagkabahala ay magmumula sa
Tarangkahang tinawag na Isda, pananaghoy mula sa Ikalawang Distrito at isang napakalakas na ingay ng pagbagsak
mula sa mga burol. [11] Tumaghoy kayong mga naninirahan sa Pamilihang Distrito, sapagkat lilipulin ang lahat ng
mangangalakal at mamamatay ang lahat ng nagtitimbang ng mga pilak.
[12] Darating ito sa panahong iyon na maghahanap ako sa Jerusalem gamit ang mga ilawan at parurusahan ko ang mga
kalalakihang nasiyahan sa kanilang mga alak at nagsabi sa kanilang mga puso, 'Walang anumang gagawin si Yahweh,
mabuti man o masama!' [13] Nanakawin ang kanilang mga kayamanan at hahayaang ganap na mawasak ang kanilang mga
bahay! Magtatayo sila ng mga bahay ngunit hindi maninirahan sa mga ito at magtatanim sila ng mga ubasan ngunit hindi iinom ng alak nito!
[14] Malapit na ang dakilang araw ni Yahweh, malapit na at nagmamadali! Ang tunog ng araw ni Yahweh ay magiging tulad
ng mandirigmang umiiyak nang may kapaitan! [15] Ang araw na iyan ay magiging araw ng matinding galit, araw ng
pagkabahala at pagdadalamhati, araw ng unos at pagkawasak, araw ng kadiliman at kalungkutan, araw ng mga ulap at
pumapaitaas na kadiliman! [16] Magiging araw ito ng mga trumpeta at mga hudyat laban sa mga matitibay na lungsod at
mga matataas na kuta!
[17] Sapagkat magdadala ako ng pagkabahala sa sangkatauhan, upang lumakad sila na gaya ng mga bulag na tao sapagkat nagkasala sila kay Yahweh! Ibubuhos ang kanilang dugo na gaya ng alabok at ang kanilang mga lamanloob gaya ng dumi!
[18] Hindi sila maililigtas maging ng kanilang mga pilak o ginto sa araw ng matinding galit ni Yahweh! Tutupukin ng apoy ng matinding poot ni Yahweh ang buong lupain sapagkat nakasisindak ang paglipol na kaniyang idudulot laban sa lahat ng naninirahan sa lupain!"

Chapter 2

[1] Bansang walang kahihiyan, magtulungan kayo at magtipun-tipon, [2] bago isagawa ng kautusan ang kahihinantan, bago
lumipas ang araw na gaya ng ipa, bago dumating ang matinding galit ni Yahweh sa inyo! Bago dumating ang araw ng
matinding poot ni Yahweh sa inyo! [3] Hanapin ninyo si Yahweh, kayong mga mapagpakumbabang tao sa lupa na
sumusunod sa kaniyang mga kautusan! Hanapin ninyo ang katuwiran! Hanapin ninyo ang kababaang-loob at marahil na iingatan kayo sa araw ng matinding poot ni Yahweh!
[4] Sapagkat pababayaan ang Gaza at mawawasak ang Ashkelon! Palalayasin nila ang mga Asdon sa tanghali at bubunutin
nila ang Ekron! [5] Kaawa-awa ang mga naninirahan sa tabing-dagat, ang bansa ng mga Queretita! Nagsalita si Yahweh
laban sa inyo, Canaan, ang lupain ng mga Filisteo! Lilipulin ko kayo hanggang sa walang matira sa mga naninirahan!
[6] Kaya ang tabing-dagat ay magiging pastulan para sa mga pastol at para sa kulungan ng mga tupa. [7] Mapapabilang ang
baybaying rehiyon sa mga nalalabi sa sambahayan ng Juda na magpapastol ng kanilang mga kawan doon. Sa gabi,

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

mahihiga ang kanilang mga tao sa mga tahanan ng Ashkelon, sapagkat iingatan sila ni Yahweh na kanilang Diyos at
panunumbalikin ang kanilang mga kapalaran.
8 "Narinig ko ang mga panghahamak ng mga Moabita at ang pagsisiwalat ng mga Ammonita nang hamakin nila ang aking
mga tao at nilabag ang kanilang mga hangganan. 9 Kaya, ako ay nabubuhay, ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo,
ang Diyos ng Israel, "Magiging katulad ng Moab ang Sodoma at tulad ng mga Ammonita ang Gomorra, isang madamong
lugar at hukay na asin, na pinabayaan magpakailanman! Ngunit nanakawan sila ng mga nalalabi kong tao at mamanahin
ng aking mga natitirang tao ang mga nagmula sa kanila!"
10 Mangyayari ito sa Moab at Amon dahil sa kanilang pagmamataas, sapagkat hinamak at kinutya nila ang mga tao ni
Yahweh ng mga hukbo! 11 At matatakot sila kay Yahweh sapagkat hahamakin niya ang lahat ng diyos sa lupa. Sasambahin
siya ng lahat, lahat ng nagmula sa kaniyang sariling lupain at mula sa bawat dalampasigan!
12 Mamamatay din kayong mga taga-Kush sa pamamagitan ng aking espada 13 at sasalakayin ng kamay ng Diyos ang hilaga
at wawasakin ang Asiria upang pabayaang ganap na mawasak ang Nineve gaya ng tuyong disyerto. 14 Pagkatapos, hihiga
ang mga kawan sa kalagitnaan ng Asiria, ang bawat hayop ng mga bansa at magpupugad ang mga ibon at mga kuwago sa
taas ng kaniyang mga haligi. Magkakaroon ng tunog na huhuni sa mga bintana at tatawag ang mga uwak sa kanilang
pintuan sapagkat inilantad niya ang mga kahoy na cedar.
15 Ito ang pinakamasayang lungsod na namuhay nang walang takot, na nagsabi sa kaniyang puso, "Ako nga, at wala akong
katulad!" Paano siya naging isang katatakutan, isang lugar na hinihigaan ng mga mababangis na hayop! Susutsot ang
bawat daraan sa kaniya at ikukumpas ang kaniyang kamao sa kaniya!

Chapter 3

1 Kaawa-awa ang mapanghimagsik na lungsod! Nadungisan ang marahas na lungsod! 2 Hindi siya nakinig sa tinig ng
Diyos, o tumanggap ng pagtutuwid mula kay Yahweh! Hindi siya nagtiwala kay Yahweh at hindi lumapit sa kaniyang
Diyos.
3 Umaatungal na mga leon ang kaniyang mga prinsipe sa kaniyang kalagitnaan! Ang kaniyang mga hukom ay mga lobo sa
gabi na walang iniiwanang ngangatngatin sa umaga! 4 Ang kaniyang mga propeta ay walang galang at taksil na mga tao!
Nilapastangan ng kaniyang mga pari ang banal at gumawa ng karahasan sa batas!
5 Matuwid si Yahweh sa kaniyang kalagitnaan! Wala siyang ginagawang mali! Araw-araw niyang ibinibigay ang kaniyang
katarungan! Hindi ito maitatago sa liwanag ngunit hindi nahihiya ang mga makasalanan!
6 "Nilipol ko ang mga bansa, nawasak ang kanilang mga kuta. Winasak ko ang kanilang mga lansangan upang walang
sinuman ang makadaan sa mga ito. Nawasak ang kanilang mga lungsod upang walang tao ang manirahan sa mga ito. 7
Sinabi ko, 'Tiyak na matatakot kayo sa akin! Tanggapin ninyo ang pagtutuwid at hindi kayo maihihiwalay sa inyong mga
tahanan sa pamamagitan ng binalak kong gawin sa inyo! Ngunit sabik silang magsimula tuwing umaga sa pamamagitan
ng pagsira ng lahat ng kanilang mga gawain.
8 Kung gayon hintayin ninyo ako" - ito ang pahayag ni Yahweh-" hanggang sa araw na babangon ako upang manloob!
Sapagkat nagpasya akong tipunin ang mga bansa upang buuin ang mga kaharian at upang ibuhos sa kanila ang aking
galit, ang lahat ng aking matinding poot upang tupukin ng apoy ng aking galit ang lahat ng lupain.
9 Ngunit magbibigay ako ng dalisay na mga labi sa mga tao, upang tawagin silang lahat sa pangalan ni Yahweh, upang
paglingkuran nila ako nang may pagkakaisa. 10 Mula sa ibayo ng ilog ng Etopia, magdadala sa akin ng mga handog ang
mga taong sumasamba sa akin at ang aking mga taong nagkawatak-watak. 11 Sa araw na iyon, hindi kayo malalagay sa
kahihiyan dahil sa lahat ng kasamaang ginawa ninyo laban sa akin sapagkat mula sa araw na iyon, aalisin ko mula sa
inyo ang mga taong nagdiwang ng inyong pagmamataas at dahil hindi na kayo magyayabang sa aking banal na bundok.
12 Ngunit iiwanan ko kayo gaya ng isang mababa at mahihirap na mga tao at magiging kanlungan ninyo ang pangalan ni
Yahweh. 13 Hindi na magkakasala ang mga nalalabi sa Israel o magsasalita ng mga kasinungalingan at hindi sila
mahahanapan ng mapanlinlang na dila sa kanilang bibig, kaya kakain sila, hihiga at walang sinuman ang mananakot sa
kanila."
14 Umawit ka anak ng Zion! Sumigaw ka Israel! Magsaya at magalak ka nang buong puso, anak ng Jerusalem! 15 Inalis ni
Yahweh ang iyong kaparusahan, pinalayas niya ang iyong mga kaaway! Si Yahweh ang hari ninyong mga taga-Israel.
Hindi na kayo muling matatakot sa kasamaan! 16 Sa araw na iyon, sasabihin nila sa Jerusalem, "Huwag kang matakot,
Zion. Huwag mong hahayaang manghina ang iyong mga kamay.
17 Nasa iyong kalagitnaan si Yahweh na iyong Diyos, isang makapangyarihang magliligtas sa iyo. Magdiriwang siya sa iyo
nang may kagalakan at mananahimik siya dahil sa kaniyang pag-ibig sa iyo. Masisiyahan siya sa iyo at sisigaw nang may
kagalakan. 18 Tinipon ko mula sa iyo ang mga nagdadalamhati sa itinalagang kapistahan, naging pasanin sila at naging
dahilan ng kahihiyan sa iyo.
19 Pakinggan mo, sa panahong iyon, makikipagtuos ako sa mga lumapastangan sa iyo. Sasagipin ko ang lumpo at titipunin
ko ang mga palaboy. Aalisin ko ang kanilang kahihiyan at bibigyan sila ng papuri at parangal sa buong lupa. 20 Sa
panahong iyon, pangungunahan kita at titipunin. Igagalang at pupurihin ka ng lahat ng bansa sa lupa kapag nakita mong
ibinalik kita", sabi ni Yahweh.

Haggai

Chapter 1

[1] Sa ikalawang taon ni haring Dario, sa unang araw ng ikaanim na buwan, dumating ang salita ni Yahweh sa
pamamagitan ng kamay ni Hagai na propeta para sa gobernador ng Juda na si Zerubabel na anak ni Sealtiel, at sa
pinakapunong pari na si Josue na anak ni Josadac, at sinabi, [2] "Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Sinasabi ng
mga taong ito, "Hindi pa ito ang panahon para pumunta kami o para itayo ang tahanan ni Yahweh.""
[3] At dumating ang salita ni Yahweh sa pamamagitan ng kamay ni Hagai na propeta at sinabi, [4] "Ito ba ay ang oras para
kayo ay manirahan sa inyong mga sariling tahanan, samantalang ang tahanang ito ay napabayaang wasak?" [5] Kaya
ngayon ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Isaalang-alang ang inyong mga pamamaraan! [6] Naghasik kayo ng
napakaraming binhi, ngunit kakaunti ang inyong aanihin; kumain kayo ngunit hindi nabubusog; uminom kayo ngunit
nanatiling uhaw. Nagsuot kayo ng mga damit ngunit hindi kayo naiinitan, at ang mga manggagawa ay kumikita lamang
ng pera para ilagay ito sa isang sisidlan na puno ng mga butas!'
[7] Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Isaalang-alang ninyo ang inyong mga kapamaraanan! [8] Umakyat kayo sa
bundok, kumuha ng kahoy, at itayo ninyo ang aking tahanan; at kalulugdan ko ito, at ako ay luluwalhatiin!' sabi ni
Yahweh. [9] 'Naghanap kayo ng marami, ngunit masdan ninyo! kaunti ang inyong naiuwi sa tahanan, sapagkat hinipan ko
ito! Bakit?' -ito ang pahayag ng Yahweh ng mga hukbo! 'Dahil napabayaang wasak ang aking tahanan, samantlang
pinapaganda ng lahat ng tao ang kanilang sariling tahanan.'
[10] Dahil dito, ipinagkait ng kalangitan ang hamog sa inyo at ipinagkakait ng lupa ang ani nito. [11] Ipinaranas ko ang
tagtuyot sa lupain at sa mga kabundukan, sa trigo at sa bagong alak, sa langis at sa mga inaani sa lupa, sa mga tao at sa
mga mababangis na hayop, at sa lahat ng pinaghirapan ng inyong mga kamay!"'
[12] At si Zerubabel na anak ni Sealtiel at ang pinakapunong pari na si Josue na anak ni Jehozadak, kasama ang lahat ng
mga natitirang tao, na sumunod sa tinig ni Yahweh na kanilang Diyos at sa mga salita ni Hagai na propeta dahil isinugo
siya ni Yahweh na kanilang Diyos. At kinatakutan ng mga tao ang mukha ni Yahweh. [13] At si Hagai, na mensahero ni
Yahweh, ang nagsalita ng mensahe ni Yahweh sa mga tao at sinabi, "'Ako ay kasama ninyo!' —ito ang pahayag ni
Yahweh!"
[14] Kaya pinakilos ni Yahweh ang espiritu ng gobernador ng Juda, si Zerubabel na anak ni Sealtiel, at ang espiritu ng
pinakapunong pari na si Joshua na anak ni Jehozadak, at ang espiritu nang lahat ng mga tao na natira, kaya sila pumunta
at ginawa ang tahanan ni Yahweh ng mga hukbo na kanilang Diyos, [15] sa ikadalawampu't apat na araw ng ikaanim na
buwan, sa ikalawang taon ng paghahari ni Dario.

Chapter 2

[1] Sa ikadalawampu't isang araw ng ikapitong buwan, dumating ang salita ni Yahweh sa pamamagitan ng kamay ni Hagai,
ang propeta at sinabi, [2] "Magsalita ka sa gobernador ng Juda, kay Zerubabel na anak ni Sealtiel at sa punong pari na si
Josue na anak ni Josadac at sa mga natitirang tao. Sabihin mo,
[3] 'Sino ang nananatili sa inyo na nakakita sa dating kaluwalhatian ng tahanang ito? At paano ninyo ito nakikita ngayon?
Parang wala lang ba ito sa inyong paningin? [4] Ngayon, magpakatatag ka, Zerubabel!' -ito ang pahayag ni Yahweh- at
magpakatatag ka, punong paring Josue anak ni Josadac; at magpakatatag kayong lahat na mga tao sa lupain!'---ito ang
pahayag ni Yahweh--- 'at gumawa kayo sapagkat kasama ninyo ako! ---ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo. [5] 'Sa
pamamagitan ng mga pangakong nakapaloob sa kasunduang itinatag ko sa inyo nang lumabas kayo sa Egipto at ang
aking Espiritu ay kasama ninyo, huwag kayong matakot!'
[6] Sapagkat ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Sa sandaling panahon yayanigin kong muli ang kalangitan at ang
lupa, ang karagatan at ang tuyong lupain! [7] At yayanigin ko ang bawat bansa, at ang bawat bansa ay magdadala ng
kanilang mga mahahalagang bagay sa akin, at pupunuin ko ang tahanang ito ng kaluwalhatian!' sabi ni Yahweh ng mga
hukbo.
[8] Akin ang pilak at ginto!'---ito ang pahayag ni Yahweh ng mga Hukbo. [9] Magiging mas dakila ang kaluwalhatian ng
tahanang ito sa hinaharap kaysa sa simula, sabi ni Yahweh ng mga hukbo, 'at ibibigay ko ang kapayapaan sa lugar na
ito!'---ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo."
[10] Sa ikadalawampu't apat na araw ng ikasiyam na buwan, sa ikalawang taon ni Dario, dumating ang salita ni Yahweh sa
pamamagitan ni Hagai, ang propeta at sinabi, [11] "Ganito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Tanungin mo ang mga
pari tungkol sa kautusan, at sabihin mo: [12] Kung magdadala ang isang tao ng isang karne na naitalaga kay Yahweh sa
laylayan ng kaniyang damit, at kung masagi ng laylayan ng kaniyang damit ang tinapay o sabaw, alak o langis, o
anumang pagkain, magiging banal din ba ang mga pagkaing iyon?" Sumagot ang mga pari at sinabi, "Hindi."
[13] Pagkatapos, sinabi ni Hagai, "Kung masagi ng isang taong marumi dahil sa patay ang alinman sa mga bagay na ito,
magiging marumi ba ang mga ito? Sumagot ang mga pari at sinabi, "Oo, magiging marumi ang mga ito." [14] Kaya sumagot

si Hagai at sinabi, "'Gayon din ang mga taong ito at ang bansa na nasa aking harapan! ---ito ang pahayag ni Yahweh---'at
maging ang lahat ng mga bagay na ginawa ng kanilang mga kamay: ang kanilang mga inialay sa akin ay marumi.
15 Kaya ngayon, isipin ninyo mula sa araw na ito at sa mga susunod pa, bago maipatong ang alinmang bato sa isa pang
bato sa templo ni Yahweh, 16 sa tuwing pupunta ang sinuman sa kamalig para kumuha ng dalawampung sukat ng butil,
sampu lamang ang mayroon, at sa tuwing pupunta ang sinuman sa pagawaan ng alak upang kumuha ng limampung
sukat ng alak, dalawampu lamang ang mayroon. 17 Pinahirapan ko kayo at ang lahat ng gawa ng inyong mga kamay sa
pamamagitan ng pagkabulok at pagkaaamag, ngunit hindi pa rin kayo bumalik sa akin'-ito ang pahayag ni Yahweh.
18 Isipin ninyo mula sa araw na ito at sa mga susunod na mga araw, mula sa ikadalawampu't apat na araw ng ikasiyam na
buwan, mula sa araw na nailagay ang pundasyon ng templo ni Yahweh. Isipin ninyo ito! 19 Mayroon pa bang mga binhi sa
kamalig? Ang puno ng ubas, ang puno ng igos, ang granada, at ang puno ng olibo ay walang bunga! Ngunit pagpapalain
ko kayo mula sa araw na ito!'"
20 At sa pangalawang pagkakataon muling dumating kay Hagai ang salita ni Yahweh sa ikadalawampu't apat na araw ng
buwan at sinabi 21 "Makipagusap ka sa gobernador ng Juda, kay Zerubabel at sabihin mo, 'Yayanigin ko ang kalangitan at
ang lupa. 22 Sapagkat pababagsakin ko ang trono ng mga kaharian at sisirain ko ang kalakasan ng mga kaharian ng bansa,
pababagsakin ko ang kanilang mga karwahe at ang mga mangangarwahe nito. Ang mga kabayo at mga mangangabayo
ay malalaglag ang bawat isa dahil sa espada ng kaniyang kapatid.
23 Sa araw na iyon'---ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo---' kukunin kita Zerubabel anak ni Sealtiel bilang aking
lingkod'- Ito ang pahayag ni Yahweh. Gagawin kitang tulad ng isang selyo sa aking singsing, sapagkat ikaw ang aking
pinili! -ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo!"

Zechariah

Chapter 1

1 Nang ikawalong buwan ng ikalawang taon ng paghahari ni Dario, dumating ang salita ni Yahweh kay Zacarias na anak
ni Berequias na anak ni propeta Iddo na nagsasabi, 2 "Lubhang nagalit si Yahweh sa inyong mga ama! 3 Sabihin mo sa
kanila, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo, "Bumalik kayo sa akin!" Ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo. "At
babalik ako sa inyo." Sabi ni Yahweh ng mga hukbo.
4 Huwag kayong maging katulad ng inyong mga amang sinigawan ng mga propeta noong nakaraan na nagsasabi, "Ito ang
sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: tumalikod kayo sa inyong mga masasamang gawain at kaugalian!" Ngunit hindi sila
nakinig at hindi nila ako binigyan ng pansin." Ito ang pahayag ni Yahweh. 5 "Nasaan ang inyong mga ama? At ang mga
propeta, naririto ba sila magpakailanman? 6 Ngunit ang aking mga salita at mga kautausan na iniutos ko sa aking mga
lingkod na mga propeta, hindi ba nito naabot ang inyong mga ama? Kaya nagsisi sila at sinabi, "Gaya ng binalak gawin sa
atin ni Yahweh ng mga hukbo dahil sa ating mga salita at gawain, kaya niya ginawa sa atin."
7 Nang ikadalawampu't-apat na araw ng ikalabing isang buwan, na siyang buwan ng Sebath, na ikalawang taon ng
paghahari ni Dario, dumating ang salita ni Yahweh kay Zacarias na anak ni Berequias na anak ni propeta Iddo na
nagsasabi, 8 "Nakita ko sa gabi at tingnan mo! nakasakay ang isang lalaki sa pulang kabayo at nasa kalagitnaan siya ng
mga puno ng mirto na nasa lambak at sa likod niya ay may mga pula, mapula na kayumanggi at mga puting kabayo." 9
Sinabi ko, "Ano ang mga ito Panginoon?" At sinabi sa akin ng anghel na kumausap sa akin, "Ipapakita ko sa iyo kung ano
ang mga ito."
10 Pagkatapos, sumagot ang lalaking nakatayo sa kalagitnaan ng mga puno ng mirto at sinabi, "Ito ang mga isinugo ni
Yahweh upang maglibot sa buong daigdig." 11 Tumugon sila sa anghel ni Yahweh na nakatayo sa kalagitnaan ng mga puno
ng mirto, sinabi nila sa kaniya, "Matagal na kaming naglilibot sa buong daigdig, tingnan mo, ang buong daigdig ay
nananatili at nagpapahinga."
12 Pagkatapos, sinagot ng anghel si Yahweh at sinabi, "Yahweh ng mga hukbo, gaano katagal kang hindi magpapakita ng
pagkahabag sa Jerusalem at sa mga lungsod ng Juda na nagdusa ng iyong pagkagalit nitong pitumpung taon"? 13 Sinagot
ni Yahweh ang anghel na kumausap sa akin nang may mga magagandang salita at mga salitang pang-aliw.
14 Kaya sinabi ng anghel na nakipag-usap sa akin, "Sumigaw ka at iyong sabihin, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga
hukbo: "Naninibugho ako para sa Jerusalem at Sion nang may matinding damdamin! 15 At labis akong nagagalit sa mga
bansang matiwasay sapagkat hindi ako nalugod at tumulong sila sa pagbubungad ng kadalamhatian."
16 Kaya ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: "Bumalik ako sa Jerusalem ng may pagkaawa. Itatatag ang aking
tahanan sa kaniya at iuunat sa Jerusalem ang panukat na linya!"- ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo. 17 Muli,
sumigaw ka na magsasabi, 'Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Ang aking mga lungsod ay muling mapupuno ng
kabutihan at muling aaliwin ni Yahweh ang Sion at muli niyang pipiliin ang Jerusalem."
18 Pagkatapos, tumingala ako at nakakita ng apat na sungay! 19 Nagsalita ako sa anghel na nakipag-usap sa akin, "Ano ang
mga ito?" Sinagot niya ako, "Ito ang mga sungay na nagpakalat sa Juda, Israel at Jerusalem."
20 Pagkatapos, ipinakita sa akin ni Yahweh ang apat na panday. 21 Sinabi ko, "Ano ang gagawin ng mga taong ito?" Sumagot
siya at sinabi, "Ito ang mga sungay na nagpakalat sa Juda upang walang sinuman ang makapag-angat ng kaniyang ulo.
Ngunit dumarating ang mga taong ito upang palayasin sila, upang ibagsak ang mga sungay ng mga bansang nag-angat ng
anumang sungay laban sa lupain ng Juda upang ikalat siya.

Chapter 2

[1] Pagkatapos nito, itiningala ko ang aking mga mata at nakita ko ang isang lalaki na mayroong panukat na lubid sa
kaniyang kamay. [2] Sinabi ko, "Saan ka pupunta?" Kaya sinabi niya sa akin, "Susukatin ko ang Jerusalem, upang malaman
ang luwang at haba nito."
[3] Pagkatapos, umalis ang anghel na nakipag-usap sa akin at lumabas ang isa pang anghel upang salubungin siya. [4] Sinabi
sa kaniya ng ikalawang anghel, "Tumakbo ka at sabihin mo sa binatang iyon: sabihin mo, 'Uupo ang Jerusalem sa
bansang walang pader dahil sa napakaraming tao at mga hayop na nasa kaniya. [5] Sapagkat Ako ang magiging pader na
apoy sa palibot niya at ako ang magiging kaluwalhatian sa kalagitnaan niya — ito ang pahayag ni Yahweh.
[6] Oy! Oy! Tumakas kayo mula sa lupain ng hilaga'— ito ang pahayag ni Yahweh, 'sapagkat ikinalat ko kayo tulad ng apat
na hangin sa himpapawid!' Ito ang pahayag ni Yahweh, [7] 'Oy! Tumakas kayo papuntang Zion, kayong mga naninirahan
kasama ng mga anak na babae ng Babilonia!"'
[8] Sapagkat pagkatapos akong parangalan ni Yahweh ng mga hukbo at ipadala ako laban sa mga bansa na nanamsam sa
inyo— sapagkat sinuman ang sumagi sa inyo ay sumagi sa natatangi sa paningin ni Yahweh! Pagkatapos itong gawin ni
Yahweh, sinabi niya, [9] "Ako mismo ang kukumpas ng aking kamay sa kanila, at magiging sinamsam sila para sa kanilang
mga alipin." At malalaman ninyo na si Yahweh ng mga hukbo ang nagpadala sa akin.
[10] Umawit ka nang may kagalakan, anak na babae ng Zion, sapagkat ako mismo ang darating at mananahan sa inyo! Ito
ang pahayag ni Yahweh." [11] Pagkatapos, makikiisa kay Yahweh ang mga malalaking bansa sa araw na iyon. Sinasabi niya,
"At kayo ang magiging mga tao ko sapagkat mananahan ako sa inyong kalagitnaan." At malalaman ninyo na si Yahweh ng
mga hukbo ang nagpadala sa akin sa inyo.
[12] Sapagkat mamanahin ni Yahweh ang Juda bilang kaniyang nararapat na pag-aari sa banal na lupain at muling pipiliin
ang Jerusalem para sa kaniyang sarili. [13] Ang lahat ng laman, manahimik kayo sa harapan ni Yahweh, sapagkat siya ay
ginising mula sa kaniyang banal na lugar!

Chapter 3

[1] Pagkatapos, ipinakita sa akin ni Yahweh si Josue na punong pari na nakatayo sa harapan ng anghel ni Yahweh at
nakatayo sa kaniyang kanang kamay si Satanas upang paratangan siya ng kasalanan. [2] Sinabi ng anghel ni Yahweh kay
Satanas, "Sawayin ka nawa ni Yahweh, Satanas: Sawayin ka nawa ni Yahweh, na siyang pumili sa Jerusalem! Hindi ba ito
isang gatong na hinila mula sa apoy? [3] Nakasuot si Josue ng maruming kasuotan habang nakatayo siya sa harapan ng
anghel,
[4] kaya nagsalita ang anghel at sinabi sa mga nakatayo sa harapan niya, "Alisin ang maruming kasuotan mula sa kaniya."
At sinabi niya kay Josue, "Tingnan mo! Pinalampas ko ang mabigat mong kasalanan at bibihisan kita ng magandang
damit." [5] Sinabi niya, "Suotan ninyo siya ng malinis na turbante sa kaniyang ulo!" Kaya sinuotan nila si Josue ng isang
malinis na turbante sa kaniyang ulo at binihisan siya ng malinis na kasuotan habang nakatayo sa tabi ang anghel ni
Yahweh.
[6] Pagkatapos nito, taimtim na inutusan si Josue ng anghel ni Yahweh at sinabi, [7] "Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga
hukbo, 'Kung ikaw ay lalakad sa aking pamamaraan at kung pananatilihin mo ang aking mga kautusan, pamumunuan
mo ang aking tahanan at babantayan mo ang aking mga hukuman, sapagkat pahihintulutan kita na pumunta at bumalik
kasama nitong mga nakatayo sa aking harapan.
[8] Makinig ka, Josue na punong pari, ikaw at ang iyong mga kasamahan na naninirahan sa iyo! Sapagkat ang mga taong ito
ay isang katibayan, sapagkat ako mismo ang maglalabas sa aking lingkod, ang Sanga. [9] Ngayon tingnan ninyo ang bato na
inilagay ko sa harapan ni Josue. Mayroong pitong tapyas sa isang batong ito, at uukitan ko ng isang tatak — ito ang
pahayag ni Yahweh ng mga hukbo—at aalisin ko ang kasalanan ng lupaing ito sa loob ng isang araw.
[10] Sa araw na iyon, ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo, 'aanyayahan ng bawat tao ang kaniyang kapwa upang
mamahinga sa ilalim ng kaniyang puno ng ubas at ilalim ng kaniyang puno ng igos."'

Chapter 4

[1] Pagkatapos ang anghel na nakikipag-usap sa akin ay bumalik at ginising ako na katulad ng isang lalaking ginising mula
sa kaniyang pagkakatulog. [2] Sinabi niya sa akin, "Ano ang nakikita mo?" Sinabi ko, "Nakikita ko ang isang patungan ng
lampara na gawa lahat sa ginto, may isang mangkok sa ibabaw nito. May pito itong lampara at pitong mitsa sa ibabaw ng
bawat lampara.
[3] Dalawang puno ng olibo ang nasa tabi nito, isa sa kanang bahagi ng mangkok at isa sa kaliwang bahagi."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Kaya muli akong nagsalita sa anghel na nakikipag-usap sa akin. Sinabi ko, "Ano ang kahulugan ng mga bagay na ito,
aking panginoon?" [5] Sumagot ang anghel na nakikipag-usap sa akin at sinabi, "Hindi mo ba alam kung ano ang kahulugan
ng mga bagay na ito?" Sinabi ko, "Hindi, aking panginoon."
[6] Kaya sinabi niya sa akin, "Ito ang salita ni Yahweh kay Zerubabel: Hindi sa pamamagitan ng lakas ni sa pamamagitan ng
kapangyarihan, ngunit sa pamamagitan ng aking Espiritu,' sabi ni Yahweh ng mga hukbo. [7] 'Ano ka, malaking bundok?
Magiging isa kang kapatagan sa harapan ni Zerubabel at ilalabas niya ang itaas na bato upang sumigaw ng, "Biyaya!
Biyaya!"'"
[8] Dumating sa akin ang salita ni Yahweh: [9] "Ang mga kamay ni Zerubabel ang naglatag sa pundasyon ng tahanang ito at
ang kaniyang mga kamay ang tatapos nito. At malalaman mo na si Yahweh ng mga hukbo ang nagsugo sa akin sa iyo. [10]
Sino ang humamak sa araw ng mga malililit na bagay? Magagalak ang mga taong ito at makikita ang pampantay na bato
sa kamay ni Zerubabel. (Ang pitong lamparang ito ang mga mata ni Yahweh na naglilibot sa buong daigdig.)" [11]
Pagkatapos, tinanong ko ang anghel. "Ano itong dalawang puno ng olibo na nakatayo sa kaliwa at sa kanan ng patungan
ng lampara?"
[12] Muli ko siyang tinanong, "Ano ang dalawang sanga ng olibo na ito sa tabi ng dalawang gintong tubo na may gintong
langis na bumubuhos mula sa mga ito? [13] "Hindi mo ba alam kung ano ang mga ito?" At sinabi ko, "Hindi, aking
panginoon."
[14] Kaya sinabi niya, "Ito ang dalawang puno ng olibo na nakatayo upang paglingkuran ang Panginoon ng buong daigdig."

Chapter 5

[1] Pagkatapos, lumingon ako at tumingala ako, at nakita ko, masdan ito, nakakita ako ng isang lumilipad na binalumbong
kasulatan! [2] Sinabi sa akin ng anghel, "Ano ang nakikita mo?" Sumagot ako, "Nakikita ko ang isang lumilipad na
binalumbong kasulatan, dalawampung siko ang haba at sampung siko ang lawak."
[3] Pagkatapos, sinabi niya sa akin, "Ito ang sumpa na darating sa ibabaw ng buong lupain, sapagkat mula ngayon, aalisin
ang bawat magnanakaw batay sa sinasabi nito sa isang panig habang aalisin ang lahat ng nangako ng isang hindi totoong
panata batay sa sinasabi nito sa kabilang panig, ayon sa kanilang mga salita. [4] 'Ipapadala ko ito' — ito ang pahayag ni
Yahweh ng mga hukbo, 'kaya papasok ito sa tahanan ng magnanakaw at sa tahanan ng isang taong nangako ng hindi
totoo sa pamamagitan ng aking pangalan. Mananatili ito sa kaniyang tahanan at tutupukin ang tabla at ang mga bato
nito.'"
[5] Pagkatapos, lumabas ang anghel na nakikipag-usap sa akin at sinabi sa akin, "Tumingin ka sa taas at tingnan kung ano
ang dumarating!" [6] Sinabi ko, "Ano ito?" Sinabi niya, "Isang basket ito na naglalaman ng efa na paparating. Ito ang
kanilang kasamaan sa buong lupain." [7] Pagkatapos, itinaas ang isang takip na tingga sa basket at may isang babae sa
ilalim nito na nakaupo sa loob nito!
[8] Sinabi ng anghel, "Kasamaan ito!" At itinapon niya ang babae pabalik sa loob ng basket at itinapon niya ang takip na
tingga sa ibabaw nito. [9] Tumingala ako at nakita ko ang dalawang babaeng papalapit sa akin at ang hangin ay nasa
kanilang mga pakpak—sapagkat may mga pakpak sila na tulad ng mga pakpak ng isang tagak. Itinaas nila ang basket sa
pagitan ng lupa at langit.
[10] Kaya sinabi ko sa anghel na nakikipag-usap sa akin, "Saan nila dadalhin ang basket?" [11] Sinabi niya sa akin, "Itatayo ang
isang templo sa lupain ng Sinar para rito, upang kapag handa na ang templo, ilalagay doon ang basket sa inihandang
patungan nito."

Chapter 6

[1] Pagkatapos, lumingon ako at tumingala, nakakita ako ng apat na karwahe na palabas sa pagitan ng dalawang bundok at
gawa sa tanso ang dalawang bundok. [2] Ang unang karwahe ay may mga pulang kabayo, ang pangalawang karwahe ay
may mga itim na kabayo, [3] ang pangatlong karwahe ay may mga puting kabayo at ang pang-apat na karwahe ay may mga
batik na kulay abo na mga kabayo. [4] Kaya sumagot ako at sinabi sa anghel na kumausap sa akin, "Ano ang mga ito, aking
panginoon?"
[5] Sumagot ang anghel at sinabi sa akin, "Ito ang apat na hangin ng langit na lumabas mula sa lugar kung saan sila
nakatayo sa harapan ng Panginoon ng buong daigdig. [6] Ang karwahe na may mga itim na kabayo ay papunta sa hilagang
bansa, ang karwahe na may mga puting kabayo ay papunta sa kanlurang bansa at ang karwahe na may mga batik na
kulay abo na mga kabayo ay papunta sa bansang timog."
[7] Lumabas ang mga malalakas na kabayong ito at hinangad na pumunta at maglibot sa buong daigdig, kaya sinabi ng
anghel, "Humayo kayo at maglibot sa buong daigdig!" at umalis sila patungo sa buong daigdig. [8] Pagkatapos, tinawag niya
ako, nagsalita at sinabi sa akin, "Tingnan mo ang mga papunta sa bansang hilaga, pahupain nila ang aking espiritu
patungkol sa bansang hilaga.
[9] Kaya dumating sa akin ang salita ni Yahweh at sinabi, [10] "Kumuha ka ng isang handog mula sa mga ipinatapon, mula
kina Heldai, Tobias at Jedaias. Pumunta ka rin sa araw na ito at dalhin mo ito sa bahay ni Josias na anak ni Zefanias na

dumating mula sa Babilonia. 11 At kunin mo ang pilak at ginto, gumawa ka ng isang korona at ilagay mo ito sa ulo ng
pinakapunong pari na si Josue na anak ni Jehozadak.
12 Kausapin mo siya at sabihin, 'Sinasabi ito ni Yahweh ng mga hukbo: "Ang lalaking ito, Sanga ang kaniyang pangalan! At
lalago siya kung nasaan siya at itatayo niya ang templo ni Yahweh! 13 Siya ang magtatayo ng templo ni Yahweh at
magtataglay ng karangyaan nito, uupo siya at maghahari sa kaniyang trono. Siya ang magiging pari sa kaniyang trono at
ang pang-unawa sa kapayapaan ang iiral sa pagitan ng dalawa.
14 Ilalagay ang isang korona sa templo ni Yahweh upang parangalan sina Heldai, Tobias at Jedaias at bilang pag-alaala sa
kabutihang-loob ng anak ni Zefanias. 15 At darating ang mga nasa malayo at itatayo ang templo ni Yahweh, kaya
malalaman ninyo na ipinadala ako sa inyo ni Yahweh ng mga hukbo, sapagkat mangyayari ito kung tunay kayong
nakinig sa tinig ni Yahweh na inyong Diyos!"'"

Chapter 7

1 Nang apat na taon nang pinuno si Haring Dario, sa ikaapat na araw ng Kislev (kung saan ito ang ikasiyam na buwan),
dumating kay Zacarias ang salita ni Yahweh. 2 Ipinadala ng mga tao ng Bethel sina Sarazer at Regem Melec at ang
kanilang mga tao upang humingi ng tulong kay Yahweh. 3 Kinausap nila ang mga pari na nasa tahanan ni Yahweh ng mga
hukbo at ang mga propeta, sinabi nila, "Dapat ba akong magdalamhati sa ikalimang buwan sa pamamagitan ng pag-
aayuno, gaya ng ginawa ko sa loob ng maraming taon?"
4 Kaya dumating sa akin ang salita ni Yahweh ng mga hukbo at sinabi, 5 "Magsalita ka sa lahat ng tao sa lupa at sa mga
pari, sabihin mo, 'Nang nag-ayuno at nagdalamhati kayo sa ikalima at ikapitong buwan sa loob ng pitumpung taon na ito,
nag-aayuno ba talaga kayo para sa akin? 6 At nang kumain at uminom kayo, hindi ba kayo kumain at uminom para sa
inyong mga sarili? 7 Hindi ba ito katulad ng mga salitang ipinahayag ni Yahweh sa pamamagitan ng bibig ng mga
naunang propeta, nang naninirahan pa lamang kayo sa Jerusalem at sa karatig na mga lungsod sa kasaganaan at
namalagi sa Negeb at sa mga paanan ng bundok sa kanluran?'"
8 Dumating ang salita ni Yahweh kay Zacarias at sinabi, 9 "Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Humatol nang may
tunay na katarungan, katapatan sa kasunduan at habag. Gawin ito ng bawat lalaki para sa kaniyang kapatid na lalaki. 10
Tungkol naman sa balo at ulila, ang dayuhan at ang mahirap na tao, huwag silang apihin. At sa paggawa ng anumang
masama sa bawat isa, hindi kayo dapat magbalak ng anumang masama sa inyong puso.'
11 Ngunit tumanggi silang magbigay ng pansin at pinatigas ang kanilang mga balikat. Pinigilan nila ang kanilang mga
tainga upang hindi sila makarinig. 12 Ginawa nilang kasing tigas ng bato ang kanilang mga puso upang hindi nila marinig
ang kautusan o ang mga salita ni Yahweh ng mga hukbo. Ipinadala niya ang mga mensaheng ito sa mga tao sa
pamamagitan ng kaniyang Espiritu noong unang panahon, sa pamamagitan ng bibig ng mga propeta. Ngunit tumangging
makinig ang mga tao, kaya nagalit sa kanila si Yahweh ng mga hukbo.
13 Nangyari ito nang tumawag siya, hindi sila nakinig. 'Sa ganoon ding paraan', sabi ni Yahweh ng mga hukbo, 'tatawag
sila sa akin ngunit hindi ako makikinig. 14 Sapagkat ikakalat ko sila sa lahat ng bansa na hindi pa nila nakikita sa
pamamagitan ng ipu-ipo at mapapabayaan ang lupain kapag wala na sila. Sapagkat walang sinuman ang makakadaan sa
lupain o makakabalik dito yamang pinabayaan ng mga tao ang kanilang kaaya-ayang lupain.'"

Chapter 8

1 Dumating sa akin ang salita ni Yaweh ng mga hukbo at sinabi, 2 "Ito ang sinabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Madamdamin
ako para sa Zion nang may matinding kasigasigan, at madamdamin ako para sa kaniya nang may matinding galit!' 3
Sinabi ito ni Yahweh ng mga hukbo: 'Babalik ako sa Zion at mananahan ako sa kalagitnaan ng Jerusalem, sapagkat
tatawaging Lungsod ng Katotohanan ang Jerusalem at tatawaging Banal na Bundok ang bundok ni Yahweh ng mga
hukbo!'"
4 Sinabi ito ni Yahweh ng mga hukbo: 'Muling magkakaroon sa mga lansangan ng Jerusalem ng mga matatandang
kalalakihan at mga matatandang kababaihan at kakailanganin ng bawat tao ang isang tungkod sa kaniyang kamay dahil
napakatanda na niya. 5 At mapupuno ang mga lansangan ng lungsod ng mga batang lalaki at batang babaing naglalaro
dito.'"
6 "Ito ang sinabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Kung may isang bagay na hindi kapani-paniwala sa mga mata ng nalalabi sa
mga taong ito sa mga araw na iyon, hindi rin ba ito kapani-paniwala sa aking mga mata?"' Ito ang pahayag ni Yahweh. 7
"Ito ang sinabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Masdan ninyo, malapit ko ng iligtas ang aking mga tao mula sa lupaing
sinisikatan ng araw at mula sa lupaing linulubugan ng araw! 8 Sapagkat ibabalik ko sila at maninirahan sila sa
kalagitnaan ng Jerusalem, kaya muli silang magiging aking mga tao at ako ang magiging Diyos nila sa katotohanan at sa
katuwiran!'"
9 Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: Kayong ngayong nagpapatuloy sa pakikinig sa mga salita na nagmumula sa
mga bibig ng mga propeta nang inilatag ang pundasyon ng aking tahanan— itong aking tahanan na Yahweh ng mga
hukbo: Palakasin ninyo ang inyong mga kamay upang maitayo ang templo. 10 Sapagkat bago pa ang mga araw na iyon,

walang pananim na naipon ang sinuman; walang pakinabang maging para sa mga tao o hayop. At walang kapayapaan
mula sa mga kaaway para sa sinumang umaalis o dumarating. Itinakda ko ang bawat tao laban sa kaniyang kapwa.
[11] Ngunit ngayon, hindi na ito tulad ng naunang mga araw, sasamahan ko ang mga nalalabi sa mga taong ito!'" Ito ang
pahayag ni Yahweh ng mga hukbo. [12] "'Sapagkat maihahasik ang mga butil ng kapayapaan. Mamumunga ang umaakyat
na baging ng ubas at ibibigay ng lupain ang ani nito. Ibibigay ng kalangitan ang hamog nito, sapagkat ipapamana ko ang
lahat ng mga bagay na ito sa nalalabing mga taong ito.
[13] Isa kayong halimbawa ng sumpa sa ibang mga bansa, sambahayan ng Juda at sambahayan ng Israel. Ngunit ngayon,
ililigtas ko kayo, at pagpapalain kayo. Huwag kayong matakot; palakasin ninyo ang inyong mga kamay!'" [14] "Sapagkat ito
ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo:' Gaya ng aking binalak na saktan kayo nang galitin ako ng inyong mga ninuno at
hindi ako naglubag ng loob,' sinabi ni Yahweh ng mga hukbo, [15] kaya binabalak ko rin sa mga panahong ito na muling
gumawa ng mabuti sa Jerusalem at sa sambahayan ng Juda! Huwag kayong matakot!
[16] Ito ang mga bagay na dapat ninyong gawin: Magsabi ang bawat tao ng katotohanan sa kaniyang kapwa. Humatol nang
may katotohanan, katarungan, at kapayapaan sa inyong mga tarangkahan. [17] At huwag hayaan ang sinuman sa inyo na
magbalak ng masama sa inyong puso laban sa inyong kapwa, ni maakit sa mga hindi totoong panunumpa, sapagkat
kinamumuhian ko ang lahat ng mga bagay na ito!'" Ito ang pahayag ni Yahweh.
[18] At dumating sa akin ang salita ni Yahweh ng mga hukbo at sinabi, [19] "Ito ang sinabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Ang mga
pag-aayuno sa ika-apat na buwan, sa ika-limang buwan, sa ika-pitong buwan, at sa ika-sampung buwan ay magiging
panahon ng kagalakan, kasiyahan, at masayang pagdiriwang para sa sambahayan ng Juda! Kaya ibigin ang katotohanan
at kapayapaan!'"
[20] "Ito ang sinabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Muling darating ang mga tao, maging ang mga naninirahan sa iba't ibang mga
lungsod. [21] Pupunta ang mga naninirahan sa isang lungsod patungo sa ibang lungsod at sasabihin, "Magmadali tayong
pumunta upang humingi ng tulong kay Yahweh at upang hanapin si Yahweh ng mga hukbo! Pupunta rin kami mismo."' [22]
Darating ang maraming tao at malalakas na mga bansa upang hanapin si Yahweh ng mga hukbo sa Jerusalem at hihingi
ng tulong kay Yahweh!"
[23] Ito ang sinasabi ni Yahweh ng mga hukbo: 'Sa mga panahong iyon, sampung kalalakihan mula sa bawat wika at bansa
ang hahawakan nang mahigpit ang laylayan ng iyong balabal at sasabihin, "Sasama kami sa iyo, sapagkat narinig namin
na kasama mo ang Diyos!"'"

Chapter 9

[1] Ito ay isang pahayag na salita ni Yahweh tungkol sa lupain ng Hadrac at Damasco. Sapagkat nasa buong sangkatauhan
ang mata ni Yahweh at sa lahat din ng tribo ng Israel. [2] Ang pahayag na ito ay tungkol din sa Hamat, kung saan nasa
Damasco ang mga hangganan, at tungkol din ito sa Tiro at Sidon, bagaman napakatalino nila.
[3] Nagtayo ang Tiro ng sarili nitong matibay na tanggulan at nagbunton ng pilak tulad ng alabok at nilinang na ginto tulad
ng putik sa mga lansangan. [4] Masdan ninyo! Aalisin siya ng Panginoon at wawasakin ang kaniyang kalakasan sa dagat,
upang lalamunin siya ng apoy.
[5] Makikita ng Ascalon at matatakot! Labis din na manginginig ang Gaza! Mabibigo ang pag-asa ng Ekron! Mamamatay ang
hari mula sa Gaza at wala nang maninirahan sa Ascalon! [6] Sinabi ni Yahweh, "Gagawa ang mga dayuhan ng kanilang mga
tahanan sa Asdod at aalisin ko ang kayabangan ng mga Filisteo. [7] Sapagkat aalisin ko mula sa kanilang mga bibig ang
kanilang dugo at ang kanilang mga kasuklam-suklam mula sa pagitan ng kanilang mga ngipin." At sila ang malalabi para
sa ating Diyos tulad ng isang angkan sa Juda, at magiging katulad ng mga Jebuseo ang Ekron.
[8] Sinasabi ni Yahweh, "Magtatayo ako ng kampo sa palibot ng aking lupain laban sa mga hukbo ng kaaway kaya walang
sinuman ang makadadaan o makakabalik, sapagkat walang mapang-api ang makadadaan dito kailanman. Sapagkat
ngayon, babantayan ko na ang aking lupain sa pamamagitan ng aking sariling mga mata!
[9] Sumigaw ka nang may labis na kagalakan, anak na babae ng Zion! Sumigaw ka nang may kasiyahan, anak na babae ng
Jerusalem! Masdan ninyo! Parating sa inyo ang inyong hari nang may katuwiran at ililigtas kayo. Mapagpakumbaba at
sasakay siya sa isang asno, sa anak ng isang asno. [10] At aalisin ko ang karwahe mula sa Efraim at ang kabayo mula sa
Jerusalem at aalisin ang pana mula sa digmaan; sapagkat magsasalita siya ng kapayapaan sa mga bansa at mula sa bawat
dagat ang kaniyang pamamahala at mula sa Ilog hanggang sa mga dulo ng daigdig!
[11] At kayo, dahil sa dugo ng aking tipan sa inyo, pinalaya ko ang inyong mga bilanggo mula sa hukay kung saan walang
tubig. [12] Bumalik kayo sa matibay na tanggulan, mga bilanggo ng pag-asa! Kahit ngayon, ihahayag ko na babalik ako ng
dalawang beses sa inyo, [13] sapagkat binaluktot ko ang Juda bilang aking pana. Pinuno ko ang aking talanga ng palaso sa
pamamagitan ng Efraim. Zion, ginising ko ang iyong mga anak na lalaki laban sa iyong mga anak na lalaki, Grecia, at
ikaw Zion, ginawa kitang tulad ng espada ng isang mandirigma!"
[14] Magpapakita sa kanila si Yahweh at ipapana ang kaniyang palaso tulad ng kidlat! Sapagkat hihipan ng aking
Panginoong Yahweh ang trumpeta at mauuna siya sa mga bagyo mula sa Teman. [15] Ipagtatanggol sila ni Yahweh ng mga
hukbo at lilipulin nila sila at tatalunin ang mga bato ng mga tirador. Pagkatapos, iinom sila at sisigaw tulad ng mga
kalalakihang lasing sa alak at mapupuno sila ng alak tulad ng mga mangkok sa altar, tulad ng mga sulok ng altar.

16 Kaya, ililigtas sila ni Yahweh na kanilang Diyos sa araw na iyon, magiging katulad sila ng isang kawan na
kinabibilangan ng kaniyang mga tao, sapagkat magiging mga hiyas sila ng isang korona, na itinayo sa ibabaw ng
kaniyang lupain. 17 Magiging napakabuti at napakaganda nila! Uunlad sa trigo ang mga kabataang lalaki at mga birhen sa
matamis na alak!

Chapter 10

1 Humingi kayo ng ulan kay Yahweh sa panahon ng tag-ulan ng tagsibol --Si Yahweh na siyang gumagawa ng bagyo! -- at
ipagkakaloob niya ang pagbuhos ng ulan para sa kanila, at sa mga pananim sa kabukiran para sa sangkatauhan. 2
Sapagkat nagsasabi ng kasinungalingan ang mga diyus-diyosang nasa sambahayan; nagsasabi ang mga manghuhula ng
pangitaing kasinungalingan; nagsabi sila ng mga mapanlinlang na mga panaginip at nagbibigay ng aliw na walang
kabuluhan. Kaya naliligaw sila na kagaya ng tupa at nagdurusa dahil walang pastol.
3 Nagliliyab ang aking poot laban sa mga pastol; ito ay ang mga lalaking kambing---ang mga pinuno-- na aking
parurusahan. Aalagaan din ni Yahweh ng mga hukbo ang kaniyang kawan, ang sambahayan ni Juda, at gagawin silang
kagaya ng kabayong pandigma sa labanan!
4 Magmumula sa kanila ang panulukang bato, magmumula sa kanila ang tulos ng tolda, magmumula sa kanila ang
panang pandigma; magmumula sa kanila ang bawat pinuno. 5 Magiging kagaya sila ng mga mandirigmang tinatapakan
ang kanilang mga kaaway sa maputik na mga daan sa labanan; makikipagdigma sila sapagkat nasa kanila si Yahweh, at
ipahihiya nila ang mga nakasakay sa mga kabayong pandigma.
6 Palalakasin ko ang sambahayan ni Juda at ililigtas ang sambahayan ni Jose; sapagkat panunumbalikin ko sila at
magkakaroon ako ng awa sa kanila. Parang hindi ko sila itinakwil, sapagkat Ako si Yahweh ang kanilang Diyos, at ako ay
tutugon sa kanila. 7 At magiging katulad ng isang mandirigma ang Efraim, at magagalak ang kanilang mga puso na
parang nakainom ng alak; makikita ito ng kanilang mga anak at sila ay magagalak. Magagalak ang kanilang mga puso sa
akin.
8 Sisipulan ako sa sila at titipunin, sapagkat sasagipin ko sila at magiging napakarami nila kagaya ng dati. 9 Inihasik ko sila
sa mga tao ngunit naalala parin nila ako sa malayong mga bansa. Kaya sila at ang kanilang mga anak ay mabubuhay at
makakabalik. 10 Sapagkat panunumbalikin ko muli sila mula sa lupain ng Egipto at titipunin sila mula sa Asiria, dadalhin
ko sila sa lupain ng Gilead at Lebanon hanggang sa wala nang silid para sa kanila.
11 Dadaan ako sa dagat ng kanilang kadalamhatian; hahampasin ko ang mga alon sa dagat at patutuyuin ko ang lahat ng
kalaliman ng Nilo. Babagsak ang karangyan ng Asiria. At ang kapangyarihan ng setro ng Egipto ay mawawala mula sa
mga taga Egipto. 12 Palalakasin ko sila sa aking sarili, at lalakad sila ayon sa aking pangalan. Ito ang pahayag ni Yahweh.

Chapter 11

1 Buksan mo ang iyong mga pintuan Lebanon, upang tupukin ng apoy ang iyong mga sedar! 2 Managhoy kayong mga
puno ng sipres, sapagkat nabuwal na ang mga puno ng sedar! Ang dating karangyaan ay ganap nang nawasak. Managhoy
kayo, mga ensina ng Bashan, sapagkat bumagsak na ang matatag na kagubatan. 3 Humahagulgol ang mga pastol sapagkat
nawasak na ang kanilang kaluwalhatian. Ang tinig ng batang leon ay umaatungal sapagkat ganap nang nawasak ang
ipinagmamalaki ng Ilog Jordan!
4 Ito ang sinabi ni Yahweh na aking Diyos: "Katulad ng isang pastol na nagbabantay sa mga kawan na nakatalaga para
katayin. 5 (Ang sinumang bumili at kumatay sa mga ito ay hindi maparurusahan, at sasabihin ng mga nagbenta sa mga ito
'Purihin si Yahweh! Ako ay naging mayaman! Sapagka't walang awa sa kanila ang mga pastol na nagtatrabaho para sa
kawan ng may ari.) 6 Sapagkat hindi na ako maaawa sa mga naninirahan sa lupain!" --Ito ang pahayag ni Yahweh"
Tingnan mo! Ako mismo ang magpapasakamay ng bawat tao sa mga kamay ng kaniyang kapwa at sa mga kamay ng
kaniyang hari. Wawasakin nila ang lupain. Hindi ko sasagipin ang Juda mula sa kanilang kamay."
7 Kaya ako ang naging pastol ng mga kawan na itinalaga upang katayin, para sa mga nagbebenta ng tupa. Kumuha ako ng
dalawang tungkod; ang isang tungkod ay tinawag kong "Kagandahang loob" at ang isa ay tinawag kong "Pagkakaisa." Sa
ganitong paraan ko ipapastol ang mga kawan. 8 Pinatay ko ang tatlong pastol sa loob ng isang buwan, at napagod na ako
sa mga may-ari ng tupa, sapagkat kinasuklaman din nila ako. 9 At sinabi ko sa mga may-ari, "Hindi na ako makapagtatagal
na magtatrabaho sa inyo bilang isang pastol. Ang mga tupang namamatay hayaan silang mamatay; ang mga tupang
napapahamak hayaan silang mapahamak. Hayaan ang mga naiwang tupa na kakainin ang laman ng kanilang kapwa."
10 Kaya kinuha ko ang aking tungkod ng "Kagandahang loob" at binali ito upang baliin ang kasunduan na aking ginawa sa
lahat ng aking mga tribu. 11 Sa araw na iyon ang kasunduan ay nabali, at nalaman ng mga nagtitinda ng tupa at ng mga
nanonood sa akin na si Yahweh ang nagsasabi. 12 Sinabi ko sa kanila na "Kung sa palagay ninyong makakabuti sa inyo,
bayaran ninyo ang aking sahod. Ngunit kung hindi, huwag ninyong gawin ito."Kaya tinimbang nila ang aking sahod,
tatlumpung piraso ng pilak.
13 Pagkatapos sinabi ni Yahweh sa akin, "ilagay mo ang pilak sa kabang-yaman, ang pinakamahusay na halaga na
halagang ibinigay nila sa iyo!" Kaya kinuha ko ang tatlumpung piraso ng pilak at inilagay ko sa kabang-yaman sa tahanan

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ni Yahweh. [14] Pagkatapos binali ko ang aking pangalawang tungkod ng "Pagkakaisa," upang baliin ang pagkakapatiran sa
pagitan ng Juda at Israel.
[15] Sinabi sa akin ni Yahweh, "Muli, kunin mo ang mga kagamitan ng isang hangal na pastol para sa iyong sarili. [16] Sapagkat
tingnan mo, magtatalaga ako ng isang pastol sa lupain, hindi niya pangangalagaan ang mga napapahamak na tupa. Hindi
niya hahanapin ang nawawalang tupa o gagamutin man ang mga pilay na tupa. Hindi niya pakakainin ang malusog na
tupa, ngunit kakainin niya ang laman ng mga pinatabang tupa at tinatanggal ang kanilang mga kuko.
[17] Aba sa mga walang kabuluhang pastol na pinapabayaan ang kawan! Dumating nawa ang espada laban sa kaniyang
braso at sa kaniyang kanang mata. Matutuyo nawa ang kaniyang braso at mabubulag nawa ang kaniyang kanang mata!"

Chapter 12

[1] Ito ang pahayag ng salita ni Yahweh tungkol sa Israel— ang pahayag ni Yahweh na siyang lumikha ng kalangitan at
nagtatag sa pundasyon ng mundo, siya na lumalang sa espiritu ng sangkatauhan sa loob ng tao: [2] "Tingnan mo, gagawin
kong isang tasa ang Jerusalem na magdudulot sa lahat ng mga taong nakapalibot sa kaniya para magpasuray-suray;
magiging ganito rin ang Juda sa panahon ng paglusob laban sa Jerusalem. [3] Mangyayari ito sa panahong iyon na gagawin
kong mabigat na bato ang Jerusalem para sa lahat ng mga tao. Ang sinumang sumubok na magbuhat sa batong iyon ay
labis niyang masasaktan ang kaniyang sarili, at magsasama-sama laban sa lungsod na iyon ang lahat ng mga bansa sa
mundo.
[4] Ito ang pahayag ni Yahweh"— Sa araw na iyon, hahampasin ko ng malaking pagkatakot ang bawat kabayo at ng
pagkabaliw ang bawat mangangabayo. Titingin ako ng may kagandahang-loob sa sambahayan ng Juda at bubulagin ang
bawat kabayo ng mga hukbo. [5] At sasabihin ng mga pinuno ng Juda sa kanilang mga puso, 'Ang mga naninirahan sa
Jerusalem ang aming kalakasan dahil kay Yahweh ng mga hukbo, na kanilang Diyos.'
[6] Sa araw na iyon, gagawin kong parang paglutuan sa gitna ng panggatong ang mga pinuno ng Juda at parang umaapoy
na sulo sa gitna ng mga nakatayong ginapas na mga trigo, sapagkat tutupukin nila ang lahat ng mga taong nakapalibot sa
kanilang kanan at sa kanilang kaliwa. Muling mamumuhay ang Jerusalem sa kanilang sariling lugar. "
[7] Unang ililigtas ni Yahweh ang mga tolda ng Juda, upang ang karangalan ng sambahayan ni David at ang karangalan ng
mga naninirahan sa Jerusalem ay hindi magiging higit kaysa sa buong Juda. [8] Sa araw na iyon si Yahweh ang magiging
taga-pagtanggol ng mga naninirahan sa Jerusalem, at sa araw na iyon ang mga mahihina sa kanila ay magiging tulad ni
David, habang ang sambahayan ni David ay magiging tulad ng Diyos, tulad ng anghel ni Yahweh sa harapan nila. [9]
"Mangyayari ito sa araw na iyon na sisimulan kong wasakin ang lahat ng bansa na dumating laban sa Jerusalem."
[10] Ngunit ibubuhos ko ang espiritu ng pagkahabag at pagsusumamo sa sambahayan ni David at sa mga naninirahan sa
Jerusalem, kaya titingin sila sa akin, na kanilang sinaksak. Tatangis sila para sa akin, gaya ng isang tumatangis para sa
nag-iisang anak na lalaki; Mananaghoy sila nang may kapaitan para sa kaniya tulad ng mga nananaghoy sa pagkamatay
ng panganay na anak na lalaki. [11] Sa araw na iyon ang mga panaghoy sa Jerusalem ay magiging katulad ng mga panaghoy
sa Hagad-rimon sa kapatagan ng Megido.
[12] Ang lupain ay tatangis, ang bawat angkan ay hiwalay mula sa ibang mga angkan. Ang angkan ng sambahayan ni David
ay ihihiwalay, at ang kanilang mga asawa ay ihihiwalay mula sa mga lalaki. Ang angkan ng sambahayan ni Nathan ay
ihihiwalay, at ang kanilang mga asawang babae ay ihihiwalay sa mga lalaki. [13] Ang angkan ng sambahayan ni Levi ay
ihihiwalay, at ang kanilang mga asawang babae ay ihihiwalay sa mga lalaki. [14] Lahat ng natitirang mga angkan— ang
bawat angkan ay ihihiwalay, at ang kanilang mga asawang babae ay ihihiwalay sa mga lalaki."

Chapter 13

[1] "Sa araw na iyon, isang bukal ang bubuksan para sa sambahayan ni David at sa mga naninirahan sa Jerusalem, para sa
kanilang kasalanan at karumihan. [2] At mangyayari ito sa araw na iyon, "—ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo—"na
tatanggalin ko ang mga pangalan ng mga diyus-diyosan mula sa lupain upang hindi na sila maalala kailanman.
Palalabasin ko rin sa lupain ang mga bulaang propeta at ang kanilang maruming espiritu.
[3] Kung magpapatuloy sa pagpapahayag ang sinuman, sasabihin sa kaniya ng kaniyang ama at ina na siyang nagsilang sa
kaniya, 'Hindi ka mabubuhay, sapagkat nagsalita ka ng kasinungalingan sa pangalan ni Yahweh!' At ang ama at ina na
siyang nagsilang sa kaniya ang sasaksak sa kaniya kapag magpapahayag siya.
[4] At mangyayari ito sa araw na iyon na ang bawat propeta ay ikakahiya ang kaniyang pangitain kapag siya ay
magpapahayag na. Ang mga propetang ito ay hindi na magsusuot kailanman ng mabalahibong balabal, upang linlangin
ang mga tao. [5] Sapagkat sasabihin ng bawat isa, 'Hindi ako isang propeta! Isa akong lalaking nagtatrabaho sa lupa,
sapagkat ang lupa ay naging trabaho ko na nang ako ay binata pa lamang!' [6] Ngunit may isang magsasabi sa kaniya, 'Ano
ang mga sugat na ito sa pagitan ng iyong mga braso?' at sasagot siya, 'Ako ay nasugatan nang nasa bahay ako ng aking
mga kaibigan.'"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[7] "Espada! Gisingin mo ang iyong sarili labanan mo ang aking pastol, ang lalaki na nakatayo ng malapit sa akin" —Ito ang pahayag ni Yahweh ng mga hukbo." Patayin ang pastol, at ang kawan ay magkakawatak-watak! Sapagkat ipipihit ko ang aking kamay laban sa mga mahihina.
[8] At mangyayari ito sa buong lupain"— ito ang pahayag ni Yahweh— "na ang dalawa sa tatlong bahagi nito ay
mahihiwalay! Ang mga taong iyon ay mamatay; ang ikatlong bahagi lamang ang mananatli doon. [9] Dadalhin ko ang
ikatlong bahaging iyon sa apoy at dadalisayin ang mga ito na gaya ng pagdalisay sa pilak; susubukin ko sila gaya ng pagsubok sa ginto. Tatawag sila sa aking pangalan, at sasagutin ko sila at sasabihin, 'Ito ay aking mga tao!' at sasabihin nila, 'Si Yahweh ay aming Diyos!"

Chapter 14

[1] Masdan ninyo! Darating ang araw para kay Yahweh na hahatiin ang iyong sinamsam sa inyong kalagitnaan! [2] Sapagkat
titipunin ko ang bawat bansa laban sa Jerusalem para sa isang labanan, at masasakop ang lungsod! Sasamsamin ang mga tahanan at gagawan ng karahasan ang mga kababaihan. Bibihagin ang kalahati ng lungsod, ngunit ang mga matitirang tao ay hindi pupuksain mula sa lungsod.
[3] Ngunit lalabas si Yahweh at magtataguyod ng digmaan laban sa mga bansang iyon gaya nang pagtataguyod niya ng
digmaan sa panahon ng labanan. [4] Sa araw na iyon, tatayo ang kaniyang mga paa sa Bundok ng mga Olibo, na nasa tabi
ng Jerusalem sa silangan. Ang Bundok ng mga Olibo ay mahahati sa pagitan ng silangan at ng kanluran sa pamamagitan ng isang napakalaking lambak, at kalahati ng bundok ay maililipat sa dakong hilaga at ang kalahati sa dakong timog.
[5] At kayo ay magsisitakas pababa sa lambak sa pagitan ng mga kabundukan ni Yahweh, sapagkat ang lambak sa pagitan ng mga bundok na iyon ay aabot hanggang sa Azal. Tatakas kayo gaya ng pagtakas ninyo mula sa lindol sa panahon ni Uzias, hari ng Juda. Pagkatapos, darating si Yahweh na aking Diyos, at kasama niya ang lahat ng mga banal.
[6] Mangyayari ito sa araw na iyon na hindi na magkakaroon ng liwanag, ngunit wala nang lamig o ni tubig na namumuo
sa lamig. [7] Sa araw na iyon, ang araw na si Yahweh lamang ang nakakaalam, hindi na magkakaroon ng umaga o gabi,
sapagkat magiging maliwanag sa oras ng gabi. [8] At mangyayari din sa araw na iyon na ang umaagos na tubig ay dadaloy
mula sa Jerusalem. Dadaloy ang kalahati ng tubig sa dagat sa silangan, at dadaloy ang kalahati sa dagat sa kanluran, tag-araw man o taglamig.
[9] Si Yahweh ang magiging hari sa buong mundo. Sa araw na iyon, naroon si Yahweh, ang nag-iisang Diyos, at ang
kaniyang pangalan lamang. [10] Magiging katulad ng Araba ang lahat ng lupain, mula Geba hanggang Rimmon sa timog ng
Jerusalem. At patuloy na maitataas ang Jerusalem; mamumuhay siya sa kaniyang sariling lugar, mula sa Tarangkahan ng Benjamin hanggang sa dating kinaroroonan ng unang tarangkahan---na ngayon ay Tarangkahan sa Sulok, at mula sa tore
ng Hananel hanggang sa mga pisaan ng ubas ng hari. [11] Maninirahan sa Jerusalem ang mga tao, at hindi na magkakaroon
ng lubusang pagkawasak mula sa Diyos laban sa kanila; Mamumuhay ng ligtas ang Jerusalem.
[12] Ito ang magiging salot na gagamitin ni Yahweh upang lusubin ang lahat ng tao na nakipagdigma laban sa Jerusalem, mabubulok ang kanilang laman kahit na nakatayo sila sa kanilang mga paa. Mabubulok ang kanilang mga mata sa mga
ukit nito, at mabubulok ang kanilang mga dila sa loob ng kanilang mga bibig. [13] Mangyayari ito sa araw na iyon na ang
lubhang pagkatakot na magmumula sa Diyos ay darating sa kanila. Susunggaban ng bawat tao ang kamay ng kaniyang kapwa; bawat kamay ay laban sa kaniyang kapwa.
[14] Makikipaglaban din ang Juda sa Jerusalem. Titipunin nila ang lahat ng kayamanan ng mga karatig bansa--- ginto, pilak,
at mga magagandang kasuotan na talagang sagana. [15] Magkakaroon din ng salot ang mga kabayo at ang mga mola, ang
mga kamelyo at mga asno, at ang bawat hayop na naroon sa mga kampamentong iyon; dadanasin din ng mga ito ang parehong salot.
[16] At mangyayari na lahat ng mananatili sa mga bansang iyon na nakipaglaban sa Jerusalem ay aakyat taun-taon upang
sumamba sa hari, kay Yahweh ng mga hukbo, at upang ipagdiwang ang Pista ng mga Tolda. [17] At mangyayari na kung
hindi aakyat sa Jerusalem ang sinuman mula sa lahat ng bansa sa mundo upang sumamba sa hari, kay Yahweh ng mga
hukbo, hindi magbibigay ng ulan si Yahweh sa kanila. [18] At kung ang bansa ng Egipto ay hindi aakyat, hindi sila
magkakaroon ng ulan. Isang salot na magmumula kay Yahweh ang lulusob sa mga bansang hindi aakyat upang ipagdiwang ang Pista ng mga Tolda.
[19] Ito ang magiging parusa sa Egipto at ang parusa sa bawat bansa na hindi aakyat upang ipagdiwang ang Pista ng mga Tolda.
[20] Ngunit sa araw na iyon, sasabihin ng mga kampanilya ng mga kabayo, "Naitalaga kay Yahweh," at ang mga palanggana
sa tahanan ng Diyos ay magiging tulad ng mangkok sa harap ng altar. [21] Sapagkat itatalaga kay Yahweh ng mga hukbo ang
bawat palayok sa Jerusalem at Juda, at ang bawat isa na magdadala ng alay ay kakain at magpapakulo sa mga ito. Hindi na magkakaroon ng mangangalakal sa tahanan ni Yahweh ng mga hukbo sa araw na iyon.

Malachi

Chapter 1

Chapter 2

1 Ang pagpapahayag ng salita ni Yahweh para sa Israel sa pamamagitan ng kamay ni Malakias. 2 "Inibig ko kayo," sinabi ni
Yahweh. Ngunit sinabi ninyo, "Paano mo kami inibig?" "Hindi ba kapatid ni Jacob si Esau?" ang pahayag ni Yahweh.
"Gayon pa man, inibig ko si Jacob 3 ngunit kinamuhian ko si Esau. Ginawa kong wasak na lugar ang kaniyang mga
bundok at ginawa kong lugar ng mga asong gubat sa ilang ang kaniyang mga mana."
4 Kung sasabihin ng Edom, "Pinabagsak tayo ngunit ibabalik at itatayo natin ang mga nawasak;" Sinabi ni Yahweh ng mga
hukbo, "Itatayo nila ngunit pababagsakin ko; at tatawagin sila ng mga tao, 'Ang bansa ng kasamaan', at 'Ang mga taong
kinapopootan ni Yahweh magpakailanman.'" 5 Makikita ito ng sarili ninyong mga mata at sasabihin ninyo, "Dakila si
Yahweh sa kabila ng mga hangganan ng Israel."
6 "Pinararangalan ng isang anak ang kaniyang ama at pinararangalan ng isang lingkod ang kaniyang panginoon. At kung
isa nga akong Ama, nasaan ang aking karangalan? At kung isa akong panginoon, nasaan ang paggalang para sa akin?
Nagsasalita sa inyo si Yahweh ng mga hukbo, mga paring humamak sa aking pangalan. Ngunit sinabi ninyo, 'Paano
namin hinamak ang iyong pangalan?' 7 Sa pamamagitan ng paghahandog ng maruming tinapay sa aking altar. At sinabi
ninyo, 'Paano ka namin dinungisan?' Sa pamamagitan ng pagsasabing maaaring hamakin ang hapag ni Yahweh.
8 Kapag naghahandog kayo ng mga hayop na bulag para sa pag-aalay, hindi ba masama iyon? At kapag naghahandog kayo
ng pilay at may sakit, hindi ba masama iyon? Ihandog ninyo iyan sa inyong gobernador, tatanggapin pa ba niya kayo o
haharapin pa ba niya kayo?" sinabi ni Yahweh ng mga hukbo. 9 At ngayon, sinusubukan ninyong humingi ng tulong sa
Diyos upang maaari siyang mahabag sa atin. "Sa mga ganitong handog ninyo, tatanggapin pa ba niya kayo?" sabi ni
Yahweh ng mga hukbo.
10 "O, kung may isa man sa inyo ang maaaring magsara ng mga tarangkahan ng templo upang hindi kayo makapagsindi
ng apoy sa aking altar nang walang kabuluhan! Hindi ako nalulugod sa inyo," sabi ni Yahweh ng mga hukbo, "at hindi ko
tatanggapin ang anumang handog mula sa inyong kamay. 11 Sapagkat mula sa pagsikat ng araw hanggang sa paglubog
nito, magiging dakila ang aking pangalan sa mga bansa; sa bawat lugar na ihahandog ang insenso para sa aking pangalan
at maging ang dalisay na handog. Sapagkat magiging dakila ang aking pangalan sa mga bansa," sabi ni Yahweh ng mga
hukbo. 12 "Ngunit nilalapastangan ninyo ito nang sabihin ninyong marumi ang hapag ng Panginoon at ang mga prutas
nito, dapat hamakin ang pagkain nito.
13 Sinabi rin ninyo, 'Nakakapagod na ito,' at pasinghal ninyo itong hinamak," sabi ni Yahweh ng mga hukbo. "Dinadala
ninyo kung ano ang kinuha ng isang mabangis na hayop o ang pilay o may sakit; at dinala ninyo ito bilang inyong mga
handog! Dapat ko ba itong tanggapin mula sa inyong kamay?" sabi ni Yahweh. 14 "Sumpain ang mandaraya na may isang
lalaking hayop sa kaniyang kawan at nangakong ibibigay ito sa akin at gayon pa man inihandog sa akin, ang Panginoon,
kung ano ang may kapintasan, sapagkat isa akong dakilang Hari," sabi ni Yahweh ng mga hukbo, "at kinakatakutan ng
mga bansa ang aking pangalan."

Chapter 2

1 At ngayon, kayong mga pari, ang utos na ito ay para sa inyo. 2 Sabi ng Diyos ng mga hukbo, "Kung hindi kayo makikinig
at kung hindi ninyo ito tatanggapin sa inyong puso upang bigyan nang kaluwalhatian ang aking pangalan," magpapadala
ako ng sumpa sa inyo at susumpain ko ang inyong mga biyaya. Sa katunayan, sinumpa ko na sila, dahil hindi ninyo
tinanggap sa inyong puso ang aking kautusan.
3 Tingnan ninyo, sasawayin ko ang inyong kaapu-apuhan at ipapahid ko ang dumi sa inyong mga mukha, ang dumi ng
inyong mga inalay at alisin kayo kasama nito. 4 At malalaman ninyo na ipinadala ko ang utos na ito sa inyo at upang
manatili ang aking kasunduan kay Levi," sabi ni Yahweh ng mga hukbo.
5 Ang aking kasunduan sa kaniya ay isang buhay at kapayapaan at ibinigay ko ang mga bagay na ito sa kaniya bilang mga
bagay na magpaparangal sa akin. Pinarangalan niya ako, natakot at nagpakababa sa aking pangalan. 6 Ang totoong
katuruan ay nasa kaniyang mga bibig at ang kasamaan ay hindi masumpungan sa kaniyang mga labi. Kasama ko siyang
lumakad sa kapayapaan at katuwiran at inilayo niya ang marami mula sa kasalanan. 7 Sapagkat ang labi ng pari ay dapat
ingatan ang kaalaman at dapat sumangguni ang mga tao ng tagubilin sa kaniyang bibig, sapagkat siya ang aking
mensahero, ako si Yahweh ng mga hukbo.
8 Ngunit lumihis kayo mula sa totoong daan. Nagdulot kayo ng pagkatisod ng marami sa paggalang sa kautusan. Sinira
ninyo ang kasunduan ni Levi," sabi ni Yahweh ng mga hukbo. 9 "Bilang kapalit, gagawin ko rin kayong kalait-lait at
kahiya-hiya sa harapan ng lahat ng mga tao, dahil hindi ninyo iningatan ang aking mga pamamaraan, ngunit sa halip ay
ipinakita ninyo na may pinapanigan kayo sa inyong pagtuturo."
10 Hindi ba lahat tayo ay may isang ama? Hindi ba iisang Diyos ang lumikha sa atin? Bakit tayo nakikitungo nang may
pandaraya laban sa ating kapatid, na nilalapastangan ang kasunduan ng ating mga ama? 11 Gumawa nang pandaraya ang
Juda at kasuklam-suklam na mga bagay ang ginawa sa Israel at sa Jerusalem. Sapagkat nilapastangan ng Juda ang banal
na lugar ni Yahweh na kaniyang iniibig at napangasawa niya ang anak na babae ng isang dayuhang diyus-diyosan. 12
Ihiwalay nawa ni Yahweh mula sa mga tolda ang sinumang kaapu-apuhan ng taong gumawa nito, kahit na ang isang
nagdadala ng alay kay Yahweh ng mga hukbo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[13] At ginawa rin ninyo ito. Tinakpan ninyo ng mga luha ang altar ni Yahweh, nang may pagtatangis at paghihinagpis, dahil
hindi na siya sumasang-ayon na tingnan ang alay at hindi niya ito tinatanggap nang may kaluguran mula sa inyong
kamay.
[14] Ngunit sinasabi ninyo, "Bakit ayaw niya?" Sapagkat saksi si Yahweh sa pagitan mo at sa asawa ng inyong kabataan na
pinagtaksilan mo, kahit na kasama mo siya at asawa mo sa pamamagitan ng kasunduan. [15] Hindi ba ginawa kayong iisa
nang may bahagi ng kaniyang espiritu? At bakit niya kayo ginawang iisa? Dahil umaasa siyang magkakaroon ng maka-
Diyos na lahi. Kaya ingatan ninyo ang inyong mga sariling kalooban at huwag hayaan ang sinuman na magtaksil sa
asawa ninyo noong kabataan ninyo. [16] "Sapagkat kinamumuhian ko ang paghihiwalay," sabi ni Yahweh na Diyos ng Israel,
at siya na tinatakpan ang kaniyang damit nang karahasan" sabi ni Yahweh ng mga hukbo. "Kaya ingatan ninyo ang
inyong sariling kalooban at huwag mawalan ng tiwala."
[17] Pinagod ninyo si Yahweh sa pamamagitan ng inyong mga salita. Ngunit sinasabi ninyo, "Paano namin siya pinagod?" Sa
pagsasabing, "Lahat ng gumagawa ng masama ay mabuti sa paningin ni Yahweh at nagagalak siya sa kanila;" o "Nasaan
ang Diyos nang katarungan?"

Chapter 3

[1] "Tingnan ninyo, malapit ko ng isugo ang aking mensahero at ihahanda niya ang daan sa harapan ko. At ang Panginoon
na inyong hinahanap, ay biglang darating sa kaniyang templo; at ang mensahero ng tipan na iyong kinaluluguran,
tingnan ninyo, dumarating siya," sabi ni Yahweh ng mga hukbo. [2] Ngunit sino ang makapagtitiis sa araw ng kaniyang
pagdating? At sino ang tatayo kapag nagpakita siya? Sapagkat siya ay katulad ng apoy nang tagapaglinang at katulad ng
sabong panlaba. [3] Uupo siya upang mamuno bilang isang tagapaglinang at tagapagdalisay ng pilak at dadalisayin niya
ang mga anak na lalaki ni Levi. At lilinangin niya silang katulad ng ginto at pilak at magdadala sila ng mga alay ng
katuwiran kay Yahweh.
[4] At ang alay ng Juda at Jerusalem ay magiging kalugud-lugod kay Yahweh, gaya ng mga araw noong una at gaya ng mga
sinaunang panahon. [5] "Pagkatapos lalapit ako sa inyo para sa paghahatol. Magiging isa akong mabilis na saksi laban sa
mga manghuhula, sa mga mangangalunya, sa mga hindi totoong saksi, at laban sa mga nang-aapi sa mga inuupahang
manggagawa sa kaniyang sahod, sila na nang-aapi sa mga balo at sa mga ulila, at naglalayo sa mga dayuhan sa kanilang
mga karapatan, at laban sa mga taong hindi ako pinararangalan," sabi ni Yahweh ng mga hukbo.
[6] Sapagkat akong si Yahweh ay hindi nagbabago; kaya kayong mga tao ni Jacob ay hindi pa nalilipol. [7] Mula pa sa mga
araw ng inyong mga magulang, tinalikuran ninyo ang aking mga batas at hindi ito iningatan. Manumbalik kayo sa akin at
manunumbalik din ako sa inyo." sabi ni Yahweh ng mga hukbo. "Ngunit sinasabi ninyo, 'Paano kami manunumbalik?'
[8] Maaari bang nakawan ng tao ang Diyos? Gayon pa man, ninanakawan ninyo ako. Ngunit sinasabi ninyo, 'Paano ka
namin ninakawan?' Sa mga ikapu at sa mga handog. [9] Isinumpa kayo sa pamamagitan ng isang sumpa, sapagkat
ninakawan ninyo ako, ang buong bansang ito.
[10] Dalhin ang buong ikapu sa silid-imbakan upang may makain sa aking tahanan. At subukan ninyo ako ngayon sa
ganito," sabi ni Yahweh ng mga hukbo, "kung hindi ko bubuksan sa inyo ang mga bintana ng langit sa inyo at ibuhos ang
mga pagpapala sa inyo, hanggang sa walang sapat na silid na paglagyan nito. [11] Sasawayin ko ang maninira para sa inyo
upang hindi nito sirain ang ani sa inyong lupain; hindi mawawala ang bunga ng mga ubas ninyo sa mga bukid bago ang
takdang panahon," sabi ni Yahweh ng mga hukbo. [12] "Tatawagin ka ng lahat ng mga bansa na pinagpala; sapagkat
magiging lupain ka nang kagalakan," sabi ni Yahweh ng mga hukbo.
[13] "Ang mga salita ninyo ay naging lapastangan laban sa akin," sabi ni Yahweh. "Ngunit sinasabi ninyo, "Ano ang sinabi
namin laban sa iyo?' [14] Sinabi ninyo, ''Walang kabuluhan ang maglingkod sa Diyos. Ano ang napapala natin dito sa pag-
ingat ng kaniyang mga tagubilin at lumakad tayo nang may pagdadalamhati sa harapan ni Yahweh ng mga hukbo? [15] At
ngayon, tinatawag nating mapalad ang palalo na tao. Hindi lamang pinagpapala ang mga masasama ngunit sinusubukan
nila ang Diyos at tumatakas."
[16] At ang mga may takot kay Yahweh ay nagsabi sa isa't isa; nagbigay pansin si Yahweh at nakinig, at isang aklat ng alaala
ang nasulat sa kaniyang harapan para sa mga may takot kay Yahweh at iginagalang ang kaniyang pangalan.
[17] "Sila ay magiging akin," sabi ni Yahweh ng mga hukbo, "ang tangi kong kayamanan, sa araw na aking gawin; ililigtas ko
sila gaya ng pagligtas ng isang tao sa kaniyang anak na naglilingkod sa kaniya. [18] At minsan pa, muli ninyong makikita
ang pagkakaiba sa pagitan ng matuwid at masama, sa pagitan ng sumasamba sa Diyos at sa hindi sumasamba sa kaniya.

Chapter 4

[1] Sapagkat tingnan ninyo, ang araw ay dumarating, na nagliliyab na parang isang pugon, kapag ang lahat ng mayabang at
lahat ng gumagawa ng masama ay magiging parang dayami. Susunugin sila sa araw na paparating," sabi ni Yahweh ng
mga hukbo, "upang walang maiwan kahit ugat at maging sanga man. [2] Ngunit sa inyong may takot sa aking pangalan,
sisikat ang araw nang katuwiran na may kagalingan sa mga pakpak nito. Lalabas kayo na lumulukso katulad ng guya

mula sa kulungan. [3] Tatapakan ninyo ang masasama, sapagkat sila ay magiging mga abo sa ilalim ng mga talampakan ng
inyong mga paa sa araw na gawin ko," sabi ni Yahweh ng mga hukbo.
[4] "Alalahanin ninyong sundin ang utos ng aking lingkod na si Moises, ang mga kasunduan at alituntunin na iniutos ko sa
kaniya sa Horeb para sa buong Israel. [5] Tingnan ninyo, isusugo ko sa inyo si Elias, na propeta bago dumating ang dakila at
katakut-takot na araw ni Yahweh. [6] At ipapanumbalik niya ang puso ng mga ama sa mga anak, at ang puso ng mga anak
sa kanilang mga ama; upang hindi ako darating at lusubin ang lupain nang may ganap na pagkawasak."

Matthew

Chapter 1

[1] Ito ang aklat ng talaan ng angkan ni Jesu-Cristo na anak ni David na anak ni Abraham. [2] Si Abraham ang ama ni Isaac at
si Isaac ang ama ni Jacob, at si Jacob ang ama ni Juda at ng mga kapatid niya. [3] Si Juda ang ama ni Fares at Zara kay
Tamar, si Fares ang ama ni Esrom at si Esrom ang ama ni Aram.
[4] Si Aram ang ama ni Aminadab, si Aminadab ang ama ni Naason, si Naason ang ama ni Salmon. [5] Si Salmon ang ama ni
Boaz kay Rahab, si Boaz ang ama ni Obed kay Ruth, si Obed ang ama ni Jesse, [6] Si Jesse ang ama ni David na hari, si David
ang ama ni Solomon sa asawa ni Urias.
[7] Si Solomon ang ama ni Rehoboam, si Rehoboam ang ama ni Abias, si Abias ang ama ni Asa. [8] Si Asa ang ama ni Josafat, si
Josafat ang ama ni Joram, si Joram ang ama ni Ozias.
[9] Si Ozias ang ama ni Jotam, si Jotam ang ama ni Acaz, si Acaz ang ama ni Ezequias. [10] Si Ezequias ang ama ni Manases, si
Manases ang ama ni Amon, at si Amon ang ama ni Josias. [11] Si Josias ang ama ni Jeconias at ng mga kapatid niya noong
panahon ng pagpapatapon sa Babilonia.
[12] Pagkatapos ng pagpapatapon sa Babilonia, anak naman ni Jeconias si Salatiel, si Salatiel ay ninuno ni Zerubabel. [13] Si
Zerubabel ang ama ni Abiud, si Abiud ang ama ni Eliakim, at si Eliakim ang ama ni Azor. [14] Si Azor ang ama ni Sadok, si
Sadok ang ama ni Aquim, at si Aquim ang ama ni Eliud.
[15] Si Eliud ang ama ni Eliasar, si Eliasar ang ama ni Matan, at si Matan ang ama ni Jacob. [16] Si Jacob ang ama ni Jose na
asawa ni Maria na nagsilang kay Jesus, na tinatawag na Cristo. [17] Lahat ng salinlahi mula kay Abraham hanggang kay
David ay labing-apat na salinlahi, mula kay David hanggang sa pagkakatapon sa Babilonia ay labing-apat na salinlahi,
mula sa pagpapatapon sa Babilonia hanggang kay Cristo ay labing-apat na salinlahi.
[18] Naganap ang kapanganakan ni Jesu-Cristo sa ganitong kapamaraanan. Si Maria na kaniyang ina ay naipagkasundong
maikasal kay Jose. Ngunit bago pa man sila magsama, nalamang nagdadalang tao siya sa pamamagitan ng Banal na
Espiritu. [19] Si Jose na asawa niya ay isang matuwid na tao, ngunit ayaw niyang mapahiya si Maria sa mga tao. Kaya
palihim niyang tinapos ang kasunduan niyang magpakasal sa kaniya.
[20] Habang iniisip ni Jose ang mga bagay na ito, nagpakita sa kaniya ang isang anghel ng Panginoon sa panaginip at sinabi,
"Jose, anak ni David, huwag kang matakot na pakasalan si Maria dahil ang kaniyang pinagbubuntis ay sa Banal na
Espiritu. [21] Isisilang niya ang isang anak na lalaki at papangalanan mo siyang Jesus, sapagkat ililigtas niya ang kaniyang
mga tao mula sa mga kasalanan nila."
[22] Nangyari ang lahat ng ito upang matupad ang mga sinabi ng Panginoon sa pamamagitan ng propeta, na nagsasabi, [23]
"Masdan ito, magdadalang tao ang isang birhen at magsisilang ng isang lalaki at tatawagin nilang Emmanuel"— na
nangangahulugang, "kasama natin ang Diyos."
[24] Nagising si Jose mula sa kaniyang pagkakatulog at ginawa niya ang iniutos ng anghel ng Panginoon sa kaniya at kinuha
niya si Maria bilang asawa niya. [25] Gayunpaman, hindi niya ito sinipingan hanggang sa isinilang niya ang anak na lalaki.
At tinawag niya ang kaniyang pangalan na Jesus.

Chapter 2

[1] Pagkatapos maipanganak si Jesus sa Bethlehem ng Judea sa mga araw ni Haring Herodes, dumating sa Jerusalem ang
mga pantas na kalalakihan mula sa silangan na nagsasabi, [2] "Nasaan siyang ipinanganak na Hari ng mga Judio? Nakita
namin ang bituin niya sa silangan kaya pumarito kami upang sumamba sa kaniya." [3] Nang marinig ito ni haring Herodes,
nabagabag siya at ang buong Jerusalem na kasama niya.
[4] At tinipon ni Herodes ang lahat ng mga punong pari at mga eskriba ng mga tao, at tinanong niya ang mga ito, "Saan
ipapanganak ang Cristo?" [5] Sinabi nila sa kaniya, "Sa Bethlehem ng Judea, sapagkat ito ang isinulat ng propeta, [6] 'At ikaw,
Bethlehem, sa lupain ng Judah, ay hindi pinakahamak sa mga pinuno ng Judah, sapagkat sayo magmumula ang isang
pinuno na magpapastol sa aking mga taong Israelita.'"
[7] At lihim na ipinatawag ni Herodes ang mga pantas na kalalakihan upang tanungin kung ano ang tiyak na oras na
nagpakita ang bituin. [8] Pinapunta niya ang mga ito sa Bethlehem at sinabing, "Humayo kayo at hanaping mabuti ang bata.
Kung nahanap ninyo siya, ipaalam ninyo sa akin upang makapunta at makasamba din ako sa kaniya."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[9] Pagkatapos nilang makinig sa hari, sila ay tumuloy sa kanilang lakbayin, at pinangunahan sila ng bituwin na kanilang
nakita mula sa silangan hanggang sa ito ay tumigil kung nasaan naroroon ang bata. [10] Nang nakita nila ang bituin, sila ay
nagalak nang may labis na kagalakan.
[11] Sila ay pumunta sa bahay at kanilang nakita ang bata kasama ng kaniyang inang si Maria. Yumukod sila at sumamba sa
kaniya. Binuksan nila ang kanilang mga kayamanan at inihandog nila ang kanilang mga kaloob na ginto, kamanyang, at
mira. [12] Binalaan sila ng Diyos sa panaginip na huwag nang bumalik kay Herodes, kaya umiba sila ng daan pauwi sa
kanilang bayan.
[13] Pagkatapos nilang umalis, isang anghel ng Panginoon ang nagpakita kay Jose sa panaginip at sinabi, "Bumangon ka,
dalhin mo ang bata at ang kaniyang ina at tumakas kayo patungong Egipto. Manatili kayo doon hanggang sa sasabihin ko,
sapagkat hahanapin ni Herodes ang bata upang patayin siya". [14] Sa gabing iyon, bumangon si Jose at kinuha ang bata at
ang kaniyang ina at umalis patungong Egipto. [15] Nanatili siya roon hanggang sa pagkamatay si Herodes. Tinupad nito ang
sinabi ng Panginoon sa pamamagitan ng propeta, "Mula sa Egipto tinawag ko ang aking anak."
[16] Nang nakita ni Herodes na kinutya siya ng mga pantas na kalalakihan, siya ay nagalit nang labis. Nagsugo siya at
ipinapatay ang lahat ng mga batang lalaking naroon sa Bethlehem at sa buong rehiyon, ang mga may dalawang taong
gulang pababa ayon sa tiyak na panahong nalaman niya mula sa mga pantas.
[17] At natupad nga ang sinabi sa pamamagitan ng propeta na si Jeremias, [18] "Isang tinig ang narinig sa Ramah, pananangis
at labis na pagdadalamhati, umiiyak si Raquel para sa kaniyang mga anak at ayaw niyang paaliw sapagkat sila ay wala
na."
[19] Nang si Herodes ay namatay, masdan ito, nagpakita sa isang panaginip ang isang anghel ng Panginoon kay Jose sa
Egipto at sinabi, [20] "Bumangon ka at kunin mo ang bata at ang kaniyang ina at pumunta kayo sa lupain ng Israel, sapagkat
ang mga naghahangad sa buhay ng bata ay patay na." [21] Bumangon si Jose at kinuha ang bata at ang kaniyang ina at
tumungo sila sa lupain ng Israel.
[22] Ngunit nang mabalitaan niya na si Arquelao na ang naghahari sa Judea kapalit ng kaniyang ama na si Herodes, natakot
siyang pumunta roon. Pagkatapos siyang balaan ng Diyos sa panaginip, umalis siya patungo sa rehiyon ng Galilea [23] at
pumunta siya at nanirahan sa lungsod na tinatawag na Nazaret. Natupad kung ano ang sinabi sa pamamagitan ng mga
propeta na siya ay tatawaging Nazareno.

Chapter 3

[1] Sa mga araw na iyon ay dumating si Juan na Tagapagbautismo na nangangaral sa ilang ng Judea at nagsasabi, [2] "Magsisi
kayo, sapagkat malapit na ang kaharian ng langit." [3] Sapagkat siya ang binanggit ni propeta Isaias na nagsasabi, "Isang
tinig ang sumisigaw mula sa ilang, 'Ihanda ang daan ng Panginoon, gawing matuwid ang kaniyang landas.'"
[4] Ngayon, nagsusuot si Juan ng damit na gawa sa buhok ng kamelyo at sinturong balat sa kaniyang baywang. Ang
kaniyang pagkain ay mga balang at pulot-pukyutan. [5] Pumunta sa kaniya ang mga taga-Jerusalem, taga-Judea at lahat ng
karatig rehiyon ng Ilog ng Jordan. [6] Binautismuhan niya sila sa Ilog ng Jordan habang sila ay nagpapahayag ng kanilang
mga kasalanan.
[7] Ngunit nang makita niyang nagsisidatingan ang maraming mga Pariseo at mga Saduseo upang magpabautismo sa
kaniya, sinabi niya sa kanila, "Kayong mga anak ng mga makamandag na mga ahas, sino ang nagbabala sa inyo na
makakaiwas kayo sa poot na darating? [8] Mamunga kayo na karapat-dapat sa pagsisisi. [9] Huwag ninyong isiping sabihin sa
inyong mga sarili na, 'Si Abraham ang aming ama.' Sapagkat sinasabi ko sa inyo na kayang bumuhay ng Diyos ng mga
anak ni Abraham kahit pa mula sa mga batong ito.
[10] Nakahanda na ang palakol sa mga ugat ng mga puno. Kaya bawat punong hindi namumunga ng mabuti ay puputulin at
itatapon sa apoy. [11] Binabautismuhan ko kayo sa tubig para sa pagsisisi. Ngunit ang darating kasunod ko ay mas
makapangyarihan kaysa sa akin at ako ay hindi karapat-dapat na magdala maging sa kaniyang sandalyas.
Babautismuhan niya kayo sa Banal na Espiritu at sa apoy. [12] Hawak niya ang kaniyang kalaykay upang linising maigi ang
kaniyang giikan at tipunin ang kaniyang trigo sa bahay-imbakan. Ngunit susunugin niya ang mga ipa sa pamamagitan ng
apoy na kailanman ay hindi maapula."
[13] Pagkatapos ay dumating si Jesus sa Ilog ng Jordan mula Galilea upang magpabautismo kay Juan. [14] Ngunit pinigilan siya
ni Juan at nagsasabi, "Ako ang dapat mong bautismuhan? Bakit ka lumalapit sa akin?" [15] Tumugon si Jesus at sinabi sa
kaniya, "Pahintulutan mo ito ngayon sapagkat ito ang nararapat upang matupad natin ang lahat ng katuwiran." Kaya
pinahintulutan siya ni Juan.
[16] Pagkatapos niyang mabautismuhan, agad umahon si Jesus sa tubig, at masdan ito, bumukas ang mga langit sa kaniya.
Nakita niya ang pagbaba ng Espiritu ng Diyos na parang kalapati na dumapo sa kaniya. [17] Masdan ito, may isang tinig na
mula sa mga langit na nagsasabi, "Ito ang pinakamamahal kong Anak. Lubos akong nalulugod sa kaniya."

Chapter 4

[1] Pagkatapos, pinangunahan ng Espiritu si Jesus sa ilang upang tuksuhin ng diyablo. [2] Noong nag-ayuno siya sa loob ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

apatnapung araw at apatnapung gabi, siya ay nagutom. 3 Dumating ang manunukso at sinabi sa kaniya, "Kung ikaw ang
Anak ng Diyos, utusan mo ang mga batong ito na maging tinapay." 4 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya,
"Nasusulat, 'Hindi lamang sa tinapay nabubuhay ang tao kundi sa bawat salitang lumalabas sa bibig ng Diyos.'"
5 Pagkatapos, dinala siya ng diyablo sa banal na lungsod at dinala siya sa pinakamataas na bahagi ng gusali ng templo 6 at
sinabi sa kaniya, "Kung ikaw ang Anak ng Diyos, magpatihulog ka sa baba, sapagkat nasusulat, 'Uutusan niya ang
kaniyang mga anghel upang pangalagaan ka,' at 'Itataas ka nila sa kanilang mga kamay upang hindi tumama ang iyong
mga paa sa bato.'"
7 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "At nasusulat din, 'Huwag mong subukin ang Panginoon mong Diyos.'" 8 Muli, dinala siya ng
diyablo sa isang mataas na lugar at ipinakita ang lahat ng mga kaharian ng mundo pat na ang kanilang karingalan. 9
Sinabi niya sa kaniya, "Ang lahat ng mga bagay na ito ay ibibigay ko sa iyo, kung ikaw ay yuyukod at sasambahin ako."
10 At sinabi ni Jesus sa kaniya, "Umalis ka dito Satanas! Sapagkat nasusulat, 'Dapat mong sambahin ang Panginoon mong
Diyos at siya lamang ang iyong paglingkuran." 11 At iniwan siya ng diyablo at masdan ito, dumating ang mga anghel at
naglingkod sa kaniya.
12 Ngayon, nang marinig ni Jesus na nadakip si Juan, umalis siya patungong Galilea. 13 Umalis siya sa Nazaret at nagpunta
at nanirahan sa Capernaum, na nasa Dagat ng Galilea, sa mga teritoryo ng Zebulun at Neftali.
14 Nangyari ito upang matupad ang sinabi ni propeta Isaias, 15 "Ang lupain ng Zebulun at lupain ng Neftali, sa gawing
dagat, sa ibayo ng Jordan, Galilea ng mga Gentil! 16 Ang mga taong nakaupo sa kadiliman ay nakakita ng matinding
liwanag at sumikat ang liwanag sa mga taong nakaupo sa rehiyon at anino ng kamatayan. "
17 Mula nang panahong iyon, nagsimulang mangaral si Jesus at sinasabi, "Magsisi na kayo, sapagkat malapit na ang
kaharian ng langit."
18 Habang naglalakad si Jesus sa Dagat ng Galilea, nakita niya ang dalawang magkapatid, si Simon na tinatawag na Pedro
at ang kapatid niyang si Andres na naghahagis ng lambat sa dagat sapagkat sila ay mga mangingisda. 19 Sinabi ni Jesus sa
kanila, "Halikayo, sumunod kayo sa akin at gagawin ko kayong mga mangingisda ng mga tao." 20 Agad nilang iniwan ang
kanilang mga lambat at sumunod sa kaniya.
21 Habang naglalakad si Jesus mula doon, nakita niya ang dalawa pang magkapatid, si Santiago na anak na lalaki ni
Zebedeo at si Juan na kaniyang kapatid. Kasama nila si Zebedeo na kanilang ama sa bangka na nagkukumpuni ng
kanilang mga lambat. Tinawag niya ang mga ito, 22 at agad nilang iniwan ang kanilang ama at ang bangka at sumunod sa
kaniya.
23 Nilibot ni Jesus ang buong Galilea, nagtuturo siya sa kanilang mga sinagoga, ipinangaral niya ang ebanghelyo ng
kaharian, pinapagaling niya ang lahat ng uri ng sakit at karamdaman ng mga tao. 24 Kumalat ang balita tungkol sa kaniya
sa buong Siria at dinala ng mga tao sa kaniya ang lahat ng mga may sakit, may iba't ibang uri ng karamdaman at sakit,
ang mga sinaniban ng mga demonyo, lahat ng epileptiko at paralisado, pinagaling sila ni Jesus. 25 Maraming tao ang
sumunod kay Jesus mula sa Galilea, sa Decapolis, Jerusalem at Judea at maging sa ibayo ng Jordan.

Chapter 5

1 Noong nakita ni Jesus ang maraming tao, umakyat siya sa bundok. Nang makaupo na siya, lumapit sa kaniya ang mga
alagad niya. 2 Nagsalita siya at tinuruan sila na sinasabi, 3 "Pinagpala ang mahihirap sa espiritu, sapagkat sa kanila ang
kaharian ng langit. 4 Pinagpala ang mga nagdadalamhati sapagkat sila ay aaliwin.
5 Pinagpala ang mga maamo, sapagkat mamanahin nila ang mundo. 6 Pinagpala ang mga nagugutom at nauuhaw sa
katuwiran, sapagkat sila ay bubusugin. 7 Pinagpala ang mga mahabagin sapagkat sila ay kahahabagan. 8 Pinagpala ang
may pusong dalisay, sapagkat makikita nila ang Diyos.
9 Pinagpala ang mga mapagpayapa, sapagkat tatawagin silang mga anak ng Diyos. 10 Pinagpala ang mga inuusig alang-
alang sa katuwiran, sapagkat sa kanila ang kaharian ng langit.
11 Pinagpala kayo kung inaalipusta kayo at inuusig ng mga tao o pagsalitaan ng lahat ng uri ng mga masasamang bagay na
pawang mga kasinungalingan ng dahil sa akin. 12 Magsaya kayo at labis na magalak sapagkat malaki ang inyong
gantimpala sa langit. Sapagkat sa ganitong paraan inusig ng mga tao ang mga propetang nabuhay noon bago pa kayo.
13 Kayo ang asin ng mundo. Ngunit kung nawala ang lasa ng asin, paano muling maibabalik ang alat nito? Wala na itong
pakinabang pa kundi itapon at tapak-tapakan ng mga tao. 14 Kayo ang ilaw ng mundo. Ang lungsod na nakatayo sa isang
burol ay hindi maitatago.
15 Ni hindi nagsisindi ang mga tao ng lampara at ilagay sa loob ng basket, bagkus sa isang patungan ng ilawan, at
magliliwanag ito sa lahat ng nasa bahay. 16 Hayaan ninyong magliwanag ang inyong ilaw sa harapan ng mga tao sa
paraang makikita nila ang inyong mga mabubuting gawa at papurihin ang inyong Amang nasa langit.
17 Huwag ninyong isipin na pumarito ako upang sirain ang kautusan o ang mga propeta. Naparito ako hindi upang sirain
ang mga ito kundi upang ito ay tuparin. 18 Sapagkat totoo itong sinasabi ko sa inyo, hanggang hindi lilipas ang langit at
lupa, wala ni isang tuldok o kudlit man ang mawawala sa kautusan, hanggang sa ang lahat ng mga bagay ay maganap.
19 Kung gayon, sinuman ang lalabag ng kahit isa sa kaliit-liitan sa mga kautusang ito at nagtuturo sa iba na gawin ang
paglabag nito ay tatawaging pinakahamak sa kaharian ng langit. Ngunit ang sinumang tumupad sa mga ito at itinuturo sa

iba na tupariin ito ay tatawaging dakila sa kaharian ng langit. [20] Sapagkat sinasabi ko sa inyo na hangga't hindi hihigit ang
inyong katuwiran sa katuwiran ng mga eskriba at mga Pariseo, hindi kayo makakapasok sa kaharian ng langit.
[21] Inyong narinig na sinabi sa kanila noong mga unang panahon, 'Huwag kang pumatay,' at 'Sinumang papatay ay
manganganib sa paghuhukom.' [22] Ngunit sinasabi ko sa inyo na sinumang magalit sa kaniyang kapatid ay manganganib
sa paghuhukom. At kung sinuman ang magsabi sa kaniyang kapatid na, 'Wala kang kuwentang tao!' ay manganganib sa
konseho. At sinumang magsabi ng, 'Hangal ka!' ay manganganib sa apoy ng impiyerno.
[23] Kaya kung ikaw ay naghahandog ng iyong kaloob sa altar at maalala mo doon ang iyong kapatid na may anumang
bagay laban sa iyo, [24] iwan mo doon ang iyong kaloob sa harap ng altar at humayo ka. Makipag-ayos ka muna sa iyong
kapatid, pagkatapos ay pumunta ka at ihandog mo ang iyong kaloob.
[25] Makipagkasundo ka agad sa nagsakdal sa iyo habang siya ay kasama mo pa sa daan patungo sa hukuman, o
ipapasakamay ka ng nagsakdal sa iyo sa hukom at ipapasakamay ka ng hukom sa pinuno at ikaw ay ipapatapon sa
bilangguan. [26] Totoo itong sinasabi ko sa inyo, hindi ka kailanman makalalabas doon hanggang mapagbayaran mo ang
kahuli-hulihang salapi na iyong inutang.
[27] Narinig ninyo na sinabi, 'Huwag kang mangangalunya.' [28] Ngunit sinasabi ko sa inyo, sinumang tumingin sa isang babae
upang siya ay pagnasaan ay nangalunya sa babaing iyon sa kaniyang puso.
[29] At kung ang iyong kanang mata ang nagiging sanhi ng iyong pagkatisod, dukutin mo ito at itapon sa malayo sapagkat
mas mabuti para sa iyo na mapahamak ang isa sa mga bahagi ng iyong katawan kaysa maitapon ang buo mong katawan
sa impiyerno. [30] At kung ang iyong kanang kamay ang sanhi ng iyong pagkadapa, putulin mo ito at itapon sa malayo.
Sapagkat mas mabuti na mapahamak ang isa sa mga bahagi ng iyong katawan kaysa ang buo mong katawan ay mapunta
sa impiyerno.
[31] At sinabi din, 'Kung sinuman ang magpalayas sa kaniyang asawang babae, dapat niya itong bigyan ng kasulatan ng
paghihiwalay.' [32] Ngunit sinasabi ko sa inyo, sinumang makipaghiwalay sa kaniyang asawang babae maliban lamang
kung sa sekswal na imoralidad ang dahilan nito ay nagiging sanhi ng pangangalunya ng kaniyang asawa. At kung
sinumang magpakasal sa kaniya pagkatapos siyang hiwalayan ay nangangalunya rin.
[33] Narinig ninyo rin na sinabi nang mga tao noong unang panahon, 'Huwag kang manunumpa ng kasinungalingan ngunit
tuparin mo ang iyong mga sumpa sa Panginoon.' [34] Ngunit sinasabi ko sa inyo, huwag na lamang kayong manumpa,
huwag sa langit dahil ito ang trono ng Diyos, [35] huwag sa lupa dahil ito ang tapakan ng kaniyang mga paa, huwag din sa
Jerusalem dahil ito ang lungsod ng dakilang Hari.
[36] Huwag ka ring manumpa sa pamamagitan ng iyong ulo sapagkat ni isa mang buhok ay hindi mo kayang gawing puti o
itim. [37] Ngunit hayaan mo ang iyong salita ay maging, 'Oo, kung oo' o 'Hindi, kung hindi.' Anuman ang lalabis pa sa mga
ito ay galing sa kaniya na masama.
[38] Narinig ninyo itong sinabi, 'Mata para sa mata at ngipin para sa ngipin.' [39] Ngunit sinasabi ko sa inyo, huwag ninyong
labanan ang taong masama, sa halip, sinumang sumampal sa iyong kanang pisngi, iharap mo rin sa kaniya ang kabila.
[40] At kung hiniling ng sinuman na magpunta sa hukuman kasama ka at kunin ang iyong tuniko, hayaan mo rin na
mapasakaniya ang iyong balabal. [41] At sinumang pumilit sa iyo na maglakad ng isang milya, lumakad ka ng dalawang
milya kasama niya. [42] Ibigay mo ang nanghihingi sa iyo at huwag mong talikuran ang sinumang nanghihiram sa iyo.
[43] Inyong narinig na sinabing, 'Mahalin ninyo ang inyong kapwa at kamuhian ang inyong kaaway.' [44] Ngunit sinasabi ko sa
inyo, mahalin ninyo ang inyong mga kaaway at ipanalangin ang mga umuusig sa inyo, [45] upang magiging mga anak kayo
ng inyong Amang nasa langit, sapagkat pinasisikat niya ang kaniyang araw sa mga masama at mabuti at kaniyang
ipinadadala ang ulan sa mga matutuwid at sa mga hindi matutuwid.
[46] Sapagkat kung mamahalin ninyo lamang ang mga nagmamahal sa inyo, anong gantimpala ang inyong makakamit?
Hindi ba't ganiyan din ang ginagawa ng mga maniningil ng buwis? [47] At kung ang mga kapatid ninyo lamang ang inyong
babatiin, ano ang ginawa ninyo na higit sa iba? Hindi ba't ganiyan din ang ginagawa ng mga Gentil? [48] Kaya dapat kayong
maging ganap sapagkat ang inyong Amang nasa langit ay ganap.

Chapter 6

[1] Pag-ingatan ninyo na hindi ninyo gawin ang inyong mga gawain ng katuwiran sa harap ng mga tao upang makita nila
ito, kung hindi ay wala kayong matatanggap na gantimpala mula sa Ama na nasa langit. [2] Kung magbibigay ka ng mga
limos, huwag mong patunugin ang isang trumpeta para sa iyong sarili tulad ng ginagawa ng mga mapagpanggap sa mga
sinagoga at sa mga lansangan, upang sumakanila ang papuri ng mga tao. Totoo itong sasabihin ko sa inyo, natanggap na
nila ang kanilang gantimpala.
[3] Ngunit kung magbibigay ka ng mga limos, huwag mong hayaang malaman ng kaliwang kamay ang ginagawa ng iyong
kanang kamay, [4] upang maibigay mo nang lihim ang iyong handog. At ang iyong Ama na nakakakita sa lihim ang
gagantimpala sa iyo.
[5] At kung manalangin kayo, huwag kayong maging katulad ng mga mapagpanggap, sapagkat nais nilang tumayo at
manalangin sa mga sinagoga at mga sulok ng lansangan upang makita ng mga tao. Totoo itong sinasabi ko sa inyo,
natanggap na nila ang kanilang gantimpala. [6] Ngunit ikaw, kung mananalangin ka, pumasok ka sa loob ng iyong silid.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Isara ang pinto at manalangin ka sa iyong Ama na nasa lihim. At ang iyong Ama na nakakakita sa lihim ang gagantimpala
sa inyo. 7 At kung mananalangin kayo, huwag kayong gumamit ng paulit-ulit ng mga walang kabuluhang salita tulad ng
ginagawa ng mga Gentil, sapagkat iniisip nila na mas maririnig sila dahil sa dami ng kanilang sinasabi.
8 Kaya, huwag kayong maging katulad nila, sapagkat alam ng inyong Ama ang mga bagay na inyong kailangan bago pa
ninyo hilingin sa kaniya. 9 Kaya manalangin kayo ng katulad nito: 'Ama naming nasa langit, gawing banal ang iyong
pangalan. 10 Pumarito ang inyong kaharian, mangyari ang iyong kalooban, dito sa lupa katulad ng sa langit.
11 Bigyan mo kami ngayon ng aming pang araw-araw na pagkain. 12 Patawarin mo kami sa aming mga pagkakautang
katulad din ng pagpapatawad namin sa mga nagkautang sa amin. 13 At huwag mo kaming dalhin sa tukso, ngunit iligtas
mo mula sa masama.
14 Sapagkat kung patatawarin ninyo ang pagkakasala ng mga tao, patatawarin din kayo ng Ama na nasa langit. 15 Ngunit
kung hindi ninyo patatawarin ang kanilang pagkakasala, maging ang inyong Ama ay hindi rin patatawarin ang inyong
pagkakasala.
16 Bukod doon, kung mag-aayuno kayo, huwag kayong magmukhang nagdadalamhati katulad ng ginagawa ng mga
mapagpanggap, sapagkat dinudungisan nila ang kanilang mga mukha upang makita ng mga taong nag-aayuno sila. Totoo
itong sasabihin ko sa inyo, natanggap na nila ang kanilang gantimpala. 17 Ngunit ikaw, kung mag-aayuno ka, lagyan mo ng
langis ang iyong ulo at maghilamos ka. 18 Sa ganoon ay hindi ka mapansin ng mga tao na nag-aayuno, ngunit sa iyong
Ama na nasa lihim lamang. At gagantimpalaan ka ng iyong Ama na nakakakita sa lihim.
19 Huwag kayong mag-ipon ng mga kayamanan para sa inyong sarili dito sa lupa, kung saan sisirain ng tanga at kalawang,
at kung saan papasukin at nanakawin ng mga magnanakaw. 20 Sa halip, mag-ipon para sa inyong sarili ng mga
kayamanan sa langit, kung saan maging mga tanga ni kalawang ay di kayang sirain, at kung saan ang mga magnanakaw
ay di kayang pasukin at nakawin. 21 Sapagkat kung saan naroon ang iyong kayamanan, naroon din ang iyong puso.
22 Ang mata ay ang ilaw ng katawan. Kaya kung mabuti ang inyong mata, mapupuno ng liwanag ang buong katawan. 23
Ngunit kung masama ang inyong mata, ang inyong buong katawan ay puno ng kadiliman. Kaya kung ang liwanag na
nasa inyo ay pawang kadiliman, napakatindi ng kadilimang iyon! 24 Walang sinuman ang maaaring maglingkod sa
dalawang amo, sapagkat kakamuhian niya ang isa at mamahalin ang isa, o di kaya tapat siya sa isa at hahamakin ang isa.
Hindi ninyo maaaring paglingkuran ang Diyos at ang kayamanan.
25 Ngayon sasabihin ko sa inyo, huwag kayong mabalisa sa inyong buhay, kung ano ang inyong kakainin o ang inyong
iinumin--o tungkol sa inyong katawan, kung ano ang inyong isusuot. Sapagkat hindi ba mas higit ang buhay kaysa sa
pagkain, at ang katawan kaysa sa mga damit? 26 Tingnan ninyo ang mga ibon sa himpapawid. Hindi sila nagtatanim o
nag-aani ni nag-iipon sa mga kamalig, ngunit pinapakain sila ng inyong Ama na nasa langit. Hindi ba higit kayong
mahalaga kaysa sa kanila?
27 At sino sa inyo ang kayang dagdagan ng isang siko ang haba ng kaniyang buhay sa pamamagitan ng pagkabalisa? 28 At
bakit kayo nababalisa tungkol sa inyong kasuotan? Isipin ninyo ang mga liryo sa mga bukirin kung papaano sila tumubo.
Hindi sila nagtatrabaho, at hindi sila gumagawa ng damit. 29 Gayon pa man, sinasabi ko sa inyo, kahit na si Solomon sa
lahat ng kaniyang kaluwalhatian ay hindi nakapagsuot ng tulad sa isa sa mga ito.
30 Kung ganoong dinadamitan ng Diyos ang mga damo sa bukirin, na nabubuhay ngayon at itatapon sa hurno
kinabukasan, gaano pa kaya na kayo ay higit na kaniyang dadamitan, kayong may maliit na pananampalataya? 31 Kaya
huwag kayong mabalisa at sabihin, 'Ano ang aming kakainin?' o 'Ano ang aming iinumin?' o di kaya, 'Ano ang isusuot
naming mga damit?'
32 Sapagkat hinahanap ng mga Gentil ang mga bagay na ito, at alam ng iyong makalangit na Ama na kailangan ninyo ang
lahat ng mga ito. 33 Sapagkat hanapin muna ninyo ang kaniyang kaharian at ang kaniyang katuwiran at ang lahat na ito
ay maibibigay sa inyo. 34 Kaya huwag kayong mabahala sa kinabukasan, sapagkat ang bukas ang mababahala sa kaniyang
sarili. Ang bawat araw ay may sapat na sariliing kaguluhan.

Chapter 7

1 Huwag kayong humatol, at kayo ay hindi hahatulan. 2 Sapagkat ang paghatol na iyong inihatol ay siyang ihahatol sa
inyo. At ang panukat na inyong ginamit ay siya ring panukat na gagamitin sa inyo.
3 At bakit mo tinitingnan ang maliit na pirasong dayami na nasa mata ng iyong kapatid, ngunit hindi mo napapansin ang
troso na nasa sarili mong mata? 4 Paano mo sasabihin sa iyong kapatid, 'Hayaan mo akong alisin ang pirasong dayami na
nasa iyong mata,' habang ang troso ay nasa iyong mata? 5 Mapagpanggap ka! Alisin mo muna ang troso sa iyong mata, at
pagkatapos ay malinaw kang makakakita upang alisin ang piraso ng dayami na nasa mata ng iyong kapatid.
6 Huwag ninyong ibigay ang anumang banal sa mga aso, at huwag ninyong ihagis ang inyong mga perlas sa harapan ng
mga baboy. Kung hindi, ito ay tatapak-tapakan lang nila, at kayo ay babalingan at pagpipira-pirasuhin.
7 Humingi kayo, at ito ay ibibigay sa inyo. Humanap kayo, at kayo ay makakatagpo. Kumatok kayo, at bubuksan ito para
sa inyo. 8 Sapagkat ang lahat na humihingi, ay makatatanggap. At ang lahat na maghahanap, ay makakatagpo. At sa
kanila na kumakatok, ito ay mabubuksan. 9 O anong tao sa inyo na kapag humingi ng tinapay ang kaniyang anak ay
bibigyan niya ng bato? 10 O kapag humihingi siya ng isda, ay bibigyan niya ng ahas?

[11] Kaya kung kayong mga masasama ay marunong magbigay ng mga mabubuting kaloob sa inyong mga anak, gaano pa
kaya ang inyong Amang nasa langit na nagbibigay ng mga mabubuting bagay sa mga humihingi sa kaniya? [12] Kaya kung
anuman ang gusto inyong gawin ng mga tao sa inyo, ganoon din ang gawin ninyo sa kanila, sapagkat ito ang sa kautusan
at ng mga propeta.
[13] Pumasok kayo sa makipot na tarangkahan. Sapagkat malawak ang tarangkahan at malapad ang daan patungo sa
kapahamakan, at maraming tao ang dumaraan doon. [14] Subalit makitid ang tarangkahan at makitid ang daan na patungo
sa buhay, at kakaunti ang nakakahanap nito.
[15] Mag-ingat kayo sa mga bulaang propeta, na darating sa inyo na nakadamit na parang mga tupa ngunit ang katotohanan
ay para silang mga gutom na gutom na mga lobo. [16] Sa pamamagitan ng kanilang mga bunga sila ay inyong makikilala.
Makapipitas ba ang tao ng mga ubas mula sa puno ng dawag, o ng mga igos sa mga matitinik na halaman? [17] Sa gayon
ding paraan, ang lahat ng puno na namumunga ng mabuti ay mabuti, ngunit ang masamang puno ay namumunga ng
masamang bunga.
[18] Ang mabuting puno ay hindi maaaring magbunga ng masamang bunga, hindi rin magbubunga ng mabuti ang
masamang puno. [19] Bawat puno na hindi namumunga ng mabuting bunga ay puputulin at itatapon sa apoy. [20] Sa gayon,
makikilala ninyo sila sa pamamagitan nang kanilang mga bunga.
[21] Hindi lahat ng nagsasabi sa akin, 'Panginoon, Panginoon,' ay makakapasok sa kaharian ng langit, kundi ang gumagawa
lamang sa kagustuhan ng aking Amang nasa langit. [22] Maraming tao ang magsasabi sa akin sa araw na iyon, 'Panginoon,
Panginoon, hindi ba kami nagsabi ng propesiya sa iyong pangalan, sa iyong pangalan ay nagpalayas ng mga demonyo, at
sa iyong pangalan ay gumawa ng maraming makapangyarihang gawain?' [23] At hayagan kong sasabihin sa kanila, 'Hindi
ko kayo nakikilala! Lumayo kayo sa akin, kayong gumagawa ng masama!'
[24] Kaya ang lahat ng nakikinig sa aking mga salita at sumusunod sa kanila ay maihahalintulad sa isang matalinong tao na
nagtayo ng kaniyang bahay sa isang bato. [25] Bumuhos ang ulan at bumaha, umihip ang hangin at hinagupit ang bahay
ngunit hindi ito bumagsak, sapagkat ito ay natatayo sa bato.
[26] Subalit lahat ng nakarinig sa aking mga salita at hindi sinusunod ang mga ito ay mahahalintulad sa isang taong
mangmang na nagtayo ng kaniyang bahay sa buhanginan. [27] Bumuhos ang ulan, bumaha, umihip ang hangin at hinagupit
ang bahay. At ito ay bumagsak at nawasak nang tuluyan."
[28] At pagkatapos sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, namangha ang maraming tao sa kaniyang pagtuturo, [29] sapagkat
nagturo siya sa kanila tulad ng isang may kapangyarihan, at hindi kagaya ng kanilang mga eskriba.

Chapter 8

[1] Noong bumaba si Jesus mula sa burol, maraming tao ang sumunod sa kaniya. [2] Masdan ito, isang lalaking may ketong
ang lumapit at lumuhod sa kaniya na nagsasabi, "Panginoon, kung iyong nais, maaari mo akong gawing malinis." [3] Inabot
ni Jesus ang kaniyang kamay at hinawakan siya na nagsasabin, "Nais ko. Maging malinis ka." Agad siyang nalinis sa
kaniyang ketong.
[4] Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Huwag mo itong sabihin kahit kanino man. Humayo ka sa iyong daan at magpakita ka sa pari
at ihandog mo ang kaloob na iniutos ni Moises, bilang patotoo sa kanila."
[5] Pagpasok ni Jesus sa Capernaum, isang senturion ang lumapit at kumausap sa kaniya [6] na nagsasabin, "Panginoon, ang
aking lingkod ay nakaratay sa bahay, paralisado at lubhang nahihirapan." [7] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Pupunta ako at
pagagalingin ko siya."
[8] Sumagot ang senturion at sinabing, "Panginoon, hindi ako karapat-dapat na papasukin ka sa ilalim ng aking bubong,
sabihin mo lamang ang salita at gagaling na ang aking lingkod. [9] Sapagkat ako ma'y isang taong nasa ilalim ng
kapangyarihan at may mga kawal ako na napapasailalim sa akin. Sinasabi ko sa isa, 'Humayo ka' at siya ay humayo, sa
isa 'Halika' at siya ay lalapit at sa aking lingkod 'Gawin mo ito' at ginawa nga niya." [10] Nang marinig ito ni Jesus, siya ay
namangha at kaniyang sinabi sa mga taong sumusunod sa kaniya, "Totoo ito sasabihin ko sa inyo, hindi pa ako nakakita
ng may ganitong pananampalataya sa Israel.
[11] Sinasabi ko sa inyo, maraming darating mula sa silangan at kanluran at sila ay sasandal sa mesa ni Abraham, Isaac at
Jacob sa kaharian ng langit. [12] Ngunit ang mga anak ng kaharian ay ipatatapon sa kadiliman sa labas na kung saan may
pagtangis at pagngangalit ng ngipin." [13] Sinabi ni Jesus sa senturion, "Humayo ka! Mangyari sa iyo ang naaayon sa iyong
pinaniwalaan." At gumaling nga ang kaniyang lingkod sa ganap na oras na iyon.
[14] Pagkarating ni Jesus sa bahay ni Pedro, nakita niya ang biyenang babae ni Pedro na nakahiga at nilalagnat. [15]
Hinawakan ni Jesus ang kaniyang kamay at inibsan siya ng lagnat. Bumangon siya at nagsimulang maglingkod sa kaniya.
[16] Nang sumapit ang gabi, dinala ng mga tao kay Jesus ang maraming taong sinapian ng mga demonyo. Pinalayas niya ang
mga espiritu sa pamamagitan ng salita at pinagaling niya ang lahat ng may sakit. [17] Sa ganitong paraan natupad ang
sinabi ni Isaias na propeta, "Kinuha niya ang ating mga sakit at dinala ang ating mga karamdaman."
[18] Ngayon, nang nakita ni Jesus ang maraming tao sa paligid niya, nagbigay siya ng mga tagubilin na aalis siya upang
magpunta sa kabilang ibayo ng Dagat ng Galilea. [19] At may lumapit na eskriba sa kaniya at nagsabi, "Guro, susunod ako sa

iyo saan ka man magpunta." [20] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "May mga lungga ang mga asong-gubat, may mga pugad ang mga
ibon sa himpapawid, ngunit ang Anak ng Tao ay wala man lamang lugar na mapagsandalan ng kaniyang ulo."
[21] May ibang alagad din ang nagsabi sa kaniya, "Panginoon, payagan mo akong ilibing muna ang aking ama." [22] Ngunit
sinabi ni Jesus sa kaniya, "Sumunod ka sa akin, hayaan mong ang patay ang maglibing sa sarili nilang patay."
[23] Nang sumakay na si Jesus sa bangka, sumunod sa kaniya ang mga alagad niya. [24] Masdan ito, nagkaroon ng isang
malakas na bagyo sa dagat kaya natabunan ng mga alon ang bangka. Ngunit natutulog si Jesus. [25] Pumunta sa kaniya ang
kaniyang mga alagad at siya ay ginising nila na nagsasabi, "Iligtas mo tayo, Panginoon, mamamatay na tayo!"
[26] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Bakit kayo natatakot, kayong maliit ang pananampalataya?" At bumangon si Jesus at sinaway
ang mga hangin at ang dagat. At nagkaroon ng labis na katahimikan. [27] Namangha ang mga lalaki at sinabi nila, "Anong
uring tao ito, maging ang dagat at hangin ay sumusunod sa kaniya?"
[28] Nang dumating si Jesus sa kabilang dako, sa bayan ng mga Gadareno, may sumalubong sa kaniya na dalawang lalaki na
sinapian ng mga demonyo. Galing sila sa mga libingan at lubhang napakarahas kaya walang mga manlalakbay ang
nakararaan sa daan na iyon. [29] Masdan ito, sumigaw sila at nagsabi, "Ano ang pakialam namin sa iyo, Anak ng Diyos?
Naparito ka ba upang kami ay pahirapan bago ang itinakdang oras?"
[30] Ngayon, may kawan ng mga baboy ang nanginginain doon sa hindi kalayuan sa kinarorooonan nila. [31] Patuloy na
nagmakaawa kay Jesus ang mga demonyo at nagsasabing, "Kung paaalisin mo kami, ipadala mo kami at papasukin sa
kawan ng mga baboy." [32] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Pumunta kayo!" Lumabas ang mga demonyo at pumasok sa mga
baboy. At masdan ito, nagmadali ang mga baboy pababa sa isang matarik na burol sa dagat at namatay silang lahat sa
tubig.
[33] Ang mga lalaking nag-aalaga sa mga baboy ay nagsitakbuhan. Nagpunta sila sa lungsod at ipinamalita ang lahat, lalo na
ang nangyari sa mga lalaking sinapian ng mga demonyo. [34] Masdan ito, lahat ng lungsod ay nagpunta upang makita si
Jesus. At nang makita nila siya, nagmakaawa sila na umalis siya sa kanilang rehiyon.

Chapter 9

[1] Sumakay si Jesus sa bangka, tumawid sa kabilang dako, at nakarating sa kaniyang lungsod. [2] Masdan ito, dinala nila sa
kaniya ang isang lalaking paralisado na nakaratay sa isang higaan. Nang nakita niya ang kanilang pananampalataya,
sinabi ni Jesus sa paralisado, "Anak, magalak ka. Ang iyong mga kasalanan ay napatawad na."
[3] Masdan ito, may ilan sa mga eskriba ang nagsabi sa kanilang mga sarili, "Ang taong ito ay lumalapastangan sa Diyos," [4]
Batid ni Jesus ang mga nasa isip nila at sinabi, "Bakit kayo nag-iisip ng masama sa inyong mga puso? [5] Sapagkat alin ba
ang mas madaling sabihin, 'Napatawad na ang iyong mga kasalanan' o ang sabihin, 'Tumayo ka at lumakad'? [6] Ngunit
para malaman ninyo na ang Anak ng Tao ay may kapangyarihan na magpatawad ng kasalanan dito sa lupa,..." sinabi
niya sa paralisado, "Tumayo ka, buhatin mo ang iyong higaan, at umuwi ka sa iyong bahay."
[7] Pagkatapos ay tumayo ang lalaki at umuwi sa kaniyang bahay. [8] Nang makita ito ng napakaraming tao, namangha sila at
nagpuri sa Diyos, na siyang nagbigay ng ganoong kapangyarihan sa mga tao. [9] Nang si Jesus ay umalis mula doon, nakita
niya ang lalake na nagngangalang Mateo na nakaupo sa lugar ng paningilan ng buwis. Sinabi niya sa kaniya, "Sumunod
ka sa akin." Tumayo siya at sumunod sa kaniya.
[10] Habang nakaupo si Jesus upang kumain sa bahay, masdan ito, dumating ang maraming mga maniningil ng buwis at
mga makasalanang tao at nakisalo sila kay Jesus at sa mga alagad niya. [11] Nang makita ito ng mga Pariseo, sinabi nila sa
kaniyang mga alagad, "Bakit ang iyong guro ay kumakain kasama ng mga maniningil ng buwis at mga taong makasalan?"
[12] Nang marinig ito ni Jesus, sinabi niya," Hindi nangangailangan ng manggagamot ang mga taong may malalakas na
pangangatawan, iyon lamang may mga sakit. [13] Dapat kayong humayo at unawain ang ibig sabihin nito, 'Nais ko ay habag
at hindi alay.' Sapagkat ako ay pumarito, hindi upang tawagin ang matuwid na magsisi, kundi ang mga makasalanan."
[14] Pagkatapos ay pumunta ang mga alagad ni Juan sa kaniya at sinabi, bakit kami at ang mga Pariseo ay madalas na nag-
aayuno, ngunit ang iyong mga alagad ay hindi nag-aayuno? [15] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Malungkot ba ang mga panauhin
habang kasama pa nila ang lalaking ikakasal? Ngunit darating ang mga araw na kukunin na sa kanila ang lalaking
ikakasal at saka sila mag-aayuno.
[16] Walang tao ang maglalagay ng bagong tela sa lumang damit, sapagkat pupunitin lamang ng tagpi ang bagong damit, at
gagawa lamang ito ng mas malalang punit.
[17] Ni walang taong maglalagay ng bagong alak sa lumang sisidlang balat. Kung ito ay gagawin, puputok ang sisidlang balat
at matatapon lang ang alak, at ang sisidlang balat ay masisira. Sa halip, ilalagay nila ang bagong alak sa bagong sisidlang
balat, at pareho silang magtatagal."
[18] Habang sinasabi ni Jesus ang mga bagay na ito sa kanila, masdan ito, dumating ang isang opisyal at lumuhod sa kaniya.
At nagsabi, "Kamamatay pa lamang ng aking anak na babae, ngunit sumama ka at ipatong mo ang iyong kamay sa
kaniya, at siya ay mabubuhay." [19] Pagkatapos ay tumayo si Jesus at sumunod sa kaniya, at ganoon din ang ginawa ng
kaniyang mga alagad.
[20] Masdan ito, may isang babae na dinudugo ng malala sa loob ng labindalawang taon ang lumapit sa likuran ni Jesus at
hinawakan ang laylayan ng kaniyang damit. [21] Sapagkat sinabi niya sa kanyang sarili, "Kung mahawakan ko lamang ang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kaniyang damit, ay gagaling na ako." [22] Ngunit lumingon si Jesus at nakita siya at sinabi, "Anak, magpakatatag ka.
Pinagaling ka ng iyong pananampalataya." At agad na gumaling ang babae.
[23] Nang dumating si Jesus sa bahay ng opisyal nakita niya ang mga tumutugtog ng plauta at ang mga tao na gumagawa ng
matinding ingay. [24] Sinabi niya, "Umalis kayo, sapagkat hindi patay ang babae kundi natutulog lamang." Ngunit siya ay
pinagtawanan nila nang may pangungutya.
[25] Noong napalabas na ang mga tao, pumasok siya sa silid at hinawakan niya ito sa kamay at ang batang babae ay
bumangon. [26] Ang balita tungkol dito ay kumalat sa buong rehiyon na iyon.
[27] Habang papalayo si Jesus mula roon, dalawang bulag na lalaki ang sumunod sa kaniya. Patuloy silang sumisigaw at
nagsasabi, "Maawa ka sa amin, Anak ni David!" [28] Nang dumating si Jesus sa bahay, lumapit ang mga bulag sa kaniya.
Sinabi ni Jesus sa kanila, "Naniniwala ba kayo na magagawa ko ito?" Sinabi nila sa kanya, "Opo, Panginoon."
[29] At hinawakan ni Jesus ang kanilang mga mata at sinabi, "Mangyari ito sa inyo ayon sa inyong pananampalataya." [30] At
nabuksan ang kanilang mga mata. Pagkatapos ay mahigpit silang pinagbilinan ni Jesus, "Tiyakin ninyo na walang
makakaalam tungkol dito." [31] Ngunit lumabas ang dalawang lalake at ikinalat ang balitang ito sa buong rehiyon.
[32] Habang papalayo ang dalawang lalaki, masdan ito, isang lalaking pipi na sinapian ng demonyo ang dinala kay Jesus. [33]
Nang mapalayas na ang demonyo, ang lalaking pipi ay nakapagsalita. Ang mga tao ay namangha at nagsabi, "Kailan man
ay hindi pa ito nakita sa Israel!" Ngunit sinabi ng mga Pariseo, [34] "Sa pamamagitan ng pinuno ng mga demonyo, siya ay
nakapagpapalayas ng mga demonyo."
[35] Pumunta si Jesus sa lahat ng mga lungsod at mga nayon. Nagpatuloy siyang nagtuturo sa kanilang mga sinagoga,
ipinangangaral ang mabuting balita ng kaharian, at pinapagaling niya ang lahat ng mga uri ng karamdaman at ang lahat
ng uri ng sakit. [36] Nang makita niya ang napakaraming tao, nahabag siya sa kanila, dahil sila ay naguguluhan at
pinanghihinaan ng loob. Para silang tupang walang pastol.
[37] Sinabi niya sa kaniyang mga alagad, "Marami ang aanihin ngunit kakaunti ang manggagawa. [38] Kaya madaliin ninyong
idalangin sa Panginoon ng pag-aani, upang makapagpadala siya ng mga manggagawa sa kaniyang anihan."

Chapter 10

[1] Tinawag ni Jesus ang kaniyang labindalawang alagad nang magkakasama at binigyan sila ng kapangyarihan laban sa
mga masasamang espiritu, upang palayasin ang mga ito, at upang pagalingin ang lahat ng uri ng karamdaman at lahat ng
uri ng sakit.
[2] Ngayon ito ang mga pangalan ng labindalawang apostol: Ang una, si Simon (na siya ring tinatawag niyang Pedro), at si
Andres na kaniyang kapatid; si Santiago na anak ni Zebedeo, at si Juan na kaniyang kapatid; [3] si Felipe, at si Bartolome; si
Tomas, at si Mateo na maniningil ng buwis; si Santiago na anak ni Alpeo, at si Tadeo; [4] si Simon na Makabayan, at si Judas
Escariote na siyang magkakanulo sa kaniya.
[5] Ipinadala ni Jesus ang labindalawang ito. Tinagubilinan niya ang mga ito at sinabi, "Huwag kayong pumunta sa alin
mang lugar na tinitirhan ng mga Gentil, at huwag kayong papasok sa alin mang bayan ng mga Samaritano. [6] Sa halip,
pumunta kayo sa mga nawawalang tupa sa sambahayan ng Israel. [7] At sa pagpunta ninyo, ipangaral ninyo at sabihing,
'Ang kaharian ng langit ay nalalapit na.'
[8] Pagalingin ninyo ang may sakit, buhayin ang patay, linisin ang mga ketongin, at palayasin ang mga demonyo.
Tumanggap kayo nang walang bayad, ipamigay ninyo nang walang bayad. [9] Huwag kayong magdala ng anumang ginto,
pilak o tanso sa inyong mga pitaka. [10] Huwag kayong magdala ng panglakbay na lalagyan, o dagdag na tunika, ni
sandalyas, o di kaya'y tungkod, sapagkat nararapat sa manggagawa ang kaniyang pagkain.
[11] Anumang lungsod o nayon ang inyong mapuntahan, hanapin ninyo ang karapat-dapat at manatili kayo doon hanggang
sa kayo ay aalis. [12] Pagpasok ninyo sa bahay, batiin ninyo ang mga nandoon. [13] Kung ang bahay ay karapat-dapat,
pumaroon ang inyong kapayapaan. Ngunit kung ito ay hindi karapat-dapat, hayaan ninyong bumalik ang inyong
kapayapaan sa inyo.
[14] Sa mga hindi naman tumatanggap sa inyo o nakikinig sa inyong mga salita, kapag kayo ay umalis sa bahay o lungsod na
iyon, pagpagin ninyo ang mga alikabok mula sa inyong mga paa. [15] Totoo itong sinasabi ko sa inyo, mas mapagtitiisan pa
ang lupain ng Sodoma at Gomorra sa araw ng paghuhukom kaysa sa lungsod na iyon.
[16] Tingnan ninyo, ipadadala ko kayo na parang mga tupa sa kalagitnaan ng mga asong lobo, kaya maging marunong kayo
tulad ng mga ahas at hindi mapanakit tulad ng mga kalapati. [17] Mag-ingat kayo sa mga tao! Dadalhin nila kayo sa mga
konseho, at hahagupitin nila kayo sa kanilang mga sinagoga. [18] At kayo ay dadalhin at ihaharap sa mga gobernador at
mga hari dahil sa akin, bilang patotoo sa kanila at sa mga Gentil.
[19] Kapag dinala nila kayo, huwag kayong mabahala kung paano o kung ano ang inyong sasabihin, sapagkat ibibigay sa
inyo ang mga dapat ninyong sabihin sa oras na iyon. [20] Sapagkat hindi kayo ang magsasalita subalit ang Espiritu ng
inyong Ama ang siyang magsasalita sa inyo.
[21] Dadalhin ng kapatid ang kaniyang kapatid sa kamatayan, at ang ama sa kaniyang anak. Sasalungat ang mga anak laban
sa kanilang mga magulang at ipapapatay nila sila. [22] Kamumuhian kayo ng lahat dahil sa aking pangalan. Ngunit sinuman
ang makapagtitiis hanggang huli, ang taong iyon ay maliligtas. [23] Kapag inusig nila kayo sa lungsod na ito, tumakas kayo

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

sa kabila, sapagkat totoo itong sinasabi ko sa inyo, hindi ninyo matatapos na puntahan ang mga lungsod ng Israel bago dumating ang Anak ng Tao.
[24] Ang alagad ay hindi nakahihigit sa kaniyang guro, ni mas mataas ang lingkod sa kaniyang amo. [25] Sapat na ang alagad
ay maging katulad ng kaniyang guro, at ang lingkod na katulad ng kaniyang amo. Kung tinawag nilang Beelzebub ang amo ng bahay, gaano pa kaya nila ipapahiya ang buo niyang sambahayan!
[26] Samakatwid huwag ninyo silang katakutan, sapagkat walang lihim ang hindi nabubunyag, at walang natatago na hindi
malalaman. [27] Ang sinabi ko sa inyo sa kadiliman ay sabihin sa liwanag, at kung anong narinig ninyo ng mahina sa inyong tainga, ipahayag sa ibabaw ng mga bubungan.
[28] Huwag kayong matakot sa mga pumapatay ng katawan ngunit walang kakayahang pumatay ng kaluluwa. Sa halip,
matakot kayo sa kaniya na kayang makapupuksa ng kaluluwa at katawan sa impyerno. [29] Hindi ba ang dalawang maya ay
ibinenta sa isang baryang maliit ang halaga? Ngunit wala ni isa sa kanila ang nalaglag sa lupa na hindi nalalaman ng
Ama. [30] At kahit na ang mga buhok ng inyong ulo ay bilang lahat. [31] Huwag kayong matakot. Mas mahalaga kayo kaysa sa
maraming maya.
[32] Samakatwid ang lahat na kumikilala sa akin sa harap ng mga tao ay kikilalanin ko din sa harap ng Ama na nasa langit.
[33] Ngunit ang magtanggi sa akin sa harap ng mga tao ay itatanggi ko din sa harap ng aking Ama na nasa langit.
[34] Huwag ninyong isipin na pumarito ako sa lupa upang magbigay ng kapayapaan. Hindi ako dumating upang magbigay
ng kapayapaan, kundi isang espada. [35] Sapagkat naparito ako upang paglabanin ang isang lalaki sa kaniyang ama, at ang
anak na babae laban sa kaniyang ina, at ang manugang na babae laban sa kaniyang biyenan na babae. [36] Ang magiging
kaaway ng tao ay kaniyang sariling sambahayan.
[37] Ang nagmamahal sa kaniyang ama at ina nang higit sa akin ay hindi karapat-dapat sa akin. Ang nagmamahal sa
kaniyang anak na lalaki at babae nang higit sa akin ay hindi karapat-dapat sa akin. [38] Ang hindi nagbubuhat ng kaniyang
krus at sumunod sa akin ay hindi karapat-dapat sa akin. [39] Ang naghahanap ng kaniyang buhay ay mawawalan nito.
Ngunit ang mawawalan ng buhay nang dahil sa akin ay makahahanap nito.
[40] Ang tumatanggap sa inyo ay tumatanggap sa akin, at ang tumatanggap sa akin ay tumatanggap din sa kaniya na
nagsugo sa akin. [41] Ang tumatanggap sa isang propeta dahil isang propeta siya ay makatatanggap ng gantimpalan ng isang
propeta. At siya na tumatanggap sa isang matuwid na tao dahil matuwid na tao siya ay makatatanggap ng gantimpala ng isang matuwid na tao.
[42] Sinuman ang magbibigay sa isa sa mga hamak na mga ito, kahit na isang basong malamig na tubig upang inumin, dahil isa siyang alagad, totoo itong sasabihin ko sa inyo, hindi maaring mawala sa kaniya ang kaniyang gantimpala."

Chapter 11

[1] Nangyari nang matapos tagubilinan ni Jesus ang labingdalawa niyang alagad, umalis siya mula doon upang magturo at
mangaral sa kanilang mga lungsod. [2] Ngayon, nang marinig ni Juan mula sa bilangguan ang mga bagay tungkol sa mga
gawa ng Cristo, nagpadala siya ng mensahe sa pamamagitan ng kaniyang mga alagad [3] at sinabi nito sa kaniya, "Ikaw na
nga ba Ang Darating o mayroon pang ibang tao na dapat naming hanapin?"
[4] Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Humayo kayo at iulat ninyo kay Juan kung ano ang inyong nakita at narinig. [5] Ang
mga bulag ay nakatatanggap ng paningin, nakapaglalakad ang mga lumpo, ang mga may ketong ay nagiging malinis, ang mga bingi ay nakaririnig nang muli, ang mga patay ay muling binuhay, at ang mga mahihirap ay nasabihan na tungkol sa
mabuting balita. [6] At pinagpala ang sinumang hindi makahahanap ng katitisuran sa akin."
[7] Habang nagtungo ang mga lalaking ito sa kanilang daan, sinimulang sabihin ni Jesus sa mga tao ang tungkol kay Juan,
"Ano ang nilabas ninyo sa ilang para makita—isang tambo na inaalog-alog ng hangin? [8] Ngunit ano ang nilabas ninyo
para makita—isang lalaki na nakasuot ng malambot na kasuotan? Totoo nga, ang nagsusuot lamang ng ganoong kasuotan ay iyong naninirahan sa bahay ng mga hari.
[9] Ngunit ano ang nilabas ninyo para makita—isang propeta? Oo, sinasabi ko sa inyo at mas higit pa sa isang propeta. [10]
Siya itong sinasabi sa naisulat, 'Tingnan ninyo, ipadadala ko ang aking mensahero na mauuna sa iyo na siyang maghahanda ng iyong daan.'
[11] Sinasabi ko sa inyo, totoo nga na sa lahat ng mga ipinanganak ng mga babae, walang nakahihigit kay Juan na
Tagapagbautismo. Ngunit ang pinakahamak na tao sa kaharian ng langit ay mas dakila kaysa sa kaniya. [12] Mula sa mga
araw ni Juan na Tagapagbautismo hanggang ngayon, ang kaharian ng langit ay nagdurusa sa karahasan at sapilitan itong kinukuha ng mga taong mararahas.
[13] Sapagkat lahat ng mga propeta at ang kautusan ay patuloy na nagpapahayag hanggang kay Juan. [14] At kung nakahanda
kayong tanggapin ito, ito ay si Elias na paparating. [15] Ang may taingang pandinig ay makinig.
[16] Saan ko dapat ihalintulad ang salinlahing ito? Tulad nito ay mga batang naglalaro sa may pamilihan, na nakaupo at
tinatawag ang isa't isa [17] at magsasabi, 'Kami ay tumugtog ng plauta para sa inyo ngunit hindi kayo nagsayaw. Kami ay
nagluksa ngunit hindi kayo tumangis.'
[18] Sapagkat dumating si Juan na hindi kumakain ng tinapay ni umiinom ng alak, at sasabihin nilang, 'May demonyo siya.'
[19] Ang Anak ng Tao ay dumating na kumakain at umiinom at sinasabi nilang, 'Tingnan ninyo, siya ay napakatakaw na tao

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

at lasenggero, kaibigan ng mga maniningil ng buwis at ng mga makasalanan!' Ngunit ang karunungan ay napawalang-
sala sa pamamagitan ng kaniyang mga gawa."
[20] At sinimulang sawayin ni Jesus ang mga lungsod kung saan nangyari ang karamihan sa mga makapangyarihan niyang
gawa dahil sila ay hindi nagsisi. [21] "Sa aba mo, Korazin! Sa aba mo, Bethsaida! Kung ang mga makapangyarihang gawa na
ginawa sa inyo ay nangyari sa Tiro at Sidon, noon pa man nagsisi na sana sila sa pamamagitan ng sako at mga abo. [22]
Ngunit mas mapagtitiisan pa ang Tiro at Sidon sa araw ng paghuhukom kaysa sa inyo.
[23] Ikaw, Capernaum, sa tingin mo ba ay maitataas ka sa langit? Hindi, ikaw ay maibababa sa hades. Kung sa Sodoma
ginawa ang mga makapangyarihang gawa na ginawa sa iyo, nananatili pa sana magpahanggang ngayon ang bayan na
iyon. [24] Ngunit sinasabi ko sa iyo na mas magiging madali pa para sa lupain ng Sodoma sa araw ng paghuhukom kaysa sa
iyo."
[25] Nang mga oras na iyon sinabi ni Jesus, "Pinupuri kita, Ama, Panginoon ng langit at lupa, dahil ikinubli mo ang mga
bagay na ito sa mga marurunong at nakauunawa at iyong inihayag ang mga ito sa mga hindi nakapag-aral, tulad ng mga
maliliit na bata. [26] Oo, Ama, sapagkat ito ang labis na nakalulugod sa iyong paningin. [27] Lahat ng mga bagay ay
ipinagkatiwala sa akin ng aking ama. At walang nakakikilala sa Anak maliban sa Ama at walang nakakikilala sa Ama
maliban sa Anak, at sa kahit sinuman na naisin ng Anak na ihayag ang Ama.
[28] Lumapit kayo sa akin, kayong lahat na nahihirapan at lubhang nabibigatan at bibigyan ko kayo ng kapahingahan. [29]
Dalhin ninyo ang aking pamatok at matuto kayo sa akin sapagkat ako ay mahinahon at may mapagpakumbabang puso at
makakamit ninyo ang kapahingahan para sa inyong mga kaluluwa. [30] Sapagkat madali ang aking pamatok at ang aking
pasanin ay magaan."

Chapter 12

[1] Nang panahong iyon, sa Araw ng Pamamahinga, napadaan si Jesus sa mga triguhan. Ang kaniyang mga alagad ay
nagutom at nag-umpisa silang pumitas ng mga uhay at kinain iyon. [2] Ngunit nang makita ito ng mga Pariseo, sinabi nila
kay Jesus, "Tingnan mo, ang iyong mga alagad ay gumagawa ng labag sa kautusan sa Araw ng Pamamahinga."
[3] Ngunit sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ba ninyo nabasa ang ginawa ni David nang siya ay nagutom at pati ang mga
lalaking kasama niya? [4] Kung paano siya pumasok sa tahanan ng Diyos at kinain ang tinapay na handog, na labag sa
kautusan na kainin niya at labag sa kautusan na kainin din ng kaniyang mga kasama, ngunit nararapat lamang sa mga
pari?
[5] At hindi ba ninyo nabasa sa kautusan na sa Araw ng Pamamahinga, ang mga pari sa templo ay nilalapastanganan ang
Araw ng Pamamahinga ngunit hindi nagkakasala? [6] Ngunit sinasabi ko sa inyo na ang mas dakila sa templo ay narito.
[7] At kung alam sana ninyo ang ibig sabihin nito, 'Ang nais ko ay habag at hindi handog,' hindi sana ninyo hinatulan ang
walang kasalanan. [8] Sapagkat ang Anak ng Tao ay Panginoon ng Araw ng Pamamahinga."
[9] Pagkatapos, umalis si Jesus mula doon at pumasok sa kanilang sinagoga. [10] Masdan ito, may isang lalake na tuyot ang
kamay. Nagtanong ang mga Pariseo kay Jesus, at sinabi, "Naaayon ba sa kautusan ang magpagaling sa Araw ng
Pamamahinga?" upang siya ay maparatangan nila ng pagkakasala.
[11] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Sino kaya sa inyo, na kung mayroon siyang nag-iisang tupa, at nahulog ang tupang ito sa
malalim na butas sa Araw ng Pamamahinga ay hindi ito iaahon sa butas para ilabas? [12] Gaano pa kaya kahalaga ang isang
tao kaysa sa isang tupa. Kaya hindi labag sa kautusan ang paggawa ng mabuti sa Araw ng Pamamahinga."
[13] At sinabi ni Jesus sa lalaki, "Iunat mo ang iyong kamay." Iniunat nga niya ito, at bumalik ang dating kalusugan nito, gaya
ng kaniyang isang kamay. [14] Ngunit lumabas ang mga Pariseo at nagsabwatan laban sa kaniya. Naghahanap sila ng
paraan kung paano siya maipapatay.
[15] Nang mapansin ito ni Jesus, lumayo siya doon. Maraming tao ang sumunod sa kaniya, at pinagaling niya silang lahat. [16]
Sila ay pinagbilinan niya na huwag ipapaalam sa iba ang tungkol sa kaniya, [17] ito ay upang magkatotoo ang sinabi sa
pamamagitan ni Isaias na propeta, na nagsasabi,
[18] "Tingnan ninyo, ang aking lingkod na aking pinili; ang aking pinakamamahal, na siyang lubos na kinalulugdan ng aking
kaluluwa. Ilalagay ko sa kaniya ang aking Espiritu, at ihahayag niya ang paghuhukom sa mga Gentil.
[19] Hindi siya magpupumilit o makikipagsigawan ng malakas, ni walang sinumang makaririnig ng kaniyang tinig sa mga
lansangan. [20] Hindi niya babaliin ang anumang tambong marupok; hindi rin niya papatayin ang kahit na anong umuusok
na pabilo, hanggang maipadala niya ang paghuhukom sa katagumpayan. [21] At ang mga Gentil ay magkakaroon ng
pananalig sa kaniyang pangalan."
[22] Pagkatapos ay may isang tao na bulag at pipi na sinapian ng demonyo ang dinala kay Jesus. Pinagaling niya ito at ang
lalaki ay nakapagsalita at nakakita. [23] Ang lahat ng napakaraming tao ay namangha, at sinabi, " Anak kaya ni David ang
lalaking ito?"
[24] Ngunit nang marinig ng mga Pariseo ang mga himalang ito, kanilang sinabi, "Ang taong ito ay hindi nakapagpapalayas
ng mga demonyo maliban sa pamamagitan ni Beelzebul, ang prinsipe ng mga demonyo. " [25] Ngunit nalalaman ni Jesus
ang kanilang mga iniisip at sinabi sa kanila, "Ang bawat kahariang nahahati laban sa kaniyang sarili ay magiging
mapanglaw, at bawat lungsod o bahay na nahahati laban sa kaniyang sarili ay hindi mananatili.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

26 Kung pinalalayas ni Satanas si Satanas, siya ay nahahati laban sa kaniyang sarili. Paano mananatili ang kaniyang
kaharian? 27 At kung ako ay nagpapalayas ng mga demonyo sa pamamagitan ni Beelzebul, sa kanino pinalalayas ng
inyong mga tagasunod ang mga demonyo? Dahil dito, sila ang inyong magiging mga hukom.
28 Ngunit kung ako ay nagpapalayas ng mga demonyo sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos, samakatuwid, ang kaharian
ng Diyos ay dumating na sa inyo. 29 Paano malolooban ng sinuman ang bahay ng isang malakas na tao at nanakawin ang
kaniyang mga pag-aari na hindi muna igagapos ang malakas na tao? Saka pa niya nanakawin ang kaniyang mga pag-aari
sa kaniyang bahay. 30 Ang sinuman na hindi kasapi ko ay laban sa akin, at sino man ang hindi nagtitipong kasama ko ay
nagkakalat.
31 Kung gayon ay sinasabi ko sa inyo, ang lahat ng kasalanan at kalapastangan sa tao ay mapapatawad. Ngunit ang lahat
ng kalapastanganan sa Espiritu ay hindi mapapatawad. 32 Sinumang magbigkas ng anumang salita laban sa Anak ng Tao,
siya ay mapapatawad. Ngunit sinumang magsasalita laban sa Banal na Espiritu, siya ay hindi mapapatawad, maging dito
sa mundo o sa darating.
33 O gawing mabuti ang puno at ang bunga nito ay mabuti, o gawing masama ang puno at ang bunga nito ay masama,
sapagkat makikilala ang bawat puno ayon sa bunga nito. 34 Kayong mga anak ng mga ulupong, dahil kayo ay masama,
paano kayo magsasabi ng mga mabubuting bagay? Sapagkat kung ano ang nilalaman ng puso ay siyang binibigkas ng
bibig. 35 Ang mabuting tao mula sa mabuting kayamanan ng kaniyang puso ay naglalabas ng mabuti at ang masamang tao
na may masamang kayamanan sa kaniyang puso ay naglalabas ng masama.
36 At sinasabi ko sa inyo na sa araw ng paghuhukom, ang mga tao ay mananagot sa bawat salita na kanilang binitawan na
walang kabuluhan. 37 Sapagkat sa iyong mga salita ikaw ay mapapawalang-sala, at sa iyong mga salita ikaw ay
parurusahan."
38 At sumagot ang ilang mga eskriba at Pariseo kay Jesus at sinabi, "Guro, nais naming makakita ng palatandaan mula sa
iyo," 39 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Isang masama at mapangalunyang salinlahi ang naghahanap ng
palatandaan. Ngunit walang ibibigay na palatandaan sa kaniya maliban sa palatandaan ni Jonas na propeta. 40 Sapagkat
gaya ni Jonas na tatlong araw at tatlong gabi sa tiyan ng malaking isda, gayundin na ang Anak ng Tao ay tatlong araw at
tatlong gabi na nasa ilalim ng lupa.
41 Ang mga tao sa Nineve ay tatayo sa paghuhukom kasama ng salinlahing ito at parurusahan ito. Sapagkat sila ay nagsisi
sa pangangaral ni Jonas, at tingnan ninyo, ang narito ay mas dakila kay Jonas.
42 Ang Reyna ng Timog ay tatayo sa paghuhukom kasama ng mga tao ng salinlahing ito at parurusahan ito. Naglakbay siya
mula sa dulo ng mundo upang dinggin ang karunungan ni Solomon, at tingnan ninyo, ang narito ay mas dakila kay
Solomon.
43 Kung ang isang masamang espiritu ay umalis sa isang tao, siya ay dadaan sa lugar na walang tubig, at siya ay
maghahanap ng mapagpapahingahan, ngunit hindi niya ito mahanap. 44 At sasabihin nitong, 'Ako ay babalik sa dati kong
tahanan kung saan ako nanggaling.' Nang makabalik, nakita niya ang bahay na malinis at maayos. 45 Siya ay aalis at
magsasama ng pito pang espiritu na mas masama pa sa kaniya at silang lahat ay papasok at maninirahan doon. At ang
kalagayan ng taong iyon ay magiging mas malala pa kaysa sa dati. Katulad ng masasamang salinlahing ito."
46 Habang nagsasalita pa si Jesus sa napakaraming tao, masdan ito, ang kaniyang ina at mga kapatid ay nakatayo sa labas,
hinahanap siya upang kausapin. 47 May nagsabi sa kaniya, "Tingnan mo, ang iyong ina at ang iyong mga kapatid na lalaki
ay nakatayo sa labas, hinahanap ka upang makausap."
48 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, "Sino ang aking ina? At sino ang aking mga kapatid?" 49 Pagkatapos iniunat
niya ang kaniyang kamay sa kaniyang mga alagad at sinabi, "Tingnan ninyo, nandito ang aking ina at ang aking mga
kapatid! 50 Sapagkat ang sinumang gumagawa sa kagustuhan ng aking Amang nasa langit, ang taong iyon ay aking
kapatid at ina."

Chapter 13

1 Sa araw na iyon ay lumabas ng bahay si Jesus at umupo sa tabi ng dagat. 2 May napakaraming bilang ng tao ang
pumalibot sa kaniya kaya sumakay siya sa isang bangka at umupo doon. Ang lahat ng tao ay tumayo sa dalampasigan.
3 At nagsabi si Jesus sa kanila ng maraming bagay sa pamamagitan ng talinghaga. Kaniyang sinabi, "Masdan ito, isang
manghahasik ang lumabas upang maghasik. 4 Sa kaniyang paghahasik, nahulog ang ilang mga binhi sa tabi ng daan,
dumating ang mga ibon at kinain ang mga ito. 5 Ang ibang mga binhi naman ay nahulog sa mabatong lupa kung saan
kakaunti lamang ang lupa. Ang mga ito ay mabilis na tumubo sapagkat mababaw lamang ang lupa. 6 Ngunit nang
sumikat na ang araw, ang mga ito ay natuyo dahil wala itong mga ugat, at nalanta ang mga ito.
7 Ang ibang mga binhi ay nahulog sa may mga matitinik na halaman. Lumaki ang mga halamang may tinik at sinakal ang
mga ito. 8 Ang ibang mga binhi ay nahulog sa mabuting lupa at ang mga ito ay namunga, ang iba ay tig-iisandaan, ang iba
ay tig-aanimnapu, at ang iba ay tigtatatlumpu. 9 Ang may taingang pandinig, ay makinig."
10 Dumating ang mga alagad at sinabi kay Jesus, "Bakit mo kinakausap ang mga tao sa pamamagitan ng mga talinghaga?"
11 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Nabigyan kayo ng pribilehiyo ng pagkaunawa sa mga hiwaga ng kaharian ng

langit, ngunit sa kanila ay hindi naibigay. [12] Dahil kung sinuman ang mayroon na ay higit pang mabibigyan at siya ay
magkakaroon ng sagana. Ngunit ang sinuman na wala, kukunin sa kaniya maging ang tanging mayroon siya.
[13] Kaya kinakausap ko sila sa pamamagitan ng mga talinghaga, sapagkat kahit na sila ay nakakakita, hindi sila tunay na
nakakakita. At bagaman nakaririnig sila ay hindi naman sila tunay na nakaririnig, ni hindi sila makaunawa. [14] Sa kanila
natupad ang propesiya ni Isaias, na nagsasabi, 'Habang pinakikinggan ay inyong maririnig, ngunit hindi ninyo talaga
maintindihan; habang tinitingnan ay inyong nakikita, ngunit hindi ninyo talaga maunawaan.
[15] Sapagkat ang puso ng mga taong ito ay naging mapurol, at hirap sila sa pakikinig, at ipinikit nila ang kanilang mga mata
upang hindi sila makakita sa kanilang mga mata, o makarinig sa kanilang mga tainga, o makaintindi sa kanilang mga
puso, upang sila ay babalik muli at sila ay aking pagagalingin.'
[16] Ngunit pinagpala ang inyong mga mata, sapagkat ang mga ito ay nakakakita; at ang inyong mga tainga, sapagkat ang
mga ito ay nakakarinig. [17] Totoo itong sinasabi ko sa inyo na maraming mga propeta at mga taong matuwid ang ninais na
makita ang mga bagay na inyong nakikita, ngunit hindi nila ito nakita. Ninais nila na marinig ang mga bagay na inyong
mga naririnig, ngunit hindi nila ito napakinggan.
[18] Ngayon, makinig kayo sa talinghaga ng manghahasik. [19] Kapag mapakinggan ng sinuman ang salita ng kaharian ngunit
hindi ito nauunawaan, darating ang masama at nanakawin ang mga binhi na naihasik sa kaniyang puso. Ito ay ang binhi
na naihasik sa tabi ng daan.
[20] Siya na naihasik sa mabatong lupa ay siyang nakakarinig sa salita at agad itong tinatanggap nang may galak. [21]
Gayunman wala siyang mga ugat at tumatagal lamang ng panandalian. At kung ang kapighatian at pag-uusig ay
dumating dahil sa salita, siya ay agad nadadapa.
[22] Siya na naihasik sa may mga matitinik na halaman ay nakaririnig ng salita, ngunit ang pagkabalisa sa mundo at ang
panlilinlang ng mga yaman ang siyang sumakal sa salita, at hindi siya namunga. [23] Siya na naihasik sa mabuting lupa ay
siyang nakarinig sa salita at nakaunawa dito. Siya ang tunay na namumunga at nagpapayabong nito; ang ilan ay
namunga ng tig-iisandaan, ang iba ay tig-aanimnapu, at ang iba ay tig-tatatlumpu.."
[24] Nagkuwento si Jesus ng isa pang talinghaga sa kanila. Sinabi niya, "Ang kaharian ng langit ay tulad ng isang lalaking
naghasik ng mabuting binhi sa kaniyang bukid. [25] Ngunit habang tulog ang mga tao, dumating ang kaniyang kaaway at
naghasik din ng mga damo kasama ng mga trigo saka umalis. [26] Nang sumibol ang mga dahon at namunga ay lumitaw din
ang mga damo.
[27] Dumating ang mga tagapaglingkod ng may-ari ng lupa at sinabi sa kaniya, 'Ginoo, hindi ba mabuti ang inihasik mong
mga binhi sa iyong bukirin? Papaanong nagkaroon ito ng mga damo?' [28] Sinabi niya sa kanila, 'Ginawa ito ng isang
kaaway.' Sinabi ng mga tagapaglingkod sa kaniya, 'Nais mo bang puntahan namin at bunutin ang mga ito?'
[29] Sinabi ng may-ari ng lupa, 'Huwag, sapagkat kapag binunot ninyo ang mga damo, baka mabunot niyo din ang mga trigo
kasama nito. [30] Hayaan lang silang parehong lumaki hanggang dumating ang anihan. Sa oras na nang pag-aani ay
sasabihin ko sa mga tagapag-ani na, "Unahin ninyong bunutin ang mga damo at bigkisin ang mga ito at inyong sunugin
samantalang ang mga trigo naman ay inyong ipunin sa aking kamalig.'""
[31] Muling nagkuwento si Jesus ng talinghaga sa kanila. Kaniyang sinabi, "Ang kaharian ng langit ay tulad ng binhi ng
mustasa na kinuha ng isang tao at inihasik sa kaniyang bukid. [32] Tunay ngang pinakamaliit ang binhing ito sa lahat ng
ibang mga binhi. Ngunit nang ito ay lumaki, naging mas malaki ito kaysa sa mga halamang panghardin. Ito ay naging
puno kaya ang mga ibon sa himpapawid ay pumunta at namugad sa mga sanga nito."
[33] Muling nagsabi si Jesus ng talinghaga sa kanila, "Ang kaharian ng langit ay tulad ng isang lebadura na kinuha ng isang
babae at inihalo sa tatlong takal ng harina hanggang ito ay umalsa."
[34] Ang lahat ng mga bagay na ito ay sinabi ni Jesus sa mga tao sa pamamagitan ng talinghaga. At kung hindi sa
pamamagitan ng talinghaga ay hindi siya nagsalita sa kanila. [35] Ito ay upang magkatotoo ang mga nasabi sa pamamagitan
ng mga propeta noong sinabi niyang, "Bubuksan ko ang aking bibig sa pamamagitan ng talinghaga, sasabihin ko ang mga
bagay na naitago buhat nang itatag ang mundo."
[36] Pagkatapos ay iniwan ni Jesus ang maraming tao at nagtungo sa isang bahay. Lumapit sa kaniya ang kaniyang mga
alagad at sinabi, "Ipaliwanag mo sa amin ang talinghaga ng mga damo sa bukid." [37] Sumagot si Jesus at sinabi, "Ang
naghasik ng mabuting buto ay ang Anak ng Tao. [38] Ang bukid ay ang mundo; at ang mabuting binhi ay ang mga anak ng
kaharian. Ang mga damo ay ang mga anak ng masama, [39] at ang kaaway na naghasik sa kanila ay ang diyablo. Ang pag-
aani ay ang katapusan ng mundo at ang mga tagapag-ani ay ang mga anghel.
[40] Kaya gaya ng mga damo na inipon at sinunog sa apoy, ganun din sa katapusan ng mundo. [41] Magpapadala ang Anak ng
Tao ng kaniyang mga anghel at titipunin nila sa labas ng kaniyang kaharian ang lahat ng bagay na sanhi ng kasalanan at
ang mga gumagawa ng masama. [42] Itatapon nila ang mga ito sa pugon ng apoy na kung saan mayroong mga iyakan at
nagngangalit na ngipin. [43] At ang mga matutuwid na tao ay magliliwanag tulad ng araw sa kaharian ng kanilang Ama.
Ang may taingang pandinig ay makinig.
[44] Ang kaharian ng langit ay tulad sa isang kayamanang nakatago sa bukid. Natagpuan ito ng isang tao at itinago. Sa
kaniyang kagalakan ay umalis siya at ibinenta niya lahat ng mayroon siya at binili ang bukid na iyon. [45] Gayun din
naman, ang kaharian ng langit ay tulad ng isang mangangalakal na naghahanap ng mga mahahalagang perlas. [46] Nang
mahanap niya ang isang perlas na may malaking halaga, umalis siya at ibinenta niya lahat ng mayroon siya at binili ito.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

47 Gayun din naman, ang kaharian ng langit ay tulad ng isang lambat na inihagis sa dagat at nakahuli ng iba't ibang uri ng
lamang dagat. 48 Nang ito ay napuno, hinila ito ng mga mangingisda sa dalampasigan. Pagkatapos ay umupo sila at
tinipon ang mga mabuting bagay sa mga lalagyan, ngunit kanilang itinapon ang mga bagay na walang pakinabang.
49 Ganito ang mangyayari pagdating ng katapusan ng mundo. Darating ang mga anghel at ihihiwalay ang masama sa mga
matuwid. 50 Sila ay itatapon nila sa pugon ng apoy na kung saan mayroong mga iyakan at nagngangalit na ngipin.
51 Naiintindihan ba ninyo ang lahat ng mga bagay na ito?" Sinabi ng mga alagad sa kaniya, "Oo." 52 At sinabi ni Jesus sa
kanila, "Kaya bawat eskriba na naging alagad ng kaharian ng langit ay katulad ng isang tao na nagmamay-ari ng isang
bahay, na naglalabas ng luma at mga bagong bagay mula sa kaniyang kayamanan." 53 At nangyari na nang matapos ni
Jesus ang mga talinghagang ito ay umalis na siya sa lugar na iyon.
54 Pagkatapos ay pumasok si Jesus sa kaniyang sariling rehiyon at nagturo sa mga tao sa kanilang mga sinagoga. Ang
kinalabasan nito ay namangha sila at sinabi, "Saan kinuha ng taong ito ang kaniyang karunungan at saan nagmula ang
mga himalang ito? 55 Hindi ba siya ang anak ng karpintero? Hindi ba't si Maria ang kaniyang ina? At ang mga kapatid niya
ay sina Santiago, Jose, Simon, at Judas? 56 At hindi ba ang kaniyang mga kapatid na babae ay kasama din natin? Kaya saan
nakuha ng taong ito ang lahat ng mga bagay na ito?"
57 Nasaktan sila nang dahil sa kaniya. Ngunit sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang propeta ay hindi nawawalan ng karangalan
maliban sa kaniyang sariling bansa o sa kaniyang sariling pamilya." 58 At hindi siya gumawa ng maraming himala doon
dahil sa kawalan nila ng paniniwala.

Chapter 14

1 Nang mga panahon na iyon, narinig ni Herodes na tetrarka ang mga balita tungkol kay Jesus. 2 Sinabi niya sa kaniyang
mga lingkod, "Ito ay si Juan na Tagapagbautismo, muli siyang nabuhay mula sa mga patay. Kaya ang mga kapangyarihang
ito ay gumagawa sa kaniya."
3 Sapagkat ipinadakip ni Herodes si Juan, iginapos siya at inilagay sa bilangguan dahil kay Herodias na asawa ng kapatid
niyang si Felipe. 4 Sapagkat sinabi ni Juan sa kaniya, "Labag sa batas na gawin mo siyang asawa mo." 5 Nais ni Herodes na
siya ay ipapatay subalit natatakot siya sa mga tao sapagkat itinuring nila itong propeta.
6 Ngunit noong dumating ang kaarawan ni Herodes, ang anak na babae ni Herodias ay sumayaw sa gitna at nalugod si
Herodes. 7 Bilang tugon, nangako siya na may panunumpa na ipagkakaloob ang anumang hihilingin nito.
8 Pagkatapos matagubilinan ng kaniyang ina, sinabi niya, "Ibigay mo sa akin dito, sa isang bandihado, ang ulo ni Juan na
Tagapagbautismo." 9 Lubhang nabalisa ang hari dahil sa kaniyang kahilingan, ngunit dahil sa kaniyang sumpang
binitawan at dahil sa lahat ng naroon sa hapunan na kasama niya, iniutos niya na ito ay mangyari.
10 Nag-utos siya at pinapugutan ng ulo si Juan sa bilangguan. 11 Pagkatapos ay dinala ang kaniyang ulong nasa bandihado
at ibinigay sa babae at dinala niya ito sa kaniyang ina. 12 Pagkatapos nito ay dumating ang kaniyang mga alagad at kinuha
ang kaniyang bangkay at saka inilibing. Pagkatapos nito, umalis sila at ibinalita ito kay Jesus.
13 Ngayon, nang marinig ito ni Jesus, umalis siya mula roon sa pamamagitan ng bangka at nagpunta sa isang liblib na
lugar. Nang marinig ito ng mga tao, sinundan siya ng mga ito na naglalakad mula sa mga lungsod. 14 At dumating si Jesus
na nauna sa kanila at nakita ang maraming tao. Nahabag siya sa kanila at pinagaling ang mga may sakit sa kanila.
15 Nang sumapit ang gabi, lumapit ang mga alagad sa kaniya at sinabi, "Ito ay ilang na lugar at natapos na ang araw.
Pauwiin na ninyo ang mga taong napakarami, upang sila ay makapunta sa mga nayon at makapamili ng makakain para
sa kanilang sarili."
16 Ngunit sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi na nila kailangan pang umalis. Bigyan ninyo sila ng makakain." 17 Sinabi nila sa
kaniya, "Mayroon lamang kaming limang piraso ng tinapay at dalawang isda rito." 18 Sinabi ni Jesus, "Dalhin ninyo sa akin
ang mga iyan."
19 Pagkatapos ay inutusan ni Jesus ang mga maraming tao na maupo sa damuhan. Kinuha niya ang limang pirasong
tinapay at dalawang isda. Habang nakatingala sa langit, binasbasan niya at pinagpira-piraso ang mga tinapay at saka
ibinigay sa mga alagad. Ipinamahagi naman ito ng mga alagad sa mga tao. 20 Lahat sila ay nakakain at nabusog.
Pagkatapos ay inipon nila ang mga natira sa mga pinagpira-pirasong pagkain—labindalawang basket ang napuno. 21
Lahat ng kumain ay umabot sa limanlibong kalalakihan bukod sa mga kababaihan at mga bata.
22 Kaagad na pinasakay niya ang mga alagad sa bangka upang mauna silang tumungo sa kabilang dako, habang pina-
uuwi niya ang mga tao. 23 Pagkatapos niyang mapauwi ang mga tao, umakyat siyang mag-isa sa isang bundok upang
manalangin. Nang lumalim na ang gabi, mag-isa lamang siya roon. 24 Ngunit ang bangka ay nasa kalagitnaan na ng dagat,
halos hindi na ito mapigilan dahil sa mga alon, sapagkat pasalubong ang hangin.
25 Nang madaling araw na, nilapitan sila ni Jesus na naglalakad sa dagat. 26 Nang makita siya ng kaniyang mga alagad na
naglalakad sa dagat, natakot sila at sinabi, "Multo," at sila ay nagsigawan sa takot. 27 Ngunit agad nagsalita si Jesus sa
kanila at sinabi, "Magpakatapang kayo! Ako ito! Huwag kayong matakot."
28 Sumagot si Pedro sa kaniya at sinabi, "Panginoon, kung ikaw iyan, utusan mo akong pumunta sa iyo sa tubig." 29 Sinabi
ni Jesus, "Halika." Kaya bumaba si Pedro sa bangka at lumakad sa tubig papunta kay Jesus. 30 Ngunit nang napansin ni

Pedro ang hangin, siya ay natakot. Habang siya ay nagsimulang lumubog, sumigaw siya at sinabi, "Panginoon, iligtas mo
ako!"
31 Kaagad iniunat ni Jesus ang kaniyang kamay at inabot si Pedro at sinabi sa kaniya, "Ikaw na may maliit na
pananampalataya, bakit ka nag-alinlangan?" 32 At nang sumakay si Jesus at Pedro sa bangka, huminto ang hangin sa pag-
ihip. 33 At ang mga alagad sa bangka ay sumamba kay Jesus at sinabi, "Tunay ngang ikaw ang Anak ng Diyos."
34 Nang makatawid na sila, nakarating sila sa lupain ng Genasaret. 35 Nang nakilala si Jesus ng mga taong tagaroon,
ipinamalita nila saan mang lugar sa palibotlibot at dinala nila sa kaniya ang bawat isa na may sakit. 36 Nagmakaawa sila
sa kaniya na kung maaari ay mahawakan nila ang laylayan ng kaniyang kasuotan, at lahat ng humawak dito ay
gumaling.

Chapter 15

1 At may ilang mga Pariseo at mga eskriba na mula sa Jerusalem ang pumunta kay Jesus. Sinabi nila, 2 "Bakit nilalabag ng
iyong mga alagad ang mga kaugalian ng mga nakatatanda? Sapagkat hindi nila hinuhugasan ang kanilang mga kamay
kapag sila ay kakain." 3 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "At kayo—bakit ninyo nilalabag ang kautusan ng Diyos alang-
alang sa inyong mga kaugalian?
4 Sapagkat sinabi ng Diyos, 'Igalang mo ang iyong ama at iyong ina,' at 'Sinuman ang magsalita ng masama sa kaniyang
ama o ina ay tiyak na mamamatay. 5 Ngunit sinabi ninyo, 'Sinuman ang magsabi sa kaniyang ama o ina, "Anumang tulong
ang matanggap sana ninyo na galing sa akin, ngayon ay isa nang kaloob na ibinigay sa Diyos,"' 6 hindi na kailangang
igalang ng taong iyon ang kaniyang ama. Sa ganitong paraan binalewala ninyo ang salita ng Diyos alang-alang sa inyong
mga kaugalian.
7 Kayong mga mapagkunwari, tama ang propesiya tungkol sa inyo ni Isaias noong sinabi niya, 8 'Iginagalang ako ng mga
taong ito sa kanilang mga labi ngunit ang kanilang mga puso ay malayo sa akin. 9 Sinasamba nila ako na walang
kabuluhan, dahil ang itinuturo nila bilang mga doktrina ay ang mga utos ng mga tao.'"
10 Pagkatapos ay tinawag niya ang maraming tao palapit sa kaniya at sinabi sa kanila, ''Makinig kayo at intindihin ninyo—
11 Walang pumapasok sa bibig ang nakapagpaparumi sa isang tao. Sa halip, kung ano ang lumalabas sa kaniyang bibig, ito
ang nakapagpaparumi sa tao.''
12 Pagkatapos, lumapit ang kaniyang mga alagad at sinabi kay Jesus, "Alam ba ninyo na nasaktan ang mga Pariseo nang
marinig nila ang inyong sinabi?" 13 Sumagot si Jesus at sinabi, "Bawat halaman na hindi itinanim ng aking Amang nasa
langit ay bubunutin. 14 Hayaan ninyo sila, mga bulag sila na gabay. Kung ang isang bulag na tao ay gagabayan ang kapwa
niyang bulag, pareho silang mahuhulog sa hukay."
15 Sumagot si Pedro at sinabi kay Jesus, "Ipaliwanag mo sa amin ang talinghagang ito." 16 Sinabi ni Jesus, "Kayo din ba ay
wala pa ring pang-unawa? 17 Hindi ba ninyo nakikita na kung anumang pumapasok sa inyong bibig ay dadaan sa tiyan at
pagkatapos pinapalabas sa palikuran?
18 Ngunit ang mga bagay na lumalabas sa bibig ay galing sa puso. Ang mga bagay na ito ang nakapagpaparumi sa tao. 19
Sapagkat sa puso nanggagaling ang mga masasamang pag-iisip, pagpatay, pangangalunya, sekswal na imoralidad,
pagnanakaw, bulaang saksi at mga paghamak. 20 Ito ang mga bagay na nakapagpaparumi sa tao. Ngunit ang kumain na
hindi naghugas ng mga kamay ay hindi nakapagpaparumi sa tao."
21 Pagkatapos, umalis si Jesus mula roon at pumunta patungo sa mga rehiyon sa lungsod ng Tiro at Sidon. 22 Masdan ito,
may isang Cananeang babae ang lumabas galing sa rehiyon na iyon. Sumigaw siya at sinabing, "Kahabangan mo ako,
Panginoon, anak ni David; ang aking anak na babae ay lubhang pinapahirapan ng isang demonyo. 23 Ngunit hindi siya
sinagot ni Jesus kahit isang salita. Lumapit ang kaniyang mga alagad at nagmakaawa sa kaniya, sinabi, "Paalisin ninyo
siya sapagkat sumisigaw siyang sumusunod sa atin."
24 Subalit sumagot si Jesus at sinabi, "Hindi ako sinugo sa kaninuman maliban sa mga tupang naliligaw sa tahanan ng
Israel." 25 Ngunit lumapit at lumuhod ang babae sa kaniyang harapan, na nagsasabi, "Panginoon, tulungan mo ako." 26
Sumagot siya at sinabi, "Hindi tama na kunin ang tinapay ng mga anak at ihagis sa mga tuta."
27 Sinabi niya, "Oo nga, Panginoon, ngunit kahit ang mga tuta ay kinakain ang mga katiting na tinapay na nahulog mula sa
kainan ng kanilang mga amo. 28 Pagkatapos, sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, "Babae, napakalaki ng iyong
pananampalataya. Mangyari sa iyo ayon sa iyong hinihiling." At gumaling ang kaniyang anak na babae sa oras na iyon.
29 Umalis si Jesus sa lugar na iyon at pumunta malapit sa Dagat ng Galilea. Pagkatapos umakyat siya sa isang burol at
doon umupo. 30 Napakaraming tao ang lumapit sa kaniya. Kasama nila ang mga pilay, bulag, pipi at mga lumpo, at
marami pang iba na may mga sakit. Inilagay sila sa paanan ni Jesus at sila ay pinagaling niya. 31 Kaya namangha ang
maraming tao nang nakita nila ang mga pipi na nakapagsalita, ang lumpo na napagaling, ang pilay na nakakalakad at
mga bulag na nakakakita. Pinuri nila ang Diyos ng Israel.
32 Tinawag ni Jesus ang kaniyang mga alagad at sinabi, "Nahahabag ako sa mga tao dahil sila ay nanatili kasama ko sa
loob na ng tatlong araw at walang makain. Ayaw ko silang pauwiin na hindi kumakain upang hindi sila himatayin sa
daan." 33 Sinabi ng mga alagad sa kaniya, "Saan naman tayo kukuha ng sapat na tinapay sa ilang para busugin ang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

napakamaraming tao?" 34 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ilan ang tinapay na meron kayo?" Sinabi nila, "Pito, at kaunting
maliliit na isda." 35 At inutosan ni Jesus ang maraming tao na maupo sa lupa.
36 Kinuha niya ang pitong tinapay at mga isda, at pagkatapos magbigay ng pasasalamat, pinagpira-piraso niya ang mga
tinapay at ibinigay sa kaniyang mga alagad. At ibinigay ng mga alagad ang mga ito sa mga tao. 37 Ang lahat ng tao ay
nakakain at nabusog. At inipon nila ang mga pagkain mula sa pira-pirasong natira, pitong basket ang napuno. 38
Mayroong apat na libong lalaki ang kumain, bukod sa mga babae at mga bata. 39 Pagkatapos, pinauwi ni Jesus ang
maraming tao at sumakay siya sa bangka at pumunta sa rehiyon ng Magadan.

Chapter 16

1 Lumapit ang mga Pariseo at Saduseo at sinubok si Jesus sa pamamagitan ng paghingi sa kaniya na ipakita sa kanila ang
isang palatandaan mula sa langit. 2 Ngunit sumagot siya at sinabi sa kanila, "Pagsapit ng gabi, sasabihin ninyo. 'Magiging
maganda ang panahon, sapagkat pula ang kalangitan.'
3 At sasabihin ninyo sa umaga, 'Hindi magiging maganda ang panahon ngayon, sapagkat ang langit ay pula at maulap.'
Alam ninyo kung paano bigyan ng kahulugan ang anyo ng langit, ngunit hindi ninyo kayang bigyang kahulugan ang mga
palatandaan ng mga panahon. 4 Maghahanap ng palatandaan ang mga masama at mapang-apid na salinlahi, ngunit
walang maibibigay na palatandaan sa kanila maliban sa palatandaan ni Jonas." Pagkatapos ay iniwan sila ni Jesus at
umalis.
5 Nagpunta ang mga alagad sa kabilang bahagi, ngunit nakalimutang magdala ng tinapay. 6 Sinabi ni Jesus sa kanila,
"Unawain ninyo at mag-ingat kayo sa lebadura ng mga Pariseo at mga Saduseo." 7 Nagdahilan ang mga alagad sa kanilang
mga sarili at sinabi, "Ito ay dahil wala tayong nadalang tinapay." 8 Batid ito ni Jesus at sinabi, "Kayong maliit ang
pananampalataya, bakit kayo nagdadahilan sa inyong mga sarili at sinasabi na ito ay dahil wala kayong nadalang
tinapay?
9 Hindi pa rin ba ninyo napapansin o naaalala ang limang tinapay para sa limang-libo, at ilang mga basket na tinapay ang
naipon ninyo? 10 O ang pitong basket na tinapay na para sa apat na libo at ilang mga basket ang inyong naipon?
11 Paanong hindi ninyo naintindihan na hindi ako nagsasalita sa inyo tungkol sa tinapay? "Unawain ninyo at mag-ingat
kayo sa lebadura ng mga Pariseo at Saduseo." 12 Pagkatapos naintindihan nila na sila ay hindi pinag-iingat sa lebadura sa
tinapay, kundi upang mag-ingat sa itinuturo ng mga Pariseo at mga Saduseo.
13 Ngayon, nang dumating si Jesus sa mga bahagi ng Cesarea ng Filipos, tinanong niya ang kaniyang mga alagad, na
sinasabi, "Ano ang sinasabi ng mga tao kung sino ang Anak ng Tao?" 14 Sinabi nila, "Sabi ng iba na si Juan na
Tagapagbawtismo; ang iba, si Elias; at ang iba, si Jeremias, o isa sa mga propeta." 15 Sinabi niya sa kanila, "Ngunit ano ang
sinasabi ninyo sa kung sino ako?" 16 Sumagot si Simon Pedro at sinabi, "Ikaw ang Cristo, ang Anak ng buhay na Diyos."
17 Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, "Pinagpala ka, Simon Bar Jonas, sapagkat ito ay hindi nahayag sa iyo ng laman o ng
dugo, kundi ng aking Amang nasa langit. 18 Sinasabi ko rin sa iyo na ikaw ay si Pedro at sa ibabaw ng batong ito ay itatayo
ko ang aking iglesiya. Ang tarangkahan ng hades ay hindi mananaig laban dito.
19 Ibibigay ko sa iyo ang mga susi sa kaharian ng langit. Anumang gapusin mo sa lupa ay gagapusin din sa langit, at
anumang kalagan ninyo sa lupa ay kakalagan din sa langit." 20 At inutusan ni Jesus ang mga alagad na huwag nilang
sabihin sa iba na siya ang Cristo.
21 Magmula sa oras na iyon sinimulang sabihin ni Jesus sa kaniyang mga alagad na kailangan niyang pumunta sa
Jerusalem, magdurusa ng maraming bagay sa kamay ng mga nakatatanda at sa mga punong pari at sa mga eskriba,
papatayin at mabubuhay muli sa ikatlong araw. 22 Pagkatapos ay hinila siya ni Pedro sa tabi at pinagsabihan siya, na
sinasabi, "Mailayo sana ito sa iyo, Panginoon, hindi sana ito mangyari sa iyo." 23 Ngunit bumaling si Jesus kay Pedro at
sinabi, "Lumayo ka sa akin, Satanas! Hadlang ka sa akin, sapagkat wala kang pakialam sa mga bagay ng Diyos, kundi sa
mga bagay ng mga tao."
24 Pagkatapos, sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, "Kung sinuman ang nais sumunod sa akin, kailangan niyang ikaila
ang kaniyang sarili, buhatin ang kaniyang krus, at sumunod sa akin. 25 Sapagkat sinuman ang may nais iligtas ang
kaniyang buhay ay mawawalan nito, at kung sinuman ang mawala ang buhay alang-alang sa akin ay matatagpuan niya
ito. 26 Ano ang mapapala ng isang tao, kung mapasakaniya man ang buong mundo ngunit ang kabayaran ay ang kaniyang
buhay? Ano ang maibibigay ng tao kapalit ng kaniyang buhay?
27 Sapagkat ang Anak ng Tao ay darating sa kaluwalhatian ng kaniyang Ama kasama ang kaniyang mga anghel.
Pagkatapos, bibigyan niya ang bawat tao ayon sa kaniyang mga gawa. 28 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, may mga ilan
sa inyo na nakatayo dito na hindi makatitikim ng kamatayan hanggang sa makita nila ang Anak ng Tao na dumarating sa
kaniyang kaharian."

Chapter 17

1 Makalipas ang animna araw, isinama ni Jesus sina Pedro, Santiago at si Juan na kaniyang kapatid at sila ay dinala niya

sa isang mataas na bundok nang sila lang. 2 Siya ay nagbagong anyo sa kanilang harapan. Ang kaniyang mukha ay nagliwanag na katulad ng araw, at ang kaniyang mga damit ay naging puting-puti katulad ng liwanag.
3 Masdan ito, nagpakita sa kanila sina Moises at Elias na nakikipag-usap sa kaniya. 4 Nagsalita si Pedro at sinabi kay Jesus, "Panginoon, mabuti na kami ay narito. Kung nais ninyo, gagawa ako dito ng tatlong pagsisilungan—isa para sa inyo, at isa para kay Moises, at isa para kay Elias."
5 Habang siya ay nagsasalita pa, masdan ito, isang nakakasilaw na ulap ang lumilim sa kanila, at masdan ito, may isang tinig na mula sa ulap na nagsasabi, "Ito ang minamahal kong Anak na lubos kong kinalulugdan. Makinig kayo sa kaniya."
6 Nang marinig ito ng mga alagad, sila ay nagpatirapa at lubhang natakot. 7 Pagkatapos, lumapit si Jesus at sila ay hinawakan at sinabi, "Tumayo kayo at huwag kayong matakot." 8 At sila ay tumingala ngunit walang ibang nakita maliban kay Jesus lamang.
9 Nang pababa na sila sa bundok, inutos ni Jesus sa kanila, na nagsasabi, "Huwag ninyong ipagsabi sa sinuman ang pangitaing ito hanggang ang Anak ng Tao ay muling ibangon mula sa mga patay." 10 Tinanong siya ng kaniyang mga alagad, na sinasabi, "Bakit sinasabi ng mga eskriba na kailangan daw munang dumating si Elias?"
11 Sumagot si Jesus at sinabi, "Totoo na darating si Elias at aayusin ang lahat ng mga bagay. 12 Ngunit sinasabi ko sa inyo, si Elias ay dumating na, ngunit siya ay hindi nila nakilala. Sa halip, ginawa nila ang nais nilang gawin sa kaniya. Sa gayon ding paraan, ang Anak ng Tao ay magdurusa rin sa kanilang mga kamay." 13 At naintindihan ng mga alagad na ang tinutukoy niya ay si Juan na Tagapagbautismo.
14 Pagbalik nila sa kinaroroonan ng mga tao, lumapit ang isang tao at lumuhod sa kaniyang harapan, at sinabi, 15
"Panginoon, mahabag kayo sa aking anak na lalaki, sapagkat siya ay may epilepsiya at lubhang nahihirapan. Sapagkat madalas siyang nahuhulog sa apoy o sa tubig. 16 Dinala ko siya sa inyong mga alagad, ngunit hindi nila siya mapagaling.
17 Sumagot si Jesus at sinabi, "Kayong salinlahi na walang pananampalataya at mga baluktot, hanggang kailan ba ako mananatili kasama ninyo? Hanggang kailan ako magtitiis sa inyo? Dalhin ninyo siya sa akin." 18 Sinaway siya ni Jesus at umalis ang demonyo sa kaniya. Gumaling ang bata sa oras ding iyon.
19 Pagkatapos nito sarilinang lumapit kay Jesus ang kaniyang mga alagad at sinabi, "Bakit hindi namin ito mapalayas?" 20
Sinabi ni Jesus sa kanila, "Dahil maliit ang inyong pananampalataya. Sapagkat katotohanang sinasabi ko sa inyo, kung mayroon kayong pananampalataya na kasinliit ng buto ng mustasa, maaari ninyong sabihin sa bundok na ito, 'Lumipat ka roon,' at lilipat nga ito at walang magiging imposible sa inyo. 21 (Ngunit hindi mapapalayas ang ganitong uri ng demonyo maliban sa panalangin at pag-aayuno.)
22 Habang sila ay nanatili sa Galilea, sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, "Ang Anak ng Tao ay ibibigay sa kamay ng mga tao. 23 At siya ay papatayin nila, at mabubuhay siya sa ikatlong araw." Labis itong ikinalungkot ng kaniyang mga alagad.
24 Pagdating nila sa Capernaum, lumapit kay Pedro ang mga lalaking naningil ng kalahating siklo ng buwis at sinabi, "Nagbabayad ba ng kalahating siklo ng buwis ang iyong guro?" 25 Sinabi niya, "Oo." Ngunit nang pumunta si Pedro sa bahay, una siyang kinausap ni Jesus at sinabi, " Ano sa palagay mo, Simon? Ang mga hari sa lupa, kanino sila tumatanggap ng buwis o ng pagpupugay? Mula sa kanilang mga mamamayan o mula sa mga dayuhan?"
26 Nang sinabi ni Pedro, "Sa mga dayuhan," sinabi ni Jesus sa kaniya, "Kung ganoon hindi kasama ang kanilang mamamayan sa pagbabayad. 27 Ngunit upang hindi tayo maging sanhi ng pagkakasala ng mga nangongolekta ng buwis, pumunta ka sa dagat, ihagis mo ang iyong pamingwit, at kunin ang unang isda na nahuli. Kapag binuka mo ang bibig nito, makikita mo ang isang siklo. Kunin mo ito at ibigay sa mga nangongolekta ng buwis para sa akin at para sa iyo."

Chapter 18

1 Sa oras ding iyon, lumapit kay Jesus ang mga alagad at sinabi, " Sino ang pinakadakila sa kaharian ng langit?" 2 Tinawag ni Jesus ang isang bata sa kaniya, at inilagay niya sa kanilang kalagitnaan, 3 at sinabi, "Totoo itong sinasabi ko sa inyo, maliban na lamang kung kayo ay magsisi at maging katulad ng mga maliliit na bata, hindi talaga kayo makapapasok sa kaharian ng langit.
4 Kaya kung sinuman ang nagpapakumbaba sa kaniyang sarili katulad ng maliit na batang ito, ang taong iyon ang pinakadakila sa kaharian ng langit. 5 At sinumang tumatanggap sa katulad ng maliit na batang ito alang-alang sa aking pangalan ay tinatanggap ako. 6 Ngunit ang sinuman ang magiging sanhi ng pagkakasala ng isa sa mga maliliit na bata na sumampalataya sa akin, mas mabuti para sa kaniya na talian ang leeg ng malaking batong gilingan, at dapat siyang ilubog sa kailaliman ng dagat.
7 Sa aba sa sanlibutan dahil sa panahon ng pagkatisod! Sapagkat kinakailangang dumating ang mga panahong iyon, ngunit sa aba sa taong sanhi ng pinanggalingan nito! 8 Kung ang iyong kamay o mga paa ay nagiging sanhi ng inyong pagkatisod, putulin ninyo ito at itapon ninyo ito palayo sa inyo. Mas mabuti para sa inyo ang pumasok sa buhay na may kapansanan o lumpo, kaysa itapon sa walang hanggang apoy na may dalawang kamay o dalawang paa.
9 Kung ang inyong mga mata ay maging dahilan ng inyong pagkatisod, dukutin ninyo ito at itapon ninyo ito palayo sa inyo. Mas mabuti para sa inyo ang pumasok sa buhay na may isang mata, kaysa itapon sa walang hanggang apoy na may dalawang mata.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[10] Tingnan ninyo na huwag ninyong hahamakin kahit na isa sa mga maliliit na bata. Sapagkat sasabihin ko sa inyo na sa
langit, ang kanilang mga anghel ay laging nakatingin sa mukha ng aking Amang nasa langit. ([11] Sapagkat pumarito ang
Anak ng Tao upang maligtas ang mga nawawala.)
[12] Ano sa palagay ninyo? Kung may isang taong mayroong isandaang tupa, at ang isa ay naligaw, hindi ba niya iiwan ang
siyamnapu't siyam sa burol at maghahanap sa isang naliligaw? [13] At kung matagpuan niya ito, totoo itong sinasabi ko sa
inyo, ikagagalak niya ito higit sa siyamnapu't siyam na hindi naligaw. [14] Sa gayon ding paraan, hindi ito ang kalooban ng
inyong Ama na nasa langit na ang isa sa mga maliliit na batang ito ay mapahamak.
[15] Kung ang iyong kapatid ay nagkasala laban sa iyo, pumuntahan mo, ipakita mo ang kaniyang pagkakamali na ikaw at
siya lamang. Kung makikinig siya sa iyo, mapapanumbalik mo ang iyong kapatid. [16] Ngunit kung hindi siya makinig sa
iyo, isama mo sa iyo ang isa o dalawa pang mga kapatid, upang sa pamamamagitan ng bibig ng dalawa o tatlong mga
saksi ang bawat salita ay maaaring mapatunayan.
[17] At kung tumanggi siyang makinig sa kanila, sabihin ito sa iglesiya. Kung siya ay tumanggi na makinig sa iglesiya, ituring
ninyo siyang gaya ng isang Gentil at maniningil ng buwis.
[18] Totoo itong sinasabi ko sa inyo, anumang mga bagay ang igapos ninyo sa lupa ay igagapos din sa langit. At anumang
mga bagay ang inyong kalagan sa lupa ay kakalagan din sa langit. [19] Dagdag pa nito, sinasabi ko sa inyo, na kung ang
dalawa sa inyo ay sumang-ayon sa lupa tungkol sa anumang bagay na kanilang hinihiling, mangyayari ito sa kanila sa
pamamagitan ng aking Amang nasa langit. [20] Sapagkat kung saan ang dalawa o tatlo ang nagkatipon dahil sa aking
pangalan, naroon ako sa kanilang kalagitnaan."
[21] Pagkatapos, lumapit si Pedro at sinabi kay Jesus, "Panginoon, ilang beses ba na magkakasala ang aking kapatid laban sa
akin at akin siyang patatawarin? Hanggang pitong beses?" [22] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Hindi ko sasabihin sa inyo na
pitong beses, kundi hanggang pitumpung ulit at pito.
[23] Samakatuwid, ang kaharian ng langit ay maihahalintulad sa isang hari na nais makipagsulit sa kaniyang mga utusan. [24]
Habang inuumpisahan ang pagsusulit, isang utusan ang dinala sa kaniya na nagkautang ng sampung libong mga talento.
[25] Ngunit dahil sa wala siyang kakayanan na magbayad, inutusan siya ng kaniyang amo na ipagbili, kasama ng kaniyang
asawa at mga anak at lahat na mayroon siya, at nang makabayad.
[26] Kaya lumuhod ang utusan, yumuko sa kaniyang harapan, at sinabi, 'Amo, pagtiisan mo ako, at babayaran ko ang lahat.'
[27] Kaya nahabag ang amo sa kaniyang utusan, pinakawalan siya at pinatawad ang kaniyang utang.
[28] Ngunit lumabas ang utusan at nakita ang isa sa kaniyang kapwa utusan na nagkautang sa kaniya ng isang daang
denario. Sinunggaban niya ito, sinakal at sinabi, 'Bayaran mo ako sa iyong inutang.' [29] Ngunit lumuhod ang kaniyang
kapwa utusan at nakiusap sa kaniya na nagsasabi, "Pagtiisan mo ako, at babayaran rin kita.'
[30] Ngunit tumanggi ang naunang utusan. Sa halip, pumunta siya at itinapon siya sa kulungan, hanggang sa mabayaran
niya ang kaniyang inutang. [31] Nang makita ng kapwa mga utusan kung ano ang nangyari, labis silang nagdamdam.
Pumunta sila sa kanilang amo at sinabi ang lahat ng nangyari.
[32] Pagkatapos nito, ipinatawag ng amo ang kaniyang utusan, at sinabi sa kaniya, 'Napakasama mong utusan, pinatawad
kita sa lahat ng iyong inutang dahil ikaw ay nakiusap sa akin. [33] Hindi ba dapat naawa ka din sa iyong kapwa utusan,
gaya ng pagkahahabag ko sa iyo?
[34] Nagalit ang kaniyang amo at ibinigay siya sa mga tagapagpahirap hanggang sa mabayaran niya ang lahat ng kaniyang
mga inutang. [35] Kaya ganoon din ang gagawin sa inyo ng aking Ama na nasa langit kung ang bawat isa sa inyo ay hindi
magpapatawad sa kaniyang kapatid na mula sa kaniyang puso."

Chapter 19

[1] Nangyari, nang matapos na ni Jesus ang mga salitang ito, umalis siya mula sa Galilea at nakarating sa hangganan ng
Judea lampas pa ng Ilog Jordan. [2] Napakaraming tao ang sumunod sa kaniya at sila ay pinagaling niya roon.
[3] Pumunta sa kaniya ang mga Pariseo upang subukin siya na nagsasabi, "Pinahihintulutan ba sa batas na hihiwalayan ng
lalaki ang kaniyang asawa sa anumang kadahilanan?" [4] Si Jesus ay sumagot at nagsabi, "Hindi ba ninyo nabasa, na ang
gumawa sa kanila sa simula pa lamang ay ginawa silang lalaki at babae?
[5] At sinabi rin niyang, 'Sa ganitong dahilan iiwan ng lalaki ang kaniyang ama at ina upang makiisa sa kaniyang asawa, at
ang dalawa ay magiging iisang laman?' [6] Kaya nga sila ay hindi na dalawa, kundi iisang laman. Samakatwid ang ano
mang pinagsama ng Diyos ay walang sinumang makapaghihiwalay."
[7] Sinabi nila sa kaniya, "Bakit noon ay inutusan tayo ni Moises na gumawa ng kasulatan ng paghihiwalay at paalisin na
siya?" [8] Sinabi niya sa kanila, "Dahil sa katigasan ng inyong puso ay pinayagan ni Moises na hiwalayan ninyo ang inyong
mga asawa, subalit mula sa simula hindi gayon. [9] Sinasabi ko sa inyo, ang sinumang makikipaghiwalay sa kaniyang
asawa, maliban sa sekwal na imoralidad, at mag-aasawa ng iba, ay nangangalunya. At ang lalaki na magpapakasal sa
hiniwalayan na babae ay nakagawa ng pangangalunya."
[10] Sinabi ng mga alagad kay Jesus, "Kung ganyan ang kalagayan ng lalaki sa kaniyang asawa, mabuti pang hindi na mag-
aasawa." [11] Subalit sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi lahat ay tatanggap sa aral na ito, kundi sila lamang na
pinahihintulutan na tanggapin ito. [12] Sapagkat mayroong mga eunuko na ipinanganak sa sinapupunan ng kanilang ina. At

may mga eunoko na ginawang eunuko ng mga tao. At may mga eunuko na ginawa nilang mga eunuko ang kanilang sarili
alang-alang sa kaharian ng langit. Siya na kayang tumanggap sa aral na ito, tanggapin niya ito.
[13] May maliliit na mga bata na dinala sa kaniya upang patungan ng kaniyang mga kamay at ipanalangin sila, ngunit
pinagalitan sila ng mga alagad. [14] Ngunit sinabi ni Jesus, "Hayaan ang maliliit na mga bata, at huwag silang pagbawalan
na pumunta sa akin, sapagkat ang kaharian ng langit ay para sa mga ganito." [15] At ipinatong niya ang kaniyang mga
kamay sa kanila, at pagkatapos umalis mula roon.
[16] Masdan ito, isang lalaki ang lumapit kay Jesus at sinabi, "Guro, ano ang mabuting bagay na kinakailangan kong gawin
upang ako ay magkaroon ng buhay na walang hanggan?" [17] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Bakit mo ako tinatanong tungkol sa
kung ano ang mabuti? Isa lang ang mabuti, ngunit kung nais mong pumasok sa buhay, tuparin mo ang mga kautusan."
[18] At sinabi ng lalaki sa kaniya, "Alin sa mga kautusan? Sinabi ni Jesus, "Huwag kang pumatay, huwag kang
mangangalunya, huwag kang magnakaw, huwag kang magsinungaling sa iyong pagsaksi, [19] igalang mo ang iyong ama at
ang iyong ina, at ibigin mo ang iyong kapwa tulad ng pagmamamhal mo sa iyong sarili.
[20] At sinabi ng binatang lalaki sa kaniya, ang lahat nang ito ay sinunod ko. Ano pa ba ang kailangan ko? [21] Sinabi ni Jesus
sa kaniya, "Kung nais mong maging ganap, humayo ka at ipagbili mo ang iyong ari-arian at ibigay sa mahihirap, at
magkakaroon ka ng yaman sa langit. At halika, sumunod ka sa akin." [22] Subalit ng marinig ng binatang lalaki ang sinabi ni
Jesus, umalis siya na malungkot, sapagkat siya ay may napakaraming mga ari-arian.
[23] Sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, "Totoo itong sinasabi ko sa inyo, mahirap makapasok ang isang mayaman sa
kaharian ng langit. [24] Muling sinasabi ko sa inyo, madali pa sa isang kamelyo ang pumasok sa butas ng karayom kaysa sa
isang mayaman na makapasok sa kaharian ng Diyos."
[25] Nang mapakinggan ito ng mga alagad, sila ay namangha at sinabi, "Sino kung gayon ang maaaring maligtas?" [26]
Tumingin sa kanila si Jesus at sinabi, "Sa mga tao ito ay imposible ngunit sa Diyos, lahat ay posible." [27] Sumagot si Pedro at
sinabi sa kaniya, "Tingnan mo, iniwan namin ang lahat at sumunod saiyo. Ano ang makakamtan namin?"
[28] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Totoo itong sinasabi ko sa inyo, kayo na sumunod sa akin, sa bagong kapanganakan kapagka
ang Anak ng Tao ay uupo na sa trono sa kaniyang kaluwalhatian, kayo rin naman ay uupo sa labindalawang mga trono,
maghuhukom sa labingdalawang mga tribu ng Israel."
[29] Ang bawat isa na nag-iwan ng mga bahay, mga kapatid na lalaki, mga kapatid na babae, ama at ina, o lupain alang
alang sa akin, ay makakatanggap ng isang daang beses at magmamana ng buhay na walang hanggan. [30] Subalit marami
ang nauna ngayon na mahuhuli at marami sa mga nahuhuli ay mauuna.

Chapter 20

[1] Sapagkat ang kaharian ng langit ay tulad sa isang nagmamay-ari ng lupain, na lumabas ng maagang-maaga upang
umupa ng mga manggagawa para sa kaniyang ubasan. [2] Pagkatapos niyang makipagsundo sa mga manggagawa sa isang
denaryo sa isang araw, pinapunta niya sila sa kaniyang ubasan.
[3] Lumabas siya muli sa dakong alas nuwebe noong umagang iyon at nakita niya ang ibang mga manggagawa na
nakatayong walang ginagawa sa pamilihan. [4] Sinabi niya sa kanila, 'Pumunta rin kayo sa ubasan, at kung ano ang
nararapat sa inyo ay ibibigay ko.' At sila ay pumunta upang magtrabaho.
[5] Lumabas siyang muli nang mag-aalas dose ng tanghali at muli nang mag-aalas tres ng hapaon, at ganoon din ang
ginawa niya. [6] At sa isa pang pagkakataon nang mag-aalas singko ng hapon, siya ay lumabas at nakatagpo ng iba pang
nakatayong walang ginagawa. Sinabi niya sa kanila, 'Bakit kayo nakatayo rito na walang ginagawa sa maghapon?' [7]
Sinabi nila sa kaniya, 'Sapagka't wala ni isang umupa sa amin,' Sinabi niya sa kanila, 'Kayo rin ay pumunta sa ubasan.'
[8] At nang sumapit ang gabi, sinabi ng may-ari ng ubasan sa kaniyang tagapangasiwa, 'Tawagin ang mga manggagawa at
ibigay ang kanilang sahod, mula sa nahuli hanggang sa nauna.' [9] At nang ang mga manggagawa na inupahan nang mag-
aalas singko ay dumating, bawat isa sa kanila ay tumanggap ng isang denaryo. [10] At nang ang mga naunang manggagawa
ay dumating, inisip nila na higit na marami ang kanilang tatanggapin, subalit bawat isa sa kanila ay tumanggap rin ng
tig-iisang denaryo.
[11] At nang matanggap nila ang kanilang mga sahod, sila ay nagreklamo tungkol sa may-ari ng ubasan. [12] Sabi nila, 'Ang
mga huling manggagawang ito ay isang oras lang na nagtrabaho, ngunit ipinantay mo sila sa amin, sa amin na nagdala
ng pasan sa buong araw at sa nakakasunog na init.'
[13] Subalit sumagot ang may-ari ng ubasan at nagsabi sa isa sa kanila, 'Kaibigan, wala akong nagawang mali sa iyo, Hindi
ba't nagkasundo tayo sa isang denaryo? [14] Tanggapin mo ang para sa iyo at humayo ka. Kagalakan ko ang magbigay sa
mga nahuling mga manggagawa na inupahan katulad ng sa inyo.
[15] Hindi ba marapat sa akin na gawin kung ano ang nais kong gawin sa aking mga pag-aari?' O ang iyong mata ay masama
dahil ako ay mabuti? [16] Kaya nga ang nauuna ay nahuhuli at ang nahuhuli ay nauuna."
[17] Habang si Jesus ay patungo sa Jerusalem, ang labindalawa ay isinama niya at habang nasa daan sinabi niya sa kanila, [18]
"Tingnan ninyo, aakyat tayo patungo sa Jerusalem at ang Anak ng Tao ay ibibigay sa mga punong mga pari at mga
eskriba. At siya ay hahatulan nila ng kamatayan [19] at ibibigay sa mga Gentil upang siya ay kutyain, paluin, at ipako siya sa
krus. Ngunit sa ikatlong araw siya ay babangunin.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[20] At ang ina ng mga anak na lalaki ni Zebedeo ay pumunta kay Jesus kasama ang kaniyang mga anak. Yumukod siya sa
kaniyang harapan at humiling ng isang bagay sa kaniya. [21] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Ano ang nais mong hilingin?" Sinabi
niya sa kaniya, "Ipag-utos mo na ang aking dalawang anak ay makakaupo sa iyong kaharian, ang isa sa iyong dakong
kanang kamay at ang isa naman ay sa iyong dakong kaliwang kamay,."
[22] Subalit sinagot siya ni Jesus at nagsabi, "Hindi ninyo alam kung ano ang iyong hinihiling. Kaya ba ninyong inumin ang
tasa na aking iinumin?" Sinabi nila sa kaniya, "Kaya namin." [23] Sinabi niya sa kanila, "Ang aking tasa ay tunay ninyong
inumin. Subalit ang pag-upo sa aking dakong kanang kamay at sa aking dakong kaliwang kamay ay hindi sa aking
pagpapasya, ngunit ito ay para sa kanila na pinaghandaan ng aking Ama." [24] At nang mapakinggan ito ng sampung mga
alagad, labis silang hindi nasiyahan sa dalawang magkapatid.
[25] Ngunit tinawag sila ni Jesus sa kaniya at sinabi, "Alam ninyo na ang mga namumuno sa mga Gentil ay nanglulupig sa
kanila, at ang mga mahahalagang mga tao sa kanila ay gumagamit ng kapangyarihan upang sundin sila. [26] Subalit hindi
dapat mangyari ito sa inyo. Sa halip, ang sinumang nagnanais na maging dakila sa inyo ay dapat maging tagapaglingkod
ninyo. [27] At ang sinumang nagnanais na maging una sa inyo ay dapat maging tagapaglingkod ninyo. [28] Katulad ng Anak ng
Tao hindi siya naparito upang paglingkuran, kundi upang maglingkod, at upang ibigay ang kaniyang buhay bilang
pangtubos sa marami.
[29] Habang sila ay paalis mula sa Jerico, napaka-raming tao ang sumunod sa kaniya. [30] At nakita nila ang dalawang bulag
na lalaki na nakaupo sa daan. Nang marinig nila na si Jesus ay dumaraan, sila ay sumigaw at nagsabi, "Panginoon, Anak
ni David, mahabag ka sa amin." [31] Subalit sinaway sila ng mga tao, sinabihan sila na tumahimik. Ngunit, lalo silang
nagsisisigaw ng malakas at nagsabi, "Panginoon, Anak ni David, mahabag ka sa amin."
[32] At huminto si Jesus at tinawag sila at nagsabi, "Ano ang nais ninyong gawin ko sa inyo?" [33] Sinabi nila sa kaniya,
"Panginoon, na ang aming mga mata ay mabuksan." [34] At si Jesus, na nakadama ng pagkahabag, hinipo ang kanilang mga
mata. Agad agad ay natanggap nila ang kanilang paningin at sumunod sa kaniya.

Chapter 21

[1] Habang si Jesus at ang kaniyang mga alagad ay papalapit na sa Jerusalem at dumating sa Bethfage, sa Bundok ng mga
Olibo, sinugo ni Jesus ang dalawa sa kaniyang mga alagad [2] na nagsasabi sa kanila, "Pumunta kayo sa susunod na nayon
at makakakita kaagad kayo ng nakataling asno at may kasamang isang batang asno. Kalagan ninyo sila at dalhin sa akin. [3]
Kung may magsabi sa inyo ng kahit na ano sa inyo tungkol dito sabihin ninyo, 'Kailangan sila ng Panginoon,' at kaagad-
agad ipapadala ng taong iyon ang mga iyon sa inyo.
[4] Ngayon nangyari nga ito upang maganap kung ano ang sinabi sa pamamagitan ng propeta. Sinabi niya, [5] "Sabihin sa
anak na babae ng Sion, 'Tingnan mo, ang inyong Hari ay darating sa inyo, mapagpakumbaba at nakasakay sa asno at sa
batang asno, ang anak ng asno.
[6] At ang mga alagad ay nagpunta at ginawa kung ano ang ibinilin sa kanila ni Jesus. [7] Dinala nila ang asno at ang batang
asno, at inilagay nila ang kanilang mga damit sa kanila, at umupo roon si Jesus. [8] Karamihan sa mga tao ay naglatag ng
kanilang mga damit sa daan, ang iba ay pumutol ng mga sanga ng mga kahoy at inilatag sa daan.
[9] Ang mga taong nauna kay Jesus at ang mga sumunod sa kaniya ay sumisigaw na nagsasabi, "Hosana sa anak ni David!
Pinagpala ang dumarating sa pangalan ng Panginoon. Hosana sa kataas-taasan!" [10] Nang makarating si Jesus sa Jerusalem,
ang buong lungsod ay nagkagulo at nagsabi, "Sino ba ito?" [11] Ang mga tao ay sumagot, "Si Jesus ito na propeta, na taga-
Nazaret ng Galelia."
[12] Pumasok si Jesus sa templo ng Diyos. At pinaalis palabas ang lahat ng mga namili at nagbebenta sa templo. At
pinagbubuwal din niya ang mga mesa ng mga mamamalit ng pera at ang mga upuan ng mga nagbebenta ng mga
kalapati. [13] Sinabi niya sa kanila, "Ito ay nasusulat, 'Ang aking tahanan ay tatawaging bahay-panalanginan,' ngunit ginawa
ninyo itong lungga ng mga magnanakaw." [14] At pumunta sa kaniya sa templo ang mga bulag at mga lumpo at sila ay
pinagaling niya.
[15] Subalit nang makita ng mga pinunong pari at ng mga eskriba ang mga kamanghamanghang mga bagay na kaniyang
ginawa, at nang mapakinggan nila ang mga bata na sumisigaw sa templo at nagsasabi, "Hosana sa anak ni David," sila ay
lubhang nagalit. [16] Sinabi nila sa kaniya, "Narinig mo ba kung ano ang sinasabi ng mga taong ito?" Sinabi ni Jesus sa
kanila, "Oo! Ngunit hindi ba ninyo nababasa, 'Na mula sa mga bibig ng mga sanggol at mga sumususo pa lamang ay
ginawa mong ganap ang papuri'?" [17] At iniwan sila ni Jesus at nagtungo sa lungsod ng Betania at natulog doon.
[18] Kinaumagahan nang pabalik na si Jesus sa lungsod, nagutom siya. [19] Nakakita siya ng puno ng igos sa tabi ng daan.
Pinuntahan niya ito, subalit wala siyang nakitang bunga kundi mga dahon lamang. At sinabihan niya ito, "Hindi ka na
magbubunga mula ngayon at magpakailan man." Kaagad-agad ang puno ng igos ay natuyo.
[20] At nang makita ito ng kaniyang mga alagad, namangha sila at sinabi, "Paanong ang puno ng igos ay kaagad-agad na
natuyo?" [21] Sumagot at sinabi ni Jesus sa kanila, "Totoo itong sinasabi ko sa inyo, kung kayo ay may pananampalataya at
hindi mag-alinlangan, hindi lang ninyo magagawa kung ano ang nangyari sa puno ng igos, maaari ninyo ring sabihin sa
burol na ito, 'Maiangat ka at maihagis sa dagat,' at ito ay magaganap. [22] Lahat ng hihilingin ninyo sa panalangin na may
paniniwala, matatanggap ninyo."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[23] Nang dumating si Jesus sa templo, pumunta sa kaniya ang mga punong pari at mga nakatatanda sa mga tao habang siya
ay nagtuturo at sinabi nila sa kaniya, "Sa anong kapangyarihan ginawa mo ang mga bagay na ito? At sino ang nagbigay sa
iyo ng kapangyarihan na ito?" [24] Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Ako rin ay magtatanong sa inyo ng isang tanong.
Kung sasagutin ninyo ako, sasagutin ko rin kayo kung sa anong kapangyarihan ginawa ko ang mga bagay na ito.
[25] Ang bautismo ni Juan--saan ba ito galing, galing ba sa langit o sa mga tao?" Pinag-usapan nila ito sa kanilang mga sarili,
na nagsasabi, "Kung sasabihin natin na, 'Nagmula sa langit,' sasabihin niya sa atin, 'Bakit hindi kayo naniwala sa kaniya?'
[26] Kung sasabihin natin na, 'Galing sa tao,' natatakot tayo sa mga tao, sapagkat kinikilala nila si Juan bilang isang propeta."
[27] Sumagot sila kay Jesus at nagsabi, "Hindi namin alam." Sinabi rin niya sa kanila, 'Kung gayon hindi ko rin sasabihin sa
inyo kung sa anong kapangyarihan ginawa ko ang mga bagay na ito.
[28] Subalit ano sa palagay ninyo? May isang tao na may dalawang anak na lalaki. Pumunta siya sa una at sinabi, 'Anak
pumunta ka at magtrabaho sa araw na ito sa ubasan,' [29] Sumagot ang anak at nagsabi, 'Ayaw ko,' subalit, pagkatapos nito
nagbago ang kaniyang isip at pumunta siya. [30] At ang taong ito ay pumunta sa kaniyang pangalawang anak at nagsabi ng
ganoon din. Sumagot ang anak na ito at nagsabi, 'Ginoo, pupunta ako.' Ngunit hindi siya pumunta.
[31] Alin sa dalawang anak na lalaki ang sumunod sa kalooban ng kanilang ama?" Sabi nila, "Ang nauna." Sinabi ni Jesus sa
kanila, "Totoo itong sinasabi ko sa inyo na ang mga maniningil ng buwis at ang mga babaing nagbebenta ng aliw ay
mauunang makapasok sa kaharian ng Diyos bago kayo. [32] Sapagkat si Juan ay pumunta sa inyo sa daan ng katuwiran,
subalit hindi ninyo siya pinaniwalaan, samantalang ang mga maniningil ng buwis at mga nagbebenta ng aliw ay
naniwala sa kaniya. At kayo, noong nakita ninyo na nangyari, hindi man lang kayo nagsisi pagkatapos nito upang
maniwala sa kaniya.
[33] Pakinggan ang isa pang talinghaga. May isang tao na nagmamay-ari ng napakalawak na lupain. Nagtanim ng mga ubas
at binakuran niya ito, at naghukay ng pisaan ng ubas, at nagtayo ng tore ng bantay, at pinaupahan ito sa mga tagapag-
alaga ng ubasan. At siya ay nagtungo sa ibang bayan. [34] Nang ang panahon ng pag-aani ng ubasan ay papalapit na,
nagpadala siya ng ilan sa kaniyang mga utusan sa mga tagapag-alaga ng ubasan upang kunin ang kaniyang mga ubas.
[35] Subalit sinunggaban ng mga tagapag-alaga ng ubasan ang kaniyang mga utusan, pinalo ang isa, pinatay ang iba, at
binato rin ang iba. [36] Minsan pa, ang may ari ay nagpadala ng iba pang mga utusan, mas marami pa sa nauna, subalit
ganoon din ang ginawa sa kanila ng mga tagapag-alaga ng ubasan. [37] Pagkatapos noon, pinadala ng may-ari ang kaniyang
sariling anak sa kanila, na nagsabi, ''Igagalang nila ang aking anak.'
[38] At nang makita ng mga tagapag-alaga ng ubas ang anak, sinabi nila sa kanilang mga sarili, "Ito ang tagapagmana.
Halikayo, patayin natin siya at angkinin natin ang mana.' [39] Kaya kinuha nila siya at itinapon palabas ng ubasan, at
pinatay siya.
[40] Ngayon, kung darating ang may ari ng ubasan, ano ang gagawin niya sa mga tagapag-alaga ng ubasan?" [41] Sinabi nila sa
kaniya, "Pupuksain niya sila na tampalasan na mga tao sa mabagsik na pamamaraan at ang ubasan ay pauupahan sa
ibang tagapagpangalaga ng ubasan, sa mga taong magbabayad kapag ang ubas ay mahinog na."
[42] At sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ba ninyo nabasa sa mga kasulatan, 'Ang bato na tinanggihan ng mga tagapagtayo ng
bahay ay naging batong panulukan. Ito ay galing sa Panginoon, at ito ay kamanghamangha sa ating mga mata.'
[43] Kaya sinasabi ko sa inyo, ang kaharian ng Diyos ay kukunin niya sa inyo at ibibigay sa ibang bansa na mag-aalaga sa
mga bunga nito. [44] Ang sinumang babagsak sa batong ito ay mababasag ng pirapiraso. At kung kanino man ito babagsak,
madudurog siya."
[45] Nang napakinggan ng mga punong pari at mga Pariseo ang kaniyang mga talinghaga, nakita nila na ang kaniyang
sinasabi ay patungkol sa kanila. [46] Subalit sa tuwing naisin nilang dakpin siya, natatakot sila sa mga tao sapagkat
tinuturing siya ng mga tao na isang propeta.

Chapter 22

[1] At muling nagsalita si Jesus sa kanila ng isang talinghaga, at nagsabi, [2] "Ang kaharian ng langit ay katulad sa isang hari
na naghanda ng salu-salo sa kasal ng kaniyang anak na lalaki. [3] Sinugo niya ang kaniyang mga utusan na tawagin ang
mga naanyayahan sa salu-salo sa kasal, subalit ayaw nilang pumunta.
[4] At muling nagsugo ang hari ng iba pang mga utusan, na nagsabing, 'Sabihin sa mga naanyayahan, "Tingnan ninyo,
naihanda ko na ang aking hapunan. Ang aking mga baka at pinatabang mga batang baka ay nakatay na, at ang lahat ay
nakahanda na. Pumunta kayo sa salu-salo sa kasal.'
[5] Subalit binabalewala ng mga taong ito ang kaniyang paanyaya. Ang iba ay bumalik sa kanilang sariling mga bukirin,
ang iba naman ay nagtungo sa mga lugar ng kanilang negosyo. [6] Ang iba naman ay sinunggaban ang mga utusan ng hari,
pinahiya at pinatay sila. [7] Subalit nagalit ang hari. Inutusan niya ang kaniyang mga sundalo na patayin ang mga
mamamatay na iyon, at sunugin ang kanilang lungsod.
[8] At sinabi niya sa kaniyang mga utusan, 'Ang kasal ay handa na, ngunit ang mga naanyayahan ay hindi karapat-dapat. [9]
Kaya pumunta kayo sa mga sangandaan at anyayahan ninyo kung gaano karaming tao ang inyong matatagpuan sa salu-
salo sa kasal.' [10] At ang mga utusan ay nagtungo sa mga malalaking daan at inipon ang lahat ng mga taong matagpuan nila
kapwa mabuti at masama. Kaya't ang bulwagan pangkasalan ay napuno ng mga panauhin.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[11] Subalit nang dumating ang hari upang tingnan ang mga panauhin, nakakita siya ng tao na hindi nakasuot ng pangkasal
na kasuotan. [12] Sinabi ng hari sa kaniya, 'Kaibigan, paano ka nakapasok dito nang walang pangkasal na kasuotan?' At
walang maisagot ang tao.
[13] At sinabi ng hari sa kaniyang mga utusan, 'Gapusin ang kamay at paa ng taong ito, at ihagis siya sa kadiliman sa labas,
kung saan doon ay may pagtatangis at pagngangalit ng mga ngipin.' [14] Sapagkat maraming tao ang tinawag, ngunit
kakaunti ang pinili."
[15] At umalis ang mga Pariseo at nagbalak kung papaanong mabitag nila si Jesus sa kaniyang sariling salita. [16] At pinadala
nila ang kanilang mga alagad sa kaniya, kasama ang mga tagasunod ni Herodes. Sinabi nila kay Jesus, "Guro, alam namin
na ikaw ay makatotohanan, at nagtuturo sa pamamaraan ng Diyos ng may katotohanan. At wala kayong pakialam sa
sinasabi nang sinuman, at hindi nagpapakita ng pagtatangi sa mga tao. [17] Kaya sabihin mo sa amin, ano sa palagay mo?
Nararapat bang magbayad ng mga buwis kay Cesar o hindi?"
[18] Subalit nakakaintindi ng kanilang kasamaan si Jesus at nagsabi, "Bakit ninyo ako sinusubok, kayong mga
mapagkunwari? [19] Ipakita ninyo sa akin ang pangbuwis na salapi." Dinala nila ang isang denaryo sa kaniya.
[20] At sinabi ni Jesus sa kanila, "Kaninong mukha at pangalan ang narito?" [21] Sinabi nila sa kaniya, "Kay Cesar." At sinabi ni
Jesus sa kanila, "Kung gayon ibigay kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar, at sa Diyos ang mga bagay na sa Diyos." [22]
Nang mapakinggan nila ito, namangha sila. At iniwan nila siya at umalis sila.
[23] Sa araw na iyon ilan sa mga Saduseo na mga nagsasabi na walang muling pagkabuhay ay pumunta sa kaniya. Tinanong
nila siya, [24] na nagsasabi, "Guro, sinabi ni Moises na, 'Kung ang tao ay mamatay, na walang anak, kailangang pakasalan ng
kapatid niya ang kaniyang asawa at magkaroon ng anak alang-alang sa kaniyang kapatid.'
[25] Mayroong pitong magkakapatid na lalaki. Ang panganay ay nag-asawa at namatay, at hindi nagkaanak. Iniwan niya ang
kaniyang asawa sa kaniyang kapatid na lalaki. [26] At ang pangalawang kapatid na lalaki gayon din ang ginawa niya, at ang
pangatlo, hanggang sa pampitong kapatid na lalaki. [27] Pagkatapos nilang lahat, namatay din ang babae. [28] Ngayon sa
muling pagkabuhay, kaninong asawa siya sa pitong magkakapatid? Sapagkat siya ay naging asawa nilang lahat."
[29] Subalit sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Nagkakamali kayo, sapagkat hindi ninyo alam ang mga kasulatan maging
ang kapangyarihan ng Diyos. [30] Sapagkat sa muling pagkabuhay hindi na sila mag-aasawa, o pag-aasawahin. Sa halip, sila
ay katulad ng mga anghel sa langit.
[31] Ngunit tungkol sa muling pagkabuhay ng mga patay, hindi ba ninyo nababasa kung ano ang sinabi sa inyo ng Diyos, na
nagsasabi, [32] 'Ako ang Diyos ni Abraham, ang Diyos ni Isaac, at ang Diyos ni Jacob'? "Ang Diyos ay hindi Diyos ng mga
patay, kung hindi ng mga buhay." [33] Nang mapakinggan ito ng mga tao, sila ay namangha sa kaniyang katuruan.
[34] Subalit nang mapakinggan ng mga Pariseo na napatahimik ni Jesus ang mga Saduseo, nagtipuntipon sila. [35] Isa sa kanila
na isang abogado ay nagtanong sa kaniya ng isang katanungan, upang subukin siya-- [36] "Guro, alin ba ang pinakadakilang
utos sa kautusan?"
[37] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Kinakailangang ibigin mo ang Panginoon mong Diyos, nang buong puso mo, nang buong
kaluluwa mo, at nang buong pag-iisip mo.' [38] Ito ang dakila at unang kauutusan.
[39] At ang pangalawang kautusan ay katulad nito-- 'Kinakailangang ibigin mo ang iyong kapwa katulad ng pagmamahal mo
sa iyong sarili.' [40] Dito sa dalawang mga kautusang ito nakasalalay ang buong kautusan at ang mga propeta."
[41] Ngayon habang ang mga Pariseo ay nagkakatipon pa rin, si Jesus ay nagtanong sa kanila ng katanungan. [42] Sinabi niya,
"Ano ang iniisip ninyo tungkol kay Cristo? Kaninong anak siya?" Sinabi nila sa kaniya, "Ang anak ni David."
[43] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Papaanong si David sa Espiritu ay tumawag sa kaniyang Panginoon, na nagsabi, [44] 'Ang
Panginoon ay nagsabi sa aking Panginoon, "Umupo ka sa dako ng aking kanang kamay, hanggang ang iyong mga kaaway
ay maging tungtungan ng iyong mga paa."'?"
[45] Kung si David nga ay tinawag niya ang Cristo na 'Panginoon', paano siya naging anak ni David?" [46] Walang kahit isa na
makasagot sa kaniya ng isang salita, at mula sa araw na iyon walang sinumang sumubok pang magtanong sa kaniya.

Chapter 23

[1] Pagkatapos nito, nagsalita si Jesus sa maraming tao at sa kaniyang mga alagad. [2] Sinabi niya, "Ang mga eskriba at mga
Pariseo ay umuupo sa upuan ni Moises. [3] Kaya kung ano man ang iutos nila na gawin ninyo, gawin at sundin ninyo ang
mga bagay na ito. Ngunit huwag ninyong tularan ang mga gawa nila, dahil nagsasabi sila ngunit hindi naman nila
ginagawa.
[4] Totoo nga, nagbibigkis sila ng mga mabibigat na mga pasanin na mahirap dalhin, at ipinapasan nila sa balikat ng mga
tao. Ngunit sila mismo ay hindi gagalaw ng iisang daliri upang buhatin nila ang mga ito. [5] Lahat ng mga gawa nila, ginawa
nila upang makita ng mga tao. Sapagkat pinapalawak nila ang mga pilakterya nila at pinalalaki nila ang mga laylayan ng
kanilang mga damit.
[6] Gusto nilang umupo sa mga pangunahing lugar ng mga pista at sa mga pangunahing upuan sa sinagoga, [7] at mga
natatanging pagbati sa mga pamilihan at tawagin silang, " Rabi" ng mga tao.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[8] Ngunit hindi kayo dapat tawagin na 'Rabi', sapagkat iisa lang ang guro ninyo, at lahat kayo ay magkakapatid. [9] At huwag
ninyong tawagin na ama ang kahit sinuman sa lupa dahil iisa lang ang inyong Ama at siya ay nasa langit. [10] At hindi rin
dapat kayong tawagin na 'guro' dahil iisa lang ang inyong guro, ang Cristo.
[11] Ngunit ang pinakadakila sa inyo ay siyang maging tagapaglingkod sa inyo. [12] Kung sinuman ang nagtataas sa kaniyang
sarili ay ibababa. At kung sinumang nagpapakababa sa kaniyang sarili ay itataas.
[13] Ngunit aba kayong mga eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari! Sinarhan ninyo ang kaharian ng langit sa mga tao.
Kayo nga mismo ay hindi pumapasok at hindi rin ninyo pinayagan yung ibang papasok pa lamang. [14] (Ngunit aba kayong
mga eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari! Sinakmal ninyo ang mga bahay ng mga babaeng balo habang
nagpapakita kayo ng mahabang panalangin.) [15] Aba kayong mga eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari! Sapagkat
nilalakbay ninyo ang karagatan at lupain upang makahikayat ng isang mananampalataya. At kung maging
mananampalataya na siya, dalawang beses ninyo siyang ginawang anak ng impyerno na katulad ninyo mismo.
[16] Aba kayo, kayong mga bulag na tagapaggabay, kayo na nagsasabi, 'Kung ipanumpa ng ninuman ang templo, balewala
lang iyon. Ngunit kung ipanumpa ninuman ang ginto sa templo, nakagapos siya sa kaniyang panunumpa.' [17] Kayong mga
hangal na bulag, alin ba ang mas mahalaga, ang ginto o ang templo kung saan iniaalay ang ginto sa Diyos?
[18] At, 'Kung ipanumpa ninuman ang altar, balewala lang iyon. Subalit kung ipanumpa ninuman ang handog na nasa altar,
nakagapos siya sa kaniyang panunumpa.' [19] Kayong mga bulag, alin ba ang mas mahalaga, ang kaloob o ang altar kung
saan iniaalay ang kaloob sa Diyos?
[20] Kaya kung ipanumpa ninuman ang altar, ipanumpa niya ito at ang lahat ng mga naroon. [21] At kung ipanumpa ninuman
ang templo, ipanumpa niya ito at sa kaniya na nakatira doon. [22] At kung ipanumpa ninuman ang langit, ipanumpa niya
ang trono ng Diyos at sa kaniya na nakaupo roon.
[23] Aba kayong mga eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari! Sapagkat nagbibigay kayo ng ikapu ng mga yerbabuena,
anis at kumin, ngunit hindi ninyo ginagawa ang mas mahalagang mga bagay tungkol sa batas - katarungan, kahabagan at
pananampalataya. Subalit dapat sanang gawin ninyo ang mga ito at huwag pabayaang gawin ang iba. [24] Kayong mga
bulag na tagagabay, kayong mga nagsasala ng mga niknik ngunit nilulunok ang kamelyo!
[25] Aba kayong mga eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari! Sapagkat nililinis ninyo ang labas ng tasa at pinggan,
ngunit sa loob puno ang mga ito ng pangingikil at kalabisan. [26] Ikaw bulag na Pariseo, linisin mo muna ang loob ng tasa at
pinggan upang ang labas ay magiging malinis din.
[27] Aba kayong mga eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari! Sapagkat tulad kayo ng mga mapuputing puntod na
nilinis na magandang tingnan sa labas, ngunit sa loob ay puno ng mga buto ng mga patay at lahat ng karumihan. [28] Gayon
din, kayo rin sa panlabas ay matuwid sa paningin ng mga tao, ngunit sa loob ay puno kayo ng pagkukunwari at mga
katampalasanan.
[29] Aba kayong mga eskriba at mga Pariseo, mga mapagkunwari! Sapagkat gumagawa kayo ng mga puntod ng mga propeta
at pinalamutian ang mga puntod ng mga matuwid. [30] Sinasabi ninyo na, 'Kung nabuhay kami sa kapanahunan ng aming
mga ama, hindi kami sasali sa pag-ula ng dugo ng mga propeta.' [31] Sa gayon kayo mismo ang nagpapatotoo na kayo ay
mga anak ng mga pumatay sa mga propeta.
[32] Pinupuno rin ninyo ang mga kota ng kasalanan ng inyong mga ama. [33] Kayong mga ahas, mga anak ng ulupong, paano
ninyo matatakasan ang hatol sa impyerno?
[34] Kaya, tingnan ninyo, magsusugo ako ng mga propeta, mga pantas, at mga eskriba. Ang iba sa kanila ay papatayin ninyo
at ipapako sa krus. At yung iba sa kanila hahagupitin ninyo sa mga sinagoga ninyo at hahabulin ninyo sila saang lungsod
man sila. [35] Ang kalabasan ay mapapasainyo ang lahat ng mga dugo ng mga matuwid na inula sa lupa, mula sa dugo ni
Abel na matuwid hanggang sa dugo ni Zacarias na anak ni Baraquias na pinatay ninyo sa gitna ng santuwaryo at altar. [36]
Katotohanang sinasabi ko sa inyo, lahat ng mga ito ay mangyayari sa salin-lahing ito.
[37] Jerusalem, Jerusalem, kayo na pumatay sa mga propeta at bumato sa mga sinugo ko sa inyo! Madalas kong ninais na
tipunin ang mga anak mo, gaya ng inahin na nililikom ang kaniyang mga sisiw sa ilalim ng kaniyang mga pakpak, ngunit
hindi kayo sumang-ayon! [38] Tingnan ninyo, maiwan na sa inyo ang bahay ninyo na napabayaan. [39] Sapagkat sasabihin ko
sa inyo, Magmula ngayon hindi na ninyo ako makikita hanggang sa sasabihin ninyong, "Pinagpala ang darating sa
pangalan ng Panginoon."

Chapter 24

[1] Lumabas si Jesus mula sa templo at nagpatuloy sa kaniyang pupuntahan. Nilapitan siya ng mga alagad niya upang
ipakita sa kaniya ang mga gusali ng templo. [2] Ngunit sumagot siya at sinabi sa kanila, "Hindi ba ninyo nakikita ang lahat
ng mga ito? Totoo itong sinasabi ko sa inyo, wala ni isa mang bato na maiiwang nakapatong sa isa pang bato na hindi
guguho."
[3] Habang nakaupo si Jesus sa Bundok ng mga Olibo, sarilinang lumapit ang mga alagad sa kaniya at sinabi nila, "Sabihin
mo sa amin, kung kailan mangyari ang mga ito? Ano ang magiging palatandaan sa inyong pagparito at ang katapusan ng
mundo?" [4] Sumagot si Jesus sa kanila at sinabi, "Mag-ingat kayo na walang makahikayat sa inyo na mailigaw kayo. [5]
Sapagkat marami ang paririto sa aking pangalan. Sasabihin nila, 'Ako ang Cristo,' at marami ang maililigaw.

[6] Makaririnig kayo ng mga digmaan at mga balita tungkol sa digmaan. Tingnan ninyo na hindi kayo mababalisa, sapagkat
kailangang mangyari ang mga ito; ngunit hindi pa ito ang katapusan. [7] Sapagkat lalabanan ng isang bansa ang kapwa
bansa, at kaharian sa kapwa kaharian. Magkakaroon ng mga taggutom at mga lindol sa iba't ibang mga lugar. [8] Ngunit
lahat ng mga ito ay simula pa lamang ng sakit ng paghilab ng babaeng manganganak.
[9] Pagkatapos nito, dadalhin nila kayo sa kapighatian at papatayin kayo. Kasusuklaman kayo ng lahat ng mga bansa ng
dahil sa pangalan ko. [10] At marami ang matitisod at ipagkanulo nila ang isa't isa, at kasusuklaman nila ang isa't isa. [11]
Marami ang lilitaw na mga bulaang propeta at ililigaw nila ang marami.
[12] Dahil lalaganap ang katampalasanan, ang pag-ibig ng karamihan ay lalamig. [13] Ngunit kung sino ang makapagtitiis
hanggang sa katapusan, siya ang maliligtas. [14] Itong ebanghelyo ng kaharian ay ipangangaral sa buong mundo bilang
patotoo sa lahat ng mga bansa. At pagkatapos nito darating na ang katapusan.
[15] Kaya, kapag makita na ninyo ang kasuklamsuklam na kalagiman, na sinabi ng propetang si Daniel, na nakatayo na sa
banal na lugar (unawain ito ng nagbabasa), [16] kailangang tumakas silang mga nasa Judea patungo sa kabundukan, [17] iyong
nasa taas ng kanilang bahay huwag nang bumaba upang kumuha ng anumang nasa bahay, [18] at iyong nasa bukid huwag
nang bumalik upang kumuha ng kaniyang balabal.
[19] Ngunit aba sila na mga nagdadalang tao at ang mga nagpapasuso ng mga anak nila sa panahong iyon! [20] Ipanalangin
ninyo na ang pagtatakas ninyo ay hindi mangyari sa taglamig o sa Araw ng Pamamahinga. [21] Sapagkat magkaroon ng
matinding kapighatian na hindi pa nararanasan mula pa sa simula ng mundo hanggang ngayon, hindi, hindi na muling
mangyayari kailanpaman. [22] Maliban na lamang kung paiikliin ang mga araw na iyon, wala ni isa mang laman ang
maliligtas. Ngunit alang-alang sa mga hinirang, ang mga araw na iyon ay paiikliin.
[23] Kaya kung mayroong magsasabi sa inyo na, ''Tingnan ninyo, narito ang Cristo!' o 'Nariyan ang Cristo!' huwag ninyong
paniwalaan. [24] Sapagkat darating ang mga bulaang Cristo at mga bulaang propeta at magpapakita ng kahanga-hangang
palatandaan at kababalaghan, upang iligaw, kung maaari, maging ang mga hinirang. [25] Tingnan ninyo, ipinagpauna ko ng
sabihin ito sa inyo.
[26] Kaya kapag pagsinasabi nila sa inyo, 'Tingnan ninyo, ang Cristo ay nasa sa ilang', huwag kayong pumunta sa ilang. O,
'Tingnan ninyo, siya ay nasa loobang silid, huwag ninyong paniwalaan ito. [27] Sapagkat katulad ng pagliwanag ng kidlat
galing sa silangan at pagkislap nito sa kanluran, ganoon din ang pagdating ng Anak ng Tao. [28] Kung saan man naroroon
ang patay na hayop, doon din magtitipon ang mga buwitre.
[29] Ngunit agad-agad pagkatapos ng kapighatian sa mga araw na iyon, ang araw ay didilim, hindi na magliwanag ang
buwan, malalaglag ang mga bituin mula sa langit, at ang mga kapangyarihan ng kalangitan ay mayayanig.
[30] Pagkatapos nito, ang palatandaan ng Anak ng Tao ay lilitaw sa himpapawid, at kakabugin ng lahat ng mga tribu ang
kanilang mga dibdib. Makikita nila ang Anak ng Tao na darating mula sa langit na may kapangyarihan at dakilang
kaluwalhatian. [31] Susuguin niya ang kaniyang mga anghel na may malakas na tunog ng trumpeta, at titipunin nila ang
lahat ng kaniyang hinirang mula sa apat na mga hangin, mula sa isang dulo ng kalangitan hanggang sa kabilang dulo.
[32] Pag-aralan ninyo ang aral mula sa puno ng igos. Kapag nananariwa na ang mga sanga at nagdadahon na ito, alam na
ninyo na malapit na ang tag-araw. [33] Gayun din naman, kung makikita ninyo ang lahat ng mga ito, dapat malaman ninyo
na malapit na siya, nasa tarangkahan na.
[34] Totoo itong sinasabi ko sa inyo, ang salinlahing ito ay hindi lilipas hanggang mangyari ang lahat ng ito. [35] Lilipas ang
langit at ang lupa, ngunit ang mga salita ko ay hindi kailanman lilipas.
[36] Ngunit tungkol sa araw at oras na iyon, walang nakakaalam kahit ang mga anghel sa langit, ni ang Anak, tanging ang
Ama lamang.
[37] Katulad sa kapanahunan ni Noe, ganoon din ang pagparito ng Anak ng Diyos. [38] Dahil katulad sa mga araw bago ang
baha, sila ay nagkainan at nag-inuman, nag-aasawa at pinahintulutan ang mga anak nila na mag-asawa hanggang sa
pumasok si Noe sa arka, [39] at wala silang kaalam-alam hanggang sa dumating ang baha at kinuha silang lahat--ganoon din
sa pagparito ng Anak ng Tao.
[40] Sa panahong iyon ay may dalawang tao na nasa bukid — ang isa ay kukunin at ang isa naman ay maiiwan. [41] Dalawang
babae ang naggigiling sa gilingan — ang isa ay kukunin at ang isa naman ay maiiwanan. [42] Kaya magbantay kayo, dahil
hindi ninyo alam kung anong araw darating ang inyong Panginoon.
[43] Ngunit alamin ninyo ito, kung alam lang sana ng amo ng tahanan kung anong oras darating ang magnanakaw,
nagbantay sana siya at hindi niya hinayaang mapasukan ang kaniyang bahay. [44] Kaya kailangang maghanda kayo,
sapagkat darating ang Anak ng Tao sa oras na hindi ninyo inaasahan.
[45] Kaya sino ang matapat, matalino na utusan na pinagkatiwalaan ng kaniyang amo sa kaniyang sambahayan, upang
magbigay ng kanilang pagkain sa tamang panahon? [46] Pinagpala ang utusan na iyon, na maratnan ng kaniyang among
gumagawa nito sa kaniyang pagdating. [47] Totoo itong sinasabi ko sa inyo na ipamamahala ng amo sa kaniya ang lahat ng
kaniyang ari-arian.
[48] Ngunit kung may masamang utusan na magsasabi sa puso niya, 'Naantala ang aking amo,' [49] at nagsimulang mamalo ng
kapwa niyang utusan, at makipagkainan at makipag-inuman sa mga lasingero, [50] darating ang amo ng bahay na iyon sa
araw na hindi inaasahan ng utusan, sa oras na hindi niya alam. [51] Hahatiin siya sa dalawa ng kaniyang amo at gagawin
ang kaniyang kapalaran katulad ng sasapitin ng mga mapagkunwari, kung saan mayroong pagtatangis at pagngangalit
ng mga ngipin.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 25

1 Ang kaharian ng langit ay magiging katulad ng sampung birhen na nagdala ng kanilang mga ilawan at pumuntang
sumalubong sa lalaking ikakasal. 2 Ang lima sa kanila ay hangal at ang lima ay matatalino. 3 Sapagkat noong dinala ng
limang hangal na birhen ang kanilang mga ilawan, hindi sila nagdala ng karagdagang langis. 4 Ngunit yung limang
matatalinong birhen ay nagdala ng mga langis sa lalagyan kasama ng kanilang ilawan.
5 Ngayon habang naantala ang lalaking ikakasal, lahat sila ay inantok at nakatulog. 6 Ngunit noong hating gabi na ay may
sumigaw, 'Tingnan ninyo ang lalaking ikakasal! Pumunta na kayo at salubungin siya.'
7 Kaya't tumayo ang lahat ng mga birhen at inayos ang kanilang mga ilawan. 8 Sabi ng mga hangal sa mga matatalino,
'Bigyan ninyo kami ng inyong langis sapagkat nauubusan na ang aming ilawan.' 9 Ngunit sumagot at sinabi ng mga
matatalino, 'Dahil hindi na sapat ang mga ito para sa amin at sa inyo, pumunta nalang kayo doon sa mga nagbebenta at
bumili kayo para sa inyong mga sarili.'
10 Habang umalis sila upang bumili, dumating ang lalaking ikakasal at ang mga nakahanda na ay sumama sa kaniya sa
handaan ng kasal at isinara ang pintuan. 11 Pagkatapos nito ang ibang mga birhen ay dumating din at nagsabi,
'Panginoon, panginoon, pagbuksan ninyo kami.' 12 Ngunit sumagot siya at nagsabi, 'Totoo itong sinasabi ko sa inyo, hindi
ko kayo kilala.' 13 Kaya kailangan kayong magbantay, sapagkat hindi ninyo alam ang araw o ang oras.
14 Sapagkat ito ay katulad ng isang taong maglalakbay sa ibang bansa. Tinawag niya ang sarili niyang mga utusan at
ipinagkatiwala sa kanila ang kaniyang kayamanan. 15 Ang isa sa kanila ay binigyan niya ng limang talento, ang isa naman
ay binigyan niya ng dalawa at ang isa naman ay binigyan niya ng isang talento. Nakatanggap ang bawat isa ayon sa
kaniya-kaniyang kakayahan, at ang taong iyon ay pumunta sa kaniyang paglalakbay. 16 Agad-agad ang nakatanggap ng
limang talento ay umalis at ipinuhunan niya ang mga ito at nagkaroon pa siya ng limang talento.
17 Ganoon din ang nakatanggap ng dalawang talento, nagkaroon din ng dalawa pa. 18 Ngunit ang utusan na nakatanggap
ng isang talento ay umalis, naghukay sa lupa at itinago ang pera ng kaniyang amo.
19 Pagkalipas ng matagal na panahon, bumalik ang amo ng mga utusan at nakipagsulit sa kanila. 20 Dumating ang utusan
na nakatanggap ng limang talento at nagdala ng lima pang talento, at sinabi niya, "Panginoon, binigyan mo ako ng limang
talento. Tingnan mo, nagkaroon ako ng lima pang talento.' 21 Sinabi ng amo sa kaniya, 'Magaling, mabuti at matapat na
utusan! Naging tapat ka sa kaunting mga bagay. Gagawin kitang tagapamahala sa maraming bagay. Makibahagi ka sa
kagalakan ng iyong amo.'
22 Dumating din ang utusan na nakatanggap ng dalawang talento, at sinabi niya, 'Panginoon, binigyan mo ako ng
dalawang talento. Tingnan mo, nagkaroon ako ng dalawa pang talento.' 23 Sinabi ng amo sa kaniya, 'Magaling, mabuti at
matapat na utusan! Naging tapat ka sa kaunting bagay. Gagawin kitang tagapamahala sa maraming bagay. Makibahagi ka
sa kagalakan ng iyong amo.'
24 Pagkatapos nito, ang utusan na nakatanggap ng isang talento ay dumating at nagsabi, 'Panginoon, alam ko na mahigpit
kang tao. Gumagapas ka kung saan hindi ka nagtanim, at umaani kung saan hindi ka naghasik. 25 Natakot ako, kaya ako
ay umalis at itinago ko ang inyong talento sa lupa. Tingnan mo, nandito ang pagmamay-ari mo.'
26 Ngunit sumagot ang kaniyang amo at sinabi sa kaniya, 'Ikaw na masama at tamad na utusan, alam mo naman na
gumagapas ako kung saan hindi ako nagtanim at umaani kung saan hindi ako naghasik. 27 Kaya ibinigay mo sana ang
pera ko sa mga tagabangko, upang sa aking pagdating natanggap ko na may tubo ang aking pera.
28 Kaya kunin ninyo ang talento sa kaniya at ibigay ninyo doon sa mayroong sampung talento. 29 Sapagkat kung sinuman
ang mayroon, mas marami pa ang ibibigay — mas masagana pa. Subalit kung sino ang walang pagmamay-ari, kahit ang
nasa sa kaniya ay kukunin pa. 30 Itapon ang walang silbing utusan sa kadiliman sa labas, kung saan mayroong pagtatangis
at pagngangalit ng mga ngipin.
31 Pagdating ng Anak ng Tao sa kaniyang kaluwalhatian at kasama ang lahat ng kaniyang mga anghel, uupo siya sa
kaniyang marangal na trono. 32 Sa harap niya magtitipon ang lahat ng mga bansa, at pagbubukud-bukurin niya ang mga
tao sa isa't isa, katulad ng pastol na hinihiwalay ang tupa at kambing. 33 Ilalagay niya ang mga tupa sa kaniyang kanan
ngunit ang mga kambing ay sa kaniyang kaliwa.
34 At sasabihin ng Hari sa mga nasa kanan niya, 'Halikayo, pinagpala kayo ng aking Ama, mamanahin ninyo ang kaharian
na inihanda para sa inyo mula pa noong likhain ang mundo. 35 Sapagkat ako ay nagutom at binigyan ninyo ako ng
pagkain; ako ay nauhaw at binigyan ninyo ako ng inumin; ako ay dayuhan at pinatuloy ninyo ako; 36 ako ay hubad at
dinamitan ninyo ako, ako ay may sakit at inalagaan ninyo ako; ako ay nasa kulungan at pinuntahan ninyo ako.
37 At sasagot ang mga matuwid at sasabihin, 'Panginoon, kailan ka namin nakitang nagutom at pinakain, o nauhaw at
binigyan ng inumin? 38 at kailan ka namin nakitang dayuhan at pinatuloy ka? O hubad at dinamitan? 39 At kailan ka
namin nakita na may sakit, o nakulong at pinuntahan ka namin?' 40 At sasagot ang Hari at sasabihin sa kanila, totoo itong
sinasabi ko sa inyo, kung ano man ang nagawa ninyo sa mga hamak kong kapatid dito, ginawa ninyo ito sa akin.'
41 At sasabihin niya sa mga nasa kaniyang kaliwa, 'Lumisan kayo sa akin, kayong sinumpa, sa apoy na walang hanggan na
inihanda para sa diyablo at sa kaniyang mga anghel, 42 sapagkat ako ay nagutom ngunit hindi ninyo ako binigyan ng

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pagkain; nauhaw ako ngunit hindi ninyo ako binigyan ng inumin; [43] ako ay isang dayuhan ngunit hindi ninyo ako
pinatuloy, hubo't hubad ngunit hindi ninyo ako dinamitan, may sakit at nasa kulungan, ngunit hindi ninyo ako inalagaan.
[44] At sasagot din sila at sasabihin, "Panginoon, kailan ka namin nakitang nagutom, o nauhaw, o dayuhan, o hubad, o may
sakit, o nasa kulungan, at hindi kayo pinaglingkuran?' [45] At sasagot siya sa kanila at magsabi, 'Totoo itong sasabihin ko sa
inyo, anumang hindi ninyo ginawa sa mga pinakahamak na ito, hindi ninyo ginawa sa akin.' [46] Ang mga ito ay pupunta sa
walang katapusang parusa ngunit ang matuwid, sa buhay na walang hanggan."

Chapter 26

[1] At nangyari nang matapos ni Jesus ang lahat ng mga salitang ito, sinabi niya sa kaniyang mga alagad, [2] "Alam ninyo na
pagkalipas ng dalawang araw darating ang Paskua, at ang Anak ng Tao ay ibibigay upang maipako sa krus".
[3] At ang mga punong pari at ang mga nakatatanda ng mga tao ay nagkatipun-tipon sa palasyo ng pinakapunong pari na
nagngangalang si Caifas. [4] Nagsabwatan sila na hulihin si Jesus ng panakaw at patayin. [5] Sapagkat sinasabi nila, "Hindi
sa araw ng pista, upang hindi magkaroon ng kaguluhan ang mga tao.
[6] Ngayon, habang si Jesus ay nasa Betania sa bahay ni Simon na ketongin, [7] habang siya ay nakasandal sa mesa, may
babae na lumapit sa kaniya na may dalang isang sisidlang alabastro ng mamahaling pabango, at ibinuhos niya ito sa
kaniyang ulo. [8] Subalit ng makita ng kaniyang mga alagad ito, sila'y nagalit at sinabi, "Anong dahilan sa pag-aaksayang
ito? [9] Maaari sana itong ipagbili ng malaking halaga at ipamimigay sa dukha."
[10] Ngunit si Jesus, na nalalaman ito, sinabi sa kanila, "Bakit ninyo binabagabag ang babaing ito? Sapagkat gumagawa siya
ng napakabuting bagay sa akin. [11] Nasa inyo palagi ang mga dukha, subalit hindi ninyo ako makakasama palagi.
[12] Sapagkat nang binuhos niya itong pabango sa aking katawan, ginawa niya ito para sa aking paglilibing. [13] Totoo itong
sinasabi ko sa inyo, saan man ipangaral ang magandang balita sa buong mundo, ang ginawa ng babaeng ito ay ipagsasabi
din sa pag-alala sa kaniya."
[14] At ang isa sa Labingdalawa na nagngangalang Judas Iscariote ay pumunta sa mga punong pari [15] at sinabi, "Ano ang
nais ninyong ibigay sa akin, upang siya'y ibigay ko sa inyo?" At nagtimbang sila ng tatlumpung piraso ng pilak para sa
kaniya. [16] Mula ng panahong iyon humanap siya ng pagkakataon upang ibigay siya sa kanila.
[17] Ngayon sa unang araw ng tinapay na walang pampaalsa, nagsilapit ang mga alagad kay Jesus at nagsabi, "Saan mo nais
na tayo ay maghanda upang iyong kainin ang pagkain ng Paskwa?" [18] Sinabi niya, "Pumunta kayo sa lungsod sa isang tao
roon at sabihin ninyo sa kaniya, 'Sinabi ng Guro, "Ang panahon ko ay malapit na. Gaganapin ko ang Paskwa sa inyong
bahay kasama ng aking mga alagad."'" [19] Ginawa ng mga alagad kung ano ang ipinag-utos ni Jesus sa kanila, at inihanda
nila ang pagkain ng Paskwa.
[20] Nang sumapit ang gabi, umupo siya upang kumain kasama ang mga labingdalawang alagad. [21] Habang sila'y
kumakain, sinabi niya, "Totoo itong sinasabi ko sa inyo na ako'y ipagkakanulo ng isa sa inyo." [22] At sila'y lubhang
nalungkot, at ang bawat isa ay nagsimulang nagsipagtanong sa kaniya, "Tiyak na hindi ako, Panginoon?"
[23] Sumagot siya, "Ang sinumang kasabay kong sumawsaw ng kaniyang kamay ay siyang magkanulo sa akin. [24] Ang Anak
ng Tao ay aalis, katulad ng naisulat patungkol sa kaniya. Ngunit aba sa lalaking iyon na magkanulo sa Anak ng Tao! Mas
mabuti pa sa lalaking iyon na hindi na siya ipinanganak." [25] Si Judas, na siyang nagkanulo sa kaniya ay nagsabi, "Ako ba,
Rabi?" Sinabi niya sa kaniya. "Ikaw mismo ang nagsabi."
[26] Habang sila'y kumakain, kumuha si Jesus ng tinapay, ipinagpasalamat ito, at pinagputol-putol. Binigay niya ito sa
kaniyang mga alagad at sinabi, "Kunin ninyo, kainin ninyo. Ito ay ang aking katawan."
[27] Kumuha siya ng kopa at nagpasalamat, at ibinigay ito sa kanila at sinabi, "Inumin ninyo ito, kayong lahat. [28] Sapagkat
ito ay ang aking dugo ng kasunduan na ibinuhos para sa marami para sa ikapapatawad ng mga kasalanan. [29] Subalit
sasabihin ko sa inyo, buhat ngayon hindi na ako muling iinom nitong bunga ng ubas, hanggang sa araw na ako ay iinom
nito ng panibago kasama ninyo sa kaharian ng aking Ama."
[30] At pagka-awit nila ng isang himno, pumunta sila sa Bundok ng mga Olibo. [31] At sinabi ni Jesus sa kanila, "Lahat kayo ay
aalis ngayong gabi nang dahil sa akin, sapagkat ito ay nasusulat, 'Hahampasin ko ang pastol ng tupa at ang mga tupa ng
kawan ay maikakalat.' [32] Ngunit pagkatapos nang aking pagkabuhay, mauuna ako sa inyo sa Galilea."
[33] Ngunit sinabi ni Pedro sa kaniya, "Kahit ang lahat ay aalis dahil sa iyo, ako ay hinding-hindi aalis." [34] Sinabi ni Jesus sa
kaniya, "Totoo itong sinasabi ko sa inyo, sa gabing ito bago tumilaok ang tandang, ikakaila mo ako ng tatlong beses." [35]
Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Kahit ako ay mamatay, hindi kita ikakaila." At ganoon din ang sinabi ng lahat ng mga alagad.
[36] Pagkatapos, pumunta si Jesus na kasama sila sa isang lugar na tinawag na Getsemani at sinabi sa kaniyang mga alagad,
"Umupo kayo dito habang ako ay pupunta doon at manalangin." [37] Sinama niya si Pedro at ang dalawang anak ni
Zebedeo at nagsimula siyang nalungkot at nabagabag. [38] At sinabi niya sa kanila, "Ang kaluluwa ko ay lubha na
namimighati, maging sa kamatayan. Manatili kayo dito at magbantay kasama ko."
[39] Lumakad siya nga medyo malayo, at siya'y nagpatirapa, at nanalangin. Sinabi nya, "Aking Ama, kung maaari, hayaan na
ang tasang ito ay lalampas sa akin. Gayunman, hindi sa nais ko kundi ayon sa nais mo." [40] Lumapit siya sa mga alagad at
sila'y kaniyang nadatnang natutulog at sinabi niya kay Pedro, "Ano, hindi ba ninyo kayang magbantay kasama ko ng

isang oras? [41] Magbantay kayo at manalangin upang hindi kayo matukso. Ang espiritu ay nagnanais, ngunit ang laman
ay mahina."
[42] Umalis siya sa pangalawang pagkakataon at nanalangin, at nagsabi, "Aking Ama, kung hindi ito maaring lilipas maliban
na inumin ko ito, ang kalooban mo ang magaganap." [43] At siya'y nagbalik muli at nakita silang natutulog, sapagkat
mabigat na ang kanilang mga mata. [44] At muli niya silang iniwan at siya'y umalis. Nanalangin siya sa ikatlong
pagkakataon at sinabi ang ganoon ding mga salita.
[45] Pagkatapos, lumapit si Jesus sa kaniyang mga alagad at sinabi sa kanila, "Natutulog pa rin ba kayo at namamahinga?
Tingnan ninyo, malapit na ang oras, at ang Anak ng Tao ay ipagkanulo sa mga kamay ng mga makasalanan. [46] Tumindig
kayo, aalis na tayo. Tingnan ninyo, malapit na ang magkanulo sa akin."
[47] Habang siya'y nagsasalita, si Judas na isa sa Labingdalawa ay dumating. Kasama niya ang napakaraming tao na mula sa
mga punong pari at mga nakatatanda sa mga tao. Dumating sila na may dalang mga espada at mga pamalo. [48] Ngayon
ang tao na magkanulo kay Jesus ay nagbigay ng hudyat sa kanila na nagsasabi, "Kung sinuman ang aking hahalikan, siya
na iyon. Sunggaban siya."
[49] Agad-agad lumapit siya kay Jesus at sinabi, "Binabati kita, Rabi" At hinalikan niya siya. [50] Sinabi ni Jesus sa kaniya,
"Kaibigan, gawin mo kung ano ang ipinunta mo dito." Pagkatapos, nagsidatingan sila at hinawakan si Jesus, at
sinunggaban siya.
[51] Masdan ito, ang isa sa mga kasama ni Jesus ay inunat ang kaniyang kamay at hinugot ang kaniyang espada at tinapyas
ang alipin ng pinakapunong pari, at tinagpas ang kaniyang tainga. [52] Pagkatapos, sinabi ni Jesus sa kaniya, "Ibalik mo
ang espada sa kaniyang kaluban, sapagkat ang lahat ng gagamit ng espada ay masasawi sa pamamagitan din ng espada.
[53] Iniisip ba ninyo na hindi ko kayang tumawag sa aking Ama, at padadalhan niya ako ng higit pa sa labindalawang
pulutong ng mga anghel? [54] Ngunit paano matutupad ang mga kasulatan, na dapat mangyari?"
[55] Sa oras na iyon si Jesus ay nagsabi sa maraming tao, "Pumunta kayo rito na dala-dala ang mga espada at mga pamalo
upang hulihin ako katulad ng isang tulisan? Araw-araw ay nakaupo ako sa templo na nagtuturo at hindi ninyo ako hinuli.
[56] Ngunit lahat ng ito ay kailangang mangyari upang ang mga sinusulat ng mga propeta ay matupad." At iniwanan siya
ng lahat ng mga alagad at sila’y tumakas.
[57] Ang mga humuli kay Jesus ang nagdala sa kaniya sa pinakapunong pari na si Caifas, kung saan ang mga eskriba at mga
nakatatanda ay nagkatipun-tipon. [58] Ngunit sumunod si Pedro sa kaniya na may kalayuan hanggang sa patyo ng
pinakapunong pari. Pumunta siya sa loob at umupo kasama ng mga tagapagbantay upang makita ang kahihinatnan.
[59] Ngayon, ang mga punong pari at ang buong Konseho ay naghahanap ng maling patotoo laban kay Jesus, upang siya'y
kanilang mapatay. [60] Ngunit wala silang mahanap na kahit ano, bagamat maraming maling mga saksi ang nagsilapit.
Ngunit mayamaya may dalawang lumapit [61] at sinabi, "Sinabi ng taong ito, 'Kaya kong gibain ang templo ng Diyos at
muling maipatayo sa loob ng tatlong araw."'
[62] Tumayo ang pinakapunong pari at sinabi sa kaniya, "Wala ka bang isasagot? Ano itong ipinapatotoo nila laban sa iyo?
[63] Ngunit si Jesus ay tahimik lamang. Sinabi ng pinakapunong pari sa kaniya, "Inuutusan kita alang-alang sa Diyos na
buhay, sabihin mo sa amin kung ikaw nga ba si Cristo, ang Anak ng Diyos. [64] Si Jesus ay sumagot sa kaniya, "Ikaw na
mismo ang nagsabi. Ngunit sasabihin ko sa inyo, magmula ngayon ay inyo nang makikita ang Anak ng Tao na nakaupo sa
kanang kamay ng Kapangyarihan at darating na nasa mga ulap ng langit."
[65] At pinunit ng pinakapunong pari ang kaniyang mga damit at nagsabi, "Siya ay nagsalita ng kalapastangan! Bakit
kailangan pa natin ang mga saksi? Ngayon inyo nang narinig ang kalapastangan. [66] Ano sa tingin ninyo?" Sumagot sila at
nagsabi, "Siya'y karapatdapat na mamatay."
[67] At dinuraan nila siya sa mukha at pinagsusuntok at pinagsasampal [68] at sinabi, "Hulaan mo sa amin, ikaw na Cristo.
Sino sa amin ang humampas sa iyo?"
[69] Ngayon si Pedro ay nakaupo sa labas ng patyo at isang utusang babae ang lumapit sa kaniya at sinabi, "Kasama ka din
ni Jesus na taga-Galilea." [70] Ngunit ikinaila niya ito sa harap nilang lahat, na sinasabi, "Hindi ko alam kung ano ang
sinasabi mo."
[71] Nang siya ay lumabas sa isang tarangkahan, isa pang utusang babae ang nakakita sa kaniya at sinabi sa mga nandoon,
"Ang taong ito ay kasama din ni Jesus na taga-Nazaret." [72] At muli niyang ikinaila na may sumpa, "Hindi ko kilala ang
lalaking iyan."
[73] At pagkalipas ng ilang sandali ay lumapit kay Pedro ang mga nakatayo doon at sinabi, "Tiyak na ikaw rin ay isa sa
kanila, sapagkat halatang-halata ka sa iyong pananalita." [74] Pagkatapos nito, nagsimula siyang magsalita ng masama at
nanumpang, "Hindi ko kilala ang lalaking iyan," at agad-agad tumilaok ang tandang. [75] At naalala ni Pedro ang mga
salitang sinabi ni Jesus na, "Bago tumilaok ang tandang ikakaila mo ako nga tatlong beses." At siya'y lumabas at labis na
umiyak.

Chapter 27

[1] Ngayon, nang dumating na ang umaga, ang lahat ng mga punong pari, at mga nakatatanda ng mga tao ay nagsabwatan
laban kay Jesus upang siya ay patayin. [2] Siya ay ginapos nila at dinala palabas at ibinigay kay Pilato na gobernador.

[3] Pagkatapos nang si Judas na nagkanulo sa kaniya ay nakitang nahatulan si Jesus, siya ay nagsisisi at isinauli ang
tatlumpung pirasong pilak sa mga punong pari at mga nakatatanda, [4] at sinabi, "Ako ay nagkasala sa pamamagitan ng
pagkakanulo sa dugong walang kasalanan." Ngunit sinabi nila, "Ano ba sa amin iyon? Tingnan mo yan sa iyong sarili." [5]
At kaniyang itinapon pababa ang tatlumpung piraso ng pilak sa templo, at umalis, at pumunta sa labas at siya ay nagbigti.
[6] At kinuha ng mga punong pari ang tatlumpung piraso ng pilak at sinabi, "Labag sa kautusan na ilagay ito sa kaban ng
yaman, sapagkat ito ay kabayaran ng dugo." [7] Sama-sama nilang pinag-usapan ang bagay na ito at ang salapi ay
ipinambili ng Bukid ng Magpapalayok upang paglibingan ng mga dayuhan. [8] At dahil dito ang bukid na iyon ay tinawag
na, "Ang bukid ng dugo" magpa-hanggang ngayon.
[9] At ang sinabi ni Jeremias na propeta ay natupad, na nagsasabi, "Kinuha nila ang tatlumpung piraso ng pilak, ang halaga
na inilaan sa kaniya ng mga tao ng Israel, [10] at ibinigay nila ito para sa Bukid ng Magpapalayok, ayon sa iniutos sa akin
ng Panginoon."
[11] Ngayon, nakatayo si Jesus sa harap ng gobernador, at tinanong siya ng gobernador, "Ikaw ba ang Hari ng mga Judio?"
Sumagot si Jesus sa kaniya, "Ikaw na ang nagsabi." [12] Ngunit nang siya ay paratangan ng mga punong pari at mga
nakatatanda, hindi siya sumagot ng kahit ano. [13] At sinabi ni Pilato sa kaniya, "Hindi mo ba naririnig ang mga paratang
laban sa iyo?" [14] Ngunit hindi siya sumagot ng kahit isang salita, kaya ang gobernador ay labis na namangha.
[15] Ngayon, sa kapistahan nakaugalian na ng gobernador na magpalaya ng isang bilanggo na napili ng mga tao. [16] At sa
panahon na iyon mayroon silang pusakal na bilanggo na ang pangalan ay si Barabas.
[17] At nang sila ay nagkatipun-tipon, sinabi sa kanila ni Pilato, "Sino ang gusto ninyong palayain ko para sa inyo? Si
Barabas, o si Jesus na tinatawag na Cristo?" [18] Dahil alam niya na ipinasakamay siya ng mga ito dahil sa inggit. [19] Habang
siya ay nakaupo sa upuan ng hukuman, ang kaniyang asawa ay nagpadala ng pasabi sa kaniya na nagsabi, "Huwag kang
makialam sa matuwid na taong iyan. Sapagkat labis akong pinahirapan ngayon sa panaginip tungkol sa kaniya."
[20] Ngayon, ang mga punong pari at ang mga nakatatanda ay hinikayat ang mga tao upang hilingin si Barabas, at si Jesus
ay patayin. [21] At tinanong sila ng gobernador, "Sino sa dalawang ito ang nais ninyong pakawalan ko?" Sinabi nila, si
Barabas." [22] At sinabi ni Pilato sa kanila, "Ano ang gagawin ko kay Jesus na tinatawag na Cristo?" Sumagot silang lahat,
"Ipako siya sa krus."
[23] At sinabi niya, "Bakit, ano ang krimen na kaniyang nagawa?" Ngunit sila ay sumigaw pa ng mas malakas, "Ipako siya sa
krus." [24] At nang nakita ni Pilato na wala siyang magagawa, dahil nagsimula na ang kaguluhan, kumuha siya ng tubig,
naghugas siya ng kamay sa harapan ng maraming tao, at sinabi, "Wala na akong pananagutan sa dugo sa matuwid na
taong ito. Kayo na ang bahala niyan."
[25] Ang lahat ng mga tao ay nagsabi, "Nawa'y mapasaamin at sa aming mga anak ang kaniyang dugo." [26] Pagkatapos ay
pinakawalan niya si Barabas sa kanila, ngunit hinampas niya si Jesus at ipinasakamay niya upang mapako sa krus.
[27] Pagkatapos, dinala ng mga kawal ng gobernador si Jesus sa pretorio at tinipon ang buong pulutong ng mga kawal. [28] At
hinubaran nila siya at nilagyan ng pulang pula na balabal. [29] At gumawa sila ng koronang tinik at inilagay sa kaniyang
ulo, at naglagay ng tungkod sa kaniyang kanang kamay. Sila ay nagpatirapa sa kaniyang harapan at kinutya siya, at
nagsabi, "Sambahin, ang Hari ng mga Judio!"
[30] At siya ay dinuraan nila, at kinuha nila ang tungkod at hinampas siya sa ulo. [31] Pagkatapos nilang kutyain siya,
tinanggal nila ang kaniyang balabal at isinuot sa kaniya ang sarili niyang damit, at inilabas nila siya upang ipako siya sa
krus.
[32] Habang sila ay lumalabas, nakakita sila ng taong taga Cirene na nagngangalang Simon, na kanilang pinilit na sumama
sa kanila upang pasanin niya ang kaniyang krus. [33] At sila ay nakarating sa lugar na tinatawag na Golgota, na ang ibig
sabihin ay, "Lugar ng mga Bungo." [34] At siya ay binigyan ng alak na may halong apdo. Ngunit nang matikman niya ito,
ayaw niya itong inumin.
[35] Nang siya ay ipinako nila sa krus, pinaghati-hatian nila ang kaniyang mga kasuotan sa pamamagitan ng
pagsasapalaran. [36] At sila ay nagsiupo at binantayan siya. [37] Sa itaas ng kaniyang ulo ay nilagyan nila ng sakdal laban sa
kaniya na nagsasabi, "Ito ay si Jesus, ang Hari ng mga Judio."
[38] May dalawang magnanakaw na naipako sa krus na kasama niya, ang isa ay sa kaniyang kanan at ang isa ay sa
kaniyang kaliwa. [39] At hinamak siya ng mga dumaan, at iniling ang kanilang mga ulo [40] at nagsasabi, "Ikaw na sisira ng
templo at itatayo ito sa loob ng tatlong araw, iligtas mo ang iyong sarili! Kung ikaw ang Anak ng Diyos, bumaba ka riyan
sa krus!"
[41] Sa ganoon ding paraan kinutya siya ng mga punong pari, kasama ng mga eskriba at mga nakatatanda, at sinabi, [42]
Siya'y nagligtas ng iba, ngunit hindi niya kayang iligtas ang kaniyang sarili. Siya ay Hari ng Israel. Hayaan mo siyang
bumaba mula sa krus at tayo ay maniniwala na sa kaniya.
[43] Nagtiwala siya sa Diyos. Iligtas siya ng Diyos ngayon kung nais niya, dahil sinabi niya, 'Ako ay Anak ng Diyos. ' [44] At ang
mga magnanakaw na kasama niyang naipako sa krus ay nagsalita din ng katulad na panlalait sa kaniya.
[45] Ngayon, mula sa tanghaling tapat dumilim ang buong paligid hanggang sa alas tres ng hapon. [46] At dakong alas tres ng
hapon, sumigaw si Cristo na may malakas na tinig at sinabi, "Eli, Eli, lama sabachthani?" na ang kahulugan ay, "Diyos ko,
Diyos ko, bakit mo ako pinabayaan?" [47] Nang ang ilan sa mga nakatayo doon ay nakarinig nito, sinabi nila, "Tinatawag
niya si Elias."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[48] Agad-agad ang isa sa kanila ay tumakbo at kumuha ng spongha, pinuno ito ng maasim na alak, inilagay sa dulo ng
tungkod at ibinigay ito sa kaniya upang inumin. [49] At ang iba sa kanila ay nagsabi, "Hayaan ninyo siya. Tingnan natin
kung darating si Elias upang iligtas siya." [50] Pagkatapos nito muling sumigaw si Jesus na may malakas na tinig at isinuko
ang kaniyang espiritu.
[51] Masdan ito, ang kurtina sa templo ay nahati sa dalawa mula itaas hanggang sa baba. At ang mundo ay nayanig, at ang
mga bato ay nahati. [52] At ang mga libingan ay nabuksan, at ang katawan ng mga banal na tao na nakatulog ay
bumangon. [53] At lumabas sila mula sa mga libingan pagkatapos ng kaniyang pagkabuhay, pumasok sa banal na lungsod,
at nagpakita sa marami.
[54] Ngayon nang masaksihan ng kapitan ng kawal at ng mga nagbabantay kay Jesus ang lindol at ang mga bagay na
nangyari, lubha silang natakot at nagsabi, "Tunay na Anak siya ng Diyos." [55] At maraming mga kababaihan na sumunod
kay Jesus mula sa Galilea upang mag-aruga sa kaniya ay naroon at nakatinggin sa di kalayuan. [56] Kabilang sa kanila ay si
Maria Magdalena, si Maria na ina ni Santiago at Jose, at ang ina ng mga anak na lalaki ni Zebedeo.
[57] Nang sumapit ang gabi, may dumating na mayamang tao na taga-Arimatea na nagngangalang Jose, na isa ding alagad ni
Jesus.
[58] Kinausap niya si Pilato at hiningi ang katawan ni Jesus. Pagkatapos nito nag-utos si Pilato na ibigay ito sa kaniya.
[59] Kinuha ni Jose ang katawan, binalot ito ng malinis na lino, [60] at hinimlay niya ito sa kaniyang bagong libingan na
kaniyang inuka sa bato. Pagkatapos, pinagulong ang malaking bato at ipinangtakip sa pinto ng libingan at umalis. [61] Si
Maria Magdalena at ang isa pang Maria ay naroon, nakaupo sa tapat ng libingan.
[62] Sa sumunod na araw, na ang araw matapos ang Paghahanda, ang mga punong pari at ang mga Pariseo ay nagkatipun-
tipon kasama ni Pilato. [63] At sinabi nila, "Ginoo, naalala namin noong nabubuhay pa ang mapanlinlang, sinabi niya,
'Pagkatapos ng tatlong araw ako ay muling mabubuhay.' [64] Kaya iutos mo na ang libingan ay mabantayang mabuti
hanggang sa ikatlong araw. Kung hindi maaring pumunta ang kaniyang mga alagad at nakawin siya at sasabihin sa mga
tao, 'Nabuhay siya mula sa mga patay.' At ang huling panlilinlang ay malala pa sa nauna."
[65] Sinabi ni Pilato sa kanila, "Magdala kayo ng tagapagbantay. Pumunta kayo at tiyakin ninyong ligtas hanggang sa kaya
ninyo." [66] Kaya pumunta sila at siniguradong ligtas ang libingan, sinelyohan ang bato at naglagay ng tagapagbantay.

Chapter 28

[1] Nang matapos na ang araw ng Pamamahinga at magsimulang magbukang liwayway sa unang araw ng linggo, si Maria
Magdalena at ang isa pang Maria ay pumunta upang tingnan ang libingan. [2] Masdan ito, may malakas na lindol, dahil
bumaba mula langit ang anghel ng Panginoon, dumating at ginulong ang bato at naupo sa ibabaw nito.
[3] Ang kaniyang anyo ay katulad ng kidlat at ang kaniyang kasuotan ay kasing puti ng niyebe. [4] At nayanig ng takot ang
mga tagapagbantay at naging tulad ng patay na mga tao.
[5] Kinausap ng anghel ang mga babae at sinabi sa kanila, "Huwag kayong matakot, dahil alam kong hinanap ninyo si Jesus
na ipinako sa krus. [6] Wala na siya dito, ngunit bumangon na katulad ng kaniyang sinabi. Halikayo tingnan ang lugar na
hinimlayan ng Panginoon. [7] Pumunta kayo kaagad at sabihin sa kaniyang mga alagad, 'Siya ay bumangon na mula sa mga
patay. Makinig kayo, siya ay mauuna sa inyo sa Galilea. At doon makikita ninyo siya.' Makinig kayo, nasabi ko na sa inyo."
[8] At kaagad na umalis ang mga babae sa libingan na may takot at malaking tuwa at nagsitakbo upang sabihin sa mga
alagad. [9] Masdan ito, sinalubong sila ni Jesus at sinabi, "Binabati ko kayo." At lumapit ang mga babae, hinawakan ang
kaniyang mga paa at sinamba siya. [10] Pagkatapos nito sinabi ni Jesus sa kanila, "Huwag kayong matakot. Pumunta kayo
at sabihin sa aking mga kapatid na pumunta sa Galilea. Doon makikita nila ako."
[11] Ngayon habang ang mga babae ay papunta, masdan ito, ang ilan sa mga tagapagbantay ay pumunta sa lungsod at sinabi
sa mga punong pari ang lahat ng nangyari. [12] Nang nagtipun-tipon ang mga pari kasama ng mga nakatatanda at pinag-
usapan nila ang pangyayaring iyon, nagbigay sila ng malaking halaga ng pera sa mga kawal [13] at sinabi sa kanila,
"Sabihin ninyo sa iba, 'Pumunta ang mga alagad ni Jesus noong gabi at ninakaw ang kaniyang katawan habang kami ay
natutulog.'
[14] Kung makarating sa gobernador ang balitang ito, hihikayatin namin sila at alisin sa inyo ang anumang pagkabahala." [15]
Kaya kinuha ng mga kawal ang pera at ginawa kung ano ang iniutos sa kanila. Ang balitang ito ay kumalat agad sa mga
Judio at nagpatuloy magpahanggang ngayon.
[16] Ngunit ang labing-isa na mga alagad ay pumunta sa Galilea, sa bundok na kung saan itinuro ni Jesus sa kanila. [17] Nang
siya ay nakita nila, sinamba nila siya, ngunit ang iba ay nag-alinlangan.
[18] Pumunta si Jesus sa kanila at nagsalita sa kanila at sinabi, "Ibinigay sa akin ang lahat ng kapangyarihan sa langit at sa
lupa. [19] Humayo kayo at gawing mga alagad ang lahat ng mga bansa. Bautismuhan sila sa ngalan ng Ama, ng Anak, at ng
Banal na Espiritu.
[20] Turuan sila na sumunod sa lahat ng mga iniutos ko sa inyo. At pakinggan ninyo, Ako ay laging nasa inyo, maging sa
katapusan ng mundo."

Mark

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 1

[1] Ito ang simula ng ebanghelyo tungkol kay Jesu-Cristo, na Anak ng Diyos. [2] Katulad ng nasusulat sa aklat ni Isaias na
propeta, "Tingnan mo, ipapadala ko ang aking taga-pamalita na mauuna sa iyo, ang maghahanda ng iyong daan. [3] Ang
tinig ng isang sumisigaw sa ilang, 'Ihanda ninyo ang daan ng Panginoon. Ituwid ang kaniyang daraanan.'"
[4] Dumating si Juan na nagbabautismo sa ilang at nangangaral tungkol sa bautismo ng pagsisisi alang-alang sa
kapatawaran ng mga kasalanan. [5] Ang buong bansa ng Judea at lahat ng taga-Jerusalem ay pumunta sa kaniya. Sila ay
binautismuhan niya sa Ilog ng Jordan, na nagtatapat ng kanilang mga kasalanan. [6] Nakasuot si Juan ng balabal gawa sa
balahibo ng kamelyo at sinturong balat sa palibot ng kaniyang baywang, at kumakain siya ng mga balang at pulot-
pukyutan.
[7] Nangaral siya at sinabi, "Mayroong darating na kasunod ko na mas makapangyarihan kaysa sa akin, at hindi ako
karapat-dapat na yumuko para kalasin man lang ang tali ng kaniyang sandalyas. [8] Binautismuhan ko kayo ng tubig,
ngunit babautismuhan niya kayo ng Banal na Espiritu."
[9] Nangyari sa mga araw na iyon na si Jesus ay dumating mula sa Nazaret sa Galilea at siya ay binautismuhan ni Juan sa
ilog ng Jordan. [10] Nang si Jesus ay umahon sa tubig, nakita niya na bumukas ang langit at ang Espiritu ay bumaba sa
kaniya na tulad ng kalapati. [11] At isang tinig ang nagmula sa langit, "Ikaw ang minamahal kong Anak. Ako ay labis na
nalulugod sa iyo."
[12] At agad-agad, sapilitan siyang pinapunta ng Espiritu sa ilang. [13] Nanatili siya sa ilang sa loob ng apatnapung araw na
tinutukso ni Satanas. Kasama niya ang mababangis na hayop at pinaglingkuran siya ng mga anghel.
[14] Ngayon matapos madakip si Juan, dumating si Jesus sa Galilea na nagpapahayag ng ebanghelyo ng Diyos, [15] at sinasabi,
"Ang panahon ay naganap na, at ang kaharian ng Diyos ay malapit na. Magsisi kayo at maniwala sa ebanghelyo."
[16] At habang dumadaan siya sa tabi ng Dagat ng Galilea, nakita niya si Simon at Andres na kapatid ni Simon na
naghahagis ng lambat sa dagat, sapagkat sila ay mga mangingisda. [17] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Halikayo, sumunod kayo
sa akin at gagawin ko kayong mga mangingisda ng mga tao." [18] At kaagad na iniwan nila ang mga lambat at sumunod sa
kaniya.
[19] Habang si Jesus ay naglalakad papalayo, nakita niya si Santiago na anak ni Zebedeo at Juan na kapatid nito, sila ay nasa
bangka na nagkukumpuni ng mga lambat. [20] Agad silang tinawag ni Jesus at iniwan nila ang kanilang amang si Zebedeo
sa bangka kasama ang mga binayarang katulong at sumunod sila sa kaniya.
[21] At nakarating sila sa Capernaum at sa Araw ng Pamamahinga, agad na pumunta si Jesus sa sinagoga at nagturo. [22]
Namangha sila sa kaniyang pagtuturo sapagkat siya ay nagtuturo katulad ng isang taong may kapangyarihan at hindi
tulad ng mga eskriba.
[23] Noon din ay may isang lalaki sa kanilang sinagoga na may masamang espiritu, at sumigaw siya, [24] na nagsasabi, "Ano
ang kinalaman namin sa iyo, Jesus ng Nazaret? Pumarito ka ba upang puksain kami? Alam ko kung sino ka. Ikaw ang
Banal na mula sa Diyos!" [25] Sinaway ni Jesus ang demonyo at sinabi, "Tumahimik ka at lumabas ka sa kaniya!" [26] At
binagsak siya ng masamang espiritu, lumabas mula sa kaniya habang sumisigaw ng malakas.
[27] At ang lahat ng tao ay namangha, kaya nagtanungan sila sa isa't isa, "Ano ito? Bagong katuruan na may kapangyarihan?
Nauutusan niya kahit ang mga masasamang espiritu at sumusunod naman ang mga ito sa kaniya!" [28] At agad na kumalat
sa lahat ng dako ang balita tungkol sa kaniya sa buong rehiyon ng Galilea.
[29] At kaagad, nang lumabas sila sa sinagoga, pumunta sila sa tahanan ni Simon at Andres kasama sina Santiago at Juan. [30]
Ngayon ang babaing biyenan ni Simon ay nakahigang nilalagnat, at agad nilang sinabi kay Jesus ang tungkol sa kaniya. [31]
Kaya lumapit siya, hinawakan siya sa kamay at itinayo siya; nawala ang kaniyang lagnat at nagsimula siyang
paglingkuran sila.
[32] Nang gabing iyon, pagkatapos lumubog ng araw, dinala nila sa kaniya ang lahat ng may sakit at ang mga sinapian ng
mga demonyo. [33] Ang buong lungsod ay nagkatipon sa may pinto. [34] Marami ang pinagaling niya na mayroong iba't ibang
sakit at nagpalayas siya ng mga demonyo, ngunit hindi niya pinahintulutan ang mga demonyong magsalita dahil kilala
siya ng mga ito.
[35] Bumangon siya ng napaka-aga, habang madilim pa; umalis siya at pumunta sa isang lugar kung saan siya maaaring
mapag-isa at nanalangin siya doon. [36] Hinanap siya ni Simon at ng mga kasama niyang naroon. [37] Natagpuan nila siya at
sinabi sa kaniya, "Naghahanap ang lahat sa iyo."
[38] Sinabi niya, "Pumunta tayo sa ibang lugar, sa mga nakapaligid na mga bayan upang makapangaral din ako doon. Iyon
ang dahilan kaya ako naparito." [39] Pumunta siya sa lahat ng dako ng Galilea, nangangaral sa mga sinagoga at
nagpapalayas ng mga demonyo.
[40] Isang ketongin ang lumapit sa kaniya. Siya ay nagmamakaawa sa kaniya, lumuhod siya at sinabi sa kaniya, "Kung iyong
nanaisin, maaari mo akong gawing malinis." [41] Sa habag niya, iniabot ni Jesus ang kaniyang kamay at hinawakan siya,
sinasabi sa kaniya, "Nais ko. Maging malinis ka." [42] Kaagad na nawala ang kaniyang ketong at siya ay naging malinis.
[43] Mahigpit siyang pinagbilinan ni Jesus at agad siyang pinaalis. [44] Sinabi niya sa kaniya, "Siguraduhin mong wala kang
sasabihin sa kahit na sino, ngunit humayo ka at ipakita mo ang iyong sarili sa pari at maghandog kung ano ang iniutos ni
Moises para sa iyong pagkalinis, bilang patotoo sa kanila."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

45 Ngunit siya ay umalis at sinimulang sabihin sa lahat, at labis na ikinalat ang nangyari, anupat si Jesus ay hindi na
malayang makapasok sa kahit anong bayan. Kaya siya ay nanatili sa mga ilang na lugar at pumupunta ang mga tao sa
kaniya mula sa lahat ng dako.

Chapter 2

1 Nang makabalik si Jesus sa Capernaum makalipas ang ilang araw, napabalita na nakauwi na siya sa kaniyang tahanan. 2
At maraming tao ang nagtipun-tipon doon kaya wala nang puwang, maging sa may pintuan at ipinangaral ni Jesus ang
salita sa kanila.
3 At may ilang lalaking pumunta sa kaniyang may dalang paralisadong lalaki; apat na tao ang bumuhat sa kaniya. 4 Nang
hindi sila makalapit kay Jesus dahil sa maraming tao, inalis nila ang bubong sa taas kung saan siya naroon. At nang
nakagawa sila ng butas doon, ibinaba nila ang higaan kung saan nakahiga ang lalaking paralisado.
5 Nang makita ni Jesus ang kanilang pananampalataya, sinabi niya sa lalaking paralisado, "Anak, pinatawad na ang iyong
mga kasalanan." 6 Ngunit nangatwiran sa kanilang mga puso ang ilan sa mga eskriba na nakaupo doon, 7 "Paano
nakapagsasalita ang taong ito ng ganito? Lumapastangan siya! Sino ang makapagpapatawad ng mga kasalanan kundi ang
Diyos lamang?"
8 At nalaman agad ni Jesus sa kaniyang espiritu kung ano ang kanilang iniisip. Sinabi niya sa kanila, "Bakit ninyo ito
iniisip sa inyong mga puso? 9 Ano ang mas madaling sabihin sa lalaking paralisado, ''Napatawad na ang iyong mga
kasalanan' o ang sabihin 'Bumangon ka, kunin ang iyong higaan at lumakad ka'?
10 Ngunit upang malaman ninyo na ang Anak ng Tao ay may kapangyarihan dito sa mundo na magpatawad ng mga
kasalanan," sinabi niya sa paralitiko, 11 "Sinasabi ko sa iyo, bumangon ka, kunin ang iyong higaan, at pumunta ka sa iyong
bahay." 12 Bumangon siya at kaagad kinuha ang kaniyang higaan at lumabas siya sa bahay na iyon sa harap ng lahat,
kaya't silang lahat ay namangha at niluwalhati ang Diyos, at kanilang sinabi, "Kailanman ay hindi pa kami nakakita ng
katulad nito."
13 Muli siyang bumalik sa tabi ng lawa at pumunta sa kaniya ang napakaraming tao, at tinuruan sila ni Jesus. 14 Sa
kaniyang pagdaan, nakita niya si Levi na anak ni Alfeo na nakaupo sa paningilan ng buwis at sinabi sa kaniya, "Sumunod
ka sa akin." Tumayo si Levi at sumunod siya sa kaniya.
15 At nang kumakain si Jesus sa bahay ni Levi, maraming maniningil ng buwis at mga makasalanang tao ang nakikisalo
kay Jesus at sa kaniyang mga alagad, sapagkat marami sila na sumunod sa kaniya. 16 Nang makita ng mga eskriba na mga
Pariseo si Jesus na kumakain kasama ang mga makasalanang tao at tagasingil ng buwis, sinabi nila sa kaniyang mga
alagad, "Bakit siya nakikisalo sa mga tagasingil ng buwis at mga makasalanang tao?"
17 Nang marinig ito ni Jesus, sinabi niya sa kanila, "Ang mga taong malakas ang pangangatawan ay hindi nangangailangan
ng manggagamot, ang mga may sakit lamang ang nangangailangan. Hindi ako pumarito upang tawagin ang mga
matuwid na tao kundi ang mga taong makasalanan."
18 Ang mga alagad ni Juan at ang mga Pariseo ay nag-aayuno. Lumapit ang ilang tao at sinabi sa kaniya, "Bakit nag-aayuno
ang mga alagad ni Juan at mga alagad ng mga Pariseo ngunit ang iyong mga alagad ay hindi nag-aayuno?" 19 Sinabi ni
Jesus sa kanila, "Maaari bang mag-ayuno ang mga tagapaglingkod sa kasal kung kasama pa nila ang lalaking ikakasal?
Hanggang kasama pa nila ang lalaking ikakasal ay hindi pa sila maaaring mag-ayuno.
20 Ngunit darating din ang araw na ang lalaking ikakasal ay mailalayo sa kanila at sa mga araw na iyon, mag-aayuno sila.
21 Walang taong magtatahi ng bagong tela sa lumang damit dahil kung ganoon ang itinagpi nito ay mapupunit at
magkakaroon ng mas malalang punit.
22 Walang taong maglalagay ng bagong alak sa lumang sisidlang-balat dahil kung ganoon ay masisira ng alak ang
sisidlang-balat at kapwa masasayang ang alak at ang sisidlang balat. Sa halip ay maglagay ng bagong alak sa bagong
sisidlang-balat."
23 Sa Araw ng Pamamahinga, pumunta si Jesus at ang kaniyang mga alagad sa triguhan at nagsimulang mamitas ang
kaniyang mga alagad ng mga uhay. 24 At sinabi ng mga Pariseo sa kaniya, "Tingnan mo, bakit sila gumagawa ng bagay na
ipinagbabawal sa Araw ng Pamamahinga?"
25 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi pa ba ninyo nababasa ang ginawa ni David noong siya ay nangailangan at nagutom—
siya at ang mga lalaking kasama niya? 26 Kung paano siya pumasok sa tahanan ng Diyos noong si Abiatar ang
pinakapunong pari at kinain ang tinapay—na handog na hindi naaayon sa batas na kainin ng kahit na sino maliban sa
mga pari—at binigyan pa niya ang kaniyang mga kasama?"
27 Sinabi ni Jesus, "Ang Araw ng Pamamahinga ay ginawa para sa sangkatauhan, at hindi ang sangkatauhan para sa Araw
ng Pamamahinga. 28 Kung gayon, ang Anak ng Tao ay Panginoon maging sa Araw ng Pamamahinga."

Chapter 3

1 At muli siyang naglakad papasok sa loob ng sinagoga at doon may isang lalaki na tuyot ang kamay. 2 Ilan sa mga tao ay
nagmamatyag ng mabuti kung papagalingin siya ni Jesus sa Araw ng Pamamahinga upang maparatangan nila siya.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[3] Sinabi ni Jesus sa lalaki na tuyot ang kamay, "Tumindig ka at tumayo sa gitna ng lahat." [4] At sinabi niya sa mga tao,
"Naaayon ba sa batas ang gumawa ng mabuti sa Araw ng Pamamahinga o ang manakit; ang sumagip ng buhay o ang
pumatay?" Ngunit tahimik ang mga tao.
[5] Tiningnan niya sila ng may galit, labis siyang nalulungkot dahil sa katigasan ng kanilang mga puso, at sinabi niya sa
lalaki, "Iunat mo ang iyong kamay." Iniunat niya ang kaniyang kamay at pinagaling ito ni Jesus. [6] Lumabas ang mga
Pariseo at agad bumuo ng sabwatan kasama ng mga taga-sunod ni Herodias laban sa kaniya upang ipapatay siya.
[7] Pagkatapos, pumunta si Jesus sa dagat kasama ng kaniyang mga alagad at napakaraming tao ang sumunod sa kanila
mula sa Galilea, at Judea, [8] Jerusalem at mula sa Idumea at ibayo ng Jordan at sa palibot ng Tiro at Sidon, napakaraming
tao ang pumunta sa kaniya nang marinig nila ang lahat ng mga ginagawa niya.
[9] Hiniling niya sa kaniyang mga alagad na ipaghanda siya ng isang bangka upang hindi siya maipit ng mga tao. [10] Dahil sa
marami na siyang napagaling, lahat ng may mga malulubhang karamdaman ay gustong makalapit sa kaniya upang
mahawakan siya.
[11] Sa tuwing makikita siya ng mga maruming espiritu, nagpapatirapa sila at sumisigaw, "Ikaw ang Anak ng Diyos." [12]
Mahigpit niyang iniutos sa mga ito na huwag nilang ipapaalam kung sino siya.
[13] Umakyat siya sa bundok at tinawag niya ang mga gusto niya at pumunta sila sa kaniya. [14] Itinalaga niya ang
Labindalawa (na tinawag niyang mga apostol) para sila ay makasama niya at maaari niya silang isugo upang mangaral, [15]
at upang magkaroon sila ng kapangyarihang magpalayas ng mga demonyo. [16] Itinalaga niya ang Labindalawang apostol:
Si Simon na pinangalanan niyang Pedro,
[17] si Santiago na anak ni Zebedeo, si Juan na kapatid ni Santiago, na mga pinangalanan niyang Boanerges na ang ibig
sabihin ay mga anak ng kulog, [18] at sila Andres, Felipe, Bartolomeo, Mateo, Tomas, Santiago na anak ni Alfeo, Tadeo,
Simon na makabayan, [19] at si Judas Iskaryote, na magkakanulo sa kaniya.
[20] Pagkatapos ay umuwi na siya at muling nagtipon-tipon ang maraming tao, kung kaya hindi man lang sila makakain ng
tinapay. [21] Nang marinig ng kaniyang pamilya ang balitang ito, agad silang lumabas upang pilit siyang kunin, dahil
sinasabi nilang, "Nahihibang na siya." [22] Sinabi ng mga eskribang nanggaling sa Jerusalem, "Sinaniban siya ni Beelzebul,"
at, "Sa pamamagitan ng pinuno ng mga demonyo, pinapaalis niya ang mga demonyo."
[23] Tinawag sila ni Jesus at nagsalita sa kanila sa pamamagitan ng talinghaga, "Paano maitataboy ni Satanas si Satanas?" [24]
Kung nahahati ang isang kaharian laban sa kaniyang sarili, ang kahariang ito ay hindi maaaring manatili. [25] Kung ang
isang tahanan ay nahahati laban sa kaniyang sarili, ang tahanang ito ay hindi maaaring manatili.
[26] Kung naghimagsik si Satanas laban sa kaniyang sarili at magkabahabahagi, hindi siya maaaring manatili, subalit siya
ay magwawakas. [27] Ngunit walang sinuman ang makapapasok sa bahay ng isang malakas na tao at magnakaw ng
kaniyang mga kagamitan nang hindi niya ito gagapusin muna, saka pa lang niya mananakawan ang bahay nito.
[28] Totoo itong sinasabi ko sa inyo, ang lahat ng mga kasalanan ng mga anak ng tao ay mapapatawad, maging ang lahat ng
mga kalapastanganang sinasabi nila, [29] ngunit ang sinumang lumalapastangan laban sa Banal na Espiritu ay hindi
kailanman magkakaroon ng kapatawaran, ngunit mayroong walang hanggang kasalanan." [30] Sinabi ito ni Jesus dahil
sinasabi nilang, "Mayroon siyang maruming espiritu."
[31] Pagkatapos ay dumating ang kaniyang ina at mga kapatid na lalaki at tumayo sila sa labas. Pinasundo nila siya at
pinatawag. [32] Umupo ang napakaraming tao sa palibot niya at sinabi sa kaniya, "Nasa labas ang iyong ina at mga kapatid,
hinahanap ka nila."
[33] Sinagot niya sila, "Sino ang ina at mga kapatid ko?" [34] Tiningnan niya ang mga taong nakaupo sa palibot niya at sinabi,
"Tingnan ninyo, ito ang aking ina at mga kapatid! [35] Dahil kung sino man ang tumutupad sa kalooban ng Diyos, ang taong
iyon ay ang aking kapatid na lalaki, kapatid na babae, at ina."

Chapter 4

[1] Muli siyang nagsimulang mangaral sa tabi ng dagat. At nagtipun-tipon ang napakaraming tao sa paligid niya, kaya
sumakay siya sa bangka na nasa dagat at naupo. Ang mga tao ay nasa tabi ng dagat sa dalampasigan. [2] At tinuruan niya
sila ng maraming bagay sa pamamagitan ng mga talinghaga, at sinabi niya sa kanila sa kaniyang pagtuturo,
[3] "Makinig kayo, lumabas ang manghahasik upang maghasik. [4] Habang siya ay naghahasik, mayroong mga binhing
napunta sa daan at dumating ang mga ibon at inubos ang mga ito. [5] Ang ibang mga binhi ay napunta sa mabatong lupa na
kung saan ang lupa ay kakaunti lamang. Agad silang tumubo dahil hindi malalim ang lupa nito.
[6] Ngunit nang sumikat ang araw, nalanta ang mga ito at dahil wala silang ugat natuyo ang mga ito. [7] Ang ibang mga binhi
ay napunta sa tinikan. Lumaki ang mga halamang may tinik at sinakal ang mga ito, at hindi ito nakapamunga ng kahit
isang butil.
[8] Napunta sa matabang lupa ang ibang binhi at nagkabutil habang lumalago at dumarami, at may nagkabutil ng
tigtatatlumpu, tig-aanimnapu, at tig-iisangdaan". [9] At sinabi niya, "Sinuman ang may taingang pandinig, makinig!"
[10] Nang nag-iisa na si Jesus, nagtanong ang mga malalapit sa kaniya kasama ang Labindalawa tungkol sa talinghaga. [11]
Sinabi niya sa kanila, "Ipinagkaloob sa inyo ang hiwaga ng kaharian ng Diyos. Ngunit sa ibang nasa labas ang lahat ay

mga talinghaga, [12] nang sa gayon, kapag sila ay tumingin, oo titingin sila, ngunit hindi sila makakakita, at kapag sila ay
nakinig, oo makaririnig sila, ngunit hindi sila makauunawa, o kundi sila ay manumbalik at patatawarin sila ng Diyos."
[13] At sinabi niya sa kanila, "Hindi ba ninyo naiintindihan ang talinghagang ito? Paano pa kaya ninyo maiintindihan ang
iba pang mga talinghaga? [14] Ang manghahasik ay naghasik ng salita. [15] Ang ilan sa mga ito ay ang nahulog sa tabi ng daan,
kung saan ang salita ay naihasik. At nang marinig nila ito, agad na dumating si Satanas upang alisin ang salitang
naitanim sa kanila.
[16] At ang iba ay ang mga naitanim sa mabatong lupa, nang makarinig sila ng salita, agad nila itong tinatanggap nang may
kagalakan. [17] At hindi sila nakapag-ugat kaya sila nakatiis lang ng maikling panahon. At dumating ang mga pagdurusa o
pag-uusig dahil sa salita at agad silang nadapa.
[18] At ang iba naman ay naihasik sa tinikan. Narinig nila ang salita at tinanggap ito, [19] ngunit ang mga alalahanin sa
mundo, ang pandaraya ng kayamanan at ang pagnanasa sa iba pang mga bagay ay pumasok at nasakal ang salita, at ito
ay hindi nakapamunga. [20] At mayroon namang naihasik sa matabang lupa. Narinig nila ang salita at tinanggap ito at
nakapamunga: may tatlumpu, may animnapu, at may isangdaan."
[21] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Magdadala ba kayo ng lampara sa loob ng bahay upang ilagay ito sa loob ng basket o sa
ilalaim ng higaan? Dadalhin ninyo ito sa loob at ilalagay sa lagayan ng lampara. [22] Sapagkat walang itinatago na hindi
maihahayag at walang lihim na hindi maibubunyag. [23] Sinuman ang may taingang pandinig, makinig.
[24] Sinabi niya sa kanila, "Pakinggan ninyong mabuti ang inyong naririnig, ang panukat na inyong ginagamit ay siya ring
gagamiting panukat sa inyo, at idadagdag ito sa inyo. [25] Dahil sinumang mayroon ay pagkakalooban ng higit pa, at
sinumang wala, kukunin maging ang anumang nasa kaniya."
[26] At sinabi niya, "Ang kaharian ng Diyos ay tulad ng isang taong naghasik ng kaniyang binhi sa lupa. [27] Sa gabi siya ay
natutulog at sa umaga siya ay bumabangon, at ang binhi ay sumisibol at tumutubo, ngunit hindi niya alam kung paano. [28]
Ang lupa sa sarili niya ay namumunga ng butil: una ang sibol, sunod ang mga tangkay, sunod ang mga hinog na butil sa
tangkay. [29] At kapag nahinog na ang butil, agad niyang ipinadadala ang panggapas sapagkat dumating na ang anihan."
[30] At sinabi niya, "Saan natin maihahambing ang kaharian ng Diyos, o anong talinghaga ang magagamit natin upang
maipaliwanag ito? [31] Ito ay katulad ng buto ng mustasa na kapag ito ay itinanim, ito ang pinakamaliit sa lahat ng mga
buto sa daigdig. [32] Gayunpaman, kapag ito ay naitanim, tumutubo ito at nagiging pinakamalaki sa lahat ng mga tanim sa
bukirin at nagkakaroon ito ng malalaking sanga, kaya ang mga ibon sa himpapawid ay nakakapamugad sa lilim nito.
[33] Ipinangaral niya ang salita sa kanila sa pamamagitan ng maraming talinghagang katulad nito, hanggang sa kaya nilang
maunawaan, [34] at hindi siya nangaral sa kanila nang hindi gumagamit ng talinghaga. Ngunit kapag siya ay nag-iisa na
lamang, ipinapaliwanag niya ang lahat sa kaniyang sariling mga alagad.
[35] Kinagabihan, nang araw ding iyon, sinabi niya sa kanila, "Tumawid tayo sa kabilang dako." [36] Kaya iniwan nila ang
maraming tao na isinama nila si Jesus dahil nakasakay na siya sa bangka. Mayroon ding ibang mga bangkang sumama sa
kaniya. [37] Nagkaroon ng matinding unos at hinampas ng mga alon ang bangka kaya halos mapuno na ito ng tubig.
[38] Ngunit si Jesus naman ay nasa dulo ng bangka at natutulog sa unan. Ginising nila si Jesus at sinabi, "Guro, hindi ba kayo
nababahala na malapit na tayong mamatay? [39] At gumising siya at sinaway ang hangin at sinabi sa dagat, "Pumayapa ka,
tigil." Tumigil ang hangin, at nagkaroon ng labis na kapayapaan.
[40] At sinabi niya sa kanila, "Bakit kayo natatakot? Wala pa rin ba kayong pananampalataya?" [41] Lubha silang natakot at
sinabi nila sa isa't isa, "Sino ba talaga siya, dahil maging ang hangin at ang dagat ay sumusunod sa kaniya?"

Chapter 5

[1] Dumating sila sa kabilang dako ng dagat, sa rehiyon ng Geraseno. [2] At nang bumababa si Jesus sa bangka, agad may
isang lalaking may maruming espiritu ang pumunta sa kaniya mula sa mga libingan.
[3] Ang lalaki ay nakatira sa mga libingan. Wala nang makapagpigil sa kaniya, kahit pa kadena. [4] Ilang ulit na siyang
ginapos gamit ang mga tanikala at kadena. Sinisira niya ang mga kadena at winawasak niya ang kaniyang mga tanikala.
Walang sinuman ang may lakas na supilin siya.
[5] Bawat gabi at araw sa mga libingan at sa mga bundok, sumisigaw siya at sinusugatan niya ang kaniyang sarili ng mga
matatalas na bato. [6] Nang makita niya si Jesus sa malayo, tumakbo siya sa kaniya at yumuko sa kaniyang harapan.
[7] Sumigaw siya nang may malakas na boses, "Ano ang kinalaman ko sa iyo, Jesus, Anak ng Kataas-taasang Diyos?
Nakikiusap ako sa iyo sa Diyos mismo, huwag mo akong pahirapan." [8] Sapagkat sinasabi niya sa kaniya, "Lumabas ka sa
lalaking ito, ikaw na maruming espiritu."
[9] At tinanong niya ito, "Ano ang pangalan mo?" At sumagot siya, "Ang pangalan ko ay Pulutong, sapagkat marami kami." [10]
Paulit-ulit siyang nakiusap sa kaniya na huwag silang papuntahin sa labas ng rehiyon.
[11] Ngayon may malaking kawan ng baboy ang naroon na kumakain sa burol, [12] at nagmakaawa sila sa kaniya, na sinasabi,
"Papuntahin mo kami sa mga baboy, hayaan mo kaming pumasok sa kanila." [13] Kaya pinayagan niya ang mga ito,
lumabas ang mga masamang espiritu at pumasok sa mga baboy, at nagtakbuhan sila patungo sa matarik na burol
papunta sa dagat, halos dalawang libong baboy ang nalunod sa dagat.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

14 At tumakbo ang mga nagpapakain sa mga baboy at ipinamalita sa lungsod at sa mga karatig-pook kung ano ang
nangyari. At maraming tao ang pumunta upang makita kung ano ang nangyari. 15 Pagkatapos ay pumunta sila kay Jesus
at nakita nila ang lalaking sinapian ng demonyo— na may Pulutong—na nakaupo, nakabihis, at nasa kaniyang tamang
kaisipan, at sila ay natakot.
16 Sinabi sa kanila ng mga nakakita ng nangyari sa lalaking sinapian ng demonyo kung ano ang nangyari sa kaniya at
gayon din ang tungkol sa mga baboy. 17 At nagsimula silang nagmakaawa sa kaniya na umalis sa kanilang rehiyon.
18 At nang sumasakay na siya sa bangka, nakiusap sa kaniya ang lalaking sinaniban ng demonyo kung maaari siyang
sumama sa kaniya. 19 Ngunit hindi siya pumayag dito, subalit sinabi niya sa kaniya, "Umuwi ka sa iyong bahay at sa mga
kasama mo, at sabihin mo sa kanila kung ano ang ginawa ng Panginoon para sa iyo at kung paano ka niya kinahahabagan."
20 Kaya siya ay umalis at nagsimulang ihayag ang mga dakilang bagay na ginawa ni Jesus para sa kaniya sa Decapolis at
ang lahat ay namangha.
21 At nang si Jesus ay muling tumawid sa kabilang dako, maraming mga tao ang pumalibot sa kaniya sa bangka, sapagkat
siya ay nasa tabing dagat. 22 At isa sa mga pinuno ng sinagoga na nagngangalang Jairo ang dumating, at nang makita niya
si Jesus, nagpatirapa siya sa kaniyang paanan. 23 Nagmakaawa siya nang paulit-ulit na nagsasabi, "Ang aking anak na
babae ay malapit nang mamatay. Nakikiusap ako sa iyo, halika ka at ipatong ang iyong mga kamay sa kaniya upang siya
ay gumaling at mabuhay." 24 Kaya sumama siya sa kaniya at sumunod sa kaniya ang napakaraming tao at sila ay nag-
uumpukan sa palibot niya.
25 Ngayon, mayroong isang babae na walang tigil na dinudugo sa loob ng labing dalawang taon. 26 Dumanas siya ng
maraming hirap sa ilalim ng mga manggagamot at naubos na niya ang lahat ng mayroon siya. Ngunit walang nakatulong
sa kaniya, sa halip ay lalo pang lumala. 27 Narinig niya ang mga balita tungkol kay Jesus. Kaya pumunta siya sa kaniyang
likuran habang siya ay naglalakad sa gitna ng maraming tao, at hinawakan niya ang kaniyang balabal.
28 Sapagkat iniisip niya, "Kung mahawakan ko man lang kahit ang kaniyang damit, ako ay gagaling." 29 Nang mahawakan
niya siya, tumigil ang pagdurugo, at naramdaman niya sa kaniyang katawan na siya ay gumaling na sa kaniyang
paghihirap.
30 At agad napansin ni Jesus na may lumabas na kapangyarihan mula sa kaniya. At lumingon siya sa mga tao at
nagtanong, "Sino ang humawak sa aking damit?" 31 Sinabi sa kaniya ng mga alagad, "Nakita mo ang napakaraming taong
nag-uumpukan sa paligid mo, at sasabihin mong 'Sino ang humawak sa akin?" 32 Ngunit si Jesus ay tumingin sa paligid
upang malaman kung sino ang may gawa nito.
33 Nang nalaman ng babae ang nangyari sa kaniya, natakot siya at nanginig. Lumapit siya at nagpatirapa sa kaniyang
harapan at sinabi ang buong katotohanan. 34 Sinabi niya sa kaniya, "Anak, ang iyong pananampalataya ang nagpagaling
sa iyo. Umuwi ka nang may kapayapaan at gumaling ka sa iyong karamdaman."
35 Habang siya ay nagsasalita, ilang tao mula sa pinuno ng sinagoga ang dumating at nagsabi, "Patay na ang iyong anak.
Bakit mo pa aabalahin ang Guro?"
36 Ngunit nang marinig ni Jesus ang kanilang sinabi, sinabi niya sa pinuno ng sinagoga, "Huwag kang matakot, maniwala
ka lang." 37 Hindi niya pinayagan ang kahit sino na sumama sa kaniya maliban kay Pedro, Santiago, at Juan na kapatid ni
Santiago. 38 Nakarating sila sa bahay ng pinuno nang sinagoga at nakita niya ang kaguluhan, napakaraming iyakan at
pagtangis.
39 Nang pumasok siya sa bahay, sinabi niya sa kanila, "Bakit kayo nababalisa at bakit kayo umiiyak? Ang bata ay hindi
patay kundi natutulog." 40 Siya ay pinagtawanan nila, ngunit pinalabas niya silang lahat, isinama niya ang ama at ina ng
bata at maging ang mga kasama niya, at pumunta sila kung saan naroroon ang bata.
41 Kinuha niya ang kamay ng bata at sinabi sa kaniya, "Talitha koum," na ang ibig sabihin ay "Batang babae, sinasabi ko sa
iyo, bumangon ka." 42 Agad na tumayo ang bata at naglakad (sapagkat siya ay labindalawang taon). At kaagad labis silang
namangha. 43 Mahigpit niya silang pinagbilinan na walang dapat makaalam ng tungkol dito. At inutusan niya sila na
bigyan ang bata ng makakain.

Chapter 6

1 Umalis siya doon at pumunta siya sa kaniyang sariling bayan at sumunod ang kaniyang mga alagad. 2 Nang dumating
ang Araw ng Pamamahinga, nagturo siya sa sinagoga. Maraming tao ang nakarinig sa kaniya at namangha sila. Sinabi
nila, "Saan niya nakuha ang mga katuruang ito?" "Ano itong karunungan na naibigay sa kaniya?" "Ano itong mga himala
na nagagawa niya sa pamamagitan ng kaniyang mga kamay?". 3 "Hindi ba ito ang karpintero, ang anak ni Maria, at
kapatid ni Santiago, Jose, Judas at Simon? Hindi ba't kasama natin ang kaniyang mga kapatid na babae dito?" At sumama
ang kanilang loob kay Jesus.
4 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang isang propeta ay hindi nawawalan ng parangal, maliban sa kaniyang sariling bayan at
sa kaniyang mga kamag-anak at sa kaniyang sariling sambahayan." 5 Hindi siya makagawa ng kahit na anong
makapangyarihang gawain, maliban lamang sa pagpatong ng kaniyang mga kamay sa ilang may sakit at pagalingin sila. 6
Ikinamangha niya ang kanilang kawalan ng pananampalataya. At naglibot siyang nagtuturo sa mga nayon.

[7] Tinawag niya ang Labindalawa at sinimulan silang isugo ng dalawahan at binigyan niya sila ng kapangyarihan laban sa
maruruming espiritu, [8] at ipinagbilin niya sa kanila na huwag magdala ng kahit ano sa kanilang paglalakbay maliban
lamang sa tungkod, walang tinapay, walang sisidlan at wala ring pera nailalagay sa kanilang sinturon, [9] kundi magsuot ng
sandalyas at huwag magsuot ng dalawang tunika.
[10] At sinabi ni Jesus sa kanila, "Sa tuwing papasok kayo sa isang bahay, manatili kayo doon hanggang makaalis kayo sa
lugar na iyon. [11] At kung mayroong bayan na hindi tatanggap o makikinig sa inyo, umalis kayo sa lugar na iyon, pagpagin
ninyo ang alikabok mula sa inyong mga paa bilang patotoo sa kanila.
[12] Humayo sila at inihayag na dapat talikuran ng mga tao ang kanilang mga kasalanan. [13] Pinalayas nila ang maraming
demonyo at pinahiran nila ng langis ang mga taong may sakit at pinagaling sila.
[14] Nabalitaan ito ni Haring Herodes sapagkat kilalang-kilala na ang pangalan ni Jesus. Sinasabi ng iba, "Si Juan na
Tagapagbautismo ay binuhay mula sa mga patay at dahil dito, ang mga kamangha-manghang kapangyarihang ito ang
kumikilos sa kaniya." [15] Sinasabi ng iba, "Siya si Elias." Sinabi pa ng iba, "Siya ay isang propeta, tulad ng isa sa mga
propeta noong sinaunang panahon."
[16] Ngunit nang marinig ito ni Herodes, sinabi niya, "Si Juan na pinugutan ko ng ulo ay binuhay." [17] Sapagkat mismong si
Herodes ang nagpadakip kay Juan at ipinagapos siya sa bilangguan dahil kay Herodias, (asawa ng kapatid niyang si
Felipe) dahil naging asawa niya ito.
[18] Sapagkat sinabi ni Juan kay Herodes, "Hindi naaayon sa batas na mapasaiyo ang asawa ng iyong kapatid." [19] Ngunit
nagkimkim ng galit si Herodias laban sa kaniya at gusto niya itong patayin, ngunit hindi niya magawa, [20] sapagkat
natatakot si Herodes kay Juan, alam niyang matuwid at banal na tao si Juan, at pinanatili niya itong ligtas. At sa pakikinig
nito sa kaniya ay labis siyang nabagabag, subalit siya ay nakinig sa kaniya na may galak.
[21] At dumating ang araw ng pagkakataon nang ipagdiwang ni Herodes ang kaniyang kaarawan at naghanda siya ng
hapunan para sa kaniyang mga opisyal, mga pinuno ng mga kawal at mga pinuno ng Galilea. [22] Dumating ang mismong
anak na babae ni Herodias at sumayaw para sa kanila at naaliw niya si Herodes at kaniyang mga panauhin. At sinabi ng
hari sa babae, "Humingi ka ng kahit na anong gusto mo at ibibigay ko ito sa iyo."
[23] Sumumpa siya sa kaniya at sinabi, "Kahit na anong hingin mo sa akin, ibibigay ko sa iyo, hanggang sa kalahati ng aking
kaharian." [24] Lumabas siya at sinabi sa kaniyang ina, "Ano ang dapat kong hingin sa kaniya?" Sinabi niya, "Ang ulo ni Juan
na Tagapagbautismo." [25] At kaagad siyang pumasok nang nagmamadali papunta sa hari at humingi, sinabi, "Gusto kong
ibigay mo sa akin ngayon din ang ulo ni Juan na Tagapagbautismo na nakalagay sa bandehado."
[26] Lubhang nalungkot ang hari, ngunit dahil sa pangako at sa mga panauhin, hindi niya matanggihan ang kaniyang
hinihingi. [27] Kaya pinapunta ng hari ang isang kawal mula sa kaniyang mga bantay at inutusan niyang dalhin sa kaniya
ang ulo ni Juan. Pumunta ang kawal at pinugutan siya sa bilangguan. [28] Dinala niya ang ulo na nasa bandehado at
ibinigay ito sa dalaga at ibinigay ito ng dalaga sa kaniyang ina. [29] At nang marinig ito ng kaniyang mga alagad, pumunta
sila at kinuha ang kaniyang katawan at inilagay sa isang libingan.
[30] Nagtipun-tipon ang mga apostol sa palibot ni Jesus at sinabi sa kaniya ang lahat ng kanilang nagawa at naituro. [31] At
sinabi ni Jesus sa kanila, "Halikayo punta tayo sa ilang na lugar at sandaling magpahinga." Sapagkat maraming
dumarating at umaalis, at wala man lamang silang oras para kumain. [32] Kaya sumakay sila sa bangka papunta sa ilang na
lugar.
[33] Ngunit nakita silang umaalis at maraming nakakilala sa kanila, at nagsitakbo ang mga tao mula sa mga bayan at
naunahan nila sina Jesus na dumating doon. [34] Nang makarating na sila sa dalampasigan, nakita niya ang napakaraming
tao at nahabag siya sa kanila dahil para silang mga tupa na walang pastol. At sinimulan niyang magturo sa kanila ng
maraming bagay.
[35] Nang dapit-hapon na, nagpunta sa kaniya ang kaniyang mga alagad at sinabi, "Ilang ang lugar na ito at gumagabi na. [36]
Paalisin mo nalang sila upang makapunta sila sa karatig-pook at sa mga nayon upang bumili ng makakain para sa
kanilang sarili."
[37] Ngunit sumagot siya at sinabi sa kanila, "Bigyan ninyo sila ng anumang makakain." Sinabi nila sa kaniya, "Maaari ba
kaming pumunta at bumili ng tinapay na nagkakahalaga ng dalawang daang denario at ibigay sa kanila upang kainin?" [38]
Sinabi niya sa kanila, "Ilang pirasong tinapay ang mayroon kayo? Pumunta kayo at tingnan ninyo." Nang napag-alaman
nila, sinabi nila, "Limang pirasong tinapay at dalawang isda."
[39] Inutusan niya ang lahat ng tao na umupo ng pangkat-pangkat sa may damuhan. [40] Umupo silang pangkat-pangkat, mga
pangkat ng tig-iisang daan at tig-lilimampu. [41] Nang kinuha niya ng limang tinapay at dalawang isda, tumingala siya sa
langit, pinagpasalamatan at pinagpira-piraso niya ang mga tinapay at ibinigay sa kaniyang mga alagad upang ibigay sa
mga tao. At pinaghinati-hati niya ang dalawang isda para sa kanilang lahat.
[42] Kumain silang lahat hanggang sila ay nabusog. [43] Tinipun nila ang pinagpira-pirasong tinapay, labindalawang basket
ang napuno, kasama na rin ang pinaghati-hating isda. [44] At may limanlibong mga kalalakihan ang kumain ng mga
tinapay.
[45] Agad niyang pinasakay ang kaniyang mga alagad sa bangka at pinauna sila sa kabilang dako, sa Betsaida, habang
pinaaalis niya ang mga tao. [46] Nang wala na sila, umakyat siya sa bundok upang manalangin. [47] Sumapit ang gabi, nasa
kalagitnaan na ng dagat ang bangka, at siya ay nag-iisa sa lupa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

48 At nakita niyang nahihirapan ang mga alagad habang nagsasagwan dahil ang hangin ay salungat sa kanila. Nang
madaling-araw na pumunta siya sa kanila na naglalakad sa dagat at gusto niyang lagpasan sila. 49 Ngunit nang makita
nilang naglalakad siya sa dagat, naisip nila na isa siyang multo at nagsigawan sila, 50 dahil nakita at natakot sila sa kaniya.
Agad niya silang kinausap at sinabi sa kanila, "Lakasan ninyo ang inyong loob! Ako ito! Huwag kayong matakot!"
51 Sumakay siya sa bangka at tumigil ang pag-ihip ng hangin at lubos silang namangha sa kaniya. 52 Sapagkat hindi nila
naintindihan kung ano ang kahulugan ng tinapay, ngunit mabagal umintindi ang kanilang mga kaisipan.
53 Nang makatawid na sila, nakarating sila sa lupain ng Genesaret at idinaong nila ang bangka. 54 Nang makababa sila sa
bangka, agad nilang nakilala siya. 55 At nagtakbuhan sila sa buong rehiyon at nagsimulang dalhin sa kaniya ang mga may
sakit na nasa higaan, saan man nila mabalitaan na siya ay pupunta.
56 Sa tuwing pumapasok siya sa mga nayon, o sa mga lungsod, o sa mga bayan, inilalagay nila ang mga may sakit sa mga
pamilihan at nagmamakaawa sila sa kaniya na payagan man lamang silang hawakan ang laylayan ng kaniyang damit. At
lahat ng humawak sa kaniya ay gumaling.

Chapter 7

1 Nagtipon-tipon sa paligid niya ang mga Pariseo at ilang mga eskriba na nanggaling sa Jerusalem.
2 At nakita nila ang ilan sa mga alagad niya na kumain ng tinapay na madungis ang kanilang mga kamay; na hindi
nahugasan 3 (Dahil ang mga Pariseo at lahat ng mga Judio ay hindi kumakain hanggang hindi sila naghuhugas ng maigi
ng kanilang mga kamay; pinanghahawakan nila ang kaugalian ng mga nakatatanda. 4 Tuwing nanggagaling sa pamilihan
ang mga Pariseo, hindi sila kumakain hanggang hindi sila nakapaligo. At marami pang ibang mga patakaran ang
mahigpit nilang sinusunod, kasama na rito ang paghuhugas ng mga tasa, palayok, mga sisidlang gawa sa tanso, pati na
ang mga upuan sa hapag-kainan.)
5 Tinanong ng mga Pariseo at ng mga eskriba si Jesus, "Bakit hindi namumuhay alinsunod sa kaugalian ng mga
nakatatanda ang iyong mga alagad, sapagkat kumakain sila ng tinapay ng hindi naghuhugas ng kanilang mga kamay?"
6 Ngunit sinabi niya sa kanila, "Malinaw na sinabi ng propetang Isaias ang tungkol sa inyong mga mapagpaimbabaw,
isinulat niya, 'Pinaparangalan ako ng mga taong ito sa pamamagitan ng kanilang mga labi, ngunit malayo ang kanilang
puso sa akin. 7 Walang laman ang pagsasamba na inaalay nila sa akin, itinuturo nila ang mga patakaran ng mga tao
bilang kanilang doktrina.'
8 Tinalikuran ninyo ang kautusan ng Diyos at mahigpit ninyong pinanghahawakan ang kaugalian ng mga tao." 9 At sinabi
niya sa kanila, "Madali ninyong tinanggihan ang kautusan ng Diyos para masunod ang inyong kaugalian! 10 Sapagkat
sinabi ni Moises, 'Igalang ninyo ang inyong ama at ina,' at 'Ang sinumang nagsasalita ng masama tungkol sa kaniyang
ama at ina ay tiyak na mamamatay.'
11 Ngunit sinasabi ninyo, 'Kapag sinabi ng isang tao sa kaniyang ama at ina, "Anumang tulong ang matatanggap ninyo
mula sa akin ay Corban,"' (ibig sabihin, 'Ibinigay sa Diyos') - 12 kung gayon hindi na ninyo siya pinapayagang gumawa ng
kahit na ano para sa kaniyang ama at ina. 13 Pinapawalang-bisa ninyo ang kautusan ng Diyos dahil sa mga ipinasa
ninyong mga kaugalian. At marami pang mga bagay na katulad nito ang ginagawa ninyo."
14 Tinawag niyang muli ang maraming tao at sinabi sa kanila, "Makinig kayong lahat sa akin, at unawain ninyo ito. 15
Walang kahit anumang pumapasok sa tao ang makakapagpadungis sa kaniya. Ang mga bagay na lumalabas sa tao ang
nakapagpadungis sa kaniya." 16 (Kung sinuman ang taong may taingang nakakarinig, hayaang marinig niya.)
17 Ngayon nang iniwan ni Jesus ang maraming tao at pumasok sa bahay, tinanong siya ng kaniyang mga alagad tungkol sa
talinghaga. 18 Sinabi ni Jesus, "Hindi pa rin ba ninyo naiintindihan? Hindi ba ninyo alam na kahit anong pumasok sa isang
tao mula sa labas, ito ay hindi makapagpapadungis sa kaniya, 19 dahil hindi ito maaaring mapunta sa kaniyang puso kung
hindi sa kaniyang sikmura at lalabas ito patungo sa palikuran." Dahil sa pahayag na ito, ginawang malinis ni Jesus ang
lahat ng mga pagkain.
20 Sinabi niya, "Ang lumalabas sa tao ang siyang nakapagpapadungis sa kaniya. 21 Dahil kung ano ang sinasaloob ng tao, na
nanggaling sa kaniyang puso, lalabas ang masasamang pag-iisip, sekswal na imoralidad, pagnanakaw, pagpatay, 22
pangangalunya, pag-iimbot, kasamaan, pandaraya, kahalayan, inggit, paninira, kayabangan, kahangalan. 23 Ang lahat ng
mga ito na masasama ay nanggagaling sa loob, at ito ang mga nakakapagpapadungis sa isang tao."
24 Tumayo siya mula doon at umalis papunta sa lupain ng Tiro at Sidon. Pumasok siya sa isang bahay at hindi niya nais na
malaman ng kahit na sino na naroroon siya, ngunit hindi niya nagawang makapagtago. 25 Subalit may isang babae na
may anak na babae na sinapian ng maruming espiritu, nang nakarinig ng tungkol sa kaniya ay agad-agad lumapit at
nagpatirapa sa kaniyang paanan. 26 Ngayon ang babaing ito ay isang Griego na taga-Sirofenisa, ayon sa lahi. Nagmakaawa
siya sa kaniya na palayasin ang demonyo sa kaniyang anak na babae.
27 Sinabi niya sa kaniya, "Hayaang pakainin muna ang mga bata. Sapagkat hindi tamang kunin ang tinapay ng mga bata at
itapon ito sa mga aso." 28 Ngunit sumagot ang babae at sinabi sa kaniya, "Opo, Panginoon, kahit ang mga aso na nasa
ilalim ng lamesa ay kumakain ng mumo ng mga bata."
29 Sinabi niya sa kaniya, "Dahil sa sinabi mo ito, malaya ka nang makakaalis. Lumayas na ang demonyo sa anak mong
babae." 30 Bumalik ang babae sa kaniyang bahay at nakita ang bata na nakahiga sa higaan, at wala na ang demonyo.

31 Pagkatapos ay muli siyang umalis mula sa lupain ng Tiro, at dumaan sa Sidon patungo sa Dagat ng Galilea, paakyat sa
lupain ng Decapolis. 32 At dinala sa kaniya ang isang taong bingi at nahihirapang magsalita, at nagmakaawa sila sa kaniya
na ipatong niya ang kaniyang kamay sa lalaki.
33 Inihiwalay niya siya mula sa maraming tao nang sarilinan at hinawakan niya ang kaniyang mga tainga at pagkatapos
dumura, hinawakan niya ang kaniyang dila. 34 Tumingala siya sa langit, at nagbuntong-hininga at sinabi sa kaniya,
"Effata", na ang ibig sabihin ay, "Bumukas ka!" 35 Agad bumukas ang kaniyang pandinig at napuksa ang pumipigil sa
kaniyang dila at malinaw na siyang nakapagsasalita.
36 At ipinag-utos niya sa kanilang huwag itong ipagsabi sa kahit na sino. Ngunit habang lalo pa niya itong pinagbabawal,
mas lalo nila itong inihahayag. 37 Lubos silang namangha at sinasabi nilang, "Mahusay ang lahat ng kaniyang ginawa.
Nagagawa niyang makarinig ang bingi at makapagsalita ang pipi."

Chapter 8

1 Sa mga araw na iyon, naroon muli ang maraming tao at wala silang makain. Tinawag ni Jesus ang kaniyang mga alagad
at sinabi sa kanila, 2 "Naaawa ako sa mga tao dahil patuloy nila akong sinamahan ng tatlong araw at wala silang makain. 3
Kung pauuwiin ko sila sa kanilang mga tahanan na hindi pa nakakakain, maaari silang himatayin sa daan. At nagmula pa
sa malayo ang ilan sa kanila." 4 Sinagot siya ng kaniyang mga alagad, "Saan tayo maaaring makakuha ng sapat na tinapay
sa isang ilang na lugar upang busugin ang mga taong ito?"
5 Tinanong sila ni Jesus, "Ilang tinapay ang mayroon kayo?" Sinabi nila, "Pito." 6 Inutusan niyang umupo sa lupa ang mga
tao. Kinuha niya ang pitong tinapay, nagpasalamat at hinati-hati ang mga ito. Ibinigay niya ang mga ito sa kaniyang mga
alagad upang ipamigay nila, at ipinamigay nila ang mga ito sa mga tao.
7 Mayroon din silang ilang maliliit na isda, at matapos siyang makapagpasalamat para sa mga ito, inutusan niya ang
kaniyang mga alagad na ipamahagi din ito. 8 Kumain sila at nabusog. At kinuha nila ang mga natirang pinaghati-hati,
umabot ang mga ito sa pitong malalaking basket. 9 May apat na libo ang mga taong naroroon. At pinauwi niya sila. 10 Agad
siyang sumakay sa bangka kasama ang kaniyang mga alagad at pumunta sila sa rehiyon ng Dalmanuta.
11 At pumunta ang mga Pariseo at nagsimulang makipagtalo sa kaniya. Humingi sila sa kaniya ng palatandaan mula sa
langit upang subukin siya. 12 Napabuntong-hininga siya sa kaniyang espiritu at kaniyang sinabi, "Bakit naghahanap ng
palatandaan ang salinlahing ito? Totoong sinasabi ko sa inyo, walang palatandaang ibibigay sa salinlahing ito." 13
Pagkatapos ay iniwan sila ni Jesus, muling sumakay sa bangka, at pumunta sa kabilang dako.
14 Ngayon nakalimutan ng mga alagad na magdala ng tinapay. Mayroon lamang silang natitirang isang tinapay sa bangka.
15 Binalaan niya sila at sinabi, "Magmasid kayo at magbantay laban sa lebadura ng mga Pariseo at sa lebadura ni
Herodes."
16 Nangatwiran ang mga alagad sa isa't isa, "Ito ay dahil wala tayong tinapay." 17 Batid ito ni Jesus, at sinabi niya sa kanila,
"Bakit ninyo ipinangangatwirang wala kayong tinapay? Hindi pa ba ninyo nababatid? Hindi ba ninyo nauunawaan?
Naging tigang na ba ang inyong mga puso?
18 Mayroon kayong mga mata, hindi ba ninyo nakikita? Mayroon kayong mga tainga, hindi ba ninyo naririnig? Hindi pa
rin ba ninyo naaalala? 19 Nang hinati ko ang limang tinapay para sa limang libo, ilang basket ang inyong napuno ng mga
hinati-hating tinapay?" Sinabi nila sa kaniya, "Labindalawa."
20 "At nang hinati-hati ko ang pitong tinapay para sa apat na libo, ilang basket ang inyong napuno?" Sinabi nila sa kaniya,
"Pito." 21 Sinabi niya, "Hindi pa rin ba ninyo nauunawaan?"
22 Nakarating sila sa Betsaida. Dinala sa kaniya ng mga tao doon ang isang lalaking bulag at pinakiusapan nila si Jesus na
hawakan siya. 23 Inalalayan ni Jesus ang lalaking bulag at dinala siya palabas ng nayon. Nang niluraan niya ang kaniyang
mga mata at pinatong ang kaniyang kamay sa kaniya, tinanong niya ito, "May nakikita ka bang anumang bagay?"
24 Tumingin siya at sinabi, "Nakakakita ako ng mga taong parang mga punong naglalakad." 25 Kaya ipinatong niyang muli
ang kaniyang mga kamay sa kaniyang mga mata, at iminulat ng lalaki ang kaniyang mga mata, nanumbalik ang kaniyang
paningin, at malinaw niyang nakita ang lahat ng mga bagay. 26 Pinauwi siya ni Jesus sa kaniyang tahanan at sinabi,
"Huwag kang papasok sa bayan."
27 Umalis si Jesus at ang kaniyang mga alagad patungo sa nayon ng Cesarea Filipos. Sa daan tinanong niya ang kaniyang
mga alagad, "Sino ako ayon sa mga sinasabi ng mga tao?" 28 Sumagot sila at sinabi, "Si Juan na Tagabautismo. Sinasabi ng
iba, 'si Elias,' at ang iba, 'Isa sa mga propeta.'"
29 Tinanong sila ni Jesus, "Ngunit para sa inyo, sino ako?" Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Ikaw ang Cristo." 30 Binalaan sila ni
Jesus na huwag ipagsabi sa kahit kanino ang tungkol sa kaniya.
31 At nagsimula siyang magturo sa kanila na ang Anak ng Tao ay kailangang magdusa ng maraming bagay, at hindi
tatanggapin ng mga nakatatanda, ng mga punong pari at ng mga eskriba, at ipapapatay, at muling babangon matapos ang
tatlong araw. 32 Malinaw niya itong sinabi. At dinala siya ni Pedro sa isang tabi at nagsimula siyang pagsabihan.
33 Ngunit lumingon si Jesus at tumingin sa kaniyang mga alagad at sinaway niya si Pedro at sinabi, "Layuan mo ako
Satanas! Hindi mo pinahahalagahan ang mga bagay tungkol sa Diyos ngunit pinahahalagahan mo ang mga bagay tungkol
sa mga tao." 34 Pagkatapos tinawag niya ang maraming tao, kasama ng kaniyang mga alagad, at sinabi niya sa kanila,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

"Kung sinuman ang nagnanais sumunod sa akin, kailangan niyang ikaila ang kaniyang sarili, pasanin ang kaniyang krus
at sumunod sa akin.
35 Sapagkat ang sinumang nais magligtas ng kaniyang buhay ay mawawalan nito at sinumang mawawalan ng kaniyang
buhay alang-alang sa akin at para sa ebanghelyo ay makapagliligtas nito. 36 Ano ang mapapala ng isang tao, na makuha
ang buong mundo at pagkatapos ay mawala ang kaniyang sariling buhay? 37 Ano ang maibibigay ng isang tao kapalit ng
kaniyang buhay?
38 Kapag ikinahiya ako at ang aking salita ng sinuman sa mapangalunya at makasalanang salinlahing ito, ikakahiya rin
siya ng Anak ng Tao kapag dumating na siya sa kaluwalhatian ng kaniyang Ama kasama ang mga banal na anghel."

Chapter 9

1 At sinabi niya sa kanila, "Totoo itong sasabihin ko sa inyo, mayroong ilan sa inyo na nakatayo rito ang hindi
makakaranas ng kamatayan bago nila makita ang kaharian ng Diyos na darating na may kapangyarihan." 2 At makalipas
ang anim na araw, sinama ni Jesus si Pedro, Santiago at Juan na umakyat sa mataas na bundok, na sila lang ang naroon.
Pagkatapos, nagbago ang kaniyang anyo sa kanilang harapan. 3 Ang kaniyang kasuotan ay kumikinang nang
napakaliwanag, labis na maputi, mas maputi kaysa sa anumang pampaputi sa mundo na maaaring makapagpapaputi sa
mga ito.
4 Pagkatapos ay nagpakita sa kanila si Elias kasama si Moises, at nakikipag-usap sila kay Jesus. 5 Nagsalita si Pedro at
sinabi kay Jesus, "Guro, mabuti para sa amin na kami ay naririto kaya hayaan mo kaming gumawa ng tatlong silungan,
isa para sa iyo, isa para kay Moises at isa para kay Elias." 6 (Sapagkat hindi niya alam kung ano ang sasabihin, sapagkat
sila ay lubhang natakot.)
7 Isang ulap ang dumating at lumilim sa kanila. Pagkatapos, isang boses ang nagmula sa ulap, "Ito ang aking minamahal
na Anak. Makinig kayo sa kaniya." 8 Biglang, nang sila ay lumingon sa paligid, wala silang ibang nakitang kasama nila
kundi si Jesus lamang.
9 Habang sila ay bumababa ng bundok, inutusan niya na walang sinuman ang kanilang pagsasabihan kung ano ang
kanilang nakita, hanggang ang Anak ng Tao ay bumangon mula sa patay. 10 Kaya inilihim nila ang nangyari sa kanilang
mga sarili, ngunit pinag-usapan nila kung ano ang ibig sabihin ng "bumangon mula sa patay."
11 Siya ay tinanong nila, "Bakit sinasabi ng mga eskriba na dapat maunang dumating si Elias?" 12 Sinabi niya sa kanila,
"Tunay na mauunang darating si Elias upang ibalik sa dati ang lahat ng bagay. Kung gayon bakit nasusulat na ang Anak
ng Tao ay maghihirap ng maraming bagay at kasusuklaman? 13 Ngunit sinasabi ko sa inyo na si Elias ay dumating na at
ginawa nila ang lahat ng gusto nilang gawin sa kaniya, tulad ng sinasabi ng kasulatan tungkol sa kaniya."
14 At nang makabalik sila sa mga alagad, nakita nila ang napakaraming tao na nakapalibot sa kanila at nakikipagtalo ang
mga eskriba sa kanila. 15 At nang makita nila si Jesus, namangha ang lahat ng mga tao at kaagad nagsipagtakbuhan
papunta sa kaniya upang siya ay batiin. 16 Tinanong niya ang kaniyang mga alagad, "Ano ang inyong pinagtatalunan sa
kanila?"
17 Sinagot siya ng isa sa mga taong naroroon, "Guro, dinala ko sa iyo ang aking anak na lalaki, mayroon siyang espiritu na
pumipigil sa kaniya na makapagsalita, 18 at nagiging sanhi ito ng kaniyang pangingisay at ibinabagsak siya nito,
bumubula ang kaniyang bibig, nagngangalit ang kaniyang mga ngipin at naninigas. Hiniling ko sa iyong mga alagad na
palayasin ito sa kaniya ngunit hindi nila ito magawa." 19 Sinagot sila ni Jesus, "Salinlahing walang pananampalataya,
hanggang kailan ba ako kailangang manatili kasama ninyo? Hanggang kailan ko kayo pagtitiisan? Dalhin ninyo siya sa
akin."
20 Dinala nila ang batang lalaki sa kaniya. Nang makita ng espiritu si Jesus, kaagad siya nitong pinangisay. Natumba ang
bata sa lupa at bumula ang bibig. 21 Tinanong ni Jesus ang ama ng bata, "Gaano na siya katagal na ganito?" Sinabi ng ama,
"Mula pagkabata. 22 Madalas siyang tinatapon nito sa apoy o sa tubig at sinubukan siya nitong patayin. Kung may
magagawa kang kahit ano, kaawaan mo kami at tulungan mo kami."
23 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "'Kung may magagawa'? Ang lahat ay magagawa sa mga naniniwala." 24 Agad na sumigaw ang
ama ng bata at nagsabi, "Naniniwala ako! Tulungan mo ang aking kawalan ng paniniwala!" 25 Nang makita ni Jesus ang
mga tao na tumatakbo papunta sa kanila, sinaway niya ang masamang espiritu at sinabi, "Ikaw pipi at binging espiritu,
inuutusan kita, lumabas ka at huwag nang bumalik pa sa kaniya."
26 Sumigaw ito at matinding pinangisay ang bata at pagkatapos ay lumabas. Nagmukhang parang isang patay ang bata
kaya marami ang nagsabi, "Patay na siya." 27 Ngunit hinawakan ni Jesus ang kaniyang kamay at ibinangon siya, at tumayo
ang batang lalaki.
28 Nang pumasok si Jesus sa bahay, tinanong siya ng kaniyang mga alagad ng sarilinan. "Bakit hindi namin iyon
mapalayas?" 29 Sinabi niya sa kanila, "Ang ganitong uri ay hindi mapapalayas maliban sa pamamagitan ng panalangin."
30 Umalis sila mula roon at dumaan sa Galilea. Ayaw niyang malaman ng kahit sino kung nasaan sila, 31 sapagkat
tinuturuan niya ang kaniyang mga alagad. Sinabi niya sa kanila, "Ang Anak ng Tao ay ibibigay sa kamay ng mga tao, at
siya ay papatayin nila. Kung siya ay pinatay na, babangon siyang muli pagkalipas ng tatlong araw." 32 Ngunit hindi nila
naintindihan ang pahayag na ito, at natakot silang tanungin siya.

33 At dumating sila sa Capernaum. At nang siya ay nasa loob ng bahay, tinanong niya sila, "Ano ang pinagtatalunan ninyo
sa daan?" 34 Ngunit sila ay tahimik. Sapagkat habang sila ay nasa daan nakikipagtalo sila sa isa't isa kung sino ang
pinakadakila sa kanila. 35 Umupo siya at tinawag ang Labindalawa nang magkakasama, at sinabi niya sa kanila, "Kung
sino man ang nais mauna, dapat siyang maging huli sa lahat at maging tagapaglingkod ng lahat."
36 Kumuha siya ng isang maliit na bata at pinaupo sa kanilang kalagitnaan. Binuhat niya ito at sinabi sa kanila, 37
"Sinumang tumanggap sa isang batang katulad nito sa aking pangalan ay tumanggap din sa akin, at kung sinuman ang
tumanggap sa akin, hindi lamang ako ang tinanggap niya, kundi maging ang nagsugo sa akin."
38 Sinabi ni Juan sa kaniya, " Guro, may nakita kaming nagpapalayas ng demonyo sa iyong pangalan at pinatigil namin
siya, dahil hindi siya sumusunod sa atin." 39 Ngunit sinabi ni Jesus, "Huwag ninyo siyang patigilin, sapagkat walang
sinuman ang gagawa ng dakilang bagay sa pangalan ko at pagkatapos ay magsasalita ng anumang masama tungkol sa
akin.
40 Sinumang hindi laban sa atin ay sumasa atin, 41 Sinumang magbigay sa inyo ng isang tasa ng tubig upang inumin dahil
kabilang kayo kay Cristo, totoong sinasabi ko sa inyo, hindi mawawala ang kaniyang gantimpala.
42 Ang sinumang nagiging dahilan na madapa ang isa sa mga bata na ito na naniniwala sa akin, mas mabuti pa sa kaniya
na talian ang kaniyang leeg ng malaking gilingang bato at itapon siya sa dagat. 43 Kung ang iyong kamay ang dahilan
upang ikaw ay madapa, putulin mo ito. Mas mabuti pang pumasok ka sa buhay na walang kamay kaysa may dalawang
kamay at pumunta sa impiyerno, sa apoy na hindi namamatay. 44 (kung saan ang kanilang mga uod ay hindi kailanman
mamamatay at ang apoy ay hindi kailanman mamamatay)
45 Kung ang iyong paa ang dahilan upang ikaw ay madapa, putulin mo ito. Mas mabuti pa para sa iyo na pilay kang
papasok sa buhay, kaysa may dalawang paa at maitapon sa impiyerno. 46 (kung saan ang kanilang mga uod ay hindi
kailanman mamamatay at ang apoy ay hindi kailanman mamamatay.)
47 Kung ang iyong mata ang dahilan upang ikaw ay madapa, dukutin mo ito. Mas mabuti pang pumasok sa kaharian ng
Diyos na may isang mata kaysa mayroong dalawang mata at maitapon sa impiyerno, 48 kung saan hindi namamatay ang
kanilang mga uod at hindi namamatay ang apoy.
49 Dahil ang lahat ay maasinan ng apoy. 50 Ang asin ay mabuti, ngunit kung mawala ang pagka-alat nito, paano mo ito
mapapaalat muli? Taglayin ninyo ang asin sa inyong mga sarili at magkaroon kayo ng kapayapaan sa isa't-isa."

Chapter 10

1 Iniwan ni Jesus ang lugar na iyon at pumunta sa rehiyon ng Judea at sa lugar lampas sa Ilog ng Jordan at muling
pumunta ang mga tao sa kaniya. Tinuruan niyang muli ang mga ito, gaya ng kaniyang nakagawian. 2 At pumunta sa
kaniya ang mga Pariseo upang subukin siya at nagtanong, "Naaayon ba sa batas ang hiwalayan ng asawang lalaki ang
kaniyang asawa?" 3 Sumagot siya, "Ano ba ang iniutos sa inyo ni Moises?" 4 Sinabi nila, "Pinahintulutan ni Moises ang
lalaki na sumulat ng katibayan ng paghihiwalay at pagkatapos ay paaalisin siya."
5 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ito ay dahil sa matitigas ninyong mga puso, kaya isinulat niya ang batas na ito. 6 Ngunit sa
simula pa lamang ng paglikha, 'Ginawa sila ng Diyos na lalaki at babae.'
7 'Sa kadahilanang ito, iiwanan ng lalaki ang kaniyang ama at ina upang makipisan sa kaniyang asawa, 8 at ang dalawa ay
magiging isang laman.' Kaya hindi na sila dalawa, kundi iisang laman. 9 Kaya ang pinagbuklod ng Diyos, huwag
paghiwalayin ng tao."
10 Nang nasa bahay na sila, muli siyang tinanong ng kaniyang mga alagad tungkol dito. 11 Sinabi niya sa kanila, "Sinumang
makipaghiwalay sa kaniyang asawang babae at mag-asawa ng ibang babae ay nangangalunya laban sa kaniya. 12 At kung
makikipaghiwalay ang babae sa kaniyang asawa at mag-asawa ng ibang lalaki, siya ay nangangalunya."
13 At dinala nila ang kanilang mga anak sa kaniya upang sila ay maaari niyang hawakan, ngunit sinaway sila ng mga
alagad. 14 Ngunit nang mabatid ito ni Jesus, labis na sumama ang kaniyang loob at sinabi sa kanila, "Pahintulutan ninyong
pumunta sa akin ang mga maliliit na bata at huwag ninyo silang pagbawalan, dahil nabibilang ang mga katulad nila sa
kaharian ng Diyos.
15 Totoo, sinasabi ko ito sa inyo, sinumang hindi tatanggap sa kaharian ng Diyos na tulad ng isang maliit na bata ay tiyak
na hindi makakapasok dito." 16 Pagkatapos, kinalong niya ang mga bata at binasbasan niya sila sa pagpatong ng kaniyang
kamay sa kanila.
17 At nang simulan niya ang kaniyang paglalakbay, patakbong lumapit sa kaniya ang isang lalaki at lumuhod sa harapan
niya at nagtanong, "Mabuting Guro, ano ang dapat kong gawin upang manahin ang buhay na walang hanggan?" 18 At
sinabi ni Jesus, "Bakit mo ako tinawag na mabuti? "Walang sinuman ang mabuti, maliban lamang sa Diyos. 19 Alam mo
ang mga kautusan: 'Huwag kang papatay, huwag kang mangangalunya, huwag kang magnakaw, huwag kang
magpapatotoo ng kasinungalingan, huwag kang mandaraya, igalang mo ang iyong ama at ina'."
20 Sinabi ng lalaki, "Guro, sinunod ko ang lahat ng mga bagay na ito magmula pa sa aking pagkabata." 21 Tiningnan siya ni
Jesus at minahal siya. Sinabi niya sa kaniya, "Isang bagay ang kulang sa iyo. Dapat mong ipagbili ang lahat ng mayroon ka
at ibigay sa mga mahihirap at magkakaroon ka ng kayamanan sa langit. Pagkatapos ay sumunod ka sa akin." 22 Ngunit
pinanghinaan siya ng loob sa mga pahayag na ito, umalis siya na lubusang nalungkot sapagkat marami siyang ari-arian.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[23] Tumingin si Jesus sa kaniyang paligid at sinabi sa kaniyang mga alagad, "Napakahirap para sa mga mayayaman ang
makapasok sa kaharian ng Diyos!" [24] Namangha ang mga alagad sa kaniyang mga salita. Ngunit muling sinabi ni Jesus sa
kanila, "Mga bata, napakahirap ang makapasok sa kaharian ng Diyos! [25] Mas madali pang makapasok sa butas ng
karayom ang kamelyo, kaysa sa isang mayaman na makapasok sa kaharian ng Diyos."
[26] Labis silang namangha at sinabi sa isa't isa, "Kung gayon sino ang maliligtas?" [27] Tumingin si Jesus sa kanila at sinabi, "
Hindi magagawa ito sa mga tao, ngunit hindi sa Diyos. Sapagkat magagawa ng Diyos ang lahat." [28] Nagsimulang magsalita
sa kaniya si Pedro, "Tingnan mo, iniwan namin ang lahat at sumunod sa iyo."
[29] Sinabi ni Jesus, "Totoo ang sinasabi ko sa inyo, walang sinuman ang nang-iwan ng bahay, mga kapatid, ina, ama, mga
anak, o mga lupain alang-alang sa akin at alang-alang sa mabuting balita, [30] ang hindi makatatanggap ng isandaang ulit
pa ng mga ito sa mundo ngayon: mga bahay, mga kapatid, mga ina, mga anak at mga lupain na may mga pag-uusig, at sa
mundong paparating, ang buhay na walang hanggan. [31] Ngunit marami ang nauuna na mahuhuli at ang nahuhuli ay
mauuna."
[32] Nasa daan sila, paakyat sa Jerusalem at nauuna si Jesus sa kanila. Namangha ang mga alagad at ang mga sumusunod ay
natatakot. At muling ibinukod ni Jesus ang Labindalawa at nagsimulang sabihin sa kanila ang nalalapit na mangyayari sa
kaniya, [33] "Tingnan ninyo, pupunta tayo sa Jerusalem, at ihaharap ang Anak ng Tao sa mga punong pari at sa mga eskriba.
Hahatulan nila siya ng kamatayan at ibibigay siya sa mga Gentil. [34] Kukutyain nila siya, duduraan, hahagupitin at
kanilang papatayin. Ngunit mabubuhay siya pagkatapos ng tatlong araw."
[35] Pumunta sa kaniya sina Santiago at Juan, mga anak ni Zebedeo at sinabi, "Guro, gusto naming gawin mo para sa amin
ang kahit anong hingin namin sa iyo." [36] Sinabi niya sa kanila, "Anong gusto ninyong gawin ko para sa inyo?" [37] Sinabi nila,
"Payagan mo kaming umupo na kasama mo sa iyong kaluwalhatian, isa sa iyong kanang kamay at ang isa sa iyong
kaliwa."
[38] Ngunit sumagot si Jesus sa kanila, "Hindi ninyo alam ang inyong hinihingi. Makakaya ba ninyong uminom sa tasang
iinuman ko o tiisin ang bautismo na ibabautismo sa akin?" [39] Sinabi nila sa kaniya, "Makakaya namin." Sinabi ni Jesus sa
kanila, "Ang tasang iinuman ko, iinuman ninyo at ang bautismo na ibabautismo sa akin, titiisin ninyo. [40] Ngunit kung sino
ang uupo sa aking kanang kamay o sa aking kaliwang kamay, hindi ako ang magkakaloob kundi para ito sa kaninumang
naihanda na."
[41] Nang marinig ng iba pang sampung alagad ang tungkol dito, nagsimula silang magalit ng labis kina Santiago at Juan. [42]
Tinawag sila ni Jesus at sinabi, "Alam ninyo na ang itinuturing na mga pinuno ng mga Gentil ang nangingibabaw sa
kanila, at ang kanilang mga mahahalagang tao ang nagpapatupad ng kapangyarihan sa kanila.
[43] Ngunit hindi sa paraang ito ang nararapat sa inyo. Sinumang nagnanais na maging dakila sa inyo ay nararapat ninyong
maging lingkod, [44] at sinumang nagnanais na manguna sa inyo ay nararapat na maging alipin ng lahat. [45] Sapagkat hindi
dumating ang Anak ng Tao upang paglingkuran, ngunit upang maglingkod at upang ibigay ang kaniyang buhay bilang
katubusan ng lahat."
[46] Nakarating sila sa Jerico. Nang paalis na si Jesus sa Jerico kasama ang kaniyang mga alagad at ang napakaraming tao,
ang anak ni Timeo, na si Bartimeo, isang bulag na pulubi ay nakaupo sa tabi ng daan. [47] Nang marinig niyang si Jesus na
taga-Nazaret iyon, nagsimula siyang sumigaw at nagsabi, "Jesus, Anak ni David, maawa ka sa akin!" [48] Maraming
sumusuway sa bulag, na nagsasabi na manahimik siya. Ngunit lalo pa siyang sumigaw, "Anak ni David, maawa ka sa
akin!"
[49] Huminto si Jesus at iniutos na siya ay tawagin. Tinawag nila ang bulag na sinasabi, "Maging matapang ka! Tumayo ka!
Tinatawag ka niya." [50] Inihagis niya ang kaniyang balabal, lumukso at pumunta kay Jesus.
[51] At sinagot siya ni Jesus at sinabi, "Anong gusto mong gawin ko para sa iyo?" Sinabi ng bulag, "Rabi, gusto kong
matanggap ang aking paningin." [52] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Humayo ka. Ang iyong pananampalataya ang nagpagaling
sa iyo." Kaagad niyang natanggap ang kaniyang paningin at sumunod siya kay Jesus sa daan.

Chapter 11

[1] Ngayon nang makarating sila sa Jerusalem, nang malapit na sila sa Betfage at Bethania, sa Bundok ng Olibo, inutusan ni
Jesus ang dalawa niyang alagad [2] at sinabi sa kanila, "Pumunta kayo sa nayon sa tapat natin. Sa oras na makapasok kayo,
makakakita kayo ng isang batang asno hindi pa nasasakyan. Kalagan ninyo ito at dalhin ninyo sa akin. [3] At kung sinuman
ang magtatanong sa inyo, 'Bakit ninyo ginagawa iyan?', sabihin ninyo lang, 'Kailangan ito ng Panginoon at ibabalik din ito
agad dito.' "
[4] Umalis sila at nakita ang isang batang asno na nakatali sa labas ng isang pintuan sa lansangan at kinalagan nila ito. [5]
May ilang mga tao ang nakatayo doon at nagtanong sa kanila, "Anong ginagawa ninyo at kinakalagan ninyo ang bisiro?" [6]
Sinagot nila sila gaya ng sinabi sa kanila ni Jesus at pinabayaan na silang makaalis ng mga tao.
[7] Dinala ng dalawang alagad ang bisiro kay Jesus at nilatagan nila ito ng kanilang kasuotan upang masakyan niya. [8]
Maraming mga tao ang naglatag ng kanilang mga kasuotan sa daan at mayroon din namang naglatag ng mga sanga na
pinutol nila mula sa bukirin. [9] Ang mga nauuna at sumusunod sa kaniya ay sumisigaw ng, "Hosanna! Pinagpala ang

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

sinumang pumaparito sa pangalan ng Panginoon. [10] Pagpalain ang pagdating ng kaharian ng ating amang si David!
Hosanna sa kataas-taasan!"
[11] Pagkatapos ay pumasok si Jesus sa loob ng Jerusalem at tumuloy sa templo at tumingin sa paligid at sa lahat ng mga
bagay. Ngayon, dahil hapon na, pumunta siya sa Bethania kasama ang Labindalawa. [12] Kinabukasan, sa kanilang
pagbabalik mula sa Bethania, nagutom siya.
[13] At nang nakakita siya sa malayo ng puno ng igos na may mga dahon, pumunta siya upang tingnan kung mayroon ba
siyang makukuha rito. At pagkarating niya doon, wala siyang nakita kung hindi puro dahon, dahil hindi pa panahon ng
mga igos. [14] Kinausap niya ito, "Wala ng makakakain muli ng bunga mula sa iyo." At narinig ito ng kaniyang mga alagad.
[15] Nakarating sila sa Jerusalem, pumasok siya sa templo at sinimulan niyang palayasin ang mga nagtitinda at namimili sa
templo. Tinaob niya ang mga lamesa ng mga nagpapalit ng salapi at ang mga upuan ng mga nagbebenta ng kalapati. [16]
Hindi niya pinayagang makapasok ang kahit na sino na may dalang kahit na anong bagay na maaaring ibenta sa templo.
[17] Tinuruan niya sila at sinabi, "Hindi ba nasusulat na, 'Ang aking tahanan ay tatawaging Bahay ng Panalangin para sa
lahat ng mga bansa'? Ngunit ginawa ninyo itong yungib ng mga magnanakaw." [18] Narinig ng mga punong pari at ng mga
eskriba ang sinabi niya, at naghanap sila ng paraan upang ipapatay siya. Kinatatakutan nila siya dahil ang lahat ng mga
tao ay namangha sa kaniyang mga tinuturo. [19] At tuwing sumasapit ang gabi ay umaalis sila sa lungsod.
[20] Nang dumaan sila kinaumagahan, nakita nilang nalanta na ang puno ng igos hanggang sa mga ugat nito. [21] Naalala ito
ni Pedro at sinabi, "Rabi, tignan mo! Nalanta ang puno ng igos na sinumpa mo."
[22] Sinagot sila ni Jesus, "Manampalataya kayo sa Diyos. [23] Totoo itong sinasabi ko sa inyo na kung sinuman ang magsasabi
sa bundok na ito na, "Mapataas ka at ihagais mo ang iyong sarili sa dagat,' at kung hindi siya magdududa sa kaniyang
puso ngunit naniniwala siyang mangyayari ang sinabi niya, iyon ang gagawin ng Diyos.
[24] Kaya sinasabi ko ito sa inyo: Ang lahat ng inyong ipapanalangin at hinihiling, maniwala kayong natanggap na ninyo, at
ito ay mapapasa-inyo. [25] Kapag tumayo ka at mananalangin, kailangan mong patawarin ang kahit na anong mayroon ka
laban sa kahit na sino, nang sa gayon ay mapatawad din ng inyong Amang nasa langit ang iyong mga pagsuway." [26]
(Ngunit kung hindi ka magpapatawad, hindi rin patatawarin ng Amang nasa langit ang inyong mga kasalanan.)
[27] Nakarating silang muli ng Jerusalem, habang si Jesus ay naglalakad sa templo, nilapitan siya ng mga punong pari, mga
eskriba, at ng mga nakatatanda. [28] Sinabi nila sa kaniya, "Sa anong kapangyarihan mo ginagawa ang mga bagay na ito? At
sino ang nagbigay sa iyo ng kapangyarihang gawin ang mga ito?"
[29] Sinabi sa kanila ni Jesus, "Tatanungin ko kayo ng isang katanungan. Sabihin ninyo sa akin at sasabihin ko rin sa inyo
kung sa anong kapangyarihan ko ginagawa ang mga bagay na ito. [30] Ang pagbabautismo ni Juan, nanggaling ba iyon sa
langit o sa tao? Sagutin ninyo ako."
[31] At sila ay nag-usap-usap at nagtalu-talo at sinabi, "Kung sasabihin nating, 'Sa langit,' sasabihin niyang, 'Bakit hindi ninyo
siya pinaniwalaan?' [32] Ngunit kung sasabihin nating, 'Mula sa tao,'..." Natakot sila sa mga tao, dahil pinanghahawakan
nilang lahat na si Juan ay isang propeta. [33] Pagkatapos ay sinagot nila si Jesus at sinabi, "Hindi namin alam." At sinabi ni
Jesus sa kanila, "Hindi ko rin sasabihin sa inyo kung sa anong kapangyarihan ko ginagawa ang mga bagay na ito."

Chapter 12

[1] Pagkatapos nagsimulang magturo sa kanila si Jesus ng mga talinghaga. Sinabi niya, "May isang tao na gumawa ng
ubasan, binakuran ang paligid nito, at gumawa ng hukay para sa pisaan ng ubas. Nagtayo siya ng toreng bantayan at
pagkatapos ay pinaupahan niya ang ubasan sa mga katiwala ng ubas. Pagkatapos ay naglakbay siya. [2] Sa tamang
panahon, ipinadala niya ang kaniyang lingkod sa mga tagapag-alaga ng ubas upang tanggapin mula sa kanila ang ilan sa
mga bunga ng ubasan. [3] Ngunit kinuha nila siya, binugbog at pinalayas na walang dalang anuman.
[4] Muli siyang nagpadala sa kanila ng iba pang lingkod, sinugatan nila ito sa ulo at ipinahiya. [5] Nagpadala siya ng isa pa, at
pinatay rin nila ito. Ganito din ang pakikitungo nila sa mga iba pa, binugbog ang ilan at pinapatay ang iba.
[6] Mayroon pa siyang isang taong maipapadala, ang pinakamamahal niyang anak. Siya ang pinakahuling taong ipinadala
niya sa kanila. Sinabi niya, "Igagalang nila ang aking anak." [7] Ngunit sinabi ng mga katiwala sa isa't isa, "Ito ang
tagapagmana. Halikayo, patayin natin siya at mapapasaatin ang kaniyang mana."
[8] Dinakip nila siya, pinatay at ipinatapon sa labas ng ubasan. [9] Kaya, ano ang gagawin ng may-ari ng ubasan? Darating
siya at papatayin ang mga katiwala ng ubas at ibibigay ang ubasan sa iba.
[10] Hindi ba ninyo nababasa ang kasulatang ito? 'Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo, ang naging batong-panulukan.
[11] Mula ito sa Panginoon at kamangha-mangha ito sa ating mga mata."' [12] Nais nilang hulihin si Jesus ngunit natakot sila sa
maraming tao, sapagkat alam nilang sinabi niya ang talinghagang ito laban sa kanila. Kaya iniwan nila siya at umalis.
[13] Pagkatapos, nagpadala sila sa kaniya ng ilan sa mga Pariseo at mga tauhan ni Herodes upang bitagin siya sa
pamamagitan ng mga salita. [14] Nang makarating sila, sinabi nila sa kaniya, "Guro, alam namin na wala kayong pakialam
sa saloobin ninuman at hindi kayo nagpapakita ng pagpanig sa pagitan ng mga tao. Tunay na iyong itinuturo ang daan ng
Diyos. Naaayon ba sa kautusan na magbayad ng buwis kay Cesar o hindi? Kailangan ba kaming magbayad o hindi?" [15]
Ngunit batid ni Jesus ang kanilang pagkukunwari at sinabi niya sa kanila, "Bakit ninyo ako sinusubok? Dalhan ninyo ako
ng denario upang matingnan ko ito."

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[16] Nagdala sila ng isa kay Jesus. Sinabi niya sa kanila, "Kaninong larawan at tatak ito?" Sumagot sila, "Kay Cesar." [17] Sinabi
ni Jesus, "Ibigay kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar, at sa Diyos ang mga bagay na sa Diyos." Namangha sila sa kaniya.
[18] Pagkatapos pumunta sa kaniya ang mga Saduceo na nagsasabing walang pagkabuhay muli. Tinanong nila siya na
nagsasabi, [19] "Guro, sumulat si Moises para sa atin, 'Kung namatay ang kapatid na lalaki ng isang lalaki at maiwan niya
ang asawa, ngunit walang anak, kailangang kunin ng lalaki ang asawa ng kaniyang kapatid, at magkaroon ng mga anak
para sa kaniyang kapatid.'
[20] Mayroong pitong magkakapatid na lalaki; ang una ay nakapangasawa at pagkatapos ay namatay na walang naiwang
anak. [21] Pagkatapos kinuha siya upang mapangasawa ng ikalawa at namatay na walang naiwang anak. At gayundin ang
ikatlo. [22] At walang naiwang anak ang pito. Sa huli namatay din ang babae. [23] Sa muling pagkabuhay, kapag sila ay
bumangon muli, sino ang kaniyang magiging asawa? Gayong napangasawa niya ang lahat ng pitong magkakapatid."
[24] Sinabi ni Jesus, "Hindi ba ito ang dahilan kaya kayo nagkakamali, dahil hindi ninyo nalalaman ang kasulatan maging
ang kapangyarihan ng Diyos? [25] Sapagkat kapag bumangon sila mula sa mga patay, hindi na sila mag-aasawa o makapag-
aasawa, ngunit katulad sila ng mga anghel sa langit.
[26] Ngunit tungkol sa mga patay na ibinangon, hindi ba ninyo nabasa sa Aklat ni Moises, sa salaysay tungkol sa mababang
punong kahoy, kung paano nangusap sa kaniya ang Diyos at sinabi, 'Ako ang Diyos ni Abraham at ang Diyos ni Isaac at
ang Diyos ni Jacob?' [27] Hindi siya ang Diyos ng mga patay, ngunit ng mga buhay. Nagkakamali kayo.
[28] Isa sa mga eskriba ang nagpunta at nakarinig sa kanilang pag-uusap, nakita niyang mahusay silang sinagot ni Jesus.
Tinanong niya ito, "Ano ang pinakamahalagang kautusan sa lahat?" [29] Sumagot si Jesus, "Ang pinakamahalagang kautusan
ay, 'Makinig kayo, Israel, ang Panginoong ating Diyos, ang Panginoon ay iisa. [30] Ibigin ninyo ang Panginoon ninyong Diyos
nang buong puso, nang buong kaluluwa, nang buong pag-iisip, at nang buong kalakasan.' [31] Ito ang ikalawang kautusan,
'Ibigin ninyo ang inyong kapwa gaya ng inyong sarili.' Wala nang iba pang kautusang higit na dakila kaysa mga ito."
[32] Sinabi ng eskriba, "Mahusay, Guro! Tunay na nasabi ninyong iisa ang Diyos, at wala ng iba pa maliban sa kaniya. [33] Ang
ibigin siya nang buong puso, nang buong pang-unawa, nang buong kalakasan, at ang ibigin ang kapwa gaya ng sarili ay
higit na mahalaga kaysa sa lahat ng mga susunuging mga alay at mga hain." [34] Nang makita ni Jesus na siya ay nagbigay
ng matalinong kasagutan, sinabi niya sa kaniya, "Hindi ka malayo sa kaharian ng Diyos." Matapos iyon walang sinumang
nangahas magtanong kay Jesus ng anumang mga katanungan.
[35] At tumugon si Jesus, habang nangangaral siya sa templo, sinabi niya, "Paano ito nasasabi ng mga eskriba na ang Cristo
ay anak ni David? [36] Si David mismo, sa pamamagitan ng Banal na Espiritu ay nagsabi, 'Sinabi ng Panginoon sa aking
Panginoon, umupo ka sa aking kanang kamay, hanggang magawa kong tapakan ng paa mo ang iyong mga kaaway.' [37]
Mismong si David ay tinawag na Cristo ang 'Panginoon', kaya paano siya naging anak ni David?" Masayang nakinig sa
kaniya ang napakaraming tao.
[38] Sa kaniyang pagtuturo, sinabi ni Jesus, "Mag-ingat kayo sa mga eskriba na nagnanais na maglakad ng may mahabang
mga balabal at batiin sa mga pamilihan [39] at magkaroon ng mga pangunahing upuan sa mga sinagoga at sa mga
pangunahing lugar sa mga kapistahan. [40] Kinakamkam din nila ang mga bahay ng mga balo at nananalangin sila ng mga
mahahabang panalangin upang makita ng mga tao. Makatatanggap ang mga taong ito ng mas mabigat na parusa."
[41] Pagkatapos umupo si Jesus sa tapat ng lalagyan ng kaloob sa templo; pinagmamasdan niya ang mga tao habang
inihuhulog nila ang kanilang pera sa kahon. Maraming mayayamang tao ang naglalagay ng malalaking halagang pera. [42]
At dumating ang isang mahirap na balo at naglagay ng dalawang kusing na nagkakahalaga ng isang pera.
[43] At tinawag niya ang kaniyang mga alagad at sinabi sa kanila, "Mahalaga itong sinasabi ko sa inyo, ang mahirap na
balong ito ay nakapaglagay ng higit kaysa lahat ng nagbigay sa lalagyan ng kaloob [44] Sapagkat nagbigay ang lahat sa
kanila mula sa kanilang kasaganahan. Ngunit ang balong ito, sa kaniyang kahirapan, inilagay ang lahat ng perang
mayroon siya na kaniyang ikabubuhay."

Chapter 13

[1] Habang si Jesus ay naglalakad papalayo mula sa templo, sinabi sa kaniya ng isa sa kaniyang mga alagad, "Guro, tingnan
mo ang kamangha-manghang mga bato at mga gusali!" [2] Sinabi niya sa kaniya, "Nakikita ba ninyo ang naglalakihang mga
gusali na ito? Walang isa mang bato ang matitira sa ibabaw ng kapwa bato, ang lahat ay maguguho."
[3] Nang umupo siya sa Bundok ng mga Olibo sa tapat ng templo, tinanong siya nang sarilinan nina Pedro, Santiago, Juan at
Andres, [4] "Sabihin mo sa amin, kailan mangyayari ang mga ito? Ano ang magiging palatandaan na ang lahat na ito ay
malapit nang mangyari?"
[5] Nagsimulang magsalita si Jesus sa kanila, "Mag- ingat kayo na walang sinuman ang magligaw sa inyo. [6] Marami ang
darating sa aking pangalan at magsasabi, 'Ako siya,' at ililigaw nila ang karamihan.
[7] Kapag nakarinig kayo ng mga digmaan, at mga balita ng digmaan, huwag kayong mag-alala; dapat mangyari ang mga
bagay na ito, ngunit hindi pa ito ang wakas. [8] Sapagkat makikipaglaban ang isang bansa sa kapwa niya bansa, at ang
kaharian laban sa kapwa kaharian. Magkakaroon ng mga lindol sa maraming lugar at mga tag-gutom. Ito ang mga
pasimula ng paghihirap na tulad ng isang babaing manganganak.

[9] Maging mapagbantay kayo. Dadalhin nila kayo sa mga konseho, at kayo ay bubugbugin sa mga sinagoga. Haharap kayo
sa mga hari at mga gobernador alang-alang sa akin, bilang isang patotoo sa kanila. [10] Ngunit ang ebanghelyo ay dapat
munang maihayag sa lahat ng mga bansa.
[11] Kapag hinuli nila kayo at ipasakamay sa iba, huwag kayong mag-alala kung ano ang inyong dapat sabihin. Dahil sa oras
na iyon, ibibigay sa inyo kung ano ang dapat ninyong sabihin; hindi kayo ang magsasalita, kundi ang Banal na Espiritu. [12]
Ipasakamay ng isang kapatid ang kaniyang kapatid sa kamatayan, at ang isang ama naman ang kaniyang anak. Ang mga
anak ay lalaban sa kanilang mga magulang at ipapapatay nila sila. [13] Kayo ay kamumuhian ng lahat dahil sa aking
pangalan. Ngunit sinuman ang makatitiis hanggang sa wakas, ang taong iyon ay maliligtas.
[14] Kapag nakita ninyo ang kasuklam-suklam na lagim na nakatayo kung saan ito hindi dapat nakatayo (intindihin ng
bumabasa), tumakas papunta sa mga bundok ang mga nasa Judea, [15] ang mga nasa bubungan ay huwag ng bumaba pa sa
loob ng bahay, o magdala ng ano pa man mula doon, [16] at ang mga nasa bukirin ay huwag ng umuwi upang kunin ang
kanilang balabal.
[17] Ngunit aba silang mga nagdadalang-tao at nagpapasuso ng mga sanggol sa mga panahong iyon! [18] Ipanalangin ninyong
huwag itong mangyari sa panahon ng tag-lamig. [19] Sapagkat magkakaroon ng matinding kahirapan na wala pang kagaya
mula nang simula, nang likhain ng Diyos ang daigdig hanggang sa ngayon at wala nang mangyayari pa na katulad nito. [20]
Maliban na lang kung paiksiin ng Panginoon ang mga araw, walang sinuman ang maliligtas. Ngunit alang-alang sa mga
hinirang na mga pinili niya, paiiksiin niya ang bilang ng mga araw.
[21] At kung may nagsabi sa inyong, 'Tingnan ninyo, nandito ang Cristo!' o 'Tingnan ninyo, nandito siya' huwag ninyo itong
paniwalaan. [22] Sapagkat lilitaw ang mga bulaang Cristo at bulaang mga propeta at magbibigay ng mga himala at
kababalaghan upang linlangin, kung maaari, maging ang mga hinirang. [23] Maging mapagbantay kayo! Ngayon pa lang ay
sinabi ko na ang mga bagay na ito sa inyo.
[24] Ngunit pagkatapos ng matinding kahirapan sa mga araw na iyon, ang araw ay didilim at ang buwan ay hindi na
magliliwanag, [25] ang mga bituwin ay mahuhulog mula sa langit at ang kapangyarihan na nasa kalangitan ay mayayanig. [26]
Pagkatapos, makikita nila ang Anak ng Tao na dumarating mula sa mga ulap taglay ang dakila nitong kapangyarihan at
kaluwalhatian. [27] Pagkatapos ipapadala niya ang kaniyang mga anghel upang tipunin ang kaniyang mga hinirang mula sa
apat na sulok ng mundo, mula sa mga dulo ng lupa hanggang sa dulo ng langit.
[28] Matuto kayo ng aral mula sa puno ng igos. Sa oras na maging malambot ang sanga nito at magsimulang sumibol ang
mga dahon, alam ninyong malapit nang dumating ang tag-araw. [29] Gayon din, kapag nakita ninyong nangyayari ang mga
bagay na ito, alam ninyong malapit na siyang darating, malapit sa mga tarangkahan.
[30] Totoo ang sinasabi ko sa inyo, hindi lilipas ang salinlahing ito hanggang hindi nangyayari ang lahat ng mga ito. [31] Lilipas
ang langit at ang lupa, ngunit ang aking salita ay hinding-hindi lilipas. [32] Ngunit patungkol sa araw o sa oras na iyon,
walang sinuman ang nakakaalam, maging ang mga anghel sa langit o maging ang Anak, tanging ang Ama lamang.
[33] Maging handa kayo! Magbantay kayo, sapagkat hindi ninyo alam kung sa anong oras ito. [34] Katulad ito ng isang lalaking
naglakbay: umalis siya sa bahay niya at ipinagkatiwala sa kaniyang mga lingkod ang pamamahala sa kaniyang bahay,
ang bawat isa ay may kani-kaniyang gawain. At inutusan niya ang tagapagbantay na manatiling gising.
[35] Kaya magbantay kayo! Sapagkat hindi ninyo alam kung kailan uuwi ang amo ng tahanan, maaaring sa gabi, sa hating
gabi, kapag tumilaok ang tandang, o sa umaga. [36] Kung bigla siyang dumating, huwag ninyong hayaan na madatnan niya
kayong natutulog. [37] Kung ano ang sinasabi ko sa inyo ay sinasabi ko sa lahat: Magbantay kayo!"

Chapter 14

[1] Dalawang araw pa bago ang Paskua at ang Kapistahan ng Tinapay na Walang Pampaalsa. Nag-iisip ang mga punong pari
at ang mga eskriba kung paano nila patagong madakip si Jesus at pagkatapos ay papatayin. [2] Sapagkat sinasabi nila,
"Hindi sa panahon ng pista, sa gayon hindi magkaroon ng kaguluhan ang mga tao."
[3] Nang si Jesus ay nasa Bethania sa bahay ni Simon na ketongin, habang nakasandal siya sa mesa, isang babae ang
pumunta sa kaniya na mayroong dalang alabastrong sisidlan na may lamang napakamahal na likido na purong nardo.
Binasag niya ito at ibinuhos ang laman sa kaniyang ulo. [4] Ngunit may ilang nagalit. Nag-usap-usap ang bawat isa at sinabi,
"Ano ang dahilan sa pag-aaksayang ito? [5] Ang pabangong ito ay maaaring ipagbili ng higit pa sa tatlong daang denario at
maibigay sa mga mahihirap." At sinasaway nila siya.
[6] Ngunit sinabi ni Jesus, "Pabayaan ninyo siya. Bakit ninyo siya ginugulo? Ginawa niya ang isang magandang bagay para
sa akin. [7] Nasa inyo lagi ang mga mahihirap, at kung gugustuhin ninyo, matutulungan ninyo sila, ngunit hindi ninyo ako
laging kasama. [8] Ginawa niya ang kaniyang makakaya, pinahiran niya ang aking katawan para sa paglilibing sa akin. [9]
Totoo ang sinasabi ko sa inyo, saanman maihayag ang mabuting balita sa buong mundo, ang ginawa ng babaeng ito ay
pag-uusapan bilang alaala sa kaniya."
[10] Pagkatapos, pumunta sa mga pangulong pari si Judas Iscariote, isa sa Labindalawa upang ibigay si Jesus sa kanila. [11]
Nang marinig ito ng mga punong pari, nasiyahan sila at nangakong bigyan siya ng pera. Nagsimula siyang maghanap ng
pagkakataon upang maibigay si Jesus sa kanila.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 14

12 Sa unang araw ng Tinapay na Walang Pampaalsa, nang naghandog sila ng batang tupa alang-alang sa Paskua, sinabi sa
kaniya ng kaniyang mga alagad, "Saan mo kami nais pumunta upang maghanda ng hapunan alang-alang sa Paskua?" 13
Ipinadala niya ang dalawa sa kaniyang mga alagad at sinabi sa kanila, "Pumunta kayo sa lungsod, at isang lalaki na may
dalang tubig na nakalagay sa pitsel ang sasalubong sa inyo. Sundan ninyo siya. 14 Sundan ninyo siya kung saang bahay
siya papasok at sabihin sa may-ari ng bahay na iyon, 'Ipinapatanong ng Guro, "Nasaan ang aking silid na aking kakainan
sa Paskua kasama ang aking mga alagad?" '
15 "Ipapakita niya sa inyo ang isang malaking silid sa itaas na kumpleto ang kagamitan na nakahanda na. Gawin ninyo
ang mga paghahanda para sa atin doon." 16 Umalis ang mga alagad at pumunta sa lungsod, natagpuan nila ang lahat gaya
ng sinabi ni Jesus sa kanila at inihanda nila ang hapunan alang-alang sa Paskua.
17 Kinagabihan, dumating siya kasama ang Labindalawa. 18 Habang nakasandal sila sa lamesa at kumakain, sinabi ni
Jesus, "Totoo, sinasabi ko sa inyo. Isa sa inyo na kasama kong kumakain ang magkakanulo sa akin. 19 Labis silang
nalungkot at isa-isang nagtanong sa kaniya, "Siguradong hindi ako, di ba?"
20 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Isa sa Labindalawa, ang kasama kong ngayong nagsasawsaw ng tinapay sa
mangkok. 21 Sapagkat tatahakin ng Anak ng Tao ang daan na sinasabi sa kasulatan tungkol sa kaniya. Ngunit aba sa taong
magkakanulo sa Anak ng Tao! Mas mabuti pang hindi na siya isinilang."
22 Habang kumakain sila, kinuha ni Jesus ang tinapay, pinagpala at hinati-hati niya ito at ibinigay sa kanila at sinabi,
"Kunin ninyo ito. Ito ang aking katawan." 23 Kumuha siya ng tasa, nagpasalamat, ibinigay ito sa kanila at uminom silang
lahat mula rito. 24 Sinabi niya sa kanila, "Ito ang aking dugo ng kasunduan, ang dugo na maibubuhos para sa marami. 25
Totoo, sinasabi ko sa inyo, hindi ako muling iinom nitong bunga ng ubas hanggang sa araw na iyon kung kailan ako
iinom ng panibago sa kaharian ng Diyos."
26 Pagkatapos nilang umawit ng himno, pumunta sila sa Bundok ng mga Olibo. 27 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Iiwanan ninyo
akong lahat, sapagkat ito ang nasusulat, 'Papatayin ko ang pastol at magsisikalat ang mga tupa.'
28 Ngunit pagkatapos kong mabuhay muli, mauuna ako sa inyo sa Galilea." 29 Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Kahit iwanan
kayo ng lahat, hindi kita iiwanan."
30 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Totoo, sinasabi ko ito sa iyo, ngayong gabi, bago tumilaok ang tandang ng dalawang beses,
ipagkakaila mo ako ng tatlong beses. 31 Ngunit sinabi ni Pedro, "Kung kailangan kong mamatay kasama mo, hindi kita
ipagkakaila." Ganun din ang pangako na sinabi nilang lahat.
32 Dumating sila sa lugar na tinatawag na Getsemani at sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, "Umupo kayo dito habang
ako ay nananalangin." 33 Isinama niya sina Pedro, Santiago at Juan. Nagsimula siyang mabalisa at labis na nabahala. 34
Sinabi niya sa kanila, "Ang aking kaluluwa ay labis na nagdadalamhati, kahit sa kamatayan. Manatili kayo dito at
magbantay."
35 Pumunta si Jesus sa di kalayuan, nagpatirapa sa lupa at nanalangin na kung maaari ay lampasan siya ng oras na ito. 36
Sinabi niya, "Abba, Ama, kaya mong gawin ang lahat. Alisin mo ang tasang ito sa akin. Ngunit hindi ang aking kalooban,
kundi ang iyong kalooban."
37 Bumalik siya at natagpuan silang natutulog, at sinabi niya kay Pedro, "Simon, natutulog ka ba? Hindi ka ba
makapagbantay ng isang oras man lang? 38 Magbantay kayo at manalangin na hindi kayo matukso. Tunay na ang espiritu
ay nakahandang sumunod, ngunit mahina ang laman." 39 Muli siyang umalis at nanalangin at kaniyang sinabi ang
ganoon ding mga salita.
40 Muli siyang bumalik at nadatnan silang natutulog, sapagkat antok na antok sila at hindi nila alam kung ano ang
kanilang sasabihin sa kaniya. 41 Bumalik siya sa pangatlong pagkakataon at sinabi sa kanila, "Natutulog pa rin ba kayo at
nagpapahinga? Tama na! Dumating na ang oras. Tingnan ninyo! Ang Anak ng Tao ay ipinagkakanulo sa mga kamay ng
mga makasalanan. 42 Bumangon kayo, umalis na tayo. Tingnan ninyo, malapit na ang taong magkakanulo sa akin.
43 Habang nagsasalita si Jesus, kaagad na dumating si Judas, isa sa Labindalawa, at napakaraming tao ang kasama niya na
may mga espada at pamalo, mula sila sa mga punong pari, mga eskriba, at mga nakatatanda. 44 Ngayon, nagbigay na ng
palatandaan ang magkakanulo sa kaniya, na nagsasabi, "Kung sino man ang hahalikan ko, siya iyon. Hulihin ninyo siya
at bantayang mabuti sa pagdala ninyo sa kaniya. 45 Pagdating ni Judas, kaagad niyang pinuntahan si Jesus at sinabi
"Rabi!" At kaniyang hinalikan. 46 At siya ay sinunggaban nila at dinakip.
47 Ngunit nagbunot ng kaniyang espada ang isa sa kanila na nakatayo sa malapit at tinaga ang tainga ng lingkod ng
pinakapunong pari. 48 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Kayo ba ay nagsilabasan na laban sa isang magnanakaw, na may mga
espada at pamalo upang dakpin ako?" 49 Nang araw-araw ninyo akong kasama at nagtuturo sa templo, hindi ninyo ako
dinakip. Ngunit nangyari ang mga ito upang matupad ang mga kasulatan. 50 Iniwanan si Jesus ng lahat ng kasama niya at
nagsitakas sila.
51 Sumunod sa kaniya ang isang binatang nakasuot lamang ng isang linong kasuotan na nakabalot sa kaniya; hinuli nila
siya ngunit 52 iniwan niya roon ang linong kasuotan at tinakasan niya sila na nakahubad.
53 Dinala nila si Jesus sa mga pinakapunong pari. Nagkatipun-tipon doon kasama niya ang lahat ng mga punong pari, mga
nakatatanda, at mga eskriba. 54 Ngayon sumunod si Pedro sa kaniya mula sa malayo, hanggang sa patyo ng pinakapunong
pari. Naupo siya kasama ng mga bantay na malapit sa apoy na nagpapainit.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

55 Ngayon ang mga punong pari at ang buong Konseho ay naghahanap ng magpapatotoo laban kay Jesus upang
maipapatay nila siya. Ngunit wala silang mahanap. 56 Sapagkat marami ang nagsabi ng maling patotoo laban sa kaniya,
ngunit maging ang kanilang patotoo ay hindi nagtugma.
57 Tumayo ang ilan at nagsabi ng maling patotoo laban sa kaniya, sinabi nila, 58 "Narinig namin siyang nagsabi,
'Wawasakin ko ang templong ito na gawa ng mga kamay at sa tatlong araw muli akong magtatayo ng isang hindi gawa ng
mga kamay.' " 59 Gayunpaman, hindi nagtugma maging ang kanilang mga patotoo.
60 Tumayo sa kanila ang pinakapunong pari at tinanong si Jesus, "Wala ka bang kasagutan? Ano itong patotoo ng mga tao
laban sa iyo?" 61 Ngunit tahimik siya at walang isinagot. Tinanong siyang muli ng pinakapunong pari at sinabi, "Ikaw ba
ang Cristo, ang anak ng Pinagpala?" 62 Sinabi ni Jesus, "Ako nga. At makikita ninyo ang Anak ng Tao kapag nakaupo na
siya sa bandang kanang kamay ng Kapangyarihan at darating na nasa ulap sa langit."
63 Pinunit ng pinakapunong pari ang kaniyang mga kasuotan at sinabi, "Kailangan pa ba natin ng mga saksi? 64 Narinig
ninyo ang kalapastanganan na sinabi niya. Ano ang inyong pasya?" At hinatulan siya nilang lahat bilang isang nararapat
sa kamatayan. 65 At sinimulan siyang duraan ng ilan at tinakpan ang kaniyang mukha, hinampas siya at sinabi sa kaniya,
"Hulaan mo!" Kinuha siya ng mga opisyal at binugbog siya.
66 Habang si Pedro ay nasa ibaba ng patyo, isa sa mga babaing lingkod ng pinakapunong pari ang pumunta sa kaniya. 67
Nakita niya si Pedro habang nakatayo sa tapat ng apoy na nagpapainit at pinagmasdan niya itong mabuti. Pagkatapos
sinabi niya, "Kasama ka rin ng taga-Nazaret na si Jesus." 68 Ngunit itinangggi niya ito at sinabi, "Hindi ko nalalaman o
naiintindihan man ang iyong sinasabi." Pagkatapos lumabas siya sa patyo (at tumilaok ang manok).
69 Ngunit nakita siya roon ng babaeng lingkod at muling nagsimulang magsabi sa mga nakatayo roon, "Ang taong ito ay
isa sa kanila!" 70 Ngunit muli niya itong itinanggi. Hindi nagtagal sinabi kay Pedro ng mga nakatayo roon, "Siguradong isa
ka sa kanila, sapagkat isa ka ring taga-Galilea."
71 Ngunit nagsimula siyang manungayaw at manumpa, "Hindi ko nakikilala ang lalaking sinasabi ninyo." 72 Pagkatapos
tumilaok ang tandang ng ikalawang beses. At naalala ni Pedro ang mga salitang sinabi ni Jesus sa kaniya, "Bago tumilaok
ang tandang ng dalawang ulit, tatlong beses mo akong itatanggi." At nanlumo siya at tumangis.

Chapter 15

1 Maagang-maaga pa nagtipon-tipon na ang mga punong pari kasama ang mga nakatatanda at mga eskriba, at ang buong
Konseho ng Sanedrin. Pagkatapos ay iginapos nila si Jesus at inilabas siya. Ipinasa nila siya kay Pilato. 2 Tinanong siya ni
Pilato, "Ikaw ba ang hari ng mga Judio?" Sinagot niya siya, "Kung iyan ang sinasabi mo." 3 Nagpalabas ang mga punong
pari ng maraming mga bintang laban kay Jesus.
4 Tinanong siya muli ni Pilato, "Wala ka bang maibibigay na kasagutan? Nakikita mo ba kung ilan ang mga inilalabas
nilang mga bintang laban sa iyo?" 5 Ngunit hindi na muling sinagot ni Jesus si Pilato, at dahil doon, namangha siya.
6 Ngayon sa panahon ng pista, kadalasang nagpapalaya si Pilato ng isang bilanggo, isang bilanggong hiniling nila. 7 Doon,
sa kulungan kasama sa mga manghihimagsik, kabilang sa mga mamamatay tao na kasapi sa rebelyon, ay isang lalaking
nagngangalang Barabas. 8 Pumunta ang maraming tao kay Pilato at nagsimula silang humiling sa kaniya na gawin niya
ang ginagawa niya noong mga nakaraang panahon.
9 Sinagot sila ni Pilato at sinabi, "Gusto ba niyong palayain ko sa inyo ang Hari ng mga Judio?" 10 Dahil alam niyang dahil
sa inggit ng mga punong pari kay Jesus kung kaya siya ay ipinasa sa kaniya. 11 Ngunit sinulsulan ng mga punong pari ang
maraming tao para isigaw na si Barabas ang dapat palayain.
12 Sinagot silang muli ni Pilato at sinabing, "Ano ngayon ang gagawin ko sa Hari ng mga Judio?" 13 Sumigaw silang muli,
"Ipako siya sa krus!"
14 Sinabi sa kanila ni Pilato, "Anong kasalanan ang ginawa niya?" Ngunit mas lalo nilang isinigaw, "Ipako siya sa krus." 15
Gusto ni Pilato na malugod ang mga tao kaya pinalaya niya si Barabas sa kanila. Hinampas niya si Jesus at ibinigay siya
upang maipako sa krus.
16 Dinala siya ng mga kawal sa loob ng patyo (ng kwartel), at tinawag nila ang buong hukbo ng mga kawal. 17 Nilagyan nila
si Jesus ng balabal na kulay lila, at gumawa sila ng isang koronang gawa sa tinik at ipinatong ito sa kaniyang ulo. 18
Nagsimula silang saluduhan siya at sinabi, "Mabuhay, Hari ng mga Judio!"
19 Hinampas nila ang kaniyang ulo ng tambo at dinuraan siya. Nagluhod-luhuran silang nagpakita ng paggalang sa
kaniya. 20 Nang matapos nila siyang kutyain, tinanggal nila mula sa kaniya ang balabal na kulay lila at inilagay sa kaniya
ang kaniyang mga damit, at pagkatapos inilabas siya upang ipako sa krus. 21 Pinilit nilang tumulong ang isang taong
dumaan na galing sa bukid na nagngangalang Simon na taga-Cirene (ang ama ni Alejandro at Rufo); pinilit nila siyang
pasanin ang krus ni Jesus.
22 Dinala si Jesus ng mga kawal sa lugar na kung tawagin ay Golgotha (na ang ibig sabihin ay, Lugar ng Bungo). 23 Inalok
nila siya ng alak na may halong mira, ngunit hindi niya ito ininom. 24 Ipinako nila siya at pinaghati-hatian ang kaniyang
kasuotan sa pamamagitan ng pagsasapalaran upang malaman kung anong parte ng kasuotan ang makukuha ng bawat
kawal.

[25] Ikatlong oras na nang siya ay ipinako nila. [26] Sinulat nila sa isang karatula ang bintang laban sa kaniya, "Ang Hari ng
mga Judio." [27] Kasama niyang ipinako sa krus ang dalawang magnanakaw, isa sa kanan niya, at isa sa kaliwa. [28] (At
naisakatuparan ang Kasulatan na nagsasabing: At siya ay ibinilang sa mga suwail.)
[29] Ininsulto siya ng mga taong dumaraan, umiiling ang kanilang mga ulo at sinasabi, "Oy! Ikaw na wawasak sa templo at
magtatayo muli nito sa loob ng tatlong araw, [30] iligtas mo ang iyong sarili at bumaba ka mula sa krus!"
[31] Sa ganoong paraan din ay kinukutya siya ng mga punong pari, kasama ng mga eskriba, at sinabi, "Iniligtas niya ang iba,
ngunit hindi niya mailigtas ang kaniyang sarili. [32] Hayaan nating bumaba mula sa krus ang Cristo, ang Hari ng Israel,
nang makita natin at mapaniwala tayo." Pati ang mga kasama niyang nakapako sa krus ay nilalait rin siya.
[33] Sa ika-anim na oras, nagdilim ang buong lupain hanggang sa ika-siyam na oras. [34] Sa ika-siyam na oras, sumigaw si
Jesus ng may malakas na boses, "Eloi, Eloi, lama sabachthani?" na ang ibig sabihin, "Diyos ko, Diyos ko, bakit mo ako
pinabayaan?" [35] Narinig iyon ng ilan sa mga nakatayo na malapit sa kaniya at sinabing, "Tignan ninyo, tinatawag niya si
Elias."
[36] May isang tumakbo, naglagay ng maasim na alak sa espongha, inilagay ito sa isang tambong tungkod at ibinigay ito sa
kaniya upang inumin. Sinabi ng lalaki, "Tingnan natin kung darating si Elias upang ibaba siya." [37] Pagkatapos ay sumigaw
si Jesus ng may malakas na boses at namatay. [38] Napunit sa dalawa ang kurtina ng templo mula itaas hanggang ibaba.
[39] At nang makita ng senturion na nakatayo at nakaharap kay Jesus na namatay siya sa ganitong paraan, sinabi niya,
"Tunay ngang siya ang Anak ng Diyos." [40] Mayroon ding mga babaing nakatingin sa malayo. Kabilang sa kanila ay sina
Maria Magdalena, Maria (ang ina ni Santiago na nakababata at ni Jose), at si Salome. [41] Nang siya ay nasa Galilea
sumunod sila sa kaniya at pinaglingkuran siya. Marami ring mga kababaihan ang sumama sa kaniya sa Jerusalem.
[42] Nang gumabi na, dahil ito ay araw ng Paghahanda, na ang araw bago ang Araw ng Pamamahinga, [43] pumunta si Jose na
taga-Arimatea doon. Isa siya sa mga iginagalang na kasapi ng Konseho na naghihintay sa Kaharian ng Diyos. Naglakas-
loob siyang pumunta kay Pilato upang hingin ang katawan ni Jesus. [44] Namangha si Pilato nang malaman niyang patay na
si Jesus. Ipinatawag niya ang senturion upang tanungin kung patay na nga si Jesus.
[45] Nang malaman niya mula sa senturion na patay na nga siya, ibinigay na niya ang katawan ni Jesus kay Jose. [46] Bumili si
Jose ng linong tela. Ibinaba niya siya mula sa krus, ibinalot siya sa linong tela, at ihinimlay siya sa isang libingan na
tinapyas mula sa bato. Pagkatapos ay iginulong niya ang isang malaking bato sa pasukan ng libingan. [47] Nakita nila Maria
Magdalena at ni Maria na ina ni Jose ang lugar kung saan inilibing si Jesus.

Chapter 16

[1] Nang matapos ang Araw ng Pamamahinga, si Maria Magdalena, si Mariang ina ni Santiago, at si Salome ay bumili ng
pabango upang makapunta sila at mapahiran ang katawan ni Jesus para sa paglilibing. [2] Maagang-maaga sa unang araw
ng linggo, nang sumikat ang araw pumunta sila sa libingan.
[3] Sinabi nila sa isa't isa, "Sino ang magpapagulong ng bato ng pasukan ng libingan para sa atin?" [4] Nang tumingin sila sa
itaas, nakita nila na mayroon ng nagpagulong ng bato na napakalaki.
[5] Pumasok sila sa libingan at nakita nila ang isang binatang nakasuot ng puting balabal, nakaupo sa gawing kanan at
namangha sila. [6] Sinabi niya sa kanila, "Huwag kayong matakot. Hinahanap ninyo si Jesus, ang taga-Nazaret na ipinako sa
krus. Bumangon na siya! Wala siya rito. Tingnan ninyo kung saan siya inilagay. [7] Ngunit humayo kayo, sabihin ninyo sa
kaniyang mga alagad at kay Pedro na mauuna siyang pupunta sa inyo sa Galilea. Doon makikita ninyo siya, gaya ng
sinabi niya sa inyo."
[8] Lumabas sila at tumakbo mula sa libingan; natakot sila at namangha. Wala silang sinabi sa sinuman dahil matindi ang
kanilang takot.
[9] Maaga sa unang araw ng linggong iyon, matapos siyang bumangon, una siyang nagpakita kay Maria Magdalena, na
mula sa kaniya napalayas niya ang pitong demonyo. [10] Umalis si Maria Magdalena at sinabi sa mga kasama niya, habang
nagluluksa sila at umiiyak. [11] Narinig nilang buhay si Jesus at nakita niya ito ngunit hindi sila naniwala.
[12] Matapos ng mga pangyayaring ito, nagpakita siya sa kakaibang anyo sa dalawa pang tao, habang naglalakad sila
palabas ng bayan. [13] Pumunta sila at nagbalita sa iba pang mga alagad ngunit hindi sila naniwala sa kanila.
[14] Sa ibang pagkakataon, nagpakita si Jesus sa labing-isa habang nakasandal sila sa hapag, at sinaway sila dahil sa
kanilang kawalan ng pananampalataya at katigasan ng puso, dahil hindi sila naniniwala sa mga nakakita sa kaniya
matapos siyang bumangon mula sa mga patay. [15] Sinabi niya sa kanila, "Humayo kayo sa buong mundo at ipangaral ang
mabuting balita sa lahat ng nilikha. [16] Ang sumasampalataya at mabautismuhan ay maliligtas at ang hindi naniniwala ay
hahatulan.
[17] Ang mga palatandaang ito ay tataglayin ng mga sumasampalataya. Sa aking pangalan sila ay magpapalayas ng mga
demonyo. Magsasalita sila sa mga bagong wika. [18] Pupulot sila ng mga ahas, at kung iinom sila ng anumang nakamamatay
ay hindi sila masasaktan nito. Magpapatong sila ng kamay sa mga may sakit at gagaling sila."
[19] Matapos magsalita sa kanila ang Panginoon, iniakyat siya patungo sa langit at naupo sa kanang kamay ng Diyos. [20]
Humayo ang mga alagad at nangaral sa lahat ng dako, habang ang Panginoon ay kumikilos kasama nila at pinatunayan
ang salita sa pamamagitan ng mga sumunod pang mga kahanga-hangang palatandaan.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Luke

Chapter 1

1 Marami ang sumubok na ayusin ang salaysay tungkol sa lahat ng bagay na naganap sa amin kalagitnaan, 2 na gaya ng
binigay nila sa amin, sila na sa simula pa ay naging saksi at mga lingkod ng mensahe. 3 Sa akin din naman, nang nasiyasat
ko nang mabuti ang lahat ng pangyayaring ito mula pa noong simula—sa tingin ko ay mabuti na isulat ko ang mga ito
ayon sa kanilang pagkasunod-sunod—pinakatanyag na Teopilo. 4 Nang sa gayon ay malaman mo ang katotohanan
tungkol sa mga bagay na itinuro sa iyo.
5 Sa mga araw ni Herodes, na hari ng Judea, may isang pari na nagngangalang Zacarias na nagmula sa pangkat ni Abias.
Ang kaniyang asawa ay nagmula sa mga babaeng anak ni Aaron, at ang kaniyang pangalan ay Elisabet. 6 Kapwa sila
matuwid sa harapan ng Diyos; sila ay namuhay nang walang kapintasan sa lahat ng mga utos at alituntunin ng
Panginoon. 7 Ngunit wala silang anak, sapagkat si Elisabet ay baog, at silang dalawa ay matanda na sa panahong ito.
8 Ngayon ay nangyari na si Zacarias ay nasa presensiya ng Diyos, gumagawa ng mga tungkulin bilang pari sa
kapanahunan ng kaniyang pangkat. 9 Ayon sa nakaugaliang paraan ng pagpili kung sinong pari ang maglilingkod, siya ay
pinili sa pamamagitan ng sapalaran upang makapasok sa templo ng Panginoon at upang siya ay makapagsunog ng
insenso. 10 Napakaraming tao ang nananalangin sa labas sa oras ng pagsusunog ng insenso.
11 Ngayon, isang anghel ng Panginoon ay nagpakita sa kaniya at tumayo sa kanang bahagi ng altar ng insenso. 12 Si
Zacarias ay nasindak nang makita niya ito, labis ang pagkatakot niya. 13 Ngunit sinabi ng anghel sa kaniya "Huwag kang
matakot Zacarias, sapagkat ang iyong panalangin ay pinakinggan. Ipagbubuntis ng asawa mong si Elisabet ang iyong
anak na lalaki. Juan ang ipapangalan mo sa kaniya.
14 Magkakaroon ka ng kagalakan at saya, at marami ang matutuwa sa pagsilang sa kaniya. 15 Sapagkat siya ay magiging
dakila sa paningin ng Panginoon. Hindi siya iinom ng alak o matapang na inumin, at siya ay mapupuspos ng Banal na
Espiritu mula sa sinapupunan ng kaniyang ina.
16 At maraming tao sa bayan ng Israel ang mapapanumbalik sa Panginoon na kanilang Diyos. 17 Mauuna siya sa
Panginoon, taglay ang espiritu at kapangyarihan ni Elias. Gagawin niya ito upang mapanumbalik ang puso ng mga ama
sa mga anak, upang ang mga hindi sumusunod ay mamuhay sa karunungan ng mga matuwid. Gagawin niya ito upang
ihanda para sa Panginoon, ang mga taong inihanda na para sa kaniya."
18 Sinabi ni Zacarias sa anghel, "Paano ko malalaman ito? Sapagkat ako ay matanda na at ang aking asawa ay may pataw
na ng maraming taon." 19 Ang anghel ay sumagot at sinabi sa kaniya, "Ako si Gabriel na nakatayo sa presensiya ng Diyos.
Ako ay inutusan upang makipag-usap sa iyo, upang iparating sa iyo ang mabuting balita. 20 Masdan mo, magiging pipi ka,
hindi ka makapagsasalita hanggang sa araw na maganap ang mga bagay na ito. Ito ay dahil sa hindi ka naniwala sa aking
mga salita na matutupad ito sa tamang panahon."
21 Ngayon ay inaantay ng mga tao si Zacarias. Sila ay nagulat sapagkat siya ay labis na gumugol ng panahon sa loob ng
templo. 22 Ngunit nang siya ay lumabas, hindi siya makapagsalita sa kanila. Naisip ng mga tao na nagkaroon siya ng
pangitain habang siya ay nasa loob ng templo. Patuloy siyang gumagawa ng mga senyas sa kanila at nanatiling hindi
makapagsalita. 23 Dumating ang panahon na natapos ang mga araw ng kaniyang paglilingkod, umalis siya at bumalik sa
kaniyang bahay.
24 Pagkatapos ng mga araw na iyon, ang kaniyang asawang si Elisabet ay nagbuntis. Siya ay nanatili sa kaniyang bahay sa
loob ng limang buwan. Sinabi niya, 25 "Ito ang ginawa ng Panginoon sa akin nang tiningnan niya ako nang may biyaya
upang tanggalin ang aking kahihiyan sa harapan ng ibang tao."
26 Ngayon sa kaniyang ikaanim na buwan, ang anghel na si Gabriel ay inutusan ng Diyos sa isang lungsod sa Galilea na
ang pangalan ay Nazaret, 27 sa isang birhen na nakatakdang ikasal sa lalaking nagngangalang Jose. Siya ay kabilang sa
angkan ni David at ang pangalan ng birhen ay Maria. 28 Siya ay lumapit sa kaniya at sinabi, "Binabati kita, ikaw ay lubos
na pinagpala! Ang Panginoon ay nasa iyo." 29 Ngunit siya ay lubhang naguluhan sa kaniyang sinabi at siya ay namangha
kung anong uri ng pagbati ito.
30 Sinabi ng anghel sa kaniya, "Huwag kang matakot, Maria, dahil ikaw ay nakatanggap ng biyaya sa Diyos." 31 At makikita
mo, ikaw ay magbubuntis sa iyong sinapupunan at magsisilang ng isang anak na lalaki. Tatawagin mo ang kaniyang
pangalan na 'Jesus'. 32 Siya ay magiging dakila at tatawaging Anak ng Kataas-taasan. Ang Panginoong Diyos ang
magbibigay sa kaniya ng trono ng kaniyang ninunong si David. 33 Siya ay maghahari sa mga angkan ni Jacob
magpakailanman, at walang katapusan ang kaniyang kaharian."
34 Sinabi ni Maria sa anghel, "Paano mangyayari ito, yamang hindi pa naman ako nakitabi kasama ang sinumang lalaki?"
35 Sumagot ang anghel at sinabi sa kaniya, "Ang Banal na Espirito ay darating sa iyo, at ang kapangyarihan ng Kataas-
taasan ay mapapasaiyo. Kaya ang banal na isisilang, ay tatawaging Anak ng Diyos.
36 At tingnan mo, ang iyong kamag-anak na si Elisabet ay nagbuntis din ng isang anak na lalaki sa kaniyang katandaan. Ito
na ang kaniyang ikaanim na buwan, siya na tinawag na baog. 37 Sapagkat walang hindi kayang gawin ang Diyos." 38 Sinabi
ni Maria, "Tingnan mo, ako ay babaeng lingkod ng Panginoon. Mangyari nawa sa akin ayon sa iyong mensahe." At iniwan
na siya ng anghel.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

39 Pagkatapos, si Maria ay gumayak noong mga araw na iyon at nagmadaling pumunta sa maburol na bahagi ng lupain, sa
isang lungsod sa Judea. 40 Siya ay pumunta sa bahay ni Zacarias at binati si Elisabet. 41 At nangyari nga nang marinig ni
Elisabet ang pagbati ni Maria, lumukso ang bata sa kaniyang sinapupunan at si Elisabet ay napuspos ng Banal na
Espiritu.
42 Ang kaniyang tinig ay tumaas at nagsabi nang malakas, "Pinagpala ka sa lahat ng mga babae at Pinagpala din ang
bunga ng iyong sinapupunan. 43 At bakit ito nangyari sa akin na ang ina ng aking Panginoon ay kailangan pang pumunta
sa akin? 44 Sapagkat tingnan mo, nang marinig ko ang iyong pagbati ay tumalon sa galak ang bata sa aking sinapupunan.
45 At pinagpala ang siyang nanampalataya na mayroong katuparan ang mga bagay na ipinahayag sa kaniya mula sa
Panginoon."
46 Sinabi ni Maria, "Ang kaluluwa ko ay nagpupuri sa Panginoon, 47 at ang aking espiritu ay nagalak sa Diyos na aking
tagapagligtas."
48 Sapagkat siya ay tumingin sa kababaan ng kaniyang lingkod na babae. Kaya tingnan mo, mula ngayon ang lahat ng
salinlahi ay tatawagin akong pinagpala. 49 Sapagkat siya na makapangyarihan ay gumawa ng mga kahanga-hangang
bagay para sa akin, at ang kaniyang pangalan ay banal.
50 Ang kaniyang habag ay walang katapusan mula sa lahat ng salinlahi para sa mga nagpaparangal sa kaniya. 51 Nagpakita
siya ng lakas ng kaniyang mga bisig; ikinalat niya ang mga nagmamataas ng nilalaman ng kanilang mga puso.
52 Pinabagsak niya ang mga prinsipe mula sa kanilang mga trono at itinaas niya ang mga may mababang kalagayan. 53
Binusog niya ng mabubuting bagay ang mga nagugutom, ngunit ang mga mayayaman ay pinaalis niyang gutom.
54 Nagkaloob siya ng tulong sa Israel na kaniyang lingkod, na gaya ng pag-alaala niya sa kaniyang pagpapakita ng habag 55
(na sinabi niya sa ating mga ama) kay Abraham at sa kaniyang kaapu-apuhan magpakailanman."
56 Nanatili si Maria kina Elisabet sa loob ng mga tatlong buwan at pagkatapos ay bumalik siya sa kaniyang bahay. 57
Ngayon ay dumating ang panahon ng panganganak ni Elisabet at nagsilang siya ng isang lalaki. 58 Narinig ng kaniyang
mga kapitbahay at mga kamag-anak na ang Panginoon ay nagpakita ng dakilang habag para sa kaniya, at sila ay nagalak
kasama niya.
59 Ngayon ay nangyari sa ikawalong araw na tuliin nila ang sanggol. Tatawagin sana nila siyang "Zacarias" mula sa
pangalan ng kaniyang ama, 60 ngunit sumagot ang kaniyang ina at sinabi, "Hindi; siya ay tatawaging Juan." 61 Sinabi nila
sa kaniya, "Wala pa ni isa sa iyong angkan ang tinawag sa ganyang pangalan."
62 Sumenyas sila sa kaniyang ama kung ano ang gusto niyang ipangalan sa kaniya. 63 Humingi ang kaniyang ama ng isang
sulatan at nagsulat siya, "Ang kaniyang pangalan ay Juan." Silang lahat ay namangha dito.
64 Agad nabuksan ang kaniyang bibig at napalaya ang kaniyang dila. Nagsalita at nagpuri sa Diyos. 65 Natakot ang lahat ng
nakatira malapit sa kanila. Lahat ng mga bagay na ito ay kumalat sa lahat ng bahagi ng maburol na lupain ng Judea. 66 At
ito ay itinago ng lahat ng nakarinig sa kanilang mga puso, na nagsasabi, "Ano kaya ang magiging kapalaran ng batang
ito?" Sapagkat ang kamay ng Panginoon ay nasa kaniya.
67 Ang kaniyang amang si Zacarias ay napuspos ng Banal na Espiritu at nagpahayag na nagsasabi, 68 "Purihin ang
Panginoon, ang Diyos ng Israel, sapagkat tumulong siya at tinubos ang kaniyang mga tao.
69 Itinaas niya ang isang sungay ng kaligtasan para sa atin sa bahay ng kaniyang lingkod na si David, mula sa kaapu-
apuhan ng kaniyang lingkod na si David, 70 tulad ng sinabi niya sa pamamagitan ng bibig ng kaniyang mga banal na
propeta noong sinaunang panahon. 71 Magdadala siya ng kaligtasan mula sa ating mga kaaway at mula sa kamay ng lahat
ng mga galit sa atin.
72 Gagawin niya ito upang ipakita ang habag sa ating mga ama at upang alalahanin ang kaniyang banal na kasunduan, 73
ang pangako na kaniyang sinalita kay Abraham na ating ama. 74 Siya ay nangako na kaniyang tutuparin sa atin, upang
tayo, bilang mga pinalaya mula sa kamay ng lahat ng ating mga kaaway, ay makapaglingkod sa kaniya nang walang takot,
75 sa kabanalan at katuwiran sa kaniyang harapan sa lahat ng ating panahon.
76 Oo, at ikaw, anak, ay tatawaging propeta ng Kataas-taasan, sapagkat ikaw ay mauuna sa Panginoon upang ihanda ang
kaniyang mga daraanan, upang ihanda ang mga tao sa kaniyang pagdating, 77 upang magbigay kaalaman ng kaligtasan sa
kaniyang mga tao sa pamamagitan ng kapatawaran ng kanilang mga kasalanan.
78 Mangyayari ito dahil sa dakilang habag ng ating Diyos, dahil dito ay dumarating sa atin ang pagsikat ng araw mula sa
itaas, 79 upang magliwanag sa kanila na nakaupo sa kadiliman at sa anino ng kamatayan. Gagawin niya ito upang
gabayan ang ating mga paa sa daan ng kapayapaan."
80 Ngayon ang bata ay lumaki at naging malakas sa espiritu, at siya ay nasa ilang hanggang sa kaniyang pagharap sa
Israel.

Chapter 2

1 Ngayon sa mga araw na iyon, nangyari na si Cesar Agustus ay naglabas ng isang batas na nag-uutos na magkaroon ng
sensus sa lahat ng tao na nabubuhay sa mundo. 2 Ito ang unang sensus na ginawa habang si Cirenio ang gobernador ng
Syria. 3 Kaya pumunta ang bawat isa sa kaniyang sariling bayan upang mailista para sa sensus.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[4] Si Jose ay umalis din mula sa lungsod ng Nazaret sa Galilea at naglakbay papunta sa Betlehem na bayan ng Judea na
kilala bilang lungsod ni David, dahil siya ay kaapu-apuhan mula sa pamilya ni David. [5] Pumunta siya doon upang
magpalista kasama si Maria na nakatakdang ikasal sa kaniya at kasalukuyang nagdadalang tao.
[6] At nangyari nang habang sila ay naroroon, dumating ang oras para ipanganak niya ang kaniyang sanggol. [7] Siya ay
nagsilang ng anak na lalaki, ang kaniyang panganay na anak, at maayos niya itong binalot ng pirasong tela. Pagkatapos
ay inilagay niya ito sa sabsaban dahil wala nang bakanteng silid para sa kanila sa bahay-panuluyan.
[8] Sa rehiyon ding iyon, may mga pastol na naninirahan sa parang at nagbabantay sa kanilang mga kawan ng tupa sa gabi.
[9] Biglang lumitaw sa kanila ang isang anghel ng Panginoon, at ang kaluwalhatian ng Panginoon ay nagliwanag sa palibot
nila at lubha silang natakot.
[10] Pagkatapos, sinabi ng anghel sa kanila, "Huwag kayong matakot, sapagkat ako ay may dala sa inyong mabuting balita
na magbibigay ng lubos na kagalakan sa lahat ng tao. [11] Ngayong araw, isang tagapagligtas ang ipinanganak para sa inyo
sa lungsod ni David! Siya si Cristo ang Panginoon! [12] Ito ang palatandaan na maibibigay sa inyo, matatagpuan ninyo ang
isang sanggol na nababalot ng pirasong tela na nakahiga sa isang sabsaban."
[13] Kasama ng anghel, biglang may malaking bilang ng hukbong makalangit na nagpupuri sa Diyos, at sinasabi, [14]
"Kaluwalhatian sa Diyos sa kaitaasan, at nawa ay magkaroon ng kapayapaan dito sa lupa sa mga tao na kaniyang
kinalulugdan."
[15] At nangyari nang umalis ang mga anghel mula sa kanila patungong langit, sinabi ng mga pastol sa bawat isa, "Tayo na
pumunta sa Betlehem, at tingnan ang bagay na ito na nangyari na ipinaalam ng Panginoon sa atin". [16] Sila ay nagmadaling
pumunta doon at natagpuan sina Maria at Jose, at nakita ang sanggol na nakahiga sa sabsaban.
[17] Pagkatapos nilang makita ito, ipinaalam nila sa mga tao kung ano ang sinabi sa kanila tungkol sa batang ito. [18] Lahat ng
nakarinig nito ay namangha sa sinabi sa kanila ng mga pastol. [19] Ngunit laging iniisip ni Maria ang lahat ng bagay na
kaniyang narinig, iniingatan ang mga ito sa kaniyang puso. [20] Bumalik ang mga pastol na niluluwalhati at pinupuri ang
Diyos sa lahat ng kanilang narinig at nakita, tulad ng sinabi sa kanila.
[21] Noong ikawalong araw at siyang panahon para tuliin ang sanggol, pinangalanan nila siyang Jesus, ang pangalan na
ibinigay ng anghel bago pa siya ipinagbuntis.
[22] Nang lumipas ang nakatakdang bilang ng mga araw ng kanilang seremonya ng paglilinis, alinsunod sa kautusan ni
Moises, dinala siya ni Jose at Maria sa templo sa Jerusalem para iharap siya sa Panginoon. [23] Sapagkat nasusulat sa
kautusan ng Panginoon, "Ang bawat anak na lalaki na nagbubukas sa sinapupunan ay tatawaging nakatalaga sa
Panginoon." [24] Sila rin ay dumating upang mag-alay ng handog na alinsunod sa sinabi sa kautusan ng Panginoon,
"dalawang kalapati o dalawang inakay na batu-bato."
[25] Masdan ito, may isang lalaki sa Jerusalem na ang pangalan ay Simeon. Ang taong ito ay matuwid at may taos na
pananalig. Siya ay naghihintay sa manga-aliw ng Israel, at ang Banal na Espiritu ay nasa kaniya. [26] Ipinahayag sa kaniya
ng Banal na Espiritu na hindi siya mamamatay bago niya makita ang Cristo ng Panginoon.
[27] Isang araw, siya ay pumunta sa templo sa pangunguna ng Banal na Espiritu. Nang dinala ng mga magulang ang bata na
si Jesus upang gawin para sa kaniya ang nakaugaliang hinihingi ng kautusan, [28] tinanggap siya ni Simeon sa kaniyang
mga bisig, at nagpuri sa Diyos at sinabi, [29] "Ngayon ay hayaan mong pumanaw ang iyong lingkod nang may kapayapaan,
Panginoon, ayon sa iyong salita.
[30] Sapagkat nakita ng aking mga mata ang iyong pagliligtas [31] na iyong inihanda sa paningin ng lahat ng tao. [32] Siya ay
liwanag para sa paghahayag sa mga Gentil at kaluwalhatian ng iyong mga taong Israel."
[33] Ang ama at ina ng bata ay namangha sa mga bagay na sinabi tungkol sa kaniya. [34] Pagkatapos ay pinagpala sila ni
Simeon at sinabi niya kay Maria na ina ng bata, "Makinig kang mabuti! Ang batang ito ay nakatadhana para sa pagbagsak
at pagbangon ng maraming tao sa Israel at para sa tanda na tututulan. [35] Gayundin, isang espada ang tatagos sa iyong
sariling kaluluwa, upang ang mga iniisip ng maraming puso ay maihayag.
[36] Naroon din ang isang babaeng propeta na ang pangalan ay Ana. Siya ay anak ni Fanuel na nagmula sa tribo ni Aser.
Napakatanda na niya. Siya ay namuhay kasama ng kaniyang asawa sa loob ng pitong taon pagkatapos ng kaniyang pag-
aasawa, [37] at pagkatapos ay balo ng walumpu't apat na taon. Hindi siya kailanman umalis sa templo at patuloy siyang
sumasamba sa Diyos sa pamamagitan ng pag-aayuno at pananalangin, gabi at araw. [38] Sa oras ding iyon, lumapit siya sa
kanila at nagsimulang magpasalamat sa Diyos. Siya ay nagsalita tungkol sa bata sa lahat ng naghihintay para sa
katubusan ng Jerusalem.
[39] Nang matapos nila ang lahat ng dapat nilang gawin na naaayon sa kautusan ng Panginoon, bumalik sila sa Galilea, sa
kanilang sariling bayan na Nazaret. [40] Ang bata ay lumaki at naging malakas, lumalawak sa karunungan at ang biyaya ng
Diyos ay nasa kaniya.
[41] Ang kaniyang mga magulang ay pumupunta sa Jerusalem taon-taon para sa Pista ng Paskwa. [42] Nang siya ay
labindalawang taong gulang, sila ay muling umakyat para sa nakaugaliang panahon para sa pista. [43] Pagkatapos nilang
manatili sa buong bilang ng araw para sa pista, nagsimula na silang umuwi. Ngunit ang batang Jesus ay nanatili sa
Jerusalem at ito ay hindi alam ng kaniyang mga magulang. [44] Inakala nila na siya ay nasa pangkat na kasama nilang
naglalakbay, kaya sila ay nagpatuloy ng isang araw sa paglalakbay. Pagkatapos ay nagsimula silang hanapin siya sa
kanilang mga kamag-anak at kaibigan.

[45] Nang siya ay hindi nila matagpuan, bumalik sila sa Jerusalem at sinimulang hanapin siya roon. [46] At nangyari nga na makalipas ang tatlong araw, natagpuan nila siya sa loob ng templo na nakaupo sa gitna ng mga guro, nakikinig sa kanila at nagtatanong sa kanila ng mga katanungan. [47] Lahat ng nakarinig sa kaniya ay namangha sa kaniyang pang-unawa at sa kaniyang mga kasagutan.
[48] Nang siya ay nakita nila, nagulat sila. Sinabi sa kaniya ng kaniyang ina, "Anak, bakit mo kami pinakitunguhan ng ganito? Makinig ka, ako at ang iyong ama ay nag-aalala na naghahanap sa iyo." [49] Sinabi niya sa kanila, "Bakit ninyo ako hinahanap? Hindi ba ninyo alam na ako ay dapat na narito sa bahay ng aking Ama?" [50] Ngunit hindi nila naintindihan ang ibig niyang sabihin sa mga salitang iyon.
[51] Pagkatapos, siya ay sumama sa kanila pabalik sa kanilang tahanan sa Nazaret at naging masunurin sa kanila. Iningatan ng kaniyang ina ang lahat ng bagay na ito sa kaniyang puso. [52] At si Jesus ay patuloy na lumaki sa karunungan at pangangatawan at lalong kinalugdan ng Diyos at ng mga tao.

Chapter 3

[1] Ngayon, sa ika-labinlimang taon na paghahari ni Tiberio Cesar, habang si Poncio Pilato ay gobernador sa Judea, at si Herodes ang tetrarka sa Galilea, at ang kaniyang kapatid na si Felipe ang tetrarka sa rehiyon ng Iturea at Traconite, at si Lisanias ang tetrarka sa Abilinia, [2] at sa panahon na sina Anas at Caifas ang pinakapunong pari, dumating ang salita ng Diyos ay kay Juan na anak ni Zacarias, sa ilang.
[3] Siya ay naglakbay sa buong rehiyon sa palibot ng ilog Jordan, nangangaral ng bautismo ng pagsisisi para sa kapatawaran ng mga kasalanan.
[4] Gaya ito ng nasusulat sa libro ng mga salita ni propeta Isaias, "Ang tinig ng isang sumisigaw sa ilang, 'Ihanda ang daraanan ng Panginoon, gawing tuwid ang kaniyang landas.
[5] Ang bawat lambak ay mapupunan, ang bawat bundok at burol ay gagawing patag, ang mga likong daan ay magiging tuwid, at ang mga daang baku-bako ay gagawing maayos. [6] Ang lahat ng tao ay makikita ang pagliligtas ng Diyos."
[7] Kaya sinabi ni Juan sa napakaraming bilang ng tao na dumarating upang magpabautismo sa kaniya, "Kayo na mga anak ng mga makamandag na ahas, sino ang nagbabala sa inyo na tumakas sa poot na paparating?"
[8] Mamunga kayo ng karapat-dapat sa pagsisisi, at huwag ninyong simulan na sabihin sa inyong mga sarili, 'Mayroon tayong Abraham bilang ama natin,' dahil sinasabi ko sa inyo na ang Diyos ay may kakayahang lumikha ng mga anak para kay Abraham kahit pa mula sa mga batong ito.
[9] Ang palakol ay nailagay na sa ugat ng mga puno. Kaya ang bawat puno na hindi namumunga nang mabuti ay puputulin at itatapon sa apoy."
[10] At ang maraming tao ay nagtanong sa kaniya, nagsasabi "Ano ang dapat naming gawin?" [11] Siya ay sumagot at sinabi sa kanila, "Kung ang isang tao ay may dalawang tunika, dapat niyang ibigay ang isa sa sinumang wala nito at sinuman ang may pagkain ay ganoon din ang dapat gawin."
[12] At may ilang mga maniningil ng buwis ang dumating upang mabautismuhan, at sinabi nila sa kaniya, "Guro, ano ang dapat naming gawin?" [13] Sinabi niya sa kanila, "Huwag kayong maningil nang higit sa dapat ninyong sinisingil."
[14] May ilang mga kawal rin ang nagtanong sa kaniya, nagsasabi, "At paano naman kami? Ano ang dapat naming gawin?" Sinabi niya sa kanila. "Huwag kayong kumuha ng salapi kanino man nang sapilitan, at huwag ninyong paratangan ang sinuman ng hindi totoo. Masiyahan kayo sa inyong mga sahod."
[15] Ngayon, habang ang mga tao ay sabik na naghihintay na dumating si Cristo, nagtataka ang bawat isa sa kanilang mga puso kung si Juan mismo ang Cristo. [16] Sinagot sila ni Juan na nagsabi sa kanilang lahat, "Para sa akin, binabautismuhan ko kayo ng tubig, ngunit may isang paparating na mas higit na makapangyarihan kaysa sa akin, at hindi ako karapat-dapat na magkalag man lang ng tali ng kaniyang mgapnyapaks. Siya ang magbabautismo sa inyo ng Banal na Espiritu at ng apoy.
[17] Ang kaniyang kalaykay ay hawak niya sa kaniyang kamay upang linisin nang mabuti ang kaniyang giikan at upang tipunin ang trigo sa kaniyang kamalig. Ngunit susunugin niya ang dayami sa apoy na hindi mamamatay kailanman."
[18] Sa pamamagitan ng iba pang madaming panghihikayat, ipinangaral niya ang magandang balita sa mga tao. [19] Sinaway din ni Juan si Herodes na tetrarka, dahil pinakasalan niya ang asawa ng kaniyang kapatid na lalaki, na si Herodias, at sa lahat ng iba pang kasamaan na ginawa ni Herodes. [20] Ngunit gumawa pa ng napakasamang bagay si Herodes. Ipinakulong niya sa bilangguan si Juan.
[21] At nangyari ngang habang ang lahat ng tao ay binabautismuhan, si Jesus ay nabautismuhan din. Habang siya ay nananalangin, ang kalangitan ay bumukas. [22] Ang Banal na Espiritu ay bumaba sa kaniya na may anyo na gaya ng kalapati, habang may isang tinig ang nanggaling sa langit, "Ikaw ang aking minamahal na Anak. Lubos akong nalulugod sa Iyo."
[23] Ngayon si Jesus mismo, nang siya ay nagsimulang magturo, ay nasa edad na tatlumpung taon. Siya ang anak na lalaki (ayon sa pagpapalagay ng mga tao) ni Jose na anak ni Eli [24] na anak ni Matat na anak ni Levi na anak ni Melqui na anak ni Janai na anak ni Jose

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

25 na anak ni Matatias na anak ni Amos na anak ni Nahum na anak ni Esli na anak ni Nagai 26 na anak ni Maat na anak ni
Matatias na anak ni Semei na anak ni Josec na anak ni Joda
27 na anak ni Joanan na anak ni Resa na anak ni Zerubabel na anak ni Salatiel na anak ni Neri 28 na anak ni Melqui na
anak ni Adi na anak ni Cosam na anak ni Elmadam na anak ni Er 29 na anak ni Josue na anak ni Eliezer na anak ni Jorim
na anak ni Matat na anak ni Levi
30 na anak ni Simeon na anak ni Juda na anak ni Jose na anak ni Jonam na anak ni Eliaquim 31 na anak ni Melea na anak
ni Menna na anak ni Matata na anak ni Natan na anak ni David 32 na anak ni Jesse na anak ni Obed na anak ni Boaz, na
anak ni Salmon na anak ni Naason
33 na anak ni Aminadab na anak ni Admin na anak ni Arni na anak ni Esrom na anak ni Farez na anak ni Juda 34 na anak
ni Jacob na anak ni Isaac na anak ni Abraham na anak ni Terah na anak ni Nahor 35 na anak ni Serug na anak ni Reu na
anak ni Peleg na anak ni Eber na anak ni Sala,
36 na anak ni Cainan na anak ni Arfaxad na anak ni Shem na anak ni Noe na anak ni Lamec na anak ni Metusalem na
anak ni Enoc 37 na anak ni Jared na anak ni Mahalaleel na anak ni Kenan 38 na anak ni Enos na anak ni Set na anak ni
Adan na anak ng Diyos.

Chapter 4

1 Nang si Jesus ay na puspos ng Banal na Espiritu, bumalik siya mula sa ilog Jordan at pinangunahan ng Espiritu sa ilang 2
sa loob ng apatnapung araw at siya ay tinukso ng diyablo. Sa mga araw na iyon, hindi siya kumain ng anuman at sa
huling mga araw siya ay nagutom.
3 Sinabi ng diyablo sa kaniya, "Kung ikaw ang Anak ng Diyos, utusan mo ang batong ito na maging tinapay." 4 Sinagot siya
ni Jesus, "Nasusulat, 'Hindi lang sa tinapay nabubuhay ang tao.'"
5 At dinala siya ng diyablo sa mataas na lugar, at ipinakita sa kaniya ang lahat ng mga kaharian ng mundo nang ilang
sandali. 6 Sinabi ng diyablo sa kaniya, "Bibigyan kita ng kapangyarihang mamuno sa lahat ng mga kahariang ito, pati na
ang kanilang kadakilaan. Kaya kong gawin ito dahil ibinigay ang mga ito sa akin upang pamunuan, at maaari ko itong
ibigay sa sinumang gustuhin ko. 7 Kaya kung ikaw ay yuyuko at sasamba sa akin, ang lahat ng ito ay mapapasaiyo."
8 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, "Nasusulat, 'Dapat mong sambahin ang Panginoon mong Diyos, at siya lang
ang dapat mong paglingkuran.'"
9 Pagkatapos dinala ng diyablo si Jesus sa Jerusalem at inilagay siya sa pinakamataas na bahagi ng templo, at sinabi sa
kaniya, "Kung ikaw ang Anak ng Diyos, magpatihulog ka mula dito, 10 Sapagkat nasusulat, 'Uutusan niya ang kaniyang
mga anghel upang alagaan ka at ingatan ka,' 11 at, 'Iaangat ka nila sa kanilang mga kamay, upang hindi tumama ang iyong
paa sa bato '."
12 Sumagot si Jesus na sinabi sa kaniya, "Nasasabi, 'Hindi mo dapat subukin ang Panginoon mong Diyos.'" 13 Nang matapos
tuksuhin ng diyablo si Jesus, umalis siya at iniwanan siya hanggang sa ibang pagkakataon.
14 Pagkatapos, bumalik si Jesus sa Galilea as kapangyarihan ng Espiritu, at kumalat ang balita tungkol sa kaniya sa buong
paligid ng rehiyon. 15 Nagturo siya sa kanilang mga sinagoga, at ang bawat isa ay nagpuri sa kaniya.
16 Isang araw, siya ay pumunta sa Nazaret, ang lungsod na kung saan siya pinalaki. Sa kaniyang nakagawian, pumasok
siya sa sinagoga sa Araw ng Pamamahinga, at tumayo upang basahin ang kasulatan. 17 Ang balumbon ni propeta Isaias ay
iniabot sa kaniya, kaya binuksan niya ang balumbon at nakita ang bahagi kung saan nakasulat,
18 "Ang Espiritu ng Panginoon ay nasa akin, dahil itinalaga niya ako upang ipangaral ang magandang balita sa mga
mahihirap. Isinugo niya ako upang ipahayag ang kalayaan sa mga bihag, at manumbalik ang paningin ng mga bulag,
upang palayain ang mga inaapi, 19 ipahayag ang pinagpalang panahon ng Panginoon."
20 Pagkatapos ay inirolyo niya ang kasulatang binalumbon, ibinalik sa tagapangasiwa ng sinagoga, at umupo. Ang mga
mata ng lahat ng tao sa sinagoga ay nakatuon sa kaniya. 21 Siya ay nagsimulang magsalita sa kanila, "Ngayon itong
kasulatan ay natupad sa inyong pandinig." 22 Bawat isa sa kanila ay nasaksihan ang lahat ng kaniyang mga sinabi at lahat
sila ay namangha sa mga mapagpalang salitang lumalabas sa kaniyang bibig. Sinasabi nila, "Ito ay anak lamang ni Jose,
hindi ba?"
23 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Tinitiyak kong sasabihin ninyo ang kawikaang ito sa akin, 'Manggagamot, gamutin mo ang
iyong sarili. Anuman ang aming narinig na ginawa mo sa Capernaum, gawin mo din dito sa iyong bayang kinalakihan.'" 24
Sinabi din niya, "Tapat kong sinasabi sa inyo, walang propeta ang tinanggap sa sarili niyang bayan.
25 Ngunit sinasabi ko sa inyo ang katotohanan na maraming mga balo sa Israel sa panahon ni Elias, noong sumara ang
kalangitan na walang ulan sa loob ng tatlo at kalahating mga taon, noong nagkaroon ng matinding taggutom sa lahat ng
kalupaan. 26 Ngunit hindi ipinadala si Elias sa kahit sinuman sa kanila, ngunit sa isang balo lamang na naninirahan sa
Sarepta na malapit sa lungsod ng Sidon. 27 Mayroon ding maraming mga ketongin sa Israel sa panahon ni propeta Eliseo,
ngunit wala sa kanila ang gumaling maliban kay Naaman na taga-Siria."
28 Lahat ng tao sa sinagoga ay napuno ng matinding galit nang marinig nila ang mga bagay na ito. 29 Tumayo sila at
ipinagtabuyan siya paalis ng lungsod, at dinala siya sa gilid ng burol kung saan itinayo ang kanilang lungsod, upang siya
ay maari nilang ihulog sa bangin. 30 Ngunit siya ay lumakad palusot sa kanilang kalagitnaan at siya ay umalis.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

31 At siya ay bumaba patungong Capernaum, isang lungsod ng Galilea. Sa isang Araw ng Pamamahinga siya ay nagturo sa
mga tao sa sinagoga. 32 Sila ay namangha sa kaniyang itinuturo, dahil nagsalita siya nang may kapangyarihan.
33 Ngayon, sa sinagoga sa araw na iyon may isang tao na may espiritu ng maruming demonyo, at siya ay sumigaw nang
may malakas na tinig, 34 "Ano ang nais mong gawin sa amin, Jesus na taga-Nazaret? Ikaw ba ay pumarito para kami ay
puksain? Alam ko kung sino ka! Ikaw ang Banal ng Diyos!"
35 Sinaway ni Jesus ang demonyo, na nagsasabi, "Manahimik ka at lumabas ka sa kaniya!" Nang naihagis ng demonyo ang
lalaki sa kalagitnaan nila, siya ay lumabas mula sa kaniya na walang nangyaring masama sa lalaki. 36 Lahat ng tao ay
lubhang namangha, at sila ay patuloy na nag-uusap sa isa't isa sa nangyari. Sinabi nila, "Anong uri ang mga salitang ito?
Inutusan niya ang mga maruruming espiritu na may kakayahan at kapangyarihan at sila ay lumabas." 37 Kaya
nagsimulang kumalat ang balita tungkol sa kaniya sa bawat bahagi ng nakapaligid na rehiyon.
38 Pagkatapos, umalis si Jesus sa sinagoga at pumunta sa bahay ni Simon. Ngayon, ang biyenan ni Simon ay nahihirapan
dahil sa mataas na lagnat, at sila ay nakiusap para sa kaniya. 39 Kaya tumayo siya malapit sa kaniya at sinaway ang
kaniyang lagnat, at umalis ito. Agad siyang tumayo at nagsimulang maglingkod sa kanila.
40 Nang palubog na ang araw, dinala ng mga tao kay Jesus ang bawat may sakit at may iba't ibang karamdaman. Ipinatong
niya ang kaniyang kamay sa bawat isa sa kanila at sila ay gumaling. 41 May mga demonyo din na lumabas mula sa kanila,
sumusigaw at nagsasabi, "Ikaw ang Anak ng Diyos!" Sinaway ni Jesus ang mga demonyo at hindi niya sila pinayagang
magsalita, dahil alam nila na siya ang Cristo.
42 Nang dumating ang dapit-umaga, pumunta siya sa isang tahimik na lugar. Maraming mga tao ang naghahanap sa
kaniya at pumunta kung saang lugar siya naroon. Sinubukan nila na pigilan siya sa pag-alis sa kanila. 43 Ngunit sinabi
niya sa kanila, "Dapat ko ring ipangaral ang magandang balita tungkol sa kaharian ng Diyos sa marami pang lungsod,
dahil ito ang dahilan kung bakit ako ipinadala dito."
44 At siya ay nagpatuloy na nangaral sa mga sinagoga sa buong Judea.

Chapter 5

1 Ngayon nangyari na habang nagsisiksikan ang maraming tao sa palibot ni Jesus at nakikinig sila sa salita ng Diyos, si
Jesus ay nakatayo sa tabi ng lawa ng Genesaret. 2 Nakakita siya ng dalawang bangka na nakapagilid sa pampang ng lawa.
Nakababa na ang mga mangingisda mula dito at naglilinis sila ng kanilang mga lambat. 3 Sumakay si Jesus sa isa sa mga
bangka, na pagmamay-ari ni Simon at hiniling niya sa kaniya na dalhin niya ito sa tubig na hindi kalayuan sa
dalampasigan. Pagkatapos ay umupo siya at nagturo sa mga tao habang nasa bangka.
4 Nang matapos na siyang magsalita, sinabi niya kay Simon, "Dalhin mo ang bangka sa mas malalim na tubig at ibaba ang
inyong mga lambat para manghuli". 5 Sumagot si Simon at sinabi, "Panginoon, magdamag kaming nangisda ngunit wala
kaming nahuli, ngunit sa iyong salita, ibababa ko ang mga lambat." 6 Nang ginawa nila ito, nakahuli sila ng napakaraming
bilang ng isda, at ang kanilang mga lambat ay nagsimulang mapunit. 7 Kaya't kumaway sila kanilang kasamahan sa
kabilang bangka upang puntahan at tulungan sila. Dumating sila at napuno ang dalawang bangka, kaya't sila ay
nagsimulang lumubog.
8 Ngunit nang makita ito ni Simon Pedro, siya ay lumuhod sa paanan ni Jesus, na nagsasabi, "Lumayo ka sa akin,
Panginoon, sapagkat ako ay taong makasalanan." 9 Sapagkat siya ay namangha at ang lahat din na kaniyang mga kasama,
sa dami ng isdang kanilang nahuli. 10 Kasama dito sina Santiago at Juan na mga anak ni Zebedeo, na mga kasama ni
Simon. At sinabi ni Jesus kay Simon, "Huwag kang matakot, sapagkat mula ngayon, mangingisda ka na ng tao." 11 Nang
madala nila sa dalampasigan ang kanilang mga bangka, iniwan nila ang lahat at sumunod sa kaniya.
12 At nangyari nga na habang siya ay nasa isa sa mga lungsod, isang taong puno ng ketong ang naroon. Nang makita niya
si Jesus, siya ay nagpatirapa at nagmakaawa sa kaniya, na nagsabi, "Panginoon, kung iyong nanaisin, ako ay maaari
mong linisin." 13 Pagkatapos, inabot ni Jesus ang kaniyang kamay at hinawakan siya, na sinasabi, "Nais ko. Maging malinis
ka." At agad nawala ang kaniyang ketong.
14 Siya ay pinagbilinan niya na huwag ipagsabi kahit kanino, sa halip, sinabi sa kaniya, "Pumunta ka sa iyong
pupuntahan, at magpakita ka sa mga pari at mag-alay ka ng handog para sa iyong ikalilinis, batay sa mga kautusan ni
Moises, bilang pagpapatotoo sa kanila."
15 Ngunit ang balita tungkol sa kaniya ay lalong kumalat, at maraming mga tao ang dumating upang pakinggan siyang
magturo at upang mapagaling sa kanilang mga sakit. 16 Ngunit siya ay madalas pumunta sa mga lugar na ilang at
nanalangin.
17 At nangyari nga sa isa sa mga araw na iyon na siya ay nagtuturo, at mayroong mga Pariseo at mga tagapagturo ng
kautusan ang nakaupo roon na nagmula pa sa mga iba't-ibang lugar sa mga rehiyon ng Galilea at Judea, at mula rin sa
lungsod ng Jerusalem. Ang kapangyarihan ng Panginoon ay nasa kaniya upang magpagaling.
18 Ngayon ay may mga lalaking dumating, binubuhat ang isang paralitikong lalaki na nakalagay sa higaan, at sila ay
naghanap ng paraan upang maipasok siya at mailagay sa harapan ni Jesus. 19 Hindi sila makahanap ng paraan upang siya
ay maipasok dahil sa dami ng tao, kaya sila ay umakyat sa bubungan ng bahay at ibinaba nila ang lalaking nasa higaan sa
kalagitnaan ng mga tao, sa mismong harapan ni Jesus.

[20] Pagkakita niya sa kanilang pananampalataya, sinabi ni Jesus, "Lalaki, pinatawad ka na sa iyong mga kasalanan." [21] Ang
mga eskriba at ang mga Pariseo ay nagsimulang magtanong tungkol dito, na sinasabi, "Sino itong nagsasalita ng
kalapastanganan sa Diyos?" Sino ang nagpapatawad ng kasalanan, hindi ba't ang Diyos lamang?"
[22] Ngunit si Jesus, na nalalaman ang kanilang mga iniisip, sumagot at sinabi sa kanila, "Bakit ninyo ito inuusisa sa inyong
mga puso? [23] Alin ang mas madaling sabihin, 'Napatawad ka na ng iyong mga kasalanan' o ang sabihing 'Tumayo ka at
maglakad?.' [24] Ngunit upang malaman ninyo na ang Anak ng Tao ay may kapangyarihan sa mundo upang magpatawad ng
mga kasalanan, sinasabi ko sa iyo, 'Tumayo ka, buhatin mo ang iyong higaan at pumunta ka sa iyong bahay.'"
[25] Agad siyang tumayo sa kanilang harapan at binuhat ang kaniyang higaan; pagkatapos ay bumalik siya sa kaniyang
bahay, na niluluwalhati ang Diyos. [26] Ang lahat ay namangha at niluwalhati nila ang Diyos. Sila ay napuno ng takot na
sinasabi, "Nakakita tayo ng mga hindi pangkaraniwang bagay sa araw na ito."
[27] Pagkatapos mangyari ang mga bagay na ito, si Jesus ay umalis doon at nakita ang isang maniningil ng buwis na
nagngangalang Levi, na nakaupo sa lugar kung saan siya nangongolekta ng buwis. Sinabi niya sa kaniya, "Sumunod ka sa
akin." [28] Kaya't iniwan ni Levi ang lahat, tumayo, at sumunod sa kaniya.
[29] Pagkatapos ay naghanda si Levi sa kaniyang bahay ng malaking handaan para kay Jesus, at maraming mga maniningil
ng buwis ang nandoon, at iba pang mga taong nakasandal sa mesa ang kumakain kasama nila. [30] Ngunit ang mga Pariseo
at kanilang mga eskriba ay nagreklamo sa kaniyang mga alagad, na nagsasabi, "Bakit kayo kumakain at umiinom kasama
ang mga naniningil ng buwis at iba pang mga taong makasalanan?" [31] Sumagot si Jesus sa kanila, "Ang mga taong
malulusog ay hindi nangangailangan ng manggagamot, ang mga taong may sakit lamang ang nangangailangan nito. [32]
Hindi ako dumating upang tawagin sa pagsisisi ang mga taong matuwid, kundi tawagin sa pagsisisi ang mga taong
makasalanan."
[33] Sinabi nila sa kaniya, "Ang mga alagad ni Juan ay madalas nag-aayuno at nananalangin, gayundin ang mga alagad ng
mga Pariseo. Ngunit ang iyong mga alagad ay kumakain at umiinom." [34] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Mayroon bang mag-
uutos sa mga panauhin ng kasal na mag-ayuno habang kapiling pa nila ang lalaking ikakasal? [35] Subalit darating ang mga
araw na aalisin mula sa kanila ang lalaking ikakasal, at sa mga araw na iyon sila ay mag-aayuno."
[36] Pagkatapos ay nagbahagi din si Jesus ng isang talinghaga sa kanila, "Walang tao ang gugupit ng kapirasong tela mula sa
bagong damit upang tagpiin ang lumang damit. Kung ganyan ang gagawin niya, mapupunit niya ang bagong damit, at
ang kapirasong tela mula sa bagong damit ay hindi babagay sa tela ng lumang damit.
[37] Gayundin naman, walang tao ang naglalagay ng bagong alak sa lumang sisidlang balat. Kapag ginawa niya ito,
puputukin ng bagong alak ang mga sisidlang balat, at matatapon ang mga alak, at ang mga sisidlan ay masisira. [38] Ngunit
ang mga bagong alak ay marapat na ilagay sa bagong sisidlang balat. [39] Walang tao na pagkatapos uminom ng lumang
alak, ay maghahangad na uminom ng bagong alak, dahil sasabihin niya, 'Ang luma ay mas mabuti.'"

Chapter 6

[1] Ngayon ay nangyari na sa Araw ng Pamamahinga, si Jesus ay naglalakad sa triguhan at ang kaniyang mga alagad ay
nangunguha ng mga uhay, ang mga ito ay kinikiskis sa kanilang mga palad at kinakain ang mga butil. [2] Ngunit sinabi ng
ibang mga Pariseo, "Bakit kayo gumagawa ng isang bagay na labag sa kautusan na gawin sa Araw ng Pamamahinga?"
[3] Sumagot si Jesus sa kanila na sinabi, "Hindi man lamang ba ninyo nabasa ang tungkol sa ginawa ni David nang siya ay
magutom, siya at ang kaniyang mga kasamang kalalakihan? [4] Pumasok siya sa bahay ng Diyos, at kinuha ang tinapay na
handog at kumain ng ilan sa mga ito, at ibinigay din ang ilan sa kaniyang mga kasamang kalalakihan para kainin, kahit
na ayon sa batas mga pari lamang ang pwedeng kumain." [5] Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, "Ang Anak ng Tao ay
Panginoon ng Araw ng Pamamahinga."
[6] Nangyari sa ibang Araw ng Pamamahinga na siya ay pumunta sa sinagoga at nagturo sa mga tao doon. Isang tao ang
naroon na tuyot ang kanang kamay. [7] Ang mga eskriba at mga Pariseo ay nagmamanman sa kaniya upang makita kung si
Jesus ay magpapagaling sa Araw ng Pamamahinga, upang sila ay makahanap ng dahilan upang siya ay paratangan na
gumagawa ng masama. [8] Ngunit alam niya kung ano ang kanilang iniisip at sinabi niya sa tao na may tuyot na kamay,
"Tumayo ka, at pumunta ka dito sa gitna ng lahat." Kung kaya't ang tao ay tumayo at pumaroon.
[9] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Itinatanong ko sa inyo, naaayon ba sa batas ang gumawa ng mabuti o gumawa ng masama sa
Araw ng Pamamahinga, ang magligtas ng buhay o sirain ito?" [10] Pagkatapos ay tumingin siya sa kanilang lahat at sinabi sa
lalaki, "Iunat mo ang iyong kamay." Ginawa nga niya at ang kaniyang kamay ay nanumbalik sa dati. [11] Ngunit sila ay
napuno ng galit, at sila ay nag-usap-usap kung ano ang maari nilang gawin kay Jesus.
[12] Nangyari sa mga araw na iyon na siya ay pumunta sa bundok upang manalangin. Siya ay patuloy na nanalangin sa
Diyos ng buong gabi. [13] Kinaumagahan, tinawag niya ang kaniyang mga alagad at pumili siya sa kanila ng labindalawa, na
tinawag din niyang "mga apostol."
[14] Ang pangalan ng mga apostol ay sina Simon (na kaniya ring pinangalanang Pedro) at ang kaniyang kapatid na si
Andres, Santiago, Juan, Felipe, Bartolome, [15] Mateo, Tomas, Santiago na anak ni Alfeo, Simon na tinawag na Masigasig, [16]
Judas na anak ni Santiago at Judas Iscariote na siyang naging taksil.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Pagkatapos, si Jesus ay bumaba mula sa bundok kasama sila at tumayo sa patag na lugar. Naroon ang napakaraming
bilang ng kaniyang mga alagad, ganoon din ang malaking bilang ng tao na mula sa Judea at Jerusalem at mula sa
dalampasigan ng Tiro at Sidon. [18] Sila ay dumating upang makinig sa kaniya at para gumaling sa kanilang mga
karamdaman. Ang mga taong binabagabag ng mga maruming espiritu ay pinagaling din. [19] Ang lahat ng napakaraming
tao ay sinusubakan siyang hipuin dahil ang kapangyarihang magpagaling ay lumalabas mula sa kaniya, at pinagaling
niya silang lahat.
[20] Pagkatapos ay tumingin siya sa kaniyang mga alagad at sinabi, "Pinagpala kayong mga mahihirap sapagkat sa inyo ang
kaharian ng Diyos. [21] Pinagpala kayo na nagugutom ngayon, sapagkat kayo ay mapupuno. Pinagpala kayo na tumatangis
ngayon sapagkat kayo ay tatawa.
[22] Pinagpala kayo kung kayo ay kinamumuhian ng mga tao at kung kayo ay ihinihiwalay at itinuturing ang inyong
pangalan na masama alang-alang sa Anak ng Tao. [23] Magalak sa araw na iyon at tumalon sa galak sapagkat tiyak na kayo
ay may dakilang gantimpala sa langit, sapagkat ang kanilang mga ninuno ay pinakitunguhan ang mga propeta sa ganoon
ding paraan.
[24] Ngunit aba kayo na mayayaman! Sapagkat natanggap na ninyo ang inyong ginhawa. [25] Aba kayo na busog ngayon!
Sapagkat kayo ay magugutom. Aba kayo na tumatawa ngayon! Sapagkat kayo ay magdadalamhati at tatangis.
[26] Aba kayo kung ang lahat ng tao ay nagsasabi ng mabuti tungkol sa inyo! Sapagkat pinakisamahan ng kanilang mga
ninuno ang mga bulaang propeta sa ganoon ding paraan.
[27] Ngunit sinasabi ko sa inyo na nakikinig, mahalin ninyo ang inyong mga kaaway at gumawa kayo ng mabuti sa mga
namumuhi sa inyo. [28] Pagpalain ninyo ang mga sumusumpa sa inyo at ipanalangin ang mga umaapi sa inyo.
[29] Sa sumasampal sa iyong pisngi, ialok mo rin sa kaniya ang kabila. Kung may kumuha ng iyong panlabas na damit,
huwag mong ipagkait pati na ang iyong panloob na tunika. [30] Magbigay sa lahat ng humihingi sa iyo. Kung may kumuha
ng isang bagay na pag-aari mo, huwag mong hingiin sa kaniya na ibalik ito sa iyo.
[31] Kung anuman ang nais ninyong gawin ng mga tao sa inyo, ganoon din ang dapat ninyong gawin sa kanila. [32] Kung ang
minamahal lamang ninyo ay ang mga taong nagmamahal sa inyo, anong kapurihan iyon sa inyo? Sapagkat kahit ang mga
makasalan ay minamahal din ang mga nagmamahal sa kanila. [33] Kung sa mga taong gumawa sa inyo ng mabuti lamang
kayo gumagawa ng mabuti, anong kapurihan iyon sa inyo? Sapagkat kahit ang mga makasalanan ay ganoon din ang
ginagawa. [34] Kung ang inyong pinapahiraman lamang ay ang mga tao na inaasahan ninyong magbibigay ng mga ito
pabalik sa inyo, anong kapurihan iyon sa inyo? Kahit ang mga makasalanan ay nagpapahiram sa mga makasalanan at
umaasang iyon ding halaga ang muling matatanggap.
[35] Ngunit mahalin ninyo ang inyong kaaway at gawin ang mabuti sa kanila. Pahiramin ninyo sila na hindi kailanman nag-
aalala kung may babalik pa sa inyo at ang inyong gantimpala ay magiging dakila. Kayo ay magiging mga anak ng Kataas-
taasan, sapagkat siya mismo ay mabuti sa mga taong hindi marunong magpasalamat at masasama. [36] Maging maawain,
gaya ng inyong Ama na maawain.
[37] Huwag humatol at hindi kayo hahatulan. Huwag magparusa at hindi kayo parurusahan. Patawarin ninyo ang iba at
kayo ay patatawarin.
[38] Magbigay sa iba at ito ay maibibigay sa inyo. Labis-labis na halaga—siksik, liglig at umaapaw—ang ibubuhos sa inyong
kandungan. Sapagkat kung anumang batayan ng panukat ang inyong ginamit sa pagsukat, iyon din ang gagamiting
batayan ng panukat para sa iyo."
[39] At sinabi rin niya sa kanila ang isang talinghaga. "Maaari bang gabayan ng isang bulag ang kapwa bulag? Kung gagawin
niya ito, kapwa sila mahuhulog sa hukay, hindi ba? [40] Ang isang alagad ay hindi higit kaysa sa kaniyang guro, ngunit ang
bawat isa na ganap na sinanay ay magiging kagaya ng kaniyang guro.
[41] At bakit mo tinitingnan ang maliit na piraso ng dayami sa mata ng iyong kapatid ngunit hindi mo napapansin ang troso
sa iyong sariling mata? [42] Paano mo masasabi sa iyong kapatid, 'Kapatid, hayaan mong tanggalin ko ang maliit na dayami
na nasa iyong mata,' kung ikaw mismo ay hindi nakikita ang troso sa iyong sariling mata? Ikaw na mapagkunwari!
Tanggalin mo muna ang troso sa iyong mata, at nang sa gayon ay malinaw kang makakakita para alisin ang piraso ng
dayami sa mata ng iyong kapatid.
[43] Sapagkat walang mabuting puno ang namumunga ng bulok na bunga, ni walang bulok na puno ang namumunga ng
mabuting bunga. [44] Sapagkat ang bawat puno ay nakikilala sa uri ng kaniyang bunga. Sapagkat ang mga tao ay hindi
umaani ng igos sa matinik na damo, ni hindi sila umaani ng ubas sa matinik na baging.
[45] Inilalabas ng mabuting tao ang kabutihan na nagmumula sa kayamanan ng kaniyang puso, at inilalabas ng masamang
tao ang masama mula sa masamang kayamanan ng kaniyang puso. Sapagkat mula sa kasaganaan ng kaniyang puso,
nagsasalita ang kaniyang bibig.
[46] Bakit mo ako tinatatawag na, 'Panginoon, Panginoon,' ngunit hindi mo sinusunod ang mga bagay na sinasabi ko? [47] Ang
bawat tao na lumalapit sa akin at nakikinig ng aking mga salita at sinusunod ang mga ito, sasabihin ko sa inyo kung ano
ang kaniyang katulad. [48] Siya ay tulad ng isang tao na nagtatayo ng bahay, na humukay nang malalim sa lupa at itinayo
ang pundasyon ng bahay sa matatag na bato. Nang dumating ang baha, umagos ang malakas na tubig sa bahay ngunit
hindi nito kayang yanigin dahil ito ay itinayo nang mahusay.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[49] Ngunit ang tao na nakikinig sa aking mga salita at hindi ito sinusunod, siya ay tulad ng isang tao na nagtayo ng bahay sa ibabaw ng lupa na walang pundasyon. Nang umagos ang malakas na tubig sa bahay, agad-agad itong gumuho at ganap ang pagkasira ng bahay na iyon.

Chapter 7

[1] Pagkatapos ng lahat ng mga bagay na sinabi ni Jesus sa mga taong nakikinig, pumunta siya sa Capernaum.
[2] Isang alipin ng senturion, na mahalaga sa kaniya ang may malubhang sakit at nasa bingit na ng kamatayan. [3] Ngunit
nang mabalitaan ang tungkol kay Jesus, nagsugo ang senturion sa kaniya ng mga nakatatanda ng mga Judio upang
pakiusapan siya na pumunta at iligtas sa kamatayan ang kaniyang alipin. [4] Nang malapit na sila kay Jesus, taimtim silang
nakiusap sa kaniya, na nagsasabi, "Karapat-dapat na gawin mo ito sa kaniya, [5] dahil mahal niya ang aming bansa, at isa
siya sa nagtayo ng sinagoga para sa amin."
[6] Kaya si Jesus ay nagpatuloy sa kaniyang lakad kasama nila. Ngunit nang malapit na siya sa bahay, ang senturion ay
nagpadala ng mga kaibigan para sabihin sa kaniya, "Panginoon, huwag na kayong mag-abala, dahil hindi ako karapat-
dapat na puntahan sa aking tahanan. [7] Sa dahilang ito, hindi ko rin inisip na karapat-dapat ako na humarap man lamang
sa iyo, magbigay lang kayo ng salita at gagaling na ang aking alipin. [8] Sapagkat ako rin ay isang tao na itinalaga sa ilalim
ng isang may kapangyarihan at may mga kawal sa ilalim ko. Kapag sinabi ko sa isa, 'Pumunta ka,' pupunta siya roon, at
sa isa naman, 'Halika,' at lumalapit siya, at sa aking alipin, 'Gawin mo ito,' ginagawa niya ito.''
[9] Nang marinig ito ni Jesus, siya ay namangha sa kaniya, at habang humarap sa mga maraming taong sumusunod sa
kaniya, sinabi niya, "Sinasabi ko sa inyo, hindi pa ako nakakita ng may ganitong kalaking pananampalataya kahit na sa
Israel." [10] Pagkatapos, bumalik sa bahay ang mga isinugo at natagpuang magaling na ang alipin.
[11] Ilang panahon pagkatapos nito, nangyari na si Jesus ay naglakbay sa lungsod na tinatawag na Nain. Ang kaniyang mga
alagad ay sumama sa kaniya kasama ang maraming mga tao. [12] Nang palapit na siya sa tarangkahan papasok ng lungsod,
masdan ito, isang taong patay ang dinadala palabas, ang kaisa-isang anak ng kaniyang ina. Siya ay isang balo, at kasama
niya ang isang malaking grupo ng mga tao na galing sa lungsod. [13] Pagkakita sa kaniya, ang Panginoon ay labis na
nahabag sa kaniya at sinabi sa kaniya, "Huwag kang umiyak." [14] Pagkatapos lumapit siya at hinipo ang kinalalagyan ng
bangkay, at ang mga nagdadala ay napatigil. Sinabi niya, "Binata, sinasabi ko sa iyo, bumangon ka." [15] Ang taong patay ay
bumangon at nagsimulang magsalita. At ibinigay siya ni Jesus sa kaniyang ina.
[16] At silang lahat ay nadaig ng takot. Nagpatuloy silang nagpuri sa Diyos, na nagsasabi, "Isang dakilang propeta ang
nakasama natin" at "Tiningnan ng Diyos ang kaniyang mga tao." [17] Itong balita tungkol kay Jesus ay kumalat sa buong
Judea at sa lahat ng kalapit na mga rehiyon.
[18] Sinabi kay Juan ng mga alagad niya ang lahat ng mga bagay na ito. [19] Pagkatapos ay tinawag ni Juan ang dalawa sa
kaniyang mga alagad at sila ay pinapunta sa Panginoon upang sabihin, "Ikaw ba ang Siyang Darating, o mayroon pa bang
iba na aming hahanapin?" [20] Nang malapit na sila kay Jesus, sinabi ng mga lalaki, "Kami ay ipinadala ni Juan na Tagapag-
bautismo sa iyo upang sabihin, 'Ikaw ba ang Siyang Darating, o mayroon pang ibang tao na aming hahanapin?"'
[21] Sa oras na iyon siya ay nagpagaling ng maraming tao mula sa pagkakasakit at mga paghihirap at mula sa mga
masamang espiritu, at maraming mga bulag ang kaniyang binigyan ng paningin. [22] Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila,
"Kapag nakaalis na kayo, ibalita ninyo kay Juan kung ano ang inyong nakita at narinig. Ang mga bulag ay nakakatanggap
ng paningin, ang mga pilay ay nakakalakad, ang mga ketongin ay nalilinis, ang mga bingi ay nakaririnig, ang mga patay
ay nabuhay, at ibinabahagi ang magandang balita sa mga taong mahihirap. [23] Pinagpala ang taong hindi tumitigil sa
pananampalataya sa akin dahil sa aking mga ginawa."
[24] Pagkatapos nang umalis ang mga tagapagbalita ni Juan, si Jesus ay nagsimulang magsalita sa maraming tao tungkol kay
Juan, "Ano ang ipinunta ninyo sa disyerto upang makita, isang tambo na inaalog ng hangin? [25] Ngunit ano ang ipinunta
ninyo upang makita, isang taong nakadamit ng marilag na kasuotan? Tingnan ninyo, ang mga taong nagsusuot ng
marilag na damit at namumuhay sa karangyaan ay nakatira sa palasyo ng mga hari. [26] Ngunit ano ang ipinunta ninyo
upang makita, isang propeta? Oo, sinasabi ko sa inyo, at higit pa sa isang propeta.
[27] Siya ang tinutukoy sa nasusulat, 'Tingnan mo, aking ipinapadala ang aking mensahero na mauuna sa iyo, na siyang
maghahanda sa iyong daraanan bago ka dumating.' [28] Sinasabi ko sa inyo, sa mga ipinanganak ng mga babae, walang mas
hihigit kay Juan, ngunit ang pinakamababang tao sa kaharian ng Diyos ay mas higit pa sa kaniya."
[29] Nang marinig ito ng lahat ng tao, kabilang ang mga maniningil ng buwis, ipinahayag nila na ang Diyos ay matuwid. Sila
ay kabilang sa mga nabautismuhan sa bautismo ni Juan. [30] Ngunit ang mga Pariseo at ang mga dalubhasa sa kautusan ng
mga Judio, na hindi niya nabautismuhan, ay tinanggihan ang karunungan ng Diyos para sa kanilang mga sarili.
[31] "Sa ano ko ihahambing ang mga tao sa salinlahing ito? Ano ang katulad nila? [32] Katulad sila ng mga batang naglalaro sa
pamilihan, na umuupo at tumatawag sa bawat isa at sinasabi, 'Tumugtog kami ng plauta para sa inyo, ngunit hindi kayo
sumayaw. Nagdalamhati kami, ngunit hindi kayo umiyak.'
[33] Sapagkat naparito si Juan na Tagapagbautismo na hindi kumakain ng tinapay at hindi umiinom ng alak, at inyong
sinabi, 'Siya ay may demonyo.' [34] Ang Anak ng Tao ay dumating na kumakain at uminom at inyong sinabi, 'Masdan ninyo,

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

siya ay isang napakatakaw na tao at isang manginginom, isang kaibigan ng mga maniningil ng buwis at mga
makasalanan!' [35] Ngunit ang karunungan ay napawalang-sala ng lahat ng kaniyang mga anak."
[36] Ngayon, may isang Pariseo ang nakiusap kay Jesus na makisalo siya sa kaniya. Kaya nang pumasok si Jesus sa bahay ng
Pariseo, sumandal siya sa mesa upang kumain. [37] Masdan ito, may isang babae sa lungsod na makasalan. Nalaman niya
na si Jesus ay nakasandal sa hapagkainan sa bahay ng Pariseo, at nagdala siya ng isang alabastro ng pabango. [38] Tumayo
siya sa likuran ni Jesus malapit sa kaniyang mga paa at umiyak. At sinimulan niyang basain ng kaniyang mga luha ang
kaniyang mga paa, at pinunasan ang mga ito ng kaniyang buhok, hinalikan ang kaniyang mga paa, at binuhusan ang mga
ito ng pabango.
[39] Nang makita ito ng Pariseong nag-anyaya kay Jesus, inisip niya sa kaniyang sarili, na nagsasabi, "Kung ang taong ito ay
isang propeta, malalaman niya sana kung sino at anong klaseng babae ang humahawak sa kaniya, na siya ay isang
makasalanan." [40] Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, "Simon, mayroon akong sasabihin sa iyo." Sinabi niya, "Sabihin mo,
Guro!"
[41] Sinabi ni Jesus, "May dalawang tao na may utang sa isang taong nagpapahiram. Ang isa ay may utang ng limang daang
denaryo, at ang isa ay may utang ng limampung denaryo. [42] Dahil sila ay walang pera na pangbayad, sila ay pareho
niyang pinatawad. Kaya, sino sa kanila ang higit na magmamahal sa kanya?" [43] Sinagot siya ni Simon at sinabi, "Sa
palagay ko ay ang pinatawad niya nang lubos." Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Tama ang iyong paghatol."
[44] Humarap si Jesus sa babae at sinabi niya kay Simon, "Nakikita mo itong babae. Ako ay pumasok sa iyong bahay. Hindi
mo ako binigyan ng tubig para sa aking mga paa, ngunit siya, ay binasa niya ang aking mga paa sa pamamagitan ng
kaniyang mga luha, at pinunasan ang mga ito ng kaniyang buhok. [45] Hindi mo ako binigyan ng isang halik, ngunit siya,
mula nang ako ay dumating, ay hindi tumigil sa paghalik sa aking mga paa.
[46] Hindi mo binuhusan ng langis ang aking ulo, ngunit binuhusan niya ng pabango ang aking mga paa. [47] Dahil dito,
sinasabi ko sa iyo na siya na may maraming kasalanan at pinatawad nang lubos, ay nagmahal din nang lubos. Ngunit
siya na pinatawad lamang nang kaunti, ay nagmamahal lamang nang kaunti."
[48] At sinabi niya sa babae, "Napatawad na ang iyong mga kasalanan." [49] Ang mga magkakasamang nakasandal sa hapag
kainan, nagsimulang magsalita sa kanilang mga sarili, "Sino ito na nagpapatawad pa ng mga kasalanan?" [50] At sinabi ni
Jesus sa babae, "Ang iyong pananampalataya ang nagligtas sa iyo. Humayo ka nang payapa."

Chapter 8

[1] Pagkatapos, nangyari agad na si Jesus ay nagsimulang maglakbay sa iba't ibang mga lungsod at mga nayon, nangangaral
at nagpapahayag ng magandang balita tungkol sa kaharian ng Diyos at ang Labindalawa ay sumama sa kaniya, [2] at
gayundin ang mga ilang kababaihan na napagaling mula sa mga masasamang espiritu at mga karamdaman. Sila ay sina
Maria na tinatawag na Magdalena, na mula sa kaniya ay pitong demonyo ang pinalayas, [3] si Juana ang asawa ni Cusa, na
tagapangasiwa ni Herodes, si Susana at marami pang ibang mga kababaihan na nagbigay sa kanilang pangangailangan
mula sa kanilang sariling mga pinagkukunan.
[4] Ngayon, nang ang napakaraming bilang ng tao ay nagtipun-tipon, kasama ang mga tao na pumupunta sa kaniya mula sa
iba't-ibang mga lungsod, siya ay nagsalita sa kanila gamit ang isang talinghaga. [5] "May isang manghahasik na lumabas
upang maghasik ng mga butil. Sa kaniyang paghahasik, ang ilang mga butil ay nahulog sa tabi ng daan at ang mga ito ay
natapakan, at nilamon ang mga ibon sa langit ang mga ito. [6] Ang ibang mga butil ay nahulog sa mabatong lupa, at agad sa
kanilang pagtubo, ang mga ito ay nalanta dahil sa kawalan ng halumigmig.
[7] Ang ibang mga butil naman ay nahulog sa mga matitinik na halaman, at ang mga matitinik na halaman ay tumubo
kasabay ng mga butil at sinakal ang mga ito. [8] Ngunit ang ilang mga butil ay nahulog sa mabuting lupa at namunga ng
higit pa sa isandaan." Pagkatapos na sabihin ni Jesus ang mga bagay na ito, siya ay nangusap, "Sinuman ang may
taingang pandinig, makinig siya."
[9] Pagkatapos, ang kaniyang mga alagad ay nagtanong kung ano ang ibig sabihin ng talinghagang ito. [10] Sinabi ni Jesus sa
kanila, "Ipinagkaloob sa inyo ang karapatang maunawaan ang mga hiwaga sa kaharian ng Diyos, ngunit ang ibang mga
tao ay tuturuan lamang sa mga talinghaga, kaya tumingin man sila ay hindi talaga sila makakakita, at makinig man sila
ay hindi talaga sila makakaunawa.
[11] Ngayon, ito ang ibig sabihin ng talinghaga. Ang butil ay ang salita ng Diyos. [12] Ang mga butil na nahulog sa tabi ng daan
ay ang mga taong nakarinig ng salita ngunit ang diyablo ay dumating at kinuha ang salita mula sa kanilang puso upang
sila ay hindi manampalataya at mailigtas. [13] At ang mga nahulog sa mabatong lupa ay ang mga tao na, nang marinig nila
ang salita, tinanggap nila ito nang may galak, ngunit sila ay walang anumang mga ugat; sila ay maniniwala nang
panandalian at pagkatapos, sa panahon ng pagsubok, sila ay tumiwalag.
[14] Ang mga butil na nahulog sa mga matitinik na halaman ay ang mga taong nakarinig ng salita ngunit sa kanilang
pagtahak ng daan, sila ay nasakal ng kanilang mga alalahanin at mga kayamanan at mga kaligayahan sa buhay na ito,
kaya wala silang bungang madala sa paglago. [15] Ngunit ang mga butil na nahulog sa mabuting lupa, ito ay ang mga tao na
may tapat at mabuting puso, pagkatapos nilang marinig ang salita, ito ay kanilang pinanghawakan nang mabuti at
nagbunga nang may pagtitiyaga.

16 Ngayon, walang sinuman, na kung kaniyang sisindihan ang ilawan ay tatakpan ito ng mangkok o ilalagay ito sa ilalim
ng kama. Sa halip ito ay kaniyang ilalagay sa patungan ng ilawan, upang ang lahat ng papasok ay makikita ang liwanag. 17
Sapagkat walang nakatago na hindi malalaman, ni anumang lihim na hindi malalaman at mabubunyag sa liwanag. 18
Kaya mag-ingat kung paano kayo makinig, dahil kung sinuman ang mayroon, siya ay bibigyan pa ng mas marami, at
kung sinuman ang wala ay kukunin kahit na ang inaakala niyang mayroon siya."
19 Pagkatapos, ang ina at mga kapatid na lalaki ni Jesus ay lumapit sa kaniya, ngunit sila ay hindi makalapit dahil sa
napakaraming tao. 20 At ito ay sinabi sa kaniya, "Ang iyong ina at ang iyong mga kapatid na lalaki ay nakatayo sa labas,
ninanais kang makita." 21 Ngunit sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Ang aking ina at ang aking mga kapatid na lalaki ay
ang mga nakikinig ng salita ng Diyos at sinusunod ito."
22 Ngayon, nangyari isa sa mga araw na iyon na si Jesus at ang kaniyang mga alagad ay sumakay sa isang bangka, at
sinabi niya sa kanila, "Pumunta tayo sa kabilang dako ng lawa." At sila ay naglayag. 23 Ngunit sa kanilang paglalayag, si
Jesus ay nakatulog, at isang bagyo na may napakalakas na hangin ang dumating sa buong lawa, at ang kanilang bangka
ay nagsimulang mapuno ng tubig, at sila ay nasa matinding panganib.
24 At lumapit ang mga alagad ni Jesus sa kaniya at siya ay ginising, nagsasabi, "Panginoon! Panginoon! Tayo ay nasa bingit
ng kamatayan!" Siya ay gumising at sinaway ang hangin at ang nagngangalit na tubig at ang mga ito ay humupa, at
nagkaroon ng kapanatagan. 25 Pagkatapos, sinabi niya sa kanila, "Nasaan ang inyong pananampalataya?" Sa pagkatakot,
sila ay lubos na namangha, at sinabi sa isa't isa. "Sino nga kaya ito, na kaniyang nauutusan kahit na ang mga hangin at
tubig at ang mga ito ay sumusunod sa kaniya?"
26 Dumating sila sa rehiyon ng Geraseno, na katapat ng Galilea. 27 Nang nakababa si Jesus sa lupa, may isang lalaki mula sa
lungsod ang sumalubong sa kaniya at ang lalaking ito ay may mga demonyo. Sa matagal na panahon, siya ay walang suot
na damit at hindi tumira sa isang bahay, sa halip, ay sa mga libingan.
28 Nang makita niya si Jesus, sumigaw siya at lumuhod sa harap niya. Sa malakas na tinig kaniyang sinabing, "Ano ang
kinalaman ko sa iyo, Jesus, Anak ng Kataas-taasang Diyos? Nakikiusap ako sayo, huwag mo akong pahirapan." 29 Sapagkat
inuutusan ni Jesus ang maruming espiritu na umalis sa lalaking iyon, dahil maraming beses na siyang sinaniban nito.
Kahit na siya ay nakagapos sa mga kadena at mga tanikala at binabantayan nang mabuti, napuputol niya ang mga gapos
at dinadala ng demonyo sa ilang.
30 At nagtanong sa kaniya si Jesus, "Ano ang iyong pangalan?" At siya ay sumagot, "Pulutong", dahil maraming demonyo
ang sumanib sa kaniya. 31 Patuloy silang nagsusumamo sa kaniya na huwag silang utusang itapon sa bangin na
napakalalim.
32 Ngayon, may kawan ng mga baboy na kumakain sa burol, at nakiusap ang mga demonyo na payagan silang pasukin
ang mga baboy. Pinahintulutan niya silang gawin ito. 33 Kaya ang mga demonyo ay lumabas sa lalaki at pumasok sa mga
baboy, at ang kawan ng baboy ay tumakbo nang mabilis pababa ng matarik na burol papunta sa lawa at nalunod.
34 Nang makita ng mga lalaki na nagbabantay sa mga baboy ang nangyari, tumakbo sila at ibinalita ito sa lungsod at sa
kabukiran. 35 Kaya ang mga taong nakarinig tungkol dito ay lumabas upang makita kung ano ang nangyari, at sila ay
pumunta kay Jesus at nakita nila ang lalaki na pinalaya mula sa mga demonyo. Siya ay nakadamit at nasa matinong pag-
iisip, nakaupo sa paanan ni Jesus at sila ay natakot.
36 Pagkatapos, ang mga nakakita sa nangyari ay sinabi sa iba kung paanong ang lalaking dating nasasaniban ng mga
demonyo ay nailigtas. 37 Lahat ng taong nasa rehiyon ng Geraseno at sa palibot na mga lugar ay humiling kay Jesus na
lumayo sa kanila, sapagkat sila ay nabalot ng matinding takot. Kaya siya ay sumakay sa bangka upang bumalik.
38 Ang lalaki na napalaya mula sa mga demonyo ay nagmakaawa kay Jesus na siya ay hayaang sumama kasama niya,
ngunit siya ay pinaalis ni Jesus, na sinasabing, 39 "Bumalik ka sa iyong bahay at sabihin ang lahat ng mga kahanga-
hangang bagay na ginawa ng Diyos para sa iyo." Ang lalaki ay umalis, ipinahayag sa buong lungsod ang lahat ng mga
kamangha-manghang bagay na ginawa ni Jesus para sa kaniya.
40 Sa pagbabalik ni Jesus, sinalubong siya ng napakaraming tao, dahil sa sila ay naghihintay sa kaniya. 41 Masdan ito, may
isang lalaki na dumating na nagngangalang Jairo, at siya ay isa sa mga pinuno ng sinagoga. Si Jairo ay lumuhod sa
paanan ni Jesus at nakiusap na pumunta sa kaniyang bahay, 42 dahil sa siya ay may kaisa-isang anak na babae, na nasa
labindalawang taon ang edad, at siya ay nag-aagaw-buhay. Ngunit nang papunta siya kay Jesus, maraming tao ang
nagsisiksikan sa kaniya.
43 Isang babae ang naroroon na labindalawang taon nang dinudugo at ginugol ang lahat ng kaniyang pera sa mga
manggagamot, ngunit hindi siya mapagaling ng kahit sinuman sa kanila. 44 Siya ay pumunta sa likuran ni Jesus at hinipo
ang laylayan ng kaniyang damit, at agad na huminto ang kaniyang pagdurugo.
45 Sinabi ni Jesus, "Sino ang humipo sa akin?" Nang ang lahat ay tumanggi, sinabi ni Pedro, "Panginoon, napakaraming tao
ang nagsisiksikan sa inyo at sila ay nanggigitgit sa inyo. 46 Ngunit sinabi ni Jesus, "May isa ngang humipo sa akin, dahil
alam ko na may kapangyarihang lumabas sa akin."
47 Nang makita ng babae na hindi niya maitago ang kaniyang ginawa, siya ay lumapit na nanginginig. Habang lumuluhod
sa harap ni Jesus, ipinahayag niya sa harap ng lahat ng tao ang dahilan ng paghipo niya sa kaniya at kung paano siya
gumaling agad. 48 Pagkatapos, sinabi niya sa kaniya, "Anak, ang iyong pananampalataya ang siyang nagpagaling sa iyo.
Humayo ka nang may kapayapaan."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[49] Habang siya ay patuloy pang nagsasalita, may isang lumapit mula sa bahay ng pinuno ng sinagoga, na nagsasabi, "Ang
iyong anak na babae ay patay na. Huwag mong gambalain ang guro." [50] Ngunit nang marinig iyon ni Jesus, siya ay
sumagot sa kaniya, "Huwag kang matakot. Manampalataya ka lang, at siya ay maliligtas."
[51] Pagkatapos, nang siya ay dumating sa bahay, hindi niya pinayagan ang sinuman na pumasok kasama niya, maliban
kina Pedro, Juan, at Santiago, ang ama ng batang babae, at ang kaniyang ina. [52] Ngayon, lahat ng taong naroroon ay
nagluluksa at tumataghoy para sa kaniya, ngunit sinabi niya, "Huwag kayong tumaghoy. Hindi siya patay, ngunit
natutulog lamang." [53] Ngunit siya ay pinagtawanan nila nang may pangungutya, sa pagkakaalam na siya ay patay na.
[54] Ngunit hinawakan niya ang batang babae sa kaniyang mga kamay, tumawag, na nagsasabing, "Bata, tumayo ka." [55] Ang
espiritu ng bata ay bumalik, at siya ay agad na bumangon. Nag-utos si Jesus na bigyan siya ng makakain. [56] Namangha
ang mga magulang ng bata, ngunit inutusan sila ni Jesus na huwag sabihin kanino man kung ano ang nangyari.

Chapter 9

[1] Tinawag niya ang Labindalawa at binigyan sila ng kapangyarihan at karapatan laban sa lahat ng mga demonyo at
upang magpagaling ng mga sakit. [2] Sila ay isinugo niya upang ipangaral ang kaharian ng Diyos at upang pagalingin ang
mga may sakit.
[3] Sinabi niya sa kanila, "Huwag kayong magdadala ng anuman para sa inyong paglalakbay—maging tungkod, o pitaka, o
tinapay o salapi—ni magdala ng dalawang panloob na tunika." [4] Saanmang bahay kayo pumasok, manatili kayo doon
hanggang sa pag-alis ninyo sa lugar na iyon.
[5] Para naman sa mga hindi tatanggap sa inyo, kung kayo ay aalis sa lungsod na iyon, pagpagin ninyo ang alikabok sa
inyong mga paa bilang patotoo laban sa kanila." [6] Pagkatapos sila ay umalis at pumunta sa mga nayon, ipinapahayag ang
magandang balita at nagpapagaling ng mga tao sa lahat ng dako.
[7] At ngayon, narinig ni Herodes na tetrarka ang tungkol sa lahat ng mga nangyayari at siya ay lubhang nabahala,
sapagkat sinasabi ng iba na si Juan na Tagapagbautismo ay nabuhay muli mula sa kamatayan, [8] at sinabi ng iba na
nagpakita si Elias, at sabi ng iba na isa sa mga sinaunang propeta ang muling nabuhay. [9] Sinabi ni Herodes, "Pinapugutan
ko si Juan, ngunit patungkol kanino itong mga bagay na naririnig ko?" At sinubukan ni Herodes na gumawa ng paraan
upang makita si Jesus.
[10] Nang bumalik ang mga isinugo ni Jesus, sinabi nila sa kaniya ang lahat ng kanilang mga ginawa. Pagkatapos, isinama
niya sila sa isang lungsod na tinatawag na Betsaida. [11] Ngunit narinig ito ng mga tao at sumunod sa kaniya, at sila ay
tinanggap niya, at siya ay nagsalita sa kanila tungkol sa kaharian ng Diyos, at pinagaling ang mga nangailangan ng
kagalingan.
[12] Nang patapos na ang araw, lumapit sa kaniya ang Labindalawa at sinabi, "Pauwiin mo na ang mga tao upang sila ay
makapunta sa mga kalapit na nayon at kabukiran upang makapaghanap ng matutuluyan at makakain sapagkat tayo ay
nasa ilang na lugar." [13] Ngunit sinabi niya sa kanila, "Bigyan ninyo sila ng makakain." Sinabi nila, "Ang mayroon po tayo
ay hindi hihigit sa limang tinapay at dalawang isda, maliban na lamang kung kami ay bibili ng pagkain para sa mga taong
ito. [14] Mayroong nasa limanlibong lalaki ang naroon. Sinabi niya sa kaniyang mga alagad, "Paupuin ninyo sila sa grupong
may tiglilimampung bilang."
[15] At ginawa nila iyon at lahat ng mga tao ay umupo. [16] Kinuha niya ang limang tinapay at dalawang isda, at habang
nakatingin sa langit, pinagpasalamatan niya ang mga ito, at pinagpira-piraso, at ibinigay niya ito sa kaniyang mga alagad
upang ipamahagi sa mga tao. [17] Silang lahat ay nakakain at nabusog, at ang mga tira sa mga pagkain ay pinulot at napuno
ang labindalawang basket.
[18] Nangyari nga, na habang siya ay mag-isang nananalangin, kasama ang kaniyang mga alagad, at sila ay kaniyang
tinanong na sinasabi, "Ano ang sinasabi ng maraming tao kung sino ako?" [19] Sumagot sila at nagsabi, "Si Juan na
Tagapagbautismo, ngunit ang iba ay nagsasabing ikaw ay si Elias, ang iba ay nagsasabing isa ka sa mga propeta mula
noong unang panahon na nabuhay muli."
[20] Sinabi niya sa kanila, "Ngunit sino ako para sa inyo?" Sumagot si Pedro at sinabi, "Ang Cristo na nagmula sa Diyos." [21]
Ngunit nagbigay siya ng babala sa kanila, binilin sa kanila ni Jesus na huwag nila itong ipagsabi sa kahit kaninuman, [22]
sinasabi niya na ang Anak ng Tao ay kailangang dumanas ng maraming bagay at hindi tatanggapin ng mga nakatatanda,
mga punong-pari at mga eskriba, at siya ay papatayin, at sa ikatlong araw ay bubuhayin muli.
[23] Sinabi niya sa kanilang lahat, "Kung sinuman ang may gustong sumunod sa akin, kailangan niyang tanggihan ang
kaniyang sarili, pasanin niya ang kaniyang krus araw-araw, at sumunod sa akin. [24] Sinumang sumubok na iligtas ang
kaniyang buhay ay mawawalan nito, at kung sinuman ang mawawalan ng kaniyang buhay alang-alang sa akin ay
maliligtas ito. [25] Ano ang mapapala ng tao kung makamit niya ang buong mundo, ngunit mawawala o mapapahamak
naman ang kaniyang sarili?
[26] Ang sinuman na ikakahiya ako at ang aking mga salita, siya din ay ikakahiya ng Anak ng Tao kapag siya ay dumating na
nasa kaniyang sariling kaluwalhatian, at sa kaluwalhatian ng Ama, at ng mga banal na anghel. [27] Ngunit katotohanang
sinasabi sa inyo, mayroong iba sa inyong nakatayo dito, na hindi makatitikim ng kamatayan hanggang sa makita nila ang
kaharian ng Diyos."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[28] At nangyari, pagkalipas ng mga walong araw pagkatapos sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, dinala niya sina Pedro,
Juan, at Santiago, at umakyat ng bundok upang manalangin. [29] Habang siya ay nananalangin, nag-iba ang anyo ng
kaniyang mukha, ang kaniyang damit ay naging puti at nagniningning.
[30] Masdan ito, may dalawang lalaking nakikipag-usap sa kaniya! Sila ay sina Moises at Elias [31] na nag-anyong maluwalhati.
Nagsalita sila patungkol sa kaniyang paglisan na malapit na niyang maisakatuparan sa Jerusalem.
[32] Ngayon, si Pedro at ang kaniyang mga kasama ay mahimbing na natutulog. Ngunit nang sila ay magising, nakita nila
ang kaniyang kaluwalhatian, at ang dalawang lalaking nakatayo kasama niya. [33] At nangyari nga, habang ang mga lalaki
ay papalayo na kay Jesus, sinabi ni Pedro sa kaniya, "Panginoon, mabuti at nandito kami at marapat na magtayo kami ng
tatlong kanlungan, isa para sa iyo, isa para kay Moises, at isa para kay Elias." Hindi niya naintindihan kung ano ang
kaniyang mga sinasabi.
[34] Pagkatapos, habang sinasabi niya ang mga bagay na ito, may ulap na dumating at nililiman sila; at sila ay natakot
habang sila ay napapalibutan ng ulap. [35] Isang tinig ang nanggaling sa ulap, na nagsasabi, "Ito ang aking Anak na pinili.
Makinig kayo sa kaniya." [36] Nang matapos ang tinig, mag-isa na si Jesus. Sila ay tumahimik, at sa mga araw na iyon ay
wala silang pinagsabihan sa mga bagay na kanilang nakita.
[37] At nangyari nga sa sumunod na araw, nang nakababa sila sa bundok, sumalubong sa kaniya ang napakaraming tao. [38]
Masdan ito, mayroong isang ama na sumisigaw mula sa maraming tao na nagsasabi, "Guro, nagmamakaawa ako na
tingnan ninyo ang aking anak na lalaki, sapagkat siya ay nag-iisa kong anak. [39] Sinasaniban siya ng isang espiritu, at bigla
siyang sumisigaw, kaya siya ay nangingisay na bumubula ang bibig. Pahirapan itong umalis sa kaniya, lubha siyang
sinasaktan nito kapag ito ay umaalis. [40] Nagmakaawa ako sa iyong mga alagad na piliting palabasin ito sa kaniya, ngunit
hindi nila magawa."
[41] Sumagot si Jesus at sinabi, "Kayong mga hindi nananampalataya at masamang salinlahi, gaano katagal ko kailangang
manatili sa inyo at pagtiisan kayo? Dalhin mo dito ang iyong anak." [42] Habang lumalapit ang batang lalaki ay ihinagis siya
ng demonyo pababa at pinangisay nang marahas. Ngunit sinaway ni Jesus ang maruming espiritu, at pinagaling ang
batang lalaki, at ibinalik siya sa kaniyang ama.
[43] Silang lahat ay namangha sa kadakilaan ng Diyos. Ngunit habang sila ay namamangha parin sa mga bagay na kaniyang
ginawa, sinabi niya sa kaniyang mga alagad, [44] "Palalimin ninyo ang mga salitang ito sa inyong mga tainga, sapagkat ang
Anak ng Tao ay ibibigay sa mga kamay ng mga tao." [45] Ngunit hindi nila naintindihan ang ibig sabihin ng mga pahayag na
ito, at ito ay lingid sa kanila, kaya hindi nila ito maintindihan. Natakot silang magtanong sa kaniya tungkol sa pahayag na
iyon.
[46] Pagkatapos, isang pagtatalo ang nagsimula sa kanila tungkol sa kung sino ang magiging lubos na dakila. [47] Ngunit nang
malaman ni Jesus ang kanilang mga pangangatwiran sa kanilang mga puso, kumuha siya ng isang bata at nilapit sa
kaniyang tabi, [48] at sinabi sa kanila, "Kung sinuman ang tumanggap sa isang maliit na batang katulad nito sa aking
pangalan, siya rin ay tumatanggap sa akin, at kung sinuman ang tumatanggap sa akin, siya rin ay tumatanggap sa kaniya
na nagsugo sa akin. Dahil kung sinuman ang pinakamababa sa inyong lahat ay siyang dakila."
[49] Sumagot si Juan at sinabi, "Panginoon, may nakita kaming isang tao na nagpapalayas ng demonyo gamit ang iyong
pangalan at pinigilan namin siya sapagkat siya ay hindi sumusunod sa atin." [50] Ngunit sinabi ni Jesus sa kaniya, "Huwag
ninyo siyang pigilan, sapagkat siya na hindi laban sa inyo ay kasama ninyo."
[51] Nangyari ng habang papalapit na ang kaniyang pag-akyat sa langit, lubos niyang inihanda ang kaniyang sarili na
pumunta sa Jerusalem. [52] Nagpadala siya ng mga mensahero bago siya pumunta, at sila ay pumunta at nakarating sa
isang Samaritanong bayan upang maghanda para sa kaniya. [53] Ngunit siya ay hindi tinanggap ng mga tao roon, sapagkat
nagpasya siyang pumunta sa Jerusalem.
[54] Pagkatapos, nang makita ito ng kaniyang mga alagad na sina Santiago at Juan, sinabi nila, "Panginoon, nais mo bang
iutos naming bumaba ang apoy mula sa langit at puksain sila?" [55] Ngunit hinarap niya sila at sinaway sila. [56] Pagkatapos,
sila ay pumunta sa ibang nayon.
[57] Habang sila ay papunta sa kanilang daraanan, may nagsabi sa kaniya, "Ako ay susunod sa iyo saan ka man pumunta." [58]
Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Ang mga asong-gubat ay may mga lungga, ang mga ibon sa himpapawid ay may mga pugad,
ngunit ang Anak ng Tao ay walang malatagan ng kaniyang ulo."
[59] At sinabi niya sa isa pang tao, "Sumunod ka sa akin." Ngunit sinabi niya, "Panginoon, hayaan mong ilibing ko muna ang
aking ama." [60] Ngunit sumagot siya sa kaniya, "Hayaan ninyo ang patay na maglibing sa sarili nilang mga patay, ngunit
kayo ay humayo at ipahayag sa lahat ng dako ang kaharian ng Diyos."
[61] Isa pang tao naman ay nagsabi din, "Ako ay susunod sa iyo, Panginoon, ngunit hayaan mo muna akong magpaalam sa
kanila na nasa aking bahay." [62] Ngunit si Jesus ay sumagot sa kaniya, "Walang sinumang naglagay ng kaniyang mga
kamay sa araro at tumitingin sa likuran, ang karapat-dapat para sa kaharian ng Diyos."

Chapter 10

[1] Ngayon, pagkatapos ng mga bagay na ito, ang Panginoon ay naghirang ng pitumpung iba pa, at isinugo sila nang
dalawahan para mauna sa kaniya sa bawat lungsod at lugar na ninanais niyang puntahan. [2] Sinabi niya sa kanila,

Chapter 10

"Marami ang aanihin, ngunit ang manggagawa ay kakaunti. Kaya nga madaliing manalangin sa Panginoon ng ani, upang
magpadala siya ng manggagawa sa kaniyang ani.
3 Humayo kayo sa inyong lakad. Tingnan, Sinusugo ko kayo bilang mga tupa sa gitna ng mga lobo. 4 Huwag kayong
magdala ng lalagyan ng pera, lalagyang panglakbay, ni mga sandalyas, at huwag ninyong batiin ang sinuman sa daan.
5 Anumang mga bahay na inyong tutuluyan, una ninyong sabihin, 'Magkaroon nawa ng kapayapaan sa bahay na ito.' 6
Kung ang isang taong payapa ay naroon, ang inyong kapayapaan ay mapapasakaniya, ngunit kung hindi, ito ay babalik sa
iyo. 7 Manatili kayo sa bahay na iyon, kumain at uminom ng anumang ibigay nila, sapagkat ang manggagawa ay karapat-
dapat sa kaniyang sahod. Huwag kayong magpalipat-lipat ng bahay.
8 Sa lungsod na inyong tutuluyan, at kayo ay tinanggap, kumain kayo ng anumang ihain sa inyong harapan, 9 at
pagalingin ninyo ang may sakit na naroroon. Sabihin niyo sa kanila, 'Ang kaharian ng Diyos ay malapit na sa inyo.'
10 Ngunit sa anumang mga lungsod na inyong pupuntahan, at hindi nila kayo tinanggap, pumunta kayo sa mga lansangan
nito at sabihin, 11 'Kahit ang alikabok mula sa inyong lungsod na kumapit sa aming mga paa ay aming pinupunasan laban
sa inyo! Ngunit alamin ito, ang kaharian ng Diyos ay malapit na.' 12 Sinasabi ko sa inyo na sa araw ng paghuhukom, higit
na mapagtitiisan ang Sodoma kaysa sa lungsod na iyon.
13 Aba sa inyo, Corazin! Aba sa inyo Betsaida! Kung ang makapangyarihang mga gawa na nagawa sa inyo ay nagawa sa
Tiro at Sidon, matagal na sana silang nagsisi, na nakaupo sa telang magaspang at sa mga abo. 14 Ngunit mapagtitiisan pa
ang Tiro at Sidon sa panahon ng paghuhukom kaysa sa inyo. 15 Ikaw, Capernaum, naiisip mo ba na ikaw ay itataas sa
langit? Hindi, kayo ay ibababa sa Hades.
16 Ang nakikinig sa inyo ay nakikinig sa akin, at ang tumatanggi sa inyo ay tumatanggi sa akin, at ang tumatanggi sa akin
ay tumatanggi sa nagsugo sa akin."
17 Bumalik ang pitumpu na may kagalakan, nagsasabing, "Panginoon, kahit ang mga demonyo ay nagpasakop sa amin sa
iyong pangalan." 18 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Pinanood ko si Satanas na nahulog mula sa langit gaya ng kidlat. 19 Tingnan,
binigyan ko kayo ng kapangyarihan na tapakan ang mga ahas, at ang mga alakdan, at sa lahat ng kapangyarihan ng
kaaway, at walang makapananakit sa inyo sa anumang paraan. 20 Gayon pa man huwag kayong magalak lamang sa mga
ito, na ang mga espiritu ay sumusunod sa inyo, ngunit higit na magalak na ang inyong mga pangalan ay nakasulat sa
langit."
21 Sa parehong oras na iyon, siya ay nagalak nang lubusan sa Banal na Espiritu, at sinabi, "Pinupuri kita, O Ama,
Panginoon ng langit at lupa, dahil itinago mo ang mga bagay na ito mula sa matatalino at nakakaunawa, at ipinahayag
ang mga ito sa mga walang muwang, tulad ng mga maliliit na bata. Oo, Ama, sapagkat ito ay nakalulugod sa inyong
paningin."
22 "Ang lahat ng mga bagay ay ipinagkatiwala sa akin mula sa aking Ama, at walang nakakakilala sa Anak maliban sa
Ama, at walang nakakakilala sa Ama maliban sa Anak, at kanino man na naisin ng Anak na ipahayag siya."
23 Nang humarap siya sa mga alagad, sinabi niya nang bukod, "Pinagpala ang mga nakakakita sa mga bagay na nakikita
ninyo. 24 Sinasabi ko sa inyo, maraming mga propeta at mga hari na hinangad na makita ang mga bagay na inyong
nakikita, at hindi nila ito nakita, at marinig ang mga bagay na inyong naririnig, at hindi nila narinig."
25 Masdan ito, may isang guro ng kautusan ng Judio na tumindig at sinubukan siya, sinabi, "Guro, anong dapat kong gawin
upang magmana ng walang hanggang buhay?" 26 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Ano ang nakasulat sa kautusan? Paano mo ito
binabasa?" 27 Sumagot na nagsabi siya, "Ibigin mo ang Panginoon mong Diyos nang buong puso, nang buong kaluluwa,
nang buong lakas, at nang buong kaisipan, at ang iyong kapwa gaya ng iyong sarili." 28 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Tama
ang iyong sinabi. Gawin mo ito, at mabubuhay ka."
29 Ngunit ang guro na naghahangad na na bigyang katuwiran ang kaniyang sarili, ay nagsabi kay Jesus, "At sino ang aking
kapwa?" 30 Sumagot na nagsabi si Jesus, "May isang tao na bumaba sa Jerico mula sa Jerusalem. Nahulog siya sa kamay ng
mga magnanakaw, na sumamsam sa kaniyang mga ari-arian, at binugbog siya, at iniwan siyang halos patay na.
31 Nagkataon na may isang pari ang bumaba sa daang iyon, at nang siya ay nakita nito, siya ay dumaan sa kabila ng daan.
32 Gayon din naman sa isang Levita, nang siya ay dumating sa lugar at nakita siya, ay dumaan sa kabila ng daan.
33 Ngunit isang Samaritano, sa kaniyang paglalakbay, ay dumating sa kinaroroonan niya. Nang makita siya, siya ay
nahabag. 34 Lumapit siya sa kaniya at binendahan ang kaniyang mga sugat, nilagyan ng langis at alak ang mga ito.
Sinakay siya sa kaniyang sariling hayop, at dinala siya sa bahay-panuluyan, at inalagaan siya. 35 Nang sumunod na araw,
siya ay kumuha ng dalawang denaryo, at ibinigay sa katiwala ng bahay-panuluyan, at sinabi, 'Alagaan mo siya at
anumang magagastos mong labis, sa aking pagbalik, babayaran kita.'
36 Sino sa tatlong ito, sa tingin mo, ang naging isang kapwa sa kaniya na nahulog sa mga magnanakaw?" 37 Sinabi ng guro,
"Ang nagpakita ng awa sa kaniya." Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Humayo ka at gayon din ang gawin mo."
38 Ngayon sa pagpapatuloy ng kanilang paglalakbay, siya ay pumunta sa isang nayon, at isang babaeng nagngangalang
Marta ang tumanggap sa kaniya sa loob ng kaniyang bahay. 39 Mayroon siyang isang kapatid na nagngangalang Maria, na
nakaupo sa paanan ng Panginoon at nakinig sa kaniyang salita.
40 Ngunit si Marta ay sobrang abala sa paghahanda ng pagkain. Lumapit siya kay Jesus, at sinabi, "Panginoon, pababayaan
mo ba na iniwan ako ng aking kapatid na mag-isang maglingkod? Kaya sabihin mo sa kaniya na tulungan ako." 41 Ngunit
sumagot ang Panginoon at sinabi sa kaniya, "Marta, Marta, masyado kang abala tungkol sa maraming bagay, 42 ngunit
iisang bagay lamang ang kinakailangan. Pinili ni Maria kung ano ang pinakamabuti, na hindi makukuha mula sa kaniya."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 11

1 At nangyari nang si Jesus ay nananalangin sa isang lugar, sinabi sa kaniya ng isa sa kaniyang mga alagad, "Panginoon,
turuan mo kaming manalangin na gaya ng tinuro ni Juan sa kaniyang mga alagad."
2 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Kung kayo ay mananalangin, sabihin ninyo, 'Ama, sambahin ang iyong pangalan. Ang
kaharian mo ay dumating.
3 Bigyan mo kami ng aming tinapay sa araw-araw. 4 Patawarin mo kami sa aming mga kasalan gaya ng pagpapatawad
namin sa may pagkakautang sa amin. Huwag mo kaming itungo sa tukso.'"
5 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Sino sa inyo ang mayroong kaibigan, at pupunta ka sa kaniya sa hating gabi, at sasabihin mo
sa kaniya, 'Kaibigan, pahiramin mo ako ng tatlong tinapay, 6 sapagkat kararating lamang ng isang kaibigan ko mula sa
paglalakbay at wala akong anumang maihahanda sa kaniya.' 7 At ang nasa loob na sasagot na magsasabi na, 'Huwag mo
akong gambalain. Sarado na ang pinto, ako at ang aking mga anak ay nakahiga na. Hindi ako makabangon at
makapagbigay sa iyo ng tinapay.' 8 Sinasabi ko sa inyo, kahit na siya ay hindi bumangon at magbigay sa iyo ng tinapay
dahil ikaw ay kaibigan niya, ngunit dahil sa iyong hindi nahihiyang pagpupumilit, siya ay babangon at bibigyan ka ng
tinapay ayon sa dami ng iyong kailangan.
9 Sinasabi ko rin sa inyo, humingi kayo at ito ay maibibigay sa inyo, maghanap at inyong matatagpuan. Kumatok, at ito ay
mabubuksan para sa inyo. 10 Sapagkat ang bawat tao na humihingi ay makatatanggap at ang tao na naghahanap ay
makatatagpo at sa tao na kumakatok, ito ay mabubuksan.
11 Aling ama sa inyo, kung ang iyong anak na lalaki ay humingi ng isda ay bibigyan mo ng ahas sa halip na isda? 12 O kung
siya ay humingi ng itlog, bibigyan mo ba siya ng alakdan? 13 Kaya, kung kayong masasama ay marunong magbigay ng
mabubuting kaloob sa inyong mga anak, gaano pa kaya ang inyong Ama mula sa langit na ibibigay ang Banal na Espiritu
sa mga humihingi sa kaniya?"
14 Pagkatapos, si Jesus ay nagpapalayas ng demonyo at ito ay pipi. At nangyari nang lumabas ang demonyo, nagsalita ang
pipi. Namangha ang napakaraming tao! 15 Ngunit sinabi ng ilang mga tao, "Sa pamamagitan ni Beelzebub, ang pinuno ng
mga demonyo, siya ay nagpapalayas ng mga demonyo."
16 Sinubok siya ng iba at naghanap sa kaniya ng palatandaan mula sa langit. 17 Ngunit alam ni Jesus ang kanilang iniisip at
sinabi sa kanila, "Bawat kaharian na nagkakabaha-bahagi laban sa kaniyang sarili ay napababayaan at ang bahay na
nagkakabaha-bahagi laban sa kaniyang sarili ay bumabagsak.
18 Kung si Satanas ay nagkakabaha-bahagi laban sa kaniyang sarili, paano mananatili ang kaniyang kaharian? Sapagkat
sinasabi ninyo na ako ay nagpapalayas ng demonyo sa pamamagitan ni Beelzebub. 19 Kung ako ay nagpapalayas ng mga
demonyo sa pamamagitan ni Beelzebub, sa pamamagitan nino nagpapalayas ang inyong mga tagasunod? Dahil dito, sila
ang inyong magiging mga hukom. 20 Ngunit kung ako ay nagpapalayas ng mga demonyo sa pamamagitan ng daliri ng
Diyos, kung gayon ang kaharian ng Diyos ay dumating sa inyo.
21 Kung ang isang malakas na tao na lubos na armado ay binabantayan ang kaniyang bahay, ang kaniyang mga ari-arian
ay ligtas 22 ngunit kung siya ay dinaig ng mas malakas sa kaniya, kukunin ng mas malakas ang kaniyang baluti at
nanakawin ang pag-aari ng tao. 23 Ang hindi ko kasama ay laban sa akin at ang hindi nagtitipon na kasama ako ay
naghihiwa-hiwalay.
24 Kung ang maruming espiritu ay umalis mula sa isang tao, ito ay dumadaan sa mga tuyong lugar at maghahanap ng
mapagpapahingaan. Nang wala itong mahanap, sasabihin nito, 'Ako ay babalik sa aking bahay kung saan ako nanggaling.'
25 Sa kaniyang pagbabalik, natagpuan nito ang bahay na iyon na nawalisan at maayos. 26 Pagkatapos, ito ay nagpatuloy at
nagsama ng pitong iba pang espiritu na mas masama pa sa kaniya at pumasok silang lahat para tumira doon. Kaya ang
kalagayan ng tao ay naging mas malubha kaysa noong una.
27 Nangyari na, habang sinasabi niya ang mga bagay na ito, may isang babae na sumigaw sa gitna ng napakaraming tao at
nagsabi sa kaniya, "Pinagpala ang sinapupunan na nagsilang sa iyo at ang nagpasuso sa iyo." 28 Ngunit sinabi niya, "Higit
pa na pinagpala ang mga nakarinig ng salita ng Diyos at iningatan ito."
29 Nang nagtitipon ang napakaraming tao, sinimulan niyang sabihin, "Ang salinlahi na ito ay masamang salinlahi.
Naghahanap ito ng palatandaan ngunit walang palatandaan na maibibigay dito, kung hindi ay ang palatandaan ni Jonas.
30 Sapagkat katulad ni Jonas na naging palatandaan sa mga taga-Nineveh, ganoon din na ang Anak ng Tao ay magiging
palatandaan sa salinlahi na ito.
31 Ang Reyna ng Timog ay tatayo sa paghuhukom kasama ng mga tao sa salinlahi na ito at sila ay hahatulan niya, sapagkat
siya ay nanggaling sa dulo ng mundo upang makinig sa karunungan ni Solomon, at tingnan ninyo, narito ang higit na
dakila kaysa kay Solomon.
32 Ang mga tao ng Nineveh ay tatayo sa paghuhukom kasama ng mga tao sa salinlahi na ito at hahatulan ito, sapagkat sila
ay nagsisi sa pangangaral ni Jonas, at tingnan ninyo, narito ang higit na dakila kaysa kay Jonas.
33 Wala kahit sino na matapos sindihan ang ilawan ay ilalagay ito sa madilim na silid o sa ilalim ng basket, kung hindi ay
sa patungan ng ilawan para magkaroon ng ilaw ang pumapasok. 34 Ang iyong mata ay ilawan ng iyong katawan. Kapag
ang iyong mata ay malinaw, ang buong katawan ay napupuno ng liwanag. Ngunit kung ang iyong mata ay malabo, ang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

iyong buong katawan ay puno ng kadiliman. 35 Samakatuwid kayo ay mag-ingat na ang liwanag na nasa inyo ay hindi
kadiliman. 36 Kung ganoon nga, na ang iyong buong katawan ay puno ng liwanag, na walang bahagi nito na nasa
kadiliman, ang iyong buong katawan ay magiging tulad ng ilawan na kumikinang ang liwanag sa iyo."
37 Nang matapos siyang magsalita, isang Pariseo ang humiling sa kaniya na kumain kasama niya sa kaniyang bahay, kung
kaya pumasok si Jesus at sumandal. 38 At ang Pariseo ay nagulat dahil hindi muna siya naghugas bago ang hapunan.
39 Ngunit sinabi ng Panginoon sa kaniya, "Kayong mga Pariseo, nililinis ninyo ang labas ng mga tasa at mga mangkok,
ngunit ang inyong loob ay puno ng kasakiman at kasamaan. 40 Kayong mga walang saysay na tao! Hindi ba ang gumawa
ng labas ay siya ring gumawa ng loob? 41 Ibigay ninyo sa mga mahihirap ang nasa loob at ang lahat ng bagay ay magiging
malinis para sa inyo.
42 Sa aba ninyong mga Pariseo, sapagkat ibinibigay ninyo ang ikapu ng yerbabuena at ruda at ang bawat ibang halaman
sa hardin ngunit pinababayaan ninyo ang katarungan at ang pag-ibig ng Diyos. Kinakailangan na kumilos nang may
katarungan at may pagmamahal sa Diyos na hindi rin pinababayaan na gawin ang ibang mga bagay.
43 Sa aba ninyong mga Pariseo, sapagkat gustong gusto ninyo ang mga upuan sa unahan sa mga sinagoga at mga
magalang na pagbati sa mga pamilihan. 44 Sa aba ninnyo sapagkat kayo ay katulad ng libingan na walang marka na
nilalakaran ng mga tao nang hindi nila nalalaman."
45 At isang tagapagturo ng mga kautusan ng Judio ang sumagot sa kaniya at nagsabi, "Guro, ang sinabi mo ay isang insulto
rin sa amin." 46 Sinabi ni Jesus, "Sa aba ninyo, mga tagapagturo ng kautusan! Sapagkat ipinapapasan ninyo sa mga tao ang
mga pasanin na mahirap dalhin ngunit hindi man lang ninyo hinahawakan ang mga pasanin na iyon sa isa sa inyong
sariling mga daliri.
47 Sa aba ninyo, sapagkat nagtatayo kayo ng mga bantayog para sa libingan ng mga propeta subalit ang inyong mga
ninuno ang pumatay sa kanila. 48 Kaya kayo ay mga saksi at nagpahintulot sa ginawa ng inyong mga ninuno dahil tunay
nga na pinatay nila ang mga propeta na siyang pinatayuan ninyo ng mga bantayog.
49 Sa kadahilanan ding ito, sinabi ng karunungan ng Diyos, 'Ako ay magpapadala sa kanila ng mga propeta at mga apostol,
at uusigin nila at papatayin ang iba sa kanila.' 50 Kung gayon ang salinlahi na ito ang may pananagutan sa lahat ng dugo
ng mga propeta na dumanak mula sa simula ng mundo, 51 mula sa dugo ni Abel hanggang sa dugo ni Zacarias, na pinatay
sa pagitan ng altar at santuwaryo. Oo, sinasabi ko sa inyo, ang salinlahi na ito ang may pananagutan.
52 Sa aba ninyong mga tagapagturo ng mga kautusan ng Judio sapagkat kinuha ninyo ang susi ng kaalaman, kayo mismo
ay hindi pumapasok at hinahadlangan ninyo ang mga pumapasok."
53 Pagkatapos umalis ni Jesus doon, ang mga eskriba at ang mga Pariseo ay tutol sa kaniya at nakipagtalo sa kaniya
tungkol sa maraming bagay, 54 sinusubukan siyang hulihin sa kaniyang mga salita.

Chapter 12

1 Samantala, nang ang libu-libong mga tao ay nagkatipon-tipon, na halos ang bawat isa ay nagkakatapak-tapakan,
sinimulan muna niyang sabihin sa kaniyang mga alagad, "Mag-ingat sa lebadura ng mga Pariseo, na ang pagkukunwari.
2 Ngunit walang nakatago ang hindi maisisiwalat, at walang lihim ang hindi malalaman. 3 Kaya kung anuman ang inyong
nasabi sa kadiliman ay maririnig sa liwanag, at anuman ang inyong ibinulong sa pinakaloob ng mga silid ay maihahayag
sa ibabaw ng mga bubong.
4 Sinasabi ko sa inyo aking mga kaibigan, huwag kayong matakot sa mga pumapatay ng katawan, at pagkatapos iyon, ay
wala na silang magagawa. 5 Ngunit babalaan ko kayo tungkol sa dapat ninyong katakutan. Katakutan ang taong
pagkatapos pumatay ay may kapangyarihang itapon kayo sa impiyerno. Oo, sinasabi ko sa inyo, katakutan siya.
6 Hindi ba ang limang mga maya ay ipinagbibili sa dalawang maliit na barya? Ganun pa man, wala ni isa sa kanila ang
nalilimutan sa paningin ng Diyos. 7 Ngunit kahit ang mga buhok ninyo sa ulo ay bilang na lahat. Huwag matakot. Higit
kayong mas mahalaga kaysa sa maraming maya.
8 Sinasabi ko sa inyo, ang bawat taong kumikilala sa akin sa harap ng mga tao, kikilalanin din siya ng Anak ng Tao sa
harap ng mga anghel ng Diyos, 9 ngunit ang magkaila sa akin sa harap ng mga tao ay ikakaila sa harap ng mga anghel ng
Diyos. 10 Ang bawat taong magsasabi ng salita laban sa Anak ng Tao, ito ay patatawarin, ngunit ang lumapastangan sa
Banal na Espiritu, ay hindi patatawarin.
11 Kung kayo ay dinala nila sa harap ng mga sinagoga, ng mga pinuno, at mga may kapangyarihan, huwag kayong
matakot kung paano kayo magsasalita upang ipagtanggol ang inyong sarili, o kung ano ang inyong sasabihin, 12 dahil ang
Banal na Espiritu ang magtuturo sa inyo sa oras na iyon kung ano ang dapat ninyong sabihin.
13 At isang lalaki mula sa napakaraming tao ang nagsabi sa kaniya, "Guro, sabihin mo sa aking kapatid na paghatian na
namin ang mana", 14 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Ginoo, sino ang naglagay sa akin upang maging hukom o tagapamagitan
ninyo?" 15 At sinabi niya sa kanila, "Mag-ingat na kayo ay hindi masakop ng lahat ng kasakimang pagnanasa, dahil ang
buhay ng isang tao ay hindi batay sa kasaganaan ng kaniyang mga ari-arian."
16 Pagkatapos, nagsabi sa kanila si Jesus ng isang talinghaga, na nagsasabi, "Ang bukid ng isang mayamang tao ay umani
ng masagana, 17 at nangatwiran sa kaniyang sarili, na nagsasabi, "Ano ang aking gagawin, dahil wala na akong paglagyan
ng aking mga ani?' 18 Sinabi niya, 'Ito ang aking gagawin. Gigibain ko ang aking mga kamalig at tatayuan ko ng mas

malalaki at doon ko ilalagay ang lahat ng aking butil at iba pang mga ari-arian. [19] Sasabihin ko sa aking kaluluwa,
"Kaluluwa, marami kang mga ari-arian na naitago sa maraming taon. Magpahinga ng mabuti, kumain, uminom, at
magpakasaya.'"
[20] Ngunit sinabi ng Diyos sa kaniya, 'Hangal na tao, ang iyong kaluluwa ay kukunin ngayong gabi, at ang mga bagay na
iyong inihanda, kanino mapupunta ang mga ito? [21] Ganyan ang isang tao na nag-iipon ng kayamanan para sa kaniyang
sarili at hindi mayaman para sa Diyos."
[22] Sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, "Kaya sinasabi ko sa inyo, huwag kayong mabahala tungkol sa inyong buhay—
kung ano ang inyong kakainin, o tungkol sa inyong katawan—kung ano ang inyong susuotin. [23] Sapagkat ang buhay ay
mas higit kaysa sa pagkain at ang katawan ay mas higit kaysa sa mga damit.
[24] Isipin ninyo ang mga uwak, hindi sila naghahasik o umaani. Wala silang bodega o kamalig, ngunit sila ay pinapakain ng
Diyos. Gaano na lamang kayo kahalaga kaysa sa mga ibon! [25] At sino sa inyo ang sa pag-aalala ay makapagdaragdag ng
kahit isang kubit sa haba ng kaniyang buhay? [26] Kung gayon na hindi ninyo magawa ang kahit pinakamaliit na bagay,
bakit kayo nababahala sa ibang mga bagay?
[27] Isipin ninyo ang mga liryo—kung paano sila lumalaki. Sila ay hindi nagtatrabaho o ni nagsusulid man lang. Gayon pa
man, sinasabi ko sa inyo, kahit si Solomon sa lahat ng kaniyang kaluwalhatian ay hindi nakapagdamit na tulad ng isa sa
mga ito. [28] Kung dinamitan nga ng Diyos ang damo sa bukid, na nananatili ngayon, at bukas ay itatapon sa pugon, gaano
pa kayo na kaniyang dadamitan, O kayong mga maliit ang pananampalataya!
[29] Huwag hanapin kung ano ang inyong kakainin, at kung ano ang inyong iinumin, at huwag kayong mabahala. [30] Dahil
ang mga bagay na ito ang hinahanap ng lahat ng mga bansa sa mundo, at alam ng inyong Ama na kailangan ninyo ang
mga bagay na ito.
[31] Ngunit hanapin ang kaniyang kaharian, at ang lahat ng bagay na ito ay maidadagdag sa inyo. [32] Huwag matakot, maliit
na kawan, dahil ang inyong Ama ay lubos na nalulugod na ibigay sa inyo ang kaharian.
[33] Ipagbili ang inyong mga ari-arian at ibigay ito sa mahihirap. Gumawa kayo ng inyong mga sariling mga pitaka na hindi
nasisira—mga kayamanan sa kalangitan na hindi nawawala, na hindi nilalapitan ng magnanakaw, at hindi sinisira ng
tanga. [34] Sapagkat kung nasaan ang inyong kayamanan ay naroon din ang inyong puso.
[35] Isuksok ninyo ang inyong mahabang damit sa inyong sinturon, at panatilihing nag-aapoy ang inyong mga ilawan, [36] at
maging katulad kayo ng mga taong naghihintay sa kanilang amo na bumalik mula sa kasalan, upang kung siya ay
bumalik at kumatok, agad nilang bubuksan ang pinto para sa kaniya.
[37] Pinagpala ang mga lingkod na iyon, na masusumpungan ng amo na nagbabantay sa kaniyang pagbabalik. Totoo,
sinasabi ko sa inyo na isusuksok niya ang mahaba niyang damit sa kaniyang sinturon, pauupuin sila para sa pagkain, at
lalapit at pagsisilbihan sila. [38] Kung ang amo ay dadating sa pangalawang pagbantay sa gabi o kahit sa pangatlong
pagbantay at nakita silang handa, pinagpala ang mga lingkod na iyon.
[39] Dagdag pa nito alamin ninyo ito, na kung alam ng amo ang oras ng pagdating ng magnanakaw, hindi niya hahayaang
mapasok ang kaniyang tahanan. [40] Maging handa din, dahil hindi niyo alam ang oras ng pagdating ng Anak ng Tao."
[41] Sinabi ni Pedro, "Panginoon, sa amin mo lamang ba sinasabi ang talinghagang ito o para rin sa lahat?" [42] Sinabi ng
Panginoon, "Sino ngayon ang tapat at matalinong tagapamahala na itatakda ng kaniyang panginoon para sa ibang
lingkod upang ibigay sa kanila ang kanilang bahagi ng pagkain sa tamang panahon? [43] Pinagpala ang lingkod na iyon, na
masusumpungan ng kaniyang panginoon na gumagawa niyan sa kaniyang pagdating. [44] Totoong sinasabi ko sa inyo na
siya ay gagawing tagapamahala sa lahat ng kaniyang ari-arian.
[45] Ngunit kung sinasabi ng lingkod na iyon sa kaniyang puso, "Matatagalan pa ang pagbabalik ng aking panginoon,' at
sinimulan niyang bugbugin ang mga lalaki at babaeng lingkod, at kakain at iinom, at malalasing, [46] ang panginoon ng
lingkod na iyon ay darating sa araw na hindi niya inaasahan, at sa oras na hindi niya nalalaman, at siya ay pagpipira-
pirasuhin at magtatalaga siya ng lugar para sa kaniya kasama ang mga hindi tapat.
[47] Ang lingkod na iyon, na alam ang kalooban ng kaniyang panginoon at hindi naging handa o ginawa ang ayon sa
kaniyang kalooban, ay mabubugbog nang madami. [48] Ngunit ang hindi nakakaalam, at gumawa ng mga bagay na karapat-
dapat sa pagbugbog, ay mabubugbog nang kaunti. Ang lahat ng binigyan ng marami, marami din ang hihingiin sa kaniya,
at ang pinagkatiwalaan ng marami, marami ang hihingiin nila sa kaniya.
[49] Pumarito ako upang magbaba ng apoy sa mundo, at ninanais ko na ito ay magningas. [50] Ngunit mayroon akong
bautismo na kailangang danasin, at labis akong namimighati hanggang sa ito ay matapos!
[51] Iniisip ba ninyo na ako ay naparito upang magdala ng kapayapaan sa mundo? Hindi, sinasabi ko sa inyo, sa halip ay
pagkabaha-bahagi. [52] Dahil mula ngayon may lima sa isang tahanan na magkakabaha-bahagi—tatlong tao laban sa
dalawa at dalawang tao laban sa tatlo. [53] Sila ay magkakabaha-bahagi, ama laban sa anak na lalaki at anak na lalaki laban
sa ama; ina laban sa anak na babae at anak na babae laban sa ina; ang biyenan na babae laban sa manugang na babae at
manugang na babae laban sa biyenan na babae.
[54] Sinasabi din ni Jesus sa napakaraming tao, "Kung nakikita ninyong namumuo ang ulap sa kanluran, agad ninyong
sinasabi, 'May ulan na paparating', at gayon ang nangyayari. [55] At kung iihip ang hangin sa timog, sinasabi ninyo,
'Magkakaroon ng matinding init,' at ito ay nangyayari. [56] Mga mapagkunwari, alam ninyo kung paano ipakahulugan ang
anyo ng mundo at kalangitan, ngunit paanong hindi ninyo alam bigyang-kahulugan ang kasalukuyang panahon?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[57] Bakit hindi ninyo hatulan kung ano ang tama para sa inyong mga sarili? [58] Sapagkat kung ikaw ay pupunta sa harapan
ng hukom kasama ang iyong kaaway, sa daan ay sikapin mong ayusin ang hindi pagkakaintindihan sa kaniya upang
hindi ka niya kaladkarin sa hukom, upang hindi ka dalhin ng hukom sa opisyal at hindi ka ilagay ng opisyal sa
bilangguan. [59] Sinasabi ko sa iyo, hindi ka makakalaya mula doon hanggang mabayaran mo ang kahuli-hulihang salapi."

Chapter 13

[1] Nang panahong iyon, sinabi sa kaniya ng ilang tao na naroon ang tungkol sa mga taga-Galilea, na ang dugo ng mga ito'y
inihalo ni Pilato sa kanilang mga sariling alay. [2] Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Sa tingin ba ninyo ay mas
makasalanan ang mga taga-Galilea na ito kaysa sa ibang mga taga-Galilea dahil nagdusa sila sa ganitong paraan? [3] Hindi,
sinasabi ko sa inyo. Ngunit kung hindi kayo magsisisi, mamamatay kayong lahat sa ganoon ding paraan.
[4] O iyong labing walong tao sa Siloam na nabagsakan ng tore at namatay, sa tingin ba ninyo ay mas makasalanan sila
kaysa sa ibang tao sa Jerusalem? [5] Hindi, sinasabi ko. Ngunit kung hindi kayo magsisisi, lahat kayo ay mamatay din."
[6] Sinabi ni Jesus ang talinghagang ito, "May isang taong may isang puno ng igos na nakatanim sa kaniyang ubasan at
dumating siya at naghanap ng bunga nito ngunit wala siyang matagpuan. [7] Sinabi niya sa hardinero, 'Tingnan mo, tatlong
taon na akong pumaparito, at sinubukang maghanap ng bunga ng puno ng igos na ito ngunit wala akong natagpuan.
Putulin mo ito. Bakit hahayaang sayangin nito ang lupa?'
[8] Sumagot ang hardinero at sinabi, 'Pabayaan mo muna ito sa taong ito hanggang sa aking mahukayan ang palibot nito at
malagyan ito ng pataba. [9] Kung mamunga ito sa susunod na taon, mabuti; ngunit kung hindi, putulin mo ito!'"
[10] Ngayon, nagtuturo si Jesus sa isa sa mga sinagoga sa Araw ng Pamamahinga. [11] Masdan, may isang babaeng naroon na
labing-walong taon nang may masamang espiritu ng panghihina, at siya ay baluktot at hindi siya lubusang makatayo.
[12] Nang makita siya ni Jesus, tinawag niya ito at sinabi, "Babae, napalaya ka na mula sa iyong panghihina." [13] Ipinatong
niya ang kaniyang mga kamay sa babae, at kaagad siyang naunat at niluwalhati niya ang Diyos. [14] Ngunit nagalit ang
pinuno ng sinagoga dahil nagpagaling si Jesus sa Araw ng Pamamahinga. Kaya sumagot ang pinuno at sinabi sa
maraming mga tao, "May anim na araw kung saan kinakailangang magtrabaho. Pumarito kayo at mapagaling sa mga
araw na iyon, huwag sa Araw ng Pamamahinga."
[15] Sinagot siya ng Panginoon at sinabi, "Mga mapagkunwari! Hindi ba kinakalag ng bawat isa sa inyo ang tali ng kaniyang
asno o baka mula sa sabsaban nito upang painumin sa Araw ng Pamamahinga? [16] Kaya ito ring babaeng anak ni
Abraham, na labing-walong taon nang iginapos ni Satanas, hindi ba nararapat kalagan ang kaniyang gapos sa Araw ng
Pamamahinga?"
[17] Nang sinabi niya ang mga bagay na ito, lahat ng sumalungat sa kaniya ay napahiya, ngunit nagagalak ang maraming
tao sa mga maluwalhating bagay na kaniyang ginawa.
[18] At sinabi ni Jesus, "Ano ang katulad ng kaharian ng Diyos, at ano ang maaari kong ihambing dito? [19] Ito ay tulad ng isang
buto ng mustasa na kinuha ng isang tao at inihagis sa kaniyang halamanan, at ito ay tumubo at naging isang malaking
puno, at namugad sa mga sanga nito ang mga ibon sa langit."
[20] Muli, sinabi niya, "Saan ko maaaring ihambing ang salita ng Diyos? [21] Ito ay tulad ng lebadura na kinuha ng isang babae
at inihalo sa tatlong takal ng harina hanggang sa ito ay umalsa."
[22] Binisita ni Jesus ang bawat bayan at baryo sa daan patungong Jerusalem at tinuruan sila. [23] May nagsabi sa kaniya,
"Panginoon, kakaunti lamang bang tao ang maliligtas?" Kaya sinabi niya sa kanila, [24] "Pagsikapan ninyong pumasok sa
makipot na pintuan, dahil marami ang susubok ngunit hindi sila makakapasok.
[25] Kapag tumayo na ang may-ari ng bahay at isinara ang pintuan, at kayo ay tatayo sa labas at kakalabugin ang pinto at
sasabihin, 'Panginoon, Panginoon, papasukin mo kami.' At siya ay sasagot at sasabihin sa inyo, 'Hindi ko kayo kilala o
kung taga-saan kayo.' [26] Pagkatapos ay inyong sasabihin, 'Kami ay kumain at uminom sa iyong harapan at nagturo ka sa
aming mga lansangan.' [27] Ngunit sasagot siya, 'Sinasabi ko sa inyo, hindi ko alam kung taga-saan kayo. Lumayo kayo sa
akin, kayong mga gumagawa ng masama!'
[28] Magkakaroon ng pagnanangis at pagngangalit ng ngipin kapag nakita ninyo sina Abraham, Isaac, Jacob at ang lahat ng
propeta sa kaharian ng Diyos, ngunit kayo—kayo ay itinapon sa labas. [29] Darating sila mula sa silangan, kanluran, hilaga,
at timog at sila ay uupo sa hapag-kainan sa kaharian ng Diyos. [30] At alamin ninyo ito, ang mga pinakahuli ay ang mga una,
at ang una ay magiging huli."
[31] Hindi nagtagal, may ilang mga Pariseong dumating at sinabi sa kaniya, "Pumunta ka at umalis dito dahil nais kang
patayin ni Herodes." [32] Sinabi ni Jesus, "Pumunta kayo at sabihin sa asong-gubat na iyon, 'Tingnan mo, nagpapalayas ako
ng mga demonyo at nagpapagaling ako ngayon at bukas, at sa ikatlong araw ay maaabot ko ang aking layunin.' [33]
Gayunman, kinakailangan na ako ay magpatuloy ngayon, bukas at sa susunod na araw, sapagkat hindi katanggap-
tanggap na pumatay ng isang propeta sa labas ng Jerusalem.
[34] Jerusalem, Jerusalem, na pumapatay ng mga propeta at bumabato sa mga ipinadala sa iyo. Kaydalas kong ninais na
tipunin ang iyong mga anak tulad ng pagtitipon ng inahing manok sa kaniyang mga sisiw sa ilalim ng kaniyang mga
pakpak, ngunit hindi mo ito ninais. [35] Tingnan mo, iniwan ang iyong bahay. Sinasabi ko sa iyo, hindi mo ako makikita
hanggang sabihin mo, 'Pinagpala siya na dumarating sa pangalan ng Panginoon.'"

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 14

[1] Nangyari sa isang Araw ng Pamamahinga, nang pumunta si Jesus sa bahay ng isa sa mga pinuno ng mga Pariseo upang
kumain ng tinapay, na minamanmanan nila si Jesus. [2] Masdan ito, doon sa kaniyang harapan ay may isang lalaking
nagdurusa dahil sa pamamanas. [3] Tinanong ni Jesus ang mga dalubhasa sa kautusan ng Judio at ang mga Pariseo,
"Naaayon ba sa batas na magpagaling sa Araw ng Pamamahinga o hindi?"
[4] Ngunit nanatili silang tahimik. Kaya hinawakan siya ni Jesus, pinagaling siya at pinaalis. [5] Sinabi niya sa kanila, "Sino sa
inyo ang may isang lalaking anak o isang baka na kapag mahulog sa balon sa Araw ng Pamamahinga, ang hindi kaagad
mag-aahon sa kaniya?" [6] Hindi sila nakapagbigay ng sagot sa mga bagay na ito.
[7] Nang mapansin ni Jesus kung paano pinili ng mga inanyayahan ang mga upuang pandangal, nagsabi siya ng isang
talinghaga, sinasabi sa kanila, [8] "Kapag inanyayahan ka ng isang tao sa isang kasalan, huwag kang umupo sa mga upuang
pandangal dahil maaaring may isang taong naanyayahan na mas pinararangalan kaysa sa iyo. [9] Kapag dumating ang
taong nag-anyaya sa inyong dalawa, sasabihin niya sa iyo, 'Ibigay mo sa taong ito ang iyong upuan,' at sa kahihiyan lilipat
ka sa kababababaang dako.
[10] Ngunit kapag ikaw ay inanyayahan, pumunta ka at umupo sa kababababaang dako, upang kung dumating ang taong
nag-anyaya sa iyo, maaari niyang sabihin sa iyo, 'Kaibigan, lumipat ka sa mas mataas.' At ikaw ay mapararangalan sa
harapan ng lahat ng kasalo mo sa hapag. [11] Sapagkat ang bawat nagmamataas ay maibababa at siya na nagpapakababa ay
maitataas.
[12] Sinabi rin ni Jesus sa taong nag-anyaya sa kaniya, "Kapag naghanda ka ng pananghalian o hapunan, huwag mong
anyayahan ang iyong mga kaibigan, o ang iyong mga kapatid, o ang iyong mga kamag-anak o ang mga mayayaman mong
kapit-bahay, sapagkat maaari ka din nilang anyayahan at ikaw ay mababayaran.
[13] Ngunit kapag ikaw ay maghahanda ng salu-salo, anyayahan mo ang mga mahihirap, ang mga lumpo, ang mga pilay, at
ang mga bulag, [14] at ikaw ay pagpapalain dahil hindi ka nila mababayaran. Sapagkat ikaw ay mababayaran sa muling
pagkabuhay ng mga matuwid."
[15] Nang marinig ng isa sa mga taong kasalo ni Jesus ang mga bagay na ito, sinabi niya kay Jesus, "Pinagpala siya na kakain
ng tinapay sa kaharian ng Diyos!" [16] Ngunit sinabi ni Jesus sa kaniya, "May isang taong naghanda ng malaking hapunan at
inanyayahan ang marami. [17] Nang maihanda na ang hapunan, inutusan niya ang kaniyang utusan na sabihin sa mga
naanyayahan, 'Halikayo, dahil nakahanda na ang lahat.'
[18] Silang lahat ay pare-parehong nagsimulang magdahilan. Sabi ng una sa kaniya, 'Bumili ako ng bukid at kinakailangan
kong umalis at tingnan ito.' Pakiusap ipagpaumanhin mo ako.' [19] At sinabi naman ng isa, 'Bumili ako ng limang pares na
baka, at pupunta ako upang subukan ang mga ito. Pakiusap ipagpaumanhin mo ako.' [20] At sabi naman ng isang lalaki,
'Kakakasal ko pa lamang sa aking asawa, at kaya hindi ako makakadalo.'
[21] Dumating ang utusan at sinabi sa kaniyang panginoon ang mga bagay na ito. Pagkatapos, nagalit ang panginoon ng
bahay at sinabi sa kaniyang utusan, 'Bilisan mo, pumunta ka sa mga kalye at sa mga daanan ng lungsod at dalhin mo dito
ang mga mahihirap, ang mga bulag, at ang mga pilay.' [22] Sinabi ng utusan, 'Panginoon, ang iyong iniutos ay nagawa na,
ngunit mayroon pa ring silid.'
[23] Sinabi ng panginoon sa utusan, 'Pumunta ka sa mga kalsada at sa mga bakuran at pilitin mo silang pumasok, upang
mapuno ang aking bahay. [24] Sapagkat sinasabi ko sa iyo, wala sa mga taong naunang naanyayahan ang makakatikim ng
aking hapunan.'"
[25] Ngayon maraming tao ang sumasama sa kaniya, at bumaling siya at sinabi sa kanila, [26] "Kung sinuman ang lumapit sa
akin at hindi namumuhi sa kaniyang sariling ama, ina, asawa, anak, mga kapatid—oo, at pati ang kaniyang sariling
buhay—hindi siya maaaring maging alagad ko. [27] Ang sinumang hindi magbubuhat ng kaniyang sariling krus at sumunod
sa akin ay hindi maaaring maging alagad ko.
[28] Sapagkat sino sa inyo, ang naghahangad na magtayo ng isang tore, ang hindi muna mauupo at bibilangin ang gastos
upang kuwentahin kung nasa kaniya ang mga kailangan niya upang ito ay tapusin? [29] Kung hindi, kapag nagtayo siya ng
pundasyon at hindi ito natapos, sisimulan siyang kutyain ng lahat ng mga makakakita nito, [30] sinasabi, 'Ang taong ito ay
nagsimulang magtayo at hindi niya natapos.'
[31] O anong hari, sa kaniyang pagpunta upang sagupain sa digmaan ang isa pang hari, ang hindi muna mauupo at hihingi
ng payo kung kaya ba niya kasama ang sampung libong tao na labanan ang isa pang hari na dumarating laban sa kaniya
na may kasamang dalawampung libong tao? [32] At kung hindi, habang malayo pa ang hukbo na iyon, magpapadala siya ng
kinatawan at hihingi ng mga kailangan sa pagkakasundo. [33] Kaya, hindi maaaring maging alagad ko ang sinuman sa inyo
na hindi magsusuko ng lahat ng nasa kaniya.
[34] Ang asin ay mabuti, ngunit kung nawala ang lasa ng asin, paano ito magiging maalat muli? [35] Ito ay wala nang
pakinabang sa lupa o kahit pa sa tumpok ng dumi. Itinatapon ito. Siya na may tainga upang makarinig, makinig."

Chapter 15

1 Ngayon, ang lahat ng mga maniningil ng buwis at iba pang mga makasalanan ay lumalapit kay Jesus upang makinig sa
kaniya. 2 Nagbulung-bulungan ang mga Pariseo at mga eskriba sa isa't isa, sinasabi, "Malugod na tinatanggap ng taong ito
ang mga makasalanan, at kumakain pa kasama nila."
3 Sinabi ni Jesus ang talinghagang ito sa kanila, sinasabi, 4 "Sino sa inyo, kung mayroon siyang isang daang tupa at
pagkatapos nawala ang isa sa kanila, ang hindi iiwanan ang siyamnapu't siyam sa ilang, at hahanapin ang nawawala
hanggang sa matagpuan niya ito? 5 Pagkatapos, kapag natagpuan niya ito, pinapasan niya ito sa kaniyang mga balikat at
nagagalak.
6 Pagdating niya sa bahay, tinitipon niya ang kaniyang mga kaibigan at mga kapitbahay, sinasabi sa kanila, 'Makisaya
kayo sa akin, sapagkat natagpuan ko ang aking nawawalang tupa.' 7 Sinasabi ko sa inyo na gayon din, magkakaroon ng
kagalakan sa langit sa isang makasalanang nagsisisi, higit pa sa siyamnapu't siyam na taong matuwid na hindi
kailangang magsisi.
8 O sinong babaing may sampung pilak na barya, kung mawalan siya ng isang barya, ang hindi magsisindi ng ilawan,
magwawalis sa bahay, at masikap na maghahanap hanggang sa matagpuan niya ito? 9 At kapag natagpuan niya ito,
tinitipon niya ang kaniyang mga kaibigan at mga kapitbahay, sinasabi, 'Makisaya kayo sa akin, sapagkat natagpuan ko
ang baryang nawala ko.' 10 Gayon din, sinasabi ko sa inyo, may kagalakan sa kinaroroonan ng mga anghel ng Diyos sa
isang makasalanang nagsisisi.
11 Pagkatapos, sinabi ni Jesus, "May isang lalaking may dalawang lalaking anak, 12 at sinabi ng nakababata sa kanila sa
kaniyang ama, 'Ama, ibigay mo na sa akin ngayon ang ari-arian na nararapat na manahin ko.' Kaya hinati niya ang
kaniyang kayamanan sa pagitan nila.
13 Pagkaraan ng ilang mga araw, tinipon ng nakababatang anak ang lahat ng kaniyang pag-aari at pumunta sa isang
malayong bansa, at doon ay winaldas niya ang kaniyang pera sa pagbili ng mga bagay na hindi niya kailangan, at pag-
aaksaya ng kaniyang pera sa masamang pamumuhay. 14 Ngayon, nang naubos na niya ang lahat, matinding taggutom ang
lumaganap sa buong bansang iyon, at siya ay nagsimulang mangailangan.
15 Siya ay pumunta at namasukan sa isa sa mga mamamayan ng bansang iyon, na nagpapunta sa kaniya sa kaniyang
bukirin upang magpakain ng mga baboy. 16 At nais na sana niyang kainin ang mga balat ng buto na kinakain ng mga
baboy dahil walang nagbigay sa kaniya ng anumang makakain.
17 Ngunit nang nakapag-isip-isip ang nakababatang anak, sinabi niya, 'Napakaraming mga upahang utusan ng aking ama
ang may higit pa sa sapat na pagkain, at ako ay nandito, namamatay sa gutom! 18 Aalis ako rito at pupunta sa aking ama,
at sasabihin ko sa kaniya, "Ama, ako ay nagkasala laban sa langit at sa iyong paningin. 19 Hindi na ako karapat-dapat na
tawaging anak mo; gawin mo akong isa sa iyong mga upahang utusan."'
20 Kaya umalis ang nakababatang anak at pumunta sa kaniyang ama. Habang siya ay malayo pa, nakita siya ng kaniyang
ama, at siya ay nahabag, at tumakbo, at niyakap at hinagkan siya. 21 Sinabi ng anak sa kaniya, "Ama, ako ay nagkasala
laban sa langit at sa iyong paningin. Hindi ako karapat-dapat na tawaging anak mo."
22 Sinabi ng ama sa kaniyang mga utusan, 'Kunin ninyo kaagad ang pinakamagandang balabal, at isuot sa kaniya, at
lagyan ng sing-sing ang kaniyang kamay, at sandalyas ang kaniyang mga paa. 23 Pagkatapos, dalhin ninyo dito ang
pinatabang guya at katayin. Tayo ay magsikain at magdiwang. 24 Sapagkat ang anak ko ay namatay, at ngayon siya ay
nabuhay. Siya ay nawala, at ngayon siya ay natagpuan.' At sila ay nagsimulang magdiwang.
25 Sa panahong iyon, ang kaniyang nakatatandang anak ay nasa bukid. Nang siya ay dumating at palapit na sa bahay,
narinig niya ang tugtugan at sayawan. 26 Tinawag niya ang isa sa mga utusan at tinanong kung ano ang mga bagay na ito.
27 Sinabi ng utusan sa kaniya, 'Dumating ang iyong kapatid at nagpakatay ang iyong ama ng pinatabang guya, dahil
nakabalik siya nang ligtas.'
28 Nagalit ang nakatatandang anak, at ayaw niyang pumasok, at lumabas ang kaniyang ama, at pinakiusapan siya. 29
Ngunit sumagot ang nakatatandang anak at sinabi sa kaniyang ama, 'Tingnan mo, nagpa-alipin ako sa iyo sa loob ng
maraming taon, at kailanman ay hindi ako sumuway sa iyong utos, ngunit kailanman ay hindi mo ako binigyan ng isang
batang kambing upang magdiwang ako kasama ng aking mga kaibigan, 30 ngunit nang dumating ang iyong anak, na
umubos ng iyong kabuhayan sa mga babaing nagbebenta ng aliw, nagpakatay ka ng pinatabang guya para sa kaniya.'
31 Sinabi ng ama sa kaniya, 'Anak, lagi kitang kasama, at lahat ng sa akin ay sa iyo. 32 Ngunit dapat lang na tayo ay
magdiwang at maging masaya, sapagkat ang kapatid mong ito ay namatay, at ngayon ay nabuhay; siya ay nawala, at
ngayon ay natagpuan.'"

Chapter 16

1 Sinabi rin ni Jesus sa mga alagad, "May isang mayamang lalaki na may tagapamahala, at isinumbong sa kaniya na
nilulustay ng tagapamahalang ito ang kaniyang pag-aari. 2 Kaya pinatawag siya ng mayamang lalaki at sinabi sa kaniya,
'Ano itong naririnig ko tungkol sa iyo? Magbigay-ulat ka ng iyong pamamahala, dahil ka na maaaring maging
tagapamahala.'

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[3] Sinabi ng tagapamahala sa kaniyang sarili, 'Anong gagawin ko, dahil aalisin sa akin ng amo ko ang pagiging
tagapamahala? Wala akong lakas na magbungkal, at nahihiya akong magpalimos. [4] Alam ko na ang aking gagawin, para
kapag natanggal ako sa pagiging tagapamahala, malugod akong tatanggapin ng mga tao sa kanilang mga bahay.'
[5] At tinawag ng tagapamahala ang mga tao na may utang sa kaniyang amo, at tinanong niya ang una, 'Magkano ang utang
mo sa amo ko?' [6] Sinabi niya, 'Isang daang takal na langis ng olibo'. At sinabi niya sa kaniya, 'Kunin mo ang iyong
kasulatan, umupo kang madali at isulat mong limampu.' [7] At sinabi ng tagapamahala sa isa pa, 'Magkano ang utang mo?'
Sumagot siya, 'Isang daang takal ng trigo.' Sinabi niya sa kaniya, 'Kunin mo ang iyong kasulatan at isulat mong walumpu.'
[8] At pinuri ng amo ang hindi makatarungang tagapamahala dahil kumilos siya nang may katusuhan. Sapagkat ang mga
anak ng mundong ito ay mas tuso sa pakikitungo sa kanilang sariling tao kaysa mga anak ng liwanag. [9] Sinasabi ko sa
inyo, makipagkaibigan kayo sa pamamagitan ng perang hindi makatarungan, para kapag ito ay naubos na, maaari ka
nilang tanggapin sa walang hanggang tirahan.
[10] Ang tapat sa kakaunti ay tapat din sa marami, at ang hindi makatarungan sa kakaunti ay hindi rin makatarungan sa
marami. [11] Kung hindi ka naging tapat sa paggamit ng perang hindi makatarungan, sino ang magtitiwala sa iyo ng tunay
na kayamanan? [12] At kung hindi ka naging tapat sa paggamit sa pera ng ibang tao, sino ang magbibigay sa iyo ng sarili
mong pera?
[13] Walang lingkod ang magkapaglilingkod sa dalawang amo, sapagkat kasusuklaman niya ang isa at mamahalin niya ang
isa, o magiging tapat siya sa isa at kamumuhian niya ang isa. Hindi ninyo maaaring paglingkuran ang Diyos at ang
kayamanan."
[14] Ngayon ang mga Pariseo, na mangingibig ng pera, ay narinig ang lahat ng mga ito, at siya ay kanilang kinutya. [15] At
sinabi niya sa kanila, "Pinapawalang-sala ninyo ang inyong mga sarili sa paningin ng mga tao, ngunit nalalaman ng Diyos
ang inyong mga puso. Ang siya na dinadakila ng mga tao ay kasuklam-suklam sa paningin ng Diyos.
[16] Ang kautusan at ang mga propeta ang umiiral hanggang sa dumating si Juan. Mula noon, ipinangaral ang ebanghelyo
ng kaharian ng Diyos, at ang lahat ay sinusubukang pumasok nang pilit doon. [17] Ngunit mas madaling maglaho ang langit
at lupa kaysa mawalan ng bisa ang isang kudlit ng isang letra ng kautusan.
[18] Ang bawat taong hinihiwalayan ang kaniyang asawang babae at mag-asawa ng iba ay gumagawa ng pangangalunya, at
ang mag-asawa sa babaing hiwalay sa kaniyang asawa ay magkakasala ng pangangalunya.
[19] Ngayon, may isang mayamang lalaki na nakadamit ng kulay lila na gawa sa pinong lino, at araw-araw nagsasaya sa
kaniyang labis na kayamanan. [20] May isang pulubi na nagngangalang Lazarus na pinahiga sa kaniyang tarangkahan na
lipos ng sugat, [21] at inaasam-asam niyang kainin ang nahuhulog sa mesa ng mayamang tao—at maliban doon, lumapit
ang mga aso at dinilaan ang kaniyang mga sugat.
[22] At nangyari na namatay ang pulubi at dinala ng mga anghel sa kinaroroonan ni Abraham. Namatay din ang mayamang
tao at inilibing, [23] at doon sa hades, sa kaniyang pagdurusa, tumingala siya at nakita si Abraham sa malayo at si Lazarus
na nasa tabi niya.
[24] At sumigaw siya at sinabi, 'Amang Abraham, maawa ka sa akin at papuntahin mo si Lazarus, upang isawsaw niya ang
dulo ng kaniyang daliri sa tubig at palamigin ang aking dila, dahil naghihirap ako sa apoy na ito.'
[25] Ngunit sinabi ni Abraham, 'Anak, alalahanin mo na sa buong buhay mo, natanggap mo ang mga magagandang bagay, at
si Lazaro sa ganoon ding paraan ay masasamang bagay. Ngunit ngayon, siya ay inaaliw dito, at ikaw ay nagdurusa. [26] At
maliban sa lahat ng ito, may malaking bangin na nakalagay upang ang mga gustong tumawid mula rito papunta sa iyo ay
hindi makakatawid, at wala ring makakatawid mula riyan papunta sa amin.'
[27] At sinabi ng mayamang tao, 'Nagmamakaawa ako, Amang Abraham, na papuntahin mo siya sa bahay ng aking ama— [28]
sapagkat ako ay may limang kapatid na lalake—upang balaan niya sila, dahil baka pumunta rin sila sa lugar na ito ng
pagdurusa.'
[29] Ngunit sinabi ni Abraham, 'Nasa kanila si Moises at mga propeta; makinig sila sa kanila.' [30] Sumagot ang mayamang tao,
'Hindi, Amang Abraham, ngunit kung may pumunta sa kanila mula sa mga patay, magsisisi sila.' [31] Ngunit sinabi ni
Abraham sa kaniya, 'Kung hindi sila makikinig kay Moises at sa mga propeta, hindi rin sila mahihikayat kung may
mabuhay mula sa mga patay.". /.

Chapter 17

[1] Sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, "Tiyak na darating ang mga bagay na magiging dahilan upang tayo ay
magkasala, ngunit aba sa taong pagmumulan ng mga ito! [2] Mas mabuti pa sa kaniya kung bitinan ang kaniyang leeg ng
isang gilingang bato at ihagis siya sa dagat, kaysa maging sanhi ng pagkakatisod ng maliliit na ito.
[3] Mag-ingat kayo. Kung nagkasala ang iyong kapatid na lalaki, sawayin mo siya, at kung siya ay nagsisi, patawarin mo
siya. [4] Kapag nagkasala siya laban sa iyo ng pitong beses sa isang araw, at pitong beses na bumalik sa iyo, sinasabi,
'Nagsisisi ako,' dapat mo siyang patawarin!"
[5] Sinabi ng mga apostol sa Panginoon, "Dagdagan mo ang aming pananampalataya." [6] Sinabi ng Panginoon, "Kung may
pananampalataya kayo na tulad ng isang butil ng mustasa, sasabihin ninyo sa puno ng sicamorong ito, 'Mabunot ka, at
matanim sa dagat,' at kayo ay susundin nito.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

7 Ngunit sino sa inyo, na may lingkod na nag-aararo o nag-aalaga ng tupa, ang magsasabi sa kaniya kapag nakabalik na
siya mula sa bukid, 'Pumarito ka kaagad at umupo upang kumain'? 8 Hindi ba niya sasabihin sa kaniya, 'Maghanda ka ng
kakainin ko, magbigkis ka at pagsilbihan mo ako hanggang sa matapos akong kumain at uminom. At pagkatapos, kumain
ka at uminom'?
9 Hindi siya nagpapasalamat sa lingkod dahil ginawa niya ang mga bagay na iniutos, nagpapasalamat ba siya? 10 Ganoon
din kayo, kapag nagawa ninyo ang lahat ng bagay na iniutos sa inyo, dapat ninyong sabihin, 'Hindi kami karapat-dapat
na mga lingkod. Ginawa lang namin ang dapat naming gawin.'"
11 Nangyari na habang sila ay nasa daan patungong Jerusalem, siya ay naglalakbay sa lupaing pagitan ng Samaria at
Galilea. 12 At sa kaniyang pagpasok sa isang nayon, doon ay sinalubong siya ng sampung lalaking ketongin. Tumayo sila
nang malayo sa kaniya 13 at nilakasan nila ang kanilang tinig, sinasabi, "Jesus, Amo, maawa ka sa amin."
14 Nang makita niya sila, sinabi niya sa kanila, "Pumunta kayo at ipakita ninyo ang inyong mga sarili sa mga pari." At
nangyari nga na habang sila ay papunta, sila ay nalinisan. 15 Nang makita ng isa sa kanila na gumaling siya, bumalik siya
nang may malakas na tinig na niluluwalhati ang Diyos. 16 Yumuko siya sa paanan ni Jesus, nagpapasalamat sa kaniya. Isa
siyang Samaritano.
17 Sumagot si Jesus, sinabi, "Hindi ba sampu ang nilinis? 18 Nasaan ang siyam? Wala bang ibang bumalik upang
luwalhatiin ang Diyos, maliban sa dayuhang ito?" 19 Sinabi niya sa kaniya, "Tumayo ka, at humayo. Pinagaling ka ng iyong
pananampalataya."
20 Nang naitanong sa kaniya ng mga Pariseo kung kailan darating ang kaharian ng Diyos, sinagot sila ni Jesus at sinabi,
"Ang kaharian ng Diyos ay hindi isang bagay na mapagmamasdan. Ni hindi nila sasabihin, 21 'Tumingin kayo rito!' o,
'Tumingin kayo roon!' dahil ang kaharian ng Diyos ay nasa inyo."
22 Sinabi ni Jesus sa mga alagad, "Darating ang mga araw na nanaisin ninyong makita ang isa sa mga araw ng Anak ng
Tao, ngunit hindi ninyo ito makikita. 23 Sasabihin nila sa inyo, 'Tingnan ninyo, naroon!' o, 'Tingnan ninyo, narito!' Ngunit
huwag kayong pumunta, ni sumunod sa kanila, 24 sapagkat gaya ng paglitaw ng kidlat kapag ito ay kumislap buhat sa
isang panig ng kalangitan tungo sa ibang panig ng kalangitan, gayon din naman ang Anak ng Tao sa kaniyang araw.
25 Ngunit kailangan muna niyang magdusa ng labis at itakwil ng salinlahing ito. 26 Katulad ng nangyari sa panahon ni Noe,
gayon din ang mangyayari sa mga araw ng Anak ng Tao. 27 Nagsisikain sila, nagsisiinom, nagsisipag-asawa at ibinibigay
sila upang mag-asawa, hanggang sa araw na pumasok sa arko si Noe—at dumating ang baha at pinatay silang lahat.
28 Gayon din naman, katulad ng nangyari sa panahon ni Lot, sila ay nagsisikain, nagsisiinom, nagsisibili, nagsisitinda,
nagsisipagtanim at sila ay nagsisipatayo ng gusali. 29 Ngunit nang araw na lumabas mula sa Sodoma si Lot, umulan ng
apoy at asupre mula sa langit, at pinuksa silang lahat.
30 Ganoon din naman ang mangyayari sa araw na maihayag ang Anak ng Tao. 31 Sa araw na iyon, ang nasa taas ng bahay
ay huwag nang bumaba upang ilabas ang kaniyang mga kagamitan sa bahay. At ang nasa bukid ay huwag nang bumalik.
32 Alalahanin ninyo ang asawa ni Lot. 33 Sinumang naghahangad na iligtas ang kaniyang buhay ay mawawalan nito,
ngunit ang sinumang mawalan ng kaniyang buhay ay makapagliligtas nito.
34 Sinasabi ko sa inyo, sa gabing iyon ay mayroong dalawang tao sa isang higaan. Ang isa ay kukunin, at ang isa ay iiwan.
35 Mayroong dalawang babae ang magkasamang gigiling. Ang isa ay kukunin at ang isa ay iiwan." 36 (Mayroong dalawang
tao sa bukid, ang isa ay kukunin at ang isa ay iiwan.) 37 Tinanong nila sa kaniya, "Saan, Panginoon?" At sinabi niya sa
kanila, "Kung saan naroon ang bangkay, doon din nagtitipon ang mga buwitre."

Chapter 18

1 Pagkatapos, sinabi niya ang isang talinghaga sa kanila tungkol sa kung paano sila dapat laging manalangin, at huwag
panghinaan ng loob, 2 sinasabi, "Sa isang lungsod, may isang hukom na hindi natatakot sa Diyos at hindi niya iginagalang
ang mga tao.
3 Ngayon may isang babaeng balo sa lungsod na iyon, at madalas itong pumupunta sa kaniya, sinasabi, 'Tulungan mo
akong makamit ang katarungan laban sa aking kaaway.' 4 Sa loob ng mahabang panahon hindi niya ito nais na tulungan,
ngunit pagkatapos ng maikling panahon, sinabi niya sa kaniyang sarili, 'Bagaman hindi ako natatakot sa Diyos o hindi ko
iginagalang ang tao, 5 ngunit dahil ginagambala ako ng balong ito, tutulungan ko siyang makamit ang katarungan, upang
hindi niya ako pagurin sa kaniyang palagiang pagpunta rito.'"
6 Pagkatapos sinabi ng Panginoon, "Pakinggan ninyo ang sinabi ng hindi makatarungang hukom. 7 Ngayon, hindi ba
ibibigay din ng Diyos ang katarungan sa kaniyang mga hinirang na dumaraing sa kaniya araw at gabi? Hindi ba siya
magiging matiyaga sa kanila? 8 Sinasabi ko sa inyo na agad niyang dadalhin ang katarungan sa kanila. Ngunit kapag
dumating ang Anak ng Tao, may matatagpuan ba siyang pananampalataya sa lupa?"
9 At sinabi din niya ang talinghagang ito sa mga taong nagsasabi sa kanilang mga sarili na sila ay matuwid at humahamak
sa ibang tao, 10 "Dalawang lalaki ang pumunta sa templo upang manalangin—ang isa ay Pariseo at ang isa naman ay
maniningil ng buwis.

[11] Tumayo ang Pariseo at ipinanalangin ang mga bagay na ito tungkol sa kaniyang sarili, 'Diyos, nagpapasalamat ako sa
iyo dahil hindi ako katulad ng ibang taong magnanakaw, mga hindi matuwid, mga mangangalunya, o tulad ng maniningil
ng buwis na ito. [12] Nag-aayuno ako ng dalawang beses bawat linggo. Ibinibigay ko ang ikapu ng lahat ng aking nakukuha.'
[13] Ngunit ang maniningil ng buwis, na nakatayo sa di-kalayuan, ayaw man lang tumingin sa langit, ngunit dinadagukan
niya ang kaniyang dibdib, sinasabi, 'Diyos, kaawaan mo ako, na isang makasalanan.' [14] Sinasabi ko sa inyo, umuwi ang
taong ito sa kaniyang bahay na napawalang-sala kaysa sa isa, dahil maibababa ang bawat taong nagmamataas ng
kaniyang sarili at maitataas ang bawat taong nagpapakababa ng kaniyang sarili."
[15] Dinadala rin ng mga tao kay Jesus ang kanilang mga sanggol, upang sila ay kaniyang mahawakan, ngunit nang makita
ito ng mga alagad, sinaway nila ang mga ito, [16] Ngunit pinalapit sila ni Jesus sa kaniya, sinasabi, "Payagan ninyo ang mga
maliliit na bata na lumapit sa akin at huwag ninyo silang pagbawalan. Sapagkat ang kaharian ng Diyos ay nauukol sa
mga gaya nila. [17] Totoo, sinasabi ko sa inyo, ang sinumang hindi tatanggap sa kaharian ng Diyos na tulad ng isang bata ay
tiyak na hindi makapapasok doon."
[18] Isang pinuno ang nagtanong sa kaniya, sinasabi, "Mabuting guro, ano ang kailangan kong gawin upang magmana ng
buhay na walang hanggan?" [19] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Bakit mo ako tinatawag na mabuti? Walang mabuti, kundi ang
Diyos lamang. [20] Alam mo ang mga kautusan—huwag kang mangalunya, huwag kang pumatay, huwag kang magnakaw,
huwag kang magpatotoo ng kasinungalingan, igalang mo ang iyong ama at ina." [21] Sinabi ng pinuno, "Sinunod ko ang
lahat ng bagay na ito mula pa sa aking pagkabata."
[22] Nang marinig iyon ni Jesus, sinabi niya sa kaniya, "Isang bagay pa ang kulang sa iyo. Dapat mong ipagbili ang lahat ng
mayroon ka at ipamahagi mo ito sa mga mahihirap, at magkakaroon ka ng kayamanan sa langit—at halika, sumunod ka
sa akin." [23] Ngunit nang marinig ng mayamang lalaki ang mga bagay na ito, labis siyang nalungkot, sapagkat
napakayaman niya.
[24] Habang tinitingnan siya ni Jesus, lubha siyang nalungkot at sinabi, "Gaano na lamang kahirap para sa mga mayayaman
na pumasok sa kaharian ng Diyos! [25] Sapagkat mas madali para sa isang kamelyo na pumasok sa butas ng isang karayom,
kaysa sa isang taong mayaman na pumasok sa kaharian ng Diyos."
[26] Sinabi ng mga nakarinig nito, "Kung ganoon sino ang maliligtas?" [27] Sumagot si Jesus, "Ang mga bagay na hindi
magagawa ng mga tao ay magagawa ng Diyos."
[28] Sinabi ni Pedro, "Tingnan mo, iniwan namin ang lahat ng aming pag-aari at sumunod sa iyo." [29] Kaya sinabi ni Jesus sa
kanila, "Totoo, sinasabi ko sa inyo na walang sinumang nag-iwan ng kaniyang bahay, o asawang babae, o mga kapatid na
lalaki, o mga magulang, o mga anak, para sa kapakanan ng kaharian ng Diyos, [30] ang hindi makatatanggap ng mas
marami sa mundong ito at sa mundong darating, ng buhay na walang hanggan."
[31] Pagkatapos niyang tipunin ang Labindalawa, sinabi niya sa kanila, "Masdan ninyo, paakyat tayo sa Jerusalem, at ang
lahat ng bagay na isinulat ng mga propeta tungkol sa Anak ng Tao ay matutupad. [32] Sapagkat ibibigay siya sa mga Gentil,
at kukutyain, at ipapahiya, at duduraan. [33] Pagkatapos siyang hagupitin, siya ay papatayin nila at sa ikatlong araw muli
siyang mabubuhay."
[34] Wala silang naunawaan sa mga bagay na ito, at ang salitang ito ay lingid sa kanila, at hindi nila naunawaan ang mga
bagay na nasabi.
[35] At nangyari, nang palapit si Jesus sa Jerico, may isang bulag na lalaking nakaupo sa tabi ng kalsada na namamalimos, [36]
at nang narinig niya ang maraming tao na dumaraan, tinanong niya kung ano ang nangyayari. [37] Sinabi nila sa kaniya na
dumaraan si Jesus na taga-Nazaret.
[38] Kaya sumigaw ang bulag na lalaki, sinasabi, "Jesus, anak ni David, maawa ka sa akin." [39] Sinaway ng mga naunang
naglalakad ang bulag na lalaki, sinasabi sa kaniya na manahimik. Ngunit lalo pa siyang sumigaw, "Anak ni David, maawa
ka sa akin."
[40] Huminto si Jesus at iniutos na dalhin sa kaniya ang lalaki. At nang malapit na ang bulag na lalaki, tinanong siya ni
Jesus, [41] "Ano ang gusto mong gawin ko sa iyo?" Sinabi niya, "Panginoon, gusto kong makakita."
[42] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Tanggapin mo ang iyong paningin. Pinagaling ka ng iyong pananampalataya." [43] Kaagad
niyang natanggap ang kaniyang paningin, at sumunod sa kainya na niluluwalhati ang Diyos. Pagkakita nito, nagbigay ng
papuri ang lahat ng tao sa Diyos.

Chapter 19

[1] Pumasok si Jesus at dumaraan sa Jerico. [2] Masdan ninyo, mayroong lalaki doon na nagngangalang Zaqueo. Siya ay isang
pinuno ng mga maniningil ng buwis at siya ay mayaman.
[3] Sinusubukan niyang makita kung sino si Jesus, ngunit hindi niya makita sa dami ng tao, dahil siya ay maliit. [4] Kaya
tumakbo siya sa unahan ng mga tao at umakyat sa isang puno ng sikamoro upang makita siya, dahil daraan si Jesus sa
daang iyon.
[5] Nang makarating si Jesus sa dakong iyon, tumingala siya at sinabi sa kaniya, "Zaqueo, bumaba ka agad, sapagkat sa
araw na ito, kinakailangan kong manatili sa iyong tahanan." [6] Kaya nagmadali siya, bumaba at tinanggap siya nang may

galak. [7] Nang makita ito ng lahat, dumaing silang lahat, sinasabi, "Pumunta siya upang bisitahin ang isang taong
makasalanan."
[8] Tumayo si Zaqueo at sinabi niya sa Panginoon, "Tingnan mo, Panginoon, ibabahagi ko sa mga mahihirap ang kalahati ng
aking mga ari-arian, at kung ako ay may nadayang sinuman sa anuman, ibabalik ang halaga ng maka-apat na beses." [9]
Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Sa araw na ito, dumating ang kaligtasan sa bahay na ito, dahil anak din siya ni Abraham. [10]
Sapagkat ang Anak ng Tao ay naparito upang hanapin at iligtas ang mga taong nawawala."
[11] Habang pinakikinggan nila ang mga bagay na ito, nagpatuloy siyang magsalita at nagsabi ng isang talinghaga, dahil
malapit siya sa Jerusalem, at inakala nila na ang kaharian ng Diyos ay magsisimula na kaagad. [12] Kaya sinabi niya, "May
isang maharlikang pumunta sa malayong bansa upang tanggapin ang isang kaharian para sa kaniya at pagkatapos ay
babalik.
[13] Tinawag niya ang sampu sa kaniyang mga lingkod, at binigyan sila ng sampung mina, at sinabi sa kanila, 'Mag-negosyo
kayo hanggang ako ay bumalik.' [14] Ngunit kinamuhian siya ng kaniyang mga mamamayan at pinasunod sa kaniya ang
isang lupon ng kinatawan, sinasabi, 'Ayaw namin na ang taong ito ang mamuno sa amin.' [15] Nangyari nang siya ay
bumalik, natanggap na niya ang kaharian, pinatawag niya ang mga lingkod na binigyan niya ng pera, upang malaman
niya kung magkano ang kanilang tinubo sa pagnenegosyo.
[16] Ang una ay lumapit sa kaniyang harapan, sinasabi, 'Panginoon, ang iyong mina ay nadagdagan pa ng sampung mina.' [17]
Sinabi ng maharlika sa kaniya, 'Magaling, mabuting lingkod. Dahil ikaw ay naging tapat sa kakaunti, ikaw ay
magkakaroon ng kapangyarihan sa sampung lungsod.'
[18] Ang pangalawa dumating, sinasabi, 'Ang iyong mina, panginoon, ay nadagdagan pa ng limang mina.' [19] Sinabi sa kaniya
ng maharlika, 'Mamamahala ka sa limang lungsod.'
[20] At dumating ang isa pa, sinasabi, 'Panginoon, narito ang iyong mina, na maingat kong itinago sa isang tela, [21] sapagkat
natatakot ako sa iyo, dahil ikaw ay mabagsik na tao. Kinukuha mo ang hindi mo iniipon, at inaani ang hindi mo inihasik.'
[22] Sinabi sa kaniya ng maharlika, 'Huhusgahan kita ayon sa iyong mga salita, ikaw na masamang lingkod. Alam mo na ako
ay mabagsik na tao, kinukuha ang hindi ko inilagay, at inaani ang hindi ko inihasik. [23] Kung gayon bakit hindi mo inilagay
ang aking pera sa bangko, upang sa pagbalik ko, makuha ko ito nang may kasamang tubo?'
[24] Sinabi ng maharlika sa mga nakatayo doon, 'Kunin ninyo ang mina sa kaniya, at ibigay ninyo sa may sampung mina.' [25]
Sinabi nila sa kaniya, 'Panginoon, mayroon siyang sampung mina.'
[26] 'Sinasabi ko sa inyo, na ang lahat ng mayroon ay mabibigyan pa ng mas marami, ngunit sa kaniya na wala, kahit ang
mayroon siya ay kukunin sa kaniya. [27] Ngunit ang aking mga kaaway, ang mga may ayaw na maghari ako sa kanila,
dalhin ninyo sila rito at patayin sila sa harapan ko.'"
[28] Nang nasabi na niya ang mga bagay na ito, nauna na siyang pumunta, paakyat sa Jerusalem.
[29] At nangyari nang palapit na siya sa Bethfage at sa Bethania, sa bundok na tinatawag na Olivet, nagsugo siya ng dalawa
sa mga alagad, [30] sinasabi, "Pumunta kayo sa kabilang nayon. Sa inyong pagpasok, matatagpuan ninyo ang isang bisiro na
hindi pa kailanman nasasakyan. Kalagan ninyo ito at dalhin sa akin. [31] Kung may magtatanong sa inyo, 'Bakit ninyo
kinakalagan iyan?' sabihin ninyo, 'Kailangan ito ng Panginoon.'"
[32] Ang mga isinugo ay pumunta at natagpuan ang bisiro gaya ng sinabi ni Jesus sa kanila. [33] Habang kinakalagan nila ang
bisiro, sinabi ng mga may-ari sa kanila, "Bakit ninyo kinakalagan ang bisiro?"
[34] Sinabi nila, "Kailangan ito ng Panginoon." [35] Dinala nila ito kay Jesus, at inilagay nila ang kanilang mga kasuotan sa
ibabaw ng bisiro at pinasakay si Jesus. [36] Habang siya ay nagpapatuloy, inilatag nila ang kanilang mga kasuotan sa daan.
[37] Nang palapit na siya sa libis ng Bundok ng mga Olibo, ang buong karamihan ng mga alagad ay nagsimulang magalak at
magpuri sa Diyos nang may malakas na tinig dahil sa lahat ng mga kamangha-manghang gawa na kanilang nakita, [38] na
sinasabi, "Pinagpala ang hari na naparito sa pangalan ng Panginoon! Kapayapaan sa langit at kaluwalhatian sa
kataastaasan!"
[39] Sinabi sa kaniya ng ilan sa mga Pariseong kasama ng maraming tao, "Guro, sawayin mo ang iyong mga alagad." [40]
Sumagot si Jesus at sinabing, "Sinasabi ko sa inyo, kung tatahimik sila, ang mga bato ay sisigaw."
[41] Nang palapit na si Jesus sa lungsod, iniyakan niya ito, [42] sinasabi, "Kung alam mo lang sa araw na ito, kahit ikaw, ang
mga bagay na magbibigay sa iyo ng kapayapaan! Ngunit ngayon ang mga ito ay lingid sa iyong mga mata.
[43] Sapagkat darating sa iyo ang mga araw, na magtatayo ng harang ang iyong mga kaaway sa palibot mo, at papalibutan
ka, at gigipitin ka mula sa bawat panig. [44] Hahampasin ka nila pababa sa lupa at kasama ang iyong mga anak. Hindi sila
magtitira ng isang bato sa ibabaw ng isa pang bato, dahil hindi mo kinilala nang sinusubukan kang iligtas ng Diyos."
[45] Pumasok si Jesus sa templo at sinimulang palayasin ang mga nagtitinda, [46] sinasabi sa kanila, "Nasusulat, 'Ang aking
bahay ay magiging bahay-panalanginan,' ngunit ginawa ninyo itong lungga ng mga magnanakaw."
[47] Kaya araw-araw nagtuturo si Jesus sa templo. Ang mga punong pari at ang mga eskriba at ang mga pinuno ng mga tao
ay nais siyang patayin, [48] ngunit wala silang mahanap na paraan upang gawin ito, dahil ang lahat ng mga tao ay nakikinig
nang mabuti sa kaniya.

Chapter 20

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 20

1 At nangyari sa isang araw, habang tinuturuan ni Jesus ang mga tao sa templo at ipinapangaral ang ebanghelyo,
nilapitan siya ng mga punong pari at mga eskriba kasama ang mga nakatatanda. 2 Nagsalita sila, at sinasabi sa kaniya,
"Sabihin mo sa amin kung sa anong kapangyarihan mo ginagawa ang mga bagay na ito? O sino ang nagbigay sa iyo ng
kapangyarihang ito?"
3 Sumagot siya at sinabi sa kanila, "May itatanong din ako sa inyo. Sabihin niyo sa akin ang tungkol 4 sa pagbautismo ni
Juan. Mula ba ito sa langit o mula sa tao?"
5 Nagusap-usap sila at sinabi, "Kapag sasabihin natin, 'Mula sa langit,' sasabihin niya, 'Kung ganoon bakit hindi ninyo siya
pinaniwalaan?' 6 Pero kung sasabihin natin, 'Mula sa tao,' babatuhin tayo ng lahat ng mga tao, dahil nahikayat sila na si
Juan ay isang propeta."
7 Kaya sumagot sila na hindi nila alam kung saan ito nagmula. 8 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ko din sasabihin sa inyo
kung saan galing ang aking kapangyarihan na gumawa ng mga bagay na ito."
9 Sinabi niya sa mga tao ang talinghagang ito, "May isang taong nagtanim ng ubasan, pinaupa niya ito sa mga magtatanim
ng ubas, at pumunta sa ibang bansa sa mahabang panahon. 10 Nang dumating ang takdang panahon, pinapunta niya ang
kaniyang utusan sa mga magtatanim ng ubas, upang siya ay bigyan nila ng bunga ng ubasan. Ngunit binugbog siya ng
mga magtatanim ng ubas, at pinaalis siyang nang walang dala.
11 Pagkatapos, pinapunta niya ang isa pang utusan, at siya ay binugbog din nila, at kahiya-hiya ang ginawa sa kaniya, at
pinaalis siya nang walang dala. 12 At pinapunta pa rin niya ang ikatlo at sinugatan din nila, at itinapon siya palabas.
13 Kaya sinabi ng may-ari ng ubasan, 'Ano ang gagawin ko? Papupuntahin ko ang pinakamamahal kong anak na lalaki.
Baka sakaling igalang nila siya.' 14 Ngunit nang makita siya ng mga magtatanim ng ubas, nag-usap-usap sila, sinasabing,
'Ito ang tagapagmana. Patayin natin siya upang mapunta sa atin ang kaniyang mana.'
15 Pinalayas nila siya sa ubasan, at pinatay. Ano nga kaya ang gagawin ng may-ari ng ubasan sa kanila? 16 Siya ay darating
at pupuksain ang mga magtatanim ng ubas at ipamimigay sa iba ang ubasan." Nang marinig nila ito, sabi nila, "Huwag
sanang pahintulutan ng Diyos ito!"
17 Ngunit tumingin si Jesus sa kanila at sinabi, "Ano ang kahulugan ng kasulatang ito? 'Ang bato na tinanggihan ng mga
gumagawa ng gusali, ay ginawang batong panuluk'? 18 Ang bawat isa na babagsak sa batong iyon ay magkakadurog-
durog. Ngunit kung sinuman ang mabagsakan ng batong ito ay madudurog."
19 Kaya pinagsikapan na hulihin ng mga eskriba at mga punong pari si Jesus sa oras ding iyon, dahil alam nila na sinabi
niya ang talinghagang ito laban sa kanila. Ngunit natakot sila sa mga tao. 20 Maingat siyang inaabangan, nagpadala sila ng
mga espiya na nagkukunwaring matuwid upang makahanap sila ng pagkakamali sa kaniyang salita, upang ibigay siya sa
batas at sa kapangyarihan ng gobernador.
21 Sila ay nagtanong sa kaniya, at sinabi, "Guro, alam naming nagsasabi at nagtuturo ka nang tama, at hindi ka
nahihikayat ng sinuman, ngunit itinuturo mo ang katotohanan tungkol sa daan ng Diyos. 22 Naayon ba sa batas na
magbayad kami ng buwis kay Cesar, o hindi?"
23 Ngunit nalalaman ni Jesus ang kanilang katusuhan, at sinabi niya sa kanila, 24 "Ipakita niyo sa akin ang isang dinario.
Kaninong larawan at pangalan ang nakaukit dito? At sinabi nila, "Kay Cesar."
25 Sinabi niya sa kanila, "Kung gayon, ibigay kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar at sa Diyos ang mga bagay na sa
Diyos." 26 Hindi mabatikus ng mga eskriba at mga pinunong pari ang kaniyang sinabi sa harap ng mga tao. Namangha sila
sa kaniyang sagot at wala silang nasabi.
27 Nang magpunta sa kaniya ang ilan sa mga Saduceo, na nagsasabing walang muling pagkabuhay, 28 tinanong nila siya,
sinabi, "Guro, sumulat si Moises sa amin na kung ang kapatid na lalaki ng isang lalaki ay namatay, na may asawa, at
walang anak, dapat kunin ng lalaki ang asawa ng kaniyang kapatid, at magkaroon ng anak para sa kaniyang kapatid.
29 May pitong magkakapatid na lalaki at nag-asawa ang panganay, ngunit namatay nang walang anak, 30 at ganoon din ang
pangalawa. 31 Napangasawa ng ikatlong kapatid ang babae, at ganoon din ang pito ay hindi nag-iwan ng mga anak, at
namatay. 32 Pagkatapos ang babae ay namatay din. 33 Sa muling pagkabuhay, kaninong asawa ang babae? Sapagkat siya ay
naging asawa ng pito?
34 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang mga anak na lalaki ng mundong ito ay mag-aasawa at ibinibigay upang makapangasawa.
35 Ngunit ang mga nahatulan na karapat-dapat na tumanggap ng muling pagkabuhay mula sa mga patay at pumasok sa
walang hanggang ay hindi mag-aasawa at hindi ibinibigay upang makapangasawa. 36 At hindi na rin sila mamamatay,
sapagkat kapantay nila ang mga anghel at sila ay mga anak ng Diyos, bilang mga anak ng muling pagkabuhay.
37 Ngunit ang mga patay ay binuhay na muli, maging si Moises ay ipinakita niya, sa lugar ng mababang punong kahoy, na
tinawag niya ang Panginoon na ang Diyos ni Abraham at Diyos ni Isaac at Diyos ni Jacob. 38 Ngayon, hindi siya Diyos ng
mga patay kundi ng mga buhay, sapagkat ang lahat ay nabubuhay sa kaniya."
39 Sumagot ang ilan sa mga eskriba, "Guro, mahusay ang iyong sagot," 40 At hindi na sila nangahas pang magtanong sa
kaniya ng anumang tanong.
41 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Paano nila nasabi na ang Cristo ay anak ni David? 42 Sapagkat sinabi mismo ni David sa Aklat
ng Mga Awit, Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, 'Umupo ka sa aking kanang kamay, 43 hanggang gawin ko ang
iyong mga kaaway na tungtungan ng iyong mga paa.' 44 Kaya tinawag ni David ang Cristo na 'Panginoon', kaya paano siya
naging anak ni David?"

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

45 Habang nakikinig ang lahat ng mga tao, sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, 46 "Mag-ingat kayo sa mga eskriba na
gustong maglakad na nakasuot ng mahabang mga balabal, at gustong-gusto ang mga pagbati sa mga lugar na pamilihan,
at mga upuang pandangal sa sinagoga, at mga upuang pandangal sa mga pista. 47 Nililimas din nila ang mga bahay ng
mga balong babae, at nagpapanggap na nananalangin nang mahaba. Sila ay tatanggap ng mas mabigat na paghatol."

Chapter 21

1 Tumingala si Jesus at nakita niya ang mga mayayamang tao na inilalagay ang kanilang mga kaloob sa kabang-yaman. 2
Nakita rin ang isang mahirap na babaeng balo na inihuhulog ang dalawang katiting. 3 Kaya sinabi niya, "Totoo, sinasabi
ko sa inyo, mas malaki ang inilagay ng mahirap na babaeng balong ito kaysa sa kanilang lahat. 4 Nagbigay silang lahat ng
mga kaloob mula sa kanilang kasaganahan. Ngunit ang babaeng balo na ito, sa kabila ng kaniyang kahirapan, inilagay
ang lahat ng salaping mayroon siya upang mabuhay."
5 Habang pinag-uusapan ng ilan ang templo, kung paano ito pinalamutihan ng magagandang bato at mga handog,
kaniyang sinabi, 6 "Patungkol sa mga bagay na ito na inyong nakikita, darating ang mga araw na wala ni isang bato ang
maiiwan sa ibabaw ng isa pang bato na hindi babagsak."
7 Kaya't siya ay kanilang tinanong, "Guro, kailan mangyayari ang mga bagay na ito? At ano ang magiging palatandaan
kapag malapit ng mangyari ang mga bagay na ito?" 8 Sumagot si Jesus, "Mag-ingat kayo na hindi kayo malinlang. Sapagkat
maraming darating sa pangalan ko, magsasabi, 'Ako ay siya' at, 'Malapit na ang panahon.' Huwag kayong sumunod sa
kanila. 9 Kapag kayo ay nakarinig ng mga digmaan at mga kaguluhan, huwag kayong masindak, sapagkat kinakailangang
mangyari muna ang mga bagay na ito, ngunit ang wakas ay hindi kaagad na magaganap."
10 At sinabi niya sa kanila, "Titindig ang isang bansa laban sa bansa, at kaharian laban sa kaharian. 11 Magkakaroon ng
mga malalakas na lindol, at sa iba't ibang dako ay magkakaroon ng taggutom at mga salot. Magkakaroon ng mga kakila-
kilabot na pangyayari at mga dakilang palatandaan mula sa langit.
12 Ngunit bago ang lahat ng ito, dadakipin nila kayo at uusigin, ibibigay kayo sa mga sinagoga at sa mga bilangguan,
dadalhin kayo sa harapan ng mga hari at mga gobernador dahil sa aking pangalan. 13 Ito ay magbibigay-daan ng
pagkakataon para sa inyong patotoo.
14 Kaya pagtibayin ninyo sa inyong puso na huwag ihanda ang inyong isasagot nang maagang panahon, 15 sapagkat
ibibigay ko sa inyo ang mga salita at karunungan, na hindi malalabanan at matutulan ng lahat ng iyong kaaway.
16 Ngunit kayo ay ibibigay din ng inyong mga magulang, mga kapatid, mga kamag-anak, at mga kaibigan, at papatayin nila
ang iba sa inyo. 17 Kayo ay kamumuhian ng lahat dahil sa aking pangalan. 18 Ngunit hindi mawawala kahit isang buhok sa
inyong ulo. 19 Sa inyong pagtitiis ay makakamtan ninyo ang inyong mga kaluluwa.
20 Kapag nakita ninyo ang Jerusalem na napaliligiran ng mga hukbo, kung gayon malalaman ninyo malapit na ang
pagkawasak nito. 21 Kung magkagayon, ang mga nasa Judea ay magsitakas patungo sa mga bundok, at lahat ng mga nasa
kalagitnaan ng lungsod ay umalis, at ang mga nasa bayan ay huwag pumasok doon. 22 Sapagkat ito ang mga araw ng
paghihiganti, upang matupad ang lahat ng nasusulat.
23 Sa aba ng mga nagdadalang-tao at sa mga nagpapasuso sa mga araw na iyon! Sapagkat magkakaroon ng matinding
kapighatian sa lupain, at poot sa mga taong ito. 24 At sila ay babagsak sa pamamagitan ng talim ng espada at sila ay
dadalhing bihag sa lahat ng mga bansa, at ang Jerusalem ay yuyurakan ng mga Gentil, hanggang sa matupad ang mga
panahon ng mga Gentil.
25 Magkakaroon ng mga palatandaan sa araw, sa buwan, at sa mga bituin. At sa lupa, magkakaroon ng kapighatian sa mga
bansa, na walang pag-asa dahil sa dagundong ng dagat at sa mga alon. 26 Manlulupaypay ang mga tao dahil sa takot at
dahil sa inaasahang darating sa mundo. Sapagkat mayayanig ang mga kapangyarihan ng kalangitan.
27 At makikita nila ang Anak ng Tao na dumarating na nasa ulap na may kapangyarihan at dakilang kaluwalhatian. 28
Ngunit kapag magsisimulang mangyari ang mga bagay na ito, tumindig kayo, at tumingala, sapagkat nalalapit na ang
inyong kaligtasan."
29 Nagsabi si Jesus ng talinghaga sa kanila, "Tingnan ninyo ang puno ng igos, at ang lahat ng mga puno. 30 Kapag ang mga
ito ay umusbong, nakikita ninyo mismo at nalalaman na malapit na ang tag-araw. 31 Gayon din naman, kapag nakita
ninyo na nangyayari na ang mga bagay na ito, nalalaman ninyong nalalapit na ang kaharian ng Diyos.
32 Totoo, sinasabi ko sa inyo, hindi lilipas ang ang salinlahing ito, hanggang sa maganap ang lahat ng mga bagay na ito. 33
Ang langit at lupa ay lilipas, ngunit ang aking mga salita ay hindi lilipas.
34 Ngunit bigyang-pansin ang inyong mga sarili, upang hindi magnais ang inyong mga puso ng kahalayan, kalasingan, at
mga alalahanin sa buhay. Sapagkat darating ang araw na iyon sa inyo nang biglaan 35 na gaya ng bitag. Sapagkat darating
ito sa lahat ng naninirahan sa ibabaw ng buong mundo.
36 Ngunit maging mapagmatiyag kayo sa lahat ng oras, nananalangin na kayo ay magkaroon ng sapat na lakas upang
matakasan ninyo ang lahat ng ito na magaganap, at upang tumayo sa harapan ng Anak ng Tao."
37 Kaya't tuwing umaga siya ay nagtuturo sa templo at sa gabi siya ay lumalabas, at nagpapalipas ng gabi sa bundok na
tinatawag na Olivet. 38 Ang lahat ng mga tao ay dumarating nang napakaaga upang makinig sa kaniya sa templo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Chapter 22

1 Ngayon, papalapit na ang Pista ng Tinapay na walang Pampaalsa, na tinatawag na Paskwa. 2 Pinag-usapan ng mga
punong pari at mga eskriba kung paano nila ipapapatay si Jesus, sapagkat natatakot sila sa mga tao.
3 Pumasok si Satanas kay Judas Iscariote, isa sa Labindalawa. 4 Nagpunta si Judas at nakipag-usap sa mga punong pari at
mga kapitan tungkol sa kung paano niya maidadala si Jesus sa kanila.
5 Nagalak sila, at nakipagkasundong bibigyan siya ng pera. 6 Sumang-ayon siya, at naghanap ng pagkakataon upang
madala niya si Jesus sa kanila malayo sa maraming mga tao.
7 Dumating ang araw ng tinapay na walang pampaalsa, na kung saan kailangang ialay ang kordero ng Paskwa. 8 Isinugo
ni Jesus sina Pedro at Juan, at sinabi, "Pumunta kayo at maghanda ng hapunang Pampaskua upang ito ay ating kainin." 9
Tinanong nila sa kaniya, "Saan mo kami gustong gumawa ng mga paghahanda?"
10 Sinagot niya sila, "Makinig kayo, kapag nakapasok na kayo sa lungsod, may isang lalaking sasalubong sa inyo na may
isang bangang tubig. Sundan ninyo siya sa bahay kung saan siya papasok. 11 Pagkatapos, sabihin ninyo sa panginoon ng
bahay 'Ipinapatanong ng Guro sa iyo, "Nasaan ang silid pampanauhin, kung saan kami kakain ng aking mga alagad sa
araw ng Paskwa?"'
12 Ipapakita niya sa inyo ang malaki at maayos na silid sa itaas. Doon ninyo gawin ang mga paghahanda. 13 Kaya pumunta
sila, at nakita ang lahat ayon sa sinabi niya sa kanila. At inihanda nila ang hapunang Pampaskwa.
14 Nang dumating ang panahon, umupo siya kasama ang mga apostol. 15 Pagkatapos sinabi niya sa kanila, "Labis kong
ninais na makasalo kayo sa Pista ng Paskwang ito bago ako magdusa. 16 Sapagkat sinasabi ko sa inyo, hindi ko na ito
kakaining muli, hanggang sa matupad ito sa kaharian ng Diyos."
17 Pagkatapos, kumuha si Jesus ng isang kopa, at nang makapagpasalamat, sinabi niya, "Kunin ninyo ito at ibahagi ito sa
isa't isa. 18 Sapagkat sinasabi ko sa inyo, hindi na ako muling iinom ng bunga ng ubas, hanggang sa dumating ang
kaharian ng Diyos."
19 Pagkatapos, kinuha niya ang tinapay at nang makapagpasalamat, hinati-hati niya ito, at ibinigay sa kanila, sinasabi, "Ito
ang aking katawan na ibinigay para sa inyo. Gawin ninyo ito bilang pag-alaala sa akin." 20 Kinuha niya ang tasa sa
parehong paraan pagkatapos ng hapunan, sinasabi, "Ang tasang ito ang bagong tipan sa aking dugo, na ibinuhos para sa
inyo.
21 Ngunit makinig kayo. Ang taong magkakanulo sa akin ay kasama ko ngayon sa hapag. 22 Sapagkat ang Anak ng Tao ay
mamamatay ayon sa itinakda. Ngunit sa aba sa taong iyon na magkakanulo sa kaniya!" 23 At nagsimula silang magtanong
sa isa't isa, kung sino sa kanila ang gagawa ng bagay na ito.
24 At nagkaroon din ng pagtatalo sa kanila tungkol sa kung sino sa kanila ang itinuturing na pinakadakila. 25 Sinabi niya sa
kanila, "Ang mga hari ng mga Gentil ay may kapangyarihang pamunuan sila, at ang mga may kapangyarihan sa kanila ay
tinawag na mga pinunong kagalang-galang.
26 Ngunit sa inyo ay hindi dapat maging tulad nito. Sa halip, ang pinakadakila sa inyo ay maging katulad ng pinakabata. At
ang pinakamahalaga sa inyo ay maging katulad ng isang naglilingkod. 27 Sapagkat sino ang mas dakila, ang taong
nakaupo sa may hapag o ang siyang naglilingkod? Hindi ba ang taong nakaupo sa may hapag? Bagaman kasama ninyo
ako bilang isang naglilingkod.
28 Ngunit kayo ang mga nagpatuloy na kasama ko sa aking mga pagsubok. 29 Ibibigay ko sa inyo ang kaharian, katulad ng
aking Ama na nagbigay sa akin ng kaharian, 30 upang kayo ay kumain at uminom sa aking mesa sa aking kaharian. At
uupo kayo sa mga trono na hahatol sa labindalawang lipi ng Israel.
31 Simon, Simon, mag-ingat kayo, sapagkat hinihingi kayo ni Satanas upang salain kayo tulad ng trigo. 32 Ngunit
ipinanalangin kita, upang hindi humina ang iyong pananampalataya. At pagkatapos mong muling manumbalik,
palakasin mo ang iyong mga kapatid."
33 Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Panginoon, handa akong sumama sa iyo sa bilangguan at sa kamatayan." 34 Sumagot si Jesus,
"Sinasabi ko sa iyo, Pedro, hindi titilaok ang tandang sa araw na ito, bago mo ikaila ng tatlong beses na kilala mo ako."
35 At sinabi ni Jesus sa kanila. "Nang ipinadala ko kayo na walang pitaka, supot ng mga kakailanganin, o sapatos,
nagkulang ba kayo ng kahit na ano?" At sumagot sila, "Hindi." 36 Kaya sinabi niya sa kanila, "Ngunit ngayon, siya na may
pitaka, kunin niya ito, at maging ang supot ng pagkain. Ang walang espada ay dapat ipagbili niya ang kaniyang balabal at
bumili ng isa.
37 Sapagkat sinasabi ko sa inyo, kinakailangang matupad ang nasusulat tungkol sa akin, 'At itinuring siyang isa sa mga
lumalabag sa batas.' Sapagkat natutupad na ang pahayag tungkol sa akin." 38 Kaya sinabi nila, "Panginoon, tingnan mo!
Narito ang dalawang espada." At sinabi niya sa kanila, "Tama na iyan."
39 Pagkatapos ng hapunan, pumunta si Jesus sa Bundok ng mga Olibo gaya ng madalas niyang ginagawa, at sumunod ang
mga alagad sa kaniya. 40 Nang dumating sila, sinabi niya sa kanila, "Ipanalangin ninyo na hindi kayo matukso."
41 Lumayo siya sa kanila sa di-kalayuan, at lumuhod siya at nanalangin, 42 sinasabi, "Ama, kung nais mo, alisin mo sa akin
ang tasang ito. Gayunman, hindi ang kalooban ko, kundi ang kalooban mo ang mangyari."
43 Pagkatapos, isang anghel mula sa langit ang nagpakita sa kaniya, pinapalakas siya. 44 Sa matinding paghihirap,
nanalangin siya nang lalong taimtim, at ang kaniyang pawis ay naging tulad ng malalaking tulo ng dugo na nahuhulog sa
lupa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[45] Nang tumayo siya mula sa kaniyang pananalangin, pumunta siya sa kaniyang mga alagad, at nakita niyang natutulog
ang mga ito dahil sa kanilang pagdadalamhati, [46] at tinanong sila, "Bakit kayo natutulog?" Bumangon kayo at manalangin,
nang hindi kayo pumasok sa tukso."
[47] Habang siya ay nagsasalita, masdan ito, dumating ang maraming tao, kasama si Judas na isa sa Labindalawa na
pinangungunahan sila. Lumapit siya kay Jesus upang siya ay halikan, [48] ngunit sinabi ni Jesus sa kaniya, "Judas,
ipinagkakanulo mo ba ang Anak ng Tao sa pamamagitan ng isang halik?"
[49] Nang makita ng mga nakapalibot kay Jesus ang nangyayari, sinabi nila, "Panginoon, lulusob na ba kami gamit ang
tabak?" [50] At isa sa kanila ang lumusob sa lingkod ng pinakapunong pari, at tinaga ang kaniyang kanang tainga. [51] Sinabi
ni Jesus, "Tigilan na ninyo ito." At hinawakan ni Jesus ang kaniyang tainga at pinagaling siya.
[52] Sinabi ni Jesus sa mga punong pari, sa mga kapitan ng templo, at sa mga nakatatanda na dumating laban sa kaniya. "
Nagpunta kayo na tila laban sa isang magnanakaw, na may dalang mga espada at mga pamalo? [53] Nang kasama ko kayo
araw-araw sa templo, hindi ninyo ako dinakip. Ngunit ito ang inyong oras, at ang kapangyarihan ng kadiliman."
[54] Dinakip siya, itinaboy siya palayo, at dinala sa bahay ng pinakapunong pari. Ngunit sumunod si Pedro sa di-kalayuan. [55]
Pagkatapos nilang magpaningas ng apoy sa gitna ng patyo at sama-samang umupo, umupo si Pedro sa kanilang
kalagitnaan.
[56] Nakita siya ng isang utusang babae habang nakaupo sa naiilawan ng apoy, at tinitigan siya nito at sinabi, "Kasama rin
siya ng taong iyon." [57] Ngunit ikinaila ito ni Pedro, at sinabi, "Babae, hindi ko siya kilala." [58] Pagkaraan ng ilang sandali,
nakita uli siya ng iba pang tao, at sinabi, "Isa ka rin sa kanila." Ngunit sinabi ni Pedro, "Lalaki, hindi."
[59] Pagkatapos ng isang oras iginiit ng isa pang lalaki at sinabi, "Totoo na ang lalaking ito ay kasama niya, sapagkat siya ay
taga-Galilea." [60] Ngunit sinabi ni Pedro, "Lalaki, hindi ko alam ang sinasabi mo." At agad-agad, habang nagsasalita pa siya,
tumilaok ang tandang.
[61] Lumingon ang Panginoon at tumingin kay Pedro. At naalala ni Pedro ang salita ng Panginoon, nang sabihin niya sa
kaniya, "Bago tumilaok ang tandang sa araw na ito, tatlong ulit mo akong ikakaila." [62] Siya ay lumabas, tumangis si Pedro
ng labis.
[63] Pagkatapos ay kinutya at hinampas si Jesus ng mga lalaking nagbabantay sa kaniya. [64] Pagkatapos siyang piringan,
tinanong siya at sinabi, "Hulaan mo! Sino ang humampas sa iyo?" [65] Nagsalita pa sila ng maraming mga bagay laban kay
Jesus, nilalapastangan siya.
[66] Kinaumagahan, nagtipun-tipon ang mga nakatatanda, ang mga punong pari at mga eskriba. Siya ay dinala nila sa
Konseho, [67] sinasabi "Kung ikaw ang Cristo, sabihin mo sa amin." Ngunit sinabi niya sa kanila, "Kung sabihin ko sa inyo,
hindi kayo maniniwala, [68] at kung tanungin ko kayo, hindi kayo sasagot.
[69] Ngunit mula ngayon, ang Anak ng Tao ay mauupo sa kanang kamay ng kapangyarihan ng Diyos." [70] Sinabi nilang lahat,
"Kung gayon ikaw ang Anak ng Diyos?" At sinabi ni Jesus sa kanila, "Sinabi ninyo na ako nga." [71] Sinabi nila, "Bakit pa
natin kailangan ng isang saksi? Sapagkat tayo na mismo ang nakarinig mula sa kaniyang bibig."

Chapter 23

[1] Ang buong kapulungan ay tumayo, at dinala si Jesus sa harapan ni Pilato. [2] Nagsimula silang paratangan siya, sinasabi,
"Nalaman na inaakay ng taong ito ang aming bansa sa kasamaan, ipinagbabawal niyang magbigay ng buwis kay Ceasar,
at sinasabing siya mismo ang Cristo, na isang hari."
[3] Tinanong siya ni Pilato, sinasabi, "Ikaw ba ang Hari ng mga Judio?" At sinagot siya ni Jesus at sinabi, "Ikaw na ang may
sabi." [4] Sinabi ni Pilato sa mga punong pari at sa maraming tao, "Wala akong makitang kasalanan sa taong ito." [5] Ngunit
sila ay nagpupumilit, sinasabi, "Ginugulo niya ang mga tao, nagtuturo sa buong Judea, mula sa Galilea maging sa lugar na
ito."
[6] Kaya nang marinig ito ni Pilato, tinanong niya kung ang taong iyon ay taga-Galilea. [7] Nang malaman niyang nasa ilalim
siya ng pamumuno ni Herodes, ipinadala niya si Jesus kay Herodes, na nasa Jerusalem din sa mga araw na iyon.
[8] Nang makita ni Herodes si Jesus, labis siyang natuwa, dahil matagal na niya itong nais makita. Nakarinig siya ng tungkol
sa kaniya at ninais niyang makakita ng ilang himala na ginawa niya. [9] Maraming itinanong si Herodes kay Jesus, ngunit
walang isinagot si Jesus sa kaniya. [10] Tumayo ang mga punong pari at mga eskriba, marahas siyang pinaparatangan.
[11] Inalipusta siya ni Herodes kasama ng kaniyang mga kawal, at kinutya siya, at dinamitan siya ng magandang kasuotan,
at ipinadala si Jesus pabalik kay Pilato. [12] Naging magkaibigan sina Herodes at Pilato sa araw ding iyon (dati silang
magkaaway.)
[13] Tinipon ni Pilato ang mga punong pari at ang mga pinuno at ang napakaraming tao, [14] at sinabi sa kanila, "Dinala ninyo
ang taong ito sa akin na tila isang taong pinangungunahan ang mga tao upang gumawa ng masama, at tingnan ninyo,
tinanong ko siya sa harapan ninyo, wala akong nakitang kasalanan sa taong ito tungkol sa mga bagay na inyong
ipinaparatang sa kaniya.
[15] Wala, kahit si Herodes, sapagkat siya ay ipinabalik niya sa atin, at tingnan ninyo, wala siyang ginawang karapat-dapat
ng kamatayan. [16] Kaya parurusahan ko siya, at pakakawalan siya. [17] (Ngayon, sa pista, kailangang magpalaya ni Pilato ng
isang bilanggo para sa mga Judio.)

[18] Ngunit sabay-sabay silang sumigaw, sinasabi, "Alisin ninyo ang taong ito, at palayain si Barabbas para sa amin!" [19] Si
Barabbas ay isang taong ibinilanggo dahil sa pagrerebelde sa lungsod at dahil sa pagpatay.
[20] Kinausap ulit sila ni Pilato, ninanais na palayain si Jesus. [21] Ngunit sumigaw sila, sinasabi, "Ipako siya sa krus, ipako siya
sa krus." [22] Sinabi niya sa kanila sa ikatlong pagkakataon, "Bakit, anong masamang ginawa ng taong ito? Wala akong
natagpuan upang siya ay marapat na parusahan ng kamatayan. Kaya, pagkatapos niyang maparusahan, pakakawalan ko
siya."
[23] Ngunit sila ay mapilit na may malalakas na tinig, hinihiling na ipapako siya krus. At nahikayat si Pilato ng kanilang mga
tinig. [24] Kaya nagpasya si Pilato na ibigay ang kanilang kahilingan. [25] Pinalaya niya ang taong hiniling nila, na ibinilanggo
dahil sa panggugulo at pagpatay. Ngunit ibinigay niya si Jesus ayon sa kalooban nila.
[26] Nang siya inilalayo nila, sinunggaban nila ang isang Simon na taga-Cirene, na nanggaling sa kabukiran, at pinapasan
nila ang krus sa kaniya upang buhatin niya, na sumusunod kay Jesus.
[27] Siya ay sinusundan ng napakaraming tao, at mga kababaihang nagdadalamhati at tumatangis dahil sa kaniya. [28] Ngunit
lumingon si Jesus sa kanila, at sinabi, "Mga anak na babae ng Jerusalem, huwag ninyo akong tangisan, ngunit tangisan
ninyo ang inyong sarili at ang inyong mga anak.
[29] Dahil tingnan ninyo, darating ang mga araw na sasabihin nila, 'Pinagpala ang mga baog at ang mga sinapupunang hindi
nanganak, at ang mga suso na hindi nagpasuso.' [30] Sa panahong iyon sasabihin nila sa mga bundok, 'Bumagsak kayo sa
amin,' at sa mga burol, 'Tabunan ninyo kami.' [31] Sapagkat kung gagawin nila ang mga bagay na ito habang ang puno ay
berde, anong magyayari kapag tuyo na ito?"
[32] May iba pang dalawang lalaking na mga kriminal ang dinala kasama niya upang patayin.
[33] Nang makarating sila sa lugar na kung tawagin ay Bungo, doon ay kanilang ipinako siya sa krus kasama ang mga
kriminal, isa sa kaniyang kanan at isa sa kaniyang kaliwa. [34] Sinabi ni Jesus, "Ama, patawarin mo sila, sapagkat hindi nila
alam ang kanilang ginagawa." At sila ay nagsapalaran, hinati-hati ang kaniyang kasuotan.
[35] Ang mga tao ay nakatayong nanonood habang kinukutya rin siya ng mga pinuno, sinasabi, "Niligtas niya ang iba.
Hayaan ninyong iligtas niya ang kaniyang sarili, kung siya nga ang Cristo ng Diyos, ang hinirang."
[36] Pinagtawanan din siya ng mga kawal, lumalapit sa kaniya, inaalukan siya ng suka, [37] at sinasabi, "Kung ikaw ang Hari
ng mga Judio, iligtas mo ang iyong sarili." [38] Mayroon ding isang karatula sa itaas niya, "ITO ANG HARI NG MGA JUDIO."
[39] Nilait siya ng isa sa mga kriminal na nakapako sa krus, sinasabi, "Hindi ba ikaw ang Cristo? Iligtas mo ang iyong sarili
at kami." [40] Ngunit sumagot ang isa, sinaway siya at sinabi, "Hindi ka ba natatakot sa Diyos, sapagkat ikaw ay nasa ilalim
ng parehong parusa? [41] Nararapat lang na narito tayo, sapagkat tinatanggap natin ang nararapat sa ating mga ginawa.
Ngunit ang taong ito ay walang ginawang mali."
[42] At dagdag pa niya, "Jesus, alalahanin mo ako pagdating mo sa iyong kaharian." [43] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Tunay
ngang sinasabi ko sa iyo, sa araw na ito, ikaw ay makakasama ko sa paraiso."
[44] Nang pasapit na ang Ika-anim na oras, nagdilim sa buong lupain hanggang sa ika-siyam na oras [45] habang nagdidilim
ang araw. Pagkatapos, nahati sa gitna ang kurtina ng templo.
[46] At si Jesus, na may malakas na tinig ay nagsabi, "Ama, ipinagkakatiwala ko ang aking espiritu sa iyong mga kamay."
Pagkasabi niya nito, siya ay namatay. [47] Nang makita ng senturion ang nangyari, niluwalhati niya ang Diyos, sinabi,
"Tunay ngang matuwid ang taong ito."
[48] Nang ang mga bagay na naganap ay nakita ng napakaraming taong sama-samang dumating upang saksihan ang
pangyayaring ito, nagsi-uwian sila na dinadagukan ang kanilang mga dibdib. [49] Ngunit ang lahat ng mga kakilala niya, at
ang mga babaing sumunod sa kaniya mula sa Galilea, ay nakatayo sa di-kalayuan, pinapanood ang mga bagay na ito.
[50] Masdan ninyo, may isang lalaking nagngangalang Jose, na kabilang sa Konseho, isang mabuti at matuwid na tao [51]
(hindi siya sumang-ayon sa kanilang pasya at sa kanilang ginawa), mula sa Arimatea, isang Judiong lungsod, na siyang
naghihintay sa kaharian ng Diyos.
[52] Ang taong ito ay lumapit kay Pilato, hiningi ang katawan ni Jesus. [53] Ibinababa niya ito, at binalot ito ng pinong lino, at
inilagay siya sa isang libingang inukit sa bato, na hindi pa napaglilibingan.
[54] Noon ay ang Araw ng Paghahanda, at nalalapit na ang Araw ng Pamamahinga. [55] Ang mga babaing kasama niyang
lumabas sa Galilea ay sumunod, at nakita ang libingan at kung paano inilagay ang kaniyang katawan. [56] Sila ay umuwi, at
naghanda ng mga pabango at mga pamahid. At sa araw ng Pamamahinga, sila ay nagpahinga ayon sa kautusan.

Chapter 24

[1] Maagang-maaga sa unang araw ng linggo, pumunta sila sa libingan, dala-dala ang pabangong ihinanda nila. [2] Natagpuan
nilang naigulong ang bato palayo sa libingan. [3] Pumasok sila sa loob, ngunit hindi nila natagpuan ang katawan ng
Panginoon Jesus.
[4] At nangyari na, habang sila ay nalilito tungkol dito, biglang may dalawang lalaking tumayo sa tabi nila na nakakasilaw
ang damit. [5] Ang mga babae ay napuno ng takot at yumuko sa lupa, sinabi nila nila sa mga babae, "Bakit ninyo hinahanap
ang buhay sa mga patay?

[6] Wala siya dito, ngunit siya ay muling nabuhay! Alalahanin niyo ang sinabi niya sa inyo noong nasa Galilea pa siya, [7]
sinabi niya na ang Anak ng Tao ay kailangang ipasakamay sa mga makasalanang tao at ipapako sa krus, at sa ikatlong
araw ay muling mabubuhay."
[8] Naalala ng mga babae ang mga sinabi niya, [9] at bumalik sila galing ng libingan at sinabi ang lahat ng nangyari sa labing
isang alagad at lahat ng iba pa. [10] Ngayon, sina Maria Magdalena, Juana, Maria na ina ni Santiago, at ang iba pang mga
babaeng kasama nila ang nagbalita ng mga nangyari sa mga apostol.
[11] Ngunit ang balitang ito ay tila walang kabuluhan sa mga apostol, at hindi nila pinaniwalaan ang mga babae. [12] Gayon pa
man, tumayo si Pedro, at tumakbo papunta sa libingan, at yumuko siya at tumingin sa loob, nakita niya na ang mga
telang lino na lamang ang naroon. Kaya umuwi si Pedro sa kaniyang tahanan, na nagtataka kung ano ang nangyari.
[13] Masdan ninyo, sa araw ding iyon, dalawa sa kanila ang papunta sa nayon na tinatawag na Emaus, na animnapung
stadia ang layo mula sa Jerusalem. [14] Pinag-uusapan nila ang tungkol sa lahat ng nangyari.
[15] Nangyari na, habang nag-uusap sila at nagtatanungan sa isat-isa, lumapit si Jesus mismo at sumama sa kanila. [16] Ngunit
ang kanilang mga mata ay nahadlangan upang hindi siya makilala.
[17] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ano ang pinag-uusapan ninyong dalawa habang naglalakad kayo?" Huminto sila na
nalulungkot. [18] Isa sa kanila na nagngangalang Cleopas, ang sumagot sa kaniya, "Ikaw lang ba ang tao sa Jerusalem na
hindi nakakaalam sa mga bagay na nangyayari doon sa mga araw na ito?"
[19] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Anong mga bagay?" Sumagot sila sa kaniya, "Ang mga bagay tungkol kay Jesus na taga-
Nazaret, na isang propeta, na makapangyarihan sa gawa at salita sa harapan ng Diyos at ng mga tao. [20] At kung papaano
siya ibinigay ng mga punong pari at mga pinuno natin upang hatulan ng kamatayan at ipako sa krus.
[21] Ngunit umasa kami na siya ang magpapalaya sa Israel. Oo, at maliban pa sa lahat ng ito, pangatlong araw na ngayon
mula ng nangyari ang mga bagay na ito.
[22] Ngunit bukod dito, pinamangha kami ng ilan sa mga kababaihang kasamahan namin, na pumunta sa libingan nang
maaga. [23] Nang hindi nila nakita ang kaniyang katawan, pumunta sila sa amin, sinasabing may nakita silang pangitain ng
mga anghel na nagsabing siya ay buhay. [24] Pumunta sa libingan ang ilan sa mga kalalakihang kasama, at nakita nila ito na
gaya ng sinabi ng mga kababaihan. Ngunit hindi nila siya nakita."
[25] Sinabi ni Jesus sa kanila, "O mga lalaking hangal at makukupad ang puso na maniwala sa lahat ng sinabi ng mga
propeta! [26] Hindi ba kinakailangang si Cristo ay magdusa ng ganitong mga bagay, at pumasok sa kaniyang
kaluwalhatian?" [27] At magmula kay Moises at sa lahat ng propeta, ipinaliwanag ni Jesus sa kanila ang mga bagay tungkol
sa kaniyang sarili sa lahat ng mga kasulatan.
[28] Habang papalapit sila sa nayon, na kanilang pupuntahan, lumakad si Jesus na wari magpapatuloy pa. [29] Ngunit siya ay
pinigilan nila, sinasabi, "Manatili ka sa amin, sapagkat malapit nang gumabi at dumidilim na." Kaya pumasok si Jesus
upang tumuloy sa kanila.
[30] At nangyari, nang siya ay umupong kasalo nila upang kumain, kinuha niya ang tinapay, at pinagpasalamatan ito, at
pinagpira-piraso ito, at ibinigay niya ito sa kanila. [31] Pagkatapos, nabuksan ang kanilang mga mata, at siya ay nakilala
nila, at siya ay naglaho sa kanilang paningin. [32] At sinabi nila sa isa't-isa, "Hindi ba umaalab ang ating puso, habang
kinakausap niya tayo sa daan, habang binubuksan niya sa atin ang mga Kasulatan?"
[33] Tumayo sila sa oras ding iyon, at bumalik sa Jerusalem. Natagpuan nila ang labing-isa na nagtipon-tipon at ang iba pang
kasama nila, [34] sinasabi, "Totoo ngang muling nabuhay ang Panginoon, at nagpakita siya kay Simon". [35] Kaya ikinuwento
nila ang nangyari sa daan, at kung paano nila nakilala si Jesus nang pagpira-pirasuhin niya ang tinapay.
[36] Habang pinag-uusapan nila ang mga bagay na ito, tumayo si Jesus mismo sa kalagitnaan nila, at sinabi niya sa kanila,
"Kapayapaan ay sumainyo." [37] Ngunit sila ay nasindak at napuno ng takot, at inakala nila na espiritu ang kanilang nakita.
[38] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Bakit kayo naguguluhan? Bakit may mga katanungan sa inyong puso? [39] Tingnan ninyo ang
aking mga kamay at paa, na ako talaga ito. Hawakan ninyo ako at tingnan ninyo. Sapagkat ang espiritu ay walang buto at
laman, gaya ng inyong nakikita na nasa akin." [40] Pagkatapos niyang sabihin ito, pinakita niya sa kanila ang kaniyang mga
kamay at paa.
[41] Habang sila ay hindi pa rin makapaniwala dahil sa galak, at namangha, sinabi ni Jesus sa kanila, "Mayroon ba kayong
anumang makakain?" [42] Siya ay binigyan nila ng inihaw na isda. [43] Kinuha ito ni Jesus at kinain niya ito sa harapan nila.
[44] Sinabi niya sa kanila, "Nang kasama ko kayo, sinabi ko sa inyo na lahat ng nakasulat sa kautusan ni Moises at ng mga
propeta at sa Aklat ng Mga Awit ay kailangan matupad."
[45] At binuksan niya ang kanilang mga isipan upang maunawaan nila ang Kasulatan. [46] Sinabi niya sa kanila, "Nasusulat,
na kailangang maghirap ang Cristo, at muling mabuhay mula sa patay sa ikatlong araw. [47] At ang pagsisisi at
pagpapatawad ng mga kasalanan ay dapat maipangaral sa kaniyang pangalan sa lahat ng mga bansa, mula sa Jerusalem.
[48] Kayo ay mga saksi ng lahat ng ito. [49] Tingnan ninyo, ipadadala ko sa inyo ang ipinangako ng aking Ama. Ngunit mag-
hintay kayo sa lungsod, hanggang kayo ay mapagkalooban ng kapangyarihang mula sa taas."
[50] At inilabas sila ni Jesus hanggang malapit na sila sa Bethania. Itinaas niya ang kaniyang mga kamay, at binasbasan sila.
[51] Nangyari na, habang sila ay binabasbasan niya, sila ay iniwan niya at siya ay dinala paakyat sa langit.
[52] Kaya siya ay sinamba nila, at bumalik sila sa Jerusalem nang may labis na kagalakan. [53] Namalagi sila sa Templo, na
nagpupuri sa Diyos.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

John

Chapter 1

1 Sa simula pa lamang ay ang Salita, at ang Salita ay kasama ng Diyos, at ang Salita ay Diyos. 2 Itong Salitang ito ay nasa
simula pa kasama ng Diyos. 3 Ang lahat nang mga bagay ay nalikha sa pamamagitan niya, at kung wala siya, ay wala
kahit isang bagay ang nilikha na nalikha.
4 Sa kaniya ay buhay, at ang buhay na iyon ay liwanag sa lahat ng sangkatauhan. 5 Ang liwanag ay sumisinag sa
kadiliman, at ito ay hindi napawi nang kadiliman.
6 May isang lalaki na isinugo mula sa Diyos, na ang pangalan ay Juan. 7 Dumating siya bilang isang saksi upang
magpatotoo tungkol sa liwanag, upang ang lahat ay maaaring maniwala sa pamamagitan niya. 8 Hindi si Juan ang
liwanag, ngunit naparito upang makapagpatotoo siya tungkol sa liwanag.
9 Iyon ang tunay na liwanag na dumarating sa mundo at iyon ang nagpapaliwanang sa lahat.
10 Siya ay nasa mundo, at ang mundo ay nalikha sa pamamagitan niya, at ang mundo ay hindi nakakakilala sa kaniya. 11
Dumating siya sa kaniyang sariling kababayan, at hindi siya tinanggap ng kaniyang sariling mga kababayan.
12 Ngunit sa kasing-dami nang tumanggap sa kaniya, na naniwala sa kaniyang pangalan, sa kanila niya ipinagkaloob ang
karapatang maging mga anak ng Diyos, 13 ipinanganak sila hindi sa pamamagitan nang dugo, ni hindi sa pamamagitan
nang kagustuhan ng laman, ni hindi sa pamamagitan nang kagustuhan ng tao, kundi sa pamamagitan ng Diyos.
14 Ngayon ang Salita ay naging laman at namuhay na kasama namin. Nakita namin ang kaniyang kaluwalhatian,
kaluwalhatiang katulad ng nasa nag-iisang natatanging katauhan na naparito mula sa Ama, punong-puno ng biyaya at
katotohanan. 15 Pinatotohanan ni Juan ang tungkol sa kaniya at sumigaw na nagsasabi, "Siyang sinabi ko sa inyo, 'Ang
darating kasunod ko ay mas higit sa akin, sapagkat siya ay nauna sa akin.'"
16 Sapagkat mula sa kaniyang kapuspusan tayong lahat ay nakatanggap ng sunod-sunod na libreng kaloob. 17 Sapagkat ang
kautusan ay ibinigay sa pamamagitan ni Moises. Biyaya at katotohanan ay dumating sa pamamagitan ni Jesu-Cristo. 18
Kailanman, walang tao ang nakakita sa Diyos. Ang isa at nag-iisang katauhan, na mismo ay Diyos, na siyang nasa dibdib
ng Ama, nagawa niya siyang maipakilala.
19 Ngayon ito ang patotoo ni Juan nang ang mga Judio ay nagpadala sa kaniya ng mga pari at mga Levita mula sa
Jerusalem para tanungin siyang, "Sino ka?" 20 Malaya niyang inilahad, at hindi ikinaila, ngunit tumugon, "Hindi ako ang
Cristo." 21 Kaya siya ay tinanong nila, "Ano ka kung gayon? Ikaw ba si Elias?" Sabi niya, "Hindi ako." Sabi nila, "Ikaw ba
ang propeta?" Sumagot siya, "Hindi."
22 Pagkatapos ay sinabi nila sa kaniya, "Sino ka, upang may maibigay kaming sagot sa mga nagsugo sa amin? Ano ang
masasabi mo tungkol sa iyong sarili?" 23 Sinabi niya, "Ako ang boses ng isang sumisigaw sa ilang: 'Gawin ninyong tuwid
ang daraanan ng Panginoon,' gaya nang sinabi ni Isaias na propeta."
24 Ngayong mayroong mga isinugo duon mula sa mga Pariseo. Tinanong nila siya at sinabi sa kaniya, 25 "Kung ganoon
bakit ka nagbabautismo kung hindi ikaw ang Cristo, ni hindi si Elias, ni hindi ang propeta?"
26 Tumugon si Juan sa kanila sinasabi, "Nagbabautismo ako ng tubig. Subalit, sa kalagitnaan ninyo ay nakatayo ang isang
hindi ninyo nakikilala. 27 Siya ang darating kasunod ko. Hindi ako karapat-dapat na magtanggal ng tali ng kaniyang
sandalyas." 28 Ang mga bagay na ito ay nangyari sa Bethania sa kabilang ibayo nang Jordan, kung saan si Juan ay
nagbabautismo.
29 Sa sumunod na araw nakita ni Juan na paparating si Jesus sa kaniya at sinabi, "Tingnan ninyo, ayun ang kordero ng
Diyos na siyang nag-aalis nang mga kasalanan ng mundo! 30 Siya ang sinabi ko sa inyo na, 'Ang darating kasunod ko ay
mas higit sa akin, sapagkat siya ay nauna sa akin.' 31 Hindi ko siya nakilala, ngunit ito ay nangyari upang maihayag siya sa
Israel na siyang dahilan na ako ay nagbabautismo ng tubig."
32 Nagpatotoo si Juan, "Nakita ko ang Espiritu na bumababa mula sa langit tulad ng isang kalapati, at ito ay nanatili sa
kaniya. 33 Hindi ko siya nakilala, ngunit ang sabi sa akin ng nagsugo sa akin na magbautismo sa tubig, 'Kung kanino mo
makikita ang Espiritu na bumababa at nananatili, siya ang magbabautismo ng Banal na Espiritu.' 34 Pareho kong nakita at
napatotohanan na ito ang Anak ng Diyos.
35 Muli, sa sumunod na araw, habang si Juan ay nakatayong kasama ang dalawang alagad 36 nakita nila si Jesus na
naglalakad sa malapit, at sinabi ni Juan, "Tingnan ninyo, ayun ang Kordero ng Diyos!"
37 Narinig ng dalawang alagad na sinabi ni Juan ito, at sila ay sumunod kay Jesus. 38 At si Jesus ay lumingon at nakita
silang sumusunod at sinabi sa kanila, "Anung nais ninyo?" Sumagot sila, "Rabi (na ang ibig sabihin ay 'Guro'), saan ka
nakatira?" 39 Sinabi niya sa kanila, "Halikayo at tingnan." At sila ay pumaroon at nakita kung saan siya nakatira; sila ay
tumira kasama niya sa araw na iyon sapagkat noon ay halos mag-aalas kuwatro na.
40 Isa sa dalawang nakarinig na nagsalita si Juan at pagkatapos sumunod kay Jesus ay si Andres na kapatid ni Simon
Pedro. 41 Una niyang nakita ang kaniyang sariling kapatid na si Simon at sinabi sa kaniya, "Nakita na namin ang Mesias,"
(na sinalin na, 'ang Cristo'). 42 Dinala niya siya kay Jesus. Si Jesus ay tumingin sa kaniya at sinabi, "Ikaw si Simon anak ni
Juan. Ikaw ay tatawaging Cepas" (na ang ibig sabihin ay 'Pedro').
43 Kinabukasan, nang si Jesus ay nais na umalis para pumunta sa Galilea, nakita niya si Felipe at sinabi sa kaniya,
"Sumunod ka sa akin." 44 Ngayon si Felipe ay galing sa Bethsaida, ang lungsod nila Andres at Pedro. 45 Natagpuan ni Felipe

si Nathanael at sinabi sa kaniya, "Ang siyang naisulat sa kaustusan ni Moises at ng mga propeta - ay nakita namin, si Jesus na taga-Nazaret na anak ni Jose."
[46] Sinabi ni Nathanael, "Maaari bang may magandang bagay na magmula sa Nazaret?" Sinabi ni Felipe sa kaniya, "Halika
at tingnan mo." [47] Nakita ni Jesus na palapit si Nataniel sa kaniya at sinabi ang tungkol sa kaniya, "Tingnan ninyo, isa
ngang tunay na Israelita, na walang panlilinlang." [48] Sinabi sa kaniya ni Nataniel, "Papaano mo ako nakikilala?" Sumagot
si Jesus at sinabi sa kaniya, "Bago ka tawagin ni Felipe, nang nasa ilalim ka ng puno ng igos, nakita na kita."
[49] Sumagot si Nathanael, "Rabi, ikaw ang Anak ng Diyos! Ikaw ang Hari ng Israel!" [50] Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya,
"Dahil ba sa sinabi ko sa iyo, 'Nakita kita sa ilalim ng puno ng igos', naniniwala ka na? Makakakita ka ng mga bagay na
mas higit pa kaysa dito." [51] Sinabi ni Jesus, "Totoo, totoo itong sinasabi ko sa iyo, makikita mong magbukas ang mga
kalangitan, at ang mga anghel ng Diyos ay umaakyat at bumababa sa kinaroroonan ng Anak ng Tao."

Chapter 2

[1] Matapos ang tatlong araw, may kasalan sa Cana ng Galilea, at ang ina ni Jesus ay naroon. [2] Si Jesus at ang kaniyang mga
alagad ay naanyayahan sa kasalan.
[3] Nang maubos ang alak, sinabi ng ina ni Jesus sa kaniya, "Wala silang alak." [4] Sumagot si Jesus, "Babae, ano ang
kinalaman niyan sa akin? Ang oras ko ay hindi pa dumarating." [5] Sinabi nang kaniyang ina sa mga lingkod, "Anumang
sabihin niya sa inyo, gawin ninyo."
[6] Ngayon mayroon doong anim na mga banga ng tubig na ginagamit sa seremonya ng paghuhugas ng mga Judio, na ang
bawa't isa ay naglalaman ng may dalawa hanggang tatlong metretes. [7] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Punuin ninyo ang banga
ng tubig." Kaya pinuno nila ang mga ito hanggang labi. [8] Pagkatapos ay sinabi niya sa mga lingkod, "Kumuha kayo ng
kaunti at ibigay sa punong tagapag-silbi." Kaya ginawa nga nila.
[9] Tinikman ng punong tagapag-silbi ang tubig na naging alak, ngunit hindi niya alam kung saan ito nanggaling (ngunit
alam ito ng mga lingkod na kumuha ng tubig). Pagkatapos ay tinawag niya ang lalaking bagong kasal [10] at sinabi sa
kaniya, "Ang unang hinahain ng bawa't isa ay ang mainam na alak at pagkatapos ay ang murang alak kapag ang mga tao
ay lasing na. Ngunit itinira mo ang napakainam na alak hanggang ngayon."
[11] Ang himalang ito sa Cana ng Galilea ay ang simula ng mga mahimalang tanda na ginawa ni Jesus, ipinapahayag ang
kaniyang kaluwalhatian, kaya ang mga alagad ay nananampalataya sa kaniya.
[12] Pagkatapos nito, si Jesus, ang kaniyang ina, ang kaniyang mga kapatid, at ang kaniyang mga alagad ay pumunta pababa
ng Capernaum, at duon nanatili sila ng mga ilang araw.
[13] Ngayon malapit na ang Paskwa ng mga Judio, kaya si Jesus ay umakyat sa Jerusalem. [14] Natagpuan niya sa templo ang
mga nagbebenta ng mga baka, tupa at mga kalapati. Ang mga tagapagpalit ng pera ay naroroon din at nakaupo.
[15] Kaya gumawa siya nang isang panghagupit na lubid at pinaalis silang lahat palabas ng templo, pati na ang mga tupa at
baka. Itinapon niya ang pera ng tagapagpalit ng salapi at itinaob ang kanilang mga mesa. [16] Sinabi niya sa mga taga-benta
nang kalapati, "Alisin ninyo rito ang mga bagay na ito. Tigilan ninyong gawing palengke ang tahanan ng aking Ama."
[17] Naalala ng kaniyang mga alagad na nasusulat, "Ang sigasig para sa iyong tahanan ay tutupok sa akin." [18] Pagkatapos ay
tumugon ang mga may katungkulang Judio, sinasabi sa kaniya, "Anong tanda ang ipapakita mo sa amin dahil ginagawa
mo ang mga bagay na ito?" [19] Sumagot si Jesus, "Wasakin ang templong ito, at sa tatlong araw aking itatayo ito."
[20] At sinabi ng mga may katungkulang Judio, "Umabot nang apatnapu't anim na taon para magawa ang templong ito, at
itatayo mo ito sa tatlong araw?" [21] Subalit, siya ay nagsasalita tungkol sa templo ng kaniyang katawan. [22] Kaya't pagkatapos
noon nang siya ay ibangon mula sa kamatayan, naalala ng kaniyang mga alagad na sinabi niya ito, at sila ay nanalig sa
kasulatan at sa pahayag na sinabi ni Jesus.
[23] Ngayon nang siya ay nasa Jerusalem, habang pista ng Paskwa, marami ang naniwala sa kaniyang pangalan, nang nakita
nila ang ginawa niyang mapaghimalang tanda. [24] Ngunit walang tiwala si Jesus sa kanila dahil kilala niya lahat ng
sangkatauhan. [25] Hindi niya kailangan ang sinuman para magpatotoo sa kaniya tungkol sa kung ano ang klase ng mga
tao, sapagkat alam niya kung anong nasa sa kanila.

Chapter 3

[1] Ngayon mayroon isang Pariseo na nagngangalang Nicodemo, kasapi ng Konseho ng Judio. [2] Pumunta ang taong ito kay
Jesus nang bandang gabi, at sinabi niya "Rabi, alam namin ikaw ay isang guro galing sa Diyos dahil walang sinumang
makagagawa ng mga tandang ito na ginawa mo maliban na nasa kaniya ang Diyos."
[3] Sumagot si Jesus sa kanya, "Tunay nga, maliban kung isilang muli ang isang tao hindi niya makikita ang kaharian ng
Diyos." [4] Sinabi ni Nicodemo sa kaniya, "Paano ipapanganak ang isang tao kung siya ay matanda na? Hindi na siya
pwedeng pumasok sa pangalawang pagkakataon sa sinapupunan ng kaniyang ina at ipanganak, kaya ba niya?"
[5] Sumagot si Jesus, "Tunay nga, maliban kung ipinanganak ang isang tao sa tubig at sa Espiritu, hindi siya makakapasok
sa kaharian ng Diyos. [6] Iyong ipanganak sa laman ay laman, at iyong ipanganak sa Espiritu ay espritu.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[7] Huwag kayong mamangha na sinabi ko sa inyo, 'Dapat kayong ipanganak muli.' [8] Umiihip ang hangin kung saan niya
gusto. Naririnig ninyo ang huni nito, ngunit hindi ninyo alam kung saan ito nagmula o kung saan ito pupunta. Gayon din
naman ang sinumang isilang sa Espiritu."
[9] Sumagot si Nicodemo, sinasabi, "Paano mangyayari ang mga bagay na ito?" [10] Sinagot siya ni Jesus, "Ikaw ba ay guro ng
Israel, at hindi mo naiintindihan ang mga bagay na ito? [11] Tunay nga, sinasabi namin iyong alam namin, at pinatotohanan
iyong nakita namin. Subalit kayong mga tao, hindi ninyo tinatanggap ang aming patotoo.
[12] Kung sinabi ko sa iyo ang tungkol sa mga bagay na makalupa at hindi ka naniwala, paano ka maniniwala kung
sasabihin ko sa iyo ang mga bagay na makalangit? [13] Walang sinumang umakyat sa langit maliban ang bumaba mula sa
langit, ang Anak ng Tao.
[14] Tulad ng pagtaas ni Moises ng ahas sa ilang, gayon din naman ang Anak ng Tao ay kailangang maitaas, [15] upang ang
lahat ng mananampalataya sa kaniya ay magkaroon ng buhay na walang hanggan.
[16] Dahil labis na inibig ng Diyos ang sangkatauhan, ibinigay niya ang kaniyang natatangi at nag-iisang Anak upang ang
sinumang manalig sa kaniya ay hindi mamatay ngunit magkakaroon ng buhay na walang hanggan. [17] Dahil hindi isinugo
ng Diyos ang kaniyang Anak sa mundo para parusahan ang sangkatauhan, ngunit para ang mundo ay marapat na
maligtas sa pamamagitan niya. [18] Ang nananampalataya sa kaniya ay hindi mahatulan. Ang hindi nananampalataya ay
nahatulan na dahil hindi siya nananampalataya sa pangalan ng natatanging Anak ng Diyos.
[19] Ito ang dahilan sa paghahatol, na ang ilaw ay dumating sa mundo, at minahal ng mga tao ang dilim kaysa ang liwanag
dahil masama ang kanilang mga naging gawa. [20] Dahil ang sinuman na gumagawa ng masama ay galit sa liwanag at hindi
lumalapit sa ilaw upang ang kaniyang mga gawa ay hindi malantad. [21] Subalit ang gumagawa ng katotohanan ay
lumalapit sa liwanag upang ang kaniyang mga gawa ay malinaw na makita at ang mga iyon ay naganap dahil sa
pagsunod sa Diyos."
[22] Pagkatapos nito, si Jesus at ang kaniyang mga alagad ay pumunta sa lupain ng Judea. Doon siya ay naglalaan ng
panahon kasama nila at nagbabautismo. [23] Ngayon si Juan din ay nagbabautismo sa Enon malapit sa Salim dahil higit na
marami ang tubig doon. Lumalapit sa kaniya amg mga tao at sila ay nababautismuhan, [24] dahil hindi pa naipatapon sa
bilangguan si Juan.
[25] Pagkatapos ay may lumitaw na alitan sa pagitan ng ilang alagad ni Juan at sa isang Judio tungkol sa seremonya ng
paghuhugas. [26] Pumunta sila kay Juan, at sinabi nila sa kanya "Rabi, yung kasama mo sa ibayo ng ilog Jordan, na iyong
pinatotohanan, tingnan mo, nagbabautismo siya at pumupunta ang lahat sa kaniya."
[27] Sumagot si Juan, "Walang anumang bagay ang tatanggapin ng isang tao maliban na lamang kung ito ay ibinigay sa
kaniya mula sa langit. [28] Kayo mismo ang makapagpapatunay na sinabi ko, 'Hindi ako ang Cristo' sa halip sinabi ko,
'Isinugo ako bago pa siya."
[29] Ang kasama ng ikakasal na babae ay ang ikakasal na lalaki. Ngayon ang kaibigan ng ikakasal na lalaki, na siyang
nakatayo at nakikinig, ay labis ang tuwa dahil sa tinig ng ikakasal na lalaki. Ito ngang aking kagalakan ay naging ganap. [30]
Siya ay dapat maitaas, subalit ako ay dapat maibaba.
[31] Ang mula sa kaitaasan ay nakatataas sa lahat. Ang taga lupa ay nagmula sa lupa at nagsasalita ng mga bagay na
makalupa. Ang mula sa langit ay nakatataas sa lahat. [32] Nagpapatotoo siya kung ano ang kaniyang nakita at narinig,
ngunit walang taong tumatanggap sa kaniyang patotoo. [33] Ang tumanggap sa kaniyang patotoo ay pinatunayan na totoo
ang Diyos.
[34] Dahil ang sinumang ipinadala ng Diyos ay ipinapahayag ang mga salita ng Diyos. Dahil hindi niya ibinigay ang Espiritu
sa pamamagitan ng sukat. [35] Mahal ng Ama ang Anak at ibinigay niya ang lahat sa kaniyang mga kamay. [36] Ang
nananampalataya sa Anak ay may buhay na walang hanggan, ngunit ang sinumang hindi sumusunod sa Anak ay hindi
makakakita ng buhay, kundi mananatili ang poot ng Diyos sa kaniya."

Chapter 4

[1] Ngayon, nang malaman ni Jesus na narinig na ng mga Pariseo na siya ay humihirang at nagbabautismo ng mas
maraming alagad kaysa kay Juan [2] (bagama't hindi si Jesus mismo ang nagbabautismo kundi ang kaniyang mga alagad), [3]
iniwan niya ang Judea at lumisan papuntang Galilea.
[4] Ngayo'y kinakailangan niyang dumaan ng Samaria. [5] Kaya dumating siya sa isang bayan ng Samarya na tinawag na
Sicar, malapit sa isang lagay ng lupa na ibinigay ni Jacob sa kaniyang anak na si Jose.
[6] Naroon ang balon ni Jacob. Napagod si Jesus sa kaniyang paglalakbay, at siya ay umupo sa may balon. Ito ay
magtatanghaling tapat. [7] Isang Samaritana ang dumating upang mag-igib ng tubig, at sinabi ni Jesus sa kaniya, "Bigyan
mo ako ng konting tubig na maiinom." [8] Dahil ang kaniyang mga alagad ay umalis papuntang bayan upang bumili ng
pagkain.
[9] Pagkatapos ay sinabi ng Samaritana sa kaniya, "Paanong ikaw, na isang Judio, ay humihingi sa akin, na isang
Samaritana, ng maiinom?" Dahil ang mga Judio ay hindi nakikitungo sa mga Samaritano. [10] Sinagot siya ni Jesus, "Kung
batid mo ang kaloob ng Diyos, at kung sino itong nagsasabi sa iyong, 'Bigyan mo ako ng inumin,' ikaw sana ang hihingi sa
kaniya, at ibibigay niya sa iyo ang tubig na buhay."

[11] Sumagot ang babae, "Ginoo, wala kang panalok, at malalim ang balon. Saan kayo kukuha ng tubig na buhay? [12] Hindi ka higit na dakila kaysa aming amang si Jacob, di ba, na nagbigay sa amin ng balon, at uminom siya mula dito, gayun din ang kaniyang mga anak at kaniyang mga baka?"
[13] Sumagot si Jesus, "Ang bawat iinom ng kaunting tubig na ito ay muling mauuhaw, [14] ngunit ang sinumang uminom ng kaunting tubig na ibibigay ko sa kaniya ay hindi kailan man muling mauuhaw. Sa halip, ang tubig na ibibigay ko sa kaniya ay magiging bukal ng tubig na magdudulot sa kaniya ng buhay na walang hanggan."
[15] Ang sabi ng babae sa kaniya, "Ginoo, bigyan mo ako ng tubig na ito para hindi na ako mauuhaw at hindi na pumunta dito para umigib ng tubig." [16] Ang sabi ni Jesus sa kaniya, "Umuwi ka, tawagin mo ang iyong asawa, at bumalik ka dito."
[17] Sumagot ang babae, sinasabi sa kanya, "Wala akong asawa." Sumagot si Jesus, "Mabuti ang pagkasabi mo, 'wala akong asawa,' [18] dahil nagkaroon ka na ng limang asawa at ang kinakasama mo ngayon ay hindi mo asawa. Sa gayon mabuti ang pagkasabi mo."
[19] Ang sabi ng babae sa kaniya, "Ginoo, nakikita kong ikaw ay isang propeta. [20] Dito sa bundok na ito sumamba ang aming mga ninuno, ngunit iyong sinasabi na itong Jerusalem ay ang lugar kung saan ang mga tao ay dapat sumamba."
[21] Sumagot si Jesus sa kaniya, "Babae, maniwala ka sa akin, darating ang oras na sasambahin ninyo ang Ama ni sa bundok na ito o sa Jerusalem. [22] Sinasamba ninyo ang hindi ninyo nalalaman. Alam namin ang aming sinasamba, sapagkat ang kaligtasan ay nagmula sa mga Judio.
[23] Subalit darating ang oras, at narito na nga, na ang mga tunay na sumasamba ay sasambahin ang Ama sa espiritu at katotohanan, dahil ang Ama ay naghahanap ng mga ganoong tao na sasamba sa kaniya. [24] Ang Diyos ay isang Espiritu, at ang mga taong sasamba sa kaniya ay dapat sumamba sa espiritu at katotohanan."
[25] At sinabi ng babae sa kaniya, "Alam ko na ang Mesias ay darating (ang tinatawag na Cristo). Kapag dumating siya, ihahayag niya ang lahat ng bagay sa amin." [26] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Ako, na nagsasalita sa iyo, ay siya nga."
[27] At sa sandaling iyon bumalik ang kaniyang mga alagad. Ngayon sila ay nagtataka bakit siya nakikipag-usap sa isang babae. Ngunit walang isa man ang nagsabi, "Ano ang iyong gusto?" o "Bakit ka nakikipag-usap sa kanya?"
[28] Kaya iniwan ng babae ang kaniyang sisidlan ng tubig. Bumalik sa bayan, at sinabi sa mga tao, [29] "Halikayo tingnan niyo ang lalaking nagsabi sa akin ng lahat ng aking ginawa. Hindi maaaring maging siya ang Cristo, maaari kaya? " [30]
Nagsilabasan sila sa bayan, at nagpunta sa kaniya.
[31] Samantala hinihimuk siya ng mga alagad, sinasabi, "Rabi, kumain ka." [32] Ngunit sinabi niya sa kanila, "Mayroon akong pagkaing kakanin na hindi niyo nalalaman." [33] Kaya sinabi ng mga alagad sa isa't-isa, "Wala namang nagdala sa kaniya ng anumang kakainin, mayroon ba?"
[34] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang aking pagkain ay ang gawin ang kalooban ng siyang nagpadala sa akin, at para tapusin ang kaniyang gawa. [35] Hindi ba sinasabi ninyo, 'Mayroon pang apat na buwan at pagkatapos darating ang anihan'? Sinasabi ko sa inyo, tingnan ninyo at pagmasdan ang mga kabukiran, dahil ang mga iyon ay hinog na upang anihin! [36]
Ang nag-aani ay tatanggap ng bayad at nagtitipon ng bunga para sa buhay na walang hanggan, upang ang nagtatanim at ang umaanii ay maaaring magkasamang magdiwang.
[37] Dahil dito totoo ang kasabihan 'Isa ang nagtatanim, at iba ang nag-aani.' [38] isinugo ko kayo upang anihin iyong hindi kayo ang nagpagal. Iba ang nagpagal at kayo mismo ay napabilang sa kanilang pagpapagal."
[39] Marami sa mga Samaritano sa lunsod na yun ang nananampalataya sa kaniya dahil sa ulat ng babae na nagpapatotoo, "Sinabi niya sa akin ang lahat ng aking nagawa." [40] Nang dumating ang mga Samaritano sa kaniya, nagsumamo sa kaniya na manatili sa kanila, at siya ay nanatili doon ng dalawang araw.
[41] At marami pa ang nananampalataya dahil sa kaniyang salita. [42] Sinasabi nila sa babae, "Kami ay naniwala, hindi lamang dahil sa iyong mga salita, sapagkat napakinggan namin siya sa aming sarili, at alam namin na tunay ngang siya ang tagapagligtas ng mundo."
[43] Pagkalipas ng dalawang araw na iyon, lumisan siya mula roon patungong Galilea. [44] Dahil si Jesus mismo ang nagpahayag na ang isang propeta ay walang karangalan sa kaniyang sariling bansa. [45] Nang dumating siya sa Galilea, malugod na tinanggap siya ng mga taga Galilea. Nakita nila ang lahat ng mga bagay na kaniyang ginawa sa Jerusalem at sa kapistahan, dahil sila din ay nagpunta sa kapistahan.
[46] Ngayon dumating muli siya sa Cana na nasa Galilea, sa lugar na ginawa niyang alak ang tubig. Mayroong isang maharlikang pinuno na ang anak na lalaking nasa Capernaum ay may sakit. [47] Nang marinig niya na si Jesus ay dumating sa Galilea mula Judea, pumunta siya kay Jesus at nagsumamo siya upang lumusong at pagalingin ang kaniyang anak, na nasa bingit ng kamatayan.
[48] At sinabi ni Jesus sa kaniya, "Maliban na inyong makita ang mga tanda at mga kahanga-hangang mga gawa, hindi kayo maniniwala." [49] Sinabi ng pinuno sa kaniya, "Ginoo, halina't sumama ka na bago mamatay ang aking anak." [50] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Humayo ka, mabubuhay ang iyong anak." Ang lalaki ay naniwala sa salita na sinabi ni Jesus sa kaniya, at tumuloy sa kaniyang landas.
[51] Habang siya ay bumababa, sinalubong siya ng kaniyang mga lingkod, nagsasabing buhay ang kaniyang anak. [52] Kaya nagtanong siya sa kanila kung anong oras siya nagsimulang gumaling. Sumagot sila sa kaniya, "Kahapon ng ala una ay nawala ang kaniyang lagnat."

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[53] At napagtanto ng ama na iyon din ang oras nang binanggit ni Jesus sa kaniya, "Mabubuhay ang iyong anak." Kaya siya
mismo at ang kaniyang buong sambahayan ay nanampalataya. [54] Ito ang pangalawang tanda na ginawa ni Jesus mula
nang umalis siya sa Judea patungong Galilea.

Chapter 5

[1] Pagkatapos nito mayroong isang kapistahan ang mga Judio, at si Jesus ay umakyat pa Jerusalem. [2] Ngayon, mayroon sa
Jerusalem, sa may tarangkahan ng tupa, isang palanguyan na tinatawag sa Hebreo na Bethzata. Ito ay mayroong limang
mga portico na may bubungan. [3] Maraming bilang ng mga tao na may sakit, bulag, pilay, o lumpo ang mga nakahiga sa
mga portico na ito. [4] (naghihintay sa paggalaw ng tubig)
[5] Nandoon ang isang lalaki na tatlumpu't walong taon ng lumpo. [6] Nang makita siya ni Jesus na nakahiga doon, at napag-
alaman niyang matagal na siya nandoon, sinabi niya sa kaniya, "Ibig mo bang gumaling?"
[7] Sumagot ang lalaking may sakit, "Ginoo, wala akong sinumang magdadala sa akin sa palanguyan kapag napukaw ang
tubig. Kapag aking sinusubukan, mayroong nauuna sa akin." [8] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Bumangon ka, kunin mo ang
iyong banig, at lumakad ka."
[9] Agad-agad gumaling ang lalaki, binuhat ang kaniyang higaan at lumakad. Ngayon ang araw na iyon ay Araw ng
Pamamahinga.
[10] Kaya sinabihan ng mga Judio sa kaniyang pinagaling, "Ito ang Araw ng Pamamahinga, at hindi ka pinapayagang
magbuhat ng iyong banig." [11] Sumagot siya, "Ang nagpagaling sa akin ang nagsabi sa akin, 'Damputin mo ang iyong banig
at lumakad ka.'"
[12] Tinanong nila siya, "Sino ang taong nagsabi sa iyong, 'Damputin mo ang iyong banig at lumakad ka?'" [13] Subalit, hindi
kilala ng pinagaling kung sino siya sapagkat si Jesus ay palihim na umalis papalayo, dahil maraming ng tao sa lugar.
[14] Pagkatapos, natagpuan siya ni Jesus sa templo at sinabi sa kaniya, "Tingnan mo, ikaw ay gumaling na! Huwag ka nang
magkasala pa, baka may malala pang mangyari sa iyo." [15] Ang lalaki ay umalis papalayo at pinagbigay-alam sa mga Judio
na si Jesus ang nagpagaling sa kanya.
[16] Ngayon dahil sa mga bagay na ito, inusig ng mga Judio si Jesus sapagkat ginawa niya ang mga ito sa Araw ng
Pamamahinga. [17] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang aking Ama ay gumagawa kahit ngayon, at ako rin ay gumagawa. [18] Dahil
dito, hinangad lalo ng mga Judio na patayin siya sapagkat hindi lamang niya nilabag ang Araw ng Pamamahinga, ngunit
tinawag din niya ang Diyos na kaniyang Ama, at ginagawang kapantay ang kaniyang sarili sa Diyos.
[19] Sinagot sila ni Jesus, "Tunay nga, walang magagawa ang Anak sa kaniyang sarili lamang, maliban lamang sa anong
nakikita niya na ginagawa ng Ama, sapagkat anuman ang ginagawa ng Ama, ang mga bagay na ito ay ginagawa din ng
Anak. [20] Sapagkat iniibig ng Ama ang Anak, at ipinapakita niya sa kaniya ang lahat ng kaniyang ginagawa, at ipapakita
niya ang mga mas dakilang bagay kaysa sa mga ito para kayo ay mamangha.
[21] Sapagkat tulad ng Ama na binabangon ang mga patay at binibigyan sila ng buhay, gayun din naman ang Anak ay
nagbibigay ng buhay kung kanino niya naisin. [22] Sapagkat walang hinuhusgahan ang Ama, kundi ibinigay na niya ang
lahat ng paghuhusga sa Anak [23] upang ang lahat ay parangalan ang Anak katulad ng pagparangal nila sa Ama. Ang hindi
nagpaparangal sa Anak ay hindi nagpaparangal sa Ama na nagsugo sa kaniya.
[24] Tunay nga, ang nakarinig ng aking salita at naniwala sa kaniya na nagsugo sa akin ay mayroong buhay na walang
hanggan at hindi mahahatulan. Sa halip, nailipat na siya mula sa kamatayan patungo sa buhay.
[25] Tunay nga, sinasabi ko sa inyo na darating ang panahon at narito na, na maririnig ng patay ang tinig ng Anak ng Diyos,
at ang mga nakarinig ay mabubuhay.
[26] Sapagkat tulad ng Ama na may buhay sa kaniyang sarili, kaya binigyan din niya ang Anak ng buhay sa kaniyang sarili,
[27] at binigyan ng Ama ang Anak ng kapangyarihan na gampanan ang paghahatol sapagkat siya ang Anak ng Tao.
[28] Huwag mamangha dito, sapagkat darating ang panahon kung saan lahat ng nasa libingan ay maririnig ang kaniyang
tinig [29] at sila ay magsilabasan: iyong mga nakagawa ng mabuti sa pagkabuhay muli sa buhay, at iyong mga nakagawa ng
masama sa pagkabuhay na muli sa paghahatol.
[30] Wala akong magagawa mula sa aking sarili. Kung anon narinig ko, humahatol ako, at ang aking hatol ay matuwid dahil
hindi ko hinahangad ang sarili kong kalooban ngunit ang kalooban ng nagpadala sa akin. [31] Kung ako ay magpapatotoo
tungkol sa aking sarili lamang, ang aking patotoo ay hindi magiging tunay. [32] Mayroong isa pa na siyang nagpapatotoo
patungkol sa akin, at alam ko na ang patotoo na ibibigay niya tungkol sa akin ay tunay.
[33] Nagpasugo kayo kay Juan, at nagpatotoo siya sa katotohanan. [34] Subalit, ang patotoo na aking natanggap ay hindi galing
sa tao. Sinasabi ko ang mga bagay na ito upang kayo ay maligtas. [35] Si Juan ay isang lamparang nagniningas at
nagliliwanag, at kayo ay kusang nagalak ng isang kapanahunan sa kaniyang liwanag.
[36] Ngunit ang patotoo na mayroon ako ay higit na dakila kaysa kay Juan, sapagkat ang mga gawaing ibinigay sa akin ng
Ama na dapat kong ganapin, ang mismong mga gawain na ginagawa ko, ay nagpapatotoo tungkol sa akin na ako ay
isinugo ng Ama. [37] Ang Ama na siyang nagpadala sa akin ang siya ring nagpatotoo tungkol sa akin. Hindi ninyo kailanman
narinig ang kaniyang tinig o nakita ang kaniyang anyo. [38] Hindi nananatili ang kaniyang salita sa inyo, sapagkat hindi
kayo naniniwala sa kaniyang isinugo.

39 Sinaliksik ninyo ang mga kasulatan sapagkat akala ninyo na sa mga ito ay mayroon na kayong buhay na walang hanggan, at ang mga kasulatan ding ito ay nagpatotoo tungkol sa akin, 40 at hindi ninyo gustong lumapit sa akin upang kayo ay magkaroon ng buhay.
41 Hindi ako tumatanggap ng papuri mula sa mga tao,
42 ngunit alam ko na wala ang pag-ibig ng Diyos sa inyong mga sarili.
43 Ako ay dumating sa ngalan ng aking Ama at hindi ninyo ako tinatanggap. Kung may iba na dumating sa kaniyang sariling pangalan, tatanggapin ninyo siya. 44 Papaano kayo maniniwala, kayo na tumatanggap ng papuri mula sa isa't isa ngunit hindi naghahangad ng papuri na nagmumula sa kaisa-isang Diyos?
45 Huwag ninyong isipin na ako mismo ang magpaparatang sa inyo sa harap ng Ama. Ang nagpaparatang sa inyo ay si Moises, na pinaglalagyan ninyo ng inyong mga pag-asa. 46 Kung naniniwala kayo kay Moises, maniniwala kayo sa akin sapagkat sumulat siya tungkol sa akin. 47 Kung hindi kayo nanininwala sa kaniyang mga isinulat, paano kayo maniniwala sa aking mga salita?"

Chapter 6

1 Pagkatapos ng mga bagay na ito, si Jesus ay umalis papunta sa kabilang ibayo ng Dagat ng Galilea, na tinatawag din na Dagat ng Tiberias. 2 Napakaraming tao ang sumusunod sa kaniya dahil nakikita nila ang mga tanda na ginagawa niya sa may mga sakit. 3 Umakyat si Jesus sa gilid ng bundok at naupo doon kasama ang kaniyang mga alagad.
4 (Ngayon ang Paskwa na kapistahan ng mga Judio ay malapit na). 5 Nang tumanaw si Jesus at nakita ang napakaraming taong lumalapit sa kaniya, sinabi niya kay Felipe, "Saan tayo makabili ng tinapay upang ang mga taong ito ay makakain?"
6 (Ngunit sinabi ito ni Jesus upang subukin si Felipe, sapagkat alam niya sa kaniyang sarili kung ano ang kaniyang gagawin.)
7 Sumagot si Felipe sa kaniya, "Ang tinapay na nagkakahalaga ng dalawang daang denario ay hindi magkakasya para sa bawa't isa kahit na bigyan ng tig-kakaunti." 8 Isa sa mga alagad, si Andres, kapatid ni Simon Pedro, ay nagsabi kay Jesus, 9 "Mayroong isang batang narito na mayroong limang sebadang tinapay at dalawang isda, ngunit ano ang mga ito sa ganito karaming tao?"
10 Sinabi ni Jesus, "Paupuin ninyo ang mga tao." (Ngayon madamo sa lugar na iyon.) Kaya naupo ang mga tao, mga limang libo ang bilang. 11 At kinuha ni Jesus ang mga tinapay at matapos makapagpasalamat ay ipinamahagi niya sa mga taong nakaupo. Sa ganoon ding paraan, ipinamahagi din niya ang mga isda, hangga't sa gusto nila. 12 Nang nabusog na ang mga tao, sinabi niya sa kaniyang mga alagad, "Ipunin ang natirang mga pira-piraso, para walang masayang."
13 Kaya inipon nila ang mga ito at puno ang labindalawang kaing ng mga pira-pirasong mula sa limang sebadang tinapay - ang mga pirasong natira mula sa mga nakakain. 14 At nang makita ng mga tao ang tandang ito na kaniyang ginawa, sinabi nila, "Ito ang tunay na propeta na siyang darating sa mundo." 15 Nang napagtanto ni Jesus na sila ay papunta at sapilitan siyang gagawing hari, muli siyang lumayo at mag-isang umakyat sa bundok.
16 Nang dumating ang gabi, ang mga alagad ay bumaba papunta sa lawa. 17 Sumakay sila sa bangka, patawid ng dagat papuntang Capernaum. (Madilim na nang oras na iyon at hindi pa pumunta si Jesus sa kanila). 18 Ngayon, isang malakas na hangin ang umiihip at ang dagat ay nagiging maalon.
19 At nang nakapagsagwan na ang mga alagad ng mga dalawampu't lima o tatlumpung istadya, nakita nila si Jesus na lumalakad sa ibabaw ng dagat at papalapit sa bangka, at sila ay natakot. 20 Subalit sinabi niya sa kanila, "Ako ito, huwag kayong matakot." 21 Pagkatapos kusa nilang tinanggap siya sa bangka, at kaagad nakarating ang bangka sa lugar kung saan sila papunta.
22 Kinabukasn, nakita ng karamihang nakatayo sa kabilang ibayo ng dagat na walang ibang bangka doon maliban sa isa at si Jesus ay hindi sumakay doon na kasama ang kaniyang mga alagad, kundi ang kaniyang mga alagad lamang. 23 (Subalit, may ilang mga bangka na nanggaling mula sa Tiberias malapit sa lugar kung saan nila kinain ang tinapay pagkatapos makapagpasalamat ang Panginoon.)
24 Nang matuklasan ng karamihan na si Jesus o ang kaniyang mga alagad ay wala doon, sila sila rin ay sumakay sa mga bangka at nagpunta sa Capernaum at hinahanap si Jesus. 25 Pagkatapos nila siyang matagpuan sa kabila ng lawa, sinabi nila sa kaniya, "Rabi, kailan ka nagpunta dito?
26 Sumagot si Jesus sa kanila, sinasabi, "Tunay nga, hinanap ninyo ako, hindi dahil nakakita kayo ng mga tanda, ngunit dahil nakakain kayo ng ilang tinapay at kayo ay nabusog. 27 Tumigil kayo sa pagtrabaho para sa pagkaing nasisira, ngunit pagtrabahuhan ang pagkaing mananatili pang habang-buhay na ibibigay sa inyo ng Anak ng Tao, sapagkat inilagay ng Diyos Ama ang kaniyang tatak sa kaniya.
28 Pagkatapos sinabi nila sa kaniya, "Ano ang dapat naming gawin, upang magawa namin ang mga gawain ng Diyos?" 29 Sumagot si Jesus, "Ito ay ang gawa ng Diyos: na kayo ay sumampalataya sa kaniyang isinugo.
30 Kaya sinabi nila sa kaniya, "Kung gayon anong tanda ang gagawin mo na maari naming makita at maniwala sa iyo? Ano ang gagawin mo? 31 Kinain ng aming mga ninuno ang manna sa ilang, katulad ng nasusulat, "Binigyan niya sila ng tinapay mula sa langit upang kainin."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[32] Pagkatapos, sumagot si Jesus sa kanila, "Tunay nga, hindi si Moises ang nagbigay sa inyo ng tinapay mula sa langit,
ngunit ang aking Ama ang nagbibigay sa inyo ng tunay na tinapay mula sa langit. [33] Sapagkat ang tinapay ng Diyos ay
nanggagaling mula sa langit at nagbibigay buhay sa mundo. [34] Kaya sinabi nila sa kaniya, "Ginoo, lagi mo kaming bigyan
ng tinapay na ito."
[35] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ako ang tinapay ng buhay, ang lalapit sa akin ay hindi magugutom at ang sumampalataya sa
akin ay hindi mauuhaw kailanman. [36] Subalit, sinabi ko sa inyo na nakita ninyo na ako, ngunit hindi pa rin kayo
naniniwala. [37] Lahat ng ibibigay sa akin ng Ama ay lalapit sa akin, at ang lalapit sa akin ay hinding hindi ko itataboy.
[38] Sapagkat ako ay bumaba mula sa langit, hindi upang gawin ang aking kalooban kundi ang kalooban ng nagsugo sa
akin. [39] At ito ang kalooban ng nagsugo sa akin, na dapat walang sinuman akong maiwala sa lahat ng ibinigay niya sa
akin, subalit dapat maibangon sila sa huling araw. [40] Dahil ito ang kalooban ng aking Ama, na bawat isa na nakakakita sa
Anak at sumampalataya sa kaniya ay magkakaroon ng buhay na walang hanggan at bubuhayin ko siya sa huling araw.
[41] Pagkatapos nagbulungan ang mga Judio tungkol sa kaniya dahil sa sinabi niya, "Ako ang tinapay na bumaba mula sa
langit." [42] Sinabi nila, "Hindi ba ito ay si Jesus na anak ni Jose, na kilala natin kung sino ang ama at ina? Paano niya
masasabi, 'Ako'y bumaba mula sa langit'?"
[43] Sumagot si Jesus, sinasabi sa kanila, "Tigilan ninyo ang pagbubulung-bulungan sa inyong mga sarili." [44] Walang taong
maaaring makalapit sa akin maliban na lamang kung ilapit siya ng Ama na siyang nagsugo sa akin, at ibabangon ko siya
sa huling araw. [45] Ito ay nasusulat sa mga propeta, "Silang lahat ay tuturuan ng Diyos.' Bawat isang nakarinig at natuto
mula sa Ama ay lalapit sa akin.
[46] Hindi sa ang sinuman ang nakakita sa Ama, maliban sa siyang nagmula sa Diyos - nakita na niya ang Ama. [47] Tunay nga,
ang mananampalataya ay may buhay na walang hanggan.
[48] Ako ang tinapay ng buhay. [49] Kinain ng inyong mga ninuno ang manna sa ilang at sila ay namatay.
[50] Ito ang tinapay na nagmula sa langit, upang ang isang tao ay kumain nito at hindi mamamatay. [51] Ako ang buhay na
tinapay na nagmula sa langit. Kung sinuman ang kumain ng ilang tinapay na ito, siya ay mabubuhay magpakailanman.
Ang tinapay na aking ibibigay ay ang aking laman para sa buhay ng mundo.
[52] Ang mga Judio ay nagalit sa isa't isa at nagsimulang magtalo-talo, na sinasabi, "Paanong ibibigay sa atin ng taong ito ang
kaniyang laman upang kainin natin?" [53] At sinabi sa kanila ni Jesus, "Tunay nga, maliban na lang kung kakainin ninyo
ang laman ng Anak ng Tao at inumin ang kaniyang dugo, hindi kayo magkakaroon ng buhay sa inyong mga sarili.
[54] Sinuman ang kakain ng aking laman at iinom ng aking dugo ay may buhay na walang hanggan, at ibabangon ko siya sa
huling araw. [55] Sapagkat ang aking laman ay tunay na pagkain, at ang aking dugo ay tunay na inumin. [56] Ang kakain ng
aking laman at iinom ng aking dugo ay nananatili sa akin, at ako sa kaniya.
[57] Gaya ng buhay na Ama na nagsugo sa akin, at gaya ng ako ay nabuhay dahil sa Ama, ang kakain sa akin ay mabubuhay
din dahil sa akin. [58] Ito ang tinapay na bumaba mula sa langit, hindi tulad ng kinain ng mga ninuno at namatay. Ang
kakain ng tinapay na ito ay mabubuhay magpakailanman. [59] Sinabi ni Jesus ang mga bagay na ito sa sinagoga habang siya
ay nagtuturo sa Capernaum.
[60] Pagkatapos nang narinig ng marami sa kaniyang mga alagad ito, sinabi nila, "Ito ay mahirap na katuruan; sino kaya ang
tatanggap nito?" [61] Dahil alam ni Jesus sa kaniyang sarili na ang kaniyang mga alagad ay naguusap-usap tungkol dito,
sinabi niya sa kanila, "Ito ba ay nakasakit sa inyo?
[62] Kung ganoon, paano kung makita ninyo ang Anak ng Tao na umaakyat papunta sa dati niyang kinaroroon? [63] Ang
Espiritu ang siyang nagbibigay buhay. Walang pakinabang ang laman. Ang mga salita na nasabi ko sa inyo ay mga
espiritu, at ang mga ito ay buhay.
[64] Gayun man mayroong ilan sa inyo na hindi mananampalataya." Sapagkat alam ni Jesus mula pa sa simula sino ang
hindi mananampalataya at sino itong magkakanulo sa kaniya. [65] Sinabi niya, " Dahil dito ay sinabi ko sa inyo na walang
isa man na maaring makalapit sa akin maliban na ipagkaloob sa kaniya ng Ama."
[66] Pagkatapos nito, marami sa kaniyang mga alagad ang bumalik at hindi na lumakad kasama niya. [67] Kaya sinabi ni Jesus
sa Labingdalawa, "Hindi rin ninyong gustong umalis? hindi ba?" [68] Sinagot siya ni Simon Pedro, "Panginoon, kanino kami
pupunta? Ikaw ang may mga salita ng buhay na walang hanggan, [69] at kami ay naniwala at nalaman namin na ikaw ang
Banal ng Diyos. "
[70] Sinabi ni Jesus sa kanila, "Hindi ko ba kayo pinili, na Labindalawa, at ang isa sa inyo ay isang diyablo?" [71] Ngayon sinabi
niya ang tungkol kay Judas anak ni Simon Iscariote, sapagkat siya iyon na kabilang sa Labingdalawan na magkakanulo
kay Jesus.

Chapter 7

[1] At pagkatapos ng mga bagay na ito si Jesus ay naglakbay sa Galilea, sapagkat hindi niya gustong pumunta sa Judea dahil
ang mga Judio ay nagpaplanong patayin siya. [2] Ngayon, nalalapit na ang kapistahan ng mga Hudyo, na Kapistahan ng
mga Kanlungan.
[3] Kaya sinabi sa kaniya ng kaniyang mga kapatid na lalaki, "Iwanan mo ang lugar na ito at pumunta ka sa Judea, upang
makita din ng iyong mga alagad ang mga gawaing ginagawa mo. [4] Walang sinumang gumagawa ng anumang bagay na

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

palihim kung siya mismo ay gustong makilala ng hayagan. Kapag ginawa mo ang mga bagay na ito, ipakita mo ang iyong
sarili sa buong mundo."
[5] Sapagkat kahit ang mga kapatid niya ay hindi naniniwala sa kaniya. [6] Kaya sinabi ni Jesus sa kanila, "Ang aking panahon
ay hindi pa dumating, ngunit ang inyong panahon ay palaging nakahanda. [7] Hindi ka maaring kamuhian ng mundo,
ngunit kinamumuhian ako nito dahil ako ay nagpatotoo tungkol dito na ang kaniyang mga gawa ay masama.
[8] Pumunta na kayo sa kapistahan; hindi ako pupunta sa kapistahang ito dahil ang aking oras ay hindi pa natutupad." [9]
Pagkatapos niyang sinabi ang mga bagay na ito sa kanila, siya ay nanatili sa Galilea.
[10] Subalit, pagkatapos pumunta ng kaniyang mga kapatid sa kapistahan, sumunod din siya, hindi hayagan ngunit palihim.
[11] Hinahanap siya ng mga Judio sa kapistahan at sinabi, "Nasaan siya?"
[12] Nagkaroon ng matinding talakayan sa maraming tao tungkol sa kaniya, sinabi ng ilan, "Siya ay mabuting tao." Sinabi ng
iba, "Hindi, nililigaw niya ang karamihan." [13] Ngunit wala ni isa na hayagang nagsalita tungkol sa kaniya dahil sa takot sa
mga Judio.
[14] Nang malapit na matapos ang kapistahan, umakyat si Jesus sa templo at nagsimulang magturo. [15] Namanghang ang mga
Judio at sinasabi, "Paano nagkaroon ng maraming karunungan ang taong ito? Hindi naman siya nakapag-aral." [16] Sinagot
sila ni Jesus at sinabi, "Ang aking katuruan ay hindi akin, ngunit sa kaniya na nagsugo sa akin.
[17] Kung sinuman ang nagnanais gawin ang kaniyang kalooban, malalaman niya ang tungkol sa katuruang ito, kung ito ay
nangagaling sa Diyos o nanggaling sa sarili ko. [18] Sinuman ang magsalita mula sa kaniyang sarili ay naghahangad ng
sariling kalulwalhatian, ngunit sinuman ang naghahangad ng kalulwalhatian sa kaniya na nagsugo sa kaniya, ang taong
iyon ay totoo at walang kasamaan sa kaniya.
[19] Hindi ba binigay sa inyo ni Moises ang kautusan? Gayunman wala sa inyo ang gumagawa ng batas. Bakit gusto ninyo
akong patayin?" [20] Sumagot ang maraming tao, "Mayroon kang isang demonyo. Sino ang may gustong pumatay sa iyo?
[21] Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Gumawa ako ng isang bagay, at namangha kayo dahil dito. [22] Binigyan kayo ni
Moises ng pagtutuli (hindi sa iyon ay nagmula kay Moises, ngunit nagmula sa mga ninuno), at sa Araw ng Pamamahinga
tinutuli ninyo ang isang lalaki.
[23] Kung ang isang lalaki ay tumanggap ng pagtutuli sa Araw ng Pamamahinga upang ang batas ni Moises ay hindi
malabag, bakit kayo nagagalit sa akin dahil ginawa kong ganap na magaling ang isang tao sa Araw ng Pamamahinga? [24]
Huwag humatol ayon sa anyo, ngunit humatol ng may katuwiran.
[25] Sinabi ng ilan sa kanila na taga-Jerusalem, "Hindi ba ito ang siyang hinahangad nilang patayin? [26] At tingnan ninyo,
hayagan siyang nagsasalita at wala silang sinabi sa kaniya. Hindi kaya alam ng mga pinuno na ito ang Cristo, maaari
kaya? [27] Alam natin kung saan nanggaling ang taong ito. Subalit, kapag dumating ang Cristo, walang isa man ang
nakakaalam kung saan siya mangagaling."
[28] Sumisigaw si Jesus sa loob ng templo, nagtuturo at nagsasabi, "Kilala ninyo ako at alam ninyo kung saan ako
nanggaling. Hindi ako pumarito sa aking sarili, ngunit ang nagsugo sa akin ay totoo at hindi niyo siya kilala. [29] Kilala ko
siya dahil ako ay nanggaling mula sa kaniya at ako ay isinugo niya.
[30] Sinusubukan nilang dakpin siya, ngunit walang sinumang nangahas na hulihin siya dahil hindi pa dumadating ang
kaniyang panahon. [31] Subalit, marami sa mga tao ang sumampalataya sa kaniya. Sinabi nila, "Kapag dumating ang Cristo,
gagawa ba siya ng mas maraming tanda kaysa sa mga ginawa ng taong ito?" [32] Narinig ng mga Pariseo ang bulong-
bulungan ng maraming tao tungkol kay Jesus, at ang mga punong pari at ang mga Pariseo ay nagsugo ng mga opisyal
upang hulihin siya.
[33] At sinabi ni Jesus, "Sa sandaling panahon mananatili pa ako kasama ninyo, pagkatapos pupunta na ako sa nagsugo sa
akin. [34] Hahanapin ninyo ako ngunit hindi ninyo ako makikita; kung saan ako papunta, hindi kayo makakasama."
[35] Kaya nag-usap-usap ang mga Judio, "Saan papunta ang taong ito na hindi natin siya kayang hanapin? Pupunta ba siya
sa Pagkakalat sa mga Griyego at tuturuan ang mga Griyego? [36] Ano itong salita na kaniyang sinabi, 'Hahanapin ninyo ako
ngunit hindi ako makikita; kung saan ako pupunta, hindi kayo makakasama'?"
[37] Ngayon sa huling araw, ang dakilang araw ng kapistahan, tumayo si Jesus at sumigaw na nagsasabi, "Kung sinuman ang
nauuhaw, hayaan siyang lumapit sa akin at uminom. [38] Kung sino ang sumampalataya sa akin, gaya ng sinabi ng
kasulatan, mula sa kaniya dadaloy ang mga ilog ng tubig na buhay.
[39] Ngunit sinabi niya ito tungkol sa Espiritu na tatanggapin ng mga mananampalataya sa kaniya; ang Espiritu ay hindi pa
naibibigay dahil si Jesus ay hindi pa nalululwalhati.
[40] Ang ilan sa maraming tao, nang narinig nila ang mga salitang itoay nagsabi, "Tunay nga na ito ang propeta." [41] Sinabi ng
iba, "Ito ang Cristo." Ngunit sinabi ng iba, "Ano, ang Cristo ba ay mangagaling sa Galilea? [42] Hindi ba sinabi ng mga
kasulatan na ang Cristo ay manggagaling sa lahi ni David at mula sa Betlehem, ang nayon kung saan galing si David?"
[43] Kaya nagkaroon ng pagbabahagi sa maraming tao dahil sa kaniya. [44] Ang iba sa kanila ay ninais sanang dakpin siya,
ngunit walang isa man ang humuli sa kaniya.
[45] Pagkatapos bumalik ang mga opisyal sa mga punong pari at mga Pariseo, na nagsabi sa kanila, "Bakit hindi ninyo siya
dinala?" [46] Sumagot ang mga opisyal, "Walang pang tao ang nagsalita kailanman ng katulad nito."
[47] Kaya sinagot sila ng mga Pariseo, "Kayo ba ay nailigaw na rin?" [48] Mayroon ba sa mga namumuno o kahit sino sa mga
Pariseo ang sumampalataya sa kaniya? [49] Ngunit itong maraming tao na hindi alam ang batas—sila ay sinumpa."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

50 Sinabi ni Nicodemo sa kanila, (siya na kabilang sa mga Pariseo na pumunta noong una pa kay Jesus), 51 "Ang ating batas
ba ay humahatol sa isang tao nang hindi muna marinig siya at nabatid kung ano ang kaniyang ginagawa?" 52 Sumagot sila
at sinabi sa kaniya, "Nanggaling ka din ba sa Galilea? Saliksikin at tingnan mo na walang propetang manggagaling sa
Galilea. "
53 [Pagkatapos bawat tao ay nagtungo sa kanilang sariling bahay.

Chapter 8

1 Si Jesus ay nagtungo sa Bundok ng mga Olibo. 2 Kinaumagahan, pumunta siyang muli sa templo, at lahat ng mga tao ay
pumunta sa kaniya; umupo siya at tinuruan sila. 3 Ang mga eskriba at mga Pariseo ay nagdala ng isang babaeng nahuli sa
kasalukuyan ng pangangalunya. Nilagay nila siya sa gitna.
4 At sinabi nila kay Jesus, "Guro, ang babaeng ito ay nahuli sa kasalukuyang ng pangangalunya. 5 Ngayon sa batas inuutos
ni Moises na batuhin ang ganitong uri ng mga tao; ano ang iyong masasabi tungkol sa kaniya?" 6 Sinabi nila ito upang
bitagin siya upang mayroon silang maiparatang sa kaniya, ngunit yumuko si Jesus at sumulat sa lupa gamit ang kaniyang
daliri.
7 Nang patuloy sila sa pagtatanong sa kaniya, siya ay tumayo at sinabi sa kanila, "Ang walang kasalanan sa inyo, siya ang
unang magtapon ng bato sa kaniya." 8 Muli siyang yumuko at nagsulat sa lupa gamit ang kaniyang daliri.
9 Nang narinig nila ito, isa isa silang umalis, simula sa pinakamatanda. Sa bandang huli naiwan si Jesus mag-isa, kasama
ang babae na nasa kanilang kalagitnaan. 10 Tumayo si Jesus at sinabi sa kaniya, "Babae, nasaan ang iyong mga taga-usig?
Wala bang humatol sa iyo?" 11 Sabi niya "Wala ni sinuman, Panginoon." Sabi ni Jesus, "Hindi rin kita hahatulan. Humayo
ka sa iyong pupuntahan; mula ngayon huwag ka nang magkakasala pa."]
12 Muli nagsalita si Jesus sa mga tao at sinabi, "Ako ang ilaw ng mundo; ang sumusunod sa akin ay hindi na maglalakad sa
kadiliman kundi magkakaroon ng liwanag ng buhay." 13 Sinabi sa kaniya ng mga Pariseo, "Ikaw ang nagpapatotoo tungkol
sa iyong sarili; ang iyong patotoo ay hindi tunay."
14 Sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Kahit na ako ang nagpapatotoo tungkol sa aking sarili, ang aking patotoo ay tunay.
Alam ko kung saan ako nanggaling at saan ako pupunta, ngunit kayo hindi ninyo alam kung saan ako nanggaling o saan
ako pupunta. 15 Humahatol kayo ayon sa laman; ako ay walang hinahatulan. 16 Ngunit paghumatol ako, ang aking paghatol
ay tunay dahil hindi ako nag-iisa, ngunit kasama ko ang aking Ama na nagsugo sa akin.
17 Tama, at sa inyong batas ay nakasulat ang pagpapatotoo ng dalawang tao ay tunay. 18 Ako ang nagpapatotoo tungkol sa
aking sarili, at ang Ama na nagsugo sa akin ay nagpapatotoo tungkol sa akin.
19 Sinabi nila sa kaniya, "Nasaan ang iyong ama?" Sumagot si Jesus, "Hindi ninyo ako kilala ni ang aking Ama; kung
nakilala ninyo ako, makilala niyo na rin ang aking Ama." 20 Sinabi niya ang mga salitang ito na malapit sa lugar ng ingat-
yaman noong siya ay nagturo sa templo, at walang sinuman ang humuli sa kaniya dahil hindi pa dumarating ang
kaniyang oras.
21 Sinabi niya muli sa kanila, "Ako ay aalis; hahanapin ninyo ako at mamamatay kayo sa inyong kasalanan. Kung saan ako
pupunta, hindi kayo makakasama." 22 Sabi ng mga Judio "Papatayin ba niya ang kaniyang sarili, siya na nagsabi, 'Kung
saan ako pupunta, hindi kayo makakasama'?"
23 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Kayo ay nagmula sa ibaba; ako ay nagmula sa itaas. Kayo ay sa sanlibutang ito; ako ay hindi
sa sanlibutang ito. 24 Kaya, sinabi ko sa inyo na mamamatay kayo sa inyong mga kasalanan. Sapagkat maliban na
maniniwala kayo na AKO NGA, mamamatay kayo sa inyong mga kasalanan."
25 Kaya sinabi nila sa kaniya, "Sino ka?" Sinabi ni Jesus sa kanila, "Kung ano sinabi ko sa inyo mula pa sa simula. 26 Marami
akong mga bagay na sasabihin at hahahtulan tungkol sa inyo. Subalit, ang nagpadala sa akin ay totoo; at ang mga bagay
na narinig ko sa kaniya, ang mga ito ay sinasabi ko sa mundo." 27 Hindi nila naunawaan na siya ay nagsasalita sa kanila
tungkol sa Ama.
28 Sinabi ni Jesus, "Kapag itinaas na ninyo ang Anak ng Tao, saka ninyo makikilala na AKO NGA, at wala akong ginawa sa
aking sarili. Ayon sa itinuro ng aking Ama, sinasabi ko ang mga bagay na ito. 29 Ang nagsugo sa akin ay nasa akin, at hindi
niya ako iniwang mag-isa, dahil palagi kong ginagawa ang mga bagay na nakakalugod sa kaniya." 30 Habang sinasabi ni
Jesus ang tungkol sa mga bagay na ito, marami ang naniwala sa kaniya.
31 Sinabi ni Jesus sa mga Judio na naniwala sa kaniya, "Kapag kayo ay nanatili sa aking salita, kayo nga ay tunay kong mga
alagad; 32 at malalaman ninyo ang katotohan, at ang katotohanan ang magpapalaya sa inyo. 33 Sumagot sila sa kaniya,
"Kami ay mga lahi ni Abraham at hindi kailanman inalipin ng kahit sinuman; paano mo nasabi, 'Kayo ay mapapalaya?"
34 Si Jesus ay sumagot sa kanila, "Tunay nga, sinabi ko sa inyo, kung sinuman ang magkasala ay alipin ng kasalanan. 35 Ang
alipin ay hindi laging nananatili sa tahanan; ang anak ay laging nananatili. 36 Kung gayon, kapag pinalaya na kayo ng
Anak, kayo ay tunay ngang malaya.
37 Alam ko na kayo ay kaapu-apuhan ni Abraham; gusto ninyo akong patayin dahil ang aking mga salita ay walang lugar
sa inyo. 38 Sinasabi ko ang mga bagay na nakita ko sa aking Ama, at kayo din ginagawa ninyo ang mga bagay na narinig
ninyo mula sa inyong ama.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[39] Sila ay sumagot at sinabi sa kaniya, "Ang aming ama ay si Abraham." Sinabi ni Jesus sa kanila, "Kung kayo ay mga anak
ni Abraham, gagawin ninyo ang mga gawain ni Abraham. [40] Ngunit, ngayon ninanais ninyo na patayin ako na isang taong
nagsabi sa inyo ng katotohan na narinig ko mula sa Diyos. Hindi ito ginawa ni Abraham. [41] Ginawa ninyo ang gawain ng
inyong ama." Sinabi nila sa kaniya, "Hindi kami ipinanganak sa seksual na imoralidad; may isa kaming Ama, ang Diyos."
[42] Sabi ni Jesus sa kanila, "Kung ang Diyos ang inyong Ama, mamahalin ninyo ako, sapagkat ako ay nagmula at nanggaling
sa Diyos; sapagkat hindi ako naparito dahil sa aking sarili lamang, kundi isinugo niya ako. [43] Bakit hindi ninyo
naiintindihan ang aking mga salita? Ito ay dahil hindi ninyo kayang makinig sa aking mga salita. [44] Kayo ay mula sa
inyong ama na ang diablo, at hinahangad ninyong gawin ang mga kahalayan mula sa inyong ama. Siya ay isang
mamamatay tao mula sa simula at hindi nananatili sa katotohanan dahil walang katotohanan sa kaniya. Kapag nagsalita
siya ng kasinungalingan, siya ay nagsasalita sa sarili niyang kalikasan dahil siya ay sinungaling at ang ama ng
kasinungalingan.
[45] Subalit, dahil nagsasalita ako ng katotohanan hindi kayo naniniwala. [46] Sino sa inyo ang hahatol sa aking kasalanan?
Kung nagsasalita ako ng katotohanan, bakit hindi ninyo ako pinapaniwalaan? [47] Ang sa Diyos ay nakikinig sa mga salita
ng Diyos; hindi ninyo naririnig ang mga ito dahil hindi kayo sa Diyos."
[48] Ang mga Judio ay sumagot at sinabi sa kaniya "Hindi ba tama ang sinabi namin na ikaw ay isang Samaritano at may
demonyo," [49] Sumagot si Jesus, "Wala akong demonyo; pero pinaparangalan ko ang aking ama, at hindi ninyo ako
pinaparangalan.
[50] Hindi ko hinahanap ang sarili kong kaluwalhatian; mayroong isang naghahanap at naghahatol. [51] Tunay nga, sinabi ko
sa inyo, kung sinuman ang tutupad ng aking salita, hindi niya kailanman makikita ang kamatayan.
[52] Sinabi ng mga Judio sa kaniya, "Ngayon alam namin na mayroon kang demonyo. Si Abraham at ang mga propeta ay
namatay; pero sinasabi mo, 'Kung sinuman ang tutupad sa aking salita ay hindi kailanman matitikman ang kamatayan.' [53]
Hindi ka nakakahigit sa aming amang si Abraham na namatay, hindi ba? Ang mga propeta din ay namatay. Kanino mo
hinahalintulad ang iyong sarili?"
[54] Sumagot si Jesus, "Kung niluluwalhati ko ang aking sarili, ang aking kaluwalhatian ay walang halaga; ang
nagluluwalhati sa akin ay ang aking Ama—na sinasabi ninyo na siya ang inyong Diyos. [55] Hindi niyo siya nakikila, pero
kilala ko siya. Kung sasabihin ko, 'Hindi ko siya kilala,' maitutulad ako sa inyo na sinungaling. Subalit, kilala ko siya at
tinutupad ko ang kaniyang salita. [56] Ang iyong amang si Abraham ay nagalak na nakikita ang araw ko; nakita niya ito at
natuwa."
[57] Sabi ng mga Judio sa kanya, "Hindi ka pa limampung taon gulang, at nakita mo na si Abraham?" [58] Sabi ni Jesus sa
kanila, "Tunay nga, sinasabi ko sa inyo, bago ipanganak si Abraham, ay AKO NGA." [59] Kaya dumampot sila ng mga bato
para batuhin siya ngunit nagtago si Jesus at lumabas ng templo.

Chapter 9

[1] Ngayon nang si Jesus ay dumaan, nakakita siya ng isang taong bulag mula pa sa kapanganakan. [2] Tinanong siya ng
kaniyang mga alagad, "Rabi, sino ang nagkasala, ang taong ito o ang kaniyang mga magulang, na dapat siyang isilang na
bulag?"
[3] Sumagot si Jesus, "Hindi nagkasala ang taong ito ni ang kaniyang mga magulang, kundi upang ang mga gawa ng Dios ay
mahayag sa kaniya. [4] Kailangan nating gawin ang mga gawain niya na siyang nagpadala sa akin habang araw pa.
Darating ang gabi na kung kailan wala ng kayang gumawa.
[5] Habang ako ay nasa sanlibutan, ako ang ilaw ng sanlibutan."
[6] Pagkatapos sabihin ni Jesus ang mga bagay na ito, dumura siya sa lupa, gumawa ng putik sa pamamagitan ng laway, at
pinahiran ng putik ang mga mata ng lalake. [7] Sinabi niya sa kaniya, "Pumunta ka at maghilamos sa languyan ng Siloam
(na isinalin na 'isinugo')." Kaya't umalis ang lalake, naghilamos, at bumalik nang nakakakakita na.
[8] Pagkatapos, ang mga kapitbahay ng lalake at iyong mga dating nakakita sa kaniya bilang isang pulubi ay nagsasabi,
"Hindi ba't ito ang lalaking dating nakaupo at namamalimos?" [9] Sinabi ng ilan, "Siya nga." Sinabi ng iba, "Hindi, ngunit
siya ay kamukha niya." Ngunit sinasabi niya, "Ako nga iyon."
[10] Sinabi nila sa kaniya, "Kung gayon paanong nabuksan ang iyong mga mata?" [11] Sumagot siya, "Ang taong tinatawag na
Jesus ay gumawa ng putik at pinahiran ang aking mga mata at sinabi sa akin, "Pumunta ka sa Siloam at maghilamos.'
Kaya umalis ako at naghilamos, at nanumbalik ang aking paningin." [12] Sinabi nila sa kaniya, "Nasaan siya?" sumagot siya,
"Hindi ko alam."
[13] Dinala nila ang lalaki na dating bulag sa mga Pariseo. [14] Ngayon iyon ay Araw ng Pamamahinga nang si Jesus ay
gumawa ng putik at pinadilat ang kaniyang mga mata. [15] Pagkatapos tinanong siya muli ng mga Pariseo kung paano niya
natanggap ang kaniyang paningin. Sinabi niya sa kanila, "Nilagyan niya ng putik ang aking mga mata, naghilamos ako, at
ngayon nakakakita na ako."
[16] Sinabi ng ilang mga Pariseo, "Ang taong ito ay hindi galing sa Dios dahil hindi niya tinutupad ang Araw ng
Pamamahinga." Sinabi ng iba, "Papaanong makakagawa ng ganyang mga pangitain ang isang tao na iyon na
makasalanan?" Kaya nagkaroon ng pagkakabaha-bahagi sa kanilang kalagitnaan. [17] Kaya tinanong nilang muli ang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

lalaking bulag, "Ano ang masasabi mo tungkol sa kaniya dahil pinadilat niya ang iyong mga mata?" Sinabi ng lalaking
bulag, "Siya ay isang propeta." 18 Ngayon ang mga Judio ay hindi pa din naniniwala tungkol sa kaniya na dating bulag at
nakamit ang kaniyang paningin hanggang sa tinawag nila ang mga magulang ng iyong nagkamit ng kaniyang paningin.
19 Tinanong nila ang mga magulang, "Ito ba ang inyong Anak na sinasabi ninyong pinangangak na bulag? Papaanong
nakakakita na siya ngayon?" 20 Kaya sumagot ang kaniyang mga magulang sa kanila, "Alam naming ito ang aming anak at
siya ay bulag nang isilang. 21 Kung paano siya ngayon ay nakakakita na, hindi namin alam, at kung sino ang nagpadilat sa
kaniyang mga mata, hindi namin alam. Tanungin ninyo siya. Siya ay matanda na. Makakapag-salita siya para sa kaniyang
sarili."
22 Sinabi ito ng kaniyang mga magulang sapagkat takot sila sa mga Judio. Sapagkat nagkasundo na ang mga Judio na kung
sinumang magpahayag na si Jesus ay ang Cristo, dapat siyang palayasin sa sinagoga. 23 Dahil dito, sinabi ng kaniyang mga
magulang, "Siya ay matanda na. Tanungin ninyo siya.
24 Kaya sa pangalawang pagkakataon tinawag nila ang lalake na naging bulag at sinabi sa kaniya, "Magbigay papuri ka sa
Dios. Alam naming makasalanan ang taong iyon." 25 At sumagot ang taong iyon, "Kung siya man ay isang makasalanan,
hindi ko alam. Isang bagay ang alam ko: Noon ako ay bulag, at ngayon ako ay nakakakita na."
26 At sinabi nila sa kaniya, "Ano ang ginawa niya sa iyo? Paano niya pinadilat ang iyong mga mata?" 27 Sumagot siya,
"Sinabi ko na sa inyo at hindi ninyo pinakinggan! Bakit ninyo gustong itong marinig muli? Hindi ninyo nais maging
alagad din niya, hindi ba?" 28 Nilait nila siya at sinabi, "Ikaw ay kaniyang alagad, ngunit kami ay mga alagad ni Moises. 29
Alam namin na ang Dios ay nakipag-usap kay Moises, ngunit para sa taong iyon, hindi namin alam kung saan siya
nanggaling."
30 Ang lalake ay sumagot at sinabi sa kanila, "Bakit, ito ay isang kamangha-manghang bagay, at hindi ninyo alam kung
saan siya nagmula, gayon pinadilat niya ang aking mga mata. 31 Alam natin na ang Diyos ay hindi nakikinig sa mga
makasalanan, ngunit kung ang isang tao ay sumasamba sa Diyos at gumagawa ng kaniyang kalooban, siya ay
pakikinggan ng Diyos.
32 Mula ng nagsimula ang mundo hindi kailanman narinig na napadilat ng sinuman ang mga mata ng isang taong
isinilang na bulag. 33 Kung ang taong ito ay hindi galing sa Diyos, wala siyang kayang gawin." 34 Sumagot sila at sinabi sa
kaniya, "Ikaw ay pawang ipinanganak sa mga kasalanan, at tinuturuan mo kami ngayon?" Pagkatapos ay pinalabas nila
siya sa sinagoga.
35 Narinig ni Jesus na pinalayas nila siya sa sinagoga. Nakita niya siya at sinabi, "Sumasampalataya ka ba sa Anak ng Tao?"
36 Sumagot siya at sinabi, "Sino siya, Panginoon, upang sasampalataya ako sa kaniya?" 37 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Nakita
mo na siya, at siya itong nakikipag-usap sa iyo." 38 Sinabi ng lalake, "Panginoon, sumasampalataya ako." Pagkatapos,
sumamba siya sa kaniya.
39 Sinabi ni Jesus, "Naparito ako sa mundong ito para sa paghuhukom upang ang mga hindi nakakakita ay makakita, at
upang ang mga nakakakita ay maging bulag." 40 Narinig ng ilan sa mga Pariseo na kasama niya ang mga bagay na ito, at
nagtanong sa kaniya, "Bulag din ba kami?" 41 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Kung kayo ay mga bulag, wala sana kayong
kasalanan. Subalit, ngayon sinasabi ninyong, "Nakakakita kami," kaya ang inyong kasalanan ay nananatili.

Chapter 10

1 "Tunay nga, sinasabi ko sa inyo, ang hindi pumasok sa pamamagitan ng pinto papasok sa kulungan ng tupa, subalit
umaakyat sa ibang daanan, ang taong iyon ay isang magnanakaw at isang tulisan. 2 Ang pumapasok sa pamamagitan ng
pinto ay ang tagapag-alaga ng tupa.
3 Binubuksan siya ng tagapagbantay ng tarangkahan. Pinapakinggan ng mga tupa ang kaniyang boses, at tinatawag niya
ang sarili niyang tupa sa kani-kanilang pangalan at pinangungunahan silang palabas. 4 Kapag nailabas na niya ang lahat
nang sariling kaniya, pinangungunahan niya sila, at sumusunod sa kaniya ang mga tupa sapagkat kilala nila ang
kaniyang boses.
5 Hindi sila susunod sa isang estranghero ngunit sa halip ay iiwasan ito, sapagkat hindi nila kilala ang boses ng mga
estranghero." 6 Sinabi ni Jesus sa kanila ang talinghagang ito, ngunit hindi nila naintindihan kung ano ang mga bagay na
ito na sinasabi niya sa kanila.
7 Pagkatapos muling sinabi ni Jesus sa kanila, "Tunay nga, sinasabi ko sa inyo, ako ang pinto ng mga tupa. 8 Lahat nang
naunang dumating sa akin ay mga magnanakaw at mga tulisan, ngunit ang mga tupa ay hindi nakinig sa kanila.
9 Ako ang tarangkahan. Kung sinumang pumapasok sa pamamagitan ko, siya ay maliligtas; siya ay papasok at lalabas at
makakahanap ng pastulan. 10 Ang magnanakaw ay hindi pumarito maliban sa pagnanakaw, pagpatay, at pagwasak. Ako
ay pumarito upang sila ay magkaroon ng buhay at magkaroon ng kasaganaan nito.
11 Ako ang mabuting pastol. Inialay ng mabuting pastol ang kaniyang buhay para sa mga tupa. 12 Ang isang bayarang-
lingkod, na hindi isang pastol, na hindi nagmamay-ari ng mga tupa, ay nakikitang dumarating ang lobo at pinababayaan
ang mga tupa at tumatakas. Tinatangay ng lobo ang mga ito at pinangangalat ang mga ito. 13 Siya ay tatakbo dahil siya ay
isang bayarang-lingkod at hindi nagmamalasakit sa mga tupa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

14 Ako ang mabuting pastol, at kilala ko ang sa akin, at ang sa akin ay nakikilala ako. 15 Kilala ako ng Ama, at kilala ko ang
Ama, at ibinigay ko ang aking buhay para sa mga tupa. 16 Mayroon akong iba pang mga tupa na wala sa tupahang ito. Sila
din, kailangan kong dalhin, at makikinig sila sa aking boses upang magkaroon lamang ng isang kawan at isang pastol.
17 Ito ang dahilan kung bakit ako iniibig ng Ama: Ibibigay ko ang aking buhay upang muli kong kunin. 18 Walang sinumang
kukuha nito sa akin, kundi kusa ko itong ibibigay. Ako'y mayroong kapangyarihang ibigay ito, at mayroon din akong
kapangyarihan na ito ay kunin muli. Natanggap ko ang utos na ito mula sa Ama."
19 Isang pagkakabaha-bahagi ang muling nangyari sa gitna ng mga Judio dahil sa mga salitang ito. 20 Sinabi ng marami sa
kanila, "Mayroon siyang demonyo at nababaliw. Bakit kayo nakikinig sa kaniya?" 21 Sinabi ng iba, "Hindi ito ang mga
pahayag ng isang inaalihan ng isang demonyo. Kaya ba ng isang demonyo na makapagpadilat ng mga mata ng isang
bulag?"
22 At dumating ang Kapistahan ng Pagtatalaga sa Jerusalem. 23 Taglamig noon, at naglalakad si Jesus sa templo sa portiko
ni Solomon. 24 At pinaligiran siya ng mga Judio at sinabi sa kaniya, "Hanggang kailan mo kami pananatilihing bitin? Kung
ikaw ang Cristo, sabihin mo nang maliwanag."
25 Sumagot si Jesus sa kanila, "Sinabihan ko kayo, ngunit hindi kayo naniwala. Ang mga gawain na aking ginawa sa ngalan
ng aking Ama, ang mga ito ang magpapatotoo patungkol sa akin. 26 Gayunman hindi kayo naniwala dahil hindi ko kayo
mga tupa.
27 Naririnig ng aking tupa ang aking boses; kilala ko sila, at sila ay sumusunod sa akin. 28 Ibinigay ko sa kanila ang buhay
na walang hanggang; hindi sila malilipol, at walang sinumang makaaagaw sa kanila sa aking kamay.
29 Ang aking Ama na siyang nagbigay sa kanila sa akin, ay dakila kaysa sa lahat, at walang sinuman na kayang umagaw sa
kanila sa kamay ng Ama. 30 "Ako at ang Ama ay iisa." 31 Pagkatapos ay kumuhang muli ng mga bato ang mga Judio upang
batuhin siya.
32 Sinagot sila ni Jesus, "Ipinakita ko sa inyo ang maraming mabubuting gawain mula sa Ama. Alin sa mga gawaing ito ang
dahilan na pagbabatuhin ninyo ako?" 33 Sumagot ang mga Judio sa kaniya, "Hindi ka namin binabato dahil sa anumang
mabuting gawain, kundi dahil sa paglapastangan, dahil ikaw na isang tao, ginagawa mong Diyos ang iyong sarili."
34 Sumagot si Jesus sa kanila, "Hindi ba nasusulat sa inyong batas, 'Sinabi ko, "kayo ay mga diyos?'" 35 Kung tinatawag
niyang mga diyos sila na dinatnan ng salita ng Diyos (at ang kasulatan ay hindi maaaring sirain), 36 sinasabi ba ninyo ang
tungkol sa kaniya na siyang itinalaga ng Ama at isinugo sa mundo, 'Ikaw ay naglalapastangan,' dahil sinabi kong, 'Ako ang
Anak ng Diyos'?
37 Kung hindi ko ginagawa ang gawain ng aking Ama, huwag kayong manampalataya sa akin. 38 "Subalit, kung ginagawa
ko ang mga iyon, kahit na hindi kayo manampalataya sa akin, maniwala kayo sa mga gawain upang malaman ninyo at
maunawaan na ang Ama ay nasa sa akin at ako ay nasa sa Ama." 39 Sinubukan muli nilang lupigin si Jesus, ngunit siya ay
umalis sa kanilang mga kamay.
40 Umalis muli si Jesus patungo sa ibayo ng Jordan sa lugar nang una'y pinagbabautismuhan ni Juan, at siya ay nanatili
doon. 41 Maraming tao ang lumapit kay Jesus. Patuloy nilang sinasabi, "Sa katunayan walang ginawang mga tanda si Juan,
ngunit lahat ng mga bagay na sinabi ni Juan tungkol sa taong ito ay totoo." 42 Doon ay maraming sumampalataya kay
Jesus.

Chapter 11

1 Ngayon, may isang lalaki na nagngangalang Lazaro na may karamdaman. Siya ay mula sa Bethania na ang nayon ni
Maria at ng kaniyang babaeng kapatid na si Martha. 2 Siya rin ang Maria na magpapahid ng mira sa Panginoon at
magpupunas gamit ang kaniyang buhok sa mga paa ng Panginoo, siya ang kapatid ni Lazaro na siyang may
karamdaman.
3 At nagpasabi ng mensahe ang magkapatid na babae kay Jesus at sinabi, "Panginoon, tingnan mo, ang iyong minamahal
ay may karamdaman." 4 Nang marinig ito ni Jesus, sinabi niya, "Ang karamdamang ito ay hindi magtatapos sa kamatayan,
sa halip ito ay para sa kaluwalhatian ng Diyos upang ang Anak ng Diyos ay maluwalhati sa pamamagitan nito."
5 Ngayon mahal ni Jesus si Marta at ang kaniyang kapatid na babae at si Lazaro. 6 Nang marinig ito ni Jesus, nanatili pa
siya ng dalawang araw sa lugar kung nasaan siya. 7 Pagkatapos nito, sinabi niya sa kaniyang mga alagad, "Tayo nang muli
sa Judea."
8 Sinabi ng mga alagad sa kaniya, "Rabi, ngayon palang ay sinusubukan kang batuhin ng mga Judio, at babalik ka ba muli
roon? 9 Sumagot si Jesus, "Hindi ba sa isang araw ay may labingdalawang oras na liwanag? Kapag ang isang tao ay
lumalakad samantalang araw, hindi siya matitisod sapagkat nakakakita siya sa pamamagitan ng liwanag ng araw.
10 Gayon pa man, kung siya ay lumalakad sa gabi, siya ay matitisod dahil wala sa kaniya ang liwanag. 11 Sinabi ni Jesus ang
mga bagay na ito, at pagkatapos ng mga bagay na ito, sinabi niya sa kanila, "Ang ating kaibigan na si Lazaro ay nakatulog,
subalit pupunta ako doon upang gisingin siya mula sa kaniyang pagkakatulog."
12 Kaya sinabi ng mga alagad sa kaniya, "Kung si Lazaro ay nakatulog, siya ay gagaling. 13 Ngayon, sinabi sa kanila ni Jesus
ang tungkol sa kamatayan ni Lazaro, ngunit inakala nilang lahat na ito ay tungkol lamang sa pagpapahinga sa pagtulog. 14
Pagkatapos, sinabi sa kanila ni Jesus nang malinaw, "Si Lazaro ay patay na."

15 Para sa inyong kapakanan, masaya ako na wala ako roon upang kayo ay maniwala. Pumunta tayo sa kaniya. 16 Si Tomas
na dating tinatawag na Didimo, sinabi niya sa kapwa niya alagad, "Pumunta rin tayo, upang mamatay din tayo kasama ni
Jesus."
17 Nang dumating si Jesus, nalaman niya na apat na araw ng nasa libingan si Lazaro. 18 Ngayon, malapit ang Bethania sa
Jerusalem, mga labinglimang estadio ang layo. 19 Maraming mga Judio ang pumunta kina Marta at Maria, upang aliwin
sila tungkol sa kanilang kapatid na si Lazaro. 20 At nang marinig ni Marta na paparating si Jesus, pumunta siya at
sinalubong siya, ngunit si Maria ay nanatiling nakaupo pa rin sa kanilang bahay.
21 Sinabi ni Marta kay Jesus, "Panginoon, kung nandito ka lang sana, hindi mamamatay ang kapatid ko. 22 Kahit ngayon,
alam ko na kahit ano ang iyong hingiin sa Diyos ay ibibigay niya sa iyo." 23 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Ang kapatid mo ay
babangong muli."
24 Sinabi ni Marta sa kaniya, "Alam ko na muli siyang babangon sa muling pagkabuhay sa huling araw." 25 Sinabi ni Jesus
sa kaniya, "Ako ang muling pagkabuhay at ang buhay; ang sumasampalataya sa akin, bagama't siya ay mamamatay,
gayon ma'y mabubuhay siya; 26 at sinuman ang nabubuhay at sumasampalataya sa akin ay hindi na mamatay.
Naniniwala ka ba dito?"
27 Sinabi niya sa kaniya, "Oo Panginoon, naniniwala ako na ikaw ang Cristo, ang Anak ng Diyos na siyang paparito sa
mundo." 28 Matapos niyang sabihin ito, umalis siya at tinawag si Maria na kaniyang kapatid, nang sarilinlan. Sinabi niya,
"Narito ang Guro at ipinatatawag ka." 29 Nang marinig ito ni Maria, mabilis siyang tumayo at pumunta kay Jesus.
30 Ngayon, hindi pa nakakarating sa nayon si Jesus, kundi nandoon pa rin siya sa lugar kung saan siya kinatagpo ni Marta.
31 At ang mga Judio na kasama ni Maria sa kanilang bahay, na umaaliw sa kaniya, nang makita nilang nagmamadali
siyang tumayo at umalis, sinundan nila siya, inakala nila na pupunta siya sa libingan upang doon umiyak. 32 Nang
makarating si Maria kung saan naroroon si Jesus, at siya ay nakita niya, nagpatirapa siya sa kaniyang mga paa at sinabi
sa kaniya, "Panginoon, kung nandito lamang kayo, hindi sana namatay ang aking kapatid."
33 Nang makita ni Jesus na siya ay umiiyak at ang mga Judio na kasama niya ay umiiyak din, naghinagpis ang kaniyang
espirtu at nabagabag; 34 sinabi niya, "Saan niyo sya inilibing?" Sinabi nila sa kaniya, "Panginoon, pumarito kayo at
tingnan." 35 Si Jesus ay tumangis.
36 Pagkatapos, sinabi ng mga Judio, "Tignan ninyo kung gaano niya kamahal si Lazaro!" 37 Pero sinabi ng ilan, "Hindi ba
kaya ng taong ito na siyang nagmulat ng mga mata ng dati ay bulag, na gawin ring hindi mamatay ang lalaking ito?"
38 Pagkatapos, habang si Jesus ay muling naghihinagpis, pumunta siya sa libingan. Ngayon ito ay isang kuweba at may
isang batong nakatakip dito. 39 Sinabi ni Jesus, "Alisin ang bato." Si Martha, na kapatid ni Lazaro na namatay, ay nagsabi
kay Jesus, "Panginoon, sa mga oras na ito ang kaniyang katawan ay naaagnas na, sapagkat apat na araw na ang nakalipas
mula nang siya ay mamatay." 40 Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Hindi ko ba sinabi sa iyo na kung ikaw ay maniwala makita mo
ang kaluwalhatian ng Diyos?"
41 Kaya inalis nila ang bato. Tumingala si Jesus at sinabi, "Ama, nagpapasalamat ako sa iyo dahil pinakinggan mo ako. 42
Alam ko na lagi mo akong pinakikinggan, pero ito ay dahil sa mga taong nakatayong palibot sa akin kaya sinabi ko ito,
upang maniwala sila na isinugo mo ako."
43 Matapos niyang sabihin ito, sumigaw siya nang may malakas na boses, "Lazaro, lumabas ka!" 44 Lumabas ang patay na
lalaki, na nakabalot ang mga kamay at mga paa ng damit panglibing at ang kaniyang mukha ay nababalot din ng tela.
Sinabi ni Jesus sa kanila, kalagan ninyo siya at pakawalan."
45 At ang maraming Judio na pumunta kay Maria at nakita kung ano ang ginawa ni Jesus, ay sumampalataya sa kaniya; 46
ngunit may ilan sa kanila ang umalis papunta sa mga Pariseo at sinabi ang mga ginawa ni Jesus.
47 At tinipon ng mga pinunong pari at ng mga Pariseo ang konseho at sinabi, "Ano ang ating gagawin? Ang taong ito ay
maraming ginagawang mga tanda. 48 Kung hahayaan natin siyang mag-isa katulad ng ganito, lahat ay maniniwala sa
kaniya; ang mga Romano ay paparito at kukunin ang ating lugar at gayon din ang ating bansa.
49 Gayon pa man, may isang lalaki sa kanila, si Caifas na ang pinakapunong pari nang taong iyon ay nagsabi sa kanila,
"Wala kayong nalalaman. 50 Hindi ba ninyo iniisip na ito ay naaangkop na may isang taong dapat mamatay para sa mga
tao kaysa ang buong bansa ang mamatay."
51 Ngayon, sinabi niya ito hindi sa kaniyang sariling pagkukusa; sa halip, dahil siya ang pinakapunong pari ng taong iyon,
nagpropesiya siya na si Jesus ay dapat mamatay para sa bansa, 52 at hindi para sa bansa lamang, kundi upang tipunin din
ni Jesus ang mga anak ng Diyos na nakakalat sa iba't ibang lugar. 53 Kaya mula ng araw na iyon ay pinagplanuhan na nila
kung paano papatayin si Jesus.
54 Hindi na naglalakad ng hayag si Jesus sa gitna ng mga Judio, ngunit umalis siya doon at pumunta sa isang bansa na
malapit sa ilang sa isang bayan na tinatawag na Efraim. Doon ay nanatili siya kasama ang mga alagad. 55 Ngayon ang
Paskwa ng mga Judio ay nalalapit na, marami ang pumunta sa Jerusalem mula sa mga bansa upang linisin ang kanilang
mga sarili.
56 Hinahanap nila si Jesus, at pinag-uusapan nila sa isa't isa habang sila ay nakatayo sa templo, "Ano sa inyong palagay?
Hindi kaya siya darating sa kapistahan?" 57 Ngayon, ipinag-utos ng mga punong pari at mga Pariseo na kung sinuman ang
nakakaalam kung nasaan si Jesus ay ipagbigay-alam nila ito upang sa gayon maaari nila siyang dakipin.

Chapter 12

[1] Anim na araw bago ang Paskwa, nagpunta si Jesus sa Bethania, kung saan naroon si Lazaro na siyang binuhay niya
mula sa mga patay. [2] Kaya hinandaan nila siya ng hapunan doon, at si Marta ang nagsisilbi, habang si Lazaro ay isa sa
mga naupo sa mesa kasama ni Jesus. [3] Pagkatapos kumuha si Maria ng isang litra ng pabango mula sa purong nardo na
napakamahal, at pinahiran nito ang mga paa ni Jesus at pinunasan ng kaniyang buhok ang kaniyang mga paa, at napuno
ang buong bahay ng halimuyak ng pabango.
[4] Si Judas Iscariote, isa sa mga alagad na magkakanulo sa kaniya, ay nagsabi, [5] "Bakit hindi ipinagbili ang pabango na ito
ng tatloong daang dinario at ibigay sa mahihirap. [6] Ngayon, sinabi niya ito, hindi dahil sa may malasakit siya sa mga
mahihirap, kundi dahil siya ay isang magnanakaw: siya ang may hawak ng sisidlan ng pera, at kumukuha dito ng ilang
pera para sa kaniyang sarili.
[7] Sinabi ni Jesus, " Hayaan ninyong ilaan niya ang mayroon siya para sa araw ng aking libing. [8] Palagi ninyong kapiling
ang mga mahihirap, ngunit hindi ninyo ako laging makakasama."
[9] Ngayon, napag-alaman ng maraming mga Judiio na naroon si Jesus, at sila ay dumating, hindi lamang dahil kay Jesus,
ngunit nagbabakasakali rin silang makita si Lazaro na binuhay ni Jesus mula sa mga patay. [10] Ang mga punong pari ay
nagsabwatan upang patayin na rin si Lazaro, [11] dahil siya ang dahilan kung bakit maraming mga Judio ang nagsi-alis at
sumampalataya kay Jesus.
[12] Nang sumunod na araw, napakaraming tao ang dumating para sa kapistahan. Nang kanilang marinig na si Jesus ay
darating sa Jerusalem, [13] kumuha sila ng mga sanga sa mga puno ng palma, at lumabas upang salubungin siya at
sumigaw: "Osana! Pinagpala siya na pumaparito sa pangalan ng Panginoon, ang Hari ng Israel!"
[14] Nakita ni Jesus ang isang asno, at umupo siya rito, gaya ng nasusulat, [15] "Huwag kang matakot, mga anak na babae ng
Sion, tingnan, ang inyong Hari ay dumarating, nakaupo sa isang batang asno."
[16] Hindi naunawaan ng kaniyang mga alagad ang mga ito sa simula, ngunit nang maluwalhati na si Jesus, naalala nila na
ang mga bagay na ito ay nasulat patungkol sa kaniya at na ginawa nila sa kaniya ang mga bagay na ito ay.
[17] Ngayon ang maraming mga tao na nakasama ni Jesus ng tawagin niya si Lazarus palabas sa libingan at binuhay mula
sa mga patay, ay nagpatotoo sa iba. [18] Ito rin ang dahilan kung bakit ang mga tao ay lumabas upang salubungin siya, dahil
narinig nilang ginawa niya ang tandang ito. [19] Kaya nagsabi ang mga Pariseo sa isa't isa: Tingnan ninyo, wala kayong
magagawa; tingnan ninyo, ang sanlibutan ay sumusunod sa kaniya."
[20] Ngayon, may ilang mga Griyego na kasama nilang umakyat upang sumamba sa kapistahan. [21] Lumapit sila kay Felipe na
mula sa Bethsaida ng Galilea, at tinanong siya na nagsasabi, "Ginoo, nais naming makita si Jesus." [22] Pumunta si Felipe at
sinabi kay Andres; si Andres ay pumunta kasama si Felipe, at sinabi nila kay Jesus.
[23] Sinagot sila ni Jesus at sinabi, "Ang oras ay dumating na upang ang Anak ng Tao ay luwalhatiin. [24] Tunay nga na sinasabi
ko sa inyo, maliban na ang butil ng trigo ay mahulog sa lupa at mamatay, ito ay nanatili sa kaniyang sarili na mag-isa,
ngunit kung ito ay mamatay, magbubunga ito ng napakarami.
[25] Ang nagmamahal sa kaniyang buhay ay mawawalan nito, subali't ang namumuhi sa kaniyang buhay sa mundong ito ay
mapapanatili ito para sa walang hanggang buhay. [26] Kung sinuman ang maglingkod sa akin, sumunod siya sa akin, at
kung saan ako naroroon, ang aking lingkod ay naroon din. Kung sinuman ang maglingkod sa akin, pararangalan siya ng
Ama.
[27] Ang aking kaluluwa ay nababagabag ngayon, "Ano ang aking sasabihin? 'Ama, iligtas mo ako sa oras na ito'? Subalit
dahil dito, naparito ako sa oras na ito. [28] Ama, luwalhatiin mo ang iyong pangalan." Pagkatapos isang tinig ang nagmula sa
langit, at nagsabi, "Niluwalhati ko na at muli ko rin itong luluwalhatiin" [29] Pagkatapos ang maraming mga tao na nakatayo
sa malapit at nakarinig nito ay nagsabi na kumulog. Sinabi ng iba, "Isang anghel ang nagsalita sa kaniya."
[30] Sumagot si Jesus at nagsabi, "Ang tinig na ito ay hindi dumating alang-alang sa akin, kundi para sa inyong kapakanan. [31]
Ngayon na ang paghuhukom nitong mundo. Ngayon itataboy ang prinsipe ng mundong ito.
[32] At ako, kung ako ay maitaas mula sa lupa, aking ilalapit ang mga tao sa aking sarili. [33] Sinabi niya ito upang ipahiwatig
kung sa paanong paraan na kamatayan siya mamamatay.
[34] At sumagot ang maraming tao sa kaniya, "Narinig namin mula sa kautusan na ang Cristo ay mananatili
magpakailanman. Paano mo masasabi, "Ang Anak ng Tao ay kailangan itaas?" "Sino itong Anak ng Tao?" [35] Saka sinabi ni
Jesus sa kanila, "Gayunman sa kaunting panahon na lamang ay kasama ninyo ang ilaw. Lumakad habang nasa inyo ang
liwanag upang hindi kayo abutan ng kadililman. Ang lumalakad sa kadiliman ay hindi nakakaalam kung saan siya
patutungo. [36] Habang mayroon sa inyo ang liwanag, sumampalataya kayo sa liwanag upang kayo ay maging mga anak ng
liwanag. Sinabi ni Jesus ang mga bagay na ito, at pagkatapos umalis siya at hindi na muling nagpakita sa kanila.
[37] Kahit na maraming nagawang mga tanda si Jesus sa harapan nila, hindi pa rin sila sumampalataya sa kaniya [38] upang
ang salita ni Isaias na propeta ay maaring matupad, na kaniyang sinabi: "Panginoon, sino ang naniwala sa aming ulat? At
kanino nahayag ang bisig ng Panginoon?"
[39] Sa kadahilanang ito hindi sila sumasampalataya, sapagkat sinabi rin ni Isaias, [40] "Binulag niya ang kanilang mga mata,
at pinatigas niya ang kanilang mga puso, kung hindi man, makikita nila sa kanilang mga mata at makauunawa sa
kanilang mga puso, at manumbalik, at pagagalingin ko sila.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[41] Sinabi ang mga bagay na ito ni Isaias sapagkat nakita niya ang kaluwalhatian ni Jesus, at nagsalita siya ng tungkol sa
kaniya. [42] Gayunpaman, maraming mga pinuno ang naniwala kay Jesus, pero dahil sa mga Pariseo, hindi nila inaamin ito
upang hindi sila ipagbawal sa sinagoga. [43] Minahal nila ang papuri na nagmumula sa mga tao kaysa sa papuring
nagmumula sa Diyos.
[44] Sumigaw si Jesus at nagsabi, "Ang sumasampalataya sa akin ay hindi lang sa akin sumasampalataya kundi maging sa
kaniya na nagsugo sa akin. [45] At ang nakakakita sa akin ay nakakakita sa kaniya na nagsugo sa akin.
[46] Ako ay naparito bilang isang liwanag sa mundo upang ang sinumang maniwala sa akin ay hindi na manatili sa
kadiliman. [47] Kung sinuman ang nakakarinig ng aking mga salita, subalit hindi sinusunod ang mga ito, hindi ko siya
hinahatulan, sapagkat hindi ako naparito upang hatulan ang mundo, kundi upang iligtas ang mundo.
[48] Ang sinumang tumanggi sa akin at hindi tumatanggap ng aking mga salita ay mayroong isang hahatol sa kaniya, ito ay
ang salita na aking sinabi na siyang hahatol sa kaniya sa huling araw. [49] Sapagkat hindi ako nagsalita mula sa aking sarili.
Sa halip ang Ama na siyang nagsugo sa akin, na siyang nagbigay sa akin ng utos tungkol sa kung ano ang aking dapat
sabihin at dapat ipahayag. [50] Alam ko na ang kaniyang utos ay buhay na walang hanggan; kaya iyong mga sinasabi ko--na
ayon sa sinasabi ng Ama sa akin, ay sinasabi ko sa kanila."

Chapter 13

[1] Ngayon, bago ang Kapistahan ng Paskuwa, dahil alam ni Jesus na ang kaniyang oras ay dumating na, na siya ay dapat ng
umalis ng mundong ito tungo sa kaniyang Ama, minamahal niya ang sariling kaniya na nasa mundo, minahal niya sila
hanggang sa huli. [2] Ngayon, nailagay na sa puso ni Judas Iscariote na anak ni Simon, na ipagkanulo si Jesus.
[3] Alam ni Jesus na ibinigay ng Ama sa kaniyang mga kamay ang lahat ng mga bagay at siya ay galing sa Diyos at babalik
sa Diyos. [4] Tumayo siya nang hapunan at ibinaba ang kaniyang panglabas na kasuotan. At kumuha siya ng tuwalya at
ibinigkis ito sa kaniyang sarili. [5] Pagkatapos, nagbuhos siya ng tubig sa palanggana at sinimulang hugasan ang mga paa
ng mga alagad at upang punasan sila ng tuwalya na ibinigkis sa kaniyang sarili.
[6] Lumapit si Jesus kay Simon Pedro, at sinabi ni Simon Pedro sa kaniya, "Panginoon, huhugasan mo ba ang aking mga
paa?" [7] Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, "Sa ngayon ang ginagawa ko ay hindi mo pa maintindihan, ngunit sa darating
na panahon ay maiintindihan mo rin ito" [8] Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Hindi mo kailanman huhugasan ang aking mga
paa." Sumagot si Jesus, "Kung hindi kita huhugasan, hindi ka magkakaroon ng bahagi sa akin." [9] Sinabi ni Simon Pedro sa
kaniya, "Panginoon, huwag lamang ang aking mga paa ang iyong hugasan, ngunit pati na rin ang aking mga kamay at
aking ulo."
[10] Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Ang sinuman na nakaligo na ay hindi na kailangang maghugas ng kahit ano pa maliban sa
kaniyang mga paa, at siya ay malinis na malinis na; malinis ka na, ngunit hindi lahat kayo." [11] Dahil alam ni Jesus kung
sino ang magkakanulo sa kaniya; kaya sinabi niya; "Hindi ang lahat sa inyo ay malinis."
[12] Pagkatapos hugasan ni Jesus ang kanilang mga paa at kunin ang kaniyang mga damit at muling umupo, sinabi niya sa
kanila, "Alam ba ninyo ang ginawa ko para sa inyo? [13] Tinatawag ninyo akong 'Guro' at 'Panginoon', at tama ang sinasabi
ninyo, dahil ako nga iyon. [14] Kung ako nga na Panginoon at Guro, ay hinugasan ang iyong mga paa, dapat ninyo ring
hugasan ang mga paa ng iba. [15] Dahil binigyan ko kayo ng halimbawa upang dapat gawin din ninyo tulad ng ginawa ko sa
inyo.
[16] Tunay nga sinasabi ko sa inyo, ang lingkod ay hindi mas matataas sa kaniyang Panginoon; ni ang isinugo ay mas mataas
kaysa sa nagsugo sa kaniya. [17] Kung alam mo ang mga bagay na ito, pinagpala ka kung ginagawa mo ang mga ito. [18] Hindi
ako nagsasalita tungkol sa inyong lahat, dahil alam ko ang aking mga pinili -- ngunit sinasabi ko ito upang ang kasulatan
ay maganap: 'Ang kumakain ng aking tinapay ay nagtaas ng kaniyang sakong laban sa akin.'
[19] Sinasabi ko ito ngayon sa inyo upang kung ito ay mangyayari, maniniwala kayo na AKO NGA. [20] Tunay nga ang sinasabi
ko sa inyo, ang tumatanggap sa akin ay tinatanggap ang sinumang aking isinusugo, at ang tumatanggap sa akin ay
tinatanggap ang siyang nagsugo sa akin.
[21] Nang sinabi ni Jesus ito, siya ay nabagabag sa espiritu at sinabi "Tunay nga sinasabi ko sa inyo, na isa sa inyo ang
magkakanulo sa akin." [22] Nagtinginan ang mga disipulo sa isa't-isa, nagtataka kung sino ang kaniyang tinutukoy.
[23] May isa na nasa lamesa ang nakasandal sa dibdib ni Jesus na isa sa kaniyang mga alagad, ang minamahal ni Jesus. [24]
Kaya hinudyatan ni Simon Pedro ang alagad na ito at sinabi, "Sabihin mo sa amin kung sino ang kaniyang tinutukoy. [25]
Sumandal ang alagad na iyon sa dibdib ni Jesus at sinabi sa kaniya, "Panginoon, sino po iyon?"
[26] At sumagot si Jesus, "Iyong aking ipagsasawsaw ng pirasong tinapay at bibigyan. "Nang kaniyang isawsaw ang tinapay,
ibinigay niya ito kay Judas na anak ni Simon Iscariote. [27] At pagkatapos ng tinapay, pumasok si Satanas sa kaniya. Sinabi
ni Jesus sa kaniiya, "Kung ano ang iyong gagawin, gawin mo ito agad."
[28] Ngayon, walang sinuman na nasa lamesa ang nakaaalam nang dahilan kung bakit sinabi ni Jesus ito sa kaniya. [29] Naisip
ng iba na, dahil si Judas ang nangangalaga sa supot ng salapi, sinabi ni Jesus sa kaniya, "Bumili ka ng mga bagay na
kailangan natin para sa kapistahan," o kaya naman na siya ay dapat magbigay sa mga mahihirap. [30] Pagkatapos tanggapin
ni Judas ang tinapay, agad siyang lumabas; at gabi na noon.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

31 Nang si Judas ay umalis na, sinabi niJesus, "Ngayon ang Anak ng Tao ay naluwalhati. 32 At ang Diyos ay naluwalhati sa
kaniya. Luluwalhatiin siya ng Diyos sa kaniyang sarili, at agad siyang luluwalhatiin niya. 33 Mga batang paslit,
makakasama pa ninyo ako ng maikli pang panahon. Hahanapin ninyo ako, at tulad ng sinabi ko sa mga Judio, 'Kung saan
ako pupunta, hindi kayo makakapunta.' Ngayon sinasabi ko rin ito sa inyo.
34 Binibigyan ko kayo ng isang bagong kautusan, na dapat ninyong mahalin ang bawat isa, kung paano ko kayo minahal,
gayundin naman dapat ninyong mahalin ang bawat isa. 35 Sa pamamagitan nito, malalaman ng lahat ng tao na kayo ay
aking mga alagad, kung mahahalin niyo ang bawat isa."
36 Sinabi sa kaniya ni Simon Pedro, "Panginoon, saan kayo pupunta?" Sumagot si Jesus, kung saan ako pupunta, sa ngayon
ay hindi kayo makakasunod, ngunit makakasunod kayo pagkatapos nito." 37 Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Panginoon, bakit
hindi kita masusundan kahit ngayon? Ibibigay ko ang buhay ko para sa iyo." 38 Sumagot si Jesus, "Ibibigay mo ang buhay
mo para sa akin? Tunay nga sinasabi ko sa iyo, hindi titiilaok ang tandang hanggang ikaila mo ako ng tatlong beses.

Chapter 14

1 Huwag ninyong hayaan mabalisa ang inyong puso. Manampalataya kayo sa Diyos; manampalataya rin kayo sa akin. 2 Sa
tahanan ng aking Ama ay maraming mga tirahan; Kung hindi gayon, sinabi ko na sana sa inyo; sapagka't aalis ako upang
maghanda ng tirahan para sa inyo. 3 Kung aalis ako at maghanda ng matititrahan ninyo, ako ay muling babalik at
tatanggapin kayo sa aking sarili, upang kung saan man ako, kayo ay naroon din.
4 Alam ninyo ang daan kung saan ako pupunta." 5 Sinabi ni Tomas kay Jesus, "Panginoon, hindi namin alam kung saan
kayo pupunta, papaano namin malalaman ang daan? 6 Sabi ni Jesus sa kaniya, "Ako ang daan, ang katotohanan, at ang
buhay; walang sinuman ang makararating sa Ama maliban sa pamamagitan ko. 7 Kung nakilala mo na ako, dapat kilala
mo na rin ang aking Ama; mula ngayon kilala mo na siya at nakita mo na siya."
8 Ang sabi ni Felipe kay Jesus, "Panginoon, ipakita mo sa amin ang Ama, at iyon ay sapat na sa amin". 9 Ang sabi ni Jesus sa
kaniya, "Felipe, hindi ba matagal na akong kasama ninyo, at hindi mo pa rin ako nakikilala? Kung sinuman ang nakakita
sa akin, nakakita sa Ama; paano mo nasasabi, 'Ipakita sa amin ang Ama'?
10 Hindi ka ba naniniwala na ako ay nasa Ama at ang Ama ay nasa akin? Ang mga salitang sinasabi ko sa inyo ay sinasabi
ko hindi sa aking sariling kapasyahan; sa halip, ito ay ang Ama na nananahan sa akin na siyang gumagawa ng kaniyang
gawain. 11 Maniwala kayo sa akin, na ako ay nasa Ama, at ang Ama ay nasa akin; o kaya, maniwala kayo sa akin dahil sa
mismo kong ginagawa.
12 Tunay nga ang sinasabi ko sa inyo, sinuman ang sumasampalataya sa akin, sa mga gawain na ginagawa ko, gagawin
niya rin itong mga ginagawa ko; at gagawa siya ng mas higit na dakilang mga gawain dahil ako ay pupunta sa Ama. 13
Anuman ang inyong hingin sa aking pangalan, gagawin ko upang ang Ama ay maluluwalhati sa Anak. 14 Kung anuman
ang inyong hingin sa aking pangalan, iyon ay gagawin ko.
15 Kung mahal ninyo ako, susundin ninyo ang aking mga kautusan. 16 At mananalangin ako sa Ama, at bibigyan niya kayo
ng isa pang Manga-aliw upang siya ay sumainyo magpakailanman, 17 na ang Espiritu ng katotohanan. Hindi siya
maaaring tanggapin ng mundo dahil hindi siya nakikita nito o nakikilala man. Subalit, kayo, kilala ninyo siya, dahil
nanatili siya sa inyo at sasainyo.
18 Hindi ko kayo iiwanan nang nag-iisa. Babalik ako sa inyo. 19 Sa sandaling panahon, hindi na ako makikita ng mundo,
ngunit makikita ninyo ako. Sapagkat nabubuhay ako, mabubuhay din kayo. 20 Sa araw na iyon, malalaman ninyo na ako
ay nasa Ama, at kayo ay nasa akin, at ako ay nasa inyo.
21 Ang sinuman na mayroon ng aking mga kautusan at isinasagawa ang mga ito; siya ang nagmamahal sa akin; at siya na
nagmamahal sa akin ay mamahalin ng aking Ama, at mamahalin ko rin siya, at ipakikita ko sa kaniya ang aking sarili." 22
Sinabi ni Judas (hindi si Iscariote) kay Jesus, "Panginoon, ano ang nangyayari na inyong ipakikita ang iyong sarili sa amin
at hindi sa mundo?"
23 Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya: "Kung sinuman ang magmamahal sa akin, isasagawa niya ang aking salita.
Mamahalin siya ng aking Ama, at kami ay paparoon sa kaniya at gagawa kami ng aming tirahan kasama niya. 24 Ang
sinumang hindi nagmamahal sa akin ay hindi isinasagawa ang aking mga salita. Ang salitang inyong naririnig ay hindi sa
akin, ngunit sa Ama na nagsugo sa akin.
25 Sinabi ko na sa inyo ang mga bagay na ito, habang ako ay nabubuhay pa kasama ninyo. 26 Subalit, ang Manga-aliw na
ang Banal na Espiritu na ipapadala ng Ama sa aking pangalan ay magtuturo sa inyo ng lahat ng mga bagay at
magpapaalala ng lahat ng aking sinabi sa inyo. 27 Kapayapaan ang iiwan ko sa inyo; ibinibigay ko ang aking kapayapaan
sa inyo. Hindi ko ito ibinibigay katulad ng pagbibigay ng mundo. Huwag hayaang mabalisa ang inyong puso, at huwag ito
hayaang matakot.
28 Narinig ninyo ang sinabi ko sa inyo, "Ako ay aalis, at babalik ako sa inyo'. Kung minahal ninyo ako, nagagalak na sana
kayo dahil pupunta ako sa Ama, sapagkat ang Ama ay higit na dakila kaysa sa akin. 29 Ngayon nasabi ko na sa inyo bago
pa ito mangyayari upang kung mangyari man ito, kayo ay maaring maniwala. 30 Hindi na ako masyadong magsasalita sa
inyo, dahil darating na ang prinsipe ng mundong ito. Wala siyang kapangyarihan sa akin, 31 ngunit upang malaman ng

mundo na mahal ko ang Ama, ginagawa ko kung ano ang inuutos ng Ama sa akin, katulad lamang ng pagbigay niya sa
akin ng kautusan. Magsitindig na kayo, umalis na tayo sa lugar na ito."

Chapter 15

[1] Ako ang tunay na puno ng ubas at ang aking Ama ang tagapag-alaga ng ubasan. [2] Inaalis niya sa akin ang bawat sanga
na hindi nagbubunga, at nililinis niya ang bawat sanga na nagbubunga upang ito ay lalong mamunga ng higit pa.
[3] Kayo ay malinis na dahil sa mensahe na sinabi ko sa inyo. [4] Manatili kayo sa akin at ako sa inyo. Katulad ng sanga na
hindi maaring magbunga sa kaniyang sarili, maliban na ito ay nananatili sa puno, kaya hindi rin kayo maaring
magbunga, maliban kung kayo ay mananatili sa akin.
[5] Ako ang puno ng ubas, kayo ang mga sanga. Ang mananatili sa akin at ako sa kaniya, ang tao ring ito ay namumunga ng
marami, sapagka't wala kayong magagawa kung kayo ay hiwalay sa akin. [6] Ang sinumang hindi nanatili sa akin,
tinatapon siya katulad ng sanga at natutuyo; tinitipon ng mga tao ang mga sanga at itinatapon ang mga ito sa apoy, at ang
mga ito ay sinusunog. [7] Kung kayo ay mananatili sa akin, at kung ang aking mga salita ay mananatili sa inyo, humingi
kayo ng anumang nais ninyo, at ito ay gagawin para sa inyo.
[8] Sa ganito ay naluluwalhati ang aking Ama na kayo ay mamunga ng marami at na kayo ay maging aking mga alagad. [9]
Katulad ng pagmamahal sa akin ng Ama, kayo rin ay minahal ko, manatili kayo sa aking pagmamahal.
[10] Kung tutuparin ninyo ang aking mga kautusan, mananatili kayo sa aking pagmamahal katulad ng pagtutupad ko sa
mga kautusan ng Ama at nanatili sa kaniyang pagmamahal. [11] Sinasabi ko ang mga bagay na ito sa inyo upang ang aking
kagalakan ay sumainyo at upang ang inyong kagalakan ay maging lubos.
[12] Ito ang akin kautusan, na dapat ninyong mahalin ang isa't isa katulad ng pagmamahal ko sa inyo. [13] Walang sinuman
ang nagmahal na hihigit pa rito, na kaniyang inaalay ang kaniyang buhay para sa kaniyang mga kaibigan.
[14] Kayo ay mga kaibigan ko kung ginagawa ninyo ang mga bagay na iniuutos ko sa inyo. [15] Hindi ko na kayo tinatawag na
mga lingkod, dahil hindi nalalaman ng lingkod kung ano ang ginagawa ng kaniyang Panginoon. Tinawag ko kayong mga
kaibigan dahil ipinaalam ko sa inyo ang lahat ng mga bagay na narinig ko mula sa aking Ama.
[16] Hindi kayo ang pumili sa akin ngunit pinili ko kayo at itinalaga kayo na humayo at magbunga at manatili ang inyong
bunga. Ito ay upang kung anuman ang hingin ninyo sa Ama sa aking pangalan, ibibigay niya ito sa inyo. [17] Ang mga bagay
na ito ay iniuutos ko sa inyo, na magmahalan kayo sa isa't isa.
[18] Kung kinamumuhian kayo ng mundo, alam ninyo na kinamuhian muna ako nito bago kayo kamuhian nito. [19] Kung
kayo ay sa mundo, mamahalin kayo ng mundo bilang sa kaniya; ngunit dahil hindi kayo sa mundo, at dahil pinili ko kayo
mula sa mundo, sa kadahilanang ito kayo ay kinamumuhian ng mundo.
[20] Tandaan ninyo ang salitang sinabi ko sa inyo. 'Ang lingkod ay hindi mas dakila kaysa sa kaniyang panginoon'. Kung
inusig nila ako, uusigin din nila kayo; kung sinunod nila ang aking salita, susundin din nila ang sa inyo. [21] Gagawin nila
ang lahat ng mga bagay na ito sa inyo dahil sa aking pangalan sapagkat hindi nila kilala ang nagsugo sa akin. [22] Kung
hindi ako dumating at nagsalita sa kanila, hindi sana sila nagkasala; subali't ngayon wala silang maidadahilan para sa
kanilang kasalanan.
[23] Ang namumuhi sa akin ay namumuhi rin sa akin Ama. [24] Kung hindi ko sana ginawa sa kanilang kalagitnaan ang mga
gawain na hindi pa nagawa ninuman; hindi sana sila nagkaroon ng kasalanan, ngunit ngayon, pareho na nilang nakita at
kinamuhian ako at ang aking Ama. [25] Ito ay nangyayari upang ang salita ay matupad na ayon sa nakasulat sa kanilang
kautusan: Kinamumuhian nila ako ng walang kadahilanan."
[26] Kapag darating na ang Manga-aliw na siyang aking isusugo sa inyo mula sa Ama, na ang Espiritu ng katotohanan, na
nanggaling mula sa Ama, magpapatotoo siya tungkol sa akin. [27] Magpapatotoo rin kayo dahil kasama ko na kayo mula pa
sa simula.

Chapter 16

[1] Sinabi ko ang mga bagay na ito sa inyo upang hindi kayo matisod. [2] Palalayasin nila kayo sa mga sinagoga; tunay nga na
darating ang oras na ang sinumang papatay sa inyo ay mag-aakalang gumagawa siya ng mabuting gawain para sa Diyos.
[3] Gagawin nila ang mga bagay na ito dahil hindi nila nakikilala ang Ama o ako. [4] Sinabi ko ang mga bagay na ito sa inyo
upang kung ang oras ay dumating para ang mga ito ay mangyari, maaari ninyong maalala ang mga ito at kung paano ko
sinabi sa inyo ang mga bagay tungkol sa mga ito. Hindi ko sinabi sa inyo ang mga bagay na ito noong simula dahil ako ay
kasama ninyo.
[5] Subalit, ngayon ako ay pupunta sa kaniya na nagsugo sa akin, ngunit wala ni isa man sa inyo ang nagtanong sa akin: "
Saan ka pupunta?" [6] Dahil sa sinabi ko sa inyo ang mga bagay na ito, napuno ng kalungkutan ang inyong puso. [7]
Gayunpaman, sinasabi ko sa inyo ang katotohanan: makabubuti sa inyo na ako ay lumisan; dahil kung hindi ako lilisan;
hindi darating sa inyo ang Manga-aliw, subalit kung ako ay lilisan, susuguin ko siya sa inyo.
[8] Sa kaniyang pagdating, ipahahayag ng Mangaaliw sa mundo tungkol sa kasalanan, tungkol sa katuwiran at tungkol sa
paghuhukom-- [9] tungkol sa kasalanan, dahil hindi sila naniniwala sa akin, [10] tungkol sa katuwiran, dahil ako ay pupunta

sa Ama, at hindi na ninyo ako makikita,
[11] at tungkol sa paghuhukom, dahil ang prinsipe ng mundong ito ay nahatulan na.
[12] Maraming mga bagay akong sasabihin sa inyo, subalit hindi ninyo mauunawaan ang mga ito sa ngayon. [13] Subalit,
kapag siya na Espiritu ng Katotohanan ay dumating, gagabayan niya kayo sa lahat ng katotohanan: dahil hindi siya
magsasalita mula sa kaniyang sarili, ngunit anumang mga bagay ang naririnig niya, sasabihin niya ang mga ito, at
ihahayag niya sa inyo ang mga bagay na darating. [14] Luluwalhatiin niya ako, dahil kukunin niya ang mga bagay na akin,
at ihahayag ang mga ito sa inyo.
[15] Ang lahat ng anumang bagay na mayroon ang Ama ay akin. Kaya nga sinabi ko na kukunin ng Espritu ang mga bagay
na akin at ihahayag ang mga ito sa inyo. [16] Sa kaunting panahon na lamang, ako ay hindi na ninyo makikita, pagkatapos
muli ng kaunting panahon makikita ninyo ako."
[17] Ang ilan sa mga alagad ay nagsabi sa isa't -isa, "Ano itong sinasabi niya sa atin, 'Sa kaunting panahon at hindi na ninyo
ako makikita,' at muli 'Sa kaunting panahon at makikita ninyo ako' at 'Dahil ako ay pupunta sa Ama?' [18] Kaya nga sinabi
nila, "Ano nga ito na sinabi niya, 'Sa kaunting panahon?' Hindi natin alam ang sinasabi niya."
[19] Nakita ni Jesus na sila ay sabik na tanungin siya, at sinabi niya sa kanila, "Tinatanong ba ninyo ang inyong mga sarili
tungkol dito, na aking sinabi, 'Sa kaunitng panahon ay hindi na ninyo ako makikita; at matapos ang kaunting panahon,
muling makikita ninyo ako?' [20] Tunay nga na sinasabi ko sa inyo, kayo ay mananangis at mananaghoy, subalit ang mundo
ay magagalak; kayo ay magdadalamhati subalit ang inyong dalamhati ay magiging kagalakan. [21] Ang babae ay may
dalamhati kapag siya ay nakararamdam ng pananakit ng tiyan dahil ang oras ng kaniyang panganganak ay malapit na;
ngunit kapag naipanganak na niya ang bata, hindi na niya naaalala ang sakit dahil sa kaniyang kagalakan na isang
sanggol ay naipanganak na sa mundo.
[22] Kayo rin, may dalamhati kayo ngayon, ngunit makikita ko kayong muli; at ang inyong puso ay magagalak, at walang
sinumang makapag-aalis ng kagalakang ito mula sa inyo. [23] Sa araw na iyon, hindi kayo magtataong ng kahit anong
tanong. Tunay nga na sinasabi ko sa inyo, kung anuman ang hingin ninyo sa Ama, ibibigay niya ito sa inyo sa aking
pangalan. [24] Hanggang ngayon wala pa kayong hinihinging anuman sa aking pangalan; humingi kayo at kayo ay
tatanggap upang ang inyong kagalakan ay maging lubos.
[25] Sinabi ko sa inyo ang mga bagay na ito sa nakakubling wika, ngunit ang oras ay darating, na hindi na ako magsasalita
sa inyo sa nakakubling wika, ngunit sa halip sasabihin ko ng malinaw ang tungkol sa Ama.
[26] Sa araw na iyon kayo ay hihingi sa aking pangalan, at hindi ko sinasabi na ako ay dadalangin sa Ama para sa inyo; [27]
dahil ang Ama mismo ay nagmamahal sa inyo, dahil minahal ninyo ako at sapagka't kayo ay naniwala na ako ay nagmula
sa Ama. [28] Nagmula ako sa Ama, at ako ay dumating sa mundo; muling lilisanin ko ang mundo at ako ay pupunta sa Ama.
[29] Sinabi ng kaniyang mga alagad sa kaniya, "Tingnan mo, ngayon ay nagsasalita ka sa amin ng malinaw at hindi
gumagamit ng matalinghagang pananalita. [30] Ngayon alam na namin na nalalaman mo ang lahat ng mga bagay at hindi
mo kailangan ang sinuman upang ikaw ay tanungin ng mga katanungan. Dahil dito naniniwala kami na ikaw ay nagmula
sa Diyos. [31] Sinagot sila ni Jesus, "Naniniwala na ba kayo?"
[32] Tingnan ninyo, ang oras ay paparating, oo at dumating na nga, na kayo ay magkakahiwa-hiwalay, bawa't isa sa
kaniyang sariling pag-aari, at iiwanan ninyo akong mag-isa. Subalit ako ay hindi nag-iisa dahil ang Ama ay kasama ko. [33]
Sinabi ko na sa inyo ang mga bagay na ito upang magkaroon kayo ng kapayapaan sa akin. Sa mundo, kayo ay mayroong
mga kabalisahan, subalit lakasan ninyo ang inyong loob; napagtagumpayan ko na ang mundo.

Chapter 17

[1] Sinabi ni Jesus ang mga bagay na ito; pagkatapos, tumingala siya sa langit at sinabi, "Ama, dumating na ang oras;
luwalhatiin mo ang iyong Anak upang ikaw ay luwalhatiin ng Anak-- [2] tulad ng pagbigay mo sa kaniya ng kapangyarihan
sa lahat ng laman upang siya ay makapagbigay ng buhay na walang hanggan sa lahat ng sinumang ibinigay mo sa
kaniya.
[3] Ito ang buhay na walang hanggan: na ikaw ay dapat nilang makilala, ang nag-iisang tunay na Diyos, at ang isinugo mong
si Jesu-Cristo. [4] Ikaw ay niluwalhati ko sa lupa, pagkatupad ko sa mga gawain na ibinigay mo sa akin para gawin. [5]
Ngayon, Ama, luwalhatiin mo ako kasama ng iyong sarili sa kaluwalhatian na mayroon ako sa iyo bago pa nalikha ang
mundo.
[6] Ipinahayag ko ang iyong pangalan sa mga tao na ibinigay mo sa akin mula sa mundo. Sila ay iyo; at ibinigay mo sila sa
akin, at pinanatili nila ang iyong salita. [7] Ngayon, alam nila na kahit anumang mga bagay na ibinigay mo sa akin ay
nagmula sa iyo, [8] dahil ang mga salitang ibinigay mo sa akin -- ibinigay ko ang mga salitang ito sa kanila. Tinanggap nila
ang mga ito at totoong nalaman na ako ay nanggaling sa iyo, at naniwala sila na ako ay isinugo mo.
[9] Nananalangin ako para sa kanila. Hindi ako nananalangin para sa mundo ngunit para sa kanilang mga ibinigay mo sa
akin, dahil sila ay sa iyo. [10] Ang lahat ng bagay na akin ay sa iyo, at ang mga bagay na sa iyo ay akin; naluwalhati ako sa
kanila. [11] Ako ay hindi na sa mundo, ngunit ang mga taong ito ay nasa mundo, at ako ay pupunta na sa iyo. Banal na Ama,
panatilihin sila sa iyong pangalan na ibinigay mo sa akin upang sila ay maging isa, katulad natin na iisa.

[12] Habang ako ay kasama nila, pinanatili ko sila sa iyong pangalan na ibinigay mo sa akin; binantayan ko sila, at wala ni
isa sa kanila ang napahamak, maliban sa anak ng kapahamakan, upang ang kasulatan ay matupad. [13] Ngayon, ako ay
pupunta sa iyo; ngunit sinasabi ko ang mga bagay na ito sa mundo upang sila ay magkaroon ng aking kagalakan na
ginawang lubos sa kanilang mga sarili. [14] Naibigay ko na sa kanila ang iyong salita; ang mundo ay namuhi sa kanila
sapagkat hindi sila sa mundo, katulad lamang na ako ay hindi sa mundo.
[15] Hindi ko ipinapanalangin na dapat mo silang kunin mula sa mundo ngunit sila ay dapat mong pangalagaan mula sa
kaniya na masama. [16] Sila ay hindi mula sa mundo, tulad ko na hindi mula sa mundo. [17] Italaga mo sila sa iyong sarili na
nasa katotohanan; ang iyong salita ay katotohanan.
[18] Isinugo mo ako sa mundo, at isinugo ko sila sa mundo. [19] Alang-alang sa kanila itinalaga ko ang aking sarili sa iyo ng sa
gayon sila din ay maitalaga sa iyo sa katotohanan.
[20] Hindi ako nanalangin para lang sa mga ito, ngunit pati na rin sa mga mananampalataya sa akin sa pamamagitan ng
kanilang salita [21] upang lahat sila ay maging isa, na gaya mo, Ama, ay nasa akin, at ako ay nasa iyo. Ipinapanalangin ko na
sila rin ay magig isa sa atin upang ang mundo ay maniwala na isinugo mo ako.
[22] Ang kaluwalhatian na ibinigay mo sa akin -- ibinigay ko ito sa kanila, upang sila ay maging isa, tulad natin na iisa -- [23]
ako sa kanila, at ikaw sa akin, na sila ay maging ganap na iisa; nang malaman ng mundo na ikaw ang nagsugo sa akin, at
minahal ko sila, tulad ng pagmamahal mo sa akin.
[24] Ama, silang mga ibinigay mo sa akin -- nais ko rin na sila ay makasama ko kung nasasaan ako, upang makita nila ang
kaluwalhatian ko, na ibinigay mo sa akin: dahil ako ay minahal mo mula noong bago pa lang natatag ang mundo.
[25] Amang matuwid, hindi ka kilala ng mundo, ngunit ikaw ay kilala ko; at alam ng mga ito na isinugo mo ako. [26]
Ipinahayag ko ang iyong pangalan sa kanila, at ipapahayag ko ito upang ang pagmamahal na iyong ibinigay sa akin ay
mapasakanila, at ako ay mapasakanila."

Chapter 18

[1] Pagkatapos sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, lumabas siya kasama ang kaniyang mga alagad sa Lambak ng Cedron,
kung saan mayroong isang hardin na kaniyang pinasok, siya at ang kaniyang mga alagad. [2] Ngayon si Judas na
magkakanulo sa kaniya ay alam din ang lugar, dahil madalas magpunta roon si Jesus kasama ang kaniyang mga alagad. [3]
Pagkatapos, si Judas, pagkatanggap sa grupo ng mga sundalo at ang mga opisiyal mula sa mga pinunong mga pari at ng
mga Pariseo, dumating roon ng may mga lampara, mga sulo at mga sandata.
[4] Pagkatapos, si Jesus, na nakaaalam ng lahat ng mga bagay na nangyayari sa kaniya, ay pumunta sa harapan at tinanong
sila, "Sino ang inyong hinahanap?" [5] Sumagot sila sa kaniya "Si Jesus ng Nazaret." Sinabi ni Jesus sa kanila, "Ako iyon." Si
Judas, na siyang nagkanulo sa kaniya, ay nakatayo rin kasama ng mga sundalo.
[6] Kaya nang sinabi niya sa kanila, "Ako nga," umatras sila at bumagsak sa lupa. [7] Pagkatapos, muli niya silang tinanong,
"Sino ang inyong hinahanap?" Muli nilang sinabi, "Si Jesus ng Nazaret."
[8] Sumagot si Jesus, "Sinabi ko na sa inyo na ako nga siya; kaya kung ako ang inyong hinahanap, hayaan ninyong makaalis
ang mga ito." [9] Ito ay upang matupad ang salita na kaniyang sinabi: "Sa lahat ng mga ibinigay mo sa akin, wala ni isang
nawala."
[10] Pagkatapos, si Simon Pedro na may isang espada, ay hinugot ito at tinaga ang lingkod ng pinunong pari at tinapyas ang
kaniyang kanang tenga. Ngayon, ang pangalan ng lingkod ay Malco. [11] Sinabi ni Jesus kay Pedro, "Ibalik mo ang espada sa
lalagyan nito. Ang tasa na ibinigay ng Ama sa akin, hindi ko ba ito dapat iinumin?"
[12] Kaya dinakip si Jesus ng grupo ng mga sundalo, at ng kapitan, at ng mga opisiyal ng mga Judio at ginapos siya. [13] Una
siyang dinala nil kay Annas, sapagkat siya ang biyenan ni Caifas na pinunong pari ng taong iyon. [14] Ngayon, si Caifas ang
nagbigay ng payo sa mga Judio na naaangkop na isang tao ang dapat mamatay para sa mga tao.
[15] Sinundan ni Simon Pedro si Jesus, gayun din ang isa pang alagad. Ngayon, ang alagad na iyon ay kilala ng
pinakapunong pari, at siya ay pumasok kasama ni Jesus sa patyo ng pinakapunong pari; [16] ngunit nakatayo si Pedro sa
pinto sa labas. Kaya ang isa pang disipulo, na kilala ng pinakapunong pari, ay lumabas at kinausap ang babaeng lingkod
na nagbabantay ng pinto, at ipinasok si Pedro.
[17] Pagkatapos, sinabi ng babaeng lingkod na nagbabantay sa pinto kay Pedro, "Hindi ba isa ka rin sa mga alagad ng
lalaking ito?" Sinabi niya, "Hindi." [18] Ngayon, ang mga lingkod at ang mga opisiyal ay nakatayo roon; gumawa sila ng apoy
gamit ang uling, sapagkat malamig noon, at pinapainitan nila ng kanilang mga sarili. Si Pedro ay kasama rin nilang
nakatayo at pinapainitan ang kaniyang sarili.
[19] Tinanong ng pinakapunong pari si Jesus tungkol sa kaniyang mga alagad at kaniyang katuruan. [20] Sinagot siya ni Jesus,
"Ako ay hayagang nagsasalita sa mundo; palagi akong nagtuturo sa mga sinagoga at sa templo kung saan ang lahat ng
mga Judio ay nagsasama -sama. Wala akong sinabi na palihim. [21] Bakit mo ako tinatanong? Tanungin mo ang mga
nakapakinig sa akin tungkol sa aking sinabi. Alam ng mga taong ito ang mga bagay na aking sinabi."
[22] Nang masabi ito ni Jesus, hinampas si Jesus ng isa sa mga opisiyal na nakatayo sa malapit sa pamamagitn ng kaniyang
kamay at sinabi, "Ganiyan ka ba dapat sumagot sa pinakapunong pari?" [23] Sinagot siya ni Jesus, "Kung may sinabi akong

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

anumang masama, maging saksi ka sa kasamaan. Gayunman, kung maayos akong sumagot, bakit mo ako hinampas?" [24]
Pagkatapos nito pinadala ni Annas si Jesus na nakagapos kay Caifas na pinakapunong pari.
[25] Ngayon si Simon Pedro ay nakatayo at pinapainitan ang kaniyang sarili. At sinabi ng mga tao sa kaniya, "Hindi ba isa ka
rin sa kaniyang mga alagad? Itinanggi niya ito at sinabi, "Hindi." [26] Ang isa sa mga lingkod ng pinakapunong pari, na
kamag-anak ng lalaking tinapyas ni Pedro ang tenga, ay nagsabi, "Hindi ba nakita kita sa hardin kasama niya?" [27] At
itinanggi itong muli ni Pedro, at agad-agad tumilaok ang tandang.
[28] Pagkatapos ay dinala nila si Jesus mula kay Caifas patungo sa Pretorio. Umagang-umaga pa noon at sila mismo ay hindi
pumasok sa Pretorio upang hindi sila marumihan at upang sila ay makakain sa Paskwa. [29] Kaya lumabas si Pilato sa
kanila at sinabing, "Anong paratang ang dala-dala ninyo laban sa lalaking ito?" [30] Sumagot sila at sinabi sa kaniya, "Kung
ang lalaking ito ay hindi manggagawa ng masama, hindi namin siya dadalhin sa iyo."
[31] Kaya sinagot sila ni Pilato, "Dalhin ninyo siya, at hatulan siya ayon sa inyong batas." Sinabi ng mga Judio sa kaniya,
"Hindi naaayon sa batas para sa amin ang pumatay ng sinumang tao." [32] Sinabi nila ito upang matupad ang mga salita ni
Jesus, ang salita na kaniyang sinabi na ipinahiwatig kung anong uri ng kamatayan siya mamamatay.
[33] Pagkatapos, muling pumasok si Pilato sa Pretorio at tinawag si Jesus, sinabi niya sa kaniya, "Ikaw ba ang hari ng mga
Judio?" [34] Sumagot si Jesus, "Tinatanong mo ba ito ayon sa iyong sariling palagay, o sinabi ng iba sa iyo na itanong ito sa
akin? [35] Sumagot si Pilato, "Hindi ako Judio, di ba? Ang iyong sariling bayan at ang mga pinunong pari ay dinala ka dito sa
akin; ano ba ang iyong ginawa?"
[36] Sumagot si Jesus, "Ang aking kaharian ay hindi sa mundong ito. Kung ang aking kaharian ay kabahagi ng mundong ito,
makikipaglaban ang aking mga lingkod upang hindi ako maibigay sa mga Judio. Sa katunayan, ang aking kaharian ay
hindi nagmumula dito." [37] Pagkatapos, sinabi ni Pilato sa kaniya, "Ikaw nga ba ay isang hari?" Sumagot si Jesus, "Sinabi
mo na ako ay hari. Ako ay ipinanganak para sa layuning ito, at para sa layuning ito ako naparito sa mundo upang ako ay
magpatotoo sa katotohanan. Lahat ng kabilang sa katotohanan ay nakikinig ng aking tinig."
[38] Sinabi ni Pilato sa kaniya, "Ano ang katotohanan?" Nang masabi niya ito, lumabas siya muli sa mga Judio at sinabi sa
kanila, "Wala akong nakitang krimen sa taong ito. [39] Mayroon kayong kaugalian na dapat akong magpalaya ng isang tao
sa Paskwa. Kaya gusto ba ninyong pakawalan ko sa inyo ang Hari ng mga Judio?" [40] Sumigaw silang muli at sinabi, "Hindi
ang lalaking ito, kundi si Barabas. Ngayon si Barabas ay isang tulisan.

Chapter 19

[1] Pagkatapos kinuha ni Pilato si Jesus at nilatigo siya. [2] Ang mga sundalo ay pumilipit ng mga tinik upang gumawa ng
korona. Inilagay nila ito sa ulo ni Jesus at dinamitan siya ng kulay lilang na kasuotan. [3] Lumapit sila sa kaniya at sinabi,
"Bigyang parangal, ang Hari ng mga Judio!" At hinampas nila siya ng kanilang mga kamay.
[4] Pagkatapos ay lumabas muli si Pilato at sinabi sa mga tao. "Tingnan ninyo, inilalabas ko ang lalaki sa inyo upang
malaman ninyo na wala akong nakitang kasalanan sa kaniya." [5] Kaya lumabas si Jesus; suot- suot niya ang koronang mga
tinik at kulay lilang na kasuotan. Pagkatapos sinabi ni Pilato sa kanila, "Tingnan ninyo, narito ang lalaki." [6] Kaya nga nang
makita ng mga pinunong pari at ng mga opisiyal si Jesus, sumigaw sila at sinabin, "Ipako siya! Ipako siya!" Sinabi ni Pilato
sa kanila, "Kayo na mismo ang kumuha sa kaniya at ipako siya sapagkat wala akong nakitang krimen sa kaniya."
[7] Sumagot ang mga Judio kay Pilato, "Mayroon kaming isang batas, at sa pamamagitan ng batas na iyon dapat siyang
mamatay dahil ginawa niya ang kaniyang sarili na Anak ng Diyos." [8] Nang marinig ni Pilato ang pahayag na ito, mas lalo
pa siyang natakot, [9] at pumasok siyang muli sa Pretorio at sinabi kay Jesus, "Saan ka nanggaling?" Subalit hindi siya
binigyan ng sagot ni Jesus.
[10] Pagkatapos, sinabi ni Pilato sa kaniya, "Hindi ka ba magsasalita sa akin? Hindi mo ba alam na may kapangyarihan ako
na palayain ka at kapangyarihan na ipapako ka?" [11] Sumagot si Jesus sa kaniya, "Wala kang kapangyarihan laban sa akin
maliban kung ito ay ibinigay sa iyo mula sa itaas. Kaya ang taong nagdala sa akin sa iyo ay may mas malaking
kasalanan."
[12] Sa sagot na ito, sinubukan ni Pilato na palayain siya, ngunit ang mga Judio ay sumigaw at sinabi, "Kung papalayain mo
ang lalaking ito, ikaw ay hindi kaibigan ni Cesar: Lahat ng tao na ginagawa ang kaniyang sarili na isang hari ay
nagsasalita laban kay Cesar." [13] Nang marinig ni Pilato ang mga salitang ito, inilabas niya si Jesus at umupo sa upuan ng
paghuhukom sa lugar na tinatawag na Ang Entablado, ngunit sa Hebreo ay Gabbatha.
[14] Ngayon, ito ay ang araw ng paghahanda para sa Paskwa, nang mag-iika-anim na oras. Sinabi ni Pilato sa mga Judio,
"Tingnan ninyo, narito ang inyong hari!" [15] Sumigaw sila, "ilayo ninyo siya sa amin, ilayo ninyo siya amin, ipako siya."
Sinabi ni Pilato sa kanila, "Dapat ko bang ipako ang inyong Hari?" Sumagot ang mga pinunong pari, "Wala kaming ibang
hari kundi si Cesar." [16] Pagkatapos, ibinigay ni Pilato si Jesus sa kanila upang maipako.
[17] Kaya dinala nila si Hesus, at siya ay lumabas, pasan-pasan niya ang krus, tungo sa lugar na kung tawagin ay Ang Lugar
ng Bungo, na sa Hebreo ay tinatawag na Golgota. [18] Doon nila ipinako si Jesus, kasama niya ang dalawa pang lalaki, isa sa
magkabilang tabi, at nasa gitna si Jesus.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

19 Sumulat rin si Pilato ng karatula at inilagay ito sa krus. Ito ang nakasulat doon: SI JESUS Na TAGA NAZARET, ANG HARI
NG MGA JUDIO. 20 Maraming mga Judio ang nakabasa ng karatulang ito dahil ang lugar kung saan ipinako si Jesus ay
malapit sa lungsod. Ang karatula ay naisulat sa Hebreo, sa Latin at sa Griyego.
21 At sinabi ng mga pinunong pari ng mga Judio kay Pilato, "Huwag mong isulat, 'Ang hari ng mga Judio', sa halip ay ang
sinabi niyang, 'Ako ang Hari ng mga Judio.'" 22 Sumagot si Pilato, "Ang naisulat ko na ay naisulat ko na."
23 Pagkatapos ipako ng mga sundalo si Jesus, kinuha nila ang kaniyang kasuotan at pinaghatihati ng apat, isang bahagi sa
bawat sundalo, at gayon din ang tunika. Ngayon ang tunika ay walang tahi, ito ay hinabi mula sa itaas at sa lahat ng
bahagi. 24 Pagkatapos sinabi nila sa isa't isa, "Huwag nating punitin ito, sa halip tayo ay magsapalaran para dito upang
malaman natin kung kanino ito mapupunta." Nangyari ito upang maganap ang kasulatan na nagsasabi, "Pinaghati-hatian
nila ang mga kasuotan ko sa kanilang mga sarili, at para sa aking damit sila ay nagsapalaran."
25 Ginawa ng mga sundalo ang mga bagay na ito. Ang ina ni Jesus, ang kapatid ng ina ni Jesus, si Maria na asawa ni
Cleopas, at Maria Magdalena-- ang mga babaeng ito ay nakatayo malapit sa krus ni Jesus. 26 Nang makita ni Jesus ang
kaniyang ina at ang alagad na kaniyang minamahal na nakatayo sa malapit, sinabi ni Jesus sa kaniyang ina, "Babae,
tingnan mo, narito ang iyong anak." 27 Pagkatapos, sinabi ni Jesus sa alagad, "Tingnan mo, narito ang iyong ina!" Mula sa
mga oras na iyon tinanggap na siya ng alagad na kabahagi ng sariling niyang tahanan.
28 Pagkatapos nito si Jesus, dahil alam niya na ang lahat ng mga bagay ay tapos na, upang ang kasulatan ay magkatotoo
sinabi niya, "Ako ay nauuhaw." 29 Isang lalagyan na puno ng maasim na alak ang nailagay doon, kaya naglagay sila ng
isang espongha puno ng maasim na alak sa isang tukod ng isopo at iniangat ito sa kaniyang bibig. 30 Nang matanggap ni
Jesus ang maasim na alak, sinabi niya, "Naganap na." Iniyuko niya ang kaniyang ulo at isinuko ang kaniyang espiritu.
31 Noon ay Paghahanda, at upang hindi manatili ang katawan sa krus habang Araw ng Pamamahinga, (sapagkat ang Araw
ng Pamamahinga ay isang mahalagang araw), hiniling ng mga Judio kay Pilato na ang mga binti ng mga lalaking ipinako
ay baliin, at ibaba na ang kanilang mga katawan. 32 At pumunta ang mga sundalo at binali ang mga binti ng unang lalaki
at ng ikalawang lalaki na napako kasama ni Jesus. 33 Nang pumunta sila kay Jesus, nakita nila na siya ay patay na kaya
hindi na nila binali ang kaniyang mga binti.
34 Gayunpaman, tinusok ng isa sa mga sundalo ang kaniyang tagiliran gamit ang sibat, at agad-agad lumabas ang dugo at
tubig. 35 Ang nakakita nito ay naging saksi at at ang kaniyang patotoo ay totoo. Alam niya na anuman ang kaniyang sinabi
ay totoo upang kayo din ay maniwala.
36 Ang mga bagay na ito ay nangyari upang ang kasulatan ay matupad, "Walang mababali ni isa sa kaniyang mga buto." 37
Isa pang kasulatan ay nagsabi, "Pagmamasdan nila siya na kanilang ipinako."
38 Pagkatapos ng mga bagay na ito, si Jose na taga Arimatea, dahil siya ay isa sa mga alagad ni Jesus, ngunit sa takot sa
mga Judio ay palihim na hiniling kay Pilato kung maaari niyang kunin ang katawan ni Jesus. Binigyan siya ni Pilato ng
pahintulot. Kaya pumunta si Jose at kinuha ang kaniyang katawan. 39 Pumunta rin si Nicodemo, na siyang unang
pumunta kay Jesus ng gabi. Nagdala siya ng pinaghalong mira at sabila, mga isang daang litras ang bigat.
40 Kaya kinuha nila ang katawan ni Jesus at binalot ito ng telang lino na may kasamang mga pabango, ayun sa kaugalian
ng mga Judio sa paglilibing ng mga katawan. 41 Ngayon, sa lugar kung saan siya napako ay may isang hardin; at sa hardin
na iyon ay may isang bagong libingan na kung saan ay wala pang tao na naililibing. 42 Dahil ito ay araw ng paghahanda
para sa mga Judio at dahil sa malapit lang ang libingan, inilagay nila si Jesus doon.

Chapter 20

1 Ngayon madaling araw ng unang araw ng linggo habang madilim pa, nagpunta si Maria Magdalena sa libingan; nakita
niya na naigulong ang bato malayo sa libingan. 2 Kaya siya ay tumakbo at nagpunta kay Simon Pedro at sa isa pang
alagad na minamahal ni Jesus, at sinabi niya sa kanila, "Kinuha nila ang katawan ng Panginoon mula sa libingan at hindi
namin alam kung saan nila siya dinala."
3 Kaya lumabas si Pedro at ang isa pang alagad at nagpunta sila sa libingan. 4 Kapwa silang tumakbong magkasama,
naunahan sa pagtakbo ng isa pang alagad si Pedro at naunang dumating sa libingan. 5 Yumuko siya at tumingin sa loob;
nakita niya ang telang lino na nakalatag doon, ngunit hindi pa siya pumasok sa loob.
6 Pagkatapos ay dumating si Simon Pedro kasunod niya at ito ay pumasok sa loob ng libingan. Nakita niya ang mga telang
lino na nakalatag doon 7 at ang tela na dati ay nasa kaniyang ulo. Hindi ito kasamang nakalatag sa mga damit na lino
ngunit ito ay nakabalumbon sa lugar kung saan ito nakalagay.
8 At ang isa pang alagad ay pumasok rin, na unang dumating sa libingan; nakita niya at siya ay naniwala. 9 Dahil
hanggang sa mga oras na iyon hindi pa rin nila alam ang kasulatan na si Jesus ay dapat mabuhay na muli mula sa
kamatayan. 10 Kaya ang mga alagad ay umalis muli at umuwi sa kanilang mga tahanan.
11 Gayunpaman si Maria ay nakatayo sa labas ng libingan na tumatangis; habang siya ay umiiyak, yumuko siya at
tumingin sa loob ng libingan. 12 Nakita niya ang dalawang anghel na nakaputing kasuotan na nakaupo, isa sa may ulunan,
at ang isa sa may paanan, kung saan ang katawan ni Jesus ay inihiga. 13 Sinabi nila sa kaniya, "Babae, bakit ka
tumatangis?" Sinabi niya sa kanila, " Dahil kinuha nila ang aking Panginoon at hindi ko alam kung saan nila siya inilagay.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

14 Nang sinabi niya ito, napalingon siya at nakitang nakatayo doon si Jesus, ngunit hindi niya alam na ito ay si Jesus. 15
Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Babae, bakit ka tumatangis? "Sino ang hinahanap mo?" Akala niya na siya ang hardinero kaya
sinabi niya sa kaniya, "Ginoo, kung kinuha ninyo siya, sabihin ninyo kung saan ninyo siya inilagay at kukunin ko siya."
16 Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Maria!" Iniharap niya ang kaniyang sarili, at sinabi sa kaniya sa Aramaic, "Rabboni," ibig
sabihin "Guro." 17 Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Huwag mo akong hawakan, dahil hindi pa ako nakakaakyat sa Ama; ngunit
pumunta ka sa aking mga kapatid at sabihin sa kanila na aakyat ako sa aking Ama at inyong Ama, at aking Diyos at
inyong Diyos". 18 Pumunta si Maria Magdalena at sinabi sa mga alagad, "Nakita ko ang Panginoon," at sinabi ni Jesus ang
mga bagay na ito sa kaniya.
19 Kinagabihan ng araw na iyon na unang araw ng linggo, at habang nakasara ang mga pintong kinaroroonan ng mga
alagad dahil sa takot nila sa mga Judio, dumating si Jesus at tumayo sa kalagitnaan nila at sinabi sa kanila, "Sumainyo ang
kapayapaan." 20 Nang sinabi niya ito, ipinakita niya sa kanila ang kaniyang mga kamay at kaniyang tagiliran. At nang
makita ng mga alagad ang Panginoon, nagalak sila.
21 At muling sinabi sa kanila ni Jesus, "Nawa ang kapayapaan ay sumainyo. Kung paano ako isinugo ng Ama, gayun din ko
kayo sinusugo." 22 Nang sinabi ito ni Jesus, hiningahan niya sila, at sinabi sa kanila, "Tanggapin ninyo ang Banal na
Espiritu. 23 Kung kanino mang kasalanan ang inyong patatawarin, ang mga ito ay pinatatawad para sa kanila; kung
kanino mang mga kasalanan ang inyong pinanatili, ang mga ito ay mananatili."
24 Si Tomas, na isa sa Labindalawa, na tinatawag na Didimo, ay hindi nila kasama nang si Jesus ay dumating. Paglaon ay
sinabi ng iba pang mga alagad sa kaniya, 25 "Nakita namin ang Panginoon." Sinabi niya sa kanila, "Maliban na makita ko
ang mga bakas ng mga pako sa kaniyang mga kamay, at mailagay ko ang aking daliri sa bakas ng mga pako, at mailagay
ko ang aking kamay sa kaniyang tagiliran, ay hindi ako maniniwala."
26 Pagkalipas ng walong araw, muling nasa loob ang mga alagad at si Tomas ay kasama nila. Dumating si Jesus habang ang
mga pinto ay nakasara, tumayo sa gitna nila at sinabi, "Nawa ang kapayapaan ay sumainyo." 27 At sinabi niya kay Tomas,
"Iabot mo dito ang iyong daliri at tingnan ang aking mga kamay; iabot mo rito ang iyong mga kamay at ilagay sa aking
tagiliran; huwag maging walang pananampalataya ngunit maniwala ka."
28 Sumagot si Tomas at sinabi sa kaniya, "Aking Panginoon at aking Diyos." 29 Sinabi sa kaniya ni Jesus, "Dahil nakita mo
ako, ikaw ay naniwala". Pinagpala silang mga hindi nakakita ngunit naniwala."
30 Ngayon, si Jesus ay gumawa ng maraming mga tanda sa harapan ng mga alagad, mga tandang hindi naisulat sa aklat na
ito, 31 ngunit naisulat ang mga ito upang kayo ay maniwala na si Jesus ay ang Cristo, ang Anak ng Diyos, at upang habang
kayo ay naniniwala, kayo ay magkakaroon ng buhay sa kaniyang pangalan.

Chapter 21

1 Pagkatapos ng mga ito, nagpakita muli si Jesus sa mga alagad sa Dagat ng Tiberias; sa ganito niya pinakita ang kaniyang
sarili: 2 Si Simon Pedro kasama sila Tomas na tinatawag na Didimus, Nataniel na mula sa Cana ng Galilea, ang mga anak
ni Zebedee, at iba pang dalawang alagad ni Jesus. 3 Sinabi ni Simon Pedro sa kanila, "Ako ay mangingisda." Sinabi nila sa
kaniya, "Kami rin ay sasama sa iyo." Umalis sila at sumakay sa isang bangka, ngunit sa buong gabing iyon ay wala silang
nahuli.
4 Nang magbubukang liwayway na, tumayo si Jesus sa dalampasigan, ngunit hindi nakikilala ng mga alagad na iyon ay si
Jesus. 5 At sinabi ni Jesus sa kanila, "Mga kabataan, mayroon ba kayong kahit anumang makakain? Sumagot sila sa
kaniya, "Wala." 6 Sinabi niya sa kanila, "Ihagis ninyo ang lambat sa kanang bahagi ng bangka at mayroon kayong
mahuhuli." Kaya inihagis nga nila ang kanilang lambat, ngunit hindi na nila ito mahatak dahil sa dami ng mga isda.
7 Pagkatapos sinabi kay Pedro ng alagad na minamahal ni Jesus, "Ang Panginoon iyon." Nang marinig ni Simon Pedro na
siya ang Panginoon, sinuot niya ang kaniya damit panlabas (dahil siya ay bahagyang nakahubad), at tumalon sa dagat. 8
Ang ibang mga alagad ay sumakay sa bangka (dahil sila ay hindi naman malayo mula sa lupa, humigit kumulang, mga
dalawang daang kubit), at kanilang hinihila ang lambat na puno ng isda. 9 Nang makaahon sila sa lupa, may nakita sila
nagbabagang uling at may isdang nakalagay sa ibabaw nito, at may tinapay.
10 Sinabi sa kanila ni Jesus, "Magdala kayo ng ilang mga isda na kahuhuli ninyo pa lamang." 11 Umakyat si Simon Pedro at
hinatak ang lambat sa lupa, puno ng malalaking isda, 153 ang mga ito, kahit napakarami ng mga ito, ang lambat ay hindi
napunit.
12 Sinabi ni Jesus sa kanila, "Halikayo at mag-almusal." Wala sa mga alagad ang nagtangkang magtanong sa kaniya na,
"Sino ka?" Alam nila na siya ang Panginoon. 13 Lumapit si Jesus, kinuha ang tinapay, at ibinigay ito sa kanila, ganoon din
ang isda. 14 Ito ang ikatlong beses na pinakita ni Jesus ang kaniyang sarili sa mga alagad pagkatapos niyang bumangon
mula sa patay.
15 Pagkatapos nilang mag-agahan, sinabi ni Jesus kay Simon Pedro, "Simon anak ni Juan, mas mahal mo ba ako kaysa sa
mga ito?" Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Oo, Panginoon; alam mo na mahal kita." Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Pakainin mo ang
aking mga tupang bata." 16 Sa pangalawang pagkakataon, sinabi niya muli sa kaniya, "Simon, anak ni Juan, mahal mo ba
ako? Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Oo, Panginoon, alam mo na mahal kita." Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Alagaan mo ang aking
mga tupa".

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Sinabi ni Jesus sa ikatlong pagkakataon, "Simon, anak ni Juan, mahal mo ba ako?" Nalungkot si Pedro dahil sinabi sa
kanya ni Jesus ng ikatlong beses, "Mahal mo ba ako?" Sinabi niya sa kaniya, "Panginoon, alam mo ang lahat ng mga
bagay; alam mo na mahal kita." Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Pakainin mo ang aking tupa". [18] Tunay nga sinabi ko sa iyo,
noong bata ka pa, dinadamitan mo ang iyong sarili at lumalakad ka kahit saan mo gusto; subalit pagtumanda ka na,
iuunat mo ang iyong mga kamay, at ibang tao ang magdadamit sa iyo at dadalhin ka sa lugar na ayaw mong puntahan."
[19] Ngayon sinabi ito ni Jesus upang ipakita kung anong uri ng kamatayan na maluluwalhati ni Pedro ang Diyos.
Pagkatapos niyang sabihin ito, sinabi niya kay Pedro, "Sumunod ka sa akin."
[20] Lumingon si Pedro at nakita ang alagad na minamahal ni Jesus na sumusunod sa kanila - na siya ring sumandal sa
dibdib ni Jesus sa hapunan at nagsabi, "Panginoon, sino ang magkakanulo sa iyo? [21] Nakita siya ni Pedro at sinabi kay
Jesus, "Panginoon, ano ang gagawin ng lalaking ito?"
[22] Sinabi ni Jesus sa kaniya, "Kung nais kong maghintay siya hangang sa aking pagbalik, ano iyon sa iyo? Sumunod ka sa
akin." [23] Kaya itong pahayag na ito ay kumalat sa mga kapatiran, na yung alagad na iyon ay hindi mamamatay. Ngunit
hindi sinabi ni Jesus kay Pedro na ang alagad na ito ay hindi mamamatay, ngunit, "Kung nais ko na dapat siyang
maghintay hanggang sa aking pagbalik, ano iyon sa iyo?"
[24] Ito ang alagad na nagpapatotoo tungkol sa mga bagay na ito, at siya ang sumulat ng mga bagay na ito, at alam namin na
ang kaniyang patotoo ay totoo. [25] Marami pa ring ibang mga bagay ang ginawa ni Jesus. Kung ang bawat isa ay naisulat, sa
palagay ko kahit ang mundo mismo ay hindi mapagkakasya ang mga aklat na maisusulat.

Acts

Chapter 1

[1] Teofilo, nabanggit sa unang aklat na aking isinulat ang lahat ng mga gawain na sinimulan at itinuro ni Jesus. [2] Hanggang
sa araw na siya ay tinanggap sa itaas. Ito ay matapos siyang bigyan ng utos sa pamamagitan ng Banal na Espiritu para sa
mga Apostol na kaniyang pinili. [3] Pagkatapos ng kaniyang paghihirap, iniharap niyang buhay ang kaniyang sarili sa
kanila kasama ang marami pang mga kapani-paniwalang katibayan. Sa loob ng apatnapung araw, nagpakita siya sa
kanila at nagsalita siya tungkol sa kaharian ng Diyos.
[4] Noong nakikipagkita pa siya sa kanila, iniutos niya sa kanila na huwag umalis ng Jerusalem, kundi maghintay sa
pangako ng Ama na kung saan sinabi niya "Narinig ninyo mula sa akin [5] na tunay na nagbautismo si Juan gamit ang
tubig, ngunit kayo ay mababautismuhan sa Banal na Espiritu sa mga susunod na araw.''
[6] Nang sama-sama silang nagkatipon tinanong nila siya, ''Panginoon, ito na ba ang oras na ibabalik mo ang kaharian sa
Israel?'' [7] Sinabi niya sa kanila, ''Hindi na para malaman ninyo ang mga oras o ang mga panahon na itinakda ng Ama sa
kaniyang sariling kapamahalaan. [8] Ngunit makakatanggap kayo ng kapangyarihan, kapag sumainyo ang Banal na
Espiritu at kayo ay magiging saksi ko sa Jerusalem at sa buong Judea at Samaria, at hanggang sa mga dulo ng mundo.''
[9] Nang sabihin ng Panginoong Jesus ang mga bagay na ito, habang nakatingala sila, siya ay itinaas, at itinago siya ng ulap
mula sa kanilang mga mata. [10] Habang nakatitig sila sa langit nang siya ay paalis, bigla na lamang may dalawang lalaking
nakatayo sa tabi nila na nakasuot ng puti. [11] Sinabi nila, "Kayong mga lalaking taga-Galilea, bakit kayo nakatayo dito na
nakatingin sa langit? Itong Jesus na umakyat sa langit ay babalik rin sa paraang katulad ng nakita ninyo na pagpunta
niya sa langit."
[12] At bumalik sila sa Jerusalem mula sa Bundok ng Olibo, na malapit sa Jerusalem, isang Araw ng Pamamahinga na
paglalakbay. [13] Pagkarating nila, umakyat sila sa silid na nasa itaas, kung saan sila nananatili. Sila ay sina Pedro, Juan,
Santiago, Andres, Filipe, Tomas, Bartolome, Mateo, Santiago na anak ni Alfeo, Simon na Makabayan at si Judas na anak ni
Santiago. [14] Sama-sama silang nagkakaisa habang patuloy silang masigasig na nananalangin. Kasama rito ang mga
kababaihang sina Maria na ina ni Jesus at ang kaniyang mga kapatid.
[15] Sa mga araw na iyon, tumayo si Pedro sa kalagitnaan ng mga kapatid, na halos 120 katao at sinabi, [16] "Mga kapatid,
kinailangan na ang kasulatan ay matupad, na ang Banal na Espiritu ay magsalita sa pamamagitan ng bibig ni David
tungkol kay Judas, na siyang gumabay sa mga dumakip kay Jesus.
[17] Sapagkat nakasama natin siya at tinanggap ang kaniyang bahagi ng kapakinabangan sa ministeryong ito." [18] (Ngayon
bumili ang taong ito ng bukid mula sa kaniyang natanggap kita dahil sa kaniyang kasamaan, at doon ay nahulog siya na
nauna ang ulo, ang kanyang katawan ay sumambulat, at lahat ng kanyang bituka ay sumabog. [19] Narinig ng lahat ng mga
naninirahan sa Jerusalem ang tungkol dito, kaya tinawag nila ang bukid na iyon na "Akeldama," na ang ibig sabihin sa
kanilang salita ay, "Bukid ng Dugo".)
[20] "Sapagkat nasusulat sa Aklat ng Mga Awit, 'Hayaan ninyong walang manirahan sa kaniyang bukirin, at huwag ninyong
hayaan ang kahit na isang tao na manirahan doon'; at 'Hayaang may isang tao na kumuha sa kanyang posisyon ng
pamumuno.'
[21] Ito ay kinakailangan, samakatuwid, na isa sa mga kalalakihang nakasama natin sa lahat ng oras nang ang Panginoong
Jesus ay kasa-kasama pa natin, [22] simula sa pagbautismo ni Juan hanggang sa araw na kunin siya sa atin, dapat ay isa
siyang saksing kasama natin sa kaniyang muling pagkabuhay." [23] Naglapit sila sa harapan ng dalawang kalalakihan, si
Jose na tinatawag na Barsabas, na pinangalanan ring Justo, at si Matias.

[24] Nanalangin sila at sinabi, "Ikaw, Panginoon, ang nakakaalam ng puso ng lahat ng tao, kaya ipahayag mo kung sino sa
dalawang ito ang iyong pinili [25] upang pumalit sa gawaing ito at sa pagka-apostol mula nang si Judas ay lumabag upang
magtungo sa kaniyang sariling lugar.'' [26] Sila ay nagpalabunutan para sa kanila; at napunta kay Matias ang palabunutan
at siya ang ibinilang na kasama ng labing-isang apostol.

Chapter 2

[1] Nang sumapit ang araw ng Pentecostes, lahat sila ay sama-sama sa iisang lugar. [2] Bigla na lamang may tunog mula sa
langit na tila humahagibis na hangin, at napuno nito ang buong bahay kung saan sila nakaupo. [3] Doon ay nagpakita sa
kanila ang tulad ng dilang apoy na napamahagi at dumapo sa bawat isa sa kanila. [4] Napuspos silang lahat ng Banal na
Espiritu at nagsimula silang magsalita sa iba't ibang wika ayon sa ipinagkaloob ng Espiritu sa kanila na sabihin.
[5] Ngayon may mga Judiong naninirahan sa Jerusalem, mga maka-diyos na tao, galing sa bawat bansa sa ilalim ng langit. [6]
Nang marinig ang tunog na ito, nagpuntahan ang maraming tao at nalito sapagkat narinig nang lahat na nagsasalita sila
sa kanilang sariling wika. [7] Nagtaka sila at labis na namangha; sinabi nila, "Totoo ba, hindi ba at ang lahat ng mga
nagsasalitang ito ay mga taga-Galilea?
[8] Bakit kaya naririnig natin sila, bawat isa sa ating sariling wika na ating kinalakihan? [9] Mga taga- Partia, taga-Media at
mga taga- Elam, at sa mga naninirahan sa Mesopotamia, sa Judea at Capadocia, sa Ponto at sa Asya, [10] sa Frigia at Panfilia,
sa Egipto at sa bahagi ng Libya na malapit sa Cirene at mga panauhin mula sa Roma, [11] Mga Judio at mga taong nagbago
ng paniniwala, at mga taga-Creta at mga taga- Arabia, naririnig namin sila na nagsasabi ayon sa ating mga wika tungkol
sa mga kamangha- manghang gawa ng Diyos."
[12] Nagtaka silang lahat at naguluhan; at sinabi nila sa isa't- isa, "Ano ang ibig sabihin nito?" [13] Ngunit nangutya ang iba at
sinabi, "Lasing na lasing sila ng bagong alak."
[14] Ngunit tumayo si Pedro kasama ang labing isa, tinaasan niya ang kaniyang boses, at sinabi sa kanila, "Mga tao ng Judea
at kayong lahat na naninirahan sa Jerusalem, dapat ninyo itong malaman; pakinggan ninyong mabuti ang aking
sasabihin. [15] Sapagkat ang mga taong ito ay hindi lasing gaya ng inyong inaakala, sapagkat pangatlong oras pa lamang
nang araw.
[16] Ngunit ito ang sinabi sa pamamamagitan ni propeta Joel: [17] 'Mangyayari ito sa mga huling araw,' sinabi ng Diyos,
'Ibubuhos ko ang aking Espiritu sa lahat ng tao. Magpapahayag ang inyong mga anak na lalaki at mga babae, makakakita
ng mga pangitain ang inyong mga kabataang lalaki, at magkakaroon ng mga panaginip ang inyong mga matatandang
lalaki.
[18] Gayundin sa aking mga lingkod at sa aking mga lingkod na babae ibubuhos ko ang aking Espiritu sa araw na iyon, at
sila ay magpapahayag. [19] Magpapakita ako ng mga kamangha-manghang bagay mula sa langit at mga tanda dito sa lupa,
dugo, apoy, at singaw ng usok.
[20] Magiging madilim ang araw at magiging dugo ang buwan, bago dumating ang dakila at hindi pangkaraniwang araw ng
Panginoon. [21] Iyon ay ang pagkakaligtas ng bawat isa na tatawag sa pangalan ng Panginoon.'
[22] Mga taga-Israel, pakinggan ninyo ang mga salitang ito: Si Jesus ng Nazaret, ang lalaking pinatunayan ng Diyos sa inyo sa
pamamagitan ng mga makapangyarihang gawa at mga kamangha- manghang bagay at mga palatandaang ginawa ng
Diyos sa pamamagitan niya, sa inyong kalagitnaan, katulad ng inyong nalalaman- [23] dahil sa nakatakdang plano at
kaalaman ng Diyos mula sa simula pa siya ay isinuko ninyo sa mga kamay ng taong lumalabag sa batas, ipinako siya sa
krus at pinatay; [24] binuhay ng Diyos, inalis ang mga sakit at kamatayan sa kaniya, sapagakat hindi siya maaaring pigilan
nito.
[25] Sapagkat sinasabi ni David tungkol sa kaniya, 'Nakita kong lagi ang Panginoon sa aking harapan, sapagkat siya ay nasa
aking kanang kamay upang hindi ako matinag. [26] Samakatuwid, natuwa ang aking puso at nagalak ang aking dila. Maging
ang aking laman ay mamumuhay nang may pananalig.
[27] Sapagkat hindi mo pababayaan ang aking kaluluwa na mapunta sa hades, o papayagan ang iyong Nag-iisang Banal na
makitang mabulok. [28] Ipinahayag mo sa akin ang mga daan ng buhay; pupunuin mo ako ng kagalakan sa iyong harapan.'
[29] Mga kapatid, kaya kong magsalita sa inyo ng may katiyakan tungkol sa patriarkang si David: namatay siya at inilibing,
at ang kaniyang libingan ay nasa atin hanggang sa ngayon. [30] Kaya naman, siya ay isang propeta at alam niya na may
sinumpaang panata ang Diyos sa kaniya, na itinalaga niya sa kaniyang kaapu-apuhan ang maupo sa kaniyang trono. [31]
Nahulaan niya na ito at nagsalita tungkol sa pagkabuhay ni Cristo, Na hindi siya pinabayaan doon sa hades, o ang
kanyang laman ay makitang mabulok.'
[32] Ang Jesus na ito ay binuhay ng Diyos kung saan saksi kaming lahat. [33] Kaya naman pinarangalan siya sa kanang kamay
ng Diyos at tinanggap ang pangako ng Banal na Espiritu mula sa Ama, ibinuhos niya ito, na inyong nakikita at naririnig.
[34] Sapagkat si David ay hindi pumaitaas sa langit, ngunit sinabi niya, 'Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, "Umupo ka
sa aking kanang kamay, [35] hanggang sa gawin kong maging tuntungan ng iyong mga paa ang iyong mga kaaway." [36] Kaya
naman siguraduhing ipaalam sa lahat ng tahanan sa Israel na ginawa siya ng Diyos na parehong Panginoon at Cristo, ang
Jesus na ito na ipinako ninyo sa krus."

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[37] Nang marinig nila ito, nadurog ang kanilang puso, at sinabi kay Pedro at sa iba pang mga apostol, "Mga kapatid, ano ba
ang dapat naming gawin?" [38] At sinabi ni Pedro sa kanila, "Magsisi at magpabautismo, ang bawat isa sa inyo sa pangalan
ni Jesu-Cristo para sa kapatawaran ng inyong mga kasalanan, at inyong tatanggapin ang kaloob ng Banal na Espiritu. [39]
Sapagkat sa inyo ang pangako at sa inyong mga anak at sa lahat ng mga nasa malayo, at sa mga tao na tatawagin ng ating
Panginoong Diyos."
[40] Pinatotohanan at hinimok niya sila sa pamamagitan ng maraming mga salita; sinabi niya," Iligtas ninyo ang inyong mga
sarili mula sa mga masasamang salin-lahing ito. [41] Pagkatapos tinanggap nila ang kaniyang salita at nabautismuhan, at ng
araw na iyon may mga naidagdag na aabot sa tatlong libong mga kaluluwa. [42] Nagpatuloy sila sa mga katuruan ng mga
apostol at pagsasama-sama, sa pagpipira-piraso ng tinapay at sa pananalangin.
[43] Dumating ang takot sa bawat kaluluwa, at maraming mga kamangha- manghang bagay at mga tanda ang nagawa ng
mga apostol. [44] Ang lahat ng nanampalataya ay nagsama-sama at ibinahagi ang kanilang mga ari-arian, [45] at ipinagbili nila
ang kanilang mga pag-aari at mga ari-arian at ipinamahagi sa lahat, ayon sa pangangailangan ng bawat-isa.
[46] Nagpatuloy sila sa bawat araw na may iisang layunin sa templo, at nagpira-piraso sila ng tinapay sa kanilang mga
tahanan, at namamahagi ng pagkain na may kagalakan at kapakumbabaan ng puso. [47] Nagpupuri sila sa Diyos at
kinalugdan sila ng lahat ng mga tao. Dinagdag sa kanila ng Panginoon araw-araw ang mga naliligtas.

Chapter 3

[1] Ngayon papunta sina Pedro at Juan sa templo sa oras ng pananalangin, alas tres ng hapon. [2] May isang lalaking pilay
mula pa nang isinilang ang dinadala doon araw-araw at ipinapahiga sa harapan ng templo na tinawag na Pintuang
Maganda, upang mamalimos sa mga taong pumupunta sa templo. [3] Nang makita niya sina Pedro at Juan na papasok sa
templo, humingi siya ng limos.
[4] Tinitigan siya ni Pedro, kasama si Juan na nagsabi, "Tumingin ka sa amin." [5] Tumingin sa kanila ang lalaking pilay, na
umaasang makatatangap ng anuman mula sa kanila. [6] Ngunit sinabi ni Pedro, "Wala akong pilak at ginto, ngunit ibibigay
ko sa iyo kung ano ang mayroon ako. Sa pangalan ni Jesu-Cristo na taga-Nazaret, lumakad ka."
[7] Hinawakan siya ni Pedro sa kanang kamay, at itinayo: kaagad na lumakas ang kaniyang mga paa at ang mga buto sa
kaniyang bukung-bukong. [8] Paluksong tumayo ang lalaki at nagsimulang maglakad, pumasok siya na kasama sina Pedro
at Juan sa templo, lumalakad, lumulundag, at nagpupuri sa Diyos.
[9] Nakita siya ng lahat ng mga tao na naglalakad at nagpupuri sa Diyos. [10] Nakilala nila na ito ang lalaking nakaupo at
tumatanggap ng limos sa may Magandang Pintuan ng templo, at labis silang nagtaka at namangha dahil sa nangyari sa
kaniya.
[11] Habang nakahawak siya kina Pedro at Juan, tumakbong magkakasama papunta sa kanila ang lahat ng mga tao sa
tinatawag na portiko ni Solomon, na labis na nagtataka. [12] Nang makita ito ni Pedro, sumagot siya sa mga tao, "Kayong
mga Israelita, bakit kayo nagtataka? Bakit kayo nakatitig sa amin, na parang kami ang nakapagpalakad sa kaniya sa
pamamagitan ng aming sariling kapangyarihan o pagiging makadiyos?
[13] Ang Diyos ni Abraham, Isaac, at ni Jacob. Ang Diyos ng ating mga ninuno ay niluwalhati ang kaniyang lingkod na si
Jesus. Siya na inyong dinala at itinakwil sa harapan ni Pilato, nang ipinasya niyang palayain siya. [14] Inyong itinakwil Ang
Banal at Ang Matuwid, at sa halip hiniling ninyo na mapalaya ang isang mamamatay tao para sa inyo.
[15] Pinatay ninyo ang Prinsipe ng buhay, na binuhay ng Diyos mula sa mga patay -at kami ang mga saksi ng mga ito. [16]
Ngayon, sa pamamagitan ng pananampalataya sa kaniyang pangalan, pinalakas ang lalaking ito na inyong nakita at
nakikilala. Ang pananampalataya sa pamamagitan ni Jesus ang nagbigay sa kaniya ng lubos na kagalingan, sa harapan
ninyong lahat.
[17] Ngayon, mga kapatid, alam ko na gumawa kayo ng kamangmangan, kagaya ng ginawa ng inyong mga pinuno. [18] Ngunit
ang mga bagay na siyang ipinahayag ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng mga propeta, na kinakailangang
maghirap ang kaniyang Cristo ay tinupad niya na ngayon.
[19] Kaya nga magsisi kayo at magbalik loob, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, nang sa gayon mayroong dumating
na panahon ng pagpapanibagong-lakas sa presensya ng Panginoon; [20] at kaniyang isusugo si Jesus, ang hinirang na Cristo
para sa inyo.
[21] Ang Nag-iisa, na kinakailangan tanggapin sa langit, hanggang sa panahon ng pagbabago ng lahat ng bagay, tungkol sa
mga sinabi ng Diyos noon sa pamamagitan ng bibig ng kaniyang mga banal na propeta. [22] Sa katunayan sinabi ni Moises,
'Ang Panginoong Diyos ay magbabangon ng propeta tulad ko mula sa inyong mga kapatid. Makikinig kayo sa lahat ng
kaniyang sasabihin sa inyo. [23] Mangyayari na ang lahat ng tao na hindi makikinig sa propetang ito ay tiyak na malilipol
mula sa mga tao.'
[24] Oo, at lahat ng mga propeta na mula kay Samuel at mga sumunod pagkatapos niya, nagsalita sila at nagpahayag sa mga
araw na ito. [25] Kayo ang mga anak ng mga propeta at ng kasunduan na ginawa ng Diyos kasama ng inyong mga ninuno,
katulad ng sinabi niya kay Abraham, 'Sa iyong binhi pagpapalain ko ang lahat ng mga sambahayan sa buong mundo.' [26]
Pagkatapos itaas ng Diyos ang kaniyang lingkod, isinugo siyang una sa inyo upang pagpalain kayo sa pamamagitan ng
pagtalikod ng bawat isa mula sa inyong mga kasamaan."

Chapter 4

1 Habang nakikipag-usap sina Pedro at Juan sa mga tao, lumapit sa kanila ang mga pari at ang kapitan ng templo at
maging ang mga Saduseo. 2 Nabalisa sila ng labis dahil nagtuturo sa mga tao sina Pedro at Juan tungkol kay Jesus at
ipinapahayag ang kaniyang muling pagkabuhay mula sa mga patay. 3 Sila ay dinakip nila at inilagay sa kulungan
hanggang sa kinabukasan, sapagkat gabi na noon. 4 Ngunit marami sa mga tao na nakarinig sa mensahe ang
nanampalataya; at ang bilang ng mga lalaking nanampalataya ay nasa limanglibo.
5 nang sumunod na araw, ang kanilang mga tagapamuno, mga nakatatanda, at mga eskriba ay nagtipon-tipon sa
Jerusalem. 6 Naroon si Anas, ang pinakapunong pari, at si Caifas, at si Juan, at si Alejandro, at lahat ng mga kamag-anak
ng pinakapunong pari. 7 Nang mailagay nila sina Pedro at Juan sa kanilang kalagitnaan, tinanong nila sila, "Sa anong
kapangyarihan, o sa anong pangalan, nagagawa ninyo ito?"
8 At si Pedro, na napuspos ng Banal na Espiritu ay nagsabi, "Kayong mga pinuno ng mga tao at mga nakatatanda, 9 kung
sinisiyasat kami sa araw na ito tungkol sa kabutihang ginawa sa isang lalaking may karamdaman- sa anong paraan
napagaling ang lalaking ito? 10 Malaman nawa ninyong lahat, at ng lahat ng mga taga-Israel, na sa pangalan ni Jesu-Cristo
na taga-Nazaret, na inyong ipinako sa krus, na muling binuhay ng Diyos mula sa mga patay- sa pamamagitan niya kaya
ang lalaking ito ay nakatayo na malusog sa inyong harapan.
11 Si Jesu-Cristo ang bato na itinakwil ninyo, bilang mga tagapagtayo, ngunit siya pa rin ang ginawang pangunahing
batong panulukan. 12 Walang kaligtasan sa sinumang tao: sapagkat wala ng iba pang pangalan sa silong ng langit, na
ibinigay sa mga tao, kung saan tayo maliligtas."
13 Nang makita nila ang katapangan ni Pedro at Juan, at nabatid nila na sila ay pangkaraniwan lang, mga taong walang
pinag-aralan, nagulat sila, at nalaman nilang sina Pedro at Juan ay nakasama ni Jesus. 14 Dahil nakita nila ang lalaking
gumaling na nakatayong kasama nila, wala silang masabi laban dito.
15 Ngunit pagkatapos nilang utusan ang mga apostol na iwan ang pagpupulong ng konseho, nag-usap-usap sila. 16 Sinabi
nila, "Ano ang gagawin natin sa mga lalaking ito?" Dahil ang katotohanan na may kakaibang himalang nagawa sa
pamamagitan nila ay nalaman ng lahat ng mga naninirahan sa Jerusalem at hindi natin ito maipagkakaila. 17 Ngunit
upang hindi ito kumalat pa sa mga tao, bigyan natin sila ng babala na huwag magsasalita kaninuman sa pangalang ito." 18
Tinawag nila sina Pedro at Juan na pumasok at inutusan sila na huwag magsasalita o magtuturo kailan man sa pangalan
ni Jesus.
19 Ngunit sumagot sina Pedro at Juan at sinabi sa kanila, "Kung tama sa paningin ng Diyos na sundin kayo sa halip na siya,
kayo na ang humatol. 20 Dahil hindi namin kayang hindi magsalita tungkol sa mga bagay na aming nakita at narinig."
21 Pagkatapos muling balaan sina Pedro at Juan, pinayagan na nila silang umalis. Hindi sila makahanap ng anumang
dahilan upang sila ay parusahan, sapagka't ang lahat ng mga tao ay nagpupuri sa Diyos dahil sa nangyari. 22 Ang lalaking
nakaranas ng himalang ito ng kagalingan ay higit na apatnapung taong gulang.
23 Pagkatapos nilang mapalaya, pumunta sina Pedro at Juan sa kanilang mga kasamahan at ibinalita ang lahat ng sinabi
sa kanila ng mga punong pari at mga nakatatanda. 24 Nang marinig nila ito, sama-sama nilang nilakasan ang kanilang
mga boses sa Diyos at sinabi, "Panginoon, ikaw na siyang may gawa ng langit at lupa, at ng dagat, at ng lahat ng naroon, 25
ikaw na sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, sa pamamagitan ng bibig ng aming amang si David na iyong lingkod, ay
nagsabi, 'Bakit nagngangalit ang mga bansang Gentil at ang mga tao ay nag-iisip ng mga walang kabuluhang bagay?
26 Naghanda ang mga hari sa mundo, at sama-samang nagtipon ang mga tagapamuno laban sa Panginoon, at laban kay
Cristo.
27 Totoong kapwa sina Herod at Poncio Pilato, kasama ang mga Gentil at ang mga Israelita ay nagtipon-tipon sa lungsod na
ito laban sa inyong banal na lingkod na si Jesus, na inyong pinili. 28 Nagtipon-tipon sila upang isagawa ang lahat na
napagpasyahan ng inyong kamay at ng inyong kagustuhan na mangyari noon pang una.
29 Ngayon, Panginoon, tingnan mo ang kanilang mga babala at ipagkaloob mo sa iyong mga lingkod na maipahayag ang
iyong salita na may katapangan. 30 Sa gayon habang iniuunat mo ang iyong kamay para magpagaling, ang mga
palatandaan at himala ay mangyayari sa pamamagitan ng pangalan ng iyong banal na lingkod na si Jesus." 31 Nang
matapos silang manalangin, ang lugar kung saan sila nagtipon-tipon ay nayanig, at silang lahat ay napuspos ng Banal na
Espiritu, at ipinahayag nila ng may katapangan ang salita ng Diyos.
32 May iisang puso at kaluluwa ang maraming bilang ng mga nanampalataya: at wala ni isa man sa kanila ang nagsabi na
anuman ang mayroon siya ay tunay na kaniya; sa halip, para sa kanilang lahat ang lahat ng bagay. 33 Ipinapahayag ng
mga apostol ang kanilang patotoo tungkol sa muling pagkabuhay ng Panginoong Jesus ng may dakilang kapangyarihan,
at labis na biyaya ay napa-sa kanilang lahat.
34 Wala ni isa man sa kanila ang kinukulang sa anumang bagay, dahil ang lahat ng mga nag mamay-ari ng titulo ng mga
lupa o mga bahay ay ibinenta ang mga ito at dinala ang pera ng mga napagbentahan 35 at inilagay sa paanan ng mga
apostol. At nangyari ang mga pagbaha-bahagi sa bawat mananampalataya, ayon sa kani-kanilang pangangailangan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

36 Si Jose, na Levita, isang lalaking taga-Cyprus, ay binigyan ng pangalan ng mga apostol na Barnabas (na ang ibig sabihin
ay anak ng pagpapalakas-loob). 37 Dahil mayroon siyang bukid, ibinenta niya ito at dinala ang pera at inilagay ito sa
paanan ng mga apostol.

Chapter 5

1 Ngayon, may isang lalaki na ang pangalan ay Ananias, kasama ang kaniyang asawa na si Safira, ang nagbenta ng bahagi
ng kanilang ari-arian, 2 at kaniyang itinago ang bahagi ng napagbilhang pera (alam din ito ng kaniyang asawang babae),
at idinala ang ibang bahagi nito at inilagay sa paanan ng mga apostol.
3 Ngunit sinabi ni Pedro, "Ananias, bakit pinuspos ni Satanas ang iyong puso upang magsinungaling sa Banal na Espiritu
upang itago ang bahagi ng napagbilhan ng iyong lupa? 4 Habang hindi pa ito nabebenta, hindi ba nanatili itong sa iyo? At
matapos itong maipagbili, hindi ba't nasa iyo parin ang pamamahala? Paano mong naisip ang mga bagay na ito sa iyong
puso? Hindi ka sa tao nagsinungaling, kundi sa Diyos." 5 Habang pinakikinggan ang mga salitang ito, si Ananias ay
nabuwal at nawalan ng hininga. At matinding takot ang dumating sa lahat ng nakarinig nito. 6 Ang mga binata ay lumapit
sa harap at binalot siya, binuhat siya palabas at inilibing.
7 Makalipas ang halos tatlong oras, pumasok ang kaniyang asawa, na alam kung ano ang nangyari. 8 Sinabi ni Pedro sa
kaniya, "Sabihin mo sa akin kung naibenta ang lupa sa ganoong halaga." Sinabi niya, "Oo, sa ganoong halaga."
9 Pagkatapos sinabi ni Pedro sa kaniya, "Paanong nagkasundo kayong dalawa para subukin ang Espiritu ng Panginoon?
Tignan mo, ang mga paa ng mga naglibing sa iyong asawa ay nasa pintuan, at dadalhin ka nilang palabas." 10 Agad siyang
nabuwal sa kaniyang paanan, at nawalan ng hininga, at ang mga binata ay pumasok at natagpuan siyang patay; binuhat
nila siya palabas at inilibing sa tabi ng kaniyang asawa. 11 Matinding takot ang dumating sa buong iglesiya, at sa lahat ng
mga nakarinig nang bagay na ito.
12 Maraming mga tanda at mga kababalaghan ang naipamalita sa mga tao sa pamamagitan ng mga kamay ng mga apostol.
Nagkakatipon silang lagi sa portiko ni Solomon. 13 Ngunit walang sinuman ang may lakas ng loob na sumali sa kanila;
gayunpaman, sila ay patuloy na pinahalagahan ng mga tao.
14 Marami pang mga mananampalataya ang naidagdag sa Panginoon, maraming mga lalaki at mga babae, 15 kaya dinadala
nila maging ang mga may sakit sa daanan at ipinapahiga sa mga higaan at sa hiligan, upang sa pagdating ni Pedro baka
sakaling tumama sa ilan sa kanila ang kaniyang anino. 16 Mayroon ding maraming bilang ng mga tao ang dumating mula
sa mga bayan sa palibot ng Jerusalem, dinadala ang mga may sakit at mga pinapahirapan ng maruming mga espiritu, at
silang lahat ay gumaling.
17 Ngunit tumayo ang pinakapunong pari, at ang lahat ng kaniyang mga kasama (na sekta ng mga Saduceo) at sila ay
napuno ng inggit 18 at dinakip nila ang mga apostol, at inilagay sila sa pampublikong bilangguan.
19 Ngunit kinagabihan binuksan ng anghel ng Panginoon ang mga pintuan ng bilangguan at ginabayan sila palabas, at
sinabi, 20 "Pumunta kayo sa templo tumayo at magsalita sa mga tao lahat ng mga salita ng Buhay na ito." 21 Nang marinig
nila ito, pumasok sila sa templo ng magbubukang-liwayway at nagturo. Ngunit dumating ang pinaka punongpari, at lahat
ng kasama niya, at tinawag ang buong konseho, lahat ng mga matatanda ng Israel, at pinapunta sila sa bilangguan upang
kunin ang mga apostol.
22 Ngunit hindi sila nakita sa bilangguan ng mga pumuntang opisyal, at bumalik sila at ibinalita, 23 "Natagpuan namin na
maingat na nakasarado ang bilangguan at ang mga bantay ay nakatayo sa pintuan, ngunit nang aming buksan ay wala
kaming nakita."
24 Ngayon nang narining ng kapitan ng templo at ng mga punong pari ang mga salitang ito, sila ay labis na naguluhan
ukol sa kanila ayon sa kung ano ang kalalabasan nito. 25 Pagkatapos may isang dumating at sinabi sa kanila, ''Ang mga
lalaki na inyong inilagay sa bilangguan ay nakatayo sa templo at nagtuturo sa mga tao.''
26 Kaya't nagtungo ang kapitan kasama ang mga opisyal, ibinalik sila, ngunit walang karahasan, dahil natakot sila na baka
batuhin sila ng mga tao. 27 Nang dalhin nila sila, iniharap sila sa konseho. Nagtanong ang pinaka-punong pari sa kanila, 28
nagsasabing, ''Hindi ba't mahigpit namin kayong pinangbilinan na huwag magturo sa pangalang ito, gayon pa man,
pinuno ninyo ang Jerusalem ng inyong katuruan, at ninais ninyong dalhin sa amin ang dugo ng taong ito.''
29 Ngunit sumagot si Pedro at ang mga apostol, "Kinakailangang sundin namin ang Diyos ng higit kaysa sa mga tao. 30 Ang
Diyos ng aming mga ama ang bumuhay kay Jesus, na inyong pinatay sa pamamagitan ng pagbitin sa kaniya sa puno. 31
Tinaas siya ng Diyos sa kaniyang kanang kamay upang maging prinsipe at tagapagligtas, upang magbigay ng pagsisisi sa
Israel at kapatawaran sa mga kasalanan. 32 Mga saksi kami ng mga bagay na ito, at gayundin ang Banal na Espiritu, na
ibinigay ng Diyos sa mga susunod sa kaniya."
33 Nang marinig ito ng mga kasapi ng konseho, galit na galit sila at ninais na patayin ang mga apostol. 34 Ngunit ang isang
Pariseo na nagngangalang Gamaliel na isang tagapagturo ng kautusan at iginagalang ng lahat ng tao, ay tumayo at iniutos
na sandaling ilabas ang mga apostol.
35 At sinabi niya sa kanila, ''Mga tao ng Israel pagtuunan ninyong mabuti ng pansin ang panukala na inyong ginagawa sa
mga taong ito. 36 Hindi pa nagtatagal ng lumitaw si Teudas na inaangking siya ay kilalang tao, at maraming tao, mga apat
na raan ang sumali sa kaniya. Pinatay siya, at lahat ng sumusunod sa kaniya ay nagkalat at walang nangyari. 37

Pagkatapos ng lalaking ito, lumitaw si Judas ng Galilea sa mga araw ng pagpapatala at nakahikayat siya ng ilang tao na susunod sa kaniya. Nasawi rin siya, at kumalat lahat ng sumusunod sa kaniya.
[38] Ngayon sinasabi ko sa inyo, "Lumayo kayo sa mga taong ito at hayaan sila, dahil kung sa tao ang plano o gawaing ito ito
ay babagsak. [39] Ngunit kung ito ay sa Diyos hindi ninyo sila maaring pabagsakin; lalabas pang kayo ay lumalaban sa Diyos." Kaya nahikayat sila.
[40] Pagkatapos pinapasok nila ang mga apostol at sila ay binugbog at inutusang huwag nang magsalita sa pangalan ni Jesus
at hinayaan silang umalis. [41] Iniwan nila ang konseho na nagagalak na sila ay napabilang na karapat-dapat na makaranas
ng kasiraang-puri para sa kaniyang Pangalan. [42] Pagkatapos noon araw-araw sa templo at sa bawat bahay, sila ay patuloy na nagtuturo at ipinapangaral si Jesus bilang Cristo.

Chapter 6

[1] Ngayon sa mga araw na ito, nang ang bilang ng mga alagad ay dumarami, nagsimula ang reklamo mula sa mga Helenista laban sa mga Hebreo, sa dahilan na ang kanilang mga babaing balo ay napapabayaan sa araw-araw na pamamahagi ng pagkain.
[2] Tinawag ng labing dalawang apostol ang marami sa kanilang mga alagad at sinabi, "Hindi nararapat para sa amin na
pabayaan ang salita ng Diyos upang maglingkod sa mga hapag. [3] Mga kapatid, nararapat na pumili kayo ng pitong mga lalaki na mula sa inyo, mga lalaking may mabubuting pagkatao, puspos ng Espiritu at karunungan, na maaari naming
ilagay sa trabahong ito. [4] Ngunit kami ay palaging magpapatuloy sa pananalangin at sa ministeryo ng salita."
[5] Nalugod ang lahat ng maraming tao sa kanilang pananalita, kaya pinili nila si Esteban ang lalaking puno ng pananampalataya at ng banal na Espiritu, at si Felipe, si Procorus, si Nicanor, si Timon, si Parmenas, at Nicolas, ang
nahikayat na magbago ng paniniwala mula sa Antioquia. [6] Dinala ng mga mananampalataya ang mga kalalakihang ito sa harap ng mga apostol, ang mga nanalangin at nagpatong ng kamay sa kanila.
[7] Kaya't lumaganap ang salita ng Diyos, at lubhang dumami ang bilang ng mga alagad sa Jerusalem; at naging masunurin sa pananampalataya ang malaking bilang ng mga pari.
[8] Ngayon si Esteban, na puspos ng biyaya at kapangyarihan, ay gumagawa ng mga kamanghamanghang bagay at mga
palatandaan sa gitna ng mga tao. [9] Ngunit may ilang mga tao na kabilang sa sinagoga na tinawag na ang sinagoga ng mga Taong Pinalaya, ng mga Cireneo, at ng mga Alejandrino, at ilang mga taga Cilicia, at taga Asya. Nakikipagtalo ang mga taong ito kay Esteban.
[10] Ngunit hindi nila kayang sumagot laban sa karunungan at sa Espiritu kung paano nagsalita si Esteban. [11] Pagkatapos
palihim nilang hinikayat ang ilang mga lalaki upang sabihin, "Narinig naming nagsalita si Esteban ng mga salitang paglapastangan laban kay Moises at laban sa Diyos."
[12] Inudyukan nila ang mga tao, ang mga matatanda, at ang mga eskriba, at hinarap nila si Esteban, sinunggaban siya, at
dinala sa konseho. [13] Nagdala sila ng mga bulaang saksi, na nagsabi, "Hindi tumitigil ang lalaking ito sa pagbigkas sa mga
salitang laban sa banal na dakong ito at sa kautusan. [14] Sapagkat narinig namin siya na nagsasabing sisirain ni Jesus ng
Nazaret ang lugar na ito at papalitan ang kaugalian na ipinasa sa atin ni Moises." [15] Ang lahat ng nakaupo sa konseho ay
nakatutok ang kanilang mga mata sa kaniya at nakita nilang ang kaniyang mukha ay katulad ng sa mukha ng anghel.

Chapter 7

[1] Sinabi ng pinaka-punong pari, "Totoo ba ang mga bagay na ito?" [2] Sinabi ni Esteban, "Mga kapatid at mga ama, makinig
kayo sa akin: Ang Diyos ng kaluwalhatian ay nagpakita sa ating ama na si Abraham noong siya ay nasa Mesopotamia,
bago siya nanirahan sa Haran; [3] sinabi niya sa kaniya, 'Iwan mo ang iyong lupain at ang iyong mga kamag-anak at pumunta ka sa lupain na ipapakita ko sa iyo.'
[4] Pagkatapos iniwan niya ang lugar ng mga Caldeo at nanirahan sa Haran; mula doon, matapos mamatay ang kaniyang
ama, dinala siya ng Diyos sa lupain na ito, kung saan kayo naninirahan ngayon. [5] Wala siyang ibinigay na anuman dito bilang pamana sa kaniya, wala, kahit na sapat man lang na paglagyan ng paa. Ngunit siya ay nangako—kahit na wala pang Anak si Abraham—na kaniyang ibibigay ang lupain bilang pag-aari para sa kaniya at sa kaniyang magiging kaapu-apuhan na susunod sa kaniya.
[6] Nakikipag-usap sa kaniya ang Diyos ng katulad nito, na ang kaniyang kaapu-apuhan ay panandaliang maninirahan sa ibang lupain, at dadalhin sila ng mga naninirahan doon sa pagkaalipin at pakikitunguhan sila ng masama ng
apatnaraang taon. [7] At hahatulan ko ang bansa kung saan sila ay magiging alipin,' sabi ng Diyos, 'at pagkatapos lalabas
sila at sasambahin ako sa lugar na ito.' [8] At ibinigay niya kay Abraham ang tipan ng pagtututli. Kaya si Abraham ang naging ama ni Isaac at tinuli siya sa ikawalong araw; Si isaac ang naging ama ni Jacob, at si Jacob ang naging ama ng labindalawang patriyarka.
[9] Nainggit kay Jose ang mga patriyarka kaya ibenenta nila siya sa Egipto, at Sinamahan siya ng Diyos, [10] at iniligtas siya mula sa lahat ng kaniyang mga pagdurusa, at pinagpala siya ng Diyos ng karunungan sa harap ni Faraon, na hari ng Egipto. Pagkatapos ginawa siya ng Faraon na gobernador ng Egipto at ng kaniyang buong sambahayan.

11 Ngayon ay nagkaroon ng taggutom sa buong lupain ng Egipto at Canaan, at labis na pagdurusa: at walang natagpuang
pagkain ang ating mga ninuno. 12 Ngunit nang mabalitaan ni Jacob na mayroong butil sa Egipto, ipinadala niya ang ating
mga ninuno sa unang pagkakataon. 13 Sa ikalawang pagkakataon, ipinakita ni Jose ang kaniyang sarili sa kaniyang mga
kapatid; at ang sambahayan ni Jose ay nakilala ng Faraon.
14 Pinabalik ni Jose ang kaniyang mga kapatid upang sabihin kay Jacob na kaniyang ama na magtungo sa Egipto, kasama
lahat ng kanilang kamag-anak at pitumpu't limang tao silang lahat. 15 Kaya bumaba si Jacob sa Egipto; pagkatapos
namatay siya, pati na rin ang ating mga ninuno. 16 Sila ay dinala sa Siquem at inihimlay sa libingan na binili ni Abraham
sa halaga ng pilak mula sa mga anak ni Hamor na taga Siquem.
17 Habang papalapit ang panahong ipinangako ng Diyos kay Abraham, ang mga tao ay lumago at dumami sa Egipto, 18
hanggang sa may tumayo na ibang hari sa buong Egipto, isang hari na hindi alam ang tungkol kay Jose. 19 Siya din ang
hari na nanlinlang sa ating mga kababayan at nagmalupit ng labis sa ating mga ninuno, na kinailangan nilang itapon ang
kanilang mga sanggol upang makaligtas.
20 Isinilang si Moises ng panahong iyon; siya ay napakaganda sa harapan ng Diyos at inalagaan ng tatlong buwan sa
bahay ng kaniyang ama. 21 Nang siya ay itinapon, kinuha siya ng anak na babae ng Paraon at pinalaki siya na kagaya ng
kaniyang sariling anak.
22 Naturunan si Moises sa lahat ng kaalaman ng mga taga Egipto, at naging makapangyarihan siya sa kaniyang mga salita
at mga gawa. 23 Ngunit nang siya ay nasa apatnapung taon na, pumasok sa kaniyang puso na bisitahin ang kaniyang mga
kapatid, ang mga anak ni Israel. 24 Nang makakita siya ng Israelita na inaapi, ipinagtanggol siya ni Moises at pinaghiganti
sa pamamagitan ng paghampas sa Egipcio: 25 Inakala niya na maiintindihan siya ng kaniyang mga kapatid na inililigtas
sila ng Diyos sa pamamagitan ng kaniyang kamay. Ngunit hindi nila naintindihan.
26 Nang sumunod na araw pumunta siya sa ilang mga Israelita habang sila ay nag-aaway; sinubukan niyang
pagkasunduin sila; sinabi niya, 'Mga Ginoo, kayo ay magkapatid; bakit kayo nag-aaway?' 27 Ngunit itinulak siya ng
lalaking nanakit sa kaniyang kapatid at sinabi, 'Sino ang naglagay sa iyo upang mamuno at humatol sa amin? 28 Nais mo
ba akong patayin katulad ng pagpatay mo sa Egipcio kahapon?'
29 Tumakas si Moises matapos na marinig ito, naging dayuhan siya sa lupain ng Madian, kung saan siya ay naging ama ng
dalawang anak na lalaki. 30 Nang makalipas ang apatnapung taon, nagpakita sa kaniya ang anghel sa ilang ng bundok
Sinai, sa ningas ng apoy na nasa mababang punongkahoy.
31 Nang makita ni Moises ang apoy, namangha siya sa kaniyang nakita; at habang siya ay papalapit upang tingnan ito,
doon ay dumating ang tinig ng Panginoon, na nagsasabing, 32 'Ako ang Diyos ng iyong mga ninuno, ang Diyos ni Abraham,
ni Isaac, at ni Jacob.' Nanginig si Moises at hindi naglakas loob na tumingin.
33 Sinabi ng Panginoon sa kaniya, 'Alisin mo ang iyong sandalyas, sapagkat ang lugar na iyong kinatatayuan ay banal na
dako. 34 Nakita kong tiyak ang pagdurusa ng aking mga tao na nasa Egipto; Aking narinig ang kanilang pagdaing, at
bumaba ako upang sila ay iligtas, at ngayon halika, isusugo kita sa Egipto.'
35 Itong Moises na kanilang tinanggihan, nang kanilang sinabi, 'Sino ang naglagay sa iyo na tagapamuno at tagahatol?'—
siya ang sinugo sa atin ng Diyos upang maging tagapamuno at tagapagligtas. Sinugo siya ng Diyos sa pamamagitan ng
kamay ng anghel na nagpakita kay Moises sa mababang puno. 36 Ginabayan sila ni Moises palabas ng Egipto, pagkatapos
gumawa ng mga himala at tanda sa Egipto at sa dagat na pula at sa ilang sa loob ng apatnapung taon. 37 Ito rin ang Moises
na nagsabi sa mga tao ng Israel, 'Maghihirang ang Diyos ng isang propeta para sa inyo mula sa inyong mga kapatid, isang
propeta na katulad ko.'
38 Ito ang lalaki na nasa kapulungan sa ilang kasama ang anghel na nangusap sa kaniya sa Bundok Sinai. Ito ang lalaking
nakasama ng ating mga ninuno; ito ang lalaki na siyang tumanggap ng mga buhay na salita upang ibigay sa atin. 39 Ito ang
lalaking tinanggihang sundin ng ating mga ninuno; siya ay itinulak nila palayo mula sa kanilang sarili, at sa kanilang mga
puso sila ay bumalik sa Egipto. 40 Sa mga panahong iyon sinabi nila kay Aaron, 'Igawa mo kami ng mga diyos na
mangunguna sa amin. Sapagkat itong Moises na nanguna sa amin palabas ng Egipto ay hindi na namin alam kung ano
ang nangyari sa kaniya.'
41 Kaya nang mga araw na iyon sila ay gumawa ng guya at nagdala sila ng mga handog sa mga diyus-diyosan, at nagalak
dahil sa ginawa ng kanilang mga kamay. 42 Ngunit ang Diyos ay tumalikod at isinuko sila upang sumamba sa mga bituin
sa langit, gaya ng nasusulat sa aklat ng mga propeta, 'Nag-alay ba kayo sa akin ng patay na hayop at ng mga handog sa
ilang sa loob ng apatnapung taon, sambahayan ng Israel?
43 Tinanggap ninyo ang tabernakulo ni Molec at ang bituin ng diyos na si Rephan, at ang mga imahe na inyong ginawa
upang sila ay sambahin. At dadalhin ko kayo palayo sa Babilonia.'
44 Ang ating mga ninuno ay mayroong tabernakulo ng patotoo sa ilang, tulad ng iniutos ng Diyos noong siya ay nagsalita
kay Moises, na kailangan niyang gawin ito na kagaya ng anyo na nakita niya. 45 Ito ay ang tolda ng ating mga ninuno,
nang sila ay tumalikod ay dinala sa lupain kasama ni Josue. Ito ay nangyari nang sila ay pumasok sa mga pag-aari ng mga
bansang itinaboy ng Diyos sa harapan ng ating mga ninuno. Ito ay katulad nito hanggang sa mga araw ni David, 46 na
nakatanggap ng biyaya sa paningin ng Diyos; hiniling niyang makahanap ng lugar na pananahanan para sa Diyos ni
Jacob.
47 Ngunit nagtayo si Solomon ng bahay ng Diyos, 48 Gayunpaman, ang Kataas-taasan ay hindi naninirahan sa mga bahay
na gawa ng mga kamay; kagaya ito ng sinasabi ng propeta, 49 'Ang langit ang aking trono at ang lupa ang tungtungan para

sa aking mga paa. Anong uri ng bahay ang maaari ninyong itayo sa akin? Sabi ng Panginoon: o saan ang lugar para sa
aking kapahingahan? 50 Hindi ba't ang aking kamay ang gumawa ng lahat ng mga bagay na ito?'
51 Kayong mga tao, na mapagmatigas at hindi tuli sa puso at mga tainga, lagi ninyong nilalabanan ang banal na Espiritu;
ginawa ninyo ang kagaya ng ginawa ng inyong mga ninuno. 52 Sino sa mga propeta ang hindi inusig ng inyong mga
ninuno? Pinatay nila ang mga naunang propeta na nagpahayag sa pagdating ng Matuwid; at kayo rin ngayon ang mga
nagkanulo at mga pumatay sa kaniya, 53 kayong mga tao na tumanggap ng kautusan na itinatag ng mga anghel, ngunit
hindi ninyo ito iningatan."
54 Ngayon, nang marinig ng mga kasapi ng konseho ang mga bagay na ito, nasugatan sila sa kanilang mga puso, at ang
kanilang mga ngipin ay nagngalit kay Esteban. 55 Ngunit siya na puspos ng Banal na Espiritu ay kusang tumingala sa
langit at kaniyang nakita ang kaluwalhatian ng Diyos; at nakita niya si Jesus na nakatayo sa kanang kamay ng Diyos. 56
Sinabi ni Esteban, "Tingnan ninyo, nakita ko na binuksan ang kalangitan, at ang Anak ng Tao ay nakatayo sa kanang
kamay ng Diyos."
57 Ngunit ang mga kasapi ng konseho ay sumigaw ng may malakas na boses, at tinakpan ang kanilang mga tainga, at
sinunggaban siya, 58 itinapon siya nila sa labas ng lungsod at siya ay binato: at inilatag ng mga saksi ang kanilang balabal
sa paanan ng binatang ang pangalan ay Saulo.
59 Habang binabato nila si Esteban, patuloy siyang tumatawag sa Panginoon at sinasabing, ''Panginoong Jesus, tanggapin
mo ang aking espiritu.'' 60 Lumuhod siya at tumawag ng may malakas na boses, ''Panginoon, huwag mong ipataw ang
kasalanang ito laban sa kanila." Nang matapos niyang sabihin ito, siya ay nakatulog.

Chapter 8

1 Si Saulo ay may kinalaman sa kaniyang pagka matay. Kaya nagsimula sa araw na iyon ang malaking pag-uusig laban sa
iglesia sa Jerusalem; at ang lahat ng mga mananampalataya ay nagsikalat sa lahat ng rehiyon ng Judea at Samaria,
maliban sa mga apostol. 2 Mga lalaking may takot sa Diyos ang naglibing kay Esteban at nagkaroon ng matinding
pagdadalamhati para sa kaniya. 3 Ngunit pininsala ng matindi ni Saulo ang iglesia; pumupunta siya sa bawat bahay
upang kaladkarin ang mga lalaki at babae at inilagay sila sa kulungan.
4 Gayon pa man, ang mga mananampalataya na nagsikalat ay nagpatuloy na mangaral ng salita ng Diyos. 5 Si Felipe ay
pumunta pababa sa lungsod ng Samaria at ipinahayag si Cristo sa kanila.
6 Nang mapakinggan at makita ng maraming tao ang mga palatandaan na ginawa ni Felipe, nakinig sila ng mabuti sa
kaniyang sinabi. 7 Dahil ang karamihan sa kanila ay nagtataglay ng maruruming espiritu habang sumisigaw ng malakas;
at gumaling ang maraming lumpo at mga paralitiko. 8 At nagkaroon ng malaking kagalakan sa lungsod.
9 Ngunit mayroong isang lalaki sa lungsod na ang pangalan ay Simon na gumagawa na noon pang una ng pangkukulam;
ginagamit niya ito upang mamangha ang mga tao sa Samaria upang angkinin na siya ay mahalagang tao. 10 Binigyang
pansin siya ng lahat ng mga Samaritano, mula sa pinaka mababa hanggang sa pinaka dakila, at kanilang sinabi. "Ang
taong ito ay ang kapangyarihan ng Diyos na tinatawag na Dakila." 11 Nakinig sila sa kaniya dahil labis niya silang
pinamangha sa mahabang panahon sa pamamagitan ng kaniyang pangkukulam.
12 Ngunit nang paniwalaan nila ang ipinangaral ni Felipe tungkol sa ebanghelyo na tungkol sa kaharian ng Diyos, at ang
pangalan ni Jesu-Cristo, sila ay nabautismuhan, kapwa mga lalaki at babae. 13 At si Simon mismo ay naniwala: pagkatapos
niyang mabautismuhan, nagpatuloy siyang kasama ni Felipe; nang makita niya ang mga tanda at mga
makapangyarihang gawa, siya ay namangha.
14 Ngayon nang marinig ng mga apostol sa Jerusalem na ang mga taga-Samaria ay tinanggap ang salita ng Diyos, sinugo
nila sina Pedro at Juan. 15 Nang sila ay dumating, nanalangin sila para sa kanila na tanggapin ang Banal na Espiritu. 16
Sapagkat ng mga panahong iyon hindi pa dumating ang Banal na Espiritu sa sinuman sa kanila. Nabaustimuhan lamang
sila sa pangalan ng Panginoon. 17 Pagkatapos ipinatong nina Pedro at Juan ang kanilang mga kamay sa kanila, at
tinanggap nila ang Banal na Espiritu.
18 Ngayon nang makita ni Simon na naipagkaloob ang Banal na Espiritu sa pamamagitan ng pagpatong ng mga kamay ng
mga apostol sa kanila, inalok niya sila ng pera. 19 Sinabi niya," Ibigay mo rin sa akin ang kapangyarihang ito upang
sinumang patungan ng aking mga kamay ay tatanggap ng Banal na Espiritu."
20 Ngunit sinabi ni Pedro sa kaniya, "Masawi ka sana kasama ng iyong pilak, sapagkat iniisip mong makakamit mo ang
kaloob ng Dios sa pamamagitan ng pera. 21 Wala kang kabahagi o karapatan sa bagay na ito, dahil ang iyong puso ay hindi
tama sa Diyos. 22 Samakatuwid magsisi ka sa iyong mga kasamaan, at manalangin sa Panginoon, upang ikaw ay
patawarin sa kung ano ang iyong hinahangad. 23 Sapagakat nakikita ko na ikaw ay nasa lason ng kapaitan at naka gapos
sa kasalanan."
24 Sumagot si Simon at sinabi, "Ipanalangin mo ako sa Panginoon na hindi mangyari sa akin ang mga bagay na iyong
sinabi."
25 Nang si Pedro at Juan ay nagpatotoo at nagpahayag ng salita ng Panginoon, sila ay bumalik sa Jerusalem; habang nasa
daan, nangaral sila ng ebanghelyo sa maraming nayon ng mga Samaritano.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[26] Ngayon ang anghel ng Panginoon ay nangusap kay Felipe at sinabi, "Tumayo ka at pumunta sa bahaging timog sa daang
pababa mula sa Jerusalem papuntang Gaza."(Ang daang ito ay nasa disyerto). [27] Siya ay tumayo at umalis. May isang
lalaking mula Ethiopia, isang eunoko na may dakilang kapangyarihan mula kay Candace, na reyna ng mga Etiope. Siya
ang namamahala sa lahat ng kaniyang kayamanan. Siya ay pumunta sa Jerusalem upang sumamba. [28] Siya ay bumalik at
nakaupo sa kaniyang karwahe at nagbabasa ng aklat ni propeta Isaias.
[29] Sinabi ng Espiritu kay Felipe, "Umakyat ka at sabayan mo ang karwahe." [30] Kaya patakbong lumapit si Felipe, at narinig
niyang binabasa ang aklat ni propeta Isaias, at sinabi, "Naiintindihan mo ba ang iyong binabasa?" [31] Sumagot ang taga-
Ethiopia, "Paano ko maiintindihan, maliban kung may magtuturo sa akin?" Nakiusap siya kay Felipe na umakyat sa
karwahe at umupo sa tabi niya.
[32] Ito ang bahagi ng kasulatan na binabasa ng taga Ethopia, "Siya ay tulad ng tupa na dinala sa bahay katayan; at tulad ng
isang kordero sa harap ng manggugupit na tahimik, hindi niya binubuksan ang kaniyang bibig: [33] Sa kaniyang kahihiyan
kinuha sa kaniya ang katarungan: sino ang magpapahayag sa kaniyang salinlahi? sapagkat ang kaniyang buhay ay
kinuha mula sa mundong ito."
[34] Kaya nagtanongang eunoko kay Felipe, at sinabi, "Nakikiusap ako sa iyo sino ang tinutukoy ng propeta? ang kaniyang
sarili ba mismo o ibang tao?" [35] Nagsimulang magsalita si Felipe; Nagsimula siya sa kasulatan ni Isaias upang ipangaral si
Jesus sa kaniya.
[36] Habang nagpapatuloy sila sa daan, napunta sila sa ilang bahagi ng tubig; at sinabi ng eunoko, "Tingnan mo, may tubig
dito, ano pa ang puwedeng makahadlang sa akin upang ma bautismuhan?" [37] Sinabi ni Felipe," kung nananampalataya ka
ng buong puso, ikaw ay mag pabautismo. Ang taga Ethopia ay sumagot," Naniniwala ako na si Jesu-Cristo ay Anak ng
Diyos." [38] Kaya inutusan ng taga Ethopia na tumigil ang karwahe. Bumaba sila sa tubig, si Felipe at ang eunoko at
binautismuhan siya ni Felipe.
[39] Nang umahon sila sa tubig, kinuha ng Espiritu ng Panginoon si Felipe at hindi na siya nakita ng eunuko; at siya ay
umalis ng may kagalakan. [40] Ngunit si Felipe ay lumitaw sa Azoto. Siya ay dumaan sa rehiyong iyon at ipangaral ang
ebanghelyo sa lahat ng lungsod, hanggang sa makarating siya sa Ceasaria.

Chapter 9

[1] Subalit si Saulo na patuloy pa rin na nagsasalita ng mga banta at pagpatay laban sa mga alagad ng Panginoon ay
nagtungo sa mga pinakapunong pari [2] at humingi sa kaniya ng mga sulat para sa mga sinagoga sa Damasco, upang kung
may makita siyang sinumang kabilang sa Daan, maging lalaki o babae, ay maari niyang dalhin na nakagapos sa
Jerusalem.
[3] Habang siya ay naglalakbay, nangyari nga na nang malapit na siya sa Damasco, biglang may nagningning na liwanag
mula sa langit sa buong paligid; [4] at siya ay natumba sa lupa at narinig niya ang isang tinig na nagsasabi sa kanyang,
"Saulo, Saulo, bakit mo ako inuusig?"
[5] Sumagot si Saulo, "Sino kayo Panginoon? "Sumagot ang Panginoon, "Ako si Jesus na iyong inuusig; [6] ngunit bumangon
ka, pumasok ka sa lungsod, at sasabihin saiyo kung ano ang dapat mong gawin." [7] Ang mga lalaking kasama ni Saulo sa
paglalakbay ay hindi nakapagsalita, naririnig ang tinig, ngunit walang nakikita.
[8] Tumayo si Saulo sa lupa, at nang imulat niya ang kaniyang mga mata, wala na siyang nakita kaya inakay siya at dinala
sa Damasco. [9] Hindi siya nakakita sa loob ng tatlongaraw at hindi kumain ni uminom.
[10] Ngayon may isang alagad sa Damasco na ang pangalan ay Ananias; at ang Panginoon ay nangusap sa kaniya sa
pamaamgitan ng isang pangitain, "Ananias" At sinabi niya, "Tingnan mo, narito ako, Panginoon." [11] Sinabi ng Panginoon
sa kaniya,"Tumayo ka, at pumunta ka sa kalye na kung tawagin ay Matuwid, at tanungin mo sa tahanan ni Judas ang
lalaking galing sa Tarsus na ang pangalan ay Saulo; sapagkat siya ay nananalangin; [12] at nakita niya sa pangitain ang
lalaking nagngangalang Ananias na dumarating at nagpapatong ng kamay nito sa kaniya, upang siya ay makakita."
[13] Ngunit sumagot si Ananias,"Panginoon, narinig ko sa marami ang tungkol sa taong ito, kung paano niya ginawan ng
masama ang mga banal mong mga tao sa Jerusalem. [14] Siya ay may kapangyarihan mula sa mga pinakapunong pari
upang dakpin ang lahat na tumatawag sa inyong pangalan." [15] Ngunit sinabi ng Panginoon sa kaniya," Pumunta, ka
sapagkat siya ay sisidlang hirang sa akin, upang dalhin ang aking pangalan sa mga Hentil at sa mga hari at sa lahat ng
anak ng Israel; [16] sapagkat ipapakita ko sa kaniya kung gaano siya dapat magtiis para sa aking pangalan."
[17] Kaya umalis si Ananias, at pumasok sa tahanan. Ipinatong nito ang kaniyang kamay sa kaniya at sinabi, "Kapatid na
Saulo, ang Panginoon Jesus, na siyang nagpakita sa iyo sa daan nang papunta ka rito, ay sinugo ako upang ikaw ay
makakita at mapuspos ng Banal na Espiritu." [18] Kaagad may isang bagay na parang kaliskis ang nahulog mula sa mga
mata ni Saulo, at bumalik ang kaniyang paningin; Tumayo siya at nabautismuhan; [19] at siya ay kumain at lumakas.
Nanatili siya kasama ng mga alagad sa Damasco ng ilang mga araw.
[20] Kaagad ay ipinahayag niya si Jesus sa mga sinagoga, sinasasabing siya ang Anak ng Diyos. [21] lahat ng nakarinig sa
kaniya ay namangha at sinabi. "Hindi ba ito ang taong lumipol sa mga taga-Jerusalem na tumatawag sa pangalang ito? At
siya ay naparito upang dalhin sila na nakagapos sa mga punong pari." [22] Ngunit si Saulo ay lalong napalakas upang
mangaral at nalito ang mga Judio na naninirahan sa Damasco sa pagpapatunay na si Jesus ay ang Cristo.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

23 Pagkalipas ng maraming araw, sama-samang nagplano ang mga Judio upang siya ay patayin. 24 Ngunit nalaman ni Saulo
ang kanilang plano. Nagbantay sila sa pintuang bayan araw at gabi upang siya ay patayin. 25 Subalit nang gabi ay kinuha
siya ng kaniyang mga alagad at binaba siya sa pader sa pamamagitan ng isang basket.
26 Nang dumating siya sa Jerusalem, nagtangkang sumama si Saulo sa mga alagad, subalit natakot silang lahat sa kaniya,
hindi sila naniniwalang siya ay isang alagad. 27 Ngunit isinama siya ni Bernabe at ipinakilala sa mga alagad. At sinabi niya
sa kanila kung paanoni Saulo nakita ang Panginoon sa daan at ang Panginoon ay nangusap sa kaniya, at kung paano
buong tapang na nangaral sa Damasco si Saulo sa pangalan ni Jesus.
28 Nakipagkita siya sa kanila habang sila ay pumapasok at lumalabas ng Jerusalem. Nagsalita siya ng may katapangan sa
pangalan ng Panginoong Jesus 29 at nakipagtalo sa mga Helenista; ngunit sinubukan parin nila siyang patayin. 30 Nang
malaman ito ng mga kapatiran, siya ay dinala nila pababa sa Cesarea at ipinadala siya patungo sa Tarso.
31 Kaya ang iglesia sa buong Judea, Galilea, at Samaria ay nagkaroon ng kapayapaan at ito ay lumago at lumalakad ng may
takot sa Panginoon sa tulong ng Banal na Espiritu, ang iglesia ay lumago sa bilang. 32 Ngayon nangyari nga na habang si
Pedro ay pumupunta sa buong rehiyon, pumunta din siya sa mga mananampalataya na naninirahan sa bayan ng Lydda.
33 Doon ay nakita niya ang isang lalaki na ang pangalan ay Eneas, na nakaratay sa kaniyang higaan ng halos walong taon,
sapagkat siya ay paralitiko 34 Sinabi ni Pedro sa kaniya, "Eneas, si Jesu-Cristo ang nagpagaling saiyo. Tumayo ka at ayusin
mo ang iyong higaan." At agad siyang tumayo. 35 Kaya lahat ng nakakita sa Lida at Saron ay nakita ang lalaki at nagbalik
loob sila sa Panginoon.
36 Ngayon mayroon alagad sa Joppa na ang pangalan ay Tabitha, na kung isasalin ay "Dorcas." Ang babaeng ito ay puno ng
mga mabubuti at maawaing gawa, na ginagawa niya para sa mahihirap. 37 At nangyari nga sa mga araw na iyon na siya
ay nagkasakit at namatay; nang siya ay kanilang hugasan, pinahiga siya sa kuwarto sa itaas.
38 Dahil malapit ang Lida sa Joppa, at narinig ng mga alagad na naroon si Pedro, nagsugo sila ng dalawang lalaki at
pumunta sa kaniya, nagmamakaawa na sinabi sa kaniyang, "Sumama ka sa amin agad". 39 Tumayo si Pedro at sumama sa
kanila. Nang dumating siya, dinala nila siya sa kuwarto sa itaas, at ang lahat ng mga balo ay nakatayo sa paligid niya na
nananangis, ipinapakita sa kaniya ang mga balabal at mga damit na ginawa ni Dorcas habang kasama pa nila siya.
40 Pinalabas silang lahat ni Pedro sa silid, lumuhod siya at nanalangin; at humarap siya sa katawan at sinabi niya.
"Tabitha, bumangon ka." Minulat niya ang kaniyang mga mata, at nang makita niya si Pedro siya ay umupo. 41 Pagkatapos
iniabot ni Pedro ang kaniyang kamay at ibinangon siya; at nang tawagin niya ang mga mananampalataya at mga balo ay
iniharap niya siya sa kanila na buhay. 42 Nalaman ang pangyayaring ito sa buong Joppa, at maraming mga tao ang
nanampalataya sa Panginoon. 43 Nangyari nga na nanatili si Pedro ng maraming araw sa Joppa kasama ang lalaki na ang
pangalan ay Simon, na tagapagbilad ng balat ng hayop

Chapter 10

1 Ngayon may isang tao sa lungsod ng Cesarea, na nagngangalang Cornelio, isang senturiong tinawag na hukbong
Italyano. 2 Siya ay isang maka-diyos, na sumasamba sa Diyos kasama ang lahat ng kaniyang sambahayan; siya ay
nagbigay ng malaking halaga ng salapi sa mga Judio at palaging nananalangin sa Diyos.
3 Bandang alas tres ng hapon, malinaw niyang nakita sa pangitain ang isang anghel ng Diyos na papalapit sa kaniya. Ang
sabi ng anghel sa kaniya, "Cornelio!" 4 Tumitig si Cornelio sa anghel at takot na takot na sinabi, "Ano po iyon, ginoo?"
Sinabi ng anghel sa kaniya, "Ang iyong mga panalangin at mga kaloob sa mga mahihirap ay pumaitaas bilang alaala na
alay sa harapan ng Diyos. 5 Ngayon magpadala ka ng mga lalaki sa lungsod ng Joppa upang sunduin ang lalaking
nagngangalang Simon, na pinangalanan ding Pedro. 6 Siya ay naninirahan sa bahay ng mambibilad ng balat ng hayop na
si Simon, na ang bahay ay nasa tabing dagat."
7 Nang makaalis ang anghel na kumausap sa kaniya, tinawag ni Cornelio ang dalawa sa kaniyang mga tagapaglingkod sa
bahay, at isang sundalo na sumasamba sa Diyos na kabilang sa mga sundalong naglilingkod rin sa kaniya. 8 Sinabi ni
Cornelio sa kanila ang lahat nang nangyari at sila ay pinapunta sa Joppa.
9 Bandang tanghali kinabukasan, sa kanilang paglalakbay papalapit sa lungsod, si Pedro ay pumunta sa bubungan upang
manalangin. 10 Nagutom siya at gusto niya ng kumain, ngunit habang nagluluto ang mga tao ng pagkain, nabigyan siya ng
isang pangitain, 11 at nakita niyang bumukas ang langit at may isang sisidlan na bumababa mula sa langit, katulad ng
isang malaking kumot na ipinababa sa lupa sa pamamagitan ng apat na mga sulok nito. 12 Naroon ang lahat na uri ng
hayop na may apat na paa, at mga bagay na gumagapang sa lupa, at mga ibon sa himpapawid.
13 At may tinig na kumausap sa kaniya: "Bumangon ka Pedro, magkatay ka at kumain." 14 Ngunit sinabi ni Pedro, "Hindi
maaari Panginoon, dahil ni minsan hindi ako kumain ng anumang marumi at hindi malinis." 15 Ngunit muli niyang
narinig ang tinig sa ikalawang pagkakataon: "Huwag mong ituring na marumi ano man ang nilinis na ng Diyos." 16
Nangyari ito nang tatlong beses; at agad na ibinalik sa langit ang sisidlan.
17 Ngayon habang naguguluhan pa si Pedro tungkol sa kahulugan ng pangitaing kaniyang nakita, narito, ang mga lalaki
na ipinadala ni Cornelio na nakatayo sa harapan ng tarangkahan, pagkatapos nilang tanungin ang daan patungo sa
tahanan. 18 At sila ay tumawag at nagtanong kung naninirahan doon si Simon na tinatawag ding Pedro.

19 Habang iniisip pa rin ni Pedro ang tungkol sa pangitain, sinabi ng Espiritu sa kaniya, "Tingnan mo, may tatlong lalaking
naghahanap sa iyo. 20 Bumangon ka at bumaba at sumama sa kanila. Huwag kang matakot na sumama sa kanila, dahil
ipinadala ko sila." 21 Kaya bumaba si Pedro at sinabi sa mga lalaki, "Ako ang hinahanap ninyo. Bakit kayo naparito?"
22 Sinabi nila, "Ang senturion na nagngangalang Cornelio, isang matuwid na tao at sumasamba sa Diyos, at mabuti ang
sinasabi tungkol sa kaniya ng lahat ng mga Judio sa bansa, ay sinabihan ng isang banal na anghel ng Diyos na
papuntahan ka para isama ka sa kaniyang bahay, upang siya ay makinig ng mensahe mula sa iyo." 23 Kaya inanyayahan
sila ni Pedro na pumasok at manatili na kasama niya. Kinabukasan bumangon siya at sumama sa kanila, at sinamahan
siya ng ilang mga kapatid na taga-Joppa.
24 Noong sumunod na araw, dumating sila sa Cesarea. Hinihintay sila ni Cornelio; tinipon niya ang kaniyang mga kamag-
anak at kaniyang mga malalapit na kaibigan.
25 Nangyari nga na nang papasok na si Pedro, sinalubong siya ni Cornelio at lumuhod sa kaniyang paanan para
parangalan siya. 26 Ngunit pinatayo siya ni Pedro at sinabi na, "Tumayo ka; ako rin ay isang tao lamang.
27 Habang nakikipag-usap si Pedro sa kaniya, pumasok siya at natagpuan niya ang napakaraming tao na nagtipon-tipon
doon. 28 Sinabi niya sa kanila, "Batid ninyo mismo na hindi naaayon sa batas para sa isang Judio na makihalubilo o
bumisita sa kaninuman galing sa ibang bansa. Ngunit ipinakita sa akin ng Diyos na hindi ko dapat tawagin ang sinuman
na marumi o hindi malinis. 29 Kaya pumunta ako na hindi na nakipagtalo nang ako ay papuntahin dito. Kaya tinatanong
ko kayo kung bakit ninyo ako pinapunta."
30 Sinabi ni Cornelio, " May apat na araw na ngayon ang nakakalipas sa ganito ring oras, bandang alas-tres nananalangin
ako sa aking bahay; at nakita ko ang isang lalaking nakatayo sa aking harapan na may maliwanag na kasuotan. 31 At
sinabi niya, "Cornelio, dininig ng Diyos ang iyong panalangin at ang ibinibigay mo sa mga mahihirap ay nagpaalala sa
Diyos tungkol sa iyo. 32 Kaya magpadala ka ng tao sa Jopa, at ipatawag ang taong nagngangalang Simon, na tinatawag ding
Pedro. Nakikitira siya sa bahay ng isang taong mambibilad ng balat ng hayop na nangngangalang Simon, sa tabing-dagat.
(Pagdating niya, kakausapin ka niya.) 33 kaya agad kitang ipinatawag, mabuti at dumating ka. At ngayon nandito kaming
lahat sa harapan ng Diyos upang makinig sa lahat ng mga itinuro sa iyo ng Diyos na sasabihin mo."
34 At binuksan ni Pedro ang kaniyang bibig at sinabi, "Sa katotohanan, naunawaan ko ng lubusan na walang tinatangi ang
Diyos. 35 Sa halip, sa bawat bansa ang sinumang sumasamba at gumagawa ng mga matuwid na gawain ay katanggap-
tanggap sa kaniya.
36 Alam ninyo ang mensahe na ipinadala niya sa mga taga-Israel, nang ipahayag niya ang magandang balita tungkol sa
kapayapaan sa pamamagitan ni Jesu-Cristo, na Panginoon ng lahat— 37 Alam ninyo mismo ang mga kaganapan na
nangyari, na naganap sa buong Judea, na nagsimula sa Galilea, pagkatapos nang pagbautismo na ipinahayag ni Juan; 38
ang mga kaganapan na ukol kay Jesus ng Nazaret, kung paano siya pinuspus ng Diyos ng Banal na Espiritu at ng
kapangyarihan. Naglibot siya na gumagawa ng kabutihan at nagpapagaling ng mga pinahihirapan ng diyablo, sapagkat
kasama niya ang Diyos.
39 Saksi kami sa lahat ng bagay na kaniyang ginawa sa bansa ng mga Judio at sa Jerusalem —itong si Jesus na kanilang
pinatay, na binitay sa isang kahoy. 40 Itong taong ito ay muling binuhay ng Diyos sa ikatlong araw at ibinigay siya upang
makilala, 41 hindi sa lahat ng mga tao, kundi sa mga saksi na noon pa man ay pinili na ng Diyos- kami mismo, na kumain
at uminom kasama niya pagkatapos niyang muling mabuhay mula sa mga patay.
42 Inutusan niya kami upang mangaral sa mga tao at magpatotoo na siya ang pinili ng Diyos na maging Hukom ng mga
buhay at mga patay. 43 Ito ay para sa kaniya kaya nagpapatotoo ang mgapropeta, upang ang lahat ng sumasampalataya sa
kaniya ay makatanggap ng kapatawaran ng mga kasalanan sa pamamagitan ng kaniyang pangalan."
44 Habang sinasabi pa lamang ni Pedro ang mga bagay na ito, ang Banal na Espiritu ay bumaba sa lahat ng mga nakikinig
sa kaniyang mensahe. 45 Ang mga taong napabilang sa mga mananampalatayang tuli—lahat ng mga sumama kay Pedro—
ay namangha, dahil ang kaloob ng Banal na Espiritu ay naibuhos din sa mga Gentil.
46 Dahil narinig nila ang mga Gentil na nagsasalita ng iba't-ibang wika at nagpupuri sa Diyos. Pagkatapos sinabi ni Pedro,
47 "Mayroon bang hahadlang sa mga taong ito upang hindi mabautismuhan sa tubig, ang mga taong ito na nakatanggap ng
Banal na Espiritu na katulad natin?" 48 At sila ay inutusan niya na magpabautismo sa ngalan ni Jesu-Cristo. At hiniling nila
na manatili siya sa kanila ng ilang araw.

Chapter 11

1 Ngayon narinig ng mga alagad at mga kapatiran na nasa Judea na ang mga Gentil ay tumanggap din ng salita ng Diyos. 2
Nang makarating si Pedro sa Jerusalem, pinuna ng mga taong nabibilang sa mga tinuling pangkat; 3 sinabi nila,
"Nakihalubilo ka sa mga hindi tuling lalaki at kumain kasama nila!"
4 Ngunit nagsimulang ipinaliwanag ni Pedro sa kanila ang bagay na iyon ng detalyado; sinabi niya, 5 Nananalangin ako sa
lungsod ng Joppa, nang ako'y makakita ng isang pangitain ng isang sisidlang bumababa, katulad ng malaking kumot na
ipinababa sa pamamagitan ng apat na sulok nito. Ito ay bumaba sa akin. 6 Minasdan ko ito at inisip ko ang tungkol dito.
Nakita ko ang mga may apat na paang mga hayop sa lupa, mga mababangis na hayop, mga hayop na gumagapang, at mga
ibon sa himpapawid.

[7] Pagkatapos narinig ko ang tinig na nagsabi sa akin, "Bumangon ka, Pedro; kumatay at kumain." [8] Sinabi ko, "Hindi
maaari, Panginoon: sapagka't kailanman walang hindi banal o hindi malinis na pumasok sa aking bibig." [9] Ngunit ang
tinig ay sumagot muli mula sa langit, "Ang ipinahayag ng Diyos na malinis, huwag mong ituring na hindi malinis." [10]
Nangyari ito ng tatlong beses, at pagkatapos noon ang lahat ay naibalik muli sa langit.
[11] At narito, agad na may tatlong lalaki na nakatayo sa harap ng bahay kung saan kami naroon; sila ay ipinadala sa akin
mula Cesarea. [12] Iniutos ng Espiritu sa akin na sumama sa kanila, at dapat hindi ako tatangi sa kanila. Itong anim na mga
kapatid ay sumama sa akin, at pumasok kami sa bahay ng lalaki. [13] Sinabi niya sa amin kung paano niya nakita ang
anghel na nakatayo sa kaniyang bahay at nagsasabing, "Magpadala ka ng mga lalaki sa Joppa at sunduin si Simon na ang
isa pang pangalan ay Pedro. [14] Siya ay magsasalita sa iyo ng isang mensahe na sa pamamagitan nito maliligtas ka— ikaw
at lahat ng iyong sambahayan."
[15] Nang magsimula akong magsalita sa kanila, dumating ang Banal na Espiritu sa kanila, gayang nangyari sa atin noong
una. [16] Naalala ko ang mga salita ng Panginoon, kung paano niya sinabing, "Tunay nga na nagbautismo si Juan ng tubig,
ngunit kayo ay babautismuhan sa Banal na Espiritu."
[17] At kung ibinigay ng Diyos sa kanila ang parehong kaloob na gaya ng ibinigay niya sa atin nang sumampalataya tayo sa
Panginoong Jesu-Cristo, sino ba ako upang salungatin ang Diyos?" [18] Nang marinig nila ang mga bagay na ito, wala silang
naisagot sa kaniya, ngunit nagpuri sila sa Diyos at sinabing, " Kung ganoon ibinigay din ng Diyos sa mga Gentil ang
pagsisisi sa buhay."
[19] Kaya kumalat ang mga mananampalataya mula Jerusalem dahil sa paghihirap na nagumpisa noong kamatayan ni
Esteban—ang mga mananampalatayang ito ay umabot sa mga malalayong lugar ng Fenicia, Sayprus at Antioquia. Sinabi
nila ang mensahe tungkol kay Jesus sa mga Judio lamang, at wala nang iba pa. [20] Ngunit ang ilan sa kanila, na mga
lalaking taga- Sayprus at taga-Cirene, ay pumunta sa Antioquia at nagsalita sa mga Griego rin at ipinangaral ang
Panginoong Jesus. [21] At ang kamay ng Panginoon ay kasama nila; malaking bilang ang nanampalataya at bumalik sa
Panginoon.
[22] Ang balita tungkol sa kanila ay nakarating sa tainga ng iglesia sa Jerusalem: at kanilang ipinadala si Bernabe hanggang
sa Antioquia. [23] Nang dumating siya at nakita ang kaloob ng Diyos, siya'y natuwa; at pinalakas niya ang loob ng lahat na
manatili sa Panginoon ng kanilang buong puso. [24] Sapagkat siya'y mabuting tao at puspos ng Banal na Espiritu at ng
pananampalataya, at maraming tao ang naidagdag sa Panginoon.
[25] Pagkatapos nito, pumunta ng Tarso si Bernabe upang hanapin si Saulo. [26] Nang makita niya siya, isinama niya siya sa
Antioquia. At nangyari, na sa loob ng isang taon, nakitipon sila sa iglesia at tinuruan ang maraming tao. At ang mga
alagad ay unang tinawag na Kristiyano sa Antioquia.
[27] Ngayon sa mga araw na ito ilang mga propeta ang bumaba mula Jerusalem papuntang Antioquia. [28] Isa sa kanila na
nagngangalang Agabo, ay tumayo, at ipinahiwatig sa pamamagitan ng Espiritu, na magkakaroon ng matinding taggutom
sa buong mundo. Nangyari nga ito sa panahon ni Claudio.
[29] Kaya, napagpasyahan ng mga alagad na magpadala ng tulong sa mga kapatid sa Judea ayon sa kakayahan ng bawat isa.
[30] Ginawa nila ito; nagpadala sila ng pera sa mga nakatatanda sa pamamagitan nila Bernabe at Saulo.

Chapter 12

[1] Nang panahong ding iyon, pinagbuhatan ng kamay ni haring Herodes ang ilan sa kapulungan, upang abusuhin sila. [2]
Pinatay niya si Santiago na kapatid ni Juan sa pamamagitan ng espada.
[3] Nang makita niya na nalugod ang mga Judio, ipinadakip din niya si Pedro. Ito ay sa panahon ng mga tinapay na walang
lebadura. [4] Pagkatapos siyang dakipin, ipinabilanggo siya at nagtalaga ng apat na pangkat ng mga sundalo upang siya ay
bantayan; binabalak niyang iharap si Pedro sa mga tao pagkatapos ng Paskwa.
[5] Kaya nanatili si Pedro sa kulungan, ngunit ang kapulungan ay masigasig na nanalangin sa Diyos para sa kaniya. [6] Nang
araw bago siya ilabas ni Herodes, nang gabing iyon, natutulog si Pedro sa pagitan ng dalawang kawal, gapos ng dalawang
mga tanikala at nagbabantay ang mga bantay sa harap ng pintuan ng bilangguan.
[7] At biglang lumitaw ang isang anghel ng Diyos sa kaniyang tabi at isang ilaw ang lumiwanag sa bilangguan. Tinapik niya
si Pedro sa tagiliran at ginising at sinabi, "Bumangon kang madali." Pagkatapos nahulog ang kaniyang mga kadena sa
kaniyang mga kamay. [8] Sinabi sa kaniya ng anghel, "Magdamit ka at isuot ang iyong sandalyas."Ginawa nga ito ni Pedro.
Sinabi ng anghel sa kaniya, "Isuot mo ang iyong panlabas na kasuotan at sumunod ka sa akin."
[9] Kaya sumunod nga si Pedro sa anghel at lumabas. Hindi niya alam na ang nangyari sa pamamagitan ng anghel ay totoo.
Ang akala niya nakakakita siya ng isang pangitain. [10] Pagkatapos nilang makalampas sa una at sa pangalawang bantay,
nakarating sila sa pintuang bakal na patungo sa lungsod, kusa itong bumukas para sa kanila. Lumabas sila at bumaba sa
isang kalye, at kaagad siyang iniwan ng anghel.
[11] Nang matauhan si Pedro, sinabi niya, "Ngayon, aking napatunayan na ipinadala ng Diyos ang kaniyang anghel at
iniligtas ako sa kamay ni Herodes, at mula sa lahat ng inaasahan ng mga mamamayang Judio." [12] Pagkatapos niyang
maunawaan ito, dumating siya sa bahay ni Maria na ina ni Juan na ang huling pangalan ay Marcos; maraming
mananampalataya ang nagkatipon doon at nananalangin.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[13] Nang kumatok siya sa may pintuan ng tarangkahan, isang aliping babae na nagngangalang Roda ang pumunta upang
sumagot. [14] Nang makilala niya ang tinig ni Pedro, sa kaniyang kagalakan, hindi niya nabuksan ang pintuan; sa halip,
tumakbo siya sa silid at kaniyang ibinalita na nakatayo si Pedro sa may pintuan. [15] Kaya sinabi nila sa kaniya, "Nababaliw
ka na."Ngunit kaniyang ipinilit na ito ay totoo. Kanilang sinabi, "Ito ang kaniyang anghel."
[16] Ngunit patuloy pa rin si Pedro sa pagkatok, at nang kanilang buksan ang pintuan, nakita nila siya at sila ay namangha. [17]
Sumenyas si Pedro sa kanila sa pamamagitan ng kaniyang kamay na tumahimik, at sinabi niya sa kanila kung paano siya
inilabas ng Diyos sa bilangguan. Sinabi niya, "Ibalita ninyo ang mga bagay na ito kay Santiago at sa mga kapatid."
Pagkatapos umalis siya at nagpunta sa ibang lugar.
[18] Nang sumapit na ang araw, gulong-gulo ang mga kawal tungkol sa nangyari kay Pedro. [19] Pagkatapos siyang hanapin ni
Herodes at hindi matagpuan, tinanong niya ang mga bantay at iniutos na patawan sila ng kamatayan. Pagkatapos siya ay
bumaba mula Judea hanggang Cesarea at nanatili doon.
[20] Ngayon galit na galit si Herodes sa mga taga-Tiro at Sidon. Pumunta sila sa kaniya na magkakasama. Hinikayat nila si
Blasto, na kanang kamay ng Hari, upang tulungan sila. Pagkatapos humiling sila ng kapayapaan, dahil ang kanilang
bansa ay tumatanggap ng pagkain mula sa bansa ng hari. [21] Nang dumating ang takdang araw, nagbihis si Herodes ng
marangyang kasuotan at umupo sa trono; nagsalita siya sa kanila.
[22] Sumigaw ang mga tao, "Ito ang tinig ng isang diyos, hindi ng isang tao!" [23] Kaagad siyang hinampas ng isang anghel ng
Panginoon, dahil hindi niya ibinigay ang kaluwalhatian sa Diyos; kinain siya ng mga uod at namatay.
[24] Ngunit lumago at lumaganap ang salita ng Diyos. [25] Nang matapos nina Bernabe at Saul ang kanilang misyon sa
Jerusalem, bumalik sila mula doon; isinama nila si Juan na ang huling pangalan ay Marcos.

Chapter 13

[1] At ngayon sa kapulungan ng Antioquia, mayroong mga iilang propeta at mga guro. Sila ay sina Bernabe, Simeon (na
tinatawag na Niger), Lucio na taga-Cirene, Manaen (kinakapatid na lalaki ni Herodes na Tetrarka) at Saul. [2] Habang
sumasamba at nag-aayuno sila sa Diyos, sinabi ng Banal na Espiritu, "Ihiwalay ninyo para sa akin sina Bernabe at Saul,
upang gawin ang gawain kung saan ko sila tinawag." [3] Pagkatapos na ang kapulungan ay mag-ayuno, manalangin at
magpatong ng kanilang mga kamay sa mga lalaking ito, sila ay kanilang sinugo.
[4] Kaya sumunod sina Bernabe at Saul sa Banal na Espiritu at bumaba papuntang Seleucia; Mula doon ay naglayag sila
papunta sa isla ng Sayprus. [5] Nang naroon na sila sa lungsod ng Salamina, ipinahayag nila ang salita ng Diyos sa mga
sinagoga ng mga Judio. Kasama din nila si Juan Marcos bilang kanilang katulong.
[6] Nang makaalis sila sa buong isla hanggang Pafos, natagpuan nila ang isang salamangkero, isang bulaang propeta na
Judio na nagngangalang Bar-Jesus. [7] May kaugnayan ang salamangkerong ito sa gobernador na si Sergio Paulo, na isang
taong matalino. Pinatawag ng taong ito sina Bernabe at Saul, dahil ibig niyang marinig ang salita ng Diyos. [8] Ngunit
kinalaban sila ni Elimas "ang salamangkero" (ganito isinalin ang kaniyang pangalan); tinangka niyang paikutin ang
gobernador na mapalayo mula sa pananampalataya.
[9] Ngunit si Saulo, na tinatawag ding Pablo ay napuspos ng Banal na Espiritu. Tinitigan siya nito [10] at sinabi, "Ikaw na anak
ng diyablo, punong-puno ka ng lahat ng uri ng pandaraya at kasamaan. Ikaw ay kaaway ng bawat katuwiran. Hindi ka ba
talaga titigil sa pagbabaluktot sa mga tuwid na daan ng Diyos?
[11] Ngayon tingnan mo, ang kamay ng Panginoon ay nasa iyo at ikaw ay mabubulag. Pansamantala mo munang hindi
makikita ang araw." At biglang nagdilim ang paningin ni Elimas, nagsimula siyang lumibot na humihiling sa mga tao na
siya ay akayin sa pamamagitan ng kanilang mga kamay. [12] Pagkatapos na makita ng gobernador kung ano ang nangyari,
siya ay naniwala, dahil namangha siya sa katuruan tungkol sa Panginoon.
[13] Naglayag ngayon si Pablo at ang kaniyang mga kaibigan mula Pafos at dumating sa Perga ng Panfilia. Ngunit iniwan sila
ni Juan at bumalik sa Jerusalem. [14] Naglakbay si Pablo at ang kaniyang mga kaibigan mula Perga at nakarating sa
Antioquia ng Pisidia. Doon ay pumunta sila sa loob ng sinagoga sa Araw ng Pamamahinga at umupo. [15] Nang matapos ang
pagbabasa ng kautusan at ng mga propeta, nagbigay ang mga pinuno ng sinagoga ng mensahe sa kanila na sinasabi, "Mga
kapatid, kung mayroon kayong mensahe ng pampalakas loob sa mga tao dito, sabihin ninyo ito."
[16] Kaya tumayo si Pablo at sumenyas sa pamamagitan ng kaniyang kamay, sinabi niya, "Mga taga-Israel at kayo na
gumagalang sa Diyos, makinig kayo. [17] Ang Diyos ng mga taong ito sa Israel ang pumili sa ating mga ninuno at pinarami
ang mga tao nang nanatili sila sa Egipto, at sa pamamagitan ng pagtaas ng kaniyang kamay ay pinangunahan niya sila na
makalabas mula dito. [18] Sa halos apatnapung taon nagtiis siya na kasama nila sa ilang.
[19] Pagkatapos niyang wasakin ang pitong bansa sa lupain ng Canaan, ipinagkaloob niya sa ating mga tao ang kanilang
lupain bilang pamana. [20] Naganap ang lahat ng pangyayaring ito sa loob ng apat na raan at limampung taon. Matapos ang
lahat ng bagay na ito, binigyan sila ng Diyos ng mga hukom hanggang kay Samuel na propeta.
[21] Pagkatapos nito, humingi ang mga tao ng isang hari, kaya ibinigay ng Diyos sa kanila si Saul na anak ni Cis, isang lalaki
mula sa lipi ni Benjamin sa loob ng apatnapung taon. [22] Nang matapos siyang alisin ng Diyos sa pagiging hari, hinirang
niya si David upang maging kanilang hari. Sinabi ito ng Diyos tungkol kay David, 'Natagpuan ko si David na anak ni Jesse
isang lalaking malapit sa aking puso, gagawin niya ang lahat ng aking naisin.'

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

23 Mula sa kaapu-apuhan ng lalaking ito ay dinala ng Diyos sa Israel ang isang tagapagligtas na si Jesus, katulad ng
kaniyang ipinangakong gagawin. 24 Nagsimula itong mangyari bago dumating si Jesus, unang ipinahayag ni Juan ang
bautismo ng pagsisisi sa lahat ng tao sa Israel. 25 At nang matatapos na ni Juan ang kaniyang gawain, sinabi niya 'Sino ba
ako sa akala ninyo? Ako ay hindi siya. Ngunit makinig kayo, may isang darating na kasunod ko, hindi man lang ako
karapat-dapat na magtanggal ng kaniyang sandalyas.'
26 Mga kapatid, mga anak na mula sa lipi ni Abraham at ang mga kasama ninyo na sumasamba sa Diyos, ito ay para sa
atin kaya ipinadala ang mensaheng ito tungkol sa kaligtasan. 27 Para sa kanila na taga-Jerusalem, at sa kanilang mga
pinuno, na hindi totoong nakakakilala sa kaniya, ni hindi talaga nila nauunawaan ang tinig ng mga propeta habang
binabasa tuwing Araw ng Pamamahinga; kaya natupad nila ang mga mensahe ng mga propeta sa pamamagitan ng
paghatol kay Jesus sa kamatayan.
28 Kahit pa wala silang natagpuang dahilan upang patayin siya, hiniling nila kay Pilato na siya ay patayin. 29 At nang
natupad na nilang lahat ang mga bagay na isinulat tungkol sa kaniya, siya ay kanilang ibinaba mula sa puno at inihiga sa
isang libingan.
30 Ngunit binuhay siya ng Diyos mula sa mga patay. 31 Nakita siya sa loob ng maraming araw ng mga sumama sa kaniya
mula Galilea hanggang Jerusalem. Ang mga taong ito ang naging mga saksi niya ngayon sa mga tao.
32 Kaya dala namin sa inyo ang magandang balita tungkol sa mga pangakong ibinigay sa ating mga ninuno. 33 Iningatan ng
Diyos ang mga pangakong ito sa atin na kanilang mga anak, na kung saan binuhay niya si Jesus mula sa mga patay. Ito
din ang naisulat sa ikalawang awit: 'Ikaw ang aking Anak, at ngayon ako ay iyong magiging Ama.' 34 Tungkol din naman
sa katotohanang binuhay siya mula sa mga patay upang hindi mabulok ang kaniyang katawan, nagsalita siya ng katulad
nito: 'Ipagkakaloob ko saiyo ang banal at maaasahang mga pagpapala ni David.'
35 Ito rin ay kung bakit niya sinabi sa iba pang awit, 'Hindi mo pahihintulutan na makitang mabulok ang iyong Nag-iisang
Banal.' 36 Nang matapos paglingkuran ni David ang kaniyang sariling salinlahi sa mga nais ng Diyos, nakatulog siya,
kasama nang kaniyang mga ama, at nabulok, 37 ngunit siya na binuhay ng Diyos ay hindi nabulok.
38 Kaya dapat ninyo itong malaman, mga kapatid, na sa pamamagitan ng taong ito ay naipahahayag sa inyo ang
kapatawaran ng mga kasalanan. 39 Sa pamamagitan niya ang bawat isang mananampalataya ay pinawalang-sala mula sa
lahat ng bagay na hindi kayang maipawalang-sala sa inyo sa kautusan ni Moises.
40 Kaya't mag-ingat kayo na hindi mangyari sa inyo ang sinabi ng mga propeta: 41 'Tingnan ninyo, mga mapang-alipusta, at
mamangha kayo at saka mamamatay sapagkat isasagawa ko ang gawain sa inyong mga araw, isang gawaing hindi ninyo
paniniwalaan kailanman, kahit pa mayroong maghayag nito sa inyo.'"
42 Habang paalis na sina Pablo at Bernabe, nagmakaawa sa kanila ang mga tao kung maaari nilang sabihin muli ang
katulad na mensahe sa susunod na Araw ng Pamamahinga. 43 Nang matapos na ang pagpupulong sa sinagoga, marami sa
mga Judio at mga taong nagbago ng paniniwala ang sumunod kina Pablo at Bernabe, na nagsalita sa kanila at
nanghikayat na magpatuloy sa biyaya ng Diyos.
44 Nang sumunod na Araw ng Pamamahinga, halos ang buong lungsod ay nagsama-samang nagkatipon upang makinig ng
salita ng Panginoon. 45 Nang makita ng mga Judio ang maraming tao, napuno sila ng pagka-inggit at nagsalita laban sa
mga bagay na ipinahayag ni Pablo at ininsulto siya.
46 Ngunit matapang na nagsalita sina Pablo at Bernabe at sinabi, "Kinakailangan muna na ang salita ng Diyos ay
maibahagi sa inyo. Ngunit nakikita kong itinutulak ninyo ito palayo sa inyong sarili at itinuturing ang inyong sarili na
hindi karapat-dapat sa buhay na walang hanggan, tingnan ninyo, pupunta kami sa mga Gentil. 47 Sapagkat iniutos sa amin
ng Panginoon, na nagsasabi, 'Inilagay ko kayo bilang ilaw sa mga Gentil upang kayo ay magdala ng kaligtasan sa mga
pinakadulong bahagi ng mundo.'"
48 Nang narinig ito ng mga Gentil, nagalak sila at pinuri ang salita ng Panginoon. Nanampalataya ang mga naitalaga sa
buhay na walang hanggan. 49 Lumaganap ang salita ng Panginoon sa buong rehiyon.
50 Ngunit hinikayat ng mga Judio ang mga relihiyoso at mga mahahalagang babae, gayon din ang mga lalaking
namumuno sa lungsod. Nagdulot ito ng matinding pag-uusig laban kina Pablo at Bernabe at itinaboy sila hanggang sa
hangganan ng kanilang lungsod. 51 Ngunit ipinagpag nina Pablo at Bernabe ang alikabok mula sa kanilang mga paa laban
sa kanila. Pumunta sila sa lungsod ng Iconio. 52 At napuno ang mga alagad ng kagalakan at ng Banal na Espiritu.

Chapter 14

1 Nangyari din ito sa Iconio, na sina Pablo at Bernabe ay magkasamang pumasok sa loob ng sinagoga ng mga Judio at
nagsalita sa paraan na napakaraming Judio at Griyego ang nanampalataya. 2 Ngunit nanghikayat ang mga suwail na
Judio sa kalagitnaan ng mga Gentil at hinimok sila na magalit laban sa mga kapatid.
3 Kaya nanatili sila doon ng mahabang panahon, matapang na nagsasalita sa kapangyarihan ng Diyos, Habang nagbibigay
siya ng patunay tungkol sa mensahe ng kaniyang biyaya. Ginawa niya ito sa pamamagitan ng mga palatandaan at mga
kamangha-manghang bagay sa pamamagitan ng kamay nina Pablo at Bernabe. 4 Ngunit nahati ang karamihan sa lunsod:
pumanig ang iba sa mga Judio at sa mga apostol naman ang iba.

[5] Nang subukang himukin ng mga Gentil at Judio ang kanilang mga pinuno na saktan at batuhin sina Pablo at Bernabe, [6]
nalaman nila ang mga ito at tumakas sila patungo sa lungsod ng Licaonia, Listra at Derbe at sa palibot na rehiyon, [7] at
doon nangangaral sila ng ebanghelyo.
[8] Sa Listra may isang lalaking nakaupo sa kaniyang mga paa na walang lakas, isang lumpo mula pa noong nasa
sinapupunan ng kaniyang ina, na hindi kailanman nakapaglakad. [9] Narinig ng taong ito si Pablo na nagsasalita. Itinuon ni
Pablo ang kaniyang mga mata sa kaniya at nakita niya na mayroon siyang pananampalataya upang gumaling. [10] Kaya
sinabi niya sa kaniya ng malakas ang boses, ''Tumayo ka." tumalon ang lalaki at lumakad.
[11] Nang makita ng maraming tao ang ginawa ni Pablo, sumigaw sila ng malakas, nagsasalita sa wikang Licaonia, ''Ang mga
diyos ay bumaba sa atin sa anyo ng tao." [12] Tinawag nilang "Zeus," si Bernabe at "Hermes" naman si Pablo dahil siya ang
pangunahing tagapagsalita. [13] Nagdala ng baka at koronang bulaklak sa tarangkahan ang pari ni Zeus, na ang templo ay
nasa labas lamang ng lungsod; siya at ang maraming tao ay gustong mag-alay ng handog.
[14] Ngunit nang narinig ito ng mga apostol na sina, Bernabe at Pablo, pinunit nila ang kanilang kasuotan at agad na
lumabas na sumisigaw sa maraming tao [15] na sinasabi, ''Mga tao, bakit ninyo ginagawa ang mga bagay na ito? mga tao din
kami na may damdamin tulad ninyo. Dinala namin sa inyo ang mabuting balita, upang tumalikod kayo sa mga bagay na
walang halaga para sa Diyos na buhay, na gumawa sa kalangitan, lupa, at nang dagat at ang lahat ng mga naroon. [16] Sa
mga nakalipas na panahon, pinahintulutan niya ang lahat ng bansa na lumakad sa sarili nilang kagustuhan.
[17] Ngunit gayun pa man hindi niya hinayaan ang kaniyang sarili na walang saksi, dahil doon gumawa siya ng mabuti at
ibinigay sa inyo ang mga ulan mula sa langit at mabungang mga panahon, pinupuno ang inyong mga puso ng pagkain at
kagalakan." [18] Maging sa mga salitang ito, napigilan nina Pablo at Bernabe ang pag-aalay sa kanila ng maraming tao.
[19] Ngunit ilang mga Judio mula Antioquia at Iconio ang dumating at hinikayat ang maraming tao. Binato nila si Pablo at
kinaladkad palabas ng lungsod sa pag-aakalang siya ay patay na. [20] Ngunit habang nakatayo ang mga alagad sa palibot
niya, tumayo siya at pumasok sa lungsod. Nang sumunod na araw pumunta siya sa Derbe kasama si Bernabe.
[21] Pagkatapos nilang ipinangaral ang ebanghelyo sa lungsod na iyon at magkaroon ng maraming alagad, bumalik sila sa
Listra, sa Iconio, at sa Antioquia. [22] Ipinagpatuloy nilang palakasin ang isipan ng mga alagad at hinikayat sila na
magpatuloy sa pananampalataya. Sinabi nila sa kanila na sa pamamagitan ng maraming pagdurusa bago tayo
makakapasok sa kaharian ng Diyos.
[23] Nang makapagtalaga sila ng mga nakatatanda sa bawat kapulungan ng mga mananampalataya, at makapanalangin na
may pag-aayuno, ipinagkatiwala nila sila sa Panginoon na kanilang pinaniniwalaan. [24] Pagkatapos, dumaan sila sa Pisidia
at dumating sa Panfilia. [25] Nang kanilang maihayag ang salita sa Perga, umalis sila pababa ng Atalia. [26] Mula doon
naglayag sila patungong Antioquia kung saan ipinagkatiwala nila sa biyaya ng Diyos ang gawaing kanilang natapos.
[27] Nang dumating sila sa Antioquia at sama-samang tinipon ang kapulungan, ibinalita nila ang lahat ng bagay na ginawa
ng Diyos sa kanila at kung paanong binuksan ng Diyos ang pintuan ng pananampalataya para sa mga Gentil. [28] Nanatili
sila ng mahabang panahon kasama ng mga alagad.

Chapter 15

[1] May ilang mga lalaki na bumaba galing sa Judea at nagturo sa mga kapatid na nagsasabi "Maliban na kayo ay magpatuli
mula sa kaugalian ni Moises, kayo ay hindi maliligtas." [2] Nang nakipagharap at nakipagtalo sa kanila sina Pablo at
Bernabe, nagpasiya ang mga kapatid na sina Pablo, Bernabe, at ang ilan sa kanila ay kailangang pumunta sa Jerusalem,
sa mga apostol at sa mga nakatatanda patungkol sa mga pinagtatalunan nila.
[3] Kaya sila, na pinadala ng iglesiya ay dumaan ng Fenicia at Samaria at ipinahayag ang pagbabalik-loob ng mga Gentil.
Nagdulot sila ng lubos na kagalakan sa lahat ng kapatid. [4] Nang dumating sila sa Jerusalem, sinalubong sila ng iglesia, ng
mga apostol at ng nakatatanda, at ipinahayag ang lahat ng mabuting ginawa ng Diyos sa kanila.
[5] Ngunit ilan sa mga kalalakihan na nanampalataya, na kabilang sa pangkat ng mga Pariseo ay tumayo at nagsabi,
"Kinakailangan na sila ay matuli at utusan sila na sundin ang kautusan ni Moises." [6] Kaya nagtipon ang mga apostol at
nakatatanda upang pag-usapan ang bagay na ito.
[7] Pagkatapos ng mahabang pagtatalo, tumayo si Pedro at sinabi sa kanila "Mga kapatid, alam ninyo na hindi pa nagtatagal
ay pumili ang Diyos sa inyo, na sa pamamagitan ng aking bibig kailangang marinig ng mga Gentil ang salita ng
ebanghelyo, at manampalataya. [8] Ang Diyos na nakakaalam ng puso ay nagpatotoo sa kanila, ibinibigay sa kanila ang
Banal na Espiritu, katulad ng ginawa niya sa atin; [9] at wala siyang tinangi sa atin at sa kanila, ginawa niyang malinis ang
kanilang mga puso sa pamamamagitan ng pananampalataya.
[10] Ngayon bakit ninyo sinusubukan ang Diyos, na dapat kayong maglagay ng pamatok sa leeg ng mga alagad na kahit ang
ating mga ama o maging tayo man ay hindi kayang makadala? [11] Ngunit naniniwala tayo na tayo ay maliligtas sa
pamamagitan ng biyaya ng Panginoong Jesus, katulad nila."
[12] Nanatiling tahimik ang mga tao habang nakikinig kay Bernabe at Pablo na ibinabalita ang mga tanda at himala na
ginawa ng Diyos sa mga Gentil sa pamamagitan nila.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

13 Pagkatapos nilang tumigil sa pagsasalita, sumagot si Santiago, na sinasabi "Mga kapatid, makinig kayo sa akin. 14 Sinabi
ni Simon kung paano unang tinulungan ng may mapagmahal ng Diyos ang mga Gentil upang kumuha mula sa kanila ng
mga tao para sa kaniyang pangalan."
15 Sumasang-ayon dito ang mga salita ng mga propeta, katulad ng nasusulat, 16 'Pagkatapos ng mga bagay na ito, ako ay
babalik, at itatayo ko muli ang tolda ni David na bumagsak; aayusin ko at itatayong muli ang mga guho nito, 17 upang ang
mga natitirang mga kalalakihan ay hanapin ang Panginoon, kasama ang lahat na mga Gentil na tinawag sa aking
pangalan.' 18 Ito ang sinasabi ng Panginoon, na siyang gumawa ng mga bagay na batid sa nagdaang kapanahunan.
19 Kaya, ang opinyon ko ay dapat huwag nating gambalain ang mga Gentil na nagbalik sa Diyos; 20 sa halip, sulatan natin
sila na dapat silang lumayo sa karumihan ng mga diyus-diyosan, mula sa sekswal na imoralidad, at mula sa mga binigti
at sa dugo. 21 Mula sa mga nagdaang salinhali may mga tao na nagpapahayag at nagbabasa ng katuruan ni Moises sa
sinagoga tuwing Araw ng Pamamahinga".
22 Kaya't minabuti ng mga apostol at mga nakatatanda, kasama ang buong iglesia na piliin si Judas na tinatawag na
Barsabas, at Silas, na mga pinuno ng iglesia upang ipadala sila sa Antioquia kasama ni Pablo at Bernabe. 23 Isinulat nila
ito, "Ang mga apostol, mga nakatatanda at mga kapatid, sa mga kapatid na Gentil sa Antioquia, Siria at Cilicia, binabati ko
kayo.
24 Nalaman namin na may ilang mga kalalakihan kung saan hindi kami nagbigay ng anumang utos ay pumunta sa inyo at
nagbagabag sa inyo sa mga katuruang aming ipinahayag na nagbabagabag sa inyong mga kaluluwa. 25 Kaya minabuti
naming lahat na magkaisa na pumili ng mga lalaki na papapuntahin namin sa inyo kasama sa aming mga minamahal na
sina Pablo at Bernabe, 26 mga taong nagtaya ng kanilang mga buhay para sa ngalan ng ating Panginoong Jesu-Cristo.
27 Kaya isinugo namin sa inyo sina Judas at Silas, na magsasabi din sa inyo ng gayon ding mga bagay. 28 Sapagkat minabuti
namin at ng Banal na Espiritu na huwag kayong bigyan ng mabibigat na mga pasanin maliban sa mga bagay na ito na
kinakailangan: 29 na talikuran ninyo ang bagay na naialay sa mga diyus-diyosan, sa dugo, sa mga binigti, at sa sekswal na
imoralidad. Kapag nailayo ninyo ang inyong mga sarili sa mga ito, ikabubuti ninyoito. Paalam."
30 Kaya sila, nang sila ay pinauwi, pumunta sila sa Antioquia; pagkatapos nilang tipunin ang lahat ng tao, iniabot nila ang
liham. 31 Nang mabasa nila ito, sila'y nagalak dahil sa pag-asa at lakas na ibinigay sa kanila. 32 Si Judas at Silas na mga
propeta rin, ay pinatatag ang loob ng mga kapatiran sa marami nilang mga salita na nakapagpatibay sa kanila.
33 Pagkatapos nilang mamalagi ng ilang panahon doon, ay payapa silang pinauwi sa mga kapatid na nagsugo sa kanila. 34
(Ngunit minabuti ni Silas na magpaiwan doon.) 35 Ngunit si Pablo at Bernabe ay nanatili sa Antioquia kasama ng mga iba
pa, na kung saan sila ay nagturo at nagpahayag ng salita ng Panginoon.
36 Lumipas ang ilang araw, sinabi ni Pablo kay Bernabe, "Balikan natin ngayon at dalawin ang ating mga kapatid sa bawat
lungsod na kung saan ipinahayag natin ang salita ng Panginoon, at kumustahin ang kanilang kalagayan. 37 Nais ni
Bernabe na isama si Juan na tinatawag ding Marcos. 38 Ngunit naisip ni Pablo na hindi mabuting isama si Marcos na nag-
iwan sa kanila sa lugar ng Pamfilia at hindi na sumama sa kanilang gawain.
39 At sila ay nagkaroon ng matinding di pagkakaunawaan, kaya sila naghiwalay, isinama ni Bernabe si Marcos at naglayag
sila papuntang Sayprus. 40 Pinili naman ni Pablo si Silas at sila'y umalis pagkatapos siyang ipagkatiwala ng mga kapatiran
sa biyaya ng Panginoon. 41 At siya pumunta patungong Siria at Cilicia, na pinagtitibay ang mga iglesiya.

Chapter 16

1 Nakarating din si Pablo sa Derbe at Listra, at masdan ito, naroon ang isang alagad na nagngangalang Timoteo, anak ng
isang babaeng Judio na mananampalataya; ang kaniyang ama ay isang Griego. 2 Maganda ang sinasabi tungkol sa kaniya
ng mga kapatiran na taga Listra at Iconio. 3 Gusto ni Pablo na makasama siya sa paglalakbay; kaya siya ay isinama niya at
tinuli dahil sa mga Judio na nasa lugar na iyon, sapagkat alam nilang lahat na ang kaniyang ama ay isang Griego.
4 Nang sila ay patungo na sa mga lungsod, inihatid nila sa mga Iglesia ang mga tagubilin upang kanilang sundin, mga
tagubilin na isinulat ng mga apostol at ng mga nakatatanda sa Jerusalem. 5 Kaya napalakas sa pananampalataya ang mga
iglesia at dumami ang kanilang bilang araw-araw.
6 Tumungo si Pablo at ang kaniyang mga kasama sa mga lupain ng Frigia at Galacia, dahil hindi pinahintulutan ng Banal
na Espiritu na mangaral sila ng salita ng Diyos sa probinsiya ng Asia. 7 Nang malapit na sila sa Misia, ninais nila na
tumungo sa Bitinia, ngunit hindi sila pinahintulutan ng Espiritu ni Jesus. 8 Kaya ng makalampas sila sa Misia, tumungo
sila sa lungsod ng Troas.
9 Isang pangitain ang nakita ni Pablo ng gabing iyon: may isang lalaki na Macedonia ang nakatayo doon na tumatawag sa
kaniya at nagsasabing, "Tumungo kayo dito sa Macedonia at tulungan kami." 10 Nang makita ni Pablo ang pangitain,
nagmamadali kaming pumunta sa Macedonia, pinatutunayan na tinawag kami ng Diyos upang ipangaral ang ebanghelyo
sa kanila.
11 Pagkalayag namin galing ng Troas, dumiretso kami sa Samotracia at nang sumunod na araw kami ay dumating sa
Neapolis; 12 Mula roon ay pumunta kami sa Filipos, isang lungsod ng Macedonia, ang pinakamahalagang lungsod sa
distrito at nasasakupan ng Roma, at nanatili kami sa lungsod na ito ng ilang araw. 13 Nang Araw ng Pamamahinga

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

lumabas kami sa tarangkahan sa may tabi ng ilog, na kung saan naisip namin na may lugar doon upang manalangin.
Naupo kami at nakipag usap sa mga nagtipon-tipon na mga babae.
14 May isang babae na nagngangalang Lidia ang nagbebenta ng mga tela na kulay lila na nanggaling sa lungsod ng Tiatira
na sumasamba sa Diyos, nakinig siya sa amin. Binuksan ng Panginoon ang kaniyang puso upang bigyangpansin ang mga
bagay na sinabi ni Pablo. 15 Nang mabautismuhan siya at ang kaniyang sambahayan, hinikayat niya kami, at nagsasabing,
"Kung itinuturing ninyo na ako ay matapat sa Panginoon, pumunta kayo sa aking bahay, at manatili roon." At nahikayat
niya kami.
16 Nangyari nga, habang kami ay patungo sa lugar ng panalanginan, nasalubong namin ang isang batang babae na may
espritu ng panghuhula. Nagdadala siya sa kaniyang mga amo ng maraming pakinabang sa pamamagitan ng panghuhula.
17 Sumunod ang babaeng ito kay Pablo at sa amin at sumigaw, na nagsasabing, "Ang mga taong ito ay mga lingkod ng
Kataas-taasang Diyos. Nagpapahayag sila sa inyo ng daan ng kaligtasan." 18 Ginawa niya ito sa loob ng maraming araw.
Ngunit si Pablo nang lubhang nainis sa kaniya ay lumingon at sinabi sa espiritu, "Inuutos ko saiyo sa pangalan ni Jesu
Cristo lumabas ka sa kaniya." At agad itong lumabas.
19 Nang makita ng kaniyang mga amo na ang kanilang pag-asa sa pinag kakakitaan ay nawala, sinunggaban nila si Pablo
at Silas at kinaladkad sila sa pamilihan at iniharap sa mga may kapangyarihan. 20 Nang dinala sila sa mga hukom, sinabi
nilang, "Judio ang mga taong ito at sila ay gumagawa ng maraming kaguluhan sa ating lungsod. 21 Nagtuturo sila ng mga
bagay na hindi naaayon sa ating batas upang tanggapin o gawin bilang mga Romano."
22 At nagkaisa ang napakaraming tao laban kina Pablo at Silas; Pinunit ng mga hukom ang kanilang mga damit at nag-utos
na hampasin sila ng pamalo. 23 Nang mapalo na sila ng maraming beses, ipinatapon sila sa bilangguan at inutusan ang
bantay ng bilangguan na sila ay bantayang maigi. 24 Pagkatapos niyang matanggap ang utos na ito, pinasok sila ng bantay
sa kaloob-looban ng bilangguan at ikinadena ang kanilang paa sa pagitan ng dalawang mabibigat na kahoy.
25 Nang maghahating gabi na sina Pablo at Silas ay nananalangin at umaawit ng mga himno sa Diyos, at nakikinig ang
ibang bilanggo sa kanila. 26 Biglang may malakas na lindol, kaya't ang mga pundasyon ng bilangguan ay nayanig; at agad
nagbukas ang lahat ng mga pintuan, at nakalas ang kadena ng bawat isa.
27 Nagising ang bantay sa kaniyang pagkakatulog at nakitang bukas ang mga pintuan ng bilangguan; hinugot niya ang
kaniyang espada at magpapakamatay na sana, dahil inakala niyang nakatakas ang mga bilanggo. 28 Ngunit sumigaw si
Pablo ng may malakas na boses na nagsasabing, "Huwag mong saktan ang iyong sarili, narito kaming lahat."
29 Humingi ng ilaw ang bantay ng bilangguan at nagmamadaling pumasok na nanginginig sa takot at nagpatirapa kina
Pablo at Silas, 30 at inilabas sila at nagsabing, "Mga ginoo, ano ang dapat kong gawin upang maligtas?" 31 Sinabi nila sa
kaniya, "Manampalataya ka sa Panginoong Jesus at ikaw ay maliligtas, ikaw at ang buo mong sambahayan."
32 Ipinahayag nila ang salita ng Panginoon sa kaniya, kasama ang lahat sa kaniyang tahanan. 33 Nang gabing iyon kinuha
sila ng bantay ng bilanguan sa oras ding iyon at hinugasan ang kanilang mga sugat at siya at ang lahat ng kaniyang
sambahayan ay agad na nabautismuhan. 34 Dinala niya si Pablo at Silas sa kaniyang tahanan at naghain ng pagkain para
sa kanila. Siya ay lubhang nagalak kasama ang lahat ng kaniyang sambahayan, dahil lahat sila ay nanampalataya sa
Diyos.
35 Nang umaga na, nagpaabot ang mga hukom ng pahayag sa mga bantay, na nagsasabing, "Hayaan na ninyong makalaya
ang mga lalaking iyon." 36 Ibinalita ng bantay ang mensahe kay Pablo, na nagsasabing, " Ang mga hukom ay nagpaabot ng
mensahe sa akin na kayo ay palayain na; kaya ngayon ay lumabas na kayo at humayo na may kapayapaan."
37 Ngunit sinabi ni Pablo sa kanila, "Hayagan nila kaming hinampas, mga Romano kaming hindi nahatulan at pinatapon
kami sa bilangguan; at ngayo'y palalayain kami ng lihim? Hindi maaari; hayaan ninyo sila mismo ang pumarito at dalhin
tayo palabas." 38 Binalita ng mga bantay ang mga salitang ito sa mga hukom; natakot ang mga hukom nang kanilang
marinig na sina Pablo at Silas ay mga Romano. 39 Dumating ang mga hukom at nagmakaawa sa kanila; at nang inilabas
nila sila sa bilangguan, pinakiusapan nila si Pablo at si Silas na umalis na sa lungsod.
40 Kaya lumabas na ng bilangguansina Pablo at Silas at nagtungo sa bahay ni Lidia. Nang makita nina Pablo at Silas ang
mga kapatid, pinalakas nila ang kanilang kalooban at sila ay umalis mula sa lungsod.

Chapter 17

1 Ngayon nang dumaan sila sa mga bayan ng Amfipolis at Apolonia, sila ay dumating sa bayan ng Tesalonica, kung saan
ay mayroong isang sinagoga ng mga Judio. 2 Tulad ng nakagawian ni Pablo, pumunta siya sa kanila, at sa tatlong araw ng
sabbath ay nangatwiran sa kanila mula sa mga kasulatan.
3 Binubuksan niya ang mga kasulatan at nagpapaliwanag na kinakailangan ng Cristo na magdusa at muling mabuhay
mula sa mga patay. Sinabi niya, "Itong si Jesus na aking ipinapahayag sa inyo ay ang Cristo." 4 May ilang mga Judio ang
nahikayat at sumama kina Pablo at Silas, pati na rin ang mga debotong Griego, mga kilalang kababaihan, at lubhang
napakaraming tao.
5 Ngunit nang dahil sa inggit, ang mga hindi naniniwalang mga Judio ay kumuha ng mga masasamang tao mula sa
pamilihan, nagsama-sama sila upang manggulo sa lungsod. Pinasok nila ang bahay ni Jason dahil nais nilang iharap sina
Pablo at Silas sa mga tao. 6 Ngunit nang hindi nila sila matagpuan, kinaladkad nila si Jason at ang iba pang mga kapatid sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

harapan ng mga pinuno ng lungsod na sumisigaw "Pumunta rito ang mga lalaking ito na nagdulot ng kaguluhan." [7] Itong
mga lalaking tinanggap ni Jason ay sumasalungat laban sa mga kautusan ni Ceasar; sinasabi nilang mayroong pang ibang
hari - si Jesus."
[8] Nang marinig ng karamihan at ng mga pinuno ng lungsod ang mga bagay ito, sila ay nabagabag. [9] Pagkatapos nilang
makuha ang perang pambayad mula kay Jason at sa kasamahan niya pinalaya na nila sila.
[10] Nang gabing iyon pinapunta ng mga kapatid sina Pablo at Silas sa Berea. Nang makarating sila roon, nagpunta sila sa
sinagoga ng mga Judio. [11] Ngayon ang mga taong ito ay mas matalino kaysa sa mga taga Tesalonica, dahil tinanggap nila
ang salita nang may kahandaan ng isip, nagsasaliksik ng mga kasulatan araw araw, upang makita kung ang mga bagay
na ito ay totoo. [12] Kaya naman marami sa kanila ang nanampalataya, kabilang ang ilang mga kilalang kababaihang Griego
at maraming kalalakihan.
[13] Ngunit nang mapag-alaman ng mga Judio na taga Tesalonica na nagpapahayag si Pablo ng Salita ng Dios sa Berea,
nagpunta sila doon at niligalig at ginulo nila ang mga tao. [14] Pagkatapos, agad - agad na pinapunta ng mga kapatid si Pablo
papunta doon sa dagat, ngunit nanatili sina Silas at Timoteo doon. [15] Dinala si Pablo ng mga naghatid sa kaniya hanggang
sa lungsod ng Atenas. Nang sila ay papaalis na doon, nagbilin sa kanila si Pablo, na papuntahin sina Silas at Timoteo sa
kaniya sa lalong madaling panahon.
[16] Ngayon habang nag-aantay si Pablo sa kanila sa Atenas, nabagabag ang kaniyang espiritu nang kaniyang makita na ang
lungsod ay puno ng mga diyus-diyosan. [17] Kaya nangatwiran siya sa mga Judio sa sinagoga at sa mga sumamba sa Diyos at
maging sa mga nakikipagkita sa kaniya sa pamilihan araw-araw.
[18] Ngunit mayroong din mga pilosopong Epicureo at Estoico na kaniyang nakaharap. At may mga nagsabi, "Ano ang nais
sabihin ng madaldal na ito?" sabi ng iba, "Parang mangangaral siya ng ibang diyos," dahil nangangaral siya tungkol kay
Jesus at nang muling pagkabuhay.
[19] Dinala nila si Pablo papunta sa Areopago na sinasabing, "Maaari ba naming malaman ang bagong katuruan na iyong
sinasabi? [20] Sapagkat naghatid ka ng kakaibang bagay sa aming tainga. Kaya nga, nais naming malaman ang kahulugan
ng mga ito. [21] (Ngayon lahat ng mga taga Atenas at mga dayuhang nakatira doon ay ginugugol lamang ang kanilang
panahon sa pagkukwento o pakikinig tungkol sa mga bagay na bago.)
[22] Kaya tumayo si Pablo sa kalagitnaan ng Aeropago at nagsabi, "Kayong mga taga-Atenas, nakita ko na kayo ay
napakarelihiyoso sa lahat ng paraan. [23] Sapagkat sa aking pagdaraan at pagmamasid sa mga bagay na inyong sinasamba,
natagpuan ko ang isang altar na may naka-ukit na ganito, "SA DIYOS NA HINDI NAKIKILALA ". Ang sinasamba ninyo na
hindi nakikilala ang aking ipinapahayag sa inyo.
[24] Ang Diyos na lumikha ng mundo at ng lahat ng naroon, dahil siya ang Panginoon ng langit at lupa, ay hindi nananahan
sa mga templo na itinayo ng mga kamay. [25] Hindi rin siya pinagsilbihan ng mga kamay ng tao, na para bang kailangan
niya ang anuman, dahil siya mismo ang nagbigay ng buhay sa tao at hininga at lahat ng iba pang mga bagay.
[26] At mula sa isang tao ay nilikha niya ang bawat lahi ng mga taong nabubuhay sa ibabaw ng mundo, itinakda niya ang
kanilang mga kapanahunan at ang hangganan ng kanilang tinitirahan. [27] Kaya nga dapat nilang hanapin ang Diyos at
baka sakaling maabot siya at matagpuan at sa katunayan, hindi siya malayo sa bawat isa sa atin.
[28] Dahil sa kaniya tayo ay nabubuhay at gumagalaw, at mayroong pagkatao, gaya nga ng sabi ng inyong mga makata,
'Dahil tayo rin ay kaniyang anak.' [29] Dahil tayo ay anak ng Diyos, hindi natin dapat isipin na ang pagkadiyos ay tulad ng
ginto o pilak o mga batong nilikha ng kaisipan ng tao.
[30] Kaya nga, pinalampas ng Diyos ang panahon na hindi siya kinilala, ngunit ngayon inuutusan niya ang lahat ng mga tao
sa lahat ng dako na magsisi. [31] Ito ay dahil itinakda na niya ang araw kung kailan niya hahatulan ang mundo sa
katuwiran sa pamamagitan ng taong kaniyang pinili. Pinatunayan ito ng Diyos sa lahat ng tao, sa pamamagitan ng
pagbuhay sa kaniya sa mga patay."
[32] Ngayon nang marinig ng mga kalalakihan ng Atenas ang tungkol sa muling pagkabuhay sa mga patay, kinutya ng iba si
Pablo; ngunit sinabi ng iba, "Pakikinggan ka naming muli tungkol sa mga bagay na ito." [33] Pagkatapos niyon, iniwan sila ni
Pablo. [34] Ngunit may ilang mga lalaking sumama sa kaniya at nanampalataya, kabilang si Dionisio na Areopagita, isang
babaing nagngangalang Damaris at iba pang kasama nila.

Chapter 18

[1] Pagkatapos mangyari ng mga bagay na ito si Pablo ay umalis sa Atenas at pumunta sa Corinto. [2] Natagpuan niya doon
ang isang Judio na ang pangalan ay Aquila na nagmula sa Punto na kagagaling lamang ng Italya, kasama si Priscila na
kaniyang asawa, dahil pinag-utos ni Claudio na lahat ng Judio ay umalis ng Roma. Pumunta si Pablo sa kanila; [3] Namuhay
at nagtrabaho si Pablo kasama nila dahil siya ay katulad din nila. Mga manggagawa ng tolda.
[4] Kaya nangangatwiran si Pablo sa loob ng sinagoga tuwing Araw ng Pamamahinga. Hinikayat niya ang mga Judio at mga
Griyego. [5] Ngunit nang dumating sina Silas at Timoteo sa Macedonia, Inudyukan ng Espiritu si Pablo na magpatotoo sa
mga Judio na si Jesus ang Kristo. [6] Nang hindi sumang-ayon ang mga Judio at siya ay nilait, pinagpag ni Pablo sa kanila
ang kaniyang kasuotan at sinabi sa kanila, "Ang inyong dugo ay sumainyong sariling mga ulo; wala akong kasalanan.
Simula ngayon sa mga Gentil na ako pupunta."

[7] At siya ay umalis at nagpunta sa tahanan ni Ticio Justu, isang lalaking sumasamba sa Diyos. Ang kaniyang tahanan ay
nasa tabi ng sinagoga. [8] Si Crispo na namumuno sa sinogoga at lahat sa kaniyang sambahayan ay nanampalataya sa
Panginoon. Marami sa mga taga-Corinto na nakarinig kay Pablo ay nanampalataya at nabautismuhan.
[9] Isang gabi sinabi ng Panginoon kay Pablo sa isang pangitain, "Huwag kang matakot, kundi magsalita ka at huwag kang
manahimik. [10] Dahil kasama mo ako, at walang sinumang magtatangkang manakit sa iyo, dahil marami akong tao sa
lungsod na ito." [11] Tumira doon si Pablo ng isang taon at anim na buwan, Nagtuturo ng salita ng Diyos sa kanilang
kalagitnaan.
[12] Ngunit nang si Galio ay naging Gobernador ng Acaya, sama-samang nag alsa ang mga Judio laban kay Pablo at dinala
siya sa harap ng hukuman; [13] sinabi nila, " Ang lalaking ito ay nanghihikayat sa mga tao na sumamba sa Diyos na labag sa
batas."
[14] Ngunit nang magsasalita na si Pablo, sinabi ni Galio sa mga Judio, "kayong mga Judio, kung totoo man na ito ay tungkol
sa isang pagkakamali o isang krimen, nararapat lamang na harapin ko kayo. [15] Ngunit dahil ito ay mga katanungan
lamang tungkol sa mga salita at mga pangalan at sarili ninyong batas, lutasin ninyo ito sa inyong mga sarili. Hindi ko
gustong maging hukom ng mga bagay na ito."
[16] Pinaalis sila ni Galio sa hukuman. [17] Kaya sinunggaban nila si Sostenes na pinuno ng mga sinagoga at binugbog siya sa
harapan ng hukuman. Ngunit hindi pinansin ni Galio ang kanilang ginawa.
[18] Matapos manatili doon ni Pablo ng marami pang mga araw, iniwanan ang mga kapatid at naglayag papunta ng Siria
kasama sina Priscila at Aquila. Bago siya umalis sa daungan ng Cencrea, ipinaahit niya ang kaniyang ulo dahil sa
kaniyang panatang Nazaro. [19] Nang dumating sila sa Efeso, iniwan niya sina Priscila at Aquila doon, ngunit siya mismo ay
nagpunta sa sinagoga at nangatuwiran sa mga Judio.
[20] Nang tanungin nila si Pablo na manatili pa ng mas mahabang panahon, tumanggi siya. [21] Ngunit ng siya ay paalis na,
sinabi niya, "Babalik akong muli sa inyo kung kalooban ng Diyos." Kaya siya ay naglayag mula sa Efeso.
[22] Nang makadaong si Pablo sa Caesarea, umakyat siya at binati ang iglesia sa Jerusalem at pagkatapos ay bumaba siya sa
Antioquia. [23] Pagkatapos niyang manatili doon ng ilang panahon, umalis si Pablo at nagpunta sa mga rehiyon ng Galatia
at Phyrgia at pinalakas ang lahat ng mga disipulo.
[24] Ngayon, may isang Judio na nagngangalang Apollos na ipinanganak sa Alexandria, ang nagpunta sa Efeso. Mahusay
siyang mangusap at bihasa sa mga kasulatan. [25] Naturuan si Apollos sa mga katuruan ng Panginoon. Sa pagiging maalab
sa espiritu, nagsalita siya at nagturo nang wasto tungkol sa mga bagay ukol kay Jesus, ngunit tungkol lamang sa
baustismo ni Juan ang kaniyang nalalaman. [26] Nagsimulang magsalita si Pablo nang may katapangan sa sinagoga. Ngunit
nang marinig siya nina Priscila at Aquila, kinaibigan nila siya at ipinaliwanag sa kaniya ang paraan ng Diyos ng mas
mabuti.
[27] Nang ninais niyang dumaan sa Acaya, pinalakas ng mga kapatiran ang kaniyang loob at sumulat sa mga disipulo sa
Acaya upang siya ay tanggapin. Nang dumating siya, tinulungan niya ng labis ang mga nanampalataya sa pamamagitan
ng biyaya. [28] Lubhang dinaig ni Apolos sa publiko ang mga Judio taglay ang kaniyang kapangyarihan at kahusayan,
ipinapakita sa pamamagitan ng mga kasulatan na si Jesus nga ang Cristo.

Chapter 19

[1] At nang si Apolos ay nasa Corinto, dumaan si Pablo sa mga matataas na lupain at nakarating sa lungsod ng Efeso, at
natagpuan niya ang ilang alagad doon. [2] Sinabi ni Pablo sa kanila, "Tinanggap ba ninyo ang Banal na Espiritu nang kayo
ay manampalataya?" Sinabi nila sa kaniya, "Hindi, hindi man lang namin narinig ang tungkol sa Banal na Espiritu."
[3] Sinabi ni Pablo, "Kung gayon saan kayo nabautismuhan?" Sinabi nila, "Sa bautismo ni Juan." [4] Kaya sumagot si Pablo,
"Nagbautismo si Juan kasama ang bautismo ng pagsisisi. Sinabi niya sa mga tao na dapat silang manampalataya sa
darating na kasunod niya, kay Jesus."
[5] Nang narinig ito ng mga tao, nabautismuhan sila sa pangalan ng Panginoong Jesus. [6] At nang ipatong ni Pablo ang
kaniyang kamay sa kanila, ang Banal na Espiritu ay bumaba sa kanila at sila ay nagsalita ng iba't ibang mga wika at
nagpahayag ng propesiya. [7] mga labindalawang kalalakihan silang lahat.
[8] Pumunta si Pablo sa sinagoga at matapang na nagsalita sa loob ng tatlong buwan. Pinangungunahan niya ang mga
pagpapaliwanag at panghihikayat sa mga tao tungkol sa mga bagay patungkol sa Kaharian ng Diyos. [9] Ngunit nang ang
ilan sa mga Judio ay nagmamatigas at hindi sumusunod, nagsimula silang magsalita ng masama sa daan ni Cristo sa
harap ng maraming tao. Kaya iniwan sila ni Pablo at pinangunahan niya ang mga mananampalataya palayo sa kanila.
Nagsimula siyang magsalita araw-araw sa loob ng bulwagan ng Tiranus. [10] Nagpatuloy ito ng dalawang taon, lahat ng mga
taong nakatira sa Asia ay nakarinig ng Salita ng Panginoon, maging Judio o Griego.
[11] Gumagawa ang Diyos ng mga kamangha-manghang gawa sa pamamagitan ng mga kamay ni Pablo, [12] upang maging ang
mga may sakit ay gumaling, at ang mga masasamang espiritu ay lumabas mula sa kanila, nang makakuha sila ng mga
panyo at epron mula sa katawan ni Pablo.
[13] Ngunit may mga Judio na nagpapalayas ng mga masasamang espiritu ang naglalakbay sa lugar na ginagamit ang
pangalan ni Jesus para sa kanilang pansariling nais. Sila ay nagsalita sa mga nasapian ng mga masasamang espiritu;

sinabi nilang, Mula sa pagpapahayag ni Pablo inuutusan kita sa pamamagitan ni Jesus na ipinapangaral ni Pablo,
lumayas ka." [14] Ang mga gumawa nito ay ang pitong anak ng punong pari ng mga Hudyo, na si Esceva.
[15] Sumagot ang masamang espiritu sa kanila, "Kilala ko si Jesus at kilala ko si Pablo; ngunit sino kayo?" [16] Lumundag ang
masamang espiritu sa mga nagpalayas ng masamang espiritu at tinalo sila at sinaktan. Pagkatapos tumakas sila palabas
sa bahay na iyon na walang damit at sugatan. [17] Nalaman ito ng lahat, maging mga Judio at Griego na nanirahan sa Efeso.
Natakot sila ng labis at naparangalan ang pangalan ng Panginoong Jesus.
[18] Gayon din, marami sa mga mananampalataya ang dumating na nagsabi at umamin ng kanilang mga kasamaang
ginawa. [19] Marami sa mga gumagawa ng salamangka ang nagdala ng kanilang mga libro at sinunog nila sa paningin ng
lahat. Nang bilangin nila ang halaga nito, ito ay nagkakahalaga ng limampung libong piraso ng pilak. [20] Kaya't ang salita
ng Panginoon ay lumaganap sa makapangyarihang paraan.
[21] Ngayon nang natapos ni Pablo ang kaniyang ministeryo sa Efeso, nagpasya siya sa Espiritu na dumaan sa Macedonia at
Acaya patungong Jerusalem; sinabi niya, "Pagkagaling ko roon, kailangan ko ring makita ang Roma." [22] Pinadala ni Pablo
ang dalawa sa kaniyang mga alagad sa Macedonia, si Timoteo at Erasto, na tumulong sa kaniya. Ngunit siya ay nanatili
muna sa Asia ng kaunting panahon.
[23] At nagkaroon ng malaking kaguluhan sa panahong iyon Efeso patungkol sa Daan. [24] May isang magpapanday ng pilak
na nagngangalang Demetrio, na gumagawa ng imahe ni Diana na pilak, na nagbibigay ng malaking negosyo sa mga
nagpapanday. [25] Kaya tinipon niya ang mga manggagawa sa trabahong iyon, at sinabi, "Mga Ginoo, alam ninyo na sa
negosyong ito tayo kumikita ng malaking halaga.
[26] Nakikita at naririnig ninyo iyon, hindi lang sa Efeso, ngunit halos sa buong Asia. Ang Pablong ito ay nanghikayat at
nagpalayo ng maraming tao. Sinasabi niya na walang mga diyos-diyosan na gawa sa mga kamay. [27] At hindi lamang iyon
ang panganib na ang mga kalakal natin ay hindi na kakailanganin, subalit pati narin ang templo ng dakilang diyosang si
Diana ay maaring mawalan ng halaga. At mawawalan din siya ng kadakilaan, na siyang sinasamba ng buong Asia at ng
buong mundo."
[28] Nang marinig nila ito, napuno sila ng galit at sumigaw na nagsasabi, "Dakila si Diana ng mga taga- Efeso." [29] Napuno ng
kaguluhan ang buong lungsod, at ang mga tao ay sama-samang nagmadali papunta sa tanghalan. At dinampot nila ang
mga kasamahan ni Pablo sa paglalakbay na sina Gaius at Aristarco, na taga-Macedonia.
[30] Nais ni Pablo na pumasok sa gitna ng napakaraming tao, ngunit pinigilan siya ng mga alagad. [31] Maging ang ilan sa mga
opisyal ng probinsiya ng Asia na kaniyang mga kaibigan ay nagpadala ng mensahe na nakikiusap na huwag siyang
tumuloy sa tanghalan. [32] Ang ibang mga tao ay sumisigaw ng isang bagay, at ang ilan ay naman, sapagkat nalito ang mga
tao. Karamihan sa kanila ay hindi alam kung bakit sila nagkatipon-tipon doon.
[33] Dinala ng mga Judio si Alejandro palabas sa maraming tao, ihinarap siya sa mga tao. Si Alejandro ay nagsenyas ng
kaniyang kamay upang magbigay ng paliwanag sa mga tao. [34] Ngunit nang malaman nila na siya ay isang Judio, sumigaw
silang lahat ng may iisang tinig sa loob ng dalawang oras, "Dakila si Diana ng mga taga Efeso."
[35] Nang patahimikin ng kalihim ng bayan ang mga tao, sinabi niya, "Kayong mga taga-Efeso, sino ba naman ang hindi
nakakaalam na ang lungsod ng mga taga Efeso ay tagapag-ingat ng templo ng dakilang Diana at ng kaniyang imahe na
nahulog mula sa langit? [36] Nakikita naman natin na ang mga bagay na ito ay hindi maitatanggi, kinakailangan na kayo ay
manahimik at huwag maging pabigla-bigla. [37] Sapagkat dinala ninyo ang mga lalaking ito sa hukumang ito na hindi
magnanakaw sa templo o nagsasalita ng masama sa ating diyosa.
[38] Kaya, kung si Demetrio at ang mga manggagawa na kasama niya ay may reklamo laban sa sinuman, bukas ang
hukuman at nandiyan ang mga gobernador. Hayaan ninyo na akusahan nila ang isat isa. [39] Ngunit kung naghahanap kayo
ng kasagutan sa anumang bagay, ito ay maaring maayos sa pagpupulong. [40] Kung gayon tayo ay nanganganib na
maakusahan sa nangyaring kaguluhan sa araw na ito. Walang dahilan para sa kaguluhang ito, at hindi natin kayang
ipaliwanag ito." [41] Nang sabihin niya ito, tinapos na niya ang pagpupulong.

Chapter 20

[1] Nang tumigil na ang kaguluhan, ipinatawag ni Pablo ang mga alagad at pinalakas ang kanilang loob. Pagkatapos
nagpaalam siya sa kanila at umalis papuntang Macedonia. [2] Nang mapuntah niya ang mga rehiyong iyon at labis na
mapalakas ang loob ng mga mananampalataya, pumunta siya sa Grecia. [3] Pagkatapos niyang namalagi ng tatlong buwan
doon, may nabuong masamang balak ang mga Judio laban sa kaniya nang siya ay maglalayag sa Siria, kaya nagpasiya
siya na bumalik sa Macedonia.
[4] Sinamahan siya hanggang sa Asia nina Sopater na anak ni Pirro mula sa Berea; Aristarco at Segundo, na mga
mananampalataya na nagmula sa Tesalonica; ni Gayo na nagmula sa Derbe; Timoteo; Tiquico at Trofimo mula sa Asia. [5]
Ngunit nauna ang mga kalalakihang ito at hinintay kami sa Troas [6] Naglayag kami mula Filipos pagkatapos ng mga araw
ng tinapay na walang lebadura, at sa loob ng limang araw ay nakarating kami sa Troas. Nanatili kami doon ng pitong
araw.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[7] Sa unang araw ng linggo, nang kami ay nagtipun-tipon upang pagpira-pirasuhin ang tinapay, nagsalita si Pablo sa mga
mananampalataya. Binabalak niyang umalis kinabukasan, kaya patuloy siyang nagsalita hanggang hating gabi. [8] May
maraming mga ilawan sa itaas ng silid kung saan kami nagtipun-tipon.
[9] May isang binata na nakaupo sa bintana na nagngangalang Eutico, na nakatulog ng mahimbing. Habang tumatagal ang
pangangaral ni Pablo, patuloy parin sa pagtulog ang binatang ito, nahulog mula sa pangatlong palapag at kinuha siyang
patay. [10] Ngunit bumaba si Pablo, dumapa sa kaniya at yinakap siya. At sinabi niya "Wag kayong mag-alala, dahil siya ay
buhay."
[11] Pagkatapos umakyat siya sa itaas at pinag-piraso ang tinapay at kumain. Pagkatapos niyang makipag-usap sa kanila
hanggang madaling-araw, siya ay umalis. [12] Naibalik nila ang binata ng buhay at naging panatag ang kanilang kalooban.
[13] Nauna kaming pumunta kay Pablo sa pamamagitan ng barko at naglayag papuntang Ason, kung saan namin binalak
isakay si Pablo. Ito ang ninais niyang gawin, dahil binalak niyang maglakbay sa lupa. [14] Nang nakasalubong namin siya sa
Ason, isinama namin siya sa barko at nagpunta sa Mitilene.
[15] At naglayag kami mula doon at nakarating kinabukasan sa kabilang pulo ng Quio. Sa sumunod na araw nakarating
kami sa pulo ng Samos, at pagkalipas ng isang araw, nakarating kami sa lungsod ng Mileto. [16] Sapagka't ipinasya ni Pablo
na lumampas ng Efeso, upang hindi siya maglaan ng ilang araw sa Asia; sapagkat nagmamamadali siyang makarating sa
Jerusalem para sa araw ng Pentecostes, kung ang lahat na ito'y makaya niyang gawin.
[17] Mula Mileto, nagpadala siya ng mga kalalakihan sa Efeso at pinatawag niya mismo ang mga nakatatanda ng iglesia. [18]
Nang dumating sila sa kaniya, sinabi niya sa kanila, "Kayo mismo ang nakakaalam, na mula pa noong unang araw na
tumungtong ako sa Asia, palagi akong naglalaan ng oras kasama kayo. [19] Patuloy akong naglilingkod sa Panginoon ng
buong pagpapakumbaba ng isip at may luha, at sa mga pagdurusang naranasan ko dahil sa mga masamang balak ng mga
Judio. [20] Alam ninyo na hindi ko ipinagkait na ituro sa inyo ang mga bagay na nakatutulong, at kung paano ko kayo
tinuruan sa publiko at pumunta din ako sa mga bahay-bahay. [21] Alam ninyo na lagi kong binabalaan ang mga Judio at
mga Griego tungkol sa pagsisisi sa Diyos at pananalig sa ating Panginoong Jesus.
[22] Ngayon, tingnan ninyo, pupunta ako na natatali sa Banal na Espiritu patungong Jerusalem, na hindi nalalaman kung
ano ang mangyayari sa akin doon, [23] maliban sa pagpapatotoo sa akin ng Banal na Espiritu sa bawat lungsod at
magsabing naghihintay sa akin ang mga kadena at pagdurusa. [24] Ngunit hindi ko itinuturing na mahalaga ang aking
buhay para sa aking sarili, upang matapos ko ang aking pagtakbo at ang ministeryong tinanggap ko mula sa Panginoong
Jesus, na magpatotoo sa ebanghelyo ng biyaya ng Diyos.
[25] Ngayon, tingnan ninyo, nalalaman ko na kayong lahat, na pinuntahan ko at ipinangaral ang patungkol sa kaharian,
hindi na ninyo makikita pang muli ang aking mukha. [26] Kaya nga pinatotohanan ko sa inyo sa araw na ito, na ako'y
walang sala sa dugo ng sinumang tao. [27] Dahil hindi ko ipinagkait sa inyo ang pagpapahayag ng lahat ng kalooban ng
Diyos.
[28] Kaya mag-ingat kayo sa inyong mga sarili, at tungkol sa mga kawan na pinamahala ng Banal na Espiritu sa inyo. Pag-
ingatan ninyo ang kawan sa kapulungan ng Panginoon, na tinubos ng kaniyang sariling dugo. [29] Alam ko na pagkatapos
ng aking pag-alis, papasukin kayo ng mabagsik na mga lobo, at walang ititira sa kawan. [30] Alam ko na kahit sa inyong mga
sarili, may ilang mga tao na lilitaw at magsasabi ng masasamang mga bagay, upang ilayo ang mga alagad sa kanila.
[31] Kaya maging mapagbantay. Alalahanin ninyo na sa loob ng tatlong taon, hindi ako tumigil sa pagtuturo sa inyo na may
kasamang luha sa araw at gabi. [32] At ngayon ipinagkatiwala ko kayo sa Diyos, at sa salita ng kaniyang biyaya, na
makapagpapatibay at magbigay sa inyo ng mana kasama sa lahat ng mga taong nakalaan sa Diyos.
[33] Hindi ko pinagnasahan ang pilak, ginto o damit ng ibang tao. [34] Alam ninyo na itong mga kamay na ito ang naglingkod
para sa aking sariling pangangailangan at maging sa pangangalingan ng aking mga kasama. [35] Sa lahat ng bagay nagbigay
ako ng halimbawa kung paano ninyo dapat tulungan ang mga mahihina sa pamamagitan ng pagtratrabaho at kung
paano ninyo dapat maalala ang salita ng Panginoong Jesus, mga salita na siya mismo ang nagsabi: "Mas mapalad ang
nagbibigay kaysa sa tumatanggap."
[36] Pagkatapos niyang magsalita sa ganitong paraan, lumuhod siya at nanalangin kasama nilang lahat. [37] Umiyak silang
lahat ng labis at yumakap kay Pablo at hinalikan siya. [38] Higit sa lahat nalulungkot sila dahil sa kaniyang sinabi, na hindi
na nila makikita pa kailan man ang kaniyang mukha. At hinatid nila siya sa barko.

Chapter 21

[1] Nang humiwalay kami mula sa kanila at naglayag, dumeretso kami patungo sa lungsod ng Cos at nang sumunod na
araw sa lungsod ng Rodas, at mula roon patungo sa lungsod ng Patara. [2] Nang makakita kami ng barko na papunta sa
Fenicia, sumakay kami at naglayag.
[3] Nang natatanaw na namin ang lungsod ng Cyprus, nilampasan namin ito sa kaliwa, at naglayag kami patungong Siria, at
dumaong sa lungsod ng Tiro, sapagkat doon ibababa ang mga kargamento ng barko. [4] Pagkatapos naming matagpuan ang
mga alagad, nanatili kami roon ng pitong araw. Nagsabi kay Pablo Ang mga alagad na ito sa pamamagitan ng Espiritu na
huwag siyang tumapak ng kaniyang mga paa sa Jerusalem.

5 Nang makapagpalipas kami ng mga araw, umalis kami at nagpatuloy sa paglalakbay. Lahat sila, kasama ang kanilang
mga asawa at mga anak, ay sinamahan kami sa daan hanggang makalabas kami ng lungsod. Pagkatapos lumuhod kami
sa tabing dagat, nanalangin at nagpaalam na sa bawat isa. 6 Sumakay kami sa barko, habang pabalik sila sa kanilang
tahanan.
7 Nang matapos namin ang paglalakbay mula sa Tiro, dumating kami sa Tolemaida. Doon ay binati namin ang mga
kapatid at nanatili na kasama nila ng isang araw. 8 Kinabukasan umalis kami at nagtungo sa Cesarea. Pumasok kami sa
bahay ni Felipe, na tagapangaral ng ebanghelyo na isa sa pito, at nanatili kaming kasama niya. 9 Ngayon ang taong ito ay
may apat na anak na babaeng birhen na nagpapahayag ng propesiya.
10 Habang nanatili kami doon ng ilang araw, dumating ang isang propeta mula sa Judea na nagngangalang Agabo. 11
Lumapit siya sa amin at kinuha ang sinturon ni Pablo. Sa pamamagitan nito itinali niya ang kaniyang mga paa at kamay
at sinabing, " Sinabi ng Banal na Espiritu, 'Sa ganito rin itatali ng mga Judio sa Jerusalem ang taong nag mamay-ari ng
sinturong ito, at ipapasakamay siya sa mga mga Gentil."
12 Nang marinig namin ang mga bagay na ito, nagmakaawa kami at ang mga tao na nakatira sa lugar na iyon kay Pablo na
huwag pumunta sa Jerusalem. 13 Kaya sumagot si Pablo, "Ano ang ginagawa ninyo, umiiyak at dinudurog ang aking puso?
Sapagkat handa na ako, hindi lang upang magapos, ngunit para mamatay din sa Jerusalem alang-alang sa pangalan ng
Panginoong Jesus." 14 Dahil ayaw ni Pablo na hikayatin siya, tumigil na kami sa pagsubok at sinabing "Nawa mangyari ang
kalooban ng Panginoon."
15 Pagkatapos nang mga araw na ito, kinuha namin ang aming mga daladalahan at umakyat patungong Jerusalem. 16
Mayroon ding mga sumama sa amin na mga alagad sa lugar na iyon galing Cesarea. Kasama nila ang isang lalaki na
nagngangalang Mnason, isang taong taga-Cyprus, na isa sa unang alagad kung saan kami manunuluyan.
17 Nang dumating kami sa Jerusalem, tinanggap kami ng mga kapatid nang may kagalakan. 18 Kinabukasan sumama sa
amin si Pablo papunta kay Santiago at naroon ang lahat ng mga nakatatanda. 19 Nang batiin niya sila, isa-isang ibinalita ni
Pablo ang mga bagay na ginawa ng Diyos sa mga Gentil sa pamamagitan ng kaniyang ministeryo.
20 Nang marinig nila ito, nagpuri sila sa Diyos at sinabi nila sa kaniya, "Nakita mo, kapatid, kung ilang libo ang
nanampalataya sa mga Judio. Nagsisikap silang lahat na sundin ang kautusan. 21 nakapagbalita sa kanila ng tungkol sa
iyo, na iyong itinuturo sa lahat ng mga Judio na naninirahan kasama ng mga Gentil upang iwanan si Moises, at sinasabi
mo sa kanila na huwag tuliin ang kanilang mga anak at huwag sumunod sa sinaunang kaugalian.
22 Ano ang ating dapat gawin? Tiyak na maririnig nila na ikaw ay dumating. 23 Kaya gawin mo kung ano ang aming
sasabihin saiyo ngayon: may apat kaming kalalakihan na gumawa ng panata. 24 Isama mo ang mga lalaking ito at linisin
mo ang iyong sarili kasama nila, at bayaran ang mga gastusin nila, upang ahitin nila ang kanilang mga ulo. Upang
malaman ng bawat isa na ang mga bagay na sinabi nila tungkol sa iyo ay mali. Malalaman nila na sumusunod ka rin sa
kautusan.
25 Ngunit tungol sa mga Gentil na nanampalataya, sumulat kami at nagbigay ng tagubilin na ingatan nila ang kanilang
mga sarili mula sa mga bagay na inihandog sa mga diyus-diyosan at sa dugo, at mula sa mga nagbigti at mula sa
kahalayan." 26 Pagkatapos isinama ni Pablo ang mga kalalakihan, at kinabukasan, nang makapaglinis na siyang kasama
nila, tumungo sila sa templo, inihayag niya ang takdang panahon ng paglilinis, hanggang maialay ang handog para sa
bawat isa sa kanila.
27 Nang malapit nang matapos ang pitong araw, nakita ng ilan sa mga Judio na galing ng Asia si Pablo sa loob ng templo at
sinulsulan ang lahat ng napakaraming tao at siya ay dinakip. 28 Sumisigaw sila ng, "Mga lalaki sa Israel, tulungan ninyo
kami. Ito ang taong nagtuturo sa lahat ng tao na nasa lahat ng dako ng mga bagay na laban sa mga tao, sa kautusan, at sa
lugar na ito. Bukod dito, nagdala din siya ng mga Griego sa loob ng templo at dinungisan ang banal na lugar na ito." 29
Sapagkat kamakailan lamang ay nakita nila si Trofimo na taga-Efeso na kasama nila sa lungsod, at iniisip nilang si Pablo
ang nagdala sa kaniya sa templo.
30 Nagkagulo ang buong lungsod at sama samang tumakbo ang mga tao at dinakip si Pablo. Kinaladkad nila siya palabas
ng templo, at agad na isinara ang mga pintuan. 31 Habang binabalak nila na siya ay patayin, nakarating ang balita sa
pinunong kapitan ng mga bantay na ang lahat ng nasa Jerusalem ay nagkagulo.
32 Agad-agad nagsama siya ng mga kawal at mga senturion, at tumakbo pababa papunta sa maraming tao. Nang makita
ng mga tao ang pinunong kapitan at ang mga kawal, huminto sila sa pagbugbog kay Pablo. 33 Pagkatapos lumapit ang
pinunong kapitan at dinakip si Pablo, at nag-utos na igapos siya gamit ang dalawang kadena. Tinanong niya kung sino
siya at kung ano ang kaniyang ginawa.
34 Ang ilan sa mga tao ay sumisigaw ng isang bagay at iba naman ang sinisigaw ng iba. Dahil hindi makapagsabi ang
kapitan ng anumang bagay dahil sa ingay ng lahat, nag-utos siya na dalhin si Pablo sa loob ng kampo. 35 Nang dumating
siya sa hagdanan, binuhat siya ng mga kawal dahil sa karahasan ng mga tao. 36 Sapagkat ang karamihan ng mga tao ay
sumusunod at patuloy na sumisigaw ng, "Alisin siya!"
37 Nang dadalhin na si Pablo sa loob ng kampo, sinabi niya sa pinunong kapitan, "Maaari ba akong magsabi ng isang
bagay saiyo?" Sinabi ng kapitan, "Nagsasalita ka ba ng Griego? 38 Hindi ba ikaw iyong taga-Egipto, na dating nangunguna
sa paghihimagsik at nagsama ng apat na libong terorista patungo sa ilang?"
39 Sinabi ni Pablo, "Ako ay isang Judio, na mula sa lungsod ng Tarso sa Cilicia. Ako ay mamamayan ng isang mahalagang
lungsod. Nakikiusap ako saiyo, hayaan mo akong magsalita sa mga tao." 40 Nang bigyan siya nang pahintulot ng kapitan,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Tumayo si Pablo sa hagdanan at sinenyas ang kaniyang kamay sa mga tao. Nang magkaroon ng labis na katahimikan, nagsalita siya sa kanila sa wikang Hebreo. Sinabi niya,

Chapter 22

1 "Mga kapatid at mga ama, makinig kayo sa aking pagtatanggol na aking gagawin sa inyo ngayon. 2 Nang marinig ng mga
tao si Pablo na nagsalita sa kanila sa wikang Hebreo, tumahimik sila. Sinabi niya,
3 "Isa akong Judio, ipinanganak sa Tarso sa Cilicia, subalit nag-aral sa lungsod na ito sa paanan ni Gamaliel. Tinuruan ako
mula sa mahigpit na mga kaparaanan ng kautusan ng ating mga ninuno. Masigasig ako sa Panginoon, katulad ninyong
lahat ngayong. 4 Inusig ko ang Daang ito hanggang sa kamatayan; iginapos ko ang mga lalaki at gayon din ang mga babae
at ipinabilanggo ko sila. 5 Ang punong pari at lahat ng mga nakatatanda ay maaari ding sumaksi na ako ay tumanggap ng
liham na galing sa kanila para sa mga kapatid sa Damasco, upang ako ay maglakbay doon. Dadalhin ko sana sa Jerusalem
na nakakadena silang mga nasa Daang ito upang parusahan.
6 Mangyari nga nang ako ay naglalakbay at malapit na sa Damasco, bandang tanghali may biglang pumalibot na
matinding liwanag sa akin na galing sa langit. 7 Natumba ako sa lupa at nakarinig ng tinig na nagsabi sa akin, 'Saulo,
Saulo, bakit mo ako inuusig?' 8 Sumagot ako, 'Sino ka, Panginoon?' Sinabi niya sa akin, 'Ako ay si Jesus na taga-Nazaret, na
iyong inuusig.'
9 Nakita rin ng mga nakasama ko ang liwanag, ngunit hindi nila narinig ang kaniyang tinig na kumausap sa akin. 10 Sinabi
ko, 'Panginoon, ano ang dapat kong gawin?' Sinabi ng Panginoon sa akin, 'Tumayo ka at magtungo sa Damasco; doon
sasabihin sa iyo ang lahat ng iyong gagawin.' 11 Hindi ako makakita dahil sa sinag ng liwanag, kaya pumunta ako sa
Damasco na inakay ng mga kasama ko.
12 Doon nakilala ko ang isang lalaki na nagngangalang Ananias, isang tapat na tao na sumusunod sa kautusan at maganda
ang sinasabi patungkol sa kaniya ng mga Judio na nakatira doon. 13 Lumapit siya sa akin, tumayo sa aking tabi, at sinabi,
'Kapatid na Saulo, tanggapin mo ang iyong paningin.' Sa mga oras din na iyon, nakita ko siya.
14 Pagkatapos sinabi niya 'Pinili ka ng Diyos ng ating mga ninuno upang malaman ang kaniyang kalooban, upang makita
ang Isang Matuwid, at upang pakinggan ang tinig na manggagaling sa kaniyang sariling bibig. 15 Dahil ikaw ang magiging
saksi sa kaniya sa lahat ng mga tao tungkol sa iyong nakita at narinig. 16 At bakit ka naghihintay ngayon? Tumayo ka, at
magpabautismo, at hugasan ang iyong mga kasalanan na tumatawag sa kaniyang pangalan.'
17 Pagkatapos kong makabalik sa Jerusalem at habang ako ay nananalangin sa templo, nangyari nga na binigyan ako ng
pangitain. 18 Nakita ko siya na sinabi sa akin, 'Magmadali ka at lisanin kaagad ang Jerusalem, dahil hindi nila tatanggapin
ang iyong patotoo patungkol sa akin.'
19 Sinabi ko, 'Panginoon, sila mismo ang nakakaalam na ako ay nagpabilanggo at nagparusa ng mga sumampalataya sa
iyo sa bawat sinagoga. 20 Nang dumanak ang dugo ni Esteban na iyong saksi, nandoon ako na nakatayo at sumasang-ayon
at binabantayan ko ang mga damit ng mga pumatay sa kaniya. 21 Ngunit sinabi niya sa akin "Umalis ka, dahil
papupuntahin kita sa mga Gentil."
22 Pinahintulutan siya ng mga tao na magsalita hanggang sa puntong ito. Ngunit pagkatapos nagsigawan sila at nagsabing,
"Alisin ang taong ito sa lupa: sapagkat hindi siya nararapat na mabuhay." 23 Habang sila ay nagsisigawan, hinahagis nila
ang kanilang mga kasuotan, at naghahagis ng alikabok sa hangin 24 at ipinag-utos ng punong kapitan na dalhin si Pablo sa
kampo. Iniutos na hagupitin siya habang tinatanong, upang malaman niya kung bakit nagsisigawan sila laban sa kaniya
ng ganoon.
25 Nang magapos na nila siya ng panaling balat, sinabi ni Pablo sa senturion na nakatayo sa tabi, "Naaayon ba sa batas na
hagupitin mo ang isang taong Romano na hindi pa nahahatulan?" 26 Nang marinig ito ng senturion, pinuntahan niya ang
punong kapitan at sinabi sa kaniya, "Ano ang gagawin mo? Dahil ang taong ito ay isang mamamayang Romano."
27 Pumunta ang punong kapitan at sinabi sa kaniya, "Sabihin mo sa akin, isa ka nga bang Romano?" sinabi ni Pablo, "Oo."
28 Sumagot ang punong kapitan, "Dahil lamang sa malaking halaga ng salapi kaya ako naging isang mamamayan."Ngunit
sinabi ni Pablo, "Ipinanganak ako na isang mamamayang Roma." 29 At ang mga tao na magtatanong sa kaniya ay agad na
iniwan siya. Natakot din ang punong kapitan, nang malaman niya na si Pablo ay isang mamamayang Romano, dahil
ipinagapos niya siya.
30 Sa sumunod na araw, gustong malaman ng punong kapitan ang katotohanan tungkol sa mga paratang ng mga Judio
laban kay Pablo. Kaya tinanggal niya ang gapos at inutusan ang mga punong pari at lahat ng konseho upang magpulong.
At dinala nila si Pablo sa baba at iniharap sa kanila.

Chapter 23

1 Tumingin si Pablo ng diretso sa mga miyembro ng konseho at sinabi, "Mga kapatid, namuhay ako sa harapan ng Diyos
ng may mabuting budhi hanggang sa araw na ito." 2 Inutusan ng pinakapunong pari na si Ananias ang mga nakatayo sa
tabi niya na sampalin siya sa kaniyang bibig. 3 At sinabi ni Pablo sa kaniya, "Ang Diyos ang maghahampas sa'yo, ikaw na

pinaputing nilinis na pader. Ikaw ba ay naupo para husgahan ako ayon sa kautusan, ngunit nag-utos ka na sampalin ako na labag sa kautusan?"
[4] Ang mga nakatayo sa paligid ay sinabing, "Ganito mo ba insultuhin ang pinakapunong pari ng Diyos?" [5] Sinabi ni Pablo, "Hindi ko alam, mga kapatid, na siya ay pinakapunong pari. Sapagkat nasusulat, Huwag kang magsalita ng masama laban sa pinuno ng iyong mga tao."
[6] Nang makita ni Pablo na ang isang bahagi ng konseho ay mga Saduceo at ang iba ay Pariseo, nagsalita siya ng malakas sa konseho, "Mga kapatid, isa akong Pariseo, anak ng mga Parise. Ito ay dahil sa lubos akong nagtitiwala sa muling pagkabuhay ng mga patay kaya ako hintulan." [7] Nang sabihin niya ito, nag-umpisang magtalo ang mga Pariseo at Saduceo, at nahati ang kapulungan. [8] Dahil sinasabi ng mga Saduceo na walang muling pagkabuhay ng mga patay, walang mga anghel, at walang mga espiritu, ngunit sinasabi ng mga Pariseo na mayroon ng lahat na ito.
[9] Kaya nagkaroon ng malakas na sigawan at ang ilan sa mga eskriba na kabilang sa mga Pariseo ay tumayo at nakipagtalo na nagsasabi, "Wala kaming mahanap na mali sa lalaking ito. Paano kung nakipag-usap ang espiritu o isang anghel sa kaniya?" [10] Nang magkaroon ng labis na pagtatalo, natakot ang punong kapitan na baka pagpira-pirasuin nila si Pablo, kaya inutusan niya ang mga kawal na bumaba at sapilitan siyang kinuha ng mga kasapi ng konseho at dinala siya sa loob ng kampo.
[11] Nang sumunod na gabi tumayo ang Panginoon sa kaniyang tabi at sinabi, "Huwag kang matakot, kung paano ka nagpatotoo patungkol sa akin sa Jerusalem, kailangan mo ring maging saksi sa Roma."
[12] Kinaumagahan, may ilang mga Judio ang gumawa ng kasunduan at sinumpa sa kanilang sarili: sinabi nila na hindi sila kakain o iinom ng kahit ano hangga't hindi nila mapatay si Pablo." [13] Mahigit apat-napung kalalakihan ang gumawa ng planong ito.
[14] Pumunta sila sa mga punong pari at mga nakatatanda at sinabi, "Nilagay namin ang aming sarili sa isang matinding sumpa, na hindi kami kakain ng anuman hangga't hindi namin mapatay si Pablo. [15] Kaya ngayon, hayaan ninyo na ang konseho ang magsabi sa punong kapitan na dalhin siya sa inyo, na para bang pagpapasyahan mo ng husto ang kaniyang kaso. Para sa amin, handa namin siyang patayin bago siya makapunta dito."
[16] Ngunit narinig ito ng lalaking anak ng kapatid na babae ni Pablo na matagal silang naghihintay, kaya pumunta siya at pumasok sa kampo at sinabi kay Pablo. [17] Tinawag ni Pablo ang isa sa mga senturion at sinabi, "Dalhin mo ang binata na ito sa punong kapitan, dahil mayroon siyang sasabihin sa kaniya."
[18] Kaya sinama ng senturion ang binata at dinala sa punong kapitan at sinabi, "Pinatawag ako ng bilanggong si Pablo na pumunta sa kaniya, at nakiusap siya kung maaaring dalhin ko ang binatang ito sa iyo. May nais siyang sabihin sa iyo" [19]
Hinila siya sa kamay ng punong kapitan at dinala sa pribadong lugar at siya ay tinanong, "Ano ang kinakailangan mong sabihin sa akin?"
[20] Sinabi ng binata, "Nagkasundo ang mga Judio na hilingin sa iyo na ipadala mo si Pablo sa konseho bukas, na para bang sisiyasatin siya ng mabuti patungkol sa kaniyang kaso. [21] Pero huwag kang maniniwala sa kanila, dahil mayroong higit sa apat-napung kalalakihan ang nag-aabang sa kaniya. Isinumpa nila ang kanilang sarili, na hindi sila kakain o iinom hangga't mapatay nila siya. Ngayon pa lang nakahanda na sila, naghihintay ng pahintulot mula sa iyo."
[22] Kaya hinayaan ng punong kapitan ang binata na umalis, pagkatapos siyang mapagsabihang, "Wag mong babanggitin sa iba ang mga bagay na sinabi mo sa akin." [23] Kaya pinatawag niya ang dalawang senturion at sinabi, "Maghanda kayo ng dalawang-daang kawal na handang magtungo hanggang sa Cesarea, at pitumpung mangangabayo, at dalawang-daang maninibat. Aalis kayo alas nuwebe ng gabi." [24] Inutusan din niyang magbigay sila ng hayop na masasakyan ni Pablo, at dalhin siya ng ligtas kay gobernador Felix.
[25] At nagsulat siya ng liham na ganito: [26] "Mula kay Claudio Lisias para sa kagalang-galang na Gobernador Felix, binabati ko kayo. [27] Ang taong ito ay dinakip ng mga Judio at muntik na nilang patayin, Nang dumating ako sa kanila kasama ang mga kawal upang sagipin siya, dahil nalaman kong isa siyang mamamayang Romano.
[28] Nais kong malaman kung bakit siya pinaratangan nila, kaya dinala ko siya sa kanilang konseho. [29] Nalaman ko na pinaratangan siya patungkol sa mga katanungang hinggil sa kanilang sariling batas, ngunit wala sa mga inereklamo laban sa kaniya ang nararapat sa kamatayan o pagkabilanggo. [30] Pagkatapos naibalita sa akin na mayroon silang masamang balak laban sa lalaki, kaya agad-agad ko siyang pinadala sa iyo, at ipinagbilin din sa mga nag-aakusa sa kaniya na dalhin ang kanilang mga reklamo laban sa kaniya sa iyong harapan. Paalam."
[31] Kaya sumunod ang mga kawal sa kaniyang mga utos: kinuha nila si Pablo at dinala sa Antipatris ng gabing iyon. [32] Nang sumunod na araw, halos lahat ng kawal ay iniwan ang mga mangangabayo para sumama sa kaniya at sila mismo ay nagbalik sa kampo. [33] Nang nakarating ang mga mangagabayo sa Cesarea at naihatid ang sulat sa gobernador, hinarap nila si Pablo sa kaniya.
[34] Nang mabasa ng gobernador ang liham, tinanong niya kung saang lalawigan nagmula si Pablo; nang malaman niya na siya ay taga-Cilicia, [35] sinabi niyang "Papakinggan ko ang lahat kapag nandito na ang mga nagpaparatang sa iyo." At ipinag-utos niya na manatili siya sa palasyo ni Herodes.

Chapter 24

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[1] Pagkaraan ng limang araw, pumunta roon si Ananias na pinakapunong pari, ilang mga nakatatanda, at ang
mananalumpati na nagngangalang Tertulo. Nagdala ng mga bintang ang mga kalalakihang ito sa gobernador laban kay
Pablo. [2] Nang tumayo si Pablo sa harap ng gobernador, nagsimula siyang paratangan ni Tertulo at sinabi sa gobernador,
"Dahil sa iyo nagkaroon kami ng labis na kapayapaan; at ang pag-iintindi mo sa amin ay nagdulot ng ikauunlad ng aming
bansa; [3] kaya buong pasasalamat, tinanggap namin ang lahat ng bagay na iyong ginawa, kataas-taasang Felix.
[4] Kaya hindi ko na kayo gagambalain pa, hinihiling ko sa inyo na makinig ng sandali sa akin ng may kagandahang loob. [5]
Dahil natuklasan namin na ang taong ito ay nanggugulo at dahilan ng paghihimagsik ng lahat ng mga Judio sa buong
mundo. Siya ang pinuno ng sektang Nazareno. [6] Sinubukan pa niyang lapastanganin ang templo; kaya namin siya hinuli.
(At gusto pa namin siyang hatulan ayon sa aming batas.)
[7] ("Ngunit si Lisias na opisyal ay dumating at sapilitan siyang kinuha sa aming mga kamay.") [8] Kung tatanungin ninyo si
Pablo tungkol sa lahat ng mga bagay na ito, maging ikaw din, malalaman mo ang mga paratang namin sa kaniya." [9] Sama-
sama ding pinaratangan ng mga Judio si Pablo, at sinabi na ang lahat ng mga bagay na ito ay totoo.
[10] Ngunit nang sumenyas ang gobernador upang magsalita si Pablo, sumagot si Pablo, "Nauunawaan ko na sa maraming
taon ay naging hukom ka sa bansang ito, kaya ikinagagalak kong ipaliwanag ang aking sarili sa iyo. [11] Mapapatunayan mo
na hindi pa aabot sa labindalawang araw mula ng ako ay umakyat sa Jerusalem upang sumamba; [12] at nang makita nila
ako sa templo, hindi ako nakipagtalo kahit kaninuman, at hindi ko ginulo ang maraming tao, maging sa mga sinagoga o
sa lungsod; [13] at hindi nila kayang mapatunayan sa iyo ang mga reklamo nila laban sa akin ngayon.
[14] Subalit inaamin ko ito sa iyo, na ayon sa pamamaraan na tinatawag nilang sekta, sa pamamaraan ding iyon, naglingkod
ako sa Diyos ng aming mga ninuno. Tapat ako sa lahat ng nasa batas at sa mga kasulatan ng mga Propeta. [15] Ganoon din
ang pagtitiwala ko sa Diyos, katulad din ng paghihintay ng mga taong ito, sa pagdating ng araw ng pagkabuhay ng mga
patay ng kapwa matuwid at hindi matuwid na tao; [16] at dahil dito, pinagsisikapan ko na magkaroon ng budhing walang
kapintasan sa lahat ng mga bagay sa harapan ng Diyos at sa mga tao.
[17] Ngayon, pagkalipas ng maraming taon, ako'y dumating upang maghatid ng tulong sa aking bansa at maging sa
pagkaloob ng mga pera. [18] Nang ginawa ko ito, may ilang mga Judio na taga-Asia ang nakakita sa akin na nagsasagawa ng
seremonyang paglilinis sa templo, na walang maraming tao at walang kaguluhan. [19] Ang mga taong ito ay dapat na narito
sa harapan ninyo at sabihin kung ano ang mayroon sila laban sa akin, kung mayroon man.
[20] O kaya, ang mga tao ding ito ay dapat magsabi kung ano ang kanilang natagpuang kamalian na ginawa ko nang tumayo
ako sa konseho ng mga Judio; [21] maliban kung ito ay patungkol sa isang bagay na pasigaw kong sinabi ng tumayo ako sa
gitna nila, 'Ito ay patungkol sa pagkabuhay ng mga patay na inyong inihatol ngayon sa akin.'"
[22] Ganap ang kaalaman ni Felix patungkol sa Daan, kaya pinaghintay niya ang mga Judio. Sinabi niya, "Pagpapasiyahan ko
ang iyong kaso kapag bumaba ang pinunong kapitan na si Lisias galing Jerusalem." [23] At inutusan niya ang pinuno ng mga
kawal na bantayan si Pablo, subalit may kaluwagan, at walang makakapigil sa kaniyang mga kaibigan sa pagtulong o
kaya sa pagdalaw sa kaniya.
[24] pagkalipas ng ilang araw, nagbalik si Felix kasama ang kaniyang asawa na si Drusila, isang babaing Judio, ipinatawag
niya si Pablo at napakinggan ang tungkol sa pananampalataya kay Cristo. [25] Subalit nang nagbahagi si Pablo tungkol sa
pagkamatuwid, pagpipigil sa sarili, at sa nalalapit na paghuhukom, nagkaroon na ng takot si Felix; at siya'y sumagot,
"Lumayo ka muna sa ngayon, kapag may oras ako muli, ipapatawag kita."
[26] niyang bibigyan siya ni Pablo ng pera, kaya't palagi niyang pinapatawag at nakikipag-usap sa kaniya. [27] Ngunit
pagkaraan ng dalawang taon, si Porcio Festo ang naging gobernador kapalit ni Felix, ngunit nais ni Felix na magtamo ng
pabor ng mga Judio, kaya iniwan niya si Pablo na patuloy na binabantayan.

Chapter 25

[1] Ngayon, dumating si Festo sa lalawigan at pagkatapos nang tatlong araw ay nagpunta siya mula sa Cesarea paakyat sa
Jesrusalem. [2] Ang pinakapunong pari at mga kinikilalang mga Judio ay nagharap kay Festo ng mga paratang laban kay
Pablo, at malakas silang nagsalita kay Festo. [3] At humingi sila ng pabor tungkol kay Pablo, na tawagin siya sa Jesrusalem
upang magkaroon sila ng pagkakataon na patayin siya sa daan.
[4] Ngunit sumagot si Festo na si Pablo ay isang bilanggo sa Caesarea, at babalik siya agad doon. [5] "Kung gayun, kung sino
man ang pwede," Sinabi niyang, "dapat sumama sa amin doon. Kung may pagkakamali sa taong ito, kinakailangang
paratangan ninyo siya."
[6] Pagkatapos niyang manatili pa ng walo o sampung araw, siya ay bumaba patungo sa Cesarea. Kinabukasan, naupo na
siya sa hukuman at pinag-utos na dalhin si Pablo sa kaniya. [7] Nang siya ay dumating, nakatayo sa di kalayuan ang mga
Judiong galing sa Jerusalem, at nagharap sila ng mga mabibigat na bintang laban sa kaniya na hindi nila mapatunayan. [8]
Pinagtanggol ni Pablo ang kaniyang sarili at sinabing, "Hindi laban sa pangalan ng mga Judio, hindi laban sa templo, at
hindi laban kay Cesar, wala akong ginawang masama."

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[9] Ngunit gustong makuha ni Festus ang loob ng mga Judio kaya sumagot siya kay Pablo at sinabing, "Gusto mo bang
pumunta sa Jerusalem at doon kita husgahan tungkol sa mga bagay na ito?" [10] Sinabi ni Pablo, "Tatayo ako sa harapan ng
hukuman ni Cesar kung saan ako dapat hatulan, Hindi ako gumawa ng mali sa mga Judio, gaya ng pagkakaalam ninyo.
[11] Kung may nagawa man akong pagkakamali at kung may nagawa man akong karapat-dapat sa kamatayan, hindi ko
tatanggihan ang mamatay. Ngunit kung ang kanilang mga paratang ay walang halaga, walang sino man ang maaaring
magdala sa akin sa kanila. Kaya nga ako tumatawag kay Cesar." [12] Pagkatapos makipag-usap ni Festo sa kapulungan,
sumagot siya, "Tumawag ka kay Cesar; pupunta ka kay Cesar."
[13] Ngayon pagkalipas ng ilang mga araw, dumating sa Cesarea si Haring Agripa at Bernice upang magbigay ng opisyal na
pagdalaw kay Festo. [14] Pagkatapos ng maraming araw na naroon siya, inilahad ni Festo ang kaso ni Pablo sa hari; sinabi
niya, "May isang tao na naiwan dito ni Felix na bilanggo. [15] Nang ako ay nasa Jerusalem, ang mga pinunong pari at mga
nakatatanda sa mga Judio ay nag harap sa akin ng mga bintang laban sa taong ito, at humihingi sila ng kahatulan laban
sa kaniya. [16] Sinagot ko sila ng ganito na hindi kaugalian ng mga Romano na ibigay ang isang tao bilang pabor; kundi, may
pagkakataon ang naparatangang tao na harapin niya ang mga nagparatang sa kaniya at ipagtanggol ang kaniyang sarili
sa mga ibinintang sa kaniya.
[17] Kung gayun, hindi ako naghintay, nang dumating silang sama-sama rito, ngunit ng kinabukasan ay naupo ako sa upuan
ng paghatol at iniutos ko na dalin sa loob ang taong ito. [18] Nang tumayo ang mga nagparatang at pinaratangan siya, inisip
ko na walang mabigat sa mga bintang na hinarap nila sa taong ito. [19] Sa halip, maroon silang ilan na di pagkakaunawaan
tungkol sa kanilang sariling relihiyon at tungkol sa isang Jesus na namatay, na siyang pinatutunayan ni Pablo na buhay. [20]
Nalilito ako kung papaano ko sisiyasatin ang bagay na ito, at tinanung ko siya kung gusto niya na pumunta sa Jerusalem
upang husgahan doon tungkol sa mga bagay na ito.
[21] Ngunit nang ipinatawag si Pablo upang siya ay bantayan hanggang sa makapag-desisyon ang Emperador, Iniutos ko na
bantayan siya hanggang maipadala ko siya kay Cesar." [22] Sinabi ni Agripa kay Festo, "Nais ko rin na makinig sa taong ito."
"Bukas," sinabi ni Festo, "Maririnig mo siya."
[23] Kaya kinabukasan, dumating sina Agripa at Bernice na may maraming seremonya; dumating sila sa loob ng bulwagan
kasama ang mga pinunong kawal at kasama ang mga kinikilalang tao sa lungsod. At nang sabihin ni Festo ang utos,
dinala si Pablo sa kanila. [24] Sinabi ni Festo, "Haring Agripa, at sa lahat ng mga tao na narito na kasama namin, nakikita
ninyo ang taong ito; ang lahat ng mga Judio ay nakipag-usap sa akin sa Jerusalem at sa lugar ding ito, at sumigaw sila sa
akin na hindi na siya kinakailangang mabuhay.
[25] Napag-alaman ko na wala siyang ginawa na karapdapat sa kamatayan; ngunit dahil tumawag siya sa Emperador,
nagpasya ako na dalin siya sa kaniya. [26] Ngunit wala akong tiyak na maisusulat sa Emperador. Sa dahilang ito, dinala ko
siya sa inyo, lalo na sa iyo, Haring Agripa, upang may maisulat ako tungkol sa kasong ito. [27] Sapagkat parang hindi
katanggap tanggap sa akin na ipadala ang isang bilanggo na hindi rin maipahayag ang mga bintang laban sa kaniya."

Chapter 26

[1] Kaya sinabi ni Agripa kay Pablo, "Maaari kang magsalita para sa iyong sarili." Pagkatapos iniunat ni Pablo ang kaniyang
kamay at nagsalita. [2] "Masaya ako, Haring Agripa, na gagawin ko ang pagtatanggol ng aking kaso sa harapan mo sa araw
na ito laban sa lahat ng paratang ng mga Judio; [3] lalo na, sapagkat dalubhasa ka sa lahat ng mga nakaugalian at mga
katanungan ng mga Judio. Kaya't hinihingi ko ang katiyagaan mong makinig sa akin.
[4] nga, nalalaman nang lahat ng mga Judio kung papaano ako namuhay sa aking kabataaan sa aking sariling bansa at sa
Jerusalem. [5] Kilala nila ako mula sa simula at kinakailangan nilang tanggapin na namuhay ako bilang isang Pariseo, isang
napakahigpit na sekta ng aming relihiyon.
[6] Ngayon nakatayo ako rito upang hatulan dahil umaasa ako sa pangako na ginawa ng Diyos sa aming mga ninuno. [7]
Sapagkat ito ang pangako na inaasahang ng aming labing dalawang tribo na tanggapin habang matiyaga silang
sumasamba sa Diyos gabi at araw. Dahil sa pag-asang ito, Haring Agripa, kaya pinaratangan ako ng mga Judio. [8] Bakit
iniisip ng iba sa inyo na hindi kapani-paniwala na buhayin ng Diyos ang mga patay?
[9] Sa isang pagkakataon naisip ko sa aking sarili na kinakailangan kong gumawa ng maraming bagay laban sa pangalan ni
Jesus na taga Nazaret. [10] Ginawa ko ang mga ito sa Jerusalem; Ikinulong ko ang maraming mga mananampalataya sa
bilangguan, at may kapangyarihan ako mula sa mga punong pari na gawin ito; at nang ipapatay sila, ibinigay ko rin ang
aking boto laban sa kanila. [11] Madalas ko silang pinarurusahan sa lahat ng mga sinagoga at sinubukan ko silang magsalita
ng masama laban sa Diyos. Galit na galit ako sa kanila at hinabol ko sila kahit sa mga lungsod sa ibang bansa.
[12] Habang ginagawa ko ito, pumunta ako sa Damasco na may kapangyarihan at pahintulot ng mga punong pari; [13] at sa
daan patungo roon, sa katanghalian tapat, Hari, Nakakita ako ng liwanag mula sa langit na higit na mas maliwanag kaysa
sa araw at nagliwanag palibot sa akin at sa mga kalalakihan na naglalakbay na kasama ko. [14] Nang bumagsak kaming
lahat sa lupa, nakarinig ako ng tinig na nagsasalita sa akin na nag sabi sa wikang Hebreo, 'Saulo, Saulo, bakit mo ako
inuusig? Mahirap para sayo na sumipa sa matulis na tungkod.'
[15] Pagkatapos sinabi ko, 'Sino ka, Panginoon?' Sumagot ang Panginoon, 'Ako si Jesus na iyong inuusig. [16] Ngayon bumangon
ka at tumayo sa iyong mga paa; dahil sa layuning ito'y nagpakita ako saiyo, upang italaga ka bilang lingkod at saksi

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

tungkol sa mga bagay na alam mo tungkol sa akin ngayon at sa mga bagay na ipapakita ko pagkatapos nito; [17] at ililigtas kita mula sa mga tao at mula sa mga Gentil kung saan kita isusugo, [18] upang buksan ang kanilang mga mata at upang ibalik sila mula sa kadiliman patungo sa kaliwanagan at mula sa kapangyarihan ni Satanas patungo sa Diyos, upang tanggapin nila mula sa Diyos ang pagpapatawad ng mga kasalanan at ang pamana na ibibigay ko sa kanila na aking itinalaga para sa aking sarili sa pamamagitan ng pananampalataya nila sa akin.'
[19] Samakatuwid, Haring Agripa, hindi ko sinuway ang pangitain mula sa langit; [20] ngunit, una sa mga nasa Damasco at pagkatapos ay sa Jerusalem at sa lahat ng dako ng bansa ng Judea, at pati na rin sa mga Gentil, nangaral ako upang sila ay magsisi at bumalik sa Diyos, gumagawa ng mga bagay na karapatdapat sa pagsisisi. [21] Sa kadahilanang ito hinuli ako ng mga Judio sa loob ng templo at sinubukan akong patayin.
[22] Tinulungan ako ng Diyos hanggang ngayon, kaya't tumayo ako at nagpatotoo sa mga pangkaraniwang tao at sa mga dakila na hindi hihigit sa kung ano ang sinabi ng mga propeta at ni Moises kung ano ang mangyayari; [23] na ang Cristo ay dapat magdusa, at siya ang unang ibabangon mula sa mga patay at magpapahayag ng kaliwanagan sa mga Judio at mga Gentil."
[24] Nang matapos ni Pablo ang kaniyang pagtatanggol, sinabi ni Festo sa malakas na tinig, "Pablo, nababaliw ka; ang napakaraming natutunan mo ang nagpapabaliw sayo." [25] Ngunit sinabi ni Pablo, "Hindi ako nababaliw, kagalanggalang na Festo; ngunit nilakasan ko ang aking loob na magpahayag ng mga salita ng katotohanan at kahinahunan. [26] Sapagkat nalalaman ng hari ang mga bagay na ito; at kaya't, malaya akong nakapagsasalita sa kaniya, sapagkat ako'y nahikayat na wala sa mga bagay na ito ang maitatago sa kaniya; sapakat hindi ito ginawa sa isang sulok.
[27] Naniniwala kaba sa mga propeta, Haring Agripa? Alam ko na naniniwala ka." [28] Sinabi ni Agripa kay Pablo, "Sa maikling panahon ay hinihikayat mo ako na maging Kristiyano?" [29] Sinabi ni Pablo, Ipinanalangin ko sa Diyos na kahit sa maikli o mahabang panahon, hindi lang ikaw, kundi sa lahat ng nakikinig sa akin ngayon, ay maging katulad ko, ngunit maliban sa mga kadenang ito."
[30] Pagkatapos tumayo ang hari at ang gobernador, at si Bernice din at ang mga naka-upong kasama nila; [31] nang umalis sila ng bulwagan, nag-usap-usap ang bawat isa at nagsabing, "Ang taong ito ay walang ginawa na ano man na karapatdapat sa kamatayan o pagkabilanggo." [32] Sinabi ni Agripa kay Festo, "Ang taong ito ay maaaring napalaya na kung hindi sana siya umapila kay Cesar."

Chapter 27

[1] Nang mapagpasyahan na maglayag kami papunta sa Italia, ibinigay nila si Pablo at iba pang mga bilanggo sa isang senturion na nagngangalang Julio, na nasa hukbo ni Augusto. [2] Sumakay kami sa isang barko galing Adramicio, na malapit nang maglayag na sa mga dalampasigan ng Asia. Kaya naglayag kami. Ssumama sa amin si Aristarco mula sa Tesalonica ng Macedonia.
[3] Nang sumunod na araw dumaong kami sa lungsod ng Sidon, kung saan pinakitunguhan ng mabuti ni Julio si Pablo at pinayagan siyang pumunta sa kaniyang mga kaibigan upang matanggap ang kaniyang mga kailangan. [4] Mula roon, pumunta kami sa dagat at naglayag sa palibot ng isla ng Chipre na nakublihan mula sa hangin, sapagakat ang hangin ay pasalungat sa amin. [5] Nang makapaglayag kami sa tubig malapit sa Cilicia at Pamfilia, dumating kami sa Mira, isang lungsod ng Licia. [6] Doon, nakatagpo ang senturion ng barko galing Alexandria na maglalayag patungong Italia. Isinakay niya kami dito.
[7] Nang makapaglayag kaming may kabagalan ng maraming araw at sa wakas ng makarating kaming may kahirapan malapit sa Cinido, hindi kami pinahintulutan ng hangin na makapunta sa direksyon na iyon, kaya naglayag kami malapit sa mga nasisilungang bahagi ng Creta, tapat ng Salmon. [8] Naglayag kami sa gilid ng dalamapsigan na may kahirapan, hanggang nakarating kami sa isang lugar na tinatawag na Mabuting Daungan na malapit sa lungsod ng Lasea.
[9] Maraming panahon na ang lumipas sa amin, ang panahon ng pag-aayuno ng mga Judio ay lumipas na rin at naging mapanganib na ang maglayag. Kaya binalaan sila ni Pablo, [10] at sinabi, "Mga kalalakihan, nakikita kong ang paglalayag na ating gagawin ay maaaring may masaktan at maraming pagkawala, hindi lang ng ating mga kargamento at ng barko, ngunit pati na rin ng ating mga buhay." [11] Ngunit ang senturion ay mas nagbigay ng pansin sa pinuno at sa may ari ng barko, kaysa sa mga bagay na sinabi ni Pablo.
[12] Sapagkat hindi madaling tumigil sa daungan sa taglamig, karamihan sa mga mandaragat ay nagpapayong maglayag mula roon, kahit sa anumang paraan ay makaya naming abutin ang lungsod ng Fenix, upang magpalipas doon ng taglamig. Ang Fenix ay isang daungan sa Creta, at ito ay nakaharap sa hilagangsilangan at timogsilangan. [13] Nang magsimula ng umihip ng banayad ang hangin mula sa timog, naisip ng mga mandaragat na ang kanilang kailangan ay nasa kanila na. Kaya't isinampa nila ang angkla at naglayag sa gilid ng Creta, malapit sa dalampasigan.
[14] Subalit pagkatapos ng maikling panahon ay may napakalakas na hangin, na tinatawag na Ang Hilagang-silangan, na nagsimulang tumama sa amin patawid sa kabilang isla. [15] Nang matangay ng hangin ang barko at hindi kayang harapin ang hangin, hindi na namin kinaya at nagpatangay nalang dito. [16] Pumunta kami sa tabi ng kubling bahagi ng maliliit na isla na tinatawag na Cauda: at kahit nahirapan kami nagawa naming iakyat ang bangka sa barko.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

17 Nang maitaas nila ito, gumamit sila ng mga lubid upang itali ang barko. Natakot sila na masadsad kami sa mga pulong
buhangin ng Syrtis, kaya ibinaba nila ang angkla sa dagat at hinayaang tangayin kami. 18 Kami ay lubhang nabugbug ng
bagyo, kaya't nang sumunod na araw ang mga mandaragat ay nagsimulang mag tapon sa tubig ng mga kagamitan.
19 Nang ikatlong araw ay itinapon din ng mga mandaragat sa pamamagitan ng kanilang sariling kamay ang mga
kagamitan ng barko. 20 Nang ang araw at mga bituin ay hindi na nagliwanag sa amin ng maraming mga araw, at patuloy
ang paghagupit sa amin ng malakas na bagyo, anumang pag-asa na maliligtas kami ay nawala.
21 Nang matagal ng ubos ang kanilang pagkain, tumayo si Pablo sa harapan ng mga mandaragat at nagsabing, "Mga
kalalakihan, nakinig sana kayo sa akin, at hindi naglayag mula sa Creta, at hindi kayo nagtamo ng pinsala at nawalan. 22
At ngayon hinihimok ko kayo na magkaroon kayon ng lakas ng loob, upang walang mawalan ng buhay sa inyo, ngunit
pagkawala ng barko lamang.
23 Dahil kagabi may isang anghel ng Diyos na nagmamay-ari sa akin na aking sinasamba—tumayo ang kaniyang anghel sa
aking tabi 24 at sinabing, "Huwag kang matakot, Pablo. Kinakailangan kang tumayo sa harapan ni Cesar, at makita na ang
Diyos sa kaniyang kabutihan ay ibinigay na saiyo ang lahat na naglalayag kasama mo. 25 Kaya nga, mga kalalakihan,
lakasan ninyo ang inyong loob, sapagkat nagtititawala ako sa Diyos, na mangyayari ito tulad ng pagkasabi sa akin. 26
Ngunit kinakailangan na mapadpad tayo sa ilang isla."
27 Nang dumating ang ikalabing-apat na gabi, nang mapadpad kami kung saan-saan sa Dagat ng Adriatico, bandang
hating-gabi naisip ng mga mandaragat na papalapit sila sa isang lupain. 28 Sinukat nila ang kalaliman ng dagat, at
nalaman na may dalawangpung dipa ang lalim; pagkatapos ng ilang sandali, sumukat sila ng mas marami at nalaman
nila na labinlimang dipa ang lalim. 29 Natakot sila na baka kami ay sumadsad sa mga bato, kaya ibinaba nila ang apat na
angkla mula sa likuran ng barko at nanalangin na dumating na ang umaga.
30 Naghahanap ang mga mandaragat ng paraan upang iwanan ang barko at ibinaba sa dagat ang bangka mula sa barko, at
nagpanggap na itatapon lang nila pababa ang mga angkla mula sa unahan ng barko. 31 Ngunt sinabi ni Pablo sa senturion
at sa mga kawal, "Maliban na manatili ang mga lalaking ito sa barko, hindi kayo maliligtas." 32 Kaya pinutol ng mga kawal
ang mga lubid ng bangka at hinayaang mapaanod ito palayo.
33 Nang mag-uumaga na, pinakiusapansilang lahat ni Pablo na kumain. Sinabi niya, "Ngayon ang ikalabing-apat na araw
na naghintay kayo at hindi kumain; wala kayong kinain na anuman. 34 Kaya nakikiusap ako na kumain kayo, sapagkat
para ito sa inyong kaligtasan; at wala kahit isa mang buhok ng inyong mga ulo ang mawawala." 35 Nang sinabi niya ito,
kumuha siya ng tinapay at nagpasalamat sa Diyos sa paningin ng bawat isa. Pagkatapos pinutol niya ang tinapay at
nagsimulang kumain.
36 Pagkatapos lahat sila ay lumakas ang kalooban at kumuha rin sila ng pagkain, 37 276 kami na mga tao sa barko. 38 Nang
makakain na sila ng sapat, itinapon nila ang mga trigo sa dagat upang gumaan ang barko.
39 Nang umaga na, hindi nila nakilala ang lupain, ngunit nakakita sila ng dalampasigan, at pinag-usapan nila kung
idadaan ang barko sa lugar na iyon. 40 Kaya pinutol nila ang tali ng mga angkla at iniwan nila ang mga ito sa dagat. Sa
oras ding iyon ay niluwagan nila ang mga lubid ng mga timon at itinaas ang layag sa hangin; at tinangay sila papuntasa
dalampasigan. 41 Ngunit dumating sila sa lugar na may dalawang nagsasalubong na agos at sumadsad ang barko sa lupa.
Naipit doon ang unahang bahagi ng barko at nanatili na hindi umaalis, ngunit nagsimulang masira ang hulihang bahagi
ng barko dahil sa matinding lakas ng alon.
42 Binalak ng mga Kawal na patayin ang mga bilanggo upang wala sa kanila ang makalangoy palayo at makatakas. 43
Ngunit gustong iligtas ng senturion si Pablo, kaya pinigilan niya ang kanilang balak; at nag-utos siya sa mga marunong
lumangoy lumangoy na maunang tumalon sa tubig at pumunta sa lupa. 44 Pagkatapos susunod ang mga natirang
kalalakihan, ang ilan ay sa mga kahoy, at ang ilan sa ibang mga bagay mula sa barko. Sa ganitong paraan nakararing
kaming lahat nang ligtas sa lupa.

Chapter 28

1 Nang kami ay nakarating ng maaayos, nalaman namin na ang islang iyon ay tinawag na Malta. 2 Ang mga katutubong
tao roon ay nag-alok sa amin ng hindi lang basta pangkaraniwang kabutihan. ngunit sila ay nagsindi ng apoy at
tinanggap kaming lahat, dahil sa walang tigil na pag ulan at lamig.
3 Ngunit nang si Pablo ay nakapag-ipon ng ilang bigkis ng kahoy at inilagay sa apoy, isang ulupong ang lumabas dahil sa
init at kumapit sa kaniyang kamay. 4 Nang makita ng mga katutubo na ang ahas ay kumapit sa kaniyang kamay, nasabi
nila sa isa't-isa, " Ang taong ito ay tiyak na mamamatay tao, na nakatakas mula sa karagatan, at hindi siya pinayagan ng
katarungan upang mabuhay.
5 Ngunit ipinagpag niya ang ahas sa apoy at hindi siya nasaktan. 6 Hinihintay nila siyang mamaga at mag-apoy sa lagnat o
di kaya'y biglang mamatay. Ngunit pagkatapos nilang pagmasdan ng mahabang panahon nakita nila na walang
nangyaring pagbabago sa kaniya, nagbago ang kanilang isip at sinabi nila na siya ay isang diyos.
7 Ngayon, sa malapit na dakong iyon may mga lupain na pagmamay-ari ng pinuno ng Isla, isang lalaki na nagngangalang
Publio. Malugod niya kaming tinanggap at ipinaghanda kami sa tatlong araw. 8 Nangyaring ang ama ni Publio ay nagka-
lagnat at nagkaroon ng disenterya. Nang si Pablo ay lumapit sa kaniya, nanalangin siya, ipinatong niya ang kaniyang mga

kamay sa kaniya, at pinagaling siya. [9] Pagkatapos nitong mangyari, ang ilan sa mga taong nasa isla na maysakit ay
lumalapit din, at sila ay gumaling. [10] Pinarangalan din kami ng mga tao ng maraming karangalan. Nang kami ay
naghahanda na sa paglayag, binigyan nila kami ng aming mga pangangailangan.
[11] Pagkatapos ng tatlong buwan, kami ay nagtakda ng paglalayag sa barkong Alexandria na tag lamig sa isla, na ang
kanilang sagisag ay Ang Kambal na mga Lalaki. [12] Nang kami ay dumaong sa lungsod ng Siracusa, kami ay nanirahan
doon ng tatlong araw.
[13] Mula doon kami ay naglayag at nakarating sa lungsod ng Regio. Pagkatapos ng isang araw ang hangin mula sa timog ay
umiihip, at sa ikalawang araw ay nakarating kami sa lungsod ng Puteoli. [14] Doon nakahanap kami ng ilang kapatiran at
inanyayahan kami na tumira sa kanila ng pitong araw. Sa daang ito nakarating kami sa Roma. [15] Mula doon ang mga
kapatiran pagkatapos nilang marinig ang tungkol sa amin, dumating sila para salubungin kami sa malayo sa Pamilihan
ng Appio at Ang Tatlong Tuluyan. Nang nakita ni Pablo ang magkapatid, nagpasalamat siya sa Diyos at siya ay napalakas.
[16] Nang kami ay pumasok sa Roma, pinayagan si Pablo na tumirang mag isa kasama ang sundalong nagbantay sa kaniya.
[17] At nangyari, pagkalipas ng tatlong araw tinawag ni Pablo ang mga lalaking pinuno mula sa mga Judio. Nang sila ay
magkakasamang dumating, sinabi niya sa kanila, "Mga kapatid, ako man ay walang nagawang pagkakamali laban sa mga
tao o sa kaugalian ng ating mga ninuno, dinala ako bilang isang bilanggo mula sa Jerusalem sa mga kamay ng mga
Romano. [18] Pagkatapos nila akong tanungin, nais nila akong palayain sapagkat walang dahilan para ako’y hatulan ng
parusa ng kamatayan.
[19] Ngunit nang ang mga Judio ay nagsalita labag sa kanilang nais, ako ay napilitang umapila kay Cesar, gayon pa man
kahit na hindi ako ang nagdadala ng anumang paratang laban sa aking bansa. [20] Dahil sa aking kahilingan, pagkatapos
nakiusap ako na makita kayo at makipag-usap sa inyo. Ito ang dahilan kung bakit napalakas ang loob ng Israel na ako ay
naigapos sa kadenang ito.
[21] At sinabi nila sa kaniya, "Kami ay walang natanggap na mga sulat mula sa Judea patungkol sa iyo, o sinuman sa mga
kapatirang dumating at nagbalita o nagsabi ng anumang masama patungkol sa iyo. [22] Ngunit nais naming marinig mula
sa iyo kung ano ang iniisip mo tungkol sa sektang ito, sapagkat ipinaalam ito sa amin na alam ng lahat at pinag-uusapan
saan mang dako.
[23] Nang sila ay nagtakda ng araw para sa kaniya, maraming tao ang lumapit sa kaniya sa lugar na kaniyang tinitirhan.
Iniharap niya ang mga bagay sa kanila, at nagpatotoo tungkol sa kaharian ng Dios. Sinubukan niyang himukin sila
patungkol kay Jesus, ayon sa batas ni Moises at sa mga propetanasabi, niya, mula umaga hanggang gabi. [24] Ang ilan ay
nahikayat patungkol sa mga bagay na habang ang iba ay hindi naniwala.
[25] Nang sila ay hindi sumang-ayon sa isa't isa, umalis sila pagkatapos magsabi ni Pablo ng isang salita. "Ang Banal na
Espiritu ay nangusap ng maayos sa pamamagitan ni Isaias ang propeta ng ating mga ninuno. [26] Sinabi niya, 'Pumunta ka
sa mga taong ito at sabihin, "Sa pamamagitan ng pakikinig kayo ay makakarinig, ngunit hindi ninyo maintindihan; At sa
paningin kayo ay makakakita, ngunit hindi mamamalas.
[27] Sapagka’t ang puso ng mga taong ito ay naging mahina ang kanilang tainga ay nahihirapang makarinig, ipinikit nila ang
kanilang mga mata; ni ayaw makita ng kanilang mga mata, at marinig ng kanilang mga tainga, at maintindihan ng
kanilang mga puso, At tumalikod muli at sila'y aking pagagalingin.""
[28] Kaya, dapat ninyong malaman na ang kaligtasan ng Dios ay naihatid na sa mga Gentil, at sila ay makikinig." [29] Nang
nasabi na niya ang bagay na ito, ang mga Judio ay umalis nagkaroon ng matinding pagtatalo sa kanilang mga sarili.
[30] Si Pablo ay nanirahan ng buong dalawang taon sa kaniyang inupahang bahay, at tinanggap niya ang lahat ng lumalapit
sa kaniya. [31] Ipinangaral niya ang kahariaan ng Dios at itinuturo ang mga bagay patungkol sa Panginoong Jesu-Cristo ng
may katapangan. Walang sinuman ang pumigil sa kaniya.

Romans

Chapter 1

[1] Ako si Pablo, na isang lingkod ni Jesu-Cristo, tinawag upang maging apostol, at inilaan para sa ebanghelyo ng Diyos. [2] Ito
ang ebanghelyo na noon pa man ay ipinangako na niya sa pamamagitan ng mga propeta sa banal na kasulatan. [3] Ito ay
tungkol sa kaniyang Anak, na ipinanganak mula sa kaapu-apuhan ni David ayon sa laman.
[4] Ipinahayag siya bilang Anak ng Diyos ayon sa kapangyarihan ng Espiritu ng kabanalan, sa pamamagitan ng muling
pagkabuhay mula sa kamatayan, si Jesu-Cristo na ating Panginoon. [5] Sa pamamagitan niya ay natanggap namin ang
biyaya at ang pagiging apostol upang magdulot ng pagsunod ng pananampalataya sa lahat ng mga bansa, alang-alang sa
pangalan niya. [6] Kasama ng mga bansang ito, kayo rin ay tinawag upang maging kay Jesu-Cristo.
[7] Ang liham na ito ay para sa lahat ng nasa Roma, ang mga minamahal ng Diyos, na tinawag upang maging mga taong
banal. Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan na nagmumula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesu-Cristo.
[8] Una sa lahat, nagpapasalamat ako sa aking Diyos sa pamamagitan ni Jesu-Cristo dahil sa inyong lahat, dahil naipahayag
ang inyong pananampalataya sa buong mundo. [9] Sapagkat ang Diyos ang aking saksi, na pinaglilingkuran ko sa aking
espiritu sa ebanghelyo ng kaniyang Anak, kung paano ko kayo laging binabanggit sa kaniya. [10] Palagi kong hinihiling sa
aking mga panalangin na sa kahit anong kaparaanan, nawa sa huli ay magtagumpay ako na makarating sa inyo ayon sa
kalooban ng Diyos.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[11] Sapagkat nais ko kayong makita, nang mabigyan ko kayo ng ilang espirituwal na kaloob upang kayo ay mapalakas. [12]
Iyon ay, nananabik akong tayo ay magpalakasan ng loob, sa pamamagitan ng pananampalataya ng bawat isa, ang sa inyo
at sa akin.
[13] Ngayon hindi ko nais na hindi ninyo malaman, mga kapatid, na ilang ulit kong binalak na magpunta sa inyo, ngunit ako
ay hinahadlangan hanggang ngayon. Ninais ko ito upang sa ganoon ay magkaroon ng ilang bunga sa inyo tulad din ng
ibang mga Gentil. [14] May utang ako sa mga Griyego at sa mga dayuhan, sa mga marurunong at sa mga mangmang. [15] Kaya,
para sa akin, handa akong ipahayag ang ebanghelyo sa inyong nasa Roma.
[16] Sapagkat hindi ko ikinahihiya ang ebanghelyo, sapagkat ito ang kapangyarihan ng Diyos upang iligtas ang sinumang
sumasampalataya, una ay sa Judio at gayon din sa Griyego. [17] Sapagkat dito ang katuwiran ng Diyos ay naihahayag mula
sa pananampalataya hanggang sa pananampalataya, gaya ng nasusulat, "Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan
ng pananampalataya."
[18] Sapagkat naihayag ang poot ng Diyos mula sa langit laban sa lahat ng kasamaan at kawalan ng katuwiran ng mga tao
na sa pamamagitan ng kawalan ng katuwiran ay hinahadlangan ang katotohanan. [19] Ito ay dahil ang maaaring malaman
tungkol sa Diyos ay nakikita nila. Sapagkat niliwanagan sila ng Diyos.
[20] Sapagkat ang kaniyang likas na hindi nakikita ay malinaw na nakikita simula pa noong likhain ang mundo.
Nauunawaan ang mga ito sa pamamagitan ng mga nilikhang bagay. Ang mga likas na ito ay ang kaniyang walang
hanggang kapangyarihan at ang kaniyang pagka-Diyos. Kung kaya, ang mga taong ito ay walang maidadahilan. [21]
Sapagkat kahit kilala nila ang Diyos, siya ay hindi nila niluwalhati bilang Diyos, ni hindi nila siya pinasalamatan. Sa halip,
naging hangal sila sa kanilang pag-iisip at nagdilim ang manhid nilang mga puso.
[22] Sila ay nagmamarunong ngunit sila ay naging mga hangal. [23] Ipinagpalit nila ang kaluwalhatian ng Diyos na walang
kamatayan para sa katulad ng imahe ng taong namamatay, ng mga ibon, ng mga hayop na may apat na paa, at ng mga
nagsisigapang.
[24] Kaya ibinigay sila ng Diyos sa pagnanasa ng kanilang puso sa karumihan, upang malapastangan ang kanilang mga
katawan sa kani-kanilang sarili. [25] Sila iyong mga ipinagpalit ang katotohanan ng Diyos sa kasinungalingan, at mga
sumamba at naglingkod sa nilikha sa halip na ang Lumikha, na pinupuri magpakailanman. Amen.
[26] Dahil dito, ibinigay sila ng Diyos sa mga mahahalay na pagnanasa, sapagkat ipinagpalit ng kanilang mga kababaihan
ang kanilang likas na kaugnayan sa kung ano ang laban sa likas, [27] Gayon din, iniwan ng mga kalalakihan ang kanilang
likas na kaugnayan sa mga babae at nag-aalab sila sa kanilang pagnanasa sa kapwa lalaki. Sila ang mga lalaking gumawa
ng kahalayan sa mga kapwa lalaki, at tumanggap sa kanilang sarili ng parusa na nararapat sa kanilang kabuktutan.
[28] Dahil ayaw nilang magkaroon ng Diyos sa kanilang kamalayan, hinayaan niya sila sa mahahalay na pag-iisip, upang
gawin nila ang mga bagay na hindi nararapat.
[29] Napuno sila ng pawang kawalan ng katuwiran, kasamaan, kasakiman at kahalayan. Puno sila ng inggit, pagpatay, pag-
aawayan, pandaraya at mga masasamang hangarin. [30] Sila ay mga tsismoso, mga mapanirang puri at nasusuklam sa
Diyos. Sila ay mararahas, mayayabang, at mapagmataas. Mga manlilikha sila ng kasamaan at suwail sa mga magulang. [31]
Wala silang pang-unawa, hindi mapagkakatiwalaan, walang pagmamahal at walang awa.
[32] Nauunawaan nila ang mga tuntunin ng Diyos, na ang mga gumagawa ng ganoong mga bagay ay karapat-dapat sa
kamatayan. Ngunit hindi lamang nila ginagawa ang mga ganitong bagay, sumasang-ayon din sila sa iba na gumagawa
nito.

Chapter 2

[1] Kaya wala kang maidadahilan, ikaw tao, ikaw na humahatol, sapagkat kung ano ang hatol mo sa iba, iyon ang hatol mo
sa iyong sarili. Sapagkat ikaw na humahatol ay gumagawa din ng ganoong mga bagay. [2] Ngunit alam natin na ang hatol
ng Diyos ay ayon sa katotohanan kapag ito ay bumaba sa mga gumagawa ng ganoong mga bagay.
[3] Ngunit isipin mo ito, ikaw tao, ikaw na humahatol sa mga gumagawa ng mga bagay na ganoon, kahit na ginagawa mo
rin ang ganoong mga bagay. Makatatakas ka ba sa hatol ng Diyos? [4] O hinahamak mo ang yaman ng kaniyang kabutihan,
ang mga naantala niyang parusa, at ang kaniyang pagtitiyaga? Hindi mo ba alam na ang kaniyang kabutihan ay siyang
aakay sa iyo sa pagsisisi?
[5] Ngunit ayon sa lawak ng iyong katigasan at iyong pusong walang pagsisisi ay nag-iimbak ka para sa iyong sarili ng poot
sa araw ng poot, iyon ay, ang araw ng paghahayag ng matuwid na paghatol ng Diyos. [6] Magbibigay siya sa bawat tao ayon
sa kaniyang ginawa: [7] sa mga patuloy na gumagawa ng mga mabubuting bagay na naghangad ng papuri, karangalan at
ng hindi pagkasira, bibigyan niya ng buhay na walang hanggan.
[8] Ngunit para sa mga makasarili, mga taong hindi sumusunod sa katotohanan ngunit sumusunod sa kalikuan, darating
ang matinding galit at poot. [9] Magdadala ang Diyos ng pagdurusa at paghihirap sa bawat kaluluwa ng taong gumagawa
ng masama, una sa mga Judio at gayon din sa mga Griyego.
[10] Subalit kapurihan, karangalan at kapayapaan ang darating sa mga taong gumagawa ng mabuti, una sa mga Judio at
gayon din sa mga Griyego. [11] Sapagkat walang pinapanigan ang Diyos. [12] Sapagkat ang lahat ng nagkasala na wala ang

kautusan ay mamamatay rin ng wala ang kautusan, at ang lahat ng nagkasala sa ilalim ng kautusan ay hahatulan ayon sa kautusan.
[13] Sapagkat hindi ang mga tagapakinig ng kautusan ang matuwid sa harapan ng Diyos, kundi ang mga gumagawa ng
kautusan ang mapapawalang-sala. [14] Sapagkat kapag ang mga Gentil na walang kautusan ay likas na ginagawa ang mga
bagay ng kautusan, sila, ay kautusan sa kanilang mga sarili, kahit na wala sa kanila ang kautusan.
[15] Sa pamamagitan nito, ipinapakita nila na ang mga gawang hinihingi ng kautusan ay nakasulat sa kanilang mga puso.
Pinatotohanan din ito ng kanilang mga budhi, at pinararatangan o ipinagtatanggol sila ng kanilang isipan sa kanilang
sarili [16] at pati na rin sa Diyos. Mangyayari iyan sa araw na hahatulan ng Diyos ang mga lihim ng lahat ng tao, ayon sa
aking ebanghelyo, sa pamamagitan ni Jesu-Cristo.
[17] Ipagpalagay na tinatawag mong Judio ang iyong sarili, nananalig sa kautusan, nagagalak nang may pagmamalaki sa
Diyos, [18] nalalaman ang kaniyang kalooban at sinusubok ang mga bagay na hindi sang-ayon dito sapagkat tinuruan ka ng
kautusan. [19] At ipagpalagay na ikaw ay nakatitiyak na ikaw mismo ay taga-akay ng mga bulag, isang ilaw sa mga nasa
kadiliman, [20] tagapagturo ng mga mangmang, guro ng mga sanggol, at sa kautusan ay mayroon kang anyo ng kaalaman at
ng katotohanan.
[21] Ikaw, kung gayon, na nagtuturo sa iba, hindi mo ba tinuturuan ang iyong sarili? Ikaw na nangangaral na huwag
magnakaw, nagnanakaw ka ba? [22] Ikaw na nagsasabing huwag mangangalunya, nangangalunya ka ba? Ikaw na
namumuhi sa mga diyus-diyosan, ninanakawan mo ba ang mga templo?
[23] Ikaw na nagagalak na may pagmamataas sa kautusan, nilalapastangan mo ba ang Diyos sa pamamagitan ng iyong
paglabag sa kautusan? [24] Sapagkat "ang pangalan ng Diyos ay nilalapastangan sa mga Gentil dahil sa iyo," tulad ng
nasusulat.
[25] Sapagkat tunay na pinakikinabangan mo ang pagtutuli kung sinusunod mo ang kautusan, ngunit kung ikaw ay
tagalabag ng kautusan, ang iyong pagtutuli ay nagiging di pagtutuli. [26] Kung sinusunod ng taong hindi tuli ang mga
hinihingi ng kautusan, hindi ba maituturing na pagtutuli ang kaniyang hindi pagtutuli? [27] At hindi ka ba hahatulan ng
taong likas na hindi tuli kung tutuparin niya ang kautusan? Sapagkat nasa iyo ang mga kasulatang nasusulat at ang
pagtutuli subalit tagalabag kayo ng kautusan!
[28] Sapagkat hindi siya isang Judio, siya na sa panlabas lamang; hindi rin sa pagtutuli na panlabas lamang sa laman. [29]
Ngunit siya ay Judio, siya na isang Judio sa panloob, at ang pagtutuli ay sa puso, sa espiritu at hindi sa titik. Ang
kapurihan ng ganoong tao ay nagmumula hindi sa mga tao kundi sa Diyos.

Chapter 3

[1] Kung gayon, ano ang kalamangan ng Judio? At ano ang mapapakinabangan sa pagtutuli? [2] Napakarami sa anumang
paraan. Una sa lahat, ipinagkatiwala sa mga Judio ang mga pahayag mula sa Diyos.
[3] Ngunit paano kung walang pananampalataya ang iba sa mga Judio? Ang kawalan ng pananampalataya nila ay
nagpapawalang bisa ba sa katapatan ng Diyos? [4] Hindi kailanman mangyayari. Sa halip, tapat ang Diyos kahit na ang
bawat tao ay sinungaling. Gaya ng nasusulat, "Upang ikaw ay makitang matuwid sa iyong mga salita at mananaig kapag
ikaw ay mahatulan."
[5] Ngunit kung ang ating pagiging hindi matuwid ang nagpapakita ng katuwiran ng Diyos, ano ang sasabihin natin?
Matuwid ba ang Diyos kapag pinahihirapan tayo dahil sa poot, matuwid ba siya? Nagsasalita ako ayon sa
pangangatwiran ng tao. [6] Huwag nawa ito mangyari! Sapagkat kung ganoon, paano hahatulan ng Diyos ang sanlibutan?
[7] Ngunit kung ang katotohanan ng Diyos sa pamamagitan ng kasinungalingan ko ay nagbibigay ng saganang kapurihan sa
kaniya, bakit pa ako hinahatulan bilang isang makasalanan? [8] Bakit hindi nalang sabihin, gaya ng walang katotohanang
ulat ng iba na sinasabi daw namin, at gaya ng pinatotohanan ng iba na sinasabi namin, "Gumawa tayo ng masama, upang
dumating ang kabutihan?" Ang hatol sa kanila ay makatarungan.
[9] Ano ngayon? Sasabihin ba nating mas mabuti tayo? Hindi sa anumang paraan. Sapagkat pinaratangan na natin ang mga
Judio at Griyego, silang lahat, sa pagiging nasa ilalim ng kasalanan. [10] Ito ay gaya ng nasusulat: "Walang matuwid, wala ni
isa.
[11] Walang nakauunawa. Walang humahanap sa Diyos. [12] Silang lahat ay nagsilihis. Silang lahat ay naging walang silbi.
Walang gumagawa ng mabuti, wala, wala kahit isa.
[13] Ang kanilang lalamunan ay tulad ng isang bukas na libingan. Ang kanilang mga dila ay mayroong panlilinlang. Ang
kamandag ng ahas ay nasa kanilang mga labi. [14] Ang kanilang mga bibig ay puno ng pagmumura at kapaitan.
[15] Ang mga paa nila ay matutulin upang magdanak ng dugo. [16] Pagkawasak at pagdurusa ang nasa kanilang mga landas. [17]
Ang mga taong ito ay walang alam sa daan ng kapayapaan. [18] Walang pagkatakot sa Diyos sa kanilang mga mata."
[19] Ngayon ay nalalaman natin na anuman ang sinasabi ng batas, ito ay sinasabi sa mga taong nasa ilalim ng batas. Ito ay
upang matikom ang bawat bibig at upang ang lahat ng nasa sanlibutan ay may pananagutan sa Diyos. [20] Ito ay dahil
walang laman ang mapawawalang-sala sa pamamagitan ng batas sa paningin niya. Sapagkat sa pamamagitan ng
kautusan ay dumating ang kaalaman sa kasalanan.

21 Ngunit ngayon, naipaalam na ang katuwiran ng Diyos ay hindi sa pamamagitan ng kautusan. Ito ay nasaksihan ng
kautusan at ng mga propeta, 22 ito ay, ang katuwiran ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesu-Cristo para
sa lahat ng mga naniniwala. Sapagkat walang pagtatangi.
23 Sapagkat ang lahat ay nagkasala at hindi nakaabot sa kaluwalhatian ng Diyos. 24 Sila ay napawalang-sala nang walang
bayad ng dahil sa kaniyang biyaya sa pamamagitan ng katubusan na nakay Cristo Jesus.
25 Sapagkat ipinagkaloob ng Diyos si Cristo bilang pampasuyo sa pamamagitan ng pananampalataya sa kaniyang dugo.
Inialay niya si Cristo, bilang patotoo sa kaniyang katarungan, dahil sa kaniyang hindi pagpansin sa mga nakaraang
kasalanan 26 sa kaniyang pagtityatiyaga. Nangyari ang lahat ng ito para sa pagpapakita ng kaniyang katuwiran sa
panahong ito. Ito ay upang kaniyang mapatunayan na siya ay makatarungan at upang ipakitang pinapawalang-sala niya
ang sinuman dahil sa pananampalataya kay Jesus.
27 Kung gayon, nasaan ang pagmamalaki? Ito ay inihiwalay na! Sa anong batayan? Sa mga gawa? Hindi, kundi batay sa
pananampalataya. 28 Kaya masasabi natin na ang isang tao ay napawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya na
wala ang mga gawa ng kautusan.
29 O ang Diyos ba ay Diyos ng mga Judio lamang? Hindi ba't siya rin ay Diyos ng mga Gentil? Oo, pati ng mga Gentil. 30
Kung magkagayon nga, na ang Diyos ay iisa, ipawawalang-sala niya ang pagtutuli sa pamamagitan ng pananampalataya
at hindi pagtutuli sa pamamagitan ng pananampalataya.
31 Pinapawalang-bisa ba natin ang kautusan sa pamamagitan ng pananampalataya? Huwag nawang mangyari! Sa halip,
pinapagtibay pa nga natin ang kautusan.

Chapter 4

1 Ano ngayon ang sasabihin natin na natuklasan ni Abraham na ating ninuno ayon sa laman? 2 Sapagkat kung
pinawalang-sala si Abraham sa pamamagitan ng mga gawa, magkakaroon sana siya ng dahilan upang magmalaki, ngunit
hindi sa harapan ng Diyos. 3 Sapagkat ano ang sinasabi ng kasulatan? "Sumampalataya si Abraham sa Diyos at ito ay
ibinilang sa kaniya bilang katuwiran."
4 Ngayon sa kaniya na gumagawa, ang bayad ay hindi maibibilang na biyaya, ngunit isang kabayaran. 5 Ngunit sa kaniya
na hindi gumagawa na sa halip ay sumasampalataya sa kaniya na nagpapawalang-sala sa mga masasama, maibibilang
na katuwiran ang kaniyang pananampalataya.
6 Nagpahayag din si David ng pagpapala sa taong ibinilang ng Diyos na matuwid na walang gawa. 7 Sinabi niya,
"Pinagpala ang mga pinatawad sa kanilang mga katampalasanan, at ang mga taong natakpan ang mga kasalanan. 8
Pinagpala ang tao na hindi bibilangin ng Panginoon ang kaniyang kasalanan."
9 Kung gayon, ang pagpapalang ito ba ay inihayag sa mga taong tuli lamang, o pati na rin sa mga hindi tuli? Sapagkat
sinasabi natin, "Ang pananampalataya ay naibilang kay Abraham na katuwiran." 10 Kaya nga, paano ito naibilang? Nang si
Abraham ba ay tinuli na o hindi pa? Hindi sa pagtutuli, kundi sa hindi pagtutuli.
11 Tinanggap ni Abraham ang tanda ng pagtutuli. Ito ay tatak ng pagkamatuwid ng pananampalataya na mayroon na siya
nang siya hindi pa natutuli. Ang bunga ng tandang ito ay siya ang naging ama ng lahat ng nananampalataya, kahit na
hindi sila ay nasa hindi pagtutuli. Ito ay nangangahulugan na ang katuwiran ay maibibilang sa kanila. 12 Ito ay
nangangahulugan ding si Abraham ay naging ama ng pagtutuli, hindi lamang sa mga tuli, kundi pati na rin sa mga
sumusunod sa mga yapak ng ating amang si Abraham. At ito ang pananampalataya na mayroon siya noong hindi pa siya
natutuli.
13 Sapagkat ang pangako na naibigay kay Abraham at pati na rin sa kaniyang mga kaapu-apuhan ay hindi sa
pamamagitan ng kautusan, ang pangakong ito na sila ang magiging mga tagapagmana ng mundo. Sa halip ay sa
pamamagitan ng katuwiran ng pananampalataya. 14 Sapagkat kung ang mga kabilang sa kautusan ay tagapagmana, ang
pananampalataya ay walang kabuluhan, at mawawalan ng bisa ang pangako. 15 Sapagkat matinding galit ang naibibigay
ng kautusan, ngunit kung saan walang kautusan, wala ring pagsuway.
16 Sa kadahilanang ito, nangyayari ito sa pamamagitan ng pananampalataya, upang ito ay sa pamamagitan ng biyaya. Ang
kalalabasan, ang pangako ay tiyak para sa lahat ng mga kaapu-apuhan. At hindi lamang ang mga nakakaalam sa
kautusan ang makakabilang sa mga kaapu-apuhan na ito, kundi pati na rin ang mga nagmula sa pananampalataya ni
Abraham. Sapagkat siya ang ama nating lahat, 17 tulad ng nasusulat, "Ginawa kitang ama ng maraming bansa." Naroon si
Abraham sa presensiya ng kaniyang pinagkakatiwalaan, iyon ay ang Diyos, na nagbibigay buhay sa mga patay at
lumilikha sa mga bagay na wala pa.
18 Sa kabila ng lahat ng mga pangyayari, nagtiwala ng lubusan si Abraham sa Diyos para sa hinaharap. Kaya naging ama
siya ng maraming bansa, tulad ng sinabi, "... Magiging ganoon ang iyong mga kaapu-apuhan." 19 Hindi siya mahina sa
pananampalataya. Kinilala ni Abraham na patay na ang kaniyang katawan sapagkat mag-iisandaang taon na siya.
Kinilala rin niya ang pagiging patay ng bahay-bata ni Sara.
20 Ngunit dahil sa pangako ng Diyos, hindi nag-alinlangan si Abraham sa pananampalataya. Sa halip, napalakas siya sa
pananampalataya at nagbigay papuri sa Diyos. 21 Lubos siyang naniwala na kung ano ang ipinangako ng Diyos, kaya din
niyang tuparin. 22 Kung kaya ito ay itinuring sa kaniya bilang katuwiran.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[23] Ngayon, hindi ito isinulat para lamang sa kaniyang kapakinabangan, na ibinilang sa kaniya. [24] Ito rin ay isinulat para
rin sa atin, na ibibilang, tayong nanampalataya sa kaniya na bumuhay kay Jesus na ating Panginoon mula sa kamatayan.
[25] Ito ang siyang ibinigay para sa ating mga kasalanan at muling binuhay para sa ating pagpapawalang-sala.

Chapter 5

[1] Yamang napawalang-sala tayo sa pamamagitan ng pananampalataya, mayroon tayong kapayapaan sa Diyos sa
pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo. [2] Sa pamamagitan niya nagkaroon din tayo ng daan sa pamamagitan ng
pananampalataya sa biyayang ito na kung saan tayo ay tumatayo. Nagagalak tayo sa pananalig na ibinibigay sa atin ng
Diyos para sa hinaharap, ang pananalig na makikibahagi tayo sa kaluwalhatian ng Diyos.
[3] Hindi lamang ito, ngunit nagagalak din tayo sa ating mga pagdurusa. Alam natin na ang pagdurusa ay nagbubunga ng
pagtitiis. [4] Ang pagtitiis ay nagbubunga ng pagsang-ayon, at ang pagsang-ayon ay nagbubunga ng katiyakan para sa
hinaharap. [5] Hindi mangbibigo ang pananalig na ito, dahil ang pag-ibig ng Diyos ay ibinuhos sa ating mga puso sa
pamamagitan ng Banal na Espiritu, na siyang ibinigay sa atin.
[6] Sapagkat habang mahina pa lamang tayo, namatay si Cristo sa tamang panahon para sa mga hindi maka-diyos. [7]
Sapagkat mahirap para sa isang tao na mamatay para sa isang matuwid na tao. Iyan ay, marahil kung may isang
maglalakas-loob na mamatay para sa mabuting tao.
[8] Ngunit pinatunayan ng Diyos ang kaniyang pag-ibig sa atin, dahil noong makasalanan pa tayo, namatay si Cristo para sa
atin. [9] Mas higit pa sa ngayong napawalang-sala na tayo sa pamamagitan ng kaniyang dugo, maililigtas tayo sa
pamamagitan nito mula sa poot ng Diyos.
[10] Sapagkat kung, noong tayo ay mga kaaway, ipinagkasundo tayo sa Diyos sa pamamagitan ng kamatayan ng kaniyang
Anak, higit pa ngayon na pagkatapos tayong ipinagkasundo, maililigtas tayo sa pamamagitan ng kaniyang buhay. [11] Hindi
lamang ito, ngunit nagagalak din tayo sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo, na sa pamamagitan niya
ay natanggap natin ang pagkakasundong ito.
[12] Kung gayon, sa pamamagitan ng isang tao pumasok ang kasalanan sa sanlibutan, sa ganitong kapamaraanan pumasok
ang kamatayan dahil sa kasalanan. At lumaganap ang kamatayan sa sangkatauhan, dahil nagkasala ang lahat. [13] Sapagkat
bago ang kautusan, ang kasalanan ay nasa sanlibutan na, ngunit walang pananagutan para sa kasalanan kung walang
kautusan.
[14] Gayunpaman, naghari ang kamatayan mula kay Adan hanggang kay Moises, at kahit pa sa mga hindi nagkasala na
katulad ng pagsuway ni Adan na siyang huwaran ng paparating. [15] Ngunit gayunpaman, ang kaloob na walang bayad ay
hindi gaya ng pagkakasala. Sapagkat kung sa pamamagitan ng pagkakasala ng isa ay namatay ang marami, mas higit pa
na sumagana para sa marami ang biyaya ng Diyos at ang kaloob sa pamamagitan ng biyaya ng isang tao na si Jesu-Cristo.
[16] Sapagkat ang kaloob ay hindi tulad ng kinahantungan ng nagkasala. Sa isang banda, dumating ang paghatol ng
kaparusahan dahil sa pagkakasala ng isang tao. Ngunit sa kabilang banda, ang kaloob na nagbubunga ng
pagpapawalang-sala ay dumating pagkatapos ng maraming pagkakasala. [17] Sapagkat kung sa pamamagitan ng
pagkakasala ng isa, ang kamatayan ay naghari sa pamamagitan ng isa, mas lalo nang maghahari ang mga tatanggap ng
kasaganahan ng biyaya at ng kaloob ng katuwiran sa pamamagitan ng buhay ng isa na si Jesu-Cristo.
[18] Kung gayon, dahil sa pagkakasala ng isa, ang lahat ng tao ay dumating sa kaparusahan, gayon din sa pamamagitan ng
isang gawa ng katuwiran ay dumating ang pagpapawalang-sala ng buhay para sa lahat ng tao. [19] Dahil sa pamamagitan ng
pagsuway ng isang tao, ang lahat ay naging makasalanan, gayon din naman sa pamamagitan ng pagsunod ng isa, marami
ang naging matuwid.
[20] Ngunit dumating ang kautusan, upang sa gayon ang pagkakasala ay managana. Ngunit sa pananagana ng kasalanan,
higit na nanagana ang biyaya. [21] Nangyari ito upang, gaya ng kamatayan na naghahari sa kamatayan, gayon din naman
ang biyaya ay maghari sa pamamagitan ng katuwiran para sa buhay na walang hanggan sa pamamagitan ni Jesu-Cristo
na ating Panginoon.

Chapter 6

[1] Ano ngayon ang sasabihin natin? Dapat ba tayong magpatuloy sa kasalanan upang managana ang biyaya? [2] Huwag
nawa itong mangyari. Tayong mga namatay sa kasalanan, paano pa tayo mamumuhay rito? [3] Hindi ba ninyo alam na
kung gaano karami ang nabautismuhan kay Jesu-Cristo ay nabautismuhan sa kaniyang kamatayan?
[4] Inilibing na tayo kasama niya sa pamamagitan ng bautismo sa kamatayan. Nangyari ito upang gaya ng pagkabuhay ni
Cristo mula sa patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, lalakad din tayo sa panibagong buhay. [5] Sapagkat kung
tayo ay nakiisa sa kaniya sa wangis ng kaniyang kamatayan, tayo rin ay makikiisa sa kaniyang muling pagkabuhay.
[6] Nalalaman natin ito, na ang dati nating pagkatao ay ipinako sa krus kasama niya, upang sa gayon ay masira ang ating
katawang makasalanan. Nangyari ito upang hindi na tayo maging alipin pa ng kasalanan. [7] Siya na namatay ay inihayag
na matuwid hinggil sa kasalanan.

[8] Ngunit kung namatay tayo kasama ni Cristo, naniniwala tayong mabubuhay din tayong kasama niya. [9] Alam nating si
Cristo ay binuhay mula sa patay at hindi na siya patay. Hindi na naghahari sa kaniya ang kamatayan.
[10] Sapagkat ukol sa kamatayan na namatay siya sa kasalanan, namatay siya nang minsanan para sa lahat. Subalit, ang
buhay na kaniyang ipinamuhay ay ipinamuhay niya para sa Diyos. [11] Sa ganoon ding paraan, kinakailangan din ninyong
ituring ang inyong mga sarili na patay sa kasalanan, ngunit buhay sa Diyos kay Cristo Jesus.
[12] Samakatuwid huwag ninyong hayaan na pagharian ng kasalanan ang inyong mga namamatay na katawan upang
inyong sundin ang mga pagnanasa nito. [13] Huwag ninyong ihandog ang mga bahagi ng inyong katawan sa kasalanan
bilang kasangkapan para sa kasamaan, ngunit ihandog ninyo ang inyong mga sarili sa Diyos, na buhay mula sa patay. At
ihandog ninyo ang mga bahagi ng inyong katawan bilang kasangkapan ng katuwiran para sa Diyos. [14] Huwag ninyong
hayaan na pagharian kayo ng kasalanan. Sapagkat wala na kayo sa ilalim ng kautusan ngunit sa ilalim ng biyaya.
[15] Kaya ano? Magkakasala ba tayo dahil wala tayo sa ilalim ng kautusan, ngunit sa ilalim ng biyaya? Huwag nawa itong
mangyari. [16] Hindi ba ninyo alam na ang pinaghandugan ninyo ng inyong mga sarili bilang mga alipin ay siyang inyong
pinaglilingkuran, ang siyang dapat ninyong sundin? Totoo ito, mga alipin man kayo sa kasalanan na patungo sa
kamatayan, o mga alipin sa pagsunod na patungo sa katuwiran.
[17] Ngunit salamat sa Diyos! Sapagkat kayo ay dating mga alipin ng kasalanan, ngunit sinunod ninyo mula sa puso ang uri
ng katuruang ibinigay sa inyo. [18] Pinalaya kayo sa kasalanan, at ginawa kayong mga alipin kayo ng katuwiran.
[19] Nagsasalita ako tulad ng isang tao dahil sa kahinaan ng inyong laman. Sapagkat gaya ng paghahandog ninyo ng mga
bahagi ng inyong katawan bilang mga alipin sa karumihan at kasamaan, ngayon, sa ganoon ding paraan, ihandog ninyo
ang mga bahagi ng inyong katawan bilang alipin sa katuwiran para sa ikababanal. [20] Sapagkat noong kayo ay mga alipin
ng kasalanan, malaya kayo sa katuwiran. [21] Sa mga panahong iyon, ano ang naging bunga ng mga bagay na ikinahihiya
na ninyo ngayon? Sapagkat ang kinahantungan ng mga bagay na iyon ay kamatayan.
[22] Ngunit ngayon na kayo ay pinalaya mula sa kasalanan at alipin na ng Diyos, nasa inyo ang inyong bunga para sa
ikababanal. Ang kahihinatnan ay buhay na walang hanggan. [23] Sapagkat ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan,
ngunit ang libreng kaloob ng Diyos ay buhay na walang hanggan kay Cristo Jesus na ating Panginoon.

Chapter 7

[1] O hindi ba ninyo nalalaman, mga kapatid (sapagkat nagsasalita ako sa mga taong may alam tungkol sa kautusan), na
ang kautusan ang namamahala sa isang tao habang siya ay nabubuhay?
[2] Sapagkat itinatali ng kautusan ang asawang babae sa kaniyang asawa habang siya ay nabubuhay, ngunit kung mamatay
ang asawang lalaki, malaya na siya sa kautusan ng pag-aasawa. [3] Kung gayon, habang nabubuhay pa ang kaniyang
asawang lalaki, kapag nakipamuhay siya sa ibang lalaki, tatawagin siyang mangangalunya. Ngunit kung namatay ang
asawang lalaki, malaya na siya sa kautusan, kaya hindi na siya isang mangangalunya kung namumuhay siya kasama ang
ibang lalaki.
[4] Kaya, aking mga kapatid, naging patay kayo sa batas sa pamamagitan ng katawan ni Cristo. Ito ay upang maaari kayong
makisama sa iba, iyan ay, sa kaniya na binuhay mula sa patay, upang sa gayon maaari tayong magsipagbunga para sa
Diyos. [5] Sapagkat noong tayo ay nasa laman, ang mga makasalanang pagnanasa ay naging buhay sa ating mga bahagi sa
pamamagitan ng kautusan na magbibigay ng bunga sa kamatayan.
[6] Ngunit ngayon, pinakawalan na tayo mula sa kautusan. Namatay tayo sa kung ano ang dating humahawak sa atin. Ito ay
upang makapaglingkod tayo sa panibagong Espiritu at hindi sa kalumaan ng sulat.
[7] Kaya ano ang sasabihin natin? Ang kautusan ba mismo ay kasalanan? Huwag nawa itong mangyari. Gayunpaman, hindi
ko sana malalaman ang kasalanan, kung hindi dahil sa kautusan. Sapagkat hindi ko sana malalaman ang tungkol sa
kasakiman kung hindi sinabi ng kautusan na, "Huwag kang maging sakim". [8] Ngunit kinuha ng kasalanan ang
pagkakataon sa pamamagitan ng kautusan at nagdala sa akin ng bawat masamang pagnanasa. Sapagkat kung walang
kautusan, patay ang kasalanan.
[9] Minsan akong nabuhay na wala ang kautusan, ngunit nang dumating ang kautusan, muling nabuhay ang kasalanan at
namatay ako. [10] Ang kautusan na magdadala sana ng buhay ay naging kamatayan para sa akin.
[11] Sapagkat kinuha ng kasalanan ang pagkakataon sa pamamagitan ng kautusan at nilinlang ako. Sa pamamagitan ng
kautusan, pinatay ako ng kasalanan. [12] Kaya banal ang kautusan at ang utos ay banal, matuwid at mabuti.
[13] Kaya, ang mabuti nga ba ay naging kamatayan sa akin? Huwag nawa itong mangyari. Ngunit ang kasalanan, upang
maipakitang ito ay kasalanan sa pamamagitan ng mabuti, ay nagdala ng kamatayan sa akin. Ito ay upang sa
pamamagitan ng kautusan, maaaring ang kasalanan ay maging kasalanang walang kapantay. [14] Sapagkat alam natin na
ang kautusan ay espirituwal, ngunit ako ay sa laman. At ipinagbili akong alipin sa ilalim ng kasalanan.
[15] Sapagkat hindi ko talaga maintindihan ang aking ginagawa. Sapagkat hindi ko ginagawa ang nais kong gawin, at ang
ayaw kong gawin ay siya namang aking ginagawa. [16] Ngunit kung ginagawa ko ang ang ayaw kong gawin, sumasang-ayon
ako sa kautusan, na ang kautusan ay mabuti.

[17] Ngunit ngayon hindi na ako ang gumagawa nito, kundi ang kasalanang nananahan sa akin. [18] Sapagkat alam ko na sa akin, sa aking laman, ay walang nananahang mabuti. Sapagkat ang kagustuhan para sa mabuti ay nasa akin, ngunit hindi ko ito magawa.
[19] Sapagkat ang mabuti na nais ko ay hindi ko ginagawa, ngunit ang masama na ayaw ko, ang ginagawa ko. [20] Ngayon kung ginagawa ko ang ayaw kong gawin, kung gayon hindi na ako ang gumagawa nito, kundi ang kasalanang namumuhay sa akin. [21] Kaya, natuklasan ko na ang prinsipyo na nasa akin, na nais kong gawin ang mabuti, subalit ang kasamaang iyon ay naririto sa akin.
[22] Sapagkat nagagalak ako sa kautusan ng Diyos sa aking kaibuturan. [23] Ngunit may nakikita akong ibang tuntunin sa mga bahagi ng aking katawan. Nilalabanan nito ang bagong tuntunin sa aking isipan. Binibihag ako nito sa pamamagitan ng tuntunin ng kasalanan na nasa mga bahagi ng aking katawan.
[24] Kaawa-awa akong tao! Sino ang magliligtas sa akin mula sa katawang ito ng kamatayan? [25] Ngunit ang pasasalamat ay sa Diyos sa pamamagitan ni Jesu-Cristo na ating Panginoon! Kaya ako mismo ay naglilingkod sa kautusan ng Diyos sa aking isipan. Gayunman, sa laman naglilingkod ako sa tuntunin ng kasalanan.

Chapter 8

[1] Kung gayon, wala ng paghatol sa mga taong na kay Cristo Jesus. [2] Sapagkat pinalaya ako ng tuntunin ng Espiritu ng buhay na nakay Cristo Jesus mula sa tuntunin ng kasalanan at kamatayan.
[3] Sapagkat kung ano ang hindi kayang gawin ng kautusan dahil mahina ito sa pamamagitan ng laman ay ginawa ng Diyos. Isinugo niya ang kaniyang sariling Anak na kawangis ng makasalanang laman para maging isang handog sa kasalanan, at hinatulan niya ang kasalanan sa laman. [4] Ginawa niya ito upang sa gayon ang mga hinihingi ng kautusan ay matupad sa atin, tayong mga hindi lumalakad ayon sa laman, ngunit ayon sa Espiritu. [5] Ang mga namumuhay ayon sa laman ay binibigyang-pansin ang mga bagay na para sa laman, ngunit ang mga namumuhay ayon sa Espiritu ay binibigyang pansin ang mga bagay na para sa Espiritu.
[6] Sapagkat ang kaisipan ng laman ay kamatayan, ngunit ang kaisipan ng Espiritu ay buhay at kapayapaan. [7] Ito ay dahil sumasalungat sa Diyos ang kaisipan ng laman, sapagkat hindi ito nagpapasakop sa kautusan ng Diyos, ni hindi ito maaaring maging sakop. [8] Hindi kayang pasiyahin ng taong nasa laman ang Diyos.
[9] Gayunman, wala na kayo sa laman ngunit nasa Espiritu, kung totoong ang Espiritu ng Diyos ay nananahan sa inyo. Ngunit kung wala sa isang tao ang Espiritu ni Cristo, siya ay hindi kabilang sa kaniya. [10] Kung nasa inyo si Cristo, sa isang panig ang katawan ay patay sa kasalanan, ngunit sa kabilang panig ang espiritu ay buhay sa katuwiran.
[11] Kung ang Espiritu ng Diyos na bumuhay kay Jesus mula sa kamatayan ang nananahan sa inyo, siya na bumuhay kay Cristo mula sa kamatayan ang magbibigay din ng buhay sa inyong mga namamatay na katawan sa pamamagitan ng kaniyang Espiritu na siyang nananahan sa inyo.
[12] Kaya nga, mga kapatid, may mga utang tayo, ngunit hindi sa laman upang mamuhay ayon sa laman. [13] Sapagkat kung mabubuhay kayo ayon sa laman, kayo ay mamamatay, ngunit kung sa pamamagitan ng Espiritu inyong pinatay ang mga gawain ng inyong katawan, kayo ay mabubuhay.
[14] Sapagkat marami ang pinapangunahan ng Espiritu ng Diyos, sila ay mga anak ng Diyos. [15] Sapagkat hindi ninyo muling tinanggap ang espiritu ng pagkabihag upang matakot. Sa halip, natanggap natin ang espiritu ng pagkupkop, na kung saan sumisigaw tayo ng, "Abba, Ama!"
[16] Ang Espiritu mismo ang nagpapatotoo kasama ang ating espiritu na tayo ay mga anak ng Diyos. [17] Kung tayo ay mga anak, mga tagapagmana rin tayo, mga tagapagmana ng Diyos. At kasama tayo ni Cristo bilang mga tagapagmana, kung tunay nga tayong magdusa kasama niya upang sa gayon maluwalhati rin tayo kasama niya.
[18] Sapagkat itinuturing ko na ang mga pagdurusa sa panahong ito ay hindi karapat-dapat na ihalintulad sa kaluwalhatian na maihahayag sa atin. [19] Sapagkat ang nananabik na pag-asa ng mga nilikha ay naghihintay para sa paghahayag sa mga anak ng Diyos.
[20] Sapagkat napasailalim sa pagkawalang-saysay ang mga nilikha, hindi sa sarili nitong kalooban, kundi sa kaniya na siyang nagpasailalim nito. Ito ay dahil sa tiyak na kasiguraduhan [21] na ang nilikha mismo ay maililigtas mula sa pagkaalipin hanggang sa pagkabulok at madadala ito sa kalayaan ng kaluwalhatian ng mga anak ng Diyos. [22] Sapagkat alam natin na magkasamang dumadaing at naghihirap sa sakit ang buong nilikha hanggang ngayon.
[23] Hindi lamang iyan, ngunit maging tayo mismo, na nagtataglay ng mga unang bunga ng Espiritu—kahit tayo mismo ay dumadaing sa ating mga sarili, naghihintay para sa ating pagkakakupkop, ang pagkatubos ng ating katawan. [24] Sapagkat nailigtas tayo sa pamamagitan ng katiyakang ito. Ngunit hindi pa nakikita ang kinatitiyakan nating mangyayari, sapagkat sino ang may katiyakan na maghihintay sa nakita na niya? [25] Ngunit kung nakatitiyak tayo tungkol sa hindi pa natin nakikita, naghihintay tayo ng may pagtitiyaga para dito.
[26] Sa ganoon paraan, tumutulong din ang Espiritu sa ating kahinaan. Sapagkat hindi natin alam kung paano tayo dapat manalangin, ngunit ang Espiritu mismo ang namamagitan sa atin ng mga daing na hindi maipahayag na mga daing. [27]
Ang sumisiyasat ng mga puso ay alam ang kaisipan ng Espiritu, dahil namamagitan siya para sa mga mananampalataya ayon sa kalooban ng Diyos.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[28] Nalalaman natin na sa mga nagmamahal sa Diyos, sa lahat ng bagay gumagawa siya para sa ikabubuti, ng mga tinawag
ayon sa kaniyang layunin. [29] Dahil ang mga kilala na niya noong una pa man, ay itinalaga din niya na matulad sa imahe
ng kaniyang Anak, upang siya ang maging panganay sa maraming magkakapatid. [30] Ang kaniyang mga itinalaga, sila rin
ang kaniyang mga tinawag. Ang kaniyang mga tinawag, sila rin ang kaniyang mga pinawalang-sala. Ang kaniyang mga
pinawalang-sala, kaniya ring niluwalhati.
[31] Ano ngayon ang sasabihin natin sa mga bagay na ito? Kung ang Diyos ay para sa atin, sino ang laban sa atin? [32] Siya na
hindi ipinagkait ang kaniyang sariling Anak ngunit ibinigay niya para sa ating lahat, paanong hindi niya rin ibibigay sa
atin ng libre ang lahat ng bagay?
[33] Sino ang magpaparatang laban sa mga pinili ng Diyos? Ang Diyos ang siyang nagpapawalang-sala. [34] Sino ang hahatol?
Si Cristo na siyang namatay para sa atin at higit pa roon, binuhay din siyang muli. Naghahari siya kasama ang Diyos sa
lugar ng karangalan at siya ang namamagitan para sa atin.
[35] Sino ang maghihiwalay sa atin mula sa pag-ibig ni Cristo? Ang matinding pagdurusa ba, o pagdadalamhati, o pag-uusig,
o pagkagutom, o kahubaran, o panganib, o espada? [36] Gaya ng nasusulat, "Para sa iyong kapakinabangan pinapatay kami
buong araw. Itinuturing kaming tulad ng isang tupa na kakatayin."
[37] Sa lahat ng bagay na ito, higit pa tayo sa mga manlulupig sa pamamagitan ng nagmamahal sa atin. [38] Sapagkat
naniniwala ako na kahit ang kamatayan, ni ang buhay, ni mga anghel, ni mga pamahalaan, ni ang mga bagay sa
kasalukuyan, ni ang mga bagay na darating, ni ang mga kapangyarihan, [39] ni ang kataasan, ni ang kailaliman, ni
anumang bagay na nilikha, ang makapaghihiwalay sa atin sa pag-ibig ng Diyos, na na kay Cristo Jesus na ating
Panginoon.

Chapter 9

[1] Sinasabi ko ang katotohanan sa pamamagitan ni Cristo. Hindi ako nagsisinungaling, at kasamang nagpapatunay ang
aking konsiyensya sa Banal na Espiritu, [2] na sa akin ay may labis na kalungkutan at walang tigil na kirot sa aking puso.
[3] Sapagkat nanaisin kong ako na lamang ang maisumpa at maihiwalay kay Cristo para sa kapakanan ng aking mga
kapatid, silang aking mga kalahi ayon sa laman. [4] Sila ay mga Israelita. Nasa kanila ang pagkupkop, ang kaluwalhatian,
ang mga kasunduan, ang kaloob ng batas, ang pagsamba sa Diyos, at ang mga pangako. [5] Sa kanilang mga ninuno
nagmula si Cristo ayon sa laman—na siyang Diyos sa lahat. Nawa purihin siya magpakailanman. Amen.
[6] Ngunit hindi sa nabigo ang mga pangako ng Diyos. Sapagkat hindi lahat ng nasa Israel ang tunay na kabilang sa Israel. [7]
Hindi rin lahat ng kaapu-apuhan ni Abraham ay tunay niyang mga anak. Ngunit, "Sa pamamagitan ni Isaac tatawagin
ang iyong mga kaapu-apuhan."
[8] Iyan ay, ang mga anak sa laman ay hindi mga anak ng Diyos. Ngunit ang mga anak ng pangako ay itinuturing na kaapu-
apuhan. [9] Sapagkat ito ang salita ng pangako, "Sa panahong ito ay darating ako, at isang anak na lalaki ang maibibigay
kay Sarah."
[10] Hindi lamang ito, ngunit pagkatapos ring magbuntis ni Rebecca sa pamamagitan ng isang lalaki, na ating amang si Isaac
— [11] sapagkat ang mga anak ay hindi pa isinisilang at walang pang nagagawang mabuti o masama, upang ang layunin ng
Diyos ayon sa pagpili ang manatili, hindi dahil sa mga gawa, kung hindi ay dahil sa kaniya na tumatawag— [12] sinabi sa
kaniya, "Ang mas matanda ay maglilingkod sa mas bata." [13] Tulad ng nasusulat: "Inibig ko si Jacob, ngunit kinamuhian ko
si Isau."
[14] Kung gayon, ano ang sasabihin natin? Mayroon bang kawalan ng katarungan sa Diyos? Huwag nawang mangyari. [15]
Sapagkat sinabi niya kay Moises, "Kaaawaan ko ang sinumang kaaawan ko, at kahahabagan ko ang sinumang
kahahabagan ko." [16] Kaya nga, hindi dahil sa kaniya na nagnanais, hindi rin dahil sa kaniya na tumatakbo, kundi dahil sa
Diyos, na nagpapakita ng awa.
[17] Sapagkat sinasabi ng kasulatan kay Paraon, "Dahil sa layuning ito kaya itinaas kita, upang maipakita ko ang aking
kapangyarihan sa pamamagitan mo, at upang maipahayag ang pangalan ko sa buong mundo." [18] Kaya nga, may awa ang
Diyos sa sinumang nais niyang kaawaan, at pinapatigas niya ang kalooban ng sinumang naisin niya.
[19] Sasabihin mo sa akin, "Bakit pa siya humahanap ng kamalian? Sapagkat sino ang nakapigil sa kaniyang kalooban ni
minsan?" [20] Sa kabilang banda, tao, sino kang sumasagot laban sa Diyos? Sasabihin ba ng hinulma sa humulma nito,
"Bakit mo ako ginawang ganito?" [21] Wala bang karapatan sa putik ang magpapalayok, upang gawin sa iisang tumpok ng
putik ang isang sisidlan para sa natatanging paggagamitan, at ang isa pang sisidlan para sa pangaraw-araw na
paggagamitan?
[22] Paano kung ang Diyos, na nagnanais ipakita ang kaniyang galit at ipahayag ang kaniyang kapangyarihan, ay nagtiyaga
ng may labis na pagtitiis sa mga sisidlan ng galit na naihanda para sa pagkawasak? [23] Paano kung ginawa niya ito upang
mahayag ang kayamanan ng kaniyang kaluwalhatian sa mga sisidlan ng awa, na noon pa ay inihanda na niya para sa
kaluwalhatian? [24] Paano kung ginawa niya rin ito para sa atin, na tinawag din niya, hindi lamang mula sa mga Judio,
ngunit mula rin sa mga Gentil?

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[25] Gaya rin ng sinasabi niya sa Hosea: "Tatawagin kong mga tao ko ang hindi ko dating mga tao, at minamahal na hindi
dating minamahal." [26] At sa lugar na pinagsabihan sa kanila, 'Hindi ko kayo mga tao,' doon ay tatawagin silang "mga anak
ng Diyos na buhay.'"
[27] Isinisigaw ni Isaias ang tungkol sa Israel, "Kung ang bilang ng mga anak ng Israel ay sindami ng buhangin sa dagat,
mangyayari na ang nalalabi lamang ang maliligtas. [28] Sapagkat hindi magtatagal, lubusan ng tutuparin ng Panginoon ang
kaniyang salita sa daigdig." [29] At ito ay gaya ng sinabi ni Isaias noon, "Kung hindi nagtira ng mga lahi ang Panginoon ng
mga hukbo para sa atin, tayo ay naging katulad sana ng Sodoma, at naging katulad ng Gomorra.
[30] Kung gayon, ano sasabihin natin? Na ang mga Gentil na hindi nagsisikap para sa katuwiran, ay nagkamit ng katuwiran,
ang katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya. [31] Ngunit ang Israel, na nagsikap ng katuwiran sa kautusan ay hindi
nagkamit nito.
[32] Bakit hindi? Dahil hindi nila ito sinikap sa pamamagitan ng pananampalataya, kundi sa pamamagitan ng mga gawa.
Natisod sila sa batong katitisuran, [33] gaya ng nasusulat, "Tingnan ninyo, naglagay ako sa Sion ng batong katitisuran at
malaking batong kadadapaan. Ang sinumang manampalataya rito ay hindi mapapahiya."

Chapter 10

[1] Mga kapatid, ang nais ng aking puso at ang hiling ko sa Diyos ay para sa kanila, para sa kanilang kaligtasan. [2] Sapagkat
sila ay pinatotohanan ko na mayroon silang pagsisikap para sa Diyos, ngunit hindi ayon sa kaalaman. [3] Sapagkat hindi
nila nalalaman ang katuwiran ng Diyos, at pinagsisikapan nilang itatag ang kanilang sariling katuwiran. Hindi sila
nagpasakop sa katuwiran ng Diyos.
[4] Sapagkat si Cristo ang katuparan ng kautusan para sa katuwiran ng lahat ng sumasampalataya. [5] Sapagkat sumulat si
Moises tungkol sa katuwiran na nagmumula sa kautusan: "Ang taong gumagawa ng katuwiran ng kautusan ay
mabubuhay sa katuwirang ito."
[6] Ngunit ganito ang sinasabi ng katuwiran na nanggagaling sa pananampalataya, "Huwag mong sabihin sa iyong puso,
'Sino ang aakyat sa langit?' (sa makatuwid ay upang pababain si Cristo). [7] At huwag mong sasabihing, 'Sino ang bababa sa
kailaliman?'" (sa makatuwid ay upang iakyat si Cristo mula sa patay.)
[8] Ngunit ano ang sinasabi nito? "Malapit sa iyo ang salita, sa iyong bibig at sa iyong puso." Iyan ang salita ng
pananampalataya, na aming ipinapahayag. [9] Sapagkat kung sa iyong bibig, kinikilala mo si Jesus bilang Panginoon, at
nananampalataya ka sa iyong puso na binuhay siya ng Diyos mula sa mga patay, maliligtas ka. [10] Sapagkat sa puso
nananampalataya ang tao sa katuwiran, at sa bibig kumikilala siya para sa kaligtasan.
[11] Sapagkat sinasabi ng kasulatan, "Ang sinumang nananampalataya sa kaniya ay hindi mapapahiya." [12] Sapagkat walang
pagkakaiba ang Judio at Griyego. Dahil iisang Panginoon ang Panginoon ng lahat, at mayaman siya sa lahat ng mga
tumatawag sa kaniya. [13] Sapagkat ang lahat na tumatawag sa pangalan ng Panginoon ay maliligtas.
[14] Kung gayon, paano sila tatawag sa kaniya na hindi nila sinasampalatayanan? At paano sila sasampalataya sa kaniya na
hindi pa nila naririnig? At paano sila makakarinig kung walang tagapangaral? [15] At paano sila mangangaral kung hindi
sila isinugo? --- Gaya ng nasusulat, "Kayganda ng mga paa ng mga nagpapahayag ng mga masasayang balita ng mga
mabubuting bagay!"
[16] Ngunit hindi lahat sa kanila ay nakinig sa ebanghelyo. Sapagkat sinasabi ni Isaias, "Panginoon, sino ang naniwala sa
aming mensahe?" [17] Kaya ang pananampalataya ay nanggagaling sa pakikinig, at pakikinig sa salita ni Cristo.
[18] Ngunit sinasabi ko, "Hindi ba nila narinig?" Oo, tiyak na narinig nila. "Ang kanilang tinig ay nakarating sa buong
mundo, at ang kanilang mga salita sa mga dulo ng mundo."
[19] Bukod dito, sinasabi ko, "Hindi ba nalaman ng Israel?" Noong una ay sinabi ni Moises, "Iinggitin ko kayo sa
pamamagitan ng isang hindi bansa. Sa pamamagitan ng isang bansang walang pagkaunawa, gagalitin ko kayo."
[20] At sinasabi ni Isaias nang buong tapang, "Natagpuan ako ng mga hindi humanap sa akin. Nagpakita ako sa mga hindi
nagtatanong tungkol sa akin." [21] Ngunit sa Israel sinasabi niya, "Buong araw kong iniunat ang aking mga kamay sa mga
taong suwail at matitigas ang ulo."

Chapter 11

[1] Kung gayon sinasabi ko, itinakwil ba ng Diyos ang kaniyang mga tao? Nawa ay hindi kailanman. Sapagkat ako rin ay
isang Israelita, kaapu-apuhan ni Abraham, mula sa tribu ni Benjamin. [2] Hindi itinakwil ng Diyos ang kaniyang mga tao,
na kilala na niya noon pa man. Hindi ba ninyo alam kung ano ang sinasabi ng kasulatan tungkol kay Elias, kung paano
siya nakiusap sa Diyos laban sa Israel? [3] "Panginoon, pinatay nila ang iyong mga propeta, giniba nila ang iyong mga altar.
Ako na lamang ang naiwan, at gusto nila ang akong patayin."
[4] Ngunit ano ang sagot sa kaniya ng Diyos? "May inilaan ako para sa aking sarili na pitong libong lalaking hindi lumuhod
kay Baal." [5] Ganoon din nga, sa panahong ito, mayroon pang nalalabi dahil sa pagpili ng biyaya.
[6] Ngunit kung ito ay sa pamamagitan ng biyaya, hindi na ito sa pamamagitan ng mga gawa. Kung hindi, ang biyaya ay
hindi na biyaya. [7] Ano kung gayon? Ang bagay na hinahanap ng Israel, ay hindi nito nakamit, ngunit ang napili ang

nagkamit nito, at ang iba ay pinagmatigas. [8] Gaya ng nasusulat: "Binigyan sila ng Diyos ng espiritu ng kapurulan, ng mga
mata upang hindi nila makita, at ng mga tainga upang hindi nila marinig, hanggang sa araw na ito."
[9] At sinasabi ni David, "Hayaang ang kanilang mga lamesa ay maging isang lambat, bitag, katitisuran, at ganti laban sa
kanila. [10] Hayaang ang kanilang mga mata ay dumilim upang hindi sila makakita. Lagi mong panatilihing baluktot ang
kanilang mga likod."
[11] Kung gayon, sinasabi ko, "Natisod ba sila nang sa gayon ay bumagsak?" Nawa ay hindi kailanman. Sa halip, sa
pamamagitan ng kanilang pagkabigo, dumating ang kaligtasan sa mga Gentil, upang sila ay inggitin. [12] Ngayon kung ang
kanilang pagkabigo ay ang kayamanan ng mundo, at kung ang kanilang pagkalugi ay ang kayamanan ng mga Gentil,
gaano pa mas dakila ang kanilang kapunuan?
[13] At ngayon kinakausap ko kayong mga Gentil. Habang ako ay isang apostol sa mga Gentil, ipinagmamalaki ko ang aking
ministeryo. [14] Marahil mainggit ko sila na aking kalaman. Marahil maliligtas natin ang ilan sa kanila.
[15] Sapagkat kung ang pagkatakwil sa kanila ay ang pakikipagkasundo ng mundo, ano ang magiging pagtanggap sa kanila
kundi buhay mula sa mga patay? [16] Kung ang mga unang bunga ay nailaan, gayon din ang buong masa. Kung ang mga
ugat ay nailaan, gayon din ang mga sanga.
[17] Ngunit kung ang ilan sa mga sanga ay binali, kung ikaw, na isang ligaw na sanga ng olibo, ay naidugtung sa kanila, at
kung nakibahagi ka sa kanila sa kasaganaan ng ugat ng puno ng olibo, [18] huwag kang magmayabang sa mga sanga. Ngunit
kung ikaw ay nagmamayabang, hindi ikaw ang bumubuhay sa ugat, ngunit ang ugat ang bumubuhay sa iyo.
[19] Kung gayon, sasabihin mo, "Pinutol ang mga sanga upang maidugtong ako." [20] Totoo iyan. Dahil sa kanilang hindi
pagsampalataya, pinutol sila, ngunit ikaw ay naging matatag dahil sa iyong pananampalataya. Huwag kang magmalaki,
ngunit matakot ka. [21] Sapagkat kung hindi pinatawad ng Diyos ang likas na mga sanga, hindi ka rin niya patatawarin.
[22] Tingnan ninyo kung gayon, ang mga mabubuting gawa at ang kabagsikan ng Diyos. Sa isang dako, ang kalupitan ay
dumating sa mga Judio na bumagsak. Ngunit sa kabilang dako, ang kabutihan ng Diyos ay dumarating sa inyo, kung
magpapatuloy kayo sa kaniyang kabutihan. Kung hindi, mapuputol din kayo.
[23] At isa pa, kung hindi sila magpatuloy sa kanilang kawalan ng pananampalataya, sila ay maidudugtong muli. Sapagkat
maaari silang idugtong ulit ng Diyos. [24] Sapagkat kung kayo ay pinutol sa likas na ligaw na puno ng olibo, at salungat sa
kalikasan ay idinugtong kayo sa mabuting puno ng olibo, gaano pa kaya ang mga Judiong ito, na likas na mga sanga, na
maidudugtong pabalik sa kanilang sariling punong olibo?
[25] Sapagkat hindi ko nais na hindi ninyo alam, mga kapatid, ang hiwagang ito, upang hindi kayo magmarunong sa inyong
sariling isipan. Ang hiwagang ito ay nagkaroon sa Israel ng bahagyang katigasan, hanggang sa makapasok ang kabuuan
ng mga Gentil.
[26] Kaya ang lahat ng Israel ay maliligtas, gaya ito ng nasusulat: "Mula sa Sion manggagaling ang Tagapagligtas. Tatanggalin
niya ang kasamaan mula kay Jacob. [27] At ito ang magiging kasunduan ko sa kanila, kapag tinanggal ko ang kanilang mga
kasalanan."
[28] Sa isang dako, patungkol sa ebanghelyo, sila ay kinamuhian dahil sa inyo. Sa kabilang dako ayon naman sa pagpili ng
Diyos, sila ay minamahal dahil sa mga ninuno. [29] Sapagkat ang mga kaloob at ang tawag ng Diyos ay hindi mababago.
[30] Sapagkat kayo ay dating hindi sumusunod sa Diyos, ngunit ngayon kayo ay nakatanggap ng awa dahil sa kanilang hindi
pagsunod. [31] Gayon din naman, ngayon ang mga Judiong ito ay naging suwail. Ang kinahinatnan nito, sa pamamagitan ng
awa na ipinakita sa inyo, makatatanggap din sila ngayon ng awa. [32] Sapagkat kinulong ng Diyos ang lahat sa kasuwayan,
nang sa gayon maipakita niya ang awa sa lahat.
[33] O, napakayaman ng Diyos sa karunungan at kaalaman! Hindi masuri ang kaniyang mga hatol, at ang kaniyang mga
kaparaanan ay hindi kayang matuklasan! [34] "Sapagkat sino ang nakakaalam ng isipan ng Panginoon? O sino ang naging
tagapayo niya?
[35] O sino ang nagbigay ng una sa Diyos, upang ito ay bayaran sa kaniya?" [36] Sapagkat mula sa kaniya, at sa pamamagitan
niya, at sa kaniya, ang lahat ng mga bagay. Sa kaniya ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen.

Chapter 12

[1] Kaya hinihikayat ko kayo, mga kapatid, alang-alang sa habag ng Diyos, na ialay ninyo ang inyong mga katawan na isang
buhay na alay, banal, katanggap-tanggap sa Diyos. Ito ang inyong nararapat na paglilingkod. [2] Huwag kayong umayon sa
mundong ito, ngunit mag-iba kayo sa pamamagitan ng pagbabago ng inyong pag-iisip. Gawin ninyo ito upang malaman
ninyo kung ano ang mabuti, katanggap-tanggap, at ganap na kalooban ng Diyos.
[3] Sapagkat, dahil sa biyayang ibinigay sa akin, sinasabi ko na ang bawat isa sa inyo ay huwag mag-isip na mas mataas ang
inyong sarili kaysa sa nararapat ninyong isipin. Sa halip, dapat kayong mag-isip ng may karunungan, ayon sa sukat ng
pananampalataya na ipinagkaloob ng Diyos sa bawat isa.
[4] Sapagkat marami tayong bahagi sa iisang katawan, ngunit hindi lahat ng mga bahagi ay may pare-parehong tungkulin. [5]
Gayon din naman, tayo na marami ay iisang katawan kay Cristo, at ang bawat isa ay bahagi ng isa't isa.
[6] Mayroon tayong iba't ibang kaloob ayon sa biyayang ibinigay sa atin. Kung ang kaloob ng isa ay paghahayag ng
propesiya, gawin niya ito ayon sa sukat ng kaniyang pananampalataya. [7] Kung ang kaloob ng isa ay paglilingkod, hayaan

siyang maglingkod. Kung ang isa ay may kaloob ng pagtuturo, hayaan siyang magturo. 8 Kung ang kaloob ng isa ay
pagpapalakas ng loob, hayaan siyang magpalakas ng loob. Kung ang kaloob ng isa ay pagbibigay, hayaan siyang gawin ito
ng may kagandahang-loob. Kung ang kaloob ng isa ay pamumuno, gawin ito ng may pag-iingat. Kung ang kaloob ng isa ay
pagpapakita ng awa, gawin ito ng may kagalakan.
9 Ang pag-ibig ay maging walang pagkukunwari. Kasuklaman kung ano ang masama; panghawakan kung ano ang
mabuti. 10 Patungkol sa pag-ibig ng mga kapatid, maging magiliw kayo sa isa't isa. Patungkol sa kapurihan, igalang ninyo
ang isa't isa.
11 Patungkol sa pagsisikap, huwag mag-atubili. Patungkol sa espiritu, maging masigasig. Patungkol sa Panginoon,
maglingkod sa kaniya. 12 Magalak sa pag-asang mayroon kayo tungkol sa hinaharap. Maging matiisin sa inyong mga
kabalisahan. Magpatuloy sa pananalangin. 13 Tumulong sa pangangailangan ng mga mananampalataya. Humanap ng
maraming paraan upang ipakita ang magiliw na pagtanggap sa iba.
14 Pagpalain ninyo ang mga umaapi sa inyo; pagpalain at huwag isumpa. 15 Makipaggalak kayo sa mga nagagalak;
makipagtangis kayo sa mga tumatangis. 16 Magkaisa kayo ng pag-iisip. Huwag mag-isip sa mga paraang mapagmataas,
ngunit tanggapin ang mga mababababang tao. Huwag maging marunong sa inyong mga sariling isipan.
17 Huwag gantihan ang sinuman ng masama sa masama. Gumawa ng mga mabubuting bagay sa paningin ng lahat ng tao.
18 Kung maaari, ayon sa inyong makakaya, magkaroon kayo ng kapayapaan sa lahat ng tao.
19 Huwag ipaghiganti ang inyong mga sarili, mga minamahal, ngunit bigyang daan ang galit ng Diyos. Sapagkat nasusulat
na, " 'Akin ang paghihiganti; ako ang gaganti,' sinasabi ng Panginoon." 20 "Ngunit kung ang iyong kaaway ay nagugutom,
pakainin mo siya. Kung siya ay nauuhaw, bigyan mo siya ng maiinom. Sapagkat kung gagawin mo ito, nagtatambak ka ng
mga baga ng apoy sa kaniyang ulo." 21 Huwag kang magpadaig sa kasamaan, ngunit daigin mo ng mabuti ang kasamaan.

Chapter 13

1 Ang bawat kaluluwa ay maging masunurin sa mga matataas na kapangyarihan, dahil walang kapangyarihan na hindi
nanggagaling sa Diyos. At ang mga may kapangyarihang umiiral ay itinalaga ng Diyos. 2 Samakatuwid ang lumalaban sa
kapangyarihang iyon ay sumasalungat sa mga utos ng Diyos, at ang mga sumasalungat dito ay makakatanggap ng
kahatulan sa kanilang mga sarili.
3 Sapagkat ang mga namumuno ay hindi kilabot sa mga mabubuting gawain, kundi sa mga masasama gawain. Nais mo
bang hindi matakot sa may kapangyarihan? Gawin mo ang mabuti, at makatatanggap ka ng papuri dahil dito. 4 Sapagkat
siya ay isang lingkod ng Diyos para sa kabutihan. Ngunit kung gumagawa ka ng masama, matakot ka. Sapagkat hindi niya
dala-dala ang espada ng walang dahilan. Sapagkat siya ay isang lingkod ng Diyos, isang tagapaghiganti ng poot sa mga
gumagawa ng masama. 5 Samakatuwid dapat kayong sumunod, hindi lang dahil sa matinding poot, ngunit dahil din sa
konsensya.
6 Dahil dito nagbabayad din kayo ng mga buwis. Sapagkat ang mga may kapangyarihan ay mga lingkod ng Diyos na
patuloy na nangangasiwa nito. 7 Bayaran ninyo ang lahat kung ano man ang inutang ninyo sa kanila: magbuwis sa dapat
pagbayaran ng buwis, magbayad ng upa sa kung sinuman ang inuupahan; matakot sa nararapat katakutan; parangalan
ang nararapat parangalan.
8 Huwag kayong magkautang ng anuman sa kanino man, maliban sa pagmamahal sa isa't isa. Sapagkat ang sinumang
nagmamahal sa kaniyang kapwa ay tumutupad sa kautusan. 9 Sapagkat, "Hindi ka mangangalunya, hindi ka papatay,
hindi ka magnanakaw, hindi ka mag-iimbot," at kung may iba ring kautusan, pinagsama-sama ito sa pangungusap na ito:
"Mamahalin mo ang iyong kapwa tulad ng iyong sarili." 10 Ang pag-ibig ay hindi gumagawa ng masama sa kaniyang
kapwa. Kaya, pag-ibig ang katuparan ng kautusan.
11 Dahil dito, nalalaman niyo ang oras, na ito na ang oras upang kayo ay magising mula sa inyong pagkakatulog. Sapagkat
ngayon, ang ating kaligtasan ay mas malapit na kaysa noong una tayong nanampalataya. 12 Palipas na ang gabi at malapit
ng mag-umaga. Kaya iisantabi natin ang mga gawa ng kadiliman, at ating isuot ang baluti ng liwanag.
13 Lumakad tayo nang nararapat, gaya ng sa liwanag, hindi sa magulong pagdiriwang o sa paglalasing. At huwag tayong
mamuhay sa kahalayan o sa pagnanasang walang pagpipigil, at hindi sa alitan o pagkainggit. 14 Ngunit paghariin ninyo
ang Panginoong Jesu-Cristo at huwag pagbigyan ang kagustuhan ng laman, para sa mga pagnanasa nito.

Chapter 14

1 Tanggapin ang sinumang mahina ang pananampalataya, nang hindi hinahatulan ang mga pagtatalo. 2 Sa isang dako, ang
isang tao ay may paniniwalang maari niyang kainin ang kahit na ano, ngunit sa kabilang dako, ang ibang mahina ay
kumakain lamang ng mga gulay.
3 Huwag sanang hamakin ng taong kumakain ng kahit na ano ang taong hindi kinakain ang lahat. At ang siyang hindi
kinakain ang lahat ay huwag husgahan ang taong kumakain ng lahat. Dahil tinanggap siya ng Diyos. 4 Sino ka, ikaw na
humuhusga sa isang lingkod na pagmamay-ari ng iba? Sa harapan ng kaniyang amo siya tatayo o matutumba. Ngunit siya
ay patatayuin, dahil nagagawa ng Panginoon na siya ay patayuin.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

5 Sa isang dako, pinahahalagahan ng isang tao ang isang araw ng higit kaysa sa iba. Sa kabilang dako, pinahahalagahan
naman ng iba ang bawat araw ng pantay-pantay. Ang bawat tao ay magpasya sa kaniyang sariling isipan. 6 Ang
nagpapahalaga ng araw, ay nagpapahalaga nito para sa Panginoon. At siya na kumakain, ay kumakain para sa
Panginoon, sapagkat siya ay nagbibigay pasasalamat sa Diyos. Ang hindi kumakain, ay nagpipigil na kumain para sa
Panginoon. Nagpapasalamat din siya sa Diyos.
7 Sapagkat wala sa atin ang nabubuhay para sa kaniyang sarili, at walang namamatay para sa kaniyang sarili. 8 Sapagkat
kung tayo ay nabubuhay, nabubuhay tayo para sa Panginoon. At kung tayo ay mamamatay, mamamatay tayo para sa
Panginoon. Kaya kung tayo man ay mamamatay o mabubuhay, tayo ay sa Panginoon. 9 Dahil sa layuning ito namatay si
Cristo at nabuhay muli, upang siya ay maging Panginoon ng mga patay at mga buhay.
10 Ngunit ikaw, bakit mo hinahatulan ang iyong kapatid? At ikaw, bakit mo kinamumuhian ang iyong kapatid? Dahil lahat
tayo ay tatayo sa harapan ng hukuman ng Diyos. 11 Sapagkat ito ay nasusulat, "Habang ako ay nabubuhay," sabi ng
Panginoon, "ang bawat tuhod ay luluhod sa akin, at ang bawat dila ay magbibigay ng papuri sa Diyos."
12 Kaya kung gayon, ang bawat isa sa atin ay magbibigay-sulit ng kaniyang sarili sa Diyos. 13 Samakatuwid, itigil na natin
ang paghuhusga sa isa't isa, ngunit sa halip pagpasyahan ito, na walang sinuman ang maglalagay ng ikatitisod o patibong
para sa kaniyang kapatid.
14 Nalalaman ko at nahikayat ako sa Panginoong Jesus, na walang bagay na hindi malinis sa kaniyang sarili. Sa kaniya
lamang na itinuturing ang anumang bagay na marumi, para sa kaniya ito ay marumi. 15 Kung dahil sa pagkain ay
nasaktan ang iyong kapatid, hindi ka na lumalakad sa pag-ibig. Huwag mong ipahamak sa iyong pagkain ang siyang
pinagkamatayan ni Cristo.
16 Kaya huwag ninyong hayaan na ang inyong mabubuting gawa ang maging dahilan upang kutyain sila ng mga tao. 17
Sapagkat ang kaharian ng Diyos ay hindi tungkol sa pagkain o inumin, ngunit tungkol ito sa pagiging matuwid,
kapayapaan at kagalakan sa Banal na Espiritu.
18 Sapagkat ang sinumang naglilingkod kay Cristo sa ganitong paraan ay katanggap-tanggap sa Diyos at sinang-ayunan ng
mga tao. 19 Kung gayon, ipagpatuloy natin ang mga bagay ng kapayapaan at ang mga bagay na nakapagpapatibay ng
bawat isa.
20 Huwag ninyong sirain ang gawain ng Diyos ng dahil sa pagkain. Ang lahat ng mga bagay ay tunay na malinis, ngunit
masama ito para sa taong kumakain at nagiging dahilan ng kaniyang pagkatisod. 21 Mabuti ang hindi kumain ng karne, o
uminom ng alak, o anumang magiging sanhi ng pagkakatisod ng iyong kapatid.
22 Ang mga paniniwalang ito na mayroon ka, ikaw at ang Diyos lamang ang dapat nakakaalam. Pinagpala ang taong hindi
hinahatulan ang kaniyang sarili bilang respeto sa kung ano ang kaniyang sinasang-ayunan. 23 Ang nagdududa ay
hinahatulan kung siya ay kakain, dahil hindi ito mula sa pananampalataya. At ang anumang hindi mula sa
pananampalataya ay kasalanan.

Chapter 15

1 Ngayon tayong mga malalakas ang nararapat na pumasan sa mga kahinaan ng mga mahihina, at hindi natin dapat
bigyang-lugod ang ating mga sarili. 2 Bigyang-lugod ng bawat isa sa atin ang kaniyang kapwa dahil mabuti iyon, upang
pagtibayin siya.
3 Sapagkat kahit si Cristo ay hindi nagbigay-lugod sa kaniyang sarili. Sa halip, gaya ng nasusulat, "Ang mga panlalait ng
mga nanlait sa iyo ay sa akin bumabagsak". 4 Dahil anuman ang isinulat noong una ay para sa ating ikatututo, upang sa
pamamagitan ng pagtitiis at sa pamamangitan ng pagpapalakas ng loob ng mga kasulatan ay magkakaroon tayo ng pag-
asa.
5 Ngayon, nawa ang Diyos ng pagtitiis at ng lakas ng loob ay pagkalooban kayo ng iisang pag-iisip ayon kay Cristo Jesus. 6
Nawa ay gawin niya ito upang kayo na may iisang pag-iisip ay magpuri ng may iisang bibig sa Diyos at Ama ng ating
Panginoong Jesu-Cristo. 7 Kaya tanggapin ninyo ang isa't isa, gaya ng pagtanggap din sa inyo ni Cristo, sa ikapupuri ng
Diyos.
8 Sapagkat sinasabi ko na si Cristo ay ginawang lingkod ng pagtutuli sa ngalan ng katotohanan ng Diyos. Ginawa niya ito
upang patotohanan niya ang mga pangakong ibinigay sa mga ninuno, 9 at para sa mga Gentil upang papurihan nila ang
Diyos sa kaniyang awa. Ito ay gaya ng nasusulat, "Kaya pupurihin kita kasama ng mga Gentil, at aawit ng papuri sa
pangalan mo."
10 Muling nitong sinasabi, "Magalak kayo, kayong mga Gentil, kasama ang kaniyang mga tao." 11 At muli, "Purihin ang
Panginoon, lahat kayong mga Gentil at hayaan ninyong ang lahat na mga tao ay purihin siya."
12 Sinasabi rin ni Isaias, "Magkakaroon ng ugat mula kay Jesse, at siya ang lilitaw upang mamuno sa mga Gentil.
Magtitiwala ang mga Gentil sa kaniya."
13 Ngayon nawa ang Diyos ng pagtitiwala ay punuin kayo ng buong kagalakan at kapayapaan sa inyong paniniwala,
upang kayo ay managana sa pagtitiwala sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu.
14 Ako man sa aking sarili ay naniniwala tungkol sa inyo, aking mga kapatid. Naniniwala din ako na kayo mismo ay puno
ng kabutihan, puno ng lahat ng kaalaman. Naniniwala ako na kayo ay may kakayahan ding payuhan ang isa't isa.

[15] Ngunit mas matapang akong sumusulat sa inyo tungkol sa ilang mga bagay upang paalalahanan kayong muli, dahil sa
kaloob na ibinigay sa akin ng Diyos. [16] Itong kaloob na dapat akong maging lingkod ni Cristo Jesus na isinugo sa mga
Gentil, upang ihandog bilang isang pari ang ebanghelyo ng Diyos. Kailangan kong gawin ito upang ang handog ng mga
Gentil ay maging katanggap-tanggap, nakalaan sa Diyos sa pamamangitan ng Banal na Espiritu.
[17] Kaya ang aking kagalakan ay kay Cristo Jesus at sa mga bagay na mula sa Diyos. [18] Sapagkat hindi ako mangangahas na
magsalita ng kahit na ano maliban sa mga bagay na ginawa ni Cristo sa pamamagitan ko para sa pagsunod ng mga Gentil.
Ito ay mga bagay ng ginawa sa pamamagitan ng salita at gawa, [19] sa pamamagitan ng kapangyarihan ng mga tanda at mga
kahanga-hangang gawa, at sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu. Ito ay nangyari mula sa Jerusalem, at
sa palibot hanggang sa Ilirico, ipinangaral ko nang lubos ang ebanghelyo ni Cristo.
[20] Sa ganitong paraan, ang aking hangarin ay ang maipahayag ang ebanghelyo, ngunit hindi kung saan kilala ang
pangalan ni Cristo, upang hindi ako makapagtayo sa pundasyon ng ibang tao. [21] Katulad ng nasusulat: "Makikita siya ng
mga hindi dinatnan ng balita tungkol sa kaniya, at maiintindihan ng mga hindi nakarinig."
[22] Kaya maraming beses din akong hinadlangan na tumungo sa inyo. [23] Ngunit ngayon, wala na akong iba pang lugar sa
mga lupaing ito, at inaasam ko ng maraming taon na makapunta ako sa inyo.
[24] Kaya sa tuwing pumupunta ako sa Espanya, umaasa akong makita kayo sa aking pagdaan, at inasahan ko din na kayo
ang tutulong sa aking pag-alis pagkatapos akong magsaya kasama kayo kahit panandalian lang. [25] Ngunit ngayon ay
pupunta ako sa Jerusalem upang maglingkod sa mga mananampalataya.
[26] Sapagkat ito ay kasiyahan ng mga taga-Macedonia at ng mga taga-Acaya na magambag-ambag para sa mga mahihirap
na mananampalataya na nasa Jerusalem. [27] Oo, ito ay kanilang kasiyahan, at sa katunayan, sila ang mga may utang sa
kanila. Sapagkat kung ang mga Gentil ay nakibahagi sa kanilang mga espirituwal na bagay, dapat lang silang maglingkod
sa kanila sa mga materyal na bagay.
[28] Kaya, kapag natapos kong gawin ito at mapatunayan ang bungang ito sa kanila, dadaan ako diyan sa inyo pagpunta ko
sa Espanya. [29] Alam ko, na kapag pumunta ako sa inyo, pupunta ako ng may buong pagpapala ni Cristo.
[30] Ngayon hinihikayat ko kayo, mga kapatid, sa ngalan ng Panginoong Jesu-Cristo, at sa pamamagitan ng pag-ibig ng Banal
na Espirito, na magsumikap kayo kasama ko sa inyong mga panalangin sa Diyos patungkol sa akin. [31] Ipanalangin ninyo
na ako ay maligtas sa mga hindi sumusunod na nasa Judea at ang aking paglilingkod sa Jerusalem ay maging katanggap-
tanggap sa mga mananampalataya. [32] Ipanalangin ninyo na ako ay makapunta sa inyo ng may galak sa pamamagitan ng
kalooban ng Diyos, at ako nawa ay makasumpong ng kapahingahan ka kasama ninyo.
[33] Nawa ay sumainyong lahat ang Diyos ng kapayapaan. Amen.

Chapter 16

[1] Inihahabilin ko sa inyo si Febe na ating kapatid na babae, na isang lingkod ng iglesiya na nasa Cencrea, [2] upang siya ay
tanggapin ninyo sa Panginoon. Gawin ninyo ito sa paraan na karapat-dapat sa mga mananampalataya, at tulungan ninyo
siya sa anumang mga pangangailangan niya. Sapagkat siya mismo ay tumulong din sa marami, at ganun din sa akin.
[3] Batiin ninyo sina Prisca at Aquila, na mga kapwa ko manggagawa kay Cristo Jesus, [4] na inilagay sa panganib ang
kanilang mga buhay para sa aking buhay. Nagpapasalamat ako sa kanila, at hindi lamang ako, kundi pati na rin ang lahat
ng mga iglesiya ng mga Gentil. [5] Batiin ninyo ang iglesiya na nasa kanilang bahay. Batiin ninyo si Epeneto na aking
minamahal, na siyang kauna-unahang bunga ng Asia kay Cristo.
[6] Batiin ninyo si Maria na naglingkod ng lubos para sa inyo. [7] Batiin ninyo sina Andronico at Junia, na aking mga kamag-
anak, at kasamahan kong mga bilanggo. Kilala sila sa mga apostol, na nauna pang nakakilala kay Cristo kaysa sa akin. [8]
Batiin ninyo si Ampliato, na aking minamahal sa Panginoon.
[9] Batiin ninyo si Urbano, na ating kapwa manggagawa kay Cristo, at ang minamahal kong si Staquis. [10] Batiin ninyo si
Apeles, na subok kay Cristo. Batiin ninyo ang mga nasa sambahayan ni Aristobulo. [11] Batiin ninyo si Herodion, na aking
kamag-anak. Batiin ninyo ang mga nasa sambahayan ni Narciso, na nasa Panginoon.
[12] Batiin ninyo sina Trifena at Trifosa, na naglingkod nang lubos sa Panginoon. Batiin ninyo si Persida na minamahal, na
naglingkod nang labis sa Panginoon. [13] Batiin ninyo si Rufo, na pinili ng Panginoon, at ang kaniyang ina at ina ko rin. [14]
Batiin ninyo sina Asincrito, Flegonte, Hermes, Patrobas, Hemas at ang mga kapatid na kasama nila.
[15] Batiin ninyo sina Filologo at Julia, Nereo at ang kaniyang kapatid na babae, at si Olimpas, at lahat ng mga
mananampalataya na kasama nila. [16] Batiin ninyo ang isa't isa sa pamamagitan ng banal na halik. Lahat ng mga iglesiya
ni Cristo ay binabati kayo.
[17] Ngayon hinihikayat ko kayo, mga kapatid, na isipin ninyo ang mga taong nagiging dahilan ng pagkababaha-bahagi at
pagkakatisod. Lumalagpas sila sa mga turong inyong napag-aralan. Talikuran ninyo sila. [18] Sapagkat ang mga taong tulad
nito ay hindi naglilingkod sa ating Panginoong Cristo, kundi ang sarili nilang hangarin. Sa pamamagitan ng kanilang
kaaya-aya at mga kalugod-lugod na pananalita nililinlang nila ang mga puso ng mga walang malay.
[19] Sapagkat ang inyong halimbawa ng pagsunod ay umabot na sa lahat. Kaya nagagalak ako sa inyo, ngunit gusto kong
maging matalino kayo tungkol sa mga bagay na mabuti, at walang kamalayan sa kasamaan. [20] Hindi magtatagal, ang

Diyos ng kapayapaan ay dudurugin si Satanas sa ilalim ng inyong mga paa. Nawa ang biyaya ng ating Panginoong Jesu-Cristo ay sumainyo.
[21] Binabati kayo ni Timoteo, ang aking kapwa manggagawa, at nina Lucius, Jason, at Sosipato, na aking mga kamag-anak.
[22] Ako, si Tercio, na tagasulat ng liham na ito, ay bumabati sa inyo sa Panginoon.
[23] Binabati kayo ni Gauis, na tinutuluyan ko at ng buong iglesiya. Binabati kayo ni Erasto, ang ingat-yaman ng lungsod,
kasama ang kapatid na si Quarto. [24] [Nawa ang biyaya ng ating Panginoon Jesu-Cristo ay mapasainyong lahat. Amen]
[25] Ngayon sa kaniya na may kakayahang kayo ay pagtibayin ayon sa aking ebanghelyo at sa pangangaral ni Jesu-Cristo,
ayon sa pahayag ng hiwaga na itinago mula pa noon, [26] ngunit sa ngayon ay inilahad na at nalaman sa pamamagitan ng
mga kasulatan ng mga propeta ayon sa kautusan ng walang hanggang Diyos, para sa pagsunod ng mga Gentil dahil sa kanilang pananampalataya?
[27] sa iisang Diyos na matalino, sa pamamagitan ni Jesu-Cristo, ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen.

1 Corinthians

Chapter 1

[1] Mula kay Pablo, na tinawag upang maging isang apostol ni Cristo Jesus ayon sa kalooban ng Diyos, at kay Sostenes na
ating kapatid, [2] sa iglesia ng Diyos sa Corinto, na mga naihandog kay Cristo Jesus, silang tinawag na maging mga taong banal. Sumusulat din kami sa lahat nang dako sa mga tumatawag sa pangalan ng ating Panginoong Jesu-Cristo, ang
kanilang Panginoon at sa atin. [3] Nawa ay sumainyo ang biyaya at kapayapaang mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesu-Cristo.
[4] Lagi akong nagpapasalamat sa aking Diyos sa inyo, dahil sa biyaya ng Diyos na ibinigay ng Panginoong Cristo Jesus sa
inyo. [5] Ginawa niya kayong mayaman sa lahat ng paraan, sa lahat ng pananalita at sa lahat ng kaalaman. [6] Ginawa niya kayong mayaman, gaya ng patotoo tungkol kay Cristo na napatunayang totoo nga sa inyo.
[7] Samakatuwid kayo nga ay hindi nagkukulang sa kaloob ng Espiritu, habang sabik kayong naghihintay sa kapahayagan
ng ating Panginoong Jesu-Cristo. [8] Kayo din ay kaniyang palalakasin hanggang sa huli, upang kayo ay walang bahid sa
araw ng ating Panginoong Jesu-Cristo. [9] Tapat ang Diyos na siyang tumawag sa inyo sa pakikipagtipon sa kaniyang Anak na si Jesu-Cristo na ating Panginoon.
[10] Ngayon, hinihikayat ko kayo, mga kapatid, sa pamamagitan ng pangalan ng ating Panginoong Jesu-Cristo, na magkakasundo kayong lahat, at walang pagkakahati-hati sa inyo. Pinapakiusap ko sa inyo na kayo ay magkaisa sa
kaisipan at maging sa layunin. [11] Sapagkat ibinalita sa akin ng mga tauhan ni Cloe na may namumuong mga alitan sa inyo.
[12] Ang ibig kong sabihin: Ang bawat isa sa inyo ay nagsasabi, "Kay Pablo ako," o "Kay Apolos ako," o "Kay Cefas ako," o
"Kay Cristo ako." [13] Si Cristo ba ay nahahati? Si Pablo ba ay napako para sa inyo? Kayo ba ay binautismuhan sa pangalan ni Pablo?
[14] Ako ay nagpapasalamat sa Diyos na wala akong binautismuhan sa inyo, maliban kay Crispo at Gayo. [15] Ito ay upang
walang isa man sa inyo na magsasabing binautismuhan ko kayo sa aking pangalan. [16] (Binautismuhan ko din ang sambahayan ni Stefanas. Sa kabila nito, hindi ko na alam kung may nabautismuhan pa akong iba.)
[17] Sapagkat hindi ako isinugo ni Cristo upang magbautismo kundi mangaral ng ebanghelyo. Hindi niya ako isinugo upang mangaral sa salita na may karunungan ng tao, upang ang krus ni Cristo ay hindi mawawalan ng kapangyarihan.
[18] Sapagkat ang mensahe tungkol sa krus ay kamangmangan sa mga mamamatay. Ngunit para sa mga inililigtas ng Diyos,
ito ay ang kapangyarihan ng Diyos. [19] Sapagkat nasusulat, "Sisirain ko ang karunungan ng marurunong. Bibiguin ko ang pang-unawa ng mga matatalino."
[20] Nasaan ang taong marunong? Nasaan ang dalubhasa? Nasaan ang debatista ng mundong ito? Hindi ba't pinalitan ng
Diyos ang karunungan ng mundong ito ng kamangmangan? [21] Dahil ang mundo sa sarili nitong karunungan ay hindi kinilala ang Diyos, nalugod ang Diyos sa pamamagitan ng kamangmangan ng pangangaral na iligtas ang sinumang sumasampalataya.
[22] Sapagkat humihiling ang mga Judio ng mga tanda ng himala at naghahangad ng karunungan ang mga Griyego. [23] Ngunit ipinapangaral namin si Cristo na napako, isang ikinatitisod ng mga Judio at kamangmangan sa mga Griyego.
[24] Ngunit sa lahat ng mga tinawag ng Diyos, maging Judio at Griyego, ipinapangaral namin na si Cristo ang kapangyarihan
at ang karunungan ng Diyos. [25] Sapagkat ang kamangmangan ng Diyos ay mas higit sa karunungan ng tao, at ang kahinaan ng Diyos ay higit sa kalakasan ng tao.
[26] Tumingin kayo sa pagkatawag ng Diyos sa inyo, mga kapatid. Iilan lamang ang marurunong sa inyo sa pamamagitan ng pamantayan ng tao. Iilan lamang ang makapangyarihan sa inyo. Iilan lamang ang may maharlikang kapanganakan sa
inyo. [27] Ngunit pinili ng Diyos ang mga bagay na mangmang sa mundo upang hiyain ang mga marurunong. Pinili ng Diyos kung anong mahihina sa mundo upang hiyain ang malakas.
[28] Pinili ng Diyos kung ano ang mabababa at hinamak sa mundo. Pinili nga niya ang mga bagay na itinuring na walang
kabuluhan, upang mawalang kabuluhan ang mga bagay na pinanghahawakang mahalaga. [29] Ginawa niya ito upang walang sinuman ang may dahilan upang magyabang sa harapan niya.

30 Dahil sa ginawa ng Diyos, kayo ngayon ay na kay Cristo Jesus na naging karunungan natin na mula sa Diyos. Siya ang
ating naging katuwiran, kabanalan, at katubusan. 31 Kaya nga, gaya ng sinabi ng kasulatan, "Kung ang isa man ay
magmamalaki, ipagmalaki niya ang Panginoon,"

Chapter 2

1 Nang pumunta ako sa inyo, mga kapatid, hindi ako pumariyan na may kahusayan ng pananalita o karunungan nang
aking ipinahayag ang mga lihim na katotohanan tungkol sa Diyos. 2 Sapagkat nagpasya akong walang kilalanin nang ako
ay nasa inyo maliban kay Jesu-Cristo na siyang ipinako sa krus.
3 At nakasama ninyo ako sa kahinaan, at pagkatakot, at sa matinding panginginig. 4 At ang aking mensahe at
pagpapahayag ay hindi sa mapang-akit na pananalita ng karunungan. Sa halip, kasama ng mga ito ang pagpapakita ng
Espiritu at ng kapangyarihan, 5 upang ang inyong pananampalataya ay hindi sa karunungan ng mga tao, kundi sa
kapangyarihan ng Diyos.
6 Ngayon nagsasalita kami ng karunungan sa mga ganap, ngunit hindi ang karunungan ng mundong ito, o ng mga
namumuno sa kapanahunang ito, na lumilipas. 7 Sa halip nagsasalita kami ng karunungan ng Diyos sa lihim na
katotohanan, ang lihim na karunungang itinalaga ng Diyos bago pa ang mga panahon para sa ating kaluwalhatian.
8 Wala sa mga namumuno sa panahong ito ang nakakaalam ng ganitong karunungan, sapagkat kung naunawaan lang
sana nila ito sa panahong iyon, hindi na sana nila ipinako sa krus ang Panginoon ng kaluwalhatian. 9 Ngunit gaya ng
nasusulat, "Mga bagay na hindi nakita ng mata, na hindi narinig ng tainga, na hindi sumagi sa isipan, ang mga bagay na
inihanda ng Diyos para sa mga umiibig sa kaniya."
10 Ito ang mga bagay na inihayag ng Diyos sa atin sa pamamagitan ng Espiritu. Sapagkat sinasaliksik ng Espiritu ang lahat,
kahit ang mga lihim ng Diyos. 11 Sapagkat sino ang nakakaalam sa iniisip ng tao, maliban ang espiritung nasa kaniya?
Ganoon din, walang nakakaalam sa mga lihim ng Diyos maliban ang Espiritu ng Diyos.
12 Ngunit hindi natin tinanggap ang espiritu ng mundo, kundi ang Espiritu na siyang nagmula sa Diyos, upang maaari
nating malaman ang mga bagay na kusang ibinigay sa atin ng Diyos. 13 Sinasabi namin ang tungkol sa mga bagay na ito sa
pamamagitan ng salita na hindi kayang ituro sa pamamagitan ng karunungan ng tao, ngunit itinuro ng Espiritu sa amin.
Ipinapaliwanag ng Espiritu ang mga espiritwal na mga salita sa espiritwal na karunungan.
14 Hindi makakatanggap ng mga bagay na nabibilang sa Espiritu ng Diyos ang hindi espiritwal na tao, sapagkat
kahangalan ang mga ito sa kaniya. Hindi niya nakikilala ang mga ito dahil ang mga ito ay nakikilala sa pamamagitan ng
espiritu. 15 Hahatulan ng isang espiritwal ang lahat ng bagay, ngunit hindi siya sakop sa paghahatol ng iba. 16 "Sapagkat
sino ang nakakaalam sa isip ng Panginoon upang siya ay turuan?" Ngunit nasa atin ang pag-iisip ni Cristo.

Chapter 3

1 At ako, mga kapatid, hindi ko kayo nakakausap na tulad ng mga taong espiritual, sa halip bilang mga taong makalaman,
bilang mga sanggol kay Cristo. 2 Pinaiinom ko kayo ng gatas at hindi ko kayo pinapakain ng karne, sapagkat hindi pa kayo
handa sa karne. At hanggang ngayon ay hindi pa rin kayo handa.
3 Sapagkat nananatili kayong makalaman. Dahil kung may paninibugho at pagtatalo na umiiral pa sa inyo, hindi ba
namumuhay pa kayo sa laman at hindi ba kayo lumalakad sa pamantayan ng tao? 4 Sapagkat kapag may isang nagsabi,
"Ako ay sumusunod kay Pablo," at sinasabi naman ng isa, "Ako ay sumusunod kay Apolos," hindi ba namumuhay pa kayo
bilang isang tao? 5 Sino ba si Apolos? At sino ba si Pablo? Mga lingkod na dahil sa kanila kayo ay sumampalataya, na
bawat isa sa kanila ay nabigyan ng Panginoon ng mga tungkulin.
6 Ako ang nagtanim, si Apolos ang nagdilig, ngunit ang Diyos ang nagpapalago. 7 Kung magkagayon, hindi mahalaga kung
sino ang nagtatanim, ni ang nagdidlilig. Ngunit ang Dios ang siyang nagpapalago.
8 Ngayon ang nagtatanim at nagdidilig ay iisa, at ang bawat isa ay tatanggap ng kaniyang sahod ayon sa kaniyang sariling
trabaho. 9 Sapagkat kami ay kapwa mga manggagawa ng Diyos. Kayo ang hardin ng Diyos, gusali ng Diyos.
10 Ayon sa biyayang ibinigay sa akin ng Diyos bilang isang mahusay na punong tagapagtayo, ako ang naglagay ng
pundasyon at may ibang nagtatayo sa ibabaw nito. Subalit mag-ingat ang bawat tao kung paano siya magtatayo sa
ibabaw nito. 11 Sapagkat walang sinuman ang makapaglalagay ng ibang pundasyon maliban sa isa na naitayo na, na si
Jesu-Cristo.
12 Ngayon kung sinumang nagtatayo sa ibabaw ng pundasyon sa ginto, pilak, mga mahahalagang bato, kahoy, dayami, o
pinaggapasan, 13 ang kaniyang gawa ay maihahayag, dahil ang liwanag ng araw ang magsisiwalat nito. Sapagkat ito ay
ihahayag ng apoy. Ang apoy ang susubok sa uri at halaga ng anumang gawa ng bawat isa.
14 Kung mananatili ang anumang bagay na tinayo ng tao, siya ay tatanggap ng gantimpala. 15 Nguni't kung masunog ang
ginawa ng sinuman, siya ay mawawalan. Nguni't siya mismo ay ligtas, na gaya ng naligtas mula sa mga apoy.
16 Hindi ba ninyo alam na kayo ang templo ng Diyos at ang Espiritu ng Diyos ay naninirahan sa inyo? 17 Kung sinuman ang
wawasak sa templo ng Diyos, sisirain din ng Diyos ang taong iyon. Sapagkat ang templo ng Diyos ay banal at maging
kayo.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

18 Huwag ninyong dayain ang inyong mga sarili. Kung ang sinuman sa inyo ay nag-iisip na siya ay marunong sa panahong
ito, hayaan siyang maging "mangmang" upang magtamo siya ng karunungan. 19 Sapagkat ang karunungan sa mundong
ito ay kamangmangan sa Diyos. Sapagkat nasusulat, "Hinuhuli niya ang marunong sa kaniyang katusuhan". 20 At gayun
din, "Alam ng Panginoon na ang mga pangangatuwiran ng marunong ay walang saysay."
21 Kaya wala ng magyayabang sa mga tao! Sapagkat lahat ng mga bagay ay sa inyo, 22 kahit na si Pablo, o si Apolos, o si
Cefas, o ang sanlibutan, o ang buhay, o ang kamatayan, o mga bagay sa kasalukuyan, o mga bagay na darating. Lahat ng
mga bagay ay sa inyo, 23 at kayo ay kay Cristo, at si Cristo ay sa Diyos.

Chapter 4

1 Ganito dapat ang ipalagay ng tao sa amin, bilang mga lingkod ni Cristo at mga katiwala ng mga lihim na katotohanan ng
Diyos. 2 Sa kaugnayan nito, kinakailangang mapagkakatiwalaan ang mga katiwala.
3 Ngunit para sa akin, ito ay napakaliit lamang na bagay para mahatulan ninyo ako o nang anumang hukuman ng tao.
Sapagkat hindi ko nga hinahatulan ang aking sarili. 4 Wala akong nalalaman na anumang sakdal laban sa akin ngunit
hindi nangangahulugang ako ay walang sala. Ang Panginoon ang siyang hahatol sa akin.
5 Kaya, huwag kayong humatol tungkol sa anumang bagay bago ang panahon, bago dumating ang Panginoon. Dadalhin
niya sa liwanag ang mga lihim na bagay ng kadiliman at ihahayag ang mga layunin ng puso. At makatatanggap ang
bawat isa ng kaniyang papuri mula sa Diyos.
6 Ngayon, mga kapatid, ginawa ko ang mga prinsipyong ito sa aking sarili at ni Apolos para sa inyong kapakanan upang
mula sa amin ay inyong matutunan ang kahulugan ng kasabihan na, "Huwag ninyong hihigitan kung ano ang nasusulat."
Ito ay upang wala sa inyo ang maging mayabang sa pagtatangi ng isa laban sa iba. 7 Sapagkat sino ang nakakakita ng
pagkakaiba ninyo sa iba? Anong mayroon kayo na hindi ninyo tinanggap ng walang bayad? Kung natanggap ninyo ito ng
walang bayad, bakit kayo nagyayabang na parang hindi ninyo nagawa?
8 Nasa inyo na lahat ng maaari ninyong gustuhin! Naging mayaman na kayo! Nagsimula na kayong maghari- at nang
bukod sa amin! Tunay nga, nais kong maghari kayo upang makapaghari kami na kasama ninyo. 9 Sapagkat iniisip kong
kaming mga apostol ay inilagay ng Diyos sa kahuli-hulihan ng hanay na pinapanood at gaya ng mga taong nahatulan ng
kamatayan. Kami ay naging isang palabas sa mundo, sa mga anghel at sa mga tao.
10 Kami ay mga hangal alang-alang kay Cristo, ngunit kayo ay marunong kay Cristo. Kami ay mahina, ngunit kayo ay
malakas. Kayo ay kinilala sa karangalan, ngunit kami ay kinilala sa kahihiyan. 11 Hanggang sa mga oras na ito, kami ay
nagugutom at nauuhaw, kami ay nagkukulang sa kasuotan, kami ay pinalo nang may kalupitan, at kami ay walang
matuluyan.
12 Nagpakahirap kami sa paggawa, gumagawa sa sarili naming mga kamay. Nang kami ay nilait, nagpapala kami. Nang
kami ay inusig, nagtiis kami. 13 Noong kami ay siniraan, nagsalita kami ng may kabaitan. Kami ay naging, at maituturing
pa rin na inaayawan ng mundo at ang pinakamarumi sa lahat ng mga bagay.
14 Hindi ko isinulat ang mga bagay na ito upang hiyain kayo, ngunit upang itama kayo bilang aking mga minamahal na
anak. 15 Sapagkat kahit mayroon kayong sampung libo na tagabantay kay Cristo, wala kayong maraming ama. Sapagkat
naging ama ninyo ako kay Cristo Jesus sa pamamagitan ng ebanghelyo. 16 Kaya hinihikayat ko kayo na tularan ninyo ako.
17 Ito ang dahilan kung bakit ko pinapunta sa inyo si Timoteo, ang aking minamahal at tapat na anak sa Panginoon. Siya
ang magpapaalala sa inyo ng aking mga kaparaanan kay Cristo, gaya ng pagtuturo ko sa kanila sa lahat ng dako at sa
bawat iglesya. 18 Ngayon, ang iba sa inyo ay lubhang mayabang, kumikilos na parang hindi ako darating sa inyo.
19 Ngunit malapit na akong pumunta sa inyo, kung kalooban ng Panginoon. At hindi ko lamang malalaman ang salita ng
mga mayayabang na ito, ngunit makikita ko ang kanilang kapangyarihan. 20 Sapagkat ang kaharian ng Diyos ay hindi
naglalaman ng usapin kundi ng kapangyarihan. 21 Ano ba ang gusto ninyo? Kailangan ko bang pumunta sa inyo na may
pamalo o nang may pag-ibig at sa espiritu ng kahinahunan?

Chapter 5

1 Narinig namin ang ulat na may nangyayaring sekswal na imoralidad sa inyo, ang uri ng imoralidad na hindi nga
pinahihintulutan kahit sa mga Gentil. Ang ulat ay ganito, may isa sa inyo na nakikipagtalik sa asawa ng kaniyang ama. 2
At masyado kayong mayabang. Sa halip, hindi ba dapat na magluksa kayo? Dapat maalis sa inyo ang gumawa nito.
3 Sapagkat, kahit na wala ako sa katawan ngunit kasama pa rin ninyo ako sa espiritu, at hinatulan ko na ang siyang
gumawa nito, na parang nariyan ako. 4 Kung magtitipun-tipon kayo sa ngalan ng ating Panginoong Jesus, at nariyan din
ang aking espiritu sa kapangyarihan ng ating Panginoong Jesus, hinatulan ko na ang taong iyan. 5 Ginawa ko ito upang
maipasakamay ang taong ito kay Satanas para sa pagkawasak ng laman, upang maaaring maligtas ang kaniyang espiritu
sa araw ng Panginoon.
6 Hindi mabuti ang inyong pagmamalaki. Hindi ba ninyo alam na mapapaalsa ang buong tinapay sa kaunting lebadura? 7
Linisin ninyo ang inyong sarili sa lumang lebadura upang kayo ay maging bagong masa, at upang kayo ay maging tinapay
na walang lebadura. Sapagkat si Cristo, na ating kordero ng Paskua, ay inihandog na. 8 Kaya atin nang ipagdiwang ang

pista, hindi sa lumang lebadura, na siyang lebadura ng masamang pag-uugali at kasamaan. Kundi, ipagdiwang natin ang
tinapay na walang lebadura ng katapatan at katotohanan.
[9] Sumulat ako sa inyo sa aking liham upang kayo ay huwag makisama sa mga taong mahahalay. [10] Hindi ko ibig sabihin na
sa mga imoral na tao sa mundong ito, o sa mga sakim, o sa mga mandaraya, o sa mga taong sumasamba sa diyus-diyosan,
sapagkat sa paglayo mula sa kanila ay kakailanganin ninyong umalis sa mundo.
[11] Ngunit ngayon sumusulat ako sa inyo upang huwag kayong makisama sa sinumang tinawag na kapatid kay Cristo
ngunit siya ay namumuhay sa sekswal na imoralidad, o sakim, o sumasamba sa mga diyus-diyosan, o mapang-abuso sa
pananalita, o lasinggero, o mandaraya. Ni makikisalo sa pagkain sa ganiyang tao. [12] Sapagkat paanong ako ay nasasangkot
sa paghahatol sa mga tao sa labas ng iglesiya? Sa halip, hindi ba't dapat ninyong hatulan ang mga nasa loob ng iglesiya? [13]
Ngunit ang Diyos ang siyang hahatol sa mga nasa labas. "Alisin ang masamang tao mula sa inyo."

Chapter 6

[1] Kung mayroong alitan ang isa sa inyo sa iba, maglalakas-loob ba siya na pupunta sa korteng pambayan sa harapan ng
hindi mananampalatayang hukom, sa halip na sa harapan ng mga mananampalataya? [2] Hindi ba ninyo alam na ang mga
mananampalataya ang hahatol sa mundo? At kung hahatulan ninyo ang mundo, wala ba kayong kakayahan na ayusin
ang mga hindi mahahalagang bagay? [3] Hindi ba ninyo alam na tayo ang hahatol sa mga anghel? Gaano pa kaya na
hatulan natin ang mga bagay ng buhay na ito?
[4] Kung gayun nga na kailangan ninyong gumawa ng mga hatol ukol sa pang-araw araw na buhay, bakit ninyo idinudulog
ang mga ganitong kaso sa harapan ng mga walang katayuan sa iglesiya? [5] Sinasabi ko ito upang kayo ay hiyain. Wala
bang kahit isa sa inyo ang may sapat na karunungan upang ayusin ang mga alitan sa pagitan ng mga kapatid? [6] Ngunit
ang nagyayari ay, ang isang mananampalataya ay pumupunta sa korte laban sa isa pang mananampalataya, at ang
kasong iyon ay nakalagay sa harapan ng isang hukom na hindi mananampalataya!
[7] Ang katunayan na may mga anumang alitan sa pagitan ng mga Kristiyano ay pagkatalo na para sa inyo. Bakit hindi
nalang pagdusahan ang mali? Bakit hindi nalang hayaan na kayo ay dayain? [8] Ngunit ginawan ninyo ng mali at dinaya
ang iba, at sila ay inyong mga sariling kapatid!
[9] Hindi ba ninyo alam na hindi mamanahin ng mga hindi matuwid ang kaharian ng Diyos? Huwag kayong maniwala sa
mga kasinungalingan. Ang mga mahahalay, mga sumasamba sa mga diyus-diyosan, mga nangangalunya, mga lalaking
nagbebenta ng aliw, silang mga nakikipagtalik sa kapwa lalaki, [10] mga magnanakaw, mga sakim, mga lasinggero, mga
mapanirang-puri, mga mandaraya---wala sa kanila ang magmamana sa kaharian ng Diyos. [11] At ganyan ang ilan sa inyo.
Ngunit nilinis na kayo, at inihandog na kayo sa Diyos, at kayo ay ginawa nang matuwid sa Diyos sa ngalan ng Panginoong
Jesu-Cristo at sa pamamagitan ng Espiritu ng ating Diyos.
[12] "Para sa sakin ang lahat ay pinapahintulutan ng batas, ngunit hindi lahat ng bagay ay kapaki-pakinabang para sa akin.
"Para sa sakin ang lahat ay pinapahintulutan ng batas," ngunit hindi ako magpapaalipin alinman sa mga ito. [13] "Para sa
tiyan ang pagkain, at ang tiyan ay para sa pagkain," ngunit kapwa wawasakin ng Diyos ang mga ito. Hindi ginawa ang
katawan para sa gawaing mahahalay. Sa halip, ang katawan ay para sa Diyos, at ang Panginoon ang magkakaloob para sa
katawan.
[14] Binuhay ng Diyos ang Panginoon at siya din ang bubuhay sa atin sa pamamagitan ng kaniyang kapangyarihan. [15] Hindi
ba ninyo alam na ang inyong mga katawan ay mga bahagi ni Cristo? Maaari ko bang kunin ang mga bahagi ni Cristo at
isama sa mga nagbebenta ng aliw? Hindi ito maaari!
[16] Hindi ba ninyo alam na ang sinumang nakipag-isa sa mga nagbebenta ng aliw ay magiging isang laman kasama siya?
Gaya ng sinasabi ng kasulatan, "Ang dalawa ay magiging isang laman." [17] Ngunit ang sinumang nakipag-isa sa Panginoon
ay nakikipag-isa sa kaniya sa espiritu.
[18] Lumayo sa sekswal na imoralidad! "Ang ibang kasalanan na nagagawa ng tao ay labas sa katawan," ngunit ang mahalay
na tao ay nagkakasala laban sa kaniyang sariling katawan.
[19] Hindi ba ninyo alam na ang inyong katawan ay templo ng Banal na Espiritu, na siyang namumuhay sa inyo, na inyong
tinanggap mula sa Diyos? Hindi ba ninyo alam na hindi na ninyo pag-aari ang inyong sarili? [20] Sapagkat binili na kayo sa
isang halaga. Kaya, luwalhatiin ninyo ang Diyos sa pamamagitan ng inyong katawan.

Chapter 7

[1] Ngayon tungkol sa mga bagay na isinulat ninyo sa akin: May mga panahon na nakakabuti sa isang lalaki na huwag
sumiping sa babae. [2] Ngunit dahil sa mga tukso ng mga mahalay na gawain, bawat lalaki ay dapat magkaroon ng sariling
asawang babae at ang bawat babae ay dapat magkaroon din ng sariling asawang lalaki.
[3] Dapat ibigay ng asawang lalaki sa kaniyang asawa ang pang mag-asawang karapatan at ganoon din ang asawang babae
sa kaniyang asawang lalaki. [4] Hindi ang babae ang may kapamahalaan sa kaniyang sariling katawan, kundi ang kaniyang
asawang lalaki. At ganoon din, ang lalake hindi siya ang may kapamahalaan sa kaniyang sariling katawan, kundi ang
kaniyang asawang babae.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

5 Huwag ninyong ipagkait sa isa't- isa ang pagsisiping, maliban sa napagkasunduan at sa isang takdang panahon. Gawin
ninyo ito upang maitatalaga ang inyong mga sarili sa pananalangin. Pagkatapos magsama kayong muli upang hindi kayo
matukso ni Satanas dahil sa kawalang pagtitimpi. 6 Ngunit sinasabi ko sa inyo ang mga bagay na ito bilang pagsusumamo
at hindi bilang isang utos. 7 Nais ko sanang ang bawat isa ay katulad ko. Kaya lang may kaloob ang bawat isa na galing sa
Diyos. Ang isa ay may ganitong uri ng kaloob at ang iba ay may ibang kaloob.
8 Sa mga hindi pa nag-aasawa at sa mga babaeng balo sinasabi ko na mas mabuti pa sa kanila na manatiling walang
asawa, katulad ko. 9 Ngunit kung hindi na nila kayang pigilan ang kanilang mga sarili, sila ay dapat ng mag- asawa. Dahil
mas mabuti na sila ay mag-asawa kaysa mag-alab sa pita ng damdamin.
10 Ngayon sa mga may asawa ibinibigay ko ang utos na ito--hindi ako, kundi ang Panginoon: "Ang babae ay hindi dapat
humiwalay sa kaniyang asawa". 11 Ngunit kung siya ay hihiwalay sa kaniyang asawa, dapat na manatili siyang walang
asawa o kaya ay makipagkasundo sa kaniya. At "ang lalaki ay hindi dapat hiwalayan ang kaniyang asawa."
12 Ngunit sa iba ay sinasabi ko--ako, at hindi ang Panginoon--na kung may kapatid na lalaki na may asawang hindi
mananampalataya, at kung ang babae ay kuntento naman sa pakikisama sa kaniya, huwag niya itong hihiwalayan. 13
Kung ang babae ay may asawang hindi mananampalataya at kung ang lalake ay kuntento naman sa pakikisama sa
kaniya, huwag niya itong hihiwalayan. 14 Sapagkat ang asawang lalaki na hindi mananampalataya ay naibukod na dahil
sa kaniyang mananampalatayang asawa, at ang babae na hindi mananampalataya ay naibukod na rin dahil sa kaniyang
asawang mananampalataya. Kung hindi, ang inyong mga anak ay hindi malilinis, ngunit sa katotohanan sila ay naibukod
na.
15 Ngunit kung ang hindi Kristiyanong asawa ay humiwalay, hayaan siyang umalis. Sa ganyang mga kalagayan, ang mga
kapatid na lalaki at babae ay hindi nakatali sa kanilang mga sumpaan. Tinawag tayo ng Diyos na mamuhay na
mapayapa. 16 Sapagkat babae, paano mo nalalaman kung maililigtas mo ang iyong asawa? O lalaki, paano mo nalalaman
kung maliligtas mo ang iyong asawa?
17 Hayaan na lamang na ang bawat isa ay mamuhay sa buhay na itinalaga ng Panginoon sa kanila, gaya ng pagkatawag ng
Diyos sa bawat isa. Ito ang aking panuntunan sa lahat ng iglesia. 18 Mayroon bang natuli ng siya ay tawagin upang
sumampalataya? hindi niya dapat alisin ang mga tanda ng kaniyang pagkakatuli. Mayroon bang hindi natuli ng siya ay
tawagin sa pananampalataya? Hindi siya dapat magpatuli. 19 Sapagkat hindi ang tuli o ang hindi tuli ang mahalaga. Ang
mahalaga ay ang pagsunod sa mga kautusan ng Diyos.
20 Dapat manatili ang bawat isa sa pagkakatawag kung ano siya noon ng tawagin siya ng Diyos upang sumampalataya. 21
Kayo ba ay alipin ng tawagin ng Diyos? Huwag ng alalahanin ang tungkol dito. Ngunit kung ikaw ay maaaring maging
malaya, gawin mo ito. 22 Sapagkat sinumang tinawag ng Panginoon bilang isang alipin ay malayang tao ng Panginoon.
Gayundin sa bawat isa na malaya nang tawagin siya ng Panginoon upang sumampalataya ay alipin ni Cristo. 23 Kayo ay
nabili ng may halaga kaya huwag na kayong magpa-alipin sa mga tao. 24 Mga kapatid, anumang buhay ng bawat isa sa
atin nang tayo ay tinawag upang sumampalataya ay manatili tayo sa ganyang buhay.
25 Ngayon tungkol sa mga hindi nag-aasawa, ako ay walang kautusan galing sa Panginoon. Ngunit ako ay may
iminumungkahi sa inyo bilang mapagkatiwalaan ng dahil sa awa ng Panginoon. 26 Dahil dito, naisip ko na dahil sa
kagipitan sa kasalukuyan, mas mabuti pa sa isang lalaki na manatili sa kalagayan niya.
27 Ikaw ba ay naipagkasundo na sa isang babae sa sumpaan ng pag-aasawa? Huwag mo ng hanapin pang makalaya mula
dito. Ikaw ba ay malaya na walang asawa o wala ka pang asawa? Huwag ka ng maghanap pa ng mapapangasawang
babae. 28 Nguni't kung ikaw ay mag-aasawa, hindi ka nagkakasala. At kung ang isang babae na wala pang asawa ay mag-
aasawa, hindi siya nagkakasala. At sa kanila na mga nagsisipag-asawa maraming mga pagsubok na iba't ibang
nararanasan habang nabubuhay at gusto kong maligtas kayo mula sa mga ito.
29 Ngunit ito ang aking sinasabi mga kapatid na lalaki at babae: Maiksi na ang panahon. Mula ngayon, ang sinumang may
asawang babae ay mamuhay na parang walang asawa. 30 At sa mga tumatangis ay dapat kumilos na parang hindi
tumatangis at sa nagsasaya na parang hindi nagsasaya at sa mga namimili ng anumang bagay ay parang walang pag-aari.
31 At sa mga nakikisama sa mundong ito ay dapat silang kumilos na parang walang pakikisama sa mundong ito, sapagkat
ang pamamalakad ng mundong ito ay magtatapos na.
32 Gusto ko na kayo ay maging malaya sa mga alalahanin. Ang mga lalaking walang asawa ay alalahanin ang mga tungkol
sa Panginoon, kung paano Siya paluguran. 33 Ngunit ang may asawang lalaki ay inaalala niya ang mga bagay ng mundo
upang mapasaya ang kaniyang asawa, 34 ang kaniyang kaisipan ay nahahati. Ang isang babae na wala pang asawa o
dalaga pa ay inaalala ang mga tungkol sa Panginoon, kung paano niya italaga ang katawan at espiritu. Ngunit ang
babaeng may asawa ay inaalala niya ang mga bagay sa mundong ito, kung paano niya mapasaya ang kaniyang asawa.
35 Aking sinasabi ito para sa inyong pakinabang, hindi upang hadlangan kayo. Aking sinasabi ito kung ano ang dapat, sa
gayon kayo ay maging masigasig sa Panginoon na walang anumang abala.
36 Ngunit kung sinuman ay nag-iisip na dahil sa labis na simbuyo ng damdamin hindi na niya napakikitunguhan na may
paggalang ang kaniyang magiging asawa, ay pakasalan na niya ang babae dahil iyan ang nais niya. Ito ay hindi
kasalanan. 37 Ngunit kung ang lalaki ay gumawa ng isang pagpapasya na hindi muna mag-asawa, at walang diwa ng
pagmamadali, at kung napipigilan pa niya ang kaniyang nararamdaman, mabuti ang naisin niya kung hindi muna siya
mag- asawa. 38 Kaya sinuman ang magnanais na magpakasal sa kaniyang magiging asawa ay mabuti naman, at sa isa na
pumili na hindi na siya mag-asawa ay mas lalong mainam.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[39] Ang isang babae ay natatalian sa kaniyang asawa habang siya ay nabubuhay. Ngunit kung ang asawang lalaki ay
mamatay, siya ay malayang mag- asawa sa sinuman naisin niya, ngunit sa Panginoon lamang. [40] Ngunit sa aking paghatol
siya ay mas magiging masaya kung mananatili siya sa kaniyang kalagayan. At iniisip ko na ako rin ay may Espiritu ng
Diyos.

Chapter 8

[1] Ngayon tungkol sa pagkain na inialay sa mga diyus-diyosan: Alam natin na "tayong lahat ay may kaalaman". Ang
kaalaman ay nakapagpapalalo ngunit ang pag-ibig ang nagpapatibay. [2] Kung mayroon mang nag-iisip na siya ay may
nalalamang isang bagay, ang taong iyan ay wala pa talagang nalalaman gaya ng kaniyang dapat na malaman. [3] Ngunit
ang sinumang umiibig sa Diyos, ang taong iyan ay nakikilala niya.
[4] Kaya tungkol sa mga pagkaing inialay sa mga diyus-diyosan: Alam natin na "ang diyus-diyosan sa mundong ito ay
walang kabuluhan" at "walang Diyos liban sa iisa." [5] Sapagkat marami ang tinatawag na mga diyus-diyosan sa langit o sa
lupa, gaya ng marami ang mga "diyus-diyosan at mga panginoon". [6] "Ngunit sa atin ay may iisang Diyos Ama, na mula sa
kaniya ang lahat ng mga bagay at siyang dahilan kaya tayo ay nabubuhay, at may isang Panginoong Jesu-Cristo, na sa
pamamagitan niya ang lahat ng bagay ay umiiral at na sa pamamagitan niya tayo ay umiiral."
[7] Gayunman, ang kaalamang ito ay wala sa bawat isa. Sa halip, kinaugalian na ng iba noong mga nakaraan ang pagsamba
sa mga diyus-diyosan at kumain sila ng pagkaing ito na tila naialay sa diyus-diyosan. Napasama ang kanilang budhi dahil
ito ay mahina.
[8] Ngunit hindi pagkain ang nagmumungkahi sa atin sa Diyos. Hindi tayo malala kung hindi tayo kakain, ni mas mabuti
kung tayo ay kakain. [9] Ngunit pag-ingatan na ang iyong kalayaan ay huwag maging sanhi na matisod ang isang tao na
mahina sa pananampalataya. [10] Sapagkat kung ipagpapalagay na mayroong nakakakita sa iyo na may kaalaman, na
kumain ka ng pagkain sa isang templo ng diyus-diyosan. Hindi ba mapalalakas ang kaniyang mahinang budhi na kumain
ng naialay sa mga diyus-diyosan?
[11] Kaya dahil sa iyong pang-unawa tungkol sa totoong kalikasan ng mga diyus-diyosan, ang mga mahihinang kapatid na
siyang dahilan kung bakit namatay si Cristo ay napupuksa. [12] Kaya nga kung ikaw ay nagkasala sa iyong mga kapatid at
nasugatan ang kanilang mga mahihinang budhi, ikaw ay nagkasala kay Cristo. [13] Kaya nga, kung pagkain ang magiging
sanhi na matisod ang aking mga kapatid, hindi na ako kailanman kakain ng karne upang hindi ako maging sanhi ng
pagbagsak ng aking mga kapatid.

Chapter 9

[1] Hindi ba ako malaya? Hindi ba ako isang apostol? Hindi ko ba nakita si Jesus, ang ating Panginoon? Hindi ba't kayo ang
aking mga gawa sa Panginoon? [2] Kung hindi ako apostol sa iba, gayunman, apostol naman ako sa inyo. Sapagkat kayo ang
patunay ng aking pagka-apostol sa Panginoon.
[3] Ito ang aking pagtatanggol sa mga sumusuri sa akin. [4] Wala ba kaming karapatang kumain at uminom? [5] Wala ba
kaming karapatan na isama ang aming mga asawa na isang mananampalataya, gaya ng ginagawa ng ibang mga apostol,
at ng mga kapatid ng Panginoon, at ni Cefas? [6] O kami lamang ba ni Bernabe ang dapat magtrabaho?
[7] Sino ang naglilingkod bilang isang kawal sa sarili niyang gastos? Sino ang nagtatanim sa ubasan at hindi kumakain ng
bunga nito? O sino ang nag-aalaga ng kawan at hindi umiinom ng gatas mula sa mga ito? [8] Sinasabi ko ba ang mga bagay
na ito batay sa makataong kapangyarihan? Hindi ba sinabi din ito ng batas?
[9] Sapagkat nasusulat sa kautusan ni Moises, "Huwag mong bubusalan ang baka habang gumigiik ng butil." Ang baka nga
ba talaga ang pinahahalagahan ng Diyos? [10] Hindi ba siya nagsasalita tungkol sa amin? Naisulat ito para sa amin, sapagkat
ang siyang nag-aararo ay nag-aararo sa pag-asa at ang gumigiik ay kailangang gumiik na umaasa na makikibahagi sa ani.
[11] Kung naghasik kami ng mga espirituwal na bagay sa inyo, kalabisan ba sa amin na umani ng mga materyal na bagay
mula sa inyo?
[12] Kung ginagawa ng iba ang karapatang ito mula sa inyo, hindi ba mas lalo na kami? Gayunman, hindi namin inangkin
ang karapatang ito. Sa halip, tiniis namin ang lahat kaysa maging hadlang sa ebanghelyo ni Cristo. [13] Hindi ba ninyo alam
na ang mga naglilingkod sa templo ay kumukuha ng pagkain mula sa templo? Hindi ba ninyo alam na ang mga
naglilingkod sa altar ay nakikibahagi sa kung ano ang naihandog sa altar? [14] Sa ganoon ding paraan, iniutos ng Panginoon
na ang mga nagpapahayag ng ebanghelyo ay dapat kunin ang kanilang kabuhayan mula sa ebanghelyo.
[15] Ngunit hindi ko inangkin ang kahit anuman sa mga karapatang ito. At hindi ako nagsusulat upang maganap ito sa akin.
Mas gugustuhin ko pa ang mamatay kaysa bawian ako ng sinuman ng maipagmamalaki. [16] Sapagkat kung ipinangangaral
ko ang ebanghelyo, wala akong dahilan para magmayabang dahil dapat ko itong gawin. At kaawa-awa ako kung hindi ko
ipangangaral ang ebanghelyo!
[17] Sapagkat kung gagawin ko ito ng maluwag sa kalooban, may gantimpala ako. Ngunit kung hindi maluwag sa kalooban,
may responsibilidad pa rin ako sa ipinagkatiwala sa akin. [18] At ano ang aking gantimpala? Na kung ako ay nangangaral,
maiaalok ko ang ebanghelyo nang walang bayad at hindi ko lubos na gagamitin ang aking karapatan sa ebanghelyo.

[19] Sapagkat kahit malaya ako sa lahat, naging alipin ako sa lahat upang makahikayat pa ako ng mas marami. [20] Sa mga
Judio, naging katulad ako ng isang Judio upang makahikayat ng mga Judio. Sa mga nasa ilalim ng kautuan, naging
katulad ako ng isang nasa ilalim ng batas upang makahikayat ng mga nasa ilalim ng batas. Ginawa ko ito kahit na wala
ako sa ilalim ng batas.
[21] Sa mga nasa labas ng kautusan, naging katulad ako ng nasa labas ng kautusan, kahit na ako mismo ay wala sa labas ng
kautusan ng Diyos ngunit sa ilalim ng kautusan ni Cristo. Ginawa ko ito upang aking mahikayat ang mga nasa labas ng
kautusan. [22] Sa mga mahihina ako ay naging mahina, upang aking mahikayat ang mga mahihina. Naging kagaya ako ng
lahat ng mga bagay upang sa lahat ng paraan ay maligtas ko ang ilan. [23] Ginawa ko ang lahat ng bagay para sa kapakanan
ng ebanghelyo, upang makalahok ako sa lahat ng pagpapala nito.
[24] Hindi ba ninyo alam na sa isang takbuhan, ang lahat ng mananakbo ay tumatakbo, ngunit iisa lamang ang
makatatanggap ng gantimpala? Kaya tumakbo ka upang makamit ang gantimpala. [25] Ginagawa ng manlalaro ang
pagpipigil sa sarili sa lahat ng kaniyang pagsasanay. Ginagawa nila ito upang makatanggap ng koronang nasisira, ngunit
tumatakbo tayo upang makatanggap ng koronang hindi nasisira. [26] Samakatwid hindi ako tumatakbo ng walang layunin o
sumusuntok sa hangin. [27] Ngunit sinusupil ko ang aking katawan at ginagawa itong alipin upang pagkatapos kong
mangaral sa iba ay hindi ako maalisan ng karapatan.

Chapter 10

[1] Gusto kong malaman ninyo, mga kapatid, na ang ating mga ninuno ay napasailalim sa ulap at tumawid silang lahat sa
dagat. [2] Lahat ay nabautismuhan kay Moises sa ulap at sa dagat, [3] at lahat ay kumain ng parehong espiritwal na pagkain. [4]
Lahat ay nakainom ng parehong espirituwal na inumin. Sapagkat sila ay nakainom mula sa parehong espirituwal na bato
na sumunod sa kanila, at ang batong ito ay si Cristo.
[5] Ngunit hindi lubusang nalugod ang Diyos sa karamihan sa kanila, at ang kanilang mga bangkay ay nagkalat sa ilang. [6]
Ngayon ang mga bagay na ito ay mga halimbawa para sa atin, upang tayo ay hindi manabik sa mga masasamang bagay
na gaya ng kanilang ginawa.
[7] Huwag kayong maging mapagsamba sa mga diyus-diyosan, na tulad ng ilan sa kanila. Ito ay gaya ng nasusulat, "Ang
mga tao ay umupo upang kumain at uminom, at tumayo upang sumayaw ng may sekswal na pagnanasa." [8] Huwag tayong
gumawa ng sekswal na imoralidad, na gaya ng ginawa ng karamihan sa kanila. Dalawampu't tatlong libo ang namatay sa
isang araw dahil dito.
[9] Ni susubukin natin si Cristo, gaya ng ginawa ng karamihan sa kanila at pinatay sila sa pamamagitan ng mga ahas. [10]
Gayon din huwag kayong magreklamo na katulad ng ginawa ng karamihan sa kanila, at pinatay sa pamamagitan ng
isang anghel nang kamatayan.
[11] Ngayon nangyari ang mga ito sa kanila upang maging halimbawa para sa atin. Ito ay mga alituntunin na naisulat-para
sa atin sa mga huling panahon. [12] Samakatuwid ang sinumang nag-aakalang nakatayo ay dapat mag-ingat na hindi siya
babagsak. [13] Walang tukso ang dumating sa inyo na hindi pangkaraniwan sa lahat ng tao. Sa halip, tapat ang Diyos. Hindi
kayo hahayaan ng Diyos na matukso ng higit sa inyong kakayanan. Sa pamamagitan ng tukso ay siya din ang magbibigay
ng paraan para makatakas, upang inyo ngang makayanan ang mga ito.
[14] Samakatuwid, aking mga minamahal, lumayo kayo sa pagsamba ng diyus-diyosan. [15] Kinakausap ko kayo bilang mga
maalalahaning tao, upang inyo ngang hatulan kung ano ang aking sinasabi. [16] Ang tasa ng biyaya na ating pinagpala,
hindi ba't ito ang pakikibahagi ng dugo ni Cristo? Ang tinapay na ating pinagpira-piraso, hindi ba't ito ang pakikibahagi
ng katawan ni Cristo? [17] Sapagkat mayroong iisang tinapay, tayo na marami ay iisang katawan. Magsalu-salo tayong lahat
sa iisang tinapay.
[18] Tingnan ninyo ang mga tao ng Israel: hindi ba't ang mga kumakain ng mga handog ay kabilang sa altar? [19] Ano nga ba
ang aking sinasabi dito? Na ang diyus-diyosan ay may kabuluhan? O ang pagkain na naialay sa diyus-diyosan ay may
kabuluhan?
[20] Ngunit ang sinasabi ko ay tungkol sa mga bagay na handog ng mga paganong Hentil, na kanilang inihahandog ang mga
bagay na ito sa mga demonyo at hindi sa Diyos. Ayaw ko kayong maging kabahagi ng mga demonyo! [21] Hindi kayo
maaring uminom sa tasa ng Panginoon at sa tasa ng demonyo. Hindi kayo maaaring makisalo sa mesa ng Panginoon at sa
mesa ng mga demonyo. [22] O galitin ba natin ang Panginoon upang manibugho? Tayo ba ay mas malakas kaysa sa kaniya?
[23] Ang lahat ay pinapahintulutan ng batas, ngunit hindi lahat ay kapakipakinabang. Ang lahat ay pinapahintulutan ng
batas," ngunit hindi lahat ay makakakapagpatibay sa tao. [24] Walang sinuman ang dapat na maghahanap sa sarili niyang
kabutihan. Sa halip, hanapin ng bawat isa ang ikabubuti ng kaniyang kapwa.
[25] Maaari niyong kainin ang lahat ng nabibili sa pamilihan, na walang katanungan sa budhi. [26] Sapagkat "Ang mundo ay sa
Diyos at ang kabuuan nito." [27] Kung ang isang hindi mananampalataya ay inanyayahan kayong kumain, at gusto ninyong
pumunta, kainin ninyo ang anumang inihanda sa inyong harapan na walang katanungan sa budhi.
[28] Ngunit kung ang isang tao ay nagsabi sa inyo, "Ang pagkain na ito ay mula sa handog ng pagano," huwag ninyong
kainin. Ito ay para sa kapakanan ng isang nagsabi sa inyo, at para sa kapakanan ng budhi. [29] Hindi ko tinutukoy ang

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

inyong sariling budhi kundi ang budhi ng ibang tao. Sapagkat bakit hinuhusgahan ang aking kalayaan sa pamamagitan
ng ibang budhi? [30] Kung kakain ako ng pagkain ng may pasasalamat, bakit ako iinsultuhin sa pinagpasalamatan ko?
[31] Samakatwid, kumakain o umiinom man kayo, o anuman ang inyong ginagawa, gawin ninyo ito sa kaluwalhatian ng
Diyos. [32] Huwag kayong maging sanhi ng ikagagalit ng mga Judio at mga Griyego, o sa iglesia ng Diyos. [33] Subukan ninyo
na gaya ko na nagbibigay lugod ako sa mga tao sa lahat ng bagay. Hindi ko hinanap ang aking kapakinabangan, kundi sa
karamihan. Ginagawa ko ito upang sila ay maligtas.

Chapter 11

[1] Tularan ninyo ako, gaya ng pagtulad ko kay Cristo. [2] Ngayon pinupuri ko kayo dahil naalala ninyo ako sa lahat ng bagay.
Pinupuri ko kayo dahil pinanghawakan ninyo ng mahigpit ang mga tradisyong gaya ng pagturo ko sa inyo. [3] Ngayon,
gusto kong maintindihan ninyo na si Cristo ang ulo ng bawat lalaki, at ang lalaki ang ulo ng babae, at ang Diyos ang ulo ni
Cristo. [4] Sinumang lalaki ang mananalangin at magpapahayag ng propesiya na may takip ang kaniyang ulo ay hindi niya
ginagalang ang kaniyang ulo.
[5] Ngunit hindi ginagalang ng sinumang babae ang kaniyang ulo kapag nananalangin at nagpapahayag ng propesiya nang
walang takip ang kaniyang ulo. Sapagkat iisa at parehong bagay na parang ang kaniyang ulo ay inahitan. [6] Sapagkat kung
hindi magtatakip ng kaniyang ulo ang babae, dapat niyang gupitan ang kaniyang buhok ng maiksi. Kung kahihiyan ito sa
isang babae na magpagupit ng maiksi o magpaahit ng kaniyang ulo, takpan niya ang kaniyang ulo.
[7] Sapagkat hindi dapat magtakip ng kaniyang ulo ang lalaki, dahil siya ang larawan at kaluwalhatian ng Diyos. Ngunit ang
babae ang kaluwalhatian ng lalaki. [8] Sapagkat hindi ginawa ang lalaki mula sa babae. Sa halip, ang babae ang ginawa
mula sa lalaki.
[9] Sapagkat, hindi rin nilikha ang lalaki para sa babae, kundi nilikha ang babae para sa lalaki. [10] Ito ang dahilan kung bakit
ang babae ay dapat magkaroon ng tanda ng kapamahalaan sa kaniyang ulo, dahil sa mga anghel.
[11] Gayon pa man, sa Panginoon, hindi malaya ang babae sa lalaki, ni hindi rin malaya ang lalaki sa babae. [12] Sapagkat
nagmula sa lalaki ang babae, gayon din ang lalaki ay nagmula sa babae. At nagmula sa Diyos ang lahat ng bagay.
[13] Kayo na ang humatol: Angkop ba ito sa isang babae na manalangin sa Diyos nang walang takip ang kaniyang ulo? [14]
Hindi ba't kahit ang kalikasan mismo ay tinuturuan kayo na kapag may mahabang buhok ang lalaki, kahihiyan ito sa
kaniya? [15] Hindi ba't tinuturo din ng kalikasan sa inyo na kapag may mahabang buhok ang babae, ito ay kaniyang
kaluwalhatian? Sapagkat ibinigay sa kaniya ang kaniyang buhok bilang pantakip. [16] Ngunit, kung may sinumang gustong
makipagtalo sa bagay na ito, wala kaming ibang kaugalian, gayon din ang mga iglesiya ng Diyos.
[17] Sa mga sumusunod na mga tagubilin, hindi ko kayo pupurihin. Sapagkat kung kayo ay nagtitipun-tipon, hindi ito para
sa ikabubuti subalit sa ikasasama. [18] Sapagkat sa simula pa lang, narinig kong kapag kayo ay nagtitipun-tipon sa iglesiya,
ay may mga pagkakabaha-bahagi sa inyo, at bahagya ako ay naniniwala. [19] Sapagkat dapat may mga pangkat rin kayo,
upang makilala sa inyong kalagitnaan ang mga karapat-dapat.
[20] Sapagkat kung kayo ay nagtitipun-tipon, hindi ang Banal na Hapunan ng Panginoon ang inyong pinagsasaluhan. [21]
Kapag kumakain kayo, kinakain ng bawat isa ang kaniyang sariling pagkain bago kumain ang iba. Ang iba ay nagugutom,
at ang iba ay nalalasing na. [22] Wala ba kayong mga bahay upang doon kayo kumain at uminom? Hinahamak ba ninyo ang
iglesiya ng Diyos at ibinababa ang mga walang-wala? Ano ang kailangan kong sabihin sa inyo? Pupurihin ko ba kayo?
Hindi ko kayo pupurihin para dito!
[23] Sapagkat tinanggap ko mula sa Panginoon ang ibinibigay ko sa inyo na ang Panginoong Jesus, sa gabing siya ay
ipagkanulo, humuha ng tinapay. [24] Pagkatapos niyang magpasalamat, pinagpira-piraso niya ito at sinabi: "Ito ang aking
katawan, na para sa inyo. Gawin ninyo ito upang alalahanin ako."
[25] Sa ganoon ding paraan, matapos ang Hapunan, kinuha niya ang tasa at kaniyang sinabi, "Ito ang tasa ng bagong tipan
sa aking dugo. Gawin ninyo itong madalas na pag-inom, upang alalahanin ako." [26] Sapagkat sa tuwing kumakain kayo ng
tinapay na ito at umiinom sa tasang ito, ipinahahayag ninyo ang kamatayan ng Panginoon hanggang sa kaniyang
pagbabalik.
[27] Sinuman ang kakain ng tinapay o iinom sa tasa ng Panginoon sa hindi karapat-dapat na pamamaraan, magkakasala
siya sa katawan at sa dugo ng Panginoon. [28] Siyasatin muna ng isang tao ang kaniyang sarili, at sa paraang ito hayaan
siyang kumain ng tinapay at uminom sa kopa. [29] Sapagkat ang sinumang kumakain at umiinom nang hindi kinikilala ang
katawan, ay kumakain at umiinom ng hatol sa kaniyang sarili. [30] Iyan ang dahilan kung bakit marami ang may
karamdaman at may sakit sa inyo, at ang ilan sa inyo ay namatay na.
[31] Ngunit kung sinisiyasat natin ang ating mga sarili hindi tayo mahahatulan. [32] Ngunit kapag hinatulan tayo ng
Panginoon, dinisiplina tayo, upang hindi na tayo mahatulan pa kasama ang mundo.
[33] Kaya, mga kapatid, kung nagtitipun-tipon kayo upang kumain, hintayin ninyo ang isa't isa. [34] Kung sinuman ang
nagugutom, kumain siya sa tahanan, nang sa gayon, kapag nagtitipun-tipon kayo, hindi ito para sa kahatulan. At tungkol
sa ibang mga bagay na inyong isinulat, bibigyan ko kayo ng mga panuto kapag dumating ako diyan.

Chapter 12

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

1 Patungkol sa mga kaloob ng espiritu, mga kapatid, ayaw kong hindi ninyo malaman. 2 Alam naman ninyo na noong kayo
ay mga pagano pa, naligaw kayo sa mga diyus-diyosang hindi nagsasalita at kahit sa anong paraan ay naakay kayo ng
mga ito. 3 Kaya nga gusto kong malaman ninyo na walang sinuman ang nagsasalita sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos
na magsasabi, "Isinumpa si Jesus." Wala ring magsasabi, "Si Jesus ay Panginoon," maliban sa pamamagitan ng Banal na
Espiritu.
4 Ngayon ay may iba't ibang mga kaloob, ngunit iisang Espiritu. 5 At may iba't ibang mga ministeryo ngunit parehong
Panginoon. 6 At may iba't ibang uri ng mga gawain ngunit iisa ang Diyos na gumagawa upang mangyari ito sa bawat isa.
7 Ngayon naibigay sa bawat isa ang panlabas na paghahayag ng Espiritu na kapaki-pakinabang sa lahat. 8 Sapagkat
nabigyan ang iba ng Espiritu na makapagsalita ng karunungan, at sa iba ay makapagsalita ng may kaalaman sa
pamamagitan ng iisang Espiritu.
9 Sa iba naman ay binibigay niya ang pananampalataya sa pamamagitan ng iisang Espiritu at sa iba naman ay kaloob na
magpagaling sa pamamagitan ng iisang Espiritu. 10 Binibigay niya sa iba ang paggawa ng may kapangyarihan, at
propesiya sa iba. Binibigay niya sa iba ang kakayahang masuri ang mga espiritu, sa iba ay iba't ibang uri ng mga wika at
sa iba ay pagbibigay-kahulugan ng mga wika. 11 Ngunit iisang Espiritu ang gumagawa sa lahat ng mga ito, binibigay ang
mga kaloob sa bawat isa, ayon sa pinili niya.
12 Sapagkat ang katawan ay isa at mayroong maraming bahagi at lahat ng bahagi ay nasa iisang katawan, at kay Cristo ito.
13 Sapagkat nabautismuhan tayo sa isang Espiritu sa iisang katawan, maging mga Judio o mga Griego man, maging
nakagapos o malaya, at pinainom ang lahat sa iisang Espiritu.
14 Sapagkat hindi iisang bahagi ang katawan kundi marami. 15 Kung sasabihin ng paa, "Yamang hindi naman ako kamay,
hindi ako bahagi ng katawan," hindi na nga ba ito bahagi ng katawan. 16 At kung sasabihin ng tainga, "Yamang hindi
naman ako mata, hindi na ako bahagi ng katawan", hindi na nga ba ito bahagi ng katawan. 17 Kung ang buong katawan ay
mata, nasaan ang pakiramdam nang pandinig? Kung ang buong katawan ay tainga, nasaan ang pakiramdam nang pang-
amoy?
18 Ngunit isinaayos ng Diyos ang bawat bahagi ng katawan sa kaniyang pagkahugis nito. 19 At kung silang lahat ay pawang
iisang bahagi, nasaan na ang katawan? 20 Kaya ngayon sila ay maraming mga bahagi, ngunit iisang katawan.
21 Hindi sasabihin ng mata sa kamay, "Hindi kita kailangan." Ni sasabihin ng ulo sa paa, "Hindi kita kailangan.". 22 Ngunit
ang mga bahagi ng katawan na parang hindi masyadong marangal ay mahalaga. 23 At ang mga bahagi ng katawan na
iniisip nating hindi masyadong marangal ay binibigyan natin ng mas malaking karangalan, at ang ating mga bahagi na
inaakala nating hindi maganda ay mayroong higit na karangalan. 24 Ngayon, ang ating mga magandang bahagi ay hindi
kailangang ituring ng may karangalan sapagkat mayroon na silang halaga. Ngunit pinagsama-sama ng Diyos ang lahat ng
bahagi at binigyan niya ng higit na karangalan ang mga nagkukulang nito.
25 Ginawa niya ito upang walang maging pagkakabaha-bahagi sa loob ng katawan, ngunit upang pangalagaan ng mga
bahagi ang bawat isa na may parehong pagmamahal. 26 At kung ang isang bahagi ay nagdurusa, ang lahat ng mga bahagi
ay sama-samang magdurusa. O kung ang isa namang bahagi ay naparangalan, ang lahat ng bahagi ay sama-samang
magsasaya. 27 Ngayon, kayo ang katawan ni Cristo at ang bawat isa ay bahagi nito.
28 At hinirang ng Diyos sa iglesya, una ay ang mga apostol, pangalawa ay mga propeta, pangatlo ay mga guro, ang mga
gumagawa ng mga makapangyarihang gawa, mga kaloob ng pagpapagaling, mga nagbibigay ng tulong, mga gumagawa
sa gawain ng pamamahala, at ang mga may iba't ibang uri ng wika. 29 Tayong lahat ba ay mga apostol? Tayong lahat ba ay
mga propeta? Tayong lahat ba ay mga guro? Tayong lahat ba ay gumagawa ng mga makapangyarihang gawa?
30 May mga kaloob ba tayong lahat ng pagpapagaling? Nagsasalita ba tayong lahat sa iba't ibang wika? Nagpapaliwanag ba
tayong lahat ng mga iba't ibang wika? 31 Masigasig ninyong hanapin ang mas higit na mga kaloob. At ipapakita ko sa inyo
ang napakahusay na paraan.

Chapter 13

1 Ipagpalagay na nakapagsasalita ako ng mga wika ng mga tao at ng mga anghel. Ngunit kung wala akong pag-ibig, ako ay
gaya lang ng isang batingaw na maingay o ng isang pompiyang na umaalingawngaw. 2 Ipagpalagay na mayroon akong
kaloob ng propesiya at nauunawaan ang lahat ng lihim na katotohanan at kaalaman, at mayroon ako ng lahat ng
pananampalataya sa ganoon ay napapalipat ko ang mga bundok. Ngunit kung ako ay walang pag-ibig, ako ay walang
kabuluhan. 3 At ipagpalagay na naibibigay ko ang lahat ng nasa akin upang maipakain sa mga mahihirap, at ibigay ko ang
aking katawan upang sunugin. Ngunit kung wala akong pag-ibig, ako ay walang pakinabang.
4 Ang pag-ibig ay mapagpasensya at magandang loob. Ang pag-ibig ay hindi naiinggit o nagyayabang. Hindi
mapagmataas, 5 o hindi marahas. Hindi makasarili, hindi madaling magalit, ni nagkikimkim ng bilang na mga kamalian. 6
Hindi nagsasaya sa kalikuan. Sa halip, nagsasaya sa katotohanan. 7 Ang pag-ibig ay kinakaya ang lahat ng mga bagay,
pinaniniwalaan ang lahat, at nagtitiwala sa lahat ng mga bagay, at tinitiis ang lahat ng mga bagay.
8 Ang pag-ibig ay hindi nagwawakas. Kung mayroon mang mga propesiya, ang mga ito ay lilipas. Kung mayroon mang
pagsasalita ng wika, ang mga ito ay hihinto, at kung may kaalaman ito ay lilipas. 9 Sapagkat nalalaman natin ng bahagya

at nakapagpapahayag din tayo ng ng propesiya ng bahagya. 10 Ngunit kapag ang kaganapan ay dumating na, ang alin
mang hindi ganap ay lilipas.
11 Noong ako ay bata pa, ang salita ko ay tulad ng isang bata. Ang isip ko ay tulad ng isang bata, nagdadahilan ako na tulad
ng isang bata. Ngunit ng ako ay nasa hustong gulang na, iniwan ko na ang mga bagay ng pagiging isip-bata. 12 Sa ngayon
ang nakikita natin sa salamin ay tila madilim na larawan, ngunit pagkatapos ay mukhaan na. Ngayon ay nalalaman ko
ang bahagya, ngunit sa pang-hinaharap lubusan ko ng malalaman na gaya ng lubos na pagkakilala sa akin. 13 Ngunit
ngayon ang tatlong ito ay mananatili, ang pananampalataya, pag-asa sa hinaharap, at pag-ibig. Ngunit ang higit sa lahat
ng mga ito ay ang pag-ibig.

Chapter 14

1 Magsumikap na matamo ang pag-ibig at maging masigasig sa mga kaloob ng Espiritu, lalung-lalo na upang maaari
kayong makapagpahayag ng propesiya. 2 Sapagkat ang sinumang nagsasalita ng ibang wika ay hindi nakikipag-usap sa
mga tao kundi sa Diyos. Sapagkat walang sinuman ang nakakaunawa sa kaniya dahil siya ay nagsasalita ng mga lihim na
bagay sa Espiritu. 3 Ngunit ang sinumang nagpapahayag ng propesiya ay nagsasalita sa mga tao upang patibayin sila,
upang palakasin ang kanilang loob, at upang sila ay aliwin. 4 Pinalalakas ng sinumang nagsasalita ng ibang wika ang
kaniyang sarili, ngunit pinalalakas ng sinumang nagpapahayag ng propesiya ang iglesiya.
5 Ngayon nais kong magsalita kayong lahat sa iba't ibang mga wika. Ngunit mas higit pa riyan, nais kong
makapagpapahayag kayo ng propesiya. Higit na dakila ang sinumang nagpapahayag ng propesiya kaysa sa sinumang
nagsasalita ng iba't ibang mga wika (maliban kung may magbibigay ng kahulugan), upang mapalakas ang iglesiya. 6
Ngunit ngayon, mga kapatid, kung papariyan ako sa inyo na nagsasalita ng iba't ibang mga wika, paano ako
makapagbibigay ng pakinabang sa inyo? Hindi ko kaya, maliban kung magsasalita ako sa inyo nang may pagpapahayag, o
kaalaman, o propesiya, o pagtuturo.
7 Kung ang mga instrumento na walang buhay gaya ng plauta o ng alpa ay walang tunog na pagkakakilanlan, paano
malalaman ng sinuman kung anong instrumento ang tinutugtog? 8 Sapagkat kung hinihipan ang trumpeta sa hindi tiyak
na tunog, paano malalaman ng sinuman kung kailan ang oras para humanda sa pakikipaglaban? 9 Kagaya din ito sa inyo.
Kung magwiwika kayo ng salitang hindi naiintindihan, paano mauunawaan ng sinuman ang inyong sinabi? Magsasalita
kayo at walang sinuman ang makakaunawa sa inyo.
10 Walang dudang maraming magkakaibang wika sa mundo, at lahat ay may kahulugan. 11 Ngunit kung hindi ko alam ang
kahulugan ng wika, magiging dayuhan ako sa tagapagsalita, at magiging dayuhan din sa akin ang tagapagsalita.
12 Gayon din naman sa inyo. Yamang sabik kayo para sa mga pagpapahayag ng Espiritu, maging masigasig upang
sumagana sa pagpapalakas ng iglesiya. 13 Kaya kailangang manalangin ang sinumang nagsasalita ng ibang wika na
maaari niyang ipaliwanag ito. 14 Sapagkat kung mananalangin ako sa ibang wika, nananalangin din ang aking espiritu,
ngunit walang pakinabang ang aking pag-iisip.
15 Ano ang dapat kong gawin? Mananalangin ako sa pamamagitan ng aking espiritu, ngunit mananalangin din ako sa
pamamagitan ng aking pag-iisip. Ako ay aawit sa pamamagitan ng aking espiritu, at aawit din ako sa pamamagitan ng
aking pag-iisip. 16 O kaya'y pinupuri ninyo ang Diyos sa pamamagitan ng espiritu, paano magsasabi ng "Amen" ang
tagalabas kapag kayo ay nagpapasalamat, kung hindi niya alam kung ano ang inyong sinasabi?
17 Sapagkat tiyak na kayo ay nagpasalamat ng sapat, ngunit hindi napalakas ang ibang tao. 18 Nagpapasalamat ako sa Diyos
na ako ay nagsasalita ng iba't ibang wika nang higit pa sa inyong lahat. 19 Ngunit sa iglesiya mas gugustuhin kong
magsalita ng limang salita sa aking pang-unawa upang turuan ko ang iba, kaysa sampung libong salita sa ibang wika.
20 Mga kapatid, huwag maging mga bata sa inyong pag-iisip. Sa halip, kung tungkol sa kasamaan, maging gaya ng mga
sanggol. Ngunit maging ganap sa inyong pag-iisip. 21 Sa kautusan ito ay nasusulat, "Sa pamamagitan ng mga taong may
ibang wika at sa pamamagitan ng mga bibig ng mga dayuhan ako ay magsasalita sa mga taong ito. Kahit hindi nila ako
pakikinggan," sabi ng Panginoon.
22 Samakatwid ang pagsasalita sa iba't ibang wika ay isang palatandaan, hindi sa mga mananampalataya, kundi sa mga
mananampalataya. Ngunit ang pagpapahayag ng ppropesiya ay isang palatandaan, hindi para sa mga hindi
mananampalataya kundi sa mga mananampalataya. 23 Samakatuwid, kung ang buong iglesya ay magsasama-sama at
magsasalitang lahat ng iba't ibang wika, at may mga tagalabas at hindi mananananampalatayang pumasok, hindi ba nila
sasabihin na kayo ay nababaliw?
24 Ngunit kung kayong lahat ay nagpapahayag at may isang hindi mananampalataya o tagalabas na pumasok,
mahihikayat siya sa pamamagitan ng lahat ng kaniyang maririnig. Masisiyasat siya sa pamamagitan ng lahat ng nasabi. 25
Mailalantad ang mga lihim ng kaniyang puso. Bilang kalalabasan, magpapatirapa siya at sasamba sa Diyos. Kaniyang
ihahayag na ang Diyos ay tunay na nasa inyong kalagitnaan.
26 Ano nga ang susunod mga kapatid? Kung magsasama-sama kayo, ang bawat isa ay may salmo, may katuruan, may
pahayag, may pagsasalita sa wika, o may pagpapaliwanag. Gawin ninyo ang lahat ng bagay upang mapatatag ang iglesya.
27 Kung mayroon mang nagsasalita sa iba't ibang wika, hayaan na may dalawa o tatlo, at magsalitan ang bawat isa. At

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

dapat na mayroong magpaliwanag sa kung ano ang nasabi. [28] Ngunit kung walang magpapaliwanag, manahimik na
lamang ang bawat isa sa iglesya. Hayaang magsalita ang bawat isa sa kaniyang sarili at sa Diyos.
[29] Hayaang magsalita ang dalawa o tatlong propeta at ang iba na makinig ng may pagkaalam sa kung ano ang nasabi. [30]
Ngunit kung may kaalaman na naibigay sa isa sa mga nakaupo sa pagtitipon, manahimik ang nagsasalita.
[31] Sapagkat ang bawat isa sa inyo ay maaring magpahayag ng isa-isa upang matuto ang bawat isa at ang lahat ay
mapalakas. [32] Sapagkat ang mga espiritu ng mga propeta ay napapasailalim sa pamamahala ng mga propeta. [33] Sapagkat
ang Diyos ay hindi Diyos ng kalituhan kundi ng kapayapaan. Gaya ng lahat ng nasa iglesya ng mga mananampalataya,
[34] dapat manahimik ang mga kababaihan sa mga iglesya. Sapagkat hindi sila pinahihintulutang magsalita. Sa halip, dapat
silang magpasakop tulad ng sinasabi sa kautusan. [35] Kung mayroon man silang nais matutuhan, hayaan silang magtanong
sa kanilang mga asawa sa tahanan. Sapagkat nakakahiya para sa isang babae ang magsalita sa iglesya. [36] Nagmula ba sa
inyo ang salita ng Diyos? Kayo lamang ba ang naabot nito?
[37] Kung mayroon man ang nag-iisip sa sarili niya na isa siyang propeta o espiritwal, dapat niyang kilalanin na ang mga
bagay na isinulat ko sa inyo ay ang mga kautusan ng Panginoon. [38] Ngunit kung may sinumang hindi kumikilala nito,
huwag siyang kilalanin.
[39] Kaya mga kapatid, masigasig ninyong mithiin ang magpahayag ng propesiya at huwag pagbawalan ang sinuman sa
pagsasalita sa iba't ibang mga wika. [40] Ngunit gawin ang lahat na may angkop at kaayusan.

Chapter 15

[1] Ngayon aking pina-aalala sa inyo, mga kapatid, ang ebanghelyo na aking ipinangaral sa inyo, na inyong tinanggap at
tinatayuan. [2] Sa pamamagitan ng ebanghelyong ito kayo ay naligtas, kung kayo ay hahawak na mabuti sa mga salita na
aking ipinangaral sa inyo, maliban lang kung kayo ay naniwala ng walang kabuluhan.
[3] Sapagkat binigay ko sa inyo ang pinakamahalaga na aking tinanggap: na si Cristo ay namatay alang-alang sa ating mga
kasalanan ayon sa mga kasulatan, [4] na siya ay inilibing, at siya ay nabuhay noong ikatlong araw ayon sa mga kasulatan.
[5] At na siya ay nagpakita kay Cefas, at pagkatapos sa Labindalawa. [6] Pagkatapos siya ay nagpakita sa mahigit limandaan
na mga kapatid ng paminsan. Karamihan sa kanila ay buhay pa, ngunit ang ilan ay natulog na. [7] At pagkatapos siya ay
nagpakita kay Santiago, at sa lahat ng mga apostol.
[8] Kahulihulihan sa lahat, siya ay nagpakita sa akin, katulad ng isang sanggol na ipinanganak na hindi pa napapanahon.
Sapagkat ako ang pinakahamak sa lahat ng mga apostol. Ako ay hindi karapat-dapat na tawaging apostol, [9] sapagkat
inusig ko ang iglesya ng Diyos.
[10] Ngunit sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos ako ay naging ako, at ang kaniyang biyaya sa akin ay hindi nawalan ng
kabuluhan. Sa halip, ako ay mas nagtrabaho ng higit sa kanila. Ngunit hindi ako iyon, kundi ang biyaya ng Diyos na nasa
akin. [11] Kaya kahit na ako o sila man, kami ay nangaral at naniwala kayo.
[12] Ngayon kung si Cristo ay naipahayag na nabuhay mula sa mga patay, paanong sinasabi ng ilan sa inyo na walang
pagkabuhay muli sa mga patay? [13] Ngunit kung walang pagkabuhay muli sa mga patay, maging si Cristo ay hindi muling
nabuhay. [14] At kung si Cristo ay hindi muling nabuhay, ang aming pangangaral ay walang kabuluhan at ang
pananampalataya rin ninyo ay walang kabuluhan.
[15] At kami ay makikitang hindi tunay na saksi patungkol sa Diyos, sapagkat kami ay nagpatotoo ng laban sa Diyos,
sinasabing nabuhay muli si Cristo, ngunit hindi naman. [16] Sapagkat kung ang mga patay ay hindi bubuhayin, kahit si
Cristo hindi na rin sana binuhay. [17] At kung hindi nabuhay muli si Cristo, ang inyong pananampalataya ay walang
kabuluhan at kayo ay nanatili pa rin sa inyong mga kasalanan.
[18] At kung magkaganun ang mga namatay kay Cristo ay napahamak rin. [19] Kung sa buhay lang na ito tayo umaasa para sa
pang-hinaharap kay Cristo, sa lahat ng mga tao, tayo na ang pinakakawawa.
[20] Ngunit ngayon si Cristo ay binuhay mula sa mga patay, ang unang bunga ng mga namatay na. [21] Sapagkat ang
kamatayan ay dumating sa pamamagitan ng isang tao, at sa pamamagitan rin ng isang tao dumating ang pagkabuhay sa
mga patay.
[22] Sapagkat gaya kay Adan ang lahat ay mamamatay, gaya din kay Cristo ang lahat ay mabubuhay. [23] Ngunit ayon sa
pagkakasunod-sunod ng bawat isa: Si Cristo, ang pangunahin sa mga bunga, at pagkatapos ang mga nakabilang kay
Cristo ay bubuhaying muli sa kaniyang pagdating.
[24] Pagkatapos darating ang wakas, kapag nailipat na ni Cristo ang kaharian sa Diyos Ama. Ito ay kapag kaniyang binuwag
na ang lahat ng paghahari at lahat ng kapamahalaan at kapangyarihan. [25] Sapagkat dapat na Siya ay maghari hanggang
maipasakop ang lahat ng mga kaaway sa ilalim ng kaniyang mga paa.
[26] Ang huling kaaway na sisirain ay ang kamatayan.
[27] Sapagkat "inilagay niya ang lahat sa ilalim ng kaniyang mga paa." Ngunit kapag sinasabi, "inilagay niya ang lahat," ito
ay maliwanag na hindi kasama ang naglagay ng lahat na ipinasakop sa kaniya. [28] Kapag ang lahat ay naipasakop na sa
kaniya, ang Anak mismo ay magpapasakop doon sa nagpailalim ng lahat sa kaniya. Ito ay mangyayari upang ang Diyos
Ama ay maging lahat sa lahat.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[29] Kung hindi nga, anong gagawin ng mga nabautismuhan para sa mga patay? Kung ang mga patay ay hindi na talaga
bubuhayin, bakit nagpapabautismo para sa kanila? [30] At bakit kami ay nanganganib bawat oras?
[31] Mga kapatid, sa aking pagmamalaki sa inyo, na kung anong mayroon ako kay Cristo Jesus na ating Panginoon, aking
ipinahahayag ito: araw araw ako ay namamatay. [32] Ano ang aking pakinabang, mula sa isang makataong pananaw, kung
ako ay nakikipaglaban sa mga mababangis sa Efeso, kung ang mga patay ba ay hindi na bubuhayin? "Kumain na lang
tayo at uminom sapagkat kinabukasan tayo ay mamamatay."
[33] Huwag kayong padaya: "Ang masasamang kasama ay sumisira ng mabubuting ugali." [34] Magpakahinahon kayo!
Mamuhay ng matuwid! Huwag ng magpatuloy na magkasala. Sapagkat ang ilan sa inyo ay walang kaalaman sa Diyos.
Sinasabi ko ito upang mahiya kayo.
[35] Ngunit may magsasabi, "Paano bubuhayin ang mga patay? At anong klaseng katawan mayroon sila sa pagparito nila?" [36]
Kayo ay mga mangmang! Anumang inyong itinanim ay hindi ito lalago maliban sa ito ay mamamatay.
[37] At anumang inyong itinanim ay hindi gaya ng puno ng katawang kalalabasan, kundi binhi pa lang. Ito ay maaring trigo
o ibang tanim. [38] Ngunit ang Diyos ang magbibigay ng katawan nito ayon sa pagpili niya, at ang bawat binhi ay may
sariling katawan. [39] Hindi lahat ng laman ay magkakatulad. Sa halip, mayroong isang laman ang taong mga nilalang, at
ibang laman naman para sa mga hayop, at ibang laman naman para sa mga ibon, at iba rin para sa mga isda.
[40] Mayroon din namang mga katawang panlangit at mga katawang panlupa. Ngunit ang kaluwalhatian ng katawang
panlangit ay natatangi at ang kaluwalhatian ng panlupa ay naiiba. [41] Mayroong iisang kaluwalhatian ang araw, at may
ibang kaluwalhatian ang buwan, at may ibang kaluwalhatian ang mga bituin. Sapagkat naiiba ang isang bituin sa
kaluwalhatian ng ibang bituin.
[42] Kaya gayundin, ang muling pagkabuhay ng mga patay. Ang nailibing ay nasisira at ang muling binuhay ay hindi
nasisira. [43] Inilibing ito sa kalapastanganan at binuhay sa kaluwalhatian. Inilibing ito sa kahinaan at naibangon sa
kapangyarihan. [44] Inilibing ito sa likas na katawan at binuhay sa espiritwal na katawan. Kung mayroong likas na
katawan, mayroon ding espiritwal na katawan.
[45] Kaya ito din ay naisulat, "Naging buhay na kaluluwa ang unang tao na si Adan." Naging espiritu na nagbibigay-buhay
ang huling Adan. [46] Ngunit hindi unang dumating ang espiritwal kundi ang likas, pagkatapos niyon ay ang espiritwal.
[47] Ang unang tao ay sa mundo na gawa sa alabok. Ang pangalawang tao ay mula sa langit. [48] Gaya ng isang taong gawa
mula sa alabok, ganoon din ang mga gawa mula sa alabok. Gaya ng taong mula sa langit, ganoon din ang mga taong mula
sa langit. [49] Gaya natin na isinilang sa larawan ng tao na mula sa alabok, atin ding madadala ang larawan ng taong mula
sa langit.
[50] Ngayon sinasabi ko ito, mga kapatid, na ang laman at dugo ay hindi maaring magmana ng kaharian ng Diyos. Ni ang
mga nasisira ay hindi magmamana ng hindi nasisira. [51] Tingnan ninyo! Sinasabi ko sa inyo ang lihim na katotohanan:
Tayong lahat ay hindi mamamatay ngunit tayong lahat ay mababago.
[52] Tayong ay mababago sa isang iglap, sa isang kisap-mata, sa huling trumpeta. Sapagkat tutunog ang trumpeta at
babangon ang lahat ng namatay na hindi na nasisira at tayo ay mababago. [53] Sapagkat itong nasisira ay dapat mailagay sa
hindi nasisira at ang namamatay na ito ay dapat mailagay sa hindi namamatay.
[54] Ngunit kung itong nasisira ay nailagay sa hindi nasisira at ang namamatay na ito ay mailalagay sa hindi namamatay,
mangyayari ang tungkol sa kasabihang naisulat, "Nilamon ang kamatayan ng pagtatagumpay." [55] "Kamatayan, nasaan ang
iyong tagumpay? Kamatayan, nasaan ang iyong kamandag?"
[56] Ang kamandag ng kamatayan ay kasalanan at ang kapangyarihan ng kasalanan ay ang kautusan. [57] Ngunit salamat sa
Diyos, na siyang nagbibigay sa atin ng tagumpay sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo!
[58] Kaya nga, aking mga minamahal na kapatid, maging matatag kayo at huwag patitinag. Lagi kayong managana sa
gawain ng Panginoon, dahil alam ninyong ang inyong gawain sa Panginoon ay hindi mawawalan ng kabuluhan.

Chapter 16

[1] Ngayon tungkol sa koleksiyon para sa mga mananampalataya, gaya ng iniutos ko sa mga iglesia sa Galacia, ay inyo ding
gawin. [2] Sa unang araw ng linggo, ang bawat isa sa inyo ay magtabi ng anumang bagay at ipunin ninyo, ayon sa inyong
makakaya. Gawin ninyo ito upang pagpunta ko diyan ay wala ng kokolektahin.
[3] At kung ako ay makarating, ang sinuman ang inyong pahintulutan, ay aking ipapadala na kasama ng mga liham upang
dalhin ang inyong mga handog sa Jerusalem. [4] At kung ito ay nararapat para sa akin na pumunta doon, sila'y pupuntang
kasama ko.
[5] Ngunit ako ay pupunta sa inyo, kapag dumaan ako sa Macedonia. Sapagkat dadaan ako sa Macedonia. [6] Marahil ako ay
mananatili na kasama ninyo o kahit magpalipas ako hanggang sa taglamig, upang ako ay inyong matulungan sa aking
paglalakbay, saan man ako pumunta.
[7] Sapagkat hindi ko nais makita kayo ngayon sa maikling panahon. Ngunit umaasa akong makakagugol ako sa inyo ng
mahabang panahon, kung papahintulutan ng Panginoon. [8] Ngunit mananatili ako sa Efeso hanggang sa Pentecostes, [9]
sapagkat may isang maluwang na pintuan ang nabuksan para sa akin, at doon ay maraming kaaway.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[10] Ngayon kung darating si Timoteo, tingnan ninyo siya na wala siyang dahilang matakot habang kasama ninyo, sapagkat
ginagawa niya ang gawain ng Panginoon, na gaya ng aking ginagawa. [11] Huwag hayaang hamakin siya ninuman.
Tulungan ninyo siyang maging mapayapa sa kaniyang daan, upang siya ay makapunta sa akin. Sapagkat inaasahan kong
pagpunta niya dito kasama niya ang mga kapatid. [12] Ngayon tungkol sa ating kapatid na si Apolos. Matindi kong
hinihimok na bisitahin niya kayo na kasama ang mga kapatid. Ngunit nakapagpasiya siyang hindi makakapunta ngayon.
Gayunman, siya ay pupunta kapag magkaroon siya ng pagkakataon.
[13] Maging mapagmatiyag, at maging matatag sa pananampalataya, kumilos gaya ng mga lalaki, maging malakas. [14] Ang
lahat na inyong ginagawa ay gawin sa pag-ibig.
[15] Alam ninyo ang sambahayan ni Estefanas. Alam ninyo na sila ang mga unang sumampalataya sa Acaya, at kanilang
itinalaga ang kanilang mga sarili sa paglilingkod sa mga mananampalataya. Ngayon, hinihikayat ko kayo, mga kapatid, [16]
na magpasakop sa mga taong tulad nila, at sa bawat isa na tumutulong sa gawain at gumagawa kasama namin.
[17] At nagagalak ako sa pagdating nina Estefanas, Fortunato at Acaico. Sila ang nagpuno sa inyong kawalan. [18] Sapagkat
pinalakas nila ang aking espiritu at pati ang sa inyo. Kaya, kilalanin ninyo ang mga taong kagaya nito.
[19] Binabati kayo ng mga iglesiya sa Asya. Binabati rin kayo nina Aquila at Prisca sa Panginoon, kasama ang iglesiya na
nasa kanilang tahanan. [20] Binabati kayo ng lahat na mga kapatid. Batiin ninyo ang bawat isa ng banal na halik.
[21] Ako, si Pablo, ang nagsulat nito sa aking sariling kamay. [22] Kung sinuman ang hindi umiibig sa Panginoon, sumakaniya
ang sumpa. Aming Panginoon, pumarito ka na! [23] Ang biyaya ng Panginoong Jesus ang sumainyo. [24] Ang aking pag-ibig
nawa ang sumainyong lahat kay Cristo Jesus.

2 Corinthians

Chapter 1

[1] Ako si Pablo na apostol ni Jesu-Cristo dahil sa kalooban ng Diyos, at si Timoteo na ating kapatid, para sa iglesya ng Diyos
na nasa Corinto at sa lahat ng mga mananampalataya sa buong rehiyon ng Acaya. [2] Sumainyo nawa ang biyaya at
kapayapaan mula sa Diyos na ating Ama at ng Panginoong Jesu-Cristo.
[3] Nawa ang Diyos at Ama ng ating Panginoong Jesu-Cristo ay mapapurihan. Siya ang Ama ng mga awa at ang Diyos ng
lahat ng kaalliwan. [4] Ang Diyos ang nagbibigay ng kaginhawaan sa atin sa lahat ng ating mga pagdurusa, upang
mabigyan natin ng kaaliwan ang lahat ng nagdurusa. Makakapagbigay tayo ng aliw sa iba kung paano tayo binigyang
aliw ng Diyos.
[5] Sapagkat kung paano nananagana ang paghihirap ni Cristo para sa atin, ganoon din nananagana ang kaaliwan na
aming nararanasan mula kay Cristo. [6] Ngunit kung kami ay nagdurusa, ito ay para sa inyong kaaliwan at kaligtasan. At
kung kami ay naaaliw, ito ay parasa inyong kaaliwan. Ang inyong kaaliwan ay mabisa kung ibabahagi ninyo nang may
tiyaga ang mga paghihirap na atin ding naranasan. [7] At ang aming pagtitiwala para sa inyo ay tiyak. Alam namin na
habang nakikihati kayo sa paghihirap, nakikihati din kayo sa kaaliwan.
[8] Dahil ayaw namin na hindi ninyo malaman, mga kapatid, ang tungkol sa kaguluhang naranasan namin sa Asya. Kami ay
labis na nabigatan nang higit sa aming makakaya, na halos hindi na kami umasang mabuhay pa. [9] Sa katunayan,
hinatulan na kami ng kamatayan. Ngunit iyon ay upang hindi kami magtiwala sa aming mga sarili, kundi sa Diyos na
bumubuhay sa mga patay. [10] Siya ang nagligtas sa amin sa malagim na kamatayan, at ililigtas niya kaming muli. Inilagay
na namin ang aming pagtitiwala sa kaniya na ililigtas niya kaming muli.
[11] Gagawin niya ito habang tinutulungan ninyo kami sa pamamagitan ng inyong panalangin. At marami ang
magpapasalamat para sa amin para sa pagpapala na ibinigay sa amin sa pamamagitan ng panalangin ng marami.
[12] Ipinagmamalaki namin ito: ang patotoo ng aming budhi. Dahil sa malinis na hangarin at katapatan sa Diyos kaya kami
namuhay sa mundo. Ginawa namin ito lalong lalo na sa inyo, at hindi sa karunungan ng mundo, ngunit sa halip sa biyaya
ng Diyos. [13] Hindi kami sumulat sa inyo ng ano mang bagay na hindi niyo mababasa o maiintindihan. Ako ay nagtitiwala [14]
na naintindihan na ninyo kami ng bahagya. At nagtitiwala ako na sa araw ng ating Panginoong Jesus, kami ay inyong
ipagmamalaki, katulad ng pagmamalaki namin sa inyo.
[15] Dahil nagtitiwala ako tungkol dito, nais kong una kayong puntahan, upang matanggap ninyo ang pakinabang ng
dalawang pagbisita. [16] Balak kong bumisita sa inyo sa pagpunta ko sa Macedonia. Pagkatapos nais kong bumisita muli sa
inyo sa aking paglalakbay galing Macedonia at upang matulungan ninyo ako sa pagpunta ko sa Judea.
[17] Nang nag-iisip ako ng ganito, nag-aalinlangan ba ako? Binalak ko ba ang mga bagay ayon sa pamantayan ng mga tao,
upang masabi ko ang "Oo, oo" at "Hindi, hindi" ng sabay? [18] Ngunit kung paanong ang Diyos ay tapat, hindi natin
sasabihin ng sabay ang "Oo" at "Hindi."
[19] Dahil si Jesu-Cristo na Anak ng Diyos na ipinahayag namin nina Silvanus at Timoteo sa inyo, ay hindi "Oo" at "Hindi."
Kundi laging "Oo". [20] Dahil ang lahat ng mga pangako ng Diyos ay "Oo" sa kaniya. Kaya sa pamamagitan din niya,
magsasabi tayo ng "Amen" sa kaluwalhatian ng Diyos.
[21] Ngayon ang Diyos na nagpatibay sa amin at sa inyo kay Cristo, at kaniya tayong sinugo. [22] Nilagay niya ang kaniyang
tatak sa atin at ibinigay ang Espiritu sa ating mga puso bilang katiyakan sa kung ano ang ibibigay niya sa atin pagkatapos.
[23] Sa halip, tumawag ako sa Diyos upang maging saksi para sa akin na ang dahilan ng hindi ko pagpunta sa Corinto ay
upang matulungan ko kayo. [24] Ito ay hindi dahil sa sinusubukan namin kayong pangunahan kung ano ang dapat sa

inyong paniniwala. Sa halip, kami ay gumagawa kasama ninyo para sa inyong kagalakan, habang kayo ay naninindigan sa inyong pananampalataya.

Chapter 2

1 Kaya pinasya ko sa aking sarili na huwag na muling pumunta sa inyo nang nakakasakit. 2 Kung nagdulot ako sa inyo ng sakit, sino pa ba ang makapagpapasaya sa akin kundi ang mga nasaktan ko?
3 Sumulat ako gaya ng aking ginawa upang sa aking pagpunta sa inyo ay maaaring hindi na ako masaktan ng mga dapat ay nagbigay ng kagalakan sa akin. Naniniwala ako sa inyo na ang kagalakan na aking nararanasan ay tulad din ng kagalakang mayroon kayo. 4 Dahil sumulat ako sa inyo ng may matinding kapighatian, at may pusong nagdadalamhati, at maraming pagluha. Ayaw kong magdulot sa inyo ng sakit. Sa halip, nais kong malaman ninyo kung gaano kalalim ang pag-ibig na mayroon ako para sa inyo.
5 Kung sino man ang nagdulot ng sakit, hindi niya lamang ito ginawa sa akin, ngunit sa halip—hindi sa nagiging mahigpit ako—ay sa inyong lahat. 6 Ang parusang ito ng nakararami sa taong iyon ay sapat na. 7 Kaya ngayon, sa halip na parusahan, dapat ninyo siyang patawarin at bigyan ng kaaliwan. Gawin ninyo ito upang hindi siya manghina dahil sa labis na kalungkutan.
8 Kaya hinihikayat ko kayo na pagtibayin ninyo ang pag-ibig ninyo para sa kaniya sa harapan ng marami. 9 Ito ang dahilan kaya ako sumulat, upang masubok ko at malaman kung masunurin kayo sa lahat ng bagay.
10 Kung pinatawad ninyo ang sino man, patatawarin ko rin ang taong iyon. Ano man ang aking pinatawad—kung pinatawad ko ang anumang bagay— pinatawad ko ito para sa inyong kapakanan sa harap ni Cristo. Ito ay upang hindi tayo malinlang ni Satanas. 11 Dahil hindi tayo mga mangmang sa kaniyang mga balak.
12 Isang pinto ang binuksan para sa akin ng Panginoon nang ako ay pumunta sa lungsod ng Troas upang maipangaral ang ebanghelyo ni Cristo doon. 13 Kahit pa walang kapayapaan sa aking isipan, dahil hindi ko nahanap doon si Tito na aking kapatid. Kaya iniwan ko sila doon at bumalik sa Macedonia.
14 Ngunit, salamat sa Diyos na laging nagdadala sa atin sa tagumpay kay Cristo. Sa pamamagitan natin, ipinalaganap niya ang mabangong samyo ng kaalaman sa kaniya sa lahat ng dako. 15 Dahil para sa Diyos, tayo ay mabangong samyo kay Cristo, maging sa mga nailigtas at sa mga napapahamak.
16 Sa mga taong napapahamak, ito ay isang samyo mula sa kamatayan para sa kamatayan. Sa mga nailigtas, ito ay isang samyo mula sa buhay para sa buhay. Sino ang karapat-dapat sa mga bagay na ito? 17 Dahil hindi kami tulad ng maraming tao na ipinagbibili ang salita ng Diyos para sa kita. Kundi, sa malinis na layunin, nagsasalita kami kay Cristo, dahil kami ay mga sinugo mula sa Diyos, sa paningin ng Diyos.

Chapter 3

1 Sinisimulan ba naming papurihang muli ang aming mga sarili? Hindi namin kailangan ng mga liham ng rekomendasyon para sa inyo o mula sa inyo, tulad ng ibang tao, hindi ba? 2 Kayo mismo, ang aming liham ng rekomendasyon, nasusulat sa aming mga puso, alam at nababasa sa pamamagitan ng lahat ng tao. 3 At pinakita ninyo na kayo ay liham mula kay Cristo, na ipinadala sa pamamagitan namin. Ito ay naisulat hindi sa tinta kundi sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos na buhay. Hindi ito nasusulat sa tapyas ng bato, kundi sa mga tapyas ng puso ng mga tao.
4 At ito ang tiwala na mayroon kami sa Diyos sa pamamagitan ni Cristo. 5 Wala kaming kakayahan sa aming mga sarili upang angkinin ang anumang bagay na galing mula sa amin. Sa halip, ang aming kakayahan ay mula sa Diyos. 6 ito ang Diyos na siyang gumawa na makaya naming kami ay maging mga lingkod ng isang bagong tipan. Ito ang tipan na hindi isang sulat ngunit ng Espiritu. Dahil ang sulat ay nakamamatay, ngunit ang Espiritu ay nagbibigay ng buhay.
7 Ngayon ang gawa ng kamatayan na nakaukit sa mga salita sa ibabaw ng bato ay dumating ng may kaluwalhatian na ang mga tao sa Israel ay hindi makatingin ng diretso sa mukha ni Moises. Dahil ito sa kaluwalhatiang mayroon sa kaniyang mukha, isang kaluwalhatian na naglalaho. 8 Hindi ba't ang mga gawa ng Espiritu ay siyang higit na maluwalhati?
9 Dahil kung ang paglilingkod ng kahatulan ay may kaluwalhatian, gaano pa kaya nananagana ang paglilingkod ng katuwiran sa kaluwalhatian! 10 Dahil sa katunayan, ang minsang naging maluwalhati ay hindi na naging maluwalhati sa paraang ito, dahil sa kaluwalhatian na humigit dito. 11 Dahil kung ang lumilipas ay may kaluwalhatian, gaano pa ang nananatili sa kaluwalhatian!
12 Dahil mayroon tayong pag-asa, napakatapang natin. 13 Hindi tayo tulad ni Moises, na naglagay ng takip sa kaniyang mukha, upang ang mga tao sa Israel ay hindi makatingin ng tuwid sa katapusan ng isang kaluwalhatian na naglalaho.
14 Ngunit ang kanilang mga isipan ay sarado. Kahit hanggang ngayon sa araw na ito, ang parehong takip sa mukha ay nanatili parin sa pagbasa ng lumang tipan. Hindi ito nabuksan, dahil tanging si Cristo lamang ang nakagawa nito. 15
Ngunit hanggang ngayon, sa tuwing si Moises ay mababasa isang takip ang tinataglay nila sa kanilang mga puso. 16 Ngunit kapag ang isang tao ay bumalik sa Panginoon, ang takip sa mukha ay matatanggal.

[17] Ngayon ang Panginoon ay ang Espiritu. Kung nasaan ang Espiritu ng Panginoon, naroon ang kalayaan. [18] Ngayon tayong lahat na walang takip sa mga mukha ay makikita ang kaluwalhatian ng Panginoon. Binago tayo sa parehong larawan ng kaluwalhatian mula sa isang uri ng antas ng kaluwalhatian tungo sa isa pa, tulad ng mula sa Panginoon, na Espiritu.

Chapter 4

[1] Samakatuwid, dahil kami ay mayroong ganitong ministeryo, at dahil nakatanggap kami ng awa, hindi kami
pinanghinaan ng loob. [2] Sa halip, itinakwil pa namin ang mga kaparaanan na kahiya-hiya at nakatago. Hindi kami
namumuhay sa pandaraya, at hindi namin ginagamit sa maling paraan ang salita ng Diyos. Sa pamamagitan ng
paghahayag ng katotohanan, iminumungkahi namin ang aming sarili para sa budhi ng lahat sa paningin ng Diyos.
[3] Ngunit kung ang ating ebanghelyo ay nakatalukbong, nakatalukbong lamang ito sa mga nawawala. [4] Sa kanilang
kalagayan, ang kanilang mga isip na walang pananampalataya ay binulag ng diyos ng mundong ito. Bilang resulta nito,
wala silang kakayanang makita ang liwanag ng kaluwalhatian ni Cristo, na kalarawan ng Diyos.
[5] Sapagkat hindi namin ipinapangaral ang aming mga sarili, kundi si Cristo Jesus bilang Panginoon, at kami bilang inyong
mga lingkod alang-alang kay Jesus. [6] Sapagkat ang Diyos ang siyang nagsabi, "Ang liwanag ay magniningning mula sa
kadiliman." Siya ay nagliwanag sa aming mga puso, upang ibigay ang liwanag ng kaalaman sa kaluwalhatian ng Diyos sa
presensiya ni Jesu-Cristo.
[7] Ngunit mayroon kaming kayamanan sa loob ng isang sisidlang gawa sa putik, upang maging malinaw na ang lubhang
dakilang kapangyarihan ay nararapat para sa Diyos at hindi sa amin. [8] Nagdurusa kami sa lahat ng bagay, ngunit hindi
nagapi. Naguguluhan, ngunit hindi kami nawalan ng pag-asa. [9] Inuusig kami ngunit hindi pinabayaan. Hinahampas kami
ngunit hindi nasira. [10] Palagi naming dinadala sa aming mga katawan ang kamatayan ni Jesus, nang sa gayon ang buhay
ni Jesus ay maihayag din sa aming mga katawan.
[11] Kaming mga nabubuhay ay laging nahaharap sa kamatayan alang-alang kay Jesus, upang ang buhay ni Jesus ay
maihayag sa aming mga katawang tao. [12] Sa kadahilanang ito, ang kamatayan ay kumikilos sa amin, ngunit ang buhay ay
kumikilos sa inyo.
[13] Ngunit mayroon tayong parehong espiritu ng pananampalataya na ayon sa nasusulat: "Nanampalataya ako, kaya ako ay
nagpahayag." Tayo rin ay nananampalataya, kaya't tayo rin ay nagpapahayag. [14] Alam namin na ang muling bumuhay sa
Panginoong Jesus ay bubuhayin din kaming muli kasama niya. Alam namin na dadalhin niya kami kasama ninyo sa
kaniyang presensya. [15] Ang lahat ay para sa kapakanan ninyo nang sa gayon, habang lumalaganap ang habag sa
maraming tao, ang pasasalamat ay lalong madaragdagan para sa kaluwalhatian ng Diyos.
[16] Kaya hindi kami nasiraan ng loob. Kahit na pinanghihinaan kami sa aming panlabas na katawan, patuloy na
pinalalakas ang amig kalooban sa araw-araw. [17] Sapagkat, ang panandalian at bahagyang pagdadalamhati na ito ay
naghanda sa amin para sa walang hanggang bigat ng kaluwalhatian na hindi masukat. [18] Sapagkat hindi kami tumitingin
sa mga bagay na nakikita, kundi sa mga bagay na hindi nakikita. Ang mga bagay na nakikita ay panandalian, ngunit ang
mga bagay na hindi nakikita ay walang hanggan.

Chapter 5

[1] Alam natin na kung nasira ang ating lupang tahanan na tinitirahan, mayroon tayong tahanan sa langit na ginawa ng
Diyos. Ito ay tirahan na hindi ginawa ng kamay ng tao, kundi walang hanggang tahanan, sa langit. [2] Sapagkat dumaraing
tayo sa katawang lupa na ito, na naghahangad na madamitan ng ating makalangit na tahanan. [3] Hinahangad natin ito
sapagkat sa pamamagitan ng ating pagsuot dito hindi tayo madaratnang hubad.
[4] Sapagkat habang nakatira pa tayo sa toldang ito, tayo ay dumaraing dahil nabibigatan. Ayaw nating matanggalan ng
damit. Sa halip, nais nating madamitan, upang ang katawang namamatay ay mapalitan ng buhay. [5] Ang naghanda sa atin
para sa ganitong pagbabago ay ang Diyos mismo, na nagbigay sa atin ng Espiritu bilang katibayan sa kung ano ang
darating.
[6] Kaya maging laging malakas ang loob. Dapat nating malaman na habang tayo ay nasa katawang-lupa, malayo tayo sa
Panginoon. [7] Sapagkat lumalakad tayo sa pamamagitan ng pananampalataya at hindi sa mga bagay na nakikita. [8] Kaya
mayroon tayong lakas ng loob. Mas pipiliin pa nating iwanan ang katawang ito at manirahan kasama ng Panginoon.
[9] Kaya gawin natin itong layunin, kung tayo man ay nasa ating katawang lupa dito sa mundo o sa langit man, upang
malugod siya. [10] Sapagkat tayo ay haharap sa hukuman ni Cristo, upang ang bawat isa ay makatanggap ng nararapat sa
lahat ng bagay na kaniyang ginawa sa katawan, maging sa mabuti man o masama.
[11] Samakatuwid, sa pagkaalam ng takot sa Panginoon, hinihikayat namin ang mga tao. Malinaw na nakikita ng Diyos kung
sino tayo. Sana ay malinaw din ito sa inyong budhi. [12] Hindi namin kayo hinihikayat muli upang ipakita na kami ay tapat.
Sa halip, ay binibigyan namin kayo ng dahilan upang maipagmalaki ninyo kami, upang may maisasagot kayo sa mga
taong nagmamalaki sa mga panlabas na anyo ngunit hindi sa mga nilalaman ng puso.
[13] Dahil kung kami ay parang wala sa sarili naming kaisipan, para ito sa Diyos. At kung kami ay nasa tamang kaisipan, ito
ay para sa inyong kapakanan. [14] Dahil ang pagmamahal ni Cristo ang nag-uudyok sa amin, sapagkat kami ay sigurado

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

dito: na mayroong isang tao na namatay para sa lahat, kaya ang lahat ay namatay. [15] At namatay si Cristo para sa lahat,
upang ang mga nabubuhay ay hindi na mamuhay para sa kanilang mga sarili. Sa halip dapat silang mamuhay para sa
kaniya na namatay at muling nabuhay.
[16] At dahil dito, mula ngayon, hindi na natin hahatulan ang sinuman ayon sa batayan ng tao, kahit na noong simula ay
ganoon din ang ating pagtingin kay Cristo. Ngunit ngayon hindi na tayo tumitingin sa kanino man sa ganitong paraan. [17]
Sapagkat kung sinuman ang kay Cristo, siya ay isang bagong nilalang. Ang luma ay lumipas na. Tingnan, sila ay naging
bago na.
[18] Ang lahat ng mga bagay na ito ay nagmula sa Diyos. Nakipagkasundo siya sa atin dahil kay Cristo, at binigyan niya tayo
ng ministeryo sa pagkakasundo. [19] Ang ibig sabihin, dahil kay Cristo, ipinagkakasundo ng Diyos ang mundo sa kaniya, at
hindi binilang ang kanilang mga pagkakasala laban sa kanila. Ipinagkakatiwala niya sa atin ang mensahe ng
pakikipagkasundo.
[20] Kaya kami ay itinalaga bilang mga kinatawan ni Cristo, na para bang ang Diyos mismo ang nakikipag-usap sa inyo sa
pamamagitan namin. Ipinakikiusap namin sa inyo, alang-alang kay Cristo: "Makipagkasundo kayo sa Diyos!" [21] Si Jesus ay
ginawa niyang handog para sa ating mga kasalanan. Siya na hindi kailan man nagkaroon ng kasalanan. Ginawa niya ito
upang tayo ay maging katuwiran ng Diyos sa kaniya.

Chapter 6

[1] At kaya, sa sama-samang paggawa, nakikiusap kami sa inyo na huwag tanggapin ang biyaya ng Diyos ng walang
katuturan. [2] Sapagkat sinabi niya, "Sa tamang panahon, ikaw ay aking pinansin, at sa araw ng pagliligtas, ikaw ay aking
tinulungan." Tingnan ninyo, ngayon ang tamang panahon. Ngayon ang araw ng kaligtasan. [3] Hindi kami maglalagay ng
katitisurang bato sa harap ng sino man, sapagkat hindi namin hinahangad na ang aming minesteryo ay humantong sa
pagkasira ng pangalan.
[4] Sa halip, pinatutunayan namin ang aming mga sarili sa pamamagitan ng aming mga ginagawa, na kami ay mga lingkod
ng Diyos. Kami ay mga lingkod niya sa maraming pagtitiis, kapighatian, kagipitan, kahirapan [5] sa panghahagupit,
pagkabilanggo, pagkakagulo, pagtatrabaho ng sobra, mga gabing walang tulog, gutom, [6] sa kalinisan, sa kaalaman,
pagtityaga, kabutihan, sa Espiritu Santo, sa tunay na pag-ibig. [7] Kami ay kanyang mga lingkod sa salita ng katotohanan, sa
kapangyarihan ng Diyos. Mayroon kaming baluti ng katuwiran sa kanan at sa kaliwang kamay.
[8] Gumagawa kami sa karangalan at kahihiyan, sa panlalait at papuri. Kami ay napagbintangan na sinungaling ngunit
kami ay matapat. [9] Kami ay gumagawa na parang mga hindi kilala ngunit kami ay mga kilala pa rin. Gumagawa kami na
parang mamamatay na-- at tingnan ninyo! -- nabubuhay pa rin kami. Gumagawa kami na parang pinarurusahan sa
aming mga gawa, ngunit hindi para hatulan ng kamatayan. [10] Gumagawa kami na parang malulungkot, ngunit kami ay
laging nagagalak. Gumagawa kami na parang naghihirap, ngunit ginagawa naming mayaman ang marami. Gumagawa
kami na parang walang-wala, ngunit mayroon ng lahat ng bagay.
[11] Sinabi na namin ang buong katotohanan sa inyo, mga taga-Corinto, at ang aming puso ay nakabukas. [12] Hindi kami ang
pumigil sa inyong mga puso, ngunit pinigilan kayo ng inyong mga sariling damdamin. [13] Ngayon sa makatarungang
pagpapalitan—nagsasalita ako na parang kayo ay mga anak ko—malawak ninyong buksan ang inyong mga puso.
[14] Huwag kayong makikipag-isa sa mga hindi mananampalataya. Ano ang kaugnayan ng katuwiran sa kasamaan? At
anong kaugnayan mayroon ang ilaw sa kadiliman? [15] Anong kasunduan mayroon si Cristo kay Belial? O anong kabahagi
mayroon ang mga mananampalataya sa mga hindi mananampalataya? [16] At anong kasunduan mayroon sa pagitan ng
templo ng Diyos at sa mga diyus-diyosan? Sapagkat tayo ang templo ng buhay na Diyos, katulad ng sinabi ng Diyos: "Ako
ay mananahan sa kanila at lalakad kasama nila. Ako ang magiging Diyos nila at sila ay magiging bayan ko."
[17] Kaya, "Lumabas kayo mula sa kanilang kalagitnaan, at maihiwalay kayo," sabi ng Panginoon. "Huwag humawak ng
anumang maruming bagay, at tatanggapin ko kayo. [18] Ako ay magiging Ama sa inyo, at kayo ay magiging aking mga anak
na lalaki at babae," sabi ng Panginoong Makapangyarihan.

Chapter 7

[1] Mga minamahal, dahil mayroon tayo ng mga pangakong ito, linisin natin ang ating mga sarili mula sa lahat ng bagay na
nagpaparumi sa ating katawan at espiritu. Sikapin nating maging banal sa pagkatakot sa Diyos.
[2] Gumawa kayo ng lugar para sa amin! Wala kaming ginawan ng mali. Wala kaming sinaktan na kahit sino man o
nagsamantala sa kung sino man. [3] Hindi para husgahan kayo kaya sinabi ko ito. Sapagkat sinabi ko na sa inyo na kayo ay
nasa aming mga puso, para mamatay tayo nang magkasama at mabuhay nang magkasama. [4] Mayroon akong malaking
tiwala sa inyo, at ipinagmamalaki ko kayo. Napuno ako ng kaginhawaan. Nag-uumapaw ang aking kagalakan sa kabila ng
kapighatian.
[5] Nang makarating kami sa Macedonia, walang pahinga ang aming mga katawan. Sa halip, nabagabag kami sa lahat ng
paraan sa maraming kaguluhan sa labas at takot sa kalooban. [6] Ngunit ang Diyos, na nagbibigay kaaliwan sa mga
pinanghihinaan ng loob, ay nagbigay kaaliwan sa amin sa pamamagitan ng pagdating ni Tito. [7] Ito ay hindi lamang sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

pamamagitan ng kaniyang pag dating na inaliw tayo ng Diyos. Ito ay dahil na rin sa kaginhawaang tinanggap ni Tito mula sa inyo. Sinabi niya sa amin ang lubos ninyong pagmamahal, ang inyong pighati, at ang inyong labis na pag-aalala sa akin. Kaya lalo akong nagagalak.
[8] Kahit na naging malungkot kayo dahil sa aking sulat, hindi ko ito pinagsisihan. Ngunit pinagsisihan ko ito nang makita ko na ginawa kayong malungkot ng aking sulat. Ngunit naging malungkot kayo ng sandali lamang. [9] Ngayon, masaya ako, hindi dahil sa kayo ay nagdadalamhati, ngunit dahil sa ang inyong kalungkutan ang naging daan sa inyong pagsisisi. Nakaranas kayo ng kalungkutan mula sa Diyos, kaya hindi nasayang ang inyong pagdurusa dahil sa amin. [10] Sapagkat ang kalungkutan mula sa Diyos ay nagdudulot ng pagsisisi na kumukumpleto sa kaligtasan ng walang panghihinayang. Gayon man, ang kalungkutan sa mundo ay nagdadala ng kamatayan.
[11] Tingnan kung anong matinding determinasyon ang naidulot sa inyo ng kalungkutang mula sa Diyos na ito. Higit na matindi ang matibay na hangad sa inyo para patunayan na kayo ay walang sala. Namuhi kayo sa inyong sarili, natakot kayo, nanabik, nagsikap, at ninais ninyong makita na ang katarungan ay kailangan mangyari! Sa lahat ng bagay pinatunayan niyo ang inyong mga sarili na walang sala sa bagay na ito. [12] Kahit pa sumulat ako sa inyo, hindi ako sumulat para lang sa kapakanan ng mga gumagawa ng mali, ni para sa mga nagdusa sa mali. Sumulat ako para ang inyong pagkamasigasig para sa amin ay maipaalam sa inyo sa paningin ng Diyos.
[13] Ito ay sa pamamagitan nito kaya malakas ang ating loob. Dagdag sa ating sariling kaginhawaan, nagdiriwang rin kami dahil sa kagalakan ni Tito, dahil ang kaniyang espiritu ay lumakas sa pamamagitan ninyong lahat. [14] Dahil kung ipinagmalaki ko sa kaniya ang tungkol sa inyo, hindi ako nahiya. Sa kabilang dako, tulad ng lahat ng bagay na sinabi namin sa inyo ay totoo, ang aming pagmamalaki tungkol sa inyo kay Tito ay napatunayang totoo.
[15] Ang kaniyang pag-ibig sa inyo ay mas higit pa, habang inaalala niya ang pagiging masunurin ninyong lahat, kung paano ninyo siya tinanggap ng may takot at panginginig. [16] Ako ay nagagalak dahil lubos ang aking pagtitiwala sa inyo.

Chapter 8

[1] Nais naming malaman ninyo, mga kapatid, tungkol sa biyaya ng Diyos na naibigay sa mga iglesiya sa Macedonia. [2] Sa panahon ng matinding pagsubok sa pagdadalamhati, ang kasaganahan ng kanilang kagalakan at ang mahigpit na pangangailangan sa kanilang kahirapan ay nagbunga ng matinding kasaganahan ng kagandahang loob.
[3] Sapagkat nagpapatotoo ako na nagbigay sila hanggang sa kanilang makakaya, at labis pa sa kung ano ang kanilang makakaya. At naaayon sa kanilang sariling kalooban [4] nang may matinding pagmamakaawa, sumasamo sila sa amin para sa pagkakataon ng pagbabahagi sa paglilingkod sa mga mananampalataya. [5] Hindi ito nangyari nang gaya sa aming inaasahan. Sa halip, una nilang ibinigay ang kanilang mga sarili sa Panginoon. At ibinigay nila ang kanilang mga sarili sa amin ayon sa kalooban ng Diyos.
[6] Kaya hinimok namin si Tito, na nagsimula ng gawaing ito, upang maisakatuparan ang gawaing ito ng kagandahang loob para sa inyo. [7] Ngunit nanagana kayo sa lahat ng bagay—sa pananampalataya, sa pananalita, sa kaalaman, sa lahat ng kasipagan, at sa inyong pag-ibig para sa amin. Kaya siguraduhin niyo na managana kayo sa mga gawain ng kagandahang loob.
[8] SInasabi ko ito hindi bilang isang utos. Sa halip, sinasabi ko ito upang subukan ang katapatan ng inyong pagmamahal sa pamamagitan ng pagkukumpara nito sa pananabik ng ibang tao. [9] Sapagkat nalalaman ninyo ang biyaya ng ating Panginoong Jesu-Cristo. Kahit na siya ay mayaman, para sa inyong kapakanan siya ay naging mahirap, upang sa pamamagitan ng kaniyang kahirapan kayo ay maaaring maging mayaman.
[10] Sa bagay na ito bibigyan ko kayo ng payo na makakatulong sa inyo. Isang taon ang nakakaraan, hindi lang kayo nagsimulang gumawa ng isang bagay, kundi ninais ninyong gawin ito. [11] Ngayon tapusin ninyo ito. Katulad ng pagsisikap at kagustuhan na gawin ito noon, matapos ninyo rin sana ito, hanggang kaya ninyo. [12] Sapagkat kung kayo ay may pagsisikap na gawin ang gawaing ito, ito ay mabuti at katanggap-tanggap. Nakabatay ito sa kung ano ang mayroon ang isang tao, hindi sa kung ano ang wala sa kaniya.
[13] Sapagkat ang gawaing ito ay hindi upang ang iba ay magaanan at ang iba ay mabigatan. Sa halip, dapat magkaroon ng pagkakapantay-pantay. [14] Ang iyong kasaganaan sa panahong ito ay makapagbibigay sa kung anuman ang kanilang pangangailangan. Ito ay dahil din sa ang kanilang kasaganaan ay maaaring makapagbigay ng iyong pangangailangan, at nang magkaroon ng pagkakapantay-pantay. [15] Katulad ito ng nasusulat: "Ang nananagana ay nawalan ng labis, at ang may kaunti ay hindi nagkulang."
[16] Ngunit salamat sa Diyos, na naglagay sa puso ni Tito nang katulad ng pagmamalasakit na mayroon ako para sa inyo. [17] Sapagkat hindi niya lamang tinanggap ang aming panawagan, ngunit siya rin ay naging napaka-masikap tungkol dito. Dumating siya sa inyo sa kaniyang sariling kagustuhan.
[18] Siya ay ipinadala namin kasama ang kapatid na pinupuri sa lahat ng mga iglesiya sa kaniyang gawa sa pagpapahayag ng ebanghelyo. [19] Hindi lamang ito, ngunit siya rin ang inihalal ng mga simbahan na maglakbay kasama namin sa aming pagangasiwa ng kagandahang loob. Ito ay para sa karangalan ng Panginoon at sa ating pagsusumikap na makatulong.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[20] Kami ay umiiwas na magkaroon ng sino mang magreresklamo tungkol sa amin hinggil sa kagandahang loob na ito na
ating pinangangasiwaan. [21] Iniingatan naming gawin kung ano ang kagalang-galang, hindi lamang sa harap ng
Panginoon, ngunit sa harap din ng mga tao.
[22] Ipinapadala rin namin kasama nila ang isa pang kapatid. Siya ay madalas naming nasubok, at napatunayan naming siya ay masigasig sa maraming gawain. Siya ay higit na masipag na ngayon dahil sa matibay na paniniwala niya sa inyo.
[23] Patungkol naman kay Tito, siya ang aking kasama at kamanggagawa sa inyo. Gayon din naman sa aming mga kapatid,
sila ay ipinadala ng mga iglesia. Sila ay karangalan kay Cristo. [24] Kaya ipakita niyo sa kanila ang inyong pag-ibig, at ipakita
sa mga iglesia ang dahilan ng aming pagmamalaki tungkol sa inyo.

Chapter 9

[1] Tungkol naman sa ministeryo para sa mga mananampalataya, para sa akin ay kalabisan na ang sumulat pa sa inyo. [2]
Alam ko ang tungkol sa inyong hangarin, na ipinagmalaki ko sa mga taga-Macedonia. Sinabihan ko sila na ang Acaya ay naghahanda na mula pa nang nakalipas na taon. Ang inyong pagiging masigasig ay nag-udyok sa karamihan sa kanila na kumilos.
[3] Ngayon ipinadala ko ang mga kapatid upang ang pagmamalaki namin tungkol sa inyo ay hindi mawalan ng kabuluhan,
at upang kayo ay maging handa, gaya ng aking sinabi. [4] Sa halip, kung sino man sa mga taga-Macedonia ang sumama sa akin at madatnan kayong hindi handa, mapapahiya tayo—wala akong sinabi tungkol sa inyo—dahil sa lubos na tiwala sa
inyo. [5] Kaya naisip ko na kinakailangan na himukin ang mga kapatid na pumunta sa inyo at maunang gumawa ng mga kasunduan para sa kaloob na ipinangako ninyo. Ito ay para maging handa bilang isang biyaya, at hindi sapilitan.
[6] Tandaan ninyo ito: kung sino man ang nagtatanim ng kaunti ay mag aani ng kaunti, at kung sino man ang nagtatanim sa
layunin ng pagpapala ay aani ng pagpapala. [7] Bawat isa ay magbigay ayon sa pasiya ng kaniyang puso. Huwag siyang hayaang magbigay na may kalungkutan o napilitan. Sapagkat minamahal ng Diyos ang masayang nagbibigay.
[8] At may kakayahan ang Diyos na paramihin ang bawat pagpapala para sa inyo, upang, palagi, sa lahat ng bagay, magkakaroon kayo ng lahat ng kailangan ninyo. Nang sa gayon maaari kayong gumawa ng mas maraming mabubuting
bagay. [9] Ito ay gaya ng nasusulat: "Ipinamahagi niya ang kaniyang kasaganaan at ibinigay sa mahihirap. Ang kaniyang katuwiran ay magpakailanman."
[10] Ang nagbibigay ng binhi sa nagtatanim at tinapay para sa pagkain, ay magbibigay din at pararamihin ang inyong binhi
para sa pagtatanim. Pararamihin niya ang ani ng inyong katuwiran. [11] Pasasaganahin niya kayo sa lahat ng paraan upang
maging mapagbigay kayo. Magdadala ito ng pasasalamat sa Diyos mula sa amin.
[12] Sapagkat ang pangangasiwa sa gawaing ito ay hindi lang makakatugon sa mga pangangailangan ng mga
mananampalataya. Ito rin ay nagpaparami sa maraming gawaing ng pasasalamat sa Diyos. [13] Dahil sa nasubok na kayo at
napatunayan ng gawaing ito, luluwalhatiin rin ninyo ang Diyos sa pagsunod sa inyong pagpapahayag sa ebanghelyo ni
Cristo. Luluwalhatiin rin ninyo ang Diyos sa kasaganaan ng inyong mayamang handog sa kanila at sa bawat isa. [14]
Nananabik sila sa inyo, at ipinapanalangin nila kayo. Ginagawa nila ito dahil sa napaka dakilang biyaya ng Diyos na nasa
inyo. [15] Sa Diyos nawa ang lahat ng pasasalamat sa kaniyang hindi maipaliwanag na kaloob!

Chapter 10

[1] Akong si Pablo, ay nananawagan sa inyo, sa kababaang loob at kahinahunan ni Cristo. Ako ay mapagpakumbaba kapag
ako ay nasa harap ninyo, ngunit matapang ako sa inyo kapag nasa malayo ako. [2] Nakikiusap ako sa inyo na, kapag ako ay
nasa harapan ninyo, hindi ko kailangang maging matapang at malakas ang loob. Ngunit naisip ko na kailangan kong maging matapang kapag sinagot ko ang mga nag-aakala na namumuhay kami ng naaayon sa laman.
[3] Bagaman kami ay namumuhay sa laman, hindi kami nakikipaglaban ayon sa laman. [4] Dahil ang aming sandata sa aming
pakikipaglaban ay hindi makalaman. Sa halip, mayroon silang dakilang kapangyarihan para wasakin ang mga kuta. Dinadala nila sa wala ang mga maling pangangatuwiran.
[5] Winawasak din namin ang bawat pagmamataas laban sa kaalaman tungkol sa Diyos. Binibihag namin ang lahat ng
kaisipan para sa pagsunod kay Cristo. [6] At naghahanda kami upang parusahan ang bawat gawain ng pagsuway, hanggang
sa ang inyong pagsunod ay maging ganap.
[7] Tingnan ninyo kung ano ang maliwanag na nasa inyong harapan. Kung sino man ang naniwala na siya ay kay Cristo,
sana ay paalalahanan niya ang kaniyang sarili na kung siya ay kay Cristo, ganoon din kami. [8] Dahil kahit na ako ay para
bang nagmamalaki ng labis tungkol sa aming kapangyarihan, na ibinigay ng Panginoon sa amin upang kayo ay pagtibayin at hindi upang kayo ay wasakin, hindi ako mahihiya.
[9] Ayaw kong ipakita na tinatakot ko kayo sa aking mga sulat. [10] Dahil sinasabi ng ibang tao, "Ang kaniyang mga sulat ay
mahalaga at makapangyarihan, ngunit ang kaniyang katawan ay mahina. Ang kaniyang mga salita ay hindi karapat-dapat na pakinggan."
[11] Hayaan nating malamanng mga taong ito na kung ano ang sinasabi namin sa sulat kung kami ay nasa malayo, ay
gagawin rin namin kung kami ay nariyan. [12] Hindi namin gustong ibukod ang aming mga sarili o ikumpara ang aming

mga sarili sa mga pumupuri sa kanilang mga sarili. Ngunit kung susukatin man nila ang kanilang mga sarili sa pamamagitan ng bawat isa at ikumpara ang kanilang mga sarili sa bawat isa, wala silang mga alam.
13 Gayon man, kami ay hindi magmamalaki ng higit sa nararapat. Sa halip, gagawin lang namin sa hangganan na itinakda
sa amin ng Diyos, na umabot hanggang sa inyo. 14 Sapagkat hindi kami naging palalo sa aming mga sarili nang kami ay
pumunta sa inyo. Kami ang naunang pumunta sa inyo para sa ebanghelyo ni Cristo.
15 Hindi kami nagmamalaki ng labis tungkol sa mga gawain ng iba. Sa halip, umaasa kami na kasabay ng paglago ng
inyong pananampalataya ay mas lalo pang lalawak ang lugar ng ating gawain, at nananatili sa dapat nitong hangganan. 16
Umaasa kami para dito, upang maaari naming ipangaral ang ebanghelyo kahit na sa mga rehiyon na lampas sa inyo.
Hindi namin ipagmamalaki ang tungkol sa gawain na ginagawa sa lugar ng iba.
17 "Ngunit hayaan ang nagmamalaki, na magmalaki sa Panginoon." 18 Sapagkat hindi ang sinasang-ayunan ng kanyang
sarili ang sasang-ayunan. Sa halip, siya na sinasang-ayunan ng Panginoon.

Chapter 11

1 Ninanais ko na pagtiyagaan ninyo ako sa ilan sa aking kamangmangan. Ngunit ako nga ay inyong pinagtitiyagaan! 2
Sapagkat ako ay naninibugho sa inyo. Ako ay may maka-diyos na panibugho sa inyo sapagkat ipinangako ko kayo na
mapangasawa ng isang lalaki. Ako ay nangako na ihaharap kayong dalisay na birhen kay Cristo.
3 Ngunit ako ay natatakot na baka katulad ni Eba, kayo ay malinlang ng ahas sa kaniyang pagiging tuso, at ang inyong
kaisipan ay maaring mailayo sa tapat at dalisay na pananalig kay Cristo. 4 Sapagkat ipagpalagay na may dumating at
ipahayag ang ibang Jesus liban sa aming ipinangaral. O ipagpalagay na kayo ay tumanggap ng ibang espiritu liban sa inyong tinanggap. O ipagpalagay na kayo ay tumanggap ng ibang ebanghelyo liban sa inyong tinanggap. Labis na ninyong pinapayagan ang mga ganitong bagay!
5 Sapagkat sa tingin ko, hindi ako ang pinakamababa sa mga tinatawag na pinakamagagaling na mga apostol. 6 Ngunit
kahit na ako ay hindi nagsanay sa pananalita, ako ay hindi kapos sa kaalaman. Sa bawat pagkakataon at sa lahat ng bagay pinaalam namin ito sa inyo.
7 Ako ba ay nagkasala sa pagpapakababa ko sa aking sarili upang kayo ay maitaas? Sapagkat itinuro ko sa inyo ang
mabuting balita ng Diyos ng walang bayad. 8 Ninakawan ko ang ibang mga iglesia sa pamamagitan ng pagtanggap ko ng
kanilang tulong upang kayo ay aking mapaglingkuran. 9 Noong ako ay na sa inyo at nangangailangan, hindi ako naging
pabigat sa kahit na sino. Sapagkat ang aking mga pangangailangan ay tinugunan ng mga kapatid na galing sa Macedonia. Sa lahat ng bagay iniwasan ko na maging pabigat sa inyo at ipagpapatuloy kong gawin iyon.
10 Gaya ng katotohanan ni Cristo na nasa akin, ang pagmamayabang kong ito ay hindi mapatatahimik sa mga bahagi ng
Acaya. 11 Bakit? Dahil ba hindi ko kayo mahal? Alam ng Diyos na kayo ay aking minamahal.
12 Ngunit ang aking ginagawa, ay gagawin ko rin. Gagawin ko ito upang maputol ang pagkakataon ng mga nagnanais ng
pagkakataon na maging katulad namin sa kanilang mga pinagmamayabang. 13 Sapagkat ang mga ganoong tao ay hindi
totoong apostol at mapanlinlang na mga manggagawa. Sila ay nagpapanggap na mga apostol ni Cristo.
14 At ito ay hindi na nakakagulat sapagkat kahit si Satanas ay nagpanggap na isang anghel ng liwanag. 15 Ito ay hindi labis
na nakagugulat kung ang kaniyang mga alagad ay nagbabalat kayo rin na mga alagad ng katuwiran. Ang kanilang kapalaran ay kung ano ang nararapat sa kanilang mga gawa.
16 Sinasabi ko ulit: Huwag isipin ng kahit na sino man na ako ay mangmang. Ngunit kung ganoon nga ang inyong iniisip,
tanggapin ninyo ako tulad ng isang mangmang upang ako ay makapagyabang ng kaunti. 17 Ang aking sinasabi tungkol sa
mayabang na lakas ng loob na ito ay hindi pinapayagan ng Panginoon ngunit ako ay nagsasalita tulad ng isang
mangmang. 18 Dahil maraming tao ang nagyayabang na naaayon sa laman, ako rin ay magyayabang.
19 Sapagkat masaya ninyong pinagtitiyagaan ang mga mangmang. Kayo mismo ay matatalino! 20 Sapagkat pinagtityagaan
ninyo ang umaalipin sa inyo, kung siya ay nagdudulot ng pagkakabaha-bahagi sa inyo, kung siya ay nanlalamang sa inyo,
kung siya ay nagyayabang, o sinampal niya kayo sa mukha. 21 Nahihiya kong sasabin na kami ay labis na mahihina para
gawin iyon. Ngunit kung magyayabang—ang iba ako ay nagsasalita na tulad ng isang mangmang—ako rin ay magyayabang.
22 Sila ba ay mga Hebreo? Ako rin. Sila ba ay mga Israelita? Ako rin. Sila ba ay mula sa kaapu-apuhan ni Abraham? Ako
rin. 23 Sila ba ay mga alagad ni Cristo? (Ako ay nagsasalita na para bang ako ay wala sa aking tamang pag-iisip.) Lalong
lalo na ako. Ako ay higit na nakaranas ng mabigat na trabaho, sa mas maraming bilangguan, nakaranas ng hindi mabilang na pamamalo, humarap sa panganib ng kamatayan.
24 Mula sa mga Judio nakatanggap ako ng limang "apatnapung latigo binawasan ng isa". 25 Tatlong beses akong pinalo ng
tungkod. Minsang binato. Tatlong beses na nawasak ang barko na aking sinasakyan. nakaranas akong magdamag at
buong araw na nasa karagatan. 26 Ako ay madalas na nasa paglalakbay, nanganib mula sa mga ilog, nanganib mula sa
mga magnanakaw, nanganib mula sa aking mga kababayan, nanganib mula sa mga Gentil, nanganib sa lungsod, nanganib sa ilang, nanganib sa karagatan, nanganib mula sa mapagpanggap na mga kapatid.
27 Ako ay nakaranas ng matinding trabaho at paghihirap, mga gabi na walang tulog, madalas na nagugutom at nauuhaw,
madalas na nag-aayuno, giniginaw at walang maisuot. 28 Bukod pa sa lahat ng ito, araw-araw ang panggigipit sa akin ng

aking pag-aalala sa lahat ng mga iglesiya. Kung sinuman ang nanghihina, ako rin ay nanghihina? [29] Sino ang naging
dahilan ng pagkahulog ng isa sa kasalan, na hindi ako nagalit?
[30] Kung ako ay magyayabang. Ako ay magyayabang tungkol sa mga nagpapakita ng aking kahinaan. [31] Ang Diyos at ang
Ama ng Panginoong Jesus, siya na pinupuri magpakailanman, alam niya na hindi ako nagsisinungaling!
[32] Sa Damascus, ang gobernador sa ilalim ni haring Aretas ay binabantayan ang lungsod ng Damasco upang ako ay huliin.
[33] Ngunit ako ay ibinaba sa bintana sa pader gamit ang basket at ako ay nakatakas mula sa kaniyang mga kamay.

Chapter 12

[1] Dapat akong magyabang, ngunit walang mapapala dito. Ngunit ako ay magpapatuloy sa mga pangitain at mga pahayag
na mula sa Panginoon. [2] Ako ay may kilalang tao kay Cristo, labing apat na taon na ang nakararaan—kung sa katawan o
hindi sa katawan, hindi ko alam, alam ng Diyos— na dinala sa ikatlong langit.
[3] At alam ko na ang taong ito—kung sa katawan o hindi sa katawan, hindi ko alam, alam ng Diyos— [4] na dinala sa paraiso
at narinig ang mga bagay na labis na sagrado na sabihin ng kahit na sino. [5] Para sa tulad ng tao na iyon ako ay
magyayabang. Ngunit para sa akin hindi ako magyayabang, maliban sa aking mga kahinaan.
[6] Kung gusto kong magyabang, hindi ako magiging mangmang sapagkat sasabihin ko ang katotohanan. Ngunit pipigilan
kong magmayabang upang walang mag-isip na ako ay higit sa kung anong nakikita sa akin o naririnig mula sa akin. [7]
Pipigilan ko rin na magmayabang dahil sa hindi pangkaraniwang uri na mga pahayag na iyon. Kung kaya, upang ako ay
hindi mapuno ng pagmamalaki, isang tinik sa laman ang ibinigay sa akin, isang mensahero mula kay Satanas upang ako
ay guluhin at ng ako ay hindi labis na maging mapagmataas.
[8] Tatlong beses akong nagmakaawa sa Panginoon tungkol dito, para tanggalin ito sa akin. [9] At sinabi niya sa akin, "Ang
aking biyaya ay sapat sa iyo, sapagkat ang kapangyarihan ay nagiging ganap sa kahinaan." Kung kaya mas mabuti pang
ipagmayabang ko ang tungkol sa aking kahinaan, upang ang kapangyarihan ni Cristo ay manahan sa akin. [10] Kung kaya
ako ay nasisiyahan alang-alang kay Cristo, sa kahinaan man, sa panglalait man, sa kaguluhan man, sa pagmamalupit
man, sa mga pangyayari man na nakapagbibigay ng kapighatian. Sa tuwing ako ay mahina, saka ako malakas.
[11] Ako ay naging isang mangmang! Pinilit ninyo ako na gawin ito, kahit kayo sana ang dapat pumuri sa akin. Sapagkat
hindi ako mababa kaysa sa mga tinatawag na matatalinong apostol na iyan, kahit na ako ay walang silbi. [12] Ang tunay na
palatandaan ng isang apostol ay ginawa sa inyo ng buong pagtitiyaga, ang mga palatandaan at mga kamangha-manghang
bagay at mga dakilang gawa. [13] Kaya paanong kayo ay mas hindi pinapahalagahan kaysa sa ibang mga iglesiya, maliban
na lang na ako ay hindi naging pabigat sa inyo? Patawarin ninyo ako sa ganitong kamalian!
[14] Tingnan niyo! Ako ay handang pumunta sa inyo sa ikatlong pagkakataon. Ako ay hindi magiging pabigat sa inyo
sapagkat hindi ko gusto ang anumang nasa inyo. Kayo ang gusto ko. Sapagkat ang mga anak ay hindi dapat mag-ipon
para sa mga magulang. Sa halip, ang mga magulang ang dapat mag-ipon para sa mga anak. [15] Ako ay labis na matutuwa
na gumugol at mapagod para sa inyong mga kaluluwa. Kung mahal ko kayo ng labis, dapat ba akong mahalin ng
kakaunti?
[16] Ngunit ganoon nga, hindi ako naging pabigat sa inyo. Ngunit dahil ako ay tuso, kayo ay aking nahuli sa pamamagitan ng
panlinlang. [17] Kayo ba ay nilamangan ko sa pamamagitan ng aking mga isinugo sa inyo? [18] Pinakiusapan ko si Tito na
pumunta sa inyo, at pinasama ko sa kaniya ang isang kapatid. Nilamangan ba kayo ni Tito? Hindi ba tayo lumakad sa
parehong paraan?
[19] Sa tingin niyo ba sa buong panahon ay ipinagtatanggol namin ang aming mga sarili sa inyo? Sa paningin ng Diyos, ayon
sa kalooban ni Cristo ipinagsasabi namin ang lahat para sa inyong kalakasan.
[20] Sapagkat ako ay nangangamba na baka hindi ko makita sa inyo ang aking inaasahan. Ako ay nangangamba na baka
hindi niyo makita sa akin ang inyong inaasahan. Ako ay nangangamba na baka mayroong pagtatalo, pagkainggit,
pagsilakbo ng galit, makasariling hangarin, usap-usapan, pagmamataas at kaguluhan. [21] Ako ay nangangamba na sa aking
pagbalik, ibaba ako ng aking Diyos sa inyong harapan. Ako ay nangangamba na baka ako ay magdalamhati dahil sa
maraming nagkasala noon, at sa mga hindi nagsisi mula sa karumihan at pangangalunya at kahalayan na kanilang
nakaugalian.

Chapter 13

[1] Ito na ang pangatlong pagkakataon na ako ay pupunta sa inyo. "Ang bawat paratang ay dapat pagtibayin ng patotoo ng
dalawa o tatlong saksi." [2] Sinabi ko na sa mga nagkasala noon at sa lahat, noong ikalawang pagpunta ko riyan, at
sasabihin kong muli: Sa aking pagbabalik, hindi ko na sila patatawarin.
[3] Sinasabi ko ito sa inyo dahil kayo ay naghahanap ng katibayan na si Cristo ay nagsasalita sa pamamagitan ko. Hindi siya
mahina patungkol sa inyo. Sa halip, siya ay makapangyarihan sa inyo. [4] Sapagkat siya ay naipako sa kahinaan ngunit siya
ay buhay sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos. Sapagka't kami rin ay mahina ngunit kami ay mabubuhay kasama
niya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos na nasa inyo.

[5] Suriin ninyo ang inyong sarili upang makita ninyo kung kayo ay namumuhay sa pananampalataya. Subukin ninyo ang
inyong mga sarili. Hindi ba ninyo napagtanto na si Jesu-Cristo ay nasa inyo? Siya ay nasa inyo maliban kung kayo ay
hindi pinagtibay. [6] At ako ay nakatitiyak na kami ay makikita ninyong pinagtibay.
[7] Ngayon kami ay nananalangin sa Diyos na sana kayo ay hindi gumawa ng kahit anong mali. Hindi ko pinapanalangin na
kami ay lumabas na parang nakapasa sa pagsubok, sa halip, dalangin ko na sana gawin ninyo kung ano ang tama, kahit
na parang hindi kami pumasa sa pagsubok. [8] Sapagka't hindi namin maaring gawin ang kahit anong laban sa
katotohanan, ngunit para lamang sa katotohanan.
[9] Sapagkat kami ay nagagalak kung kami ay mahina at kayo ay malakas. Dalangin din namin na kayo ay maging ganap. [10]
Sinulat ko ang mga bagay na ito habang ako ay malayo sa inyo upang kung ako ay kasama na ninyo hindi ko na
kailangang maging malupit sa inyo. Ayaw kong gamitin ang kapangyarihan na ibinigay sa akin ng Panginoon upang
pagtibayin kayo at hindi upang kayo ay sirain.
[11] Sa wakas, mga kapatid, kayo ay magalak! Gumawa para sa panunumbalik, maging masigla, magkaisa kayo, mamuhay
ng may kapayapaan. At ang Diyos ng pag-ibig at kapayapaan ay mapapasainyo. [12] Batiin ninyo ang isa't isa ng banal na
halik.
[13] Lahat ng mananampalataya ay binabati kayo. [14] Nawa ang biyaya ng Panginoong Jesu-Cristo, ang pag-ibig ng Diyos at
ang pakikisama ng Banal na Espiritu ay sumainyo.

Galatians

Chapter 1

[1] Ako si Pablo na apostol. Hindi ako apostol na mula sa mga tao o sa pamamagitan ng tao, ngunit sa pamamagitan ni Jesu
Cristo at ng Diyos Ama, na muling bumuhay sa kaniya mula sa mga patay. [2] Kasama lahat ng mga kapatiran, sumusulat
ako sa mga iglesya ng Galacia.
[3] Sumainyo ang biyaya at kapayapaan mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesu-Cristo, [4] na nagbigay ng
kaniyang sarili alang-alang sa ating mga kasalanan upang mailigtas niya tayo sa kasalukuyang makasalanang panahon,
ayon sa kalooban ng ating Diyos at Ama. [5] Sa kaniya ang kaluwalhatian magpakailanman.
[6] Nagtataka ako na kayo ay mabilis na bumabaling sa ibang ebanghelyo. Nagtataka ako na tumatalikod kayo sa kaniya na
tumawag sa inyo sa pamamagitan ng biyaya ni Cristo. [7] Walang ibang ebanghelyo, ngunit may ilang mga tao na ginugulo
kayo at gustong ibahin ang ebanghelyo ni Cristo.
[8] Ngunit kahit kami o isang anghel mula sa langit ang magpahayag sa inyo ng ebanghelyo na iba sa ipinahayag namin sa
inyo, dapat siyang sumpain. [9] Katulad ng sinabi namin noon, ngayon sasabihin ko muli, "Kung may magpahayag sa inyo
ng ibang ebanghelyo maliban sa ebanghelyong tinanggap ninyo, dapat siyang sumpain." [10] Sapagkat hinahangad ko ba
ngayon ang pagsang-ayon ng mga tao o ng Diyos? Hinahangad ko ba na magbigay-lugod sa mga tao? Kung sinisikap ko
paring magbigay-lugod sa mga tao, kung gayon hindi ako isang lingkod ni Cristo.
[11] Sapagkat nais kong malaman ninyo, mga kapatid, na ang ebanghelyo na aking ipinahayag ay hindi nanggaling sa mga
tao lamang. [12] Hindi ko ito tinanggap mula sa tao, hindi rin ito itinuro sa akin. Sa halip, sa pamamagitan ng pahayag ni
Jesu-Cristo sa akin.
[13] Narinig ninyo ang tungkol sa dati kong buhay sa Judaismo, kung paano ko marahas na inuusig ang iglesiya ng Diyos ng
walang kapantay at winawasak ito. [14] Ako ay nangunguna sa Judaismo nang higit sa maraming kapwa ko Judio. Labis
akong masigasig para sa mga kaugalian ng aking mga ninuno.
[15] Ngunit ikinalugod ng Diyos na piliin ako mula pa sa sinapupunan ng aking ina. Tinawag niya ako sa pamamagitan ng
kaniyang biyaya [16] upang ihayag ang kaniyang Anak sa akin, upang ipahayag ko siya sa mga Gentil. Hindi ako kaagad
sumangguni sa laman at dugo at [17] hindi ako pumunta sa Jerusalem sa mga naunang naging apostol kaysa sa akin. Sa
halip pumunta ako sa Arabia at pagkatapos ay bumalik ako sa Damasco.
[18] At pagkatapos ng tatlong taon pumunta ako sa Jerusalem upang dalawin si Cefas at nananatili ako sa kaniya ng labing
limang araw. [19] Ngunit wala akong nakitang ibang apostol maliban kay Santiago na kapatid ng Panginoon. [20] Makinig
kayo, sa harapan ng Diyos, hindi ako nagsisinungaling sa mga sinusulat ko sa inyo.
[21] Pagkatapos, pumunta ako sa rehiyon ng Siria at Cilicia. [22] Hindi pa ako nakikita ng mga iglesiya sa Judea na nakay
Cristo, [23] ngunit naririnig lang nila na, "Ang taong umuusig sa atin noon, ngayon ay nagpapahayag ng pananampalatayang
winawasak niya noon." [24] Niluluwalhati nila ang Diyos dahil sa akin.

Chapter 2

[1] At pagkatapos ng labing-apat na taon muli akong pumunta sa Jerusalem na kasama si Bernabe. Isinama ko din si Tito. [2]
Pumunta ako dahil ipinakita sa akin ng Diyos na dapat akong pumunta. Inilahad ko sa kanila ang ebanghelyo na aking
ipinapahayag sa mga Gentil. (Ngunit nakipag-usap ako nang sarilinan sa mga waring mga mahahalagang mga pinuno).
Ginawa ko ito upang tiyakin na hindi ako tumatakbo, o tumakbo, ng walang kabuluhan.

3 Ngunit kahit si Tito, na kasama ko, na isang Griego, ay hindi napilit na patuli. 4 Ang mga bagay na ito ay lumitaw dahil
sa nagpapanggap na mga kapatid na patagong dumating upang manmanan ang kalayaang mayroon tayo kay Cristo Jesus.
Nais nilang maging alipin tayo sa kautusan. 5 Hindi kami nagpasakop sa kanila ng kahit isang oras, upang ang
katotohanan ng ebanghelyo ay manatiling walang pababago para sa inyo.
6 Ngunit walang naiambag sa akin iyong mga sinasabi ng iba na mga pinuno. Kung ano man sila ay hindi mahalaga sa
akin. Hindi tinatanggap ng Diyos ang itinatangi ng mga tao. 7 Sa halip, nakita nila na ako ay pinagkatiwalaan na
ipahayag ang ebanghelyo sa mga hindi pa tuli. Tulad ni Pedro na nagpapahayag ng ebanghelyo sa mga tuli. 8 Dahil ang
Diyos, na kumikilos kay Pedro sa pagiging apostol sa mga tuli, ay kumilos din sa akin para sa mga Gentil.
9 Nang si Santiago, Cepas, at Juan, na kinikilalang nagtayo ng iglesia, ay naunawaan ang biyaya na ibinigay sa akin,
ibinigay nila kay Bernabe at sa akin ang kanang kamay ng pakikisama. Ginawa nila ito upang kami ay pumunta sa mga
Gentil, at upang pumunta sila sa mga tuli. 10 Nais din nilang alalahanin namin ang mga mahihirap. Ako din ay nananabik
na gawin ang bagay na ito.
11 Ngayon noong dumating si Cepas sa Antioquia, tinutulan ko siya ng harapan dahil mali siya. 12 Bago pa dumating ang
mga taong galing kay Santiago, nakikisalo si Cefas sa mga Gentil. Ngunit nang dumating ang mga taong ito, huminto siya
at lumayo mula sa mga Gentil. Natakot siya sa mga taong ito na nag-uutos ng pagtutuli.
13 Ganoon din, ang ilang mga Judio ay nakisama sa pagkukunwaring ito ni Cefas. Ang kinahinatnan, kahit si Bernabe din
ay nadala sa kanilang pagkukunwari. 14 Ngunit noong nakita ko na hindi na sila sumusunod sa katotohanan ng
ebanghelyo, sinabi ko kay Cefas sa harapan nilang lahat, "Kung ikaw ay Judio ngunit namumuhay sa paraan ng mga
Gentil sa halip na sa paraan ng Judio, paano mo mapipilit ang mga Gentil na mamuhay tulad ng mga Judio?"
15 Kami na ipinanganak na Judio at hindi "makasalanang mga Gentil" , 16 alam namin na walang sinuman ang pinawalang-
sala sa pamamagitan ng paggawa ng kautusan. Sa halip, pinawalang-sala sila sa pamamagitan ng paniniwala kay Cristo
Jesus. Tayo ay nanampalataya kay Cristo Jesus upang maaari tayong mapawalang-sala sa pamamagitan ng paniniwala
kay Cristo at hindi sa pamamagitan ng paggawa ng kautusan. Sapagkat sa pammamagitan ng paggawa ng kautusan,
walang laman ang mapapawalang-sala.
17 Ngunit kung hangarin natin na ipawalang-sala tayo ng Diyos sa pamamagitan ni Cristo, makikita din natin ang ating
mga sarili na makasalanan, naging alipin ba si Cristo ng kasalanan? Huwag nawa itong mangyari! 18 Sapagkat kung
itatayo ko muli ang aking pagtitiwala sa pagsunod ng kautusan, ang pagtitiwala na aking sinira, ipinapakita ko ang aking
sarili na sumusuway sa kautusan. 19 Sa pamamagitan ng kautusan, namatay ako sa kautusan, upang maaari akong
mabuhay para sa Diyos.
20 Naipako na ako sa krus kasama ni Cristo. Hindi na ako ang nabubuhay, ngunit si Cristo na ang nabubuhay sa akin, at
ang buhay ngayon na aking ikinabubuhay sa laman, ay ikinabubuhay ko sa pamamagitan ng pananampalataya sa Anak
ng Diyos, na nagmamahal sa akin at nagbigay ng kaniyang sarili para sa akin. 21 Hindi ko ipinagwawalang-halaga ang
biyaya ng Diyos, sapagkat kung ang pagkamakatuwiran ay umiiral sa pamamagitan ng kautusan, kung gayon si Cristo ay
namatay nang walang kabuluhan.

Chapter 3

1 Mga hangal na taga-Galacia, kaninong masamang mata ang sumira sa inyo? Hindi ba inilarawan si Cristo na napako sa
krus sa inyong mga mata? 2 Gusto ko lang malaman ito mula sa inyo. Natanggap ba ninyo ang Espiritu sa pamamagitan ng
pagsunod sa kautusan o sa pamamagitan ng paniniwala sa inyong napakinggan? 3 Napakahangal ba ninyo? Nagsimula ba
kayo sa Espiritu upang magtapos lamang sa laman?
4 Kayo ba ay nagdusa ng napakaraming bagay ng walang kabuluhan, kung totoong ngang ang mga ito ay walang
kabuluhan? 5 Kung gayon, siya ba na nagbigay ng Espiritu sa inyo at gumawa ng mga makapangyarihang gawa sa inyo
ginawa niya ba ito sa pamamagitan ng paggawa sa kautusan o sa pamamagitan ng pakikinig na may pananampalataya?
6 "Nanampalataya si Abraham sa Diyos at ito'y ibinilang sa kaniya na katuwiran." 7 Sa gayon ding paraan, unawain ito, na
ang mga nananampalataya ay mga anak ni Abraham. 8 Noon pa man ay nakita na ng kasulatan na ipapawalang-sala ng
Diyos ang mga Gentil sa pamamagitan ng pananampalataya. Ang ebangelyo noon pa man ay ipinahayag na kay Abraham:
"Dahil sa iyo ang lahat ng bansa ay pagpapalain." 9 Kaya nga, ang mga may pananampalataya ay pinagpala kasama ni
Abraham, sila na may pananampalataya.
10 Sila na umasa sa mga gawa ng kautusan ay nasa ilalim ng sumpa. Sapagkat nasusulat, "Sinumpa ang sinumang hindi
sumusunod sa lahat ng nakasulat sa kautusan, upang gawin ang lahat ng ito." 11 Ngayon malinaw na walang sinuman ang
pinapawalang-sala ng Diyos sa pamamagitan ng kautusan, sapagkat "Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng
pananampalataya." 12 Ang kautusan ay hindi galing sa pananampalataya, sa halip, "Ang mga gumagawa sa mga bagay na
ito na nasa kautusan ay mabubuhay sa pamamagitan ng mga kautusan."
13 Tinubos tayo ni Cristo mula sa sumpa ng kautusan noong siya ay naging sumpa para sa atin. Sapagkat nasusulat,
"Sinumpa ang sinumang ibinitin sa isang puno." 14 Ang layunin ay upang ang pagpapala na nakay Abraham ay dumating
sa mga Gentil dahil kay Cristo Jesus, upang sa ganoon ay matanggap natin ang pangako ng Espiritu sa pamamagitan ng
pananampalataya.

15 Mga kapatid, magsasalita ako ayon sa pang-taong mga salita. Maging ang pang-taong kasunduan na napagtibay na ay
walang makapagpapawalang-bisa nito o makapagdagdag nito. 16 Ngayon, ang mga pangako ay sinabi kay Abraham at sa
kaniyang kaapu-apuhan. Hindi nito sinabi, "Sa mga kaapu-apuhan," na tumutukoy sa marami, kung hindi sa iisa lang. "Sa
iyong kaapu-apuhan," na si Cristo.
17 At ngayon sinasabi ko ito. Ang kautusan, na dumating pagkaraan ng 430 na taon, ay hindi pinawalang-bisa ang
kasunduan na noon ay pinagtibay ng Diyos. 18 Sapagkat kung ang pamana ay dumating sa pamamagitan ng kautusan,
hindi sana ito dumating sa pamamagitan ng pangako. Ngunit malaya itong ibinigay ng Diyos kay Abraham sa
pamamagitan ng pangako.
19 Kung ganoon, bakit ibinigay ang kautusan? Ito ay idinagdag dahil sa mga paglabag, hanggang sa dumating ang kaapu-
apuhan ni Abraham sa mga taong pinangakuan. Ang kautusan ay ipinatupad sa pamamagitan ng mga anghel sa kamay
ng tagapamagitan.
20 Ngayon ipinapahiwatig ng tagapamagitan na may higit sa isang tao, subalit ang Diyos ay iisa lamang.
21 Kung gayon ang kautusan ba ay laban sa mga pangako ng Diyos? Hinding-hindi! Sapagkat kung ang kautusan ay
ibinigay at may kakayahang magbigay ng buhay, tiyak na ang katuwiran ay dumating sa pamamagitan ng kautusan. 22
Ngunit sa halip, ibinilanggo ng kasulatan ang lahat ng bagay na nasa ilalim ng kasalanan. Ginawa ito ng Diyos upang ang
kaniyang pangako na iligtas tayo sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesu-Cristo ay maibigay sa kanila na
sumampalataya.
23 Subalit bago ang dumating ang pananampalataya kay Cristo, ibinilanggo tayo at ikinulong ng kautusan hanggang sa
kapahayagan ng pananampalataya. 24 Kaya ang kautusan ay naging taga-gabay natin hanggang si Cristo ay dumating,
upang tayo ay mapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya. 25 Ngayon na dumating na ang pananampalataya,
wala na tayo sa ilalim ng taga-gabay. 26 Sapagkat kayong lahat ay mga anak ng Diyos sa pamamagitan ng
pananampalataya kay Cristo Jesus.
27 Lahat kayo na nabautismuhan kay Cristo, isinuot ninyo ang buhay ni Cristo na parang damit. 28 Walang Judio o Griego,
alipin o malaya, lalaki o babae, sapagkat kayong lahat ay iisa kay Cristo Jesus. 29 Kung kayo ay kay Cristo, kayo rin ay mga
kaapu-apuhan ni Abraham, tagapagmana ayon sa pangako.

Chapter 4

1 Sinasabi ko na hanggang ang tagapagmana ay bata pa, wala siyang pinagkaiba sa isang alipin, kahit na siya pa ang
nagmamay-ari ng buong lupain. 2 Sa halip, nasa ilalim pa siya ng kaniyang mga tagapangalaga at mga katiwala hanggang
sa dumating ang panahon na itinakda ng kaniyang ama.
3 Kaya ganoon din tayo, noong tayo ay mga bata pa, sakop tayo ng pagkaalipin sa mga alituntunin ng daigdig. 4 Ngunit
nang dumating ang takdang panahon, ipinadala ng Diyos ang kaniyang Anak, ipinanganak ng isang babae, ipinanganak
sa ilalim ng kautusan. 5 Ginawa niya ito upang tubusin ang mga nasa ilalim ng kautusan, upang matanggap natin ang
pagkukupkop bilang mga anak.
6 Dahil kayo ay mga anak, ipinadala ng Diyos ang Espiritu ng kaniyang Anak sa ating mga puso, ang Espiritu na
tumatawag ng, "Abba, Ama." 7 Sa kadahilanang ito, hindi na kayo mga alipin kundi mga anak. Kung kayo ay mga anak,
kaya kayo rin ay tagapagmana sa pamamagitan ng Diyos.
8 Bago pa, nang hindi pa ninyo kilala ang Diyos, kayo ay mga alipin sa mga bagay na likas na hindi talaga diyos. 9 Ngunit
ngayon na kilala na ninyo ang Diyos, o higit na mabuting sabihin, ngayon na kilala na kayo ng Diyos, bakit kayo muling
bumabalik sa mahina at walang silbing mga pasimulang tuntunin? Gusto niyo bang maging mga alipi muli?
10 Mahigpit ninyo ipinagdiriwang ang mga natatanging araw, mga bagong buwan, mga panahon, at mga taon. 11 Natatakot
ako para sa inyo. Natatakot ako na anumang paraan ay naghirap ako sa inyo ng walang kabuluhan.
12 Nakikiusap ako sa inyo, mga kapatid, maging katulad ninyo ako, sapagkat ako ay naging katulad rin ninyo. Wala kayong
ginawang mali sa akin. 13 Ngunit alam ninyo na dahil sa sakit na pisikal kaya ko ipinahayag ang ebanghelyo sa inyo sa
unang pagkakataon. 14 Kahit na inilagay kayo ng aking pisikal na kalagayan sa pagsubok, hindi ninyo ako hinamak o
tinanggihan. Sa halip tinanggap ninyo ako tulad ng anghel ng Diyos, na para bang ako mismo si Cristo Jesus.
15 Saan, samakatuwid, na ngayon ang inyong kaligayahan? Sapagkat aking pinatotohanan sa inyo na, kung maaari,
dinukot na ninyo ang inyong mga sariling mga mata at ibinigay ang mga ito sa akin. 16 Kaya noon, naging kaaway na ba
ninyo ako dahil sinasabi ko ang katotohanan sa inyo?
17 Nagmamalasakit sila inyo, ngunit hindi sa ikabubuti. Gusto nila kayong ihiwalay sa akin para sumunod kayo sa kanila.
18 Laging mabuti ang magmalasakit para sa mga mabubuting dahilan, at hindi lang kung ako ay nariyan na kasama ninyo.
19 Maliliit kong mga Anak, ako ay nagdaranas muli ng sakit tulad ng babaing nanganganak para sa inyo hanggang si Cristo
ay mabuo sa inyo. 20 Gusto kong nariyan ako ngayon kasama ninyo at baguhin ang aking tono, dahil ako ay naguguluhan
tungkol sa inyo.
21 Sabihin ninyo sa akin, kayo na gustong magpasailalim sa kautusan, hindi ba ninyo narinig kung ano ang sinasabi ng
kautusan? 22 Sapagkat nasusulat na si Abraham ay nagkaroon ng dalawang anak, ang isa ay sa aliping babae at ang isa ay

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

sa malayang babae. [23] Gayunpaman, ang anak ng alipin ay ipinanganak sa laman, ngunit ang ipinanganak ng malayang babae ay ipinanganak sa pamamagitan ng isang pangako.
[24] Ang mga bagay na ito ay maipapaliwanag gamit ang talinghaga, sapagkat ang dalawang babaeng ito ay katulad ng dalawang kasunduan. Ang isa sa kanila ay mula sa Bundok ng Sinai. Ipinanganak niya ang kaniyang mga anak na mga
alipin. Ito ay si Hagar. [25] Ngayon ang Hagar ay Bundok ng Sinai sa Arabia. Isinisimbolo niya ang kasalukuyang Jerusalem, sapagkat siya ay nasa pagkaalipin kasama ng kaniyang mga anak.
[26] Ngunit ang Jerusalem na nasa taas ay malaya, iyon ay, ang ating ina. [27] Sapagkat nasusulat, "Magalak ka, ikaw na babaeng baog, ikaw na hindi nanganganak. Humiyaw ka at sumigaw sa kagalakan, ikaw na hindi pa nakakaranas ng panganganak. Sapagkat marami ang mga anak ng baog na babae, higit pa sa kaniya na may asawa."
[28] Ngayon, mga kapatid, katulad ni Isaac, ay mga anak ng pangako. [29] Sa panahong iyon, siyang ipinanganak ayon sa laman ay inuusig siyang ipinanganak ayon sa Espiritu. Ganoon din ito ngayon.
[30] Ano ang sinasabi ng kasulatan? "Palayasin mo ang aliping babae at ang kaniyang anak. Sapagkat ang anak ng aliping babae ay hindi kasamang magmamana sa anak ng malayang babae." [31] Samakatuwid, mga kapatid, tayo ay hindi mga anak ng isang aliping babae, ngunit, sa halip ng isang malayang babae.

Chapter 5

[1] Para sa kalayaan kaya pinalaya tayo ni Cristo. Kaya magpakatatag kayo at huwag kayong magpabitag muli sa ilalim ng
kapangyarihan ng pagkabihag. [2] Makinig kayo, ako si Pablo, ay nagsasabi sa inyo na kung kayo ay magiging tuli, walang kayong mapapakinabangan na anuman kay Cristo.
[3] Muli, pinatotohanan ko sa bawat tao na tuli, na mapipilitan kayong sundin ang buong kautusan. [4] Nahiwalay kayo kay Cristo, kayong lahat na "pinawalang sala" sa pamamagitan ng kautusan. Lamayo kayo mula sa biyaya.
[5] Sapagkat sa pamamagitan ng Espiritu, sa pananampalataya, naghihintay tayo sa pag-asang tayo ay magiging matuwid. [6]
Hindi mahalaga kay Cristo ang pagtutuli. Ang pananampalataya lamang na gumagawa sa pamamagitan pag-ibig ang may
halaga. [7] Maganda ang pagtakbo ninyo noon. Sino ang pumipigil sa inyo sa pagtupad sa katotohanan? [8] Ang paghikayat na gawin iyan ay hindi galing sa kaniya na tumawag sa inyo.
[9] Ang kaunting lebadura ay nakakaapekto sa buong minasang harina. [10] May pananalig ako sa inyo sa Panginoon na hindi kayo mag-iisip ng kung ano pa man. Siya na nagdudulot ng kalituhan sa inyo ay magdadala ng kaniyang sariling hatol, sinuman siya.
[11] Mga kapatid, kung ipinahahayag ko parin ang pagtutuli, bakit inuusig parin ako? Kung ganoon nawasak na ang
katitisuran ng krus. [12] Nais ko sana na ang mga nangligaw sa inyo ay kapunin nila ang mga sarili nila.
[13] Sapagkat tinawag kayo ng Diyos, mga kapatid, sa kalayaan. Lamang ay huwag ninyong gamitin ang iyong kalayaan bilang pagkakataon para sa laman. Sa halip sa pamamagitan ng pag-ibig paglingkuran ninyo ang bawat isa. [14] Sapagkat
ang buong kautusan ay natupad sa isang utos; na "Dapat mong mahalin ang iyong kapwa gaya ng iyong sarili." [15] Ngunit
kung magkakagatan at magsasakmalan kayo, tingnan ninyo na hindi ninyo sinisira ang isa't isa.
[16] Sinasabi ko na, lumakad kayo sa Espiritu, at hindi ninyo matutupad ang hilig ng laman. [17] Sapagkat malakas ang nasa ng laman laban sa Espiritu, at ang Espiritu ay may malakas na nasa laban sa laman. Sapagkat ang mga ito ay laban sa isa't
isa. Ang kinahinatnan ay hindi ninyo ginawa ang mga bagay ninais ninyong gawin. [18] Ngunit kung ang Espiritu ang nangunguna sa inyo, wala na kayo sa ilalim ng kautusan.
[19] Ngayon ang mga gawa ng laman ay nakikita. Ang mga ito ay ang sekswal na imoralidad, kalaswaan, kahalayan, [20]
pagsamba sa mga diyus- diyosan, pangkukulam, pagkapoot, pag-aalitan, paninibugho, silkbo ng galit, pagkakatunggali,
pagtatalo, pagkakahiwahiwalay sa mga sekta, [21] pagka-inggit, paglalasing, kaguluhan ng dahil sa paglalasing, at iba pang mga katulad nito. Binabalaan ko kayo, tulad ng pagbabala ko sa inyo noon, na ang gumagawa ng mga ito ay hindi magmamana ng kaharian ng Diyos.
[22] Subalit ang bunga ng Espiritu ay pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, katiyagaan, kabutihan, kabaitan, pananampalataya,
[23] pagkamahinahon, at pagpipigil sa sarili. Walang batas laban sa mga ito. [24] Sila na nakay Cristo Jesus ay ipinako ang laman na kasama ang silakbo nito at masamang mga pagnanasa.
[25] Kung tayo ay nabubuhay sa pamamagitan ng Espiritu, tayo rin naman ay lumakad sa pamamagitan ng Espiritu. [26]
Huwag tayong maging mapagpahalaga sa sarili, galitin ang isa't isa o mainggit sa isa't isa.

Chapter 6

[1] Mga kapatid, kung ang isang tao ay nahuli sa ilang pagkakasala, kayo na espiritwal ang dapat magpanumbalik sa taong iyon sa espiritu ng kahinahunan. Bantayan ninyo ang inyong sarili, upang hindi kayo matukso. [2] Buhatin ninyo ang pasanin ng bawat isa, at nang sa gayon ay matupad ninyo ang kautusan ni Cristo.
[3] Sapagkat kung sinuman ang nag-iisip na siya ay mahalaga gayong wala siyang halaga, nililinlang niya ang kaniyang
sarili. [4] Dapat suriin ng bawat isa ang kaniyang sariling gawa. At sa ganun mayroon na siyang maipagmayabang sa

kaniyang sarili, na hindi kailangang ihambing pa ang kaniyang sarili sa iba. [5] Sapagkat bubuhatin ng bawat isa ang
kaniyang sariling pasanin.
[6] Ang taong tinuruan ng salita ay dapat ibahagi ang lahat na mabuting bagay sa guro. [7] Huwag magpalinlang. Hindi
madadaya ang Diyos. Anuman ang itinanim ng tao, iyon din ang kaniyang aanihin. [8] Sapagkat siya na nagtanim ng butil
sa kaniyang likas na kasamaan ay aani din ng kapahamakan, ngunit siya na nagtanim ng butil ng Espiritu, ay aani ng
buhay na walang hanggan na galing sa Espiritu.
[9] Hindi tayo dapat mapagod sa paggawa ng mabuti, dahil sa takdang panahon magkakaroon tayo ng ani kung hindi tayo
susuko. [10] Kaya nga, kung magroon tayong pagkakataon, gumawa tayo ng mabuti sa bawat isa. Magsigawa tayo ng
mabuti lalo na sa mga nasa sambahayan ng pananampalataya.
[11] Tingnan ninyo kung gaano kalalaking mga titik ang isinulat ko sa inyo sa aking sariling sulat-kamay. [12] Silang
naghahangad na makapagbigay kaluguran sa laman ang pumipilit sa inyo na magpatuli. Ginagawa lang nila ito upang
hindi sila usigin tungkol sa krus ni Cristo. [13] Sapagkat maging ang mga tuli ay hindi sinusunod ang kautusan. Sa halip,
nais nila kayong matuli upang maipagmalaki nila ang patungkol sa inyong laman.
[14] Hindi sana mangyari na ako ay magmalaki maliban lang sa krus ng ating Panginoong Jesu- Cristo. Sa pamamagitan niya
ang sanlibutan ay napako sa krus sa akin at ako ay sa sanlibutan. [15] Sapagkat hindi mahalaga ang pagtutuli o hindi
pagtutuli. Sa halip, ang bagong nilalang ang mahalaga. [16] Sa lahat ng mga nabubuhay sa ganitong patakaran, sumakanila
nawa ang biyaya at awa, at ganun din sa Israel ng Diyos.
[17] Mula ngayon wala ng manggugulo sa akin, sapagkat dala-dala ko ang mga marka ni Cristo sa aking katawan. [18] Nawa
ang biyaya ng ating Panginoong Jesu-Cristo ay sumainyo, mga kapatid. Amen.

Ephesians

Chapter 1

[1] Ako si Pablo na Apostol ni Cristo ayon sa kalooban ng Diyos, para sa mga binukod sa Diyos na mga nasa Efeso at mga
tapat kay Cristo Jesus. [2] Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesu-
Cristo.
[3] Mapapurihan nawa ang Diyos at Ama ng ating Panginoong Jesu-Cristo. Pinagpala niya tayo ng bawat pagpapalang
espirituwal kay Cristo sa kalangitan. [4] Bago likhain ang sanlibutan, pinili na tayo ng Diyos na mga mananampalataya kay
Cristo. Pinili niya tayo upang tayo ay maging banal at walang kapintasan sa kaniyang paningin.
[5] Dahil sa pag-ibig itinalaga tayo ng Diyos upang ampunin bilang kaniyang sariling mga anak sa pamamagitan ni Jesu-
Cristo. Ginawa niya ito sapagkat nasiyahan siyang gawin ang kaniyang nais. [6] Ang naging resulta ay napapurihan ang
Diyos sa kaniyang kamangha-manghang biyaya. Kusang loob niya itong ibinigay sa atin sa pamamagitan ng kaniyang
pinakamamamahal na anak.
[7] Sapagkat sa kaniyang pinakamamamahal na anak, nagkaroon tayo ng katubusan sa pamamagitan ng kaniyang dugo, ang
kapatawaran ng mga kasalanan. Nagkaroon tayo nito dahil sa yaman ng kaniyang biyaya. [8] Ginawa niyang masagana ang
kaniyang biyaya para sa atin nang buong karunungan at kaalamann.
[9] Ipinaalam sa atin ng Diyos ang hiwaga ng kaniyang kalooban, ayon sa kaniyang nais na kaniyang ipinakita kay Cristo. [10]
Kapag naganap na ang panahon para sa kaniyang kalooban, sama-samang dadalhin ng Diyos ang lahat ng mga bagay sa
langit at sa lupa kay Cristo.
[11] Pinili tayo kay Cristo at napagpasyahan noon pa man. Ito ay ayon sa kalooban ng gumawa ng lahat ng bagay sa
pamamagitan ng layunin ng kaniyang kalooban. [12] Ginawa ito ng Diyos upang tayo ay mamuhay sa pagpuri ng kaniyang
kaluwalhatian. Tayo ang nauna na nagkaroon ng tiwala kay Cristo.
[13] Dahil kay Cristo kaya napakinggan din ninyo ang salita ng katotohanan, ang ebanghelyo ng inyong kaligtasan sa
pamamagitan ni Cristo. Dahil sa kaniya kayo rin ay nanampalataya at tinatakan sa pinangakong Banal na Espiritu. [14] Ang
Espiritu ang katibayan ng ating pamana hanggang sa makamtan ang pangako. Para ito sa ikapupuri ng kaniyang
kaluwalhatian.
[15] Dahil dito, mula noong panahon na napakinggan ko ang tungkol sa inyong pananampalataya sa Panginoong Jesus at
tungkol sa inyong pag-ibig sa mga binukod para sa kaniya, [16] Hindi ako tumigil sa pagpapasalamat sa Diyos tungkol sa
inyo at pagbanggit sa inyo sa aking mga panalangin.
[17] Ipinapanalangin ko na ang Diyos ng ating Panginoong Jesu-Cristo, ang Ama ng kaluwalhatian, ay magbigay sa inyo ng
espiritu ng karunungan at kapahayagan ng kaniyang kaalaman. [18] Ipinapanalangin ko na ang mga mata ng inyong puso
ay maliwanagan upang malaman ninyo kung ano ang inaasahan ng ating pagkakatawag. Ipinapanalangin ko na
malaman ninyo ang yaman ng kaluwalhatian ng kaniyang pamana sa kanila na binukod para sa kaniya.
[19] Ipinapanalangin ko na malaman ninyo ang hindi masukat na kadakilaan ng kaniyang kapangyarihan sa atin na mga
nanampalataya. Ang kadakilaang ito ay ayon sa pagkilos sa kalakasan ng kaniyang kapangyarihan. [20] Ito ang
kapangyarihan na kumilos kay Cristo noong siya ay binuhay ng Diyos mula sa mga patay at pinaupo siya sa kaniyang
kanang kamay sa kalangitan. [21] Pinaupo niya si Cristo na pinakamataas sa lahat ng kapamahalaan, kapangyarihan,
pamunuan, at bawat pangalan na pinangalanan. Pinaupo niya si Cristo hindi lamang sa panahong ito, kundi maging sa
panahong darating.

22 Pinailalim ng Dios ang lahat sa paanan ni Cristo. Ginawa niya siyang ulo sa lahat ng nasa iglesia. 23 Ang iglesiya ay ang
kaniyang katawan, ang kapuspusan niya na pumupuno sa lahat ng mga bagay sa lahat ng mga kaparaanan.

Chapter 2

1 Para sa inyo, kayo ay mga patay sa inyong mga pagkakasala at mga kasalanan. 2 Sa ganito rin kayo minsang lumakad
ayon sa panahon ng mundong ito. Lumalakad kayo ayon sa kapangyarihan ng namumuno sa hangin. Ito ang kaniyang
espiritu na gumagawa sa mga anak ng pagsuway. 3 Tayong lahat ay minsan ding naging katulad ng mga hindi
mananampalataya. Gumagawa tayo ayon sa mga masasamang nasa ng ating laman. Ginagawa natin ang kagustuhan ng
laman at ng isip. Likas tayong mga anak ng poot katulad ng iba.
4 Ngunit sagana ang Diyos sa habag dahil sa kaniyang dakilang pagmamahal kung saan minahal niya tayo. 5 Habang tayo
ay patay sa pagkakasala, dinala niya tayo sa bagong buhay kay Cristo. Naligtas tayo sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos. 6
Magkakasama tayong binuhay ng Diyos at magkakasama tayong pinaupo ni Cristo Jesus sa kalangitan. 7 Ginawa niya ito
upang sa darating na panahon, maipakita niya sa atin ang kaniyang dakila at masaganang biyaya. Ipinakita niya ito sa
atin sa pamamagitan ng kaniyang kabutihan kay Cristo Jesus.
8 Sapagkat sa biyaya kayo ay naligtas sa pamamagitan ng pananampalataya. At hindi ito nagmula sa amin, kaloob ito ng
Diyos. 9 Hindi ito dahil sa mga gawa. Bilang resulta, walang sinuman ang maaaring magmalaki. 10 Sapagkat tayo ay
ginawa ng Diyos, nilikha kay Cristo Jesus upang gumawa ng mga mabubuting gawa. Ito ang mga gawa na matagal ng
binalak ng Diyos para sa atin, upang makalakad tayo sa mga ito.
11 Kaya tandaan ninyo na minsan kayo ay naging mga Gentil sa laman. Tinawag kayong "di tuli" sa tinatawag na pagtutuli
sa laman na ginawa sa pamamagitan ng kamay ng mga tao. 12 Sapagkat hiwalay kayo kay Cristo sa panahong iyon. Kayo
ay mga dayuhan sa mga taga-Israel. Hindi kayo kilala sa tipan ng pangako. Wala kayong katiyakan tungkol sa hinaharap.
Wala kayong Diyos sa mundo.
13 Ngunit ngayon kay Cristo Jesus, kayong minsan na napalayo mula sa Diyos ay nailapit sa Diyos sa pamamagitan ng dugo
ni Cristo. 14 Sapagkat siya ang ating kapayapaan. Ginawa niyang isa ang dalawa. Sa pamamagitan ng kaniyang laman
sinira niya ang pader ng pagkakabaha-bahagi na humati sa atin, ang poot. 15 Binuwag niya ang mga batas ng kautusan at
mga alituntunin upang maaari siyang makalikha sa kaniyang sarili ng isang bagong tao. Gumawa siya ng kapayapaan. 16
Ginawa niya ito upang ipagkasundo ang dalawa sa iisang katawan sa Diyos sa pamamagitan ng krus. Sa krus inilagay
niya sa kamatayan ang poot.
17 Dumating si Jesus at nagpahayag ng kapayapaan sa inyo na mga nasa malayo at kapayapaan sa mga nasa malapit. 18
Sapagkat sa pamamagitan ni Jesus mayroon tayo parehong daan sa iisang Espiritu patungo sa Ama.
19 Kaya ngayon kayong mga Gentil hindi na kayo mga dayuhan at hindi kilala. Sa halip kayo ay mga kapwa mamamayan
kasama ng mga pinili para sa Diyos at mga kasapi ng sambahayan ng Diyos. 20 Itinayo kayo sa pundasyon ng mga apostol
at mga propeta. Si Cristo Jesus ang batong panulukan. 21 Sa kaniya nagkakaugnay-ugnay ang buong gusali at lumalago
bilang isang templo sa Panginoon. 22 Dahil sa kaniya kaya kayo din ay magkakasamang itinayo bilang isang tahanan para
sa Diyos sa Espiritu.

Chapter 3

1 Dahil dito, akong si Pablo ay bilanggo ni Cristo Jesus alang-alang sa inyo mga Gentil. 2 Marahil narinig na ninyo ang
gawain tungkol sa biyaya ng Diyos na binigay niya sa akin para sa inyo.
3 Nagsusulat ako ayon sa pahayag na ipinaalam sa akin. Ito ang nakatagong katotohanan na sinulat ko ng bahagya sa isa
ko pang sulat. 4 Kung mababasa ninyo ang tungkol dito, maiintindihan ninyo ang aking pagkaunawa sa nakatagong
katotohanan patungkol kay Cristo. 5 Sa ibang mga salinlahi hindi ipinaalam ang katotohanang ito sa sangkatauhan.
Ngunit ngayon ipinahayag ito ng Espiritu sa kaniyang mga banal na mga apostol at propeta.
6 Ang nakatagong katotohanang ito ay ang mga Gentil ay kabahagi at kaanib ng katawan. Kabahagi sila sa pangako kay
Cristo Jesus sa pamamagitan ng ebanghelyo. 7 Dahil dito naging lingkod ako sa pamamagitan ng biyayang kaloob ng Diyos
na ibinigay sa akin sa pamamagitan ng pagkilos ng kaniyang kapangyarihan.
8 Ibinigay ng Diyos ang kaloob na ito sa akin, kahit na ako ang pinakahamak sa mga pinili ng Diyos. Ang kaloob na ito ay
dapat kong ipahayag sa mga Gentil ang ebanghelyo ng hindi masukat na kayamanan ni Cristo. 9 Kailangan kong
paliwanagan ang lahat ng mga tao patungkol sa lihim na plano ng Diyos. Ito ang plano na nilihim ng Diyos na lumikha ng
lahat ng bagay noong una pang panahon.
10 Ito ay upang sa pamamagitan ng iglesia, ang mga tagapamuno at mga may kapangyarihan sa kalangitan ay malaman
ang maraming panig ng katangian ng karunungan ng Diyos. 11 Mangyayari ito ayon sa walang hanggang plano na tinupad
niya kay Cristo Jesus na ating Panginoon.
12 Sapagkat dahil kay Cristo mayroon tayong lakas ng loob at kakayahang makalapit sa kaniya nang may tiwala dahil sa
ating pananampalataya sa kanya. 13 Kaya hinihingi ko sa inyo na huwag kayong panghinaan ng loob dahil sa aking mga
pagdurusa para sa inyo. Ito ang inyong karangalan.

[14] Dahil dito lumuluhod ako sa Ama, [15] kung saan nagmula ang bawat pamilya sa langit at sa lupa. [16] Ipinapanalangin ko na
pagkalooban kayo ayon sa kayamanan ng kaniyang kaluwalhatian, na mapalakas kayo ng kapangyarihan sa
pamamagitan ng kaniyang Espiritu na nasa inyo.
[17] Ipinapanalangin ko na manahan si Cristo sa mga puso ninyo sa pamamagitan ng pananampalataya. Ipinapanalangin ko
na mag-ugat at maging matatag kayo sa kaniyang pag-ibig. [18] Nawa nasa pag-ibig niya kayo upang maunawaan ninyo,
kasama ng lahat ng nananampalataya, kung gaano kalawak, kahaba, kataas at kalalim ang pag-ibig ni Cristo. [19]
Ipinapanalangin ko na malaman niyo kung gaano kalaki ang pag-ibig ni Cristo na higit sa kaalaman. Nawa gawin ninyo
ito upang mapuno kayo ng kapuspusan ng Diyos.
[20] Ngayon sa kaniya na kayang gumawa ng lahat, higit pa sa lahat ng ating hinihingi o iniisip, ayon sa kaniyang
kapangyarihan na kumikilos sa atin, [21] sa kaniya ang kaluwalhatian sa iglesia at kay Cristo Jesus sa lahat ng mga salinlahi
magpakailan man. Amen.

Chapter 4

[1] Kaya, bilang bilanggo sa Panginoon, nakikiusap ako sa inyo na lumakad kayo ng karapat-dapat sa pagkatawag sa inyo ng
Diyos. [2] Mamuhay kayo nang may buong pagpapakumbaba at pagkamahinahon at katiyagaan. Tanggapin ninyo nang
may pagmamahal ang bawat isa. [3] Pagsikapan ninyong manatili ang pagkakaisa sa Espiritu sa bigkis ng kapayapaan.
[4] May iisang katawan at iisang Espiritu, katulad din nang pagtawag sa inyo sa iisang pananalig na inaasahan ng iyong
pagkatawag. [5] At may iisang Panginoon, iisang pananampalataya, iisang bautismo, [6] at iisang Diyos at Ama ng lahat.
Siya ay higit sa lahat at kumikilos sa lahat at nananatili sa lahat.
[7] Binigyan ang bawat-isa sa atin ng kaloob ayon sa sukat ng kaloob ni Cristo. [8] Katulad ng sinabi sa kasulatan: "Noong
umakyat siya sa itaas, dinala niya ang mga bihag sa pagkabihag. Nagbigay siya ng mga kaloob sa mga tao."
[9] Ano ang kahulugan ng "Umakyat siya," maliban nalang kung bumaba rin siya sa kailaliman ng mundo? [10] Siya na
bumaba ay siya ring umakyat sa ibabaw ng buong kalangitan. Ginawa niya ito upang maaari niyang punuin ang lahat ng
mga bagay.
[11] Nagbigay si Cristo ng mga kaloob katulad ng mga ito: pagka- apostol, pagka-propeta, pagka-ebanghelista, pagka-pastor
at pagka-guro. [12] Ginawa niya ito upang ihanda ang mga mananampalataya sa paglilingkod at sa ikatitibay ng katawan
ni Cristo. Ginagawa niya ito hanggang sa maabot natin ang pagkakaisa sa pananampalataya at kaalaman sa Anak ng
Diyos. [13] Ginagawa niya ito hanggang sa maging ganap tayo na katulad ni Cristo.
[14] Upang hindi na tayo maging tulad ng mga bata. Upang hindi na tayo maligaw. Upang hindi na tayo madala palayo sa
bawat hangin ng katuruan, sa pandaraya ng mga tao sa pamamagitan ng matalas na pag-iisip ng kamalian at
panlilinlang. [15] Sa halip, sabihin natin ang katotohanan na may pag-ibig at lumago sa lahat ng paraan sa kaniya na ulo, si
Cristo. [16] Pinag-ugnay ni Cristo ang buong katawan ng mananampalataya. Hinahawakan ito sa pamamagitan ng
umaalalay na litid upang ang buong katawan ay lumago at tumibay sa pag-ibig.
[17] Kaya, sinasabi ko ito, at pinapayuhan ko kayo sa Panginoon: huwag na kayong lumakad na katulad ng mga Gentil na
lumalakad sa karumihan ng kanilang mga isipan. [18] Masama ang kanilang pag-iisip. Napalayo sila sa buhay na nasa
Diyos dahil sa kamangmangan na nasa kanila dahil sa pagmamatigas ng kanilang mga puso. [19] Hindi sila nakakaramdam
ng kahihiyan. Ibinigay nila ang kanilang mga sarili sa kahalayan sa malalaswang mga gawa, sa lahat ng uri ng kalabisan.
[20] Ngunit hindi ganito ang natutunan ninyo patungkol kay Cristo. [21] Iniisip kong narinig na ninyo ang patungkol sa
kaniya. Iniisip kong naturuan na kayo patungkol sa kaniya, dahil na kay Jesus ang katotohanan. [22] Dapat ninyong hubarin
ang naaayon sa dati ninyong gawain, ang dating pagkatao. Ito ay ang dating pagkatao na nabubulok dahil sa
mapanlinlang na pagnanasa.
[23] Hubarin ninyo ang dating pagkatao upang mabago ang espiritu ng inyong pag-iisip. [24] Gawin ninyo ito upang maisuot
ninyo ang bagong pagkatao, na naaayon sa Diyos. Nilikha ito sa katuwiran at kabanalan ng katotohanan.
[25] Kaya nga alisin ninyo ang kasinungalingan. "Magsalita ng katotohanan, ang bawat isa sa kaniyang kapwa," sapagkat
kabahagi tayo ng bawat isa. [26] "Magalit kayo, ngunit huwag kayong magkasala." Huwag ninyong hayaan na lumubog ang
araw sa inyong galit. [27] Huwag mong bigyan ng pagkakataon ang diyablo.
[28] Sino man ang nagnanakaw ay hindi na dapat magnakaw. Sa halip, kailangan niyang magpagal. Kailangan niyang
magtrabaho gamit ang kaniyang mga kamay, upang makatulong sa tao na nangangailangan. [29] Dapat walang lalabas na
masamang salita sa inyong bibig. Sa halip, dapat mga salitang may pakinabang ang lalabas sa inyong bibig, upang
magbigay ng pakinabang sa mga nakikinig. [30] At huwag ninyong bigyan ng kalungkutan ang Banal na Espiritu ng Diyos.
Dahil sa kaniya kayo ay tinatakan para sa araw ng katubusan.
[31] Dapat ninyong alisin ang lahat ng sama ng loob, poot, galit, pagtatalo, at pang-iinsulto, kasama ang lahat ng uri ng
kasamaan. [32] Maging mabuti sa isa't-isa. Maging mahabagin. Patawarin ang isa't-isa, katulad ng pagpapatawad sa inyo ng
Diyos sa pamamagitan ni Cristo.

Chapter 5

1 Kaya tularan ninyo ang Diyos, bilang kaniyang mga minamahal na anak. 2 At lumakad sa pag-ibig, katulad ng
pagmamahal ni Cristo sa atin at pagbigay ng kaniyang sarili sa atin. Siya ay naging alay at handog na naging kalugod-
lugod sa Diyos.
3 Ang sekswal na imoralidad o ano mang karumihan o mapag-imbot na kaisipan ay hindi dapat nababanggit sa inyo, gaya
ng nararapat sa mga mananampalataya. 4 Hindi rin dapat mabangit ang kalaswaan, walang kabuluhang pananalita, o
mga pagbibirong nakakainsulto. Sa halip pagpapasalamat.
5 Sapagkat matitiyak ninyo na walang nakikiapid, marumi, o sakim na tao, na sumasamba sa diyus-diyosan ang
magkaroon ng kahit na anong mamanahin sa kaharian ni Cristo at ng Dios. 6 Huwag hayaang may tao na manlinlang sa
inyo ng mga salitang walang laman. Dahil sa mga bagay na ito ang galit ng Diyos ay darating sa mga anak ng pagsuway. 7
Kaya huwag kayong makibahagi sa kanila.
8 Sapagkat noon kayo ay kadiliman, ngunit ngayon kayo ay kaliwanagan sa Panginoon. Kaya lumakad kayo bilang mga
anak ng liwanag. 9 Sapagkat ang bunga ng liwanag ay napapalooban ng lahat ng kabutihan, katuwiran, at katotohanan. 10
Pag-aralan ninyo kung ano ang kalugod-lugod sa Panginoon. 11 Huwag makibahagi sa mga walang kabuluhang gawain ng
kadiliman. Sa halip, ihayag iyon. 12 Sapagkat ang mga ginagawa nila ng lihim ay labis na kahiya-hiya maging ang
paglalarawan nito.
13 Lahat ng mga bagay, kapag ito ay naihayag sa liwanag ay nabubunyag. 14 Sapagkat ang lahat na naihayag ay nagiging
liwanag. Kaya sinasabi, "Gumising, kayo mga natutulog at bumangon mula sa mga patay at magliliwanag sa inyo si
Cristo."
15 Kaya mag-ingat kayo kung paano kayo lumakad, hindi tulad ng mangmang na mga tao kundi katulad ng matalino. 16
Samantalahin ninyo ang panahon sapagkat ang mga araw ay masama. 17 Huwag kayong maging hangal. Sa halip,
unawain kung ano ang kalooban ng Panginoon.
18 At huwag magpakalasing sa alak, sapagkat hahantong ito sa pagkasira. Sa halip, mapuspos kayo ng Banal na Espiritu. 19
Mangusap kayo sa isat-isa sa mga salmo at mga himno at mga espiritwal na mga awitin. Umawit at magpuri sa inyong
mga puso sa Panginoon. 20 Magpasalamat lagi sa Diyos Ama sa lahat ng bagay sa pangalan ng ating Panginoong Jesu-
Cristo. 21 Magpasakop kayo sa isa't isa tanda ng paggalang kay Cristo.
22 Mga asawang babae, magpasakop kayo sa inyong mga asawa, gaya sa Panginoon. 23 Sapagkat ang asawang lalaki ang ulo
ng babae, tulad ni Cristo na siyang ulo ng Iglesia. Siya ang tagapagligtas ng katawan. 24 Ngunit kung papaanong ang Iglesia
ay nagpapasakop kay Cristo, gayon din naman ang mga asawang babae sa kanilang mga asawa sa lahat ng bagay.
25 Mga asawang lalaki ibigin ninyo ang inyong mga asawa katulad din ng pagmamahal ni Cristo sa Iglesia at ibinigay ang
kaniyang sarili sa kanya. 26 Ginawa niya ito upang gawin siyang banal. Nilinis niya ito sa pamamagitan ng paghugas ng
tubig sa salita. 27 Ginawa niya ito upang maiharap sa kaniya ang isang maluwalhati na Iglesia na walang dungis o kulubot
o ano mang katulad nito, ngunit sa halip banal at walang kamalian.
28 Gayon din naman, ang mga asawang lalaki ay kailangang mahalin ang kanilang sariling asawa katulad ng sarili nilang
katawan. Ang nagmamahal sa kaniyang sariling asawa ay nagmamahal din sa Kaniyang sarili. 29 Walang tao ang nagagalit
sa kaniyang sariling katawan. Sa halip, inaalagaan niya ito at minamahal katulad ng pagmamahal ni Cristo sa iglesia. 30
Sapagkat tayo ay mga bahagi ng kaniyang katawan.
31 Dahil dito iiwan ng lalaki ang kaniyang ama at ina at makikiisa sa kaniyang asawa at ang dalawa ay magiging isang
laman." 32 Ito ay nakatagong dakilang katotohanan, subalit ako ay nagsasalita patungkol kay Cristo at sa iglesia. 33 Gayon
pa man, ang bawat isa sa inyo ay kinakailangang mahalin ang kaniyang sariling asawa tulad ng kaniyang sarili, at ang
asawang babae ay kinakailangang igalang ang kaniyang asawa.

Chapter 6

1 Mga anak, sundin ninyo ang inyong mga magulang sa Panginoon, sapagkat ito ang tama. 2 "Igalang mo ang inyong ama
at ina" (na siyang unang kautusan na may pangako), 3 "upang maaari itong maging mabuti sa inyo at maaaring mabuhay
kayo ng mahaba dito sa mundo."
4 At kayo mga ama, huwag ninyong sulsulan ang inyong mga anak sa galit. Sa halip, palakihin sila na may disiplina at
katuruan ng Panginoon.
5 Mga alipin, maging masunurin kayo sa inyong mga panginoon sa lupa na may kasamang malalim na paggalang at
pagkatakot, sa katapatan ng inyong mga puso. Maging masunurin sa kanila katulad ng pagsunod ninyo kay Cristo. 6
Maging masunurin hindi lamang tuwing nakatingin ang inyong mga panginoon para lang malugod sila. Sa halip, maging
masunurin kayo gaya ng alipin ni Cristo. Gawin ninyo ang kalooban ng Diyos mula sa inyong puso. 7 Maglingkod kayo ng
buong puso, na parang sa Panginoon kayo naglilingkod at hindi sa mga tao. 8 Dapat ninyong malaman na anumang
mabuting gawa ang ginagawa ng bawat tao, makakatanggap siya ng gantimpala mula sa Panginoon, alipin man siya o
malaya.
9 At kayo mga amo, gawin ninyo rin ang ganoong bagay sa inyong mga alipin. Huwag ninyo silang pagbantaan. Alam
ninyo na ang Amo nila at ninyo ay parehong nasa langit. Alam ninyo na wala siyang tinatangi.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[10] Sa wakas, magpakatatag kayo sa Panginoon at sa kalakasan ng kaniyang kapangyarihan. [11] Isuot ninyo ang buong baluti
ng Diyos, upang sa ganoon maaari ninyong malabanan ang mga mapanlinlang na mga balak ng diablo.
[12] Sapagkat ang ating pakikibaka ay hindi laban sa laman at dugo. Sa halip, ito ay laban sa pamahalaan at kapangyarihang
espiritwal at mga tagapamahala ng kaharian ng masamang kadiliman, laban sa mga masasamang espiritu sa kalangitan.
[13] Kaya isuot ninyo ang buong baluti ng Diyos upang manatili kayong matatag laban sa masama sa panahong ito ng
kasamaan. Pagkatapos ninyong gawin ang lahat ng bagay, magiging matatag kayo.
[14] Kaya nga magpakatatag kayo. Gawin ninyo ito pagkatapos ninyong maisuot ang sinturon ng katotohanan at maisuot sa
dibdib ang baluti ng katuwiran. [15] Gawin ninyo ito pagkatapos ninyong mailagay sa inyong mga paa ang kahandaan sa
pagpapahayag ng ebanghelyo ng kapayapaan. [16] Sa lahat ng kalagayan kunin ang kalasag ng pananampalataya, kung saan
tutupukin ang lahat ng naglalagablab na pana ng masama.
[17] At kunin ninyo ang helmet ng kaligtasan at ang espada ng Espiritu, ang salita ng Diyos. [18] Manalangin kayo sa lahat ng
oras ng may panalangin at paghingi. Magbantay kayong lagi ng may buong pagtitiyaga at panalangin para sa lahat ng
mga mananampalataya.
[19] At ipanalangin ninyo ako na maibigay sa akin ang mensahe kapag binukas ko ang aking bibig. Ipanalangin ninyo na
maipaalam ko nang may katapangan ang nakatagong katotohanan tungkol sa ebanghelyo. [20] Para ito sa ebanghelyo kaya
ako kinatawan na naka-tanikala, upang sa ganito makapagsalita ako nang may katapangan kung ano ang nararapat kong
sabihin.
[21] Ngunit upang inyo ding malaman ang aking mga ginagawa at kung ano ang kalagayan ko, si Tiquico, ang minamahal na
kapatid at tapat na alipin sa Panginoon ang magpapaunawa sa inyo ng lahat. [22] Pinadala ko siya sa inyo para sa layuning
ito, upang malaman ninyo ang mga bagay tungkol sa amin, at upang maaliw niya ang inyong mga puso.
[23] Mapasainyo nawa mga kapatid ang kapayapaan, at pag-ibig na may kasamang pananampalataya mula sa Diyos Ama at
sa Panginoong Jesu-Cristo. [24] Mapasainyo nawa ang biyaya sa mga nagmamahal sa ating Panginoong Jesu-Cristo na may
pag-ibig na hindi kumukupas.

Philippians

Chapter 1

[1] Mula kina Pablo at Timoteo, mga lingkod ni Cristo Jesus, sa lahat ng mga nailaan kay Cristo Jesus na nasa Filipos,
kasama ang mga tagapangasiwa at mga diakono. [2] Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula sa Diyos na ating Ama
at sa Panginoong Jesu-Cristo.
[3] Nagpapasalamat ako sa aking Diyos sa bawat ala-ala ninyo. [4] Sa bawat panalangin ko para sa inyong lahat, palagi akong
nananalangin nang may kagalakan. [5] Nagpapasalamat ako sa inyong pakikiisa sa ebanghelyo mula sa unang araw
hanggang sa ngayon. [6] Nagtitiwala ako sa bagay na ito, na ang nagsimula ng mabuting gawain sa inyo ay ipagpapatuloy
na tapusin ito hanggang sa araw ni Jesu-Cristo.
[7] Tama para sa akin na maramdaman ang ganito tungkol sa inyong lahat dahil kayo ay nasa puso ko. Naging kasama ko
kayong lahat sa biyaya pati sa aking pagkakakulong at sa aking pagtatanggol at pagpapatunay ng ebanghelyo. [8] Sapagkat
ang Diyos ang aking saksi, kung paano ko pinananabikan na makasama kayong lahat sa kalaliman ng pag-ibig ni Cristo
Jesus.
[9] At ipinapanalangin ko ito: na ang inyong pag-ibig ay lalo pang sumagana sa kaalaman at sa lahat ng pang-unawa. [10]
Ipinapanalangin ko ito upang masubukan ninyo at mapili ang mga bagay na mahusay. Ipinapanalangin ko ito upang kayo
ay maging tapat at walang sala sa araw ni Cristo. [11] Ito rin ay upang mapuno kayo ng bunga ng katuwiran na dumarating
sa pamamagitan ni Jesu-Cristo, sa kaluwalhatian at kapurihan ng Diyos.
[12] Ngayon, nais kong malaman ninyo mga kapatid, na ang mga bagay na nangyari sa akin ay nagbunga ng mabilis na
paglaganap ng ebanghelyo. [13] Dahil ang aking pagkabilanggo dahil kay Cristo ay nalaman ng mga bantay sa buong
palasyo at ng lahat. [14] At nahimok ang halos lahat ng mga kapatid sa Panginoon dahil sa aking pagkabilanggo na
maglakas-loob na ipahayag ang salita nang walang takot.
[15] Tunay na inihahayag ng iba si Cristo dahil sa inggit at alitan, at ang iba naman ay dahil sa mabuting kalooban. [16] Ang
mga naghahayag kay Cristo dahil sa pag-ibig ay nalalaman na inilagay ako dito upang ipagtanggol ang ebanghelyo. [17]
Ngunit ipinapahayag ng iba si Cristo dahil sa makasarili at hindi tapat na mga dahilan. Iniisip nilang mapapahirapan nila
ako habang nasa kulungan.
[18] Ano naman? Sa alinmang paraan maging sa pagkukunwari o sa katotohanan, naihahayag si Cristo, at dahil dito
nagagalak ako! Oo, ako ay magagalak. [19] Sapagkat alam kong magdudulot ito sa akin ng paglaya. Mangyayari ito dahil sa
inyong mga panalangin at sa tulong ng Espiritu ni Jesu-Cristo.
[20] Naaayon ito sa aking matibay na inaasahan at kasiguraduhan na hindi ako mapapahiya. Sa halip, inaasahan kong
maitataas si Cristo sa aking katawan, sa buhay man o sa kamatayan nang may buong tapang, na lagi naman at maging sa
ngayon. [21] Sapagkat para sa akin, ang mabuhay ay kay Cristo at ang mamatay ay kapakinabangan.
[22] Ngunit kung ang mabuhay sa laman ay magdudulot ng bunga sa aking paghihirap, kung gayon hindi ko alam kung ano
ang pipiliin. [23] Sapagkat naguguluhan ako sa dalawang pagpipilian na ito. Gusto ko nang mamatay at makasama si Cristo,
kung saan iyon ang pinakamabuti! [24] Ngunit ang manatili sa laman ay mas kinakailangan para sa inyong kapakanan.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

25 Dahil nakatitiyak ako tungkol dito, alam kong mananatili ako at magpapatuloy na kasama ninyong lahat, para sa inyong
paglago at kagalakan sa pananampalataya. 26 Bilang resulta, ang pagluluwalhati ninyo kay Cristo Jesus dahil sa akin ay
mananagana, dahil sa muli kong presensya sa inyo. 27 Mamuhay lamang kayo na karapat-dapat sa ebanghelyo ni Cristo.
Gawin ninyo ito upang kahit darating ako para makita kayo o kung wala ako, marinig ko sana ang tungkol sa kung paano
kayo tumatayong matibay sa iisang espiritu. Ninanais kong marinig na kayo ay nasa iisang kaluluwa na magkakasamang
nagsisikap para sa pananampalataya ng ebanghelyo.
28 At huwag kayong matakot sa anumang ginawa ng inyong mga kaaway. Para sa kanila, tanda ito ng kanilang
pagkawasak. Ngunit para sa inyo, tanda ito ng inyong kaligtasan, at ito ay nagmula sa Diyos. 29 Sapagkat ipinagkaloob na
ito para sa inyo, alang-alang kay Cristo, hindi lamang para maniwala sa kaniya, ngunit para magdusa rin para sa kaniya.
30 Sapagkat kayo ay may laban na gaya ng nakita ninyo sa akin, at naririnig ninyo na mayroon ako ngayon.

Chapter 2

1 Kung gayon, kung mayroon man kasiglahan kay Cristo. Kung mayroon man kaginhawahan mula sa kaniyang
pagmamahal. Kung mayroon man pakikiisa sa Espiritu. Kung mayroon man mga mahinahong awa at habag. 2 Gawing
ganap ang aking kasiyahan sa pamamagitan ng pagkakaroon ng iisang pag-iisip, pagkakaroon ng parehong pagmamahal,
nagkaisa sa espiritu, at sa pagkakaroon ng parehong layunin.
3 Huwag kayong gumawa ng kahit na ano dahil sa kasakiman o walang saysay na pagmamataas. Sa halip ay ituring ninyo
nang may kababaang-loob ang iba na higit kaysa sa inyong sarili. 4 Huwag ninyong tingnan ang pansarili ninyong
pangangailangan, ngunit pati na rin ang pangangailangan ng iba.
5 Mag-isip kayo tulad ng kay Cristo Jesus. 6 Nabuhay siya sa anyo ng Diyos, ngunit hindi niya itinuring ang kaniyang
pagkakapantay sa Diyos bilang isang bagay na dapat niyang panghawakan. 7 Sa halip, tinanggalan niya ng kapakanan ang
kaniyang sarili. Nag-anyo siya bilang isang tagapaglingkod. Nagpakita siyang kawangis ng mga tao. Nakita siya bilang
anyong tao. 8 Ibinaba niya ang kaniyang sarili at naging masunurin hanggang sa kamatayan, ang kamatayan sa krus.
9 Kung kaya't lubos siyang itinaas ng Diyos. Siya ay binigyan niya ng pangalan na nakahihigit sa lahat ng pangalan. 10
Ginawa niya ito upang ang lahat ay luluhod sa pangalan ni Jesus, ang mga nasa langit at sa lupa, at ang mga nasa ilalim
ng lupa. 11 Ginawa niya ito upang ang lahat ng labi ay magsasabing si Jesu-Cristo ay Panginoon, sa kaluwalhatian ng Diyos
Ama.
12 Kaya, mga minamahal ko, tulad ng inyong palaging pagsunod, hindi lamang sa panahong kasama ninyo ako, ngunit
mas higit pa ngayong hindi ninyo ako kasama, pagsikapan ninyo ang inyong kaligtasan nang may takot at panginginig. 13
Sapagkat ang Diyos na parehong kumikilos sa inyo upang naisin at gawin ninyo ang ipinagagawa niya alang-alang sa
kaniyang ikasisiya.
14 Gawin ninyo ang lahat ng bagay nang walang pagrereklamo at pagtatalo. 15 Kumilos kayo sa ganitong paraan upang
kayo ay maging walang kapintasan at tapat na mga anak ng Diyos na walang dungis. Kumilos kayo sa ganitong paraan
upang kayo ay magningning tulad ng mga liwanag sa mundo, sa gitna ng baluktot at bulok na salinlahi. 16 Ipahayag ninyo
ang salita ng buhay nang sa gayon ay may dahilan ako upang magluwalhati sa araw ni Cristo. Doon ko malalaman na
hindi ako tumatakbo ng walang kabuluhan o gumagawa ng walang kabuluhan.
17 Ngunit kahit na ibinuhos ako bilang isang alay sa paghahandog at paglilingkod ng inyong pananampalataya, nagagalak
ako, at nagagalak ako kasama ninyong lahat. 18 Sa ganitong paraan nagagalak din kayo, at nagagalak kasama ko.
19 Ngunit umaasa ako sa Panginoong Jesus na agad niyang ipadala si Timoteo sa inyo, nang sa gayon ay mapalakas din ang
aking loob kapag nalaman ko ang mga bagay tungkol sa inyo. 20 Sapagkat walang ibang taong may katulad ng ugali niya,
na tunay na sabik sa inyo. 21 Sapagkat lahat sila ay naghahanap ng kani-kaniyang kapakinabangan, hindi ang mga bagay
na kay Jesu-Cristo.
22 Ngunit alam ninyo ang kaniyang halaga, dahil tulad ng isang anak na naglilingkod sa kaniyang ama, kaya naglingkod
din siya kasama ko sa ebanghelyo. 23 Kaya umaasa akong ipadadala siya sa oras na makita ko kung paano magaganap ang
mga bagay sa akin. 24 Ngunit nagtitiwala ako sa Panginoon na ako, sa aking sarili ay nalalapit na ring makarating.
25 Ngunit sa tingin ko ay kinakailangang ipadala muli si Epafrodito pabalik sa inyo. Kapatid ko siya, kapwa manggagawa,
at kapwa kawal, at inyong mensahero at lingkod para sa aking mga pangangailangan. 26 Sapagkat labis siyang nabalisa, at
ninais niyang makasama kayong lahat, dahil nalaman ninyo na siya ay may sakit. 27 Sa katunayan, malubha ang kaniyang
karamdaman na halos ikamatay niya. Ngunit naawa ang Diyos sa kaniya, at hindi lamang sa kaniya, ngunit pati na rin sa
akin, nang sa gayon ay hindi na madagdagan pa ang aking kalungkutan ng isa pang kalungkutan.
28 Kung kaya mas nakasasabik na ipadadala ko siya, nang sa gayon kung makita ninyo siyang muli ay maaari kayong
magalak at ako ay higit na makakalaya sa pagkabalisa. 29 Tanggapin ninyo si Epafrodito sa Panginoon ng may buong
galak. Parangalan ninyo ang mga taong katulad niya. 30 Sapagkat dahil sa gawain para kay Cristo kaya siya nalapit sa
bingit ng kamatayan. Itinaya niya ang kaniyang buhay upang mapaglingkuran ako at mapunuan ang hindi ninyo kayang
gawin sa paglilingkod sa akin.

Chapter 3

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

1 Sa wakas, mga kapatid, magalak kayo sa Panginoon. Para sa akin, hindi kaabalahan ang isulat muli ang parehong mga
bagay na ito sa inyo. Pananatilihin kayong ligtas ng mga bagay na ito. 2 Mag-ingat kayo sa mga asal aso. Mag-ingat kayo sa
mga gumagawa ng masama. Mag-ingat kayo sa mga paninira. 3 Sapagkat tayo ang pagtutuli. Tayo na sumasamba sa
pamamagitan ng Espiritu ng Diyos. Tayo na ipinagmamalaki si Cristo Jesus at walang anumang pagtitiwala sa laman.
4 Gayunpaman, ako sa aking sarili ay maaaring magkaroon ng pagtitiwala sa laman. Kung iniisip ninuman na siya ay may
pagtitiwala sa laman, maaari akong magkaroon ng higit pa. 5 Tinuli ako noong ika-walong araw. Ipinanganak ako sa lahi
ng Israel, sa lipi ni Benjamin. Ipinanganak akong isang Hebreo ng mga Hebreo. Bilang paggalang sa kautusan,
ipinanganak akong isang Pariseo.
6 Masigasig kong inusig ang iglesiya. Bilang paggalang sa katuwiran ng batas, wala akong sala. 7 Ngunit anumang mga
bagay na nagbigay karangalan sa akin, itinuring kong gaya ng mga basura dahil kay Cristo.
8 Sa katunayan, ngayon ay itinuring ko ang lahat ng bagay na walang kabuluhan dahil sa kahusayan ng kaalaman ni
Cristo Jesus na aking Panginoon. Binalewala ko ang lahat ng bagay para sa kaniya. Itinuring kong gaya ng mga basura
ang mga ito upang makamtan ko si Cristo 9 at matagpuan ako sa kaniya. Wala akong katuwiran sa aking sarili mula sa
kautusan. Sa halip, mayroon akong katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo, ang katuwirang mula sa
Diyos ayon sa pananampalataya. 10 Kaya ngayon, nais kong makilala siya at ang kapangyarihan ng kaniyang muling
pagkabuhay at maging kabahagi sa kaniyang mga pagdurusa. Nais kong mabago sa pamamagitan ni Cristo tungo sa
larawan ng kaniyang kamatayan, 11 upang kahit papaano maaari kong maranasan ang muling pagkabuhay sa mga patay.
12 Hindi totoo na natanggap ko na ang mga bagay na ito, o ako ay naging isang ganap. Ngunit nagsumikap ako upang
aking matanggap ang anumang natanggap ko sa pamamagitan ni Cristo Jesus. 13 Mga kapatid, hindi ko iniisip na
natanggap ko na ito. Ngunit mayroong isang bagay, kinakalimutan ko kung ano ang nakalipas at pinagsisikapan ko kung
ano ang nasa hinaharap. 14 Nagpatuloy ako sa layunin upang makamit ang gantimpala ng pagkatawag ng Diyos, kay Cristo
Jesus.
15 Lahat tayong mga matatag na, mag-isip tayo sa ganitong paraan. At kung iba ang paraan ng inyong pag-iisip tungkol sa
anumang bagay, ipahahayag din iyon ng Diyos sa inyo. 16 Gayunpaman, anuman ang ating nakamit, lumakad tayo sa
maayos na paraang naaayon dito.
17 Tularan ninyo ako, mga kapatid. Tingnan ninyong mabuti ang mga lumalakad sa pamamagitan ng mga halimbawang
mayroon kayo sa amin. 18 Marami ang lumalakad, sila ang mga madalas kong sinasabi sa inyo, at ngayon sinasabi ko sa
inyo na may kasamang pagluha—marami ang lumalakad bilang mga kaaway ng krus ni Cristo. 19 Kapahamakan ang
kanilang patutunguhan. Sapagkat ang diyos nila ay ang kanilang sikmura, at ang kanilang pagmamalaki ay nasa kanilang
kahihiyan. Iniisip nila ang tungkol sa mga makamundong bagay.
20 Ngunit ang ating pagkamamamayan ay sa langit, kung saan naghihintay rin tayo sa isang tagapagligtas na ang
Panginoong Jesu-Cristo. 21 Babaguhin niya ang ating mga katawang lupa upang maging mga katawang binuo gaya ng
kaniyang maluwalhating katawan, binuo sa pamamagitan ng lakas ng kaniyang kapangyarihan upang mapasailalim sa
kaniya ang lahat ng bagay.

Chapter 4

1 Kaya nga, minamahal kong mga kapatid na aking kinasasabikan, aking kagalakan at korona. Sa paraang ito, manatili
kayong matatag sa Panginoon, mga minamahal kong kaibigan. 2 Nagsusumamo ako kay Euodia, at kay Sintique na
magkaroon ng parehong pag-iisip sa Panginoon. 3 Katunayan, hinihiling ko rin sa iyo, tunay kong kamanggagawa,
tulungan mo ang mga babaeng ito. Sapagkat sila ang kasama kong nagsikap sa pagpapalaganap ng ebanghelyo kasama si
Clemente at iba pang mga kapwa ko manggagawa, kung saan ang mga pangalan ay nasa aklat ng buhay.
4 Magalak lagi sa Panginoon. Muli kong sasabihin, magalak. 5 Hayaan ninyong makita ng lahat ng tao ang inyong
kahinahunan. Malapit lamang ang Panginoon. 6 Huwag mabalisa tungkol sa anumang bagay. Sa halip, hayaan ninyong
malaman ng Panginoon ang inyong mga kahilingan sa lahat ng bagay sa pamamagitan ng panalanging may pasasalamat.
7 At ang kapayapaan ng Diyos na humihigit sa lahat ng pang-unawa, ang mag-iingat sa inyong mga puso at isipan kay
Cristo Jesus.
8 Sa wakas, mga kapatid, anumang mga bagay na totoo, marangal, makatarungan, dalisay, kaibig-ibig, may mabuting ulat,
kung may mga bagay na mahusay at dapat papurihan, isipin ang mga bagay na ito. 9 Ang mga bagay na natutunan at
natanggap ninyo, narinig at nakita ninyo sa akin, gawin ang mga bagay na ito. Gawin ninyo ang mga bagay na inyong
natutunan, natanggap, narinig at nakita sa akin. At sasainyo ang Diyos ng kapayapaan.
10 Lubos akong nagagalak sa Panginoon dahil sa wakas ay binago ninyo ang inyong pagpapahalaga para sa akin. Bagama't
pinahalagahan ninyo ako noon ngunit wala kayong pagkakataon para tumulong. 11 Hindi ko sinasabi ang mga ito para sa
aking mga pangangailangan. Sapagkat natutunan ko ang masiyahan sa lahat ng pangyayari. 12 Alam ko kung paano
mangailangan at alam ko rin kung paano magkaroon ng kasaganaan. Sa lahat ng paraan at sa lahat ng bagay, natutunan
ko ang lihim kung paano parehong kumain ng marami at magutom, paano parehong managana at mangailangan. 13
Magagawa ko ang lahat ng mga bagay sa pamamagitan niya na nagpapalakas sa akin.

[14] Gayunpaman, ginawa ninyo ang mabuti sa pakikibahagi sa aking mga paghihirap. [15] At alam ninyo, kayong mga taga-
Filipos, na sa simula ng ebanghelyo, nang umalis ako sa Macedonia, walang iglesya ang tumulong sa akin sa bagay ng
pagbibigay at pagtatanggap maliban sa inyo lamang. [16] Kahit nang ako ay nasa Tesalonica, nagpadala kayo ng tulong para
sa aking mga pangangailangan ng higit sa isang beses. [17] Hindi sa hinahanap ko ang kaloob. Sa halip, hinahanap ko ang
bunga na nagpapataas ng inyong halaga.
[18] Nakatanggap at nagkaroon ako ng lahat bagay. Napuno ako. Natanggap ko mula kay Epafroditus ang mga bagay na
galing sa inyo. Ang mga ito ay mababangong samyo, katanggap-tanggap at kalugod-lugod na handog sa Diyos. [19] At ang
aking Diyos ang magpupuno ng inyong mga pangangailangan ayon sa kaniyang mga kayamanan at kaluwalhatian kay
Cristo Jesus. [20] Ngayon, nawa'y sa ating Diyos at Ama ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen.
[21] Batiin ninyo ang bawat mananampalataya kay Cristo Jesus. Binabati kayo ng mga kasamahan kong mananampalataya.
[22] Binabati kayo ng lahat ng mananampalataya dito, lalo na ang mga nasa sambahayan ni Ceasar. [23] Sumainyo nawa ang
biyaya ng Panginoong Jesu-Cristo.

Colossians

Chapter 1

[1] Ako si Pablo, isang apostol ni Cristo Jesus sa pamamagitan ng kalooban ng Diyos, at si Timoteo na ating kapatid, [2] sa mga
mananampalataya at tapat na mga kapatid kay Cristo na nasa Colosas. Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula
sa ating Diyos Ama. [3] Kami ay nagpapasalamat sa Diyos, ang Ama ng ating Panginoong Jesu-Cristo, at kami ay laging
nananalangin para sa inyo.
[4] Nabalitaan namin ang inyong pananampalataya kay Cristo Jesus at ang pag-ibig na mayroon kayo para sa lahat ng mga
inilaan sa Diyos. [5] Taglay ninyo ang pag-ibig na ito dahil sa tiyak na pag-asang nakalaan para sa inyo sa kalangitan.
Narinig ninyo ang tiyak na pag-asang ito noon sa salita ng katotohanan, ang ebanghelyo [6] na nakarating sa inyo. Ang
ebanghelyo na ito ay namumunga at lumalago sa buong mundo. Ginagawa rin ito sa inyo mula sa araw na narinig ninyo
ito at natutunan ang tungkol sa biyaya ng Diyos sa katotohanan.
[7] Ito ang ebanghelyo na natutunan ninyo kay Epafras, ang ating minamahal na kapwa-lingkod, na isang tapat na lingkod
ni Cristo sa ngalan namin. [8] Ipinaalam sa amin ni Epafras ang inyong pag-ibig sa Espiritu.
[9] Dahil sa pag-ibig na ito, mula sa araw na narinig namin ito, hindi kami tumigil na manalangin para sa inyo. Hinihiling
namin na kayo ay mapuspos ng kaalaman ng kaniyang kalooban sa lahat ng karunungan at pang-unawang espirituwal. [10]
Ipinapanalangin namin na lumakad kayo na karapat- dapat sa Panginoon sa mga kalugod-lugod na paraan.
Ipinapanalangin namin na mamunga kayo sa bawat mabubuting gawa at ng lumago kayo sa inyong kaalaman sa Diyos.
[11] Ipinapanalangin namin na mapalakas kayo sa bawat kakayahang naaayon sa kapangyarihan ng kaniyang
kaluwalhatian tungo sa lahat ng pagtitiyaga at pagtitiis. [12] Ipinapanalangin namin na kayo ay magpapasalamat ng may
galak sa Ama, na siyang nagkaloob sa inyo na makibahagi sa mga kayamanan ng mga mananampalataya sa liwanag.
[13] Sinagip niya tayo mula sa pamamahala ng kadiliman at inilipat tayo sa kaharian ng kaniyang minamahal na Anak. [14] Sa
kaniyang Anak mayroong tayong katubusan, ang kapatawaran ng mga kasalanan.
[15] Ang anak ay ang larawan ng hindi nakikitang Diyos. Siya ang unang anak sa lahat ng mga nilikha. [16] Sapagkat sa
pamamagitan niya nilikha ang lahat ng bagay, ang mga nasa langit at ang mga nasa lupa, ang mga nakikita at ang mga
hindi nakikita. Maging mga trono o pamahalaan o pamunuan o kapangyarihan, ang lahat ng bagay ay nilikha sa
pamamagitan niya at para sa kaniya. [17] Siya ang una sa lahat ng mga bagay, at sa kaniya ang lahat ng bagay ay
nagkakaugnay.
[18] At siya ang ulo ng katawan, ang iglesiya. Siya ang simula at ang unang anak mula sa mga patay, kaya siya ang
pangunahin sa lahat ng mga bagay. [19] Sapagkat ang Diyos ay nalugod na ang kaniyang kaganapan ay nararapat na
mamuhay sa kaniya, [20] at upang ipagkasundo sa kaniya ang lahat ng bagay sa pamamagitan ng Anak. Gumawa ang Diyos
ng kapayapaan sa pamamagitan ng kaniyang dugo sa krus. Ipinagkasundo ng Diyos ang lahat ng bagay sa kaniyang sarili,
maging ang mga bagay sa lupa o ang mga bagay sa kalangitan.
[21] At kayo rin, sa isang pagkakataon ay mga taong hindi kilala ng Diyos, at mga kaaway niya sa kaisipan at masasamang
mga gawa. [22] Ngunit pinagkasundo niya kayo ngayon sa kaniyang lupang katawan sa pamamagitan ng kamatayan.
Ginawa niya ito upang iharap kayong banal, walang kapintasan at walang dungis sa kaniyang harapan, [23] kung kayo ay
nagpapatuloy sa pananampalataya, matatag at matibay, hindi napapakilos palayo mula sa tiyak na inaasahan ng
ebanghelyo na inyong narinig. Ito ang ebanghelyo na naipahayag sa bawat tao sa ilalim ng langit. Ito ang ebanghelyo
kung saan, akong si Pablo ay naging isang lingkod.
[24] Ngayon nagagalak ako sa aking mga paghihirap para sa inyo. At pinupunan ko sa aking laman anuman ang kakulangan
sa mga paghihirap ni Cristo para sa kapakanan ng kaniyang katawan, na ang iglesiya. [25] Dahil sa iglesiyang ito kaya ako
naging lingkod, ayon sa tungkulin mula sa Diyos na ibinigay sa akin para sa inyo upang punuin ang salita ng Diyos. [26] Ito
ang lihim na katotohanan na itinago sa panahon at sa mga salinlahi. Ngunit nahayag ito ngayon sa mga naniniwala sa
kaniya. [27] Ito ay para sa kanila na nais ng Diyos na makaalam kung ano ang mga kayamanan ng maluwalhating lihim na
ito ng katotohanan sa mga Gentil. Ito ay si Cristo na nasa inyo, ang pagtitiwala ng kaluwalhatian sa hinaharap.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

28 Siya ito na ating ipinapahayag. Pinagsasabihan natin ang bawat isa, at tinuturuan natin ang bawat isa ng may buong
karunungan, upang maiharap natin ang bawat tao na ganap kay Cristo. 29 Dahil dito, ako ay gumagawa at
nagpapakahirap ayon sa kaniyang kalakasan na kumikilos sa akin sa kapangyarihan.

Chapter 2

1 Sapagkat gusto kong malaman ninyo kung gaano kalaki ang paghihirap ko para sa inyo, para sa mga nasa Laodicea, at
para sa marami pang hindi pa nakikita ang aking mukha ng harapan. 2 Gumagawa ako upang mapalakas ko ang kanilang
kalooban sa pamamagitan ng pagsasama-sama sa pagmamahal at sa lahat ng kayamanan ng buong katiyakan ng pang-
unawa, sa kaalaman tungkol sa lihim na katotohanan ng Diyos, na si Cristo. 3 Sa kaniya ay nakatago ang lahat ng
kayamanan ng karunungan at kaalaman.
4 Sinasabi ko ito nang sa gayon ay walang manloko sa inyo sa pamamagitan ng mapanghikayat na pananalita. 5 At
bagaman hindi niyo ako pisikal na kasama, kasama ninyo naman ako sa espiritu. Nagagalak akong makita ang inyong
mahusay na kaayusan at ang kalakasan ng inyong pananampalataya kay Cristo.
6 Yamang tinanggap ninyo si Cristo ang Panginoon, lumakad kayong kasama niya. 7 Maging matatag kayong nakatanim sa
kaniya, mabuo kayo sa kaniya. Magpakatibay kayo sa inyong pananampalataya tulad ng naituro sa inyo, at maging
sagana kayo sa pagpapasalamat.
8 Tiyakin ninyong walang huhuli sa inyo sa pamamagitan ng pilosopiya at ang walang kabuluhang pagmamayabang ayon
sa tradisyon ng mga tao, ayon sa mga elemento ng mundo, at hindi naaayon kay Cristo. 9 Sapagkat sa kaniyang katawan
nabubuhay ang lahat ng kaganapan ng Diyos.
10 At napuno kayo sa kaniya. Siya ang ulo ng bawat kapangyarihan at kapamahalaan. 11 Sa kaniya, tinuli rin kayo sa
pamamagitan ng pagtutuli na hindi ginagawa ng mga tao, ang pagtatanggal sa katawan ng laman, ngunit sa pagtutuli ni
Cristo. 12 Inilibing kayong kasama niya sa bautismo. At sa kaniya ay ibinangon kayo sa pamamagitan ng pananampalataya
sa kapangyarihan ng Diyos, na siyang nagbangon sa kaniya mula sa mga namatay.
13 noong kayo ay patay sa inyong mga pagkakasala at sa hindi pagkakatuli ng inyong laman, binuhay niya kayong kasama
niya at pinatawad tayong lahat sa ating mga paglabag. 14 Binura niya ang nakasulat na tala ng mga pagkaka-utang at ang
mga tuntunin na laban sa atin. Tinanggal niya ang lahat ng mga ito at ipinako ito sa krus. 15 Tinanggal niya ang mga
kapangyarihan at mga kapamahalaan. Lantaran niya silang ibinunyag at dinala sila sa matagumpay na pagdiriwang sa
pamamagitan ng kaniyang krus.
16 Kaya, huwag ninyong hayaang husgahan kayo ng iba sa pagkain o sa pag-inom, o tungkol sa araw ng pista o bagong
buwan, o tungkol sa mga Araw ng Pamamahinga. 17 Ang mga ito ay anino ng mga bagay na darating, ngunit ang
nilalaman ay si Cristo.
18 Huwag hayaang manakawan ang sinuman ng gantimpala dahil sa pagnanais ng kababaang-loob at sa pamamagitan ng
pagsamba sa mga anghel. Ang taong katulad nito ay nananatili sa mga bagay na nakita niya at nagiging mapagmalaki sa
pamamagitan ng kaniyang makalamang pag-iisip. 19 Hindi siya kumakapit sa ulo. Nagmumula sa ulo ang pagtutustos at
pagsasama ng buong katawan, hanggang sa kaniyang mga kasu-kasuan at mga litid nito; lumalago ito kasama ang
paglagong ibinigay ng Diyos.
20 Kung namatay kayo kasama ni Cristo sa mga elemento ng mundo, bakit kayo nabubuhay na parang obligado sa mundo:
21 "Huwag hawakan, o tikman, o kahit humipo"? 22 Nakalaan ang mga bagay na ito para sa masamang paggamit, ayon sa
mga tagubilin at mga itinuro ng mga tao. 23 Ang mga patakarang ito ay may karunungan sa sariling-gawang relihiyon at
pagpapakumbaba at kalupitan ng katawan. Ngunit wala itong halaga laban sa kalayawan ng laman.

Chapter 3

1 Kung itinaas kayo ng Diyos na kasama ni Cristo, hanapin ninyo ang mga bagay na nasa itaas, kung saan nakaupo si
Cristo sa kanang kamay ng Diyos. 2 Isipin ninyo ang tungkol sa mga bagay na nasa itaas, at hindi tungkol sa mga bagay sa
lupa. 3 Sapagkat namatay kayo at itinago ang inyong buhay kasama ni Cristo sa Diyos. 4 Kapag nagpakita si Cristo na siya
ninyong buhay, makikita rin kayong kasama niya sa kaluwalhatian.
5 patayin ninyo ang mga bahagi na nasa mundo--pagnanasa sa laman, karumihan, matinding damdamin, masamang
pagnanasa, at kasakiman, na pawang pagsamba sa diyus-diyosan. 6 Para sa mga bagay na ito kaya ang poot ng Diyos ay
darating sa mga anak ng pagsuway. 7 Sa mga bagay na ito na minsan rin ninyong nilakaran ng namuhay kayo sa mga ito. 8
Ngunit ngayon dapat ninyong alisin ang lahat ng mga bagay na ito—poot, galit, mga masasamang layunin, mga pang-
aalipusta at malaswang pananalita mula sa inyong bibig.
9 Huwag kayong magsinungaling sa isa't isa, sapagkat hinubad na ninyo ang lumang pagkatao kasama ang mga kaugalian
nito. 10 Isinuot na ninyo ang bagong pagkatao na binago sa kaalamang naaayon sa larawan ng lumikha sa kaniya. 11 Sa
kaalamang ito, walang Griyego at Judio, tuli at di-tuli, barbaro, Scythian, alipin, malayang tao, ngunit sa halip si Cristo
ang lahat ng mga bagay at sa lahat ng mga bagay.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[12] Kaya nga, taglayin ninyo, bilang mga pinili ng Diyos, banal at minamahal, mga daluyan ng awa, kabaitan,
kapakumbabaan, kaamuhan at katiyagaan. [13] Magtiyaga sa bawat isa. Maging maawain sa bawat isa. Kung ang isa ay may
hinaing laban sa isa pa, magpatawad kayo gaya ng pagpapatawad sa inyo ng Panginoon. [14] Higit sa lahat ng mga bagay na
ito, magkaroon kayo ng pag-ibig na siyang bigkis ng pagiging isang ganap.
[15] Hayaang maghari sa inyong mga puso ang kapayapaan ni Cristo. Para sa kapayapaang ito kaya tinawag kayo sa iisang
katawan. Maging mapagpasalamat kayo. [16] Hayaang mamuhay ang salita ni Cristo ng masagana sa inyo. Buong
karunungang turuan at pagsabihan ninyo ang isa't isa sa pamamagitan ng salmo at himno, at mga awiting espiritwal.
Umawit kayo ng may pasasalamat sa inyong mga puso para sa Diyos. [17] At anuman ang inyong ginagawa sa salita man o
sa gawa, gawin ninyo ang lahat sa pangalan ng Panginoong Jesus. Magpasalamat sa Diyos Ama sa pamamagitan niya.
[18] Mga asawang babae, magpasakop kayo sa inyong mga asawa, dahil ito ang nararapat sa Panginoon. [19] Mga asawang
lalaki, mahalin ninyo ang inyong mga asawa at huwag maging malupit laban sa kanila. [20] Mga anak, sundin ninyo ang
inyong mga magulang sa lahat ng mga bagay, sapagkat nakalulugod ito sa Panginoon. [21] Mga ama, huwag ninyong labis na
pagalitan ang inyong mga anak, upang hindi sila panghinaan ng loob.
[22] Mga alipin, sundin ninyo ang inyong mga amo ayon sa laman sa lahat ng mga bagay, hindi lamang kapag may
nakakakita upang magbigay lugod sa mga tao, ngunit nang may tapat na puso. Matakot kayo sa Panginoon. [23] Anuman
ang inyong ginagawa, gumawa kayo mula sa kaluluwa na para sa Panginoon at hindi para sa mga tao. [24] Nalalaman
ninyong tatangap kayo mula sa Panginoon ng gantimpala ng pagkamit nito. Ito ay ang Cristong Panginoon na inyong
pinaglilingkuran. [25] Sapagkat sinumang gumawa ng hindi matuwid ay tatanggap ng kabayaran para sa hindi matuwid na
kaniyang ginawa at wala ditong pinapanigan.

Chapter 4

[1] Mga panginoon, ibigay ninyo sa mga alipin kung ano ang nararapat at makatarungan. Alam ninyo na mayroon din
kayong Panginoon sa langit.
[2] Taimtim na magpatuloy sa panalangin. Manatiling handa sa pasasalamat. [3] Manalangin kayo ng sama-sama para sa
amin, na magbukas ang Diyos ng pagkakataon para sa kaniyang salita upang sabihin ang lihim na katotohanan ni Cristo.
Dahil dito, iginapos ako. [4] At manalangin na magawa ko ito ng malinaw gaya ng nararapat kong sabihin.
[5] Lumakad sa karunungan para sa mga hindi mananampalataya at pahalagahan ang pagkakataon. [6] Ang inyong
pananalita nawa ay laging may biyaya, na magkalasang asin, upang malaman ninyo kung paano dapat sumagot sa bawat
tao.
[7] Para sa mga bagay na may kinalaman sa akin, si Tiquico ang magpapaalam ng mga ito sa inyo. Siya ay isang minamahal
na kapatid, tapat na lingkod at kapwa alipin sa Panginoon. [8] Pinapunta ko siya sa inyo para rito, upang malaman ninyo
ang mga bagay tungkol sa amin at upang mapalakas niya ang inyong mga puso. [9] Pinapunta ko siya kasama ni Onesimo,
ang tapat at minamahal na kapatid, na isa sa inyo. Sasabihin nila sa inyo ang lahat ng nangyari dito.
[10] Binabati kayo ni Aristarco na aking kapwa bilanggo, pati na rin si Marcos, ang pinsan ni Barnabas tungkol sa kung saan
natanggap ninyo ang mga kautusan, "Kung pupunta siya sa inyo tanggapin ninyo siya," [11] at si Jesus na tinatawag din
nilang Justu. Sila lamang sa pagtutuli ang kapwa ko manggagawa para sa kaharian ng Diyos. Sila ang nakapagbigay ng
kaginhawaan sa akin.
[12] Binabati kayo ni Epafras. Isa siya sa inyo at isang alipin ni Cristo Jesus. Lagi siyang nagsisikap na manalangin para sa
inyo, upang tumayo kayong ganap at punong-puno ng katiyakan sa lahat ng kalooban ng Diyos. [13] Sapagkat naging saksi
ako sa kaniya, nagpakahirap siyang gumagawa para sa inyo, para sa mga nasa Laodicea at Hierapolis. [14] Bumabati sa inyo
si Demas at si Lucas na minamahal na manggagamot.
[15] Batiin mo ang mga kapatid sa Laodicea, si Nimfas at sa iglesiya na nasa kaniyang bahay. [16] Kapag nabasa na ang sulat na
ito sa inyo, basahin din ninyo ito sa iglesia ng mga taga-Laodicea at siguraduhin din ninyong nabasa ang liham mula sa
Laodicea. [17] Sabihin ninyo kay Archipus, "Tingnan mo ang gawain na iyong natanggap sa Panginoon, na dapat mong
tapusin ito."
[18] Ang pagbating ito ay sa pamamagitan ng aking sariling kamay—Pablo. Alalahanin ninyo ang aking mga kadena.
Sumainyo nawa ang biyaya.

1 Thessalonians

Chapter 1

[1] Mula kina Pablo, Silas, at Timoteo para sa iglesiya ng mga taga-Tesalonica sa Diyos Ama at sa Panginoong Jesu-Cristo.
Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan.
[2] Lagi kaming nagpapasalamat sa Diyos para sa inyong lahat, habang binabanggit namin kayo sa aming mga panalangin. [3]
Inaalala namin ng walang tigil sa harapan ng Diyos at Ama ang inyong mga gawa ng pananampalataya, pagpapagal sa
pag-ibig, at pagtitiyagang may pagtitiwala para sa hinaharap sa ating Panginoong Jesu-Cristo.

[4] Mga kapatid na iniibig ng Diyos, alam namin ang inyong pagkatawag, [5] kung paanong ang ating ebanghelyo ay dumating sa inyo na hindi lamang sa salita, ngunit gayon din sa kapangyarihan, sa Banal na Espiritu, at sa lubos na katiyakan. Gayon din naman, inyong nalalaman kung anong uri ng tao kami sa inyo para sa inyong kapakanan.
[6] ninyo kami at ang Panginoon, gaya nga ng pagtanggap ninyo sa salita sa matinding paghihirap na may kagalakan mula sa Banal na Espiritu. [7] Bilang resulta, kayo ay naging halimbawa sa lahat ng mananampalataya sa Macedonia at Acaya.
[8] Sapagkat mula sa inyo ang salita ng Panginoon ay lumaganap, at hindi lamang sa Macedonia at Acaya. Kundi, sa lahat ng dako kung saan ang inyong pananampalataya sa Diyos ay naibalita. Bilang resulta, hindi na namin kailangang magsalita ng ano pa man. [9] Sapagkat sila mismo ang nagbalita kung paano kami dumating sa inyo. Kanilang sasabihin kung paano kayo nanumbalik sa Diyos mula sa mga diyus-diyosan upang maglingkod sa buhay at tunay na Diyos. [10] Ibinalita nila na kayo ay naghihintay sa kaniyang Anak mula sa langit, na kaniyang ibinangon mula sa mga patay. Ito ay si Jesus, na nagpalaya sa atin mula sa poot na darating.

Chapter 2

[1] Kayo mismo ang nakakaalam mga kapatid, na ang aming pagpunta sa inyo ay hindi nawalan ng kabuluhan. [2] Alam naman ninyo na kami ay naghirap noon at inalipusta ng kahiya-hiya sa Filipos, gaya ng inyong alam. Malakas ang loob namin sa ating Diyos na ipahayag sa inyo ang ebanghelyo ng Diyos na may labis na pagsisikap.
[3] Sapagkat ang aming panghihikayat ay hindi galing sa kamalian, ni sa karumihan, ni sa panlilinlang. [4] Sa halip, kami ay pinagtibay ng Diyos na napagkatiwalaan ng ebanghelyo, kaya ito ay aming sinasabi. Kami ay nagsasalita, hindi upang magbigay lugod sa mga tao, kundi upang magbigay lugod sa Diyos. Siya ang nakakasiyasat sa aming mga puso.
[5] Sapagkat hindi kami kailanman gumamit ng mga matatamis na salita, gaya ng alam ninyo, ni ng pagdadahilan sa kasakiman, ang Diyos ang aming saksi. [6] Ni hindi namin hinahanap ang kaluwalhatian mula sa mga tao, ni sa inyo at sa iba. Nararapat sana naming tanggapin ang aming mga karapatan bilang mga apostol ni Cristo.
[7] Sa halip, kami ay naging mahinahon sa inyo na gaya ng ina na inaaliw ang kaniyang mga anak. [8] Sa ganitong paraan kami ay nagmamalasakit sa inyo. Kami ay nalulugod na ibahagi sa inyo hindi lamang ang ebanghelyo ng Diyos kundi maging ang aming buhay. Sapagkat kayo ay labis na napamahal na sa amin. [9] Sapagkat inyong naaalala, mga kapatid, ang aming trabaho at pagpapakahirap. Sa araw at gabi kami ay gumagawa upang hindi maging pabigat kaninuman sa inyo. Sa panahong iyon, ipinangaral namin sa inyo ang ebanghelyo ng Diyos.
[10] Kayo ay mga saksi, at ang Diyos rin, kung gaano kabanal, makatuwiran, at walang dungis na kami ay nagpakahinahon sa inyo na sumasampalataya. [11] Sa gayon ding paraan, alam ninyo kung papaano ang bawat isa sa inyo, katulad ng ama sa kaniyang mga anak, kayo ay aming hinimok at hinikayat. Pinatotohanan namin [12] na dapat kayong lumakad sa paraan na karapat-dapat sa Diyos na siyang tumawag sa inyo tungo sa kaniyang sariling kaharian at kaluwalhatian.
[13] Sa dahilang ito kami rin ay walang tigil na nagpapasalamat sa Diyos. Sapagkat nang inyong natanggap mula sa amin ang mensahe ng Diyos na inyong napakinggan, ito ay inyong tinanggap hindi bilang salita ng tao. Sa halip, tinanggap ninyo itong totoo, ang salita ng Diyos. Ito rin ang salita na gumagawa sa inyo na sumasampalataya.
[14] Sapagkat kayo, mga kapatid, ay naging katulad din ng mga iglesiya ng Diyos na nasa Judea kay Cristo Jesus. Sapagkat kayo ay nagdusa din ng gayong mga bagay sa inyong mga kababayan, katulad ng ginawa sa kanila ng mga Judio. [15] Ang mga Judio rin ang pumatay sa ating Panginoong Jesu-Cristo at sa mga propeta. Ang mga Judio rin ang nagpalayas sa atin. Sila ay hindi naging kalugod-lugod sa Diyos. Sa halip, naging kaaway ng lahat ng tao. [16] Pinagbabawalan nila kaming makipag-usap sa mga Gentil upang sila ay maligtas. Ang naging resulta ay lagi nilang pinupunuan ang kanilang mga kasalanan. Ang poot ay darating sa kanila sa katapusan.
[17] Kami, mga kapatid, ay nahiwalay sa inyo ng maikling panahon, sa presensya, hindi sa puso. Ginawa namin ang aming makakaya na may malaking pagnanais upang makita ang mukha ninyo. [18] Sapagkat ninais naming makapunta sa inyo, ako, si Pablo, na minsan at muli, ngunit hinadlangan kami ni Satanas. [19] Sapagkat ano ba ang aming inaasahan sa hinaharap, o kagalakan, o korona ng pagmamalaki sa harapan ng ating Panginoong Jesus sa kaniyang pagdating? Hindi ba't kayo at ang iba? [20] Sapagkat kayo ang aming kaluwalhatian at kagalakan.

Chapter 3

[1] Kaya naman, nang hindi na namin kayang tiisin pa ito, inakala naming mabuti ang maiwan sa Atenas ng mag-isa. [2]
Pinapunta namin si Timoteo, ang ating kapatid at lingkod ng Diyos sa ebanghelyo ni Cristo upang palakasin at aliwin kayo tungkol sa inyong pananampalataya. [3] Ginawa namin ang mga ito upang walang isa man ang mayanig sa mga pagdurusang ito. Sapagkat inyong nalalaman na sa bagay na ito kami ay hinirang.
[4] Katunayan, nang kami ay kasama ninyo, sinabi na namin sa inyo na kami ay magdurusa sa kapighatian at nagkatotoo ito gaya ng inyong nalalaman. [5] Sa kadahilanang ito, nang hindi ko na kayang tiisin pa, nagsugo ako upang malaman ang tungkol sa inyong pananampalataya. Maaaring ang manunukso ay tinukso kayo, at ang aming pagtatrabaho ay nawalan ng kabuluhan.

6 Ngunit pumarito si Timoteo sa amin galing sa inyo at dinala sa amin ang mabuting balita ng inyong pananampalataya at
pag-ibig. Sinabi niya sa amin na laging nasa inyo ang aming mga mabubuting alaala, na nasasabik kayong makita kami
gaya ng aming pananabik na makita kayo. 7 Dahil dito, mga kapatid, naaliw kami dahil sa inyong pananampalataya, sa
lahat ng aming pagkabalisa at pagdadalamhati.
8 Sapagkat ngayon, nabubuhay kami kung mananatili kayong matatag sa Panginoon. 9 Sapagkat anong pasasalamat ang
maibibigay namin sa Diyos dahil sa inyo, para sa lahat ng kagalakan na mayroon kami sa harap ng ating Diyos dahil sa
inyo? 10 Gabi at araw nananalangin kami ng buong tiyaga upang makita namin kayo ng harapan at maipagkaloob kung
ano ang kulang sa inyong pananampalataya.
11 Nawa ang ating Diyos Ama, at ang ating Panginoong Jesus ang manguna sa amin sa inyo. 12 Nawa palaguin kayo at
pasaganahin ng Panginoon sa pag-ibig sa isa't-isa at sa lahat ng tao, na gaya ng ginagawa namin sa inyo. 13 Nawa ay gawin
niya ito upang palakasin ang inyong mga puso na walang kapintasan sa kabanalan sa harap ng ating Diyos at Ama sa
pagdating ng ating Panginoong Jesus kasama ang lahat ng kaniyang mga banal.

Chapter 4

1 Sa wakas, mga kapatid, pinapalakas namin kayo at hinihikayat sa Panginoong Jesus. Gaya sa inyong pagtanggap ng mga
tagubilin mula sa amin tungkol sa kung paano kayo dapat lumakad at nagbibigay lugod sa Diyos, sa ganitong paraan kayo
lumakad, upang magawa ninyo ito ng higit pa. 2 Sapagkat alam ninyo kung anong mga tagubilin sa Panginoong Jesus ang
aming naibigay sa inyo.
3 Sapagkat ito ang kalooban ng Diyos: ang inyong pagpapakabanal—umiwas kayo sa kahalayan, 4 na bawat isa sa inyo ay
alam kung paano makitungo sa kaniyang asawa ng may kabanalan at karangalan. 5 Huwag kayong mag-asawa sa
kahalayan ng laman (gaya ng mga Gentil na di nakakakilala sa Diyos). 6 Huwag hayaan ang sinuman na pagsamantalahan
at dayain ang kaniyang kapatid sa bagay na ito. Sapagkat ang Panginoon ang gaganti sa lahat ng mga bagay na ito, gaya
sa aming babala sa inyo at pinatotohanan.
7 Sapagkat hindi tayo tinawag ng Diyos sa karumihan, kundi sa kabanalan. 8 Kaya, ang sinumang magtanggi nito ay hindi
ang tao ang tinanggi niya, kundi ang Diyos, na nagkaloob ng Banal na Espiritu sa inyo.
9 Tungkol sa pag-iibigang magkakapatid, hindi kailangan may sumulat pa sa inyo, sapagkat kayo sa inyong sarili ay
naturuan na ng Diyos na umibig sa isat-isa. 10 Sa katunayan, ginagawa ninyo ito sa lahat ng mga kapatid na nasa
Macedonia. Ngunit hinihikayat namin kayo, mga kapatid, na gawin ninyo ito ng higit pa. 11 Hinihikayat rin namin kayo na
pagsumikapan ninyong mamuhay ng tahimik, gawin ninyo ang inyong sariling gawain, at magtrabaho kayo sa inyong
sariling mga kamay, gaya ng inutos namin sa inyo. 12 Gawin ninyo ito upang makalakad kayo ng maayos na may
paggalang sa mga taong nasa labas ng pananampalataya, at upang hindi na kayo mangailangan ng anuman.
13 Nais naming maintindihan ninyo, mga kapatid, ang tungkol sa mga natutulog, upang hindi kayo magdalamhati gaya ng
marami na hindi nakakatiyak tungkol sa kinabukasan. 14 Dahil kung tayo ay naniniwala na si Jesus ay namatay at
nabuhay na muli, ganoon din dadalhin ng Diyos kasama ni Jesus ang mga natutulog sa kaniya. 15 Sinasabi namin ito sa
inyo sa pamamagitan ng salita ng Panginoon, na tayong mga buhay, na naiwan sa pagparito ng Panginoon, ay tiyak na
hindi mauuna sa mga natutulog.
16 Sapagkat ang Panginoon mismo ay bababa mula sa langit. Siya ay paparito na may isang sigaw, na may tinig ng
arkanghel, at may trumpeta ng Diyos, at ang mga namatay kay Cristo ang unang bubuhayin. 17 At tayong mga buhay, na
naiwan, ay makakasama nila sa alapaap upang salubungin ang Panginoon sa himpapawid. Sa ganitong paraan tayo ay
makakapiling natin ang Panginoon. 18 Kaya, aliwin ang bawat isa ng mga salitang ito.

Chapter 5

1 Ngayon, tungkol sa mga oras at panahon, mga kapatid, hindi kailangang maisulat pa sa inyo ang mga bagay na ito. 2
Sapagkat alam na ninyo ng lubusan na ang araw ng Panginoon ay darating tulad ng isang magnanakaw sa gabi. 3 Kapag
sinabi nilang "Kapayapaan at kaligtasan," at biglang darating sa kanila ang pagkawasak. Ito ay magiging katulad ng sakit
sa panganganak ng isang babaeng buntis. Hindi sila makakatakas dito sa anumang paraan.
4 Ngunit kayo, mga kapatid, wala na kayo sa kadiliman kaya aabutan kayo ng araw na iyon gaya ng isang magnanakaw. 5
Sapagkat kayong lahat ay mga anak ng liwanag at mga anak ng umaga. Hindi tayo mga anak ng gabi o ng kadiliman. 6
Kaya nga, huwag tayong matulog gaya ng ginagawa ng karamihan. Sa halip, magbantay tayo at maging malinaw ang
ating pag-iisip. 7 Sapagkat ang mga natutulog, sa gabi natutulog, at ang mga naglalasing, sa gabi naglalasing.
8 Ngunit dahil tayo ay mga anak ng umaga, manatili tayong malinaw ang pag-iisip. Isuot natin ang baluti ng
pananampalataya at pag-ibig, at ang helmet, na siyang katiyakan sa hinaharap na kaligtasan. 9 Sapagkat hindi tayo
itinalaga ng Diyos para sa poot, kundi upang matamo ang kaligtasan sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesu-Cristo. 10
Siya ang namatay para sa atin, nang sa gayon, gising man tayo o natutulog, mabubuhay tayong kasama niya. 11 Kaya nga
aliwin ninyo ang isa't isa at magpalakasan kayo, gaya ng inyong ginagawa.

12 Hinihiling namin sa inyo, mga kapatid, na kilalanin ninyo ang mga gumagawang kasama ninyo at ang mga nakatataas
sa inyo sa Panginoon at ang nagbibigay ng payo sa inyo. 13 Hinihiling din namin na pag-ukulan ninyo sila ng lubos na pag-
ibig dahil sa kanilang gawain. Maging payapa kayo sa bawat isa. 14 Hinihikayat namin kayo, mga kapatid: pagsabihan
ninyo ang mga magugulo, palakasin ang mga pinanghinaan ng loob, tulungan ang mahina at maging matiyaga para sa
lahat.
15 Siguraduhin ninyo na walang sinuman ang gaganti ng masama para sa masama sa sino man. Sa halip, pagsikapang
matamo ang makakabuti sa bawat isa at para sa lahat. 16 Magalak kayo lagi. 17 Manalangin ng walang patid. 18
Magpasalamat kayo sa lahat ng bagay. Sapagkat ito ang kalooban ng Diyos para sa inyo kay Cristo Jesus.
19 Huwag hadlangan ang Espiritu. 20 Huwag hamakin ang mga propesiya. 21 Suriin ang lahat ng bagay. Panghawakan kung
ano ang mabuti. 22 Iwasan ang bawat anyo ng masama.
23 Nawa ang Diyos ng kapayapaan ay gawin kayong ganap na banal. Nawa ang buo ninyong espiritu, kaluluwa, at
katawan ay mailaan na walang bahid sa pagdating ng ating Panginoong Jesu-Cristo. 24 Tapat ang tumawag sa inyo, at siya
rin ang gagawa ng mga ito.
25 Mga kapatid, ipanalangin ninyo rin kami. 26 Batiin ninyo ang mga kapatid ng banal na halik. 27 Hinihiling ko sa inyo sa
ngalan ng Panginoon na ang sulat na ito ay mabasa sa lahat ng kapatid. 28 Nawa ang biyaya ng ating Panginoong Jesu-
Cristo ay sumainyo.

2 Thessalonians

Chapter 1

1 Mula kina Pablo, Silas, at Timoteo, para sa iglesya ng mga taga-Tesalonica sa Diyos na ating Ama at sa ating Paginoong
Jesu-Cristo. 2 Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula sa Diyos na ating Ama at sa ating Panginoong Jesu-Cristo.
3 Kami ay dapat magpasalamat lagi sa Diyos para sa inyo, mga kapatid. Sapagkat ito ang nararapat, dahil ang inyong
pananampalataya ay lumalago, at ang pag-ibig ng bawat isa sa inyo ay nananagana sa isa't isa. 4 Kaya sa aming mga sarili
ay pinagmamalaki namin kayo sa mga iglesya ng Diyos. Pinag-uusapan namin ang tungkol sa inyong pagtitiyaga at
pananampalataya sa kabila ng mga pag-uusig sa inyo. Pinag-uusapan namin ang tungkol sa mga pagdadalamhiti na
inyong tiniis. 5 Ito ay tanda ng matuwid na paghahatol ng Diyos. Ang resulta ay ibibilang kayong karapat-dapat sa
kaharian ng Diyos kung saan kayo ay nagdusa.
6 Matuwid para sa Diyos na ibalik ang pagdadalamhati sa mga nagdulot ng dalamhati sa inyo, 7 at kaginhawaan sa inyong
mga nagdalamhati na kasama namin. Gagawin niya ito sa pagpapakita ng Panginoong Jesus mula sa langit kasama ng
mga anghel ng kaniyang kapangyarihan. 8 Sa naglalagablab na apoy siya ay maghihiganti sa mga hindi kumikilala sa
Diyos at sa mga hindi tumugon sa ebanghelyo ng ating Panginoong Jesus.
9 Sila ay daranas ng kaparusahan sa walang hanggang pagkawasak na malayo mula sa presensiya ng Panginoon at mula
sa kaluwalhatian ng kaniyang kapangyarihan. 10 Gagawin niya ito sa kaniyang pagbabalik sa araw na iyon para
maluwalhati sa pamamagitan ng kaniyang mga tao at para mamangha sa pamamagitan ng lahat na naniwala. Sapagkat
ang aming mga patotoo sa inyo ay pinaniwalaan.
11 Dahil dito lagi namin kayong ipapanalangin. Pinapanalangin namin na ibilang kayo ng ating Diyos na karapat-dapat sa
inyong pagkatawag. Pinapanalangin namin na tuparin niya ang bawat pagnanais ng kabutihan at bawat gawa ng
pananampalataya na may kapangyarihan. 12 Pinapanalangin namin ang mga bagay na ito upang ang pangalan ng ating
Panginoong Jesus ay maluwalhati sa pamamagitan ninyo. Pinapanalangin namin na maluwalhati kayo sa pamamagitan
niya, dahil sa biyaya ng ating Diyos at ng ating Panginoong Jesu-Cristo.

Chapter 2

1 Ngayon tungkol sa pagdating ng ating Panginoong Jesu-Cristo at sa ating pagtitipon nang sama-sama upang makasama
niya: hinihiling namin sa inyo, mga kapatid, 2 na huwag kaagad kayong mabalisa o mabahala, maging sa pamamagitan ng
espiritu, ng mensahe, o ng sulat na parang nagmula sa amin, na para bang ang araw ng Panginoon ay dumating na.
3 Huwag ninyong hayaan na kayo ay malinlang sa kahit na anong paraan. Sapagkat hindi ito darating hanggang sa
mangyari ang pagbagsak at ang taong suwail ay maihayag, ang anak ng pagkawasak. 4 Siya ang kakalaban at itataas ang
kaniyang sarili laban sa lahat ng tinatawag na Diyos o sa mga sinasamba. Bilang resulta, siya ay uupo sa templo ng Diyos
at itatanghal ang sarili bilang Diyos.
5 Hindi ba ninyo naalala na noong kasama ninyo ako ay sinabi ko ang mga bagay na ito? 6 Ngayon alam na ninyo kung
ano ang pumipigil sa kaniya, upang siya ay maihayag sa tamang panahon lamang. 7 Sapagkat ang hiwaga ng kawalan ng
batas ay kumikilos na, may isa lamang na pumipigil sa kaniya ngayon hanggang sa siya ay maalis.
8 Pagkatapos ang taong suwail ay maihahayag, na siyang papatayin ng ating Panginoong Jesus sa pamamagitan ng
hininga ng kaniyang bibig. Dadalhin siya sa kawalan ng ating Panginoon sa pamamagitan ng pagkahayag ng kaniyang
pagdating. 9 Ang pagdating ng isang Suwail ay dahil sa gawain ni Satanas ng may buong kapangyarihan, tanda, at mga

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

maling himala, [10] at panloloko ng kasamaan. Ang mga bagay na ito ay para sa mga napapahamak, dahil hindi nila
tinanggap ang pag-ibig ng katotohanan para sila ay maligtas.
[11] dito, ipinapadala ng Diyos sa kanila ang gawa ng kamalian upang sila ay maniwala sa kasinungalingan. [12] Ang resulta
nito ay mahahatulan silang lahat, ang mga hindi naniwala sa katotohanan sa halip ay nahumaling sa kasamaan.
[13] Ngunit dapat kami laging magpasalamat sa Diyos para sa inyo, mga kapatid na iniibig ng Panginoon. Sapagkat pinili
kayo ng Diyos bilang unang bunga ng kaligtasan sa pagpapabanal ng Espiritu at paniniwala sa katotohanan. [14] Ito ang
dahilan kung bakit niya kayo tinawag sa pamamagitan ng ating ebanghelyo upang matamo ang kaluwalhatian ng ating
Panginoong Jesu Cristo. [15] Kaya nga, mga kapatid, maging matatag kayo. Hawakang mahigpit ang mga tradisyon na
naituro sa inyo, kahit na sa pamamagitan ng salita o ng aming sulat.
[16] Ngayon, nawa ang ating Panginoong Jesu-Cristo mismo, at ang ating Diyos Ama na nagmamahal sa atin at nagbigay sa
atin ng walang hanggang kaaliwan at mabuting pag-asa sa hinaharap sa pamamagitan ng biyaya, [17] ang mag-aliw at
magpatatag ng inyong mga puso para sa mabuting gawa at salita.

Chapter 3

[1] At ngayon, mga kapatid, manalangin kayo para sa amin, na ang salita ng Panginoon ay mapadali at maluwalhati, gaya
ng ginagawa ninyo. [2] Ipanalangin ninyo na mailigtas kami mula sa mga makasalanan at masasamang tao, dahil hindi
lahat ay may pananampalataya
[3] Ngunit tapat ang Panginoon, na magpapatatag at magbabantay sa inyo mula sa masama.
[4] Mayroon kaming tiwala sa Panginoon tungkol sa inyo, na pareho ninyong gagawin at ipagpapatuloy ang mga bagay na
iniutos namin sa inyo. [5] Nawa ang Panginoon ang magpatnubay sa inyong mga puso sa pag-ibig ng Diyos at sa pagtitiis ni
Cristo.
[6] Ngayon inuutusan namin kayo, mga kapatid, sa pangalan ng ating Panginoong Jesu-Cristo, na lumayo kayo sa mga taong
tamad sa pamumuhay at hindi ayon sa mga kaugalian na inyong tinanggap mula sa amin. [7] Sapagkat inyong nalalaman
sa inyong mga sarili na nararapat ninyo kaming gayahin. Hindi kami namuhay na nakasama ninyo na katulad ng mga
taong ito na walang disiplina. [8] At hindi kami kumakain ng pagkain ng iba nang hindi nagbayad para dito. Sa halip,
gumagawa kami sa gabi at araw ng mabibigat na gawain at paghihirap, dahil ayaw namin na maging pabigat sa inyo. [9]
Ginagawa namin ito hindi dahil sa wala kaming kapangyarihan. Sa halip, ginagawa namin ito ng maayos upang maging
halimbawa sa inyo, upang kami ay inyong tularan.
[10] Nang kami ay kasama ninyo, iniutos namin sa inyo na, "Kung may isang ayaw magtrabaho, huwag siyang pakainin." [11]
Sapagkat naririnig namin na ang ilan sa inyo ay tamad. Hindi sila gumagawa sa halip sila ay nakikialam sa buhay ng iba.
[12] Ngayon inutusan namin sila at hinikayat sa Panginoong Jesu-Cristo, na sila nga ay gumawa ng may katahimikan at
kainin nila ang kanilang sariling pagkain.
[13] Ngunit kayo, mga kapatid, huwag kayong mapanghinaan ng loob na gawin kung ano ang tama. [14] Kung mayroon mang
hindi sumusunod sa mga salita na aming isinulat, tandaan ninyo siya at huwag kayong makisama sa kaniya upang siya
ay mahiya. [15] Huwag ninyo siyang ituring na kaaway, ngunit pagsabihan ninyo siya bilang isang kapatid.
[16] Nawa ang Panginoon ng kapayapaan aymagbigay sa inyo ng kapayapaan sa lahat ng pagkakataon at sa lahat ng paraan.
Nawa ang Panginoon ay sumainyong lahat. [17] Ito ang aking pagbati, akong si Pablo, sa aking sariling kamay, kung saan ay
tanda sa bawat sulat. Ganito ako sumulat. [18] Nawa ang biyaya ng Panginoong Jesu-Cristo ay sumainyong lahat.

1 Timothy

Chapter 1

[1] Mula kay Pablo, apostol ni Cristo Jesus ayon sa kautusan ng Diyos na ating tagapagligtas at Cristo Jesus na ating
inaasahan, [2] para kay Timoteo, isang tunay na anak sa pananampalataya: Biyaya, habag, at kapayapaan mula sa Diyos
Ama at kay Cristo Jesus na ating Panginoon.
[3] Katulad ng pinakiusap ko saiyo na gawin mo nang ako ay papuntang Macedonia, manatili ka sa Efeso upang mautusan
mo ang ilang mga tao na huwag magturo ng ibang doktrina. [4] Ni pansinin ang mga kwento at mga kasaysayan ng lahi.
Nagdudulot ito ng mga pagtatalo sa halip na makatulong sa plano ng Diyos, kung saan sa pamamagitan ng
pananampalataya.
[5] Ngayon ang layunin ng kautusan ay pag-ibig mula sa isang dalisay na puso, mula sa isang mabuting budhi, at mula sa
tapat na pananampalataya. [6] May ilang mga tao na hindi naabot ang layunin at tumalikod sa mga bagay na ito at napunta
sa mga walang kabuluhan na pananalita. [7] Nais nilang maging tagapagturo ng kautusan, ngunit hindi nila nauunawaan
kung ano ang kanilang sinasabi o kung ano ang kanilang ipinipilit. [8] Ngunit alam natin na ang kautusan ay mabuti kung
ginagamit ito ng ayon sa batas.
[9] At nalalaman natin ito, na ang kautusan ay hindi ginawa para sa matuwid na tao, kundi sa walang kinikilalang batas at
rebeldeng mga tao, para sa mga hindi makadiyos, at makasalanan, at sa mga taong walang Diyos at lapastangan. Ito ay
ginawa para sa mga pumapatay ng kanilang ama at ina, para sa mga mamamatay tao, [10] para sa mga taong mahahalay, at

sa mga nakikipagtalik sa parehong kasarian, at sa mga nangunguha ng mga tao para gawing mga alipin, para sa mga sinungaling, para sa mga huwad na saksi, at para sa anumang salungat sa mabuting alituntunin. [11] Ang mga alituntuning ito ay ayon sa dakilang ebanghelyo ng mapagpalang Diyos na ipinagkatiwala sa akin.
[12] Nagpapasalamat ako kay Cristo Jesus na ating Panginoon. Pinapalakas niya ako, sapagkat itinuturing niya akong tapat, at inilagay niya ako sa paglilingkod. [13] Isa akong lapastangan sa Diyos, umuusig, at marahas na tao. Ngunit tumanggap ako ng habag dahil sa hindi ko alam ang aking ginagawa sa kawalan ng pananampalataya. [14] Ngunit ang biyaya ng ating Panginoon ay nag-uumapaw sa pananampalataya at pag-ibig na nakay Cristo Jesus.
[15] Ang mensaheng ito ay mapagkakatiwalaan at karapat-dapat na tanggapin ng lahat, na si Cristo Jesus ay naparito sa mundo para iligtas ang mga makasalanan. Ako ang pinakamasama sa mga ito. [16] Ngunit sa dahilang ito nabigyan ako ng habag, kaya't sa pamamagitan ko, bilang pangunahin, ay ipapakita ni Cristo Jesus ang buong pagtitiyaga. Ginawa niya ito bilang isang halimbawa sa mga magtitiwala sa kaniya para sa buhay na walang hanggan. [17] Ngayon sa hari ng walang hanggang panahon, ang walang kamatayan, hindi nakikita, at nag-iisang Diyos, sa kaniya ang karangalan at luwalhati magpakailanpaman. Amen.
[18] Ibinibigay ko ang utos na ito sa iyo, Timoteo, na aking anak. Ginagawa ko ito ayon sa propesiya na nasabi tungkol sa iyo noon, upang ikaw ay makipaglaban sa mabuting pakikipaglaban. [19] Gawin mo ito para magkaroon ka ng pananampalataya at isang mabuting budhi. Binalewala ito ng ilang mga tao at natulad sa pagkawasak ng barko ang kanilang pananampalataya. [20] Tulad nina Himeneo at Alejandro, na ibinigay ko kay Satanas upang matuto silang hindi lumapastangan.

Chapter 2

[1] Kaya una sa lahat, ipinakikiusap ko na ang mga kahilingan, mga panalangin, mga panalangin para sa iba at mga pasasalamat ay maipaabot para sa lahat ng tao, [2] para sa mga hari at sa lahat ng mga nasa kapangyarihan, upang tayo ay makapamuhay ng mapayapa at tahimik na may buong kabanalan at karangalan. [3] Ito ay mabuti at katanggap-tanggap sa harap ng ating Diyos na tagapagligtas. [4] Ninanais niya na ang lahat ng tao ay maligtas at magkaroon ng kaalaman tungkol sa katotohanan.
[5] Sapagkat may iisang Diyos at iisang tagapamagitan sa Diyos at sa tao, ang taong si Cristo Jesus. [6] Ibinigay niya ang kaniyang sarili bilang katubusan sa lahat, bilang patotoo sa tamang panahon. [7] Sa kadahilanang ito, ako, si Pablo, ay naging tagapagturo at apostol. Nagsasabi ako ng katotohanan. Hindi ako nagsisinungaling. Ako ang tagapagturo ng mga Gentil sa pananampalataya at katotohanan.
[8] Kaya, nais ko na ang lahat ng kalalakihan sa bawat lugar na manalangin at itaas ang kanilang mga banal na kamay ng walang galit at mga pag-aalinlangan. [9] Gayundin, nais ko ang mga kababaihan na magsuot ng nararapat na kasuotan ng may kahinhinan at pagpipigil sa sarili. Hindi sila dapat magtirintas ng buhok, o maglagay ng ginto, o perlas, o magsuot ng mamahaling damit. [10] Nais ko silang magsuot ng kung ano ang angkop sa mga kababaihan na nagpapahayag ng pagiging maka-diyos sa pamamagitan ng mga mabubuting gawa.
[11] Dapat matuto ang babae ng may pananahimik at nang buong pagpapasakop. [12] Hindi ko pinahihintulutan ang isang babae na magturo o pamahalaan ang isang lalaki ngunit mamuhay sa katahimikan.
[13] Sapagkat unang nilikha si Adan bago si Eba. [14] At si Adan ay hindi nalinlang, ngunit lubos na nadaya ang babae sa pagsuway. [15] Gayunman, maliligtas siya sa pamamagitan ng panganganak, kung sila ay magpapatuloy sa pananampalataya, sa pag-ibig at kabanalan na may mahinahon na kaisipan.

Chapter 3

[1] Ang pahayag na ito ay mapagkakatiwalaan: Kung sinuman ang nagnanais na maging tagapangasiwa, nagnanais siya ng mabuting gawa. [2] Kaya ang tagapangasiwa ay dapat walang kapintasan. Dapat maging asawa siya ng isang babae. Dapat siya ay mahinahon, matalino, matino, at magiliw sa mga panauhin. Dapat may kakayahan siyang magturo. [3] Dapat hindi sugapa sa alak, hindi marahas, kundi marahan, payapa. Hindi maibigin sa pera.
[4] Kailangang maayos niyang pinamamahalaan ang kaniyang sambahayan, at kailangang sinusunod siya ng kaniyang mga anak nang may buong paggalang. [5] Sapagkat kung ang lalaki ay hindi alam kung paano niya pamahalaan ang kaniyang sariling sambahayan, paano niya mapangangalagaan ang iglesiya ng Diyos?
[6] Dapat hindi siya baguhang mananampalataya, upang hindi siya maging mapagmataas at mahulog sa paghahatol kagaya ng diyablo. [7] Kailangang mabuti rin ang kaniyang reputasyon sa mga nasa labas, upang hindi siya mahulog sa kahihiyan at sa bitag ng diyablo.
[8] Gayon din, dapat marangal ang mga diakono, hindi dalawa ang salita. Dapat hindi sila umiinom ng sobrang alak o maging sakim. [9] Dapat nilang ingatan ang naipahayag na katotohanan ng pananampalataya na may malinis na budhi. [10]
Dapat mapatunayan muna silang karapat-dapat, pagkatapos dapat silang maglingkod dahil sila ay walang sala.
[11] Gayun din ang mga babae, dapat maging marangal. Dapat hindi sila mapanirang-puri. Dapat mahinahon at tapat sila sa lahat ng bagay. [12] Ang mga diakono ay dapat maging mga asawa ng isang babae. Dapat mahusay nilang pinamamahalaan

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ang kanilang mga anak at sambahayan. 13 Para sa mga naglingkod ng mahusay ay nakamit na nila para sa kanilang sarili
ang mabuting katayuan at malaking tiwala sa pananampalataya na nakay Cristo Jesus.
14 Sinusulat ko ang mga bagay na ito sa iyo, at umaasa akong makapunta sa iyo sa lalong madaling panahon. 15 Ngunit
kung maaantala ako, sumusulat ako upang iyong malaman kung paano kumilos ng wasto sa sambahayan ng Diyos, na
siyang iglesiya ng buhay na Diyos, ang haligi at saligan ng katotohanan.
16 At hindi maikakaila na ang katotohanang inihayag ng pagkamaka-diyos ay dakila: "Nagpakita siya sa laman,
pinatunayang matuwid ng Espiritu, nakita ng mga anghel, ipinahayag sa mga bansa, pinaniwalaan sa mundo, at itinaas
sa kaluwalhatian."

Chapter 4

1 Ngayon maliwanag na sinasabi ng Espiritu na sa mga huling panahon may mga taong tatalikod sa pananampalataya at
sila ay makikinig sa mga mandarayang espiritu at sa mga katuruan ng mga demonyo 2 sa kasinungalingan at
pagpapaimbabaw. Ang kanilang mga budhi ay mamarkahan.
3 Ipagbabawal nila ang pag-aasawa at pagtanggap ng mga pagkaing nilikha ng Diyos upang ipamahagi ng mga
mananampalataya at nakakaalam ng katotohanan. 4 Sapagkat lahat ng mga bagay na nilikha ng Diyos ay mabuti. Walang
anuman na tinatanggap natin nang may pasasalamat ang dapat na tanggihan. 5 Sapagkat inihahandog ito sa
pamamagitan ng salita ng Diyos at panalangin.
6 Kung iyong ilalagay ang mga bagay na ito sa harapan ng mga kapatid, ikaw ay magiging mabuting lingkod ni Jesu-Cristo.
Sapagkat ikaw ay pinalakas sa pamamagitan ng mga salita ng pananampalataya at sa pamamagitan ng mabuting
katuruan na iyong sinunod. 7 Ngunit tanggihan mo ang mga maka-mundong kuwento na gustong-gusto ng mga
matatandang babae. Sa halip, sanayin mo ang iyong sarili sa pagiging maka-diyos. 8 Sapagkat ang pagsasanay ng katawan
ay may kaunting pakinabang, ngunit ang pagiging maka-diyos ay mapapakinabangan sa lahat ng bagay. Ito ay may
pinanghahawakang pangako ngayon at sa buhay na darating.
9 Ang mensaheng ito ay mapagkakatiwalaan at lubos na katanggap-tanggap. 10 Sapagkat dahil dito tayo ay nagsusumikap
at gumagawang mainam. Sapagkat may pagtitiwala tayo sa buhay na Diyos, na siyang Tagapagligtas ng lahat ng tao, lalo
na sa mga mananampalataya.
11 Ipahayag mo at ituro ang mga bagay na ito. 12 Huwag hayaan ang sinuman na maliitin ang iyong kabataan. Sa halip,
maging halimbawa ka sa mga sumasampalataya, sa pananalita, pag-uugali, pag-ibig, katapatan, at sa kalinisan. 13
Hanggang sa ako ay dumating, manatili ka sa pagbabasa, sa pagpapaliwanag, at sa pagtuturo.
14 Huwag mong pabayaan ang kaloob na nasa iyo, na ipinagkaloob sa iyo sa pamamagitan ng propesiya, kasama ang
pagpapatong ng mga kamay ng mga nakakatanda. 15 Ingatan mo ang mga bagay na ito. manatili ka sa mga ito, upang
makita ang iyong pag-unlad ng lahat ng mga tao. 16 Ingatan mo ang iyong sarili at ang iyong pagtuturo. Magpatuloy ka sa
mga bagay na ito. Sapagkat kung gagawin mo ito, maililigtas mo ang iyong sarili at sila na nakikinig sa iyo.

Chapter 5

1 Huwag mong pagsalitaan nang masama ang lalaking nakakatanda sa iyo. Sa halip, pangaralan mo siya na tulad sa ama.
Pangaralan mo ang mga nakakabatang lalaki na parang mga kapatid. 2 Pangaralan mo ang mga nakatatandang babae na
parang ina at mga nakakabatang babae na parang mga kapatid nang buong kalinisan.
3 Parangalan mo ang mga balo, ang mga tunay na balo. 4 Ngunit kung ang balo ay may mga anak o di kaya mga apo,
matuto muna silang ipakita ang paggalang sa kanilang sariling sambahayan. Suklian muna nila ang kanilang mga
magulang, sapagkat ito ay kalugod-lugod sa Panginoon.
5 Ngunit ang tunay na balo ay naiwang nag-iisa. Nagtitiwala siya sa Diyos. Lagi siyang nananatili na may mga kahilingan
at mga panalangin araw at gabi. 6 Gayunman, ang babaeng namumuhay sa kalayawan ay patay na, kahit na siya ay
nabubuhay pa.
7 At ipangaral mo ang mga bagay na ito upang sila ay maging walang kapintasan. 8 Ngunit kung mayroong hindi
nagbibigay sa kaniyang sariling kamag-anak, lalo na sa kaniyang sariling sambahayan, itinanggi niya ang
pananampalataya at mas masahol pa sa hindi mananampalataya.
9 Itala bilang isang balo ang babaeng hindi bababa sa animnapu ang edad, asawa ng isang lalaki. 10 Dapat siyang makilala
sa kaniyang mabubuting gawa, maging sa pag-aalaga ng mga bata, o sa pagpapatuloy ng mga taga-ibang bayan, o sa
paghuhugas ng paa ng mga mananampalataya, o sa pagtulong sa mga nagdurusa, o sa pagiging tapat sa bawat
mabubuting gawain.
11 Ngunit sa mga mas batang balo, tanggihan mo silang itala sa listahan. Dahil kapag sila ay bumigay sa pagnanasa ng
laman laban kay Cristo ay nais nilang mag-asawa. 12 Sa pamamagitan nito, pinahihintulutan nila ang kasalanan dahil
tinalikuran nila ang una nilang pangako. 13 Nasanay din silang maging tamad. Pumupunta din sila sa mga bahay-bahay.
Hindi lang sila naging tamad, ngunit sila din ay naging mga mapanirang-puri at naging mapanghimasok. Sinasabi nila
ang mga bagay na hindi nila dapat sabihin.

14 Kaya naman gusto ko ang mga mas batang babae na mag-asawa, manganak, upang mamahala sa tahanan, upang hindi
mabigyan ng pagkakataon ang kaaway na tayo ay paratangan sa paggawa ng masama. 15 Dahil may mga ilan na tuluyan
nang tumalikod at napunta na kay Satanas. 16 Kung ang mananampalatayang babae ay may kamag-anak na mga balo,
tulungan niya sila upang ang iglesiya ay hindi mabigatan at matulungan nito ang tunay na mga balo.
17 Hayaan ang mga nakatatanda na namumuno ng maayos ay ituring na karapat-dapat sa mas mataas na parangal, lalo na
ang mga gumagawa sa salita at sa pagtuturo. 18 Sapagkat sinasabi sa kasulatan, "Huwag mong bubusalan ang baka
habang gumigiik ng butil," at "Ang manggagawa ay karapat-dapat sa kaniyang kabayaran."
19 Huwag kang tatanggap ng paratang laban sa nakatatanda maliban na lang kung may dalawa o tatlong saksi. 20
pagsabihan mo ang mga makasalanan sa harapan ng lahat upang matakot ang iba.
21 Taimtim kong inuutos sa iyo sa harap ng Diyos, ni Cristo Jesus, at ng mga piling anghel na ingatan mo ang mga
kautusang ito ng walang kinikilingan, at gawin mo ito ng walang tinatangi. 22 Huwag mo kaagad ipatong ang iyong kamay
kaninuman. Huwag kang makibahagi sa mga kasalanan ng ibang tao. Panatilihin mong dalisay ang iyong sarili.
23 Huwag lamang tubig ang iyong inumin. Sa halip uminom ka ng konting alak para sa iyong sikmura at sa iyong madalas
na pagkakasakit. 24 Ang mga kasalanan ng ibang tao ay lantaran at nauuna ito sa kanila bago pa sa hukuman. Ngunit ang
ibang mga kasalanan ay sumusunod pagkatapos na. 25 Gayon din naman, ang ibang mabubuting gawa ay lantaran, ngunit
may mga ilan na hindi maitatago.

Chapter 6

1 Hayaan ang lahat ng nasa ilalim ng pamatok ng pagiging mga alipin na kilalanin nila ang kanilang mga amo ng karapat-
dapat sa buong paggalang. Dapat nilang gawin ito upang ang pangalan ng Diyos at ang katuruan ay hindi malapastangan.
2 Ang mga alipin na may among mananampalataya ay huwag silang lapastanganin dahil sila ay magkapatid. Sa halip, sila
ay dapat paglingkurang mabuti. Sapagkat ang mga amo na natutulungan nila sa kanilang gawain ay mga
mananampalataya at minamahal. Ituro mo at ipahayag ang mga bagay na ito.
3 Kung mayroong magtuturo ng kakaiba at hindi tinanggap ang ating tapat na tagubilin, na ang mga Salita ng ating
Panginoong Jesu-Cristo. Kung hindi nila tanggapin ang katuruan na nagdadala sa pagiging maka-diyos. 4 Ang taong ito ay
mapagmataas at walang nalalaman. Sa halip, sakit na niya ang manuligsa at makipagtalo tungkol sa mga salita. Ang mga
salitang ito ay humahantong sa pagkainggit, pagtatalo, mga insulto, mga masamang akala, at 5 patuloy na pag-aawayan sa
pagitan ng mga taong baluktot ang mga pag-iisip. Tumalikod sila sa katotohanan. Iniisip nila na ang pagiging maka-diyos
ay isang paraan upang yumaman."
6 Ngayon ang pagiging maka-diyos na may kapanatagan ay may malaking pakinabang. 7 Sapagkat wala tayong dinalang
anuman dito sa mundo. wala rin tayong madadala na anumang bagay. 8 Sa halip, masiyahan tayo sa pagkain at
pananamit.
9 Ngayon sa mga gustong yumaman mahuhulog sila sa tukso, sa isang bitag. Sila ay mahuhulog sa kamangmangan at
masamang pagnanasa, at sa anumang sisira at wawasak sa mga tao. 10 Sapagkat ang pag-ibig sa pera ay ugat ng lahat ng
uri ng kasamaan. Ang ilang mga taong nagnais nito ay nailigaw sa kanilang pananampalataya at tinutusok nila ang
kanilang sarili nang labis na kapighatian.
11 Ngunit ikaw, na lingkod ng Diyos, layuan mo ang mga bagay na ito. Sikapin mo ang katuwiran, pagiging maka-diyos,
katapatan, pag-ibig, pagtitiis, at kahinahunan, 12 Lumaban ka ng mabuting pakikipaglaban sa pananampalataya.
Panghawakan mo ang buhay na walang hanggan kung saan ka tinawag. Tungkol dito nagpatotoo ka sa harap ng
maraming mga saksi kung ano ang mabuti.
13 Ibinibigay ko sa iyo ang utos na ito sa harap ng Diyos, na siyang dahilan nang lahat ng bagay para mabuhay, at sa
harapan ni Cristo-Jesus, na siyang nagsabi ng katotohanan kay Poncio Pilato: 14 ingatan mong mabuti ang mga kautusan,
ng walang kapintasan, hanggang sa pagpapakita ng ating Panginoong Jesu- Cristo.
15 Ipapahayag ng Diyos ang kaniyang pagpapakita sa tamang panahon--ang Diyos, ang Pinagpala, ang nag-iisang
kapangyarihan, ang Hari na siyang naghahari, ang Panginoong namumuno. 16 Siya lamang ang walang kamatayan at
nananahan sa hindi malapitang liwanag. Walang sinumang tao na nakakita sa kaniya o kaya ay may kakayahang makita
siya. Sa kaniya ang karangalan at walang hanggang kapangyarihan. Amen.
17 Sabihin mo sa mayayaman sa mundong ito na huwag magmataas, at huwag umasa sa kayamanan, na walang
katiyakan. Sa halip, dapat silang umasa sa Diyos. Na nagkakaloob sa atin ng tunay na kayamanan upang ikagalak. 18
Sabihin mo sa kanila na gumawa ng mabuti, at magpakayaman sa mabubuting mga gawa, maging mapagbigay, at
handang mamahagi. 19 Sa paraang iyan, sila ay mag-iipon para sa kanilang sarili ng mabuting pundasyon sa kung anong
darating, upang makamit nila ang tunay na buhay.
20 Timoteo, pangalagaan mo kung ano ang mga naibigay sa iyo. Umiwas ka sa mga walang kabuluhang mga usapan at
mga pagtutuligsa na sinasabing maling kaalaman. 21 May ibang mga tao na nagpapahayag ng mga bagay na ito kaya
marami sa kanila ang nailihis sa pananampalataya. Sumasaiyo nawa ang biyaya.

2 Timothy

Chapter 1

1 Mula kay Pablo, na isang apostol ni Cristo Jesus sa pamamagitan ng kalooban ng Diyos, ayon sa pangako ng buhay na
nakay Cristo Jesus, 2 para kay Timoteo, pinakamamahal na anak: Biyaya, habag, at kapayapaan mula sa Diyos Ama at kay
Cristo Jesus na ating Panginoon.
3 Nagpapasalamat ako sa Diyos, na aking pinaglilingkuran mula pa sa aking mga ninuno, na may malinis na budhi,
habang patuloy kitang inaalala sa aking mga panalangin. Gabi at araw, 4 nananabik akong makita ka, upang maaari
akong mapuno ng kagalakan. Naaalala ko ang iyong mga pagluha. 5 Napaalalahanan ako sa tapat mong pananampalataya
na unang ipinamuhay ng iyong lola na si Loida at ng iyong ina na si Eunice. At natitiyak ko na ipinapamuhay mo rin ito.
6 Ito ang dahilan na pinapaalalahanan kita na pagningasin muli ang kaloob ng Diyos sa iyo sa pamamagitan ng pagpatong
ko ng aking mga kamay. 7 Sapagkat hindi tayo binigyan ng Diyos ng espiritu ng pagkatakot, kundi ng kapangyarihan, pag-
ibig at disiplina.
8 Kaya huwag mong ikakahiya ang magpatotoo tungkol sa ating Panginoon, maging ako, si Pablo, na kaniyang bilanggo.
Sa halip, makibahagi sa pagdurusa para sa ebanghelyo ayon sa kapangyarihan ng Diyos. 9 Ang Diyos ang nagligtas sa atin
at tumawag sa atin sa banal na pagkatawag. Ginawa niya ito, hindi ayon sa ating mga gawa, ngunit ayon sa kaniyang
layunin at biyaya. Ibinigay niya ang mga bagay na ito sa atin kay Cristo Jesus bago pa ang pasimula ng panahon. 10 Ngunit
ngayon naihayag na ang pagliligtas ng Diyos sa pamamagitan ng pagpapakita ng ating Panginoong Jesu-Cristo. Si Cristo
ang siyang naglagay ng hangganan sa kamatayan at nagdala ng buhay na walang hangganan upang magliwanag sa
pamamagitan ng ebanghelyo. 11 Dahil dito, ako ay hinirang na tagapangaral, isang apostol, at tagapagturo.
12 Dahil dito ako din ay nagdurusa sa mga bagay na ito. Ngunit hindi ako nahiya, sapagkat kilala ko ang aking
pinaniwalaan. Natitiyak ko na kaya niyang ingatan ang anumang bagay na ipinagkatiwala ko sa kaniya hanggang sa
araw na iyon. 13 Ingatan mo ang mga halimbawa ng mga tapat na mensaheng narinig mo sa akin, kasama ang
pananampalataya at pag-ibig na nakay Cristo Jesus. 14 Ang mabuting bagay na ipinagkatiwala ng Diyos sa iyo, bantayan
mo ito sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, na namumuhay sa atin.
15 Alam mo ito, na lahat ng nakatira sa Asya ay tumalikod sa akin. Sa grupong ito ay sina Figelo at Hermogenes. 16
Kahabagan nawa ng Panginoon ang sambahayan ni Onesiforo, sapagkat madalas niya akong pinalalakas at hindi niya
ikinahiya ang aking kadena. 17 Sa halip, noong nasa Roma siya, masigasig niya akong hinanap, at natagpuan niya ako. 18
Ang Panginoon nawa ang magkaloob sa kaniya upang kaniyang masumpungan ang habag sa araw na iyon. At alam mo
ng lubusan ang lahat ng paraan ng pagtulong niya sa akin sa Efeso.

Chapter 2

1 Kaya ikaw, anak ko, maging matatag ka sa biyayang nakay Cristo Jesus. 2 At ang mga bagay na narinig mo sa akin
kasama ng maraming saksi, ipagkatiwala mo ang mga ito sa mga tapat na tao na kaya ring magturo sa iba.
3 Samahan mo ako sa pagdurusa at paghihirap, tulad ng isang mabuting sundalo ni Cristo Jesus. 4 Walang sundalo ang
naglilingkod habang nakatali sa mga bagay ng buhay na ito, upang sa ganoon kalugdan siya ng kaniyang mataas na
opisyal. 5 Gayundin naman, kung sinuman ang makipagpaligsahan tulad ng isang manlalaro, hindi siya kokoronahan
maliban kung siya ay makipagpaligsahan ayon sa mga alituntunin.
6 Kinakailangang ang isang masipag na magsasaka ay maunang tatanggap ng kaniyang bahagi sa ani. 7 Isipin mo ang
tungkol sa aking sinasabi, sapagkat ang Panginoon ang magbibigay sa iyo ng pang-unawa sa lahat ng bagay.
8 Alalahanin mo si Jesu-Cristo, mula sa binhi ni David, na binuhay mula sa mga patay. Ayon ito sa aking mensahe ng
ebanghelyo, 9 kung saan ako ay nagdurusa na humantong sa pagkakadena sa akin na parang isang kriminal. Ngunit ang
salita ng Diyos ay hindi nakatanikala. 10 Kaya tinitiis ko ang lahat ng bagay para sa mga pinili, upang matamo din nila ang
kaligtasan na nakay Cristo Jesus, na may kaluwalhatian na walang hanggan.
11 Ang kasabihang ito ay mapagkakatiwalaan, "Kung namatay tayong kasama niya, mabubuhay din tayo kasama niya. 12
Kung magtitiis tayo, maghahari din tayong kasama niya. Kung ikakaila natin siya, ikakaila din niya tayo. 13 Kung hindi
tayo tapat, nananatili siyang tapat, sapagkat hindi niya maaaring ipagkaila ang kaniyang sarili."
14 Palagi mo silang paalalahanan ng mga bagay na ito. Pagsabihan mo sila sa harap ng Diyos na huwag makipag-away
tungkol sa mga salita. Dahil, walang mapapakinabangan dito. Dahil dito may pagkawasak para sa mga nakikinig. 15 Gawin
mo ang lahat mong makakaya upang iharap ang iyong sarili na karapat-dapat sa Diyos bilang isang manggagawang
walang dapat ikahiya. Panghawakan mo ng tama ang salita ng katotohanan.
16 Iwasan ang usapang malaswa, na siyang nagiging daan sa higit pang kawalan ng pagkilala sa Diyos. 17 Ang kanilang
salita ay kakalat tulad ng ganggrena. Kabilang dito sina Himeneo at Fileto. 18 Sila ang mga lalaking nalihis sa katotohanan.
Sinasabi nila na ang muling pagkabuhay ay nangyari na. Ginugulo nila ang pananampalataya ng ilan.
19 Gayunman, nakatayo ang matibay na pundasyong itinatag ng Diyos. Mayroon itong tatak na ganito: "Nakikilala ng
Panginoon kung sino ang mga kaniya" at "Bawat isang tumatawag sa pangalan ng Panginoon ay dapat lumayo sa
kasamaan" 20 Sa mayamang tahanan, hindi lamang lalagyang yari sa ginto at pilak ang naroon. May mga lalagyan ding
yari sa kahoy at putik. Ang ilan sa mga ito ay ginagamit sa marangal ngunit ang ilan ay sa hindi marangal. 21 Kung

sinuman ang maglinis ng kaniyang sarili mula sa hindi marangal na pagkakagamit, siya ay isang marangal na lalagyan.
Siya ay ibinukod, kagamit-gamit sa kaniyang Panginoon, at inihanda para sa bawat mabuting gawain.
[22] Lumayo sa mga makalamang pagnanasa ng kabataan. Pagsikapan na matamo ang katuwiran, pananampalataya, pag-
ibig, at kapayapaan kasama ang mga tumatawag sa Panginoon mula sa malinis na puso. [23] Ngunit tanggihan ang mga
walang kabuluhan at mangmang na mga katanungan. Alam mo na hahantong ang mga ito sa pagtatalo.
[24] Hindi dapat nakikipag-away ang lingkod ng Panginoon. Sa halip dapat siyang maging marahan sa lahat, may
kakayahang magturo, at matiyaga. [25] Dapat niyang turuan ang mga sumasalungat sa kaniya ng may kababaang-loob. Baka
sakaling pagkalooban sila ng Diyos ng pagsisisi para sa pagkaalam sa katotohanan. [26] Maliliwanagan muli ang kanilang
isip at makakawala sa bitag ng diyablo, pagkatapos na sila ay kaniyang bihagin para sa kaniyang kalooban.

Chapter 3

[1] Ngunit alamin ito: na sa mga huling araw ay magkakaroon ng kahirapan. [2] Sapagkat ang mga tao ay magiging
makasarili, maibigin sa pera, mayabang, hambog, mga lapastangan, suwail sa mga magulang, walang utang na loob, at
hindi banal. [3] Sila ay mawawalan ng likas na pag-ibig, hindi mapayapa, mga mapanira, walang pagpipigil sa sarili,
marahas, hindi maibigin sa mabuti. [4] Sila ay magiging mga taksil, matigas ang ulo, palalo, maibigin sa kalayawan sa halip
na maibigin sa Diyos.
[5] Magkukunwari silang mga maka-diyos ngunit itatanggi nila ang kapangyarihan nito. Layuan mo ang mga taong ito. [6]
Sapagkat ilan sa kanila ay pumapasok sa mga bahay at nang-aakit ng mga mangmang na babae. Ang mga babaeng ito ay
patong-patong ang mga kasalanan at natatangay ng iba't-ibang pagnanasa. [7] Ang mga babaeng ito ay palaging nag-aaral,
ngunit kahit kailan wala silang kakayahang magkaroon ng pang-unawa sa katotohanan.
[8] Sa ganoon ding paraan na tulad ni Janes at Jambres na sumalungat kay Moises. Sa paraang ito ang mga bulaang
tagapagturo ay sumalungat din sa katotototohanan. Sila ang mga kalalakihan na nasira ang kaisipan, hindi sang-ayon sa
pananampalataya. [9] Ngunit hindi sila uunlad. Sapagkat mahahayag ang kanilang kahangalan sa lahat, tulad ng mga
kalalakihang ito.
[10] Ngunit para sa iyo, sinunod mo ang aking mga katuruan, pag-uugali, layunin, pananampalataya, mahabang pagtitiis,
pag-ibig, pagtitiyaga, [11] pag-uusig, pagtitiis, at kung ano ang nangyari sa akin sa Antioquia, Iconio, at Listra. Tiniis ko ang
mga pag-uusig. Sa lahat ng mga ito, ay sinagip ako ng Panginoon. [12] Ang lahat ng gustong mamuhay ng matuwid kay Cristo
Jesus ay uusigin. [13] Ang masasamang tao at ang mga mapagpanggap ay mas lalong lalala. Ililigaw nila ang iba. Sila mismo
ay maililigaw.
[14] Ngunit para sa iyo, manatili ka sa mga bagay na iyong natutunan at matibay mong pinaniniwalaan. Alam mo kung
kanino ka natuto. [15] Alam mo na mula sa iyong kabataan nalaman mo na ang sagradong kasulatan. Ang mga ito ang
nagbibigay karunungan sa iyo para sa kaligtasan sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo Jesus.
[16] Lahat ng kasulatan ay kinasihan ng Diyos. Ito ay mapapakinabangan sa pangangaral, sa pagsaway, pagtatama sa mali,
at pagsasanay sa katuwiran. [17] Ito ay upang ang lingkod ng Diyos ay magkaroon ng kakayahan, at mabigyan ng
kasangkapan sa lahat ng mabuting gawa.

Chapter 4

[1] Ibinibigay ko ang taimtim na kautusang ito sa harap ng Diyos at ni Cristo Jesus, na siyang hahatol sa mga buhay at sa
mga patay, at dahil sa kaniyang pagpapakita at sa kaniyang kaharian. [2] Ipangaral mo ang Salita. Maging handa kung ito
ay napapanahon at kung hindi napapanahon. Pagwikaan, pagsalitaan, at pangaralan mo sila ng may buong pagtitiyaga at
pagtuturo.
[3] Sapagkat darating ang panahon kung saan hindi na matitiis ng mga tao ang mga totoong aral. Sa halip, tatambakan nila
ang kanilang mga sarili ng mga guro na naayon sa kanilang mga nais. Makikiliti sila sa kanilang pakikinig. [4] Tatalikod sila
sa pakikinig sa katotohanan, at makikinig sila sa mga alamat. [5] Ngunit ikaw, maging mahinahon ka sa lahat ng bagay,
pagtiisan mo ang paghihirap, gawin mo ang gawain ng isang ebanghelista, tuparin mo ang iyong paglilingkod.
[6] Sapagkat ako ay ibinubuhos na. Dumating na ang araw ng aking pag-alis. [7] Nakipaglaban ako ng mabuti sa paligsahan,
natapos ko ang aking takbuhin, napanatili ko ang pananampalataya. [8] Ang korona ng katuwiran ay nakalaan na para sa
akin, na ibibigay sa akin ng Panginoon, ang matuwid na hukom, sa araw na iyon. At hindi lamang sa akin ngunit sa lahat
din ng umiibig sa kaniyang pagpapakita.
[9] Gawin mo ang iyong makakaya upang makarating agad sa akin. [10] Sapagkat iniwan ako ni Demas. Iniibig niya ang
kasalukuyang mundong ito at pumunta sa Tesalonica. Pumunta si Cresente sa Galacia, at pumunta si Tito sa Dalmacia.
[11] Si Lucas lamang ang kasama ko. Dalhin mo si Marcos at isama mo dahil malaki ang naitutulong niya sa akin sa gawain.
[12] Pinapunta ko si Tiquico sa Efeso. [13] Dalhin mo kapag pupunta ka dito ang balabal na iniwan ko sa Troas kasama si
Carpus at ang mga aklat, lalo na ang mga sulatan.
[14] Si Alejandro na panday ay nagpakita ng maraming masasamang gawa laban sa akin. Ang Panginoon ang maniningil sa
kaniya ayon sa kaniyang mga gawa. [15] Bantayan mo din ang iyong sarili laban sa kaniya, sapagkat labis niyang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

sinasalungat ang ating mga salita. 16 Sa una kong pagtatanggol ay walang nanatili sa akin. Sa halip, iniwan ako ng lahat.
Hindi sana ito maibilang laban sa kanila.
17 Ngunit nanatili ang Panginoon sa akin at ako ay pinalakas upang sa pamamagitan ko, ang pagpapahayag ay ganap na
matupad at upang marinig ng lahat ng mga Gentil. Sinagip ako mula sa bibig ng leon. 18 Sasagipin ako ng Panginoon sa
bawat masasamang gawa at ililigtas ako para sa kaniyang kaharian sa langit. Sa kaniya ang kaluwalhatian
magpakailanman. Amen.
19 Batiin mo si Priscila, si Aquila at ang sambahayan ni Onesiforo. 20 Nanatili si Erasto sa Corinto ngunit iniwan ko si
Tropimo na may sakit sa Mileto. 21 Gawin mo ang iyong makakaya na makarating bago ang taglamig. Binabati kayo ni
Eubulo, gayundin si Pudente, Lino, Claudia at lahat ng mga kapatid. 22 Sumainyo nawa ang Panginoon sa Espiritu. Ang
biyaya nawa ay sumainyo.

Titus

Chapter 1

1 Pablo, isang lingkod ng Diyos at isang apostol ni Jesu- Cristo, para sa pananalig ng mga pinili ng Diyos at sa kaalaman ng
katotohanang naaayon sa kabanalan. 2 Ang mga ito ay nasa pagtitiwala sa buhay na walang hanggan na ang Diyos, siyang
walang pagsisinungaling, ay ipinangako bago ang lahat ng panahon. 3 At sa takdang panahon, ipinahayag niya ang
kanyang salita sa mensahe na ipinagkatiwala sa akin upang isalaysay. Ginawa ko ito dahil sa utos ng Diyos na ating
tagapagligtas.
4 Kay Tito, isang tunay na anak sa ating pangkalahatang pananampalataya. Biyaya, awa at kapayapaan mula sa Diyos
Ama at tagapagligtas na si Cristo Jesus. 5 Para sa ganitong layunin iniwan kita sa Creta, upang ikaw ang maaaring mag-
ayos ng mga bagay na hindi pa natapos at magtalaga ng mga nakatatanda sa bawat lungsod gaya ng iniutos ko sa iyo.
6 Ang isang nakatatanda ay dapat walang kapintasan, may iisang asawa, mayroong masunurin na mga anak hindi
naparatangan ng pagiging masama o matigas ang ulo. 7 Kinakailangan para sa tagapangasiwa, bilang tagapamahala ng
sambahayan ng Diyos, ay walang kapintasan. Hindi dapat matabil at walang pagpipigil sa sarili. Hindi madaling magalit,
hindi lulon sa alak, hindi isang palaaway, at hindi isang taong sakim.
8 Subalit dapat bukas ang kaniyang tahanan sa mga panauhin at isang kaibigan ng mabuti. Dapat siya ay matino,
matuwid, makadiyos, at may pagpipigil sa sarili. 9 Dapat siya ay matibay na nananangan sa naiturong
mapakakatiwalaang mensahe, upang yaon siya ay maaaring magpalakas sa mga iba pa sa pamamagitan ng mabuting
katuruan, at maituwid yaong mga sumasalungat sa kanya.
10 Dahil marami ang taong naghihimagsik, lalo na sa yaong mga tuli. Walang silbi ang kanilang mga salita. Nililinlang nila
at pinamumunuan ang mga tao sa maling dako. 11 Kinakailangan pigilan ang kanilang mga labi. Sila ay nagtuturo ng hindi
dapat ituro para sa kahiya-hiyang kapakinabangan at winawasak ang mga pamilya.
12 Isa sa kanila, isang matalinong tao mula sa kanila, ang nagsabi "Ang mga Creto ay walang tigil sa pagsisinungaling,
masama at mapanganib na mga hayop, tamad ang mga sikmura." 13 Ang pahayag na ito ay totoo, kaya mahigpit mo silang
iwasto sa gayon sila ay maaaring maayos sa pananampalataya.
14 Huwag paglaanan ng pansin ang mga kathang isip ng Judio o sa mga kautusan ng mga taong tumalikod sa katotohan.
15 Sa yaong mga dalisay, lahat ng mga bagay ay dalisay. Ngunit sa yaong mga marumi at hindi naniniwala ay walang
kadalisayan. Sapagkat ang kanilang mga pag-iisip at mga budhi ay madumi. 16 Sinasabi nila na kilala ang Diyos, ngunit
kanilang itinatatwa siya sa pamamagitan ng kanilang mga gawa. Sila ay kasuklam-suklam at masuwayin. Sila ay
tumututol sa anumang mabuting gawa.

Chapter 2

1 Ngunit ikaw, sabihin ang tama kasama ng tapat na pagtuturo. 2 Ang mga nakatatandang lalake ay dapat maging
mahinahon, marangal, matino, nasa tamang pananampalataya, sa pag-ibig, at sa katiyagaan.
3 Ang mga nakatatandang babae gayon din dapat laging ipakilalang sila rin ay kagalang-galang at hindi mga tsismosa. Sila
ay hindi dapat inalipin ng sobrang alak. Sila ay dapat nagtuturo ng kung ano ang mabuti 4 upang masanay ang mga
nakababatang babae sa matinong pagmamahal sa kanilang sariling mga asawa at mga anak. 5 Sila ang dapat magsanay sa
kanila na maging matino, dalisay, mga mabuting tagapangalaga ng tahanan at masunurin sa kanilang sariling mga
asawa. Dapat nilang gawin ang mga bagay na ito upang ang Salita ng Diyos ay hindi maalipusta.
6 Sa parehong paraan, himukin ninyo ang mga nakababatang lalake upang maging matino. 7 Sa lahat ng paraan, ihayag
ang inyong sarili bilang isang huwaran ng mabubuting gawa; at kapag nagtuturo kayo, ipakita ang katapatan at
karangalan. 8 Magpahayag ng isang mensahe na nakapagpapalakas at walang kapintasan, kaya yaong sinuman ang
sumasalungat ay mapahiya, dahil wala siyang masamang masasabi tungkol sa atin.
9 Ang mga alipin ay dapat sumunod sa kanilang amo sa lahat ng bagay. Sila ay dapat magbigay-lugod at hindi
mangatwiran sa kanila. 10 Hindi sila dapat mangupit. Sa halip, dapat silang magpakita ng lahat ng mabuting pananalig,
upang sa lahat ng paraan, sila ay magpaganda sa ating katuruan tungkol sa Diyos na ating tagapagligtas.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[11] Pagkat ang biyaya ng Diyos ay nahayag sa lahat ng tao. [12] Ito ay nagsasanay sa atin na tumanggi sa walang kabanalan at
makamundong pagkahumaling. Ito ang nagsanay sa ating mamuhay ng matino, makatarungan at sa makadiyos na
paraan sa kapanahunan ngayon [13] habang tayo ay nag-aabang sa pagtanggap ng ating pinagpalang pag-asa, ang
kahayagan ng kaluwalhatian ng ating dakilang Diyos at Tagapagligtas na si Jesu-Cristo.
[14] Ibinigay ni Jesus ang kanyang sarili para sa atin upang tubusin tayo sa lahat ng kawalan ng batas at gawing dalisay,
para sa kanyang sarili, isang natatanging mga tao na sabik sa paggawa ng mabubuti.
[15] Ipahayag mo at ang lahat ng mga ito sa pagpalakas ng loob. Magbigay ng pag-aayos kasama lahat ng kapangyarihan.
Huwag mong hayaang may isang magpasawalang bahala sa iyo.

Chapter 3

[1] Ipaalala sa kanila na magpasakop sa mga namumuno at may kapangyarihan, upang sundin sila, para maging handa sa
lahat ng mabuting gawa. [2] Paalalahanan sila wag manglait nang sinuman, iwasan ang pagtalo-talo, hayaan ang ibang mga
tao sa kanilang pamamaraan, at magpakita ng kababaan ng loob sa lahat ng tao.
[3] Minsan tayo ay naging pabaya at suwail. Dati tayo ay naligaw at inalipin sa iba't ibang mga pagkahumaling at
kasiyahan. Namuhay tayo sa kasamaan at inggit. Tayo ay kasuklam-suklam at kinamuhian ang isa't-isa.
[4] Ngunit kapag ang kabutihan at pagmamahal ng ating Diyos na tagapagligtas ay nalantad sa sangkatauhan, [5] eto ay hindi
sa pamamagitan na ating makatuwirang mga nagawa, kundi dahil sa kanyang habag kaya tayo ay naligtas. Niligtas nya
tayo sa pamamagitan ng paghuhugas ng bagong kapanganakan at pagpapabago sa pamamagitan ng Banal na Espirito.
[6] Masaganang binuhos ng Panginoon sa atin ang Banal na Espirito sa pamamagitan ng ating Tagapagligtas na si Jesu
Cristo. [7] Ginawa Nya ito, upang, ang mga pinawalang sala sa pamamagitan ng kanyang biyaya, tayo'y maaring maging
kabahagi sa kasiguraduhan ng buhay na walang hanggan.
[8] Itong mensahe na ito ay mapagkakatiwalaan. Gusto ko kayong magsalita ng may kalakasan ng loob tungkol sa mga
bagay na ito, Nang sa gayon ang mga nagtitiwala sa Diyos ay maghangad ng mabubuting gawa na nilagay Niya bago sa
kanila. Ang mga bagay na ito ay maganda at kapakipakinabang para sa lahat ng tao.
[9] Ngunit iwasan ang kawalang katuturan na pagtatalo at mga pagkakasunod-sunod ng lahi at pagkakagalit-galit at hindi
pagkakasundo tungkol sa mga batas. Ang mga bagay na iyon ay walang halaga at hindi kapakipakinabang. [10] Itanggi ang
sinumang nagdudulot ng pagkahati-hati sa inyo, pagkatapos ng isa o dalawang babala, [11] at ipaalam na ang taong ito ay
tumalikod sa tamang daan at nagkakasala at sinumpa ang kanyang sarili.
[12] Nang pinapunta ko sa inyo sila Artemas at Tychicus, magmadali at sumama kayo sa akin sa Nicopolis, kung saan ako
nagpasyang magpalipas ng tag-lamig. [13] Magmadali at papuntahin si Zenas, ang dalubhasa sa batas, at si Apollos, nang sa
gayon wala ng kakulangan.
[14] Ang ating mga tao dapat matutunan ang makisali sa paggawa ng mabuti na tumutugon sa mga agarang
pangangailangan upang sila ay maging mabunga.
[15] lahat ng mga kasama ko ay bumabati sa inyo. Batiin ninyo ang lahat ng nagmamahal sa atin dahil sa pananampalataya.
Sumainyo lahat ang biyaya.

Philemon

Chapter 1

[1] Si Pablo, isang bilanggo kay Jesu-Cristo, at kapatid na Timoteo, kay Filemon, aming minamahal na kaibigan at
kamanggagawa, [2] at kay Apia aming kapatid na babae, at kay Arquipo aming kapwa kawal, at sa mga mananampalataya
na nagtitipon sa iyong tahanan: [3] Biyaya sa inyo at kapayapaan mula sa Diyos ating Ama at sa Panginoong Jesu-Cristo.
[4] Lagi kong pinasasalamatan ang aking Diyos. Binabanggit kita sa aking mga panalangin. [5] Narinig ko ang pagmamahal at
pananampalataya na mayroon ka sa Panginoong Jesus at sa lahat ng mananampalataya. [6] Ipinapanalangin ko na ang
pakikisama ng iyong pananampalataya ay maging mabisa para sa kaalaman ng lahat ng mabuting bagay na sumasa-atin
kay Cristo. [7] Sapagkat ako'y lubhang nagagalak at nagiginhawaan sa iyong pag-ibig, dahil ang mga puso ng mga
mananampalataya ay pumayapa sa pamamagitan mo, kapatid.
[8] Kaya kahit na mayroon akong lahat ng katapangan kay Cristo na utusan ka kung ano ang dapat mong gawin, [9] sa halip
dahil sa pag-ibig, ako ay nakikiusap sa iyo- ako, si Pablo, isang matandang lalaki, at ngayon isang bilanggo para kay Cristo
Jesus.
[10] Ako ay nakikiusap sa iyo tungkol sa aking anak na si Onesimo, ako'y naging ama niya sa aking pagkakagapos. [11] Dahil
minsan siyang walang pakinabang sa iyo, pero ngayon ay kapaki-pakinabang na sa iyo at sa akin. [12] Pinadala ko siya—ang
aking puso—muli sa iyo. [13] Nais ko sanang manatili siya sa aking piling, upang siya ang maglingkod sa akin kahalili mo,
habang ako ay naka-tanikala alang-alang sa ebanghelyo.
[14] Ngunit ayaw kong gumawa ng anumang bagay na wala ang iyong pahintulot. Ginawa ko ito para anumang mabuting
gawain ay mula sa sarili mong kagustuhan at hindi dahil pinilit kita. [15] Marahil ang dahilan kaya siya nahiwalay sa iyo

sandali, ay upang siya ay matanggap mong muli magpakailanman. 16 Hindi bilang isang alipin, ngunit higit sa pagiging isang alipin, bilang minamahal na kapatid--lalo na sa akin, at lalo pa para sa iyo, kapwa sa laman at sa Panginoon.
17 At sa gayon kung ako ay tinuturing mong katuwang, tatanggapin mo siya katulad ng pangtanggap mo sa akin. 18 Pero kung siya man ay nagkamali sa iyo sa anumang paraan o anuman ang utang sa iyo, sa akin mo iyon singilin. 19 Ako, si Pablo, sinulat ko ito sa pamamagitan ng aking sariling kamay: ako ang magbabayad sa iyo. Hindi ko na binabanggit sa iyo na utang mo sa akin ang iyong buhay. 20 Oo, kapatid, hayaan mo akong magkaroon ng ilang kagalakan sa Panginoon mula sa iyo; pasiglahin mo ang aking puso kay Kristo.
21 Dahil nagtitiwala sa iyong pagsunod, sumulat ako sa iyo na alam kong magagawa mo ang higit pa sa aking hinihiling. 22 Gayun din, maghanda ng silid panauhin para sa akin, umaasa ako na sa pamamagitan ng inyong mga panalangin ako ay makakadalaw sa inyo agad.
23 Si Epafras, aking kapwa bilanggo kay Kristo Jesus, ay bumabati sa inyo, 24 gayun din sina Marcos, Aristarco, Demas, Lucas, mga kamanggagawa ko. 25 Nawa ang pagpapala ng Panginoong Jesu Cristo ay mapasa-inyong espiritu. Amen.

Hebrews

Chapter 1

1 Noon unang panahon, nakipag-usap ang Diyos sa ating mga ninuno sa pamamagitan ng mga propeta ng maraming beses at sa iba't-ibang paraan. 2 Ngunit sa mga araw na ito, nakikipag-usap ang Diyos sa atin sa pamamagitan ng Anak na siyang hinirang na tagapagmana ng lahat ng bagay, at sa pamamagitan niya ginawa ang mundo. 3 Ang kaniyang Anak ang ningning ng kaniyang kaluwalhatian, ang totoong katangian ng kaniyang diwa, at pinapanatili niya ang lahat sa pamamagitan ng salita ng kaniyang kapangyarihan. Pagkatapos niyang nakamit ang paglilinis ng mga kasalanan, umupo siya sa kanang kamay ng kataas-taasang kamahalan.
4 Siya ay naging higit na mataas sa mga anghel, sapagkat ang pangalan na kaniyang minana ay mas mahusay kaysa sa kanilang pangalan. 5 Sapagkat sino sa mga anghel ang pinagsabihan niya kailanman ng, "Ikaw ay aking anak, ngayon ako ay naging iyong ama?" At muli, "Ako'y magiging ama sa kaniya, at siya ay magiging anak sa akin"?
6 Muli, nang isinugo ng Diyos ang panganay sa mundo, sinasabi niya, " Lahat ng anghel ng Diyos ay kinakailangang sumamba sa kaniya." 7 Tungkol sa mga anghel sinasabi niya, "Siya na ginagawang mga anghel niya na mga espiritu at ang kaniyang mga lingkod na mga lagablab ng apoy."
8 Ngunit tungkol sa Anak sinasabi niya, "Ang iyong trono, O Diyos, ay walang hanggan. Ang setro ng iyong kaharian ay setro ng katarungan. 9 Minahal mo ang katuwiran at kinasusuklaman ang kawalan ng pagsunod sa batas, kaya ang Diyos, na iyong Diyos ay nagbuhos sa iyo ng langis ng kagalakan nang higit sa iyong mga kasamahan.
10 Noong simula, O Panginoon, inilagay mo ang pundasyon ng mundo. Ang kalangitan ay gawa ng iyong mga kamay. 11 Ang mga ito ay mawawala, ngunit ikaw ay magpapatuloy. Silang lahat ay maluluma na parang kasuotan. 12 liligpitin mo sila katulad ng isang balabal, at mapapalitan sila katulad ng isang kasuotan. Ngunit ikaw ay mananatili ikaw at ang iyong mga taon ay hindi titigil."
13 Ngunit wala isa man sa mga anghel ang kaniyang pinagsabihan ng nito kahit kailan, "Maupo ka sa aking kanang kamay hanggang ang iyong mga kaaway ay gawin kong tuntungan ng iyong mga paa"? 14 Hindi ba't ang lahat ng mga anghel ay espiritu na ipinadala upang maglingkod at pangalagaan ang mga taong magmamana ng kaligtasan?"

Chapter 2

1 Kaya nararapat na pagtuunan natin ng pansin kung ano ang ating mga narinig, upang hindi tayo matangay palayo dito.
2 Sapagkat kung ang mensahe na sinabi sa pamamagitan ng mga anghel ay totoo, at ang bawat paglabag at pagsuway ay tatanggap ng nararapat na kaparusahan, 3 paano tayo makakatakas kung ating babalewalain ang dakilang kaligtasan? — kaligtasan na unang ipinahayag ng Panginoon at pinatunayan sa atin ng mga nakarinig nito. 4 Pinatunayan din ito ng Diyos sa pamamagitan ng mga tanda, mga kamangha-manghang gawa, at sa pamamagitan ng iba't- ibang mga makapangyarihang gawa, at sa pamamagitan ng kaloob ng Banal na Espiritu na kaniyang ipinamahagi ayon sa kaniyang kalooban.
5 Hindi ipinamahala ng Diyos sa mga anghel ang sanlibutang darating na aming tinutukoy. 6 Sa halip, may nagpatunay mula sa isang dako at nagsabing, "Ano ba ang tao, na iyong inaalala? O ang anak ng tao, na iyong pinapahalagahan?
7 Ginawa mo ang taong bahagyang mas mababa kaysa sa mga anghel; kinoronahan mo siya ng kaluwalhatian at karangalan. (Nilagay mo siya sa ilalim ng gawa ng iyong mga kamay.) 8 Inilagay mo ang lahat na mapasailalim sa kaniyang mga paa". Sapagkat ipinasailalim ng Diyos ang lahat sa sangkatauhan. Wala siyang iniwan na anuman na hindi naipasailalim sa kaniya. Ngunit ngayon, hindi pa natin makita ang lahat na ipinasailalim sa kaniya.
9 Gayon pa man, nakikita natin ang isa na ginawa sa maikling panahon, na mababa kaysa mga anghel— si Jesus, dahil sa kaniyang paghihirap at kamatayan ay kinoronahan ng kaluwalhatian at karangalan. Kaya ngayon sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, naranasan ni Jesus ang kamatayan para sa bawat tao. 10 Sapagkat nararapat na ang Diyos, dahil para sa

kaniya at sa pamamagitan niya ay nagkaroon ng lahat ng mga bagay, sa pagdadala ng maraming mga anak tungo sa
kaluwalhatian, ay gawing sakdal ang nagtatag ng kanilang kaligtasan sa pamamagitan ng pagdurusa.
[11] Sapagkat parehong ang tagapaghandog at mga ihinahandog ay iisa lang ang pinanggalingan, ang Diyos. Dahil dito, ang
tagapaghandog nila sa Diyos ay hindi nahihiyang tawagin silang mga kapatid. [12] Sinasabi niya, "Ipapahayag ko ang iyong
pangalan sa aking mga kapatid, aawitin ko ang tungkol saiyo sa loob ng pagpupulong."
[13] At sinasabi niyang muli, "Magtitiwala ako sa kaniya." At muli, "Masdan ninyo, heto ako at ang mga anak na ibinigay sa
akin ng Diyos." [14] Kaya, dahil lahat ng mga anak ng Diyos ay kabahagi ng laman at dugo, nakibahagi rin si Jesus sa mga
bagay na ito, upang sa pamamagitan ng kamatayan ay maaari niyang mapawalang bisa ang may kapangyarihan ng
kamatayan, na ibig sabihin, ay ang diyablo. [15] Ito ay upang mapalaya niya ang lahat na sa pamamagitan ng pagkatakot sa
kamatayan ay napasailalim sa pagkaalipin sa buong buhay nila.
[16] Sapagkat tunay nga na hindi ang mga anghel ang tinutulungan niya. Sa halip, tinutulungan niya ang mga kaapu-
apuhan ni Abraham. [17] Kaya kinakailangan niyang maging katulad ng kaniyang mga kapatid sa lahat ng paraan, upang
siya ay maging maawain at tapat na pinakapunong pari sa mga bagay para sa Diyos, at upang maaari niyang makamit
ang kapatawaran para sa kasalanan ng mga tao. [18] Dahil si Jesus mismo ay naghirap, noong siya ay tinukso, kaya niyang
tulungan ang mga natukso.

Chapter 3

[1] Kaya, mga banal na kapatid, mga kasama sa makalangit na pagtawag, alalahanin ninyo si Jesus na Apostol at
Pinakapunong Pari na aming ipinapahayag. [2] Siya ay tapat sa Diyos, na naghirang sa kaniya, katulad ng pagiging tapat ni
Moises sa lahat ng sambahayan ng Diyos. [3] Sapagkat si Jesus ay itinuring na higit na karapat-dapat na maluwalhati kaysa
kay Moises, dahil ang gumawa ng bahay ay higit na may karangalan kaysa sa bahay mismo. [4] Sapagkat ang bawat bahay
ay itinayo ng isang tao, ngunit ang nagtayo ng lahat ng bagay ay ang Diyos.
[5] Sa katunayan, si Moses ay isang tapat na lingkod sa lahat ng sambahayan ng Diyos, nagbibigay patotoo tungkol sa mga
bagay na sinasabing magaganap sa hinaharap. [6] Ngunit si Cristo ang Anak na pinagkatiwalaan sa sambahayan ng Diyos.
Tayo ang kaniyang bahay kung ating mahigpit na panghahawakan ang ating pananalig at kapurihan ng pananalig.
[7] Kaya, gaya ng sinasabi ng Banal na Espiritu, "Sa araw na ito, kung marinig ninyo ang kaniyang tinig, [8] Huwag patigasin
ang inyong mga puso gaya ng panghihimagsik na ginawa ng mga Israelita sa panahon ng pagsubok sa ilang.
[9] Ito ay nang naghimagsik ang inyong mga ninuno sa pagsubok sa akin, at nang apatnapung taon na, nakita nila ang aking
mga gawa. [10] Kaya hindi ako nalugod sa lahing ito. Sinabi ko, "Sila ay palaging naliligaw sa kanilang mga puso at hindi
nila alam ang aking mga paraan. [11] Kaya sa galit ko sila ay aking isinumpa: sila ay hindi makapapasok sa aking
pahingahan."
[12] Mag-ingat kayo mga kapatid, upang hindi magkaroon ng isang masamang puso na walang pananampalataya sa
sinuman sa inyo, isang puso na tatalikod mula sa buhay na Diyos. [13] Sa halip, palakasin ang loob ng bawat isa araw-araw,
habang ang panahon ay matatawag pang ngayon, upang walang sinuman sa inyo ang maaaring mapatigas sa
pamamagitan ng pandaraya ng kasalanan.
[14] Sapagkat tayo ay naging kasama ni Cristo kung patuloy nating panghahawakan ang ating pananalig sa kaniya mula sa
simula hanggang sa katapusan. [15] Tungkol dito ito sinabing, "Ngayong araw, kung makikinig kayo sa kaniyang tinig,
huwag ninyong patigasin ang inyong mga puso gaya ng ginawa ng mga Israelita sa kanilang paghihimagsik."
[16] Sino ang nakarinig sa Diyos at naghimagsik? Hindi ba't ang lahat na pinangunahan ni Moses na lumabas sa Egipto? [17] At
kanino nagalit ang Diyos sa apatnapung taon? Hindi ba't sa mga nagkasala, na ang mga patay na katawan ay nakaratay sa
ilang? [18] Kanino sumumpa ang Diyos na hindi na sila makapapasok sa kaniyang kapahingahan, hindi ba ang mga
sumuway sa kaniya? [19] Nakita natin na hindi sila nakapasok sa kaniyang kapahingahan dahil sa kawalan ng
pananampalataya.

Chapter 4

[1] Kaya, kailangan nating maging maingat upang walang sinuman sa inyo ang mabigo upang maabot ang patuloy na
pangako na pagpasok sa kapahingahan ng Diyos. [2] Sapagkat nasa atin ang magandang balita tungkol sa kapahingahan ng
Diyos na ipinahayag sa atin gaya katulad ng mga Israelita, ngunit walang pakinabang ang mensahe sa mga nakarinig nito
na walang kalakip na pananampalataya.
[3] Sapagkat tayo, ang naniwala— tayo rin ang makakapasok sa kapahingahan, gaya ng sinabi, "Katulad ng aking isinumpa
sa poot, Hindi sila makapapasok sa aking kapahingahan." Sinabi niya ito, bagama't ang kaniyang mga nilikhang gawain
ay natapos na mula sa simula pa ng mundo. [4] Sapagkat nasabi niya sa isang dako hinggil sa ikapitong araw, "Ang Diyos ay
nagpahinga sa ikapitong araw mula sa lahat ng kanyang mga nilikha." [5] Muli ay sinabi niya, "Hindi sila makakapasok sa
aking kapahingahan."
[6] Kaya, dahil ang kapahingahan ng Diyos ay nakalaan hanggang ngayon para sa ilan upang makapasok, at dahil
maraming mga Israelita na nakarinig ng magandang balita tungkol sa kaniyang kapahingahan ay hindi nakapasok dahil

sa pagsuway. 7 Muli ang Diyos ay nagtakda ng tiyak na araw, na tinatawag na "Ngayon". Itinakda niya ang araw na ito nang nakipag-usap siya sa pamamagitan ni David, na sinabi noon pa pagkatapos ng unang pagsasabi nito, "Ngayon, kung pakikinggan ninyo ang kaniyang tinig, huwag ninyong patigasin ang inyong mga puso."

8 Kung naibigay na ni Joshua sa kanila ang kapahingahan, hindi na magsasalita ang Diyos tungkol sa ibang araw. 9 Kaya, mayroon pa ring isang Araw ng Pamamahinga na nakalaan sa mga tao ng Diyos. 10 Sapagkat sinuman ang makapapasok sa kapahingahan ng Diyos kailangan siya mismo din ay nagpahinga mula sa kaniyang mga ginagawa, katulad ng ginawa ng Diyos. 11 Kaya manabik tayo na makapasok sa kapahingahan na iyon, upang walang sinuman ang mahulog sa uri ng pagsuway na kanilang ginawa.

12 Dahil ang salita ng Diyos ay buhay, mabisa at mas matalim pa kaysa sa espada na may dalawang talim. Tumatagos ito kahit na sa paghahati ng kaluluwa mula sa espiritu, at sa kasu-kasuan mula sa utak ng buto. May kakayahan itong makunawa sa mga isip at mga layunin ng puso. 13 Walang bagay nanilikha ang makakatago sa paningin ng Diyos. Sa halip, lahat ng bagay ay lantad at hayag sa mga mata ng dapat nating panagutan.

14 Yamang mayroon tayong dakilang pinakapunong pari na dumaan sa pamamagitan ng kalangitan, na si Jesus na Anak ng Diyos, dapat tayong kumapit na mahigpit sa ating mga paniniwala. 15 Sapagkat wala tayong pinaka-punong pari na hindi makakaramdam ng pagkahabag sa ating mga kahinaan, ngunit siya ay tinukso sa lahat ng paraan tulad natin, maliban lang na wala siyang kasalanan. 16 Kaya magsilapit tayo na may pananalig sa trono ng biyaya, ng sa gayon makatanggap tayo ng awa at makahanap ng biyaya na makakatulong sa oras ng pangangailangan.

Chapter 5

1 Sapagkat bawat pinaka-punong pari, na pinili mula sa mga tao, ay itinalaga upang gumanap para sa kanila sa mga bagay na nauukol sa Diyos, upang siya ay maaaring makapag-alay ng mga kaloob at mga handog para sa mga kasalanan. 2 Kaya niyang makitungo nang malumanay sa mga walang alam at sa naliligaw sapagkat siya mismo ay napapaligiran rin ng kahinaan. 3 Dahil dito, siya ay kinakakailangan rin na magdala ng mga handog para sa kaniyang mga kasalanan katulad ng ginagawa niya para sa mga kasalanan ng mga tao.

4 At walang sino man ang makakapagparangal sa kaniyang sarili, sa halip, kinakailangang siya ay tinawag ng Diyos, katulad ni Aaron. 5 Maging si Cristo ay hindi pinarangalan ang kaniyang sarili sa pamamagitan ng paglalagay sa kaniyang sarili bilang pinakapunong- pari. Sa halip ay sinabi ng Diyos sa kaniya, "Ikaw ay aking Anak, ngayong araw na ito ako ay naging iyong Ama."

6 Ito ay katulad lang din ng kaniyang sinabi sa ibang lugar, "Ikaw ay pari magpakailanman ayon sa pagkapari ni Melquisedec."

7 Sa panahon ng kaniyang laman, nag-alay siya ng mga panalangin at mga kahilingan, nakikiusap ng may pagluha sa Diyos, na may kakayahang makapagliligtas sa kaniya mula sa kamatayan. Dahil sa kaniyang paggalang sa Diyos, siya ay pinakinggan. 8 Bagama't siya ay anak, natutunan niya ang pagsunod mula sa mga bagay na kaniyang tiniis.

9 Siya ay ginawang ganap at sa pamamaraang ito, siya ang dahilan ng walang hanggang kaligtasan para sa bawat isang sumusunod sa kaniya, 10 na itinalaga ng Diyos bilang pinaka-punong pari ayon sa pagkapari ni Melquisedec. 11 Marami kaming masasabi tungkol kay Jesus, ngunit mahirap itong ipaliwanag sapagkat kayo ay mapurol sa pakikinig.

12 Kahit sa oras na ito ay marapat na sana kayong maging tagapagturo, ngunit kinakailangan pa rin na may magturo sa inyo ng mga pangunahing alituntunin ng mga salita ng Diyos. Nangangailangan kayo ng gatas, hindi nang matigas na pagkain. 13 Sapagkat sinuman na gatas pa lamang ang iniinom ay walang karanasan sa mensahe ng katuwiran, sapagkat siya ay sanggol pa lang. 14 Sa ibang banda, ang matigas na pagkain ay para sa mga may ganap nang gulang, sila na dahil sa kanilang karanasang kumilala ng tama sa mali, ay sinanay upang maunawaan ang mabuti at masama.

Chapter 6

1 Kung gayon, iwan na natin ang mga unang natutunan tungkol sa mensahe ni Cristo, kailangan nating magpatuloy sa pagiging ganap, at huwag na muling ilagay ang saligan ng pagsisisi mula sa mga patay na gawa at ng pananampalataya sa Diyos, 2 ni ang saligan ng katuruan tungkol sa mga pagbabautismo, pagpapatong ng mga kamay, ang muling pagkabuhay ng mga patay, at sa hatol na walang hanggan. 3 Gagawin din natin ito kung papahintulutan ng Diyos.

4 Sapagkat imposible para sa kanila na minsan nang naliwanagan, na nakalasap na ng kaloob ng kalangitan, na naging kabahagi ng Banal na Espiritu, 5 at sila na nakalasap na ng mabuting salita ng Diyos at ng mga kapangyarihan ng kapanahunang darating, 6 at sila nga na nahulog na---ito ay imposible nang ibalik silang muli sa pagsisisi. Ito ay dahil sa ipinako nilang muli para sa kanilang mga sarili ang nag-iisang Anak ng Diyos, ginawa siyang dahilan ng lantarang kahihiyan.

7 Sapagkat ang lupang tumanggap ng ulan na madalas bumuhos dito at nagbibigay ng pananim na kapaki-pakinabang para sa kanila na nagtrabaho ng lupa, ay tumanggap ng pagpapalang galing sa Diyos. 8 Ngunit kung tubuan ito ng tinik at dawag, ito ay walang pakinabang at nanganganib na maisumpa. At ang kahahantungan nito ay pagkasunog.

[9] Kahit na kami ay nagsasalita na gaya nito, minamahal kong mga kaibigan, kami ay naniniwala sa mas mabuting mga
bagay ukol sa inyo at sa mga bagay na tungkol sa kaligtasan. [10] Sapagkat ang Diyos ay hindi liko upang limutin ang inyong
gawa at ang pag-ibig na inyong ipinakita para sa kaniyang pangalan, sa ganoon naglingkod kayo sa mga
mananampalataya at patuloy na naglingkod sa kanila.
[11] At labis naming ninanais na ang bawat isa sa inyo ay magpakita ng parehong kasipagan hanggang sa wakas na may
buong katiyakan ng pagtitiwala. [12] Ayaw namin na maging mabigat ang inyong katawan, sa halip maging katulad kayo ng
mga magmamana ng mga pangako dahil sa pananampalataya at pagtitiis.
[13] Sapagkat nang ginawa ng Diyos ang kaniyang pangako kay Abraham, siya ay nanumpa sa kaniyang sarili, sapagkat
hindi siya makapanumpa sa mas higit sa kaniya. [14] Sinabi niya, "Tunay na ikaw ay aking pagpapalain, at labis kong
dadagdagan ang iyong mga kaapu-apuhan." [15] Sa ganitong paraan, natanggap ni Abraham kung ano ang ipinangako
pagkatapos niyang maghintay ng may pagtitiis.
[16] Sapagkat ang mga tao ay nanunumpa sa mas mataas sa kanilang mga sarili, at sa bawat pagtatalo nila, ang sinumpaan
ang siyang pangwakas bilang pagpapatunay. [17] Nang nagpasya ang Diyos na ipakita ng mas malinaw sa mga tagapagmana
ng pangako ang hindi nagbabagong katangian ng kaniyang layunin, tiniyak niya ito ng may panunumpa. [18] Ginawa niya
ito upang sa pamamagitan ng dalawang bagay na hindi nababago, na kung saan hindi maaaring magsinungaling ang
Diyos, tayo na nagsitakas para magpakupkop ay magkaroon ng matatag na lakas ng loob upang matibay na
panghawakan ang pagtitiwala na inilagay sa ating harapan.
[19] Mayroon tayo nitong pagtitiwala bilang matatag at maaasahan na angkla ng ating mga kaluluwa, ang pagtitiwala na
pumapasok sa dakong loob sa likod ng tabing. [20] Pumasok si Jesus sa dakong iyon bilang tagapanguna para sa atin, at
naging pinaka-punongpari magpakailanman ayon sa pagkapari ni Melquisedec.

Chapter 7

[1] Melquisedec na ito, ang hari ng Salem, ang pari ng Kataas-taasang Diyos, na sumalubong kay Abraham nang siya ay
bumalik mula sa malupit na pagpatay ng mga hari, at pinagpala siya. [2] Binigyan siya ni Abraham ng ikamsampung bahagi
ng lahat ng kaniyang nasamsam. Ang pangalan na "Melquisedec" ay nangangahulugang "hari ng katuwiran" at "hari ng
Salem" ito ay "hari ng kapayapaan." [3] Siya ay walang ama, walang ina, walang mga ninuno, walang anumang pasimula ng
mga araw ni katapusan ng buhay. Sa halip nanatili siyang pari magpakailanman, katulad ng Anak ng Diyos.
[4] Ngayon isaalang-alang kung gaano kadakila ang taong ito. Ang ating ninuno na si Abraham ay nagbigay ng ikasampung
bahagi mula sa pinakamahalagang mga bagay na nakuha niya mula sa labanan. [5] At sa katunayan, ang mga kaapu-
apuhan ni Levi na tumanggap ng gawaing pagkapari ay may utos mula sa kautusan na tipunin ang mga ikasampung
bahagi mula sa mga tao, iyon ay mula sa kanilang mga kababayang Israelita, kahit na sila rin ay nagmula kay Abraham. [6]
Ngunit si Melquisedec, na hindi mula sa kaapu-apuhan ni Levi, ay tumanggap ng ikasampung bahagi mula kay Abraham,
at siya ay pinagpala, siya na tumanggap ng mga pangako.
[7] Hindi maitatanggi na ang mas mababang tao ay pinagpapala ng mas mataas na tao. [8] Sa ganitong kalagayan, ang taong
tumanggap ng ikasampung bahagi ay mamamatay balang araw. ngunit sa isang banda, ang tumanggap ng ikasampung
bahagi ni Abraham ay inilarawan bilang patuloy na nabubuhay. [9] At samakatuwid, masasabi na si Levi na tumanggap ng
ikapu, ay nakapagbigay din ng ikapu sa pamamagitan ni Abraham, [10] dahil si Levi ay nasa pribadong bahagi pa lamang ng
kaniyang ninuno na si Abraham nang makilala ni Abraham si Melquisedec.
[11] Ngayon kung ang pagiging ganap ay maaari nang makamtan sa pamamagitan ng pagiging pari ng mga Levita (sapagkat
sa ilalim nito ang mga tao ay tumanggap ng kautusan), ano pa ang kailangan para sa isang pari na lumitaw ayon sa
pagkapari ni Melquisedec, at hindi mapangalanan ayon sa pagkapari ni Aaron? [12] Dahil kapag ang pagkapari ay nabago,
ang kautusan ay kailangan ding mabago.
[13] Sapagkat ang pinagsabihan ng mga bagay na ito ay kabilang sa ibang lahi, kung saan walang sinuman ang naglingkod
sa altar. [14] Ngayon ito ang katunayan na ang ating Panginoon ay nagmula kay Judah, ang lipi na hindi binanggit ni Moises
patungkol sa mga pari.
[15] At ang aming sinasabi ay mas malinaw pa kung may ibang paring liliitaw ayon sa pagkakatulad ni Melquisedec. [16] Ang
bagong pari na ito ay hindi naging pari ayon sa batayan ng kautusan sa angkan ng tao sa halip ay sa batayan ng
kapangyarihan ng hindi nasisirang buhay. [17] Dahil ang kasulatan ay sumasaksi tungkol sa kaniya: "Ikaw ay isang pari
magpakailanman ayon sa pagkapari ni Melquisedec.
[18] Sapagkat pinawalang saysay ang dating kautusan dahil sa ito ay mahina at walang pakinabang. [19] Sapagkat ang
kautusan ay walang ginawang ganap. Gayunpaman, mayroong mas mabuting pag-asa para sa hinaharap kung saan
lumalapit tayo sa Diyos.
[20] At itong mas mabuting katiyakan ay hindi nangyari kung walang panunumpa, sapagkat ang mga ibang pari ay hindi
gumawa ng anumang panunumpa. [21] Ngunit ang Diyos ay gumawa ng isang panunumpa nang sinabi niya ang tungkol
kay Jesus, "Ang Panginoon ay nangako at hindi na magbabago ang kaniyang isip: "Ikaw ay isang pari magpakailanman.'"
[22] Sa pamamagitan din nito si Jesus ay naging kayiyakan ng isang mas mabuting kasunduan. [23] Sa katunayan, ang
kamatayan ang humahadlang sa mga pari mula sa paglilingkod magpakailanman. Ito ang dahilan kung bakit mayroong

maraming pari, isa pagkatapos ng isa. [24] Ngunit dahil nabubuhay si Jesus magpakailanman, ang kaniyang pagkapari ay
hindi mapapalitan.
[25] Samakatuwid, siya rin ay lubos na makapagliligtas sa kanila na lalapit sa Diyos sa pamamagitan niya, dahil siya ay
laging nabubuhay upang mamagitan para sa kanila. [26] Sapagkat ganito ang pinaka-punong pari na nararapat para sa atin.
Siya ay walang kasalanan, walang dungis, dalisay, ibinukod mula sa mga makasalanan, at naging lalong mataas kaysa sa
kalangitan.
[27] Hindi siya nangangailangan, di tulad ng mga pinaka-punongpari, na mag-alay ng handog araw-araw, una para sa
kaniyang sariling kasalanan, at pagkatapos para sa kasalanan ng mga tao. Ginawa niya ito nang minsanan para sa lahat,
nang inialay niya ang kaniyang sarili. [28] Sapagkat ang kautusan ang humirang ng mga tao na may kahinaan katulad ng
mga pinakapunong pari, ngunit ang salita ng panunumpa, na dumating matapos ang kautusan, ay naghirang ng isang
Anak, na siyang ginawang ganap magpakailanman.

Chapter 8

[1] Ngayon, ito ang paksa ng aming sinasabi, mayroon tayong isang pinaka-punong pari na nakaupo sa kanang kamay ng
trono ng Kamahalan sa kalangitan. [2] Isa siyang lingkod sa lugar na banal, ang tunay na tabernakulo na itinayo ng
Panginoon, hindi ng sinumang tao.
[3] Sapagkat itinalaga ang bawat pinaka-punong pari upang mag-alay ng mga kaloob at mga handog, kaya kinakailangan na
may isang bagay na ialay. [4] Ngayon kung si Cristo ay nasa lupa, hindi na siya magiging pari pa, yamang mayroon nang
mga nag-aalay ng mga handog ayon sa kautusan. [5] Naglilingkod sila sa isang bagay na huwaran at anino ng mga bagay na
makalangit, kagaya na lamang ng babala ng Diyos kay Moises noong itatayo na niya ang tabernakulo, "Tingnan mo,"
sinabi ng Diyos, na gagawin mo ang lahat ayon sa batayan na ipinakita sa iyo doon sa bundok."
[6] Ngunit ngayon tinanggap ni Cristo ang isang mas mataaas na paglilingkod dahil siya din ang tagapamagitan ng mas
mainam na tipan, na itinatag sa mas mainam na mga pangako. [7] Sapagkat kung ang unang tipan ay walang pagkakamali,
kung gayon hindi na kailangan pang humanap ng pangalawang tipan.
[8] Sapagkat nang nakatagpo ang Diyos ng pagkakamali sa mga tao, sinabi niya," 'Tingnan ninyo, darating ang mga araw,'
sabi ng Panginoon, 'na Ako ay gagawa ng bagong tipan sa sambahayan ng Israel at sa sambahayan ng Juda. [9] Hindi na ito
katulad ng tipan na ginawa ko sa kanilang mga ninuno noong araw na kinuha ko sila sa pamamagitan ng kamay upang
pangunahan silang lumabas sa lupain ng Egipto. Sapagkat hindi sila nagpatuloy sa aking tipan, at hindi ko na sila
bibigyang pansin,' sabi ng Panginoon.
[10] 'Sapagkat ito ang tipan na aking gagawin sa sambahayan ng Israel pagkatapos ng mga araw na iyon,' sabi ng Panginoon.
'Ilalagay ko sa kanilang mga isipan ang aking mga tipan, at isusulat ko rin ang mga ito sa kanilang mga puso. Ako ang
magiging Diyos nila, at sila ay aking magiging mga tao.
[11] Hindi nila tuturuan ang bawat isa na kaniyang kapwa at ang bawat isa na kaniyang kapatid, na sabihing, "Kilalanin
ninyo ang Diyos," sapagkat ako ay makikilala ng lahat mula sa pinakamababa hanggang sa pinakadakila sa kanila. [12]
Sapagkat magpapakita ako ng habag sa kanilang mga gawaing hindi matuwid at hindi ko na aalalahanin pa ang kanilang
mga kasalanan.' "
[13] Sinasabing "bago," ginawa niyang luma ang unang tipan. At kaniya ngang inihayag na ang pagiging luma ay handa ng
maglaho.

Chapter 9

[1] Ngayon kahit sa unang tipan ay may lugar para sa pagsamba dito sa lupa at mga alituntunin ukol sa pagsamba. [2]
Sapagkat may silid na inihanda sa loob ng tabernakulo, ang panlabas na silid, ang tinatawag na banal na lugar.
Nakalagay sa lugar na ito ang ilawan, ang mesa at ang tinapay na handog.
[3] At sa likod ng pangalawang tabing ay isa pang silid na tinatawag na kabanal-banalang lugar. [4] Mayroon itong gintong
altar para sa insenso. Nandito rin ang kaban ng tipan na nababalutan ng ginto. Sa loob nito ay sisidlang ginto na may
lamang manna, ang namulaklak na tungkod ni Aaron at ang mga tapyas na bato ng tipan. [5] Sa itaas ng kaban ng tipan ay
anyo ng kerubim ng kaluwalhatian na umaaligid sa takip ng pagsisisi, na hindi muna namin ngayon mailalarawan.
[6] Pagkatapos na maihanda ang mga bagay na ito, palaging pumapasok ang mga pari sa panlabas na silid ng tabernakulo
upang isagawa ang kanilang mga tungkulin. [7] Ngunit ang pinaka-punong pari ay pumapasok na nag-iisa sa pangalawang
silid minsan sa isang taon, at may dalang maihahandog na dugo para sa kaniyang sarili at para sa hindi sinasadyang mga
paglabag ng mga tao.
[8] Ipinapakita ng Banal na Espiritu na ang daan patungo sa kabanal-banalang lugar ay hindi pa ipinapahayag habang
nananatili pang nakatayo ang unang tabernakulo. [9] Isa itong paglalarawan sa kasalukuyang panahon. Parehong walang
kakayahang gawing ganap ng mga kaloob at mga handog ang budhi ng mga sumasamba. [10] Mga pagkain at inumin
lamang ang mga ito na kaugnay ng iba't-ibang uri ng seremonya ng paglilinis. Ang lahat ng ito ay alituntunin para sa
laman na inilaan hanggang sa maganap ang bagong kaayusan.

11 Dumating si Cristo bilang pinaka-punong pari ng mabubuting bagay na darating, sa pamamagitan ng mas dakila at higit
na ganap na sagradong tolda na hindi gawa sa mga kamay ng tao, na hindi kabilang sa mundong nilikha. 12 Hindi ito sa
pamamagitan ng dugo ng mga kambing at mga guya, ngunit sa pamamagitan ng kaniyang sariling dugo kaya minsan
lamang pumasok si Cristo sa kabanal-banalang lugar para sa lahat at tiyakin ang ating walang hanggang katubusan.
13 Sapagkat kung ang dugo ng mga kambing at mga toro at ang pagwiwisik ng mga abo sa mga taong may dungis ay
naghahandog sa kanila sa Diyos at ginagawang malinis ang kanilang katawan, 14 gaano pa kaya ang dugo ni Cristo, na sa
pamamagitan ng walang hanggang Espiritu ay inialay ang kaniyang sarili na walang dungis sa Diyos, na luminis sa ating
budhi mula sa mga gawang patay upang makapaglingkod sa Diyos na buhay? 15 Sa kadahilanang ito, si Cristo ang
tagapamagitan ng bagong tipan. Ito ay dahil may isang kamatayan na nangyari upang palayain ang mga napapasailalim
sa lumang tipan mula sa kabayaran ng kanilang mga kasalanan, sa gayon ang lahat ng mga tinawag ng Diyos ay
tatanggap ng walang hanggang pamana na kaniyang ipinangako.
16 Sapagkat kung saan iniwan ng isang tao ang kaniyang testamento, kailangan na mapatunayan ang kamatayan ng taong
gumawa nito. 17 Sapagkat nagkakabisa lamang ang testamento kung saan mayroong kamatayan dahil wala pang bisa ito
habang buhay pa ang gumawa.
18 Kaya hindi naitatag ang lumang tipan nang walang dugo. 19 Sapagkat nang maibigay ni Moises ang bawat alituntunin ng
kautusan sa lahat ng mga tao, kinuha niya ang dugo ng mga guya at mga kambing na may tubig, mapulang balahibo,
hisopo at parehong winisikan ang balumbon ng kasulatan at ang lahat ng tao. 20 At sinabi niya, "Ito ang dugo ng tipan
kung saan ibinigay ng Diyos sa inyo ang mga kautusan."
21 Sa ganito ring paraan, winisikan niya ng dugo ang tabernakulo at ang lahat ng sisidlan na ginagamit ng mga pari sa
paglilingkod. 22 At ayon sa kautusan, halos lahat ay nilinis ng dugo. Walang kapatawaran kung walang pagbubuhos ng
dugo.
23 Samakatwid kinakailangan nga na ang mga bagay na kahalintulad nang nasa langit ay dapat na malinis nitong mga
hayop na handog. Gayunman, dapat na linisin ng mas mabuting handog ang mga bagay na panlangit. 24 Sapagkat hindi
pumasok si Cristo sa kabanal-banalang lugar na gawa ng mga kamay, na kahalintulad lamang ng tunay. Sa halip,
pumasok siya sa langit mismo, na ngayon ay nasa harapan ng Diyos para sa atin.
25 Hindi siya nagpunta doon upang madalas na ihandog ang kaniyang sarili, katulad ng ginagawa ng pinakapunong pari,
na pumapasok sa kabanal-banalang lugar taun-taon na may dalang dugo. 26 Kung iyan ay totoo, kakailanganin niyang
maghirap ng maraming ulit mula pa ng likhain ang mundo. Ngunit ngayon minsan na lamang siyang naipahayag
hanggang sa katapusan ng panahon upang alisin ang kasalanan sa pamamagitan ng pag-aalay ng kaniyang sarili.
27 Tulad ng bawat tao ay itinakda na mamatay minsan, at pagkatapos ay ang paghatol, 28 gayon din si Cristo, na minsang
naihandog upang alisin ang mga kasalanan ng marami, darating siya sa pangalawang pagkakataon, hindi upang ihandog
muli sa kasalanan, kundi para sa kaligtasan ng mga matiyagang naghihintay sa kaniya.

Chapter 10

1 Sapagkat ang kautusan ay isang anino lamang ng mga mabubuting bagay na darating, hindi ng mga katotohanan. Hindi
magagawang ganap ng kautusan ang mga lumalapit sa Diyos batay sa paraan ng parehong mga alay na inihahandog ng
mga pari taun-taon. 2 O kung hindi, ititigil kayang maihandog ang mga alay na iyon? Sa ganiyang kalagayan, ang mga
sumasamba ay nilinis ng minsan, na wala ng kamalayan sa kasalanan. 3 Ngunit sa mga handog na iyon ay may pagpapa-
alala sa mga nagawang kasalanan taun-taon. 4 Sapagkat hindi maaaring pawiin ng mga dugo ng toro at kambing ang mga
kasalanan.
5 Nang dumating si Cristo dito sa mundo, sinabi niya, "Hindi mo nais ang mga handog o ang mga hain. Sa halip, inihanda
mo ang isang katawan para sa akin. 6 Wala kang kasiyahan sa mga haing sinusunog o mga handog para sa kasalanan." 7
At aking sinabi, "Masdan mo, narito ako upang gawin ang iyong kalooban, o Diyos, gaya ng nasusulat tungkol sa akin na
nasa balumbon."
8 Sinabi niya gaya ng nasabi sa itaas, "Hindi mo nais ang mga handog at mga hain o ang mga handog na sinusunog para sa
kasalanan, ni hindi ka nasisiyahan sa mga ito"— mga handog na inialay ayon sa kautusan. 9 At sinabi niya, "masdan mo,
ako ay narito upang gawin ang iyong kalooban." Isinantabi niya ang unang kaugalian upang maitatag ang pangalawa. 10
Sa pangalawang kaugalian, tayo ay naihandog sa Diyos sa kaniyang kalooban at sa pamamagitan ng pag-aalay ng
katawan ni Jesu-Cristo ng minsan para sa lahat.
11 Sa katunayan tumatayong naglilingkod ang bawat pari araw-araw, iniaalay ang parehong mga handog, kung saan,
gayon pa man, hindi makatatanggal ng mga kasalanan kailanman. 12 Ngunit pagkatapos na ialay ni Cristo ang isang
handog para sa kasalanan magpakailanman, umupo siya sa kanang kamay ng Diyos, 13 naghihintay hanggang ang
kaniyang mga kaaway ay maibaba at gawing isang patungan para sa kaniyang paanan. 14 Dahil sa pamamagitan ng isang
handog ay kaniyang ginawang ganap magpakailanman ang mga taong inihandog sa Diyos.
15 At nagpapatotoo rin sa atin ang Banal na Espiritu. Sapagkat unang sinabi niya, 16 " 'Ito ang tipan na aking gagawin sa
kanila pagkatapos ng mga araw na iyon,' ang sabi ng Panginoon, 'Ilalagay ko ang aking mga kautusan sa kanilang mga
puso at isusulat ko ang mga iyon sa kanilang mga isip."'

17 Pagkatapos sinabi niya, "Hindi ko na aalalahanin pa ang kanilang mga kasalanan at paglabag sa kautusan." 18 Ngayon
kung saan may kapatawaran na para sa mga ito, wala ng pag-aalay pa para sa kasalanan.
19 Kaya naman, mga kapatid, may pananalig tayong makakapasok sa kabanal-banalang lugar sa pamamagitan ng dugo ni
Jesus. 20 Iyon ang paraan na kaniyang binuksan para sa atin sa pamamagitan ng kaniyang katawan, isang bago at buhay
na daan sa pamamagitan ng tabing. 21 At dahil mayroon tayong dakilang pari sa bahay ng Diyos, 22 Lumapit tayo na may
totoong puso na may lubos na katiyakan ng pananampalataya, na may mga pusong nawisikan at nilinis mula sa
masamang budhi at ang ating katawan na nahugasan ng dalisay na tubig.
23 Panghawakan ding mabuti ang paghahayag ng ating pananalig ng walang pag-aalinlangan, sapagkat ang Diyos na
siyang nangako ay tapat. 24 Kaya isaalang-alang natin kung paano pasisiglahin ang isa't- isa sa pag-ibig at sa mga
mabubuting gawa. 25 Huwag tayong tumigil sa pagtitipon-tipon ng magkakasama, katulad ng ginawa ng ilan. Sa halip,
palakasin pa natin ng higit ang isa't isa, ngayong nakikita ninyo na nalalapit na ang araw.
26 Sapagkat kung ating sasadyain ang paggawa ng kasalanan pagkatapos nating malaman ang kaalaman sa katotohanan,
ang handog para sa kasalanan ay hindi na umiiral. 27 Sa halip, mayroon lamang tiyak na inaasahang nakakatakot na hatol
at nagngangalit na apoy na tutupok sa mga kaaway ng Diyos.
28 Sinuman na lumabag sa kautusan ni Moises ay mamamatay ng walang awa sa patunay ng dalawa o tatlong saksi. 29
Gaano pa kaya kabigat na parusa sa akala ninyo ang nararapat sa taong yumurak sa Anak ng Diyos, sinumang magturing
sa dugo ng tipan na hindi banal, ang dugo na kaniyang inihandog sa Diyos—sinuman na humamak sa Biyaya ng Espiritu
30 Sapagkat kilala natin ang nagsabi nito, "Akin ang paghihiganti at ako ang maniningil." At muli, "Hahatulan ng
Panginoon ang kaniyang mga tao." 31 Nakakatakot nga ang mahulog sa mga kamay ng buhay na Diyos!
32 Ngunit alalahanin ninyo ang mga araw na nagdaan, pagkatapos na kayo ay maliwanagan kung papaanong kayo ay
nagtiis ng matinding pagdurusa. 33 Nailantad kayo sa madla ng may pangungutya sa pamamagitan ng mga panlalait, pag-
uusig at kayo ay kabilang sa mga nakaranas ng ganitong pagdurusa. 34 Sapagkat mayroon kayong habag sa mga bilanggo,
at inyong tinanggap nang may kagalakan ang pagsamsam ng inyong mga ari-arian, na alam ninyo sa inyong mga sarili na
mayroon kayong mas mabuti at walang hanggang pag-aari.
35 Kaya nga huwag ninyong isasawalang-bahala ang inyong pagtitiwala na may dakilang gantimpala. 36 Sapagkat
kailangan ninyo ng pagtitiyaga upang inyong matanggap ang ipinangako ng Diyos pagkatapos ninyong magawa ang
kaniyang kalooban. 37 "Sapagkat sa kaunting panahon, ang siyang paparating ay tiyak na darating at hindi ito maaantala.
38 Mabubuhay ang matuwid kong lingkod sa pamamagitan ng pananampalataya. Kung tatalikod siya, hindi ako
masisiyahan sa kaniya." 39 Ngunit hindi tayo katulad ng ilang tumalikod at napahamak. Sa halip, tayo ay ilan sa mga may
pananampalataya upang mapanatili ang ating mga kaluluwa.

Chapter 11

1 Ngayon ang pananampalataya ay ang katiyakan ng sino man kung siya ay nagtitiwalang naghihintay sa isang bagay. Ito
ang katiyakan tungkol sa hindi pa nakita. 2 Sapagkat sa pamamagitan nito pinagtibay ang ating mga ninuno dahil sa
kanilang pananampalataya. 3 Sa pamamagitan ng pananampalataya, nauunawaan natin na nilikha ang buong sanlibutan
sa pamamagitan ng utos ng Diyos, upang kung ano man ang nakikita ay hindi nilikha mula sa mga bagay na nakikita.
4 Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Abel ay nag-alay ng mas higit na kalugod-lugod na handog sa Diyos kaysa
sa ginawa ni Cain. At dahil dito pinuri siya sa pagiging matuwid. Pinuri siya ng Diyos dahil sa mga handog na kaniyang
inialay. Dahil diyan, si Abel ay nagsasalita pa rin kahit na siya ay patay na.
5 Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Enoc ay kinuha pataas at hindi nakita ang kamatayan. "Hindi siya
nahanap, dahil siya ay kinuha ng Diyos." Sapagkat ito ay sinabi sa kaniya na ang Diyos ay nalugod sa kaniya bago siya
kunin. 6 Kung walang pananampalataya hindi maaaring bigyan ng kaluguran ang Diyos, at ang sino man na lalapit sa
Diyos ay kinakailangang manalig na siya ay umiiral at gagantimpalan niya ang sino man na humahanap sa kaniya.
7 Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Noe, ay binalaan ng Diyos ukol sa mga bagay na hindi pa nakita, nang
may maka-diyos na paggalang ay gumawa ng isang daong upang mailigtas ang kaniyang pamilya. Sa paggawa nito,
hinatulan niya ang mundo at naging tagapagmana ng katuwiran na nanggagaling sa pananampalataya.
8 Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Abraham nang siya ay tinawag, Siya ay sumunod at nagtungo sa lugar na
kaniyang tatanggapin bilang isang tagapagmana. Pumunta siya na hindi niya nalalaman kung saan siya tutungo. 9 Sa
pamamagitan ng pananampalataya siya ay nanirahan sa lupang ipinangako bilang isang dayuhan. Siya ay namuhay sa
tolda na kasama sina Isaac at Jacob na parehong tagapagmana ng pangako. 10 Ito ay dahil sa tumingin siya sa hinaharap
sa pagtatayo ng isang lungsod na ang arketekto at tagapagpatayo ay ang Diyos.
11 Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Abraham, at kahit na si Sarah mismo ay tumanggap ng kakayahang
magbuntis kahit sila ay matanda na, sapagkat itinuring nila ang Dios na tapat, ang nangako sa kanila ng isang anak. 12
Samakatuwid galing din sa lalaking ito na malapit ng mamatay ay maipapanganak ang hindi mabilang na salinlahi. Sila
ay naging kasing dami ng mga bituin sa langit at nang hindi mabilang na mga butil ng buhangin sa tabing dagat.

[13] Ang lahat ng ito ay namatay sa pananampalataya na hindi tinanggap ang mga pangako, sa halip kahit malayo pa nakita
at tinanggap na nila, na sila ay mga dayuhan at banyaga dito sa lupa. [14] Kaya sa mga nagsasabi ng ganoong mga bagay ay
nagbibigay linaw na sila ay naghahanap ng kanilang sariling bayan.
[15] Sa katunanayan, kung ang iniwan nilang lupain ang kanilang iniisip, sila ay may pagkakataon pang bumalik, [16] Subalit
naghahangad sila ng mas mabuting bayan, na isang makalangit. Kaya naman hindi nahihiya ang Diyos na tawaging
kanilang Diyos sapagkat naghanda siya ng isang lungsod para sa kanila.
[17] Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Abraham pagkatapos subuking ialay si Isaac. Oo siya na masayang
tumanggap ng mga pangako ay inialay ang kaniyang nag-iisang anak, [18] tungkol sa kaniya ang sinabi, "Magmumula kay
Isaac ang iyong mga salinlahi." [19] Isinaalang- alang ni Abraham na bubuhayin ng Diyos si Isaac mula sa mga patay, at sa
matalinhagang pagsasalita, natanggap niya siyang muli.
[20] Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na pinagpala ni Isaac sina Jacob at Esau tungkol sa mga bagay na darating. [21]
Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Jacob, nang siya ay mamamatay na, pinagpala niya ang bawat isa sa mga
anak ni Jose. Si Jacob ay sumamba na nakahilig sa taas ng kaniyang tungkod. [22] Ito ay sa pamamagitan din ng
pananamplataya na si Jose, nang malapit na ang kaniyang katapusan, ay nagsalita patungkol sa paglisan ng mga anak ng
Israel mula sa Egipto at inutos na dalhin kasama nila ang kaniyang mga buto.
[23] Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Moises, nang siya ay ipanganak ay itinago siya ng kaniyang mga
magulang ng tatlong buwan dahil nakita nila na siya ay isang magandang bata at hindi sila takot sa utos ng hari. [24] Sa
pamamagitan ito ng pananampalataya na si Moises, nang lumaki na ay tumangging tawagin na anak ng anak na babae ni
Faraon. [25] Sa halip, pinili niyang makibahagi sa paghihirap ng mga tao ng Diyos kaysa sa magpakasaya sa panandaliang
aliw ng kasalanan. [26] Itinuring niya na ang kahihiyan sa pagsunod kay Cristo ay higit pa sa kayamanan kaysa sa mga
yaman ng mga Egipto, sapagkat itinuon niya ang kaniyang paningin sa hinaharap na darating na gantimpala.
[27] Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na si Moises ay iniwan ang Egipto. Hindi siya natakot sa galit ng hari,
sapagkat tiniis niya sa pamamagitan ng pagtingin sa isang hindi pa nakikita. [28] Dahil sa kaniyang pananampalataya
sinunod niya ang "Paskua" at ang pagwisik ng dugo upang ang mangwawasak sa bawat panganay ay hindi makahawak
sa mga panganay na anak na lalaki ng mga Israelita.
[29] Sa pamamagitan ito ng pananampalataya na sila ay tumawid sa dagat ng mga Tambo na parang nasa ibabaw ng tuyong
lupa. Nang sinubok ng mga taga Ehipto na gawin ito, sila ay nilamon nito. [30] Sa pamamagitan ng pananampalataya
nawasak ang pader ng Jerico matapos silang umikot sa palibot ng pitong araw. [31] Sa pamamagitan ito ng
pananampalataya na si Rahab, ang babaeng nagbebenta ng aliw ay hindi namatay kasama ng mga suwail, dahil
tinanggap niya ng may pag-iingat ang mga ispiya.
[32] At ano pa ba ang aking sasabihin? Hindi na sapat ang aking oras kung isasalaysay ko pa ang tungkol kina Gideon,
Barak, Samson, Jepta, David, Samuel, at ng mga propeta, [33] na sa pamamagitan ng pananampalataya ay sumakop ng mga
kaharian, gumawa ng may katarungan, at tumanggap ng mga pangako. Sila ay nagpatikom ng bibig ng mga lion, [34] pinawi
ang kapangyarihan ng apoy, tumakas sa talim ng espada, kung saan gumaling mula sa mga karamdaman, naging tanyag
sa pakikipaglaban, at naging dahilan ng pagtakas ng mga sundalong dayuhan.
[35] Tinanggap ng mga kababaihan ang kanilang mga patay sa pamamagitan ng muling pagkabuhay. Ang iba ay
pinahirapan, ng hindi tinatanggap ang kanilang paglaya upang maranasan nila ang mas mainam na muling pagkabuhay.
[36] Ang iba ay nagdusa ng pangaalipusta, at paghampas, oo, kahit ng mga kadena at pagkakulong. [37] Kung saan binato sila.
Nilagari sila sa dalawa. Pinatay sila sa pamamagitan ng espada. Sila ay namuhay na nakadamit ng balat ng mga tupa at
balat ng mga kambing na hirap na hirap, nagpakasakit at pinagmalupitan, [38] (Sila na hindi karapat-dapat sa mundo),
naglibot sa ilang, sa mga kabundukan, sa mga kuweba at sa mga butas sa lupa.
[39] Bagamat ang lahat ng mga taong ito ay pinagtibay ng Diyos dahil sa kanilang pananampalataya, hindi nila natanggap
ang anumang kaniyang ipinangako. [40] May inihanda ang Diyos sa simula pa na mas mainam para sa atin, dahil kung wala
tayo hindi sila magiging ganap.

Chapter 12

[1] Samakatwid, sapagkat napapaligiran tayo ng napakaraming mga saksi, itapon nating lahat ang mga bagay na
nagpapabigat sa atin at ang kasalanan na madaling makagapos sa atin. Dapat may katiyagaan tayong magpatuloy sa
takbuhin na inilagay sa ating harapan. [2] Dapat nating ituon ang ating mga mata kay Jesus, ang may-akda at
nagpapaganap ng ating pananampalataya, dahil sa kagalakan na inilaan sa kaniya, na nagdala sa kaniya na nagtiis sa
krus sa kabila ng kahihiyan, at umupo sa kanang kamay ng trono ng Diyos. [3] Kaya isinaalang-alang niya na tiisin ang mga
masasakit na salita mula sa mga makasalan laban sa kaniya upang tayo ay hindi na mapapagod at manghihina.
[4] Hindi niyo pa tinanggihan o nilabanan ang kasalanan na humantong sa pagkaubos ng dugo. [5] At nakalimutan na ninyo
ang ibinigay na lakas at pag-asa na itinuro sa inyo bilang mga anak:" Aking anak, huwag mong babaliwalain ang
pagdidisiplina ng Panginoon, ni ilayo ang iyong puso kung ikaw ay kanyang tinutuwid" [6] Sapagkat ang Panginoon ay
nagdidisiplina sa sinumang minamahal niya, at pinarurusahan niya ang bawat anak na kanyang tinatanggap.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[7] Tiisin ang pagsubok bilang pagdisiplina. Nakikitungo ang Diyos sa inyo bilang mga anak, sapagkat sino bang anak ang
hindi dinidisiplina ng kaniyang ama? [8] Ngunit kung kayo ay walang disiplina, kung saan lahat tayo ay dapat kabahagi,
kung gayon hindi kayo mga tunay na anak at mga anak sa labas.
[9] Bukod dito, mayroon tayong mga makamundong amang nagdidisiplina sa atin, at iginagalang natin sila. Hindi ba dapat
nararapat na mas higit tayong sumunod sa Ama ng mga espiritu at mabuhay? [10] Sapagkat ang ating mga ama nga ay
nagdidisplina sa atin ng ilang mga taon sa alam nilang tama para sa kanila, subalit tayo ay dinidisiplina ng Diyos upang
tayo ay makibahagi sa kaniyang kabanalan. [11] Walang disiplina sa kasalukuyan na masaya kundi masakit. Gayunpaman,
sa ibang pagkakataon ito ay magbibigay ng mapayapang bunga ng katuwiran para sa sinumang nagsanay sa
pamamagitan nito.
[12] Samakatuwid itaas ninyo ang inyong mga kamay na nakababa at palakasing muli ang nanghihinang mga tuhod; [13]
gawin mong matuwid ang mga daan ng iyong mga paa, upang ang sinumang pilay ay hindi maliligaw sa halip ay
gagaling.
[14] Sikapin ang kapayapaan sa lahat ng mga tao, at gayundin ang kabanalan na kung wala ito walang makakakita sa
Panginoon. [15] Maging maingat upang walang sinuman ang hindi maisama mula sa biyaya ng Diyos, at walang ugat ng
kapaitan ang tumubo upang maging dahilan ng hindi pagkakaunawaan at mahawa ang marami. [16] Maging maingat na
walang maki-apid sa inyo, o hindi maka-diyos na tao kagaya ni Esau na ipinagpalit sa isang pagkain ang karapatan bilang
panganay. [17] Sapagkat alam ninyo na pagkatapos, nang kaniyang naising makamit ang biyaya, siya ay tinanggihan dahil
hindi siya nagkaroon ng pagkakataong magsisisi sa kaniyang ama, kahit na pilit niya itong hinangad nang may mga luha.
[18] Sapagkat hindi kayo lumapit sa isang bundok na nahahawakan, isang bundok na nag-aalab ng apoy, kadiliman,
kalungkutan at bagyo. [19] Hindi kayo pumarito dahil sa ingay ng trumpeta, o sa mga salitang galing sa isang tinig na ang
mga nakarinig nito ay nagmamaka-awang wala ng salitang sasabihin sa kanila. [20] Sapagkat hindi nila kayang tanggapin
kung ano man ang iniutos: na kahit may isang hayop na hahawak sa bundok, dapat itong batuhin," [21] Kaya nakakatakot
ang tanawin na sinabi ni Moises," Ako ay sobrang nasindak na ako ay nanginginig.
[22] Sa halip, kayo ay lumapit sa Bundok ng Zion at sa lungsod ng Diyos na buhay, ang makalangit na Jerusalem, at sa hindi
mabilang na hukbo ng mga anghel na nagdiriwang. [23] Kayo ay lumalapit sa kapulungan ng mga unang ipinanganak na
inilista sa langit, sa Diyos na hukom ng lahat, at sa mga espiritu ng katuwiran na naging ganap. [24] Kayo ay lumapit kay
Jesus na tagapamagitan ng isang bagong tipan, at sa dugong naikalat na higit na nagsasalita ng mabuti kaysa sa dugo ni
Abel.
[25] Tiyakin ninyo na hindi ninyo tinanggihan ang nagsasalita. Sapagkat kung hindi sila nakatakas ng sila ay tumanggi sa
isang nagbigay babala sa kanila dito sa lupa, tiyak na hindi tayo makakatakas, kung tatalikod tayo mula sa nagbabala
mula sa langit. [26] At sa mga oras na iyon ang kaniyang tinig ang yayanig sa lupa. Subalit ngayon nangako siya at sinabi,
"Minsan ko pang yayanigin hindi lamang ang lupa ngunit maging ang kalangitan."
[27] Ang mga salitang ito na," Ngunit minsan pa," ay nagpapahiwatig sa pagtanggal ng mga bagay na nayayanig, iyon ay ang
mga bagay na nilikha, upang ang mga bagay na hindi nayayanig ay mananatili. [28] Samakatuwid, magpapasalamat tayo sa
pagtanggap ng isang kahariang hindi nayayanig, at sa ganitong pagpupuri sa Diyos sa paraang katanggaptanggap na may
paggalang at paghanga [29] sapagkat ang ating Diyos ay parang apoy na nakakatupok

Chapter 13

[1] Hayaang magpatuloy ang pag-ibig bilang mga magkakapatid. [2] Huwag kalimutang malugod na tanggapin ang mga
dayuhan sapagkat sa paggawa nito ay hindi ninyo alam na ang iba sa mga tinatanggap ninyo ay mga anghel.
[3] Alalahanin ninyo ang mga nasa bilangguan, na parang kayo ay kasama rin nila doon at ang inyong mga katawan ay
pinagmamalupitan ng kagaya nila. [4] Dapat igalang ng lahat ang pag-aasawa at panatilihing dalisay ang pagtatalik ng mag-
asawa, sapagkat hahatulan ng Diyos ang mga nakiki-apid at ang mga nangangalunya.
[5] Dapat ang paraan ng inyong pamumuhay ay maging malaya mula sa labis na pagmamahal sa pera. Masiyahan sa mga
bagay na mayroon kayo, sapagkat sinabi mismo ng Diyos," Hindi kita iiwan ni pababayaan man." [6] Dapat tayo ay
masiyahan upang masabi natin ng may katapangan," Ang Panginoon ang tutulong sa akin hindi ako matatakot Ano ang
magagawa ng sinuman sa akin.
[7] Alalahanin ninyo ang mga nangunguna sa inyo, sa mga nagsasalita ng Salita ng Diyos sa inyo, at alalahanin ninyo ang
bunga ng kanilang ugali; tularan ninyo ang kanilang pananampalataya. [8] Si Jesu- Cristo ay hindi nagbabago kahapon,
ngayon at magpakaylan man.
[9] Huwag kayong magpadala sa mga sari-sari at kakaibang mga katuruan, sapagkat mas mabuti na ang ating puso ay
mahubog sa pamamagitan ng biyaya, hindi sa mga tuntunin ng mga pagkain na hindi naman nakakatulong upang sila ay
mabuhay. [10] Mayroon tayong altar na kung saan ang mga naglilingkod sa tabernakulo ay walang karapatang kainin. [11]
Sapagkat ang dugo ng mga hayop, na inialay para sa ating mga kaslanan, ay dadalhin ng pinaka-punong pari sa banal na
lugar, ngunit ang kanilang katawan ay susunugin sa labas ng kampo

[12] Samakatuwid si Jesus ay nagdusa rin sa labas ng tarangkahan papasok ng lungsod upang ialay ang mga tao sa Diyos sa
pamamagitan ng kaniyang sariling dugo. [13] Kaya tayo ay dapat lumapit sa kaniya sa labas ng kampo, dala ang kaniyang
kahihiyan. [14] Dahil wala tayong nanatiling lungsod dito, sa halip hinahanap natin ang lungsod na darating.
[15] Sa pamamagitan ni Jesus dapat patuloy tayong mag-alay ng handog na papuri sa Dios, papuri na bunga ng ating mga
labi na kumikilala sa kaniyang pangalan. [16] At huwag ninyong kalilimutang gumawa ng mabuti at tumulong sa bawat isa,
sapagkat sa ganitong handog lubos na nalulugod ang Diyos. [17] Sumunod at magpasakop sa inyong mga pinuno, sapagkat
sila ang nagbabantay sa inyo alang-alang sa inyong mga kaluluwa, tulad nilang may pananagutan. Sumunod upang kayo
ay ingatan ng inyong mga pinuno na may kagalakan at hindi ng dalamhati, kung saan hindi ito makakatulong sa inyo.
[18] Ipanalangin ninyo kami, sapagkat kami ay nakatitiyak na malilinis ang aming budhi, naghahangad na mabuhay ng
kagalang-galang sa lahat ng mga bagay. [19] At hinihimok ko kayong lahat na gumawa pa ng mas higit dito, upang ako ay
maaaring makabalik sa lalong madaling panahon.
[20] Ngayon nawa ang Diyos ng kapayapaan, na siyang nagbalik mula sa kamatayan ang dakilang Pastol ng mga tupa, Ang
ating Panginoong Jesus, sa pamamagitan ng dugo ng walang hanggang tipan, [21] ay magbigay sa inyo ng bawat
mabubuting bagay upang gawin ang kaniyang kalooban, kumikilos sa atin na mga nakakalugod sa kaniyang paningin, sa
pamamagitan ni Jesu-Cristo, na nararapat tumanggap ng papuri magpakailan man. Amen
[22] Ngayon hinihikayat ko kayo mga kapatid, na tanggapin ninyo ang salitang nagpapalakas sa maiksing sulat ko sa inyo. [23]
Nais kong malaman ninyo na si Timoteo ay napalaya na, kung saan isasama ko siya sa aking pagdalaw kung darating siya
kaagad.
[24] Batiin ninyo ang lahat ng inyong mga pinuno at ang lahat ng mga mananampalataya. Ang mga taga- Italya ay bumabati
sa inyo. [25] Ang biyaya ng Diyos ang sumainyo nawang lahat.

James

Chapter 1

[1] Ako, si Santiago, isang alagad ng Diyos at ng Panginoong Jesu-Cristo, ay bumabati sa labindalawang tribu na nasa
pangangalat. [2] Ituring ninyong kagalakan ito mga kapatid, kung nakakaranas kayo ng ibat-ibang kaguluhan, [3] dahil
nalalaman ninyo na ang pagsubok sa inyong pananampalataya ay nagdudulot ng pagtitiis.
[4] Hayaan ang pagtitiis na tapusin ang kaniyang gawa, upang kayo ay ganap na lumago, na walang kakulangan. [5] Ngunit
kung sinuman sa inyo ay nangangailangan ng karunungan, hingin ninyo ito sa Diyos, ang mapagbigay at walang
panunumbat sa lahat ng humihingi, at tutugunin niya ito.
[6] Ngunit humingi nang may pananampalataya, nang walang pag-aalinlangan, sapagkat ang nagdadalawang isip ay
katulad ng alon sa dagat, na tinatangay ng hangin, kung saan. [7] Sapagkat ang taong iyon ay hindi dapat mag-isip na
matatanggap niya ang kaniyang kahilingan sa Panginoon, [8] ang ganitong tao ay dalawa ang pag-iisip at pabagu-bago sa
lahat ng kaniyang ginagawa.
[9] Ang mahirap na kapatid ay dapat luwalhatiin sa kaniyang mataas na kalagayan, [10] samantalang ang mayaman na
kapatid sa kaniyang kababaang loob, sapagkat siya ay lilipas katulad ng mga bulaklak ng damo sa bukid na lumilipas. [11]
Sumisikat ang araw na may nakakasunog na init at natutuyo ang halaman at ang mga bulaklak ay nalalagas, at
mawawala ang kagandahan nito. Sa parehong paraan ang mayamang mga tao ay mawawala sa kalagitnaan ng kanilang
mga gawain.
[12] Pinagpala ang tao na nagtitiis sa pagsubok, sapagkat pagkatapos niyang mapagtagumpayan ang pagsubok,
makakatanggap siya ng korona ng buhay, na ipinangako sa mga nagmamahal sa Diyos. [13] Huwag sabihin ng sinuman
kapag siya ay tinukso, "Ang pagsubok na ito ay galing sa Diyos, " Sapagkat ang Diyos ay hindi tinukso ng diyablo, at ang
Diyos mismo ay hindi tinutukso ang sino man.
[14] Ang bawat tao ay natutukso ng kaniyang masamang mga pagnanasa kung saan inaakit at itinutulak siya palayo. [15] At
pagkatapos na maglihi ang makasalanang pagnanasa, ang kasalanan ay maipapanganak at pagkatapos lumaki ng
kasalanan hahantong ito sa kamatayan. [16] Huwag kayong magpalinlang, mga minamahal kong kapatid.
[17] Ang bawat mabuti at ganap na kaloob ay mula sa itaas, bumaba mula sa Ama ng mga liwanag. Hindi siya nagbabago
katulad ng paglipat ng anino. [18] Pinili ng Diyos na bigyan tayo ng buhay sa pamamagitan ng salita ng katotohanan, upang
maging katulad tayo ng mga unang bunga sa kaniyang mga nilikha.
[19] Alam ninyo ito, mga minamahal kong kapatid. Bawat tao ay dapat mabilis sa pakikinig, dahan-dahan sa pananalita, at
hindi agad nagagalit, [20] sapagkat ang galit ng tao ay hindi gumagawa ng katuwiran ng Diyos. [21] Kaya alisin ninyo ang lahat
ng gawaing makasalanan at ang kasamaan na nasa lahat ng dako, at sa kababaang-loob tanggapin ang itinanim na salita,
na makakapagligtas sa inyong kaluluwa.
[22] Sundin ninyo ang salita, huwag lamang itong pakinggan, kung saan dinadaya ninyo lang ang inyong mga sarili. [23]
Sapagkat kung sinuman ang nakarinig ng salita at hindi ito ginagawa, para siyang isang taong humarap sa salamin at
tiningnan ang kaniyang likas na mukha sa salamin. [24] Tinignan ang kaniyang mukha, at umalis, at hindi nagtagal
nakalimutan niya kung ano ang kaniyang itsura. [25] Ngunit ang taong tumitingin ng maingat sa ganap na batas, ang batas
na nagbibigay ng kalayaan, at patuloy na sinusunod ito, hindi lamang siya naging tagapakinig na nakakalimot, ang taong
ito ay pagpapalain habang ginagawa niya ito.

26 Kung sinuman ang nag-iisip sa kaniyang sarili na siya ay relihiyoso, ngunit hindi mapigilan ang kaniyang dila, niloloko
niya ang kaniyang sarili at ang kaniyang relihiyon ay walang kabuluhan. 27 Ito ay dalisay at walang karumihang relihiyon
sa harap ng ating Diyos at Ama: para tulungan ang mga walang ama at balo sa kanilang kapighatian, at para pangalagaan
ang sarili mula sa katiwaliaan ng mundo.

Chapter 2

1 Mga kapatid ko huwag natin sundin ang pananampalataya ng ating Panginoon Jesus-Cristo, na Panginoon ng
kadakilaan, na may pagtatangi sa ilang mga tao, 2 Kung may taong pumasok sa inyong pagpupulong na may suot na mga
gintong singsing at may mga marangyang kasuotan, at mayroon ding pumasok na taong mahirap na may maruming
kasuotan, 3 at nagbigay lamang kayo ng pansin sa taong may marangyang kasuotan, at sinabing, "Maupo po kayo rito sa
magandang lugar," ngunit sinabi mo sa taong mahirap, "Tumayo ka sa banda roon," o kaya ay, "maupo ka sa aking
paanan," 4 hindi ba kayo gumagawa ng paghatol sa inyong sarili, at nagiging hukom ng may mga masasamang kaisipan?
5 Makinig kayo, mga minamahal kong kapatid, hindi ba pinili ng Diyos ang mga mahihirap sa mundong ito upang maging
mayaman sa pananampalataya at manahin ang kaharian na ipinangako sa kanila na nagmamahal sa kaniya? 6 Ngunit
hindi ninyo binigyan ng karangalan ang mahihirap! Hindi ba ang mayayaman, sila ay ang ang nang-aapi sa inyo, at hindi
ba sila ang nagkakaladkad sa inyo sa mga hukuman? 7 Hindi ba ang mayaman ang lumalait sa magandang pangalan kung
kanino kayo tinawag?
8 Gayunman, kung tinutupad ninyo ang mga maharlikang kautusan, na naisulat sa mga kasulatan, "Mahalin ninyo ang
inyong kapwa tulad ng inyong sarili," maganda ang ginagawa ninyo. 9 Ngunit kung nagbibigay kayo ng pagtatangi sa ilang
tao, kayo ay nagkakasala, nahatulan ng kautusan bilang isang lumalabag sa batas.
10 Kung sinuman ang sumusunod sa lahat ng kautusan, ngunit matisod sa isa sa mga ito, magkakasala siya sa pagsuway sa
lahat ng kautusan! 11 Sapagkat ang Diyos na nagsasabi ng,"Huwag kang mangangalunya," nagsabi ring, "Huwag papatay."
Kung hindi ka nangalunya, ngunit ikaw ay pumatay, sinuway mo ang kautusan ng Diyos.
12 Kaya't magsalita at sumunod katulad nila na malapit ng hatulan sa pamamagitan ng batas ng kalayaan. 13 Sapagkat
darating ang paghahatol na walang kahabagan sa kanila na nagpakita ng walang kahabagan. Ang kahabagan ay
nagtatagumpay laban sa kahatulan!
14 Ano ang kabutihan nito, mga kapatid, kung may magsasabi na mayroon siyang pananampalataya, ngunit wala siyang
mga gawa? Kaya ba ng pananampalatayang iyon na iligtas siya? 15 Kung ang kapatid na lalaki o kapatid na babae ang
nangangailangan ng kasuotan at pagkain araw-araw, 16 at ang isa sa inyo ay magsasabi sa kanila, "Humayo kayong
mapayapa, mangagpainit kayo at magpakabusog kayo,"' subalit hindi ninyo sila binigyan ng mga kinakailangan para sa
katawan, anong kabutihan iyon? 17 Sa ganuon ding pamamaraan ang pananampalataya lang, kung hindi ito nagtataglay
ng mga gawa, ay patay.
18 Ngunit may isang magsasabing, "Mayroon kang pananampalataya, at mayroon akong gawa." Ipakita mo sa akin ang
iyong pananampalataya na walang gawa, at ipapakita ko sa iyo ang aking pananampalataya sa pamamagitan ng aking
mga gawa. 19 Naniniwala ka na ang Diyos ay iisa; tama ka. Ngunit ang mga demonyo ay naniniwala rin at nanginginig. 20
Gusto mo bang malaman, taong mangmang, kung paano na ang pananampalataya na walang gawa ay walang
kabuluhan?
21 Hindi ba si Abraham na ating patriyarka ay pinawalang-sala ng Diyos sa pamamagitan ng mga gawa nang ihain niya sa
altar ang anak niyang si Isaac? 22 Nakita ninyo na ang pananampalataya ay kumilos kasama ang kaniyang gawa, at sa
pamamagitan ng paggawa nakamit ng kaniyang pananampalataya ang layunin nito. 23 Natupad ang kasulatan na
nagsasabing, "Naniwala si Abraham sa Diyos, at ibinilang ito sa kaniya na katuwiran." Kaya't si Abraham ay tinawag na
kaibigan ng Diyos. 24 Nakita ninyo na sa pamamagitan ng mga gawa ang tao ay mapapa-walang sala, at hindi sa
pananampalataya lamang.
25 Sa parehong paraan din hindi ba't si Rahab na nagbebenta ng aliw ay napawalang sala sa pamamagitan ng gawa, nang
tinanggap niya ang mga mensahero at pinaalis sila sa pamamagitan ng ibang daan? 26 Kung paanong ang katawan na
hiwalay sa espiritu ay patay, gayon din ang pananampalataya na hiwalay sa mga gawa ay patay.

Chapter 3

1 Hindi dapat maging guro ang marami sa inyo, mga kapatid ko, alam nating matatanggap natin ang mas higit na
paghahatol. 2 Sapagkat natitisod tayong lahat sa maraming paraan. Kung sinuman ang hindi natitisod sa kaniyang
pananalita, siya ay taong ganap, na may kakayahang pigilan din ang kaniyang buong katawan.
3 Ngayon kung lalagyan natin ng busal ang bibig ng kabayo susundin nila tayo, at mapapabaling natin ang kanilang
buong katawan. 4 Pansinin din ang mga barko, kahit na napakalaki nila at tinutulak ng malalakas na hangin, ay
nababaling kahit saan nais ibaling ng piloto sa pamamagitan ng napakaliit na timon.
5 Ganoon din ang dila na isang maliit na bahagi ng katawan, ngunit nagyayabang ng malalaking bagay. Pansinin kung
paano ang isang malawak na kagubatan ay nasusunog ng isang maliit na apoy! 6 Ang dila ay isa ring apoy, isang mundo

ng makasalanan na inilagay sa bahagi ng ating mga katawan, nagpaparumi sa buong katawan at pinagniningas ang daan
ng buhay, at ito ay nakatakdang apoy mula sa impiyerno.
[7] Bawat uri ng mga mababangis na hayop, mga ibon, mga gumagapang at mga nilalang sa dagat ay kayang paamuin at
napaamo ng mga tao, [8] ngunit walang kahit na sinuman ang makapagpapaamo ng dila: walang tigil na kasamaan, puno
ng nakamamatay na lason.
[9] Sa pamamagitan ng dila pinupuri natin ang ating Panginoon at Ama, at sa pamamagitan nito nagsusumpa tayo ng tao,
na nilikhang kalarawan ng Diyos. [10] Galing sa iisang bibig ang pagsasalita ng pagpapala at pagsusumpa. Aking mga
kapatid, hindi dapat mangyari ang mga bagay na ito.
[11] Lumalabas ba sa bukal ang parehong sariwa at mapait na tubig? [12] Aking mga kapatid, maaari bang ang isang puno ng
igos ay mamunga ng mga olibo? o ang isang puno ng ubas mamunga ng igos? Hindi rin lumalabas sa iisang bukal ang
tubig-tabang at tubig-alat
[13] Sino sa inyo ang marunong at nakakaunawa? Hayaan ang taong iyan na ipakita ang kaniyang magandang buhay sa
pamamagitan ng kaniyang mga gawa sa kapakumbabaan na nagmumula sa karunungan. [14] Ngunit kung mayroon kayong
mapait na paninibugho at makasariling hangarin sa inyong puso, huwag kayong magmayabang at magsinungaling laban
sa katotohanan.
[15] Hindi ito ang karunungang nagmumula sa itaas, sa halip ay makamundo, hindi espiritwal, mula sa diyablo. [16] Sapagkat
kung saan may paninibugho at makasariling hangaring umiiral, may pagkalito at masasamang pag-uugali. [17] Ngunit ang
karunungang mula sa itaas unang-una ay dalisay, at maibigin sa kapayapaan, mahinahon, may nag-aalab na puso, puno
ng awa at mabuting bunga, walang inaayunang ibang tao, at tapat. [18] At ang bunga ng katuwiran ay naitanim sa
kapayapaan alang-alang sa mga gumagawa ng kapayapaan.

Chapter 4

[1] Saan nanggaling ang pag-aaway at alitan sa inyo? Hindi ba nagmula ito sa inyong mga masamang hangarin na
lumalaban sa inyong mga miyembro? [2] Hinahangad ninyo kung anong wala kayo. Pumatay kayo at hinabol ninyo kung
anong hindi mapapasainyo. Nakipag-away kayo at nakipagtalo, subalit hindi ninyo nakuha dahil hindi kayo humingi sa
Diyos. [3] Humingi kayo at hindi ninyo natanggap dahil humihingi kayo ng mga masasamang bagay, upang gamitin ninyo
sa inyong mga masasamang hangarin.
[4] Kayong mga mangangalunya! Hindi ba ninyo alam na ang pakikipagkaibigan sa mundo ay pakikipag-away laban sa
Diyos? Kaya, sinuman ang magpasiyang maging kaibigan ng mundo ay ginawa niya mismo ang kaniyang sarili na
kaaway ng Diyos. [5] O inisip ninyo ba na ang kasulatan ay walang kahulugan noong sinabi nito na ang Espiritu na
ipinagkaloob niya sa atin ay labis na naninibugho para sa atin?
[6] Ngunit ang Diyos ay nagbibigay ng mas higit na biyaya, kaya't sinasabi ng kasulatan na "Ang Diyos ay sumasalungat sa
mapagmataas, ngunit nagbibigay ng biyaya sa mapagpakumbaba." [7] Kaya, magpasakop kayo sa Diyos. Labanan ninyo ang
diyablo at lalayo siya sa inyo.
[8] Lumapit kayo sa Diyos, at siya ay lalapit sa inyo. Linisin ang inyong mga kamay, kayong mga makasalanan, at gawing
dalisay ang inyong mga puso, kayong mga nagdadalawang-isip. [9] Magdalamhati kayo, humagulgol kayo, at umiyak!
Ibaling ang inyong kasiyahan sa kapighatian at ang inyong kagalakan sa kalungkutan. [10] Magpakumbaba kayo sa harap
ng Panginoon, at kayo ay kaniyang itataas.
[11] Huwag kayong magsalita laban sa isa't-isa, mga kapatid. Ang taong nagsasalita laban sa kaniyang kapatid o naghahatol
sa kaniyang kapatid ay nagsasalita laban sa kautusan at humahatol sa batas ng Diyos. Kapag hinatulan ninyo ang
kautusan, hindi ninyo sinusunod ang batas, ngunit isang tagahatol ng mga ito. [12] Iisa lamang ang nagbigay ng batas at
taga-hatol, ang Diyos, na kayang magligtas at sumira. Sino kayo upang humatol sa inyong kapwa?
[13] Makinig, kayo na mga nagsasabing, "Ngayon o bukas ay pupunta tayo sa ganitong bayan, at titigil ng isang taon doon, at
mangangalakal, at kikita." [14] Sino ang nakakaalam kung ano ang mangyayari bukas, at ano nga ba ang inyong buhay?
Dahil katulad kayo ng hamog na sandaling lumilitaw at biglang nawawala.
[15] Sa halip ganito dapat ang sabihin ninyo, "Kung ito ang kalooban ng Panginoon, at nabubuhay pa kami gagawin namin
ito o iyan." [16] Ngunit ngayon, kayo ay naghahambog patungkol sa inyong mga plano. Ang lahat ng paghahambog na iyan
ay masama. [17] Kaya, para sa kaniya na nakakaalam gumawa ng mabuti ngunit hindi ito ginagawa, para sa kaniya ito ay
kasalanan.

Chapter 5

[1] Ngayon, lumapit kayo mga mayayaman, umiyak kayo ng malakas dahil sa kahirapan na darating sa inyo. [2] Ang inyong
mga kayamanan ay nabubulok at ang inyong mga kasuotan ay kinakain ng anay. [3] Ang inyong ginto at pilak ay wala nang
kabuluhan, at ang kanilang kalawang ang magpapatotoo laban sa inyo at susunog ng inyong mga laman gaya ng apoy.
Nag-iipon kayo ng inyong kayaman sa huling mga araw.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

4 Tingnan ninyo, ang bayad ng mga manggagawa—silang mga hindi ninyo binayaran para sa pag-aani ng inyong mga
bukid—sumigaw sila ng malakas! At ang mga sigaw ng mga taong nag-aani ng inyong mga pananim ay nakaabot sa
tainga ng Panginoon ng mga Hukbo. 5 Kayo ay nabuhay ng marangya sa ibabaw ng lupa at nagpakasasa sa inyong mga
sarili. Pinataba ninyo ang inyong mga puso sa isang araw ng pagkatay. 6 Hinatulan ninyo at pinatay ang mga matuwid na
hindi lumalaban sa inyo.
7 Kaya maging matiyaga, mga kapatid, hanggang sa pagdating ng Panginoon, katulad ng magsasaka na naghihintay ng
mahalagang ani ng lupa, Matiyagang naghihintay dito, hangang sa una at huling pagbuhos ng ulan. 8 Kayo rin ay maging
matiyaga; ayusin ninyo ang inyong mga puso, dahil ang pagdating ng Panginoon ay malapit na.
9 Huwag magreklamo, mga kapatid, laban sa isa't-isa upang kayo ay hindi mahatulan. Tingnan ninyo, ang hukom ay
nakatayo sa pintuan. 10 Bilang isang halimbawa, mga kapatid, ituring ninyo ang mga pagdurusa at pagtitiyaga ng mga
propeta na nagsalita sa pangalan ng Panginoon. 11 Tingnan ninyo, tinatawag namin ang mga nagtitiyaga, na "pinagpala."
Narinig ninyo ang pagtitiis ni Job, at alam ninyo ang layunin ng Panginoon para kay Job, kung paano ang Panginoon ay
puno ng kahabagan at awa.
12 Higit sa lahat, mga kapatid ko, huwag kayong mangangako, maging sa langit o maging sa lupa, o sa pamamgitan ng
anumang panunumpa, ngunit gawin ninyo ang "Oo" na "Oo" at ang inyong "Hindi" na "Hindi," upang hindi kayo
mahatulan.
13 Mayroon bang nagdurusa sa inyo? Dapat siyang manalangin. 14 Mayroon bang masaya sa inyo? Hayaan siyang umawit
ng papuri. Mayroon bang may sakit sa inyo? Hayaan siyang tawagin ang mga nakatatanda ng iglesya at hayaan siyang
ipanalangin ng mga nakatatanda, at pahiran siya ng langis sa pangalan ng Panginoon, 15 at ang panalangin ng may
pananampalataya ang magpapagaling sa taong may sakit, at ang Panginoon ang magtataas sa kaniya. Kung nakagawa
siya ng kasalanan, patatawarin siya ng Diyos.
16 Kaya ihayag ninyo ang inyong mga kasalanan sa bawat isa at ipanalangin ang bawat isa upang kayo ay mapagaling.
Ang panalangin ng matuwid ay magdudulot ng malaking bunga. 17 Si Elias ay tao din na may pakiramdaman kagaya
natin. Siya ay taimtim na nanalangin na huwag umulan at hindi nga umulan sa lupa ng tatlong taon at anim na buwan. 18
At si Elias ay muling nanalangin at ibinuhos ng langit ang ulan sa lupa at ito ay nagbigay ng ani.
19 Aking mga kapatid, kung sinuman sa inyo ang naliligaw mula sa katotohanan ngunit mayroong umakay sa kaniya
pabalik, 20 ipaalam sa kaniya na kung sinuman ang umakay sa makasalanan na makalabas sa kaniyang maling daan,
maliligtas ang kaniyang kaluluwa mula sa kamatayan at matatabunan ang maraming kasalanan.

1 Peter

Chapter 1

1 Si Pedro, na apostol ni Jesu Cristo, sa mga dayuhang nasa iba't ibang dako, sa mga pinili na nasa Ponto, Galacia,
Capadocia, Asia, at Bitinia, 2 ayon sa kaalaman ng Diyos Ama sa simula pa lang, sa pagpapabanal ng Banal na Espiritu,
para sa pagsunod kay Jesu Cristo, at para sa pagwiwisik ng kaniyang dugo. Sumainyo ang biyaya, at sumagana ang
inyong kapayapaan.
3 Papurihan ang Diyos at Ama ng ating Panginoong Jesu Cristo. Sa kaniyang dakilang kahabagan, nagbigay siya sa atin ng
bagong kapanganakan para sa katiyakan ng pamana sa pamamagitan ng pagkabuhay muli ni Jesu Cristo mula sa
kamatayan-- 4 para sa pamanang hindi maglalaho, hindi madudungisan, at hindi kukupas. Nakalaan ito sa langit para sa
inyo. 5 Sa kapangyarihan ng Diyos kayo ay iniingatan sa pamamagitan ng pananampalataya para sa kaligtasan na
nakahandang maihayag sa huling panahon.
6 Magagalak kayo dito, kahit na ngayon, kinakailangan ninyong makaramdam ng kapighatian dahil sa ibat-ibang mga
pagsubok. 7 Ito ay para ang inyong pananampalataya ay masubok, pananampalataya na higit na mas mahalaga kaysa sa
ginto na naglalaho sa apoy na sumusubok sa inyong pananampalataya. Nangyayari ito upang ang inyong
pananampalataya ay matagpuang nagbubunga ng pagpupuri, kaluwalhatian, at karangalan sa kapahayagan ni Jesu
Cristo.
8 Hindi ninyo siya nakita, pero mahal ninyo siya. Hindi ninyo siya nakikita ngayon, ngunit naniniwala kayo sa kaniya at
lubos kayong nagagalak na may kaligayahang hindi maipaliwanag na punong-puno ng kaluwalhatian. 9 Kayo mismo ang
tumatanggap ng bunga ng inyong pananampalataya, ang kaligtasan ng inyong mga kaluluwa. 10 Maingat na sinaliksik at
sinuri ng mga propeta ang patungkol sa kaligtasang ito, tungkol sa biyaya na mapapasa-inyo.
11 Nagsaliksik sila upang malaman kung anong uri ng kaligtasan ang darating. Nagsaliksik din sila upang malaman ang
patungkol sa panahon na sinasabi sa kanila ng Espiritu ni Cristo na nasa kanila. Nangyayari ang mga ito habang sinasabi
niya sa kanila, bago pa man mangyari, ang patungkol sa pagdurusa ni Cristo, at ang mga kaluwalhatiang darating
kasunod niya. 12 Naihayag sa mga propeta na naglilingkod sila sa mga bagay na ito, hindi para sa kanilang sarili, kung
hindi para sa inyo-- ang pagsasabi ng mga bagay na ito sa pamamagitan ng mga nagdadala ng ebanghelyo sa inyo sa
pamamagitan ng Banal na Espiritu na isinugo mula sa langit, mga bagay na ninanais maipahayag maging ng mga anghel.
13 Kaya't bigkisan ninyo ang baywang ng inyong kaisipan. Maging mahinahon kayo sa inyong pag-iisip. Magkaroon kayo
ng buong kapanatagan sa biyaya na dadalhin sa inyo sa kapahayagan ni Jesu Cristo. 14 Tulad ng masunuring mga anak,
huwag ninyong i-ayon ang inyong mga sarili sa mga pagnanasa na inyong sinunod noong wala pa kayong kaalaman.

[15] Dahil gaya ng ang tumawag sa inyo ay banal, kayo rin, at magpakabanal sa lahat ng inyong ginagawa sa buhay. [16]
Sapagkat nasusulat, "Magpakabanal kayo, sapagkat ako ay banal." [17] At kung tinatawag ninyong "Ama" ang tagahatol na
walang pagtatangi ayon sa ginagawa ng bawat tao, bigyang panahon ng inyong paglalakbay nang may mataas na
pagtingin sa kaniya.
[18] Alam ninyo na hindi sa mga pilak o ginto-- mga bagay na naglalaho-- na kayo ay tinubos mula sa hangal na pamumuhay
na inyong natutunan sa inyong mga ninuno. [19] Pero kayo ay tinubos sa marangal na dugo ni Cristo, tulad ng isang tupa na
walang kapintasan at walang karumihan.
[20] Pinili si Cristo bago pa ang pagkalikha ng mundo, pero ngayon, sa mga huling panahon, naihayag siya sa inyo. [21]
Naniniwala kayo sa Diyos sa pamamagitan niya, na binuhay ng Diyos mula sa mga patay at sa kaniya na binigyan ng
kaluwalhatian upang ang inyong pananampalataya at pagtitiwala ay mailaan sa Diyos.
[22] Ginawa ninyong dalisay ang inyong mga kaluluwa sa pamamagitan ng pagsunod sa katotohanan para sa taos-pusong
pagmamahal para sa kapatiran, kaya masugid ninyong ibigin ang isa't isa. [23] Ipinanganak kayong muli, hindi mula sa
naglalahong binhi, ngunit mula sa hindi naglalahong binhi, sa pamamagitan ng buhay at nananatiling salita ng Diyos.
[24] Sapagkat "Ang lahat ng laman ay tulad ng damo, at ang lahat ng kagandahan nito ay tulad ng bulakalak. Ang damo ay
malalanta, at ang bulaklak ay malalaglag, [25] pero ang salita ng Panginoon ay mananatili magpakailanman." Ito ang
mensahe na ipinahayag bilang ebanghelyo sa inyo.

Chapter 2

[1] Kaya isantabi ninyo ang lahat ng kasamaan, panlilinlang, pagpapa-imbabaw, pagka-inggit, at paninirang-puri. [2] Katulad
ng bagong silang na sanggol, naisin ninyo ang purong gatas na espiritwal, upang kayo ay lumago sa kaligtasan sa
pamamagitan nito, [3] kung naranasan niyo na mabuti ang Panginoon.
[4] Lumapit kayo sa kaniya na siyang buhay na bato na tinanggihan ng mga tao, pero pinili ng Diyos at natatangi sa kaniya.
[5] Tulad kayo ng buhay na mga bato na kasalukuyang binubuo upang maging espiritwal na tahanan, upang maging banal
na mga pari na naghahandog ng espiritwal na mga alay na katanggap-tanggap sa Diyos sa pamamagitan ni Jesu Cristo.
[6] Sinasabi ng kasulatan, "Masdan ninyo, inilatag ko sa Sion ang isang panulukang bato, pinuno at pinili at mahalaga.
Sinumang sumampalataya sa kaniya ay hindi mapapahiya."
[7] Kaya ang karangalan ay para sa inyo na nananampalataya. Pero, "ang bato na tinanggihan ng mga manggagawa, ito ang
naging puno sa panulukan"-- [8] at, "ang batong katitisuran at ang batong kadarapaan." Madarapa sila sa hindi pagsunod sa
salita, kung saan sila rin ay itinalaga.
[9] Subalit kayo ay piniling lahi, isang grupo ng maharlikang mga pari, isang banal na bayan, mga taong pag-aari ng Diyos,
upang maihayag ninyo ang mga kamangha-manghang ginawa ng tumawag sa inyo mula sa kadiliman patungo sa
kaniyang kamangha-manghang kaliwanagan. [10] Dati, hindi kayo isang bayan, pero ngayon, kayo ay bayan na ng Diyos.
Hindi kayo tumanggap ng kahabagan, pero ngayon, tumanggap kayo ng kahabagan.
[11] Mga minamahal, tinawag ko kayong mga dayuhan at manlalakbay upang umiwas kayo sa masasamang pagnanasa na
nakikipagdigma sa inyong kaluluwa. [12] Dapat kayong magkaroon ng mabuting pamumuhay sa gitna ng mga Gentil, sa
gayon, kung magsasalita sila patungkol sa inyo bilang gumagawa ng masasamang bagay, mapagmasdan nila ang inyong
mabubuting ginagawa at papurihan nila ang Diyos sa araw ng kaniyang pagdating.
[13] Sumunod kayo sa bawat pamahalaan, alang-alang sa Panginoon, maging ang hari bilang kataas-taasan, [14] maging ang
gobernador na isinugo upang parusahan ang mga mapaggawa ng masama at puruhin silang mapaggawa ng mabuti. [15]
Sapagkat ito ang kalooban ng Diyos, na sa pamamagitan ng paggawa ng mabuti mapatahimik ninyo ang walang
kabuluhang salita ng mga hangal. [16] Bilang mga taong malaya, huwag ninyong angkinin ang inyong kalayaan bilang
panakip ng kasamaan, sa halip, maging tulad kayo ng mga lingkod ng Diyos. [17] Igalang ninyo ang lahat ng tao. Mahalin
ninyo ang kapatiran. Magkaroon kayo ng takot sa Diyos. Igalang ninyo ang hari.
[18] Mga alipin, magpasakop kayo sa inyong mga amo nang may buong paggalang, hindi lang sa mabuti at mahinahon na
mga amo, pero pati narin sa mga masama. [19] Sapagkat kapuri-puri ang sinumang magtitiis ng pasakit habang
nahihirapan sa kawalan ng katarungan nang dahil sa kaniyang konsiyensya sa Diyos. [20] Sapagkat gaano kataas na
parangal ang nakalaan sa paggawa ng kasamaan at magtiis habang pinarurusahan? Pero kung gumawa kayo ng mabuti
at nagtiis kayo habang pinarurusahan, ito ay kapuri-puri sa Diyos.
[21] Dahil dito kayo tinawag, sapagkat maging si Cristo ay naghirap para sa inyo, nag-iwan ng halimbawa para sa inyo
upang sundan ang kaniyang mga dinaraanan. [22] Hindi siya nagkasala at walang anumang pandaraya ang natagpuan sa
kaniyang bibig. [23] Nang nilait siya, hindi siya gumanti ng panlalait. Nang naghirap siya, hindi siya nagbanta ng ganti, pero
ibinigay niya ang kaniyang sarili sa humahatol nang matuwid.
[24] Siya mismo ang nagdala ng ating mga kasalanan sa kaniyang katawan sa puno, upang hindi na tayo magkaroon ng
bahagi sa kasalanan, at upang makapamuhay tayo para sa katuwiran. Sa pamamagitan ng kanyang mga sugat kayo ay
gumaling. [25] Kayong lahat ay naglalakbay palayo tulad ng mga nawawalang tupa, ngunit ngayon, bumalik kayo sa pastol
at tagapagbantay ng inyong mga kaluluwa.

Chapter 3

1 Sa ganitong paraan, kayong mga asawang babae ay dapat magpasakop sa inyong mga asawa, sa gayon, kahit may ilang
hindi sumusunod sa salita, sa pamamagitan ng pag-uugali ng kanilang asawang babae, mahikayat sila nang walang salita,
2 dahil makikita nila ang inyong dalisay na pag-uugali na may karangalan sa kanilang sarili.
3 Huwag ninyo itong gawin sa pamamagitan ng panlabas na paggayak--pagtitirintas ng buhok, pagsusuot ng alahas, o
magagarang damit. 4 Sa halip, gawin niyo ito sa pamamagitan ng panloob na pagkatao na nasa puso, at nang walang
kupas na kagandahan ng isang mahinahon at mapayapang espiritu na natatangi sa paningin ng Diyos.
5 Sapagkat ang banal na mga kababaihan noon ay minsang naggayak ng kanilang mga sarili sa ganitong paraan.
Nagtiwala sila sa Diyos at nagpasakop sila sa kanilang mga asawa. 6 Sa ganitong paraan sumunod si Sara kay Abraham at
tinawag siyang kaniyang "panginoon." Kayo ngayon ay kaniyang mga anak kung ginagawa ninyo ang mabuti at kung
hindi kayo natatakot sa kaguluhan.
7 Gayun din, kayong mga asawang lalaki ay dapat mamuhay kasama ang inyong asawa nang nalalaman na sila ay mas
mahinang kabiyak, kinikilala sila na kapwa ninyong tatanggap ng kaloob ng buhay. Gawin ninyo ito upang ang inyong
mga panalangin ay hindi mahadlangan.
8 Panghuli, lahat kayo, magkaisa kayo sa pag-iisip, mahabagin, mapagmahal bilang magkakapatid, maging maawain, at
mapagpakumbaba. 9 Huwag ninyong suklian ang masama ng masama o ang panlalait ng panlalait. Sa halip, patuloy
kayong magpala, sapagkat dahil dito, kayo ay tinawag nang sa gayun magmana kayo ng pagpapala.
10 "Ang may gustong magmahal sa buhay at makakakita ng mabubuting araw ay kailangang pigilin ang kaniyang dila sa
masama at ang kaniyang bibig sa pagsasabi ng kasinungalingan. 11 Talikuran niya ang masama at gawin ang mabuti.
Hanapin niya ang kapayapaan at ito'y sundan. 12 Ang mga mata ng Panginoon ay nakikita ang matuwid at naririnig ng
kaniyang tainga ang kanilang mga kahilingan. Pero ang mukha ng Panginoon ay laban sa mga gumagawa ng masama."
13 Sino ang mananakit sa inyo kung hinahangad ninyo ang mabuti? 14 Pero kung naghihirap kayo dahil sa katuwiran, kayo
ay pinagpala. Huwag niyong katakutan ang kanilang kinatatakutan. Huwag kayong mabahala.
15 Sa halip, ibukod-tangi niyo ang Panginoong Cristo sa inyong mga puso bilang banal. Lagi kayong maging handa na
sagutin ang bawat nagtatanong sa inyo kung bakit mayroon kayong pagtitiwala sa Diyos. Gawin ninyo ito nang may
kahinahunan at paggalang. 16 Magkaroon kayo ng malinis na budhi upang ang mga taong umaalipusta sa inyong
magandang buhay kay Cristo ay mapahiya dahil nagsasalita sila laban sa inyo na tila kayo ay masasamang tao. 17 Mas
mainam, kung nais ng Diyos, na kayo ay maghirap sa paggawa ng kabutihan kaysa sa paggawa ng kasamaan.
18 Nagdusa rin si Cristo para sa mga kasalanan. Siya na matuwid ay nagdusa para sa atin, na mga hindi matuwid, upang
tayo ay madala niya sa Diyos. Pinatay siya sa laman, pero muling binuhay sa espiritu. 19 Sa espiritu, nagpunta siya at
nangaral sa mga espiritu na ngayon ay naka-bilanggo. 20 Sila ay ayaw sumunod noong ang Diyos ay matiyagang
naghihintay sa panahon ni Noe, sa mga araw ng ginagawa ang arko, at nagligtas ang Diyos ng iilang tao--walong
kaluluwa--sa baha.
21 Ito ay sumisimbolo ng pagbabautismo na nagliligtas sa inyo ngayon, hindi bilang paglilinis ng karumihan mula sa
katawan, pero bilang panawagan ng mabuting budhi sa Diyos, sa pamamagitan ng pagkabuhay muli ni Jesu-Cristo. 22 Siya
ay nasa kanang kamay ng Diyos. Nagpunta siya sa langit. Ang mga anghel, mga pamahalaanan, at ang mga
kapangyarihan ay dapat magpasakop sa kaniya.

Chapter 4

1 Kaya nga, dahil si Cristo ay naghirap sa laman, armasan ninyo ang inyong mga sarili ng kaparehas na hangarin.
Sinuman ang naghirap sa laman ay tumigil na sa kasalanan. 2 Ang taong ito ay hindi na namumuhay para sa mga
pansariling pagnanasa, pero para sa kalooban ng Diyos--sa kaniyang natitirang buhay.
3 Sapagkat sapat na panahon na ang lumipas para gawin ng mga Gentil ang nais nilang gawin--kahalayan,
pagkahumaling, paglalasing, panggugulo, labis na pagsasaya at kasuklam-suklam na pagsamba sa diyus-diyosan. 4 Naisip
nilang kakaiba na hindi ninyo ginagawa ang mga bagay na ito kasama sila, kaya nagsasalita sila ng masama patungkol sa
inyo. 5 Magbibigay sila ng pagsusulit sa kaniya na handang hatulan ang lahat ng mga tao, patay man o buhay. 6 Sa
layuning ito, ipinangaral ang ebanghelyo sa mga namatay, sa gayun, kahit na sila ay hinatulan sa kanilang mga katawan
bilang mga tao, sila ay makapapamuhay ayon sa Diyos sa espiritu.
7 Ang katapusan ng lahat ng mga bagay ay parating na. Kaya magkaroon kayo ng matinong kaisipan at maliwanag na pag-
iisip para sa kapakanan ng inyong mga panalangin. 8 Higit sa lahat ng bagay, magkaroon kayo ng taimtim na pag-ibig
para sa isa't isa, dahil ang pag-ibig ay hindi naghahangad na matuklasan ang mga kasalanan ng iba. 9 Magpakita kayo ng
kagandahang-loob sa isa't isa nang walang pagrereklamo.
10 Ang bawat isa sa inyo ay tumanggap ng kaloob, gamitin niyo ito para paglingkuran ang isa't isa, bilang mabuting mga
katiwala ng maraming kaloob ng Diyos. 11 Kung mayroong nangungusap, ituring niyo ito bilang salita ng Diyos, at kung
mayroong naglilingkod, magmula ito sa lakas na ibinibigay ng Diyos, upang sa lahat ng bagay, ang Diyos ay maluwalhati
sa pamamagitan ni Jesu- Cristo. Kaluwalhatian at kapangyarihan ay sa kaniya magpakailanman. Amen

[12] Mga minamahal, huwag ninyong isiping kataka-taka ang masidhing pagsubok na dumarating sa inyo, na parang hindi
ito pangkaraniwan sa inyo. [13] Pero tulad ng pagdanas ninyo ng mga pagdurusa ni Cristo, magalak kayo, upang kayo ay
magalak at matuwa sa pagpapahayag ng kaniyang kaluwalhatian. [14] Kung kayo ay inaalipusta dahil sa pangalan ni Cristo,
kayo ay pinagpala, dahil ang Espiritu ng kaluwalhatian at Espiritu ng Diyos ay nasa inyo.
[15] Nawa walang magdusa sa inyo bilang isang mamamatay tao, magnanakaw, mapaggawa ng masama, o pakialamero. [16]
Pero, sinuman sa inyo ang nagdurusa bilang isang Kristiyano, huwang siyang mahiya, sa halip luwalhatiin niya ang Diyos
sa pangalan na ito.
[17] Sapagkat panahon na para ang paghuhukom ay magsimula sa sambahayan ng Diyos. At kung magsisimula ito sa atin,
ano pa ang kalalabasan para sa mga hindi sumusunod sa ebanghelyo ng Diyos? [18] At kung "ang matuwid ay naligtas sa
kabila ng mga pagdurusa, ano pa ang mangyayari sa mga hindi maka-diyos at sa makasalanan?" [19] Kaya ipagkatiwala
nawa ng mga nagdurusa ayon sa kalooban ng Diyos ang kanilang mga kaluluwa sa tapat na Manlilikha habang sila ay
gumagawa ng kabutihan.

Chapter 5

[1] Hinihikayat ko ang mga nakatatanda sa inyo, ako, na isang kapwa nakatatanda at isang saksi sa pagdurusa ni Cristo, at
kabahagi ng kaluwalhatian na maihahayag. [2] Kaya nga, hinihikayat ko kayo, mga nakatatanda, pangalagaan ninyo ang
kawan ng Diyos na nasa inyo. Pangalagaan niyo sila, hindi dahil kailangan ninyo, pero dahil nais ninyo ito, ayon sa Diyos.
Pangalagaan niyo sila nang maluwag sa inyong kalooban, hindi para sa pera. [3] Huwag kayong umasta na tila mga amo sa
mga taong nasa inyong pangangalaga, sa halip maging halimbawa kayo sa kawan. [4] Sa kapahayagan ng Punong Pastol,
kayo ay makatatanggap ng maluwalhating korona na hindi kumukupas.
[5] Gayon din, kayong mga nakababatang kalalakihan, magpasakop kayo sa mga nakatatandang kalalakihan. Kayong lahat,
damitan ninyo ang inyong sarili ng kababaang-loob at maglingkod kayo sa isa't isa sapagkat pinipigilan ng Diyos ang mga
mapagmataas, pero binibigyan niya ng biyaya ang mga mapagpakumbaba. [6] Kaya nga maging mapagpakumbaba kayo sa
ilalim ng makapangyarihang kamay ng Diyos upang kayo ay itaas niya sa tamang panahon. [7] Ibigay niyo ang lahat ng
inyong pag-aalala sa kaniya, dahil pinag-iingatan niya kayo.
[8] Maging handa at mapagmatyag kayo. Ang inyong kaaway, ang diyablo, tulad ng isang umaatungal na leon, ay naglilibot
at naghahanap ng kaniyang sasakmalin. [9] Tumindig kayo laban sa kaniya. Magpakatatag kayo sa inyong
pananampalataya. Tandaan ninyo na ang inyong mga kapatid na nasa mundong ito ay nagtitiis ng kaparehas na
pagdurusa.
[10] Pagkatapos ninyong magdusa sa sandaling panahon, ang Diyos ng lahat ng biyaya, na tumawag sa inyo sa walang
hanggang kaluwalhatian kay Cristo, ang siyang magbibigay sa inyo ng kaganapan, magpapatibay at magpapalakas sa
inyo. [11] Sa kaniya ang kapangyarihan magpakailanman. Amen.
[12] Itinuturing ko si Silvano na isang tapat na kapatid, at sumulat ako sa inyo ng maigsi sa pamamagitan niya. Hinihikayat
ko kayo at nagpapatotoo sa inyo na ang aking isinulat ay ang totoong biyaya ng Diyos. Manindigan kayo dito. [13] Ang
babaeng nasa Babilonia, na pinili kasama ninyo, ay bumabati sa inyo, at si Marcos, na aking anak, ay binabati kayo. [14]
Batiin niyo ang isa't isa sa halik ng pag ibig. Nawa ang kapayapaan ay sumainyong lahat na mga tagasunod ni Cristo.

2 Peter

Chapter 1

[1] Ako, si Simon Pedro, isang alipin at apostol ni Jesu-Cristo, para sa mga nakatanggap ng mahalagang pananampalataya
kagaya ng natanggap namin, ang pananampalataya sa katuwiran ng ating Diyos at Tagapagligtas na si Jesu-Cristo. [2] Ang
biyaya nawa ay sumainyo; nawa ang kapayapaan ay lumago sa pamamagitan ng kaalaman ng Diyos at ng ating
Panginoong Jesus.
[3] Lahat ng mga bagay ng banal na kapangyarihan para sa buhay at pagiging maka-diyos ay ibinigay sa atin sa
pamamagitan ng kaalaman ng Diyos na siyang tumawag sa atin sa pamamagitan ng kaniyang sariling kaluwalhatian at
kabutihan. [4] Sa pamamagitan nito, binigyan niya tayo ng mahahalaga at dakilang mga pangako. Ginawa niya ito upang
kayo ay makibahagi sa banal na katangian habang kayo ay tumatakas mula sa kasamaan na nasa mundo sa masamang
hangarin.
[5] Sa kadahilanang ito, gawin ninyo ang inyong makakaya para dagdagan ang kabutihan sa pamamagitan ng inyong
pananampalataya, at sa pamamagitan ng inyong kabutihan ay kaalaman. [6] Sa pamamagitan ng inyong kaalaman ay
pagpipigil sa sarili, at sa pamamagitan ng inyong pagpipigil sa sarili ay pagtitiyaga, at sa pamamagitan ng inyong
pagtitiyaga ay pagiging maka-diyos. [7] Sa pamamagitan ng inyong pagiging maka-diyos ay ang pagmamahal bilang
magkakapatid, at sa pamamagitan ng inyong pagmamahal bilang magkakapatid ay ang pag-ibig.
[8] Kung ang mga bagay na ito ay nasa inyo at lumalago sa inyo, kayo ay hindi magiging baog o hindi namumunga sa
kaalaman ng ating Panginoon na si Jesu-Cristo. [9] Ngunit ang sinuman na nagkukulang sa mga bagay na ito ay nakikita

niya lamang kung ano ang malapit; siya ay bulag. Nakalimutan niya ang paglilinis mula sa kaniyang mga lumang
kasalanan.
[10] Samakatwid, mga kapatid, gawin ninyo ang inyong makakaya upang gawin ang inyong pagkatawag at pagkakapili na
tiyak sa inyong mga sarili. Kung gagawin ninyo ang mga bagay na ito, hindi kayo matitisod. [11] Sa gayon, ang daan ay
masaganang ipagkakaloob sa inyo sa walang hanggang kaharian ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesu-Cristo.
[12] Samakatwid, ako ay magiging laging handa na ipaalala sa inyo ang mga bagay na ito, gayong alam na ninyo ang mga
ito, kayo ngayon ay matibay na sa katotohanan. [13] Sa aking palagay ay dapat ko na kayong gisingin at paalalahanan sa
mga bagay na ito habang ako ay nandito sa tolda. [14] Sapagkat alam ko na malapit ko nang tanggalin ang aking tolda tulad
ng ipinakita ng Panginoong Jesu-Cristo sa akin. [15] Gagawin ko ang aking makakaya upang lagi ninyong alalahanin ang
mga bagay na ito pagkatapos ng aking pag-alis.
[16] Sapagkat hindi namin sinundan ang mga katalinuhang lumikha ng mga kathang-isip noong sinabi namin sa inyo ang
patungkol sa kapangyarihan at pagpapakita ng ating Panginoong Jesu-Cristo, ngunit kami ang mga naging saksi sa
kaniyang kadakilaan. [17] Natanggap niya mula sa Diyos Ama ang karangalan at kaluwalhatian noong may isang tinig ang
dumating sa kaniya mula sa Dakilang Kaluwalhatian na nagsasabing, "Ito ang aking Anak, ang Kaisa-isa kong minamahal,
sa kaniya ay lubos akong nalulugod." [18] Narinig namin itong tinig na nagmula sa langit habang kami ay kasama niya sa
banal na bundok.
[19] Nasa amin ang mga salitang ipinahayag ng mga propeta at ito ay lalong tiyak, ito ay mabuting pag-ukulan ninyo ng
pansin. Ito ay tulad ng isang lampara na nagliliwanag sa madilim na lugar hanggang dumating ang umaga at ang mga
bituin sa umaga ay sisikat sa inyong mga puso. [20] Una ninyong alamin ito, na ang nasusulat na propesiya ay hindi
nagmula sa mismong pangangatwiran ng propeta. [21] Sapagkat walang anumang propesiya ang nagmula sa kalooban ng
tao, kundi sa pamamagitan ng tao, sa ilalim ng Banal na Espiritu na siyang nagsalita mula sa Diyos.

Chapter 2

[1] May mga bulaang propeta na nagpunta sa mga Israelita at may mga bulaang guro ang pupunta sa inyo. Palihim silang
magdadala ng mga mapanirang maling pananampalataya at itatatwa nila ang Panginoon na bumili sa kanila. Sila ay
nagdadala ng kanilang agarang pagkawasak. [2] Marami ang susunod sa kanilang kahalayan at sa pamamagitan nila
malalapastanganan ang daan ng katotohanan. [3] Sa kanilang pagkagahaman ay sasamantalahin nila kayo sa pamamagitan
ng mga mapanlinlang na mga salita. Naghihintay ang kahatulan laban sa kanila; ang kanilang pagkawasak ay darating.
[4] Sapagkat hindi kinaawaan ng Diyos ang mga anghel na nagkasala. Sa halip ay ipinasakamay niya ang mga ito sa
Tartarus upang igapos sa mga tanikala hanggang sa paghuhukom. [5] At hindi rin niya kinaawaan ang sinaunang mundo.
Sa halip, itinira niya si Noe, ang mensahero ng katuwiran, kasama ang pitong iba pa, nang nagdala ng baha ang Diyos sa
mundo ng mga hindi maka-diyos. [6] At pinulbos ng Diyos ang mga lungsod ng Sodoma at Gomora at hinatulan sila ng
pagkawasak, bilang halimbawa kung ano ang darating sa mga hindi maka-diyos.
[7] Ngunit nang kaniyang ginawa iyan ay, iniligtas niya si Lot na matuwid, na lubos na nagdalamhati dahil sa mga
maruming gawain ng mga taong lumalabag sa batas. [8] Dahil ang taong matuwid na iyon na araw-araw na naninirahan
kasama nila ay pinahihirapan ang kaniyang matuwid na kaluluwa dahil sa nakita niya at narinig. [9] Kung gayon, alam ng
Panginoon kung paano iligtas ang mga taong maka-diyos mula sa mga pagsubok at kung paano parusahan ang mga taong
hindi maka-diyos sa araw ng paghuhukom.
[10] Ito ay totoo lalo na sa mga nagpapatuloy sa masasamang nasa ng laman at humahamak sa batas. Sila ay mapangahas at
sumusunod sa sariling kalooban. Hindi sila natatakot na lapastanganin ang mga maluluwalhati. [11] Ang mga anghel ay
may taglay na higit na lakas at kakayahan kaysa sa mga tao, ngunit hindi sila nagdala ng mapang-alipustang
paghuhukom laban sa kanila sa Panginoon.
[12] Ngunit ang mga walang isip na mga hayop na ito ay likas na ginawa para hulihin at wasakin. Hindi nila alam kung ano
ang kanilang inaalipusta. Sila ay mawawasak. [13] Sila ay masasaktan sa gantimpala ng kanilang mga maling gawain.
Namumuhay sila sa kasiyahan sa araw. Sila ay mga dumi at bahid. Nagsasaya sila sa kanilang mga mapanlinlang na
kasiyahan habang sila ay nakikipagdiwang sa inyo. [14] May mga mata sila na puno ng mga mapangalunyang babae; hindi
sila kailanman nakuntento sa pagkakasala. Inuudyukan nila ang mga mahihinang kaluluwa sa pagkakamali at ang
kanilang puso ay sinanay sa pag-iimbot, mga batang isinumpa.
[15] Kanilang iniwan ang tamang daan. Naligaw sila at sinunod ang daan ni Balaam na anak ni Beor na nagnais na
tumanggap ng kabayaran sa kawalang-katuwiran. [16] Ngunit siya ay sinaway dahil sa kaniyang paglabag. Isang asno ang
nagsalita sa tinig ng tao ang siyang tumapos sa kahibangan ng propeta.
[17] Ang mga taong ito ay katulad ng mga bukal na walang tubig. Katulad sila ng mga ulap na tinatangay ng bagyo. May
makapal na kadiliman ang sa kanila ay naghihintay. [18] Nagsasalita sila ng mga bagay na pawang walang kabuluhan at
kayabangan lamang. Inuudyukan nila ang mga tao sa pamamagitan ng pita ng laman. Inuudyukan nila ang mga taong
sumusubok na tumakas mula sa maling pamumuhay. [19] Nangangako sila ng kalayaan sa kanila ngunit sila ma'y alipin ng
kasamaan. Sapagkat ang isang tao ay alipin ng kahit anong dumadaig sa kaniya.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[20] Sino mang makatakas sa karumihan ng mundo sa pamamagitan ng kaalaman ng Panginoon at Tagapagligtas na si Jesu-
Cristo at bumalik muli sa ganoong karumihan, sila ay naging mas malala pa kaysa noong una. [21] Mas mabuti pang hindi
nila nalaman ang daan ng katuwiran kaysa malaman ito at pagkatapos ay tumalikod sa banal na kautusang ibinigay sa
kanila. [22] Ang kawikaang ito ay totoo para sa kanila: "Ang aso ay bumabalik sa sariling suka nito. Ang bagong paligong
baboy ay bumabalik sa putik."

Chapter 3

[1] Ngayon, sumulat ako sa inyo, mga minamahal, ang ikalawang sulat na ito ay upang gisingin ang inyong tapat na
kaisipan, [2] upang inyong maalala ang mga salita na sinabi noon ng mga banal na propeta at ang tungkol sa utos ng
Panginoon at tagapagligtas sa pamamagitan ng inyong mga apostol.
[3] Una ninyong alamin ito, na darating ang mga mangungutya sa huling araw ay kukutyain kayo ng taong mangungutya at
mamumuhay sa kanilang mga sariling kagustuhan. [4] at sasabihing, "Nasaan ang pangako ng kaniyang pagbabalik? Patay
na ang ating mga ama, ngunit ang lahat ng mga bagay ay nananatili buhat nang likhain ang mundo."
[5] Sinadya nilang kinalimutan na ang mga langit at lupa ay nabuo mula sa tubig, at sa tubig, mahabang panahon na ang
nakalipas, sa pamamagitan ng salita ng Diyos, [6] at sa kaniyang salita ang mundo ay nagkaroon ng tubig sa oras na iyon, at
ang tubig ay siyang bumaha at sumira. [7] Ngunit ngayon ang mga langit at ang lupa ay ipinapanatili para sa katulad na
salita para sa apoy, nakahanda para sa araw ng paghuhukom at ang pagkawasak ng mga taong hindi maka Diyos.
[8] Ito ay hindi sana mawawala sa inyong kaalaman, mga minamahal, na ang isang araw sa Panginoon ay tulad ng isang
libong mga taon, at ang isang libong mga taon ay tulad ng isang araw. [9] Ang Panginoon ay hindi mabagal tungkol sa
kaniyang mga pangako, na itinuturing ng iba na kabagalan, ngunit siya ay matiyaga sa iyo. Hindi niya ninanais na sino
man sa inyo ay mapahamak, ngunit ninanais niyang bigyan ng panahon ang lahat upang magsisi.
[10] Gayunpaman, ang araw ng Panginoon ay darating na parang isang magnanakaw, ang mga langit ay mawawala kasabay
ng malakas na ingay. Ang mga bagay ay masusunog sa apoy, at ang lupa at ang mga gawa dito ay maihahayag.
[11] Yaman lamang na ang lahat ng mga bagay na ito ay mawawala sa ganitong kaparaanan, anong uri ng tao kayo dapat
maging? Dapat kayong mamuhay na banal at maka-Diyos. [12] Inyo ngang asahan at magmadali patungo sa pagdating ng
araw ng Diyos. Sa araw na iyon, ang langit ay magugunaw sa pamamagitan ng apoy, at ang mga bahagi nito ay
matutunaw sa pamamagitan ng sobrang init. [13] Ngunit ayon sa kaniyang pangako, ating hintayin ang bagong mga langit at
ang bagong lupa, kung saan ang mga katuwiran ay mananahan.
[14] Kaya nga, mga minamahal, yaman din lamang na inaasahan ninyo ang mga bagay na ito, sikapin ninyong gawin ang
lahat na kayo ay matagpuang walang bahid, at walang kapintasan upang makatagpo ng kapayapaan sa kaniya, [15] At
isaalang-alang ninyo ang katiyagahan ng ating Panginoon na maging kaligtasan, kagaya ng ating minamahal na kapatid
na si Pablo, ayon sa karunungan na ipinagkaloob sa kaniya. [16] Sinabi ni Pablo ang lahat ng mga bagay na ito sa lahat ng
kaniyang mga sulat, na kung saan maraming mga bagay ang mahihirap na maintindihan. Ang mga bagay na ito ay
binaluktot ng mga taong hindi naturuan at walang katiyakan, habang sila ay gumagawa ng ibang mga kasulatan para sa
sarili nilang kapahamakan.
[17] Kaya nga mga minamahal, yamang din lamang na alam na ninyo ang mga bagay na ito, bantayan ninyo ang inyong mga
sarili, upang hindi kayo maililigaw sa panlilinlang ng mga taong walang batas na siyang magdudulot ng pagkawala ng
inyong katapatan. [18] Ngunit, lumago kayo sa biyaya at kaalaman ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesu-Cristo. Sa
kaniya ang kaluwalhatian ngayon at magpakailanman. Amen!

1 John

Chapter 1

[1] Na kung alinman mula sa simula- na aming narinig, na nakita ng aming mga mata, na aming natunghayan, at
nahawakan ng aming mga kamay-patungkol sa Salita ng buhay. [2] At ang buhay ay nagawang ipaalam, at aming nakita, at
nasaksihan, at hinayag sa inyo ang buhay na walang hanggan, na noon ay kasama ng Ama, at nagawang ipaalam sa amin.

[3] Iyon na aming nakita at narinig inihayag din namin sa inyo, sa gayon ay magkaroon kayo ng pakikisama sa amin, at ang
aming pakikisama ay kasama ang Ama at kasama ang kanyang Anak na si Jesu-Cristo. [4] At sinulat namin ang mga bagay
na ito sa inyo upang ang aming kagalakan ay maging ganap.
[5] Ito ang mensahe na aming narinig mula sa kanya at ipinapahayag sa inyo: Ang Diyos ay liwanag at sa kanya'y walang
kadiliman ang lahat. [6] Kung sinasabi natin na tayo ay mayroong pakikisama sa Kanya at lumalakad sa kadiliman, tayo ay
nagsisinungaling at hindi isinasagawa ang katotohanan. [7] Pero kung tayo'y lumalakad sa liwanag katulad niyang nasa
liwanag, meron tayong pakikisama sa isa't isa at ang dugo ni Jesus na kanyang Anak ay naglilinis sa atin mula sa lahat ng
kasalanan.
[8] Kung sinasabi natin na wala tayong kasalanan, nililoko natin ang ating mga sarili at ang katotohanan ay wala sa atin. [9]
Pero kung tayo ay umamin sa ating mga kasalanan, siya ay matapat at matuwid na patawarin tayo sa ating mga

kasalanan at linisin tayo mula sa lahat ng kasamaan. [10] Kapag sinabi natin na hindi tayo nagkasala, ginawa natin siyang isang sinungaling, at ang kanyang salita ay wala sa atin.

Chapter 2

[1] Mga minamahal kong anak, isinusulat ko ang mga bagay na ito sa inyo upang hindi kayo magkasala. Pero kung sino
man ang magkasala, mayroon tayong tagapagtanggol sa Ama, Si Jesu-Cristo ang nag-iisang makatuwiran. [2] Siya ang taga-
pamayapa para sa ating mga kasalanan, at hindi lang para sa atin, kundi para din sa buong mundo. [3] Sa pamamagitan
nito alam nating kilala natin siya, kung iniingatan natin ang kanyang mga kautusan.
[4] Siya na nagsasabing, "Kilala ko ang Diyos," pero hindi pinapanatili ang kanyang mga kautusan, ay isang sinungaling, at
ang katotohanan ay wala sa kanya. [5] Pero ang sinumang pinapanatili ang kaniyang salita, tunay na sa taong ito ang pag-
ibig ng Diyos ay naging lubos. Sa pamamagitan nito alam nating tayo ay nasa kaniya. [6] Siya na nagsasabing siya ay
nananatili sa Diyos ay nararapat ding lumakad nang katulad ng paglakad ni Jesu-Cristo.
[7] Mga minamahal, hindi ako nagsusulat nang bagong kautusan sa inyo, pero isang lumang kautusan na nasa sa inyo mula
pa sa simula. Ang lumang kautusan ay ang salitang inyong narinig. [8] Gayon pa man ako ay sumusulat ng bagong kautusan
sa inyo, na siyang totoo kay Cristo at sa inyo, dahil ang kadiliman ay lumilipas na, at ang tunay na liwanag ay sumisinag
na.
[9] Ang nagsasabing siya ay nasa liwanag pero kinapopootan ang kanyang kapatid ay nasa kadiliman kahit ngayon. [10] Ang
sinumang nagmamahal sa kanyang kapatid ay nananatili sa liwanag at walang pagkakataon na siya ay matitisod. [11] Pero
ang siyang napopoot sa kanyang kapatid ay nasa kadiliman at lumalakad sa kadiliman; hindi niya alam kung saan siya
papunta, dahil binulag ng kadiliman ang kanyang mga mata.
[12] Sumusulat ako sa inyo, mga minamahal kong anak, dahil ang inyong mga kasalanan ay napatawad dahil sa kanyang
pangalan. [13] Sumusulat ako sa inyo mga ama, dahil kilala ninyo siya na mula pa sa simula. Sumusulat ako sa inyo mga
kabataang lalaki, dahil napagtagumpayan ninyo ang kasamaan. Sumulat ako sa inyo, mga bata, dahil kilala ninyo ang
Ama. [14] Sumulat ako sa inyo mga ama, dahil kilala ninyo siya na mula pa sa simula. Sumulat ako sa inyo mga kabataang
lalaki, dahil kayo ay malakas, at ang salita ng Diyos ay nananatili sa inyo, at napagtagumpayan ninyo ang kasamaan.
[15] Huwag ninyong mahalin ang mundo ni anumang mga bagay na nasa mundo. Kung sinumang umiibig sa mundo, ang
pag-ibig ng Ama ay wala sa kanya. [16] Pagkat ang lahat ng nasa sa mundo - ang kahalayan ng laman, ang kahalayan ng
mata, at ang kahambugan sa buhay - ay hindi sa Ama pero sa mundo. [17] Ang mundo at ang pagnanasa nito ay lumilipas.
Pero ang sinumang gumagawa ng kalooban ng Diyos ay mananatili magpakailanman.
[18] Mga bata, ito na ang huling oras. Gaya nang narinig ninyo na ang antikristo ay darating, kahit ngayon ay may marami
nang mga antikristong dumating, sa pamamagitan nito nalalaman nating ito na ang huling oras. [19] Sila ay lumabas mula
sa atin, pero hindi sila sa atin. Pagkat kung sila ay naging sa atin, sana ay nagpatuloy silang kasama natin. Pero nang sila
ay lumabas, iyon ang nagpakitang sila ay hindi sa atin.
[20] Pero kayo ay may basbas mula sa Kabanal-banalan, at alam ninyong lahat ang katotohanan. [21] Hindi ako sumulat sa
inyo dahil sa hindi ninyo alam ang katotohanan, pero dahil sa alam ninyo ito at dahil walang kasinungalingan ang nasa
katotohanan.
[22] Sino ang sinungaling kundi siyang ikinakaila na si Jesus ay ang Cristo? Ang taong ito ang antikristo, dahil sa kinakaila
niya ang Ama at ang Anak. [23] Walang sinuman ang kumakaila sa Anak ay nasa kaniya ang Ama. Ang sinumang kumikilala
sa Anak ay nasa kaniya rin ang Ama.
[24] At para sa inyo, hayaang ang mga narinig ninyo mula sa simula ay manatili sa inyo. Kung ano ang narinig ninyo mula
sa simula ay nanatili sa inyo, kayo rin ay mananatili sa Anak at sa Ama. [25] At ito ang pangakong ibinigay niya sa atin:
buhay na walang hanggan. [26] Isinulat ko sa inyo ang mga ito tungkol sa mga iyon na maaaring umakay sa inyo sa ligaw na
landas.
[27] At para sa inyo, ang basbas na natanggap ninyo mula sa kanya ay nanatili sa inyo, at hindi ninyo kailangan ang
sinuman upang turuan kayo. Pero habang ang kanyang pagbabasbas ay nagtuturo sa inyo ng tungkol sa lahat ng bagay, at
totoo at hindi isang kasinungalingan, at kahit na ito ay nagturo sa inyo, manatili kayo sa kanya. [28] At ngayon, mga
minamahal kong anak, manatili kayo sa kanya, upang kapag siya ay magpakita, tayo ay magkakaroon nang lakas ng loob
at hindi mahihiya sa kanyang harapan sa kanyang pagdating. [29] Kung alam ninyo na siya ay makatuwiran, alam ninyong
ang lahat nang gumagawa ng tama ay ipinanganak sa kanya.

Chapter 3

[1] Masdan kung anong uri ng pag-ibig ng Ama ang ibinigay sa atin, na tayo ay nararapat tawaging mga anak ng Diyos, at
ito ang kung ano tayo. Sa dahilang ito, hindi tayo kilala ng mundo dahil hindi siya kilala nito. [2] Mga minamahal, ngayon
tayo ay mga anak ng Diyos, at hindi pa naipahayag kung magiging ano tayo. Alam natin na kapag magpakita si Cristo,
tayo ay magiging katulad niya, dahil makikita natin siya bilang siya. [3] At bawat isa na may ganitong pagtitiwala tungkol sa
hinaharap na nakatuon sa kanya ay dinadalisay ang kanyang sarili tulad ng siya ay dalisay.

4 Ang lahat ng patuloy na nagkakasala ay gumagawa ng kung ano ang labag sa batas. Dahil ang kasalanan ay ang
paglabag sa batas. 5 Alam niyo na nahayag si Cristo upang sa gayon ay alisin ang mga kasalanan. At sa kanya ay walang
kasalanan. 6 Walang sinumang nananatili sa kanya na patuloy na nagkakasala. Walang sinumang patuloy sa pagkakasala
ang nakakita sa kanya o nakakila sa kanya.
7 Minamahal kong mga anak, huwag ninyong hayaan ang sinuman na akayin kayo sa ligaw na landas. Siya na gumagawa
ng katuwiran ay matuwid, gaya ni Cristo na matuwid. 8 Siya na gumagawa nang kasalanan ay sa diablo, sapagkat ang
diablo ay nagkasala na mula pa sa simula. Sa dahilang ito, ang Anak ng Diyos ay nahayag, upang kanyang mawasak ang
mga gawa ng diablo.
9 Ang sinumang isinilang sa Diyos ay hindi nagkasala dahil ang binhi ng Diyos ay nananatili sa kanya. Hindi siya
makapagpatuloy na magkasala dahil isinilang siya sa Diyos. 10 Dito ang mga anak ng Diyos at ang mga anak ng diablo ay
nahayag. Ang sinumang hindi gumagawa kung ano ang matuwid ay hindi sa Diyos, ni ang sinumang hindi nagmamahal
ng kanyang kapatid.
11 Sapagkat ito ang mensaheng narinig na ninyo mula pa sa simula, na dapat mahalin natin ang bawat isa, 12 hindi katulad
ni Cain na siyang nasa kasamaan at pinatay ang kanyang kapatid. At bakit niya nagawang siya ay patayin? Dahil masama
ang kanyang mga gawa, at ang kanyang kapatid ay matuwid.
13 Huwag kayong magtaka mga kapatid, kapag ang mundo ay napopoot sa inyo. 14 Alam natin na tayo ay lumipat na mula
sa kamatayan patungo sa buhay, dahil mahal natin ang mga kapatid. Ang sinumang hindi umiibig ay nanatili sa
kamatayan. 15 Ang sinumang napopoot sa kanyang kapatid ay mamamatay tao. At alam ninyo na ang buhay na walang
hanggan ay hindi nanatili sa isang mamamatay tao.
16 Sa pamamagitan nito alam natin ang pag-ibig, sapagkat inialay ni Cristo ang kanyang buhay para sa atin. Nararapat din
nating ialay ang ating mga buhay para sa mga kapatid. 17 Pero ang sinumang mayroong mga mabubuting bagay sa
mundo, nakitang nangangailangan ang kapatid, at isinara ang kanyang maawaing puso sa kanya, papaano mananatili sa
kanya ang pag-ibig ng Diyos? 18 Mga minamahal kong mga anak, huwag tayong magmahal sa salita o sa dila, pero sa mga
gawa at katotohanan.
19 Sa pamamagitan nito alam natin na tayo ay nasa katotohanan at tinitiyak natin ang ating mga puso sa kanyang
harapan. 20 Sapagkat kapag sinusumpa tayo ng ating mga puso, mas dakila ang Diyos kaysa sa ating mga puso, at alam
niya ang lahat ng mga bagay. 21 Mga minamahal, kapag hindi tayo isinisumpa ng mga puso natin, may kapanatagan tayo
sa Diyos. 22 At anuman ang hihilingin natin, matatanggap natin mula sa kanya, dahil pinanatili natin ang kanyang mga
kautusan at ginagawa ang mga bagay na kalugud-lugod sa kanyang paningin.
23 At ito ang kanyang kautusan - na tayo ay dapat maniwala sa pangalan ng kanyang Anak na si Jesu-Cristo at mahalin ang
bawat isa - gaya ng ibinigay niyang kautusan sa atin. 24 Siya na pinapanatili ang kautusan ng Diyos ay nananatili sa kanya,
at ang Diyos ay nananatili sa kanya. At sa pamamagitan nito alam natin na siya ay nananatili sa atin, sa pamamagitan ng
Espiritu na ibinigay niya sa atin.

Chapter 4

1 Minamahal, huwag maniwala sa bawat espiritu, pero suriin ang mga espiritu upang makita kung sila ay sa Diyos, dahil
maraming mga bulaang propeta ang nagsilabasan sa mundo. 2 Sa paraang ito malalaman mo ang Espiritu ng Diyos — ang
bawat espiritu na kinikilala si Jesu-Cristo na nagkatawang tao ay sa Diyos, 3 at bawat espiritu na hindi kinikilala si Jesus
ay hindi sa Diyos. Ito ang espiritu ng antikristo, na inyong narinig na darating, at ngayon ay nasa mundo na.
4 Kayo ay sa Diyos, minamahal kong mga anak, at napagtagumpayan sila dahil ang siyang sumasainyo ay mas dakila
kaysa siyang nasa mundo. 5 Sila ay makamundo, kaya't ang sinasabi nila ay para sa mundo, at ang mundo ay nakikinig sa
kanila. 6 Tayo ay sa Diyos. Siyang nakakakilala sa Diyos ay nakikinig sa atin. Siyang hindi nasa Diyos ay hindi nakikinig sa
atin. Sa pamamagitan nito nalalaman natin ang espiritu ng katotohan at ang espiritu ng kamalian.
7 Minamahal, mahalin natin ang isa't isa, dahil ang pag-ibig ay sa Diyos, at lahat ng nagmamahal ay pinanganak sa Diyos
at kilala ang Diyos. 8 Ang taong hindi nagmamahal ay hindi kilala ang Diyos, dahil ang Diyos ay pag-ibig.
9 Sa pamamagitan nito ang pag-ibig ng Diyos ay nahayag sa atin, na pinadala ng Diyos ang kanyang bugtong na anak sa
mundo upang tayo ay maaring mabuhay sa pamamagitan niya. 10 Sa ganito ang pag-ibig, hindi dahil minahal natin siya,
kundi minahal niya tayo, at pinadala niya ang kanyang Anak na maging kabayaran ng ating mga kasalanan.
11 Minamahal, kung tayo'y lubos na minahal ng Diyos, nararapat din nating mahalin ang bawat isa. 12 Walang sinuman
ang nakakita kailanman sa Diyos. Kung mahal natin ang isa't isa, ang Diyos ay mananatili sa atin at ang pag-ibig niya ay
lubos na nasa atin. 13 Sa pamamagitan nito malalaman natin na tayo ay nananatili sa kanya at siya sa atin, dahil binigay
niya sa atin ang kanyang Espiritu. 14 At nakita natin at nasaksihan na ipinadala ng Ama ang kanyang anak upang maging
tagapagligtas ng mundo.
15 Sinuman ang kumikilala na si Jesu-Cristo ay ang Anak ng Diyos, ang Diyos ay nananatili sa kanya at siya sa Diyos. 16 At
alam natin at pinaniwalaan ang pag-ibig na mayroon ang Diyos na nasa sa atin. Ang Diyos ay pag-ibig, at siyang
nananatili sa pag-ibig ay nananatili sa Diyos, at ang Diyos ay nananatili sa kanya.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[17] Sa ganito ang pagmamahal ay ginawang lubos sa atin, nang sa gayon tayo ay maaring magkaroon ng kasiguraduhan sa
araw ng paghuhukom, dahil gaya niya, gayon din tayo sa mundong ito. [18] Walang anumang takot sa pag-ibig. Pero ang
pag-ibig na lubos ay inaalis ang takot, dahil ang takot ay may kinalaman sa kaparusahan. Pero kung sinuman ang siyang
natatakot ay hindi nagawang lubos sa pag-ibig.
[19] Nagmamahal tayo dahil minahal muna tayo ng Diyos. [20] Kung sinuman ang nagsasabi, "Mahal ko ang Diyos" pero
kinapopootan ang kanyang kapatid siya ay isang sinungaling. Pagkat ang sinuman na hindi umiibig sa kanyang kapatid,
na kanyang nakikita, ay hindi umiibig sa Diyos, na hindi niya nakikita. [21] At ito ang kautusan na mayroon tayo mula sa
kanya: Kung sinuman ang nagmamahal sa Diyos ay dapat ding mahalin ang kanyang kapatid.

Chapter 5

[1] Kung sinuman ang naniniwala na si Jesus ay ang Cristo na ipinanganak sa Diyos. At kung sinuman ang nagmamahal sa
kanya na nagmula sa Ama ay minamahal din ang kanyang mga anak. [2] Sa pamamagitan nito malalaman natin na mahal
natin ang mga anak ng Diyos-kung mahal natin ang Diyos at ginagawa ang kanyang mga kautusan. [3] Sapagkat ito ang
pagmamahal para sa Diyos-nananatili tayo sa kanyang mga kautusan. At ang kanyang mga kautusan ay hindi pasanin.
[4] Ang sinumang ipinanganak sa Diyos ay napagtagumpayan ang mundo. At ito ang pagwawagi na napagtagumpayan ng
mundo, kahit ang ating pananampalataya. [5] Sino ba siyang napapagtagumpayan ang mundo? Siya na naniniwala na si
Jesus ay ang Anak ng Diyos.
[6] Ito ang siya na dumating sa pamamagitan ng tubig at dugo-Jesu-Cristo. Siya ay dumating hindi lamang sa pamamagitan
ng tubig, kundi sa pamamagitan ng tubig at dugo. [7] Sapagkat mayroong tatlo na siyang nagpapatunay [8] ang Espiritu, ang
tubig at ang dugo. Ang tatlong ito ay nagkakasundo.
[9] Kung tinatanggap natin ang patotoo ng tao, ang patotoo ng Diyos ay mas dakila. Sapagkat ang patotoo ng Diyos ay ito- na
siya'y nagdala ng patunay patungkol sa kanyang Anak. [10] Siya na naniniwala sa Anak ng Diyos ay may patotoo sa kanyang
sarili. Sinumang hindi naniniwala sa Diyos ay ginawa siyang sinungaling, dahil hindi siya naniwala sa patotoo na binigay
ng Diyos patungkol sa kanyang Anak.
[11] At ang patotoo ay ito- na tayo ay binigyan ng Diyos ng buhay na walang hanggan, at ang buhay na ito ay nasa kanyang
Anak.
[12] Siya na pinananahanan ng Anak ay may buhay. Siya na hindi pinananahanan ng Anak ng Diyos ay walang buhay.
[13] Ang mga bagay na ito ay sinulat ko sa inyo para malaman ninyo na mayroon kayong buhay na walang hanggan-sa inyo
na naniniwala sa pangalan ng Anak ng Diyos. [14] At ito ang pananalig na mayroon tayo sa kanyang harapan, na kung
anuman ang hilingin natin ayon sa kanyang kalooban, naririnig niya tayo. [15] At kung alam natin na pinapakinggan niya
tayo-anuman ang hiling natin sa kanya-alam nating mayroon na tayo ng anumang hiniling natin sa kanya.
[16] Kung sinuman ang nakakakita sa kanyang kapatid na gumagawa ng kasalanan na hindi humahantong sa kamatayan,
kailangan niya manalangin at siya ay bibigyan ng Diyos ng buhay. Ang tinutukoy ko ay ang pagkakasala na hindi
nagdadala sa kamatayan. Mayroong kasalanan na nagdadala sa kamatayan-hindi ko sinasabi na kailangan niyang
ipanalangin ang tungkol doon. [17] Lahat ng hindi matuwid ay kasalanan- pero may kasalanan na hindi nagdadala sa
kamatayan.
[18] Alam natin na kung sinuman ang ipinanganak sa Diyos ay hindi nagkakasala. Pero siya na ipinanganak sa Diyos ay
iniingatan niya, at hindi siya mapipinsala ng masama. [19] Alam natin na tayo ay sa Diyos, at alam natin na ang buong
mundo ay nasa ilalim ng kapangyarihan ng masama.
[20] Pero alam natin na ang Anak ng Diyos ay dumating at binigyan tayo ng kaunawaan, na kilala natin siya na totoo, at tayo
ay nasa kanya na siyang totoo- kahit na sa kanyang Anak na si Jesu-Cristo. Siya ang totoong Diyos at buhay na walang
hanggan. [21] Minamahal kong mga anak, lumayo kayo sa mga diyos-dyosan.

2 John

Chapter 1

[1] Mula sa nakatatanda hanggang sa piniling babae at sa kanyang mga anak, na siyang minamahal ko sa katotohanan, at
hindi lamang ako, kundi lahat din ng mga sinumang nakakaalam ng katotohanan, [2] dahil sa katotohanan na nananatili sa
atin at mapapasaatin magpakailanman. [3] Biyaya, habag, at kapayapaan ay mapapasaatin mula sa Diyos na Ama at mula
kay Jesu-Cristo, ang Anak ng Ama, sa katotohanan at pag-ibig.
[4] Ako ay lubos na nagagalak na nakita ko ang iba mong mga anak na lumalakad sa katotohanan, tulad ng aming
pagtanggap sa kautusang ito galing sa Ama. [5] At ngayon ako ay nagsusumamo sa iyo, ginang, hindi na parang ako ay
sumulat sa iyo ng bagong kautusan, pero ang mayroon na tayo mula pa sa simula, na dapat nating ibigin ang bawat isa. [6]
At ito ang pag-ibig, na dapat tayong lumakad ayon sa kanyang mga kautusan. Ito ang kautusan, kahit narinig ninyo na
mula sa simula, na dapat ninyo itong lakaran.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

7 Sapagkat maraming manlilinlang ang naglipana sa mundo, at hindi nila ipinapahayag na si Jesu-Cristo ay dumating sa
laman. Ito ay ang manlilinlang at ang anticristo. 8 Tingnan ang inyong mga sarili, upang hindi ninyo mawala ang mga
bagay na pinagtrabahuhan nating lahat, pero nang sa gayon kayo ay maaaring makatanggap ng buong gantimpala.
9 Kung sinuman ang nauuna at hindi nananatili sa katuruan ni Cristo ay walang Diyos. Siya na nananatili sa katuruan ay
nasa kanya pareho ang Ama at ang Anak. 10 Kung sinuman ang lumapit sa inyo at hindi dala ang katuruang ito, huwag
ninyo siyang tanggapin sa inyong bahay at huwag ninyo siyang batiin. 11 Sapagkat ang sinumang bumabati sa kaniya ay
nakikisali sa kaniyang mga masasamang gawa.
12 Marami akong mga bagay na isusulat sa inyo at hindi ko nais na isulat ang mga ito sa pamamagitan ng papel at tinta.
Pero umaasa akong pumunta sa inyo at makipag-usap ng harap-harapan, upang ang ating kaligayahan ay maging lubos. 13
Ang mga anak nang pinili ninyong kapatid na babae ay bumabati sa inyo.

3 John

Chapter 1

1 Ang nakatatanda para kay minamahal na si Gayo, na siyang aking mahal sa katotohanan. 2 Minamahal, dinadalangin ko
na ikaw ay lumago sa lahat ng mga bagay at maging sa kalusugan, katulad ng paglago ng iyong kaluluwa. 3 Sapagkat ako
ay lubos na nagalak nang dumating ang mga kapatid na lalaki at nagpatotoo sa iyong katotohanan, katulad sa paglakad
mo sa katotohanan. 4 Wala akong labis na kaligayahan maliban dito, na marinig na ang aking mga anak ay lumalakad sa
katotohanan.
5 Minamahal, ikaw ay nagsasagawa ng katapatan tuwing ikaw ay gumagawa para sa iyong mga kapatid na lalaki at para
sa mga hindi kilala, 6 siya na nagpatotoo ng pag-ibig mo sa harapan ng iglesia. Gumawa ka ng mainam para maipadala
sila sa kanilang paglalakbay sa paraang karapat-dapat sa Diyos, 7 dahil para sa kapakanan ng Pangalan sila ay lumabas,
walang kinukuha mula sa mga Gentil. 8 Samakatuwid tayo ay marapat na tumanggap tulad ng mga ito, nang sa gayon
tayo ay maging kapwa manggagawa para sa katotohanan.
9 Nagsulat ako ng isang bagay sa kapulungan, pero si Diotrefes, na gustong maging una sa kanila, ay hindi tayo tinanggap.
10 Samakatuwid, kung ako ay pupunta, aalalahanin ko ang mga gawaing kaniyang ginawa, kung paano siyang nagsabi ng
mga katawa-tawang bagay laban sa atin gamit ang mga masasamang salita. Hindi pa nasiyahan sa mga gawaing ito, siya
mismo ay hindi tinanggap ang mga kapatid na lalaki. Ipinagbabawal niya ang mga nagnanais na gumawa nito at
pinapalayas sila sa kapulungan.
11 Minamahal, huwag mong tularan kung ano ang masama pero kung ano ang mabuti. Ang siyang gumagawa ng mabuti
ay sa Diyos; ang siyang gumagawa ng masama ay hindi nakita ang Diyos. 12 Si Demetrio ay nagpatotoo sa lahat at sa
pamamagitan ng katotohanan mismo. Tayo din ay nagpapatotoo, at alam mo na ang aming pagpapatotoo ay tunay.
13 Marami akong bagay na isusulat sa iyo, pero hindi ko nais isulat ang mga ito sa iyo na gamit ang panulat at tinta. 14 Pero
ako ay umaasa na makita ka sa lalong madaling panahon, at tayo ay mag-uusap harap-harapan. 15 Kapayapaan ay
sumainyo. Ang mga kaibigan ay bumabati sa iyo. Batiin ang mga kaibigan sa pangalan.

Jude

Chapter 1

1 Judas, isang lingkod ni Jesu-Cristo, at kapatid na lalaki ni Santiago, sa kanilang mga tinawag, minamahal sa Diyos Ama at
nanatili para kay Jesu-Cristo, 2 nawa ang awa, kapayapaan at pag-ibig ay sumagana sa inyo.
3 Minamahal, habang sinisikap kong sumulat sa inyo tungkol sa ating pangkalahatang kaligtasan, kailangang sulatan ko
kayo upang hikayatin kayo na magsumikap para sa pananampalataya na minsan nang ibinigay sa lahat ng mga
naniniwala. 4 Dahil may ibang mga tao na palihim na nakisama sa kalagitnaan ninyo--mga taong tinatakan ng paghahatol
- mga taong walang Diyos na inililihis ang biyaya ng Panginoon patungo sa kahalayan at itinatanggi ang ating nag-iisang
Panginoon at Diyos na si Jesu- Cristo.
5 Ngayon nais kong ipaalala sa inyo, kahit na lubos na ninyong alam ito, na ang Panginoon ang nagligtas sa isang bayan
palabas sa lupain ng Ehipto, ngunit pagkatapos pinuksa niya ang mga hindi naniwala. 6 At ang mga anghel na hindi
nanatili sa kani-kanilang makapangyarihang tungkulin- ngunit iniwan ang kanilang nararapat na lugar- ginapos sila ng
Diyos sa walang hanggang mga tanikala, sa lubos na kadiliman, para sa dakilang araw ng paghuhukom.
7 Katulad ito ng Sodom at Gomorra at ang mga lungsod sa paligid nila, na nagpasasa din sa sekswal na imoralidad at sila
ay nagpatuloy sa hindi likas na pagnanasa. Sila ay ipinakita bilang mga halimbawa ng mga nagdurusa sa parusa ng
walang hanggang apoy. 8 Gayunman sa parehong paraan, ang mga nananaginip na ito ay dinudungisan din ang kanilang
mga katawan, at tinatanggihan ang awtoridad, at sinisiraan nila ang dangal ng mga maluwalhating mga anghel.
9 Subalit maging si Miguel ang arkanghel, nang siya ay nakipagtalo sa diyablo at nakipaglaban sa kaniya tungkol sa
katawan ni Moises, ay hindi nangahas magbigay ng mapanirang paghatol laban sa kaniya, sa halip sinabi niya, "Sawayin
ka nawa ng Diyos!" 10 Ngunit nagbibigay ng mga paninirang-puri ang mga taong ito laban sa anumang hindi nila
maintindihan. At ano kanilang naiintindihan-- kung ano ang pag-uugali ng mga hayop na wala sa katuwiran-- ang mga ito

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

ang nagpahamak sa kanila. [11] Kaawa-awa sila! Dahil sila ay lumakad sa daan ni Cain, at nahulog sa pagkakamali ni
Balaam. Sila ay namatay sa paghihimagsik ni Kora.
[12] Ang mga ito ang siyang tinik sa inyong mga pista ng pag-ibig, nagpipista na walang kahihiyan, kumakain lamang para
sa kanilang mga sarili. Sila ay mga ulap na walang tubig, tinatangay ng hangin, puno sa taglagas na walang bunga-
dalawang beses namatay, binunot sa ugat- [13] marahas na mga alon ng dagat, na bumubulang palabas sa kanilang sariling
kahihiyan, gumagala na mga tala--na sa kaitiman ng kadiliman ay nakalaan ang magpakailanman.
[14] Si Enoc, ang ika-pito sa linya mula kay Adan, nagpahayag tungkol sa kanila, na sinasabing, "Pagmasdan ninyo! Ang
Panginoon ay darating kasama ang libo-libong mga banal, [15] upang magsagawa ng paghuhukom sa bawat isa, at hatulan
ang lahat ng hindi maka-diyos sa kanilang mga ginagawa at pamamaraan, at sa lahat ng mga magaspang na pananalita
na binigkas ng mga makasalanan laban sa Diyos. [16] Ito ay ang mga bumubulong-bulong, mga mareklamo, silang mga
sumusunod sa kanilang masasamang pagnanasa, maingay na mga hambog, at sila na nang-uuto para sa sariling
kapakinabangan.
[17] Pero kayo, mga minamahal, alalahanin ang mga salitang sinabi sa inyo noon ng mga apostol ng Panginoong Jesu-Cristo.
[18] Sinabi nila sa inyo, " Sa huling panahon, may mga mangungutya na sinusunod ang kanilang sariling hindi maka-diyos
na pagnanasa." [19] Ang mga taong ito ay dahilan ng pagkaba-bahagi, pinamumunuan ng makamundong pagnanasa, at
wala sa kanila ang Espiritu.
[20] Pero kayo, mga minamahal, habang tinataguyod ninyo ang inyong mga sarili sa inyong kabanal-banalang
pananampalataya, at habang nananalangin kayo sa Banal na Espiritu, [21] panatilihin ang inyong sarili sa pag-ibig ng Diyos
at hintayin ang awa ng ating Panginoong Jesu-Cristo na nagdadala sa inyo ng buhay na walang hanggan.
[22] Magpakita ng habag sa mga nag-aalinlangan. [23] Iligtas ang iba sa pamamagitan ng pag-agaw sa kanila mula sa apoy. Sa
iba magpakita ng habag na may takot, kamumuhian kahit na ang damit na nabahiran ng laman.
[24] Ngayon sa kanya na may kakayanang ilayo kayo sa pagkakatisod, at dahilan upang tayo ay makatayo sa harapan ng
kanyang maluwalhating presensya, walang dungis at may labis na kagalakan, [25] sa tanging Diyos ating tagapagligtas sa
pamamagitan ni Jesu-Cristo ating Panginoon, ang kaluwalhatian, kadakilaan, kataas-taasan, kapangyarihan-bago sa lahat
ng panahon, at ngayon, at magpakailanman. Amen.

Revelation

Chapter 1

[1] Ito ang kapahayagan ni Jesu-Cristo na ibinigay sa kaniya ng Diyos para ipakita sa kaniyang mga lingkod ang mga bagay
na malapit nang maganap. Ipinaalam niya ito sa pamamagitan ng pagpapadala ng kaniyang anghel sa kaniyang lingkod
na si Juan. [2] Pinatotohanan ni Juan ang lahat ng kaniyang nakita tungkol sa salita ng Diyos at sa patotoong ibinigay
tungkol kay Jesu-Cristo. [3] Pinagpala ang bumabasa ng malakas-- at ang lahat ng nakikinig --sa mga salita ng propesiyang
ito at sumunod sa nakasulat dito, dahil ang panahon ay malapit na.
[4] Si Juan, para sa pitong iglesia sa Asya: Sumainyo ang biyaya at kapayapaan mula sa kaniya na siya, at siyang noon,
at siyang darating, at mula sa pitong espiritu na nasa harap ng kaniyang trono, [5] at mula kay Jesu-Cristo, siyang matapat
na saksi, ang panganay sa mga patay, at ang tagapamahala ng mga hari sa mundo. Sa kaniya na umiibig sa atin, at
nagpalaya sa atin mula sa ating mga kasalanan sa pamamagitan ng kaniyang dugo, [6] ginawa niya tayong isang kaharian,
mga pari sa Diyos at kaniyang Ama--sa kaniya ang kaluwalhatian at ang kapangyarihan magpakailan pa man. Amen.
[7] Tingnan mo, siya ay dumarating kasama ng mga ulap; bawat mata ay makikita siya, maging ang mga taong pumako sa
kaniya. At ang lahat ng lipi sa lupa ay magluluksa para sa kaniya. Oo, Amen. [8] "Ako ang Alpa at ang Omega, sabi ng
Panginoong Diyos, "ang isa na, at siyang noon, at siya na darating, ang Makapangyarihan."
[9] Ako, si Juan--inyong kapatid at ang isang nakikibahagi sa inyo sa paghihirap at kaharian at matiyagang pagtitiis iyon ay
si Jesus--ay nasa isla na tinatawag na Patmos dahil sa salita ng Diyos at patotoo tungkol kay Jesus. [10] Ako ay nasa Espiritu
sa araw ng Panginoon. Narinig ko ang isang malakas tulad ng isang trumpeta sa aking likuran. [11] Ito ay sinabi: "Isulat mo
sa isang aklat ang iyong nakita at ipadala ito sa pitong mga iglesia--sa Efeso, sa Smirna, sa Pergamo, sa Tiatira, sa Sardis,
sa Filadelfia at sa Laodicea."
[12] Lumingon ako para makita kung kanino ang tinig na kumakausap sa akin, sa aking paglingon, nakita ko ang pitong
gintong ilawan. [13] Sa gitna ng mga ilawan ay mayroong isang katulad ng Anak ng Tao, suot ang isang mahabang balabal
na abot pababa sa kaniyang mga paa, at isang gintong sinturon na nakapalibot sa kaniyang dibdib.
[14] Ang kaniyang ulo at buhok ay kasing-puti ng lana, kasing-puti ng niyebe, at ang kaniyang mga mata ay tulad ng ningas
ng apoy. [15] Ang kaniyang mga paa ay tulad ng pinakintab na tanso, tulad ng tanso na pinino sa isang pugon, at ang
kaniyang tinig ay tulad ng tunog ng maraming umaagos na tubig. [16] Sa kaniyang kanang kamay ay may pitong bituin at
lumalabas mula sa kaniyang bibig ang isang matalas na magkabilang talim na espada. Ang kaniyang mukha ay
nagniningning tulad ng matinding sikat ng araw.
[17] Nang makita ko siya, ako ay bumagsak sa kaniyang paanan tulad ng isang lalaking patay. Ipinatong niya ang kaniyang
kamay sa akin at sinabi, "Huwag kang matakot. Ako ang Una at ang Huli, [18] at ang isa na nabubuhay. Ako ay namatay, pero
tingnan mo, ako ay buhay magpakailanman! At nasa akin ang mga susi ng kamatayan at ng hades.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[19] Kaya isulat mo ang lahat ng iyong nakita, ano ang ngayon, at ang magaganap pagkatapos nito. [20] Patungkol sa nakatagong kahulugan tungkol sa pitong bituin na iyong nakita sa aking kanang kamay, at ang pitong mga gintong ilawan: ang pitong bituin ay ang mga angel ng pitong iglesia, at ang pitong ilawan ay ang pitong mga iglesia."

Chapter 2

[1] Sa anghel ng iglesia sa Efeso isulat: 'Ito ang mga salita ng isang may hawak ng pitong bituin sa kaniyang kanang kamay.' Ang isa na siyang lumakad sa gitna ng pitong mga gintong ilawan sinasabi ito, [2] "Alam ko ang inyong ginawa at ang inyong mahirap na trabaho at ang inyong matiyagang pagtitiis, at hindi ninyo matiis ang mga kasaman at inyong sinubok ang mga umaangkin na sila ay mga apostol, pero hindi, at nakita ninyo na sila ay hindi totoo.
[3] Alam ko na mayroon kayong matiyagang pagtitiis, at marami na kayong pinagdaanan dahil sa aking pangalan, at hindi kayo lumagong pagod. [4] Pero ito ang ayaw ko laban sa inyo--iniwan ninyo ang inyong unang pag-ibig. [5] Kaya tandaan ninyo kung saan kayo nahulog. Magsisi kayo at gawin ninyo ang mga bagay na ginawa ninyo sa una. Malibang kayo ay magsisi, Ako ay darating sa iyo at aalisin ko ang ilawan mula sa kinalalagyan nito.
[6] Pero kayo ay mayroon nito--kinapopootan ninyo ang mga ginawa ng mga Nicolaita, na kinapopootan ko rin. [7] Kung mayroon kayong tainga, makinig kung ano ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Sa isang na siyang nakalupig pahihintulutan ko na kumain mula sa puno ng buhay, na nasa paraiso ng Diyos.'
[8] Sa anghel ng iglesia ng Smirna isulat: 'Ito ang mga salita ng isa na siyang una at ang huli--siyang namatay at siyang muling nabuhay:' [9] "Alam ko ang inyong mga pagdurusa at inyong kahirapan (pero kayo ay mayaman), at ang paninirang-puri ng mga nagsasabing sila ay mga Judio (pero sila ay hindi--sila ay isang sinagoga ni Satanas).
[10] Huwag katakutan ang tungkol sa pagdurusahan ninyo. Tingnan mo! Ihahagis ng diyablo ang ilan sa inyo sa kulungan para kayo ay subukin, at magdurusa kayo ng sampung araw. Maging tapat kayo hanggang kamatayan, at ibibigay ko sa inyo ang korona ng buhay. [11] Kung kayo ay may tainga, makinig kung ano ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Ang isa na siyang nakalupig ay hindi masasaktan sa pamamagitan ng ikalawang kamatayan.
[12] Sa anghel ng iglesia ng Pergamo isulat: 'Ito ang mga salita ng isa na siyang may matalas na may magkabilang talim na espada:' [13] "Alam ko kung saan kayo nakatira -- kung nasaan ang trono ni Satanas. Gayon man mahigpit ninyong pinanghahawakan ang aking pangalan at hindi ninyo itinanggi ang inyong pananampalataya sa akin, kahit sa mga araw ni Antipas na aking saksi, aking matapat, na pinatay sa inyong kalagitnaan, doon nakatira si Satanas.
[14] Pero mayroon akong mga ilang bagay na laban sa inyo: Mayroon ilan sa inyo na mahigpit na pinanghahawakan ang katuruan ni Balaam, na nagturo kay Balak para ihagis ang isang hadlang sa harap ng mga anak ni Israel, sa gayon makakakain sila ng pagkaing inihandog sa mga diyus-diyosan at maging sekswal na imoralidad. [15] Sa parehong paraan, may ilan din sa inyo na siyang mahigpit na pinanghahawakan ang katuruan ng mga Nicolaita.
[16] Kaya magsisi kayo! Kung hindi, darating ako sa inyo nang hindi magtatagal, at ako ay gagawa ng digmaan laban sa kanila gamit ang espada na lumalabas sa aking bibig. [17] Kung mayroon kayong tainga, pakinggan ninyo ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesia. Sa isa na siyang nakalupig, ibibigay ko ang ilang nakatagong manna, at ibibigay ko ang isang puting bato na may isang bagong pangalan na nakasulat sa bato, isang pangalan na walang kahit isang nakakaalam kundi ang isa na siyang tumanggap nito.
[18] Sa anghel ng iglesia ng Tiatira isulat: 'Ito ang mga salita ng Anak ng Diyos, na may mga mata na katulad ng ningas ng apoy at mga paa na gaya ng pinakintab na tanso:' [19] "Alam ko ang inyong mga ginawa -- ang inyong pag-ibig, at pananananampalataya, at paglilingkod, at ang inyong matiyagang pagtitiis at ang inyong mga ginawa kamakailan ay higit pa kaysa mga ginawa ninyo sa una.
[20] Pero mayroon akong laban sa inyo: pinahihintulutan ninyo ang babaeng si Jezebel, na tinatawag ang sarili niyang isang propeta. Sa pamamagitan ng kaniyang katuruan ay nililinlang niya ang aking mga lingkod na gumawa ng mga sekswal na imoralidad at kumain ng mga pagkaing inialay sa mga diyus-diyosan. [21] Binigyan ko siya ng oras para magsisi pero hindi maluwag sa kaniyang kalooban na magsisi sa kaniyang imoralidad.
[22] Bantayan ninyo! Ihahagis ko siya sa isang banig ng karamdaman, at ang mga gumawa ng pangangalunya kasama niya sa matinding pagdurusa, malibang sila ay magsisi sa anumang ginawa niya. [23] Hahampasin ko ang kaniyang mga anak hanggang mamatay, at ang lahat ng mga iglesia ay malalaman na ako ang siyang sumisiyasat sa mga kaisipan at mga nasain. Ibibigay ko sa bawat isa sa inyo ayon sa inyong ginawa.
[24] Pero sa iba sa inyo sa Tiatira, sa lahat ng hindi pinanghahawakan ang katuruang ito, at hindi alam ang tinatawag ng iba na malalalim na mga bagay ni Satanas -- sinasabi ko sa inyo, "hindi ko inilagay sa inyo ang anumang ibang pasanin.' [25] Sa anumang kalagayan, dapat kayong humawak nang mahigpit hanggang ako ay dumating.
[26] Ang isa na siyang nakalupig at siyang gumagawa ng mga ginawa ko hanggang sa huli, sa kaniya ko ibibigay ang kapangyarihan sa ibabaw ng mga bansa. [27] Siya ay mamumuno sa kanila gamit ang tungkod na bakal, sila ay dudurugin niya gaya ng mga palayok.' [28] Gaya ng aking tinanggap mula sa aking Ama, ibibigay ko rin sa kaniya ang bituin sa umaga.
[29] Kung mayroon kang tainga, makinig sa sinasabi ng Espirito sa mga iglesia.

Chapter 3

1 "Sa anghel ng iglesya ng Sardis isulat: 'Ang mga salita ng isa na siyang hawak ang pitong mga espiritu ng Diyos at ng
pitong mga bituin. "'Alam ko ang inyong ginawa. Mayroon kayong isang dangal na kayo ay buhay, pero kayo ay patay. 2
Gumising at palakasin ninyo ang natitira, pero malapit ng mamatay, dahil hindi ko natagpuan ang inyong mga gawa na
ganap sa paningin ng Diyos.
3 Kaya tandaan, kung ano ang inyong tinanggap at narinig. Sundin ito, at magsisi. Pero kung hindi kayo gigising, darating
ako na parang isang magnanakaw, at hindi ninyo malalaman kung anong oras ako darating laban sa inyo. 4 Pero may
ilang mga pangalan ng mga tao sa Sardis na hindi dinumihan ang kanilang mga damit. Lalakad silang kasama ko,
nakadamit ng puti, dahil sila ay karapat-dapat.
5 Ang isa na siyang nakalupig ay susuotan ng puting damit, at hindi ko kailanman buburahin ang kaniyang pangalan sa
aklat ng buhay, at sasabihin ko ang kaniyang pangalan sa harap ng aking Ama, at sa harapan ng kaniyang mga anghel. 6
Kung mayroon kayong tainga, pakinggan kung ano ang sinasabi ng Espiritu sa mga iglesya.
7 "Sa anghel ng iglesya ng Filadelfia isulat: Ang mga salita ng isa na siyang banal at tunay -- hawak niya ang susi ni David,
binubuksan niya at walang isang makapagsasara, sinasara niya at walang sinuman ang maaaring magbukas. 8 Alam ko
ang inyong ginawa. Tingnan ninyo, Inilagay ko sa inyong harap ang isang pintuang bukas na walang sinuman ang
maaaring ikulong. Alam kong mayroon kayong kaunting kalakasan, gayunman sinunod ninyo ang aking salita at hindi
itinanggi ang aking pangalan.
9 Bantayan ninyo! Sila na siyang nabibilang sa sinagoga ni Satanas, sila na siyang nagsabing na sila ay mga Judio pero
hindi, -- sa halip sila ay nagsisinungaling. Palalapitin ko sila at payuyukuin ko sa harap ng inyong mga paa, at malalaman
nila na minahal ko kayo. 10 Yamang pinanatili ninyo ang aking utos na matiyagang pagtitiis. Iingatan ko rin kayo mula sa
oras ng pagsubok na darating sa buong mundo, para subukin sila na siyang nakatira sa mundo. 11 Ako ay malapit nang
dumating. Mahigpit na panghawakan kung anong mayroon kayo kaya walang sinuman ang maaaring mag-alis ng inyong
korona.
12 Gagawin kong isang haligi sa templo ng aking Diyos ang isa na siyang nakalupig, at hindi na siya kailanman lalabas
dito. Isusulat ko sa kaniya ang pangalan ng aking Diyos, ang pangalan ng lungsod ng aking Diyos (ang bagong Jerusalem,
na bumababa sa langit mula sa aking Diyos), at ang aking bagong pangalan. 13 Ang isa na siyang may tainga, hayaan
siyang makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesya.
14 Sa anghel ng iglesya sa Laodicea isulat: 'Ang mga salita ng Amen, ang maaasahan at totoong saksi, ang tagapamahala sa
nilikha ng Diyos. 15 Alam ko kung ano ang inyong ginawa, at kayo na sinumang malamig o mainit. Nais ko na kayo ay
maging malamig ni mainit! 16 Kaya, dahil kayo ay maligamgam -- ni mainit o malamig -- malapit ko na kayong isuka buhat
sa aking bibig.
17 Dahil sinabi mo, "Mayaman ako, marami akong materyal na pag-aari, at wala akong pangangailangan." Pero hindi mo
alam na ikaw ang pinakamalungkot, kaawa-awa, dukha, bulag at hubad. 18 Pakinggan ang aking payo: Bumili ka mula sa
akin ng gintong pinino sa pamamagitan ng apoy kaya maaari kang maging mayaman, at makinang na mga puting damit
kaya maaari mong damitan ang iyong sarili at hindi makikita ang kahihiyan ng iyong kahubaran, at papanatag para
pahiran ang iyong mga mata kaya maaari kang makakita.
19 Bawat isa na mahal ko ay sinasanay ko at tinuturuan sila paano dapat mamuhay. Kaya, maging masigasig at magsisi. 20
Tingnan ninyo, ako ay nakatayo sa may pinto at kumakatok. Kung sinuman ang nakaririnig sa aking tinig at nagbubukas
ng pinto, papasok ako sa kaniyang tahanan at kakain kasama niya, at siya sa akin.
21 Ang isa na siyang nakalupig, bibigyan ko ng karapatang umupo kasama ko sa aking trono, gaya nang ako ay nakalupig
at umupo kasama ng aking Ama sa kaniang trono. 22 Kung mayroon kang tainga, makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga
iglesya.

Chapter 4

1 Pagkatapos makita ko ang mga bagay na ito at nakita ko na may isang pintuang bumukas sa langit. Ang unang tinig, ay
nangungusap sa akin gaya ng isang trumpeta, sinabi, "Umakyat ka dito at ipapakita ko sa iyo kung anong dapat mangyari
pagkatapos ng lahat ng mga bagay na ito. 2 Agad akong nasa Espiritu, at nakita ko ang isang trono na inilagay sa langit, na
may isang tao na nakaupo dito. 3 Ang isa na siyang nakaupo dito ay parang batong jaspe at kornalina. May isang
bahaghari sa palibot ng trono. Ang bahaghari ay katulad ng isang esmeralda.
4 Sa paligid ng trono ay may dalawampu't apat na mga trono, at nakaupo sa mga trono ay ang dalawampu't apat na mga
nakatatanda, bihis ng mga puting damit, may gintong mga korona sa kanilang mga ulo. 5 Mula sa trono dumating ang
bulos ng kidlat, mga dagundong at mga lagapak ng kulog. Nag aapoy ang pitong ilawan sa harapan ng trono, mga ilawan
ng pitong espiritu ng Diyos.
6 Sa harapan din ng trono ay mayroon isang dagat, kasing linaw ng kristal. Lahat ng palibot ng trono ay may apat na
buhay na mga nilalang, puno ng mga mata sa harapan at likod.
7 Ang unang buhay na nilalang ay katulad ng isang leon, ang ikalawang buhay na nilalang ay katulad ng isang guya, ang
ikatlong buhay na nilalang ay may isang mukha ng isang tao at ang ikaapat na buhay na nilalang ay katulad ng isang

lumilipad na agila. [8] Ang bawat isa sa apat na buhay na mga nilalang ay mayroong anim na mga pakpak, puno ng mga mata sa tuktok at sa ilalim. Gabi at araw hindi sila tumigil sa pagsasabing, "Banal, banal, banal, ang Panginoong Diyos, ang namumuno sa lahat, siyang noon, at siyang ngayon, at siyang darating.
[9] Kapag ang buhay na mga nilalang ay nagbigay ng kaluwalhatian, karangalan at pasasalamat sa isa na siyang nakaupo sa trono, sa isa na siyang nabubuhay magpakailan pa man, [10] ang dalawampu't apat na nakatatanda ay nagpatirapa sa harap ng isang nakaupo sa trono. Yumuko sila sa isang nabubuhay ng walang hanggan at magpakailan pa man, at inihagis nila ang kanilang mga korona sa harap ng trono, sinasabing, [11] "Karapat-dapat ka, aming Panginoon at aming Diyos, na tumanggap ng kaluwalhatian at ng karangalan at ng kapangyarihan. Dahil nilikha mo ang lahat ng bagay, at sa pamamagitan ng iyong kalooban, sila ay nabuhay at nilikha.

Chapter 5

[1] Pagkatapos nakita ko sa kanang kamay ng isa na siyang nakaupo sa trono, isang balumbon na nakasulat sa harapang panig at sa likurang panig, at sinelyuhan ng pitong selyo. [2] Nakita ko ang isang makapangyarihang anghel na naghahayag ng may malakas ng tinig, "Sino ang karapat-dapat magbukas ng balumbon at sirain ang mga selyo nito?"
[3] Walang sinuman sa langit o sa lupa o sa ilalim ng lupa ang kayang buksan ang balumbon o basahin ito. [4] Maramdamin akong umiyak dahil walang sinuman ang nakatagpo na karapat-dapat para buksan ang balumbon o basahin ito. [5] Pero sinabi sa akin ng isa sa mga nakatatanda, "Huwag kang umiyak. Tingnan mo! Ang Leon sa lipi ng Juda, ang Ugat ni David, ay nalupig, at kaya niyang buksan ang balumbon at ang mga selyo nito."
[6] Sa pagitan ng trono at ng apat na buhay na mga nilalang at sa kalagitnaan ng mga nakatatanda, nakita ko ang isang Kordero na nakatayo, nagmamasid na kahit siya ay pinatay. Mayroon siyang pitong mga sungay at pitong mga mata -- ito ay ang pitong espiritu ng Diyos na ipinadala sa lahat ng dako ng lupa. [7] Pumunta siya at kinuha ang balumbon mula sa kanang kamay ng isa na siyang nakaupo sa trono.
[8] Nang nakuha niya ang balumbon, ang apat na buhay na nilalang at ang dalawampu't apat na nakatatanda ay inihiga ang kanilang mga sarili sa lupa sa harap ng Kordero. Ang bawat isa sa kanila ay may isang alpa at isang gintong mangkok na puno ng insenso -- kung saan ang mga panalangin ng mga mananampalataya.
[9] Umawit sila ng bagong awit: "Ikaw ay karapat-dapat kumuha ng balumbon at buksan ang mga selyo nito. Dahil ikaw ay pinatay at sa pamamagitan ng iyong dugo, binili mo ang mga tao para sa Diyos mula sa bawat lipi, wika, mga tao, at bansa. [10] Ginawa mo silang isang kaharian at mga pari para maglingkod sa ating Diyos at sila ay maghahari sa mundo.
[11] Pagkatapos nakita ko at narinig ang tunog ng maraming mga anghel sa palibot ng trono, -- ang kanilang bilang ay 200, 000, 000 -- at ang mga buhay na nilalang at mga nakatatanda. [12] Kanilang sinabi sa malakas na tinig, "Karapat-dapat ang Kordero na pinatay na tumanggap ng kapangyarihan, kayamanan, karunungan, kalakasan, karangalan, kaluwalhatian at kapurihan."
[13] Narinig ko bawat bagay na nasa langit, at sa lupa, at sa ilalim ng lupa at sa dagat -- lahat ng bagay sa kanila -- sinasabing: "Sa kaniya na siyang nakaupo sa trono, at sa Kordero, ay ang kapurihan, karangalan, kaluwalhatian, at kapangyarihan para mamahala, magpakailan pa man. [14] Ang apat na buhay na nilalang ay sinabing' "Amen" at ang mga nakatatanda ay humiga at sumamba.

Chapter 6

[1] Tumingin ako nang buksan ng Kordero ang isa sa pitong mga selyo, at narinig ko ang isa sa apat na buhay na nilalang na sinabi sa tinig na gaya ng tunog ng kulog, "Halika!" [2] Tumingin ako at naroon ang isang puting kabayo! Ang nakasakay ay may hawak na pana, at binigyan siya ng isang korona. Siya ay lumabas bilang isang manlulupig para manakop.
[3] Nang buksan ng Kordero ang ikalawang selyo, narinig ko ang ikalawang buhay na nilalang na sinabi, "Halika!" [4]
Pagkatapos lumabas ang isa pang kabayo--maningas na pula. Sa sakay nito ay ibinigay ang pahintulot na alisin ang kapayapaan mula sa lupa, kaya itong ang mga tao ay magnais na patayin ang isa't isa. Binigyan ang sakay ng isang malaking espada.
[5] Nang buksan ng Kordero ang ikatlong seal, narinig ko ang ikatlong buhay na nilalang na sinabi, "Halika!" Nakita ko ang isang kabayong itim, ang sakay ay may hawak na pares ng timbangan sa kaniyang kamay. [6] Narinig ko ang tinig parang mula sa gitna ng apat ng buhay na nilalang, sinabi, "Isang takal ng trigo para sa isang dinaryo at tatlong takal ng sebada para sa isang dinario. Pero huwag mong ipahamak ang alak at langis."
[7] Nang buksan ng Kordero ang ika-apat na selyo, narinig ko ang ika-apat na buhay na nilalang na sinabi, "Halika!" [8]
Pagkatapos nakita ko ang isang maputlang kabayo. Ang sakay dito ay pinangalanang Kamatayan at sumusunod sa kaniya ang hades. Sila ay binigyan ng kapangyarihan sa ibabaw ng isang ika-pat sa lupa, para patayin gamit ang espada, kagutuman at karamdaman at sa pamamagitan ng mga mababangis na hayop sa lupa.
[9] Nang buksan ng Kordero ang ikalimang selyo, nakita ko sa ilalim ng altar ang mga kaluluwa ng mga pinatay dahil sa salita ng Diyos at sa kanilang patotoo na pinanghawakan nila nang buong pananalig. [10] Umiyak sila nang may malakas na tinig, "Gaano katagal, Tagapamahala sa ibabaw ng lahat, banal at totoo, hanggang hatulan mo ang mga nabubuhay sa

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

lupa, at hanggang ipaghiganti mo ang aming dugo? 11 Pagkatapos bawa't isa sa kanila ay binigyan ng puting damit, at sila
ay sinabihan na dapat silang maghintay ng kaunti hanggang ang lubos na bilang ng kapwa nila mga lingkod at mga
kapatid na lalaki at babae ay abutin siyang patayin, na gaya nilang pinatay.
12 Nang buksan ng Kordero ang ika-anim na selyo, nagmasid ako, at nagkaroon ng malakas na lindol. Ang araw ay naging
kasing itim ng sako. At ang kabilugan ng buwan ay naging parang dugo. 13 Ang mga bituin sa langit ay nahulog sa lupa,
tulad ng puno ng igos na ang mga bunga ay nahuhulog sa panahon ng taglamig kapag inihip ng malakas na hangin. 14
Naglaho ang langit tulad ng balumbong nirolyo ng pataas. Bawat bundok at isla ay nalipat sa kanilang mga kinalalagyan.
15 Pagkatapos ang mga hari sa lupa at ang mahahalagang tao, at ang mga heneral, ang mayaman, ang makapangyarihan,
at iba pa, alipin at malaya, nagtago sa mga kuweba at sa kalagitnaan ng mga bato sa kabundukan. 16 Tabunan kami! Itago
mo kami mula sa mukha niya na siyang nakaupo sa trono at mula sa galit ng Kordero." 17 Dahil darating ang dakilang
araw ng kanilang poot, at sino ang makakayang tumayo?"

Chapter 7

1 Pagkatapos nito nakita ako ng apat na angel nakatayo sa apat na sulok ng lupa, mahigpit na hinahawakan ang apat na
hangin sa lupa kaya dapat walang umihip na hangin sa lupa, sa dagat at laban sa anumang puno. 2 Nakita ko ang isa pang
anghel na dumarating mula sa silangan, na taglay ang selyo ng buhay na Diyos. Sumigaw siya nang may malakas na tinig
sa apat na anghel na binigyan ng pahintulot na pinsalain ang lupa at dagat. " 3 Huwag ninyong pinsalain ang lupa, ang
dagat o ang mga puno, hanggang lagyan na namin ng isang tatak ang mga noo ng lingkod ng ating Diyos."
4 Narinig ko ang bilang ng siyang mga natatakan: 144, 000, siyang mga natatakan mula sa bawat lipi ng bayan ng Israel: 5
12, 000 mula sa lipi ni Juda ay natatakan, 12, 000 mula sa lipi ni Ruben, 12, 000 mula sa lipi ni Gad, 6 12, 000 mula sa lipi ni
Asher, 12, 000 mula sa lipi ni Neftali, 12, 000 mula sa lipi ni Manases.
7 12, 000 mula sa lipi ni Simeon, 12000 mula sa lipi ni Levi, 12, 000 mula sa tlipi ni Isacar. 8 12, 000 mula sa lipi ni Zebulun,
12, 000 mula sa lipi ni Jose at 12, 000 mula sa lipi ni Benjamin ay natatakan.
9 Pagkatapos makita ko ang mga ito, at mayroong isang malaking maraming tao na walang sinuman ang makabilang --
mula sa bawat bansa, lipi, bayan, at wika -- nakatayo sa harap ng trono sa harapan ng Kordero. Nakasuot sila ng puting
mga balabal at hawak ang mga sanga ng palma sa kanilang mga kamay, 10 at sila ay sumisigaw ng may malakas na tinig:
"Ang kaligtasan ay pagmamay-ari ng ating Diyos, siya na nakaupo sa trono, at ng Kordero!"
11 Ang lahat ng mga anghel ay nakatayo sa paligid ng trono, at sa paligid ng mga matatanda at ng apat na buhay na mga
nilalang, at sila ay humiga sa lupa, at inilapat ang kanilang mga mukha sa lupa sa harap ng trono at sumamba sila sa
Diyos, 12 na nagsasabing, "Amen! Papuri, kaluwalhatian, karunungan, pasasalamat, karangalan, kapangyarihan, at
kalakasan ay sumaating Diyos magpakailan pa man. Amen!"
13 Pagkatapos isa sa mga matatanda ay nagtanong sa akin: "Sino ang mga ito, nadaramitan ng puting mga kasuotan, at
saan sila nagmula?" 14 Sinabi ko sa kaniya, "Alam po ninyo, ginoo," at sinabi niya sa akin, "Sila ang mga nagmula sa
Dakilang Pag-durusa. Hinugasan nila ang kanilang mga kasuotan at naging maputi dahil sa dugo ng Kordero."
15 Dahil sa ganitong dahilan, sila ay nasa harapan ng trono ng Diyos at sumasamba sila araw at gabi sa kaniyang templo.
Siya na siyang nakaupo sa trono, ay maglalatag ng tolda sa ibabaw nila. 16 Hindi na sila magugutom muli, ni sila ay
mauuhaw muli. Hindi sila masasaktan sa araw ni anumang nasusunog na init. 17 Dahil ang Kordero na nasa gitna ng
trono ay kanilang magiging pastol, at gagabayan niya sila patungo sa bukal na tubig ng buhay, papahirin ng Diyos ang
bawat luha mula sa kanilang mga mata."

Chapter 8

1 Nang buksan ng Kordero ang ika-pitong selyo, naroon ang isang katahimikan sa langit nang mga kalahating oras. 2
Pagkatapos nakita ko ang pitong anghel na siyang nakatayo sa harap ng Diyos. at pitong mga trumpeta ang ibinigay sa
kanila.
3 Isa pang anghel ang dumating, hawak ang isang gintong mangkok ng insenso, nakatayo sa altar. Maraming insenso ang
ibinigay sa kaniya, sa gayon dapat niya itong ialay kasama ng mga panalangin ng lahat ng mga mananampalataya sa
gintong altar sa harap ng trono. 4 Ang usok ng insenso kasama ng mga panalangin ng mga mananampalataya, ay
bumangon sa harap ng Diyos mula sa kamay ng anghel. 5 Kinuha ng anghel ang mangkok ng insenso at pinuno ito ng
apoy mula sa altar. Pagkatapos ibinato niya ito sa lupa, at nagkaroon ng salpukan ng mga kulog, mga dagungdong, at mga
kislap ng kidlat at isang lindol.
6 Ang pitong anghel na may mga trumpeta ay naghanda para patunigin sa kanila. 7 Pinatunog ng unang anghel ang
kaniyang trumpeta, at umulan ng yelo at apoy na may halong dugo. Ito ay inihagis pababa sa lupa kaya ang ikatlong
bahagi nito ay natupok, ang ikatlong bahagi ng mga puno ay natupok, at ang lahat ng mga damong berde ay natupok.
8 Pinatunog ng ikalawang anghel ang kaniyang trumpeta, at isang bagay na parang isang napakalaking bundok na
nasusunog ng apoy ang itinapon sa dagat. Ang ikatlong bahagi ng dagat ay naging dugo, 9 ang ikatlong bahagi ng buhay
na mga nilalang sa tubig ay namatay, at ang ikatlong bahagi ng mga barko ay nasira.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[10] Pinatunog ng ikatlong anghel ang kaniyang trumpeta, at isang napakalaking bituin ang nahulog mula sa himpapawid,
nagliliyab tulad ng isang sulo, sa ikatlong bahagi ng mga ilog at mga bukal na tubig. [11] Ang pangalan ng bituin ay
Kapaitan. Ang ikatlong bahagi ng tubig ay naging mapait, at maraming mga tao ang namatay mula sa tubig na naging mapait.
[12] Pinatunog ng ika-apat na anghel ang kaniyang trumpeta, at ang ikatlong bahagi ng araw ay hinampas, gayun din ang ikatlong bahagi ng buwan, at ikatlo ng mga bituin. Kaya ang ikatlo sa kanila ay nagdilim, ang ikatlo sa araw at ikatlo sa gabi ay nawalan ng liwanag.
[13] Tumingin ako, at narinig ko na lumilipad ang isang agila sa gitna ng himapapawid, tumatawag ng may malakas na tinig, "Kaawa-awa, kaawa-awa, kaawa-awa, sila na nabubuhay sa lupa, dahil sa natitira pang mga pagsabog ng trumpeta na malapit ng patunugin ng tatlong anghel."

Chapter 9

[1] Pagkatapos hinipan ng ikalimang anghel ang kaniyang trumpeta. Nakita ko ang isang bituin mula sa langit na nahulog
sa lupa. Ibinigay sa bituin ang susi ng lagusan patungo sa napakalalim na hukay. [2] Binuksan niya ang lagusan ng
napakalalim na hukay at lumabas ang isang haligi ng usok sa lagusan tulad ng usok mula sa malaking pugon. Nagdilim ang araw at ang hangin dahil sa usok na lumalabas mula sa lagusan.
[3] Lumabas sa lupa ang mga balang mula sa usok, at binigyan sila ng kapangyarihan katulad ng mga alakdan sa lupa. [4]
Sinabihan sila na huwag pinsalain ang damo sa lupa o anumang berdeng halaman o puno, pero mga tao lamang na walang tatak ng Diyos sa kanilang mga noo.
[5] Sila ay hindi nagbigay ng pahintulot na patayin ang mga taong iyon, pero pahirapan lamang sila sa loob ng limang
buwan. Kanilang matinding paghihirap ay naging tulad ng kagat ng isang alakdan kapag hinampas ng isang tao. [6] Sa mga
araw na iyon ay hahanapin ng mga tao ang kamatayan, pero di nila ito mahahanap. Sila ay matagal mamamatay, pero lalayo sa kanila ang kamatayan.
[7] Ang mga balang ay katulad ng mga kabayong nakahanda sa digmaan. Sa kanilang mga ulo ay may tulad ng mga gintong
korona at ang kanilang mga mukha ay tulad ng mga mukha ng tao. [8] May buhok silang gaya ng buhok ng mga babae at
ang kanilang mga ngipin ay gaya ng ngipin ng mga leon. [9] Mayroon silang mga baluting tulad ng baluting bakal, at ang
tunog ng kanilang mga pakpak ay parang tunog na gawa sa mga karwahe at mga kabayong tumatakbo sa loob ng digmaan.
[10] Mayroon silang mga buntot na may tulis tulad ng mga alakdan; sa kanilang mga buntot ay may kapangyarihan silang
makasakit sa mga tao nang limang buwan. [11] Mayroon silang hari na nangunguna sa kanila ang anghel sa pinakailalim ng
hukay. Ang kaniyang pangalan sa Hebreo ay Abadon at sa Griego ang kaniyang pangalan ay Apolion. [12] Ang unang kaawa-
awa ay nakaraan. Masdan mo! Matapos ito may dalawang pang kapahamakan ang darating.
[13] Hinipan ng ika-anim na angel ang kaniyang trumpeta, at narinig ko ang tinig na nagmumula sa mga sungay ng gintong
altar na naroon sa harapan ng Diyos. [14] Sinabi ng tinig sa ika-anim na anghel na may trumpet, "Pakawalan ang apat ng
anghel na nakagapos sa dakilang ilog Eufrates". [15] Ang apat na anghel na siyang naihanda para sa sobrang oras na iyon,
nang araw na iypn, nang buwan na iyon, at nang taon na iyon ay pinalaya par patayin ang ikatlong bahagi ng sang katauhan.
[16] Ang bilang ng mga kawal na nasakay sa kabayo ay 200, 000, 000. Narinig ko ang kanilang bilang. [17] Ganito ko nakita ang
mga kabayo sa aking pangitain, at ang mga nakasakay sa kanila. Ang kanilang mga baluti ay maningas na pula, matingkad na asul at asupreng dilaw. Ang ulo ng mga kabayo ay kahawig ng mga ulo ng mga lion at lumalabas sa kanilang mga bibig ang apoy, usok at asupre.
[18] Ang ikatlong bahagi ng bayan ay pinatay sa pamamagitan ng tatlong salot na ito: ang apoy, usok, at asupre na lumabas
sa kanilang mga bibig. [19] Dahil ang kapangyarihan ng mga kabayo ay nasa kanilang mga bibig at sa kanilang mga buntot--
dahil ang kanilang mga buntot ay tulad ng mga ahas, at mayroon silang mga ulo na nagsanhi ng mga sugat sa tao.
[20] Ang natira sa sangkatauhan, ang siyang mga hindi pinatay sa pamamagitan ng mga salot na ito, hindi nagsisi sa mga
gawaing gawa nila, o ginawa ba nilang itigil ang pagsamba sa mga demonyo at mga diyus-diyosang ginto, pilak tanso,
bato at kahoy--mga bagay na hindi nakakikita, nakaririnig o nakalalakad. [21] Ni hindi nila ginawang magsisi sa kanilang
mga pagpatay, kanilang pangugulam, kanilang sekswal na imoralidad o ang kanilang gawaing pagnanakaw.

Chapter 10

[1] Pagkatapos nakita ko ang isa pang malakas na anghel bumababa mula sa langit. Nababalutan siya ng isang ulap at may
isang bahanghari sa itaas ng kaiyang ulo. Ang kaniyang mukha ay tulad ng araw at ang kaniyang mga paa ay gaya ng
haliging apoy. [2] May hawak siya sa kaniyang kamay na isang maliit na balumbon na nakabukas, at ipinatong niya sa
dagat ang kaniyang kanang paa at ang kaniyang kaliwang paa sa lupa.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

3 Pagkatapos sumigaw siya ng malakas na tinig gaya ng umaatungal na leon, at nang siya ay sumigaw ang pitong mga
kulog ay dumagundong. 4 Nang dumagundong ang pitong kulog, halos isusulat ko na, pero narinig ko ang isang tinig mula
sa langit na sinasabing, "Manatiling lihin anuman ang sinabi ng pitong kulog. Huwag itong isulat."
5 Pagkatapos ang anghel na aking nakitang nakatayo sa dagat at sa lupa, ay itinaas ang kaniyang kanang kamay sa langit 6
at nanumpa sa pamamagitan niya na mabubuhay magpakailanman -- siyang lumikha ng langit at lahat ng naroon, ang
lupa at lahat ng naroon, at ang dagat at lahat ng naroon: "Walang maaaring magtagal doon. 7 Pero sa araw kung kailan
ang ika-pitong anghel ay malapit nang hipan ang kaniyang trumpeta, pagkatapos ang hiwaga ng Diyos ay naganap na,
gaya ng kaniyang ipinahayag sa kaniyang mga lingkod na mga propheta."
8 Narinig ko ang tinig mula sa langit na may muling sinasabi sa akin: "Lumakad ka, kunin mo ang bukas na balumbon na
nasa kamay ng anghel na nakatayo sa dagat at sa lupa." 9 Pagkatapos pumunta ako sa angel at sinabi ko sa kaniya na
ibigay niya sa akin ang maliit na balumbon. Sinabi niya sa akin, "Kunin mo ang balumbon at kaiinin ito. Gagawin nitong
mapait ang iyong tiyan, pero sa iyong bibig ito ay magiging kasing tamis ng pulot.
10 Kinuha ko ang maliit na balumbon mula sa kamay ng anghel at kinain ko ito. Ito ay kasing tamis ng pulot sa aking bibig
pero pagkatapos ko itong kainin ay pumait ang aking tiyan. 11 Pagkatapos ilang mga tinig ang nagsabi sa akin, "Kailangan
mong magpropesiya muli tungkol sa maraming tao, mga bansa, mga wika at sa mga hari."

Chapter 11

1 Isang tambo ang binigay sa akin para gamitin tulad ng isang panukat. Sinabihan ako, "Tumayo ka at sukatin ang templo
ng Diyos at ang altar, at ang mga sumasamba sa loob nito. 2 Pero huwag mong susukatin ang patyo sa labas ng templo,
dahil naibigay na iyon sa mga Gentil. Pagtatapakan nila ang banal na lungsod sa loob ng apatnapu't dalawang buwan.
3 Bibigyan ko ang aking dalawang saksi ng kapangyarihan para magpropesiya sa loob ng 1, 260 na araw, na nakadamit ng
sako. " 4 Ang mga saksing ito ay ang dalawang puno ng olibo at dalawang ilawan na nakatayo sa harapan ng Panginoon sa
lupa. 5 Kung sinuman ang magpapasyang manakit sa kanila, lalabas ang apoy mula sa kanilang bibig at tutupukin ang
kanilang mga kaaway. Sinuman ang magnanais manakit ay papatayin sa ganitong paraan.
6 Ang mga saksing ito ay may kapangyarihan para isara ang kalangitan kaya walang bubuhos na ulan sa oras nang sila ay
magpropesiya. May kapangyarihang silang gawing dugo ang mga tubig at hampasin ang mundo kasama ang lahat ng uri
ng salot anuman ang kanilang hilingin. 7 Kapag natapos na nila ang kanilang patotoo, lalabas ang halimaw mula sa
pinakailalim ng hukay at makikipagdigma laban sa kanila. Lulupigin nila sila at papatayin.
8 Ang kanilang mga katawan ay ilalatag sa kalsada sa dakilang lungsod (na tinatawag na Sodom at Egipto bilang simbolo)
kung saan ipinako sa krus ang kanilang Panginoon. 9 Sa loob ng tatlo at kalahating araw ilan mula sa bawat bayan, lipi,
wika, at bansa ay tinitingnan ang kanilang mga katawan at hindi nila pahihintulutang ilagay sa isang libingan.
10 Silang mga naninirahan sa lupa ay magagalak sa kanila at magdiriwang, kahit nagpapadala sila ng mga kaloob sa isa't
isa dahil itong dalawang propeta ay pinahirapan ang mga naninirahan sa lupa. 11 Pero makalipas ang tatlo at kalahating
araw isang hininga ng buhay mula sa Diyos ay papasok sa kanila at sila ay tatayo sa kanilang mga paa. Matinding takot
ang lulukob sa lahat ng makakakita sa kanila. 12 Pagkatapos maririnig nila ang malakas na tinig mula sa langit na sinasabi
sa kanila, "Umakyat kayo rito!" At sila ay aakyat sa langit sa isang ulap, habang nakatingin ang kanilang mga kaaway.
13 Sa oras na iyon nagkaroon doon ng isang matinding lindol at ang ika-sampung bahagi ng lungsod nagiba. Pitong libong
tao ang namatay sa lindol at ang mga nakaligtas ay natakot at nagbibigay kaluwalhatian sa Diyos ng langit. 14 Ang
ikalawang kapighatian ay lumipas na. Pagmasdan ito! Ang ikatlong kapighatian ay mabilis dadating.
15 Pagkatapos pinatunog ng ika-pitong anghel ang kaniyang trumpeta, at malalakas na tinig ang nagsalita sa langit at
sinabing, "Ang kaharian ng mundo ay magiging kaharian na ng ating Panginoon at ng kaniyang Cristo. Siya ay maghahari
magpakailan pa man."
16 Pagkatapos ang dalawampu't apat na nakatatanda na nakaupo sa mga trono sa presensiya ng Diyos ay ibinaba ang
kanilang mga sarili sa lupa, na nakatungo at sinamba ang Diyos. 17 Sinabi nila, "Nagpapasalamat kami sa iyo, Panginoong
Diyos, ang naghahari sa lahat, ang isa na at ang siyang noon, dahil nakamit mo ang iyong dakilang kapangyarihan at
nagsimulang maghari.
18 Sumiklab ang galit ng mga bansa, pero ang iyong poot ay dumating na. Ang panahon ay narito na para ang mga patay
para hatulan at dahil sa iyo para gantimpalaan ang iyong mga lingkod, ang mga propeta, ang mga mananampalataya, at
silang mga may takot sa iyong pangalan, silang mga hindi mahalaga at ang dakila. At ang oras ay dumating dahil sa iyo
para wasakin silang mga sumisira sa mundo.
19 Pagkatapos bumukas ang templo ng Diyos sa langit at ang kaban ng kaniyang tipan ay nakita sa loob ng kaniyang
templo. May mga kislap ng kidlat, mga dagundong at salpukan ng mga kulog, may lindol, at isang matinding pag-ulan ng
yelo.

Chapter 12

1 Isang dakilang tanda ang nakita sa langit: isang babae na dinamitan ng araw, at ang buwan ay nasa ilalim ng kaniyang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

paa; at nasa ulo niya ay korona ng labing dalawang bituin [2] Siya ay buntis at sumisigaw sa sakit ng pagsisilang--sa sakit ng
panganganak.
[3] At may isa pang tanda ang nakita sa langit. Tingnan mo! May isang malaking pulang dragon na may pitong ulo at
sampung sungay, at may pitong korona sa kaniyang mga ulo. [4] Tinaboy ng kaniyang buntot ang ikatlong bahagi ng mga
bituin sa langit at inihulog pababa sa lupa. Tumayo ang dragon sa harap ng babae na malapit nang magsilang, kaya nang
siya ay nagsilang, gusto niyang ay lamunin ang kaniyang anak.
[5] Nagsilang siya ng isang anak, isang batang lalaki, na siyang maghahari sa lahat ng mga bansa nang may tungkod na
bakal. Inagaw ang kaniyang anak papunta sa Diyos at sa kaniyang trono, [6] at tumakas ang babae papunta sa ilang, kung
saan inihanda ng Diyos ng lugar para sa kaniya, kaya maalagaan siya ng 1, 260 araw.
[7] Ngayon may labanan doon sa langit. Si Michael at ang kaniyang mga anghel ay nakipaglaban sa dragon; at lumaban
pabalik ang dragon at ang kaniyang mga anghel. [8] Pero ang dragon ay hindi gaanong malakas para manalo. Kaya wala ng
natitirang lugar sa langit para sa kaniya at sa kaniyang mga anghel. [9] Ang dakilang dragon -- ang dating ahas na tinawag
na demonyo o Satanas na nanlilinlang sa buong mundo-- ay tinapon pababa sa lupa, at ang kaniyang mga anghel ay
itinapon pababa kasama siya.
[10] Pagkatapos narinig ko ang isang malakas na tinig sa langit, "Ngayon narito na ang kaligtasan, ang kapangyarihan -- at
ang kaharian ng ating Diyos, at ang kapangyarihan ng kaniyang Cristo. Dahil ang taga-paratang ng ating mga kapatid ay
naitapon na pababa -- siyang nagparatang sa kanila araw at gabi sa harap ng ating Diyos.
[11] Siya ay kanilang nilupig sa pamamagitan ng dugo ng Kordero at sa pamamagitan ng kanilang patotoo, dahil hindi nila
minahal ang kanilang buhay nang higit, kahit sa kamatayan. [12] Kaya, magalak, kayong mga langit, at lahat ng naninirahan
sa kanila. Pero kaawa-awa ang nasa lupa at ang nasa dagat dahil ang demonyo ay bumaba sa inyo. Napuno siya ng
nakasisindak na galit, dahil alam niya na kakaunti lamang ang kaniyang oras.
[13] Nang mapagtanto ng dragon na siya ay itinapon sa lupa, hinanap niya ang babaing nagsilang ng batang lalaki. [14] Pero
ang babae ay binigyan ng dalawang pakpak ng isang malaking agila, kaya siya ay nakalipad sa lugar na inihanda para sa
kaniya sa ilang, ang lugar kung saan siya mapapangalagaan, sa loob ng isang oras, maraming oras at kalahating oras--na
malayong maabot ng ahas.
[15] Nagbuga ng tubig mula sa kaniyang bibig ang ahas tulad ng isang ilog, kaya nakagawa ng isang baha para tangayin siya.
[16] Pero tinulungan ng lupa ang babae. Binuksan nito ang kaniyang bibig at nilunok ng ilog ang binuga ng dragon mula sa
kaniyang bibig. [17] Pagkatapos sumiklab ang galit ng dragon sa babae at umalis para makipagdigma sa mga natitirang
kaapu-apuhan niya - silang mga sumunod sa mga kautusan ng Diyos at pinanghawakan ang mga patotoo tungkol kay
Jesus. [18] Pagkatapos tumayo ang dragon sa buhangin ng dalampasigan.

Chapter 13

[1] Pagkatapos nakita ko ang isang halimaw na umaahon mula sa dagat. Siya ay may sampung sungay at pitong ulo. Sa mga
sungay nito ay may sampung korona, at sa kaniyang ulo ay may mga pangalan na paglalapastangan sa Diyos. [2] Itong
halimaw na nakita ko ay parang isang leopardo. Ang kaniyang mga paa ay tulad ng mga paa ng isang oso, at ang
kaniyang bibig ay tulad ng bibig ng isang leon. Ibinigay ng dragon ang kapangyarihan nito sa kaniya, at ang kaniyang
trono, at ang kaniyang lubos na kapangyarihan para mamuno.
[3] Isa sa mga ulo ng halimaw ay nagkaroon ng nakamamatay na sugat na maaring maging sanhi ng kaniyang kamatayan.
Pero ang sugat na iyon ay humilom, at ang buong mundo ay namangha at sumunod sa halimaw. [4] Sinamba rin nila ang
dragon, dahil ibinigay niya ang kaniyang kapangyarihan sa halimaw. Sinamba rin nila ang halimaw at paulit-ulit na
sinabi, "Sino ang tulad ng halimaw? at " Sino ang maaaring lumaban sa kaniya?"
[5] Binigyan ang halimaw ng bibig na maaring magsalita ng mga mapagmataas na mga salita at mga paglalapastangan.
Pinahintulutan siyang gamitin ang kapangyarihan ng apatnapu't dalawang buwan. [6] Kaya binuksan ng halimaw ang
kaniyang bibig para magsalita ng mga paglalapastangan laban sa Diyos, hinahamak ang kaniyang pangalan, ang lugar
kung saan siya nanirahan, at silang mga naninirahan sa langit.
[7] Pinahintulutan ang halimaw na makipagdigmaan sa mga mananampalataya at para lupigin sila. Gayundin, ibinigay sa
kaniya ang kapangyarihan ng bawat lipi, mga tao, wika, at bansa. [8] Lahat ng mga naninirahan sa lupa ay sasambahin
siya, ang lahat ng hindi nakasulat ang pangalan, simula pa nang nilikha ang mundo, sa aklat ng buhay, na pagmamay-ari
ng Kordero, siyang pinatay.
[9] Kung sinuman ang may tainga, hayaan siyang makinig. [10] Kung sinuman ang hinuli sa pagkabihag, sa pagkabihag siya ay
mapupunta. Kung sinuman ang papatayin gamit ang espada, sa espada siya mapapatay. Ito ay isang panawagan para sa
matiyagang pagtitiis at pananampalataya para sa kanila na mga banal.
[11] Pagkatapos nakakita ako ng isa pang halimaw na lumalabas mula sa lupa. Mayroon siyang dalawang sungay tulad ng
tupa at nagsalita siya tulad ng isang dragon. [12] Ginamit niya ang lahat ng kaniyang kapangyarihan tulad ng naunang
halimaw na nasa kaniyang presensya, at ginawa ang mundo at sa mga naninirahan dito ay sumasamba sa unang
halimaw -- siya na may nakamamatay na sugat na gumaling.

[13] Gumawa siya ng mga makapangyarihang himala, kahit pabagsakin ang apoy sa lupa mula sa langit sa harap ng mga
tao, [14] at sa pamamagitan ng mga tandang pinahintulutan siyang gawin, kaniyang nilinlang ang mga naninirahan sa lupa, sinasabihan niya sila na gumawa ng larawan sa karalangan ng halimaw na nasugatan sa pamamagitan ng espada, pero buhay pa rin siya.
[15] Pinahintulutan siya na bigyan ng hininga ang imahe ng halimaw kaya ang imahe ay nakapagsalita at papatayin ang
dumudulot sa lahat na tumanggi para sambahin ang halimaw para patayin. [16] Pinilit din niya ang lahat, hindi mahalaga at
malakas, mayaman at mahirap, malaya at alipin, para tumanggap ng tatak sa kanang kamay o sa noo. [17] Hindi maaring
bumili o pagbilhan ang kahit sino maliban na lamang kung siya ay may tatak ng halimaw, iyon ayn, ang bilang na kumakatawan sa kaniyang pangalan.
[18] Ito ay tumatawag para sa karunungan. Kung sino ang may kabatiran, hayaan siyang bilangin ang bilang ng halimaw. Dahil ito ang bilang ng isang tao. Ang kaniyang bilang ay 666.

Chapter 14

[1] Tumingin ako at nakita ang Kordero na nakatayo sa aking harapan sa Bundok Sion. Kasama niya ang 144, 000 siyang
may pangalan at pangalan ng kaniyang Ama na naisulat sa kanilang mga noo. [2] Narinig ko ang tinig mula sa langit na tila
isang dagundong ng maraming tubig at malakas na kulog. Ang tunog na narinig ko ay tulad din ng mga manunugtog na tumutugtog ng kanilang mga alpa.
[3] Umawit sila ng isang bagong awit sa harapan ng trono at sa harap ng apat na buhay na nilalang at sa mga nakatatanda.
Walang sinuman ang nakakaalam ng awit maliban sa 144, 000 na tinubos mula sa mundo. [4] Sila ang mga hindi
dinungisan ang kanilang mga sarili sa mga babae, dahil pinanatili nila ang kanilang sarili sa pagdalisay ng sekswal. Sila ang mga sumusunod sa Kordero saan man siya pumupunta. Sila ang tinubos mula sa sangkatauhan bilang mga unang bunga sa Diyos at sa Kordero.
[5] Walang kasinungalingan ang natagpuan sa kanilang mga bibig; sila ay walang kapintasan.
[6] Nakita ko ang isa pang anghel na lumilipad sa alapaap, na may walang hanggang mensahe ng magandang balita para
ipahayag sa mga naninirahan sa mundo -- sa bawat bansa, tribo, wika, at mga tao. [7] Tumawag siya nang may malakas na
tinig, "Matakot sa Diyos at bigyan siya ng kaluwalhatian. Dahil sa oras ng kaniyang paghuhukom ay dumating na. Sambahin siya, siya na lumikha ng langit, ng lupa, ng dagat, at ng mga bukal ng mga tubig.
[8] Isa pang anghel - ang pangalawang anghel - ay sumunod sa sinasabing "Bumagsak, bumagsak ang tanyag na Babylonia, na ginawa ang lahat ng bansa na uminom ng alak sa kaniyang sekswal na imoralidad, ang alak na nagdala ng labis na poot sa kaniya."
[9] Isa pang anghel -- ang pangatlong anghel -- ay sumunod sa kanila, sinasabi ang malakas na tinig, "Kung sinuman ang
sumasamba sa halimaw at sa kaniyang imahe, at tumatanggap ng tanda sa kaniyang noo o sa kaniyang kamay, [10] siya rin
ay iinom ng alak ng poot ng Diyos, ang alak na inihanda at ibinuhos nang walang halo sa kopa ng kaniyang galit. Ang taong umiinom nito ay maghihirap sa apoy at asupre sa harap ng mga banal na anghel at sa harap ng Kordero.
[11] Ang usok mula sa kanilang paghihirap ay aangat magpakailan pa man, at wala silang kapahingahan sa umaga o gabi --
silang mga sumasamba sa halimaw at sa kaniyang imahe, at lahat ng tumatanggap ng tanda sa kaniyang pangalan. [12] Ito
ay isang panawagan para sa matiyagang pagtitis ng mga mananampalataya, silang mga sumusunod sa mga kautusan ng Diyos at nananampalataya kay Jesus."
[13] Narinig ko ang isang tinig mula sa langit na sinabing, "Isulat ito: Pinagpala ang mga patay na namatay sa Panginoon." "Oo," sabi ng Espiritu, "kaya sila ay makapagpahinga sa kanilang mga gawain, dahil sa kanilang mga gawa ay susunod sila."
[14] Tumingin ako at nakita ko doon ang isang puting ulap, at nakaupo sa ulap ang katulad ng isang Anak ng Tao. Mayroon
siyang gintong korona sa kaniyang ulo at matalim na karit sa kaniyang kamay. [15] Pagkatapos isa pang anghel ang lumabas
sa templo at tumawag ng malakas sa siyang nakaupo sa ulap: "Kunin mo ang iyong karit at simulan ang pag-ani. Dahil
dumating na ang panahon ng anihan, dahil ang mga aanihin sa lupa ay hinog na. [16] Pagkatapos ibinitin ng siyang
nakaupo sa ulap ang kaniyang karit sa lupa, at ang lupa ay inani.
[17] Isa pang anghel na lumabas mula sa templo ng kalangitan; mayroon din siyang matalim na karit. [18] May isa pang anghel
ang lumabas mula sa altar, isang anghel na may kapangyarihan na apoy. Sumigaw siya nang malakas na tinig sa anghel na may matalim na karit, "Dalhin mo ang iyong matalim na karit at tipunin ang tumpok ng ubas mula sa mga puno ng ubas sa lupa, dahil ang kanilang mga ubas ay hinog na ngayon.
[19] Ibinitin ng anghel ang kaniyang karit sa lupa at tinipon ang ubas na inani sa lupa at itinapon ito sa malaking lalagyan
ng alak ng poot ng Diyos. [20] Pinag-aapakan sa labas ng lungsod ang pigaan ng ubas at umagos ang gudo mula dito na
umabot sa taas ng preno ng kabayo, para sa 1, 600 estadio.

Chapter 15

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

1 Pagkatapos nakita ko ang isa pang tanda sa langit, dakila at kamangha-mangha: Mayroong pitong anghel na may pitong
salot, kung saan ito ang mga huling salot (dahil sa kanila ang poot ng Diyos ay tapos na).
2 Nakita ko kung ano ang lumitaw sa isang dagat ng salamin na hinaluan ng apoy, at sa tabi ng dagat nakatayo ang mga
matagumpay laban sa halimaw at kaniyang imahe, at laban sa bilang ng kumakatawan sa kaniyang pangalan. Hawak
nila ang mga alpa na Ibinigay sa kanila ng Diyos.
3 Inaawit nila ang awit ni Moises, ang lingkod ng Diyos, at ang awit ng Kordero: "Dakila at kamangha-mangha ang iyong
mga gawa, Panginoong Diyos, siya na naghahari sa lahat. Matuwid at tunay ang iyong mga gawa, Hari ng mga bansa. 4
Sino ang hindi matatakot sa iyo, Panginoon, at luluwalhatiin ang iyong pangalan? Dahil ikaw lamang ang banal. Lahat ng
mga bansa ay pupunta at sasamba sa iyong harapan dahil ang iyong mga gawang matuwid ay naihayag.
5 Pagkatapos ng mga bagay na ito, tumingin ako, at ang pinakabanal na lugar, kung saan ang tolda ng mga saksi, ay
bumukas sa langit. 6 Mula sa pinaka banal na lugar, lumabas ang pitong anghel na may pitong salot, dinamitan ng dalisay,
maliwanag na lino at may mga gintong laso ang nakapalibot sa kanilang mga dibdib.
7 Isa sa apat na buhay na nilalang ay nagbigay sa pitong anghel ng pitong gintong mangkok na puno ng poot ng Diyos na
nabubuhay magpakailan pa man. 8 Puno ng usok ang pinakabanal na lugar mula sa kalulwalhatian ng Diyos at mula sa
kanIyang kapangyarihan. Walang sinUman ang makakapasok doon hanggang ang pitong salot ng pitong anghel ay tapos
na.

Chapter 16

1 Narinig ko ang isang malakas na tinig na sumisigaw mula sa dakong kabanal-banalan at sinasabi sa pitong anghel,
"Lumakad kayo at ibuhos ninyo sa lupa ang pitong mangkok ng poot ng Diyos."
2 Ang unang anghel ay pumunta at ibinuhos ang kaniyang mangkok sa lupa; pangit at masasakit na sugat ang dumating
sa mga tao na may tatak ng halimaw, silang mga sumamba sa kaniyang imahe.
3 Ang ikalawang anghel ay ibinuhos ang kaniyang mangkok sa dagat; ito ay naging tulad ng dugo ng isang patay na tao, at
bawat buhay na nilalang sa dagat ay namatay.
4 Ang ikatlong anghel ay ibinuhos ang kaniyang mangkok sa mga ilog at mga bukal ng tubig; ang mga ito ay naging dugo. 5
Narinig ko ang sinabi ng anghel ng mga tubig, "Ikaw ay makatarungan-- ang siya ngayon at ang siya nakaraan, ang Banal
-- dahil ikaw ang nagdala ng mga hatol na ito. 6 Dahil ibinuhos nila ang dugo ng mga mananampalataya at mga propeta,
binigyan mo sila ng dugo para inumin; ito ang nararapat sa kanila." 7 Narinig kong sumagot ang altar, "Oo, Panginoong
Diyos, siyang namumuno sa lahat, ang iyong mga hatol ay totoo at makatarungan."
8 Ang ika-apat na anghel ay ibinuhos ang kaniyang mangkok sa araw, at binigyan ito ng pahintulot na tupukin ng apoy
ang mga tao. 9 Pinaso sila ng mantinding init, kaya nilapastangan nila ang pangalan ng Diyos, siya na may kapangyarihan
sa mga salot na ito. Hindi sila nagsisi o nagbigay ng kaluwalhatian sa kaniya.
10 Ang ika-limang anghel ay ibinuhos ang kaniyang mangkok sa trono ng halimaw, at nabalot ng kadiliman ang kaniyang
kaharian. Nginatngat nila ang kanilang mga dila sa dalamhati. 11 Nilapastangan nila ang Diyos ng langit dahil sa kanilang
mga sakit at mga sugat, pero tumanggi pa rin silang magsisi sa kanilang mga ginawa.
12 Ang ika-anim na anghel ay ibinuhos ang kaniyang mangkok sa malaking ilog, ang Eufrates, at ang tubig nito ay natuyo
para maihanda ang daan para sa mga hari na nanggagaling sa silangan. 13 Nakita ko ang tatlong maruruming mga
espiritu na tulad ng mga palaka na lumalabas mula sa bibig ng dragon, ng halimaw, at ng bulaang propeta. 14 Dahil sila ay
mga espiritu ng demonyo na gumagawa ng mga kamangha-manghang tanda. Pupunta sila para tipunin ang mga hari ng
buong mundo para sa digmaan sa dakilang araw ng Diyos, siya na namumuno sa lahat.
15 ("Bantayan mo! Darating ako na parang isang magnanakaw! Pinagpala ang siyang nananatiling nagmamatyag,
pinapanatiling suot ang kaniyang mga damit para hindi sila lumabas ng hubad at makita nila ang kaniyang
nakakahiyang kalagayan.") 16 Sama-sama silang dinala sa lugar na tinatawag na Armagedon sa Hebreo.
17 Ang ika-pitong anghel ay ibinuhos ang kaniyang mangkok sa hangin. At may isang malakas na tinig na nanggaling sa
dakong kabanal-banalan at mula sa trono, sinasabing, "Ito ay tapos na!" 18 May mga kislap ng kidlat, mga dagundong, mga
salpukan ng kulog, at isang nakakatakot na lindol -- isang lindol na mas malakas pa kaysa sa kahit anong nangyari simula
pa noong manirahan ang mga tao sa mundo, lubhang napakalakas ng lindol na ito. 19 Ang tanyag na lungsod ay nahati sa
tatlong bahagi, at ang mga lungsod ng mga bansa ay gumuho. Pagkatapos naalala ng Diyos ang tanyag na Babyblonia, at
binigyan ang lungsod ng kopa na puno ng alak gawa mula sa kaniyang matinding poot.
20 Naglaho ang bawat pulo at ang mga bundok ay hindi na natagpuan. 21 Malakas na pag-ulan ng yelo, na mayroong bigat
na isang talento, bumagsak ito mula sa himpapawid patungo sa mga tao, at sinumpa nila ang Diyos dahil sa salot ng pag-
ulan ng mga yelo dahil ang salot ay sobrang nakakatakot.

Chapter 17

1 Dumating ang isa sa pitong anghel na mayroong pitong mangkok at sinabi sa akin, "Halika, ipapakita ko sa iyo ang

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

kaparusahan ng pinakamasamang babae na nakaupo sa ibabaw ng maraming tubig, [2] na nakasama ng mga hari ng
mundo sa paggawa ng sekswal na imoralidad, at sa kaniyang sekswal na imoralidad ang mga naninirahan sa mundo ay
nalasing.
[3] Dinala ako ng anghel sa Espiritu sa isang ilang, at nakita ko ang babaeng nakaupo sa pulang halimaw na puno ng
paglalapastangan sa mga pangalan. Ang halimaw ay may pitong ulo at sampung sungay. [4] Nakasuot ng kulay lila at
matingkad na pulang damit at pinaganda ng ginto, mamahaling mga bato, at mga perlas. Sa kaniyang kamay hawak niya
ang gintong baso na puno ng kasuklam-suklam na mga bagay at ang mga karumihan ng kaniyang sekswal na imoralidad.
[5] Sa kaniyang noo nakasulat ang isang pangalan na mayroong lihim na kahulugan: "ANG DAKILANG BABYLONIA, ANG
INA NG LAHAT NG MGA MASASAMANG BABAE AT NANG KASUKLAM-SUKLAM NA MGA BAGAY SA LUPA."
[6] Nakita ko ang babae na lasing sa dugo ng mga mananampalataya at sa dugo ng mga martir kay Jesus. Nang makita ko
siya, labis akong namangha. [7] Pero sinabi sa akin ng anghel, "Bakit ka namangha? Ipapaliwanag ko sa iyo ang kahulugan
ng babae at ng halimaw na pumapasan sa kaniya (ang halimaw na mayroong pitong ulo at sampung sungay).
[8] Ang nakita mong halimaw, ay hindi pa nabubuhay sa ngayon, pero malapit nang umahon mula sa kailaliman hukay. At
pupunta siya para manira. Sa mga naninirahan sa lupa, silang mga hindi naisulat ang kanilang pangalan sa aklat ng
buhay simula pa noong itinatag ang mundo -- mamamangha sila kapag nakita nila na nabuhay ang halimaw, na hindi pa
nabubuhay ngayon, pero malapit nang dumating.
[9] Nagpapaalala ito sa kaisipang may karunungan. Ang pitong ulo ay pitong burol na kung saan ang babae ay nakaupo. [10]
Sila rin ang pitong hari. Limang haring ang bumagsak, isa ang nanatili, at ang isa ay hindi pa dumarating; kapag siya ay
dumating, sandali lamang siyang mananatili.
[11] Ang halimaw na nabuhay, pero hindi pa nabubuhay ngayon, ay siya rin ang ika-walong hari; pero isa rin siya sa
kanilang pitong hari, at siya ay mapupunta sa pagkawasak.
[12] Ang sampung sungay na nakita mo ay sampung hari na hindi pa nakakatanggap ng kaharian, pero sila ay
makakatanggap ng pamumuno bilang mga hari sa isang oras kasama ang halimaw. [13] Ang mga ito ay nagkakaisa sa isip,
at ibinibigay nila ang kanilang kapangyarihan at kapamahalaan sa halimaw. [14] Makikipag-digma sila laban sa Kordero.
Pero lulupigin sila ng Kordero dahil siya ay Panginoon ng mga panginoon at Hari ng mga hari -- at kasama niya ang mga
tinawag, ang mga pinili, ang mga matapat."
[15] Sinabi sa akin ng anghel, "Ang mga tubig na nakita mo, kung saan nakaupo ang bayarang babae, ay bayan, maraming
tao, mga bansa, at mga wika.
[16] Ang sampung sungay na nakita mo -- sila at ang halimaw ay masusuklam sa bayarang babae. Gagawin nila siyang ulila
at hubad, lalamunin nila ang kaniyang laman, at siya ay susunugin nila ng buo sa apoy. [17] Dahil inilagay ito ng Diyos sa
kanilang mga puso para tuparin ang kaniyang layunin sa pamamagitan ng pagsang-ayon na ibigay ang kanilang
kapangyarihan sa halimaw hanggang sa matupad ang mga salita ng Diyos.
[18] Ang babaeng nakita mo ay ang dakilang lungsod na namumuno sa mga hari ng mundo.

Chapter 18

[1] Pagkatapos ng mga ito nakita ko ang isang anghel na bumababa mula sa langit. Siya ay may dakilang kapangyarihan, at
ang daigdig ay tumatanglaw sa pamamagitan ng kaniyang kaluwalhatian. [2] Sumigaw siya nang may malakas na tinig
sinasabing, "Bumagsak! Bumagsak ang dakilang Babilonia!" Siya ay naging tirahan ng mga demonyo, tirahan para sa
bawat maruming espiritu at tirahan para sa bawat marumi at kasuklam-suklam na ibon. [3] Dahil ang lahat ng bansa ay
uminom ng alak ng pagnanasa ng kaniyang sekswal na imoralidad na nagdulot sa kaniya ng poot. Ang mga hari ng
mundo ay gumawa ng sekswal na imoralidad kasama niya. Ang mga mangangalakal sa mundo ay naging mayaman sa
pamamagitan ng kapangyarihan ng marangya niyang pamumuhay.
[4] Pagkatapos, narinig ko ang isa pang tinig, mula sa langit na sinasabi, "Lumabas kayo mula sa kaniya, aking bayan, para
hindi kayo makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at para hindi ninyo tanggapin ang anumang sa kaniyang mga salot. [5]
Ang kaniyang mga kasalanan ay patung-patong hanggang sa langit, at inalala ng Diyos ang kaniyang mga masasamang
gawain. [6] Bayaran mo siya katulad ng pagbabayad niya sa iba at bayaran mo siya ng dalawang ulit, dahil sa kaniyang
ginawa, sa kaniyang paghalo sa kopa, paghaluin ng dalawang ulit ang bayad para sa kaniya.
[7] Gaya ng pagluwalhati niya sa kaniyang sarili, at namuhay sa karangyaan, bigyan mo siya ng higit sa katumbas na
pagdurusa at pagdadalamhati. Dahil sinabi niya sa kaniyang puso, "Ako ay nakaupong tulad ng isang reyna; hindi ako
balo, at hindi kailanman makikita ang kalungkutan. [8] Kaya isang araw ay dadaanan siya ng kaniyang sariling mga salot:
kamatayan, kalungkutan at kagutuman. Siya ay tutupukin ng apoy, dahil ang Panginoong Diyos ay makapangyarihan, at
siya ang kaniyang hukom.
[9] Ang mga hari ng mundo na nakagawa ng mga sekswal na imoralidad at hindi nakapagpigil kasama niya ay tatangis at
mananaghoy sa kaniya kapag nakita nila ang usok ng kaniyang pagkakasunog. [10] Tatayo sila sa malayo, takot sa kaniyang
paghihirap, sinasabing, "Kaawa-awa, kaawa-awa sa dakilang lungsod, sa Babilonia, ang makapangyarihang lungsod!
Dahil ang i sa loob ng isang oras ang iyong kaparusahan ay darating.

[11] Ang mga mangangalakal ng mundo ay tatangis at magluluksa para sa kaniya, dahil walang sinuman ang bibili ng
kaniyang mga kalakal kailanman- [12] mga kagamitang ginto, pilak, at mamahaling hiyas, mga perlas, pinong lino, lila, seda,
telang pula at lahat ng uri ng mabangong kahoy, bawat sisidlang yari sa pangil ng elepante, bawat sisidlang yari sa
mamahaling kahoy, ginto, tanso, bakal at marmol, [13] sinamon, pampalasa, insenso, mira at kamangyan, alak, langis,
pinong harina, trigo, baka, at tupa, mga kabayo at karwahe, mga alipin at mga kaluluwa ng tao.
[14] Ang bunga na iyong hinahangad nang buong lakas mo ay nawala mula sa iyo. Lahat ng iyong karangyaan at
kaningningan ay naglaho, at hindi na kailanman muling masusumpungan.
[15] Ang mga mangangalakal ng mga bilihing ito na naging mayaman sa pamamagitan niya ay tatayong malayo mula sa
kaniya sa kalayuan dahil sa takot ng kaniyang paghihirap, pagtatangis at malakas na pagpipighati. [16] Sasabihin nila,
"Kaawa-awa, kaawa-awa sa dakilang lungsod na nadadamitan ng pinong lino, ng lila at telang pula at pagpapaganda ng
ginto, mamahaling hiyas at mga perlas!" [17] Sa loob ng isang oras ang lahat ng kayamanan ay nasayang. Ang bawat kapitan
ng barko, bawat mandaragat, mga manlalayag, at silang lahat na ang nabubuhay ay mula sa dagat, ay nakatayo sa
kalayuan.
[18] Sisigaw sila habang nakikita nila ang usok ng kaniyang pagkakasunog. Sinabi nila, "Anong lungsod ang tulad ng
dakilang lungsod?" [19] Nagsaboy sila ng alikabok sa kanilang mga ulo, at sumigaw, nananangis, at nananaghoy. "Kaawa-
awa, kaawa-awa ang dakilang lungsod kung saan lahat ng kanilang mga barko sa dagat ay yayaman mula sa kaniyang
kayamanan. Dahil sa loob ng isang oras siya ay winasak." [20] "Magalak kayo sa kaniya, kalangitan, kayong mga
mananampalataya, mga apostol at mga propeta, dahil dinala ng Diyos ang inyong hatol sa kaniya!"
[21] Isang makapangyarihang anghel ang kumuha ng isang bato tulad ng isang malaking gilingang bato at itinapon ito sa
dagat, sinasabing, "Sa ganitong paraan ang dakilang lungsod ng Babilonia, ay itatapon pababa nang may karahasan at
hindi na makikita kailanman. [22] Ang tunog ng manunugtog ng alpa, mga musiko, manunugtog ng plauta at mga trumpeta
ay hindi na maririnig sa inyo kailanman. Walang anumang uri ng manggagawa ang matatagpuan sa inyo. Walang tunog
ng gilingan ang maririnig sa inyo kailanman.
[23] Ang ilaw ng ilawan ay hindi na magliliwanag sa inyo kailanman. Ang mga tinig ng lalaking ikakasal at babaing ikakasal
ay hindi na ninyo maririnig kailanman, dahil ang inyong mga mangangalakal ay ang mga prinsipe ng mundo at ang mga
bansa ay nilinlang sa pamamagitan ng inyong pangkukulam. [24] Sa kaniya natagpuan ang dugo ng mga propeta at ng mga
mananampalataya, at ang dugo ng lahat ng mga pinatay sa lupa.

Chapter 19

[1] Pagkatapos ng mga bagay na ito narinig ko ang tunog tulad ng isang malakas na tinig ng malaking bilang ng mga tao sa
langit na sinasabing, "Aleluya. Kaligtasan, kaluwalhatian, at kapangyarihan ay kabilang para sa ating Diyos. [2] Ang
kaniyang hatol totoo at makatarungan, dahil hinatulan niya ang pinakamasamang babae na siyang nagpasama sa lupa,
ng kaniyang sekswal na imoralidad. Naghihiganti siya para sa dugo ng kaniyang mga lingkod, na tinigis mismo niya."
[3] Nagsalita sila sa ikalawang pagkakataon, "Aleluya! Umaangat ang usok mula sa kaniya magpakailan pa man." [4] Ang
dalawamput-apat na nakatatanda at apat na buhay na nilalang ay nagpatirapa sa kanilang sarili at sumamba sa Diyos na
siyang nakaupo sa trono. Sinasabi nila, "Amen. Aleluya!"
[5] Pagkatapos lumabas ang isang tinig mula sa trono, na sinasabing, "Purihin ang ating Diyos, kayong lahat na kaniyang
mga lingkod, kayo na may takot sa kaniya, kapwa hindi mahahalaga at ang malalakas."
[6] Pagkatapos narinig ko ang tunog na tulad ng tinig ng isang malaking bilang ng mga tao, tulad ng dagundong ng
maraming tubig, katulad ng malakas na salpukan ng kulog, sinasabing, "Aleluya! Dahil ang Panginoon, ang ating Diyos,
ang namumuno ng lahat, siya ay maghahari.
[7] Magalak tayo at maging napakasaya at bigyan siya ng kaluwalhatian dahil ang pagdiriwang ng kasalan ng Kordero ay
darating, at ang babaing kaniyang papakasalan ay inihanda ang kaniyang sarili. [8] Siya ay pinahintulutang magsuot ng
maliwanag at malinis na pinong lino (dahil ang pinong lino ay mga gawaing matutuwid ng mga mananampalataya).
[9] Sinabi sa akin ng anghel, "Isulat mo ito: Pinagpala ang mga inanyayahan sa pagdiriwang ng kasalan sa Kordero." Sinabi
rin niya sa akin, "Ito ang tunay na mga salita ng Diyos. [10] Ipapatirapa ko ang aking sarili sa kaniyang paanan para
sambahin siya, pero sinabi niya sa akin, "Huwag mong gawin iyan!" Ako ay kapwa lingkod na kasama mo, at ng iyong
mga kapatid na pinanghahawakan ang patotoo tungkol kay Jesus. Sambahin ang Diyos, dahil ang patotoo tungkol kay
Jesus ay ang espiritu ng propesiya.
[11] Pagkatapos nakita ko ang langit na bumukas, at nakita ko roon ang isang puting kabayo. Ang nakasakay dito ay
tinatawag na Tapat at Totoo. Humahatol siya ng may katuwiran at nakikipagdigma siya. [12] Ang kaniyang mga mata ay
parang nagniningas na apoy, at sa kaniyang ulo ay maraming mga korona. Mayroon siyang pangalan na nakasulat sa
kaniya na walang ibang nakakaalam kundi ang kaniyang sarili. [13] Nakasuot siya ng balabal na nilublob sa dugo at ang
kaniyang pangalan ay Ang Salita ng Diyos.
[14] Ang hukbo ng kalangitan ay sumusunod sa nakasakay sa puting kabayo, na nakadamit ng pinong lino, maputi at
malinis. [15] Mula sa kaniyang bibig lumabas ang isang matalim na espada na ipinanghahampas niya sa mga bansa, at
pamumunuan niya sila ng pamalong bakal. Pag-aapakan niya ang tindi ng galit sa poot ng Diyos, na namumuno sa lahat.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

[16] Sinulatan niya ang kaniyang balabal at sa kaniyang hita ng pangalang: HARI NG MGA HARI AT PANGINOON NG MGA PANGINOON.
[17] Nakita ko ang isang anghel na nakatayo sa araw. Tinawag niya nang may malakas na tinig ang lahat na mga ibong lumilipad sa ibabaw ng kaniyang ulo. "Halikayo sama-samang magtipon para sa dakilang hapunan ng Diyos. [18] Halikayo kainin ang laman ng mga hari, ang laman ng pinuno ng hukbo, ang laman ng mga magigiting na lalaki, ang laman ng mga kabayo at kanilang mga mangangabayo, at ang laman ng lahat ng mga tao, kapwa malaya at alipin, ang hindi mahahalaga at ang makapangyarihan."
[19] Nakita ko ang halimaw at ang mga hari ng mundo kasama ang kanilang mga hukbo. Humahanay sila para makipagdigmaan sa kaniya na nakasakay sa kabayo kasama ng kaniyang hukbo. [20] Nabihag ang halimaw at kasama niya ang bulaang propeta na gumawa ng mga tanda sa kaniyang presensya. Gamit ang mga tandang ito nilinlang niya ang mga tumanggap ng tanda ng halimaw at silang sumamba sa kaniyang imahe. Ang dalawa sa kanila ay inihagis nang buhay sa dagat-dagatang apoy ng nasusunog na asupre.
[21] Ang natitira sa kanila ay pinatay gamit ang espada na lumabas mula sa bibig ng siyang nakasakay sa kabayo. Kinain ng lahat ng ibon ang kanilang patay na laman.

Chapter 20

[1] Pagkatapos nakita ko ang isang anghel na bumababa mula sa langit, mayroong susi sa kailaliman ng hukay at mayroong malaking tanikala sa kaniyang kamay. [2] Sinukal niya ang dragon, ang dating ahas, na siyang demonyo, o Satanas, at ginapos siya nang isang libong taon. [3] Tinapon siya sa kailaliman ng hukay, ikinulong siya rito at sinelyuhan ang ibabaw nito. Para hindi na ito makapanglinlang kailanman ng mga bansa hanggang sa ang isang libong taon ang lumipas. Pagkatapos niyon, dapat siyang maging malaya ng maikling panahon.
[4] Pagkatapos nakita ko ang mga trono. Ang mga binigyan ng kapangyarihang humatol ang nakaupo sa mga ito. Nakita ko rin ang mga kaluluwa ng mga pinugutan ng ulo dahil sa patotoo tungkol kay Cristo at sa salita ng Diyos. Hindi sila sumamba sa halimaw o sa kaniyang imahe, at tumanggi silang tanggapin ang tatak sa kanilang mga noo at kamay. Nabuhay silang muli, at naghari kasama ni Cristo ng isang libong taon.
[5] Ang ibang mga namatay ay hindi na nabuhay muli hanggang sa matapos ang isang libong taon. Ito ang unang pagkabuhay. [6] Pinagpala at banal ang sinuman na makibahagi sa unang muling pagkabuhay! Ang pangalawang kamatayan ay walang kapangyarihan na tulad ng mga ito. Sila ay magiging mga pari ng Diyos at sila ay maghahari kasama niya sa loob ng isang libong taon.
[7] Kapag natapos na ang libong mga taon, palalayain si Satanas mula sa kaniyang bilangguan. [8] Siya ay lalabas para manlinlang ng mga bansa sa apat na sulok ng mundo -- Gog at Magog -- para tipunin sila para sa digmaan. Sila ay magiging kasing dami ng buhangin sa dagat.
[9] Umakyat sila pataas sa malawak na patag ng lupa at pinalibutan ang kampo ng mga mananampalataya, ang minamahal na lungsod. Pero bumaba ang apoy mula sa langit at nilamon sila. [10] Ang demonyo, na siyang nanlinlang sa kanila, ay itinapon sa lawa ng nasusunog na asupre, kung saan ang halimaw at ang mga bulaang propeta ay itinapon. Sila ay pahihirapan umaga at gabi magpakailan pa man.
[11] Pagkatapos nakita ko ang dakilang puting trono at ang siyang nakaupo roon. Ang lupa at ang langit ay lumayo mula sa kaniyang presensya, pero wala na silang lugar na mapupuntahan. [12] Nakita ang mga patay -- ang magigiting at ang hindi mahahalaga -- nakatayo sa harap ng trono, at binuksan ang mga aklat. Pagkatapos isa pang aklat ang binuksan -- Ang aklat ng Buhay. Ang patay ay hinatulan sa pamamagitan ng itinala sa mga aklat, ang kinalabasan ng kanilang ginawa.
[13] Ibinigay ng dagat ang mga patay na naroroon. Ibinigay ng kamatayan at ng hades ang mga patay na nasa kanila, at hinatulan ang mga patay ayon sa kanilang ginawa. [14] Ang kamatayan at ang hades ay itinapon sa lawa ng apoy. Ito ang ikalawang kamatayan -- Ang lawa ng apoy. [15] Kung kaninong pangalan ang hindi nakasulat sa Aklat ng Buhay, siya ay itatapon sa lawa ng apoy.

Chapter 21

[1] Pagkatapos nakita ko ang isang bagong langit at isang bagong mundo, dahil ang unang langit at unang mundo ay lumipas na, at ang dagat ay wala na. [2] Nakita ko ang banal na lungsod, ang bagong Jerusalem, na bumamababa mula sa langit mula sa Diyos, inihanda tulad ng isang babaeng ikakasal na pinaganda para sa kaniyang asawa.
[3] Narinig ko ang isang malakas na tinig mula sa trono sinasabing: "Tingnan mo! Ang tirahan ng Diyos ay kasama ng mga tao, at siya ay naninirahan kasama nila. Sila ay magiging kaniyang bayan, at ang Diyos mismo ay makakasama nila at siya ay magiging kanilang Diyos. [4] Papahirin niya ang bawat luha mula sa kanilang mga mata, wala nang kamatayan, o pagdadalamhati, o pag-iyak, o sakit. Ang naunang mga bagay ay lumipas na.
[5] Siya na nakaupo sa trono ay sinabing, "Tingnan mo! Ginawa kong bago ang lahat ng mga bagay." Sinabi niya, "Isulat mo ito dahil ang mga salitang ito ay mapagkakatiwalaan at totoo. [6] Sinabi niya sa akin, "Ang mga bagay ng ito ay tapos na,

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

Ako ang Alpa at ang Omega, ang simula at ang katapusan. Sa sinumang nauuhaw ay bibigyan ko ng inuming walang
bayad mula sa bukal ng tubig ng buhay.
[7] Ang isa na manlulupig ay magmamana ng mga bagay na ito, at ako ay magiging kaniyang Diyos, at siya ay magiging
anak ko. [8] Pero para sa mga duwag, sa walang pananampalataya, sa mga kasuklam-suklam, sa mga mamamatay-tao, sa
mga sekswal na imoralidad, sa mga mangkukulam, mga sumasamba sa diyus-diyosan, at sa mga sinungaling, ang
kanilang lugar ay sa dagat-dagatang apoy ng nagniningas na asupre. Na siyang ikalawang kamatayan.
[9] Lumapit sa akin ang isa sa pitong mga anghel, siyang may hawak ng pitong mangkok na puno ng pitong huling mga
salot, at sinabi, "Halika rito. Ipakikita ko sa iyo ang babaeng ikakasal, ang asawa ng Kordero." [10] Pagkatapos dinala niya
ako sa Espiritu sa isang malaki at mataas na bundok at ipinakita niya sa akin ang banal na lungsod, ang Jerusalem, na
bumababa mula sa langit mula sa Diyos.
[11] Mayroong kaluwalhatian ng Diyos ang Jerusalem, at ang kaningningan nito ay tulad ng isang pinakamamahaling hiyas,
tulad ng isang batong kristal na malinaw na jaspe. [12] Mayroon itong isang kadakilaan, mataas na pader na may
labingdalawang tarangkahan, na may labingdalawang anghel sa mga tarangkahan. Nakasulat sa mga tarangkahan ang
mga pangalan ng labingdalawang lipi ng mga anak ng Israel. [13] Sa silangan ay may tatlong tarangkahan, sa hilaga ay may
tatlong tarangkahan, sa timog ay may tatlong tarangkahan, sa kanluran ay may tatlong tarangkahan.
[14] Ang pader ng lungsod ay may labingdalawang pundasyon, at doon ay may labingdalawang pangalan ng labindalawang
apostol ng Kordero. [15] Ang siyang nagsalita sa akin ay may tungkod na panukat na gawa sa ginto para sukatin ang
lungsod, ang mga tarangkahan at pader nito.
[16] Ang pagkakatayo ng lungsod ay parisukat; magkatulad ang haba at ang lawak nito. Sinukat niya ang lungsod gamit ang
tungkod na panukat, ang haba nito ay 12, 000 na mga estadio (ang haba, ang lawak, at ang taas ay magkakapareho). [17]
Sinukat din niya ang pader nito, 144 na kubit ang kapal sa panukat ng tao (na ganoon din sa panukat ng anghel).
[18] Ang pader ay itinayo sa jaspe, at ang lungsod sa purong ginto, tulad ng malinaw na salamin. [19] Ang pundasyon ng pader
ay pinaganda ng iba't ibang uri ng mamahaling bato. Ang una ay jaspe, ang ikalawa ay safiro, ang ikatlo ay agate, ang
ikaapat ay esmeralda, [20] ang ikalima ay oniks, ang ikaanim ay kornalina, ang ikapito ay krisolito, ang ikawalo ay berilo,
ang ikasiyam topaz, ang ikasampu ay krisopraso, ang ikalabing-isa ay jacinto, at ang ikalabingdalawa ay amatista.
[21] Ang labing dalawang tarangkahan ay labing dalawang perlas, ang bawat tarangkahan ay mula sa iisang perlas. Ang
mga lansangan ng lungsod ay purong ginto, gaya ng malinaw na salamin. [22] Wala akong nakitang templo sa lungsod, dahil
ang Panginoong Diyos, na siyang namumuno sa lahat, at ang Kordero ang kanilang templo.
[23] Hindi na kailangan ng lungsod ang araw o ang buwan para liwanagan ito dahil ang kaluwalhatian ng Diyos ang
nagliliwanag dito, at ang kaniyang ilawan ay ang Kordero. [24] Ang mga bansa ay maglalakad sa pamamagitan ng ilaw ng
lungsod na iyon. Dadalahin ng mga hari ng mundo ang karangyaan nila dito. [25] Hindi isasara ang tarangkahan nito sa
araw, at hindi na magkakaroon ng gabi dito.
[26] Dadalhin nila ang karangyaan at ang karangalan ng mga bansa dito, [27] at walang marurumi ang maaaring makapasok
dito. Maging ang sinumang gumagawa ng anumang kahihiyan o panlilinlang ang makakapasok, pero ang mga nakasulat
lamang ang pangalan sa aklat ng buhay ng Kordero.

Chapter 22

[1] Pagkatapos ipinakita sa akin ng anghel ang ilog ng tubig ng buhay, ang tubig ay kasing linaw ng kristal. Dumadaloy ito
mula sa trono ng Diyos at ng Kordero, [2] sa gitna ng lansangan ng lungsod. Sa magkabilang tabi ng ilog ay naroon ang
puno ng buhay na nagbubunga ng labingdalawang uri ng prutas, at sa bawat buwan ay namumunga ito. Ang mga dahon
ng puno ay para mapagaling ang bansa.
[3] Wala na kahit anumang sumpa. Ang trono ng Diyos at ng Kordero ay matatagpuan sa lungsod at paglilingkuran siya ng
kaniyang mga lingkod. [4] Makikita nila ang kaniyang mukha at ang kaniyang pangalan ay malalagay sa kanilang mga noo.
[5] Wala nang magiging gabi, hindi na sila mangangailangan ng liwanag ng ilawan o sikat ng araw dahil ang Panginoong
Diyos ang magliliwanag sa kanila. Maghahari sila magpakailan pa man.
[6] Sinabi sa akin ng anghel, "Ang mga salitang ito ay mapagkakatiwalaan at totoo. Ang Panginoon, ang Diyos ng mga
espiritu ng mga propeta, ay ipinadala ang kaniyang anghel para ipakita sa kaniyang mga lingkod ang mga bagay na
malapit ng maganap." [7] "Tingnan mo! Malapit na akong dumating. Pinagpala ang siyang sumusunod sa mga salita ng
propesiya ng aklat na ito."
[8] Ako, si Juan, ang siyang nakarinig at nakakita ng mga bagay na ito. Nang aking makita at narinig sila, ipinatirapa ko ang
aking sarili sa paanan ng anghel para sambahin siya, ang anghel na nagpakita sa akin ng mga bagay na ito. [9] Sinabi niya
sa akin, "Huwag mong gawin iyan!" Ako ay tulad mo ring lingkod na kasama mo, kasama ng iyong mga kapatid na mga
propeta, at kasama ng mga sumusunod sa mga salita ng aklat na ito. Sambahin ang Diyos!"
[10] Sinabi niya sa akin, "Huwag mong selyuhan ang mga salita ng propesiya ng aklat na ito, dahil ang oras ay malapit na. [11]
Siya na hindi matuwid, hayaan siyang magpatuloy na gawin ang hindi matuwid. Siya na marumi ang moralidad, hayaan
siyang magpatuloy sa pagiging marumi ang moralidad. Siya na matuwid, hayaan siyang magpatuloy na gumawa ng
matuwid. Siya na banal, hayaan siya na magpatuloy na maging banal.

 generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024

12 Tingnan mo! Malapit na akong dumating. Ang aking gantimpala ay nasa akin, para gantihan ang bawat isa ayon sa
anuman na kaniyang ginawa. 13 Ako ang Alpa at ang Omega, ang Una at ang Huli, ang Simula at ang Katapusan.
14 Pinagpala ang mga naglilinis ng kanilang mga balabal kaya magkakaroon sila ng karapatan para makakain nang mula
sa puno ng buhay at para makapasok sa lungsod sa pamamagitan ng mga tarangkahan. 15 Nasa labas ang mga aso, ang
mga mangkukulam, ang sekswal na imoralidad, ang mga mamamatay tao, ang mga sumasamba sa mga diyus-diyosan, at
ang lahat ng nagmamahal at gumagawa ng kasinungalingan.
16 Ako, si Jesus, ipinadala ko ang aking anghel para magpatotoo sa inyo tungkol sa mga bagay para sa mga iglesiya. Ako
ang ugat at ang kaapu-apuhan ni David, ang maningning na Bituin sa Umaga.
17 Sinasabi ng Espiritu at ng Babaeng ikakasal, "Halika! Hayaang sabihin ng nakaririnig, "Halika!" Sinuman ang nauuhaw,
hayaan siyang lumapit, at sinuman ang nagnanais nito, hayaan siya na malayang magkaroon ng tubig ng buhay.
18 Pinatototohanan ko sa bawat isang nakikinig sa mga salita ng propesiya ng aklat na ito: Kung sinumang magdagdag sa
mga ito, ang Diyos ang magdadagdag sa kaniya ng mga salot na tulad ng nakasaad sa aklat na ito. 19 Kung sinuman ang
mag-aalis mula sa mga salita ng aklat na ito ng propesiya, aalisin ng Diyos ang kaniyang bahagi sa puno ng buhay at sa
banal na lungsod, na nakasulat tungkol sa aklat na ito.
20 Siyang nagpapatotoo sa mga bagay na ito ay sinasabi, "Oo! Malapit na akong dumating." Amen! Halika, Panginoong
Jesus! 21 Sumainyong nawa lahat ng biyaya ng Panginoong Jesus. Amen.

generated on Mon Nov 25 13:38:08 2024